ஸ்ரீ

ஸ்ரீயை நம:

ஸ்ரீ ஸீதாலக்ஷ்மணபரதஶத்ருக்நஹநுமத்ஸமேத

ஸ்ரீராமசந்த்ரபரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமத்வால்மீகிமஹர்ஷி
அருளிச்செய்த

ஸ்ரீராமாயணம்-ஸுந்தரகாண்டம்.

இஃது,

கோவிந்தராஜீயம்-தீர்த்தீயம்-ராமாநுஜீயம்-திலகம்

இவை முதலான வ்யாக்யாநங்களுக்கிணங்க,

பழந்தண்டலம்-மாடபூசி

ஸ்ரீநிவாஸராகவாசார்யரால்

ப்ரதிபததாத்பர்யவிஶேஷார்த்தத்துடன்

ஸர்வமநோரஞ்ஜநமாக த்ராவிட வ்யாக்யாநம்

செய்யப்பட்டு,

5662

ஸ்ரீமாந்-உ-வே. ஆறம்பாக்கம்

பி. ஏ.

கந்தாடை-ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரால்

எழுத்துச்சொற்றொடர்க்குற்றங்களற

ஆராய்வித்து,

பால்குரிகி-சிவலிங்கைய அவர்களது

ஆதிகலாநிதி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு-௧000.

1889.

Registered Copy-right.

பெ
வீட்டிலாய்து, பெ
தங்கப்பேட்டை ... ட் ௪௦௦-வது கதவிலக்கமு
ள்ள வீட்டிலாவது, ப-மா. ஸ்ரீநிவ ... சுவாசாரியரிடத்தில் விலை
ரூபா-௧௨, தபாற்கூலி அணா ௧௨-செலுத்திப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீராமஜயம்.

விஷயஸூசிகை.

ஸர்க்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
௧	ஹநுமான் மஹேந்திரகிரியினின்று ஆகாயத்திற்கிளம்பி மத்தியிலுண்டான இடையூறொழித்து இலங்கையைக்கண்டது	௯
௨	ஹநுமான் சிறிது ஸாயாஸமின்றி இலங்கையில் போவதற்குபயோகமாக தேகத்தைச்சுருக்கினது	௫0
௩	இலங்கிணியை ஜெயித்து அவளால் இலங்கையின் வரலாறறிந்து இலங்கையில் பிரவேசிக்க உத்தரவுபெற்றது	௮௧
௪	ஹநுமான் வழிகெட்டவழியாக இடதுகாலை முந்திவைத்து இலங்கையில் நுழைந்தது	௧0௫
௫	ஹநுமான் சந்திரோதயத்தால் களித்து இராவணனந்தப்புரத்தில் நுழைந்து ஸீதையைத்தேடியது	௧௧௪
௬	ஹநுமான் இராவணனுடையதற்பட்ட அந்தர்க்ருஹத்தைக்கண்டது	௧௨௭
௭	ஹநுமான் அந்தப்புரத்திலுள்ள புஷ்பகத்தை ஸூக்ஷ்மமாகக்கண்டது	௧௩௬
௮	பிறகு புஷ்பகவிமானத்தை நன்றாய்க்கண்டது	௧௪௧
௯	ஹநுமான் புஷ்பகத்தின்மீதேறி அனேகம் ஸ்திரீகளோடு படுத்திருக்கும் இராவணனைக்கண்டது	௧௫௪
௧0	பானமயக்கத்தால் வாத்தியவிசேஷங்களை யணைத்திருக்கும் ஸ்திரீகளையும் மண்டோதரியையும் கண்டது ...	௧௬௮
௧௧	ஹநுமான் ஸ்ரீராகவனை யகன்ற ஸீதை யிப்படி படுத்திராளென்று நிச்சயித்தது	௧௮௯
௧௨	ஸீதையைக்காணாமையால் தான்செய்ததெல்லாம் வியர்த்தமாயிற்றென்று துக்கித்து அசோகவனமேக தேவதாபிரார்த்தனைசெய்தது	௧௯௯
௧௩	ஹநுமான் அசோகவனத்தின் மதில்மீதேறி அங்குண்டான வாச்சரியங்களைக் கண்டது	௨0௯
௧௪	அசோகமரத்தின் நடுவில் அனேக ராக்ஷஸிகளால் சூழப்பட்டிருக்கும் ஸீதையைக்கண்டது	௨௨௯
௧௫	அங்கீயற்றப்பட்டிருக்கும் சிற்பகர்மத்தைக் கண்ணுற்றது	௨௩௪
௧௬	ஸீதையின் துயரத்தைக்கண்டு ஹநுமான் துக்கித்தது	௨௫௨
௧௭	ஏகாக்ஷிமுதலான ராக்ஷஸிகளைக்கண்டு ஹநுமான் சிம்சபாவிருக்ஷத்தில் அடங்கிருந்தது	௨[illegible]
௧௮	அர்த்தராத்திரியில் ஸீதையினிடம் வந்த இராவணனைக்கண்டது	௨௭0
௧௯	இராவணன் ஸீதையைக்குறித்து தன்னிஷ்டத்தைச்சொல்ல ஆரம்பித்தது	௨௭௯
௨0	இராவணன் தனக்கு வச்யமாகும்படி ஸீதையை வேண்டினது	௨௮௫
௨௧	ஸீதை இராவணனை தன்னை ஸ்ரீராகவனிடத்தில் சேர்த்து வாழென்று ஹிதம் சொன்னது	௨௯௯
௨௨	இராவணன் ஸீதையை இரண்டுமாதத்திற்குள் என்னை யடையாவிடில் உன்னை பக்ஷித்துவிடுவேனென்றது ...	௩௨௩
௨௩	ஸீதையை இராக்ஷஸிகள் இராவணனை யடையும்படி சொன்னது	௩௩௯
௨௪	இராக்ஷஸிகள் ஸீதையை மிரட்டி யதட்டியது	௩௪௨
௨௫	ஸீதை மானுஷஸ்திரீயான யான் அரக்கனை யணுகேனென்றது	௩௫௯
௨௬	ஸீதை ஸ்ரீராகவன் தன்னை யடையாமலிருப்பதற்கு அனேககாரணங்களை யூகித்தது	௩௬௨
௨௭	திரிஜடை ஸீதைக்கு தான்கண்ட கனவைச்சொன்னது	௩௭௭
௨௮	ஸீதை யரக்கிகளால் மிரட்டப்பட்டு துக்கித்து உயிரைவிட யெத்தனிக்கையில் சுபசகுனம் கண்டது ...	௩௯௪
௨௯	ஸீதை தம் தேஹத்திலுண்டான சுபசகுனத்தால் மங்களச்செய்தியைக் கேட்கப்போகிறோமென்று களித்தது ...	௪0௧
௩0	ஹநுமானிப்பொழுது இராமகதையைச் சொல்லவேண்டுமென்று நிச்சயித்தது	௪0௭
௩௧	ஸ்ரீராகவனை ஹநுமான் தோத்திரஞ்செய்தது	௪௧௫
௩௨	ஸீதை ஹநுமானைக்கண்டது	௪௨௨
௩௩	ஹநுமான் அசோகமரத்தினின்று இறங்கி ஸீதையினிடம் வந்தது	௪௨௭
௩௪	ஹநுமான் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனுடைய க்ஷேமத்தைச் சொன்னது	௪௩௭
௩௫	ஹநுமான் ஸ்ரீராகவன் திருமேனியை வர்ணித்தது	௪௫௪
௩௬	ஹநுமான் கணையாழியைக் கொடுத்தது	௪௬௫
௩௭	ஸீதை ஹநுமானோடு இராவணன் கெடுவிட்டதைச் சொன்னது	௪௮௨
௩௮	ஸீதை காகாஸுரவிருத்தாந்தத்தைச் சொன்னது	௫௧௩
௩௯	ஸீதை ஹநுமானை வானரரெப்படி இங்குவருவாரென்று கேட்டது	௫௩௨
௪0	ஸீதை தமக்கோர் காலவிசேஷத்தில் ஸ்ரீராகவன் திலகமிட்டதை யருளியது	௫௩௮
௪௧	ஹநுமான் அசோகவனத்தை முறித்தது	௫௫௯
௪௨	இராக்ஷஸிகள் அசோகவனத்தினழிவை இராவணனுக்கறிவித்தது	௫௭௨
௪௩	ஹநுமான் எண்ணாயிரங் கிங்கரரை யொழித்தது	௫௮௯
௪௪	ஹநுமான் பிரஹஸ்தபுத்திரன் ஜம்புமாலி இவர்களைக்கொன்றது	௫௮௯
௪௫	மந்திரிபுத்திரரேழ்வரையும் கொன்றது	௫௯௫
௪௬	பஞ்சஸேனாதிபதியின் வதம்	௫௯௮
௪௭	அக்ஷகுமாரவதம்	௬0௭
௪௮	ஹநுமான் பிரம்மாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டது	௬௧௧
௪௯	ஹநுமானிராவணனைப்பார்த்தது	௬௧௯

ஸர்க்கம்.	விஷயம்.	பக்க
௫0	ஹநுமான் தம்மை இராமதூதனென்று இராவணனுக்குத் தெரியப்படித்தினது	௬௩
௫௧	இராவணனுக்கு ஹநுமான் ஹிதோபதேசம் செய்தது	௬௪
௫௨	இராவணன் ஹநுமானுடைய வாலில் தீயிடக் கட்டளையிட்டது	௬௫
௫௩	ஸீதை ஹநுமானை வருந்தாதிருக்கும்படி அக்கினிபகவானை வேண்டினது	௬௭
௫௪	ஹநுமான் இலங்கையைக் கொளுத்தினது	௬௮
௫௫	ஸீதை வெந்தெரிந்துவிட்டனளோவென்று ஹநுமான் துக்கித்தது	௬௯
௫௬	ஹநுமானால் அரிஷ்டமலை பீடிக்கப்பட்டு பூமிக்கு ஸமமாய்விட்டது	௬௯
௫௭	வானரர் ஹநுமானைக்கண்டது	௭0
௫௮	ஹநுமான் தான்போய் வந்தவைகளை வானரரோடு சொன்னது	௭௧
௫௯	வானரர் இலங்கையேக வெத்தினித்தது	௭௫
௬0	ஜாம்பவான் வானரரைத் தடுத்தது	௭௬
௬௧	வானரர் மதுவனமழித்தது	௭௭
௬௨	வானரர் மதுபானத்தால் கொழுத்து ததிமுகனை மிரட்டியது	௭௮
௬௩	ததிமுகன் ஸுக்கிரீவனிடம் மதுவனமழிந்ததைத் தெரிவித்தது	௭௮
௬௪	ததிமுகன் அங்கதனிடம் வருகிறது	௭௮
௬௫	ஹநுமான் ஸ்ரீராகவனிடத்தில் சூடாமணியைக் கொடுத்தது	௭௯
௬௬	ஹநுமான் கொடுத்த சூடாமணியைப்பார்த்து ஸ்ரீராகவன் ஸுக்கிரீவனோடு சொல்லி துக்கித்தது	௭௯
௬௭	ஸீதையின் வரலாற்றை ஹநுமான் ஸ்ரீராகவனோடு செம்மையாகச்சொன்னது	௮0
௬௮	ஹநுமான் ஸீதையருளின அடையாளங்களை ஸ்ரீராகவனோடு சொல்லி உம்முடைய ஸம்பந்தமான என் வார்த்தையால் ஸீதை களித்தாளென்றது	௮௧

விஷயஸூசிகை ஸம்பூர்ணம்.

விஜ்ஞாபநா.

ஒருபாஷையிலும் ஜ்ஞானமின்றி கேவலம் அல்பஜ்ஞனை யான் ஏதோ ஒரு குதூஹலவிசேஷத்தால் இம்மஹாகிரந்தத்தை மொழிபெயர்க்க ஆரம்பித்தனன். இதில் வாக்கியப்பிழைகளும் அர்த்தபேதங்களும் பலவாயிருக்கும். அவைகளில் மனதைச்செலுத்தாது ஏதேனுமொருகுணமிருக்கினதையே பாராட்டி ஆதரிக்கவேண்டுமென்று தத்வதர்சிகளான மஹத் ஸந்நிதியில் மிகவும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீஸீதாலக்ஷ்மணபரதஶத்ருக்நஹநுமத்ஸமேத

ஸ்ரீரகுநந்தநபரப்ரம்ஹணேநம:.

ஸ்ரீ வால்மீகி ராமாயணம்.

தனியன்கள்.

[ஸ்ரீராமாயணபாராயண ஆரம்பத்தில், முதலில் அவரவர்களுடைய ஆசார்யன் தொடங்கி பரமாசார்யனை ஸ்ரீமந்நாராயணன் வரையிலுள்ள ஆசார்யர்களுடைய தனியன்களை க்ரமமாக அநுஸந்தித்து, பின்பு இங்கு அடியிற்கண்ட தனியன்களை அநுஸந்திப்பது பெரியோர்கள் ஸம்ப்ரதாயம்.]

ஸ்ரீவால்மீகிபகவான்தனியன்.

కూజన్తంరామరామేతిమధురంమధురాక్షరమ్ । ఆరుహ్యకవితాశాఖాంవన్దేవాల్మీకికోకిలమ్॥
వాల్మీకేర్మునిసింహస్యకవితావనచారిణః । శృణ్వన్ రామకథానాదంకోనయాతిపరాంగతిమ్॥
యఃపిబన్ సతతంరామచరితామృతసాగరమ్ । అతృప్తస్తంమునింవన్దేప్రాచేతసమకల్మషమ్॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]

கூஜந்தம்ராமராமேதிமதுரம்மதுராக்ஷரம் । ஆருஹ்யகவிதாஶாகாம்வந்தேவால்மீகிகோகிலம்॥
வால்மீகேர்முநிஸிம்ஹஸ்யகவிதாவநசாரிண: । ச்ருண்வந்ராமகதாநாதம்கோநயாதிபராங்கதிம்॥
ய:பிபந்ஸததம்ராமசரிதாம்ருதஸாகரம் । அத்ருப்தஸ்தம்முநிம்வந்தேப்ராசேதஸமகல்மஷம்॥

சிறியதிருவடி தனியன்.

గోష్పదీకృతవారాశింమశకీకృతరాక్షసమ్ । రామాయణమహామాలారత్నంవన్దేఽనిలాత్మజమ్॥
అఞ్జనానన్దనంవీరంజానకీశోకనాశనమ్ । కపీశమక్షహన్తారంవన్దేలఙ్కాభయఙ్కరమ్॥
మనోజవంమారుతతుల్యవేగంజితేన్ద్రియంబుద్ధిమతాంవరిష్ఠమ్। వాతాత్మజంవానరయూథముఖ్యంశ్రీరామదూతంశిరసానమామి॥
ఉల్లఙ్ఘ్యసిన్ధోఃసలిలంసలీలంయఃశోకవహ్నింజనకాత్మజాయాః । ఆదాయతేనైవదదాహలఙ్కాంనమామితంప్రాఞ్జలిరాఞ్జనేయమ్॥
ఆఞ్జనేయమతిపాటలాననంకాఞ్చనాద్రికమనీయవిగ్రహమ్ । పారిజాతతరుమూలవాసినంభావయామిపవమాననన్దనమ్॥
యత్రయత్రరఘునాథకీర్తనంతత్రతత్రకృతమస్తకాఞ్జలిమ్। బాష్పవారిపరిపూర్ణలోచనంమారుతింనమతరాక్షసాన్తకమ్॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

கோஷ்பதீக்ருதவாராஸிம்மஸகீக்ருதராக்ஷஸம் । ராமாயணமஹாமாலாரத்நம்வந்தேநிலாத்மஜம்॥
அஞ்ஜநாநந்தநம்வீரம்ஜாநகீஶோகநாஶநம் । கபீஶமக்ஷஹந்தாரம்வந்தேலங்காபயங்கரம்॥

மநோஜவம்மாருததுல்யவேகம் ஜிதேந்த்ரியம்புத்திமதாம்வரிஷ்ட்டம்।
வாதாத்மஜம்வாநரயூதமுக்யம் ஸ்ரீராமதூதம்ஶிரஸாநமாமி॥

உல்லங்க்யஸிந்தோஸ்ஸலிலம்ஸலீலம் யஶ்ஶோகவஹ்நிம்ஜநகாத்மஜாயா:।
ஆதாயதேநைவததாஹலங்காம் நமாமிதம்ப்ராஞ்ஜலிராஞ்ஜநேயம்॥

ஆஞ்ஜநேயமதிபாடலாநநம் காஞ்சநாத்ரிகமநீயவிக்ரஹம்।
பாரிஜாததருமூலவாஸிநம் பாவயாமிபவமாநநந்தநம்॥

யத்ரயத்ரரகுநாதகீர்த்தநம் தத்ரதத்ரக்ருதமஸ்தகாஞ்ஜலிம்।
பாஷ்பவாரிபரிபூர்ணலோசநம் மாருதிம்நமதராக்ஷஸாந்தகம்॥

ஸ்ரீராமாயணதனியன்.

వేదవేద్యే పరే పుంసి జాతే దశరథాత్మజే । వేదః ప్రాచేతసాదాసీత్సాక్షాద్రామాయణాత్మనా॥
తదుపగతసమాససన్ధియోగం సమమధురోపనతార్థవాక్యబద్ధమ్।రఘువరచరితం మునిప్రణీతం దశశిరసశ్చ వధం నిశామయధ్వమ్॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]

வேதவேத்யேபரேபும்ஸிஜாதேதஶரதாத்மஜே । வேத:ப்ராசேதஸாதாஸீத்ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா॥
ததுபகதஸமாஸஸந்தியோகம் ஸமமதுரோபநதார்த்தவாக்யபத்தம்।
ரகுவரசரிதம்முநிப்ரணீதம் தஶஶிரஸஶ்சவதம்நிஶாமயத்வம்॥

த்யாநஶ்லோகங்கள்.

వైదేహీసహితం సురద్రుమతలే హైమే మహామణ్డపే మధ్యే పుష్పకమాసనే మణిమయే వీరాసనే సుస్థితమ్।
అగ్రే వాచయతి ప్రభఞ్జనసుతే తత్త్వం మునిభ్యః పరం వ్యాఖ్యాన్తం భరతాదిభిః పరివృతం రామం భజే శ్యామలమ్॥

శ్రీరాఘవం దశరథాత్మజమప్రమేయం సీతాపతిం రఘుకులాన్వయరత్నదీపమ్।
ఆజానుబాహుమరవిన్దదలాయతాక్షం రామం నిశాచరవినాశకరం నమామి॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வைதேஹீஸஹிதம்ஸுரத்ருமதலேஹைமேமஹாமண்டபே
மத்யேபுஷ்பகமாஸநேமணிமயேவீராஸநேஸுஸ்த்திதம்।
அக்ரேவாசயதிப்ரபஞ்ஜநஸுதேதத்த்வம்முநிப்ய:பரம்
வ்யாக்யாந்தம்பரதாதிபி:பரிவ்ருதம்ராமம்பஜேஶ்யாமளம்॥
ஸ்ரீராகவம்தஶரதாத்மஜமப்ரமேயம் ஸீதாபதிம்ரகுகுலாந்வயரத்நதீபம்।
ஆஜாநுபாஹுமரவிந்ததளாயதாக்ஷம் ராமம்நிஶாசரவிநாஶகரம்நமாமி॥

ஸ்ரீவால்மீகித்யானசுலோகமுதலியவைகளுக்குத் தாத்பர்யம்.

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం। ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే॥

ശുക്ലാംബരധരം വിഷ്ണും ശശിവർണം ചതുർഭുജം। പ്രസന്നവദനം ധ്യായേത് സർവവിഘ്നോപശാന്തയേ॥

(1) நான் செய்யுங்காரியம் நிர்விக்கினமாகப் பரிஸமாப்தி யடையும்பொருட்டு, வெண்பட்டுடுத்து வெண்ணிறம் பூண்டு சதுர்ப்புஜங்களையுடையராய்ப் பிரஸன்ன திருமுகத்துடன்கூடின விஷ்ணுவைத் தியானிக்கிறேன்.

(2) கவனமாகிற கிளையின்மீதேறி ராமராமாவென்று அதிமதுரமாகக்கூவும் ஸ்ரீவால்மீகியாகிற கோகிலத்தைத் தண்டனிடுகிறேன்.

(3) கவித்துவமாகிற வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறவரும், முனிசிரேஷ்டருமான வால்மீகிமஹரிஷி சொல்லும் ஸ்ரீராமகதாசப்தத்தைக்கேட்டு எவன்தான் உத்தமகதியை யடையவில்லை.

(4) இடைவிடாமலெப்பொழுதும் ஸ்ரீராமசரித்திரமாகிற ஸாகரத்திற்பருகியும் எவர் திருப்தியடையவில்லையோ அப்படிப்பட்ட வருணபுத்திரரும் பாபரஹிதருமான வால்மீகியை வணங்குகிறேன்.

(5) கடலையோர் பசுவின் குளப்படிபோலச் செய்தவரும், அரக்கரைக் கொசுப்பிராயமாகச்செய்தவரும், ராமாயணமாகிற மஹாமாலைக்கோர் ரத்னமாயகம்போல் விளங்குபவருமான ஆஞ்சனேயனை வணங்குகிறேன்.

(6) ஜானகியின் சோகத்தையரித்து அக்ஷகுமாரனைக்கொன்று இலங்கைக்குப் பயமுறுத்திய வானரசிரேஷ்டவீரனை அஞ்சனைபுத்திரனுக்குத் தெண்டனிடுகிறேன்.

(7) மனதிற்கொப்பான வேகமுடையவரும், வாயுதுல்லிய பராக்கிரமமுடையவரும், ஜிதேந்திரியரும், மஹாபுத்திமானும் வானரஸேனாதிபதியுமான ஸ்ரீராகவதூதனைச் சிரஸால் வணங்குகிறேன்.

(8) மிக பயங்கரமான கடலையோர் விளையாட்டாகத்தாண்டி ஸீதையின் சோகாக்கினியையேகொண்டு இலங்கையைத் தஹித்த ஆஞ்சனேயனைக் கைகூப்பித் தெண்டனிடுகிறேன்.

(9) மிகச் சிவந்த முகமுடையவரும், ஸ்வர்ணகிரிபோலதியழகான தேகமுடையவரும், பாரிஜாதவிருக்ஷத்தின்கீழ் தபஸ்ஸாசரிப்பவரும், பவனதநயனுமான ஆஞ்சனேயனைத் தியானிக்கிறேன்.

(10) எங்கெங்கு ஸ்ரீரகுநாதன்கதை சொல்லப்படுகிறதோ அங்கங்கு அஞ்சலிபத்தராய் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக்கோடு நிற்பவரும், இராக்ஷஸ சத்துருவுமான மாருதியை வணங்குங்கள்.

(11) வேதத்தாலறியத்தக்க பரமபுருஷன் சக்கிரவர்த்தித்திருமகனா யவதரிக்க, வேதமும் வால்மீகியினிடத்திலிருந்து ஸ்ரீராமாயணமாக ஆவிர்ப்பவித்தது.

(12) ஸமாஸஸந்திகளோடுகூடி, ஸமமாயும் மதுரமாயுமுள்ள வாக்கியங்களாற்கட்டப்பட்டு இராவணவதத்தைச் சொல்லுவதாய், மஹரிஷியால் செய்தருளப்பட்ட ஸ்ரீராகவசரித்திரத்தைக் கேளுங்கள்.

(13) கல்பகத்துருமமத்தியில், காஞ்சனமயமண்டபத்தில், புஷ்பகவிமானத்தில், வீராஸனமிட்டு வைதேஹீஸஹிதராய் வீற்றிருந்து முனிவர்கள் நிமித்தமாய் பரதத்துவத்தை ஹநுமான் வாசிக்கையில், பரதாதிகள் சூழ்ந்துநிற்க வியாக்கியானஞ்செய்தருளும் ஸ்ரீராகவனை ஸ்துதிக்கிறேன்.

(14) இரகுகுலோத்பவனும், தசரதபுத்திரனும், அப்பிரமேயஸ்வரூபனும், ஸீதாநாயகனும், இரகுகுலத்திற்கோரொளிபெருக்கும் ரத்தினதீபம்போலிருப்பவனும், நீண்ட பாகுக்களுடையவரும், அரவிந்ததளம்போலகன்ற நயனத்வயமுடையவரும், ஸாதுக்களுக்கு மனோரஞ்சகரும், அரக்கருக்குக் காலாந்தகருமான ஸ்ரீராமபிரானை வணங்குகிறேன்.

ஸுந்தரகாண்டபாராயணபலம்.

ശൃണു ദേവി പ്രവക്ഷ്യാമി സുന്ദരകാണ്ഡം വാല്മീകിനാകൃതം । യത്ര വൃത്തം സീതായാ രാമസ്യ ഭവതി
വേദ്യതേ॥ സന്താനാർഥീ ധനാർഥീ വാ രാജ്യാർഥീ വാ നരഃ । രാജസ്യം വിജയാകാംക്ഷീ മോക്ഷാർഥീ വാപി
ഭോഗവാൻ॥ തത്ത്വജ്ഞാനാർഥിനസ്സീതാരാമസ്യ ലഭതേ । പഠേത് ഭക്ത്യാ വിംശത്യാവൃത്ത്യാ സന്താ
നാർഥീ ലഭതേ വംശം [illegible] ഭക്ത്യാ തത്ര സംപൂജ്യ നരഃ । ദിനേ ദിനേ പഞ്ചവിംശതി സർഗ
ക്രമേണ॥ ധനാർഥീ [illegible] ധനം പ്രാപ്നോതി നരഃ । ദിനേ സപ്തസർഗ [illegible] പാരായണ
വർഷമേകം॥ ഭൂപതിർഭവതി കാരാഗൃഹാത് മോചനം । ദിനേ [illegible] ത്രിംശത്
യാവദ്വർഷം॥ യസ്തു ഭക്ത്യാ ഇമം പഠേത് [illegible]
യാതനാ॥ [illegible]
ഭവേത് ॥ [illegible]
[illegible]
മോക്ഷം [illegible]॥

வால்மீகியினலியற்றப்பட்டதும், ஸீதையின் க்ஷேமத்தை ஸ்ரீராகவனுக்கறிவித்ததைச் சொல்லுவதுமான இந்த ஸுந்தரகாண்டத்தைப் பாராயணம் செய்பவர்கள் தங்கள் கோரிக்கையை அடைவார்கள்; ஸந்தானம், தநம், ராஜ்ஜியாதிபத்யம், காராக்ருஹவிமோசநம், மோக்ஷம் முதலான இவைகளை ஸ்ரீஸீதாராமானுக்கிரஹத்தா லடைவார்கள். ஸுந்தரகாண்டமுழுமையும் இருபத்தோராவர்த்தி பாராயணம் செய்தால் புத்திரஸந்தானமுண்டாகும். பிரதிதினமும் இருபத்தைந்து ஸர்க்கம் பாராயணம் செய்தால் அதிகதிரவ்யமும், கிருஹதான்னியம் முதலானவையுமுண்டாகும். பிரதிதினமும் ஏழுஸர்க்கம்விதம் ஒருஸம்வத்ஸரம் பாராயணம் செய்தவொருவன் பூபதியாக ஆகிறதுமன்றி அனேக இராஜசிரேஷ்டரால் பூஜிக்கவும்படுவான். தினமொன்றுக்கு முப்பத்திரண்டு ஸர்க்கம்விதம் பாராயணம்செய்து இரண்டுதினத்தில் காண்டத்தை முடிப்பவன் முப்பத்திரண்டாவர்த்தி ஆகுவதற்குள் தண்டனையினின்று விடுபடுவான். தன் சக்திக்கனுகுணமாகத்தானிருக்கு

ம்வனாயினு மெவன் பாராயணம்செய்கிறானோ அவன் இவ்வுலகத்திலும் ஸுகமடைந்து பரலோகமுமடைவன். வர்ஷமின்றியிருக்கும்கால் ஸுந்தரகாண்ட பாராயணம்செய்தால் அவ்வர்ஷப்ரதிபந்தம் நீங்கி நல்ல [மழை] பொழியும். இவ்வுலகவாழ்வையும் மேலுலகவாழ்வையும் கொடுப்பதில் மற்றெவையிருந்து யாதுபலன். இத[ற்]குச் சமானமொன்றுமில்லை. ஸமஸ்தத்தையு மிது கொடுக்கும். பிராம்ஹணரிடத்திருந்து கேட்டு தன்சக்திக்கு விஞ்சாத பிராம்ஹணபோஜனம் செய்வித்து ஆசாரியனை கோபூஷணாதி வஸ்திரங்களால் பூஜிக்கவேணடும்.

[illegible]

ஸுந்தரகாண்டத்தில் முதல் ஸர்கத்தில் முதல் சுலோகத்தைக்கேட்டமாத்திரத்திலேயே நிர்விக்னமாசுக் காரியங்கள் கைக்கூடும். முதல் ஸர்க்கத்தில் ஹனுமத்விக்ரமாதிகளைக் கேட்டால் குஷ்டம் அபஸ்மாரம் முதலான ரோகங்களற்று பூதபேதாள பைசாசம் முதலானவைகளுடைய பயமுண்டாகாது. "[illegible]" என்கிற சுலோகத்தின் முதலக்ஷரத்தைக்கேட்டானுகில் இராஜபந்தனையினின்று விலகி பிரும்ஹபதத்தையடைவான். ஹநுமான் ஸீதையைக்கண்ட கட்டத்தைக்கேட்டால் எப்படிப்பட்ட துக்கமும் நசித்துவிடும் திரிஜடையின் ஸ்வப்னத்தைக்கேட்டால் துஸ்வபனமழிந்துவிடும். ஏவனுதரவாக ஸ்ரீராகவனு[டை]ய கணையாழியை ஸீதைக்கு ஹநுமான் கொடுத்த கட்டத்தைக் கேட்கிறானோ அவன், போரில் பகைவனை ஜயித்து சாச்சுவதமான இராஜ்ஜியத்தை யடைவன். "[illegible]" என்கிற சுலோகத்தின் முதலக்ஷரத்தையும் பதினன்காவதக்ஷரத்தையும் கேட்டமாத்திரம் துஸ்ஸம்பந்தமற்று வாயுபோல் பரிசுத்தனயிருப்பான். ஹநுமான் பிரும்ஹாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டதைக்கேட்ட மனிதன், பந்தத்தினின்று விடுபடுவான். இலங்கையைக் கொளுத்தினதைக்கேட்டால் தாபத்ரயத்தினின்று விலகுவான். "[illegible]" என்கிற சுலோகத்தின் முதலக்ஷரத்தைக்கேட்டால் என்போல் பாகவதனுவான். ஹநுமானுடைய ஸச்சரிதத்தையுடையதா யதியழகாய் ஸ்ரீராமாயணத்தி லைந்தாவது காண்டமுமான இந்த ஸுந்தரகாண்டத்தைக்கேட்பவன் ஸமஸ்தத்திற்கும் மேலான பிரும்ஹபதவியை யடைவான், என்று பரமசிவன் பார்வதிதேவிக்கு அருளினர். ஆகையா லிக்கிரந்தத்திற்கு மேலொன்றுமில்லையென்பதற் கையமுண்டோ! மேலு மர்ந்தத்துடன் பிரதிசுலோகங்களையும் விடாது கிரமமாக பாராயணம் செய்பவருக்கு ஸகலஸாம்ராஜ்ஜியமும் லபிக்கக் கூடியதுண்டோ! இந்த பலன்கள் அகஸ்திய ஸம்ஹிதை முதலான வனேக கிரந்தங்களிலிருக்கின்றன. அவைகளை யிங்கு சொல்லாதது கிரந்தம் பெருகிவிடுமென்கிற [பய]த்தாலே.

பாராயணமுடிவிலநுஸந்திக்கவேண்டிய சுலோகங்கள்.

[illegible] ... ...*

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீஸீதாலக்ஷ்மணபரதஶத்ருக்ந ஹநுமத்ஸமேத
ஸ்ரீராமசந்த்ரஸ்வாமிநேநம:

த்ராவிட ப்ரதிபத டீகா தாத்பர்ய ஸஹிதமான

ஸ்ரீ வால்மீகிராமாயணம்

சுந்தரகாண்டம்.

அவதாரிகை.

ஸ்ரீவால்மீகிபகவான், தான் செய்தருளின ஸகல வேதஸாரமான ஸ்ரீராமாயணத்தில், பாலகாண்டத்
தில், துஷ்டநிக்ரஹசிஷ்டபரிபாலநங்களைச் செய்தருளி ஸகல தர்மங்களையும் நிலைநாட்டுவதற்காகச் சக்
வர்த்தித்திருமகனாய் வந்தவதரித்தருளின ஸர்வேச்வரனை ஸ்ரிய:பதிக்குப் புருஷகாரபூதையான பிராட்டி
யின் சேர்த்தியையும்; அயோத்யாகாண்டத்தில், பித்ருவாக்ய பரிபாலநரூபமான ஸாமாந்யதர்மத்தை
யும், வநத்துக்கெழுந்தருளுகையில் இளையபெருமாள் பிராட்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு பண்ணின சரண
கதியினால் பெருமாள் திருவுள்ளமுகந்து தம் கைங்கர்யத்தைச்செய்யும்படி நியமித்த சரித்திரத்தால் - அ
னுடைய கைங்கர்யமே பண்ணத்தக்கது என்கிற விசேஷதர்மத்தையும்; ஆரண்யகாண்டத்தில், ராக்ஷ
ஸர்களால் மிகவருந்திச் சரணமடைந்த ரிஷிகளை ரக்ஷித்த சரித்திரத்தால் - நிஜஜநங்களை ரக்ஷிக்கவேண
டும் என்கிற ஸாமாந்யதர்மத்தையும், ஜடாயுவுக்கு மோக்ஷமளித்த சரித்திரத்தால் - பரத்வத்தையும், த
மைத்தேடுகிற மஹரிஷிகளைத் தாமேகிட்டி ரக்ஷித்த சரித்திரத்தால்-ஸௌலப்யத்தையும்; கிஷ்கிந்தாகா
ண்டத்தில், ஸுக்ரீவனென்கிற மஹாராஜர்சரித்திரத்தால் - மித்ரஸம்ரக்ஷணம் ஆவஶ்யகம் என்கிற ஸ
மாந்யதர்மத்தையும், தாரை மாரீசன் இவர்களுடைய வாக்யங்களைக்கொண்டு-ஜ்ஞாநஶக்திபல ஐச்வர்ய வீ
ய தேஜஸ்ஸுக்கள் முதலான ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களையும், சிறிய திருவடிசரித்திரத்தால் - சேதநஸ
ரக்ஷணத்திற்கு ஸ்ரீராமபிரானாகத் திருவவதாரஞ்செய்தருளின வெம்பெருமானுக்கு ஆசார்ய புருஷகாரஸ
பமான விசேஷதர்மத்தையும் சொல்லி; இந்த ஸுந்தரகாண்டத்தில், அசோகவநத்தில் பிராட்டியினு
டைய அநுஷ்டாநத்தாலும் திருவடிக்ருத்யத்தாலும் - பதிவ்ரதாதர்மமும் தூதலக்ஷணமுமாகிய ஸாமாந்யத
மத்தையும், (ப்ரம்ஹாஸ்வயம்பூ:) என்கிற சுலோகத்தால் - "ஸர்வநாசகன் ஸ்ரீராமனே" என்பதையும், திரு
வடிசரித்திரத்தால் "ஆசார்யக்ருத்யம் இவ்விதம்" என்கிற விசேஷதர்மத்தையும் சொல்லுகிறார்.

முதல்ஸர்க்கத்தால் சிக்ஷைக்குத்தகுந்த சிஷ்யனிருக்குமிடத்தைத் தேடும்படியான பரமாசாரிய ஸ்வரூபம் சொல்லப்படுகிறது.

முதல்ஸர்க்கம்.

౧. తతో రావణనీతాయాస్సీతాయాశ్శత్రుకర్శనః।
ఇయేష పదమన్వేష్టుం చారణాచరితే పథి॥

௧. 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌨𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌕𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃।
𑌇𑌯𑍇𑌷 𑌪𑌦𑌮𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌪𑌥𑌿॥

௧. ததோராவணநீதாயாஸ்ஸீதாயஶ்ஶத்ருகர்ஶந:।
இயேஷபதமந்வேஷ்டும்சாரணாசரிதேபதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	(ஜாம்பவானால் உத்ஸாஹம் பண்ணப்பட்ட) பிற்பாடு	அந்வேஷ்டும்	தேடுவதற்கு
		சாரணாசரிதே=	
ஶத்ருகர்ஶந:	சத்ருவை நாசம்பண்ணத்தக்க * (ஹநுமானவர்)	சாரண	சாரணரென்கிற (தேவர்களால்)
ராவணநீதாயா:=		ஆசரிதே	ஸஞ்சரிக்கப்பட்ட
ராவண	ராவணனால்	பதி	(ஆகாச) மார்க்கத்தில்
நீதாயா:	கொண்டுபோகப்பட்ட	(கந்தும்)	(போக)
ஸீதாயா:	பிராட்டியினுடைய	இயேஷ	இச்சித்தார்.
பதம்	ஸ்தானத்தை		

(அன்றியில்) சாரசணசரிதேபதி - சாரணர்களென்கிற தேவவிசேஷர்களால் ஸஞ்சரிக்கப்பட்ட ஆகாசமார்க்கத்தில், பதம் - (பிராட்டியினுடைய) காலடியை, அந்வேஷ்டும் - தேடுவதற்கு, இயேஷ - இச்சித்தார்.

தாத்பர்யம்—ஜாம்பவான், அங்கதன் முதலானவர்களுடைய ஸ்தோத்ரங்களினால் மிகவும் உத்ஸாகத்தையடைந்தும் பகையாளிகளை முடிக்கத்தக்க ஸாமர்த்யமுமுடைய சிறிய திருவடியானவர் தசக்ரீவனலெடுத்துக்கொண்டு போகப்பட்ட பிராட்டியினுடைய இருப்பிடத்தை ஸித்தர்களென்றும், சாரணர்களென்றும் சொல்லுகிற தேவர்களால் ஸஞ்சரிக்கப்பட்ட ஆகாசமார்க்கத்திலெழுந்தருள எண்ணங்கொண்டார். அன்றியில் ஸித்தாள் சாரணரென்கிற தேவகாயகர்களால் சஞ்சரிக்க யோக்யமான ஆகாசத்தில் ஸீதையினுடைய அடிவைப்பைத்தேட எண்ணங்கொண்டார். இதனால் ஆகாசமார்க்கத்தில்கூட காலடியைத்தேடிக் கண்டறியும்படியான சக்தியுடையவனிக்த ஹநுமானென்று புத்திசாதுர்யம் சொல்லப்படுகிறது.

---

* வாயுபுத்ரருக்கு ஹநுமானென்று திருநாமம் உண்டானதற்குக் காரணம் அதிவிஸ்தாரமாகையால், இவ்விடத்தில் சுருக்கமாகச்சொல்லி பின்வரும் கதாஸந்தர்ப்பத்தில் விஸ்தாரமாகச்சொல்லப்படும். அஞ்ஜனையினுடைய கர்பத்திலிருந்து ப்ராதஃகாலத்தில் அவதரித்த வாயுபுத்ரர் பசியினால் மிகவருந்தி உதயகால ஸூர்யனை யொருபழமென்றெண்ணி அதைப்பிடித்து பக்ஷிக்க ஆகாசத்தில் கிளம்பிவிட்டார். இப்படிப்போகிற தன் புத்ரனை ஸூரியனுடைய கிரணம் தகியாமலிருப்பதற்கு குளிர்ந்த காற்றுகளை வீசிக்கொண்டு வாயுபகவான் பின்சென்றான். எந்த தினத்தில் ஸூரியனை பக்ஷிக்க வாயுபுத்ரர் கிளம்பினரோ அன்றையதினம் ஸூர்யக்ரஹணமாகையால், ஸூரியனை பக்ஷிக்கவந்த ராகு இவனைப்பார்த்து நமக்கு விரோதியாரோ வந்துவிட்டானென்று பயப்பட்டு அதிவேகமாக இந்திரனிடம் ஓடி, ஓ மஹாராஜனே! ஆதித்யனை பக்ஷிக்க எனக்கும் நியமித்து இதரனுக்கும் நியமித்துவிட்டீரோ, இன்றையதினம் அமாவாஸையாகையால் ஸூரியனைப்பிடிக்கநான் போவதற்குள்ளே இன்னமொரு ராகுவந்து வெகுசீக்ரமாக ஸூரியனைப்பிடிக்கிறானே. இதற்குள் பக்ஷித்துவிட்டானோ என்னமோவென்று கூக்குரலிட்டான். இதைக்கேட்ட இந்த்ரனும் ஆச்சரியமுடையவனாய் வஜ்ராயுதத்தோடேகூட ஐராவதத்தின்மேலேறி ராகுவை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸூரியனிடம் வந்தார். ராகு இந்த்ரனைவிட்டு ஸூரியனைப்பிடிக்க அதிவேகமாயோடினான். வாயுபுத்ரர் இவனையு மொருபழமென்றெண்ணிப் பக்ஷிக்க பின்றொடர்ந்தார். அப்பொழு தச்சமுற்று இந்த்ரா! இந்த்ராவென்று கதறினான். இவனுடைய தைன்யசப்தத்தைக்கேட்டு இந்த்ரன் வருகிறபோது அவரேறின ஐராவதமென்கிற யானையை பெரிய பழமென்றெண்ணி பக்ஷிக்கவருகிற வாயுபுத்ரரைக்கண்ட இந்த்ரன் மிக கோபத்தையடைந்து வஜ்ராயுதத்தால் இடதுகன்னத்திலடிக்கவே ஒரு பருவதத்தில் விழுந்து இடதுகன்னம் பிளந்துபோய்விட்டது. இதை வாயுகண்டு கோபித்து எங்கும் காற்றில்லாமல் பண்ணிவிட்டான், இதைக்கண்ட தேவர்களெல்லாருங்கூடி பிரஹ்மாவினிடத்தில் நடந்தவைகளைச்சொல்லி முறையிட்டார்கள். பிரம்ஹா இதைக்கேட்டு ஸமஸ்த தேவதைகளுடன்வந்து வாயுவினிடத்திலிருக்கிற இளங்குழந்தையை வாங்கி ஸதா வேதஸ்வரத்தைக் காண்பிக்கும்படியான தம்முடைய கைவிரல்களினால் தடவிக்கொடுத்தார். பின்பு தக்ஷணம் சிசுவானது ஸௌக்யமாக எழுந்துவிட்டது பிற்பாடு - சதுர்முகன் ஸமஸ்த தேவர்களைப்பார்த்து இந்த சிசுவினால் உங்களுக்கு சிலகாரியங்களாகப்போகிறபடியால் எல்லாரும் அநுக்ரஹித்து வரங்களைக்கொடுங்களென்று நியமிக்க, அப்பொழுது இந்தரன் ஸந்தோஷமடைந்து என்னுடைய வஜ்ராயுதத்தால் பின்னப்பட்ட கந்நத்தையுடையவனாகையால் இவனுக்கு ஹனுமானென்று பேருண்டாகட்டுமென்று இந்த திருநாமத்தைச் சாத்தினானாகையால் ஹனுமானென்று சொல்லப்படுகிறது. சக்ரவர்த்தித்திருமகனை தம்முடைய புஜத்தால் வகித்தபடியால் திருவடியென்று ஸம்ப்ரதாயச்சொல்.

விசேஷார்த்தம்:

ததஃ - (ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஸ்வரன் ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலில் ஆழ்ந்து அஜ்ஞான பரவசர்களான சேதனர்களை உஜ்ஜீவிக்கச்செய்வதற்காக ஸ்தாபித்திருக்கிற திருவாழியாழ்வான் பாஞ்சஜன்யம் முதலான முத்திரையையும் ஆஜ்ஞையையும்பெற்ற) பிற்பாடு, சத்ருகர்சனஃ-பகையான அஜ்ஞானத்தையொழிக்கத்தக்க (ஆசாரியனானவன்,) சாரணசரிதே-சாரண! தாங்களும் தர்மங்களைப்பண்ணி இதரர்களையும்பண்ணச் செய்யும்படியான பூர்வாசார்யர்களால், ஆசரிதே - அனுஷ்டிக்கப்பட்ட, பதி - (ஸத்ஸம்ப்ரதாய) மார்க்கத்தில் (ஸ்திதஃ) நிலைத்தவராய், ராவணநீதாயாஃ-ராவணனென்கிற பதம் அஸத்பர்லாபத்தைச் செய்விக்கிற அவிவேகத்தைச்சொல்லுகிறது. ஆகையால் ராவண-அவிவேகத்தால், நீதாயாஃ - தனக்கு ஸ்வாதீனம்பண்ணப்பட்ட, ஸீதாயாஃ - அநாதிகாலமாக பகவத்பரதந்த்ரனாகிய சேதனனுடைய, ஸீதாயாஃ என்கிற பதம் ஸ்த்ரீலிங்கம், ஸ்த்ரீகளுக்கு எப்போதும் ஸ்வாதந்த்ரியம் கிடையாது. ஆசாரியனுடைய புருஷகாரபலத்தாலும், பித்ருஸம்பந்தத்தாலும்,உபாயத்தாலும், "எட்டிழையாய் மூன்றுசரடாயிருப்பதொரு மங்கலஸூத்ரம்போலே திருமந்த்ரம்" என்கிறபடியே திருமந்த்ரமாகிற மாங்கல்யத்தால் ஜீவாத்மாக்களாகிற ஸ்த்ரீகளை பகவானாகிற மணவாளன் பரிக்ரஹிக்கப்படுகிறானாகையால், அவனைக்காட்டிலும் இதரமானதெல்லாம் ஸ்த்ரீப்ராயமென்றறிவதற்காக, பதம்-ஸம்ஸாரமண்டலத்தையும், அன்றியில் பதம்-ஸாத்விகர்களான பாகவதர்களோடு ஸம்பாஷணம் முதலான அடையாளத்தையும், அன்றியில் பதம்-பகவத் ப்ராப்தியிலுண்டான எண்ணத்தையும், அன்வேஷ்டும் -தேட, இயேஷ - இச்சித்தார்.

தா-ம்—ஜ்ஞானத்திற்குரிய சங்க சக்ராதி முத்ரையையும் பகவதனுமதியையும்பெற்று மோக்ஷவிரோதியான அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்கடித்து ஜ்ஞானவிளக்கைத்தரும்படியான பரமாசார்யதன்மையை வஹித்து ஸதாசாராநுஷ்டானமுடைய பாகவதர்களாலனுஷ்டித்துக்காட்டின ஸத்ஸம்ப்ரதாயமார்க்கத்தை ஆஶ்ரயித்து ஸ்வாதந்திரிய மொன்றுமில்லாத மிக பாரதந்த்ரத்தையுடைய சேதனனிருக்கு மிடமான ஸம்ஸாரமண்டலத்தைத்தேட எண்ணங்கொண்டார். அன்றியில் பதமென்பது அடையாளமாய் ஆசாரியனையடையவதற்குக் காரணங்களான ஸாத்விக ஸம்பாஷணம் முதலான அடையாளங்களைத்தேட இச்சித்தார். அன்றியில் பதம் என்பது எண்ணமாய் எம்பெருமானை யடையவேணுமென்கிற எண்ணம் யாரிடத்திலிருக்கிறதோவென்று தேட இச்சித்தார்.

౨. దుష్కరం నిష్ప్రతిద్వంద్వం చికీర్షన్ కర్మ వానరః । సముదగ్రశిరోగ్రీవో గవాంపతిరివాబభౌ ॥

௨. துஷ்கரம் நிஷ்ப்ரதித்வந்த்வம் சிகீர்ஷந் கர்ம வாநர:।
ஸமுதக்ர ஶிரோக்ரீவோ கவாம்பதிரிவாபபௌ॥

௨. துஷ்கரம்நிஷ்ப்ரதித்வந்த்வம் சிகீர்ஷந்கர்மவாநர:।
ஸமுதக்ரசிரோக்ரீவோ கவாம்பதிரிவாபபௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரஃ	திருவடியானவர்	ஸமுதக்ர	உன்னதங்களான
நிஷ்ப்ரதித்வந்த்வம் (யதாத்தா)	எதிரில்லாமல் (இருக்கும்படி)	சிரஃ	சிரஸ்ஸென்ன
துஷ்கரம்	இதராளினால் செய்யத்தகாததான	க்ரீவ	கழுத்தென்ன (இதுகளையுடைய)
கர்ம	காரியத்தை [ண்டு)	கவாம்	விருஷபங்களுக்கு (அல்லது) பசுக்களுக்
சிகீர்ஷன் (ஸன்)	பண்ண இச்சையுடையவராய்க் (கொ	பதிரிவ	பர்த்தாவான காளையானதுபோல் [கு
ஸமுதக்ரசிரோக்ரீவஃ=		ஆபபௌ	ப்ரகாசித்தார்.

தா-ம்—பிறரால் பண்ணக்கூடாததான ஸமுத்ரம் தாண்டுகிறதைச்செய்ய யிச்சித்த திருவடியானவர் மிகவுயர்ந்த கழுத்தையும் சிரஸ்ஸையுமுடைய விருஷபசிரேஷ்டமான காளையைப்போல் கம்பீரமாக ப்ரகாசித்தார்.

౩. అథ వైదూర్యవర్ణేషు శాద్వలేషు మహాబలః । ధీరస్సలిలకల్పేషు విచచార యథాసుఖమ్ ॥

௩. அத வைதூர்யவர்ணேஷு ஶாத்வலேஷு மஹாபல:।
தீரஸ்ஸலிலகல்பேஷு விசசார யதாஸுகம்॥

௩. அதவைடூரியவர்ணேஷு சாத்வலேஷு மஹாபலः।
தீரஸ்ஸலிலகல்பேஷு விசசார யதாஸுகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பின்பு	வர்ணேஷு	காந்திகளையுடையதாயும்
மஹாபலः=		ஸலிலகல்பேஷு=	
மஹா	அதிகமான	ஸலில்	ஜலத்துக்கு
பலः	பலத்தையுடையவராயும்	கல்பேஷு	ஸமானங்களையுடையதுமான
தீரः	தைர்யவந்தனுயுமிருக்கிற (திருவடி	சாத்வலேஷு	பச்சைப்புற்கள் மூடின பூமிகளில்
வைடூரியவர்ணேஷு=		யதாஸுகம்	ஸுகத்தை யதிக்ரமியாமல்
வைடூரிய	வைடூரியமணிகளுடைய	விசசார	ஸஞ்சரித்தார்.

தா-ம்—மரகதப்பச்சையினுடைய வர்ணமுடையதாயும், தெளிந்த ஜலம்போல் குளுமையுமுடையதான பசும்புல் மூடின ப்ரதேசத்தில் சத்ருவிஜயனுன திருவடி மஹேந்திரபருவதத்தினுடைய உச்சியில் ஸுகமாக ஸஞ்சரித்தார்.

౪. ద్విజాన్ విత్రాసయన్ ధీమా నురసా పాదపాన్ హరన్ । మృగాంశ్చ సుబహూన్ నిఘ్నన్ ప్రవృద్ధ ఇవ కేసరీ॥

௪. [illegible]
[illegible]

௪. த்விஜாந்வித்ராஸயந்தீமாநுரஸாபாதபாந்ஹரந்।
ம்ருகாம்ஶ்சஸுபஹூந்நிக்நந்ப்ரவ்ருத்தயிவகேஸரி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீமாந்	சிறந்த புத்தியுடையவரான (திருவடி)	ஸுபஹூந்	அனேகங்களான
த்விஜாந்	பக்ஷிகளை	ம்ருகாந்	மிருகங்களை
வித்ராஸயந்	மிரட்டிக்கொண்டும்	நிக்நந்	அடித்துக்கொண்டும்
உரஸா	மார்பினுலே	ப்ரவிருத்தச்ச	விருத்தியடைந்துமிருக்கிற
பாதபாந்	விருக்ஷங்களை	கேஸரீவ	ஸிம்மமானதுபோல்
ஹரந்	முறித்துக்கொண்டும்	விசசார	சஞ்சரித்தார்.

தா-ம்.—அனேகமான பக்ஷிகளுக்கு பயத்தைக்கொடுத்தும், ஸமஸ்த விருக்ஷங்களை மார்பினுடைய வேகத்தால் முறித்திழுத்துக்கொண்டும், ஸமஸ்த மிருகங்களை ஸம்ஹரித்தும், பருநாளாக பதுங்கியிருந்து உத்ஸாஹத்தால் கொழுத்தெழுந்து கிமிர்ந்து கிளம்பிய சிறிய சிங்கமானதுபோல் ப்ரகாசித்தார்.

౫. నీలలోహితమాంజిష్ఠపత్రవర్ణైస్సితాసితైః । స్వభావవిహితైశ్చిత్రైర్ధాతుభిస్సమలంకృతమ్॥

౬. కామరూపిభిరావిష్టమభీక్ష్ణం సపరిచ్ఛదైః । యక్షకిన్నరగంధర్వైర్దేవకల్పైశ్చ పన్నగైః॥

౭. స తస్య గిరివర్యస్య తలే నాగవరాయుతే । తిష్ఠన్ కపివరస్తత్ర హ్రదే నాగ ఇవాబభౌ॥

௫. [illegible]
[illegible]

௬. [illegible]
[illegible]

௭. [illegible]
[illegible]

௫. நீலலோஹிதமாஞ்ஜிஷ்டபத்ரவர்ணைஸ்ஸிதாஸிதை:।
ஸ்வபாவவிஹிதைச்சித்ரைர்தாதுபிஸ்ஸமலங்க்ருதம்॥

௬. காமரூபிபிராவிஷ்டமபீக்ஷணம்ஸபரிச்சதை:।
யக்ஷகிந்நரகந்தர்வைர்தேவகல்பைச்சபந்நகை:॥

௭. ஸதஸ்யகிரிவர்யஸ்ய தலேநாகவராயுதே।
திஷ்டங்கபிவரஸ்தத்ர ஹ்ருதேநாகஇவாபபௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அந்த	ஸபரிச்சதை:	அலங்காரங்களோடு கூடிக்கொண்டுமிருக்கிற
கிரிவர்யஸ்ய	மஹேந்திரபருவதத்தினுடைய	யக்ஷகின்னரகந்தர்வை:-யக்ஷகின்னர கந்தருவர்களாலும்	
(யத்)	(எந்த ப்ரதேசமானது)	தேவகல்பை:	தேவர்களுக்கு நிகரான
நீலலோஹிதமாஞ்ஜிஷ்டபத்ரவர்ணை:		பன்னகைச்ச	பன்னகர்களென்கிற (தேவயோனிவிசேஷர்களாலும்)
நீல	நீலவர்ணங்களாயும்	அபீக்ஷ்ணம்	அடிக்கடி
லோஹித	சிகப்புகளாயும்	ஆவிஷ்டம்	சூழப்பட்டதோ
மாஞ்ஜிஷ்ட	சிகப்பேறின மஞ்ஜளாயும்	நாகவராயுதே	பெரிய யானைகளோடு கூடின
பத்ரவர்ணை:	இலைகளைப்போல் பச்சைவர்ணங்களாயிருக்கின்றனவும்	தத்ர	அந்த
ஸிதாஸிதை:—		தலே	ப்ரதேசத்தில்
ஸித	வெளுத்தும்	திஷ்டன்	நிற்கிற
அஸிதை:	கறுத்துமிருக்கிறவும்	ஸ:	அந்த
(அதயேவ)	(ஆகையினால்)	கபி:	திருவடி
சித்ரை:	நானாவர்ணங்களாயுமிருக்கிறவும்	ஹ்ரதே	மடுவில்
ஸ்வபாவவிஹிதை:	இயற்கையாலுண்டான	நாகஇவ	யானைபோல்
தாதுபி:	கைரிகாதி தாதுக்களினால்	ஆபபௌ	ப்ரகாசித்தார்.
ஸமலங்க்ருதம்	நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ		
காமரூபிபி:	நினைத்தபடி ரூபந்தரிக்க வல்லமையுடையவர்களாயும்		

தா-ம்—வெள்ளை-கறுப்பு-சிகப்பு-நீலம்-மஞ்ஜள் - பச்சை இந்த வர்ணங்களையுடைய தாதுக்களினால் சோபிதமாயும் காமரூபாளான யக்ஷகின்னர கந்தருவபன்னகர்களாலும் சிரேஷ்டமான யானைகளினாலும் சூழப்பட்டதாயுமிருக்கிற மஹேந்திரபருவதத்தினுடைய ப்ரதேசத்தில் நிற்கிற ஹநுமார் மடுவிலிருக்கிற யானைபோல் ப்ரகாசித்தார்.

௮. స సూర్యాయ మహేంద్రాయ పవనాయ స్వయంభువే।
భూతేభ్యశ్చాంజలిం కృత్వా చకార గమనే మతిమ్॥

௮. 𑌸 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌪𑌵𑌨𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑍇।
𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌮𑍍॥

௮. ஸஸூர்யாயமஹேந்த்ராயபவநாயஸ்வயம்புவே।
பூதேப்யஸ்சாஞ்ஜலிம்க்ருத்வாசகாரகமநேமதிம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த (திருவடி)	அஞ்ஜலிம்	அஞ்ஜலியை
ஸூர்யாய	ஆதித்யனையும்பொருட்டும்	க்ருத்வா	செய்து
மஹேந்த்ராய	தேவேந்திரனையும்பொருட்டும்	கமனே	பிரயாணத்தில்
பவநாய	வாயுவையும்பொருட்டும்	மதிம்	புத்தியை
ஸ்வயம்புவே	பிரம்ஹாவையும்பொருட்டும்	சகார	பண்ணினார்.
பூதேப்யச்ச	(ஸமஸ்தமான) பூதங்களையும்பொருட்டும்		

தா-ம்.—பிரயாணத்துக்குமுந்தி இஷ்டதேவதா நமஸ்காரம் பண்ணவேணுமென்கிறதை சாஸ்த்ரஜ்ஞதையாலறிந்து தமக்கு ஐந்திரவியாகாரணத்தை யுபதேசித்த ஆசாரியனான ஸூரியபகவானையும் தாமவதரித்த காலத்தில் நடத்தின சரித்திரத்தால் ஸந்தோஷமடைந்து தமக்குத் திருநாமம்சாத்தின முப்பத்துமுக்கோடி தேவதைகளுக்கு இராஜாவான மஹேந்த்ரனையும் தமக்கு மூர்ச்சையைத்தெளிவித்து அனுகூலமான வரங்களைத் தாமும் கொடுத்து ஸமஸ்த தேவர்களையும் வரங்களை யனுக்ரஹிக்கும்படி செய்த நான்முகனையும் சக்ரவர்த்தித்திருமகனுக்கடிமைசெய்து மஹாபாக்யத்தையடையும்படி தம்மைப்பெற்ற வாயுபகவானையும் பின்னுமிதரமான பூதங்களையும் கைகூப்பி தண்டன் ஸமர்ப்பித்து இலங்கைக்கு எழுந்தருள யெத்தனித்தார்.

௯. అంజలిం ప్రాఙ్ముఖః కృత్వా పవనాయాత్మయోనయే।
తతోఽభివవృధే గంతుం దక్షిణో దక్షిణాం దిశమ్॥

௯. 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌵𑌨𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑌯𑍇।
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌵𑌵𑍃𑌧𑍇𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍॥

௯. அஞ்ஜலிம்பிராங்முக꞉க்ருத்வாபவநாயாத்மயோநயே।
ததோஹிவவ்ருதேகந்துந்தக்ஷிணோதக்ஷிணாந்திஶம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉	பின்பு	அஞ்ஜலிம்	கைகூப்புகிறதை
தக்ஷிண꞉	ஸ்மர்த்தரான (திருவடி)	க்ருத்வா	பண்ணி
ஆத்மயோநயே=		தக்ஷிணம்	தெற்கான
ஆத்ம	தமக்கு	திசம்	திக்கை(க்குறித்து)
யோநயே	ஜன்மகாரணமான	கந்தும்	எழுந்தருள
பவநாய	வாயுவையும்பொருட்டு	வவ்ருதே	விருத்தியடைந்தார்.
பிராங்முக(ஸ்ஸன்)	கிழக்குமுகமாக (க்கொண்டு)		

தா-ம்—பின்பு தர்யஜ்ஞுன திருவடி பிதாவை முக்ய தெய்வமென்றறிந்து ப்ரத்யேகமாக தமக்கு ஜன்மகாரணமான வாயுவை கிழக்குமுகமாக தண்டன் ஸமர்ப்பித்து தெற்கிலுள்ள இலங்கைக்குப்போக மிகவும் விருத்தியடைந்தார்.

౧౦. ప్లవంగప్రవరైర్దృష్టః ప్లవనే కృతనిశ్చయః।
వవృధే రామవృద్ధ్యర్థం సముద్ర ఇవ పర్వసు॥

க0. 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌙𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃𑌪𑍍𑌲𑌵𑌨𑍇𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃।
𑌵𑌵𑍃𑌧𑍇𑌰𑌾𑌮𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌇𑌵𑌪𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁॥

க0. ப்லவங்கப்ரவரைர்த்ருஷ்ட꞉ப்லவநேக்ருதநிஶ்சய꞉।
வவ்ருதேராமவ்ருத்யர்த்தம்ஸமுத்ரயிவபர்வஸு॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்லவங்கப்ரவரை꞉	வானரசிரேஷ்டர்களினால்	பர்வஸு	பருவகாலங்களில்
த்ருஷ்ட꞉	பார்க்கப்பட்டவராக	ஸமுத்ர இவ	ஸமுத்திரமானதுபோல்
ப்லவனே	தாண்டுகிறத்தில்	ராமவிருத்தியர்த்தம்=	
கிருதநிஶ்சய꞉=		ராம	சக்கிரவர்த்தித்திருமகனுடைய
கிருத	பண்ணப்பட்ட	விருத்தியர்த்தம்	க்ஷேமார்த்தமாகவும்
நிஶ்சய꞉	நிச்சயத்தையுடையவராயும்	வவ்ருதே	விருத்தியடைந்தார்.

தா-ம்—ஜாம்பவான் முதலான வானரசிரேஷ்டர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே ஸமுத்திரம் தாண்டுகிறத்தில் த்ருடநிச்சயத்தையுடையவராகவும், பெருமாளுக்கு நன்மை வளர்த்துவதற்காகவும் பர்வ காலங்களில் சமுத்திரம்பொங்கி வளருவதுபோல் தாமும் வளர்ந்தருளினர்.

౧౧. నిష్ప్రమాణశరీరస్సన్ లిలంఘయిషురర్ణవమ్।
బాహుభ్యాం పీడయామాస చరణాభ్యాం చ పర్వతమ్॥

கக. 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌲𑌿𑌲𑌙𑍍𑌘𑌯𑌿𑌷𑍁𑌰𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍।
𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑍀𑌡𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌚𑌰𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌚𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍॥

கக. நிஷ்ப்ரமாணஶரீரஸ்ஸந்லிலங்கயிஷுரர்ணவம்।
பாஹுப்யாம்பீடயாமாஸசரணப்யாஞ்சபர்வதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிஷ்ப்ரமாணஶரீரஸ்ஸன்=		பர்வதம்	மஹேந்திரபருவதத்தை
நிஷ்பிரமாண	அளவில்லாத	பாஹுப்யாம்	இரண்டு கைகளினலும்
ஶரீரஸ்ஸன்	ஆகாரத்தையுடையவராய்க்கொண்டு	சரணப்யாஞ்ச	இரண்டுகால்களினலேயும்
அர்ணவம்	ஸமுத்திரத்தை	பீடயாமாஸ	அமுக்கியசைத்தார்.
லிலங்கயிஷு꞉	தாண்ட இச்சையுடையவரான(திருவடி)		

தா-ம்.—ஸமுத்திரம் தாண்டத் திருவுள்ளமுடைய திருவடியானவர் அளவிடக்கூடாததான திருமேனியுடையவராய் அந்த மஹேந்திரபர்வதத்தை திருக்கைகளாலும், திருவடிகளினலும் மிதித்தாட்டினர்.

౧౨. సచచాలాచలశ్చాపి ముహూర్తం కపిపీడితః।
తరూణాం పుష్పితాగ్రాణాం సర్వం పుష్పమశాతయత్॥

൧൨. സചചാലാചലശ്ചാപി മുഹൂർത്തം കപിപീഡിതഃ।
തരൂണാം പുഷ്പിതാഗ്രാണാം സർവ്വം പുഷ്പമശാതയത്॥

௧௨. ஸசசாலாசலஶ்சாபிமுஹூர்தம்கபிபீடிதஃ।
தரூணாம்புஷ்பிதாக்ராணாம்ஸர்வம்புஷ்பமஶாதயத்॥

பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த
அசலஶ்சாபி	மஹேந்திரபருவதமும்
கபிபீடிதஃ—	
கபி	ஹனுமாரால்
பீடிதஃ	அசைக்கப்பட்டதாக
முஹூர்த்தம்	க்ஷணகாலம்
சசால	ஆடிற்று
புஷ்பிதாக்ராணாம்—	
புஷ்பித	புஷ்பித்திருக்கிற
அக்ராணாம்	நுனிகளையுடையதான
தரூணாம்	விருக்ஷங்களினுடைய
ஸர்வம்	ஸமஸ்தமான
புஷ்பம்	புஷ்பத்தையும்
அஶாதயத்	விழும்படி பண்ணிற்று.

தா-ம்—அசைவில்லாத பருவதமும் ஹனுமாருடைய ஸ்வல்பகால ஆட்டத்தினால் நடுநடுங்கி அனேகமான மரங்களினுடைய புஷ்பங்களையெல்லாம் உதிர்த்தது.

౧౩. తేనపాదపముక్తేనపుష్పౌఘేణసుగంధినా।
సర్వతస్సంవృతశ్శైలోబభౌపుష్పమయోయథా॥

൧൩. തേനപാദപമുക്തേനപുഷ്പൗഘേണസുഗന്ധിനാ।
സർവ്വതസ്സംവൃതശ്ശൈലോബഭൗപുഷ്പമയോയഥാ॥

௧௩. தேநபாதபமுக்தேநபுஷ்பௌகேணஸுகந்திநா
ஸர்வதஸ்ஸம்வ்ருதஶ்ஶைலோபபௌபுஷ்பமயோயதா॥

பதம்.	உரை.
பாதபமுக்தேந—	
பாதப	மரங்களினால்
முக்தேந	விடப்பட்டதாயும்
ஸுகந்திநா	நல்வாசனையுமுடைய
தேந	அந்த
புஷ்பௌகேண—	
புஷ்ப	புஷ்பங்களினுடைய
ஓகேண	ஸமூஹத்தினால்
ஸர்வதஃ	நாலுபக்கத்திலும்
ஸம்வ்ருதஃ	சூழப்பட்ட
ஶைலஃ	பருவதமானது
புஷ்பமயோயதா	புஷ்பமயமானதுபோல்
பபௌ	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—அந்த மரங்களிலிருந்து உதிர்ந்த நல்வாஸனை வீஸுகின்ற புஷ்பகும்பலால் நாலுபக்கங்களிலும் மறைக்கப்படவே புஷ்பமலையானதுபோல் பிரகாசித்தது.

౧౪. తేనచోత్తమవీర్యేణపీడ్యమానస్సపర్వతః।
సలిలంసంప్రసుస్రావమదమత్తఇవద్విపః॥

൧൪. തേനചോത്തമവീര്യേണപീഡ്യമാനസ്സപർവ്വതഃ।
സലിലംസംപ്രസുസ്രാവമദംമത്തഇവദ്വിപഃ॥

௧௪. தேநசோத்தமவீர்யேணபீட்யமாநஸ்ஸபர்வதஃ।
ஸலிலம்ஸம்ப்ரஸுஸ்ராவமதம்மத்தயிவத்விபஃ॥

பதம்.	உரை.
உத்தமவீர்யேண	சிரேஷ்டமான பராக்கிரமத்தையுடைய
தேந	அந்த (திருவடியினால்)
பீட்யமாநஃ	ஆட்டப்பட்ட
ஸஃ	அந்த
பர்வதஃ	மலையும்
மத்தஃ	கொழுப்பையுடைய
த்விபஃ	ஆனையானது
மதமிவ	மதஜலத்தைப்போல்
ஸலிலம்	ஜலத்தை
ஸம்ப்ரஸுஸ்ராவ	நன்றாய்ப்பெருக்கிற்று.

தா-ம்—ஸமானமில்லாத தேகபலமுடைய திருவடியினா லாட்டங்கொண்ட மலையானது கொழுப்பேறின யானையானது மதஜலத்தைப்பெருக்குவதுபோல் மலையருவிகளைப்பெருக்கிற்று.

౧౫. పీడ్యమానస్తు బలినా మహేన్ద్రస్తేన పర్వతః।
రీతీర్నిర్వర్తయామాస కాఞ్చనాఞ్జనరాజతీః॥

௧௫. 𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌲𑌿𑌨𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃।
𑌰𑍀𑌤𑍀𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑌰𑌾𑌜𑌤𑍀𑌃॥

௧௫. பீட்யமாநஸ்துபலிநாமஹேந்த்ரஸ்தேநபர்வத:।
ரீதீர்நிர்வர்தயாமாஸகாஞ்சநாஞ்ஜநராஜதீ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேந	அந்த	காஞ்சந	ஸுவர்ணமென்ன
பலிநா	பலவானான (திருவடியினால்)	அஞ்ஜந	மையென்ன
பீட்யமாந:	ஆட்டமடைந்துகொண்டிருக்கிற	ராஜதீ:	வெள்ளியென்ன
மஹேந்த்ர:	மஹேந்திரமென்கிற		(இதுகளினுடைய ஸம்பந்தமான)
பர்வதஸ்து	மலையானது	ரீதீ:	ரேகைகளை
காஞ்சநாஞ்ஜநராஜதீ:=		நிர்வர்தயாமாஸ	உண்டுபண்ணிற்று.

தா-ம்—பலமுடைய வாயுகுமாரராலே நடுக்கமடைந்துகொண்டிருக்கிற மஹேந்திரபர்வதமானது அழுந்திப் பிளவுபட்டபடியினால் அதிலிருந்து பொன், மை, வெள்ளி இதுகளுடைய வர்ணங்களான ரேகைகளை உண்டாகச்செய்தது.

౧౬. ముమోచ చ శిలాశ్శైలో విశాలాస్సమనశ్శిలాః।
మధ్యమేనార్చిషా జుష్టో ధూమరాజీరివానలః॥

௧௬. 𑌮𑍁𑌮𑍋𑌚 𑌚 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌶𑍍𑌶𑍈𑌲𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌨𑌶𑍍𑌶𑌿𑌲𑌾𑌃।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌾 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌧𑍂𑌮𑌰𑌾𑌜𑍀𑌰𑌿𑌵𑌾𑌨𑌲𑌃॥

௧௬. முமோசசஶிலாஶ்ஶைலோவிஶாலாஸ்ஸமநஶ்ஶிலா:।
மத்யமேநார்ச்சிஷாஜுஷ்டோதூமராஜீரிவாநல:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶைல:	மலையானது	ஜுஷ்ட:	கூடின
ஸமநஶ்ஶிலா:	தாதுவிசேஷ மணிமயமான கல்லுகளோடேகூடியும்	அநல:	அக்னியானவன்
		தூமராஜீரிவ=	
விஶாலா:	விசாலமாயுமிருக்கிற	தூம	புகையினுடைய
ஶிலா:	கல்லுக்களை	ராஜீரிவ	வரிசைகளைப்போல்
மத்தியமேந	நடுவிலிருக்கிற	முமோச	விட்டது.
அர்ச்சிஷா	ஜுவாலையோடே		

தா-ம்—காளி, கராளி, விஸ்புலிங்கினி, தூம்ரவர்ணை, விஶ்வருசி, ரோஹிதா, மனோஜவா என்று பெயர்களோடேகூடின ஸப்தஜ்ஜுவாலைகளின் நடுவில் எழும்புகின்ற புகைவரிசைகளை அக்னியானவன்மேல் கிளப்புவதுபோல் அந்த மலையினிடத்திலிருந்து கைரிகாதி தாதுக்களினுடைய கல்லுக்கள் வெளிக்கிளம்பிற்று.

౧౭. గిరిణా పీడ్యమానేన పీడ్యమానాని సర్వతః।
గుహాగతాని భూతాని వినేదుర్వికృతైః స్వరైః॥

௧௭. 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃।
𑌗𑍁𑌹𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃॥

௧௭. கிரிணாபீட்யமாநேநபீட்யமாநாநிஸர்வத:।
குஹாகதாநிபூதாநிவிநேதுர்விக்ருதை:ஸ்வரை:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பீட்யமாநேந	பீடிக்கப்பட்டிருக்கிற	பூதாநி	பூதகணங்களானதுகள்
கிரிணா	மலையால்	விக்ருதை:	விகாரங்களான
பீட்யமாநாநி	பீடிதங்களாயிருக்கிற	ஸ்வரை:	ஸ்வரங்களினால்
குஹாகதாநி=		ஸர்வத:	நாலுபக்கங்களிலும்
குஹா	குகைகளில்	விநேது:	கூச்சலிட்டதுகள்.
கதாநி	அடைந்திருக்கின்ற		

தா-ம்—ஹநுமாரால் பருவதமாட்டப்பட்டபடியினால் அதின் குகைகளிலிருக்கின்ற பூதகணங்கள் மிகவும் நொந்து அதி தயிக்கியங்களாக நாலுபக்கங்களிலும் இரைச்சலிட்டதுகள்.

౧౮. స మహాసత్త్వసన్నాదశ్శైలపీడానిమిత్తజః।
పృథివీం పూరయామాస దిశశ్చోపవనాని చ॥

௧௮. 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌶𑍍𑌶𑍈𑌲𑌪𑍀𑌡𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌜𑌃।
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍂𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚॥

௧௮. ஸமஹாந்ஸத்வஸங்காதஶ்ஶைலபீடாநிமித்தஜ:।
ப்ருதிவீம்பூரயாமாஸதிஶஶ்சோபவநாநிச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶைலபீடாநிமித்தஜ:—		ஸ:	அந்த
ஶைல	மலையை	ஸத்வஸங்காத:	பூதகணங்களினுடைய த்வனியானது
பீடா	அட்டின	ப்ருதிவீம்	பூமியையும்
நிமித்த	காரணத்தினுல்	திஶஶ்ச	திக்குகளையும்
ஜ:	உண்டான	உபவநாநிச	உத்தியானவனங்களையும்
மஹாந்	பெரியதான	பூரயாமாஸ	நிறைத்தது.

தா-ம்—அந்த மலையைப் பீடித்ததின்பேரில் அதிகமாயுண்டான பிராணிகளினுடைய கூக்குரலினுல் பூமியும் திக்குகளும் விளையாடுவதற்குச்சமீபத்தில் உண்டுபண்ணின தோட்டங்களும் நிறைந்தன.

౧౯. శిరోభిః పృథుభిస్సర్పా వ్యక్తస్వస్తికలక్షణైః।
వమన్తః పావకం ఘోరం దదంశుర్దశనైశ్శిలాః॥

௧௯. 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃।
𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌂𑌶𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌶𑌿𑌲𑌾𑌃॥

௧௯. ஶிரோபி:ப்ருதுபிஸ்ஸர்பாவ்யக்தஸ்வஸ்திகலக்ஷணை:।
வமந்த:பாவகம்கோரம்ததம்ஶுர்தஶநைஶ்ஶிலா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்பா:	பாம்புகள்	கோரம்	குரூரமாகிய
வ்யக்தஸ்வஸ்திகலக்ஷணை:—		பாவகம்	நெருப்பை
வ்யக்த	ஸ்புடமான	வமந்தஸ்ஸன்	கக்கிக்கொண்டு
ஸ்வஸ்திக	(படத்திலிருக்கிற) அர்த்தசந்திராகாரங்	தஶநை:	பற்களினுல்
லக்ஷணை:	அடையாளமாயுடைய [களை	ஶிலா:	கற்களை
ப்ருதுபி:	பெருத்ததுகளான	ததம்ஶு:	கடித்ததுகள்.
ஶிரோபி:	தலைகளினுல்		

தா-ம்—பிரகாசமாக விஷ்ணுபாதத்தை அடையாளமாயுடைய பெருத்த தலையோடேகூடின ஸர்ப்பங்கள் விஷஜ்ஜுவாலையைக் கக்கிக்கொண்டு பற்களினுல் அதிக கோபத்தோடு கல்லுகளைக் கடித்ததுகள்.

౨౦. తాస్తదా సవిషైర్దష్టాః కుపితైస్తైర్మహాశిలాః।
జజ్వలుః పావకోద్దీప్తా బిభిదుశ్చ సహస్రధా॥

௨௦. 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌵𑌿𑌷𑍈𑌰𑍍𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌶𑌿𑌲𑌾𑌃।
𑌜𑌜𑍍𑌵𑌲𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌕𑍋𑌦𑍍𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌬𑌿𑌭𑌿𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌧𑌾॥

௨௦. தாஸ்ததாஸவிஷைர்தஷ்டா:குபிதைஸ்தைர்மஹாஶிலா:।
ஜஜ்வலு:பாவகோத்தீப்தாபிபிதுஶ்சஸஹஸ்ரதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	பாவகோத்தீப்தா:—	
குபிதை:	கோபங்கொண்டிருக்கிறதாயும்	பாவக	விஷாக்கினியினுல்
ஸவிஷை:	விஷங்களோடே கூடியதுமான	உத்தீப்தா:	எரியும்படி செய்யப்பட்டதுகளாய்
தை:	அந்த (ஸர்பங்களினுல்)	ஜஜ்வலு:	ஜ்வலித்ததுகள்
தஷ்டா:	கடிக்கப்பட்ட	ஸஹஸ்ரதா	அனேகங்களாக
தா:	அந்த	பிபிதுஶ்ச	பிளக்கவும்பட்டதுகள்.
மஹாஶிலா:	பெருத்த பாறைகள்		

தா-ம்—மஹாகோபத்தையுடைய ஸர்ப்பங்களினுல் கடிக்கப்பட்ட பெரிய பாறைகளும் விஷஜ்ஜுவாலைகளாலெரிந்து பதினுயிரம் சுக்கலாகத்தெறித்ததுகள்.

౨౧. యాని చౌషధజాలాని తస్మిఞ్జాతాని పర్వతే।
విషఘ్నాన్యపి నాగానాం న శేకుశ్శమితుం విషమ్॥

௨௧. 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍌𑌷𑌧𑌜𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇।
𑌵𑌿𑌷𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌶𑍇𑌕𑍁𑌶𑍍𑌶𑌮𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍍॥

உக. யாநிசௌஷதஜாலாநிதஸ்மிந்ஜாதாநிபர்வதே।
விஷக்நாந்யபிநாகாநாம்நஶேகுஃஶமிதும்விஷம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்மிந்	அந்த	விஷக்நாந்யபி—	
பர்வதே	மஹேந்திரபருவதத்தில்	விஷ	விஷத்தை
யாநி	யாதொரு	க்நாந்யபி	போக்கடிக்க (சக்தியிருந்தபோதிலும்)
ஔஷதஜாலாநி—		நாகாநாம்	ஸர்ப்பங்களினுடைய
ஔஷத	ஔஷதங்களினுடைய	விஷம்	விஷத்தை
ஜாலாநி	ஸமூகங்கள்	ஶமிதும்	போக்கடிக்க
ஜாதாநி	உண்டாயிருக்கின்றதுகளோ	நஶேகுஃ	ஸமர்த்தமில்லாமற்போயின.
தாநி	அதுகள்		

தா-ம்—அந்த பருவதத்தில் விஷத்தைப் போக்கடிக்கத் தகுந்த அனேக மூலிகைகள் நிறைந்திருந்தும் இந்த ஸர்ப்பங்களினுடைய விஷத்தியைப் போக்கடிக்க சக்தியில்லாமற்போயின.

౨౨. భిద్యతేయంగిరిర్భూతైరితిమత్వాతపస్వినః।
త్రస్తాఃవిద్యాధరాస్తస్మాదుత్పేతుఃస్త్రీగణైస్సహ॥

౨౩. పానభూమిగతంహిత్వాహైమమాసవభాజనమ్।
పాత్రాణిచమహార్హాణికరకాంశ్చహిరణ్మయాన్॥

౨౪. లేహ్యానుచ్చావచాన్భక్ష్యాన్మాంసానివివిధానిచ।
ఆర్షభాణిచచర్మాణిఖడ్గాంశ్చకనకత్సరూన్॥

൨൨. ഭിദ്യതേയംഗിരിർഭൂതൈരിതിമത്വാതപസ്വിനഃ।
ത്രസ്താവിദ്യാധരാസ്തസ്മാദുത്പേതുഃസ്ത്രീഗണൈസ്സഹ॥

൨൩. പാനഭൂമിഗതംഹിത്വാഹൈമമാസവഭാജനം।
പാത്രാണിചമഹാർഹാണികരകാംശ്ചഹിരണ്മയാൻ॥

൨൪. ലേഹ്യാനുച്ചാവചാൻഭക്ഷ്യാൻമാംസാനിവിവിധാനിച।
ആർഷഭാണിചചർമ്മാണിഖഡ്ഗാംശ്ചകനകത്സരൂൻ॥

உஉ. பித்யதேயம்கிரிர்பூதைரிதிமத்வாதபஸ்விநஃ।
த்ரஸ்தாவித்யாதராஸ்தஸ்மாதுத்பேதுஸ்த்ரீகணைஸ்ஸஹ॥

உங. பாநபூமிகதம்ஹித்வாஹைமமாஸவபாஜநம்।
பாத்ராணிசமஹார்ஹாணிகரகாம்ஶ்சஹிரண்மயாந்.

உச. லேஹ்யாநுச்சாவசாந்பக்ஷ்யாந்மாம்ஸாநிவிவிதாநிச।
ஆர்ஷபாணிசசர்மாணிகட்காம்ஶ்சகநகத்ஸரூந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அயம்	இந்த	பாத்ராணிச	பாத்திரங்களையும்
கிரிஃ	பருவதமானது	ஹிரண்மயாந்	பொன்மயமான
பூதைஃ	பூதங்களினால்	கரகாந்ஶ்ச	திருக்காவேரிகளையும்
பித்யதே	பிளக்கப்படுகின்றது	லேஹ்யாந்	துகையல்களையும்
இதி	என்று	உச்சாவசாந்	பலவித சித்ரவர்ணங்களான
மத்வா	எண்ணி	பக்ஷ்யாந்	திருப்பண்ணியாரங்களையும்
தபஸ்விநஃ	ரிஷிகள்	விவிதாநி	நானாவிதங்களான
தஸ்மாத்	அந்த (பருவதத்திலிருந்து)	மாம்ஸாநிச	மாம்ஸங்களையும்
உத்பேதுஃ	உயரக்கிளம்பினார்கள்	ஆர்ஷபாணி	எருதுதோலினால் கட்டப்பட்ட
வித்யாதராஶ்ச	வித்யாதரர்களென்கிற (தேவதைகளும்)	சர்மாணிச	கேடயங்களையும்
த்ரஸ்தாஃ	பயப்பட்டவர்களாக	கநகத்ஸரூந்	தங்கப்பிடிகட்டிய
ஸ்திரீகணைஸ்ஸஹ	பெண்களின் கூட்டங்களோடே கூட	கட்காந்ச	கத்திகளையும்
பானபூமிகதம்	பானசாலையிலிருந்த	ஹித்வா	விட்டு.
ஹைமம்	ஸுவர்ணமயமான	தஸ்மாத்	அந்த (பருவதத்திலிருந்து)
ஆஸவபாஜனம்	மத்தியபாத்திரத்தையும்	உத்போதுஃ	உயரக் கிளம்பினார்கள்.
மஹார்ஹாணி	விலையுயர்ந்த		

தா-ம்—இந்த மஹேந்திரபருவதமானது பூதங்களினால் பிளக்கப்படுகின்றதென்றறிந்து தபஸ்ஸுக்களையுடைய மஹரிஷிகளும் தேவயோனி விசேஷர்களான வித்யாதரர்களும் தங்கள் ஸ்திரீஜாதிகளோடேகூட பானபூமியிலிருக்கிற ஸுவர்ணமயமான மத்தியபாத்திரங்களையும் அதிக விலையுடைய போஜனபாத்திரங்களையும் பலவிதமான மாம்ஸவகைகளையும் பக்ஷியங்களையும் தொகையல்களையும் ரிஷபத்தின் தோல்களினால்

செய்யப்பட்ட கேடயங்களையும் தங்கப்பிடிபோட்ட கத்திகளையும்விட்டு அந்தப் பருவதத்திலிருந்து உயரக் கிளம்பினார்கள்.

౨౫. కృతకంఠగుణాః క్షీబా రక్తమాల్యానులేపనాః।
రక్తాక్షాః పుష్కరాక్షాశ్చ గగనం ప్రతిపేదిరే॥

൨൫. കൃതകണ്ഠഗുണാഃ ക്ഷീബാ രക്തമാല്യാനുലേപനാഃ।
രക്താക്ഷാഃ പുഷ്കരാക്ഷാശ്ച ഗഗനം പ്രതിപേദിരേ॥

உரு. க்ருதகண்டகுணாஃக்ஷீபாரக்தமால்யாநுலேபநாஃ।
ரக்தாக்ஷாஃபுஷ்கராக்ஷாஶ்சககநம்ப்ரதிபேதிரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புஷ்கராக்ஷாஃ—		க்ஷீபாஃ	மத்தியபானத்தால்மதிமயங்கினவர்களாய்
புஷ்கர	(பிறப்பில்) வெண்தாமரைபோலிருக்கிற	ரக்தமால்யாநுலேபநாஃ	சிவந்தமாலைகளையும் சந்தனங்களையுமுடையவர்களாயும்
அக்ஷாஃ	கண்களையுடையவராயும்	ரக்தாக்ஷாஃ	சிவந்த கண்களையுமுடையவர்களுமான
க்ருதகண்டகுணாஃ—		வித்யாதராஃ	வித்யாதரர்கள்
க்ருத	தரிக்கப்பட்ட	ககநம்	ஆகாசத்தை
கண்டகுணாஃ	புஷ்பமாலைகளையுமுடையவர்களாயிருந்தபோதிலும்	ப்ரதிபேதிரே	அடைந்தார்கள்.

தா-ம்—ஸ்வபாவமாக வெண் தாமரைகள்போன்ற கண்களையுடையவர்களாயும் புஷ்பஹாரங்களையுமுடையவர்களாயிருந்தபோதிலும் குடிமயக்கத்தால் சிவந்த மாலிகைகளையும் சந்தனப்பூச்சையும் சிவந்த கண்களையுமுடையவர்களாகி ஆகாசத்தையடைந்தார்கள்.

౨౬. హారనూపురకేయూరపారిహార్యధరాః స్త్రియః।
విస్మితాస్సస్మితాస్తస్థురాకాశే రమణైస్సహ॥

൨൬. ഹാരനൂപുരകേയൂരപാരിഹാര്യധരാഃ സ്ത്രിയഃ।
വിസ്മിതാസ്സസ്മിതാസ്തസ്ഥുരാകാശേ രമണൈസ്സഹ॥

உசு. ஹாரநூபுரகேயூரபாரிஹார்யதராஸ்திரயஃ।
விஸ்மிதாஸ்ஸஸ்மிதாஸ்தஸ்துராகாஶேரமணைஸ்ஸஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹாரநூபுரகேயூரபாரிஹார்யதராஃ—		ஸ்த்ரியஃ	(வித்தியாதர) ஸ்த்ரீகள்
ஹார	முக்தாஹாரங்களென்ன	ரமணைஸ்ஸஹ	(தங்களுடைய) பர்த்தாக்களோடகூட
நூபுர	தண்டைகளென்ன	விஸ்மிதாஃ	ஆச்சரியப்பட்டவர்களாயும்
கேயூர	தோள்வளைகளென்ன	ஸஸ்மிதாஃ	புன்னகைப்போடே கூடினவர்களுமாய்
பாரிஹார்ய	கைவளைகளென்ன (இதுகளை)	ஆகாசே	ஆகாசத்தில்
தராஃ	தரித்துக்கொண்டிருக்கிற	தஸ்துஃ	இருந்தார்கள்.

தா-ம்—அனேக ஆபரணங்களால் அலங்கிருந்தகளான ஸ்திரீகள் தங்கள் நாயகர்களுடன் ஆகாயத்தில் வியப்புற்றவர்களாய் புன்னகைகொண்டு நின்றார்கள்.

౨౭. దర్శయంతో మహావిద్యాం విద్యాధరమహర్షయః।
సహితాస్తస్థురాకాశే వీక్షాంచక్రుశ్చ పర్వతమ్॥

൨൭. ദര്ശയന്തോ മഹാവിദ്യാം വിദ്യാധരമഹര്ഷയഃ।
സഹിതാസ്തസ്ഥുരാകാശേ വീക്ഷാംചക്രുശ്ച പര്വതം॥

உஎ. தர்ஶயந்தோமஹாவித்யாம்வித்யாதரமஹர்ஷயஃ।
ஸஹிதாஸ்தஸ்துராகாஶேவீக்ஷாம்சக்ருஶ்சபர்வதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வித்யாதரமஹர்ஷயஃ	மஹரிஷிகள்போன்ற வித்யாதரர்கள்	ஸஹிதாஃ	கூடினவர்களாய்
மஹாவித்யாம்	அணிமாதி அஷ்டஸித்திகளை	தஸ்துஃ	இருந்தார்கள்
தர்ஶயந்தஃ	பிரயோகித்துக்கொண்டு	பர்வதம்	பருவதத்தை
ஆகாஶே	ஆகாசத்தில்	வீக்ஷாம்சக்ருஶ்ச	பார்க்கவும் பார்த்தார்கள்.

தா-ம்—சிரேஷ்டமான வித்தியாதரர்கள் அணிமைமுதலான எட்டுஸித்திகளை செய்துகொண்டிருந்தும் ஆகாசத்தில் எல்லோரும் ஒன்றாய்க்கூடி பருவதத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

౨౮. శుశ్రువుశ్చ తదా శబ్దమృషీణాం భావితాత్మనామ్।
చారణానాం చ సిద్ధానాం స్థితానాం విమలేంబరే॥

౨౯. ఏష పర్వతసంకాశో హనూమాన్మారుతాత్మజః।
తితీర్షతి మహావేగస్సముద్రం మకరాలయమ్॥

உஅ. [illegible]
[illegible]
உகூ. [illegible]
[illegible]
உஅ. ஸாஸ்ருவுஸ்சததாஸப்தம்ரிஷீணும்பாவிதாத்மநாம்।
சாரணுநாக்சஸித்தாநாம்ஸ்திதாநாம்விமலேம்பரே॥
உகூ. யேஷபர்வதஸங்காஸோஹநுமாக்மாருதாத்மஜஃ।
திதீர்ஷதிமஹாவேகஸ்ஸமுத்ரம்மகராலயம்॥

பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது
விமலே	நிர்மலமான
அம்பரே	ஆகாசத்தில்
ஸ்திதாநாம்	இருக்கிற
பாவிதாத்மநாம்	பரமாத்மத்தியான நிஷ்டர்களான
ரிஷீணும்	ரிஷிகளுடையவும்
சாரணுநாம்	சாரணர்களுடையவும்
ஸித்தாநாம்ச	ஸித்தர்களுடையவும்
பர்வதஸங்காஸஃ	மலைபோலிருக்கிற
மாருதாத்மஜஃ	வாயுகுமாரரான
யேஷஃ	இந்த

பதம்.	உரை.
ஹநுமான்	திருவடி
மகராலயம்	திமிங்கிலம் முதலான ஜலஜந்துக்களுக்கு குடியிருப்பான
ஸமுத்திரம்	கடலை
மஹாவேகஃ	அதிவேகத்தையுடையவராக
திதீர்ஷதி	தாண்டுவதற்கு இச்சிக்கிறார்
(யிதி)	(என்கிற)
சப்தம்	சப்தத்தை
(ஸாஃ)	(அந்த வித்யாதரர்கள்)
ஸாஸ்ருவுஃ	கேட்டார்கள்.

தா-ம்—எம்பெருமான் திருவடிகளையே ஸதா தியானம்செய்யும் மகரிஷிகளும் ஸித்தசாரணர்களும் மலைபோலொத்த இந்த ஹநுமார் பயங்கரமான ஆழ்கடலை தாண்டுகிறாரென்று கோஷிக்கிற வசனங்களை மேலிருக்கும் வித்யாதரர்கள் கேட்டார்கள்.

30. రామార్థంవానరార్థంచ చికీర్షన్కర్మదుష్కరం।
సముద్రస్యపరంపారం దుష్ప్రాపంప్రాప్తుమిచ్ఛతి॥
கூ0. [illegible]
[illegible]
கூ0. ராமார்தம்வாநரார்தம்சசிகீர்ஷந்கர்மதுஷ்கரம்।
ஸமுத்ரஸ்யபரம்பாரம்துஷ்ப்ராபம்ப்ராப்துமிச்சதி॥

பதம்.	உரை.
ராமார்த்தம்	சக்ரவர்த்தி திருமகனுக்காகவும்
வாநரார்த்தஞ்ச	மஹாராஜர்முதலான வாநரர்களுக்காகவும்
துஷ்கரம்	செய்யமுடியாததான
கர்ம	காரியத்தை
சிகீர்ஷந்	செய்ய இச்சையுடையவராய்க்கொண்டு
துஷ்ப்ராபம்	கஷ்டத்திலலடையத்தகுந்த

பதம்.	உரை.
ஸமுத்ரஸ்ய	கடலினுடைய
பரம்	உத்கிருஷ்டமான
பாரம்	அக்கரையை
ப்ராப்தும்	அடைவதற்கு
இச்சதி	இச்சிக்கிறார்.

தா-ம்—பெருமாளுடைய சேஷமார்த்தமாகவும் ஸுக்ரீவனென்கிற மஹாராஜருக்காகவும் பிறரால் செய்வதற்கரிதான ஸமுத்திரந்தாண்டி அக்கரையைச்சேருவதை இச்சிக்கிறார்.

31. ఇతివిద్యాధరాశ్రుత్వా వచస్తేషాంమహాత్మనామ్।
తమప్రమేయందదృశుః పర్వతేవానరర్షభమ్॥
கூக. [illegible]
[illegible]
கூக. இதிவித்யாதராஸ்ருத்வாவாசஸ்தேஷாம்மஹாத்மநாம்।
தமப்ரமேயம்தத்ருஸுஃபர்வதேவாநரர்ஷபம்॥

பதம்.	உரை.
இதி	என்று
மஹாத்மநாம்	நிச்சலசித்தத்தையுடையவர்களான
தேவஷாம்	அந்த (தேவகணங்களினுடைய)
வாசஃ	வாக்கியங்களை
வித்யாதராஃ	(அந்த) வித்யாதரர்கள்
ஸ்ருத்வா	கேட்டு

பதம்.	உரை.
அப்ரமேயம்	அளவிடக்கூடாத
தம்	அந்த
வாநரஸ்ரேஷ்டம்	வாநரசிரேஷ்டரான (திருவடியை)
பர்வதே	மலையில்
தத்ருஸுஃ	பார்த்தார்கள்.

தா-ம்—ஹநுமார் கடலைத் தாண்டுகிறார் என்கிற அந்த தீரர்களான தேவர்களுடைய வசனங்களைக் கேட்ட வித்தியாதரர்கள் அந்த மஹேந்திரபருவதத்தில் அளவிடக்கூடாத திருமேனியுடைய அம்மாருதியையும் பார்த்தார்கள்.

3౨. దుధువేచ స రోమాణి చకంపే చాచలోపమః।
ననాద సుమహానాదం సుమహానివ తోయదః॥

൩൨. ദുധുവേ ച സ രോമാണി ചകമ്പേ ചാചലോപമഃ।
നനാദ സുമഹാനാദം സുമഹാനിവ തോയദഃ॥

௩௨. துதுவேசஸரோமாணிசகம்பேசாசலோபம:।
நநாதஸுமஹாநாதம்ஸுமஹாநிவதோயத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த (திருவடி)	சகம்பேச	(தேகத்தை) ஆட்டியும்
ரோமாணி	ரோமங்களை	ஸுமஹாநின்	மிகவும் பெரிதான
துதுவே	சிலிர்த்தியும்	தோயதைவ	மேகமானதுபோல்
அசலோபம:=		ஸுமஹாநாதம்	அதிகமானகோஷத்தை
அசல	பருவதத்திற்கு	நநாத	முழங்கினர்.
உபம:	ஸமானமாக		

தா-ம்—மலைபோல் தேகத்தையுடைய அம்மாருதி ஸமுத்திரம் தாண்டுவதற்கு ரோமங்களையுதறி சரீரத்தையசக்கி நீருண்ட மேகம்போல் வெகு கம்பீரமாக கர்ஜித்தார்.

33. ఆనుపూర్వ్యేణ వృత్తం చ లాంగూలం రోమభిశ్చితమ్।
ఉత్పతిష్యన్ విచిక్షేప పక్షిరాజ ఇవోరగమ్॥

൩൩. ആനുപൂർവ്യേണ വൃത്തം ച ലാംഗൂലം രോമഭിശ്ചിതം।
ഉത്പതിഷ്യൻ വിചിക്ഷേപ പക്ഷിരാജ ഇവോരഗം॥

௩௩. ஆநுபூர்வ்யேணவ்ருத்தஞ்சலாங்கூலம்ரோமபிஶ்சிதம்।
உத்பதிஷ்யக்விசிக்ஷேபபக்ஷிராஜயிவோரகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உத்பதிஷ்யன்	உயரக்கிளம்புகிற	சிதம்	அடர்ந்துமுள்ள
ஸ:	அந்த (திருவடி)	லாங்கூலம்	வாலை
ஆநுபூர்வ்யேண	அடிபெருத்து நுணிசிறுத்து (வாட்டத்தோடே)	பக்ஷிராஜ:	கருத் மானனவர்
வ்ருத்தம்	உருண்டும்	உரகம்இவ	ஸர்ப்பத்தைப்போல்
ரோமபி:	மயிர்களினல்	விசிக்ஷேப	உதறினர்.

தா-ம்—கருடன் பெருநாகத்தை சுழற்றுவதுபோல் பருவதத்திலிருந்து ஸமுத்திரம் தாண்டுகிற திருவடி அடிமுதல் நுணிவரையில் கிரமமாக நீண்டு உருண்டு மயிர்களினலடர்ந்துள்ள வாலைச்சுழற்றியடித்தார்

3౪. తస్య లాంగూలమావిద్ధ మాత్తవేగస్య పృష్ఠతః।
దదృశే గరుడేనేవ హ్రియమాణో మహోరగః॥

൩൪. തസ്യ ലാംഗൂലമാവിദ്ധമാത്തവേഗസ്യ പൃഷ്ഠതഃ।
ദദൃശേ ഗരുഡേനേവ ഹ്രിയമാണോ മഹോരഗഃ॥

௩௪. தஸ்யலாங்கூலமாவித்தமாத்தவேகஸ்யப்ருஷ்டத:।
தத்ருசேகருடேநேவஹ்ரியமாணோமஹோரக:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை:
ஆத்தவேகஸ்ய=		லாங்கூலம்	வாலானது
ஆத்த	அடையப்பட்ட	கருடேன	கருத் மானல்
வேகஸ்ய	வேகத்தையுடைய	ஹ்ரியமாண:	கொண்டுபோகப்பட்ட
தஸ்ய	அந்த (மாருதியினுடைய)	மஹோரகைவ	பெரிய ஸர்ப்பமானதுபோல்
ப்ருஷ்டத:	பின்புறத்தில்	தத்ருசே	காணப்பட்டது
ஆவித்தம்	அடிக்கப்பட்ட		

தா-ம்—அதிகவேகத்தோடு போகிற சிறியதிருவடியினுடைய பின்புறத்திலிருக்கிற வாலானது பெரிய திருவடியினல் எடுத்துக்கொண்டு போகப்பட்ட ஸர்ப்பமானதுபோல் காணப்பட்டது.

3౫. బాహూ సంస్తంభయామాస మహాపరిఘసన్నిభౌ।
ససాద చ కపిః కట్యాం చరణౌ సంచుకోచ చ॥

൩൫. ബാഹൂ സംസ്തംഭയാമാസ മഹാപരിഘസന്നിഭൌ।
സസാദ ച കപിഃ കട്യാം ചരണൌ സഞ്ചുകോച ച॥

௩௫. பாஹூச ஸம்ஸ்தம்பயாமாஸமஹாபரிகஸந்நிபௌ।
ஸஸாதசகபிஃகட்யாம்சரணௌஸஞ்சுகோசச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிஃ	ஹநுமார்	ஸம்ஸ்தம்பயாமாஸ	அசைவற்றிருக்கும்படி செய்தார்
மஹாபரிகஸந்நிபௌ=		கட்யாம்	இடுப்பை
மஹா	பெரிதான	ஸஸாத	சுருக்கினூர்
பரிக	ஆயுதத்திற்கு	சரணௌ	கால்களை
ஸந்நிபௌ	ஸமானங்களான	ஸஞ்சுகோசச	மடக்கியுங்கொண்டார்.
பாஹூ	கைகளை		

தா-ம்—இருப்புத்தடிகளுக்குச் சமானங்களான கைகளை அசையாமல் ஊன்றிக்கொண்டு கால்களை மடக்கிக்கொண்டு வேகமாய்ப்போவதற்கு இடுப்பையும் சுருக்கிக்கொண்டார்.

౩౬. సంహృత్యచభుజౌ శ్రీమాన్ తథైవచశిరోధరాం।
తేజస్సత్త్వంతథావీర్య మావివేశసవీర్యవాన్॥

[illegible]
[illegible]

௩௬. ஸம்ஹ்ரித்யசபுஜௌஸ்ரீமாந்ததைவசஸிரோதராம்।
தேஜஸ்ஸத்வம்ததாவீர்யமாவிவேசஸவீர்யவாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவாந்	ஸாமர்த்தியவானுயும்	ஸம்ஹ்ருத்திய	சுருக்கியும்
ஸ்ரீமாந்	காந்தியுடையவருமான	தேஜஃ	தேஜஸ்ஸையும்
ஸஃ	அந்த (திருவடி)	ஸத்வம்ச	பலத்தையும்
புஜௌ	தோள்களையும்	ததா	அப்படியே
ததைவ	அப்படியே	வீர்யம்	வீர்யத்தையும்
ஸிரோதராம்ச	கழுத்தையும்	ஆவிவேச	அடைந்தார்.

தா-ம்—பிராட்டியை தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கப்போகிறேமென்கிற உத்ஸாகத்தாலுண்டான சோபையையும் ஸமஸ்ததேவர்களினுல் கொண்டாடும்படியான யஶஸ்ஸையும் ஆகாசத்திலெழும்பிப்போகும்படியான பராக்கிரமத்தையும் சத்துருக்களை நாசம்பண்ணத்தக்க ஸாமர்த்தியத்தையுமடைந்து கடலை அதிவேகமாய் தாண்டுவதற்கு கைகளையும் கழுத்தையும் சுருக்கிக்கொண்டார்.

౩౭. మార్గమాలోకయన్ దూరా దూర్ధ్వంప్రణిహితేక్షణః।
రురోధహృదయేప్రాణా నాకాశమవలోకయన్॥

[illegible]
[illegible]

௩௭. மார்கமாலோகயந்தூராதூர்த்வம்ப்ரணிஹிதேக்ஷணஃ।
ருரோதஹ்ருதயேப்ராணுநாகாஶமவலோகயந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஊர்த்வம்	மேலே	ஆலோகயன்	பார்த்துக்கொண்டு
ப்ரணிஹிதேக்ஷணஃ=		ஆகாஶம்	ஆகாசத்தை
ப்ரணிஹித	வைக்கப்பட்ட	அவலோகயன்	பார்த்து
ஈக்ஷணஃ	கண்களையுடைய (திருவடி)	ப்ராணுந்	உச்வாஸநிச்வாஸவாயுவை
தூராத்	தூரத்தில்நின்றும்	ஹ்ருதயே	மனதில்
மார்க்கம்	வழியை	ருரோத	தகைந்தார்.

தா-ம்—மேற்புறத்தில் கண்களைச்செலுத்தி தான் செல்லும்வழியை வெகுதூரம்பார்த்து கிளர்ந்து ஆகாசத்தை நோக்கிக்கொண்டு கிளம்புவதற்கு மனதில் மூச்சையடக்கிக்கொண்டார்.

౩౮. పద్భ్యాందృఢమవస్థానం కృత్వాసకపికుంజరః।
నికుంచ్యకర్ణౌహనుమా నుత్పతిష్యన్మహాబలః॥

౩౮½. వానరాన్ వానరశ్రేష్ఠ ఇదంవచనమబ్రవీత్।

[illegible]
[illegible]

[illegible]

௩௮. பத்ப்யாம்த்ருடமவஸ்தாநம்க்ருத்வாஸகபிகுஞ்ஜர:।
நிகுஞ்ச்யகர்ணௌஹநுமாநுத்பதிஷ்யந்மஹாபல:॥
௩௮௨. வாநராந்வாநரஶ்ரேஷ்டயிதம்வசநமப்ரவீத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிகுஞ்ஜர:	யானைபோன்ற தேகத்தையுடைய திருவடி	ஸ:	அந்த
பத்ப்யாம்	கால்களினால்	ஹநுமான்	மாருதி
த்ருடம்	உறுதியான	கர்ணௌ	காதுகளை
அவஸ்தாநம்	ஊன்றுகிறத்தை	நிகுஞ்ச்ய	மடக்கிக்கொண்டு
க்ருத்வா	செய்து	உத்பதிஷ்யன்(ஸன்)	உயரக்கிளம்பாணின்றுகொண்டு
மஹாபல:	மிக பலமுடையவராயும்	வாநராந்	வானரங்களைக்குறித்து
வாநரஶ்ரேஷ்ட:—		யிதம்	இதின்கீழ்வருகிற
வாநர	வாநரர்களுக்குள்	வசநம்	வார்த்தையை
ஶ்ரேஷ்ட:	சிறந்தவராயும் (இருக்கிற)	அப்ரவீத்	சொன்னார்.

தா-ம்—மிக பலமுடைய திருவடி பருவதத்தின்மீது உறுதியாக கால்களை யூன்றிக்கொண்டும் காதுகளை நெறித்துக்கொண்டும் கடல்தாண்டக் கிளம்புகிற ஸமயத்தில், ஸமீபத்திலிருந்த ஜாம்பவான் அங்கதன் முதலான வாநரர்களைப்பார்த்து பின்வருமாறு சொன்னார்.

౩౯. యథా రాఘవనిర్ముక్తశ్శరశ్శ్వసనవిక్రమః॥
౩౯౧. గచ్ఛేత్తద్వద్గమిష్యామి లంకాం రావణపాలితామ్।
൩൯. യഥാരാഘവനിർമ്മുക്തശ്ശരശ്ശ്വസനവിക്രമഃ॥
൩൯൨. ഗച്ഛേത്തദ്വദ്ഗമിഷ്യാമി ലങ്കാം രാവണപാലിതാം।
௩௯. யதாராகவநிர்முக்தஶ்ஶரஸ்ஶ்வஸநவிக்ரம:॥
௩௯௨. கச்சேத்தத்வத்கமிஷ்யாமிலங்காம்ராவணபாலிதாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவநிர்முக்த:—		கச்சேத்	போகுமோ
ராகவ	ஸ்ரீராகவனால்	தத்வத்	அப்படிபோல்
நிர்முக்த:	விடப்பட்ட	ராவணபாலிதாம்—	
ஶர:	பாணமானது	ராவண	ராவணனால்
ஶ்வஸநவிக்ரம:—		பாலிதாம்	ஆளப்பட்ட
ஶ்வஸந	வாயுவினுடைய	லங்காம்	லங்கையை (க்குறித்து)
விக்ரம:	பராக்ரமத்தையுடையதாய்க்கொண்டு	கமிஷ்யாமி	போவேன்.
யதா	எப்படி		

தா-ம்—சக்ரவர்த்தித்திருமகனால் விடப்பட்ட பாணமானது வாயுவேகத்தையுடையதாகி யெவ்விதம் செல்லுமோ அவ்விதம் தசக்ரீவனால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட லங்கையைக்குறித்து செல்லமாட்டுவேன். ஸ்ரீராமபாண திருஷ்டாந்தத்தால் அதிசீக்கிரமும், சத்துருவுக்குத் தடுக்க அஸாத்தியமும், வியர்த்தமின்றி குறியை நாடும் தன்மையும் ராமபாணத்திற்கு இருப்பதுபோல் தனக்கும் உண்டென்று ஸூசிப்பித்தார்.

౪౦. నహి ద్రక్ష్యామి యది తాం లంకాయాం జనకాత్మజామ్॥
౪౦౧. అనేనైవ హి వేగేన గమిష్యామి సురాలయమ్।
൪൦. നഹി ദ്രക്ഷ്യാമി യദി താം ലങ്കായാം ജനകാത്മജാം॥
൪൦൨. അനേനൈവ ഹി വേഗേന ഗമിഷ്യാമി സുരാലയം।
௪0. நஹித்ரக்ஷ்யாமியதிதாம்லங்காயாம்ஜநகாத்மஜாம்॥
௪0௨. அநேநைவஹிவேகேநகமிஷ்யாமிஸுராலயம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லங்காயாம்	லங்கையில்	வேகேநைவ	வேகத்தோடேயே
ஜநகாத்மஜாம்	ஜநகன் திருமகளான ஜானகியை	ஸுராலயம்	தெய்வலோகத்தைக்குறித்து
நஹித்ரக்ஷ்யாமியதி	காண்கிலேனாகில்	கமிஷ்யாமி	செல்லுவேன்.
அநேந	இந்த		

தா-ம்—இலங்கையென்கிற பட்டணத்தில் ஒருக்கால் ஜானகியை தண்டேன்ஸமர்ப்பிக்காமற்போவேனாகில் அந்தராமபாணவேகத்துடனே ஸுவர்க்கத்தைக்குறித்துச்செல்வேன்.

౪౧. యది వా త్రిదివే సీతాం న ద్రక్ష్యామ్యకృతశ్రమః॥
౪౧౧. బద్ధ్వా రాక్షసరాజానమానయిష్యామి రావణమ్।

சக. 𑌯𑌦𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌵𑍇𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌨𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃॥
சகஉ. 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌰𑌾𑌵𑌣𑌮𑍍।

சக. யதிவாத்ரிதிவேஸீதாம்நத்ராக்ஷயாம்யக்ருதஶ்ரமஃ॥
சகஉ. பத்வாராக்ஷஸராஜாநமாநயிஷ்யாமிராவணம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்ரிதிவே	தெய்வலோகத்திலும்	ராக்ஷஸ	ராக்ஷஸர்களுக்கு
ஸீதாம்	* ஸீதையை	ராஜாநம்	பிரபுவான
நத்ரக்ஷ்யாம்யதி	காணமற்போவேனாகில்	ராவணம்	ராவணனை
அக்ருதச்ரமஃ	சிரமமில்லாதவனாக	பத்வா	கட்டி
ராக்ஷஸராஜாநம்—		ஆநயிஷ்யாமி	கொண்டுவருவேன்.

தா-ம்—தெய்வலோகத்திலும் ஸீதையைக் கண்டிலேனாகில் ச்ரமத்தையடையாமலே மறுபடியும் இலங்கையிற்புகுந்து இராக்ஷஸர்களுக்கெல்லாம் அரசனான ராவணனைப் பிடித்துக்கட்டி இங்கே கொண்டுவருவேன்.

౪౨. సర్వథాకృతకార్యో౽హమేష్యామిసహసీతయా॥
౪౨½. ఆనయిష్యామివాలంకాంసముత్పాట్యసరావణామ్।

சஉ. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾𑌕𑍃𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌸𑌹𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾॥
சஉஉ. 𑌆𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯𑌸𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌮𑍍।

சஉ. ஸர்வதாக்ருதகார்யோஹமேஷ்யாமிஸஹஸீதயா॥
சஉஉ. ஆநயிஷ்யாமிவாலங்காம்ஸமுத்பாட்யஸராவணாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்	யேஷ்யாமி	வருவேன்
ஸர்வதா	எவ்விதத்திலாவது	ஸராவணாம்	ராவணனுடன்கூட
க்ருதகார்யஃ—		லங்காம்வா	லங்கையையாவது
க்ருத	பண்ணப்பட்ட	ஸமுத்பாட்ய	வேருடன் பிடுங்கிக்கொண்டு
கார்யஃ	காரியத்தையுடையவனாக	ஆநயிஷ்யாமி	கொண்டுவருவேன்.
ஸீதயாஸஃ	ஸீதையுடன்கூட		

தா-ம்—எக்தப்பிரகாரத்திலாவது காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு பிராட்டியை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டே வருவேன்; அப்படிக்கில்லாவிட்டால் ராவணனோடே லங்கையையாவது அடியோடு பேர்த்துக்கொண்டுவருவேன்.

౪౩. ఏవముక్త్వాహనూమాన్వానరాన్వానరోత్తమః॥
౪౪. ఉత్పపాతాథవేగేనవేగవానవిచారయన్।
సుపర్ణమివచాత్మానంమేనేసకపికుంజరః॥

சங. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
சச. 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌪𑌾𑌤𑌾𑌥𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨𑌵𑍇𑌗𑌵𑌾𑌨𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍।
𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌮𑌿𑌵𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌮𑍇𑌨𑍇𑌸𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌃॥

சங. யேவமுக்த்வாஹநுமாந்வாநராந்வாநரோத்தமஃ॥
சச. உத்பபாதாதவேகேநவேகவாநவிசாரயந்।
ஸுபர்ணமிவசாத்மாநம்மேநேஸகபிகுஞ்ஜரஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரோத்தமஃ	வாநரசிரேஷ்டரான	வேகேந	வேகத்தோடே
ஹநுமாந்	திருவடி	உத்பபாத	உயரக்கிளம்பினார்
வாநராந்	(அங்கதன்முதலிய) வானரங்களைக்குறித் [து	கபிகுஞ்ஜரஃ	கபிசிரேஷ்டரான
யேவம்	இப்ரகாரம்	ஸஃ	அம்மாருதி
உக்த்வா	சொல்லி	ஆத்மாநம்	தன்னை
அத	பின்பு	ஸுபர்ணமிவ	கருத்மானைப்போல்
வேகவாந்	(மிக) வேகத்தையுடையவராக	மேநே	எண்ணினார்.
அவிசாரயந்	கவலையில்லாதவராய்க்கொண்டு		

தா-ம்—வானரசிரேஷ்டரான ஹநுமார், அங்கதாதிகளுக்கு இவ்வாறுசொல்லி கவலையற்றவராய் தன்னைக் கருத்மானாகப்பாவித்து ஆகாயத்தில் கிளம்பினார்.

* ஜநகன் திருமகளுக்கு ஸீதையென்று திருநாமமுண்டானதற்குக்காரணம்—பூமியை விழுது யாகம் செய்யவேணுமென்று சாஸ்த்ரமிருப்பதால், மிதிலதேசத்தரசனான ஜனகமஹாராஜன் யாகம் செய்வதற்கு பூமியை விழும்போது கலப்பைச்சாலிலுண்டானவளாகையால் ஸீதையென்று சொல்லப்படுகிறது. ஸீதா என்றால் கலப்பைச்சாலுக்குப்பெயர்.

౪౫. సముత్పతతి తస్మింస్తు వేగాత్తే నగరోహిణః । సంహృత్య విటపాన్ సర్వాన్ సముత్పేతుస్సమంతతః ॥

௪௫. [illegible]

௪௫. ஸமுத்பததிதஸ்மிந்ஸ்துவேகாத்தேநகரோஹிணஃ।
ஸம்ஹ்ருத்யவிடபாந்ஸர்வாந்ஸமுத்பேதுஸ்ஸமந்ததஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்மிந்	அந்த (ஹநுமார்)	ரோஹிணஃ	முளைத்திருக்கிற விருக்ஷங்கள்
வேகாத்	வேகத்தோடே	ஸர்வாந்	ஸமஸ்தங்களான
ஸமுத்பததி(ஸதி)	உயரக்கிளம்புகையில்	விடபாந்	கிளைகளை
தே	அந்த	ஸம்ஹ்ருத்ய	இழுத்துக்கொண்டு
நகரோஹிணஃ—		ஸமந்ததஃ	நான்குபக்கங்களிலும்
நக	மலையில்	ஸமுத்பேதுஃ	உயரக்கிளம்பின.

தா-ம்—அம்மாருதி மிகவேகத்தோடு ஆகாயத்திற்கிளம்புகையில் அம்மலையிலுள்ள விருக்ஷங்களும் தங்கள் கிளைகளை முறித்திழுத்துக்கொண்டு மேற்கிளம்பின.

౪౬. సమత్తకోయష్టిమకాన్ పాదపాన్ పుష్పశాలినః । ఉద్వహన్నూరువేగేన జగామ విమలేఽంబరే ॥

௪௬. [illegible]

௪௬. ஸமத்தகோயஷ்டிமகாந்பாதபாந்புஷ்பஶாலிநஃ।
உத்வஹந்நூருவேகேநஜகாமவிமலேம்பரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸமத்தகோயஷ்டிமகாந்	கொழுப்பேறின நாரைப்பக்ஷிகளோடு கூடியும்	வேகேந	வேகத்தினால்
புஷ்பஶாலிநஃ	புஷ்பங்களினால் பிரகாசமுமுடையதுகளுமான	உத்வஹந்	எடுத்துக்கொண்டு
பாதபாந்	விருக்ஷங்களை	விமலே	நிர்மலமான
ஊருவேகேந—		அம்பரே	ஆகாசத்தில்
ஊரு	துடைகளுடைய	ஜகாம	போனார்.

தா-ம்—ஹநுமாரொழும்புகையிலுண்டானவேகமானது கொழுத்த நாரைப்பக்ஷிகள் நிறைந்த அனேக புஷ்பாலங்கிருத விருக்ஷங்களைப் பின்றொடரச்செய்தது.

౪౭. ఊరువేగోద్ధతా వృక్షా ముహూర్తం కపిమన్వయుః । ప్రస్థితం దీర్ఘమధ్వానం స్వబంధుమివ బాంధవాః ॥

௪௭. [illegible]

௪௭. ஊருவேகோத்ததாவ்ருக்ஷாமுஹூர்த்தம்கபிமந்வயுஃ।
ப்ரஸ்திதம்தீர்க்கமத்வாநம் ஸ்வபந்து மிவபாந்தவாஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஊருவேகோத்ததாஃ—		ப்ரஸ்திதம்	பிரயாணப்பட்ட
ஊரு	துடைகளுடைய	ஸ்வபந்தும்	சொந்த பந்துவை
வேக	வேகத்தினால்	பாந்தவாஇவ	பந்துஜனங்கள்போல்
உத்ததாஃ	உயரக்கிளம்பப்பட்ட	முஹூர்த்தம்	கொஞ்சகாலம்
வ்ருக்ஷாஃ	மரங்கள்	கபிம்	ஹநுமாரை
தீர்க்கம்	தூரமான	அந்வயுஃ	பின்சென்றன.
அத்வாநம்	மார்க்கத்தைக் (குறித்து)		

தா-ம்—தூரதேசம்போகப் பிரயாணப்படுமொருவனை அவன் பந்துக்கள் வழிவிடக் கொஞ்சதூரம் பின்செல்வதுபோல் ஹநுமாருடைய வேகத்தினால் மேற்கிளம்பிய மரங்கள் அவரைக் கொஞ்சதூரம் பின்றொடர்ந்தன.

౪౮. తమూరువేగోన్మథితాస్సాలాశ్చాన్యే నగోత్తమాః । అనుజగ్ముర్హనూమంతం సైన్యా ఇవ మహీపతిమ్ ॥

௪௮. [illegible]

௪௮. தமூருவேகோந்மதிதாஸ்ஸாலாஶ்சாந்யேநகோத்தமாஃ।
அநுஜக்முர்ஹநூமந்தம்ஸைந்யாஇவமஹீபதிம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஊருவேகோந்மதிதா:	துடைகளின் வேகத்தாலுயரக்கிளம்ப [ப்பட்ட	ஹநூமந்தம்	ஹநுமாரை
ஸாலா:	ஆச்சாமரங்களும்	ஸைந்யா:	ஸேனைகள்
அந்யே	இதரங்களான	மஹீபதிமிவ	அரசனைப்போல
நகோத்தமாஸ்ச	மரசிரேஷ்டங்களும்	அநுஜக்மு:	பின்றொடர்ந்தன.
தம்	அந்த		

தா-ம்—யுத்தவீரர்கள் இராஜாக்களைப் பின் றொடர்வதுபோல் ஹநுமாருடைய துடைவேகத்தினல் மேற்கிளம்பிய ஸாலாதிவிருக்ஷங்களும் அவரைப் பின்றொடர்ந்தன.

౪౯. సుపుష్పితాగ్రైర్బహుభిః పాదపైరన్వితః కపిః । హనూమాన్పర్వతాకారో బభూవాద్భుతదర్శనః ॥

௪௯. 𑌸𑍁𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌪𑍈𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃॥

௪௯. ஸுபுஷ்பிதாக்ரைர்பஹுபி:பாதபைரந்வித:கபி:।
ஹநூமாந்பர்வதாகாரோபபூவாத்புததர்ஸந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுபுஷ்பிதாக்ரை:=		கபி:	வானரரான
ஸுபுஷ்பித	நன்ருய் புஷ்பித்திருக்கிற	ஹநுமாந்	திருவடியானவர்
அக்ரை:	நுனிகளையுடையனவாயும்	பர்வதாகார:	மலைபோன்ற தேகத்தையுடையவராய்க்கொண்டு
பஹுபி:	அனேகங்களுமான		
பாதபை:	விருக்ஷங்களோடு	அத்புததர்ஸந:	ஆச்சரியமான தோற்றமுடையவராக
அந்வித:	கூடிக்கொண்டிருக்கிற	பபூவ	ஆனர்.

தா-ம்—பர்வதம்போன்ற சரீரமுடைய ஹநுமாரானவர் நானுவித புஷ்பவிருக்ஷங்களோடு கூடினவராய் மிகவும் ஆச்சரியமாகப் பிரகாசித்தார்.

౫౦. సారవంతోఽథ యే వృక్షా న్యమజ్జఁల్లవణాంభసి। భయాదివ మహేంద్రస్య పర్వతా వరుణాలయే॥

௫௦. 𑌸𑌾𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌥 𑌯𑍇 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌮𑌜𑍍𑌜𑌁𑌲𑍍𑌲𑌵𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿।
𑌭𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌾𑌲𑌯𑍇॥

௫௦. ஸாரவந்தோதயேவ்ருக்ஷாந்யமஜ்ஜந்லவணும்பஸி।
பயாதிவமஹேந்த்ரஸ்யபர்வதாவருணலயே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பின்பு	மஹேந்த்ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
யே	யாதொரு	பயாத்	பயத்தினல்
ஸாரவந்த:	வைரமுடையவையான	வருணலயே	வருணனுக்கு இருப்பிடமானகடலில்
வ்ருக்ஷா:	மரங்கள்	(நிமக்நா:)	(முழுகின)
லவணும்பஸி	உப்புஸமுத்திரத்தில்	பர்வதாயிவ	மலைகள்போல்
ந்யமஜ்ஜந்	முழுகினவோ	(ஸ்திதா:)	(இருந்தன.)
(தே)	(அவைகள்)		

தா-ம்—ஹநுமாருடைய வேகத்தினல் பேர்க்கப்பட்ட மரங்கள் அவருடன் கொஞ்சதூரம் பின்சென்று பிறகு முன்னொருகாலத்தில் தேவேந்திரனுக்குப்பயந்து ஸமுத்திரத்தில் விழுந்த மைநாகாதி பர்வதங்கள்போல் ஸமுத்திரத்தில் விழுந்தன.

౫౧. స నానాకుసుమైః కీర్ణః కపిః సాంకురకోరకైః । శుశుభే మేఘసంకాశః ఖద్యోతైరివ పర్వతః ॥

௫௧. 𑌸 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑍈𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌕𑍋𑌰𑌕𑍈𑌃।
𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌮𑍇𑌘𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌖𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑍈𑌰𑌿𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃॥

௫௧. ஸநாநாகுஸுமை:கீர்ண:கபிஸ்ஸாங்குரகோரகை:।
ஶுஶுபேமேகஸங்காஶ:கத்யோதைரிவபர்வத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மேகஸங்காஶ:	மேகத்திற்குச்சமானமான	நாநாகுஸுமை:	பற்பல புஷ்பங்களால்
ஸ:	அந்த	கீர்ண:	சூழப்பட்டவராய்க்கொண்டு
கபி:	ஹநுமாரானவர்	(ராத்ரௌ)	(இராத்திரியில்)
ஸாங்குரகோரகை:=		கத்யோதை:	மின்மினுப்பூச்சிகளால் சூழப்பட்ட
ஸாங்குர	அரும்புகளோடும்	பர்வதயிவ	மலைபோல்
கோரகை:	மொக்குகளோடுங்கூடின	ஶுஶுபே	பிரகாசித்தார்.

தா-ம்—மேகஸத்ருசமான உருவத்தோடுகூடிய ஹநுமார் பலவித புஷ்பங்களால் சூழப்பட்டவராய்க்கொண்டு இரவில் மின்மினுப்பூச்சிகளால் சூழப்பட்ட பர்வதம்போல் பிரகாசித்தார்.

౫౨. విముక్తాస్తస్య వేగేన ముక్త్వా పుష్పాణి తే ద్రుమాః । అవశీర్యంత సలిలే నివృత్తాః సుహృదో యథా ॥

௫௨. 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌤𑍇𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌃।
𑌅𑌵𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍋𑌯𑌥𑌾॥

௫௨. விமுக்தாஸ்தஸ்யவேகேநமுக்த்வாபுஷ்பாணிதேத்ருமா:|
அவஶீர்யந்தஸலிலேநிவ்ருத்தாஸ்ஸுஹ்ருதோயதா||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அந்த (ஹநுமாருடைய)	முக்தவா	உதிர்த்து
வேகேந	வேகத்தினால்	ஸுஹ்ருதோயதா	சிநேகிதர்போல்
விமுக்தா:	விடப்பட்ட	நிவ்ருத்தா:	திரும்பினதுகளாய்
தே	அந்த	ஸலிலே	ஜலத்தில்
த்ருமா:	மரங்கள்	அவஶீர்யந்த	விழுந்தன.
புஷ்பாணி	புஷ்பங்களை		

தா-ய்—பந்துக்களாவது அல்லது சிநேகிதர்களாவது தூரதேசத்திற்குப் பிரயாணப்பட்டுப்போகையில் ஆறு குளம் மடுமுதலிய ஜலக்கரைவரையில் தான் வழிவிடுவோர்கள் போகவேணும்: அதற்கப்புறம் போகக்கூடாதென்று சாஸ்திரமிருப்பதால், இந்த நீதியை அனுஸரிப்பதுபோல் இலங்கைக்குப் பிரயாணமாகப்போகும் ஹநுமானைப் பின்றொடர்ந்த மரங்கள் கொஞ்சதூரம்போய் ஸமுத்திரம் தாண்டக்கூடாதென்றுபோல் கீழே விழுந்துவிட்டன. பின்னும், வழிவிட்டுத்திரும்பும் பந்துக்கள் வியஸனத்தால் கண்ணீர்விடுவதுபோல் அந்த மரங்களும் புஷ்பங்களை யுதிர்ப்பதினால் கண்ணீர்விடுவனபோல் காணப்பட்டன.

౫౩. లఘుత్వేనోపపన్నం తద్విచిత్రం సాగరేఽపతత్ । ద్రుమాణాం వివిధం పుష్పం కపివాయుసమీరితమ్ ॥

௫௩. 𑌲𑌘𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇𑌽𑌪𑌤𑌤𑍍।
𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂𑌕𑌪𑌿𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௫௩. லகுத்வேநோபபந்நம்தத்விசித்ரம்ஸாகரேபதத்|
த்ருமணும்விவிதம்புஷ்பம்கபிவாயுஸமீரிதம்||

பதம்.	உரை.	பதம்,	உரை.
லகுத்வேந	லேசோடே	ஸமீரிதம்	நன்றாய் வீசப்பட்ட
உபபந்நம்	கூடிக்கொண்டும்	தத்	அந்த
விசித்ரம்	நானாவர்ணமாயும்	த்ருமாணும்	மரங்களினுடைய
விவிதம்	பலவிதமாயுமிருக்கிற	புஷ்பம்	புஷ்பமானது
கபிவாயுஸமீரிதம்—		ஸாகரே	ஸமுத்திரத்தில்
கபி	ஹநுமார் வேகத்தினாலுண்டான	அபதத்	விழுந்தன.
வாயு	காற்றினால்		

தா-ம்—ஹநுமாருடைய வேகத்தினாலிழுக்கப்பட்ட மரங்கள் கொஞ்சதூரம் அவனைப்பின்சென்று பிறகு ஸமுத்திரத்தில் விழுந்தன. அவைகளைச்சேர்ந்த விசித்திரவர்ணபுஷ்பங்கள் வெகு இலேசானபடியால், இன்னும் கொஞ்சதூரம் அவருடைய வேகக்காற்றினாலிழுக்கப்பட்டு அவனைப் பின்றொடர்ந்து பிறகு சிதறி ஸமுத்திரத்தில் விழுந்தன.

౫౩ు. తారాచితమివాకాశం ప్రబభౌ స మహార్ణవః ॥

௫௩௨. 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌚𑌿𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂𑌪𑍍𑌰𑌬𑌭𑍌𑌸𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌃॥

௫௩௨. தாராசிதமிவாகாஶம்ப்ரபபௌஸமஹார்ணவ:|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த(புஷ்பங்களினால் வியாப்தமான)	ஆகாஶமிவ	ஆகாசமானதுபோல்
மஹார்ணவ:	பெரிய ஸமுத்திரமானது	ப்ரபபௌ	நன்றாகப்பிரகாசித்தது
தாராசிதம்	நக்ஷத்திரங்களினால் வியாப்தமான		

தா-ம்—ஹநுமானைப் பின்றொடர்ந்து பிறகு கீழேவிழுந்த புஷ்பங்களினால் வியாபரிக்கப்பட்ட ஸமுத்திரம் நக்ஷத்திரங்களோடு விளங்கும் ஆகாசத்தைப்போல் பிரகாசித்தது.

౫౪. పుష్పౌఘేణానుబద్ధేన నానావర్ణేన వానరః ॥ ౫౪ు. బభౌ మేఘ ఇవోద్యన్ వై విద్యుద్గణవిభూషితః ॥

௫௪. 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍌𑌘𑍇𑌣𑌾𑌨𑍁𑌬𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃॥
௫௪௨. 𑌬𑌭𑍌𑌮𑍇𑌘𑌇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑍈𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃।

௫௪. புஷ்பௌகேணநுபத்தேநநாநாவர்ணேநவாநர:||
௫௪௨. பபௌமேகஇவோத்யந்வைவித்யுத்கணவிபூஷித:|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நாநாவர்ணேந	அனேகவர்ணங்களாயும்	கண	கும்பல்களினால்
அநுபத்தேந	வியாப்தமாயுமிருக்கிற	விபூஷிதஃ	நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டும்
புஷ்பௌகேண	புஷ்பகும்பலோடு	உத்யந்	உதித்துக்கொண்டுமிருக்கிற
(யுக்தஃ)	(கூடியும்)	மேகஇவ	மேகமானதுபோல்
வித்யுத்கணவிபூஷிதஃ=		பபௌ	பிரகாசித்தார்.
வித்யுத்	மின்னல்களுடைய		

தா-ம்—நானாவர்ண புஷ்பங்களாற்சூழ்ந்த ஹநுமாரானவர் மின்னற்கூட்டத்தால் நிறைந்து மேற்கிளம்புகிற மேகத்தைப்போல் பிரகாசித்தார்.

౫౫. తస్య వేగసమాధూతైః పుష్పైస్తోయమదృశ్యత॥ ౫౫౧. తారాభిరభిరామాభిరుదితాభిరివాంబరమ్।

௫௫. தஸ்யவேகஸமாதூதை:புஷ்பைஸ்தோயமத்ருஶ்யத॥

௫௫௨. தாராபிரபிராமாபிருதிதாபிரிவாம்பரம்।

௫௫. தஸ்யவேகஸமாதூதை:புஷ்பைஸ்தோயமத்ருஶ்யத॥

௫௫௨. தாராபிரபிராமாபிருதிதாபிரிவாம்பரம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அந்த (அநுமாருடைய)	உதிதாபிஃ	உதயமாயும்
வேகஸமாதூதைஃ=		அபிராமாபிஃ	மிகவு மழகாயுமிருக்கிற
வேக	வேகத்தினால்	தாராபிஃ	நக்ஷத்திரங்களினால்
ஸமாதூதைஃ	நன்றாக தூத்தப்பட்ட	அம்பரமிவ	ஆகாசமானதுபோல்
புஷ்பைஃ	புஷ்பங்களினால்	அத்ருச்யத	காணப்பட்டது.
தோயம்	ஜலமானது		

தா-ம்—அம்மாருதியின்வேகத்தால் சிதறிவிழுந்த புஷ்பங்கள் நிறைந்த ஸமுத்திரஜலமானது உதயமான நக்ஷத்திரங்களால் அடர்ந்து அழகாகப்பிரகாசிக்கும் ஆகாசம்போல் காணப்பட்டது.

౫౬. తస్యాంబరగతౌ బాహూ దదృశాతే ప్రసారితౌ॥ ౫౬౧. పర్వతాగ్రాద్వినిష్క్రాంతౌ పంచాస్యావివ పన్నగౌ।

௫௬. தஸ்யாம்பரகதௌபாஹூ தத்ருஶாதேப்ரஸாரிதௌ॥

௫௬௨. பர்வதாக்ராத்விநிஷ்க்ராந்தௌபஞ்சாஸ்யாவிவபந்நகௌ।

௫௬. தஸ்யாம்பரகதௌபாஹூ தத்ருஶாதேப்ரஸாரிதௌ।

௫௬௨. பர்வதாக்ராத்விநிஷ்க்ராந்தௌபஞ்சாஸ்யாவிவபந்நகௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரஸாரிதௌ	நீட்டப்பட்டும்	அக்ராத்	நுனியில் நின்றும்
அம்பரகதௌ	ஆகாசத்தை யடைந்துமிருக்கிற	விநிஷ்க்ராந்தௌ	வெளிக்கிளம்பின
தஸ்ய	அந்த (ஹநுமாருடைய)	பஞ்சாஸ்யௌ	ஐந்துமுகங்களுடைய
பாஹூ	இரண்டு கைகள்	பந்நகாவிவ	இரண்டு ஸர்ப்பங்கள்போல்
பர்வதாக்ராத்=		தத்ருசாதே	காணப்பட்டன.
பர்வத	பர்வதத்தினுடைய		

தா-ம்—ஆகாயத்தில் நீட்டிவிடப்பட்ட ஐந்துவிரல்களோடுகூடின அம்மாருதியின் இரண்டுகைகளும் பர்வதசிகரத்திலிருந்து மேற்கிளம்பின, ஐந்துதலையுள்ள இரண்டு பெருநாகங்களைப்போல் காணப்பட்டன.

౫౭. పిబన్నివ బభౌ శ్రీమాన్ సోర్మిజాలం మహార్ణవమ్॥ ౫౭౧. పిపాసురివ చాకాశం దదృశే స మహాకపిః।

௫௭. பிபந்நிவபபௌஶ்ரீமான் ஸோர்மிஜாலம்மஹார்ணவம்॥

௫௭௨. பிபாஸுரிவசாகாஶம் தத்ருஶே ஸமஹாகபி:।

௫௭. பிபந்நிவபபௌஶ்ரீமாந்ஸொர்மிஜாலம்மஹார்ணவம்॥

௫௭௨. பிபாஸுரிவசாகாசம்தத்ருசேஸமஹாகபிஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த	பிபந்நிவ	பானம்பண்ணுகிறவர்போல்
ஸ்ரீமாந்	காந்தியுடையவரான	பபௌ	பிரகாசித்தார்
மஹாகபிஃ	வானரோத்தமரான ஹநுமார்	ஆகாசம்ச	ஆகாசத்தையும்
ஸோர்மிஜாலம்	அலைகளுடையவரிசைகளோடுகூடின	பிபாஸுரிவ	பானம்பண்ண இச்சையுள்ளவர்போல்
அர்ணவம்	ஸமுத்திரத்தை	தத்ருசே	காணப்பட்டார்.

தா-ம்—மஹாதேஜஸ்வியாயும் வானரசிரேஷ்டராயுமிருக்கிற அம்மாருதி தாழ்ந்து செல்லுகையில் மஹாஸமுத்திரத்தைப் பானம்பண்ணுகிறவர்போலும் எழும்பிப்போகையில் ஆகாயத்தை விழுங்க இச்சிக்கிறவர்போலும் காணப்பட்டார்.

౫౮. తస్యవిద్యుత్ప్రభాకారేవాయుమార్గానుసారిణః॥ నయనేవిప్రకాశేతేపర్వతస్థావివానలౌ।

௫௮. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃॥
𑌨𑌯𑌨𑍇𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍇𑌤𑍇𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌵𑌾𑌨𑌲𑍌।

௫௮. தஸ்யவித்யுத்ப்ரபாகாரேவாயுமார்க்காநுஸாரிண:||
நயநேவிப்ரகாஶேதேபர்வதஸ்தாவிவாநலௌ|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாயுமார்க்காநுஸாரிண:=		வித்யுத்	மின்னல்களுடைய
வாயு	வாயுவுக்கு	ப்ரபா	காந்திகளுடைய
மார்க்க	(ஸஞ்சரிக்கயோக்யமான ஆகாச) மார்க்கத்தை	ஆகாரே	(ஆகாரம்போலொத்த) ஆகாரத்தை [யுடைய
		நயநே	கண்களானதுகள்
அநுஸாரிண:	அனுஸரித்துப்போகிற	பர்வதஸ்தௌ	பருவதத்திலிருக்கிற
தஸ்ய	அந்த (வாயுகுமாரருடைய)	அநலாவிவ	அக்னிகள்போல்
வித்யுத்ப்ரபாகாரே=		விப்ரகாஶேதே	விசேஷமாகப்பிரகாசித்தன.

தா-ம்—ஆகாயத்தில் தாண்டிச்செல்கிற மலைபோன்ற திருமேனியுடைய ஹநுமாரின் முகத்தில் பிரகாசிக்கிற இரண்டுகண்களும், மின்னல்போல் காந்தியுடையதுகளாய் பர்வதாக்கிரத்தில் எரிகிற இரண்டு ஜ்வாலைகளைப்போல் காணப்பட்டன.

౫౯. పింగేపింగాక్షముఖ్యస్యబృహతీపరిమండలే॥ చక్షుషీసంప్రకాశేతేచంద్రసూర్యావివోదితౌ।

௫௯. 𑌪𑌿𑌂𑌗𑍇𑌪𑌿𑌂𑌗𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀𑌪𑌰𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇॥
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍀𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍇𑌤𑍇𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑍌।

௫௯. பிங்கேபிங்காக்ஷமுக்யஸ்யப்ருஹதீபரிமண்டலே||
சக்ஷுஷீஸம்ப்ரகாஶேதேசந்த்ரஸூர்யாவிவோதிதௌ|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிங்காக்ஷமுக்யஸ்ய=		பரிமண்டலே	குண்டுகளாயுமிருக்கிற
பிங்காக்ஷ	வானரங்களுக்குள்	சக்ஷுஷீ	இரண்டுகண்கள்
முக்யஸ்ய	தலைவரான ஹநுமாருடைய	உதிதௌ	உதயமான
பிங்கே	கோரோஜனவர்ணமாயும்	சந்த்ரஸூர்யாவிவ	சந்திரஸூர்யர்கள்போல்
ப்ருஹதீ	பெருத்ததுகளாயும்	ஸம்ப்ரகாஶேதே	நன்ருக பிரகாசித்தன.

தா-ம்—வானராளுக்கு அதிபதியான ஹநுமாருடைய திருமுகமண்டலத்தில் பெருத்து உருண்டு சிவந்து ஜ்வலிக்கிற இரண்டு நேத்திரங்களும் உதயமான சந்திரஸூரியாளைப்போல் பிரகாசித்தன.

౬౦. ముఖంనాసికయాతస్యతామ్రయాతామ్రమాబభౌ॥ సంధ్యయాసమభిస్పృష్టంయథాతత్సూర్యమండలమ్।

௬0. 𑌮𑍁𑌖𑌂𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌮𑌾𑌬𑌭𑍌॥
𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌯𑌾𑌸𑌮𑌭𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌯𑌥𑌾𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍।

௬0. முகம்நாஸிகயாதஸ்யதாம்ரயாதாம்ரமாபபௌ||
ஸந்த்யயாஸமபிஸ்ப்ருஷ்டம்யதாதத்ஸூர்யமண்டலம்|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அந்த (வாயுகுமாரருடைய)	ஸமபிஸ்ப்ருஷ்டம்	நன்ருய் ஸ்பரிசிக்கப்பட்ட
தாம்ரயா	சிவந்திருக்கிற	தத்	அந்த
நாஸிகயா	மூக்கினுல்	ஸூர்யமண்டலம்	ஆதித்யமண்டலமானது
தாம்ரம்	செம்புவர்ணம்போன்ற	யதா	எப்படி (பிரகாசிக்குமோ)
முகம்	முகமானது	(ததா)	(அப்படி)
ஸந்த்யயா	ஸாயங்காலத்தினுலே	ஆபபௌ	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—செம்புபோல் சிவந்து பிரகாசிக்கிற மூக்கினுல் ஹநுமாருடைய திருமுகமண்டலமானது ஸந்தியாகால ஸூரியன்போல் மிகவும் அழகாக விளங்கிற்று.

౬౧. లాంగూలంచసమావిద్ధంప్లవమానస్యశోభతే॥ అంబరేవాయుపుత్రస్యశక్రధ్వజఇవోచ్ఛ్రితః।

௬௧. 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌂𑌚𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇॥
𑌅𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑌇𑌵𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃।

௬௧. லாங்கூலஞ்சஸமாவித்தம்ப்லவமாநஸ்யஶோபதே||
அம்பரேவாயுபுத்ரஸ்யஶக்ரத்வஜஇவோச்ச்ரித:|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்லவமாநஸ்ய	(ஸமுத்திரம்) தாண்டுகிற	அம்பரே	ஆகாசத்தில்
வாயுபுத்ரஸ்ய	வாயுகுமாரருடைய	உச்ச்ரித:	உயர்ந்திருக்கிற
ஸமாவித்தம்	(வளைவாக) உயரத்திலெடுக்கப்பட்ட	ஶக்ரத்வஜயிவ	இந்திரனுடைய த்வஜம்போல்
லாங்கூலம்	வாலானது	ஶோபதே	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—ஆகாசமார்க்கமாய் ஸமுத்திரம் தாண்டும் ஹநுமாருடைய நீண்டு வளைந்து விளங்குகிற வாலானது தேவலோகத்தில் நாட்டியிருக்கும் இந்திரத்வஜம்போல் பிரகாசித்தது.

౬౨. లాంగూలచక్రేణ మహాన్ శుక్లదంష్ట్రోఽనిలాత్మజః ॥ వ్యరోచత మహాప్రాజ్ఞః పరివేషీవ భాస్కరః ।

௬௨. லாங்கூலசக்ரேண மஹாந் ஶுக்லதம்ஷ்ட்ரோऽநிலாத்மஜ: ॥

வ்யரோசத மஹாப்ராஜ்ஞ: பரிவேஷீவ பாஸ்கர: ।

௬௨. லாங்கூலசக்ரேணமஹாந்ஶுக்லதம்ஷ்ட்ரோநிலாத்மஜ: ॥

வ்யரோசதமஹாப்ராஜ்ஞ:பரிவேஷீவபாஸ்கர: ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶுக்லதம்ஷ்ட்ர:	வெளுத்தகோரப்பற்களையுடையவரா[யும்	லாங்கூலசக்ரேண	சக்ரம்போலிருக்கிறவாலினுல்
மஹாந்	மஹிமையுடையவராயும்	பரிவேஷி	(சுத்தி) மண்டலத்தையுடைய
மஹாப்ராஜ்ஞ:	மிகபுத்திவந்தராயுமிருக்கிற	பாஸ்கரயிவ	ஸூரியன்போல்
அநிலாத்மஜ:	வாயுகுமாரரானவர்	வ்யரோசத	பிரகாசித்தார்.

தா-ம்—வெகு பயங்கரமான ஸமுத்திரத்தை தாண்டும் வல்லமையும், அந்தகனும் பிரவேசிக்க முடியாத அந்தப்புரமத்தியில் பிரவேசித்து பிராட்டியைக்கண்டு ஸேவிக்கும்படியான ஸாமர்த்தியமும், சத்துருக்களுக்கு பயமுறுத்தும்படியான தகைத்த பற்களுமுடைய ஹநுமான் தன்னைச்சுற்றி மண்டலமாக வளைத்துவிடப்பட்ட வாலினுல், ஜோதிர்மண்டல மத்தியில் அளவில்லாத தேஜஸ்ஸுடன் பிரகாசிக்கும் ஸூரியனைப்போல் விளங்கினுர்.

౬౩. స్ఫిగ్దేశేనాభితామ్రేణ రరాజ స మహాకపిః ॥ మహతా దారితేనేవ గిరిర్గైరికధాతునా ।

௬௩. ஸ்பிக்தேஶேநாபிதாம்ரேண ரராஜ ஸ மஹாகபி: ॥

மஹதா தாரிதேநேவ கிரிர்கைரிகதாதுநா ।

௬௩. ஸ்பிக்தேஶேநாபிதாம்ரேணரராஜஸமஹாகபி: ॥

மஹதாதாரிதேநேவகிரிர்கைரிகதாதுநா ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த	தாரிதேந	பிளக்கப்பட்டிருக்கிற
மஹாகபி:	பெரியவானரர்	கைரிகதாதுநா	கைரிகாதிதாதுக்களால்
அபிதாம்ரேண	நாலுபக்கத்திலும் சிவந்திருக்கிற	கிரிரிவ	பர்வதம்போல்
ஸ்பிக்தேஶேந	வாலினுடைய அடிப்புறத்தால்	ரராஜ	பிரகாசித்தார்.
மஹதா	அதிகமாக		

தா-ம்—வானர சிரேஷ்டரான ஹநுமான் மிகவும் சிவந்து பிரகாசிக்கும் தன்வாலின் அடிப்பிரதேசத்தால், நன்ருய் பிளக்கப்பட்டு மிகவும் சிவந்து பிரகாசிக்கும் கைரிகாதி தாதுக்களோடுகூடிய மலைபோல் விளங்கினுர்.

౬౪. తస్య వానరసింహస్య ప్లవమానస్య సాగరమ్ ॥ కక్షాంతరగతో వాయుర్జీమూత ఇవ గర్జతి ।

௬௪. தஸ்ய வாநரஸிம்ஹஸ்ய ப்லவமாநஸ்ய ஸாகரம் ।

கக்ஷாந்தரகதோ வாயுர்ஜீமூத இவ கர்ஜதி ॥

௬௪. தஸ்யவாநரஸிம்ஹஸ்யப்லவமாநஸ்யஸாகரம் ॥

கக்ஷாந்தரகதோவாயுர்ஜீமூதயிவகர்ஜதி ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸமுத்ரம்	ஸமுத்திரத்தை	அந்தர	மத்யப்ரதேசங்களை
ப்லவமாநஸ்ய	தாண்டுகிற	கத:	அடைந்திருக்கிற
தஸ்ய	அந்த	வாயு	வாயுவானது
வாநரஸிம்ஹஸ்ய	வானரசிரேஷ்டருடைய	ஜீமூதயிவ	மேகமானதுபோல்
கக்ஷாந்தரகத:—		கர்ஜதி	கர்ஜிக்கிறது.
கக்ஷ	கக்ஷங்களுடைய		

தா-ம்—வானர சிரேஷ்டரான ஹநுமான் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுகையில் அவருடைய கக்ஷப்பிரதேசங்களில் புகுந்த காற்ருனது மேகம்போல் கர்ஜித்தது.

౬౫. ఖేయథా నిపతత్యుల్కా హ్యుత్తరాన్తాద్వినిస్సృతా ॥ దృశ్యతే సానుబన్ధా చ తథా స కపికుఞ్జరః।

௬௫. 𑌖𑍇𑌯𑌥𑌾𑌨𑌿𑌪𑌤𑌤𑍍𑌯𑍁𑌲𑍍𑌕𑌾𑌹𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑌾॥
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌸𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌚𑌤𑌥𑌾𑌸𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌃।

௬௫. கேயதாநிபதத்யுல்காஹ்யுத்தராந்தாத்விநிஸ்ருதா॥
த்ருஶ்யதேஸாநுபந்தாசததாஸகபிகுஞ்ஜர:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உத்தராந்தாத்	வடதிசை நுனியில் நின்றும்	நிபதத்	விழுமோ
விநிஸ்ருதா	வெளிப்புறப்பட்டும்	ததா	அப்படி
ஸாநுபந்தாச	புச்சத்தோடும் கூடியதுமான	ஸ:	அந்த
உல்கா	கொள்ளியானது	கபிகுஞ்ஜர:	வானரசிரேஷ்டரான ஹநுமார்
யதா	எப்படி	த்ருஶ்யதே	காணப்பட்டார்.
கே	ஆகாசத்தில்		

தா-ம்—வடக்கு திசையினின்றும் தெற்கு திசையை நோக்கிச்செல்லும் ஹநுமார் தன்னுடைய நீண்ட வாலுடன் ஆகாசத்திற்றோன்றும் தூமகேதுவென்கிற வால்நக்ஷத்திரம்போல் காணப்பட்டார்; தூமகேது உண்டாதல் ராஜ்ஜியாநிஷ்ட ஸூசனை: அப்படிபோலவே ஹநுமாரும் லங்காநாசத்தை முற்குறிக்கும் ஓர் உத்பாதம்போல் காணப்பட்டாரென்பது கருத்து.

౬౬. పతత్పతఙ్గసఙ్కాశో వ్యాయతశ్శుశుభే కపిః ॥ ప్రవృద్ధ ఇవ మాతఙ్గః కక్ష్యయా బధ్యమానయా।

௬௬. 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌕𑌪𑌿𑌃॥
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌇𑌵𑌮𑌾𑌤𑌙𑍍𑌗𑌃𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌯𑌾𑌬𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌯𑌾।

௬௬. பதத்பதங்கஸங்காஶோவ்யாயதஶ்ஶுஶுபேகபி:॥
ப்ரவ்ருத்தஇவமாதங்க:கக்ஷ்யயாபத்யமாநயா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பதத்பதங்கஸங்காஶ:—		பத்யமாநயா	கட்டப்பட்டிருக்கிற
பதத்	போகிற	கக்ஷ்யயா	அரைக்கட்டினால்
பதங்க	ஸூரியனுக்கு	ப்ரவ்ருத்த:	நீண்டதான
ஸங்காஶ:	ஸமானமானவராயும்	மாதங்கஇவ	ஆனையானதுபோல்
வ்யாயத:	நீண்டவராயுமிருக்கிற	ஶுஶுபே	பிரகாசித்தார்.
கபி:	ஹநுமார்		

தா-ம்—மஹாதேஜோவானும் நீண்ட திருமேனியுடையவருமான ஹநுமார் தன் இடுப்பில் இருக்கிக்கட்டிய வஸ்திரக்கட்டால் சங்கிலியினால் கட்டப்பட்ட ஒரு கஜசிரேஷ்டம்போல் காணப்பட்டார்.

౬౭. ఉపరిష్టాచ్ఛరీరేణ ఛాయయా చావగాఢయా॥ సాగరే మారుతావిష్టా నౌరివాసీత్తదా కపిః।

௬௭. 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑍇𑌣𑌛𑌾𑌯𑌯𑌾𑌚𑌾𑌵𑌗𑌾𑌢𑌯𑌾॥
𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍌𑌰𑌿𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।

௬௭. உபரிஷ்டாச்சரீரேணசாயயாசாவகாடயா॥
ஸாகரேமாருதாவிஷ்டாநௌரிவாஸீத்ததாகபி:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உபரிஷ்டாத்	மேல் (ஆகாசத்திலிருக்கிற)	மாருதாவிஷ்டா—	
ஶரீரேண	சரீரத்தாலேயும்	மாருத	காற்றினால்
ஸாகரே	ஸமுத்திரத்தில்	ஆவிஷ்டா	அலையும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிற
அவகாடயா	அமிழ்ந்திருக்கிற(பிரதிபலித்திருக்கிற)	நௌரிவ	ஓடமானதுபோல்
சாயயாச	சாயையினாலேயும்	ததா	அப்போ
கபி:	ஹநுமாரானவர்	ஆஸீத்	ஆனார்.

தா-ம்—ஆகாயத்திற் செல்லும் ஹநுமாருடைய திருமேனியின் நிழலானது ஸமுத்திரத்தின்மேல் விழ, அந்த நிழலும் அலைகளால் அசைக்கப்படுவதினால், காற்றினாலாட்டப்பட்ட ஓடமானதுபோல் காணப்பட்டது.

౬౮. యం యం దేశం సముద్రస్య జగామ స మహాకపిః ॥ స స తస్యోరువేగేన సోన్మాద ఇవ లక్ష్యతే।

௬௮. 𑌯𑌂𑌯𑌂𑌦𑍇𑌶𑌂𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌜𑌗𑌾𑌮𑌸𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥
𑌸𑌸𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍁𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨𑌸𑍋𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌇𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇।

௬௮. யம்யம்தேஶம்ஸமுத்ரஸ்யஜகாமஸமஹாகபி:॥
ஸஸதஸ்யோருவேகேநஸோந்மாதஇவலக்ஷ்யதே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த	ஸஸ:	அந்தந்தவிடமானது
மஹாகபி:	ஹநுமாரானவர்	தஸ்ய	அந்தமாருதியினுடைய
ஸமுத்ரஸ்ய	ஸமுத்திரத்தினுடைய	ஊருவேகேந	தொடைவேகத்தினல்
யம்யம்	எந்தெந்த	ஸோந்மாதமிவ	பயித்தியம்பிடித்ததுபோல்
தேஶம்	இடத்தைக் (குறித்து)	லக்ஷ்யதே	காணப்பட்டது.
ஜகாம	போனரோ		

தா-ம்—ஹநுமார் ஆகாயத்திற்செல்லுகையில் அவருடைய வேகக்காற்றுபட்ட ஸமுத்திரப்பிர தேசங்களெல்லாம் பயித்தியம் பிடித்தவன்போல் அலைந்து குலைந்து கலங்கி நுரைத்துப்போயின.

౬౯. సాగరస్యోర్మిజాలానామురసాశైలవర్ష్మణామ్॥ అభిఘ్నంస్తుమహావేగఃపుప్లువేసమహాకపిః।

௬௯. 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌜𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌰𑌸𑌾𑌶𑍈𑌲𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍॥
𑌅𑌭𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌹𑌾𑌵𑍇𑌗𑌃𑌪𑍁𑌪𑍍𑌲𑍁𑌵𑍇𑌸𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।

௬௯. ஸாகரஸ்யோர்மிஜாலாநாமுரஸாஶைலவர்ஷ்மணாம்॥
அபிக்நம்ஸ்துமஹாவேக:புப்லுவேஸமஹாகபி:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாகரஸ்ய	ஸமுத்திரத்தினுடைய	மஹாவேக:	அதிகவேகமுடைய
ஶைலவர்ஷ்மணாம்=		ஸ:	அந்த
ஶைல	பர்வதம்போல்	மஹாகபி:	வானரசிரேஷ்டரான ஹநுமார்
வர்ஷ்மணாம்	ஆகாரத்தையுடைய	உரஸா	மார்பினல்
ஊர்மிஜாலாநாம்=		அபிக்நந்	அடித்துக்கொண்டு
ஊர்மி	அலைகளுடைய	புப்லுவே	தாண்டினர்.
ஜாலாநாம்	கும்பல்களுடைய		

தா-ம்—மலைபோற்கிளம்பும் அலைகளை, மகாபராக்கிரமசாலியான ஹநுமார் தன்மார்பினலடித்துத் தள்ளிக்கொண்டு ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினர்.

౭౦. కపివాతశ్చబలవాన్ మేఘవాతశ్చనిస్సృతః॥ సాగరంభీమనిర్ఘోషంకంపయామాసతుర్భృశమ్।

௭0. 𑌕𑌪𑌿𑌵𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇𑌘𑌵𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑌃॥
𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂𑌭𑍀𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌂𑌕𑌂𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍।

௭0. கபிவாதஶ்சபல:வாந்மேகவாதஶ்சநிஸ்ருத:॥
ஸாகரம்பீமநிர்கோஷம்கம்பயாமாஸதுர்ப்ருஶம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிஸ்ருத:	வெளிப்புறப்படுகிற	பீமநிர்க்கோஷம்=	
மேகவாதஶ்ச=		பீம	பயங்கரமான
மேக	மேகத்தினுடைய	நிர்கோஷம்	அதிகசப்தத்தையுடைய
வாதஶ்ச	காற்றும்	ஸாகரம்	கடலை
பலவான்	பலவானுன	ப்ருஶம்	மிகவும்
கபிவாதஶ்ச	ஹநுமாருடைய காற்றும்	கம்பயாமாஸது:	அலையப்பண்ணின.

தா-ம்—ஹநுமாருடைய வேகத்தினல் உண்டான காற்றும் மேகத்தினின்று உண்டான காற்றும் ஒன்றுசேர்ந்து பயங்கரமாக கோஷிக்கும் ஸமுத்திரத்தை மிகவும் அலையும்படிசெய்தன.

౭౧. వికర్షన్నూర్మిజాలానిబృహన్తిలవణాంభసి॥ పుప్లువేకపిశార్దూలోవికిరన్నివరోదసీ।

௭௧. 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌨𑍂𑌰𑍍𑌮𑌿𑌜𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿𑌬𑍃𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿𑌲𑌵𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿॥
𑌪𑍁𑌪𑍍𑌲𑍁𑌵𑍇𑌕𑌪𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍋𑌵𑌿𑌕𑌿𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀।

௭௧. விகர்ஷந்நூர்மிஜாலாநிப்ருஹந்திலவணம்பஸி॥
புப்லுவேகபிஶார்தூலோவிகிரந்நிவரோதஸீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லவணம்பஸி	ஸமுத்திரத்தில்	கபிஶார்தூல:	வானரசிரேஷ்டரான ஹநுமார்
ப்ருஹந்தி	பெரிதுகளான	ரோதஸீ	ஆகாசத்தையும் பூமியையும்
ஊர்மிஜாலாநி	அலைகும்பல்களை	விகிரந்நிவ	பிரிப்பவர்போல்
விகர்ஷந்	இழுத்துக்கொண்டு	புப்லுவே	தாண்டினர்.

தா-ம்—ஸமுத்திரத்தினின்று ஆகாயமளவிற்கிளம்புகிற அலைகளைப் பிளந்துகொண்டு தாண்டிச் செல்லுகிற ஹநுமார் பூமியையும் ஆகாசத்தையும் பிரிப்பவர்போல் காணப்பட்டார்.

౭౨. మేరుమందరసంకాశానుద్ధతాన్ స మహార్ణవే ॥ అత్యక్రామన్మహావేగస్తరంగాన్ గణయన్నివ।

௭௨. மேருமந்தரஸங்காஶாநுத்ததாந்ஸமஹார்ணவே॥
அத்யக்ராமந்மஹாவேகஸ்தரங்காந்கணயந்நிவ।

௭௨. மேருமந்தரஸங்காஶாநுத்ததாந்ஸமஹார்ணவே॥
அத்யக்ராமந்மஹாவேகஸ்தரங்காந்கணயந்நிவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாவேகঃ	அதிகவேகமுடையவரான	மேருமந்தரஸங்காசாந்-	மேருமந்தரபர்வதங்களுக்குச்சமானமா[யிருக்கிற
ஸঃ	அந்த (ஹநுமார்)	தரங்காந்	அலைகளை
மஹார்ணவே	பெரிய ஸமுத்திரத்தில்	கணயந்நிவ	எண்ணுகிறவர்போல்
உத்ததாந்	உயரக்கிளம்புகின்றவராய்	அத்யக்ராமத்	தாண்டினர்.

தா-ம்—மஹாவேகசாலியான ஹநுமார் மேருமந்தரகிரிகளுக்குச் சமானமாகக்கிளம்பும் அலைகளை ஒவ்வொன்றாக எண்ணுகிறவர்போல் தாண்டினர்.

౭౩. తస్య వేగసముద్ధూతం జలం సజలదం తదా॥ అంబరస్థం విబభ్రాజ శారదాభ్రమివాతతమ్।

௭௩. தஸ்யவேகஸமுத்தூதம்ஜலம்ஸஜலதம்ததா॥
அம்பரஸ்தம்விபப்ராஜஶாரதாப்ரமிவாததம்।

௭௩. தஸ்யவேகஸமுத்தூதம்ஜலம்ஸஜலதந்ததா॥
அம்பரஸ்தம்விபப்ராஜஶாரதாப்ரமிவாததம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அந்த (மாருதியினுடைய)	அம்பரஸ்தம்	ஆகாயத்திலிருக்கிற
வேகஸமுத்தூதம்—		ஆததம்	மிகவிஸ்தாரமான
வேக	(போகிற) வேகத்தால்	ஶாரதாப்ரமிவ	சரத்காலமேகம்போல்
ஸமுத்தூதம்	உயரக்கிளம்பப்பட்ட	ததா	அப்பொழுது
ஸஜலதம்	மேகத்தோடேகூடின	விபப்ராஜ	விசேஷமாகப் பிரகாசித்தது.
ஜலம்	ஜலமானது		

தா-ம்—ஹநுமாருடைய தேகத்திற்பட்டுச்சிதறின ஸமுத்திரஜலமானது மேகமண்டலம் சேர்ந்து சரத்காலமேகம்போல ஆகாசத்தில் பிரகாசித்தது.

౭౪. తిమినక్రఝషాః కూర్మా దృశ్యంతే వివృతాస్తదా ॥ వస్త్రాపకర్షణే నేవ శరీరాణి శరీరిణామ్

௭௪. திமிநக்ரஜ்ஷாঃகூர்மாத்ருஶ்யந்தேவிவ்ருதாஸ்ததா॥
வஸ்த்ராபகர்ஷணேநேவஶரீராணிஶரீரிணாம்।

௭௪. திமிநக்ரஜஷாঃகூர்மாத்ருஶ்யந்தேவிவ்ருதாஸ்ததா॥
வஸ்த்ராபகர்ஷணேநேவஶரீராணிஶரீரிணாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	வஸ்த்ராபகர்ஷணேநேவ—	
திமிநக்ரஜஷாঃ—		வஸ்த்ர	வஸ்திரங்களினுடைய
திமி	பெரிய மீன்களென்ன	அபகர்ஷணேநேவ	இழுப்பதினுலேயே
நக்ர	முதலைகளென்ன	ஶரீரிணாம்	ஜனங்களுடைய
ஜஷாঃ	சிறிய மீன்களென்ன (இதுகளும்)	ஶரீராணிவ	தேகங்கள்போல்
கூர்மாঃ	ஆமைகளும்	த்ருஶ்யந்தே	காணப்பட்டன.
விவ்ருதாঃ	ஸ்பஷ்டங்களாக		

தா-ம்—உடுத்த வஸ்திரம் நீக்கப்பட்டால் எப்படி தேகத்தினுடைய அவையவங்கள் நன்றாகக்காணப்படுமோ, அப்படிபோல் ஸமுத்திரஜலமானது ஹநுமாருடைய வேகத்தினுல் ஆகாசத்தையளாவ அடியிலிருந்த ஜலஜெந்துக்களெல்லாம் நன்றாகக்காணப்பட்டன.

౭౫. ప్లవమానం సమీక్ష్యాథ భుజంగాస్సాగరాలయాః ॥ వ్యోమ్ని తం కపిశార్దూలం సుపర్ణ ఇతి మేనిరే।

௭௫. ப்லவமாநம்ஸமீக்ஷ்யாதபுஜங்காஸ்ஸாகராலயாঃ॥
வ்யோம்நிதம்கபிஶார்தூலம்ஸுபர்ணஇதிமேநிரே।

௭௫. ப்லவமாநம்ஸமீக்ஷ்யாதபுஜங்காஸ்ஸாகராலயாঃ॥
வ்யோம்நிதம்கபிஶார்தூலம்ஸுபர்ணயிதிமேநிரே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பின்பு	தம்	அந்த
ஸாகராலயா:	ஸமுத்திரத்தை இருப்பிடமாகவுடைய	கபிஶார்தூலம்	வானரசிரேஷ்டரான ஹநுமானை
புஜங்கா:	பாம்புகள்	ஸமீக்ஷ்ய	கண்டுகப்பார்த்து
வ்யோம்நி	ஆகாசத்தில்	ஸுபர்ணமிதி	கருத்மானென்று
ப்லவமாநம்	தாண்டுகிற	மேநிரே	எண்ணின.

தா-ம்—ஸமுத்திரத்தில் வாஸஞ்செய்கிற பாம்புகளெல்லாம் ஆகாயத்திற்செல்லும் ஹநுமானைப் பார்த்து கருத்மானென்று நிச்சயித்தன.

౭౬. దశయోజనవిస్తీర్ణా త్రింశద్యోజనమాయతా ॥ ఛాయా వానరసింహస్య జలే చారుతరాభవత్।

எசு. 𑌦𑌶𑌯𑍋𑌜𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌯𑌤𑌾॥
𑌛𑌾𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯𑌜𑌲𑍇𑌚𑌾𑌰𑍁𑌤𑌰𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍।

எசு. தஶயோஜனவிஸ்தீர்ணாத்ரிம்ஶத்யோஜனமாயதா॥
சாயாவாநரஸிம்ஹஸ்யஜலேசாருதராபவத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஶயோஜனவிஸ்தீர்ணா	பத்துகாத அகலமுள்ளதாயும்	சாயா	நிழலானது
த்ரிம்ஶத்யோஜன மாயதா	முப்பதுகாத நீளமுள்ளதாயுமிருக்கிற	ஜலே	ஜலத்தில்
		சாருதரா	மிகவும் அழகானதாக
வாநரஸிம்ஹஸ்ய	வானரசிரேஷ்டரான(ஹநுமாருடைய)	அபவத்	ஆயிற்று.

தா-ம்—மஹாபராக்கிரமசாலியான ஹநுமாருடைய நிழலானது பத்துகாதம் அகலமுள்ளதாயும், முப்பதுகாதம் நீளமுள்ளதாயும் ஸமுத்திரத்தின்மேல் மிகவும் அழகாகக்காணப்பட்டது.(இவ்விடத்தில் ஹநுமாரின் நிழலினுடைய ஆகிருதி சொல்லப்பட்டதேதவிர அவருடையசரீரத்தின் அளவுசொல்லப்படவில்லை.)

౭౭. శ్వేతాభ్రఘనరాజీవ వాయుపుత్రానుగామినీ॥ తస్య సా శుశుభే ఛాయా వితతా లవణాంభసి।

எஎ. 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌭𑍍𑌰𑌘𑌨𑌰𑌾𑌜𑍀𑌵𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑌾𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌛𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑌤𑌾𑌲𑌵𑌣𑌾𑌂𑌭𑌸𑌿।

எஎ. ஶ்வேதாப்ரகநராஜீவவாயுபுத்ராநுகாமிநீ॥
தஸ்யஸாஶுஶுபேசாயாவிததாலவணாம்பஸி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லவணாம்பஸி	உப்புஸமுத்திரத்தில்	சாயா	நிழலானது
விததா	விஸ்தாரமாக	ஶ்வேதாப்ரகநராஜீவ=	
வாயுபுத்ராநுகாமிநீ=		ஶ்வேத	வெள்ளைநிறம்போன்ற
வாயுபுத்ர	ஹநுமானை	அப்ர	மேகத்தினுடைய
அநுகாமிநீ	பின்றொடர்ந்துபோகிற	கந	அடர்ந்த
தஸ்ய	அந்த (மாருதியினுடைய)	ராஜீவ	வரிசைபோல்
ஸா	அந்த	ஶுஶுபே	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—ஹநுமாருடைய விஸ்தாரமான நிழலானது ஸமுத்திரத்தின்மேல் அடர்ந்த மேகவரிசைபோல் காணப்பட்டது.

౭౮. శుశుభే స మహాతేజా మహాకాయో మహాకపిః॥ వాయుమార్గే నిరాలంబే పక్షవానివ పర్వతః।

எஅ. 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌸𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌯𑍋𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌨𑌿𑌰𑌾𑌲𑌂𑌬𑍇𑌪𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌨𑌿𑌵𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃।

எஅ. ஶுஶுபேஸமஹாதேஜாமஹாகாயோமஹாகபி:॥
வாயுமார்க்கேநிராலம்பேபக்ஷவாநிவபர்வத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாதேஜா:	அதிக தேஜஸ்ஸையுடையவராயும்	வாயுமார்க்கே	ஆகாசமார்க்கத்தில்
மஹாகாய:	பெருத்ததேகத்தையுடையவராயும்	பக்ஷவாந்	இரக்கைகளையுடையதான
மஹாகபி:	வானரசிரேஷ்டருமான	பர்வத இவ	மலையானதுபோல்
ஸ:	அம்மாருதி	ஶுஶுபே	பிரகாசித்தார்.
நிராலம்பே	பிடிப்பில்லாத		

தா-ம்—மஹாதேஜோவானும் பெருத்த சரீரமுடையவராயும் வானரோத்தமருமான அந்த ஹநுமார், இரண்டுகைகளையும் பரப்பிக்கொண்டு ஆகாயத்திற்செல்லும்போது இரக்கைகளோடுகூடின மைநாகாதிபர்வதங்களுள் ஒன்றைப்போல் பிரகாசித்தார்.

౭౯. యేనాసౌ యాతి బలవాన్ వేగేన కపికుంజరః॥ తేన మార్గేణ సహసా ద్రోణీకృత ఇవార్ణవః।

௭௯. 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌃॥
𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤 𑌇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌃।

௭௯. யேநாஸௌயாதிபலவாந்வேகேநகபிகுஞ்ஜர:॥
தேநமார்க்கேணஸஹஸாத்ரோணீக்ருதயிவார்ணவ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸௌ	இந்த	யாதி	போகிருரோ
பலவாந்	பலவானுன	தேந	அந்த
கபிகுஞ்ஜர:	வானரசிரேஷ்டரான (ஹநுமார்)	மார்க்கேண	மார்க்கத்தினுல்
வேகேந	வேகத்தோடே	அர்ணவ:	ஸமுத்திரமானது
யேந	எந்தமார்க்கத்தினுல்	த்ரோணீக்ருதயிவ	தொன்னையாகப்பண்ணப்பட்டதுபோல் (விளங்கிற்று.)
ஸஹஸா	சீக்கிரமாக		

தா ம்—அந்த பராக்கிரமசாலியான ஹநுமாருடைய வேகத்தினுல் ஸமுத்திரஜலமானது இரண்டாகப்பிரிக்கப்பட்டு தொன்னைபோல் காணப்பட்டது.

౮౦. ఆపాతే పక్షిసంఘానాం పక్షిరాజ ఇవ వ్రజన్॥ హనూమాన్ మేఘజాలాని ప్రకర్షన్ మారుతో యథా।

௮௦. 𑌆𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑌾𑌜 𑌇𑌵 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍॥
𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍇𑌘𑌜𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾।

௮௦. ஆபாதேபக்ஷிஸங்காநாம்பக்ஷிராஜயிவவ்ரஜந்॥
ஹநுமாந்மேகஜாலாநிப்ரகர்ஷந்மாருதோயதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	மேகஜாலாநி	மேகக்கூட்டங்களை
பக்ஷிஸங்காநாம்	பக்ஷிக்கூட்டங்களுக்கு (மத்தியில்)	ப்ரகர்ஷந்	இழுக்கிறவரான
பக்ஷிராஜயிவ	கருத்மான்போல்	மாருதோயதா	வாயுவானவர்போல்
வ்ரஜந் (ஸன்)	போகிறவராய்க் (கொண்டு)	(பபௌ)	(விளங்கினுர்.)

தா-ம்—ஆகாசத்தில் பக்ஷிக்கூட்டங்களின்மத்தியில் பறக்கும் கருத்மான்போல் செடி கிளைகளாற் சூழப்பட்ட ஹநுமார் ஆகாசத்தில் செல்கிறவராய்க்கொண்டு மேகங்களைக் கலக்கிற சண்டமாருதன்போல் பிரகாசித்தார்.

౮౧. పాండురారుణవర్ణాని నీలమాంజిష్ఠకాని చ॥ కపినాకృష్యమాణాని మహాభ్రాణి చకాశిరే।

௮௧. 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌾𑌰𑍁𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌨𑍀𑌲𑌮𑌾𑌞𑍍𑌜𑌿𑌷𑍍𑌠𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌚॥
𑌕𑌪𑌿𑌨𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌕𑌾𑌶𑌿𑌰𑍇।

௮௧. பாண்டுராருணவர்ணாநிநீலமாஞ்ஜிஷ்டகாநிச॥
கபிநாக்ருஷ்யமாணாநிமஹாப்ராணிசகாஶிரே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாண்டுராருணவர்ணாநி=		மாஞ்ஜிஷ்டகாநிச	சிகப்புகலந்த மஞ்சள்வர்ணமுடையதுகளாயும்
பாண்டுர	வெளுப்புகளாயும்	கபிநா	ஹநுமாரால்
அருண	சிகப்புகளாயுமிருக்கிற	ஆக்ருஷ்யமாணாநி	இழுக்கப்பட்டதுகளாயுமிருக்கிற
வர்ணாநி	வர்ணங்களையுடையதுகளாயும்	மஹாப்ராணி	பெரியமேகங்கள்
நீலமாஞ்ஜிஷ்டகாநிச=		சகாஶிரே	பிரகாசித்தன.
நீல	நீலவர்ணங்களாயும்		

தா-ம்—நானுவர்ணங்களையுடைய மேகங்கள் ஹநுமாருடைய வேகக்காற்றினுல் இழுக்கப்பட்டதுகளாய்க்கொண்டு பிரகாசித்தன.

౮౨. ప్రవిశన్నభ్రజాలాని నిష్పతంశ్చ పునఃపునః॥ ప్రచ్ఛన్నశ్చ ప్రకాశశ్చ చంద్రమా ఇవ లక్ష్యతే।

௮௨. 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌨𑌭𑍍𑌰𑌜𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌤𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃॥
𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌇𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇।

௮௨. ப்ரவிஶந்நப்ரஜாலாநிநிஷ்பதம்ஶ்சபுந:புந:॥
ப்ரச்சந்நஶ்சப்ரகாஶஶ்சசந்த்ரமாயிவலக்ஷ்யதே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த (ஹநுமார்)	ப்ரச்சந்நஶ்ச	மறைந்தும்
அப்ரஜாலாதி	மேகஸமூகங்களை	ப்ரகாஶஶ்ச	பிரகாசிக்கிறவருமான
புந:	அடிக்கடி	சந்திரமாயிவ	சந்திரன்போல்
பிரவிஶந்	பிரவேசிக்கிறவராயும்	லக்ஷ்யதே	காணப்பட்டார்.
நிஷ்பதம்ச	வெளிப்படுகிறவராயும்		

தா-ம்—ஆகாயத்தில் மேகங்களுக்குள் அடிக்கடி நுழைந்தும் வெளிப்பட்டும் செல்கிற ஹநுமார் மேகத்தினால் மறைக்கப்பட்டும் விடப்பட்டும் பிரகாசிக்கிற சந்திரனைப்போல் காணப்பட்டார்.

౧౭౩. ప్లవమానం తు తం దృష్ట్వా ప్లవంగం త్వరితం తదా। వవర్షుః పుష్పవర్షాణి దేవగంధర్వదానవాః॥

அகூ. 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾 ॥
𑌵𑌵𑌰𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ।

அக. ப்லவமாநந்துதம்த்ருஷ்ட்வாப்லவங்கம்த்வரிதம்ததா॥
வவர்ஷு:புஷ்பவர்ஷாணிதேவகந்தர்வதாநவா:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	தேவகந்தர்வதாநவா:	தேவர்களும், கந்தர்வர்களும், தானவர் [களும்
த்வரிதம்	சீக்கிரமாக	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ப்லவமாநந்து	தாண்டுகிற	புஷ்பவர்ஷாணி	புஷ்பவர்ஷங்களை
தம்	அந்த	வவர்ஷு:	வர்ஷித்தார்கள்.
ப்லவங்கம்	ஹநுமானை		

தா-ம்—ஸ்வர்க்கலோகவாஸிகளான தேவகந்தர்வதானவர்கள் ஸமுத்திரம் தாண்டுகிற ஹநுமானைப் பார்த்து இராவணவதம் உண்டாகப்போகிற ஸந்தோஷத்தினால் அவர் சிரஸில் புஷ்பவர்ஷம் வர்ஷித்தார்கள்.

౧౭౪. తతాప న హి తం సూర్యః ప్లవంతం వానరోత్తమమ్। సిషేవే చ తదా వాయూ రామకార్యార్థసిద్ధయే॥

౧౭౫. ఋషయస్తుష్టువుశ్చైనం ప్లవమానం విహాయసా। జగుశ్చ దేవగంధర్వాః ప్రశంసంతో మహౌజసమ్॥

౧౭౬. నాగాశ్చ తుష్టువుర్యక్షా రక్షాంసి విబుధాః ఖగాః। ప్రేక్ష్య సర్వే కపివరం సహసా విగతక్లమమ్॥

அச. 𑌤𑌤𑌾𑌪 𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥
𑌸𑌿𑌷𑍇𑌵𑍇 𑌚 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍂 𑌰𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ।

அரு. 𑌋𑌷𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌶𑍍𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌸𑌾 ॥
𑌜𑌗𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑍌𑌜𑌸𑌮𑍍 ।

அசு. 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 𑌖𑌗𑌾𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌪𑌿𑌵𑌰𑌂 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌕𑍍𑌲𑌮𑌮𑍍 ।

அச. ததாபநஹிதம்ஸூர்ய:ப்லவந்தம்வாநரோத்தமம்॥
ஸிஷேவேசததாவாயூராமகார்யார்த்தஸித்தயே।

அரு. ரிஷயஸ்துஷ்டுவுஶ்சைநம்ப்லவமாநம்விஹாயஸா॥
ஜகுஶ்சதேவகந்தர்வா:ப்ரஶம்ஸந்தோமஹௌஜஸம்।

அசு. நாகாஶ்சதுஷ்டுவுர்யக்ஷாரக்ஷாம்ஸிவிபுதா:ககா:॥
ப்ரேக்ஷ்யஸர்வேகபிவரம்ஸஹஸாவிகதக்லமம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்லவந்தம்	தாண்டுகிறவரான	ஸிஷேவே	குளிர்ந்துவீசினார்
தம்	அந்த	ரிஷயஶ்ச	மகரிஷிகளும்
வாநரோத்தமம்	ஹநுமானை	விஹாயஸா	ஆகாசத்தில்
ஸூர்ய:	ஸூரியன்	ப்லவமாநம்	தாண்டுகிற
நததாப	தஹிக்கவில்லை	ஏனம்	இந்த ஹநுமானை
ராமகார்யார்த்தஸித்தயே—		துஷ்டுவு:	ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார்கள்,
ராம	ஸ்ரீராமனுடைய	தேவகந்தர்வா:	தேவகந்தர்வர்கள்
கார்ய	(பிராட்டியைத்தேடுகிற) காரியமாகிற	மஹௌஜஸம்	மஹாதேஜஸ்ஸையுடைய ஹநுமானை
அர்த்த	பிரயோஜனத்தினுடைய	ப்ரஶம்ஸந்த:	மிகவும் கொண்டாடினார்கள்
ஸித்தயே	நிறைவேறுதலின்பொருட்டு	ஜகுஶ்ச	கானமும் பண்ணினார்கள்
வாயு:	வாயுவானவர்	ஸர்வே	ஸமஸ்தர்களான

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நாகா꞉	நாகர்களும்	விகத	போயிருக்கிற
யக்ஷா꞉	யக்ஷர்களும்	க்லமம்	இளைப்பையுடையவரான
ரக்ஷாம்ஸி	ராக்ஷஸர்களும்	கபிவரம்	வானரோத்தமரான (ஹநுமானை)
விபுதா꞉	தேவதைகளும்	ஸஹஸா	சிக்கிரமாக
ககா꞉	பக்ஷிகளும்	ப்ரேக்ஷ்ய	பார்த்து
விகதக்லமம்—		துஷ்டுவு꞉	புகழ்ந்தார்கள்.

தா-ம்—ஸ்ரீராமபத்னியான ஸீதாதேவியைத் தேடுவதற்காக ஸமுத்திரம் தாண்டும் ஹநுமானை ஸூரியன் தன் கிரணங்களால் பீடிக்கவில்லை. வாயுவும் தன்புத்திரனென்கிற வாத்ஸல்லியத்தாலல்லாமல் ஸ்ரீராம காரியம் நிறைவேறவேணுமென்கிற பக்தியால் குளிர்ந்து மந்தமாக வீசினர். மஹரிஷிகள் ஸ்தோத்திரம் பண்ணினர்கள். தேவகந்தர்வர்கள் கொண்டாடி கானம்பண்ணினர்கள். நைரிதிமுதலான திக்பாலகாளான யக்ஷராக்ஷஸ தேவதைகளும் பக்ஷிகளும் கொஞ்சமேனும் களைப்படையாமல் அதிதீவிரமாகச்செல்லும் வானரோத்தமனைக்கண்டு கொண்டாடினர்கள்.

౮౭. తస్మిన్ ప్లవగశార్దూలే ప్లవమానే హనూమతి॥ ఇక్ష్వాకుకులమానార్థీ చింతయామాస సాగరః।

அஎ. தஸ்மிந்ப்லவக³ஶார்தூ³லே ப்லவமாநே ஹநூமதி॥
இக்ஷ்வாகுகுலமாநார்தீ² சிந்தயாமாஸ ஸாக³ர꞉।

அஎ. தஸ்மிக்ப்லவகஸார்த்தூலேப்லவமாநேஹநூமதி॥
இக்ஷ்வாகுகுலமாநார்த்தீசிந்தயாமாஸஸாகர꞉।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்மிந்	அந்த	இக்ஷ்வாகுகுலமாநார்த்தீ—	
ப்லவகஸார்த்தூலே	வானரசிரேஷ்டரான	இக்ஷ்வாகுகுல	இக்ஷ்வாகுவம்சத்தினுடைய
ஹநூமதி	ஹநுமான்	மாந	பகுமானத்தை
ப்லவமானே (ஸதி)	தாண்டுகையில்	அர்த்தீ (ஸந்)	கோரினவராய்க்(கொண்டு)
ஸாகர꞉	ஸமுத்திரராஜன்	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்.

தா-ம்—இக்ஷ்வாகுகுல ராஜாக்களுள் பிரஸித்தரான ஸகரமகாராஜாவினுடைய புத்திரர்களால் தோண்டப்பட்டது ஸாகரம். அந்த ஸாகரத்திற்கு அதிபதியான ஸமுத்திரராஜன் ஸ்ரீராமகாரியமாய்ப்போகிற ஹநுமானைக்கண்டவுடன் தன்னுடைய அபிவிர்த்திக்குக் காரணபூதாளான இக்ஷ்வாகுகுலத்திற்கு என்ன விதமாய் மரியாதைபண்ணலாமென்று ஆலோசித்தார்.

౮౮. సాహాయ్యం వానరేంద్రస్య యది నాహం హనూమతః॥ కరిష్యామి భవిష్యామి సర్వవాచ్యో వివక్షతామ్।

அஅ. ஸாஹாய்யம்வாநரேந்த்³ரஸ்ய யதி³நாஹம்ஹநூமத꞉॥
கரிஷ்யாமிப⁴விஷ்யாமிஸர்வவாச்யோவிவக்ஷதாம்।

அஅ. ஸாஹாய்யம்வாநரேந்த்ரஸ்யயதிநாஹம்ஹநூமத꞉॥
கரிஷ்யாமிபவிஷ்யாமிஸர்வவாச்யோவிவக்ஷதாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரேந்த்ரஸ்ய	வானராதிபதியான	நகரிஷ்யாமியதி	செய்யாமற்போவேனேயானல்
ஹநூமத꞉	ஹநுமாருக்கு	விவக்ஷதாம்	வாயுடையோர்க்கெல்லாம்
அஹம்	நான்	ஸர்வவாச்ய꞉	ஸர்வப்பிரகாரத்தாலும் நிந்திக்கத்தக்
ஸாஹாய்யம்	ஸஹாயகாரியத்தை	பவிஷ்யாமி	ஆவேன். [கவனுக

தா-ம்—ஸீதாதேவியைத் தேடிக்கொண்டு எழுந்தருளுகிற இந்த வானராதிபதியான ஹநுமாருக்கு நான் யாதொரு ஒத்தாசையும் செய்யாவிட்டால் லோகத்தார் எல்லாரும் என்னை க்ருதக்னனென்று நிந்திப்பார்கள்.

౮౯. అహమిక్ష్వాకునాథేన సగరేణ వివర్ధితః॥ ఇక్ష్వాకుసచివశ్చాయం నావసీదితుమర్హతి।

அகூ. அஹமிக்ஷ்வாகுநாதே²நஸக³ரேணவிவர்தி⁴த꞉॥
இக்ஷ்வாகுஸசிவஶ்சாயம்நாவஸீதி³துமர்ஹதி।

அகூ. அஹமிக்ஷ்வாகுநாதேநஸகரேணவிவர்த்தித꞉॥
இக்ஷ்வாகுஸசிவஸ்சாயம்நாவஸீதிதுமர்ஹதி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்	இக்ஷ்வாகு	இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில் (அவதரித்தருளின ஸ்ரீராகவனுக்கு)
இக்ஷ்வாகுநாதேந	இக்ஷ்வாகுவம்சத்துக்குப் பிரபுவான	ஸசிவஃ	ஸஹாயம் செய்பவர்
ஸகரேண	ஸகரசக்கிரவர்த்தியினால்	(அதயேவ)	(ஆகையால்)
விவர்த்திதஃ	விர்த்தியடைவிக்கப்பட்டேன்	அவஸீதிதும்	கஷ்டப்படுவதற்கு
அயஞ்ச	இந்த ஹநுமாரும்	நார்ஹதி	தகுந்தவரன்று.
இக்ஷ்வாகுஸசிவஃ—			

தா-ம்—பின்னும் இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில் பிரஸித்தராய் அரசாண்ட ஸகரமகாராஜாவினால் நான் விர்த்தியடைந்தேன். அந்தப் பிரதாபசாலியினுடைய வம்சத்தில் அவதரித்தருளின ஸ்ரீராமனென்று பேர்பெற்ற இராஜேந்திரனுக்கு ஸகாயகராய் அவருடைய தேவியைத் தேடிக்கொண்டுபோகிற இந்த ஹநுமான் சிரமப்பட நான் பார்க்கத்தகுமோ? அவருக்கு எந்தவிதத்திலும் சிரமபரிகாரம் செய்யக் கடமைப்பட்டவனாயிருக்கிறேனென்று ஸமுத்திரராஜன் யோசித்தார்.

౧౦. తథా మయా విధాతవ్యం విశ్రమేత యథా కపిః॥ శేషం చ మయి విశ్రాన్తస్సుఖేనాతిపతిష్యతి।

௧௦. ததா மயா விதாதவ்யம் விஶ்ரமேத யதா கபிஃ॥
ஶேஷஞ்ச மயி விஶ்ராந்தஸ்ஸுகேநாதிபதிஷ்யதி।

௧௦. ததாமயாவிதாதவ்யம்விஶ்ரமேதயதாகபிஃ॥
ஶேஷஞ்சமயிவிஶ்ராந்தஸ்ஸுகேநாதிபதிஷ்யதி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யதா	எப்படி	மயி	என்னிடத்தில்
கபிஃ	ஹநுமார்	விஶ்ராந்த (ஸ்ஸந்)	இளைப்பாறினவராய்க்கொண்டு
விஶ்ரமேத	இளைப்பாறுவரோ	சேஷஞ்ச	மீதிமார்க்கத்தையும்
ததா	அப்படி	ஸுகேந	ஸுகமாக
மயா	என்னால்	அதிபதிஷ்யதி	தாண்டிச்செல்வர்.
விதாதவ்யம்	செய்யத்தக்கது		

தா-ம்—ஹநுமாருடைய ஆயாஸத்தைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய எற்பாடுகளை நான் இப்போதேசெய்கிறேன். அவர் கொஞ்சம் சிரமபரிகாரம் செய்துகொண்ட பிற்பாடு மீதிமார்க்கத்தை கஷ்டமில்லாமலும் அதிசீக்கிரமாயும் தாண்டுவர்.

౧౧. ఇతి కృత్వా మతిం సాధ్వీం సముద్రశ్ఛన్నమమ్భసి॥ హిరణ్యనాభం మైనాకమువాచ గిరిసత్తమమ్।

௧௧. இதி க்ருத்வா மதிம் ஸாத்வீம் ஸமுத்ரஶ்சந்நமம்பஸி॥
ஹிரண்யநாபம் மைநாகமுவாச கிரிஸத்தமம்।

௧௧. இதிக்ருத்வாமதிம்ஸாத்வீம்ஸமுத்ரச்சந்நமம்பஸி॥
ஹிரண்யநாபம்மைநாகமுவாசகிரிஸத்தமம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இதி	முன்சொன்னபிரகாரம்	அம்பஸி	ஸமுத்திரத்தில்
ஸாத்வீம்	கொண்டாடத்தக்க	சந்நம்	மறைந்திருக்கிற
மதிம்	புத்தியை	மைநாகம்	மைநாகமென்கிற
க்ருத்வா	செய்து	கிரிஸத்தமம்	பர்வதசிரேஷ்டத்தைப்(பார்த்து)
ஸமுத்ரஃ	ஸமுத்திரராஜன்	உவாச	சொன்னார்.

தா-ம்—ஸீதாதேவியைத் தேடுவதற்கு அதிபராக்கிரமத்துடன் ஸமுத்திரம்தாண்டுகிற ஹநுமாருக்கு சிரமபரிகாரம் செய்யவேணுமென்கிற மகா சிலாக்கியமான புத்தியுடையவராய்க்கொண்டு ஸமுத்திரராஜாவானவர் முன்னொருகாலத்தில் தேவேந்திரனுக்குப் பயந்து ஸமுத்திரத்திற்குள் ஒளித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸ்வர்ணசிகரியான மைநாகபர்வதத்தைப்பார்த்து பின்வருமாறு சொன்னார்.

౧౨. త్వమిహాసురసంఘానాం పాతాలతలవాసినామ్॥ దేవరాజ్ఞా గిరిశ్రేష్ఠ పరిఘస్సన్నివేశితః।

௧௨. த்வமிஹாஸுரஸங்காநாம் பாதாலதலவாஸிநாம்॥
தேவராஜ்ஞா கிரிஶ்ரேஷ்ட பரிகஸ்ஸந்நிவேஶிதஃ।

௧௨. த்வமிஹாஸுரஸங்காநாம்பாதாளதலவாஸிநாம்॥
தேவராஜ்ஞாகிரிஶ்ரேஷ்டபரிகஸ்ஸந்நிவேஶிதஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) கிரிஶ்ரேஷ்ட	ஓ பர்வதசிரேஷ்டமான (மைநாகமே!)	அஸுரஸங்காநாம்	அஸுரக்கூட்டங்களுக்கு
த்வம்	நீ	பரிகயிவ	இருப்புக் கட்டுகட்டின தடிபோல்
இஹ	இங்கே	தேவராஜ்ஞா	இந்திரனால்
பாதாளதலவாஸிநாம்	பாதாளலோகத்தில் வாஸம்பண்ணுகிற	ஸந்நிவேஶித:	நன்ருக வைக்கப்பட்டாய்.

౬౩. త్వమేషాం జాతవీర్యాణాం పునరేవోత్పతిష్యతామ్॥ పాతాళస్యాప్రమేయస్య ద్వారమావృత్య తిష్ఠసి।

௬௩. 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂𑌜𑌾𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌪𑌾𑌤𑌾𑌳𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑌿।

௬௩. த்வமேஷாம்ஜாதவீர்யாணாம்புநரேவோத்பதிஷ்யதாம்॥
பாதாளஸ்யாப்ரமேயஸ்யத்வாரமாவ்ருத்யதிஷ்டஸி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வம்	நீ	ஏஷாமேவ	இந்த இராக்ஷதர்களுக்கே
ஜாதவீர்யாணாம்=		அப்ரமேயஸ்ய	அளவிடக்கூடாததான
ஜாத	உண்டான	பாதாளஸ்ய	பாதாளலோகத்தினுடைய
வீர்யாணாம்	பராக்கிரமத்தையுடையவர்களாக	த்வாரம்	வழியை
புந:	மறுபடியும்	ஆவ்ருத்ய	மறைத்துக்கொண்டு
உத்பதிஷ்யதாம்	மேற்கிளம்ப இச்சிக்கிற	திஷ்டஸி	இருக்கிருய்.

౬౪. తిర్యగూర్ధ్వమధశ్చైవ శక్తిస్తే శైలవర్ధితుమ్॥ తస్మాత్సంచోదయామి త్వాముత్తిష్ఠ గిరిసత్తమ।

௬௪. 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌧𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇𑌶𑍈𑌲𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮।

௬௪. திர்யகூர்த்வமதஶ்சைவஶக்திஸ்தேஶைலவர்த்திதும்॥
தஸ்மாத்ஸஞ்சோதயாமித்வாமுத்திஷ்டகிரிஸத்தம।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶைல	பர்வதமே!	(அஸ்தி)	(இருக்கிறது)
திர்யக்	குறுக்காகவும்	தஸ்மாத்	ஆகையால்
ஊர்த்வம்	மேலாகவும்	(ஹே) கிரிஸத்தம	(ஓ) பர்வதசிரேஷ்டமான (மைநாக [மே!)
அதஶ்சைவ	கீழாகவும்	த்வாம்	உன்னை
வர்த்திதும்	விருத்தியடைவதற்கு	ஸஞ்சோதயாமி	ஏவுகிறேன்
தே	உனக்கு	உத்திஷ்ட	எழுந்திரு.
ஶக்தி:	ஸாமர்த்தியமானது		

(௬௨-௬௩-௬௪ சுலோகங்களுக்கு, தா-ம்)—ஓ பர்வதசிரேஷ்டமான மைநாகபர்வதமே! பாதாளலோக வாஸிகளான அஸுரர்கள் பூலோகசுவர்க்கலோகங்களை வெளிக்கிளம்பி நாசம்பண்ணுமல் உள்ளேயே அடங்கிக் கிடக்கும்படியாக அவர்களுக்குக் காவலாய் நீ தேவேந்திரனால் இங்கே நன்ருய் வைக்கப்பட்டதுபோலிருக்கிருய். அவர்களுடைய கோட்டைக்கதவைத் திறக்கமுடியாமல் அதற்கு குறுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஓர் இருப்புக் கட்டுக்கட்டின உலக்கைபோல்நீ இங்கு இருக்கிருய். அந்த அஸுரர்கள் இப்போது பலமடைந்தவர்களாய் மேலேவந்து ஹிம்சைசெய்ய இஷ்டமுள்ளவர்களாயிருக்கிருர்கள். அவர்கள் வெளிப்படாமலிருப்பது உன்னுடைய பலத்தினுல்தான். அகோ ஆச்சரிம்! உன்னுடைய சக்தி எப்படிப்பட்டது! உனக்கு குருக்காகவும் நெடுக்காகவும் கீழாகவும் சரீரத்தை விர்த்திபண்ணவும் சுருக்கவும் ஸாமர்த்தியமுண்டு; அந்த மகிமை உனக்கிருப்பதால் உன்னுல் ஒருகாரியம் ஆகவேணுமென்று இச்சிக்கிறேன். ஆகையால் நீ இப்போ எழுந்திருக்கவேணும் என்று ஸமுத்திரராஜா சொன்ஞர்.

౬౫. స ఏష కపిశార్దూలస్త్వాముపర్యేతి వీర్యవాన్॥ హనూమాన్ రామకార్యార్థం భీమకర్మా ఖమాప్లుతః।

௬௫. 𑌸𑌏𑌷𑌕𑌪𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍॥
𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂𑌭𑍀𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌖𑌮𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌃।

௬௫. ஸஏஷகபிஶார்த்தூலஸத்வாமுபர்யேதிவீர்யவாந்॥
ஹநூமாந்ராமகார்யார்த்தம்பீமகர்மாகமாப்லுத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராமகார்யார்த்தம்	ஸ்ரீராமனுடைய காரியமாக	கபிஶார்த்தூல:	வானரசிரேஷ்டரான
கம்	ஆகாசத்தை	ஏஷ:	இந்த
ஆப்லுத:	அடைந்திருக்கிருராகையால் [ராயும்	ஹநூமாந்	ஹநுமாரானவர்
பீமகர்மா	பயங்கரமான கிருத்தியத்தையுடையவ	த்வாமுபரி	உன்மேல்
வீர்யவாந்	பராக்கிரமத்தையுடையவராயுமிருக்கி	யேதி	போகிருர்.
ஸ:	அப்படிப்பட்ட [ற		

தா-ம்—ஹே மைநாகபர்வதமே ! ஆகாசத்தில் என்ன ஆச்சரியம் பார்த்தாயா! மஹா தைரியசாலியாயும், அதிபராக்கிரமசாலியாயும், ஸமஸ்த வானராளுக்கும் சிரேஷ்டமானவராயுமிருக்கிற ஹநுமார் ஸ்ரீராமனுக்கு தாஸனும் அவருடைய பத்னியைத்தேடுகிற நிமித்தம் இலங்கையைநோக்கி ஆகாசமார்க்கமாய் இந்த மஹா ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுகிறார். இது என்ன பயங்கரமான காரியம்! என்ன ஸாமர்த்திய விசேஷம்! இதோ உனக்குமேலே போகிறார் பார்!

౧౬. అస్యసాహ్యంమయాకార్యమిక్ష్వాకుకులవర్తినః॥ మమహీక్ష్వాకవఃపూజ్యాఃపరంపూజ్యతమాస్తవ।

௧௬. 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌸𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂𑌮𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌕𑍁𑌲𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃॥
𑌮𑌮𑌹𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑌵𑌃𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌾𑌃𑌪𑌰𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵।

௧௬. அஸ்யஸாஹ்யம்மயாகார்யமிக்ஷ்வாகுகுலவர்த்திந:॥
மமஹீக்ஷ்வாகவ:பூஜ்யா:பரம்பூஜ்யதமாஸ்தவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இக்ஷ்வாகுகுலவர்த்திந:—		மம	எனக்கு
இக்ஷ்வாகுகுல	இக்ஷ்வாகுவம்சத்திற்கு	இக்ஷ்வாகவ:	இக்ஷ்வாகுப்பிரபுக்கள்
வர்த்திந:	பணிவிடைசெய்கிற	பூஜ்யோஹி	பூஜிக்கத்தக்கவர்களன்றோ
அஸ்ய	இந்தஹநுமாருக்கு	தவ(ச)	உனக்கு(ம்)
ஸாஹ்யம்	ஸஹாயமானது	பரம்	மிகவும்
மயா	என்னால்	பூஜ்யதமா:	பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்.
கார்யம்	செய்யத்தகுந்தது		

தா-ம்—ஹே மைநாகபர்வதமே ! இக்ஷ்வாகுகுலதிலகனான ஸ்ரீராகவனுக்கு தாஸனும் அவருடைய கார்யார்த்தமாக ஆகாயத்திற்செல்லுகிற ஹநுமாருக்கு நான் ஸகாயம்செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனெனில் வெகுகாலத்திற்குமுன் இக்ஷ்வாகுகுலத்தில் ஸகரரென்று பேர்பூண்ட மகா தார்மிகனான ஒரு ராஜா இருந்தார். அந்தப்புண்ணியகீர்த்தியானவர் யாகம்செய்கையில், அவருடைய புத்திரர்களால் இந்த மகா ஸமுத்திரமானது தோண்டப்பட்டு நான் விர்த்தியடைந்தேன். அதுமுதல் அவர் குலத்திலுண்டான அரசர்களெல்லாம் எனக்குப் பூஜ்ஜியர்களானார்கள். அந்த ஸகரமகாராஜாவின் கீர்த்திஸ்வரூபமாயும், என்னுடைய ஆதீனத்துக்குட்பட்டதுமான ஸாகரத்துக்குள் ஒளித்துகொண்டு தேவேந்திரனுடையபயத்துக்கு தப்பிஉஜ்ஜீவிக்கிறநீ, என்னைப்பார்க்கிலும் அதிகமாக இக்ஷ்வாகுகுலராஜாக்களைப்பூஜிக்கவேண்டியவனன்றோ!

౧౭. గురుసాచివ్యమస్మాకంనఃకార్యమతిక్రమేత్॥ కర్తవ్యమకృతంకార్యంసతాంమన్యుముదీరయేత్।

௧௭. 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌸𑌾𑌚𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂𑌨𑌃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍॥
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌕𑍃𑌤𑌂𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌸𑌤𑌾𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍।

௧௭. குருஸாசிவ்யமஸ்மாகம்நஃகார்யமதிக்ரமேத்॥
கர்த்தவ்யமக்ருதம்கார்யம்ஸதாம்மந்யுமுதீரயேத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸ்மாகம்	நம்முடைய	கர்த்தவ்யம்	செய்யத்தகுந்த
ஸாசிவ்யம்	யோசனையை	கார்யம்	காரியமானது.
குரு	செய்யவேணும்	அக்ருதம்(ய தி)	செய்யப்படாமற் (போனால்)
ந:	நம்முடைய	ஸதாம்	ஸாதுக்களுக்கு
கார்யம்	காரியத்தை	மந்யும்	கோபத்தை
நாதிக்ரமேத்	தவறக்கூடாது	உதீரயேத்	விளைவிக்கும்.

தா-ம்—ஹே மைநாகமே ! நான் இப்பொழுது யோசித்திருக்கும் காரியத்தை நீ தவராமற்செய்யவேணும். செய்யத்தவறினால்பெரியோர்களுடைய திருவுள்ளத்துக்குச் சீற்றமுண்டாய் நமக்கு ஹானிநேரிடும். ஆகையால் ஜாக்கிரதையாகக்கேளு!

౧౮. సలిలాదూర్ధ్వముత్తిష్ఠతిష్ఠత్వేషకపిస్త్వయి॥ అస్మాకమతిథిశ్చైవపూజ్యశ్చప్లవతాంవరః।

௧௮. 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷𑌕𑌪𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿॥
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑌤𑌿𑌥𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌪𑍍𑌲𑌵𑌤𑌾𑌂𑌵𑌰𑌃।

௧௮. ஸலிலாதூர்த்வமுத்திஷ்டதிஷ்டத்வேஷகபிஸ்த்வயி॥
அஸ்மாகமதிதிஸ்சைவபூஜ்யஸ்சப்லவதாம்வர:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸலிலாத்	ஜலத்தினின்றும்	ப்லவதாம்வர:—	
ஊர்த்வம்	மேலே	ப்லவதாம்	தாண்டுகிறவர்களுக்குள்
உத்திஷ்ட	எழுந்திரு	வர:	சிரேஷ்டராயும்
ஏஷ:	இந்த	அதிதிஶ்சைவ	அதிதியாகவும் வருகிற (இந்த ஹநுமா[ர்])
கபி:	ஹநுமார்	அஸ்மாகம்	நமக்கு
த்வயி	உன்மேல்	பூஜ்யஶ்ச	பூஜ்யராயுமிருக்கிறார்.
திஷ்டது	நிற்கட்டும்		

தா-ம்—ஹே மைநாகமே! இவ்வளவு ஸாமர்த்தியமாய் இந்தமஹாஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவோர் லோகத்திலுண்டோ! அப்பேர்ப்பட்ட பராக்கிரமசாலியும் நமக்குப் பூஜ்யராயுமுள்ள ஹநுமார் இப்போ நமக்கு ஸமீபத்தில் ஓர் அதிதியாகவருகிறார். சிரமத்துடன் யாத்திரைசெய்யும் அதிதிகளை எதிர்கொண்டழைத்துப் பூஜிப்பது தர்மமாகையால், நீ ஜலத்தைவிட்டு ஆகாயத்திற்கிளம்பு, உன்மேலவர்தங்கட்டும். பிறகு சோடசோபசாரங்களாலு மவரை ஆராதிப்போம்.

౯౯. చామీకరమహానాభ దేవగంధర్వసేవిత॥ హనూమాంస్త్వయి విశ్రాన్తస్తతశ్శేషం గమిష్యతి।

கக. 𑌚𑌾𑌮𑍀𑌕𑌰𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌭𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤॥
𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌂𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।

கக. சாமீகரமஹாநாபதேவகந்தர்வஸேவித॥
ஹநுமாந்த்வயிவிஶ்ராந்தஸ்ததஶ்ஶேஷம்கமிஷ்யதி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சாமீகரமஹாநாப—		த்வயி	உன்னிடத்தில்
சாமீகர	பொன்மயமான	விஶ்ராந்த(ஸ்ஸன்)	இளைப்பாறினவராய்(கொண்டு)
மஹாநாப	பெரிய சிகரமுடையவனாய்	தத:	பிறகு
தேவகந்தர்வஸேவித	தேவகந்தர்வர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவனுமான (மைநாகமே!)	ஶேஷம்	மீந்த (வழியை)
		கமிஷ்யதி	செல்வார்.
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்		

தா-ம்—ஹே கிரிசிரேஷ்டனான மைநாகமே! உன் சிகரமோ ஸ்வர்ணமயமாயும் ஆகாயத்தையளாவி மகாவிஸ்தாரமாயுமுள்ளது. அது தேவகந்தர்வர்களால் ஸேவிக்க யோக்கியமானது. அதுதான் இராஜாதிராஜனான ஸ்ரீராகவனுக்கு தூதனாய் நமக்குப்பூஜ்ஜியராய் இப்போ எழுந்தருளுகிற ஹநுமாருடைய கௌரவத்திற்கும் பராக்கிரமத்திற்கும் ஏற்ற வாஸஸ்தலம். ஆகையாலவர் உன்சிகரத்தின்மீது தங்கி ஆயாஸம் தீர்ந்து பிறகு இலங்கையைக்குறித்து எழுந்தருளட்டும்.

౧౦౦. కాకుత్స్థస్యానృశంస్యంచ మైథిల్యాశ్చ వివాసనమ్। శ్రమంచ ప్లవగేంద్రస్య సమీక్ష్యోత్థాతుమర్హసి॥

க00. 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂𑌚𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍।
𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂𑌚𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿॥

க00. காகுத்ஸ்தஸ்யாந்ருஶம்ஸ்யஞ்சமைதில்யாஶ்சவிவாஸநம்।
ஶ்ரமஞ்சப்லவகேந்த்ரஸ்யஸமீக்ஷ்யோத்தாதுமர்ஹஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காகுத்ஸ்தஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய	ப்லவகேந்த்ரஸ்ய	ஹநுமாருடைய
ஆந்ருஶம்ஸ்யஞ்ச	கிருபாஸ்வபாவத்தையும்	ஶ்ரமஞ்ச	துன்பத்தையும்
மைதில்யா:	மிதிலாதேசத்தரசன் புத்திரியான ஸீதாதேவியினுடைய	ஸமீக்ஷ்ய	நன்றாயுணர்ந்து
		உத்தாதும்	மேற்கிளம்புவதற்கு
விவாஸநஞ்ச	அன்னியதேசவாஸத்தையும்	அர்ஹஸி	தகுந்தவனாகிறாய்.

தா-ம்—ஆசிருதர்களை இரக்ஷிக்கும்விஷயத்தில் தன்பிராணனைக்கூடத் திரணமாகவெண்ணும் பரமதயாளுவான ஸ்ரீராகவன் தன்னையே சரணமாகவடைந்து தன்நிழல்போல் தன்னைப்பின்றொடர்ந்துவந்த மஹாபதிவிருதையான ஸீதையை அரண்ணியமத்தியில் கைசோர்ந்து எங்குங்காணாமல் கருணையால் எப்படி மனம் துடிக்கிறாரோ! உத்கிருஷ்டமான சந்திரவம்சத்தில்பிறந்து, லோகேந்திரனாய் ஸூரியவம்சத்தில் அவதரித்த இராகவனுக்கு மாலையிட்டு,பர்த்தாவைவிட்டுப் பிரியக்கூடாதென்கிறவிரதத்தால் ஸமஸ்த ஐஸ்வரியங்களையுந் துறந்து வனம்வந்த ஜானகியானவள் பரமநீசனான இராக்ஷதனாலபகரிக்கப்பட்டு பர்த்ருவிரகத்தாலும் மானபங்கத்தாலும் என்னகஷ்டப்படுகிறாளோ! வானரஜாதியானாலும் ஸ்ரீரகுவீரன்படுகிற துன்பங்கண்டு ஸகியாமல் தேவியைக்கொண்டு சேர்ப்பித்து இருவருடைய சேர்த்தியையுங்கண்டு ஆனந்திக்கவேணுமென்கிற தீர்

மானத்துடன் பிரம்மாதிதேவர்களும் ஆச்சரியப்படும்படியாய் மஹாஸமுத்திரத்தை அதி யுக்ரமாகத்தாண்டி வரும் இந்தஹநுமார் இப்போ எவ்வளவு சிரமமடைந்திருக்கிறரோ! இதையெல்லாம் யோசிக்குமளவில் கல்லான நீயும் மனமுருகமாட்டாயோ! ஹநுமாருக்கு மரியாதை செய்யவேண்டியது ஆவசியகமே. ஆகையால் நீ இப்பொழுது உயரக்கிளம்பி அவரை உன்முதுகில் வகிக்க அர்கனுயிருக்கிறுய்.

౧౦౧. హిరణ్యనాభో మైనాకో నిశమ్య లవణాంభసః । ఉత్పపాత జలాత్తూర్ణం మహాద్రుమలతాయుతః॥

௧௦௧. 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌾𑌭𑍋 𑌮𑍈𑌨𑌾𑌕𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌲𑌵𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌃।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌜𑌲𑌾𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌲𑌤𑌾𑌯𑍁𑌤𑌃॥

௧௦௧. ஹிரண்யநாபோமைநாகோநிஶம்யலவணாம்பஸ꞉।
உத்பபாதஜலாத்தூர்ணம்மஹாத்ருமலதாயுத꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹிரண்யநாப꞉	பொன்மயமான சிகரங்களையுடைய	ஜலாத்	ஜலத்தினின்றும்
மைநாக꞉	மைநாகபர்வதமானது	தூர்ணம்	சீக்கிரமாக
லவணாம்பஸ꞉	ஸமுத்திரராஜனுடைய	மஹாத்ருமலதாயுத꞉	பெரிய மரங்கள் கொடிகளோடுகூடி
(வசநம்)	(வாக்கியத்தை)	உத்பபாத	மேலெழுந்தது. [யதாக
நிஶம்ய	கேட்டு		

தா-ம்—இந்தவிதம் உபகாரஸ்மிருதியோடுகூடிய ஸமுத்திரராஜாவினுடைய காம்பீரிய வசனங்களைக் கேட்டு ஸ்ரீரகுநாதன்விஷயத்தில் உபகாரம பண்ணவேணுமென்று தீர்மானித்து ஹநுமாரைப்போலொத்த மஹாவீரனுடைய சிரமத்தைப்போக்கவல்ல குளிர்ச்சியையும் விநோதத்தையும் கொடுக்கும் லதாவிருக்ஷங்களோடும் ஸ்வர்ணசிகரங்களோடுங்கூடிய மைநாகபர்வதமானது அதிசீக்கிரமாய்வரும் ஹநுமாரைத் தப்பாமல் ஏந்திக்கொள்வதற்காக மிகுந்த பரபரப்புடன் ஜலத்தைவிட்டு மேற்கிளம்பிற்று.

౧౦౨. స సాగరజలం భిత్త్వా బభూవాభ్యుత్థితస్తదా । యథా జలధరం భిత్త్వా దీప్తరశ్మిర్దివాకరః॥

௧௦௨. 𑌸 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌜𑌲𑌂 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌲𑌧𑌰𑌂 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰𑌃॥

௧௦௨. ஸஸாகரஜலம்பித்வாபபூவாப்யுத்திதஸ்ததா।
யதாஜலதரம்பித்வா தீப்தரஸ்மிர்த்திவாகர꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாகரஜலம்	ஸமுத்திரஜலத்தை	பித்வா	பிளந்துகொண்டு
பித்வா	பிளந்துகொண்டு	அப்யுத்தித꞉	மேற்கிளம்பிய
அப்யுத்தித꞉	மேற்கிளம்பின	திவாகரோயதா	ஸூரியனைவன்போல்
ஸ꞉	அந்த (மைநாகமானது)	தீப்தரஸ்மி꞉	பிரகாசமான காந்தியுடையதாக
ததா	அப்பொழுது	பபூவ	ஆயிற்று.
ஜலதரம்	மேகத்தை		

தா-ம்—ஸமுத்திரஜலத்தைப் பிளந்துகொண்டு மேற்கிளம்பிய மைநாகமானது மேகமண்டலத்தைப் பிளந்துகொண்டு உலகமுழுதையும் ஜோதிர்மயமாக்கும் ஸூரியன்போல் விளங்கிற்று.

౧౦౩. స మహాత్మా ముహూర్తేన పర్వతః సలిలావృతః । దర్శయామాస శృంగాణి సాగరేణ నియోజితః॥

౧౦౪. శాతకుంభమయైః శృంగైః సకిన్నరమహోరగైః । ఆదిత్యోదయసంకాశైరాలిఖద్భిరివాంబరమ్॥

௧௦௩. 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌃॥

௧௦௪. 𑌶𑌾𑌤𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌮𑌯𑍈𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌸𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌮𑌹𑍋𑌰𑌗𑍈𑌃।
𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑍈𑌰𑌾𑌲𑌿𑌖𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑍍॥

௧௦௩. ஸமஹாத்மாமுஹூர்த்தேநபர்வதஸ்ஸலிலாவ்ருத꞉।
தர்ஸயாமாஸஸ்ருங்காணிஸாகரேணநியோஜித꞉॥

௧௦௪. ஸாதகும்பமயைஸ்ருங்கைஸ்ஸகின்னரமஹோரகை꞉।
ஆதித்யோதயஸங்காஸைராலிகத்பிரிவாம்பரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸலிலாவ்ருதஃ	ஜலத்தால் சூழப்பட்டதாயும்	ஆதித்யோதய	ஸூரியோதயத்துக்கு
மஹாத்மா	பெரிய ஆகாரத்தையுடையதுமான	ஸங்காசைஃ	ஸமானங்களாயுமிருக்கிற
ஸஃ	அந்த	ஶ்ருங்கைஃ	சிகரங்களோடே
பர்வதஃ	மலையானது	ஆகாஶம்	ஆகாசத்தை
ஸாகரேண	ஸமுத்திரராஜனால்	ஆலிகத்பிரிவ	உராய்வதுபோல்
நியோஜித(ஸ்ஸன்)	நியமிக்கப்பட்டதாய்க்(கொண்டு)	ஶ்ருங்காணி	கொடிமுடிகளை
ஜாதகும்பமயைஃ	பொன்மயமானதுகளாயும்	முஹூர்த்தேந	ஒரு முகூர்த்தக்காலத்திற்குள்
ஸகிந்நரமஹோரகைஃ	கின்னர உரகர்களோடே கூடினதுக[ளாயும்	தச்ஶயாமாஸ	காட்டிற்று.
ஆதித்யோதயஸங்காசைஃ—			

தா-ம்—ஹநுமாருக்கு மரியாதை செய்யவேணுமென்று ஸமுத்திர ராஜனால் ஏவப்பட்டதாயும், ஸமுத்திரத்திற்குள் மூழ்கிக்கிடக்கிறதாயும், மஹாஸ்தூல சரீரியுமான மைநாகபர்வதமானது ஆகாசத்தையளாவுகிறதுகளாயும், பொன்மயங்களாயும், கின்னரநாகர்க ளென்கிற தேவர்களால் வாஸம்பண்ண யோக்கியமானதுகளாயும், உதயமான பாலஸூரியனுக்குச் சமானமான தேஜஸ்ஸோடு கூடினதுகளாயுமிருக்கிற தன்னுடைய கொடிமுடிகளை ஒருமுகூர்த்தநாழிகைக்குள் வெளிக்காண்பித்தது.

౧౦౫. తప్తజాంబూనదైశ్శృంగైః పర్వతస్య సముత్థితైః। ఆకాశం శస్త్రసంకాశమభవత్కాంచనప్రభమ్॥

௧௦௫. 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌦𑍈𑌶𑍍𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌆𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍॥

௧௦௫. தப்தஜாம்பூநதைஶ்ருங்கைஃபர்வதஸ்யஸமுத்திதைஃ।
ஆகாஶம்ஶஸ்தரஸங்காஶமபவத்காஞ்சநப்ரபம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தப்தஜாம்பூநதைஃ—		ஶஸ்த்ர	இரும்புக்கு
தப்த	உருக்கப்பட்ட	ஸங்காஶம்	ஸமானமான(நீலவர்ணத்தையுடைய)
ஜாம்பூநதைஃ	தங்கம்போலிருக்கிறதாயும்	ஆகாஶம்	ஆகாசமானது
ஸமுத்திதைஃ	வெளியிற்புறப்பட்டுமிருக்கிற	காஞ்சநப்ரபம்—	
பர்வதஸ்ய	மலையினுடைய	காஞ்சந	ஸ்வர்ணத்தினுடைய
ஶ்ருங்கைஃ	சிகரங்களால்	ப்ரபம்	காந்தியொத்த காந்தியுடையதாக
ஶஸ்த்ரஸங்காஶம்—		அபவத்	ஆயிற்று.

தா-ம்—உருக்கிவிட்ட தங்கம்போல் பளபளக்கிற மைநாக பர்வதத்தினுடைய சிகரங்களின் தேஜோவிசேஷத்தால் நீலவர்ணமான ஆகாசமும் ஸ்வர்ணகாந்தியுடையதாகப் பிரகாசித்தது.

౧౦౬. జాతరూపమయైశ్శృంగైర్భ్రాజమానైస్స్వయంప్రభైః। ఆదిత్యశతసంకాశస్సోభవద్గిరిసత్తమః॥

௧௦௬. 𑌜𑌾𑌤𑌰𑍂𑌪𑌮𑌯𑍈𑌶𑍍𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌭𑍈𑌃।
𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌤𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌭𑌵𑌦𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃॥

௧௦௬. ஜாதரூபமயைஶ்ருங்கைர்ப்ராஜமாநைஸ்வயம்ப்ரபைஃ।
ஆதித்யஶதஸங்காஶஸ்ஸோபவத்கிரிஸத்தமஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜாதரூபமயைஃ	பொன்மயமானவையாயும்	கிரிஸத்தமஃ	பர்வதசிரேஷ்டமான மைநாகமானது
ப்ராஜமாநைஃ	பிரகாசமுடையவையாயும்	ஆதித்யஶதஸங்காஶஃ—	
ஸ்வயம்பிரபைஃ	ஸ்வபாவத்திலேயே காந்தியுடையவையுமான	ஆதித்யஶத	நூறுசூரியனுக்கு
		ஸங்காஶஃ	ஸமானமானதாக
ஶ்ருங்கைஃ	சிகரங்களினால்	அபவத்	ஆயிற்று.
ஸஃ	அந்த		

தா-ம்—ஸ்வபாவத்திலேயே மிகுந்த பிரகாசத்தையுடைய ஸ்வர்ணமயமான சிகரங்களுடன் மேற்கிளம்பிய மைநாகபர்வதமானது தன்கொடிமுடிகளின் தேஜோவிசேஷத்தால் அனேக ஸூரியன்கள் ஏககாலத்திலுதித்து ஜ்வலிப்பதுபோல் பிரகாசித்தது.

౧౦౭. తముత్థితమసంగేన హనూమానగ్రతస్స్థితమ్। మధ్యే లవణతోయస్య విఘ్నోయమితి నిశ్చితః॥

௧௦௭. 𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑌗𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌲𑌵𑌣𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃॥

க0எ. தமுத்திதமஸங்கேநஹநூமாநக்ரதஸ்திதம்।
மத்யேலவணதோயஸ்யவிக்நோயமிதிநிஸ்சித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸங்கேந	தனியாக	மத்யே	நடுவில்
உத்திதம்	உயரக்கிளம்பியும்	அயம்	இது
அக்ரத:	எதிரில்	விக்ந:	தடை
ஸ்திதம்	இருக்கிறவுமான	இதி	என்று
தம்	அந்த மைநாகபர்வதத்தை	நிஸ்சித:	நிச்சயித்தார்.
லவணதோயஸ்ய	ஸமுத்திரத்தினுடைய		

தா-ம்—நிர்விக்கினமாய் ஸமுத்திரம் தாண்டிவரும் ஹநுமார் ஸமுத்திரத்தினின்று மேற்கிளம்பி ஆகாயத்தையளாவி குருக்காகப்படர்ந்து எதிரில் நிற்கும் பர்வதத்தைப்பார்த்தார். அகோ இதென்ன ஆச்சரியம்! பூமிப்பிரதேச மொன்றுமில்லாமல் தனியாய் ஒருமலைமாத்திரம் கிளம்பிநிற்கிறது. இது இராமகாரியத்துக்கு விரோதியாய் இலங்கைக்கு நம்மைப்போகவொட்டாமல் தடுக்கவந்த ஓர் விக்கினந்தான். நிச்சயம் என்று தீர்மானித்தார்.

౧౦౮. స తముచ్ఛ్రితమత్యర్థం మహావేగో మహాకపిః । ఉరసా పాతయామాస జీమూతమివ మారుతః ॥

க0அ. 𑌸 𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍇𑌗𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌉𑌰𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌜𑍀𑌮𑍂𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃॥

க0அ. ஸதமுச்ச்ரிதமத்யர்த்தம்மஹாவேகோமஹாகபி:।
உரஸாபாதயாமாஸஜீமூதமிவமாருத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த	தம்	அந்த (மைநாகபர்வதத்தை)
மஹாவேக:	மிகுந்த வேகத்தையுடையவரான	மாருத:	காற்றானது
மஹாகபி:	ஹநுமாரானவர்	ஜீமூதமிவ	மேகத்தைப்போல்
அத்யர்த்தம்	மிகவும்	உரஸா	மார்பினுல்
உச்ச்ரிதம்	உயர்ந்திருக்கிற	பாதயாமாஸ	தள்ளினார்.

தா-ம்—இந்த விக்கினத்தைக் கண்டவுடன் அதிபராக்கிரமசாலியான ஹநுமாரானவர் மிகவும் கோபங்கொண்டு மேகத்தைக் கலைக்கும் சண்டமாருதம்போல் தன்மார்பினுல் மைநாககிரியை இடித்துத்தள்ளினார்.

౧౦౯. స తదా పాతితస్తేన కపినా పర్వతోత్తమః । బుద్ధ్వా తస్య కపేర్వేగం జహర్ష చ ననంద చ ॥

க0க. 𑌸 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌪𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌪𑍇𑌰𑍍𑌵𑍇𑌗𑌂 𑌜𑌹𑌰𑍍𑌷 𑌚 𑌨𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌚॥

க0க. ஸததாபாதிதஸ்தேநகபிநாபர்வதோத்தம:।
புத்வாதஸ்யகபேர்வேகம்ஜஹர்ஷசநநந்தச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	தஸ்ய	அந்த
தேந	அந்த	கபே:	ஹநுமாருடைய
கபிநா	ஹநுமாரால்	வேகம்	வேகத்தை
பாதித:	தள்ளப்பட்ட	புத்வா	அறிந்து
ஸ:	அந்த	ஜஹர்ஷச	மனக்களிப்பையடைந்தது
பர்வதோத்தம:	கிரிசிரேஷ்டமான மைநாகமானது	நநந்தச	ஆனந்திக்கவும் ஆனந்தித்தது.

தா-ம்—மஹாபராக்கிரமசாலியான ஹநுமாருடைய மார்பின்வேகத்தால் இடிபட்டுத் தள்ளுண்ட கிரிசிரேஷ்டமான மைநாகபர்வதமானது அந்த மாருதியினுடைய பலத்தைக்கண்டு ஆ, ஆ! ஆச்சரியம்! நானே கல்மயமாயும் பொன்மயமாயும் இருக்கிற மஹா ஸ்தூலவஸ்துவினுல் செய்யப்பட்டு அளவில்லாத ஆக்ருதியோடுகூடினவனும் பூமிமுழுதையும் தாங்கவல்ல ஒரு பெரியமலை. ஹநுமாரோ கேவலம் காய்கிழங்குகளை பக்ஷித்து ஜீவிக்கும் ஒருவானரர். இவருடைய மார்பின்பலத்தால் அடிபட்டுத்தாழ்ந்தேனே. இது என்ன பராக்கிரமவிசேஷம் என்று ஆநந்தித்தது.

౧౧౦. తమాకాశగతం వీరమాకాశే సముపస్థితః ॥ ప్రీతో హృష్టమనా వాక్యమబ్రవీత్పర్వతః కపిమ్ ।

౧౧౧. మానుషం ధారయన్ రూపమాత్మనః శిఖరే స్థితః ॥

கக0. 𑌤𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌗𑌤𑌂𑌵𑍀𑌰𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃॥
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃𑌕𑌪𑌿𑌮𑍍।
ககக. 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃॥

கக0. தமாகாஸகதம்வீரமாகாஸேஸமுபஸ்திதः॥
ப்ரீதோஹ்ருஷ்டமநாவாக்யமப்ரவீத்பர்வதःகபிம்।
ககக. மாநுஷம்தாரயந்ரூபமாத்மநஸ்ஸிகரேஸ்திதः॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆகாஸே	ஆகாசத்தில்	ஆத்மநः	தன்னுடைய
ஸமுபஸ்திதः	நன்றாகத்தோன்றுகிறதாயும்	ஸிகரே	சிகரத்தில்
ப்ரீதः	(ஹநுமாரிடத்தில்) பிரீதியுள்ளதாயும்	ஸ்திதः	இருந்து(கொண்டு)
ஹ்ருஷ்டமநாः	(அவருடையபலத்தைக்கண்டு) மகிழ்ந்ததாயுமிருக்கிற	ஆகாஸகதம்	ஆகாசத்தை யடைந்திருக்கிற
		வீரம்	பராக்கிரமசாலியான
பர்வதः	மைநாகபர்வதமானது	தம்	அந்த
மாநுஷம்	மநுஷ்யஸம்பந்தமான	கபிம்	ஹநுமாரை(ப்பார்த்து)
ரூபம்	ரூபத்தை	வாக்யம்	(இனிவரப்போகிற)வார்த்தையை
தாரயந்	தரித்துக் (கொண்டு)	அப்ரவீத்	சொல்லிற்று.

தா-ம்—இந்தவிதம் ஹநுமாருடைய பராக்கிரமவிசேஷத்தைக்கண்டு மனமகிழ்ந்த மைநாகமானது அவரிடத்தில் பரமபிரீதியுள்ளதாய் ஓர் மானிடவடிவங்கொண்டு தன்னுடைய சிகரங்களிலொன்று மேல் நின்றுகொண்டு ஆகாயத்தில் நிற்கும் வாயுபுத்திரரைப்பார்த்து பின்வருமாறு சொல்லிற்று:

౧౧౨. దుష్కరం కృతవాన్ కర్మ త్వమిదం వానరోత్తమ । నిపత్య మమ శృంగేషు విశ్రమస్వ యథాసుఖమ్ ॥

கக௨. 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮।
𑌨𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑌮𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌵𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍॥

கக௨. துஷ்கரம்க்ருதவாந்கர்மத்வமிதம்வாநரோத்தம।
நிபத்யமமஸ்ருங்கேஷுவிஸ்ரமஸ்வயதாஸுகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரோத்தம	(ஹே)வானரசிரேஷ்டரான (ஹநுமாரே!	மம	என்னுடைய
த்வம்	நீர்	ஸ்ருங்கேஷு	சிகரங்களில்
துஷ்கரம்	(பிறரால்) செய்யமுடியாததான	நிபத்ய	வீற்றிருந்து
இதம்	இந்த	யதாஸுகம்	(உமக்கு) எப்படிஸுகமோ அப்படி
கர்ம	(ஸமுத்திரந்தாண்டுகிற) காரியத்தை	விஸ்ரமஸ்வ	இளைப்பாறிகொள்ளும்.
க்ருதவாந்	செய்தீர்		

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! உம்முடைய வீரியத்தையும் ஸாமர்த்தியவிசேஷத்தையுங்கண்டு மகிழ்ந்தேன். உம்முடைய பராக்கிரமும் யசஸ்ஸும் வாங்மனதுகளுக்கு மெட்டாத விஸ்தாரமானவை. இந்த மஹாஸமுத்திரத்தை நீரல்லது வேறு யாராவது தாண்டவல்லரோ? இப்படிப்பட்ட உத்தண்டமான காரியத்தைச் செய்யும், நீர் இப்போ கொஞ்சம் சிரமமடைந்திருப்பீராதலால், என்னுடைய சிகரங்களின்மீது சிறிதுகாலம் ஸுகமாய்வஸித்து சிரமபரிகாரம் செய்துகொண்டு பிறகு மீதிமார்க்கத்தைத் தாண்டவேணும் என்று மைநாகம் பிரார்த்தித்தது.

౧౧౩. రాఘవస్య కులే జాతైరుదధిః పరివర్ధితః । స త్వాం రామహితే యుక్తం ప్రత్యర్చయతి సాగరః ॥

ககங. 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯𑌕𑍁𑌲𑍇𑌜𑌾𑌤𑍈𑌰𑍁𑌦𑌧𑌿𑌃𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑌃।
𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌰𑌾𑌮𑌹𑌿𑌤𑍇𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿𑌸𑌾𑌗𑌰𑌃॥

ககங. ராகவஸ்யகுலேஜாதைருததிःபரிவர்த்திதः।
ஸத்வாம்ராமஹிதேயுக்தம்ப்ரத்யர்ச்சயதிஸாகரः॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உததிः	கடலானது	ஸாகரः	ஸமுத்திரராஜன்
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய	ராமஹிதே	ஸ்ரீராமனுடைய க்ஷேமத்தில்
குலே	வம்சத்தில்	யுக்தம்	கூடின
ஜாதைः	உண்டான (பெரியோர்களால்)	த்வாம்(ப்ரதி)	உம்மை(குறித்து)
பரிவர்த்திதः	கன்றாய்விர்த்தியடைவிக்கப்பட்டது	ப்ரத்யர்ச்சயதி	பூஜிக்கிறார்.
ஸः	அந்த		

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! ரகுவம்சத்தரசர்களி லொருவரான ஸகரமகாராஜாவின் புத்திரர்களால் தோண்டப்பட்டதல்லவோ ஸாகரம். அவர்களாலபிவிர்த்தியடைந்த ஸமுத்திரராஜன் உபகாரஸ்மிருதியுடன் அந்த மஹாகுலத்திலவதரித்திருக்கிற ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்குபிருத்தியராய் அவருடைய க்ஷேமார்த்தம் இந்த மஹாஸமுத்திரம் தாண்டுகிற உமக்குப் பூஜைசெய்ய இச்சிக்கிறார்.

౧౧౪. కృతే చ ప్రతికర్తవ్యమేష ధర్మస్సనాతనః । సోయం తత్ప్రతికారార్థీ త్వత్తస్సమ్మానమర్హతి ॥

௧௧௪. 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌷 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃।
𑌸𑍋𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿॥

௧௧௪. க்ருதேசப்ரதிகர்த்தவ்யமேஷதர்மஸ்ஸநாதநஃ।
ஸோயம்தத்ப்ரதிகாரார்த்தீத்வத்தஸ்ஸம்மாநமர்ஹதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ருதேச:	செய்த உபகாரத்துக்கும்	அயம்	இந்த (ஸமுத்திரராஜன்)
ப்ரதிகர்த்தவ்யம்	பிரதியுபகாரம் செய்யவேண்டும்	தத்ப்ரதிகாரார்த்தீ	தனக்குமுன்செய்த உபகாரத்துக்கு பிரதியுபகாரம்செய்ய விரும்பினவ[ருய்]
ஏஷ:	இது		
ஸநாதந:	சாசுவதமான	த்வத்த:	உம்மிடத்தில் நின்றும்
தர்ம:	தர்மம்	ஸம்மாநம்	மரியாதையைப்(பெற)
ஸ:	அப்படிப்பட்ட	அர்ஹதி	யோக்கியனாகிறார்.

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! உலகத்திலொருவன் உபகாரம்செய்தால் அவனுக்குப் பிரதி யுபகாரம் அவசியம் செய்யவேண்டும். இது எல்லாதர்மங்களுக்கும் சிலாக்கியமானதர்மம். இதை அநுஸரித்துபூர்வத்தில் ஸகரமகாராஜாவின லுபகாரம் செய்யப்பெற்ற ஸமுத்திரராஜன் இப்போது அவருடைய வம்சத்திலவதரித்திருக்கும் ஸ்ரீராகவனுக்குப் பிரதியுபகாரம் செய்ய விரும்பி அவருடைய காரியார்த்தமாய்ப்போகும் உம்மை உபசரிக்க விரும்புகிறார். ஆகையால், அந்த உபசாரத்தைக் கிருபையுடன் பரிக்கிரகித்து ஸமுத்திரராஜனை அனுக்கிரகிக்கவேண்டும்.

౧౧౫. త్వన్నిమిత్తమనేనాహం బహుమానాత్ప్రచోదితః । తిష్ఠ త్వం కపిశార్దూల మయి విశ్రమ్య గమ్యతామ్ ॥

౧౧౬. యోజనానాం శతం చాపి కపిరేష సమాప్లుతః । తవ సానుషు విశ్రాంతశ్శేషం ప్రక్రమతామితి ॥

௧௧௫. 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑍇𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃॥
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍।

௧௧௬. 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌪𑌿𑌰𑍇𑌷 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌃।
𑌤𑌵 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥

௧௧௫. த்வந்நிமித்தமநேநாஹம்பஹுமாநாத்ப்ரசோதிதஃ।
திஷ்டத்வம்கபிஶார்த்தூலமயிவிஶ்ரம்யகம்யதாம்॥

௧௧௬. யோஜநாநாம்ஶதஞ்சாபிகபிரேஷஸமாப்லுதஃ।
தவஸாநுஷுவிஶ்ராந்தஶ்ஶேஷம்ப்ரக்ரமதாமிதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏஷ:	இந்த	அநேந	இந்த(ஸமுத்திரராஜனால்)
கபி:	ஹநுமார்	த்வந்நிமித்தம்	உம்முடைய நிமித்தமாக
யோஜநாநாம்	காதங்களுடைய	பஹுமாநாத்	ஸம்மானத்தால்
ஶதஞ்சாபி	நூறையும்	ப்ரசோதித:	ப்ரேரேபிக்கப்பட்டேன்
ஸமாப்லுத:	தாண்டுகிறவர்	(தஸ்மாத்)	(ஆகையால்)
தவ	உன்னுடைய	கபிஶார்த்தூல	வானரசிரேஷ்டரான (ஹநுமாரே!)
ஸாநுஷு	தாழ்வரைகளில்	த்வம்	தேவரீர்
விஶ்ராந்த(ஸ்ஸன்)	இளைப்பாறிக்(கொண்டு)	மயி	என்னிடத்தில்
ஶேஷம்	மீதி(மார்க்கத்தை)	திஷ்ட	இருந்து
ப்ரக்ரமதாம்	தாண்டட்டும்	விஶ்ரம்ய	இளைப்பாறி
இதி	என்று	கம்யதாம்	போகவேண்டும்.
அஹம்	நான்		

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! உபகாரஸ்மிருதியோடுகூடிய ஸமுத்திரராஜாவானவர் இந்த மஹா ஸமுத்திரத்தை இவ்வளவுதூரம்தாண்டிவந்த உமக்கு மிகவும் சிரமமுண்டாயிருக்கு மாதலால், உம்மை என் தாழ்வரைகளின்மீது தங்கச்செய்து இனிய உபசாரங்களால் ஆயாஸத்தைப்போக்கி உம்முடைய அனுக்கிரகத்தைப் பெறும்படி என்னை ஏவினார். ஆகையால் நான் ஸமுத்திரத்தைவிட்டு மேற்கிளம்பி உம்மை யெதிர்க்கொள்வதற்காக உயர்ந்தேன். நீர் கிருபைசெய்து இவ்விடத்தில் வீற்றிருந்து சிரமபரிகாரஞ் செய்து கொண்டு பிறகு மீதிமார்க்கத்தைக்குறித்து எழுந்தருளவேண்டும்.

౧౧౭. తదిదం గంధవత్స్వాదు కందమూలఫలం బహు । తదాస్వాద్య హరిశ్రేష్ఠ విశ్రాంతోఽనుగమిష్యసి ॥

௧௧௭. 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌲𑌫𑌲𑌂 𑌬𑌹𑍁।
𑌤𑌦𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿॥

ககஎ. ததிதம்கந்தவத்ஸ்வாதுகந்தமூலபலம்பஹு।
ததாஸ்வாத்யஹரிஸ்ரேஷ்டவிஸ்ராந்தோநுகமிஷ்யஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிஸ்ரேஷ்ட	வானரோத்தமரான (ஹநுமாரே!)	பஹு	அனேகங்களாயுமிருக்கிற
தத்	அந்தகாரணத்தினல்	கந்தமூலபலம்	கிழங்கு வேர் பழங்களை
தத்	அப்படி பிரஸித்தமான	ஆஸ்வாத்ய	பக்ஷித்து
இதம்	இந்த	விஸ்ராந்த(ஸ்ஸன்)	இளைப்பாறினவராய்க்(கொண்டு)
கந்தவத்	மணமுடையதாயும்	அநுகமிஷ்யஸி	செல்லக்கடவீர்.

தா-ம்— ஹே வானரோத்தம! கொஞ்சகாலம் இந்தமலையின்மீது வஸித்து, கந்தவத்தாயும் மதுரமாயுமிருக்கப்பட்ட காய் கிழங்குகளை திர்ப்தியாகப் பூசித்து ஆயாஸத்தைப் போக்கிக்கொண்டு, பிறகு இலங்கையைக்குறித் தெழுந்தருளவேண்டும்.

౧౧౮. అస్మాకమపి సంబంధః కపిముఖ్య త్వయాస్తి వై । ప్రఖ్యాతస్త్రిషు లోకేషు మహాగుణపరిగ్రహః॥

ககஅ. അസ്മാകമപി സംബന്ധഃ കപിമുഖ്യ ത്വയാസ്തി വൈ।
പ്രഖ്യാതസ്ത്രിഷു ലോകേഷു മഹാഗുണപരിഗ്രഹഃ॥

ககஅ. அஸ்மாகமபிஸம்பந்தஃகபிமுக்யத்வயாஸ்திவை।
ப்ரக்யாதஸ்த்ரிஷுலோகேஷுமஹாகுணபரிக்ரஹஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிமுக்ய	வானராளுக்குத்தலைவரான ஹநுமாரே!	ப்ரக்யாதஃ	பிரஸித்தமானது
மஹாகுணபரிக்ரஹஃ	பெரியோர்களுக்கு அதிதிபூஜைசெய்வதானது	த்வயா	உம்மோடு
		அஸ்மாகமபி	எங்களுக்கும்
த்ரிஷு	மூன்றுகளான	ஸம்பந்தஃ	உறவானது
லோகேஷு	லோகங்களிலும்	அஸ்திவை	இருக்கிறதன்றே.

தா-ம்—வானரர்களுக் கதிபதியான ஓ ஹநுமாரே! லோகத்தில் மகான்களுக்குப் பூஜைசெய்கிறதானது மூன்றுலோகங்களிலும் பிரஸித்தமானவையன்றே. மேலும் ஸர்வலோகநியந்தாவான ஸாக்ஷாத்ரகுநாதனுக்கு தாஸனுயும், வாயுபகவானுக்குப் புத்திரராயுமிருக்கப்பட்ட உம்மை நானுபசரித்தால், மூன்றுலோகங்களும் என்னைக்கொண்டாடும். அன்றியில் உமக்குநமக்குமே ஜகத்பிரஸித்தமான ஸம்பந்தமொன்றிருக்கிறது.

౧౧౯. వేగవంతః ప్లవంతో యే ప్లవగా మారుతాత్మజ। తేషాం ముఖ్యతమం మన్యే త్వామహం కపికుంజర॥

ககசு. വേഗവന്തഃ പ്ലവന്തോ യേ പ്ലവഗാ മാരുതാത്മജ।
തേഷാം മുഖ്യതമം മന്യേ ത്വാമഹം കപികുഞ്ജര॥

ககசு. வேகவந்தஃப்லவந்தோயேப்லவகாமாருதாத்மஜ।
தேஷாம்முக்யதமம்மந்யேத்வாமஹம்கபிகுஞ்ஜர॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிகுஞ்ஜர	வானரசிரேஷ்டரான	தேஷாம்	அவர்களுக்குள்
மாருதாத்மஜ	வாயுபுத்திரரான (ஹநுமாரே!)	த்வாம்	உம்மை
யே	எந்த	அஹம்	நான்
ப்லவகாஃ	வானரர்கள்	முக்யதமம்	மஹாசிரேஷ்டராக
வேகவந்தஃ	வேகமுடையவர்களோ	மந்யே	எண்ணுகிறேன்.
ப்லவந்தஃ	(கடலை)த்தாண்டுகிறவர்களோ		

౧౨౦. అతిథిః కిల పూజార్హః ప్రాకృతోఽపి విజానతా। ధర్మం జిజ్ఞాసమానేన కిం పునస్త్వాదృశో మహాన్॥

கஉo. അതിഥിഃ കില പൂജാർഹഃ പ്രാകൃതോഽപി വിജാനതാ।
ധർമം ജിജ്ഞാസമാനേന കിം പുനസ്ത്വാദൃശോ മഹാൻ॥

கஉo. அதிதிஃகிலபூஜார்ஹஃப்ராக்ருதோபிவிஜாநதா।
தர்மம்ஜிஜ்ஞாஸமாநேநகிம்புநஸ்த்வாத்ருஸோமஹாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தர்மம்	தர்மத்தை	பூஜார்ஹஃகில	பூஜிக்கத்தக்கவனன்றே?
ஜிஜ்ஞாஸமாநேந	தெரிய விரும்புகிறவராலேயும்	த்வாத்ருஸஃ	உம்மைப்போலொத்த
விஜாநதா	அறிந்திருக்கிறவராலேயும்	மஹாந்	பூஜ்ஜியரானவர்
அதிதிஃ	அதிதியானவன்	கிம்புநஃ	கேழ்க்கவேணுமோ.

(ககசு-கஉo-சுலோகங்களுக்கு) தா-ம்— கஜசிரேஷ்டம்போல் கம்பீரமான சரீரமுடைய ஹே வாயுபுத்திரரே! லோகத்தில் ஸாமான்ய ஜனங்களும் அதிதிகளாகவந்துவிட்டால் அவர்களை ஸமஸ்தரும் பூஜிக்கவேண்டுமென்று சாஸ்திரம் சொல்லுகிறது. நீரோமஹாவேகசாலிகளும், கடல்மலை முதலியவைகளைத் தாண்டுவதில் மஹாஸாமர்த்தியர்களுமான வானரர்களுக்குள் உத்கிருஷ்டமானவர். ஸர்வசாஸ்திரங்களு மறிந்த

மஹாபராக்கியர் ஸர்வஜகத்பூஜ்ஜியரான வாயுபகவானுக்குப் புத்திரர். ஸர்வலோகநாதனை ஸ்ரீரகுவீரனுக்கு தாஸர். இப்படிப்பட்ட லோகோத்தரமான மகிமைகளையுடைய தேவரீரை அதிதியாகவடைந்த நான் ஆராதிக்கச்சொல்லவேண்டுமோ.

౧౨౧. త్వం హి దేవవరిష్ఠస్య మారుతస్య మహాత్మనః । పుత్రస్తస్యైవ వేగేన సదృశః కపికుంజర ॥
౧౨౨. పూజితే త్వయి ధర్మజ్ఞ పూజాం ప్రాప్నోతి మారుతః । తస్మాత్త్వం పూజనీయో మే శృణు చాప్యత్ర కారణమ్ ॥

௧௨௧. 𑌤𑍍𑌵𑌂𑌹𑌿𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨𑌸𑌦𑍃𑌶𑌃𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰॥

௧௨௨. 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍇𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑍂𑌜𑌨𑍀𑌯𑍋𑌮𑍇𑌶𑍃𑌣𑍁𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍॥

௧௨௧. த்வம்ஹிதேவவரிஷ்டஸ்யமாருதஸ்யமஹாத்மந:।
புத்ரஸ்தஸ்யைவவேகேநஸத்ருஶ:கபிகுஞ்ஜர॥

௧௨௨. பூஜிதேத்வயிதர்மஜ்ஞபூஜாம்ப்ராப்நோதிமாருத:।
தஸ்மாத்வம்பூஜநீயோமேஶ்ருணுசாப்யத்ரகாரணம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிகுஞ்சர	வானரசிரேஷ்டரான ஹநுமாரே!	பூஜிதே(ஸதி)	(என்றால்) பூஜிக்கப்பட்ட(போது)
த்வம்	நீர்	மாருத:	வாயுபகவான்
தேவவரிஷ்டஸ்ய	தேவசிரேஷ்டரான	பூஜாம்	பூஜையை
மஹாத்மந:	மகிமையுடைய	ப்ராப்நோதி	அடைகிறார்
மாருதஸ்ய	வாயுபகவானுக்கு	தஸ்மாத்	ஆகையால்
புத்ரோஹி	குமாரரன்றே	த்வம்	நீர்
வேகேந	வேகத்தினால்	மே	எனக்கு
தஸ்யைவ	அந்த வாயுபகவானுக்கே	பூஜநீய:	பூஜிக்கத்தகுந்தவர்
ஸத்ருஶ:	ஸமானர்	அத்ர	இந்தவிஷயத்தில்
தர்மஜ்ஞ	தர்மமறிந்தவரே!	காரணஞ்சாபி	காரணத்தையும்
த்வயி	நீர்	ஶ்ருணு	கேளும்.

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! நீர் தேவர்களுக்குள் அதிபூஜ்ஜியரான வாயுபகவானுக்குப் புத்திரர். வேகத்தில் அந்த வாயுபகவானுக்கே ஸமானமானவர். உம்மை நான் பூஜிக்கையில் உம்முடைய பிதாவான வாயுபகவான் திர்ப்தியடைகிறாராதலால் நீர் எனக்கு அதிகபூஜ்ஜியராகிறீர். ஸர்வதர்மங்களுமுணர்ந்தஹநுமானே! இதற்குக் காரணம் சொல்லுகிறேன் கேட்கவேண்டும்.

౧౨౩. పూర్వం కృతయుగే తాత పర్వతాః పక్షిణోఽభవన్ । తేఽభిజగ్ముర్దిశః సర్వా గరుడానిలవేగినః ॥

௧௨௩. 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑍇𑌤𑌾𑌤𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌃𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌭𑌵𑌨𑍍।
𑌤𑍇𑌭𑌿𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑌰𑍁𑌡𑌾𑌨𑌿𑌲𑌵𑍇𑌗𑌿𑌨𑌃॥

௧௨௩. பூர்வம்க்ருதயுகேதாதபர்வதா:பக்ஷிணோபவந்।
தேபிஜக்முர்த்திஶஸ்ஸர்வாகருடாநிலவேகிந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாத	குழந்தையான (ஹநுமாரே!)	கருடாநிலவேகிந:—	
பூர்வம்	முன்னே	கருட	கருத்மானுடையவும்
க்ருதயுகே	கிருதயுகத்தில்	அநில	வாயுவினுடையவும்
பர்வதா:	மலைகள்	வேகிந:	வேகம்போலொத்தவேகமுடையவையாயும்
பக்ஷிண:	இரக்கைகளையுடையனவாக	ஸர்வா:	ஸமஸ்தங்களான
அபவந்	இருந்தன	திஶ:	திக்குகளை
தே	அம்மலைகள்	அபிஜக்மு:	பறந்து அடைந்தன.

౧౨౪. తతస్తేషు ప్రయాతేషు దేవసంఘాస్సహర్షిభిః । భూతాని చ భయం జగ్ముస్తేషాం పతనశంకయా ॥

௧௨௪. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍇𑌷𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌃𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿𑌚𑌭𑌯𑌂𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌪𑌤𑌨𑌶𑌙𑍍𑌕𑌯𑌾॥

௧௨௪. ததஸ்தேஷுப்ரயாதேஷுதேவஸங்காஸ்ஸஹர்ஷிபி:।
பூதாநிசபயம்ஜக்முஸ்தேஷாம்பதநஶங்கயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிற்பாடு	பூதாநிச	பூதங்களும்
தேஷு	அம்மலைகள்	தேஷாம்	அம்மலைகளினுடைய
ப்ரயாதேஷு(ஸத்ஸு)-	எழும்பிச்செல்லுகையில்	பதநஶங்கயா	(மேல்)விழுமோவென்கிறசங்கையால்
ருஷிபிஸ்ஸஹ	ரிஷிகளின்கூட	பயம்	பயத்தை
தேவஸங்கா:	தேவஸமுகங்களும்	ஜக்மு:	அடைந்தார்கள்.

౧౨౫. తతః క్రుద్ధస్సహస్రాక్షః పర్వతానాం శతక్రతుః । పక్షాంశ్చిచ్ఛేద వజ్రేణ తత్ర తత్ర సహస్రశః ॥

௧௨௫. 𑌤𑌤𑌃𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌶𑌤𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃।
𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌵𑌜𑍍𑌰𑍇𑌣𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃॥

௧௨௫. ததஃக்ருத்தஸ்ஸஹஸ்ராக்ஷஃபர்வதாநாம்ஶதக்ரதுஃ।
பக்ஷாம்சிச்சேதவஜ்ரேணதத்ரதத்ரஸஹஸ்ரஶஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	பக்ஷாந்	இரக்கைகளை
ஶதக்ரதுஃ	நூறுயக்ஞியம் செய்தவனுயும்	தத்ரதத்ர	அங்கங்கே
ஸஹஸ்ராக்ஷஃ	ஆயிரங்கண்களையுடையவனுமானதே	வஜ்ரேண	வஜ்ராயுதத்தால்
க்ருத்தஃ	கோபமுடையவனுக [வேந்திரன்	ஸஹஸ்ரஶஃ	ஆயிரந்துண்டுகளாக
பர்வதாநாம்	மலைகளுடைய	சிச்சேத	வெட்டினுர்.

(௧௨௩-௨௪-௨௫-இந்த சுலோகங்களுக்கு) தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! நீர் கொஞ்சகாலத்திற்கு முன்பிறந்த குழந்தையாதலால் உமக்கு நான் சொல்லப்போகிற ஸங்கதி தெரியாது. பூர்வம் கிருதயுகத்தில் பர்வதங்களெல்லாம் பக்ஷிகள்போல் இரக்கைகளை யுடைத்தானவையாய் கருத்மான்போ லதிதீவிரமாகத் தங்களிஷ்டப்பட்டவிடங்களுக்குப் பறந்துபோய்க்கொண்டிருந்தன. இவைக ளிப்படி ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கையில் தேவர்களும், ரிஷிகளும், பூதகணங்களும் மற்றுமுள்ளோரும் இம்மலைகள் தங்கள் சிரஸில் விழுமோவென்று பயந்து நடுங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். இதையறிந்த தேவராஜா மஹா கோபமடைந்து தன்னுடைய வச்சிராயுதத்தால் பர்வதங்களுடைய இரக்கைகளை சின்னபின்ன கண்டதுண்டங்களாக வெட்டியெறிந்தார்.

౧౨౬. స మాముపగతః క్రుద్ధో వజ్రముద్యమ్య దేవరాట్ । తతో ఽహం సహసా క్షిప్తః శ్వసనేన మహాత్మనా ॥

௧௨௬. 𑌸𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌗𑌤𑌃𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌵𑌜𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍।
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂𑌸𑌹𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍇𑌨𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥

௧௨௬. ஸமாமுபகதஃக்ருத்தோவஜ்ரமுத்யம்யதேவராட்।
ததோஹம்ஸஹஸாக்ஷிப்தஃஶ்வஸநேநமஹாத்மநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த	ததஃ	பிறகு
க்ருத்தஃ	கோபமுடைய	அஹம்	நான்
தேவராட்	தேவராஜாவானவர்	மஹாத்மநா	மஹாத்மாவான
வஜ்ரம்	வச்சிராயுதத்தை	ஶ்வஸநேந	வாயுவினுல்
உத்யம்ய	தூக்கிக்கொண்டு	ஸஹஸா	சீக்கிரமாக
மாம்	என்னை	க்ஷிப்தஃ	(இங்கு) தள்ளப்பட்டேன்.
உபகதஃ	அடைந்தார்		

౧౨౭. అస్మిన్ లవణతోయే చ ప్రక్షిప్తః ప్లవగోత్తమ । గుప్తపక్షః సమగ్రశ్చ తవ పిత్రాభిరక్షితః ॥

௧௨௭. 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌲𑌵𑌣𑌤𑍋𑌯𑍇𑌚𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮।
𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑌵𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃॥

௧௨௭. அஸ்மிங்லவணதோயேசப்ரக்ஷிப்தஃப்லவகோத்தம।
குப்தபக்ஷஸமக்ரஶ்சதவபித்ராபிரக்ஷிதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்லவகோத்தம	வானரசிரோஷ்டரான (ஹே ஹநுமா[ரே!)	ஸமக்ரஶ்ச	ஸம்பூர்ணமாகிய இரக்கைகளையுடையவனுமாக
அஸ்மிந்	இந்த		
லவணதோயே	உப்புஸமுத்திரத்தில்	தவ	உம்முடைய
ப்ரக்ஷிப்தஃ	தள்ளப்பட்டவனுயும் [வனுமாயும்	பித்ரா	தகப்பனுரான (வாயுபகவானுல்)
குப்தபக்ஷஃ	ரக்ஷிக்கப்பட்ட இரக்கைகளையுடைய	அபிரக்ஷிதஃ	நன்முக ரக்ஷிக்கப்பட்டேன்.

౧౨౮. తతో ఽహం మానయామి త్వాం మాన్యో హి మమ మారుతః । త్వయా మే హ్యేష సంబంధః కపిముఖ్య మహాగుణః ॥

௧௨௮. 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂𑌮𑌾𑌨𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌿𑌮𑌮𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃।
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌮𑍇𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃𑌕𑌪𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌗𑍁𑌣𑌃॥

௧௨௮. ததோஹம்மாநயாமித்வாம்மாந்யோஹிமமமாருதஃ।
த்வயாமேஹ்யேஷஸம்பந்தஃகபிமுக்யமஹாகுணஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	ஆகையால்	கபிமுக்ய	வானராளுக்கதிபதியான (ஹநுமாரே)
அஹம்	நான்	த்வயா	உம்மோடு
த்வாம்	உம்மை	மே	எனக்கு
மாநயாமி	பூஜிக்கிறேன்	ஏஷஃ	இந்த
மம	எனக்கு	ஸம்பந்தஃ	பாத்தியமானது
மாருதஃ	வாயுவானவர்	மஹாகுணோஹி	பெரியகுணமன்றோ.
மாந்யோஹி	பூஜிக்கத்தகுந்தவரன்றோ!		

(கஉசு-உஎ-உஅ-)சுலோகங்களுக்கு, தா-ம்— ஹே வானரோத்தம! கேளும். பிறகு அந்த தேவ ராஜாவானவர் மகா உக்கிரமான கோபத்துடன் வச்சிராயுதத்தை நோக்கிக்கொண்டு என்னுடைய இரக்கைகளை யறுப்பதற்காக என் ஸமீபம்வந்தார். அப்பொழுது உம்முடைய பிதாவான வாயுபகவான் என்னிடத்தில் கருணைகூர்ந்து தன்னுடையவேகத்தால் ஒருக்ஷணத்தில் என்னை இந்த உப்புஸமுத்திரத்தில்கொண்டு தள்ளினர். அந்த உபகாரத்தினுல்தான் நான் தேவேந்திரனுடைய கோபத்திற்குத் தப்பி இரக்கைகளை யிழக்காமல் மானபங்கமடையாமல் இப்போ ஜீவித்திருக்கிறேன். ஹே வாயுபுத்திரரே! உம்முடைய பிதாசெய்த இந்த உபகாரம் ஸாமான்னியமானதா? பிராணனுக்கும் மேலான மானத்தை ரக்ஷித்துக்கொடுத்த அந்தப் புண்ணியகீர்த்தி எனக்கு பூஜ்ஜியரன்றோ? அவருடைய அருமைப்புத்திரரான உம்மை நான் பூஜித்தால் அவருக்கு திர்ப்தியல்லவோ? உமக்கும் எனக்குமுள்ள இந்த ஸம்பந்தமானது என்னகுணமானவிஷயம் பார்த்தீரா என்று மைநாகம் சொல்லிற்று.

౧౨౯. అస్మిన్నేవంగతే కార్యే సాగరస్య మమైవ చ । ప్రీతిం ప్రీతమనాః కర్తుం త్వమర్హసి మహాకపే ॥

கஉகூ. 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌂𑌗𑌤𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌸𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯𑌮𑌮𑍈𑌵𑌚।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌮𑌨𑌾𑌃𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂𑌤𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑍇॥

கஉகூ. அஸ்மிந்நேவங்கதேகார்யேஸாகரஸ்யமமைவச।
ப்ரீதிம்ப்ரீதமநாஃகர்த்தும்த்வமர்ஹஸிமஹாகபே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகபே	ஓ வானரோத்தம!	ஸாகரஸ்ய	ஸமுத்திரராஜனுக்கும்
அஸ்மிந்	இந்த	மமைவச	எனக்கும்
கார்யே	பூஜாகாரியமானது	ப்ரீதிம்	ஆனந்தத்தை
ஏவம்கதே(ஸதி)	இம்மாதிரியாகுகையில்	கர்த்தும்	செய்ய
த்வம்	நீர்	அர்ஹஸி	யோக்கியராகிறீர்.
ப்ரீதமநாஃ	ஸந்தோஷமான மனமுடையவராக		

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! இவ்வாறு உபகாரஸ்மிருதியாலும், ஸ்ரீராகவனிடத்தில் பக்தியாலும், அதிதி பூஜாதர்மத்தாலும் தூண்டப்பட்டு ஸமுத்திரராஜனும் நானும்செய்கிற உபகாரங்களை உள்ளார்ந்த அன்புடன் அங்கீகரித்து எங்க ளிருவரையு மானந்திப்பித்து அநந்தரம் இலங்கையைக்குறித்து தேவரீர் எழுந்தருளவேண்டும்.

౧౩౦. శ్రమం మోక్షయ పూజాం చ గృహాణ కపిసత్తమ। ప్రీతిం చ బహుమన్యస్వ ప్రీతోऽస్మి తవ దర్శనాత్॥

கஙo. 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂𑌚𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌕𑌪𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂𑌚𑌬𑌹𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍॥

கஙo. ஶ்ரமம்மோக்ஷயபூஜாம்சக்ருஹாணகபிஸத்தம।
ப்ரீதிம்சபஹுமந்யஸ்வப்ரீதோஸ்மிதவதர்ஶநாத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே)கபிஸத்தம	வானரசிரேஷ்டரான (ஹநுமாரே!)	ப்ரீதிஞ்ச	அனுக்கிரஹத்தையும்
ஶ்ரமம்	ஆயாஸத்தை	பஹுமந்யஸ்வ	ஸம்மானம்பண்ணும்
மோக்ஷய	விட்டுவிடும்	தவ	உம்முடைய
பூஜாம்ச	பூஜையையும்	தர்ஶநாத்	ஸேவையினுலேயே
க்ருஹாண	திருவுள்ளம்பற்றும்	ப்ரீதோஸ்மி	ஸந்தோஷித்தவனுனேன்.

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! ஸர்வலோகசரண்ணியனுன ஸ்ரீராகவனுக்குத்தூதனுயும்; ஸாக்ஷாத் வாயுபகவானுக்குப் புத்திரராயும் ஸகலகுணங்களும் நிறைந்த மஹாப் பிராஜ்ஞராயுமுள்ள உம்முடைய தரிசனத்தினுலேயே நான் கிருதார்த்தனுய்விட்டேன். நான் பிரார்த்திக்கிறபடி தேவரீர் என்னுடைய பூஜையைத் திருவுள்ளம்பற்றி சிரமபரிஹாரம செய்துகொண்டு பிறகு அனுக்கிரகங்களால் எனக்கு ஸம்மானம்செய்து தன்னியனுக்கவேண்டும் என்று மைநாகமானது ஹநுமானை வேண்டிக்கொண்டது.

౧౩౦½. ఏవముక్తః కపిశ్రేష్ఠస్తం నగోత్తమమబ్రవీత్।

கஙo½. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃𑌕𑌪𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌂𑌨𑌗𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।

௧௩௦. ஏவமுக்த꞉ கபிச்ரேஷ்டஸ்தம்நகோத்தமமப்ரவீத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏவம்	இந்தப்பிரகாரம்	தம்	அந்த
உக்த꞉	சொல்லப்பட்ட	நகோத்தமம்	கிரிசிரேஷ்டமான மைநாகத்தைப்பார்த்து
கபிஸ்ரேஷ்ட꞉	மாருதியானவர்	அப்ரவீத்	(பதில்) சொன்னார்.

தா-ம்—இவ்விதம் பிரார்த்தித்த மைநாகத்தைப்பார்த்து ஹநுமார் பின்வருமாறு பிரத்யுத்தரமளித்தார்.

౧౩౧. ప్రీతోస్మి కృతమాతిథ్యంమన్యురేషోపనీయతామ్॥
౧౩౨. త్వరతేకార్యకాలోమేఅహశ్చాప్యతివర్తతే। ప్రతిజ్ఞాచమయాదత్తానస్థాతవ్యమిహాంతరే॥
౧౩౩. ఇత్యుక్త్వాపాణినాశైలమాలభ్యహరిపుంగవః। జగామాకాశమావిశ్యవీర్యవాన్ప్రహసన్నివ॥

௧௩௧. 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌸𑍍𑌮𑌿𑌕𑍃𑌤𑌮𑌾𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑍇𑌷𑍋𑌪𑌨𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍॥
௧௩௨. 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌤𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑍋𑌮𑍇𑌅𑌹𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌚𑌮𑌯𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌹𑌾𑌂𑌤𑌰𑍇॥
௧௩௩. 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌶𑍈𑌲𑌮𑌾𑌲𑌭𑍍𑌯𑌹𑌰𑌿𑌪𑍁𑌂𑌗𑌵𑌃।
𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵॥

௧௩௧. ப்ரீதோஸ்மிக்ருதமாதித்யம்மந்யுரேஷோபநீயதாம்॥
௧௩௨. த்வரதேகார்யகாலோமேஅஹஸ்சாப்யதிவர்த்ததே।
ப்ரதிஜ்ஞாசமயாதத்தாநஸ்தாதவ்யமிஹாந்தரே॥
௧௩௩. இத்யுக்த்வாபாணிநாஸைலமாலம்ப்யஹரிபுங்கவ꞉।
ஜகாமாகாஸமாவிஸ்யவீர்யவாக்ப்ரஹஸந்நிவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(அஹம்)	(நான்)	மயா	என்னால்
ப்ரீதோஸ்மி	ஸந்தோஷித்தவனானேன்	ப்ரதிஜ்ஞாச	பிரமாணமும்
ஆதித்யம்	பூஜையானது	தத்தா	கொடுக்கப்பட்டது
க்ருதம்	செய்யப்பட்டது	(இதி)	(என்று)
ஏஷ꞉	இந்த	உக்த்வா	சொல்லி
மந்யு꞉	கோபமானது	வீர்யவாந்	வீரரான
அபநீயதாம்	போக்கடிக்கப்படட்டும்	ஹரிபுங்கவ꞉	ஹநுமாரானவர்
மே	என்னுடைய	ப்ரஹஸந்நிவ	ஸந்தோஷிக்கிறவர்போல்
கார்யகால꞉	செய்யவேண்டியகாரியத்தின் காலமானது	பாணிநா	கையினால்
த்வரதே	(என்னை) அவஸரப்படுத்துகின்றது	ஸைலம்	மைநாகபர்வதத்தை
அஹஸ்சாபி	நாளும்	ஆலம்ப்ய	பிடித்துக்கொண்டு
அதிவர்த்தே	போய்விடுகிறது	ஆகாஸம்	ஆகாசத்தை
இஹ	இந்த (ஸமுத்திரத்தினுடைய)	ஆவிஸ்ய	அடைந்து
அந்தரே	மத்தியில்	ஜகாம	போனார்.
நஸ்தாதவ்யம்	தங்கத்தக்கினதன்று		

தா-ம்—ஓ பர்வதசிரேஷ்டமான மைநாகமே! சிலாகிக்கத்தகுந்த மஹா தர்மங்களை யனுஸரித்த உன்னுடைய மாதுரியவசனங்களால் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்தேன், உன்னுடைய இனிய உபசாரங்களைப் பெற்று சிரமபரிகாரமடைந்தவனாக ஆய்விட்டேன், உன் மனோரதப்படி நான் உன்சிகரங்களில் கொஞ்சகாலம்வஸித்து உனக்கு ஸந்தோஷம் விளைவிக்கவில்லையென்று கோபங்கொள்ளாதே, என்னுடைய காரியத்தின் கௌரவத்தையும் அவஸரத்தையும் யோசித்துப்பார். பரமதயாளுவான ஸ்ரீராகவன் பிராட்டியையிழந்து பிராதாவுடன் கிஷ்கிந்தையில் கஷ்டப்படுகிறார். ஸர்வலோகமாதாவான ஜானகியானவள் பர்த்தாவைப்பிரிந்து த்வீபாந்தரத்தில் பரமசண்டாளனுடைய சிறப்பந்தத்தில் வருந்துகிறாள். பிராட்டியினுடைய இருப்பிடமறிந்து ஒருமாதத்திற்குள் திரும்பிவரவேண்டுமென்கிற ஸுக்ரீவனுக்கினையைக்கடந்து ஸ்வயம்பிரபை பிலத்தில்செய்த விருந்தில் மதிமயங்கினவர்களாய்க்கிடந்து பிறகு இராஜதண்டனைக்குப் பயந்து பிராணனை விட்டுவிடுவதாக யோசித்த வானரர்கள் என்னுடைய ஜயத்தில் தங்கள் பிராணனை ஒப்பிவித்தவர்களாய் என்னுடைய வரவை மகேந்திரபர்வதத்திலிருந்து இமைகொட்டாமல் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டகாலத்தில் என்னுடைய ஸுகத்தைமாத்திரமபேக்ஷித்து உன்சிகரங்களில் உல்லாஸமாய் நான் காலங்கழிக்கலாமா நன்றாய் யோசித்துப்பார்! மேலும் நான் புறப்படுகையில் இலங்கையைச்சேருமளவில் மார்க்கத்திலெங்கும் தங்குகிறதில்லையென்று பிரதிக்கினையை பண்ணிவிட்டேன். ஹே மைநாகமே! காலதாமஸமாகிறது, பகலும் போய்விடுகிறது, அஸ்தமானத்திற்குள் நான் குறிப்பிட்ட ஸ்தலத்தை யடையவேண்டும். உன்மனோரதத்தைப் பூர்த்திபண்ணவில்லையென்கிற வருத்தம்வேண்டாம் என்று

ஹநுமார் பலவிதமாய் பிரியவசனங்களால் பிரதியுத்தரமளித்து மைநாகத்தை ஸமாதானஞ்செய்து அதை ஸந்தோஷிப்பிக்கிறநிமித்தம் ஒரு கையினல் மலையைப்பிடித்துக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கத்தை யடைந்து இலங்கையை நோக்கிச்சென்றார்.

౧౩౪. సపర్వతసముద్రాభ్యాం బహుమానాదవేక్షితః। పూజితశ్చోపపన్నాభిరాశీర్భిరనిలాత్మజః॥

౧౩౫. అథోర్ధ్వం దూరముత్పత్య హిత్వా శైలమహార్ణవౌ। పితుః పంథానమాసాద్య జగామ విమలేఽంబరే॥

௧௩௪. [illegible]
[illegible]

௧௩௫. [illegible]
[illegible]

௧௩௪. ஸபர்வதஸமுத்ராப்யாம்பஹுமாநாதவேக்ஷிதঃ।
பூஜிதஸ்சோபபந்நாபிராஶீர்ப்பிரநிலாத்மஜঃ॥

௧௩௫. அதோர்த்வம்தூரமுத்பத்யஹித்வாஶைலமஹார்ணவௌ।
பிதுঃபந்தாநமாஸாத்யஜகாமவிமலேம்பரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸঃ	அந்த	ஹித்வா	விட்டு
அநிலாத்மஜঃ	வாயுபுத்திரரான ஹநுமார்	ஊர்த்வம்	மேலே
பர்வதஸமுத்ராப்யாம்	மைநாகம், ஸமுத்திரராஜன் இவர்களி ருவரால் (செய்யப்பட்ட)	தூரம்	வெகுதூரம்
		உத்பத்ய	எழும்பி
பஹுமாநாத்	ஸம்மானத்தினுல்	பிதுঃ	பிதாவான (வாயுவினுடைய)
அவேக்ஷிதঃ	பார்க்கப்பட்டவராயும்	பந்தானம்	வழியை
உபபந்நாபிঃ	தகுதியான	ஆஸாத்ய	அடைந்து
ஆஶீர்ப்பிঃ	ஆசிர்வாதங்களினுல்	விமலே	நிர்மலமான
பூஜிதஸ்ச	ஆராதிக்கப்பட்டவராயும்	அம்பரே	ஆகாசத்தில்
அத	பிறகு	ஜகாம	எழுந்தருளினர்.
ஶைலமஹார்ணவௌ	மைநாகம் ஸமுத்திரராஜன் இவர்களி ருவனையும்		

தா-ம்—இந்தவிதம் ஸமுத்திரராஜனும் மைநாகமும் பரமபக்தியோடும் அந்தரங்கவிசுவாஸத்தோடு மளித்த பூஜையையும் ஆசிர்வாதத்தையும்பெற்று மாதுரியவசனங்களால் பிரதியுத்தரம் தந்து பிறகு ஹநுமார் தன்பிதா ஸஞ்சரிக்கும் ஆகாசமார்க்கத்தையடைந்து இலங்கையை நோக்கிச்சென்றார்.

౧౩౬. భూయశ్చోర్ధ్వగతిం ప్రాప్య గిరిం తమవలోకయన్। వాయుసూనుర్నిరాలంబే జగామ విమలేఽంబరే॥

౧౩౭. తద్ద్వితీయం హనుమతో దృష్ట్వా కర్మ సుదుష్కరమ్। ప్రశశంసుః సురాః సర్వే సిద్ధాశ్చ పరమర్షయః॥

௧௩௬. [illegible]
[illegible]

௧௩௭. [illegible]
[illegible]

௧௩௬. பூயஸ்சோர்த்வகதிம்ப்ராப்யகிரிம்தமவலோகயந்।
வாயுஸூநுர்நிராலம்பேஜகாமவிமலேம்பரே॥

௧௩௭. தத்விதீயம்ஹநுமதோத்ருஷ்ட்வாகர்மஸுதுஷ்கரம்।
ப்ரஶஶம்ஸுঃஸுராஸ்ஸர்வேஸித்தாஸ்சபரமர்ஷயঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாயுஸூநுঃ	வாயுபுத்திரரான (ஹநுமாரானவர்)	ஸர்வே	ஸமஸ்தர்களான்
பூயஸ்ச	மறுபடியும்	ஸுராঃ	தேவர்களும்
ஊர்த்வகதிம்	மேல்மார்க்கத்தை	ஸித்தாஸ்ச	ஸித்தர்களும்
ப்ராப்ய	அடைந்து	பரமர்ஷயঃ	மஹரிஷிகளும்
தம்	அந்த	ஹநுமதঃ	ஹநுமாருடைய
கிரிம்	மலையை	ஸுதுஷ்கரம்	பிறரால் செய்வதற்கரிய
அவலோகயந்	பார்த்துக்(கொண்டு)	தத்	அந்த
நிராலம்பே	ஆதாரமற்ற	த்விதீயம்	இரண்டாவதான
விமலே	நிர்மலமான	கர்ம	காரியத்தை
அம்பரே	ஆகாசத்தில்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ஜகாம	போனர்	ப்ரஶஶம்ஸுঃ	கொண்டாடினர்கள்.

தா-ம்—தன்னுடைய தாழ்வரைகளிற்றங்கி சிரமபரிகாரம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தித்த மைநாகத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லிவிட்டு அந்த பர்வதத்தைப்பார்த்துக்கொண்டே அதிவேகமாய் ஆகாயத்திற்கிளம்பும் ஹநுமாருடைய வீரியத்தையும் பராக்கிரமத்தையுங்கண்டு ஸமஸ்ததேவர்களும் ஸித்தர்களும் மஹரிஷிகளும் கொண்டாடினர்கள்.

౧౩౮. దేవతాశ్చాభవన్ హృష్టాస్తత్రస్థాస్తస్య కర్మణా । కాంచనస్య సునాభస్య సహస్రాక్షశ్చ వాసవః॥

౧౩౯. ఉవాచ వచనం ధీమాన్ పరితోషాత్సగద్గదమ్ । సునాభం పర్వతశ్రేష్ఠం స్వయమేవ శచీపతిః॥

௧௩௮. ദേവതാശ്ചാഭവൻ ഹൃഷ്ടാസ്തത്രസ്ഥാസ്തസ്യ കർമ്മണാ।
കാഞ്ചനസ്യ സുനാഭസ്യ സഹസ്രാക്ഷശ്ച വാസവഃ॥

௧௩௯. ഉവാച വചനം ധീമാൻ പരിതോഷാത്സഗദ്ഗദം।
സുനാഭം പർവതശ്രേഷ്ഠം സ്വയമേവ ശചീപതിഃ॥

௧௩௮. தேவதாஸ்சாபவந்ஹ்ருஷ்டாஸ்தத்ரஸ்தாஸ்தஸ்யகர்மணா|
காஞ்சநஸ்யஸுநாபஸ்யஸஹஸ்ராக்ஷஸ்சவாஸவ:||

௧௩௯. உவாசவசநம்திமாந்பரிதோஷாத்ஸகத்கதம்|
ஸுநாபம்பர்வதஸ்ரேஷ்டம்ஸ்வயமேவஸசீபதி:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காஞ்சநஸ்ய	ஸ்வர்ணமயமான	அபவந்	ஆனார்
ஸுநாபஸ்ய	சிரேஷ்டமான கொடிமுடிகளையுடை	திமாந்	புத்திமானான
தஸ்ய	அந்த (மைநாகபர்வதத்தினுடைய)[ய	ஸசீபதி:	தேவேந்திரன்
கர்மணா	காரியத்தினால்	ஸுநாபம்	சிரேஷ்டமான கொடிமுடிகளையுடை
தத்ரஸ்தா:	அங்கிருக்கிறவர்களான	பர்வதசிரேஷ்டம்	மைநாகபர்வதத்தைப்(பார்த்து) [ய
தேவதாஸ்ச	தேவர்களும்	ஸ்வயமேவ	தானே
ஹ்ருஷ்டா:	ஸந்தோஷித்தவர்களாக	பரிதோஷாத்	மனக்களிப்பால்
அபவந்	ஆனார்கள்	ஸகத்கதம்	கத்கதஸ்வரத்தோடே
ஸஹஸ்ராக்ஷ:	ஆயிரங்கண் களையுடையவரான	வசநம்	வார்த்தையை
வாஸவஸ்ச	இந்திரனும்	உவாச	சொன்னார்.
(ஹ்ருஷ்ட:)	(ஸந்தோஷித்தவராக)		

தா-ம்—கல்லானாலும் உபகாரஸ்மிருதியுள்ளதாய், அதிதிபூஜைசெய்வதில் ஆஸ்தையுள்ளதாய், ஸாதுக்களுடைய ஸம்ரக்ஷணார்த்தம் பூலோகத்திலவதரித்திருக்கிற ஸர்வேச்வரனான ஸ்ரீராமபிரானிடத்தில் பக்தியுள்ளதாய், இந்திரபயத்தையும் லக்ஷியம்செய்யாமல் ஸமுத்திரத்தினின்று மேற்கிளம்பி பரமபாகவதரான ஹநுமானைப்பூஜித்து அவருடைய திவ்யானுக்கிரகங்களால் கிருதார்த்தனாய்விட்ட மைநாகத்தை தேவர்களெல்லாரும் கொண்டாடினர்கள். தேவேந்திரனும் மஹாபுத்திசாலியானபடியால், பூர்வத்தில் நம்முடைய வச்சிராயுதத்திற்குத்தப்பி ஸமுத்திரத்திற்குள் ஒளித்துக்கொண்ட மைநாகமல்லவாவென்கிற மாத்ஸரியம் பாராட்டாமல் தேவகாரியமாகிற ஸ்ரீராமகாரியத்தினுடைய பூர்த்தியில் பிரவர்த்திதரான ஹநுமானைப்பூஜித்த புண்ணியசீலனென்று ஸந்தோஷித்து ஆனந்தவிசேஷத்தினால் வாய்பேசமுடியாமல் விம்மிக்கொண்டே, தானே மைநாகத்தைப்பார்த்து பின்வருமாறு சொன்னார்.

౧౪౦. హిరణ్యనాభ శైలేంద్ర పరితుష్టోస్మి తే భృశమ్ । అభయం తే ప్రయచ్ఛామి తిష్ఠ సౌమ్య యథాసుఖమ్॥

௧௪௦. ഹിരണ്യനാഭ ശൈലേന്ദ്ര പരിതുഷ്ടോഽസ്മി തേ ഭൃശം।
അഭയം തേ പ്രയച്ഛാമി തിഷ്ഠ സൗമ്യ യഥാസുഖം॥

௧௪௦. ஹிரண்யநாபஸ்லைலேந்த்ரபரிதுஷ்டோஸ்மிதேப்ருஸம்|
அபயம்தேப்ரயச்சாமிதிஷ்டஸௌம்யயதாஸுகம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹிரண்யநாப	ஸ்வர்ணசிகரங்களையுடைய	தே	உனக்கு
ஸ்லைலேந்த்ர	பர்வதராஜனே!	அபயம்	பயமில்லாமையை
தே	உன்னிடத்தில்	ப்ரயச்சாமி	கொடுக்கிறேன்
ப்ருஸம்	மிகவும்	யதாஸுகம்	ஸ்வேச்சையாக
பரிதுஷ்டோஸ்மி	ஸந்தோஷித்தவனாக ஆனேன்	திஷ்ட	இரு.
ஸௌம்ய	நற்குணங்கள் நிறைந்த மைநாகமே!		

தா-ம்—ஸ்வர்ணமயமான சிகரங்களோடு பிரகாசிக்கிற பர்வதோத்தமனான ஹே மைநாகமே! உன் ஸுந்தரவடிவம்போல் கல்மஷமில்லாமல் ஸ்வச்சமாய் திவ்யசரித்திரத்தோடு விளங்கும் உன் குணவிசேஷங்களைக்கண்டு மகிழ்ந்தேன். மஹாபூஜ்ஜியரான ஹநுமானை ஆராதிக்கிறநிமித்தம் என்னிடத்திலுள்ள பயத்தையும்விட்டு ஜலத்தினின்று மேற்கிளம்பி அந்த பாகவதப்பிரஸாதம்பெற்ற ஹே புண்ணியசீல! உன்னு

டைய தைரியத்தையும் தர்மசிந்தையையுங்கண்டு ஆனந்தபரவசனானேன். உன்னிடத்திலுள்ள விசுவாஸத்தால் நீ கேட்காமலே உனக்கொருவரமளிக்கின்றேன்; நீ இனி என் வச்சிராயுதத்திற்குப்பயந்து ஸமுத்திரத்திலொளியாமல் ஸ்வேச்சையாய் நீடூழிகாலம் வாழ்ந்திருக்கக்கடவாய் என்று மைநாகத்திற்கு இந்திரன் அபயப்பிரதானம் செய்தார்.

౧౮౧. సాహ్యంకృతంతేసుమహద్విక్రాంతస్యహనూమతః । క్రమతోయోజనశతంనిర్భయస్యభయేసతి॥
౧౮౨. రామస్యైషహిదూత్యేనయాతిదాశరథేర్హరిః। సత్క్రియాంకుర్వతాతస్యతోషితోఽస్మిదృఢంత్వయా॥

௧௪௧. 𑌸𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂𑌕𑍃𑌤𑌂𑌤𑍇𑌸𑍁𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑌃।
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍋𑌯𑍋𑌜𑌨𑌶𑌤𑌂𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌸𑍍𑌯𑌭𑌯𑍇𑌸𑌤𑌿।

௧௪௨. 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷𑌹𑌿𑌦𑍂𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌯𑌾𑌤𑌿𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑍇𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌃।
𑌸𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌦𑍃𑌢𑌂𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾॥

௧௪௧. ஸாஹ்யம்க்ருதம்தேஸுமஹத்விக்ராந்தஸ்யஹநூமத:।
க்ரமதோயோஜநஸதம்நிர்ப்பயஸ்யபயேஸதி॥

௧௪௨. ராமஸ்யைஷஹிதூத்யேநயாதிதாஸரதேர்ஹரி:।
ஸத்க்ரியாம்குர்வதாதஸ்யதோஷிதோஸ்மித்ருடம்த்வயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயா	என்னால்	ஹரி:	வானரர்.
பயேஸதி	பயமிருக்கிறபோது	தாஸரதே:	தசரதசக்கிரவர்த்தி குமாரரான
நிர்ப்பயஸ்ய	பயத்தைவிட்டவனை	ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுக்கு
தே	உன்னால்	தூத்யேந	தூதகாரியத்தாலே
யோஜநஸதம்	நூறுகாதத்தை	யாதிஹி	போகிறானன்றோ
க்ரமத:	கிரமமாக	தஸ்ய	அந்த மாருதிக்கு
விக்ராந்தஸ்ய	தாண்டுகிற	ஸத்க்ரியாம்	பூஜையை
ஹநூமத:	ஹநுமாருக்கு	குர்வதா	செய்த
ஸுமஹத்	வெகுபெரிதாக	த்வயா	உன்னால்
ஸாஹ்யம்	உதவியானது	த்ருடம்	மிகவும்
க்ருதம்	செய்யப்பட்டது	தோஷித:	ஸந்தோஷிக்கப்பட்டவனாக
ஏஷ:	இந்த	அஸ்மி	இருக்கிறேன்.

தாம்—ஹே மைநாகமே! நீசெய்த அதிதிபூசையின் மகத்வத்தை கொஞ்சம் விஸ்தரித்துச் சொல்லுகிறேன் கேள். ஸாதுகண்டகாளான இராக்ஷஸாளை ஹரித்து, தேவர்களுக்கும் மஹரிஷிகளும் அபயத்தைக் கொடுப்பதற்காக ஸர்வலோகாதிபதியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் பூலோகத்தில் ஸத்தியத்திற்கும் பராக்கிரமத்திற்கும்பேர்பெற்று பரிசுத்தமாகவிளங்கும் ஸூரியகுலத்தில் தசரதமகாராஜாவுக்குப் புத்திரனாய் ஸ்ரீராமனென்று திருநாமம்பூண்டு விளங்குகிறானன்றோ? அந்த தாசரதியானவர் பத்னீஸமேதராய் பித்ருவாக்கியபரிபாலனார்த்தம் வனவாஸம்செய்கையில், தன் களத்திரத்தைக் கைசோர்ந்து எங்குங்காணாமல் கிஷ்கிந்தாதிபதியான ஸுக்ரீவனை ஸ்நேகித்து அவருடைய மந்திரியாகிய இந்த ஹநுமாரைத் தூதனாக அனுப்பியிருக்கிறார். ஹநுமாரும் ஸ்ரீராமபத்னியானவள் இலங்கையிலிருக்கிறாளென்றறிந்து பிரம்மாதிதேவர்களும் ஆச்சரியப்படும்படியாய் நூறுயோசனை அகலமுள்ள ஸமுத்திரத்தை வெகுபராக்கிரமத்துடன் தாண்டிவருகையில், அவருடைய சிரமத்தைப் போக்குவதற்காக என்னிடத்திலுள்ள பயத்தையும்விட்டுப் மேற்கிளம்பினையல்லவா! ஹே மைநாகமே! ஸர்வஸாதுக்களுக்கு மனுகூலமான இந்த ராமகாரியத்தில் உபகாரம்செய்யும்படியான பாக்கிய முனக்குக்கிடைத்ததே, உன்னுடைய காரியமானது எனக்கு மேன்மேலும் ஆனந்தத்தை விளைவிக்கின்றது என்று தேவேந்திரன் சொன்னார்.

౧౮౩. తతఃప్రహర్షమగమద్విపులంపర్వతోత్తమః । దేవతానాంపతిందృష్ట్వాపరితుష్టంశతక్రతుమ్॥

௧௪௩. 𑌤𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑌗𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌂𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌪𑌤𑌿𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂𑌶𑌤𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌮𑍍॥

௧௪௩. தத:ப்ரஹர்ஷமகமத்விபுலம்பர்வதோத்தம:।
தேவதாநாம்பதிம்த்ருஷ்ட்வாபரிதுஷ்டம்ஸதக்ருதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	பரிதுஷ்டம்	ஸந்தோஷித்தவனாக
பர்வதோத்தம:	மைநாகமானது	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
தேவதாநாம்	தேவர்களுக்கு	விபுலம்	மிகவும்
பதிம்	நாயகனான	ப்ரஹர்ஷம்	ஸந்தோஷத்தை
ஸதக்ருதம்	இந்திரனை	அகமத்	அடைந்தது.

தா-ம்—இந்தவிதம் தான் ஆஞ்ஜனேயருக்குச்செய்த பூஜாவிசேஷத்தால் தனக்கு விரோதியான இந்திரனும் தன்னிடத்தில் பரமபிரீதியுள்ளவராய் தன்னைக்கொண்டாடி வரமளித்ததைக்கண்டு மைநாகமானது மிகவும் ஆனந்தித்தது.

౧౪౪. సవై దత్తవరశ్శైలో బభూవావస్థిత స్తదా । హనూమాంశ్చ ముహూర్తేన వ్యతిచక్రామ సాగరమ్॥

൧൪൪. സ വൈ ദത്തവരശ്ശൈലോ ബഭൂവാവസ്ഥിതസ്തദാ।
ഹനൂമാംശ്ച മുഹൂർത്തേന വ്യതിചക്രാമ സാഗരം॥

௧௪௪. ஸவைதத்தவரஶ்ஶைலோபபூவாவஸ்திதஸ்ததா।
ஹநூமாம்ஶ்சமுஹூர்த்தேநவ்யதிசக்ராமஸாகரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்தவரஃ	(இந்திரனல்) கொடுக்கப்பட்ட வரத்தையுடைய	பபூவ	ஆச்சுது
		ஹநூமாம்ஶ்ச	ஹநுமாரும்
ஸஃ	அந்த	முஹூர்த்தேந	ஸ்வல்பகாலத்தில்
ஶைலஃ	மைநாகமானது	ஸாகரம்	கடலை
ததா	அப்பொழுது	வ்யதிசக்ராம	தாண்டினர்.
அவஸ்திதஃ	ஸ்வஸ்தமானதாக		

தா-ம்—இந்திரனல் வரமளிக்கப்பட்ட மைநாகமானது வெகுகாலம் ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கி கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த தன்னுடைய இந்திரபயம் நீங்கி ஸந்தோஷத்தையடைந்தது. மைநாகத்தினுடைய ஸந்தோஷத்திற்குக் காரணபூதரான ஹநுமாரும் அந்த பர்வதத்தைவிட்ட முகூர்த்தநாழிகைக்குள் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினர்.

౧౪౫. తతో దేవాస్సగంధర్వాస్సిద్ధాశ్చ పరమర్షయః। అబ్రువన్ సూర్యసంకాశాం సురసాం నాగమాతరమ్॥
౧౪౬. అయం వాతాత్మజః శ్రీమాన్ ప్లవతే సాగరోపరి। హనూమాన్నామ తస్య త్వం ముహూర్తం విఘ్నమాచర॥
౧౪౭. రాక్షసం రూపమాస్థాయ సుఘోరం పర్వతోపమమ్। దంష్ట్రాకరాళం పింగాక్షం వక్త్రం కృత్వా నభస్సమమ్॥
౧౪౮. బలమిచ్ఛామహే జ్ఞాతుం భూయశ్చాస్య పరాక్రమమ్। త్వాం విజేష్యత్యుపాయేన విషాదం వా గమిష్యతి॥

൧൪൫. തതോ ദേവാസ്സഗന്ധർവ്വാസ്സിദ്ധാശ്ച പരമർഷയഃ।
അബ്രുവൻ സൂര്യസങ്കാശാം സുരസാം നാഗമാതരം॥

൧൪൬. അയം വാതാത്മജഃ ശ്രീമാൻ പ്ലവതേ സാഗരോപരി।
ഹനൂമാന്നാമ തസ്യ ത്വം മുഹൂർത്തം വിഘ്നമാചര॥

൧൪൭. രാക്ഷസം രൂപമാസ്ഥായ സുഘോരം പർവ്വതോപമം।
ദംഷ്ട്രാകരാളം പിങ്ഗാക്ഷം വക്ത്രം കൃത്വാ നഭസ്സമം॥

൧൪൮. ബലമിച്ഛാമഹേ ജ്ഞാതും ഭൂയശ്ചാസ്യ പരാക്രമം।
ത്വാം വിജേഷ്യത്യുപായേന വിഷാദം വാ ഗമിഷ്യതി॥

௧௪௫. ததோதேவாஸ்ஸகந்தர்வாஸ்ஸித்தாஶ்சபரமர்ஷயஃ।
அப்ருவந்ஸூர்யஸங்காஶாம்ஸுரஸாம்நாகமாதரம்॥

௧௪௬. அயம்வாதாத்மஜஶ்ரீமாந்ப்லவதேஸாகரோபரி।
ஹநூமாந்நாமதஸ்யத்வம்முஹூர்த்தம்விக்நமாசர॥

௧௪௭. ராக்ஷஸம்ரூபமாஸ்தாயஸுகோரம்பர்வதோபமம்।
தம்ஷ்ட்ராகராளம்பிங்காக்ஷம்வக்த்ரம்க்ருத்வாநபஸ்ஸமம்॥

௧௪௮. பலமிச்சாமஹேஜ்ஞாதும்பூயஶ்சாஸ்யபராக்ரமம்।
த்வாம்விஜேஷ்யத்யுபாயேநவிஷாதம்வாகமிஷ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	ஸுரஸாம்	ஸுரஸையென்பவளைக்குறித்து
தேவாஃ	தேவர்களும்	அப்ருவந்	(பின்வருமாறு) சொன்னர்கள்.
ஸகந்தர்வாஃ	கந்தர்வர்களோடு கூடின	அயம்	இந்த
ஸித்தாஶ்ச	ஸித்தர்களும்	ஶ்ரீமாந்	ஜயஶ்ரீயோடுகூடின
பரமர்ஷயஃ	மஹரிஷிகளும்	வாதாத்மஜஃ	வாயுபுத்திரரானவர்
ஸூர்யஸங்காஶாம்	ஸூரியதேஜஸ்ஸுக்கு ஸமானமான தேஜஸ்ஸையுடையவளாயும்	ஹநூமாந்நாம	ஹநுமானென்கிற பெயருடையவர்
		ஸாகரோபரி	ஸமுத்திரத்தின்மேலே
நாகமாதரம்	நாகமாதாவுமான	ப்லவதே	தாண்டுகிறர்

பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அவருக்கு
த்வம்	நீ
முஹூர்த்தம்	கொஞ்சகாலம்
விக்நம்	தடங்கலே
ஆசர	பண்ணு
ஸுகோரம்	வெகு பயங்கரமாயும்
பர்வதோபமம்	மலைக்கு ஸமானமான
ராக்ஷஸம்	ராக்ஷஸஸம்பந்தமான
ரூபம்	வேஷத்தை
ஆஸ்தாய	எடுத்துக்கொண்டு
தம்ஷ்டராகராளம்	கோரப்பற்களினால் பயங்கரமாயும்
பிங்காக்ஷம்	பிங்களவர்ணமுடையகண்களையுடையதாயும்
நபஸ்ஸமம்	ஆகாசத்திற்கு ஸமானமான

பதம்.	உரை.
வக்த்ரம்	வாயை
க்ருத்வா	செய்துகொண்டு
(திஷ்ட)	(நில்லு)
அஸ்ய	இம்மாருதியினுடைய
பலம்	பலத்தையும்
பராக்ரமஞ்ச	சக்தியையும்
பூயஶ்ச	மறுபடியும்
ஜ்ஞாதும்	அறிவதற்கு
இச்சாமஹே	இச்சிக்கிறோம்
த்வாம்	உன்னை
உபாயேந	யுக்தியினால்
விஜேஷ்யதி	வெல்லுகிறாரா
விஷாதம்	துக்கத்தை
கமிஷ்யதிவா	அடைகிறாரா (பார்ப்போம்.)

தா-ம்—இந்தவிதம் அதிபராக்கிரமத்துடன் ஸமுத்திரம் தாண்டிவரும் ஹநுமானைப்பார்த்த தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ஸித்தர்களும் மஹரிஷிகளும் அவருடைய தைரியத்தையும் ஸாமர்த்தியத்தையும் இன்னமொரு திருஷ்டாந்தத்தால் அறியவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டார்கள். அங்கதாதிப்பிரபிருதிகளான மஹாவானரர்கள் பயந்து பின்வாங்கி நிற்க, இந்த மாருதிமாத்திரம் தைரியமாய் இந்த மஹாஸமுத்திரம் தாண்டிவருகிறார். நடுக்கடலில் திடீரென்று ஆகாயமளவிற் கிளம்பிகின்ற மைநாகத்தைக்கண்டு பயப்படாமல் தன்மார்பினால் அந்தமலையை இடித்துத்தாழ்த்தினார். இப்படி ஜயசீலனாய்வரு மிந்த ஹநுமான், அஷ்டதிக்குப் பாலகாளேவென்று மூன்றுலோகத்திலும் வெற்றிக்கொடியை நாட்டின மஹாகோரரூபத்தோடுகூடிய அனேககோடி இராக்ஷதர்களால் காக்கப்பட்டதாயும், சந்திரஸூரியர்களாலும் தன் பிதாவான வாயுபகவானாலும் பயமின்றிப்பிரவேசிக்க முடியாததுமான இலங்கையில் பிரவேசித்து அந்தப்புரத்திலும் நுழைந்து பிராட்டியைக்கண்டு ஸேவித்து ஜயத்துடன் திரும்பிவருவரோ! இராக்ஷதர்களுக்குப்பயந்து பின்வாங்குவரோ! அல்லது இராக்ஷதர்களுக்கே இரையாய்விடுவரோ! இதை முன்னதாகப் பரீக்ஷிக்கவேண்டுமென்று மஹாதேஜஸ்வியும் நாகர்களுக்கு மாதாவுமான ஸுரஸையென்பவளைப்பார்த்து பின்வருமாறு சொன்னார்கள். ஹே ஸுரஸே! இதோ ஸமுத்திரம் தாண்டிச்செல்கிற இந்த வானரசிரோஷ்டருடைய ஸாமர்த்தியத்தைக் கொஞ்சம் பரீக்ஷிக்கவிரும்புகிறோம். நீ க்ஷணகாலம் அவருக்குத் தடங்கலாய் ஒரு பெரியமலைக்கு ஸமானமான ஆகிருதியோடும், தகைத்த பற்களோடும், ஜ்வலிக்கிற கண்களோடும், ஆகாயத்தையளாவுகிற வாயோடும், ஸர்வவிதத்திலும் கோரமாயும் பயங்கரமாயுமிருக்கப்பட்ட ஓர் ராக்ஷஸரூபங்கொண்டு அவருக்கெதிரில் நில்லு, உன்னை யுக்தியினால் வெல்லுகிறாரா, அல்லது பயப்பட்டு அபஜயமடைகிறாரா? பார்ப்போமென்று ஸுரஸைக்கு ஆக்ஞாபித்தார்கள்.

౧౪౯. ఏవముక్తాతుసాదేవీ దైవతైరభిసత్కృతా। సముద్రమధ్యే సురసా బిభ్రతీ రాక్షసం వపుః॥
౧౫౦. వికృతంచవిరూపంచ సర్వస్యచ భయావహమ్। ప్లవమానం హనూమంతమావృత్యేదమువాచహ॥

൧൪൯. ഏവമുക്താതുസാദേവീ ദൈവതൈരഭിസത്കൃതാ।
സമുദ്രമദ്ധ്യേ സുരസാ ബിഭ്രതീ രാക്ഷസം വപുഃ॥

൧൫൦. വികൃതഞ്ച വിരൂപഞ്ച സർവസ്യ ച ഭയാവഹം।
പ്ലവമാനം ഹനൂമന്തമാവൃത്യേദമുവാച ഹ॥

௧௪௯. ஏவமுக்தாதுஸாதேவீதைவதைரபிஸத்க்ருதா।
ஸமுத்ரமத்யேஸுரஸாபிப்ரதீராக்ஷஸம்வபு꞉॥

௧௫௦. விக்ருதஞ்சவிரூபஞ்சஸர்வஸ்யசபயாவஹம்।
ப்லவமாநம்ஹநுமந்தமாவ்ருத்யேதமுவாசஹ॥

பதம்.	உரை.
ஸா	அந்த
தேவீ	தேவத்தன்மையுள்ள
ஸுரஸா	ஸுரஸையானவள்
தைவதை꞉	தேவர்களால்
ஏவம்	இந்தப்பிரகாரம்
உக்தாது	சொல்லப்பட்டவளாயும்
அபிஸத்க்ருதா	பூஜிக்கப்பட்டவளுமாக
ஸமுத்ரமத்யே	ஸமுத்திரத்திற்கு நடுவில்
விக்ருதஞ்ச	விகாரமாயும்
விரூபஞ்ச	கோரமாயும்

பதம்.	உரை.
ஸர்வஸ்யச	எல்லோருக்கும்
பயாவஹம்	பயமுண்டுபண்ணும்படியானதாயும்
ராக்ஷஸம்	ராக்ஷஸஸம்பந்தமான
வபு꞉	சரீரத்தை
பிப்ரதீ(ஸதி)	தரித்தவளாக
ப்லவமாநம்	தாண்டுகின்ற
ஹநுமந்தம்	ஹநுமானை
ஆவ்ருத்ய	மறைத்துக்கொண்டு
இதம்	இனி வருகிறபிரகாரம்
உவாச	சொன்னாள்.

தா-ம்—இவ்விதம் தேவர்களால் அனுப்பப்பட்ட ஸுரஸையானவள் ஸமஸ்தர்களும் கண்டு பயப்படத்தக்க வெகு கோரமான ராக்ஷஸரூபத்தை தரித்துக்கொண்டு கடலைத்தாண்டுகிற மாருதியைத்தடுத்து ஒரு வார்த்தை சொன்னாள்.

౧౫౧. మమభక్షః ప్రదిష్టస్త్వమీశ్వరైర్వానరర్షభ । అహంత్వాంభక్షయిష్యామిప్రవిశేదంమమాననమ్ ॥

௧௫௧. 𑌮𑌮𑌭𑌕𑍍𑌷𑌃𑌪𑍍𑌰𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭।
𑌅𑌹𑌂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌦𑌂𑌮𑌮𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍॥

௧௫௧. மமபக்ஷ:ப்ரதிஷ்டஸ்த்வமீஶ்வரைர்வாநரர்ஷப।
அஹம்த்வாம்பக்ஷயிஷ்யாமிப்ரவிஶேதம்மமாநநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே)வாநரர்ஷப	ஓ வானரோத்தமனே!	அஹம்	நான்
த்வம்	நீர்	த்வாம்	உம்மை
ஈஶ்வரை:	தேவர்களால்	பக்ஷயிஷ்யாமி	பக்ஷிக்கக்கடவேன்
மம	எனக்கு	மம	என்னுடைய
பக்ஷ:	ஆகாரமாக	இதம்	இந்த
ப்ரதிஷ்ட:	ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறீர்	ஆநநம்	வாய்க்(குள்)
(அத:)	(ஆகையினால்)	ப்ரவிஶ	பிரவேசியும்.

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! உம்மைத் தேவர்கள் எனக்கு ஆகாரமாக ஸங்கல்பித்திருக்கிறார்களாகையால் என்னுடைய வாய்க்குள் ப்ரவேசியும், உம்மைப் பக்ஷிக்கிறேன் என்று ஸுரஸையானவள் வாயைத்திறந்துகொண்டு ஹநுமானை விழுங்குவதாக வந்தாள்.

౧౫౨. ఏవముక్తస్సురసయాప్రాంజలిర్వానరర్షభః । ప్రహృష్టవదనశ్శ్రీమానిదంవచనమబ్రవీత్ ॥

౧౫౩. రామోదాశరథిశ్శ్రీమాన్ప్రవిష్టోదండకావనమ్ । లక్ష్మణేనసహభ్రాత్రావైదేహ్యాచాపిభార్యయా ॥

౧౫౪. అన్యకార్యవిషక్తస్యబద్ధవైరస్యరాక్షసైః । తస్యసీతాహృతాభార్యారావణేనయశస్వినీ ॥

౧౫౫. తస్యాస్సకాశందూతోహంగమిష్యేరామశాసనాత్ । కర్తుమర్హసిరామస్యసాహాయ్యంవిషయవాసిని ॥

౧౫౬. అథవామైథిలీందృష్ట్వారామంచాక్లిష్టకారిణమ్ । ఆగమిష్యామితేవక్త్రంసత్యంప్రతిశృణోమితే ॥

௧௫௨. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌸𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌦𑌨𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿𑌦𑌂𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

௧௫௩. 𑌰𑌾𑌮𑍋𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨𑌸𑌹𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌪𑌿𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾॥

௧௫௪. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌬𑌦𑍍𑌧𑌵𑍈𑌰𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌃।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀॥

௧௫௫. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌂𑌦𑍂𑌤𑍋𑌹𑌂𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌰𑌾𑌮𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌸𑌾𑌹𑌾𑌯𑍍𑌯𑌂𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌿॥

௧௫௬. 𑌅𑌥𑌵𑌾𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌮𑌂𑌚𑌾𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍।
𑌆𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍇𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍃𑌣𑍋𑌮𑌿𑌤𑍇॥

௧௫௨. யேவமுக்தஸ்ஸுரஸயாப்ராஞ்ஜலிர்வாநரர்ஷப:।
ப்ரஹ்ருஷ்டவதநஶ்ரீமாநிதம்வசநமப்ரவீத்॥

௧௫௩. ராமோதாசரதிஶ்ரீமாந்ப்ரவிஷ்டோதண்டகாவநம்।
லக்ஷ்மணேநஸஹப்ராத்ராவைதேஹ்யாசாபிபார்யயா॥

௧௫௪. அந்யகார்யவிஷக்தஸ்யபத்தவைரஸ்யராக்ஷஸை:।
தஸ்யஸீதாஹ்ருதாபார்யாராவணேநயஶஸ்விநீ॥

௧௫௫. தஸ்யாஸ்ஸகாஶம்தூதோஹம்கமிஷ்யேராமஶாஸநாத்।
கர்த்துமர்ஹஸிராமஸ்யஸாஹ்யம்விஷயவாஸிநி॥

௧௫௬. அதவாமைதிலீம்த்ருஷ்ட்வாராமஞ்சாக்லிஷ்டகாரிணம்।
ஆகமிஷ்யாமிதேவக்த்ரம்ஸத்யம்ப்ரதிஶ்ருணோமிதே॥

பதம்.	உரை.
ஸுரஸயா	ஸுரஸையினால்
ஏவம்	முன்சொன்னபிரகாரம்
உக்தஃ	சொல்லப்பட்டவராயும்
ஸ்ரீமாந்	தீரராயும்
ப்ரஹ்ருஷ்டவதநஃ—	
ப்ரஹ்ருஷ்ட	ஸந்தோஷமான
வதநஃ	முகத்தையுடையவருமான
வாநரர்ஷபஃ	ஹநுமான்
ப்ராஞ்ஜலி(ஸ்ஸந்)	கைகளைக்கூப்பிக்கொண்டு
இதம்	இனிவருகிற
வசநம்	வார்த்தையை
அப்ரவீத்	சொன்னார்;
தாஶரதிஃ	தசரதசக்கரவர்த்தித் திருகுமாரராயும்
ஸ்ரீமாந்	திவ்வியஸௌந்தரியமுள்ளவராயுமிருக்கிற
ராமஃ	ஸ்ரீராகவன்
ப்ராத்ரா	தம்பியாகிய
லக்ஷ்மணேந	இலக்ஷ்மணனோடும்
பார்யயா	பத்னியான
வைதேஹ்யாசாபிஸஹ	விதேஹத்தரசன்புத்ரியான ஸீதையுடன்
தண்டகாவநம்	தண்டகாரண்ணியத்தை
ப்ரவிஷ்டஃ	அடைந்தார்;
அந்யகார்யவிஷக்தஸ்ய—	
அந்யகார்ய	(மாயாமிருகமாகிற மாரீசனைப்பின்றொடர்ந்த) வேறுகாரியத்தில்
விஷக்தஸ்ய	ஊற்றமுடையவரும்
ராக்ஷஸைஃ	இராக்ஷசர்களால்
பத்தவைரஸ்ய	திடமாகப் பகைக்கப்பட்டவருமான
தஸ்ய	அந்த(ஸ்ரீராகவனுடைய)

பதம்.	உரை.
பார்யா	தேவியாயும்
யஶஸ்விநீ	பதிவிரதைகளுக்குள்சிரோஷ்டையுமான
ஸீதா	ஸீதையானவள்
ராவணேந	இராவணனால்
ஹ்ருதா	அபகரிக்கப்பட்டாள்;
அஹம்	நான்
தூதஃ	(அவருடைய) தாஸன்
ராமஶாஸநாத்	இராமனுடைய ஆஜ்ஞையால்
தஸ்யாஃ	அந்தத்தேவியுடைய
ஸகாஶம்	ஸமீபத்தை
கமிஷ்யே	(அடையப்)போகிறேன்;
(ஹே)விஷயவாஸிநீ	இராமராஜ்ஜியத்தில் வாழ்கிறவளே!
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமனுக்கு
ஸாஹ்யம்	ஸஹாயத்தை
கர்த்தும்	செய்வதற்கு
அர்ஹஸி	தகுந்தவள்
அதவா	அப்படிசெய்யாவிட்டால்
மைதிலீம்	ஜானகியையும்
அக்லிஷ்டகாரிணம்	(பிறருக்கு) க்ஷேமத்தையே வினவிக்கிற
ராமஞ்ச	ஸ்ரீராமனையும்
திர்ஷ்ட்வா	பார்த்து
தே	உன்னுடைய
வக்த்ரம்	வாயை
ஆகமிஷ்யாமி	அடைகிறேன்
தே	உனக்கு (இதுவிஷயமாக)
ஸத்யம்	பிரமாணத்தை
ப்ரதிஶ்ருணோமி	பண்ணுகிறேன்.

தா-ம்—இவ்விதம் தேவதைகளாலேவப்பட்டு மிருந்த அட்டஹாஸத்துடன் சொல்லிய ஸுரஸையின் கோரவசனங்களைக்கேட்ட அந்தத்திரனான ஹநுமான், கொஞ்சமேனும் பயமடையாமல் மனோத்ஸாஹத்தைக் கைவிடாமல் பிரஸன்னமான திருமுகமண்டலத்துடன் அந்த நாகமாதாவைப்பார்த்து அஞ்ஜலிசெய்துகொண்டு திவ்யரஸங்களமைந்த சிலவார்த்தைகளைச்சொன்னார். ஹே தேவி! தேவதைகளுடைய ஸங்கல்பத்தை உன் வாக்கினாலறிந்தேன், உன் மனோரதத்தைப் பூர்த்திபண்ண ஸித்தனாயிருக்கிறேன்; ஆகிலும் என்னுடைய காரியத்தின்மகிமையைக் கொஞ்சம் கிருபைசெய்து கேள். ஸர்வலோகசரண்யனாயும், நித்திய ஸ்ரீநிவாஸனாயும், திவ்யமங்களவிக்கிரகனாயும், ஆசிருதவத்ஸலனாயும், ஸூரியகுலப்பிரஸூதனாயும், தசரதர்பாலனாயும் அயோத்தியா ஜனநேத்திரனுமான ஸ்ரீராகவன், பித்ருவாக்யபரிபாலனார்த்தம் தன்னுடைய பிராதாவான இலக்ஷ்மணனோடும், அருந்ததிக்கும் மேலான பதிவிரதாசிரோமணியாகிய பிராட்டியோடும் தண்டகாவனமெழுந்தருளி கோதாவரீதீரத்தில் வாஸம்பண்ணுகையில், இலங்கேசுவரன் பகினியான சூர்ப்பனகையென்பவள் ஸ்ரீராகவனுடைய ஸுந்தரவடிவைக்கண்டு மோகித்து பலவாறு சொல்லியும் கேளாமல் நிர்ப்பந்திக்க, இலக்ஷ்மணனால் மானபங்கமடைந்து பிறகு ஜனஸ்தானத்தைச்சேர்ந்து தன் பிராதாக்களான கரதூஷணாதிகளிடத்தில் முறையிட, அந்த இராக்ஷஸாதமர்களும் பதினாலாயிரம் வெங்கலரதங்களையும் அநேககோடி இராக்ஷசர்களையும் திரட்டிக்கொண்டு தாசரதியையெதிர்க்க, அந்தபகவான் ஒரு முகூர்த்தநாழிகைக்குள் தன்னுடைய கோதண்டத்தின் திருவிளையாட்டால் அவர்களை முடித்து தண்டகார்ண்யவாஸிகளாகிய மஹரிஷிகளுக்குமுன் செய்திருந்த அபயப்பிரதானத்தை நிறைவேற்றினார். பிறகு அந்த குடிகேடியானவள் இராவணனிடத்திற்சென்று தன் குறைகளைச்சொல்லிப் பிரலாபித்து ஜகன்மோகினியான ஜானகியின் லாவண்ணியத்தைப்புகழ்ந்து அவனுடைய காமத்தைத்தூண்டவே, அந்த தசகண்டனும் வஞ்சனையால் பிராட்டியையபகரிக்கவேண்டுமென்று மாரீசனென்கிற இராக்ஷஸனிடத்திற்சொல்ல, மாரீசனும் பொன்மான்வேஷங்கொண்டு ஸ்ரீராமாசிரமத்துக்கு ஸமீபத்தில் அந்த அரவிந்தாக்ஷியின் ஸந்நிதானத்தில் துள்ளிவிளையாட, தேவியும் இதன் வஞ்சனையையறியாமல் வியப்புற்று பொன்மான் வேண்டுமென்ன, பக்தவத்ஸலனான ஸ்ரீராகவன் மானைப்பின்தொடர, மாரீசன் கபடத்தால் இலக்ஷ்மணனும் ஆசிரமத்தைவிட்டு இழுக்கப்பட, அப்பொழுது யாகசாலையில் ஓர் நாய் நுழைவதுபோல் இராவணன் ஸ்ரீராமாஸ்ரமத்திற் பிரவேசித்து பிராட்டியைக்கொண்டுபோய்விட்டான்! இதையறிந்த இராமலக்ஷ்மணர்கள் என்னை தூதனாக அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஜானகியைக்கண்டு ஸேவிப்பதற்காக அவருடைய ஆஜ்ஞையால் இலங்கையைக்குறித்துப்போகிறேன். ஹே பூஜ்யே! நீ இப்போது இராமராஜ்ஜியத்தில் வஸிக்கிறாய். தர்மசாஸ்திரப்பிரகாரம் இராகவன்விஷயத்தில் உபகாரஞ்செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறாயாதலால், ஸ்ரீராமதூதனான எனக்கு நீ விரோதம் செய்யக்கூடாது. அப்படி செய்ய இஷ்டமில்லாவிடில், பிராட்டியைக்கண்டு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து அவளை ஸமாதானம்செய்து மீண்டு

ஸர்வஜகத்க்ஷேமகர்த்தாவும், பரமதயாளுவுமான ஸ்ரீராகவனுக்குப் பிராட்டியின் க்ஷேமத்தைத்தெரிவித்த பிறகு உன்வாயிற்புகுந்து உனக்கு இரையாய் விடுகிறேன். இது ஸத்யம் என்று ஸுரஸையைப்பார்த்து ஹநுமான் அருளிச்செய்தனன்.

౧౫౭. ఏవముక్తా హనుమతా సురసా కామరూపిణీ । అబ్రవీన్నాతివర్తేన్మాం కశ్చిదేష వరో మమ ॥

௧௫௭. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍇𑌷 𑌵𑌰𑍋 𑌮𑌮॥

௧௫௭. ஏவமுக்தாஹநுமதாஸுரஸாகாமரூபிணி।
அப்ரவிந்நாதிவர்த்தேதகஶ்சிதேஷவரோமம॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காமரூபிணீ	நினைத்தபடி ரூபந்தரிக்கவல்ல	நாதிவர்த்தேத	அதிக்கிரமிக்கக்கூடாது
ஸுரஸா	ஸுரஸையானவள்	ஏஷ:	இப்படிக்கு
ஹநுமதா	ஹநுமானால்	மம	எனக்கு
ஏவம்	இந்தப்பிரகாரம்	வர:	வரம்
உக்தா	சொல்லப்பட்டவளாய்	(இதி)	(என்று)
கஶ்சித்	எவனும்	அப்ரவீத்	சொன்னாள்.
மாம்	என்னை		

தா-ம்—இவ்விதம் சொன்ன ஹநுமானுடைய வாக்கியத்தைக்கேட்ட ஸுரஸையானவள் எவர்களும் என்னை மிஞ்சிப் போகக்கூடாதென்கிற வரம்பெற்றிருக்கிறேன் என்று சொன்னாள்.

(౧) తం ప్రయాంతం సముద్వీక్ష్య సురసా వాక్యమబ్రవీత్ । బలం జిజ్ఞాసమానా వై నాగమాతా హనూమతః ॥
(౨) ప్రవిశ్య వదనం మేఽద్య గంతవ్యం వానరోత్తమ । వర ఏష పురా దత్తో మమ ధాత్రేతి సత్వరా ॥
(౩) వ్యాదాయ వక్త్రం విపులం స్థితా సా మారుతేః పురః । ఏవముక్తః సురసయా క్రుద్ధో వానరపుంగవః ॥
(౪) అబ్రవీత్ కురు వై వక్త్రం యేన మాం విషహిష్యసే । ఇత్యుక్త్వా సురసాం క్రుద్ధో దశయోజనమాయతః ॥
(౫) దశయోజనవిస్తారో బభూవ హనుమాంస్తదా । తం దృష్ట్వా మేఘసంకాశం దశయోజనమాయతమ్ ॥
(౬) చకార సురసా చాస్యం వింశద్యోజనమాయతమ్ । హనుమాంస్తు తతః క్రుద్ధస్త్రింశద్యోజనమాయతః ॥
(౭) చకార సురసా వక్త్రం చత్వారింశత్తథోచ్ఛ్రితమ్ । బభూవ హనుమాన్వీరః పంచాశద్యోజనోచ్ఛ్రితః ॥
(౮) చకార సురసా వక్త్రం షష్టియోజనమాయతమ్ । తథైవ హనుమాన్వీరః సప్తతీయోజనోచ్ఛ్రితః ॥
(౯) చకార సురసా వక్త్రమశీతీయోజనోచ్ఛ్రితమ్ । హనుమానచలప్రఖ్యో నవతీయోజనోచ్ఛ్రితః ॥
(౯½) చకార సురసా వక్త్రం శతయోజనమాయతమ్ ।

(௧) 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌬𑌲𑌂 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌗𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑌃॥

(௨) 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌮𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮।
𑌵𑌰 𑌏𑌷 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌮 𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾॥

(௩) 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌃।
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃॥

(௪) 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌵𑍈 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌦𑌶𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌯𑌤𑌃॥

(௫) 𑌦𑌶𑌯𑍋𑌜𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾।
𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍇𑌘𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌦𑌶𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍॥

(௬) 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍।
𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌯𑌤𑌃॥

(௭) 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌥𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌰𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌨𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃॥

(௮) சகார ஸுரஸா வக்த்ரம் ஷஷ்டியோஜநமாயதம்।
ததைவ ஹநூமாந்வீரஸ் ஸப்ததியோஜநோச்ச்ரிதஃ॥

(௯) சகார ஸுரஸா வக்த்ரமஶீதியோஜநோச்ச்ரிதம்।
ஹநூமாநசலப்ரக்யோ நவதியோஜநோச்ச்ரிதஃ॥

(௰) சகார ஸுரஸா வக்த்ரம் ஶதயோஜநமாயதம்।

(௧) தம்ப்ரயாந்தம்ஸமுத்வீக்ஷ்யஸுரஸாவாக்யமப்ரவீத்।
பலம்ஜிஜ்ஞாஸமாநாவைநாகமாதாஹநூமதஃ॥

(௨) ப்ரவிஶ்யவதநம்மேத்யகந்தவ்யம்வாநரோத்தம।
வரயேஷபுராதத்தோமமதாத்ரேதிஸத்வரா॥

(௩) வ்யாதாயவக்த்ரம்விபுலம்ஸ்திதாஸாமாருதேஃபுரஃ।
ஏவமுக்தஸ்ஸுரஸயாக்ருத்தோவாநரபுங்கவஃ॥

(௪) அப்ரவீத்குருவைவக்த்ரம்யேநமாம்விஷஹிஷ்யஸே।
இத்யுக்த்வாஸுரஸாம்க்ருத்தோதஶயோஜநமாயதஃ॥

(௫) தஶயோஜநவிஸ்தாரோபபூவஹநுமாந்ததா।
தம்த்ருஷ்ட்வாமேகஸங்காஶம்தஶயோஜநமாயதம்॥

(௬) சகாரஸுரஸாசாஸ்யம்விம்ஶத்யோஜநமாயதம்।
ஹநுமாம்ஸ்துததஃக்ருத்தஸ்த்ரிம்ஶத்யோஜநமாயதஃ॥

(௭) சகாரஸுஸாவக்த்ரம்சத்வாரிம்ஶத்ததோச்ச்ரிதம்।
பபூவஹநுமாந்வீரஃபஞ்சாஶத்யோஜநோச்ச்ரிதஃ॥

(௮) சகாரஸுரஸாவக்த்ரம்ஷஷ்டியோஜநமாயதம்।
ததைவஹநுமாந்வீரஸ்ஸப்ததியோஜநோச்ச்ரிதஃ॥

(௯) சகாரஸுரஸாவக்த்ரமஶீதியோஜநோச்ச்ரிதம்।
ஹநுமாநசலப்ரக்யோநவதியோஜநோச்ச்ரிதஃ॥

(௰) சகாரஸுரஸாவக்த்ரம்ஶதயோஜநமாயதம்।

தா-ம்—மஹா ஸமுத்திரத்தை தாண்டிச்செல்லும் ஹநுமானுடைய பலத்தைப் பரீக்ஷிக்கவந்த ஸுரஸையானவள் ஹநுமாரைப்பார்த்து ஹே வாயுபுத்திர! இந்தவழி போகிறவர்களெல்லாரும் என்வாய்க்குள் நுழைந்துதான் போகவேண்டும், அப்படி எனக்கு பிரம்மா வரமளித்திருக்கிறார் என்று சொல்லி பிரம்மாண்டமாய் வாயைத் திறந்துகொண்டு நிற்க, ஹநுமான் கோபங்கொண்டு என்னுடைய சரீரமுழுதும் பிடிக்கும்படி வாயைத்திறக்கவேண்டுமென்று பத்துகாதவிஸ்தீர்ணம் தேகத்தைப்பெருக்க, அப்படியே அவள் வாயை இருபதுகாதம் விஸ்தரிக்க, பின்னும் ஹநுமான் தன்சரீரத்தை முப்பதுகாதம்பெருக்க, அவளும் வாயை அதிகமாய் நாற்பதுகாதம் விஸ்தரிக்க, அப்படியே வீரரான ஹநுமானும் ஐம்பதுகாதம் பெருக்க, ஸுரஸையும் அறுபதுகாதம் விஸ்தரிக்க, அந்தப்பிரகாரம் ஹநுமான் எழுபதுகாதம் பெருக்க, ஸுரஸையும் வாயை எண்பதுகாதமகலமாக வாயைத்திறக்க, ஹநுமானும் பெரியமலைக்குச்சமானமாக தொண்ணூறுகாதம் தேகத்தைப்பெருக்கச்செய்ய, ஸுரஸையும் நூறுகாதம் வாயைத்திறக்க; இவ்விதம் ஒருவர்க்கொருவர் போட்டியால் அம்மாருதி வெகுபயங்கரமாய் தொண்ணூறுகாதம் விஸ்தீர்ணமான தேகத்தையுடையவராயும், அந்த ஸுரஸையானவள் வெகுகோரமாக நூறுகாதவிஸ்தீர்ணமான வாயையுடையவளாயும் இப்படிக்கிருவரும் அத்யாச்சரியமான ஆகிருதியுடையவர்களானார்கள்.

☞ இந்த சுலோகங்கள் வால்மீகியால் செய்யப்பட்டவை யல்லவென்று மஹா வியாக்கியாதாவான கோவிந்தராஜீயர் தன்னுடைய வியாக்கியானத்தில் தள்ளியிருக்கிறார். இந்த சுலோகார்த்தங்கள் பின்வரும் கதாஸந்தர்ப்பத்துடன் விரோதப்படுகின்றன. மேற்சொல்லிய அளவுபிரகாரம் சரீரவிர்த்தி செய்யப்பட்டிருந்தால் ஸமீபத்திலிருந்த இலங்காவாஸிகள் ஏதோ ஒரு உத்பாதம் வருகிறதென்றறிந்திருக்கவேண்டும். ஹநுமான் சென்ற திக்கையே கண்கொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்த அங்கதாதிப்பிரபிருதிகள் இந்த ஆச்சரியத்தையும் பார்த்திருக்கலாம். பின்வரும் கதையால் இராக்ஷசர்களும் வானரர்களும் இதை யறிந்ததாகக் காணப்படவில்லை. மேலும் யாவருக்கும் தெரியாமல் இலங்காப்பிரவேசஞ்செய்ய இச்சித்த ஹநுமான், இம்மாதிரி இலங்காவாஸிகளறிந்துகொள்ளும்படியாக சரீராபிவிர்த்திசெய்திருக்கமாட்டாரென்றும் உத்தேசிக்கலாம். ஆகையால் இந்த சுலோகங்களுக்குத் தாத்பரியந்தவிர அர்த்தமெழுதப்படவில்லை.

౧౫౮. తద్దృష్ట్వా వ్యాదితం త్వాస్యం వాయుపుత్రస్సుబుద్ధిమాన్ । (దీర్ఘజిహ్వం సురసయా సుఘోరం నరకోప
సుసంక్షిప్యాత్మనః కాయం బభూవాంగుష్ఠమాత్రకః ॥ [మమ్ ।)

கருஅ. തദ്ദൃഷ്ട്വാ വ്യാദിതം ത്വാസ്യം വായുപുത്രസ്സുബുദ്ധിമാൻ ।
(ദീർഘജിഹ്വം സുരസയാ സുഘോരം നരകോപമം ।)
സുസംക്ഷിപ്യാത്മനഃ കായം ബഭൂവാംഗുഷ്ഠമാത്രകഃ ॥

கருஅ. தத்ருஷ்ட்வாவ்யாதிதம்த்வாஸ்யம்வாயுபுத்ரஸ்ஸுபுத்திமாக்।
(தீர்க்கஜிஹ்வாம்ஸுரஸயாஸுகோரம்நரகோபமம்।)
ஸுஸம்க்ஷிப்யாத்மநஃகாயம்பபூவாங்குஷ்டமாத்ரகஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுபுத்திமாக்	வெகு புத்திசாலியான	ஆஸ்யம்	வாயை
வாயுபுத்ரஃ	ஹநுமான்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
தீர்க்கஜிஹ்வாம்	நீண்ட நாக்கும்	ஆத்மநஃ	தன்னுடைய
ஸுகோரம்	அதிகோரமாயும்	காயம்	தேஹத்தை
நரகோபமம்	நரகத்துக்கு ஸமானமாயுமுள்ள	ஸுஸம்க்ஷிப்ய	அடக்கிக்கொண்டு
ஸுரஸயா	ஸுரஸையால்	அங்குஷ்டமாத்ரகஃ	கட்டைவிரற்பிரமாணமாக
வ்யாதிதம்	திறக்கப்பட்டிருக்கிற	பபூவ	ஆனர்.
தத்	அந்த		

தா-ம்—நரகத்துக்கு ஸமானமான கோரரூபத்தோடுகூடிய ஸுரஸையின் வாயைப்பார்த்து அந்த புத்திசாலியான ஹநுமான் அவளை ஜயிக்கிறவிதத்தை மனத்திற்குள் ஆலோசித்துக்கொண்டு மலைபோன்ற தன் திருமேனியை ஒருகட்டைவிரற்பிரமாணமாகச் சுருக்கிக்கொண்டார்.

౧౫౯. సోऽభిపత్యాశు తద్వక్త్రం నిష్పత్య చ మహాజవః । అంతరిక్షే స్థితః శ్రీమానిదం వచనమబ్రవీత్ ॥
౧౬౦. ప్రవిష్టోऽస్మి హి తే వక్త్రం దాక్షాయణి నమోऽస్తు తే । గమిష్యే యత్ర వైదేహీ సత్యశ్చాసీద్వరస్తవ ॥

கருகூ. സോഽഭിപത്യാശു തദ്വക്ത്രം നിഷ്പത്യ ച മഹാജവഃ ।
അന്തരിക്ഷേ സ്ഥിതഃ ശ്രീമാനിദം വചനമബ്രവീത് ॥

கசுo. പ്രവിഷ്ടോഽസ്മി ഹി തേ വക്ത്രം ദാക്ഷായണി നമോഽസ്തു തേ ।
ഗമിഷ്യേ യത്ര വൈദേഹീ സത്യശ്ചാസീദ്വരസ്തവ ॥

கருகூ. ஸோபிபத்யாசுதத்வக்த்ரம்நிஷ்பத்யசமஹாஜவஃ।
அந்தரிக்ஷேஸ்திதஶ்ரீமாநிதம்வசநமப்ரவீத்॥

கசுo. ப்ரவிஷ்டோஸ்மிஹிதேவக்த்ரம்தாக்ஷாயணிநமோஸ்துதே।
கமிஷ்யேயத்ரவைதேஹீஸத்யஶ்சாஸீத்வரஸ்தவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாஜவஃ	வெகு வேகசாலியான	தே	உன்னுடைய
ஸஃ	அந்த (ஹநுமான்)	வக்த்ரம்	வாய்க்குள்
ஆஶு	சீக்கிரமாக	ப்ரவிஷ்டோஸ்மி	புகுந்தவனுனேன்,
தத்	அந்த (ஸுரஸையினுடைய)	தே	உனக்கு
வக்த்ரம்	வாயில்	நமோஸ்து	வந்தனமாகக்கடவது
அபிபத்ய	புகுந்து	யத்ர	எவ்விடத்தில்
நிஷ்பத்யச	வெளிக்கிளம்பியும்	வைதேஹி	ஸீதையானவள் (இருக்கிருளோ அந்த விடத்திற்கு)
அந்தரிக்ஷ	ஆகாசத்தில்	கமிஷ்யே	போகிறேன்.
ஸ்திதஃ	நின்றுகொண்டு	தவ	உன்னுடைய
ஶ்ரீமாக்	காந்தியுடையவராக	வரஶ்ச	வரமும்
இதம்வசநம்	இந்தவார்த்தையை	ஸத்யஆஸீத்	யதார்த்தமாயிற்று.
அப்ரவீத்	சொன்னர்;		
(ஹே)தாக்ஷாயணி	(ஓ) தக்ஷபுத்ரீ!		

தா-ம்—இந்தவிதம் தன்னுடைய தேகத்தை சுருக்கிக்கொண்ட அந்த தீரபுருஷனை ஹநுமான் ஒரு க்ஷணத்திற்குள் அதிஸாமர்த்தியமாய் ஸுரஸையின் வாய்க்குள்பிரவேசித்து வெளியேவந்து ஆகாயத்தில் ஜயசீலனும் பிரஸந்நவதனனும் நின்றுகொண்டு ஸுரஸையைப்பார்த்து, ஹே தக்ஷபுத்ரீ! உன் மனோரதம் நிறைவேறிற்று? நான்முகனுனக்குத்தந்த வரம் ஸபலமாச்சுதா? நல்லது எனக்கு அவகாசமாகிறது, இதோ உனக்கு நமஸ்காரம்பண்ணுகிறேன்; ஸர்வஜகத்பாவனையான ஸ்ரீராகவனுடைய காந்தையை நான் தரிசிக்கப் போகிறேன் என்று ஹநுமான் அருளிச்செய்தார்.

౧౬౧. తం దృష్ట్వా వదనాన్ముక్తం చంద్రం రాహుముఖాదివ । అబ్రవీత్సురసా దేవీ స్వేన రూపేణ వానరమ్ ॥

౧౬౨. అర్థసిద్ధ్యై హరిశ్రేష్ఠ గచ్ఛ సౌమ్య యథాసుఖమ్ । సమానయస్వ వైదేహీం రాఘవేణ మహాత్మనా ॥

௧௬௧. 𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌦𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑌿𑌵 ।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍍 ॥

௧௬௨. 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑌾𑌨𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥

௧௬௧. தம் த்ருஷ்ட்வா வதநாந்முக்தம் சந்த்ரம் ராஹுமுகாதிவ।
அப்ரவீத்ஸுரஸா தேவீ ஸ்வேந ரூபேண வாநரம்॥

௧௬௨. அர்த்தஸித்த்யை ஹரிஶ்ரேஷ்ட கச்ச ஸௌம்ய யதாஸுகம்।
ஸமாநயஸ்வ வைதேஹீம் ராகவேண மஹாத்மநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேவி	தேவஸம்பந்தமான	ஸௌம்ய	ஸாதுவான
ஸுரஸா	ஸுரஸையானவள்	(ஹே) ஹரிஶ்ரேஷ்ட	(ஓ) வானரோத்தம!
ராஹுமுகாத்	ராகுவினிடத்திலிருந்து	அர்த்தஸித்த்யை	காரியஸாதனத்தின்பொருட்டு
முக்தம்	விடுபட்ட	யதாஸுகம்	ஸ்வேச்சையாக
சந்த்ரமிவ	சந்திரனைப்போல்	கச்ச	எழுந்தருளும்
வதநாத்	(தன்) வாயிலிருந்து	மஹாத்மநா	பக்தவத்ஸலனான
முக்தம்	வெளிக்கிளம்பின	ராகவேண	ஸ்ரீராகவனோடு
தம்	அந்த	வைதேஹீம்	ஸீதாதேவியை
வாநரம்	ஹநுமானை	ஸமாநயஸ்வ	சேர்த்துவிடும்
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	(இதி)	(என்று)
ஸ்வேந	தனக்குரியதான	அப்ரவீத்	சொன்னாள்.
ரூபேண	ரூபத்தோடே		

தா-ம்—இந்தவிதம் தன்னுடைய ஸாமர்த்தியவிசேஷத்தால் மஹா கோரரூபியான ஸுரஸையின்வாயில் நுழைந்து வெளியேவந்து இராகுவால் விடுபட்ட பூர்ணச்சந்திரன்போல் ஆகாசத்தில் மஹா தேஜஸ்வியாய் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு நிற்கும் ஹநுமானுடைய தீரத்தையும் புத்திகூர்மையையும் வணக்கத்தையும் கண்டு ஆச்சரியமடைந்த ஸுரஸையானவள் தன் நிஜரூபத்துடன் மாருதியைப்பார்த்து, ஹே வானரேந்திர! உம்முடைய பராக்கிரமத்தையும் தைரியத்தையும் சாந்தத்தையுங்கண்டு மகிழ்ந்தேன். அந்த ஸர்வலோக சரண்யனான ஸ்ரீரகுநாதனுடையகாரியத்தில் இனி நீர் பிரவர்த்திதராகலாம். அந்த திவ்யமங்கள ஸ்வரூபியான ஸீதாதேவியை, ஆனந்தஸ்வரூபனான ஸ்ரீராகவனிடத்தில் சேர்ப்பிக்கிற பரமானந்த மஹோத்ஸவத்தைச் செய்யலாம். ஹே ஸத்குணபரிபூர்ண! க்ஷேமமாய்ப்போய்வாரும் என்று கொண்டாடி அனுக்கிரகித்தாள்.

౧౬౩. తత్తృతీయం హనుమతో దృష్ట్వా కర్మ సుదుష్కరమ్ । సాధు సాధ్వితి భూతాని ప్రశశంసుస్తదా హరిమ్ ॥

௧௬௩. 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥

௧௬௩. தத்த்ருதீயம் ஹநுமதோ த்ருஷ்ட்வா கர்ம ஸுதுஷ்கரம்।
ஸாது ஸாத்விதி பூதாநி ப்ரஶஶம்ஸுஸ்ததா ஹரிம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
பூதாநி	ஸர்வப்பிராணிகளும்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ஹநுமதஃ	ஹநுமானுடைய	ததா	அப்பொழுது
ஸுதுஷ்கரம்	இதராளால் செய்வதற்கரிய	ஸாது ஸாது	நலம், நலம்
த்ருதீயம்	மூன்றாவதான	இதி	என்று
தத்	அந்த	ஹரிம்	ஹநுமானை
கர்ம	காரியத்தை	ப்ரஶஶம்ஸுஃ	கொண்டாடினார்கள்.

தா-ம்—பிரம்மாதிதேவர்களும் கொண்டாடும்படியாக ஹநுமான் முதலில் மஹாஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினார், பிறகு மைநாகபர்வதத்தை இடித்துத் தாழ்த்தினார். கடைசியாக வெகு கோரரூபத்துடன் தன்னை விழுங்குவதற்காக வந்த ஸுரஸையை யுக்தியால் வென்றார். இந்த மூன்றாவது ஆச்சரியத்தைக் கண்டவுடன் மூன்றுலோகங்களிலுமுள்ள ஸமஸ்தப்பிராணிகளும் அம்மாருதியைக்கொண்டாடி ஆனந்தித்தார்கள்.

౧౬౪. స సాగరమనాధృష్యమభ్యేత్య వరుణాలయమ్ । జగామాకాశమావిశ్య వేగేన గరుడోపమః ॥

௧௬௪. 𑌸 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑌨𑌾𑌧𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ।
𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌗𑌰𑍁𑌡𑍋𑌪𑌮𑌃 ॥

௧௬௪. ஸாகரமநாத்ருஷ்யமப்யேத்யவருணாலயம்।
ஜகாமாகாஶமாவிஶ்யவேகேநகருடோபம:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கருடோபம:	கருத்மானுக்கு ஸமானமான	அப்யேத்ய	அதிக்கிரமித்து
ஸ:	அம்மாருதி	ஆகாஶம்	ஆகாசத்தை
அநாத்ருஷ்யம்	தாண்டக்கூடாததான	ஆவிஶ்ய	அடைந்து
வருணாலயம்	வருணன் குடியிருப்பான	வேகேந	வேகத்தோடே
ஸாகரம்	ஸமுத்திரத்தை	ஜகாம	எழுந்தருளினார்.

தா-ம்—வேகத்தில் கருத்மானுக்கு ஸமானரான ஹநுமான், யாவரும் தாண்டமுடியாத மஹார்ஸமுத்திரத்தைத்தாண்டி ஆகாயத்தையளாவி அதிவேகமாகச்சென்றார்.

౧౬౫. సేవితేవారిధారాభిఃపతగైశ్చనిషేవితే। చరితేకైశికాచార్యైరైరావతనిషేవితే॥

౧౬౬. సింహకుంజరశార్దూలపతగోరగవాహనైః। విమానైస్సంపతద్భిశ్చవిమలైస్సమలంకృతే॥

౧౬౭. వజ్రాశనిసమాఘాతైఃపావకైరుపశోభితే। కృతపుణ్యైర్మహాభాగైస్స్వర్గజిద్భిరలంకృతే॥

౧౬౮. వహతాహవ్యమత్యర్థంసేవితేచిత్రభానునా। గ్రహనక్షత్రచంద్రార్కతారాగణవిభూషితే॥

౧౬౯. మహర్షిగణగంధర్వనాగయక్షసమాకులే। వివిక్తేవిమలేవిశ్వేవిశ్వావసునిషేవితే॥

౧౭౦. దేవరాజగజాక్రాంతేచంద్రసూర్యపథేశివే। వితానేజీవలోకస్యవితతేబ్రహ్మనిర్మితే॥

౧౭౧. బహుశస్సేవితేవీరైర్విద్యాధరగణైర్వరైః। జగామవాయుమార్గేచగరుత్మానివమారుతిః॥

௧௬௫. 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍇𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃𑌪𑌤𑌗𑍈𑌶𑍍𑌚𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑍇।
𑌚𑌰𑌿𑌤𑍇𑌕𑍈𑌶𑌿𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍈𑌰𑌾𑌵𑌤𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑍇॥

௧௬௬. 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌪𑌤𑌗𑍋𑌰𑌗𑌵𑌾𑌹𑌨𑍈𑌃।
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍈𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑌤𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌮𑌲𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑍇॥

௧௬௭. 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌿𑌸𑌮𑌾𑌘𑌾𑌤𑍈𑌃𑌪𑌾𑌵𑌕𑍈𑌰𑍁𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑍇।
𑌕𑍃𑌤𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌜𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑍇॥

௧௬௮. 𑌵𑌹𑌤𑌾𑌹𑌵𑍍𑌯𑌮𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌭𑌾𑌨𑍁𑌨𑌾।
𑌗𑍍𑌰𑌹𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌕𑌤𑌾𑌰𑌾𑌗𑌣𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍇॥

௧௬௯. 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌗𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑌮𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇𑌵𑌿𑌮𑌲𑍇𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍁𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑍇॥

௧௭௦. 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑌗𑌜𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌪𑌥𑍇𑌶𑌿𑌵𑍇।
𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍇𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌤𑌤𑍇𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇॥

௧௭௧. 𑌬𑌹𑍁𑌶𑌸𑍍𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍇𑌵𑍀𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃।
𑌜𑌗𑌾𑌮𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌚𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌵𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃॥

௧௬௫. ஸேவிதேவாரிதாராபி:பதகைஶ்சநிஷேவிதே।
சரிதேகைஶிகாசார்யைரைராவதநிஷேவிதே॥

௧௬௬. ஸிம்ஹகுஞ்ஜரஶார்த்தூலபதகோரகவாஹநை:।
விமாநைஸ்ஸம்பதத்பிஶ்சவிமலைஸ்ஸமலங்க்ருதே॥

௧௬௭. வஜ்ராஶநிஸமாகாதை:பாவகைருபஶோபிதே।
க்ருதபுண்யைர்மஹாபாகைஸ்ஸ்வர்க்கஜித்பிரலங்க்ருதே॥

௧௬௮. வஹதாஹவ்யமத்யர்த்தம்ஸேவிதேசித்ரபாநுநா।
க்ரஹநக்ஷத்ரசந்த்ரார்க்கதாராகணவிபூஷிதே॥

௧௬௯. மஹர்ஷிகணகந்தர்வநாகயக்ஷஸமாகுலே।
விவிக்தேவிமலேவிஶ்வேவிஶ்வாவஸுநிஷேவிதே॥

௧௭௦. தேவராஜகஜாக்ராந்தேசந்த்ரஸூர்யபதேஶிவே।
விதாநேஜீவலோகஸ்யவிததேப்ரஹ்மநிர்மிதே॥

௧௭௧. பஹுஶஸ்ஸேவிதேவீரைர்வித்யாதரகணைர்வரை꞉|
ஜகாமவாயுமார்க்கேசகருத்மாநிவமாருதி꞉||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விமலே꞉	நிர்மலமான	கந்தர்வ	கந்தர்வர்களென்ன
விமானை꞉	விமானங்களால்	நாக	நாகர்களென்ன
ஸமலங்க்ருதே	நன்முயலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்	யக்ஷ	யக்ஷர்களென்ன (இவர்களால்)
வஜ்ராஶநிஸமாகாதை꞉-	வஜ்ஜிராயுதம், இடி இவைகளுடைய அடியினுலுண்டான	ஸமாகுலே	அடர்ந்தும்
பாவகை꞉	அக்கினிகளால்	விவிக்தே	பரிசுத்தமாயும்
உபஶோபிதே	பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டதாயும்	விமலே	நிர்மலமாயும்
க்ருதபுண்யை꞉	செய்திருக்கிற புண்ணியத்தை யுடையவர்களாயும்	விஶ்வே	பிரபஞ்சவியாபியாயுமிருக்கிற
ஸ்வர்க்கஜித்பி꞉	(அதனுல்) ஸ்வர்க்கலோகத்தை ஜயித்தவர்களாயுமிருக்கிற	விஶ்வாவஸுநிஷேவிதே—	
மஹாபாகை꞉	புண்ணியபுருஷர்களால்	விஶ்வாவஸு	விஶ்வாவஸு என்கிற கந்தர்வனுல்
அலங்க்ருதே	அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்	நிஷேவிதே	ஸஞ்சரிக்கப்பட்டும்
ஹவ்யம்	தேவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட ஹோமத்திரவியத்தை	தேவராஜகஜாக்ராந்தே-	திக்கஜங்களினுல் வியாபரிக்கப்பட்டதாயும்
அத்யர்த்தம்	மிகவும்	சந்த்ரஸூர்யபதே	சந்திரஸூரியாளுக்குமார்க்கமாயும்
வஹதா	வஹிக்கிற	ஶிவே	மங்களகரமாயும்
சித்ரபாநுநா	அக்கினிபகவானுல்	ஜீவலோகஸ்ய	மனுஷியலோகத்திற்கு
ஸேவிதே	அடையப்பட்டும்	விதானே	மேல்கட்டாயும்
க்ரஹநக்ஷத்ரசந்த்ரார்க்கதாராகணவிபூஷிதே—		விததே	விசாலமாயும்
க்ரஹ	நவக்கிரகங்களென்ன	ப்ரம்மநிர்மிதே	பிரமனுல் நிர்மாணிக்கப்பட்டதாயும்
நக்ஷத்ர	அச்வினீமுதலான நக்ஷத்திரங்களென்ன	வீரை꞉	வீரமுடையவர்களாயும்
சந்திரார்க்க	சந்திரஸூரியர்களென்ன	வரை꞉	சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிற
தாராகண	மற்றமுள்ள நக்ஷத்திரஸமூகங்களென்ன (இவைகளால்)	வித்யாதரகணை꞉	வித்யாதரஸமூகங்களினுல்
விபூஷிதே	நன்முயலங்கரிக்கப்பட்டும்	பஹுஶ꞉	வெகுவாக
மஹர்ஷிகணகந்தர்வநாகயக்ஷஸமாகுலே—		ஸேவிதே	அடையப்பட்ட
மஹர்ஷிகண	மஹரிஷிக்கூட்டங்களென்ன	வாயுமார்க்கே	ஆகாசத்தில்
		மாருதி꞉	ஹநுமான்
		கருத்மாநிவ	கருடன்போல்
		ஜகாம	எழுந்தருளினர்.

தா-ம்—கோடி இரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டு ஸூரியமண்டலம்போல் விளங்கும் அனேக விமானங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், வஜ்ஜிராயுதம் இடி இவைகளினுலுண்டாகிற மின்னல் ஜ்வாலைகளால் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டும், நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களால் வியாபரிக்கப்பட்டும், ஸூரியசந்திரர்களால் சோபிக்கப்பட்டும், மஹா புண்ணியங்களைச்செய்து ஸ்வர்க்காதிலோகங்களை ஜயித்த பெரியோர்களால் வஸிக்கப்பட்டும், மஹரிஷிகளாலும் யக்ஷநாககந்தர்வர்களாலும் விச்வாஸுப்பிரபிருதிகளாலும் திக்கஜங்களாலும் மஹாவீரர்களான வித்தியாதரர்களாலும் எப்பொழுதும் ஸேவிக்கப்பட்டும்; நிர்மலமானதாயும், மஹாபரிசுத்தமானதாயும், ஸூரியசந்திரர்கள் நடக்கிற வீதியாயும், நித்தியமங்களமானதாயும், பூலோகமாகிற ஸதஸுக்கு திவ்யாலங்கிருத விதானம்போல் விளங்குகிறதாயும் பிரம்மநிர்மாணமுமான ஆகாசமார்க்கத்தில் ஹநுமான் கருத்மான்போல் அதிவேகமாயெழுந்தருளினர்.

౧౭౨. ప్రదృశ్యమానస్సర్వత్రహనూమాన్ మారుతాత్మజః । పేజేంబరం నిరాలంబం లంబపక్ష ఇవాద్రిరాట్ ॥

௧௭௨. 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌪𑍇𑌜𑍇𑌽𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂𑌨𑌿𑌰𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌂𑌲𑌮𑍍𑌬𑌪𑌕𑍍𑌷𑌇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍॥

௧௭௨. ப்ரத்ருஶ்யமாநஸ்ஸர்வத்ரஹநூமாந்மாருதாத்மஜ꞉|
பேஜேம்பரம்நிராலம்பம்லம்பபக்ஷயிவாத்ரிராட்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வத்ர	நாலுபக்கங்களிலும்	அத்ரிராடிவ	பர்வதசிரேஷ்டமானதுபோல்
ப்ரத்ருஶ்யமாந꞉	பார்க்கப்படுகின்ற	நிராலம்பம்	பிடிப்பில்லாத
மாருதாத்மஜ꞉	வாயுகுமாரரான	அம்பரம்	ஆகாசத்தை
ஹநூமாந்	ஹநுமான்	பேஜே	அடைந்தார்.
லம்பபக்ஷ꞉	தொங்குகிற இரக்கைகளையுடைய		

தா-ம்—இந்தவிதம் திவ்யாலங்கிருதமாயும் மஹா பரிசுத்தமாயுமிருக்கிற ஆகாசத்தில், பரப்பிவிட்ட கைகளுடனும் நீட்டிவிட்ட கால்களுடனும் எழுந்தருளுகிற ஹநுமான் இரக்கைகளோடுகூடின ஒரு பெரிய பர்வதம்போல் விளங்கினர்.

౧౬౩. ప్లవమానంతుతందృష్ట్వాసింహికానామరాక్షసీ। మనసాచింతయామాసప్రవృద్ధాకామరూపిణీ॥

களகூ. 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂𑌤𑍁𑌤𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌂𑌹𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀।
𑌮𑌨𑌸𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀॥

களக. ப்லவமாநந்துதம்த்ருஷ்ட்வாஸிம்ஹிகாநாமராக்ஷஸீ।
மநஸாசிந்தயாமாஸப்ரவ்ருத்தாகாமரூபிணீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸிம்ஹிகாநாம	ஸிம்ஹிகையென்கிற	காமரூபிணீ	இச்சைக்கிசைந்த ரூபமுடையவளாகி
ராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸியானவள்	ப்ரவ்ருத்தா	பெருத்துயர்ந்து
ப்லவமாநந்து	தாண்டுகிற	மநஸா	மனதினால்
தம்	அந்தமாருதியை	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தாள்.
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து		

தா-ம்—கருத்மான்போ லதிவேகமா யாகாயத்திற்செல்லும் ஹநுமானைப்பார்த்த ஸிம்ஹிகையென்கிற ஒரு இராக்ஷஸியானவள் தனக்கிஷ்டமானரூபத்தைத்தரித்து மஹா ஸ்தூலசரீரத்துடன் ஆகாயத்தை யளாவி நின்றுகொண்டு பின்வருமாறு யோசித்தாள்.

౧౬౪. అద్యదీర్ఘస్యకాలస్యభవిష్యామ్యహమాశితా। ఇదంహిమేమహత్సత్వంచిరస్యవశమాగతమ్॥

౧౬౫. ఇతిసంచింత్యమనసాఛాయామస్యసమాక్షిపత్।

களசூ. 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌾𑌶𑌿𑌤𑌾।
𑌇𑌦𑌂𑌹𑌿𑌮𑍇𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌚𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌵𑌶𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍॥

களசூ. 𑌇𑌤𑌿𑌸𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑌸𑌾𑌛𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍍।

களச. அத்யதீர்க்கஸ்யகாலஸ்யபவிஷ்யாம்யஹமாஸிதா।
இதம்ஹிமேமஹத்ஸத்வம்சிரஸ்யவஸமாகதம்॥

களசூ. இதிஸஞ்சிந்த்யமநஸாசாயாமஸ்யஸமாக்ஷிபத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீர்க்கஸ்ய	நீண்ட	மே	என்னுடைய
காலஸ்ய	காலத்திற்கு	வஸம்	ஸ்வாதீனத்தை
அஹம்	நான்	ஆகதம்ஹி	அடைந்ததல்லவா
அத்ய	இப்பொழுது	இதி	என்று
ஆஸிதா	பக்ஷிக்கிறவளாக	மநஸா	மனதினால்
பவிஷ்யாமி	ஆவேன்	ஸஞ்சிந்த்ய	ஆலோசித்து
இதம்	இந்த	அஸ்ய	இந்தமாருதியினுடைய
மஹத்	பெரிதான	சாயாம்	நிழலை
ஸத்வம்	ஜந்து	ஸமாக்ஷிபத்	பிடித்திழுத்தாள்.
சிரஸ்ய	வெகுநாள்கழித்து		

தா-ம்—ஹநுமானுடைய பெருத்த திருமேனியைப்பார்த்து அந்த ஸிம்ஹிகையென்கிற இராக்ஷஸியானவள் மிகவும் ஸந்தோஷித்து, ஓகோ! நம்முடைய பாக்கியமே பாக்கியம். இப்படிப்பட்ட பிரம்மாண்டமான ஜந்துவை வெகுகாலம் கழித்தாவது அடையும்படியான புண்ணியம் செய்திருந்தோமே; நாம் இந்த வஸ்துவை அநேகநாள்வரையில் பசியுண்டாகாமல் திருப்தியாய்த் தின்றுகொண்டிருக்கலாம். நமக்குப் பசி சங்கைவிட்டது என்று நினைத்துக்கொண்டே அம்மாருதியினுடைய நிழலை இழுத்தாள்.

౧౬౫. ఛాయాయాంగృహ్యమాణాయాంచింతయామాసవానరః॥

களசு. 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃॥

களசு. சாயாயாம்க்ருஹ்யமாணயாம்சிந்தயாமாஸவாநர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சாயாயாம்	நிழலானது	வாநர:	ஹநுமான்
க்ருஹ்யமாணயாம் (ஸத்யாம்)	இழுக்கப்பட்டவளவில்	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்.

౧౬౬. సమాక్షిప్తోస్మిసహసాపంగూకృతపరాక్రమః। ప్రతిలోమేనవాతేనమహానౌరివసాగరే॥

களசுா. 𑌸𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌸𑌹𑌸𑌾𑌪𑌙𑍍𑌗𑍂𑌕𑍃𑌤𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑍇𑌨𑌵𑌾𑌤𑍇𑌨𑌮𑌹𑌾𑌨𑍌𑌰𑌿𑌵𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇।

களசு. ஸமாக்ஷிப்தோஸ்மிஸஹஸாபங்கூக்ருதபராக்ரமঃ।
ப்ரதிலோமேநவாதேநமஹாநௌரிவஸாகரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(அஹம்)	(நான்)	ப்ரதிலோமேந	எதிராகவீசப்பட்ட
ஸஹஸா	சீக்கிரமாக	வாதேந	காற்றினால்
பங்கூக்ருதபராக்ரமঃ=		மஹாநௌரிவ	பெரிய ஓடம்போல்
பங்கூக்ருத	அடக்கப்பட்ட	ஸமாக்ஷிப்தঃ	தடுக்கப்பட்டவனாக
பராக்ரமঃ	பராக்கிரமத்தையுடையவனாகி	அஸ்மி	ஆகிறேன்.
ஸாகரே	ஸமுத்திரத்தில்		

౧౭౭. తిర్యగూర్ధ్వమధశ్చైవవీక్షమాణస్తతఃకపిః । దదర్శసుమహత్సత్త్వముత్థితంలవణాంభసి॥

களஎ. 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌧𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑍁𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂𑌲𑌵𑌣𑌾𑌂𑌭𑌸𑌿॥

களஎ. திர்யகூர்த்வமதஶ்சைவவீக்ஷமாணஸ்ததঃகபিঃ।
ததர்ஶஸுமஹத்ஸத்வமுத்திதம்லவணாம்பஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததঃ	பிறகு	லவணாம்பஸி	உப்புஸமுத்திரத்தில்
கபிঃ	ஹநுமார்	உத்திதம்	மேலெழும்பின
திர்யக்	பக்கத்திலும்	ஸுமஹத்	மிகவும்பெரிதான
ஊர்த்வம்	மேலும்	ஸத்வம்	ஜந்துவை
அதஶ்சைவ	கீழும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
வீக்ஷமாணஸ்ஸந்	பார்த்தவராய்க்கொண்டு		

౧౭౮. తద్దృష్ట్వాచింతయామాసమారుతిర్వికృతాననమ్ । కపిరాజేనకథితంసత్త్వమద్భుతదర్శనమ్॥
౧౭౮½. ఛాయాగ్రాహిమహావీర్యంతదిదంనాత్రసంశయః।

களஅ. 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌚𑌿𑌂𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑌂।
𑌕𑌪𑌿𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂॥

களஅ½. 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃।

களஅ. தத்த்ருஷ்ட்வாசிந்தயாமாஸமாருதிர்விக்ருதாநநம்।
கபிராஜேநகதிதம்ஸத்வமத்புததர்ஶநம்॥

களஅ½. சாயாக்ராஹிமஹாவீர்யம்ததிதம்நாத்ரஸம்ஶயঃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதிঃ	ஹநுமான்	மஹாவீர்யம்	வெகுபராக்கிரமத்தையுடையதுமான
தத்	அந்த (ஜந்துவை)	தத்	அது
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	இதம்	இந்த
விக்ருதாநநம்	விகாரமான முகத்தையுடையதாயும்	ஸத்வம்	ஜந்துவே
கபிராஜேநகதிதம்=		அத்ர	இந்த (விஷயத்தில்)
கபிராஜேந	ஸுக்ரீவமஹாராஜாவினால்	ஸம்ஶயঃ	ஸந்தேஹமானது
கதிதம்	சொல்லப்பட்டதாயும்	ந	இல்லை
அத்புததர்ஶநம்	பார்வைக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கிறதாயும்	(இதி)	(என்று)
சாயாக்ராஹி	நிழலைப்பிடிக்கிறதாயும்	சிந்தயாமாஸ	எண்ணினார்.

౧౭౯. సతాంబుద్ధ్వార్థతత్త్వేనసింహికాంమతిమాన్కపిః॥ వ్యవర్ధతమహాకాయఃప్రావృషీవవలాహకః।

களகூ. 𑌸𑌤𑌾𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌸𑌿𑌂𑌹𑌿𑌕𑌾𑌂𑌮𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌷𑍀𑌵𑌵𑌲𑌾𑌹𑌕𑌃॥

களகூ. ஸதாம்புத்வார்த்ததத்வேநஸிம்ஹிகாம்மதிமாந்கபিঃ।
வ்யவர்த்ததமஹாகாயঃப்ராவ்ருஷீவவலாஹகঃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸঃ	அந்த	புத்வா	அறிந்து
மதிமாந்	புத்திமானான	ப்ராவ்ருஷீ	வர்ஷாகாலத்தில்
கபிঃ	ஹநுமான்	வலாஹகஇவ	மேகமானதுபோல்
தாம்	அந்த	மஹாகாயঃ	பெருத்ததேகமுடையவராக
ஸிம்ஹிகாம்	ஸிம்ஹிகையை	வ்யவர்த்தத	விருத்தியடைந்தார்.
அர்த்ததத்வேந	வாஸ்தவமாக		

(கஎரு-எசு-எஎ-எஅ-எகூ-ஸ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—நடுக்கடலில் அதிகம்பீரமாய்ச்செல்லும் ஓர் பெரிய கப்பல்போல் ஆகாசமார்க்கத்தில் நிர்விக்கினமாயும் வெகுவேகமாயுமெழுந்தருளுகிற ஹநுமான் தன்னுடைய வேகம் கொஞ்சம் தடைபடுவதைக்கண்டு நாலுபக்கங்களிலும் மேலுங்கீழுமாகப்பார்க்கையில், பாதாளபிலம்போல் வாயைத்திறந்துநிற்கிற அந்த கோரரூபியான இராக்ஷஸி அவர் கண்களுக்குப் புலப்பட்டாள். அவளைக்கண்டவுடன் அகோ ஆச்சரியம்! இதென்ன அத்புதமான ரூபம்! இதென்ன பராக்கிரமவிசேஷம்! என்னுடைய வேகம் இவளால் தடைபட்டதே. பூர்வத்தில் நம்முடைய ஸுக்ரீவமஹாராஜா ஆகாயத்திற்போகிறவர்களுடைய நிழலைப்பிடித்து பக்ஷிக்கிற ஒரு இராக்ஷஸியிருக்கிறாளென்று சொல்லியிருக்கிறாரே, அவள்தானிவள்; ஸம்சயமில்லையென்று நிச்சயித்து மஹாபுத்திசாலியான அம்மாருதி அவளை ஜயிக்கிறவிதத்தை யூகித்தறிந்து தன்னுடைய திவ்வியசரீரத்தை வர்ஷாகாலமேகம்போல் விர்த்திசெய்தார்.

౧౮౦. తస్యసా కాయముద్వీక్ష్య వర్ధమానం మహాకపేః॥

౧౮౧. వక్త్రం ప్రసారయామాస పాతాళాంతరసన్నిభమ్ । ఘనరాజీవ గర్జంతీ వానరం సమభిద్రవత్॥

கஅ௦. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑌾𑌕𑌾𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌂𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑍇𑌃॥

கஅக. 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌪𑌾𑌤𑌾𑌳𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍।
𑌘𑌨𑌰𑌾𑌜𑍀𑌵𑌗𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵𑌾𑌨𑌰𑌂𑌸𑌮𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍॥

கஅ௦. தஸ்யஸாகாயமுத்வீக்ஷயவர்த்தமானம்மஹாகபே:॥

கஅக. வக்த்ரம்ப்ரஸாரயாமாஸபாதாளாந்தரஸந்நிபம்।
கநராஜீவகர்ஜ்ஜந்திவாநரம்ஸமபித்ரவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அந்த	பாதாளாந்தரஸந்நிபம்	பாதாளலோகத்திற்கு ஸமானமாக
மஹாகபே:	ஹநுமானுடைய	ப்ரஸாரயாமாஸ	திறந்தாள்
வர்த்தமாநம்	விருத்தியடையானிருக்கிற	கநராஜீவ	மேகபங்க்திபோல்
காயம்	தேகத்தை	கர்ஜ்ஜந்தீ	கர்ஜ்ஜித்துக்கொண்டு
ஸா	அந்த (ஸிம்ஹிகையானவள்)	வாநரம்	மாருதியைக் (குறித்து)
உத்வீக்ஷ்ய	பார்த்து	ஸமபித்ரவத்	எதிரிலோடிவந்தாள்,
வக்த்ரம்	வாயை		

தா-ம்—அதிவிஸ்தாரமாகப் பெருத்துயர்ந்த அம்மாருதியின் திருமேனியைக்கண்ட ஸிம்ஹிகையானவள் பாதாளபிலம்போல் தன் வாயைத்திறந்து பிரளயகாலமேகம்போல் கர்ஜ்ஜித்துக்கொண்டு ஹநுமாரை விழுங்குவதற்காக அவர்மேல் பாய்ந்தாள்.

౧౮౨. స దదర్శ తతస్తస్యా వివృతం సుమహన్ముఖమ్ । కాయమాత్రం చ మేధావీ మర్మాణి చ మహాకపిః॥

கஅ௨. 𑌸𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂𑌸𑍁𑌮𑌹𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍।
𑌕𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂𑌚𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑍀𑌮𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿𑌚𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥

கஅ௨. ஸததர்ஸததஸ்தஸ்யாவிவ்ருதம்ஸுமஹந்முகம்।
காயமாத்ரஞ்சமேதாவீமர்மாணிசமஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மேதாவீ	புத்திவந்தராயும்	ஸுமஹத்	மிகவும்பெரியதுமான
மஹாகபி:	வானரஸிரேஷ்டருமான	முகம்	வாயையும்
ஸ:	அம்மாருதி	காயமாத்ரஞ்ச	தேஹப்பிரமாணத்தையும்
தத:	பின்பு	மர்மாணிச	மர்மஸ்தானங்களையும்
தஸ்யா:	அந்த ஸிம்ஹிகையினுடைய	ததர்ஸ	பார்த்தார்,
விவ்ருதம்	திறக்கப்பட்டதாயும்		

தா-ம்—மஹாபுத்திசாலியான ஹநுமார் தன்னை பக்ஷிக்கவந்த அந்த ஸிம்ஹிகையினுடைய வாயின் அளவையும், தேகத்தின் பிரமாணத்தையும், அவளுடைய மர்மஸ்தானங்களையும் அறிந்துகொண்டார்.

౧౮౩. స తస్యా వివృతే వక్త్రే వజ్రసంహననః కపిః । సంక్షిప్య ముహురాత్మానం నిష్పపాత మహాబలః॥

கஅ௩. 𑌸𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍇𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑌂𑌹𑌨𑌨𑌃𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌪𑌾𑌤𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃॥

கஅ௩. ஸதஸ்யாவிவ்ருதேவக்த்ரேவஜ்ரஸம்ஹநந:கபி:
ஸம்க்ஷிப்யமுஹுராத்மாநம்நிபபாதமஹாபல:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபலః	அதிகபலமுடையவராயும்	விவ்ருதே	திறக்கப்பட்ட
வஜ்ரஸம்ஹநந꞉ =		வக்த்ரே	வாயில்
வஜ்ர	வஜ்ரத்திற்கு (ஸமானமான)	ஆத்மாநம்	தன்னை
ஸம்ஹநநः	சரீரத்தையுடையவருமான	முஹு꞉	மிகவும்
ஸः	அந்த	ஸம்க்ஷிப்ய	அடக்கிக்கொண்டு
கபிः	ஹநுமான்	நிபபாத	விழுந்தார்.
தஸ்யாः	அந்தராக்ஷஸியினுடைய		

౧౮౪. ఆస్యే తస్యా నిమజ్జంతం దదృశుస్సిద్ధచారణాః । గ్రస్యమానం యథా చంద్రం పూర్ణం పర్వణి రాహుణా॥

கஅச. 𑌆𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌃।
𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌣𑌾॥

கஅச. ஆஸ்யேதஸ்யாநிமஜ்ஜந்தம்தத்ருஶுஸ்ஸித்தசாரணா꞉।
க்ரஸ்யமாநம்யதாசந்த்ரம்பூர்ணம்பர்வணிராஹுணா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸித்தசாரணா꞉	ஸித்தசாரணர்கள்	பர்வணி	பர்வகாலத்தில்
தஸ்யா꞉	அந்த இராக்ஷஸியினுடைய	க்ரஸ்யமாநம்	விழுங்கப்படுகிற
ஆஸ்யே	வாய்க்குள்	பூர்ணம்	பூர்ணமான
நிமஜ்ஜந்தம்	மூழ்கின (ஹநுமானை)	சந்த்ரம்யதா	சந்திரனைப்போல்
ராஹுணா	இராகுவினால்	தத்ருஶு꞉	பார்த்தார்கள்.

౧౮౫. తతస్తస్యా నఖైస్తీక్ష్ణైర్మర్మాణ్యుత్కృత్య వానరః । ఉత్పపాతాథ వేగేన మనస్సంపాతవిక్రమః॥

கஅரு. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌖𑍈𑌸𑍍𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍈𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌪𑌾𑌤𑌾𑌥 𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃॥

கஅரு. ததஸ்தஸ்யாநகைஸ்தீக்ஷ்ணைர்மர்மாண்யுத்க்ருத்யவாநர꞉।
உத்பபாதாதவேகேநமநஸ்ஸம்பாதவிக்ரம꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பின்பு	தீக்ஷ்ணை꞉	கூரான
மநஸ்ஸம்பாதவிக்ரம꞉	மனோவேகத்துக்குஸமானமான பராக்கிரமத்தையுடைய	நகை꞉	நகங்களால்
வாநர꞉	ஹநுமாரானவர்	உத்க்ருத்ய	பிளந்துகொண்டு
தஸ்யா꞉	அந்த இராக்ஷஸியினுடைய	வேகேந	வேகத்தோடே
மர்மாணி	மர்மஸ்தானங்களை	தத꞉	அந்தவாயிலிருந்து
		உத்பபாத	வெளிக்கிளம்பினார்.

(கஅஉ-அங-அச-அரு) தா-ம்—அதிபராக்கிரமசாலியும் வஜ்ரசரீரியுமான ஹநுமான் தன்னுடைய தேகத்தை மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாகச் சுருக்கிக்கொண்டு, ஸித்தசாரணாதிதேவர்கள் ஆகாயத்தினின்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், இராகுவின் வாயில்விழும் பூரணச்சந்திரன்போல் அந்த ஸிம்ஹிகையின் வாய்க்குள் நுழைந்து, பிறகு மஹாகூர்மையாயுள்ள தன்னுடைய நகங்களால் அவளுடைய மர்மஸ்தானங்களைப் பிளந்துகொண்டு அத்யுக்ரமான வேகத்துடன் வெளிக்கிளம்பிவிட்டார்.

౧౮౬. తాం తు దృష్ట్వా చ ధృత్యా చ దాక్షిణ్యేన నిపాత్య చ । స కపిప్రవరో వేగాద్వవృధే పునరాత్మవాన్॥

கஅசு. 𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌯 𑌚।
𑌸 𑌕𑌪𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍋 𑌵𑍇𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌵𑍃𑌧𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍॥

கஅசு. தாம்துத்ருஷ்ட்யாசத்ருத்யாசதாக்ஷிண்யேநநிபாத்யச।
ஸகபிப்ரவரோவேகாத்வவ்ருதேபுநராத்மவாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆத்மவாந்	மனோதைரியமுடையவரும்	தாக்ஷிண்யேநச	ஸாமர்த்தியத்தாலும்
கபிப்ரவர꞉	கபிசிரேஷ்டருமான	நிபாத்ய	தள்ளி
ஸ꞉	அம்மாருதி	வேகாத்	வேகத்தினாலே
தாம்து	அந்தஸிம்ஹிகையை	புந꞉	மறுபடியும்
த்ருஷ்ட்யாச	பார்வையாலும்	வவ்ருதே	விருத்தியடைந்தார்.
த்ருத்யாச	தைரியத்தாலும்		

தா-ம்—மஹா தீரரான அந்த ஹநுமான் கோரரூபியான ஸிம்ஹிகையைக் கண்டவுடன் மனம் சலிக்காமல் பூர்வக்கியான திருஷ்டியா லவளை இன்னாளென்றறிந்து அவளை ஜயிக்கிறவிதத்தை யூகித்து அதிஸாமர்த்தியமா யவளை ஸம்ஹரித்து பிறகு வேகமா யாகாயத்தி லெழுந்தருளினார்.

౧౮౬. హృతహృత్ సా హనుమతా పపాత విధురాంభసి।

கஅசு. ஹ்ருதஹ்ருத்ஸா ஹநுமதா பபாத விதுராம்பஸி।

கஅசு. ஹ்ருதஹ்ருத்ஸாஹநுமதாபபாதவிதுராம்பஸி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமதா	ஹநுமாரால்	விதுரா	பீடிக்கப்பட்டவளாக
ஹ்ருதஹ்ருத்	கிழிக்கப்பட்ட தேகத்தையுடைய	அம்பஸி	ஸமுத்திரத்தில்
ஸா	அந்த இராக்ஷஸியானவள்	பபாத	விழுந்தாள்.

தா-ம்—ஸர்வப்பிராணிகளுக்கும் வெகுகாலமாய் ஹிம்ஸைசெய்துவந்த அந்த மஹாபாபியான ஸிம்ஹிகையானவள் ஹநுமாரால் ஸம்ஹரிக்கப்பட்டு ஸமுத்திரத்தில் விழுந்தாள்.

౧౮౭. తాం హతాం వానరేణాశు పతితాం వీక్ష్య సింహికామ్। భూతాన్యాకాశచారీణి తమూచుః ప్లవగోత్తమమ్॥

கஅள. தாம் ஹதாம் வாநரேணாஶு பதிதாம் வீக்ஷ்ய ஸிம்ஹிகாம்॥
பூதாந்யாகாஶசாரீணி தமூசு: ப்லவகோத்தமம்॥

கஅள. தாம்ஹதாம்வாநரேணாசுபதிதாம்வீக்ஷ்யஸிம்ஹிகாம்॥
பூதாந்யாகாசசாரீணிதமூசுஃப்லவகோத்தமம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரேண	ஹநுமாரால்	வீக்ஷ்ய	பார்த்து
ஆசு	சீக்கிரமாக	ஆகாசசாரீணி	ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர்களான
ஹதாம்	ஸம்ஹரிக்கப்பட்ட	பூதாநி	பூதங்கள்
தாம்	அந்த	தம்	அந்த
ஸிம்ஹிகாம்	ஸிம்ஹிகையை	ப்லவகோத்தமம்	வானரோத்தமனைக் (குறித்து)
பதிதாம்	விழுந்தவளாக	ஊசு:	சொன்னார்கள்.

౧౮౮. భీమమద్య కృతం కర్మ మహత్సత్త్వం త్వయా హతమ్। సాధయార్థమభిప్రేతమరిష్టం ప్లవతాంవర॥

கஅஅ. பீமமத்ய க்ருதம் கர்ம மஹத்ஸத்த்வம் த்வயா ஹதம்।
ஸாதயார்த்தமபிப்ரேதமரிஷ்டம் ப்லவதாம்வர॥

கஅஅ. பீமமத்யக்ருதம்கர்மமஹத்ஸத்வம்த்வயாஹதம்॥
ஸாதயார்த்தமபிப்ரேதமரிஷ்டம்ப்லவதாம்வர।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்லவதாம்வர	தாண்டுவோர்க்குள் சிரேஷ்டரான ஹநுமாரே!	ஸத்வம்	ஜந்துவானது
		த்வயா	உம்மால்
அத்ய	இப்பொழுது	ஹதம்	ஸம்ஹரிக்கப்பட்டது
பீமம்	பயங்கரமான	அபிப்ரேதம்	கோரிக்கொண்ட
கர்ம	காரியமானது	அர்த்தம்	பிரயோஜனத்தை
க்ருதம்	செய்யப்பட்டது	அரிஷ்டம் (யதாததா)	மங்களகரமாயிருக்கும்படி
மஹத்	பெரிதான	ஸாதய	நிறைவேற்றும்.

౧౮౯. యస్య త్వేతాని చత్వారి వానరేంద్ర యథా తవ। ధృతిర్దృష్టిర్మతిర్దాక్ష్యం స కర్మసు న సీదతి॥

கஅகூ. யஸ்ய த்வேதாநி சத்வாரி வாநரேந்த்ர யதா தவ।
த்ருதிர்த்ருஷ்டிர்மதிர்தாக்ஷ்யம் ஸ கர்மஸு ந ஸீததி॥

கஅகூ. யஸ்யத்வேதாநிசத்வாரிவாநரேந்தரயதாதவ॥
த்ருதிர்த்ருஷ்டிர்மதிர்தாக்ஷ்யம்ஸகர்மஸுநஸீததி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரேந்தர	வானராளுக்கதிபதியான (ஹநுமாரே)	தாக்ஷ்யம்	ஸாமர்த்தியமும்
தவயதா	உமக்குபோல்	ஏதாநி	இதுகளான
யஸ்யது	எவனுக்காகுல்	சத்வாரி	நாலுகுணங்களும் (இருக்கின்றனவோ)
த்ருதி:	தைரியமும்	ஸ:	அவன்
த்ருஷ்டி:	ஸாதகவிஷயங்களில் ஸூக்ஷ்மவிசாரணையும்	கர்மஸு	காரியங்களில்
மதி:	புத்தியும்	நஸீததி	சிரமமடையான்.

(கஅள-அஅ-அகூ-ஸ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—பிரளயகாலத்திலுண்டாகும் *காளராத்திரிபோல் கறுத்து, காலகோடிவிஷம்போல் ஜ்வலித்து, பாதாளபிலம்போல் வாயை விஸ்தரித்து, பிரபஞ்சமுழுதும் நடுங்கும்படியாக கர்ஜ்ஜித்து ஹநுமாரை விழுங்குவதற்காக சீறிப்பாய்ந்த ஸிம்ஹிகையைக்கண்டவுடன், "ஏதேது

ஹநுமார் இனி தப்பிப்பிழைப்பதும்,ஸ்ரீராமகாரியம் நிறைவேறுவதும்,தேவதைகளுடைய ஸங்கல்பம்பூர்த்தியாவதும் கனவுதான்" என்று சங்கித்து வியஸனப்பட்ட கந்தர்வாதிதேவர்கள் ஒருக்ஷணகாலத்தில் ஸ்ரீராகவனுடைய அனுக்கிரகபலத்தால் அந்த ஸிம்ஹிகையின் குடலைக்கிழித்து நிபாதம்பண்ணி ஜயசீலனுய் விளங்கும் ஹநுமாரைப்பார்த்து ஆனந்தபரவசர்களாய்ப் பின்வருமாறு சொன்னுர்கள். ஹே வாநரேந்திர! இந்த மஹாஸமுத்திரத்தைத்தாண்டிவரும் உம்முடைய பராக்கிரமவிசேஷத்தைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டோம். நடுக்கடலில் திடீரென்று மேற்கிளம்பிய மைநாகத்தைக்கண்டு பயப்படாமல் அதற்கு உசிதமாய் ஸமாதானஞ்சொன்ன சாதுரியத்தைக்கண்டு களித்தோம். பிறகு கோரரூபத்துடன் வழியில் வந்துதடுத்த ஸுரஸையை யுக்தியால்வென்ற புத்திகூர்மையைக்கண்டு புகழ்ந்தோம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இப்பொழுது செய்யப்பட்ட இந்த ஸிம்ஹிகாஸம்ஹாரத்தில் உமதாண்மையைக்கண்டு மகிழ்ந்தோம். ஸர்வப்பிராணிகளையும் பிடித்து விர்த்திபடைந்த இந்த மஹாராக்ஷஸியின் குடலைக்கிழித்து அவள் பிராணனை வேருடன்பிடுங்கி யமனிடத்திற்சேத்து அவள் தேகத்தை ஸமுத்திரத்திலுள்ள மத்ஸ்யங்களுக்கிரையாகக்கொடுத்து பூபாரந்தீர்த்தீர். ஹே வாநராதிபதே! ஸ்ரீராமகாரியத்தை முடிக்கவல்ல தூதன் நீர்தான். ஏனெனில், ஒருகாரியத்தைத்தொடங்கினல் அதினின்று பின்வாங்காத தைரியமும், அதற்கு ஸாதகமான விஷயங்களில் ஸூக்ஷ்மவிசாரணையும், வஸ்துக்களுடைய நிஜஸ்வரூபமறியவல்ல புத்தியும், காரியத்தை முடிக்கும் ஸாமர்த்தியமும் வேண்டும். இந்த சதுர்விதகுணங்களையுமுடையவன் எவனே அவன் பிரவேசித்தகாரியத்தி லொருக்காலு மபஜயமடையான். இக்குணவிசேஷங்கள் உம்மிடத்தில் ஸம்பூர்ணமாய் விளங்குகின்றன. மேலும் இக்குணங்கள் நிறைந்து மஹாபலசாலியாய் வாழ்ந்துவந்த ஸிம்ஹிகையையும் ஸம்ஹரித்தீர். ஆகையால் நீர் எந்தகாரியத்தில் பிரவேசித்தபோதிலும் ஜயஸ்ரீயுடன் திரும்புவீர். ஹே பராக்கிரமசாலிந்! ஸீதாதேவி யிருப்பிடமறிந்து அவளை ஸ்ரீராமனேடு சேர்ப்பிக்கிற திவ்வியானந்த மஹோத்ஸவத்தைச்செய்து மூன்றுலோகத்திற்கும் ஸந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணும் என்று தேவதைகள் கொண்டாடினுர்கள்.

௧௮௯-வது சுலோகத்துக்கு இரண்டர்த்தம் சொல்லலாம். (௧) ஹநுமாரே! (மேலே குறித்திருக்கும்) சதுர்விதகுணங்களையும் உம்மைப்போலொருவன் உடைத்தாயிருப்பானேயாகு லவன்காரியத்தி லொருகாலு மபஜயமடையான். (௨) ஹநுமாரே! உம்மைப்போலவே காரியஸாதகங்களான சதுர்விதகுணங்களையும் இந்த ஸிம்ஹிகை உடைத்தாயிருந்தபோதிலும் உம்மாலவள் ஸம்ஹரிக்கப்பட்டாள். அவளை ஹநுமாரல்லது வேறொருவரும் ஸம்ஹரிக்கத் திறமல்லவென்றும், ஹநுமானுடைய பராக்கிரமம் மஹாவிசேஷமானதென்றும் புகழ்ந்தார்கள். "ஸ்வகர்மஸு" என்றும் பாடம். அப்பொழுது மேற்சொல்லிய நான்கு குணங்கள் எவனுக்கிருக்குமோ அவன் "தன் காரியங்களில்" வருத்தமடையானென்றர்த்தம்.

౧౯౦ సతైస్సంభావితః పూజ్యః ప్రతిపన్నప్రయోజనః । జగామాకాశమావిశ్య పన్నగాశనవత్కపిః॥

௧௯௦. 𑌸𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌃।
𑌜𑌗𑌾𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌶𑌨𑌵𑌤𑍍𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௧௯௦. ஸதைஸ்ஸம்பாவித:பூஜ்ய:ப்ரதிபந்நப்ரயோஜந:।।
ஜகாமாகாஶமாவிஶ்யபந்நகாஶநவத்கபி:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூஜ்ய:	பூஜிக்கத்தகுந்தவரான	ப்ரதிபந்ந	அடையப்பட்ட
ஸ:	அந்த	ப்ரயோஜந:	காரியத்தையுடையவராய்(கொண்டு)
கபி:	ஹநுமாரானவர்	ஆகாஶம்	ஆகாசத்தை
தை:	அந்த(ஸித்தசாரணுதி தேவர்களால்)	ஆவிஶ்ய	அடைந்து
ஸம்பாவித:	ஸம்மானிக்கப்பட்டவராய்	பந்நகாஶநவத்	கருத்மான்போல்
பிரதிபந்நப்ரயோஜந:=		ஜகாம	எழுந்தருளினுர்.

தா-ம்—ஸர்வலோகநாதனை ஸ்ரீரகுவீரனுக்கு திவ்விய கைங்கரியங்களைச்செய்து மஹாபூஜ்ஜியராய் விளங்கும் அந்த ஹநுமார் தேவர்களால் ஸம்மானிக்கப்பட்டு விக்கினங்கள் நிறைந்த அபாரமான ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி மறுபடியும் ஆகாயத்தில் வேகமாயெழுந்தருளினுர்.

౧౯౧. ప్రాప్తభూయిష్ఠపారస్తు సర్వతః ప్రతిలోకయన్ । యోజనానాం శతస్యాంతే వనరాజిం దదర్శ సః॥

௧௯௧. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌭𑍂𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌪𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍।
𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌨𑌰𑌾𑌜𑌿𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌸𑌃॥

௧௯௧. ப்ராப்தபூயிஷ்டபாரஸ்துஸர்வத:ப்ரதிலோகயந்।।
யோஜநாநாம்ஶதஸ்யாந்தேவநராஜிம்ததர்ஶஸ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸঃ	அந்த (ஹநுமாரானவர்)	பூயிஷ்ட	விஸ்தாரமான
யோஜநாநாம்	காதங்களுடைய	பாரঃ	அக்கரையுடையவராய்க் (கொண்டு)
ஶதஸ்ய	நூறினுடைய	ஸர்வதঃ	நாலுபக்கங்களிலும்
அந்தே	முடிவில்	ப்ரதிலோகயந்	பார்க்கிறவராய்
ப்ராப்தபூயிஷ்டபாரঃ=		வநராஜிம்	வநபங்க்திகளை
ப்ராப்த	அடையப்பட்ட	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—நூறுகாதம் அகலமுள்ள விஸ்தாரமான ஸமுத்திரத்தைத்தாண்டி அக்கரைசேர்ந்த ஹநுமார் நாலுபக்கங்களிலும் திவ்வியமான விருக்ஷவரிசைகளைக்கண்டார்.

౧౯౨. దదర్శచపతన్నేవవివిధద్రుమభూషితమ్ । ద్వీపంశాఖామృగశ్రేష్ఠోమలయోపవనానిచ॥

ககூஉ. 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌚𑌪𑌤𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌂𑌶𑌾𑌖𑌾𑌮𑍃𑌗𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌮𑌲𑌯𑍋𑌪𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚॥

ககூஉ. ததர்ஶசபதந்நேவவிவிதத்ருமபூஷிதம்॥
த்வீபம்ஶாகாம்ருகஶ்ரேஷ்டோமலயோபவநாநிச।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶாகாம்ருகஶ்ரேஷ்டঃ	வானரசிரேஷ்டரான ஹநுமார்	த்வீபம்	இலங்காத்வீபத்தையும்
பதந்நேவ	(ஆகாயத்திற்) போய்க்கொண்டே	மலயோபவநாநிச=	
விவிதத்ருமபூஷிதம்=		மலய	மலயமென்கிற பர்வதத்திலுள்ள
விவித	நானாவிதமான	உபவநாநிச	உத்யானவனங்களையும்
த்ரும	விருக்ஷங்களால்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
பூஷிதம்	அலங்கரிக்கப்பட்ட		

தா-ம்—ஹநுமார் ஆகாயத்திலெழுந்தருளுகையில், விசித்திரவர்ணமான துளிர்களும் புஷ்பங்களும் காய்களும் கனிகளும் நிறைந்து செழித்தோங்கிவளரும் அனேகவிருக்ஷங்களால் அலங்கரிக்கப்படடு ஸமுத்திரமத்தியில் அதிஸுந்தரமாய் விளங்கும் இலங்காத்வீபத்தையும் மலயபர்வதத்திலுள்ள அழகான உத்தியானவனங்களையுங்கண்டார்.

౧౯౩. సాగరంసాగరానూపంసాగరానూపజాన్ద్రుమాన్ । సాగరస్యచపత్నీనాంముఖాన్యపివిలోకయన్॥

౧౯౪. సమహామేఘసంకాశంసమీక్ష్యాత్మానమాత్మవాన్॥ । నిరుంధంతమివాకాశంచకారమతిమాన్మతిమ్॥

ககூரு. 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌨𑍂𑌪𑌂𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌨𑍂𑌪𑌜𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍।
𑌸𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯𑌚𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍॥

ககூச. 𑌸𑌮𑌹𑌾𑌮𑍇𑌘𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌂𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌨𑌿𑌰𑍁𑌂𑌧𑌂𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂𑌚𑌕𑌾𑌰𑌮𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌤𑌿𑌮𑍍॥

ககூரு. ஸாகரம்ஸாகராநூபம்ஸாகராநூபஜாந்த்ருமாந்।
ஸாகரஸ்யசபத்நீநாம்முகாந்யபிவிலோகயந்।

ககூச. ஸமஹாமேகஸங்காஶம்ஸமீக்ஷ்யாத்மாநமாத்மவாந்॥
நிருந்தந்தமிவாகாசம்சகாரமதிமாந்மதிம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆத்மவாந்	மனோதைரியமுடையவராயும்	முகாந்யபி	ஆரம்பஸ்தலங்களையும்
மதிமாந்	புத்திவானுயுமிருக்கிற	விலோகயந்	பார்த்துக்கொண்டு
ஸঃ	அம்மாருதி	மஹாமேகஸங்காஶம்	பெரியமலைக்கு ஸமானமாயும்
ஸாகரம்	ஸமுத்திரத்தையும்	ஆகாஶம்	ஆகாசத்தை
ஸாகராநூபம்	கடலுக்கருகாமையிலிருக்கிற சதப்பு பூமியையும்	நிருந்தந்தமிவ	தடுப்பவர்போலுமிருக்கிற
		ஆத்மாநம்	தன்னை
ஸாகராநூபஜாந்	அந்த சதப்புபூமியில் முளைத்திருக்கிற	ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
த்ருமாந்	விருக்ஷங்களையும்	மதிம்	(இனி செய்யவேண்டியதற்கு உசிதமான) யோசனையை
ஸாகரஸ்ய	ஸமுத்திரத்திற்கு		
பத்நீநாம்	பாரியைகளானநதிகளுடைய	சகார	செய்தார்.

தா-ப்—தான் தாண்டிவந்த மஹாஸமுத்திரத்தையும், அதற்கருகாமையிலுள்ள சதப்புநிலங்களையும், அவைகளில் முளைத்திருக்கும் விருக்ஷங்களையும், ஸமுத்திரத்தில்வந்து விழுகிற நதிகளையும், அவைகளின் உத்பத்திஸ்தானங்களையும் ஹநுமான் கண்டார். பிறகு தைரியத்திலும் புத்திஸூக்ஷ்மத்திலும் சிறந்த அந்த வாயுபுத்திரன் இனி நடத்தவேண்டிய காரியத்தை யநுஸந்தித்து மேகண்டலம்போல் விஸ்தரித்திருக்கிற தன்னுடைய சரீரத்தைப்பார்த்து பின்வருமாறு யோசித்தார்.

౧౯౫. కాయవృద్ధిం ప్రవేగం చ మమ దృష్ట్వైవ రాక్షసాః । మయి కౌతూహలం కుర్యురితి మేనే మహాకపిః ॥

ககூரு. [illegible]

[illegible]॥

ககூரு. காயவ்ருத்திம்ப்ரவேகஞ்சமமத்ருஷ்ட்வைவராக்ஷஸாஃ।
மயிகௌதூஹலம்குர்யுரிதிமேநேமஹாகபிஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகபிஃ	வானர சிரேஷ்டரான ஹநுமார்	மயி	என்னிடத்தில்
மம	என்னுடைய	கௌதூஹலம்	ஆச்சரியத்தை
காயவ்ருத்திம்	பெருத்தசரீரத்தையும்	குர்யுஃ	செய்வார்கள்
ப்ரவேகஞ்ச	அதிகவேகத்தையும்	இதி	என்று
ராக்ஷஸாஃ	இராக்ஷதர்கள்	மேநே	எண்ணினர்.
த்ருஷ்ட்வைவ	பார்த்தவுடனே		

౧౯౬. తతశ్శరీరం సంక్షిప్య తన్మహీధరసన్నిభమ్ । పునః ప్రకృతిమాపేదే వీతమోహ ఇవాత్మవాన్ ॥

ககூசு. [illegible]।
[illegible]॥

ககூசு. ததஸ்ஶரீரம் ஸம்க்ஷிப்யதந்மஹீதரஸந்நிபம்॥
புநஃப்ரக்ருதிமாபேதேவீதமோஹஇவாத்மவாந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	ஆத்மவாந்	ஆத்மக்கியானமுள்ள ஹநுமாரானவர்
மஹீதரஸந்நிபம்	மலைக்குஸமானமான	வீதமோஹஇவ	போக்கடித்த மயக்கத்தை யுடையவன்போல்
தந்	அந்த		
ஶரீரம்	தேஹத்தை	ப்ரக்ருதிம்	தன் ஸ்வரூபத்தை
ஸம்க்ஷிப்ய	சுருக்கிக்கொண்டு	ப்ரதிபேதே	அடைந்தார்.
புநஃ	மறுபடியும்		

౧౯౭. తద్రూపమతిసంక్షిప్య హనుమాన్ ప్రకృతౌ స్థితః । త్రీన్ క్రమానివ విక్రమ్య బలివీర్యహరో హరిః ॥

ககூஎ. [illegible]।
[illegible]॥

ககூஎ. தத்ரூபமதிஸம்க்ஷிப்யஹநுமாந்ப்ரக்ருதௌஸ்திதஃ॥
த்ரீந்க்ரமாநிவவிக்ரம்யபலிவீர்யஹரோஹரிஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	பலிவீர்யஹரஃ	பலிசக்கிரவர்த்தியினுடைய வீரியத்தை யபஹரித்தவரான
தத்ரூபம்	அந்தபெரியரூபத்தை		
அதிஸம்க்ஷிப்ய	மிகவும் சுருக்கி	ஹரிரிவ	ஸ்ரீமந்நாராயணன்போல
த்ரீந்	மூன்றுகளான	ப்ரக்ருதௌ	தன் ஸ்வரூபத்தில்
க்ரமாந்	திருவடிகளின்வைப்பால்	ஸ்திதஃ	இருந்தார்.
விக்ரம்ய	அளந்து		

(ககரு-கசு-கஎ-ஶ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—புத்தியில் பிரஹஸ்பதிக்கு ஸமானராகிய அந்த வாயுபுத்திரன், "மேருமந்தராதிகிரிகளுக்கு ஸமானமான ஆகிருதியோடும், கருத்மானுடைய வேகத்தோடும் இலங்காப்பிரவேசம்செய்தால் அங்குள்ள இராக்ஷதர்கள் என்னைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து என்னைச் சூழ்ந்துகொள்வார்கள். இது வீடுகளிலும் அரண்மனைகளிலும் தோட்டங்களிலும் அந்தப்புரங்களிலும் பிரவேசித்து ஸ்திரீகளின் கோஷ்டியிலும் நுழைந்து ஜானகியைத்தேடுவதற்கு விரோதமாகும். ஆகையாலிந்த ரூபத்தை மாற்றவேண்டு"மென்று தீர்மானித்து சித்தப்பிரமமடைந்த வொருவன் மயக்கம் நீங்கி ஸ்வபுத்தியையடைவதுபோல் ஸமுத்திரம் தாண்டுவதற்காக எடுத்த விச்வரூபத்தைவிட்டு தனக்குரியதான ஒரு ஸாமான்னிய வானரரூபத்தையடைந்தார். அல்லது மூன்றுலோகங்களை ஆக்கிரமித்து தன் ஜயத்வஜத்தை நாட்டி, நூறு அஶ்வமேதஞ்செய்து இந்திரபதவியை யடையவேண்டுமென்று பேராசைகொண்ட பலிசக்கிரவர்த்தியினிடத்தில் வாமனரூபராய்ச்சென்று மூன்றடி பூமிவேண்டுமென்று யாசித்து பிறகு பிரம்மாண்டவியாப்தமான விசுவரூபங்கொண்டு பூமியை ஓரடியாலும், ஆகாயத்தை மற்றோரடியாலுமளந்து மூன்றாவதடியால் பலிசக்கிரவர்த்தியைப் பாதாளத்தில் சேர்ப்பித்து மறுபடியும் வாமனரூபங்கொண்ட ஸ்ரீமந்நாராயணன்போல், ஹநுமார் விசுவரூபத்தால் மஹாஸமுத்திரந்தாண்டி அனந்தரம் ஸ்வபாவரூபமான வொரு சிறிய வானரரூபங்கொண்டார்.

விசேஷார்த்தம்—வீதமோஹஃ=வீத-போக்கடிக்கப்பட்டிருக்கிற, மோஹஃ-அஜ்ஞானத்தையுடைய, ஆத்மவாநிவ - ஸ்வஸ்வரூபத்தையுடையவன்போல் ஆனார்.

தா-ம்—பரப்பிரம்மத்தைவிட்டுப்பிரிந்து பிரக்ருதிஸம்பந்தத்தையடைந்து அக்ஞானத்தில் மூழ்கி வெகுநாள் கஷ்டப்பட்டு பிறகு ஸர்வேசுவரன் கிருபையால் கியாஞேதயமாய் பிரக்ருதிஸம்பந்தம் பற்றற நீங்கி பிரம்மானந்தத்தை யனுபவிக்கிற ஜீவன்போல் ஹநுமானனவர் விசுவரூபத்தைவிட்டு முன் ஸ்வரூபத்தையடைந்தார்.

౧౯౮. స చారునానావిధరూపధారీ పరం సమాసాద్య సముద్రతీరమ్। పరైరశక్యః ప్రతిపన్నరూపః సమీక్షితాత్మా సమవేక్షితార్థః॥

ககூஅ. 𑌸 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌰𑍂𑌪𑌧𑌾𑌰𑍀 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑌮𑍍।
𑌪𑌰𑍈𑌰𑌶𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃॥

ககூஅ. ஸசாருநாநாவிதரூபதாரீபரம்ஸமாஸாத்யஸமுத்ரதீரம்।
பரைரஶக்ய:ப்ரதிபந்நரூபஸ்ஸமீக்ஷிதாத்மாஸமவேக்ஷிதார்த்த:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சாரு	(அந்தந்த ஸமயத்துக்கு யோக்கியமாய்) அழகான	ஸமவேக்ஷிதாத்மா=	
நாநாவிதரூபதாரீ	பற்பலரூபத்தை தரிக்கிறவராயும்	ஸமவேக்ஷித	(தன்னால்) பார்க்கப்பட்ட
பரை:	(ஸிம்ஹிகைமுதலான) சத்ருக்களால்	ஆத்மா	ஸ்வசரீரத்தையுடையவராய்
அஶக்ய:	ஜயிக்கமுடியாதவராயுமிருக்கிற	ஸமவேக்ஷிதார்த்த:=	
ஸ:	அந்த (ஹநுமான்)	ஸமவேக்ஷித	நன்றுயாலோசிக்கப்பட்ட
பரம்	அக்கரையான	அர்த்த:	கியானத்தையுடையவராய்
ஸமுத்ரதீரம்	கடற்கரையை	ப்ரதிபந்நரூப:	ப்ராக்ருதத்துக்குரிய ரூபத்தையுடையவராக
ஸமாஸாத்ய	நன்றுயடைந்து	(பபூவ)	(ஆனர்.)

தா-ம்—ஸமஸ்ததேவர்களும் மஹரிஷிகளுங்கண்டாச்சரியப்படும்படியாய் ஸமயத்திற்கனுகுணமான திவ்வியரூபங்களைத்தரித்து சத்ருக்களை ஹதம்செய்து மஹாஸமுத்திரத்தைத்தாண்டி அக்கரைசேர்ந்த ஹநுமான், தன் ஸ்தூலசரீரத்தைப்பார்த்து தீர்க்காலோசனைசெய்து இந்த ரூபத்துடன் இலங்காப்பிரவேசம்செய்தால் மோசம் நேரிடும். ஸ்ரீராமகாரியம் நிறைவேறாது என்றறிந்து, ஒருவருக்கும் இலட்சியமில்லாத ஓர் சிறிய வானரராக விளங்கினர்.

౧౯౯. తతస్స లంబస్య గిరేస్సమృద్ధే విచిత్రకూటే నిపపాత కూటే। స కేతకోద్దాలకనారికేళే మహాభ్రకూటప్రతిమో మహాత్మా॥

ககூகூ. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌸𑍍𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑍇 𑌨𑌿𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌕𑍂𑌟𑍇।
𑌸 𑌕𑍇𑌤𑌕𑍋𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑌕𑌨𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇𑌲𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾॥

ககூகூ. ததஸ்ஸலம்பஸ்யகிரேஸ்ஸம்ருத்தேவிசித்ரகூடேநிபபாதகூடே।
ஸகேதகோத்தாலகநாளிகேரோமஹாத்ரிகூடப்ரதிமோமஹாத்மா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாத்ரிகூடப்ரதிம:	ஒருபெரியமலையின் சிகரத்துக்கு நிகராயும்	ஸம்ருத்தே	(அனேக புஷ்பக்கொடிகளால்) நிறைந்ததாயும்
மஹாத்மா	மஹாபராக்கிரமசாலியுமான	விசித்ரகூடே	பற்பல ஆச்சரியமான கொடிமுடிகளையுடையதாயும்
ஸ:	அந்த ஹநுமான்	ஸகேதகோத்தாலகநாளிகேரே	-தாழை, உத்தாலகம், தென்னமரம். இவைகளோடு கூடியதாயுமிருக்கிற
லம்பஸ்ய	தொங்குகிறதுபோலிருக்கிற (அல்லது) லம்பமென்று பெயருடைய	கூடே	சிகரத்தில்
கிரே:	மலையினுடைய	நிபபாத	இறங்கினர்.

தா-ம்—ஓர்பெரிய பர்வதத்தின் ஸ்வர்ணசிகரம்போல் பளபளக்கிற சரீரத்தோடும் உறுதியான பலத்தோடுங்கூடிய ஹநுமான், விசித்திரகொடிமுடிகளோடும் பலவிததாதுக்களோடும் நானுவிதபுஷ்பங்களோடும் பலவத்துக்களான விருக்ஷங்களோடும் நிறைந்து உன்னதமாய் விளங்குகிற த்ரிகூடகிரியின் உச்சிமேலிறங்கினர்.

౨౦౦. తతస్తు సంప్రాప్య సముద్రతీరం సమీక్ష్య లంకాం గిరివర్యమూర్ధ్ని। కపిస్తు తస్మిన్నిపపాత పర్వతే విధూయ రూపం వ్యథయన్మృగద్విజాన్॥

௨௦௦. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿।
𑌕𑌪𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌯𑌨𑍍𑌮𑍃𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍॥

௨௦௦. ததஸ்துஸம்ப்ராப்யஸமுத்ரதீரம்ஸமீக்ஷ்யலங்காம்கிரிவர்யமூர்த்நி।
கபிஸ்துதஸ்மிந்நிபபாதபர்வதேவிதூயரூபம்வ்யதயந்ம்ருகத்விஜாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஸ்து	பிற்பாடு	கிரியவர்யமூர்த்நி	பர்வதசிரேஷ்டமான த்ரிகூடபர்வதத்திணுச்சியிலிருக்கிற
கபிஸ்து	ஹநுமான்	லங்காம்	இலங்கையை
ஸமுத்ரதீரம்	ஸமுத்திரக்கரையை	ஸமீக்ஷ்ய	நன்றுகப்பார்த்து
ஸம்ப்ராப்ய	அடைந்து		

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரூபம்	முன்னிருந்த தன் ரூபத்தை	தஸ்மிந்	அந்த
விஹாய	விட்டு	பர்வதே	பர்வதத்தில்
ம்ருகத்விஜாந்	மிருகங்களையும் பக்ஷிகளையும்	நிபபாத	வந்திறங்கினர்.
வ்யதயந்	பயப்படும்படி செய்துகொண்டு		

தா-ம்—மஹாஸமுத்திரந்தாண்டி ஜயசீலரா யக்கரைசேர்ந்த ஹநுமான், அத்யுன்னதமாயும் வெகு விஸ்தாரமாயும் ஸ்வர்ணசிகரியாயும் திவ்யரத்னங்கள் நிறைந்ததாயும் மஹாவிருக்ஷங்கள் சூழ்ந்ததாயும் ஸ்படிகமயமான நீரோடைகளோடும் விசித்திரவர்ணபுஷ்பங்களோடும் நாநாவிதபக்ஷிமிருகங்களோடுங்கூடி அத்புதமாய் விளங்கும் த்ரிகூடபர்வதத்தினுடைய ஓர்கொடிமுடியின்மீது நவரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டு கோடிஸூரியப்பிரகாசத்தைக்கக்குகின்ற ஓர் சிரஸாபரணம்போல், மணிமண்டபப்பிரஸாதகோபுரங்களோடும், ஸ்வர்ணவிமானங்களோடும், மகரதோரணங்களோடும், ஜயத்வஜங்களோடும் ஜாஜ்வல்யமாய் பிரகாசிக்கிற இலங்காநகரத்தை, நம்முடைய தாயார் வாஸம்பண்ணுமிட மிதுதானோவென் றுற்றுப் பார்ப்பவர்போல் நன்றாகக்கடாக்ஷித்து, பிறகு இராக்ஷதர் கண்களுக்குத் தோற்றாமலிருக்கும்படி தன் ரூபத்தைமாற்றி மிருகபக்ஷிகளை யதட்டிக்கொண்டு, அந்த பர்வதத்தினுச்சியில் வந்திறங்கினர்.

౨౦౧. స సాగరం దానవపన్నగాయుతం బలేన విక్రమ్య మహోర్మిమాలినమ్। నిపత్య తీరే చ మహోదధేస్తదా దదర్శ లంకామమరావతీమివ॥

௨௦௧. 𑌸 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌹𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌮𑍍।
𑌨𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌚 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑍇𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌮𑌮𑌰𑌾𑌵𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵॥

௨௦௧. ஸஸாகரம்தாநவபந்நகாயுதம்பலேநவிக்ரம்யமஹோர்மிமாலிநம்।
நிபத்யதீரேசமஹோததேஸ்ததாததர்ஸலங்காமமராவதீமிவ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த ஹநுமான்	மஹோததே:	மஹாஸமுத்திரத்தினுடைய
தாநவபந்நகாயுதம்	தானவர்களோடும் பன்னகர்களோடும் கூடிக்கொண்டிருக்கிறதாயும்	தீரே ச	கரையிலும்
		நிபத்ய	இழிந்து
மஹோர்மிமாலிநம்=		ததா	அப்பொழுது
மஹோர்மி	பெரிய அலைகளுடைய	லங்காம்	இலங்காநகரத்தை
மாலிநம்	வரிசைகளையுடையதாயுமிருக்கிற	அமராவதீமிவ	அமராவதியென்கிற இந்திரநகரத்தைப்போல்
ஸாகரம்	ஸமுத்திரத்தை		
பலேந	(தன்) பலத்தினால்	ததர்ஸ	பார்த்தார்.
விக்ரம்ய	தாண்டி		

தா-ம்—இந்தவிதம் ஜாம்பவான் அங்கதன்முதலான வானராதிபதிகளால் ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்டு இலங்காகமனநிச்சிதராய் மஹேந்திரபர்வதத்திலிருந்து பர்வதாகார அலைகளோடு அதிபயங்கரமாய் விளங்கும் மஹாஸமுத்திரந்தாண்டி ஸிம்ஹிகாதிசத்ருக்களை ஜயித்து, பந்நகாதிதேவர்களா லனுக்கிரகம்பண்ணப்பட்டு அக்கரைசேர்ந்த ஹநுமான், த்ரைலோக்யாதிபதியான மஹேந்திரனுக்கு இராஜதானியாய் ஸமஸ்த ஐசுவரியங்களும் ஸகலவிதபோகங்களும் நிறைந்து ஸ்வர்ணமயமாய் விளங்கும் அமராவதிநகரம்போல் த்ரைலோக்கிய கண்டகனான இராவணனுக்கு இராஜதானியாய் ஸமுத்திரமத்தியில் த்ரிகூடபர்வதத்தினுச்சியில் ஸ்வர்ணக்கோட்டை நவரத்னவிமானங்களோடு அத்யாச்சரியமாய் பிரகாசிக்கும் இலங்காநகரத்தைக்கண்டார்.

ஸம்மோரஞ்ஜிநீ நாமத்திராவிடவியாக்கியான ஸஹிதமான

ஸுந்தரகாண்டத்தில்

முதல்ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ஸர்க்கம்.

౧. స సాగరమనాధృష్యమతిక్రమ్య మహాబలః। త్రికూటశిఖరే లంకాం స్థితాం స్వస్థో దదర్శ హ॥

௧. 𑌸 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑌨𑌾𑌧𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍂𑌟𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹॥

௧. ஸஸாகரமநாத்ருஷ்யமதிக்ரம்யமஹாபல:।
த்ரிகூடஸிகரேலங்காம்ஸ்திதாம்ஸ்வஸ்தோததர்ஸஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அப்படிப்பட்ட	ஸ்வஸ்தஃ	ஸௌக்யமாக
மஹாபலஃ	வெகு பலமுடைய (ஹநுமான்)	த்ரிகூடஸிகரே	திரிகூடபர்வதத்தின் ஸிகரத்தில்
அநாத்ருஷ்யம்	ஒருவராலும் தாண்டமுடியாத	ஸ்திதாம்	இருக்கிற
ஸாகரம்	ஸமுத்திரத்தை	லங்காம்	இலங்கையை
அதிக்ரம்ய	தாண்டி	ததர்ஸஹ	பார்த்தார்.

தா-ம்—புத்தியிலும் கல்வியிலும் பலத்திலும் தைரியத்திலும் ஜகத்பிரஸித்தமான கீர்த்தியுடையவராய் ஸ்ரீராமனுடைய ஆக்யாரூபமான முத்திரைமோதிரத்தைப்பெற்று அந்த பரிபூர்ணனுடைய திவ்விய கடாக்ஷத்தால் மஹாதேஜஸ்வியாய் விளங்கும் அந்த ஹநுமான், அங்கதன் முதலான வானரஸிரேஷ்டாள் கண்டு பயந்த பெருங்கடலை அனாயாஸமாய்த்தாண்டி அக்கரைசேர்ந்து, "இந்த மஹாஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுகிற கஷ்டம் நீங்கிவிட்டது. இனி லங்காப்பிரவேசம்செய்து பிராட்டியைக்கண்டு ஸேவிப்பது அஸாத்தியமன்று" என்று நினைத்து கவலையற்ற மனதையுடைவராய் த்ரிகூடபர்வதத்தினுச்சியில் ஓர்காஞ்சனபிம்பம் போல் பிரகாசிக்கும் இலங்காநகரத்தைக்கண்டார்.

౨. తతః పాదపముక్తేన పుష్పవర్షేణ వీర్యవాన్ । అభివృష్టః స్థిత స్తత్ర బభౌ పుష్పమయో యథా ॥

உ. തതഃ പാദപമുക്തേന പുഷ്പവർഷേണ വീര്യവാൻ।
അഭിവൃഷ്ടഃ സ്ഥിതസ്തത്ര ബഭൗ പുഷ്പമയോ യഥാ।

உ. ததஃபாதபமுக்தேநபுஷ்பவர்ஷேணவீர்யவாந்
அபிவ்ருஷ்டஸ்திதஸ்தத்ரபபௌபுஷ்பமயோயதா||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	தத்ர	அந்த திரிகூடபர்வதத்தில்
பாதபமுக்தேந	மரங்களிலிருந்து திர்ந்த	ஸ்திதஃ	இருந்து(கொண்டு)
புஷ்பவர்ஷேண	புஷ்பவர்ஷத்தினுல்	புஷ்பமயோயதா	புஷ்பத்தினுல் செய்யப்பட்ட ஓர் வானரர்போல்
அபிவ்ருஷ்டஃ	தேகமெல்லாம் சூழப்பட்டிருக்கிற		
வீர்யவாந்	பராக்கிரமசாலியான (ஹநுமான்)	பபௌ	பிரகாசித்தார்.

தா-—பக்ஷிமிருகங்களை வெருட்டிக்கொண்டு விருக்ஷங்களை முறித்துக்கொண்டு கீழிறங்கின ஹநுமான், த்ரிகூடபர்வதத்தில் கொஞ்சம் தங்குகையில், விருக்ஷங்களினின்றுதிர்ந்தபுஷ்பங்களால் மூடப்பட்டு, யுத்தகளத்தில் புஷ்பவர்ஷம் வர்ஷிக்கப்பெற்ற ஜயவீரன்போல் மிகவும் அழகாக விளங்கினர்.

౩. యోజనానాం శతం శ్రీమాం స్తీర్త్వా ప్యుత్తమవిక్రమః । అనిశ్శ్వసన్ కపి స్తత్ర న గ్లాని మధిగచ్ఛతి ॥

௩. യോജനാനാം ശതം ശ്രീമാംസ്തീർത്വാപ്യുത്തമവിക്രമഃ।
അനിഃശ്വസൻ കപിസ്തത്ര ന ഗ്ലാനിമധിഗച്ഛതി॥

௩. யோஜநாநாம்ஸதம்ஸ்ரீமாம்ஸ்தீர்த்வாப்யுத்தமவிக்ரமஃ|
அநிஸ்வஸங்கபிஸ்தத்ரநக்லாநிமதிகச்சதி||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிஃ	ஹநுமான்	ஸ்ரீமாந்	காந்தியுடையவராய்
யோஜநாநாம்	காதங்களுடைய	உத்தமவிக்ரமஃ	உத்தமமான பராக்கிரமத்தையுடையவராகி
ஸதம்	நூறை	தத்ர	அவ்விடத்தில்
தீர்த்வாபி	தாண்டியும்	க்லாநிம்	ஸிரமத்தை
அநிஸ்வஸந்(ஸந்)	பெருமூச்சுவிடாதவராய்க்கொண்டு	நாதிகச்சதி	அடையவில்லை.

தா-ம்—நூறுயோசனை யகலமுள்ள மஹாஸமுத்திரத்தை க்ஷணகாலத்தில் தாண்டின ஹநுமான், பெருமூச்சு வேர்வைமுதலிய ஸிரமவிகாரங்களையடையாமல், ஒருமரத்திலிருந்து வேறொருமரத்தைத்தாவியவர் போல் ஆயாஸரஹிதராய், ஜயஸ்ரீஸஹிதராய், த்ரைலோக்யபிரஸித்தமான உத்தமவிக்கிரமராய் த்ரிகூடகிரியில் விளங்கினர்.

౪. శతా న్యహం యోజనానాం క్రమేయం సుబహూ న్యపి । కిం పున స్సాగర స్యాన్తం సంఖ్యాతం శతయోజనమ్ ॥

௪. ശതാന്യഹം യോജനാനാം ക്രമേയം സുബഹൂന്യപി।
കിം പുനസ്സാഗരസ്യാന്തം സംഖ്യാതം ശതയോജനം॥

௪. ஸதாந்யஹம்யோஜநாநாம்க்ரமேயம்ஸுபஹூந்யபி|
கிம்புநஸ்ஸாகரஸ்யாந்தம்ஸங்க்யாதம்ஸதயோஜநம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்	ஶதயோஜநம்	நூறுகாதமென்று
யோஜநாநாம்	காதங்களுடைய	ஸங்க்யாதம்	கணக்கிடப்பட்ட
ஸுபஹூநி	அனேகமாயிருக்கிற	ஸாகரஸ்ய	ஸமுத்திரத்தினுடைய
ஶதாந்யபி	நூறுகளையும்	அந்தம்	கரையை
க்ரமேயம்	தாண்டுவேன்	கிம்புந:	தாண்டியடையக்கேட்கவேண்டுமோ

தா-ம்—அனேகநூறுகாத அகலத்தைத் தாண்டவல்ல எனக்கு ஒரு நூறுகாத அகலமுள்ள இந்த ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுவது கஷ்டமாகுமோவென் றக்கரைசேர்ந்து ஸந்தோஷித்த ஹநுமான் எண்ணினார்.

౫. స తు వీర్యవతాం శ్రేష్ఠః ప్లవతామపి చోత్తమః। జగామ వేగవాన్ లంకాం లంఘయిత్వా మహోదధిమ్॥

௫. 𑌸 𑌤𑍁 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌵𑍇𑌗𑌵𑌾𑌂𑌲𑍍𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌘𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑌿𑌮𑍍॥

௫. ஸதுவீர்யவதாம் ஶ்ரேஷ்ட:ப்லவதாமபிசோத்தம:।
ஜகாமவேகவாம்லங்காம்லங்கயித்வாமஹோததிம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவதாம்	வீரர்களுக்குள்ளே	ஸது	அம்மாருதியானவர்
ஶ்ரேஷ்ட:	சிறந்தவராயும்	மஹோததிம்	மஹாஸமுத்திரத்தை
ப்லவதாமபிச	தாண்டுவோர்களுக்குள்ளும்	லங்கயித்வா	தாண்டி
உத்தம:	மேலானவராயும்	லங்காம்	இலங்கையை
வேகவாந்	வேகத்தையுடையவராயுமிருக்கிற	ஜகாம	அடைந்தார்.

தா-ம்—யுத்தவீரர்களுக்குள் அதிசூரர். ஸமுத்திரம்முதலியவைகளைத் தாண்டுவோர்களுக்குள் மிக சிரேஷ்டர். வேகவான்களுக்குள் அதிதுல்யர். இப்பேர்ப்பட்ட பராக்கிரமசாலியான ஹநுமான் ஸமுத்திரந் தாண்டி இலங்கையைச்சேர்ந்தார்.

౬. శాద్వలాని చ నీలాని గంధవంతి వనాని చ। గండవంతి చ మధ్యేన జగామ నగవంతి చ॥

௬. 𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚।
𑌗𑌣𑍍𑌡𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌨𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚॥

௬. ஶாத்வலாநிசநீலாநி கந்தவந்திவநாநிச।
கண்டவந்திசமத்யேநஜகாமநகவந்திச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நீலாநி	கறுப்பாயிருக்கிற	வநாநி	வனங்களை
சாத்வலாநி	புற்களையுடையனவாயும்	(பஶ்யந்ஸந்)	(பார்த்துக்கொண்டு)
கந்தவந்தி	பரிமளமுடையனவாயும்	மத்யேந	மத்தியிலுள்ளவழியால்
கண்டவந்தி	பெருங்கற்களையுடையனவாயும்	ஜகாம	போனார்.
நகவந்தி	விருக்ஷங்களையுடையனவாயுமிருக்கிற		

தா-ம்—கறுத்த பசும்புற்களையும் பரிமளபுஷ்பங்களையும் திவ்விய விருக்ஷங்களையும் பெரிய கற்களையுமுடைய அம்மலையிலுள்ளவனங்களைக் கடாக்ஷித்து நேத்திரானந்தத்தை யனுபவித்துக்கொண்டு அவ்வனங்களின் மத்தியில் சென்றார்.

౭. శైలాంశ్చ తరుసంఛన్నాన్ వనరాజీశ్చ పుష్పితాః। అభిచక్రామ తేజస్వీ హనూమాన్ ప్లవగర్షభః॥

௭. 𑌶𑍈𑌲𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑍁𑌸𑌂𑌛𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌨𑌰𑌾𑌜𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌅𑌭𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃॥

௭. ஶைலாம்ஶ்சதருஸம்சந்நாந்வநராஜீஶ்சபுஷ்பிதா:।
அபிசக்ராமதேஜஸ்வீஹநூமாந்ப்லவகர்ஷப:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேஜஸ்வீ	மஹாதேஜோவானும்	ஶைலாம்ஶ்ச	கொடிமுடிகளிலும்
ப்லவகர்ஷப:	வானரசிரேஷ்டராயுமிருக்கிற	புஷ்பிதா:	புஷ்பித்திருக்கிற
ஹநூமாந்	ஹநுமானானவர்	வநராஜீஶ்ச	வநபங்க்திகளிலும்
தருஸம்சந்நாந்	விருக்ஷங்களால் மூடப்பட்ட	அபிசக்ராம	ஸஞ்சரித்தார்.

தா-ம்—மஹா தேஜஸ்வியான ஹநுமான் விருக்ஷங்களடர்ந்து புஷ்பவாஸனை நிறைந்து மிகவுமழகாய்ப் பிரகாசிக்கும் வனமத்தியில் மலைப்பிரதேசங்களில் அதி யுல்லாஸமாய் ஸஞ்சரித்தார்.

౮. స తస్మిన్నచలే తిష్ఠన్ వనాన్యుపవనాని చ। స నగాగ్రే చ తాం లంకాం దదర్శ పవనాత్మజః॥

அ. 𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌚𑌲𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚।
𑌸 𑌨𑌗𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌤𑌾𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥

அ. ஸதஸ்மிந்நசலேதிஷ்டந்வநாந்யுபவநாநிச।
ஸநகாக்ரேசதாம்லங்காம்ததர்ஶபவநாத்மஜ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த	உபவநாநிச	உத்யானவனங்களையும்
பவநாத்மஜ:	வாயுபுத்திரரானவர்	ஸ:	அந்த
தஸ்மிந்	அந்த	நகாக்ரே	த்ரிகூடசிகரத்தின்மேலிருக்கிற
அசலே	பர்வதத்தின்மீது	தாம்	அப்படி. (பிரஸித்தமான)
திஷ்டந்	நின்றுகொண்டு	லங்காம்ச	இலங்கையையும்
வநாநி	வனங்களையும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

(க) தாம்லங்காம் - பூர்வத்தில் மஹேந்திரனுடைய ஆக்ஞையின்மீது விசுவகர்மாவினால் அதிஸாமர்த்தியமாய் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டு மாலி - ஸுமாலி - மால்யவான் முதலிய இராக்ஷதர்களால் ஆளப்பட்டு, பிறகு குபேரசெல்வமாயிருந்து இப்பொழுது இராவணராஜதானியாயிருக்கிற அப்படிப்பட்ட விநோதசரித்திரத்தோடுகூடிய இலங்கையை, அல்லது (உ) சத்ருக்களணுகாத ஸமுத்திரமத்தியில் ஆகாயத்தையளாவுகிற பர்வதத்தின்மீது செல்வத்திற்கும் போகத்திற்கும் குறைவில்லாததாய் பிரம்மாதிதேவர்களுடைய மனதையும் வாட்டவல்ல ஸுந்தரவடிவோடுகூடிய அப்படிப்பட்ட இலங்கையை, அல்லது (௩)இராவணனுடைய கொடுமைக்குப்பயந்து தேவர்கள் பணிவிடைசெய்ய ஸூரியசந்திரர்கள் வழிவிட்டொதுங்கி பிரகாசிக்க, தன்பிதாவான வாயுபகவானும் மந்தமாருதம்வீசி குப்பை தூசு ஒன்றுமில்லாமல் சுத்தம்செய்ய, அப்படிப்பட்ட கிருத்தியங்களோடுகூடின இலங்கையைப்பார்த்தார்.

தா·ம்—அந்த வாயுபுத்திரரான ஹநுமான் த்ரிகூடபர்வதத்தில் நின்றுகொண்டு நானாவிதவனங்களையும் அம்மலையினுச்சியிலுள்ள அந்த ஜகத் பிரஸித்தமான இலங்கையையுங்கண்டார்.

விசேஷார்த்தம்—தாம்லங்காம் - பிரம்மாதிதேவர்கள்முதல் மஹரிஷிஸஹிதமான கிரிமிகீடாதிபரியந்தமுள்ள ஸர்வப்பிராணிகளையும் எம்பெருமானுடைய திருவடிகளில் சேர்த்து உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணுகிற புருஷாகாரபூதையான பிராட்டியானவள் பாபகிருத்தியத்தால் மஹாபதிதாளாய்விட்ட இராக்ஷஸர்களை உஜ்ஜீவிக்கச்செய்யு நிமித்தம் தன்னுடைய பரமக்ருபையால் ஸீதாரூபமாய் இப்பொழுதுவந்து வாஸம்பண்ணுகிற அப்படிப்பட்ட இலங்கையைக்கண்டார்.

౯. సరలాన్ కర్ణికారాంశ్చ ఖర్జూరాంశ్చ సుపుష్పితాన్। ప్రియాలాన్ ముచులిందాంశ్చ కుటజాన్ కేతకానపి॥
౧౦. ప్రియంగూన్ గంధపూర్ణాంశ్చ నీపాన్ సప్తచ్ఛదాంస్తథా। అసనాన్ కోవిదారాంశ్చ కరవీరాంశ్చ పుష్పితాన్॥
౧౧. పుష్పభారనిబద్ధాంశ్చ తథా ముకులితానపి। పాదపాన్ విహగాకీర్ణాన్ పవనాధూతమస్తకాన్॥
౧౨. హంసకారండవాకీర్ణా వాపీః పద్మోత్పలాయుతాః। ఆక్రీడాన్ వివిధాన్ రమ్యాన్ వివిధాంశ్చ జలాశయాన్॥
౧౩. సంతతాన్ వివిధైర్వృక్షైః సర్వర్తుఫలపుష్పితైః। ఉద్యానాని చ రమ్యాణి దదర్శ కపికుంజరః॥

௯. 𑌸𑌰𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌖𑌰𑍍𑌜𑍂𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌚𑍁𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌟𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍇𑌤𑌕𑌾𑌨𑌪𑌿॥

௧௦. 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌙𑍍𑌗𑍂𑌨𑍍 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍀𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌅𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑌵𑍀𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍॥

௧௧. 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌭𑌾𑌰𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌲𑌿𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿।
𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌹𑌗𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌵𑌨𑌾𑌧𑍂𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍॥

௧௨. 𑌹𑌂𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌪𑍀𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃।
𑌆𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑌾𑌨𑍍॥

௧௩. 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌫𑌲𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌃॥

௯. ஸரளாந்கர்ணிகாராம்ஶ்சகர்ஜூராம்ஶ்சஸுபுஷ்பிதாந்।
ப்ரியாளாந்முசுளிந்தாம்ஶ்சகுடஜாந்கேதகாநபி॥

௧௦. ப்ரியங்கூந்கந்தபூர்ணாம்ஶ்சநீபாந்ஸப்தச்சதாநபி।
அஸநாந்கோவிதாராம்ஶ்சகரவீராம்ஶ்சபுஷ்பிதாந்॥

௧௧. புஷ்பபாரநிபத்தாம்ஶ்சததாமுகுளிதாநபி।
பாதபாந்விஹகாகீர்ணாந்பவநாதூதமஸ்தகாந்॥

௧௨. ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணவாபீ:பத்மோத்பலாயுதா:।
ஆக்ரீடாந்விவிதாந்ரம்யாந்விவிதாம்ஶ்சஜலாஶயாந்॥

௧௩. ஸந்ததாந்விவிதைர்வ்ருக்ஷைஸ்ஸர்வர்த்துபலபுஷ்பிதை:।
உத்யாநாநிசரம்யாணிததர்ஶகபிகுஞ்ஜர:॥

பதம்.	உரை.
ஸுபுஷ்பிதாந்	நன்ருய் புஷ்பித்திருக்கிற
ஸாளாந்	சிவதையென்ன
கர்ணிகாராம்ஶ்ச	கோங்குவிருக்ஷங்களென்ன
கர்ஜூராம்ஶ்ச	கர்ஜூரவிருக்ஷங்களென்ன
ப்ரியாளாந்	முரளமென்ன
முசுலிந்தாம்ஶ்ச	எலுமிச்சையென்ன
குடஜாந்	மலைமல்லிகையென்ன
கேதகாநபி	தாழையென்ன
ப்ரியங்கூந்	ப்ருயங்குவென்ன
கந்தபூர்ணாந்	பரிமளம் நிறைந்த
நீபாம்ஶ்ச	கடம்பைவிருக்ஷமென்ன
ததா	அப்படியே
ஸப்தச்சதாநபி	எழிலைப்பாலையென்ன
அஸநாந்	மருதையென்ன
கோவிதாராம்ஶ்ச	மலைஆத்தியென்ன
கரவீராம்ஶ்ச	அலரியென்ன
புஷ்பபாரநிபத்தாம்ஶ்ச	புஷ்பபாரத்தால் வளைந்தும்
ததா	அப்படியே
முகுளிதாநபி	மொக்குகளையுடையதாயும்
விஹகாகீர்ணாந்—	
விஹக	பக்ஷிகளால்
ஆகீர்ணாந்	நிறைந்தும்
பவநாதூதமஸ்தகாந்—	
பவந	காற்றினால்

பதம்.	உரை.
ஆதூத	அசைக்கப்படுகிற
மஸ்தகாந்	நுனிகளையுடைத்தாயிருக்கிறவுமான
பாதபாந்	விருக்ஷங்களையும்
ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணா:—	
ஹம்ஸ	அன்னங்களென்ன
காரண்டவ	நீர்காக்கைகளென்ன (இவைகளால்)
ஆகீர்ணா:	வியாபிக்கப்பட்டும்
பத்மோத்பலாயுதா:	தாமரை கருநெய்தற் புஷ்பங்களோடு [கூடின
வாபீ:	நடபாவிகளையும்
விவிதாந்	நாநாவிதமாயும்
ரம்யாந்	மனோஹரங்களாயுமிருக்கிற
ஆக்ரீடாந்	க்ரீடாஸ்தானங்களையும்
விவிதாந்	பற்பல
ஜலாஶயாந்	மடுக்கள் குளங்களையும்
ஸர்வர்துபலபுஷ்பிதை:	ஷட்ருதுக்களிலும் புஷ்பங்களோடும் பழங்களோடும் கூடிக்கொண்டி [ருக்கிற
விவிதை:	நாநாவிதங்களான
வ்ருக்ஷை:	மரங்களினால்
ஸந்ததாந்	வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிற இடங்களையு [ம்
ரம்யாணி	அழகான
உத்யாநாநி ச	ஶ்ருங்காரவனங்களையும்
கபிகுஞ்ஜர:	ஹநுமான்
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்.—த்ரிகூடபர்வதத்தில் வனமத்தியில் ஸஞ்சரிக்கிற ஹநுமாரானவர் பின்வரும் விநோதகாக்ஷிகளைக்கண்டார். மெலிந்து நீண்டு துவண்டு இலைகளாலும் துளிர்களாலும் புஷ்பங்களாலும் நிறைந்து அந்த பாரம் தாங்கமாட்டாமல் மேகத்தை மின்னல் சுற்றிக்கொள்வதுபோல் மஹாவிருக்ஷங்களைச் சுற்றிக்கொண்டு வளர்கிற அனேக கொடிவர்க்கங்களைக்கண்டார். தழைத்துப்பெருத்து ஓங்கிவளர்ந்து புஷ்பபாரத்தால் வளைந்து பக்ஷிக்கூட்டங்களால் நிறைந்து ஸூரியோஷ்ணத்தால் வாடினவர்களைத் தங்களிடத்தி லழைப்பனபோல் காற்றினலசைக்கப்பட்ட நுனிகளையுடையனவாய் விசித்திரவர்ண பரிமளபுஷ்பங்களோடும் மாதுரியமான பலவர்க்கங்களோடுங்கூடினவையாய் குளிர்ந்த நிழலைத் தருகின்றவையாய் வெகு அழகாய் விளங்குகிற கர்ஜூராதி விருக்ஷகோடிகளைக்கண்டார். ஆம்பலல்லி கருநெய்தற்றாமரைமுதலிய புஷ்பங்கள் விகஸித்து, ஸ்த்ரீஜாதிகளோடுகூடிக் கொஞ்சிவிளையாடுகிற ஹம்ஸாதிபக்ஷிகளால் நிறைந்து, பரிசுத்தமாயும் ஸ்படிகம்போல் நிர்மலமாயும் தேவாமிருதம்போல் ருசியாயுமுள்ள அதிரமணீயமான ஜலத்தால் நிறைந்த அனேக வாபீகூபதடாகங்களையுங்கண்டார். மணிமண்டபங்களடர்ந்து படிகட்டுகள்சூழ்ந்து திவ்யதீர்த்தத்தால் பூரிக்கப்பட்டு அதிமனோஹரமாய் விளங்கும் அனேக ஜலக்ரீடாஸ்தானங்களையுங்கண்டார். ஷட்ருதுக்களிலும் புஷ்பங்களோடும் கனிகளோடும் ஸம்பூர்ணமாய் விளங்குகிற பலவிதவிருக்ஷங்களால் நிறைந்து பஞ்சேந்திரியங்களுக்கு ஸகலவிதபோகங்களையும் கொடுக்கிற அனேக ஶ்ருங்காரவனங்களையுங்கண்டார்.

౧౪. సమాసాద్యచలక్ష్మీవాన్ లంకాంరావణపాలితామ్। పరిఖాభిస్సపద్మాభిస్సోత్పలాభిరలంకృతామ్॥
౧౫. సీతాపహరణార్థేనరావణేనసురక్షితామ్। సమంతాద్విచరద్భిశ్చరాక్షసైరుగ్రధన్విభిః॥
౧౬. కాంచనేనావృతాంరమ్యాంప్రాకారేణమహాపురీమ్। గృహైశ్చగ్రహసంకాశైశ్శారదాంబుదసన్నిభైః॥
౧౭. పాండురాభిఃప్రతోళీభిరుచ్చాభిరభిసంవృతామ్। అట్టాలకశతాకీర్ణాంపతాకాధ్వజమాలినీమ్॥
౧౮. తోరణైఃకాంచనైర్దివ్యైర్లతాపంక్తివిచిత్రితైః। దదర్శహనుమాన్ లంకాందివిదేవపురీమివ॥

൧൪. സമാസാദ്യചലക്ഷ്മീവാൻലങ്കാംരാവണപാലിതാം।
പരിഖാഭിസ്സപദ്മാഭിസ്സോത്പലാഭിരലങ്കൃതാം॥

൧൫. സീതാപഹരണാർത്ഥേനരാവണേനസുരക്ഷിതാം।
സമന്താദ്വിചരദ്ഭിശ്ചരാക്ഷസൈരുഗ്രധന്വിഭിഃ॥

௧௬. [illegible]
[illegible]॥

௧௭. [illegible]
[illegible]॥

௧௮. [illegible]
[illegible]॥

௧௪. ஸமாஸாத்யசலக்ஷ்மீவாக்லங்காம்ராவணபாலிதாம்।
பரிகாபிஸ்ஸபத்மாபிஸ்ஸோத்பலாபிரலங்க்ருதாம்॥

௧௫. ஸீதாபஹாரணார்த்தேநராவணேநஸுரக்ஷிதாம்।
ஸமந்தாத்விசரத்பிஶ்சராக்ஷஸைருக்ரதந்விபி:॥

௧௬. காஞ்சநேநாவ்ருதாம்ரம்யாம்ப்ராகாரேணமஹாபுரீம்।
க்ருஹைஶ்சக்ருஹஸங்காஶைஶ்ஶாரதாம்புதஸந்நிபை:॥

௧௭. பாண்டுராபி:ப்ரதோளீபிருச்சாபிரபிஸம்வ்ருதாம்।
அட்டாலகஶதாகீர்ணாம்பதாகாத்வஜமாலிநீம்

௧௮. தோரணை:காஞ்சநைர்த்திவ்யைர்லதாபங்க்திவிசித்ரிதை:।
தததர்ஶஹநுமாக்லங்காம்திவிதேவபுரீமிவ॥

பதம்.	உரை.
லக்ஷ்மிவாந்	(ஜயலக்ஷ்மீசோபிதமான) காந்தியுடைய
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்
ராவணபாலிதாம்	இராவணனாலாளப்பட்டும்
ஸபத்மாபி:	தாமரைப்புஷ்பங்களோடுகூடியும்
ஸோத்பலாபி:	கருநெய்தல் புஷ்பங்களோடுங்கூடியிருக்கிற
பரிகாபி:	அகழ்களினால்
அலங்க்ருதாம்	(சுற்றி) அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற
லங்காம்	இலங்கையின் (ஸமீபத்தை)
ஸமாஸாத்யச	அடைந்தும்
ஸீதாபஹாரணார்த்தேந=	
ஸீதா	பிராட்டியை
அபஹாரணார்த்தேந (அல்லது)	அபஹரித்ததைப் பிரயோஜநமாகவுடைய
ஸீதாபஹாரணார்த்தேந	ஸீதையைக்கொண்டுவந்துவிட்டபடியால்
ராவணேந	இராவணனாலும்
ஸமந்தாத்	நாலுபக்கத்திலும்
விசரத்பி:	ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற
உக்ரதந்விபி:	குரூரமான வில்லையுடைய
ராக்ஷஸைஶ்ச	இராக்ஷஸர்களாலும்
ஸுரக்ஷிதாம்	நன்றாக ரக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிறவும்
காஞ்சநேந	ஸ்வர்ணமயமான
ப்ராகாரேண	மதில்களாலும்
ஶாரதாம்புதஸந்நிபை:	சரத்காலமேகத்திற்குச்சமானமாயும்
க்ருஹஸங்காஶை:	நவக்கிரகங்களுக்கு ஸத்ருசமாயுமிருக்கிற
க்ருஹைஶ்ச	வீடுகளாலும்
ஆவ்ருதைஶ்ச	சூழப்பட்டும்
பாண்டுராபி:	வெளுத்திருக்கிறவும்
உச்சாபி:	நீண்டிருக்கிறவுமான

பதம்.	உரை.
ப்ரதோளீபி:	வீதிகளாலும்
காஞ்சநை:	பொன்மயமாயிருக்கிறவும்
திவ்யை:	சிறந்ததாயுமிருக்கிறவும்
லதாபங்க்திவிசித்ரிதை:	கொடிகளின் வரிசைபோல் விசித்திரமாயிருக்கிற
தோரணை:	தோரணங்களாலும் (அல்லது கோட்டைவாசல்களினாலும்)
அபிஸம்வ்ருதாம்	சூழப்பட்டிருக்கிறவும்
அட்டாலகஶதாகீர்ணாம்=	
அட்டாலக	பீரங்கிவைக்கத் தகுதியான இடங்களுடைய
ஶத	அநேகங்களால்
ஆகீர்ணாம்	வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறவும்
பதாகாத்வஜமாலிநீம்=	
பதாக	(பற்பல கொடிகள்போலெழுதி விசித்திரமாயிருக்கிற) ஜண்டாக்களென்ன
த்வஜ	(மீன்முதலைமுதலான ஜந்துக்களுடைய ஆகாரம்போலெழுதப்பட்ட) த்வஜங்களென்ன ஆகிய இவ்விரண்டுகளுடைய
மாலிநீம்	வரிசைகளையுடையதாயும்
ரம்யாம்	வெகு அழகாயுமிருக்கிற
லங்காம்	இலங்கையென்று பேர்பூண்ட
மஹாபுரீம்	பெரியபட்டணத்தை
திவி	ஸ்வர்க்கலோகத்திலுள்ள
தேவபுரீமிவ	அமராவதியைப்போல்
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

ராவணேநஸுரக்ஷிதாம் = இராவணனால் நன்றாய்ப் பாதுகாக்கப்பட்ட (இலங்கையை) அதாவது (க) ஆசிரமத்திலொருவருமில்லாதகாலத்தில் வஞ்சித்து ஸீதையைத் தானபகரித்து ஒளித்தபடியாலும், பூர்வத்தில் அகம்பனும் மாரீசனும் இராகவனுடைய பராக்கிரமவிசேஷங்களைப் பலவாறாக ஸ்துதிபண்ணக் கேட்டிருக்கிறானைகயால் ஒருக்காலவர் வந்துவிடுவாரோவென்கிற வியாகூலத்தினாலும் இலங்கையைப் பத்திரப்படுத்தினான். அல்லது (உ) மஹா உத்கிருஷ்டமான ஸௌந்தரவடிவோடுகூடிய ஜானகியின் லாவண்யத்தைக் கண்டு மோகித்து வேறு யாராவது அவளை யபகரிப்பார்களோவென்கிற பயத்தினால் இலங்கையை நன்றாக இரக்ஷித்தான். அல்லது (ங) த்ரைலோக்யநாதனையும், புருஷர்களும் கண்டு மோகிக்கும்படியான திவ்யமங்களவிக்கிரகனையுமிருக்கிற ஸ்ரீராமனுடைய சரணங்களைத்தவிர வேறொரு புருஷனைக் கண்ணெடுத்துப்பாராமல் பதிவிருதாதர்மத்தை ரக்ஷிப்பவளான ஸீதை, பர்த்ருவிரஹத்தாலும் ஸ்ரீராமனிடத்தில் ஸ்நேகவிசேஷத்தா

லும் தன் கஷ்டத்தை ஸகியாமலொருவேளை பிராணத்தியாகம் பண்ணிவிடுவளோவென்கிற ஸம்சயத்தால் அவளைச்சுற்றி தகுந்த காவல்கள் வைத்து இலங்கையையும் நன்ருகக்கார்த்தான். அப்பேர்ப்பட்ட இலங்கையை ஹநுமான் கண்டார்.

தா-ம்—ஜயஸ்ரீயோடுகூடி அதிதேஜஸ்வியாய் விளங்கும் ஹநுமான், தாமரை கருநெய்தல் முதலிய புஷ்பங்கள் நிறைந்து பாதாளத்தையளாவுகிற பயங்கரமான ஆழத்தோடுகூடிய அகிழ்களாலும், பொன்மயமாயும், ஆகாயத்தையளாவுகிறதாயும், பீரங்கிகள் வைப்பதற்கு விஸ்தாரமான பிரதேசங்களுள்ளதாயுமிருக்கிற பிராகாரத்தாலும் சூழப்பட்டு, சரத்காலமேகம்போல் வெளுத்து கிரகங்களுடைய பாளபள்ளியத்தை வகித்துப் பிரகாசிக்கிற அனேக வீடுகளோடுகூடிய நீண்ட தெருக்களால் நிறைந்து, பொன்மயமாயும விசித்திரமாயும் விளங்குகிற தோரணங்களாலும், இராவணனுடைய பிரதாபத்தை ஸ்வர்க்கலோகத்திற்குச் சொல்வனபோல் ஆகாயத்திலசைந்தாடுகிற மகாத்வஜங்களாலு மலங்கரிக்கப்பட்டு, ஸீதாபஹரணத்தைச்செய்த தன்னிஷ்டத்திற்கு என்னவிரோதம வந்துவிடுமோவென்கிற சஞ்சலசித்தத்தோடுகூடிய இராவணனுடைய ஆஜ்ஞையால் அஹோராத்திரம் பிடித்த விற்களோடும் உருவின கத்திகளோடும் நாலுபக்கங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கிற அனேககோடி இராக்ஷஸபடாக்களால் கார்க்கப்பட்டு, ஸ்வர்க்கலோகபுரிபோல் அத்யத்புதமாய் விளங்கும் அந்த இலங்காநகரத்தைக்கண்டார்.

விசேஷார்த்தம்—ராவணேநஸுரக்ஷிதாம்-மஹாபராதியான தான் எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை நேராக ஆஸ்ரயித்தால் அவர் ஸ்வதந்த்ரராகையால் தன்னைத் திருவுள்ளம்பற்றுவரோ பற்றமாட்டாரோவென்று ஸம்சயித்து, சேதநோஜ்ஜீவனத்திற்கு புருஷாகாரபூதையான பிராட்டியை அர்ச்சித்து அவள்மூலமாய் க்ருதார்த்தனுகலாமென்றெண்ணி இராவணனனவன் ஸீதையைக்கொண்டுவந்து சோகமில்லாத அசோகவனத்தில் பரிசுத்தஸ்தலத்தில் வைத்து உபசரித்து ஸுகமாக ரக்ஷித்துவந்த இலங்கையைக்கண்டார்.

௧௯. గిరిమూర్ధ్ని స్థితాం లంకాం పాండురైర్భవనైశ్శుభైః దదర్శ సకపిశ్రేష్ఠః పురమాకాశగం యథా॥

௧௯. 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂𑌲𑌂𑌕𑌾𑌂𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌭𑌵𑌨𑍈𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑍈𑌃।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑌕𑌪𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌗𑌂𑌯𑌥𑌾॥

௧௯. கிரிமூர்த்நிஸ்திதாம்லங்காம்பாண்டுரைர்ப்பவனைஶ்ஶுபைः।
ததர்ஶஸகபிஶ்ரேஷ்டःபுரமாகாஶகம்யதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸः	அந்த	ஶுபைः	மங்களகரமாயிருக்கிறவுமான
கபிஶ்ரேஷ்டः	ஹநுமான்	பவனைः	மாளிகைகளால்
கிரிமூர்த்நி	பர்வதத்தினுச்சியில்	ஆகாஶகம்	ஆகாயத்தையடைகிற
ஸ்திதாம்	இருக்கிற	புரம்யதா	பட்டணம்போல்
லங்காம்	இலங்கையை	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
பாண்டுரைः	வெளுப்பாயிருக்கிறவும்		

தா-ம்—ஹநுமான் வெகு தாவள்ளியமாயும், மங்களகரமாயுமுள்ள அனேக வீடுகளோடுகூடி த்ரிகூடபர்வதத்தினுச்சியில் விளங்கும் இலங்கையை ஆகாயத்தைக்குறித்து எழும்பிச்செல்லும் ஓர்நகரம்போல் கண்டார்.

௨௦. పాలితాం రాక్షసేంద్రేణ నిర్మితాం విశ్వకర్మణా ప్లవమానామివాకాశే దదర్శ హనుమాన్ పురీమ్॥

௨௦. 𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾।
𑌪𑍍𑌲𑌵𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍॥

௨௦. பாலிதாம்ராக்ஷஸேந்த்ரேணநிர்மிதாம்விஶ்வகர்மணா।
ப்லவமாநாமிவாகாஶேததர்ஶஹநுமாந்புரீம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேந்த்ரேண	இராக்ஷஸப்பிரபுவான இராவணனால்	ப்லவமாநாமிவ	அந்தரத்தில் நீந்துகிறதுபோலிருக்கிற
பாலிதாம்	பரிபாலிக்கப்பட்டும்	புரீம்	இலங்காபுரியை
விஶ்வகர்மணா	விஶ்வகர்மாவினால்	ஹநுமாந்	ஹநுமாநானவர்
நிர்மிதாம்	ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
ஆகாஶே	ஆகாசத்தில்		

தா-ம்—விசுவகர்மாவென்கிற தேவதச்சனால் நிர்மாணிக்கப்பட்டு இராவணனால் பரிபாலிக்கப்பட்டுமிருக்கிற அந்த இலங்கையை நிராதாரமாய் ஆகாயத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருப்பதுபோல் ஹநுமான் கண்டார்.

௨௧. వప్రప్రాకారజఘనాం విపులాంబునవాంబరాం। శతఘ్నీశూలకేశాంతామట్టాలకవతంసకామ్॥

௨௨. మనసేవకృతాం లంకాం నిర్మితాం విశ్వకర్మణా।

௨௧. 𑌵𑌪𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌜𑌘𑌨𑌾𑌂𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌨𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌮𑍍।
𑌶𑌤𑌘𑍍𑌨𑍀𑌶𑍂𑌲𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌟𑍍𑌟𑌾𑌲𑌕𑌵𑌤𑌂𑌸𑌕𑌾𑌮𑍍॥
௨௧௨. 𑌮𑌨𑌸𑍇𑌵𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾।

௨௧. வப்ரப்ராகாரஜகநாம்விபுலாம்புகவாம்பராம்।
ஶதக்நீஶூலகேஶாந்தாமட்டாலகவதம்ஸகாம்॥
௨௧௨. மநஸேவக்ருதாம்லங்காம்நிர்மிதாம்விஶ்வகர்மணா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வப்ரப்ராகாரஜகநாம்	- கோட்டையின் மதில்சுவரைச்சேர்ந்துள்ள திண்ணைகளாகிற கடிபச்சாத்பாகத்தையுடையதாயும்		பட்டிருக்கிற மேடைகளாகிற கர்ணாபரங்களையுடையதாயும்.
விபுலாம்புகவாம்பராம்	- விஸ்தாரமாயிருக்கிற அகழ்நீராகிற வஸ்திரத்தையுடையதாயும்	மநஸேவ க்ருதாமிவ (ஸ்திதாம்)	மனதினலேயே செய்யப்பட்டதுபோலிருக்கிறதாயும்
ஶதக்நீஶூலகேஶாந்தாம்	-பீரங்கிசூலங்களாகிறதலைமயிரையுடையதாயும்	விஶ்வகர்மணா நிர்மிதாம்	விஶ்வகர்மாவினல் நிர்மாணிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
அட்டாலகவதம்ஸகாம்	- கோட்டைச்சுவரின்மேல் ஏற்படுத்தப்	லங்காம் (ததர்ஶ)	இலங்கையை (பார்த்தார்.)

தா-ம்—இந்த ஶ்லோகத்தில் இலங்காபுரியை ஓர் ஸ்திரீக்கு உபமானமிட்டு வர்ணிக்கிறார். ப்ராகாரத்தைச்சேர்ந்த திண்ணைகளே அந்த ஸ்திரீயின் கடிபச்சாத்பாகம், விஸ்தாரமான அகழின் நீரே வஸ்திரம், கோட்டைச்சுவர்மேல் வைக்கப்பட்டு கறுப்பாய் விளங்கும் பீரங்கி சூலங்களே கேசம், கோட்டைச்சுவரின் மேல் பீரங்கிமுதலானதுகள் வைப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் மேடைகளே கர்ணாபரணம்; இப்படியாக ஓர் ஸ்திரீபோல் விளங்குகிறதாயும், கேவலம் மனதினல் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதுபோலதிவிசித்திரமானதாயும், விசுவகர்மாவினல் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற இலங்கையைக்கண்டார்.

౨౨. ద్వారముత్తరమాసాద్య చింతయామాస వానరః॥

௨௨. 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃॥

௨௨. த்வாரமுத்தரமாஸாத்யசிந்தயாமாஸவாநர:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநர:	ஹநுமாரானவர்	ஆஸாத்ய	அடைந்து
உத்தரம்	வடக்கான	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்.
த்வாரம்	கோட்டைவாசலை		

தா-ம்—ஹநுமார் இலங்கைக்கோட்டையின் வடக்குவாசலையடைந்து அதன் விஸ்தீர்ணத்தையும், உள்ளே பிரவேசிக்க அஸாத்தியமாயிருப்பதையுங்கண்டு, எந்த துவாரத்தால் பிரவேசித்தால் அந்த பரதேவதையான ஸீதையைக்காணலாமென்று யோசித்தார். அல்லது எந்த துவாரமுகமாய் பிரவேசித்தால் ஒருவராலுங் காணப்படாமல் ஸுகமாய்ப் போகலாமென்று யோசித்தார்.

౨౩. కైలాసశిఖరప్రఖ్యామాలిఖంతీమివాంబరమ్। డీయమానామివాకాశముచ్ఛ్రితైర్భవనోత్తమైః॥
౨౪. సంపూర్ణాం రాక్షసైర్ఘోరైర్నాగైర్భోగవతీమివ। అచింత్యాం సుకృతాం స్పష్టాం కుబేరాధ్యుషితాం పురా॥
౨౫. దంష్ట్రిభిర్బహుభిః శూరైః శూలపట్టిసపాణిభిః। రక్షితాం రాక్షసైర్ఘోరైర్గుహామాశీవిషైరివ॥
౨౬. తస్యాశ్చ మహతీం గుప్తిం సాగరం చ నిరీక్ష్య సః। రావణం చ రిపుం ఘోరం చింతయామాస వానరః॥

௨௩. 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌶𑌿𑌖𑌰𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌲𑌿𑌖𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑍍।
𑌡𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌵𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃॥

௨௪. 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌰𑍍𑌘𑍋𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌗𑍈𑌰𑍍𑌭𑍋𑌗𑌵𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵।
𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂𑌪𑍁𑌰𑌾॥

௨௫. 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌃𑌶𑍂𑌰𑍈𑌃𑌶𑍂𑌲𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌸𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌰𑍍𑌘𑍋𑌰𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌹𑌾𑌮𑌾𑌶𑍀𑌵𑌿𑌷𑍈𑌰𑌿𑌵॥

௨௬. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂𑌚𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌃।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂𑌚𑌰𑌿𑌪𑍁𑌂𑌘𑍋𑌰𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃॥

௨௩. கைலாஸஶிகரப்ரக்யாமாலிகந்திமிவாம்பரம்।
டீயமாநாமிவாகாஶமுச்ச்ரிதைர்பவநோத்தமை:॥
௨௪. ஸம்பூர்ணாம்ராக்ஷஸைர்கோரைர்நாகைர்போகவதிமிவ।
அசிந்த்யாம்ஸுக்ருதாம்ஸ்பஷ்டாம்குபேராத்யுஷிதாம்புரா॥

உடு. தம்ஷ்ட்ரிபிர்ப்பஹுபிஶ்ஶூரைஶ்ஶூலபட்டஸபாணிபிஃ।
ரக்ஷிதாம்ராக்ஷஸைர்க்கோரைர்குஹாமாஶீவிஷைரிவ॥

உசு. தஸ்யாஶ்சமஹதீம்குப்திம்ஸாகரஞ்சநிரீக்ஷ்யஸஃ।
ராவணஞ்சரிபும்கோரம்சிந்தயாமாஸவாநரஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கைலாஸசிகரப்ரக்யாம்	கைலாயசிகரம்போல் பிரஸித்தமாயும்	ஶூலபட்டஸபாணிபிஃ	சூலம் பட்டயம் முதலிய ஆயுதங்களைக் கையிலேந்திய
அம்பரம்	ஆகாசத்தை	ஶூரைஃ	பராக்கிரமசாலிகளான
ஆலிகந்திமிவ	உறைவதுபோலிருக்கிறவும்	ராக்ஷஸைஃ	இராக்ஷதர்களால்
உச்ச்ரிதைஃ	உன்னதங்களான	கோரைஃ	பயங்கரமான
பவநோத்தமைஃ	கிரஹசிரேஷ்டங்களால்	ஆஶீவிஷைஃ	பாம்புகளால் நிறைந்த
ஆகாஶம்(ப்ரதி)	ஆகாசத்தை(க்குறித்து)	குஹாமிவ	குஹைகளைப்போல
உத்யமாநாமிவ	மேற்கிளம்புவதுபோலிருக்கிறவும்	ரக்ஷிதாம்	இரக்ஷிக்கப்பட்டும் (இருக்கிற இலங்கையைக்கண்டு
நாகைஃ	ஸர்ப்பங்களால்		
போகவதீமிவ	போகவதீநகரம்போலிருக்கிறவும்	தஸ்யாஃ	அந்த இலங்கையினுடைய
கோரைஃ	பயங்கரர்களான	மஹதீம்	பெரிதான
ராக்ஷஸைஃ	இராக்ஷஸர்களால்	குப்திம்	பாதுகாப்பையும்
ஸம்பூர்ணாம்	நிறைந்திருக்கிறவும்	ஸாகரம்	ஸமுத்திரத்தையும்
அசிந்த்யாம்	எண்ணமுடியாததாயும்	கோரம்	பயங்கரமான
ஸுக்ருதாம்	நன்ருய் ஏற்படுத்தப்பட்டதாயும்	ரிபும்	சத்துருவாயிருக்கிற
ஸ்பஷ்டாம்	(மலினமின்றி)நன்ருய் விளங்குவதாயும்	ராவணஞ்ச	இராவணனையும்
புரா	முன்னொருகாலத்தில்	நிரீக்ஷ்ய	பார்த்து
குபேராத்யுஷிதாம்	குபேரனால் வாஸம்பண்ணப்பட்டதாயும்	ஸஃ	அந்த
தம்ஷ்ட்ரிபிஃ	கோரப்பற்களோடுகூடிய	வாநரஃ	ஹநுமாரானவர்
பஹுபிஃ	அனேகர்களான	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்.

தா-ம்—இலங்கையினுடைய உத்தரத்வாரத்தையடைந்த ஹநுமாரானவர், கைலாஸகிரிபோல் மிகவும் உயர்ந்திருக்கிற த்ரிகூடபர்வதத்தின்மீது கட்டப்பட்டு, அதியுன்னதமான கிரகங்களால் நிறைந்து ஆகாயத்தைக்குறித்து மேற்கிளம்புவதுபோல் விநோதமாய் விளங்குகிற அந்த திவ்விய நகரத்தைக்கண்டார். மனதினுலும் எண்ணிமுடியாத அதன் ஆச்சரியவடிவழகையும் புத்திசாதுரியமான அமைப்பையும், நிஷ்கல்மஷமான பாளபள்ளியத்தையுங்கண்டார். அந்நகரமானது முன்னொருகாலத்தில் தனதிபதியான குபேரனால் அஷ்டலக்ஷ்மீஸகிதமாய் வாஸம்பண்ணப்பட்டு இப்பொழுது காலகோடிவிஷத்தைக் கக்குகிற பற்களோடும் அக்னிஜ்வாலையைக்கக்குகிற பணமண்டலங்களோடுங்கூடின ஸர்ப்பகோடிகள் நிறைந்த போகவதியென்கிற நாகலோகநகரம்போல்,கறுத்த தேகத்தோடும், தகைத்த பற்களோடும், ஜ்வலிக்கிற கண்களோடும், நெறித்த புருவங்களோடும், சம்பட்டை மயிர்களோடும், வனக்கினிபோல் விர்த்தியடைகிற கோபத்தோடுங்கூடிய அனேக இராக்ஷஸகோடிகளால் நிறைந்திருப்பதையுங்கண்டார். அந்த இராக்ஷதர்களுக்குள் அதிசூரர்களாயும் மஹாபயங்காளாயுமிருக்கிற அனேகலட்சம்பேர் ஆயுதபாணிகளாய் ஸர்ப்பங்கள்போல் சீறிக்கொண்டு வெகு ஜாக்கிரதையாய் அந்நகரத்தைக்காக்கிற விசேஷத்தையுங்கண்டார். இப்படி ஆச்சரியமாயும் பயங்கரமாயுமிருக்கப்பட்ட விஷயங்களைக்கண்ட ஹநுமான் யோசித்தார். நகரமோ மஹாஸமுத்திரமத்தியில் பர்வதாக்கிரத்திலிருக்கிறது; கல்பாந்தரத்திலும் அழிவில்லாத ஸ்வர்ணப்பிராகாரத்தால் சூழப்பட்டிருக்கிறது; அதிசூராளான இராக்ஷஸஸர்ப்பங்களால் காக்கப்பட்டுவருகிறது; மூன்றுலோகங்களையும் கதறக்கதற அடித்த மஹாகோரனை இராவணனுலாளப்பட்டுவருகிறது. இபபடிப்பட்ட பலங்களோடுகூடிய சத்துருவை ஜயிப்பது அஸாத்தியமென்று மனங்கலங்கி எண்ணினர்.

౨౭. ఆగత్యాపీహహరయోభవిష్యంతినిరర్థకాః। నహియుద్ధేనవైలంకాశక్యాజేతుంసురైరపి॥

உஎ. ആഗത്യാപീഹ ഹരയോ ഭവിഷ്യന്തി നിരർത്ഥകാഃ।
നഹി യുദ്ധേന വൈ ലങ്കാ ശക്യാ ജേതും സുരൈരപി॥

உஎ. ஆகத்யாபீஹ ஹரயோபவிஷ்யந்திநிரர்த்தகாஃ।
நஹியுத்தேநவைலங்காஶக்யாஜேதும்ஸுரைரபி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இஹ	இவ்விடத்திற்கு	யுத்தேநவை	யுத்தத்தினல்
ஹரயஃ	வானரர்கள்	லங்கா	இலங்கையானது
ஆகத்யாபி	வந்தபோதிலும்	ஸுரைரபி	தேவதைகளாலும்
நிரர்த்தகாஃ	பிரயோஜனமற்றவர்களாக	ஜேதும்	ஜயிப்பதற்கு
பவிஷ்யந்தி	ஆய்விடப்போகிறார்கள்	நஶக்யாஹி	முடியாதன்றே.

தா-ம்—இலங்கைக்கோட்டையின் பத்திரத்தையும் இராக்ஷஸர்களுடைய பராக்கிரமத்தையும், இராவணனுடைய பிரதாபத்தையும் பார்த்த ஹநுமான் கொஞ்சம் அதைரியமடைந்து, "ஏதேது, நம்முடைய வானரஸைந்யம் இந்த மஹாஸமுத்திரந்தாண்டி இங்கு வரப்போகிறதேயில்லை. அப்படி வந்தபோதிலும் அவர்களாலென்னமுடியும். அமிருதபானஞ்செய்து மஹாபலசாலிகளாய் விளங்குகிற தேவர்களும் யுத்தம் செய்து ஜயிக்கமுடியாத இந்த இலங்கையை நம்முடைய வானரர்களா ஜயிக்கப்போகிறார்கள்." என்றெண்ணினார்.

౨౮. ఇమాంతు విషమాం దుర్గాం లంకాం రావణపాలితాం। ప్రాప్యాపి సమహాబాహుః కింకరిష్యతి రాఘవః॥

உஅ. 𑌇𑌮𑌾𑌂𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃॥

உஅ. இமாந்துவிஷமாம்துர்க்காம்லங்காம்ராவணபாலிதாம்।
ப்ராப்யாபிஸமஹாபாஹுஃகிம்கரிஷ்யதிராகவஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விஷமாம்	மேடுபள்ளமாயிருக்கிறவும்	ஸஃ	அந்த
துர்க்காம்	புகுவதற்கரிதாயிருக்கிறவும்	ராகவஃ	ஸ்ரீராகவன்
ராவணபாலிதாம்	இராவணனால் இரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிறதுமான	ப்ராப்யாபி	அடைந்தபோதிலும்
இமாம்	இந்த	கிம்	என்ன
லங்காம்	இலங்கையை	கரிஷ்யதி	செய்யப்போகிறார்.
மஹாபாஹுஃ	பெரிய புஜங்களையுடைய		

இமாந்துவிஷமாம்துர்க்காம்லங்காம்ராவணபாலிதாம்—துர்க்காம் - மூன்றுலோகத்திலுமுள்ள எந்த வீரனாலும் யுத்தம்செய்து ஆக்கிரமிக்கமுடியாத கோட்டை; ஆக்கிரமித்தாலும், விஷமாம்-புத்தியை பிரமிக்கப் பண்ணும்படியான மஹா கிருத்திரமத்தால் கட்டப்பட்டிருக்கிறது; மேடுபோல் காணப்பட்டு பள்ளமாயும், பள்ளம்போல் காணப்பட்டு மேடாயும சத்துருவஞ்சனார்த்தம் நானாவித கட்டடங்களாலும் பல கொடிவழிகளாலும் நிறைந்துள்ளது; மேலும், ராவணபாலிதாம் - திக்பாலகாளை வென்று தேவதைகளையடித்து பிரம்மாவினுடைய வரபலத்தால் கொவித்து மூன்றுலோகங்களிலும் ஸத்ருசமில்லாத வீரனான இராவணனால் இரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிறது. யிமாம்-இப்படிப்பட்ட இலங்கையை, ப்ராப்யாபி - ஸ்ரீராமன் கேவலம் மனுஷிய கோடியில் சேர்ந்தவராதலால் ஸமுத்திரந்தாண்டி இங்கு வரப்போகிறதேயில்லை, எந்தவிதத்தினாலாவது அவர் இலங்கைக்கு வந்தபோதும், கிம்கரிஷ்யதி - என்னசெய்யப்போகிறார். அந்த மஹாபுருஷன், ராகவஃ-எல்லா சத்துருக்களையும் ஜயித்து பூமிமுழுதையும் பரிபாலனம்பண்ண மஹாபராக்கிரமசாலிகளான இரகுவம்சத்தில் பிறந்தவர்தான். மஹாபாஹுஃ-ஒரேபாணத்தால் ஸப்த ஸாலவிருக்ஷங்களைத்துளைத்து ஸப்த கிரிகளைப் பிளந்து ஸப்தலோகங்களையும் கிழித்துக்கொண்டு போகும்படிசெய்த தோள்வலியுடையவர்தான். இப்படிப்பட்ட பராக்கிரமசாலியானாலும், (இமாம்லங்காம்ப்ராப்ய) இந்த இலங்கையில்வந்து, கிமபிகரிஷ்யதி - என்னதான் செய்யப்போகிறார், அவர் செய்யப்போகிறதொன்றுமில்லை.

தா-ம்—இவ்வளவு பலமமைந்த இந்த இலங்கையை ஸ்ரீராகவன் வந்தடைந்தாலும் ஜயிப்பது அஸாத்தியம்.

౨౯. అవకాశో న సాంత్వస్య రాక్షసేష్వభిగమ్యతే। న దానస్య న భేదస్య నైవ యుద్ధస్య దృశ్యతే॥

உகூ. 𑌅𑌵𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌨 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌨 𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌭𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍈𑌵 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇॥

உகூ. அவகாஶோநஸாந்த்வஸ்யராக்ஷஸேஷ்வபிகம்யதே।
நதாநஸ்யநபேதஸ்யநைவயுத்தஸ்யத்ருஶ்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேஷு	இராக்ஷஸர்களிடத்தில்	பேதஸ்ய	பேதம்செய்வதற்கு
ஸாந்தவஸ்ய	நல்வார்தை சொல்கைக்கு	ந	முடியாது
அவகாஶஃ	ஸமயமானது	யுத்தஸ்ய	போர்செய்வதற்கும்
நாபிகம்யதே	கிடைக்காது	அவகாஶஃ	இடமானது
தாநஸ்ய	கொடுக்கிறதற்கும்	நைவத்ருஶ்யதே	காணப்படவேயில்லை.
ந	ஸரிப்படாது		

தா-ம்—இராக்ஷதர்களாகையால் நல்வார்த்தை சொன்னால் கேழ்க்கமாட்டார்கள்; வெகு தனிகர்களாதலால் திரவ்யங்களைக்கொடுத்து ஸ்வாதீனம்செய்துகொள்வது அஸாத்தியம். பலத்தால் கொழுத்திருக்கிறவர்களாகையால், மித்ரபேதம் செய்தாலும் பலியாது; பராக்கிரமசாலிகளாதலால், யுத்தம்செய்து ஜயிக்கமுடியாது. ஆகையால் ஸாமதானபேத தண்டமென்கிற நால்வகையுபாயங்களாலேயும் இவர்களை வெல்வது கஷ்டம்.

౩౦. చతుర్ణామేవ హి గతిర్వానరాణాం మహాత్మనాం। వాలిపుత్రస్య నీలస్య మమ రాజ్ఞశ్చ ధీమతః॥

௩௦. 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌵𑌾𑌲𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍀𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃॥

௩௦. சதுர்ணாமேவஹிகதிர்வாநராணாம்மஹாத்மநாம்।
வாலிபுத்ரஸ்யநீலஸ்யமமராஜ்ஞஶ்சதீமதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாத்மநாம்	வெகுபராக்கிரமசாலிகளான	ராஜ்ஞஶ்ச	மஹாராஜரான ஸுக்ரீவனுக்கும்
வாலிபுத்ரஸ்ய	அங்கதனுக்கும்	சதுர்ணாம்	(இந்த) நான்குபேர்களான
நீலஸ்ய	நீலனுக்கும்	வாநராணாமேவ	வாநராளுக்கே
மம	எனக்கும்	கதிஃ	இவ்விடம் வரத்தக்கினது.
தீமதஃ	மஹாபுத்திமானான		

தா-ம்—மஹாபராக்கிரமசாலிகளும் புத்திமான்களுமான அங்கதன், நீலன், ஸுக்ரீவமஹாராஜா, நான், இந்நால்வர்கள்மாத்திரம் ஸமுத்திரந்தாண்டி இலங்காப்பிரவேசம்செய்ய அர்கர்களேதவிர மற்ற வாநரர்களால் முடியாது.

3౧. యావజ్జానామి వైదేహీం యది జీవతి వా న వా। తత్రైవ చింతయిష్యామి దృష్ట్వా తాం జనకాత్మజామ్॥

௩௧. 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌨 𑌵𑌾।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑍍॥

௩௧. யாவத்ஜாநாமிவைதேஹீம்யதிஜீவதிவாநவா।
தத்ரைவசிந்தயிஷ்யாமித்ருஷ்ட்வாதாம்ஜநகாத்மஜாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜீவதிவா	பிழைத்திருக்கிறளோ	தாம்	அந்த
நவா	இல்லையோ (வென்று)	ஜநகாத்மஜாம்	ஜனகன் திருமகளை
வைதேஹீம்	வைதேஹியை	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
யாவத்	எப்பொழுது	தத்ரைவ	அவ்விடத்திலேயே
ஜாநாமி	அறிகிறேனே (அப்பொழுது)	சிந்தயிஷ்யாமி	(செய்யவேண்டியதைப்பற்றி) ஆலோசிப்பேன்.
ஜீவதியதி	அவள் பிழைத்திருந்தாளேயானல்		

தா-ம்—ஜனகன் திருமகளான ஸீதையானவள் இப்பொழுது ஜீவித்திருக்கிறளோ இல்லையோ தெரியாது. அவள் பிழைத்திருக்கிறதாகத்தெரியவந்தால் உடனே அந்த பரதேவதையை தரிசித்து மேல் நடத்தவேண்டியவிஷயத்தைப்பற்றி ஆலோசிக்கலாம்.

3౨. తతస్స చింతయామాస ముహూర్తం కపికుంజరః। గిరిశృంగే స్థితస్తస్మిన్ రామస్యాభ్యుదయే రతః॥

௩௨. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌃।
𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑍇 𑌰𑌤𑌃॥

௩௨. ததஸ்ஸசிந்தயாமாஸமுஹூர்த்தம்கபிகுஞ்ஜரஃ।
கிரிஶ்ருங்கேஸ்திதஸ்தஸ்மிந்ராமஸ்யாப்யுதயேரதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு	ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய
ஸஃ	அந்த	அப்யுதயே	க்ஷேமத்தில்
கபிகுஞ்ஜரஃ	ஹநுமாரானவர்	ரதஃ	ஆஸக்தியுடையவராக
தஸ்மிந்	அந்த	முஹூர்த்தம்	கொஞ்சகாலம்
கிரிஶ்ருங்கே	மலையின்சிகரத்தில்	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்.
ஸ்தித(ஸ்ஸந்)	இருந்துகொண்டு		

தா-ம்—மஹாபலசாலியான அந்த ஹநுமாரானவர் த்ரிகூடபர்வதத்தினுச்சியின்மேல் நின்றுகொண்டு ஸ்ரீராகவனுக்கு க்ஷேமம் விளைவிப்பதில் மிகுந்த ஆசையுள்ளவராய் இலங்காப்பிரவேசம் செய்யவேண்டியதைப்பற்றி கொஞ்சகாலம் ஆலோசித்தார்.

33. అనేన రూపేణ మయా న శక్యా రక్షసాం పురీ। ప్రవేష్టుం రాక్షసైర్గుప్తా క్రూరైర్బలసమన్వితైః॥

௩௩. 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌮𑌯𑌾 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍈𑌰𑍍𑌬𑌲𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍈𑌃॥

௩௩. அநேநரூபேணமயாநஶக்யாராக்ஷஸாம்புரீ।
ப்ரவேஷ்டும்ராக்ஷஸைர்குப்தாக்ரூரைர்ப்பலஸமந்விதைஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ரூரைஃ	கொடியவர்களாயும்	ராக்ஷஸைஃ	இராக்ஷஸர்களால்
பலஸமந்விதைஃ	பலசாலிகளாயுமிருக்கிற	குப்தா	இரக்ஷிக்கப்பட்ட

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸாநாம்	இராக்ஷஸர்களுடைய	ரூபேண	ரூபத்தால்
புரீ	நகரமான (இலங்கையானது)	ப்ரவேஷ்டும்	பிரவேசிப்பதற்கு
மயா	என்னால்	ந்யாய்யா	சக்யமன்று.
அநேந	இந்த		

தா-ம்—மஹாக்ரூரர்களாயும் அதிபலசாலிகளுமான அநேககோடி இராக்ஷஸர்களால் காக்கப்பட்டுவருகிற இலங்காநகரத்தில் நான் இந்த ரூபத்தோடு பிரவேசிக்கக்கூடாது.

౩౪. ఉగ్రౌజసో మహావీర్యా బలవంతశ్చ రాక్షసాః। వంచనీయా మయా సర్వే జానకీం పరిమార్గతా॥

௩௪. 𑌉𑌗𑍍𑌰𑍌𑌜𑌸𑍋𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌬𑌲𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃।
𑌵𑌞𑍍𑌚𑌨𑍀𑌯𑌾𑌮𑌯𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌂𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾॥

௩௪. உக்ரௌஜஸோமஹாவீர்யாபலவந்தஸ்சராக்ஷஸாஃ।
வஞ்சநீயாமயாஸர்வேஜாநகீம்பரிமார்க்கதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜாநகீம்	ஸீதையை	மஹாவீர்யாஃ	மஹா பராக்கிரமசாலிகளாயும்
பரிமார்க்கதா	தேடானிருக்கிற	பலவந்தஸ்ச	பலவான்களாயுமிருக்கிற
மயா	என்னால்	ஸர்வே	எல்லாருமான
உக்ரௌஜஸஃ	க்ரூரமான தேஜஸ்ஸுடையவர்களாயும்	ராக்ஷஸாஃ	இராக்ஷஸர்கள்
		வஞ்சநீயாஃ	வஞ்சிக்கத்தக்கவர்கள்.

தா-ம்—அதிக்ரூராளும், மிகசூராளும், வெகுபலசாலிகளுமான இராக்ஷஸர்களால் நிறைந்திருக்கிறது இந்த இலங்கை. அதில் பிரவேசித்து ஜானகியைத்தேடுவதற்காக இராக்ஷஸர்களை வஞ்சிக்கவேண்டும். வஞ்சியாவிடில் நம்முடைய காரியம் பூர்த்தியாகாது.

౩౫. లక్ష్యాలక్ష్యేణ రూపేణ రాత్రౌ లంకాపురీ మయా। ప్రవేష్టుం ప్రాప్తకాలం మే కృత్యం సాధయితుం మహత్॥

௩௫. 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌯𑌾।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑌂𑌮𑍇𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂𑌮𑌹𑌤𑍍॥

௩௫. லக்ஷ்யாலக்ஷ்யேணரூபேணராத்ரௌலங்காபுரீமயா।
ப்ரவேஷ்டும்ப்ராப்தகாலம்மேக்ருத்யம்ஸாதயிதும்மஹத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
		(அல்லது)	
லங்காபுரீ	இலங்காநகரமானது	மஹத்	பெரிதான
அலக்ஷ்யேண	காணப்படாமலிருக்கிற	க்ருத்யம்	(ஸீதையைத்தேடுகிற) காரியத்தை
ரூபேண	ரூபத்தோடே	ஸாதயிதும்	ஸாதிப்பதற்கு
மயா	என்னால்	லக்ஷ்யாலக்ஷ்யேண	காணப்பட்டும் காணப்படாமலிருக்கும்படியான அவ்வளவு ஸூக்ஷ்மமான
ராத்ரௌ	இராத்திரியில்	மே	என்னுடைய
லக்ஷ்யா	பார்க்கத்தக்கினது	ரூபேண	ரூபத்தோடு
மஹத்	பெரிதான	மயா	என்னால்
க்ருத்யம்	(ஸீதையைத்தேடுகிற) காரியத்தை	லங்காபுரீம்	இலங்காநகரத்தை
ஸாதயிதும்	நிறைவேற்றுவதற்காக	ப்ரவேஷ்டும்	பிரவேசிப்பதற்கு
ப்ரவேஷ்டும்	(இலங்கையை) பிரவேசிப்பதற்கு	ராத்ரௌ	இராத்திரியில்
மே	எனக்கு	ப்ராப்தகாலம்	தகுந்தகாலம்.
ப்ராப்தகாலம்	(இராத்திரி) தகுந்தகாலம்		

தா-ம்—இந்த இலங்காநகரமானது இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் மஹாசூராளான அநேக லட்சம் இராக்ஷஸர்களால் காக்கப்பட்டுவருகிறது. நான் இந்த ரூபத்தோடு உட்புகுந்தேனேயானால் என்னை சத்ரு தூதனென்று உடனே அறிந்துகொள்வார்கள். ஒருவர்க்கும் புலப்படாத மாயாரூபத்தோடு பிரவேசித்தால் நகரமுழுதும் தேவியைத் தேடுவதற்குக் கஷ்டமாகும். ஆகையால் காணப்பட்டும் காணப்படாமலுமிருக்கிற அதிஸூக்ஷ்மசரீரத்தோடு இராத்திரிகாலத்தில் பிரவேசித்து ஸீதாதேவியைத்தேடுகிறதாகிற மஹாகாரியத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று யோசித்தார்.

౩౬. తాం పురీం తాదృశీం దృష్ట్వా దురాధర్షాం సురైరపి। హనూమాంశ్చింతయామాస వినిశ్శ్వస్య ముహుర్ముహుః॥

௩௬. 𑌤𑌾𑌂𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁𑌰𑌾𑌧𑌰𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿।
𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃॥

௩௬. தாம்புரீம்தாத்ருஸீம்த்ருஷ்ட்வாதுராதர்ஷாம்ஸுரைரபி।
ஹநூமாம்ஸ்சிந்தயாமாஸவிநிஸ்ஸ்வஸ்யமுஹுர்முஹுஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநூமாந்	ஹநுமாரானவர்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ஸுராரபி	தேவர்களாலும்	விநிஸ்சித்ய	(நகரப்பிரவேசம்செய்யும் விதத்தைப் பற்றி) நிச்சயித்து
துராதர்ஷாம்	அடைய முடியாததான	முஹுர்முஹு:	அடிக்கடி
தாத்ருஸீம்	அப்படிப்பட்ட	சிந்தயாமாஸ	(பின்னும்) யோசித்தார்.
தாம்	அந்த		
புரீம்	லங்கையை		

"விநிஸ்வஸ்யமுஹுர்முஹு:" என்றும் பாடமுண்டு. "அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டு" என்றர்த்தம்.

தா-ம்—தேவர்களாலும் பிரவேசிக்கமுடியாத அதிபயங்கரமான அந்த இலங்காநகரத்தைக்கண்ட ஹநுமாரானவர் பிராட்டியைத்தேடுவதற்காக எந்த ரூபத்தோடு எக்காலத்தில் நகரப்பிரவேசம்செய்யலாமென்கிற விஷயத்தை நிச்சயித்து, பின்னும் அந்த இராக்ஷஸகோஷ்டியில் தேவியை எப்படித்தேடியறியலாமென்றுலோசித்தார். அல்லது அந்த பயங்கரமான நகரத்தைக்கண்ட ஹநுமான் மஹாஸமுத்திரம் தாண்டினதையும், ஸுரஸைமுதலிய சத்துருக்களை ஜயித்ததையும்விட இந்த நகரப்பிரவேசம்செய்து இராக்ஷஸர்களுடைய கொடுமைக்குத்தப்பி நம்முடைய காரியத்தை நிறைவேற்றுவது அஸாத்யமாயிருக்கிறதேயென்று மனங்கலங்கி பெருமூச்சுவிட்டுச் சிந்தித்தார்.

౩౭. కేనోపాయేన పశ్యేయం మైథిలీం జనకాత్మజామ్। అదృష్టో రాక్షసేన్ద్రేణ రావణేన దురాత్మనా॥

௧௭. 𑌕𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌂।
𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥

௧௭. கேநோபாயேநபஸ்யேயம்மைதிலீம்ஜநகாத்மஜாம்।
அத்ருஷ்டோராக்ஷஸேந்த்ரேணராவணேநதுராத்மநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துராத்மநா	பாபிஷ்டனும்	உபாயேந	உபாயத்தினுல்
ராக்ஷஸேந்த்ரேண	இராக்ஷஸர்களுக்கதிபதியாயுமிருக்கிற	ஜநகாத்மஜாம்	ஜநகன் திருமகளான
ராவணேந	இராவணனுல்	மைதிலீம்	ஸீதையை
அத்ருஷ்ட:	பார்க்கப்படாதவனுக	பஸ்யேயம்	பார்ப்பேன்.
கேந	எந்த		

౩౮. న వినశ్యేత్కథం కార్యం రామస్య విదితాత్మనః। ఏకామేకశ్చ పశ్యేయం రహితే జనకాత్మజామ్॥

௧௮. 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌏𑌕𑌾𑌮𑍇𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌰𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌂॥

௧௮. நவிநஸ்யேத்கதம்கார்யம்ராமஸ்யவிதிதாத்மந:।
ஏகாமேகஸ்சபஸ்யேயம்ரஹிதேஜநகாத்மஜாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விதிதாத்மந:	ஆத்மஸ்வரூபமறிந்தவரான	ஜநகாத்மஜாம்	ஜனகன் திருமகளான ஸீதையை
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய	ஏகஸ்ச	நானொருவனுக
கார்யம்	காரியமானது	ரஹிதே	ஏகாந்தத்தில்
கதம்	எப்படி (எந்தவழி யனுஸரித்தால்)	(கதம்)	(எப்படி)
நவிநஸ்யேத்	நாசமடையாது	பஸ்யேயம்	பார்ப்பேன்.
ஏகாம்	ஒருவளாயிருக்கிற		

(௧௭-௧௮-ஸ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—இலங்கையில் பிரவேசித்து ஸீதாதர்சனம் செய்யவேண்டிய விஷயத்தைப்பற்றி ஹநுமாராலோசிக்கிருர். இராக்ஷஸர்களோ மாயாசக்தியிலதிவல்லபாள். அவர்களுக்கதிபதியான இராவணன் மஹாமாயாவி. அவனை வஞ்சிப்பது மிகவும் அஸாத்தியம். அவனறியாமல் நகரத்திற்குட்சென்று ஜானகியைக்காணவேண்டும். அவனறிந்துவிட்டால் ஸீதாதர்சனம் துர்லபந்தான். மேலும் அவன் இராக்ஷஸனுகையாலும், ஸதாகாலமும் பாபகிருத்தியங்களைச்செய்கிற துராத்மாவாகையாலும் தூதசாஸ்திரத்திற்கு விரோதமாக எனக்கு ஹாநிசெய்தாலும் செய்வான். அப்படி நேரிடும்பக்ஷத்தில் பத்னியைப் பறிகொடுத்து கிஷ்கிந்தையில் பரிதபிக்கிற அந்த பரமதயாளுவான இராகவனுக்குப் பிராட்டியின் க்ஷேமத்தைத்தெரிவித்து திவ்வியானந்தம் விளைவிக்கிற விசேஷகாரியம் கெட்டுப்போகும். ஆகையாலந்த ஸர்வக்ஞனுடைய காரியம் ஹாநியடையாமலிருக்கும்பொருட்டு இராவணனுடைய கண்களுக்ககப்படாமல், இலங்கைக்குள் நுழைந்து ஜனகன் வளர்த்தெடுத்த செல்வமான ஜானகியை ஏகாந்தத்தில் தர்சித்துத் திரும்பவேண்டும். எந்த ரூபத்தோடு போனுலும் இந்த இராக்ஷஸர்கள் கண்டுகொள்வார்களே. நானிந்த காரியத்தை என்னவிதமாய் பூர்த்திபண்ணுவேனென்றுலோசித்தார்.

౩౯. భూతాశ్చార్థా విపద్యంతే దేశకాలవిరోధితాః। విక్లబం దూతమాసాద్య తమః సూర్యోదయే యథా॥

௩௯. 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌬𑌂 𑌦𑍂𑌤𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾॥

௩௯. பூதாஶ்சார்த்தாவிபத்யந்தேதேஶகாலவிரோதிதா꞉।
விக்லபம்தூதமாஸாத்யதமஸ்ஸூர்யோதயேயதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூதாஶ்ச	முடிவானதுகளாயிருந்தாலும்	தேஶகாலவிரோதிதா꞉	தேசகாலங்களோடு விரோதித்து
அர்த்தா꞉	பிரயோஜனமானதுகள்	ஸூர்யோதயே	ஸூரியோதயத்தில்
விகல்பம்	விவேகசூன்யனை	தமோயதா	அந்தகாரம்போல்
தூதம்	தூதனை	விபத்யந்தே	நசித்துவிடும்.
ஆஸாத்ய	அடைந்து		

౪౦. అర్థానర్థాంతరే బుద్ధిర్నిశ్చితాపి న శోభతే। ఘాతయంతి హి కార్యాణి దూతాః పండితమానినః॥

௪0. 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇।
𑌘𑌾𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃॥

௪0. அர்த்தாநர்த்தாந்தரேபுத்திர்நிஶ்சிதாபிநஶோபதே।
காதயந்திஹிகார்யாணிதூதா꞉பண்டிதமாநிந꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அர்த்தாநர்த்தாந்தரே	செய்யத்தக்கது செய்யத்தகாதென்கிற காரியத்தில்	பண்டிதமாநிந꞉	(தன்னை) பண்டிதனென்று பாவித்துக்கொண்டிருக்கிற
நிஶ்சிதா	மந்திராலோசனையால் நிச்சயிக்கப்பட்ட	தூதா꞉	பிருத்தியர்கள்
புத்திரபி	புத்தியும்	கார்யாணி	காரியங்களை
(விகல்பம்தூதமாஸாத்ய)-	(விவேகமற்ற தூதனையடைந்து)	காதயந்திஹி	கெடுத்துவிடுகிறார்களன்றோ.
நஶோபதே	பிரகாசிக்காது		

(௩௯-௪0-ஶ்லோகங்களுக்கு) தா-ம்—ஒருகாரியத்தை ஸாதிப்பதற்காக ஏவப்பட்ட தூதனுடைய விவேகசூன்யத்தால் கைகூடின காரியமும் காலதேசவர்த்தமானங்களோடு விரோதித்து ஸூரியன்முன் இருள்போல் நசித்துவிடுகிறது. கல்விக்கியானத்தால் முதிர்ந்த புத்திமான்களான தூதர்களால் எஜமானனுக்கு க்ஷேமமும் கீர்த்தியும் உண்டாகின்றன. அபுத்திமான்களாயும் தாங்கள் மஹாப்பிராக்கியரென்று அஹம்பாவங்கொண்டிருக்கிற பிருத்தியர்கள் தீர்க்காலோசனையால் விஷயத்தின் பிரயோஜனப் பிரயோஜனங்களை நிச்சயித்து பிறகு ஆரம்பித்த ஸுலபஸாத்தியமான காரியங்களையும் கெடுத்து எஜமானனுக்கு அபக்கியாதியையும் விளைவிக்கிறார்கள்.

౪౧. న వినశ్యేత్కథం కార్యం వైక్లబ్యం న కథం భవేత్। లంఘనం చ సముద్రస్య కథం ను న వృథా భవేత్॥

௪௧. 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌕𑍍𑌲𑌬𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌲𑌙𑍍𑌘𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍁 𑌨 𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍॥

௪௧. நவிநஶ்யேத்கதம்கார்யம்வைக்லப்யம்நகதம்பவேத்।
லங்கநஞ்சஸமுத்ரஸ்யகதம்நுநவ்ருதாபவேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கார்யம்	(ஸ்ரீராம) காரியமானது	லங்கனஞ்ச	தாண்டினதும்
கதம்	எப்படி (எந்த உபாயத்தால்)	கதந்நு	எந்தவிதத்தில்
நவிநஶ்யேத்	கெடாதோ	வ்ருதா	வியர்த்தமாக
வைக்லப்யம்	மூடத்வமானது	நபவேத்	ஆகாதோ (அந்தவிதத்தில் இப்பொழுது காரியத்தை நடத்தவேண்டுமென்றுலோசித்தார்.)
கதம்	எப்படி (செய்தால்)		
நபவேத்	(எனக்கு) உண்டாகாதோ		
ஸமுத்ரஸ்ய	ஸமுத்திரத்தை		

தா-ம்—அந்த பக்தவத்ஸலனான ஸ்ரீராகவன் சரணாகதிசெய்த பத்னியை இரக்ஷிக்குநிமித்தம் ஸுக்ரீவமஹாராஜனையடுத்து அவருக்கு மஹோபகாரம்செய்து, அவரை ஸ்நேகித்து, அவருடைய தயவுக்குக் காத்து, இப்பொழுது தெற்குதிக்கு சென்ற வானரர்களாவது க்ஷேமஸமாசாரங் கொண்டுவருவார்களோவென்று மிகுந்த ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய காரியமானது வியர்த்தமாகக்கூடாது. கிஷ்கிந்தையைவிட்டுப் புறப்படுகையில், அந்த புருஷோத்தமன் ஸீதையிருக்குமிடத்தை நானறிந்து வருவேனென்று நம்பி தன்னுடைய முத்திரைமோதிரத்தை யென்னிடத்திற்கொடுத்து தன்னுடைய திவ்வியாநுக்கிரகங்களால் என்னை கௌரவித்தனுப்பினார். மஹேந்திரபர்வதத்தில் ஸமுத்திரந்தாண்டி இலங்கைக்கு வருவதைப்பற்றி யோசிக்கையில், ஜாம்பவான்முதலான யூதபதிகள் இந்த காரியத்தை நான் ஸாதித்து

வருவேனென்று நம்பி என்னை யேவியிருக்கிறார்கள். ஸுக்ரீவமஹாராஜாவும் என்னுடைய ஸாமர்த்தியத்தில் கௌரவம்வைத்து இந்தக்காரியத்தி லென்னை யேவியிருக்கிறார். ஆகையால் மூடனென்கிற அவமானத்தை யடையாமல் என்னிடத்தில் வைத்திருக்கப்பட்ட கௌரவத்திற்கு நான் பாத்திரனென்றெல்லோரும் புகழும் விதமாய் நானிப்பொழுது நடக்கவேண்டும். அங்கதன்முதலான வீரர்கள் கண்டு பின்வாங்கின இந்த மஹா ஸமுத்திரத்தை ஸீதாதர்சனார்த்தம் தாண்டி இக்கரைசேர்ந்தேன். இந்த சிரமஸாத்தியமான காரியமானது நிஷ்பலனாகாவண்ணம் இவ்விடத்தில் நம்முடைய காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளவேணடும். இந்தவிதம் ஸ்ரீராமகாரியம் நிஷ்பலனாகாமலும், தன்னுடைய கௌரவம் தாழாமலும், ஸமுத்திரந்தாண்டினது வியர்த்தமாகாமலுமிருக்கும்படி எந்தவிதமாய் ஸீதாதர்சனத்தை யடையலாமென்றுலோசித்தார்.

౪౨. మయిదృష్టేతురక్షోభిఃరామస్యవిదితాత్మనఃభవేద్వ్యర్థమిదంకార్యంరావణానర్థమిచ్ఛతః॥

௪௨. 𑌮𑌯𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌃𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌦𑌂𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃॥

௪௨. மயித்ருஷ்டேதுரக்ஷோபிःராமஸ்யவிதிதாத்மநः|
பவேத்வ்யர்த்தமிதம்கார்யம்ராவணாநர்த்தமிச்சதः|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயி	நான்	விதிதாத்மநः	ஆத்மஸ்வரூபமறிந்தவருமான
ரக்ஷோபிः	இராக்ஷதர்களால்	ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய
த்ருஷ்டேது	பார்க்கப்படுவேனாகில்	கார்யம்	காரியமானது
ராவணாநர்த்தம்	இராவணஸம்ஹாரத்தை	வ்யர்த்தம்	நிஷ்பலனாக
இச்சதः	கோருகிறவராயும்	பவேத்	ஆய்விடும்.

தா-ம்—இராக்ஷதர்களென்னைக் கண்டுவிட்டால் இந்தக்காரியத்தை நிறைவேற்றவொட்டார்கள். இந்த விஷயத்தி லிவ்வளவு பிரயத்தனஞ்செய்ததும் வியர்த்தமாய்விடும். ஸீதை இலங்கையிலிருக்கிற ஸமாசாரம் ஸ்ரீராகவனுக்குத் தெரியாவிடில் அவரிவ்விடம்வந்து இராவணவதம்செய்து தேவர்களுக்கும் மஹரிஷிகளுக்கும் அபயப்பிரதானம் செய்யவேண்டுமென்கிற தன் அபீஷ்டத்தைப் பூர்த்திபண்ணப்போகிறதில்லை. ஆகையால் இராக்ஷதர் கண்களுக்குப்புலப்படாமல் இராத்திரிகாலத்தில் லக்ஷ்யாலக்ஷ்யரூபத்தோடு பிரவேசித்து காரியபூர்த்தி செய்யவேண்டும்.

౪౩. నహిశక్యంక్వచిత్స్థాతుమవిజ్ఞాతేనరాక్షసైః।అపిరాక్షసరూపేణకిముతాన్యేనకేనచిత్॥
౪౪. వాయురప్యత్రనజ్ఞాతశ్చరేదితిమతిర్మమ।నహ్యస్త్యవిదితంకించిద్రాక్షసానాంబలీయసామ్॥
౪౫. ఇహాహంయదితిష్ఠామిస్వేనరూపేణసంవృతః।వినాశముపయాస్యామిభర్తురర్థశ్చహీయతే॥
౪౬. తదహంస్వేనరూపేణరజన్యాంహ్రస్వతాంగతః।లంకామభిపతిష్యామిరాఘవస్యార్థసిద్ధయే॥
౪౭. రావణస్యపురీంరాత్రౌప్రవిశ్యసుదురాసదామ్।విచిన్వన్భవనంసర్వంద్రక్ష్యామిజనకాత్మజామ్।

௪௩. 𑌨𑌹𑌿𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌨𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌃।
𑌅𑌪𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍॥

௪௪. 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮।
𑌨𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂𑌬𑌲𑍀𑌯𑌸𑌾𑌂॥

௪௫. 𑌇𑌹𑌾𑌹𑌂𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑌿𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌃।
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌰𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇॥

௪௬. 𑌤𑌦𑌹𑌂𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌰𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂𑌗𑌤𑌃।
𑌲𑌂𑌕𑌾𑌮𑌭𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇॥

௪௭. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌾𑌂।
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌭𑌵𑌨𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌂॥

௪௩. நஹிஶக்யம்க்வசித்ஸ்தாதுமவிஜ்ஞாதேநராக்ஷஸை:|
அபிராக்ஷஸரூபேணகிமுதாந்யேநகேநசித்||

௪௪. வாயுரப்யத்ரநஜ்ஞாதஶ்சரேதிதிமதிர்மம|
நஹ்யஸ்த்யவிதிதம்கிஞ்சித்ராக்ஷஸாநாம்பலீயஸாம்||

௪௫. இஹாஹம்யதிதிஷ்டாமிஸ்வேநரூபேணஸம்வ்ருதः|
விநாஶமுபயாஸ்யாமிபர்த்துரார்த்தஶ்சஹீயதே||

சசு. தததஹம்ஸ்வேநரூபேணரஜந்யாம்ஹ்ரஸ்வதாம்கத:।
லங்காமபிபதிஷ்யாமிராகவஸ்யார்த்தஸித்தயே।।

சஎ. ராவணஸ்யபுரீம்ராத்ரௌப்ரவிஶ்யஸுதுராஸதாம்।
விசிந்வந்பவநம்ஸர்வம்த்ரக்ஷ்யாமிஜநகாத்மஜாம்।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸரூபேண	இராக்ஷஸரூபத்தினாலாவது	விநாஶம்	அழிவை
கிமுத	அல்லது	உபயாஸ்யாமி	அடைவேன்
அந்யேந	வேறான	பர்த்து:	(எனக்கு இராஜாவான) மஹாராஜருடைய
கேநசித்	எந்த உபாயத்தினாலாவது	அர்த்தஶ்ச	பிரயோஜனமும்
ராக்ஷஸை:	இராக்ஷதர்களால்	ஹீயதே	நசித்துவிடும்
அவிஜ்ஞாதேந	அறியப்படாமலிருக்கிற (என்னால்)	தத்	ஆகையால்
க்வசித்	ஓரிடத்திலும்	அஹம்	நான்
ஸ்தாதும்	இருப்பதற்கு	ஸ்வேந	என்னுடையதான
நஶக்யம்ஹி	ஸாத்தியமல்லவோ	ரூபேண	வாநரரூபத்தால்
வாயுரபி	வாயுபகவானும்	ரஜந்யாம்	ராத்திரியில்
அத்ர	இந்த லங்கையில்	ஹ்ரஸ்வதாம்	சிறியதை (சின்னரூபத்தை)
அஜ்ஞாத:	தெரியப்படாதவராக	கத:	அடைந்தவனாக
நசரேத்	ஸஞ்சரிக்கமாட்டார்	ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராமனுடைய
இதி	என்று	அர்த்தஸித்தயே	பிரயோஜன பூர்த்தியின்பொருட்டு
மம	எனக்கு	லங்காம்	இலங்கையை(ப்பற்றி)
மதி:	எண்ணம்	அபிபதிஷ்யாமி	போவேன்
பலீயஸாம்	பலமுடையவர்களான	ஸுதுராஸதாம்	புகுவதற்கசக்கியமான
ராக்ஷஸாநாம்	இராக்ஷதர்களுக்கு	ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
அவிதிதம்	தெரியாதது	புரீம்	நகரத்தை
கிஞ்சித்	கொஞ்சமும்	ராத்ரௌ	இரவில்
(அத்ர)	(இவ்விடத்தில்)	ப்ரவிஶ்ய	பிரவேசித்து
நாஸ்திஹி	இல்லையன்றோ	ஸர்வம்	ஸமஸ்தமான
இஹ	இவ்விடத்தில்	பவநம்	வீடுகளை
அஹம்	நான்	விசிந்வந்	தேடிக்கொண்டு
ஸ்வேந	ஸ்வகீயமான	ஜநகாத்மஜாம்	ஸீதையை
ரூபேண	ரூபத்தோடு	த்ரக்ஷ்யாமி	பார்ப்பேன்.
ஸம்வ்ருத:	கூடிக்கொண்டு		
இஷ்டாமியதி	இருப்பேனாகில்		

தா-ம்—இராக்ஷஸரூபத்தோடாவது வேறு எந்த ரூபத்தோடாவது இவ்விடத்தில் இராக்ஷதர்களுக்குத் தெரியாமல் வஸிப்பது அஸாத்தியம். என்னுடைய பிதாவான வாயுபகவானும் ஸூக்ஷ்மசரீரியானாலும் இராக்ஷதர்களுடைய பயத்தினால் அவர்களறியாமல் ஸஞ்சரிக்கமாட்டார். இந்த இலங்கையில் பலசாலிகளும் மாயாவிகளுமான இந்த இராக்ஷதர்களுக்குத்தெரியாத அணுமாத்திரப்பிரமாணவஸ்துவுமில்லை. ஆகையால் என்னுடைய ஸ்வபாவரூபத்தோடு இவ்விடத்தில் ஸஞ்சரித்தால் என்னை ஹதம்பண்ணிவிடுவார்கள். மஹாராஜாவினுடைய காரியம் நாசத்தையடையும். இந்த ரூபத்தைமாற்றி ஸூக்ஷ்மமான வானரசரீரத்தோடு ஸ்ரீராமகாரியார்த்தமாய் இராத்திரிகாலத்தில் இலங்காநகரத்தில் பிரவேசித்து கிரகங்கள்தோறும் அந்த மங்களநிதியான ஜானகியைத்தேடி யவளை நமஸ்கரித்துத் திரும்பவேண்டுமென்று யோசித்தார்.

౪౮. ఇతిసంచింత్యహనుమాన్ సూర్యస్యాస్తమయంకపిః। ఆచకాంక్షేతదావీరోవైదేహ్యాదర్శనోత్సుకః॥
౪౯. సూర్యేచాస్తంగతేరాత్రౌదేహంసంక్షిప్యమారుతిః। పృషదంశకమాత్రస్సన్ బభూవాద్భుతదర్శనః॥

சஅ. 𑌇𑌤𑌿𑌸𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌯𑌂𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌆𑌚𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌦𑌾𑌵𑍀𑌰𑍋𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌃॥

சகூ. 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂𑌗𑌤𑍇𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌𑌦𑍇𑌹𑌂𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃।
𑌪𑍃𑌷𑌦𑌂𑌶𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌬𑌭𑍂𑌵𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃॥

சஅ. இதிஸஞ்சிந்த்யஹநுமாந்ஸூர்யஸ்யாஸ்தமயம்கபி:।
ஆசகாம்க்ஷேததாவீரோவைதேஹியாதர்ஶநோத்ஸுக:॥

சகூ. ஸூர்யேசாஸ்தங்கதேராத்ரௌதேஹம்ஸம்க்ஷிப்யமாருதி:।
ப்ருஷதம்ஶகமாத்ரஸ்ஸந்பபூவாத்புததர்ஶந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	கபி:	வாநரருமான
வீர:	பராக்கிரமசாலியும்	ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இதி	மேற்சொன்ன பிரகாரம்	மாருதிஃ	ஹநுமாரானவர்
ஸஞ்சிந்த்ய	நன்ருக ஆலோசித்து	ராத்ரௌ	இராத்திரி(காலத்தில்)
வைதேஹ்யாஃ	ஸீதையினுடைய	தேஹம்	சரீரத்தை
தர்ஶநோத்ஸுகஃ	பார்ப்பதிலாசையுடையவராய்க்கொண்டு	ஸம்க்ஷிப்ய	சுருக்கிக்கொண்டு
ஸூர்யஸ்ய	ஸூரியனுடைய	ப்ரஷதம்ஶகமாத்ரஸ்ஸந்-பூனையினவ்வளவு ஆகிருதியுடையவராய்க்கொண்டு	
அஸ்தமயம்	அஸ்தமனத்தை		
ஆசகாம்க்ஷே	எதிர்பார்த்தார்	அத்புததர்ஶநஃ	ஆச்சரியமான தோற்றமுடையவராக
ஸூர்யேச	ஸூரியனும்	பபூவ	ஆனுர்.
அஸ்தம்கதே	அஸ்தமிக்கையில்		

தா-ம்—இந்தவிதம் அந்த மஹாவீரரான ஹநுமான் இராக்ஷஸநிபிடமான இலங்காநகரத்தில் ஸாதாரணரூபத்தோடு பிரவேசிப்பதினுலுண்டாகு மபாயங்களை நன்ருயாலோசித்துப் பிறகு எந்த ரூபத்தினு லவர்களை வஞ்சிக்கலாமென்பதை நிச்சயித்து ஸீதாதர்சனத்தில் மஹோத்ஸாகமுள்ளவராய் ஸூர்யாஸ்தமனத்தை மிகுந்த ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தார். அக்கதிரவனும் தன் குலத்திலவதரித்த ஸ்ரீராமனுக்கு விரோதம் செய்யக்கூடாதென்றெண்ணுபவர்போல் அஸ்தகிரியை சீக்கிரமாயடைய, இரவும் வந்துவிட்டது. அப்பொழுது அம்மாருதி தன்னுடைய தேஹத்தை யதிஸூக்ஷ்மமாகச் சுருக்கிக்கொண்டு ஓர் பூனையின் ஆகிருதி யவ்வளவு ஆகிருதியுடையவராய் பரமாச்சரியமான தோற்றத்தோடு விளங்கினுர்.

"ப்ருஷதம்ஶகமாத்ரோதபபூவாத்புததர்ஶநஃ" என்னும் பாடமுண்டு. பூனையினவ்வளவு ஆகிருதியுடையவரான பிறகு அத்புததர்ஶனமுடையவரானுர்.

விசேஷார்த்தம்—அத - ஸர்வேசுவரனை ஸ்ரீராமன்விஷயத்தில் ஸமயத்திற்கனுகுணமான ரூபத்தை தரித்துக் கைங்கரியம்செய்ய ஆரம்பித்தபிறகு ஹநுமான் (அத்புததர்ஶநஃ) மஹாதேஜஸ்வியாய் அத்யாச்சரியமாய் விளங்கினுர்.

தா-ம்—சேஷபூதனை சேதனன் சேஷியான ஸர்வேசுவரன்விஷயத்தில் கைங்கரியபரனுய் கிஞ்சித்கரித்தபின் அவனுடைய ஆத்மஸ்வரூபம் நிறம்பெறுகிறதென்று தாத்பரியம். (சேஷன்=அடிமை, சேஷி=அடிமையை ஆள்பவன்.)

౫౦. ప్రదోషకాలే హనుమాంస్తూర్ణముత్ప్లుత్య వీర్యవాన్। ప్రవివేశ పురీం రమ్యాం సువిభక్తమహాపథామ్॥

௫௰. പ്രദോഷകാലേ ഹനുമാംസ്തൂർണ്ണമുത്പ്ലുത്യ വീര്യവാൻ।
പ്രവിവേശ പുരീം രമ്യാം സുവിഭക്തമഹാപഥാം॥

௫௰. ப்ரதோஷகாலேஹநுமாம்ஸ்தூர்ணமாப்லுத்யவீர்யவாந்।
ப்ரவிவேஶபுரீம்ரம்யாம்ஸுவிபக்தமஹாபதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவாந்	பராக்கிரமசாலியான	ஸுவிபக்தமஹாபதாம்-நன்ருய் பிரிக்கப்பட்ட பெருவீதிகளையுடையதாயும்	
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்		
ப்ரதோஷகாலே	ஸாயங்காலத்தில்	ரம்யாம்	அழகாயுமிருக்கிற
தூர்ணம்	சீக்கிரமாக	புரீம்	இலங்கையை
ஆப்லுத்ய	எழும்பி	ப்ரவிவேஶ	பிரவேசிக்க ஆரம்பித்தார்.

தா-ம்—அந்த தைரியபுருஷனை ஹநுமான் அகன்ற நீண்ட விசாலமான இராஜவீதிகளோடுகூடி அதியழகாக விளங்கும் இலங்கையில் ஸாயங்காலவேளையில் சீக்கிரமாகக் கிளம்பி பிரவேசிக்க எத்தனித்தார்.

౫౧. ప్రాసాదమాలావితతాం స్తంభైః కాంచనరాజతైః। శాతకుంభమయైర్జాలైర్గంధర్వనగరోపమామ్॥

౫౨. సప్తభౌమాష్టభౌమైశ్చ స దదర్శ మహాపురీమ్। తలైః స్ఫటికసంకీర్ణైః కార్తస్వరవిభూషితైః॥

௫௧. പ്രാസാദമാലാവിതതാം സ്തംഭൈഃ കാഞ്ചനരാജതൈഃ।
ശാതകുംഭമയൈർജാലൈർഗന്ധർവനഗരോപമാം॥

௫௨. സപ്തഭൌമാഷ്ടഭൌമൈശ്ച സ ദദർശ മഹാപുരീം।
തലൈഃ സ്ഫടികസംകീർണൈഃ കാർത്തസ്വരവിഭൂഷിതൈഃ॥

௫௧. ப்ராஸாதமாலாவிததாம்ஸ்தம்பைஃகாஞ்சநராஜதைஃ।
ஶாதகும்பமயைர்ஜாலைர்க்கந்தர்வநகரோபமாம்॥

௫௨. ஸப்தபௌமாஷ்டபௌமைஶ்சஸததர்ஶமஹாபுரீம்।
தலைஃஸ்படிகஸங்கீர்ணைஃகார்த்தஸ்வரவிபூஷிதைஃ॥

பதம்.	உரை.
ப்ராஸாதமாலாவிததாம்	மெத்தை வரிசைகளால் வியாபரிக்கப்பட்டும்
காஞ்சநராஜதைஃ	பொன் வெள்ளி இவைகளுடைய ஸம்பந்தமான
ஸ்தம்பைஃ	ஸ்தம்பங்களாலும்
ஶாதகும்பமயைஃ	ஸ்வர்ணமயமான
ஜாலைஃ	ஜன்னல்களாலும்
கந்தர்வநகரோபமாம்	கந்தர்வநகரத்திற்கு ஸமானமாயும்
ஸப்தபௌமாஷ்டபௌமைஶ்ச—	
ஸப்தபௌம	ஏழடுக்கென்ன
அஷ்டபௌமைஶ்ச	எட்டடுக்கென்ன (இவைகளோடு கூடினவைகளாயும்)
ஸ்பாடிகஸங்கீர்ணைஃ	ஸ்படிகக்கற்களோடு கூடினவைகளாயும்
கார்த்தஸ்வரவிபூஷிதைஃ	தங்கத்தாலலங்கரிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
தலைஃ	பிரதேசங்களோடு
(உபலக்ஷிதாம்)	(கூடிக்கொண்டிக்கிற)
மஹாபுரீம்	சிலாக்கியமான இலங்காநகரத்தை
ஸஃ	அம்மாருதி
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—உன்னதமான உப்பரிகை வரிசைகளோடும், காஞ்சன ரஜதஸ்தம்பங்களோடும், ஸவர்ண ஜாளரங்களோடும், ஏழடுக்கு எட்டடுக்கு மெத்தைகளோடும், ஸ்படிகத்தால் தளவரிசை செய்யப்பட்டு ஸ்வர்ணத்தா லலங்கரிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களோடுங்கூடி தளதளக்கிற பிரகாசத்தையும் நேத்திரோத்ஸவத்தையுண்டுபண்ணுகிற திவ்விய அழகையுமுடையதாய் * கந்தர்வநகரம்போல் அத்யத்புதமாய் விளங்குகிற அந்த ஜகத்பிரஸித்தமான இலங்காநகரத்தைக்கண்டார்.

౫౩. వైడూర్యమణిచిత్రైశ్చ ముక్తాజాలవిభూషితైః। తలైశ్శుశుభిరే తాని భవనాన్యత్ర రక్షసాం॥

௫௩. 𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌣𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌜𑌾𑌲𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌤𑌲𑍈𑌶𑍍𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑌿𑌰𑍇 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂॥

௫௩. வைடூர்யமணிசித்ரைஶ்சமுக்தாஜாலவிபூஷிதைஃ।
தலைஶ்ஶுஶுபிரேதாநிபவநாந்யத்ரரக்ஷஸாம்॥

பதம்.	உரை.
அத்ர	இந்த (லங்காபுரியில்)
ரக்ஷஸாம்	இராக்ஷதர்களுடைய
தாநி	அப்படி பிரஸித்தமான
பவநாநி	வீடுகள்
வைடூர்யமணிசித்ரைஶ்ச	வைடூரியமணிகளால் விசித்திரமாயும்
முக்தாஜாலவிபூஷிதைஃ	முத்தமயமான ஜன்னல்களா லலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கிற
தலைஃ	பிரதேசங்களினால்
ஶுஶுபிரே	பிரகாசித்தன.

౫౪. కాంచనాని విచిత్రాణి తోరణాని చ రక్షసాం। లంకాముద్యోతయామాసుస్సర్వతస్సమలంకృతాం॥

௫௪. 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂।
𑌲𑌂𑌕𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂॥

௫௪. காஞ்சநாநிவிசித்ராணிதோரணாநிசரக்ஷஸாம்।
லங்காமுத்யோதயாமாஸுஸ்ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதாம்॥

பதம்.	உரை.
காஞ்சநாநி	பொன்னாற் செய்யப்பட்டதுகளாயும்
விசித்ராணிச	விசித்ரங்களாயுமிருக்கிற
ரக்ஷஸாம்	இராக்ஷதர்களுடைய
தோரணாநி	தோரணங்கள் (அல்லது) கிரகங்களுடைய வெளித்வாரங்கள்
ஸர்வதஃ	நாலுபக்கங்களிலும்
ஸமலங்க்ருதாம்	நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற
லங்காம்	இலங்கையை
உத்யோதயாமாஸுஃ	பிரகாசிக்கச்செய்தன.

(௫௩-௫௪-ஶ்லோகங்களுக்கு) தா-ம்—ஸ்வர்ணச்சுவர், காஞ்சனஸ்தம்பம், ஸ்படிகத்தளவரிசை இவைகளோடு விளங்கும் அந்த இராக்ஷஸர்களுடைய வீடுகள் முத்துவடங்கள் தொங்கவிடப்பட்ட ஜன்னல்களோடும் வைடூரியரத்னங்களிழைக்கப்பட்ட பிரதேசங்களோடும் வெகு அழகாகப் பிரகாசித்தன. இப்படிப்பட்ட விடுகளால் நாலுபக்கங்களிலு மலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த இலங்காநகரமானது ஆகாயத்தையளாவுகிற ஸ்வர்ணமயமான விசித்திர மகரதோரணங்களால் இன்னும் அழகாகப் பிரகாசித்தது. அல்லது சிற்பவேலை சித்திரவேலைமுதலிய அதிஸாமர்த்தியமான வேலைத்திறங்களமைந்து, பொன்னினாலிழைக்கப்பட்டு உன்னதமாயும் விசாலமாயுமிருக்கிற கிரகத்வாரங்களால் அந்நகரமானது மிகவும் அழகாக விளங்கிற்று.

౫౫. అచింత్యామద్భుతాకారాం దృష్ట్వా లంకాం మహాకపిః। ఆసీద్విషణ్ణో హృష్టశ్చ వైదేహ్యా దర్శనోత్సుకః॥

௫௫. 𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌲𑌂𑌕𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌆𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌃॥

---

* கந்தர்வநகரமென்றால் பற்பல இரத்தினங்களாலிழைத்த மாடமாளிகை கூடகோபுரங்களா லலங்க்ருதமான உயர்ந்த நகரம்போல் மேகத்தில் காண்கிற ஓர்வித விசித்ரம். அதுபோல் ஆச்சரியத்தை யுண்டுபண்ணுகிற இலங்கையென்றறிக.

௫௫. அசிந்த்யாமத்புதாகாராம்த்ருஷ்ட்வாலங்காம்மஹாகபி:।
ஆஸீத்விஷண்ணோஹ்ருஷ்டஶ்சவைதேஹ்யாதர்ஶநோத்ஸுக:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வைதேஹ்யா:	ஸீதையினுடைய	லங்காம்	இலங்கையை
தர்ஶநோத்ஸுக:	பார்ப்பதிலாசையுடையவரான	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
மஹாகபி:	ஹநுமாரானவர்	விஷண்ண:	துக்கிதராயும்
அசிந்த்யாம்	நினைக்கமுடியாமலும் [மான	ஹ்ருஷ்டஶ்ச	ஸந்தோஷமுடையவராயும்
அத்புதாகாராம்	ஆச்சரியமான ஆகாரத்தையுடையது	பபூவ	ஆனார்.

౫౬. సపాండరోద్విద్ధవిమానమాలినీంమహార్హజాంబూనదజాలతోరణామ్।
యశస్వినీంరావణబాహుపాలితాంక్షపాచరైర్భీమబలైస్సమావృతామ్॥

௫௬. 𑌸𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌰𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀𑌂𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌦𑌜𑌾𑌲𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍।
𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌬𑌾𑌹𑍁𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌚𑌰𑍈𑌰𑍍𑌭𑍀𑌮𑌬𑌲𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௫௬. ஸபாண்டரோத்வித்தவிமாநமாலிநீம்மஹார்ஹஜாம்பூநதஜாலதோரணாம்।
யஶஸ்விநீம்ராவணபாஹுபாலிதாம்க்ஷபாசரைர்பீமபலைஸ்ஸமாவ்ருதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த ஹநுமாரானவர்	ராவணபாஹுபாலிதாம்	இராவணனுடைய (இருபது) புஜங்களாலாளப்பட்டு வருகிறதாயும்
பாண்டரோத்வித்தவிமாநமாலிநீம் =		பீமபலை:	பயங்கரமான பலத்தையுடைய
பாண்டர	வெளுத்திருக்கிற	க்ஷபாசரை:	இராக்ஷதர்களால்
உத்வித்தவிமாநமாலிநீம்	உன்னதமான விமானவரிசைகளையுடையதாயும்	ஸமாவ்ருதாம்	சூழப்பட்டிருக்கிறதுமான
மஹார்ஹஜாம்பூநதஜாலதோரணாம் =		(லங்காம்)	(இலங்கையை)
மஹார்ஹ	வெகு சிரேஷ்டமான	(த்ருஷ்ட்வா)	(பார்த்து)
ஜாம்பூநத	பொன்மயமான	(விஷண்ண:)	(துக்கிதராயும்)
ஜாலதோரணாம்	தோரணஸமூகங்களை யுடைத்தாயிருக்கிறதாயும்	(ஹ்ருஷ்டஶ்ச)	(ஸந்தோஷித்தவராயும்)
யஶஸ்விநீம்	புகழ்பெற்றதாயும்	(பபூவ)	(ஆனார்.)

(௫௫-௫௬-ஶ்லோகங்களுக்கு) தா-ம்—ஜானகியைப் பார்ப்பதில் அதிக ஆஸக்தியுடையவரான ஹநுமான் சரத்காலமேகம்போல் வெளுத்து ஆகாயத்தையளாவுகிற உப்பரிகைகளோடுகூடின வீடுகளால் நிறைந்து, மேகமண்டலத்தைப் பிளந்துகொண்டு ஆகாசத்தி லதிஜாஜ்வல்யமாய்ப் பிரகாசிக்கும் ஸ்வர்ணதோரணங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டு,பயங்கரமான இராக்ஷதர்களால் ஸ்வாஸிக்கப்பட்டு,மஹாவீரனை இராவணனால் பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகிற இலங்காநகரத்தைக்கண்டு, இந்த பயங்கரமான பட்டணத்தில் நானொருவனாய்ப் பிரவேசித்து ஸீதாதர்சனம் எப்படி செய்துவருவேனென்று துக்கித்தார். மனதினாலும் எண்ணிமுடியாத இப்படிப்பட்ட திவ்விய அழகோடும், இரத்தினகாஞ்சன காந்தியோடும்கூடிய நகரம் உலகத்திலுண்டோவென்று ஆச்சரியமுமடைந்தார்.

౫౭. చంద్రోపి సాచివ్యమివాస్య కుర్వంస్తారాగణైర్మధ్యగతో విరాజన్।
జ్యోత్స్నావితానేన వితత్య లోకముత్తిష్ఠతే నైకసహస్రరశ్మిః॥

௫௭. 𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿𑌸𑌾𑌚𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌤𑍋𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍।
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍇𑌨𑌵𑌿𑌤𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇𑌨𑍈𑌕𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌃॥

௫௭. சந்த்ரோபிஸாசிவ்யமிவாஸ்யகுர்வம்ஸ்தாராகணைர்மத்யகதோவிராஜந்।
ஜ்யோத்ஸ்நாவிதாநேநவிதத்யலோகமுத்திஷ்டதேநைகஸஹஸ்ரரஶ்மி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சந்த்ரோபி	சந்திரனும்	விராஜந்	பிரகாசித்துக்கொண்டு
அஸ்ய	இந்த (ஹநுமாருக்கு)	ஜ்யோத்ஸ்நாவிதாநேந	நிலாவாகிற மேல்கட்டினால்
ஸாசிவ்யம்	ஸஹாயத்தை	லோகம்	உலகத்தை
குர்வந்நிவ	செய்பவன்போல்	விதத்ய	வியாபித்து
தாராகணை:	நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களோடு	நைகஸஹஸ்ரரஶ்மி:	அனேகாயிரங் கிரணங்களையுடையவ[னை
மத்யகத:	நடுவிலிருந்தவனாக	உத்திஷ்டதே	உதயமானான்.

தா-ம்—இந்தவிதம் அந்த இலங்காநகரத்தினழகைக்கண்டு ஆச்சரியத்தையும் இராக்ஷதர்களைக்கண்டு துக்கத்தையுமடைந்து பட்டணப்பிரவேசஞ்செய்வதற்கு ஸித்தராய்நின்ற ஹநுமாருக்கு ஸூரியன் ஒத்தாசைசெய்ததுபோல் சந்திரன் தானும் அந்த பகவத்கைங்கரியத்தில் கிஞ்சித்துதவிசெய்து தன்வம்சத்திலாவிர்ப்பவித்தவளான ஸீதாதேவியின் கஷ்டத்தைப்போக்க மனதுடையவன்போல், இரவில் வீடுகள்தோறும் நுழைந்து பிராட்டியைத் தேடுவதற்கு ஸாதகமாய், லோகானந்தகரமான தன்னுடைய பூர்ணசந்திரிகையுடன் ஆயிரம்நக்ஷத்திரங்களுக்கு மத்தியில் நிர்மலமான ஆகாசத்திலுதயமானான்.

౫౮. శంఖప్రభం క్షీరమృణాళవర్ణ ముద్గచ్ఛమానం వ్యవభాసమానమ్।
దదర్శ చంద్రం స హరిప్రవీరః పోప్లూయమానం సరసీవ హంసమ్॥

௫௮. 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌪𑍍𑌰𑌭𑌂𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌮𑍃𑌣𑌾𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌮𑌾𑌨𑌂𑌵𑍍𑌯𑌵𑌭𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂𑌸𑌹𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑌃𑌪𑍋𑌪𑍍𑌲𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂𑌸𑌰𑌸𑍀𑌵𑌹𑌂𑌸𑌮𑍍॥

௫௮. ஶங்கப்ரபம்க்ஷீரம்ருணாளவர்ணமுத்கச்சமாநம்வ்யவபாஸமாநம்।
ததர்ஶசந்த்ரம்ஸஹரிப்ரவீர:போப்லூயமாநம்ஸரஸீவஹம்ஸம்॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶங்கப்ரபம்	சங்கத்தின் காந்தியுடையவனையும்	ஸரஸி	தடாகத்தில்
க்ஷீரம்ருணாளவர்ணம் -	பால், தாமரைநூல் இதுகளுடைய வர்ணம்போல் வர்ணமுடையவனையும்	போப்லூயமாநம்	அடிக்கடி கிளம்பித்தாண்டுகிற
		ஹம்ஸமிவ	ஹம்ஸத்தைப்போல்
உத்கச்சமாநம்	மேலே போகிறவனையும்	ஸ:	அந்த
வ்யவபாஸமாநம்	மிகவும் பிரகாசிக்கிறவனுமான	ஹரிப்ரவீர:	ஹநுமாரானவர்
சந்த்ரம்	சந்திரனை	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் சத்ருவினுடைய பலத்தை ஆலோசித்து இலங்காப்பிரவேசம் செய்கிறவிஷயத்தைத் நிர்மாணித்துநின்ற அந்த மஹாவீரனை ஹநுமான் ஓர்தடாகத்தில் புஷ்பஸமூகமத்தியி லுலாவுகிற ஹம்ஸம்போல், சங்கம், பால், தாமரைநூல் இவைகள்போல் நிர்மலமாய் வெளுத்து மிகுந்த பிரகாசத்துடன் ஆகாசத்தில் நக்ஷத்திரமண்டலமத்தியில் விளக்கும் சந்திரனைக்கண்டார்.

இதி ஸ்ரீ-ஸக்மனோரஞ்ஜிநீ நாமத்திராவிடவியாக்கியான ஸஹிதமான
ஸுந்தரகாண்டத்தில்
இரண்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது ஸர்க்கம்.

౧. స లంబశిఖరే లంబే లంబతోయదసన్నిభే । సత్త్వమాస్థాయ మేధావీ హనుమాన్మారుతాత్మజః॥
౨. నిశి లంకాం మహాసత్త్వో వివేశ కపికుంజరః । రమ్యకాననతోయాఢ్యాం పురీం రావణపాలితామ్॥

௩. 𑌸𑌲𑌮𑍍𑌬𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇𑌲𑌮𑍍𑌬𑍇𑌲𑌮𑍍𑌬𑌤𑍋𑌯𑌦𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑍇।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑍀𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥
௪. 𑌨𑌿𑌶𑌿𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌮𑌹𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌃।
𑌰𑌮𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑌨𑌤𑍋𑌯𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௩. ஸலம்பஶிகரேலம்பேலம்பதோயதஸந்நிபே।
ஸத்வமாஸ்தாயமேதாவீஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:॥
௪. நிஶிலங்காம்மஹாஸத்வோவிவேஶகபிகுஞ்சர:।
ரம்யகாநநதோயாட்யாம்புரீம்ராவணபாலிதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜ:	வாயுபுத்திரராயும்	மேதாவீ (ஸந்)	பிரகிருதகாரியாலோசனையில் ஸாமர்த்தியமுடையவராய்க்கொண்டு
கபிகுஞ்சர:	வானரசிரேஷ்டராயும்		
மஹாஸத்வ:	ஒருவராலும் செய்யமுடியாததான ஸமுத்திரந் தாண்டுதல்முதலிய அஸாத்தியமான காரியத்தையுடையவராயுமிருக்கிற	ஸத்வம்	தைரியத்தை
		ஆஸ்தாய	அடைந்து
		ரம்யகாநநதோயாட்யாம்—	
		ரம்ய	மனோக்கியமான
ஸ:	அந்த	காநந	வனமென்ன
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	தோய	ஜலமென்ன
லம்பதோயதஸந்நிபே—		ஆட்யாம்	(இவைகளோடு) கூடினதாயும்
லம்ப	தொங்கிக்கொண்டிருக்கிற	ராவணபாலிதாம்	தசக்ரீவனால் பரிபாலனம் பண்ணப்படுகிறதாயுமிருக்கிற
தோயத	மேகத்திற்கு	புரீம்	நகரமாகிற
ஸந்நிபே	ஸமானமான	லங்காம்	இலங்கையை
லம்பே	லம்பமென்கிற	நிஶி	இராத்திரியில்
லம்பஶிகரே	ஸுவேலமலையினுடைய சிகரத்தில்	விவேஶ	பிரவேசிக்க ஆரம்பித்தார்.

தா-ம்— அபாரமான ஸமுத்திரத்தைத்தாண்டின வீரனும், ஸர்வசத்துருக்களையும் நிபாதம்பண்ணும்படியான பலவானும், செய்யவேண்டிய காரியங்களில் தீர்க்காலோசனையுள்ளவராயும், மஹாபுத்திசாலியும் தைரியசாலியுமாய் விளங்குகிற அந்த வாயுபுத்திரன் தொங்குகிற மேகம்போல் காணப்படுகிற ஸுவேலபர்வதத்தினுச்சியில் நின்றுகொண்டு ஸுந்தரவனங்களாலும் பரிசுத்த ஜலங்களாலும் நிறைந்து த்ரைலோக்கிய பிரஸித்தனான இராவணனாலாளப்பட்டுவருகிற இலங்காநகரத்தில் இரவில் பிரவேசிக்க வெத்தனித்தார்.

౩. శారదాంబుధరప్రఖ్యైర్భవనైరుపశోభితామ్ । సాగరోపమనిర్ఘోషాం సాగరానిలసేవితామ్ ॥
౪. సుపుష్టబలసంఘుష్టాం యథైవ విటపావతీమ్ । చారుతోరణనిర్యూహాం పాండురద్వారతోరణామ్ ॥
౫. భుజగాచరితాం గుప్తాం శుభాం భోగవతీమివ । తాం సవిద్యుద్ఘనాకీర్ణాం జ్యోతిర్మార్గనిషేవితామ్ ॥
౬. మందమారుతసంచారాం యథేంద్రస్యామరావతీమ్ । శాతకుంభేన మహతా ప్రాకారేణాభిసంవృతామ్ ॥
౭. కింకిణీజాలఘోషాభిః పతాకాభిరలంకృతామ్ । ఆసాద్య సహసా హృష్టః ప్రాకారమభిపేదివాన్ ॥
౭½ విస్మయావిష్టహృదయః పురీమాలోక్య సర్వతః ।

௩. 𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌂𑌬𑍁𑌧𑌰𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌭𑌵𑌨𑍈𑌰𑍁𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑌾𑌗𑌰𑍋𑌪𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌾𑌂𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌨𑌿𑌲𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
௪. 𑌸𑍁𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌬𑌲𑌸𑌂𑌘𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌯𑌥𑍈𑌵𑌵𑌿𑌟𑌪𑌾𑌵𑌤𑍀𑌮𑍍।
𑌚𑌾𑌰𑍁𑌤𑍋𑌰𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑍂𑌹𑌾𑌂𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍॥
௫. 𑌭𑍁𑌜𑌗𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍁𑌭𑌾𑌂𑌭𑍋𑌗𑌵𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵।
𑌤𑌾𑌂𑌸𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌘𑌨𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
௬. 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌸𑌂𑌚𑌾𑌰𑌾𑌂𑌯𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰𑌾𑌵𑌤𑍀𑌮𑍍।
𑌶𑌾𑌤𑌕𑍁𑌂𑌭𑍇𑌨𑌮𑌹𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥
௭. 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌿𑌣𑍀𑌜𑌾𑌲𑌘𑍋𑌷𑌾𑌭𑌿𑌃𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌆𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑌹𑌸𑌾𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑌭𑌿𑌪𑍇𑌦𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍॥
௭½. 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃।

௩. ஶாரதாம்புதரப்ரக்யைர்ப்பவனைருபஶோபிதாம்।
ஸாகரோபமநிர்க்கோஷாம்ஸாகராநிலஸேவிதாம்॥
௪. ஸுபுஷ்டபலஸம்குஷ்டாம்யதைவவிடபாவதீம்।
சாருதோரணநிர்யூஹாம்பாண்டுரத்வாரதோரணாம்॥
௫. புஜகாசரிதாம்குப்தாம்ஶுபாம்போகவதீமிவ।
தாம்ஸவித்யுத்கநாகீர்ணாம்ஜ்யோதிர்மார்க்கநிஷேவிதாம்॥
௬. மந்தமாருதஸஞ்சாராம்யதேந்த்ரஸ்யாமராவதீம்।
ஶாதகும்பேநமஹதாப்ராகாரேணாபிஸம்வ்ருதாம்॥
௭. கிங்கிணீஜாலகோஷாபிஃபதாகாபிரலங்க்ருதாம்।
ஆஸாத்யஸஹஸாஹ்ருஷ்டோப்ராகாரமபிபேதிவாந்॥
௭½. விஸ்மயாவிஷ்டஹ்ருதயஃபுரீமாலோக்யஸர்வதஃ।

பதம்.	உரை.
ஶாரதாம்புதரப்ரக்யைஃ-	சரத்காலமேகத்திற்கு ஸமானமான
பவனைஃ	வீடுகளால்
உபஶோபிதாம்	பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டதாயும்
ஸாகரோபமநிர்க்கோஷாம்—	
ஸாகர	ஸமுத்திரத்திற்கு
உபம	ஸமானமான
நிர்க்கோஷாம்	மிகுந்த கோஷத்தையுடையதாயும்
ஸாகராநிலஸேவிதாம்—	
ஸாகர	கடலினுடைய
அநில	காற்றினால்
ஸேவிதாம்	ஸேவிக்கப்பட்டதாயும்
விடபாவதீம்யதைவ	குபேரநகரம்போல்
ஸுபுஷ்டபலஸங்குஷ்டாம்—	
ஸுபுஷ்ட	நன்றாகப் போஷிக்கப்பட்ட
பல	ஸைந்நியத்தினால்
ஸங்குஷ்டாம்	சப்திக்கப்பட்டதாயும்

பதம்.	உரை.
சாருதோரணநிர்யூஹாம்—	
சாரு	அழகான
தோரண	வெளித்வாரத்தில் (கட்டப்பட்டிருக்கிற)
நிர்யூஹாம்	சாந்துகொள்ளும்படியான ஒட்டுத்திண்ணைகளையுடையதாயும்
பாண்டுரத்வாரதோரணாம்—	
பாண்டுர	வெளுத்திருக்கிற
த்வார	த்வாரத்தில்
தோரணாம்	தோரணங்களையுடையதாயும்
புஜகாசரிதாம்	ஸர்ப்பங்களால் ஸஞ்சரிக்கப்பட்ட
போகவதீமிவ	போகவதியென்கிற பாதாளம்போல்
குப்தாம்	இரக்ஷிக்கப்பட்டதாயும்
ஶுபாம்	மங்களகரமானதாயும்
தாம்	அப்படி பிரஸித்தமானதாயும்
வித்யுத்கநாகீர்ணாம்—	
வித்யுத்	மின்னலென்ன

பதம்.	உரை.
கந	மேகமென்ன
ஆகிர்ணும்	(இதுகளால்) வியாப்தமாயும்
ஜ்யோதிர்மார்க்கநிஷேவிதாம்—	
ஜ்யோதிர்மார்க்க	தேஜஸ்மார்க்கத்தினால்
நிஷேவிதாம்	ஸேவிக்கப்பட்ட
இந்த்ரஸ்ய	தேவராஜாவினுடைய
அமராவதீம்யதா	அமராவதிநகரத்தைப்போல்
மந்தமாருதஸஞ்சாராம்	இலேசானகாற்றால் ஸஞ்சரிக்கப்பட்டதாயும்
ஶாதகும்பேந	பொன்மயமானதாயும்
மஹதா	பெரிதாயுமிருக்கிற
ப்ராகாரேண	மதில்சுவரால்
அபிஸம்வ்ருதாம்	சூழப்பட்டதாயும்
கிங்கிணீஜாலகோஷாபி:—	
கிங்கிணீ	சிறுமணிகளுடைய
ஜால	வரிசைகளுடைய
கோஷாபி:	சப்தங்களையுடைய
பதாகாபி:	டக்கயங்களால்
அலங்க்ருதாம்	சிங்காரிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
(தாம்)	(அந்த இலங்கையை)
ஸ:	அம்மாருதி
ஆஸாத்ய	கிட்டி
ஹ்ருஷ்ட:	ஸந்தோஷித்தவராக
ப்ராகாரம்	மதில்சுவரை
ஸஹஸா	சீக்கிரமாக
அபிபேதிவாந்	அடைந்தார்.
(அத)	(பிறகு)
புரீம்	அந்நகரத்தை
ஸர்வத:	நாலுபக்கங்களிலும்
ஆலோக்ய	பார்த்து
விஸ்மயாவிஷ்டஹ்ருதய:	ஆச்சரியத்தால் சூழ்ந்த மனதையுடையவராக
(அபூத்)	(ஆனார்.)

தா-ம்—அந்த இலங்காநகரமானது மேகமண்டலத்தையளாவுகிற மிகவும் பெருத்த ஸ்வர்ணமயமான பிராகாரச்சுவற்றினால் சூழப்பட்டிருக்கிறது. மிக வெண்மையான சுண்ணச்சாந்தினால் பூசப்பட்டு சரத்காலமேகம்போல் வெளுத்து அதியுன்னதமாய் விளங்குகிற வீடுகளால் நிறைந்திருக்கிறது. அந்த வீடுகளுடைய வெளுத்த அழகான வெளித்வாரங்களில் சாந்துகொள்ளத்தக்க திவ்வியமான ஒட்டுத்திண்ணைகளும் உயர்ந்த தோரணங்களும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்நகரம் கணகணவென்று சப்திக்கிற மணித்வனியோடுகூடின பதாகங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரவும் பகலும் இடைவிடாமலொலிக்கிற கடலோசைக்கு ஸமானமான மஹாஜனகோஷத்தால் நிறைந்துள்ளது. மின்னல் மேகம் இவைகளால் சூழப்பட்டு ஜோதிர்மண்டலத்தாலதிஜாஜ்வல்லியமாய்ப் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டு மந்தமாருதனால் ஸஞ்சிரிக்கப்பட்டு பேரானந்தத்தைப்பொழிகிற அமராவதீநகரம்போல் அந்த இலங்காநகரமும் மணிமண்டபப் பிராஸாதகோபுரங்களால் நிறைந்து இரத்தினஜ்வாலைகளால் சோபிக்கப்பட்டு, ஸமுத்திரஜலத்தின் திவலைகளோடுகூடி வெகுகுளிர்ச்சியாய் மிக மந்தமாய் வீசுகிற காற்றினாலானந்திப்பிக்கப்பட்டு மங்களகரமாய் விளங்குகிறது. இப்படிப்பட்ட அழகான புரியானது ஸர்ப்பங்களால் நிறைந்த பாதாளலோகம்போல் மஹாகுரூரானான இராக்ஷதர்களால் இரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிறது. அந்நகரத்திலுள்ள இராக்ஷஸஸைந்நியங்கள் அளகாநகரத்திலுள்ள யக்ஷஸைந்நியம்போல் அதிகபுஷ்டியால் மதித்து கோஷிக்கிறார்கள். அந்த இராக்ஷஸபட்டணத்தினுடைய மதிற்சுவரையடைந்த ஹநுமான் அந்நகரத்தை நாலுபக்கமும் சுற்றுப்பார்த்து பரமாச்சரியத்தையடைந்தார்.

౮. జాంబూనదమయైర్ద్వారైర్వైడూర్యకృతవేదికైః॥
౯. వజ్రస్ఫటికముక్తాభిర్మణికుట్టిమభూషితైః। తప్తహాటకనిర్యూహై రాజతామలపాండురైః॥
౧౦. వైడూర్యకృతసోపానైః స్ఫాటికాంతరపాంసుభిః। చారుసంజవనోపేతైః ఖమివోత్పతితైః శుభైః॥
౧౧. క్రౌంచబర్హిణసంఘుష్టై రాజహంసనిషేవితైః। తూర్యాభరణనిర్ఘోషైః సర్వతః ప్రతినాదితామ్॥
౧౨. వస్వోకసారాప్రతిమాం తాం వీక్ష్య నగరీం తతః। ఖమివోత్పతితాం లంకాం జహర్ష హనుమాన్ కపిః॥

൮. ജാംബൂനദമയൈർദ്വാരൈർവൈഡൂര്യകൃതവേദികൈഃ॥
൯. വജ്രസ്ഫടികമുക്താഭിർമ്മണികുട്ടിമഭൂഷിതൈഃ।
തപ്തഹാടകനിര്യൂഹൈ രാജതാമലപാണ്ഡുരൈഃ।
൧൦. വൈഡൂര്യകൃതസോപാനൈഃ സ്ഫാടികാന്തരപാംസുഭിഃ।
ചാരുസംജവനോപേതൈഃ ഖമിവോത്പതിതൈഃ ശുഭൈഃ॥
൧൧. ക്രൌഞ്ചബർഹിണസംഘുഷ്ടൈ രാജഹംസനിഷേവിതൈഃ।
തൂര്യാഭരണനിർഘോഷൈഃ സർവ്വതഃ പ്രതിനാദിതാം॥
൧൨. വസ്വൗകസാരാപ്രതിമാം സമീക്ഷ്യ നഗരീം തതഃ।
ഖമിവോത്പതിതാം ലങ്കാം ജഹർഷ ഹനുമാൻ കപിഃ॥

அ. ஜாம்பூநதமயைர்த்வாரைர்வைடூர்யக்ருதவேதிகை:॥
கூ. வஜ்ரஸ்படிகமுக்தாபிர்மணிகுட்டிமபூஷிதை:।
தப்தஹாடகநிர்யூஹைராஜதாமலபாண்டுரை:।

க௦. வைடூர்யக்ருதஸோபாநைஸ்ஸ்பாடிகாந்தரபாம்ஸுபி:।
சாருஸம்ஜவநோபேதை:கமிவோத்பதிதைஶ்ஶுபை:॥

கக. க்ரௌஞ்சபர்ஹிணஸம்குஷ்டைராஜஹம்ஸநிஷேவிதை:।
தூர்யாபரணநிர்க்கோஷைஸ்ஸர்வத:ப்ரதிநாதிதாம்॥

கஉ. வஸ்வோகஸாராப்ரதிமாம்தாம்வீக்ஷ்யநகரீம்தத:।
கமிவோத்பதிதும்காமாம்ஜஹர்ஷஹநுமாந்கபி:।

பதம்.	உரை.
ஜாம்பூநதமயை:	பொன்னாற்செய்யப்பட்டவைகளாயும்
வைடூரியக்ருதவேதிகை:-	வைடூரியத்தால் செய்யப்பட்ட திண்ணைகளையுடையனவாயும்
வஜ்ரஸ்படிகமுக்தாபி:-	வஜ்ஜிரம், ஸ்படிகம், முத்து இவைகளாற் செய்யப்பட்டனவாயும்
மணிகுட்டிமபூஷிதை:	இரத்தினங்களாலிழைத்துத் தளவரிசைசெய்யப்பட்ட பிரதேசங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டவைகளாயும்
தப்தஹாடகநிர்யூஹை:—	
தப்தஹாடக	உருக்கிவிட்ட பொன்னாற் செய்யப்பட்ட
நிர்யூஹை:	ஒட்டுத் திண்ணைகளையுடையனவாயும்
ராஜதாமலபாண்டரை:-	வெள்ளியினாற் செய்யப்பட்டு நிர்மலமான வெண்மை நிறமுடையவையாயும்
வைடூர்யக்ருதஸோபாநை:-	வைடூரியமணிகளாற் செய்யப்பட்ட படிகளையுடையனவாயும்
ஸ்பாடிகாந்தரபாம்ஸுபி:-	ஸ்படிகக்கல்லின் மத்தியிலுண்டாகிற தூள்களையுடையனவாயும்
சாருஸம்ஜவநோபேதை:—	
சாரு	அழகான
ஸம்ஜவந	நான்குபக்கங்களிலும் இடம்விட்டு கட்டப்பட்ட வீடுகளோடு
உபேதை:	கூடிக்கொண்டிக்கிறவையாயும்
கம்	ஆகாயத்தைக்குறித்து
உத்பதைரிவ(ஸ்திதை:)-	மேற்கிளம்புவனபோலிருக்கிறவையாயும்
ஶுபை:	மங்களகரமானவையாயும்

பதம்.	உரை.
க்ரௌஞ்சபர்ஹிணஸங்குஷ்டை:—	
க்ரௌஞ்ச	க்ரௌஞ்சமென்ன
பர்ஹிண்	மயிலென்ன
ஸங்குஷ்டை:	(இதுகளுடைய) சப்தங்களையுடையனவாயும்
ராஜஹம்ஸநிஷேவிதை:-	இராஜஹம்ஸங்களாலடையப்பட்டனவாயுமிருக்கிற
த்வாரை:	கிரகத்வாரங்களோடே
(யுக்தாம்)	(கூடிக்கொண்டிருக்கிறதாயும்)
தூர்யாபரணநிர்க்கோஷை:—	
தூர்ய	தூரியவாத்தியமென்ன
ஆபரண	ஆபரணங்களென்ன (இவைகளுடைய)
நிர்க்கோஷை:	பெருத்த த்வனிகளால்
ஸர்வத:	நான்குபக்கங்களிலும்
ப்ரதிநாதிதாம்	பிரதித்வனியையுடையதாயும்
வஸ்வோகஸாராப்ரதிமாம்-	இந்திரபட்டணத்திற்கு ஸமானமாயிருக்கிறதாயும்
கம்	ஆகாயத்தைக்குறித்து
உத்பதிதும்	உயரக்கிளம்புவதற்கு
காமாமிவ	விரும்புவதுபோலிருக்கிற
தாம்	அந்த
நகரீம்	பட்டணத்தை
வீக்ஷ்ய	பார்த்து
தத:	பின்பு
கபி:	வானரரான
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்
ஜஹர்ஷ	ஸந்தோஷித்தார்.

தா-ம்—இந்த சுலோகங்களில் அந்நகரத்திலுள்ள கிரகங்களுடைய துவாரங்கள் முக்கியமாய் வர்ணிக்கப்படுகின்றன. அனேக த்வாரங்கள் தங்கத்தாற்செய்யப்பட்டு மின்னல்போல் பளபளக்கிற பிரகாசத்தோடு கூடியிருக்கின்றன. சில துவாரங்கள் ஸ்வச்சமான வெள்ளியினாற்செய்யப்பட்டு நிர்மலமான வெண்ணிறத்தோடு கூடியிருக்கின்றன. உருக்கிவிட்ட பொன்னினாற்செய்யப்பட்டு வைடூரியாதிரத்னங்களாலிழைக்கப்பட்ட அனேக பெருதிண்ணைகளோடும் சிறுதிண்ணைகளோடும் கூடியிருக்கின்றன. நவரத்தினங்கள் பதித்த அதிரமணியமான பிரதேசங்களால் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. வைடூரியரத்னங்களாற்செய்த படிகளாலலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பசுங்கிளி மயில் ஹம்ஸம் முதலிய அழகான பக்ஷிவர்க்கங்களால் ஸஞ்சரிக்கப்படுகின்றன. நித்தியமங்களநிதியான இலக்ஷ்மீதேவியால் வாஸம்பண்ணப்பட்டு அதிசுபகரமாய் விளங்குகின்றன. இந்த விதம் அதிவிசாலமாயநன்று ஆகாயத்திற்கிளம்புவனபோலுயர்ந்து காஞ்சன ரத்னமயங்களாய் விளங்குகிற த்வாரங்களுடையனவாய்,ஒன்றோடொன்று நெருங்காமல் நாலுபக்கங்களிலும் விஸ்தாரமாயிடம்விட்டுக் கட்டப்பட்டிருக்கிற உன்னதமாளிகைகள் நிறைந்த அந்நகரமானது தூரிகைமுதலிய மங்களவாத்திய கோஷத்தாலும் ஸ்திரீகளுடைய திவ்யாபரணசப்தத்தாலும் நாற்புறங்களிலுமுண்டாகிற பிரதித்வனியால் நிறைந்து, ஐசுவரியத்திற்கும் அழகிற்கும் போகத்திற்கும் ஸ்வர்க்கபுரிக்கு ஸமானமாய் விளங்கிற்று. இவ்விஷயங்களில் அமராவதிநகரத்திற்குத்தான் ஸ்திருசமோ, அல்லது மேலோ என்பதைப் பிரத்தியக்ஷநிருபணஞ்செய்ய ஸ்வர்க்கத்தைக்குறித்து மேற்கிளம்ப விரும்புவதுபோல் விளங்குகிற இலங்காநகரத்தைக்கண்ட ஹநுமான் மயிர்க்கூச்சலுண்டாகும்படி மஹாஸந்தோஷத்தையடைந்தார்.

౧౩. తాంసమీక్ష్యపురీంరమ్యాంరాక్షసాధిపతేశ్శుభామ్ । అనుత్తమామృద్ధియుతాంచింతయామాసవీర్యవాన్ ॥

கங. [illegible]
[illegible]

கங. தாம்ஸமீக்ஷ்யபுரீம்ரம்யாம்ராக்ஷஸாதிபதேஶ்ஶுபாம்।
அநுத்தமாம்ருத்தியுதாம்சிந்தயாமாஸவீர்யவாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவாந்	பராக்கிரமசாலியான (அம்மாருதியானவர்)	ஸித்தியுதாம்	ஸமிருத்தியுடன் கூடினதாயுமிருக்கிற
ராக்ஷஸாதிபதேஃ	இராக்ஷஸாளுக்கதிபதியான இராவணனுக்கு	தாம்	அந்த
ஶுபாம்	சுபகரமாயும்	ரம்யாம்	மனோக்கியமான
அநுத்தமாம்	தன்னைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டமில்லாததாயும்	புரீம்	இலங்கையை
		ஸமீக்ஷ்ய	நன்றாகப்பார்த்து
		சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்.

౧౪. నేయమన్యేన నగరీ శక్యా ధర్షయితుం బలాత్ । రక్షితా రావణబలై రుద్యతాయుధధారిభిః॥

௧௪. 𑌨𑍇𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌗𑌰𑍀 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌬𑌲𑍈𑌰𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑍁𑌧𑌧𑌾𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃॥

௧௪. நேயமந்யேநநகரீஶக்யாதர்ஷயிதும்பலாத்।
ரக்ஷிதாராவணபலைருத்யதாயுததாரிபிஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உத்யதாயுததாரிபிஃ	உயரெடுக்கப்பட்டஆயுதங்களையுடைய	அந்யேந	இதரனால்
ராவணபலைஃ	இராவண ஸைந்யங்களால்	பலாத்	பலத்தினால்
ரக்ஷிதா	இரக்ஷிக்கப்பட்ட	தர்ஷயிதும்	கெடுப்பதற்கு
இயம்	இந்த	ந ஶக்யா	ஸாத்தியமன்று.
நகரீ	பட்டணமானது		

౧౫. కుముదాఙ్గదయోర్వాపి సుషేణస్య మహాకపేః । ప్రసిద్ధేయం భవేద్భూమిర్మైన్దద్వివిదయోరపి॥

௧௫. 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌷𑍇𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑍇𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍍𑌮𑍈𑌨𑍍𑌦𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿॥

௧௫. குமுதாங்கதயோர்வாபிஸுஷேணஸ்யமஹாகபேஃ।
ப்ரஸித்தேயம்பவேத்பூமிர்மைந்தத்விவிதயோரபி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குமுதாங்கதயோர்வாபி	குமுதன், அங்கதன், இவர்களுக்கும்	ப்ரஸித்தா	(சத்துருவுக்கசக்கியமென்று) பிரஸித்தமாயிருக்கிற
மஹாகபேஃ	வானரசிரேஷ்டனான	இயம்	இந்த (லங்கையானது)
ஸுஷேணஸ்ய	ஸுஷேணனுக்கும்	பூமிஃ	பிரவேசிக்கத்தக்கதாக
மைந்தத்விவிதயோரபி	மைந்தன், த்விவிதன், இவர்களுக்கும்	பவேத்	ஆகும்.

౧౬. వివస్వతస్తనూజస్య హరేశ్చ కుశపర్వణః । ఋక్షస్య కేతుమాలస్య మమ చైవ గతిర్భవేత్ ।

௧௬. 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑍂𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌶𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌃।
𑌋𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌚𑍈𑌵 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍॥

௧௬. விவஸ்வதஸ்தநூஜஸ்யஹரேஶ்சகுஶபர்வணஃ।
ருக்ஷஸ்யகேதுமாலஸ்யமமசைவகதிர்பவேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விவஸ்வதஸ்தநூஜஸ்ய—		கேதுமாலஸ்ய	கேதுமாலனென்கிற வானரனுக்கும்
விவஸ்வதஃ	ஸூரியனுடைய	மமசைவ	எனக்குமே
தநூஜஸ்ய	புத்திரனான ஸுக்ரீவனுக்கும்	(இயம்)	(இந்த லங்கையானது)
குஶபர்வணஃ	குஶபர்வணனென்கிற	கதிஃ	(புகுவதற்கு) யோக்கியமானதாக
ஹரேஶ்ச	வானரனுக்கும்	பவேத்	ஆகும்.
ருக்ஷஸ்ய	ருக்ஷனென்கிற வானரனுக்கும்		

(கங-கச-கரு-கசு-ஶ்லோகங்களுக்கு) தா-ம்—செல்வத்திற்கும் சிறப்பிற்கும் அழகுக்கும் அநந்யஸத்ருசமானதாய் இராக்ஷஸாதிபதியான இராவணனுக்கு இராஜதானியாய் விளங்குகிற அந்த இலங்காநகரத்தை ஹநுமான் இரண்டுகண்களாலும் ஸம்பூர்ணமாகக் கடாக்ஷித்துப் பின்வருமாறு ஆலோசித்தார். இந்நகரமானது நித்திரை சோம்பல்முதலிய அவஸ்தைகளுக்கிடங்கொடாமல் ஸதாகாலமும் பிடித்த விற்களோடும் உருவின கத்திகளோடும் யுத்தஸன்னத்தராயிருக்கிற அனேககோடி இராக்ஷதசூரர்களால் இரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிறது. இதை எப்படிப்பட்ட சத்துருவும் பலத்தினாலாக்கிரமிக்கமுடியாது. நம்முடைய வானரவீரர்களுக்குள் குமுதன், அங்கதன், ஸுஷேணன், மைந்தன், த்விவிதன், ஸுக்ரீவமஹாராஜா, குசபர்வணன், ருக்ஷன், கேதுமாலன் ஆகிய இவர்களும் நானும் இந்நகரத்தில் பிரவேசிக்கத்தக்கவர்களேயல்லது மற்ற வானரர்கள் பிரவேசிக்கத்தகுந்த பராக்கிரமசாலிகளல்லர்.

౧౭. సమీక్ష్య తు మహాబాహూ రాఘవస్య పరాక్రమమ్ । లక్ష్మణస్య చ విక్రాన్తమభవత్ ప్రీతిమాన్ కపిః॥

கஎ. 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍁𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍂𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑌚𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌕𑌪𑌿𑌃॥

கஎ. ஸமீக்ஷ்யதுமஹாபாஹூராகவஸ்யபராக்ரமம்।
லக்ஷ்மணஸ்யசவிக்ராந்தமபவத்ப்ரீதிமாந்கபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
* மஹாபாஹூ:	சிறந்த தோள்வலியுடைய	லக்ஷ்மணஸ்யது	இலக்ஷ்மணனுடைய
கபி:	ஹநுமாரானவர்	விக்ராந்தஞ்ச	விசேஷமான பலத்தையும்
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராமனுடைய	ஸமீக்ஷ்ய	நன்றாகப்பார்த்து
பராக்ரமம்	(சத்துருக்களை முடிக்கவல்ல) சக்தியையும்	ப்ரீதிமாந்	ஸந்தோஷமுடையவராக
		அபவத்	ஆனார்.

தா-ம்—யுத்தத்திற் பின்வாங்காத தோள்வலியுடைய ஹநுமான் முதலில் சத்துருவினுடைய பலத்தை யோசித்துப் பிறகு சத்துருவை ஜயிப்பதற்கு உபகரணங்களாயிருக்கிற வானரபலத்தை யோசித்து அனந்தரம் யுத்தத்திற்கு எஜமான்களான இராமலக்ஷ்மணுளுடைய பலத்தை யோசிக்கிறார். ஸுக்ரீவனுக்கும் பெருமாளுக்கும் ஸ்நேகஞ்செய்வித்தகாலத்தில் ஸ்ரீராமனுடைய விக்கிரமத்தைப் பிரத்தியக்ஷத்தில் பார்த்தவராதலாலும், பிறகு ஸுக்ரீவன் தாராபோகத்தில் மதிமயங்கினவனய்க்கிடந்து சொன்ன கெடுப்பிரகாரம் ஸ்ரீராமஸந்நிதானத்திற்குவரத் தவறினபோது இளையபெருமாள் தன் விக்கிரமத்தைக் கொஞ்சம் வெளியிட்டதையறிந்தவரானபடியாலும் ஹநுமார் இவ்விருவர்களுடைய பராக்கிரமத்தை நன்றாயோசித்துப்பார்த்துப் பிறகு "ஓகோ, நெருப்புங் காற்று மொன்றுசேர்ந்து ஹதஞ்செய்வதுபோல் நம்முடைய பிரபுக்களிருவரும் ஒன்றுசேர்ந்து இந்த இலங்கையை அனாயாஸமாய் ஜயித்துவிடுவார்கள். ஸம்சயமில்லை" என்று ஸந்தோஷித்தார்.

౧౮. తాం రత్నవసనోపేతాం కోష్ఠాగారావతంసకామ్ । యన్త్రాగారస్తనీమృద్ధాం ప్రమదామివ భూషితామ్॥

கஅ. 𑌤𑌾𑌂𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑌸𑌨𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌂𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌗𑌾𑌰𑌾𑌵𑌤𑌂𑌸𑌕𑌾𑌮𑍍।
𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌨𑍀𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌮𑌿𑌵𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥

கஅ. தாம்ரத்நவஸநோபேதாம்கோஷ்டாகாராவதம்ஸகாம்।
யந்த்ராகாரஸ்தநீம்ரித்தாம்ப்ரமதாமிவபூஷிதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரத்நவஸநோபேதாம்	ரத்னங்களாகிற வஸ்திரத்தோடுகூடியும்	ஸ்தநீம்	ஸ்தனங்களையுடையதாயும்
கோஷ்டாகாராவதம்ஸகாம்—		ரித்தாம்	(ஸமஸ்தசெல்வமும் நிறைந்திருப்பதாகிற [ந
கோஷ்டாகார	பசுக்கூட்டங்கள் நிறைந்த மாளிகைகளாகிற	பூஷிதாம்	அலங்காரத்தையுமுடையதாயுமிருக்கி
அவதம்ஸகாம்	கம்மலையுடையதாயும்	ப்ரமதாமிவ	மதத்தையடைந்த ஸ்திரீபோலிருக்கி
யந்தராகாரஸ்தநீம்—		தாம்	அந்த (இலங்கையை) [ற
யந்தராகார	யந்திரக்கிரகங்களாகிற	(ததர்ஸ)	(பார்த்தார்)

தா-ம்—இந்த சுலோகத்தில் இலங்காநகரத்தை மதித்த வோர் யௌவனஸ்திரீக்கு உபமானித்திருக்கிறார். அந்நகரத்திலுள்ள நவரத்தினங்களிழைத்த பிரதேசங்களே அந்தஸ்திரீக்கு வஸ்திரம். பசுக்கூட்டங்கள் நிறைந்த மாளிகைகளே கர்ணாபரணம், அத்யுன்னதமான யந்திரக்கிரகங்களே கொங்கைகள், அஷ்டைசுவரியங்களும் நிறைந்திருப்பதே பூஷணம், ஸந்துஷ்டியாலும் மத்தியபானத்தாலு மந்நகரவாஸிக்குண்டாயிருக்கு முத்ஸாஹமே மதம். இந்தவிதம் ஓர் மதித்த யௌவனமடந்தைபோல் பிரகாசிக்கிற அந்த இலங்காநகரத்தைக்கண்டார்.

౧౯. తాం నష్టతిమిరాం దీప్తైర్భాస్వరైశ్చ మహాగృహైః । నగరీం రాక్షసేన్ద్రస్య దదర్శ స మహాకపిః॥

---

* "மஹாபாஹு:" என்கிற சபதமானது, வித்வானுடைய திறத்தை வித்வானே யறியக்கூடியவன்; யுத்தவீரனுடைய பலத்தை யுத்தவீரனே யறியக்கூடியவன். இது லோகவியல்பான விஷயமாதலால், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களுடைய விக்கிரமத்தை ஹநுமாரறியத்தகுந்தவரென்று காண்பிக்கிறது.

இந்த சுலோகதாத்பரியம் மேல் இரண்டாவது ஸர்க்கத்தில் "பிராப்யாபிஸமஹாபஹு: கிம்கரிஷ்யதிராகவ:=இராகவன் என்ன சூரனானாலும் இங்கேவந் தென்னசெய்யப்போகிறார்." என்கிற ஹநுமத்வாக்கியத்தோ டொவ்வுமோவெனில், புத்திசாலிகள் முதலில் விபரீதத்தை நினைத்துப் பிறகு தீர்க்காலோசனைசெய்து காரியங்களின் ஸாத்தியாஸாத்தியங்களை நிச்சயிப்பார்களாதலால், ஹநுமான் முதலில் சத்துருபலத்தை நன்றாயறிந்து கொஞ்சம் பிரமித்துப் பிறகு இராமலக்ஷ்மணர்களுடைய விக்கிரமதத்தவத்தை யூகித்து தைரியங்கொண்டார். அல்லது இராமலக்ஷ்மணர்கள் பராக்கிரமத்தை யறிந்தவராயினும் அதைமறந்து அதைரியப்படும்படியான அவ்வளவு அபாரமாக இராக்ஷஸபல மவருக்குக் காணப்பட்டதென்றும் பொருந்தும்.

௧௯. 𑌤𑌾𑌂𑌨𑌷𑍍𑌟𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾𑌂𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌗𑍃𑌹𑍈𑌃।
𑌨𑌗𑌰𑍀𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௧௯. தாம்நஷ்டதிமிராம் தீப்தைர்ப்பாஸ்வரைஶ்சமஹாக்ருஹை:।
நகரீம்ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யததர்ஶஸமஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த	நஷ்டதிமிராம்	போக்கடிக்கப்பட்ட இருளை உடைத்தாயிருக்கிற
மஹாகபி:	அநுமாரானவர்		
பாஸ்வரை:	நிர்மலங்களான	ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராவணனுடைய
தீப்தை:	இரத்தினங்களால் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற	தாம்	அந்த
		நகரீம்	இலங்கையை
மஹாக்ருஹை:	பெரிய வீடுகளால்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—வீடுகளிலிழைத்திருக்கிற நிர்மலமான இரத்தினங்களுடைய ஜ்வாலைகளால் இருளைப்போக்கி எப்பொழுதும் ஜ்யோதிர்மயமாய் விளங்கு மந்த இராவணநகரத்தைக்கண்டார்.

౨౦. అథసాహరిశార్దూలంప్రవిశంతంమహాబలమ్ । నగరీస్వేనరూపేణదదర్శపవనాత్మజమ్॥

௨௦. 𑌅𑌥𑌸𑌾𑌹𑌰𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌂𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍।
𑌨𑌗𑌰𑍀𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍॥

௨௦. அதஸாஹரிஶார்த்தூலம்ப்ரவிஶந்தம்மஹாபலம்।
நகரீஸ்வேநரூபேணததர்ஶபவநாத்மஜம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பிறகு	ஹரிஶார்த்தூலம்	வாநரசிரேஷ்டருமான
ஸா	அந்த	ஸ:	அந்த
நகரீ	இலங்காதிதேவதையானவள்	பவநாத்மஜம்	ஹநுமானை
மஹாபலம்	அதிகபலமுடையவராயும்	ஸ்வேந	தன்னுடையதான
ப்ரவிஶந்தம்	தன்னுடைய நகரத்தில் பிரவேசித்தவராயும்	ரூபேண	அதிதேவதாரூபத்தோடு
		ததர்ஶ	பார்த்தாள்.

தா-ம்—அதிபலசாலியாயும் இராவணநகரத்திற் பிரவேசிக்கும்படியான தைரியமுள்ளவருமான ஹநுமானை இலங்கையைக்காத்து இரக்ஷிக்கிறவளான இலங்கிணீதேவதையென்பவள் தன்னுடைய தேவதாரூபத்தோடு கண்டாள்.

౨౧. సాతంహరివరందృష్ట్వాలంకారావణపాలితా । స్వయమేవోత్థితాతత్రవికృతాననదర్శనా॥
౨౨. పురస్తాత్కపివర్యస్యవాయుసూనోరతిష్ఠత । ముంచమానామహానాదమబ్రవీత్పవనాత్మజమ్॥

௨௧. 𑌸𑌾𑌤𑌂𑌹𑌰𑌿𑌵𑌰𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾॥
௨௨. 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌕𑌪𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍂𑌨𑍋𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤।
𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍॥

௨௧. ஸாதம்ஹரிவரம்த்ருஷ்ட்வாலங்காராவணபாலிதா।
ஸ்வயமேவோத்திதாதத்ரவிக்ருதாநநதர்ஶநா॥
௨௨. புரஸ்தாத்கபிவர்யஸ்யவாயுஸூநோரதிஷ்டத।
முஞ்சமாநாமஹாநாதமப்ரவீத்பவநாத்மஜம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராவணபாலிதா	தசக்கிரீவனால் பரிபாலனம்பண்ணப்பட்ட	விக்ருதாநந	விகாரமான முகத்தையுடைய
ஸா	அந்த	தர்ஶநா	பார்வையுடையவளாக
லங்கா	இலங்கிணியானவள்	கபிவர்யஸ்ய	வானரசிரேஷ்டரான
ஸ்வயமேவ	தானே	வாயுஸூநோ:	வாயுபுத்திரருடைய
தத்ர	அவ்விடத்தில்	புரஸ்தாத்	முன்பாக
உத்திதா	எழுந்திருந்து	அதிஷ்டத	நின்றாள்
தம்	அந்த	மஹாநாதம்	பேரிரைச்சலை
ஹரிவரம்	ஹநுமானை	முஞ்சமாநா	செய்கிறவளாய்க்கொண்டு
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	பவநாத்மஜம்	ஹநுமானைக்குறித்து
விக்ருதாநநதர்ஶநா—		அப்ரவீத்	(பின்வருமாறு) சொன்னாள்.

தா-ம்—தசக்கிரீவனால் இரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிற அந்த இலங்கிணியானவள் ஹநுமானைக்கண்டவுடன் தானே எழுந்திருந்து மஹாகோரமான முகத்தோடும் பேரிடிமுழக்கம்போன்ற கூச்சலோடும் எதிரில்வந்து அவனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு சொன்னாள்.

౨౩. కస్త్వం కేన చ కార్యేణ ఇహ ప్రాప్తో వనాలయ | కథయస్వేహ యత్తత్త్వం యావత్ప్రాణా ధరన్తి తే ||

௨௩. 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌕𑍇𑌨𑌚𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌇𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌵𑌨𑌾𑌲𑌯।
𑌕𑌥𑌯𑌸𑍍𑌵𑍇𑌹𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌧𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇॥

௨௩. கஸ்த்வம்கேநசகார்யேணயிஹப்ராப்தோவநாலய।
கதயஸ்வேஹயத்தத்வம்யாவத்ப்ராணாதரந்திதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வநாலய	காட்டையேவீடாகவுடைய குரங்கே	ப்ராணாঃ	பிராணன்கள்
த்வம்	நீ	யாவத்	எவ்வளவுக்குள்ளே
கঃ	யார்	தரந்தி	போகாமலிருக்கின்றனவோ
கேநச	எந்த	தாவத்	அவ்வளவுக்குள்ளே
கார்யேண	காரியத்தினால்	யத்தத்வம்	எதுவாஸ்தவமோ
யிஹ	இவ்விடத்திற்கு	தத்	அதை
ப்ராப்தঃ	வந்தவனாகவிருக்கிறாய்	கதயஸ்வ	சொல்லு.
தே	உன்னுடைய		

தா-ம்—வனத்தையே வாஸஸ்தானமாகவுடைய ஓ சாகாம்ருகமே! நீயார்? நீ இந்நகரத்திற்கு வரவேண்டிய காரியமென்ன? உன்னுடைய பிராணனை இதோ எடுக்கப்போகிறேன். நீ சாவதற்குமுன் உன் வரலாற்றை யுண்மையாகச்சொல்லென்றாள்.

౨౪. న శక్యం ఖల్వియం లంకా ప్రవేష్టుం వానర త్వయా | రక్షితా రావణబలైరభిగుప్తా సమంతతః ||

௨௪. 𑌨𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂𑌖𑌲𑍍𑌵𑌿𑌯𑌂𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑌬𑌲𑍈𑌰𑌭𑌿𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃॥

௨௪. நஶக்யம்கல்வியம்லங்காப்ரவேஷ்டும்வாநரத்வயா।
ரக்ஷிதாராவணபலைரபிகுப்தாஸமந்ததঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநர	ஹே வானரமே!	யியம்	இந்த
ராவணபலைঃ	இராவணஸைந்யங்களால்	லங்கா	இலங்கையானது
ரக்ஷிதா	இரக்ஷிக்கப்பட்டும்	த்வயா	உன்னால்
ஸமந்ததঃ	நாலுபக்கங்களிலும்	ப்ரவேஷ்டும்	பிரவேசிப்பதற்கு
அபிகுப்தா	மறைக்கப்பட்டுமிருக்கிற	நஶக்யம்கலு	அஸாத்தியமன்றோ.

தா-ம்—ஹே அல்பமான வானரமே! பேரைச்சொன்னமாத்திரத்தில் மூன்றுலோகமும் நடுங்கும்படியான மஹாப்பிரதாபசாலியான இராவணனாலாளப்பட்டு அவனுடைய கோடிஸைந்யங்களா லிரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிறது இந்த இலங்கை. மேலும் மஹாஸமுத்திரமத்தியில் பர்வதாக்கிரத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கிற திக்நகரம். இப்படி பத்திரமாயும் பயங்கரமாயுமிருக்கிற விந்த ராஜதானியில் எப்படிப்பட்ட வீரரும் பிரவேசிக்கப் பின்வாங்குவார்கள். அப்படியிருக்க மஹாபலஹீனனான உனக்கு இதில் பிரவேசிக்க ஸாத்தியமோவென்றாள்.

౨౫. అథ తామబ్రవీద్వీరో హనుమానగ్రతః స్థితామ్ | కథయిష్యామి తే తత్త్వం యన్మాం త్వం పరిపృచ్ఛసి ||

౨౬. కా త్వం విరూపనయనా పురద్వారేవతిష్ఠసి | కిమర్థం చాపి మాం రుద్ధ్వా నిర్భర్త్సయసి దారుణా ||

௨௫. 𑌅𑌥𑌤𑌾𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍋𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑌰𑌿𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿॥

௨௬. 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌨𑌯𑌨𑌾𑌪𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑌿।
𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂𑌚𑌾𑌪𑌿𑌮𑌾𑌂𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑌯𑌸𑌿𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾॥

௨௫. அததாமப்ரவீத்வீரோஹநுமாநக்ரதஸ்திதாம்।
கதயிஷ்யாமிதேதத்வம்யந்மாம்த்வம்பரிப்ருச்சஸி॥

௨௬. காத்வம்விரூபநயநாபுரத்வாரேவதிஷ்டஸி।
கிமர்த்தம்சாபிமாம்ருத்வாநிர்ப்பர்த்ஸயஸிதாருணா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பின்பு	ஸ்திதாம்	இருக்கிற
வீரঃ	பராக்கிரமசாலியான	தாம்	அந்த இராக்ஷஸியைப்பார்த்து
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	யத்	எதை
அக்ரதঃ	தனக்கெதிரில்	மாம்	என்னை

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வம்	நீ	கா	ஆர்
பரிப்ருச்சஸி	கேட்டாயோ	கிமர்த்தம்	என்னகாரணமாக
தத்	அந்த	மாம்	என்னை
தத்வம்	வாஸ்தவத்தை	ருத்வா	தகைந்து
தே	உனக்கு	புரத்வாரே	பட்டணத்திவாசலில்
கதயிஷ்யாமி	சொல்லுகிறேன்	அவதிஷ்டஸி	இருக்கிருய்
விரூபநயனா	குரூரமான பார்வையுடைய	தாருணா	பயங்கரமாக
த்வம்	நீ	நிர்ப்பர்த்ஸயஸிச	மிரட்டவும் மிரட்டுகிருய்.

தா-ம்—இந்தவிதம் தன்னைத்தடுத்துப் பிரஸ்னம்பண்ண இலங்கிணியைப்பார்த்து, ஹநுமான் நீ எந்த விஷயத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டாயோ வதை யுண்மையாகச்சொல்லுகிறேன். ஆனுலிவ்வளவு குரூரமான ஸ்வபாவத்தோடுகூடிய நீ யார்? உள்ளே புகுகின்ற வென்னைத்தடுத்து த்வாரபக்தமாக நீயே னிங்கிருக்கிருய்? இவ்வளவு பயங்கரமாக நீயேனென்னை மிரட்டுகிருய்? இதற்குக் காரணம் சொல்லென்று வினவினர்.

౨౭. హనుమద్వచనం శ్రుత్వా లంకా సా కామరూపిణీ । ఉవాచ వచనం క్రుద్ధా పరుషం పవనాత్మజమ్॥

உஎ. ஹநுமத்வசநம்ஶ்ருத்வாலங்காஸாகாமரூபிணீ।
உவாசவசநம்க்ருத்தாபருஷம்பவநாத்மஜம்॥

உஎ. ஹநுமத்வசநம்ஸ்ருத்வாலங்காஸாகாமரூபிணி।
உவாசவசநம்க்ருத்தாபருஷம்பவநாத்மஜம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காமரூபிணீ	ஸ்வேச்சாரூபம் தரிக்கவல்ல	க்ருத்தா	கோபித்தவளாக
ஸா	அந்த	பவநாத்மஜம்	வாயுபுத்திரரைப்(பார்த்து)
லங்கா	இலங்கிணியானவள்	பருஷம்	கடூரமான
ஹநுமத்வசநம்	ஹநுமாருடைய வார்த்தையை	வசநம்	வார்த்தையை
ஶ்ருத்வா	கேட்டு	உவாச	சொன்னுள்.

தா-ம்—இவ்விதம் ஹநுமானுடைய வார்த்தையைக்கேட்ட இலங்காதிதேவதையான இராக்ஷஸியானவள் அவரைக்குறித்துக் கடினமான வார்த்தையைப் பதில் சொன்னுள்.

౨౮. అహం రాక్షసరాజస్య రావణస్య మహాత్మనః । ఆజ్ఞాప్రతీక్షా దుర్ధర్షా రక్షామి నగరీమిమామ్॥

உஅ. அஹம்ராக்ஷஸராஜஸ்யராவணஸ்யமஹாத்மந꞉।
ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷாதுர்த்தர்ஷாரக்ஷாமிநகரீமிமாம்॥

உஅ. அஹம்ராக்ஷஸராஜஸ்யராவணஸ்யமஹாத்மநஃ।
ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷாதுர்த்தர்ஷாரக்ஷாமிநகரீமிமாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸராஜஸ்ய	இராக்ஷஸராஜாவான	அஹம்	நான்
மஹாத்மநஃ	அதிக மகிமையுடையவரான	இமாம்	இந்த
ராவணஸ்ய	தசக்கிரீவனுடைய	நகரீம்	நகரத்தை
ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷா	ஆஜ்ஞையை எதிர்பார்த்திருக்கிறவள்	ரக்ஷாமி	இரக்ஷிக்கிறேன்.
துர்த்தர்ஷா	இதரர்களால் அவமானப்படாதவள்		

தா-ம்—ஓ வானரமே! நீ கேட்டதற்குப் பதில்சொல்லுகிறேன் கேள். வெகு பலசாலியும் இராக்ஷஸப் பிரபுவுமான இராவணனுடைய ஆக்ஞையை அனுஸரித்து யாவருக்கும் புகுவதற்கசக்கியமான இந்த ராஜதானியை யானிரக்ஷிக்கிறேன். என்னை ஜயிப்பது யாவருக்கும் அஸாத்தியம்.

౨౯. న శక్యా మామవజ్ఞాయ ప్రవేష్టుం నగరీ త్వయా । అద్య ప్రాణైః పరిత్యక్తః స్వప్స్యసే నిహతో మయా॥

౩౦. అహం హి నగరీ లంకా స్వయమేవ ప్లవంగమ । సర్వతః పరిరక్షామి హ్యేతత్తే కథితం మయా॥

உகூ. நஶக்யாமாமவஜ்ஞாயப்ரவேஷ்டும்நகரீத்வயா।
அத்யப்ராணை꞉பரித்யக்த꞉ஸ்வப்ஸ்யஸேநிஹதோமயா॥

௩௦. அஹம்ஹிநகரீலங்காஸ்வயமேவப்லவங்கம।
ஸர்வத꞉பரிரக்ஷாமிஹ்யேதத்தேகதிதம்மயா॥

உகூ. நஶக்யாமாமவஜ்ஞாயப்ரவேஷ்டும்நகரீத்வயா।
அத்யப்ராணைஃபரித்யக்தஸ்ஸ்வப்ஸ்யஸேநிஹதோமயா॥

௩௦. அஹம்ஹிநகரீலங்காஸ்வயமேவப்லவங்கம।
ஸர்வத:பரிரக்ஷாமிஹ்யேதத்தேகதிதம்மயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாம்	என்னை	ஸ்வப்ஸ்யஸே	தூங்கப்போகிறாய்
அவஜ்ஞாய	திரஸ்கரித்து	ப்லவங்கம	ஓ வானரமே!
நகரீ	இந்நகரமானது	அஹம்ஹி	நானேயென்றால்
த்வயா	உன்னால்	லங்கா	இலங்காதிதேவதை
ப்ரவேஷ்டும்	பிரவேசிப்பதற்கு	ஸ்வயமேவ	நானே
நஶக்யா	ஸாத்தியமன்று	ஸர்வத:	நாலுபக்கங்களிலும்
அத்ய	இப்போ	பரிரக்ஷாமி	நன்றாய்க் காப்பாற்றுகிறேன்
மயா	என்னால்	ஏதத்	இந்த விருத்தாந்தமானது
நிஹத:	கொல்லப்பட்டவனாக	மயா	என்னால்
ப்ராணை:	பிராணன்களால்	தே	உன்பொருட்டு
பரித்யக்த:	விடப்பட்டு	கதிதம்	சொல்லப்பட்டது.

தா-ம்---வாராய் வானரமே! என்னை அலக்ஷியம்செய்து இந்நகரத்திற் புகுவது உன்னால் திறமன்று. நான் இப்பொழுது உன்னுயிரை யிழுத்து உன்னைத் தரையில் விழச்செய்கிறேன், நீ பிராணனையிழந்து தூங்கப்போகிறாய். யான் இந்நகரத்துக்கு உரியவளாய் இதை பாதுகாத்துக்கொண்டுவருகிறேன். இப்பட்டணமெல்லாம் எனது ஸ்வரூபமேயாதலால் இந்நகரத்தை நானே இரக்ஷிக்கிறேன். இந்த விருத்தாந்தத்தை உனக்கு நிஜமாகச்சொன்னேன்.

3౧. లంకాయావచనం శ్రుత్వా హనుమాన్మారుతాత్మజః । యత్నవాన్ సహరిశ్రేష్ఠః స్థితశ్శైల ఇవాపరః॥

௩௧. 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌵𑌚𑌨𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌯𑌤𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌶𑍍𑌶𑍈𑌲𑌇𑌵𑌾𑌪𑌰𑌃॥

௩௧. லங்காயாவசநம்ஶ்ருத்வாஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:।
யத்நவாந்ஸஹரிஶ்ரேஷ்டஸ்திதஶ்ஶைலயிவாபர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜ:	வாயுபுத்திரராயும்	ஶ்ருத்வா	கேட்டு
ஹரிச்ரேஷ்ட:	கபிசிரேஷ்டராயுமிருக்கிற	யத்நவாந்	யத்னத்தையுடையவராய்
ஸ:	அந்த	அபர:	இரண்டாவதான
ஹநுமான்	ஹநுமாரானவர்	ஶைலயிவ	பர்வதம்போல்
லங்காயா:	இலங்காதிதேவதையினுடைய	ஸ்தித:	இருக்கிறவராக ஆனார்.
வசநம்	வார்த்தையை		

3౨. స తాం స్త్రీరూపవికృతాం దృష్ట్వా వానరపుంగవః । ఆబభాషేఽథ మేధావీ సత్త్వవాన్ ప్లవగర్షభః॥

௩௨. 𑌸𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌨𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃।
𑌆𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇𑌽𑌥𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑍀𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃॥

௩௨. ஸதாம்ஸ்திரீரூபவிக்ருதாம்த்ருஷ்ட்வாவாநரபுங்கவ:।
ஆபபாஷேதமேதாவீஸத்வவாந்ப்லவகர்ஷப:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பின்பு	ஸ:	அந்த (மாருதி)
வானரபுங்கவ:	வானரோத்தமராயும்	ஸ்திரீரூபவிக்ருதாம்	விகாரமான ஸ்திரீரூபத்தையுடைய
ஸத்வவான்	பலமுடையவராயும்	தாம்	அந்த (இலங்கிணியை)
ப்லவகர்ஷப:	தாண்டுகிறவர்க்குள் சிரேஷ்டராயும்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
மேதாவீ	வெகு புத்திவந்தராயுமிருக்கிற	ஆபபாஷே	பிரத்யுத்தரமளித்தார்.

(௩௧-௩௨-வது ஶ்லோகங்களுக்கு) தா-ம்—மஹாபுத்திசாலியும் பலசாலியும் தாண்டுவோர்க்குள் அதிஸாமர்த்தியவானுமான அந்த வானரோத்தமர் இலங்கிணியினுடைய அலக்ஷியவசனங்களைக்கேட்டு அவளை ஜயிப்பதற்கு வேண்டிய பிரயத்தனமுடையவராய் பர்வதத்திற்கு ஸதிருசமான ஆகிருதியோடு கோரரூபியான அந்த இராக்ஷஸியைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு மொழிந்தார்,

33. ద్రక్ష్యామి నగరీం లంకాం సాట్టప్రాకారతోరణామ్ । ఇత్యర్థమిహ సంప్రాప్తః పరం కౌతూహలం హి మే॥

34. వనాన్యుపవనానీహ లంకాయాః కాననాని చ । సర్వతో గృహముఖ్యాని ద్రష్టుమాగమనం హి మే॥

௩௩. 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌨𑌗𑌰𑍀𑌂𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌸𑌾𑌟𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌹𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃𑌪𑌰𑌂𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌂𑌹𑌿𑌮𑍇॥

௧௪. வநாந்யுபவநாநீஹ லங்காயா: காநநாநி ச।
ஸர்வதோ க்ருஹமுக்யாநி த்ரஷ்டுமாகமநம் ஹி மே॥

௧௩. த்ரக்ஷியாமி நகரீம் லங்காம் ஸாட்டப்ராகாரதோரணாம்।
இத்யர்த்தமிஹ ஸம்ப்ராப்த: பரம் கௌதூஹலம் ஹி மே॥

௧௪. வநாந்யுபவநாநீஹலங்காயா: காநநாநிச।
ஸர்வதோக்ருஹமுக்யாநித்ரஷ்டுமாகமநம்ஹிமே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாட்டப்ராகாரதோரணாம்	பிராகாராட்டாலக தோரணங்[களோடுகூடின	இஹ	இவ்விடத்திலிருக்கிற
லங்காம்	லங்கையென்கிற	வநாநி	காடுகளையும்
நகரீம்	(இந்த) நகரத்தை	உபவநாநி	உத்தியானவனங்களையும்
த்ரக்ஷியாமி	பார்க்கவேண்டும்	லங்காயா:	இலங்கையினுடைய
இத்யர்த்தம்	என்கிற பிரயோஜனத்தைக்குறித்து	காநநாநிச	காடுகளையும்
இஹ	இவ்விடத்திற்கு	ஸர்வத:	நான்குபக்கங்களிலும் (இருக்கிற)
ஸம்ப்ராப்த:	வந்தவனாக ஆனேன்	க்ருஹமுக்யாநி	முக்கிய கிருகங்களையும்
மே	எனக்கு	த்ரஷ்டும்	பார்ப்பதற்கு
பரம்	மிகவும்	மே	என்னுடைய
கௌதூஹலம்ஹி	உத்ஸாஹமன்றோ	ஆகமநம்ஹி	வருதலன்றோ.

(௧௩-௧௪-ஸ்லோகங்களுக்கு) தா-ப்—பீரங்கிமுதலிய ஆயுதங்கள் வைப்பதற்குத் தகுந்தவிடங்களோடுகூடிய பிராகாரத்தால் சூழப்பட்டு, உன்னதமாயு மழகாயுமமைந்திருக்கிற கோட்டைவாசலையுடையதாய், நானாவித விருக்ஷவனங்களோடும் ச்ருங்காரத்தோட்டங்களோடும் அத்புதமாளிகைகளோடும் இன்னம் பற்பல விசித்திரங்களோடு மிக்ககரம் நிறைந்திருக்கிறதென்று கேள்விப்பட்டு அதைப்பார்த்துக் களிக்கவேண்டுமென்கிற கௌதூஹலத்தாலியானிவ்விடம் வந்தனன்.

౩౫. తస్య తద్వచనం శ్రుత్వా లంకా సా కామరూపిణీ । భూయ ఏవ పునర్వాక్యం బభాషే పరుషాక్షరమ్॥

౩౬. మామనిర్జిత్య దుర్బుద్ధే రాక్షసేశ్వరపాలితామ్ । న శక్యం హ్యద్య తే ద్రష్టుం పురీయం వానరాధమ॥

௧௫. தஸ்ய தத்வசநம் ஶ்ருத்வா லங்கா ஸா காமரூபிணீ।
பூய ஏவ புநர்வாக்யம் பபாஷே பருஷாக்ஷரம்॥

௧௬. மாமநிர்ஜித்ய துர்புத்தே ராக்ஷஸேஶ்வரபாலிதாம்।
ந ஶக்யம் ஹ்யத்ய தே த்ரஷ்டும் புரீயம் வாநராதம॥

௧௫. தஸ்யதத்வசநம்ஶ்ருத்வாலங்காஸாகாமரூபிணீ।
பூயயேவபுநர்வாக்யம்பபாஷேபருஷாக்ஷரம்॥

௧௬. மாமநிர்ஜித்யதுர்ப்புத்தேராக்ஷஸேஶ்வரபாலிதாம்।
நஶக்யம்ஹ்யத்யதேத்ரஷ்டும்புரீயம்வாநராதம॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காமரூபிணீ	விரும்பிய ரூபத்தை வகிக்கவல்லமை[யுடைய	வாநராதம	அல்பவானரமே!
ஸா	அந்த	ராக்ஷஸேஶ்வரபாலிதாம்—	
லங்கா	இலங்கிணியென்பவள்	ராக்ஷஸேஶ்வர	இராக்ஷஸப்பிரபுவான (இராவணனா[ல்)
தஸ்ய	அந்த (ஹநுமாருடைய)	பாலிதாம்	இரக்ஷிக்கப்பட்ட
தத்	அந்த	மாம்	என்னை
வசநம்	வார்த்தையை	அநிர்ஜ்ஜித்ய	ஜயிக்காமல்
ஶ்ருத்வா	கேட்டு	அத்ய	இப்பொழுது
பூயயேவ	விஸ்தரித்துதானே	இயம்	இந்த
பருஷாக்ஷரம்	க்ரூரமான அக்ஷரங்களுடைய	புரீ	பட்டணம்
வாக்யம்	வாக்கியத்தை	த்ரஷ்டும்	பார்க்க
புந:	மறுபடியும்	தே	உனக்கு
பபாஷே	சொன்னாள்	நஶக்யம்ஹி	ஸாத்தியமன்றன்றோ.
துர்புத்தே	கெட்டபுத்தியுடைய		

தா-ப்—ஹநுமாருடைய வாக்கியத்தைக்கேட்ட இலங்கிணியானவள் அவரை நிந்தித்து ஓ புத்தியில்லாத வானரமே! இராவணரக்ஷணையிலிருக்கிற என்னை ஜயித்தாலல்லது நீ இந்த இலங்கைக்குள் போகமுடியுமோவென்று குரூரமாக பதிலுரைத்தாள்.

౩౭. తతస్స కపిశార్దూలస్తామువాచ నిశాచరీమ్ । దృష్ట్వా పురీమిమాం భద్రే పునర్యాస్యే యథాగతమ్॥

௧௭. ததஸ்ஸ கபிஶார்தூலஸ்தாமுவாச நிஶாசரீம்।
த்ருஷ்ட்வா புரீமிமாம் பத்ரே புநர்யாஸ்யே யதாகதம்॥

௩எ. ததஸ்ஸகபிஸார்த்தூலஸ்தாமுவாசநிஸாசரீம்।
த்ருஷ்ட்வாபுரீமிமாம்பத்ரேபுநர்யாஸ்யேயதாகதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு	புநஃ	மறுபடியும்
ஸஃ	அந்த	யதாகதம்	வந்ததுபோலவே
கபிஸார்த்தூலஃ	ஹநுமாரானவர்	யாஸ்யே	போவேன்
(ஹே)பத்ரே	(வாராய்) க்ஷேமத்தைச்செய்பவளே	(இதி)	(என்று)
இமாம்	இந்த	தாம்	அந்த
புரீம்	நகரத்தை	நிஸாசரீம்	இராக்ஷஸியைக்(குறித்து)
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	உவாச	ப்ரத்யுத்தரமளித்தார்.

தா-ம்—அம்மாருதி பிரதமத்தில் ஸாமோபாயத்தை அனுஸரித்து நல்வார்த்தையால், வாராய் க்ஷேமத்தைச்செய்கிறவளான கல்யாணீ! இந்த இலங்கையில் பிரவேசித்து அங்கிருப்பவைகளையெல்லாம் பார்த்து ஸந்தடிசெய்யாமல் திரும்பிப் போய்விடுகிறேனென்று மறுமொழியுரைத்தனர்.

౩౮. తతః కృత్వా మహానాదం సా వై లంకా భయావహమ్ । తలేన వానరశ్రేష్ఠం తాడయామాస వేగితా ॥

௩அ. 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌾 𑌵𑍈 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌤𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌾𑌡𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑍇𑌗𑌿𑌤𑌾 ॥

௩அ. ததஃக்ருத்வாமஹாநாதம்ஸாவைலங்காபயாவஹம்।
தலேநவாநரஸ்ரேஷ்டம்தாடயாமாஸவேகிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு	க்ருத்வா	செய்து
ஸா	அந்த	வேகிதா	வேகத்தையுடையவளாய்
லங்காவை	இலங்கிணியானவள்	வாநரஸ்ரேஷ்டம்	ஹநுமானை
பயாவஹம்	பயத்தை யுண்டுபண்ணும்படியான	தலேந	உள்ளங்கையினுல்
மஹாநாதம்	பேரிரைச்சலை	தாடயாமாஸ	அறைந்தாள்.

தா-ம்—பிறகு அந்த இலங்கிணியானவள் வெருபயத்தை புண்டுபண்ணும்படியான விகாரமாகிய கூச்சலிட்டுத் தன்கையினுல் அம்மாருதியை ஓங்கி ஓரறையறைந்தாள்.

౩౯. తతస్స కపిశార్దూలో లంకయా తాడితో భృశమ్ । ననాద సుమహానాదం వీర్యవాన్ పవనాత్మజః ॥

௩௯. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌕𑌪𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍋 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌡𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ।
𑌨𑌨𑌾𑌦 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ॥

௩௯. ததஸ்ஸகபிஸார்த்துலோலங்கயாதாடிதோப்ருஸம்।
நநாதஸுமஹாநாதம்வீர்யவாந்பவநாத்மஜஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு	லங்கயா	இலங்கிணியால்
ஸஃ	அந்த	ப்ருஸம்	மிகவும்
வீர்யவாந்	வீரியத்தையுடைத்தானவரும்	தாடிதஃ	அடிக்கப்பட்டவராக
கபிஸார்த்தூலஃ	வானரசிரேஷ்டரும்	ஸுமஹாநாதம்	பெரிய சப்தத்தை
பவநாத்மஜஃ	வாயுகுமாரருமான ஹநுமாரானவர்	நநாத	கர்ஜ்ஜித்தார்.

தா-ம்—அம்மாருதி அதிக பராக்கிரமசாலியாதலால் இலங்கிணியாலடிக்கப்பட்டும் சோர்வடையாமல் ஆக்ரோஷங்கொண்டு ஸிம்மம்போல் கர்ஜ்ஜித்தார்.

౪౦. తతస్సంవర్తయామాస వామహస్తస్య సోఙ్గులీః । ముష్టినాభిజఘానైనాం హనూమాన్ క్రోధమూర్ఛితః ॥

௪௦. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀𑌃 ।
𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑌾𑌭𑌿𑌜𑌘𑌾𑌨𑍈𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌃 ॥

௪௦. ததஸ்ஸம்வர்த்தயாமாஸவாமஹஸ்தஸ்யஸோங்குலீஃ।
முஷ்டிநாபிஜகாநைநாம்ஹநூமாந்க்ரோதமூர்ச்சிதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு	வாமஹஸ்தஸ்ய	இடதுகையினுடைய
ஸஃ	அந்த	அங்குலீஃ	விரல்களை
ஹநூமாந்	ஹநுமாரானவர்	ஸம்வர்த்தயாமாஸ	நன்றாக மூடிக்கொண்டு
க்ரோதமூர்ச்சிதஃ—		முஷ்டிநா	பிடியினுல்
க்ரோத	கோபத்தால்	ஏநாம்	இந்த இலங்கிணியை
மூர்ச்சிதஃ	மெய்மறந்தவராக	அபிஜகாந	குத்தினர்.

தா-ம்—பின்பு அம்மாருதியானவர் மெய்மறக்கும்படியான கடுஞ்சினமடைந்து தன் விரல்களை மடக்கிக்கொண்டு இடதுகையா லவளைக் குத்தினர்.

౪౦౫. స్త్రీచేతిమన్యమానేననాతిక్రోధస్స్వయంకృతః।

௪௦௯. 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌚𑍇𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑌨𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌕𑍃𑌤𑌃।

௪௦௨. ஸ்த்ரீசேதிமந்யமாநேநாதிக்ரோதஸ்ஸ்வயம்க்ருத꞉।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்த்ரீசேதி	பெண்ணென்று	அதிக்ரோத꞉	அதிககோபமானது
மந்யமாநேந	எண்ணிக்கொண்டிருப்பவராதலால்	நக்ருத꞉	செய்யப்படவில்லை.
ஸ்வயம்	தன்னால் (மாருதியினால்)		

தா-ம்—அந்த இலங்கிணியானவள் கேவலம் ஸ்திரீஜாதியாதலால் அதிக கோபமடையாமல் அவள் செய்த மஹாபராதங்களை க்ஷமித்து அவள் ஓங்கியறைந்த அறைக்குப் பிரதியாக ஒரு ஸாமான்னிய குத்து குத்தினார்.

౪౧. సాతుతేనప్రహారేణవిహ్వలాంగీనిశాచరీ॥ పపాతసహసాభూమౌవికృతాననదర్శనా।

௪௧. 𑌸𑌾𑌤𑍁𑌤𑍇𑌨𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌨𑌿𑌶𑌾𑌚𑌰𑍀॥
𑌪𑌪𑌾𑌤𑌸𑌹𑌸𑌾𑌭𑍂𑌮𑍌𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾।

௪௧. ஸாதுதேநப்ரஹாரேணவிஹ்வலாங்கீநிஶாசரீ॥
பபாதஸஹஸாபூமௌவிக்ருதாநநதர்ஶநா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா	அந்த	விக்ருதாநநதர்ஶநா=	
நிஶாசரீது	இராக்ஷஸியும்	விக்ருதாநந	விகாரமான முகத்தோடுகூடிய
தேந	அந்த	தர்ஶநா	பார்வையுடையவளாகவும்
ப்ரஹாரேண	அடியினால்	ஸஹஸா	சீக்கிரமாய்
விஹ்வலாங்கீ—		பூமௌ	பூமியில்
விஹ்வல	சிதிலமான	பபாத	விழுந்தாள்.
அங்கீ	அவயவங்களையுடைத்தானவளாகவும்		

தா-ம்—ஹநுமாருடைய பலத்தையும் பராக்கிரமத்தையுமறியாமல் ஒரு ஸாமான்னிய வானரமென்றெண்ணி இராவணபலத்தினால் கெர்வித்து மிகுந்த அட்டஹாஸத்துடனெதிர்த்த அந்த இலங்கிணியானவள், ஸ்திரீஜாதியென்கிற கிருபையால் மிகவும் இலேசாக வைக்கப்பட்ட மாருதியினுடைய குத்தைத் தாங்கவல்லமையில்லாமல் தேகந்தளர்ந்து அவயவங்கள் குலைந்து முகம்வாடி, ஹநுமாரை யடிப்பதற்கு எவ்வளவு சீக்கிரமா யெழுந்தனளோ அவ்வளவு சீக்கிரமாய் அவரை நமஸ்கரிப்பதுபோல் தரையில் விழுந்தாள்.

౪౨. తతస్తుహనుమాన్ప్రాజ్ఞస్తాందృష్ట్వావినిపాతితామ్॥ కృపాంచకారతేజస్వీమన్యమానస్స్త్రియంతుతామ్।

௪௨. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑌾𑌂॥
𑌕𑍃𑌪𑌾𑌂𑌚𑌕𑌾𑌰𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌤𑍁𑌤𑌾𑌂।

௪௨. ததஸ்துஹநுமாந்ப்ராஜ்ஞஸ்தாம்த்ருஷ்ட்வாவிநிபாதிதாம்॥
க்ருபாஞ்சகாரதேஜஸ்வீமந்யமாநஸ்ஸ்த்ரியம்துதாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉	பின்பு	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ப்ராஜ்ஞ꞉	அதிபுத்திமானும்	ஸ்த்ரியம்	ஸ்திரீஜாதியென்று
தேஜஸ்வீ	காந்தியுடையவருமான	மந்யமாந(ஸ்ஸந்)	எண்ணினவராய்க்கொண்டு
ஹநுமாம்ஸ்து	ஹநுமாரானவர்	தாம்	அந்த இலங்கிணிவிஷயத்தில்
விநிபாதிதாம்	விழும்படி செய்யப்பட்ட	க்ருபாம்	தயையை
தாம்	அந்த இலங்கிணியை	சகார	செய்தார்.

தா-ம்—ஸ்திரீயை யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்வது யுத்தவீரனுக்கு தர்மமன்று. அப்படியிருக்க சத்துருநகரமான இலங்கையிற் பிரவேசிக்க வெத்தனிக்கையில் இலங்கிணியானவள் எதிர்ப்பட்டாள். அந்நகரரக்ஷணத்திற்கதிகாரியான அவளைத்தப்பி உள்ளே புகுவது அஸாத்தியம். காரியார்த்தமா யவளை ஹதம்செய்தால் தன்னுடைய தேஜஸ்ஸுக்கு ஹானி நேரிடுவதுடன் ஸ்ரீராமனுடைய மனத்திற்கனுதாபமுண்டாகும். இந்த விஷயங்களை யோசித்து, தர்மத்திற்கு விரோதமும் தன்னுடைய தேஜஸ்ஸுக்கு ஹாநியும் ஸ்ரீராமனுக்கு அபகீர்த்தியும் உண்டாகாமலிருக்கும்பொருட்டு அந்த புத்திசாலியான ஹநுமான் தன்னை யெதிர்த்த இலங்கிணியினுடைய கெர்வமடங்கும்படி இலேசாகக்குத்தினார். அதையுந் தாங்கமுடியாமல் கீழே விழுந்துவிட்ட அவளைப்பார்த்து அந்த ஜயசாலியான ஹநுமான் "ஐயோ! ஸ்திரீஜாதியாச்சுதே, நம்முடைய குத்து தாங்காமல் பிராணனை விட்டுவிட்டாளோ" வென்று மனமுருகி வியஸனப்பட்டார்.

அல்லது, க்ருபாஞ்சகாரதேஜஸ்வீ=தன்னை யெதிர்த்துவந்த சத்துருவானாலும் தன் கையாலடிபட்டு விழுந்த ஸ்திரீஜாதியான இலங்கிணியினிடத்தில், தீனவத்ஸலனான ஸ்ரீராமனுடைய குணத்தை யனுஸரித்துக் கிருபைபாராட்டவே தேஜோவிர்த்தியடைந்து பிரகாசித்தார்.

౪౩. తతో వై భృశసంవిగ్నా లంకా సా గద్గదాక్షరం॥ ఉవాచాగర్వితం వాక్యం హనూమంతం ప్లవంగమం।

௪௩. 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍈 𑌭𑍃𑌶𑌸𑌂𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌸𑌾 𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍॥
𑌉𑌵𑌾𑌚𑌾𑌗𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌙𑍍𑌗𑌮𑌮𑍍।

௪௩. ததோவைப்ருஶஸம்விக்நாலங்காஸாகத்கதாக்ஷரம்॥
உவாசாகர்விதம்வாக்யம்ஹநூமந்தம்ப்லவங்கமம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிற்பாடு	ஹநூமந்தம்	ஹநுமானென்கிற
ஸா	அந்த	ப்லவங்கமம்	வானராளைக்குறித்து
லங்கா	இலங்கிணியானவள்	கத்கதாக்ஷரம்	விம்மலோடுகூடிய அக்ஷரங்களையுடைத்தாயும்
ப்ருஶஸம்விக்நா=			
ப்ருஶ	மிகவும்	அகர்விதம்	கொவமில்லாததுமான
ஸம்விக்நா	(மாருதியினிடத்தில்) மிகவும் பயப்பட்டவளாய்	வாக்யம்	வாக்கியத்தை
		உவாச	சொன்னாள்.

౪౪. ప్రసీద సుమహాబాహో త్రాయస్వ హరిసత్తమ॥ సమయే సౌమ్య తిష్ఠంతి సత్త్వవంతో మహాబలాః।

௪௪. 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦 𑌸𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌹𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮॥
𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃।

௪௪. ப்ரஸீதஸுமஹாபாஹோத்ராயஸ்வஹரிஸத்தம॥
ஸமயேஸௌம்யதிஷ்டந்திஸத்வவந்தோமஹாபலாஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுமஹாபாஹோ	மிக பாராக்கிரமசாலியும்	ஸத்வவந்தஃ	ஸத்வகுணமுடைய
ஸௌம்ய	சாந்தருமான	மஹாபலாஃ	மிகபலமுடையவர்கள்
ஹரிஸத்தம	ஓ வானரசிரேஷ்டரே!	ஸமயே	(லோக) மரியாதையில்
ப்ரஸீத	(என்னை) அனுக்கிரகியும்	திஷ்டந்தி	இருக்கிறார்கள்.
த்ராயஸ்வ	(அடியேனை) இரக்ஷியும்		

(௪௩-௪௪-ஶ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—இந்தவிதம் ஹநுமாராலடிக்கப்பட்டுக் கீழேவிழுந்த இலங்கிணியானவள் கொஞ்சநேரம் கழித்தபிறகு மூர்ச்சைதெளிந்து "ஒகோ! ஓர் ஸாமான்னியமான குட்டிக்குரங்கென்றெதிர்த்து மோசம்போனேனே. இதேதோ இலங்காநாசத்தைக்குறிக்கிற வோருத்பாதமாக விருக்கிறதே" யென்று ஹநுமாரிடத்தில் மிக பயந்தவளாய் வாய்பேச முடியாமல் விம்மிக்கொண்டே மிகுந்த வணக்கத்துடன் அந்த வாயுபுத்திரரைப்பார்த்துப் பின்வருமாறுரைத்தனள். ஹே பராக்கிரமசாலின்! ஹே வாநரோத்தம! ஹே சாந்தகுணபரிபூர்ண! உமது வீரியத்தின் பலத்தை யானுணர்ந்தேன். உமது ஸத்வகுணத்தின் பிரபாவத்தை யானனுபவித்தேன. சாஸ்திரக்கியானத்தால தர்மகுணம் மேலிட்டிருக்கிற யுத்தவீரர்கள் ஸ்திரீகள் மஹாபராதங்களைச்செய்தாலும் அவர்களைக்கொல்லாமல் ஸ்திரீஜாதிக்குரிய மரியாதையை இரக்ஷிப்பார்கள். அவ்வண்ண மென்விஷயத்தில் செய்த ஹே தர்மஜ்ஞ! அபராதியான என்னை க்ஷமித்து என்பேரில் கருணைகூர்ந்து பிரஸன்னவதனரா யென்னைக் கடாக்ஷித்தனுக்கிரகித்து இரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று யாசித்தாள்.

ஸுமஹாபாஹோ=மஹாபலசாலியான என்னை ஒருஸாமான்னிய குத்தினாலடக்கின மிகுந்த வலிவுள்ள தோள்களையுடையவரே (அல்லது) மஹாபலமுடையவராயிருந்தபோதிலும் நிஷ்காரணமா யபராதஞ்செய்த வென்விஷயத்திலதைப் பிரயோகித்து என்னை ஹதம்செய்து அபக்கியாதியையடைய விரும்பாமல் ஸ்திரீஜாதியென்னு மரியாதைசெய்து இரக்ஷித்த மங்களகரமான கைகளையுடையவரே.

ஸௌம்ய=இலங்கிணியென்று பிரஸித்தமான வென்னை ஜயித்தவரானபோதிலும் ஜயவீரர்களுக்கியல்பான அட்டஹாஸமுதலியவையில்லாத சாந்தகுணமுடையவரே. அன்றியில், மஹாராஜருக்கு மந்திரியாய் ஸ்ரீராகவதூதனாய் வெகு பராக்ரமசாலியுமாயிருக்கிற தேவரீர்! தரையில் விழுந்துகிடக்கிற ஒரு ஸாமான்யையான என் ஸமீபத்தில் வந்து சத்ருநகரத்தில் வாழ்கிறவளென்று உபேக்ஷைசெய்யாமல் மிகுந்த கிருபையுடன் நம்முடைய அடியினால் ப்ரஜ்ஞைமாறி ஒருக்கால் மரணாவஸ்தையை யடைந்துவிட்டனளோ, அல்லது மூர்ச்சையாயிருக்கின்றனளோவென்று முகம்வாடி மனம் கலங்கி லோகமரியாதையை ஆலோசித்து என் க்ஷேமார்த்தம் ஸ்ரீராமஸ்மரணையுடன் ஏங்கி தளர்ந்து நிற்கிற ஓ சுத்தஸத்வகுணமுடையவரே! என்று ஆச்சரியமடைந்து ஸம்போதனை செய்தாள் என்று கருத்து.

౪౫. అహంతునగరీలంకాస్వయమేవప్లవంగమ॥ నిర్జితాహంత్వయావీరవిక్రమేణమహాబల।

௪௫. 𑌅𑌹𑌂𑌤𑍁𑌨𑌗𑌰𑍀𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑌪𑍍𑌲𑌵𑌙𑍍𑌗𑌮॥
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌹𑌂𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌵𑍀𑌰𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲।

௪௫. அஹந்துநகரீலங்காஸ்வயமேவப்லவங்கம॥
நிர்ஜ்ஜிதாஹம்த்வயாவிரவிக்ரமேணமஹாபல।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்லவங்கம	ஒ வானரசிரேஷ்டரே!	அஹம்	நான்
அஹந்து	நானேவென்றால்	த்வயா	உம்மிடத்திலிருந்து (உண்டாயிருக்கிற)
ஸ்வயம்	ஸாக்ஷாத்		
லங்காநகரீயேவ	இலங்காதிதேவதையே	விக்ரமேண	விக்கிரமத்தால்
மஹாபல	மஹாபலமுடையவராயும் [மாரே!	நிர்ஜ்ஜிதா	ஜயிக்கப்பட்டவளாக ஆனேன்.
வீர	பராக்கிரமமுடையவருமான ஹநு		

தா-ம்—மஹாபராக்கிரமசாலியான ஹே வானரோத்தம! இராவணராஜதானியான இந்த இலங்காநகரத்தைக் காத்து ரக்ஷிக்கிற இலங்கிணிதேவதை நான்தான். இதுவரையிலொருவராலும் ஜயிக்கப்படாத நான் இப்பொழுது உம்முடைய புஜபலத்தாலடிபட்டுத் தாழ்ந்தேன்.

౪౬. ఇదంతుతథ్యంశృణువైబ్రువంత్యామేహరీశ్వర॥ స్వయంభువాపురాదత్తంవరదానంయథామమ।

௪௬. 𑌇𑌦𑌂𑌤𑍁𑌤𑌥𑍍𑌯𑌂𑌶𑍃𑌣𑍁𑌵𑍈𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌹𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰॥
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂𑌵𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂𑌯𑌥𑌾𑌮𑌮।

௪௬. இதந்துதத்யம்ஸ்ருணுவைப்ருவந்த்யாமேஹரீஸ்வர॥
ஸ்வயம்புவாபுராதத்தம்வரதாநம்யதாமம।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரீஸ்வர	ஹே வானராதிபதே!	ததா	அப்படி
புரா	முன்பு	தத்யம்	வாஸ்தவத்தை
ஸ்வயம்புவா	பிரம்மாவினால்	ப்ருவந்த்யா:	சொல்லுகிற
மம	எனக்கு	மே	என்னுடைய
வரதாநம்	*வரப்பிரதானமானது	இதம்	இந்த வாக்யத்தை
யதா	எப்படி	ஸ்ருணு	கேளும்.
தத்தம்	கொடுக்கப்பட்டதோ		

౪౭. యదాత్వాంవానరఃకశ్చిద్విక్రమాద్వశమానయేత్॥ తదాత్వయాహివిజ్ఞేయంరక్షసాంభయమాగతమ్।

௪௭. 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌶𑌮𑌾𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍॥
𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌹𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂𑌭𑌯𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍।

௪௭. யதாத்வாம்வாநர:கஸ்சித்விக்ரமாத்வஸமாநயேத்॥
ததாத்வயாஹிவிஜ்ஞேயம்ரக்ஷஸாம்பயமாகதம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கஸ்சித்	ஒரு	ததா	அப்பொழுது
வாநர:	வானரனானவன்	ரக்ஷஸாம்	இராக்ஷதர்களுக்கு
த்வாம்	உன்னை	பயம்	பீதியானது
விக்ரமாத்	பராக்கிரமத்தால்	ஆகதம்	வந்ததாக
வஸம்	ஸ்வாதீனத்தை	த்வயா	உன்னால்
யதா	எப்பொழுது	விஜ்ஞேயம்	அறியத்தகுந்தது.
ஆனயேத்	அடைவிப்பனோ		

(௪௬-௪௭-ஸ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! பூர்வத்தில் பிரம்மாவினா லெனக்கொரு வரமளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை யதார்த்தமாகச்சொல்லுகிறேன் கேளும். எப்பொழுது ஒருவானரனுடைய பராக்கிரமத்தால் நீ ஜயிக்கப்படுகிறாயோ அப்பொழுது இலங்காவாஸிகளான இராக்ஷதர்களுக்கு விநாசகாலம் வந்துவிட்டதென்று நீ யறிந்துகொள்ளென்று நான்முகனெனக்கனுக்கிரகம் செய்திருக்கிறார். அவ்வரமானதிப்பொழுது பூர்த்தியடைந்தபடியா லதை யானுமக்குரைத்தனன்.

* பிரம்மா வரமளித்த கதாஸந்தர்ப்பம்—பூர்வத்திலிராவணன் திக்விஜயஞ்செய்தகாலத்தில் கைலாஸகிரியில் நந்தியைப் பார்த்துப் பரிஹாஸஞ்செய்ய அந்த பகவான் கோபங்கொண்டு இராவணராஜதானியான இலங்காநகரமானது உடனே நாசமடையக்கடவதென்று சபிக்க, அதைக்கேட்ட இலங்கிணியானவள் பிரம்மாவினிடத்திற்சென்று முறையிட, அம்மலரவன் "இப்பொழுதிலங்கைக்கு ஹாநி நேரிடவேண்டாம். வெகுகாலத்திற்குப்பிறகு எப்பொழுதுன்னை யொரு வானரம் ஜயிக்கிறதோ அப்பொழுது இராக்ஷதர்களுக்கு நாசமுண்டாகட்டும்" என்றனுக்கிரஹித்தார்.

இக்கதையானது இராவணனுக்கும் ஹநுமாருக்கும் ஸம்திபுண்டாகும்பொழுது விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்படுமாதலா லிப்பொழுது சுருக்கமாக வரையப்பட்டது.

౪౮. సహి మే సమయస్సౌమ్య ప్రాప్తోఽద్య తవ దర్శనాత్॥ స్వయంభువిహితస్సత్యో న తస్యాస్తి వ్యతిక్రమః।

௪அ. 𑌸𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌸𑌮𑌯𑌸𑍍𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍॥
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍂𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।

௪அ. ஸஹிமேஸமயஸ்ஸௌம்யப்ராப்தோத்யதவதர்ஶநாத்॥
ஸ்வயம்புவிஹிதஸ்ஸத்யோநதஸ்யாஸ்திவ்யதிக்ரம:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸௌம்ய	ஸுமுகரே!	ஸ்வயம்புவிஹித:=	
அத்ய	இப்பொழுது	ஸ்வயம்பு	பிரம்மாவினல்
தவ	உம்முடைய	விஹித:	சொல்லப்பட்டது
தர்ஶநாத்	பார்வையினல்	ஸத்ய:	நிஜம் (ஆயிற்று)
ஸ:	அந்த (பிரம்ஹா அனுக்கிரகித்த)	தஸ்ய	அந்த வார்த்தைக்கு
ஸமய:	ஸமயமானது	வ்யதிக்ரம:	வித்தியாஸமானது
மே	எனக்கு	நாஸ்திஹி	இல்லையன்றே.
ப்ராப்த:	அடையப்பட்டது		

தா-ம்—குளிர்ந்த திருமுகமண்டலத்தையுடைய ஹே வானரோத்தம! உம்மைக்கண்டவுடன் பூர்வத்தில் பிரம்மாவினல் விதிக்கப்பட்ட இலங்காநாசகாலமானது அடையப்பட்டது. ஸர்வஜகத்ஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவான அந்த பிரம்மாவினுடைய வாக்கு எப்பொழுதாவது தவறுமோ?

౪౯. సీతానిమిత్తం రాజ్ఞస్తు రావణస్య దురాత్మనః॥ రక్షసాం చైవ సర్వేషాం వినాశస్సముపాగతః।

௪௯. 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌃।

௪௯. ஸீதாநிமித்தம்ராஜ்ஞஸ்துராவணஸ்யதுராத்மந:॥
ரக்ஷஸாஞ்சைவஸர்வேஷாம்விநாஶஸ்ஸமுபாகத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துராத்மந:	கெட்டபுத்தியுடைய	ரக்ஷஸாஞ்ச	இராக்ஷஸர்களுக்கும்
ராவணஸ்ய	இராவணனென்கிற	விநாஶ:	கேடானது
ராஜ்ஞஸ்து	இராஜாவுக்கும்	ஸீதாநிமித்தம்	ஸீதையின் நிமித்தமாக
ஸர்வேஷாம்	ஸமஸ்தர்களான	ஸமுபாகத:	ஸமீபித்து வந்துவிட்டது.

౫౦. తత్ప్రవిశ్య హరిశ్రేష్ఠ పురీం రావణపాలితామ్॥ విధత్స్వ సర్వకార్యాణి యాని యానీహ వాంఛసి॥

௫௦. 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍀𑌹 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌸𑌿।

௫௦. தத்ப்ரவிஶ்யஹரிஶ்ரேஷ்டபுரீம்ராவணபாலிதாம்॥
விதத்ஸ்வஸர்வகார்யாணியாநியாநீஹவாஞ்சஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிஶ்ரேஷ்ட	ஹே வாநரோத்தம!	யாநியாநி	எந்தெந்த (காரியங்களை)
தத்	ஆகையால்	இஹ	இங்கு
ராவணபாலிதாம்	இராவணனல் பரிபாலிக்கப்படுகிற	வாஞ்சஸி	இஷ்டப்படுகிறீரோ (அந்தந்த)
புரீம்	இலங்கையை	ஸர்வகார்யாணி	ஸமஸ்தகாரியங்களையும்
ப்ரவிஶ்ய	பிரவேசித்து	விதத்ஸ்வ	செய்துகொள்ளும்.

౫౧. ప్రవిశ్య శాపోపహతాం హరీశ్వర శుభాం పురీం రాక్షసముఖ్యపాలితామ్।
యదృచ్ఛయా త్వం జనకాత్మజాం సతీం విమార్గ సర్వత్ర గతో యథాసుఖమ్॥

௫௧. 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌪𑍋𑌪𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍।

௫௧. ப்ரவிஶ்யஶாபோபஹதாம்ஹரீஶ்வரஶுபாம்புரீம்ராக்ஷஸமுக்யபாலிதாம்।
யத்ருச்சயாத்வம்ஜநகாத்மஜாம்ஸதீம்விமார்க்கஸர்வத்ரகதோயதாஸுகம்॥

இதி ஸ்ரீ𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரீஸ்வர꞉	வானரத்தலைவரான	ப்ரவிஸ்ய	பிரவேசித்து
த்வம்	நீர்	யத்ருச்சயா	யதேச்சையாய்
ஸாபோபஹதாம்—		கத꞉	சென்றவராக
ஸாப	சாபத்தால்	ஸர்வத்ர	எல்லாவிடங்களிலும்
உபஹதாம்	அடிக்கப்பட்டதாயும்	யதாஸுகம்	கஷ்டமின்றியில் (ஸுகமாக)
ராக்ஷஸமுக்யபாலிதாம்-இராவணனாலாளப்பட்டதாயும்		ஸதீம்	பதிவிரதையான
ஸுபாம்	மங்களகரமாயுமிருக்கிற	ஜநகாத்மஜாம்	ஜனகன் திருமகளை
புரீம்	இலங்கையை	விமார்க்க	நன்றாகத்தேடும்.

(சகூ-௰-௰க-ஸ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—ஹே வாநரோத்தம! தபஸ்ஸினால் பிரம்மவரம் பெற்று பராக்கிரமத்தால் அஷ்டதிக்குப்பாலகாளை வென்று யசஸ்ஸினால் திரைலோக்கிய பிரஸித்தனான இராவணன் ஸர்வசாஸ்திரங்களுமுணர்ந்த புத்திமானாயும் ஸகலபோகங்களையும் புஜித்த பிரபுவாயுமிருந்தபோதிலும் ஸீதாவிஷயத்திற்கொண்டிருக்கிற துர்ப்புத்தியால் நாசமடையப்போகிறான். ஸீதாபஹரணஞ்செய்த அவன் மாத்திரம் நாசமடைவதன்றி அவனைச்சேர்ந்த புத்திரமித்திர பாந்தவாளான ஸமஸ்த ராக்ஷஸர்களுமழியக் காலம் வந்துவிட்டது. இந்த விபரீதத்திற்கெல்லாம் ஸீதையென்கிற ஓர் ஸ்திரீ வியாஜம்! ஆகையால், இதுவரையில் தேவர்களும் பயமின்றிப் பிரவேசிக்கமுடியாத விந்த இராவணராஜதானியில், ஹநுமாரே! நீர் கொஞ்சமேனும் யோசனையின்றிப் பிரவேசித்து உமக்கு வேண்டிய காரியங்களனைவற்றையும் நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம். ஹே ஹரிபுங்கவ! சொல்லுகிறேன் கேளும். தசகண்டனென்கிற மஹாப்பிரதாபசாலியாலாளப்பட்ட விந்நகரமும் அழிவையடையுமோ! அகோ! என்னபத்திரமாயும் அழகாயும் சுபகரமாயும் விளங்குகிறது! சாபபலத்தினாலல்லவோ இதற்கழிவுகாலம் வந்தது! நீர் எந்தெந்த விடங்களுக்குப் போக விரும்புகிறீரோ அந்தந்த விடங்களுக்குத் தடையின்றி சென்று பதிவிருதோத்தமியான ஜனகன் திருமகளைத்தேடும். இந்தவிதம் வெகுகால மிலங்கையை ரக்ஷித்துவந்தவளான இலங்கிணியானவள் இலங்காநாசத்திற்குக் காரணமான சாபத்தைத்தெரிவித்து அந்நகரத்தி வினி பயமின்றிப் பிரவேசிக்கலாமென்கிற விஷயத்தையும் மாருதிக்குச்சொன்னாள்.

சுபாம்—இதுவரையில் தன் குழந்தைபோல் பரிபாலித்துவந்த அந்நகரத்தைப் பிரீதிவிசேஷத்தால் மங்களகரமானதென்றாள். அல்லது அஷ்டைசுவரியத்திற்கும் காரணபூதையான ஸீதாதேவி வாஸம்பண்ணுகிறாளாதலால், அந்நகரத்திற்கு மங்களகரமென்று சப்தப்பிரயோகம்பண்ணினாள். அல்லது துராத்மாவான இராவணனுடைய அரசாக்ஷியைவிட்டு நீங்கி மஹாத்மாவாயும் பரமபாகவதனுமான விபீஷணனுடைய ரக்ஷணையை அடையப்போகிறபடியால் சுபகரமென்றாள்.

ஸ்ரீஸந்மஹோரஞ்ஜிநீ நாமத்திராவிட வ்யாக்யாந ஸஹிதமான

ஸுந்தரகாண்டத்தில்

மூன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

நான்காவது ஸர்க்கம்.

౧. స నిర్జిత్య పురీం శ్రేష్ఠాం లంకాం తాం కామరూపిణీమ్। విక్రమేణ మహాతేజా హనూమాన్ కపిసత్తమః॥
౨. అద్వారేణ మహాబాహుః ప్రాకారమభిపుప్లువే।

௧. സ നിർജിത്യ പുരീം ശ്രേഷ്ഠാം ലങ്കാം താം കാമരൂപിണീം।
വിക്രമേണ മഹാതേജാ ഹനൂമാൻ കപിസത്തമഃ॥
௨. അദ്വാരേണ മഹാബാഹുഃ പ്രാകാരമഭിപുപ്ലുവേ।

௧. ஸநிர்ஜ்ஜித்யபுரீம்ஸ்ரேஷ்டாம்லங்காம்தாம்காமரூபிணீம்।
விக்ரமேணமஹாதேஜாஹநுமாக்கபிஸத்தம꞉॥
௨. அத்வாரேணமஹாபாஹு꞉ப்ராகாரமபிபுப்லுவே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிஸத்தம꞉	வானரசிரோஷ்டராயும்	காமரூபிணீம்	நினைத்தரூபம் தரிக்கவல்லவளாயுமிருக்கிற
மஹாதேஜா꞉	மிகுந்ததேஜஸ்ஸுடையவராயுமிருக்கிற		
ஸ꞉	அந்த	தாம்	அந்த
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	லங்காம்	இலங்கிணியை
புரீம்	இலங்காதிதேவதையாயும்	விக்ரமேண	பராக்கிரமத்தால்
ஸ்ரேஷ்டாம்	சிரேஷ்டமானவளாயும்	நிர்ஜ்ஜித்ய	ஜயித்து

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபாஹு:	மிகுந்த புஜபலத்தையுடைய ஹநுமாரானவர்	ப்ராகாரம்	ஆவரணத்தை
அத்வாரேண	குறுக்குவழியினல்	அபிபுப்லுவே	தாண்டினர்.

தா-ம்—அந்த தேஜோவானுன வானரோத்தமர் நினைத்த ரூபம் தரிக்கவல்ல மஹா ஸாமர்த்தியமுடையவளான இலங்கிணியைத் தன் புஜபலத்தால் வென்று, சத்துருநகரத்தைக் கிரமமானவழியில் பிரவேசிக்கக்கூடாதென்று சாஸ்திரமாதலா லதையறிந்த அந்த புத்திமான் இராஜமார்க்கத்திற்செல்லாமல் குறுக்குவழியாகப்போய் கோட்டை மதிற்சுவற்றின்மேலேறித் தாண்டினர்.

3. ప్రవిశ్యనగరీంలంకాంకపిరాజహితంకరః॥చక్రేథపాదంసవ్యంచశత్రూణాంసతుమూర్ధని।

௩. 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑌨𑌗𑌰𑍀𑌂𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌕𑌪𑌿𑌰𑌾𑌜𑌹𑌿𑌤𑌂𑌕𑌰𑌃॥
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌽𑌥𑌪𑌾𑌦𑌂𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂𑌸𑌤𑍁𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿।

௩. ப்ரவிஸ்யநகரீம்லங்காம்கபிராஜஹிதம்கர:॥
சக்ரேதபாதம்ஸவ்யஞ்சஸத்ரூணாம்ஸதுமூர்த்தநி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிராஜஹிதம்கர:—		ஸவ்யம்	இடதான
கபிராஜ	வானராதிபதியான ஸுக்ரீவமஹாராஜாவுக்கு	பாதம்	காலை
ஹிதம்கர:	க்ஷேமத்தைச்செய்கிற ஹநுமாரானவர்	சக்ரே	பண்ணினர் (வைத்தார்)
லங்காம்	இலங்கையென்கிற	ஸது	அந்த பாதமோவென்றால்
நகரீம்	பட்டணத்தை	ஸத்ரூணாம்	சத்துருக்களுடைய
ப்ரவிஸ்ய	பிரவேசித்து	மூர்த்தநி	சிரஸில்
(அக்ரே)	(முதலில்)	(சக்ரேவ)	(வைத்ததுபோலவே.)

தா-ம்—விவாககாலத்திலும் பிரயாணகாலத்திலும் நூதன கிரகப்பிரவேசகாலத்திலும் க்ஷேமார்த்தம் முதலில் வலதுகாலெடுத்தடிவைக்கவேண்டும். சத்துரு நகரப்பிரவேசம் செய்கையில் சத்துருக்ஷயார்த்தம் முதலில் இடதுகாலெடுத்தடிவைக்கவேண்டும். இந்நியாயத்தையறிந்த ஹநுமான் ஸுக்ரீவமஹாராஜாவினுடைய க்ஷேமத்தை விரும்பினவராய் சத்துருவான இராவணனுடைய மணிமயகிரீடங்களமைந்த பத்துசிரஸுகளின்மேல் வைப்பதுபோல் தன் இடதுகாலை இலங்காநகர பூஸ்தலத்தில் முதலில் வைத்தார்.

4. ప్రవిష్టస్సత్త్వసంపన్నోనిశాయాంమారుతాత్మజః॥సమహాపథమాస్థాయముక్తాపుష్పవిరాజితమ్।
తతస్తుతాంపురీంలంకాంరమ్యామభియయౌకపిః॥

௪. 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌨𑌿𑌶𑌾𑌯𑌾𑌂𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥
𑌸𑌮𑌹𑌾𑌪𑌥𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌂𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌯𑌯𑍌𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௪. ப்ரவிஷ்டஸ்ஸத்வஸம்பந்நோநிஸாயாம்மாருதாத்மஜ:॥
ஸமஹாபதமாஸ்தாயமுக்தாபுஷ்பவிராஜிதம்।
ததஸ்துதாம்புரீம்ரம்யாம்லங்காமபியயௌகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸத்வஸம்பந்ந:	பலமாகிற ஸம்பத்தையுடையவராயும்	நிஸாயாம்	இரவில்
மாருதாத்மஜ:	வாயுபுத்திரருமான	ப்ரவிஷ்ட:	பிரவேசித்தவராய்
ஸ:	அந்த	தத:	பின்பு
கபி:	ஹநுமாரானவர்	ரம்யாம்	ஸுந்தரமான
முக்தாபுஷ்பவிராஜிதம்-முத்து, புஷ்பம், இவைகளோடு விளங்குகிற		தாம்	அந்த
மஹாபதம்	இராஜவீதியை	லங்காம்புரீம்	இலங்கையென்கிற நகரத்தை
ஆஸ்தாய	அடைந்து	அபியயௌ	(நாலுபக்கங்களிலும்) சுற்றினர்.

தா-ம்—அந்த மஹாபலசாலியான ஹநுமார் முத்துகளாலும் புஷ்பங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற இராஜவீதியை இரவிலடைந்து அதிரமணீயமான அந்த திவ்விய நகரத்தை நாலுபக்கமும் சுற்றினர்.

5. హసితోత్కృష్టనినదైస్తూర్యఘోషపురస్సరైః।వజ్రాంకుశనికాశైశ్చవజ్రజాలవిభూషితైః॥

6. గృహముఖ్యైఃపురీరమ్యాబభాసేద్యౌరివాంబుదైః।

௫. 𑌹𑌸𑌿𑌤𑍋𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌨𑌿𑌨𑌦𑍈𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌘𑍋𑌷𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑍈𑌃।
𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌨𑌿𑌕𑌾𑌶𑍈𑌶𑍍𑌚𑌵𑌜𑍍𑌰𑌜𑌾𑌲𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃॥

௬. 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍈𑌃𑌪𑍁𑌰𑍀𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌬𑌭𑌾𑌸𑍇𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑍈𑌃।

௫. ஹஸிதோத்க்ருஷ்டநிநதைஸ் தூர்யகோஷபுரஸ்ஸரை:।
வஜ்ராங்குஶநிகாஶைஶ்சவஜ்ரஜாலவிபூஷிதை:॥
௬. க்ருஹமுக்யை:புரீரம்யாபபாஸேத்யௌரிவாம்புதை:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தூர்யகோஷபுரஸ்ஸரை:-	நிருத்தகீதாதிவாத்தியங்களை முன்னிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனவாயும்	நிகாஶைஶ்ச	ஸத்ருசமாயிருக்கின்றனவாயும்
		வஜ்ரஜாலவிபூஷிதை:—	
ஹஸிதோத்க்ருஷ்டநிநதை:—		வஜ்ரஜால	வஜ்ரஸமூகத்தால்
ஹஸித	சிரிப்பினுடைய	விபூஷிதை:	அலங்கரிக்கப்பட்டனவாயுமிருக்கிற
உத்க்ருஷ்ட	சிரேஷ்டமான	க்ருஹமுக்யை:	சிரேஷ்டமான வீடுகளால
நிநதை:	சப்தங்களையுடையனவாயும்	ரம்யா	மனோக்ஞமாயிருக்கிற
வஜ்ராங்குஶநிகாஶைஶ்ச—		புரீ	(இலங்கா) நகரமானது
வஜ்ர	வஜ்ராயுதத்தையே	அம்புதை:	மேகங்களால்
அங்குஶ	மாவட்டியாகவுடைய ஐராவதமென்கிற கஜசிரேஷ்டத்திற்கு	த்யௌரிவ	ஆகாசம்போல்
		பபாஸே	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—ஸ்வர்க்கலோகத்திலுள்ள ஐராவதமென்கிற கஜசிரேஷ்டம்போல் வெளுத்து, ரத்னகோடிகளாலிழைக்கப்பட்டு, நர்த்தனவாத்தியகோஷங்களாலும் ஸந்தோஷமிகுதியாலுண்டாகிற நகைப்பு த்வனிகளாலும் நிறைந்து அதியழகாய் விளங்குகிற மாளிகைகள் சூழ்ந்த இலங்காநகரமானது வெண்மேகங்களடர்ந்த ஆகாசம்போல் பிரகாசித்தது.

౬. ప్రజజ్వాల తదా లంకా రక్షోగణగృహైశ్శుభైః సితాభ్రసదృశైశ్చిత్రైః పద్మస్వస్తికసంస్థితైః।
౭. వర్ధమానగృహైశ్చాపి సర్వతస్సువిభూషితా। తాం చిత్రమాల్యాభరణాం కపిరాజహితంకరః।
౮. రాఘవార్థం చరన్ శ్రీమాన్ దదర్శ చ ననంద చ॥

௬. 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲 𑌤𑌦𑌾 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌗𑌣𑌗𑍃𑌹𑍈𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑍈𑌃॥
௭. 𑌸𑌿𑌤𑌾𑌭𑍍𑌰𑌸𑌦𑍃𑌶𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌗𑍃𑌹𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾॥
௮. 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌰𑌾𑌜𑌹𑌿𑌤𑌂𑌕𑌰𑌃।
𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌚 𑌨𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌚॥

௬. ப்ரஜஜ்வாலததாலங்காரக்ஷோகணக்ருஹைஶ்ஶுபை:॥
௭. ஸிதாப்ரஸத்ருஶைஶ்சித்ரா:பத்மஸ்வஸ்திகஸம்ஸ்திதை:।
வர்த்தமாநக்ருஹைஶ்சாபிஸர்வதஸ்ஸுவிபூஷிதா॥
௮. தாம்சித்ரமால்யாபரணாம்கபிராஜஹிதம்கர:।
ராகவார்த்தம்சரந்ஸ்ரீமாந்ததர்ஶசநநந்தச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶுபை:	மங்களகரமாயும்	ஸுவிபூஷிதா	நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்ட
ஸிதாப்ரஸத்ருஶை:—		லங்கா	இலங்கையானது
ஸிதாப்ர	வெளுத்திருக்கிற மேகத்திற்கு	ததா	அப்பொழுது
ஸத்ருஶை:	ஸமானமாயிருக்கின்றனவாயும்	ப்ரஜஜ்வால	பிரகாசித்தது
சித்ரா:	விசித்ரமாயும்	கபிராஜஹிதம்கர:—	
பத்மஸ்வஸ்திகஸம்ஸ்திதை:—		கபிராஜ	ஸுக்ரீவமஹாராஜாவுக்கு
பத்ம	பத்மமென்றும்	ஹிதம்கர:	க்ஷேமத்தைச்செய்கிற ஹநுமான்
ஸ்வஸ்திக	ஸ்வஸ்திகமென்றும் சொல்லப்பட்ட கட்டடவிசேஷங்களோடு	ராகவார்த்தம்	ஸ்ரீராகவனுடைய பிரயோஜனமாக
		சரந்	ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு
ஸம்ஸ்திதை:	கூடிக்கொண்டிருக்கின்றனவாயுமிருக்கிற	ஸ்ரீமாந்	ஸம்பத்யுக்தவானாகி
ரக்ஷோகணக்ருஹை:—		சித்ரமால்யாபரணாம்	விசித்திரமான மாலைகள், ஆபரணங்கள் இவைகளோடுகூடின
ரக்ஷோகண	இராக்ஷஸக்கூட்டங்களுடைய		
க்ருஹை:	வீடுகளாலும்	தாம்	அந்த இலங்கையை
வர்த்தமானக்ருஹை:	வர்த்தமான மென்கிற கட்டட விசேஷங்களோடுகூடின வீடுகளாலும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்
		நநந்தச	ஸந்தோஷிக்கவும் ஸந்தோஷித்தார்.
ஸர்வத:	நாலுபக்கங்களிலும்		

தா-ம்—வெகு தாவள்ளியமான சுண்ணச்சாந்தினால் பூசப்பட்டு சரத்காலமேகம்போல் மிகவும் வெளுத்து அதிவிசித்திரமாயும் சுபகரமாயும் விளங்குகிற அந்த ராக்ஷஸமாளிகைகள், பத்மம், ஸ்வஸ்திகம், வர்த்தமானமென்கிற நாலுவித கட்டட விசேஷங்களோடுகூடி இலங்காநகரத்தை நான்குபக்கங்களிலும் அத்யாச்சரியமாயலங்கரித்தன. ஸுக்கிரீவமஹாராஜாவினுடைய க்ஷேமார்த்தமாகவும், இராகவனுடைய காரியார்த்தமாகவும் மஹாவிக்கினங்களையெல்லாம் தாண்டி இலங்கிணியையும் ஜயித்து எந்த வீரனும் பிரவேசிக்க

முடியாத இராவணநகரத்தில் நிர்ப்பயமாய்ப் பிரவேசித்து, "இனி ஸீதாதர்ஶனம் கிடைக்கும். ஸ்ரீராமகாரியம் நிறைவேறு" மென்கிற மனோதைரியத்தால் பிரஸன்னமான திருமுகமண்டலத்தையுடைய ஹநுமான், அந்நகரத்திலுள்ள கிரகங்களினமைப்பையும், அழகையும், தாவள்ளியத்தையும், இரத்தினகாந்தியையுங்கண்டு பரமாச்சரியங்கொண்டார்.

౯. భవనాద్భవనం గచ్ఛన్దదర్శ పవనాత్మజః। వివిధాకృతిరూపాణి భవనాని తతస్తతః॥

௯. 𑌭𑌵𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌨𑌂𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃॥

௯. பவநாத்பவநம்கச்சந்ததர்ஶபவநாத்மஜ꞉।
விவிதாக்ருதிரூபாணிபவநாநிததஸ்தத꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பவநாத்மஜ꞉	வாயுகுமாரரான ஹநுமான்	விவிதாக்ருதிரூபாணி=	
பவநாத்	ஒரு வீட்டினின்றும்	விவிதாக்ருதி	அனேகவிதமான
பவநம்	வேறொரு வீட்டிற்கு	ரூபாணி	ரூபத்தையுடைய
கச்சந்	போகாநின்றுகொண்டு	பவநாநி	வீடுகளை
ததஸ்தத꞉	அங்கங்கே	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

౧౦. శుశ్రావ మధురం గీతం త్రిస్థానస్వరభూషితమ్। స్త్రీణాం మదసమృద్ధానాం దివి చాప్సరసామివ॥

௰. 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂𑌗𑍀𑌤𑌂𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂𑌮𑌦𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂𑌦𑌿𑌵𑌿𑌚𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌾𑌮𑌿𑌵॥

௧௦. ஶுஶ்ராவமதுரம்கீதம்த்ரிஸ்தாநஸ்வரபூஷிதம்।
ஸ்த்ரீணாம்மதஸம்ருத்தாநாம்திவிசாப்ஸரஸாமிவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திவி	ஸ்வர்க்கத்திலுள்ள	த்ரிஸ்தாந	மார்பு, கழுத்து, தலை இம்மூன்று ஸ்தானங்களிலிருந்துண்டாகிற
அப்ஸரஸாமிவ	அப்ஸரஸ்திரீகளுடையதுபோல்		
மதஸம்ருத்தாநாம்=		ஸ்வர	மந்த்ரமத்யதாரகங்களென்கிற ஸ்வரத்தினால்
மத	யௌவனக்கொழுப்பினால்	பூஷிதம்	அலங்கரிக்கப்பட்டும்
ஸம்ருத்தாநாம்	பரிபூர்ணமாயிருக்கிற	மதுரம்	மனோகரமாயுமிருக்கிற
ஸ்த்ரீணாம்	ஸ்திரீகளுடைய	கீதம்	ஸங்கீதத்தை
த்ரிஸ்தாநஸ்வரபூஷிதம்=		ஶுஶ்ராவ	கேட்டார்.

౧౧. శుశ్రావ కాంచీనినదం నూపురాణాం చ నిస్స్వనమ్। సోపాననినదాంశ్చైవ భవనేషు మహాత్మనామ్॥

౧౨. ఆస్ఫోటితనినాదాంశ్చ క్ష్వేళితాంశ్చ తతస్తతః।

௧௧. 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌨𑌿𑌨𑌦𑌂𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌚𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍।
𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌨𑌿𑌨𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌭𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍॥

௧௨. 𑌆𑌸𑍍𑌫𑍋𑌟𑌿𑌤𑌨𑌿𑌨𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌳𑌿𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃।

௧௧. ஶுஶ்ராவகாஞ்சீநிநதம்நூபுராணாம்சநிஸ்வநம்।
ஸோபாநநிநதாம்ஶ்சைவபவநேஷுமஹாத்மநாம்॥

௧௨. ஆஸ்போடிதநிநாதாம்ஶ்சக்ஷ்வேளிதாம்ஶ்சததஸ்தத꞉।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாத்மநாம்	மேன்மையுடையவர்களுடைய	நிநதாம்ஶ்சைவ	சப்தங்களையும்
பவநேஷு	மாளிகைகளில்	ததஸ்தத꞉	அங்கங்கே
காஞ்சீநிநதம்	ஒட்டியாணசப்தத்தையும்	ஆஸ்போடிதநிநாதாம்ஶ்ச=	
நூபுராணாம்	காற்சலங்கைகளுடைய	ஆஸ்போடித	தோள் தட்டுதலினாலுண்டாகிற
நிஸ்வநம்	த்வனியையும்	நிநாதாம்ஶ்ச	சப்தங்களையும்
ஸோபாநநிநதாம்ஶ்சைவ=		க்ஷ்வேளிதாம்ஶ்ச	ஸிம்ஹநாதங்களையும்
ஸோபாந	மித்தைப்படிகளுடைய	ஶுஶ்ராவ	கேட்டார்.

(௯-௧௦-௧௧-௧௨ - ஶ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—இந்தவிதம் அந்நகரத்திலுள்ள மாளிகைகளின் திவ்வியாலங்காரத்தைக்கண்டு வியப்புற்ற ஹநுமான் ஸீதாதேவி யிருக்குமிடத்தை வீடுகள்தோறும் தேடியறிய ஆரம்பித்தனர். ஒருவீட்டினின்று மற்றொரு வீட்டிற்குப்போகையில் அந்தந்த வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கிற கட்டட விநோதங்களையும் விசித்திராலங்கார விசேஷங்களையுங் கண்டார். அநேகமாளிகைகளில் அப்ஸரஸ்திரீகள்போல் திவ்விய ஸௌந்தரியமுள்ளவர்களாய், யௌவ்வனபரிபாகத்தால் மதித்தவர்களாய், மிக உத்ஸாகத்தோடுகூடின ஸ்திரீகள், மார்பு கண்டம் சிரஸென்கிற மூன்று பிரதேசங்களிலுண்டாகிற மந்த்ரமத்ய

தாரகமென்னும் திவ்ய ஸ்வரங்களமைந்து அந்தக்கரணத்தைக் கவரும்படியான ஆனந்தரஸத்தைப்பொழியும் கண்டத்தோடு கானஞ்செய்கிற மனோகரமான ஸங்கீதத்தைக்கேட்டார். சில தனவான்களுடைய உப்பரிகைகளில் யௌவ்வனச்செருக்காலும் மத்தியபான மயக்கத்தாலும் சிருங்காரவிளையாட்டுகளை அமிதமாகச்செய்கிற ஸ்திரீகளுடைய ஒட்யாண த்வனியையும், நூபுரநாதத்தையும், படிகளேறியிறங்குகிற கோஷத்தையுங்கேட்டார். இன்னம் சிலவிடங்களில் யௌவ்வனமதிப்படைந்த ஆடவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் வீரவாதஞ்செய்கையில் தோள்தட்டுதல், கர்ஜ்ஜித்தல் முதலிய சேஷ்டிதங்களாலுண்டாகிற மஹாநாதத்தையுங் கேட்டார்.

౧౨. శుశ్రావ జపతాం తత్ర మంత్రాన్ రక్షోగృహేషు వై॥

௧௨. ஶுஶ்ராவ ஜபதாம் தத்ர மந்த்ராந் ரக்ஷோக்³ருஹேஷு வை॥

௧௨. ஶுஶ்ராவஜபதாம்தத்ரமந்த்ராந்ரக்ஷோக்ருஹேஷுவை॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்தலங்காநகரத்தில்	மந்த்ராந்	மந்திரங்களை
ரக்ஷோக்ருஹேஷு	இராக்ஷஸர்களுடைய வீட்டில்	ஶுஶ்ராவ	கேட்டார்.
ஜபதாம்	ஜபம்பண்ணுகிறவர்களுடைய		

தா-ம்—இந்தவிதம் சிருங்காரலீலாஸம்பந்தமான கானங்களையும் ஆபரணவோசைகளையுங்கேட்ட ஹநுமான் சில வேதமறிந்த அரக்கர்கள் தங்கள் கிரகங்களிலுச்சரித்துக்கொண்டிருக்கிற ருக் யஜுஸ் ஸாமமென்கிற வேதங்களைக்கேட்டார்.

౧౩. స్వాధ్యాయనిరతాంశ్చైవ యాతుధానాన్ దదర్శ సః। రావణస్తవసంయుక్తాన్ గర్జతో రాక్షసానపి॥

௧௩. ஸ்வாத்⁴யாயநிரதாம்ஶ்சைவ யாதுதா⁴நாந் த³த³ர்ஶ ஸ:।
ராவணஸ்தவஸம்யுக்தாந் க³ர்ஜதோ ராக்ஷஸாநபி॥

௧௩. ஸ்வாத்யாயநிரதாம்ஶ்சைவயாதுதாநாந்ததர்ஶஸ:।
ராவணஸ்தவஸம்யுக்தாந்கர்ஜ்ஜதோராக்ஷஸாநபி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அம்மாருதி	ராவண	தசக்ரீவனுடைய
ஸ்வாத்யாயநிரதாந்—		ஸ்தவ	ஸ்தோத்திரத்தோடு
ஸ்வாத்யாய	அத்தியயனத்தில்	ஸம்யுக்தாந்	கூடிக்கொண்டு
நிரதாந்	ஆஸக்தியுடைய	கர்ஜ்ஜத:	கோஷிக்கிற
யாதுதாநாந்	இராக்ஷஸர்களையும்	ராக்ஷஸாநபி	அரக்கர்களையும்
ராவணஸ்தவஸம்யுக்தாந்—		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

౧౪. రాజమార్గం సమావృత్య స్థితం రక్షోబలం మహత్। దదర్శ మధ్యమే గుల్మే రావణస్య చరాన్ బహూన్॥

௧௪. ராஜமார்க³ம் ஸமாவ்ருத்ய ஸ்தி²தம் ரக்ஷோப³லம் மஹத்।
த³த³ர்ஶ மத்⁴யமே கு³ல்மே ராவணஸ்ய சராந் ப³ஹூந்॥

௧௪. ராஜமார்க்கம்ஸமாவ்ருத்யஸ்திதம்ரக்ஷோபலம்மஹத்।
ததர்ஶமத்யமேகுல்மேராவணஸ்யசராந்பஹூந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராஜமார்க்கம்	ராஜவீதியை	குல்மே	(ஸைந்ய) ஸமூகத்தில்
ஸமாவ்ருத்ய	நன்றாகச் சூழ்ந்துகொண்டு	ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
ஸ்திதம்	இருக்கிற	பஹூந்	அனேகர்களான
மஹத்	பெரிதான	சராந்	கூடபுருஷர்களையும்
ரக்ஷோபலம்	இராக்ஷஸ ஸைந்யத்தையும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
மத்யமே	(பட்டணத்திற்கு) நடுவில்		

(௧௩-௧௪-வது ஶ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—பிறகு அம்மாருதியானவர், பிரம்மயக்ஞயம் முதலான நித்திய சடங்குகளை முடித்து ருக்யஜுஸ் ஸாமமென்கிற வேதங்களை ஸம்ஹிதையாய் ஸந்தை சொல்லிக்கொண்டும், கிரமம், ஜடை, கனம் முதலான வேதாத்தியனக்கிரமங்களை அனுஸந்தித்துக்கொண்டுமிருக்கிற அனேக இராக்ஷஸர்களைக்கண்டார். இந்திர வருண குபேராதி திக்பாலகர்களைவென்று கைலாஸகிரியைப்பேர்த்து பாசுபதாஸ்திரம்பெற்று, தேவர்களையடித்து, பரமசிவனுக்கு மித்திரனாய் பிரம்மாவுக்குக் கொள்பேரனாய் ஸர்வ ஜகத்பிரஸித்தனாய் அஷ்டலக்ஷ்மீஸஹிதனாய் வாழ்ந்துவருகிற மஹாப்பிரதாபசாலியான இராவணனுடைய திவ்விய வீரசரித்திரத்தைப்பாடி, "ஜெயவிஜயீபவ" வென்று அண்டகடாஹங்கள் பிளக்கும்படி கர்ஜ்ஜித்து அந்த தசகண்டனை ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகிற அனேக ஸ்துதிபாடகர்களைக் கண்டார். அனந்தரம், நகரமத்தியில் இராஜவீதியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அங்கிருந்து நகரமுழுதையும் அதிஜாக்கிரதையாய்ப் பா

துகாத்துவருகிற ஸமுத்திரஸாம்மியமான மஹா ஸைந்யத்தையும், அதற்குள்ளும் புறமும் நுழைந்து வெளிப்பட்டு, அங்கங்கு மஹாராஜாவைப்பற்றி நடக்கிற விருத்தாந்தங்களையறிந்து யாவருக்குந்தெரியாமல் இராவணனுக்கு அடிக்கடி தெரிவிக்கிற அனேக கூடபுருஷர்களையுங்கண்டார்.

౧౫. దీక్షితాన్ జటిలాన్ ముండాన్ గోజినాంబరధారిణః। దర్భముష్టిప్రహరణానగ్నికుండాయుధాంస్తథా॥
౧౬. కూటముద్గరపాణీంశ్చ దండాయుధధరానపి। ఏకాక్షానేకకర్ణాంశ్చ లంబోదరపయోధరాన్॥
౧౭. కరాలాన్ భుగ్నవక్త్రాంశ్చ వికటాన్వామనాంస్తథా। ధన్వినః ఖడ్గినశ్చైవ శతఘ్నీముసలాయుధాన్॥
౧౮. పరిఘోత్తమహస్తాంశ్చ విచిత్రకవచోజ్జ్వలాన్। నాతిస్థూలాన్నాతికృశాన్నాతిదీర్ఘాతిహ్రస్వకాన్॥
౧౯. నాతిగౌరాన్నాతికృష్ణాన్నాతికుబ్జాన్నవామనాన్। విరూపాన్ బహురూపాంశ్చ సురూపాంశ్చ సువర్చసః॥
౨౦. ధ్వజినః పతాకినశ్చైవ దదర్శ వివిధాయుధాన్।

௧௫. 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌜𑌟𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍𑌗𑍋𑌜𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃।
𑌦𑌰𑍍𑌭𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌣𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾॥
௧௬. 𑌕𑍂𑌟𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑌪𑌾𑌣𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯𑍁𑌧𑌧𑌰𑌾𑌨𑌪𑌿।
𑌏𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍇𑌕𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌲𑌮𑍍𑌬𑍋𑌦𑌰𑌪𑌯𑍋𑌧𑌰𑌾𑌨𑍍॥
௧௭. 𑌕𑌰𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌭𑍁𑌗𑍍𑌨𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌕𑌟𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌧𑌨𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃𑌖𑌡𑍍𑌗𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌶𑌤𑌘𑍍𑌨𑍀𑌮𑍁𑌸𑌲𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍॥
௧௮. 𑌪𑌰𑌿𑌘𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌵𑌚𑍋𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌾𑌨𑍍।
𑌨𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌶𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌤𑌿𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍॥
௧௯. 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌗𑍌𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌨𑍍।
𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌸𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌃॥
௨௦. 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌿𑌨𑌃𑌪𑌤𑌾𑌕𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍।

௧௫. தீக்ஷிதாந்ஜடிலாந்முண்டாந்கோஜிநாம்பரதாரிண:।
தர்ப்பமுஷ்டிப்ரஹரணாநக்நிகுண்டாயுதாம்ஸ்ததா॥
௧௬. கூடமுத்கரபாணீம்ஸ்ச தண்டாயுததராநபி।
ஏகாக்ஷாநேககர்ணாம்ஸ்சலம்போதரபயோதராந்॥
௧௭. கராளாந்புக்நவக்த்ராம்ஸ்சவிகடாந்வாமநாம்ஸ்ததா।
தந்விந:கட்கிநஸ்சைவஸதக்நீமுஸலாயுதாந்॥
௧௮. பரிகோத்தமஹஸ்தாம்ஸ்சவிசித்ரகவசோஜ்வலாந்।
நாதிஸ்தூலாந்நாதிக்ருஸாந்நாதிதீர்க்காதிஹ்ரஸ்வகாந்॥
௧௯. நாதிகௌராந்நாதிக்ருஷ்ணாந்நாதிகுப்ஜாந்நவாமநாந்।
விரூபாந்பஹுரூபாம்ஸ்சஸுரூபாம்ஸ்சஸுவர்ச்சஸ:॥
௨௦. த்வஜிந:பதாகிநஸ்சைவததர்ஸவிவிதாயுதாந்।

பதம்.	உரை.
தீக்ஷிதாந்	யக்ஞ தீக்ஷையுடையவர்களையும்
ஜடிலாந்	ஜடையை தரித்தவர்களையும்
முண்டாந்	தீக்ஷாவிஸர்ஜ்ஜனஞ்செய்து மொட்டையாயிருப்பவர்களையும்
கோஜிநாம்பரதாரிண:—	
கோஜிநாம்பர	எருதுதோலாகிற வஸ்திரத்தை
தாரிண:	தரித்தவர்களையும்
தர்ப்பமுஷ்டிப்ரஹரணாந்—	
தர்ப்பமுஷ்டி	பிடி தர்ப்பத்தை
ப்ரஹரணாந்	ஆயுதமாயுடையவர்களையும்
ததா	அப்படியே
அக்நிகுண்டாயுதாந்—	
அக்நிகுண்ட	ஹோமகுண்டங்களை
ஆயுதாந்	ஆயுதமாயுடையவர்களையும்
கூடமுத்கரபாணீம்ஸ்ச—	
கூடமுத்கர	கூடமுத்கரமென்கிற ஆயுதங்களை
பாணீம்ஸ்ச	கையிலுடையவர்களையும்

பதம்.	உரை.
தண்டாயுததராநபி	தண்டாயுதத்தையுடையவர்களையும்
ஏகாக்ஷாந்	ஒத்தைக்கண்ணுடையவர்களையும்
ஏககர்ணாம்ஸ்ச	ஒத்தைக்காதுடையவர்களையும்
லம்போதரபயோதராந்—	
லம்ப	தொங்கிக்கொண்டிருக்கிற
உதர	வயிறென்ன
பயோதராந்	ஸ்தனங்களென்ன, இதுகளையுடையவர்களையும்
கராளாந்	பயங்கரமான ரூபத்தையுடையவர்களையும்
புக்நவக்த்ராம்ஸ்ச—	
புக்ந	கோணலான
வக்த்ராம்ஸ்ச	முகத்தையுடையவர்களையும்
விகடாந்	ஏறக்குறையவிருக்கிற அவயவங்களையுடையவர்களையும்
ததா	அப்படியே
வாமநாந்	குள்ளர்களையும்

பதம்.	உரை.
தந்விந:	தநுஸ்ஸுடையவர்களையும்
கட்கிநஶ்சைவ	கத்தியுடையவர்களையும்
ஶதக்நீமுஸலாயுதாந்	பீரங்கி உலக்கைமுதலிய ஆயுதங்களையுடையவர்களையும்
பரிகோத்தமஹஸ்தாம்ஶ்ச—	
பரிகோத்தம	சிரேஷ்டமான இருப்புத்தடியை
ஹஸ்தாம்ஶ்ச	கையிலுள்ளவர்களையும்
விசித்ரகவசோஜ்வலாந்—	
விசித்ர	நாநாவிதமாயிருக்கிற
கவச	கவசங்களினால்
உஜ்வலாந்	பிரகாசித்துக்கொண் டிருக்கிறவர்களையும்
நாதிஸ்தூலாந்	வெகு பெருத்திராதவர்களையும்
நாதிக்ருஶாந்	மிகவும் இளைத்திராதவர்களையும்
நாதிதீர்க்காதிஹ்ரஸ்வகாந்—	

பதம்.	உரை.
நாதிதீர்க்க	அதிக உயரமாயும்
காதிஹ்ரஸ்வாந்	மிக்வும் குள்ளமில்லாதவர்களையும்
நாதிகௌராந்	அதிகமாக வெளுத்திராதவர்களையும்
காதிக்ருஷ்ணாந்	அதிக கறுப்பாயில்லாதவர்களையும்
நாதிகுப்ஜாந்	அதிக கூனில்லாதவர்களையும்
நவாமநாந்	குள்ளமில்லாதவர்களையும்
விரூபாந்	குரூபிகளையும்
பஹுரூபாம்ஶ்ச	அதிக ரூபமுடையவர்களையும்
ஸுரூபாம்ச	நல்ல ரூபத்தையுடையவர்களையும்
ஸுவர்ச்சஸ:	நல்ல தேஜஸ்ஸுடையவர்களையும்
த்வஜிந:	கொடிகளுடையவர்களையும்
பதாகிநஶ்சைவ	பதாகங்களையுடையவர்களையும்
விவிதாயுதாந்	நாநாவித ஆயுதங்களையுடையவர்களையும்.
ததர்ஶ	(ஹநுமார்) பார்த்தார்.

தா-ம்—பெரிய யாகங்களைச் செய்யத்தொடங்கி தீக்ஷாஸஹிதர்களாயிருப்பவர் சிலர். ஆரம்பித்த யாகங்களைப் பூர்த்திபண்ணி அவபிருதஸ்நானஞ்செய்து தீக்ஷாவிஸர்ஜ்ஜனமடைந்தவர் சிலர். ஜடாபாரம் தாங்கின தபஸ்விகள் சிலர். சில மந்திரஸித்தியின்பொருட்டு எருதுத்தோலை வஸ்திரமாக அணிந்தவர் சிலர். அனிஷ்ட நிவாரணார்த்தம் தர்ப்பைகளை ஆயுதமாகத் தாங்கினவர் சிலர். சத்ருக்ஷயார்த்தம் ஹோமகுண்டங்களில் அதர்வணவேதமந்திரம் ஜபித்துக்கொண்டே ஆஹுதிகள் செய்வார் சிலர். தடிகளையும் கத்திகளையும் உலக்கைகளையும் ஈட்டிகளையும் விற்களையும் பீரங்கிகளையும் இன்னம் பற்பல ஆயுதங்களையுந் தாங்கினவரனேகர். சிலருக்கு ஒருகண், சிலருக்கு ஒருகாது, சிலருக்குத் தொங்குகிற வயறு, சிலருக்குத் தொங்குகிற ஸ்தனம். கோரமான பார்வையுடையவர் சிலர். முகங்கோணி வாய் கோணி வக்ராக்ருதியாயிருப்பவர் சிலர். நீண்ட கைகளும் நீண்ட கால்களும் பெருத்த தொந்தியுமுடையவர் சிலர். கை குறைந்து கால் குறைந்து மற்ற அங்கங்களும் குறைந்து குரூபிகளாயிருப்பவர் சிலர். சிலர் அதிக குள்ளர். சிலர் அதிக நெடியர். சிலர் ஸ்தூலசரீரிகள். சிலர் மிகவும் இளைத்து வாடினவர்கள். சிலர் கிருஷ்ணபக்ஷ ராத்திரிபோல் கறுத்தவர். சிலர் பௌர்ணமி ராத்திரிபோல் வெளுத்தவர். அதிக குள்ளமில்லாமலும், அதிக உயரமில்லாமலும், மிக கறுத்திராமலும், வெகு வெளுத்திராமலும், விசேஷ அழகுள்ளவர்களாயும் விசேஷ குரூபிகளாயுமிராமல் ஸாதாரணரூபவான்களாயிருப்பவரனேகர். ஸமஸ்த லக்ஷணங்களுமமைந்து மிக தேஜஸ்ஸோடுகூடி ஸர்வாபரணபூஷிதர்களாய் அதிஸுந்தரமாய் விளங்குவர் சிலர். கவசங்கள் தரித்து ஆபரணங்கள் பூண்டு லக்ஷ்மீவான்களாய் விளங்குபவர் சிலர். இப்படி நாநாவித இராக்ஷஸர்களையும், ஆயுதபாணிகளான யுத்தவீரர்களையும், த்வஜங்களைத் தாங்கின புருஷர்களையும், குரூபிகளான ஜனங்களையும், அழகான ஸ்திரீபுமான்களையும் கண்டார்.

౨౦. శక్తివృక్షాయుధాంశ్చైవ పట్టసాశనిధారిణః॥
౨౧. క్షేపణీపాశహస్తాంశ్చ దదర్శ స మహాకపిః। స్రగ్విణస్త్వనులిప్తాంశ్చ వరాభరణభూషితాన్॥
౨౨. నానావేషసమాయుక్తాన్ యథాస్వైరగతాన్ బహూన్। తీక్ష్ణశూలధరాంశ్చైవ వజ్రిణశ్చ మహాబలాన్॥

௨௦. 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌪𑌟𑍍𑌟𑌸𑌾𑌶𑌨𑌿𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃॥
௨௧. 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑍀𑌪𑌾𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑌿𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍁𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌵𑌰𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍॥
௨௨. 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍇𑌷𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍।
𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌶𑍂𑌲𑌧𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌵𑌜𑍍𑌰𑌿𑌣𑌶𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍॥

௨௦. ஶக்திவ்ருக்ஷாயுதாம்ஶ்சைவபட்டஸாஶநிதாரிண:||
௨௧. க்ஷேபணீபாஶஹஸ்தாம்ஶ்சததர்ஶஸமஹாகபி:|
ஸ்ரக்விணஸ்த்வநுலிப்தாம்ஶ்சவராபரணபூஷிதாந்||
௨௨. நாநாவேஷஸமாயுக்தாந்யதாஸ்வைரகதாந்பஹூந்|
தீக்ஷ்ணஶூலதராம்ஶ்சைவவஜ்ரிணஶ்சமஹாபலாந்||

பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த
மஹாகபி:	ஹநுமாரானவர்
ஶக்திவ்ருக்ஷாயுதாந்—	
ஶக்தி	சக்தியென்ன (சூலம் அல்லது வேலாயுதம்
வ்ருக்ஷ	மரங்களென்ன. (இவைகளை)

பதம்.	உரை.
ஆயுதாந்	ஆயுதமாயுடையோர்களையும்
பட்டஸாஶநிதாரிண:—	
பட்டஸ	கூரான இருப்புத்தடியென்ன
அஶநி	வஜ்ராயுதமென்ன
தாரிண:	(இவைகளை) தரித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களையும்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ஷேபணீ	க்ஷேபணியென்கிற ஆயுதவிசேஷமெ	நாநாவேஷ	அனேகவிதமான வேஷத்தோடு
பாஶ	பாசமென்ன (இவைகளை) (ன்ன	ஸமாயுக்தாந்	கூடிக்கொண்டிருப்பவர்களையும்
ஹஸ்தாம்ஶ்ச	கையிலுடையோர்களையும்	யதாஸ்வைரகதாந்	இஷ்டப்படி திரிந்துகொண்டிருப்பவர்களையும்
ஸ்ரக்விண:	புஷ்பமாலை தரித்தவர்களையும்	பஹூந்	அனேக ஜனஸமூகங்களையும்
அநுலிப்தாம்ச	(சந்தண)ப்பூச்சுடையோர்களையும்	தீக்ஷ்ணஶூலதராந்	கூர்மையான சூலத்தை தரித்தவர்களையும்
வராபரணபூஷிதாந்=			
வர	சிரேஷ்டமான		
ஆபரண	ஆபரணங்களால்	வஜ்ரிணஶ்ச	வஜ்ராயுதமுடையோர்களையும்
பூஷிதாந்ச	அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களையும்	மஹாபலாந்	மிக பலசாலியான (இராக்ஷஸர்களையும்
நாநாவேஷஸமாயுக்தாந்=		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிறகு அம்மாருதியானவர் சூலம் வஜ்ராயுதம் இருப்புத்தடி விருக்ஷங்கள் கயிறுகள் முதலியவைகளை ஆயுதங்களாக தரித்துக்கொண்டிருக்கிற அனேக இராக்ஷதர்களைக்கண்டார். திவ்வியமான புஷ்பமாலைகள் தரித்து பரிமளசந்தணம் பூசி, சிரேஷ்டமான ஆபரணங்களாலலங்கரித்துக்கொண்டு ஸ்வேச்சையாயும உல்லாஸமாயுந் திரிகிற அனேக ஸகபுருஷர்களையுங்கண்டார். புருஷர் ஸ்திரீகள்போலும் ஸ்திரீகள் புருஷர்போலும் இன்னம் பற்பலவிதமாக தங்கள் நிஜரூபத்தைமாற்றி விசித்திரமான வேஷங்கள் பூண்ட அனேகரையும், மலலயுத்தம் முதலானவைசெய்கிற மஹாபலசாலிகளையும், இன்னம் அனேக ஜனஸமூஹங்களையும் கண்டார்.

౨౩. శతసాహస్రమవ్యగ్రమారక్షం మధ్యమం కపిః। రక్షోధిపతినిర్దిష్టం దదర్శాంతఃపురాగ్రతః॥

௨௩. [illegible]
[illegible]

௨௩. ஶதஸாஹஸ்ரமவ்யக்ரமாரக்ஷம்மத்யமம்கபி:।
ரக்ஷோதிபதிநிர்த்திஷ்டம்ததர்ஶாந்த:புராக்ரத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபி:	ஹநுமாரானவர்	ரக்ஷோதிபதிநிர்த்திஷ்டம்-	இராக்ஷஸப்பிரபுவான இராவணனாலேற்படுத்தப்பட்டதாயும்
அந்த:புராக்ரத:	அந்தப்புரத்திற்கெதிரில்		
ஶதஸாஹஸ்ரம்	இலக்ஷஸங்கியையுடையதாயும்	மத்யமம்	நடுவிலிருக்கிறதுமான
அவ்யக்ரம்	(இரக்ஷிப்பதில்) ஜாக்கிரதையுள்ளதாயும்	ஆரக்ஷம்	இராவணமூலபலத்தை
		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிறகு அந்த வாயுபுத்திரர், இலங்காநகரமத்தியில் இராவணனந்தப்புரத்திற்கெதிரில் இலக்ஷக்கணக்காய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, அந்த இராக்ஷஸேசுவரனுடைய ஆக்கியையால் அகோராத்திரம் விழித்த கண்களோடும் துடிக்கிற மீசைகளோடும் பிடித்த விற்களோடும் உருவின கத்திகளோடும் கடுகடுத்து சத்துருவினுடைய தைரியத்தைக் கலக்கும்படியான குரூரபார்வையோடு நின்றுகொண்டு அந்நகரத்தை இரக்ஷித்துவருகிற மூலபலமென்று ஜகத்பிரஸித்தமான ஸைந்திய ஸமூகத்தைக்கண்டார்.

౨౪. స తత్ర తద్గృహం దృష్ట్వా మహాహాటకతోరణమ్। రాక్షసేంద్రస్య విఖ్యాతమద్రిమూర్ధ్ని ప్రతిష్ఠితమ్॥

౨౫. పుండరీకావతంసాభిః పరిఖాభిరలంకృతమ్। ప్రాకారావృతమత్యర్థం దదర్శ స మహాకపిః॥

௨௭. [illegible]
[illegible]

௨௫. [illegible]
[illegible]

௨௪. ஸ தத்ர தத்க்ருஹம்த்ருஷ்ட்வாமஹாஹாடகதோரணம்।
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யவிக்யாதமத்ரிமூர்த்நிப்ரதிஷ்டிதம்॥

௨௫. புண்டரீகாவதம்ஸாபி:பரிகாபிரலங்க்ருதம்।
ப்ராகாராவ்ருதமத்யர்த்தம்ததர்ஶஸமஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அப்படி பிரஸித்தமான	மஹாஹாடகதோரணம்-	உயர்ந்த பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட தோரணங்களையுடையதாயும்
ஸ:	அந்த		
மஹாகபி:	ஹநுமாரானவர்	விக்யாதம்	எங்கும் பிரஸித்தமாயும்
ததா	அப்பொழுது	அத்ரிமூர்த்நி	பர்வதத்தின் சிகரத்தில்
தத்	அந்த மூலபலத்தை	ப்ரதிஷ்டிதம்	ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதாயும்
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	புண்டரீகாவதம்ஸாபி:=	

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புண்டரீக	வெண்தாமரை புஷ்பத்தை	ஆவ்ருதம்	சூழப்பட்டதாயுமிருக்கிற
அவதம்ஸாபிः	சிரோபூஷணமாயுடைய	ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராவணனுடைய
பரிகாபிः	அகழ்களினல்	க்ருஹம்	மாளிகையை
அலங்க்ருதம்	அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்	அத்யர்த்தம்	மிகவும்
ப்ராகாராவ்ருதம்—		ததர்ஶ	பார்த்தார்.
ப்ராகார	மதிலினல்		

தா-ம்—இந்தவிதம் அதிபயங்கரமாக விளங்குகிற மூலபலத்தைக்கண்ட ஹநுமான், திரிகூடபர்வதத்தினுச்சியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, நாகலோகமளவில் வியாபித்து வெண்தாமரைபுஷ்பங்களால் நிறைந்த அகழினலும்,ஸ்வர்க்கலோகமளவினுயர்ந்து ஸ்வச்சமான வெண்சாந்தினல் பூசப்பட்டுப் பிரகாசிக்கிற மதிலினலும் சூழப்பட்டு, பொன்மயமான தோரணங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டு இராவணகிரகமென்று ஜகத்பிரஸித்தமான அந்த தசகண்டனுடைய அரண்மனையைப்பார்த்தார்.

౨౬. త్రివిష్టపనిభం దివ్యం దివ్యనాదవినాదితమ్। వాజిహేషితసంఘుష్టం నాదితం భూషణైస్తథా॥

౨౭. రథైర్యానైర్విమానైశ్చ తథా హయగజైశ్శుభైః। వారణైశ్చ చతుర్దంతైః శ్వేతాభ్రనిచయోపమైః॥

౨౮. భూషితం రుచిరద్వారం మత్తైశ్చ మృగపక్షిభిః। రక్షితం సుమహావీర్యైర్యాతుధానైస్సహస్రశః॥

౨౮½. రాక్షసాధిపతేర్గుప్తమావివేశ మహాకపిః॥

௨௬. ത്രിവിഷ്ടപനിഭം ദിവ്യം ദിവ്യനാദവിനാദിതം।
വാജിഹേഷിതസംഘുഷ്ടം നാദിതം ഭൂഷണൈസ്തഥാ॥

௨௭. രഥൈര്യാനൈര്വിമാനൈശ്ച തഥാ ഹയഗജൈശ്ശുഭൈഃ।
വാരണൈശ്ച ചതുര്ദന്തൈഃ ശ്വേതാഭ്രനിചയോപമൈഃ॥

௨௮. ഭൂഷിതം രുചിരദ്വാരം മത്തൈശ്ച മൃഗപക്ഷിഭിഃ।
രക്ഷിതം സുമഹാവീര്യൈര്യാതുധാനൈസ്സഹസ്രശഃ॥

௨௮½. രാക്ഷസാധിപതേര്ഗുപ്തമാവിവേശ മഹാകപിഃ॥

௨௬. த்ரிவிஷ்டபநிபம்திவ்யம்திவ்யநாதவிநாதிதம்।
வாஜிஹேஷிதஸம்குஷ்டம்நாதிதம்பூஷணைஸ்ததா॥

௨௭. ரதைர்யாநைர்விமாநைஶ்சததாஹயகஜைஶ்ஶுபைः
வாரணைஶ்சசதுர்த்தந்தைஶ்ஶ்வேதாப்ரநிசயோபமைः

௨௮. பூஷிதம்ருசிரத்வாரம்மத்தைஶ்சம்ருகபக்ஷிபிः।
ரக்ஷிதஸ்ஸுமஹாவீர்யையர்யாதுதாநைஸ்ஸஹஸ்ரஶः।

௨௮½. ராக்ஷஸாதிபதேர்குப்தமாவிவேஶமஹாகபிः।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகபிः	ஹநுமாரானவர்	ஶ்வேதாப்ரநிசயோபமைः—	
த்ரிவிஷ்டபநிபம்	ஸ்வர்க்கத்திற்கு ஸமானமாயும்	ஶ்வேதாப்ர	வெண்மையான மேகத்தினுடைய
திவ்யம்	சிரேஷ்டமாயும்	நிசயோபமைः	ஸமூகத்திற்கு ஸமானமுமான
திவ்யநிநாதிதம்	விசேஷமாக சப்திக்கப்பட்டதாயும்	சதுர்த்தந்தைः	நாலுதந்தங்களையுடைய
வாஜிஹேஷிதஸங்குஷ்டம்—		வாரணைஶ்ச	யானைகளாலும்
வாஜி	குதிரையினுடைய	மத்தைः	மதித்திருக்கிற
ஹேஷித	கனைத்தலினல்	ம்ருகபக்ஷிபிः	மிருகங்கள், பக்ஷிகள், (இவைகளால்)
ஸங்குஷ்டம்	வியாப்தமானதாயும்	பூஷிதம்	அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்
ததா	அப்படியே	ரக்ஷிபிः	பாதுகாப்பவர்களான
பூஷணைः	ஆபரணங்களால்	ஸுமஹாவீர்யைः	வெகு சிரேஷ்டமான வீரர்களாகிய
நாதிதம்	சப்திக்கப்பட்டதாயும்	யாதுதாநைः	இராக்ஷதர்களால்
ரதைः	இரதங்களினலும்	ஸஹஸ்ரஶः	அநேகப்பிரகாரமாக
யாநைः	வாகனங்களினலும்	குப்தம்	இரக்ஷிக்கப்பட்டதுமான
விமாநைஶ்ச	(ஆகாயத்தில் திரிகிற) விமானங்களா	ராக்ஷஸாதிபதேः	இராவணனுடைய
ததா	அப்படியே [லும்	ருசிரத்வாரம்	மனோக்ஞமான கோட்டைவாசலை
ஶுபைः	மங்களகரமான	ஆவிவேச	அடைந்தார்.
ஹயகஜைः	குதிரைகளாலும் யானைகளாலும்		

தா-ம்—இந்த சுலோகங்களில் இராவணனந்தப்புரத்தினுடைய வெளித்வாரமானது வர்ணிக்கப்படுகிறது. அனேகாயிரம் ஜாத்யசுவங்கள் உத்ஸாஹவிசேஷத்தால் கனைத்துக்கொண்டிருந்தன. குதிரைகளுக்கும் யானைகளுக்கும் மற்ற மிருகபக்ஷிகளுக்கும் மிகுதியாகப்போடப்பட்டிருந்த ஆபரணஸமூகங்கள் விசேஷமாக சோபித்தன. அனேக இரதங்களும், வாகனங்களும் விமானங்களும் வெகு அழகாக சிங்காரிக்கப்பட்டு வரிசைவரிசையாக விடப்பட்டிருந்தன. மங்களகரமான முகங்களோடுகூடிய அனேகலக்ஷம் குதிரைகளும், தந்

கக்கட்டு கட்டப்பட்ட பெருத்த நீண்ட இரண்டிரண்டு தந்தங்களையுடைய எண்ணிறந்த யானைகளும் ஒழுங்காகக் கட்டப்பட்டிருந்தன. அப்படியே, சரத்கால மேகஸமூகமே பூமியில் வந்திறங்கினதுபோல் மிகவும் வெளுத்து பெருத்து நீண்டிருக்கிற நாலுதந்தங்களையுடைய கஜசிரேஷ்டங்களும் கணக்கில்லாமல் கட்டப்பட்டிருந்தன. இவைகளன்றி, மிகுந்த உணவுபலத்தால் மதித்திருக்கிற ஸிம்ஹம, காடி, புலி முதலிய மிருகங்களும், ஹம்ஸம் மயில் குயில்முதலிய பக்ஷிவர்க்கங்களும் வெகு அழகாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. இந்தவிதம் ரதகஜ துரகங்களாலும் பக்ஷிமிருகவர்க்கங்களாலு மலங்கரிக்கப்பட்டு, மங்களவாத்தியகோஷத்தாலும், ஸ்துதிபாடகர்களுடைய கானத்தாலும், அசுவங்களுடைய கனைப்பினுலுமுண்டாகிற நாதத்தால் நிறைந்து, ஸ்வர்க்கபுரிக்கு ஸமானமாக அதிஜாஜ்வல்லியமாயும் ஆனந்தமயமாயும் விளங்குகிற அந்த அந்தப்புரவாசலானது அனேக யுத்தங்களிற்றேர்ந்த மஹாப்பிரபலர்களான லக்ஷம் ராக்ஷஸபடாக்களால், சத்ருவானவன் எந்தவிதத்திலும் உள்ளே பிரவேசிக்கமுடியாமல், காக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த வாசலை ஹநுமான் சென்றடைந்தார்.

౨౮. స హేమజాంబూనదచక్రవాళం మహార్హముక్తామణిభూషితాంతమ్ । పరార్ధ్యకాలాగరుచందనాక్తం స రావణాంతఃపురమావివేశ ॥

உஅ. 𑌸 𑌹𑍇𑌮𑌜𑌾𑌂𑌬𑍂𑌨𑌦𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌳𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌣𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑌰𑍁𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 ॥

உஅ. ஸஹேமஜாம்பூநதசக்ரவாளம்மஹார்ஹமுக்தாமணிபூஷிதாந்தம்।
பரார்த்யகாலாகருசந்தநாக்தம்ஸராவணாந்தஃபுரமாவிவேஶ॥

இதி ஸ்ரீமத் ஸுந்தரகாண்டே - சதுர்த்தஸ்ஸர்க்கஃ

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஹேமஜாம்பூநதசக்ரவாளம்=		முக்தாமணி	முத்தென்ன, இரத்தினமென்ன, (இவைகளால்)
ஸஹேம	(ஜம்புநதிக்கு இதரஸ்தலத்திலுண்டாகிற) பொன்னேடுகூடியதாயும்	பூஷிதாந்தம்	அலங்கரிக்கப்பட்ட அக்ரபாகங்களையுடையதாயும்
ஜாம்பூநத	ஜம்புநதியிலுண்டாகிற பொன்னேடு கூடியதாயுமிருக்கிற	பரார்த்தியகாலாகருசந்தநாக்தம்	சிரேஷ்டமானஅகரு,சந்தனம்(இவைகளால் வியாப்தமாயுமிருக்கிற)
சக்ரவாளம்	பிராகாரமண்டலத்தையுடையதாயும்	ராவணாந்தஃபுரம்	இராவணனுடைய அந்தப்புரத்தை
மஹார்ஹமுக்தாமணிபூஷிதாந்தம்=		ஆவிவேஶ	பிரவேசித்தார்.
மஹார்ஹ	மிகுந்தவிலையுள்ள		

தாத்பர்யம்—பசும்பொன், உருக்கிவிட்ட தங்கம் இவைகளாற் செய்யப்பட்ட பிராகாரத்தால் சூழப்பட்டு, நவரத்தினங்களிழைத்த கட்டடங்களாலமைந்து, உத்கிருஷ்டமான சந்தனநிவாஸனைத்திரவியங்களுடைய திவ்விய பரிமளத்தால் நிறைந்து, ஸகலவித போகங்களுக்கும் மூலஸ்தானமாய் விளங்குகிற இராவணாந்தப்புரத்தைப் பிரவேசித்தார்.

ஸ்ரீஸம்மநோரஞ்ஜிநீ நாமத்திராவிட வ்யாக்யாந ஸஹிதமான
ஸுந்தரகாண்டத்தில்
நான்காவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது ஸர்க்கம்.

౧. తతస్స మధ్యంగతమంశుమంతం జ్యోత్స్నావితానం మహదుద్వమంతమ్ । దదర్శ ధీమాన్ దివి భానుమంతం గోష్ఠే వృషం మత్తమివ భ్రమంతమ్ ॥

க. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂𑌗𑌤𑌮𑌂𑌶𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌦𑍁𑌦𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌵𑍃𑌷𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

க. ததஸ்ஸமத்யம்கதமம்ஶுமந்தம்ஜ்யோத்ஸ்நாவிதாநம்மஹதுத்வமந்தம்।
ததர்ஶதீமாந்திவிபாநுமந்தம்கோஷ்டேவ்ருஷம்மத்தமிவப்ரமந்தம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	(இராவணாந்தப்புரத்திற்பிரவேசித்த) பிற்பாடு	ஜ்யோத்ஸ்நா	நிலாவாகிற
தீமாந்	புத்திமானை	விதாநம்	மேல்கட்டை
ஸஃ	அம்மாருதி	உத்வமந்தம்	விஸ்தாரம்பண்ணுகிறவனுயுமிருக்கிற
திவி	ஆகாசத்தில்	பாநுமந்தம்	சந்திரனை
மத்யம்	(ஆகாச) மத்தியை	கோஷ்டே	தொழுத்தில்
கதம்	அடைந்திருக்கிறவனுயும்	ப்ரமந்தம்	திரிகிறதாயும்
அம்ஶுமந்தம்	கிரணங்களையுடையவனுயும்	மத்தம்	மதித்துமிருக்கிற
மஹத்	அதிகமாக	வ்ருஷமிவ	காளையைப்போல
ஜ்யோத்ஸ்நாவிதாநம்=		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

அவதாரிகை—ஹநுமார் இலங்காப்பிரவேசம் செய்கையில் சந்திரோதயமாயிற்றென்று, இரண்டாவது ஸர்க்கம்,ருஎ-வது ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது நகரமுழுதும்சுற்றி தேவியைத்தேடி பிறகு அந்தப்புரப்பிரவேசம்செய்கையில் சந்திரனை ஆகாயமத்தியிற் கண்டாரெனவே, அப்பொழுது அர்த்தராத்திரி காலமென்றும், பூர்ணசந்திரிகையினுதாசையால் ஸமஸ்த வஸ்துக்களையும் ஸ்பஷ்டமாகக் காணக்கூடிய தருணமென்றும் விளங்குகிறது.

தா-ம்—இந்தவிதம் பூர்ணசந்திரிகைராத்திரியில் அந்த ராக்ஷஸகிபிடமான நகரத்தில் யாவர் கண்ணுக்கும் புலப்படாமல் தேவியை அதிஸாமர்த்தியமாய்த் தேடிவருகிற ஹநுமான் இராவணுந்தப்புரப்பிரவேசம் செய்கையில், அனேக பசுக்களின்மத்தியில் மதித்து கர்ஜ்ஜித்து கம்பீரமாய் நிற்கிற ஓர் காளைபோல், ஆகாச மத்தியில், நக்ஷத்திரதாராக்கிரக ஸமூகாந்தரத்தில், தன்னுடைய ஸ்வச்சமான கிரணங்களால் இருளைப்போக்கி உலகத்தை ஆனந்திப்பித்துக்கொண்டிருக்கிற சந்திரனைப்பார்த்தார்.

౨. లోకస్య పాపాని వినాశయంతం మహోదధిం చాపి సమేధయంతం। భూతాని సర్వాణి విరాజయంతం దదర్శ శీతాంశుమథాభియాంతమ్॥

௨. ലോകസ്യ പാപാനി വിനാശയന്തം മഹോദധിം ചാപി സമേധയന്തം।
ഭൂതാനി സർവാണി വിരാജയന്തം ദദർശ ശീതാംശുമഥാഭിയാന്തം॥

௨. லோகஸ்யபாபாநிவிநாஶயந்தம்மஹோததிஞ்சாபிஸமேதயந்தம்।
பூதாநிஸர்வாணிவிராஜயந்தம்ததர்ஶஶீதாம்ஶுமதாபியாந்தம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பின்பு	பூதாநி	ஜந்துக்களை
லோகஸ்ய	உலகத்தினுடைய	விராஜயந்தம்	பிரகாசிப்பிக்கிறவனும்
பாபாநி	பாபபலதுக்கங்களை	அபியாந்தம்	(அஸ்தகிரியைக்குறித்து)போகிறவனு
விநாஶயந்தம்	போக்கடிக்கிறவனும்		யுமிருக்கிற
மஹோததிஞ்சாபி	ஸமுத்திரத்தையும்	ஶீதாம்ஶும்	குளிர்ச்சியான கிரணங்களையுடைய ச
ஸமேதயந்தம்	நன்றாகவிர்த்திபண்ணுகிறவனும்	ததர்ஶ	பார்த்தார். [ந்திரனை
ஸர்வாணி	ஸமஸ்தங்களான		

தா-ம்—ஸஞ்சாரத்திற்கு விரோதமாக உலகமுழுதையும் மூடிக்கொண்டிருக்கிற காரிருளைப்போக்கி, பாபகிருத்தியங்களின் பலன்களாகிற துக்கங்களைத்தணித்து, தன்னுடைய ரஜதஸாம்யமான ஸ்வச்சகிரணங்களால் வஸ்துக்களைப் பிரகாசிப்பித்து, தன்னுடைய ஸமாகமனத்தால் பொங்கிக் குதித்துக் கூத்தாடும்படி ஸமுத்திரத்தைச்செய்து, அஸ்தாசலமுகமாய் சென்றுகொண்டிருக்கிற ஶீதகிரணங்களோடுகூடிய சந்திரனைக் கண்டார்.

౩. యా భాతి లక్ష్మీర్భువి మందరస్థా తథా ప్రదోషేషు చ సాగరస్థా। తథైవ తోయేషు చ పుష్కరస్థా రరాజ సా చారునిశాకరస్థా॥

௩. യാ ഭാതി ലക്ഷ്മീർഭുവി മന്ദരസ്ഥാ തഥാ പ്രദോഷേഷു ച സാഗരസ്ഥാ।
തഥൈവ തോയേഷു ച പുഷ്കരസ്ഥാ രരാജ സാ ചാരുനിശാകരസ്ഥാ॥

௩. யாபாதிலக்ஷ்மீர்ப்புவிமந்தரஸ்தா ததாப்ரதோஷேஷுசஸாகரஸ்தா।
ததைவதோயேஷுசபுஷ்கரஸ்தாரராஜஸாசாருநிஶாகரஸ்தா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யா	எந்த	தோயேஷு	ஜலங்களில்
லக்ஷ்மீ:	காந்தியானது	புஷ்கரஸ்தா	தாமரையிலிருந்ததாக
புவி	பூமியில்	(பாதி)	(எவ்வண்ணம் விளங்குமோ)
மந்தரஸ்தா	மந்தரபர்வதத்திலிருந்துகொண்டு	ததைவச	அப்படிபோலவே
பாதி	(எப்படி) பிரகாசிக்குமே	ஸா	அந்த காந்தியானது
ததா	அப்படியே	சாருநிஶாகரஸ்தா—	
ப்ரதோஷேஷு	ஸாயங்காலங்களில்	சாரு	அழகான
ஸாகரஸ்தா	பாற்கடலிலிருந்ததாக	நிஶாகரஸ்தா	சந்திரனிடத்திலிருந்துகொண்டு
(பாதி)	(எப்படி பிரகாசிக்குமோ)	ரராஜ	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—பூமத்தியில் ஆகாயத்தை யளாவிக்கொண்டு ஸ்வர்ணரஜதரத்தினங்களோடு விளங்குகிற மந்தரகிரியினிடத்திலும், ஸூரியாஸ்தமனகாலத்தில் மஹோததியிலும், ஸ்படிகம்போல் நிர்மலமாயிருக்கிற ஜலத்தில் ஜனித்து விர்த்தியடைகிற தாமரைபுஷ்பத்தினிடத்திலும் காந்தியானது எப்படி பிரகாசிக்குமோ அப்படியே சந்திரனிடத்தி லந்த காந்தியானது சோபித்தது.

౪. హంసో యథా రాజతపంజరస్థః సింహో యథా మందరకందరస్థః। వీరో యథా గర్వితకుంజరస్థశ్చంద్రోఽపి బభ్రాజ తథాంబరస్థః॥

௪. ഹംസോ യഥാ രാജതപഞ്ജരസ്ഥഃ സിംഹോ യഥാ മന്ദരകന്ദരസ്ഥഃ।
വീരോ യഥാ ഗർവിതകുഞ്ജരസ്ഥശ്ചന്ദ്രോഽപി ബഭ്രാജ തഥാംബരസ്ഥഃ॥

௪. ஹம்ஸோயதாராஜதபஞ்சரஸ்தஸ்ஸிம்ஹோயதாமந்தரகந்தரஸ்த:।
வீரோயதாகர்விதகுஞ்சரஸ்தஸ்சந்த்ரோபிபப்ராஜததாம்பரஸ்த:॥

பதம்.	உரை.
ஹம்ஸ:	அன்னப்பறவையானது
யதா	எப்படி
ராஜதபஞ்சரஸ்த:—	
ராஜத	வெள்ளிஸம்பந்தமான
பஞ்சரஸ்த:	கூட்டிவிருந்துகொண்டு (பிரகாசிக்குமோ)
ஸிம்ஹ:	சிங்கமானது
மந்தரகந்தரஸ்த:—	
மந்தர	மந்தரகிரியினுடைய
கந்தரஸ்த:	குகையிவிருந்துகொண்டு
யதா	எப்படி (விளங்குமோ)
வீர:	யுத்தவீரனானவன்
கர்விதகுஞ்சரஸ்த:—	
கர்வித	மதமடைந்த
குஞ்சரஸ்த:	யானையின்மேலிருந்துகொண்டு
யதா	எப்படி (ஜ்வலிப்பனோ)
ததா	அப்படி
சந்த்ரோபி	சந்திரனும்
அம்பரஸ்த:	ஆகாயத்திலிருந்துகொண்டு
பப்ராஜ	பிரகாசித்தான்.

தா-ம்—வெள்ளியாற்செய்யப்பட்ட கூட்டில் வாஸம்பண்ணுகிற அன்னப்பறவைபோலும், மந்தரபர்வதத்தில் ஓர்குகையில் வாஸம்பண்ணுகிற மிருகேந்திரம்போலும, யானையின்மீது அம்பாரிபோட்டுக்கொண்டு ஸவாரிவருகிற யுத்தவீரன்போலும், சந்திரனானவன் ஆகாசத்தில் தன்னுடைய சீதகிரணங்களோடு விளங்கினன்.

౫. స్థితః కకుద్మానివ తీక్ష్ణశృంగో మహాచలః శ్వేత ఇవోచ్చశృంగః । హస్తీవ జాంబూనదబద్ధశృంగో రరాజ చంద్రః పరిపూర్ణశృంగః ॥

௫. [illegible]

[illegible]

ரு. ஸ்திதஃ ககுத்மாநிவ தீக்ஷ்ணஶ்ருங்கோமஹாசலஶ்வேதயிவோச்சஶ்ருங்கஃ।
ஹஸ்தீவஜாம்பூநதபத்தஶ்ருங்கோரராஜசந்த்ரஃபரிபூர்ணஶ்ருங்கஃ॥

பதம்.	உரை.
தீக்ஷ்ணஶ்ருங்கஃ	கூருன கொம்புகளையுடையதாய்
ஸ்திதஃ	இருக்கிற
ககுத்மாநிவ	காளையைப்போலவும்
உச்சஶ்ருங்கஃ	உயரமானசிகரங்களையுடைய
ஶ்வேத	வெளுப்பான
மஹாசலயிவ	பெரியமலைபோலும்
ஜாம்பூநதபத்தஶ்ருங்கஃ—	
ஜாம்பூநத	பொன்னினால்
பத்த	கட்டப்பட்ட
ஶ்ருங்கஃ	தந்தங்களையுடைய
ஹஸ்தீவ	யானையானதுபோலும்
பரிபூர்ணஶ்ருங்கஃ	பூர்ணகலையையுடைய
சந்த்ரஃ	சந்திரனானவன்
ரராஜ	விளங்கினன்.

தா-ம்—மிக கூர்மையான கொம்புகளோடுகூடிய வெண்மையான விருஷபம்போலும், அத்யுன்னதமான சிகரங்களையுடைய ஓர் ஶ்வேதகிரிபோலும், தங்கக்கட்டுகெட்டி வெகு தாவள்ளியமாய் விளங்குகிற தந்தங்களையுடைய கஜசிரேஷ்டம்போலும் சந்திரனானவன் ஆகாயத்தில் தன்னுடைய ஷோடசகலைகளுடன் அத்யத்புதமாய் விளங்கினன்.

౬. వినష్టశీతాంబుతుషారపంకో మహాగ్రహగ్రాహవినష్టపంకః । ప్రకాశలక్ష్మ్యాశ్రయనిర్మలాంకో రరాజ చంద్రో భగవాన్ శశాంకః ॥

௬. [illegible]

[illegible]

௬. விநஷ்டஶீதாம்புதுஷாரபங்கோமஹாக்ரஹக்ராஹவிநஷ்டபங்கஃ।
ப்ரகாஶலக்ஷ்ம்யாஶ்ரயநிர்மலாங்கோரராஜசந்த்ரோபகவாந்ஶஶாங்கஃ॥

பதம்.	உரை.
விநஷ்டஶீதாம்புதுஷாரபங்கஃ—	
விநஷ்ட	போயிருக்கிற
ஶீதாம்பு	பனிஜலத்தினுடைய
துஷார	கணங்களாகிற
பங்கஃ	தோஷத்தையுடையவனும்
மஹாக்ரஹக்ராஹவிநஷ்டபங்கஃ—	
மஹாக்ரஹ	பிரஹஸ்பத்தியாதிக்கிரகங்களுடைய
க்ராஹ	கிரஹிப்பதினால்
விநஷ்ட	போயிருக்கிற
பங்கஃ	அந்தகாரத்தையுடையவனும்
அல்லது	
மஹாக்ரஹ	ஸூரியனுடையகிரணங்களை
க்ராஹ	கிரகிப்பதினால்
விநஷ்ட	போக்கடிக்கப்பட்டிருக்கிற
பங்கஃ	இருளையுடையவனும்
ப்ரகாஶலக்ஷ்ம்யாஶ்ரயநிர்மலாங்கஃ—	
ப்ரகாஶ	தேஜஸ்ஸினுடைய
லக்ஷ்ம்யாஃ	ஸமிருத்திக்கு
ஆஶ்ரய	ஆஶ்ரயமாயிருக்கிறதினால்
நிர்மல	ஸ்வச்சமான
அங்கஃ	களங்கத்தையுடையவனும்
ஶஶாங்கஃ	முசல்போன்ற அடையாளத்தை மத்தியிலுடையவனும்
பகவாந்	பூஜ்ஜியனுமான
சந்த்ரஃ	சந்திரனானவன்
ரராஜ	பிரகாசித்தான்.

தா-ம்—அன்றிரவில் சந்திரகாந்தியானது பனியினால் பாதிக்கப்படவில்லை. சந்திரனும் ஸூரியனிடத்திலிருந்து ஒளியை கிரகித்து மலினமின்றி விளங்கினன். பிரகாசமிகுதியால் சந்திரனிடத்துள்ள முயலாகிருதியோடுகூடின களங்கமானது ஸ்பஷ்டமாகக்காணப்பட்டது. இந்தவிதம் அந்த பூஜ்ஜியனான சந்திரன் ஆகாயத்தில் வெகு அழகாகக் காணப்பட்டான்.

౭. శిలాతలం ప్రాప్య యథా మృగేంద్రో మహారణం ప్రాప్య యథా గజేంద్రః। రాజ్యం సమాసాద్య యథా నరేంద్రస్తథా ప్రకాశో విరరాజ చంద్రః॥

௭. 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌤𑌲𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌥𑌾𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌮𑌹𑌾𑌰𑌣𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌥𑌾𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌯𑌥𑌾𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌜𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃॥

௭. ஶிலாதலம்ப்ராப்யயதாம்ருகேந்த்ரோமஹாரணம்ப்ராப்யயதாகஜேந்த்ர:।
ராஜ்யம்ஸமாஸாத்யயதாநரேந்த்ரஸ்ததாப்ரகாஶோவிரராஜசந்த்ர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶிலாதலம்	பெரும்பாறையை	ராஜ்யம்	இராஜ்ஜியத்தை
ப்ராப்ய	அடைந்த	ஸமாஸாத்ய	நன்குயடைந்த
ம்ருகேந்த்ர:	சிங்கமானது	நரேந்த்ர:	ராஜாவானவன்
யதா	எப்படியோ	யதா	எப்படியோ
மஹாரணம்	பெரிய வனத்தை	ததா	அப்படியே
ப்ராப்ய	அடைந்த	ப்ரகாஶ:	பிரகாசிக்கிற
கஜேந்த்ர:	பெரிய யானையானது	சந்த்ர:	சந்திரனானவன்
யதா	எப்படியோ	விராஜ	விசேஷமாகப் பிரகாசித்தான்.

தா-ம்—மஹாபர்வதத்தில் ஸஞ்சரிக்கிற சிங்கம்போலும், பெரியவனத்திலுலாவுகிற யானைபோலும், இராஜ்ஜியத்தையடைந்து ஸிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருந்து அரசாக்ஷிசெய்கிற மன்னன்போலும் சந்திரனானவன் ஆகாசமத்தியத்தையடைந்து கிர்விக்கினமாய்த் தன்னுடைய கிரணங்களை வீசிக்கொண்டு அதி கம்பீரமாயும் வெகு ஸுந்தரமாயும் பிரகாசித்தான்.

౮. ప్రకాశచంద్రోదయనష్టదోషః ప్రవృత్తరక్షఃపిశితాశదోషః। రామాభిరామేరితచిత్తదోషః స్వర్గప్రకాశో భగవాన్ప్రదోషః॥

௮. 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌦𑌯𑌨𑌷𑍍𑌟𑌦𑍋𑌷𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃𑌪𑌿𑌶𑌿𑌤𑌾𑌶𑌦𑍋𑌷𑌃।
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑍇𑌰𑌿𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑍋𑌷𑌃𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑌃॥

௮. ப்ரகாஶசந்த்ரோதயநஷ்டதோஷ:ப்ரவ்ருத்தரக்ஷ:பிஶிதாஶதோஷ:।
ராமாபிராமேரிதசித்ததோஷ:ஸ்வர்க்கப்ரகாஶோபகவாந்ப்ரதோஷ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரகாஶசந்த்ரோதயநஷ்டதோஷ:—		ராமா	நாயகியென்ன
ப்ரகாஶ	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற	அபிராம	நாயகனென்ன (இவர்களினால்)
சந்த்ரோதய	சந்திரனுடைய உதயத்தால்	ஈரித	போக்கடிக்கப்பட்டிருக்கிற
நஷ்ட	போக்கடிக்கப்பட்ட	சித்ததோஷ:	(பிரணயகலகமாகிற) தோஷத்தையுடையதாயும்
தோஷ:	(இருளாகிற) தோஷத்தையுடையதாயும்	ஸ்வர்க்கப்ரகாஶ:	ஸ்வர்க்கம்போல் பிரகாசிக்கிறதாயுமிருக்கிற
ப்ரவ்ருத்தரக்ஷ:பிஶிதாஶதோஷ:—		பகவாந்	பூஜிக்கத்தகுந்த
ப்ரவ்ருத்த	விருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கிற	ப்ரதோஷ:	இராத்திரி காலமானது. (நடந்துகொண்டிருந்தது.)
ரக்ஷ	இராக்ஷதர்களுடைய		
பிஶிதாஶ	மாம்ஸபக்ஷணமாகிற		
தோஷ:	தோஷத்தையுடையதாயும்		
ராமாபிராமேரிதசித்ததோஷ:—			

தா-ம்—சந்திரிகையோடுகூடிய அந்த ராத்திரியானது கொஞ்சமேனும் இருளில்லாமல் நிர்மலமாகப் பிரகாசித்தது. இராக்ஷதர்கள் மாம்ஸபக்ஷணஞ்செய்து ஸந்தோஷமிகுதியாற் களித்தனர். ஸ்திரீபுமான்கள் பிரணயகலகம் நீங்கி தங்கள் நாயகர் நாயகிகளுடன் கூடிக்குலாவி ரமித்தனர். இவ்வண்ணம் ஸந்தோஷவிர்த்தி செய்கிற அந்த இரவானது பிராட்டியைத்தேடுவதற்கு அனுகூலமாகப் பிரகாசித்தபடியால் ஸ்வர்க்கலோகம் போல் ஆனந்தகரமாயும், ஸ்ரீஸீதாராமபக்தாளால் பூசிக்கத்தகுந்ததாயும் விளங்கிற்று.

౯. తంత్రీస్వనాః కర్ణసుఖాః ప్రవృత్తాః స్వపంతి నార్యః పతిభిః సువృత్తాః। నక్తంచరాశ్చాపి తథా ప్రవృత్తా విహర్తుమత్యద్భుతరౌద్రవృత్తాః॥

௯. 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌃𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃𑌸𑍍𑌵𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃𑌪𑌤𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃।
𑌨𑌕𑍍𑌤𑌂𑌚𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌤𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃॥

௯. தந்த்ரீஸ்வநா:கர்ணஸுகா:ப்ரவ்ருத்தா:ஸ்வபந்திநார்ய:பதிபிஸ்ஸுவ்ருத்தா:।
நக்தஞ்சராஶ்சாபிததாப்ரவ்ருத்தாவிஹர்த்துமத்யத்புதரௌத்ரவ்ருத்தா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தந்த்ரீஸ்வநா:	வீணைமுதலான வாத்தியவிசேஷங்களுடைய தந்திநாதங்கள்	ததா	அப்படியே
கர்ணஸுகா:	கேட்பதற்கு இன்பமாக	நக்தஞ்சராஶ்சாபி	இராக்ஷதர்களும்
ப்ரவ்ருத்தா:	சப்தித்தன	அத்யத்புதரௌத்ரவ்ருத்தா:—	
ஸுவ்ருத்தா:	நன்னடத்தையுடைய	அத்யத்புத	அதிக ஆச்சரியமாயும்
நார்ய:	ஸ்திரீகள்	ரௌத்ர	பயங்கரமாயுமிருக்கிற
பதிபி:	பர்த்தாக்களோடுகூட	வ்ருத்தா:	வியாபாரத்தையுடையவர்களாக
ஸ்வபந்தி	தூங்குகிறார்கள்	விஹர்த்தும்	கிரீடிப்பதற்கு
		ப்ரவ்ருத்தா:	பிரவர்த்தித்தனர்.

தா-ம்—பூர்ணசந்திரிகையோடுகூடின அன்றிரவில் அனேகவிடங்களில் வீணைமுதலிய வாத்தியங்கள் தங்கள் திவ்வியநாதத்தால் கர்ணாமிருதத்தைப் பொழிந்தன. கற்புடைய மாதர் தங்கள் பதிகளுடன்கூடி ரமித்து நித்திரைசெய்தனர். இராக்ஷதர்கள் மாம்ஸத்தை புஜித்து மத்தியபானத்தைச்செய்து, உத்ஸாக மிகுதியாற் குதித்துக் கூத்தாடிக் கொக்கரித்து, பயங்கரமான சேஷ்டைகளைச் செய்துகொண்டு கிரீடிப்பதற்காரம்பித்தனர்.

౧౦. మత్తప్రమత్తానిసమాకులాని రథాశ్వభద్రాసనసంకులాని। వీరశ్రియాచాపిసమాకులాని దదర్శ ధీమాన్ సకపిః కులాని॥

௧௦. 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌸𑌮𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑌿𑌰𑌥𑌾𑌶𑍍𑌵𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑌨𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑌿।
𑌵𑍀𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌚𑌾𑌪𑌿𑌸𑌮𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑌿𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑌕𑌪𑌿𑌃𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑌿॥

௧௦. மத்தப்ரமத்தாநிஸமாகுலாநிரதாஶ்வபத்ராஸநஸங்குலாநி।
வீரஶ்ரியாசாபிஸமாகுலாநிததர்ஶதீமாந்ஸகபிः குலாநி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீமாந்	புத்திமானன	ரத	இரதங்களென்ன
ஸः	அந்த	அஶ்வ	ஜாத்யசுவங்களென்ன
கபிः	ஹநுமாரானவர்	பத்ர	பத்ரமென்கிற கஜசிரேஷ்டங்களென்ன (இவைகளை நிறுத்தும்படியான)
மத்தப்ரமத்தாநி=		ஆஸநஸங்குலாநி	ஸ்தலங்களால் நிறைந்தனவாயும்
மத்த	மதுபானத்தால்	வீரஶ்ரியாசாபி	ஜயஸ்ரீஸம்பந்தத்தால்
ப்ரமத்தாநி	மதிமயங்கின ஜனங்களையுடையனவா[யும்	ஸமாகுலாநி	நிறைந்திருக்கின்றனவாயுமிருக்கிற
ஸமாகுலாநி	வியவஸ்தையற்றவர்களாயிருக்கிற ஜனஸமூகங்களையுடையனவாயும்	குலாநி	கிருகங்களை
ரதாஶ்வபத்ராஸநஸங்குலாநி=		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—லோகமாதாவான ஜானகியைத் தரிசிப்பதற்காக ஆனந்தகரமான சந்திரிகையோடுகூடிய இரவில் இராவணாந்தப்புரப்பிரவேசஞ்செய்த அந்த புத்திமானன ஹநுமார், மத்தியபானத்தால் மதிமயங்கி சித்தஸ்வாதீனமிழந்து வியவஸ்தையின்றிக் குதிக்கிற ஜனங்களையுடையனவாயும், இரதகஜதுரகங்களை விடுவதற்கும் கட்டுவதற்கும் யோக்கியமான விஸ்தாரசாலைகளையும் கட்டுத்தறிகளையுமுடையனவாயும், ஜயஸ்ரீயால் வாஸம்பண்ணப்பட்டு வெகு சுபகரமாய் விளங்குகின்றனவுமான அனேக மாளிகைகளைச் கண்டார்.

౧౧. పరస్పరంచాధికమాక్షిపంతి భుజాంశ్చపీనానధిక్షిపంతి। మత్తప్రలాపానధికంక్షిపంతి మత్తానిచాన్యోన్యమధిక్షిపంతి॥

౧౨. రక్షాంసివక్షాంసిచవిక్షిపంతి గాత్రాణికాంతాసుచవిక్షిపంతి। రూపాణిచిత్రాణిచవిక్షిపంతి దృఢానిచాపానిచవిక్షిపంతి॥

௧௧. 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂𑌚𑌾𑌧𑌿𑌕𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿𑌭𑍁𑌜𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌪𑍀𑌨𑌾𑌨𑌧𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿।
𑌮𑌤𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌲𑌾𑌪𑌾𑌨𑌧𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌮𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿॥

௧௨. 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿𑌚𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍁𑌚𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿।
𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌚𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿𑌦𑍃𑌢𑌾𑌨𑌿𑌚𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿𑌚𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿॥

௧௧. பரஸ்பரஞ்சாதிகமாக்ஷிபந்திபுஜாம்ஶ்சபீநாநதிவிக்ஷிபந்தி।
மத்தப்ரலாபாநதிவிக்ஷிபந்திமத்தாநிசாந்யோந்யமதிக்ஷிபந்தி॥

௧௨. ரக்ஷாம்ஸிவக்ஷாம்ஸிசவிக்ஷிபந்திகாத்ராணிகாந்தாஸுசவிக்ஷிபந்தி।
ரூபாணிசித்ராணிசவிக்ஷிபந்தித்ருடாநிசாபாநிசவிக்ஷிபந்தி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பரஸ்பரம்	ஒருவர்க்கொருவர்	அதிக்ஷிபந்தி	பயப்படுத்துகிறவர்களும்
அதிகம்	அதிகமாக	வக்ஷாம்ஸி	மார்புகளை
ஆக்ஷிபந்தி	பரிஹாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பவர்களும்	விக்ஷிபந்தி	திறந்துகொண்டிருப்பவர்களும்
		காந்தாஸு	நாயகிகளின்பேரில்
பீநாந்	பெருத்திருக்கிற	காத்ராணி	சரீரங்களை
புஜாந்	தோள்களை	விக்ஷிபந்தி	போட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களும்
அதிவிக்ஷிபந்தி	(ஒருவர்மேலொருவர்) போட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களும்	சித்ராணி	நானாவிதங்களான
		ரூபாணி	வேஷங்களை
மத்தப்ரலாபாந்=		விக்ஷிபந்தி	போட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களும்
மத்த	மதத்தினாலுண்டாகிற	த்ருடாநி	வலிவான
ப்ரலாபாந்	பிதற்றல்களை	சாபாநி	தனுஸ்ஸுகளை
அதிவிக்ஷிபந்தி	விசேஷமாகப் பேசுகிறவர்களும்	விக்ஷிபந்திச	டங்காரம் செய்பவர்களுமான
மத்தாநி	மதித்தவர்களும்	ரக்ஷாம்ஸி	இராக்ஷதர்களை
அந்யோந்யம்	ஒருவர்க்கொருவர்	(ததர்ஶ)	(பார்த்தார்.)

தா-ம்—பிராட்டியைத் தேடிக்கொண்டு ஹநுமான் போகையில் சில ராக்ஷதர்கள் தங்கள் ஸ்நேகிதர்களோடுகூடி விளையாடி, ஒருவரையொருவர் பரிகாஸம் செய்துகொண்டிருந்தனர். சிலர் தோழர்கள் தோள்களில் கைபோட்டுக்கொண்டு உல்லாஸமாயுலாவித்திரிந்தனர். சிலர் மத்தியபானத்தால் மதிமயங்கி தாறுமா

றாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். மிகவும் கொழுத்த சில ராக்ஷதர் பிறரை பயமுறுத்திக்கொண்டிருந்தனர். சிலர் மேல்வஸ்திரமில்லாமல் விசாலமான வக்ஷஸ்ஸுடன் சந்திரிகையில் வேடிக்கையாயுலாவினர். சில விடபுருஷர் தங்களருமைநாயகிகளின்பேரில் சார்ந்துகொண்டு ஸந்தோஷமாய் கிரீடித்தனர். சிலர் நானாவேஷங்கள் தரித்து விசித்திரமாகக் காணப்பட்டனர். சிலர் வில்லெடுத்து நாண்பூட்டி டங்காரசப்தம் செய்தனர். இந்தவிதம் அவ்வரக்கர்கள் சந்திரிகையின் ஸுகத்தைத் தங்கள் மனோரதப்படி யனுபவிப்பதைக் கண்டார்.

౧౩. దదర్శ కాంతాశ్చ సమాలభంత్యస్తథాపరాస్తత్ర పునస్స్వపంత్యః। సురూపవక్త్రాశ్చ తథా హసంత్యః క్రుద్ధాః పరాశ్చాపి వినిశ్శ్వసంత్యః॥

க௩. 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃।
𑌸𑍁𑌰𑍂𑌪𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃॥

க௩. ததர்ஸகாந்தாஸ்சஸமாலபந்த்யஸ்ததாபராஸ்தத்ரபுநஸ்வபந்தய:।
ஸுரூபவக்த்ராஸ்சததாஹஸந்தய:க்ருத்தா:பராஸ்சாபிவிநிஸ்வஸந்தய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(அத)	(பிறகு)	ததா	அவ்விதமே
ஸமாலபந்த்ய:	நற்சந்தனம் பூசிக்கொண்டிருப்போ	ஹஸந்த்ய:	சிரிக்கிற
காந்தாஸ்ச	ஸ்திரீகளையும் [ர்களான	ஸுரூபவக்த்ராஸ்ச	ஸுந்தரமுகமுடையவர்களையும்
ததா	அப்படியே	க்ருத்தா:	கோபித்தவர்களையும்
தத்ர	அவ்விடத்தில்	* விநிஸ்வஸந்த்ய:	(பர்த்தாவின் பிரிவினால்) பெருமூச்சு விடுபவர்களான
புந:	மறுபடியும்		
ஸ்வபந்த்ய:	தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற	பராஸ்சாபி	அந்நியஸ்திரீகளையும்
பரா:	வேறான (ஸ்திரீகளையும்)	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அப்பொழுது சிலமாதர் நற்சந்தனம்பூசி நறுமலர்சாத்தி திவ்யாலங்காரத்தோடு விளங்கினர். சிலர் தங்கள் கணவர்களுடன் கிரீடித்து நித்திரைசெய்து மறுபடியும் கிரீடித்துக் கண் துயின்றனர். சிலர் முத்துவரிசைகள்போன்ற பற்களை வெளியிட்டு மந்தஹாஸம்செய்கிற ஸுந்தரவதனத்தோடிருந்தனர். சிலர் பர்த்தாக்களோடு பிரணயகலகம்செய்து அவரோடு சேராமல் தனியே நின்றனர். சிலர் பிரணயகலகத்தால் நேர்ந்த பர்த்ருவிரஹம் ஸகியாமல் பெருமூச்சுவிட்டனர். இப்படி பல அவஸரங்களிலிருக்கிற ஸுந்தரிகளைப் பார்த்துக்கொண்டே சென்றார்.

౧౪. మహాగజైశ్చాపి తథా నదద్భిః సుపూజితైశ్చాపి తథా సుసద్భిః। రరాజ వీరైశ్చ వినిశ్శ్వసద్భిః హ్రదో భుజంగైరివ నిశ్శ్వసద్భిః॥

கச. 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌜𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌦𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃।
𑌰𑌰𑌾𑌜 𑌵𑍀𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌦𑍋 𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑌿𑌵 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃॥

கச. மஹாகஜைஸ்சாபிததாநதத்பிஸ்ஸுபூஜிதைஸ்சாபிததாஸுஸத்பி:।
ரராஜவீரைஸ்சவிநிஸ்வஸத்பிர்ஹ்ரதோபுஜங்கைரிவநிஸ்வஸத்பி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்படியே		ரர்கள் கிடைக்கவில்லை யென்கிற
நதத்பி:	ஹீங்காரம் செய்கிற		துக்கத்தினால்) பெருமூச்சுவிடுகிற
மஹாகஜைஸ்சாபி	பெரிய யானைகளாலும்	வீரைஸ்ச	யுத்தவீரர்களாலும்
ததா	அவ்விதமே	நிஸ்வஸத்பி:	சீறுகிற
ஸுபூஜிதை:	நன்றாக பூஜிக்கப்பட்ட	புஜங்கை:	நாகங்களால் (நிறைந்த)
ஸுஸத்பி:	பெரியோர்களாலும்	ஹ்ரதயிவ	மடுவுபோல்
விநிஸ்வஸத்பி:	(தன்னுடன் யுத்தம்பண்ணத்தக்க வீ	ரராஜ	விளங்கிற்று.

தா-ம்—மதமிகுதியால் ஹீங்காரசப்தம்பண்ணுகிற அனேக யானைகளைக்கண்டார். மஹாபூஜ்ஜியர்களான அனேக பெரியோர்களைத் தரிசித்தார். தனக்கு ஸதிருசமாகத் தன்னோடு யுத்தம்செய்யவல்ல வீரர்கள் லபிக்கவில்லையேயென்று பெருமூச்சுவிடுகிற சூரர்களைப் பார்த்தார். வெகு பயங்கரமாய்ச் சீறுகிற ஸர்ப்பங்கள் நிறைந்த நாகலோகம்போல் மஹாகுரூரஸ்வபாவமுள்ள இராக்ஷதர்களால் வஸிக்கப்பட்ட அந்தப்புரத்தைக் கண்ணுற்றார்.

౧౫. బుద్ధిప్రధానాన్ రుచిరాభిధానాన్ సంశ్రద్దధానాన్ జగతః ప్రధానాన్। నానావిధానాన్ రుచిరాభిధానాన్ దదర్శ తస్యాం పురి యాతు

க௫. 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍। [ధానాన్॥
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌿 𑌯𑌾𑌤𑍁𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍॥

க௫. புத்திப்ரதாநாந்ருசிராபிதாநாந்ஸம்ஸ்ரத்ததாநாஞ்ஜகத:ப்ரதாநாந்।
நாநாவிதாநாந்ருசிராபிதாநாந்ததர்ஸதஸ்யாம்புரியாதுதாநாந்॥

* ஸமாலபந்த்ய: என்றும் பாடம். சதுரமாய் வார்த்தை சொல்பவர்களையும், அல்லது தங்கள் குறைகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர்களையுமென்றர்த்தம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸः	அந்த (ஹநுமாரானவர்)	ருசிராபிதாநாந்	மனோக்கியமான பேருடையோர்களுமான
புத்திப்ரதாநாந்	சிரேஷ்டமான புத்தியுடையவர்களையும்	தஸ்யாம்	அந்த
ருசிராபிதாநாந்	நல்வார்த்தை சொல்பவர்களையும்	புரீ	இலங்கையில் (இருக்கிற)
ஸம்ப்ரத்ததாநாந்	மிகவும் சிரத்தையுடையவர்களையும்	யாதுதாநாந்	இராக்ஷதர்களையும்
ஜகதः	லோகத்திற்கு	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
ப்ரதாநாந்	முக்கியர்களையும்		
நாநாவிதாநாந்	அனேகவித வேஷத்தையுடையவர்களையும்		

தா-ம்—பிறகு அம்மாருதியானவர் சிறந்த புத்திமான்களையும், மதுரமான வார்த்தை சொல்பவர்களையும், ஒருவரையொருவர் நம்பி அந்தரங்கவிஷயங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற ஸ்நேகிதர்களையும், ஜகத்பிரஸித்தர்களான இராக்ஷஸப்பிரமுகர்களையும், செவிக்கினிய நாமம் பூண்டவர்களையும், நாநாவிதவேஷம் தரித்தவர்களையும் அங்கரிற்கண்டார்.

౧౬. సనన్దదృష్ట్వాసచతాన్సురూపాన్ నానావిధానాత్మగుణానురూపాన్। విద్యోతయన్నిస్సతదానురూపాఃదదర్శకాశ్చిచ్చపునర్విరూపాః॥

கசு. [illegible]

கசு. நநந்தத்ருஷ்ட்வாஸசதாந்ஸுரூபாந்நாநாகுணாநாத்மகுணாநுரூபாந்।
வித்யோதயந்திஸ்ஸததாஸுரூபாததர்ஸகாஸ்சிச்சபுநர்விரூபா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸச	அப்படி பிரஸித்தமான	நநந்த	ஆனந்தித்தார்
ஸः	அந்த ஹநுமாரானவர்	வித்யோதயந்தீः	ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற
ஸுரூபாந்	நல்ல வர்ச்சஸ்விகளையும்	ஸுரூபாः	நல்ல ரூபமுள்ள ஸ்திரீகளையும்
நாநாகுணாந்	விவிதகுணங்களையுடையவர்களையும்	காஶ்சித்	சில
ஆத்மகுணாநுரூபாந்	தம்முடைய குணத்திற் கனுகுணமான (வியாபாரமுடையவர்களான)	விரூபாः	குரூபிகளான (ஸ்திரீகளையும்)
தாந்	அந்த (ராக்ஷதர்களை)	ததா	அப்பொழுது
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	புநः	மறுபடியும்
		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிறகு அந்த வாயுபுத்திரர் நல்ல ரூபவான்களாயும், நாநாவித குணங்களையுடையவர்களாயும், தங்கள் குணங்களுக்கனுகுணமான வியாபாரங்களையுடையவர்களுமான இராக்ஷதர்களையும், மின்னல்போல் ஜ்வலிக்கிற தேஜஸ்ஸுடையவர்களும் குரூபிகளுமான அனேக ஸ்திரிகளையுங் கண்டார்.

౧౭. తతోవరార్హాస్సువిశుద్ధభావాస్తేషాంస్త్రియస్తత్రమహానుభావాః। ప్రియేషుపానేషుచసక్తభావాదదర్శతారాఇవసుప్రభావాః॥

கஎ. [illegible]

கஎ. ததோ்வரார்ஹாஸ்ஸுவிஶுத்தபாவாஸ்தேஷாம்ஸ்த்ரியஸ்தத்ரமஹாநுபாவா:।
ப்ரியேஷுபாநேஷுசஸக்தபாவாததர்ஸதாராஇவஸுப்ரபாவா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததः	பின்பு	பாநேஷுச	மத்தியபானங்களிலும்
வரார்ஹாः	சிரேஷ்டமாயிருக்கிறவர்களும்	ஸக்தபாவாः	பிரவேசித்திருக்கிற மனதுடையவர்களுமான
விஶுத்தபாவாः	(பர்த்தாக்களிடத்தில்) நிர்மலமான மனஸ்ஸுடையோர்களும்	தேஷாம்	அந்த இராக்ஷதர்களுடைய
மஹாநுபாவாः	பாதிவ்ருத்திய சீலமுடையவர்களும்	ஸ்திரியः	ஸ்திரீகளை
ஸுப்ரபாவாः	நற்சரித்திரமுடையவர்களும்	தாரா இவ	நக்ஷத்திரங்களைப்போல்
ப்ரியேஷு	நாயகர்களிடத்திலும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிறகு அம்மாருதியானவர் ஆகாயத்தில் ஜ்யோதிர்மயமாய் விளங்குகிற நக்ஷத்திரமண்டலங்கள்போல் உப்பரிகைகளில் பளபளக்கிற தேககாந்தியை வீசிக்கொண்டு பர்த்ருஸகிதர்களாய் ஸஞ்சரிக்கிற அனேக ரூபலாவண்ணியமுள்ள ஸுந்தரிகளையும், பதிகளிடத்தில் அந்தரங்கமான விசுவாஸமுள்ள குலஸ்திரீகளையும், பதிவிருதாதர்மத்திற் சிறந்த உத்தமிகளையும், ஸச்சரித்திரத்தோடுகூடிய குணவதிகளையும், க்ரீடிப்பதற்கும் மத்தியபானஞ் செய்வதற்கும் மிகுந்த ஆஸக்தியுடைய தருணிகளையும் பார்த்துக்கொண்டே சென்றார்.

౧౮. శ్రియాజ్వలన్తీస్త్రపయోపగూఢానిశీథకాలేరమణోపగూఢాః। దదర్శకాశ్చిత్ప్రమదోపగూఢాయథావిహంగాఃకుసుమోపగూఢాః॥

கஅ. [illegible]

கஅ. ஶ்ரியாஜ்வலந்திஸ்த்ரபயோபகூடாநிஶீதகாலேரமணோபகூடா:।
ததர்ஸகாஸ்சித்ப்ரமதோபகூடாயதாவிஹங்கா:குஸுமோபகூடா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶ்ரியா	காந்தியினால்	ரமணோபகூடா꞉	கணவரோடு கூடியிருப்போர்களையும்
ஜ்வலந்தீ꞉	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களை[யும்	ப்ரமதோபகூடா꞉	ஸந்தோஷத்தோடிருப்பவர்களுமான
த்ரபயோபகூடா꞉—		காஶ்சித்	சிலபேர்களை
த்ரபய	லஜ்ஜையோடு	குஸுமோபகூடா꞉	புஷ்பத்தில் மறைந்திருக்கிற
உபகூடா꞉	கூடிக்கொண்டிருப்பவர்களையும்	விஹங்கா யதா	(பெண்) பக்ஷிகளைப்போல்
நிஶீதகாலே	அர்த்தராத்திரிகாலத்தில்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—விருக்ஷங்களில் புஷ்பஸமூகமத்தியில் தங்கள் பொற்சிறகோடு விளங்கும் பக்ஷிகளைப்போல், காந்தி மிகுதியால் ஜ்வலித்தும், லஜ்ஜையால் மௌனமாயும், பதிகளோடு கிரீடித்துக்கொண்டும், கிரீடித்த பிறகு ஆனந்தித்துக்கொண்டும், இப்படி பலவாறாக புஷ்பதல்பங்களில் பர்த்ருஸமேதராய் சயனித்திருக்கிற தருணிகளைக்கண்டார்.

౧౯. అన్యాః పునర్హర్మ్యతలోపవిష్టాస్తత్ర ప్రియాఙ్కేషు సుఖోపవిష్టాః। భర్తుః ప్రియా ధర్మపరా నివిష్టా దదర్శ ధీమాన్ మదనాభివిష్టాః॥

௧௯. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌤𑌲𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌙𑍍𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍁𑌖𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃।
𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌦𑌨𑌾𑌭𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃॥

௧௯. அந்யா꞉புநர்ஹர்ம்யதலோபவிஷ்டாஸ்தத்ரப்ரியாங்கேஷுஸுகோபவிஷ்டா꞉।
பர்த்து꞉ப்ரியாதர்மபராநிவிஷ்டாததர்ஶதீமாந்மதநாபிவிஷ்டா꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அவ்விடத்தில்	ஸுகோபவிஷ்டா꞉	ஸுகமாயிருப்போர்களையும்
தீமாந்	புத்திமானான ஹநுமான்	பர்த்து꞉	பர்த்தாவுக்கு
ஹர்ம்யதலோபவிஷ்டா꞉—		ப்ரியா꞉	சந்தோஷத்தைச் செய்பவர்களையும்
ஹர்ம்ய	மேலுப்பரிகையினுடைய	தர்மபரா꞉	தர்மத்திலாஸக்தியுள்ளவர்களையும்
தல	பிரதேசத்தில்	நிவிஷ்டா꞉	கல்யாணமானவர்களையும்
உபவிஷ்டா꞉	உட்கார்ந்திருப்பவர்களையும்	மதநாபிவிஷ்டா꞉	மன்மதபாணத்தாற்கட்டுண்ட
ப்ரியாங்கேஷு—		அந்யா꞉	இதரமானஸ்திரீகளையும்
ப்ரிய	கணவர்களுடைய	புந꞉	மறுபடியும்
அங்கேஷு	மடிகளில்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—புத்திபராக்கிரமவிசேஷத்தால் முதிர்ந்த அந்த ஹநுமான் ஸீதாதேவியை மாளிகைகள்தோறும் தேடிக்கொண்டு செல்கையில் சில உப்பரிகைகளில் உல்லாஸமா யுட்கார்ந்திருக்கிற ஸ்திரீகளையும், பர்த்தாக்களுடைய மடிகளில் சாய்ந்துகொண்டு ஸுகிக்கிற யுவதிகளையும், கணவனுக்கு இரதியைத்தருகிற காந்தைகளையும், தர்மத்தி லாஸக்தியுள்ள பதிவிருதைகளையும், ஸமீபகாலத்தில் மணம்புரிந்து மங்களஸூசகங்களான சின்னங்களையுடைய வதூக்களையும், மன்மதபாணத்தா லடிபட்டுத் துவண்டுவாடின காமினிகளையுங்கண்டார்.

౨౦. అప్రావృతాః కాఞ్చనరాజివర్ణాః కాశ్చిత్పరార్ధ్యాస్తపనీయవర్ణాః। పునశ్చ కాశ్చిచ్ఛశలక్ష్మవర్ణాః కాన్తప్రహీణా రుచిరాఙ్గవర్ణాః॥

౨౧. తతః ప్రియాన్ప్రాప్య మనోభిరామాన్ సుప్రీతియుక్తాః ప్రసమీక్ష్య రామాః। గృహేషు హృష్టాః పరమాభిరామా హరిప్రవీరః స దదర్శ రా[మాః॥

௨௦. 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌰𑌾𑌜𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌪𑌨𑍀𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃।
𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌹𑍀𑌣𑌾 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃॥

௨௧. 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌃।
𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑌃 𑌸 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌃॥

௨௦. அப்ராவ்ருதா꞉காஞ்சநராஜிவர்ணா꞉காஶ்சித்பரார்த்யாஸ்தபநீயவர்ணா꞉।
புநஶ்சகாஶ்சிச்சஶலக்ஷ்மவர்ணா꞉காந்தப்ரஹீணாருசிராங்கவர்ணா꞉॥

௨௧. தத꞉ப்ரியாந்ப்ராப்யமநோபிராமாஸ்ஸுப்ரீதியுக்தா꞉ப்ரஸமீக்ஷ்யராமா꞉।
க்ருஹேஷுஹ்ருஷ்டா꞉பரமாபிராமாஹரிப்ரவீரஸ்ஸததர்ஶராமா꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அப்ராவ்ருதா꞉	மேல்போர்வையில்லாதவர்களையும்	காந்தப்ரஹீணா꞉	பர்த்தாவைவிட்டுப்பிரிந்திருப்பதனால்
காஞ்சநராஜிவர்ணா꞉—		ஶஶலக்ஷ்மவர்ணா꞉	சந்திரன்போல் வெளுத்ததேகமுடையவர்களையும்
காஞ்சந	ஸ்வர்ணத்தினுடைய		
ராஜி	கூட்டத்தினுடைய	ருசிராங்கவர்ணா꞉	மனோஹரமானதேககாந்தியுடைய
வர்ணா꞉	வர்ணம்போன்ற வர்ணமுடையவர்களையும்	காஶ்சித்	சிலஸ்திரீகளையும்
		தத꞉	பின்பு
பரார்த்யா꞉	உத்தமஸ்திரீகளையும்	ப்ரியாந்	பர்த்தாக்களை
தபநீயவர்ணா꞉	உருக்கினதங்கம்போன்றமேனியுடையவர்களான	ப்ராப்ய	அடைந்து
		ஸுப்ரீதியுக்தா꞉	அதிக ஆசையோடு கூடினவர்களையும்
காஶ்சித்	சிலஸ்திரீகளையும்	மநோபிராமா꞉	மனதுக்குரம்யமான
புநஶ்ச	மறுபடியும்	ராமா꞉	ஸ்திரீகளையும்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து	ராமாஃ	ஸ்திரீகளை
க்ருஹேஷு	வீடுகளில்	ஸஃ	அந்த
ஹ்ருஷ்டாஃ	ஸந்துஷ்டியாயிருப்பவர்களையும்	ஹரிப்ரவீரஃ	ஹநுமானானவர்
பரமாபிராமாஃ	மிகவும் ரம்யமான	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த வானரோத்தமரான ஹநுமான் மேலாடையில்லாத சில ஸ்திரீகளையும், காஞ்சனபிம்பம்போன்ற ரூபவதிகளையும், உருக்கிவிட்ட தங்கம்போல் பளபளக்கிற தேககாந்தியுடையவர்களையும, ஸமஸ்த லட்சணங்களுமமைந்து ஸகல நற்குணங்களும் நிறைந்த உத்தமிகளையும், பர்த்ருவிரகத்தால் இளைத்துவாடி சந்திரிகைபோல் வெளுத்த தேகமுடையவர்களையும், பிரிந்த கணவனைச்சேர்ந்து அனுராகதிர்ப்தியாலும் உத்ஸாகமிகுதியாலும் மேனியிட்டிருக்கிற தேகமுடையவர்களையும், தோற்றத்திலும், குணத்திலும், நடத்தையிலும், சுபாவத்திலும் மனதுக்கு ரம்யமாகவிளங்கும் அனேக ஸ்திரீகளையுங் கண்டார்.

౨౨. చంద్రప్రకాశాశ్చ హి వక్త్రమాలా వక్రాక్షిపక్ష్మాశ్చ సునేత్రమాలాః। విభూషణానాం చ దదర్శ మాలాః శతహ్రదానామివ చారుమాలాః॥

௨௨. 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌶𑍍𑌚𑌹𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌲𑌾𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌸𑍁𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌲𑌾𑌃।
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌮𑌾𑌲𑌾𑌃𑌶𑌤𑌹𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵𑌚𑌾𑌰𑍁𑌮𑌾𑌲𑌾𑌃॥

௨௨. சந்த்ரப்ரகாஶாஶ்சஹிவக்த்ரமாலாவக்ராக்ஷிபக்ஷ்மாஶ்சஸுநேத்ரமாலாஃ।
விபூஷணாநாம்சததர்ஶமாலாஶ்ஶதஹ்ரதாநாமிவசாருமாலாஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சந்த்ரப்ரகாஶாஃ	சந்திரன்போல் பிரகாசத்தையுடைய	சாரு	அழகான
* வக்த்ரமாலாஃ	முகபங்கதிகளையும்	ஶதஹ்ரதாநாம்	மின்னற்கொடிகளினுடைய
வக்ராக்ஷிபக்ஷ்மாஃ—		மாலாயிவ	வரிசைகளைப்போல்
வக்ர	வளைவாயிருக்கிற	விபூஷணாநாம்	ஆபரணங்களுடைய
அக்ஷிபக்ஷ்ம	கண்ணிமைகளையுடைய	மாலாஃ	பங்கதிகளை
ஸுநேத்ரமாலாஃ	அழகானகண்வரிசைகளையும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—சந்திரன்போல் அழகாயும் வட்டமாயும் பிரகாசமாயும் விளங்குகிற ஸ்திரீகளின் முகவரிசைகளையும், வளைந்த இமைகளோடுகூடிய அழகான நேத்திரபங்க்திகளையும் மின்னற்கொடிபோல் பளபளக்கிற ஆபரணஸமூகங்களையுங் கண்டார்.

౨౩. నత్వేవ సీతాం పరమాభిజాతాం పథి స్థితే రాజకులే ప్రజాతామ్। లతాం ప్రఫుల్లామివ సాధుజాతాం దదర్శ తన్వీం మనసాభిజాతామ్॥

௨௩. 𑌨𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌪𑌰𑌮𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌾𑌂𑌪𑌥𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌲𑍇𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌲𑌤𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌾𑌮𑌿𑌵𑌸𑌾𑌧𑍁𑌜𑌾𑌤𑌾𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌤𑌨𑍍𑌵𑍀𑌂𑌮𑌨𑌸𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௨௩. நத்வேவஸீதாம்பரமாபிஜாதாம்பதிஸ்திதேராஜகுலேப்ரஜாதாம்।
லதாம்ப்ரபுல்லாமிவஸாதுஜாதாம்ததர்ஶதந்விம்மநஸாபிஜாதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஸஃ)	(அம்மாருதியானவர்)	ஸாதுஜாதாம்	நன்முகமுளைத்தும்
பரமாபிஜாதாம்	நல்லபிறப்பையுடையவளாயும்(மனோக்கியதையுடையவளாயும்)	ப்ரபுல்லாம்	விருத்தியடைந்து மிருக்கிற
		லதாமிவ	கொடியைப்போல் [ளாயும்
பதி	(தர்ம)மார்க்கத்தில்	தந்வீம்	ஸுகுமாரமான சரீரத்தை யுடையவ
ஸ்திதே	நிலைநிற்கிற	‡ மநஸாபிஜாதாம்	தன்மனோஸங்கல்பத்தா லவதரித்தவ
ராஜகுலே	ஜனகமகாராஜனுடைய வம்சத்தில்	ஸீதாம்	பிராட்டியை [ளாயுமிருக்கிற
ப்ரஜாதாம்	உண்டானவளாயும்	நததர்ஶேவ	பார்க்கவேயில்லை.

* இராக்ஷஸஸ்திரீயோ மானிடஸ்திரீயோவென்பதை யறிவதற்காக ஸ்திரீகளுடைய முகங்களை யுற்றுப்பார்த்தார். ஸ்ரீராமன் வர்ணித்த ஆபரணங்களெங்கேயாவது காணப்படுகின்றனவோ வென்றறிவதற்காக ஆபரணங்களை நன்றாகப்பார்த்தார்.

‡ "மநஸாபிஜாதாம்" தன் ஸங்கல்பத்தாலுண்டானவள் என்கிறது—பூர்வத்தில் பிரம்மபுத்திரரான் குசத்வஜனென்று பேர் பூண்ட ஒரு மஹரிஷி யிருந்தார். அந்தபகவான் வேதாத்தியனம் செய்துகொண்டிருக்கையில் அவர் வாக்கிலிருந்து லக்ஷ்மீதேவியானவள் திவ்வியரூபலாவண்ணியமுள்ள ஒருகன்னிகையாக ஜனித்தாள். அவள் ஸௌந்தரியத்திற்கும் குணத்திற்கும் தகுந்த வரன் கிடைப்பது அஸாத்தியமென்று ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கே அவளை பாணிக்கிரகணம் செய்விக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்தார். தம்புவென்கிற ஓர் இராக்ஷஸன் கன்னிகையைத் தரவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்க, அதற்கவரிணங்காமையால் அவரை ஹதம்செய்தான். பிதாவினுடைய பிரதிக்கியை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று வேதவதியானவள் இமயகிரியில் தவம்செய்துகொண்டிருக்கையில், திக்விஜயத்திற்காகச்சென்ற இராவணன் தன்னை மணம்புரியவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தித்துக் கேசத்தில் கைபோட்டிழுக்க, அப்பொழுது வேதவதி இராவணனைப்பார்த்து கோபித்து "ஹே ராக்ஷஸாதம!" என்னுடைய விரதத்தையும் மானத்தையுமழித்தாய். இதோ பிராணத்தியாகம் செய்கிறேன். நானே இன்னமொருஜன்மத்தில் ஒரு தர்மிஷ்டனான இராஜாவுக்குப் புத்திரியாய் ஜனித்து உன்னகரத்தில் வந்திருந்து உன்னையும் உன்னைச்சேர்ந்த புத்திரமித்திர பாந்தவாளனைவரையும் ஹதம்செய்கிறேன் என்று சபதம்செய்து அக்கினிப்பிரவேசம் செய்தாள். இந்த சபதத்தை நிறைவேற்றவந்தவளாதலால் "மனஸாபிஜாதாம்" என்றனர்.

தா-ம்—இந்தவிதம் பூர்ணசந்திரபிம்பம்போல் ஸுந்தரமான வதனங்களையுடைய ஸ்திரீ ஸமூகங்களைக்கண்ட ஹநுமான், பூர்வஜன்மத்தில் தான்செய்த பிரதிஜ்ஞாநிமித்தம் இப்பொழுது அயோநிஜையாய் மஹா பரிசுத்தமான யாகசாலையில் பூமாதேவிக்குப் புத்திரியாயவதரித்து, தர்மநெறியில் நின்றும் தவறாத மஹா ஜ்ஞானவான்களான ஜனககுலத்தில் வளர்ந்து, மெல்லிய தளிர்களோடும் விகஸித்த புஷ்பங்களோடுங்கூடி அதியழகாய் விளங்கும் பசுங்கொடிபோல் மிருதுவான சரீரத்தையுடைய ஜானகியைமாத்திரம் காணவில்லை.

౨౪. సనాతనేవర్త్మనిసన్నివిష్టాం రామేక్షణాం తాం మదనాభివిష్టామ్। భర్తుర్మనః శ్రీమదనుప్రవిష్టాం స్త్రీభ్యోవరాభ్యశ్చ సదావిశిష్టామ్॥

౨౫. ఉష్ణార్దితాం సానుస్రుతాస్రకంఠీం పురావరార్హోత్తమనిష్కకంఠీమ్। సుజాతపక్ష్మామభిరక్తకంఠీం వనే ప్రనృత్తామివ నీలకంఠీమ్॥

౨౬. అవ్యక్తరేఖామివ చంద్రరేఖాం పాంసుప్రదిగ్ధామివ హేమరేఖామ్। క్షతప్రరూఢామివ బాణరేఖాం వాయుప్రభగ్నామివ మేఘరేఖామ్॥

౨౭. సీతామపశ్యన్మనుజేశ్వరస్య రామస్యపత్నీం వదతాం వరస్య బభూవదుఃఖాభిహతశ్చిరస్య ప్లవంగమో మంద ఇవాచిరస్య॥

௨௪. 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑍇𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌰𑌾𑌮𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌂𑌤𑌾𑌂𑌮𑌦𑌨𑌾𑌭𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑍍।
𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌃𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑍍𑌯𑍋𑌵𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌸𑌦𑌾𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑍍॥

௨௫. 𑌉𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌰𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌂𑌪𑍁𑌰𑌾𑌵𑌰𑌾𑌰𑍍𑌹𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌮𑍍।
𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌂𑌵𑌨𑍇𑌪𑍍𑌰𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌮𑍍॥

௨௬. 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌰𑍇𑌖𑌾𑌮𑌿𑌵𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑍇𑌖𑌾𑌂𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌮𑌿𑌵𑌹𑍇𑌮𑌰𑍇𑌖𑌾𑌮𑍍।
𑌕𑍍𑌷𑌤𑌪𑍍𑌰𑌰𑍂𑌢𑌾𑌮𑌿𑌵𑌬𑌾𑌣𑌰𑍇𑌖𑌾𑌂𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵𑌮𑍇𑌘𑌰𑍇𑌖𑌾𑌮𑍍॥

௨௭. 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌜𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯।
𑌬𑌭𑍂𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌭𑌿𑌹𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌲𑌵𑌙𑍍𑌗𑌮𑍋𑌮𑌨𑍍𑌦𑌇𑌵𑌾𑌚𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯॥

௨௪. ஸநாதநேவர்த்மநிஸந்நிவிஷ்டாம்ராமேக்ஷணாந்தாம்மதநாபிவிஷ்டாம்।
பர்த்துர்மநஶ்ரீமதநுப்ரவிஷ்டாம்ஸ்த்ரீப்யோவராப்யஶ்சஸதாவிஶிஷ்டாம்॥

௨௫. உஷ்ணார்த்திதாம்ஸாநுஸ்ருதாஸ்ரகண்டம்புராவரார்ஹோத்தமநிஷ்ககண்டம்;
ஸுஜாதபக்ஷ்மாமபிரக்தகண்டம்வநேப்ரந்ருத்தாமிவநீலகண்டம்।

௨௬. அவ்யக்தரேகாமிவசந்த்ரரேகாம்பாம்ஸுப்ரதிக்தாமிவஹேமரேகாம்।
க்ஷதப்ரரூடாமிவபாணரேகாம்வாயுப்ரபக்நாமிவமேகரேகாம்॥

௨௭. ஸீதாமபஶ்யந்மநுஜேஶ்வரஸ்யராமஸ்யபத்நீம்வததாம்வரஸ்ய।
பபூவது:காபிஹதஶ்சிரஸ்யப்லவங்கமோமந்தஇவாசிரஸ்ய॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது
ஸநாதநே	சாசுவதமான
வர்த்மநி	(பாதிவிர்த்திய) மார்க்கத்தில்
ஸந்நிவிஷ்டாம்	நன்குயூன்றியிருக்கிறவளாயும்
ராமேக்ஷணாந்தாம்=	
ராம	ஸ்ரீராகவனை
ஈக்ஷண	பார்க்கவேண்டுமென்கிற
அந்தாம்	மனதையுடையவளாயும்
மதநாபிவிஷ்டாம்	ஸ்ரீராமனிடத்தில் மிக வியாமோகமுடையவளாயும்
பர்த்து:	பர்த்தாவான ஸ்ரீராமனுடைய
ஸ்ரீமத்	(ஸீதாசித்தாரூபமான) ஸம்பத்தையுடைய
மந:	மனதை
அநுப்ரவிஷ்டாம்	அடைந்தவளாயும்
ஸதா	எப்பொழுதும்
வராப்ய:	சிரேஷ்டர்களான
ஸ்த்ரீப்யஶ்ச	ஸ்திரீகளுக்குள்
விஶிஷ்டாம்	உத்கிருஷ்டமானவளாயும்
உஷ்ணார்த்திதாம்=	
உஷ்ண	(பர்த்ருவிரதத்தாலுண்டாகிற) அக்கினியால்
ஆர்த்திதாம்	பீடிக்கப்பட்டவளாயும்
ஸாநுஸ்ருதாஸ்ரகண்டம்=	
ஸாநுஸ்ருத	பெருகிக்கொண்டிருக்கிற
அஸ்ர	கண்ஜலத்தோடுகூடிய
கண்டம்	கழுத்தையுடையவளாயும்
புரா	முன்னே (ஸ்ரீராகவன் பக்கலிருந்தபொழுது)
வரார்ஹோத்தமநிஷ்ககண்டம்=	
வரார்ஹோத்தம	வெகுசிரேஷ்டமான
நிஷ்க	பதக்கத்தோடுகூடிய
கண்டம்	கழுத்தையுடையவளாயும்
ஸுஜாதபக்ஷ்மாம்=	
ஸுஜாத	அழகான
பக்ஷ்மாம்	இமைகளையுடையவளாயும்
அபிரக்தகண்டம்	காந்தியுடைய கழுத்தோடுகூடினவளாயும்
வநே	காட்டில்
ப்ரந்ருத்தாம்	ஆடிக்கொண்டிருக்கிற
நீலகண்டமிவ	மயிலைப்போலிருக்கிறவளாயும்
அவ்யக்தரேகாம்	பிரகாசமில்லாமலிருக்கிற
சந்த்ரரேகமிவ	சந்திரனைப்போலிருக்கிறவளாயும்
பாம்ஸுப்ரதிக்தாம்=	
பாம்ஸு	தூசினால்
ப்ரதிக்தாம்	மூடப்பட்ட
ஹேமரேகாமிவ	தங்கரேகைபோலிருக்கிறவளாயும்
க்ஷதப்ரரூடாம்=	
க்ஷத	காயத்தில்
ப்ரரூடாம்	பொத்துக்கொண்டிருக்கிற
பாணரேகாம்	பாணநுனியை

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை,
(ப்ராப்தாமிவஸ்திதாம்)	(அடைந்தவள்போலிருக்கிறவளாயும்)	பத்நீம்	மனையாளான
வாயுப்ரபக்நாம்	பெருங்காற்றினால் கலக்கப்பட்ட	ஸீதாம்	பிராட்டியை
மேகரேகாமிவ	மேகரேகைபோலிருக்கிறவளாயும்	சிரஸ்ய	வெகுகாலம் தேடியும்
மநுஜேஸ்வரஸ்ய—		அபஸ்யக்	காணாதவரான
மநுஜ	நராளுக்கு	ப்லவங்கமஃ	ஹநுமார்
ஈஸ்வரஸ்ய	பிரபுவாயும்	அசிரஸ்ய	தக்ஷணத்தில்
வததாம்	வாக்மிகளுக்குள்	துக்காபிஹதஃ	துக்கத்தாலடிக்கப்பட்டு
வரஸ்ய	சிரேஷ்டராயுமிருக்கிற	மத்தயிவ	அக்கியானிபோல
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமனுடைய	பபூவ	ஆனார்.

தா-ம்—தேவமனுஷிய நாகஸ்திரீகளுக்குள் ஸதிருசமில்லாத ரூபலாவண்ணியமுள்ளவள். உருக்கிவிட்ட தங்கம்போல் பளபளக்கிற தேககாந்தியுடையவள். வனமத்தியில் கார்மேகத்தைக்கண்டு களித்து தன் தோகையை விரித்தாடும் மயில் சாயையையுடையவள். வலம்புரி சங்கம்போல் உருண்டு மும்மடிப்போடு கூடின ஸுந்தரமான கழுத்தையுடையவள். நீண்டு வளைந்து அழகான ரோமபங்க்திகளோடுகூடின கண்ணிமைகளையுடையவள். மனுஷர்களுக்கதிபதியாயும் வாக்மிகளுக்குள் மஹாசிரேஷ்டராயுமிருக்கிற ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீராகவனுக்கு மாலையிட்டவள். தன் விரகத்தால் "ஸீதே, ஸீதே" யென்று தபிக்கும்படி அந்த தர்சரதியினுடைய மனதில் குடிகொண்டவள். ஸ்ரீராமனைத்தவிர வேறொரு புருஷனைக் கனவிலும் நினையாத மஹாபரிசுத்தை. அந்த பதியையே திரும்பியடையவேண்டுமென்கிற திடசித்தமுள்ளவள். பதிவிரகத்தால் ஸதா பெருகிக்கொண்டிருக்கிற கண்ணீரையே மாலையாக அணிந்தவள். தேகவ்ரணத்தில் பொத்துக்கொண்டிருக்கிற பாணத்தால் பீடிக்கப்படுவதுபோல் ஸ்ரீராமபாதஸேவையினின்று விலகின துக்கத்தால் நொந்து வாடுறவள். சண்டமாருதத்தால் கலக்கப்படுகிற மேகரேகைபோல் விரகதுக்கத்தால் அசைந்தாடி துடிக்கிறவள். தேகமுழுதும் தூசினால் மூடப்பட்டு மலினமடைந்த தங்கக்கம்பிபோல் ப்ரகாசமில்லாதவள். இராகுவின் வாயில் விழுந்த சந்திரன்போல ஒளிமழுங்கி பிரகாசிக்கிறவள். இத்தவிதம் ஆபரணமில்லாமலும் அலங்காரமில்லாமலும் ஸ்ரீராமனைத்தவிர வேறொருவஸ்துவை நினைக்காமலும் விரகபாணத்தாலடிக்கப்பட்டுத் துவண்டு வாடி ரத்னமாலை முத்துமாலையணிந்த கண்டத்தில் கண்ணீர்மாலையோடு கஷ்டப்படுகிற லோகமாதவான ஜானகியை வெகுநாழிதேடியும் காணாமல் அம்மாருதியானவர் துக்காக்கிராந்தராய் கேவலம் கியானசூன்யனை ஒரு ஸாமான்னியன்போல் மனோதைரியமிழந்து வியஸனமுற்றார்.

ஸ்ரீஸங்மனோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வ்யாக்யாந ஸஹிதமான

ஸுந்தரகாண்டத்தில்

ஐந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஆறுவது ஸர்க்கம்.

౧. స నికామం విమానేషు విషణ్ణః కామరూపధృత్ । విచచార పునర్లంకాం లాఘవేన సమన్వితః ॥

൧. സ നികാമം വിമാനേഷു വിഷണ്ണഃ കാമരൂപധൃക്।
വിചചാര പുനർലങ്കാം ലാഘവേന സമന്വിതഃ॥

க. ஸநிகாமம்விமாநேஷு விஷண்ணஃகாமரூபத்ருத்।
விசசாரபுநர்லங்காம்லாகவேநஸமந்விதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அம்மாருதி	புநஃ	மறுபடியும்
விமாநேஷு	விமானங்களில்	லாகவேந	வேகத்தோடு
நிகாமம்	மிகவும் (பிராட்டியைத் தேடிக்காணாமையால்)	ஸமந்விதஃ	கூடிக்கொண்டவராக
விஷண்ணஃ	துக்கிதராய்க்கொண்டு	லங்காம்	இலங்கையை
காமரூபத்ருத்	இச்சாதீனமான ரூபதத்தை தரித்துக் கொண்டு	விசசார	சுற்றினார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் அன்றிரவில் இராக்ஷதர் மாளிகைகளில் வெகுநேரம் தேடியும் ஸீதையைக்காணாமல், இனி பிராட்டியை எப்படி தரிசிக்கப்போகிறோமென்று வியஸனமுற்று மறுபடியும் தன் காமரூபத்துடன் அந்நகரத்தைச் சுற்றித்தேட ஆரம்பித்தனர்.

౨. ఆససాదాథ లక్ష్మీవాన్ రాక్షసేంద్రనివేశనమ్ । ప్రాకారేణార్కవర్ణేన భాస్వరేణాభిసంవృతమ్ ॥

൨. ആസസാദാഥ ലക്ഷ്മീവാൻ രാക്ഷസേന്ദ്രനിവേശനം।
പ്രാകാരേണാർക്കവർണ്ണേന ഭാസ്വരേണാഭിസംവൃതം॥

உ. ஆஸஸாதாதலக்ஷ்மீவாந்ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநம்।
ப்ராகாரேணார்க்கவர்ணேநபாஸ்வரேணாபிஸம்வ்ருதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பிறகு	பாஸ்வரேண	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற
லக்ஷ்மீவாந்	வீரஸம்பத்தையுடைய (ஹநுமான்)	ப்ராகாரேண	ஆவரணத்தால்
அர்க்கவர்ணேந—		அபிஸம்வ்ருதம்	சூழப்பட்ட
அர்க்க	ஸூரியனுடைய [தாயும்	ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநம்	இராவணனிருப்பிடத்தை
வர்ணேந	வர்ணம்போன்ற வர்ணத்தையுடைய	ஆஸஸாத *	அடைந்தார்.

தா-ம்—பிறகு ஜயசீலரான அம்மாருதியானவர் ஸூரியனுக்கு ஸத்ருஶமான பிரகாசத்தோடு ஜ்வலிக்கிற ஹேமப்பிராகாரத்தால் சூழப்பட்ட இராவணனந்தப்புரத்தையடைந்தார்.

౩. రక్షితం రాక్షసైర్ఘోరైః సింహైరివ మహద్వనమ్। సమీక్షమాణో భవనం చకాశే కపికుంజరః॥

௩. 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌰𑍍𑌘𑍋𑌰𑍈𑌃𑌸𑌿𑌂𑌹𑍈𑌰𑌿𑌵𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍।
𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋𑌭𑌵𑌨𑌂𑌚𑌕𑌾𑌶𑍇𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌃॥

௩. ரக்ஷிதம்ராக்ஷஸைர்க்கோரைஸ்ஸிம்ஹைரிவமஹத்வநம்।
ஸமீக்ஷமாணோபவநம்சகாஶேகபிகுஞ்சர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கோரை:	குரூரமான	ரக்ஷிதம்	இரக்ஷிக்கப்பட்ட
ஸிம்ஹை:	ஸிம்ஹங்களால்	பவநம்	(இராவண) கிரகத்தை
மஹத்	பெரிதான	ஸமீக்ஷமாண:	பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற [ர்
வநமிவ	வனத்தைப்போல்	கபிகுஞ்சர:	வானரசிரேஷ்டரான ஹநுமாரானவ
ராக்ஷஸை:	அரக்கர்களால்	சகாஶே	பிரகாசித்தார்.

தா-ம்—மஹா கோரஸ்வபாவமுள்ள ஸிம்ஹங்களால் வியாபிக்கப்பட்ட பெரிய வனம்போல் இராக்ஷஸஸமூஹங்களால் காக்கப்பட்டுவருகிற அந்த [illegible]தப்புரத்தைக்கண்ட ஹநுமார் இரத்தினகாஞ்சன ரஜதங்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட கிரகங்களின் காந்தி[illegible]பால் நன்றாகப் பிரகாசித்தார்.

౪. రూప్యకోపహితైశ్చిత్రైస్తో[illegible]మభూషితైః। విచిత్రాభిశ్చ కక్ష్యాభిర్ద్వారైశ్చ రుచిరైర్వృతమ్॥
౫. గజాస్థితైర్మహామాత్రైః శూరైశ్చ విగతశ్రమైః। ఉపస్థితమసంహార్యైర్హయైః స్యందనయాయిభిః॥
౬. సింహవ్యాఘ్రతనుత్రాణైర్దాంతకాంచనరాజతైః। ఘోషవద్భిర్విచిత్రైశ్చ సదా విచరితం రథైః॥
౭. బహురత్నసమాకీర్ణం పరార్ధ్యాసనభాజనమ్। మహారథసమావాసం మహారథమహాస్వనమ్॥
౮. దృశ్యైశ్చ పరమోదారైస్తైస్తైశ్చ మృగపక్షిభిః। వివిధైర్బహుసాహస్రైః పరిపూర్ణం సమంతతః॥
౯. వినీతైరంతపాలైశ్చ రక్షోభిశ్చ సురక్షితమ్। ముఖ్యాభిశ్చ వరస్త్రీభిః పరిపూర్ణం సమంతతః॥
౧౦. ముదితప్రమదారత్నం రాక్షసేంద్రనివేశనమ్। వరాభరణసంహ్రాదైః సముద్రస్వననిస్స్వనమ్॥
౧౧. తద్రాజగుణసంపన్నం ముఖ్యైశ్చాగరుచందనైః। మహాజనైః సమాకీర్ణం సింహైరివ మహద్వనం॥
౧౨. భేరీమృదంగాభిరుతం శంఖఘోషవినాదితమ్। నిత్యార్చితం పర్వహుతం పూజితం రాక్షసైః సదా॥
౧౩. సముద్రమివ గంభీరం సముద్రమివ నిస్స్వనమ్। మహాత్మనో మహద్వేశ్మ మహారత్నపరిచ్ఛదమ్॥
౧౩½. మహారత్నసమాకీర్ణం దదర్శ స మహాకపిః।

௪. 𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌕𑍋𑌪𑌹𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍋𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌹𑍇𑌮𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍॥

௫. 𑌗𑌜𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃𑌶𑍂𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌗𑌤𑌶𑍍𑌰𑌮𑍈𑌃।
𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌹𑌯𑍈𑌃𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑌯𑌾𑌯𑌿𑌭𑌿𑌃॥

௬. 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌤𑌨𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑌰𑌾𑌜𑌤𑍈𑌃।
𑌘𑍋𑌷𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌸𑌦𑌾𑌵𑌿𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂𑌰𑌥𑍈𑌃॥

௭. 𑌬𑌹𑍁𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑌮𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌭𑌾𑌜𑌨𑌮𑍍।
𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌸𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑌂𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍॥

௮. 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑌮𑍃𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌃𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃॥

---

* முன்பு ஒருதரம் அந்தப்புரப்பிரவேசம் செய்தாரெனச்சொல்லி இப்பொழுது மறுபடியும் சொல்வதற்குக் காரணமென்னெனில், முன் பிரவேசித்தபொழுது பூர்வராத்திரியாதலால் அரக்கர் நித்திரைசெய்யாமல் விழித்திருந்தனர்; தேவியைத்தேடுவதற்கு அது உசிதகாலமல்லவென்று வெளிவந்து, பிறகு அவர்கள் நிக்கிரையின்றி உறங்குகையில் பிரவேசித்தாரென வறிந்துகொள்க.

கூ. [illegible]
[illegible]

க0. [illegible]
[illegible]

கக. [illegible]
[illegible]

க௨. [illegible]
[illegible]

கங. [illegible]
[illegible]

கஙூ. [illegible]

ச. ரூப்யகோபஹிதைஸ்சித்ரைஸ்தோரணைர்ஹேமபூஷிதை:|
விசித்ராபிஸ்சகக்ஷ்யாபிர்த்வாரைஸ்சருசிரைர்வ்ருதம்||

ரு. கஜாஸ்திதைர்மஹாமாத்ரைஸ்ஸூரைஸ்சவிகதஸ்ரமை:|
உபஸ்திதமஸம்ஹார்யைர்ஹயைஸ்யந்தநயாயிபி:||

சு. ஸிம்ஹவ்யாக்ரதநுத்ராணைர்தாந்தகாஞ்சநராஜதை:|
கோஷவத்பிர்விசித்ரைஸ்சஸதாவிசரிதம்ரதை:||

எ. பஹுரத்நஸமாகீர்ணம்பரார்த்யா[illegible]பாஜநம்|
மஹாரதஸமாவாபம்மஹாரதமஹ[illegible]நம்||

அ. த்ருஸ்யைஸ்சபரமோதாரைஸ்[illegible]ஸ்சம்ருகபக்ஷிபி:|
விவிதைர்ப்பஹுஸாஹஸ்ரை:பரிபூ[illegible]ம்ஸமந்தத:||

கூ. விநீதைரந்தபாலைஸ்சரக்ஷோபிஸ்சஸுரக்ஷிதம்|
முக்யாபிஸ்சவரஸ்த்ரீபி:பரிபூர்ணம்ஸமந்தத:||

க0. முதிதப்ரமதாரத்நம்ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஸநம்|
வராபரணஸம்ஹ்ராதைஸ்ஸமுத்ரஸ்வநநிஸ்வநம்||

கக. தத்ராஜகுணஸம்பந்நம்முக்யைஸ்சாகருசந்தநை:|
மஹாஜநைஸ்ஸமாகீர்ணம்ஸிம்ஹைரிவமஹத்வநம்||

க௨. பேரீம்ருதங்காபிருதம்ஸங்ககோஷநிநாதிதம்|
நித்யார்ச்சிதம்பர்வஹுதம்பூஜிதம்ராக்ஷஸைஸ்ஸதா||

கங. ஸமுத்ரமிவகம்பீரம்ஸமுத்ரமிவநிஸ்வநம்|
மஹாத்மநோமஹத்வேஸ்மமஹாரத்நபரிச்சதம்||

கஙூ. மஹாரத்நஸமாகீர்ணம்தத்ர்ஸஸமஹாகபி:|

பதம்.	உரை.
ரூப்யகோபஹிதை:	வெள்ளியினாற்செய்யப்பட்டனவாயும்
சித்ரை:	ஆச்சரியகரமாயும் [ற
ஹேமபூஷிதை:	தங்கத்தினலலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கி
தோரணை:	தோரணங்களாலும் (அல்லது) வெ ளித்வாரங்களாலும்
விசித்ராபி:	நானாவிதமான
கக்ஷ்யாபி:	உப்பரிகைகளாலும்
ருசிரை:	அழகான
த்வாரை:	வாசற்படிகளாலும்
வ்ருதம்	சூழப்பட்டதாயும்
கஜாஸ்திதை:	யானையின்மேலிருக்கிற
மஹாமாத்ரை:	ஸேனாதிபதிகளாலும்
விகதஸ்ரமை:	போயிருக்கிற கஷ்டத்தையுடைய
ஸூரைஸ்ச	சூரர்களாலும்
அஸம்ஹார்யை:	தடுக்கக்கூடாத
ஸ்யந்தநயாயிபி:	இரதத்திற் கட்டிப்போகிற
ஹயை:	குதிரைகளாலும்
உபஸ்திதம்	வியாபரிக்கப்பட்டதாயும்

பதம்.	உரை.
ஸிம்ஹவ்யாக்ரதநுத்ராணை:—	
ஸிம்ஹ	சிங்கமென்ன
வ்யாக்ர	புலியென்ன (இவைகளுடைய தோலி னால் செய்யப்பட்ட)
தநுத்ராணை:	கவசங்களையுடையனவாயும்
தாந்தகாஞ்சநராஜதை:—	
தாந்த	தந்தமென்ன
காஞ்சந	பொன்னென்ன
ராஜதை:	வெள்ளியென்ன (இவைகளால் செய் யப்பட்டனவாயும்)
விசித்ரை:	பற்பல வர்ணமுடையனவாயும்
கோஷவத்பி:	கிண்கிணிநாதத்தை யுடையனவாயுமி ருக்கிற
ரதை:	இரதங்களால்
ஸதா	எப்பொழுதும்
விசரிதம்	நன்றாய் ஸஞ்சரிக்கப்பட்டதாயும்
பஹுரத்நஸமாகீர்ணம்-	அனேக ரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட் டதாயும்

பதம்.	உரை.
பரார்த்யாஸநபாஜநம்—	
பரார்த்யாஸந	சிரேஷ்டமான ஆஸனங்களுக்கு
பாஜநம்	இருப்பிடமாயும்
மஹாரதஸமாவாபம்—	
மஹாரத	ஜயவீரர்களான இராக்ஷதர்களுக்கு
ஸமாவாபம்	ஸ்தானமாயும்
மஹாரதமஹாஸ்வநம்—	
மஹாரத	பெரிய தேரினுடைய
மஹாஸ்வநம்	பேரொலியையுடையதாயும்
த்ருஶ்யை:	பார்வைக்கு அழகாயும்
பரமோதாரை:	வெகு பெரிதாயும்
விவிதை:	பலவிதமாயும்
பஹுஸாஹஸ்ரை:	அனேகங்களாயுமிருக்கிற
தைஸ்தை:	அந்தந்த
ம்ருகபக்ஷிபி:	மிருகபக்ஷிகளால்
ஸமந்தத:	நான்குபுறத்திலும்
பரிபூர்ணம்	நிறைந்ததாயும்
விநீதை:	வணக்கமுடைய
அந்தபாலை:	வாசற்காப்போர்களான
ரக்ஷோபி:	இராக்ஷதர்களால்
ஸுரக்ஷிதஞ்ச	நன்றாய் ரக்ஷிக்கப்பட்டதாயும்
முக்யாபி:	முக்கியர்களான
வரஸ்திரீபி:	உத்தமஸ்திரீகளால்
ஸமந்தத:	எங்கும்
பரிபூர்ணம்	இடைவெளி யில்லாமல் நிறைந்ததாயும்
முதித:ப்ரமதாரத்நம்	ஸந்தோஷத்தையுடைய ஸ்திரீரத்னங்களையுடையதாயும்
ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநம்—	
ராக்ஷஸேந்த்ர	இராக்ஷஸசிரேஷ்டர்களுக்கு
நிவேஶநம்	(ஸமீபத்தில் வஸிக்க) வீடுகளையுடையதாயும்
வராபரணஸம்ஹ்ராதை:—	
வராபரண	சிரேஷ்டமான ஆபரணங்களுடைய
ஸம்ஹ்ராதை:	நாதங்களால்
ஸமுத்ரஸ்வநநிஸ்வநம்—	
ஸமுத்ர	ஸமுத்திரத்தினுடைய
ஸ்வந	ஒலிபோலொத்த ஒலியினுடைய
நிஸ்வநம்	கோஷத்தையுடையதாயும்
தத் [illegible]	அப்படி பிரஸித்தமான
ராஜகுணஸம்பந்நம்	இராஜாக்களுக்குரிய உபசாரங்களால் ஸமிர்த்தியாயும்
[illegible]	
முக்யை:	மேன்மையான
அகருசந்தநை:	அகிற்கட்டையாலிழைத்த சந்தனபரிமளத்தாலும்
[illegible]	
ஸிம்ஹை:	ஸிம்மங்கள் நிறைந்த
மஹத்	பெரிதான
வநமிவ	காட்டைப்போல்
மஹாஜநை:	இராக்ஷஸகோடிகளால்
ஸமாகீர்ணம்	நிறைந்ததாயும்
பேரீம்ருதங்காபிருதம்	பேரிகை, மிருதங்கம் இவைகளுடைய நாதத்தையுடையதாயும்
ஶங்ககோஷநிநாதிதம்	சங்கத்வனியால் சப்திக்கப்பட்டதாயும்
நித்யார்ச்சிதம்	எப்பொழுதும்அர்ச்சிக்கப்பட்டதாயும்
பர்வஹுதம்	பர்வகாலத்தில் ஹோமம் பண்ணப்பட்டதாயும்
ராக்ஷஸை:	இராக்ஷதர்களால்
ஸதா	எப்பொழுதும்
பூஜிதம்	பூஜிக்கப்பட்டதாயும்
ஸமுத்ரமிவ	ஸமுத்திரத்தைப்போல்
கம்பீரம்	கம்பீரமாயும்
ஸமுத்ரமிவ	ஸமுத்திரத்தைப்போல்
நிஸ்வநம்	சப்திக்கப்பட்டதாயும்
மஹாரத்நபரிச்சதம்—	
மஹாரத்ந	திவ்விய ரத்னங்களுடைய
பரிச்சதம்	போர்வையுடையதாயும்
மஹாரத்நஸமாகீர்ணம்	திவ்விய ரத்னங்களால் நிறைந்ததாயுமிருக்கிற
மஹாத்மந:	இராவணனுடைய
மஹத்	பெரிதான
வேஶ்ம	மாளிகையை
ஸ:	அந்த
மஹாகபி:	ஹநுமார்
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்தப்புரப்பிரவேசஞ்செய்த ஹநுமார் அதன் ஆச்சரியவடிவழகைக்கண்டார். அங்குள்ள மாளிகைகள் பொன்னினுலும் வெள்ளியினுலும் அதிவிசித்திரமாகச் செய்யப்பட்ட உயர்ந்த அகன்ற துவாரங்களையுடையனவாயிருந்தன. நானுவிதமாயும் அழகாயும் கட்டப்பட்ட ஆகாயத்தையளாவுகிற உப்பரிகைகளோடு கூடியிருந்தன. மேகமண்டலத்தைப் பிளந்துகொண்டு ஜாஜ்வல்யமாகப்பிரகாசிக்கிற ஸ்வர்ண ரஜதமயமான தோரணங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்விடத்தில் மஹாசூரர்களால் ஸவாரிசெய்யப்பட்ட அனேக கஜசிரேஷ்டங்கள் ஸஞ்சரித்தன. திவ்விய ரதங்களிற் பூட்டப்பட்டு ஒருவராலும் தடுக்கமுடியாத வேகத்தோடும் வீரியத்தோடுங்கூடின அனேக ஜாத்தியச்வங்கள் வியாபரித்திருந்தன. தந்தம் பொன் வெள்ளி இவைகளாற் செய்யப்பட்டு, நானுவர்ணங்களாற் பூசப்பட்டு, கணகணவென்று கோஷிக்கிற மணிகளாலலங்கரிக்கப்பட்டு, சிங்கம் புலி இவைகளுடைய தோலினுற்செய்த கவசங்களால் மூடப்பட்டு, அத்யுன்னதமாகவிளங்கும் அனேக இரதங்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. யுத்த பரிசிரமம் நீங்கி மறுபடியும் யுத்தத்திற்கு ஸித்தராயிருக்கிற் அனேக ஜயவீரர்கள் நிறைந்திருந்தார்கள். இராஜாக்கியைக்கடங்கி மிகுந்த வணக்கமும் மரியாதையுமுள்ள, அனேக ராக்ஷஸபடாக்கள் துவாரத்தை ரக்ஷித்துவந்தார்கள். திவ்விய ரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்ட மிக சிரேஷ்டமான அனேக ஆஸ்தானங்களிருந்தன. யுத்தத்தில் தன் ரதத்தையும் ஸாரதியையும் தன்னையும் ரக்ஷிக்கவல்ல அனேக சூரர்கள் அவ்விடத்தில் வாஸஞ்செய்தார்கள். ஸிம்ம வியாக்கிராதிமிருகங்களும், ஹம்ஸாதிபக்ஷிகளும் நான்குபுறங்களிலும் வஸித்தன. முக்கியமான மந்திரிகளும் ஸேனுபதிகளும் இராஜாவுக்கு ஸமீபத்தில் வஸிப்பதற்காக அனேக விசித்திரமாளிகைகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. இரதகஜ துரகஸஞ்சாரங்களுடைய பேரிரைச்சலும், ஸிம்மாதிமிருகங்களுடைய முழக்கமும், பக்ஷிகளுடைய சப்தமும், மஹாஜனக்கூச்சலும், நூபுராதி ஆபரணங்களுடைய த்வனியும், மிருதங்கவீணாநாதமும், பேரிகை சங்கம் இவைகளுடைய கோஷமும், இவையெல்லா மொன்றுசேர்ந்து பர்வகால ஸமுத்திரம்போல் கம்பீரமாயொலித்தன. ராஜபூஜா சின்னங்களாகிற ச்த்திரசாமரங்கள், நறுமணங்கமிழும் தூபங்கள், மயில்கண் விசிறிகள் முதத்

ஷியவை நிறைந்திருந்தன. எங்கும் சந்தனுதிவாசனைத் திரவ்வியங்கள் திவ்வியபரிமளம் வீசின. யுவதிகளாயும் ரூபவதிகளாயுமிருக்கிற அனேக லக்ஷம் ஸ்திரீகளால் நிறைந்திருந்தது. இராவணனையே ஈசனுகவுடைய அந்தகரமானது எப்பொழுதும் இராக்ஷதர்களால் பூஜிக்கப்பட்டுவந்தது. இராவணன் சாஸ்திரோக்தமான ஆஹிதாக்னியுடையவனுதலால் பர்வகாலங்களில் ஹோமங்கள் செய்யப்பட்டன. இந்தவிதம் ஹேமப்பிராகாரத்தால் சூழப்பட்டு, நவரத்தினகசிதமான மாளிகைகளாலலங்கரிக்கப்பட்டு, சதுர்வித ஸைந்நியங்களாலிரக்ஷிக்கப்பட்டு, மஹாரதாளால் வஸிக்கப்பட்டு, மங்களவாத்திய கோஷங்களாலானந்திப்பிக்கப்பட்டு, ஊர்வசி ரம்பைமுதலான அப்ஸரஸ்திரீகளுக்கு ஸமான ரூபவதிகளான யுவதிகளால் ஸேவிக்கப்பட்டு வெகு சுந்தரமாயும், மிக கம்பீரமாயும், அதி ஆனந்தகரமாயும் விளங்குகிற இராவணுந்தப்புரத்தைக்கண்டார்.

౧౪. విరాజమానంవపుషాగజాశ్వరథసంకులమ్॥

౧౫. లంకాభరణమిత్యేవసోఽమన్యతమహాకపిః। చచారహనుమాంస్తత్రరావణస్యసమీపతః॥

க௪. 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌂𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾𑌗𑌜𑌾𑌶𑍍𑌵𑌰𑌥𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍॥

க௫. 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌭𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌸𑍋𑌽𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌚𑌚𑌾𑌰𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌸𑌮𑍀𑌪𑌤𑌃॥

க௪. விராஜமாநம்வபுஷாகஜாஶ்வரதஸங்குலம்॥

க௫. லங்காபரணமித்யேவஸோமந்யதமஹாகபி:।
சசாரஹநுமாந்தத்ரராவணஸ்யஸமீபத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த		வணமாளிகையை)
மஹாகபி:	ஹநுமாரானவர்	லங்காபரணமித்யேவ	இலங்கைக்கு ஆபரணமென்றே
கஜாஶ்வரதஸங்குலம்—		அமந்யத	எண்ணினுர்
கஜ	யானையென்ன	தத்ர	அந்தப்பிராகாரத்திற்குள்
அஶ்வ	குதிரையென்ன	ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்
ரத	தேரென்ன (இவைகளால்)	ராவணஸ்ய	இராவணகிரகத்தினுடைய
ஸங்குலம்	நிறைந்திருக்கிறதாயும்	ஸமீபத:	ஸமீபத்தில்
வபுஷா	பிராகாரத்தினெளியினல்	சசார	ஸஞ்சரித்தார்.
விராஜமாநம்	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற (இரா		

தா-ம்—அலங்கரிக்கப்பட்ட இரதங்களாலும், ஆபரணமிட்ட கஜங்களாலும் பூணணிந்த துரகங்களாலும் கணகணவென்று கோஷிக்கிற சப்தத்தோடு ஸஞ்சரிக்கப்பட்டு ஹேமப்பிராகாரத்தின் பளபளப்பால் சோபிக்கப்பட்டு அத்யத்புதமாக விளங்கும் அந்த அந்தப்புரத்தைக்கண்ட ஹநுமான் பரமாச்சரியத்துடன் லோகோத்தரமான இந்த திவ்வியநகரத்திற்கு சிங்காரமான இந்த அந்தப்புரத்தை ஒப்பற்ற வோராபரணமென்றே சொல்லலாமென்றெண்ணிக்கொண்டு இராவணகிரகத்தின் ஸமீபத்திற்சென்று ஸஞ்சரித்தார்.

౧౬. గృహాద్గృహంరాక్షసానాముద్యానానిచవానరః।వీక్షమాణోహ్యసంత్రస్తఃప్రాసాదాంశ్చచచారసః॥

க௬. 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃।
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋𑌹𑍍𑌯𑌸𑌂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌚𑌚𑌾𑌰𑌸𑌃॥

க௬. க்ருஹாத்க்ருஹம்ராக்ஷஸாநாமுத்யாநாநிசவாநர:।
வீக்ஷமாணோஹ்யஸம்த்ரஸ்த:ப்ராஸாதாம்ஶ்சசசாரஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த	உத்யாநாநிச	ச்ருங்காரத்தோட்டங்களையும்
வாநர:	ஹநுமாரானவர்	ப்ராஸாதாம்ஶ்ச	மித்தைகளையும்
ராக்ஷஸாநாம்	இராக்ஷதர்களுடைய	வீக்ஷமாண (ஸஸந்)	பார்த்துக்கொண்டு
க்ருஹாத்	ஒருவீட்டிலிருந்து	அஸந்த்ரஸ்த:	பயமில்லாதவராக
க்ருஹம்	இன்னமொருவீட்டையும்	சசார	ஸஞ்சரித்தார்.

தா-ம்—பிறகந்த ஹநுமான் இராவணனுடைய பிராதாக்கள், புத்திரர்கள், மந்திரிகள் முதலானவர்களுடைய வீடுகள்தோறும் நுழைந்து ஒருவீட்டினின்று மற்றொரு வீட்டிற்குத்தாவி உப்பரிகைளிலும் சிருங்காரத்தோட்டங்களிலும் பயமின்றிப் பிரவேசித்து பிராட்டியைத் தேடிககொண்டே ஸஞ்சரித்தார்.

౧౭. అవప్లుత్యమహావేగఃప్రహస్తస్యనివేశనమ్।తతోఽన్యత్పుప్లువేవేశ్మమహాపార్శ్వస్యవీర్యవాన్॥

க௭. 𑌅𑌵𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌵𑍇𑌗𑌃𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌪𑍍𑌲𑍁𑌵𑍇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍॥

க௭. அவப்லுத்யமஹாவேக:ப்ரஹஸ்தஸ்யநிவேஶநம்।
ததோந்யத்புப்லுவேவேஶ்மமஹாபார்ஶ்வஸ்யவீர்யவாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவான்	வெகுபராக்கிரம முடையவராயும்	தத:	பிறகு
மஹாவேக:	அதிகவேகத்தையுடையவருமான (ஹநுமான்)	அந்யத்	வேறான
ப்ரஹஸ்தஸ்ய	பிரஹஸ்தனென்கிற மந்திரியினுடை	மஹாபார்ஸ்வஸ்ய	மஹாபார்சவனென்கிற
நிவேஸநம்	வீட்டை [ய	வேஸ்ம	வீட்டை
அவப்லுத்ய	பாய்ந்(தடைந்து)	புப்லுவே	தாண்டி (யடைந்தார்.)

౧౮. అథ మేఘప్రతీకాశం కుంభకర్ణనివేశనమ్। విభీషణస్య చ తథా పుప్లువే స మహాకపిః॥

௧௮. 𑌅𑌥 𑌮𑍇𑌘𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌰𑍍𑌣𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌪𑍍𑌲𑍁𑌵𑍇 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௧௮. அதமேகப்ரதீகாஸம்கும்பகர்ணநிவேஸநம்।
விபீஷணஸ்யசததாபுப்லுவேஸமஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பிறகு	கும்பகர்ணநிவேஸநம்	கும்பகர்ணன்வீட்டையும்
ஸ:	அந்த	விபீஷணஸ்யச	விபீஷணனுடைய(மாளிகையையும்)
மஹாகபி:	ஹநுமாரானவர்	ததா	அப்படியே
மேகப்ரதீகாஸம்	மேகத்திற்குஸமானமான	புப்லுவே	குதித்துச்(சென்றார்.)

౧౯. మహోదరస్య చ గృహం విరూపాక్షస్య చైవ హి। విద్యుజ్జిహ్వస్య భవనం విద్యున్మాలేస్తథైవ చ॥

౧౯½. వజ్రదంష్ట్రస్య చ తథా పుప్లువే స మహాకపిః।

௧௯. 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌿।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌮𑌾𑌲𑍇𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚॥

௧௯½. 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌪𑍍𑌲𑍁𑌵𑍇 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।

௧௯. மஹோதரஸ்யசக்ருஹம்விரூபாக்ஷஸ்யசைவஹி।
வித்யுத்ஜிஹ்வஸ்யபவநம்வித்யுந்மாலேஸ்ததைவச॥

௧௯½. வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரஸ்யசததாபுப்லுவேஸமஹாகபி:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த	பவநம்	வீட்டையும்
மஹாகபி:	ஹநுமான் [ய	ததா	அப்படியே
மஹோதரஸ்ய	மகோதரனென்கிறஇராக்ஷஸனுடை	வித்யுந்மாலே:	வித்யுன்மாலியென்பவன்வீட்டையும்
க்ருஹஞ்ச	வீட்டையும்	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரஸ்யச	வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரனென்பவனுடைய வீட்டையும்
விரூபாக்ஷஸ்ய	விரூபாக்ஷனென்பவனுடைய (வீட்டையும்)	புப்லுவே	தாண்டியடைந்தார்.
விதயுத்ஜிஹ்வஸ்ய	வித்யுத்ஜிஹ்வனென்பவனுடைய		

౨౦. శుకస్య చ మహాతేజాః సారణస్య చ ధీమతః। తథా చేంద్రజితో వేశ్మ జగామ హరియూథపః।

௨௦. 𑌶𑍁𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃॥
𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌃।

௨௦. ஸுகஸ்யசமஹாதேஜாஸ்ஸாரணஸ்யசதீமத:॥
ததாசேந்த்ரஜிதோவேஸ்மஜகாமஹரியூதப:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாதேஜா:	அதிகதேஜஸ்ஸுடைய	ததா	அப்படியே
ஹரியூதப:	ஹநுமாரானவர்	இந்த்ரஜிதஸ்ச	இந்திரஜித்தினுடையவும்
தீமத:	புத்திமானான	வேஸ்ம	வீட்டை
ஸுகஸ்ய	சுகனென்பவனுடையவும்	ஜகாம	அடைந்தார்.
ஸாரணஸ்யச	ஸாரணனென்பவனுடையவும்		

౨౧. జంబుమాలేః సుమాలేశ్చ జగామ హరిసత్తమః॥

౨౨. రశ్మికేతోశ్చ భవనం సూర్యశత్రోస్తథైవ చ। వజ్రకాయస్య చ తథా పుప్లువే స మహాకపిః॥

௨௧. 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍁𑌮𑌾𑌲𑍇𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌾𑌲𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃॥

௨௨. 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌕𑍇𑌤𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚।
𑌵𑌜𑍍𑌰𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌪𑍍𑌲𑍁𑌵𑍇 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௨௧. ஜம்புமாலேஸ்ஸுமாலேஸ்சஜகாமஹரிஸத்தம:॥

உஉ. ரஶ்மிகேதோஶ்சபவநம்ஸூர்யஶத்ரோஸ்ததைவச।
வஜ்ரகாயஸ்யச ததாபுப்லுவேஸமஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிஸத்தம:	வானரசிரேஷ்டரான (ஹநுமான்)	ஜகாம	அடைந்தார்
ஜம்புமாலே:	ஜம்புமாலியினுடையவும்	ததா	அப்படியே
ததைவ	அப்படியே	ஸ:	அந்த
ஸுமாலேஶ்ச	ஸுமாலியினுடையவும்	மஹாகபி:	ஹநுமாரானவர்
ரஶ்மிகேதோ:	ரஶ்மிகேதுவினுடையவும்	வஜ்ரகாயஸ்யச	வஜ்ரகாயனுடைய (வீட்டையும்)
ஸூர்யஶத்ரோ:	ஸூரியசத்ருவினுடையவும்	புப்லுவே	தாண்டி (யடைத்தார்.)
பவநம்	வீட்டை		

(கஎ-கஅ-கக-உ0-உக-உஉ-ஶ்லோகங்களுக்குத்) தா-ம்—பிறகந்த பராக்கிரமசாலியான ஹநுமான் பிரஹஸ்தன், மஹாபார்சுவன், கும்பகர்ணன், விபீஷணன், மஹோதரன் (பெரிய வயிறுடையவன்), விரூபாக்ஷன் (விகாரமான கண்ணுடையவன்), வித்யுத்ஜிஹ்வன் (மின்னல்போல் ஜ்வலிக்கிற நாக்குடையவன்), வித்யுந்மாலி (மின்னல்போல் ஜ்வலிக்கிற மாலையணிந்தவன்), வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன் (கடினமான பல்லுடையவன்), சுகன், ஸாரணன், இந்திரஜித், ஜம்புமாலி, ஸுமாலி, ரச்மிகேது, ஸூரியசத்ரு, வஜ்ரகாயன் முதலிய இராக்ஷதர்களுடைய வீடுகளில் குதித்துப் பிரவேசித்து பிராட்டியைத் தேடினர்.

౨౩. ధూమ్రాక్షస్య చ సంపాతేర్భవనం మారుతాత్మజః। విద్యుద్రూపస్య భీమస్య ఘనస్య విఘనస్య చ॥

౨౪. శుకనాసస్య వక్రస్య శఠస్య వికటస్య చ। బ్రహ్మకర్ణస్య దంష్ట్రస్య రోమశస్య చ రక్షసః॥

౨౫. యుద్ధోన్మత్తస్య మత్తస్య ధ్వజగ్రీవస్య నాదినః। విద్యుజ్జిహ్వేంద్రజిహ్వానాం తథా హస్తిముఖస్య చ॥

౨౬. కరాళస్య పిశాచస్య శోణితాక్షస్య చైవ హి। క్రమమాణః క్రమేణైవ హనుమాన్మారుతాత్మజః॥

౨౭. తేషు తేషు మహార్హేషు భవనేషు మహాయశాః। తేషామృద్ధిమతామృద్ధిం దదర్శ స మహాకపిః॥

உ௩. 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌚𑌸𑌂𑌪𑌾𑌤𑍇𑌰𑍍𑌭𑌵𑌨𑌂𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯𑌭𑍀𑌮𑌸𑍍𑌯𑌘𑌨𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌘𑌨𑌸𑍍𑌯𑌚॥

உ௪. 𑌶𑍁𑌕𑌨𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯𑌵𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌶𑌠𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑌟𑌸𑍍𑌯𑌚।
𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌰𑍋𑌮𑌶𑌸𑍍𑌯𑌚𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃॥

உ௫. 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌜𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂𑌤𑌥𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯𑌚॥

உ௬. 𑌕𑌰𑌾𑌳𑌸𑍍𑌯𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌸𑍍𑌯𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌚𑍈𑌵𑌹𑌿।
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌃𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥

உ௭. 𑌤𑍇𑌷𑍁𑌤𑍇𑌷𑍁𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇𑌷𑍁𑌭𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌤𑌾𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥

உ௩. தூம்ராக்ஷஸ்யசஸம்பாதேர்ப்பவநம்மாருதாத்மஜ:।
வித்யுத்ரூபஸ்யபீமஸ்யகநஸ்யவிகநஸ்யச॥

உ-௪. ஶுகநாஸஸ்யவக்ரஸ்யஶடஸ்யவிகடஸ்யச।
ப்ரம்ஹகர்ணஸ்யதம்ஷ்ட்ரஸ்யரோமஶஸ்யசராக்ஷஸ:॥

உ௫. யுத்தோந்மத்தஸ்யமத்தஸ்யத்வஜக்ரீவஸ்யநாதிந:।
வித்யுத்ஜிஹ்வேந்த்ரஜிஹ்வாநாம்ததாஹஸ்திமுகஸ்யச॥

உ௬. கராளஸ்யபிஶாசஸ்யஶோணிதாக்ஷஸ்யசைவஹி;
க்ரமமாண:க்ரமேணைவஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:॥

உ௭. தேஷுதேஷுமஹார்ஹேஷுபவநேஷுமஹாயஶா:।
தேஷாம்ருத்திமதாம்ருத்திம்ததர்ஶஸமஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜ:	வாயுபுத்திரர்	ஶடஸ்ய	சடனுடையவும்
தூம்ராக்ஷஸ்ய	தூம்ராக்ஷனுடையவும்	விகடஸ்யச	விகடனுடையவும்
ஸம்பாதேஶ்ச	ஸம்பாதியினுடையவும்	ஹ்ரஸ்வகர்ணஸ்ய	ஹ்ரஸ்யகர்ணனுடையவும்
வித்யுத்ரூபஸ்ய	வித்யுத்ரூபனுடையவும்	தம்ஷ்ட்ரஸ்ய	தம்ஷ்ட்ரனுடையவும்
பீமஸ்ய	பீமனுடையவும்	ரோமஶஸ்ய	ரோமசனென்கிற
கநஸ்ய	கனனுடையவும்	ராக்ஷஸஸ்ய	இராக்ஷஸனுடையவும்
விகநஸ்ய	விகனனுடையவும்	யுத்தோந்மத்தஸ்ய	யுத்தோன்மத்தனுடையவும்
ஶுகநாஸஸ்ய	சுகநாஸனுடையவும்	மத்தஸ்ய	மத்தனுடையவும்
வக்ரஸ்ய	வக்ரனுடையவும்	த்வஜக்ரீவஸ்ய	த்வஜக்ரீவனுடையவும்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நாதிஃ	நாதியென்பவனுடையவும்	ஸঃ	அந்த
வித்யுத்ஜிஹ்வேந்த்ர ஜிஹ்வாநாம்	வித்யுத்ஜிஹ்வன், இந்திரஜிஹ்வன் இவாளுடையவும்	ஹநுமான்	ஹநுமாரானவர்
ததா	அப்படியே	க்ரமேண	கிரமமாக
ஹஸ்திமுகஸ்யச	ஹஸ்திமுகனென்பவனுடையவும்	க்ரமமாண(ஸ்ஸந்)	தாண்டினவராய்க்கொண்டு
கராளஸ்ய	கராளனுடையவும்	ருத்திமதாம்	ஸர்வஸமிருத்தியுடைய
பிசாசஸ்ய	பிசாசனென்கிறவனுடையவும்	தேஷாம்	அவ்வரக்கர்களுடைய
சோணிதாக்ஷஸ்யசைவஹி	சோணிதாக்ஷனென்பவனுடையவும்	மஹார்ஹேஷு	மிகவிலையுள்ள
பவநம்	வீட்டை	தேஷு தேஷு	அந்தந்த
மாருதாத்மஜঃ	வாயுகுமாரராயும்	பவநேஷு	வீடுகளில்
மஹாகபிঃ	பெரியவானரராயும்	ருத்திம்	ஸமிருத்தியை
மஹாயசாঃ	மிகுந்தகீர்த்திபெற்றவராயுமிருக்கிற	ததர்ச	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிறகந்த ஜயசீலரான ஹநுமான், தூம்ராக்ஷன், ஸம்பாதி, வித்யுத்ரூபன், பீமன், கனன், விகனன், சுகன், வக்ரன், சடன், விகடன், ஹ்ரஸ்வகர்ணன், தம்ஷ்டிரன், ரோமசன், யுத்தோன்மத்தன், மத்தன், த்வஜக்ரீவன், நாதி, வித்யுத்ஜிஹ்வன், இந்திரஜிஹ்வன், ஹஸ்திமுகன், கராளன், பிசாசன், சோணிதாக்ஷன் முதலிய ராக்ஷஸப்பிரபிருதிகளுடைய கிரகங்களில் பிராட்டியைத் தேடிக்கொண்டேபோகையில் அக்கங்குள்ள ஐசுவரியஸமிருத்தியும் அலங்காரவிசேஷத்தையும் கண்டார்.

௨௮. సర్వేషాం సమతిక్రమ్య భవనాని సమంతతః। ఆససాదాథ లక్ష్మీవాన్ రాక్షసేంద్రనివేశనమ్॥

உ௮. ஸர்வேஷாம் ஸமதிக்ரம்ய பவநாநி ஸமந்ததঃ।
ஆஸஸாதாத லக்ஷ்மீவாந் ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநம்॥

உ௮. ஸர்வேஷாம்ஸமதிக்ரம்யபவநாநிஸமம்ததঃ।
ஆஸஸாதாதலக்ஷ்மீவாந்ராக்ஷஸேந்தரநிவேஶநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பிறகு	ஸமந்ததঃ	நாலுபக்கங்களிலும்
லக்ஷ்மீவாந்	திவ்யதேஜஸ்ஸோடு கூடிய(ஹநுமான்)	ஸமதிக்ரம்ய	தாண்டி
ஸர்வேஷாம்	ஸமஸ்தராக்ஷதர்களுடைய	ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநம்	இராவணமாளிகையை
பவநாநி	வீடுகளை	ஆஸஸாத	அடைந்தார்.

தா-ம்—அக்தப்புரத்திலுள்ள இராக்ஷஸாதிபதிகளுடைய கிரகங்களிலெல்லாம் தேடினபிறகு, ஸர்வலோகமாதாவான பிராட்டியின் தர்சனத்தாலும் அனுக்கிரகத்தாலும் கிருதார்த்தனுகப்போகிற பரமபாக்கியஸூசகமாக திவ்விய தேஜஸ்ஸோடு விளங்கும் ஹநுமான் இலங்காதிபதியான இராவணனுடைய மாளிகைக்குச்சென்றார்.

௨௯. రావణస్యోపశాయిన్యో దదర్శ హరిసత్తమః। విచరన్ హరిశార్దూలో రాక్షసీర్వికృతేక్షణాః॥.

௨௯½. శూలముద్గరహస్తాశ్చ శక్తితోమరధారిణీః।

உகூ. ராவணஸ்யோபஶாயிந்யோ ததர்ஶ ஹரிஸத்தமঃ।
விசரந் ஹரிஶார்தூலோ ராக்ஷஸீர்விக்ருதேக்ஷணাঃ॥

உகூ½. ஶூலமுத்கரஹஸ்தாஶ்ச ஶக்திதோமரதாரிணீঃ।

உகூ. ராவணஸ்யோபஶாயிந்யோததர்ஶஹரிஸத்தமঃ।
விசரந்ஹரிஶார்த்துலோராக்ஷஸீர்விக்ருதேக்ஷணাঃ॥

உகூ½. ஶூலமுத்கரஹஸ்தாஶ்சஶக்திதோமரதாரிணீঃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிஸத்தமঃ	வானரசிரேஷ்டரான	ஶக்திதோமரதாரிணீঃ	சக்தி, தோமரம், என்கிறஆயுதங்களை தரித்தவர்களையும்,
ஹரிஶார்த்துலঃ	ஹநுமாரானவர்	ஶூலமுத்கரஹஸ்தாঃ ச	சூலம், முத்கரம், என்கிற ஆயுதங்களைக்கையிலேந்தினவர்களுமான
விசரந்	ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு		
ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய		
உபஶாயிந்யঃ	ஸமீபத்தில் ஜாக்கிரதையாகப்படுத்திருப்பவர்களையும்	ராக்ஷஸீঃ	இராக்ஷஸஸ்திரீகளை
விக்ருதேக்ஷணাঃ	விகாரமானகண்களுடையவர்களையும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—இராவணகிரகத்தைச்சேர்ந்த அந்த வானரோத்தமன், இராஜாவினுடைய ரக்ஷணார்த்தம் காவல்காத்து நித்திரைசெய்யும் ஸ்திரீகளையும், சக்தி, தோமரம், சூலம், முத்கரம்முதலிய ஆயுதவிசேஷங்களைத் தாங்கி இரக்ஷித்துவருகிற அனேக இராக்ஷஸஸ்திரீகளையுங் கண்டார்.

३०. దదర్శ వివిధాన్ గుల్మాంస్తస్య రక్షఃపతేర్గృహే॥ రాక్షసాంశ్చ మహాకాయాన్ నానాప్రహరణోద్యతాన్।

௩௦. ததர்ஶ விவிதாந் குல்மாம்ஸ்தஸ்ய ரக்ஷঃபதேர்க்ருஹே॥

௩௦௨. 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌣𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌨𑍍।

௩௦. ததஸ்ஸவிவிதாந்குல்மாம்ஸ்தஸ்யரக்ஷ꞉பதேக்ருஹே।

௩௦௨. ராக்ஷஸாம்ஶ்சமஹாகாயாந்நாநாப்ரஹரணோத்யதாந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஸ꞉)	(அம்மாருதி)	நாநாப்ரஹரணோத்யதாந்—	
தஸ்ய	அந்த	நாநாப்ரஹரண	நாநாவிதஹிம்ஸையில்
ரக்ஷ꞉பதே꞉	ராவணனுடைய	உத்யதாந்	பிரவிருத்தித்திருப்பவர்களாயும்
க்ருஹே	மாளிகையில்	மஹாகாயாந்	பெருத்ததேகமுடையவர்களுமான
விவிதாந்	நானாவிதமான	ராக்ஷஸாம்ஶ்ச	இராக்ஷதர்களையும்
குல்மாந்	ஸேனைகளையும்	தத்ருஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த இராவணமாளிகையில் மஹாராஜாவை ரக்ஷித்துவருகிற அனேக ஸைந்யங்களையும் பலவிதஹிம்ஸைகள் செய்துகொண்டிருக்கிற அரக்கர்களையும் மஹாஸ்தூலசரீரிகளான இராக்ஷதர்களையும் கண்டார்.

౩౧. రక్తాన్శ్వేతాన్సితాంశ్చైవహరీంశ్చాపిమహాజవాన్॥

౩౨. కులీనాన్రూపసంపన్నాన్గజాన్పరగజారుజాన్।నిష్ఠితాన్గజశిక్షాయామైరావతసమాన్యుధి॥

౩౩. నిహంతౄన్పరసైన్యానాంగృహేతస్మిన్దదర్శసః।క్షరతశ్చయథామేఘాన్స్రవతశ్చయథాగిరీన్॥

౩౩౨. మేఘస్తనితనిర్ఘోషాన్దుర్ధర్షాన్సమరేపరైః।

௩௧. 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌹𑌰𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿𑌮𑌹𑌾𑌜𑌵𑌾𑌨𑍍॥

௩௨. 𑌕𑍁𑌲𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍𑌰𑍂𑌪𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌗𑌜𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌗𑌜𑌾𑌰𑍁𑌜𑌾𑌨𑍍।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌗𑌜𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑍈𑌰𑌾𑌵𑌤𑌸𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌧𑌿॥

௩௩. 𑌨𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍄𑌨𑍍𑌪𑌰𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂𑌗𑍃𑌹𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑌃।
𑌕𑍍𑌷𑌰𑌤𑌶𑍍𑌚𑌯𑌥𑌾𑌮𑍇𑌘𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌰𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌯𑌥𑌾𑌗𑌿𑌰𑍀𑌨𑍍॥

௩௩௨. 𑌮𑍇𑌘𑌸𑍍𑌤𑌨𑌿𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌾𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌰𑍇𑌪𑌰𑍈𑌃।

௩௧. ரக்தாந்ஶ்வேதாந்ஸிதாம்ஶ்சைவஹரீம்ஶ்சாபிமஹாஜவாந்॥

௩௨. குலீநாந்ரூபஸம்பந்நாந்கஜாந்பரகஜாருஜாந்।
நிஷ்டிதாந்கஜஶிக்ஷாயாமைராவதஸமாந்யுதி॥

௩௩. நிஹந்த்ரூந்பரஸைந்யாநாம்க்ருஹேதஸ்மிந்ததர்ஶஸ꞉।
க்ஷரதஶ்சயதாமேகாந்ஸ்ரவதஶ்சயதாகிரீந்॥

௩௩௨. மேகஸ்தநிதநிர்கோஷாந்துர்தர்ஷாந்ஸமரேபரை꞉।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ꞉	அம்மாருதி	ஐராவதஸமாந்	ஐராவதத்திற்கு ஸமானமாயும்
ரக்தாந்	சிவந்தும்	பரஸைந்யாநாம்	சத்துருஸைந்யங்களை
ஶ்வேதாந்	வெளுத்தும்	நிஹந்த்ரூந்	கொல்லுகின்றனவாயும்
மஹாஜவாந்	மிகவேகமுடையவும்	மேகஸ்தநிதநிர்கோஷாம்-மேகம்போல்சப்திக்கின்றனவாயும்	
ஸிதாந்	கட்டியுமிருக்கிற	ஸமரே	யுத்தகளத்தில்
ஹரீம்ஶ்ச	குதிரைகளையும்	பரை꞉	சத்துருக்களால்
குலீநாந்	நல்லஜாதியாயும்	துர்தர்ஷாந்	ஜயிக்கமுடியாதனவாயுமிருக்கிற
ரூபஸம்பந்நாந்	ரூபஸமிருத்தியுடையனவாயும்	கஜாந்	யானைகளை
பரகஜாருஜாந்—		க்ஷரத꞉	தூருகிற
பரகஜ	சத்துருயானைகளை	மேகாந்யதா	மேகங்களைப்போலும்
ஆருஜாந்	பீடிக்கின்றனவாயும்	ஸ்ரவத꞉	பெருகுகிற
கஜஶிக்ஷாயாம்	கஜசிக்ஷையில்	கிரீந்யதா	மலைகளைப்போலும்
நிஷ்டிதாந்	பழகியிருக்கின்றனவாயும்	தஸ்மிந்	அந்த ராவணமாளிகையில்
யுதி	யுத்தத்தில்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த இராவணமாளிகையில் மஹாவேகசாலிகளான அனேக சிவப்பு வெளுப்பு குதிரைகள் கட்டியிருப்பதைக்கண்டார். முகில்போல் கறுத்து மலைபோல் பெருத்து அழகில் உயர்ந்து வீரியத்தில் சிறந்து பாகனுக்கடங்கி, நல்ல சுபாவமுள்ளவைகளாயும், யுத்தத்தில் பின்வாங்காமல் சத்துருவால் ஜயிக்கப்படாமல் சத்துருஸைந்யங்களை முடிக்கவல்லவைகளாயும், மதமிகுதியால் தாரைதாரையாக ஜலத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு மேகம்போல் கர்ஜ்ஜித்துக்கொண்டு ஐராவதத்திற்கு ஸமானமாக கம்பீரமாய் நிற்கிற அனேக கஜசிரேஷ்டங்களைக்கண்டார்.

౩౪. సహస్రంవాహినీస్తత్రజాంబూనదపరిష్కృతాః॥

౩౫. హేమజాలపరిచ్ఛన్నాస్తరుణాదిత్యసన్నిభాః।దదర్శరాక్షసేంద్రస్యరావణస్యనివేశనే॥

௩௪. ஸஹஸ்ரம் வாஹிநீஸ்தத்ர ஜாம்பூநதபரிஷ்க்ருதா:॥
௩௫. ஹேமஜாலபரிச்சந்நாஸ் தருணாதித்யஸந்நிபா:।
ததர்ஶ ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய ராவணஸ்ய நிவேஶநே॥

௩௪. ஸஹஸ்ரம்வாஹிநீஸ்தத்ரஜாம்பூநதபரிஷ்க்ருதா:॥
௩௫. ஹேமஜாலபரிச்சந்நாஸ்தருணாதித்யஸந்நிபா:।
ததர்ஸராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யராவணஸ்யநிவேஸநே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜாம்பூநதபரிஷ்க்ருதா:-	தங்கத்தாலலங்கரிக்கப்பட்டிருப்போர்களாயும்	ஸந்நிபா:	ஸமானராய் விளங்குகிற
ஹேமஜாலபரிச்சந்நா:=		ஸஹஸ்ரம்	அநேகமான
ஹேமஜால	பொன் ஆபரணங்களால்	வாஹிநீ:	பதாதிகளை
பரிச்சந்நா:	தேகமுழுதும் அலங்கரித்திருப்போர்களாயும் (அதனாலேயே)	தத்ர	அந்த (லங்கையில்)
		ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராக்ஷஸப்பிரபுவான
		ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
தருணாதித்யஸந்நிபா:=		நிவேஸநே	அரண்மனையில்
தருணாதித்ய	பாலஸூரியனுக்கு	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிறகம்மாருதி அந்த ராவணுந்தப்புரத்தில் தேகமுழுதும் ஸ்வர்ணாபரணங்களாலலங்கரித்துக்கொண்டு பாலஸூரியப்பிரகாசத்தோடு விளங்கும் அனேக பதாதிகளைக்கண்டார்.

3౬. శిబికావివిధాకారాస్స కపిర్మారుతాత్మజః। లతాగృహాణిచిత్రాణిచిత్రశాలాగృహాణిచ॥
3౭. క్రీడాగృహాణిచాన్యాని దారుపర్వతకానపి। కామస్యగృహకంరమ్యం దివాగృహకమేవచ॥
దదర్శ రాక్షసేంద్రస్య రావణస్య నివేశనే।

௩௬. ஶிபிகா விவிதாகாரா: ஸ கபிர்மாருதாத்மஜ:।
லதாக்ருஹாணி சித்ராணி சித்ரஶாலாக்ருஹாணி ச॥
௩௭. க்ரீடாக்ருஹாணி சாந்யாநி தாருபர்வதகாநபி।
காமஸ்ய க்ருஹகம் ரம்யம் திவாக்ருஹகமேவ ச॥
ததர்ஶ ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய ராவணஸ்ய நிவேஶநே।

௩௬. ஶிபிகாவிவிதாகாராஸ்ஸகபிர்மாருதாத்மஜ:।
லதாக்ருஹாணிசித்ராணிசித்ரஶாலாக்ருஹாணிச॥
௩௭. க்ரீடாக்ருஹாணிசாந்யாநிதாருபர்வதகாநபி।
காமஸ்யக்ருஹகம்ரம்யம்திவாக்ருஹகமேவச॥
ததர்ஸராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யராவணஸ்யநிவேஸநே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜ:	வாயுபுத்திரரான	பர்வதகாநபி	பர்வதங்களையும்
ஸ:	அந்த	ரம்யம்	மனோஹரமான
கபி:	ஹநுமான்	காமஸ்ய	மன்மதனுடைய
விவிதாகாரா:	பற்பலவிதமான	க்ருஹகம்	படுக்கை (அறைகளையும்)
ஶிபிகா:	பல்லக்குகளையும்	திவாக்ருஹகமேவச=	
சித்ராணி	ஆச்சரியகரமான	திவா	பகலில் (விளையாடுவதற்காக உண்டு பண்ணப்பட்டிருக்கிற)
லதாக்ருஹாணிச	லதாக்கிருஹங்களையும்		
சித்ரஶாலாக்ருஹாணி-	சித்திரங்களெழுதியிருக்கப்பட்ட வீடுகளையும்	க்ருஹகமேவச	வீடுகளையும்
அந்யாநி	இதரமான	ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராக்ஷஸப்பிரபுவான
க்ரீடாக்ருஹாணி	உல்லாஸகிருஹங்களையும்	ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
தாருபர்வதகாநபி=		நிவேஶநே	வீட்டில்
தாரு	மரத்தினாற்செய்த	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிறகந்த இராக்ஷஸேஸ்வரனுடைய மாளிகையில் பற்பலவிதமான பல்லக்குகளையும் ஆச்சரியமான லதாக்கிரஹங்களையும் விநோதசித்திரங்களெழுதியிருக்கப்பட்ட வீடுகளையும், மரத்தினாற்செய்த கிரீடாபர்வதங்களையும் இரவில் ஸ்திரீகளோடு ரமிக்கத்தக்க விசித்திராலங்காரங்களோடுகூடிய அறைகளையும், பகலில் விளையாடுவதற்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கிற விடங்களையும் இன்னம் பற்பல சிருங்காரஸ்தலங்களையுங் கண்டார்.

3౮. సమందరసమప్రఖ్యం మయూరస్థానసంకులమ్॥ ధ్వజయష్టిభిరాకీర్ణం దదర్శ భవనోత్తమమ్।
3౯. అనేకరత్నసంకీర్ణం నిధిజాలం సమంతతః॥ ధీరనిష్ఠితకర్మాంతం గృహం భూతపతేరివ।

௩௮. ஸ மந்தரஸமப்ரக்யம் மயூரஸ்தாநஸங்குலம்॥

௩௯. 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌭𑌵𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌜𑌾𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃॥
𑌧𑍀𑌰𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌪𑌤𑍇𑌰𑌿𑌵।

௩௮ ஸமந்தரகிரிப்ரக்யம்மயூரஸ்தாநஸங்குலம்॥

௩௯. த்வஜயஷ்டிபிராகீர்ணம்ததர்சபவநோத்தமம்।
அநேகரத்நஸங்கீர்ணம்நிதிஜாலம்ஸமந்ததஃ॥
தீரநிஷ்டிதகர்மாந்தம்க்ருஹம்பூதபதேரிவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அம்மாருதி	நிதிஜாலம்	பொக்கஷக்கனையுடையதாயும்
மந்தரகிரிப்ரக்யம்	மந்தரபர்வதம்போல் பிரஸித்தமாயும்	தீரநிஷ்டிதகர்மாந்தம்=	
மயூரஸ்தாநஸங்குலம்=		தீர	வெகுஸமர்த்தனால்
மயூரஸ்தாந	மயில்கூட்டத்தால்	நிஷ்டித	செய்யப்பட்ட [க்கிற
ஸங்குலம்	நிறைந்ததாயும்	கர்மாந்தம்	காரியத்தின்முடிவையுடையதாயுமிரு
த்வஜயஷ்டிபிஃ	கொடிக்கம்பங்களால்	பவநோத்தமம்	(இராவணனுடைய)சிறந்தகிரகத்தை
ஆகீர்ணம்	வியாப்தமானதாயும்	பூதபதேஃ	பூதங்களுக்குப் பிரபுவான பரமசிவனுடைய
அநேகரத்நஸங்கீர்ணம்=			
அநேகரத்ந	வெகுரத்தினங்களால்	க்ருஹமிவ	வீடான (கைலாயத்தைப்போல்)
ஸங்கீர்ணம்	பரவினதாயும்	ததர்ச	பார்த்தார்.
ஸமந்ததஃ	நான்குபக்கங்களிலும்		

தா-ம்—அந்த இராவணமாளிகையானது மிக வுன்னதத்தாலும் நவரத்தினமிகுதியாலும் ஸாக்ஷாத் பௌலஸ்தியனுடைய வாஸஸ்தலமென்கிற பெருமையாலும் ஜகத்பிரஸித்தமான மந்தரகிரிபோல் விளங்கிற்று. லீலார்த்தம் வளர்க்கப்பட்ட மயில்களுக்கு வாஸஸ்தானமான அனேக கூடுகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. இராவணப்பிரதாப ஸூசகங்களான த்வஜங்களைத்தாங்கிய அனேக ஸ்தம்பங்களிருந்தன. வைர மரகத புஷ்பராகாதி திரவியங்கள் எங்கும் அளவில்லாமல் நிறைந்திருந்தன. மோஹராக்கள் முதலிய ஸ்வர்ணநாணய ஸம்பூர்ணமான பொக்கிஷங்கள் விசேஷமாகக் காணப்பட்டன. மிகுந்த மனோதிடசாலிகள் ஆரம்பித்து முடிக்கத்தக்க சிரமஸாத்தியமான அனேக ஆச்சரியகட்டடங்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன. இவ்வண்ணம், வெகு தாவளியமாயும் அத்யுன்னதமாயும் பூதகணஸமேதமாயும் விளங்குகிற பரமேசுவரக்கிரஹமாகிற கைலாஸகிரியைப்போல், மிகவும் வெளுத்து உயர்ந்து இராக்ஷஸகிபடமான இராவணேசுவரனுடைய கிரகத்தைக்கண்டார்.

౪౦. అర్చిభిశ్చాపి రత్నానాం తేజసా రావణస్య చ॥ విరరాజాథ తద్వేశ్మ రశ్మిమానివ రశ్మిభిః।

௪௦. 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚॥
𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌜𑌾𑌥 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌵 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃।

௪௦. அர்ச்சிபிஶ்சாபிரத்நாநாம்தேஜஸாராவணஸ்யச॥
விரராஜாததத்வேஶ்மரஶ்மிமாநிவரஶ்மிபிஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பிறகு	ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
தத்	அந்த	தேஜஸாபி	தேஜஸ்ஸினலும்
வேஶ்ம	கிருஹமானது	ரஶ்மிபிஃ	கிரணங்களால்
ரத்நாநாம்	இரத்தினங்களுடைய	ரஶ்மிமாநிவ	ஸூரியன்போல்
அர்ச்சிபிஶ்ச	காந்திகளாலும்	விரராஜ	விசேஷமாய் விளங்கிற்று.

தா-ம்—அந்த இராவணகிருகமானது நவரத்தினங்களுடைய காந்திமிகுதியாலும் மூன்றுலோகங்களையும் கதற அடித்த தசகண்டனுடைய பிரதாபமாகிற தேஜோவிசேஷத்தாலும், தன் உஷ்ணகிரணங்களால் பூமியைப் பிரகாசிப்பிக்கிற கதிரவன்போல் ஜ்வலித்தது.

౪౧. జాంబూనదమయాన్యత్ర శయనాన్యాసనాని చ॥ భాజనాని చ ముఖ్యాని దదర్శ హరియూథపః।

௪௧. 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌦𑌮𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚।
𑌭𑌾𑌜𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌃।

௪௧. ஜாம்பூநதமயாந்யைவஶயநாந்யாஸநாநிச॥
பாஜநாநிசமுக்யாநிததர்ஶஹரியூதபஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரியூதபஃ	அந்தவானரத்தலைவரானவர்	முக்யாநி	ஆவசியகமான
ஜாம்பூநதமயாந்யைவ	ஸ்வர்ணமயமாகவேயிருக்கிற	பாஜநாநிச	(பானபோஜந) பாத்திரங்களையும்
ஶயநாநி	படுக்கைகளையும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
ஆஸநாநிச	ஆஸனங்களையும்		

தா-ம்—அந்த ராவணகிரஹத்தில் ஸ்வர்ணத்தட்டு, ஹேமஸ்தம்பம், காஞ்சனவிதானம், பீதாம்பரஜாலர் இவைகளோடுகூடிய மஞ்சங்களில் பஞ்சுமெத்தை பரப்பி பீதகவாடைபோர்த்து வெகு பளபளப்பாயும் மஹாபரிசுத்தமாயும் விளங்குகிற அனேக சயனஸ்தலங்களைக்கண்டார். காஞ்சனரத்தினங்களாற் செய்யப்பட்டு மஹாராஜா கொலுவீற்றிருக்க யோக்கியமான திவ்வியாஸனங்களைக்கண்டார். பானபோஜனகாலங்களில் உபயோகிக்கத்தக்க சொம்பு, லோடா, கூஜாமுதலிய ஸ்வர்ணபாத்திரங்களையுங் கண்டார்.

౪౨. మధ్వాసవకృతక్లేదం మణిభాజనసంకులమ్॥

౪౩ మనోరమమసంబాధం కుబేరభవనం యథా। నూపురాణాం చ ఘోషేణ కాంచీనాం నినదేన చ॥

౪౪. మృదంగతలఘోషైశ్చ ఘోషవద్భిర్వినాదితమ్। ప్రాసాదసంఘాతయుతం స్త్రీరత్నశతసంకులమ్॥

౪౫ సువ్యూఢకక్ష్యం హనుమాన్ ప్రవివేశ మహాగృహమ్॥

௪௨. 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾𑌸𑌵𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌲𑍇𑌦𑌂𑌮𑌣𑌿𑌭𑌾𑌜𑌨𑌸𑌂𑌕𑌲𑌮𑍍॥

௪௩. 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌮𑌮𑌸𑌂𑌬𑌾𑌧𑌂𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌭𑌵𑌨𑌂𑌯𑌥𑌾।
𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌚𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣𑌕𑌾𑌂𑌚𑍀𑌨𑌾𑌂𑌨𑌿𑌨𑌦𑍇𑌨𑌚॥

௪௪. 𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑌤𑌲𑌘𑍋𑌷𑍈𑌶𑍍𑌚𑌘𑍋𑌷𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑌯𑍁𑌤𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌨𑌶𑌤𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍॥

௪௫. 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑌮𑌹𑌾𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍।

௪௨. மத்வாஸவக்ருதக்லேதம்மணிபாஜநஸங்குலம்॥

௪௩. மநோரமமஸம்பாதம்குபேரபவநம்யதா।
நூபுராணாஞ்சகோஷேணகாஞ்சீநாம்நிநதேநச॥

௪௪. ம்ருதங்கதலகோஷைஶ்சகோஷவத்பிர்விநாதிதம்।
ப்ராஸாதஸங்காதயுதம்ஸ்த்ரீரத்நஶதஸங்குலம்॥

௪௫. ஸுவ்யூடகக்ஷ்யம்ஹநுமாந்ப்ரவிவேஶமஹாக்ருஹம்।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.
ஹநுமாந்	ஹநுமானவர்
மத்வாஸவக்ருதக்லேதம்=	
மத்வாஸவக்ருத	தேனினாற்செய்யப்பட்ட
க்லேதம்	ஈரத்தையுடைய
மணிபாஜநஸங்குலம்=	
மணிபாஜந	இரத்தினங்களினாற்செய்யப்பட்டபாத்திரங்களால்
ஸங்குலம்	நிறைந்ததாயும்
அஸம்பாதம்	இடைவெளியுள்ளதாயும்
குபேரபவநம்யதா	குபேரமாளிகைபோல்
மநோரமம்	மனதிற்கினிமையாயும்
நூபுராணாம்	கார்சதங்கைகளுடைய
கோஷேணச	ஒலியினாலும்
காஞ்சீநாம்	ஒட்டியாணங்களுடைய
நிநதேநச	சப்தத்தாலும்
கோஷவத்பிஃ	கோஷத்தைச்செய்கிற பேரிகைமுதலானவையாலும்
ம்ருதங்கதலகோஷைஶ்ச-மத்தளநாதங்களாலும்	
விநாதிதம்	நன்றாகச் சப்திக்கப்பட்டதாயும்
ப்ராஸாதஸங்காதயுதம்=	
ப்ராஸாத	உப்பரிகைகளுடைய
ஸங்காத	கூட்டத்தோடு
யுதம்	கூடியிருப்பதாயும்
ஸ்த்ரீரத்நஶதஸங்குலம்=	
ஸ்த்ரீரத்நஶத	அநேகஅழகுள்ளமாதரால்
ஸங்குலம்	பூர்ணமாயும்
ஸுவ்யூடகக்ஷ்யம்	மிகவும் நீண்டகட்டுகளையுடையதான
மஹாக்ருஹம்	பெரியவீட்டை
ப்ரவிவேஶ	பிரவேசித்தார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் ஹநுமான் மிகவும் நெருங்கியிராமல் விஸ்தாரமான இடைவெளிகளுள்ள கட்டடங்களோடும் ஆகாயத்தையளாவுகிற உப்பரிகைவரிசைகளோடுங்கூடி, ஸ்வர்ணச்சுவர்களாலும் மாணிக்கஸ்தம்பங்களாலும், மணிமயபீடங்களாலும், பரிசுத்தப்பிரதேசங்களாலும், ஐசுவரியஸவிருத்தியாலும், லக்ஷ்மீவாஸத்தாலும் குபேரபவனம்போல் அதிமனோக்கியமாக விளங்குகிற இராவணகிரஹத்திற் பிரவேசித்தார். அங்கு பானஞ்செய்த மதுசேஷத்தையுடைய அனேக ரத்தினபாத்திரங்களைக்கண்டார். மத்தியபானத்தால் மதிமயங்கிக் கொழுத்துக் கூத்தாடுகிற ஸ்திரீகளுடைய நூபுரவொட்டியாணவோசைகளையும் மிருதங்கவீணாநாதத்தையும் இன்னம் பற்பல வாத்தியகோஷங்களையும் கேட்டார். லோகோத்தரமான திவ்விய லக்ஷணங்கலமைந்த அப்ஸரஸ்திரீஸாம்யமான கட்டழகுள்ள அனேக உத்கிருஷ்டமான ஸ்திரீகளைக்கண்டார். இவ்வித லக்ஷணங்களோடுகூடிய இராவணகிரஹத்தை பிராட்டியைத் தேடுகிமித்தம் பிரவேசித்தார்.

ஸ்ரீஸன்மநோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாந ஸஹிதமான

ஸுந்தரகாண்டத்தில்

ஆறுவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஏழாவதுஸர்க்கம்.

౧. స వేశ్మజాలం బలవాన్దదర్శ వ్యాసక్తవైడూర్యసువర్ణజాలమ్। యథా మహత్ప్రావృషి మేఘజాలం విద్యుత్పినద్ధం సవిహంగజాలమ్॥

௧. 𑌸𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌜𑌾𑌲𑌂𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌜𑌾𑌲𑌮𑍍।
𑌯𑌥𑌾𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌷𑌿𑌮𑍇𑌘𑌜𑌾𑌲𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌿𑌨𑌦𑍍𑌧𑌂𑌸𑌵𑌿𑌹𑌙𑍍𑌗𑌜𑌾𑌲𑌮𑍍॥

௧. ஸவேஸ்மஜாலம்பலவாந்ததர்ஶவ்யாஸக்தவைடூர்யஸுவர்ணஜாலம்।
யதாமஹத்ப்ராவ்ருஷிமேகஜாலம்வித்யுத்பிநத்தம்ஸவிஹங்கஜாலம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பலவாந்	பலிஷ்டரான	ப்ராவ்ருஷி	வருஷாகாலத்தில்
ஸঃ	அம்மாருதி	வித்யுத்பிநத்தம்=	
வ்யாஸக்தவைடூர்யஸுவர்ணஜாலம்=		வித்யுத்	மின்னலால்
வ்யாஸக்த	இழைத்திருக்கப்பட்ட	பிநத்தம்	வியாப்தமாயிருக்கிறவும்
வைடூர்ய	வைடூரியமணிகளாலும்	ஸவிஹங்கஜாலம்	பக்ஷிக்கூட்டங்களோடு கூடியிருக்கி[றவும்
ஸுவர்ண	தங்கத்தாலும் (செய்திருக்கிற)	மஹத்	பெரியதுமான
ஜாலம்	ஜன்னலையுடைய	மேகஜாலம்யதா	மேகபங்க்திபோல்
வேஶ்மஜாலம்	கிருஹவரிசைகளை	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அனந்தரம் அந்த ஹநுமான் மின்னல்களோடும் பக்ஷியினங்களோடும்கூடின வர்ஷாகாலமேகம்போல் வைடூரியரத்தினங்களாலும் தங்கத்தாலு மிழைக்கப்பட்டு பலவர்ணங்களோடு ஜாஜ்வல்லியமாய் விளங்குகிற அந்த ராவணனுடைய கிருஹவரிசைகளைப் பார்த்தார்.

౨. నివేశనానాం వివిధాశ్చ శాలాః ప్రధానశంఖాయుధచాపశాలాః। మనోహరాశ్చాపి పునర్విశాలా దదర్శ వేశ్మాద్రిషు చంద్రశాలాః॥

௨. 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚𑌶𑌾𑌲𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌯𑍁𑌧𑌚𑌾𑌪𑌶𑌾𑌲𑌾𑌃।
𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌃॥

௨. நிவேஶநாநாம்விவிதாஶ்சஶாலாঃப்ரதாநஶங்காயுதசாபஶாலாঃ।
மநோஹராஶ்சாபிபுநர்விஶாலாததர்ஶவேஶ்மாதிஷுசந்திரஶாலাঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிவேசநாநாம்	வீடுகளுடைய	சாப	வில்லென்ன (இவைகளாலாகிய)
விவிதாঃ	பற்பலவிதமான	ஶாலাঃ	ஆயுதசாலைகளையும்
ஶாலாঃ	(வீட்டுக்குள்ளிருக்கிற) கட்டடசாலைகளையும்	வேஶ்மாதிஷு	வீடுகளின்மேல்
ப்ரதாநஶங்காயுதசாபஶாலাঃ=		மநோஹராঃ	மிகவழகாயும்
ப்ரதாந	முக்கியமான	விஶாலাঃ	விசாலமாயுமிருக்கிற
ஶங்க	சங்கமென்ன	சந்த்ரஶாலাঃ	ஶிரோக்கிருஹங்களையும்
ஆயுத	ஆயுதமென்ன	புநঃ	மறுபடியும்
		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அவ்வரண்மனையில் விதம்விதமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் அனேக கட்டடசாலைகளைக் கண்டார். சங்கசாபகட்காதி ஆயுதங்கள் விஸ்தாரமாக நிறைந்திருக்கும் ஆயுதசாலைகளைக்கண்டார். வீடுகளின் மேற்புறங்களில் சந்திரகாந்தக்கல் தளவரிசையிட்டு வெகு விசாலமாயும் சந்திரிகையில் கிரீடிப்பதற்கு யோக்கியமாயும் மிகவழகாயும் விளங்குகிற உப்பரிகைகளைக்கண்டார்.

౩. గృహాణి నానావసురాజితాని దేవాసురైశ్చాపి సుపూజితాని। సర్వైశ్చ దోషైః పరివర్జితాని కపిర్దదర్శ స్వబలార్జితాని॥

௩. 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌸𑍁𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿𑌸𑍁𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚𑌦𑍋𑌷𑍈𑌃𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿𑌕𑌪𑌿𑌰𑍍𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑍍𑌵𑌬𑌲𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿॥

௩. க்ருஹாணிநாநாவஸுராஜிதாநிதேவாஸுரைஶ்சாபிஸுபூஜிதாநி।
ஸர்வைஶ்சதோஷைঃபரிவர்ஜ்ஜிதாநிகபிர்த்ததர்ஶஸ்வபலார்ஜ்ஜிதாநி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிঃ	அம்மாருதி	தோஷைঃ	தோஷங்களால்
தேவாஸுரைঃ	தேவாஸுரர்களால்	பரிவர்ஜ்ஜிதாநி	விடப்பட்டனவாயும் .
ஸுபூஜிதாநி	நன்றுயாராதிக்கப்பட்டனவாயும்	ஸ்வபலார்ஜ்ஜிதாநி=	
நாநாவஸுராஜிதாநி=		ஸ்வபல	தன்ஸொந்தசக்தியால்
நாநாவஸு	அனேகரத்தினங்களால்	ஆர்ஜ்ஜிதாநி	ஸம்பாதிக்கப்பட்டனவாயுமிருக்கிற
ராஜிதாநி	பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டனவாயும்	க்ருஹாணி	(இராவண)மாளிகைகளை
ஸர்வைঃ	ஸமஸ்தங்களான	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த இராவணகிருஹமானது சிற்பசாஸ்திர நீதிகளை யனுஸரித்து நிர்த்தோஷமாக ஸ்வர்ணத்தாலும் இரத்தினங்களாலும் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்தது. மணிகளுடைய காந்தியால் ஸூரியன்போல்

ஜ்வலித்தது. இராவணேசுவர னிடத்துள்ள பயத்தால் தேவர்களும் அஸுரர்களும் தேவாலயத்தைக்கண்டு நமஸ்கரிப்பதுபோல் அந்த மாளிகையை நமஸ்கரித்து வந்தார்கள். இந்தவிதம் தசகண்டனுடைய பராக்கிரமத்தாலும் ஸாமர்த்தியத்தாலும் உண்டுபண்ணப்பட்டு ஆச்சரியமான அந்த இலங்காநகரத்தில் பரமாச்சரியமாக விளங்கும் இராஜமாளிகையை ஹநுமான் கண்டார்.

౪. తానిప్రయత్నాభిసమాహితానిమయేనసాక్షాదివనిర్మితాని।మహీతలేసర్వగుణోత్తరాణిదదర్శలంకాధిపతేర్గృహాణి॥

௪. 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿𑌮𑌯𑍇𑌨𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿।
𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌲𑌂𑌕𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌿॥

௪. தாநிப்ரயத்நாபிஸமாஹிதாநிமயேநஸாக்ஷாதிவநிர்மிதாநி।
மஹீதலேஸர்வகுணோத்தராணிததர்ஸலங்காதிபதேர்க்ருஹாணி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரயத்நாபிஸமாஹிதாநி=		ஸர்வகுணோத்தராணி=	
ப்ரயத்ந	பிரயத்தனத்தால்	ஸர்வகுண	ஸகலகுணங்களிலேயும்
அபிஸமாஹிதாநி	ஏற்படுத்தப்பட்டனவாயும்	உத்தராணி	சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிற
மயேந	மயனால்	லங்காதிபதேঃ	இராவணனுடைய
ஸாக்ஷாத்	பிரத்தியக்ஷமாகவே	* தாநி	அப்படி பிரஸித்தமான
நிர்மிதாநிவ	ஏற்படுத்தப்பட்டனபோலிருக்கிறவும்	க்ருஹாணி	கிருஹங்களை
மஹீதலே	பூலோகத்தில்	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தாடம்—மஹாபிரயத்தனத்தால் மாத்திரம் செய்துமுடிக்கக்கூடிய அந்த ஆகாயவியாப்தமான மாளிகைகள் ஸாக்ஷாத்மயனால் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டனபோலவே அவ்வளவு ஆச்சரியமாயும், விசித்திரமாயும் காணப்பட்டன. திடத்திலும் உன்னதத்திலும் ஆகிருதியிலும் மேருகிரிக்கு ஸமானமானவை. அழகிலும் ஸுகத்திலும் ஸ்வர்க்கபுரிக்கு ஸதிருசமானவை. அவைகளை யனுபவிக்கும் பிரபுவோ மஹாவீரனை இராவணேசுவரன். இப்படி ஸகலவிஷயங்களிலும் உத்தமமான குணங்களோடு விளங்கும் கிருஹங்களைப்பார்த்து நேத்திரானந்தம் கொண்டார்.

౫. తతోదదర్శోచ్ఛ్రితమేఘరూపంమనోహరంకాంచనచారురూపమ్।రక్షోఽధిపస్యాత్మబలానురూపంగృహోత్తమంహ్యప్రతిరూపరూప
౬. మహీతలేస్వర్గమివప్రకీర్ణంశ్రియాజ్వలంతంబహురత్నకీర్ణమ్।నానాతరూణాంకుసుమావకీర్ణంగిరేరివాగ్రంరజసావకీర్ణమ్॥[మ్॥
౭. నారీప్రవేకైరివదీప్యమానంతటిద్భిరంభోదవదర్చ్యమానమ్।హంసప్రవేకైరివవాహ్యమానంశ్రియాయుతంఖేసుకృతాంవిమానమ్॥
౮. యథానగాగ్రంబహుధాతుచిత్రంయథానభశ్చగ్రహచంద్రచిత్రమ్।దదర్శయుక్తీకృతమేఘచిత్రంవిమానరత్నంబహురత్నచిత్రమ్॥

௫. 𑌤𑌤𑍋𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍇𑌘𑌰𑍂𑌪𑌂𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌂𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌚𑌾𑌰𑍁𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌧𑌿𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑌲𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂𑌗𑍃𑌹𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂𑌹𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍॥

௬. 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑌂𑌬𑌹𑍁𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂𑌗𑌿𑌰𑍇𑌰𑌿𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂𑌰𑌜𑌸𑌾𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍॥

௭. 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌕𑍈𑌰𑌿𑌵𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂𑌤𑌡𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌮𑍍𑌭𑍋𑌦𑌵𑌦𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍।
𑌹𑌂𑌸𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌕𑍈𑌰𑌿𑌵𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑍁𑌤𑌂𑌖𑍇𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍॥

௮. 𑌯𑌥𑌾𑌨𑌗𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌤𑍁𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂𑌯𑌥𑌾𑌨𑌭𑌶𑍍𑌚𑌗𑍍𑌰𑌹𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑍇𑌘𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂𑌬𑌹𑍁𑌰𑌤𑍍𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍॥

௫. ததோததர்ஸோச்ச்ரிதமேகரூபம்மநோஹரம்காஞ்சநசாருரூபம்।
ரக்ஷோதிபஸ்யாத்மபலாநுரூபம்க்ருஹோத்தமம்ஹ்யப்ரதிரூபரூபம்॥

௬. மஹீதலேஸ்வர்க்கமிவப்ரகீர்ணம்ஸ்ரீயாஜ்வலந்தம்பஹுரத்நகீர்ணம்।
நாநாதருணாம்குஸுமாவகீர்ணம்கிரேரிவாக்ரம்ரஜஸாவகீர்ணம்॥

௭. நாரீப்ரவேகைரிவதீப்யமாநம்தடித்பிரம்போதவதர்ச்யமாநம்।
ஹம்ஸப்ரவேகைரிவவாஹ்யமாநம்ஸ்ரீயாயுதம்கேஸுக்ருதாம்விமாநம்॥

௮. யதாநகாக்ரம்பஹுதாதுசித்ரம்யதாநபஸ்சக்ரஹசந்த்ரசித்ரம்।
ததர்ஸயுக்தீக்ருதமேகசித்ரம்விமாநரத்நம்பஹுரத்நசித்ரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததঃ	அந்த ராவணக்ருஹத்தைக்கண்ட(பி [றகு)	மேகரூபம்	மேகத்தின்ரூபம்போன்ற ரூபமுடையதாயும்
உச்ச்ரிதமேகரூபம்=			
உச்ச்ரித	உந்நதமான	மநோஹரம்	மனோஹரமாயும்

* தாநி - அப்படிப் பிரஸித்தமாய் விசுவகர்மாவால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட அந்த இலங்கையிலிருக்கிற வீடுகளைக்காட்டிலும் இந்த இராவணனுடைய மாளிகைமாத்திரம் விஜாதியமாய் வெகு ஸுந்தரமாக விளங்கிற்று என்றறிக.

பதம்.	உரை.
காஞ்சநசாருரூபம்=	
காஞ்சந	ஸ்வர்ணம்போல்
சாருரூபம்	அழகான ரூபமுள்ளதாயும்
ஆத்மபலாநுரூபம்=	
ஆத்ம	தசமுகனனுடைய
பல	பலத்திற்கு
அநுரூபம்	தகுந்ததாயும்
அப்ரதிரூபரூபம்	தனக்கு நிகரில்லாத ஸௌந்திரயத்தையுமுடையதாயிருக்கிற
ரக்ஷோதிபஸ்ய	ராவணனுடைய
க்ருஹோத்தமம்	உத்தமமான மாளிகையை
ததர்ஶ	பார்த்தார்
மஹீதலே	பூமியில்
ப்ரகீர்ணம்	தெய்வவசத்தால் (வந்த)
ஸ்வர்க்கமிவ	ஸ்வர்க்கம்போல் (இருக்கிறதாயும்)
ஶ்ரியா	காந்தியினால்
ஜ்வலந்தம்	பிரகாசிக்கிறதாயும்
பஹுரத்நகீர்ணம்	அனேகரத்தினங்களால்வியாப்தமாயும்
நாநாதரூணாம்	பற்பல விருக்ஷங்களுடைய
குஸுமாவகீர்ணம்	புஷ்பங்களால் நிறைந்ததாயும்
ரஜஸா	(புஷ்ப) தூளினால்
கிரேః	மலையினுடைய
அக்ரமிவ	நுனிபோல்
அவகீர்ணம்	வியாபித்திருக்கறவும்
தடித்பிః	மின்னற்கொடியினால்
அம்போதவத்	மேகம்போல்
நாரீப்ரவேகைః	உத்தமஸ்திரீகளால்
தீப்யமாநம்	ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறதாயும்
அர்ச்யமாநம்	(ஸமஸ்தர்களால்) பூஜிக்கப்பட்டதாயும்
ஹம்ஸப்ரவேகைः	உத்தமமான அன்னப்பறவைகளினால்
கே	ஆகாசத்தில்
வாஹ்யமாநம்	வஹிக்கப்படாளிருக்கிற
ஸுக்ருதாம்	புண்ணியபுருஷர்களுடைய
விமாநமிவ	விமானம்போல் (இருக்கிறதாயும்)
ஶ்ரியாயுதம்	(ஸமஸ்த)ஸம்பத்துடன்கூடினதாயும்
பஹுதாதுசித்ரம்	அனேக காவிக்கற்களினால் விசித்திரமாயிருக்கிற
நகாக்ரம்யதா	மலையின் சிகரம்போல்
க்ருஹசந்த்ரசித்ரம்	ஸூர்யாதி கிரஹங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறவும்
யுக்திக்ருதமேகசித்ரம்=	
யுக்திக்ருத	செதுக்கப்பட்ட
மேகசித்ரம்	மேகங்களால் நானுவர்ணமான
நபோயதா	ஆகாயம்போல் (இருக்கிறவும்)
பஹுரத்நசித்ரம்	அனேக ரத்தினங்களால் ஆச்சரியாவஹமாயுமிருக்கிற
விமாநரத்நம்	புஷ்பகவிமானத்தை
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த இராவணகிருஹத்தில் பிராட்டியைத் தேடிக்கொண்டுவருகையில் ஓரிடத்தில் புஷ்பகமென்று பெயர்பெற்ற அத்யத்புதமான விமானத்தைக்கண்டார். அது ஆகாயத்திலுத்தண்டமாகக் கிளம்புகிற மேகராசிபோல வெகு விஸ்தாரமான ஆகிருதியுடையதாயிருந்தது. சுத்தமான தங்கத்தாற் செய்யப்பட்டு ஜ்வலிக்கிற ரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டு மஹாஸுந்தரமாயும் ஒப்பற்ற காந்தியுள்ளதாயும் விளங்கிற்று. ஸ்வர்க்கமே தெய்வச்செயலால் பூமியில் வந்துவிட்டதுபோல் அவ்வளவு ஆனந்தகரமாகக் காணப்பட்டது. பற்பல விருக்ஷங்களுடைய புஷ்பங்களால் நிறைந்திருந்தது. நானுவிதபுஷ்பங்களுடைய மகரந்தப்பொடிகளால் வியாபிக்கப்பட்டிருந்தது. உத்கிருஷ்டமான இரத்தினங்களால் ஸமிருத்தியாயிருந்தது. திவ்விய ஸௌந்தரியமுள்ள ஸ்திரீகளால் வஸிக்கப்பட்டிருந்தது. இராவணனுடைய பலத்திற்கும் யசஸ்ஸுக்கு மனுகுணமான கம்பிரவாகனமாயிருந்தது. மஹாபர்வதத்தினுடைய ஸ்வர்ணசிகரம்போலும், மின்னல்கள் நிறைந்த மேகஜாலம்போலும், ஹம்ஸங்களால் வகிக்கப்பட்டுப் புண்ணியபுருஷர்களோடு ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கிற ரத்தினமயமான விமானம்போலும், நக்ஷத்திரதாராக்கிரகமண்டலமத்தியில் ஷோடசகலைகளோடு பிரகாசிக்கிற சந்திரனையுடையதும், நானுவர்ண மேகரேகைகளோடு கூடியதுமான ஆகாசம்போலும் ஸ்வர்ணவிசேஷத்தாலும் இரத்தினமிருதியாலும் ஸாமர்த்திய நிர்மாணத்தாலும், வாங்மனதுகளுக்கு மெட்டாத ஸௌந்தரியத்தோடு ஜகத்பாவனமாக விளங்கும் புஷ்பகவிமானத்தைக்கண்டார்.

౯. మహీకృతాః పర్వతరాజిపూర్ణా శైలాః కృతా వృక్షవితానపూర్ణాః। వృక్షాః కృతాః పుష్పవితానపూర్ణాః పుష్పం కృతం కేసరపత్రపూర్ణమ్॥

௯. [illegible]

[illegible]

௯. மஹீக்ருதாபர்வதராஜிபூர்ணாஶைலாःக்ருதாவ்ருக்ஷவிதாநபூர்ணாः।
வ்ருக்ஷாःக்ருதாःபுஷ்பவிதாநபூர்ணாःபுஷ்பம்க்ருதம்கேஸரபத்ரபூர்ணம்॥

பதம்.	உரை.
யத்ர	எந்த (புஷ்பகவிமானத்தில்)
பர்வதராஜிபூர்ணா	மலையின் குவையினால் பூர்ணமாயிருக்கிற
மஹீ	பூமியானது
க்ருதா	எழுதப்பட்டிருக்கிறதோ
வ்ருக்ஷவிதாநபூர்ணாः	மரத்தின் கூட்டங்களால் நிறைந்திருக்கிற
ஶைலாः	மலைகள்
க்ருதாः	சித்திரமாக வெழுதப்பட்டிருக்கின்றனவோ
புஷ்பவிதாநபூர்ணாः	புஷ்பக்குவையல்களால் நிறைந்திருக்கிற
வ்ருக்ஷாः	மரங்கள்
க்ருதாः	எழுதப்பட்டிருக்கின்றனவோ
கேஸரபத்ரபூர்ணம்=	
கேஸரபத்ர	பூவினடியிலிருக்கிற சிறுதளங்களால்
பூர்ணம்	நிறைந்திருக்கிற
புஷ்பம்	புஷ்பமானது
க்ருதம்	எழுதப்பட்டிருக்கின்றதோ.

தா-ம்—அந்த புஷ்பகவிமானத்தில் மஹாபர்வதங்கள் நிறைந்த பூப்பிரதேசங்களும், விருக்ஷங்களடர்ந்த மஹாகிரிகளும், புஷ்பநிபிடமான மஹாதருக்களும், மேலிதழ்கள் மேலிட்ட குஸுமங்களும் அதிவிசித்திரமாக நானுவர்ணங்களி லெழுதப்பட்டிருந்தன.

౧౦. కృతానివేశ్మానిచపాండురాణితథాసుపుష్పాణ్యపిపుష్కరాణి పునశ్చపద్మానిసకేసరాణిధన్యానిచిత్రాణితథావనాని॥

௧௦. 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌚𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌾𑌣𑌿𑌤𑌥𑌾𑌸𑍁𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌾𑌣𑌿।
𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌸𑌕𑍇𑌸𑌰𑌾𑌣𑌿𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌤𑌥𑌾𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿॥

௧௦. க்ருதாநிவேஸ்மாநிசபாண்டுராணிததாஸுபுஷ்பாண்யபிபுஷ்கராணி।
புநஸ்சபத்மாநிஸகேஸராணிதந்யாநிசித்ராணிததாவநாநி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாண்டுராணி	வெண்மையான	ஸகேஸராணி	கிஞ்சல்கங்களோடுகூடின
வேஸ்மாநி	வீடுகள்	பத்மாநி	தாமரைபுஷ்பங்கள்
க்ருதாநி	(சித்திரமாக) எழுதப்பட்டிருக்கின்ற[னவோ	க்ருதாநி	எழுதப்பட்டிருக்கின்றனவோ
ததா	அப்படியே	ததா	அப்படியே
ஸுபுஷ்பாணி	நல்ல தாமரைமுதலான புஷ்பங்களை[யுடைய	தந்யாநி	சிரேஷ்டங்களான
புஷ்கராண்யபி	தடாகங்களும்	சித்ராணி	பற்பலவிதங்களாயிருக்கிற
க்ருதாநி	எழுதப்பட்டிருக்கின்றனவோ	வநாநிச	வனங்களும்
புநஸ்ச	மறுபடியும்	க்ருதாநி	எழுதப்பட்டிருந்தனவோ.

தா-ம்—அந்த விமானத்தில் தாவள்ளியமான கிருஹங்களும், விகஸித்த புஷ்பகோடிகள் நிறைந்த தடாகங்களும், இதழ்கள் விஸ்தாரமாயுள்ள பங்கஜங்களும், திவ்வியவிருக்ஷங்கள் நிறைந்த வனங்களும் அதிஸுந்தரமாக வெழுதப்பட்டிருந்தன.

౧౧. పుష్పాహ్వయంనామవిరాజమానంరత్నప్రభాభిశ్చవివర్ధమానమ్। వేశ్మోత్తమానామపిచోచ్చమానంమహాకపిస్తత్రమహావిమానమ్॥

௧௧. 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌂𑌨𑌾𑌮𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌂𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌂।
𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿𑌚𑍋𑌚𑍍𑌚𑌮𑌾𑌨𑌂𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂॥

௧௧. புஷ்பாஹ்வயம்நாமவிராஜமாநம்ரத்நப்ரபாபிஸ்சவிவர்த்தமாநம்।
வேஸ்மோத்தமாநாமபிசோச்சமாநம்மஹாகபிஸ்தத்ரமஹாவிமாநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகபி:	ஹநுமானனவர்	உச்சமாநம்	வெகு பெரியதாயும்
தத்ர	அந்த (அந்தப்புரத்தில்)	புஷ்பாஹ்வயம்நாம	புஷ்பகம் என்று பெயரையுடையதாயு[ம்
ரத்நப்ரபாபி:	இரத்னகாந்திகளால்	விராஜமாநம்	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற
விவர்த்தமாநம்	விருத்தியடைந்துக்கொண்டும்	மஹாவிமாநம்	உத்கிருஷ்டமான விமானத்தை
வேஸ்மோத்தமாநாமபி-சிரேஷ்டமான வீடுகளைக்காட்டிலும்		(ததர்ஸ)	(பார்த்தார்.)

தா-ம்—இந்தவிதம் இரத்தினகாந்தியால் ஜ்வலித்துக்கொண்டு அங்குள்ள கிருஹங்களைக்காட்டிலும் பெரிதாகவிளங்குகிற புஷ்பகமென்கிற ஜகத்பிரஸித்தமான விமானத்தை ஹநுமான் கண்டார்.

౧౨. కృతాశ్చవైడూర్యమయావిహంగారూప్యప్రవాళైశ్చతథావిహంగాః। చిత్రాశ్చనానావసుభిర్భుజంగాజాత్యానురూపాస్తురగాశ్శుభాం
౧౩. ప్రవాళజాంబూనదపుష్పపక్షాస్సలీలమావర్జితజిహ్మపక్షాః। కామస్యసాక్షాదివభాంతిపక్షాఃకృతావిహంగాస్సుముఖాస్సుపక్షాః॥ [గాః॥
౧౪. నియుజ్యమానాస్తుగజాస్సుహస్తాస్సకేసరాశ్చోత్పలపత్రహస్తాః। బభూవదేవీచకృతాసుహస్తాలక్ష్మీస్తథాపద్మినిపద్మహస్తా॥

௧௨. 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌯𑌾𑌵𑌿𑌹𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌳𑍈𑌶𑍍𑌚𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌹𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌸𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑌾𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑌗𑌾𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃॥

௧௩. 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌳𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌦𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌸𑌲𑍀𑌲𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌜𑌿𑌹𑍍𑌮𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃।
𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌵𑌭𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌿𑌹𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃॥

௧௪. 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌗𑌜𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌕𑍇𑌸𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃।
𑌬𑌭𑍂𑌵𑌦𑍇𑌵𑍀𑌚𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑍁𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌿𑌨𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾॥

௧௨. க்ருதாஸ்சவைடூர்யமஹாவிஹங்காரூப்யப்ரவாளைஸ்சததாவிஹங்காஃ।
சித்ராஸ்சநாநாவஸுபிர்புஜங்காஜாத்யாநுருபாஸ்துரகாஸ்ஸுபாங்காஃ॥

௧௩. ப்ரவாள்ஜாம்பூநதபுஷ்பபக்ஷாஸ்ஸலீலமாவர்ஜிதஜிஹ்மபக்ஷாஃ।
காமஸ்யஸாக்ஷாதிவபாந்திபக்ஷாஃக்ருதாவிஹங்காஸ்ஸுமுகாஸ்ஸுபக்ஷாஃ॥

௧௪. நியுஜ்யமாநாஸ்துகஜாஸ்ஸுஹஸ்தாஸ்ஸகேஸராஸ்சோத்பலபத்ரஹஸ்தாஃ।
பபூவதேவீசக்ருதாஸுஹஸ்தாலக்ஷ்மீஸ்ததாபத்மிநிபத்மஹஸ்தா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யத்ர	எந்த (விமானத்தில்)	ரூப்யப்ரவாளைஸ்ச	வெள்ளி, பவழம் இதுகளினுற்செய்த
வைடூர்யமயாஃ	வைடூர்யவிகாரங்களான	விஹங்காஃ	பறவைகளும்
விஹங்காஸ்ச	பக்ஷிகளும்	நாநாவஸுபிஃ	பல உலோகங்களால்
ததா	அப்படியே	சித்ராஃ	ஆச்சரியகரமாயிருக்கிற

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புஜங்காஸ்ச	ஸர்ப்பங்களும்	க்ருதாஃ	செய்யப்பட்ட
ஜாத்யாநுரூபாஃ	ஜாதிக்குத்தகுந்த ரூபங்களை யுடையனவாயும்	விஹங்காஃ	பக்ஷிகள்
ஸுரூபாங்காஃ	உத்தமமான அவயவங்களை யுடையனவாயுமிருக்கிற	பாந்தி	பிரகாசிக்கின்றனவோ
துரகாஃ	குதிரைகள்	(யத்ர)	(எந்தவிமானத்தில்)
க்ருதாஃ	சித்திரமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றனவோ	உத்பலபத்ரஹஸ்தாஃ—	
ப்ரவாளஜாம்பூநதபுஷ்பபக்ஷாஃ—		உத்பலபத்ர	கருநெய்தலிலையை
ப்ரவால	பவழமென்ன	ஹஸ்தாஃ	துதிக்கையிலுடையனவாக
ஜாம்பூநத	பொன்னென்ன (இதுகளினுல் செய்யப்பட்ட)	பத்மினி	தாமரையோடையில்
புஷ்பபக்ஷாஃ	புஷ்ப இரக்கைகளையுடையனவாயும்	நியுஜ்யமாநாஃ	இறங்கியிருக்கிறவையாயும்
ஸலீலம்	விளையாட்டோடு கூடிக்கொண்டும்	ஸுஹஸ்தாஃ	அழகான துதிக்கைகளையுடைய
ஆவர்ஜிதஜிம்ஹபக்ஷாஃ—		ஸகேஸராஃ	புஷ்பப்பொடிகளோடுகூடின
ஆவர்ஜித	தொங்கியும்	கஜாஃ	யானைகள்
ஜிம்ஹ	வளைந்துமிருக்கிற	க்ருதாஃ	சித்திரரூபமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றனவோ
பக்ஷாஃ	இறகுகளையுடையனவாயும்	ததா	அப்படியே
காமஸ்ய	மன்மதனுக்கு	பத்மஹஸ்தா	தாமரைபுஷ்பத்தை ஹஸ்தத்திலுடையவளும்
ஸாக்ஷாத்	பிரத்தியக்ஷமாக	ஸுஹஸ்தா	மங்களகரமான கைகளையுடையவளுமான
பக்ஷாயிவ	பக்ஷிபோல்	லக்ஷ்மீஃ	லோகமாதாவான
ஸுமுகாஃ	ஸுந்தரமானமுகத்தையுடையனவாயும்	தேவீச	தேவியும்
ஸுபக்ஷாஃ	அழகான ரக்கைகளையுடையனவாயும்	க்ருதா	சித்திரரூபமாய் எழுதப்பட்டவளாக
		பபூவ	இருக்கிறுளோ (அந்தவிமானத்தை)
		(ததர்ஸ)	(பார்த்தார்.)

தா-ம்—அந்த புஷ்பகவிமானத்தில் வெள்ளியாற் செய்யப்பட்டு வைடூரியமணிகளாலிழைக்கப்பட்டுப் பவழத்தாற் செய்யப்பட்ட மூக்குகளோடும் பாதங்களோடும் விளங்குகிற ஹம்ஸாதிபக்ஷிகளைக்கண்டார். புஷ்பம்போல் மெல்லிய சிறகுகளையுடையனவாயும் விளையாடுவனபோல் தொங்கியும் வளைந்துமிருக்கிற இரக்கைகளையுடையனவாயும், பார்க்கும்போதே காமவிகாரத்தை யுண்டுபண்ணும்படியான அவ்வளவு ஸுந்தரரூபமுள்ளனவுமான ஸ்வர்ணம் பவழம் இவைகளாலாகிய இன்னமனேக பக்ஷிவர்க்கங்களைக்கண்டார். பயங்கரமான பணமண்டலங்களை விரித்துக்கொண்டு ஜ்வலிக்கிற சிரோரத்னங்களால் பிரகாசித்துக்கொண்டு பற்பல வர்ணங்களில் செய்யப்பட்டிருக்கிற அனேக ஸர்ப்பங்களைக்கண்டார். திவ்விய லக்ஷணங்களமைந்த அவயவங்களோடும் பூர்ணதேஜஸ்ஸோடும் விளங்குகிற அசுவப்பிரதிமைகளைக்கண்டார். கருநெய்தற்றாமரை புஷ்பங்கள் நிறைந்த நீரோடையிலிரங்கி ஜலத்தைக்கலக்கி புஷ்பக்கொடிகளை யறுத்து இலைகளைத் துதிக்கையிற் கொண்டு மகரந்தப்பொடிகள் படிந்த மஸ்தகங்களோடு நிற்கிற மத்தகஜங்களெழுதியிருப்பதைக்கண்டார். இரண்டுகைகளி லிரண்டு தாமரைபுஷ்பங்களேந்தி மற்ற விரண்டுகைகளாலும் சேதனுனுக் கபயப்பிரதானஞ்செய்துகொண்டு கருணைபொழியும் திருமுகமண்டலத்தோடு எழுதப்பட்டிருக்கும் இலக்ஷ்மீதேவியைக்கண்டார்.

౧౫ ఇతీవతద్గృహమభిగమ్యశోభనంసవిస్మయోనగమివచారుశోభనమ్। పునశ్చతత్పరమసుగంధిసుందరంహిమాత్యయేనగమివచారుకందరమ్

கரு 𑌇𑌤𑍀𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑌭𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌨𑌗𑌮𑌿𑌵 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍। [ஸி॥
𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌹𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇 𑌨𑌗𑌮𑌿𑌵 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑌮𑍍॥

கரு. இதிவதத்க்ருஹமபிகம்யசோபநம்ஸவிஸ்மயோநகமிவசாருசோபநம்।
புநஸ்சதத்பரமஸுகந்திஸுந்தரம்ஹிமாத்யயேநகமிவசாருகந்தரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இதிவ	இந்தப்பிரகாரம்	ஸுந்தரம்	அழகான
சோபநம்	மங்களகரமாயும்	தத்	அப்படி மேன்மையான
நகமிவ	விருக்ஷம்போல்	தத்க்ருஹம்	அந்த மாளிகையை
பரமஸுகந்தி	மிக பரிமளமுள்ளதாயும்	அபிகம்ய	சுற்றிக்கொண்டு
ஹிமாத்யயே	வஸந்தகாலத்தில்	புநஸ்ச	மறுபடியும்
சாருகந்தரம்	ஸுந்தரமான குகைகளையுடையதாய்	ஸவிஸ்மயஃ	ஆச்சரியத்தோடு கூடினவராக
சாருசோபநம்	அழகாயும் மங்களமாயுமிருக்கிற	அபூத்	ஆனுர்.
நகமிவ	மலைபோலவும்		

தா-ம்—நவரத்தினங்கள் நிறைந்து நறுமணஞ்சூழ்ந்த தீபஜ்வாலையாலும் ரத்தினகாந்தியாலும் சோபிக்கப்பட்டு அதிக மங்களகரமாக விளங்கும் அந்த மாளிகையானது புஷ்பங்கள் நிறைந்த ஓர் பெரிய விருக்ஷம்போல் விளங்கிற்று. மேலும் திவ்யாலங்கிருத அறைகளோடும் பரிமளவிருக்ஷங்களோடும்கூடிய அவ்வரண்மனையானது ஹேமந்தருதுமுடிவில் பனியும் குளிரும் நீங்கி வஸந்தகாலஸமீபத்தால் துளிர்க்கிற விருக்ஷங்களும், கூவிப்பாடியாடுகிற பக்ஷியினங்களும், வீச ஆரம்பிக்கிற தென்றலும் நிறைந்து அதிமனோஹரமான குகைகள் சூழ்ந்த பர்வதம்போல் விளங்கிற்று. இப்பேர்ப்பட்ட ஸுகாலயமான இராவணுந்தப்புரத்தைப்பார்த்து மேன்மேலும் விர்த்தியடைகிற ஆச்சரியத்தையடைந்தார்.

౧౮. తతస్సతాంకపిరభిపత్యపూజితాంచరన్ పురీందశముఖబాహుపాలితామ్। అదృశ్యతాంజనకసుతాంసుపూజితాంసుదుఃఖితఃపతిగుణవేగనిర్జితామ్॥

௧௮. [illegible]

௧௮. ததஸ்ஸதாம்கபிரபிபத்யபூஜிதாம்சரந்புரீம்தஸமுகபாஹுபாலிதாம்।
அத்ருஶ்யதாம்ஜநகஸுதாம்ஸுபூஜிதாம்ஸுதுக்கித꞉பதிகுணவேகநிர்ஜ்ஜிதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉	பின்பு	சரந்(ஸந்)	ஸஞ்சரித்துக்(கொண்டு)
ஸ꞉	அந்த	ஸுபூஜிதாம்	நன்றாய் பூஜிக்கப்பட்டவளாயும்
கபி꞉	ஹநுமான்	பதிகுணவேகநிர்ஜ்ஜிதாம்=	
ஸுபூஜிதாம்	நன்றாகப் பூஜிக்கப்பட்டதாயும்	பதிகுண	பர்த்தாவான ஸ்ரீராகவன்குணத்தினுடைய
தஸமுகபாஹுபாலிதாம்=		வேக	வேகத்தால்
தஸமுக	இராவணனுடைய	நிர்ஜ்ஜிதாம்	ஜயிக்கப்பட்டவளுமான
பாஹு	தோள்(வலியால்)	தாம்	அந்த
பாலிதாம்	இரக்ஷிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற	ஜநகஸுதாம்	ஜானகியை
தாம்	அந்த	அத்ருஶ்ய	காணாமல்
புரீம்	இலங்கையை	ஸுதுக்கித꞉	மிக்வும் துக்கமுடையவராக
அபிபத்ய	அடைந்து	(பபூவ)	(ஆனார்.)

தா-ம்—இராக்ஷதர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு தசகண்டனால் பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகிற அந்த இலங்கையில், ஸ்ரீராகவனுடைய திருக்கல்யாணகுணங்களிலே யீடுபட்டு அவனையே ஸதா சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற ஜகத்பூஜ்யையான பிராட்டியை வெகுகாழி தேடியுங் காணாமல் ஹநுமான் மஹாதுக்கத்தை யடைந்தார்.

౧౯. తస్తదాబహువిధభావితాత్మనఃకృతాత్మనోజనకసుతాంసువర్త్మనః। అపశ్యతోఽభవదతిదుఃఖితంమనస్సుచక్షుషఃప్రవిచరతోమహాత్మనః॥

௧௯. [illegible]

௧௯. ததஸ்ததாபஹுவிதபாவிதாத்மந꞉க்ருதாத்மநோஜநகஸுதாம்ஸுவர்த்மந꞉।
அபஶ்யதோபவததிதுக்கிதம்மநஸ்ஸுசக்ஷுஷ꞉ப்ரவிசரதோமஹாத்மந꞉॥

இதி ஸ்ரீ [illegible] - ஸப்தம꞉ ஸர்க꞉.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉	பின்பு	ப்ரவிசரத꞉	திரிந்துக்கொண்டிருக்கிறவரும்
ததா	அப்பொழுது	ஜநகஸுதாம்	ஜகன் திருமகளை
பஹுவிதபாவிதாத்மந꞉=		அபஶ்யத꞉	பாராதவரும்
பஹுவித	அனேகவிதமான	க்ருதாத்மந꞉	ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறிந்திருக்கிறவருமான
பாவிதாத்மந꞉	சிந்திக்கப்பட்ட மனதையுடையவரும்		
ஸுவர்த்மந꞉	தர்மமார்க்கத்தில் நிலைநின்றவரும்	மஹாத்மந꞉	மஹானுபாவரான (ஹநுமாருடைய)
ஸுசக்ஷுஷ꞉	மறைவான வஸ்துவையும் பிரத்தியக்ஷமாக பார்க்க வல்லமையுடையவரும்	மந꞉	மனதானது
		அதிதுக்கிதம்	விசேஷஸங்கடத்தையுடையதாக
		அபவத்	ஆயிற்று.

தா-ம்—ஆத்மக்கியானத்தில் முதிர்ந்த தர்மக்கியரான அந்த ஹநுமான் ஒருவராலும் கண்டறியமுடியாத மறைந்த வஸ்துக்களை ஸுலபத்தில் பார்க்கக்கூடிய திருஷ்டிபலமுடையவராயினும் பிராட்டியை வெகுநேரம் தேடிக் காணாமல் பலவிதசிந்தைகளால் பிடிக்கப்பட்ட மனத்தோடு மிகவும் வியஸனமுற்றார்.

ஸ்ரீஸம்மோரஞ்ஜநீநாம திராவிட வ்யாக்யாந ஸஹிதமான

ஸுந்தரகாண்டத்தில்

ஏழாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

எட்டாவது ஸர்க்கம்.

౧. సతస్యమధ్యేభవనస్యసంస్థితంమహద్విమానంమణివజ్రచిత్రితమ్। ప్రతప్తజాంబూనదజాలకృత్రిమందదర్శవీరఃపవనాత్మజఃకపిః॥

௧. [illegible]

௧. ஸதஸ்யமத்யேபவநஸ்யஸம்ஸ்திதம்மஹத்விமாநம்மணிரத்நசித்ரிதம்।
ப்ரதப்தஜாம்பூநதஜாலக்ருத்ரிமம்ததர்ஶவீர꞉பவநாத்மஜ꞉கபி꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததঃ	பின்பு	மணிரத்நசித்ரிதம்	மணி, இரத்தினம் இவைகளாலலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்
வீரঃ	பராக்கிரமசாலியாயும்	ப்ரதப்தஜாம்பூநதஜாலக்ருத்ரிமம்=	
பவநாத்மஜঃ	வாயுகுமாரராயுமிருக்கிற	ப்ரதப்த	உருக்கின
ஸঃ	அந்த	ஜாம்பூநத	தங்கத்தினால் (செய்யப்பட்ட)
கபிঃ	ஹநுமான்	ஜாலக்ருத்ரிமம்	ஜன்னல்களையுடையதாயும்
தஸ்ய	அந்த	மஹத்	பெரிதாயுமிருக்கிற
பவநஸ்ய	(இராவண) கிருகத்தினுடைய	விமாநம்	விமானத்தை
மத்யே	நடுவில்	ததர்ஸ	பார்த்தார்.
ஸம்ஸ்திதம்	இருக்கிறதாயும்		

தா-ம்—வெகு தைரியவானன அந்த வாயுகுமாரர் இலங்காதிபதியினுடைய கிருகத்தில் நவரத்தின கசிதமாயும், ஸ்வர்ணஜன்னல்களையுடையதாயும் மிகவும் பெரியதுமான வோர் விமானத்தைக்கண்டார்.

௨. తదప్రమేయాప్రతికారకృత్రిమం కృతం స్వయం సాధ్వితి విశ్వకర్మణా। దివంగతం వాయుపథః ప్రతిష్ఠితం వ్యరాజతాదిత్యపథస్య లక్ష్మవత్॥

உ. ததப்ரமேயாப்ரதிகாரக்ருத்ரிமம் க்ருதம் ஸ்வயம் ஸாத்வி திவிஸ்வகர்மணா।
திவங்கதம் வாயுபதப்ரதிஷ்டிதம் வ்யராஜதாதித்யபதஸ்ய லக்ஷ்மவத்॥

உ. ததப்ரமேயாப்ரதிகாரக்ருத்ரிமம்க்ருதம்ஸ்வயம்ஸாத்வி திவிஸ்வகர்மணா।
திவம்கதம்வாயுபதப்ரதிஷ்டிதம்வ்யராஜதாதித்யபதஸ்யலக்ஷ்மவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அப்ரமேயாப்ரதிகாரக்ருத்ரிமம்=		திவம்கதம்	ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறதாயும்
அப்ரமேய	அளவுக்கடங்காமலும்	வாயுபதப்ரதிஷ்டிதம்=	
அப்ரதிகார	ஸமானமில்லாமலும்	வாயுபத	வாயுமார்க்கத்தில்
க்ருத்ரிமம்	நிர்மிக்கப்பட்டதாயும்	ப்ரதிஷ்டிதம்	வைக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
விஸ்வகர்மணா	விச்வகர்மாவால்	தத்	அந்த புஷ்பகமானது
ஸ்வயம்	தானே	ஆதித்யபதஸ்ய	ஸூரியமார்க்கத்திற்கு
ஸாத்விதி	நல்லதென்று	லக்ஷ்மவத்	அடையாளமாயிருப்பதுபோல்
க்ருதம்	செய்யப்பட்டதாயும்	வ்யராஜத	விளங்கிற்று.

தா-ம்—அந்த விமானத்தி லடங்கியுள்ள ஸ்வர்ணமும் இரத்தினமும் அளவிடக்கூடாதன. அழகிலும் அமைப்பிலும் அதற்கு ஸதிருசமான விமானமுலகத்திற்கிடையாது. தேவதச்சனை விச்வகர்மாவால் மஹா உத்கிருஷ்டமாகச் செய்யப்பட்டது. அது ஆகாயததில் ஸஞ்சரிக்கவல்லது. இராவணகிருகத்திலிருந்த போதிலும் தேவவிமானமாதலால் பூமியிற்படியாம லந்தரத்திலேயே நின்றது. ஆகாயத்தை யளாவிக்கொண்டு ஜ்யோதிர்மயமாய் நிற்கிற அந்த விமானமானது ஸூரியமார்க்கத்தைக்குறிக்கிற வோரடையாளம்போல் விளங்கிற்று.

3. న తత్ర కించిన్న కృతం ప్రయత్నతో న తత్ర కించిన్న మహార్హరత్నవత్। న తే విశేషా నియతాః సురేష్వపి న తత్ర కించిన్న మహావిశేషవత్॥

௩. ந தத்ர கிஞ்சின்ன க்ருதம் ப்ரயத்நதோ ந தத்ர கிஞ்சின்ன மஹார்ஹரத்நவத்।
ந தே விஸேஷா நியதாஸ்ஸுரேஷ்வபி ந தத்ர கிஞ்சின்ன மஹாவிஸேஷவத்॥

௩. நதத்ரகிஞ்சிந்நக்ருதம்ப்ரயத்நதோநதத்ரகிஞ்சிந்நமஹார்ஹரத்நவத்।
நதேவிஸேஷாநியதாஸ்ஸுரேஷ்வபிநதத்ரகிஞ்சிந்நமஹாவிஸேஷவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்த விமானத்தில்	தே	அந்த
ப்ரயத்நதঃ	பிரயத்தனத்தால்	விஸேஷாঃ	விசேஷங்கள்
நக்ருதம்	பண்ணப்படாதது	ஸுரேஷ்வபி	தேவதைகளுடைய விமானங்களிலும்
கிஞ்சிந	ஒன்றுமில்லை	நநியதাঃ	(செய்து) வைக்கப்புடவில்லை
தத்ர	அந்த விமானத்தில்	தத்ர	அந்த விமானத்தில்
நமஹார்ஹரத்நவத்	விலையுயர்ந்த ரத்தினங்களையுடையதாயிராதது	நமஹாவிசேஷவத்	வெகு விசேஷமில்லாதது
கிஞ்சித்	கொஞ்சமும்	கிஞ்சிந	ஒன்றும் கிடையாது.
ந	இல்லை		

தா-ம்—அந்த புஷ்பகமானது கேவலம் ஸாமான்னிய விமானங்களோடு சேர்ந்ததல்ல. அதிலுள்ள ஒவ்வொருவேலையும் மஹாப்பிரயத்யன ஸாத்தியமானது. அதிலிழைத்திருக்கும் ரத்தினங்கள் நிர்த்தோஷமும் லோகோத்தரமுமானவை. அதிலுள்ள விசித்திரவிசேஷங்கள் தேவவிமானங்களிலுமில்லாதன. எவ்விதத்திலும் உத்கிருஷ்டமானதாயும் ஒப்பற்ற ஸிருஷ்டியாயுமிருந்தது.

௪. తపస్సమాధానపరాక్రమార్జితం మనస్సమాధానవిచారచారిణమ్। అనేకసంస్థానవిశేషనిర్మితం తతస్తతస్తుల్యవిశేషదర్శనమ్॥

௫. మనస్సమాధాయ తు శీఘ్రగామినం దురావరం మారుతతుల్యగామినమ్। మహాత్మనాం పుణ్యకృతాం మహర్ధినాం యశస్వినామగ్ర్యముదామివాలయమ్

௬. విశేషమాలంబ్య విశేషసంస్థితం విచిత్రకూటం బహుకూటమండితమ్। మనోభిరామం శరదిందునిర్మలం విచిత్రకూటం శిఖరం గిరేర్యథా.[

౭. వహంతి యం కుండలశోభితాననా మహాశనా వ్యోమచరా నిశాచరాః। వివృత్తవిధ్వస్తవిశాలలోచనా మహాజవా భూతగణాః సహస్రశః॥

ச. 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌨𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌨𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍।
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍॥

ரு. 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌤𑍁 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌵𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌮𑍍।
𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌦𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍॥

சு. 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌕𑍂𑌟𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌮𑌨𑍋𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌶𑌰𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾॥

எ. 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌨𑌾 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌚𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌚𑌰𑌾𑌃।
𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌜𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃॥

ச. தபஸ்ஸமாதாநபராக்ரமார்ஜ்ஜிதம்மநஸ்ஸமாதாநவிசாரசாரிணம்।
அநேகஸம்ஸ்தாநவிஶேஷநிர்மிதம்ததஸ்ததஸ்துல்யவிசேஷதர்ஶநம்॥

ரு. மநஸ்ஸமாதாயதுஶீக்ரகாமிநம்துராவரம்மாருததுல்யகாமிநம்।
மஹாத்மநாம்புண்யக்ருதாம்மஹர்த்திநாம்யஶஸ்விநாமக்ர்யமுதாமிவாலயம்॥

சு. விஶேஷமாலம்ப்யவிசேஷஸம்ஸ்திதம்விசித்ரகூடம்பஹுகூடமண்டிதம்।
மநோபிராமம்ஶரதிந்துநிர்மலம்விசித்ரகூடம்ஶிகரம்கிரேர்யதா॥

எ. வஹந்தியம்குண்டலஶோபிதாநநாமஹாஶநாவ்யோமசராநிஶாசரா:।
வித்ருத்தவித்வஸ்தவிஶாலலோசநாமஹாஜவாபூதகணாஸ்ஸஹஸ்ரஶ:॥

பதம்.	உரை.
தபஸ்ஸமாதாநபராக்ரமார்ஜ்ஜிதம்	தபஸ்ஸினாலும் பராக்கிரமத்தாலும் ஸம்பாதிக்கப்பட்டதாயும்
மநஸ்ஸமாதாநவிசாரசாரிணம்	மனதுக்கிஷ்டமான விடத்திற்குச் செல்லத்தக்கதாயும்
அநேகஸம்ஸ்தாநவிஶேஷநிர்மிதம்	பற்பல விசித்திரமான மாளிகைகளமைந்ததாயும்
ததஸ்தத:	அங்கங்கே
துல்யவிஶேஷதர்ஶநம்	ஸமமான ஆச்சரியத்தோடு பார்க்கத்தகுந்ததாயும்
மநஸ்ஸமாதாயதுஶீக்ரகாமிநம்=	
மந:	(பிரபுவின்) அபிப்பிராயத்தை
ஸமாதாய	நன்குயறிந்து
ஶீக்ரகாமிநம்	வேகமாகச் செல்லுகிறதாயும்
துராவரம்	பிறரால் தடுக்கமுடியாததாயும்
மாருததுல்யகாமிநம்	வாயுவுக்கு ஸமானமான வேகத்தோடு போகிறதாயும்
மஹாத்மநாம்	பெரியோர்களுடையவும்
புண்யக்ருதாம்	புண்ணியபுருஷர்களுடையவும்
மஹர்த்திநாம்	ஸர்வ ஸமிருத்தியுடையவர்களுடையவும்
யஶஸ்விநாம்	கீர்த்தியுடையோர்களுடையவும்
அக்ர்யமுதாம்	இந்திராதிகளுடையவும்
ஆலயமிவ	வாஸஸ்தானம்போலும்
விஶேஷம்	உத்தமமான (ரத்தினாதிகளை)
ஆலம்ப்ய	அனுஸரித்து
விஶேஷஸம்ஸ்திதம்	வெகுவாச்சரியமாயிருக்கிறதாயும்
விசித்ரகூடம்	சித்திரமான சிகரங்களுடையதாயும்
பஹுகூடமண்டிதம்=	
பஹுகூட	அனேக கொடிமுடிகளால்
மண்டிதம்	அழகாயிருப்பதாயும்
மநோபிராமம்	மனதிற்கின்பமாயும்
ஶரதிந்துநிர்மலம்	சரத்காலசந்திரன்போல் வெளுத்ததாயும்
விசித்ரகூடம்	அவாந்தரசிகரமுடைய
கிரே:	பர்வதத்தினுடைய
ஶிகரம்யதா	பிரதான சிகரம்போலிருக்கிறவும்
குண்டலஶோபிதாநநா:=	
குண்டல	கர்ணாபரணத்தால்
ஶோபித	பிரகாசிக்கிற
ஆநநா:	முகமுடையவரும்
மஹாஶநா:	பெரிய சரீரமுடையவரும்
வ்யோமசரா:	ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிப்பவருமான
நிஶாசரா:	இராக்ஷதர்போல் ரூபமுடையனவாயும்
வித்ருத்தவித்வஸ்தவிஶாலலோசநா:=	
வித்ருத்த	குண்டாயும்
வித்வஸ்த	கோணலாயும்
விஶால	அகலமாயுமிருக்கிற
லோசநா:	கண்களையுடையனவாயும்
மஹாஜவா:	மிகவேகமுடைய
பூதகணா:	பூதகணங்கள்போலிருக்கிற பொம்மைகள்
ஸஹஸ்ரஶ:	ஆயிரங்களாக
யம்	யாதொரு விமானத்தை
வஹந்தி	வஹிக்கின்றனவோ
(தத்)	(அந்த விமானத்தை)
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—புலஸ்தியமகரிஷிபுத்திரனை அந்த தசானன் பதினாயிரவருஷகாலம் கோகர்ணத்தில் பிரம்மதேவனைக்குறித்துச்செய்த கோரதபஸ்ஸின் பிரயோஜனத்தா லிந்த புஷ்பகத்தி லேறும்படியான பாக்கியத்தை யடைந்தான். அந்த விமானமானது ஆதியில் பிரம்மாவால் குபேரனுக் களிக்கப்பட்டு அவனிடத்திலிருந்து இராவணன் தன் பராக்கிரமத்தாலபகரித்தான். அதனுடைய மகிமையும் அமைப்பும் அத்யத்புதமானவை. பிரபு எந்தவிடத்திற்குப் போகவேண்டுமென் றிச்சிக்கிருனே அதை யிங்கிதத்தாலறிந்து உடனே வாயுவேக துல்லியமாகச்செல்லும். அதனுடைய வேகத்தை ஒருவராலுந் தடுக்கமுடியாது. சிரஸ்முதல் பாதபரியந்தமுள்ள ஒவ்வொரு ஸ்தலமும் ரத்தினகாஞ்சனாதிகளால் பரமாச்சரியத்தை யுண்டுபண்ணத்தக்கதாகச் செய்யப்பட்டிருந்தது. அதனுள் பற்பல விசித்திரமாளிகைகளமைந்திருந்தன. அனேககாலம் தவஞ்செய்து யோகஸித்தியடைந்து ஆத்மக்கியான தத்துவத்தையும் பரமாத்மஸ்வரூபத்தையுமறிந்த மஹாத்மாக்

கள் வஸிக்கும் திவ்வியாச்சிரமம்போல் பரிசுத்தமாயிருந்தது. நித்திய நைமித்திய கர்மங்களைச்செய்து அச்வமேதாதியாகங்களை நடத்தி மஹாபுண்ணியங்களை ஸம்பாதித்த ஸத்புருஷர் வாஸம்பண்ணுகிற ஸ்வர்க்கலோகம்போலிருந்தது. ஜகமுழுமையும் விலைக்கு வாங்கும்படியான அளவற்ற திரவ்வியங்களுக் கதிகாரிகளாய் ஸமஸ்தபோகங்களையும் திரவ்வியமூலமாய் ஸ்வாதீனத்திலடைகிற ஸீமான்களுடைய அரண்மனைபோலிருந்தது. ஜகமுழுதும் கொண்டாடும்படியான மஹாகாரியங்களைச்செய்து அதனால் யசஸ்ஸடைந்த கீர்த்திமான்கள் வாஸம்பண்ணுகிற கௌரவஸ்தலம்போலிருந்தது. திவ்வியஸ்திரீ, திவ்வியகானம், திவ்விய நர்த்தனம், திவ்வியபோகம், திவ்வியமாளிகைகள் இப்படிப்பட்ட ஸம்பத்துகள் நிறைந்த இந்திராதிதேவர்களுடைய வாஸஸ்தானமான தேவலோகம்போலிருந்தது. இந்தவிதம் மஹாபரிசுத்தமாயும் ஸம்பத்கரமாயும் லக்ஷ்மீகரமாயும், ஆனந்தகரமாயும், பெருமையுடையதாயுமிருக்கிற அந்த புஷ்பகமானது நவரத்தினகசித ஸ்வர்ணலங்கிருத விசித்திர கொடிமுடிகளால் ஸ்வர்ணசிகரியான கிரிபோல் விளங்கிற்று. குண்டலமிட்ட காதுகளோடும், தகைத்த பற்களோடும், சிவந்த ரோமங்களோடும், ஜ்வலிக்கிற நேத்திரங்களோடும், பெருத்த காத்திரங்களோடும் விளங்குகிற ஆகாசஸஞ்சாரிகளான இராக்ஷதர்போலும், உருண்டு அகன்று கோணியிருக்கிற கண்களோடுகூடின மிகவேகசாலிகளான பூதகணங்கள்போலும் செய்திருக்கிற அனேக பிரதிமைகளால் தாங்கப்பட்டிருந்தது. இப்படிப்பட்ட விலக்ஷணங்களமைந்த விமானத்தை ஹநுமான் கண்டார்.

౮. వసంతపుష్పోత్కరచారుదర్శనం వసంతమాసాదపి కాంతదర్శనమ్। సపుష్పకం తత్ర విమానముత్తమం దదర్శ తద్వానరవీరసత్తమః॥

அ. 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑌚𑌾𑌰𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌪𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌸𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌂𑌤𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌵𑍀𑌰𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃॥

அ. வஸந்தபுஷ்போத்கரசாருதர்ஶகம்வஸந்தமாஸாதபிகாந்ததர்ஶகம்।
ஸபுஷ்பகம்தத்ரவிமாநமுத்தமம்ததர்ஶதத்வாநரவீரஸத்தம:॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 - 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரவீரஸத்தம:	வாநரவீரோத்தமரான	வஸந்தமாஸாதபி	வஸந்தமாதத்தைக்காட்டிலும்
ஸ:	அந்த ஹநுமான்	காந்ததர்ஶகம்	மனோக்கியமான பார்வையுடையதும்
தத்ர	அவ்விலங்கையில்	உத்தமம்	மேன்மையானதுமான
வஸந்தபுஷ்போத்கரசாருதர்ஶகம்=		தத்	அந்த
வஸந்த	வஸந்த ருதுவிலுண்டான	புஷ்பகம்	புஷ்பகமென்கிற
புஷ்ப	புஷ்பங்களுடைய	விமாநம்	விமானத்தை
உத்கர	ஸமூகம்போல்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
சாருதர்ஶகம்	அழகான தோற்றத்தையுடையதும்		

தா-ம்—இவ்வித சிறப்புகளமைந்த புஷ்பகமானது மஹாவிருக்ஷங்களடர்ந்த வனத்தில் வஸந்தகாலத்தில் சிவப்பு வெளுப்பு மஞ்சள் நீலம் முதலிய நானுவர்ணங்களோடுகூடி, அலங்கரித்த தேர்போல், புஷ்பித்திருக்கும் புஷ்பஸமூகத்தையொத்து பற்பல வர்ணரத்தினகாந்தியோடு விளங்கிற்று. ஸ்வச்சமான நீர்நிறைந்த நதிகளோடும், நறுமணம் நிறைந்த தென்றலோடும், துளிர்த்துத்தழைத்து புஷ்பித்திருக்கிற விருக்ஷங்களோடும், மதுவையுண்டு கொழுத்து ரீங்காரம்செய்கிற பிரமரங்களோடும், ஆடுகிற மயில்களோடும், பாடுகிற குயில்களோடும், ஸந்தோஷிக்கிற மிருகபக்ஷிகளோடும், மன்மதவசரான ஸ்திரீபுமான்களோடும்கூடி ஆனந்தவிர்த்திசெய்கிற வஸந்தருதுவைக்காட்டிலு மதிமனோகரமாக விளங்கும் புஷ்பகவிமானத்தை அந்த வானரவீரரான ஹநுமான் கண்டுகளித்தார்.

ஸ்ரீஸந்மநோரஞ்ஜநீநாம திராவிட வ்யாக்யாந ஸஹிதமான
ஸுந்தரகாண்டத்தில்
எட்டாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது ஸர்க்கம்.

௧. తస్యాలయవరిష్ఠస్య మధ్యే విపులమాయతమ్। దదర్శ భవనశ్రేష్ఠం హనుమాన్మారుతాత్మజః॥

க. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌲𑌯𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌮𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌭𑌵𑌨𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥

க. தஸ்யாலயவரிஷ்டஸ்யமத்யேவிபுலமாயதம்।
ததர்ஶபவநஶ்ரேஷ்டம்ஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜ:	வாயுபுத்திரரான	தஸ்ய	அந்த
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	ஆலயவரிஷ்டஸ்ய	சிரேஷ்டமான புஷ்பகத்தினுடைய

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மத்யே	மத்தியில்	ஸ்ரேஷ்டம்	உத்தமமான
விபுலம்	அகலமாயும்	பவநம்	மாளிகையை
ஆயதம்	நீண்டதாயுமிருக்கிற	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த சிரேஷ்டமான புஷ்பகவிமானத்தின் மத்தியில் மிக விஸ்தாரமான ஓர் சிறந்த மாளிகையை அம்மாருதியானவர் பார்த்தார்.

౨. అర్ధయోజనవిస్తీర్ణమాయతంయోజనంహితత్ । భవనంరాక్షసేంద్రస్యబహుప్రాసాదసంకులమ్ ॥

௨. அர்த்தயோஜநவிஸ்தீர்ணமாயதம்யோஜநம்ஹிதத்।
பவநம்ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யபஹுப்ராஸாதஸங்குலம்॥

உ. அர்த்தயோஜநவிஸ்தீர்ணமாயதம்யோஜநம்ஹிதத்।
பவநம்ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யபஹுப்ராஸாதஸங்குலம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அர்த்தயோஜநவிஸ்தீர்ணம்	அரையோஜனை விஸ்தீர்ணமாயும்	தத்	அப்படி பிரஸித்தமாயுமிருக்கிற
யோஜநம்	ஒருயோஜனை	ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராவணனுடைய
ஆயதம்	நீண்டதாயும்	பவநம்	கிருஹத்தை
பஹுப்ராஸாதஸங்குலம்	அனேக உப்பரிகைகளால் நிறைந்ததாயும்	(ததர்ஸ)	(பார்த்தார்.)

தா-ம்—அம்மாளிகை இராவணேசுவரன் வஸிக்கிற ஸ்தானமாயும், ஒருயோஜனை நீளம் அரையோஜனை அகலமான விஸ்தீர்ணமுள்ளதாயும், அனேக மாளிகையின் திவ்வியாலங்காரங்களால் மகாப்பிரஸித்தமாயுமிருந்தது.

౩. మార్గమాణస్తువైదేహీంసీతామాయతలోచనామ్ । సర్వతఃపరిచక్రామహనూమానరిసూదనః ॥

௩. மார்க்கமாணஸ்துவைதேஹீம்ஸீதாமாயதலோசநாம்।
ஸர்வத꞉பரிசக்ராமஹநூமாநரிஸூதந꞉॥

௩. மார்க்கமாணஸ்துவைதேஹீம்ஸீதாமாயதலோசநாம்।
ஸர்வத꞉பரிசக்ராமஹநூமாநரிஸூதந꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அரிஸூதந꞉	சத்துருஸம்ஹாரகரான	வைதேஹீம்	விதேஹராஜன் புத்திரியான
ஹநூமாந்	ஹநுமாரானவர்	ஸீதாம்	ஸீதையை
ஆயதலோசநாம்=		ஸர்வத꞉	நான்குபுறத்திலும்
ஆயத	நீண்ட	மார்க்கமாண(ஸ்ஸந்)	தேடிக்கொண்டு
லோசநாம்	கண்களையுடைய	பரிசக்ராம	திரிந்தார்.

தா-ம்—சத்துருக்களை யொழிக்கவல்ல பராக்கிரமத்தோடுகூடிய ஹநுமான் அம்மாளிகையில் ஜனகன் வளர்த்தெடுத்த செல்வமாயும், காதளவில் நீண்டு ஸுந்தரமாக விளங்கும் நேத்திரங்களையுடையவளாயுமிருக்கிற பிராட்டியைத் தேடிக்கொண்டே திரிந்தார்.

౪. ఉత్తమంరాక్షసావాసంహనూమానవలోకయన్ । ఆససాదాథలక్ష్మీవాన్రాక్షసేంద్రనివేశనమ్ ॥

౫. చతుర్విషాణైర్ద్విరదైస్త్రివిషాణైస్తథైవచ । పరిక్షిప్తమసంబాధంరక్ష్యమాణముదాయుధైః ॥

౬. రాక్షసీభిశ్చపత్నీభీరావణస్యనివేశనమ్ । ఆహృతాభిశ్చవిక్రమ్యరాజకన్యాభిరావృతమ్ ॥

౭. తన్నక్రమకరాకీర్ణంతిమింగిలఝషాకులమ్ । వాయువేగసమాధూతంపన్నగైరివసాగరమ్ ॥

௪. உத்தமம்ராக்ஷஸாவாஸம்ஹநூமாநவலோகயந்।
ஆஸஸாதாதலக்ஷ்மீவாந்ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஸநம்॥

௫. சதுர்விஷாணைர்த்விரதைஸ்த்ரிவிஷாணைஸ்ததைவச।
பரிக்ஷிப்தமஸம்பாதம்ரக்ஷ்யமாணமுதாயுதை꞉॥

௬. ராக்ஷஸீபிஸ்சபத்நீபீராவணஸ்யநிவேஸநம்।
ஆஹ்ருதாபிஸ்சவிக்ரம்யராஜகந்யாபிராவ்ருதம்॥

௭. தந்நக்ரமகராகீர்ணம்திமிங்கிலஜஷாகுலம்।
வாயுவேகஸமாதூதம்பந்நகைரிவஸாகரம்॥

ச. உத்தமம்ராக்ஷஸாவாஸம்ஹநூமாநவலோகயந்।
ஆஸஸாததலக்ஷ்மீவாந்ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஸநம்॥

ரு. சதுர்விஷாணைர்த்விரதைஸ்த்ரிவிஷாணைஸ்ததைவச।
பரிக்ஷிப்தமஸம்பாதம்ரக்ஷ்யமாணமுதாயுதை꞉॥

௬. ராக்ஷஸீபிஶ்சபத்நீபிঃராவணஸ்யநிவேஶநம்।
ஆஹ்ருதாபிஶ்சவிக்ரம்யராஜகந்யாபிராவ்ருதம்॥

௭. நக்ரமகராகீர்ணம்திமிங்கிலஜஷாகுலம்।
வாயுவேகஸமாதூதம்பந்நகைரிவஸாகரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லக்ஷ்மீவாந்	ஜயஸம்பத்தையுடைய	ஆஹ்ருதாபிঃ	கொண்டுவரப்பட்ட
ஹநூமாந்	ஹநுமானவர்	ராஜகந்யாபிঃ	இராஜகன்னிகைகளாலும்
உத்தமம்	மேன்மையான	ஆவ்ருதம்	சூழப்பட்டதாயும்
ராக்ஷஸாவாஸம்	இராக்ஷதர்களுடையஇருப்பிடத்தை	நக்ரமகராகீர்ணம்=	
அவலோகயந்	பார்த்துக்கொண்டு	நக்ர	முதலையென்ன
அத	பிறகு	மகர	பெருமீனென்ன (இவைகளால்)
ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநம்=	இராவணனுடைய கிருஹத்தை	ஆகீர்ணம்	நிறைந்ததாயும்
ஆஸஸாத	அடைந்தார்	திமிங்கிலஜஷாகுலம்=	
சதுர்விஷாணைঃ	நாலுதந்தங்களையுடையவும்	திமிங்கில	திமிங்கிலமென்ன
ததைவச	அப்படியே	ஜஷா	சிறுமீனென்ன (இவைகளால்)
த்ரிவிஷாணைঃ	மூன்று தந்தங்களையுமுடைய	ஆகுலம்	வியாப்தமாயுமிருக்கிறவும்
த்விரதைঃ	யானைகளால்	வாயுவேகஸமாதூதம்=	
அஸம்பாதம் (யதாததா)-	நெருங்கியிராமலிருக்கும்படி	வாயுவேக	காற்றின்வேகத்தால்
பரிக்ஷிப்தம்	சூழப்பட்டதாயும்	ஸமாதூதம்	நன்றாக மேற்கிளப்பப்பட்ட
உதாயுதைঃ	கையிலேந்திய ஆயுதங்களையுடையவர்களால்	பந்நகைঃ	பாம்புகளால் (நிறைந்த)
		ஸாகரமிவ (ஸ்திதம்)	ஸமுத்திரம்போலுமிருக்கிற
ரக்ஷ்யமாணம்	இரக்ஷிக்கப்பட்டதாயும்	ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
ராக்ஷஸீபிঃ	இராக்ஷதஸ்திரீகளான	தத்	அந்த
பத்நீபிஶ்ச	பத்னிகளாலும்	நிவேஶநம்	வீட்டை
விக்ரம்ய	பலாத்கரித்து	(ஆஸஸாத)	(அடைந்தார்.)

தா-ம்—அந்த ஜயசீலரான ஹநுமான் இராக்ஷதர் மாளிகைகள்தோறும் பிராட்டியைத்தேடிக்கொண்டே சென்று கடைசியில் புஷ்பகத்திலுள்ள மிகசிரேஷ்டமான இராவணகிருஹத்தையடைந்தார். நான்குபக்கங்களிலும் மூன்று நான்கு தந்தங்களையுடைய கஜசிரேஷ்டங்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன. மின்னல்போல் பளபளக்கிற கத்திகளையும் சூலாயுதங்களையும் கையிலேந்திய ஸேவகர்கள் பயங்கரமாகக் காத்துவந்தனர். இராவணபத்னிகளான அனேக ராக்ஷஸஸ்திரீகள் அவ்விடத்தில் நித்திரைசெய்தனர். அனேக ராஜாக்களை யடித்து அவர்களுடைய அந்தப்புரத்திலிருந்து பலாத்கரித்துக் கொண்டுவந்த ராஜகன்னிகைகளுறங்கினர். இவ்விதம் திமிங்கில முதலைமுதலிய ஜந்துக்களால் நிறைந்து பாதாளவியாப்தமான ஆழத்தோடும், மேருமந்தரகிரிகளுக்குச் சமானமாக மேற்கிளம்பும் அலைகளோடும், மேகம்போல் கர்ஜ்ஜிக்கிற கோஷத்தோடும் அதிபயங்கரமாகப் பொங்கிக்கொதிக்கிற, கடல்போல் உக்கிரதேஜஸ்விகளான இராக்ஷதர் நிறைந்த இராவணமாளிகையைக்கண்டார்.

౮. యాహి వైశ్రవణే లక్ష్మీర్యా చేంద్రే హరివాహనే। సా రావణగృహే సర్వా నిత్యమేవానపాయినీ॥

௮. 𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌵𑌾𑌹𑌨𑍇।
𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀॥

௮. யாஹிவைஶ்ரவணேலக்ஷ்மீர்யாசேந்த்ரேஹரிவாஹநே।
ஸாராவணக்ருஹேஸர்வாநித்யமேவாநபாயிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யா	எந்த	(அஸ்தி)	(இருக்கிறதோ)
லக்ஷ்மீঃ	சோபையானது	ஸா	அந்த
வைஶ்ரவணே	விஶ்ரவஸ்ஸின் குமாரனான குபேரனிடத்தில்	ஸர்வா	ஸமஸ்தமான (சோபையானது)
(அஸ்தி)	(இருக்கிறதோ)	ராவணக்ருஹே	இராவணமாளிகையில்
யா	எந்த சோபையானது	நித்யம்	எப்பொழுதும்
இந்த்ரே	மஹேந்திரனிடத்திலும்	அநபாயிந்யேவ	பிரியாமலே
ஹரிவாஹநேச	கருத்மானிடத்திலும்	(அஸ்தி)	(இருக்கிறது.)

౯. యా చ రాజ్ఞః కుబేరస్య యమస్య వరుణస్య చ। తాదృశీ తద్విశిష్టా వా ఋద్ధీ రక్షోగృహేష్విహ॥

௯. 𑌯𑌾 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚।
𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑌾 𑌋𑌦𑍍𑌧𑍀 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌹॥

௯. யாசராஜ்ஞঃகுபேரஸ்யயமஸ்யவருணஸ்யச।
தாத்ருஶீதத்விஶிஷ்டாவாருத்திரக்ஷோக்ருஹேஷ்விஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராஜ்ஞ꞉	இராஜாவான	தத்விஶிஷ்டாவா	அதற்கதிகமயாவதிருக்கிற
குபேரஸ்ய	குபேரனுடையவும்	ருத்தி	ஐசுவரியமானது
வருணஸ்ய	வருணனுடையவும்	இஹ	இவ்விடத்தில்
யமஸ்யச	யமனுடையவுமான	ரக்ஷோக்ருஹேஷு	இராக்ஷஸமாளிகைகளில்
யா	எந்த (சோபையானது)	(அஸ்தி)	(இருக்கிறது.)
தாத்ருஶீ	அப்படிப்பட்டதாயாவது		

தா-ம்—புஷ்பகத்திலுள்ள வம்மாளிகையையடைந்த ஹநுமான் அதனழகையும் பெருமையையும் ஐசுவரிய ஸமிருத்தியையுங்கண்டு பரமாச்சரியங்கொண்டார். அளவற்ற திரவியத்திற்கதிபதியான குபேரனுடைய ஐசுவரியமே யிங்கு வந்துவிட்டதோ! மஹரிஷிகள் ஸ்துதிக்க தும்புருநாரதரிசைபாட அப்ஸரஸுக்கள் நர்த்தனஞ்செய்ய இந்திராணிஸமேதனாய் திரைலோக்கிய ராஜ்ஜியபோகத்தை யனுபவித்துவரும் மஹேந்திரனுடைய வைபவமே இங்கு வந்துவிட்டதோ! அல்லது ஸ்வர்ணம்போல் பளபளக்கிற தேககாந்தியோடும் ஸர்வலோகமும் பரிக்கிற மஹாவிஷ்ணுவையே பரிக்கிற பெருமையோடும் விளங்குகிற மஹாபராக்கிரமசாலியான கருடபகவானுடைய தேஜஸ்ஸே இங்கு வந்துவிட்டதோ! இவ்வண்ணம் கருடேந்திர குபேர வருணந்தகர்களுடைய கீர்த்திக்கும் ஐசுவரியத்திற்கும் ஸதிருசமோவல்லது மேன்மையோவென்று ஸந்தேகிக்கும்படி நீங்காத லக்ஷ்மீவிலாஸத்தோடு பிரகாசிக்கிற இராவணகிருஹத்தைக்கண்டார்.

౧౦. తస్యహర్మ్యస్యమధ్యస్థంవేశ్మచాన్యత్సునిర్మితం। బహునిర్యూహసంకీర్ణందదర్శపవనాత్మజః॥

౧౧. బ్రహ్మణో౽ర్థేకృతందివ్యందివియద్విశ్వకర్మణా। విమానంపుష్పకంనామసర్వరత్నవిభూషితమ్॥

౧౨. పరేణతపసాలేభేయత్కుబేరఃపితామహాత్। కుబేరమోజసాజిత్వాలేభేతద్రాక్షసేశ్వరః॥

௧௦. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌂𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂।
𑌬𑌹𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑍂𑌹𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥

௧௧. 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍇𑌕𑍃𑌤𑌂𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂𑌦𑌿𑌵𑌿𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾।
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌂𑌨𑌾𑌮𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௧௨. 𑌪𑌰𑍇𑌣𑌤𑌪𑌸𑌾𑌲𑍇𑌭𑍇𑌯𑌤𑍍𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌃𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍।
𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌮𑍋𑌜𑌸𑌾𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌲𑍇𑌭𑍇𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥

௧௦. தஸ்யஹர்ம்யஸ்யமத்யஸ்தம்வேஶ்மசாந்யத்ஸுநிர்மிதம்।
பஹுநிர்யூஹஸங்கீர்ணம்ததர்ஶபவநாத்மஜ꞉॥

௧௧. ப்ரம்ஹணோர்த்தேக்ருதம்திவ்யம்திவியத்விஶ்வகர்மணா।
விமாநம்புஷ்பகம்நாமஸர்வரத்நவிபூஷிதம்॥

௧௨. வரேணதபஸாலேபேயத்குபேர꞉பிதாமஹாத்।
குபேரமோஜஸாஜித்வாலேபேதத்ராக்ஷஸேஶ்வர꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரம்ஹண꞉	பிரம்மாவினுடைய	தத்	அந்த புஷ்பகத்தை
அர்த்தே	நிமித்தமாக	ராக்ஷஸேஶ்வர꞉	இராவணன்
திவ்யம்	சிரேஷ்டமாயும்	குபேரம்	குபேரனை
ஸர்வரத்நவிபூஷிதம்	அநேக ரத்தினங்களா லலங்கரிக்கப்பட்ட	ஓஜஸா	பலத்தால்
திவி	ஸ்வர்க்கத்தில்	ஜித்வா	ஜயித்து
விஶ்வகர்மணா	விஶ்வகர்மாவால்	லேபே	அடைந்தானே
யத்	எந்த	தஸ்ய	அந்த
புஷ்பகம்நாம	புஷ்பகமென்கிற	ஹர்ம்யஸ்ய	புஷ்பகத்தினுடைய
விமாநம்	விமானமானது	மத்யஸ்தம்	மத்தியிலிருப்பதாயும்
க்ருதம்	செய்யப்பட்டதோ	ஸுநிர்மிதம்	நன்றாக ஏற்படுத்தப்பட்டதாயும்
யத்	எந்த விமானத்தை	பஹுநிர்யூஹஸங்கீர்ணம்	அனேகஒட்டுத்திண்ணைகளால்நிறைந்ததாயுமிருக்கிற
குபேர꞉	குபேரன்		
வரேண	சிரேஷ்டமான	அந்யத்	வேறான
தபஸா	தபஸ்ஸினால்	வேஶ்ம	(இராவண)மாளிகையை
பிதாமஹாத்	பிரம்மாவினிடத்திலிருந்து	பவநாத்மஜ꞉	வாயுபுத்திரர்
லேபே	அடைந்தானே	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த புஷ்பகமானது ஆதியில் ஸர்வஜகத்ஸிருஷ்டிகர்த்தாவான ஸாக்ஷாத் பிரம்மாவுக்கென்று விசுவகர்மாவால் மிகசிரேஷ்டமாகச்செய்யப்பட்டது. அம்மலரவனைக் குபேரன் தன் தவத்தினால் ஸந்தோஷிப்பித்து அவரிடத்திலிருந்து புஷ்பகத்தைப்பெற்றான். குபேரனை இராவணன் தன் பராக்கிரமத்தால் ஜயித்து அவனிடத்திலிருந்து அவ்விமானத்தை யபகரித்தான். இவ்வித சரித்திரத்தோடுகூடிய அந்த கட்ட

மத்தியில் நவரத்தினகசிதமான வேதிகைகள் சூழ்ந்து திவ்வியாலங்காரத்தோடு நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கிற மாளிகையைப்பார்த்தார்.

౧౩. ఈహామృగసమాయుక్తైః కార్తస్వరహిరణ్మయైః। సుకృతైరాచితం స్తంభైః ప్రదీప్తమివ చ శ్రియా॥
౧౪. మేరుమందరసంకాశైరుల్లిఖద్భిరివాంబరమ్। కూటాగారైః శుభాకారైః సర్వతస్సమలంకృతమ్॥
౧౫. జ్వలనార్కప్రతీకాశం సుకృతం విశ్వకర్మణా। హేమసోపానసంయుక్తం చారుప్రవరవేదికమ్॥
౧౬. జాలవాతాయనైర్యుక్తం కాంచనైః స్ఫాటికైరపి। ఇంద్రనీలమహానీలమణిప్రవరవేదికమ్॥
౧౭. విద్రుమేణ విచిత్రేణ మణిభిశ్చ మహాధనైః। నిస్తులాభిశ్చ ముక్తాభిస్తలేనాభివిరాజితమ్॥
౧౮. చందనేన చ రక్తేన తపనీయనిభేన చ। సుపుణ్యగంధినా యుక్తమాదిత్యతరుణోపమమ్॥
౧౯. కూటాగారైర్వరాకారైర్వివిధైః సమలంకృతమ్। విమానం పుష్పకం దివ్యమారురోహ మహాకపిః॥

௧௩. 𑌈𑌹𑌾𑌮𑍃𑌗𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌰𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍈𑌃।
𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑌾𑌚𑌿𑌤𑌂𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑍈𑌃𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌚𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾॥

௧௪. 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑍈𑌰𑍁𑌲𑍍𑌲𑌿𑌖𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑍍।
𑌕𑍂𑌟𑌾𑌗𑌾𑌰𑍈𑌃𑌶𑍁𑌭𑌾𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍॥

௧௫. 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑌾𑌰𑍍𑌕𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌶𑌂𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾।
𑌹𑍇𑌮𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌚𑌾𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍॥

௧௬. 𑌜𑌾𑌲𑌵𑌾𑌤𑌾𑌯𑌨𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍈𑌃𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑍈𑌰𑌪𑌿।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑍀𑌲𑌮𑌹𑌾𑌨𑍀𑌲𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍॥

௧௭. 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍇𑌣𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌮𑌣𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌧𑌨𑍈𑌃।
𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌲𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௧௮. 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇𑌨𑌚𑌰𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨𑌤𑌪𑌨𑍀𑌯𑌨𑌿𑌭𑍇𑌨𑌚।
𑌸𑍁𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑌰𑍁𑌣𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍॥

௧௯. 𑌕𑍂𑌟𑌾𑌗𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌃𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌂𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍁𑌰𑍋𑌹𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௧௩. ஈஹாம்ருகஸமாயுக்தை:கார்த்தஸ்வரஹிரண்மயை:|
ஸுக்ருதைராசிதம்ஸ்தம்பை:ப்ரதீப்தமிவசஶ்ரியா||

௧௪. மேருமந்தரஸங்காஶைருல்லிகத்பிரிவாம்பரம்|
கூடாகாரைஶ்ஶுபாகாரைஸ்ஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதம்||

௧௫. ஜ்வலநார்க்கப்ரதீகாஶம்ஸுக்ருதம்விஶ்வகர்மணா|
ஹேமஸோபாநஸம்யுக்தம்சாருப்ரவரவேதிகம்||

௧௬. ஜாலவாதாயநைர்யுக்தம்காஞ்சநைஸ்ஸ்பாடிகைரபி|
இந்த்ரநீலமஹாநீலமணிப்ரவரவேதிகம்||

௧௭. வித்ருமேணவிசித்ரேணமணிபிஶ்சமஹாதநை:|
நிஸ்துலாபிஶ்சமுக்தாபிஸ்தலேநாபிவிராஜிதம்||

௧௮. சந்தநேநசரக்தேநதபநீயநிபேநச|
ஸுபுண்யகந்திநாயுக்தமாதித்யதருணோபமம்||

௧௯. கூடாகாரைர்வராகாரைர்விவிதைஸ்ஸமலங்க்ருதம்|
விமாநம்புஷ்பகம்திவ்யமாருரோஹமஹாகபி:||

பதம்	உரை.
ஈஹாம்ருகஸமாயுக்தை:—	
ஈஹாம்ருக	(சித்ரரூபமான) செந்நாய்களோடே
ஸமாயுக்தை:	கூடியிருக்கிறதாயும்
கார்த்தஸ்வரஹிரண்மயை:—	
கார்த்தஸ்வர	ஸ்வர்ணமயமாயும்
ஹிரண்மயை:	வெள்ளிமயமாயும்
ஸுக்ருதை:	நன்றாகச் செய்யப்பட்டனவாயுமிருக் [கிற
ஸ்தம்பை:	ஸ்தம்பங்களால்
ஆசிதம்	சூழ்ந்ததாயும்

பதம்.	உரை.
ஶ்ரியா	காந்தியால்
ப்ரதீப்தமிவ	ஜ்வலிக்கிறதுபோலிருக்கிறவும்
மேருமந்தரஸங்காஶை:	- மேருமந்தரகிரிகளுக்கு ஸமானமா (யிருப்பனவால்)
அம்பரம்	ஆகாஶத்தை
உல்லிகத்பிரிவ	உராய்வதுபோலிருக்கிறவும்
ஶுபாகாரை:	மங்களகரமான உருவமுடையனவாயு [மிருக்கிற
கூடாகாரை:	மேல்நிலைகளால்
ஸர்வத:	நாலுபக்கங்களிலும்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸமலங்க்ருதம்	நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்டதுமான	வித்ருமேண	பவழத்தாலும்
ஜ்வலநார்க்கப்ரதிகாஶம்=		மஹாதனை:	விலையுயர்ந்த
ஜ்வலந	அக்கினியென்ன	மணிபிஶ்ச	மணிகளாலும்
அர்க்க	ஸூரியனென்ன (இவர்களுக்கு)	நிஸ்துலாபி:	நிகரில்லாமலிருக்கிற (குண்டாயிருக்கிற
ப்ரதிகாஶம்	ஸமானமாயிருக்கிறதாயும்	முக்தாபி:	முத்துகளால்
விஶ்வகர்மணா	விஶ்வகர்மாவினால்	விசித்ரேண	ஆச்சரியமான
ஸுக்ருதம்	நன்றாகச் செய்யப்பட்டதாயும் [யும்	தலேந	பிரதேசத்தால்
ஹேமஸோபாநஸம்யுக்தம்-பொற்படியோடு கூடியிருக்கிறதா		அபிவிராஜிதம்	மிகவும் பிரகாசமாயிருக்கிறதாயும்
சாருப்ரவரவேதிகம்	மேன்மையாயு மழகாயுமிருக்கிற மேடைகளையுடையதாயும்	ஸுபுண்யகந்திநா	உத்தமபரிமளத்தோடும்
காஞ்சநை:	ஸ்வர்ணங்களாயும்	தபநீயநிபேந	சிகப்பாயுமிருக்கிற
ஸ்பாடிகை:	ஸ்படிகங்களாயுமிருக்கிற	சந்தநேந	சந்தனத்தோடு
ஜாலவாதாயநைரபி=		யுக்தம்	கூடியிருக்கிறதாயும் (அதனாலேயே)
ஜால	இலைக்கதவு ஜன்னலென்ன	ஆதித்யதருணோபமம்	பாலஸூரியனுக்குஸமானமாயிருக்கிற
வாதாயநைரபி	ஸாமான்ய ஜன்னலென்ன (இவைகளோடு	வராகாரை:	சிரேஷ்டமான ஆகாரங்களையுடைய
யுக்தம்	கூடிக்கொண்டிருக்கிறதாயும் [ளோடு	விவிதை:	பற்பலவிதமான
இந்த்ரநீலமஹாநீலமணிப்ரவரவேதிகம்=		கூடாகாரை:	மேல்மாளிகைகளால்
இந்த்ரநீல	இந்திரநீலக்கற்களென்ன	ஸமலங்க்ருதம்	நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறதாயும்
மஹாநீலமணி	மஹாநீலமணிகளென்ன (இவைகளாலிழைக்கப்பட்ட)	திவ்யம்	உத்தமமானதாயுமிருக்கிற
ப்ரவர	உத்க்ருஷ்டமான	புஷ்பகம்	புஷ்பகமென்கிற
வேதிகம்	திண்ணைகளையுடையதாயும்	விமாநம்	விமானத்தை
		மஹாகபி:	ஹநுமான்
		ஆருரோஹ	ஏறினர்.

தா-ம்—செந்நாய் முதலிய மிருகங்களுடைய ரூபங்கள் உயிருள்ளனபோ லவ்வளவு விசித்திரமாகவெழுதியுள்ள வனேக கனகரஜதஸ்தம்பங்களையும், மேருமந்தரகிரிகள்போ லாகாயத்தை யளாவிக்கொண்டு இரத்தினகாஞ்சன ஜ்வாலைகளால் பிரகாசித்துக்கொண்டு அதிசுபகரமாக விளங்கு முப்பரிகைகளையும், அந்த உப்பரிகைகளுக்குப் போவதற்காகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் ஸ்வர்ணஸோபானங்களையும், தங்கம் ஸ்படிகம் இவைகளாற்செய்த நானுவிதஜன்னல்களையும், இந்திரநீல மகா நீலகற்களாற்செய்த அனேக திண்ணைகளையும், முத்து பவழ முதலியவற்று லலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற வனேகஸ்தலங்களையும், இன்னம் பற்பலவிதமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிற மனோகரமான பிரதேசங்களையும், ரக்தவர்ணத்தோடும் கமகமவென்று வீசுகிற வாஸனையோடும் கூடிய சந்தனங்களையுமுடையதும், உதயகிரியினின்று மேற்கிளம்பி தகதகவென்று ஜ்வலிக்கிற பாலஸூரிய மண்டலம்போலும், கொழுந்துவிட்டெரிகிற அக்கினிமண்டலம்போலும், ஜாஜ்வல்லியமாகப் பிரகாசிக்கிறதுமான புஷ்பகவிமானத்தில் பிராட்டியைத் தேடநிமித்தம் ஹநுமானேறினர்.

౧౦. తత్రస్థస్సతదాగంధంపానభక్ష్యాన్నసంభవమ్।దివ్యంసమ్మూర్ఛితంజిఘ్రద్రూపవన్తమివానిలమ్॥

௧௦. 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌸𑌤𑌦𑌾𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂𑌪𑌾𑌨𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂𑌸𑌮𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌂𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿𑌲𑌮𑍍॥

௧௦. தத்ரஸ்தஸ்ஸததாகந்தம்பாநபக்ஷ்யாந்நஸம்பவம்।
திவ்யம்ஸம்மூர்ச்சிதம்ஜிக்ரத்ரூபவந்தமிவாநிலம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அம்மாருதி	ஸம்பவம்	உண்டானதாயும்
தத்ரஸ்த:	அந்த புஷ்பகத்திலிருந்தவராக	ஸம்மூர்ச்சிதம்	முழுதும் பரவியிருக்கிறதாயும்
ததா	அப்பொழுது	திவ்யம்	சிரேஷ்டமாயிருக்கிறதுமான
பாநபக்ஷ்யாந்நஸம்பவம்=		கந்தம்	வாஸனையை
பாந	மத்தியமென்ன	ரூபவந்தம்	மூர்த்திகரித்திருக்கிற
பக்ஷ்ய	பண்ணியாரங்களென்ன	அநிலமிவ	வாயுவைப்போல்
அந்ந	அன்னமென்ன (இவைகளினின்று)	ஜிக்ரத்	முகர்ந்தார்.

தா-ம்—அந்த புஷ்பகத்திலேறின ஹநுமான் திவ்யான்ன பானபக்ஷியங்களிலிருந்து வெளிக்கிளம்பி விமானமுழுதும் பரவியிருக்கிற திவ்யபரிமளத்தை ஆக்கிராணம்பண்ணினர்.

౧౧. సగంధస్తంమహాసత్త్వంబంధుర్బంధుమివోత్తమమ్।ఇతఏహీత్యువాచేవతత్రయత్రసరావణః॥

௧௧. 𑌸𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌂𑌮𑌹𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌇𑌤𑌏𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚𑍇𑌵𑌤𑌤𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌰𑌸𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃॥

௧௧. ஸகந்தஸ்தம்மஹாஸத்வம்பந்துர்பந்துமிவோத்தமம்।
இதஏஹீத்யுவாசேவதத்ரயத்ரஸராவண:॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
யத்ர	எவ்விடத்தில்	தம்	அம்மாருதியை
ஸ꞉	அந்த	பந்து꞉	பந்துஜனமானது
ராவண꞉	இராவணன் (இருக்கிறனே)	உத்தமம்	பிரியமான
தத்ர	அவ்விடத்தில்	பந்துமிவ	பந்துவைப்போல்
ஸ꞉	அந்த	இதஏஹி	இங்குவாரும்
கந்த꞉	பரிமளமானது	இதி	என்று [தது)
மஹாஸத்வம்	வெகுபலமுடைய	உவாசேவ	சொல்லியழைப்பதுபோலவே (இருந்

தா-ம்—அந்த விமானமுழுதும் பானபோஜனபக்ஷியங்களுடைய பரிமளமானது நிறைந்திருந்தபோதி லும், மஹாராஜாவான இராவணன் புஜிக்கு முணவும் பானமும் மிக சிரேஷ்டமாயிருக்குமாதலால், அவன் வஸிக்குமிடத்தில் பரிமளமானது மிகவு மதிகமாக வீசிற்று. நூதனமாகவந்த பந்துவை மற்ற பந்துக்கள் பிரியத்துடன் தங்கள் கிரகத்திற்கழைப்பதுபோல் இராவணனைச்சுற்றி வீசிக்கொண்டிருந்த திவ்வியகந்தமானது ஹநுமானைத் தன்னிடத்தி லழைப்பதுபோலிருந்தது. அல்லது பிராட்டியைத் தேடுவதற்கனுகூலமாக சந்திரனுதித்ததுபோல் தேவியை யபகரித்த பாபியானவ னிங்கு வஸிக்கிறனென்று காண்பிப்பதுபோலந்த கந்தமானது தோன்றிற்று.

౨౨. తతస్తాంప్రస్థితశ్శాలాందదర్శమహతీంశుభామ్। రావణస్యమనఃకాంతాంకాంతామివవరస్త్రియమ్॥
౨౩. మణిసోపానవికృతాంహేమజాలవిభూషితామ్। స్ఫాటికైరావృతతలాందంతాంతరితరూపికామ్॥
౨౪. ముక్తాభిశ్చప్రవాళైశ్చరూప్యచామీకరైరపి। విభూషితాంమణిస్తంభైస్సుబహుస్తంభభూషితామ్॥
౨౫. సమైరృజుభిరత్యుచ్చైస్సమంతాత్సువిభూషితైః। స్తంభైఃపక్షైరివాత్యుచ్చైర్దివంసంప్రస్థితామివ॥
౨౬. మహత్యాకుథయాస్తీర్ణాంపృథివీలక్షణాంకయా। పృథివీమివవిస్తీర్ణాంసరాష్ట్రగృహమాలినీమ్॥
౨౭. నాదితాంమత్తవిహగైర్దివ్యగంధాధివాసితామ్। పరార్ధ్యాస్తరణోపేతాంరక్షోధిపనిషేవితామ్॥
౨౮. ధూమ్రామగరుధూపేనవిమలాంహంసపాండురామ్। చిత్రాంపుష్పోపహారేణకల్మాషీమివసుప్రభామ్॥
౨౯. మనస్సంహ్లాదజననీంవర్ణస్యాపిప్రసాదినీమ్। తాంశోకనాశినీందివ్యాంశ్రియస్సంజననీమివ॥

௨௨. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌶𑍍𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂𑌶𑍁𑌭𑌾𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑌃𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍॥
௨௩. 𑌮𑌣𑌿𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂𑌹𑍇𑌮𑌜𑌾𑌲𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑍈𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌤𑌲𑌾𑌂𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌰𑍂𑌪𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍॥
௨௪. 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌳𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌚𑌾𑌮𑍀𑌕𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿।
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂𑌮𑌣𑌿𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍈𑌸𑍍𑌸𑍁𑌬𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
௨௫. 𑌸𑌮𑍈𑌰𑍃𑌜𑍁𑌭𑌿𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍈𑌃𑌪𑌕𑍍𑌷𑍈𑌰𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑌂𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵॥
௨௬. 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌥𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌙𑍍𑌕𑌯𑌾।
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌿𑌵𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌸𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍॥
௨௭. 𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌂𑌮𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌹𑌗𑍈𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌧𑌿𑌪𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
௨௮. 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌾𑌮𑌗𑌰𑍁𑌧𑍂𑌪𑍇𑌨𑌵𑌿𑌮𑌲𑌾𑌂𑌹𑌂𑌸𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌰𑌾𑌮𑍍।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍋𑌪𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣𑌕𑌲𑍍𑌮𑌾𑌷𑍀𑌮𑌿𑌵𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑍍॥
௨௯. 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌜𑌨𑌨𑍀𑌂𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍।
𑌤𑌾𑌂𑌶𑍋𑌕𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀𑌂𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌜𑌨𑌨𑍀𑌮𑌿𑌵॥

௨௨. ததஸ்தாம்ப்ரஸ்திதஶ்ஶாலாம்ததர்ஶமஹதீம்ஶுபாம்।
ராவணஸ்யமந꞉காந்தாம்காந்தாமிவவரஸ்த்ரியம்॥
௨௩. மணிஸோபாநவிக்ருதாம்ஹேமஜாலவிபூஷிதாம்।
ஸ்பாடிகைராவ்ருததலாம்தந்தாந்தரிதரூபிகாம்॥
௨௪. முக்தாபிஶ்சப்ரவாளைஶ்சரூப்யசாமீகரைரபி।
விபூஷிதாம்மணிஸ்தம்பைஸ்ஸுபஹுஸ்தம்பபூஷிதாம்॥
௨௫. ஸமைர்ருஜுபிரத்யுச்சைஸ்ஸமந்தாத்ஸுவிபூஷிதை꞉।
ஸ்தம்பை꞉பக்ஷைரிவாத்யுச்சைர்திவம்ஸம்ப்ரஸ்திதாமிவ॥

உசு. மஹத்யாகுதயாஸ்தீர்ணாம்ப்ரிதிவீலக்ஷணாங்கயா।
ப்ரதிவீமிவவிஸ்தீர்ணாம்ஸராஷ்ட்ரக்ருஹமாலிநீம்॥

உஎ. நாதிதாம்மத்தவிஹகைர்திவ்யகந்தாதிவாஸிதாம்।
பார்த்யாஸ்தரணோபேதாம்ரக்ஷோதிபநிஷேவிதாம்॥

உஅ. தூம்ராமகருதூபேநவிமலாம்ஹம்ஸபாண்டுராம்।
சித்ராம்புஷ்போபஹாரேணகல்மாஷீமிவஸுப்ரபாம்॥

உகூ. மநஸ்ஸம்ஹ்லாதஜநநீம்வர்ணஸ்யாபிப்ரஸாதிநீம்।
தாம்ஶோகநாஶிநீம்திவ்யாம்ஶ்ரியஸ்ஸம்ஜநநீமிவ॥

பதம்.	உரை.
ததஃ	(புஷ்பகத்திலேறின) பிறகு
ஸஃ	அம்மாருதி
தாம்	அந்த (அவ்வரக்கர்களிருக்கப்பட்ட)
ஶாலாம்	ஸ்தானத்தைக்குறித்து
ப்ரஸ்திதஃ	பிரயாணப்பட்டவராக
மஹதீம்	பெரிதாயும்
ஶுபாம்	மங்களகரமாயும்
காந்தாம்	அழகாயுமிருக்கிற
வரஸ்த்ரியமிவ	உத்தமஸ்திரீபோல்
ராவணஸ்ய	இராவணனுக்கு
காந்தாம்	மனதிற்கிஷ்டமாயும்
மணிஸோபாநவிக்ருதாம்	மணிகளால் நன்றாயிழைக்கப்பட்ட படிகளையுடையதாயும்
ஹேமஜாலவிபூஷிதாம்	தங்கஜன்னல்களாலலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்
ஸ்பாடிகைஃ	ஸ்படிகக்கற்களால்
ஆவ்ருததலாம்	சூழ்ந்தபிரதேசத்தையுடையதாயும்
தந்தாந்தரிதரூபிகாம்=	
தந்த	தந்தத்தால்
அந்தரித	நடுவில்செதுக்கப்பட்டிருக்கிற
ரூபிகாம்	ஸ்வரூபத்தையுடையதாயும்
முக்தாபிஶ்ச	முத்துகளாலும்
ப்ரவாளைஶ்ச	பவழங்களாலும்
ரூப்யசாமீகரைரபி	பொன் வெள்ளிகளாலும்
மணிஸ்தம்பைஃ	அழகிய ஸ்தம்பங்களாலும்
விபூஷிதாம்	அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்
ஸுபஹுஸ்தம்பபூஷிதாம்	அனேக அவாந்தரகம்பங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்
ஸமைஃ	ஸமானமாயும்
ருஜுபிஃ	ஸரியாயும்
அத்யுச்சைஃ	வெகுஉன்னதமாயும்
ஸமந்தாத்	நான்குபக்கங்களிலும்
ஸுவிபூஷிதைஃ	நன்றாய் அலங்கரிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
ஸ்தம்பைஃ	கம்பங்களால்
அத்யுச்சைஃ	மிகவுயரமான
பக்ஷைஃ	இரக்கைகளால்
திவம்	ஆகாயத்தை(க்குறித்து)
ஸம்ப்ரஸ்திதாமிவ	போவதுபோலிருக்கிறவும்
ப்ருதிவீலக்ஷணாங்கயா=	
ப்ருதிவீ	பூமியினுடைய
லக்ஷண	ஸ்வரூபத்தை

பதம்.	உரை.
அங்கயா	அடையாளமாயுடையதாயும்
மஹத்யா	பெரிதாயுமிருக்கிற
குதயா	இரத்தினகம்பளத்தால்
ஆஸ்தீர்ணாம்	பரப்பப்பட்டிருக்கிறதாயும்(ஆதலால்)
ராஷ்ட்ரக்ருஹமாலிநீம்=	
ராஷ்ட்ர	இராஜ்ஜியங்களென்ன
க்ருஹ	வீடுகளென்ன (இவைகளுடைய)
மாலிநீம்	வரிசையையுடைய
ப்ருதிவீமிவ	பூமியைப்போல்
விஸ்தீர்ணாம்	விசாலமாயும்
மத்தவிஹகைஃ	கொழுத்தபக்ஷிகளால்
நாதிதாம்	சப்திக்கப்பட்டதாயும்
திவ்யகந்தாதி வாஸிதாம்=	
திவ்யகந்த	சிரேஷ்டமானபரிமளத்தால்
அதிவாஸிதாம்	வியாப்தமாயும்
பரார்த்யாஸ்தரணோபேதாம்	விலையுயர்ந்தஆஸனங்களோடுகூடினதாயும்
ரக்ஷோதிபநிஷேவிதாம்=	
ரக்ஷோதிப	இரக்ஷஸராஜாவான (இராவணனால்)
நிஷேவிதாம்	அடையப்பட்டதாயும்
அகருதூபேந	அகிற்கட்டையின்தூபத்தால்
தூம்ராம்	கறுத்ததாயும்
விமலாம்	நிர்மலமான
ஹம்ஸபாண்டுராம்	ஹம்ஸம்போல்வெண்மையானதாயும்
புஷ்போபஹாரேண=	
புஷ்ப	புஷ்பங்களுடைய
உபஹாரேண	இறைந்திருப்பதால்
சித்ராம்	விசித்திரமாயும்
ஸுப்ராம்	மிகுந்த ஒளியுள்ளதாயும்
கல்மாஷீமிவ	வஸிஷ்டதேனுவைப்போல் (இருக்கிறதாயும்)
மநஸ்ஸம்ஹ்லாதஜநநீம்	மனதிற்கு ஸந்தோஷத்தையுண்டுபண்ணுகிறதாயும்
வர்ணஸ்யாபி	அனேகவர்ணங்களையும்
ப்ரஸாதிநீம்	பிரகாசிப்பிக்கிறதாயும்
ஶோகநாஶிநீம்	திக்கத்தை நாசம்பண்ணுகிறதாயும்
ஶ்ரியஃ	ஸம்பத்தை
ஸஞ்ஜநநீம்	உண்டுபண்ணுகிறதாயும்
திவ்யாம்	மேன்மையாயுமிருக்கிற
தாம்	அந்த இராவணனிருப்பிடத்தை
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிராட்டியைத் தேடுகிமித்தம் புஷ்பகத்திலேறின ஹநுமான் விசேஷவிசித்திராலங்காரங்களோடு நிர்மிக்கப்பட்டு திவ்விய வர்ச்சஸ்ஸோடுகூடின ஸ்திரீபோ லிராவணனுக் கானந்தத்தைத்தருகிற மாளிகையைப்பார்த்தார். அம்மாளிகையைச்சுற்றி இரத்தினங்கள் பதித்த படிகள் நிறைந்திருந்தன. நாற்புறங்களிலும் ஸ்வர்ணஜாளரங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. ஸ்படிகக்கல் பிரதேசங்களெங்குஞ் சூழ்ந்திருந்தன. தந்தத்தா லனேக பிரதேசங்கள் செதுக்கப்பட்டிருந்தன. பொன் வெள்ளிகளாற் செய்யப்பட்டு முத்து பவழங்களா லலங்கரிக்கப்பட்ட அனேக ஸ்தம்பங்களும் இன்னம் வெகுவிசித்திரமாகச்செய்யப்பட்ட அவாந்தரஸ்தம்பங்களும் நிர்மிக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்விமானமானது இரக்கைகளை விரித்துக்கொண்டு ஆகா

யத்தில் பறப்பதுபோல் தோற்றும்படி நாற்புறமும் மேடுபள்ளமில்லாமல் ஸமமாகச்செய்யப்பட்ட வைரத்தினங்கள் பதித்த மிக உயரமான ஸ்தம்பங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. மலைகளும் கணவாய்களும் பள்ளத்தாக்குகளும் மைதானங்களும் நதிகளும் குளங்களும் விருக்ஷங்களும் வனங்களும் நகரங்களும் கிராமங்களும்நிறைந்த பூமியானது சித்திரரூபமாக வெழுதியுள்ள கம்பளங்கள் விரித்திருந்தமையால் அம்மாளிகைக்குள் மஹாராஜாக்களால் பரிபாலனம்பண்ணப்பட்ட அனேக ராஜ்ஜியங்களும் ராஜமாளிகைகளு மிருப்பனபோல் தோன்றின. அனேக ஸுஜாதிபக்ஷிகள் உணவுமிகுதியாற் கொழுத்து சப்தித்துக்கொண்டிருந்தன. அத்தர் பன்னீர் புனுகு ஜவ்வாது குங்குமசந்தனுதி வாஸனைத்திரவ்வியங்கள் கமகமவென்று பரிமளம் வீசின. அம்மாளிகையில் சிலவிடங்கள் அகிற்கட்டையின் தூபத்தால் கறுத்திருந்தன. மற்றப் பிரதேசங்கள் ஹம்ஸம்போல் ஸ்வச்சமாக வெளுத்திருந்தன. நானுவர்ணபுஷ்பங்களால் இருகமுழுதும் நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தவிதம் அலங்காரவிசேஷத்தாலும் ஐசுவரிய ஸமிருத்தியாலும் நிஸ்ஸதிருசமான காந்தியோடும் இலக்ஷ்மீவிலாஸத்தோடும் பிரகாசிக்கிற அம்மாளிகையானது காமதேனுவைப்போல் விளங்கிற்று. அதைக்கண்டவுடன் ஸமஸ்த துக்கமும் நீங்கிப்போகும், அளவில்லாத ஸந்தோஷமுண்டாகும். ஐசுவரியம் விர்த்தியடையும். இப்படி ஸகலகுணங்களிலும் மேன்மையடைந்து ஜோதிர்மண்டலம்போல் பிரகாசித்துக்கொண்டு இராக்ஷஸாதிபதியான இராவணனுல் வாஸம்பண்ணபபட்டுவருகிற உத்தமமான மாளிகையைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்தார்.

౩౦ ఇంద్రియాణీంద్రియార్థైస్తు పంచపంచభిరుత్తమైః। తర్పయామాస మాతేవ తదా రావణపాలితా।

௩௰. 𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑌂𑌚𑌪𑌂𑌚𑌭𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃।
𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌤𑍇𑌵𑌤𑌦𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾॥

௩௰. இந்திரியாணீந்த்ரியார்த்தைஸ்துபஞ்சபஞ்சபிருத்தமைஃ।
தர்பயாமாஸமாதேவததாராவணபாலிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராவணபாலிதா	இராவணனுல் ஆளப்பட்ட	ததா	அம்பொழுது
ஸா	அந்த (சாலையானது)	(ஹநுமதஃ)	(ஹனுமானுடைய)
மாதேவ	தாய்போல்	பஞ்ச	ஐந்தான
உத்தமைஃ	உத்தமங்களாயும்	இந்த்ரியணி	இந்திரியங்களை
பஞ்சபிஃ	ஐந்துமாயிருக்கிற [மாத்திரைகளால்	தர்ப்பயாமாஸ	திருப்திபண்ணிற்று.
இந்த்ரியார்த்தைஃ	சப்தஸ்பரிச ரூபரஸ கந்தமாகிற தன்		

தா-ம்—இராவணமாளிகையையடைந்த ஹநுமான் அவ்விடத்திலுள்ள திவ்விய கானத்தைக்கேட்டார். குளுகுளுவென்று வீசுகிற மந்தமாருதனை ஸ்பரிசித்தார். திவ்வியரூபமுள்ள அனேகஸ்திரீகளைக்கண்டார். மத்தியபோஜன சந்தனுதிவஸ்துக்களுடைய திவ்விய பரிமளத்தை ஆக்கிராணஞ்செய்தார். இந்தவிதம் அவ்வரண்மனையானது அன்புடன் அன்னமூட்டும் தாயைப்போல் சிரேஷ்டமான ஸ்பரிசரூபகந்தாதங்களால் ஹநுமாருடைய பஞ்சேந்திரியங்களைத் திர்ப்திபண்ணிற்று.

౩౧. స్వర్గోఽయం దేవలోకోఽయమింద్రస్యేయం పురీ భవేత్। సిద్ధిర్వేయం పరా హి స్యాదిత్యమన్యత మారుతిః॥

௩௰௧. 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋𑌽𑌯𑌂𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂𑌪𑍁𑌰𑍀𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌯𑌂𑌪𑌰𑌾𑌹𑌿𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃॥

௩௰௧. ஸ்வர்க்கோயம்தேவலோகோயமிந்த்ரஸ்யேயம்புரீபவேத்।
ஸித்திர்வேயம்பராஹிஸ்யாதித்யமந்யதமாருதிஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அயம்	இதுவானது	இயம்	இது
ஸ்வர்க்கஃ	ஸ்வர்க்கலோகமோ	பரா	உத்கிருஷ்டமான
அயம்	இதுவானது	ஸித்திஃ	(தபஸ்ஸினுல் அடையத்தகுந்த) ஸத்தியலோகமாக
தேவலோகஃ	தேவதைகள் வாழும்படியான லோக[மோ		
(அதவா)	(இல்லாவிடில்)	ஸ்யாத்	இருக்குமோ
இயம்	இதுவானது	இதி	இவ்வாறாக
இந்த்ரஸ்ய	தேவராஜாவினுடைய	மாருதிஃ	ஹநுமான்
புரீ	அமராவதிநகரமாக	அமந்யத	எண்ணினுர்.
பவேத்	இருக்குமோ		

தா-ம்—பிறகந்த வாதாத்மஜரான ஹநுமான் அதிகமனோஹரமாயும் கம்பீரமாயும் விளங்குகின்ற அந்த மாளிகையைக்கண்டுமயங்கி இது என்ன ஜ்யோதிஷ்டோமாதி யாகங்களை யனுஷ்டித்த புண்ணிய புருஷர் வாழும் போகஸ்தானமாகிய ஸ்வர்க்கலோகமோ! அல்லது முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் வாழும் தேவலோகமோ! அல்லது உம்பர்தொழும் பெருமானுகிய தேவேந்திரன் இராஜதானியான வமராவதிநகரமோ! இல்லையாகில் காயக்லேசாதிகளைச்செய்து கடின தபஸ்ஸுக்களைக் குறைவற வனுஷ்டித்துப் பெறத்தக்கதான சதுர்முகனுருலகந்தானே! இது யாதோவென்றெண்ணினுர்.

3௨. ప్రధ్యాయత ఇవాపశ్యత్ ప్రదీపాం స్తత్ర కాంచనాన్। ధూర్తానివ మహాధూర్తై ర్దేవనేన పరాజితాన్॥

௩௨. 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌇𑌵𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌨𑍍।
𑌧𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌵𑌮𑌹𑌾𑌧𑍂𑌰𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌨𑍇𑌨𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍॥

௩௨. ப்ரத்யாயதஇவாபஸ்யத்ப்ரதீபாந்தத்ரகாஞ்சநாந்॥
தூர்த்தாநிவமஹாதூர்த்தைர்தேவநேநபராஜிதாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்த இராவணகிருஹத்தில்	தேவநேந	சூதாட்டத்தால்
காஞ்சநாந்	ஸ்வர்ணமயமான	பராஜிதாந்	அபஜயத்தால் அவமானப்பட்டு
ப்ரதீபாந்	நிச்சலமாய் கொழுந்துவிட்டெரிகிற (விளக்குகளை)	ப்ரத்யாயதஃ	வெட்கி ஆலோசனைசெய்கிற
		தூர்த்தாநிவ	தூர்த்தர்களைப்போல்
மஹாதூர்த்தைஃ	சூதாட்டத்திற் சிறந்தோரால்	அபஸ்யத்	பார்த்தார்.

தா-ம்—அகந்தரம் அந்த கிருஹத்திலிருக்கிற ஸ்வர்ணமயமான தீபஸ்தம்பங்களிலேற்றிய விளக்குகள் சுத்தமான வற்றிகளுடன் அதிநிர்மல தைலபூரிதங்களாய், சூதாட்டத்தில் தோல்வியடைந்த சில தூர்த்தர்கள் தம்மெதிரிகளை எவ்வாறாயினும் ஜயிக்கவேண்டுமென்று கருதி ஒரேமனதாய் தீர்க்காலோசனை பண்ணிக்கொண்டு அசையாமலிருப்பதுபோல நிச்சலமாகக் கொழுந்துவிட்டெரிய வவைகளை யவ்வாஞ்சனேயர் காணுகின்றனர்.

33. దీపానాం చ ప్రకాశేన తేజసా రావణస్య చ। అర్చిర్భి ర్భూషణానాం చ ప్రదీప్తేత్యభ్యమన్యత॥

௩௩. 𑌦𑍀𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍇𑌨𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌚।
𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤॥

௩௩. தீபாநாஞ்சப்ரகாஸேநதேஜஸாராவணஸ்யச।
அர்ச்சிபிர்ப்பூஷணாநாஞ்சப்ரதீப்தேத்யப்யமந்யத॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீபாநாம்	தீபங்களுடைய	பூஷணாநாம்	ஆபரணங்களுடைய
ப்ரகாஸேந	ஒளியினாலும்	அர்ச்சிர்பிஃச	காந்திகளாலும்
ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய	ப்ரதீப்தேதி	(அம்மாளிகை) கொளுத்தப்பட்டதென்
தேஜஸா (ச)	தேஜஸ்ஸினாலும்	அப்யமந்யத	றெண்ணினார்.

தா-ம்—ஸூரியதேஜோரூபமான அனேகலக்ஷம் தீபங்களால் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டும், மஹா தபஸ்வியாயும் சதுர்வேதமுமுணர்ந்து அக்கினிஹோத்திராதி வைதிகங்களைக் குறைவின்றி நடத்துகிற பிராம்மணோத்தமனாயும், நாமோச்சாரணமாத்திரத்தால் தேவலோகமுதல் நாகலோகமளவில் நடுங்குகிற பிரதாபத்துடன் இலங்காராஜ்ஜியபோக மனுபவிக்கிற பிரபுவாயுமிருக்கிற இராவணனுடைய ஜ்வலிக்கிற தேஜஸ்ஸால் வியாபிக்கப்பட்டும், இராவணபத்தினிகளணிந்திருக்கிற ஆபரணங்களுடைய இரத்தினகாஞ்சன ஜ்வாலைகளால் சோபிக்கப்பட்டுமிருந்கிற அவ்வரண்மனையினது ஜ்யோதியைக்கண்டு, இதென்ன தீப்பிடித்தெரிகிறதோவென்று ஹநுமான் சங்கித்தார்.

3௪. తతో ఽపశ్యత్ కుథాసీనం నానావర్ణాంబరస్రజమ్। సహస్రం వరనారీణాం నానావేషవిభూషితమ్॥

3౫. పరివృత్తే ఽర్ధరాత్రే తు పాననిద్రావశం గతమ్। క్రీడిత్వోపరతం రాత్రౌ సుష్వాప బలవత్ తదా॥

௩௪. 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑍁𑌥𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌸𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂𑌵𑌰𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍇𑌷𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௩௫. 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌧𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑍁𑌪𑌾𑌨𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌶𑌂𑌗𑌤𑌮𑍍।
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌰𑌤𑌂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌𑌸𑍁𑌷𑍍𑌵𑌾𑌪𑌬𑌲𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾॥

௩௪. ததோபஸ்யத்குதாஸீநம்நாநாவர்ணாம்பரஸ்ரஜம்।
ஸஹஸ்ரம்வரநாரீணாம்நாநாவேஷவிபூஷிதம்॥

௩௫. பரிவ்ருத்தேர்த்தராத்ரேதுபாநநித்ராவஸங்கதம்।
க்ரீடித்வோபரதம்ராத்ரௌஸுஷ்வாபபலவத்ததா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு	அம்பரஸ்ரஜம்	ஆடைகளையும் மாலைகளையுமுடையதாயும்
குதாஸீநம்=		நாநாவேஷவிபூஷிதம்=	
குத	இரத்தினகம்பளங்களில்	நாநாவேஷ	பற்பல வேஷங்களால்
ஆஸீநம்	படுத்ததாயும்	விபூஷிதம்	அலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்
நாநாவர்ணாம்பரஸ்ரஜம்=		அர்த்தராத்ரே	பாதிராத்திரியானது
நாநாவர்ண	பற்பல வர்ணங்களையுடைய	பரிவ்ருத்தே	ஆனபொழுது

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ரீடித்வா	மன்மதோத்ஸவத்தை யனுபவித்து	வரநாரீணாம்	உத்தமஸ்திரீகளுடைய
உபரதம்	திரும்பியதாயும்(நிவ்ருத்தமானதாயும்)	ஸஹஸ்ரம்	அநேகம்
(அத)	(பிறகு)	ததா	அப்பொழுது
பாநநித்ராவசம்கதம்=		ராத்ரௌ	ராத்திரியில்
பாந	மத்யபானத்தினலுண்டான	பலவத்	அதிகமாக
நித்ரா	தூக்கத்திற்கு	ஸுஷ்வாப	தூங்கிற்று.
வசம்கதம்	ஸ்வாதீனப்பட்டதாயுமிருக்கிற		

தா-ம்—அங்கு நவரத்தினகசிதமான ஆபரணங்களையும் அதி மிருதுளமான விலையுயர்ந்த பட்டுவஸ்திரங்களையும் அப்போதலர்ந்த திவ்விய குஸுமங்களால் தொடுக்கப்பட்ட விசேஷ பரிமளத்துடன்கூடிய நன்மாலைகளையும் அணிந்து பற்பல வேஷங்கள் பூண்ட வனேகமாயிரம் ஸுந்தரிகள் அதிவிசித்திரமான திவ்விய ரத்நகம்பளங்களில் தம்முடைய பிராணவல்லபனுன தசமுகனுடன் கூடிக்கலந்து அதிமதுரமாகிய மத்யங்களை ஒருவர்க்கொருவர் ஊட்டக்குடித்து மதிமயக்கங்கொண்டு பஞ்சபாணனுடைய பாணங்கள் வெட்கும்படி இனியமொழிகளாலும் விசித்திரமான க்ரீடைகளாலும் பாதிராத்திரிவரையில் கொஞ்சிக்குலாவி விளையாடி மிகவும் களிப்படைந்து காமவிடாய் தீர்ந்து பிறகு பானஞ்செய்த மயக்கத்தினல் மயங்கி நித்ராவசர்களாய் அதிதீர்க்கமான தூக்கங்கொண்டார்கள்.

3౬. తత్ప్రసుప్తం విరురుచే నిశ్శబ్దాంతరభూషణమ్। నిశ్శబ్దహంసభ్రమరం యథా పద్మవనం మహత్॥

௩௬. தத்ப்ரஸுப்தம் விருருசே நிஶ்ஶப்தாந்தரபூஷணம்।
நிஶ்ஶப்தஹம்ஸப்ரமரம் யதா பத்மவநம் மஹத்॥

௩௬. தத்ப்ரஸுப்தம்விருருசேநிஸ்ஸப்தாந்தரபூஷணம்।
நிஸ்ஸப்தஹம்ஸப்ரமரம்யதாபத்மவநம்மஹத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிஸ்ஸப்தாந்தரபூஷணம்=		நிஸ்ஸப்த	ஒலிசெய்யாமலிருக்கிற
நிஸ்ஸப்தாந்தர	சப்தபேதமில்லாமலிருக்கிற	ஹம்ஸ	அன்னப்பக்ஷியென்ன
பூஷணம்	ஆபரணங்களையுடையதாய்	ப்ரமர	வண்டுகளென்ன (இவைகளையுடைய)
ப்ரஸுப்தம்	தூங்குகின்ற	மஹத்	பெரிதான
தத்	அந்த(ஸ்திரீஸமூகமானது)	பத்மவநம்யதா	தாமரைக்காடுபோல்
நிஸ்ஸப்தஹம்ஸப்ரமரம்=		விருருசே	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—அந்த தசானனனுடைய அரண்மனையில் ஸ்திரீகள் ரதிக்ரீடாவிலாஸங்களை யனுபவித்து மெய்சோர்ந்து அசைவற்று நித்திரைசெய்கையில் நூபுராதி ஆபரணங்கள் ஒலியாமலிருந்தன அப்பொழுது சிவந்தபாதங்களோடும் மெல்லிய தனுக்களோடும் பிரஸன்னவதனங்களோடு முறங்குகிற ஸ்திரீஸமூகமானது அன்னபட்சிகளுடைய சப்தமும் வண்டுகளுடைய ரீங்காரமுமற்ற தாமரைக்காடுபோல் விளங்கிற்று.

3౭. తాసాం సంవృతదంతాని మీలితాక్షాణి మారుతిః। అపశ్యత్పద్మగంధీని వదనాని సుయోషితామ్॥

௩௭. தாஸாம் ஸம்வ்ருததந்தாநி மீலிதாக்ஷாணி மாருதி:।
அபஶ்யத்பத்மகந்தீநி வதநாநி ஸுயோஷிதாம்॥

௩௭. தாஸாம்ஸம்வ்ருததந்தாநிமீலிதாக்ஷாணிமாருதி:।
அபஸ்யத்பத்மகந்தீநிவதநாநிஸுயோஷிதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸம்வ்ருததந்தாநி=		கந்தீநி	பரிமளம்போலொத்த பரிமளமுடையனவுமான
ஸம்வ்ருத	மறைக்கப்பட்ட	தாஸாம்	அந்த
தந்தாநி	பற்களையுடையனவாயும்	ஸுயோஷிதாம்	ஸுந்தரஸ்திரீகளுடைய
மீலிதாக்ஷாணி=		வதநாநி	முகங்களை
மீலித	மூடப்பட்ட	மாருதி:	ஹநுமாரானவர்
அக்ஷாணி	கண்களையுடையனவாயும்	அபஸ்யத்	பார்த்தார்.
பத்மகந்தீநி=			
பத்ம	தாமரைபுஷ்பத்தினுடைய		

தா-ம்—அவ்வரண்மனையில் ஹநுமான்கண்ட ஸ்திரீகளனைவரும் உத்கிருஷ்டவகுப்பான பத்மினீ ஜாதியைச் சேர்ந்தோர்களாதலால், உறங்குகையில் பல்லைக்காண்பித்தல், அரைக்கண்திறத்தல், துர்க்கந்த வாயுவை வெளிவிடுதல் முதலிய துர்க்குணங்களையுடையவராயிராமல், பவழத்துளிர்போன்ற அதரங்களால் மூடப்பட்ட பற்களோடும், அரவிந்த மொட்டுபோலழகாக மூடப்பட்ட நேத்திரங்களோடும், ஸரஸீருகங்களினின்று வீசும்பரிமளத்தோடும் கூடிய திவ்விய முகங்களையுடைய ஸுந்தரிகள் நித்திரைசெய்வதைக்கண்டார்.

3౮. ప్రబుద్ధానీవ పద్మాని తాసాం భూత్వా క్షపాక్షయే। పునస్సంవృతపత్రాణి రాత్రావివ బభుస్తదా॥

௩அ. 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍀𑌵𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇।
𑌪𑍁𑌨𑌃𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌵𑌬𑌭𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥

௩அ. ப்ரபுத்தாநிவபத்மாநிதாஸாம்பூத்வாக்ஷபாக்ஷயே।
புநஸ்ஸம்வ்ருதபத்ராணிராத்ராவிவபபுஸ்ததா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	ராத்ரௌ	இரவில்
தாஸாம்	அந்தஸ்திரீகளுடைய	ஸம்வ்ருதபத்ராணி—	
வதநாநி	முகங்கள்	ஸம்வ்ருத	மூடப்பட்ட
க்ஷபாக்ஷயே	பகற்காலத்தில்	பத்ராணி	தளங்களையுடைய
ப்ரபுத்தாநி	மலர்ந்தவைகளாக	பத்மாநீவ	தாமரைமலர்கள்போல்
பூத்வா	ஆகி	பபுஃ	பிரகாசித்தன.
புநஃ	மறுபடியும்		

தா-ம்—தங்கள் நாயகனை கதிரவன் கிரணஸ்பர்சத்தால் மொட்டவிழ்ந்து மலர்ந்து அழகாலும் பரிமளத்தாலும் பகலையானந்திப்பித்துக் கதிரவன்மறைந்தவுடன் மூடிக்கொள்ளு மரவிந்தம்போல் அந்தப்பத்மினிகளும் பகல்முழுதும் விழித்திருந்து கணவருடன் லீலாவிலாஸங்களை யனுபவித்து சிரமத்தால் இரவில் முகம்வாடி நித்திரைசெய்தனர்.

౩౯. ఇమాని ముఖపద్మాని నియతం మత్తషట్పదాః। అంబుజానీవ ఫుల్లాని ప్రార్థయంతి పునః పునః॥

౪౦. ఇతి చామన్యత శ్రీమానుపపత్త్యా మహాకపిః। మేనే హి గుణతస్తాని సమాని సలిలోద్భవైః॥

௩௯. 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿𑌮𑍁𑌖𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂𑌮𑌤𑍍𑌤𑌷𑌟𑍍𑌪𑌦𑌾𑌃।
𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌨𑍀𑌵𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃॥

௪௦. 𑌇𑌤𑌿𑌚𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌮𑍇𑌨𑍇𑌹𑌿𑌗𑍁𑌣𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌸𑌮𑌾𑌨𑌿𑌸𑌲𑌿𑌲𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑍈𑌃॥

௩௯. இமாநிமுகபத்மாநிநியதம்மத்தஷட்பதாஃ।
அம்புஜாநீவபுல்லாநிப்ரார்த்தயந்திபுநஃபுநஃ॥

௪௦. இதிசாமந்யதஸ்ரீமாநுபபத்யாமஹாகபிஃ।
மேநேஹிகுணதஸ்தாநிஸமாநிஸலிலோத்பவைஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்ரீமாந்	(இந்திரியநிக்கிரக) காந்தியுடைய	இதிச	என்றே
மஹாகபிஃ	ஹநுமாரானவர்	உபபத்யா	அதற்குரியஹேதுவால்
இமாநி	இந்த	அமந்யத	எண்ணினர்
முகபத்மாநி	தாமரைமலரையொத்த முகங்களை	ஹி	எப்படியெனில்
மத்தஷட்பதாஃ	கொழுப்பேறினவண்டினங்கள்	தாநி	அம்முகங்களை
புல்லாநி	மலர்ந்திருக்கிற	குணதஃ	குணங்களால்
அம்புஜாநீவ	பத்மங்களைப்போல்	ஸலிலோத்பவைஃ	அம்புஜங்களோடு
புநஃபுநஃ	அடிக்கடி	ஸமாநி	ஸமானங்களாக
ப்ரார்த்தயந்தி	ஆசைப்படுங்கள்	மேநே	எண்ணினர்.
நியதம்	நிச்சயம்		

தா-ம்—கிரீடித்த சிரமத்தால் கொஞ்சமேனும் பிரக்கியையின்றி நழுவின வஸ்திரங்களோடு அசைவற்றுறங்கும் தருணிகளைக்கண்டும் மனஞ்சலியாமல் பிரம்மசரியத்தை ரக்ஷித்துவரும் மஹாதேஜஸ்வியான அந்த ஹநுமான் அவ்வனிதைகளின் முகங்கள் சிதாராகபரிமளங்களால் தாமரஸங்களை யொத்திருக்கின்றனவாதலால், அம்மலர்களிடத்தில் மதுவுண்ணப்புகும் மதவண்டுகள் இம்முகங்களிடத்திலு மடிக்கடி பிரவேசிக்க விருப்பமுறுமென்பதற் கையமில்லையென் றெண்ணினர்.

౪౧. సా తస్య శుశుభే శాలా తాభిః స్త్రీభిర్విరాజితా। శారదీవ ప్రసన్నా ద్యౌస్తారాభిరభిశోభితా॥

௪௧. 𑌸𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌶𑌾𑌲𑌾𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾।
𑌶𑌾𑌰𑌦𑍀𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍌𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾॥

௪௧. ஸாதஸ்யஶுஶுபேஶாலாதாபிஸ்த்ரீபிர்விராஜிதா।
ஶாரதீவப்ரஸந்நாத்யௌஸ்தாராபிரபிஶோபிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாபிஃ	அந்த	விராஜிதா	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற
ஸ்த்ரீபிஃ	ஸ்திரீகளால்	தஸ்ய	அவ்வரக்கனுடைய

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா	அந்த	தாராபி:	நக்ஷத்திரங்களால்
ஶாலா	சாலையானது	அபிஶோபிதா	எங்கும்பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டதுமான
ஶாரதீ	சரத்காலத்திலுண்டாயும்	த்யௌரிவ	ஆகாசம்போல்
ப்ரஸந்நா	நிர்மலமாயும்	ஶுஶுபே	விளங்கிற்று.

தா-ம்—வசினர்களுடைய மனதையும் வாட்டவல்ல வல்லிக்கொடிபோன்ற மெல்லிய சரீரத்தோடும், மின்னுகிறகாந்தியோடும், தேர்ந்தெடுத்த அணிகளோடும், வசீகரிக்கிற ஹாஸம்செய்யு மதரங்களோடும், நித்திரைசெய்யும் ஸ்திரீகள்நிறைந்த அந்த ராவணசாலையானது சரத்காலததில் ஜ்வலிக்கிற நக்ஷத்திரமண்டலங்களோடு நிர்மலமாகவிளங்கு மாகாசம்போற் காணப்பட்டது.

౪౨ సచతాభిఃపరివృతశ్శుశుభేరాక్షసాధిపః। యథాహ్యుడుపతిశ్శ్రీమాంస్తారాభిరభిసంవృతః॥

௪௨. 𑌸𑌚𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃।
𑌯𑌥𑌾𑌹𑍍𑌯𑍁𑌡𑍁𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌃॥

௪௨. ஸசதாபி:பரிவ்ருதஶ்ஶுஶுபேராக்ஷஸேஶ்வர:|
யதாஹ்யுடுபதிஶ்ஶ்ரீமாந்தாராபிரபிஸம்வ்ருத:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த	அபிஸம்வ்ருத:	நாற்புறமுஞ்சூழப்பட்டும்
ராக்ஷஸேஶ்வர:	இராக்ஷஸாதிபதியானவன்	ஶ்ரீமாந்	பிரசஸ்தகாந்தியுடையவனுமான
தாபி:	அந்தஸ்திரீகளால்	உடுபதிர்யதா	சந்திரன்போல்
பரிவ்ருத:	சூழப்பட்டவனாக	ஶுஶுபே	பிரகாசித்தான்.
தாராபி:	நக்ஷத்திரங்களால்		

தா-ம்—திவ்வியஸுந்தரிகளான அந்த தருணிகளின் ஸமூகமத்தியில் நித்திரைசெய்யு மிராவணன் நக்ஷத்திரதாராக்கிரக மண்டலாந்தரத்தில் ஷோடசகலைகளோடு அதிமனோகரமாகப் பிரகாசிக்கும் சந்திரன்போல் விளங்கினான்.

౪౩. యాశ్చ్యవంతేంబరాత్తారాఃపుణ్యశేషసమావృతాః। ఇమాస్తాస్సంగతాఃకృత్స్నా ఇతిమేనేహరిస్తదా॥

௪௩. 𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌃𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃।
𑌇𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌂𑌗𑌤𑌾𑌃𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌇𑌤𑌿𑌮𑍇𑌨𑍇𑌹𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥

௪௩. யாஶ்ச்யவந்தேம்பராத்தாரா:புண்யஶேஷஸமாவ்ருதா:|
இமாஸ்தாஸ்ஸங்கதா:க்ருத்ஸ்நாஇதிமேநேஹரிஸ்ததா||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸங்கதா:	சேர்ந்திருக்கிற	யா:	எந்த
க்ருத்ஸ்நா:	ஸமஸ்தர்களான	தாரா:	நக்ஷத்திரங்கள்
இமா:	இந்தஸ்திரீகளை	அம்பராத்	ஆகாயத்திலிருந்து
ஹரி:	ஹநுமார்	ஶ்ச்யவந்தே	நழுவிவிழுமோ
புண்யஶேஷஸ்மாவ்ருதா:=		தா:	அந்தநக்ஷத்திரங்கள்
புண்ய	புண்ணியத்தினுடைய	இதி	என்று
ஶேஷ	மீதியோடு	ததா	அப்பொழுது
ஸமாவ்ருதா:	கூடிக்கொண்டிருக்கிற	மேநே	எண்ணினார்.

தா-ம்—இராக்ஷஸாதிபதியான இராவணனைப் பர்த்தாவாகவடைந்து ஸுகித்துவருகிற அவ்வரண்மனையிலுள்ள ஸுந்தரிகளைகண்ட ஹநுமான் புண்ணியபரிபாகத்தால் ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரங்களாக விளங்கி புண்ணியக்ஷயமானவுடன் சேஷமானஸ்வல்ப புண்ணியத்தோடு பூமியில் விழுகிற நக்ஷத்திரங்கள்தானோவென் றெண்ணினார்.

౪౪. తారాణామివసువ్యక్తంమహతీనాంశుభార్చిషామ్। ప్రభావర్ణప్రసాదాశ్చవిరేజుస్తత్రయోషితామ్॥

௪௪. 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌵𑌸𑍁𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂𑌮𑌹𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂𑌶𑍁𑌭𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌾𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌰𑍇𑌜𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௪௪. தாராணாமிவஸுவ்யக்தம்மஹதீநாம்ஶுபார்ச்சிஷாம்|
ப்ரபாவர்ணப்ரஸாதாஶ்சவிரேஜுஸ்தத்ரயோஷிதாம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹதீநாம்	பெரியவையாயும்	ப்ரபாவர்ணப்ராஸாதாஶ்ச=	
ஶுபார்ச்சிஷாம்	மங்களகரமான வொளியுடையனவாயுமிருக்கிற	ப்ரபாவர்ண	காந்தியின்வர்ணமென்ன
		ப்ராஸாதாஶ்ச	நைர்மல்லியமென்ன (இவைகள்)
தாராணாமிவ	நக்ஷத்திரங்களுடையதுபோல்	ஸுவ்யக்தம்	ஸ்பஷ்டமாக
தத்ர	அந்தராவணமாளிகையிலிருக்கிற	விரேஜு:	விசேஷமாக விளங்கின.
யோஷிதாம்	ஸ்திரீகளுடைய		

தா-ம்—அவ்வரண்மனையில் ஹநுமான் கண்ட ஸ்திரீகளுடைய நிர்மலமான தேககாந்தியானது ஆகாயத்தில் பளபளக்கிற பெருநக்ஷத்திரங்களுடைய ஜ்யோதிபோல் விசேஷமாகப்பிரகாசித்தது.

౪౫. వ్యావృత్తగురుపీనస్రక్ప్రకీర్ణవరభూషణాః। పానవ్యాయామకాలేషు నిద్రాపహృతచేతసః॥

௪௫. 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍀𑌨𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌵𑌰𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌃।
𑌪𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃।

௪௫. வ்யாவ்ருத்தகுருபீநஸ்ரக்ப்ரகீர்ணவரபூஷணா:।
பாநவ்யாயாமகாலேஷு நித்ராபஹ்ருதசேதஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாநவ்யாயாமகாலேஷு=		ஸ்ரக்	புஷ்பமாலையுடையவர்களும்
பாந	மத்திபாதிபானமென்ன	ப்ரகீர்ண	சிதறின
வ்யாயாம	விளையாட்டென்ன (இவைகளுக்குப் பிறகுண்டாகிற)	வரபூஷணா:	சிறந்த ஆபரணங்களையுடையவர்களு [மான
		(தா:)	(அந்தஸ்திரீகள்)
காலேஷு	ரதிவியாபாரஸமயங்களில்	நித்ராபஹ்ருதசேதஸ:=	
வ்யாவ்ருத்தகுருபீநஸ்ரக்ப்ரகீர்ணவரபூஷணா:=		நித்ர	தூக்கத்தால்
வ்யாவ்ருத்த	கலைந்தும்	அபஹ்ருத	கிரஹிக்கப்பட்டிருக்கிற
குரு	சிரேஷ்டமாயும்	சேதஸ:	மனதையுடையவர்களாக
பீந	பெருத்துமிருக்கிற	(விரேஜு:)	(விளங்கினார்கள்.)

தா-ம்—மத்தியபானமிகுதியா லுத்ஸாகமடைந்து ஓடிப்பாடி விளையாடி ரதிக்கிரீடாஸந்தோஷத்தை யனுபவித்தபிறகு அந்த ஸுந்தரிகள் லீலாவிசேஷத்தால் வாடிக் கட்டவிழ்ந்த பூமாலைகளையும் சிதறின ஆபரணங்களையுந் தரித்தவர்களாய் மெய்வாடி முகஞ்சோர்ந்து நித்திராவசமாவதற்கு விருப்பமுடையவர்களாகக் காணப்பட்டனர்.

౪౬. వ్యావృత్తతిలకాః కాశ్చిత్కాశ్చిదుద్భ్రాంతనూపురాః। పార్శ్వే గలితహారాశ్చ కాశ్చిత్పరమయోషితః॥

௪௬. 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑌿𑌲𑌕𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌾𑌃।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌗𑌲𑌿𑌤𑌹𑌾𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃॥

௪௬. வ்யாவ்ருத்ததிலகா: காஸ்சித்காஸ்சிதுத்ப்ராந்தநூபுரா:।
பார்ஸ்வேகளிதஹாராஸ்சகாஸ்சித்பரமயோஷித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காஸ்சித்	சிலர்களான	நூபுரா:	காலணிகளையுடையவர்களாயும்
பரமயோஷித:	உத்தமஸ்திரீகள்	காஸ்சித்	சிலஸ்திரீகள்
வ்யாவ்ருத்ததிலகா:=		பார்ஸ்வே	பக்கத்தில்
வ்யாவ்ருத்த	அழிந்த	களிதஹாரா:=	
திலகா:	திலகங்களையுடையவர்களாயும்	களித	நழுவின
காஸ்சித்	சில (ஸ்திரீகள்)	ஹாரா:	ஹாரங்களையுடையவர்களாயும்
உத்ப்ராந்தநூபுரா:=		(விரேஜு:)	(பிரகாசித்தார்கள்.)
உத்ப்ராந்த	நழுவின		

தா-ம்—யௌவனபரிபாகத்தால் மிகவும் சிறந்து விளங்குமந்த ஸ்திரீகளில் சிலருக்கு நெத்தியில் மிகவும் சிரமப்பட்டெழுதிய திலகமழிந்துவிட்டது. சிலருடைய நூபுரம் கிரீடாசிரமம் தாங்கமுடியாததுபோல் நழுவிவிட்டது. இன்னம் சிலருடைய முக்தாஹாரம் சோர்ந்து பக்கங்களில் நழுவிக்கிடந்தது. இவ்வித கிரீடாசின்னங்களையுடையவர்களாக வம்மாதர்கள் விளங்கினர்.

౪౭. ముక్తాహారావృతాశ్చాన్యాః కాశ్చిద్విస్రస్తవాససః। వ్యావిద్ధరశనాదామాః కిశోర్య ఇవ వాహితాః॥

௪௭. 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌸𑌃।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌰𑌶𑌨𑌾𑌦𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌶𑍋𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌵𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃॥

௪௭. முக்தாஹாராவ்ருதாஸ்சாந்யா: காஸ்சித்விஸ்ரஸ்தவாஸஸ:।
வ்யாவித்தரஶநாதாமா: கிஶோர்யிவவாஹிதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அந்யா:	வேறான ஸ்திரீகள்	வாஸஸ:	வஸ்திரத்தையுடையவர்களாயும்
முக்தாஹாராவ்ருதா:=		வ்யாவித்தரஶநாதாமா:=	
முக்தாஹார	முத்துவடங்களால்	வ்யாவித்த	சுழண்டிருக்கிற
ஆவ்ருதா:	சுற்றப்பட்டவர்களாயும்	ரஶநாதாமா:	ஒட்டியாணங்களையுடையவர்களாயும்
காஸ்சித்	சிலர்	வாஹிதா:	சுமந்த (சிரமநிவாரணார்த்தம்) பூமியில்
விஸ்ரஸ்தவாஸஸ:=		கிஶோர்யிவ	குதிரைகள்போல் [புரளுகிற
விஸ்ரஸ்த	அவிழ்ந்திருக்கிற	(விரேஜு:)	(விளங்கினர்.)

தா-ம்—சில ஸ்திரீகளுடைய முக்தாஹாரங்கள் தேகத்தைச் சுற்றிக்கொண்டிருந்தன. சிலருடைய வஸ்திரங்கள் கட்டவிழ்ந்திருந்தன. சிலருடைய வொட்டியாணங்கள் நழுவியிருந்தன. இந்தவிதம் ரதிக்ரீடா ஸமயத்தில் நிலைகுலைந்த வஸ்திராபரணங்களுடன் வியவஸ்தையின்றிக் கண் வளருகிற அம்மாதர் வெகுதூரம் ஸவாரிபோய் தேகபரிசிரம நிவாரணார்த்தம் மணற்பிரதேசங்களில் விழுந்து புரளுகிற அசுவக்கூட்டம்போற் காணப்பட்டனர்.

౪౮. సుకుండలధరాశ్చాన్యా విచ్ఛిన్నమృదితస్రజః। గజేంద్రమృదితాః ఫుల్లా లతా ఇవ మహావనే॥

௪௮ 𑌸𑍁𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌧𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑍃𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌰𑌜𑌃।
𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍃𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌾𑌲𑌤𑌾𑌇𑌵𑌮𑌹𑌾𑌵𑌨𑍇॥

௪௮ ஸுகுண்டலதராஶ்சாந்யாவிச்சிந்நம்ருதிதஸ்ரஜ꞉।
கஜேந்த்ரம்ருதிதா꞉புல்லாலதாயிவமஹாவநே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுகுண்டலதரா꞉—		மஹாவநே	பெரியகாட்டில்
ஸுகுண்டல	மேன்மையான கம்மலை	கஜேந்த்ரம்ருதிதா꞉—	
தரா꞉	தரித்துக்கொண்டும்	கஜேந்த்ர	கஜசிரோஷ்டத்தால்
விச்சிந்நம்ருதிதஸ்ரஜ꞉—		ம்ருதிதா꞉	மிதித்துத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிற
விச்சிந்ந	அறுந்தும்	புல்லா꞉	விகஸித்த
ம்ருதித	வாடியுமிருக்கிற	லதாயிவ	கொடிகள்போல்
ஸ்ரஜ꞉	மாலையுடையவர்களான	(விரேஜு꞉)	(பிரகாசித்தனர்.)
அந்யா꞉ச	வேறுசில ஸ்திரீகள்		

தா-ம்—மஹாபலசாலியான இராவணனால் அனுபவிக்கப்பட்டு நழுவின ஆபரணங்களோடும், வாடின புஷ்பமாலைகளோடும், துவண்ட தேகத்தோடும் கீழே புரளுகிற அக்கேரிழையார் ஓர் பெரியவனத்தில் கஜசிரோஷ்டத்தாலழுத்து மிதித்துத் துகைக்கப்பட்ட புஷ்பக்கொடிபோல் விளங்கினர்.

౪౯. చంద్రాంశుకిరణాభాశ్చ హారాః కాసాంచిదుత్కటాః। హంసా ఇవ బభుః సుప్తాః స్తనమధ్యేషు యోషితామ్॥

௪௯. 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌕𑌿𑌰𑌣𑌾𑌭𑌾𑌶𑍍𑌚𑌹𑌾𑌰𑌾𑌃𑌕𑌾𑌸𑌾𑌂𑌚𑌿𑌦𑍁𑌤𑍍𑌕𑌟𑌾𑌃।
𑌹𑌂𑌸𑌾𑌇𑌵𑌬𑌭𑍁𑌃𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃𑌸𑍍𑌤𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௪௯. சந்த்ராம்ஶுகிரணாபாஶ்சஹாரா꞉காஸாம்சிதுத்கடா꞉।
ஹம்ஸாயிவபபு꞉ஸுப்தாஸ்தநமத்யேஷுயோஷிதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சந்த்ராம்ஶுகிரணாபா꞉—		காஸாம்சித்	சிலபேர்களான
சந்த்ர	சந்திரனென்ன	யோஷிதாம்	ஸ்திரீகளுடைய
அம்ஶு	ஸூரியனென்ன (இவர்களுடைய)	ஸ்தநமத்யேஷு	ஸ்தனங்களுடைய மத்தியில்
கிரண	கிரணங்களுடைய	ஸுப்தா꞉	தூங்குகிற
ஆபா꞉	காந்திபோலொத்த காந்தியுடைய	ஹம்ஸாயிவ	அன்னங்கள்போல்
உத்கடா꞉	பெருத்த	பபு꞉	பிரகாசித்தன.
ஹாரா꞉	முக்தாஹாரங்கள்		

தா-ம்—ஸூரியசந்திரர்போல் ஜ்வலிக்கிற பெருத்த உருண்ட முத்துகளால் தொடுக்கப்பட்ட ஹாரங்கள் அம்மின்னிடையார்களுடைய ஸ்தனமண்டல யுகளமத்தியில் திவ்விய தடாகத்தில் ஸரஸீருஹத்வய மத்தியிற்கிடந்துறங்கு மன்னம்போல் விளங்கின.

౫౦. అపరాసాం చ వైడూర్యాః కాదంబా ఇవ పక్షిణః। హేమసూత్రాణి చాన్యాసాం చక్రవాకా ఇవాభవన్॥

௫௦. 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌸𑌾𑌂𑌚𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃𑌕𑌾𑌦𑌮𑍍𑌬𑌾𑌇𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃।
𑌹𑍇𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌕𑌾𑌇𑌵𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍॥

௫௦. அபராஸாம்சவைடூர்யா꞉காதம்பாஇவபக்ஷிண꞉।
ஹேமஸூத்ராணிசாந்யாஸாம்சக்ரவாகாஇவாபவந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அபராஸாம்	வேறுசில ஸ்திரீகளுடைய	அந்யாஸாம்	இதரஸ்திரீகளுடைய
வைடூர்யா꞉	வைடூர்யமணிஹாரங்கள்	ஹேமஸூத்ராணி	மின்னூல்மாலைகள்
காதம்பா꞉	காதம்பமென்கிற	சக்ரவாகாயிவச	சக்ரவாகமென்கிற பக்ஷிகள்போலும்
பக்ஷிணயிவ	பக்ஷிகள்போலும்	அபவந்	இருந்தன.

தா-ம்—சிலஸ்திரீகளுடைய மார்பில் வைடூரியமாலைகள் ஹம்ஸம்போல் விளங்கின. சிலருடைய மார்பில் பொன்னினாற்செய்த மின்னூல்மாலைகள் சக்கிரவாக பக்ஷிகள்போற்கிடந்தன.

౫౧. హంసకారండవాకీర్ణాశ్చక్రవాకోపశోభితాః। ఆపగా ఇవ తా రేజుర్జఘనైః పులినైరివ॥

ருக. ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணாஶ்சக்ரவாகோபஶோபிதா:।
ஆபகா இவ தா ரேஜுர்ஜகநை: புலிநைரிவ॥

ருக. ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணாஸ்சக்ரவாகோபஶோபிதா:।
ஆபகாயிவதாரோஜுர்ஜகனை:புளினைரிவ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தா:	அந்தஸ்திரீகள்	ஆகீர்ணா:	வியாபித்திருக்கிறதும்
புளினைரிவ	மணற்குன்றுகள்போலிருக்கிற	சக்ரவாகோபஶோபிதா:—	
ஜகனை:	கடிபச்சாத்பாகங்களால்	சக்ரவாக	சக்கரவாகபக்ஷிகளால்
ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணா:—		உபஶோபிதா:	வெகு சோபிதமாயிருக்கிற
ஹம்ஸ	அன்னப்பறவை என்ன	ஆபகாயிவ	ஆறுபோல்
காரண்டவ	நீர்காக்கையென்ன (இவைகளால்)	ரேஜு:	பிரகாசித்தார்கள்.

தா-ம்—கடிபச்சாத்பாகமாகிற மணற்குன்றுகளாலும், முத்து வைடூரிய வடங்களாகிற அன்னப்பக்ஷிகளாலும் ஸ்தன யுகளங்களாகிற சக்கிரவாகத்வயங்களாலும் கருவிழிகளாகிற கருநெய்தல்களாலும், அதரங்களாகிற பல்லவங்களாலும், சரணங்களாகிற ஸரஸிஜங்களாலும், கண்டங்களாகிற சங்கங்களாலும், நேத்திரங்களாகிற மத்ஸ்யங்களாலும், நாபிகளாகிற சுழல்களாலும் அந்த ஸ்திரீகள் நதிக்கு ஸமானமாக விளங்கினர்.

౫౨. కింకిణీజాలసంకోశాస్తా హైమవిపులాంబుజాః। భావగ్రాహా యశస్తీరాః సుప్తా నద్య ఇవాబభుః॥

ருஉ. கிங்கிணீஜாலஸங்கோஶாஸ்தா ஹைமவிபுலாம்புஜா:।
பாவக்ராஹா யஶஸ்தீரா: ஸுப்தா நத்ய இவாபபு:॥

ருஉ. கிங்கிணீஜாலஸங்கோஶாஸ்தாஹைமவிபுலாம்புஜா:।
பாவக்ராஹாயஶஸ்தீராஸ்ஸுப்தாநத்யயிவாபபு:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கிங்கிணீஜாலஸங்கோஶா:—		க்ராஹா:	முதலைகளையுடையவர்களும்
கிங்கிணீஜால	கெஜ்ஜையின் ஸமூகங்களாகிற	யஶஸ்தீரா:—	
ஸங்கோஶா:	மொக்குகளையுடையவர்களும்	யஶ:	ப்ராபவத்தின் காரணபூதமான தேககாந்தியாகிற
ஹைமவிபுலாம்புஜா:—			
ஹைம	ஆபரணங்களாகிற	தீரா:	கரைகளையுடையவர்களும்
விபுல	விகஸித்தும் விஸ்தாரமாயுமிருக்கிற	ஸுப்தா:	தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறவர்களுமான
அம்புஜா:	தாமரஸங்களையுடையவர்களும்	தா:	அந்த ஸ்திரீகள்
பாவக்ராஹா:—		நத்யயிவ	நதிகள்போல்
பாவ	சிருங்காரசேஷ்டைகளாகிற	ஆபபு:	பிரகாசித்தார்கள்.

தா-ம்—அந்த ராவணபத்தினிகள் காலிலணிந்திருக்கும் கஜ்ஜையிலுள்ள மணிகளாகிற மொட்டுகளாலும் ஸ்வர்ணாபரணங்களாகிற விகஸித்த தாமரஸங்களாலும் சிருங்காரசேஷ்டிதங்களாகிற முதலைகளாலும் தேககாந்தியாகிற கரைகளாலும் நதிகளையொத்து நித்திரைசெய்தனர்.

౫౩. మృదుష్వంగేషు కాసాంచిత్ కుచాగ్రేషు చ సంస్థితాః। బభూవుర్భ్రమరాణీవ శుభాభూషణరాజయః॥

ருஙு. ம்ருது ஷ்வங்கேஷு காஸாஞ்சித் குசாக்ரேஷு ச ஸம்ஸ்திதா:।
பபூவுர்ப்ரமராணீவ ஶுபா பூஷணராஜய:॥

ருங. ம்ருதுஷ்வங்கேஷுகாஸாம்சித்குசாக்ரேஷுசஸம்ஸ்திதா:।
பபூவுர்ப்ரமராணீவஶுபாபூஷணராஜய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காஸாம்சித்	சில ஸ்திரீகளுடைய	ஶுபா:	மங்களகரமான
ம்ருதுஷு	மிருதுவான	பூஷண ராஜய:	ஆபரணஸமூகங்கள்
அங்கேஷு	அவயவங்களிலும்	ப்ரமராணீவ	காமுகர்போல்
குசாக்ரேஷு	ஸ்தன நுனிகளிலும்	பபூவு:	இருந்தன.
ஸம்ஸ்திதா:	பற்றியிருக்கிற		

தா-ம்—சில ஸ்திரீகளுடைய குஸுமம்போல் மென்மையான பிரதேசங்களிலும் ஸ்தனுக்கிரங்களிலும் ஆபரணங்களானவை காமுகர்போல் விடாமற் பற்றிக்கொண்டிருந்தன. "பபூவுர்ப்பூஷணநீவ ஶுபாபூஷணராஜய:" வென்றும் பாடமுண்டு. அப்பொழுது, ஸ்தனுதிப்பிரதேசங்களில் கிரீடாகாலத்திலழுந்திய ஆபரணசின்னங்களால் சில ஸ்திரீகள் ஆபரணரஹிதராயினும் ஆபரணமணிந்தவர்போற் காணப்பட்டனர்.

౫౪. అంశకాంతాశ్చ కాసాంచిన్ముఖమారుతకంపితాః। ఉపర్యుపరి వక్త్రాణాం వ్యాధూయంతే పునః పునః॥

ருச. அம்ஶுகாந்தாஶ்ச காஸாஞ்சிந்முகமாருதகம்பிதா:।
உபர்யுபரி வக்த்ராணாம் வ்யாதூயந்தே புந: புந:॥

௫௪. அம்பராகாந்தாஶ்சகாஸாம்சிந்முகமாருதகம்பிதாஃ
உபர்யுபரிவக்த்ராணாம்வ்யாதூயந்தேபுநஃபுநஃ॥

உரை.	பதம்.	பதம்.	உரை.
காஸாம்சித்	சில ஸ்திரீகளுடைய	அந்தாஃ	துணிகள்
முகமாருதகம்பிதாஃ—		வக்த்ராணாம்	முகங்களுடைய
முகமாருத	மூச்சுக்காற்றினால்	உபர்யுபரி	மேலேமேலே
கம்பிதாஃ	அசைக்கப்பட்ட	புநஃபுநஃ	அடிக்கடி
அம்பராந்தாஃ—		வ்யாதூயந்தே	வீசின.
அம்பர	வஸ்திரங்களுடைய		

தா-ம்—சில ஸ்திரீகளுடைய வஸ்திரதுணிகள் முகத்தினின்றுண்டாகும் நிச்வாஸக்காற்றினலசைக்கப்பட்டு அவர்களுடைய முகங்களிலடிக்கடி வீசின.

౫౫. తాః పతాకా ఇవోద్ధూతాః పత్నీనాం రుచిరప్రభాః । నానావర్ణసువర్ణానాం వక్త్రమూలేషు రేజిరే ॥

௫௫. 𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾 𑌇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌧𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌃।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍂𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌰𑍇𑌜𑌿𑌰𑍇॥

௫௫. தாஃபதாகாயிவோத்தூதாஃபத்நீநாம்ருசிரப்ரபாஃ।
நாநாவர்ணஸுவர்ணாநாம்வக்த்ரமூலேஷுரேஜிரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நாநாவர்ணஸுவர்ணாநாம்—		உத்தூதாஃ	மேலடிக்கப்பட்டும்
நாநாவர்ண	பற்பல சோபையினுடைய	ருசிரப்ரபாஃ	அழகான காந்தியுடையவுமான
வர்ணாநாம்	காந்திகளையுடைய	தாஃ	அந்த வஸ்திரதுணிகள்
பத்நீநாம்	இராவணபத்தினிகளுடைய	பதாகாயிவ	கொடிபோல்
வக்த்ரமூலேஷு	முகப்பிரதேசங்களில்	ரேஜிரே	விளங்கின.

தா-ம்—பற்பல வர்ணங்களோடு வெகு ஸுந்தரமாகப் பிரகாசிக்கும் அந்த ராவணபத்தினிகளுடைய முகங்களில் நிச்வாஸக்காற்றால் அசைந்தாடுகிற வஸ்திராக்கிரங்கள் கொடிகள்போற் காணப்பட்டன.

౫౬. వవల్గుశ్చాత్ర కాన్తానాం కుణ్డలాని శుభార్చిషామ్ । ముఖమారుతసంసర్గాన్మన్దం మన్దం సుయోషితామ్ ॥

௫௬. 𑌵𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌾𑌮𑍍।
𑌮𑍁𑌖𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௫௬. வவல்குஶ்சாத்ரகாஸாம்சித்குண்டலாநிஸுபார்சிஷாம்।
முகமாருதஸம்ஸர்க்காந்மந்தம்மந்தம்ஸுயோஷிதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத்ர	இந்த சயனகிருஹத்தில்	முகமாருதஸம்ஸர்க்காத்—	
ஸுபார்ச்சிஷாம்	மேன்மையான காந்தியுடைய	முகமாருத	மூச்சுக்காற்றினுடைய
காஸாம்சித்	சில	ஸம்ஸர்க்காத்	ஸம்பந்தத்தால்
ஸுயோஷிதாம்	உத்தமஸ்திரீகளுடைய	மந்தம்மந்தம்	மெள்ளமெள்ள
குண்டலாநி	குண்டலங்கள்	வவல்குஃ	ஆடின.

தா-ம்—அந்த சயனக்கிருஹத்தில் நித்திரைசெய்துகொண்டிருந்த சில கட்டழகிகளுடைய காதுகளிலணிந்த குண்டலங்கள் அவர்களுடைய மூச்சுக்காற்றின் வேகத்தால் மெள்ளமெள்ள அசைந்தாடின.

౫౭. శర్కరాసవగన్ధశ్చ ప్రకృత్యా సురభిస్సుఖః । తాసాం వదననిశ్వాసః సిషేవే రావణం తదా ॥

௫௭. 𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌸𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌃।
𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌦𑌨𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌸𑌿𑌷𑍇𑌵𑍇 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌤𑌦𑌾॥

௫௭. ஶர்க்கராஸவக்ந்தைஶ்சப்ரக்ருத்யாஸுரபிஸ்ஸுகஃ।
தாஸாம்வதநநிஶ்வாஸஸ்ஸிஷேவேராவணம்ததா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரக்ருத்யா	ஸ்வபாவத்தால்	தாஸாம்	அந்த ஸ்திரீகளுடைய
ஸுரபிஃ	பரிமளித்துக்கொண்டிருக்கிற	வதநநிஶ்வாஸஃ	மூச்சுக்காற்றானது
ஶர்க்கராஸவகந்தைஶ்ச—		ததா	அப்பொழுது
ஶர்க்கர	சர்க்கரைகலந்த	ராவணம்	இராவணனை
ஆஸவகந்தைஶ்ச	மத்தியவாஸனையினால்	ஸிஷேவே	அடைந்தது.
ஸுகஃ	நன்றாயிருக்கிற		

தா-ம்—அந்த ஸ்திரீகள் பானஞ்செய்த திவ்வியபரிமளமும் மாதுரியமுமமைந்த மத்தியத்தின் வாஸனையோடு சேர்ந்த அவர்களுடைய சுவாஸக்காற்றானது இராவணன்மேல் வீசிற்று.

౪౮ రావణాననశంకాశ్చ కాశ్చిద్రావణయోషితః । ముఖాని స్మ సపత్నీనాముపాజిఘ్రన్ పునఃపునః॥

௪௮. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌨𑌨𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃।
𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿𑌸𑍍𑌮𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌨𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃॥

௪௮. ராவணாநநஸங்காஶ்சகாஶ்சித்ராவணயோஷித:।
முகாநிஸ்மஸபத்நீநாமுபாஜிக்ரந்புந:புந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காஶ்சித்	சிலரான	ஸபத்நீநாம்	தங்கள் ஸஹகளத்திரங்களுடைய
ராவணயோஷித:	இராவணபத்தினிகள்	முகாநி	முகங்களை
ராவணாநநஸங்காஶா: —		புந:புந:	அடிக்கடி
ராவணாநந	இராவணமுகமென்று	உபாஜிக்ரந்ஸ்ம	முத்தமிட்டார்கள்.
ஸங்காஶா:	சங்கித்தவர்களாக		

தா-ம்—அந்த ராவணபத்தினிகளில் சிலர் நித்திராகாலத்தில் மதிமயங்கித் தங்களருகில் சயனித்துக் கொண்டிருந்த ஸஹகளத்திரங்களுடைய முகங்களைத் தங்கள் நாயகனான இராவணனுடைய முகமென்று சங்கித்துக் காமாதுராளாய் அடிக்கடி முத்தமிட்டனர்.

౪౯ అత్యర్థం సక్తమనసో రావణే తా వరస్త్రియః । అస్వతంత్రాః సపత్నీనాం ప్రియమేవాచరంస్తదా॥

௪௯. 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑍋𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌤𑌾𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌅𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌚𑌰𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥

௪௯. அத்யர்த்தம்ஸக்தமநஸோராவணேதாவரஸ்த்ரிய:।
அஸ்வதந்த்ராஸ்ஸபத்நீநாம்ப்ரியமேவாசரம்ஸ்ததா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸ்வதந்த்ரா:	(பானத்தாலும் நித்திரையாலும்) பரவசர்களான	ஸக்தமநஸ:	பொருந்தின மனதுடையவர்களாய்
தா:	அந்த	ஸபத்நீநாம்	ஸஹகளத்திரங்களுக்கு
வரஸ்த்ரிய:	உத்தமஸ்திரீகள்	ப்ரியமேவ	இஷ்டத்தையே
ராவணே	தசமுகனிடத்தில்	ததா	அப்பொழுது
அத்யர்த்தம்	மிகவும்	ஆசரந்	செய்தார்கள்.

தா-ம்—மத்தியபான மயக்கத்தாலும் நித்திராபலத்தாலும் சித்த ஸ்வாதீனமிழந்து உறங்குகிற அந்த ஸுந்தரிகள் தங்கள் பிரியகாந்தனான இராவணனிடத்துள்ள வாஞ்சையால் அருகிலுள்ள ஸபத்தினிகளுடைய முகத்தைத் தங்கள் நாயகன் முகமென்று முத்தமிட, அம்மாதரும் நாயகனுடைய முத்தமென்றெண்ணி பிரதிமுத்தம் தந்தனர். இந்தவிதம் தங்கள் பர்த்தாவினிடத்துள்ள விருப்பவிசேஷத்தால் அம்மாதர் ஒருவர்க்கொருவர் இஷ்டத்தையே செய்தனர்.

౫౦ బాహూనుపనిధాయాన్యాః పారిహార్యవిభూషితాన్ । అంశుకాని చ రమ్యాణి ప్రమదాస్తత్ర శిశ్యిరే॥

௫௦. 𑌬𑌾𑌹𑍂𑌨𑍁𑌪𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃𑌪𑌾𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌅𑌂𑌶𑍁𑌕𑌾𑌨𑌿𑌚𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌶𑌿𑌶𑍍𑌯𑌿𑌰𑍇॥

௫௦ பாஹூநுபநிதாயாந்யா:பாரிஹார்யவிபூஷிதாந்।
அம்ஶுகாநிசரம்யாணிப்ரமதாஸ்தத்ரஶிஶ்யிரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அவ்விடத்தில்	பாஹூந்	கைகளையும்
அந்யா:	இதரர்களான	ரம்யாணி	மனோக்ஞமான
ப்ரமதா:	ஸ்திரீகள்	அம்ஶுகாநிச	வஸ்திரங்களையும்
பாரிஹார்யவிபூஷிதாந் —		உபநிதாய	திண்டாகச்செய்துகொண்டு
பாரிஹார்ய	கைவளைகளால்	ஶிஶ்யிரே	படுத்துக்கொண்டார்கள்.
விபூஷிதாந்	அலங்கரிக்கப்பட்ட		

தா-ம்—இரவில் வெகுநேரம் விழித்திருந்து ரதிக்கிரீடாவிலாஸஞ்செய்த சிரமத்தால் நித்திரைக்குப் பரவசர்களாகி தங்கள் தங்கள் பஞ்சணைகளின்மீது துயில்செய்ய ஸாத்தியமில்லாமல் தாறுமாறாகக்கிடந்து நித்திரைசெய்கிற அம்மாதரில் சிலர் ஆபரணமிட்ட ஹஸ்தங்களின்மீது சிரஸை வைத்துக்கொண்டனர். இன்னும் சிலர் தங்கள் பீதாம்பரங்களையே சிரஸுக்கணையாக வைத்துக்கொண்டனர்.

౫౧ అన్యా వక్షసి చాన్యస్యాస్తస్యాః కాశ్చిత్పునర్భుజమ్ । అపరా త్వంకమన్యస్యాస్తస్యాశ్చాప్యపరా భుజౌ॥

౫౨ ఊరుపార్శ్వకటీపృష్ఠమన్యోన్యస్య సమాశ్రితాః । పరస్పరనివిష్టాంగ్యో మదస్నేహవశానుగాః॥

௬௩ అన్యోన్యభుజసూత్రేణ స్త్రీమాలా గ్రథితా హి సా । మాలేవ గ్రథితా సూత్రే శుశుభే మత్తషట్పదా ॥

௬௧. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌮𑍍।
𑌅𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌭𑍁𑌜𑍌॥

௬௨. 𑌊𑌰𑍁𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑌟𑍀𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑍋𑌮𑌦𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌃॥

௬௩. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌭𑍁𑌜𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌾𑌹𑌿𑌸𑌾।
𑌮𑌾𑌲𑍇𑌵𑌗𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌮𑌤𑍍𑌤𑌷𑌟𑍍𑌪𑌦𑌾॥

௬௧. அந்யாவக்ஷஸிசாந்யஸ்யாஸ்தஸ்யா:காஶ்சித்புநர்புஜம்।
அபராத்வங்கமந்யஸ்யாஸ்தஸ்யாஶ்சாப்யபராபுஜௌ॥

௬௨. ஊருபார்ஶ்வகடீப்ருஷ்டமந்யோந்யஸ்யஸமாஶ்ரிதா:।
பரஸ்பரநிவிஷ்டாங்க்யோமதஸ்நேஹவஶாநுகா:॥

௬௩. அந்யோந்யபுஜஸூத்ரேணஸ்த்ரீமாலாக்ரதிதாஹிஸா।
மாலேவக்ரதிதாஸூத்ரேஶுஶுபேமத்தஷட்பதா॥

பதம்.	உரை.
அந்யா:	வேறுசிலஸ்திரீகள்
அந்யஸ்யா:	மற்றொரு ஸ்திரீயினுடைய
வக்ஷஸி	மார்பிலும்
காஶ்சித்புந:	இன்னம் சிலஸ்திரீகள்
தஸ்யா:	அப்படி நித்திரைசெய்கிறவளுடைய
புஜம்	தோளிலும்
அபரா	இன்னமொருவள்
அந்யஸ்யா:	மற்றொருவளுடைய
அங்கம்	மடியிலும்
அபரா	இன்னமொருவள்
தஸ்யா:	அப்படி படுத்திருப்பவளுடைய
புஜௌ	இரண்டு பாகுக்களிலும் (தலைவைத்து தங்கினார்கள்)
அந்யோந்யஸ்ய	ஒருவர்க்கொருவருடைய
ஊருபார்ஶ்வகடீப்ருஷ்டம்=	
ஊரு	துடையென்ன
பார்ஶ்வ	பக்கமென்ன
கடீ	இடுப்பென்ன
ப்ருஷ்டம்	பிரஷ்டமென்ன (இவைகளை)
ஸமாஶ்ரிதா:	நன்றாக ஆசரித்தவர்களாயும்
மதஸ்நேஹவஶாநுகா:=	
மத	மதத்திற்கும்
ஸ்நேஹ	ஸ்நேஹத்திற்கும்
வஶாநுகா:	ஸ்வாதீனர்களாயும்
பரஸ்பரநிவிஷ்டாங்க்ய:=	
பரஸ்பர	ஒன்றோடொன்று
நிவிஷ்ட	பற்றின
அங்க்ய:	அவயவங்களையுடையவர்களாயும் (நித்திரைசெய்தார்)
அந்யோந்யபுஜஸூத்ரேண=	
அந்யோந்ய	ஒருவர்க்கொருவருடைய
புஜ	புஜமாகிற
ஸூத்ரேண	நூலினால்
க்ரதிதா	கோர்க்கப்பட்ட
ஸா	அந்த
ஸ்த்ரீமாலா	ஸ்திரீமாலையானது
ஸூத்ரே	நூலில்
க்ரதிதா	கோர்க்கப்பட்ட
மத்தஷட்பதா=	
மத்த	கொழுத்த
ஷட்பதா	வண்டுகளோடுகூடிய
மாலேவ	புஷ்பமாலைபோலவே
ஶுஶுபே	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—ஒருவரோடொருவருடைய மார்புகளிலும் தோள்களிலும் மடிகளிலும் சிரஸுகளை வைத்துக்கொண்டும், துடைகளோடு துடைகள், பக்கங்களோடு பக்கங்கள், இடுப்புகளோடிடுப்புகள், பிரஷ்டங்களோடு பிரஷ்டங்கள், இவ்வண்ணம் அவரவர்களுடைய அங்கங்கள் ஒன்றோடொன்று பற்றிக்கொண்டும், மத்தியபானமயக்கத்தாலும் பரஸ்பரம் ஸ்நேஹவிசேஷத்தாலும் ஸ்வாதீனர்களாய் நித்திரைசெய்கிற அந்தஸ்திரீகள் பாஹுக்களாகிற நூலினால் தொடுக்கப்பட்டும் மத்தியவாஸனையாகிற பரிமளத்தை வீசிக்கொண்டும் கூந்தல்களாகிற பிரமரங்களோடு கூடிக்கொண்டுமிருக்கிற புஷ்பமாலைபோல் விளங்கினர்.

௬௪ లతానాం మాధవే మాసి ఫుల్లానాం వాయుసేవనాత్ । అన్యోన్యమాలాగ్రథితం సంసక్తకుసుమోచ్చయమ్ ॥

௬௫ వ్యతివేష్టితసుస్కంధమన్యోన్యభ్రమరాకులమ్ । ఆసీద్వనమివోద్ధూతం స్త్రీవనం రావణస్య తత్ ॥

௬௪. 𑌲𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌮𑌾𑌧𑌵𑍇𑌮𑌾𑌸𑌿𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍇𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌂𑌸𑌂𑌸𑌕𑍍𑌤𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑍋𑌚𑍍𑌚𑌯𑌮𑍍॥

௬௫. 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌸𑍁𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌾𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍।
𑌆𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑌨𑌮𑌿𑌵𑍋𑌦𑍍𑌧𑍂𑌤𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌨𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌤𑌤𑍍॥

௬௪. லதாநாம்மாதவேமாஸிபுல்லாநாம்வாயுஸேவநாத்।
அந்யோந்யமாலாக்ரதிதம்ஸம்ஸக்தகுஸுமோச்சயம்॥

௬௫. வ்யதிவேஷ்டிதஸுஸ்கந்தமந்யோந்யப்ரமராகுலம்।
ஆஸீத்வநமிவோத்தூதம்ஸ்த்ரீவநம்ராவணஸ்யதத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாயுஸேவநாத்	மூச்சுக்காற்றடிக்கிற வேகத்தினுல்	அந்யோந்யமாலாக்ரதிதம்=	
அந்யோந்யமாலாக்ரதிதம்=		அந்யோந்ய	ஒன்ருேடொன்று
அந்யோந்ய	ஒருவரோடொருவர்	மாலா	வரிசையாக
மாலா	மாலையாக	க்ரதிதம்	சேர்க்கப்பட்டதாயும்
க்ரதிதம்	சேர்ந்ததாயும்	ஸம்ஸக்தகுஸுமோச்சயம்=	
ஸம்ஸக்தகுஸுமோச்சயம்=		ஸம்ஸக்த	பற்றிக்கொண்டிருக்கிற
ஸம்ஸக்த	ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கிற	குஸும	புஷ்பங்களுடைய
குஸும	இக்குழுடிகளுடைய	உச்சயம்	ஸமூகங்களையுடையதாயும்
உச்சயம்	ஸமூகங்களையுடையதாயும்	வ்யதிவேஷ்டிதஸுஸ்கந்தம்=	
வ்யதிவேஷ்டிதஸுஸ்கந்தம்=		வ்யதிவேஷ்டித	சுற்றிலும் பரவியிருக்கிற
வ்யதிவேஷ்டித	சுற்றப்பட்ட	ஸுஸ்கந்தம்	நல்ல தண்டுகளையுடையதாயும்
ஸுஸ்கந்தம்	அழகான புஜங்களையுடையதாயும்	அந்யோந்யப்ரமராகுலம்=	
அந்யோந்யப்ரமராகுலம்=		அந்யோந்ய	ஒன்ருேடொன்று பறந்துகொண்டிருக்கிற
அந்யோந்ய	ஒன்ருேடொன்று (சிக்கிக்கொண்டிருக்கிற)	ப்ரமர	வண்டுகளால்
ப்ரமர	தலைமயிர்களால்	ஆகுலம்	நிறைந்ததாயும்
ஆகுலம்	வியாப்தமாயும்	உத்தூதம்	அசைந்துகொண்டும்
உத்தூதம்	அசைக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற	மாதவேமாஸி	வஸந்த ருதுவில்
ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய	புல்லாநாம்	விகஸித்திருக்கிற
தத்	அந்த	லதாநாம்	கொடிகளுடைய
ஸ்திரீவநம்	ஸ்திரீகளாகிற வனமானது	வநமிவ	வனம்போல்
வாயுஸேவநாத்	காற்றடிப்பதினுல்	ஆஸீத்	இருந்தது.

தா-ம்—(அந்த ஸ்திரீத்திரளை ஓர் புஷ்பவனத்திற்கு உபமானிக்கிருர்.) கைகளாகிற கொடிகளோடும் தோள்களாகிற தண்டுகளோடும் விரல்களாகிற பல்லவங்களோடும் இக்குழுடிகளாகிற புஷ்பக்கொத்துகளோடும் கூந்தல்களாகிற பிரமரங்களோடும் நிசுவாஸக்காற்ருகிற மந்தமாருதத்தோடும் ஒருவர்மேலொருவ ரங்கங்களைப் போட்டுக்கொண்டு காற்றினுலொன்று சேர்க்கப்பட்ட புஷ்பலதாபங்திபோல் நித்திரைசெய்கிற அந்த ஸ்திரீகூட்டமானது ஓர் புஷ்பவனம்போல் விளங்கிற்று.

౬౬. ఉచితేష్వపి సువ్యక్తం న తాసాం యోషితాం తదా। వివేకః శక్య ఆధాతుం భూషణాంగాంబరస్రజామ్॥

൬൬. ഉചിതേഷ്വപി സുവ്യക്തം ന താസാം യോഷിതാം തദാ।
വിവേകശ്ശക്യ ആധാതും ഭൂഷണാംഗാംബരസ്രജാം॥

௬௬. உசிதேஷ்வபிஸுவ்யக்தம்நதாஸாம்யோஷிதாம்ததா।
விவேகஶ்ஶக்யஆதாதும்பூஷணங்காம்பரஸ்ரஜாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	அம்பர	வஸ்திரமென்ன
தாஸாம்	அந்த (ஸ்திரீகளுடைய)	ஸ்ரஜாம்	மாலையென்ன (இவைகளுடைய)
உசிதேஷ்வபி	தகுந்த ஸ்தானங்களில்கூட	விவேகஃ	அறிவானது
பூஷணங்காம்பரஸ்ரஜாம்=		ஸுவ்யக்தம்	நன்ருக
பூஷண	ஆபரணமென்ன	ஆதாதும்	செய்ய
அங்க	அவயவமென்ன	நஶக்யஃ	ஸரிப்படவில்லை.

தா-ம்—ஆபரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் அங்கங்களையும் ஒருவர்மேலொருவர் போட்டுக்கொண்டு வியவஸ்தையின்றி நித்திரைசெய்கிற அந்த ஸ்திரீஸமூகத்தில் பிரதிஸ்திரீயினுடைய அங்காபரணவஸ்திர புஷ்பமாலைகளை ஸ்பஷ்டமாக அறிவது அஸாத்தியமாயிருந்தது.

౬౭ రావణే సుఖసంవిష్టే తాః స్త్రియో వివిధప్రభాః। జ్వలంతః కాంచనా దీపాః ప్రేక్షంతానిమిషా ఇవ॥

൬൭. രാവണേ സുഖസംവിഷ്ടേ താസ്ത്രിയോ വിവിധപ്രഭാഃ।
ജ്വലന്തഃ കാഞ്ചനാ ദീപാഃ പ്രേക്ഷന്താനിമിഷാ ഇവ॥

௬௭. ராவணேஸுகஸம்விஷ்டேதாஸ்த்ரியோவிவிதப்ரபாஃ।
ஜ்வலந்தஃகாஞ்சநாதீபாஃப்ரேக்ஷந்தோநிமிஷாஇவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராவணே	இராவணனனவன் [யில்	விவிதப்ரபாஃ	பற்பல காந்தியுடையனவாக
ஸுகஸம்விஷ்டேஸதி	ஸுகமாகத் தூங்கிக்கொண்டிருக்கை	ஜ்வலந்தஃ	எரிந்துகொண்டிருக்கிற

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காஞ்சநதீபா:	தங்கஸ்தம்பத்தி(லேற்றிய) தீபங்கள்	அநிமிஷாஸ்(ஸந்த:)	இமைகொட்டாமலிருந்துகொண்டு
தா:	அந்த	* ப்ரேக்ஷந்தேவ	பார்ப்பனபோலிருந்தன.
ஸ்த்ரிய:	ஸ்திரீகளை		

தா-ம்—அந்த ஸுந்தரமான ஸ்திரீகளோடு கிரீடாவிலாஸமனுபவித்து இராவணன் ஸுகமாக நித்திரைசெய்கையில் காஞ்சனஸ்தம்பங்களில் ஏற்றப்பட்டு பற்பல வர்ணங்களோடு அசைவற்றுப் பிரகாசிக்கிற தீபங்கள் ஆபரணங்கள் குலைந்து வஸ்திரங்கள் நழுவி தாறுமாறுகக்கிடந்துறங்கு மந்தஸ்திரீகளை இமைகொட்டாமல் தரிசிப்பனபோலிருந்தன.

౬౮ రాజర్షిపితృదైత్యానాం గంధర్వాణాం చ యోషితః । రాక్షసానాం చ యాః కన్యాస్తస్య కామవశం గతాః ॥

௬௮. ராஜர்ஷிபித்ருதைத்யாநாம் கந்தர்வாணாம் ச யோஷித:।
ராக்ஷஸாநாம் ச யா: கந்யாஸ்தஸ்ய காமவஶம் கதா:॥

௬௮. ராஜர்ஷிபித்ருதைத்யாநாம்கந்தர்வாணஞ்சயோஷித:।
ராக்ஷஸாநாஞ்சயா:கந்யாஸ்தஸ்யகாமவஸம்கதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராஜர்ஷிபித்ருதைத்யாநாம்—		கந்யாஸ்ச	கன்னிகைகளும்
ராஜர்ஷி	இராஜரிஷிகளென்ன	யா:	எவர்களோ
பித்ரு	பிதிருக்களென்ன	தா:	அந்த கன்னிகைகள்
தைத்யாநாம்	அஸுரர்களென்ன இவர்களுடையவு	தஸ்ய	அந்த இராவணனுடைய
கந்தர்வாணாம்	கந்தர்வர்களுடையவும் [ம்	காமவஸம்	ஸுகஸ்வாதீனத்தை
யோஷித:	பெண்களும்	கதா:	அடைந்தார்கள்.
ராக்ஷஸாநாம்	இராக்ஷதர்களுடைய		

தா-ம்—ஸ்ரீராகவபத்தினியான ஸீதாதேவிதவிர மற்ற இராவணனால் கொண்டுவரப்பட்ட ராஜபிதிரு அஸுரராக்ஷஸகன்னிகைகளெல்லோரும் இராவணனலனுபவிக்கப்பட்டவர்களே.

౬౯ యుద్ధకామేన తాస్సర్వా రావణేన హృతాః స్త్రియః । సమదా మదనేనైవ మోహితాః కాశ్చిదాగతాః ॥

௬௯. யுத்தகாமேந தாஸ்ஸர்வா ராவணேந ஹ்ருதா: ஸ்த்ரிய:।
ஸமதா மதநேநைவ மோஹிதா: காஶ்சிதாகதா:॥

௬௯. யுத்தகாமேநதாஸ்ஸர்வாராவணேநஹ்ருதாஸ்த்ரிய:।
ஸமதாமதநேநைவமோஹிதா:காஸ்சிதாகதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யுத்தகாமேந	போர்செய்வதற்கிச்சையுடைய	ஸமதா:	மதத்தோடுகூடிய
ராவணேந	தசமுகனால்	காஸ்சித்	சிலஸ்திரீகள்
ஸர்வா:	ஸமஸ்தர்களான	மதநேநைவ	காமத்தினலேயே
தா:	அந்த	மோஹிதா:	மோகம்கொண்டவர்களாக
ஸ்த்ரிய:	ஸ்திரீகள்	ஆகதா:	வந்தவர்கள்.
ஹ்ருதா:	கொண்டுவரப்பட்டார்கள்		

தா-ம்—இராவணனேடு நித்திரைசெய்கிற அந்தஸ்திரீகளில் பெரும்பான்மையோர் அந்த இராக்ஷஸன் யுத்தஞ்செய்து சத்துருக்களுடைய அந்தப்புரங்களிலிருந்து பலாத்காரமாகக் கொண்டுவந்தவர்கள். சிலர் மாத்திரம் இலங்காதிபதியினுடைய பராக்கிரமத்திலும் ஐசுவரியத்திலும் வர்ச்சஸ்ஸிலும் மோகங்கொண்டு மதனுக்கிராந்தர்களா யவனை அணுகினவர்கள்.

౭౦ న తత్ర కాచిత్ప్రమదా ప్రసహ్య వీర్యోపపన్నేన గుణేన లబ్ధా । న చాన్యకామాపి న చాన్యపూర్వా వినా వరార్హాం జనకాత్మజాం తామ్ ॥

௭௦. ந தத்ர காசித்ப்ரமதா ப்ரஸஹ்ய வீர்யோபபந்நேந குணேந லப்தா।
ந சாந்யகாமாபி ந சாந்யபூர்வா விநா வரார்ஹாம் ஜநகாத்மஜாம் தாம்॥

௭௦. நதத்ரகாசித்ப்ரமதாப்ரஸஹ்யவீர்யோபபந்நேநகுணேநலப்தா।
நசாந்யகாமாபிநசாந்யபூர்வாவிநாவரார்ஹாம்ஜநகாத்மஜாம்தாம்॥

* இராவணனுறங்குகையில் அந்த தீபங்கள் ஸ்திரீகளைக் கண்ணுறுவனபோலிருந்தனவெனவே, அந்த தசகண்டன் விழித்திருக்கையி லவனுடைய பத்தினிகளை அசேதனவஸ்துவான தீபமும் பயமின்றி கண்ணெடுத்துப்பார்க்கிறது துர்லபமென்று கருத்து.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அவ்விடத்தில்	லப்தா	அடையப்பட்டவள்
ப்ரமதா	யௌவனக்கொழுப்பையுடைய ஸ்திரீ	அந்யகாமாபிச	வேறொரு புருஷனிடத்தில் இன்புற்ற
சாசித்	ஒருத்தியும் [யானவள்	ந	இல்லை [வளும்
வீர்யோபபந்நேந	பராக்கிரமத்தையுடைய	வரார்ஹாம்	சிரேஷ்டமானவளாயும்
ராவணேந	இராவணனால்	ஜநகாத்மஜாம்	ஜநகன் திருமகளாயுமிருக்கிற
ப்ரஸஹ்ய	பலாத்கரித்து	தாம்விநா	அந்த ஸீதையைத்தவிர
நலப்தா	அடையப்படவில்லை	அந்யபூர்வா	இராவணனை யடைவதற்குமுன் வேறொருபுருஷனை மணம்புரிந்தவள்
(கிந்து)	(பின் எப்படியெனில்)		
குணேந	குணத்தினால்	ந	இல்லை.

தா-ம்—அங்குள்ள ஸ்திரீகள் மோகத்தா லிராவணனை யடைந்தவர்களேயல்லது அவனுடைய பராக்கிரமாதிசயத்தினாலடையப்பட்டவ ளொருத்தியுமில்லை. ஜனகன் திருமகளான பிராட்டிதவிர மற்றவரெல்லோரும் இராவணனையடையுமுன் வேறுபுருஷரால் பாணிக்கிரகணம் பண்ணப்படாதவர். கன்னிகைகளாயிருக்கிறபோதே இவனை யடைந்தார்கள்.

௬௯-வது ஶ்லோகத்தில்—யுத்தகாமேந ராவணேந காஶ்சித் ஹ்ருதா:, தா: ஸர்வா: ஸ்த்ரிய: மதநேநைவ மோஹிதா: ஆகதா: - என்றுமந்வயித்து இராவணன் யுத்தத்தினாற் கொண்டுவரப்பட்டவர்கள் சில ஸ்திரீகள், மற்றவர்கள் யௌவனக்கொழுப்பினால் இராவணனிடத்தில் மோஹம்கொண்டு வந்தவர்களென்று மர்த்தங்கொள்க.

ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் பரமபாவனையான ஸீதாபிராட்டி ஒருவள்மாத்திரம் அவ்வரக்கனிடத்தில் விருப்பம் கொள்ளவில்லை. மற்ற ஸ்திரீகளெல்லாரும் அவனிடத்தி லதிமோஹம்கொண்டு அவனிஷ்டப்படி இருக்கிறார்களென்று ௬௮-௬௯-௭௦ - இம்மூன்று ஶ்லோகங்களால் வெளியிட்டருளுகிறார்.

౭౧. నచాకులీనా నచహీనరూపా నాదక్షిణా నానుపచారయుక్తా । భార్యాభవత్తస్యనహీనసత్త్వా నచాపి కాన్తస్యనకామనీయా॥

௭௧. 𑌨𑌚𑌾𑌕𑍁𑌲𑍀𑌨𑌾 𑌨𑌚𑌹𑍀𑌨𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌨𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑌚𑌾𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾।
𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌹𑍀𑌨𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌕𑌾𑌮𑌨𑍀𑌯𑌾॥

௭௧. நசாகுலீநாநசஹீநரூபாநாதக்ஷிணாநாநுபசாரயுக்தா।
பார்யாபவத்தஸ்யநஹீநஸத்வாநசாபிகாந்தஸ்யநகாமநீயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(தத்ர)	(அவ்விடத்தில்)	ந	இல்லை
அகுலீநா	அல்பஜாதியிலுண்டானவள்	தஸ்ய	அந்த (இராவணனுக்குத் தகுந்த)
ந	இல்லை	ஹீநஸத்வா	பலமில்லாதவள்
ஹீநரூபாச	குரூபியும்	பார்யா	(அவனுக்கு) பத்னியாக
ந	இல்லை	நாபவத்	உண்டாகவில்லை
அதக்ஷிணா	அலங்காரமில்லாதவளும்	காந்தஸ்ய	நாயகனுக்கு
ந	இல்லை [ள்	நகாமநீயா	விருப்பமில்லாதவள்
அநுபசாரயுக்தா	(பர்த்தாவுக்கு) உபசாரம்பண்ணுதவ	ந	இல்லை.

தா-ம்—அந்த ராவணபத்தினிகளெல்லோரும் உத்கிருஷ்டஜாதியிலுண்டான பத்மினீஜாதிஸ்திரீகளே. எல்லோரும் திவ்யரூபலக்ஷணமுள்ளவர்கள். ஸர்வாபரணபூஷிதைகள். இராவணனிடத்தில் அத்தியந்தம் பிரியமுள்ளவர்களாய் அவனுக்குபசாரம் செய்பவர்கள். மஹாபலசாலியான அந்த ராக்ஷஸேசுவரனால் கூடியணையத்தக்க தேகஸத்வமுள்ளவர்கள். அவன் மனதை வசீகரிக்கவல்ல யௌவனபரிபக்குவமும் ஸௌந்தரியவிசேஷமுமுள்ளவர்கள்.

౭౨. బభూవబుద్ధిస్తు హరీశ్వరస్య యదీదృశీ రాఘవధర్మపత్నీ । ఇమాయథా రాక్షసరాజభార్యా స్సుజాతమస్యేతి హి సాధుబుద్ధేః॥

௭௨. 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌹𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀𑌰𑌾𑌘𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀।
𑌇𑌮𑌾𑌯𑌥𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌰𑌾𑌜𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿𑌹𑌿𑌸𑌾𑌧𑍁𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃॥

௭௨. பபூவபுத்திஸ்துஹரீஶ்வரஸ்யயதீத்ருஶீராகவ:தர்மபத்நீ।
இமாயதாராக்ஷஸராஜபார்யாஸ்ஸுஜாதமஸ்யேதிஹிஸாதுபுத்தே:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இமா:	இந்த	அஸ்ய	இந்த இராவணனுக்கு
ராக்ஷஸராஜபார்யா:	இராவணனுடைய பத்னிகள்	ஸுஜாதம்ஹி	நன்மையுண்டாயிருக்குமன்றோ
யதா	எப்படியோ	இதி	என்கிற
ததா	அப்படியே	புத்தி:	விபரீதபுத்தியானது
ராகவதர்மபத்நீ	ஸ்ரீராகவனுடைய தர்மபத்னியான ஸீதையானவள்	ஸாதுபுத்தே:	மஹாப்ராக்ஞரான
		ஹரீஶ்வரஸ்ய	வானரத்தலைவரான (ஹநுமாருக்கு)
சத்ருஶீயதி	ஒருபுருஷனுக்கு மாலைசூட்டுமுன் இவனுக்குப்பத்னியாக ஆயிருந்தாளாகில்	பபூவ	அகஸ்மாத்தாயுண்டாயிற்று.

தா-ம்—இந்த ராவணன் இந்த ஸ்திரீகளையெல்லாம் கன்னிகைகளாயிருக்கும்போதே கொண்டுவந்து தான் மணம்புரிந்ததுபோல் ஸீதையையும் ஸ்ரீராகவனுக்கு மாலைசூட்டுமுன் கொண்டுவந்திருந்தானுகில் க்ஷேமமாயிருப்பானென்கிற விபரீதபுத்தியானது மஹாபுத்திசாலியாயினும் தன் ஜாதிக்கனுகுணமாகத் தன்னை யறியாமலே ஹநுமானுக்குண்டாயிற்று. * (இது கோவிந்தராஜீயத்தினுடைய அபிப்பிராயம்.)

இவை தீர்த்தியத்தினுடைய அபிப்பிராயம்.

ராகவதர்மபத்நீ - ஸீதையானவள், யதா - எப்படி ராவணனுல் பலாத்காரமாக க்ரஹிக்கப்பட்டாளோ, இமா: - இந்த, ராக்ஷஸராஜபார்யா: - இராவணபத்தினிகள், ததா-அப்படியே ஸுக்ரீவனு லபகரிக்கப்பட்டார்களாகில், ததா - அப்பொழுது, ஹரீச்வரஸ்ய - வானரராஜாவான ஸுக்ரீவனுக்கு, ஸுஜாதம்ஹி- அவருடைய பௌருஷம் நிலைநின்று ஸபலமாகுமன்றோ, இதி - என்று, ஸாதுபுத்தே: - மந்திராலோசனையில் அதிஸாமர்த்தியரான ஹநுமாருக்கு, ஈத்ருசீபுத்தி: - இவ்விதபுத்தியாகது, பபூவ - உண்டாயிற்று.

தா-ம்—இந்த ராவணன் பிராட்டியை எப்படி கொண்டுவந்துவிட்டானே அப்படியே நம்முடைய ராஜாவான ஸுக்ரீவனும் மின்னல்போல் ஜ்வலிக்கிற தேஜஸ்ஸோடுகூடிய இந்த யுவதிகளை யபகரித்துக் கதறும்படி செய்தாராகில் அப்பொழுதன்றோ கிருதார்த்தராவரென்கிற எண்ணமானது ராஜவிசுவாஸமும் புத்திகூர்மையுமுள்ள மந்திரியான அந்த ஹநுமானுக்குண்டாயிற்று.

அல்லது இமா:ராக்ஷஸராஜபார்யா:-இந்த ராவணபத்தினிகள், யதா-எப்படி பகிரங்கமாக கொண்டுவரப்பட்டனர்களோ, ராகவதர்மபத்நீ - ஸீதாதேவியும், ஈத்ருசீயதி - அப்படியே ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரிருக்கும்போது கொண்டுவரப்பட்டிருந்தால், ததா - அப்பொழுது, அஸ்ய - இந்த ராவணனுக்கு, ஸுஜாதம்ஹி - நன்மையுண்டாயிருக்குமல்லவா? (அப்பொழுதே மாண்டிருப்பானென்றர்த்தம்) இதி - என்று, ஸாதுபுத்தே:ஹரீச்வரஸ்ய - புத்திசாலியான ஹநுமானுக்கு, புத்தி: பபூவ - புத்தியானதுண்டாயிற்று.

தா-ம்—இராவணனனவன் இந்த ஸ்திரீகளை அந்தந்த தேசத்து ராஜாக்களைபடித்து அவர் கண்ணெதிரிலவர்களுடைய அந்தப்புரங்களில் நுழைந்து பகிரங்கமாகக் கொண்டுவந்ததுபோல் பிராட்டியையும் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனாவது ஆசிரமத்திலிருக்கையில் அபகரித்தானுகில் இப்பொழுது இந்த ஸ்திரீகளோடு ரமித்து நித்திரைசெய்கிற பாக்கியத்தையுடைத்தாயிருப்பனே. அப்பொழுதே ஸ்ரீராமபாணத்திற்கிரையாகி லங்காநகரராஜ்ஜியமிழந்து வைவஸ்வதநகரவாஸியாக ஆயிருப்பனன்றோ!

அல்லது இமா:ராக்ஷஸராஜபார்யா:-இந்த ராவணபத்தினிகள், யதா-எப்படி பர்த்ருஸமேதாளாகக்காணப்படுகிறார்களோ, ராகவதர்மபத்நீ ஈத்ருசீயதி - அப்படியே ஸீதையும் ஸ்ரீராமனோடு சேர்ந்திருக்கக்கண்டேனுகில், ததா-அப்பொழுது, அஸ்ய-இந்த ராமதூதனான எனக்கு, ஸுஜாதம்ஹி-ஜன்மஸாபல்யமாகுமன்றோ, இதிஸாதுபுத்தே:கபீச்வரஸ்யபுத்தி:பபூவ-என்கிற புத்தியானது புத்திசாலியான ஹநுமானுக்குண்டாயிற்று.

தா-ம்—இந்த ஸ்திரீகள் பர்த்ருஸமேதர்களாக விருக்கக்கண்டதுபோல் ஸீதையும் ஸ்ரீராகவனோடு சேர்ந்திருக்கிற திவ்விய கல்யாண திருக்காக்ஷியைக்கண்டேனுகில் என் ஜன்மம் ஸபலமாகுமன்றோ! ஸ்திரீயோடு களித்து நித்திரைசெய்கிற இவ்வரக்கனைக்கண்ட யான் ஸீதாஸமேதனான ஸ்ரீரகுநந்தனனைக்கண்டிருந்தால் நான் கிருதார்த்தனுய்விடேனோ; என்ஜன்மம் ஸபலமாய் விடாதோ. அல்லது இந்த ஸ்திரீகளைக்கண்டதுபோல் ஸீதையையுங்கண்டேனுகில், ஒருமாதத்திற்குள் பிராட்டியிருக்குமிடங் கண்டறிந்து வருகிறவன் தன் பிராணபூதன். தனக்கு ஸமானமாய் ஸகல ஐசுவரியங்களையு மனுபவிக்கத்தக்கவனென்று சொல்லிவிடுத்த என் பிரபுவான ஸுக்ரீவனுக்கு நலம் விளைவித்து அதனுல் என் ஜன்மம் ஸபலமாகுமன்றோ. ஸுக்ரீவாக்ஞையைக் கடந்தமையாலும் ஸீதையைக் காணுமையாலும் பயந்து பிராயோபவேசனம்செய்யத் துணிந்திருக்கிற அங்கதாதிகளுக்கு புனர்ஜீவனுண்டாகுகி லப்பொழுதன்றோ என் ஜன்மம் ஸபலமாகும்.

அல்லது இமா:ராக்ஷஸராஜபார்யா:-இந்த ராவணபத்தினிகள், யதா-எப்படி ஜீவித்திருக்கிறார்களோ, ராகவதர்மபத்நீ-ஸீதையானவள், ஈத்ருசீயதி-இம்மாதிரியாகவே பிழைத்திருந்தாளாயின், அஸ்ய - இந்த ஸ்ரீராகவனுக்கு, ஸுஜாதம்ஹி-க்ஷேமமன்றோ, இதி-என்று, ஸாதுபுத்தே:ஹரீச்வரஸ்யபுத்தி:பபூவ - ஹநுமாருக்கு இந்த புத்தியானது உண்டாயிற்று.

தா-ம்—ஸீதை பிழைத்திருக்கிறாளோ இல்லையோ, அவள் பிழைத்திராவிடில் என் பிராணன் நில்லாதென்று சொன்ன ஸ்ரீராகவனுக்கு ஸீதை பிழைத்திருக்கிறாளென்கிற விஷயம் க்ஷேமகரமானதன்றோவென்று ஹநுமானெண்ணினர்.

* இந்த சுலோகவியாக்கியானத்தில் கோவிந்தராஜீயர், புத்திசாலியாயினும் வானரரானபடியால் ஹநுமானுக்கு இந்த விபரீதபுத்தியுண்டாயிற்றென்கிறார். அவருடைய அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதம் சொல்லத்துணியாவிடினும், இந்த புத்தியை விபரீதமென்றெண்ணுமல் ஸாதுக்களுக்கியல்பாக உண்டாகக்கூடியதென்று ஒருவாறு சொல்லலாம். இங்கு ஸீதையானவளெப்படியாவது இராவணபத்தினியாகி இராவணன் ஸுகமாக வாழ்ந்திருக்கவேண்டுமென்று ஹநுமானுடைய விசாரமன்று. அனேகாயிரம் ஸ்திரீகளை பலாத்கரித்துக் கொண்டுவந்த இராவணன் அந்த பாபங்களுக்கு நசிக்காமல் ஸீதாபஹாரணத்திற்குமாத்திரம் நசிப்பானேனெனில், அந்த ஸ்திரீகளையெல்லாம் கன்னிகைகளாகக்கொண்டுவந்தான். ஸீதையைமாத்திரம் வேறுபுருஷனுக்குப் பத்தினியானபிறகு கொண்டுவந்தான். இது பஞ்சமகாபாதகங்களிலொன்றான பரதாராபஹரணமென்கிற அதிகடோரமான பாபம். இதற்கு வம்சநாசமும் கோடிகல்பநரகபாதையுமே பிராயச்சித்தம். இந்தகோரத்தை நினைத்த ஹநுமான் "ஐயோ! இவன் குலமென்ன, சௌரியமென்ன, பெருமையென்ன, ஸம்பத்தென்ன, இத்தனையுமழிந்து இந்த ஸுந்தரிகளெல்லாம் பதியையிழந்துவிடும்படியான காலம் நேரிட்டதே. இதற்கெல்லாம் ஹேதுவான ஸீதையை ஸ்ரீராகவன் பாணிக்கிரகணம்செய்யுமுன் இவனடைந்திருந்தால் இப்படி நேரிடாதே" என்று "ரிபூணமபிவத்ஸல:" வென்கிற ஸ்ரீராகவனுடைய பக்தனானபடியால் சத்துருவினிடத்திலும் அவனுடைய நிரபராதிகளான பத்தினிகளிடத்திலும் கருணைகூர்ந்த எண்ணத்தை வெளியிட்டார். பரதாராபஹரணத்தின் கொடுமையைக் காண்பிப்பதே வால்மீகியினெண்ணமாகத் தோற்றுகிறது. முன் சுலோகத்தில் ஸீதைதவிர மற்ற ஸ்திரீகளெல்லாரும் கன்னிகைகளாகக் கொண்டுவரப்பட்டவரென்றார் பின் சுலோகத்தில் பதிவிரதைக்குச்செய்த அபராதத்தின் அநுசிதத்தன்மையையும், அக்காரியத்தின் பலனுக நேரிடப்போகிற கொடுந்தண்டத்தை நினைத்து ஹநுமான் வியஸனிக்கிறதையும் சொல்லுகிறார்.

அல்லது ஹே ராக்ஷஸராஜ-ஹே ராவண! இமா:-இந்த ஸ்திரீகள், யதாபார்யா:-எப்படி உனக்கு பத்தினிகளோ, ராகவதர்மபத்நீ - ஸீதையானவள், சத்ருஷ்யதி - உனக்கு பத்தினியாகச் செய்துகொண்டாயேயாகில், அஸ்ய - அஷ்டைச்வரியத்தோடுகூடிய இந்த, தவ - உனக்கு, ஸுஜாதம்ஹி - க்ஷேமமுண்டாகுமா, இதி - இந்தவிதம் ஹிதம் சொல்லவேணுமென்கிற, புத்தி: - புத்தியானது, ஸாதுபுத்தே: ஹரீஶ்வரஸ்யபபூவ - ஹநுமானுக்குண்டாயிற்று.

தா-ம்—ஹே ராவண! பலாத்கரித்துக்கொண்டுவந்த இந்த ஸ்திரீகளையெல்லாம் பத்தினிகளாகச் செய்துகொண்டது போல் ஸர்வலோகமாதாவான ஸீதையை அம்மாதிரி செய்துகொள்வது உன்னால் ஸக்கியமோ! வேண்டாம். அப்படி யொருக்கால் செய்துகொண்டாயாகில், உன் அஷ்டைசுவரியங்களுடன் கஷ்டமா யழிந்துபோவாய், என்று ஹிதம் சொல்லும்படியான புத்தியானது அந்த பரமஸாதுவான ஹநுமாருக்குண்டாயிற்று.

கோவிந்தராஜீயம், தீர்த்தீயம், ராமாநுஜீயம் இம்மூன்று வியாக்கியானங்களுடைய அபிப்ராயம்.

இமா:ராக்ஷஸராஜபார்யா: - இந்த ராவணபத்தினிகள், யதா - எப்படி தங்கள் பர்த்தாவோடு ஸகல ஸுகங்களையு மனுபவித்துவருகிறார்களோ, ராகவதர்மபத்நீ - ஸீதையும், சத்ருஷ்யதி - இம்மாதிரியே ராகவனோடு சேர்ந்து ஸந்தோஷிக்கும்படி செய்தானாகில், அஸ்ய-இந்த ராவணனுக்கு, ஸுஜாதம்ஹி க்ஷேமமுண்டாகாதா, இதி-என்று, புத்தி: புத்தியானது, ஸாதுபுத்தே:ஹரீஶ்வரஸ்யபபூவ - சத்துருக்களிடத்திலும் கிருபையுள்ள பரமஸாதுவான ஹநுமானுக்குண்டாயிற்று.

தா-ம்—இந்த ராவணன் ஸீதாபகரணமாகிற அனார்யமான காரியத்தைச் செய்துவிட்டபோதிலும் இப்பொழுதாவது தன்னோடு தன் பத்தினிகள் சேர்ந்திருப்பதுபோல் ஸ்ரீராகவனோடு ஸீதை சேரும்படி செய்தானாகில் புத்திரகளத்திராதி அஷ்டைசுவரியங்களுடன் இப்படியே நீடூழி வாழ்ந்திருப்பானன்றோ. மஹாபராதியாயும், ஸம்ஹாரயோக்கியமான சத்துருவாயுமிருந்தபோதிலும் இராவணனானவன் நசிக்காமல் யாவருக்கும் லபிக்காத மஹதைசுவரியத்துடன் வாழ்ந்திருக்கவேண்டுமென்கிற பரமஸாத்விகமான புத்தியானது ஸ்வயம் ராஜ்ஜியபாரம் வகிக்கவல்லவராதலால் அந்த ஹநுமானுக்குண்டாயிற்று.

23. పునశ్చ సోఽచింతయదార్తరూపో ధ్రువం విశిష్టా గుణతో హి సీతా । అథాయమస్యాం కృతవాన్ మహాత్మా లంకేశ్వరః కష్టమనార్యకర్మ ॥

எகூ. புநஸ்ச ஸோசிந்தயதார்த்தரூபோ த்ருவம் விஶிஷ்டா குணதோ ஹி ஸீதா।
அதாயமஸ்யாம் க்ருதவாந் மஹாத்மா லங்கேஶ்வர: கஷ்டமநார்யகர்ம॥

எக. புநஸ்சஸோசிந்தயதார்தரூபோத்ருவம்விஶிஷ்டாகுணதோஹிஸீதா।
அதாயமஸ்யாம்க்ருதவாந்மஹாத்மாலங்கேஶ்வர:கஷ்டமநார்யகர்ம॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பிறகு	அயம்	இந்த
ஸ:	அந்தஹநுமான்	லங்கேஶ்வர:	இராவணன்
ஸீதா	பிராட்டியானவள்	அநார்யகர்ம	செய்யத்தகாதகாரியத்தை
குணத:	பாதிவிருத்தியாதி குணங்களோடு	க்ருதவாந்	செய்தவனானன்
விஶிஷ்டா ஹி	கூடினவளன்றோ	கஷ்டம்	ஐயோ! (என்று)
த்ருவம்	நிச்சயம் [தில்	ஆர்த்தரூப:	துக்கிதராய்
அஸ்யாம்	இந்தஜகத்பூஜ்யையான ஸீதாவிஷயத்	புந: *	மறுபடியும்
மஹாத்மா	மஹத்குலப்பிரஸூதனான	அசிந்தயத்	சிந்தித்தார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் தேவமனுஷிய ஸ்திரீகளுக்குள் ஸாரதிருசைகளாயிருப்போரைப் பத்தினிகளாக வடைந்து ஸகல வைபோகங்களையு மனுபவித்துவருகிற இராவணன் செய்த நச்சிய ஹேதுகரமான துஷ்காரியத்தைப்பற்றிப் பின்னும் யோசிக்கிறார். ஸர்வஜகத்பூஜ்யையான அந்த ஜானகியானவள் ஸ்ரீராகவனைத்தவிர வேறொருபுருஷனைக் கனவிலும் நினையாத அக்கினியைச் சுடும்படியான மஹாபரிசுத்தை. இது நிஸ்ஸந்தேகமான விஷயம். இந்த ராவணனோ ஸாக்ஷாத் பிரம்மபௌத்திரருக்குப் பிறந்து வேதவேதாந்தங்களை யத்தியயனம்பண்ணி நித்திய நைமித்திககர்மங்களைக் குறைவற நடத்துகிற பிராம்மணோத்தமன். குபேரனுக்குமில்லாத செல்வத்திற்கதிபதி. இந்திரனுக்குமில்லாத பெருமையை யாள்பவன். இப்படி ஜனனத்தாலும் ஆசாரத்தாலும் அதிருஷ்டத்தாலு மத்யுன்னதபதவியிலிருக்கிற விந்த லங்கேசுவரன் பரதாராபஹரணமாகிற அதிநிகிருஷ்டமான காரியத்தைச்செய்து தனக்கும் பிராட்டிக்கும் ஸர்வலோகமித்யாபவாதத்தை விளைவித்தான். ஸாக்ஷாத் லோகமாதாவையே பெண்டுபிடிக்க வெத்தனித்தான். ஸாக்ஷாத் ஸர்வலோகசரண்ணியனுக்கே அபராதத்தைச் செய்துவிட்டான். இதற்குமுன் அனேக ஸ்திரீகளை பலாத்கரித்துக் கொண்டுவந்தபோதிலும் அவர்கள் கன்னிகைகளாதலால் பாபகிருத்தியமாகவில்லை. ஸீதாபஹரணம் அப்படியல்லவே. அவள் ராகவதர்மபத்னீ. அவளுக்குச்செய்த அபராதம் துஸ்ஸகமான பாபம். வம்சத்தை யழித்துவிடும். படுநரகிற்றள்ளும். ஐயோ இவன் பிராம்மணனுச்சுதே! வந்துவிட்டதே இந்த மணக்கோலத்திற்கும் ஐசுவரியத்திற்குமழிவு! வந்துவிட்டதே இலங்கைக்கு நாசம்! இதென்ன பாபம்! இதென்ன கஷ்டம்! என்று ஹநுமான் துக்காக்கிராந்தராய் சிந்தித்தார்.

ஸந்மனோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வியாக்கியான ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

கூ-வது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

* நிரதிஶயஸௌந்தரியாதிகுணங்களினால் பரிபூர்ணையாயும் பாதிவிருத்தியாக்கிரகண்ணியையாயுமிருக்கிற மிதிலாதிபதியான ஜனகன் திருமகளுக்கும், ஸர்வப்பிரகாரத்தாலும் நிந்திக்கத்தக்கவர்களாயிருக்கிற இராக்ஷஸஸ்திரீகளுக்கும் உபமானமிட்டோமே. அது ஸரியல்லவென்று மறுபடியும் துக்கிதராய்க்கொண்டு யோசித்தாரென்று கருத்து.

பத்தாவது ஸர்க்கம்.

౧. తత్రదివ్యోపమంముఖ్యంస్ఫాటికంరత్నభూషితమ్ । అవేక్షమాణోహనుమాన్ దదర్శశయనాసనమ్॥

౨. దాంతకాంచనచిత్రాంగైర్వైడూర్యైశ్చవరాసనైః । మహార్హాస్తరణోపేతైరుపపన్నంమహాధనైః॥

௧. 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋𑌪𑌮𑌂𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑌂𑌰𑌤𑍍𑌨𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌅𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌶𑌯𑌨𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍॥

௨. 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌵𑌰𑌾𑌸𑌨𑍈𑌃।
𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑍈𑌰𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂𑌮𑌹𑌾𑌧𑌨𑍈𑌃॥

௧. தத்ரதிவ்யோபமம்முக்யம்ஸ்பாடிகம்ரத்நபூஷிதம்।
அவேக்ஷமாணோஹநுமாந்ததர்ஶஶயநாஸநம்॥

௨. தாந்தகாஞ்சநசித்ராங்கைர்வைடூர்யைஶ்சவராஸநைঃ।
மஹார்ஹாஸ்தரணோபேதைருபபந்நம்மஹாதநைঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அவ்விடத்தில்	வைடூர்யைঃ	வைடூர்யமணிகளா லிழைக்கப்பட்டவையாயும்
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	மஹார்ஹாஸ்தரணோபேதைঃ=	
அவேக்ஷமாணঃ	(முழுமையும்) பாரானின்றுகொண்டு	மஹார்ஹ	வெகுவிலையுயர்ந்த
திவ்யோபமம்	இந்திரசயனத்திற்கொப்பாயும்	ஆஸ்தரண	மேல் பரப்பப்பட்ட வஸ்திரத்தோடு
முக்யம்	சிரேஷ்டமாயும்	உபேதைঃ	கூடினவையாயும்
ஸ்பாடிகம்	ஸ்படிகமயமாயும்	மஹாதநைঃ	அதிக மௌலியத்தை யுடையனவாயுமிருக்கிற
ரத்நபூஷிதம்	இரத்தினங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டதாயும்		
தாந்தகாஞ்சநசித்ராங்கைঃ=		வராஸநைঃ	சிறந்த ஆஸனங்களோடு
தாந்த	தந்தமயமாயும்	உபபந்நம்	கூடினதாயுமிருக்கிற
காஞ்சந	ஸ்வரணமயமாயுமிருக்கிற	ஶயநாஸநம்	கட்டிலை
சித்ராங்கைঃ	பற்பலவி சித்திரப் பிரதேசங்களை யுடையதாயும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த ஸ்திரீத்திரளில் பிராட்டியைக்காணுமல் தேடிக்கொண்டுபோகிறபோது ஓர்புறத்தில் நவரத்தின கசிதமாயும், ஸ்வர்ணஸ்படிக தந்தமாயும் பற்பல விசித்திராலங்காரங்களையுடையதாயும், பூவினு மெல்லிய பஞ்சணைகள் பரப்பப்பட்டதாயும், பொன்பட்டாடைகள் போர்க்கப்பட்டதாயும் ஸாக்ஷாத் தேவேந்திரசயனம்போல் அத்யுஜ்வல ஸௌந்தரிய சயனஸ்தானங்களோடு கூடினதாயுமிருக்கிற ஓர் மஞ்சத்தைக் கண்டார்.

౩. తస్యచైకతమేదేశేసోగ్ర్యమాలావిభూషితమ్ । దదర్శపాండురంఛత్రంతారాధిపతిసన్నిభమ్॥

௩. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌚𑍈𑌕𑌤𑌮𑍇𑌦𑍇𑌶𑍇𑌸𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌲𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌂𑌛𑌤𑍍𑌰𑌂𑌤𑌾𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍॥

௩. தஸ்யசைகதமேதேஶேஸோக்ர்யமாலாவிபூஷிதம்।
ததர்ஶபாண்டுரம்ச்சத்ரம்தாராதிபதிஸந்நிபம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸঃ	அந்தஹநுமான்	தாராதிபதிஸந்நிபம்	சந்திரனுக்கு நிகராயுமிருக்கிற
தஸ்ய	அந்தபரியங்கத்தினுடைய	பாண்டுரம்	வெளுத்த
ஏகதமேதேஶே	ஓர்புறத்தில்	சத்ரம்	குடையை
அக்ர்யமாலாவிபூஷிதம்	மேன்மையான இரத்தினங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த தல்பத்திற்குமேல் திவ்யமணிகள் பதித்து முத்துவடங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டு பௌர்ணமி சந்திரன்போல் ஸ்வச்சமாக விளங்கும் ஓர் சுவேதச்சத்திரத்தைக் கண்ணுற்றார்.

౪. జాతరూపపరిక్షిప్తంచిత్రభానుసమప్రభమ్ । అశోకమాలావితతందదర్శపరమాసనమ్॥

౫. వాలవ్యజనహస్తాభిర్వీజ్యమానంసమంతతః । గంధైశ్చవివిధైర్జుష్టంవరధూపేనధూపితమ్॥

౬. పరమాస్తరణాస్తీర్ణమావికాజినసంవృతమ్॥ । దామభిర్వరమాల్యానాంసమంతాదుపశోభితమ్॥

௪. 𑌜𑌾𑌤𑌰𑍂𑌪𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌭𑌾𑌨𑍁𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍।
𑌅𑌶𑍋𑌕𑌮𑌾𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑌤𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌪𑌰𑌮𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍॥

௫. 𑌵𑌾𑌲𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍀𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑍈𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂𑌵𑌰𑌧𑍂𑌪𑍇𑌨𑌧𑍂𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௩. 𑌪𑌾𑌂𑌡𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂𑌚𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌜𑌿𑌨𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍।
[illegible]॥

௪. ஜாதரூபபரிஷ்க்ருதம்சித்ரபாநுஸமப்ரபம்।
அஶோகமாலாவிததம்ததர்ஶபரமாஸநம்॥

௫. வாலவ்யஜநஹஸ்தாபிர்வீஜ்யமாநம்ஸமந்தத꞉।
கந்தைஶ்சவிவிதைர்ஜுஷ்டம்வரதூபேநதூபிதம்॥

௬. பரமாஸ்தரணாஸ்தீர்ணமாவிகாஜிநஸம்வ்ருதம்।
தாமபிர்வரமால்யாநாம்ஸமந்தாதுபஶோபிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜாதரூபபரிஷ்க்ருதம்	தங்கத்தினால்செய்யப்பட்டதாயும்	ஜுஷ்டம்	கூடினதாயும்
சித்ரபாநுஸமப்ரபம்	ஸூரியனுக்குநிகரான காந்தியுடையதாயும்	வரதூபேந	சிரேஷ்டமான (அகில் முதலிய) தூபத்தால்
அஶோகமாலாவிததம்	அசோகபுஷ்பஹாரங்களால் நிறைந்ததாயும்	தூபிதம்	புகை யூட்டப்பட்டதாயும்
வாலவ்யஜநஹஸ்தாபி꞉—		பரமாஸ்தரணாஸ்தீர்ணம்	உத்க்ருஷ்டமான ஆஸ்தானங்களால் வியாப்தமாயும்
வாலவ்யஜந	வெண்சாமரத்தை	ஆவிகாஜிநஸம்வ்ருதம்	ஆட்டுத்தோலால்மூடப்பட்டதாயும்
ஹஸ்தாபி꞉	கையிலேந்திவீசுகிற (யந்திரத்தாற்செய்த ஸ்த்ரீப்பிரதிமைகளால்)	வரமால்யாநாம்	சிரேஷ்டமான புஷ்பமாலைகளுடைய
ஸமந்தத꞉	நாற்புறத்திலும்	தாமபி꞉	மாலைகளால்
வீஜ்யமாநம்	வீசப்பட்டதாயும்	ஸமந்தாத்	நாற்புறத்திலும்
விவிதை꞉	பலவிதமான	உபஶோபிதம்	நன்குகப்பிரகாசிப்பிக்கப்பட்ட
கந்தை꞉	பரிமளங்களோடு	பரமாஸநம்	சிறந்த சயனத்தை
		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—உருக்கிவிட்ட தங்கத்தாற்செய்த அந்தக்கட்டிலானது ஆதித்யனுக்கு ஸதிருசமான காந்தியோடு ஜ்வலித்தது. அதன்மீது பஞ்சணைமுதலிய திவ்வியாஸ்தரணங்கள் பரப்பப்பட்டிருந்தன. அதிக மிருதுவாகப் பதமிடப்பட்ட அஜசர்மங்கள் போத்திருந்தன. வெண்சாமரங்களைக் கையிலேந்தி வீசுகிற ஸ்திரீப்பிரதிமைகள் நாற்புறமும் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. நறுமணம் வீசு மகிற்புகையானது மஞ்சமுழுதும் வியாபித்திருந்தது. குங்குமசந்தன கஸ்தூரி ஜவ்வாது முதலிய வாஸனைத்திரவியங்கள் உத்தமபரிமளம் வீசின. ஸுகந்தபுஷ்பங்களால் தொடுத்த மாலைகள் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன. இவ்வித அலங்காரங்களோடு கூடிய சயனஸ்தலத்தை ஹநுமான் கண்டார்.

౭. తస్మిన్జీమూతసంకాశం ప్రదీప్తోత్తమకుండలమ్। లోహితాక్షం మహాబాహుం మహారజతవాససమ్॥

౮. లోహితేనానులిప్తాంగం చందనేన సుగంధినా। సంధ్యారక్తమివాకాశే తోయదం సతటిద్గణమ్॥

౯. వృతమాభరణైర్దివ్యైస్సురూపం కామరూపిణమ్। సవృక్షవనగుల్మాఢ్యం ప్రసుప్తమివ మందరమ్॥

౧౦. క్రీడిత్వోపరతం రాత్రౌ వరాభరణభూషితమ్। ప్రియం రాక్షసకన్యానాం రాక్షసానాం సుఖావహమ్॥

౧౧. పీత్వాప్యుపరతం చాపి దదర్శ స మహాకపిః।

௭. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌞𑍍𑌜𑍀𑌮𑍂𑌤𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍।
𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌂𑌮𑌹𑌾𑌰𑌜𑌤𑌵𑌾𑌸𑌸𑌮𑍍॥

௮. 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇𑌨𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾।
𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇𑌤𑍋𑌯𑌦𑌂𑌸𑌤𑌟𑌿𑌦𑍍𑌗𑌣𑌮𑍍॥

௯. 𑌵𑍃𑌤𑌮𑌾𑌭𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌮𑍍।
𑌸𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑌨𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌮𑍍॥

௧௦. 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌰𑌤𑌂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌𑌵𑌰𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍॥

௧௧. 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌤𑌂𑌚𑌾𑌪𑌿𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।

௭. தஸ்மிந்ஜீமூதஸங்காஶம்ப்ரதீப்தோத்தமகுண்டலம்।
லோஹிதாக்ஷம்மஹாபாஹும்மஹாரஜதவாஸஸம்॥

௮. லோஹிதேநாநுலிப்தாங்கம்சந்தநேநஸுகந்திநா।
ஸந்த்யாரக்தமிவாகாஶேதோயதம்ஸதடித்கணம்॥

௯. வ்ருதமாபரணைர்திவ்யைஸ்ஸுரூபம்காமரூபிணம்।
ஸவ்ருக்ஷவநகுல்மாட்யம்ப்ரஸுப்தமிவமந்தரம்॥

க0. க்ரீடித்வோபரதம்ராத்ரௌவராபரணபூஷிதம்।
ப்ரியம்ராக்ஷஸகந்யாநாம்ராக்ஷஸாநாம்ஸுகாவஹம்।।
க0௧. பீத்வாப்யுபரதம்சாபிததர்ஶஸமஹாகபி:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்மிந்	அந்த (கட்டிலில்)	காமரூபிணம்	இச்சித்த ரூபம் தரிக்கவல்லவனுதலா
ஜீமூதஸங்காஶம்	மேகத்திற்கு ஸதிருஶமாயிருக்கிறவ[னையும்	ஸுரூபம்	நல்ல ரூபவானையும் [ல்
ப்ரதீப்தோத்தமகுண்டலம்=		ஸவ்ருக்ஷவநகுல்மாட்யம்=	
ப்ரதீப்த	ஜ்வலிக்கிற	ஸவ்ருக்ஷ	விருக்ஷங்களோடுகூடிய
உத்தம	சிரேஷ்டமான	வந	காடுகளென்ன
குண்டலம்	குண்டலங்களை யணிந்தவனையும்	குல்ம	புதர்களென்ன
லோஹிதாக்ஷம்	சிவந்த கண்களையுடையவனையும்	ஆட்யம்	(இவைகளால்) நிறைந்ததும்
மஹாபாஹும்	பெருத்த தோள்களையுடையவனையும்	ப்ரஸுப்தம்	(அசையாமல்) தூங்குவதுபோலுமிரு
மஹாரஜதவாஸஸம்=		மந்தரமிவ	மந்தரகிரிபோலிருக்கிறவனையும்[க்கிற
மஹாரஜத	தங்கத்தால் (செய்த)	வராபரணபூஷிதம்	சிரேஷ்டமான ஆபரணங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டவனையும்
வாஸஸம்	வஸ்திரத்தையுடையவனையும்		
லோஹிதேந	சிவந்த	ராத்ரௌ	இராத்திரியில்
ஸுகந்திநா	நறுமணமுடைய	க்ரீடித்வா	கிரீடித்து (அதனால்)
சந்தநேந	சந்தனத்தால்	உபரதம்	ஓய்வடைந்தவனையும்
அநுலிப்தாங்கம்=		ராக்ஷஸகந்யாநாம்	இராக்ஷதஸ்திரீகளுக்கு
அநுலிப்த	பூசப்பட்ட	ப்ரியம்	இஷ்டனையும்
அங்கம்	தேகத்தையுடையவனையும் (அதனால்)	ராக்ஷஸாநாம்	இராக்ஷதர்களுக்கு
ஆகாஶே	ஆகாசத்தில்	ஸுகாவஹம்	ஸுகத்தைச்செய்கிறவனையும்
ஸதடித்கணம்	மின்னற்கொடிகளோடுகூடியும்	பீத்வா	பானஞ்செய்து
ஸந்த்யாரக்தம்	ஸந்தியாகாலத்தில், சிவந்துமிருக்கிற	உபரதம்	விசிரமித்துக்கொண்டிருக்கிறவனுமான (இராவணனை)
தோயதமிவ	மேகம்போலிருக்கிறவனையும்		
திவ்யை:	சிறந்த	ஸ:	அந்த
ஆபரணை:	ஆபரணங்களோடு	மஹாகபி:	ஹநுமான்
வ்ருதம்	கூடிக்கொண்டிருக்கிறவனையும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அக்கட்டிலின்மீது வருஷாகால மேகம்போற் கறுத்த தேகத்தோடும் பெருத்துருண்டு நீண்ட கைகளோடும் சிவந்த கண்களோடும், காமரூபியானதால் கிரீடாகாலத்தில் தன் பிரியைகள் கண்டு மோகிக்கும்படியாகக்கொண்ட நல்ல ரூபத்தோடும், ஜ்வலிக்கிற குண்டலங்களோடும் இன்னம் பற்பல ஆபரணங்களோடும், அரையிற்கட்டிய பீதாம்பரத்தோடும் ரக்தவர்ண சந்தனப்பூச்சோடும், அப்பூச்சினால் மின்னலோடுகூடிய ஸந்தியாகாலமேகம்போல் விளங்குகிற தேககாந்தியோடும், மத்தியபானத்தை யதிகமாகச்செய்து இரவில் நெடுநேரம் கிரீடித்த பரிசிரமத்தால் பிரயக்கியையற்று விருக்ஷங்கள் வனங்கள் புதர்களடர்ந்த நிச்சலமான மந்தரபர்வதம்போல் பிரம்மாண்டமாய்க்கிடந்துறங்குகிற இராக்ஷஸப்பிரபுவான இராவணனைக் கண்டார்.

ఛా స్వ్రేశయ నేవీరం ప్రసు ప్తం రాక్ష సాధిపమ్॥
౧౨. నిశ్వసంతం యథానాగం రావణం వానరర్షభః। ఆసాద్య పరమోద్విగ్నస్సోపాసర్పత్సుభీతవత్॥
ஶாஸ்வோஶயநேவீரம்ப்ரஸுப்தம்ராக்ஷஸாதிபம்॥
கஉ. நிஶ்வஸந்தம்யதாநாகம்ராவணம்வாநரர்ஷப:।
ஆஸாத்யபரமோத்விக்நஸ்ஸோபாஸர்பத்ஸுபீதவத்॥
கக. பாஸ்வரேஶயநேவீரம்ப்ரஸுப்தம்ராக்ஷஸாதிபம்।।
கஉ. நிஶ்வஸந்தம்யதாநாகம்ராவணம்வாநரர்ஷப:।
ஆஸாத்யபரமோத்விக்நஸ்ஸோபாஸர்பத்ஸுபீதவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாஸ்வரே	பிரகாசிக்கிற	ராவணம்	இராவணனை
ஶயநே	படுக்கையில்	ஸ:	அந்த
ப்ரஸுப்தம்	(நிச்சலமாய்) உறங்குகிறவனும்	வாநரர்ஷப:	ஹநுமான்
ராக்ஷஸாதிபம்	இராக்ஷஸப்பிரபுவும்	ஆஸாத்ய	ஸமீபித்து
வீரம்	பராக்கிரமசாலியும்	பரமோத்விக்ந:	மிகவும் நொந்த மனதுடையவராக
நாகம்யதா	ஸர்ப்பம்போல்	ஸுபீதவத்	பயப்பட்டவர்போல்
நிஶ்வஸந்தம்	மூச்சுவிடுகிறவனுமான	அபாஸர்பத்	பின்வாங்கினார்.

தா-ம்—இரத்தினகாஞ்சன ஜ்வாலைகளோடு பிரகாசிக்கிற அந்த பரியங்கத்தின்மீது ஸர்ப்பம்போல் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு நித்திரைசெய்கிற அந்த கோரவீரனை இராவணனைப்பார்த்து, பிராட்டி ஒருவேளை

இங்கு வாஸஞ்செய்கிருளோவென்று பார்க்கவந்தவிடத்தில் பிராட்டியை யபகரித்த பாபியையா கண்டோமென்று கிலேசமடைந்து இவன் நம்மைக்கண்டால் நம்முடைய காரியத்திற்கு ஹானி நேரிடுமென்று நினைத்து பயந்தவர்போல் ஹநுமான் பின்வாங்கினர்.

౧౩. అథారోహణమాసాద్య వేదికాంతరమాశ్రితః । సుప్తం రాక్షసశార్దూలం ప్రేక్షతే స్మ మహాకపిః ॥

கங. 𑌅𑌥𑌾𑌰𑍋𑌹𑌣𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃।
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇𑌸𑍍𑌮𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।

கங. அதாரோஹணமாஸாத்யவேதிகாந்தரமாஶ்ரிதஃ।
ஸுப்தம்ராக்ஷஸஶார்தூலம்ப்ரேக்ஷதேஸ்மமஹாகபிஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகபிஃ	ஹநுமான்	ஆஶ்ரித(ஸ்ஸந்)	ஆச்ரயித்தவராய்க்கொண்டு
ஆரோஹணம்	கட்டிற்படியை	ஸுப்தம்	தூங்குகிற
ஆஸாத்ய	அடைந்து	ராக்ஷஸஶார்தூலம்	இராவணனை
வேதிகாந்தரம்	வேறொருதிண்ணையை	தத்ர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிறகந்த ஹநுமான் இராவணனுறங்கும் கட்டிலினுடைய படியைவிட்டு ஸமீபத்திலிருந்த ஓர் திண்ணையின்மீது நின்றுகொண்டு அந்த ராக்ஷஸேச்வரனை நன்ருகப் பார்த்தார்.

౧౪. శుశుభే రాక్షసేంద్రస్య స్వపతశ్శయనోత్తమమ్ । గంధహస్తిని సంవిష్టే యథా ప్రస్రవణం మహత్ ॥

கச. 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑌶𑍍𑌶𑌯𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌯𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂𑌮𑌹𑌤𑍍॥

கச. ஶுஶுபேராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யஸ்வபதஶ்ஶயநோத்தமம்।
கந்தஹஸ்திநிஸம்விஷ்டேயதாப்ரஸ்ரவணம்மஹத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்வபதஃ	தூங்குகிற	ஸம்விஷ்டே(ஸதி)	பிரவேசித்த (வளவில்)
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராவணனுடைய	மஹத்	பெரிதான
ஶயநோத்தமம்	உத்தமமான சயனமானது	ப்ரஸ்ரவணம்யதா	மலையருவி எப்படி விளங்குமோ (அப்படி)
கந்தஹஸ்திநி	கந்தவத்தான மதஜலத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிற யானையானது	ஶுஶுபே	விளங்கிற்று.

தா-ம்—விசேஷபரிமளம் வீசுகிற சந்தனப்பூச்சோடும் துதிக்கைகளையொத்த கைகளோடும் உறங்குகிற இராவணனோடு சேர்ந்த அந்த சயனமானது மதஜலத்தைச் சொரிகிற கஜசிரேஷ்டத்தின் ஸம்பந்தத்தால் மதஜலமணத்தைக்கொள்கிற மலையருவிபோல் விளங்கிற்று.

౧౫. కాంచనాంగదసన్నద్ధౌ దదర్శ స మహాత్మనః । విక్షిప్తౌ రాక్షసేంద్రస్య భుజావింద్రధ్వజోపమౌ ॥

౧౬. ఐరావతవిషాణాగ్రైరాపీడనకృతవ్రణౌ । వజ్రోల్లిఖితపీనాంసౌ విష్ణుచక్రపరిక్షతౌ ॥

౧౭. పీనౌ సమసుజాతాంసౌ సంగతౌ బలసంయుతౌ । సులక్షణనఖాంగుష్ఠౌ స్వంగులీతలలక్షితౌ ॥

౧౮. సంహతౌ పరిఘాకారౌ వృత్తౌ కరికరోపమౌ । విక్షిప్తౌ శయనే శుభ్రే పంచశీర్షావివోరగౌ ॥

கரு. 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑌸𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧𑍌𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍌𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌭𑍁𑌜𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑍋𑌪𑌮𑍌॥

கசு. 𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑍈𑌰𑌾𑌪𑍀𑌡𑌨𑌕𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌣𑍌।
𑌵𑌜𑍍𑌰𑍋𑌲𑍍𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂𑌸𑍌𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌚𑌕𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌤𑍌॥

கஎ. 𑌪𑍀𑌨𑍌𑌸𑌮𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌾𑌂𑌸𑍌𑌸𑌂𑌗𑌤𑍌𑌬𑌲𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍌।
𑌸𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌨𑌖𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑍌𑌸𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀𑌤𑌲𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌॥

கஅ. 𑌸𑌂𑌹𑌤𑍌𑌪𑌰𑌿𑌘𑌾𑌕𑌾𑌰𑍌𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌𑌕𑌰𑌿𑌕𑌰𑍋𑌪𑌮𑍌।
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍌𑌶𑌯𑌨𑍇𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑍇𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌵𑍋𑌰𑌗𑍌॥

கரு. காஞ்சநாங்கதநத்தௌசததர்ஶஸமஹாத்மநஃ।
விக்ஷிப்தௌராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யபுஜாவிந்த்ரத்வஜோபமௌ॥

கசு. ஐராவதவிஷாணாக்ரைராபீடநக்ருதவ்ரணௌ।
வஜ்ரோல்லிகிதபீநாம்ஸௌவிஷ்ணுசக்ரபரிக்ஷதௌ॥

கஎ. பீநௌஸமஸுஜாதாம்ஸௌஸங்கதௌபலஸம்யுதௌ।
ஸுலக்ஷணநகாங்குஷ்டௌஸ்வங்குளீதலலக்ஷிதௌ॥

கஅ. ஸங்கதௌபரிகாகாரௌவ்ருத்தௌகரிகரோபமௌ।
விக்ஷிப்தௌஶயநேதஸ்மிந்ஸாப்ரேபஞ்சஶீர்ஷாவிவோரகௌ॥

பதம்.	உரை.
காஞ்சநாங்கதநத்தௌ	ஸ்வர்ணத் தோள்வளைகளை யுடையனவாயும்
விக்ஷிப்தௌ	நீண்டிருக்கின்றனவாயும் (அதனுல்)
இந்த்ரத்வஜோபமௌ	இந்திரனுடைய த்வஜத்திற்கு ஸமானமானவையாயும்
ஐராவதவிஷாணாக்ரை:=	
ஐராவத	இந்திரகஜத்தினுடைய
விஷாண	தந்தங்களுடைய
அக்ரை:	நுனிகளால்
ஆபீடநக்ருதவ்ரணௌ=	
ஆபீடந	யுத்தத்தில்
க்ருத	செய்யப்பட்ட
வ்ரணௌ	ரணங்களையுடையனவாயும்
வஜ்ர	வஜ்ஜிராயுதத்தால்
உல்லிகித	அடிக்கப்பட்டும்
பீந	பெருத்துமிருக்கிற
அம்ஸௌ	தோள்பட்டைகளையுடையனவாயும்
விஷ்ணுசக்ரபரிக்ஷதௌ=	
விஷ்ணுசக்ர	விஷ்ணுவின் சக்கிராயுதத்தால்
பரிக்ஷதௌ	காயப்படுத்தப்பட்டனவாயும்
பீநௌ	பெருத்தனவாயும்
ஸமஸுஜாதாம்ஸௌ=	
ஸம	ஒன்றோடொன்று ஸமமாயும்
ஸுஜாத	வலிவுடையனவாயுமிருக்கிற
அம்ஸௌ	தோள்களையுடையனவாயும்
ஸங்கதௌ	சேர்ந்திருக்கின்றனவாயும்

பதம்.	உரை.
பலஸம்யுதௌ	பலத்தோடு கூடினவையாயும்
ஸுலக்ஷணநகாங்குஷ்டௌ=	
ஸுலக்ஷண	நல்ல லக்ஷணங்களமைந்த
நக	நகங்களென்ன
அங்குஷ்டௌ	கட்டைவிரல்களென்ன (இவைகளையுடையனவாயும்)
ஸ்வங்குளீயகலக்ஷிதௌ-	திவ்ய மோதிரங்களை அடையாளமாகவுடையனவாயும்
ஸங்கதௌ	பொருந்தியிருக்கின்றனவாயும்
பரிகாகாரௌ	இருப்புத்தடியின் ஆகாரம்போன்ற ஆகாரமுடையனவாயும்
வ்ருத்தௌ	உருண்டனவாயுமிருக்கிற
கரிகரோபமௌ	யானைத்துதிக்கைக்கு ஸமானமாயிருக்கின்றனவாயும்
ஶுப்ரே	தாவள்ளியமான
ஶயநே	படுக்கையில்
விக்ஷிப்தௌ	போடப்பட்டனவாயும்
பஞ்சஶீர்ஷௌ	ஐந்துதலைகளையுடைய
உரகாவிவ	ஸர்ப்பங்கள்போ விருக்கின்றனவாயுமிருக்கிற
மஹாத்மந:	பெரிய சரீரமுடையவனான
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராவணனுடைய
புஜௌ	கைகளை
ஸ:	அம்மாருதி
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

౧౯. శశక్షతజకల్పేనసుశీతేనసుగంధినా | చందనేనపరార్ధ్యేనస్వనులిప్తౌస్వలంకృతౌ॥

౨౦. ఉత్తమస్త్రీవిమృదితౌగంధోత్తమనిషేవితౌ। యక్షపన్నగగంధర్వదేవదానవరావిణౌ॥

౨౧. దదర్శసకపిస్తస్యబాహూశయనసంస్థితౌ। మందరస్యాంతరేసుప్తౌమహాహీరుషితావివ॥

கக. ശശക്ഷതജകല്പേന സുശീതേന സുഗന്ധിനാ।
ചന്ദനേന പരാർദ്ധ്യേന സ്വനുലിപ്തൗ സ്വലങ്കൃതൗ॥

உ0. ഉത്തമസ്ത്രീവിമൃദിതൗ ഗന്ധോത്തമനിഷേവിതൗ।
യക്ഷപന്നഗഗന്ധർവ്വദേവദാനവരാവിണൗ॥

உக. ദദർശ സ കപിസ്തസ്യ ബാഹൂ ശയനസംസ്ഥിതൗ।
മന്ദരസ്യാന്തരേ സുപ്തൗ മഹാഹീ രുഷിതാവിവ॥

கக. ஶஶக்ஷதஜகல்பேநஸுஶீதேநஸுகந்திநா।
சந்தநேநபரார்த்யேநஸ்வநுலிப்தௌஸ்வலங்க்ருதௌ॥

உ0. உத்தமஸ்த்ரீவிம்ருதிதௌகந்தோத்தமநிஷேவிதௌ।
யக்ஷபந்நககந்தர்வதேவதாநவராவிணௌ॥

உக. ததர்ஶஸகபிஸ்தஸ்யபாஹூஶயநஸம்ஸ்திதௌ।
மந்தரஸ்யாந்தரேஸுப்தௌமஹாஹீருஷிதாவிவ॥

பதம்.	உரை.
ஶஶக்ஷதஜகல்பேந=	
ஶஶ	முசலினுடைய
க்ஷதஜகல்பேந	இரத்தத்திற்கு ஸமமாயும்
ஸுஶீதேந	மிக குளிர்ச்சியாயும்
ஸுகந்திநா	சிரேஷ்டமான பரிமளமுள்ளதாயும்
பரார்த்யேந	மேன்மையானதாயுமிருக்கிற
சந்தநேந	சந்தனத்தினுல்
ஸ்வநுலிப்தௌ	நன்ருகப் பூசப்பட்டனவாயும்

பதம்.	உரை.
ஸ்வலங்க்ருதௌ	நன்ருக அலங்கரிக்கப்பட்டனவாயும்
உத்தமஸ்த்ரீவிம்ருதிதௌ=	
உத்தமஸ்த்ரீ	உத்தமஸ்திரீகளால்
விம்ருதிதௌ	பிடிக்கப்பட்டனவாயும்
கந்தோத்தமநிஷேவிதௌ=	
கந்தோத்தம	சிரேஷ்டமான கந்தத்தால்
நிஷேவிதௌ	ஸேவிக்கப்பட்டனவாயும்
யக்ஷபந்நககந்தர்வதேவதாநவராவிணௌ=	

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யக்ஷபந்நககந்தர்வதேவதாநவ-	யக்ஷர், பந்நகர், கந்தர்வர், தேவர், அஸுரர் (ஆகிய இவர்களை)	ஸுப்தௌ	தூங்குகின்றனவுமான
ராவிணௌ	கதறும்படி செய்தனவாயும்	மஹாஹீநிவ	பெரிய பாம்புபோலிருக்கிற
ஶயநஸம்ஸ்திதௌ	படுக்கையிலிருக்கின்றனவாயும்	தஸ்ய	அந்த இராவணனுடைய
மந்தரஸ்ய	மந்தரபர்வதத்தினுடைய	பாஹூ	கைகளை
அந்தரே	மத்தியில்	ஸঃ	அந்த
க்ருத்தௌ	கோபித்தும்	கபிঃ	ஹநுமான்
		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

(௧௫-௨௧-வது ஶ்லோகங்களுக்குத் தா-ம்)—அந்த இலங்காதிபதியினுடைய இரண்டு ஹஸ்தங்களும் தோள்முதல் முழங்காலளவில் நீண்டு தேவலோகத்தில் நாட்டிய இந்திரத்வஜங்கள்போல் விளங்கின. உலையில் உருக்கியடித்து கெட்டியாகச்செய்த இருப்புலக்கைகள்போல் வலிவுள்ளனவாயிருந்தன. மத்தகஜங்களின் துதிக்கைபோல் அடிபெருத்து நுனி சிறுத்து ஒழுங்காக விருந்தன. ஒன்று பெருத்து மற்றொன்று சிறுத்திராமலிரண்டும் ஸமமான ஆகாரமுள்ளனவாயிருந்தன. தேவதாராக்ஷஸயுத்தங்களில் இந்திரகஜத்தாலிடிக்கப்பட்ட காயங்கள் காணப்பட்டன. வாஸவவஜ்ஜிராயுதத்தால் வெட்டப்பட்ட இரணங்கள் தோன்றின. உபேந்திரசக்கிரத்தாலறுக்கப்பட்ட அடையாளங்களிருந்தன. திவ்விய லக்ஷணங்களமைந்த நகங்களோடும் விரல்களோடும் கூடியிருந்தன. முன்னே கைலாஸத்தைப் பேர்த்துப் பந்தாடின கைகள். தேவதாநவயக்ஷ கின்னரகிம்புருஷாதிகளைக் கதறக்கதறவடித்த கைகள். அஷ்டதிக்பாலகர்கள் முதுகுகாட்டியோடும்படி செய்த கைகள். அநேக ராஜகன்னிகைகளைக் கூந்தலில் கைபோட்டுப் பிடித்திழுத்த கைகள். தங்கள் வீர சரித்திரசின்னங்களாகிற திவ்வியதோள்வளைகளையணிந்த கைகள். ஜயவிற்பிடித்த விரல்களில் நவரத்தினகசிதமோதிரங்களிட்ட கைகள். நறுமணமமைந்த சசரக்தவர்ண சீதள சந்தனக்கொழம்பால் பூசப்பட்ட கைகள். தேவதாநவராக்ஷஸஸ்திரீ ரத்தினங்களால் பிடித்தமுக்கப்பட்ட கைகள். இந்தவிதம் பஞ்சசிரோநாகங்கள்போலும், மிருகபக்ஷிகளைப்பக்ஷித்து மதவேகத்தால் மதிமயக்கங்கொண்டு கோரசுவாசத்துடன் மந்தரபர்வதத்தாழ்வரையில் நிச்சலமாக நித்திரைசெய்யும் மஹோரகங்கள்போலும் ஸ்வச்சமான சய்யாஸனத்தில் மாம்ஸபர்வதத்தையொத்த அந்த ராவணதேகத்திற்கிருபுறத்திலும் நீட்டப்பட்டிருக்கிற பயங்கரமான இரண்டு ஹஸ்தங்களை ஹநுமான் கண்டார்.

౨౨. తాభ్యాం సపరిపూర్ణాభ్యాం భుజాభ్యాం రాక్షసేశ్వరః । శుశుభేఽచలసంకాశః శృంగాభ్యామివ మందరః ॥

௨௨. 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌭𑍁𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌽𑌚𑌲𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌶𑍍𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃॥

௨௨. தாப்யாம்ஸபரிபூர்ணாப்யாம்புஜாப்யாம்ராக்ஷஸேஶ்வரঃ।
ஶுஶுபேசலஸங்காஶஶ்ஶ்ருங்காப்யாமிவமந்தரঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அசலஸங்காஶঃ	பர்வதத்திற்கு நிகரான	புஜாப்யாம் *	இரண்டு புஜங்களால்
ஸঃ	அந்த	ஶ்ருங்காப்யாம்	இரண்டு சிகரங்களையுடைய
ராக்ஷஸேஶ்வரঃ	இராவணன்	மந்தரமிவ	மந்தரகிரிபோல்
பரிபூர்ணாப்யாம்	ஸமஸ்த லக்ஷணங்களால் பூர்ணமான	ஶுஶுபே	பிரகாசித்தான்.
தாப்யாம்	அந்த		

தா-ம்—பெருத்து நீண்டு கறுத்திருக்கிற பர்வதாகாரமான தேகத்தோடு நித்திரைசெய்யு மந்த இராவணன் இராஜலக்ஷணங்களமைந்து திரண்டு உருண்டு உயர்ந்து விளங்குகிற இரண்டு புஜங்களால் இரண்டு சிகரங்களையுடைய மந்தரகிரிபோற்காணப்பட்டான்.

౨౩. చూతపున్నాగసురభిర్బకుళోత్తమసంయుతః । మృష్టాన్నరససంయుక్తః పానగంధపురస్సరః ॥

౨౪. తస్య రాక్షససింహస్య నిశ్చక్రామ మహాముఖాత్ । శయానస్య వినిశ్శ్వాసః పూరయన్నివ తద్గృహమ్ ॥

௨௩. 𑌚𑍂𑌤𑌪𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌕𑍁𑌳𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃।
𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌸𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃𑌪𑌾𑌨𑌗𑌨𑍍𑌧𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌃॥

௨௪. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍।
𑌶𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌃𑌪𑍂𑌰𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍॥

* பத்துத்தலை இருபதுகைகளுள்ள இராவணனை இங்கு ஸாதாரண மனுஷ்யரூபமுடையவன்போல் வர்ணிக்கக்கூடுமோவென்னில், அவன் காமரூபியானதால் இரவில் பத்தினிகளோடிருக்கும்போது ஒருதலை இரண்டுகைகளுள்ள நல்ல ரூபவானான புருஷன்போலிருந்து மற்ற யுத்தஸமயங்களில் பத்துத்தலை இருபது கைகளுள்ள அகோரராக்ஷஸனாகக் காணப்பட்டானென் றறிந்துகொள்க.

உ௩. சூதபுந்நாகஸௌரபிர்வகுளோத்தமஸம்யுத:।
ம்ருஷ்டாந்நரஸஸம்யுக்த:பாநகந்தபுரஸ்ஸர:॥
உ௪. தஸ்யராக்ஷஸஸிம்ஹஸ்யநிஸ்'சக்ராமமஹாந்முகாத்।
ஸயாநஸ்யவிநிஸ்'வாஸ:பூரயந்நிவதத்க்ருஹம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சூதபுந்நாகஸௌரபி:—		விநிஸ்'வாஸ:	மூச்சுக்காற்றானது
சூத	மாமரமென்ன	தத்க்ருஹம்	அந்த சயனக்கிருகத்தை
புந்நாக	புன்னைவிருக்ஷமென்ன (இவைகளுடைய)	பூரயந்நிவ	நிறைப்பதுபோல்
ஸௌரபி:	பரிமளங்களோடும்	ஸயாநஸ்ய	படுத்துக்கொண்டிருக்கிற
வகுளோத்தமஸம்யுத:	உயர்ந்த மகிழம்பூவாஸனையோடுகூடினதும்	ராக்ஷஸஸிம்ஹஸ்ய	இராக்ஷஸேந்திரனை
ம்ருஷ்டாந்நரஸஸம்யுக்த:	ஷட்ரஸோபேதமான அன்னத்தினுடைய வாஸனையோடுகூடினதும்	தஸ்ய	அந்த (இராவணனுடைய)
பாநகந்தபுரஸ்ஸர:	மத்தியவாஸனையை முன்னிட்டுக்கொண்டிருக்கிறதுமான	மஹாந்	பெரியதான
		முகாத்	முகத்தினின்று
		நிஸ்'சக்ராம	வெளிப்புறப்பட்டது.

தா-ம்—அந்த இராவணனுடைய நிச்வாஸக்காற்றானது மாங்கனி, புன்னைப்புஷ்பம், மகிழம்பூ இவைகளினின்றிறக்கப்பட்ட அத்புத மதுவின் வாஸனையோடும் ஷட்ரஸோபேதமான திவ்யான்ன கந்தத்தோடும் உத்கிருஷ்ட மத்திய பரிமளத்தோடும் கூடினதாகி இராக்ஷஸேந்திரனுடைய முகத்தினின்று வெளிக்கிளம்பி அந்த சயனக்கிரமுழுதும் மணத்தை நிரம்பச்செய்தது.

౨౫. ముక్తామణివిచిత్రేణ కాంచనేన విరాజితమ్ । మకుటేనాపవృత్తేన కుండలోజ్జ్వలితాననమ్॥
౨౬. రక్తచందనదిగ్ధేన తథా హారేణ శోభినా । పీనాయతవిశాలేన వక్షసాభివిరాజితమ్॥
౨౭. పాండురేణాపవిద్ధేన క్షౌమేణ క్షతజేక్షణమ్ । మహార్హేణ సుసంవీతం పీతేనోత్తమవాససా॥
౨౮. మాషరాశిప్రతీకాశం నిశ్శ్వసంతం భుజంగవత్ । గాంగే మహతి తోయాంతే ప్రసుప్తమివ కుంజరమ్॥
౨౯. చతుర్భిః కాంచనైర్దీపైర్దీప్యమానచతుర్దిశమ్ । ప్రకాశీకృతసర్వాంగం మేఘం విద్యుద్గణైరివ॥
౩౦. పాదమూలగతాశ్చాపి దదర్శ సుమహాత్మనః । పత్నీః స ప్రియభార్యస్య తస్య రక్షఃపతేర్గృహే॥

உ௫. 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌣𑌿𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑍇𑌨𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌮𑌕𑍁𑌟𑍇𑌨𑌾𑌪𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍋𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍॥
உ௬. 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑍇𑌨𑌤𑌥𑌾𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣𑌶𑍋𑌭𑌿𑌨𑌾।
𑌪𑍀𑌨𑌾𑌯𑌤𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑍇𑌨𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌭𑌿𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍॥
உ௭. 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑍇𑌣𑌕𑍍𑌷𑌤𑌜𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍।
𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇𑌣𑌸𑍁𑌸𑌂𑌵𑍀𑌤𑌂𑌪𑍀𑌤𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾॥
உ௮. 𑌮𑌾𑌷𑌰𑌾𑌶𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌶𑌂𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑌵𑌤𑍍।
𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌮𑌹𑌤𑌿𑌤𑍋𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌮𑍍॥
உ௯. 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍈𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑍈𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂𑌮𑍇𑌘𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑍈𑌰𑌿𑌵॥
௩0. 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌗𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌃𑌸𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇॥

உ௫. முக்தாமணிவிசித்ரேணகாஞ்சநேநவிராஜிதம்।
மகுடேநாபவ்ருத்தேநகுண்டலோஜ்வலிதாநநம்॥
உ௬. ரக்தசந்தநதிக்தேநததாஹாரேணஸோபிநா।
பீநாயதவிஸாலேநவக்ஷஸாபிவிராஜிதம்॥
உ௭. பாண்டுரேணாபவித்தேநக்ஷௌமேணக்ஷதஜேக்ஷணம்।
மஹார்ஹேணஸுஸம்வீதம்பீதேநோத்தமவாஸஸா॥
உ௮. மாஷராஸிப்ரதீகாஸம்நிஸ்'வஸந்தம்புஜங்கவத்।
காங்கேமஹதிதோயாந்தேப்ரஸுப்தமிவகுஞ்சரம்॥
உ௯. சதுர்ப்பி:காஞ்சநைர்திபைர்திப்யமாநசதுர்திஸம்।
ப்ரகாஸீக்ருதஸர்வாங்கம்மேகம்வித்யுத்கணைரிவ॥

௨௯. பாதமூலகதாம்ஶ்சாபிததர்ஶ ஸுமஹாத்மந:।
பத்நீஸ்ஸப்ரியபார்யஸ்யதஸ்யரக்ஷ:பதேர்க்ருஹே॥

பதம்.	உரை.
முக்தாமணிவிசித்ரேண—	
முக்தாமணி	முத்துகளால்
விசித்ரேண	ஆச்சரியகரமாயும்
காஞ்சநேந	பொன்மயமாயும்
அபவ்ருத்தேந	(சிரஸினின்று கொஞ்சம்) நழுவியிருக்கிற
மகுடேந	கிரீடத்தினுல்
விராஜமாநம்	மிகவும் பிரகாசிக்கிறவனையும்
குண்டலோஜ்வலிதாநநம்—	
குண்டல	கர்ணபரணத்தால்
உஜ்வலித	பிரகாசிக்கிற
ஆநநம்	முகத்தையுடையவனையும்
ரக்தசந்தநதிக்தேந—	
ரக்த	சிவந்த
சந்தந	சந்தனத்தால்
திக்தேந	பூசப்பட்டும்
ததா	அப்படியே
ஹாரேண	கண்டாபரணத்தால்
ஶோபிநா	விளங்குகிறதாயும்
பீநாயதவிஶாலேந—	
பீந	பெருத்ததும்
ஆயத	நீண்டும்
விஶாலேந	அகலமாயுமிருக்கிற
வக்ஷஸா	மார்போடு
அபிவிராஜிதம்	நன்றாய் விளங்குகிறவனையும்
பாண்டுரேண	வெளுப்பாயும்
அபவித்தேந	(நித்ராவஶத்தால்) நழுவியுமிருக்கிற
க்ஷௌமேந	பட்டு உத்திரியத்தோடு
யுக்தம்	கூடிக்கொண்டிருக்கிறவனையும்
க்ஷதஜேக்ஷணம்	சிவந்த கண்களையுடையவனையும்
மஹார்ஹேண	மிகவிலையுயர்ந்த
பீதேந	பச்சைவர்ணமுள்ள
உத்தமவாஸஸா	சிரேஷ்டமானவஸ்திரத்தால்

பதம்.	உரை.
ஸுஸம்வீதம்	சுற்றப்பட்டவனையும்
மாஷராஶிப்ரதீகாஶம்—	
மாஷராஶி	உளுந்துராசிக்கு
ப்ரதீகாஶம்	ஸமானமான வர்ணமுடையவனையும்
புஜங்கவத்	பாம்புபோல்
நிஶ்வஸந்தம்	மூச்சுவிடுகிறவனையும்
காங்கே	கங்கைஸம்பந்தமான
மஹதி	பெரிய
தோயாந்தே	ஜலமத்தியில்
ப்ரஸுப்தம்	நன்றாகத்தூங்குகிற
குஞ்சரமிவ (ஸ்திதம்)	யானைபோலிருக்கிறவனையும்
சதுர்ப்பி:	நான்கான
காஞ்சநை:	ஸ்வர்ணஸ்தம்பங்களிலேற்றிய
தீபை:	விளக்குகளினுல்
தீப்யமாநசதுர்திஶம்—	
தீப்யமாந	பிரகாசிப்பிக்கப்பட்ட
சதுர்திஶம்	நான்கு திக்குகளையுடையவனையும் (ஆகையினுலேயே)
வித்யுத்கணை:	மின்னற்கூட்டங்களால்
ப்ரகாஶீக்ருதஸர்வாங்கம்—	
ப்ராகாஶீக்ருத	நன்றாகத் தெரியும்படி செய்யப்பட்ட
ஸர்வாங்கம்	ஸமஸ்த அங்கங்களையுமுடைய
மேகமிவ(ஸ்திதம்)	மேகம்போல் விளங்குகிற இராவணனையும்
ப்ரியபார்யஸ்ய	இஷ்டமான பார்யைகளையுடையவனும்
ஸுமஹாத்மந:	பெரிய ஆகாரமுடையவனுமான
தஸ்ய	அந்த (இராவணனுடைய)
பாதமூலகதா:	பாதத்தண்டையிலிருக்கிற
பத்நீஶ்ச	பத்நிகளையும்
ஸ:	அந்த ஹநுமான்
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—மேருமந்தர கைலாஸாதிகிரிகளுக்கு ஸதிருசமான தேகத்தோடு நித்திரைசெய்கிற இராவணனைக்கண்ட ஹநுமான் நித்திராவசத்தால் அவனுடைய சிரஸினின்று கொஞ்சம் நழுவி கோடிஸூரியப்பிரகாசத்துடன் ஜ்வலிக்கிற நவரத்தினகசித முக்தாலங்கிருத ஸ்வர்ணமயமான மகுடத்தைக்கண்டார். காதிலணிந்த வைரமிழைத்த குண்டலங்கள் காரிருளையொத்த அவன் முகத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிற பாளபள்ளியத்தைக்கண்டார். குங்குமவர்ண சந்தனப்பூச்சோடும் கண்டத்திலணிந்த முத்து வைடூரிய ஹாரங்களோடும் விளங்குகிற பெருத்த நீண்ட அகன்ற விசாலமான வைரப்பலகையையொத்த மார்பைக்கண்டார். உளுந்துராசிபோற் கறுத்த அவனுடைய தேகத்தைச் சுற்றிக்கொண்டும் நித்திராவஸ்தையாற் கொஞ்சம் நழுவியுமிருக்கிற உயர்ந்த பீதாம்பரத்தையும் வெணபட்டாடையையுங்கண்டார். பூர்ணபிரவாகத்தோடுகூடின கங்காமத்தியில் ஜலக்கிரீடை செய்துவிட்டு ஸ்வஸ்தமாக வுறங்கு மோர் மதித்த குஞ்சரம்போல் கணக்கற்ற தன்னுடைய ஸுந்தரிகளுடன் ரதிவிலாஸ மனுபவித்துவிட்டு ஸ்வச்சமான அந்த மஞ்சத்தின்மீது நிர்ப்பயமாயுறங்குகிற இலங்காதிபதியைச்சுற்றி நாற்புறங்களிலும் நான்கு கனகஸ்தம்பங்களிலேற்றிய தீப்தமான காந்தியோடுகூடின தீபங்கள் நான்கு திக்குகளையும் ஜ்யோதிர்மயமாக விளங்கச்செய்கிற வழகைக்கண்டார். இந்தவிதம் மின்னற்பிரகாசத்தால் ஸமஸ்த பாகங்களும் ஸ்பஷ்டமாக விளங்கும் மேகராசிபோல் காஞ்சனதீபத்தின ஜ்வாலைகளால் ஸர்வாங்கங்களும் வியக்தமாகத்தெரிகிற பெருத்த கருமையான சரீரத்தோடு ஸர்ப்பம்போல் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டுறங்குகிற இராவணனையும் பர்த்திரு சிச்ருஷைகளைக் குறைவற நடத்திவிட்டு அவனுடைய பாதத்தண்டையிலுறங்கும் பத்தினிகளையும் ஹநுமான் கண்டார்.

౩౦. శశ్రుతాశవదనాశ్చారుకుండలభూషితాః । అమ్లానమాల్యాభరణాదదర్శ హరియూథపః॥

௩௧. ஶஶிப்ரகாஶவதநாஶ்சாருகுண்டலபூஷிதா:।
அம்லாநமால்யாபரணாததர்ஶ ஹரியூதப:॥

௩௧. ஶஶிப்ரகாஶவதநாஶ்சாருகுண்டலபூஷிதா꞉।
அம்லாநமால்யாபரணாதத³ர்ஶஹரியூதப꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரியூதப꞉	அந்த வானரவீரர்	குண்டல	கர்ணபரணங்களால்
ஶஶிப்ரகாஶவதநா꞉—		பூஷிதா꞉	அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களும்
ஶஶி	சந்திரனுடைய	அம்லாநமால்யாபரணா—	
ப்ரகாஶ	காந்திக்கு நிகரான காந்தியுடைய	அம்லாந	வாடாத
வதநா꞉	முகங்களையுடையவும்	மால்யாபரணா	புஷ்பமாலைகளாகிற ஆபரணங்களையுடைய ஸ்திரீகளை
சாருகுண்டலபூஷிதா꞉—			
சாரு	அழகான	தத³ர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் திவ்விய திருக்கோலத்துடன் நித்திரைசெய்யு மிலங்காதிபதியைக்கண்ட பிறகு ஷோடசகலைகளோடு மஹோததியினின்று மேற்கிளம்பி அமிருதகிரணங்களைப் பொழிகின்ற சந்திரன்போல் அதியழகாக விளங்கு முகத்தோடும், ஜவலிக்கிற குண்டலங்களோடும் நறுமணம் விசு மாலைகளோடும் நித்திரைசெய்கிற அனேக ஸ்திரீகளைக்கண்டார்.

3௨. నృత్తవాదిత్రకుశలా రాక్షసేంద్రభుజాంకగాః । వరాభరణధారిణ్యో నిషణ్ణా దదృశే హరిః॥

௩௨. 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌭𑍁𑌜𑌾𑌙𑍍𑌕𑌗𑌾𑌃।
𑌵𑌰𑌾𑌭𑌰𑌣𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌃॥

௩௨. ந்ருத்தவாதி³த்ரகுஶலாராக்ஷஸேந்த்³ரபு⁴ஜாங்கக³ா꞉।
வராப⁴ரணதா⁴ரிண்யோநிஷண்ணாத³த்³ருஶேஹரி꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரி꞉	ஹநுமான்	அங்க	மடிகளிலும்
ந்ருத்தவாதி³த்ரகுஶலா꞉—		கா³꞉	ஏறி ஆதரிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களும்
ந்ருத்த	நர்த்தனமென்ன	வராப⁴ரணதா⁴ரிண்ய꞉—	
வாதி³த்ர	வீணைமுதலிய வாத்தியங்களென்ன	வராப⁴ரண	சிரேஷ்டமான ஆபரணங்களை
குஶலா꞉	(இவைகளில்) தேர்ந்திருக்கிறவர்களும்	தா⁴ரிண்ய꞉	தரித்திருப்போர்களும்
ராக்ஷஸேந்த்³ரபு⁴ஜாங்கக³ா꞉—		நிஷண்ணா꞉	படுத்திருப்பவர்களுமான
ராக்ஷஸேந்த்³ர	இராவணனுடைய	(தா꞉)	அந்த ஸ்திரீகளை
பு⁴ஜ	தோள்களிலும்	த³த்³ருஶே	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த ராவணபத்தினிகளில் சிலர் திவ்விய நர்த்தனத்தாலும் மிருதங்க வீணாஸகிதமான கானத்தாலும் தங்கள் நாயகனை மிகவு மானந்திப்பிக்க அவன் தன் பிரியைகளைக் கட்டியணைத்து முத்தந்தந்து ஆலிங்கனுதி ஸுகங்களை யீந்து நித்திராவசமானபடியால், அந்த திவ்வியாபரணபூஷிதைகளான ஸ்திரீகளுமப்படியே மெய்மறந்து இராவணனுடைய தோள்களிலும் மடியிலு முறங்குவதைக்கண்டார்.

33. వజ్రవైడూర్యగర్భాణి శ్రవణాంతేషు యోషితామ్ । దదర్శ తాపనీయాని కుండలాన్యంగదాని చ॥

௩௩. 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌤𑌾𑌪𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌚॥

௩௩. வஜ்ரவைடூ³ர்யக³ர்ப்பா⁴ணிஶ்ரவணாந்தேஷுயோஷிதாம்।
த³த³ர்ஶதாபநீயாநிகுண்டலாந்யங்க³தா³நிச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யோஷிதாம்	ஸ்திரீகளுடைய	அங்க³தா³நிச	தோள்வளைகளையும்
ஶ்ரவணாந்தேஷு	காது நுனிகளில்	தாபநீயாநி	பசும்பொன்னுற்செய்த
வஜ்ரவைடூ³ர்யக³ர்ப்பா⁴ணி-வஜ்ஜிர வைடூரிய ரத்தினங்களா லிழைக்கப்பட்ட		குண்டலாநி	குண்டலங்களையும்
		த³த³ர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அம்மாதர் வஜ்ஜிரவைடூரியாதி ரத்தினங்கள் பதித்த தோள்வளைகளையணிந்த ஹஸ்தங்களைச் சிரஸுக்கணையாக வைத்துக்கொண்டுறங்கினமையால், அவர்களுடைய பசும்பொற்குண்டலங்களும் நவரத்தினகசித தோள்வளைகளும் காது நுனிகளில் தொங்கவிட்டிருப்பனபோல் விளங்குவதைக் கண்டார்.

3௪ తాసాం చంద్రోపమైర్వక్త్రైః శుభైర్లలితకుండలైః । విరరాజ విమానం తన్నభస్తారాగణైరివ॥

௩௪. 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑌮𑍈𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌶𑍁𑌭𑍈𑌰𑍍𑌲𑌲𑌿𑌤𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍈𑌃।
𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌜 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌭𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌗𑌣𑍈𑌰𑌿𑌵॥

௩௪. தாஸாம்சந்த்³ரோபமைர்வக்த்ரை꞉ஶுபை⁴ர்லலிதகுண்டலை꞉।
விரராஜவிமாநம்தந்நப⁴ஸ்தாராக³ணைரிவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சந்த்ரோபமை꞉	சந்திரனுக்கு ஸமானமா யிருக்கின்ற	தத்	அந்த
ஶுபை꞉	மங்களகரமான [னவாயும்	விமாநம்	புஷ்பகவிமானமானது
லலிதகுண்டலை꞉	அழகிய குண்டலங்களையுடையனவுமா	தாராகணை꞉	நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களோடுகூடிய
தாஸாம்	அந்த ஸ்திரீகளுடைய [ன	நபஇவ	ஆகாசம்போல்
வக்த்ரை꞉	முகங்களால்	விரராஜ	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—சந்திரன்போல் விளங்குகிற முகங்களோடும நக்ஷத்திரங்கள்போற் பிரகாசிக்கிற குண்டலங்களோடும் நித்திரைசெய்கிற ஸ்திரீகளோடுகூடிய அந்த புஷ்பகமானது நக்ஷத்திரதாராக்கிரக ஸஹிதமாகப் பிரகாசிக்கும் சந்திரனையுடைய ஆகாசம்போல் விளங்கிற்று.

౩౫. మదవ్యాయామఖిన్నాస్తా రాక్షసేన్ద్రస్య యోషితః । తేషు తేష్వవకాశేషు ప్రసుప్తాస్తనుమధ్యమాః ॥

௩௫. 𑌮𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌖𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃।
𑌤𑍇𑌷𑍁𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌕𑌾𑌶𑍇𑌷𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌃॥

௩௫. மதவ்யாயாமகிந்நாஸ்தாராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யயோஷித꞉।
தேஷுதேஷ்வவகாஶேஷுப்ரஸு[illegible]தநுமத்யமா꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மதவ்யாயாமகிந்நாஸ்தா꞉—		[illegible]	ஸூக்ஷ்மமான இடுப்புகளுமுடைய
மத	யௌவனக் கொழுப்பினுல் (உண்டா	[illegible]	நாயகிகள்
வ்யாயாம	ரதிவியாபாரத்தால் [ன)	[illegible]	அவரவர்களுடைய
கிந்நா꞉	சிரமப்பட்டிருக்கிற	அவ[illegible]ஷு	ஸ்தானங்களில்
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராவணனுடைய	ப்ரஸுப்தா꞉	தூங்கினர்கள்.
தா꞉	அப்படி பிரசித்த ரூபவதிகளாயும்		

தா-ம்—அந்த தசானனனுடைய பத்னிகள் தாருண்ணியபலத்தால் தங்கள் நாயகனோடு சிருங்காரஸாராநுபவஞ்செய்து அதனுல் பரிசிரமமடைந்து தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களில் நித்திரைசெய்தார்கள்.

౩౬. అఙ్గహారైస్తథైవాన్యా కోమలైర్నృత్తశాలినీ । విన్యస్తశుభసర్వాఙ్గీ ప్రసుప్తా వరవర్ణినీ ॥

௩௬. 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌹𑌾𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌕𑍋𑌮𑌲𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀।
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌶𑍁𑌭𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑍀॥

௩௬. அங்கஹாரைஸ்ததைவாந்யாகோமலைர்ந்ருத்தஶாலிநீ।
விந்யஸ்தஶுபஸர்வாங்கீப்ரஸுப்தாவரவர்ணிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ந்ருத்தஶாலிநீ	நாட்டியத்தில் பரிபூர்ணையாயும்	விந்யஸ்த	வைக்கப்பட்ட
வரவர்ணிநீ	சிரேஷ்டமான ரூபமுள்ளவளாயுமிருக்கிற	ஶுப	மங்களகரமான
அந்யா	வேருெரு ஸ்திரீயானவள்	ஸர்வாங்கீ	கரசரணுதி அவயவங்களையுடையவளாய்(கொண்டு)
கோமலை꞉	அழகான	ததைவ	நாட்டியத்திலுண்டானசேஷ்டையோடேயே
அங்கஹாரை꞉	அபிநயங்களால்		
விந்யஸ்தஶுபஸர்வாங்கீ—		ப்ரஸுப்தா	தூங்கினுள்.

தா-ம்—அந்த ராவணபத்தினிகளில் பரதசாஸ்திரந்தெரிந்த திவ்வியலக்ஷணஸம்பன்னையான வேருெரு ஸ்திரீயானவள் பர்த்தாவுக்கினிமையாக நர்த்தனஞ் செய்துவிட்டு நித்திராவசத்தால் நாட்டிய சின்னங்களான கரசரணுதிகளினவஸ்தைகளை யப்படியே வைத்துக்கொண்டு தூங்கினுள்.

౩౭. కాచిద్వీణాం పరిష్వజ్య ప్రసుప్తా సంప్రకాశతే । మహానదీప్రకీర్ణేవ నలినీ పోతమాశ్రితా ॥

௩௭. 𑌕𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍀𑌣𑌾𑌂𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇।
𑌮𑌹𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇𑌵𑌨𑌲𑌿𑌨𑍀𑌪𑍋𑌤𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾॥

௩௭. காசித்வீணாம்பரிஷ்வஜ்யப்ரஸுப்தாஸம்ப்ரகாஶதே।
மஹாநதீப்ரகீர்ணேவநளிநீபோதமாஶ்ரிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீணாம்	வீணையை	ப்ரகீர்ணு	அடித்துக்கொண்டு போகப்படுகிறது [ம்
பரிஷ்வஜ்ய	கட்டிக்கொண்டு	போதம்	ஓடத்தை
ப்ரஸுப்தா	தூங்குகிற	ஆஶ்ரிதா	அடைந்ததுமான
காசித்	ஒரு ஸ்திரீயானவள்	நளிநீவ	தாமரைக்கொடிபோல்
மஹாநதீப்ரகீர்ணு—		ஸம்ப்ரகாஶதே	நன்முக விளங்கினுர்.
மஹாநதீ	பெருநதியில் (அதிக வெள்ளத்தால்)		

தா-ம்—வேறொரு ஸ்திரீயானவள் வீணைகானத்தா லிராவணனை யானந்திப்பித்து ஓர் பெருநதிவெள்ளத்தால் புஷ்பங்களோடு இலைகளோடு மடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டு யதிருச்சையாய் ஸந்தித்த வோடோடத்தைப் பற்றிக்கொண்டு நிற்கிற தாமரைக்கொடிபோல் அந்த ஸ்திரீயும் தன் வீணையைக் கட்டிக்கொண்டு நித்திராப்பிரவாகத்தி லாழ்ந்திருந்தாள்.

౩౮. అన్యా కక్షగతేనైవ మడ్డుకేనాసితేక్షణా । ప్రసుప్తా భామినీ భాతి బాలపుత్రేవ వత్సలా॥

௩௮ அந்யாகக்ஷகதேநைவமட்டுகேநாஸிதேக்ஷணா।
ப்ரஸுப்தாபாமிநீபாதிபாலபுத்ரேவவத்ஸலா॥

௩௮. அந்யாகக்ஷகதேநைவமட்டுகேநாஸிதேக்ஷணா।
ப்ரஸுப்தாபாமிநீபாதிபாலபுத்ரேவவத்ஸலா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸிதேக்ஷணா	கறுத்த கண்களையுடைய	ப்ரஸுப்தா	தூங்கினள்
அந்யா	வேறொரு	பாலபுத்ரா	சிறுகுழந்தையை இடுப்பி லுடையவளும்
பாமிநீ	ஸ்திரீயானவள்	வத்ஸலேவ	புத்திரவாத்ஸல்யமுமுடைய(ஸ்திரீ போல்)
கக்ஷகதேந	கக்ஷத்தையடைந்திருக்கி[illegible]	பாதி	விளங்கினள்.
மட்டுகேநைவ	மட்டுகமென்கிற வாத்திய[illegible] தோடேயே		

౩౯. పటహం చారుసర్వాంగీ పీడ్య శేతే శుభస్తనీ । చిరస్య రమణం లబ్ధ్వా పరిష్వజ్యేవ భామినీ॥

௩௯. படஹம்சாருஸர்வாங்கீபீட்யஶேதேஶுபஸ்தநீ।
சிரஸ்யரமணம்லப்த்வாபரிஷ்வஜ்யேவபாமிநீ॥

௩௯. படஹம்சாருஸர்வாங்கீபீட்யஶேதேஶுபஸ்தநீ।
சிரஸ்யரமணம்லப்த்வாபரிஷ்வஜ்யேவபாமிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶுபஸ்தநீ	மங்களாவஹமான ஸ்தனங்களையுடைவளும்	பீட்ய	கட்டிக்கொண்டு
சாருஸர்வாங்கீ	அழகான ஸமஸ்த அவயவங்களையுடையவளுமான	சிரஸ்ய	வெகுகாலங் கழித்துவந்த
பாமிநீ	(ஓர்) ஸ்திரீயானவள்	ரமணம்	பர்த்தாவை
படஹம்	தப்பட்டையை	லப்த்வா	அடைந்து
		பரிஷ்வஜ்யேவ	ஆலிங்கனஞ்செய்வதுபோல்
		ஶேதே	தூங்கினள்.

౪౦. కాచిద్వంశం పరిష్వజ్య సుప్తా కమలలోచనా । రహః ప్రియతమం గృహ్య సకామేవ చ కామినీ॥

௪௰. காசித்வம்ஶம்பரிஷ்வஜ்யஸுப்தாகமலலோசநா।
ரஹ:ப்ரியதமம்க்ருஹ்யஸகாமேவசகாமிநீ॥

௪௰. காசித்வம்ஶம்பரிஷ்வஜ்யஸுப்தாகமலலோசநா।
ரஹ:ப்ரியதமம்க்ருஹ்யஸகாமேவசகாமிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கமலலோசநா	தாமரைதளம்போன்ற கண்களையுடைய	ஸகாமா	வெகு காமத்தோடு கூடினவளாய்க் கொண்டு
காமிநீ	காமுகையான		
காசித்	ஓர் (ஸ்திரீயானவள்)	ப்ரியதமம்	(தன்) நாயகனை
வம்ஶம்	புல்லாங்குழலை	பரிஷ்வஜ்யேவ	கட்டிக்கொண்டதுபோல்
பரிஷ்வஜ்ய	கட்டிக்கொண்டு	ஸுப்தா	தூங்கினள்.
ரஹ:	ஏகாந்தத்தில்		

౪౧. విపంచీం పరిగృహ్యాన్యా నియతా నృత్తశాలినీ । నిద్రావశమనుప్రాప్తా సహకాంతేవ భామినీ।

௪௧. விபஞ்சீம்பரிக்ருஹ்யாந்யாநியதாந்ருத்தஶாலிநீ।
நித்ராவஶமநுப்ராப்தாஸஹகாந்தேவபாமிநீ॥

௪௧ விபஞ்சீம்பரிக்ருஹ்யாந்யாநியதாந்ருத்தஶாலிநீ।
நித்ராவஶமநுப்ராப்தாஸஹகாந்தேவபாமிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ந்ருத்தஶாலிநீ	நாட்டியத்தில் ஸமர்த்தையாயும்	பரிக்ருஹ்ய	கட்டிக்கொண்டு
நியதா	மிருதுபாஷிணியாயுமிருக்கிற	ஸஹகாந்தா	தன் நாயகனோடுகூட
அந்யா	வேறொரு	நித்ராவஶம்	நித்திரையின் ஸ்வாதீனத்தை
பாமிநீ	ஸ்திரீயானவள்	அநுப்ராப்தேவ	அடைந்ததுபோலவே (உறங்கினள்.)
விபஞ்சீம்	(ஏழுதந்தியுடைய) வீணையை		

౪౨. అన్యా కనకసంకాశైర్మృదుపీనైర్మనోరమైః । మృదంగం పరిపీడ్యాంగైః ప్రసుప్తా మత్తలోచనా ॥

௪௨. [illegible]

௪௨. அந்யாகநகஸங்காஶைர்ம்ருதுபீநைர்மநோரமை:।
ம்ருதங்கம்பரிபீட்யாங்கை:ப்ரஸுப்தாமத்தலோசநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மத்தலோசநா	மதித்த கண்களையுடையவளான	அங்கை:	அவயவங்களால்
அந்யா	வேறொரு ஸ்திரீயானவள்	ம்ருதங்கம்	மத்தளத்தை
கநகஸங்காஶை:	ஸ்வர்ணம்போன்றனவாயும்	பரிபீட்ய	கட்டியணைத்துக்கொண்டு
ம்ருதுபீநை:	மிருதுவாயும் பெருத்தனவாயும்	ப்ரஸுப்தா	தூங்கினள்.
மநோரமை:	அழகாயுமிருக்கிற		

౪౩. భుజపార్శ్వాంతరస్థేన కక్షగేన కృశోదరీ । పణవేన సహానింద్యా సుప్తా మదకృతశ్రమా ॥

௪௩. [illegible]

௪௩. புஜபார்ஶ்வாந்தரஸ்தேநகக்ஷ[illegible]ாதரீ।
பணவேநஸஹாநிந்த்யாஸு[illegible]மா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அநிந்த்யா	நிந்திக்கப்படாதவளான	[illegible]	கக்ஷத்தை யடைந்திருக்கிறதுமான
க்ருஶோதரீ	சிறுத்தயிடையையுடையவளான (ஓர் ஸ்திரீயானவள்)	பணவேநஸஹ	மத்தளத்தோடுகூட
புஜபார்ஶ்வாந்தரஸ்தேந	தோளுக்கும் பக்கத்திற்கு மத்தியிலிருக்கிறதும்	மதக்ருதஶ்ரமா	யௌவனத்தா லுண்டான இளைப்பை யடைந்தவளாக
		ஸுப்தா	தூங்கினள்.

౪౪. డిండిమం పరిగృహ్యాన్యా తథైవాసక్తడిండిమా । ప్రసుప్తా తరుణం వత్సముపగూహ్యేవ భామినీ ॥

௪௪. [illegible]

௪௪. டிண்டிமம்பரிக்ருஹ்யாந்யா ததைவாஸக்தடிண்டிமா।
ப்ரஸுப்தாதருணம்வத்ஸமுபகூஹ்யேவபாமிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அந்யா	வேறொரு	ஆஸக்த	ஆலிங்கனம் பண்ணப்பட்ட
பாமிநீ	ஸ்திரீயானவள்	டிண்டிமா	டிண்டிமத்தையுடையளா (யிருப்பதால்)
டிண்டிமம்	டிண்டிமமென்கிற வாத்திய விசேஷத்தை	தருணம்	நாயகனையும்
பரிக்ருஹ்ய	கட்டிக்கொண்டு	வத்ஸம்	குழந்தையையும்
ததைவ	அப்படியே	உபகூஹ்யேவ	கட்டியணைப்பவள்போல்
ஆஸக்தடிண்டிமா=		ப்ரஸுப்தா	தூங்கினள்.

౪౫. కాచిదాడంబరం నారీ భుజసంయోగపీడితమ్ । కృత్వా కమలపత్రాక్షీ ప్రసుప్తా మదమోహితా ॥

௪௫. [illegible]

௪௫. காசிதாடம்பரம்நாரீபுஜஸம்யோகபீடிதம்।
க்ருத்வாகமலபத்ராக்ஷீப்ரஸுப்தாமதமோஹிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கமலபத்ராக்ஷீ	தாமரைதளம்போன்ற கண்களையுடையவளான	புஜ	புஜங்களுடைய
		ஸம்யோக	ஸம்பந்தத்தால்
நாரீ	ஸ்திரீயானவள்	பீடிதம்	பீடிக்கப்பட்டதாக
ஆடம்பரம்	ஆடம்பரமென்னும் வாத்தியத்தை	க்ருத்வா	செய்துகொண்டு
புஜஸம்யோகபீடிதம்=		ப்ரஸுப்தா	தூங்கினள்.

౪౬. కలశీమపవిద్ధ్యాన్యా ప్రసుప్తా భాతి భామినీ । వసంతే పుష్పశబలా మాలేవ పరిమార్జితా ॥

௪௬. [illegible]

௪௬. கலஶீமபவித்த்யாந்யாப்ரஸுப்தாபாதிபாமிநீ।
வஸந்தேபுஷ்பஶபளாமாலேவபரிமார்ஜிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அந்யா	வேறொரு	பரிமார்ஜிதா	ஜலம் தெளிக்கப்பட்டிருக்கிற
பாமிநீ	ஸ்திரீயானவள்	புஷ்பஸுபனா	(நானுவர்ண) புஷ்பங்களுடைய
கலஶீம்	(ஸ்வர்ண) கலசத்தை	மாலேவ	மாலைபோல்
அபவித்ய	கவிழ்த்துக்கொண்டு	ப்ரஸுப்தா	தூங்கினுள்.
வஸந்தே	வஸந்தகாலத்தில்		

౪౭. పాణిభ్యాం చ కుచౌ కాచిత్సువర్ణకలశోపమౌ । ఉపగూహ్యాబలా సుప్తా నిద్రాబలపరాజితా॥

சஎ. 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌚𑍌 𑌕𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌲𑌶𑍋𑌪𑌮𑍌।
𑌉𑌪𑌗𑍂𑌹𑍍𑌯𑌾𑌬𑌲𑌾 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌬𑌲𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾॥

சஎ. பாணிப்யாஞ்சகுசௌகாசித்ஸுவர்ணகலஶோபமௌ।
உபகூஹ்யாபலாஸுப்தாநித்ராபலபராஜிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நித்ராபலபராஜிதா=		ஸுவர்ணகலஶ	தங்கக்கலசங்களுக்கு
நித்ரா	தூக்கத்தினுடைய	உபமௌ	ஸமானங்களான
பல	பலத்தினுல்	குசௌ	இரண்டு ஸ்தனங்களை
பராஜிதா	அவமானம்பண்ணப்பட்ட	பாணிப்யாம்	இரண்டு கைகளினுல்
காசித்	ஒரு	உபகூஹ்ய	மறைத்துக்கொண்டு
அபலா	ஸ்திரீயானவள்	ஸுப்தா	தூங்கினுள்.
ஸுவர்ணகலஶோபமௌ=			

౪౮. అన్యా కమలపత్రాక్షీ పూర్ణేన్దుసదృశాననా । అన్యామాలిఙ్గ్య సుశ్రోణీం ప్రసుప్తా మదవిహ్వలా॥

சஅ. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌮𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑌨𑌾।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌦𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌾॥

சஅ. அந்யாகமலபத்ராக்ஷீபூர்ணேந்துஸத்ருஶாநநா।
அந்யாமாலிங்க்யஸுஶ்ரோணீம்ப்ரஸுப்தாமதவிஹ்வலா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூர்ணேந்துஸத்ருஶாநநா=		மதவிஹ்வலா	மதத்தால் மெய்மறந்தவளாகக்கொண்டு
பூர்ணேந்து	பூர்ணசந்திரனுக்கு	ஸுஶ்ரோணீம்	அழகான பின்பாகத்தையுடைய
ஸத்ருஶாநநா	ஸமமான முகத்தையுடையவளும்	அந்யாம்	வேறொரு ஸ்திரீயை
கமலபத்ராக்ஷீ	கமலதளம்போன்ற கண்களையுடையவளுமான	ஆலிங்கய	கட்டிக்கொண்டு
அந்யா	வேறொரு ஸ்திரீயானவள்	ப்ரஸுப்தா	தூங்கினுள்.

౪౯. ఆతోద్యాని విచిత్రాణి పరిష్వజ్య వరస్త్రియః । నిపీడ్య చ కుచైస్సుప్తాః కామిన్యః కాముకానివ॥

சகூ. 𑌆𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌨𑌿𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯 𑌚 𑌕𑍁𑌚𑍈𑌸𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍁𑌕𑌾𑌨𑌿𑌵॥

சகூ. ஆதோத்யாநிவிசித்ராணிபரிஷ்வஜ்யவரஸ்த்ரிய:।
நிபீட்யசகுசைஸ்ஸுப்தா:காமிந்ய:காமுகாநிவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காமிந்ய:	காமுகைகளான	காமுகாநிவ	காமமுடையவர்களைப்போல்
வரஸ்த்ரிய:	உத்தமஸ்திரீகள்	குசை:	ஸ்தனங்களால்
விசித்ராணி	ஆச்சரியங்களான	நிபீட்ய	உறையும்படிசெய்து
ஆதோத்யாநி	வீணை-ம்ருதங்கம்-புல்லாங்குழல் - தாளம் இந்த சதுர்வித வாத்தியங்களை	பரிஷ்வஜ்ய	கட்டிக்கொண்டு
		ஸுப்தா:	தூங்கிஞர்கள்.

(சஅ-சகூ) இந்த ஶ்லோகங்களில் அங்கு நித்திரைசெய்கிற இராவணபத்தினிகளின் பற்பல அவஸ்தைகளை வர்ணிக்கிறுர்.—

வலியனைப்பழிக்கும்படியான கருவிழிகளையுடைய வோர் ஸுந்தரியானவள் அதிவாத்ஸல்லியத்தால் தன்புத்திரனைக் கட்டியணைக்கும் தாயைப்போல் மட்டுகமென்கிற வாத்தியத்தை மார்போடணைத்துக்கொண்டுறங்கினுள். சக்ரவாகத்வந்துவத்தை யேசும்படியான ஸ்வர்ணகலசம்போன்ற ஸ்தனங்களையும், அழகான அங்கங்களையுமுடைய மின்னற்கொடியையொத்த வேறொரு ஸ்திரீயானவள் வெகுநாள் பரதேசம்போயிருந்து திரும்பிவந்த தன்பிரியநாயகனை மார்போடு மார்பாகவணைத்து ஆலிங்கனஞ்செய்கிற பதிவிரதைபோல் தப்பட்டையை யிறுகக் கட்டியணைத்து நித்திரைசெய்தாள். பத்மதளம்போல் விசாலமான கண்களையுடைய வேறொருவள் அதிக மன்மதவிகாரத்தையடைந்து, நாயகா நாயகிகள் ஏகாந்தத்தில் பரஸ்பரம் ஆலிங்கனுதிகளால் ரமிப்பதுபோல், புல்லாங்குழலென்னும் வாத்தியவிசேஷத்தைச் சேர்த்து கட்டிக்கொண்டிருந்தாள். பரதசாட்டியத்தி லதிஸமர்த்தையாயும் மிக மிருதுபாஷிணியாயு மிருக்கிற வேறொரு ஸ்திரீயானவள் வீணுகானஞ் செய்துவிட்டு நித்திராவசத்தா லவ்

வீணையையே கட்டிக்கொண்டு பர்த்தாவோடு சேர்ந்துறங்குவதுபோலுறங்கினள். மதித்த கண்களையுடைய வொருவள் ஸ்வர்ணகோகைபோன்ற தன் கைகளால் மத்தளமென்னும் வாத்தியத்தைக் கட்டியணைத்துக்கொண்டும், ஆலிலைபோன்ற வயிற்றையுடைய வேறொருவள் அவ்வாத்தியத்தைக் கக்ஷத்தில் வைத்துக்கொண்டு முறங்கினார்கள். டிண்டிமமென்னும் வாத்தியங்களிலொன்றை மார்போடணைத்துக்கொண்டும் மற்றொன்றைக் கையினால் கட்டிக்கொண்டு முறங்குகிற ஸ்திரீயானவள் ஒரு கையினால் பர்த்தாவையணைத்துக்கொண்டும் மற்றொன்றினால் குழந்தையைக்கட்டிக்கொண்டுமிருக்கிற தருணிபோலிருந்தாள். யௌவனபரிபூர்ணத்தா லதிககாமத்தையுடைய வேறொரு கமலலோசனையானவள் நித்திராமயக்கத்தால் சித்த ஸ்வாதீனமிழந்து ஆடம்பரமென்னும் வாத்தியத்தை நாயகனைப் பாவித்து அதைத் தன் புஜபலத்தா லிறுகக்கட்டி யணைத்துக்கொண்டு துயின்றாள். இராவண பரிசாரகைகளிலொருவள் நித்திராவஸரத்தால் ஓர் ஸ்வர்ணக்கலசத்தைத் தலையணையாக வைத்துக்கொண்டுறங்கினளாதலால், அதிலுள்ள சந்தன குங்குமஜலங்கள் நாநாவர்ணமான புஷ்பம்போன்ற பற்பல ஆபரணங்களைப்பூண்ட அவளுடைய அவயவங்களின்மீது பெருகவே வஸந்தருதுவில் வாடாமலிருப்பதற்காகத் தண்ணீர்தெளித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் புஷ்பமாலைபோல் விளங்கினள். நித்திராபலத்தால் தன் மானத்தைக் காக்கமுடியாம லபஜயமடைந்த வேறொரு அபலையானவள் ஸ்வர்ணக்கலசங்களையொத்த தன்னிரண்டு குசங்களையும் தன் கைகளால் மூடிக்கொண்டு துயின்றாள். பார்வணசந்திரனையொத்த வதனத்தையும் செந்தாமரையையொத்த கண்களையுமுடைய வேறொரு யுவதியானவள் மன்மதாவேசந் தாங்கமுடியாமல் மெய்மறந்து திவ்விய ரூபலாவண்ணியமுள்ள வேறொரு மெல்லிடையாளைக் கட்டியணைத்தாள். இன்னம் சில காமினிகளான ஸுந்தரிகள் மிருதங்காதி சதுர்விதவாத்திய விசேஷங்களை ஸ்தனங்களிற்பொருந்தும்படி யணைத்துத் துயின்றார்கள். இந்தவிதம் நித்திராகாலத்தி லந்த ஸ்திரீகள் தங்கள் தங்கள் காமவிகாரங்களைத் திருப்திசெய்துகொள்ளுகிற விதத்தையும் விழித்திருக்கும்வேளையில் அனுஸரித்த அவஸ்தைகளை நித்திரையிலு மனுஸரித் துறங்குகிற விசித்திரத்தையுங் கண்டார்.

౫౦. తాసామేకాంతవిన్యస్తే శయానాం శయనే శుభే। దదర్శ రూపసంపన్నామపరాం స కపి స్త్రియమ్॥

௫௦. 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌯𑌨𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌰𑍂𑌪𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌸 𑌕𑌪𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍॥

௫௦. தாஸாமேகாந்தவிந்யஸ்தே ஶயாநாம்ஶயநே ஶுபே।
ததர்ஶரூபஸம்பந்நாமபராம்ஸகபிஸ்த்ரியம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-கபி:	அம்மாருதி	ஶயநே	படுக்கையில்
தாஸாம்	முன்சொன்ன ஸ்திரிகளுடைய (சயனத்தினின்று]	ஶயாநாம்	நித்திரைசெய்கிற
ஏகாந்தவிந்யஸ்தே=		ரூபஸம்பந்நாம்	ரூபஸமிருத்தியையுடைய
ஏகாந்த	பிரத்தியேகமான ஸ்தலத்தில்	அபராம்	வேறொரு
விந்யஸ்தே	போடப்பட்டதாயும்	ஸ்த்ரியம்	ஸ்திரீயை
ஶுபே	மங்களகரமானதாயுமிருக்கிற	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் மிருதங்கவீணாதிவாத்தியங்களையும் ஸஹபத்தினிகளையும் வியவஸ்தையின்றி கட்டிக்கொண்டு நித்திரைசெய்கிற ஸ்திரீகளைக்கண்டபிறகு ஏகாந்தமான ஸ்தலத்தில் திவ்வியாலங்காரங்களோடு மங்களகரமாக விளங்கு மோர் தல்பத்தில் சயனித்திருக்கிற அதிரூபலாவண்ணியமுள்ள வோருத்தமஸ்திரீயைக் கண்டார்.

౫౧. ముక్తామణిసమాయుక్తైర్భూషణైః సువిభూషితామ్। విభూషయన్తీమివ తత్స్వశ్రియా భవనోత్తమమ్॥

౫౨. గౌరీం కనకవర్ణాభామిష్టామంతఃపురేశ్వరీమ్। కపిర్మందోదరీం తత్ర శయానాం చారురూపిణీమ్॥

౫౩. స తాం దృష్ట్వా మహాబాహుర్భూషితాం మారుతాత్మజః। తర్కయామాస సీతేతి రూపయౌవనసంపదా॥

౫౩½. హర్షేణ మహతా యుక్తో ననంద హరియూథపః।

௫௧. 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌣𑌿𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥

௫௨. 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌂 𑌕𑌨𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑌾𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌮𑍍।
𑌕𑌪𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌦𑍋𑌦𑌰𑍀𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍॥

௫௩. 𑌸 𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌯𑍌𑌵𑌨𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾॥

௫௩½. 𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌃।

௫௧. முக்தாமணிஸமாயுக்தைர்பூஷணைஸ்ஸுவிபூஷிதாம்।
விபூஷயந்திமிவதத்ஸ்வஶ்ரியாபவநோத்தமம்॥

௫௨. கௌரீம்கநகவர்ணாபாமிஷ்டாமந்தஃபுரேஶ்வரீம்।
கபிர்மந்தோதரீம்தத்ரஶயாநாம்சாருரூபிணீம்॥

௫௩. ஸதாம்த்ருஷ்ட்வாமஹாபாஹுர்பூஷிதாம்மாருதாத்மஜஃ।
தர்க்கயாமாஸஸீதேதிரூபயௌவநஸம்பதா॥

௫௩½. ஹர்ஷேணமஹதாயுக்தோநநந்தஹரியூதபஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முக்தாமணிஸமாயுக்தைஃ	முத்துகளோடும் மணிகளோடுங் கூடின	மந்தோதரீம்	மந்தோதரியை
பூஷணைஃ	ஆபரணங்களால்	மஹாபாஹுஃ	பெருத்த தோள்களையுடையவரும்
ஸுவிபூஷிதாம்	நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்டவளும்	மாருதாத்மஜஃ	வாயுபுத்திரருமான
ஸ்வஶ்ரியா	தன்சோபையால்	ஸஃ	அந்த
தத்	அந்த	கபிஃ	ஹநுமான்
உத்தமம்-பவநம்	சிரேஷ்டமான-கிரீடாக்கிருகத்தை	திருஷ்ட்வா	பார்த்து
விபூஷயந்திமிவ	அலங்கரிக்கிறவள்போலிருக்கிறவளும்	ரூபயௌவனஸம்பதா=	
கௌரீம்	வெண்மைநிறமுடையவளும்	ரூப	ரூபமென்ன
கநகவர்ணாபாம்	தங்கத்திற்குஸதிருசமானகாந்தியுடையவளும்	யௌவந	யௌவனமென்ன (இவைகளுடைய)
		ஸம்பதா	ஸமிருத்தியால்
இஷ்டாம்	(இராவணனுக்கு) அத்தியந்தம்பிரியையாயும்	ஸீதேதி	ஸீதையென்று
		தர்க்கயாமாஸ	ஊகித்தார்
அந்தஃபுரேஶ்வரீம்	அந்தப்புரத்துக் கெஜமானியாயும்	ஹரியூதபஃ	வானரத்தலைவரான ஹநுமான்
தத்ர	அந்தசயனத்தில்	மஹதா	பெரிதான
ஶயாநாம்	நித்திரைசெய்பவளும்	ஹர்ஷேண	ஸந்தோஷத்தோடு
சாருரூபிணீம்	அழகான ரூபமுடையவளும்	யுக்தஃ	கூடினவராக
பூஷிதாம்	உத்தமாபரண பூஷிதையுமான	நநந்த	ஆனந்தித்தார்.
தாம்	அந்த		

தா-ம்—ஏகாந்தத்தில் ஹம்ஸதூளிகாமஞ்சத்தின்மீது கண்வளர்ந்திருந்த அந்த ஸ்திரீயானவள் கேசாதிபாதபரியந்தம் வஜ்ஜிரவைடூரிய மரகதமாணிக்கமுத்துகள் பதித்த திவ்வியாபரணங்களை யணிந்திருந்தாள். உருக்கிவிட்ட தங்கம்போற் பளபளக்கிற தேககாந்தியுடையவள். இராவணனுடைய பட்டமஹிஷி. அவனுக்கு அத்தியந்தம் பிரியமானவள். அவனுடைய அந்தரப்புரத்திற் கெஜமானி. அவனுடைய ஸ்திரீகளுக்குள் அதியுத்கிருஷ்டமான ரூபலாவண்ணியமுள்ளவள். மந்தோதரியென்ற பிரஸித்தமான ஸுந்தரி. மின்னற்கொடிபோல் ஜ்வலிக்கிற தன்னுடைய மெல்லிய தனுவின் காந்தியாலு மழகாலு மந்தக் கிரீடாக்கிரகத்தை யலங்கரித்துக்கொண்டு துயின்ற அந்த ஸ்திரீரத்தினத்தின் வடிவையும் யௌவனத்தையும் பார்த்து இவள்தான் ஸீதையென்று நிச்சயித்து அந்த பராக்கிரமசாலியான வாதாத்மஜர் பிராட்டியைக் கண்டோமென்கிற ஸந்தோஷப்பெருக்கால் மயிர்க்கூச்சடைந்து ஆனந்தித்தார்.

౫౪. ఆస్ఫోటయామాస చుచుంబ పుచ్ఛం ననంద చిక్రీడ జగౌ జగామ। స్తంభానరోహన్నిపపాత భూమౌ నిదర్శయన్ స్వాం ప్రకృతిం కపీనాం॥

ஶ்லோ. ஆஸ்போடயாமாஸ சுசும்ப புச்சம் நநந்த சிக்ரீட ஜகௌ ஜகாம।
ஸ்தம்பாநரோஹந் நிபபாத பூமௌ நிதர்ஶயந் ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிம் கபீநாம்॥

ஶ்லோ. ஆஸ்போடயாமாஸசுசும்பபுச்சம்நநந்தசிக்ரீடஜகௌஜகாம।
ஸ்தம்பாநரோஹந்நிபபாதபூமௌநிதர்ஶயந்ஸ்வாம்ப்ரக்ருதிம்கபீநாம்॥

இதி ஶ்ரீமத் ஸுந்தரகாண்டே - தஶமஸ்ஸர்க꞉.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அம்மாருதி	ஸ்தம்பாந்	கம்பங்களை
ஆஸ்போடயாமாஸ	தோள்களைத்தட்டினார் (வாலையொங்கி பூமியிலறைந்தார்)	அரோஹத்	ஏறினார்
புச்சம்	வாலை	கபீநாம்	வானரங்களுக்கு
சுசும்ப	முத்தமிட்டார்	ஸ்வாம்	இயற்கையான
நநந்த	ஸந்தோஷித்தார்	ப்ரக்ருதிம்	ரீதியை
சிக்ரீட	கரணம்போட்டார்	நிதர்ஶயந்(ஸந்)	காண்பித்துக்கொண்டு
ஜகௌ	பாடினார்	பூமௌ	பூமியில்
ஜகாம	உலாவினார்	நிபபாத	குதித்தார்.

தா-ம்—அந்த மந்தோதரியின் ஸௌகுமாரிய ஸௌசில்ய யௌவனாதி திவ்வியலக்ஷணங்களைக்கண்டு பிரமித்து "ஓகோ! எவளைக் காடு மலை வனம் வனாந்தரங்களிற்றேடியுங் காணவில்லையோ, எவளைக் காணாமையால் வானரர்கள் பிராயோபவேசஞ்செய்யக் காத்திருக்கின்றனரோ, எவள் நிமித்தமாக மஹாஸமுத்திரமதாண்டி இந்த ராக்ஷஸநகரத்தையடைந்தோமோ, அந்த ராகவதர்மபத்தினியான ஜானகி யிவள்தான்" என்று நிச்சயித்து அளவற்ற ஸந்தோஷமடைந்து வானரர்களுக்கியல்பான சேஷ்டைகளைச்செய்தார். "ஜயித்தோம பிராட்டியைக் கண்டுவிட்டோம்" என்று தோள்களைத்தட்டினார். வானரர்களுக்கு வாலின்பேரிலதிக பிரியமாதலால் தன்வாலை ஒங்கியடித்து முத்தமிட்டார். பற்களைக்காட்டி நகைத்தார். கரணங்கள்போட்டார். கொஞ்சம் ஸங்கீதம்பாடினார். ஸந்தோஷத்தை யடக்கமுடியாமல் இங்குமங்குமோடி ஸ்தம்பங்களின்மீதேறி மறுபடியும் பூமியிற்குதித்தார். ஸீதாதர்சனம் தனக்கு லபித்துவிட்டதென்று இந்தவிதமானந்தக்கூத்தாடினார்.

ஸ்ரீஸந்மனோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வியாக்யாந ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
பத்தாவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது ஸர்க்கம்.

౧. అవధూయ చ తాం బుద్ధిం బభూవావస్థిత స్తదా। జగామ చాపరాం చింతాం సీతాం ప్రతి మహాకపిః॥

௨. ஸவ்யுதஸ்ய தாம் புத்திம் பபூவாவஸ்தித ஸ்ததா।
ஜகாம சாபராம் சிந்தாம் ஸீதாம் ப்ரதி மஹாகபி:॥

௩. அவதூயசதாம்புத்திம்பபூவாவஸ்திதஸ்ததா।
ஜகாமசாபராம்சிந்தாம்ஸீதாம்ப்ரதிமஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகபி:	ஹநுமான்	அவஸ்தித:	ஸ்வஸ்தராக
ததா	அப்பொழுது	பபூவ	ஆனார்
ஸீதாம்ப்ரதி	ஸீதையைக்குறித்து	அபராம்	வேறான
தாம்புத்திம்	அந்த புத்தியை	சிந்தாம்	சிந்தையை
அவதூய	விட்டு	ஜகாம	அடைந்தார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் மந்தோதரியை ஸீதையென்று நினைத்து ஆனந்தக்கூத்தாடிய ஹநுமான் மஹா புத்திசாலியாதலால் கொஞ்சம் நிதானித்து பிராட்டி யிவளென்கிற புத்தியைவிட்டு நிஸ்சேஷ்டிதராய் நின்று கொண்டு பர்த்தாவைப்பிரிந்து கஷ்டப்படுகிற அந்த பரமபாவனையான பதிவிரதையின் தத்காலநிலைமையைப்பற்றி வேறுவிதமான எண்ணங்கொண்டார்.

౪. న రామేణ వియుక్తా సా స్వప్తుమర్హతి భామినీ। న భోక్తుం నాప్యలంకర్తుం న పానముపసేవితుమ్॥

౫. నాన్యం నరముపస్థాతుం సురాణామపి చేశ్వరమ్। న హి రామసమః కశ్చిద్విద్యతే త్రిదశేష్వపి॥
అన్యేయమితి నిశ్చిత్య పానభూమౌ చచార సః।

௪. நராமேண வியுக்தா ஸா ஸ்வப்தும் அர்ஹதி பாமினீ।
ந போக்தும் நாப்யலங்கர்தும் ந பானமுபஸேவிதும்॥

௫. நான்யம் நரமுபஸ்தாதும் ஸுராணாமபி சேஶ்வரம்।
ந ஹி ராமஸம: கஶ்சித் வித்யதே த்ரிதஶேஷ்வபி॥
அன்யேயமிதி நிஶ்சித்ய பானபூமௌ சசார ஸ:।

௪. நராமேணவியுக்தாஸாஸ்வப்துமர்ஹதிபாமினீ।
நபோக்தும்நாப்யலம்கர்த்தும்நபானமுபஸேவிதும்॥

௫. நான்யம்நரமுபஸ்தாதும்ஸுராணமபிசேஶ்வரம்।
நஹிராமஸம:கஶ்சித்வித்யதேத்ரிதஶேஷ்வபி॥
அந்யேயமிதிநிஶ்சித்யபானபூமௌசசாரஸ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அம்மாருதி	ஈஶ்வரமபி	பிரபுவாயிருந்தபோதிலும்
ஸா	அந்த	அன்யம்நரம்	இதரபுருஷனை
பாமினீ	ஸீதையானவள்	உபஸ்தாதும்	அடைவதற்கு
ராமேண	ஸ்ரீராகவனிடத்திலிருந்து	நார்ஹதி	தகுந்தவளன்று
வியுக்தா	பிரிந்து	த்ரிதஶேஷ்வபி	மூன்றுலோகங்களிலும்
ஸ்வப்தும்	தூங்குவதற்கு	ராமஸம:	ஸ்ரீராகவனுக்கு ஸதிருசமான
நார்ஹதி	தகுந்தவளன்று	கஶ்சித்	ஒருபுருஷனும்
போக்தும்	புஜிக்க	நவித்யதேஹி	இல்லையன்றோ (ஆகையால்)
நார்ஹதி	தகுந்தவளன்று	இயம்	இவள்
அலங்கர்த்தும்	(ஆபரணாதிகளால்) அலங்கரித்துக்கொள்வதற்கும்	அன்யா	வேறானவள்
நார்ஹதி	தகுந்தவளன்று	இதி	என்று
பானம்	(க்ஷீராதி) பானங்களை	நிஶ்சித்ய	நிச்சயித்து
உபஸேவிதும்	குடிப்பதற்கு	பானபூமௌ	பானசாலையில்
நார்ஹதி	தகுந்தவளன்று	சசார	ஸஞ்சரித்தார்.
ஸுராணாம்	தேவர்களுக்கு		

தா-ம்—திவ்வியரூப ஸம்பன்னையான மந்தோதரியைப்பார்த்து ஸீதையென்று சங்கித்த ஹநுமான் அவள் பிராட்டியல்லவென்று நிச்சயிக்கிறார். அந்த பதிவிரதோத்தமையான ஸீதையானவள் வனத்தில் கஷ்டப்படுகிற பர்த்தாவைப்பிரிந்து பரதேசவாஸஞ்செய்கையில் இம்மாதிரி ஸ்வர்ணக்கட்டிலில் குளிர்ச்சியும் மேன்மையும் மணமுமமைந்த பஞ்சணையில் நித்திரைபுரியுவளோ. இவளைப்போல் ஷட்ரஸோபேதமான அன்னத்தையுண்டு திவ்விய பலபுஷ்பங்களினின்றிறக்கின மதுவைக்குடித்து ஸுகிப்பளோ. ஸ்வர்ணாத்திருபா

ணங்களால் கேசாதிபாதபரியந்தம் இவ்வண்ண மலங்கரித்துக்கொள்ளுவளோ. பதிவ்ரதையாயிருக்கையில் பரபுருஷனுடைய சயனக்கிருகத்தில் இவ்விதம் வாஸஞ்செய்வளோ. அவள் மஹாபரிசுத்தையாதலால் இந்த ஸுகங்களைச் செய்துகொள்ளமாட்டாள். ஸாக்ஷாத் தேவேந்திரன் மோகித்தாலும் ஸ்ரீராகவனைத்தவிர வேறுபுருஷனைக் கண்ணெடுத்துப்பாராள். இம்மூன்றுலோகங்களிலும் ஸ்ரீராகவனுக்கு ஸமானமாகிய புருஷனுண்டோ. அப்பேர்ப்பட்ட புருஷோத்தமனுக்கு மாலையிட்ட மஹா பாக்கியசாலியானவள் இந்த ராக்ஷஸப்பதனை யாமோஹித்தணுகுவள். ஆகையாலிவள் ஸீதையல்ல. வேறு யாரோவென்று நிச்சயித்து அவ்விடம் விட்டுப் பானசாலையை யடைந்தார்.

౪. క్రీడితేనాపరాః క్లాంతా గీతేన చ తథాపరాః। నృత్తేన చాపరాః క్లాంతాః పానవిప్రహతాస్తథా।
౫. మురజేషు మృదంగేషు పీఠికాసు చ సంస్థితాః। తథాస్తరణముఖ్యేషు సంవిష్టాశ్చాపరాః స్త్రియః।

൪. ക്രീഡിതേനാപരാഃ ക്ലാന്താ ഗീതേന ച തഥാപരാഃ॥

൫. നൃത്തേന ചാപരാഃ ക്ലാന്താഃ പാനവിപ്രഹതാസ്തഥാ।
മുരജേഷു മൃദംഗേഷു പീഠികാസു ച സംസ്ഥിതാഃ॥
തഥാസ്തരണമുഖ്യേഷു സംവിഷ്ടാശ്ചാപരാഃ സ്ത്രിയഃ।

௪. க்ரீடிதேநாபரா:க்லாந்தாகீதேநசததாபரா:॥

௫. ந்ருத்தேநசாபரா:க்லாந்தா:பாநவிப்ரஹதாஸ்ததா।
முரஜேஷு ம்ருதங்கேஷு பீடிகாஸு ச ஸம்ஸ்திதா:॥
ததாஸ்தரணமுக்யேஷு ஸம்விஷ்டாஶ்சாபராஸ்த்ரிய:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ரீடிதேந	பற்பல விளையாட்டினால்	பாந	மத்தியபானத்தால்
க்லாந்தா:	இளைப்படைந்திருக்கிற	விப்ரஹதா:	மதிமயங்கிக்கிடப்பவர்களையும்
அபரா:	வேறு சிலஸ்திரீகளையும்	முரஜேஷு	முரவவாத்தியங்களிலும்
ததா	அப்படியே	ம்ருதங்கேஷு	மத்தளங்களிலும்
கீதேந	கானத்தால்	பீடிகாஸு ச	ஆஸனங்களிலும்
க்லாந்தா:	ஆயாஸமடைந்திருக்கிற	ததா	அவ்விதமே
அபரா:	வேறு சிலஸ்திரீகளையும்	ஆஸ்தரணமுக்யேஷு-	சிறந்த ரத்னகம்பளங்களில்
ந்ருத்தேந	நாட்டியத்தால்	ஸம்ஸ்திதா:	உட்கார்ந்திருப்பவர்களும்
க்லாந்தா:	சிரமமடைந்திருக்கிற	ஸம்விஷ்டா:	படுத்திருப்பவர்களுமான
அபரா:	சிலஸ்திரீகளையும்	அபரா:-ஸ்த்ரிய:	வேறுசில-ஸ்திரீகளை
ததைவ	அவ்விதமே	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
பாநவிப்ரஹதா:—			

தா-ம்—சிலஸ்திரீகள் ரதிவிலாஸத்தாலும் சிலர் கானத்தாலும் சிலர் நர்த்தனத்தாலும் சிரமமடைந்து நிஸ்சலமாய் நித்திரைசெய்வதைக்கண்டார். சிலர் அமிதமான மத்தியபானத்தால் மதிமயங்கிக்கிடப்பதைக் கண்டார். இன்னம் சிலர் திவ்விய கம்பளங்கள் பரப்பிய ஆஸ்தரணங்களின்மீதுட்கார்ந்து மிருதங்கமுரவாதி வாத்தியங்களால் ஸங்கீதரஸாநுபவஞ் செய்துவருகையில் நித்திரை வந்துவிட்டபடியால் அவ்வாத்தியங்களையே படுக்கைக்கு ஸாதனமாக வைத்துக்கொண்டு கண்துயில்வதைக்கண்டார்.

౬. అంగనానాం సహస్రేణ భూషితేన విభూషణైః। రూపసల్లాపశీలేన యుక్తగీతార్థభాషిణా।
౭. దేశకాలాభియుక్తేన యుక్తవాక్యాభిధాయినా। రతాభిరతసంసుప్తం దదర్శ హరియూథపః।

൬. അംഗനാനാം സഹസ്രേണ ഭൂഷിതേന വിഭൂഷണൈഃ॥
രൂപസല്ലാപശീലേന യുക്തഗീതാർത്ഥഭാഷിണാ।

൭. ദേശകാലാഭിയുക്തേന യുക്തവാക്യാഭിധായിനാ॥
രതാഭിരതസംസുപ്തം ദദർശ ഹരിയൂഥപഃ॥

௬. அங்கநாநாம்ஸஹஸ்ரேணபூஷிதேநவிபூஷணை:॥
ரூபஸல்லாபஶீலேநயுக்தகீதார்த்தபாஷிணா।

௭. தேஶகாலாபியுக்தேநயுக்தவாக்யாபிதாயிநா॥
ரதாபிரதஸம்ஸுப்தம்ததர்ஶஹரியூதப:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரியூதப:	ஹநுமான்	ஸல்லாப	புகழ்ந்துகொள்கிற
விபூஷணை:	சிறந்த ஆபரணங்களால்	ஶீலேந	ஸ்வபாவமுடையவர்களும்
பூஷிதேந	அலங்கரிக்கப்பட்டும்	அல்லது	
ரூபஸல்லாபஶீலேந=		ரூபஸல்லாபஶீலேந	இராவணவிஷயமான குணங்களை வர்ணிக்கிறஸ்வபாவமுடையவர்களும்
ரூப	(தங்கள்) ஸௌந்தரியலக்ஷணங்களை		

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யுக்தகீதார்த்தபாஷிண்ய=		ஸஹஸ்ரேண	ஆயிரத்தோடு
யுக்த	ஸமயோசிதமான	ரதாபிரதஸம்ஸுப்தம்=	
கீதார்த்த	கானரஸத்தை	ரத	கிரீடையென்ன
பாஷிண்ய	பாடுகிற (ஸ்வபாவமுடையவர்களும்)	அபிரத	கங்கணதிபந்தமென்ன (இவைகளா லோய்ந்து)
தேசகாலாபியுக்தேக	காலதேச வர்த்தமானங்களை யறிந்தவர்களும்	ஸம்ஸுப்தம்	நன்குகத்தூங்குகிற
யுக்தவாக்யாபிதாயிகா	ஸமயத்திற்கனுகுணமான வார்த்தை சொல்லவல்லவர்களுமான	ராவணம்	தசமுகனை
அங்கநாநாம்	ஸ்திரீகளுடைய	ததர்ச	பார்த்தார்.

தா-ம்—மந்தோதரியைக்கண்டு ஸீதையென்று பிரமித்த ஹநுமான் அவ்விடத்தைவிட்டு இராவண சயனக்கிருகத்தை யடைந்தார். அந்த லங்காதிபதியைச்சுற்றி ஆயிரம் ஸ்திரீகள் நித்திரைசெய்தனர். எல்லோரும் ஸர்வாபரணபூஷிதைகள். பர்த்தாவினுடைய அழகையும் குணத்தையும் வர்ணித்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகிற பக்தைகள். ஸமயத்திற்கனுகுணமான கானத்தால் பதியை ஆனந்திப்பிக்கும் ரஸிகைகள். காலதேச வர்த்தமானங்களறிந்த புத்திசாலிகள். ஸமயத்திற்குசிதமான ஹிதவார்த்தை சொல்லும் அனுகூலைகள். நாயகனுக்கானந்தவிர்த்திசெய்கிற நல்ல ரூபவதிகள். இந்தவிதம் தங்களுடைய ஸௌந்தரத்தாலும் யௌவனத்தாலும் குணத்தாலும் சிருங்காரரஸத்தாலும் பதியின் மனதை வசிகரித்தவர்களான அந்த அங்கனைகள் கிரீடாவிலாஸத்தால் தேகந்தளர்ந்து ஆபரணங்குலைந்து நித்திராவசமானார்கள். இந்த ஸௌந்தரிகள் மத்தியில் தூயில்கின்ற அவர்கள் பிராணவல்லபனான இராவணனைக்கண்டார்.

౮. తాసాం మధ్యే మహాబాహుశ్శుశుభే రాక్షసేశ్వరః। గోష్ఠే మహతి ముఖ్యానాం గవాం మధ్యే యథా వృషః॥

அ. தாஸாம் மத்யே மஹாபாஹு: ஶுஶுபே ராக்ஷஸேஶ்வர:॥
கோஷ்டே மஹதி முக்யாநாம் கவாம் மத்யே யதா வ்ருஷ:।

அ. தாஸாம்மத்யேமஹாபாஹுஶ்ஶுஶுபேராக்ஷஸேஶ்வர:॥
கோஷ்டேமஹதிமுக்யாநாம்கவாம்மத்யேயதாவ்ருஷ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாஸாம்	அந்த ஸ்திரீகளுடைய	முக்யாநாம்	சிரேஷ்டங்களான
மத்யே	நடுவில்	கவாம்	பசுக்களுடைய
மஹாபாஹு:	நீண்ட கைகளையுடைய	மத்யே	மத்தியில்
ராக்ஷஸேஶ்வர:	இராக்ஷஸப்பிரபுவான (இராவணன்)	வ்ருஷோயதா	விருஷபம்போல்
மஹதி	பெரிதான	ஶுஶுபே	பிரகாசித்தான்.
கோஷ்டே	தொழுவத்தில்		

தா-ம்—அந்த ஸ்திரீகோஷ்டிமத்தியில் நித்திரைசெய்கிற மஹாபராக்கிரமசாலியான இராவணன் பெரிய தொழுவத்தில் கோக்கள்மத்தியி லதிகம்பிரமாய் வாஸஞ்செய்யும் விருடபம்போல் விளங்கினான்.

౯. స రాక్షసేంద్రశ్శుశుభే తాభిః పరివృతః స్వయమ్। కరేణుభిర్యథారణ్యే పరికీర్ణో మహాద్విపః॥

கூ. ஸ ராக்ஷஸேந்த்ரஶ்ஶுஶுபே தாபி: பரிவ்ருத: ஸ்வயம்॥
கரேணுபிர்யதாரண்யே பரிகீர்ணோ மஹாத்விப:।

கூ. ஸராக்ஷஸேந்த்ரஶ்ஶுஶுபேதாபி:பரிவ்ருதஸ்வயம்॥
கரேணுபிர்யதாரண்யேபரிகீர்ணோமஹாத்விப:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாபி:	அந்த ஸ்திரீகளால்	அரண்யே	காட்டில்
பரிவ்ருத:	சூழப்பட்டிருக்கிற	கரேணுபி:	பெண்யானைகளால்
ஸ:	அந்த	பரிகீர்ண:	சூழப்பட்டிருக்கிற
ராக்ஷஸேந்த்ர:	இராவணன்	மஹாத்விபோயதா	மத்தகஜம்போல்
ஸ்வயம்	தானே	ஶுஶுபே	பிரகாசித்தான்.

தா-ம்—யௌவனக்கொழுப்பையுடைய தருணிகளோடு நித்திரைபுரிகின்ற அந்த இலங்கேசுவரன் அரணியமத்தியில் பெண்யானைகளாற் சூழப்பட்ட கஜேந்திரம்போல் விளங்கினான்.

౧౦. సర్వకామైరుపేతాం చ పానభూమిం మహాత్మనః। దదర్శ హరిశార్దూల స్తస్య రక్షఃపతేర్గృహే॥

௧௦. ஸர்வகாமைருபேதாம் ச பாநபூமிம் மஹாத்மந:॥
ததர்ஶ ஹரிஶார்தூல ஸ்தஸ்ய ரக்ஷ:பதேர்க்ருஹே।

௧௦. ஸர்வகாமைருபேதாஞ்சபாநபூமிம்மஹாத்மந:॥
ததர்ஶஹரிஶார்தூலஸ்தஸ்யரக்ஷ:பதேர்க்ருஹே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிஶார்த்தூலஃ	கபிசிரேஷ்டரான ஹநுமான்	ஸர்வகாமைஃ	எல்லோருக்கு மிஷ்டமான பதார்த்த[ங்களோடு
மஹாத்மநஃ	மஹாப்பிரபுவான	உபேதாம்	கூடின
தஸ்ய	அந்த	பானபூமிம்	பானபூமியை
ரக்ஷஃபதேஃ	ராவணனுடைய	(புநஃ)	(மறுபடியும்)
க்ருஹே	வீட்டில்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பிறகந்த வானரோத்தமன் மஹாப்பிரபுவான இராவணனுடைய சயனக்கிரஹத்தைவிட்டு ஸமஸ்தர்களையுந் தங்கள் தங்களிஷ்ட சுவைகளால் திர்ப்திசெய்யவல்ல ஸர்வவஸ்து ஸம்பூர்ணமான பான பூமியை மறுபடியுங்கண்டார். (இரண்டாவதுதரம் பானபூமியைச்கண்டது வஸ்துநிருபணத்திற்காக.)

౧౧. మృగాణాంమహిషాణాంచవరాహాణాంచభాగశఃతత్రన్యస్తానిమాంసానిపానభూమౌదదర్శసః।

கக. 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂𑌮𑌹𑌿𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂𑌚𑌵𑌰𑌾𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂𑌚𑌭𑌾𑌗𑌶𑌃॥
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌨𑌿𑌪𑌾𑌨𑌭𑍂𑌮𑍌𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑌃।

கக. ம்ருகாணும்மஹிஷாணுஞ்சவராஹாணுஞ்சபாகஶஃ।।
தத்ரந்யஸ்தாநிமாம்ஸாநிபாநபூமௌததர்ஶஸஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த ஹநுமான்	தத்ர	அவ்விடத்தில்
ம்ருகாணும்	மான்களுடையவும்	ந்யஸ்தாநி	போடப்பட்டிருக்கிற
மஹிஷாணுஞ்ச	எருமைகளுடையவும்	மாம்ஸாநி	மாம்ஸங்களை
வராஹாணும்ச	காட்டுப்பன்றிகளுடையவும்	பாநபூமௌ	பானசாலையில்
பாகஶஃ	பிண்டங்களாக	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—மான், எருமை, பன்றி இவைகளுடைய மாம்ஸபிண்டங்களை ஹநுமான் அந்த பானசாலையில் கண்டார்.

౧౨. రౌక్మేషుచవిశాలేషుభాజనేష్వర్ధభక్షితాన్॥దదర్శకపిశార్దూలోమయూరాన్కుక్కుటాంస్తథా।

கஉ. 𑌰𑍌𑌕𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁𑌚𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁𑌭𑌾𑌜𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑌭𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍॥
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌕𑌪𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍋𑌮𑌯𑍂𑌰𑌾𑌨𑍍𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।

கஉ. ரௌக்மேஷுசவிஶாலேஷுபாஜநேஷ்வர்த்தபக்ஷிதாந்।।
ததர்ஶஹரிஶார்தூலோமயூராந்குக்குடாம்ஸ்ததா।

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
ஹரிஶார்தூலஃ	ஹநுமான்	குக்குடாந்	கோழிமாம்ஸங்களையும்
ரௌக்மேஷு	பொன்மயமாயும்	ததா	அப்படியே
விஶாலேஷு	அகலமாயுமிருக்கிற	மயூராந்ச	மயில்மாம்ஸங்களையும்
பாஜநேஷு	பாத்திரங்களில்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
அர்த்தபக்ஷிதாந்	பாதிஸாப்பிடப்பட்டிருக்கிற		

தா-ம்—பிறகந்த வாதாத்மஜன் பெரிய ஸ்வர்ணபாத்திரங்களில் இராக்ஷதர் பக்ஷித்த மிகுதியான கோழி மயி லிவைகளுடைய மாம்ஸத்தைக்கண்டார்.

౧౩. వరాహవార్ధ్రాణసకాన్ దధిసౌవర్చలాయుతాన్॥శల్యాన్ మృగమయూరాంశ్చహనుమానన్వవైక్షత।

கங. 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑌧𑌿𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌚𑌲𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍॥
𑌶𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌗𑌮𑌯𑍂𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌵𑌵𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤।

கங. வராஹவார்த்ராணஸகாந்ததிஸௌவர்ச்சலாயுதாந்।।
ஶல்யாந்ம்ருகமயூராம்ஶ்சஹநுமாநந்வவைக்ஷத।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	வராஹ	பன்றியென்ன
ததிஸௌவர்ச்சலாயுதாந்—		வார்த்ராணஸகாந்	பக்ஷிவிசேஷமென்ன(இவைகளுடைய) மாம்ஸங்களையும்
ததி	தயிரென்ன	ஶல்யாந்	முட்பன்றியினுடைய மாம்ஸங்களையும் (ஓர்விதமத்ஸ்யங்களையும்)
ஸௌவர்ச்சல (இவைகளோடு)	ருசகமென்னும் பெயரையுடைய உப்[பென்ன	ம்ருகமயூராம்ஶ்ச	மான்மயில் இவைகளுடைய மாம்ஸங்[களையும்
யுதாந்	சேர்க்கப்பட்ட	அந்வவைக்ஷத	பார்த்தார்.
வராஹவார்த்ராணஸகாந்—			

தா-ம்—பிறகந்த ஹநுமான் மான் பன்றி மயில் பக்ஷி மத்ஸ்யம் இவைகளுடைய மாம்ஸங்களைத் தயிரிலும் உப்பிலும் சேர்த்து ஓர் பக்கத்தில் வைத்திருப்பதைக்கண்டார்.

౧౪. క్రకరాన్వివిధాన్ సిద్ధాంశ్చకోరానర్ధభక్షితాన్ । మహిషానేకశల్యాంశ్చ ఛాగాంశ్చ కృతనిష్ఠితాన్ ॥
౧౫. లేహ్యానుచ్చావచాన్ పేయాన్ భోజ్యాని వివిధాని చ ॥

௧௪. 𑌕𑍍𑌰𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑍋𑌰𑌾𑌨𑌰𑍍𑌧𑌭𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍॥
௧௫. 𑌮𑌹𑌿𑌷𑌾𑌨𑍇𑌕𑌶𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌛𑌾𑌗𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌲𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌾𑌨𑍍𑌪𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿𑌚॥

௧௪. க்ரகராந்விவிதாந்ஸித்தாம்ஶ்சகோராநர்த்தபக்ஷிதாந்॥
௧௫. மஹிஷாநேகஶல்யாம்ஶ்சசாகாம்ஶ்சக்ருதநிஷ்டிதாந்।
லேஹ்யாநுச்சாவசாந்பேயாந்போஜ்யாநிவிவிதாநிச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸித்தாந்	பக்குவங்களாயும்	க்ருதநிஷ்டிதாந்	பூர்ணமாகப் பக்குவம்பண்ணப்பட்டிருக்கிற
விவிதாந்	அநேகவிதங்களாயுமிருக்கிற	சாகாந்	ஆட்டின்மாம்ஸங்களையும்
க்ரகராந்	கிரகரமென்கிற பக்ஷியின் மாம்ஸங்களையும்	உச்சாவசாந்	நானாவிதமான
அர்த்தபக்ஷிதாந்	பாதி பக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிற	லேஹ்யாந்	துகையல்களையும்
சகோராந்	சகோர பக்ஷியினுடைய மாம்ஸங்களையும்	பேயாந்ச	பானவஸ்துக்களையும்
மஹிஷாந்	எருமைமாம்ஸங்களையும்	விவிதாநி	பற்பலவிதமான
ஏகஶல்யாம்ஶ்ச	ஏகசல்யமென்கிற மத்ஸ்யமாம்ஸங்களையும்	போஜ்யாநிச	புஜிக்கத்தகுந்த வஸ்துக்களையும்
		(அந்வவைக்ஷத)	(பார்த்தார்.)

தா-ம்—நன்றாகப் பாகம்செய்யப்பட்ட பற்பலவிதங்களான பக்ஷிகள் மிருகங்கள் மத்ஸ்யங்கள் இவைகளுடைய மாம்ஸங்களையும், நானாவித துகையல்களையும் பானவகைகளையும் இன்னம் புஜிக்கத்தகுந்த பற்பல வஸ்துக்களையுங்கண்டார்.

౧౬. తథామ్లలవణోత్తంసైర్వివిధై రాగషాడబైః । హారనూపురకేయూరైరపవిద్ధైర్మహాధనైః ॥
౧౭. పానభాజనవిక్షిప్తైః ఫలైశ్చ వివిధైరపి । కృతపుష్పోపహారా భూరధికం పుష్యతి శ్రియమ్ ॥

௧௬. 𑌤𑌥𑌾𑌮𑍍𑌲𑌲𑌵𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌂𑌸𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑌾𑌗𑌷𑌾𑌡𑌬𑍈𑌃।
𑌹𑌾𑌰𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑍈𑌰𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌧𑌨𑍈𑌃॥
௧௭. 𑌪𑌾𑌨𑌭𑌾𑌜𑌨𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍈𑌃𑌫𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑌪𑌿।
𑌕𑍃𑌤𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍋𑌪𑌹𑌾𑌰𑌾𑌭𑍂𑌰𑌧𑌿𑌕𑌂𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍॥

௧௬. ததாம்லலவணோத்தம்ஸைர்விவிதைராகஷாடபை:।
ஹாரநூபுரகேயூரைரபவித்தைர்மஹாதநை:॥
௧௭. பாநபாஜநவிக்ஷிப்தை:பலைஶ்சவிவிதைரபி।
க்ருதபுஷ்போபஹாராபூரதிகம்புஷ்யதிஶ்ரியம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்படியே	நூபுர	பாதச்சிலங்கையென்ன
ஆம்லலவணோத்தம்ஸை:—		கேயூரை:	தோள்வளைகளென்ன (இவைகளாலும்
ஆம்ல	புளிப்பென்ன	பாநபாஜநவிக்ஷிப்தை:—	
லவண	உப்பென்ன	பாநபாஜந	போஜனபாத்திரத்தில்
உத்தம்ஸை:	இவைகளை முக்கியமாயுடைய வியஞ்சனங்களாலும்	விக்ஷிப்தை:	வைக்கப்பட்ட
விவிதை:	அநேகவிதமான	விவிதை:	அநேகவிதங்களான
ராகஷாடபை:—		பலை:	பழங்களாலும்
ராக	சர்க்கரை, திராக்ஷை, தேன், மாதளரஸம் முதலான ரஸவத்தான வஸ்துக்களினுடைய	க்ருதபுஷ்போபஹாரா—	
ஷாடபை:	அந்த வஸ்துக்களுடைய பாகத்தாலுண்டான வஸ்துக்களினாலும்	க்ருத	செய்யப்பட்ட
அபவித்தை:	வாங்கிபோடப்பட்ட	புஷ்ப	புஷ்பத்தினுடைய
மஹாதநை:	வெகு விலையுடைய	உபஹார	பூஜையையுடைய
ஹாரநூபுரகேயூரை:—		பூ:	பூமியானது
ஹார	முக்தாஹாரமென்ன	ஶ்ரியம்	சோபையை
		அதிகம்	வெகுவாக
		புஷ்யதி	போஷித்தது.

தா-ம்—உப்பு புளிப்புகள் கலந்து நன்றாகப் பக்குவம்பண்ணப்பட்ட நானாவித வியஞ்சனங்களும், சிறந்த கனிகளினின்றும் புஷ்பங்களினின்றும் அடையப்பட்ட மதுக்களும், ஸ்திரீகளால் கழற்றி போடப்பட்ட ஹாரகங்கணநூபுராதி ஆபரணங்களும்; பற்பலவித உயர்ந்த பழங்களோடுகூடின போஜனபாத்திரங்களும், புஷ்பஹாரங்களும் அந்த பானபூமியை அலங்கரிப்பதைக்கண்டார்.

౧౮. తత్రతత్రచవిన్యస్తైస్సుశ్లిష్టైశ్శయనాసనైః । పానభూమిర్వినావహ్నింప్రదీప్తేవోపలక్ష్యతే॥

கஅ. 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑌤𑍍𑌰𑌚𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑍁𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑍈𑌶𑍍𑌶𑌯𑌨𑌾𑌸𑌨𑍈𑌃।
𑌪𑌾𑌨𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍇𑌵𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇॥

கஅ. தத்ரதத்ரசவிந்யஸ்தைஸ்ஸுஶ்லிஷ்டைஶ்ஶயநாஸநை:।
பாநபூமிர்விநாவஹ்நிம்ப்ரதீப்தேவோபலக்ஷ்யதே।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ரதத்ரச	அங்கங்கே	பாநபூமி:	பாநசாலையானது
விந்யஸ்தை:	வைக்கப்பட்டிருக்கிறவும்	வஹ்நிம்விநா	நெருப்பில்லாமல்
ஸுஶ்லிஷ்டை:	நன்ருகச்சேர்ந்திருக்கிறவுமான	ப்ரதீப்தேவ	எரிவதுபோலவே
ஶயநாஸநை:	படுக்கைகளால்	உபலக்ஷ்யதே	காணப்பட்டது.

தா-ம்—அந்த பானசாலையானது அங்கங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஸ்வர்ணரத்தின்மயமான சயனாஸங்களின் ஜ்வாலைகளால் அக்கினியில்லாம லெரிவதுபோற் காணப்பட்டது.

౧౯. బహుప్రకారైర్వివిధైర్వరసంస్కారసంస్కృతైః । మాంసైఃకుశలసంయుక్తైఃపానభూమిగతైఃపృథక్॥

౨౦. దివ్యాఃప్రసన్నావివిధాస్సురాఃకృతసురాఅపి । శర్కరాసవమాధ్వీకపుష్పాసవఫలాసవాః॥

౨౧. వాసచూర్ణైశ్చవివిధైర్దృష్టాస్తైస్తైఃపృథక్పృథక్ । సంతతాశుశుభేభూమిర్మాల్యైశ్చబహుసంస్థితైః॥

౨౨. హిరణ్మయైశ్చవివిధైర్భాజనైస్స్ఫాటికైరపి । జాంబూనదమయైశ్చాన్యైఃకరకైరభిసంవృతా॥

க௯. 𑌬𑌹𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌵𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃।
𑌮𑌾𑌂𑌸𑍈𑌃𑌕𑍁𑌶𑌲𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃𑌪𑌾𑌨𑌭𑍂𑌮𑌿𑌗𑌤𑍈𑌃𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍॥

உ௦. 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃𑌕𑍃𑌤𑌸𑍁𑌰𑌾𑌅𑌪𑌿।
𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌸𑌵𑌮𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌸𑌵𑌫𑌲𑌾𑌸𑌵𑌾𑌃॥

உக. 𑌵𑌾𑌸𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍।
𑌸𑌂𑌤𑌤𑌾𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌬𑌹𑍁𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍈𑌃॥

உஉ. 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌜𑌨𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑍈𑌰𑌪𑌿।
𑌜𑌾𑌂𑌬𑍂𑌨𑌦𑌮𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃𑌕𑌰𑌕𑍈𑌰𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌾॥

க௯. பஹுப்ரகாரைர்விவிதைர்வரஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதை:।
மாம்ஸை:குஶலஸம்யுக்தை:பாநபூமிகதை:ப்ருதக்।।

உ௦. திவ்யாப்ரஸந்நாவிவிதாஸ்ஸுரா:க்ருதஸுராஅபி।
ஶர்கராஸவமாத்வீகபுஷ்பாஸவபலாஸவா:।।

உக. வாஸசூர்ணைஶ்சவிவிதைர்த்ருஷ்டாஸ்தைஸ்தை:ப்ருதக்ப்ருதக்।
ஸந்ததாஶுஶுபேபூமிர்மால்யைஶ்சபஹுஸம்ஸ்திதை:।।

உஉ. ஹிரண்மயைஶ்சவிவிதைர்பாஜநைஸ்ஸ்பாடிகைரபி।
ஜாம்பூநதமயைஶ்சாந்யை:கரகைரபிஸம்வ்ருதா।।

பதம்.	உரை.
பஹுப்ரகாரை:	அநேக ரீதிகளாயும்
விவிதை:	பற்பலவிதங்களாயும்
குஶலஸம்யுக்தை:	ஸமர்த்தனை பாசகனல் செய்யப்பட்டனவாயும்
(அதயேவ)	(ஆகையால்)
வரஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதை:=	
வர	ஶிரேஷ்டமான
ஸம்ஸ்கார	பக்குவத்தினல்
ஸம்ஸ்க்ருதை:	நன்ருக செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவாயும்
ப்ருதக்	வேருக
பாநபூமிகதை:	பானபூமியையடைந்திருக்கிறதாயுமிருக்கிற
மாம்ஸைஸ்ஸஹ	மாம்ஸங்களோடுகூட(வும்)
திவ்யா:	அமிருதமதநகாலத்திலுண்டான வாருணியென்கிற கள்ளுஜாதியும்
ப்ரஸந்நா:	ஸ்வச்சமான
ஶர்கராஸவமாத்வீகபுஷ்பாஸவபலாஸவா:=	

பதம்.	உரை.
ஶர்கராஸவ	சர்க்கரையினுல்செய்த கள்ளென்ன
மாத்வீக	தேனினுல்செய்யப்பட்டகள்ளென்ன
புஷ்பாஸவ	புஷ்பத்தின் மகரந்தத்தினுல் செய்யப்பட்ட கள்ளென்ன
பலாஸவா:	பழங்களினுல் செய்யப்பட்ட கள்ளென்ன
(இவைகளாகிற)	
க்ருதஸுராஅபி	க்ருத்திரமகள்ளும்
விவிதா:	பற்பலவிதமான
வாஸசூர்ணைஶ்ச	பரிமளதூள்களும்
(ஹநுமதா)	(ஹனுமாரால்).
த்ருஷ்டா:	பார்க்கப்பட்டன
தைஸ்தை:	அந்தந்த
பஹுஸம்ஸ்திதை:	அனேகவிதங்களாயிருக்கிற
மால்யைஶ்ச	புஷ்பமாலைகளாலும்
ஹிரண்மயை:	பொன்ஸம்பந்தமாயும்
ஸ்பாடிகைரபி	ஸ்படிகமயமாயும்
விவிதை:	அனேகவிதங்களுமான

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாஜனை:	போஜனபாத்திரங்களாலும்	காகை:	கூஜாக்களாலும்
ப்ருதக்	வெவ்வேருக	அபிஸம்வ்ருதா	சூழ்ந்திருக்கிற
ஸந்தத	நிறைந்திருக்கிறவையும்	பூமி:	பாநப்ரதேசமானது
ஜாம்பூநதமயை:	ஸ்வர்ணமயங்களாயும்	ஶுஶுபே	விளங்கிற்று.
அந்யை:	வேருன		

தா-ம்—அப்பானபூமியில் அதிஸாமர்த்தியசாலிகளான பரிசாரகர்களால் விதம்விதமாகப் பாகம் செய்யப்பட்டு வெவ்வேருக வைக்கப்பட்டிருக்கிற மாம்ஸவர்க்கங்களைக்கண்டார். ஸ்வச்சமான சர்க்கரை, மாதுரியமான தேன், இனிமையான கனி, திவ்வியமான புஷ்பம், இவைகளினின்று செய்யப்பட்ட மது, வாருணியென்னும் கடலிலுண்டான கள், இப்பேர்ப்பட்ட பானதிரவியங்களைக்கண்டார். அறுசுவையும் நறுமணமுமமைந்த போஜனயோக்கியமான சூர்ணவர்க்கங்களைக்கண்டார். வெகு வழகாகத்தொடுக்கப்பட்ட விசித்திரமான புஷ்பமாலைகளையும், ஸ்வர்ண ஸ்படிகமயமான கூஜாக்கள் முதலிய பானபாத்திரங்களையுங் கண்டார். இந்தவிதம் போஜனபானவஸ்துக்களாலும் பாத்திரவர்க்கங்களாலும் நிறைந்த அந்த பிரதேசமானது வெகு சோத்தியாக விளங்கிற்று.

௨௩. రాజతేషుచకుంభేషుజాంబూనదమయేషుచ । పానశ్రేష్ఠంతదాభూరికపిస్తత్రదదర్శసః॥

உங. ராஜதேஷுசகும்பேஷுஜாம்பூநதமயேஷுச।
பாநஶ்ரேஷ்டம்ததாபூரிகபிஸ்தத்ரததர்ஶஸ:॥

உங. ராஜதேஷுசகும்பேஷுஜாம்பூநதமயேஷுச।
பாநஸ்ரேஷ்டம்ததாபூரிகபிஸ்தத்ரததர்ஶஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-கபி:	அம்மாருதி	கும்பேஷு	கடங்களில்
தத்ர	அந்த பானசாலையில்	பாநஶ்ரேஷ்டம்	மத்யசிரேஷ்டத்தை
ததா	அப்பொழுது	பூரி	அதிகமாக
ராஜதேஷு	வெள்ளிஸம்பந்தமாயும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
ஜாம்பூநதமயேஷுச	பொன்ஸம்பந்தமாயுமிருக்கிற		

௨௪. సోపశ్యచ్ఛాతకుంభానిశీధోర్మణిమయానిచ । రాజతానిచపూర్ణానిభాజనానిమహాకపిః॥

உச. ஸோபஶ்யச்சாதகும்பாநிஶீதோர்மணிமயாநிச।
ராஜதாநிசபூர்ணாநிபாஜநாநிமஹாகபி:॥

உச. ஸோபஸ்யச்சாதகும்பாநிஶீதோர்மணிமயாநிச।
ராஜதாநிசபூர்ணாநிபாஜநாநிமஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-மஹாகபி:	அந்த-ஹநுமானனவர்	பூர்ணாநி	நிறைந்துமிருக்கிற
ஶாதகும்பாநி	ஸ்வர்ணமயங்களாயும்	ஶீதோ:	மத்யத்தினுடைய
மணிமயாநிச	மணிமயங்களாயும்	பாஜநாநி	பாத்திரங்களை
ராஜதாநிச	வெள்ளிஸம்பந்தங்களாயும்	அபஶ்யத்	பார்த்தார்.

௨௫. క్వచిదర్ధావశేషాణిక్వచిత్పీతానిసర్వశః । క్వచిన్నైవప్రపీతానిపానానిసదదర్శహ।

உரு. க்வசிதர்தாவஶேஷாணிக்வசித்பீதாநிஸர்வஶ:।
க்வசிந்நைவப்ரபீதாநிபாநாநிஸததர்ஶஹ॥

உரு. க்வசிதர்தாவஶேஷாணிக்வசித்பீதாநிஸர்வஶ:।
க்வசிந்நைவப்ரபீதாநிபாநாநிஸததர்ஶஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அம்மாருதி	பீதாநி	பானம்பண்ணப்பட்டனவாயும்
க்வசித்	ஓரிடத்தில்	க்வசித்	இன்னமோரிடத்தில்
அர்தாவஶேஷாணி	பாதி மீந்த திரவியங்களையுடையவும்	நப்ரபீதாந்யைவ	பானம்பண்ணப்படாதனவாயுமிருக்கி
க்வசித்	வேறோரிடத்தில்	பாநாநி	பானபாத்திரங்களை [ற
ஸர்வஶ:	ஸமஸ்தமும்	ததர்ஶஹ	பார்த்தார்.

(உங-உச-உரு) தா-ம்—அப்பானபூமியில் ஸ்வர்ணத்தாலும் வெள்ளியாலும் இரத்தினங்களாலும் செய்யப்பட்ட பானபாத்திரங்களையும் அவைகளில் பூரித்திருக்கும் மதுக்களையுங் கண்டார். கொஞ்சங்கூட மீதியில்லாமல் பானம்பண்ணப்பட்ட நிச்சேஷமான மதுவையுடைய பாத்திரங்களைச் சிலவிடங்களிலும், பாதிபானம்பண்ணப்பட்டு சேஷமான மதுவையுடைய பாத்திரங்களைச் சிலவிடங்களிலும், பானம்பண்ணப்படாமலே ஸம்பூர்ணமான மதுவோடுகூடிய பாத்திரங்களைச் சிலவிடங்களிலுங் கண்டார்.

౨౬. క్వచిద్భక్ష్యాంశ్చ వివిధాన్ క్వచిత్పానాని భాగశః। క్వచిదన్నావశేషాణి పశ్యన్వై విచచార హ॥
౨౭. క్వచిత్ప్రభిన్నైః కరకైః క్వచిదాలోళితైర్ఘటైః। క్వచిత్సంపృక్తమాల్యాని జలాని చ ఫలాని చ॥
౨౮. శయనాన్యత్ర నారీణాం శుభ్రాణి బహుధా పునః। పరస్పరం సమాశ్లిష్య కాశ్చిత్సుప్తా వరాంగనాః॥
౨౯. కాశ్చిచ్చ వస్త్రమన్యస్యాః స్వపంత్యాః పరిధాయ చ। ఆహృత్య చాబలాః సుప్తా నిద్రాబలపరాజితాః॥

௨௬. 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌾𑌗𑌶𑌃।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌹॥
௨௭. 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌕𑌰𑌕𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌾𑌲𑍋𑌳𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌘𑌟𑍈𑌃।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑍃𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚॥
௨௮. 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌰𑌾𑌂𑌗𑌨𑌾𑌃॥
௨௯. 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌚।
𑌆𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌬𑌲𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃॥

௨௬. க்வசித்பக்ஷ்யாம்ஶ்சவிவிதாந்க்வசித்பாநாநிபாகஶ:।
க்வசிதந்நாவஶேஷாணிபஶ்யந்வைவிசசாரஹ।।
௨௭. க்வசித்ப்ரபிந்நை:கரகை:க்வசிதாலோளிதைர்கடை:।
க்வசித்ஸம்ப்ருக்தமால்யாநிஜலாநிசபலாநிச।।
௨௮. ஶயநாந்யத்ரநாரீணாம்ஶுப்ராணிபஹுதாபுந:।
பரஸ்பரம்ஸமாஶ்லிஷ்யகாஶ்சித்ஸுப்தாவராங்கநா:।।
௨௯. காஶ்சிச்சவஸ்த்ரமந்யஸ்யாஸ்ஸ்வபந்த்யா:பரிதாயச।
ஆஹ்ருத்யசாபலாஸ்ஸுப்தாநித்ராபலபராஜிதா:।।

பதம்.	உரை.
க்வசித்	ஓரிடத்தில்
விவிதாந்	பற்பல விதங்களான
பக்ஷ்யாந்	பக்ஷியங்களையும்
க்வசித்	ஓரிடத்தில்
பாகஶ:	பாகங்களாயிருக்கிற
பாநாநி	பானதிரவியங்களையும்
க்வசித்	இன்னமோரிடத்தில்
அந்நாவஶேஷாணி	மீந்த அன்னங்களையுடைய பாத்திரங்களையும்
க்வசித்	வேறோரிடத்தில்
ப்ரபிந்நை:	உடைந்திருக்கிற
கரகை:	கிண்டிகளோடும்
க்வசித்	மற்றொருவிடத்தில்
ஆலோளிதை:	நான்குபக்கங்களிலும் உருண்டிருக்கிற
கடை:	பொன்பாத்திரங்களோடும்
க்வசித்	மற்றோரிடத்தில்
ஸம்ப்ருக்தமால்யாநி—	
ஸம்ப்ருக்த	ஸம்பந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற
மால்யாநி	புஷ்பமாலைகளையுடைய
ஜலாநிச	ஜலங்களையும்
பலாநிச	பழங்களையும்
ஶுப்ராணி	ஸுஷ்டுவான

பதம்.	உரை.
நாரீணாம்	ஸ்திரீகளுடைய
அத்ர-ஶயநாநி	இந்த (பானபூமியி)லிருக்கிற படுக்கைகளையும்
பரஸ்பரம்	ஒருவர்க்கொருவர்
பஹுதா	அனேக பிரகாரமாக
புந:	அடிக்கடி
ஸமாஶ்லிஷ்ய	கட்டிக்கொண்டு
ஸுப்தா:	தூங்குகிற
காஶ்சித்	சிலர்களான
வராங்கநா:	சிரேஷ்டமான ஸ்திரீகளையும்
நித்ராபலபராஜிதா:	நித்திரையின் பலத்தினால் ஜயிக்கப்பட்டு
ஸ்வபந்த்யா:	தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற
அந்யஸ்யா:	வேறொருவளுடைய
வஸ்த்ரம்	புடவையை
ஆஹ்ருத்ய	இழுத்தும்
பரிதாயச	கட்டிக்கொண்டும்
ஸுப்தா:	தூங்குகிற
காஶ்சித்	இன்னம் இதரர்களான
அபலாஶ்ச	ஸ்திரீகளையும்
பஶ்யந்(ஸந்)	பார்த்துக்கொண்டு
விசசார	ஸஞ்சரித்தார்

தா-ம்—அவ்விடத்தில் பற்பலவிதமாகப் பாகம் செய்யப்பட்ட பக்ஷியங்களையும், நானாவண்ணம் ஏற்படுத்தப்பட்ட பானங்களையும், புஜித்த சேஷமான அன்னங்களையுடைய பாத்திரங்களையும், உடைந்துபோன கிண்டி முதலிய பாத்திரங்களையும், உருக்ஷியான ஸ்வர்ணபாத்திரங்களையும், ஜலத்தில் பிசறிக்கொண்டிருக்கிற புஷ்பமாலைகளையும், விதம்விதமான கனிகளையும், இராவணபத்தினிகளுடைய சயனங்களையுங்கண்டார். திவ்விய ஸுந்தரிகளான அந்த ராக்ஷஸராஜகாந்தைகள் நித்திராகாலத்தில் ஒருவளையொருவள் கட்டிக்கொண்டும், ஒருவளுடைய வஸ்திரத்தை மற்றொருவளிழுத்துப் போத்துக்கொண்டு முறங்குகிற விநோதத்தைக்கண்டார். இத்தவிதம் பானசாலை விசித்திரத்தையும், ஸ்திரீகள் கண்வளருகிற கோலத்தையும் கடாக்ஷித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தார்.

౩౦. తాసాముచ్ఛ్వాసవాతేన వస్త్రం మాల్యం చ గాత్రజమ్ । నాత్యర్థం స్పందతే చిత్రం ప్రాప్య మందమివానిలమ్ ॥

௩௦. 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑌵𑌾𑌤𑍇𑌨𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂𑌚𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍।
𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌦𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿𑌲𑌮𑍍॥

௩௦. தாஸாமுச்ச்வாஸவாதேகவஸ்த்ரம்மால்யம்சகாத்ரஜம்।
காத்யர்த்தம்ஸ்பந்ததேசித்ரம்ப்ராப்யமந்தமிவாநிலம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாஸாம்	அந்தஸ்திரீகளுடைய	மந்தம்	மெதுவுமான
உச்ச்வாஸவாதேந	பெருமூச்சுக்காற்றினால் (அடிக்கப்பட்ட)	அநிலம்	காற்றை
காத்ரஜம்	சரீரத்திலிருக்கிற	ப்ராப்யேவ	அடைகிறதுபோலவே
வஸ்த்ரம்	ஆடையும்	அத்யர்த்தம்	மிகவும்
மால்யஞ்ச	புஷ்பமாலையும்	நஸ்பந்ததே	அசையவில்லை.
சித்ரம்	ஆச்சரியகரமாயும்		

தா-ம்—அந்த ஸ்திரீகளுடைய வஸ்திரங்களும் புஷ்பமாலைகளும் அவர்களுடைய நிச்வாஸக்காற்றிற்கு அசையாமல் மந்தமாருத மனுபவிப்பனபோற் காணப்பட்டன.

౩౧. చందనస్య చ శీతస్య శీధోర్మధురసస్య చ । వివిధస్య చ మాల్యస్య ధూపస్య వివిధస్య చ ॥

౩౨. బహుధా మారుతస్తత్ర గంధం వివిధముద్వహన్ । రసానాం చందనానాం చ ధూపానాం చైవ మూర్ఛితః ॥
ప్రవవౌ సురభిర్గంధో విమానే పుష్పకే తదా ।

௩௧. 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯𑌚𑌶𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯𑌶𑍀𑌧𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌰𑌸𑌸𑍍𑌯𑌚।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌯𑌚𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌧𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌯𑌚।

௩௨. 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌗𑌨𑍍𑌧𑌂𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍।
𑌰𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑌧𑍂𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑍈𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌃॥
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌵𑍌𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑍇𑌤𑌦𑌾।

௩௧. சந்தநஸ்யசமீதஸ்யமீதோர்மதுரஸஸ்யச।
விவிதஸ்யசமால்யஸ்யதூபஸ்யவிவிதஸ்யச॥

௩௨. பஹுதாமாருதஸ்தத்ரகந்தம்விவிதமுத்வஹந்।
ரஸாநாம்சந்தநாநாம்சதூபாநாம்சைவமூர்சித:॥
ப்ரவவௌஸுரபிர்கந்தோவிமாநேபுஷ்பகேததா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்த (பானபூமியில்)	உத்வஹந்(ஸந்)	வகித்துக்கொண்டு
மாருத:	காற்றானது	பஹுதா	அநேகவிதமாக
மீதஸ்ய	குளிர்ந்ததான	ப்ரவவௌ	வீசிற்று (ஆகையால்)
சந்தநஸ்ய	சந்தனத்தினுடையவும்	ரஸாநாம்	ஷட்ரஸங்களுடையவும்
மதுரஸஸ்ய	தேன்ரஸத்தையுமுடையதான	சந்தநாநாம்ச	பூசிக்கொண்ட சந்தனங்களுடையவும்
மீதோ:	மத்தியத்தினுடையவும்	தூபாநாம்சைவ	தூபங்களுடையவும்
விவிதஸ்ய	நானாவிதமான	ஸுரபி:	பரிமளித்துக்கொண்டிருக்கிற
மால்யஸ்ய	புஷ்பமாலையினுடையவும்	கந்த:	வாஸனையானது
விவிதஸ்ய	அநேகவிதமான	ததா	அப்பொழுது
தூபஸ்ய	அகருமுதலான தூபத்தினுடையவும்	புஷ்பகே-விமாநே	புஷ்பகமென்கிற-விமானத்தில்
விவிதம்	பற்பலவிதமான	மூர்சித:	வியாபித்தது.
கந்தம்	பரிமளத்தை		

தா-ம்—அப்பானபூமியில் வாயுவானது பன்னீரிலமிழ்ந்திருக்கும் சந்தனபுஷ்பங்களின் ஸ்பர்சத்தால் அதிககுளிர்ச்சியாயும், நானாவிதபரிமளவர்க்கங்கள் சேர்ந்த லேபனச்சாந்து, திவ்வியமண குஸுமங்களாற் கட்டிய மாலை, நறுமணங்கமழு மகிற்புகை, அதிமாதுரியமான தேனினின்றிறக்கிய மத்தியம், இவ்வித வஸ்துக்களின் ஸம்பந்தத்தா லதிககந்தவத்தாயும் வீசிற்று. இந்தவிதம் வாயுஸஞ்சாரத்தால் அவ்விடத்திலுள்ள பரிமளவஸ்துக்களின் திவ்வியமணமும் குளிர்ச்சியும் புஷ்பகவிமானமுழுதும் பரவிற்று.

౩౩. శ్యామావదాతాస్తత్రాన్యాః కాశ్చిత్కృష్ణా వరాంగనాః ॥ కాశ్చిత్కాంచనవర్ణాంగ్యః ప్రమదా రాక్షసాలయే ।

௩௩. 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌵𑌦𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌃॥
𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌲𑌯𑍇।

௩௩. ஶ்யாமாவதாதாஸ்தத்ராந்யா:காஶ்சித்க்ருஷ்ணாவராங்கநா:॥
காஶ்சித்காஞ்சநவர்ணாங்க்ய:ப்ரமதாராக்ஷஸாலயே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர-ராக்ஷஸாலயே	அந்த-ராக்ஷஸன்வீட்டில்	காஶ்சித்	சிலபேர்கள்
ஶ்யாமாவதாதா:	கறுப்பு வெளுப்பு இவைகளின் வர்ணமுடைய	காஞ்சநவர்ணாங்க்ய:—	
காஶ்சித்	சிலஸ்திரீகள்	காஞ்சநவர்ண	ஸ்வர்ணமயமான
க்ருஷ்ணா:	கறுப்புவர்ணமுடைய	அங்க்ய:	அவயவமுடைய
வராங்கநா:	உத்தமஸ்திரீகள்	அங்யா: ப்ரமதா:	வேறுசில-ஸ்திரீகள்
		ப்ரஸுப்தா:	தூங்கினார்கள்.

தா-ம்— அந்த இராக்ஷஸாதிபதியின் சயனமண்டபத்திலுள்ள ஸ்திரீகளில் சிலர் இருள்போல் கறுத்தவர்கள். சிலர் கருமையும் சுவேதமுங்கலந்த நிறமுள்ளவர். சிலர் பொற்கொடிபோல் பளபளக்கிற தேககாந்தியுடையவர்கள். இத்தவிதம் பற்பல வர்ணங்களுடைய யுவதிகளவ்விடத்திலுறங்கினர்.

3౪. తాసాం నిద్రావశత్వాచ్చ మదనేన విమూర్ఛితం ॥ పద్మినీనాం ప్రసుప్తానాం రూపమాసీద్యథైవహి।

௫௪. താസാം നിദ്രാവശത്വാച്ച മദനേന വിമൂർഛിതം॥
പദ്മിനീനാം പ്രസുപ്താനാം രൂപമാസീദ്യഥൈവ ഹി।

௫௪. தாஸாம்நித்ராவஶத்வாச்சமதநேநவிமூர்சிதம்।।
பத்மிநீநாம்ப்ரஸுப்தாநாம்ரூபமாஸீத்யதைவஹி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நித்ராவஶத்வாச்ச	தூக்கத்திற்கு ஸ்வாதீனர்களாயிருப்பதாலும்	தாஸாம்	அந்த ஸ்த்ரீகளுடைய
		ரூபம்	தேகஸௌந்தரியமானது
மதநேந	மன்மதவிகாரஹேதுவினாலுண்டான ஸம்போகத்தினாலும்	ப்ரஸுப்தாநாம்	முகுளித்திருக்கிற
		பத்மிநீநாம்	தாமரைக்கொடிகளுடைய
விமூர்சிதம்	வாடியும்	ரூபம்யதா	ரூபம்போல்
ப்ரஸுப்தாநாம்	உறங்கிக்கொண்டுமிருக்கிற	ஆஸீத்	(மனோகரமாக) ஆயிற்று.

தா-ம்—மன்மதலீலையாலயர்ந்து கண்வளருகிற அந்த ஸுந்தரிகள் தங்கள் ஆனந்த ஹேதுகாரனை ஆதித்தியன் மறைந்தவுடன் வாடி முகிழ்ந்துகொள்ளும் தாமரஸங்களைத் தாங்கிய கொடிபோல் விளங்கினர்.

3౫. ఏవం సర్వమశేషేణ రావణాంతఃపురం కపిః ॥ దదర్శ సుమహాతేజా న దదర్శ చ జానకీమ్।

௫௫. ഏവം സർവ്വമശേഷേണ രാവണാന്തഃപുരം കപിഃ॥
ദദർശ സുമഹാതേജാ ന ദദർശ ച ജാനകീം।

௫௫. யேவம்ஸர்வமஶேஷேண ராவணாந்த:புரம்கபி:॥
ததர்ஶஸுமஹாதேஜாநததர்ஶசஜாநகீம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுமஹாதேஜா:	வெகு தேஜோவானான	அஶேஷேண	மீதியில்லாமல்
கபி:	ஹநுமான்	ததர்ஶ	(தேடிப்)பார்த்தார்
ஏவம்	இந்தவிதம்	ஜாநகீம்	ஜனகபுத்திரியை
ஸர்வம்	ஸமஸ்தமான	நததர்ஶ	பார்க்கவில்லை.
ராவணாந்த:புரம்	இராவணனரண்மனையை		

தா-ம்—அந்த தீரனான ஹநுமான் யாவரும் பிரவேசிக்கமுடியாத இராவணாந்தப்புரத்தில் நுழைந்து ஓரிடமும் பாக்கியில்லாமற்றேடியும் ஜனகன் திருமகளைக்காணவில்லை.

3౬. నిరీక్షమాణశ్చ తదా తాః స్త్రియస్స మహాకపిః॥ జగామ మహతీం చింతాం ధర్మసాధ్వసశంకితః।

3౭. పరదారావరోధస్య ప్రసుప్తస్య నిరీక్షణమ్॥ ఇదం ఖలు మమాత్యర్థం ధర్మలోపం కరిష్యతి।

3౮. నహి మే పరదారాణాం దృష్టిర్విషయవర్తినీ॥ అయం చాత్ర మయా దృష్టః పరదారపరిగ్రహః।

௫௬. നിരീക്ഷമാണശ്ച തദാ താഃ സ്ത്രിയസ്സ മഹാകപിഃ॥
ജഗാമ മഹതീം ചിന്താം ധർമ്മസാധ്വസശങ്കിതഃ।

௫௭. പരദാരാവരോധസ്യ പ്രസുപ്തസ്യ നിരീക്ഷണം॥
ഇദം ഖലു മമാത്യർത്ഥം ധർമ്മലോപം കരിഷ്യതി।

௫௮. നഹി മേ പരദാരാണാം ദൃഷ്ടിർവിഷയവർത്തിനീ॥
അയം ചാത്ര മയാ ദൃഷ്ടഃ പരദാരപരിഗ്രഹഃ।

௫௬. நிரீக்ஷமாணஶ்சததாதா:ஸ்த்ரியஸ்ஸமஹாகபி:॥
ஜகாமமஹதீம்சிந்தாம்தர்மஸாத்வஸஶங்கித:।

௫௭. பரதாராவரோதஸ்யப்ரஸுப்தஸ்யநிரீக்ஷணம்॥
இதம்கலுமமாத்யர்த்தம்தர்மலோபம்கரிஷ்யதி।

௩௮. நஹிமேபரதாராணாம்த்ருஷ்டிர்விஷயவர்த்திநீ॥
அயம்சாத்ரமயாத்ருஷ்ட:பரதாரபரிக்ரஹ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-மஹாகபி:	அந்த-ஹநுமான்	கரிஷ்யதி	செய்கிறது
ததா	அப்பொழுது	மே-த்ருஷ்டி:	என்-பார்வையானது
தா:-ஸ்த்ரிய:	அந்த-ஸ்திரீகளை	பரதாராணாம்	இதரஸ்திரீகளுடைய
நிரீக்ஷமாண(ஸ்ஸந்)	பார்த்துக்கொண்டு	விஷயவர்த்திநீ	போகங்களில் ஆசையுடையதாக
தர்மஸாத்வஸஶங்கித:=		நஹி	இல்லை
தர்ம	தர்மத்தினுடைய	அத்ர	இந்தவிடத்தில்
ஸாத்வஸ	லோபபயத்தால்	மயா	என்னால்
ஶங்கித:	ஆலோசித்தவராக	அயம்	இந்த
ப்ரஸுப்தஸ்ய	தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற	பரதாரபரிக்ரஹ:=	
பரதாராவரோதஸ்ய=		பரதார	இதரஸ்திரீகளுடைய
பரதார	இதரஸ்திரீ(ரூபமான)	பரிக்ரஹ:	(இராவண)பரிக்ரஹமானது
அவரோதஸ்ய	அந்தப்புரத்தினுடைய	த்ருஷ்ட:	பார்க்கப்பட்டது
இதம்-நிரீக்ஷணம்	இந்த-பார்வையானது	(இதி)	(என்று)
மம	எனக்கு	மஹதீம்-சிந்தாம்	தீர்க்கவிசாரத்தை
அத்யர்தம்	மிகவும்	ஜகாம	அடைந்தார்.
தர்மலோபம்	தர்மநாசத்தை		

தா-ம்—பர்த்திருஸமேதராயுறங்குகிற இராவணபத்தினிகளைக்கண்ட ஹநுமான் பரகளத்திரதரிசனத்தால் ஸ்வதர்மத்திற்கு ஹானிநேரிடுமேயென்று சிந்திக்கிறார். இத்தருணிகள் வாஸஞ்செய்கிற அந்தப்புரதிருஷ்டியானது என்னுடைய தர்மத்தையழிக்கிறது. இவர்களைக் காண்கையாலெனக்குக் காமவிகாரமுண்டாகாவிடினும் தசகண்டனு லபகரிக்கப்பட்ட விந்த ஸ்திரீகளைக் கண்ணெடுத்துப்பார்ப்பது கூடாது. பரஸ்திரீகளைப் பார்ப்பதே பாபம், பரஸ்திரீகள் பரபுருஷனு லபகரிக்கப்பட்டிருக்கையி லவர்களைக்காண்பது மஹாபாபம். இந்த கஷ்டம் நமக்கு நேரிட்டதேயென்று பிரம்மசரிய நிஷ்டரான ஹநுமான் மிகவுஞ் சிந்தித்தார்.

3౯. తస్య ప్రాదురభూచ్చింతా పునరన్యా మనస్వినః॥ నిశ్చితైకాంతచిత్తస్య కార్యనిశ్చయదర్శినీ।

௩௯. 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌭𑍂𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃॥
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑍀।

௩௯. தஸ்யப்ராதுரபூச்சிந்தாபுநரந்யாமநஸ்விந:॥
நிஶ்சிதைகாந்தசித்தஸ்யகார்யநிஶ்சயதர்ஶிநீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிஶ்சிதைகாந்தசித்தஸ்ய=		கார்யநிஶ்சயதர்ஶிநீ=	
நிஶ்சிதா	நிச்சயிக்கப்பட்ட	கார்யநிஶ்சய	(பிரக்ருத) காரியநிச்சயத்தை
ஏகாந்தசித்தஸ்ய	திடசிந்தையையுடையவரும்	தர்ஶிநீ	காண்பியானிருக்கிற,
மநஸ்விந:	தீரருமான	அந்யா-சிந்தா	வேறுசிந்தையானது
தஸ்ய	அந்த (ஹநுமான்)	ப்ராதுரபூத்	உண்டாயிற்று.
புந:	மறுபடி		

தா-ம்—பரஸ்திரீதர்சனத்தாலுண்டான பாபத்தையே நினைத்துக்கொண்டிருந்த ஹநுமான் பிரகிருதகாரிய விரோதமான சிந்தையைவிட்டு ஸ்வயம் மஹாப்பிராக்கியரும் திடசித்தருமாதலால் பிரகிருதோசிதமான காரியத்தின் குணாகுணங்களை நிச்சயிக்கிற வேறு புத்தியை யடைந்தார்.

౪౦. కామం దృష్టా మయా సర్వా విశ్వస్తా రావణస్త్రియః॥ న హి మే మనసః కించిద్వైకృత్యముపపద్యతే।

௪௦. 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃॥
𑌨 𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇।

௪௦. காமம்த்ருஷ்டாமயாஸர்வாவிஶ்வஸ்தாராவணஸ்த்ரிய:॥
நஹிமேமநஸ:கிஞ்சித்வைக்ருத்யமுபபத்யதே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயா	என்னால்	மே	என்னுடைய
விஶ்வஸ்தா:	(இராவணனிடத்தில்) நம்பிக்கையுள் (ள	மநஸ:	மனதிற்கு
ஸர்வா:	ஸமஸ்தர்களான	வைக்ருத்யம்	விகாரமானது
ராவணஸ்த்ரிய:	இராவணபத்தினிகள்	கிஞ்சித்	கொஞ்சமும்
காமம்	மிகவும்	நோபபத்யதேஹி	உண்டாகவில்லையன்றோ.
த்ருஷ்டா:	பார்க்கப்பட்டார்கள் (ஆகிலும்)		

౪౧. మనో హి హేతుః సర్వేషామింద్రియాణాం ప్రవర్తనే॥ శుభాశుభాస్వవస్థాసు తచ్చ మే సువ్యవస్థితమ్।

௪௧. 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍇॥
𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍁𑌤𑌚𑍍𑌚𑌮𑍇𑌸𑍁𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।

௪௧. மநோஹிஹேதுஸ்ஸர்வேஷாமிந்த்ரியாணாம்ப்ரவர்த்தநே॥
ஶுபாஶுபாஸ்வவஸ்தாஸுதச்சமேஸுவ்யவஸ்திதம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶுபாஶுபாஸு	சுபாசுபங்களின்	மநோஹி	மனதன்றே
அவஸ்தாஸு	ஸமயங்களில்	ஹேதுঃ	காரணம்
ஸர்வேஷாம்	ஸமஸ்தங்களான	தச்ச	அந்த மனதானது
இந்திரியாணாம்	இந்திரியங்களுடைய	மே	எனக்கு
ப்ரவர்த்தநே	நடப்பதில்	ஸுவ்யவஸ்திதம்	நன்றாயிருக்கிறது.

(௪௦-௪௧) தா-ம்—ஜிதேந்திரியரான அந்த வாயுபுத்திரர் பரத்திருஸமேதராய்க் கண்வளருகிற வம்மாதரைக்கண்ட விஷயத்தைப்பற்றிப் பின்னும் யோசிக்கிறார். இந்த ஸ்திரீகள் நாம் இலங்கேசுவரனுடைய சயனக்கிரகத்தில் வஸிக்கிறோமாதலா லிங்கு பரபுருஷர்வரத் துணியாரென்கிற நிச்சயத்துடன் தங்களிஷ்டப்படி நித்திராஸுகமனுபவித்துவருகிறார்கள். அவர்களுடைய ஸர்வாங்கங்களையும் நான் நன்றாகக்கண்டேன். ஆகிலும் என்மனதானது காமாதிகளான அல்பபோகங்களை விரும்பி சபலிக்காமல் ஸ்திரமாய் நிற்கிறது. இந்திரியங்கள் பிரவர்த்தித்து நடத்துகிற ஸகல புண்ணியபாபகாரியங்களுக்கும் மனதன்றே காரணம். இந்தவிஷயத்தி லென்மனதானது பரிசுத்தமாயும் திடமாயுமிருக்கிறது.

౪౨. నాన్యత్రహిమయాశక్యావైదేహీపరిమార్గితుమ్॥ స్త్రియోహిస్త్రీషుదృశ్యంతేసదాసంపరిమార్గణే।

௪௨. 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌹𑌿𑌮𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍॥
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌹𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌸𑌦𑌾𑌸𑌂𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌣𑍇।

௪௨. நாந்யத்ரஹிமயாஶக்யாவைதேஹீபரிமார்க்கிதும்॥
ஸ்த்ரியோஹிஸ்த்ரீஷுத்ருஶ்யந்தேஸதாஸம்பரிமார்க்கணே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அந்யத்ர	ஸ்திரீகளில்லாதவிடத்தில்	ஸதா	எப்பொழுதும்
மயா	என்னால்	ஸம்பரிமார்க்கணே	நன்றாகத்தேடுகிறதில்
வைதேஹீ	ஸீதையானவள்	ஸ்த்ரிய:	ஸ்திரீகள்
பரிமார்க்கிதும்	தேடுவதற்கு	ஸ்த்ரீஷுஹி	ஸ்திரீகளிடங்களிலன்றோ
நஶக்யாஹி	சக்கியமல்லவன்றோ	த்ருஶ்யந்தே	காணப்படுவார்கள்.

౪౩. యస్యసత్త్వస్యయాయోనిస్తస్యాంతత్పరిమార్గ్యతే॥ నశక్యాప్రమదానష్టామృగీషుపరిమార్గితుమ్।

௪௩. 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌯𑌾𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌤𑍇॥
𑌨𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑍃𑌗𑍀𑌷𑍁𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍।

௪௩. யஸ்யஸத்வஸ்யயாயோநிஸ்தஸ்யாம்தத்பரிமார்க்யதே॥
நஶக்யாப்ரமதாநஷ்டாம்ருகீஷுபரிமார்க்கிதும்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யஸ்ய	எந்த	நஷ்டா	காணப்படாமலிருக்கிற
ஸத்வஸ்ய	ஜந்துவுக்கு	ப்ரமதா	ஸ்திரீயானவள்
யா-யோநி:	எது-ஜாதியோ	ம்ருகேஷு	மான்கூட்டங்களில்
தஸ்யாம்	அந்த (ஜாதியில்)	பரிமார்க்கிதும்	தேடுவதற்கு
தத்	அந்த (ஜந்துவானது)	நஶக்யா	சக்கியமல்ல.
பரிமார்க்யதே	தேடப்படுகிறது		

౪౪. తదిదంమార్గితంతావచ్ఛుద్ధేనమనసామయా॥ రావణాంతఃపురంసర్వందృశ్యతేనచజానకీ।

௪௪. 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿𑌤𑌂𑌤𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨𑌮𑌨𑌸𑌾𑌮𑌯𑌾॥
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌨𑌚𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀।

௪௪. ததிதம்மார்க்கிதம்தாவச்சுத்தேநமநஸாமயா॥
ராவணாந்தঃபுரம்ஸர்வம்த்ருஶ்யதேநசஜாநகீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்	ஆகையால்	ராவணாந்தঃபுரம்	இராவணாந்தப்புரமானது
மயா	என்னால்	மார்க்கிதம்	தேடப்பட்டது
ஶுத்தேந	கல்மஷமற்ற	தத்	அந்த (இராவணாந்தப்புரத்தில்)
மநஸாதாவத்	மனதோடேயே	ஜாநகீ	ஜநகபுத்திரியானவள்
ஸர்வம்	ஸமஸ்தமான	நத்ருஶ்யதே	காணப்படவில்லை.
இதம்	இந்த		

(சஉ-சங-சச) தா-ம்—மனம் நிஷ்கல்மஷமாயிருப்பதால் இந்த ஸ்திரீகளைக்கண்டது பாபஹேதுகரமான காரியமாகாவிடினும் யானவர்களைக் காணவேண்டிய காரணமென்னெனில், யான் பிராட்டியைக் காணவேண்டியதற்காகவல்லவோ இலங்கைக்கு வந்தது. ஸ்திரீஜாதியான ஜானகியை ஸ்திரீத்திரளில் காணாமல் மான்திரளிலா போய் காண்பேன். எந்த வஸ்துவைக்காண விரும்புகிறோமோ அதை அதன் ஜாதியிற்றானே தேடவேண்டும். மானைக் காணவேண்டுமானல் மான்கள் வஸிக்குமிடம் போகவேண்டும்; ஸ்திரீயைக் காணவேண்டுமானல் ஸ்திரீத்திரளில் போய்ப்பார்க்கவேண்டும். இந்த நியாயத்தை யனுஸரித்தே இராவணனந்தப்புரப்பிரவேசஞ்செய்தேன். பிராட்டியை தரிசிக்கவேண்டுமென்றே இராவணபத்தினிகளைக்கண்டேன். வேறெந்த எண்ணத்தோடு மிவ்விடத்தை யானடையவில்லை. இராவணனந்தப்புரமுழுதும் தேடியும் ஜானகியை நான் காணவில்லை.

౪౫. దేవగంధర్వకన్యాశ్చ నాగకన్యాశ్చ వీర్యవాన్ ॥ అవేక్షమాణో హనుమాన్నైవాపశ్యత జానకీమ్ ।

சரு. [illegible]

சரு. தேவகந்தர்வகந்யாஸ்சநாககந்யாஸ்சவீர்யவாந்॥
அவேக்ஷமாணோஹநுமாந்நைவாபஸ்யதஜாநகீம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவாந்	பராக்கிரமசாலியான	கந்யாஸ்ச	பெண்களையும்
ஹநுமாந்	ஹநுமானனவர்	நாககந்யாஸ்ச	நாகலோகப்பெண்களையும்
தேவகந்தர்வகந்யாஸ்ச=		அவேக்ஷமாணஃ	பார்த்துக்கொண்டு
தேவகந்தர்வ	தேவர்கள் - கந்தருவர்கள் (இவர்களுடைய)	ஜாநகீம்	பிராட்டியை
		நைவாபஸ்யத	பார்க்கவேயில்லை.

౪౬. తామపశ్యన్ కపిస్తత్ర పశ్యంశ్చాన్యా వరస్త్రియః ॥ అపక్రమ్య తదా వీరః ప్రధ్యాతుముపచక్రమే ।

சசு. [illegible]
[illegible]

சசு. தாமபஸ்யந்கபிஸ்தத்ரபஸ்யம்ஸ்சாந்யாவரஸ்த்ரிய꞉॥
அபக்ரம்யததாவீர꞉ப்ரத்யாதுமுபசக்ரமே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர꞉	சூரனன	அந்யா꞉	இதரர்களான
கபி꞉	ஹநுமான்	வரஸ்த்ரிய꞉	உத்தமஸ்திரீகளை
ததா	அப்பொழுது	பஸ்யந்(ஸந்)	பார்த்துக்கொண்டு
தத்ர	அவ்விடத்தில்	அபக்ரம்ய	அந்தவிடத்தைவிட்டுத்திரும்பி
தாம்	அந்த (ஸீதையை)	ப்ரத்யாதும்	யோசிக்க
அபஸ்யந்	பாராதவராக	உபசக்ரமே	ஆரம்பித்தார்.

(சரு-சசு) தா-ம்—அவ்விடத்தில் நாகதேவ கந்தர்வாதி அநேகஜாதி ஸ்திரீகளைக்கண்டார். பிராட்டியைமாத்திரம் தரிசிக்கவில்லை. மறுபடியும் உத்தமரூபமுள்ள சிலரைப் பார்த்துவிட்டு தேவி யங்கில்லையென்று நிச்சயித்து அவ்விடம் விட்டுத்திரும்பி காரியம் கைகூடாததைப்பற்றி சிந்திக்க வெத்தனித்தார்.

౪౭. స భూయస్తు పరం శ్రీమాన్ మారుతిర్యత్నమాస్థితః ॥ ఆపానభూమిముత్సృజ్య తద్విచేతుం ప్రచక్రమే ॥

சஎ. [illegible]
சஎஉ. [illegible]

சஎ. ஸபூயஸ்துபரம்ஸ்ரீமாந்மாருதிர்யத்நமாஸ்தித꞉॥
சஎஉ. ஆபாநபூமிமுத்ஸ்ருஜ்யதத்விசேதும்ப்ரசக்ரமே।

[illegible]

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்ரீமாந்	ப்ரஸன்னகாந்தியுடைய	ஆபாநபூமிம்	பானபூமியை
ஸ꞉-மாருதி꞉	அம்மாருதியானவர்	உத்ஸ்ருஜ்ய	விட்டு
பரம்	மிகவும்	தத்	அந்த (இராவணனந்தப்புரத்தை)
யத்நம்	(ஸீதையைத் தேடுகிற) ப்ரயத்தினத்தை	விசேதும்	தேடுவதற்கு
பூய꞉	மறுபடி	ப்ரசக்ரமே	ஆரம்பித்தார்.
ஆஸ்தித꞉	அடைந்தவராக		

தா-ம்—ஸீதாதர்சனம் லபிக்காததைப்பற்றிக் கொஞ்சம் யோசித்துவிட்டு தைரியத்தைக் கைவிடாமல் பிரஸன்னவதனராய்ப் பின்னும் பானபூமியிலிருந்து புறப்பட்டு அந்தப்புரத்தில் தேட ஆரம்பித்தார்.

ஸ்ரீஸங்மனோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிடவியாக்யான ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
பதினொன்றாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம்.

౧. స తస్య మధ్యే భవనస్య మారుతిర్లతాగృహాంశ్చిత్రగృహాన్నిశాగృహాన్ । జగామ సీతాం ప్రతిదర్శనోత్సుకో న చైవ తాం పశ్యతి చారుదర్శనామ్

௧. 𑌸𑌤𑌸𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌭𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌲𑌤𑌾𑌗𑍃𑌹𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑌾𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍। [ஜ॥
𑌜𑌗𑌾𑌮𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍋𑌨𑌚𑌚𑍈𑌵𑌤𑌾𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿𑌚𑌾𑌰𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌮𑍍॥

௧. ஸதஸ்யமத்யேபவநஸ்யமாருதிர்லதாக்ருஹாங்ஶ்சித்ரக்ருஹாந்நிஶாக்ருஹாந்।
ஜகாமஸீதாம்ப்ரதிதர்ஶநோத்ஸுகோநசைவதாம்பஶ்யதிசாருதர்ஶநாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ-மாருதிஃ	அந்த-ஹநுமான்	நிஶாக்ருஹாந்=	
ஸீதாம்ப்ரதி	பிராட்டியைக்குறித்து	நிஶா	இராத்திரியில் வஸிக்கத்தகுந்த
தர்ஶநோத்ஸுகஃ	பார்ப்பதில் உத்ஸாகமுடையவராக	க்ருஹாந்	வீடுகளையும்
தஸ்ய-பவநஸ்ய	அந்த-இருகத்தினுடைய	ஜகாம	அடைந்தார்
மத்யே	நடுவில்	சாருதர்ஶநாம்	நற்பார்வையுடைய
லதாக்ருஹாந்	(விளையாடுவதற்காகக்) கொடிகளாற்செய்யப்பட்ட) வீடுகளையும்	தாம்	அந்த (ஸீதையை)
சித்ரக்ருஹாந்	(வேடிக்கையான) வீடுகளையும்	நபஶ்யத்யேவ	பார்க்கவேயில்லை.

தா-ம்—யாகசாலையிற் கொழுந்தனியில் ஜனகனடைந்த லோகோத்தரமான ஸீதையென்னுஞ் செல்வத்தைக் காணவேண்டுமென்கிற குதூகலத்தால் ஹநுமான் அந்த அந்தப்புரத்தில் அதிவிசித்திரமாக நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கு மனேக லதாக்கிரகங்களுள் நுழைந்து பார்த்தார். நானுசித்திரங்களா லதிஸுந்தரமாக விளங்கு மநேக கிரீடாக்கிரகங்களிற்றேடினர். திவ்வியாஸ்தரணங்கள் பரப்பிய உத்தமசயனங்களோடுகூடின அனேக படுக்கையறைகளை சோதித்தார். எவ்விடத்திலும் ஆனந்தம்பெருகு மந்த அரவிந்தாக்ஷியைக் காணவேயில்லை.

౨. స చింతయామాస తతో మహాకపిః ప్రియామపశ్యన్ రఘునందనస్య తామ్ । ధ్రువం హి సీతా మ్రియతే యథా న మే విచిన్వతో దర్శనమేతి మైథిలీ

௨. 𑌸𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌤𑌤𑍋𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍। [ஜ॥
𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂𑌹𑌿𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌯𑌥𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌤𑍋𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍇𑌤𑌿𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀॥

௨. ஸசிந்தயாமாஸததோமஹாகபிஃப்ரியாமபஶ்யந்ரகுநந்தநஸ்யதாம்।
த்ருவம்ஹிஸீதாம்ரியதேயதாநமேவிசிந்வதோதர்ஶநமேதிமைதிலீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ-மஹாகபிஃ	அந்த-ஹநுமான்	மே	எனக்கு
ரகுநந்தநஸ்ய	ஸ்ரீராமனுடைய	யதா	எப்பொழுது
ப்ரியாம்	இஷ்டையான	தர்ஶநம்	பார்வையை
தாம்	அந்த (ஸீதையை)	நேதி	அடையவில்லையோ
அபஶ்யந்(ஸந்)	பாராதவராய்க்(கொண்டு)	மைதலீ	மிதிலாதிபதியின் புத்திரியாகிய
ததஃ	பின்பு	ஸீதா	ஸீதையானவள்
சிந்தயாமாஸ	எண்ணினர்	ம்ரியதே	மரணமடைந்தாள்
விசிந்வதஃ	தேடுகிற	த்ருவம்	நிச்சயம்.

தா-ம்—இந்நகரத்திலு மிவ்வந்தப்புரத்திலும் ஓரிடமும் பாக்கியில்லாமற் றேடினேன். ஸ்ரீராகவனுக்கத்தியந்தம் பிரியையான அந்த மைதிலியைக்காணவில்லை. ஆகையா லந்த உத்தமியானவள் பதிவிரகந் தாங்கமுடியாமல் பிராணத்தியாகம் செய்துவிட்டாளென்று நிச்சயமாகத் தோற்றுகிறதென்று மஹாபுத்திசாலியான அந்த ஹநுமானெண்ணினர்.

౩. స రాక్షసానాం ప్రవరేణ జానకీ స్వశీలసంరక్షణతత్పరా సతీ । అనేన నూనం ప్రతిదుష్టకర్మణా హతా భవేదార్యపథే పరే స్థితా॥

௩. 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍇𑌣𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌸𑍍𑌵𑌶𑍀𑌲𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌸𑌤𑍀।
𑌅𑌨𑍇𑌨𑌨𑍂𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌹𑌤𑌾𑌭𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌥𑍇𑌪𑌰𑍇𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾॥

௩. ஸாராக்ஷஸாநாம்ப்ரவரேணஜாநகீஸ்வஶீலஸம்ரக்ஷணதத்பராஸதீ।
அநேநநூநம்ப்ரதிதுஷ்டகர்மணாஹதாபவேதார்யபதேபரேஸ்திதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பரே	சிரேஷ்டமான	ஸ்வஶீல	தனக்குரிய பாதிவிரத்தியத்தை
ஆர்யபதே	ஸன்மார்க்கத்தில்	ரக்ஷண	இரக்ஷிப்பதில்
ஸ்திதா	இருப்பவளாயும்	தத்பரா	ஆஸக்தையுடையவளாக
ஸதீ	பாதிவிருத்தியமுடைய	ராக்ஷஸாநாம்	அரக்கருக்குள்
ஸா-ஜாநகீ	அந்த ஜனகபுத்திரீ	ப்ரவரேண	ஶிரேஷ்டனாயும் [ஜ
ஸ்வஶீலஸம்ரக்ஷணதத்பரா=		ப்ரதிதுஷ்டகர்மணா	வெகு க்ரூரகிருத்தியமுடையவனுமா

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அநேந	இந்த (ராவணனால்)	நூநம்	நிச்சயம்.
ஆஹ்ருதாபவேத்	ஸம்ஹரிக்கப்பட்டவளாக ஆயிருப்பள்		

தா-ம்—பிராட்டியோ ஸன்மார்க்கத்தில் நிலைகிற்கிற மஹாபரிசுத்தை, பாதிவிருத்தியத்தைக் காப்பாற்றுவதில் மஹாதிடசித்தமுள்ளவள். குலஸ்திரீ நெறியினின்று மயிரிழையும் பிசகாத மஹாதர்மசீலை. இப்பேர்ப்பட்ட உத்தமியும் ஜனககுலப்பிரஸூதையுமான அந்த மைதிலியானவள் திரைலோக்கிய ஜயத்தால் கெர்வித்து ஆஞரியபாபகிருத்தியங்களி லதிக துணிவுற்றிருக்கிற அந்த இராக்ஷஸாதமனுடைய மனோரதத்திற்கிணங்கியிராள். அந்த பாபியானவன் கோபங்கொண்டு ஜானகியை ஸம்ஹரித்திருப்பான். இது நிச்சயமென்றெண்ணினர்.

௪. విరూపరూపావికృతా వివర్చసో మహాననా దీర్ఘవిరూపదర్శనాః। సమీక్ష్య సా రాక్షసరాజయోషితో భయాద్వినష్టా జనకేశ్వరాత్మజా॥

௪. விரூபரூபா விக்ருதா விவர்சஸோ மஹாநநா தீர்கவிரூபதர்சநா:।
ஸமீக்ஷ்ய ஸா ராக்ஷஸராஜயோஷிதோ பயாத்விநஷ்டா ஜநகேச்வராத்மஜா॥

௪. விரூபரூபாவிக்ருதாவிவர்சஸோமஹாநநாதீர்கவிரூபதர்ஶநா:।
ஸமீக்ஷ்யஸாராக்ஷஸராஜயோஷிதோபயாத்விநஷ்டாஜநகேஶ்வராத்மஜா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விரூபரூபா =		விரூபதர்ஶநா:	க்ரூரதிருஷ்டிகளையுமுடைய
விரூப	ஏறக்குறைவான	ராக்ஷஸராஜயோஷித: =	
ரூபா	சரீராவயவங்களையுடையவர்களும்	ராக்ஷஸராஜ	இராவணனுடைய (ஆஜ்ஞையைச்செய்கிற)
விக்ருதா:	விகாரவேஷத்தையுடையவர்களும்	யோஷித:	ஸ்திரீகளை
விவர்சஸ:	தேஜஸ்ஸில்லாதவர்களும்	ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
மஹாநநா:	விசாலமான முகமுடையவர்களும்	ஸா-ஜநகேஶ்வராத்மஜா-அந்த-ஸீதையானவள்	
தீர்கவிரூபதர்ஶநா: =		பயாத்	பயத்தால்
தீர்க	அதிகமான	விநஷ்டா	நசித்திருப்பள்.

தா-ம்—பிராட்டியை இலங்கைக்குக் கொண்டுவந்தவுடன் இராவணன் அவளைச்சுற்றி அனேக இராக்ஷதஸ்திரீகளைக் காவல்வைத்துப் பத்திரம் செய்யும்படி ஆக்கியாபித்திருப்பான். அதில் சிலர் கைகுறைந்து கால்குறைந்து தொங்கி சொரிந்து கண்போய் காதுபோய் அதிவிகாரமான சரீரிகளாயிருப்பார். இன்னம் சிலர் கோரப்பல், உதரம் பெருகும் வாய், எரிகிற கண், பொன்ரேகைபோன்ற மயிர் இப்படி யமகிங்கரர் போல் பயங்கரமான பார்வையுடையவராயிருப்பார். இன்னம் சிலர் பெருத்த முகத்தோடும் ஜ்வலிக்கிற கண்களோடும் கடுகடுக்கிற சொல்லோடும்பயங்கரைகளாயிருப்பார். இப்படி காலமிருத்தியு அனேகவிதமாக மூர்த்திகரித்துவந்ததுபோலிருக்கிற இராக்ஷஸஸ்திரீகளைப்பார்த்து ஸ்ரீராகவனுடைய திருமேனியையே கண்டானந்தித்துவந்த ஸீதை நடுநடுங்கி நாசமடைந்திருப்பாள்.

௫. సీతామదృష్ట్వా హ్యనవాప్య పౌరుషం విహృత్య కాలం సహ వానరైశ్చిరమ్। న మే౽స్తి సుగ్రీవసమీపగా గతిః సుతీక్ష్ణదండో బలవాంశ్చ వానరః॥

௫. ஸீதாமத்ருஷ்ட்வா ஹ்யநவாப்ய பௌருஷம் விஹ்ருத்ய காலம் ஸஹ வாநரைஶ்சிரம்।
ந மே௨ஸ்தி ஸுக்ரீவஸமீபகா கதி: ஸுதீக்ஷ்ணதண்டோ பலவாம்ஶ்ச வாநர:॥

௫. ஸீதாமத்ருஷ்ட்வாஹ்யநவாப்யபௌருஷம்விஹ்ருத்யகாலம்ஸஹவாநரைஶ்சிரம்।
நமேஸ்திஸுக்ரீவஸமீபகாகதிஸ்ஸுதீக்ஷ்ணதண்டோபலவாம்ஶ்சவாநர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(யத:)	(எந்தகாரணத்தால்)	வாநரைஸ்ஸஹ	வானரர்களோடேகூட
வாநர:	ஸுக்ரீவன்	சிரம்-காலம்	வெகு-காலம்
ஸுதீக்ஷ்ணதண்ட:	பயங்கரமான ஆஜ்ஞையுடையவனே	விஹ்ருத்ய	விளையாடி (அவன் ஆஜ்ஞையைத் தப்பின)
பலவாம்ஶ்ச	பலவானே		
(தத:)	(அந்தகாரணத்தால்)	மே	எனக்கு
ஸீதாம்	பிராட்டியை	ஸுக்ரீவஸமீகா	ஸுக்கிரீவனிடத்திற்குப்போகிற
அத்ருஷ்ட்வா	பாராமலும்	கதி:	மார்கமானது
பௌருஷம்	சத்துருவினுடைய பராக்கிரமத்தை	நாஸ்திஹி	இல்லையன்றோ.
அநவாப்ய	அடையாமலும்		

தா-ம்—ஸகல வானரர்களையும் நான்கு பிரிவாகப்பிரித்து நான்குதிசைகளுக் கனுப்புகையில் ஸுக்கிரீவமஹாராஜா "நீங்கள் ஒருமாதத்திற்குள் பிராட்டி யிருப்பிடமறிந்து திரும்பிவரவேண்டும். அந்த கெடுவுக்குள் திரும்பிவராவிடில் கொடுந்தண்டம் விதிக்கப்படும்" என்று ஆக்கியாபித்து விடுத்தார். தெற்குதிக்கு நோக்கிவந்த வானரர் கொஞ்சகாலம் பிராட்டியைத்தேடிக் காணமல் ஸ்வயம் பிரபையிட்ட விருந்து ஸுகத்தில் மதிமயங்கிக்கிடந்து காலங்கழித்து விட்டார்கள். ஸீதை யிங்கிருக்கிறளென்று ஸமுத்திரந்தாண்டி யிவ்விடம்வந்தும் காரியஸித்தியாகவில்லை. சத்துருவினிடத்தில் என் பலத்தைக் காட்டவுமில்லை. அவனுடைய பலாபலமறியவுமில்லை. காலதாமஸமாகிச்சென்றாலும் பிராட்டியைக் கண்டோமென்கிற ஸந்தோஷஸமாசா

த்தைக் கொண்டுபோனா லதனால் மஹாராஜா ஸமாதானமடையலாம். பிராட்டி தரிசனஞ் செய்யாமலும் இராவணபல பௌருஷங்களை யறியாமலும் என்னுடைய விக்கிரமத்தை யவனுக்கு வெளியிடாமலும் ஏற்படுத்திய கெடுவுக்குள் திரும்பாமலும் என்னவிதமாக ஸுக்கிரீவஸந்நிதானத்தை யடைவேன். ஸுக்கிரீவ மஹாராஜா மஹாபலவான். ஆக்ஞையைக்கடப்பவர்களுக்குக் கொடுந்தண்டம் விதிக்கிற பயங்கரன். விளையாட்டிற் காலம் போக்கிவிட்டு நிஷ்பிரயோஜகனாய் காரியஸாதகஞ்செய்யாதவனா யவர் முன்னிலையிற் போவதற்கு நானருகனன்றெண்ணினார்.

౬. దృష్టమంతఃపురంసర్వందృష్ట్వారావణయోషితః।నసీతాదృశ్యతేసాధ్వీవృథాజాతోమమశ్రమః॥
౭. కిన్నుమాంవానరాస్సర్వేగతంవక్ష్యంతిసంగతాః। గత్వాతత్రత్వయావీరకింకృతంతద్వదస్వనః॥
౮. అదృష్ట్వాకింప్రవక్ష్యామితామహంజనకాత్మజామ్। ధ్రువంప్రాయముపైష్యంతికాలస్యవ్యతివర్తనే॥
౯. కింవావక్ష్యతివృద్ధశ్చజాంబవానంగదశ్చసః। గతంపారంసముద్రస్యవానరాశ్చసమాగతాః॥
౧౦. అనిర్వేదశ్శ్రియోమూలమనిర్వేదఃపరంసుఖమ్। అనిర్వేదోహిసతతంసర్వార్థేషుప్రవర్తకః॥
౧౧. కరోతిసఫలంజంతోఃకర్మయత్తత్కరోతిసః। తస్మాదనిర్వేదకృతంయత్నంచేష్టేహముత్తమమ్॥
౧౨. భూయస్తావద్విచేష్యామిదేశాన్రావణపాలితాన్। ఆపానశాలావిచితాస్తథాపుష్పగృహాణిచ॥
౧౩. చిత్రశాలాశ్చవిచితాభూయఃక్రీడాగృహాణిచ। నిష్కుటాంతరరథ్యాశ్చవిమానానిచసర్వశః॥
౧౪. ఇతిసంచింత్యభూయోపివిచేతుముపచక్రమే। భూమీగృహాంశ్చైత్యగృహాన్గృహాతిగృహకానపి॥

௬. 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃।
𑌨𑌸𑍀𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌵𑍃𑌥𑌾𑌜𑌾𑌤𑍋𑌮𑌮𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃॥
௭. 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁𑌮𑌾𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌗𑌤𑌂𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃।
𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌵𑍀𑌰𑌕𑌿𑌂𑌕𑍃𑌤𑌂𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌸𑍍𑌵𑌨𑌃॥
௮. 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌕𑌿𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑍍।
𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌮𑍁𑌪𑍈𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍇॥
௯. 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌵𑌾𑌨𑌙𑍍𑌗𑌦𑌶𑍍𑌚𑌸𑌃।
𑌗𑌤𑌂𑌪𑌾𑌰𑌂𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃॥
௧௦. 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌮𑍂𑌲𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃𑌪𑌰𑌂𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍।
𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋𑌹𑌿𑌸𑌤𑌤𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃॥
௧௧. 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿𑌸𑌫𑌲𑌂𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿𑌸𑌃।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌕𑍃𑌤𑌂𑌯𑌤𑍍𑌨𑌂𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑍇𑌹𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥
௧௨. 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌆𑌪𑌾𑌨𑌶𑌾𑌲𑌾𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌿𑌚॥
௧௩. 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑌾𑌭𑍂𑌯𑌃𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌿𑌚।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃॥
௧௪. 𑌇𑌤𑌿𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿𑌵𑌿𑌚𑍇𑌤𑍁𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇।
𑌭𑍂𑌮𑍀𑌗𑍃𑌹𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑌕𑌾𑌨𑌪𑌿॥

௬. த்ருஷ்டமந்த:புரம்ஸர்வம்த்ருஷ்டாராவணயோஷித:।
நஸீதாத்ருஶ்யதேஸாத்வீவ்ருதாஜாதோமமஶ்ரம:॥
௭. கிந்நுமாம்வாநராஸ்ஸர்வேகதம்வக்ஷ்யந்திஸங்கதா:।
கத்வாதத்ரத்வயாவீரகிம்க்ருதம்தத்வதஸ்வந:॥
௮. அத்ருஷ்ட்வாகிம்ப்ரவக்ஷ்யாமிதாமஹம்ஜநகாத்மஜாம்।
த்ருவம்ப்ராயமுபைஷ்யந்திகாலஸ்யவ்யதிவர்த்தநே॥
௯. கிம்வாவக்ஷ்யந்திவ்ருத்தஶ்சஜாம்பவாநங்கதஶ்சஸ:।
கதம்பாரம்ஸமுத்ரஸ்யவாநராஶ்சஸமாகதா:॥
௧௦. அநிர்வேதஶ்ஶ்ரியோமூலமநிர்வேத:பரம்ஸுகம்।
அநிர்வேதோஹிஸததம்ஸர்வார்த்தேஷுப்ரவர்த்தக:॥
௧௧. கரோதிஸபலம்ஜந்தோ:கர்மயத்தத்கரோதிஸ:।
தஸ்மாதநிர்வேதக்ருதம்யத்நம்சேஷ்டேஹமுத்தமம்॥

கஉ. பூயஸ்தாவத்விசேஷ்யாமிதேசாந்ராவணபாலிதாந்।
ஆபாநஶாலாவிசிதாஸ்ததாபுஷ்பக்ருஹாணிச॥
கங. சித்ரஶாலாஸ்சவிசிதாபூயஃக்ரீடாக்ருஹாணிச।
நிஷ்குடாந்தரத்யாஸ்சவிமாநாநிசஸர்வஶஃ॥
கச. இதிஸம்சிந்த்யபூயோபிவிசேதுமுபசக்ரமே।
பூமீக்ருஹாம்ஸ்சைத்யக்ருஹாந்க்ருஹாதிக்ருஹாநபி॥

பதம்.	உரை.
(மயா)	(என்னால்)
ஸர்வம்	ஸமஸ்தமான
அந்தபுரம்	அந்தப்புரமானது
த்ருஷ்டம்	(தேடிப்) பார்க்கப்பட்டது. (அவ்விடத்தில்)
ராவணயோஷிதஃ	இராவண ஸ்திரீகள்
த்ருஷ்டாஃ	காணப்பட்டார்கள்
ஸாத்வீ	பதிவிருதையான
ஸீதா	பிராட்டியானவள்
நத்ருஶ்யதே	காணப்படவில்லை (ஆகையால்)
மம	என்னுடைய
ஶ்ரமஃ	கஷ்டமானது
வ்ருதா	வியர்தமாக
ஜாதஃ	ஆயிற்று
கதம்	(இவ்விடத்திலிருந்து) போகிற
மாம்	என்னை
ஸர்வே	ஸமஸ்தர்களான
வாநராஃ	(ஜாம்பவான் முதலான) வானரங்கள்
ஸங்கதாஃ	ஒன்றாகக்கூடினவர்களாக
கிந்நவக்ஷ்யந்தி	என்னசொல்வார்கள்
ஹேவீர	ஹே பராக்கிரமசாலிந்!
தத்ர	அந்த இலங்கைக்கு
கத்வா	சென்று
த்வயா	உன்னால்
கிம்-க்ருதம்	என்னசெய்யப்பட்டது
தத்	அதை
நஃ	எங்களுக்கு
வதஸ்வ	சொல்லு
(இதி)	(என்று)
வக்ஷ்யந்தி	கேட்பார்கள்
அஹம்	(அப்பொழுது) நான்
தாம்-ஜநகாத்மஜாம்	அந்த-ஸீதையை
அத்ருஷ்ட்வா	பாராமல்
கிம்-ப்ரவக்ஷ்யாமி	என்னசொல்வேன்
காலஸ்ய	(நான்) வந்தகாலத்தினுடைய
வ்யதிவர்த்தநே	தாண்டின பக்ஷத்தில்
வாநராஃ	அங்கதாதி வானரர்கள்
த்ருவம்	ஸத்தியமாக
ப்ராயம்	மரணத்தை
உபைஷ்யந்தி	அடைவார்கள்
வ்ருத்தஃ	வெகு பெரியவரான
ஜாம்பவாந்ஶ்ச	ஜாம்பவானும்
ஸஃ-அங்கதஶ்ச	அந்த-அங்கதனும்
வாநராஶ்ச	வானரர்களும்
ஸமாகதாஃ	ஒன்றாகச்சேர்ந்து வந்து
ஸமுத்ரஸ்ய	கடலினுடைய
பாரம்	அந்த கரையை
கதம்	அடைந்த
மாம்	என்னைக்(குறித்து
கிம்வாவக்ஷ்யந்தி	என்னதான் சொல்வார்கள்
அநிர்வேதஃ	ஸந்தோஷமானது
ஶ்ரியஃ	ஸம்பத்திற்கு

பதம்.	உரை.
மூலம்	காரணம்
அநிர்வேதஃ	குதூஹலமானது
பரம்-ஸுகம்	விசேஷமான-ஸுக்கரம்
அநிர்வேதஃ	உத்ஸாகமானது
ஸர்வார்த்தேஷு	ஸமஸ்த காரியங்களில்
ஸததம்	எப்பொழுதும்
ப்ரவர்த்தகோஹி	பிரவேசிக்கத்தக்கதன்றோ
(ஜந்துஃ)	(பிராணியானது)
யத்-கர்ம	எந்த-கிருதியத்தை
கரோதி	பண்ணுகிறதோ
ஜந்தோஃ	பிராணியினுடைய
தத்	அந்த (கர்மத்தை)
ஸபலம்	பலத்தோடுகூடினதாக
ஸஃ	அந்த உத்ஸாகமானது
கரோதி	செய்கிறது
தஸ்மாத்	ஆகையால்
அஹம்	நான்
அநிர்வேதக்ருதம்	மங்களத்தை விளைவிக்கிறதும்
உத்தமம்	சிரேஷ்டமுமான
யத்நம்	பிரயத்தினத்தை
சேஷ்டே	செய்கிறேன்
ராவணபாலிதாந்	இராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்ட
தேஶாந்	இடங்களையும்
விசிதாஃ	தேடப்பட்ட
ஆபாநஶாலாஃ	பானசாலைகளையும்
ததா	அப்படியே
புஷ்பக்ருஹாணிச	புஷ்பக்ருகங்களையும்
பூயஃ	மறுபடியும்
தாவத்	இப்பொழுது (நன்றாக)
விசேஷ்யாமி	தேடுகிறேன்
விசிதாஃ	தேடப்பட்டிருக்கிற
சித்ரஶாலாஶ்ச	ஆச்சரியகரமான வீடுகளையும்
க்ரீடாக்ருஹாணிச	கிரீடாகிருகங்களையும்
நிஷ்குடாந்தரத்யாஶ்ச	வீட்டுத்தோட்டங்களையும் (அவாந்தர வீதிகளையும்)
விமாநாநிச	புஷ்பகம்முதலாகிய விமானங்களையும்
ஸர்வஶஃ	வெகு பிரகாரமாக
பூயஃ	மறுபடி
விசேஷ்யாமி	தேடக்கடவேன்
இதி	என்று
ஸஞ்சிந்த்ய	ஆலோசித்து
பூமிக்ருஹாந்	பூமிக்குள் ஏற்படுத்தியிருக்கிற வீடுகளையும்
சைத்யக்ருஹாந்	நாற்சந்திமண்டபங்களையும்
க்ருஹாநதிக்ருஹாநபி=	
க்ருஹ	வீட்டுக்குதூரத்தில் விளையாட்டுநிமித்தமேற்படுத்தப்பட்ட
அதிக்ருஹாந்	வீடுகளையும்
பூயோபி	மறுபடியும்
விசேதும்	தேடுவதற்கு
உபசக்ரமே	ஆரம்பித்தார்.

தா-ம்—அனேகமான இராவணந்தப்புரங்களில் பார்க்கத்தகாதனவும், பிரவேசிக்கக்கூடாதனவுமான ஸமஸ்தவிடங்களிலும் வெகுவாகத்தேடியும் தசானனனுடைய பத்தினிகள் காணப்பட்டார்களேயல்லது, அந்த பரதேவதையான பிராட்டி கா

காணப்படவில்லையே. அஹோ! என்னபண்ணுவேன். ஹநுமான் இலங்கைக்கு போயிருக்கிறான், எவ்விதத்திலாவது காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருவான். எப்போ வரப்போகிறான். எப்போ நம் உயிர்நிலையைத் தரப்போகிறானென்று வழி பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற வானரர்களிடத்திற்குப் பிராட்டியைப்பாராமல் நான் போனால் "இதோ வந்தான் ஹநுமான்" என்று உடனே ஜாம்பவான் முதலான வானரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ஓடிவந்து வெகு குதூஹலத்தோடு ஹே பராக்கிரமசாலின்! க்ஷேமமாய் வந்தயா? இலங்கையிற்புகுந்து நம்மாதவாகிய பிராட்டியைக்கண்டயா? அங்கு என்னபண்ணினாய்? என்று கேட்பார்களே. அவர்களுக்கு நான் என்னபதில் சொல்லுகிறது. இலங்காநகரமுழுதும் தேடியும் ஸீதையைக் காணவில்லையென்று சொன்னால் அப்பொழுதென்னை என்னவென்று நினைப்பார்கள். மாம் - மஹேந்திரபருவதத்தில் இலங்கைக்குப்போகிறதற்கு யார் ஸமர்த்தனென்று கேட்கும்போது எல்லோரும் அவரவர்கள் சக்தியைச்சொல்லி தப்பித்துக்கொண்டார்கள். அத்தருணத்தில் வெகுவிருத்தரான ஜாம்பவான் என்னை ஸ்தோத்திரம் செய்யும்போது அதற்கு நான் ஸந்தோஷித்து யுக்தாயுக்தமறியாமல் அசட்டுத்தனமாகக் கடல்தாவக் கிளம்பினவென்னை; அல்லது மாம் - கிளம்பும்போது மௌனமாகவராமல் ஹே வானரர்களே! கேளுங்கள். அந்த கோதண்டபாணியான ரகுவீரன் பாணம்போல் இலங்கைக்கு க்ஷணகாலத்திற்போகிறேன். காரியத்தையிதோ ஜயித்துவருகிறேன் என்று சொன்னவென்னை; அல்லது மாம்-இலங்கைக்குப்போய் நகரமுழுதும் தேடுகிறேன். ஸீதையங்கில்லாமற்போனால் தேவலோகமோ நாகலோகமோ எங்கிருப்பளோ அங்கு போகிறேன், அங்குமில்லாமற்போனால் சிறிதேனும் சிரமமடையாமல் பின்னுமிலங்கைக்குவந்து அந்த மந்தனான இராவணனைக்கட்டிக்கொண்டு வருகிறேனென்று மார்தட்டினவென்னை; அல்லது மாம்-அப்படி யவனைக்காணவிடில் அவனுடன் இலங்கையைப் பேர்த்துக்கொண்டு வருகிறேனென்றுவீரவாதம்பண்ணி அபயம் செய்துவந்த வென்னை யிப்பொழுது அவமதியார்களோ, நிந்தியார்களோ. தெரியாமல் வந்துவிட்டேனே. இன்னம் கொஞ்சம் ஸாவகாசமாகப்போவோமென்றால் வானரர்களுக்குச்சொன்ன கெடுதப்பினால் ஒருக்கால் அந்த பாபியான இராவணனால் ஹநுமான் மரணமடைந்துவிட்டானேவென்று அவர்களும் மரணமடைவார்களே. ஐயோ! என்ன செய்யப்போகிறேன். நான் மஹாஸமுத்திரத்தைத் தாண்டினதும், மத்தியிலுண்டான ஸுரஸை முதலான விக்கினங்களையொழித்ததும், வீரவாதம் செய்ததும் இந்த லங்காநகரப்பிரவேசம் செய்ததுமான இவைகளெல்லாம் காட்டிற்காய்த்த நிலாபோல் வியர்த்தமாய்விட்டனவே, என்று மனம் கொதித்துவாடி பின்னும் யோசிக்கிறார். ஓகோ! என்ன மூடனாயிருக்கிறேன். இப்படி தைரியமிழந்து துக்கிக்கலாமா! மஹாபிராஜ்ஞனான புருஷனையும் துக்கரூபமான சிந்தையன்றோ கெடுத்துவிடுகிறது. ஸந்தோஷமிருந்தால் ஸம்பத்துண்டாகும். உத்ஸாகமிருந்தால் ஸுகமுண்டாகும். ஸர்வகாரியங்களையும் குதூஹலமன்றோ நிறைவேற்றுகிறது. எந்த பிராணிகள் ஸந்தோஷத்தோடுகூடி எவ்விதகாரியம் செய்கிறார்களோ, அவ்வித காரியங்களை அந்த ஸந்தோஷமன்றோ பலத்தோடுகூடினவாகச்செய்கிறது. ஆகையால் நானிந்த வியஸனத்தையொழித்து உத்ஸாகத்தையடைந்து முன்தேடின பானசாலைகளிலும் புஷ்பசாலைகளிலும் கிரீடாகிரகங்களிலும் லதாகிரகங்களிலும் சிங்காரத்தோட்டங்களிலும் புஷ்பவனங்களிலும் அரண்மனையிலும் புஷ்பகவிமானத்திலும் மறுபடியும் தேடுகிறேன். எப்படியாவது பிராட்டியிருக்குமிடத்தை யறிகிறேன். இந்தவிதம் மறுபடியும் தேட ஆரம்பித்து பூமியின்கீழ் நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கும் கட்டிடங்களிலும் நாற்சந்தி மண்டபங்களிலும், கிரீடார்த்தம் அந்தப்புரத்திற்கு வெளியிலேற்படுத்தியிருக்கும் ஸ்தலங்களிலும் பிரவேசித்துத்தேட வெத்தனித்தார்.

౧౫. ఉత్పతన్నిపతంశ్చాపి తిష్ఠన్గచ్ఛన్పునః పునః । అపావృణ్వంశ్చ ద్వారాణి కవాటాన్యవఘాటయన్ ॥

౧౬. ప్రవిశన్నిష్పతంశ్చాపి ప్రపతన్నుత్పతన్నపి । సర్వమప్యవకాశం స విచచార మహాకపిః ॥

க௫. 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌤𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌅𑌪𑌾𑌵𑍃𑌣𑍍𑌵𑌂𑌶𑍍𑌚𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌵𑌾𑌟𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌘𑌾𑌟𑌯𑌨𑍍॥

க௬. 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌤𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑌨𑍍𑌨𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌪𑍍𑌯𑌵𑌕𑌾𑌶𑌂𑌸𑌵𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥

க௫. உத்பதந்நிபதந்ஶ்சாபிதிஷ்டந்கச்சந்புந:புந:।
அபாவ்ருண்வம்ஶ்சத்வாராணிகவாடாத்யவகாடயந்॥

க௬. ப்ரவிஶந்நிஷ்பதந்ஶ்சாபிப்ரபதந்நுத்பதந்நபி।
ஸர்வமப்யவகாஶம்ஸவிசசாரமஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-மஹாகபி:	அம்மாருதி	அவகாடயந்	(தாளைத்) திறந்துகொண்டும்
உத்பதந்	மேலேறியும்	ப்ரவிஶந்	உள்நுழைந்துகொண்டும்
நிபதந்	கீழிறங்கியும்	நிஷ்பதம்ஶ்சாபி	வெளியில்வந்துகொண்டும்
புந:புந:	அடிக்கடி	ப்ரபதந்	பூமிலக்கிருஹத்திற் பிரவேசித்துக் கொண்டும்
திஷ்டந்	அங்கங்கே நின்றுகொண்டும்		
கச்சந்	நடந்துகொண்டும்	உத்பதந்நபி	அதிலிருந்து மேலேறிக்கொண்டும்
த்வாராணி	வாசல்களை	ஸர்வம்	ஸமஸ்தமான
அபாவ்ருண்வந்	திறந்துகொண்டு	அவகாஶமபி	இடத்தையும்
கவாடாந்	கதவுகளை	விசசார	(தேடிக்கொண்டு) ஸஞ்சரித்தார்.

౧౭. చతురంగుళమాత్రోఽపి నావకాశస్స విద్యతే । రావణాంతఃపురే తస్మిన్ యం కపిర్న జగామ సః ॥

க௭. 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌂𑌕𑌪𑌿𑌰𑍍𑌨𑌜𑌗𑌾𑌮𑌸𑌃॥

க௭. சதுரங்குலமாத்ரோபிநாவகாஸஸ்ஸவித்யதே।
ராவணாந்த:புரேதஸ்மிந்யம்கபிர்நஜகாமஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்மிந்	அந்த	நஜகாம	அடையவில்லையோ
ராவணாந்த:புரே	தசானனனுடைய அரண்மனையில்	ஸ:-அவகாஸ:	அந்த-இடமானது
யம்	எந்த (இடத்தை)	சதுரங்குலமாத்ரோபி -	நான்கு அங்குலங்கூட
ஸ:-கபி:	அந்த-ஹனுமான்	நவித்யதே	கிடையாது.

౧౮. ప్రాకారాంతరరథ్యాశ్చ వేదికాశ్చైత్యసంశ్రయాః । దీర్ఘికాః పుష్కరిణ్యశ్చ సర్వం తేనావలోకితమ్॥

க௮. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃।
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌿𑌕𑌾𑌃𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌤𑍇𑌨𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌿𑌤𑌮𑍍॥

க௮. ப்ராகாராந்தரரத்யாஸ்சவேதிகாஸ்சைத்யஸம்ஸ்ரியா:।
தீர்கிகா:புஷ்கரிண்யஸ்சஸர்வம்தேநாவலோகிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ராகாராந்தரரத்யாஸ்ச-	கோட்டைக்கு நடுவிலிருக்கிற வீதிகளும்	புஷ்கரிண்யஸ்ச	குளங்களும் (இவைமுதலான)
சைத்யஸம்ஸ்ரியா:	இராஜவீதியிலிருக்கிற	ஸர்வம்	ஸமஸ்தமும்
வேதிகா:	மேடைகளும்	தேந	அந்த (ஹனுமானால்)
தீர்கிகா:	தூரவுகளும்	அவலோகிதம்	பார்க்கப்பட்டது.

౧౯. రాక్షస్యో వివిధాకారా విరూపా వికృతాస్తథా । దృష్టా హనుమతా తత్ర న తు సా జనకాత్మజా॥

க௯. 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍋𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰𑌨𑌤𑍁𑌸𑌾𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾॥

க௯. ராக்ஷஸ்யோவிவிதாகாராவிரூபாவிக்ருதாஸ்ததா।
த்ருஷ்டாஹநுமதாதத்ரநதுஸாஜநகாத்மஜா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமதா	ஹநுமாரால்	ராக்ஷஸ்ய:	ராக்ஷஸஸ்திரீகள்
விவிதாகாரா:	நானாவிதமான ஆகாரங்களையுடையவர்களும்	தத்ர	அவ்விடத்தில்
		த்ருஷ்டா:	பார்க்கப்பட்டனர்
ததா	அப்படியே	ஜநகாத்மஜா	ஜனகபுத்திரியான
விரூபா:	குரூபிகளும்	ஸாது	அந்த (ஸீதையோவென்றால்)
விக்ருதா:	விகாரவேடம்பூண்டவர்களுமான	ந (த்ருஷ்டா)	பார்க்கப்படவில்லை.

౨౦. రూపేణాప్రతిమా లోకే వరా విద్యాధరస్త్రియః । దృష్టా హనుమతా తత్ర న తు రాఘవనందినీ॥

உ0. 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍇𑌵𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰𑌨𑌤𑍁𑌰𑌾𑌘𑌵𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍀॥

உ0. ரூபேணாப்ரதிமாலோகேவராவித்யாதரஸ்த்ரிய:।
த்ருஷ்டாஹநுமதாதத்ரநதுராகவநந்திநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லோகே	உலகத்தில்	தத்ர	அந்த-அந்தப்புரத்தில்
ரூபேண	ஸௌந்தரியத்தினால்	த்ருஷ்டா:	பார்க்கப்பட்டார்கள்
அப்ரதிமா:	ஸமானமில்லாத	ராகவநந்திநீது	ஸ்ரீராகவனுக்கு ஸந்தோஷத்தை விளைவிப்பவளான ஸீதையோ வென்றால்
வரா:	உத்தமர்களான		
வித்யாதரஸ்த்ரிய:	தேவயோநிவிசேஷர்களான ஸ்திரீகள்		
ஹநுமதா	ஹனுமாரால்	நத்ருஷ்டா	காணப்படவில்லை.

౨౧. నాగకన్యా వరారోహాః పూర్ణచంద్రనిభాననాః । దృష్టా హనుమతా తత్ర న తు సీతా సుమధ్యమా॥

உக. 𑌨𑌾𑌗𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑌿𑌭𑌾𑌨𑌨𑌾𑌃।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑌾𑌤𑌤𑍍𑌰𑌨𑌤𑍁𑌸𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾॥

உக. நாககந்யாவராரோஹா:பூர்ணசந்த்ரநிபாநநா:।
த்ருஷ்டாஹநுமதாதத்ரநதுஸீதாஸுமத்யமா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூர்ணசந்த்ரநிபாநநா:	பூர்ணசந்திரனுக்கு நிகரான முகமுடையவரும்	ஹநுமதா	ஹநுமாரால்
		த்ருஷ்டா:	பார்க்கப்பட்டார்கள்
வராரோஹா:	உத்தமர்களான	ஸுமத்யமா	ஸூக்ஷ்மமான இடுப்பையுடைய
நாககந்யா:	நாககன்னிகைகள்	ஸீதாது	ஸீதையோவென்றால்
தத்ர	அவ்விடத்தில்	(நத்ருஷ்டா)	பார்க்கப்படவில்லை.

౨౨. ప్రమథ్య రాక్షసేంద్రేణ నాగకన్యా బలాద్ధృతాః । దృష్టా హనుమతా తత్ర న సా జనకనందినీ॥

உஉ. 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌲𑌾𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌃।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌤𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌸𑌾 𑌜𑌨𑌕𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍀॥
உஉ. ப்ரமத்யராக்ஷஸேந்த்ரேணதேவகந்யாபலாத்த்ருதாஃ।
த்ருஷ்டாஹநுமதாதத்ரநஸாஜநகநந்திநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேந்த்ரேண	இராக்ஷஸப்பிரபுவான (இராவணனு[ல்]	ஹநுமதா	ஹநுமாரால்
ப்ரமத்ய	(தேவர்களை) அடித்து	த்ருஷ்டாஃ	பார்க்கப்பட்டார்கள்
பலாத்	பலவந்தமாக-பலத்தால்	ஜநகநந்திநீ	ஜனகருக்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணுகிற
ஹ்ருதாஃ	கொண்டுவரப்பட்ட	ஸா து	அந்த (ஸீதையோவென்றால்)
தேவகந்யாஃ	தேவகன்னிகைகள்	நத்ருஷ்டா	பார்க்கப்படவில்லை.
தத்ர	அவ்விடத்தில்		

கடு-மு-உஉ-ல் தா-ம்—காரியஸாதனஞ் செய்யாமல் மஹாராஜஸன்னிதானத்தை யென்னமாயடைவேனென்கிற பயத்தாலும், மஹாபராக்கிரமசாலிகளான வனேக வானரர்களிருக்கத் தன்னைமாத்திர மழைத்துக் கணையாழியைக் கழற்றிக்கொடுத்து நம்பிக்கையுட னனுப்பிய அயோத்தியாமன்னனுக் கென்னபதிற் சொல்லுகிற தென்கிற வெட்கத்தாலும், பிராட்டியைக் காணமற் றிரும்பினுல் மஹேந்திரபர்வதத்திலுள்ள வானரர் பிராணத்தியாகஞ் செய்வார்களென்கிற அனுதாபத்தாலும், இலங்கையைப் பேர்க்கிறேன், இராவணனைக் கட்டி யிழுக்கிறேனென்று தான் வீரவாதஞ் செய்ததைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஜாம்பவத்பிரபிருதிகளான வீரர்கள் பரிகஸிப்பார்களென்கிற ரோஷத்தாலும், இத்தியாதி எண்ணங்களால் தூண்டப்பட்ட அந்த புத்திமான் முன்தேடின விடங்களிலெல்லாம் மறுபடியும் ஜானகியைத் தேடினுர். அனேக மாளிகைகளின்மேலேறினுர். அங்கிருந்து கீழிறங்கினுர். அனேக பூபிலங்களுக்குள் நுழைந்தார். அங்கிருந்து மேற்கிளம்பினுர். அனேக வீட்டுக்கதவுகளின் தாள்களை விலக்கினுர். துவாரங்களைத் திறந்தார். வீடுகளுக்குள் நுழைகிறதும் வெளியே வருகிறதும், மாளிகைகளின்மேற் றுவுகிறதும் கீழே குதிக்கிறதும், பிலங்களுக்குட் பாய்கிறதும் மேலே கிளம்புகிறதும் அங்கங்கு கொஞ்சம் நிற்கிறதும் நாற்புறமும் சுற்றிப் பார்க்கிறதும் இப்படிக்ஷணகாலத்தில் ஸர்வாந்தரியாமிபோல் எங்குமிருந்து எல்லாவிடங்களிலுக் தேடிப்பார்த்தார். அந்த அதிவிஸ்தீர்ணமான இராவணுந்தப்புரத்தில் ஹநுமான் பார்க்காதவிடமில்லை, ஏருதபடிகளில்லை, தாவாத ஸ்தம்பங்களில்லை, மிதிக்காத மாடிகளில்லை. சதுரங்குலவிஸ்தீர்ணமான விடமும் பாக்கியில்லாமற் சுற்றிப் பார்த்தார். அங்கங்கு அங்கஹீனகளாயும், விகாரரூபிகளாயும், பயங்கர வேஷதாரிகளாயும், ஸ்தூலசரீரிகளாயும், கிருசதன்விகளாயு மிருக்கிற அனேக இராக்ஷதஸ்திரீகளைக் கண்டார். உலகத்திலுள்ள அழகை யெல்லாஞ் சேர்த்துத் திரட்டி ஸ்திரீரூபமாக அமைத்ததுபோ லதிஸுந்தரமாக விளங்கு மனேக வித்தியாதரஸ்திரீகளைக்கண்டார். பௌர்ணவமி ராத்திரியி லனேக சந்திரர்க ளுதித்தாற்போல் திவ்வியானந்தகரமாயிருக்கிற முகங்களோடு விளங்கு மனேக நாககன்னிகைகளைக் கண்டார். தேவராக்ஷஸயுத்தத்தில் தேவர்களையடித்து இராவணன் கொண்டுவந்த திவ்வியரூபலம்பன்னைகளான வனேக தேவஸ்திரீகளைக்கண்டார். ஆனுல் ஸர்வலோகசரண்ணியனுன ஸ்ரீராகவனுக் கானந்தவிர்த்திசெய்கிற அந்த அரவிந்தாக்ஷியைக் காணவில்லை. ஸ்ரீராகவனுடைய நீலோத்பலங்களாகிற திருக்கண்களை மலரச்செய்கிற அந்த இந்துமுகியைக் காணவில்லை. நீலமேகச்சியாமளனுன அந்த பக்தவத்ஸலன் திருமேனியைப் பிரகாசிப்பிக்கிற வித்யுன்மாலையைக் காணவில்லை. மஹாக்கியானியான ஜனகனுக்கு புத்திரியா யவதரித்து அவருடைய குலத்தை மஹாபாவனமாகச் செய்து தன்குணத்தாலு மழகாலும் பிதாவை யானந்திப்பித்த அந்த ஜானகியைக் காணவில்லை. தன் சீலத்தாலும் பாதிவிருத்தியத்தாலும் ஸச்சரித்திரத்தாலும் சந்திர ஸூரியகுலங்க ளிரண்டையும் பிரகாசிக்கச்செய்த அந்த ஸாதுவைக்காணவில்லை. தன்னுடைய ஸத்குருவான விசுவாமித்திரமஹரிஷியாலும் தன்பிதாவான தசரதசக்கிரவர்த்தியாலும் பாணிக்கிரகணஞ் செய்விக்கப்பட்டாளென்கிற கௌரவத்தாலும்; பர்திரு சிச்ருஷணார்த்தம் இராஜபோகங்களையொழித்து வனம்வந்தாளென்கிற விசுவாஸத்தாலும் ஸ்ரீரகுநந்தனனுக்கு அத்தியந்தம் பிரியையான ஸீதையைக் காணவில்லை.

౨౩. సోఽపశ్యంస్తాం మహాబాహుః పశ్యంశ్చాన్యా వరస్త్రియః। విషసాద ముహుర్ధీమాన్ హనుమాన్మారుతాత్మజః॥
உங. 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌶𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌵𑌿𑌷𑌸𑌾𑌦 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥
உங. ஸோபஶ்யம்ஸ்தாம்மஹாபாஹுஃபஶ்யம்ஶ்சாந்யாவரஸ்த்ரியஃ।
விஷஸாதமுஹுர்தீமாந்ஹநுமாந்மாருதாத்மஜஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபாஹுஃ	பெருத்ததோள்களையுடையவராயும்	முஹுஃ	அடிக்கடி
மாருதாத்மஜஃ	வாயுபுத்திரராயும்	பஶ்யந் (ஸந்)	பார்த்துக்கொண்டு
தீமாந்	புத்திமானுயுமிருக்கிற	தாம்	அந்த (ஸீதையை)
ஸஃ-ஹநுமாந்	அந்த-ஹனுமானுனவர்	அபஶ்யந்	பாராதவராக
அந்யாஃ	இதரர்களான	விஷஸாத	துக்கித்தார்.
வரஸ்த்ரியஃ	உத்தமஸ்திரீகளை		

౨౪. ఉద్యోగం వానరేంద్రాణాం ప్లవనం సాగరస్య చ । వ్యర్థం వీక్ష్యానిలసుతశ్చింతాం పునరుపాగమత్ ॥

உச. उद्योगं वानरेन्द्राणां प्लवनं सागरस्य च।
व्यर्थं वीक्ष्यानिलसुतश्चिन्तां पुनरुपागमत्॥

உச. உத்யோகம்வாநரேந்த்ராணாம்ப்லவநம்ஸாகரஸ்யச।
வ்யர்தம்வீக்ஷ்யாநிலஸுதஶ்சிந்தாம்புநருபாகமத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரேந்த்ராணாம்	(அங்கதாதி) வானர சிரேஷ்டர்களுடைய	வீக்ஷ்ய	பார்த்து
உத்யோகம்	ஸீதையைத்தேடுகிற பிரயத்தினமும்	அநிலஸுதஃ	வாயுகுமாரன்
ஸாகரஸ்ய	ஸமுத்திரத்தினுடைய	புநஃ	மறுபடியும்
ப்லவநம்ச	தாண்டினதும்	சிந்தாம்	சிந்தையை
வ்யர்த்தம	பிரயோஜனமில்லை (என்று)	உபாகமத்	அடைந்தார்.

౨౫. అవతీర్య విమానాచ్చ హనుమాన్మారుతాత్మజః । చింతాముపజగామాథ శోకోపహతచేతనః ॥

உரு. अवतीर्य विमानाच्च हनूमान्मारुतात्मजः।
चिन्तामुपजगामाथ शोकोपहतचेतनः॥

உரு. அவதீர்யவிமாநாச்சஹநுமாந்மாருதாத்மஜஃ।
சிந்தாமுபஜகாமாதஶோகோபஹதசேதநஃ॥

इति श्रीसुन्दरकाण्डे द्वादशः सर्गः

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜஃ	வாயுகுமாரரான	விமாநாத்	(புஷ்பக) விமானத்திலிருந்து
ஹநுமாந்	ஹனுமானனவர்	அவதீர்ய	இறங்கி
ஶோகோபஹதசேதநஃ—		அத	பின்பு
ஶோக	துக்கத்தால்	சிந்தாம்	எண்ணத்தை
அபஹத	அடிக்கப்பட்ட	உபஜகாம	அடைந்தார்.
சேதநஃ	மனதையுடையவராக		

௨௩-மு-௨௫-ல் தா-ம்—இந்தவிதம் மறுபடியும் அந்தப்புரமுழுதும்தேடினார். நல்லவடிவுள்ள எல்லா ஸ்திரீகளேயும் உற்றுப்பார்த்தார். பிராட்டிதரிசனமாகவில்லை. மனக்கவலை தீரவில்லை. ஹநுமான் பின்னும் தைரியமிழந்து சிந்தாக்கிராந்தரா யாலோசிக்கிறார். ஐயோ! என்னகஷ்டமான வலையிற்சிக்கிக்கொண்டேன். வானரவீரர்களெல்லோரும் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணஸுக்ரீவ ஸன்னிதானத்தில் பிராட்டியை யெப்படியாவது தரிசித்துவருகிறோமென்று தோள்தட்டிவந்தோமே. எங்களாண்மைக் கென்னபிரயோஜனமாயிற்று. மகேந்திர பர்வதத்திலிருந்து நூறுயோசனை யகலமுள்ள கடலை யொருதாண்டாகத்தாண்டினேனே - அந்த சிரமத்திற் கென்னபலன்கிடைத்தது. இங்ககரமுழுதுஞ் சுற்றினேன், அந்தப்புரமுழுதும் பரிசோதித்தேன், இராவண பத்தினிகளனைவரையும் பார்த்தேன் - என்ன பிரயோஜனம்! ஜனகாத்மஜையைக் கண்டேனா? அந்த லோக மாதாவைஸேவித்தேனா? இதற்கென்செய்வேன். ஸுக்கிரீவன் வானரரைவிடுத்ததும் வியர்த்தம். யான் ஸாகரந்தாண்டினதும் வியர்த்தம். தேகத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு யமகிங்கரர்போன்ற இராக்ஷஸர்கண்களுக்குப் புலப்படாம லிரவுமுழுதும் நான் சுற்றினதும் வியர்த்தம். இவ்வித எண்ணங்களால் முகம்வாடி மனம்நொந்து புஷ்பகத்தினின்றிறங்கி துக்கஸாகரத்தில் மூழ்கினவராய் அந்த தீரபுருஷன் மறுபடியும் சிந்தித்தார்.

ஸ்ரீ ஸந்மநோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வியாக்யாந ஸஹிதமான

ஸுந்தரகாண்டத்தில்

பன்னிரண்டாவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது ஸர்க்கம்.

౧ విమానాత్తు సుసంక్రమ్య ప్రాకారం హరియూథపః । హనుమాన్వేగవానాసీద్యథా విద్యుద్ఘనాంతరే ॥

க. विमानात्तु सुसंक्रम्य प्राकारं हरियूथपः।
हनूमान्वेगवानासीद्यथा विद्युद्घनान्तरे॥

க. விமாநாத்துஸுஸங்க்ரம்யப்ராகாரம்ஹரியூதபஃ।
ஹநுமாந்வேகவாநாஸீத்யதாவித்யுத்கநாந்தரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வேகவாந்	வேகமுடையவரும்	ஸமுத்க்ரம்ய	அடைந்து
ஹரியூதப:	வானரத்தலைவருமான	கநாந்தரே	மேகத்திரடுவில்
ஹநுமாந்	ஹநுமானெனவர்	வித்யுத்யதா	மின்னற்போல்
விமாநாத்	புஷ்பகவிமானத்திலிருந்து	ஆஸீத்	ஆனார்.
ப்ராகாரம்	கோட்டைமதிலை		

தா-ம்.—இந்தவிதம் ஜனகாத்மஜையைக் காணுததைப்பற்றி மிகவுஞ் சிந்தித்துக் கிலேசப்பட்டுக்கொண்டே புஷ்பகவிமானத்தை விட்டிறங்கி கோட்டை மதிற்சுவற்றின்மேலேறினர். மிகவுங் கறுத்துப் பெருத்து பர்வதம்போல விளங்குகிற பிராகாரச்சுவற்றின்மீது ஸ்வர்ணரேகையையொத்த தேஜஸோடுகூடின ஹநுமான் கிற்கையில் மேகராசிமத்தியிற் பளபளக்கிற மின்னற்கொடிபோல் விளங்கினர்.

౨. సంపరిక్రమ్యహనుమాన్ రావణస్యనివేశనాత్ । అదృష్ట్వాజానకీంసీతామబ్రవీద్వచనంకపిః॥

௨. 𑌸𑌂𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍।
𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌂𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௨. ஸம்பரிக்ரம்யஹநுமாந்ராவணஸ்யநிவேஶநாத்।
அத்ருஷ்ட்வாஜாநகீம்ஸீதாமப்ரவீத்வசநம்கபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமாந்	ஹநுமானென்கிற	ஜாநகீம்	ஜனகபுத்திரியான
கபி:	வானரர்	ஸீதாம்	பிராட்டியை
ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய	அத்ருஷ்ட்வா	பாராமல்
நிவேஶநாத்	மாளிகையிலிருந்து	வசநம்	வார்த்தையை
(ப்ராகாரம்)	(கோட்டையை)	அப்ரவீத்	(தன்னுடன்)சொல்லிக்கொண்டார்.
ஸம்பரிக்ரம்ய	நன்றாய் சுற்றி		

౩. భూయిష్ఠంలోళితాలంకారామస్యచరతాప్రియమ్ । నహిపశ్యామివైదేహీంసీతాంసర్వాంగశోభనామ్॥

௩. 𑌭𑍂𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂𑌲𑍋𑌳𑌿𑌤𑌾𑌲𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌚𑌰𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍।
𑌨𑌹𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌗𑌶𑍋𑌭𑌨𑌾𑌮𑍍॥

௩. பூயிஷ்டம்லோளிதாலங்காராமஸ்யசரதாப்ரியம்।
நஹிபஶ்யாமிவைதேஹீம்ஸீதாம்ஸர்வாங்கஶோபநாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுக்கு	ஸர்வாங்கஶோபநாம்=	
ப்ரியம்	இஷ்டத்தை	ஸர்வாங்க	ஸமஸ்த அவயவங்களால்
சரதா	செய்கிற (என்னால்)	ஶோபநாம்	மங்களகரையும்
லங்கா	இலங்கையானது	வைதேஹீம்	விதேஹந்தரசன் மகளுமான
பூயிஷ்டம்	அதிகமாக	ஸீதாம்	ஸீதையை
லோளிதா	தேடப்பட்டது	நஹிபஶ்யாமி	பார்க்கவில்லையன்றே.

౪. పల్వలానితటాకానిసరాంసిసరితస్తథా । నద్యోఽనూపవనాంతాశ్చదుర్గాశ్చధరణీధరాః॥
లోళితావసుధాసర్వానతుపశ్యామిజానకీమ్।

௪. 𑌪𑌲𑍍𑌵𑌲𑌾𑌨𑌿𑌤𑌟𑌾𑌕𑌾𑌨𑌿𑌸𑌰𑌾𑌂𑌸𑌿𑌸𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍂𑌪𑌵𑌨𑌾𑌂𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚𑌧𑌰𑌣𑍀𑌧𑌰𑌾𑌃॥
𑌲𑍋𑌳𑌿𑌤𑌾𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌤𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌮𑍍।

௪. பல்வலாநிதடாகாநிஸராம்ஸிஸரிதஸ்ததா।
நத்யோநூபவநாந்தாஶ்சதுர்காஶ்சதரணீதரா:॥
லோளிதாவஸுதாஸர்வாநதுபஶ்யாமிஜாநகீம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தடாகாநி	ஏரிகளும்	துர்காஶ்ச	புதருகளும்
பல்வலாநி	குட்டைகளும்	தரணீதராஶ்ச	மலைகளும்
ஸராம்ஸி	ஓடைகளும்	லோளிதா:	தேடப்பட்டன
ததா	அவ்விதமே	ஸர்வா	ஸமஸ்தமான
ஸரித:	சின்னநதிகளும்	வஸுதா	பூமியும் (தேடப்பட்டது)
நத்ய:	பெருநதிகளும்	ஜாநகீம்து	ஜானகியையோவென்றால்
அநூபவநாந்தா:	ஜலப்பிராயமானவநப்பிரதேசங்களும்	நபஶ்யாமி	பார்க்கயில்லை.

౫. ఇహసంపాతినాసీతారావణస్యనివేశనే॥ఆఖ్యాతాగృధ్రరాజేననచపశ్యామితామహమ్।

ரு. இஹ ஸம்பாதிநா ஸீதா ராவணஸ்ய நிவேஶநே॥
ஆக்யாதா க்ருத்ரராஜேந ந ச பஶ்யாமி தாமஹம்।

ரு. யிஹஸம்பாதிநாஸீதாராவணஸ்யநிவேஶநே॥
ஆக்யாதாக்ருத்ரராஜேநநசபஶ்யாமிதாமஹம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ருத்ரராஜேந	கழுகுக்கெஜமானனுன	அஹம்	நான்
ஸம்பாதிநா	ஸம்பாதியால்	இஹ	இந்த (இலங்கையில்)
(யா)-ஸீதா	(எந்த) ஸீதையானவள்	ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
ஆக்யாதா	சொல்லப்பட்டாளோ	நிவேஶநே	வீட்டில்
தாம்	அந்த-(ஸீதையை)	நசபஶ்யாமி	பார்க்கவேயில்லை

தா-ம்.—அந்த இலங்காதிபதியினுடைய அந்தப்புர முழுதுந் தேடியும் பிராட்டியைக் காணுமையால் ஹநுமான் பின்வருமாறுயோசிக்கிறார். பத்தினியை யிழந்து பரிதபிக்கிற இரகுநாதனுக்கு எவ்விதத்திலாவது நன்மை விளைவிக்கவேண்டுமென்கிற மனப்பூர்வமான எண்ணத்துடன் இந்நகரமுழுதுந் தேடிப்பார்த்தேன். ஏரிகளிலும், குளங்களிலும், நீரோடைகளிலும், நசங்களிலும், பெருநதிகளிலும், சிறுநதிகளிலும், வனங்களிலும், தோட்டங்களிலும், மலைகளிலும், குகைகளிலும், ஸமஸ்தமான பூப்பிரதேசங்களிலுந் தேடினேன். விந்தியபர்வதத்தாழ்வரையில் வானரர்கள் பிராயோபவேசஞ்செய்ய வெத்தனிக்கையில் கழுகுராஜாவான ஸம்பாதி "இராமா இலக்ஷ்மணு வென்று கதறிக்கொண்டிருக்கிற ஓர் தருணியை இராவணன் கொண்டுபோனுன் - அவள்தான் ஸீதையாயிருக்கவேண்டும்; அவளை இலங்கையிற்கொண்டுபோய் பத்திரப்படுத்தியிருக்கிறுன். என்னுடைய திருஷ்டிபலத்தா லிதோபார்க்கிறேன் ஸீதையை" என்றுறுதியாகச் சொன்னுரே- நான் எவ்வளவுநேரந்தேடியும் திவ்வியமங்களபரிபூர்ணையான வென் னன்னையைக் காணவில்லையே. இதற்குநானென்னசெய்வேனென்று யோசித்தார்.

௬. కిన్నుసీతాథ వైదేహీ మైథిలీ జనకాత్మజా॥ఉపతిష్ఠేత వివశా రావణం దుష్టచారిణమ్।

சா. கிந்நு ஸீதாத வைதேஹீ மைதிலீ ஜநகாத்மஜா॥
உபதிஷ்டேத விவஶா ராவணம் துஷ்டசாரிணம்।

சு. கிந்நுஸீதாதவைதேஹீமைதிலீஜநகாத்மஜா॥
உபதிஷ்டேதவிவஶாராவணம்துஷ்டசாரிணம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வைதேஹீ	விதேஹதேசத்தின்ஸம்பந்தியாயும்	துஷ்டசாரிணம்	கெட்டநடத்தையுடைய
ஜநகாத்மஜா	ஜநகன்மகளாயும்	ராவணம்	இராவணனை
மைதிலீ	மிதிலாதேசத்தரசன்வளர்த்தவளுமான	விவஶா	பரதந்திரயா (யிருந்தும்)
ஸீதா	ஸீதையானவள்	உபதிஷ்டேதகிந்நு	அடைவளாயென்ன.

தா-ம்.—பிராட்டியானவள் இராவணனுடைய ஸ்வாதீனத்தை யடைந்தவளாயினும் அந்த துராத்மாவினுடைய அதர்மவெண்ணங்களுக்கு ஸம்மதித்திருப்பளோ? அவள் கேவலம் மனுஷியயோனியில்ஜனித்து இந்திரியவிர்த்திகளுக்கு வசப்பட்டு ஸௌந்தரிய ஐசுவர்யாதிகளுக் கீடுபட்டு சீலத்தையிழக்கிற ஸாமான்னிய அபலைகளைப்போன்றவளோ? அயோநிஜையாய் மஹாபரிசுத்தமான யாகபூமியிலவதரித்த ஸீதையென்று காரணப்பெயர்பூண்ட அணங்கன்றோ? அனேக யாகயக்கிய யோகங்களைச்செய்த சிறந்த புண்ணியசீலர்களான விதேகதேசத்தரசர் குலத்தி லாவிர்ப்பவித்த வைதேஹியன்றோ? மஹா வைராக்கியரும் ஞானவானுமான ஜனகனென்னு மிராஜரிஷிமடியில் வளர்ந்த ஜானகியன்றோ? சதானந்தப் பிரபிருதிகளான மஹரிஷிகளுடைய வாஸத்தா லதிபுண்ணியக்ஷேத்திரமாய் விளங்குகிற மிதிலாநகரத்தில் வளர்ந்த மைதிலியன்றோ? இந்நவிதம் ஜனனத்திலும் குலத்திலும் ஸஹவாஸத்திலும் பால்லியவாஸக்ஷேத்திரத்திலும் ஸர்வவிதத்திலும் லோகோத்தரமான சரித்திரத்தோடுகூடிய ஸ்ரீராகவனுடைய தர்மபத்தினியானவள் இராவணனுடைய வினயவலையிற் சிக்குவளோ? அல்லது அவனுடைய அதட்டிற்கும் மிரட்டிற்கும் பயந்து சீலத்தைக்கெடுப்பளோ? எவ்விதத்திலு மவன் மனோரதத்திற் கிணங்கியிராள்.

௭. క్షిప్రముత్పతతో మన్యే సీతామాదాయ రక్షసః। బిభ్యతో రామబాణానామంతరా పతితా భవేత్।

எ. க்ஷிப்ரமுத்பததோ மந்யே ஸீதாமாதாய ரக்ஷஸ:॥
பிப்யதோ ராமபாணாநாமந்தரா பதிதா பவேத்।

எ. க்ஷிப்ரமுத்பததோமந்யேஸீதாமாதாயரக்ஷஸ:॥
பிப்யதோராமபாணாநாமந்தராபதிதாபவேத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதாம்	ஸீதையை	உத்பதத:	உயரக்கிளம்பி (வந்தவனுதலால்)
ஆதாய	எடுத்துக்கொண்டு	ராமபாணாநாம்	ஸ்ரீராகவபாணங்களுக்கு
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக	பிப்யத:	பயப்பட்டிருக்கிற

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரக்ஷஸ:	இராக்ஷஸனை (இராவணனிடத்திலிருந்து)	(ஸா)	(அந்த ஸீதையானவள்)
அந்தரா	மத்தியில்	பதிதாபவேத்	விழுந்தவளாக ஆனாள் (என்று)
		மந்யே	எண்ணுகிறேன்

தா-ம்.—பிராட்டியை இராவணன் கொண்டுபோனானென்று ஜடாயு ஸம்பாதி முதலானவர்களுடைய வாக்கினாலறிந்தும் ஜானகியானவ ளிலங்கையையடையாமலிருந்தாலுமிருக்கலாம். அந்த தசகண்டன் காம பரவசத்தாற் கபடஞ்செய்து தேவியைத்தூக்கிக்கொண்டாகாயமார்க்கமா யோடுகையில் முன் மாரீசன் ஸ்துதித்த இராகவவிக்கிரமத்தை நினைத்து, அந்த வீரன் ஆசிரமம் சூன்னியமாயிருப்பதைக்கண்டு "ஓகோ! நம் பத்தினியை யாரோ அபகரித்துப்போனான்" என்று அங்கிருந்தே பாணப்பிரயோகஞ்செய்தா லவையென் கண்டங்களை யறுக்குமே, மார்பைப்பிளக்குமேயென்று தேககம்பமடைகையில் அவன் கைகளினின்று நழுவி பிராட்டிமார்க்கத்தில் பூமியிலொருவேளை விழுந்திருக்கலாமென்று நினைக்கிறேன்.

౮. అథవా హ్రియమాణాయాః పథి సిద్ధనిషేవితే। మన్యే పతితమార్యాయా హృదయం ప్రేక్ష్య సాగరమ్।

அ. 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌥𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑍇॥
𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍।

அ. அதவாஹ்ரியமாணாயா:பதிஸித்தநிஷேவிதே॥
மந்யேபதிதமார்யாயாஹ்ருதயம்ப்ரேக்ஷ்யஸாகரம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதவா	இல்லாவிடில்	ஹ்ருதயம் *	சரீரமானது
ஸித்தநிஷேவிதே	ஸித்தர்கள்ஸஞ்சரிக்கப்பட்ட	ஸாகரம்	ஸமுத்திரத்தை
பதி	(ஆகாச) மார்க்கத்தில்	ப்ரேக்ஷ்ய	பார்த்து (நடுங்கி)
ஹ்ரியமாணாயா:	அபகரித்துக்கொண்டுபோகப்பட்ட	பதிதம்	விழப்பட்டதோ (என்று)
ஆர்யாயா:	பூஜ்யையான (ஸீதையினுடைய)	மந்யே	எண்ணுகிறேன்.

தா-ம்.—உத்தமராஜகுலப்பிரஸூதையான ஜானகி அந்தப்புரவாஸஞ்செய்தவளாதலால் பர்வதங்களையும் வனங்களையும் ஸமுத்திரங்களையும் பார்த்திராள். அப்பேர்ப்பட்ட இராஜசெல்வத்தை அரக்கன் வித்தியாதர ஸஞ்சாரயோக்கியமான வானவீதியில் வகித்துச்செல்லுகையில் அன்னையானவள் அபாரமான ஸமுத்திரத்தைக் கீழேகண்டு நடுநடுங்கி விழுந்து மூழ்கிப்போயிருப்பாளென்றெண்ணுகிறேன்.

౯. రావణస్యోరువేగేన భుజాభ్యాం పీడితేన చ॥ తయా మన్యే విశాలాక్ష్యా త్యక్తం జీవితమార్యయా।

கூ. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍁𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌚॥
𑌤𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾।

கூ. ராவணஸ்யோருவேகேநபுஜாப்யாம்பீடிதேநச॥
தயாமந்யேவிஶாலாக்ஷ்யாத்யக்தம்ஜீவிதமார்யயா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய	விஶாலாக்ஷ்யா	நீண்டகண்களையுடையவளுமான
உருவேகேந	அதிகவேகத்தாலும்	தயா	அந்த (ஸீதையால்)
புஜாப்யாம்	தோள்களால்	ஜீவிதம்	பிராணனானது
பீடிதேநச	இறுகக்கட்டுகிறதாலும்	த்யக்தம்	விடப்பட்டது (என்று)
ஆர்யயா	பூஜ்யையானவளும்	மந்யே	எண்ணுகிறேன்.

தா-ம்.—இராவணனோ மஹாபுஜபலமுள்ளவன். ஸ்வபாவத்தி லிராக்ஷதன். அவன் பூவினுமெல்லிய ஸுகுமாரமான சரீரத்தையுடைய பிராட்டியைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டே குகையில் அவள் மிகவும் பீடிக்கப்பட்டிருப்பாள். மேலும் பாதிவிருத்திய நெறியில் நிற்கிற அந்த பூஜ்யை ஸ்ரீராகவ கமலஹஸ்தங்கள் ஸ்பரிசிக்கச்சகிப்பளேயல்லது இராக்ஷஸாதமனுடைய கரஸ்பரிசத்தைச்சகிப்பளோ. ஆகையால் ஸௌகுமாரியமறியாமல் முரட்டுத்தனமாகப்பிடிக்கிற அரக்கன் பிடியைத் தாங்கமுடியாமலும், சீலத்தைக் குலைக்கிற பரபுருஷஸ்பரிசத்தை ஸகியாமலும் பிராட்டியானவள் பிராணத்தியாகஞ் செய்திருப்பாளென் றெண்ணுகிறேன்.

౧౦. ఉపర్యుపరి వా నూనం సాగరం క్రమతస్తదా॥ విచేష్టమానా పతితా సముద్రే జనకాత్మజా।

க0. 𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌵𑌾 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾।

க0. உபர்யுபரிவாநூநம்ஸாகரம்க்ரமதஸ்ததா॥
விவேஷ்டமாநாபதிதாஸமுத்ரேஜநகாத்மஜா।

* ஹ்ருதயமென்றால் - மனத்திற்குப்பெயர். இவ்விடத்தில் சரீரமென்று சொல்லக்கூடுமோவெனில், பயஸ்தானமான மனத்திற்குச் சரீரம் மூலமானகையால் அதற்கு உபலக்ஷணமென்றறிக.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாகரமுபர்யுபரி	ஸமுத்திரத்திற்கு-மேல் மேலே	விவேஷ்டமாநா	தேஹத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டவளா [க
க்ரமதஃ	கிரமமாகப்(போகிற இராவணனிடத்	ஸமுத்ரே	ஸமுத்திரத்தில்
ததா	அப்பொழுது [திலிருந்து)	பதிதா	விழுந்துவிட்டாள்
ஜநகாத்மஜா	ஸீதையானவள்	த்ருவம்	நிச்சயம்.

தா-ம்.—ஸமுத்திரம் தாண்டிக்கொண்டிருக்கையில் பிராட்டியானவ ளந்த தூர்த்தனுடைய ஸ்பரிசம் ஸகிக்கமுடியாமல் அவன் கொஞ்சம் அஜாக்கிரதையாயிருக்கையில் தேகத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு கடலில் விழுந்து மரித்திருப்பாளென்று நிச்சயமாக வெண்ணுகிறேன்.

౧౧. అహో క్షుద్రేణ వానేన రక్షంతీ శీలమాత్మనః॥ అబంధుర్భక్షితా సీతా రావణేన తపస్వినీ।

கக. [illegible]

கக. அஹோக்ஷுத்ரேணவாநேநரக்ஷந்தீஶீலமாத்மநஃ॥
அபந்துர்பக்ஷிதாஸீதாராவணேநதபஸ்விநீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை,
தபஸ்விநீ	தபோபலமுடைய	க்ஷுத்ரேண	நீசனான
ஸீதா	பிராட்டியானவள்	அநேந-ராவணேந	இந்த-இராவணனால்
ஆத்மநஃ-ஶீலம்	தனக்குரிய-பதிவிருதா ஸ்வபாவத்தை	பக்ஷிதாவா	பக்ஷிக்கப்பட்டாளோ
ரக்ஷந்தீ	காப்பாற்றுகிறபடியாலும்	அஹோ	அந்தோ.
அபந்துஃ	பந்துவில்லாதபடியாலும்		

தா-ம்.—அந்த ஜனகபுத்திரியானவள் பதியே தெய்வம், பதியே ஸ்வர்க்கம், பதியே பிராணன், என்று நினைக்கிற குலஸ்திரீதவத்தில் நிலைநிற்பவள். ஸ்ரீராகவனைத்தவிர வேறொருபுருஷனை நினைக்காமல் கண்ணெடுத்துப்பாராமல் தன் சீலத்தை யிரக்ஷிக்கிற உத்தமி. இப்படி திடசித்தமுள்ள அந்த பதிவிரதை அரக்கனுடைய காமத்திற்கு முகங்கொடாமல் தடுத்துநிற்கையில் அந்த காதுகன் வாழைக்குருத்துபோ லதிமிருதுளமான அவள் சரீரத்தைப் பக்ஷித்துவிட்டானோ! அவள் புலிகையிலகப்பட்ட மான்போற் கதறுகையி லவளை யிரக்ஷிப்பதற்கு பந்துவார்! இராக்ஷஸமண்டலமத்தியில் ஒரு இராஜஸ்திரீ தனியாய் நின்று தன்சீலத்தை யிரக்ஷிக்கையில் அவளுக்கென்ன ஆபத்துதான் நேர்ந்திராது! உயிரோடு பக்ஷிக்கப்பட்டாளோ, என்ன கஷ்டமோ! அஹோ ஜனகநந்தினீ! ஹா ராமப்பிரியே! என்று வியஸனமடைந்தார்.

౧౨. అథవా రాక్షసేంద్రస్య పత్నీభిరసితేక్షణా॥ అదుష్టా దుష్టభావాభిర్భక్షితా సా భవిష్యతి॥

கஉ. [illegible]

கஉ. அதவாராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யபத்நீபிரஸிதேக்ஷணா॥
அதுஷ்டாதுஷ்டபாவாபிர்பக்ஷிதாஸாபவிஷ்யதி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதவா	இல்லாவிடில்	அஸிதேக்ஷணா	கறுத்தகண்களையுடையவளும்
துஷ்டபாவாபிஃ	ஸபத்தினியென்கிற கெட்ட அபிப்பிராயத்தையுடைய(ராதலால்)	அதுஷ்டா	ஸாதுவாயிருப்பவளுமான
		ஸா	அந்த (ஸீதையானவள்)
ராக்ஷஸேந்தரஸ்ய	இராவணனுடைய	பக்ஷிதா	புஜிக்கப்பட்டவளாக
பத்நீபிஃ	பாரியைகளால்	பவிஷ்யதி	ஆயிருப்பள்.

౧౩. సంపూర్ణచంద్రప్రతిమం పద్మపత్రనిభేక్షణమ్॥ రామస్య ధ్యాయతీ వక్త్రం పంచత్వం కృపణా గతా॥

கஙு. [illegible]

கஙு. ஸம்பூர்ணசந்த்ரப்ரதிமம்பத்மபத்ரநிபேக்ஷணம॥
ராமஸ்யத்யாயதிவக்த்ரம்பஞ்சத்வம்க்ருபணாகதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸம்பூர்ணசந்த்ரப்ரதிமம்=		ஈக்ஷணம்	நேத்திரங்களையுடையதாயு மிருக்கிற
ஸம்பூர்ண	பூர்ணமான	ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய
சந்த்ர	மதிக்கு	வக்த்ரம்	முகத்தை
ப்ரதிமம்	நிகராயும்	த்யாயதீ	தியானித்துக்கொண்டு
பத்மபத்ரநிபேக்ஷணம்=		க்ருபணா	தீனையாக
பத்மபத்ர	தாமரைதளத்திற்கு	பஞ்சத்வம்	மரணத்தை
நிப	ஸமானமான	கதா	அடைந்தாள்.

౧౪. హా రామ లక్ష్మణేత్యేవం హాయోధ్యే చేతి మైథిలీ॥ విలప్య బహు వైదేహీ న్యస్తదేహా భవిష్యతి।

கச. [illegible]

கச. ஹாராமலக்ஷ்மணேத்யேவம்ஹாயோத்யேசேதிமைதிலீ।
விலப்யபஹுவைதேஹீந்யஸ்ததேஹாபவிஷ்யதி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹாராம	ஓராகவா (என்றும்)	மைதிலீ	ஸீதையானவள்
லக்ஷ்மணே தி	ஓலக்ஷ்மணவென்றும்	இத்யேவம்	இந்தப்பிரகாரமாக
ஹாயோத்யேச	ஓ அயோத்தியே யென்றும்	விலப்ய	புலம்பி
பஹு	அதிகமாக	ந்யஸ்ததேஹா	விடப்பட்டதேஹமுடையவளாக
வைதேஹீ	விதேஹத்தாசன் புத்திரியான	பவிஷ்யதி	ஆயிருப்பள்.

౧౫ అథవా నిహతా సీతా రావణస్య నివేశనే॥ నూనం లాలప్యతే సీతా పంజరస్థేవ శారికా।

கரு. [illegible]

கரு. அதவாநிஹதாமந்யேராவணஸ்யநிவேஶநே।
நூநம்லாலப்யதேஸீதாபஞ்ஜரஸ்தேவஶாரிகா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதவா	இல்லாவிட்டால்	நிஹதா	(பூமியில்யேகாந்தமாகக்கட்டியிருக்கிற வீட்டில் வைக்கப்பட்டவளாக
ராவணஸ்ய	தசமுகனுடைய		
நிவேஶநே	வீட்டில்	லாலப்யதே	கஷ்டப்படுகிறள் (என்று)
ஸீதா	ஸீதையானவள்	மந்யே	எண்ணுகிறேன்
பஞ்சரஸ்தா	கூட்டில்வைக்கப்பட்டிருக்கிற	நூநம்	நிச்சயம்.
ஶாரிகேவ	கிளிபோல்		

౧౬. జనకస్య సుతా సీతా రామపత్నీ సుమధ్యమా॥ కథముత్పలపత్రాక్షీ రావణస్య వశం వ్రజేత్॥

கசு. [illegible]

கசு. ஜநகஸ்யஸுதாஸீதாராமபத்நீஸுமத்யமா।।
கதமுத்பலபத்ராக்ஷீராவணஸ்யவஶம்வ்ரஜேத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜநகஸ்ய	ஜனகருடைய	ஸீதா	ஸீதையானவள்
ஸுதா	மகளாயும்	ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
ராமபத்நீ	ஸ்ரீராகவபத்தினியாயும் [ளாயும்	வஶம்	ஸ்வாதீனத்தை
உத்பலபத்ராக்ஷீ	கருநெய்தல்போற் கண்களையுடையவ	கதம்	எப்படி
ஸுமத்யமா	ஸுக்ஷ்மமான இடுப்பையுடையவளா யுமிருக்கிற	வ்ரஜேத்	அடைந்திருப்பள்.

(கஉ-மு-கசு-ல்) தா-ம்—இராவணன் புஷ்பகவிடில் அதிகுரூராகளான அவன் பத்தினிகள் சாந்தஸ்வரூபியான அக் கருநெய்தற் கண்ணுளி னழகையுங் காந்தியையுங்கண்டு ஸகியாமல் “ஓகோ! இவளிங்கிருந்தால் நம் மணவாளனுடைய மனத் தைக் கொள்ளைகொள்வாள். நம்மிதன்ளா மோகத்தைக் கெடுத்துவிடுவாள்” என்று பொறாமைகொண்டு ஸகளத்திரபாவத்தால் பக்ஷித்திருப்பார்கள். அல்லது க்ஷணகாலமும் அந்த இராஜேந்திரனை இராகவனைவிட்டுப் பிரியச்சகியாத ஜானகி செங்கமல த்துவயம்போ லதியழகாயும், ஆனந்தகரமாயுமுள்ள திருக்கண்களோடுகூடிய ஸ்வாமியின் பூர்ணேந்து வதனத்தைத் தியானித் துக்கொண்டே நினையாய் மரித்தாளோ. அல்லது ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரையும், அயோத்தியிலுள்ள பந்துக்களையும், பிரஜைகளையும் நினைத்துக் கதறி தேகத்தையொழித்தாளோ. அல்லது ஸ்வேச்சையாகத்திரிந்து உல்லாசமாக விளையாடும் பசுங்கிளியைக் கூட் டிலடைத்து கிர்ப்பந்திப்பதுபோல் அம்மெல்லிடையாள் தன்னெண்ணத்திற் கிசையாமலிருப்பதுகண்டு அவளை வசீகரிக்கு நிமித்தம் பூமிக்குக்கீழ ஏகாந்தமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிற காராக்கிரகத்தில் தனியாகவைத்து நிர்ப்பந்திக்கிறனே. இல்லாவி டில் ஸீதை யெவ்விதம் போயிருப்பாள்? இராவணனையோ அவளடைந்திராள். ஏனெனில், (ஜனகஸ்யஸுதா - ராமபத்நீ) மஹா தர்மசீலனும் ஞானவானுமான ஜனகன் குலத்திற்பிறந்து திரைலோக்கியநாதனை தாசரதிக்கு மாலையிட்டு ஸத்ஸம்பிர தாயமார்க்கத்திலேயே வளர்ந்து அஸாது தர்சனமே செய்யாத அந்த பரமஸாதுவானவள் அப்படிப்பட்ட அகிருத்தியத்தை நினைப்பளோ? மேலும் (உத்பலபத்ராக்ஷீ) ஸ்ரீராகவன் திருமுகமண்டலமாகிற பூர்ணசந்திரனுக்கு இவளுடைய திருக்கண்க ளாகிற கருநெய்தல் மலருமேயல்லது, இவனுடைய குரூரமான முகத்திற்கு மலருமோ. மேலும் ஸ்ரீராகவன் திருமேனியைக் கண்டுகளித்த கண்களால் வேறுபுருஷனையுங்கண்டு மகிழ்வாளோ? கரதூஷணவதத்தில் ஸ்ரீராகவன் விக்கிரமத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்த அந்த வீரபத்தினி வேறுபுருஷனுடைய ஸ்பரிசத்தையு மிச்சிப்பளோ? ஸர்வலோகசரண்ணியனை ஸ்ரீராகவன் பெரு மையைக்கண்டு மகிழ்ந்த ஜானகி இலங்கேசுவரன் பெருமையைக்கண்டு மோகிப்பளோ? ஸ்ரீராகவனுடைய திருக்கல்யாண குணங்களிலீடுபட்ட அந்த உத்தமி இந்த இராக்ஷஸாதமனுடைய வினயத்திற்குள்ளாவளோ? அந்த அஞரியனுடைய வசமா யிருப்பாளென்று நினைக்கவே கூடாது. அவள் மஹாபரிசுத்தை, மஹாகுணவதி, லோகோத்தரமான ஸத்சரித்திரை. இராகவ னுக் கானந்தத்தைத்தந்த தன் கருநெய்தல் விழிகளாலிருள்கொண்ட விராவணனைப்பார்த்திராள். இராகவசயனத்தை மேவிய அந்த பதிவிரதை இராவணசயனத்தை விரும்பியிராள். ஆகையால்தான் புஷ்பகவிமானத்திலுள்ள இராவண பரிக்கிரகஸ்திரீ கோஷ்டியில் பிராட்டியைக்காணவில்லை. ஒருக்கால் பதியைப்பிரிந்த வெகுநாள்வரையில் ஹா ராம! ஹா லக்ஷ்மண! வென்று

கதறிவிட்டுத் தன்னுதனைக் காணுமலும், அவரைக் காணுவோமென்கிற தைரியமில்லாமலும் இனி தேகத்தைக் காப்பாற்றினால் மானபங்கம் நேரிடுமென்று பயந்து இறந்துவிட்டாளோ? அல்லது தன்னை ஸ்வாதீனப்படுத்தும்பொருட்டு ஏகாந்தமான ஸ்தலத்தில் இராவணனுல் வைக்கப்பட்டு வருந்துகின்ருளோ, எந்நிலைமையிலிருக்கிருளோ தெரியவில்லை.

౧౭. వినష్టా వా ప్రణష్టా వా మృతా వా జనకాత్మజా॥ రామస్య ప్రియభార్యస్య న నివేదయితుం క్షమమ్।

கஎ. വിനഷ്ടാവാ പ്രണഷ്ടാവാ മൃതാവാ ജനകാത്മജാ॥
രാമസ്യ പ്രിയഭാര്യസ്യ ന നിവേദയിതും ക്ഷമം।

கஎ. விநஷ்டாவாப்ரணஷ்டாவாம்ருதாவாஜநகாத்மஜா॥
ராமஸ்யப்ரியபார்யஸ்யநநிவேதயிதும்க்ஷமம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜநகாத்மஜா	ஸீதையானவள்	ம்ருதாவா	இராகவனுடைய விரகத்தைஸகியாமல்மரணமடைந்தாளோ
விநஷ்டாவா	பூமிக்குள்வைத்திருப்பதால்காணப்படவில்லையோ	ப்ரியபார்யஸ்ய	இஷ்டபத்தினியையுடைய
ப்ரணஷ்டாவா	இராவண னெடுத்துக் கொண்டு வருகையில்அந்தவேகத்தால் ஸமுத்திரத்தில்விழுந்து பிராணனை யிழந்தாளோ	ராமஸ்ய	ஸ்ரீ ராகவனுக்கு
		நிவேதயிதும்	அறிவிப்பதற்கு
		நக்ஷமம்	யோக்யமன்று.

౧౮. నివేద్యమానే దోషః స్యాద్దోషః స్యాదనివేదనే॥ కథం ను ఖలు కర్తవ్యం విషమం ప్రతిభాతి మే।

கஅ. നിവേദ്യമാനേ ദോഷഃ സ്യാദ്ദോഷഃ സ്യാദനിവേദനേ॥
കഥം നു ഖലു കർത്തവ്യം വിഷമം പ്രതിഭാതി മേ।

கஅ. நிவேத்யமாநேதோஷஸ்யாத்தோஷஸ்யாதநிவேதநே॥
கதம்நுகலுகர்தவ்யம்விஷமம்ப்ரதிபாதிமே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிவேத்யமாநே	அப்படிசொல்லுகிறதில்	ஸ்யாத்	ஆகிறது (ஆதலால்)
தோஷ꞉	தோஷமானது	கதம்நுகலு	எப்படிதான்
ஸ்யாத்	ஆகிறது	கர்த்தவ்யம்	செய்யத்தக்கினது (என்று)
அநிவேதநே	சொல்லாமலிருப்பதிலும்	மே	எனக்கு
தோஷ꞉	தோஷமானது	விஷமம்ப்ரதிபாதி	கஷ்டமாகதோன்றுகிறது.

౧౯. అస్మిన్నేవం గతే కార్యే ప్రాప్తకాలం క్షమం చ కిమ్॥ భవేదితి మతం భూయో హనుమాన్ ప్రవిచారయత్।

கசு. അസ്മിന്നേവം ഗതേ കാര്യേ പ്രാപ്തകാലം ക്ഷമം ച കിം॥
ഭവേദിതി മതം ഭൂയോ ഹനൂമാൻ പ്രവിചാരയത്।

கசு. அஸ்மிந்நேவம்கதேகார்யேப்ராப்தகாலம்க்ஷமஞ்சகிம்॥
பவேதிதிமதம்பூயோஹநுமாந்ப்ரவிசாரயத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸ்மிந்-கார்யே	இந்த-காரியமானது	இதி	என்கிற
ஏவம்கதே-(ஸதி)	இப்படிவிரோதமிருக்கையில்	மதம்	அபிப்ராயத்தை
கிம்-ப்ராப்தகாலம்	எது-அடையத்தக்க உசிதகாலமுடையதாகவும்	ஹநுமாந்	ஹனுமானானவர்
க்ஷமஞ்ச	ஸமர்த்தமாகவும்	பூய꞉	மறுபடியும்
பவேத்	ஆகும்	ப்ரவிசாரயத்	ஆலோசித்தார்.

(கஎ-மு-கசு-ல்)தா-ம்—நானிலங்கையைவிட்டுக் கிஷ்கிந்தைக்குப்போய் ஸ்ரீராகவஸந்நிதானத்தி லென்னசொல்வேன், "ஹேராஜேந்திர! இலங்கைக்குப்போனேன், நகரமுழுதுந்தேடினேன், தேவியைக் காணவில்லை, இராவண னெங்கேயாவது பூபிலத்தில் பத்திரப்படுத்திவைத்திருக்கிருனே; அவனெடுத்துக்கொண்டு போகையில் ஸமுத்திரத்திற் றவறிவிழுந்துவிட்டாளோ; அல்லது தேவரீரைப்பிரிந்த துக்கத்தால் பிராணனைவிட்டுவிட்டாளோ" என்றிவ்விதமா யுரைப்பேன். இராப்பகல் ஸீதே ஸீதே யென்று கதறிக்கொண்டு வருந்துகிற அந்த தாசரதியின் செவிகளில் இம்மொழிகள் விழுந்தால் எவ்வளவுகஷ்டப்படுவார். அந்த அபராதத்திற்குக் காரணபூதனுக நானுவேனே-இவ்விதமான ஸங்கதியைத் தெரிந்துகொள்ள ஓர் ஸம்ஸ்தான மந்திரியைத் தூதனுக அனுப்பவேண்டுமோ - ஸங்கதியைத் தெரிவித்தாலு மபராதமுண்டாகிறது; தெரிவியாவிடினும் கஷ்டம். ஹநுமான் ஜயஸ்ரீயுடன் வரப்போகிருனென் றெதிர்பார்ப்பவர்முன் தலைகுனிந்து மௌனமாக நிற்பதோ எனக்கு லக்ஷணம். இப்படிப்பட்ட அஸந்தர்ப்பமான விஷயத்தில் எந்தவிதம் நடப்பது உசிதமானதென்று ஹநுமான் யோசித்தார்.

౨౦. యది సీతామదృష్ట్వాహం వానరేంద్రపురీమితః॥ గమిష్యామి తతః కో మే పురుషార్థో భవిష్యతి।

౨౧. మమేదం లంఘనం వ్యర్థం సాగరస్య భవిష్యతి॥ ప్రవేశశ్చైవ లంకాయా రాక్షసానాం చ దర్శనమ్।

౨౨. కిం మాం వక్ష్యతి సుగ్రీవో హరయో వా సమాగతాః॥ కిష్కింధాం సమనుప్రాప్తం తౌ వా దశరథాత్మజౌ।

౨౩. గత్వా తు యది కాకుత్స్థం వక్ష్యామి పరమప్రియమ్॥ న దృష్టేతి మయా సీతా తతస్త్యక్ష్యతి జీవితమ్।

౨౪. పరుషం దారుణం క్రూరం తీక్ష్ణమింద్రియతాపనమ్॥ సీతానిమిత్తం దుర్వాక్యం శ్రుత్వా స న భవిష్యతి।

౨౫. తంతుకృచ్ఛ్రగతందృష్ట్వాపంచత్వగతమానసమ్॥భృశానురక్తోమేధావీనభవిష్యతిలక్ష్మణః।
౨౬. వినష్టౌభ్రాతరౌశ్రుత్వాభరతోऽపిమరిష్యతి॥భరతంచమృతందృష్ట్వాశత్రుఘ్నోనభవిష్యతి।
౨౭. పుత్రాన్మృతాన్సమీక్ష్యాథనభవిష్యంతిమాతరః॥కౌసల్యాచసుమిత్రాచకైకేయీచనసంశయః।
౨౮. కృతజ్ఞస్సత్యసంధశ్చసుగ్రీవఃప్లవగాధిపః॥రామంతథాగతందృష్ట్వాతతస్త్యక్ష్యతిజీవితమ్।
౨౯. దుర్మనావ్యథితాదీనానిరానందాతపస్వినీ॥పీడితాభర్తృశోకేనరుమాత్యక్ష్యతిజీవితమ్।
౩౦ వాలిజేనతుదుఃఖేనపీడితాశోకకర్శితా॥పంచత్వంచగతేరాజ్ఞితారాపినభవిష్యతి।
౩౧. మాతాపిత్రోర్వినాశేనసుగ్రీవవ్యసనేనచ॥కుమారోऽప్యంగదఃకస్మాద్ధారయిష్యతిజీవితమ్।
౩౨. భర్తృజేనతుదుఃఖేనహ్యభిభూతావనౌకసః॥శిరాంస్యభిహనిష్యంతితలైర్ముష్టిభిరేవచ।
౩౩. సాంత్వేనానుప్రదానేనమానేనచయశస్వినా॥లాలితాఃకపిరాజేనప్రాణాంస్త్యక్ష్యంతివానరాః।
౩౪. నవనేషునశైలేషుననిరోధేషువాపునః॥క్రీడామనుభవిష్యంతిసమేత్యకపికుంజరాః।
౩౫. సపుత్రదారాస్సామాత్యాభర్తృవ్యసనపీడితాః॥శైలాగ్రేభ్యఃపతిష్యంతిసమేత్యవిషమేషుచ।
౩౬. విషముద్బంధనంవాపిప్రవేశంజ్వలనస్యవా॥ఉపవాసమథోశస్త్రంప్రచరిష్యంతివానరాః।
౩౭. ఘోరమారోదనంమన్యేగతేమయిభవిష్యతి॥ఇక్ష్వాకుకులనాశశ్చనాశశ్చైవవనౌకసామ్।
౩౮. సోऽహంనైవగమిష్యామికిష్కింధాంనగరీమితః॥నచశక్ష్యామ్యహంద్రష్టుంసుగ్రీవంమైథిలీంవినా।

௨௦. 𑌯𑌦𑌿𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌿𑌤𑌃॥
𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌤𑌃𑌕𑍋𑌮𑍇𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।
௨௧. 𑌮𑌮𑍇𑌦𑌂𑌲𑌂𑌘𑌨𑌂𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌸𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌲𑌂𑌕𑌾𑌯𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍।
௨௨. 𑌕𑌿𑌂𑌮𑌾𑌂𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋𑌹𑌰𑌯𑍋𑌵𑌾𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃॥
𑌕𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌂𑌧𑌾𑌂𑌸𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂𑌤𑍌𑌵𑌾𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌।
௨௩. 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍁𑌯𑌦𑌿𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌂𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍॥
𑌨𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿𑌮𑌯𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍।
௨௪. 𑌪𑌰𑍁𑌷𑌂𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌮𑌿𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌪𑌨𑌮𑍍॥
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।
௨௫. 𑌤𑌂𑌤𑍁𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌗𑌤𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌪𑌂𑌚𑌤𑍍𑌵𑌗𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍॥
𑌭𑍃𑌶𑌾𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑍀𑌨𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃।
௨௬. 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑍌𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍌𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿𑌮𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥
𑌭𑌰𑌤𑌂𑌚𑌮𑍃𑌤𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑍋𑌨𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।
௨௭. 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌥𑌨𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃॥
𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌚𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍀𑌚𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃।
௨௮. 𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌧𑌶𑍍𑌚𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃॥
𑌰𑌾𑌮𑌂𑌤𑌥𑌾𑌗𑌤𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍।
௨௯. 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑌿𑌰𑌾𑌨𑌂𑌦𑌾𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀॥
𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨𑌰𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍।
௩௦. 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌜𑍇𑌨𑌤𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌶𑍋𑌕𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾॥
𑌪𑌂𑌚𑌤𑍍𑌵𑌂𑌚𑌗𑌤𑍇𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌾𑌰𑌾𑌪𑌿𑌨𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।
௩௧. 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍇𑌨𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍇𑌨𑌚॥
𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌂𑌗𑌦𑌃𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍।
௩௨. 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌜𑍇𑌨𑌤𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨𑌹𑍍𑌯𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌃॥
𑌶𑌿𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌭𑌿𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂𑌤𑌿𑌤𑌲𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵𑌚।
௩௩. 𑌸𑌾𑌂𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑌚𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾॥
𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌃𑌕𑌪𑌿𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂𑌤𑌿𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌃।

௧௪. [illegible]
[illegible]

௧௫. [illegible]
[illegible]

௧௬. [illegible]
[illegible]

௧௭. [illegible]
[illegible]

௧௮. [illegible]
[illegible]

௨௦. யதிஸீதாமத்ருஷ்ட்வாஹம்வாநரேந்த்ரபுரீமித:॥
கமிஷ்யாமிதத:கோமேபுருஷார்தோபவிஷ்யதி।

௨௧. மமேதம்லங்கநம்வ்யர்த்தம்ஸாகரஸ்யபவிஷ்யதி॥
ப்ரவேஶஶ்சைவலங்காயாராக்ஷஸாநாம்சதர்ஶநம்।

௨௨. கிம்மாம்வக்ஷ்யதிஸுக்ரீவோஹரயோவாஸமாகதா:॥
கிஷ்கிந்தாம்ஸமநுப்ராப்தம்தௌவாதஶரதாத்மஜௌ।

௨௩. கத்வாதுயதிகாகுஸ்தம்வக்ஷ்யாமிபரமப்ரியம்॥
நத்ருஷ்டேதிமயாஸீதாததஸ்த்யக்ஷ்யதிஜீவிதம்।

௨௪. பருஷம்தாருணம்க்ரூரம்தீக்ஷ்ணமிந்த்ரியதாபநம்॥
ஸீதாநிமித்தம்துர்வாக்யம்ஶ்ருத்வாஸநபவிஷ்யதி।

௨௫. தம்துக்ருச்ச்ரகதம்த்ருஷ்ட்வாபஞ்சத்வகதமாநஸம்॥
ப்ருஶாநுரக்தோமேதாவீநபவிஷ்யதிலக்ஷ்மண:।

௨௬. விநஷ்டௌப்ராதரௌஶ்ருத்வாபரதோபிமரிஷ்யதி॥
பரதம்சம்ருதம்த்ருஷ்ட்வாஶத்ருக்நோநபவிஷ்யதி।

௨௭. புத்ராந்ம்ருதாந்ஸமீக்ஷ்யாதநபவிஷ்யந்திமாதர:॥
கௌஸல்யாசஸுமித்ராசகைகேயீசநஸம்ஶய:।

௨௮. க்ருதஜ்ஞஸ்ஸத்யஸந்தஶ்சஸுக்ரீவ:ப்லவகாதிப:॥
ராமம்ததாகதம்த்ருஷ்ட்வாததஸ்த்யக்ஷ்யதிஜீவிதம்।

௨௯. துர்மநாவ்யதிதாதீநாநிராநந்தாதபஸ்விநீ॥
பீடிதாபர்த்ருஶோகேநருமாத்யக்ஷ்யதிஜீவிதம்।

௩௦. வாலிஜேநதுதுக்கேநபீடிதாஶோககர்ஶிதா॥
பஞ்சத்வம்சகதேராஜ்ஞிதாராபிநபவிஷ்யதி।

௩௧. மாதாபித்ரோர்விநாஶேநஸுக்ரீவவ்யஸநேநச॥
குமாரோப்யங்கத:கஸ்மாத்தாரயிஷ்யதிஜீவிதம்।

௩௨. பர்த்ருஜேநதுது:கேநஹ்யபிபூதாவநௌகஸ:॥
ஶிராம்ஸ்யபிஹநிஷ்யந்திதலைர்முஷ்டிபிரேவச।

௩௩. ஸாந்த்வேநாநுப்ரதாநேநமாநேநசயஶஸ்விநா॥
லாளிதா:கபிராஜேநப்ராணாம்ஸ்த்யக்ஷ்யந்திவாநரா:।

௩௪. நவநேஷுநஶைலேஷுநநிரோதேஷுவாபுந:॥
க்ரீடாமநுபவிஷ்யந்திஸமேத்யகபிகுஞ்ஜரா:।

௩௫. ஸபுத்ரதாராஸ்ஸாமாத்யாபர்த்ருவ்யஸநபீடிதா:॥
ஶைலாக்ரேப்ய:பதிஷ்யந்திஸமேத்யவிஷமேஷுச।

௩௬. விஷமுத்பந்தநம்வாபிப்ரவேஶம்ஜ்வலநஸ்யவா॥
உபவாஸமதோஶஸ்த்ரம்ப்ரசரிஷ்யந்திவாநரா:।

௩௭. கோரமாரோதநம்மந்யேகதேமயிபவிஷ்யதி॥
இக்ஷ்வாகுகுலநாஶஶ்சநாஶஶ்சைவவநௌகஸாம்।

௩௮. ஸோஹம்நைவகமிஷ்யாமிகிஷ்கிந்தாம்நகரீமித:॥
நசஶக்ஷ்யாம்யஹம்த்ரஷ்டும்ஸுக்ரீவம்மைதிலீம்விநா।

பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்
ஸீதாம்	ஸீதையை
அத்ருஷ்ட்வா	பாராமல்
இத:	இவ்விடத்திலிருந்து
வாநரேந்த்ரபுரீம்	கிஷ்கிந்தையைக் (குறித்து)
கமிஷ்யாமியதி	போனேனாகில்
தத:	அதனாலே
மே	எனக்கு
க:-புருஷார்த்த:	எவ்விதபுருஷப்பிரயோஜனமானது
பவிஷ்யதி	உண்டாகும்
மம	என்னுடைய
இதம்	இந்த
ஸாகரஸ்ய	கடலினுடைய
லங்கநம்	தாண்டுகையானது
வ்யர்த்தம்	பிரயோஜனமற்றதாக
பவிஷ்யதி	ஆய்விடும்
லங்காயா:	இலங்கையினுடைய
ப்ரவேஶஶ்சைவ	பிரவேசமும்
ராக்ஷஸாநாம்	இராக்ஷதர்களுடைய
தர்ஶநம்ச	பார்வையும்
வ்யர்த்தம்	பிரயோஜனமில்லை
ஸுக்ரீவ:	ஸுக்கிரீவமஹாராஜா
மாம்	என்னைக் (குறித்து)
கிம்-வக்ஷியதி	என்ன சொல்லுவர்
ஸமாகதா:	என்னுடன்கூடவந்த
ஹரயோவா	வானரர்களும் (என்சொல்வார்கள்)
கிஷ்கிந்தாம	கிட்கிந்தையை
ஸமநுப்ராப்தம்	அடைந்த (என்னை)
தென	அந்த
தஶரதாத்மஜௌவா	சக்ரவர்த்தி திருமகனார்களான இராம லக்ஷ்மணர்கள்தான்என்சொல்வார்கள்
கத்வா	(நான்) போய்
ஸீதா	பிராட்டி
மயா	என்னால்
நத்ருஷ்டா	பார்க்கப்படவில்லை
இதி	என்கிற
பரம்-அப்ரியம்	அதிகமான அனிஷ்டத்தை
காகுஸ்தம்	ஸ்ரீராகவனைக் (குறித்து)
வக்ஷ்யாமியதி	சொன்னேனாகில்
தா:	(அந்தவார்த்தையைகேட்ட) பிறகு
(ஸ:)	அந்த (ஸ்ரீ ராகவன்
ஜீவிதம்	பிராணனை
த்யக்ஷ்யதி	விடுவார்
பருஷம்	கடினமாயும்
க்ரூரம்	உக்கிரமாயும்
தாருணம்	பயங்கரமாயும்
தீக்ஷ்ணம்	ஸஹிக்கக்கூடாததாயும்
இந்த்ரியதாபநம்	ஸமஸ்தஇந்திரியங்களைதபிக்கும்படியாயும்செய்கிற
ஸீதாநிமித்தம்	பிராட்டியின்னிமித்தமாக
துர்வாக்யம்	துஷ்டவார்த்தையை
ஶ்ருத்வா	கேட்டு
ஸ:	அந்தராகவன்
நபவிஷ்யதி	ஜீவித்திருக்கமாட்டார்
க்ருத்ச்ரகதம்	கஷ்டத்தையடைந்தவரும்
பஞ்சத்வகதமாநஸம்	மரணத்தில்நிச்சயிக்கப்பட்ட மனதையுமுடையவருமான
தம்	அந்த (ராகவனை)
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ப்ருஶாநுரக்த:=	

பதம்.	உரை,
ப்ருஶ	(ராமனிடத்தில்) அதிகமாக
அநுரக்த:	அன்புடையவரும்
மேதாவீ	வெகுபுத்திவந்தருமான
லக்ஷ்மணஶ்ச	லக்ஷ்மணனும்
நபவிஷ்யதி	ஜீவித்திருக்கப்போகிறதில்லை
பரதோபி	பரதரும
ப்ராதரௌ	பிராதாக்களை
விநஷ்டௌ	மரணத்தையடைந்தவராக
ஶ்ருத்வா	கேட்டு
மரிஷ்யதி	மரணமடைவன்
ஶத்ருக்நஶ்ச	சத்துருக்கனும்
பரதம்	பரதனை
ம்ருதம்	மரணமடைந்தவராக
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
நபவிஷ்யதி	இருக்கப்போகிறதில்லை
அத	பிறகு
மாதா	தாய்மார்களான
கௌஸல்யாச	கௌஸல்யையும்
ஸுமித்ராச	ஸுமித்திரையும்
கைகேயீச	கைகேயியும்
புத்ராந்	புத்திரர்களை
ம்ருதாந்	மரணமடைந்தவர்களாக
ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
நபவிஷ்யந்தி	இருக்கப்போகிறதில்லை [அ
நஸம்ஶய:	(இந்தவிஷயத்தில்)ஸந்தேகம்கிடையா
க்ருதஜ்ஞ:	செய்த உபகாரத்தைமறவாமல் நன்றியுடையவனும்
ஸத்யஸந்தஶ்ச	ஸத்தியவாக்குடையவனும்
ப்லவகாதிப:	வாநரப்பிரபுவுமான
ஸுக்ரீவஶ்ச	ஸுக்ரீவமஹாராஜரும்
ராமம்	ஸ்ரீராகவனை
ததாகதம்	அப்படிப்பட்டகதியையடைந்தவராக
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
தத:	பின்பு
ஜீவிதம்	பிராணனை
த்யக்ஷ்யதி	விடுவன்
துர்மநா	துக்கத்தையுடையவளும்
வ்யதிதா	பீடிக்கப்பட்டவளும்
தீநா	குறைந்தஸ்திதியையடைந்தவளும்.
நிராநந்தா	ஸந்தோஷமற்றவளும்
தபஸ்விநீ	தபமுடையவளுமான
ருமா	(ஸுக்ரீவ பத்தினியான) ருமையானவள்
பர்த்ருஶோகேந=	
பர்த்ரு	நாயகன்மரிப்பதிலுண்டான
ஶோகேந	துக்கத்தால்
பீடிதா	பீடிக்கப்பட்டவளாக
ஜீவிதம்	பிராணனை
த்யக்ஷ்யதி	விடுவள்
வாலிஜேந	வாலிமரித்ததினாலுண்டான
துக்கேந	ஸங்கடத்தால்
பீடிதா	பாதிக்கப்பட்டவளும்
ஶோககர்ஶிதா	துக்கத்தாலிளைத்திருப்பவளுமான
தாராபி	(வாலியின்பத்தினியாகிய)தாரையும்
ராஜ்ஞி	ஸுக்ரீவன்
பஞ்சத்வம்	மரணத்தை
கதேஸதி	அடைகையில்
நபவிஷ்யதி	இருக்கபோகிறதில்லை
மாதபித்ரோ:	மாதாபிதாக்களுடைய
விநாஶேந	நாசத்தாலுண்டான (வியஸனத்தாலும்)

பதம்.	உரை.
ஸுக்ரீவவ்யஸநேச	ஸுக்கிரீவமரணத்தாலுண்டான விய
குமாரஃ	வாலிபனுன [ஸனத்தாலும்
அங்கதோபி	அங்கதனும்
கஸ்மாத்	எந்தவிதத்தால்
ஜீவிதம்	பிராணனை
தாரயிஷ்யதி	தரித்து கொள்ளுவன் (மரிப்பனென்ற
வநௌகஸஸ்து	வாநரங்களும் [ர்த்தம்)
பர்த்ருஜேந	எஜமானனுலுண்டான
துக்கேந	வியஸனத்தால்
அபிபூதாஃ	திரஸ்கரிக்கப்பட்டவராக (ஆக்கிரமிக்கப்பட்டவராக)
தலைஃ	அகன்கைகளாலும்
முஷ்டிபிரேவச	முஷ்டிகளாலும்
ஶிராம்ஸி	தலைகளில்
அபிஹநிஷ்யந்தி	அறைந்துகொள்ளப்போகிறார்கள்
யஶஸ்விநா	கீர்த்தியுடைய
கபிராஜேந	ஸுக்கிரீவனுல்
ஸாந்த்வேந	நல்வார்த்தைகளாலும்
அநுப்ரதாநேந	வெகுவாகக்கொடுக்கிறதாலும்
மாநேந	கௌரவிப்பிக்கிறதாலும்
லாலிதாஃ	ஆதரிக்கப்பட்ட
வாநராஶ்ச	வானரர்களும்
ப்ராணாந்	உயிரை
த்யக்ஷ்யந்தி	விடுவர்கள்
கபிகுஞ்ஜராஃ	சிரேஷ்டரானவானரர்கள்
ஸமேத்ய	ஒன்ருகக்கூடி
வநேஷு	காடுகளிலும்
க்ரீடாம்	விளையாட்டை
நாநுபவிஷ்யந்தி	அனுபவியார்கள்
ஶைலேஷு	பருவதங்களிலும்
ந	இல்லை
கிரோதேஷுவா	கிருஹங்கள் சூழ்ந்திருக்கிற விடங்களிலும்
ந	விளையாடார்கள்
பர்த்ருவ்யஸநபீடிதாஃ	தங்கள் நாயகனுன ஸுக்கிரீவவிஷயமானதுக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவானரர்கள்
ஸபுத்ரதாராஃ	புத்திரகளத்திரங்களுடனும்

பதம்.	உரை.
ஸாமாத்யாஃ	மந்திரிகளுடனும்
ஸமேத்ய	ஒன்றுசேர்ந்து
ஶைலாக்ரேப்யஃ	பருவதத்தின்நுனியிலிருந்து
விஷமேஷு	மேடுபள்ளமாயிருக்கிற விடங்களில்
பதிஷ்யந்தி	கீழ்விழுவார்கள்
வாநராஃ	வானரர்கள்
விஷம்	விஷபக்ஷணத்தையாவது
உத்பந்தநம்வாபி	உச்சுருக்கையாவது
ஜ்வலநஸ்ய	அக்கினியில்
ப்ரவேஶம்வா	பிரவேசமாவது
உபவாஸம்	அன்னுஹாரமில்லாமலாவது
அத	அல்லது
ஶஸ்த்ரம்	கத்தியால் வெட்டிக்கொள்ளுகிறதையாவது
ப்ரசரிஷ்யந்தி	செய்வார்கள்
மயி	நானுனவன்
கதேஸதி	போகையில்
கோரம்	பயங்கரமான
ஆரோதனம்	பேரழுகையானது
பவிஷ்யதி	உண்டாகும்
இக்ஷ்வாகுகுலநாஶஶ்ச	இக்ஷ்வாகுவம்சநாசமும்
வநௌகஸாம்	வானரங்களுடைய
நாஶஶ்சைவ	அழிவுகளும்
(பவிஷ்யதி)	(உண்டாகும்) என்று
மந்யே	எண்ணுகிறேன்
ஸோஹம்	அப்படி போகிறதினுல் எல்லோருக்கும் நாசத்தைவிளைவிக்கின்ற நான்
இதஃ	இவ்விடத்திலிருந்து
கிஷ்கிந்தாம்	கிட்கிந்தையென்கிற
நகரீம்-(ப்ரதி)	பட்டணத்தைக்(குறித்து)
நைவகமிஷ்யாமி	போகவேமாட்டேன்
அஹம்	நான்
மைதிலீம்விநா	பிராட்டியில்லாமல் (பிராட்டியைப்பாராமல்
ஸுக்ரீவம்	மஹாராஜனை
த்ரஷ்டும்	பார்ப்பதற்கு
நஶக்ஷ்யாமி	ஸமர்த்தனல்லேன்.

(௨௦-மு-௬-அ-ல்) தா-ம்—பிராட்டிதர்சனஞ் செய்யாமல் நான் கிஷ்கிந்தைக்கு என்ன புருஷார்த்தஸாதகமாகப் போகவேண்டும். மஹத்தான விக்கினங்களை ஜயித்து அபாரமான ஸமுத்திரந் தாண்டினதும், தேவர்களும் பிரவேசிக்க முடியாத இலங்காநகரக்கோட்டைக்குள் பிரவேசித்ததும், அரக்கர்கண்களுக்ககப்படாமல் இரவுமுழுதும் வீடுகளிற்குதித்து மாடிகளிற்றாவி வாவிகளுட்பாய்ந்து வனங்களுள் நுழைந்து தேடினதும், கோரரூபிகளான இராக்ஷதர்களையும் இராக்ஷதஸ்திரீகளையுங் கண்டதும் வியர்த்தமே. "நம்முடைய மந்திரி ஹநுமான் மஹாபுத்திமான், மேதாவீ, ஸாமர்த்தியசாலி, ஹிதாஹிதங்களறிந்தவனுதலால் காரியத்தை யெப்படியாவது ஸாதித்துவருவான். நமக்குக் கியாதியை விளைவிப்பான்," என்று நம்பியிருக்கிற ஸுக்கிரீவமஹாராஜா கேவலம் ஸாமான்னிய தூதன்போல் நாஸ்திசப்தவாச்சியனுகநிற்கிற வென்னைப்பார்த்தென்னசொல்லுவார். ஜாம்பவான் அங்கதன்முதலான வானரவீரர்களும் என்னைப்பற்றி யென்னநினைப்பார்கள். ஸுமந்தரப்பிரபிருதிகளான மஹாபுத்திமான்களாகிய மந்திரிகளோடு ஏகசக்கிராதிபதித்துவம் வகித்துவந்த அயோத்தியாமன்னன் குமாரர்களான இராமலக்ஷ்மணுளென்னைப்பற்றி யென்ன நினைப்பார்கள். ஹநுமானிந்தஸமஸ்தானத்திற்குப் பிரதம மந்திரியாயிருக்கிறுன். அதிசதுரமாக நம்மோடு ஸம்பர்ஷித்து ஸுக்கிரீவஸ்நேஹஞ் செய்வித்தான். இவனுல் நம்முடைய காரியங் கைகூடுமென்று நிச்சயித்துத் தன்னுடைய கணையாழியைக் கொடுத்தனுப்பிய இரகுநாதனிப்பொழுது என்ன நினைப்பார். இவ்வளவுதானே கபிராஜத்வமும் வானரமந்திரித்வமுமென்று நினையாரோ. என்விஷயமிப்படியிருக்க, மைதிலியை யிலங்கையிற் காணவில்லையென்கிற கர்ணகடோமான செய்தியைக்கேட்டு அந்த காகுஸ்தன் ஜீவிப்பரோ? இது அதிகரோமான காலகோடிவிஷம். அத்யுக்கிரமான காலாக்கினி. அதிபயங்கரமான காலமிருத்தியு. இதைக்கேட்டமாத்திரம் இராகவன் துக்காக்கினியில்வெந்து, ஸீதே ஸீதேயென்று கதறிக்கொண்டே பிராணனைவிடுவார். ஸ்ரீராமன் ஜீவனையிழந்தவுடன் அவரிடத்தில் அதிவிசுவாஸ முன்னவராயும் புத்திமானுயு மிருக்கிற இளையவர் ஜீவியார். இவ்விருவர்கள் மிருத்தியுவசத்தையடைந்த ஸங்கதிகேட்டு ஸ்ரீராமபக்தனுன பரதனும் போய்விடுவார். சத்திருக்கினனும் அவ்வழியே செல்வர். இப்படி நான்கு பாலஸூரியமண்டலங்கள்போல அதிதேஜஸ்விகளாயும் யசஸ்விகளாயும் கல்விமான்களாயும் மதிமான்களாயு மிருக்கிற நான்குபுத்திரர்களையுமிழந்த கௌஸல்வியை ஸுமித்திரை கைகேயீ யென்கிற மூன்று இராஜபத்தினிகளும் உடனே மரணத்தையடைவார்கள். தேவமனுஷியவீரர்களுக்குச்

ஒருவராலுஞ் ஜயிக்கமுடியாத வாலியென்கிற பலவானன சத்துருவையொழித்துத் தன்னை இராஜ்ஜியத்திலும் ஸுகத்திலும் நிலைநிறுத்திவைத்த உபகாரத்தையும் ஸ்நேகதர்மத்தையும் மறவாத ஸத்தியஸந்தரான ஸுக்கிரீவன் தீர்க்கபாகுவும் பரமோதாரனுமான இரகுவீரனுக்கு நேரிட்ட துக்கத்தையும் ஆபத்தையுங் கண்டு ஜீவிப்பரோ? உடனே அவரும் இராமன்வழி செல்வார். பதிவிரதம் ஸகியாமல் ருமாதேவியு மிறப்பள். வாலிபோய்விட்ட துக்கத்தால் மிகவுங் கிருசையாயிருக்கிற தாரையானவள் ஸுக்கிரீவநஷ்டத்தைப் பொறுக்கமுடியாம லவளும் போய்விடுவள். மாதாபிதாக்களைப் பரிகொடுத்து, பிதுஸ்நேகம்பாராட்டிவந்த சிற்றப்பனையுமிழந்தபிறகு அங்கதன் ஜீவித்திரான். தங்கள் தலைவனான ஸுக்கிரீவன் போய்விட்டபிறகு வானரர்கள்தான் வாழ்ந்திருப்பரோ? மதுரவசனங்களாலும் உயர்ந்த சம்மானங்களாலும் தக்க மரியாதைகளாலும் பிரஜைகளைவரையும் இரஞ்சிப்பித்துவந்த அரசன்போய்விட்டபிறகு வானரர்கள் தலைகளிலும் மார்புகளிலு மறைந்துகொண்டு சாவார்கள். மஹா சூரனும் குணவானுமான நம்முடைய இராஜாபோய்விட்டபிறகு நமக்கு ஸுகம் விளையாட்டு வீடு பெண்டிர் புத்திரர் ஒன்றும் வேண்டாமென்று ஸர்வத்தையும் தியஜிப்பார்கள். முன்போல் வானரவீரர் வனத்தில் விளையாடார்கள். மலையில் மந்தமாருதமனுபவியார்கள். கிரகங்களில் கிரீடிக்கார்கள். சிலர் புத்திர களத்திர பாந்தவாளைக் கட்டிக்கொண்டு பர்வதாக்கிரத்தினின்று கீழே விழுந்து துர்மரணமடைவார்கள். சிலர் சுளுக்குபோட்டுக்கொண்டு தேகத்தை யொழிப்பார்கள். சிலர் விஷத்தையுண்டு இறப்பார்கள். சிலர் அன்னுகாரங்களை வர்ஜித்து காலக்கிரமத்தில் சரீரவிமோசனமடைவார்கள். சிலர் கத்தியால் தேகத்தைச் சேதித்துக்கொண்டு மரிப்பார்கள். இந்தவிதம் இராஜ்ஜியமராஜகமானவுடன் மஹாகோரமான மரணங்களும் அதிபயங்கரமான ரோதனங்களு முண்டாகும். ஸீதையென்கிற ஒரு ஸ்திரீயைக் காணமற்போனேனுகில் இக்ஷ்வாகுகுலநாசமும், கிஷ்கிந்தாராஜ்ஜியநாசமும் உண்டாவது நிச்சயம். இப்பேர்ப்பட்ட நாசஸூசகமான தூமகேதுவைப்போல் நான் கிஷ்கிந்தையிற் சேருன்றுமல் இங்கிருந்தே பிராட்டியிருக்குமிடத்தைத் தேடியறிகிறேன். ஜானகியைக்காணுதவனாயில் எங்காதனான ஸுக்கிரீவனைத் தரிசிக்க நானருகனல்லன்.

இந்தவிதம் பிராட்டிதரிசனஞ் செய்யாதபக்ஷத்தில் தனக்கு நேரிடும் அகௌரவத்தையும் லோகநாதனான காகுஸ்தனுக்கு நேரிடும் துன்பத்தையும் தத்காரணமாக வானரகோடிகளுக்கும் இக்ஷ்வாகுகுலத்திற்கும் நேரிடுமனர்த்தத்தையும் யோசித்து இந்த அபவாதத்திற்குக் காரணபூதனுகத்தான் கிஷ்கிந்தைக்குப் போகாமல் இலங்கையிலிருந்தே பிராட்டியை யெப்படியாவது தேடிக்காண்கிறதென்று மனோநிச்சயஞ்செய்தார்.

౩౯. మయ్యగచ్ఛతి చేహస్థే ధర్మాత్మానౌ మహారథౌ॥ ఆశయా తౌ ధరిష్యేతే వానరాశ్చ మనస్వినః।

௩௯. மய்யகச்சதி சேஹஸ்தே தர்மாத்மானௌ மஹாரதௌ॥
ஆஶயா தௌ தரிஷ்யேதே வானராஶ்ச மனஸ்வின:।

௩௯. மய்யகச்சதிசேஹஸ்தேதர்மாத்மானௌமஹாரதௌ॥
ஆஶயாதௌதரிஷ்யேதேவாநராஶ்சமநஸ்விந:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயி	நான்	ஆஶயா	(ஹநுமான் ஸீதையைக் கண்டுவருவானென்கிற) ஆசையால்
அகச்சதி	(கிட்கிந்தைக்குப்) போகாமற்படி		
இஹஸ்தே (ஸதி)	இங்கு இருந்து விட்டேனுகில்	தரிஷ்யேதே	(பிராணனை) வைத்திருப்பார்கள்
தர்மாத்மாநௌ	தார்மிகமனமுடையவர்களும்	வாநராஶ்ச	வானரர்களும்
மஹாரதௌ	மஹாரதிகர்களுமான	மநஸ்விந:	சஞ்சலமற்றிருப்பார்கள்.
தௌ	அந்தராமலக்ஷ்மணர்கள்		

౪౦. హస్తాదానో ముఖాదానో నియతో వృక్షమూలికః॥ వానప్రస్థో భవిష్యామి హ్యదృష్ట్వా జనకాత్మజామ్।

౪౧. సాగరానూపజే దేశే బహుమూలఫలోదకే॥ చితాం కృత్వా ప్రవేక్ష్యామి సమిద్ధమరణీసుతమ్।

౪౨. ఉపవిష్టస్య వా సమ్యగ్లింగినీం సాధయిష్యతః॥ శరీరం భక్షయిష్యంతి వాయసాః శ్వాపదాని చ।

౪౩. ఇదం మహర్షిభిర్దృష్టం నిర్యాణమితి మే మతిః॥ సమ్యగాపః ప్రవేక్ష్యామి న చేత్పశ్యామి జానకీమ్।

౪౪. సుజాతమూలా సుభగా కీర్తిమాలా యశస్వినీ॥ ప్రభగ్నా చిరరాత్రీయం మమ సీతామపశ్యతః।

౪౫. తాపసో వా భవిష్యామి నియతో వృక్షమూలికః॥ నేతః ప్రతిగమిష్యామి తామదృష్ట్వాసితేక్షణామ్।

౪౬. యదీతః ప్రతిగచ్ఛామి సీతామనధిగమ్య తామ్॥ అంగదస్సహ తైస్సర్వైర్వానరైర్న భవిష్యతి।

౪౭. వినాశే బహవో దోషా జీవన్ భద్రాణి పశ్యతి॥ తస్మాత్ప్రాణాన్ ధరిష్యామి ధ్రువో జీవతి సంగమః।

౪౮. ఏవం బహువిధం దుఃఖం మనసా ధారయన్ముహుః॥ నాధ్యగచ్ఛత్తదా పారం శోకస్య కపికుంజరః।

௪௦. ஹஸ்தாதானோ முகாதானோ நியதோ வ்ருக்ஷமூலிக:॥
வானப்ரஸ்தோ பவிஷ்யாமி ஹ்யத்ருஷ்ட்வா ஜனகாத்மஜாம்।

௪௧. ஸாகரானூபஜே தேஶே பஹுமூலபலோதகே॥
சிதாம் க்ருத்வா ப்ரவேக்ஷ்யாமி ஸமித்தமரணீஸுதம்।

சஉ. [illegible]
[illegible]

சங. [illegible]
[illegible]

சச. [illegible]
[illegible]

சரு. [illegible]
[illegible]

சசு. [illegible]
[illegible]

சஎ. [illegible]
[illegible]

சஅ. [illegible]
[illegible]

ச0. ஹஸ்தாதாகோமுகாதாகோநியதோவ்ருக்ஷமூலிக:।
வாநப்ரஸ்தோபவிஷ்யாமிஹ்யத்ருஷ்ட்வாஜநகாத்மஜாம்।

சக. ஸாகராநுபஜேதேஶேபஹுமூலபலோதகே॥
சிதாம்க்ருத்வாப்ரவேக்ஷ்யாமிஸமித்தமரணீஸுதம்।

சஉ. உபவிஷ்டஸ்யவாஸம்யக்லிங்கிநீம்ஸாதயிஷ்யத:॥
ஶரீரம்பக்ஷயிஷ்யந்திவாயஸாஶ்ஶ்வாபதாநிச।

சங. இதம்மஹர்ஷிபிர்த்ருஷ்டம்நிர்யாணமிதிமேமதி:॥
ஸம்யகாபப்ரவேக்ஷ்யாமிநசேத்பஶ்யாமிஜாநகீம்।

சச. ஸுஜாதமூலாஸுபகாகீர்த்திமாலாயஶஸ்விநீ।।
ப்ரபக்நாசிரராத்ரீயம்மமஸீதாமபஶ்யத:।

சரு. தாபஸோவாபவிஷ்யாமிநியதோவ்ருக்ஷமூலிக:।
நேத:ப்ரதிகமிஷ்யாமிதாமத்ருஷ்ட்வாஸிதேக்ஷணாம்।

சசு. யதீத:ப்ரதிகச்சாமிஸீதாமநதிகம்யதாம்॥
அங்கதஸ்ஸஹதைஸ்ஸர்வைர்வாநரைர்நபவிஷ்யதி।

சஎ. விநாஶேபஹவோதோஷாஜீவந்பத்ராணிபஶ்யதி॥
தஸ்மாத்ப்ராணாந்தரிஷ்யாமித்ருவோஜீவதிஸங்கம:।

சஅ. ஏவம்பஹுவிதம்துக்கம்மநஸாதாரயந்முஹு:॥
நாத்யகச்சத்ததாபாரம்ஶோகஸ்யகபிகுஞ்ஜர:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்	சிதாம்	சிதையை
ஜநகாத்மஜாம்	ஸீதையை	க்ருத்வா	செய்து
அத்ருஷ்ட்வா	பாராமல் (இருந்தேனுகில்)	ஸமித்தம்	எரிகிற
ஹஸ்தாதாந:	கையில்விழுந்ததை புஜித்துக்கொண்டும்	அரணீஸுதம்	அக்கினியை
		ப்ரவேக்ஷ்யாமி	பிரவேசிப்பேன்
முகாதாந:	வாயில்விழுந்ததை புஜித்துக்கொண்டும்	உபவிஷ்டஸ்ய	பிராயோபவேசத்தை யடைந்திருக்கிற
		லிங்கிநீம்	ஜீவனை
ஸாகராநுபஜே	ஸமுத்திரத்திலும்	ஸாதயிஷ்யத:	தேஹத்தைவிட்டுவிடும்படி செய்கிற (என்னுடைய)
பஹுமூலபலோதகே=			
பஹு	அதிகமான்	ஶரீரம்	தேஹத்தை
மூல	கிழங்குகளென்ன	வாயஸா:	காக்கைகளும்
பல	பழங்களென்ன	ஶ்வாபதாநிச	புலிமுதலானவைகளும்
உதக	ஜலமென்ன (இவைகளையுடைய)	பக்ஷயிஷ்யந்தி	புஜிக்கும்
தேஶே	பிரதேசத்தில்	ஜாநகீம்	பிராட்டியை
நியத:	விருதமுடையவனுக	நபஶ்யாமிசேத்	பாராமற்போவேனுகில்
வ்ருக்ஷமூலிக:	மரத்தினடியில்வஸித்துக்கொண்டும்	ஆப:	ஜலத்தை
வாநப்ரஸ்த:	வானப்பிரஸ்தனுக	ஸம்யக்	நன்முக
பவிஷ்யாமி	ஆகுவேன் (இல்லாவிடில்)	ப்ரவேக்ஷ்யாமி	பிரவேசிப்பேன்

பதம்.	உரை.
இதம்	இந்த
நிர்யாணம்	மரணமானது
மஹர்ஷிபிஃ	மஹரிஷிகளால்
த்ருஷ்டம்	பார்க்கப்பட்டது
இதி	என்று
மே	எனக்கு
மதிஃ	புத்தியானது (உண்டாகிறது)
ஸுஜாதமூலா	இலங்காப்பிரவேசத்தில் முதலில் இலங்காதிதேவதையை ஜயித்ததனால் சுபகரமாயும்
ஸுபகா	சந்திரோதயத்தால் மனோகரமாயும்
கீர்த்திமாலா	ஸீதான்வேஷணத்திற்குபகரிக்கிற பூஜ்யையான ராத்திரியென்று எல்லாரும் கொண்டாடும்படியான கீர்த்தியாகிற மாலையுடையதும்
யஶஸ்விநீ	ஹநுமான்பிரவேசித்தராத்திரி என்று கியாதியுடையதுமான
இயம்	இந்த
நிராத்ரீ	பெருராத்திரியானது
ஸீதாம்	பிராட்டியை
அபஶ்யதஃ-மம	பாராமலிருக்கிற-எனக்கு
ப்ரபக்நா	நிஷ்பலமாகபோயிற்று
அஸிதேக்ஷணும்	கறுத்தகண்களையுடைய
தாம்	அந்த (ஸீதையை)
அத்ருஷ்ட்வா	பாராமல்
இதஃ	இவ்விடத்திலிருந்து
நப்ரதிகமிஷ்யாமி	திரும்பிப்போகமாட்டேன்
நியதஃ	விருதமுடையவனாக
வ்ருக்ஷமூலிகஃ	மரத்தினடியில் வாஸத்தையுடைய
தாபஸோவா	தபமுடையவனாகவே
பவிஷ்யாமி	ஆகுவேன்

பதம்.	உரை.
தாம்-ஸீதாம்	அந்த-பிராட்டியை
அதிகம்ய	பாராமல்
இதஃ	இவ்விடத்தில் நின்று
ப்ரதிகச்சாமியதி	போவேனாகில்
அங்கதஃ	அங்கதன்
ஸர்வைஃ	ஸமஸ்தர்களான
தைஃ-வானரைஸ்ஸஹ	அந்த வானரர்களோடுகூட
நபவிஷ்யதி	இரான்
விநாசே	மரணமடைவதில்
பஹவஃ	அனேகங்களான
தோஷாஃ	பாதகங்கள் (உண்டாகின்றன)
ஜீவந்	பிழைத்திருப்பவன்
பத்ராணி	ஶுபங்களை
பஶ்யதி	பார்க்கிறான்
தஸ்மாத்	ஆகையால்
ப்ராணாந்	பிராணன்களை
தரிஷ்யாமி	தரித்திருக்கக்கடவேன்
ஜீவதி-(ஸதி)	பிழைத்திருக்கையில்
ஸங்கமஃ	சிரேயஸ்ஸை அடைகிறதானது
த்ருவஃ	நிச்சயம்
கபிகுஞ்ஜரஃ	வானரசிரேஷ்டரான (ஹநுமான்)
ஏவம்	இந்தவிதமாக
பஹுவிதம்	அனேகவிதமான
துக்கம்	வியஸனத்தை
முஹுஃ	அடிக்கடி
மநஸா	மனதினால்
தாரயந் (ஸந்)	தரித்து (க்கொண்டு)
ததா	அப்பொழுது
ஶோகஸ்ய-பாரம்	துக்கத்தினுடைய-கரையை
நாத்யகச்சத்	அடையவில்லை.

(கூக-மு-சஅ-ல்) தா-ம்—நான் கிஷ்கிந்தைக்குப் போகாம லிங்கிருந்தேனாகில் தர்மாத்மாக்களான இராமலக்ஷ்மணுன் க்ஷேமஸமாசாரத்தை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டே ஜீவித்திருப்பார்கள். வானரர்களும் ஹநுமான் ஜயசீலனாய்த் திரும்புவானென்று ஜீவித்திருப்பார்கள். நானிங்கிருக்கையில் பிராட்டியைக்காணுவிடில் எனது ஜன்மம் வியர்த்தம். இந்த தேகத்தைக் காப்பாற்றுவதால் யாதொரு புருஷார்த்தத்தையு மடையப்போகிறதில்லை. காயக்கிலேசாதிகளா லிதை யொழித்துவிடுவதே யுக்தம். ஷட்ரஸங்களமைந்த திவ்யான்னத்தைத் தேடாமல் கையில் கிடைத்ததையும் வாயில் விழுந்ததையும் புஜித்து ஜீவதாரணம்பண்ணிக்கொண்டு நிரகவாஸத்தைத் தியஜித்து விருக்ஷமூலங்களிலிருந்து காலத்தைக்கழிக்கிறேன். ஸமுத்திரதீரத்திலாவது காய் கனி கிழங்கு ஜலஸமிருத்தியான அரண்ணியத்திலாவது வானப்பிரஸ்த தர்மத்தை யனுஸரித்து வஸிக்கிறேன். இல்லாவிடில் ஸீதாதர்சனஞ்செய்யாத இந்த தேகத்தை சிதையுண்டுபண்ணி அக்கினிப்பிரவேசஞ்செய்தாவது, ஜலத்தில் விழுந்தாவது அழித்துவிடுகிறேன். அல்லது பிராயோபவேசத்தால் காயவிஸர்ஜனஞ் செய்ய வெத்னிக்கு மென்னுடைய தேகத்தை காக்கைகள் குத்தட்டும். புலிமுதலான துஷ்டமிருகங்கள் பக்ஷிக்கட்டும். இந்தவிதம் பிராணவினியோகஞ் செய்து கொள்வது சாஸ்திரங்களில் மஹரிஷிகளாற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதவெண்ணங்களெனக் குண்டாகின்றன. இன்றிராத்திரியானது இனி ஜகத்பிரஸித்தமானதாகப்போகிறது. ஜானகிதர்சனார்த்தம் ஹநுமான் யாவரும் பிரவேசிக்கமுடியாத இலங்கையி லின்று பிரவேசித்தான். இராவணராஜதானியையிரக்ஷித்து வந்த இலங்கிணியை இன்றுஜயித்தான். இப்படி கீர்த்திவத்தாக விளங்கப்போகிற இந்த இரவு லோகானந்தகரமான பூரணசந்திரிகையோடு சுபகரமாகவும் விளங்குகிறது. ஆனால் எனக்குமாத்திரம் நிஷ்பிரயோஜனமானதாக ஆய்விட்டது. சந்திரிகைஸஹிதமாயிருந்து மெனக்குப்பலனேயில்லை. செவ்வரிகள்படர்ந்த கருவிழிகளையுடைய ஸீதையின் தர்சனத்தாலெனக் கானந்தமும் இவ்விரவுக்குக் கீர்த்தியு முண்டாகவில்லை. அந்த ஜனகாநந்த வர்த்தினியான வைதேகியைக் காணுமல் இலங்கையைவிட்டுப் போகிறதில்லை. தபமோ, விருக்ஷமூலவாஸமோ, வேறெந்த கதியோ யடைவதல்லது வானராளுடைய முகாலோகனஞ் செய்கிறதில்லை. அந்த லோகமாதாவை தரிசியாமற்சென்றால், ஐயோ! அங்கதன் பிராணதாரணஞ் செய்யானே. மற்ற வானரர்களும் பிராணதாரணஞ் செய்யார்களே. என்னுடையவரவை யவர்களெதிர்பார்க்கையில் நானிங்கு பிராணத்தியாகம் செய்துகொண்டா லவர்கள்போகிற கதியென்ன? கொஞ்சகாலம் பார்த்துவிட்டு அவர்களும் என்வழி செல்லார்களோ! கிஷ்கிந்தாபுரியிலுள்ள இராகவாதிப்பிரபிருதிகள் பரிதபியார்களோ? ஆகையால் ஜீவனை விட்டுவிடுவதாக நான் யோசித்தது ஸரியல்ல. ஜீவனிருந்தால் ஸகலஜயங்களையு மடையலாம். ஜீவனிருந்தால் ஸகல கீர்த்திகளையும்பெறலாம். ஜீவனிருந்தால் ஸகலக்ஷேமங்களையு மனுபவிக்கலாம். ஜீவனிருந்தால் ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் ஸம்பாதிக்கலாம். இது உண்மையானவிஷயமன்றோ! இப்படியிருக்க ஆத்மநாசஹேதுகாமாயும் குருமித்திர பந்துஜன நாச ஹேதுகரமாயுமிருக்கிற பிராணஹானியைச் செய்துகொள்ளுகிறதானது மிகவும் அஸங்கதமான விஷயமென் றெண்ணுகிறேன்.

இந்தவிதம் துக்கஸாகரத்தில் மூழ்கிய ஹநுமான் கரைகாணுமல், கரையையடைவதற்கு ஸாதனமான தெப்பத்தையுமடையாமல் மூழ்கியும் கிளம்பியும் கிளம்பியும் மூழ்கியும் முடிவில்லாத மனவருத்தத்தால் பீடிக்கப்பட்டார்.

౪౯. రావణం వా వధిష్యామి దశగ్రీవం మహాబలమ్॥ కామమస్తు హృతా సీతా ప్రత్యాచీర్ణం భవిష్యతి।

౫౦. అథవైనం సముత్క్షిప్య ఉపర్యుపరి సాగరమ్॥ రామాయోపహరిష్యామి పశుం పశుపతేరివ।

౫౧. ఇతి చింతాం సమాపన్నః సీతామనధిగమ్య తామ్॥ ధ్యానశోకపరీతాత్మా చింతయామాస వానరః।

௪௯. [illegible]

௫௦. [illegible]

௫௧. [illegible]

௪௯. ராவணம்வாவதிஷ்யாமிதஸக்ரீவம்மஹாபலம்॥
காமமஸ்துஹ்ருதாஸீதாப்ரத்யாசீர்ணம்பவிஷ்யதி।

௫௦. அதவைநம்ஸமுத்க்ஷிப்யஉபர்யுபரிஸாகரம்॥
ராமாயோபஹரிஷ்யாமிபஸும்பஸுபதேரிவ।

௫௧. இதிசிந்தாம்ஸமாபந்நஸ்ஸீதாமநதிகம்யதாம்॥
த்யாநஸோகபரீதாத்மாசிந்தயாமாஸவாநர:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹ்ருதா-ஸீதா	கொண்டுவரப்பட்ட-ஸீதையானவள்	பஸுமிவ	யஜ்ஞபசுபோல்
காமம்	எப்படியாவது	ராமாய	ஸ்ரீராகவனையும்பொருட்டு
அஸ்து	இருக்கட்டும்	உபஹரிஷ்யாமி	பகுமானமாகக்கொடுக்கக்கடவேன்
மஹாபலம்	அதிகபலமுடையவனும்	இதி-சிந்தாம்	இந்தவிதம்-சிந்தையை
தஸக்ரீவம்	பத்துத்தலையுடையவனுமான	ஸமாபந்ந:	அடைந்த
ராவணம்வா	இராவணனையாவது	வாநர:	ஹநுமான்
வதிஷ்யாமி	ஸம்ஹரித்தேவிடுகிறேன் (இதனல்)	தாம்-ஸீதாம்	அந்த-ஸீதையை.
ப்ரத்யாசீர்ணம்	பகைதீர்த்துக்கொள்ளுகிறது	அநதிகம்ய	அடையாமல் (பாராமல்)
பவிஷ்யதி	உண்டாகட்டும்	த்யாநஸோகபரீதாத்மா—	
அதவா	இல்லாவிடில்	த்யாந	எண்ணமென்ன
ஏநம்	இந்த (இராவணனை)	ஸோக	வியஸனமென்ன
ஸமுத்க்ஷிப்ய	தூக்கிக்கொண்டு	பரீதாத்மா	(இவைகளினல்நிறைந்த) மனமுடையவராக.
ஸாகரமுபர்யுபரி	ஸமுத்திரத்திற்குமேல்மார்க்கத்தில்		
பஸுபதே:	அக்கினிக்கு	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசனைசெய்தார்.

(௪௯-௫௦-௫௧-ல்) தா-ம்—ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணுள் பரிதபிக்கும்படி ஆசிரமத்திலிருந்தபகரிக்கப்பட்ட பிராட்டியைக் கண்டாலுங் காணுவிட்டாலு மந்த லோகமாதாவுக்கு மஹாபராதத்தை விளைவித்த ஸர்வஜகத்பயங்கரனுன இராவணனென்னுங் கொடிய இராக்ஷஸனை ஸம்ஹரித்துப் பகையாவது தீர்த்துக்கொள்ளுகிறேன். அல்லது அந்தபாபியைக் கட்டி யொடுக்கித் தூக்கிக்கொண்டு ஸாகராந்தாண்டி யாகாக்கினிஹோமத்திற்காகப் பசுவைக்கொண்டு நிறுத்துவதுபோல் ஸ்ரீரகுவீரனுடைய கோதண்டத்திற்குபலியாக அவனைக்கொண்டு நிறுத்துகிறேன். அந்த பரமபாவனனுன ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய திருக்கைகளால் மடிந்து அவ்விதத்திலாவது பாபவிமோசனமடையட்டும். இந்தவிதம் பிராட்டியைத்தர்சியாத துக்கத்தால் பற்பல எண்ணங்கொண்டு சிந்தித்தார்.

౫౨. యావత్సీతాం హి పశ్యామి రామపత్నీం యశస్వినీమ్॥ తావదేతాం పురీం లంకాం విచినోమి పునః పునః।

౫౩. సంపాతివచనాచ్చాపి రామం యద్యానయామ్యహమ్॥ అపశ్యన్ రాఘవో భార్యాం నిర్దహేత్సర్వవానరాన్।

౫౪. ఇహైవ నియతాహారో వత్స్యామి నియతేంద్రియః॥ న మత్కృతే వినశ్యేయుః సర్వే తే నరవానరాః।

౫౫. అశోకవనికా చేయం దృశ్యతే యా మహాద్రుమా॥ ఇమామధిగమిష్యామి న హీయం విచితా మయా।

౫౬. వసూన్ రుద్రాంస్తథాదిత్యానశ్వినౌ మరుతోఽపి చ॥ నమస్కృత్వా గమిష్యామి రక్షసాం శోకవర్ధనః।

౫౭. జిత్వా తు రాక్షసాన్ సర్వానిక్ష్వాకుకులనందినీమ్॥ సంప్రదాస్యామి రామాయ యథాసిద్ధిం తపస్వినే।

౫౮. స ముహూర్తమివ ధ్యాత్వా చింతావగ్రథితేంద్రియః। ఉదతిష్ఠన్మహాతేజా హనుమాన్మారుతాత్మజః।

௫௨. [illegible]

௫௩. [illegible]

௧௪. [illegible]

௧௫. [illegible]

௧௬. [illegible]

௧௭. [illegible]

௧௮. [illegible]

௧௨. யாவத்ஸீதாம்நபஶ்யாமிராமபத்நீம்யஶஸ்விநீம்॥
தாவதேதாம்புரீம்லங்காம்விசிநோமிபுந:புந:।

௧௩. ஸம்பாதிவசநாச்சாபிராமம்யத்யாநயாம்யஹம்॥
அபஶ்யந்ராகவோபார்யாம்நிர்தஹேத்ஸர்வவாநராந்।

௧௪. இஹைவநியதாஹாரோவத்ஸ்யாமிநியதேந்த்ரிய:॥
நமத்க்ருதேவிநஶ்யேயுஸ்ஸர்வேதேநரவாநரா:॥

௧௫. அஶோகவநிகாசேயம்த்ருஶ்யதேயாமஹாத்ருமா॥
இமாமபிகமிஷ்யாமிநஹீயம்விசிதாமயா।

௧௬. வஸூந்ருத்ராம்ஸ்ததாதித்யாநஶ்விநௌமருதோபிச॥
நமஸ்க்ருத்வாகமிஷ்யாமிரக்ஷஸாம்ஶோகவர்த்தந:।

௧௭. ஜித்வாதுராக்ஷஸாந்ஸர்வாநிக்ஷ்வாகுகுலநந்திநீம்॥
ஸம்ப்ரதாஸ்யாமிராமாயயதாஸித்திம்தபஸ்விநே।

௧௮. ஸமுஹூர்த்தமிவத்யாத்வாசிந்தாவிக்ரதிதேந்த்ரிய:॥
உததிஷ்டந்மஹாதேஜாஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:।

பதம்.	உரை.
யாவத்	எதுவரையில்
யஶஸ்விநீம்	யஶஸ்ஸுடையவளும்
ராமபத்நீம்	ஸ்ரீராகவபத்தினியுமான
ஸீதாம்	பிராட்டியை
பஶ்யாமி	பார்க்கிறேனே
தாவத்	அதுவரையில்
லங்காம்	இலங்கையென்கிற
ஏதாம்-புரீம்	இந்த-பட்டணத்தை
புந:புந:	அடிக்கடி
விசிநோமி	தேடக்கடவேன்
ஸம்பாதிவசநாச்சாபி	ஸம்பாதிவசனத்தால்
ராமம்	ஸ்ரீராகவனை
அஹம்	நான்
ஆநயாமியதி	(இங்கு)அழைத்துவருவேனாகில்
ராகவ:	ஸ்ரீராகவன்
பார்யாம்	(தன்) பத்தினியை
அபஶ்யந்(ஸந்)	பாராதவராய்க் கொண்டு)
ஸர்வவாநராந்	ஸமஸ்தவாநரர்களையும்
நிர்தஹேத்	தகித்துவிடுவர்
இஹைவ	(பிராட்டியைப்பாராததினால்) இவ்விடத்திலேயே
நியதாஹார:	நியதாஹாரமுடையவனும்
நியதேந்த்ரிய:	இந்திரியஜயமுடையவனுமாக
வத்ஸ்யாமி	வாஸம்செய்யக்கடவேன்
மத்க்ருதே	என்காரியத்தின்பொருட்டு
தே-ஸர்வே-நரவாநரா:	அந்த-ஸமஸ்தமான-மனிதர்களும் வாநரர்களும்
விநஶ்யேயு:	விநாஶமடையார்கள்
மஹாத்ருமா	பெருவிருக்ஷத்தையுடைய
யா	யாதொரு

பதம்.	உரை.
இயம்அஶோகவநிகாச	இந்தஅசோகவனமானது
த்ருஶ்யதே	காணப்படுகிறதோ.
இயம்	இந்த (அசோகவனமானது)
மயா	என்னால்
நவிசிதாஹி	தேடப்படவில்லையன்றோ (ஆகையால்)
இமாம்	இந்த (அசோகவனத்தை)
அபிகமிஷ்யாமி	அடையக்கடவேன்
வஸூந்	அஷ்டவஸுக்களையும்
ருத்ராந்	ஏகாதசருத்திரர்களையும்
ததா	அப்படியே
ஆதித்யாந்	துவாதசாதித்தியர்களையும்
அஶ்விநௌ	அசுவனிதேவதைகளையும்
மருதோபிச	ஸப்தமருத்துக்களையும்
நமஸ்க்ருத்வா	நமஸ்கரித்து
ரக்ஷஸாம்	இராக்ஷதர்களுக்கு
ஶோகவர்த்தந:	துக்கத்தைவிருத்திசெய்கிறவனாக
கமிஷ்யாமி	செல்லக்கடவேன்
ஸர்வாந்-ராக்ஷஸாந்	ஸமஸ்த-ராக்ஷதர்களையும்
ஜித்வா	ஜயித்து
தபஸ்விநே	தபோவந்தனாயும்பொருட்டு
ஸித்திமிவ	(தபோ)பலம்போல்
இக்ஷ்வாகுகுலநந்திநீம்	இக்ஷ்வாகுவம்சத்திற்கு ஸந்தோஷகரையான (பிராட்டியை)
ராமாய	ஸ்ரீராகவனையும்பொருட்டு
ஸம்ப்ரதாஸ்யாமி	ஸமர்பிக்கக்கடவேன்
மஹாதேஜா:	வெருதேஜோவந்தரான
மாருதாத்மஜ:	வாயுகுமாரரான
ஸ:	அந்த(ஹனுமான்)
முஹூர்த்தமிவ	கொஞ்சகாலம்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்யாத்வா	யோசித்து	உத்திஷ்டத்	எழுந்தார்.
சிந்தாவிக்ரதிதேந்த்ரிய:-தைரியமற்ற மனயிந்திரிய முடையவ[ராக			

(௫௨-மு ௫௮-ல்) தா-ம்—தன்னுடைய திருக்கல்யாண குணவிசேஷங்களால் ஸகல்வாயு மானந்திப்பித்துவிளங்குகின்ற மைதிலியை யான் காணுதவனாயில் இந்நகரம்விட் டப்புறம்போகிறதில்லை. இவ்விடத்திலேயே மறுபடி மறுபடி தேடிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஸம்பாதிவார்த்தையை நம்பி சக்கிரவர்த்தித் திருமகனை யிங்கழைத்துவருவேனுகில் அந்த கோதண்டபாணியானவர் தன்பத்தினியைக் காணுமல் கடுஞ்சினங்கொண்டு வானரர்களனைவரையும் காய்வரே. ஆகையால் நானிவ்விடத்திலேயே தங்கி பிராட்டியைத் தரிசியாதவனாயில் அன்னபானுதிகளை யடக்கி இந்திரியவிர்த்திகளையொடுக்கிக் காயக்கிலேசஞ் செய்துகொண்டு கடுமையான விரதத்துடன் வஸிக்கிறேன். என்வரவையெதிர்பார்த்தவர்களா யவ்வானரரும் ஜீவித்திருப்பார்கள். இப்படிசொல்லிக்கொண்டே நாற்புறமும் சுற்றிப்பார்க்கையில் வானுறவோங்கி வளம்பெற்றவளரு மசோக தருக்கள் நிறைந்த ஓரத்புதவனத்தைக் கண்டார். இக்காவில் யானின்னும் பிரவேசித்துப் பிராட்டியைத் தேடவில்லையன்றே. இதோ பிரவேசித்து ஜானகியைத் தேடுகிறேன். ஸமஸ்ததேவர்களும் எனக்கனுக்கிரகஞ் செய்யட்டும். அஷ்டவஸுக்களை நமஸ்கரிக்கிறேன். ஏகாதசருத்திரர்களைத் துதிக்கிறேன். துவாதசாதித்தியர்களை வணங்குகிறேன். அசுவினிதேவதைகளைப் பிரார்த்திக்கிறேன். ஸப்தமருத்துக்களை ஸேவிக்கிறேன். எல்லோருமெனக் குதவிபண்ணட்டும். ஸாதுஜனஹிம்ஸகாளான அரக்கர் குலத்திற்குக் காலாந்தகனாக ஆகக்கடவேன். எல்லையில்லாத்தீங்கை யவர்களுக்கு விளைவிக்கிற வோருத்பாதம்போ லசோகவனமடையக்கடவேன். இவ்விராக்ஷதர்க ளனைவரையும் யுத்தரங்கத்தில் வீட்டி, ஸீதாலாபமே பலனாகக்கொண்டு விரகாக்கினிமத்தியில் நின்று கடுந்தவஞ்செய்கிற ஸ்ரீராகவனுடைய சரணகமலங்களில் இக்ஷ்வாகு குலானந்தவர்த்தினியான அத்திருமாதைச் சேர்க்கக்கடவேன். இப்படிப்பட்ட எண்ணங்களோடு ஒரு முகூர்த்தகாலம் யோசித்துத் தனக்கு ஜயங்கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ வென்கிற சிந்தையால் மனம்வாடி மறுபடியு மெழுந்திருந்தார்.

౫౯. నమోస్తురామాయసలక్ష్మణాయదేవ్యైచతస్యైజనకాత్మజాయై॥నమోస్తురుద్రేంద్రయమానిలేభ్యోనమోస్తుచంద్రార్కమరుద్గణేభ్యః॥

౬౦. సతేభ్యస్తునమస్కృత్వాసుగ్రీవాయచమారుతిః॥దిశస్సర్వాస్సమాలోక్యహ్యశోకవనికాంప్రతి।

౬౧. సగత్వామనసాపూర్వమశోకవనికాంశుభామ్॥ఉత్తరంచింతయామాసవానరోమారుతాత్మజః।

௫௯. 𑌨𑌮𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍈𑌚𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌯𑍈॥
𑌨𑌮𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑌮𑌾𑌨𑌿𑌲𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌨𑌮𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌕𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃।

௬௦. 𑌸𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯𑌚𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃॥
𑌦𑌿𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌹𑍍𑌯𑌶𑍋𑌕𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿।

௬௧. 𑌸𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌨𑌸𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌶𑍋𑌕𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑍁𑌭𑌾𑌮𑍍॥
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।

௫௯. நமோஸ்துராமாயஸலக்ஷ்மணாயதேவ்யைசதஸ்யைஜநகாத்மஜாயை॥
நமோஸ்துருத்ரேந்த்ரயமாநிலேப்யோநமோஸ்துசந்த்ரார்க்கமருத்கணேப்ய:।

௬௦. ஸதேப்யஸ்துநமஸ்க்ருத்வாஸுக்ரீவாயசமாருதி:॥
திஶஸ்ஸர்வாஸ்ஸமாலோக்யஹ்யஶோகவநிகாம்ப்ரதி।

௬௧. ஸகத்வாமநஸாபூர்வமஶோகவநிகாம்ஶுபாம்॥
உத்தரம்சிந்தயாமாஸவாநரோமாருதாத்மஜ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸலக்ஷ்மணாய	இலக்ஷ்மணரோடுகூடின	ஸுக்ரீவாயச	ஸுக்கிரீவனையும்பொருட்டும்
ராமாய	ஸ்ரீராகவனையும்பொருட்டு	நமஸ்க்ருத்வா	நமஸ்காரம்செய்து
நம:-அஸ்து	நமஸ்காரமானது-ஆகட்டும்	ஸர்வா:-திஶ:	ஸமஸ்தங்களான-திசைகளை
ஜநகாத்மஜாயை	ஜனகபுத்திரியான	ஸமாலோக்ய	நன்றாகப்பார்த்து
தஸ்யை-தேவ்யை	அந்த:தேவியும்பொருட்டு	அஶோகவநிகாம்ப்ரதி	-அசோகவனத்தைக்குறித்து
நம:-அஸ்து	நமஸ்காரம்-ஆகட்டும்	ஸமாலோகயத்	நன்றாகப்பார்த்தார்
ருத்ரேந்த்ரயமாநிலேப்ய:	சிவனென்ன-இந்திரனென்ன-யமனென்ன (இவர்களையும்பொருட்டு)	மாருதாத்மஜ:	வாயுபுத்திரரான
		ஸ:-வாநர:	அந்த-ஹனுமான்
நம:-அஸ்து	நமஸ்காரம்-ஆகட்டும்	பூர்வம்	முதலில்
சந்த்ரார்க்கமருத்கணேப்ய:-	சந்திரனென்ன-ஸூரியனென்ன-மருத்தென்னதேவர்களென்ன(இவர்களையும்பொருட்டும்)	ஶுபாம்	மங்களகரமான
		அஶோகவநிகாம்	அசோகவனத்தை
		மநஸா-கத்வா	(மனதால்) அடைந்து
நமோஸ்து	நமஸ்காரமாகட்டும்	உத்தரம்	பின்புசெய்யவேண்டிகாரியத்தை
ஸ:-மாருதி:	அந்த (ஹனுமான்)	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்.
தேப்ய:	பூருவோக்தராமாதிகளையும் பொருட்[டும்		

(௫௯-மு-௬௧-ல்) தா-ம்—பிராட்டியைத் தேடி தரிசனஞ் செய்வதற்காகப் புறப்படுகிற எனக்கு மங்கள முண்டாகும் பொருட்டு இலக்ஷ்மணஸஹிதமான அந்த கோதண்டதீக்ஷாகுருவை நமஸ்கரிக்கிறேன். எவளுடைய தர்சனார்த்தம் நான் புறப்

படுகிறேனே அந்த பதிவிரதையின் கடாக்ஷ மெனக்குண்டாகும்பொருட்டு அவளையும் நமஸ்கரிக்கிறேன். மஹாதபஸ்வியான உமாபதியைத் தியானிக்கிறேன். அஷ்டலக்ஷ்மீஸஹிதனுய் த்ரைலோக்ய ராஜ்ஜியம் புரிந்துவருகிற புண்ணியபுருஷனை வாஸவனை வந்திக்கிறேன். பாபிகளனைவர்க்கும் நீதிதவருது தண்டம்விதிக்கிற தர்மராஜனைத்தொழுகிறேன். என்னுடைய பிதாவான ஸாக்ஷாத்வாயுபகவானை யுபாஸிக்கிறேன். சந்திரஸூரியர்களையும் மற்றுமுள்ளதேவகணங்களையும் ஸ்துதிக்கிறேன். இந்தவிதம் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களுடைய க்ஷேமார்த்தமாகவும் ஸுக்ரீவனுடைய கீர்த்தியர்த்தமாகவும் ஸகலதேவர்களையும் ஸகலதிக்பாலர்களையும் நமஸ்கரித்து அசோகவன முகமாகத் திரும்பி கடாக்ஷித்தார். மஹாபுத்திமானுன அந்த வாதாத்மஜர் அம் மங்களகரமானசோலையைத் தானடைந்ததாகவேபாவித்துக்கொண்டு பின்புநடத்தவேண்டியகாரியத்தைப்பற்றியாலோசித்தார்.

௨௭. ధ్రువం తు రక్షోబహులా భవిష్యతి వనాకులా॥ అశోకవనికా చింత్యా సర్వసంస్కారసంస్కృతా।

௨௮. రక్షిణశ్చాత్ర విహితా నూనం రక్షంతి పాదపాన్॥ భగవానపి సర్వాత్మా నాతిక్షోభం ప్రవాతి వై।

கூஉ. [Grantha script verse — illegible]

கூரு. [Grantha script verse — illegible]

கூஉ. த்ருவந்துரக்ஷோபஹுளாபவிஷ்யதிவநாகுலா॥
அஸோகவநிகாசிந்த்யாஸர்வஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதா।

கூரு. ரக்ஷிணஸ்சாத்ரவிஹிதா நூநம்ரக்ஷந்திபாதபாந்॥
பகவாநபிஸர்வாத்மாநாதிக்ஷோபம்ப்ரவாதிவை।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரக்ஷோபஹுளா	(வனபாலக)ராக்ஷஸர்களாலதிகமானதும்	அத்ர	இந்த (அசோகவனத்தில்)
வநாகுலா	(ஸமஸ்த) அரணியங்களால் சூழப்பட்டதும்	விஹிதா:	வைக்கப்பட்டவர்களாக
ஸர்வஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதா	எப்பொழுதும் தோஹதம் முதலானவைகளால் அலங்கரிக்கபட்டதுமான	பாதபாந்	விருக்ஷங்களை
		ரக்ஷந்தி	இரக்ஷிக்கிறார்கள்
		பகவாந்	பூஜ்யரான
அஸோகவநிகா	அசோகவனமானது	ஸர்வாத்மாபி	வாயுவும்
சிந்த்யா	தேடத்தக்கினதாக	அதிக்ஷோபம்	வெகுஉபத்திரவகரமாக
பவிஷ்யதி	ஆகிறது	நப்ரவாதிவை	வீசுகிறதில்லையன்றோ
த்ருவம்	நிச்சயம்	நூநம்	நிச்சயம்.
ரக்ஷிணஸ்ச	வனபாலகர்களும்		

தா-ம்—இந்த அசோகவனமானது அதிவிஸ்தாரமானது. அனேகவனங்களாற் சூழ்ந்தது. எண்ணிறந்த விருக்ஷங்களா லடர்ந்தது. அநேக வனபாலகர்களா லிரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிறது. பயங்கரமான இராக்ஷஸபடாக்களால் காக்கப்பட்டு வருகிறது. தேவர்களாலு முட்பிரவேசிக்க முடியாதது. வாயுபகவானும் வேகமாக வீசக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட அதியுக்கிரமான இராவணுக்கியைக்குட்பட்ட இந்தவனத்தில் பிராட்டியை யொருவேளை பத்திரப்படுத்திருக்கலாம். ஆகையா லிவ்வனந் தேடத்தக்கினதென்று நிச்சயித்தார்.

௨௯. సంక్షిప్తోయం మయాత్మా చ రామార్థే రావణస్య చ॥ సిద్ధిం మే సంవిధాస్యంతి దేవాః సర్షిగణాస్త్విహ।

கூச. [Grantha script verse — illegible]

கூச. ஸம்க்ஷிப்தோயம்மயாத்மாசராமார்த்தேராவணஸ்யச॥
ஸித்திம்மேஸம்விதாஸ்யந்திதேவாஸ்ஸர்ஷிகணாஸ்த்விஹ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயா	என்னால்	தேவா:	தேவதைகள்
அயம்-ஆத்மா	இந்த-சரீரமானது	இஹது	இந்த (அசோகவனத்திலாவது)
ராமார்த்தே	ஸ்ரீராகவனுடைய பிரயோஜனத்திற்காகவும்	மே	எனக்கு
		ஸித்திம்	(பிராட்டியைக் காணும்படியான) அனுக்கிரஹத்தை
ராவணஸ்யச	தசானனன்காணமலிருப்பதற்காகவும்		
ஸம்க்ஷிப்த:	சுருக்கப்பட்டது.	ஸம்விதாஸ்யந்தி	நன்றாகச்செய்யட்டும்,
ஸர்ஷிகணா:	மஹரிஷிக்கூட்டங்களோடுகூடின		

தா-ம்—இராவணனுடைய திருஷ்டியி லகப்படாமலிருக்கும்பொருட்டும் ஸ்ரீராகவனுக்கு க்ஷேமமுண்டாகும்பொருட்டும் என்னுடைய காத்திரமான சரீரத்தை யிவ்வண்ணஞ் சுருக்கிக்கொண்டேன். இராமுழுதும் இராக்ஷஸபுரத்தில் பிராட்டியைத் தேடினேன். எனக்குப் பலோதயமாகவில்லை. இப்பொழுது இதோ தெரிகிற அசோகவனத்தில் தேடப்போகிறேன். இங்காவது பிராட்டிதரிசனத்தால் எனது சோகந்திரும்படி தேவர்களும் மஹரிஷிகளு மனுக்கிரகிக்கட்டும்.

౬౫. బ్రహ్మా స్వయంభూర్భగవాన్ దేవాశ్చైవ దిశంతు మే। సిద్ధిమగ్నిశ్చ వాయుశ్చ పురుహూతశ్చ వజ్రభృత్।
౬౬. వరుణః పాశహస్తశ్చ సోమాదిత్యౌ తథైవ చ। అశ్వినౌ చ మహాత్మానౌ మరుతస్సర్వ ఏవ చ।

௬௫. ബ്രഹ്മാ സ്വയംഭൂർഭഗവാൻ ദേവാശ്ചൈവ ദിശന്തു മേ॥
സിദ്ധിമഗ്നിശ്ച വായുശ്ച പുരുഹൂതശ്ച വജ്രഭൃത്।
௬௬. വരുണഃ പാശഹസ്തശ്ച സോമാദിത്യൌ തഥൈവ ച॥
അശ്വിനൌ ച മഹാത്മാനൌ മരുതഃ സർവ ഏവ ച।

௬௫. ப்ரம்ஹாஸ்வயம்பூர்பகவாந்தேவாஸ்சைவதிஸந்துமே॥
ஸித்திமக்கிஸ்சவாயுஸ்சபுருஹூதஸ்சவஜ்ரப்ருத்।
௬௬. வருணஃபாஸஹஸ்தஸ்சஸோமாதித்யௌததைவச॥
அஸ்விநௌசமஹாத்மாநௌமருதஸ்ஸர்வயேவச।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்வயம்பூஃ	தானேஉண்டானவரும்	வருணஸ்ச	வருணனும்
பகவாந்	பூஜ்ஜியருமான	ததைவ	அப்படியே
ப்ரம்ஹா	பருமாவும்	ஸோமாதித்யௌ	சந்திரஸூரியர்களும்
தேவாஸ்சைவ	தேவர்களும்	மஹாத்மாநௌ	நல்லமனமுடைய
அக்நிஸ்ச	அக்கினியும்	அஸ்விநௌச	அசுவனிதேவர்களும்
வாயுஸ்ச	வாயுவும்	மருதஸ்ச	(ஸப்த) மருத்துக்களும்
வஜ்ரப்ருத்	வஜ்ஜிராயுதம்தரித்த	ஸர்வயேவச	ருத்திரனும்
புருஹூதஸ்ச	இந்திரனும்	மே	என்பொருட்டு
பாஸஹஸ்தஃ	பாசமென்கிற ஆயுதத்தைக் கையிலுடைய	ஸித்திம்	காரியஸித்தியை
		திஸந்து	கொடுக்கட்டும்.

தா-ம்—ஜனனகாலத்தில் இந்திர வஜ்ஜிராயுதத்தா லடியுண்டு மூர்ச்சையாய்க்கிடந்த வெனக்கு ஸ்வயம்புவாய் ஸர்வ ஜகத் ஸிருஷ்டிகர்த்தாவென்கிற பெருமைபூண்ட பிரம்ஹாவானவ ரெழுந்தருளி ஸமஸ்த வரங்களுமளித்து அனுக்கிரகஞ் செய்தாரன்றே? அந்த பகவான் பிராணத்தியாகஞ் செய்துகொள்ளும்படியான ஸங்கடத்திற் கிடந்து தவிக்கிறவெனக் கிப்பொழுது ஆசிர்வாதஞ் செய்யட்டும். யக்கியயாகங்களில் வேதோக்தமா யளிக்கப்படும் ஹவிஸ்ஸுக்களாலும் ஆஹுதிகளாலுமதிதேஜோவானும் ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் பாவனமாகச்செய்து பரிசுத்தனும் விளங்குகிற அக்கினிபகவான் இராவண சயனகிருகதிருஷ்டத்தால் அபரிசுத்தனும்விட்ட வென்னை நிர்மலனுக்கிப் பிராட்டியைத் தரிசிக்க யோக்கியமான தேஜோவானுக வனுக்கிரகிக்கட்டும். எனது க்ஷேமார்த்தம் ஸகலதேவர்களும் வரமளிக்கும்படி செய்வித்த என் பிதாவான வாயு பகவான் தனது ஸர்வாந்தரியாமித்துவ சக்தியால் பிராட்டிவீற்றிருக்குமிடத்தை யறிந்திருப்பாராதலால் இப்பொழுதெனக்கு மங்களமுண்டாகும்படி செய்யட்டும். திவ்விய வருஷத்தால் ஸகலலோகங்களையுங் குளிரச்செய்கிற வருணபகவான் என் ஹிருதயாக்கினியைத் தணிக்கட்டும். வஜ்ஜிராயுதத்தா லென்முகத்தைப் பிளந்து ஹநுமானென்கிற காரணப்பெயர் தந்து பிறகு திவ்வியானுக்கிரகங்களாலென்னை யாசீர்வதித்த தேவராஜா பிராட்டியைத் தரிசியாத துக்கத்தால் மனமுடைந்துநிற்கிற வென்னை யிப்பொழுது ரக்ஷிக்கட்டும். ஸர்வாந்தரியாமிகள்போல் ஸமஸ்தவிடங்களிலும் தங்கள்கிரணங்களைப் பரவச்செய்து ஸமஸ்த பாபபுண்ணியங்களுக்கும் ஸாக்ஷிபூதர்களாக விளங்குகிற ஸூரிய சந்திரர் பிராட்டியிருக்கும் ஸ்தானத்தை யானறியும்படியான ஞானத்தை யெனக்கனுக்கிரகிக்கட்டும். அப்படியே உமாபதியான ருத்திரமூர்த்தியும் அசுவினிதேவதைகளும் ஸப்தமருத்துக்களும் மற்றுமுள்ள தேவர்களும் ஸ்ரீராகவ க்ஷேமார்த்தம் பிராட்டி தரிசனஞ்செய்ய வுத்தேசித்து அசோகவனத்தைக் குறித்துப்புறப்படுகிற வெனக்கு ஸகல ஆசீர்வாதங்களையுஞ் செய்யட்டும். இந்தவிதம், இலங்காநகர முழுதும் பிராட்டியைத்தேடி யாயிற்று, அவளுடைய தர்சன மெங்கும் கிடைக்கவில்லை, அசோகவன மொன்றுமாத்திரம் மிகுந்திருக்கிறது, அங்கும் தன்சோகம் நிவர்த்தியாகாவிடில் தனக்கு வேறு கதியில்லையே, ஸ்ரீராகவகாரியம் பூர்த்தியாகாதே, ஸுக்ரீவாபீஷ்டம் நிறைவேறாதே, இத்தியாதி யெண்ணங்களால் மனக்கொதிப்படைந்து அந்த ஸார்வபௌமனுக்கு மங்களமுண்டாகும்பொருட்டும் மஹாராஜருக்குக் கீர்த்தியுண்டாகும் பொருட்டும், வானராளுக்கு க்ஷேமமுண்டாகும்பொருட்டும், தன்னுடைய கௌரவம் நிலைநிற்கும் பொருட்டும், மிகுந்த பக்தியுடன் பிரம்ஹாதிதேவர்களனைவரையும் பிரார்த்தித்தருளினர்.

౬౭. సిద్ధిం సర్వాణి భూతాని భూతానాం చైవ యః ప్రభుః। దాస్యంతి మమ యే చాన్యే హ్యదృష్టాః పథి గోచరాః।

௬௭. സിദ്ധിം സർവാണി ഭൂതാനി ഭൂതാനാം ചൈവ യഃ പ്രഭുഃ॥
ദാസ്യന്തി മമ യേ ചാന്യേ ഹ്യദൃഷ്ടാഃ പഥി ഗോചരാഃ।

௬௭. ஸித்திம்ஸர்வாணிபூதாநிபூதாநாம்சைவயஃப்ரபுஃ॥
தாஸ்யந்திமமயேசாந்யேஹ்யத்ருஷ்டாஃபதிகோசராஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வாணி-பூதாநி	ஸமஸ்த-பூதங்களும்	கோசராஃ	பார்கப்படுகிறவர்களோ
பூதாநாம்	ஸர்வபூதங்களுக்கு	அத்ருஷ்டாஃ	பார்கப்படாதவர்களோ (அவர்களும்)
யஃ-ப்ரபுஃ	எவன்-நாதனோ (அந்த-விஷ்ணுவும்)	மம	எனக்கு
அந்யே	அன்னியர்களும்	ஸித்திம்	காரியபலத்தை
யே	எவர்கள்	தாஸ்யந்தி	கொடுக்கக்கடவர்கள்.
பதி	மார்க்கத்தில்		

தா-ம்—அசோகவனகமனமார்க்கத்தில் யான் ஸந்திக்கிறவும் ஸந்திக்காதவுமான ஸமஸ்தரும் பிராட்டியிருக்குமிடத்தைத் தெரிவிக்கக் கிருபைபண்ணவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன். உலகத்திலுள்ள ஸகல பூதகணங்களையும் பிரார்த்திக்கிறேன். அகிலபுவன பூதப்பிராணிகளுக்கும் நாதனாய் ஸர்வாண்டகோடிகளுக்கும் பிரபுவாய் நித்யஸ்ரீவாஸனாய் விளங்குகிற மஹாவிஷ்ணுவைப் பிரார்த்திக்கிறேன். ஸகலரும் அசோகவனிகாப்பிரவேசகாலத்தில் என்னை யனுக்கிரகித்துக் கிருதார்த்தனாகும்படிச் செய்யட்டும்.

౨౮. తదున్నసంపాండురదంతమవ్రణంశుచిస్మితంపద్మపలాశలోచనం॥ ద్రక్ష్యేతదార్యావదనంకదాన్వహంప్రసన్నతారాధిపతుల్యదర్శనం।

ஸு அ. ததுந்நஸம்பாண்டுரதந்தமவ்ரணம் ஶுசிஸ்மிதம் பத்மபலாஶலோசனம்॥
த்ரக்ஷ்யே ததார்யாவதனம் கதான்வஹம் ப்ரஸந்நதாராதிபதுல்யதர்ஶனம்।

ஸு அ. ததுந்நஸம்பாண்டுரதந்தமவ்ரணம்ஸுசிஸ்மிதம்பத்மபலாஸலோசநம்॥
த்ரக்ஷ்யேததார்யாவதநம்கதாந்வஹம்ப்ரஸந்நதாராதிபதுல்யதர்ஸநம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்	(பூர்வோக்த)அந்த (தேவதாநுக்கிரகத்தால்)	ப்ரஸந்நதாராதிபதுல்யதர்ஸநம்=	
		ப்ரஸந்நதாராதிப	நிர்மலமானமதிக்கு
உந்நஸம்	உயர்ந்தமூக்குடையதும்	துல்யதர்ஸநம்	ஸமானமானதர்சனமுடையதும்
பாண்டுரதந்தம்	வெண்மையானபற்களையுடையதும்	தத்	அப்படிபிரஸித்தமுமான
ஸுசிஸ்மிதம்	பரிசுத்தமானபுன்சிரிப்புடையதும்	ஆர்யாவதநம்	பூஜ்யையானபிராட்டியின்முகத்தை
அவ்ரணம்	காயமில்லாததும்	கதாநு	எப்பொழுதுதான்
பத்மபலாஸலோசநம்-	தாமரையிதழ்போன்ற கண்களுடையதும்	அஹம்	நான்
		த்ரக்ஷ்யே	பார்ப்பேன்.

தா-ம்—பிரம்ஹாதி தேவர்களுடைய அனுக்கிரகபலத்தால் பிராட்டியினுடையமுகாரவிந்தத்தை யெப்பொழுது நான்தரிசிப்பேன். உன்னதமாக விளங்கு மந்த நாஸிகையினழகையும், மல்லிகையரும்புபோல் வரிசையாயும் (தாம்பூலமின்மையால்) தாவள்ளியமாயும் விளங்கும் முருவலழகையும், அப்பொழுதலர்ந்த செந்தாமரை தளம்போல கன்றுநீண்டு செவ்வரிகளோடி கருணாரஸம்பொழிகின்ற நேத்திராரவிந்தங்களினழகையும், நிர்மலமான ஆகாசத்தில் ஷோடச கலைகளோடு பிரகாசிக்கிற சந்திரனையொத்ததாயும், இரதிவிலாஸசின்ன ரகிதமாயுமிருக்கிற பிரஸன்ன திருமுகமண்டலத்தி னழகையும் எப்பொழுது நான் ஸேவிப்பேன். கேவலம் காமாதுரைகளாயும் நீசஸ்வபாவமுள்ளவர்களாயு மிருக்கிற இந்த இராவணபத்தினிகளுடைய அசுசியானமந்தஹாஸத்தை இந்நேரம்கண்டு அபரிசுத்தனானேனே. அஹோ மஹாபரிசுத்தமான ஸர்வஜகத்பாவனமான ஸர்வசோகநிவாரணமான அந்த பரதேவதையினுடைய மந்தஹாஸதர்சனத்தால் எப்பொழுது நான் புனிதனாவேன். துஷ்டனான இராவணனால் பரிகிரகிக்கப்பட்ட இந்த அனரியைகளுடைய முகாலோகனஞ்செய்தவெனக்கு பதிவிரதோத்தமியும் பரமபாவனையும் ஸர்வஜகத்பூஜ்யையுமான அந்த ராகவதர்மபத்தினியினுடைய திருமுக மண்டலஸேவை யெனக்கெப்பொழுது கிடைக்கப் போகிறது. எப்பொழுது நான் தன்னியனாவேன், எப்பொழுது நான் பரிசுத்தனாவேன், எப்பொழுது நான் சோகநிவிருத்தியடைவேன், என்று ஸீதாதர்சனோத்ஸுகரான ஹநுமானெண்ணினர்.

౨౯ క్షుద్రేణపాపేననృశంసకర్మణాసుదారుణాలంకృతవేషధారిణా॥ బలాభిభూతాహ్యబలాతపస్వినీకథంనుమేదృష్టిపథేऽద్యసాభవేత్॥

ஸு கூ. க்ஷுத்ரேண பாபேந ந்ருஶம்ஸகர்மணா ஸுதாருணாலங்க்ருதவேஷதாரிணா॥
ஸு கூ. பலாபிபூதா ஹ்யபலா தபஸ்விநீ கதம் நு மே த்ருஷ்டிபதேऽத்ய ஸா பவேத்॥

ஸு கூ. க்ஷுத்ரேணபாபேநந்ருஸம்ஸகர்மணாஸுதாருணாலங்க்ருதவேஷதாரிணா।
ஸு கூ. பலாபிபூதாஹ்யபலாதபஸ்விநீகதம்நுமேத்ருஷ்டிபதேத்யஸாபவேத்।

இதி ஸ்ரீமத்ஸுந்தரகாண்டே த்ரயோதஶஸ்ஸர்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை,
க்ஷுத்ரேண	நீசனாயும்	அபலா	(ஸ்வஜனத்தைப்பிரிந்தமையால்) பலமற்றவளும்
பாபேந	பாபியாயும்	தபஸ்விநீ	(ஸ்ரீராகவன்வரவைப்பற்றியே)தபமுடையவளுமான
ந்ருஸம்ஸகர்மணா	குரூரகிருத்தியமுடையவனாயும்	ஸா	அந்த(பிராட்டியானவள்)
ஸுதாருணாலங்க்ருதவேஷதாரிணா=		மே-த்ருஷ்டிபதே	என்-கண்ணெதிரில்
ஸுதாருண	மிகபயங்கரமாக	அத்ய	இப்பொழுது
அலங்க்ருத	அலங்கரிக்கப்பட்ட	கதம்நு	எப்படிதான்
வேஷதாரிணா	வேஷம்பூண்டவனுமான(ராவணனால்)	பவேத்	ஆகுவளோ.
பலாபிபூதா	பலவந்தத்தால்திரஸ்கரிக்கப் பட்டவளும்		

தா-ம்—இராவணன் மஹா அநுசிதகிருத்தியங்களைச் செய்கிற பரமநீசன். அதிக்ரூரமான இராக்ஷஸ ஸ்வபாவமுள்ளவன். பிரம்மஹத்தியாதி தோஷங்களுக்குக் கொஞ்சமேனு மஞ்சாத கொடும்பாபி. மலைகளைப்பேர்த்துப் பந்தாடவல்ல மஹாபலவான். அந்தகனுக்கும் மேலான பயங்கரரூபமுள்ளதன்சரீரத்திற்குக் கிரீடாத்யாபரணங்களா லலங்காரஞ் செய்துகொண்டிருப்பவன். அப்பேர்ப்பட்டவனல் பிராட்டியானவள் பலாத்கரித்துக் கொண்டுவரப்பட்டாள். அவளோ ஸ்திரீஜாதி. திரிலோகத்தையும் க்ஷணகாலத்தில் தஹிக்க வல்ல வீரனுக்கு மாலையிட்டவளாயினும் பர்த்திருரஹிதையாயிருக்கையில் அவள் அபலைதான். ஸ்திரீஜாதியாயும் பலமற்றவளாயு மிருந்தபோதிலும் பதிவிரதாமார்க்கத்தில் சலிக்காமல் நின்று தன் சீலத்தை ரக்ஷிக்கிற திடசித்தமுள்ளவள். அவன் குரூரனன பலவான்; இவள் சீலத்தைக்கைவிடாத திடசாலி. அவன் தன்னையடையவேண்டுமென்று பலாத்கரிப்பான்; இவள் பிராணனைக் கொடுத்தாவது சீலத்தைக் காப்பாற்றுவாள். இப்படிப்பட்ட விருத்தாந்தத்தில் பிராட்டியினுடைய நிலைமையெப்படியிருக்கிறதோ. அந்த திவ்வியமங்களஸ்வரூபியை யெப்படி நான் காண்பேன்? அவளுடைய தர்சன மெனக்கெப்படி கிடைக்கப்போகிறது? இந்த விதம் இராவணனுடைய பலத்தையும் பிராட்டியினுடைய அபலத்துவத்தையும் நினைத்து அவளுடைய தர்சனம் லபிக்குமோ லபிக்காதோவென்று வருத்தமுற்றார்.

ஸ்ரீ ஸர்மகோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிடவியாக்யாந ஸஹிதமான
ஸுந்தரகாண்டத்தில்
பதின்மூன்றாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

பதினான்காவது ஸர்க்கம்.

౧. సముహూర్తమివ ధ్యాత్వా మనసా చాధిగమ్య తామ్। అవప్లుతో మహాతేజాః ప్రాకారం తస్య వేశ్మనః॥

௧. [illegible]
[illegible]

௧. ஸமுஹூர்த்தமிவத்யாத்வா மநஸாசாதிகம்யதாம்।
அவப்லுதோமஹாதேஜா:ப்ராகாரம்தஸ்யவேஶ்மந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாதேஜா:-ஸ:	வெகுதேஜோவானன-அந்தஹநுமான்	மநஸா-அதிகம்ய	மனதால்-அடைந்து [இவிருந்து
முஹூர்த்தமிவ	கொஞ்சகாலம்	தஸ்ய-வேஶ்மந:	அந்த-(ராவணனுடைய) இருப்பிடத்
த்யாத்வா	யோசித்து	ப்ராகாரம்	(அசோகவன) பிராகாரத்தை
தாம்	அந்த (அசோகவனத்தை)	அவப்லுத:	தாண்டினர்.

தா-ம்—பிறகந்த தேஜஸ்வியான ஹநுமான் ஒருமுகூர்த்தகாலஞ் சிந்தித்து அசோகவனத்திற்குச் செல்வதாக மனதிலுத்தேசித்து இராவணாந்தப்புரத்தை விட்டுக்கிளம்பி அசோகவனமதிற் சுவரைத் தாவினர்.

౨. స తు సంహృష్టసర్వాంగః ప్రాకారస్థో మహాకపిః। పుష్పితాగ్రాన్వసంతాదౌ దదర్శ వివిధాన్ ద్రుమాన్॥

౩. సాలానశోకాన్ భవ్యాంశ్చ చంపకాంశ్చ సుపుష్పితాన్। ఉద్దాలకాన్నాగవృక్షాంశ్చూతాన్ కపిముఖానపి॥

௨. [illegible]
[illegible]

௩. [illegible]
[illegible]

௨. ஸதுஸம்ஹ்ருஷ்டஸர்வாங்க:ப்ராகாரஸ்தோமஹாகபி:।
புஷ்பிதாக்ராந்வஸந்தாதௌதத்ர்ஶவிவிதாந்த்ருமாந்॥

௩. ஸாலாநஶோகாந்பவ்யாம்ஶ்சசம்பகாம்ஶ்சஸுபுஷ்பிதாந்।
உத்தாலகாந்நாகவ்ருக்ஷாம்ஶ்சூதாந்கபிமுகாநபி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-மஹாகபிஸ்து	அந்த-ஹனுமாரோவென்றால்	விவிதாந்	அனேகவிதங்களான
ப்ராகாரஸ்த:	அசோகவனப் பிராகாரத்தின் மீதிருந்து கொண்டவராக	த்ருமாந்	விருக்ஷங்களையும்
ஸம்ஹ்ருஷ்டஸர்வாங்க:—		ஸாலாந்	ஆச்சாமரங்களையும்
ஸம்ஹ்ருஷ்ட	ஸந்தோஷித்த	பவ்யாந்	சுபகரமான (ருத்ரப்பிரியபுஷ்பங்களையுடைய விருக்ஷ விசேஷங்களையும்)
ஸர்வாங்க:	ஸமஸ்தஅவயவங்களையுடையவராக	அஶோகாந்	அசோகவிருக்ஷங்களையும்
வஸந்தாதௌ	வஸந்தருதுமுதலில்	ஸுபுஷ்பிதாந்	நன்றாய்புஷ்பித்திருக்கிற
புஷ்பிதாக்ராந்	பூத்தநுனிகளையுடையதும்	சம்பகாந்	சண்பகவிருக்ஷங்களையும்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உத்தாலகாந்	கர்ணிகாரவிருக்ஷங்களையும்	கபிமுகாகபி	மர்கடவிருக்ஷங்களையும்
நாகவ்ருக்ஷாந்	நாககேஸரவிருக்ஷங்களையும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
சூதாந்	மாமரங்களையும்		

தா-ம்—அசோக வனமதிற் சுவரையடைந்த அம்மாருதி சுபஸூசகமான ஸந்தோஷ ஹிருதயத்துடனும் பூரித்த அவயவங்களுடனும் அங்கிருந்து கொண்டே அவ்வனத்தின் செழிப்பையும் பசுமையையும் அழகையுங்கண்டு களித்தார். வஸந்தருது ஆரம்பமாதலால் அனேகவிருக்ஷங்கள் புஷ்பாலங்கிருத நுனிகளோடு விளங்கின. பெருத்து செழித்து ஓங்கி அனேக கிளைகளோடுகூடின ஆச்சாமரங்களையும் சுபகரமாகவிளங்கு மனேக புஷ்பக்கொத்துகள் நிறைந்த அசோகவிருக்ஷங்களையும் திவ்வியபரிமளம் வீசுகிற புஷ்பம் நிறைந்த சண்பகத்தருக்களையும், இன்னம் கரணிகாரம், நாககேஸரம், சூதம், மர்கடவிருக்ஷம் முதலான நானாவித தருக்களையுங் கண்டார்.

౪. అథామ్రవణసంఛన్నాం లతాశతసమావృతామ్ । జ్యాముక్త ఇవ నారాచః పుప్లువే వృక్షవాటికామ్॥

௪. 𑌅𑌥𑌾𑌮𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑌂𑌛𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌤𑌾𑌶𑌤𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌂।
𑌜𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌚𑌃 𑌪𑍁𑌪𑍍𑌲𑍁𑌵𑍇 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌟𑌿𑌕𑌾𑌂॥

௪. அதாம்ரவணஸம்சக்காம்லதாஶதஸமாவ்ருதாம்|
ஜ்யாமுக்தஇவநாராச:புப்லுவேவ்ருக்ஷவாடிகாம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பின்பு (அந்தஹனுமான்)	விருக்ஷவாடிகாம்	விருக்ஷஸமூகத்தை
ஆம்ரவணஸம்சந்நாம்	மாம்தோப்புகளால்மறைக்கப்பட்டது	ஜ்யாமுக்த8	நாண்கயிற்றிலிருந்துவிடுபட்ட
லதாஶதஸமாவ்ருதாம்	அனேககொடிகளினுல்சூழப்பட்டது [ம்	நாராசஇவ	நாராசமென்கிறபாணம்போல்
	மான	புப்லுவே	பாய்ந்தார்.

தா-ம்—விருக்ஷநிபிடமான அசோகவனத்தினழகைக் கடாக்ஷித்த ஹநுமான் ஓர் யுத்தவீரனுடைய கோதண்டத்தினின்று வெளிக்கிளம்பிய நாராசமென்னுஞ் சரவிசேஷம்போல் சூதவிருக்ஷங்களடர்ந்து இருண்டிருக்கும் தோப்புகளுக்குள்ளும், விருக்ஷங்களுடைய இடைவெளிகளிற்படர்ந்து சிக்கிக்கொண்டிருக்கும் லதாவலிகளுக்குள்ளும் நிர்ப்பயமா யதிவேகமாய்ப் பாய்ந்தார்.

౫. స ప్రవిశ్య విచిత్రాం తాం విహగైరభినాదితామ్ । రాజతైః కాంచనైశ్చైవ పాదపైః సర్వతో వృతామ్॥

౬. విహగైర్మృగసంఘైశ్చ విచిత్రాం చిత్రకాననామ్ । ఉదితాదిత్యసంకాశాం దదర్శ హనుమాన్ కపిః॥

౭. వృతాం నానావిధైర్వృక్షైః పుష్పోపగఫలోపగైః । కోకిలైర్భృంగరాజైశ్చ మత్తైర్నిత్యనిషేవితామ్॥

౮. ప్రహృష్టమనుజే కాలే మృగపక్షిసమాకులే । మత్తబర్హిణసంఘుష్టాం నానాద్విజగణాయుతామ్॥

௫. 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌗𑍈𑌰𑌭𑌿𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌂।
𑌰𑌾𑌜𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌪𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌵𑍃𑌤𑌾𑌂॥

௬. 𑌵𑌿𑌹𑌗𑍈𑌰𑍍𑌮𑍃𑌗𑌸𑌂𑌘𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌂।
𑌉𑌦𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌾𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௭. 𑌵𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍋𑌪𑌗𑌫𑌲𑍋𑌪𑌗𑍈𑌃।
𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑍈𑌰𑍍𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌂॥

௮. 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑍁𑌜𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌮𑍃𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑌮𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇।
𑌮𑌤𑍍𑌤𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌣𑌸𑌂𑌘𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌗𑌣𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌂॥

௫. ஸப்ரவிஶ்யவிசித்ராந்தாம்விஹகைரபிநாதிதாம்|
ராஜதை:காஞ்சனைஶ்சைவபாதபைஸ்ஸர்வதோவ்ருதாம்||

௬. விஹகைர்ம்ருகஸங்கைஶ்சவிசித்ராம்சித்ரகாநநாம்|
உதிதாதித்யஸங்காஶாம்ததர்ஶஹநுமாந்கபி:||

௭. வ்ருதாம்நாநாவிதைர்வ்ருக்ஷை:புஷ்போபகபலோபகை:|
கோகிலைர்ப்ருங்கராஜைஶ்சமத்தைர்நித்யநிஷேவிதாம்||

௮. ப்ரஹ்ருஷ்டமநுஜேகாலேம்ருகபக்ஷிஸமாகுலே|
மத்தபர்ஹிணஸங்குஷ்டாம்நாநாத்விஜகணயுதாம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-கபி:	அந்த-வானரராகிற	விஹகை:	பக்ஷிகளால்
ஹநுமாந்	ஹனுமானுனவர்	அபிநாதிதாம்	எங்கும்சப்திக்கப்பட்டதும்
ப்ரவிஶ்ய	(அந்தவிருக்ஷவாடிகையை) பிரவேசித்து	ராஜதை:	வெள்ளிமயமாயும்
		காஞ்சனைஶ்சைவ	பொன்மயமாயுமிருக்கிற
விசித்ராம்	பற்பலவிசித்திரமுடையதும்	பாதபை:	விருக்ஷங்களால்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வத:	நான்குபுறங்களிலும்	கோகிலை:	குயில்களாலும்
வ்ருதாம்	சூழப்பட்டதும்	மத்தை:	கொழுத்திருக்கிற
விஹகை:	பக்ஷிகளினாலும்	ப்ருங்கராஜைஶ்ச	மிகச்சிறந்த வண்டுகளாலும்
ம்ருகஸங்கைஶ்ச.	மான்கூட்டங்களினாலும்	நிஷேவிதாம்	அடையப்பட்டதும்
விசித்ராம்	விநோதமாயும்	மத்தபர்ஹிணஸங்குஷ்டாம்—	
சித்ரகாநநாம்	அவாந்தரவனமுடையதும்	மத்த	கொழுத்திருக்கிற
உதிதாதித்யஸங்காஶாம்—		பர்ஹிண	மயில்களுடைய
உதித	உதயமான	ஸங்குஷ்டாம்	த்வனியையுடையதும் [மான
ஆதித்யஸங்காஶாம்	ஸூரியனுக்குநிகராயும்	நாநாத்விஜகணாயுதாம்	பற்பல பக்ஷியினங்களோடு கூடினது
புஷ்போபகபலோபகை:-புஷ்பங்களையடைந்தும் - பலங்களையடைந்தும்		தாம்	அந்த (அசோகவனத்தை)
நாநாவிதை:	அநேகவிதமுமான	ப்ரஹ்ருஷ்டமநுஜே	ஸந்தோஷித்தமனிதருடையதும்
வ்ருக்ஷை:	விருக்ஷங்களால்	ம்ருகபக்ஷிஸமாகுலே	மிருகங்களாலும் பக்ஷிகளாலும்நிறைந்
வ்ருதாம்	சூழப்பட்டதும்	காலே	ஸமயத்தில் [திருக்கிற
		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அவ்வனத்திற்குள் ஓர் சரவிசேஷம்போல் அதிவேகமாகப்பாய்ந்து செல்லும் ஹநுமான் அங்கங்கு அனேகவிசித்திரங்களைக் கண்டார். நாற்புறமும் ஸ்வர்ணத்தாலும் வெள்ளியாலும் செய்தமைத்திருக்கிற விருக்ஷவிசேஷங்களைக் கண்டார். ஆதித்தியோதயமானுற்போலதிஜாஜ்வல்லியமாகவிளக்கும்அனேகதிவ்வியதருக்களைக்கண்டார். புஷ்பக்காய்கனிகளுடையபாரத்தால் வளைந்து தழைத்து விஸ்தாரமாகவிளங்கு மனேகவிருக்ஷங்களைக்கண்டார். அனேகமான்கூட்டங்கள்ஸ்வேச்சையாய்மேய்ந்து படுத்திருப்பதைக்கண்டார்; விசித்திரவர்ண பற்பலஜாதிபக்ஷிகள் விருக்ஷங்களில் வஸிப்பதைக்கண்டார். கோகிலங்கள் திவ்விய கண்டத்தோடு பாடுகிறதைக்கேட்டார். நீண்டதோகையையுடைய மயிலினங்கள் சப்திக்கிறதைக்கேட்டார். மதுவையுண்டு மதித்திருக்கிற வண்டினங்கள் ரீங்காரஞ்செய்வதைக்கேட்டார். இந்தவிதம் ஸந்துஷ்டியால் ஸம்பூர்ணமாகவிளங்கும் பிரஜைகளாலும் மிருகங்களாலும் பக்ஷிகளாலும் வியாபரிக்கப்பட்டு அத்புதமான விருக்ஷங்களால் வெகுசுபகரமாகவிளங்கு மந்தவசோகவனத்தைக்கண்டார்.

౯. మార్గమాణో వరారోహాం రాజపుత్రీమనిందితామ్। సుఖప్రసుప్తాన్విహగాన్ బోధయామాస వానరః॥

௯. 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌣𑍋𑌵𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾𑌂𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑍁𑌖𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌹𑌗𑌾𑌨𑍍𑌬𑍋𑌧𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃॥

௯. மார்க்கமாணோவராரோஹாம்ராஜபுத்ரீமநிந்திதாம்।
ஸுகப்ரஸுப்தாந்விஹகாந்போதயாமாஸவாநர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநர:	ஹநுமான்	மார்க்கமாண (ஸ்ஸந்)	தேடாநின்றுகொண்டு
வராரோஹாம்	ஸுஷ்டுவான அவயவமுடையவளும்	ஸுகப்ரஸுப்தாந்	ஸுகமாகநித்திரைசெய்கிற
அநிந்திதாம்	நல்லநடத்தையுடையவளுமான	விஹகாந்	பக்ஷிகளை
ராஜபுத்ரீம்	ஜனகமஹாராஜன்புத்திரியை	போதயாமாஸ	எழுப்பினர்.

தா-ம்—அந்த வாதாத்மஜன் திவ்வியஸுந்தரியான ஜனகாத்மஜையைத் தேடிச்செல்லுங்கால் விருக்ஷசாகைகளில் ஸுகமாக நித்திரைசெய்யும் பக்ஷிகளை வெருட்டிக்கிளம்பியோடும்படி செய்தார்.

౧౦. ఉత్పతద్భిర్ద్విజగణైః పక్షైస్సాలాస్సమాహతాః। అనేకవర్ణా వివిధా ముముచుః పుష్పవృష్టయః॥

௧௦. 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌗𑌣𑍈𑌃𑌪𑌕𑍍𑌷𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌤𑌾𑌃।
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌃𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃॥

௧௦. உத்பதத்பிர்த்விஜகணை:பக்ஷைஸ்ஸாலாஸ்ஸமாஹதா:।
அநேகவர்ணாவிவிதாமுமுசு:புஷ்பவ்ருஷ்டய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாலா:	விருக்ஷங்கள்	அநேகவர்ணா:	பலவிதவர்ணங்களாயும்
உத்பதத்பி:	(மேல்)பறக்கிற	விவிதா:	நானாஜாதியுமான
த்விஜகணை:	பக்ஷிக்கூட்டங்களால்	புஷ்பவ்ருஷ்டய:	புஷ்பவருஷங்களை
பக்ஷை:	இறக்கைகளினால்	முமுசு:	பெய்தன(உதிர்த்தன.)
ஸமாஹதா:	நன்குயடிக்கப்பட்ட		

தா-ம்—இந்தவிதம் ஹநுமாருடையவேகத்தாலதட்டப்பட்டு வெருண்ட பக்ஷிகள் தங்களிறக்கைகளை விரித்தடித்துக்கொள்கையில் விருக்ஷங்களசைக்கப்பட்டு நானுவர்ணபுஷ்பஸமூகங்களைச்சொரிந்தன.

౧౧. పుష్పావకీర్ణశ్శుశుభే హనుమాన్మారుతాత్మజః। అశోకవనికామధ్యే యథా పుష్పమయో గిరిః॥

௧௧. 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌅𑌶𑍋𑌕𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌥𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌮𑌯𑍋𑌗𑌿𑌰𑌿𑌃॥

௧௧. புஷ்பாவகீர்ணஶ்ஶுஶுபேஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:।
அஶோகவநிகாமத்யேயதாபுஷ்பமயோகிரி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜ:	வாயுகுமாரரான	புஷ்பமய:	புஷ்பஸம்பந்தமான
ஹநுமாந்	ஹநுமானனவர்	கிரிர்யதா	பருவதம்போல்
அசோகவநிகாமத்யே	அசோகவனத்தின்நடுவில்	பபாஸே	விளங்கினர்.
புஷ்பாவகீர்ண:	புஷ்பத்தினால் நிறைந்தவராக		

தா-ம்— அந்த அசோகவனத்தில் பிராட்டியைத் தேடிக்கொண்டுபோகிற ஹநுமான் விருக்ஷங்களினின்றுதிருகிற புஷ்பங்களால் மூடப்பட்டு ஓர் புஷ்பகிரிபோல் விளங்கினர்.

౧౨. దిశస్సర్వాః ప్రధావంతం వృక్షషండగతం కపిమ్ । దృష్ట్వా సర్వాణి భూతాని వసంత ఇతి మేనిరే ॥

க௨. 𑌦𑌿𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌵𑌂𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌷𑌣𑍍𑌡𑌗𑌤𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌮𑍍 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇 ॥

க௨. திஶஸ்ஸர்வாப்ரதாவந்தம்வ்ருக்ஷஷண்டகதம்கபிம்।
த்ருஷ்ட்வாஸர்வாணிபூதாநிவஸந்தயிதிமேநிரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வா:-திஶ:	ஸமஸ்த-திக்குகளைக் (குறித்து)	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ப்ரதாவந்தம்	தாவுகிறவரும்	ஸர்வாணி-பூதாநி	ஸமஸ்த-பூதங்களும்
வ்ருக்ஷஷண்டகதம்	மரக்கூட்டத்தைஅடைந்தவருமான	வஸந்தயிதி	வஸந்தனென்று
கபிம்	வானரரான (ஹநுமானை)	மேநிரே	எண்ணின.

தா-ம்— ஒருமரத்தினின்று மற்றொருமரத்திற்றாவி நாற்றிசைகளிலும்பாய்ந்து இங்குமங்குந்தேடிக்கொண்டே எழுந்தருளுகிற அதிதேஜோவானான ஹநுமானைக்கண்ட ஸமஸ்த பூதங்களும் வஸந்தருதுவுக் கதிதேவதையான வஸந்தனே மூர்த்திகரித்துவருகின்றனனோவென் றெண்ணின.

౧౩. వృక్షేభ్యః పతితైః పుష్పైరవకీర్ణా పృథగ్విధైః । రరాజ వసుధా తత్ర ప్రమదేవ విభూషితా ॥

க௩. 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌰𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑍈𑌃 ।
𑌰𑌰𑌾𑌜 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾 ॥

க௩. வ்ருக்ஷேப்ய:பதிதை:புஷ்பைரவகீர்ணாப்ருதக்விதை:।
ரராஜவஸுதாதத்ரப்ரமதேவவிபூஷிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்த (அசோகவனத்தில்)	அவகீர்ணா	நிறைந்திருக்கிற
வ்ருக்ஷேப்ய:	மரங்களிலிருந்து	வஸுதா	பூமியானது
பதிதை:	கீழேஉதிர்ந்தும்	விபூஷிதா	(பூவினால்) சிங்காரிக்கப்பட்ட
ப்ருதக்விதை:	நானாவிதமுமான	ப்ரமதேவ	இளமடந்தைபோல்
புஷ்பை:	புஷ்பங்களால்	ரராஜ	(பிரகாசித்தது.)

౧౪. తరస్వినా తే తరవస్తరసాభిప్రకంపితాః । కుసుమాని విచిత్రాణి ససృజుః కపినా తదా ॥

க௪. 𑌤𑌰𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍇 𑌤𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑌰𑌸𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌸𑍃𑌜𑍁𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌦𑌾 ॥

க௪. தரஸ்விநாதேதரவஸ்தரஸாபிப்ரகம்பிதா:।
குஸுமாநிவிசித்ராணிஸஸ்ருஜு:கபிநாததா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தரஸ்விநா	சிறந்தவலியுடைய	ததா	அப்பொழுது
கபிநா	வானரரால்	விசித்ராணி	விநோதமான
தரஸா	பலத்தினால்	குஸுமாநி	புஷ்பங்களை
அபிப்ரகம்பிதா:	நான்குபக்கங்களிலுமசைக்கப்பட்ட	ஸஸ்ருஜு:	உதிர்த்தன.
தே-தரவ:	அவ்வனத்திலுள்ள விருக்ஷங்கள்		

(க௩-மு-க௪-ல்) தா-ம்— அதிபலவானான ஹநுமானால் நாற்புறமுமசைக்கப்பட்ட விருக்ஷங்கள் தங்கள் தங்களுடைய விசித்திரவர்ண புஷ்பங்களைப் பலபலவென் றுதிர்த்தன. அப்படியுதிர்ந்த புஷ்பங்களா லலங்கரிக்கப்பட்ட பூமியானது சிறந்த ஆடையாபரணங்களாலும் புஷ்பமாலைகளாலு மலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கிற ஓர் யுவதிபோல் விளங்கிற்று.

౧౫. నిర్ధూతపత్రశిఖరాః శీర్ణపుష్పఫలద్రుమాః । నిక్షిప్తవస్త్రాభరణా ధూర్తా ఇవ పరాజితాః ॥

க௫. 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌣𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌫𑌲𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌃 ।
𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾 𑌧𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌵 𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

க௫. நிர்த்தூதபத்ரஶிகரா:ஶீர்ணபுஷ்பபலாத்ருமா:।
நிக்ஷிப்தவஸ்த்ராபரணாதூர்த்தாஇவபராஜிதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிர்த்தூதபத்ரஶிகராஃ—		நிக்ஷிப்தவஸ்த்ராபரணாஃ—	
நிர்த்தூத	அசைக்கப்பட்டிருக்கிற [னவும்	நிக்ஷிப்த	(பந்தயமாக) வைக்கப்பட்ட
பத்ரஶிகராஃ	இலைகள் நுனிகள் இவைகளையுடைய	வஸ்த்ராபரணாஃ	ஆடை நகை இவைகளையுடைய
ஶீர்ணபுஷ்பபலாஃ	உதிர்ந்துபோனபழம்புஷ்பம்-இவைகளையுடையனவுமான	தூர்த்தாயிவ	சூதாடுபவர்போல்
த்ருமாஃ	விருக்ஷங்கள்	பராஜிதாஃ	ஜயிக்கப்பட்டன.

౧౬. హనూమతా వేగవతా కంపితాస్తే నగోత్తమాః। పుష్పపర్ణఫలాన్యాశు ముముచుః పుష్పశాలినః॥

கசு. 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑌾 𑌵𑍇𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌕𑌂𑌪𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌗𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌪𑌰𑍍𑌣𑌫𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌃॥

கசு. ஹநூமதாவேகவதாகம்பிதாஸ்தேநகோத்தமாஃ।
புஷ்பபர்ணபலாந்யாஶு முமுசுஃபுஷ்பஶாலிநஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வேகவதா	அதிவேகவானான	தே-நகோத்தமாஃ	அந்த-சிரேஷ்டமானமரங்கள்
ஹநூமதா	ஹநுமாரால்	புஷ்பபர்ணபலாநி	புஷ்பம் இலை பழம் இவைகளை
கம்பிதாஃ	அசைக்கப்பட்டனவும்	ஆஶு-முமுசுஃ	சீக்கிரமாக-உதிர்த்தன.
புஷ்பஶாலிநஃ	பூவினால்நிறைந்தனவுமான		

(கரு-மு-கசு-ல்) தா-ம்—சூதாட்டத்தில் தூர்த்தர்கள் தங்கள் ஆடையாபரணங்களைப் பந்தயம் வைத்துத் தோல்வியடைந்தவுடன் வஸ்திரங்களையும் நகைகளையும் கழற்றிக் கீழேவைப்பதுபோல் அசோகவனத்திலுள்ள விருக்ஷங்கள் அவ்வாயுகுமாரனுடைய வேகந்தாங்கமுடியாமல் இலைகளையும் புஷ்பங்களையு முதிர்த்தன. அவரதிவேகமாகத்தாண்டி ஆட்டினமையால் புஷ்பஸங்கீர்ணமான விருக்ஷங்களும் சீக்கிரமாகவே இலைகளையும் புஷ்பங்களையும் பழங்களையும் பூமியிற்சொரிந்தன.

౧౭. విహంగసంఘైర్హీనాస్తే స్కంధమాత్రాశ్రయా ద్రుమాః। బభూవురగమాః సర్వే మారుతేనేవ నిర్ధుతాః॥

கஎ. 𑌵𑌿𑌹𑌙𑍍𑌗𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌰𑍍𑌹𑍀𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌃।
𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑌗𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑍇𑌨𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍁𑌤𑌾𑌃॥

கஎ. விஹங்கஸங்கைர்ஹீநாஸ்தேஸ்கந்தமாத்ராஶ்ரயாத்ருமாஃ।
பபூவுரகமாஸ்ஸர்வேமாருதேநேவநிர்துதாஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விஹங்கஸங்கைஃ	பக்ஷியினங்களால்	மாருதேந	காற்றினால்
ஹீநாஃ	சூனியமானவையும் [வும்	நிர்த்துதாயிவ	அசைக்கப்பட்டனபோல்
ஸ்கந்தமாத்ராஶ்ரயாஃ-கிளைகளைமாத்திரம் ஆதாரமாயுடையன		அகமாஃ	பற்றக்கூடாதனவாக
ஸர்வே	ஸமஸ்தமுமான	பபூவுஃ	ஆயின.
தே-த்ருமாஃ	அந்த-விருக்ஷங்கள்		

தா-ம்—இலைகளற்றுக் காய்கனிபூங்கொத்துகளற்றுத் தங்களிடத்தில் வாஸஞ்செய்துகொண்டிருந்த பக்ஷிகளற்றுக் கிளைகளோடுமாத்திரம் நிழலில்லாமலும் வாஸயோக்கியமிலலாமலும் நிற்கிற விருக்ஷங்கள் சண்டமாருதத்தாற் பிடிக்கப்பட்டனபோலாயின.

౧౮. నిర్ధూతకేశీ యువతిర్యథా మృదితవర్ణకా। నిష్పీతశుభదంతోష్ఠీ నఖైర్దంతైశ్చ విక్షతా॥

౧౯. తథా లాంగూలహస్తైశ్చ చరణాభ్యాం చ మర్దితా। బభూవాశోకవనికా ప్రభగ్నవరపాదపా॥

கஅ. 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌤𑌕𑍇𑌶𑍀 𑌯𑍁𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍃𑌦𑌿𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍀𑌤𑌶𑍁𑌭𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌨𑌖𑍈𑌰𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾॥

ககூ. 𑌤𑌥𑌾 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌹𑌸𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾।
𑌬𑌭𑍂𑌵𑌾𑌶𑍋𑌕𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌗𑍍𑌨𑌵𑌰𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾॥

கஅ. நிர்தூதகேஶீயுவதிர்யதாம்ருதிதவர்ணகா।
நிஷ்பீதஶுபதந்தோஷ்டீநகைர்தந்தைஶ்சவிக்ஷதா॥

ககூ. ததாலாங்கூலஹஸ்தைஶ்சசரணாப்யாம்சமர்திதா।
பபூவாஶோகவநிகாப்ரபக்நவரபாதபா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	[ளும்		
நிர்த்தூதகேஶீ	தூற்றப்பட்ட தலைமயிரை யுடையவ	ஓஷ்டீ	உதடுகளையுடையவளும்
ம்ருதிதவர்ணகா	பூசிக்கொள்ளப்பட்டசந்தனமுடைய	யுவதிஃ	யௌவனமுமுடைய (ஸ்த்ரீ)
நிஷ்பீதஶுபதந்தோஷ்டீ— [வளும்		யதா	எப்படி
நிஷ்பீத	நன்றாகப்பானம்பண்ணப்பட்டும்	நகைஃ	நகங்களினாலும்
ஶுப	மங்களகரமுமான	தந்தைஶ்ச	பற்களினாலும் [பனோ
தந்த	பற்களையுடைய	விக்ஷதா	விசேஷக்ஷதத்தை யுடையவளாயிருப்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்படி	சரணப்யாம்ச	கால்களாலும்
அஶோகவநிகாச	அசோகவனமும்	மர்த்திதா	துவைக்கப்பட்டதாயும்(அதனுல்)
லாங்கூலஹஸ்தைஶ்ச—		ப்ரபக்நவரபாதபா	உடைந்துபோன சிறந்த மரங்களையுடையதாயும்
லாங்கூல	வாலினுலும்		
ஹஸ்தைஶ்ச	கைகளாலும்	பபூவ	ஆயிற்று.

தா-ம்—ஹநுமாரால் துவம்ஸம்செய்யப்பட்ட அந்த அசோகவனமானது நாயகனுலனுபவிக்கப்பட்டவோர்யுவதிபோற்காணப்பட்டது. பின்னலிட்ட கேசத்தோடும் திலகமிட்ட முகத்தோடும் ஸர்வாபரணபூஷிதையாய்பொன் பட்டாடைகள் சாத்திக்கொண்டு தேனவிழ்மாலைகள் தரித்துக்கொண்டு நறுசாந்தம் பூசிக்கொண்டு அதிஸுந்தரமாகவிளங்குமோர் ஸ்திரீயானவள்நாயகனை யடைந்தபிறகு கட்டவிழ்ந்தகூந்தலோடும்கிலைகுலைந்த ஆபரணங்களோடும் நகக்ஷதமான தேகத்தோடும் தந்தக்ஷதமான அதரத்தோடும் மெய்சோர்ந்து முகம்வாடி அலங்காரமழிந்திருக்கிறதுபோல் அசோகவன விருக்ஷங்களும் ஹநுமாருடைய கரசரணவேகத்தால் இலைதளிர் புஷ்பக்காய்கனிக ளெல்லாவற்றையுமிழந்து கிளைகள்முறிந்து சோபைகுலைந்து கின்றன.

౨౦. మహాలతానాం దామాని వ్యధమత్తరసా కపిః । యథా ప్రావృషి వింధ్యస్య మేఘజాలాని మారుతః ॥

௨௦. 𑌮𑌹𑌾𑌲𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌦𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿𑌵𑍍𑌯𑌧𑌮𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌯𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌷𑌿𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌮𑍇𑌘𑌜𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃॥

௨௦. மஹாலதாநாம்தாமாநிவ்யதமத்தரஸாகபி:।
யதாப்ராவ்ருஷிவிந்த்யஸ்யமேகஜாலாநிமாருத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ராவ்ருஷி	வருஷாகாலத்தில்	தரஸா	பலத்தால்
விந்த்யஸ்ய	விந்தியபருவதத்தினுடைய	மஹாலதாநாம்	பெருங்கொடிகளுடைய
மேகஜாலாநி	மேகத்திரள்களை	தாமாநி	மாலைகளை
மாருதோயதா	வாயுவானதுபோல்	வ்யதமத்	துவைத்தார்.
கபி:	ஹநுமார்		

தா-ம்—வருஷாகாலத்தில் விந்தியபர்வதசிகரத்திலொன்றுசேருகிற மேகஜாலத்தைச் சண்டமாருதன் அடித்துக் கலைத்துச் சிதறச்செய்வதுபோல, மேகம்போற்கறுத்த இலைகளோடு கூடிய கொடிஸமூகங்களை யம்மாருதி அறுத்துக் கலைத்தார்.

౨౧. స తత్ర మణిభూమీశ్చ రాజతీశ్చ మనోరమాః । తథా కాంచనభూమీశ్చ దదర్శ విచరన్ కపిః ॥
౨౨. వాపీశ్చ వివిధాకారాః పూర్ణాః పరమవారిణా । మహార్హైర్మణిసోపానైరుపపన్నాస్తతస్తతః ॥
౨౩. ముక్తాప్రవాళసికతాః స్ఫాటికాంతరకుట్టిమాః । కాంచనైస్తరుభిశ్చిత్రైస్తీరజైరుపశోభితాః ॥
౨౪. ఫుల్లపద్మోత్పలవనాశ్చక్రవాకోపకూజితాః । నత్యూహరుతసంఘుష్టా హంససారసనాదితాః ॥
౨౫. దీర్ఘాభిర్ద్రుమయుక్తాభిస్సరిద్భిశ్చ సమంతతః । అమృతోపమతోయాభిశ్శివాభిరుపసంస్కృతాః ॥
౨౬. లతాశతైరవతతాస్సంతానకుసుమావృతాః । నానాగుల్మావృతఘనాః కరవీరకృతాంతరాః ॥

௨௧. 𑌸𑌤𑌤𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌭𑍂𑌮𑍀𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌜𑌤𑍀𑌶𑍍𑌚𑌮𑌨𑍋𑌰𑌮𑌾𑌃।
𑌤𑌥𑌾𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑌭𑍂𑌮𑍀𑌶𑍍𑌚𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌵𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௨௨. 𑌵𑌾𑌪𑍀𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃𑌪𑌰𑌮𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾।
𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑍈𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑍈𑌰𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃॥

௨௩. 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌳𑌸𑌿𑌕𑌤𑌾𑌃𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑍁𑌟𑍍𑌟𑌿𑌮𑌾𑌃।
𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤𑌰𑍁𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑌜𑍈𑌰𑍁𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌃॥

௨௪. 𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌪𑌦𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌕𑍋𑌪𑌕𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌨𑌤𑍍𑌯𑍂𑌹𑌰𑍁𑌤𑌸𑌂𑌘𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑌂𑌸𑌸𑌾𑌰𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃॥

௨௫. 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃।
𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌪𑌮𑌤𑍋𑌯𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃॥

௨௬. 𑌲𑌤𑌾𑌶𑌤𑍈𑌰𑌵𑌤𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌵𑌨𑌾𑌃𑌕𑌰𑌵𑍀𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃॥

௨௧. ஸதத்ரமணிபூமீஶ்சராஜதிஶ்சமநோரமா:।
ததாகாஞ்சநபூமீஶ்சததர்ஶவிசரங்கபி:॥

௨௨. வாபீஶ்சவிவிதாகாரா:பூர்ணா:பரமவாரிணா।
மஹார்ஹைர்மணிஸோபாநைருபபந்நாஸ்ததஸ்தத:॥

உ௩. முக்தாப்ரவாளஸிகதாஸ்பாடிகாந்தரகுட்டிமா:।
காஞ்சநைஸ்தருபிஸ்சித்ரைஸ்தீரஜைருபஶோபிதா:॥
உச. புல்லபத்மோத்பலவநாஸ்சக்ரவாகோபகூஜிதா:।
நத்யூஹருதஸங்குஷ்டாஹம்ஸஸாரஸநாதிதா:॥
உரு. தீர்காபிர்த்ருமயுக்தாபிஸ்ஸரித்பிஸ்ச ஸமந்தத:।
அம்ருதோபமதோயாபிஶ்ஶிவாபிருபஸம்ஸ்க்ருதா:॥
உசா. லதாஶதைரவததாஸ்ஸந்தாநகுஸுமாவ்ருதா:।
நாநாகுல்மாவ்ருதகநா:கரவீரக்ருதாந்தரா:॥

பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்த (அசோகவனத்தில்)
மநோரமா:	மனதிற்கினிதான
மணிபூமிஸ்ச	இரத்தினங்களிழைத்தபூமிகளையும்
ராஜதீஸ்ச	வெள்ளியினலிழைத்த பூஸ்தலங்களையும்
ததா	அப்படியே
காஞ்சனபூமிஸ்ச	பொன்னினலிழைத்த பூப்பிரதேசங்களையும்
விவிதாகாரா:	பற்பலவிதமானரூபங்களுடையனவும்
பரமவாரிணா	உத்கிருஷ்டமானஜலத்தினல்
பூர்ணா:	நிறைந்தனவும்
ததஸ்தத:	அங்கங்கே
மஹார்ஹை:	சிரேஷ்டமான
மணிஸோபாநை:	மணிகளால்செய்தபடிகளோடு
உபபந்நா:	கூடினவும்
முக்தாப்ரவாளஸிகதா:-முத்துகள் பவழங்கள் இவைகளேயமணற்களாயுடையனவும்	
ஸ்பாடிகாந்தரகுட்டிமா: ஸ்படிககற்களால் தளவரிசைசெய்த பூமிகளையுடையனவும்	
சித்ரை:	ஆச்சரியமான
தீரஜை:	கரையில்முளைத்திருக்கிற
காஞ்சனை:	பொன்மயமான
தருபி:	மரங்களால்
உபஶோபிதா:	பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டனவும்
புல்லபத்மோத்பலவநா:—	
புல்ல	விகஸித்த (மலர்ந்த)
பத்ம	தாமரைப்பூவென்ன
உத்பல	கருநெய்தல்பூவென்ன (இவைகளுடைய)
வநா:	ஸமூகங்களையுடையனவும் (ஜலங்களையுடையனவும்)

பதம்.	உரை.
சக்ரவாகோபகூஜிதா:-சக்கிரவாகபக்ஷியின் துவனியுடையனவும்	
நத்யூஹருதஸங்குஷ்டா:-டரதபக்ஷியின் துவனியுடையனவும்	
ஹம்ஸஸாரஸநாதிதா:—	
ஹம்ஸ	அன்னமென்ன
ஸாரஸ	ஸாரஸமென்கிற பக்ஷிவிசேஷமென்ன (இவைகளுடைய)
நாதிதா:	சப்தங்களையுடையனவும்
த்ருமயுக்தாபி:	மரங்களோடுகூடினவும்
அம்ருதோபமதோயாபி: - அமிருதத்திற் கொப்பான நீர்த்தமுடையனவும்	
தீர்க்காபி:	வெகுநீளமும்
ஶிவாபி:	மங்களகரமுமான
ஸமந்தத:	நாற்புறத்திலும் (இருக்கிற)
ஸரித்பி:	ஆறுகளினல்
உபஸம்ஸ்க்ருதா:	அலங்கரிக்கப்பட்டனவும்
லதாஶதை:	அனேககொடிகளினல்
அவததா:	நிறைந்தனவும்
ஸந்தாநகுஸுமாவ்ருதா:-ஸந்தானவிருக்ஷத்தின்பூவினல்சூழப்பட்டனவும்	
நாநாகுல்மாவ்ருதகநா:—	
நாநாகுல்ம	அனேகபுதர்களினல்
ஆவ்ருதகநா:	இடைவெளியில்லாமற் சூழப்பட்டனவும்
கரவீரக்ருதாந்தரா:	அலரிப்புஷ்பங்களா லலங்கரிக்கப் பட்டமத்தியப் பிரதேசங்களையுடையனவுமான
வாபீஸ்ச	குளங்களையும்
ஸ:-கபி:	அந்த-ஹநுமான்
விசரந்	திரிந்துகொண்டே
ததர்ஸ	பார்த்தார்.

(உ௩-மு-உசு-ல்) தா-ம்—அவ்வசோகவனத்தில் வஜ்ஜிர வைடூரிய மரகத மாணிக்காதி திவ்விய ரத்தினங்கள்பதித்து ஜ்வலிக்கிற காந்தியோடுகூடின அனேக ஸ்தலங்களைக் கண்டார். பூர்ணசந்திரிகையில் ஸ்வச்சமான வெண்மைநிறத்தோடு பிரகாசிக்கிற வெள்ளியாற்செய்த அனேக பிரதேசங்களைக் கண்டார். பளபளக்கிற பசும்பொன்னலிழைத்த அதிரமணீயமான அனேகவிடங்களைக்கண்டார். நானுவித ரூபமும் ஆகாரமுமுள்ள பரிசுத்தஜலஸம்பூர்ணமான அனேகவாவிகளைக்கண்டார். அந்த வாவிகளங்கங்கே சிறந்த மணிகள் பதித்த படிகளோடுகூடியிருந்தன. முத்துப் பவழங்களாலாகிய சிறுமணற்களை யுடையனவாயிருந்தன. ஸ்படிகத்தால் தளவரிசைசெய்யப்பட்ட மேடைகள்சூழ்ந்திருந்தன. ஜலதீரங்களில் ஸ்வர்ணமயமாக விளங்கும் அதிவிசித்திரமான விருக்ஷங்கள் முளைத்திருந்தன. ஸ்படிகம்போல் தெளிவாயும் அமிருதம்போல் மதுரமாயுமிருக்கிற அவ்வாவிகளின்நீர்த்தத்தில் அனேகதாமரஸங்களும் கருநெய்தல்களும் புஷ்பித்திருந்தன. ஹம்ஸஸாரஸசக்கிரவாகநத்யூகங்களென்கிற பக்ஷிகள் அதியுல்லாஸமாய் ஸஞ்சரித்தன. இருகரைகளிலும் விருக்ஷபங்திகளாலலங்கரிக்கப்பட்டதிவ்யநீர்த்தங்களோடுகூடிய நதிகள் நாற்புறமுமோடின. வாவிக்கரைகளிலனேககொடிகள்படர்ந்து அழகாய்வளர்ந்தன. ஸந்தானமென்கிற விருக்ஷவிசேஷத்தின் புஷ்பங்கள் திவ்வியமணம்வீசின. அலரிப்புஷ்பங்க ளிடைவெளிகளில் நன்ருய் விகஸித்திருந்தன. இப்பேர்ப்பட்ட க்ஷேத்திரானந்தக்காக்ஷியைத் தரிசித்துக்கொண்டே ஹநுமான் ஸஞ்சரித்தார்.

౨౭. తతోఽంబుధరసంకాశం ప్రవృద్ధశిఖరం గిరిమ్ । విచిత్రకూటం కూటైశ్చ సర్వతః పరివారితమ్ ॥
౨౮. శిలాగృహైరవతతం నానావృక్షైస్సమావృతమ్ । దదర్శహరిశార్దూలో రమ్యంజగతి పర్వతమ్ ॥
உஎ. [illegible]
[illegible]
உஅ. [illegible]
[illegible]

௨௭. ததோம்புதரஸங்காஶம்ப்ரவ்ருத்தஶிகரம்கிரிம்।
விசித்ரகூடம்கூடைஶ்சஸர்வத:பரிவாரிதம்॥

௨௮. ஶிலாக்ருஹைரவததம்நாநாவ்ருக்ஷைஸ்ஸமாவ்ருதம்।
ததர்ஶஹரிஶார்தூலோரம்யம்ஜகதிபர்வதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	பிறகு	நாநாவ்ருக்ஷை:	அனேகவிதமரங்களால்
அம்புதரஸங்காஶம்	மேகத்திற்குநிகரானதும்	ஸமாவ்ருதம்	சூழப்பட்டதும்
ப்ரவ்ருத்தஶிகரம்	உயர்ந்தசிகரமுடையதும்	ஜகதிபர்வதம்	மண்மயபருவதமாயிருக்கிறதும்
விசித்ரகூடம்	அழகானகொடிமுடியையுடையதும்	ரம்யம்	(இதற்குஸமான மில்லையென்னும்படியான) அழகுடையதுமான
ஸர்வத:	நான்குபுறத்திலும்		
கூடை:	சிகரங்களினால்	கிரிம்	மலையை
பரிவாரிதம்	சூழப்பட்டதும்	ஹரிஶார்தூல:	ஹனுமான்
ஶிலாக்ருஹை:	கற்களின்வீடுகளால்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
அவததம்	நிறைந்ததும்		

தா-ம்—பிறகு புஷ்பவிருக்ஷலதாகுல்ம சிகரங்களோடுகூடிய மிருத்பிண்டரூபமான வோர் கிரீடாபர்வதத்தைக்கண்டார். அதுமேகம்போற் கறுத்ததாயும், உன்னதசிகரமுடையதாயும், பற்பல விசித்திர சிறுகொடிமுடிகளையுடையதாயும் சிலாகிருகங்கள் நிறைந்ததாயும், விருக்ஷநிபிடமாயுமிருக்கிற வோர் மெய்மலைபோற் காணப்பட்டது. அன்றியும் மந்தமாருதஸேவிதமாயும், அதிகுளிர்ச்சியாயும், நல்ல வாஸயோக்கியமாயும், ஸர்வவிதங்களிலு மதிமனோகரமாயும் விளங்கிற்று.

౨౯. దదర్శ చ నగా త్తస్మా న్నదీం నిపతితాం కపిః । అంకాదివ సముత్పత్య ప్రియస్య పతితాం ప్రియామ్॥
౩౦. జలే నిపతితాగ్రైశ్చ పాదపై రుపశోభితామ్ । వార్యమాణా మివ క్రుద్ధాం ప్రమదాం ప్రియబంధుభిః॥
౩౧. పునరావృత్తతోయాం చ దదర్శ స మహాకపిః । ప్రసన్నామివ కాంతస్య కాంతాం పునరుపస్థితామ్।

௨௯. 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌚𑌨𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌦𑍀𑌂𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌂𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌅𑌂𑌕𑌾𑌦𑌿𑌵𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍॥

௩0. 𑌜𑌲𑍇𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌪𑌾𑌦𑌪𑍈𑌰𑍁𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌵𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃॥

௩௧. 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋𑌯𑌾𑌂𑌚𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௨௯. ததர்ஶசநகாத்தஸ்மாந்நதீம்நிபதிதாம்கபி:।
அங்காதிவஸமுத்பத்யப்ரியஸ்யபதிதாம்ப்ரியாம்॥

௩0. ஜலேநிபதிதாக்ரைஶ்சபாதபைருபஶோபிதாம்।
வார்யமாணாமிவக்ருத்தாம்ப்ரமதாம்ப்ரியபந்துபி:॥

௩௧. புநராவ்ருத்ததோயாம்சததர்ஶஸமஹாகபி:।
ப்ரஸந்நாமிவகாந்தஸ்யகாந்தாம்புநருபஸ்திதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபி:	(அந்த) ஹனுமான்	க்ருத்தாம்	கோபித்தவளுமான
தஸ்மாத்-நகாத்	அந்த-கிரீடாபருவதத்திலிருந்து	ப்ரமதாமிவஸ்திதாம்	ஸ்திரீபோலிருக்கிறதுமான
நிபதிதாம்	கீழேவிழுகிறதும் (அதனால்)	நதீம்	நதியை
ப்ரியஸ்ய	நாயகனுடைய	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
அங்காத்	மடியிலிருந்து	ஸ:-மஹாகபி:	அந்த-ஹனுமானவர்
ஸமுத்பத்ய	எழுந்திருந்து	புந:	மறுபடியும்
நிபதிதாம்	வெளிக்கிளம்பிப்போகிற	ஆவ்ருத்ததோயாம்	(விருக்ஷங்களுடைய தடையால்) திரும்பிவந்தஜலத்தையுடையதும் (அதனால்)
ப்ரியாமிவ	நாயகிபோல் (இருக்கிறதும்)		
ஜலே	ஜலத்தில்	காந்தஸ்ய	நாயகனுக்கு
நிபதிதாக்ரை:	விழுந்தநுனிகளையுடைய	ப்ரஸந்நாம்	கோபம்நீங்கி பிரஸன்னையாக
பாதபை:	விருக்ஷங்களினால்	புந:-உபஸ்திதாம்	மறுபடியும்பர்த்தாவினிடத்திற்குவந்த
உபஶோபிதாம்	நன்றாகசோபிக்கப்பட்டதும் (அதனால்)	காந்தாமிவ(ஸ்திதாம்)	நாயகிபோலிருக்கிற
ப்ரியபந்துபி:	இஷ்டபந்துக்களால்	(நதீம்)	(நதியை)
வார்யமாணாம்	விலக்கப்பட்டவளும்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த கிரீடாபர்வதத்தில் ஓர் சிறுநதியானது விருக்ஷங்கள்மேல் பெருகிக்கொண்டு அதோமுகமாய்க் கீழேவிழுந்து மறுபடியு மூர்த்துவமுகமாய் மேலேசென்றது. கீழ்நோக்கிவருகையில் நாயகன்மடியிலிருந்து பிரணயகலகத்தால் கோபித்துப்போகிற பிரமதைபோற்காணப்பட்டது. ஜலத்தில்மூழ்கி நுனிகளைமா

த்திரம் மேலே ஆட்டிக்கொண்டுநிற்கிற விருக்ஷங்கள் கோபித்துச்செல்லுகிற ஸகியைவேண்டாமென்று தடுக்கிற தோழிகள்போற் காணப்பட்டன. விருக்ஷாதி விக்கினங்களால் தடுக்கப்பட்டு மறுபடியும் மேல்நோக்கிப் பர்வதசிகரத்தையடைகிற வந்நதியானது பிரணயகலகம் நீங்கி நாயகாபிமுகமாய் பிரஸன்னவதனத்துடனும் குளிர்ந்த மந்தஹாஸத்துடனுஞ் செல்லுகிற காந்தைபோல் விளங்கிற்று. இந்தவிதம் நாயகநாயகிகளுடைய பிரணயரீதியைவிளக்கிக்கொண்டு நிற்கிற நதீஸகிதமான கிரீடாகிரியைக்கண்டார்.

3௨. తస్యాదూరాత్పద్మిన్యోనానాద్విజగణాయుతాః । దదర్శ హరిశార్దూలో హనుమాన్మారుతాత్మజః॥

௩௨. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌪𑌦𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌗𑌣𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌹𑌰𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍋𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥

௩௨. தஸ்யாதூராத்ஸபத்மிந்யோநாநாத்விஜகணாயுதா꞉।
ததர்ஶஹரிஶார்தூலோஹநுமாந்மாருதாத்மஜ꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிஶார்தூல꞉	வானரசிரேஷ்டராயும்	தூராத்	தூரத்தில்
மாருதாத்மஜ꞉	வாயுபுத்திரருமான	நாநாத்விஜகணாயுதா꞉	நானாவிதபக்ஷிஜினங்களோடுகூடின
ஸ꞉-ஹநுமான்	அந்த-ஹனுமானனவர்	பத்மிந்ய꞉	தாமரையோடைகளையும்
தஸ்யா꞉	அந்த (நதிக்கு)	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

33. కృత్రిమాందీర్ఘికాంచాపిపూర్ణాంశీతేనవారిణా । మణిప్రవరసోపానాంముక్తాసికతశోభితామ్॥

3౪. వివిధైర్మృగసంఘైశ్చవిచిత్రాంచిత్రకాననామ్ । ప్రాసాదైస్సుమహద్భిశ్చనిర్మితైర్విశ్వకర్మణా॥
కాననైఃకృత్రిమైశ్చాపిసర్వతస్సమలంకృతామ్ ।

௩௩. 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌂𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌿𑌕𑌾𑌂𑌚𑌾𑌪𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌶𑍀𑌤𑍇𑌨𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾।
𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑌿𑌕𑌤𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௩௪. 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌮𑍃𑌗𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍈𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾॥
𑌕𑌾𑌨𑌨𑍈𑌃𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍।

௩௩. க்ருத்ரிமாம்தீர்கிகாம்சாபிபூர்ணாம்ஶீதேநவாரிணா।
மணிப்ரவரஸோபாநாம்முக்தாஸிகதஶோபிதாம்॥

௩௪. விவிதைர்ம்ருகஸங்கைஶ்சவிசித்ராம்சித்ரகாநநாம்।
ப்ராஸாதைஸ்ஸுமஹத்பிஶ்சநிர்மிதைர்விஶ்வகர்மணா॥
காநநை꞉க்ருத்ரிமைஶ்சாபிஸர்வதஸ்ஸமலங்க்ருதாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ருத்ரிமாம்	செய்யப்பட்டதும்	சித்ரகாநநாம்	ஆச்சரியமானவனங்களுடையதும்
தீர்கிகாம்சாபி	வெகுநீளமானதும்	விஶ்வகர்மணா	விசுவகர்மாவால்
ஶீதேந	குளிர்ந்ததான	நிர்மிதை꞉	ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டதும்
வாரிணா	ஜலத்தால்	ஸுமஹத்பி꞉	மிகவும்பெரிதான
பூர்ணாம்	நிறைந்ததும்	ப்ராஸாதை꞉	மாடிகளாலும்
மணிப்ரவரஸோபாநாம்—சிறந்தமணிகளாலிழைத்த- படிகளுடையதும்		க்ருத்ருமை꞉	செய்யப்பட்ட
முக்தாஸிகதஶோபிதாம்-முத்துமணலால்பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டதும்		காநநைஶ்சாபி	காடுகளாலும்
விவிதை꞉	அனேகவிதமான	ஸர்வத꞉	நாற்புறத்திலும்
ம்ருகஸங்கை꞉	மானினங்களால்	ஸமலங்க்ருதாம்	நன்றாயலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கிற
விசித்ராம்	ஆச்சரியகரமாயும்	தீர்க்கிகாம்சாபி	நடபாவியையும்
		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த கிரீடாபர்வதத்திலுள்ள நதிக்கருகில் தாமரஸங்கள் நிறைந்து பக்ஷிஜினங்களால் வியாபரிக்கப்பட்டு பத்மினீகாட்டத்தாலதியுல்லாஸமாய்விளங்குகிற சிலசெந்தாமரையோடைகளைக்கண்டார். அவைகளுக்கருகில் சீதசுத்தமாதுரியகுணங்களாலுத்கிருஷ்டமானஜலத்தால் பூரிக்கப்பட்டு மணிப்படிகளாலலங்கரிக்கப்பட்டு முத்துமணலால் சோபிக்கப்பட்டு அதிரமணீயமாகவிளங்குமோர்வாவியைக்கண்டார். அவ்வாவிக்கருகில் ஸ்வேச்சையாய் மேய்ந்து ஒடியாடி யுல்லாஸமாகத்திரிகிற இளமான்கள் நிறைந்த திவ்வியவனந்தைக் கண்டார். இன்னம் விசுவகர்மாவால் நிர்மிக்கப்பட்ட அனேக உபரியுபரி மாடிகளையும் மண்டபங்களையும் கிரீடாஸ்தலங்களையும் கிருத்திரிமவனங்களையுங் கண்டார்.

3౫ యేకేచిత్పాదపాస్తత్రపుష్పోపగఫలోపగాః॥ సచ్ఛత్రాస్సవితర్దీకాస్సర్వేసౌవర్ణవేదికాః।

௩௫. 𑌯𑍇𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍋𑌪𑌗𑌫𑌲𑍋𑌪𑌗𑌾𑌃॥
𑌸𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌦𑍀𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌃।

௩௫. யேகேசித்பாதபாஸ்தத்ரபுஷ்போபகபலோபகா꞉॥
ஸச்சத்ராஸ்ஸவிதர்திகாஸ்ஸர்வேஸௌவர்ணவேதிகா꞉।

பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்த (அசோகவனத்தில்)
ஸவிதர்திகா:	பெருமேடைகளோடுகூடின
கேசித்	சில
யே	யாதொரு
பாதபா:	விருக்ஷங்களோ
ஸர்வே	ஸமஸ்தங்களான
தே	அந்த (விருக்ஷங்கள்)
ஸச்சத்ரா:	மேற்கட்டோடுகூடினவும்
புஷ்போபகபலோபகா:	புஷ்பங்களென்ன பழங்களென்ன இவைகளையடைந்தனவும்
ஸௌவர்ணவேதிகா:	ஸுவர்ணத்தினால்செய்தமேடைகளையுமுடையனவாக (இருந்தன.)

தா-ம்—அவ்விடத்தில் வளர்ந்துவந்த விருக்ஷங்களொவ்வொன்றைச் சுற்றியும் விநோதார்த்தமாகக் கட்டப்பட்டமேடைகளின்மீது ஸ்வர்ணவேதிகைகளமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்வேதிகைகளின்மீது குளிர்ச்சிக்காக சத்திரங்கள் நாட்டப்பட்டிருந்தன. இவ்விதமதிமனோகரமாக விளங்குமவ்விருக்ஷங்கள் புஷ்பபலங்களோடு நிறைந்து மிகவுமானந்தகரமாகப் பிரகாசித்தன.

౧౬. లతాప్రతానైర్బహుభిః పర్ణైశ్చ బహుభిర్వృతామ్॥ కాంచనీం శింశపామేకాం దదర్శ హనుమాన్ కపిః।

౧౭. వృతాం హేమమయీభిస్తు వేదికాభిస్సమంతతః॥

൧൬. ലതാപ്രതാനൈൎബ്ബഹുഭിഃ പൎണ്ണൈശ്ച ബഹുഭിൎവൃതാം॥

൧൭. കാഞ്ചനീം ശിംശപാമേകാം ദദൎശ ഹനുമാൻ കപിഃ।
വൃതാം ഹേമമയീഭിസ്തു വേദികാഭിസ്സമന്തതഃ॥

௧௬. லதாப்ரதானைர்பஹுபி:பர்ணைஶ்சபஹுபிர்வ்ருதாம்।

௧௭. காம்சநீம்ஶிம்ஶபாமேகாம்ததர்ஶஹநுமாந்கபி:।
வ்ருதாம்ஹேமமயீபிஸ்துவேதிகாபிஸ்ஸமந்தத:॥

பதம்.	உரை.
கபி:	வானரரான
ஹநுமான்	ஹனுமானனவர்
பஹுபி:	அனேகங்களான
லதாப்ரதானை:	கொடிஸமூகங்களாலும்
பஹுபி:	அனேகங்களான
பர்ணைஶ்ச	இலைகளாலும்
வ்ருதாம்	சூழப்பட்டதும்
ஹேமமயீபி:	ஸுவர்ணமயமான
வேதிகாபி:	திண்ணைகளால்
ஸமந்தத:	சுற்றுப்புறத்திலும்
வ்ருதாம்	சூழப்பட்டதும்
காஞ்சநீம்	ஸுவர்ணவிகாரமாயிருப்பதும்
ஏகாம்-ஶிம்ஶபாம்	ஒன்றாயுமிருக்கிறசிம்சுபையென்கிறவிருக்ஷத்தை
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்—இவ்விதமதிரம்மியமாக விளங்கும்விருக்ஷ கோஷ்டியில் அதிமிருதுளமான லதா ஸமூகத்தால் வியாப்தமாகி இருள்போலடர்ந்து செழித்துவளருகிற இலைகளால் நிறைந்து அனேகஸ்வர்ணவேதிகைகளால் சுற்றுப்புறமுஞ் சூழப்பட்டு காஞ்சனவத்தாய் ஸூரியப்பிரபையையொத்த ஜ்யோதியோடு தனியாய்நிற்கிறசிம்சுபையென்கிற வோர் விருக்ஷவிசேஷத்தைக் கண்டார்.

౧౮. సోఽపశ్యద్భూమిభాగాంశ్చ గర్తప్రస్రవణాని చ। సువర్ణవృక్షానపరాన్ దదర్శ శిఖిసన్నిభాన్॥

൧൮. സോഽപശ്യൽഭൂമിഭാഗാംശ്ച ഗൎത്തപ്രസ്രവണാനി ച।
സുവൎണ്ണവൃക്ഷാനപരാൻ ദദൎശ ശിഖിസന്നിഭാൻ॥

௧௮. ஸோபஶ்யத்பூமிபாகாம்ஶ்சகர்தப்ரஸ்ரவணாநிச।
ஸுவர்ணவருக்ஷாநபராந்ததர்ஶஶிகிஸந்நிபாந்॥

பதம்.	உரை.
ஸ:	அம்மாருதி
பூமிபாகாம்ஶ்ச	பூபாகதேசங்களையும் (இவைகளையும்)
கர்தப்ரஸ்ரவணாநிச	குட்டையென்ன மலையருவி யென்ன
ததர்ஶ	பார்த்தார்.
அபராந்	இதரங்களான
ஶிகிஸந்நிபாந்	அக்கினிக்குஸமானமான
ஸுவர்ணவ்ருக்ஷாந்	ஸுவர்ணவிருக்ஷங்களையும்
அபஶ்யத்	பார்த்தார்.

தா-ம்—அந்த சிம்சுபாவிருக்ஷத்தைக் கண்டபிறகு அதிபரிசுத்தமாகவிளங்கும் பூப்பிரதேசங்களையும் திவ்விய தீர்த்தங்கள்நிறைந்த சிறுகுளங்களையும் மலையருவிகளையும் ஹோமாக்கினிபோலதிதேஜஸ்ஸோடு விளங்கும் விருக்ஷவிசேஷங்களையுங் கண்ணுற்றார்.

౧౯. తేషాం ద్రుమాణాం ప్రభయా మేరోరివ దివాకరః। అమన్యత తదా వీరః కాంచనోఽస్మీతి వానరః॥

൧൯. തേഷാം ദ്രുമാണാം പ്രഭയാ മേരോരിവ ദിവാകരഃ।
അമന്യത തദാ വീരഃ കാഞ്ചനോഽസ്മീതി വാനരഃ॥

௧௯. தேஷாம்த்ருமாணாம்ப்ரபயாமேரோரிவதிவாகர:।
அமந்யததாவீர:காஞ்சநோஸ்மீதிவாநர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	(அந்த ஸுவர்ணவிருக்ஷாலோகனத்தின்) பொழுது	மேரோ꞉	மேருபர்வதத்தினுடைய காந்தியால்
வீர꞉-வாநர꞉	பராக்கிரமசாலியான-ஹநுமான்	திவாகரயிவ	ஸூரியன்போல்
தேஷாம்-த்ருமாணும்	அந்த-(பொன்)மரங்களுடைய	காஞ்சநோஸ்மீதி	பொன்மயமாக ஆய்விட்டேனென்று
ப்ரபயா	பிரகாசத்தால்	அமந்யத	எண்ணினர்.

தா-ம்—ஸ்வர்ணாகிருதியையுடைய மேருவின்பிரபையால் ஆதித்தியனுக்குக் காந்தி யதிகரிப்பதுபோல் காஞ்சனமண்டலங்களாக விளங்குமிந்த விருக்ஷங்களின் ஜ்யோதிவிசேஷத்தால் நானுங் காஞ்சனமயமாய் விட்டேனேவென் றந்த வானரவீரனெண்ணினர்.

౪౦. తాంకాంచనైస్తరుగణైర్మారుతేనచవీజితామ్। కింకిణీశతనిర్ఘోషాందృష్ట్వావిస్మయమాగమత్॥

௪௦. 𑌤𑌾𑌂𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤𑌰𑍁𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑍇𑌨𑌚𑌵𑍀𑌜𑌿𑌤𑌾𑌂।
𑌕𑌿𑌂𑌕𑌿𑌣𑍀𑌶𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌾𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍॥

௪௧. தாம்காஞ்சனைஸ்தருகணைர்மாருதேநசவீஜிதாம்।
கிம்கிணீஶதநிர்க்கோஷாம்த்ருஷ்ட்வாவிஸ்மயமாகமத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காஞ்சனை꞉	ஸுவர்ணமயமான		யதும்,அல்லது-கிங்கிணிகளினனேகவித த்வனியுடையதா யிருக்கிறதுமான
தருகணை꞉	விருக்ஷஸமூகங்களோடு		
உபலக்ஷிதாம்	கூடிக்கொண்டிருக்கிறதும்		
மாருதேந	காற்றினல்	தாம்	அந்த (சிம்சுபாவிருக்ஷத்தை)
வீஜிதாம்ச	அசைக்கப்பட்டதும்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
கிங்கிணீஶதநிர்க்கோஷாம்-அனேகசிறுமணிகளின் ஒலியுடை		விஸ்மயம்-அகமத்	ஆச்சரியத்தை-அடைந்தார்.

தா-ம்—அனேககனகதருக்கள் மத்தியில் காற்றிலசைந் தாடிக்கொண்டும் அலங்காரார்த்தம் கட்டப்பட்ட கிங்கிணிகளுடைய நாதத்தால் கோஷித்துக்கொண்டும் ஆதித்தியமண்டலம்போல் நிஸ்ஸதிருசமான பிரகாசத்தோடு ஜ்வலித்துக்கொண்டும், தனியாய் ஸகலதருக்களுக்கும் மேலாய், அத்தியத்புதமான காக்ஷியோடு நிற்குமந்த சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின் அழகையும் அமைப்பையும் ஜ்யோதியையுங்கண்டு ஹநுமான் ஆச்சரியமடைந்தார்.

౪౧. సుపుష్పితాగ్రాంరుచిరాంతరుణాంకురపల్లవామ్। తామారుహ్యమహాబాహుశ్శింశుపాంపర్ణసంవృతామ్॥

౪౨. ఇతోద్రక్ష్యామివైదేహీంరామదర్శనలాలసామ్। ఇతశ్చేతశ్చదుఃఖార్తాంసంపతంతీంయదృచ్ఛయా॥

౪౩. అశోకవనికాచేయందృఢంరమ్యాదురాత్మనః। చంపకైశ్చందనైశ్చాపివకుళైశ్చవిభూషితా॥

౪౪. ఇయంచనళినీరమ్యాద్విజసంఘనిషేవితా। ఇమాంసారామమహిషీనూనమేష్యతిజానకీ॥

౪౫. సారామారామమహిషీరాఘవస్యప్రియాసతీ। వనసంచారకుశలానూనమేష్యతిజానకీ॥

౪౬. అథవామృగశాబాక్షీవనస్యాస్యవిచక్షణా। వనమేష్యతిసార్యేహరామచింతానుకర్శితా॥

౪౭. రామశోకాభిసంతప్తాసాదేవీవామలోచనా। వనవాసేరతానిత్యమేష్యతేవనచారిణీ॥

౪౮. వనేచరాణాంసతతంనూనంస్పృహయతేపురా। రామస్యదయితాభార్యాజనకస్యసుతాసతీ॥

౪౯. సంధ్యాకాలమనాశ్శ్యామాధ్రువమేష్యతిజానకీ। నదీంచేమాంశివజలాంసంధ్యార్థేవరవర్ణినీ॥

౫౦. తస్యాశ్చాప్యనురూపేయమశోకవనికాశుభా। శుభాయాపార్థివేంద్రస్యపత్నీరామస్యసమ్మతా॥

౫౧. యదిజీవతిసాదేవీతారాధిపనిభాననా। ఆగమిష్యతిసావశ్యమిమాంశివజలాంనదీమ్॥

౫౨. ఏవంతుమత్వాహనుమాన్మహాత్మాప్రతీక్షమాణోమనుజేంద్రపత్నీమ్।అవేక్షమాణశ్చదదర్శసర్వంసుపుష్పితేప
[ర్ణఘనేనిలీనః॥

௫௧. [illegible]।
[illegible]॥

௫௨. [illegible]।
[illegible]॥

௫௩. [illegible]।
[illegible]॥

௫௪. [illegible]।
[illegible]॥

௫௫. [illegible]।
[illegible]॥

௪௬. அதவா ம்ருகஶாபாக்ஷீ வநஸ்யாஸ்ய விசக்ஷணா।
வநமேஷ்யதி ஸார்யேஹ ராமசிந்தாநுகர்ஶிதா॥

௪௭. ராமஶோகாபிஸந்தப்தா ஸா தேவீ வாமலோசநா।
வநவாஸரதா நித்யமேஷ்யதே வநசாரிணீ॥

௪௮. வநேசராணாம் ஸததம் நூநம் ஸ்ப்ருஹயதே புரா।
ராமஸ்ய தயிதா பார்யா ஜநகஸ்ய ஸுதா ஸதீ॥

௪௯. ஸந்த்யாகாலமநா: ஶ்யாமா த்ருவமேஷ்யதி ஜாநகீ।
நதீம் சேமாம் ஶிவஜலாம் ஸந்த்யார்தே வரவர்ணிநீ॥

௫௦. தஸ்யாஶ்சாப்யநுரூபேயமஶோகவநிகா ஶுபா।
ஶுபா யா பார்த்திவேந்த்ரஸ்ய பத்நீ ராமஸ்ய ஸம்மதா॥

௫௧. யதி ஜீவதி ஸா தேவீ தாராதிபநிபாநநா।
ஆகமிஷ்யதி ஸாவஶ்யமிமாம் ஶிவஜலாம் நதீம்॥

௫௨. ஏவம் து மத்வா ஹநுமாந் மஹாத்மா ப்ரதீக்ஷமாணோ மநுஜேந்த்ரபத்நீம்।
அவேக்ஷமாணஶ்ச ததர்ஶ ஸர்வம் ஸுபுஷ்பிதே பர்ணகநே நிலீந:॥

௪௧. ஸுபுஷ்பிதாக்ராம்ருசிராம்தருணாங்குரபல்லவாம்।
தாமாருஹ்யமஹாபாஹுஸ்ஸிம்ஸுபாம்பர்ணஸம்வ்ருதாம்॥

௪௨. இதோத்ரக்ஷ்யாமிவைதேஹீம்ராமதர்ஸநலாலஸாம்।
இதஸ்சேதஸ்சதுக்கார்த்தாம்ஸம்பதந்தீம்யத்ருச்சயா॥

௪௩. அசோகவநிகாசேயம்த்ருடம்ரம்யாதுராத்மந:।
சம்பகைஸ்சந்தநைஸ்சாபிவகுளைஸ்சவிபூஷிதா॥

௪௪. இயம்சநளிநீரம்யாத்விஜஸங்கநிஷேவிதா।
இமாம்ஸாராமமஹிஷீநூநமேஷ்யதிஜாநகீ॥

௪௫. ஸாராமாராமமஹிஷீராகவஸ்யப்ரியாஸதி।
வநஸஞ்சாரகுஸலாநூநமேஷ்யதிஜாநகீ॥

௪௬. அதவாம்ருகஸாபாக்ஷீவநஸ்யாஸ்யவிசக்ஷணா।
வநமேஷ்யதிஸார்யேஹராமசிந்தாநுகர்ஸிதா॥

௪௭. ராமஸோகாபிஸந்தப்தாஸாதேவீவாமலோசநா।
வநவாஸேரதாநித்யமேஷ்யதேவநசாரிணீ॥

௪௮. வநேசராணாம்ஸததம்நூநம்ஸ்ப்ருஹயதேபுரா।
ராமஸ்யதயிதாபார்யாஜநகஸ்யஸுதாஸதி॥

௪௯. ஸந்த்யாகாலமநாஸ்யாமாத்ருவமேஷ்யதிஜாநகீ।
நதீம்சேமாம்ஸிவஜலாம்ஸந்த்யார்த்தேவரவர்ணிநீ॥

௫௦. தஸ்யாஸ்சாப்யநுரூபேயமஸோகவநிகாஸுபா।
ஸுபாயாபார்த்திவேந்த்ரஸ்யபத்நீராமஸ்யஸம்மதா॥

௫௧. யதிஜீவதிஸாதேவீதாராதிபநிபாநநா।
ஆகமிஷ்யதிஸாவஸ்யமிமாம்ஸிவஜலாம்நதீம்॥

௫௨. ஏவம்துமத்வாஹநுமாந்மஹாத்மாப்ரதீக்ஷமாணோமநுஜேந்த்ரபத்நீம்।
அவேக்ஷமாணஸ்சததர்ஸஸர்வம்ஸுபுஷ்பிதேபர்ணகநேநிலீந:॥

இதி ஶ்ரீஸுந்தரகாண்டே சதுர்தஶஸ்ஸர்க:.

பதம்.	உரை.		
		பர்ணஸம்வ்ருதாம்	இலைகளினால்சூழப்பட்டதுமான
மஹாபாஹு:	பெருத்ததோள்களையுடைய	தாம் ஸிம்ஸுபாம்	அந்த சிம்சுபாவிருக்ஷத்தை
ஸ:	அந்த (ஹநுமான்) [யதும்	ஆருஹ்ய	ஏறி (பின்வருமாறுயோசித்தார்)
ஸுபுஷ்பிதாக்ராம்	நன்குகப்பூத்திருக்கிற நுனிகளையுடை	ராமதர்ஸநலாலஸாம்=	
தருணாங்குரபல்லவாம்=		ராமதர்ஸந	ஸ்ரீராகவனுடையபார்வையில்
தருண	இளையதான	லாலஸாம்	விருப்பமுடையவளும்
அங்குரபல்லவாம்	முகிழென்ன தளிரென்ன (இவைகளை யுடையதும் (ஆகையால்)	இதஸ்சேதஸ்ச	இங்கங்கே (விழித்துக்கொண்டு)
		துக்கார்த்தாம்	துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டவளும்
ருசிராம்	மனோகரமானதும்	யத்ருச்சயா	தெய்வாதீனத்தால்

பதம்.	உரை.
ஸம்பதந்தீம்	திரிகிறவளுமான
வைதேஹீம்	ஸீதையை
இதஃ	இவ்விடத்தில்
த்ரக்ஷ்யாமி	பார்க்கக்கடவேன்
துராத்மநஃ	துஷ்டனுன (இராவணனுடைய)
இயம்	இந்த
அஶோகவநிகாச	அசோகவனமும்
த்ருடம்-ரம்யா	மிகவும்-அழகுள்ளது
சம்பகைஃ	செண்பகவிருக்ஷங்களாலும்
சந்தநைஶ்சாபி	சந்தனவிருக்ஷங்களாலும்
வகுளைஶ்ச	மகிழமரங்களாலும்
விபூஷிதா	அலங்கரிக்கப்பட்டது
இயம்-நளிநீச	இந்த-தாமரைப்போடையும்
த்விஜஸங்கநிஷேவிதா	பக்ஷியினங்களால்அடையப்பட்டதாக
ரம்யா	ஸுந்தரமானது (ஆகையால்)
ராமமஹிஷீ	ஸ்ரீராகவபட்டமஹிஷியான
ஸா-ஜாநகீ	அந்த-ஸீதையானவள்
இமாம்	இந்த (தாமரைப்போடையைப்பற்றி)
ஏஷ்யதி-நூநம்	வருவாள்-நிச்சயம்
ராமா	அழகுள்ள-(ஸ்திரீ)
ஸா-ராமமஹிஷீ	அந்த-ஸ்ரீராகவபத்தினியும்
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுக்கு
ப்ரியா	இஷ்டமானவளும்
ஸதீ	பதிவிருதையுமான
ஜாநகீ	ஸீதையானவள்
வநஸஞ்சாரகுஶலா	அரணிய ஸஞ்சாரத்திலாசை யுடையவளாக
நூநம்	நிச்சயமாய்
ஏஷ்யதி	(இங்கு) வருவாள்
அதவா	இல்லாவிடில்
ம்ருகஶாபாக்ஷீ	மான்குட்டியின்கண்களைப்போல் கண்களையுடையவளும்
அஸ்ய-வநஸ்ய	இந்த-வனத்திற்கு
விசக்ஷணா	(ஸ்ரீராகவவிஷயமானஸங்கடத்தைப் போக்கடிப்பதற்கு) ஸமர்த்தையும்
ஆர்யா	பூஜ்யையுமான
ஸா	அந்த (ஸீதையானவள்)
ராமசிந்தாநுகர்ஶிதா	ஸ்ரீராகவனிடத்தி லுண்டானசிந்தையால் இளைத்தவளாக
இஹ	இங்கு (இருக்கிற)
வநம் (ப்ரதி)	வனத்தைக் (குறித்து)
ஏஷ்யதி	வருவாள்
வாமலோசநா	ஸுந்தரமானகண்களையுடைய
ஸா-தேவீ	அந்த-பிராட்டியானவள்
ராமஶோகாபிஸந்தப்தா==	
ராமஶோக	ஸ்ரீராகவனைப் பிரிந்த சோகத்தால்
அபிஸந்தப்தா	நன்ருய் தபிக்கப்பட்டவளாக
வநவாஸே	அரணியவாஸத்தில்
ரதா	ஆசையுடையவளாக (இருப்பதால்)
வநசாரிணீ	வனத்தினிலுலாவ ஆஸக்தையுடையவளாக

பதம்.	உரை.
நித்யம்	ஸர்வகாலம்
ஏஷ்யதே	வருவாள்
ராமஸ்ய-தயிதாபார்யா	ஸ்ரீராகவனுக்கு - இஷ்டையான பாரியையானவளும்
ஸதீ	பதிவிருதையுமான
ஜநகஸ்யஸுதா	ஜனகபுத்திரி
புரா	முன்பாக
வநேசராணாம்	வனஸஞ்சாரிகளுடைய
குஶலம்	க்ஷேமத்தை
ஸததம்	ஸர்வகாலம்
ஸ்ப்ருஹயதே-நூநம்	கோருகிருள்-நிச்சயம்
வரவர்ணிநீ	சிரேஷ்டமானரூபமுடையவளும்
ஶ்யாமா	யௌவன மத்தியஸ்தையா யிருப்பவளுமான
ஜாநகீ	ஸீதையானவள்
ஸந்த்யாகாலமநாஃ==	
ஸந்த்யாகால	ஸந்தியாகாலத்தில்
மநாஃ	மனமுடையவளாக
ஶிவஜலாம்	மங்களகரமானஜலமுடைய
இமாம்-நதீம்ச	இந்த-நதியைக் (குறித்து)
ஸந்த்யார்த்தே	ஸாயங்காலதேவதோபாஸனர்த்தமாக
ப்ரத்யஹம்	தினம்தோறும்
த்ருவம்-ஏஷ்யதி	நிச்சயமாக-வருவாள்
ஶுபா	மங்களகரமான
இயம்-அஶோகவநிகாச	இந்த-அசோகவனமும்
தஸ்யாஃ	அந்த-பிராட்டிக்கு
அநுரூபா	தகுந்தது
பார்த்திவேந்த்ரஸ்ய-ராமஸ்ய	ராஜாதிராஜனன ஸ்ரீராமபிரானுடைய
பத்நீ	பாரியையான (ஸீதை)
ஶுபாயாஃ	மங்களகரமான அசோகவனத்திற்கு
ஸம்மதா	தகுந்தவள்
தாராதிபநிபாநநா	சந்திரனுக்கொப்பானமுகமுடைய
ஸா-தேவீ	அந்த-பிராட்டியானவள்
ஜீவதியதி	பிழைத்திருந்தாளாகில்
ஸா	அவள்
ஶிவஜலாம்	மங்களஜலமுடைய
இமாம்-நதீம்	இந்த-நதியைக் (குறித்து)
அவஶ்யம்	ஸித்தமாக
ஆகமிஷ்யதி	வருவாள்
ஏவம்	இந்தவிதம்
மத்வா	எண்ணி
மஹாத்மா	புத்திமானன
ஹநுமாந்	ஹநுமானனவர்
மநுஜேந்த்ரபத்நீம்	ஸ்ரீராகவபத்தினியை
ப்ரதீக்ஷமாணஃ	வர எதிர்பார்த்தவராக
அவேக்ஷமாண (ஸஸ்ந்)	நாற்புறமும்பாரானின்றுகொண்டு
பர்ணகநே	நெருக்கமானஇலைகளையுடைய
ஸுபுஷ்பிதே	நன்ருய்புஷ்பித்திருக்கிறசிம்சுபா விருக்ஷத்தில்
நிலீநஃ	மறைந்தவராக
ஸர்வம்	ஸமஸ்தமான (திசைகளையும்)
ததர்ஶ	பார்த்துக் (கொண்டிருந்தார்.)

(௬௧-மு-௫௨-ல்) தா-ம்—நீர்க்கபுஜங்களையுடைய அந்தவானரோத்தமன் மிகவும்நெருங்கிய இலைகளோடும் அதிமிருதுவான பல்லவங்களோடும் விகஸித்துமணம்வீசுகின்ற புஷ்பங்களோடும் அழகியமொட்டுகளோடும் ஸம்பூர்ணமாய் தேவதருக்களுளொன்றுபோலத்தியத்புதமான காட்சியுடன்நிற்கிற சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின்மேற்ருவி அங்கிருந்துகொண்டு பின்வருமாறுயோசிக்கிருர். பர்த்திருவிரகதுக்க பீடிதையாயும் பர்த்திருதர்சனேத்ஸுகையாயுமிருக்கிற அந்தபரதேவதையையிங்கு நான் காண்பேன். தன்னுடைய நாதனைப்பிரிந்ததுக்கம் ஸகியாமலிங்குமங்கும் யதிருச்சையாகத்திரிகிற அந்தநிலையையிங்கு நான்காண்பேன். இராவணதுராத்மாவினுடைய இவ்வனமானது அத்தியத்புதமானது. ஸர்வசோக நிவாரணஞ்செய்கின்றஅசோகவனமிது. திவ்வியபரிமள குஸுமஸங்கீர்ணமான சண்பகவிருக்ஷங்களிதோ நிற்கின்றன. சிறந்தகந்தத்தைத்தருகின்ற சந்தனவிருக்ஷங்களிதோவளருகின்றன. தேவார்கமான உத்தமபரிமளத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு மகிழவிருக்ஷங்களிதோ தழைத்துப் பயிராகின்றன. இன்னமனேக உத்தமஜாதிவிருக்ஷங்களாலிவ்வனம் நிபிடமாயிருக்கிறது. ஸர்வதாபங்களையுக் தணிக்கவல்லரமணிய

மானதாமரையோடையிதோ இருக்கிறது. இவ்வோடையில் ஸஹஸ்ரபத்திரங்களடர்ந்த, விஷ்ணுசக்கிரம்போல் ஜ்வலிக்கிகார்ந்தியோடுகூடிய அனேகலட்சம் தாமரஸங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. ஹம்ஸத்வயங்களும் சக்கிரவாகத்வயங்களும் இன்னமனேக பக்ஷியினங்களும் அதியுல்லாஸமாய் வாஸஞ்செய்கின்றன. இப்படி ஸகலவிதத்திலு மதிமனோகரமாக விளங்குமிவ்வுத்தியானவனத்திற்கு உத்தமராஜகுலப்பிரஸூதையும் கல்லரஸிகையுமான அந்த இராகவாந்தினியானவள் வருவாளென்றுநிச்சயிக்கிறேன். அவளிவ்வனத்திலுள்ள அத்தியத்புதவினோதங்களைக்கண்டு ரஸிக்கவல்ல புத்திசாலி. திவ்யரூபஸம்பன்னையாதலால் அதியழகான இவ்வஸ்துக்களைப்பார்க்கப் பிரியப்படுவாள். ஸ்ரீராகவனுக்கு இஷ்டபாரியையும், "ஸ்ரீராகவஸந்நிதியே அயோத்தி, அதுவேஸ்வர்க்கம்" என்கிறநிடசித்தத்துடன் பதியை அரணியத்திற்குப் பின்றொடர்ந்துவந்த பதிவிரதையுமான அந்த ஜானகி,பர்த்தா அரணியவாஸஞ்செய்கையில் தான் கிரகவாஸத்தைவிரும்பாமல் வனவாஸத்தைவிரும்பி யிங்குவருவாளென்றுநிச்சயிக்கிறேன். அல்லது ஸர்வஜகத்பூஜ்யையான அவ்வன்னையானவள் இராகவனைப்பிரிந்து விரகாக்கினியில் வெந்துபந்துமித்திருக்களற்ற ராக்ஷஸகோஷ்டியில்கலிந்து தேகம்மிகவும்மெலிந்து கஷ்டப்படுகையில் தன்னுடையநாதனையாவது அல்லது தன்க்ஷேமத்தைக்கோருகிற பந்துமித்திருயாரையாவது காணமல் வனத்திற்காவதுசென்று அங்குநம்கண்கள்போன்ற கண்களையுடைய மான்களிடத்திலாவதுமுறையிட்டுதுக்கத்தையாற்றலாமென்றெண்ணிஇவ்வனத்தைநாடுவாளென்றெண்ணுகிறேன். அல்லது அந்த கமலலோசனையான பிராட்டியானவள் ஸ்ரீராகவ விரகாக்கினியால் தகிக்கப்பட்டுத் தாபம்தாங்கமுடியாமலும், மன்மதமன்மதனான ஸ்ரீராகவன் திருமேனியையேகண்டு நேத்திரோத்ஸவ மனுபவித்துவந்த பாக்யவதியாதலால் இராவணநிகோரரூபராக்ஷதர்களைக் காணச்சகியாமலும் வனத்திற்கோடி அங்குவீசுகிற மந்தமாருதத்தால் விரகதாபசமனம்கொஞ்சமடைந்து மிருகபக்ஷிதருவர்க்க தரிசனத்தால் நேத்திரநோய் கொஞ்சமாற்றலாமென்று இங்குவரலாம். ஸ்ரீராகவச்சாயையையனுஸரித்து வனத்திற்கேகின அந்தபர்த்திருபக்தையான பத்மினியானவள் வெகுநாள்செய்த அரண்ணியவாஸத்தால் அரண்ணியஸஞ்சாரப்பிராணிகளிடத்தில் ஸ்நேகஜனிதமாய் அவைகளுடைய யோகக்ஷேமவிசாரணையில் விருப்பங்கொண்டு இராவணக்கிரமத்தா லடவிவாஸத்தையிழந்து மிவ்வனத்திலாவது தன் குதூகலத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாமென் றிங்குவரலாம். அல்லது யௌவனஸம்பத்தாலதி ஸுந்தரமாகவிளங்குகிற அந்த ஸௌபாக்யவதியானவள் ஸந்த்யாகாலப்பிரபையால் அதிகோமளமாயும் மிகசோபனமாயும் பிரகாசிக்கிற புஷ்பலதாவிருக்ஷ ஸமூகங்களாற் சூழப்பட்ட தாமரைப்பொய்கையிலும் பவித்திரநதிதீர்த்தங்களிலும் ஸந்த்யாகால தேவதோபாஸனை நடத்துவதற்காக இங்குவருவாளென்று நிச்சயிக்கிறேன். அந்த திவ்யமங்களஸ்வரூபியினுடைய ஸௌந்தரியஸம்பத்திற் கிவ்வனமேற்றதுதான். அந்தபூர்ணேந்துவதனையின் லாவண்ணியசந்திரிகையையனுபவிக்க இவ்வனமேற்றதுதான். அந்தபரதேவதையின் கமலசரணங்கள் ஸஞ்சரிக்கயோக்கியமான பூப்பிரதேசமிதான். அந்த ராஜாதிராஜனைப்பிரிந்த பிராட்டியின் துக்கத்தைத்தணிக்கவல்ல உத்தியானவனமிதுதான். அந்தநீலமேகச்சியாமளனுடைய தரிசனத்தையிழந்த கண்களைகுளிரச்செய்யவல்ல விநோதக்காட்சியிதுதான். ராமனைப்பரிகொடுத்தமனதின்துக்கத்தை யாற்றவல்ல ஆராமமிதுதான். அந்ததேவியானவள் ஜீவனோடிருந்தாளாகிலிங்கு வராமலிராள். இவ்வனத்தினழகையும் இந்நதிதீர்த்தங்களுடைய பவித்திரத்தையும் தரிசிக்க அவசியம் வருவாள். இங்குநானிருந்தாலவளுடைய தர்சனமடைந்துகிருதார்த்தனாகலாம். இந்தவிதம் அந்தஸுந்தரவனத்தில் திரிலோகமாதாவான அந்ததிவ்யஸுந்தரியைக் காணலாமென்பதற்கனேக காரணங்களையோசித்து அங்கிருந்தால் தன்மனோரதம் நிறைவேறுமென்று நிச்சயித்த அந்தபுத்திமான் அந்த பரதேவதையின் தர்சனத்தை யெதிர்பார்த்தவராய் பத்திரங்களடர்ந்து புஷ்பமிகுதியாலதிசுபகரமாக விளங்கும் சிம்சுபாவிருக்ஷத்தில் மறைந்துகொண்டு நாற்புறமும் சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

ஸ்ரீ ஸ்ம்மனோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிடவியாக்யாந ஸஹிதமான

ஸுந்தரகாண்டத்தில்

பதினன்காவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

பதினைந்தாவதுஸர்க்கம்.

౧. సవీక్షమాణస్తత్రస్థో మార్గమాణశ్చ మైథిలీం । అవేక్షమాణశ్చ మహీం సర్వాం తామన్వవైక్షత ॥

௧. 𑌸𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌮𑍍 ।
𑌅𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌨𑍍𑌵𑌵𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 ॥

௧. ஸவீக்ஷமாணஸ்தத்ரஸ்தோ மார்க்கமாணஸ்ச மைதிலீம்।
அவேக்ஷமாணஸ்ச மஹீம் ஸர்வாம் தாமந்வவைக்ஷத॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அம்மாருதி [ராக	மஹீம்ச	பூமியையும்
தத்ரஸ்த:	அந்தசிம்சுபாவிருக்ஷத்தின் மீதிருந்தவ	அவேக்ஷமாண:	பார்த்துக்கொண்டு
மைதிலீம்	மிதிலாதேசத்தின் ராஜபுத்திரியை	ஸர்வாம்	ஸமஸ்தமான
மார்க்கமாண (ஸ்ஸந்)	தேடிக்கொண்டிருப்பவராதலால்	தாம்ச	அந்த (அசோகவனத்தையும்)
வீக்ஷமாண:	நாற்புறத்திலும் கண்களை எல்லாவிடங்களிலும்செலுத்தினவராக	அந்வவைக்ஷத	பார்த்தார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் ஜானகி ஜீவனோடிருக்கும்பக்ஷத்தில் அவள் தரிசனம்அசோகவனத்தில் தனக்கு ஸித்தமாய் லபிக்குமென்று நிச்சயித்து சிம்சுபாவிருக்ஷத்தில் மறைந்துநிற்கிற ஹநுமான் பிராட்டியின்வரவை யெதிர்பார்த்தவராய் அவ்வனத்திலுள்ள ஸமஸ்தவிருக்ஷங்களையும் பூப்பிரதேசங்களையும் கடாக்ஷித்தார்.

౨. సంతానకలతాభిశ్చ పాదపైరుపశోభితామ్ । దివ్యగంధరసోపేతాం సర్వతస్సమలంకృతామ్ ॥
౩. తాం సనందనసంకాశాం మృగపక్షిభిరావృతామ్ । హర్మ్యప్రాసాదసంబాధాం కోకిలాకులనిస్స్వనామ్ ॥
౪. కాంచనోత్పలపద్మాభిర్వాపీభిరుపశోభితామ్ । బహ్వాసనకుథోపేతాం బహుభూమిగృహాయుతామ్ ॥
౫. సర్వర్తుకుసుమైరమ్యైః ఫలవద్భిశ్చ పాదపైః । పుష్పితానామశోకానాం శ్రియా సూర్యోదయప్రభామ్ ॥
౬. ప్రదీప్తామివ తత్రస్థో మారుతిస్సముదైక్షత । నిష్పత్రశాఖాం విహగైః క్రియమాణామివాసకృత్ ॥
౭. వినిష్పతద్భిశ్శతశశ్చిత్రైః పుష్పావతంసకైః । ఆమూలపుష్పనిచితైరశోకైశ్శోకనాశనైః ॥
౮. పుష్పభారాతిభారైశ్చ స్పృశద్భిరివ మేదినీమ్ । కర్ణికారైః కుసుమితైః కింశుకైశ్చ సుపుష్పితైః ।

௨. 𑌸𑌂𑌤𑌾𑌨𑌕𑌲𑌤𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌪𑍈𑌰𑍁𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑌸𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥
௩. 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌸𑌮𑍍𑌬𑌾𑌧𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑌾𑌕𑍁𑌲𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑍍॥
௪. 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍀𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌬𑌹𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌕𑍁𑌥𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌭𑍂𑌮𑌿𑌗𑍃𑌹𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌮𑍍॥
௫. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑍈𑌰𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌫𑌲𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌪𑍈𑌃।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌶𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑍍॥
௬. 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌤𑍍𑌰𑌶𑌾𑌖𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌗𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍॥
௭. 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌤𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌶𑌤𑌶𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌵𑌤𑌂𑌸𑌕𑍈𑌃।
𑌆𑌮𑍂𑌲𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌨𑌿𑌚𑌿𑌤𑍈𑌰𑌶𑍋𑌕𑍈𑌶𑍍𑌶𑍋𑌕𑌨𑌾𑌶𑌨𑍈𑌃॥
௮. 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌭𑌾𑌰𑌾𑌤𑌿𑌭𑌾𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍।
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌶𑍁𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑍈𑌃॥

௨. ஸந்தானகலதாபிஶ்சபாதபைருபஶோபிதாம்।
திவ்யகந்தரஸோபேதாம்ஸர்வதஸ்ஸமலங்கிருதாம்॥
௩. தாம்ஸநந்தநஸங்காஶாம்ம்ருகபக்ஷிபிராவ்ருதாம்।
ஹர்ம்யப்ராஸாதஸம்பாதாம்கோகிலாகுலநிஸ்வநாம்॥
௪. காம்சநோத்பலபத்மாபிர்வாபீபிருபஶோபிதாம்।
பஹ்வாஸநகுதோபேதாம்பஹுபூமிக்ருஹாயுதாம்॥
௫. ஸர்வர்துகுஸுமைரம்யாம்பலவத்பிஶ்சபாதபைஃ।
புஷ்பிதாநாமஶோகாநாம்ஶ்ரியாஸூர்யோதயப்ரபாம்॥
௬. ப்ரதீப்தாமிவதத்ரஸ்தோமாருதிஸ்ஸமுதைக்ஷத।
நிஷ்பத்ரஶாகாம்விஹகைஃக்ரியமாணாமிவாஸக்ருத்॥
௭. விநிஷ்பதத்பிஶ்ஶதஶஶ்சித்ரைஃபுஷ்பாவதம்ஸகைஃ।
ஆமூலபுஷ்பநிசிதைரஶோகைஶ்ஶோகநாஶநைஃ॥
௮. புஷ்பபாராதிபாரைஶ்சஸ்ப்ருஶத்பிரிவமேதிநீம்।
கர்ணிகாரைஃகுஸுமிதைஃகிம்ஶுகைஶ்சஸுபுஷ்பிதைஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸந்தாநகலதாபிஶ்ச	கல்பகக்கொடிகளாலும்	ப்ராஸாத	(ராஜாக்களின்) வீடுகளாலும
பாதபைஃ	(இதர) மரங்களாலும்	ஸம்பாதாம்	நெருக்கமானதும்
உபஶோபிதாம்	பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டதும்	கோகிலாகுலநிஸ்வநாம்=	
திவ்யகந்தரஸோபேதாம்=		கோகில	குயில்களுடைய
திவ்யகந்த	சிரேஷ்டமானபரிமளத்தினுடைய	ஆகுல	நிறைந்ததான
ரஸோபேதாம்	ரஸத்தோடுகூடினதும்	நிஸ்வநாம்	சப்தமுடையதும்
ஸர்வதஃ	நாற்புறத்திலும்	காஞ்சநோத்பலபத்மாபிஃ=	
ஸமலங்க்ருதாம்	அலங்கரிக்கப்பட்டதும்	காஞ்சந	ஸுவர்ணமயமான
நந்தநஸங்காஶாம்=		உத்பலபத்மாபிஃ	கருநெய்தலென்ன - தாமரஸமென்ன
நந்தந	இந்திரவனத்திற்கு	வாபீபிஶ்ச	நடபாவிகளாலும் [இவைகளையுடைய
ஸங்காஶாம்	ஸமானமானதும்	உபஶோபிதாம்	பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டதும்
ம்ருகபக்ஷிபிஃ	மிருகங்களாலும் பக்ஷிகளாலும்	பஹ்வாஸநகுதோபேதாம்=	
ஆவ்ருதாம்	சூழப்பட்டதும்	பஹு	அதிகங்களான
ஹர்ம்யப்ராஸாதஸம்பாதாம்=		ஆஸநகுதோபேதாம்	ஆஸனங்களென்ன ரத்தினகம்பளமென்ன (இவைகளோடு)கூடினதும்
ஹர்ம்ய	உப்பரிகைகளாலும்		

பதம்.	உரை.
பஹுபூமிக்ருஹாயுதாம்—	
பஹு	அதிகமான
பூமிக்ருஹாயுதாம்	பூமிலகிருஹங்களோடுகூடினதும்
ஸர்வர்துகுஸுமை:	ஸமஸ்தருதுக்களிலுண்டான புஷ்பங்களாலும்
பலவத்பிஶ்ச	பழங்களையுடையனவான
பாதபை:	விருக்ஷங்களாலும்
ரம்யாம்	மனோஹரமானதும்
புஷ்பிதாகாம்	பூத்திருக்கிற
அஶோககாகாம்	அசோகவிருக்ஷங்களுடைய
ஶ்ரியா	சோபையினால்
ஸூர்யோதயப்ரபாம்	ஸூரியோதயத்தின் காந்தியொத்தகாந்தியுடையதும் (அதனால்)
ப்ரதீப்தாமிவ	எரிகிறதுபோல் (இருக்கிறதும்)
புஷ்பாவதம்ஸகை:	ஆபரணங்கள் போன்ற புஷ்பங்களுடையவைகளும்
சித்ரை:	விநோதகரங்களும்
அஸக்ருத்	அடிக்கடி
ஶதஶ:	அனேகப்பிரகாரமாக
விநிஷ்பதத்பி:	மேல்விழுகின்றவைகளுமான
விஹகை:	பக்ஷிகளால்
நிஷ்பத்ரஶாகாம்	இலையற்றகிளையுடையதாக
க்ரியமாணாமிவ	செய்யப்படுகிறதுபோல் (இருக்கிறதும்)
ஆமூலபுஷ்பநிசிதை:	அடிமுதல்நுனிவரையில் புஷ்பங்களால்நிறைந்ததும்
ஶோகநாஶனை:	துக்கத்தைபோக்கடிக்கிறதும்
புஷ்பபாராதிபாரைஶ்ச—	
புஷ்பபார	புஷ்பஸமூகங்களுடைய
அதிபாரைஶ்ச	மிகுந்த பளுவால்
மேதினீம்	பூமியை
ஸ்ப்ருஶத்பிரிவ(ஸ்திதாம்)	தொடுவதுபோலிருக்கிற
அஶோகை:	அசோகமரங்களோடும்
குஸுமிதை:	புஷ்பித்திருக்கிற
கர்ணிகாரை:	கர்ணிகாரவிருக்ஷங்களோடும்
ஸுபுஷ்பிதை:	நன்றாய்ப்பூத்திருக்கிற
கிம்ஶுகை:	பலாசமரங்களோடும்
உபலக்ஷிதாம்	கூடியிருக்கிறதுமான
தாம்	அந்த (அசோகவனத்தை)
ஸ:-மாருதி:	அந்த-ஹனுமான்
தத்ரஸ்த:	அங்கு இருந்துகொண்டு
ஸமுதைக்ஷத	நன்றாகபார்த்தார்.

(உ-மு-அ-ல்) தா-ம்—பிராட்டி எந்ததிக்கினின்றுவெளிப்படுவளோவென்று சாற்புறமு மிமைகொட்டாமல்நிஜாக்கிரதையாய் பார்த்துக்கொண்டிருந்த மாருதி காணக்காண நூதனவினோதங்களால் நூதனவியப்பை ஜனிப்பிக்கிற அவ்வசோகவனத்தி னிணையில்லாவெழிலை மறுபடியுங் கண்ணுற்று நேத்திரானந்தங்கொண்டார். அங்கு ஏககாலத்தி லனேக பானுமண்டலங்களுதயமானாற்போல் பளபளக்கிற காந்தியோடு ஜ்வலிக்கிற அநேகவிருக்ஷங்களிருந்தன. உத்தமபரிமளத்தை வனமெங்கும் வியாபிக்கச்செய்கிற சந்தன சம்பக ஸந்தான வகுள பாரிஜாதவிருக்ஷங்கள் நிறைந்திருந்தன. கேசாதிபாதபரியந்தம் புஷ்பபல்லவநிபிடமாய் புஷ்பபாரந்தாங்கமுடியாது மேதினியை ஸ்பர்சிப்பனபோல் வளைந்து பற்பல பக்ஷிக்கூட்டங்களால் நிறைந்து ஆதித்தியமண்டலங்கள்போலும் அக்னிமண்டலங்கள்போலும் ஜ்வலித்துக்கொண்டு சோகத்தை ஹரிக்கிற தன்மையால் அசோகதருக்களென்று காரணப்பெயர்பூண்டு நிற்கிற வனேகவிருக்ஷங்களிருந்தன. வஸந்தருதுவி னாவேசத்தா லனேக பலாசவிருக்ஷங்கள் விகஸித்த புஷ்பங்களா லிடைவெளியில்லாமல் மூடப்பட்டு அலங்காரத்தோடு நிற்கிற இரதங்கள்போல் விளங்கின. ஷட்ருதுக்களுடைய சீதோஷ்ணபேதங்களால் அந்தந்த ருதுவுக்கனுகுணமான புஷ்பபலங்களிருக்க, அவ்வசோகவனத்தில் எல்லா ருதுக்களிலுமுண்டாகும் புஷ்பபலங்களும் ஏககாலத்திற் காணப்பட்டன. திவ்விய பல்லவ புஷ்பஸங்கீர்ணமான முல்லைமல்லிகை ஸம்பங்கி ஸந்தானக லதைகள் படர்ந்திருந்தன. ஆம்பலல்லி கருநெய்தற்கமலங்களென்கிற புஷ்பவிசேஷங்களடர்ந்த ஸலிலஸம்பூர்ணமான அனேக வாபீகூப தடாகங்களும் மலையருவி நீரோடைகளுமிருந்தன. அந்த ஜலாசயங்களில் பத்மசய்யாஸனங்களிற் பெடையொடு பேரானந்தமாகக் கண்வளரு மனேக ஹம்ஸப்பட்சிகள் வாஸஞ்செய்தன. பரஸ்பரவிரஹஞ்சகியாத அனேக சக்கிரவாகத்வயங்கள் பத்திராஸ்தரணங்களிற் கண்துயின்றன. அவ்வண்ணமே அனேக ஜலஜாதி பக்ஷிமிதுனங்கள் அங்கங்கே காணப்பட்டன. அதன்றி விருக்ஷசாகைகளில் ரூபத்திலும், அழகிலும், சிறகிலும், கண்டத்வனியிலுஞ் சிறந்த அனேகபக்ஷிகள் விசேஷித்திருந்தன. கோகிலங்களுடைய திவ்வியநாதத்தாலும் மயில்களுடைய த்வனியாலும் கிளிகளுடைய மழலைச்சொற்களாலும் இப்படி பற்பல பக்ஷிநாதங்களாலவ்வனமானது நிறைந்திருந்தது. விசுவகர்மநிர்மாணமான அனேகமணிமண்டபங்களும் மாடமாளிகைகளும் இராஜவாஸார்ஹமான அரண்மனைகளும் கிரீடாஸ்தலங்களும் வெகு அழகாக வமைந்திருந்தன. இந்தவிதம், கல்பதருக்களுக்கு ஸத்ருசமான அனேக விருக்ஷங்களால் நிறைந்து மணிமண்டபப் பிராஸாதஸகிதமான வாபீகூப தடாகங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டு ஸதா புஷ்பவத்தாயும் பலவத்தாயும் காந்திமயமாயும் ஆனந்தகரமாயும் விளங்குகிற அவ்வசோகவனமானது தேவராஜாவுக்குப் பேரின்பந்தருகிற நந்தனவனம்போல் விளங்கிற்று. அப்படிப்பட்ட ஸுந்தரவனத்தைக் கடாக்ஷித்துக்கொண்டே பிராட்டியின் தர்சனத்தை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

౮. సదేశః ప్రభయా తేషాం ప్రదీప్త ఇవ సర్వతః।

அ௨. ஸதேஶ: ப்ரபயா தேஷாம் ப்ரதீப்த இவஸர்வத:।

அ௨. ஸதேஸ:ப்ரபயாதேஷாம்ப்ரதிப்தஇவஸர்வத:।

பதம்.	உரை.
ஸ:-தேஶ:	அந்த-பிரதேசமானது
தேஷாம்-ப்ரபயா	அந்த செடிகளுடைய-காந்தியால்
ஸர்வத:	எங்கும்
ப்ரதீப்தஇவ	எரிகிறதுபோல் (காணப்பட்டது.)

தா-ம்—அவ்வசோகவனத்தின் பூப்பிரதேசமானது விருக்ஷங்களினின்று பிரதிபலிக்கிறகாந்தியால் தீப்பிடித்தெரிகிறதுபோற் காணப்பட்டது.

౯. పున్నాగాస్సప్తపర్ణాశ్చ చంపకోద్దాలకాస్తథా॥ వివృద్ధమూలా బహవశ్శోభంతే స్మ సుపుష్పితాః।

౧౦. శాతకుంభనిభాః కేచిత్కేచిదగ్నిశిఖోపమాః॥ నీలాంజననిభాః కేచిత్తత్రాశోకాస్సహస్రశః।

౧౧. నందనం వివిధోద్యానం చిత్రం చైత్రరథం యథా॥ అతివృత్తమివాచింత్యం దివ్యం రమ్యం శ్రియావృతమ్।

౧౨. ద్వితీయమివ చాకాశం పుష్పజ్యోతిర్గణాయుతమ్॥ పుష్పరత్నశతైశ్చిత్రం పంచమం సాగరం యథా॥

౧౩. సర్వర్తుపుష్పైర్నిచితం పాదపైర్మధుగంధిభిః॥ నానానినాదైరుద్యానం రమ్యం మృగగణైర్ద్విజైః।

அ. [illegible]
கூ. [illegible]
[illegible]
க0. [illegible]
[illegible]
கக. [illegible]
[illegible]
கஉ. [illegible]
[illegible]
கங. [illegible]
[illegible]
கச. [illegible]
[illegible]

கூ. புந்நாகாஸ்ஸப்தபர்ணாச்சசம்பகோத்தாலகாஸ்ததா॥
விவ்ருத்தமூலாபஹவஶ்ஶோபந்தேஸ்மஸுபுஷ்பிதா:।
க0. ஶாதகும்பநிபா:கேசித்கேசிதக்நிஶிகோபமா:॥
நீலாஞ்ஜநநிபா:கேசித்தத்ராஶோகாஸ்ஸஹஸ்ரஶ:।
கக. நந்தநம்விவிதோத்யாநம்சித்ரம்சைத்ரரதம்யதா॥
அதிவ்ருத்தமிவாசிந்த்யம் திவ்யம்ரம்யம்ஶ்ரியாவ்ருதம்।
கஉ. த்விதீயமிவசாகாஶம்புஷ்பஜ்யோதிர்கணாயுதம்॥
புஷ்பரத்நஶதைஶ்சித்ரம்பஞ்சமம்ஸாகரம்யதா।
கங. ஸர்வர்துபுஷ்பைர்நிசிதம்பாதபைர்மதுகந்திபி:॥
நாநாநிநாதைருத்யாநம்ரம்யம்ம்ருககணைர்த்விஜை:।
கச. அநேககந்தப்ரவஹம்புண்யகந்தம்மநோரமம்॥
கசஉ. ஶைலேந்த்ரமிவகந்தாட்யம்த்விதீயம்கந்தமாதநம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விவ்ருத்தமூலா:	விருத்தியடைந்த - வேருகளை யுடையவைகளாய்	புஷ்பஜ்யோதிர்கணாயுதம்—	
ஸுபுஷ்பிதா:	நன்றாய் புஷ்பித்திருக்கிற	புஷ்பஜ்யோதிர்கணயுதம்	நக்ஷத்திரம்போன்ற புஷ்பஸமூகங்களோடு கூடினதும் (அதனால்)
பஹவ:	அனேகங்களான	த்விதீயம்	இரண்டாவதான
புந்நாகா:	புன்னைமரங்களும்	ஆகாஶமிவ	ஆகாயம்போலும்
ஸப்தபர்ணாஶ்ச	ஏழிலைப்பாலைகளும்	புஷ்பரத்நஶதை:	புஷ்பமாகிற இரத்தினங்களுடைய அனேகங்களால்
ததா	அப்படியே	பஞ்சமம்	ஐந்தாவதான
சம்பகோத்தாலகா:	செண்பகமென்ன உத்தாலகமென்கிற விருக்ஷமென்ன (இவைகளும்)	ஸாகரம்யதா	ஸமுத்திரம்போலும்
		சித்ரம்	விசித்திரமானதும்
ஶாதகும்பநிபா:	பொன்னுக்கு ஸமானமான	ஸர்வர்துபுஷ்பை:	ஷட்ருதுக்களிலுமுண்டாகிற புஷ்பங்களையுடையதும்
கேசித்	சில (அசோகமரங்களும்)		
அக்நிஶிகோபமா:	அக்கினிஜ்வாலைக்கு ஸமானமான	மதுகந்திபி:	தேனின்வாஸனையுமுடையதான
கேசித்	சில விருக்ஷங்களும்	பாதபை:	விருக்ஷங்களால்
நீலாஞ்ஜநநிபா:	கருப்பானமைக்குஸமானமான	நிசிதம்	நிறைந்ததும்
கேசித்-அஶோகா:	சில-அசோகவிருக்ஷங்களும்	நாநாநிநாதை:	பற்பலசப்தமுடைய
தத்ர	அந்த (வனத்தில்)	ம்ருககணை:	மிருகக்கூட்டங்களாலும்
ஸஹஸ்ரஶ:	அனேகப்பிரகாரமாக	த்விஜை:	பக்ஷிகளாலும்
ஶோபந்தேஸ்ம	விளங்கின.	ரம்யம்	ரமணீயமானதும்
விவிதோத்யாநம்	பலவிதஉத்தியானவனமுடைய	அநேககந்தப்ரவஹம்	பற்பலவாஸனையுடையதும்
நந்தநம்யதா	இந்திரக்கிரீடாவனம்போலும்	புண்யகந்தம்	பரிசுத்தகந்தமுடையதும்
சித்ரம்	ஸுந்தரமான (ஆச்சரியமான)	மநோரமம்	மனதிற்கினிதானதும் (ஆகையாலே)
சைத்ரரதம்	குபேரக்கிரீடாவனத்தை [ம்)	ஶைலேந்த்ரம்	பருவதசிரேஷ்டமானதும்
அதிவ்ருத்தமிவ (ஸ்திதம்)	அதிக்கிரமிப்பதுபோலு(மிருக்கிறது	கந்தாட்யம்	பரிமளபூர்த்தியுடையதும்
அசிந்த்யம்	வர்ணிக்கமுடியாததும்	த்விதீயம்	இரண்டாவதுமான
திவ்யம்	சிரேஷ்டமானதும்	கந்தமாதநமிவ	கந்தமாதனபருவதம்போல் இருக்கிறதுமான
ரம்யம்	மனோஹரமானதும்	உத்யாநம்	அசோகவனத்தை
ஶ்ரியா-வ்ருதம்	சோபையால்-சூழப்பட்டதும்	(ததர்ஶ)	(அந்த ஹநுமான்) பார்த்தார்.

(க-மு-கசஉ-ல்) தா-ம்—அவ்வத்புதவனத்தில் சேஷலோகமளவில் வியர்பித்திருக்கிற நீர்க்கமான வேர்களையுடைய அனேக புன்னைவிருக்ஷங்களும் ஏழிலைப் பாலைவிருக்ஷங்களும் சண்பகதருக்களுமிருந்தன. அசோகவிருக்ஷ மிகுதியையுடைய

அவ்வனத்தில் சிலபுஷ்பவியாப்தமான அசோகவிருக்ஷங்கள் காஞ்சனமண்டலங்கள்போ லதிதீப்தமான காந்தியோடு விளங்கின. சில அக்கினிமண்டலங்கள்போல் ஜ்வலிக்கிற காந்தியோடு விளங்கின. செழித்த பத்திரநிபிடமான சில மைமலைபோற் கறுத்து உன்னதமாக விளங்கின. இப்படி பற்பல பிரகாசத்தோடு பளபளக்கிற விருக்ஷசோலையுடைய அவ்வனத்தினப்ராகிருத ஸௌந்தரியத்தை வாக்கினுல் வர்ணித்து முடியாது, மனதினுலு மெண்ணிமுடியாது. ஸாம்ய நிரூபணஞ்செய்ய ஸதிருசமான வஸ்துவுங் கிடையாது. ஷட்ருதுக்களிலுமுண்டாகிற புஷ்பஸம்பத்தா லதிவிசித்திரமாக விளக்கு மவ்வனமானது நக்ஷத்திர தாராக்கிரகமண்டலாதி ஜ்யோதிர்மண்டலங்களுடைய நிர்மலகாந்தியோடு பிரகாசிக்கிற இரண்டாவது ஆகாசமோ! அல்லது முத்துபவழ மரகதமாணிக்காதி விலையற்ற செல்வங்களோடு விஸ்தாரமாகப் பிரகாசிக்கும் நான்கு ஸமுத்திரங்களைப்போலது ஐந்தாவது ஸமுத்திரமோ! வென்று சங்கிக்கத்தக்கதாக விருந்தது. ஸர்வவிருக்ஷங்களும் மதுபுஷ்பகந்தத்தோடு கூடியிருந்தன. வீணுகானத்திற்கு மேலான பக்ஷிநாதங்களோடு கூடியிருந்தன. குறைவற்ற போஷணையா லதிஸந்தோஷமாக ஸஞ்சரிக்கிற மிருகவர்க்கங்கள் வியாபரித்திருந்தன. திவ்விய பரிமள ஸம்பூர்ணமான அவ்வனம் த்விதீயமான கந்தமாதனகிரிபோல் விளங்கிற்று. அத்விதீயமான ஸிருஷ்டியாயினு மொருவேளை குபேரானந்த ஹேதுபூதமான சைத்திரரதமென்கிற வனத்திற்கு ஸதிருசமாகுமோவெனில், அந்த சித்திரரத கந்தர்வ நிர்மாணமான அதிவிசித்திர வனமானது ஷட்ருதுஸம்பத்தை ஸமகாலத்திலளிக்கவல்ல வைசிரவணனுடைய வனத்திற்கீடல்ல. ஒருக்கால் தேவேந்திரவனத்திற் கீடாகச்சொல்லலாம்; ஆகிலு மதின் லாவண்ணியம் வாங்மனதுகளுக்கதீதமானது. அது அதிதிவ்வியம், அதிரம்மியம், அவாங்மனஸகோசரானந்தகரம், அவ்யக்தமதுராலயம், அப்பிராகிருதஸௌந்தரம், அபூதபூர்வஶ்ரியம்! அசோகவிருக்ஷமிகுதியா லசோகவனமாயும் ஸர்வசோக நிவாரணஞ்செய்கிற தன்மையா லசோகவனமாயுமிருக்கிற அந்த திரிலோக துல்லியமான உத்தியானவன தரிசனத்தால் கொஞ்சம் சோகந்தீர்ந்து பிராட்டியின் தரிசனத்தை யெதிர்பார்த்திருந்தார்.

౧౫. అశోకవనికాయాంతు తస్యాం వానరపుంగవః॥ స దదర్శావిదూరస్థం చైత్యప్రాసాదముచ్ఛ్రితమ్।

౧౬. మధ్యే స్తంభసహస్రేణ స్థితం కైలాసపాండురమ్॥ ప్రవాళకృతసోపానం తప్తకాంచనవేదికమ్।

౧౭. ముష్ణంతమివ చక్షూంషి ద్యోతమానమివ శ్రియా॥ విమలం ప్రాంశుభావత్వాదుల్లిఖంతమివాంబరమ్।

௧௫. 𑌅𑌶𑍋𑌕𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃।
𑌸 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌾𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௧௬. 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌰𑌮𑍍॥
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌕𑍃𑌤𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍।

௧௭. 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌵 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾॥
𑌵𑌿𑌮𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌭𑌾𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁𑌲𑍍𑌲𑌿𑌖𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑍍।

௧௫. அஶோகவநிகாயாந்து தஸ்யாம்வாநரபுங்கவ:॥
ஸததர்ஶாவிதூரஸ்தம்சைத்யப்ராஸாதமுச்ச்ரிதம்।

௧௬. மத்யேஸ்தம்பஸஹஸ்ரேணஸ்திதம்கைலாஸபாண்டரம்॥
ப்ரவாளக்ருதஸோபாநம்தப்தகாஞ்சநவேதிகம்।

௧௭. முஷ்ணந்தமிவசக்ஷூம்ஷித்யோதமாநமிவஶ்ரியா॥
விமலம்ப்ராம்ஶுபாவத்வாதுல்லிகந்தமிவாம்பரம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரபுங்கவ:	வானரசிரேஷ்டரான	தப்தகாஞ்சநவேதிகம்	உருக்கின தங்கத்தாற்செய்த மேடைகளையுடையதும்
ஸ:	அந்த (ஹநுமான்)	சக்ஷூம்ஷி	நேத்திரங்களை
தஸ்யாம்-அஶோகவநிகாயாம்	அந்த-அசோகவனத்தில்	முஷ்ணந்தமிவ	ஹரிப்பதுபோலிருக்கிறதும்
அவிதூரஸ்தம்	ஸமீபத்திலிருக்கிறதும்	ஶ்ரியா-த்யோதமாநம்	சோபையால்-பிரகாசிக்கிறதும்
உச்ச்ரிதம்	உயரமாயிருக்கிறதும்	விமலம்	நிர்மலமாயிருக்கிறதும்
மத்யே	நடுவில்	ப்ராம்ஶுபாவத்வாத்-	மிகவும் உயரமாயிருக்கையால்
ஸ்தம்பஸஹஸ்ரேண	அனேககம்பங்களோடு	அம்பரம்	ஆகாசத்தை
ஸ்திதம்	(கூடி) இருக்கிறதும்	உல்லிகந்தமிவ	உரைவதுபோல (இருக்கிறதுமான)
கைலாஸபாண்டரம்	கைலாஸம்போல் வெளுப்பாயிருக்கிறதும்	சைத்யப்ராஸாதம்=	
ப்ரவாளக்ருதஸோபாநம்	பவழங்களாற்செய்யப்பட்ட படிகளையுடையதும்	சைத்ய	புத்ததேவதையினுடைய மந்திரம்போன்ற
		ப்ராஸாதம்	உப்பரிகையை
		ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்.—ஸர்வலோகமாதாவான ஜானகியின் தர்சனத்தை சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின்மீதிருந்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருந்த ஹநுமான் அவ்வசோகவனத்தில் தானிருந்தவிடத்திற்கு ஸமீபத்தில் ஆகாசவியாப்தமாயும், சக்ஷுரிந்திரியத்தை யபகரிக்கத்தக்க அப்பேர்ப்பட்ட பாளபள்ளியத்தை வகித்ததாயுமிருக்கிற வோருப்பரிகையைக்கண்டார். பவழப்படிகளுங் காஞ்சனவேதிகைகளும் நாற்புறமுஞ் சூழ்ந்திருந்தன. கைலாஸகிரிபோல் நிர்மலமாக வெளுத்த வெண்சாந்து பூசப்பட்டிருந்தது. அனேகாயிரங் கனகஸ்தம்பங்கள் மத்தியில் நாட்டப்பட்டிருந்தன. ஆகாசத்தைப் பிளப்பதுபோ லவ்வளவு உயரமாக நிர்மிக்கப்பட்டிருந்தது. எவ்விடமும் கட்புலனைக் கவரவல்ல காந்தியோடு தீப்தமாய் விளங்கிற்று. இப்படி அத்யுன்னதமாயும், அஸாதாரண தேஜஸ்ஸோடு கூடினதாயும், சைத்யமந்திரம்போல் விளங்குகிறதாயுமிருக்கிற வோருப்பரிகையை அந்த சிம்சுபாவிருக்ஷத்திற்கு ஸமீபத்தில் கண்டார்.

౧౮. తతోమలినసంవీతాంరాక్షసీభిస్సమావృతామ్॥ఉపవాసకృశాందీనాంనిశ్శ్వసంతీంపునఃపునః।
౧౯. దదర్శశుక్లపక్షాదౌచంద్రరేఖామివామలామ్॥మందంప్రఖ్యాయమానేనరూపేణరుచిరప్రభామ్।
౨౦. పినద్ధాంధూమజాలేనశిఖామివవిభావసోః॥పీతేనైకేనసంవీతాంక్లిష్టేనోత్తమవాససా।
౨౧. సపంకామనలంకారాంవిపద్మామివపద్మినీమ్॥వ్రీళితాందుఃఖసంతప్తాంపరిమ్లానాంతపస్వినీమ్।
౨౨. గ్రహేణాంగారకేణేవపీడితామివరోహిణీమ్॥అశ్రుపూర్ణముఖీందీనాంకృశామనశనేనచ।
౨౩. శోకధ్యానపరాందీనాంనిత్యందుఃఖపరాయణామ్॥ప్రియంజనమపశ్యంతీంపశ్యంతీంరాక్షసీగణమ్।
౨౪. స్వగణేనమృగీంహీనాంశ్వగణాభివృతామివ॥నీలనాగాభయావేణ్యాజఘనంగతయైకయా।
౨౫. నీలయానీరదాపాయేవనరాజ్యామహీమివ॥సుఖార్హాందుఃఖసంతప్తాంవ్యసనానామకోవిదామ్।

௧௮. 𑌤𑌤𑍋𑌮𑌲𑌿𑌨𑌸𑌂𑌵𑍀𑌤𑌾𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌉𑌪𑌵𑌾𑌸𑌕𑍃𑌶𑌾𑌂𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃।
௧௯. 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍌𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑍇𑌖𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌮𑌲𑌾𑌮𑍍॥
𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑍍।
௨௦. 𑌪𑌿𑌨𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌧𑍂𑌮𑌜𑌾𑌲𑍇𑌨𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌿𑌵𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍋𑌃॥
𑌪𑍀𑌤𑍇𑌨𑍈𑌕𑍇𑌨𑌸𑌂𑌵𑍀𑌤𑌾𑌂𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾।
௨௧. 𑌸𑌪𑌂𑌕𑌾𑌮𑌨𑌲𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌮𑌿𑌵𑌪𑌦𑍍𑌮𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍॥
𑌵𑍍𑌰𑍀𑌳𑌿𑌤𑌾𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌪𑌰𑌿𑌮𑍍𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍।
௨௨. 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌕𑍇𑌣𑍇𑌵𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍॥
𑌅𑌶𑍍𑌰𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌖𑍀𑌂𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂𑌕𑍃𑌶𑌾𑌮𑌨𑌶𑌨𑍇𑌨𑌚।
௨௩. 𑌶𑍋𑌕𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌰𑌾𑌂𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌮𑍍॥
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌜𑌨𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌗𑌣𑌮𑍍।
௨௪. 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌣𑍇𑌨𑌮𑍃𑌗𑍀𑌂𑌹𑍀𑌨𑌾𑌂𑌶𑍍𑌵𑌗𑌣𑌾𑌭𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵॥
𑌨𑍀𑌲𑌨𑌾𑌗𑌾𑌭𑌯𑌾𑌵𑍇𑌣𑍍𑌯𑌾𑌜𑌘𑌨𑌂𑌗𑌤𑌯𑍈𑌕𑌯𑌾।
௨௫. 𑌨𑍀𑌲𑌯𑌾𑌨𑍀𑌰𑌦𑌾𑌪𑌾𑌯𑍇𑌵𑌨𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍀𑌮𑌿𑌵॥
𑌸𑍁𑌖𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑍍।

௧௮. ததோமலிநஸம்வீதாம்ராக்ஷஸீபிஸ்ஸமாவ்ருதாம்॥
உபவாஸக்ருஶாம்தீநாம்நிஶ்வஸந்தீம்புநஃபுநஃ।
௧௯. ததர்ஶஶுக்லபக்ஷாதௌசந்த்ரரேகாமிவாமலாம்॥
மந்தம்ப்ரக்யாயமாநேநரூபேணருசிரப்ரபாம்।
௨௦. பிநத்தாம்தூமஜாலேநஶிகாமிவவிபாவஸோஃ॥
பீதேநைகேநஸம்வீதாம்க்லிஷ்டேநோத்தமவாஸஸா।
௨௧. ஸபங்காமநலங்காராம்விபத்மாமிவபத்மிநீம்॥
வ்ரீளிதாம்துக்கஸந்தப்தாம்பரிம்லாநாம்தபஸ்விநீம்।
௨௨. க்ரஹேணாங்காரகேணேவபீடிதாமிவரோஹிணீம்॥
அஶ்ருபூர்ணமுகீம்தீநாம்க்ருஶாமநஶநேநச।
௨௩. ஶோகத்யாநபராம்தீநாம்நித்யம்துக்கபராயணாம்॥
ப்ரியம்ஜநமபஶ்யந்தீம்பஶ்யந்தீம்ராக்ஷஸீகணம்।
௨௪. ஸ்வகணேநம்ருகீம்ஹீநாம்ஸ்வகணாபிவ்ருதாமிவ॥
நீலநாகாபயாவேண்யாஜகநம்கதயைகயா।
௨௫. நீலயாநீரதாபாயேவநராஜ்யாமஹீமிவ॥
ஸுகார்ஹாம்துக்கஸந்தப்தாம்வ்யஸநாநாமகோவிதாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பின்பு (அந்த ஹனுமான்)	தீநாம்	தைரியமற்றவளும்
மலிநஸம்வீதாம்—		புந:புந:	அடிக்கடி
மலிந	அழுக்கடைந்த (வஸ்திரத்தால்)	நிஶ்வஸந்தீம்	பெருமூச்சுவிடுகிறவளும்
ஸம்வீதாம்	சுற்றப்பட்டவளும்	ஶுக்லபக்ஷாதௌ	சுக்கிலபக்ஷத்தின்முதலில்
ராக்ஷஸீபி:	இராக்ஷதஸ்திரீகளால்	அமலாம்	நிர்மலமான
ஸமாவ்ருதாம்	நன்றாகச்சூழப்பட்டவளும்	சந்த்ரரேகாமிவ	சந்திரரேகைபோல் (இருப்பவளும்)
உபவாஸக்ருஶாம்	ஆகாரமின்மையா லிளைத்தவளும்	மந்தம்ப்ரக்யாயமாநேந-	மெதுவாயறிந்து சொல்லும்படியான

பதம்.	உரை.
ரூபேண	ரூபத்தோடு
ருசிரப்ரபாம்	அழகான தேககாந்தி யுடையவளும்
தூமஜாலேந	புகையின்ஸமூகத்தால்
பிநத்தாம்	கம்மப்பட்ட
விபாவஸோ:	அக்கினியினுடைய
ஶிகாமிவ	ஜ்வாலைபோலிருப்பவளும்
பீதேந	பொற்கலவர்ணமாயிருக்கிறவும்
க்லிஷ்டேந	கிழிந்ததாயிருக்கிறவும்
ஏகேந	ஒன்றாயுமிருக்கிற
உத்தமவாஸஸா	சிறந்த ஆடையால்
ஸம்வீதாம்	சுற்றப்பட்டிருப்பவளும்
ஸபங்காம்	புழுதிகளோடு கூடினவளும்
அநலங்காராம்	அலங்காரமில்லாதவளும்
விபத்மாம்	தாமரையற்ற
பத்மிநீமிவ	தாமரையோடைபோல்(இருப்பவளு[ம்)
வ்ரீளிதாம்	லஜ்ஜையுடையவளும்
து:கஸந்தப்தாம்	பதிவிரஹதுக்கத்தால் தபிக்கப்பட்டவளும்
பரிம்லாநாம்	வாடியிருப்பவளும்
தபஸ்விநீம்	தபமுடையவளும்
அங்காரகேண	அங்காரகமென்கிற
க்ரஹேண	கிரஹத்தால்
பீடிதாம்	பீடிக்கப்பட்ட
ரோஹிணீமிவ	ரோகிணியைப்போல் (இருப்பவளு[ம்)
அஶ்ருபூர்ணமுகீம்	கண்ஜலத்தால் நிறைந்த முகமுடையவளும்
தீநாம்	இரக்கப்படத்தக்கவளும்
அநஶநேந	ஆஹாரமில்லாததால்
க்ருஶாம்	இளைத்திருப்பவளும்

பதம்.	உரை.
ஶோகத்யாநபராம்	வியஸனமென்ன சிந்தையென்ன இவைகளிலேயே ஆஸக்தையாயிருப்பவளும் (அதனால்)
தீநாம்	தைரியமில்லாதவளும்
நித்யம்-து:கபராயணாம்	ஸதா-துக்கத்தைப்பாராட்டுகிறவளு[ம்
ப்ரியம்-ஜநம்	இஷ்டமான-ஜனத்தை
அபஶ்யந்தீம்	பாராதவளும்
ராக்ஷஸீகணம்	இராக்ஷஸஸ்திரீகள் கூட்டத்தை
பஶ்யந்தீம்	பார்ப்பவளும்
ஸ்வகணேந	தன்னினத்தால்
ஹீநாம்	சூனியமானவளும்
ஶ்வகணாபிவ்ருதாம்	நாய்க்கூட்டத்தால் சூழப்பட்ட
ம்ருகீமிவ	பெண்மான்போல் (இருப்பவளும்)
நீலநாகாபயா	கறுத்தஸர்ப்பத்தின்காந்திபோன்றகாந்தியுடையதும்
ஜகநம்	கடிபச்சாத்பாகத்தை
கதயா	அடைந்ததும்
ஏகயா	நிகரற்ற (ஒன்றானதுமான)
வேண்யா	பின்னலால்
நீரதாபாயே	சரத்காலத்தில்
நீலயா	கறுத்திருக்கிற
வநராஜ்யா	வனவரிசைகளால்
மஹீமிவ	பூமிபோலிருப்பவளும்
ஸுகார்ஹாம்	ஸுகத்திற்கு யோக்யையாயும்
து:கஸந்தப்தாம்	வியஸனத்தால்ஸந்தாபத்தையடைந்தவளும்
வ்யஸநாநாம்	ஸங்கடங்களை
அகோவிதாம்	அறியாதவளுமான(ஸ்திரீயை)
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

(கஅ-ல்-உ௩-ல்) தா-ம்—விசும்பளவில் வியாபித்திருக்கிற அதிவிசித்திரமான உப்பரிகையைக்கண்ட ஹநுமான் அதனுள், ஆம்பலல்லி கருநெய்தற்றாமரைமுதலிய திவ்விய குஸுமங்கள் விகஸிக்கப்பெற்றுப்பக்ஷிகளின் கூட்டத்தாலழகாயும் சுபகரமாயும் விளங்கிவந்து பிறகு புஷ்பங்களற்றுப் பக்ஷிகளொழிந்து சோபைகுலைந்து பங்கமயமாக விளங்கும் நீரோடு நிற்கும் பத்மினிபோல், ஆபரணமின்றி அலங்காரமின்றி மலினப்பிரபையோடு துக்கபீடிதையாய், வாயைத்திறந்துகொண்டு வக்கிரதந்தங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு கர்ணகரோமாகக் குலைத்துக்கொண்டு கோரமுகங்களோடு மேல்வீழ்ந்து கடிப்பனபோலும் பிடுங்குவனபோலும் புரண்டுவனபோலும் அதிபயங்கரமான சேஷ்டைகளோடு சூழ்ந்துநிற்கிற சுவானஸமூகமத்தியில் சஞ்சலநேத்திரங்களோடும் சலிக்கிறசரீரத்தோடும் ஆக்கைதளர்ந்து அலமர்ந்துவிழித்துநிற்கு மிளமான்போல் கோரரூபிகளான இராக்ஷஸிகளால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்டு தீனையாய் விளங்குகிற வோர் ஸுந்தரியைக்கண்டார். அந்த ஸ்திரீரத்தினமானவள் கிழிந்து மலினமாயிருந்தும் அதிசிரேஷ்டமான பொற்கம்பிகளால் நெய்வித்த ராஜஸ்திரீ யோக்கியமான வொப்பற்ற ஒரே வஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருந்தாள். தேகமுழுதும் புழுதிகளால் மூடப்பட்டு மழுங்கின காந்தியோடு கூடியிருந்தாள். ஸர்வோத்கிருஷ்டமான ஆபரணங்களாலலங்கரிக்கத்தக்க அங்கங்களில் ஆபரணமற்றிருந்தாள். பொன்மேனியுடைய அவள் திருமேனி பங்கவியாப்தமாயிருந்தபடியால் இன்னதென்று மெதுவாயறியத் தகுந்தவளாயிருந்தாள். இப்படி ஆபரணமற்று அலங்காரமற்றுப் புழுதிபடிந்த உருமாறின சரீரமுடையவளாயினும் லோகோத்தரமான பிரபையோடுகூடியிருந்தாள். தூமஜாலத்தால் மூடப்பட்ட அக்கினிமண்டலம்போல் விளங்கினள். விர்த்திஸூசகமான நிர்மலகாந்தியோடும் மெருகிட்டாற்போன்ற பாளபள்ளியத்தோடும் சுக்கிலபக்ஷ த்விதீயைதினமாலையில் பிரகாசிக்கிற மதிபோல்விளங்கினள். வெகுநாள்அன்னபானமில்லாமலிளைத்துவாடின தேகத்தையுடையவளாயிருந்தாள். தனக்கு நேரிட்ட துக்கத்தை அடிக்கடி நினைத்துப் பெருமூச்செறிந்துகொண்டிருந்தாள். ஆபத்தினின்றுங் கரையேறுவதற்கு வழியில்லாமல் திகைக்கிற தீனையாயிருந்தாள். ஆகாரமின்மையா லிளைத்த தேகமானது துக்காக்கினியில் தபிக்கப்பட்டு மிகவு மிளைத்திருந்தது. ஜலமில்லாமல் உஷ்ணமிகுதியால் வதங்கி சோர்ந்துபோன கொடிபோல் வாடியிருந்தாள். ஆத்மதாரகனான தன் பிராணநாதனுடைய தர்சனமிருதஸஞ்சீவியிழந்து பஞ்சபிராணன்களுமொடுங்கியிருக்கையா யிருந்தாள். தன்னுடையதுக்கத்தை யடிக்கடி நினைத்துக் கண்களிரண்டிலும் ததும்புகிற ஜலத்தோடுகூடியிருந்தாள். தன் பந்துக்களையாவது இனத்தாரையாவது காணாமல் மிகவும் ஏக்கமுற்றிருந்தாள். கோரரூபிகளாகிற இராக்ஷஸிகளையே ஸதா பார்த்து நடுங்கிக்கொண்டிருந்தாள். இந்தவிதம்கஷ்டப்படுகிற அம்மெல்லிடையாளுடைய பின்னலிட்ட கூந்தலானது கிருஷ்ணஸர்ப்பம்போலும் சரத்காலவிருக்ஷவரிசைபோலும் மிகவுங்கறுத்து கடிபச்சாத்பாகமளவில் வியாபித்து நீண்டிருந்தது. அவளுடையதேகம் அதிஸுகுமாரமானது. ஸுகத்திற்கே யோக்கியமானது. துக்கத்தைக் கொஞ்சமேனுந் தாங்கமுடியாதது. கிலேசமென்பதைக் கிஞ்சித்தாகிலுமறியாத அவ்வங்கனை அபாரமான துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டாள். தன்னுடைய காதனையுமிஷ்டபந்துக்களையும் பிரிந்து பரதேசவாஸத்தால் இலஜ்ஜையடைந்திருந்தாள். சந்திரனோடு சேர்ந்து ஸந்தோஷிக்கும் ரோகிணிநக்ஷத்திரத்தை அங்காரகனென்னுங் குரூரகிரகம் பீடிப்பதுபோல் வருத்தமுற்றிருந்தாள். பர்த்திருரஹிதையாய் ஸ்னேகமித்திர பந்துரஹிதையாய் ஸ்வதேசவாஸமிழந்து பரதேசத்தில் உக்கிரராக்ஷஸநகரத்தில்இராக்ஷஸீகணமத்தியில் தனியாய், தீனையாய், அநாதையாய், அபலையாய் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற ஓர் பதிவிரதோத்தமியைக் கண்டார்.

அஉ. తాంసమీక్ష్యవిశాలాక్షీమధికంమలినాంకృశామ్॥తర్కయామాససీతేతికారణైరుపపాదిభిః।

உரு. தாம்ஸமீக்ஷ்ய விசாலாக்ஷீமதிகம் மலினாம் க்ருசாம்॥
தர்க்கயாமாஸ ஸீதேதி காரணைருபபாதிபி:।

உசு. தாம்ஸமீக்ஷ்யவிஸாலாக்ஷீமதிகம்மலிநாம்க்ருஸாம்॥
தர்கயாமாஸஸீதேதிகாரணைருபபாதிபி:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விஸாலாக்ஷீம்	விசாலமானகண்களையுடையவளும்	உபபாதிபி:	இந்தவிதகாரணங்களால் ஸீதையென்று அறியஸமர்த்தமான
அதிகம்-மலிநாம்	வெகுவான - அழுக்குடைய தேகமுடையவளும்	காரணை:	காரணங்களால்
க்ருஸாம்	இளைத்திருப்பவளுமான	ஸீதேதி	பிராட்டியென்று
தாம்	அந்த (பிராட்டியை)	தர்க்கயாமாஸ	ஊகித்தார் (அந்த ஹநுமான்.)
ஸமீக்ஷ்ய	நன்றாகப் பார்த்து		

தா-ம்—மிகவு மிளைத்துத் தூசினால் மூடப்பட்ட தேகத்தையுடைய அந்த பத்மபத்திராக்ஷியை நன்றாகப்பார்த்துத் தகுந்த காரணங்களா லவளை ஸீதையென்று நிச்சயித்தார்.

౨౭. హ్రియమాణా తదా తేన రక్షసా కామరూపిణా॥ యథారూపా హి దృష్టా వై తథారూపేయమంగనా।

உஎ. 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌤𑌦𑌾𑌤𑍇𑌨𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌾॥
𑌯𑌥𑌾𑌰𑍂𑌪𑌾𑌹𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑍈𑌤𑌥𑌾𑌰𑍂𑌪𑍇𑌯𑌮𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾।

உஎ. ஹ்ரியமாணாததாதேநரக்ஷஸாகாமரூபிணா॥
யதாரூபாஹித்ருஷ்டாவைததாரூபேயமங்கநா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	(தண்டகாவன பர்னசாலையில் தனியாயிருக்கும்)பொழுது	யதாரூபா	எப்படிப்பட்டரூபமுடையவளாக
காமரூபிணா	இச்சாரூபம்தரிக்கவல்ல	த்ருஷ்டா	பார்க்கப்பட்டாளோ
ரக்ஷஸா	அந்த-ராவணனால்	ததாரூபா	அந்தரூபமுடைய (ஸ்திரீ)
ஹ்ரியமாணா	எடுத்துக்கொண்டுபோகப்பட்ட	இயம்வை	இவள்தான் (என்று)
அங்கநா	ஸ்திரீயானவள்	(தர்க்கயாமாஸ	எண்ணினார்.)

தா-ம்—ருசியமூகபர்வதத்தில் ஸுக்ரீவாதி வானரப்பிரமுகாளோடு நானிருக்கையில் நினைத்தரூபந்தரிக்கவல்ல இராவணனால் வஞ்சித்துக்கொண்டுபோகப்பட்ட அங்கனையானவளெப்படிகாணப்பட்டாளோ அப்படியே இவளும் காணப்படுகிறாள். ஆகையா லிவள்தான்ஸீதையென்றாகித்தார்.

౨౮. పూర్ణచంద్రాననాం సుభ్రూం చారువృత్తపయోధరామ్॥ కుర్వంతీం ప్రభయా దేవీం సర్వా వితిమిరా దిశః।

౨౯. తాం నీలకేశీం బింబోష్ఠీం సుమధ్యాం సుప్రతిష్ఠితామ్॥ సీతాం పద్మపలాశాక్షీం మన్మథస్య రతిం యథా।

౩౦. ఇష్టాం సర్వస్య జగతః పూర్ణచంద్రప్రభామివ॥ భూమౌ సుతనుమాసీనాం నియతామివ తాపసీమ్।

౩౧. నిశ్శ్వాసబహులాం భీరుం భుజగేంద్రవధూమివ॥ శోకజాలేన మహతా వితతేన న రాజతీం।

౩౨. సంసక్తాం ధూమజాలేన శిఖామివ విభావసోః॥ తాం స్మృతీమివ సందిగ్ధామృద్ధిం నిపతితామివ।

౩౩. విహతామివ చ శ్రద్ధామాశాం ప్రతిహతామివ॥ సోపసర్గాం యథా సిద్ధిం బుద్ధిం సకలుషామివ।

౩౪. అభూతేనాపవాదేన కీర్తిం నిపతితామివ॥ రామోపరోధవ్యథితాం రక్షోహరణకర్శితామ్।

౩౫. అబలాం మృగశావాక్షీం వీక్షమాణాం తతస్తతః॥ బాష్పాంబుపరిపూర్ణేన కృష్ణవక్రాక్షిపక్ష్మణా।

౩౬. వదనేనాప్రసన్నేన నిశ్శ్వసంతీం పునః పునః॥ మలపంకధరాం దీనాం మండనార్హామమండితామ్।

౩౭. ప్రభాం నక్షత్రరాజస్య కాలమేఘైరివావృతామ్॥ తస్య సందిదిహే బుద్ధిర్ముహుః సీతాం నిరీక్ష్య తు।

౩౮. ఆమ్నాయానామయోగేన విద్యాం ప్రశిథిలామివ॥

உஅ. 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑌾𑌂𑌸𑍁𑌭𑍍𑌰𑍂𑌂𑌚𑌾𑌰𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌪𑌯𑍋𑌧𑌰𑌾𑌮𑍍॥
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑌃।

உகூ. 𑌤𑌾𑌂𑌨𑍀𑌲𑌕𑍇𑌶𑍀𑌂𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑍋𑌷𑍍𑌠𑍀𑌂𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌲𑌾𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌂𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌸𑍍𑌯𑌰𑌤𑌿𑌂𑌯𑌥𑌾।

௩0. 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌜𑌗𑌤𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑌿𑌵॥
𑌭𑍂𑌮𑍌𑌸𑍁𑌤𑌨𑍁𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌤𑌾𑌪𑌸𑍀𑌮𑍍।

௩க. 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌬𑌹𑍁𑌲𑌾𑌂𑌭𑍀𑌰𑍁𑌂𑌭𑍁𑌜𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌧𑍂𑌮𑌿𑌵॥
𑌶𑍋𑌕𑌜𑌾𑌲𑍇𑌨𑌮𑌹𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌤𑍇𑌨𑌨𑌰𑌾𑌜𑌤𑍀𑌮𑍍।

௩உ. 𑌸𑌂𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂𑌧𑍂𑌮𑌜𑌾𑌲𑍇𑌨𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌿𑌵𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍋𑌃॥
𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵।

௩௩. 𑌵𑌿𑌹𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌚𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌾𑌶𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵॥
𑌸𑍋𑌪𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌂𑌯𑌥𑌾𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌸𑌕𑌲𑍁𑌷𑌾𑌮𑌿𑌵।

௩௪. 𑌅𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵॥
𑌰𑌾𑌮𑍋𑌪𑌰𑍋𑌧𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌹𑌰𑌣𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।

௩௫. 𑌅𑌬𑌲𑌾𑌂𑌮𑍃𑌗𑌶𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌂𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃॥
𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾।

௩௬. 𑌵𑌦𑌨𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃॥
𑌮𑌲𑌪𑌙𑍍𑌕𑌧𑌰𑌾𑌂𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂𑌮𑌣𑍍𑌡𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌮𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।

௩௭. 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌂𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑌮𑍇𑌘𑍈𑌰𑌿𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌦𑌿𑌹𑍇𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍁।

௩௮. 𑌆𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌶𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌮𑌿𑌵॥

உஅ. பூர்ணசந்த்ராநநாம்ஸுப்ரூம்சாருவ்ருத்தபயோதராம்॥
குர்வந்திம்ப்ரபயாதேவீம்ஸர்வாவிதிமிராதிஶ:।

உகூ. தாம்நீலகேஶீம்பிம்போஷ்டீம்ஸுமத்யாம்ஸுப்ரதிஷ்டிதாம்॥
ஸீதாம்பத்மபலாஶாக்ஷீம்மந்மதஸ்யரதிம்யதா।

௩0. இஷ்டாம்ஸர்வஸ்யஜகத:பூர்ணசந்த்ரப்ரபாமிவ॥
பூமௌஸுதநுமாஸீநாம்நியதாமிவதாபஸீம்।

௩௧. நிஶ்வாஸபஹுளாம்பீரும்புஜகேந்த்ரவதூமிவ॥
ஶோகஜாலேநமஹதாவிததேநநராஜதீம்।

௩௨. ஸம்ஸக்தாம்தூமஜாலேநஶிகாமிவவிபாவஸோ:॥
தாம்ஸ்ம்ருதிமிவஸம்திக்தாம்ருத்திம்நிபதிதாமிவ।

௩௩. விஹதாமிவசஶ்ரத்தாமாஶாம்ப்ரதிஹதாமிவ॥
ஸோபஸர்காம்யதாஸித்திம்புத்திம்ஸகலுஷாமிவ।

௩௪. அபூதேநாபவாதேநகீர்த்திம்நிபதிதாமிவ॥
ராமோபரோதவ்யதிதாம்ரக்ஷோஹரணகர்ஶிதாம்।

௩௫. அபலாம்ம்ருகஶாபாக்ஷீம்வீக்ஷமாணாம்ததஸ்தத:।
பாஷ்பாம்புபரிபூர்ணேநக்ருஷ்ணவக்ராக்ஷிபக்ஷ்மணா।

௩௬. வதநேநாப்ரஸந்நேநநிஶ்வஸந்திம்புந:புந:॥
மலபங்கதராம்திநாம்மண்டநார்ஹாமமண்டிதாம்।

௩௭. ப்ரபாம்நக்ஷத்ரராஜஸ்யகாளமேகைரிவாவ்ருதாம்॥
தஸ்யஸந்திதிஹேபுத்திர்முஹுஸ்ஸீதாம்நிரீக்ஷ்யது।

௩௮. ஆம்நாயாநாமயோகேநவித்யாம்ப்ரஶிதிலாமிவ॥

பதம்.	உரை.
பூர்ணசந்த்ராநநாம்	நிறைந்தமதிக்குநிகரான முகமுடைய [வளும்
ஸுப்ரூம்	நற்புருவமுடையவளும்
சாருவ்ருத்தபயோதராம்-	அழகாயும் குண்டாயுமிருக்கிற ஸ்தனங்களையுடையவளும்
தேவீம்	பிரகாசமுள்ளவளும் (அதனால்)
ப்ரபயா	(தன்தேககாந்தியின்) ஒளியால்
ஸர்வா:-திஶ:	ஸமஸ்தமான-திக்குகளை
விதிமிரா:	இருளில்லாமற்படி
குர்வந்திம்	செய்கிறவளும்
தாம்	அப்படி லோகோத்தரமான
நீலகேஶீம்	கறுத்ததலைமயிரையுடையவளும்
பிம்போஷ்டீம்	கோவக் கனிபோன்ற உதடுடையவளும்
ஸுமத்யாம்	நுண்மையான இடுப்புடையவளும்
ஸுப்ரதிஷ்டிதாம்	நன்முக ஏற்படுத்தப்பட்டவளும்
பத்மபலாஶாக்ஷீம்	தாமரையிதழ்போன்ற கண்களையுடையவளும்
மந்மதஸ்ய	மன்மதனுடைய (பத்தினியான)
ரதிம்யதா	இரதிதேவியைப்போல்(இருப்பவளு[ம்)
ஸர்வஸ்ய-ஜகத:	ஸமஸ்தமான-உலகத்திற்கு
பூர்ணசந்த்ரப்ரபாமிவ -	பார்வணசந்திரிகைபோல்
இஷ்டாம்	விருப்பமுறத்தக்கினவளும்

பதம்.	உரை.
ஸுதநும்	சிறந்த சரீரமுடையவளும்
பூமௌ	பூமியில்
ஆஸீநாம்	உட்கார்ந்திருப்பவளும் (ஆகையால்)
நியதாம்	(யோக) நியமத்தையடைந்த
தாபஸீமிவ	தபஸ்ஸுசெய்கிற ஸ்திரீபோல் (இருப்பவளும்
நிஶ்வாஸபஹுளாம்	மூச்சுக்காற்றை யதிகமாக விடுபவளும்
பீரும்	பயங்கரமான (ஆதலால்)
புஜகேந்த்ரவதூமிவ	நாககன்னிகைபோலிருப்பவளும்
விததேந	வியாபித்திருக்கிற
மஹதா-ஶோகஜாலேந-	அதிக-துக்கஸமூகத்தால்
நராஜதீம்	பிரகாசிக்காதவளும்
தூமஜாலேந	புகைக்கூட்டத்தோடு
ஸம்ஸக்தாம்	ஸம்பந்தித்திருக்கிற
விபாவஸோ:	அக்கினியினுடைய
ஶிகாமிவ	ஜுவாலைபோல் (இருப்பவளும்)
ஸம்திக்தாம்	ஸந்தேகார்த்தமுடைய
தாம்	அப்படி பிரஸித்தமான
ஸ்ம்ருதிமிவ	மன்வாதிஸ்மிருதியைப்போல் (இருப்பவளும்)
நிபதிதாம்	நசித்த
ருத்திமிவ	ஸம்பத்துபோலிருப்பவளும்

பதம்.	உரை.
விஹதாம்	(சாஸ்திரத்தில் நம்பகயில்லாததால்) நசித்திருக்கிற
ஶ்ரத்தாமிவ	ஆஸக்திபோலிருப்பவளும்
ப்ரதிஹதாம்	நிறைவேறுத (பலத்தையுடைய)
ஆஶாமிவ	கோரிக்கைபோல் (இருப்பவளும்)
ஸோபஸர்க்காம்	விக்கினத்தோடுகூடின
ஸித்திம்யதா	காரியஸித்திபோல் (இருப்பவளும்)
ஸகலுஷாம்	கலக்கத்தோடு கூடின
புத்திமிவ	புத்தியைப்போல் (இருப்பவளும்)
அபூதேந	உண்டாகாத
அபவாதேந	லோகாபவாதத்தால்
நிபதிதாம்	கேடடைந்த
கீர்த்திமிவ	யசஸ்ஸு போல்இருப்பவளும்
ராமோபரோதவ்யதிதாம்-ஸ்ரீராமப்பிராப்தியில்லாததால்பீடிக்கப்பட்டவளும்	
ரக்ஷோஹரணகர்ஶிதாம்-இராவணனு லபகரிக்கப்பட்டதால் இளைத்திருப்பவளும்	
அபலாம்	ஸஹாயமற்றவளும்
ம்ருகஶாபாக்ஷீம்	மான்கள் கண்களையொத்த கண்களுடையவளும்
ததஸ்ததஃ	அங்கங்கே
வீக்ஷமாணாம்	விழித்துக்கொண்டிருப்பவளும்
பாஷ்பாம்புபரிபூர்ணேந-கண்ணீரினால்நிறைந்திருப்பவளும்	
க்ருஷ்ணவக்ராக்ஷிபக்ஷ்மணா-கறுத்தும்கோணலாயு மிருக்கிற இமைகளையுடையவளும்	
அப்ரஸந்நேந-வதநேந- ஸந்தோஷமற்றமுகத்தால்	
புநஃபுநஃ-நிஶ்வஸந்தீம்	அடிக்கடி-பெருமூச்சுவிடுபவளும்
மலபங்கதராம்	அழுக்குடையவளும்
தீநாம்	தைரியமற்றவளும்
மண்டநார்ஹாம்	அலங்காரத்திற்குரியவளாயினும்
அமண்டிதாம்	அலங்காரமற்றவளும்
காளமேகைஃ	கருமேகங்களால்
ஆவ்ருதாம்	மறைக்கப்பட்ட
நக்ஷத்ரராஜஸ்ய	சந்திரனுடைய
ப்ரபாமிவ	காந்திபோல் (இருப்பவளும்)
ஆம்நாயாநாம்	வேதங்களுடைய
அயோகேந	ஸம்பந்தமில்லாததால்
ப்ரஶிதிலாம்	பிடிப்பில்லாத
வித்யாமிவ	வேதபாஹ்ய வித்தைபோ லிருப்பவளும் [அல்லது]
ஆம்நாயாநாம்	வேதாத்தியயனங்களுடைய
அயோகேந	அப்பியாஸமில்லாத்தால்
ப்ரஶிதிலாம்	மறந்துபோன
வித்யாமிவ	வித்தைபோல் (இருப்பவளும்)
ஸீதாம்	(கொழுநுனியி லுண்டானதால்) ஸீதையென்றுபெயருடையவளுமான
தாம்-ஸீதாம்	அந்த-பிராட்டியை
நிரீக்ஷ்ய	பார்த்து
தஸ்ய	அந்த (ஹநுமானுக்கு)
புத்திஃ	மதியானது
முஹுஃ	அடிக்கடி
ஸந்திதிஹே	ஸந்தேகித்தது.

(உஅ-மு-கூஅ-வ்) தா-ம்—இராக்ஷஸீகணமத்தியில் சோகத்தியானபரையாய் வீற்றிருக்கிற பிராட்டியைக் கண்ணுற்ற ஹநுமான் அவளுடைய திவ்வியமங்கள ஸ்வரூபத்தி னிணையில்லாவழகைக் கடாக்ஷித்தார். அவளுடைய திருமுகமண்டலமானது பூர்ணசந்திரனைப்போ லதிமதுரமாயும் ஆக்லாதகரமாயும் விளங்கிற்று. புருவங்களிரண்டும் கறுத்து விற்போல் வளைந்து அழகாக விளங்கின. நேத்திரங்களிரண்டும் தாமரைதளம்போலகன்று காதளவில் நீண்டு செவ்வரிகள் படர்ந்து நிஷ்கல்மஷமான காந்தியோடு அத்யானந்தகரமாக விளங்கின. அதரங்களிரண்டும் கோவக்கனிபோற் சிவந்து அதிமதுரமாயும் மனோகரமாயும் விளங்கின. ஸ்தனங்களிரண்டும் யௌவனவிசேஷத்தாற் பெருத்துருண்டு திரண்டு விளங்கின. மத்தியப்பிரதேசமானது மின்னற்கொடிபோ லதிஸூக்ஷ்மமாயும் பிரகாசமாயும் விளங்கிற்று. இவ்வித மத்திருமாதின் ஸர்வாங்கங்களும் ஸாமுத்திரிகாலக்ஷணஸம்பத்தால் ஸம்பூர்ணமாக விளங்கின. ஸ்திரீ ஸிருஷ்டிக்குள் ஸர்வோத்கிருஷ்டமான அழகோடு விளங்கினள். தன்னுடைய அஸாதாரணதேஜோவிசேஷத்தால் அஷ்டதிக்குகளையு மிருளறப்பிரகாசிப்பித்தாள். குளிர்ந்த அமிருதகலைகளால் அகிலலோகத்தையு மானந்திப்பிக்கிற திங்கள்போல் அப்பிராகிருதமான தன்னுடைய சரீரத்தின் வடிவழகால் ஸகலருடைய திருஷ்டியையு மானந்திப்பித்தாள். துக்கத்திலாழ்ந்து புழுதியால் மூடப்பட்டு ஆகாரமில்லாமல் ஆபரணமில்லாமல் வாடின புஷ்பம்போல் தேகம் மிகவுமிளைத்து காந்திமழுங்கி கஷ்டப்படும்பொழுதே ஜகன்மோகினியான இரதிதேவிக்கு நிகரான அழகோடும் தேஜஸ்ஸோடும் பிரகாசிக்கிற பிராட்டியானவள் பூமியில் ஆஸனமற்ற தரையில், அங்கங்களையொடுக்கி அரும்பொருளியானஞ்செய்யு மாரியர்போல், பர்த்திருத்தியான பரையாய், அந்யவஸ்து சிந்தாரகிதையாய், பர்த்திருவிரகாக்கினிதாபபீடிதையாய், துக்கஸந்தாபஜனிதமான உஷ்ணக்காற்றை நாககன்னிகைபோல் விசேஷமாக நிசுவஸித்துக்கொண்டு உட்காந்திருந்தாள். துக்கத்தால் வியாபரிக்கப்பட்ட அவள் பரஞ்சோதியானது கொஞ்சமேனும் விளங்கவில்லை. தூமஜாலத்தால் மூடப்பட்ட அக்கினிமண்டலம்போலும், ஸந்தேகாஸ்பதமான ஸ்மிருதிவாக்கியம்போலும், கலக்கத்தையடைந்த புத்திபோலும், வேதப்பிரமாணங்களால் பிடிப்பையடையாத வித்தைபோலும், அப்பியாஸமின்மையால் மறந்துபோன வேதாத்தியயனம்போலும், நாளுக்குநாள் க்ஷீணதிையயடைகிற ஸம்பத்துபோலும், நிறைவேறுத கோரிக்கைபோலும், விக்கினங்களா லழிந்துபோகிற காரியஸித்திபோலும், மித்தியாபவாதத்தாற் கேடடைகிற கீர்த்திபோலும், சாஸ்திரங்களில் நம்பிக்கையில்லாத நாஸ்திகனுடைய வைதிககர்மங்களிலுள்ள சிரத்தைபோலும் விளங்கினள். ஸ்வாபாவிகமான அவளுடைய அப்பிரமேயப்பிரபையானது கார்மேகத்தால் மறைக்கப்பட்ட சந்திரிகைபோலாயிற்று. அந்த பதிவிரதை ஸ்ரீராகவதரிசனமின்மையால் பதைத்தாள். இராக்ஷஸாதமனலபகரிக்கப்பட்ட துக்கத்தால் துடித்தாள். பிரியபந்துக்களைப்பாரா ததவருத்தத்தால் வாடினள். துக்கத்தை யடிக்கடி நினைத்துக் கண்ணீர்விட்டாள். நாதனையடைந்து ஸுகப்படுங்காலமுமினியுண்டோவென்று பெருமூச்செறிந்தாள். கண்ணினின்று தாரைதாரையாகப்பெருகும் நீரோடுசேர்ந்த புழுதியின்சேற்றால் பூசப்பட்டிருந்தாள். கல்நெஞ்சுள்ள கடும்பாபியும் மனமுருகும்படியான திைஸ்திதியிலிருந்தாள். ஸர்வாலங்காரயோக்கியமான திவ்வியாங்கங்களில் அலங்காரலேசமுமில்லாதிருந்தாள். இப்படி துக்காக்கிராந்தையாய்ப்பெருகுகிற கண்ணீரோடு ஸாமான்னியஸ்திரீபோல் பூமியிலுட்காந்து கஷ்டப்படுகிற பிராட்டியின் நிலைமையைக்கண்டு, அந்த ராஜாதிராஜனை ராமசந்திரனுக்கு மாலையிட்ட ஸௌபாக்கியவதி யிவள்தானோ! ஹா ஸீதே ஸீதேயென்று கண்டம்விட்டுக் கதறிப்புலம்புகிற இராகவனுடைய பிரியமஹிஷி யிவள்தானோ! இவள்தானோ ஸீதையென்று நன்றாக உற்றுப் பார்த்துப்பார்த்து ஹநுமான் அடிக்கடி ஸந்தேகமடைந்தார்.

౩౯. దుఃఖేన బుబుధే సీతాం హనూమాననలంకృతామ్ । సంస్కారేణ యథా హీనాం వాచమర్థాంతరం గతామ్ ॥

கூக. உ-ஸிவெ நவ-வ-யெஸீ தாம் ஹ ந-ஞீ ந ந அம் கா தாம்।
ஸம்ஸ்காரேண யதா ஹீநாம் வாசமர்த்தாந்தரம் கதாம்॥

௩௯. துஃகேநபுபுதேஸீதாம்ஹநுமாநநலங்க்ருதாம்।
ஸம்ஸ்காரேணயதாஹீநாம்வாசமர்த்தாந்தரங்கதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமான்	ஹனுமானனவர்	அர்த்தாந்தரம்	விபரீதார்த்தத்தை
அநலங்க்ருதாம்	அலங்காரமில்லாமலிருக்கிற	கதாம்	அடைந்த
ஸீதாம்	பிராட்டியை	வாசம்-யதா	வாக்கைப்போல்
ஸம்ஸ்காரேண	சாஸ்திரவ்யுத்பத்தியால்	துஃகேந	கஷ்டத்தால்
ஹீநாம்	சூனியமாயிருக்கிற (படியால்)	புபுதே	அறிந்துகொண்டார்.

தா-ம்—பாஷாக்கியானமில்லாத வொருவன் ஒருவாக்கியத்திற்கு முதலில் விபரீதார்த்தஞ்செய்து பாஷாக்கியானமடைந்தபின் அவ்வர்த்தத்தைமாற்றி ஸரியான அர்த்தங்கொள்வதுபோல் அலங்காரசூன்னியையாய் தீனையாயெழுந்தருளியிருக்கிறபிராட்டியைப் பிரதமதர்சனத்தில்ஸீதையோ அல்லவோவென்று விபரீதமாயெண்ணிப் பிறகு பிராட்டியின் கிருபணத்திற்காக ஸ்ரீராகவனுரைத்த அடையாளங்களை ஸ்மரித்துப் பிராட்டியைப் பிராட்டியென்றாகித்தார்.

౪౦. తాం సమీక్ష్య విశాలాక్షీం రాజపుత్రీమనిన్దితామ్ । తర్కయామాస సీతేతి కారణై రుపపాదిభిః।

௪௦. தாம்ஸமீக்ஷ்யவிசாலாக்ஷீம்ராஜபுத்ரீமநிந்திதாம்।
தர்கயாமாஸஸீதேதிகாரணைருபபாதிபிஃ॥

௪௦. தாம்ஸமீக்ஷ்யவிஸாலாக்ஷீம்ராஜபுத்ரீமநிந்திதாம்।
தர்கயாமாஸஸீதேதிகாரணைருபபாதிபிஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விஸாலாக்ஷீம்	நீண்டகண்களையுடையவளும்	உபபாதிபிஃ	நிச்சயம்தெரிவிக்கிற
அநிந்திதாம்	நிந்திக்கத்தகாதவளும்	காரணைஃ	ஹேதுக்களால்
ராஜபுத்ரீம்	ஜனகராஜபுத்திரியுமான	ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
தாம்	அவளை	ஸீதேதி-தர்க்கயாமாஸ	பிராட்டியென்று-ஊகித்தார்.

தா-ம்—அரவிந்தபத்திரம்போலகன்ற கண்களுடையவளும், ஏதமில்லா வெழில்பூண்ட ரூபலக்ஷணமுள்ளவளும், நிர்த்தோஷமான தன்னுடைய திருக்கல்யாண குணவிசேஷங்களில் ஸகலரையு மீடுபடும்படி செய்கிறவளும், ஜனகராஜன் திருமகளுமான பிராட்டியைத் தகுந்த காரணங்களால் ஸீதையென்றாகித்தார்.

౪౧. వైదేహ్యా యాని చాఙ్గేషు తదా రామోఽన్వకీర్తయత్ । తాన్యాభరణజాలాని గాత్రశోభీన్యలక్షయత్॥

௪௧. வைதேஹ்யாயாநிசாங்கேஷு ததாராமோऽந்வகீர்தயத்।
தாந்யாபரணஜாலாநி காத்ரஶோபீந்யலக்ஷயத்॥

௪௧. வைதேஹ்யாயாநிசாங்கேஷுததாராமோऽந்வகீர்த்தயத்।
தாந்யாபரணஜாலாநிஶாகாஶோபீந்யலக்ஷயத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	கிஷ்கிந்தையிலிருக்கிற (பொழுது)	ஆபரணஜாலாநி	ஆபரணஸமூகங்களை
ராமஃ	ஸ்ரீராகவன்	அந்வகீர்த்தயத்	சொன்னரோ
வைதேஹ்யாஃ	ஸீதையினுடைய	தாநி-ஆபரணஜாலாநி-	அந்த-ஆபரணஸமூகங்களை
அங்கேஷு	அங்கங்களில்	ஶாகாஶோபீநி	கிளைகளின்மீதுபிரகாசிக்கிறதாக
யாநி	எந்த	அலக்ஷயத்	பார்த்தார்.

தா-ம்—கிஷ்கிந்தையில் ஸ்ரீராகவன் பிராட்டியினுடைய அவயவங்களி லெந்தெந்த ஆபரணங்களிருக்குமென்று குறிப்பிட்டாரோ அந்தந்த ஆபரணங்களை பர்த்தாவைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கையி லணிகள் சாத்திக்கொள்ளலாகாதென்கிற நியாயத்தை யனுஸரித்து தேகத்தினின்று களைந்து விருக்ஷக்கிளைகளில் தொங்கவிட்டிருப்பதைக்கண்டார்.

౪౨. సుకృతౌ కర్ణవేష్టౌ చ శ్వదంష్ట్రౌ చ సుసంస్థితౌ । మణివిద్రుమచిత్రాణి హస్తేష్వాభరణాని చ॥

౪౩. శ్యామాని చిరయుక్తత్వాత్ తథా సంస్థానవన్తి చ । తాన్యేవైతాని మన్యేఽహం యాని రామోఽన్వకీర్తయత్॥

௪௨. ஸுக்ருதௌகர்ணவேஷ்டௌசஶ்வதம்ஷ்ட்ரௌசஸுஸம்ஸ்திதௌ।
மணிவித்ருமசித்ராணிஹஸ்தேஷ்வாபரணாநிச॥

௪௩. ஶ்யாமாநிசிரயுக்தத்வாத்ததாஸம்ஸ்தாநவந்திச।
தாந்யேவைதாநிமந்யேऽஹம்யாநிராமோऽந்வகீர்த்தயத்॥

௪௨. ஸுக்ருதௌகர்ணவேஷ்டௌசஶ்வதம்ஷ்ட்ரௌசஸுஸம்ஸ்திதௌ।
மணிவித்ருமசித்ராணிஹஸ்தேஷ்வாபரணாநிச॥

௪௩. ஶ்யாமாநிசிரயுக்தத்வாத்ததாஸம்ஸ்தாநவந்திச।
தாந்யேவைதாநிமந்யேஹம்யாநிராமோऽந்வகீர்த்தயத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுக்ருதென	நன்றாயியற்றப்பட்ட	சிரயுக்தத்வாத்	வெகுகாள்கூடியிருந்ததால்
கர்ணவேஷ்டௌச	கம்மலேயும்	ஸம்ஸ்தாநவந்திச	அந்தந்த ஆபரணங்களின் அடையாள
ஸுஸம்ஸ்திதௌ	நன்றாயிருக்கிறதும்	யாநி	எந்த ஆபரணங்களை[முடையனவுமான
ஶ்வதம்ஷ்ட்ரௌச,	காதின்பக்கத்தி லணிந்துகொள்கிறதுமான திரிகர்ணமென்கிறபுஷ்பம் போன்றகர்ணபூஷணங்களையும்	ராம:	ஸ்ரீராகவன்
		அந்வகீர்த்தயத்	சொன்னாரோ
		தாந்யேவ	அந்த ஆபரணங்களே
ஹஸ்தேஷு	கைகளில் (விரல்களில்) [மான	யேதாநி	இவைகளென்று
மணிவித்ருமசித்ராணி	மணி-பவழம்இவைகளினால்விசித்திர	ததா	அப்படியே
ஆபரணாநிச	ஆபரணங்களையும் [வாயும்	அஹம்	நான்
ஶ்யாமாநி	ஸ்ரீராகவவிரஹதாபத்தால் கறுத்தன	மந்யே	எண்ணுகிறேன்.

தா-ம்—அவ்விருக்ஷக்கிளைகளில் ஸ்ரீராகவன் குறிப்பிட்ட அதிசிரேஷ்டமான கம்மல் முதலிய கர்ணாபரணங்களையும், நவரத்தினங்கள் பதித்து அதிவிசித்திரமாக விளங்கும் ஹஸ்தாபரணங்களையுங் கண்ணுற்றார். அவைபிராட்டியின் தேகஸம்பந்தமடைந்திருக்கையில்ஸ்ரீராகவவிரக ஜனித உஷ்ணஸம்ச்லேஷத்தால்கறுத்திருந்தன. சிரகாலஸம்பந்தத்தால் பிராட்டியின் திருமேனியில் அவைகளுடையஅடையாளங்கள்காணப்பட்டன. ஆகையாலவை ஸ்ரீராகவன் குறிப்பிட்ட அணிகளேயென்று நிச்சயித்தார்.

౪౪. తత్ర యాన్యవహీనాని తాన్యహం నోపలక్షయే । యాన్యస్యా నావహీనాని తానీమాని న సంశయః॥

௪௪. 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌹𑍀𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌨𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇।
𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌵𑌹𑍀𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥

௪௪. தத்ரயாந்யவஹீநாநிதாந்யஹம்நோபலக்ஷயே।
யாந்யஸ்யாநாவஹீநாநிதாநீமாநிநஸம்ஶய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்த (ருசியமூகபருவதத்தில்)	யாநி	எந்த (ஆபரணங்கள்)
யாநி	எந்த (ஆபரணங்கள்)	அஸ்யா:	இந்தபிராட்டியினிடத்திலிருந்து
அவஹீநாநி	விழுந்தனவோ	நாவஹீநாநி	விழவில்லையோ
தாநி	அந்த (ஆபரணங்களை)	தாநி	அந்தஆபரணங்கள்
அஹம்	நான்	இமாநி	இவைதான்
நோபலக்ஷயே	(இவ்விடத்தில்) பார்க்கவில்லை	நஸம்ஶய:	(இந்தவிஷயத்தில்)ஸம்சயமானதில்லை.

౪౫. పీతం కనకపట్టాభం స్రస్తం తద్వసనం శుభమ్। ఉత్తరీయం నగాసక్తం తదా దృష్టం ప్లవంగమైః॥

౪౬. భూషణాని చ ముఖ్యాని దృష్టాని ధరణీతలే। అనయైవాపవిద్ధాని స్వనవంతి మహాంతి చ॥

௪௫. 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌕𑌨𑌕𑌪𑌟𑍍𑌟𑌾𑌭𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌨𑌗𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌙𑍍𑌗𑌮𑍈𑌃॥

௪௬. 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌧𑌰𑌣𑍀𑌤𑌲𑍇।
𑌅𑌨𑌯𑍈𑌵𑌾𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚॥

௪௫. பீதம்கநகபட்டாபம்ஸ்ரஸ்தம்தத்வஸநம்ஶுபம்।
உத்தரீயம்நகாஸக்தம்ததாத்ருஷ்டம்ப்லவங்கமை:॥

௪௬. பூஷணாநிசமுக்யாநித்ருஷ்டாநிதரணீதலே।
அநயைவாபவித்தாநிஸ்வநவந்திமஹாந்திச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கநகபட்டாபம்	தங்கத்தகுட்டின்காந்தியையொத்தகாந்தியுடையதும் (அதனால்)	ததா	அப்பொழுது
		த்ருஷ்டம்	பார்க்கப்பட்டதோ
பீதம்	பச்சைநிறமுள்ளதும்	தத்	அந்த (வஸ்திரமும்)
ஶுபம்	மங்களகரமானதும்	முக்யாநி	சிரேஷ்டமானவும்
ததா	ஸீதாபஹரணகாலத்தில்	ஸ்வநவந்தி	சப்தமுடையனவும்
ஸ்ரஸ்தம்	நழுவினதும்	மஹாந்தி	விலையற்றனவுமான
நகாஸக்தம்	ருசியமூக பருவதத்தில் தொற்றிகொண்டதுமான	பூஷணாநிச	ஆபரணங்களும்
		தரணீதலே	பூப்பிரதேசத்தில்
உத்தரீயம்	(எந்த) உத்தரீயமென்கிற	த்ருஷ்டாநி	பார்க்கப்பட்டனவோ (அவை)
வஸநம்	(மேலாக்கு) வஸ்திரமானது	அநயைவ	இவளாலேயே
ப்லவங்கமை:	ஸுக்ரீவன்முதலானோர்களால்	அபவித்தாநி	போடப்பட்டன.

౪౭. ఇదం చిరగృహీతత్వాద్వసనం క్లిష్టవత్తరమ్। తథాపి నూనం తద్వర్ణం తథా శ్రీమద్యథేతరత్॥

௪௭. 𑌇𑌦𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌸𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌯𑌥𑍇𑌤𑌰𑌮𑍍॥

சஎ. யிதம்சிரக்ருஹீதத்வாத்வஸநம்க்லிஷ்டவத்தரம்।
ததாபி நூநம்தத்வர்ணம்ததாஸ்ரீமத்யதேதரத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இதரத்	(விலகிப்போன) வஸ்திரமானது	க்லிஷ்டவத்தரம்	கிழிந்திருக்கிறது
யத்வர்ணம்	எந்தவர்ணமோ	ததாபி	அப்படியிருந்தும்
யதா-ஸ்ரீமத்	எந்த-சோபையுடையதோ	தத்வர்ணம்	அந்தவர்ணமுடையதும்
ததா-இதம்	அப்படியே-இந்த	ததா-ஸ்ரீமத்	அப்படிப்பட்ட சோபையுடையதாக
வஸநம்	வஸ்திரமானது	நூநம்	நிச்சயம். [இருக்கிறது
சிரக்ருஹீதத்வாத்	வெகுநாளாயுடுத்திருப்பதால்		

தா-ம்—ருச்சியமூகபர்வதத்தில் ஸுக்கிரீவமஹாராஜாவும் நானும் மற்ற மந்திரிகளுமிருக்கும்போது இராக்ஷதனுற் கொண்டுபோகப்பட்ட வொரு ஸ்திரீயானவள் சில ஆபரணங்களை வஸ்திரத்தில் சுற்றி எறிந்தாளன்றே. இதோ விருக்ஷக்கிளைகளில் மாட்டியிருக்கிற ஆபரணவரிசையில் அவ்வாபரணங்களைமாத்திரங்காணோம். இவ்விடத்திலிருக்கு மாபரணங்களிலொன்றையு மவைகளிற்காணேம். மேலும் திவ்யகாந்தையுடைய அந்த சிரேஷ்டமான அணிகள் சுற்றப்பட்டிருந்த வஸ்திரம்போன்ற வஸ்திரத்தையே யிவள் சாத்திக்கொண்டிருக்கிறாள். வெகுநாள் தரித்ததா லிது கொஞ்சம் கிழிந்திருந்தபோதிலும் அதேவர்ணமும் சோபையுமுடையதாகவேயிருக்கிறது. ஆகையால் அந்த பூஷணங்களை யெறிந்தவளிவளென்றே எண்ணுகிறேன்.

౪౮. ఇయం కనకవర్ణాఙ్గీ రామస్య మహిషీ ప్రియా । ప్రణష్టాపి సతీ యాస్య మనసో న ప్రణశ్యతి॥

சஅ. 𑌇𑌯𑌂 𑌕𑌨𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍀 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥

சஅ. யியம்கநகவர்ணாங்கிராமஸ்யமஹிஷீப்ரியா।
ப்ரணஷ்டாபிஸதீயாஸ்யமநஸோநப்ரணஶ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
யா	எவள் [தேஹமுடையவளும்	ப்ரணஷ்டாபி	நாசத்தையடைந்தாலும்
கநகவர்ணாங்கீ	தங்கவர்ணம்போன்ற வர்ணமுடைய	அஸ்ய	இந்த ஸ்ரீராகவனுடைய)
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுக்கு	மநஸ:	மனதிற்கு (ஸமீபத்திலிருந்து)
ப்ரியா	இஷ்டமானவளும்	நப்ரணஶ்யதி	நசிக்கமாட்டாளோ (அவள்)
ஸதி	பதிவிருதையானவளும்	இயம்	இவள்தான் (என்றல்தேடிப் பார்க்கப்பட்டவளென்றெண்ணினார்.)
மஹிஷீ	பட்டமஹஷியாயும் (இருப்பவளோ)		
ஸா	அப்படிப்பட்டவள்		

தா-ம்—உருக்கிவிட்ட தங்கம்போற் பளபளக்கிற தேககாந்தியுடையவளும், தன்னுடைய கல்யாண குணவிசேஷங்களா லிராகவனுக் கந்தியந்தம் பிரியையும், எப்படிப்பட்ட ஆபத்திலும் பாதிவிருத்திய நெறியினின்று தவறாத பரிசுத்தையும், தான் நசித்தபோதிலும் ஸ்ரீராகவனுடைய ஹிருதயகமலத்தி லிடைவிடாது வாஸஞ்செய்பவளுமான ஜானகி யெவளோ அவள்தானிவள். இவள்தான் ராமமஹிஷி. யான் தேடியறியவேண்டிய பெண்மணி யிவளே என்று மாருதி யெண்ணினர்.

౪౯. ఇయం సా యత్కృతే రామశ్చతుర్భిః పరితప్యతే । కారుణ్యేనానృశంస్యేన శోకేన మదనేన చ॥

౫౦. స్త్రీ ప్రణష్టేతి కారుణ్యాదాశ్రితేత్యానృశంస్యతః । పత్నీ నష్టేతి శోకేన ప్రియేతి మదనేన చ॥

சகூ. 𑌇𑌯𑌂 𑌸𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌮𑌦𑌨𑍇𑌨 𑌚॥

ரு0. 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑍍𑌯𑌤𑌃।
𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌦𑌨𑍇𑌨 𑌚॥

சகூ. இயம்ஸாயத்க்ருதேராமஶ்சதுர்ப்பி:பரிதப்யதே।
காருண்யேநாந்ருஶம்ஸ்யேநஶோகேநமதநேநச॥

ரு0. ஸ்த்ரீப்ரணஷ்டேதிகாருண்யாதாஶ்ரிதேத்யாந்ருஶம்ஸ்யத:।
பத்நீநஷ்டேதிஶோகேநப்ரியேதிமதநேநச॥

பதம்	உரை.	பதம்	உரை.
யத்க்ருதே	எவள்நிமித்தமாக	ஸ்த்ரீ	மடந்தையானவள்
ராம:	ஸ்ரீராகவன்	ப்ரணஷ்டேதி	நசித்துவிட்டாளென்று
சதுர்ப்பி:	நான்குகளான	காருண்யாத்	தயையாலும்
காருண்யேந	தயையாலும்	ஆஶ்ரிதா-இதி	(நம்மை) ஆச்ரயித்தாளென்று
ஆந்ருஶம்ஸ்யேந	க்ரூரமின்மையாலும்	ஆந்ருஶம்ஸ்யத:	அவளைக்கைவிடக்கூடாதென்கிறமன
ஶோகேந	துக்கத்தாலும்	பத்நீ	பாரியையானவள் [முருக்கத்தாலும்
மதநேந ச	மன்மதவிகாரத்தாலும்	நஷ்டா-இதி	நசித்தாள்-என்று
பரிதப்யதே	பரிதபிக்கிறார்	ஶோகேந	வியஸனத்தாலும்

பதம்	உரை.	பதம்	உரை.
ப்ரியா-இதி	இஷ்டமானவள்-என்று	ராம:	ஸ்ரீராகவன்
மதநேநச	மன்மதவிகாரத்தாலும்	பரிதப்யதே	துக்கிக்கிறார்.

தா-ம்—எவள்விஷயத்தில் தயையாலும் உருக்கத்தாலும் சோகத்தாலும் மதனவிகாரத்தாலும் தாசரதி கஷ்டப்படுகிறாரோ அப்படிப்பட்ட மைதிலி யிவள்தான். ஐயோ இவள் ஸ்திரீயாயிற்றே, மஹாபாபியும் குரூரனும் இராக்ஷஸனுமான இராவணனால் பகரிக்கப்பட்டாளே, என்ன கஷ்டப்படுகிறாளோவென்று அவளுடைய அபலத்துவத்திற்காக தயைகூர்ந்து தாசரதி வருந்துகிறார். மேலுமிவள் என்னுடைய ரக்ஷணையை யபேக்ஷியாத அன்னியஸ்திரீயோ! என்னையே ஆசிரயித்த பக்தையாயிற்றே. ஆசிருத ரக்ஷகனான இராகவனை யணுகிய தனக்கு விபத்துகள் நேரிடாவென்று நம்பின நிர்மலையாயிற்றே. அப்படிப்பட்டவளைக் கைவிட்டேனே யென்று பக்தவாத்ஸல்லியத்தால் பதைக்கிறார். ஆசிருதையாயிருப்பதுட னிவளென் தர்மபத்தினியாயிற்றே. பாணிக்கிரகணஞ்செய்த பாரியையைப் பரிக்கிறவனன்றோ பர்த்தா, நான் விற்பிடித்த வழகுக்கென் பத்தினியையாவது ரக்ஷிக்கவேண்டாமோ. ஐயோ பரிகொடுத்தேனே வென்பத்தினியையென்று சோகத்தால் துடிக்கிறார். மேலுமிவள் தர்மபத்தினியாயிருப்பதுடன் எனக்கத்தியந்தம் பிரியை. திவ்விய ரூபகுணவிசேஷங்களால் என்மனதைக் கொள்ளைகொண்டவள். அவளின்றி யான் ஜீவியேன். ஹா ஸீதே! ஹா மைதிலீ! என்று கதறிக்கொண்டு மன்மதவிகாரத்தால் சித்தப்பிரமையடைந்து வருந்துகிறார். இவ்வித கஷ்டங்களை யார் நிமித்தமாக வடைந்தாரோ அந்த வைதேஹி யிவள்தானென்று ஹநுமான் நிச்சயித்தார்.

౫౧. అస్యా దేవ్యా యథా రూపమఙ్గప్రత్యఙ్గసౌష్ఠవమ్ । రామస్య చ యథా రూపం తస్యేయమసితేక్షణా ॥

௫௧. 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌥𑌾𑌰𑍂𑌪𑌮𑌙𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌸𑍌𑌷𑍍𑌠𑌵𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌚𑌯𑌥𑌾𑌰𑍂𑌪𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌯𑌮𑌸𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾॥

௫௧. அஸ்யாதேவ்யாயதாரூபமங்கப்ரத்யங்கஸௌஷ்டவம்।
ராமஸ்யசயதாரூபம்தஸ்யேயமஸிதேக்ஷணா॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
அஸ்யா:-தேவ்யா:	இந்த-பிராட்டியினுடைய	யதா	எவ்விதமோ
ரூபம்	சரீரமும்	(அஸ்யா:)	(இவளுடைய-கரசரணதியவயவமும் தேஹஸௌஷ்டவமும்)
அங்கப்ரத்யங்கஸௌஷ்டவஞ்ச-கரசரணதிஅவயவங்களுடைய மேன்மையும்			
யதா	எந்த (விதமோ)	ததா	அவ்விதமே (ஆகையால்)
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய	இயம்-அஸிதேக்ஷணா	இந்த-கறுத்த கண்களையுடைய (பிராட்டி)
ரூபம்ச	சரீரமும் (கரசரணதிஅவயவங்களும்)	தஸ்ய	அந்த(ஸ்ரீராகவனுக்கு)
(ததா)	(அவ்விதமே) ஸௌஷ்டவமும்)	(யோக்யா)	(தகுந்தவள்.)
(ராமஸ்ய)	(ஸ்ரீராகவனுடைய சரீரமும், தேக		

தா-ம்—நீலோத்பலங்கள்போலதிஸுந்தரமானநேத்திரங்களோடுகூடின திருமுகமண்டலத்தையுடைய இந்த தேவியின் தனுவழகும், கரசரணதியவயவங்களினழகும் ஸ்ரீராகவன் திருமேனியினுடைய வழகிற்குப் பொருந்தியிருக்கின்றது. மின்னற்கொடியையொத்த இக்கோமளாங்கி தான் நீலமேகசியாமளனான அம்மன்மதனுக்கு அனுரூபஸ்திரீயென்றெண்ணினர்.

౫౨. అస్యా దేవ్యా మనస్తస్మింస్తస్య చాస్యాం ప్రతిష్ఠితమ్ । తేనేయం స చ ధర్మాత్మా ముహూర్తమపి జీవతి ॥

௫௨. 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌤𑍇𑌨𑍇𑌯𑌂𑌸𑌚𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿॥

௫௨. அஸ்யாதேவ்யாமநஸ்தஸ்மிம்ஸ்தஸ்யசாஸ்யாம்ப்ரதிஷ்டிதம்।
தேநேயம்ஸசதர்மாத்மாமுஹூர்த்தமபிஜீவதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸ்யா:-தேவ்யா:	இந்த-தேவியினுடைய	தஸ்ய	அந்த (ஸ்ரீராகவனுடைய மனமும்)
மந:	மனதானது	அஸ்யாம்	இவளிடத்தில்(வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, அந்தகாரணத்தால்)
தஸ்மிந்	அந்த(ஸ்ரீராகவனிடத்தில்)		
ப்ரதிஷ்டிதம்	வைக்கப்பட்டிருக்கிறது	தர்மாத்மா	தர்மசிந்தையுடைய
தேந	அந்தகாரணத்தால்	ஸச	அந்த (ஸ்ரீராகவனும் இதுவரையிலல்பகாலமாயினும்
இயம்	இந்த (ஸீதையானவள்)		
முஹூர்த்தமபி	இதுவரையில்(கொஞ்சகாலமாவது)	(ஜீவதி)	(பிழைத்திருக்கார்.)
ஜீவதி	பிழைத்திருக்காள்		

தா-ம்—பதிவிரகம் ஸகியாது ஜானகியினுடைய மனமானது ஸ்ரீராகவன் திருமேனியிற்போய் லயித்திருக்கிறது. தன்னுடைய பிரியபாரியையின் விரகம் ஸகியாது ஸ்ரீராகவனுடைய மனமிவளிடத்தில் வந்துவிட்டது. ஆகையாலல்லவோ பரமஸாதுவான இந்த ஸீதையும் தர்மாத்மாவான ஸ்ரீராகவனு மிதுவரையில் விரகாக்கினியால் தகிக்கப்படாது ஜீவித்திருக்கிறார்கள்.

౫౩. దుష్కరం కృతవాన్ రామో హీనో యదనయా ప్రభుః । ధారయత్యాత్మనో దేహం న శోకేనావసీదతి ॥

౫౪. దుష్కరం కురుతే రామో య ఇమాం మత్తకాశినీమ్ । సీతాం వినా మహాబాహుర్ముహూర్తమపి జీవతి ॥

௫௩. *𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋𑌹𑍀𑌨𑍋𑌯𑌦𑌨𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃।
𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌦𑍇𑌹𑌂𑌨𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨𑌾𑌵𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿॥
௫௪. 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇𑌰𑌾𑌮𑍋𑌯𑌇𑌮𑌾𑌂𑌮𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍।
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿॥

௫௩. துஷ்கரம்க்ருதவாக்ராமோஹீநோயதநயாப்ரபு:।
தாரயத்யாத்மநோதேஹம்நஶோகேநாவஸீததி।
௫௪. துஷ்கரம்குருதேராமோயஇமாம்மத்தகாஸிநீம்।
ஸீதாம்விநாமஹாபாஹுர்முஹூர்த்தமபிஜீவதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரபு:-ராம:	பிரபுவான-ஸ்ரீராகவன்	க்ருதவாந்	செய்தவரானார்.
அநயா	இந்த (ஸீதையோடு)	மஹாபாஹு:	பெருபுஜங்களையுடைய
ஹீந:	ரஹிதனாக (ஸீதையைவிட்டவனாக)	ய:	எந்த (ஸ்ரீராகவன்)
ஆத்மந:-தேஹம்	தன்னுடைய-சரீரத்தை	மத்தகாஸிநீம்	உத்தமையான
தாரயதி	தரித்திருக்கிறான்	இமாம்-ஸீதாம்	இந்த-பிராட்டியைப்பிரிந்து
ஶோகேந	துக்கத்தால்	முஹூர்த்தமபி	கொஞ்சகாலமாயினும்
நாவஸீததி	அழியவில்லை	ஜீவதி	உயிரோடிருக்கிறாரோ
இதியத்	என்கிறயாதொன்றுண்டோ	ராம:	(அப்படிப்பட்ட) ஸ்ரீராகவன்
தத்	அந்த	துஷ்கரம்	செய்வதற்கரியகாரியத்தை
துஷ்கரம்	செய்யத்தகாததானகாரியத்தை	குருதே	செய்துகொண்டிருக்கிறார்.

தா-ம்—மாலியவானென்கிற பர்வதத்தில் ஸீதாவிரகதுக்கத்தாற்புலம்பின பெருமாளைப்பார்த்து வஸிஷ்டப்பிரம்மரிஷி சிஷ்யனாயினுமிவர் ஓர் ஸ்திரீவிஷயமாக இவ்வளவு பரிதபிக்கிறாரேயென்று பரிகஸித்த அதிவிரக்தரான ஹநுமானும் தேவியின் வைலக்ஷண்ணியத்தையும் தீனஸ்திதியையும் பார்த்து மனமுருகி இப்பேர்ப்பட்ட பத்தினியினுடைய பிரிவைச்சகித்து ஜீவனோடிருக்கிற இராகவனுடைய காடின்னிய ஹ்ருதயத்தைப்பற்றி நிந்திக்கிறார். இக்கடலைத்தாண்டுகிறதாகிற துஸ்ஸகமான காரியத்தை யான் செய்தேனென்றெண்ணியிருந்தேனே. ஸீதாவிஷயத்தில் ஸ்ரீராகவன் செய்வது பரமதுஸ்ஸகமான காரியமாகக் காண்கிறதே. மேகத்தைவிட்டுப்பிரிந்த மின்னற்கொடிபோலும், சந்திரனைவிட்டுப்பிரிந்த சந்திரிகைபோலும், இரத்தினத்தைவிட்டுப்பிரிந்த பிரபைபோலும், மன்மதனைவிட்டுப்பிரிந்த இரதிதேவிபோலும், கமலாஸனத்தைவிட்டுநழுவிய பத்மினிபோலுமிருக்கிற அப்பிரமேயகாந்தியோடுகூடிய ஆத்மஸதிருசமான திவ்வியமங்கள வடிவழகுள்ள இத்திருமாதினுடைய விரகத்தைஸகித்திருக்கிறாரே! அனேகஸ்திரீகளிருப்பதா லிவளை மறந்தாரென்பதற்குப் பெருமாள் ஏகதாரவிருதனாயிற்றே. க்ஷணப்பொழுதும் ஸ்ரீராமவிரகத்தைச்சகியாத பிரியநாயகியைப் பிரியத்துணிந்தாரே! ஸ்ரீராகவகமலசரண ஸேவையே பிரதானமென்று பின்தொடர்ந்த பக்தையைப் பிரியத்துணிந்தாரே! பர்த்திரு சிச்ரூஷையே புருஷார்த்தமென்று பின்தொடர்ந்த பதிவிரதையைப் பிரியத்துணிந்தாரே! எவளுடைய சேர்க்கையால் தனக்கு தேஜஸ்ஸோ, எவளுடைய கடாக்ஷவீக்ஷண்ணியத்தால் தனக்கு மங்களகரமோ, அப்பேர்ப்பட்டபிராட்டியின் விரகத்தை ஸகிந்திருக்கிறாரே! இவளைப்பிரிந்து பிரபுத்துவம் வகித்துவருகிறாரே. சரணாகதி பண்ணின பக்தையை ரக்ஷிக்காத பிரபுத்துவமேதுக்கு? தன்னைத்தவிர வேறொருவஸ்துவைத் தியானஞ்செய்யாத பத்தினியை யிங்கு பறக்கவிட்டு அங்கு அவர் பிரபுவாயிருந்து பிரயோஜனமென்ன? ஆசிரிதரக்ஷணமின்றி ஆசிரிதநிரஸனமோ பிரபுத்துவத்திற்கழகு? மேலு மிப்பேர்ப்பட்ட ஸம்பத்தை யிழந்தபிறகு அவருக்கு ராஜத்துவமும் ஐசுவரியமும் அதிகாரமு மென்னபிரயோஜனம். தன்னுடைய தேஜஸ்ஸுக்கும் யசஸ்ஸுக்கும் காரணபூதையாய் திருக்கல்யாண குணவிசேஷங்களாலதிமதையாய் தன்னையே ரக்ஷகனாகவந்தடைந்த பிராட்டியை ரக்ஷிக்கச் சக்தியில்லாவிடினும் அவள் கை நழுவியபிறகு துக்கமடைந்தாரோ. நீலமேகம்போல் சியாமளமான தன்னுடைய திருமேனியினொளிக்கு ஏதாவது குறைவுவந்ததோ. துக்கஸூசகமாக தேகமிளைத்து சோபைகுலைந்து பலமொடுங்கி கஷ்டப்படுகிறாரோ. இம்மஹாவியஸனத்தை யடைந்தபிறகு அவர் ஸஞ்சரிக்கவேண்டுமோ. இத்தனைகாலம் தேகத்தை யொழிக்காது தரித்துவருகிறாரே. பிராட்டியை யிழந்தவப்பொழுதே தேகத்தை விட்டிருக்கவேண்டுமன்றோ. பாரதந்திரைகளான ஸ்திரீகளைப்போலல்லாமல் ஸ்வதந்திரனானவிவர் தன்தேகத்தை யொழிக்கவொண்ணாதா. பக்தஸ்வாதீனனானபடியால் பாரதந்திரனென்னிலும் பரமபக்தையான பிராட்டியின்விஷயத்திற் பிரயோஜனப்படாத தேகத்தை யொழிக்கலாகாதோ. அந்ததேகத்தை யொழிக்க இவ்வியஸனத்தைவிட மேலான விஷம் வேண்டுமோ. இவ்விஷமே யவரை யரிக்காவிடில் வேறெதுதானவரை யழிக்கும்! இந்தவிதம், அப்ராகிருதமான லாவண்ணியவிசேஷத்தாலும், அஸஹ்யசிந்தாஸகிதப் பிரேமவிசேஷத்தாலும், சரணாகதி பண்ணின பிரபத்திவிசேஷத்தாலும், நிர்த்தோஷமான பாதிவிருத்திய தர்மவிசேஷத்தாலும், தன்னுடைய அபலத்துவத்தாலும் பெருமாளுடைய இரக்ஷணைக்குரியளான பிராட்டியி னிழவையடைந்து ஸ்ரீராகவன் நசிக்காமலிருப்பது துஷ்கரமான காரியமென்று திருவடி யெண்ணினார்.

ஸர்வசத்துருக்களையும் க்ஷணகாலத்தில் ஜயிக்கவல்ல கோதண்டந்தாங்கிய மஹாவீரனாயினும் இப்பேர்ப்பட்ட நித்திய யௌவனையான பத்தினியைப்பிரிந்து க்ஷணகாலமாகிலுமவர் ஜீவித்திருக்கிறது மஹா துஷ்கரமான காரியம்.

தநிஶ்லோகியின் விஶேஷார்த்தம்.

* ஸந்த்ருஷ்டாங்காம் ஶயா ஈந்த்ருஹவஹநாத்தம்- ஹரிணீவ-மாராதேணவஶாணாஶோஷிதம்ஜமஸ-என்று வீக்ஷணேடொக்க மான்குளப்படியோடொத்த ஸ்த்ரீயின் அவயவவிஶேஷத்தி லகப்படாதே ஸத்ருஷவிமர்தனன திருவடியகப்பட பிராட்டியைத் திருவடிதொழுது பிராட்டி வைலக்ஷண்யத்தையு மிவளெழுந்தருளியிருக்கிற தைந்யத்தையுங் கண்டு இவளை யிப்படி யிருத்துவதே யென்று பெருமாளை ஶிக்ஷமிஹேஹம்பண்ணுகிறான் - துஷ்கரம் க்ருதவாந் ராம: - நாம் பெரியகடலைக்கடந்து அருந்தொழில்செய்தோமாக நினைத்திருந்தோம் - பெருமாள் நம்மிலும் அருந்தொழில் செய்தாராயிருந்தது. ராம: - ஸகலார்த்ருதராய் பிராட்டியையொழிய வதியாத பெருமாளுக்கு துஷ்கரம்-த்ருணயிநிகளாய்ப் பிறந்தாராகச்செய்யவரிதொன்றைச்செய்தார். துஷ்கரம் - காட்டுக்குப்போகிறபோதகப்படக் கூடக்கொண்டுபோன பெருமாள் தமக்கு மிதுக்கு முன்புசெய்யவரிது- இஸ்ஸம்ஸாரத்தைச் செய்யக்கோலி தவிர்ந்தாரோவென்றில் - க்ருதவாந்-பத்தும பத்தாக ஸங்கல்பித்திலரோ - இப்படி யிவர் செய்ததுதா னேதென்னில் - ராம: - பிராட்டியைப்பிரிந்து குறியசங்காம லிருந்தார் - ராம: - பிராட்டியைப்பிரிந்தால் புகரழிந் தெழில்குலைந்து முகம் வெளுத்து உடம்பிளைத்து இட்டகா லிட்டகையா யிருக்கவேண்டாவோ-இத்தைப்பற்றவிறே பிராட்டியும்-கச்சிதஸ்ய வலரோநவணம் திவ்ய ந தநோத்யுஸோ நமய:-என்றும் முகத்திலொளியும் மணமும் மாறுதே செல்லாநின்றதேயென்று கேட்டது - ராம: - பொடிமூடு தணலாயிருந்தார் - வடிவில் பச்சையைக்காட்டித் துவக்கிக்கொண்டுபோந்து நடுக்காட்டிலே தள்ளுவதே-கஹநத்தாலே ஸவஹ்ருதயாளல்லது இவர் தள்ளினரோவென்ன - இவளைக்கண்டு வைத்தாலவர் தாமகலப்பெறுவரோ-ஹீநோ யதநயா-இவரிவளைவிட்டு மான்பின்னே போகப்பட்டன்றோ இவ்வவஸ்தாந்தரம் பிறந்தது-அநயா ஹீந: - இறையுமகலகில்லேனென்கிற விவளையோபிரிவது - அநயா ஹீந:-ஓதப்பினுடைய நித்யயோகத்தையுங் குலைத்திலரோ - அநயா ஹீந:- அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா-என்றுசொன்னவிவளையன்றோபிரிவது-அநயா ஹீந: - ஶ்ரீயா தேவோ தேவதேவேஶ:-என்றும்-ஸர்வதைவம் ஹிதம் த்யஜேத் அய்ய: ஸாக்ஷீநகாத்மஜா - என்றும்-அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா-என்றும் எல்லாப்படியாலும் தமக்கு மிவளுக்குமுண்டாயிருக்கிற விவளையோ விடுவது - ப்ரபு: - ஒன்றும் அறியாராயிருந்தார் - ப்ரபுத்வமாவது அறியாத்தனமிறே - ப்ரபு: மேன்மையுண்டித்தனைபோக்கி நீர்மையில்லையாயிருந்தது - ப்ரபு: - ஆனைகுதிரைகட்டவும் படையாளவும் கணக்குக்கேழ்க்கவுங் கற்றுரித்தனைபோக்கி ப்ரணயகூத்தில் புதியதுண்டிலராயிருந்தது - ப்ரபு:-பெண்ணின்வருத்த மறியாதான் - பஹுதா விஜாயதே - என்றும்-பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி-என்றும் பலபிறவிப்பெருமானென்றும் பிறக்கிற பிறவிவெள்ளத்திலே யொருபெண் பிறவி பிறந்தானுகில்லிறே யிவ்விணையாளனுய்ப் பெண்பிறந்தாரெய்தும் பெருந்துயரறிவது-இப்படி ப்ரபுக்களாயிவர்செய்ததென்னென்னில்-தாரயத்யாத்மநோ தேஹம் - பிராட்டியைப்பிரிந்த பெருமாள் கடலிலேபுக்காராய் முடிந்தாரென்று பேர்படைக்கவேண்டாவோ-தாரயதி-தரித்திருப்பதே-இத்தனைபோது ஸத்தையழியவேண்டாவோ-நித்யமான ஸ்வரூபத்தை யழிக்கப்போமோவென்ன—ஆத்மநோ தேஹம்- நித்யமான ஸ்வரூபமிருக்க-ஜுகுப்ஸிதாநி தஹந்தி தேஹம் - என்று வந்தேறியான வுடம்பை விடலாகாதோ-நித்யம் நித்யாக்ருதிதரம்-என்று ஸ்வரூபத்தோ டொக்க நித்யமன்றோவென்ன - ராம:ஆத்மநோ தேஹம் - ஸ்வாக்ருதமான ஶரீரத்தைச் சொன்னேனே - ஆதியஞ் சோதியுருவை யங்குவைத்திங்கு பிறந்தபடியை விடலாகாதோ-ஆத்மநோ தேஹம் - தாமொருபிராட்டியாய்-பராயீநாவஸ்தயஸ்வம்-என்றும், மாயும்வகையறியேன் வல்வினையேன் பெண்பிறந்தேனே - என்றும் பாரதந்த்ர்யமாய் நோக்கியிருக்கிறரோ - தம்முதான வுடம்பைப் போகவிட்டா லாகாதோ - ஆத்மநோ தேஹம் - தம்முடம்பு தம்முதோ- ஸ்தாநாத்- என்றும் பிறரதன்றோ-பிறருடம்பையென்செய்யச்சுமக்கிறார்,அவர்செய்வதென்,முடிக்கைக்குக் கருவியில்லையாகிலென்ன- நஶோகேநாவஸீததி-ஶோகமிருக்க வேறுகருவிவேணுமோ- நஶோகேநாவஸீததி-ஶோகாக்நி: ப்ரயக்ருதி - என்று ஶோகமாகிற பெருநெருப்பிருக்க வேறு கேட்கவேணுமோ.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

౫౨. ఏవం సీతాం తదా దృష్ట్వా హృష్టః పవనసంభవః । జగామ మనసా రామం ప్రశశంస చ తం ప్రభుమ్॥

௫௩. ஏவம் ஸீதாம் ததா த்ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்ட: பவநஸம்பவ:।
ஜகாம மநஸா ராமம் ப்ரஶஶம்ஸ ச தம் ப்ரபும்॥

௫௪. ஏவம்ஸீதாம்ததாத்ருஷ்ட்வாஹ்ருஷ்ட:பவநஸம்பவ:।
ஜகாமமநஸாராமம்ப்ரஶம்ஸசதம்ப்ரபும்॥

இதி ஸ்ரீஸுந்தரகாண்டே - பஞ்சதஶஸ்ஸர்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பவநஸம்பவ:	வாயுவினிடத்திலுண்டானஹனுமான்	மநஸா	மனதினால்
ததா	அப்பொழுது	ராமம்	ஸ்ரீராகவனே
ஸீதாம்	பிராட்டியை	ஜகாம	ஸ்மரித்தார்
ஏவம்	இந்தப்பிரகாரமாக	தம்	அப்படிப்பட்ட
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	ப்ரபும்	பிரபுவான (ஸ்ரீராகவனே)
ஹ்ருஷ்ட(ஸ்ஸந்)	ஸந்தோஷித்தவராய்க்கொண்டு	ப்ரஶஶம்ஸச	கொண்டாடவும் கொண்டாடினார்.

தா-ம்—பிராட்டியின் தரிசனத்தால் கிருதார்த்தரான அவ்வாயுகுமாரன் பரமானந்தமடைந்தார். உடனே தாசரதியை மனதினால் தியானித்து இப்பேர்ப்பட்ட அனுரூபமுள்ள பிராட்டிக்கு நாதனான அந்தபுருஷோத்தமனைக்கொண்டாடினார்.

ஸ்ரீஸ்மகோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

பதினைந்தாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

பதினாறாவதுஸர்க்கம்.

౧ ప్రశస్య తు ప్రశస్తవ్యాం సీతాం తాం హరిపుంగవః। గుణాభిరామం రామం చ పునశ్చింతాపరోఽభవత్॥

க. ப்ரஶஸ்ய து ப்ரஶஸ்தவ்யாம் ஸீதாம் தாம் ஹரிபுங்கவ:।
குணாபிராமம் ராமம் ச புநஶ்சிந்தாபரோऽபவத்॥

க. ப்ரஶஸ்யதுப்ரஶஸ்தவ்யாம்ஸீதாம்தாம்ஹரிபுங்கவ:।
குணாபிராமம்ராமம்சபுநஶ்சிந்தாபரோபவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிபுங்கவ:	வானரசிரேஷ்டரான (ஹனுமான்)	ப்ரஶஸ்ய	கொண்டாடி
ப்ரஶஸ்தவ்யாம்	கொண்டாடத்தக்கினவளான	புந:	மறுபடியும்
தாம்-ஸீதாம்	அந்த-பிராட்டியையும்	சிந்தாபர:	சிந்தையிலாஸக்தையுடையவராக
குணாபிராமம்	குணத்தால் அழகான	அபவத்	ஆனார்.
ராமஞ்ச	ஸ்ரீராகவனையும்		

தா-ம்.—அந்தவானரோத்தமன் நீலமேகசியாமளமான திவ்விய திருமேனியோடும் ஸகலரையும் ரஞ்சிப்பிக்கிற திவ்வியதிருக்கல்லியாண குணவிசேஷங்களோடு மெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீராமனுக்கு ஸௌந்தரியகுணசீலாதிஸகல விஷயங்களிலும் அநுரூபவதியாயிருக்கிற பிராட்டியைத்தரிசித்து இப்பேர்ப்பட்ட தாம்பத்தியமும் பூலோகத்திலுண்டோவென்று ஸீதாராமாளிருவரையுங் கொண்டாடி மறுபடியும் சிந்திக்க ஆரம்பித்தார்.

౨ స ముహూర్తమివ ధ్యాత్వా బాష్పపర్యాకులేక్షణః। సీతామాశ్రిత్య తేజస్వీ హనుమాన్ విలలాప హ॥

உ. ஸ முஹூர்த்தமிவ த்⁴யாத்வா பா³ஷ்பபர்யாகுலேக்ஷண:।
ஸீதாமாஶ்ரித்ய தேஜஸ்வீ ஹநுமாந் விலலாப ஹ॥

உ. ஸமுஹூர்த்தமிவத்யாத்வாபாஷ்பபர்யாகுலேக்ஷண:।
ஸீதாமாஶ்ரித்யதேஜஸ்வீஹநுமாந்விலலாபஹ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேஜஸ்வீ	தேஜஸ்ஸுடையவரான	பர்யாகுல	வியாபரிக்கப்பட்ட
ஸ:-ஹநுமாந்-	அந்த-ஹனுமானானவர்	ஈக்ஷண:	கண்களையுடையவராக
முஹூர்த்தமிவ	கொஞ்சகாலம்	ஸீதாம்-ஆஶ்ரித்ய	பிராட்டியை-உத்தேசித்து
த்யாத்வா	தியானஞ்செய்து	விலலாப	துக்கித்தார்
பாஷ்பபர்யாகுலேக்ஷண:=		ஹ	ஆச்சரியம்.
பாஷ்ப	கண்ணீரால்		

தா-ம்.—பிராட்டியைத்தரிசியாமல் ஸ்ரீராகவனை யெப்படிநான்காண்பேன், ஸுக்கிரீவனுக்கென்ன பதிற்சொல்லுவேன், வானரானுடைய துக்கத்தை யென்னமாய்ஸகிப்பேன், என்று கொஞ்சநாழிகைக்குமுன் மரணகிச்சிதராய்ப் பரிதபித்த ஹநுமான் பிராட்டிதரிசனானந்தரம் ஆனந்தபரிதராய் பிரஸன்ன திருமுகமண்டலத்துடன் அவ்விருக்ஷத்திலிருந்துகொண்டு அநுரூபதம்பதிகளான ஸீதாராமாளைக்கொண்டாடி இவ்விருவருடைய சேர்த்தியாகிற திவ்வியமங்கள திருக்கோலத்திற் கழிவுவந்ததே, மஹாவீரனுடைய பத்தினியாயினுமிவளுக் கிப்பேர்ப்பட்டவியஸனம் சேர்ந்ததேயென்று ஒரு முகூர்த்தகாலஞ் சிந்தித்து துக்கபூரிதராய்க் கண்ணீருங்கண்ணுமாய், பிரத்தியக்ஷத்தில் பார்த்திருவிரகஞ்சகியாது துடிக்கிற ஸீதையைப்பற்றிப் பின்வருமாறு பிரலாபித்தார்.

౩. మాన్యా గురువినీతస్య లక్ష్మణస్య గురుప్రియా । యది సీతాపి దుఃఖార్తా కాలో హి దురతిక్రమః॥

௩. 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾।
𑌯𑌦𑌿𑌸𑍀𑌤𑌾𑌪𑌿𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌕𑌾𑌲𑍋𑌹𑌿𑌦𑍁𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃॥

௩. மாந்யாகுருவிநீதஸ்யலக்ஷ்மணஸ்யகுருப்ரியா।
யதிஸீதாபிதுக்கார்த்தாகாலோஹிதுரதிக்ரம:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குருவிநீதஸ்ய	வஸிஷ்டாதிமஹர்ஷிகளால் சிக்ஷிக்கப்பட்ட	ஸீதாபி	ஸீதாதேவியும்
லக்ஷ்மணஸ்ய	இலக்ஷ்மணருக்கு	துக்கார்த்தாயதி	துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டாளாகில்
மாந்யா	பூஜிக்கத்தக்கவளாயும்	காலோஹி	காலமே
குருப்ரியா	லோககுருவான ஸ்ரீராகவனுடைய பத்தினியாயுமிருக்கிற	துரதிக்ரம:	அதிக்கிரமிக்கமுடியாதது.

தா-ம்.—வஸிஷ்ட விசுவாமித்திராதி மஹரிஷிகளால் சிக்ஷிக்கப்பட்ட மஹாபுத்திமானும் ஜியேஷ்டப்பிராதாவான ஸ்ரீராகவனிடத்தில் பரமபக்தியுள்ளவருமான இலக்ஷ்மணனென்கிற மஹாவீரனுக்குப் பூஜ்யையாயிருக்கிறவளிந்தஸீதை. ஸர்வஜகத்ரக்ஷகனான அந்தகோதண்டதீக்ஷாகுருவுக்கு அத்தியந்தம்பிரியை. இவ்வண்ணமகிலலோகரக்ஷகர்களும் அதிபராக்கிரமசாலிகளுமான இராமலக்ஷ்மணர்களுடைய ஆதீனத்திலிருந்தும் இப்படி பரதேசியாய்ப் பதியிழந்து பந்துவிழந்து பரிதபிக்கும்படியானகால மிவளுக்குநேரிட்டதே! இதென்னகஷ்டம்! இது காலத்தினுடைய கூறல்லவோ! ஆகையால் காலத்தினுடையபல மொருவராலு மதிக்கிரமிக்கப்பட முடியாதென்றே விளங்குகிறது.

౪ రామస్య వ్యవసాయజ్ఞా లక్ష్మణస్య చ ధీమతః । నాత్యర్థం క్షుభ్యతే దేవీ గంగేవ జలదాగమే॥

௪. 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑌚𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃।
𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇𑌦𑍇𑌵𑍀𑌗𑌙𑍍𑌗𑍇𑌵𑌜𑌲𑌦𑌾𑌗𑌮𑍇॥

௪. ராமஸ்யவ்யவஸாயஜ்ஞாலக்ஷ்மணஸ்யசதீமத:।
நாத்யர்த்தம்க்ஷுப்யதேதேவீகங்கேவஜலதாகமே॥

பதம்	உரை.	பதம்	உரை.
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடையவும்	ஜலதாகமே	வர்ஷாகாலத்தில்
தீமத:	ஸூக்ஷ்மபுத்தியுடைய	கங்கேவ	கங்காநதிபோல்
லக்ஷ்மணஸ்யச	இலக்ஷ்மணருடையவும்	அத்யர்த்தம்	மிகவும்
வ்யவஸாயஜ்ஞா	நடவடிக்கையறிந்தவளான	நக்ஷுப்யதே	கலங்கவில்லை.
தேவீ	பிராட்டியானவள்		

தா-ம்.—ஆஸ்ரிதரக்ஷண விஷயத்தில், ஸீதே! என்பிராணனையுங்கொடுப்பேன், என் பிராணனுக்கும் மேலான உன்னையுங்கைவிடுவேன், இன்னமும் என்னருமைச்சகோதரனான இலக்ஷ்மணனையும் விடுவேனென்றுசொன்ன ஸ்ரீராகவனுடைய பக்தவாத்ஸல்லியத்தை யுணர்ந்திருக்கிறுளிந்தஸீதை. பொன்மான் ரூபங்கொண்டு பிரமிக்கச்செய்த மானைக்கண்டு மாயமானென்று நிச்சயித்த இளையவருடைய புத்திவிசேஷத்தையுமறிந்திருக்கிறுள். இவ்விரண்டு நிரபுருஷரும் தன்னையிழந்தபிறகு வாளாவிராமல் மஹாப்பிரயத்தினஞ்செய்வார்களென்கிற தன்மையையறிந்திருக்கிறுளாதலால் வர்ஷாகாலத்திற் பெருமழையாலும் பிரவாகத்தாலும் கலக்கமடையாத கங்காநதிபோல் கொடுந்துக்கத்திலாழ்ந்தும் திருவுள்ளமதிகமாகக் கலங்காமல் திடமாய் நிற்கிறுள.

౫. తుల్యశీలవయోవృత్తాం తుల్యాభిజనలక్షణాం। రాఘవోఽర్హతి వైదేహీం తం చేయమసితేక్షణా॥

௫. 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌶𑍀𑌲𑌵𑌯𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌜𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌘𑌵𑍋𑌽𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂𑌤𑌂𑌚𑍇𑌯𑌮𑌸𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾॥

௫. துல்யஸீலவயோவ்ருத்தாம்துல்யாபிஜநலக்ஷணும்।
ராகவோர்ஹதிவைதேஹீம்தம்சேயமஸிதேக்ஷணு।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துல்யஸீலவயோவ்ருத்தாம்	-* ஸமமானஸ்வபாவமும் வயதும் நடவடிக்கையு முடையவளும்	ராகவ:	ஸ்ரீராகவன்
		அர்ஹதி	தகுந்தவர்தான்
துல்யாபிஜநலக்ஷணும்	ஸமமானவம்சமென்ன ஸாமுத்திரிகா, சாஸ்திரோக்த லக்ஷணமென்ன இவைகளையுடையவளுமான	தம்	அந்த (ஸ்ரீராகவனைப்பற்றி)
		அஸிதேக்ஷணு	கறுத்தகண்களையுடைய
		இயஞ்ச	இந்தஸீதையும்
வைதேஹீம் (ப்ரதி)	பிராட்டியை (க்குறித்து)	அர்ஹதி	தக்கவன்தான்.

* ஸ்ரீஸீதாராமாளுடைய வயது தாரதம்மியம். திருக்கல்லியாணகாலத்தில் ஸ்ரீராகவனுக்குவயது பன்னிரண்டு, ஸீதைக்கு வயது ஆறு. பிறகு பன்னிரண்டுவருஷம் அயோத்தியிலிருந்து இருபத்தைந்தாவது வயதில் வனத்திற்குச்சென்றுர். இப்பொழுது வனவாஸாந்தியமானதால் ஸ்ரீராகவனுக்கு முப்பத்தெட்டாவதுவயதும் பிராட்டிக்கு முப்பத்திரண்டாவதுவயதும் நடந்துவந்தன. இருவருக்கும் ஆறுவயது வித்தியாஸம். இது ஸ்ரீராமாயணப்பிரமாணம். கோவிந்தராஜர் - பதினுறுவயதுபிள்ளைக்கும் பன்னிரண்டுவயது பெண்ணிற்கும் துல்லியத்துவமென்று பிரமாணஞ்சொல்லுகிறுர்.

தா-ம்.—இந்த ஸீதாராமாள் தாம்பத்தியத்திற் கனுகுணமான ஸாம்மியதைகளை யுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். இருவரும் ஒரேஸ்வபாவமுள்ளவர்கள். ஸ்ரீராகவன்மனமெப்படியோ அப்படியே பிராட்டியின்மனமும். வயஸ்ஸில் ஸ்திரீபுமான்களெப்படி யிருக்கவேண்டுமென்று சாஸ்திரம்விதிக்கிறதோ அப்படியேயிருக்கிறார்கள். விருத்தியிலுமப்படியே ஒத்திருக்கிறார்கள். ஆசிரயித்தவனென்னகுற்றஞ் செய்தவனாயினு மவனை ரக்ஷிக்கிறதே ஸ்ரீராகவனுடையவிரதம். வதத்திற்கர்ஹரான பாபிகளிடத்திலும் கருணைகூருகிறதன்மையுடையாள்பிராட்டி. இருவருந்துல்லியமானகுலீனர். அவர்ஸத்தியஸந்தரான இக்ஷ்வாகுப்பிரபிருதிகளுடையபரமபாவனமான ஸூரியகுலத்திற்பிறந்தவர். இவள் மஹாஞானிகளான விதேகதேசத் தரசருடைய புனிதமான சந்திரகுலத்திலாவிர்ப்பவித்தவள். இருவரும்ஸம்பூர்ணமான ஸாமுத்திரிகா லக்ஷணமுள்ளவாள். அவர் நீலமேகசியாமளமூர்த்தி. இவள்தப்தகாஞ்சனப் பிரபையுடையாள். ஆனால் பிராட்டியானவள் பெருமாளைவிட ஒருவிஷயத்தில் மேன்மையடைந்திருக்கிறாள். அந்தயானுவின்மனதைவியா மோகிக்கச்செய்கிற கருவிகள்பொருந்திய பத்மபத்திராக்ஷங்களை யுடையாள். இக்கவிதம் சீலத்திலும் குலத்திலும், வயஸ்ஸிலும் விர்த்தியிலும், அழகிலும் ஸமானரளாயிருக்கிற ஸீதாராமாள் ஸ்திரீபுமான்களாயிருப்பதற்கு வேண்டியபொருத்தங்களை யுடையராயிருக்கிறார்கள். இருவரும் நிர்த்தோஷமாயமைந்திருக்கிற அனுகூல தாம்பத்தியத்தை யுடையவராயிருக்கிறார்கள்.

౬. తాందృష్ట్వానవహేమాభాంలోకకాంతామివశ్రియమ్ । జగామమనసారామంవచనంచేదమబ్రవీత్ ॥

௬. 𑌤𑌾𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌨𑌵𑌹𑍇𑌮𑌾𑌭𑌾𑌂𑌲𑍋𑌕𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍।
𑌜𑌗𑌾𑌮𑌮𑌨𑌸𑌾𑌰𑌾𑌮𑌂𑌵𑌚𑌨𑌂𑌚𑍇𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

௬. தாம்த்ருஷ்ட்வாநவஹேமாபாம்லோககாந்தாமிவஸ்ரியம்।
ஜகாமமநஸாராமம்வசநம்சேதமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நவஹேமாபாம்	நூதனமானதங்கத்தின் காந்தியொத்த காந்தியுடையவளும் (ஆதலால்)	ராமம்	ஸ்ரீராமபிரானை
லோககாந்தாம்	லோகத்திற்குமனோஹரையாய்	ஜகாம	அடைந்தார் (ஸ்மரித்தார்)
ஸ்ரியமிவ	இலக்ஷ்மிபோலிருப்பவளுமான	(தாம்)	(அந்த ஸ்ரீராகவனோடு)
தாம்	அந்த (பிராட்டியை).	இதம்	வக்ஷ்யமாணப்பிரகாரம்
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	வசநம்ச	வார்த்தையையும்
மநஸா	மனதினால்	அப்ரவீத்	சொன்னார் (அந்த ஹனுமான்).

தா-ம்.—தப்தகாஞ்சனம்போற் பளபளக்கிறபிரபையுடையாள். ஸர்வலோகத்தையு மானந்திப்பிக்கிற அதிமனோஹரை. மாதவன்திருமார்பில் வாஸம்புரிகிற இலக்ஷ்மிதேவியையொத்த அழகுடையாள். இப்பேர்ப்பட்ட திவ்வியஸௌந்தரியத்தையுடைய பிராட்டியைத் தரிசித்தவுடன் அவளுடைய மணவாளனான ஸ்ரீராமபிரானை ஹநுமான் ஸ்மரித்துத்தன்மனதிற்குள்ளே அந்தசரண்ணியனைக்குறித்துப்பின்வருமாறுமொழிந்தார்.

౭. అస్యాహేతోర్విశాలాక్ష్యాహతోవాలీమహాబలః । రావణప్రతిమోవీర్యేకబంధశ్చనిపాతితః ॥

௭. 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑍋𑌵𑌾𑌲𑍀𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍋𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑌃॥

௭. அஸ்யாஹேதோர்விஸாலாக்ஷ்யாஹதோவாலீமஹாபலஃ।
ராவணப்ரதிமோவீர்யேகபந்தஸ்சநிபாதிதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விஸாலாக்ஷ்யாஃ	நீண்டகண்களையுடைய	வீர்யே	பராக்கிரமத்தில்
அஸ்யாஃ-ஹேதோஃ	இந்தஸீதாதேவியின்நிமித்தமாக	ராவணப்ரதிமஃ	தசானனுக்குஸமானனான
மஹாபலஃ-வாலீ	சிறந்தவலிவுடைய-வாலியானவன்	கபந்தஸ்ச	கபந்தனும்
ஹதஃ	(ராகவனால்) ஸம்ஹரிக்கப்பட்டான்	நிபாதிதஃ	கொல்லப்பட்டான்.

౮. విరాధశ్చహతస్సంఖ్యేరాక్షసోభీమవిక్రమః । వనేరామేణవిక్రమ్యమహేంద్రేణేవశంబరః ॥

௮. 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌧𑌶𑍍𑌚𑌹𑌤𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍋𑌭𑍀𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌵𑌨𑍇𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌵𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑌃॥

௮. விராதஸ்சஹதஸ்ஸங்க்யேராக்ஷஸோபீமவிக்ரமஃ।
வநேராமேணவிக்ரம்யமஹேந்த்ரேணேவஸம்பரஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பீமவிக்ரமஃ	பயங்கரமானபராக்கிரமமுடைய	விக்ரம்ய	பராக்கிரமித்து
விராதஃ-ராக்ஷஸஸ்ச	விராதனென்கிற-இராக்ஷஸனும்	மஹேந்த்ரேண	இந்திரனால்
ஸங்க்யே	யுத்தத்தில்	ஸம்பரஇவ	சம்பராஸுரன்போல்
ராமேண	ஸ்ரீராகவனால்	ஹதஃ	கொல்லப்பட்டான்.
வநே	வனத்தில்		

౯. చతుర్దశసహస్రాణి రక్షసాం భీమకర్మణామ్ । నిహతాని జనస్థానే శరైరగ్నిశిఖోపమైః ॥

௯. 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂𑌭𑍀𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍।
𑌨𑌿𑌹𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌶𑌰𑍈𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿𑌖𑍋𑌪𑌮𑍈𑌃॥

௯. சதுர்த்தஶஸஹஸ்ராணிரக்ஷஸாம்பீமகர்மணாம்।
நிஹதாநிஜநஸ்தாநேஶரைரக்நிஶிகோபமை:॥

பதம்.	உரை.	பதம்,	உரை.
ஜநஸ்தாநே	கரன்முதலானவர்களுடைய வாஸஸ்தானத்தில்	சதுர்த்தஶ-ஸஹஸ்ராணி	பதினாலாயிரங்கள்
		அக்நிஶிகோபமை:	அக்கினிஜ்வாலைக்குஸமமான
பீமகர்மணாம்	பயங்கரமானகிருத்தியமுடைய	ஶரை:	பாணங்களால்
ரக்ஷஸாம்	இராக்ஷஸர்களுடைய	நிஹதாநி	கொல்லப்பட்டதுகள்.

౧౦. ఖరశ్చ నిహతః సంఖ్యే త్రిశిరాశ్చ నిపాతితః । దూషణశ్చ మహాతేజా రామేణ విదితాత్మనా ॥

௧0. 𑌖𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑌃।
𑌦𑍂𑌷𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥

௧0. கரஶ்சநிஹதஸ்ஸங்க்யேத்ரிஶிராஶ்சநிபாதித:।
தூஷணஶ்சமஹாதேஜாராமேணவிதிதாத்மநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விதிதாத்மநா	எதிரியின் பலமறியத்தக்க ஜ்ஞானமு [டைய	நிஹத:	ஸம்ஹரிக்கப்பட்டான்
ராமேண	ஸ்ரீராகவனால்	த்ரிஶிராஶ்ச	திரிசிரஸ்ஸென்கிறராக்ஷஸனும்
ஸங்க்யே	யுத்தத்தில்	நிபாதித:	நாசம்பண்ணப்பட்டான்
மஹாதேஜா:	அதிபலவானான	தூஷணஶ்ச	தூஷணனும்
கரஶ்ச	கரனும்	நிஹத:	கொலைபுரியப்பட்டான்.

౧౧. ఐశ్వర్యం వానరాణాం చ దుర్లభం వాలిపాలితమ్ । అస్యా నిమిత్తే సుగ్రీవః ప్రాప్తవాఁల్లోకసత్కృతమ్ ॥

௧௧. 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍॥

௧௧. ஐஶ்வர்யம்வாநராணாம்சதுர்லபம்வாலிபாலிதம்।
அஸ்யாநிமித்தேஸுக்ரீவ:ப்ராப்தவாங்லோகஸத்க்ருதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸ்யா:	இந்த (ஸீதையினுடைய)	துர்லபம்	பிறருக்குக் கிடைக்கமுடியாததும்
நிமித்தே (ஸதி)	நிமித்தமானது (உண்டாகு கையில்) ஸீதையின்நிமித்தமாகவென்றர்த்தம்	லோகஸத்க்ருதம்	ஜனங்களால்ஆதரிக்கத்தக்கதுமான
		வாநராணாம்	வானரர்களுடைய
ஸுக்ரீவ:	ஸுக்ரீவரானவர் [அதனால்)	ஐஶ்வர்யம்	மஹாராஜபாவத்தை
வாலிபாலிதம்	வாலியினால் பாதுகாக்கப்பட்டதும்	ப்ராப்தவாந்	அடைந்தவரானார்.

౧౨. సాగరశ్చ మయాక్రాంతః శ్రీమాన్నదనదీపతిః । అస్యా హేతోర్విశాలాక్ష్యాః పురీ చేయం నిరీక్షితా ॥

௧௨. 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌦𑌨𑌦𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃।
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌚𑍇𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾॥

௧௨. ஸாகரஶ்சமயாக்ராந்தஶ்ஶ்ரீமாந்நதநதீபதி:।
அஸ்யாஹேதோர்விஶாலாக்ஷ்யா:புரீசேயம்நிரீக்ஷிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விஶாலாக்ஷ்யா:	நீண்டகண்களையுடையவளான	ஸாகரஶ்ச	ஸமுத்திரனும்
அஸ்யா:	இந்தஸீதையினுடைய	மயா	என்னால்
ஹேதோ:	காரணமாக	ஆக்ராந்த:	தாண்டப்பட்டான்
ஸ்ரீமாந்	ஸம்பத்யுக்தனான [நாயகனான	இயம்-புரீச	இந்த-இலங்காபுரியும்
நதநதீபதி: *	நதமென்னநதியென்ன இவைகளுக்கு	நிரீக்ஷிதா	பார்க்கப்பட்டது.

౧౩. యది రామః సముద్రాంతాం మేదినీం పరివర్తయేత్ । అస్యాః కృతే జగచ్చాపి యుక్తమిత్యేవ మే మతిః ॥

౧౪. రాజ్యం వా త్రిషు లోకేషు సీతా వా జనకాత్మజా । త్రైలోక్యరాజ్యం సకలం సీతాయా నాప్నుయాత్కలామ్ ॥

௧௩. 𑌯𑌦𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍।
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌜𑌗𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌃॥

* கிழக்குமுகமாயோடி ஸமுத்திரத்தையடைவதற்கு நதியென்றும், மேற்குமுகமாயோடி ஸமுத்திரத்தை யடைவதற்கு நதமென்றும் பெயர். கங்கை கோதாவரி காவேரிகள் நதிகள், நர்மதை—நதம்.

கச. 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾।
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌲𑌾𑌂॥

கங. யதிராமஸ்ஸமுத்ராந்தாம்மேதிநீம்பரிவர்த்தயேத்।
அஸ்யா:க்ருதேஜகச்சாபியுக்தமித்யேவமேமதி:।।

கச. ராஜ்யம்வாத்ரிஷுலோகேஷுஸீதாவாஜநகாத்மஜா।
த்ரைலோக்யராஜ்யம்ஸகலம்ஸீதாயாநாப்நுயாத்கலாம்।।

பதம்.	உரை.
ராம:	ஸ்ரீராகவன்
ஸமுத்ராந்தாம்	கடலைமுடிவாயுடைய
மேதிநீம்	பூமியையும்
ஜகச்சாபி	ஸர்வலோகங்களையும்
அஸ்யா:	இவளுடைய
க்ருதே	காரியத்தின்பொருட்டு
பரிவர்த்தயேத்யதி	மேல்கீழாகச்செய்தாராகில்
யுக்தம்-இதி	உசிதம்-என்று
மே-மதி:	என்னுடைய-அபிப்பிராயம்
த்ரிஷு-லோகேஷு	மூன்றுயிருக்கிறலோகங்களில்

பதம்.	உரை.
ராஜ்யம்-(உத்க்ருஷ்டம்)வா-இராஜ்ஜியமுத்க்ருஷ்டமானதா	
ஜநகாத்மஜா-ஸீதா-(உத்க்ருஷ்டா)-வா- ஜனகபுத்திரியான ஸீதை உத்க்ருஷ்டையானவளா	
(இதிவிசார்யமாணேஸதி)-(என்றுவிசாரிக்குமளவில்)	
ஸகலம்	ஸமஸ்தமான
த்ரைலோக்யராஜ்யம்	திரிலோகராஜ்ஜியமானது
ஸீதாயா:	பிராட்டியினுடைய
கலாம்	லேசமும்
நாப்நுயாத்	அடையமாட்டாது.

(எ-மு-கச-ல்) தா-ம்.—அழகிற்சிறந்த இவ்வரவிந்தாக்ஷியி னிமித்தமாக இராவணனையுஞ் சிறையில்வைத்த மஹாபராக்கிரமசாலியான வாலியானவன் ஹதஞ்செய்யப்பட்டான். இராமலக்ஷ்மணர்களிவளை வனத்திற்றேடுகையில் தசகண்டனுடைய விக்கிரமத்திற்கு நிகரான விக்கிரமமுடைய கபந்தன் ஸம்ஹரிக்கப்பட்டான். இவளைத்தோளில் தூக்கிக்கொண்டோடிப்போன விராதனென்கிற பயங்கரனுன சூரனும் சம்பரன் மஹேந்திரனாற்போல அவ்வாரியபுத்திரராற் கொல்லப்பட்டான். இவளைப்பக்ஷிக்கவந்த சூர்ப்பணகியா லேவப்பட்ட ஜனஸ்தானவாஸிகளான பதினாலாயிரம் அரக்கவீரரும் அவர்களுடைய வெங்கல ரதங்களும் க்ஷணகாலத்தில் காலாக்கினிபோல் ஜ்வலிக்கிற இராகவ சரங்களால் தகிக்கப்பட்டார்கள். அவ்வண்ணமே கரதூஷணதிரிசிரஸ்ஸென்கிற இராக்ஷதசூரரும் நாசமடைந்தனர். இவள்நிமித்தமாகவே வாலியால் பரிபாலிக்கப்பட்டதும் பிறர்க்கு துர்லபமானதும் போகவத்துமான கிஷ்கிந்தாராஜ்ஜியத்தை ஸுக்ரீவமஹாராஜா அடைந்தார். இவள்விஷயமாகவே நதிகதங்களுக்கெல்லாம் பதியாய் அவைகளுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தால் சுபகரமாய் விளங்குகிற இம்மஹாஸமுத்திர மென்னுல் தாண்டப்பட்டது. ஸ்வர்ணக்கோட்டை, ஹேமப்பிராகாரம்,நவரத்தினகசிதவிமானம், காஞ்சனதோரணம்,இவைகளாலதியழகாயும், உக்கிரராக்ஷஸ பரிபாலனத்தாலதி பயங்கரமாயுமிருக்கிற இந்நகரமும் பார்க்கப்பட்டது. இந்தவிதம் ஸீதாநிமித்தமாக ஸாதுகண்டகாளும் லோகாநிஷ்டகராளுமான அனேக சூரரழிந்தனர். மஹைசுவரிய ஸஹிதமான வானரராஜ்ஜியாபிஷேகம் ஸுக்கிரீவனுக்குக் கிடைத்தது. அதிதுஷ்கரமான ஸாகராக்கிராந்தமும் செய்யப்பட்டது. தேவர்களுக்கும் தர்சனதுர்லபமான இந்நகரம் தரிசிக்கப்பட்டது. இன்னமிவள்நிமித்தமாக ஸ்ரீராகவன் அகிலலோகங்களையும் மேல்கீழாகச்செய்தாலுமெனக்கு ஸம்மதம். அளவற்றபோகங்களோடுகூடிய இத்திரைலோக்கிய ராஜ்ஜியஸம்பத்தும் இவளுடைய அனேக ஸஹஸ்ராம்சங்களிலொரு அம்சத்திற்கீடாமோ. இம்மூன்றுலோகங்களிலுள்ள ஐசுவரியமுமிவளுக்கீடல்ல, பிரம்மாண்டகோடிகளுமிவளுக்கீடல்ல. ஆகையாலிவளை இரக்ஷிக்கும்விஷயத்தில் அந்தரோந்நான் எதுசெய்தாலுமுத்தமம்.

౧౫. ఇయం సా ధర్మశీలస్య మైథిలస్య మహాత్మనః । సుతా జనకరాజస్య సీతా భర్తృదృఢవ్రతా॥
౧౬. ఉత్థితా మేదినీం భిత్త్వా క్షేత్రే హలముఖక్షతే । పద్మరేణునిభైః కీర్ణా శుభైః కేదారపాంసుభిః॥

கரு. 𑌇𑌯𑌂 𑌸𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌕𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾॥

கசா. 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌹𑌲𑌮𑍁𑌖𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑍇𑌣𑍁𑌨𑌿𑌭𑍈𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌶𑍁𑌭𑍈𑌃 𑌕𑍇𑌦𑌾𑌰𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌭𑌿𑌃॥

கரு. இயம்ஸாதர்மசீலஸ்யமைதிலஸ்யமஹாத்மந:।
ஸுதாஜநகராஜஸ்யஸீதாபர்த்ருத்ருடவ்ரதா।।

கசா. உத்திதாமேதிநீம்பித்வாக்ஷேத்ரேஹலமுகக்ஷதே।
பத்மரேணுநிபை:கீர்ணாஸுபை:கேதாரபாம்ஸுபி:।।

பதம்.	உரை.
ஸா	அப்படிப்பட்ட விசேஷ குணபூதையான
இயம்-ஸீதா	இந்த-பிராட்டியானவள்
தர்மசீலஸ்ய	தர்மத்தையே ஸ்வபாவமாயுடையவரும்
மஹாத்மந:	(ஸத்கர்மங்களைத்தவறாதுசெய்யும்)அந்தக்கரணசுத்தியுடையவரும்
மைதிலஸ்ய	மிதிலைதேசத்தினதிபதியுமான
ஜநகராஜஸ்ய-ஸுதா	ஜனகமஹாராஜாவுக்கு புத்திரி
பர்த்ருத்ருடவ்ரதா	பர்த்தாவினிடத்தில்அழிவற்றவிரதமுடையாளும்
பத்மரேணுநிபை:	தாமரைஸதுள்களுக்கு ஸமானமானவையும்

பதம்.	உரை.
ஸுபை:	மங்களகரமானவையுமான
கேதாரபாம்ஸுபி:	யக்கியபூமியிலுண்டானதூள்களால்
கீர்ணா	வியாப்தமானவளும்
ஹலமுகக்ஷதே:—	
ஹலமுக	கலப்பையின்நுனியால்
க்ஷதே	உழப்பட்ட
க்ஷேத்ரே	பிரதேசத்திலிருந்து
மேதிநீம்	பூமியை
பித்வா	பிளந்துகொண்டு
உத்திதா	மேற்கிளம்பினள்.

౧౭. విక్రాంతస్యార్యశీలస్య సంయుగేష్వనివర్తినః । స్నుషా దశరథస్యైషా జ్యేష్ఠా రాజ్ఞో యశస్వినీ ॥

கஎ. 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍀𑌲𑌸𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃।
𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀॥

கஎ. விக்ராந்தஸ்யார்யஶீலஸ்யஸம்யுகேஷ்வநிவர்த்திநஃ।
ஸ்நுஷாதஶரதஸ்யைஷாஜ்யேஷ்டாராஜ்ஞோயஶஸ்விநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விக்ராந்தஸ்ய	பராக்கிரமமுடையவரும்	ராஜ்ஞஃ	சக்கிரவர்த்திக்கு
ஆர்யஶீலஸ்ய	சிரேஷ்டஸ்வபாவமுடையவரும்	ஏஷா	இவள்
ஸம்யுகேஷு	யுத்தகளத்தில்	யஶஸ்விநீ	பிரஸித்தகீர்த்தியுடைய
அநிவர்த்திநஃ	பின்வாங்காதவருமான	ஜ்யேஷ்டா-ஸ்நுஷா	பெரிய-நாட்டுப்பெண்.
தஶரதஸ்ய	தசரதரென்கிற		

౧౮. ధర్మజ్ఞస్య కృతజ్ఞస్య రామస్య విదితాత్మనః । ఇయం సా దయితా భార్యా రాక్షసీవశమాగతా ॥

கஅ. 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌇𑌯𑌂𑌸𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑌾𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌵𑌶𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾॥

கஅ. தர்மஜ்ஞஸ்யக்ருதஜ்ஞஸ்யராமஸ்யவிதிதாத்மநஃ।
இயம்ஸாதயிதாபார்யாராக்ஷஸீவஶமாகதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா	(பிரஸித்தசக்கிரவர்த்தியின் நாட்டுப்பெண்ணென) அப்படிப்பட்ட	விதிதாத்மநஃ	ஸாராஸாரவிவேகமுடையவருமான
		ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுக்கு
இயம்	இவள்	தயிதா-பார்யா	இஷ்டமான-பத்தினி
தர்மஜ்ஞஸ்ய	தர்மமறிந்தவரும்	ராக்ஷஸீவஶம்	அரக்கஸ்திரீவசத்தை
க்ருதஜ்ஞஸ்ய	செய்நன்றியையுணருகிறவரும்	ஆகதா	அடைந்தாள்.

(கஎ-மு-கஅ-ல்) தா-ம்.—அகிலபுவனைசுவரியங்களும் தன்னுடைய கலாலேசத்திற்கீடுபெரியாத அப்பேர்ப்பட்ட மகிமையையுடைய இவ்வுத்தமியானவள் மஹாதார்மிகனும் பரிசுத்தனும் மிதிலர்கோமானுமான ஜனகமஹாராஜன் புத்திரி. திவ்வியயாகங்கள் செய்யப்பெற்ற புண்ணியக்ஷேத்திரமானயக்ஞபூமியில் பொற்கலப்பைகட்டி உழுங்கால்கொழுநுனியில் பூமியைப்பிளந்துகொண்டு பத்மத்தினுடைய மகரந்தம்போல் வெகுசுபகரமாக விளங்கும் ரேணுக்களால் வியாபரிக்கப்பட்ட திவ்வியமங்களவிக்கிரகத்துடன் மேற்கிளம்பிய அயோநிஜை. தேவதானவயுத்தங்களில் இந்திரனுக்குக்கைகொடுத்த மஹாரதிகனும் யுத்தரங்கத்திற்பின்னிடாத ஜயஸ்ரீமானும் ஸதாசாரபரனும் ஸகலருக்கும்பூஜ்ஜியனுமாய்விளங்கிவந்த தசரதசக்கிரவர்த்தியினுடைய ஜியேஷ்டையான நாட்டுப்பெண். ஸர்வதர்மங்களுமுணர்ந்த ஆத்மக்கியானமுள்ள மஹாகிருதக்ஞியரானஸ்ரீராகவனுக்குப்பிரியமகிஷி. இவள்மஹாகுணவதி, ரூபவதி, யசஸ்விநீ, பர்த்திருபக்தை. இப்பேர்ப்பட்ட உத்தமசரித்திரத்தோடுகூடிய இந்த பாக்கியவதியானவள் காலவிசேஷத்தாலிந்தராக்ஷஸிகள்வசத்தில் சிக்கிக்கொண்டு வருந்துகிருள்.

౧౯. సర్వాన్ భోగాన్ పరిత్యజ్య భర్తృస్నేహబలాత్కృతా । అచింతయిత్వా దుఃఖాని ప్రవిష్టా నిర్జనం వనమ్ ॥

౨౦. సంతుష్టా ఫలమూలేన భర్తృశుశ్రూషణే రతా । యా పరాం భజతే ప్రీతిం వనేఽపి భవనే యథా ॥

౨౧. సేయం కనకవర్ణాంగీ నిత్యం సుస్మితభాషిణీ । సహతే యాతనామేతామనర్థానామభాగినీ ॥

ககூ. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾।
𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂𑌵𑌨𑌮𑍍॥

உ0. 𑌸𑌂𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌫𑌲𑌮𑍂𑌲𑍇𑌨𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑍇𑌰𑌤𑌾।
𑌯𑌾𑌪𑌰𑌾𑌂𑌭𑌜𑌤𑍇𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂𑌵𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿𑌭𑌵𑌨𑍇𑌯𑌥𑌾॥

உக. 𑌸𑍇𑌯𑌂𑌕𑌨𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂𑌸𑍁𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑍀।
𑌸𑌹𑌤𑍇𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌮𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍀॥

ககூ. ஸர்வாந்போகாந்பரித்யஜ்யபர்த்ருஸ்நேஹபலாத்க்ருதா।
அசிந்தயித்வாதுஃகாநிப்ரவிஷ்டாநிர்ஜநம்வநம்॥

உ0. ஸந்துஷ்டாபலமூலேநபர்த்ருஶுஶ்ரூஷணேரதா।
யாபராம்பஜதேப்ரீதிம்வநேபிபவநேயதா॥

உக. ஸேயம்கநகவர்ணாங்கீநித்யம்ஸுஸ்மிதபாஷிணீ।
ஸஹதேயாதநாமேதாமநர்த்தாநாமபாகிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பர்த்ருஸ்நேஹபலாத்க்ருதா=		பரித்யஜ்ய	விட்டு
பர்த்ருஸ்நேஹ	பர்த்தாவினிடத்தில்ஆசையால்	துஃகாநி	துக்கங்களை
பலாத்க்ருதா	பலாத்கரிக்கப்பட்டவளும்	அசிந்தயித்வா	எண்ணாமல்
ஸர்வாந்-போகாந்	ஸமஸ்தங்களான சுகசாரிகாசுக்தாகாதிபோகங்களை	நிர்ஜநம்-வநம்	ஜனரகிதமான-அடவியை
		ப்ரவிஷ்டா	பிரவேசித்தாள்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பலமூலேந	பழம்-வேர்-இலைகளால்	கநகவர்ணாங்கீ	பொன்மயதேஹமுடையவளும்
ஸந்துஷ்டா	ஸந்தோஷித்தவளும்	நித்யம்-ஸுஸ்மிதபாஷிணீ	எப்பொழுதும் புன்சிரிப்பும் - நல்வார்த்தையுடையவளுமான
பர்த்ருஶுஶ்ரூஷணே	பர்த்தாவின்கைங்கரியத்தில்	ஸா-இயம்	அந்த-இவள்
ரதா	ஆஸக்தையுடையவளுமான	அநர்த்தாநாம்	ஆபத்துகளுக்கு
யா	எவள்	அபாகீ	தகாதவள்
பவநேயதா	வீட்டில்போல்	ஏதாம்-யாதநாம்	இப்படிப்பட்ட-கடும் கொடுமையை
வநேஷு	காடுகளில்	ஸஹதே	ஸஹிக்கிறாள்.
பராம்-ப்ரீதிம்	அதிக-ஸந்தோஷத்தை		
பஜதே	அடைகிறாளோ		

௨௨. ఇమాం తు శీలసంపన్నాం ద్రష్టుమర్హతి రాఘవః। రావణేన ప్రమథితాం ప్రపామివ పిపాసితః॥

௨௨. இமாம் து ஶீலஸம்பந்நாம் த்³ரஷ்டுமர்ஹதி ராக⁴வ:।
ராவணேந ப்ரமதி²தாம் ப்ரபாமிவ பிபாஸித:॥

௨௨. இமாந்துஶீலஸம்பந்நாம்த்ரஷ்டுமர்ஹதிராகவ:।
ராவணேநப்ரமதிதாம்ப்ரபாமிவபிபாஸித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவ:	ஸ்ரீராகவன்	பிபாஸித:	தாகமுடையவன்
ஶீலஸம்பந்நாம்	நல்நடக்கையின்ஸம்பத்துடையவளும்	ப்ரபாமிவ	தண்ணீர்ப்பந்தலைப்போல்
ராவணேந-ப்ரமதிதாம்	இராவணனாலே-பலாத்கரிக்கப்பட்டவளுமான	த்ரஷ்டும்	பார்ப்பதற்கு
இமாந்து	இந்த(ஸீதையை)	அர்ஹதி	தகுந்தவர்.

(கக-மு-உஉ-ல்) தா-ம்.—ஸகலபோக ஸம்ருத்தியுள்ள அந்தப்புரத்தில் வாஸஞ்செய்ய அர்ஹையான இந்த ஸுந்தரியானவள் பர்த்தாவினிடத்துள்ள பரமவாத்ஸல்லியத்தால் ஸஜ்ஜனங்களோ டநுபவித்துவந்த ஸகலஸுகங்களையுந் துறந்து வனவாஸதுக்கங்களைச் சிந்தியாமல் தாசரதியைப்பின்தொடர்ந்தாள். ஷட்ரஸோபேதமான மிருஷ்டான்னத்தையுண்டுகளித்தவளாயினும் வனவாஸத்தில்,ஸ்ரீராகவனுண்ட உச்சிஷ்டமே தேவாமிருதமென்று, கந்தமூலங்களைப்புசித்து ஸந்துஷ்டையாயிருந்தாள். தன்னுடையகைங்கரியத்தால்பதியை ஆனந்திப்பிப்பதிலேயே எப்பொழுதும் ஆஸக்தையுடையாள்.நிர்ஜ்ஜனமானவனமாயினும் தன்னுடைய காதன்ஸந்நிதானத்தை ஸகலபந்துமித்திருக்களும் நிறைந்த அயோத்திபோல் எண்ணி ஸந்தோஷிப்பாள். ஸஜ்ஜனஸஹிதமான அந்தப்புரவாஸத்தி லெவ்வளவு ஆனந்தமோ அவ்வளவு ஆனந்தத்தை பர்த்திருஸஹிதமான வனவாஸத்திலடைந்தாள். கற்களும் முட்களும் நிறைந்திருப்பதா லதிகடினமாயும் துஷ்டமிருக நிபிடமாயிருப்பதாலதிபயங்கரமாயுமிருக்கிற வனத்திலும் பரமஸந்துஷ்டையா யிருந்தாள். ஸ்வர்ணம்போல் பிரகாசிக்கிற தேககாந்தியுடையாள். ஸர்வாலங்காரயோக்யமான திவ்யமங்கள ஸ்வரூபமுடையாள். தயாபூர்ணமான ஹிருதயமுடையவளாதலால் எப்பொழுதும் ஸஸ்மிதமானமுகத்தையுடையாள். அமிருதம்பெருகுவதுபோ லதிமதுரமானமொழியுடையாள். இந்தபாக்கியவதியானவள் துக்கத்தைக்கொஞ்சமேனு மனுபவிக்கத்தகாதவள். அப்படியிருந்து மிப்பொழுது கொடியராக்ஷஸிகள் மத்தியில் பதிவிரகத்தால் மஹாதுக்கத்தையனுபவித்துக்கொண் டிருக்கிறாள். இராவணனென்கிற கொடியராக்ஷஸனால் ஸ்ரீராகவன்மடியினின்று பிரிக்கப்பட்டாள். இந்தவிதம் சீலவதியும் குணவதியும் பிரியபார்யையுமாயிருக்கிறவிவளை தாகமுள்ளவன் ஜலஸம்ருத்தியான தண்ணீர்ப்பந்தலைக்காண்பதுபோல் இவள்விரகத்தால் தபிக்கிற ஸ்ரீராகவன் தரிசிக்க அர்ஹராயிருக்கிறார்.

௨௩. అస్యా నూనం పునర్లాభాద్రాఘవః ప్రీతిమేష్యతి। రాజా రాజ్యపరిభ్రష్టః పునః ప్రాప్యేవ మేదినీమ్॥

௨௩. அஸ்யா நூநம் புநர்லாபா⁴த்³ராக⁴வ: ப்ரீதிமேஷ்யதி।
ராஜா ராஜ்யபரிப்⁴ரஷ்ட: புந: ப்ராப்யேவ மேதி³நீம்॥

௨௩. அஸ்யாநூநம்புநர்லாபாத்ராகவ:ப்ரீதிமேஷ்யதி।
ராஜாராஜ்யபரிப்ரஷ்ட:புந:ப்ராப்யேவமேதிநீம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராஜ்யபரிப்ரஷ்ட:	இராஜ்ஜியத்திலிருந்துநழுவின	புந:-லாபாத்	மறுபடியும் அடைந்த இலாபத்தால்
ராஜா	அரசனானவன்	ராகவ:	ஸ்ரீராகவன்
புந:	மறுபடியும்	ப்ரீதிம்	ஸந்தோஷத்தை
மேதிநீம்	பூமியை	ஏஷ்யதி	அடைவார்
ப்ராப்யேவ	அடைந்ததுபோல	நூநம்	நிச்சயம்.
அஸ்யா:	இந்த(ஸீதாதேவியினுடைய)		

தா-ம்.—இராஜ்ஜியத்தையிழந்த இராஜாவானவன் அந்த ஸம்பத்தைத்திரும்பவு மடைந்தக்கால் ஸந்தோஷிப்பதுபோல் அகிலபுவனாதிபத் யைசுவரியத்திற்கும் மேலான இந்தஸீதையை யிழந்த இராகவன் இவளைமறுபடியு மடைந்தவுடன் பரமபிரீதியையடைவாரென்பது நிச்சயம்.

௨௪. కామభోగైః పరిత్యక్తా హీనా బంధుజనేన చ। ధారయత్యాత్మనో దేహం తత్సమాగమకాంక్షిణీ॥

௨௪. காமபோ⁴கை³: பரித்யக்தா ஹீநா ப³ந்து⁴ஜநேந ச।
தா⁴ரயத்யாத்மநோ தே³ஹம் தத்ஸமாக³மகாங்க்ஷிணீ॥

௨௪. காமபோகை:பரித்யக்தாஹீநாபந்துஜநேநச।
தாரயத்யாத்மநோதேஹம்தத்ஸமாகமகாங்க்ஷிணீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காமபோகை:	விருப்பமுறத்தக்கபுஷ்பம்சந்தனம்முதலானஸுகங்களால்	தத்ஸமாகமகாம்க்ஷிணீ	அந்தராகவன்வரவில்ஆசையுடையவளாக
பரித்யக்தா	விடப்பட்டவளும்	ஆத்மந:	தன்னுடைய
பந்துஜநேந	ஸ்வஜனங்களோடு	தேஹம்	சரீரத்தை
ஹீநாச	ஹீனையான (இந்தஸீதையானவள்)	தாரயதி	தரித்திருக்கிறாள்.

தா-ம்.—இந்தபதிவிரதையானவள் பர்த்திருவிரகதுக்கத்தால் ஸகலபோகங்களையுந் துறந்திருக்கிறாள். ஆபரணங்களணிகிறதில்லை. புஷ்பசந்தனாதி வாஸனைத்திரவியங்கள் அனுபவிக்கிறதில்லை. பந்துஜனஹீனையாய் கஷ்டப்படுகிறாள். இப்படிதேகாபிமானமிழந்த துக்காக்கிராந்தையாயிருக்கிறவிவள் தன்னுடையநாதன் வருவரோ, அவருடைய தர்சனானந்தம் கிடைக்குமோவென்று அந்ததயாளுவினிடத்துள்ள அபிமானத்தால்மாத்திரம் தேகத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறாள்.

౨౫. నైషా పశ్యతి రాక్షస్యో నేమాన్ పుష్పఫలద్రుమాన్ । ఏకస్థహృదయా నూనం రామమేవానుపశ్యతి ॥

உ௫. 𑌨𑍈𑌷𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍋𑌨𑍇𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌫𑌲𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍।
𑌏𑌕𑌸𑍍𑌥𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍂𑌨𑌂𑌰𑌾𑌮𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿॥

உ௫. நைஷாபஶ்யதிராக்ஷஸ்யோநேமாந்புஷ்பபலத்ருமாந்।
ஏகஸ்தஹ்ருதயாநூநம்ராமமேவாநுபஶ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ஏஷா:-ராக்ஷஸ்ய:	இந்த-இராக்ஷஸஸ்திரீகளை	ஏகஸ்தஹ்ருதயா(ஸதி)	ஸ்ரீராமனிடத்தில்ஒரேமனதையுடையவளாக
நபஶ்யதி	பார்க்காமலிருக்கிறாள்	ராமமேவ	ஸ்ரீராகவனையே
இமாந்-புஷ்பபலத்ருமாந்-புஷ்பமென்ன-பலமென்ன இவைகளோடுகூடின இம்மரங்களை		அநுபஶ்யதி	தியானித்துக்கொண்டிருக்கிறாள்
நபஶ்யதி	பார்க்காமல்இருக்கிறாள் (ஏனெனில்)	நூநம்	நிச்சயம்.

தா-ம்.—ஓரிளமானைப்புலிகள் சூழ்ந்துபிடிப்பதுபோல் தன்னை நாற்புறங்களிலுஞ் சூழ்ந்துஹிம்ஸிக்கிற இராக்ஷஸிகளை யிவள் பார்க்கவில்லை. புஷ்பபலங்கள்நிறைந்து அதிமனோகரமாக விளங்குமிவ்விருக்ஷங்களையும் பார்க்கவில்லை. தயாதாக்ஷிண்ணியாதி திவ்வியகுணங்களால் ஸகலரையும் ரமிக்கச்செய்கிற அந்தநீலமேகசியாமளமூர்த்தியையே சிந்தித்துக்கொண்டு தத்தேகத்தியானபரையா யிருக்கிறாள்.

౨౬. భర్తా నామ పరం నార్యా భూషణం భూషణాదపి । ఏషా హి రహితా తేన భూషణార్హా న శోభతే ॥

உ௬. 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌰𑌂𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑍂𑌷𑌣𑌂𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌦𑌪𑌿।
𑌏𑌷𑌾𑌹𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍇𑌨𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌨𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇॥

உ௬. பர்த்தாநாமபரம்நார்யாபூஷணம்பூஷணாதபி।
ஏஷாஹிரஹிதாதேநபூஷணார்ஹாநஶோபதே॥

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
பர்த்தாநாம	பிராணநாதனென்றால்	தேந	அதினால்
நார்யா:	ஸ்திரீக்கு	பூஷணார்ஹா	பர்த்திருரூபமான(ஆபரணத்திற்குத்தக்கவளான)
பூஷணாதபி	ஆபரணங்களைக்காட்டிலும்	ஏஷாது	இந்தஸீதையானவள்
பரம்	சிரேஷ்டமான	ரஹிதா	தன்பதியானஸ்ரீராகவனைவிட்டவளாக
பூஷணம்	அலங்காரம் (ஆகிறது)	நஶோபதே	பிரகாசிக்கவில்லை.

தா-ம்.—ஸ்திரீகளுக்கு பர்த்தாவைவிட மேலானவஸ்து ஒன்றுமில்லை. அவனே ஸகலஆபரணங்களுக்கும்மேலானஆபரணம். அவனன்றி அணியொன்றும்பயன்படாது. ஆகையாலன்றோ பதியோடுசேர்ந்து நித்தியகல்யாணியாய் விளங்கத்தக்கவிவள் திவ்விய ஸௌந்தரியாயினும் பதிரகிதையாய் சோபையற்றிருக்கிறாள்.

౨౭. దుష్కరం కురుతే రామో హీనో యదనయా ప్రభుః । ధారయత్యాత్మనో దేహం న దుఃఖేనావసీదతి ॥

உ௭. 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇𑌰𑌾𑌮𑍋𑌹𑍀𑌨𑍋𑌯𑌦𑌨𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃।
𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌦𑍇𑌹𑌂𑌨𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨𑌾𑌵𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿॥

உ௭. துஷ்கரம்குருதேராமோஹீநோயதநயாப்ரபு:।
தாரயத்யாத்மநோதேஹம்நது:கேநாவஸீததி॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ப்ரபு:-ராம:	ஜகத்பிரபுவான-ஸ்ரீராகவன்	து:கேந	து:கத்தினால்
அநயா	இவளால்	நாவஸீததி(இதியத்)	கேடுஅடையவில்லை (என்கிற யாதொன்றுண்டோ)
ஹீந(ஸந்)	ரஹிதனாய்க்கொண்டு	துஷ்கரம்	இப்படிப்பட்டசெய்யத்தகாததானகாரியத்தை
ஆத்மந:-தேஹம்	தன்னுடைய தேஹத்தை	குருதே	செய்கிறான்.
தாரயதி	தரிக்கிறான்.		

தா-ம்.—தனக்கு சரணுகதிபண்ணினவளும் தன்னைத்தவிர வேறுவஸ்துவைத் தியானிக்காதவளும் தன்னுடைய தர்சனர்த்தமாகவே பிராணதாரணஞ் செய்கிறவளுமான இந்தபக்தையினுடைய பிரிவை ஸகித்திருக்கிருரே இராகவன். இவள் குணத்திலும் வினயத்திலும் ரூபத்திலு மத்தியந்தம் வியாமோகிதராய் க்ஷணகாலமும் விரகம்தாங்காத அந்த ஜானகீரமணன் இத்தனைநாள் பிரிந்திருந்தும் துக்கத்தாலடிக்கப்படவில்லையே. மனுஷியனுக்குஇதைவிடமேலான துக்கமும் ஸம்பவிக்குமோ. இதைவிடமேலானகஷ்ட மும்நேரிடுமோ. உயிரினுமரிய பத்தினியின் விரகதுக்கம்நேர்ந்தபிறகு பிரபுவானவர் தேகத்தையொழிக்காது ஜீவித்திருப்பது அதிதுஷ்கரமானகாரியம். கரதூஷணுதிராக்ஷஸகோடிகளை க்ஷணகாலத்தில் முடித்ததும் வாலிமார்பை ஏகபாணத்தாற் பிளந்ததும் துஷ்கரமாகத் தோன்றவில்லை. இந்தவிரகதுக்கத்தை ஜயித்துநிற்கிறது பரமதுஷ்கரமாகக்காண்கிறது.

౨౮. ఇమామసితకేశాన్తాం శతపత్రనిభేక్షణామ్ । సుఖార్హాం దుఃఖితాం దృష్ట్వా మమాపి వ్యథితం మనః ॥

௨௮. 𑌇𑌮𑌾𑌮𑌸𑌿𑌤𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌭𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑍁𑌖𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌃॥

௨௮. இமாமஸிதகேஶாந்தாம்ஶதபத்ரநிபேக்ஷணம்।
ஸுகார்ஹாம்துஃகிதாம்த்ருஷ்ட்வாமமாபிவ்யதிதம்மநஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸிதகேஶாந்தாம்	கறுப்பானதலைமயிரின் நுனியுடையவளும்	இமாம்	இந்தபிராட்டியை
ஶதபத்ரநிபேக்ஷணம்	தாமரையிதழிற்குநிகரான கண்களையுடையவளும்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ஸுகார்ஹாம்	ஸௌக்கியத்திற்குரியவளும்	மமாபி	எனக்கும்
துஃகிதாம்	துஃகத்தையடைந்தவளுமான	மநஃ	மனதானது
		வ்யதிதம்	துக்கத்தை அடைந்தது.

தா-ம்.—ஐயோ, தீனையாய் இங்குவருந்துகிற இப்பிராட்டியின் திருக்கூந்தலி னழகென்ன, திருக்கண்களினுக்லாதகரமென்ன, திருமேனியின் ஸௌகுமாரியமென்ன! மிகவும்பெருத்துநீண்டு அடிமுதல் நுனிவரையில் கார்மேகம்போல் கறுத்துவிளங்குகிறது கூந்தல். தாமரைதளம்போ லகன்றுநீண்டு பிரகாசிக்கிறது நேத்திரத்துவயம். ஸுகத்திற்கே யுண்டுபண்ணப்பட்டதாக விளங்குகிறது அந்தமிருதுளமான பொன்மேனி. இப்பேர்ப்பட்ட சோபனரூபிணியானவள் போஷணமின்மையாற் கேடடைகிற கேசத்தோடும், ஜலபூரித நேத்திரங்களோடும், பங்கவியாப்த சரீரத்தோடும் துக்கபீடிதையாய் மிகவும் வருந்துகிருள். இவளுடைய தைன்னியத்தைக்காண்கிற (மமாபி) துஸ்வபாவமுள்ள சாகாமிருகமான எனக்குமே மஹாவியஸனமுண்டாகிறதே. அல்லது (மமாபி) ஸம்ஸாரஸுகமறியாத பிரம்மசரிய நிஷ்டையிலிருக்கிற எனக்குமிவள்நிலையைக்காணுங்கால் துக்கமுண்டாகிறதே. மற்றவர்களெவ்வளவு கஷ்டமடையார்கள். ஸர்வாத்மகாருண்ணியரும் பிராட்டியினருமை யறிந்தவருமான ஸ்ரீராகவனிந்நிலைமையைக் கடாக்ஷித்தால் என்னவருத்த முறுவரோ!

౨౯. క్షితిక్షమా పుష్కరసన్నిభాక్షీ యా రక్షితా రాఘవలక్ష్మణాభ్యామ్ । సా రాక్షసీభిర్వికృతేక్షణాభిః సంరక్ష్యతే సంప్రతి వృక్షమూలే ॥

௨௯. 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌯𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍂𑌲𑍇॥

௨௯. க்ஷிதிக்ஷமாபுஷ்கரஸந்நிபாக்ஷீயாரக்ஷிதாராகவலக்ஷ்மணப்யாம்।
ஸாராக்ஷஸீபிர்விக்ருதேக்ஷணபிஸ்ஸம்ரக்ஷ்யதேஸம்ப்ரதிவ்ருக்ஷமூலே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ஷிதிக்ஷமா	பூமிபோல்பொறுமையுடையவளும்	ஸா	அந்தஸீதையான்வள்
புஷ்கரஸந்நிபாக்ஷீ	பத்மத்திற்கொப்பானநேத்திரங்களையுடையவளுமான	விக்ருதேக்ஷணபிஃ	விகாரமானகண்களையுடைய
யா	எந்த (ஸீதையானவள்)	ராக்ஷஸீபிஃ	இராக்ஷஸஸ்திரீகளால்
ராகவலக்ஷ்மணப்யாம்	ஸ்ரீராகவலக்ஷ்மணர்களால்	ஸம்ப்ரதி	இப்பொழுது
ரக்ஷிதா	காப்பாற்றப்பட்டாளோ	வ்ருக்ஷமூலே	மாத்தினடியில்
		ஸம்ரக்ஷ்யதே	காப்பாற்றப்படுகிருள்.

தா-ம்.—இந்தஜானகி பூமாதேவிபோல் க்ஷமையுள்ளவள். புஷ்கரம்போலதியழகான நேத்திரமுடையாள். உக்கிரகோதண்ட தாரிகளான ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரா லிரக்ஷிக்கப்பட்டுவந்த அரும்பொருள். அப்பேர்ப்பட்டவளிப்பொழுது குரூரைகளும் அதிவிகாரபார்வையுடையவர்களுமான இந்த அவலக்ஷணராக்ஷஸிகளால் ஓர்விருக்ஷத்தினடியிலிரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிருள். (பிராட்டியினுடைய குணமும் இலட்சணமுமெங்கே! இந்த குரூபிகளுடையஅழகும் ஸ்வபாவமுமெங்கே! ஸ்ரீராமலக்ஷ்மண ரக்ஷணமெங்கே! இந்த அனுரியைகளும் அபலைகளுமான இராக்ஷஸிகளுடைய இரக்ஷணமெங்கே! இப்படி அனுதையாய் விருக்ஷமூலவாஸஞ்செய்யும்படியான தௌர்ப்பாக்கியத்தை ஸகித்திருக்கிருளாதலா லவளை க்ஷிதிக்ஷமாவென்றுர்.

౩౦. హిమహతనళినీవ నష్టశోభా వ్యసనపరంపరయాతిపీడ్యమానా । సహచరరహితేవ చక్రవాకీ జనకసుతా కృపణాం దశాం ప్రపన్నా ॥

௩௦. 𑌹𑌿𑌮𑌹𑌤𑌨𑌳𑌿𑌨𑍀𑌵 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑌯𑌾𑌤𑌿𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾।
𑌸𑌹𑌚𑌰𑌰𑌹𑌿𑌤𑍇𑌵 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌕𑍀 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾॥

ஙo. ஹிமஹததளிநீவநஷ்டஶோபாவ்யஸநபரம்பரயாநிபீட்யமாநா।
ஸஹசரரஹிதேவசக்ரவாகிஜநகஸுதாக்ருபணாம்தஶாம்ப்ரபந்நா॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ஹிமஹததளிநீவ	பனியினல் அடிக்கப்பட்ட தாமரை யோடையானதுபோல்	ஸஹசரரஹிதா	தன்னுடேவஸிக்கிறபுருஷசக்கிரவாகபக்ஷியால்சூன்னியமான
நஷ்டஶோபா	குலேந்துபோனஶோபையுடையவளு[ம்	சக்ரவாகீவ	பெண்சக்கிரவாகபக்ஷிபோல்
வ்யஸநபரம்பரயா	துக்கபரம்பரையால்	க்ருபணாம்-தஶாம்	தீனமானதசையை
நிபீட்யமாநா	மிகவும்பீடிக்கப்பட்டவளுமான	ப்ரபந்நா	அடைந்தாள்.
ஜநகஸுதா	ஜனகபுத்திரியான (ஸீதையானவள்)		

தா-ம்.—பனிவிசேஷத்தால் ஸூரியரஶ்மிஸ்பரிசமற்று சோபையிழந்த தாமரையோடைபோல், இராக்ஷஸனுலாக்கிரமிக்கப்பட்டு ஸ்ரீராகவனுகிற பால ஸூரியமண்டலத்தின் தரிசனமிழந்த அந்த பத்மானனையானவள் துக்கத்தால் காந்தியற்றிருந்தாள். பர்த்திருவிரகதுக்கம், இராக்ஷஸனுலபகரிக்கப்பட்டதுக்கம், பரதேசவாஸதுக்கம், இராக்ஷஸிகள் பிடிக்கிறதுக்கம், இப்படி பல துக்கங்களால் மிகவும் வாடியிருந்தாள். ஆணைப்பிரிந்து துக்கிக்கிற சக்கிரவாகப்பெடைபோல் ஸ்ரீராகவனைக்காணுது துவண்டிருந்தாள். இந்தவிதம் நலிவுறுகிற ஜனகன்திருமகள் மகாதீனதசையை யடைந்திருந்தாள்.

30. అస్యాహి పుష్పావనతాగ్రశాఖాః శోకం దృఢం వై జనయంత్యశోకాః । హిమవ్యపాయేన చ మందరశ్మిరభ్యుత్థితో నైకసహస్రరశ్మిః॥

ஙக. [illegible]

ஙக. அஸ்யாஹிபுஷ்பாவநதாக்ரஶாகாஶ்ஶோகம்த்ருடம்வைஜநயந்த்யஶோகாஃ।
ஹிமவ்யபாயேநசமந்தரஶ்மிரப்யுத்திதோநைகஸஹஸ்ரரஶ்மிஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்,	உரை.
ஹிமவ்யபாயேந	வஸந்தருதுவினல்	நைகஸஹஸ்ரரஶ்மிஃ	ஒரேகாலத்தில் ஆயிரம்கிரணங்களையுடையவனும்
புஷ்பாவநதாக்ரஶாகாஃ-புஷபத்தினல்வணக்கப்பட்டநுனிக்கிளைகளையுடைய		மந்தரஶ்மிஶ்ச	சந்திரனும்
அஶோகாஃ	அசோகமரங்கள்	அப்யுத்திதஃ	உதயமானவனுய்க்கொண்டு
அஸ்யாஃ	இந்தபிராட்டிக்கு	(த்ருடம்ஶோகம்)	(அதிகமானதுக்கத்தை)
த்ருடம்-ஶோகம்	வெருவியஸனத்தை	(ஜநயந்தி)	(உண்டுபண்ணுகிருன்.)
ஜநயந்தி	உண்டுபண்ணுகின்றன.		

தா-ம்.—வஸந்தருதுவினுகமனத்தால் நன்ருக விகஸித்திருக்கிற புஷ்பபாரத்தோடுவிளங்குகிற இவ்வசோகவிருக்ஷங்கள் பிராட்டியின் துக்கத்தைத்தணிக்காமல் விர்த்திசெய்கின்றன. நிர்மலமான ஆகாசத்தில் ஷோடசகலைகளோடு பிரகாசிக்கிற சந்திரனும் இவள் துக்காக்கினியை விர்த்திசெய்கிருன். ஏனெனில் பதிரதையாயிருக்கிற ஸீதையின்மீது மன்மதன் அசோககுஸுமங்களாகிற வஜ்ஜிரபாணங்களை அளவின்றி பிரயோகிக்கிருன். சந்திரனும் சீதரச்மியைக்காட்டி அக்கினிக்குஸமானமான கிரணங்களையே அவள்மேல் பொழிகிருன். இக்காரணத்தாலவள் விரகதுக்கமதிகமாயிற்று. ஸ்ரீராகவனை அதிகமாக நினைத்துத் துன்பமுற்ருள்.

31 ఇత్యేవమర్థం కపిరన్వవేక్ష్య సీతేయమిత్యేవ నివిష్టబుద్ధిః । సంశ్రిత్య తస్మిన్నిషసాద వృక్షే బలీ హరీణామృషభస్తరస్వీ॥

ஙஉ. [illegible]

ஙஉ. இத்யேவமர்த்தம்கபிரந்வவேக்ஷ்யஸீதேயமித்யேவநிவிஷ்டபுத்திஃ।
ஸம்ஶ்ரித்யதஸ்மிந்நிஷஸாதவ்ருக்ஷேபலீஹரீணாம்ருஷபஸ்தரஸ்வீ॥

[illegible]

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பலீ	வலியுடையவரும்	இயம்-ஸீதைவ-இதி	இவள்பிராட்டியேயென்று
ஹரீணாம்-ருஷபஃ	வானரங்களுக்குள்ஶ்ரேஷ்டரும்	நிவிஷ்டபுத்திஃ	பிறந்தபுத்தியுடையவராக (அந்தபுத்தியையே)
தரஸ்வீ-கபிஃ	வேகமுடையவருமான-ஹனுமான்	ஸம்ஶ்ருத்ய	ஆஶ்ரயித்து
இத்யேவம்	இந்தப்பிரகாரம்	தஸ்மிந்-வ்ருக்ஷே	அந்தஶிம்ஶுபாவிருக்ஷத்தில்
அர்த்தம்	(ஸீதாரூப) வஸ்துவை	நிஷஸாத	உட்காந்திருந்தார்.
அந்வவேக்ஷ்ய	பார்த்து		

தா-ம்.—இந்தவிதம் அந்த பராக்கிரமசாலியான வானரோத்தமன் அசோகவனத்தில் தன்னுடைய உத்திட்டமான பிராட்டிதரிசனமடைந்து, மலினப்பிரபையோடு விளங்குமந்தமாதாவைத்தருந்தகாரணங்களால் ஸ்ரீராகவமகிஷிதானென்று நிச்சயித்து அந்தநிச்சயத்துடனே ஶிம்சுபாவிருக்ஷத்தி லுட்காந்திருந்தார்.

ஸ்ரீஸந்மநோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

பதினாருவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

பதினேழாவது ஸர்க்கம்.

౧. తతః కుముదషండాభో నిర్మలో నిర్మలం స్వయమ్ । ప్రజగామ నభశ్చంద్రో హంసో నీలమివోదకమ్ ॥

௧. 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌷𑌣𑍍𑌡𑌾𑌭𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌨𑌭𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌹𑌂𑌸𑍋 𑌨𑍀𑌲𑌮𑌿𑌵𑍋𑌦𑌕𑌮𑍍 ॥

௧. ததஃகுமுதஷண்டாபோநிர்மலோநிர்மலம்ஸ்வயம்।
ப்ரஜகாமநபஸ்சந்த்ரோஹம்ஸோநீலமிவோதகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத	பின்பு	சந்த்ரஃ	சந்திரனானவன்
குமுதஷண்டாப:—		நீலம்	கறுத்த
குமுத	ஆம்பல் புஷ்பத்தினுடைய	உதகம்	ஜலத்தை
ஷண்ட	ஸமூகத்தின்	ஹம்ஸ:இவ	ஹம்ஸமானதுபோல்
ஆபஃ	காந்தியொத்தகாந்தியுடையவனும்	நிர்மலம்	களங்கமற்ற
ஸ்வயம்-நிர்மலஃ	ஸ்வபாவத்திலேயேநிர்மலகாந்தியுடையவனுமான	நபஃ	ஆகாசத்தை
		ப்ரஜகாம	ஸந்தோஷத்தோடு அடைந்தான்.

தா-ம்.—இந்தவிதம் ஹநுமான் பிராட்டியின் தீனதசையைக்குறித்துச்சிந்தித்திருக்கையில் விகஸித்தகுமுதபுஷ்ப ஸமூகம்போ லதிவெண்மையான நிறமுடையவனும் ஸ்வபாவத்திலேயே நிர்மலகாந்தியுடையவனுமான சந்திரன் மேகஸஞ்சாரமின்மையால் நிர்மலமான நீலவர்ணமுடைய ஆகாசத்தில் ஜலராசியிலுலாவும் சுவேதவர்ண பக்ஷியான ஹம்ஸம்போல் பிரகாசித்தான்.

౨. సాచివ్యమివ కుర్వన్ స ప్రభయా నిర్మలప్రభః । చంద్రమా రశ్మిభిః శీతైః సిషేవే పవనాత్మజమ్ ॥

௨. 𑌸𑌾𑌚𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃 ।
𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍀𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌿𑌷𑍇𑌵𑍇 𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 ॥

௨. ஸாசிவ்யமிவகுர்வந்ஸப்ரபயாநிர்மலப்ரபஃ।
சந்த்ரமாரஶ்மிபிஶ்ஶீதைஸ்ஸிஷேவேபவநாத்மஜம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிர்மலப்ரபஃ	களங்கமற்றகாந்தியுடைய	குர்வந்இவ	செய்கிறவன்போல்
ஸஃ-சந்த்ரமாஃ	அந்த-சந்திரனானவன்	பவநாத்மஜம்	வாயுபுத்திரரை
ப்ரபயா	தன்பிரகாசத்தால்	ஶீதைஃ-ரஶ்மிபிஃ	குளிர்ந்த-கிரணங்களோடு
ஸாசிவ்யம்	ஸஹாயத்தை	ஸிஷேவே	அடைந்தான்.

தா-ம்.—பிராட்டியின் கஷ்டத்தைக்கண்டு ஸகியாது கண்ணீருங்கண்ணுமாய்ப் பிரலாபித்து துக்காக்கினியால் வருந்துகிற ஹநுமானுக்குச் சைத்தியோபசாரத்தா லுதவிபுரிபவன்போல் சந்திரன் தன்னுடைய சீதகிரணங்களோ டவ்வாயுபுத்திரனை ஸேவித்தான்.

౩. స దదర్శ తతః సీతాం పూర్ణచంద్రనిభాననామ్ । శోకభారైరివ న్యస్తాం భారైర్నావమివాంభసి ॥

௩. 𑌸 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑌿𑌭𑌾𑌨𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌶𑍋𑌕𑌭𑌾𑌰𑍈𑌰𑌿𑌵 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌵𑌮𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 ॥

௩. ஸததர்ஶததஸ்ஸீதாம்பூர்ணசந்த்ரநிபாநநாம்।
ஶோகபாரைரிவந்யஸ்தாம்பாரைர்நாவமிவாம்பஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-ஸஃ	பிறகு-அந்த ஹனுமான்	அம்பஸி	ஸமுத்திரத்தில்
பூர்ணசந்த்ரநிபாநநாம்	நிறைந்தமதிக்கொப்பான திருமுகமுடையவளும்	(ந்யஸ்தாம்)	(முழுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற)
ஶோகபாரைஃ	துக்கஸமூகத்தால் (துக்காதிசயத்தால்)	நாவமிவ	ஓடம்போல் (இருக்கிற)
ந்யஸ்தாம்	ஆக்கிரமிக்கப்பட்டவளும் (ஆகையால்)	ஸீதாம்	பிராட்டியை
பாரைஃ	சரக்கின்பளுவால்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

தா-ம்.—பாரவிசேஷத்தால் ஸமுத்திரத்தில் மிதக்கமுடியாது அமிழ்ந்துபோகிற நாவாய்போல் ஸகிக்கமுடியாத துக்கபாரத்தா லாக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த பூர்ணேந்துவதனையை ஹனுமான் பார்த்தார்.

౪. దిదృక్షమాణో వైదేహీం హనుమాన్ మారుతాత్మజః । స దదర్శావిదూరస్థా రాక్షసీర్ఘోరదర్శనాః ॥

౫. ఏకాక్షీమేకకర్ణాం చ కర్ణప్రావరణాం తథా । అకర్ణాం శంకుకర్ణాం చ మస్తకోచ్ఛ్వాసనాసికామ్ ॥

౬. అతికాయోత్తమాంగీం చ తనుదీర్ఘశిరోధరామ్ । ధ్వస్తకేశీం తథాఽకేశీం కేశకంబలధారిణీమ్ ॥

౭. లంబకర్ణలలాటాం చ లంబోదరపయోధరామ్ । లంబోష్ఠీం చుబుకోష్ఠీం చ లంబాస్యాం లంబజానుకామ్ ॥

౮. హ్రస్వాం దీర్ఘాం తథా కుబ్జాం వికటాం వామనాం తథా । కరాళాం భుగ్నవక్త్రాం చ పింగాక్షీం వికృతాననామ్ ॥

ச. [illegible]
[illegible]

ரு. [illegible]
[illegible]

சு. [illegible]
[illegible]

எ. [illegible]
[illegible]

அ. [illegible]
[illegible]

ச. திக்ருக்ஷமாணோவைதேஹீம்ஹநுமாந்மாருதாத்மஜ꞉।
ஸததர்ஸாவிதூரஸ்தாராக்ஷஸீர்கோரதர்ஸநா꞉॥

ரு. ஏகாக்ஷீமேககர்ணாம்சகர்ணப்ராவரணாம்ததா।
அகர்ணாம்ஸங்குகர்ணாம்சமஸ்தகோச்ச்வாஸநாஸிகாம்॥

சு. அதிகாயோத்தமாங்கீம்சதநுதீர்க்கஸிரோதராம்।
த்வஸ்தகேஸீம்ததாகேஸீம்கேஸகம்பளதாரிணீம்॥

எ. லம்பகர்ணலலாடாம்சலம்போதரபயோதராம்।
லம்போஷ்டீம்சுபுகோஷ்டீம்சலம்பாஸ்யாம்லம்பஜாநுகாம்॥

அ. ஹ்ரஸ்வாம்தீர்க்காம்ததாகுப்ஜாம்விகடாம்வாமநாம்ததா;
கராளாம்புக்நவக்த்ராம்சபிங்காக்ஷீம்விக்ருதாநநாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜ꞉	வாயுபுத்திரரான	லம்போதரபயோதராம்	தொங்குகிறவயிறுஸ்தனம்இவைகளையுடையவளையும்
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	லம்போஷ்டீம்	தொங்குகிறஉதடுடையவளையும்
வைதேஹீம்	ஸீதையை	சுபுகோஷ்டீஞ்ச	மோவாய்க்கட்டையி லிருக்கிற உதடுடையவளையும்
நிக்ருக்ஷமாண(ஸ்ஸந்)	பாராநின்று (கொண்டு)	லம்பாஸ்யாம்	தொங்குகிறமுகமுடையவளையும்
ஏகாக்ஷீம்	ஒருகண்ணுடையவளையும்	லம்பஜாநுகாம்	தொங்குகிற முழங்காலுடைய வளையும்
ஏககர்ணாஞ்ச	ஒருகாதுடையவளையும்	ஹ்ரஸ்வாம்-தீர்க்காம்	(மேல் சரீரத்திலும் கீழ்சரீரத்திலும்) குறைந்துதீர்க்கமாயிருப்பவளையும்
கர்ணப்ராவரணாம்	தலையை மறைத்துக் கொண்டிருக்கிற காதுடையவளையும்	ததா-குப்ஜாம்	அப்படியே கூனியையும்
ததா	அப்படியே	விகடாம்	விஸ்தீர்ணமான பின்பாகமுடையவளையும்
அகர்ணாம்	காதில்லாதவளையும்	வாமநாம்	குள்ளமானவளையும்
ஸங்குகர்ணாஞ்ச	மொனைபோலிருக்கிறகாதுடையவளையும்	ததா	அப்படியே
மஸ்தகோச்ச்வாஸநாஸிகாம்	தலைக்குமேலிருக்கிற மூக்குடையவளையும்	கராளாம்	கோரைப்பல்லுடையவளையும்
அதிகாயோத்தமாங்கீம்ச	பெருத்ததலையுடையவளையும்	புக்நவக்த்ராஞ்ச	கோணலானமுகமுடையவளையும்
தநுதீர்க்கஸிரோதராம்	குறைவாயும்நீளமாயுமிருக்கிற கழுத்துடையவளையும்	பிங்காக்ஷீம்	கோரோஜன வர்ணம்போல்கண்ணையுடையவளையும்
த்வஸ்தகேஸீம்	அல்பமான தலைமயிரையுடையவளையும்	விக்ருதாநநாம்	விகாரமானமுகமுடையவளையும்
ததா	அவ்விதமே	கோரதர்ஸநா꞉	பயங்கரமான ரூபமுடையவர்களையும்
அகேஸீம்	தலைமயிரில்லாதவளையும்	அவிதூரஸ்தா꞉	ஸமீபத்திலுமிருக்கிற
கேஸகம்பளதாரிணீம்	கம்பிளியை யொத்த தலைமயிரையுடையவளையும்	ராக்ஷஸீ꞉	இராக்ஷஸஸ்திரீகளை
லம்பகர்ணலலாடாம்ச	தொங்குகிறகாதும் முகமுமுடையவளையும்-	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

(ச-மு-அ-ல்) தா-ம்.—பிராட்டியைத் தரிசித்துக்கொண்டே ஹநுமான் அவளைச்சூழ்ந்து காத்திருக்கிற இராக்ஷஸஸ்திரீகளின் ஸாமுத்திரிகா லக்ஷணங்களையும் கவனித்தார். ஒரேகண்ணையுடையவளொருவள். ஒரேகாதையுடையவளொருவள். காதேயில்லாதவளொருவள். சிரஸை மூடிக்கொண்டிருக்கிற காதையுடையவளொருவள். சங்குபோன்ற காதையுடையவளொருவள். ஊர்த்துவமுகமான நாஸிகையுடையவளொருவள். பெருத்தசிரஸைப் பரிக்கிறவளொருவள். மெலிந்த நீண்டகழுத்துடையவளொருவள். ஒருவள் ஸ்வல்பகேசமுடையாள். ஒருவள்மயிர்முளையாத மொட்டைத்தலையுடையாள். ஒருவள் கம்பளிபோற் கறுத்தபயங்கரமானகேசமுடையாள். ஒருவள்தொங்குகிறகாதும் தொங்குகிறமுகமுமுடையாள். ஒருவள்தொங்குகிற அதரமுடையாள். ஒருவள் தொங்குகிறவயிறும் பெருகுகிறஸ்தனங்களுமுடையாள். ஒருவள் தொங்குகிறமுழந்தாளுடையாள். ஒருவள் மோவாயோடுசேர்ந்த அதரமுடையாள். சிலர் உடல்நீண்டு கால்குறுகியவர். சிலர்;

உடல்குறுகி கால்நீண்டவர். சிலரதிகுள்ளர். சிலரதிநெடியர். சிலர்கூனுடையார். சிலர் பெருத்த பின்பாகமுடையார். சிலரதிபயங்கரஸ்வரூபமுடையார். சிலர் அக்கினிபோல் ஜ்வலிக்கிற கண்ணுடையர். சிலர் கோணினமுகமுடையர். இப்படி அவலக்ஷண ரூபமுள்ள அந்த ஸ்திரீகளெல்லோரும், ரூபத்திற்கனுகுணமான ஸ்வபாவமுடையவர். தயையென்பதைக் கொஞ்சமேனுமறியாத கடும்பாபிகள். இவ்விதகோரைகளந்தசாந்தஸ்வரூபியான ஜானகியைச் சூழ்ந்திருக்கக் கண்டார்.

౯. వికృతాః పింగళాః కాళీః క్రోధనాః కలహప్రియాః । కాలాయసమహాశూలకూటముద్గరధారిణీః ॥
౧౦. వరాహమృగశార్దూలమహిషాజశివాముఖీః । గజోష్ట్రహయపాదీశ్చ నిఖాతశిరసోపరాః ॥
౧౧. ఏకహస్తైకపాదాశ్చ ఖరకర్ణ్యశ్వకర్ణికాః । గోకర్ణీర్హస్తికర్ణీశ్చ హరికర్ణీస్తథాపరాః ॥
౧౨. అనాసా అతినాసాశ్చ తిర్యఙ్నాసా వినాసికాః । గజసన్నిభనాసాశ్చ లలాటోచ్ఛ్వాసనాసికాః ॥
౧౩. హస్తిపాదా మహాపాదా గోపాదాః పాదచూడికాః । అతిమాత్రశిరోగ్రీవా అతిమాత్రకుచోదరీః ॥
౧౪. అతిమాత్రాస్యనేత్రాశ్చ దీర్ఘజిహ్వనఖాస్తథా । అజాముఖీర్హస్తిముఖీర్గోముఖీస్సూకరీముఖీః ॥
౧౫. హయోష్ట్రఖరవక్త్రాశ్చ రాక్షసీర్ఘోరదర్శనాః । శూలముద్గరహస్తాశ్చ క్రోధనాః కలహప్రియాః ॥
౧౬. కరాళా ధూమ్రకేశీశ్చ రాక్షసీర్వికృతాననాః । పిబంతీస్సతతం పానం సదా మాంససురాప్రియాః ॥
౧౭. మాంసశోణితదిగ్ధాంగీర్మాంసశోణితభోజనాః । తా దదర్శ కపిశ్రేష్ఠో రోమహర్షణదర్శనాః ॥
స్కంధవంతముపాసీనాః పరివార్య వనస్పతిమ్ ।

௯. 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌳𑌾𑌃𑌕𑌾𑌳𑍀𑌃𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌨𑌾𑌃𑌕𑌲𑌹𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃।
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌯𑌸𑌮𑌹𑌾𑌶𑍂𑌲𑌕𑍂𑌟𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌃॥
௧௦. 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌮𑍃𑌗𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌮𑌹𑌿𑌷𑌾𑌜𑌶𑌿𑌵𑌾𑌮𑍁𑌖𑍀𑌃।
𑌗𑌜𑍋𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌹𑌯𑌪𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌚𑌨𑌿𑌖𑌾𑌤𑌶𑌿𑌰𑌸𑍋𑌪𑌰𑌾𑌃॥
௧௧. 𑌏𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑍈𑌕𑌪𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌖𑌰𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌃।
𑌗𑍋𑌕𑌰𑍍𑌣𑍀𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑍀𑌶𑍍𑌚𑌹𑌰𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑍀𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑌾𑌃॥
௧௨. 𑌅𑌨𑌾𑌸𑌾𑌅𑌤𑌿𑌨𑌾𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌾𑌸𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌃।
𑌗𑌜𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌨𑌾𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚𑌲𑌲𑌾𑌟𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌃॥
௧௩. 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌦𑌾𑌗𑍋𑌪𑌾𑌦𑌾𑌃𑌪𑌾𑌦𑌚𑍂𑌡𑌿𑌕𑌾𑌃।
𑌅𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌶𑌿𑌰𑍋𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌅𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑍁𑌚𑍋𑌦𑌰𑍀𑌃॥
௧௪. 𑌅𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌨𑌖𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾।
𑌅𑌜𑌾𑌮𑍁𑌖𑍀𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌖𑍀𑌰𑍍𑌗𑍋𑌮𑍁𑌖𑍀𑌸𑍍𑌸𑍂𑌕𑌰𑍀𑌮𑍁𑌖𑍀𑌃॥
௧௫. 𑌹𑌯𑍋𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌖𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌰𑍍𑌘𑍋𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌃।
𑌶𑍂𑌲𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌨𑌾𑌃𑌕𑌲𑌹𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃॥
௧௬. 𑌕𑌰𑌾𑌳𑌾𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌕𑍇𑌶𑍀𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾𑌃।
𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑍀𑌸𑍍𑌸𑌤𑌤𑌂𑌪𑌾𑌨𑌂𑌸𑌦𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃॥
௧௭. 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂𑌸𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌃।
𑌤𑌾𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌕𑌪𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌃॥
𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌃𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍।

௯. விக்ருதா:பிங்களா:காளீ:க்ரோதநா:கலஹப்ரியா:।
காளாயஸமஹாஶூலகூடமுத்கரதாரிணீ:॥
௧௦. வராஹம்ருகஶார்தூலமஹிஷாஜஶிவாமுகீ:।
கஜோஷ்ட்ரஹயபாதீஶ்சநிகாதஶிரஸோபரா:॥
௧௧. ஏகஹஸ்தைகபாதாஶ்சகரகர்ண்யஶ்வகர்ணிகா:।
கோகர்ணீர்ஹஸ்திகர்ணீஶ்சஹரிகர்ணீஸ்ததாபரா:॥
௧௨. அநாஸா அதிநாஸாஶ்சதிர்யங்நாஸாவிநாஸிகா:।
கஜஸந்நிபநாஸாஶ்சலலாடோச்ச்வாஸநாஸிகா:॥
௧௩. ஹஸ்திபாதாமஹாபாதாகோபாதா:பாதசூடிகா:।
அதிமாத்ரஶிரோக்ரீவா அதிமாத்ரகுசோதரீ:॥
௧௪. அதிமாத்ராஸ்யநேத்ராஶ்சதீர்க்கஜிஹ்வாநகாஸ்ததா।
அஜாமுகீர்ஹஸ்திமுகீர்கோமுகீஸ்ஸூகரீமுகீ:॥

கடு. ஹயோஷ்ட்ரகரவக்த்ராஸ்சராக்ஷஸீர்கோரதர்ஶநா:।
ஶூலமுத்கரஹஸ்தாஸ்சக்ரோதநா:கலஹப்ரியா:॥
கசு. கராளாதூம்ரகேஶீஸ்சராக்ஷஸீர்விக்ருதாநநா:।
பிபந்தீஸ்ஸததம்பாநம்ஸுராமாம்ஸஸுராப்ரியா:॥
கஎ. மாம்ஸஶோணிததிக்தாங்கீம்மாம்ஸஶோணிதபோஜநா:।
தாததர்ஶகபிஶ்ரேஷ்டோரோமஹர்ஷணதர்ஶநா:॥
கஅ. ஸ்கந்தவந்தமுபாஸீநா:பரிவார்யவநஸ்பதிம்।

பதம்.	உரை.
விக்ருதா:	விகாரவேடம்பூண்டவர்களையும்
பிங்களா:	மஞ்சள்கலந்தசிகப்புவர்ணமுடையவர்களையும்
காளீ:	கறுப்பாயிருப்பவர்களையும்
க்ரோதநா:	கோபமுடையவர்களையும்
கலஹப்ரியா:	கலஹத்தில் ஆவலுடையவர்களையும்
காலாயஸமஹாஶூலகூடமுத்கரதாரிணீ:=	
காலாயஸ	இரும்பினால்செய்தகெட்டித்தடிகளென்ன
மஹாஶூல	பெருத்தசூலாயுதமென்ன
கூட	உலோகத்தினால் செய்த இரும்பாயுதமென்ன
முத்கர	இருப்பொலக்கையென்ன இவைகளை
தாரா:	தரித்திருப்பவர்களையும்
வராஹம்ருகஶார்தூலமஹிஷாஜஶிவாமுகீ:	பன்றி, மான், புலி, எருமை, ஆடு, நரி இவைகளுடையமுகம்போன்ற முகமுடையவர்களையும்
கஜோஷ்ட்ரஹயபாதீஸ்ச	ஆனை ஒண்டை குதிரை இவைகளின் கால்போன்ற கால்களுடையவர்களையும்
நிகாதஶிரஸ:	தேகத்திலிருக்கிறசிரஸ்ஸையுடையவர்களையும்
அபரா:	வேறுஸ்திரிகளையும்
ஏகஹஸ்தைகபாதாஸ்ச	ஒத்தைக்கை-ஒத்தைக்காலுடையவர்களையும்
கரகர்ணயஶ்வகர்ணிகா:	கழுதைகுதிரை இவைகளுடையகாதுபோன்ற காதுடையவர்களையும்
கோகர்ணீ:	பசுவின்காதுபோன்ற காதுடையவர்களையும்
ஹஸ்திகர்ணீஸ்ச	யானையின் காதுபோன்ற காதுடையவர்களையும்
ததா	அப்படியே
ஹரிகர்ணீ:	குரங்கு காதுபோன்ற காதுடைய
அபரா:	இன்னம் சிலஸ்திரிகளையும்
அநாஸா:	மூக்கில்லாதவர்களையும்
அதிநாஸாஸ்ச	பெருமூக்குடையவர்களையும்
திர்யங்நாஸா:	குறுக்காயிருக்கிறமூக்குடையவர்களையும்
விநாஸிகா:	உடைந்தமூக்குடையவர்களையும்
கஜஸந்நிபநாஸாஸ்ச	யானையின் துதிக்கைபோன்ற மூக்குடையவர்களையும்
லலாடோச்ச்வாஸநாஸிகா:	முகத்திற்குமேலிருக்கிற மூக்குடையவர்களையும்
ஹஸ்திபாதா:	யானையின்கால்கள்போன்ற கால்களையுடையவர்களையும்
மஹாபாதா:	பெருத்தகால்களை யுடையவர்களையும்
கோபாதா:	பசுவின்கால்போன்றகாலுடையவர்களையும்
பாதசூடிகா:	காலில்குடுமியுடையவர்களையும்
அதிமாத்ரஶிரோக்ரீவா:	பிரமாணத்தை யதிக்கிரமித்த தலைகழுத்துஇவைகளையுடையவர்களையும்
அதிமாத்ரகுசோதரீ:	பிரமாணத்தை யதிக்கிரமித்த கொங்கை-வயிறுஇவைகளை யுடையவர்களையும்

பதம்.	உரை.
அதிமாத்ராஸ்யநேத்ராஸ்ச	பிரமாணத்தைவிஞ்சின முகம் கண் இவைகளையுடையவர்களையும்
ததா	அப்படியே
தீர்க்கஜிஹ்வா:-நகா:	நீண்டநாக்குநகமுடையவர்களையும்
அஜாமுகீ:	ஆடு முகம்போன்ற முகமுடையவர்களையும்
ஹஸ்திமுகீ:	யானையின்முகம்போன்ற முகமுடையவர்களையும்
கோமுகீ:	பசுவின்முகம்போன்றமுகமுடையவர்களையும்
ஸூகரீமுகீ:	பன்றிமுகம்போன்ற முகமுடையவர்களையும்
ஹயோஷ்ட்ரகரவக்த்ராஸ்ச=	
ஹயோஷ்ட்ர	குதிரை ஒண்டை
கரவக்த்ராஸ்ச	கழுதை இவைகளின் முகம்போன்ற முகமுடையவர்களையும்
கோரதர்ஶநா:	பயங்கரமான பார்வையுடைய வர்களுமான
ராக்ஷஸீ:	இராக்ஷஸஸ்திரீகளையும்
ஶூலமுத்கரஹஸ்தாஸ்ச	சூலம்இருப்புத்தடி இவைகளைக்கையிலேந்தினவர்களையும்
க்ரோதநா:	கோபமுடையவர்களையும்
கலஹப்ரியா:	ஒருவருக்கொருவ ராகவொட்டாமல் கலகஞ்செய்வதில் இஷ்டமுடையவர்களையும்
கராளா:	பயங்கரமானவர்களையும்
தூம்ரகேஶீஸ்ச	புகைபோல் இருக்கிற தலைமயிருடையவர்களையும்
விக்ருதாநநா:	விகாரமான முகமுடையவர்களுமான
ராக்ஷஸீ:	இராக்ஷஸஸ்திரீகளையும்
பாநம்	குடிக்கிறவஸ்துவை
ஸததம்	எப்பொழுதும்
பிபந்தீ:	குடிப்பவர்களையும்
ஸதா	ஸர்வகாலமும்
மாம்ஸஸுராப்ரியா:	மாம்ஸத்திலும்கள்ளிலும் ஆசையுடையவர்களையும்
மாம்ஸஶோணிததிக்தாங்கீ:	மாம்ஸத்தாலும்இரத்தத்தாலும்பூசப்பட்ட சரீரமுடையவர்களையும்
மாம்ஸஶோணிதபோஜநா:	மாம்ஸத்தையும் இரத்தத்தையும் ஆகாரமாயுடையவர்களையும்
ரோமஹர்ஷணதர்ஶநா:	(பார்ப்பவர்களுக்கு)மயிர்க்கூச்சுண்டாகும்படியானபார்வையுடையவர்களையும்
ஸ்கந்தவந்தம்	கிளைகளையுடைய
வநஸ்பதிம்	சிம்சுபாவிருக்ஷத்தை
பரிவார்ய	சுற்றிகொண்டும்
உபாஸீநா:	உட்கார்ந்துமிருக்கிற
தா:	அந்த (இராக்ஷஸிகளை)
கபிஶ்ரேஷ்ட:	வானரோத்தமரான (ஹனுமான்)
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

(கூ-மு-கஎ-ல்) தா-ம்.—அந்த கோரரூபிகளுடைய முகங்கள் மிருகங்களுடைய முகங்கள்போலிருந்தன. சிலர்யானைபோற்பெருத்த முகமுடையவர். சிலர் குதிரைபோல்நீண்ட முகமுடையவர். சிலர் ஒட்டைபோல் நீண்ட கழுத்தோடு தேகாகிருதிக்கு ஒவ்வாத சிறிய தொங்குகிற அதரத்தோடுகூடிய முகமுடையவர். சிலர் வியாக்கிரம்போல் பயங்கரமுகமுடைய

வர். சிலர் எருமைமாடுபோல் தடித்தமுகமுடையவர். இன்னம் சிலர் மான்போலும் சிலர் ஆடுபோலும் சிலர் கழுதைபோலும் சிலர் பசுபோலும் சிலர் பன்றிபோலும் சிலர் நரிபோலும் பற்பலவித முகமுடையவராயிருந்தனர். அவர்களுடையகாதுகள் அதிவிசித்திரமாயிருந்தன. சிலருக்குக் கழுதை குதிரைகளைப்போல் ஊர்த்துவமுகமானகாது. சிலருக்கு யானையைப்போல் அகன்றகாது. சிலருக்குப்பசுவைப்போ லடியகன்ற நுனிகுறுகியகாது. சிலருக்குக்குரங்கின்காதுபோன்றகாது. சிலருக்குயானைக் கால்போல் தொடைமுதல் பாதம்வரையில் ஒரேவிதமாய்ப் பெருத்திருக்கிற அதிஸ்தூலமான கால்கள். சிலருக்கு ஒட்டைக்கால்போல் மிகவும் நீண்டகால்கள். சிலருக்குக் குதிரைக்கால்போ லொத்தைக்கொளப்படியுள்ள கால்கள் சிலருக்குப்பசுமாடு போலிரட்டைகொளப்படியுள்ள கால்கள். இத்தவிதம் பெருத்தும் சிறுத்தும்நீண்டும் குறுகியுமிருக்கிற கால்களையுடையவராயிருந்தனர். சிலருக்கு ஊர்த்துவமுகமானமூக்கு. சிலருக்குக் குறுக்காயிருக்கிறமூக்கு. சிலருக்கு மூக்கிற்குமேல்மூக்கு. சிலருக்கு மூக்கேயில்லை. சிலருக்கு ஒத்தைக்கை. சிலருக்கு ஒத்தைக்கால். சிலருக்கு ரோமம் நிறைந்தபாதம். சிலருக்கு பிரம்மாண்டமானதேகம் அணுமாத்திரமான சிரஸு. சிலருக்கு பிரம்மாண்டமான சிரஸு, ஸ்வவல்பமானதேகம். சிலருக்கு யானைமஸ்தகம்போற் பெருத்தகுசங்கள். சால்போல் விஸ்தீர்ணவயிறு. சிலருக்கு ஸர்ப்பம்போல் நீண்டநாக்கு, சிலருக்கு முறம்போலகன்றநகம். இப்படி பிரமாணவித்தியாஸமான அங்கமைப்புள்ளவராயிருந்தனர். சிலர் காளமேகம்போற் கறுத்துப்பயங்கரமாய் விளங்கினர். அக்கினிமண்டலம்போல் ஜ்வலிக்கிற கண்களையுடைய சிலருக்கு தூமஜாலம்போல் மேற்கிளம்பிநிற்கிற கூந்தல், சிலருக்கு அதிவிகாரமானமுகம். சிலருக்கு அதிபயங்கரமான ரூபம். சிலர் மதுவை ஸதா பானம்பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் மாம்ஸத்தைப் பக்ஷித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் சிலர் மாம்ஸபக்ஷண ஸுராபானத்தி லதியாஸக்தையுடையவராயிருந்தார்கள். சிலர் தேகமுழுதும் மாம்ஸத்தையும் இரத்தத்தையும் பூசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் சிலர் பயங்கரமான சூலாயுதந்தாங்கியிருந்தனர். சிலர் இருப்புத்தடிகளைத் தாங்கியிருந்தனர். இன்னம் சிலர் அதிகுரூரமான பற்பல ஆயுதங்களைத்தாங்கியிருந்தனர். இப்படி ஸ்வபாவத்தில் குரூரைகளாயும் ரூபத்தில் பயங்கரைகளாயும்வேஷத்தில் விகாரைகளாயும், துர்மாம்ஸங்களை பக்ஷித்துக்கொண்டு, கள்ளைக்குடித்துக்கொண்டு, கலகங்களைச் செய்துகொண்டு சிம்சுபாவிருக்ஷத்தைச்சுற்றி உட்கார்ந்திருக்கிற இராக்ஷஸீகணத்தைக் கண்ணுற்றானந்தஹனுமான்.

౧౮. తస్యాధస్తాచ్ఛతాం దేవీం రాజపుత్రీమనిందితామ్॥ లక్షయామాస లక్ష్మీవాన్ హనుమాన్ జనకాత్మజామ్॥

౧౯. నిష్ప్రభాం శోకసంతప్తాం మలసంకులమూర్ధజామ్॥ క్షీణపుణ్యాం చ్యుతాం భూమౌ తారాం నిపతితామివ।

౨౦. చారిత్రవ్యపదేశాఢ్యాం భర్తృదర్శనదుర్గతామ్॥ భూషణైరుత్తమైర్హీనాం భర్తృవాత్సల్యభూషణామ్।

౨౧. రాక్షసాధిపసంరుద్ధాం బంధుభిశ్చ వినాకృతామ్॥ వియూథాం సింహసంరుద్ధాం బద్ధాం గజవధూమివ।

౨౨. చంద్రరేఖాం పయోదాంతే శారదాభ్రైరివావృతామ్॥ క్లిష్టరూపామసంస్పర్శాదయుక్తామివ వల్లకీమ్।

கஅ. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌂𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑍍।

கசூ. 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌂𑌶𑍋𑌕𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌮𑌲𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌜𑌾𑌮𑍍॥
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌂𑌭𑍂𑌮𑍌𑌤𑌾𑌰𑌾𑌂𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵।

உ௦. 𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾𑌂𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌰𑍍𑌹𑍀𑌨𑌾𑌂𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌮𑍍।

உக. 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌸𑌂𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌵𑌿𑌯𑍂𑌥𑌾𑌂𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑌂𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌗𑌜𑌵𑌧𑍂𑌮𑌿𑌵।

உஉ. 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑍇𑌖𑌾𑌂𑌪𑌯𑍋𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌭𑍍𑌰𑍈𑌰𑌿𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑍂𑌪𑌾𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌦𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌵𑌲𑍍𑌲𑌕𑍀𑌮𑍍।

கஅ. தஸ்யாதஸ்தாச்சதாம்தேவீம்ராஜபுத்ரீமநிந்திதாம்॥
கசூ. லக்ஷயாமாஸலக்ஷ்மீவாந்ஹநுமாந்ஜநகாத்மஜாம்।
நிஷ்ப்ரபாம்ஶோகஸந்தப்தாம்மலஸங்குலமூர்தஜாம்॥
உ௦. க்ஷீணபுண்யாம்ச்யுதாம்பூமௌதாராம்நிபதிதாமிவ।
சாரித்ரவ்யபதேஶாட்யாம்பர்த்ருதர்ஶநதுர்கதாம்॥
உக. பூஷணைருத்தமைர்ஹீநாம்பர்த்ருவாத்ஸல்யபூஷணாம்।
ராக்ஷஸாதிபஸம்ருத்தாம்பந்துபிஶ்சவிநாக்ருதாம்।
உஉ. வியூதாம்ஸிம்ஹஸம்ருத்தாம்பத்தாம்கஜவதூமிவ।
சந்த்ரரேகாபயோதாந்தேஶாரதாப்ரைரிவாவ்ருதாம்॥
உஉ½. க்லிஷ்டரூபாமஸம்ஸ்பர்ஶாதயுக்தாமிவவல்லகீம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லக்ஷ்மீவாந்	பிராட்டியின் தர்சனத்தா லுண்டான சோபையுடைய	நிஷ்ப்ரபாம்	பிரகாசமற்றவளும்
ஹநுமாந்	அந்த-ஹநுமானனவர்	மலஸங்குலமூர்த்தஜாம்	அழுக்கால்நிறைந்த தலைமயிருடைய வளும்
அநிந்திதாம்	நிந்திக்கப்படாதவளும்	க்ஷீணபுண்யாம்	நசித்த புண்ணியத்தையுடையதாதலா[ல்
ஜநகாத்மஜாம்	ஜனகபுத்திரியும் (அதனுல்)	ச்யுதாம்	(ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து) நழுவி
ராஜபுத்ரீம்	இராஜகுமாரத்தியும்	பூமௌ	பூமியில்
ஶோகஸந்தப்தாம்	துக்கத்தால் நன்ருகத் தபிக்கப்பட்ட[வளும்	நிபதிதாம்	வீழ்ந்த

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாராமிவ	நக்ஷத்திரம்போலிருப்பவளும்	ஸிம்ஹஸம்ருத்தாம்	ஸிம்ஹத்தினுல் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு
சாரித்ரவ்யபதேஸாட்யாம்=		பத்தாம்	கட்டப்பட்டுமிருக்கிற
சாரித்ர	பதிவிருதாதர்மத்தை	கஜவதூமிவ	பெண்யானைபோல் (இருப்பவளும்)
வியபதேஸ	செய்வதில்	பயோதாந்தே	வருஷாகாலமுடிவில்
ஆட்யாம்	கீர்த்தியுடையவளும்	ஸாரதாப்ரை:	சரத்காலமேகங்களால்
பர்த்ருதர்ஸநதுர்க்கதாம் -	பர்த்தாவின்தரிசனத்திற்கு கதியற்றவளும்	ஆவ்ருதாம்	சூழப்பட்ட
		சந்த்ரரேகாமிவ	சந்திரரேகைபோல் (இருப்பவளும்)
உத்தமை:-பூஷணை:	சிறந்த-ஆபரணங்களால்	அஸம்ஸ்பர்ஸாத்	கெலங்குமுதலான சரீரஸம்ஸ்காரமில்லாததால்
ஹீநாம்	ரஹிதையாயும்		
பர்த்ருவாத்ஸல்யபூஷணம்=		க்லிஷ்டரூபாம்	சிதிலமானரூபமுடையவளும்
பர்த்ருவாத்ஸல்ய	பதியின்ஸிநேகத்தையே	அயுக்தாம்	ஏறிடாததந்தியுடைய
பூஷணாம்	அலங்காரமாயுடையவளும்	வல்லகீமிவ	வீணைபோல் இருப்பவளுமான
ராக்ஷஸாதிபஸம்ருத்தாம்-	இராக்ஷஸாதிபதிகளால் சுற்றப்பட்டவளும்	தாம்-தேவீம்	அந்த பிராட்டியை
பந்துபி:ச	தன் இனத்தார்களினின்று	தஸ்ய-அதஸ்தாத்	அந்த சிம்சுபாவிருக்ஷத்தினுடைய கீழ்ப்பிரதேசத்தில்
விநாக்ருதாம்	பிரிக்கப்பட்டவளும்		
வியூதாம்	தன்னினமற்று	லக்ஷயாமாஸ	பார்த்தார்.

(கஅ-மு-உஉ-ல்) ஜயஸ்ரீயோடுபிரகாசிக்கு மம்மாருதி அந்த குரூபிகளான இராக்ஷஸிகளைக்கண்டபிறகு பிராட்டியை மறுபடியும் பார்த்தார். ஸர்வவிதத்திலும் நிந்திக்கத்தக்க அந்த துர்ஜ்ஜனகோஷ்டியில் புண்ணியக்ஷயத்தா லாகாசத்தினின்று நழுவிய நக்ஷத்திரம்போலும், சரத்காலமேகத்தால் மறைக்கப்பட்ட சந்திரரேகைபோலும், ஸிம்மத்தாற்கட்டுண்டகஜப்பேடு போலும் துக்கத்தாலடிபட்டுச் சோபையழிந்து நிலையாய் தனியாய்வீற்றிருக்தாள். ஜனகமஹாராஜன் மடியில்வளர்ந்த அதிஸுகுமாரமான அவள் ராஜசரீரமானது துக்காக்கினியால் தபிக்கப்பட்டு பிரபையற்றதாயிருந்தது. கார்மேகம்போற்கறுத்த அவள் கூந்தல் அழுக்குபடிந்து காந்தியற்றிருந்தது. மஹோத்கிருஷ்டமான ஆபரணங்களிருந்தும் அவைகளையவ ளணியவில்லை. பர்த்திருவாத்ஸல்யமொன்றே அவளுக்கு உத்தமபூஷணமாயிருந்தது. தன்னுடைய இனத்தாராகிய நராதிபர்களின்றி இராக்ஷஸாதிபர்களால் சூழப்பட்டிருந்தாள். தன்னுடைய பிரியஸகிகளான இராஜஸ்திரீகளின்றி இராக்ஷஸஸ்திரீகளால் சூழப்பட்டிருந்தாள். அலங்காரமின்மையால் வழிந்துபோகிற ரூபமுள்ளவளாயிருந்தாள். நாணேற்றப்படாத வீணைபோல்பொலிவற்றிருந்தாள். இப்படி கஷ்டப்படுகையிலும் பாதிவிருத்தியதர்மசிந்தையால் மனம் நிறைந்திருந்தாள். ஸ்ரீராகவனைத்தவிர வேறுவஸ்து வைத்தியானிக்காதவளாயிருந்தாள். அந்த பக்தவத்ஸலனுடைய தர்சனத்தையடைவதற்கு வழியற்றிருந்தாள். இந்தவிதம்தன்பிரியநாதனையிழந்து தன்பிரியபந்துக்களைப் பிரிந்து நிலையாய் அதிக்கிலையாய் சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின்கீழ் இராக்ஷஸீகணமத்தியி லெழுந்தருளியிருக்கிற பிராட்டியைப்பார்த்தார்.

உ௩. సీతాంభర్తృవశేయుక్తామయుక్తాంరాక్షసీవశే॥ అశోకవనికామధ్యేశోకసాగరమాప్లుతామ్।

உ௪. తాభిఃపరివృతాంతత్రసగ్రహామివరోహిణీమ్। దదర్శహనుమాన్ దేవీంలతామకుసుమామివ।

உ௩. ஸீதாம்ப⁴ர்த்ருவஶேயுக்தாமயுக்தாம்ராக்ஷஸீவஶே॥
அஶோகவநிகாமத்⁴யேஶோகஸாக³ரமாப்லுதாம்।

உ௪. தாபி⁴:பரிவ்ருதாம்தத்ரஸக்³ரஹாமிவரோஹிணீம்॥
த³த³ர்ஶஹநுமாந்தே³வீம்லதாமகுஸுமாமிவ।

உ௩. ஸீதாம்பர்த்ருவஸேயுக்தாமயுக்தாம்ராக்ஷஸீவஸே॥

உ௪. அஸோகவநிகாமத்யேஸோகஸாகரமாப்லுதாம்।
தாபி:பரிவ்ருதாம்தத்ரஸக்ரஹாமிவரோஹிணீம்॥

உ௪. ததர்ஸஹநுமாந்தேவீம்லதாமகுஸுமாமிவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பர்த்ருவஸே	பர்த்தாவின் ஸ்வாதீனத்தில்	பரிவ்ருதாம்	நன்றாய் சூழப்பட்டவளும் (ஆகையா
யுக்தாம்	(இருக்கத்) தக்கினவளும்	ஸக்ரஹாம்	கிரகத்தோடுகூடின [ல்)
ராக்ஷஸீவஸே	இராக்ஷஸிகளின்ஸ்வாதீனத்தில்	ரோஹிணீமிவ	ரோகிணிபோல் (இருப்பவளும்)
அயுக்தாம்	(இருக்கத்) தகாதவளும்	அகுஸுமாம்	புஷ்பமற்ற
அஸோகவநிகாமத்யே	அசோகவனத்தினடுவில்	லதாமிவ	கொடிபோலிருப்பவளும்
ஸோகஸாகரம்	துக்கஸமுத்திரத்தை	தேவீம்	அந்த ஸ்ரீராகவபத்தினியுமான
ஆப்லுதாம்	அடைந்தவளும்	ஸீதாம்	ஸீதையை
தத்ர	அந்தசிம்சுபாவிருக்ஷத்தின்கீழ்	ஹநுமாந்	வாயுபுத்திரர்
தாபி:	அந்த இராக்ஷஸிகளால்	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

(உ௩-மு-உ௪-ல்) தா-ம.—ஸர்வலோகசரண்ணியனுன ஸ்ரீராகவனுடையதிருமார்பிலிருந்து பரஸ்பரப்பிரேமவிசேஷத்தால் ஆனந்தமடையத்தகுந்த இப்பத்மினியானவள் குரூபிகளும்குரூரைகளும் தர்மாம்ஸபக்ஷணஞ்செய்கிற அசுத்தைகளுமான இந்தபாபிகள்வசத்தில்கஷ்டப்படுகிருள். இவளுடையதிருமேனியின் ஸௌகுமாரியத்தையும் குணத்தின்மேன்மையையும் பாத்திருவாத்ஸல்யத்தினருமையையும்அறிய வல்ல புத்திசாலிகளோ இந்தஇராக்ஷஸிகள். இவளுடைய சாந்தஸ்வபாவத்தை யறியாது பீடிக்கிற இந்தகரைகளின்மத்தியிலிருக்கத்தகுந்தவளோ. குரூரகிரகங்களால்பிடிக்கப்படுகிற ரோகிணிநக்ஷத்திரம்போலும் புஷ்பங்களுதிர்ந்துபோய் வாடிவதங்கின கொடிபோலும் கடின ஹிருதயகாதகைகளாற்சூழப்பட்டு பரமோல்லாஸத்தைத்தருகிற இவ்வனமத்தியில் துக்கஸாகரத்திலாழ்ந்து திகைக்கிறதேவியைக்கண்டார்.

௧௯. [illegible]

௨௰. [illegible]

௨௧. [illegible]

௨௨. [illegible]
[illegible]

௨௩. [illegible]
[illegible]

௨௪. [illegible]
[illegible]

௨௫. ஸாமலேநசதிக்தாங்கீவபுஷாசாப்யலங்க்ருதா॥

௨௬. ம்ருணாளீபங்கதிக்தேவவிபாதிநவிபாதிச।
மலிநேநதுவஸ்த்ரேணபரிக்லிஷ்டேநபாமிநீம்॥

௨௭. ஸம்வ்ருதாம்ம்ருகஶாபாக்ஷீம்ததர்ஶஹநுமாக்கபி:।
தாம்தேவீம்தீநவதநாமதீநாம்பர்த்ருதேஜஸா॥

௨௭௮. ரக்ஷிதாம்ஸ்வேநஶீலேநஸீதாமஸிதலோசநாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா	அந்த (ஸீதையானவள்)	பாமிநீம்	பிரகாசிக்கிறவளும்
மலேநச	அழுக்கினுல்	ம்ருகஶாபாக்ஷீம்	மானின்கண்கள்போன்றகண்களுடையவளும்
திக்தாங்க்யபி	பூசப்பட்டதேகமுடையவளாயினும்		
வபுஷாச	சரீரத்தாலும்	தீநவதநாம்	களிப்பற்ற முகமுடையவளும்
அலங்க்ருதா	அலங்கரிக்கப் பட்டவளான (ஸீதையானவள்)	பர்த்ருதேஜஸா	பதியின் தேஜஸ்ஸினுல்
		அதீநாம்	தீரமுடையவளும்
பங்கதிக்தா	சேற்றினுல்மூடப்பட்ட	அஸிதலோசநாம்	கறுத்தகண்களுடையவளும்
ம்ருணாளீவ	தாமரைக்கொடிபோல்	ஸ்வேந-ஶீலேந	ஸ்வகீயமானநல்லொழுக்கத்தால்
விபாதி	பிரகாசிக்கிறுள்	ரக்ஷிதாம்	இரக்ஷிக்கப்பட்டவளும்
நவிபாதிச	பிரகாசிக்கவுமில்லை	தேவீம்	(ஸ்ரீராகவனுக்கு) பத்நினியுமான
மலிநேந	அழுக்கடைந்தும்	தாம்-ஸீதாம்	அந்த-ஸீதையை
பரிக்லிஷ்டேந	கிழிந்துமிருக்கிற	ஹநுமாக்-கபி:	அனுமானென்கிற வானரர்
வஸ்த்ரேண	ஆடையால்	ததர்ஶ	பார்த்தார்.
ஸம்வ்ருதாம்தி	முழுதும் சுற்றப்பட்டவளாயினும்		

(உரு-மு-உஎஅ-ல்) தா-ம்.—பங்கவியாப்தமான திருமேனியுடையபிராட்டியானவள் சேற்றினுல்மூடப்பட்டதாமரைக்கொடிபோல் புகாறிருந்தாள். ஆகிலுமவளுடைய அஸாதாரணதேஜஸ்ஸால் கொஞ்சம்பிரகாசிக்கவும் பிரகாசித்தாள். மிகவுங்கிழிந்த மலினமான வஸ்திரத்தைத்தரித்திருந்தாள். அந்தவஸ்திரத்தோடு மந்தஸுந்தரிஅதிமனோக்கியையாய்விளங்கினுள். துக்கத்தால்ஜலபூரிதமான அவள்திருக்கண்கள் இளமானுடையசஞ்சலநேத்திரங்கள்போலதிமதுரமாகவிளங்கின. நாதனைப்பிரிந்ததுக்கத்தாலதிதீனையாயிருந்தும்உக்கிரவீரனுன தன்னுடையபர்த்தாதன்னையிரக்ஷிப்பாரென்கிற நம்பிக்கையால்தைரியமுள்ளவளாயிருந்தாள். பாமகாதுகர்களான இராக்ஷதர்களுடையநகரத்தில் தனியாய்அபலையாயிருக்கிற அந்தபதிவிரதை தன்னுடைய சீலமாகிற பெரும்படையாலிரக்ஷிக்கப்பட்டுவந்தாள். இந்தவிதம்ஒளியிழந்தும் ஒளியுள்ளவளாயும் அலங்காரமற்றிருந்தும் மனோகரையாயும் தைன்னியத்திலும் தீரமுள்ளவளாயும் சத்துருநகரத்திலுமிரக்ஷிக்கப்பட்டவளாயுமிருக்கிற ஸ்ரீரகுநாதனுடைய தர்மபத்தினியான அந்தஉத்பலபத்திராக்ஷியைக்கண்டார்.

௨௮. [illegible]

௨௯. [illegible]

௩௰. [illegible]

௩௧. [illegible]
[illegible]

௩௨. [illegible]
[illegible]

௩௩. [illegible]
[illegible]

௨௮. தாம்த்ருஷ்ட்வாஹநுமாந்ஸீதாம்ம்ருகஶாபகிபேக்ஷணாம்॥
௨௯. ம்ருககந்யாமிவத்ரஸ்தாம்வீக்ஷமாணாம்ஸமந்தத:।
௩௦. தஹ்யந்தீமிவநிஶ்வாஸைர்வ்ருக்ஷாந்பல்லவதாரிண:॥
ஸங்காதமிவஶோகாநாம்து:கஸ்யோர்மிமிவோத்திதாம்।
௩௧. தாம்க்ஷமாம்ஸுவிபக்தாங்கீம்விநாபரணஶோபிநீம்॥
ப்ரஹர்ஷமதுலம்லேபேமாருதி:ப்ரேக்ஷ்யமைதிலீம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ம்ருகஶாபகிபேக்ஷணாம்-	மான்குட்டியின் கண்களுக்குச் சமான மான கண்களுடையவளும்	ஊர்மிமிவ	அலைபோல் (இருப்பவளும்)
ஸமந்தத:	அங்கங்கே	க்ஷமாம்	பொறுமையுள்ளவளும்
வீக்ஷமாணாம்	பார்க்கிறவளும் (அதனால்)	ஸுவிபக்தாங்கீம்	நன்றாயியற்றப்பட்ட தேகமுடையவளும்
த்ரஸ்தாம்	பயப்பட்ட	விநாபரணஶோபிநீம் -	ஆபரணம் இல்லாமலே பிரகாசிக்கிறவளும்
ம்ருககந்யாமிவ	மானின் பெண்குட்டிபோ லிருப்பவளும்	மைதிலீம்	மிதிலைதேசத்தரசன் புத்திரியுமான
பல்லவதாரிண:	தளிர்களைதரித்திருக்கிற	தாம்-ஸீதாம்	அந்த பிராட்டியை
வ்ருக்ஷாந்	மரங்களை	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
நிஶ்வாஸை:	(தன்) மூச்சுக்காற்றினால்	மாருதி:	வாயுவின்புத்திரனை
தஹ்யந்தீமிவ	கொளுத்துகிறவள்போல் (இருப்பவளும்)	ஹநுமாந்	ஹநுமானனவர்
ஶோகாநாம்	துக்கங்களுடைய	தாம்-ப்ரேக்ஷ்ய	(குரூரமான தசையிலும் சாந்தமுடையவளான) அவளை-பார்த்து
ஸங்காதமிவ	ஸமூகம்போல் (இருப்பவளும்)		
து:கஸ்ய	துக்கத்தினுடைய (கடலுக்கு)	அதுலம்-ப்ரஹர்ஷம்	நிகரற்ற-ஸந்தோஷத்தை
உத்திதாம்	உண்டான	லேபே	அடைந்தார்.

(௨௮-மு-௩௧-ல்) தாம்.—அந்ததசக்கிரீவன் தன்னையெங்கு பிடிக்கவருகின்றனனோவென்று திகிலடைந்திருக்கிறபிராட்டியானவள்நாற்புறமும்சுற்றிப்பார்த்துநடுங்குவாள். அப்படிநடுங்குகையில்சஞ்சலநேத்திரங்களோடும் மெல்லியதனுவோடும் பயந்துகிற்கிற ஓரிளமான்போல்விளங்கினள். தான் நிச்சுவஸிக்கிற துக்கஜனிதமான அனல்காற்றினாலம்மஹாவிருக்ஷங்களுடைய பல்லவங்களையெரிக்கிறவள்போற்றோன்றினள். உலகத்திலுள்ள துக்கங்களெல்லாமொன்றுசேர்ந்து இந்த ஸ்திரீரூபங்கொண்டனவோவென்று நினைக்கும்படியாகக்காணப்பட்டாள். துக்கமென்கிறஸாகரத்தினுடையவோர்பெரிய அலைபோல்காணப்பட்டாள். மஹாதுக்கத்திலாழ்ந்து கொடியராக்ஷஸிகளாற்பீடிக்கப்படுகையிலும் சீற்றங்கொள்ளாமல் பூமாதேவிபோல் க்ஷமையுள்ளவளாகவிருந்தாள். ஸர்வலக்ஷணங்களு மமைந்த திவ்விய மங்களஸ்வரூபியாயிருந்தாள். ஆபரணங்களே அணியாமலிருந்தும் ஸர்வாபரணபூஷிதையான நித்தியகல்யாணிபோல்விளங்கினள். இந்தவிதம் வியஸனத்தால்வாடியிருக்கையிலும் திவ்வியதேஜஸ்ஸோடும் அத்புதவடிவழகோடும் க்ஷமாஸ்வரூபியாய் திருக்கோலம்புரிந்திருக்கிற அம்மிதிலர்கோன்செல்வத்தை ஸேவித்துத் திருவடி பிரம்மானந்தங்கொண்டார். தேவியைத்தரிசித்துவிட்டோமென்கிற ஸந்தோஷத்தால் மயிர்க்குச்சலடைந்தார். ஜானகிதர்சனத்தால் கிருதார்த்தனேனென்று ஆனந்தபரவசரானார்.

3౧. హర్షజానిచసోశ్రూణితాంద్రుష్ట్వామదిరేక్షణామ్ । ముమోచహనుమాంస్తత్రనమశ్చక్రేచరాఘవమ్॥
3౨ నమస్కృత్వాసరామాయలక్ష్మణాయచవీర్యవాన్ । సీతాదర్శనసంహృష్టోహనుమాన్సంవృతోభవత్॥
௩௧. ஹர்ஷஜாநிசஸோஶ்ருணிதாம்த்ருஷ்ட்வாமதிரேக்ஷணாம்॥
முமோசஹநுமாம்ஸ்தத்ரநமஶ்சக்ரேசராகவம்।
௩௨. நமஸ்க்ருத்வாஸராமாயலக்ஷ்மணாயசவீர்யவாந்॥
ஸீதாதர்ஶநஸம்ஹ்ருஷ்டோஹநுமாந்ஸம்வ்ருதோபவத்।
௩௧. ஹர்ஷஜாநிசஸோஶ்ருணிதாம்த்ருஷ்ட்வாமதிரேக்ஷணாம்॥
முமோசஹநுமாந்ஸ்தத்ரநமஶ்சக்ரேசராகவம்।
௩௨. நமஸ்க்ருத்வாஸராமாயலக்ஷ்மணாயசவீர்யவாந்॥
௩௨௨. ஸீதாதர்ஶநஸம்ஹ்ருஷ்டோஹநுமாந்ஸம்வ்ருதோபவத்।
இதி ஸ்ரீ ஸுந்தரகாண்டே - ஸப்ததஶஸ்ஸர்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ஹநுமாந்	அந்த-ஹநுமானனவர்	ஹநுமாந்	(அந்த) ஹநுமானனவர்
மதிரேக்ஷணாம்	மதித்தகண்களுடைய	ஸராமாய	ஸ்ரீராகவனோடு கூடிக்கொண்டிருக்கிற
தாம்	அந்த (பிராட்டியை)	லக்ஷ்மணாயச	லக்ஷ்மணனைப்பொருட்டும்
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	நம:	நமஸ்காரத்தை
ஹர்ஷஜாநி	சந்தோஷத்தினால் உண்டான	க்ருத்வா	செய்து
அஶ்ருணி	கண்ஜலங்களை	ஸீதாதர்ஶநஸம்ஹ்ருஷ்ட:-	ஸீதையின்பார்வையால் சந்தோஷித்தவராக
முமோச	விட்டார்		
ராகவம்	ஸ்ரீராகவனை	தத்ர	அந்த சிம்சுபாவிருக்ஷத்தில்
நமஶ்சக்ரேச	நமஸ்காரத்தையும்செய்தார்	ஸம்வ்ருத:	மறைந்துகொள்ளப்பட்டவராக
வீர்யவாந்	பராக்கிரமத்தையுடையவரான	அபவத்	ஆனார்.

(௩௧-மு-௩௨௰-ல்) தா-ம்.—கமலதளம்போலதியழகாயும் விருப்பமுறத்தக்கதாயுமிருக்கிற நேத்திரங்களையுடையஜானகியின்தர்சனத்தால் ஸந்துஷ்டரான ஹனுமான் ஆனந்தக்கண்ணீர்சொரிந்தார். அப்பரதேவதையின்தர்சனம் தனக்குலபிக்கும்படி அனுக்கிரகித்த தர்மாத்மாவான ஸ்ரீராகவனுக்குநமஸ்காரஞ்செய்தார். மேகத்தைச்சேர்ந்த மின்னற்கொடிபோல் அந்நீலமேகஸ்யாமளமூர்த்தியோடு இணைபுரியாதுகின்றபிராதிருசிச்ரூஷை புரிந்துவருகிற தப்தகாஞ்சனவிக்கிரகரூபனை இலக்ஷ்மணனுக்குநமஸ்காரஞ்செய்தார். எவர்களுடையஸ்மரணமாத்திரத்தால் ஸமஸ்தவிக்கினங்களும்நசிக்குமோ, எவர்களுடைய அனுக்கிரகபலத்தால்தானிப்பொழுது ஜயஸ்ரீமானாய்விளங்குகிறேரோ, அப்பேர்ப்பட்ட ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனாகிற சார்ங்கதன்வாக்களுடைய பாதபத்மங்களுக்குக் கிருதக்கியதையுடன் பிரபத்திபண்ணிப் பிறகு அந்தவானரோத்தமன் ஸந்துஷ்டஹிருதயராய் அம்மரக்கிளைகளில் மறைந்திருந்தார்.

ஸ்ரீஸங்மகோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
பதினேழாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

பதினெட்டாவதுஸர்க்கம்.

౧. తథా విప్రేక్షమాణస్య వనం పుష్పితపాదపమ్ । విచిన్వతశ్చ వైదేహీం కించిచ్ఛేషా నిశాభవత్ ॥

௧. 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌪𑌾𑌦𑌪𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥

௧. ததாவிப்ரேக்ஷமாணஸ்யவநம்புஷ்பிதபாதபம்।
விசிந்வதஸ்சவைதேஹீம்கிஞ்சிச்சேஷாநிஸாபவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	(அந்தசிம்சுபா விருக்ஷத்தின்மீது மறைந்திருக்கும்) பொழுது	வைதேஹீம்	பிராட்டியை
புஷ்பிதபாதபம்	பூத்திருக்கிறமரத்தையுடைய	விப்ரேக்ஷமாணஸ்யச	நன்றாகபார்க்கையிலும்
வநம்	அசோகவனத்தை	நிஸா	இராவானது
விசிந்வத:	தேடுகையிலும்	கிஞ்சித்சேஷா	கொஞ்சம்மீதியாக
		அபவத்	ஆயிற்று.

தா-ம்.—இந்தவிதம் ஹனுமான் பிராட்டியை அசோகவனத்திற்றேடுகையிலும் அவளைத்தரிசித்தபிறகு நன்றாகப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலும் இராப்பொழுது வெகுவாகக்கழிந்து கொஞ்சம்சேஷமுடையதாக ஆய்விட்டது. (பின்மாலைவேளைவந்ததென்றர்த்தம்.)

౨. షడఙ్గవేదవిదుషాం క్రతుప్రవరయాజినామ్ । శుశ్రావ బ్రహ్మఘోషాంశ్చ విరాత్రే బ్రహ్మరక్షసామ్ ॥

௨. 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌯𑌾𑌜𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌘𑍋𑌷𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥

௨. ஷடங்கவேதவிதுஷாம்க்ரதுப்ரவரயாஜிநாம்।
ஸுஸ்ராவப்ரம்ஹகோஷாம்ஸ்சவிராத்ரேப்ரம்ஹரக்ஷஸாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விராத்ரே	பிம்மாலைவேளையில்	ப்ரம்ஹரக்ஷஸாம்	பிராம்ஹணராக்ஷதர்களுடைய
ஷடங்கவேதவிதுஷாம்-சிக்ஷாமுதலானவேதாங்கங்களையறிந் [தவர்களும்		ப்ரம்ஹகோஷாம்ஸ்ச	வேதத்துவனிகளை
க்ரதுப்ரவரயாஜிநாம்-சிறந்தயாகாதிகளைச்செய்பவர்களுமான		ஸுஸ்ராவ	கேட்டார் (அந்தஹனுமான்.)

தா-ம்.—அந்தபிராதக்காலவேளையில் ஷடங்கஸகிதமாக வேதமுணர்ந்தவரும் வேதோக்தமாகமஹாயாகயக்கியங்களைச்செய்தவருமான அனேகஇராக்ஷதப்பிராம்மணர் மறையோதுகிற திவ்வியகோஷத்தைக் கேட்டார்.

3. అథ మఙ్గళవాదిత్రైః శబ్దైః శ్రోత్రమనోహరైః । ప్రాబుధ్యత మహాబాహుర్దశగ్రీవో మహాబలః ॥

௩. 𑌅𑌥 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌳𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑍈𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃 ॥

௩. அதமங்களவாதித்ரைஸ்ஸப்தைஃஸ்ரோத்ரமநோஹரை:।
ப்ராபுத்யதமஹாபாஹுர்தஸக்ரீவோமஹாபல:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பிறகு	ஸ்ரோத்ரமநோஹரை:-காதிற்கினிதான	
மஹாபல:	அதிகபலமுடையவனும்	ஸப்தை:	சப்தங்களையுடைய
மஹாபாஹு:	பெருத்ததோள்களையுடையவனும்	மங்களவாதித்ரை:	சுபகரமானவாத்தியங்களால்
தஸக்ரீவ:	பத்திதலையுமுடைய (இராவணன்)	ப்ராபுத்யத	எழுப்பப்பட்டான்.

தா-ம்.—பிறகுயோகிகள்மனதைக்கூட அபகரிக்கும்படியா யவ்வளவு கர்ணானந்தகரமாயும் மனோகரமாயுமிருக்கிற வீணாவேணுமிருதங்கமுதலான திவ்யமங்கள வாத்தியகோஷங்களால் மஹாபுஜபலமுள்ளவனும் தசகண்டங்களோடுதிரிலோகபயங்கரவீரனாகவிளங்குகிறவனுமான் இலங்காதிபதி நித்திராபோகத்தினின்றெழுப்பப்பட்டான்.

౪. విబుధ్యతు యథాకాలం రాక్షసేంద్రః ప్రతాపవాన్ । స్రస్తమాల్యాంబరధరో వైదేహీమన్వచింతయత్ ॥

௪. விபுத்யது யதாகாலம் ராக்ஷஸேந்த்ர: ப்ரதாபவான்।
ஸ்ரஸ்தமால்யாம்பரதரோ வைதேஹீமன்வசிந்தயத்॥

ச. [illegible]துயதாகாலம்ராக்ஷஸேந்த்ர:ப்ரதாபவாந்।
ஸ்ரஸ்தமால்யாம்பரதரோவைதேஹீமந்வசிந்தயத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரதாபவாந்	கோசதண்டாதிகளாலுண்டானதேஜஸ்ஸுடைய	விபுத்ய	விழித்துக்கொண்டு
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்து	இராக்ஷஸப்பிரபுவான(இராவணனே வென்றால்) [ல்]	ஸ்ரஸ்தமால்யாம்பரதர:-நழுவின-பூமாலையென்ன வஸ்திரமென்ன இவைகளையுடையவனாக	
		வைதேஹீம்	ஸீதையை
யதாகாலம்	காலமதிக்கிரமியாமல்(தருந்தகாலத்தி	அந்வசிந்தயத்	ஸ்மரித்தான்.

தா-ம்.—அந்தபிரதாபசாலியான தசகண்டனும் மங்களவாத்தியத்திற்கிணங்க தருந்தகாலத்தில்விழித்துக்கொண்டான். பூர்வராத்திரிக்கிரீடாவிசேஷத்தால் அவன் தரித்தபுஷ்பமாலையான துநழுவியிருந்தது. உடுத்தவஸ்திரமுமவிழ்ந்திருந்தது. ஸீதாவிஷயத்திற்காமாதுரனுயுள்ளவவன்எழுந்தவுடன்தேவியைஸ்மரித்தான்.

౫. భృశం నియుక్తస్తస్యాం చ మదనేన మదోత్కటః । న స తం రాక్షసః కామం శశాకాత్మని గూహితుమ్ ॥

௫. ப்ருசம் நியுக்தஸ்தஸ்யாம் ச மதனேன மதோத்கட:।
[illegible]॥

ரு. ப்ருஶம்நியுக்தஸ்தஸ்யாம்சமதநேநமதோத்கட:।
நஸதம்ராக்ஷஸ:காமம்ஶஶாகாத்மநிகூஹிதும்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மதோத்கட:	(ஸ்வயமாகவே) மதப்பெருக்குடையவனாதலால்	ஸ:-ராக்ஷஸ:	அந்த-இராவணன்
		தம்-காமம்	அந்த-மன்மதவிகாரத்தை
மதநேந	மன்மதனால்	ஆத்மநி	மனதில்
தஸ்யாம்	அந்த ஸீதையினிடத்தில்	கூஹிதும்	மறைப்பதற்கு
ப்ருஶம்	மிகவும்	ஶஶாக	ஸமர்த்தனாகமற்போனான்.
நியுக்த (ஸ்ஸந்)	ஏவப்பட்டவனாய்(க்கொண்டு)		

தா-ம்.—மதப்பெருக்குடைய அவ்விராக்ஷஸன் ஸீதாவிஷயத்தில் அவனுக்குஜனித்திருக்கிற பெருங்காமத்தைத்தன்மனதில்மறைக்க அத்தியந்தமசக்தனாயிருந்தான்.

நிர்த்தியவியாக்கியான விசேஷார்த்தம்.

மதநே(ஸதி) - மன்மதவிகாரமுண்டாயிருந்தவளவில், மதோத்கட:-ந-காமத்தினாலுன்மத்தனாகவில்லை - (ஆகையால்) ப்ருஶம் - மிகவும், தஸ்யாம்-அந்தப்பிராட்டியினிடத்தில், நியுக்த (ஸ்ஸந்) - விநீதனாய்க்கொண்டு, ஸ: ராக்ஷஸ:-அந்தஇராவணன், தம்-காமம் - அந்தகாமத்தை, ஆத்மநி-கூஹிதும்-தனக்குள்மறைத்துக்கொள்வதற்கு, ஶஶாக(கிம்)-ஸமர்த்தனாகவில்லையாயென்ன.

தா-ம்.—இராவணன்மதனாபி நிவேசனத்திற்குள்ளானவனாயினும்அதனாலுன்மத்தனாகவில்லை. அப்படியிருக்கப் பிராட்டியை ஸர்வலோகமாதாவென்றறிந்து அவளிடத்திலத்தியந்தம் பக்திபாராட்டுகிறவவ்வரக்கன் அந்தகாமத்தை யவள்விஷயத்திற்கொள்ளாது உள்ளடக்கஅசக்தனாயென்ன? சக்தன்தானென்றர்த்தம.

திலகவியாக்கியான விசேஷார்த்தம்.

இந்தச்லோகத்தால் பிராட்டியினிடத்தில் இராவணன்காமங்கொள்ளவில்லையென்று வியாக்கியானஞ்செய்வதுபிசகு. பூர்வஜன்மத்தில் ஞானமுடையவனாயினும் இராவணன்இப்பொழுது சாபவசத்தால் பகவன்மாயைக்குட்பட்டு தமோகுணவிசிஷ்டனாய்பாபவிர்த்தியிலேயே யூற்றமுள்ளஇராக்ஷஸகுலத்தில்ஜனித்திருக்கிறான். அவன்பிராட்டியினிடத்திற்காமங்கொண்டே அவளையபகரித்துப்பத்திரம்பண்ணினான். அம்மாதாவிற்கிப்பேர்ப்பட்ட அபராதஞ்செய்தவிவனுக்கும் அவன்நாமோச்சாரணமே பாபபலானந்தாம்சேதி ராஜகுலமென்கிற உத்தமகுலத்தில்சிசுபாலனாய்ப்பிறக்கும்படி காரணமாயிருந்தது. இதற்குசருதிப்பிரமாணமிருக்கிறது. எங்ஙனேயென்னில் உருக்வேதத்தில் தானஸ்தாவகமென்கிறமந்திரத்தில் "அன்னதானப்பிரபுக்களே! உங்களையெவர்கள்துஷிக்கிறார்களோ அவர்கள் நாசமடையார்கள். எவ்விதத்திலாவது மஹாபுண்ணியசாலிகளான உங்கள்நாமத்தைதஸ்மரிக்கிறவர் பாபவிமுக்தர்களாகிறார்கள்" என்றிருக்கிறது. இப்பிரமாணத்தையனுஸரித்தே, ஜகன்மாதாவான பிராட்டியை ஒருவருஷகாலம் துர்மனதோடாவது ஹிருதயபூர்வமாய்ஸ்மரித்த இராவணன் நல்லஜன்மத்தை யடைந்தானென்றறிக.

౬. స సర్వాభరణైర్యుక్తో బిభ్రచ్ఛ్రియమనుత్తమామ్ । తాం నగైర్బహుభిర్జుష్టాం సర్వపుష్పఫలోపగైః ॥
౭. వృతాం పుష్కరిణీభిశ్చ నానాపుష్పోపశోభితామ్ । సదామదైశ్చ విహగైర్విచిత్రాం పరమాద్భుతామ్ ॥

౮. ఈహామృగైశ్చ వివిధైర్జుష్టాం దృష్టిమనోహరైః । వీథీస్సంప్రేక్షమాణశ్చ మణికాంచనతోరణాః॥
౯. నానామృగగణాకీర్ణాం ఫలైఃప్రపతితైర్వృతామ్ । అశోకవనికామేవ ప్రావిశత్సంతతద్రుమామ్॥

௬. 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌮𑍍।
𑌤𑌾𑌂𑌨𑌗𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌫𑌲𑍋𑌪𑌗𑍈𑌃॥
௭. 𑌵𑍃𑌤𑌾𑌂𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍋𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑌦𑌾𑌮𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌹𑌗𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌮𑍍॥
௮. 𑌈𑌹𑌾𑌮𑍃𑌗𑍈𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑍈𑌃।
𑌵𑍀𑌥𑍀𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌃॥
௯. 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌗𑌗𑌣𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌫𑌲𑍈𑌃𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌅𑌶𑍋𑌕𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌮𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌮𑍍॥

௬. ஸஸர்வாபரணைர்யுக்தோபிப்ரச்ச்ரியமநுத்தமாம்।
தாம்நகைர்பஹுபிர்ஜுஷ்டாம்ஸர்வபுஷ்பபலோபகை:॥
௭. வ்ருதாம்புஷ்கரிணீபிஶ்சநாநாபுஷ்போபஶோபிதாம்।
ஸதாமதைஶ்சவிஹகைர்விசித்ராம்பரமாத்புதாம்॥
௮. ஈஹாம்ருகைஶ்சவிவிதைர்ஜுஷ்டாம்த்ருஷ்டிமநோஹரை:।
வீதீஸ்ஸம்ப்ரேக்ஷமாணஶ்சமணிகாஞ்சநதோரணா:॥
௯. நாநாம்ருககணாகீர்ணாம்பலை:ப்ரபதிதைர்வ்ருதாம்।
அஶோகவநிகாமேவப்ராவிஶத்ஸந்ததத்ருமாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த (இராவணன்)	பரமாத்புதாம்	வெகுவாச்சரியகரமானதும்
ஸர்வாபரணை:	ஸமஸ்தஆபரணங்களோடு	விவிதை:	பஹுவிதமானவும்
யுக்த:	கூடிக்கொண்டும்	த்ருஷ்டிமநோஹரை:-	கண்ணிற்கினியவுமான
அநுத்தமாம்	ஸர்வோத்கிருஷ்டமான	ஈஹாம்ருகை:	செந்நாய்களால்
ஶ்ரியம்	சோபையை	ஜுஷ்டாம்	அடையப்பட்டிருக்கிறதுமான
பிப்ரத்	தரித்துக்கொண்டும்	தாம்	அந்த அசோகவனத்தையும்
ஸர்வபுஷ்பபலோபகை:-	ஸமஸ்தபுஷ்பங்களையும் பழங்களையுமுடையதும்	மணிகாஞ்சநதோரணா:-	நவரத்தினமென்ன ஸுவர்ணமென்ன இவைகளின் தோரணங்களையுடைய
பஹுபி:	அனேகங்களுமான	வீதீஶ்ச-	(உத்யானவன) வீதிகளையும்
நகை:-	விருக்ஷங்களால்	ஸம்ப்ரேக்ஷமாணஸ்ஸந்	பார்க்கிறவனாய்க்கொண்டு
ஜுஷ்டாம்	கூடினதும்	நாநாம்ருககணாகீர்ணாம்-	பலவிதமிருகஜாதிகளால் வியாப்தமானதும்
புஷ்கரிணீபி:	தடாகங்களால்	ப்ரபதிதை:	கீழ்வீழ்ந்த
வ்ருதாம்ச	சூழப்பட்டதும்	பலை:-வ்ருதாம்	பழங்களால்-நிறைந்ததும்
நாநாபுஷ்போபஶோபிதாம்-	பற்பலபுஷ்பங்களால்விளங்குகிறதும்	ஸந்ததத்ருமாம்	நெருங்கினமரங்களையுடைய
ஸதாமதை:-	எப்பொழுதும்கொழுப்பையுடைய	அஶோகவநிகாமேவ-	அசோகவனத்தையே
விஹகை:	பக்ஷிகளால்	ப்ராவிஶத்-	பிரவேசித்தான்.
விசித்ராம்ச	நானாவர்ணமுடையதும்		

(சு-மு-கூ-ல்) தா-ம்.—ஸீதையின்மீதுள்ள காமத்தினாற்றூண்டப்பட்ட இராவணன் திவ்வியாபரணங்களைத்தரித்துக்கொண்டு, உத்தமஅலங்காரங்களைச்செய்துகொண்டு, பரமாத்புதசோபையுடன், சயனத்தைவிட்டுக்கிளம்பி, ஜானகிவாஸஞ்செய்கிற வசோகவனத்தைச்சென்றடைந்தான். அவ்வனத்தில் நேத்திரங்களுக்கானந்தகரமானவும் திவ்வியபரிமளத்தைவீசுகின்றனவுமான புஷ்பங்களோடும், மாதுரியக்கனிகளோடும் கூடி மிகச்செழிப்பாய்வளருகிற வனேகவிருக்ஷங்களைக்கண்டான். அடர்ந்த இதழ்களையுடைய தாமரைப்பூக்கள்நிறைந்த பரிசுத்தவாரிபூரிதங்களான வனேகதடாகங்களைக்கண்ணுற்றான். ஸதாபலவத்தாயிருக்கிறவிருக்ஷங்களுடைய கனிகளைக்குறைவற உண்டுமதித்து உல்லாஸமாகச்சப்தித்துக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் ஸஞ்சரிக்கிறநானாவர்ணவினோதபக்ஷியினங்களைக்கண்டான் அதியழகான பற்பலஜாதிச்செந்நாய்களும், மானினங்களும, மற்றுமுள்ளமிருகஜாதிகளும், உண்டுகளித்து ஸ்வேச்சையாகஸஞ்சரிக்கிறதைக்கண்டான். விருக்ஷபந்திகளாலும், லதாகிரகங்களாலும் ,மணிமண்டபங்களாலும், வாபீகூபதடாகங்களாலும் இருபுறங்களிலுமலங்கரிக்கப்பட்டு அழகாய்விளங்குகிற அவ்வுத்தியானவனத்திலுள்ளவீதிகளைக்கண்டான். அத்யுன்னதமாயுமத்புதமாயும்விளங்குகிற காஞ்சனதோரணங்களைக்கண்டான். இந்தவிதம்,நெருங்கியவிருக்ஷங்களோடும், உதிருகிறகனிகளோடும், நேத்திரானந்தக்காக்ஷிகளோடும், நானாவிதமிருகபக்ஷிகளோடும், அதிவிசித்திரமாயிருக்கிற அவ்வசோகவனத்திலுள்ள விநோதங்களைப்பார்த்துக்கொண்டு, ஹநுமான்மனம் பதைக்கப் பிராட்டிமனம்துடிக்க, இராவணன் இதரவனங்களையபேக்ஷியாமல் அவ்வனத்திலேயே பிரவேசித்தான்.

౧౦. అంగనాశతమాత్రంతుతంవ్రజంతమనువ్రజత్ । మహేంద్రమివపౌలస్త్యందేవగంధర్వయోషితః॥

௰. 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌶𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂𑌤𑍁𑌤𑌂𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍍।
𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵𑌪𑍌𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃॥

க0. அங்கநாஶதமாத்ரம்து தம்வ்ரஜந்தமநுவ்ரஜத்।
மஹேந்த்ரமிவபௌலஸ்த்யம்தேவகந்தர்வயோஷித:॥

பதம்.	உரை.
அங்கநாஶதமாத்ரம்து	ஸ்திரீகளின் நூருமாத்திரம்- (நூருஸ்திரீகள்)
வ்ரஜந்தம்	போகிற
தம்-பௌலஸ்த்யம்	அந்த-இராவணனை

பதம்.	உரை.
தேவகந்தர்வயோஷித:-	தேவஸ்திரீகள்கந்தருவஸ்திரீகள்
மஹேந்த்ரமிவ	தேவராஜாவைகுழுவதுபோல்
அநுவ்ரஜத்	பின்சென்றார்கள்.

தா-ம்.—ஸுந்தரவடிவுள்ள அனேகதேவகந்தர்வஸ்திரீகள், தேவராஜாவைப்பின்தொடர்ந்து செல்வதுபோல் இராவணன்அசோகவனிகாப்பிரவேசஞ்செய்கையில் அனேகயுவதிகளவனைப்பின்தொடர்ந்தனர்.

౧౧. దీపికాః కాంచనీః కాశ్చిజ్జగృహుస్తత్ర యోషితః । వాలవ్యజనహస్తాశ్చ తాలవృంతాని చాపరాః॥

கக. 𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌃𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑍀𑌃𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃।
𑌵𑌾𑌲𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑌾𑌲𑌵𑍃𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌚𑌾𑌪𑌰𑌾𑌃॥

கக. தீபிகா:காஞ்சநீ:காஶ்சிஜ்ஜக்ருஹுஸ்தத்ரயோஷித:।
வாலவ்யஜநஹஸ்தாஶ்சதாலவ்ருந்தாநிசாபரா:॥

பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்தஇராவணனிருக்குமிடத்தில்
காஶ்சித்-யோஷித:-	சில-ஸ்திரீகள்
காஞ்சநீ:-	ஸுவர்ணமயமான-தண்டமுடைய
தீபிகா:	தீபங்களை

பதம்.	உரை.
ஜக்ருஹு:	பிடித்தார்கள்
வாலவ்யஜநஹஸ்தாஶ்ச-	(சிலர்) வெண்சாமரம்கையிலேந்தி [சினர்
அபரா:	இன்னம்சிலஸ்திரீகள்
தாலவ்ருந்தாநிச	விஸிரிகளையும் (வீசினார்கள்.)

தா-ம்.—இராவணனைப்பின்தொடர்ந்தஸ்திரீகளில்சிலர்காஞ்சனப்பிடிகளையுடைய தீவர்த்திகளைப்பிடித்தனர். சிலர்வெண்சாமரம்வீசினர். இன்னம்சிலர்விசிறிகொண்டுபிரபுவுக்குச்சைத்தியோபசாரஞ்செய்தனர்.

౧౨. కాంచనైరపి భృంగారైర్జహ్రుస్సలిలమగ్రతః । మండలాగ్రాన్ బ్రసీంశ్చైవ గృహ్యాన్యాః పృష్ఠతో యయుః॥

க௨. 𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑍈𑌰𑌪𑌿𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌸𑍍𑌸𑌲𑌿𑌲𑌮𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃।
𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑌸𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋𑌯𑌯𑍁𑌃॥

க௨. காம்சனைரபிப்ருங்காரைர்ஜஹ்ருஸ்ஸலிலமக்ரத:।
மண்டலாக்ராந்ப்ரஸீம்சைவக்ருஹ்யாந்யா:ப்ருஷ்டதோயயு:॥

பதம்.	உரை.
அந்யா:	வேருசிலஸ்திரீகள்
காஞ்சநை:	ஸுவர்ணமயமான
ப்ருங்காரை:-	பொற்கிண்டிகளால்
அக்ரத:-ஸலிலம்	எதிராக-ஜலத்தை
ஜஹ்ரு:	எடுத்துக்கொண்டார்கள்

பதம்.	உரை.
மண்டலாக்ராந்	கத்திவிசேஷங்களையும்
ப்ரஸீம்சைவ	மேற்பரப் பத்தருதியான-சித்திரவஸ் [திரத்தையும்
க்ருஹ்ய	எடுத்துக்கொண்டு
ப்ருஷ்டத:	பின்பக்கத்தில்
யயு:-	போனார்கள்.

தா-ம்.—சிலஸ்திரீகள்,ஸ்வர்ணபாத்திரங்களில் தீர்த்தங்கொண்டுமுன்சென்றார்கள். சிலர்உருவினகத்தியைப்பிடித்துக்கொண்டுபோனார்கள். இன்னஞ்சிலர், ஆஸ்தரணயோக்கியமான விசித்திரவஸ்திரங்களையெடுத்துக்கொண்டுசென்றார்கள்.

౧౩. కాచిద్రత్నమయీం స్థాలీం పూర్ణాం పానస్య భామినీ । దక్షిణా దక్షిణేనైవ తదా జగ్రాహ పాణినా॥

க௩. 𑌕𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌯𑍀𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌲𑍀𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌪𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵𑌤𑌦𑌾𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾॥

க௩. காசித்ரத்நமயீம்ஸ்தாலீம்பூர்ணாம்பாநஸ்யபாமிநீ।
தக்ஷிணாதக்ஷிணேனைவததாஜக்ராஹபாணிநா॥

பதம்.	உரை.
காசித்-தக்ஷிணா-பாமிநீ	ஒராளொரு-ஸமர்த்தயான-ஸ்திரீ
பாநஸ்ய	கள்ளுனால்
பூர்ணாம்	நிறைந்த
ரத்நமயீம்-ஸ்தாலீம்	இரத்தினமயமான-பாத்திரத்தை

பதம்.	உரை.
அதக்ஷிணேனைவ-பாணிநா-	இடதானகையாலேயே
ததா	அப்பொழுது
ஜக்ராஹ	எடுத்துக்கொண்டாள்.

தா-ம்.—வேறொருஅழகுள்ள ஸமர்த்தையானஸ்திரீயானவள், மத்தியஸம்பூர்ணமாயுள்ள ஓர்இரத்தினகலசத்தை இடதுகையிலேயே ஏந்திச்சென்றாள்.

౧౪. రాజహంసప్రతీకాశం ఛత్రం పూర్ణశశిప్రభమ్ । సౌవర్ణదండమపరా గృహీత్వా పృష్ఠతో యయౌ॥

க௪. 𑌰𑌾𑌜𑌹𑌂𑌸𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌶𑌂𑌛𑌤𑍍𑌰𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌶𑌶𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍।
𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌪𑌰𑌾𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋𑌯𑌯𑍌॥

க௪. ராஜஹம்ஸப்ரதீகாஶம்சத்ரம்பூர்ணஶஶிப்ரபம்।
ஸௌவர்ணதண்டமபராக்ருஹீத்வாப்ருஷ்டதோயயௌ॥

பதம்.	உரை.
அபரா	மற்றொருஸ்திரீ
ராஜஹம்ஸப்ரதிகாசம்	உத்தமஹம்ஸத்திற்குநிகராயும்
பூர்ணசசிப்ரபம்	நிறைந்தமதியின் காந்தியொத்த காந்தியுடையதும்
சௌவர்ணதண்டம்	பொற்காம்புடையதுமான
சத்ரம்	வெண்குடையை
க்ருஹீத்வா	எடுத்துக்கொண்டு
ப்ருஷ்டத:	பின்னே
யயௌ	போனாள்.

தா-ம்.—வேறொருஸ்த்ரீ ஹம்ஸசிரேஷ்டம்போலும் பார்வணசந்திரன்போலும் ஸ்வச்சமானவெண்ணிறத்தோடு பிரகாசிக்கிற காஞ்சனதண்டமுடையதான ஓர் குடையைக்கையிலேந்திப் பின்னேசென்றாள்.

౧౫. నిద్రామదపరీతాక్ష్యో రావణస్యోత్తమాః స్త్రియః । అనుజగ్ముః పతిం వీరం ఘనం విద్యుల్లతా ఇవ॥

கரு. 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌦𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌅𑌨𑍁𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌂 𑌘𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌲𑍍𑌲𑌤𑌾 𑌇𑌵॥

கரு. நித்ராமதபரீதாக்ஷ்யோராவணஸ்யோத்தமாஸ்த்ரிய:।
அநுஜக்மு:பதிம்வீரம்கநம்வித்யுல்லதாஇவ॥

பதம்.	உரை.
நித்ராமதபரீதாக்ஷ்ய:	தூக்கத்தின்ஆவேசத்தால் சுழ்ந்தகண்களையுடையவளும்
உத்தமா:	சிரேஷ்டைகளுமான
ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
ஸ்த்ரிய:	ஸ்திரீகள்
வீரம்-பதிம்	சூரனை-நாயகனை
கநம்	மேகத்தை
வித்யுல்லதாஇவ	மின்னற்கொடிபோல்
அநுஜக்மு:	அனுஸரித்துப்போனார்கள்.

தா-ம்.—உத்கிருஷ்டரூபவதிகளான இராவணபத்தினிகள் நித்திரைநீங்காத கண்களையுடையவராயினும் சூரனான தங்கள்நாயகன் ஸ்வபாவமறிந்தவராதலால் மேகத்தைச்சூழ்ந்தமின்னற்கொடிபோல் காரிருள்மேனியானான அரக்கனை, அக்காஞ்சனவல்லிகள் பின்தொடர்ந்துசென்றார்கள்.

౧౬. వ్యావిద్ధహారకేయూరాః సమామృదితవర్ణకాః । సమాగళితకేశాన్తాః సస్వేదవదనాస్తథా॥
౧౭. ఘూర్ణన్త్యో మదశేషేణ నిద్రయా చ శుభాననాః । స్వేదక్లిష్టాఙ్గకుసుమాః సుమాల్యాకులమూర్ధజాః॥
౧౮. ప్రయాన్తం నైరృతపతిం నార్యో మదిరలోచనాః, బహుమానాచ్చ కామాచ్చ ప్రియా భార్యాస్తమన్వయుః॥

கசு. 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌹𑌾𑌰𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌮𑍃𑌦𑌿𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌃।
𑌸𑌮𑌾𑌗𑌳𑌿𑌤𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌦𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾॥

கஎ. 𑌘𑍂𑌰𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌦𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌚 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌨𑌨𑌾𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌜𑌾𑌃॥

கஅ. 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌦𑌿𑌰𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌃।
𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑍁𑌃॥

கசு. வ்யாவித்தஹாரகேயூராஸ்ஸமாம்ருதிதவர்ணகா:।
ஸமாகளிதகேசாந்தாஸ்ஸஸ்வேதவதநாஸ்ததா॥

கஎ. கூர்ணந்த்யோமதசேஷேணநித்ரயாசசுபாநநா:।
ஸ்வேதக்லிஷ்டாங்ககுஸுமாஸ்ஸுமால்யாகுலமூர்தஜா:॥

கஅ. ப்ரயாந்தம்நைர்ருதபதிம்நார்யோமதிரலோசநா:।
பஹுமாநாச்சகாமாச்சப்ரியாபார்யாஸ்தமந்வயு:॥

பதம்.	உரை.
வ்யாவித்தஹாரகேயூரா:-	
வ்யாவித்த	வித்தியாஸத்தையடைந்த
ஹாரகேயூரா:	முக்தாஹாரம்தோள்வளை இவைகளையுடையவர்களும்
ஸமாம்ருதிதவர்ணகா: -	நன்றாகப் பூசிக்கொண்ட சந்தனமுடையவர்களும்
ஸமாகளிதகேசாந்தா: -	நன்றாயவிழ்ந்த தலைமயிரின் நுனியுடையவர்களும்
ததா	அப்படியே
ஸஸ்வேதவதநா:	புழுக்கத்தோடுகூடின முகமுடையவர்களும்
மதசேஷேண	மதாதிசயத்தாலும்
நித்ரயாச	தூக்கத்தாலும்
கூர்ணந்த்ய:	கீழ்விழுவதுபோல்நடப்பவரும்
சுபாநநா:	நல்முகமுடையவர்களும்
ஸ்வேதக்லிஷ்டாங்ககுஸுமா:—	
ஸ்வேத	புழுக்கத்தால்
க்லிஷ்ட	ஜீர்ணமான(மாறின)
அங்ககுஸுமா:	கழுத்திலிருக்கிற புஷ்பஹாரமுடையவர்களும்
ஸுமால்யாகுலமூர்த்தஜா:-	சிறந்தபுஷ்பமாலையால்வியாப்தமான தலைமயிரையுடையவர்களும்
மதிரலோசநா:	மதுபானத்தால்சிவந்தகண்களையுடையவர்களும்
ப்ரியா:-பார்யா:	இஷ்டர்களான-பத்தினிகளுமான
நார்யா:	ஸ்திரீகள்
பஹுமாநாச்ச	(இராவணனிடத்திலுண்டான) கௌரவத்தாலும்
காமாச்ச	(அவனிடத்திலுண்டான) விருப்பத்தாலும்
ப்ரயாந்தம்	போய்க்கொண்டிருக்கிற
நைர்ருதபதிம்	இராக்ஷஸத்தலைவனை
தம்	அந்தஇராவணனை
அந்வயு:	அனுஸரித்துப்போனார்கள்.

(௧௬-மு-௧௮-ல்) அப்ஸரஸஸ்திரீகளாற்சூழப்பட்டமஹேந்திரன்போல் மங்களரூபிகளான அநேகபரிசாரகஸ்திரீஜனங்களால் உபசாரம்செய்யப்பெற்று மிருந்தவைபோகத்துடன் அசோகவனிகாப்பிரவேசஞ்செய்த இராவணன் இரவுமுழுதும் தனக்குஇரதிவிலாஸந்தந்து விசிராந்தைகளாயிருக்கிற அனேகபிரியபாரியைகளால்பின்தொடரப்பட்டான். அம்மெல்லிடையார்களுடைய ஹாரகேயூரங்கள் இடம்விட்டுநழுவியிருந்தன. கேசங்கள்திலேகுலேந்து நுணியவிழ்ந்திருந்தன. அவர்கள்கண்டத்தில் தரித்திருந்தபுஷ்பமாலேகள் வேர்வைஸம்பந்தத்தால்வாடியிருந்தன. தேகமுழுதும்திவ்வியபரிமளசந்தணத்தைப் பூசிக்கொண்டிருந்தார்கள். கூந்தலில்நல்லபுஷ்பமாலேயைச்சூடிக்கொண்டிருந்தார்கள். நித்திராவிசேஷத்தாலும்மத்தியபானமயக்கத்தாலும் ஸ்வாதீனமற்று விழுந்தாடிக்கொண்டேநடந்தார்கள். பரிசிரமத்தாலுண்டான வேர்வையால் மூடப்பட்டமுகமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். அவர்களெல்லோரும் திவ்வியரூபஸம்பன்னேகள். சுபகரமானமுகமுடையவர்கள். ஸர்வாலங்காரசோபிதைகள். யௌவனமிகுதியாற்சிறந்தவர்கள். இராவணனுக்கத்தியந்தம்பிரியமானபாரியைகள். திரிலோகங்களிலும் வெற்றிக்கொடியைநாட்டி இலங்காராஜ்ஜியபோகம் புஜித்துவருகிறமஹாப்பிரதாபசாலியென்று இராவணனிடத்திலதிக கௌரவம்பாராட்டுகிறவர்கள். தங்களுக்கு சிருங்காரத்தைமிதமின்றித்தருகிறமாஹாபலசாலியானதாலவன்பேரில் மிகவும்வியாமோகங்கொண்டவர். இவ்விதகுணங்களேயுடைய வம்மாதர்கள் தங்கள்பிரியநாயகனுனஇராவணனேயநுஸரித்துச்சென்றூர்கள்.

౧౯. స చ కామపరాధీనః పతిస్తాసాం మహాబలః । సీతాసక్తమనా మందో మదాంచితగతిర్బభౌ ॥

௧௯. ஸவகாமவராயீநஃவ திஷ்டாவஸாஂமஹாவலஃ।
ஸீதாவஸக்தமநாமந்தோமதாஞ்சிதகதிர்வபௌ॥

௧௯. ஸசகாமபராதீநஃபதிஸ்தாஸாம்மஹாபலஃ।
ஸீதாஸக்தமநாமந்தோமதாஞ்சிதகதிர்பபௌ।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபலஃ	வெகுபலமுடையவனும்	ஸீதாஸக்தமநாஃ	ஸீதையினிடதில்பற்றின மனமுடையவனுக
தாஸாம்-பதிஃ	அந்தஸ்திரீகளுக்கு-பர்த்தாவுமான		
ஸச	அந்தஇராவணனும்	மதாஞ்சிதகதிஃ	மதத்தினுலழகான நடையுடையவனுக
காமபராதீநஃ	மன்மதனுக்குவசப்பட்டவனுகை	பபௌ	பிரகாசித்தான்.
மந்தஃ	துர்ப்புத்தியுடையவனும்(க்கொண்டு)		

தா-ம்.—இந்தஇராவணன்இந்திரகுபேரவருணப்பிரபிருதிகளானமஹாரதிகாளேவென்றவீரன். கைலாஸத்தைப்பேர்த்துப்பந்தாடினபீமவிக்கிரமன். மோகனங்கிகளானஅனேகதிந்தியயௌவனேகளேப்புஜித்தவன். அப்படிபுஜித்தும் காமவிடாய்தீராமல் மன்மதனுக்குவசமாய்விட்டான். திரிலோகங்களே ஜயித்தவீரனுயினும் மன்மதனுகிற ஒருஅசரீரபுருஷனல் ஜயிக்கப்பட்டான். மன்மதஸ்வாதீனமடைந்து பராக்கிரமும்யசஸ்ஸுமொழிந்து மந்தபுத்தியுடையவனுய் ஸீதையின்மேற்காமங்கொண்டு சிருங்காரநடையோடுவிளங்கினன்.

౨౦. తతః కాంచీనినాదం చ నూపురాణాం చ నిస్స్వనమ్ । శుశ్రావ పరమస్త్రీణాం స కపిర్మారుతాత్మజః ॥

௨0. ததஃகாஂசீநிநாதஞ்ச நூபுராணாஞ்ச நிஸ்ஸ்வநம்।
ஶுஶ்ராவபரமஸ்த்ரீணாஂஸகபிர்மாருதாத்மஜஃ॥

௨0. ததஃகாம்சிநிநாதம்ச நூபுராணும்சநிஸ்வநம்।
ஶுஶ்ராவபரமஸ்த்ரீணும்ஸகபிர்மாருதாத்மஜஃ।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு	காஞ்சிநிநாதம்ச	ஒட்டியானஒசையையும்
மாருதாத்மஜஃ	வாயுபுத்திரரான	நூபுராணும்	பாதச்சிலம்புகளுடைய
ஸஃ-கபிஃ	அந்த-ஹனுமான்	நிஸ்வநம்ச	துவனியையும்
பரமஸ்த்ரீணும்	உத்தமஸ்திரீகளுடைய	ஶுஶ்ராவ	கேட்டார்.

தா-ம்.—பிராட்டியைத்தரிசித்துக்கொண்டே வேதகோஷத்தையும் மங்களவாத்திய கோஷத்தையுங்கேட்டஹநுமான் சில உத்தமநாரிகளுடைய மேகலாபரணத்துவனியையும் நூபுரநாதத்தையுங் கேட்டார். ஆபரணத்துவனியானது கர்ணப்பிரவேசஞ்செய்தவுடன் ஆபரணங்களுடைய சிறப்பையும் அவைகளேயணிந்துஷும்ஸகதியோடு ஸமீபிக்கிறஸ்திரீகளின் உத்தமத்தன்மையையுமூகித்தார்.

౨౧. తం చాప్రతిమకర్మాణమచింత్యబలపౌరుషమ్ । ద్వారదేశమనుప్రాప్తం దదర్శ హనుమాన్ కపిః ॥

౨౨. దీపికాభిరనేకాభిస్సమంతాదవభాసితమ్ । గంధతైలావసిక్తాభిర్ధ్రియమాణాభిరగ్రతః ॥

౨౩. కామదర్పమదైర్యుక్తం జిహ్మతామ్రాయతేక్షణమ్ । సమక్షమివ కందర్పమపవిద్ధశరాసనమ్ ॥

౨౪. మథితామృతఫేనాభమరజోవస్త్రముత్తమమ్ । సలీలమనుకర్షంతం విముక్తం సక్తమంగదే ॥

உக. [illegible]
[illegible]
உஉ. [illegible]
[illegible]
உ௩. [illegible]
[illegible]
உச. [illegible]
[illegible]

உக. தம்சாப்ரதிமகர்மாணமசிந்த்யபலபௌருஷம்।
த்வாரதேஶமநுப்ராப்தம்ததர்ஶஹநுமாந்கபி:॥
உஉ. தீபிகாபிரநேகாபிஸ்ஸமந்தாதவபாஸிதம்।
கந்ததைலாவஸிக்தாபிர்த்ரியமாணாபிரக்ரத:॥
உ௩. காமதர்பமதைர்யுக்தம்ஜிஹ்மதாம்ராயதேக்ஷணம்।
ஸமக்ஷமிவகந்தர்பமபவித்தஶராஸநம்॥
உச. மதிதாம்ருதபேநாபமரஜோவஸ்த்ரமுத்தமம்।
ஸலீலமநுகர்ஷந்தம்விஸ்ரஸ்தம்ஸக்தமங்கதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கந்ததைலாவஸிக்தாபி:	பரிமளஎண்ணெயினல் நிளைக்கப்பட்டதும்	அம்ருத	பால்நுரையுடைய
அக்ரத:	முன்னே	பேநாபம்	நுரையின்காந்திபோலொத்தகாந்தியுடையதும்
த்ரியமாணாபி:	(மடந்தைகளால்) பிடிக்கப்பட்டதும்	அரஜ:	தூளில்லாததும்
அநேகாபி:	அனேகங்களுமான	விஸ்ரஸ்தம்	தன்னிடத்திலிருந்துவிடப்பட்டதாக
தீபிகாபி:	தீபங்களால்	அங்கதே	தோள்வளையில்
ஸமந்தாத்	சுற்றுப்புறத்திலும்	ஸக்தம்	தொத்திக்கொண்டதும்
அவபாஸிதம்	பிரகாசிக்கப்பட்டவனும்	உத்தமம்	சிறந்ததுமான
காமதர்பமதை:	மன்மத விகார மென்ன கொழுப்பென்ன-மதமென்ன இவைகளோடு	வஸ்த்ரம்	உத்தரீயத்தை
யுக்தம்	கூடினவனும்	ஸலீலம்	வேடிக்கையோடகூடி யிருக்கும்படி
ஜிம்ஹதாம்ராயதேக்ஷணம்—		அநுகர்ஷந்தம்	இழுப்பவனும்
ஜிம்ஹ	கோணலாயும்	அப்ரதிமகர்மாணம்	நிகரற்றகிருத்தியமுடையவனும்
தாம்ராயதேக்ஷணம்	சிவந்துதாம்பரம்போல் நீண்டகண்களையுடையவனும்	அசிந்த்யபலபௌருஷம்-	எண்ணக் கூடாததான பலமென்ன பௌருஷமென்ன இவைகளையுடையவனும்
அபவித்தஶராஸநம்	நழுவிவிடப்பட்டவில்லுடையவனும்	த்வாரதேஶம்	அசோகவனிகையின்பிராகாரவாசலை
ஸமக்ஷம்	எதிரிலும்காணுகிற	அநுப்ராப்தம்	அடைந்தவனுமான
கந்தர்பமிவஸ்திதம்	மன்மதன்போலிருக்கிறவனும்	தம்ச	அந்த (இராவணனை)
மதிதாம்ருதபேநாபம்—		கபி:-ஹநுமாந்	வானரரான-ஹனுமானவர்
மதித	அப்பொழுதுகொழப்பப்பட்ட	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

(உக-மு-உச-ல்) தா-ம்.—சிறந்தஆபரணங்களின் திவ்யநாதத்தைக்கேட்டு யாரோசிலருபவதிகளான அங்கனைகள்வருகிறார்களென்றெண்ணியிருக்கையில் அசோகவனிகாத்துவாரத்தில், சந்திரசாமரத்புபசாரங்களைச்செய்கிற அனேகபரிஜனங்கள்சூழ, வெகுவைபோகத்துடன். குபேரனையடித்துவருணனைஜயித்து தர்மராஜனையெதிர்த்து மகேந்திரனைக்கட்டியிழுத்து கைலாஸத்தைப்பேர்த்து இப்படிபீமகிருத்தியங்களான அனேககர்மங்களைச்செய்தவனும், இவ்வளவென்று அளவிடமுடியாத பலபௌருஷமுடையவனும், திரிலோகபிரஸித்தவீரனும், பிராட்டியையபகரித்தபாபியுமான இராவணனென்கிறஇராக்ஷஸேந்திரனை ஹனுமான்கண்டார். திவ்யபரிமளதைலங்களாற் போஷிக்கப்பட்டு, ஸ்திரீகளால்பிடிக்கப்பட்டு, முன்னேவருகிற அனேகதீபங்களுடைய ஜ்வாலையாலவன் நன்றாகப்பிரகாசித்தான். அவனுடையகண்கள் கொஞ்சம்கோணிவிளக்கின தாமரம்போற்சிவந்துநீண்டு பயங்கரமாகவிளங்கின. பால்நுரைபோல் மிகவும்வெளுத்து மலினமின்றிவிளங்குகிற அவனுத்தரீயம் தோள்களினின்று கொஞ்சம்நழுவிபூமியிற்பெருகும்படி யதியுல்லாஸமாய் தரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஸர்வாபரணாலங்கிருதனாய் மோகனவேஷம்பூண்டு சிருங்காரசேஷ்டைகளோடுல்லாஸமாய் வருவதைப்பார்த்தால் கந்தர்ப்பனேமூர்த்திகரித்து கருப்புவில்லைக்கைநழுவவிட்டுவருவதுபோலிருந்தது. அவன் காமத்தாலதிவிகாரமடைந்திருந்தான். தன்பலபௌருஷவிக்கிரமத்தால் மதங்கொண்டிருந்தான். இந்தவிதம் திரிலோகபயங்கரனும்மஹாப்பிரதாபசாலியும்ஸ்ரீராகவசத்துருவுமான இலங்காதிபதியைஹனுமான்பார்த்தார்.

[illegible]

உ௫. [illegible]
[illegible]

உரு. தம்பத்ரவிடபேலீந:பத்ரபுஷ்பகநாவ்ருத:।
ஸமீபமிவஸம்க்ராந்தம்நித்யாதுமுபசக்ரமே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பத்ரவிடபே	இலையுடையகிளையில்	ஸங்க்ராந்தமிவ (ஸ்திதம்)	-தேஜஸ்ஸானல்அடைபவன்போல் (இருக்கிறவனும்)
லீந:	மறைந்தவராக	(ஸமீபம்)	(ஸமீபத்தை)
பத்ரபுஷ்பகநாவ்ருத:—		ஸங்க்ராந்தம்	அடைந்த
பத்ரபுஷ்ப	இலைபுஷ்பம்இவைகளுடைய [ண்டு	தம்	அந்த (இராவணனை)
கநாவ்ருத:	ஸமூகத்தால்சூழப்பட்டவராய்க் கொ	நித்யாதும்	பார்ப்பதற்கு
தம்	(தூரத்திலிருக்கிற) அந்த (இராவண	உபசக்ரமே	ஆரம்பித்தார்.
ஸமீபம்	ஸமீபத்தை [னை)		

தா-ம்.—சிம்சுபாவிருக்ஷத்தினுடைய பத்திரபுஷ்பஸமூகங்களால் மறைக்கப்பட்டு அம்மரக்கிளையி லுட்கார்ந்துகொண்டே ஹநுமான் ஏதோவொருதேஜோவிசேஷவஸ்து ஸமீபிப்பதுபோல் வெகுஆடம்பரத் துடன்ஸமீபிக்கிற இராவணனை நன்றாகப்பார்ப்பதற்காரம்பித்தார்.

౨౬. ఆవేక్షమాణస్తతో దదర్శ కపికుంజరః । రూపయౌవనసంపన్నా రావణస్య వరస్త్రియః॥

உசா. அவேக்ஷமாணஸ்ததோ ததர்ஶ கபிகுஞ்ஜர:।
ரூபயௌவனஸம்பன்னா ராவணஸ்ய வரஸ்த்ரிய:॥

உசா. அவேக்ஷமாணஸ்துததோ தர்ஸகபிகுஞ்ஜர:।
ரூபயௌவநஸம்பந்நாராவணஸ்யவரஸ்த்ரிய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பின்பு	ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய
கபிகுஞ்ஜர:	கபிசிரேஷ்டரான (ஹநுமான்)	வரஸ்த்ரிய:	சிரேஷ்டமானஸ்திரீகளை
அவேக்ஷமாணஸ்து-(இராவணனை) பார்த்துக்கொண்டு [ளான		ததர்ஸ	பார்த்தார்.
ரூபயௌவநஸம்பந்நா:-அழகாலும்யௌவனத்தாலும்பூர்ணைக			

தா-ம்.—இராவணனைப்பார்த்த அவ்வானரோத்தமன் அவனைச்சூழ்ந்துவருகிற ரூபயௌவனஸம்பத் தில் மிகச்சிறந்த அவனுடையஸுந்தரஸ்திரீகளைப்பார்த்தார்.

౨౭. తాభిః పరివృతో రాజా సురూపాభిర్మహాయశాః । తన్నగద్విజసంఘుష్టం ప్రవిష్టః ప్రమదావనమ్॥

உஎ. தாபி:பரிவ்ருதோ ராஜா ஸுரூபாபிர்மஹாயஶா:।
தந்ம்ருகத்விஜஸம்குஷ்டம் ப்ரவிஷ்ட: ப்ரமதாவனம்॥

உஎ. தாபி:பரிவ்ருதோராஜாஸுரூபாபிர்மஹாயஶா:।
தந்ம்ருகத்விஜஸம்குஷ்டம்ப்ரவிஷ்ட:ப்ரமதாவநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ஸுரூபாபி:	சிறந்தரூபமுடைய	ம்ருகத்விஜஸங்குஷ்டம்	-மிருகங்களாலும்பக்ஷிகளாலும் சூழப்பட்ட
தாபி:	அந்த (ஸ்திரீகளால்)	தம்-ப்ரமதாவநம்	அந்த-அந்தப்புரோத்தியானவனத்தை
பரிவ்ருத:	சூழப்பட்டவனும்	ப்ரவிஷ்ட:	பிரவேசித்தான்.
மஹாயஶா:	அதிககீர்த்தியுமுடைய [வணன்		
ராஜா	இராக்ஷஸர்களுக்குப் பிரபுவுமான இரா		

தா-ம்.—இத்தவிதம் திவ்வியரூபமுள்ள யுவதிகளாற்பின்தொடரப்பட்ட அந்தகீர்த்திமானன இராக்ஷ ஸேந்திரன் மிருகபக்ஷிகள்நிறைந்துபரமோல்லாஸகரமாகவிளங்கு மவ்வுத்தியானவனத்திற்பிரவேசித்தான்.

౨౮. శ్రీమాంశ్చిత్రాభరణశ్శంకుకర్ణో మహాబలః । తేన విశ్రవసః పుత్రస్స దృష్టో రాక్షసాధిపః॥
వృతః పరమనారీభిస్తారాభిరివ చంద్రమాః ।

உஅ. க்ஷீபோ விசித்ராபரண: ஶங்குகர்ணோ மஹாபல:।
தேன விஶ்ரவஸ: புத்ர: ஸ த்ருஷ்டோ ராக்ஷஸாதிப:॥
வ்ருத: பரமநாரீபிஸ்தாராபிரிவ சந்த்ரமா:।

உஅ. க்ஷீபோவிசித்ராபரணஶ்ஶங்குகர்ணோமஹாபல:।
தேநவிஶ்ரவஸ:புத்ரஸ்ஸத்ருஷ்டோராக்ஷஸாதிப:।
வ்ருத:பரமநாரீபிஸ்தாராபிரிவசந்த்ரமா:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விசித்ராபரண:	பற்பலவிதமான ஆபரணமுடையவ	புத்ர:	குமாரனும்
க்ஷீப:	மதித்தவனும் [னும்	ராக்ஷஸாதிப:	இராக்ஷஸப்பிரபுவும்
ஶங்குகர்ண:	கொர்வத்தால்ஸ்தப்தமான காதுடைய	தாராபி:	நக்ஷத்திரங்களால் (சூழப்பட்ட)
மஹாபல:	வெகுபலமுடையவனும் [வனும்	சந்த்ரமா இவ	சந்திரன்போல்
விஶ்ரவஸ:	விசிரவஸ்ஸென்கிறவருக்கு	பரமநாரீபி:	உத்தமஸ்திரீகளால்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வ்ருத:	சூழப்பட்டவனுமான	தேந	அந்த (ஹனுமாரால்)
ஸ:	அந்த (இராவணன்)	த்ருஷ்ட:	பார்க்கப்பட்டான்.

தா-ம்.—விச்சிரவஸ்ஸென்கிற மஹரிஷிபுத்திரனும் பற்பலவிசித்திராபரணங்களால் அலங்கரித்துக் கொண்டிருப்பவனும் நக்ஷத்திரஸமூகமத்தியில் பிரகாசிக்கிறபூர்ணசந்திரன்போல் தன்பிரியநாயகிகளான திவ்வியஸுந்தரிகள் மத்தியில்விளங்குபவனும் மஹாபுஜபலமுள்ளவனும் அந்தபலத்தால் கொர்வித்தவனும் தன்னுடைய இராஜைச்வரிய மகத்துவத்தால் பிறர்மொழிகளைச்செவிக்கொளாத தன்மையுடையவனுமான அந்த இராவணனை ஹநுமான்கண்டார்.

౨౯. తం దదర్శ మహాతేజాస్తేజోవంతం మహాకపిః॥

௨௯. தம் த3த3ர்ஶ மஹாதேஜாஸ்தேஜோவந்தம் மஹாகபி:॥

௨௯. தம்ததர்ஸமஹாதேஜாஸ்தேஜோவந்தம்மஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாதேஜா:	மிகதேஜோவந்தரும்	தம்	அந்த (இராவணனை)
மஹாகபி:	பெருவானரருமான (ஹனுமான்)	ததர்ஸ	பார்த்தார்.
தேஜோவந்தம்	தேஜஸ்ஸுடையவனை		

౩౦. రావణోయం మహాబాహురితి సంచింత్య వానరః । అవప్లుతో మహాతేజా హనుమాన్మారుతాత్మజః॥

௩௦. ராவணோயம் மஹாபா3ஹுரிதி ஸஞ்சிந்த்ய வாநர:।
அவப்லுதோ மஹாதேஜா ஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:॥

௩௦. ராவணோயம்மஹாபாஹுரிதிஸம்சித்யவாநர:।
அவப்லுதோமஹாதேஜாஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாதேஜா:	மிகதேஜஸ்ஸுடையவரும்	இதி	என்று
மாருதாத்மஜ:	வாயுபுத்திரரும்	ஸஞ்சித்ய	ஆலோசித்து
ஹநுமாந்	ஹனுமானென்கிற	அவப்லுத:	இவனுடையசேஷ்டைகளைப் பார்க்கவேண்டுமென்றுமேற்கிளையினின்று கீழ்க்கிளையிலிரங்கினர்.
வாநர:	வானரர்		
மஹாபாஹு:	பெருத்ததோள்களையுடைய		
அயம்-ராவண:	இவன்-இராவணன்		

(௨௯-மு-௩௦-ல்) தா-ம்.—மகாதேஜோவானுன அவ்வாயுபுத்திரர் ஜ்வலிக்கிற தீபங்களை முன்னிட்டுக் கொண்டு ஸர்வோபசாரஸஹிதனுய் மிகுந்தஅட்டஹாஸத்துடன் ஸமீபத்தைவந்தடைந்த அந்தஇராக்ஷஸேந்திரனை இராவணன்தானென்று நிச்சயித்து அவனுடையசேஷ்டைகளை நன்ருக கவனிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் மேற்கிளையைவிட்டுக் கீழ்க்கிளையைத்தாவினர்.

౩౧. స తథాప్యుగ్రతేజాః సన్నిర్ధూతస్తస్య తేజసా । పత్రగుహ్యాంతరే సక్తో హనుమాన్సంవృతోఽభవత్॥

௩௧. ஸ ததா2ப்யுக்3ரதேஜா: ஸந்நிர்தூ4தஸ்தஸ்ய தேஜஸா।
பத்ரகு3ஹ்யாந்தரே ஸக்தோ ஹநுமாந்ஸம்வ்ருதோ(அ)ப4வத்॥

௩௧. ஸததாப்யுக்ரதேஜாஸ்ஸந்நிர்த்துதஸ்தஸ்யதேஜஸா।
பத்ரகுஹ்யாந்தரேஸக்தோஹநுமாந்ஸம்வ்ருதோபவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த (ஹனுமான்)	பத்ரகுஹ்யாந்தரே	இலைகளால்மறைக்கப்பட்ட ஏகாந்தபிரதேசத்தில்
ததா	அப்படிப்பட்ட		
உக்ரதேஜா (ஸந்நபி)	பயங்கரரூபமுடையவராயினும்	ஸக்த:	மறைந்திருக்கிற
தஸ்ய	அந்த-(இராவணனுடைய)	ஹநுமாந்	ஹனுமானனவர்
தேஜஸா	தேஜஸ்ஸால்	ஸம்வ்ருத:	இலைகளால்மறைக்கப்பட்டவராக
நிர்த்துதஸ்ஸந்	ஜயிக்கப்பட்டவராய் (க்கொண்டு)	அபவத்	ஆனுர்.

தா-ம்.—மஹாபாபங்களுக்குமஞ்சாத உக்கிரராக்ஷஸஸ்வரூபியாயினும்ஸத்குலதபாசாரமகிமையாலும் விக்கிரமவீரியப்பிரதாபவிசேஷங்களாலு முண்டான உஜ்வலதேஜஸ்ஸுடையவனுய் இராஜசின்ன ஸம்பன்னனுய் கிரீடாத்தியாபரணுலங்கிருதனுய் கம்பீராகிருதியோடு எதிரில்நிற்கிற இராவணனைப்பார்த்தவுடன் ஹநுமான்பிரமித்தார். இவ்விராக்ஷஸாதமனுமிவ்வளவுதேஜோவானுவென்று பரமாச்சரியங்கொண்டார். இவனுடையகண்களுக்குப் புலப்பட்டால் ஸகலகாரியங்களுக்கும் விரோதமாகுமென்று அம்மரத்தினுடைய நெருங்கியஇலைகளால் நன்ருகமூடப்பட்டு, யாவர்கண்ணுக்குந்தெரியாமல் மறைந்திருந்தார்.

౩౨. స తామసితకేశాంతాం సుశ్రోణీం సంహతస్తనీమ్ । దిదృక్షురసితాపాంగాముపావర్తత రావణః॥

௩௨. ஸ தாமஸிதகேஶாந்தாம் ஸுஶ்ரோணீம் ஸம்ஹதஸ்தநீம்।
தி3த்3ருக்ஷுரஸிதாபாங்கா3முபாவர்தத ராவண:॥

கூஉ. ஸதாமஸிதகேஸாந்தாம்ஸுஸ்ரோணீம்ஸம்ஹதஸ்தநீம்।
தித்ருக்ஷுரஸிதாபாங்காமுபாவர்த்ததராவண:॥

இதி ஸ்ரீ ஸுந்தரகாண்டே - அஷ்டாதசஸ்ஸர்க்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ராவண:	அந்த-இராவணன்	அஸிதாபாங்காம்	கறுத்தகண்களையுடையவளுமான
அஸிதகேஸாந்தாம்	கறுத்தமயிர்நுனியுடையவளும்	தாம்	அந்த (ஸீதையை)
ஸுஸ்ரோணீம்	ஸுந்தரபிருஷ்டத்தையுடையவளும்	திதிருக்ஷு(ஸ்ஸந்)	பார்க்கயிச்சையுடையவனாய் (க்கொண்டு)
ஸம்ஹதஸ்தநீம்	இடைவெளியில்லாமலொன்றோடொன்று ஸம்பந்தித்த ஸ்தனங்களையுடையவளும்	உபாவர்த்தத	கிட்டியடைந்தான்.

தா-ம்.—அடிமுதல்நுனிவரையில் மைபோற்கறுத்து திரண்டுநீண்டுவிளங்குகிற உத்தமகேசமுடையாள். அல்லது (அஸிதகே-இராவணனிடத்தில், ஸாந்தாம்-கோபங்கொள்ளாமல் சாந்தமாயிருப்பவளும்) தமோகுணவிசிஷ்டனாய், தத்குணஸௌசகமாகக் காரிருள்போற்கறுத்த காயமுடையவனாய், விளக்கில்விழும் விட்டிற்பூச்சிபோல் பதிவிரதாக்கினியில்விழவருகிற மோகாந்தனாயிருக்கிற இராவணன்விஷயத்தில் சீற்றங்கொளில், வம்சநாசமாயழிந்துவிடுவனேயென்கிற பரமகிருபையால் க்ஷமையோடிருக்கிற மஹாசாந்தஸ்வரூபி. மிகவுங்கனத்துப்பெருத்து அழகாகவிளங்குகிற கடிபச்சாத்பாகமுடையஸுந்தரி. பத்மினிலக்ஷணத்திற்கிணங்க இடைவெளியில்லாமல் நெருங்கிப்பெருத்துருண்டு மனோகரமாகவிளங்குகிற குசத்துவயமுடையயௌவ்வனை. கருவிழிகள்பொருந்திமிகஆஹ்லாதகரமாகவிளங்குகிற நேத்திரத்துவயமுடையமனோரமை. இந்தவிதம் திரிலோகதுல்லியமான ஸுந்தரவடிவுள்ளபிராட்டியை ஸர்வலோகமாதாவென்றறியாமல் காமமுறத்தக்க ஸாமான்னியஸ்திரீயென்றுநினைத்து அவளைப்பார்க்கஇஷ்டமுள்ளவனாய் அம்முடனவள்ஸமீபத்தையடைந்தான்.

ஸ்ரீஸ்ம்மகோரஞ்ஜகீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
பதினெட்டாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவதுஸர்க்கம்.

౧. తస్మిన్నేవతతః కాలే రాజపుత్రీత్వనిందితా । రూపయౌవనసంపన్నం భూషణోత్తమభూషితమ్॥
౨. తతో దృష్ట్వైవ వైదేహీ రావణం రాక్షసాధిపమ్ । ప్రావేపత వరారోహా ప్రవాతే కదళీ యథా॥

க. தஸ்மிந்நேவ தத: காலே ராஜபுத்ரீ த்வநிந்திதா।
ரூபயௌவநஸம்பந்நம் பூஷணோத்தமபூஷிதம்॥
உ. ததோ த்ருஷ்ட்வைவ வைதேஹீ ராவணம் ராக்ஷஸாதிபம்।
ப்ராவேபத வராரோஹா ப்ரவாதே கதளீ யதா॥

க. தஸ்மிந்நேவததஃகாலேராஜபுத்ரீத்வநிந்திதா।
ரூபயௌவநஸம்பந்நம்பூஷணோத்தமபூஷிதம்॥
உ. ததோத்ருஷ்ட்வைவவைதேஹீராவணம்ராக்ஷஸாதிபம்।
ப்ராவேபதவராரோஹாப்ரவாதேகதளீயதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	(அந்தஇராவணன்வந்த) பிறகு	ரூபயௌவநஸம்பந்நம்-	அழகுயௌவனம் இவைகளோடுகூடியிருப்பவனும்
தஸ்மிந்நேவகாலே	அந்தகாலத்திலேயே	ராக்ஷஸாதிபம்	அரக்கர்பெருமானுமான
அநிந்திதா	நிந்திக்கத்தகாதவளும்	ராவணம்	இராவணனை
வராரோஹா	உத்தமசரீரமுடையவளும்	ததைவ	அங்கேயே (தூரத்திலேயே)
ராஜபுத்ரீ	இராஜகுமாரத்தியும்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
வைதேஹீம்	விதேஹாதிபதியின்புத்திரியுமான(ஸீதையானவள்)	ப்ரவாதே	பெருங்காற்றில் (அலைகிற)
பூஷணோத்தமபூஷிதம்	ஆபரணசிரேஷ்டங்களால்அலங்கரிக்கப்பட்டவனும்	கதளீயதா	வாழையானதுபோல்
		ப்ராவேபத	நடுங்கினள்.

(க-மு-உ-ல்) தா-ம்.—இந்தவிதம் திவ்வியாங்கனைகளான அனேகஉத்தமஸ்திரீகளோடுகூடி ரமித்தும் திருப்தியடையாது ஸீதாவிஷயத்திற்காமாவேசங்கொண்டு மெய்மறந்து ஸ்நானஜபதபாதிகளுக்கு யோக்கியமான பிராதக்காலவேளையில் மதனேல்லாஸத்தையிச்சித்த துர்ப்புத்தியானஇராவணன் அங்கனசதந்துடன் அசோகவனிகாப்பிரவேசஞ்செய்த மாத்திரத்தில் ஸூரியசந்திரானும் ஏறிடப்பார்க்கவொண்ணாத அந்தப்புரவாஸஞ்செய்த உத்தமராஜகன்னிகையானபிராட்டியானவள் மோகனலங்காரத்தோடும் சிருங்காரநடையோடுங்காணப்படுகிற அந்ததுர்த்தன் தன்னையுத்தேசித்தேவருகிறானென்றறிந்து அவன் கேவலம் காமாந்தகனும்

யௌவனச்செருக்கால்மதித்தவிடனும் பாபகிருத்தியங்களுக்கஞ்சாத இராக்ஷஸப்பிரபுவுமானபடியால், தன்னுடைய அநிந்திதமான சீலத்திற்கென்ன ஹானிநேரிடுகிறதோவென்றுபயந்து நடுநடுங்கி பெருங்காற்றிற்கிலக்கான இளங்கொடிவாழைபோல் தன்னுடையமெல்லியதனுவோடு அசைந்தாடினாள். ஸ்வபாவத்திலேயே இராக்ஷதனும் ரூபயௌவனச்செருக்கா லுன்மத்தனுமானவவன் இராமுழுதும் சிருங்காரரஸம்ததும்பு திவ்யாங்கனைகளைத் திரஸ்கரித்துத்தன்னிடத்திலுள்ள வியாமோகத்தால் தூண்டப்பட்டுக் காமபரவசனாய் சித்தஸ்வாதீனமிழந்தவனாய் அர்த்தராத்திரியோடு ஆபரணங்கள்குலுங்க கிரீடமசைய வஸ்திரம்நழுவ விரைந்துவருகிறான். அப்படிப்பட்டவன்ஸர்வாங்கலக்ஷணமும் அஸாதாரணஸௌந்தரியமுமமைந்தயௌவனலஹிதமான அந்த திவ்யசரீரத்தைப் பிரத்தியக்ஷத்தில்கண்டவுடன் தனக்குஎன்ன தீங்குசெய்துவிடுவனோ. அவனோ இராக்ஷஸப்பிரபு, தானோஅபலை. இப்படிப்பட்டஸந்தர்ப்பத்தில் தன்னுடையபாதிவிருத்தியத்திற்கென்ன அபாயம்நேரிடுகிறதோ வென்று தேககம்பமுற்றாள். இந்தவிதம் தர்மானுஷ்டபராளும் உத்தமகுலப்பிரஸூதாளும் நீசசப்தமும் கேட்கச்சகியாதவர்களுமான மஹான்களிருக்கிறவிதேகதேசத்தில் வாஸஞ்செய்த அந்தபரிசுத்தையானஸீதை இப்படிப்பட்டஅனுசாரகிருத்தியத்தையும் கோரகோலத்தையுங்கண்டு மனக்கலக்கமுற்று மஹாவியஸனமடைந்தாள்.

3. ఆచ్ఛాద్యోదరమూరుభ్యాం బాహుభ్యాం చ పయోధరౌ । ఉపవిష్టా విశాలాక్షీ రుదంతీ వరవర్ణినీ ॥

௩. 𑌆𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌦𑌰𑌮𑍂𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌯𑍋𑌧𑌰𑍌 ।
𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌵𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑍀 ॥

௩. ஆச்சாத்யோதரமூருப்பாம்பாஹுப்யாம்சபயோதரௌ।
உபவிஷ்டாவிஶாலாக்ஷீருதந்தீவரவர்ணிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வரவர்ணிநீ	சிறந்ததேஹமுடையவளும்	பாஹுப்யாம்	கைகளினல்
விஶாலாக்ஷீ	நீண்டகண்களையுமுடையவளான (ஸீதையானவள்	பயோதரௌச	ஸ்தனங்களையும்
		ஆச்சாத்ய	மறைத்து
ஊருப்யாம்	துடைகளால்	(ருதந்தீ ஸதி)	துக்கபட்டவளாய்க்கொண்டு
உதரம்	வயிற்றையும்	உபவிஷ்டா	உட்கார்ந்திருந்தாள்.

தா-ம்.—திரிலோகதல்லியமான உத்தமதனுப்பிரபையோடும் அகன்றநேத்திராரவிந்தங்களோடும் அதிமதுரமாய்விளங்குகிற அவ்வன்னையானவள் காமாதுரனுயோடிவருகிறஅந்தபாபி தன்அங்கஸௌந்தரியத்தைக்கண்டுவிட்டால் பின்னுமாதுரனுய்விடுவானென்கிற வெண்ணத்தாலும், ஸ்ரீராகவபோகயோக்கியமான வக்ஷப்பிரதேசாதிபாகங்களை யிந்தநீசன்பார்க்கவொண்ணுதென்கிறபாவத்தாலும், அபலையாயினும்தன்னுடையசீலத்தை இந்தஆபத்காலத்தில் தன்னுலியன்றவளவி ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிற கருத்தாலும், தன்னுடைய ஸ்தனமண்டலத்துவயத்தைத் தன்னுடையவிரண்டுகைகளாலு மூடிக்கொண்டாள். திரிவளியென்கிற மூன்றுரேகைகளோடுகூடி ஆலிலைபோலதியழகாகவிளங்குமுதரத்தைத்தன்னுடையதுடைகளிரண்டினுலுமூடிக்கொண்டாள். தன்னுடையதுக்கத்தைஸ்மரித்து சோபைகொஞ்சமகலும்படி அச்ருபூரிதகண்களோடுஅழுதுதுக்கித்தாள். இந்தவிதம்பிராட்டி இராவணன்வரவைக்கண்டிங்கிலையில் வீற்றிருந்தாள்.

4. దశగ్రీవస్తు వైదేహీం రక్షితాం రాక్షసీగణైః । దదర్శ సీతాం దుఃఖార్తాం నావం సన్నామివార్ణవే ॥

5. అసంవృతాయామాసీనాం ధరణ్యాం సంశితవ్రతామ్ । ఛిన్నాం ప్రపతితాం భూమౌ శాఖామివ వనస్పతేః ॥

6. మలమండనదిగ్ధాంగీం మండనార్హామమండితామ్ । మృణాలీ పంకదిగ్ధేవ విభాతి న విభాతి చ ॥

௪. 𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌗𑌣𑍈𑌃 ।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇 ॥

௫. 𑌅𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇𑌃 ॥

௬. 𑌮𑌲𑌮𑌣𑍍𑌡𑌨𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌮𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑍃𑌣𑌾𑌲𑍀 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌚 ॥

௪. தஶக்ரீவஸ்துவைதேஹீம்ரக்ஷிதாம்ராக்ஷஸீகணை:।
ததர்ஶஸீதாம்துக்கார்தாம்நாவம்ஸந்நாமிவார்ணவே॥

௫. அஸம்வ்ருதாயாமாஸீநாம்தரண்யாம்ஸம்ஶிதவ்ருதாம்।
சிந்நாம்ப்ரபதிதாம்பூமௌஶாகாமிவவநஸ்பதே:॥

௬. மலமண்டநசித்ராங்கீம்மண்டநார்ஹாமமண்டிதாம்।
ம்ருணாளீபங்கதிக்தேவவிபாதிநவிபாதிச॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
தசுக்ரீவஸ்து	இராவணனேவென்றால்	ஶாகாமிவ	கிளைபோல் (இருப்பவளும்)
ராக்ஷஸீகணை:	இராக்ஷஸிக்கூட்டங்களால்	மலமண்டநசித்ராங்கீம்—	
ரக்ஷிதாம்	பாதுகாக்கப்பட்டவளும்	மலமண்டந	அழுக்காகிறஅலங்காரத்தால்
துக்கார்த்தாம்	வியஸனத்தால்பீடிக்கப்பட்டவளும்	சித்ராங்கீம்	விசித்திரமானசரீரமுடையவளும்
அர்ணவே	கடலில்	மண்டநார்ஹாம்	அலங்காரத்திற்குரியவளாயினும்
ஸந்நாம்	நழுவிவிழுந்த	அமண்டிதாம்	அலங்காரமற்றவளும்
நாவமிவ	ஓடம்போல் (இருப்பவளும்)	(யா)	(எவள்)
அஸம்வ்ருதாயாம்	ஆஸனமற்ற	பங்கதிக்தா	சேற்றினல்வியாப்தமான
தரண்யாம்	பூமியில்	ம்ருணாளீவ	தாமரைக்கொடிபோல்
ஆஸீநாம்	உட்கார்ந்திருப்பவளும்	விபாதி	பிரகாசிக்கிருளோ
ஸம்ஶிதவ்ரதாம்	த்ருடவிரதமுடையவளும்	நவிபாதிச	பிரகாசிக்கவும்மில்லையோ
சின்நாம்	சிதறினதாக	தாம்	அப்படிப்பட்ட
பூமௌ	பூமியில்	வைதேஹீம்	விதேஹத்தரசன்புத்திரியான
ப்ரபதிதாம்	விழுந்த	ஸீதாம்	பிராட்டியை
வநஸ்பதே:	விருக்ஷத்தினுடைய	ததர்ஶ	பார்த்தார்.

(ச-மு-கூ-ல்) தா-ம.—ஸீதையினிடத்திற் காமங்கொண்டோடிவந்த இராவணனும் கத்தி சூல மீட்டிபாலங்களான உக்கிராயுதங்களைத்தாங்கி, கடுகடுத்தமுகங்களோடும், பொறிபறக்கும்கண்களோடும், அதட்டி உருட்டி மிரட்டிக்கொண்டு நாற்புறமுஞ்சூழ்ந்துநிற்கிற இராக்ஷஸிகளாலிரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிறஜானகியைக் கண்ணுற்றான். அந்தஸுந்தரியானவள் கணவனைப்பிரிந்த கஷ்டத்தாலதிதீனையாயிருந்தாள். பாரமிகுதியால் ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கிப்போகிற நாவாய்போல், இராவணசேஷ்டைகளைச்சகியாது இராகவவிச்லேஷத்தால் நாளுக்குநாள் கிருசையாய்க்கொண்டேயிருந்தாள். திவ்வியாஸ்தரணங்கள்பரப்பிய சித்திராஸனத்தில்வீற்றிருக்கயோக்கியமான அந்ததருணி, ஆஸனமற்றபுழுதிபடிந்தபாழ்தரையிலுட்கார்ந்திருந்தாள். அப்படிஉட்கார்ந்துகொண்டு காசாணுத்தியவயவங்களுடைய அவஸ்தைகளற்று ஏகவஸ்துத்தியானநியமமாகிற திடவிரதம்பூண்டவளாகவிருந்தாள். பத்துமாதம்ஸ்நாநமில்லாது அழுக்கினல்மூடப்பட்டவளாயினும் அதனலேயே அதிமனேகரமான அங்கஸௌந்தரியமுள்ளவளாயிருந்தாள். ஸர்வாலங்காரயோக்கியமானவளாயினும் அலங்காரலேசமுமில்லாமல் பிறந்தவடிவோடிருந்தாள். பெருங்காற்றின்பலத்தாலசைந்தாடிவேரோடுமுறிந்துகீழ்வீழ்ந்துவாடின புஷ்பபல்லவங்களோடுகிடக்கிற மஹாவிருக்ஷத்தினுடைய கிளைபோல்விளங்கினள். இவ்விதம் விளங்குகிற அவ்வைதேகி சேற்றினல்மூடப்பட்ட தாமரைக்கொடிபோல்புகாற்றிருந்தாள். அப்படியிருந்தும் ஸ்வாபாவிகமான அப்பிராகிருத தேஜோவிசேஷத்தால் பிரகாசிக்கவும்பிரகாசித்தாள். இப்படி ஆபரணமற்று அலங்காரமற்று சோபையற்று தீனையாய் துக்கத்தியானபரையாய் பதிவிரதாதிடசித்தமுள்ளவளாய் வீற்றிருக்கிற ஸ்ரீராகவார்ஹையான ஜானகியை தேவார்ஹமான புரோடாசத்தை சுவானமிச்சிப்பதுபோல் அசுத்தனை இராவணன் காமங்கொண்டுபார்த்தான்.

౭. సమీపం రాజసింహస్య రామస్య విదితాత్మనః । సంకల్పహయసంయుక్తైర్యాంతీమివ మనోరథైః ॥

౮. శుష్యంతీం రుదతీమేకాం ధ్యానశోకపరాయణామ్ । దుఃఖస్యాంతమపశ్యంతీం రామాం రామమనువ్రతామ్ ॥

౯. వేష్టమానామథావిష్టాం పన్నగేంద్రవధూమివ । ధూప్యమానాం గ్రహేణేవ రోహిణీం ధూమకేతునా ॥

౧౦. వృత్తశీలకులే జాతామాచారవతి ధార్మికే । పునస్సంస్కారమాపన్నాం జాతామివ చ దుష్కులే ॥

౧౧. అభూతేనాపవాదేన కీర్తిం నిపతితామివ । ఆమ్నాయానామయోగేన విద్యాం ప్రశిథిలామివ ॥

౧౨. సన్నామివ మహాకీర్తిం శ్రద్ధామివ విమానితామ్ । పూజామివ పరిక్షీణామాశాం ప్రతిహతామివ ॥

౧౩. ఆయతీమివ విధ్వస్తామాజ్ఞాం ప్రతిహతామివ । దీప్తామివ దిశం కాలే పూజామపహృతామివ ॥

౧౪. పద్మినీమివ విధ్వస్తాం హతశూరాం చమూమివ । ప్రభామివ తమోధ్వస్తాముపక్షీణామివాపగామ్ ॥

౧౫. వేదీమివ పరామృష్టాం శాంతామగ్నిశిఖామివ । పౌర్ణమాసీమివ నిశాం రాహుగ్రస్తేందుమండలామ్ ॥

౧౬. ఉత్కృష్టపర్ణకమలాం విత్రాసితవిహంగమామ్ । హస్తిహస్తపరామృష్టామాకులాం పద్మినీమివ ॥

౧౭. పతిశోకాతురాం శుష్కాం నదీం విస్రావితామివ । పరయా మృజయా హీనాం కృష్ణపక్షనిశామివ ॥

౧౮. సుకుమారీం సుజాతాంగీం రత్నగర్భగృహోచితామ్ । తప్యమానామివోష్ణేన మృణాళీమచిరోద్ధృతామ్ ॥

౧౯. గృహీతామాళితాం స్తంభే యూథపేన వినాకృతామ్ । నిశ్శ్వసంతీం సుదుఃఖార్తాం గజరాజవధూమివ ॥

౨౦. ఏకయా దీర్ఘయా వేణ్యా శోభమానామయత్నతః । నీలయా నీరదాపాయే వనరాజ్యా మహీమివ ॥

౨౧. ఉపవాసేన శోకేన ధ్యానేన చ భయేన చ । పరిక్షీణాం కృశాం దీనామల్పాహారాం తపోధనామ్ ॥

౨౨. ఆయాచమానాం దుఃఖార్తాం ప్రాంజలిం దేవతామివ । భావేన రఘుముఖ్యస్య దశగ్రీవపరాభవమ్ ॥

౨౩. సమీక్షమాణాం రుదతీమనిందితాం సుపక్ష్మతామ్రాయతశుక్లలోచనామ్ ।
అనువ్రతాం రామమతీవ మైథిలీం ప్రలోభయామాస వధాయ రావణః ॥

௭. 𑌸𑌮𑍀𑌪𑌂𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌹𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑍈𑌃॥

௮. 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂𑌰𑍁𑌦𑌤𑍀𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌶𑍋𑌕𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌮𑍍।
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂𑌰𑌾𑌮𑌾𑌂𑌰𑌾𑌮𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௯. 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌧𑍂𑌮𑌿𑌵।
𑌧𑍂𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣𑍇𑌵𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀𑌂𑌧𑍂𑌮𑌕𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾॥

௧௦. 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌶𑍀𑌲𑌕𑍁𑌲𑍇𑌜𑌾𑌤𑌾𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌵𑌤𑌿𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑍇।
𑌪𑍁𑌨𑌃𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂𑌜𑌾𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌚𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍁𑌲𑍇॥

௧௧. 𑌅𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵।
𑌆𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌶𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌮𑌿𑌵॥

௧௨. 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵𑌮𑌹𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌿𑌵𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌪𑍂𑌜𑌾𑌮𑌿𑌵𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌮𑌾𑌶𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵॥

௧௩. 𑌆𑌯𑌤𑍀𑌮𑌿𑌵𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵।
𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌦𑌿𑌶𑌂𑌕𑌾𑌲𑍇𑌪𑍂𑌜𑌾𑌮𑌪𑌹𑍃𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵॥

௧௪. 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌿𑌨𑍀𑌮𑌿𑌵𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌹𑌤𑌶𑍂𑌰𑌾𑌂𑌚𑌮𑍂𑌮𑌿𑌵।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑌿𑌵𑌤𑌮𑍋𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌪𑌗𑌾𑌮𑍍॥

௧௫. 𑌵𑍇𑌦𑍀𑌮𑌿𑌵𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌿𑌵।
𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑍀𑌮𑌿𑌵𑌨𑌿𑌶𑌾𑌂𑌰𑌾𑌹𑍁𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌮𑍍॥

௧௬. 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑌲𑌾𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌿𑌤𑌵𑌿𑌹𑌂𑌗𑌮𑌾𑌮𑍍।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌂𑌪𑌦𑍍𑌮𑌿𑌨𑍀𑌮𑌿𑌵॥

௧௭. 𑌪𑌤𑌿𑌶𑍋𑌕𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌂𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌾𑌂𑌨𑌦𑍀𑌂𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵।
𑌪𑌰𑌯𑌾𑌮𑍃𑌜𑌯𑌾𑌹𑍀𑌨𑌾𑌂𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑌿𑌵॥

௧௮. 𑌸𑍁𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍀𑌂𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌂𑌰𑌤𑍍𑌨𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍃𑌹𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌤𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵𑍋𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨𑌮𑍃𑌣𑌾𑌲𑍀𑌮𑌚𑌿𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௧௯. 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌮𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍇𑌯𑍂𑌥𑌪𑍇𑌨𑌵𑌿𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂𑌸𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂𑌗𑌜𑌰𑌾𑌜𑌵𑌧𑍂𑌮𑌿𑌵॥

௨௦. 𑌏𑌕𑌯𑌾𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌯𑌾𑌵𑍇𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍋𑌭𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃।
𑌨𑍀𑌲𑌯𑌾𑌨𑍀𑌰𑌦𑌾𑌪𑌾𑌯𑍇𑌵𑌨𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍀𑌮𑌿𑌵॥

௨௧. 𑌉𑌪𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨𑌚𑌭𑌯𑍇𑌨𑌚।
𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂𑌕𑍃𑌶𑌾𑌂𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌲𑍍𑌪𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌂𑌤𑌪𑍋𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑍍॥

௨௨. 𑌆𑌯𑌾𑌚𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵।
𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨𑌰𑌘𑍁𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌮𑍍॥

௨௩. 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂𑌰𑍁𑌦𑌤𑍀𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌂𑌸𑍁𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌅𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌂𑌰𑌾𑌮𑌮𑌤𑍀𑌵𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌂𑌪𑍍𑌰𑌲𑍋𑌭𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌵𑌧𑌾𑌯𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃॥

௭. ஸமீபம்ராஜஸிம்ஹஸ்யராமஸ்யவிதிதாத்மநஃ।
ஸங்கல்பஹயஸம்யுக்தைர்யாந்தீமிவமநோரதைஃ॥

௮. ஶுஷ்யந்தீம்ருததீமேகாம்த்யாநஶோகபராயணாம்।
து:கஸ்யாந்தமபஶ்யந்தீம்ராமாம்ராமமநுவ்ரதாம்॥

௯. வேஷ்டமாநாம்ததாவிஷ்டாம்பந்நகேந்த்ரவதூமிவ।
தூப்யமாநாம்க்ருஹேணேவரோஹிணீம்தூமகேதுநா॥

௧௦. வ்ருத்தஶீலகுலேஜாதாமாசாரவதிதார்மிகே।
புநஸ்ஸம்ஸ்காரமாபந்நாம்ஜாதாமிவசதுஷ்குலே॥

௧௧. அபூதேநாபவாதேநகீர்த்திம்நிபதிதாமிவ।
ஆம்நாயாநாமயோகேநவித்யாம்ப்ரஶிதிலாமிவ॥

௧௨. ஸந்நாமிவமஹாகீர்த்திம்ஶ்ரத்தாமிவவிமாநிதாம்।
பூஜாமிவபரிக்ஷீணாமாஶாம்ப்ரதிஹதாமிவ॥

கங. ஆயதீமிவவித்வஸ்தாமாஜ்ஞாம்ப்ரதிஹதாமிவ।
தீப்தாமிவதிஶம்காலேபூஜாமபஹ்ருதாமிவ॥

கச. பத்மினீமிவவித்வஸ்தாம்ஹதஶூராம்சமூமிவ।
ப்ரபாமிவதமோத்வஸ்தாமுபக்ஷீணாமிவாபகாம்॥

கரு. வேதீமிவபராம்ருஷ்டாம்ஶாந்தாமக்நிஶிகாமிவ।
பௌர்ணமாஸீமிவநிஶாம்ராஹுக்ரஸ்தேந்துமண்டலாம்॥

கசு. உத்க்ருஷ்டபர்ணகமலாம்வித்ராஸிதவிஹங்கமாம்।
ஹஸ்திஹஸ்தபராம்ருஷ்டாமாகுலாம்பத்மினீமிவ॥

கஎ. பதிஶோகாதுராம்ஶுஷ்காம்நதீம்விஸ்ராவிதாமிவ।
பரயாம்ருஜயாஹீநாம்க்ருஷ்ணபக்ஷநிஶாமிவ॥

கஅ. ஸுகுமாரீம்ஸுஜாதாங்கீம்ரத்நகர்ப்பக்ருஹோசிதாம்।
தப்யமாநாமிவோஷ்ணேந ம்ருணாலீமசிரோத்த்ருதாம்॥

கக. க்ருஹீதாமாளிதாம்ஸ்தம்பேயூதபேநவிநாக்ருதாம்।
நிஶ்வஸந்தீம்ஸுதுஃகார்த்தாம்கஜராஜவதூமிவ॥

உ0. ஏகயாதீர்க்கயாவேண்யாஶோபமாநாமயத்நத:।
நீலயாநீரதாபாயேவநராஜ்யாமஹீமிவ॥

உக. உபவாஸேநஶோகேநத்த்யாநேநசபயேநச।
பரிக்ஷீணாம்க்ருஶாம்தீநாமல்பாஹாராந்தபோதநாம்॥

உஉ. ஆயாசமாநாம்துஃகார்த்தாம்ப்ராஞ்ஜலிம்தேவதாமிவ।
பாவேநரகுமுக்யஸ்யதஶக்ரீவபராபவம்॥

உங. ஸமீக்ஷமாணாம்ருததீமநிந்திதாம்ஸுபக்ஷ்மதாம்ராயதஶுக்லலோசநாம்।
அநுவ்ரதாம்ராமமதீவமைதிலீம்ப்ரலோபயாமாஸவதாயராவண:॥

இதி ஸ்ரீ ஸுந்தரகாண்டே - ஏகோநவிம்ஶஸ்ஸர்க:.

பதம்.	உரை.
விதிதாத்மந:	அறியப்பட்டபிரயத்தினமுடைய (ஆத்மஜ்ஞான முடையவரும்)
ராஜஸிம்ஹஸ்ய	இராஜசிரேஷ்டருமான
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய
ஸமீபம்	ஸமீபத்தை
ஸங்கல்பஹயஸம்யுக்தை:—	
ஸங்கல்ப	விசாரமாகிற
ஹயஸம்யுக்தை:	குதிரைகளோடுகூடின
மநோரதை:	மனதாகிறதேர்களினால்
யாந்தீமிவ	போகிறவள்போல் இருப்பவளும்
ஶுஷ்யந்தீம்	சுஷ்கித்திருப்பவளும்
ருதந்தீம்	அழுதுகொண்டிருப்பவளும்
ஏகாம்	ஒருவளாயிருப்பவளும்
த்யாநஶோகபராயணாம்—	
த்யாந	(நல்வரவின்) தியானமென்ன
ஶோகபராயணாம்	வியஸனமென்ன இவைகளையேமுக்கியமாயுடையவளும்
துக்கஸ்ய	துக்கத்தினுடைய
அந்தம்	முடிவை
அபஶ்யந்தீம்	பாராதவளும்
ராமம்	ஸ்ரீராகவனை
அநுவ்ரதாம்	ஆசிரயித்தவளும்
ததா	அவ்விதமே
ஆவிஷ்டாம்	திரஸ்கரிக்கப்பட்டு
வேஷ்டமாநாம்	புரண்டுகொண்டிருக்கிற
பந்நகேந்த்ரவதூமிவ	நாகராஜஸ்திரீபோல்இருப்பவளும்
தூமகேதுநா	தூமகேதுவென்கிற
க்ரஹேண	கிரஹவிசேஷத்தால்
தூப்யமாநாம்	தபிக்கும்படி செய்யப்பட்ட
ரோஹிணீமிவ	ரோஹிணீநக்ஷத்திரம்போல் இருப்பவளும்
ஆசாரவதி	ஸத்ஸம்பிரதாயமுடையதும்
தார்மிகே	தர்மமுடையதுமான [த்தில்
வ்ருத்தஶீலகுலே	திடமான நல்லொழுக்கமுடையவம்ச

பதம்.	உரை.
ஜாதாம்	உண்டானவளும்
துஷ்குலே	ஹீனவம்சத்தில்
ஸம்ஸ்காரம்	பாணிக்கிரகணரூபஸம்ஸ்காரத்தை
ஆபந்நாம்	அடைந்தவளாக
புந:	மறுபடியும்
ஜாதாமிவ	உண்டானவள்போல் இருப்பவளும்
அபூதேந	பொய்யான
அபவாதேந	அபவாதத்தால்
நிபதிதாம்	நாசமடைந்த
கீர்த்திமிவ	யசஸ்ஸுபோல் இருப்பவளும்
ஆம்நாயாநாம்	அடிக்கடி செய்கிற அப்பியாஸங்களுடைய
அயோகேந	இல்லாததால்
ப்ரஶிதிலாம்	மறந்துபோன
வித்யாமிவ	(வேத)வித்தைபோல்இருப்பவளும்
ஸந்நாம்	குறைந்துபோன
மஹாகீர்த்திமிவ	பெருங்கீர்த்திபோல் இருப்பவளும்
விமாநிதாம்	அவமானம் செய்யப்பட்ட
ஶ்ரத்தாமிவ	ஆஸ்திக்யபுத்திபோல்இருப்பவளும்
பரிக்ஷீணாம்	மிகவும் குறைந்த [ம்
பூஜாமிவ	(தேவதா)ராதனம்போல்இருப்பவளு
ப்ரதிஹதாம்	அடிக்கப்பட்ட (பிரயோஜனமற்ற)
ஆஶாமிவ	கோரிக்கைபோல் இருப்பவளும்
வித்வஸ்தாம்	ஸ்வல்பமாய்விட்ட
ஆயதீமிவ	தனலாபம்போல் இருப்பவளும்
ப்ரதிஹதாம்	தடுக்கப்பட்ட
ஆஜ்ஞாமிவ	ஆஜ்ஞைபோல் இருப்பவளும்
காலே	உத்பாதகாலத்தில்
தீப்தாம்	எரிகிற
திஶாமிவ	திக்குபோல் இருப்பவளும்
அபஹ்ருதாம்	அபகரிக்கப்பட்ட
பூஜாமிவ	பூஜாதிரவியம்போல்இருப்பவளும்
வித்வஸ்தாம்	(பனிமுதலானவையால்)நாசமடைந்த
பத்மினீமிவ	தாமரையோடைபோல் இருப்பவளு
ஹதஶூராம்	அடிக்கப்பட்டசூரனையுடைய [ம்

பதம்.	உரை.
சமூமிவ	ஸேனைபோல் இருப்பவளும்
தமோத்வஸ்தாம்	இருளால் சூழப்பட்ட
ப்ரபாமிவ	பிரகாசம்போல் இருப்பவளும்
உபக்ஷீணாம்	குறைந்த ஜலமுடைய
ஆபகாமிவ	நதிபோல் இருப்பவளும்
பராம்ருஷ்டாம்	(சூத்திரன்முதலானோர்களால்) தொடப்பட்ட
வேதிமிவ	(யாக) மேடைபோல் இருப்பவளும்
ஶாந்தாம்	அணைந்துபோன
அக்நிஶிகாமிவ	அக்கினிஜ்ஜுவாலைபோல் இருப்பவளும்
ராஹுக்ரஸ்தேந்துமண்டலாம்=	
ராஹுக்ரஸ்த	இராகுவினால் பீடிக்கப்பட்ட
இந்துமண்டலாம்	சந்திரமண்டலமுடையதும்
பௌர்ணமாஸீம்	பருவத்திலிருக்கிறதுமான
நிஶாமிவ	இராப்போல் இருப்பவளும்
உத்க்ருஷ்டபர்ணகமலாம்	பிடுங்கியெறிந்த இலையென்ன தாமரைப்பூவென்ன இவைகளையுடையதும்
வித்ராஸிதவிஹங்கமாம்=	
வித்ராஸித	மிரட்டப்பட்ட
விஹங்கமாம்	பக்ஷிகளையுடையதும்
ஹஸ்திஹஸ்தபராம்ருஷ்டாம்=	
ஹஸ்திஹஸ்த	யானையின் துதிக்கையால்
பராம்ருஷ்டாம்	மிதிக்கப்பட்டிருக்கிறதும் (அதனால்)
ஆகுலாம்	கலக்கப்பட்டிருக்கிறதும்
பத்மிநீமிவ	தாமரையோடைபோல் இருப்பவளும்
விஸ்ராவிதாம்	வெள்ளத்தில் போய்விட்டதும் (அதனால்)
ஶுஷ்காம்	உலர்ந்துபோன
நதீமிவ	ஆறுபோல் இருப்பவளும்
பரயா	உத்கிருஷ்டமான
ம்ருஜயா	பரிசுத்தியால் (கெலங்குமுதலான அங்கசோதனத்தால்)
ஹீநாம்	சூன்னியமானவளும் (அதனால்)
க்ருஷ்ணபக்ஷநிஶாமிவ	கிருஷ்ணபக்ஷராத்திரிபோல் இருப்பவளும்
ஸுகுமாரீம்	மெல்லியதான சரீரமுடையவளும்
ஸுஜாதாங்கீம்	ஸுந்தரமான அவயவமுடையவளும்
ரத்நகர்ப்பக்ருஹோசிதாம்	இரத்தினத்தையுள்ளேயுடையவீட்டிற்குத்தக்கவளும்
அசிரோத்ருதாம்	அப்பொழுதெடுத்துப்போடப்பட்டதும் (ஆகையால்)
உஷ்ணேந	சுடுவையால்
தப்யமாநாம்	வாடுகிறதுமான
ம்ருணாளீமிவ	தாமரைக்கொடிபோல் இருப்பவளும்
க்ருஹீதாம்	பிடிக்கப்பட்டதும்
ஸ்தம்பே	கம்பத்தில்
ஆளிதாம்	கட்டப்பட்டதும்
யூதபேந	கஜஸமூகாதிபதியான ஆண்யானையால்
விநாக்ருதாம்	விடப்பட்டதும் (ஆகையால்)
நிஶ்வஸந்தீம்	பெருமூச்சுவிடுகிறதும்
ஸுதுக்கார்த்தாம்	மிக வியஸனத்தால் பீடிக்கப்பட்டதுமான

பதம்.	உரை.
கஜராஜவதூமிவ	கஜசிரேஷ்டத்தின் ஸ்திரீபோல் இருப்பவளும்
ஏகயா	ஒன்றாயிருக்கிறதும்
தீர்க்கயா	நீளமாயிருக்கிறதுமான
வேண்யா	பின்னலால்
நீரதாபாயே	சரத்காலத்தில்
நீலயா	கறுப்பான
வநராஜ்யா	வனவரிசையோடு(கூடின)
மஹீமிவ	பூமிபோல்
அயத்நத:	பிரயத்தினமில்லாமலே
ஶோபமாநாம்	பிரகாசிக்கிறவளும்
உபவாஸேந	ஆஹாரமில்லாததாலும்
ஶோகேந	துக்கத்தாலும்
த்யாநேந	சிந்தையாலும்
பயேந ச	பயத்தாலும்
க்ருஶாம்	கிருசித்திருப்பவளும்
தீநாம்	ஸந்தோஷக்குறைவுற்றவளும்
அல்பாஹாராம்	ஜலமாத்திராஹாரமுடையவளும் (அல்லது) உத்தமஸ்திரீ லக்ஷணமானமிதாஹாரமுடையவளும்
பரிக்ஷீணாம்	மிகவுமிளைத்தவளும்
தபோதநாம்	தபத்தையேதனமாயுடையவளும்
ரகுமுக்யஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய (ஸ்ரீராகவனால்)
தஶக்ரீவபராபவம்	இராவணவிஷயமான அவமானத்தை(ப்பற்றி)
துக்கார்த்தாம்	துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டவளாக
ப்ராஞ்ஜலிம்	கைகூப்புகிறதை (செய்துகொண்டு)
மநஸா	மனதினால்
தேவதாம்	(தனக்கிஷ்ட) தேவதையை
ஆயாசமாநாமிவ	பிரார்த்திக்கிறவள்போல்இருப்பவளும்
ஸமீக்ஷமாணாம்	(தனக்குஇரக்ஷிப்பவர்களை)எதிர்பாராநின்றிருப்பவளும்
ருததீம்	அழுதுகொண்டிருப்பவளும்
அநிந்திதாம்	தோஷரகிதையாயும்
ஸுபக்ஷ்மதாம்ராயதஶுக்லலோசநாம்=	
ஸுபக்ஷ்ம	சிறந்தஇமைகளையுடையதும்
தாம்ராயத	கடைக்கண்சிவந்தும்நீண்டும்
ஶுக்லலோசநாம்	நடுவில் வெளுத்துமிருக்கிற கண்களையுடையவளும்
அதீவ	மிகவும்
ராமம்	ஸ்ரீராகவனை
அநுவ்ரதாம்	அனுஸரித்தவிரதமுடையவளும்
ராமாம்	(அந்தரகுநாதனிடத்திலேயே) காதல்கொண்டவளும்
பதிஶோகாதுராம்	பர்த்திருவியஸனத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருப்பவளுமான
மைதிலீம்	பிராட்டியை
ராவண:	இராவணன்
வதாய	(தன்) வதத்தின்பொருட்டு
ப்ரலோபயாமாஸ	வஞ்சித்தான்.

(எ-மு-உரு-ல்) தா-ம்.—காமாந்தகாரத்தால் இயானசூன்னியனாய் தனக்கும் தன்னுடைய பிரபிதாமகனுக்கும் அகில லோகங்களுக்கும் மாதாவான ஜானகி தன்னைப் பதியாயடைந்து தன்சயனத்தி லேறவேண்டுமென்கிற துராசையால், தானும் தன்னருமைமக்களும் மற்றுமுள்ள வரக்கரும் ஒருமிக்க மாண்டுபோவதற்காக, இராவணன் அந்த பதிவிரதோத்தமியினுடைய மனதை மதுரவசனங்களாலும் பிரியஸ்தோத்திரங்களாலும் கலைத்து அவளை வஞ்சிக்க ஆரம்பித்தான். அவ்வன்னை ஸங்கல்பங்களாகிற புரவிகள்பூட்டி நெஞ்சமாகிற இரதத்தின்மீதேறி இராஜாதிராஜனும் சரணாகதவத்ஸலனுமான அந்த இரகுநந்தனனுடைய பாதபத்மங்களையடைபவள்போலிருந்தாள். அதாவது, இவ்விராக்ஷஸாதமனுடைய ஆபத்தினின்றுநீங்கி ஸ்ரீராகவன் பக்கல்சேர்ந்து அந்த ஆதிபுருஷனுடைய அத்விதீய ஸௌந்தர்யாதிசயபோகமும், ஸாதுதரிசன ஸல்லாபாதி ஸந்தோஷானுபவமும் யதாபூர்வ மெப்பொழுதுண்டாமோ வென்கிற கருத்துகளைக்கொண்டு அபீஷ்டபலப்பிரதானஞ்செய்யவல்ல ஸர்வஜ்ஞதமகனை தன் காதலனையே தியானித்திருந்தாள். சிரகாலதுக்கானுபவத்தால் தேகமிளைத்துமெலிந்திருந்தாள். பர்த்திருவிரகதுக்கம் உள்ளேவதைக்க இராக்ஷஸிகள் வெளியே உபத்திரவிக்க இந்தவிதம் தனியாய்நின்று கஷ்டப்படுகையில் உரோகிணியை

ப்பீடிக்கவருகிற தூமகேதுபோல் தன்னைப் பீடிக்கவந்துவிட்டானே அரக்கனென்றழுதுகொண்டிருந்தாள். இவ்வியஸனமாகிற மஹாஸமுத்திரத்தில் மூழ்கி கரையைக்காணுதிருந்தாள். அல்லும்பகலும் தனக்குநேரிட்ட துக்கத்தையேநினைத்துக் கண்ணீர்விட்டுக்கொண்டிருந்தாள். இந்த துக்கவிமோசனத்திற்கு ஸ்ரீராகவனே கதியென்று அந்த தயாளுவையே நம்பியிருந்தாள். தத்காலச் சிலந்தரோக்கிரஹனல் கைவிடப்பட்டு நினையாயிருந்தாள். மணிமந்திராதிகளால் தடைபட்டுப் புறம்போக வகையில்லாமல்தவிக்கிற நாகஸ்திரீபோலிருந்தாள். ஸதாசாராநுஷ்டானத்தாலும் தர்மகிருத்தியங்களாலும் திடமான நல்லொழுக்கத்தாலும் சிரேயஸ்கரமாய் விளங்குகிற உத்தமகுலத்திற்பிறந்து தூராத்மாக்களுடைய வம்சபூதனை பதிதனல் பாணிக்கிரகணஞ்செய்யப்பட்டு, அந்தவிவாகத்தாலுண்டான த்விதீயஜன்மத்தில் பூர்வஸத்குலதேஜஸ்ஸழிந்து ஆசாரஹீனையாய்விளங்கும் ஸ்திரீபோல் காணப்பட்டாள். அஸத்தியமாய்க் கட்டிவிடப்பட்ட உலகநிந்தையால் க்ஷீணமடைகிற கீர்த்திபோலும், அப்பியாஸமின்மையால் மறந்துபோன வேதாத்தியயனம்போலும், தினேதினே குறைந்துபோகிற யசஸ்ஸுபோலும், பரிகாஸத்தால் விர்த்தியடையாத ஸத்கர்மசிரத்தைபோலும், புஷ்பசந்தனதூபதீபாதிகளும் பக்திபூர்வகமான ஸ்துதிவசனத்யுபசாரங்களும் குறைந்திருக்கிற தேவதாராதனம்போலும், விக்கினங்களாலடிபட்டுப் பலோதயமடையாம லழிகிற ஆசைபோலும் தன்னுடைய தரித்திரமொழியப்போகிறதென்று வெகுநாளாய் நம்பிக்கையோடெதிர்பார்த்த ஐசுவரியார்த்திக்குக் கிடைத்த ஸ்வல்பதனலாபம்போலும், தவறினவர்களைத் தண்டிக்கவகையின்றி தடுக்கப்பட்டுகிற்கிற இராஜாக்கினையபோலும், உத்பாதகாலத்தில் தீப்பிடித்தெரிகிற திக்குகள்போலும், இஷ்டதேவதாராதனத்திற்குச் சேகரிக்கப்பட்டுப் பரபுருஷனலபகரிக்கப்பட்ட பூஜாதிரவியம்போலும், பனிவாடையால் விர்த்தியடையாமல் சோபையழிந்திருக்கிற தாமரைத்தடாகம்போலும், யுத்தரங்கத்தில் சத்துருபலாபலமறிந்து ஜயபேரிகைமுழக்கத்துடன் ஸைந்யத்தைநடத்தவல்ல ஸேனுபதியைப்பரிகொடுத்துத் தன்னரசுநாடாய் சிதிலமடைகிற ஸைன்னியம்போலும், இருளால் பிரதிபாதிக்கப்படுகிற பிரகாசம்போலும், ஜலம்வற்றினநதிபோலும், அணைந்த அக்கினிபோலும், இராகுபீடிதமான சந்திரிகையால் விளங்காத பௌர்ணவமிராத்திரிபோலும், இருள்மயமான கிருஷ்ணபக்ஷராத்திரிபோலும் பிரபையற்று வீற்றிருந்தாள். ஜ்யோதிஷ்டோம வாஜபேயாதி யக்ஞங்களுபக்கிரமிக்கப்பட்டு, ஸமித்குசலாஜாக்ஷதாதி ஹோமத்திரவியங்கள் நிறைந்து அத்துவரியுஹோதா உத்காதா பிரம்மாக்கள் வேதமந்திரம் ஜபிக்க தீக்ஷிதஞன எஜமானனுடைய ஹோமத்தால் ஜ்வலிக்கிற அக்கினிகுண்டத்தோடும் பரமபாவனமாய் விளங்குகிற யக்ஞவேதிகையானது நீசஸ்பர்சத்தால் அசுத்தமாகி தேசம்குறைந்த யக்ஞவேதிகைபோல் ஸ்ரீராகவார்கையான அந்த புண்ணியாத்மாவானவள் இராக்ஷஸாதமனுடைய ஸ்பரிசத்தால் அபரிசுத்தையாய் பிரகாசமற்றிருந்தாள். குமுதநீலோத்பலங்களும் ஹம்ஸஸாரஸ சக்கிரவாகாதிபக்ஷிகளும்நிறைந்து தேவாமிருதத்திற்கொப்பான திவ்வியதீர்த்தஸமிருத்தியாலதிமனோகரமாய் விளங்கிவருகையில் மதம்பிடித்த வொருகாட்டானையிறங்கி தனது தும்பிக்கையால் ஜலத்தைதக்கலக்கி பக்ஷியினங்களை வெருட்டிப் புஷ்பக்கொடிகளை வேருடன் பேர்த்தெறிந்து பங்கமயமாகச்செய்ய அதி ஆபாஸமாய் காணப்படுகிற பத்மினிபோல் ஸ்ரீராகவன்பக்கலிருக்கையில் ஸர்வாபரணபூஷிதையாய் இலக்ஷ்மீதேவிபோலதிஸுந்தரமாக விருந்த ஜானகி உன்மத்தஞன இராவணனலபகரிக்கப்பட்டபிறகு ஆபரணலங்காரமும் ஸ்நானலேபனதிகளுமின்றி சோபையற்றிருந்தாள். பிரவாகானந்தரம் வற்றிப்போன நதிபோலும், ஜலத்தினின்றுபிடுங்கிகரையிலெறியப்பட்டு ஸூரியோஷ்ணத்தால் வாட்டப்பட்ட தாமரைத்தண்டுபோலும், தன்பிராணபந்துவான பர்த்தாவினின்றும் இனத்தினின்றும் பிரிக்கப்பட்டு ஸ்தம்பத்தில் கட்டப்பட்டு தன் விரகதுக்கஸ்மரணையால் பெருமூச்செறிந்து தனியாய்நின்றுவியஸனமுறுகிற கஜப்பெடுபோலும், சோபையின்றிதேகம்வாடி துக்காக்கிராந்தையாயிருந்தாள். பத்துமாதகாலம் ஸ்நானதிஸுகங்களை யனுபவியாதவளும், ஆகாரமில்லையென்னும்படி ஜலாகாரமாத்திரத்தால் பிராணனைத்தரித்திருப்பவளும், அதனுல் தேகமிளைத்து வாடியிருப்பவளும், திவ்வியாங்கலக்ஷணத்தால் ஸௌந்தரமாகவிளங்குபவளும், அலங்காரமில்லாமலே ஸர்வாலங்காரசோபையோடு பிரகாசிப்பவளும், சாத்காலத்தில் கறுத்த இலைகள்நிறைந்த விருக்ஷவரிசைகளோடுவிளங்குகிற பூப்பிரதேசம்போல் கறுத்த நீண்ட மனோகரமான பின்னலிட்டகூந்தலோடு விளங்குபவளும், ஸர்வோத்கிருஷ்டமான பத்மினீஜாதிலக்ஷணங்களோடு பிரகாசிப்பவளும், விரகதுக்கத்தாலும் ஸதா துக்கத்தியானத்தாலும், அந்த இராக்ஷஸநகரத்தில் தனக்கென்ன ஆபத்துநேரிடுமோவென்கிற பயத்தாலும் மிகவுமிளைத்திருப்பவளும் தன் வியஸனநிவாரணார்த்தம் ஸ்ரீராகவன்வரவை யெதிர்பார்த்து அந்தபரமாத்மாவைக்குறித்துத் தவம்செய்பவளும், இவ்வித அவமானத்தை இராவணன்செய்தானேயென்று துக்கிப்பவளும், இப்பேர்ப்பட்டஅபராதத்தைத் தனக்குச்செய்தஇவ்விராவணன் இரகுவீரபாணத்தாலெப்பொழுது மாண்டுபோவனேவென்று அஞ்சலிசெய்துகொண்டு தன்னிஷ்டதேவதாப் பிரார்த்தனைசெய்பவள்போலிருப்பவளும், காமாதுரனய்வருகிற இராவணனைப்பார்த்து நடுநடுங்கி ஐயோ! தன்னுடையசீலத்திற் சென்னஹானிநேரிடுமோ, தன்னையிரக்ஷிப்பாரொருவருமில்லையே, இந்தஆபத்தினின்றுஎப்படி தப்பிப்பிழைப்பேனென்று நாற்புறமும் சுற்றிப்பார்த்துபயந்திருப்பவளும், நிர்த்தோஷமான பாதிவிருத்தியமுள்ளவளும், கடைக்கண்சிவந்துகருவிழிகள்பொருந்தி மத்தியப்பிரதேச வெண்ணிறத்தோடு அதிமதுரமாகவிளங்குகின்றனவும் அதியழகானஇமைகளென்கிற தாமரைதளங்களா லிரக்ஷிக்கப்படுகின்றனவுமான நேத்திராரவிந்தங்களையுடையவளும், ஸ்ரீராகவனையே ஆசிரயித்தவிரதமுடையவளும், அந்த பக்தவத்ஸலனுடைய பிரிவைசகியாது துடிப்பவளுமான பிராட்டியைஸமீபித்து, பதிவிரதாக்கினியில்விழுந்து தான்நசிக்கபோகிறதையறியாமல் காமாவேசத்தா லவளைவஞ்சிக்க எத்தனித்தான்.

ஸர்வவரப்பிரதானமுஞ் செய்யவல்ல அந்தலோகஜநநீ பிராகிருதஜனம்போல் ஓர்ஸாமான்னியதேவதையின் பிரஸாதத்தைப்பிரார்த்திப்பவள்போலிருக்கும்படி எங்ஙனே!

ஆயாசமாநாமிதி - ஸ்வாபதேசார்த்தம்.

தன்னுடையநிர்ஹேதுககிருபையால் ஸமஸ்தப்பிராணிகளுடைய பிரார்த்தனையை ஸபலமாக்கி, "நக்ஷமாமி" என்கிற நிரங்குசஸ்வாதந்திரியமுடைய ஸர்வேசுவரனையும் தன்திருமேனிஸௌந்தரியத்தால் வசப்படுத்தி மஹாபராதிகளையும் நித்தியவிபூதியில் அவன்திருவடிகளில் சேர்ப்பிக்கிற புருஷகாரபூதையான பிராட்டி எம்பெருமானுடைய திருமார்பிலிருந்து க்ஷணகாலமும் பிரிந்தறியாதவள். இப்பொழுது தேவதைகள்முதலான ஸகலருடைய கஷ்டத்தைச் சகியாது எம்பெருமானுடைய திருமார்பினின்றுவிலகி அவர்கள்காலிலிட்ட விலங்கைத்தானுங் காலிலிட்டு, அவர்களோடு தானும் துக்கவிமுக்தையாகும்படி, அஞ்சலிபத்தையாய் நிர்மலமனதுடன், ஸர்வஸ்மாத்பரனும் ஸர்வவஸ்துவிலக்ஷணனுமான ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தியானித்திருந்தாள்.

ஸ்ரீஸம்மோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
பத்தொன்பதாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

இருபதாவது ஸர்க்கம்.

౧ సతాంపతివ్రతాం దీనాం నిరానందాం తపస్వినీమ్ । సాకారైర్మధురైర్వాక్యైర్న్యదర్శయత రావణః॥

க. 𑌸𑌤𑌾𑌂𑌪𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌂𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂𑌨𑌿𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍।
𑌸𑌾𑌕𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃॥

க. ஸதாம்பதிவ்ரதாம்தீநாம்நிராநந்தாம்தபஸ்விநீம்।
ஸாகாரைர்மதுரைர்வாக்யைர்ந்யதர்ஶயதராவணஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ-ராவணஃ	அந்த-இராவணனானவன்	தாம்	அந்த-(ஸீதையை)
பதிவ்ரதாம்	பர்த்தாவையேவிருதமாயுடையவளும்	ஸாகாரைஃ	அபிப்பிராயத்தோடுகூடினவும்
தீநாம்	பலமற்றவளும்	மதுரைஃ	இனியனவுமான
நிராநந்தாம்	ஸந்தோஷமில்லாதவளும்	வாக்யைஃ	வார்த்தைகளால்
தபஸ்விநீம்	தபமுடையவளுமான	ந்யதர்ஶயத	(தன் அபிப்பிராயத்தை) பிரகாசிப்பித்தான்.

தா-ம்—அன்னபானமின்மையாலிளைத்து, ஸ்நானாலங்காரமின்மையால் கறுத்து, பர்த்திருபந்துதரிசனமின்மையால் ஸுகமற்று, துக்கநிவாரணார்த்தம் ஆபத்பாந்தவனும் அனாதரக்ஷகனுமான தன்பதியையே ஸ்மரித்து, சீல ரக்ஷணமாகிற தபோநிலையிலிருக்கிற அவ்வுத்தமியைப்பார்த்துக் காமுகனான இராவணன் மதுரவாக்கியங்களால் காமவிகாரமான தன் அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டான், துக்கத்தால் மனம்புண்ணாகி ஸந்தோஷமென்கிற லேசமுமில்லாதிருந்தாள். மன்மதவடிவுடைய தன் நாதனையே தியானித்திருந்தாள். எந்த ஆபத்திலும் சீலத்தை யிரக்ஷிப்பதில் நிடசித்தமுள்ளவளாயிருந்தாள். இப்படி பிறனுடைய காமத்திற்குக் கொஞ்சமேனுமிடங்கொடாத அந்த குணவதியினிடத்தி லிராவணன் தன்னுடைய அல்பபுத்தியை வெளியிட்டான்.

౨. మాం దృష్ట్వా నాగనాసోరు గూహమానా స్తనోదరమ్ । అదర్శనమివాత్మానం భయాన్నేతుం త్వమిచ్ఛసి॥

உ. 𑌮𑌾𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌗𑌨𑌾𑌸𑍋𑌰𑍁𑌗𑍂𑌹𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍋𑌦𑌰𑌮𑍍।
𑌅𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌭𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍁𑌂𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿॥

உ. மாம்த்ருஷ்ட்வாநாகநாஸோரு கூஹமாநாஸ்தநோதரம்।
அதர்ஶநமிவாத்மாநம்பயாந்நேதும்த்வமிச்சஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) நாகநாஸோரு	(ஓ) யானையின்துதிக்கை போன்றதுடையுடையவளே	ஆத்மாநம்	தேஹத்தை
மாம்-த்ருஷ்ட்வா	என்னை-பார்த்து	பயாதிவ	பயத்தினாலேபோல்
த்வம்	நீ	அதர்ஶநம்	பார்க்காமலிருக்குகையை
ஸ்தநோதரம்	வயிற்றையும்ஸ்தனங்களையும்	நேதும்	அடைவிப்பதற்கு
கூஹமாநா(ஸதீ)	மறைத்துக்கொண்டு	இச்சஸி	இச்சிக்கிறாய்.

தா-ம்—யானைத்துதிக்கைபோ லடிபெருத்து வரவரச்சிறுத்து உன்னதாகிருதியோடுவிளங்குகிற துடைகளையுடைய ஹே ஸுந்தரி! உன்னிடத்தில் வியாமோகங்கொண்டு வருகிற வென்னைப்பார்த்து ஸ்தனங்களையும் வயிற்றையு மூடிக்கொண்டாய். ஏதோ வென்னைக்கண்டு பயப்படுவதுபோல் தேகத்தை மறைக்க விச்சிக்கிறாய். உன்னிடத்தி லத்தியந்தம் பிரீதியுள்ள வென்னிடத்தி லுனக்கென்ன பயம். உன்னுடைய ஸௌந்தரியாதிசயத்தை யான் பார்க்கவொண்ணாதோ? மேலுமுன்னுடைய சரீரம் என்னால் பார்க்கப்படாததோ? நீ மறைத்துக்கொள்ளுவதிலென்னபயன்?

౩. కామయే త్వాం విశాలాక్షి బహుమన్యస్వ మాం ప్రియే । సర్వాంగగుణసంపన్నే సర్వలోకమనోహరే॥

௩. 𑌕𑌾𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌬𑌹𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌗𑍁𑌣𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑍇॥

௩. காமயேத்வாம்விஶாலாக்ஷிபஹுமந்யஸ்வமாம்ப்ரியே।
ஸர்வாங்ககுணஸம்பந்நேஸர்வலோகமநோஹரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஸர்வாங்ககுணஸம்பந்நே-	ஸர்வாவயவ ஸுந்தரஸம்ருத்தியுடையவளே	த்வாம்	உன்னை
ஹேஸர்வலோகமநோஹரே-ஓ	ஸமஸ்த ஜனங்களின் மனதையரிப்பவளே	காமயே	கோருகிறேன்
ஹேவிஶாலாக்ஷீ	வாராய்அகன்றகண்களுடைய (ஸீதையே)	ஹேப்ரியே	ஓ-இஷ்டமானவனே
		மாம்-பஹுமந்யஸ்வ	என்னை-ஆதரவுசெய்.

தா-ம்—அரவிந்ததளம்போலகன்று ஆஹ்லாதகரமாக விளங்குகிற நேத்திரங்களையுடைய ஹே வரானனே! பாதாதிகேசபரியந்தம் நிர்த்தோஷமான ஸாமுத்திரிகாலக்ஷணமமைந்த ஹே கோமளாங்கி! என்னையும்,

இப்பூமியிலுள்ளோரையும், மற்றுமுள்ள பதினான்குலோகத்தாரையும் மோகிக்கச்செய்கிற ரூபஸம்பத்துள்ள ஹே திவ்யஸுந்தரி! உன் ஸுந்தரவடிவைக்கண்டு யான் மோகித்தேன். உன்னுடைய கடாக்ஷவீக்ஷண்ணியத்தில் யானீடுபெட்டேன். உன்னுடைய லாவண்ணியமாகிற வலையிற் சிக்கிக்கொண்டேன். ஆகையால், ஹே பிரியே! உன்னையடைய சேர்க்கையை யான் விரும்புகின்றனன். உன்னோடு இரதிவிலாஸத்தை யனுபவிக்க யான் பிரார்த்திக்கின்றனன். என்னுடைய கோரிக்கையை மானித்து என்னைக் கிருதார்த்தனாகச் செய்யும் விஷயத்தில் நீ கிருபைபுரியவேண்டும்.

౪. నేహ కేచిన్మనుష్యా వా రాక్షసాః కామరూపిణః । వ్యపసర్పతు తే సీతే భయం మత్తస్సముత్థితమ్॥

௪. 𑌨𑍇𑌹 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃।
𑌵𑍍𑌯𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌸𑍀𑌤𑍇 𑌭𑌯𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍॥

*௪. நேஹகேசிந்மநுஷ்யாவாராக்ஷஸா:காமரூபிண:।
வ்யபஸர்பதுதேஸீதேபயம்மத்தஸ்ஸமுத்திதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஸீதே	(ஓ) ஸீதையே	(த்வத்பயகர்தார:)	(உனக்குபயமுண்டுசெய்கிறவர்)
இஹ	இவ்விடத்தில்	கேசித்-ந-	ஒருவரும்-இல்லை
மநுஷ்யாவா	மனிதர்களாவது	தே-மத்த:	உனக்கு-என்னிடத்திலிருந்து
காமரூபிண:	இச்சைக்கிசைந்தருபம்தரிக்கவல்ல	ஸமுத்திதம்-பயம்	உண்டான-பயமானது
ராக்ஷஸாவா	இராக்ஷதராவது	வ்யபஸர்பது	போகட்டும்.

தா-ம்—ஜனகன் செல்வமான ஹே ஸீதே! நீ ஏன் பயப்படுகிறாய். உன்னை பயமுறுத்தத்தகுந்த மனிதனாவது இராக்ஷதனாவது இவ்விலங்கையிற்கிடையாது. காமரூபிகளான இராக்ஷதர் ஸ்வேச்சாரூபங்கொண்டு உன்னை மிரட்டுவார்களென்று பயப்படாதே. நான் ஏதாவது உனக்குத்திங்கு விளைவிப்பேனென்றஞ்சாதே. உன்னுடைய பிராணவல்லபனான பிரியநாயகனென்று என்னை நீ மானி. யாதொருபயமுமில்லை.

౫. స్వధర్మో రక్షసాం భీరు సర్వథైవ న సంశయః । గమనం వా పరస్త్రీణాం హరణం సంప్రమథ్య వా॥
౬. ఏవం చైతదకామాం చ న త్వాం స్ప్రక్ష్యామి మైథిలి । కామం కామశ్శరీరే మే యథాకామం ప్రవర్తతామ్॥

௫. 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂 𑌭𑍀𑌰𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑍈𑌵 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃।
𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑍍𑌯 𑌵𑌾॥

௬. 𑌏𑌵𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌦𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌿।
𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌶𑍍𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌮𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑌾𑌮𑍍॥

*௫. ஸ்வதர்மோரக்ஷஸாம்பீருஸர்வதைவநஸம்ஶய:।
கமநம்வாபரஸ்திரீணாம்ஹரணம்ஸம்ப்ரமத்யவா॥

௬. யேவம்சைததகாமாம்துநத்வாம்ஸ்ப்ரக்ஷ்யாமிமைதிலி।
காமம்காமஶ்ஶரீரேமேயதாகாமம்ப்ரவர்த்ததாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) பீரு	ஓ-பயமுடையவளே	ஏவம்ச	(எங்களுக்கு) இப்படி இருந்தபோதிலு
பரஸ்த்ரீணாம்	இதரஸ்திரீகளை	(ஹே) மைதிலி	ஓ-மிதிலாதிபதியின்புத்திரியே [ம
கமநம்வா	அடைகிறதாவது	அகாமாம்*	(என்னிடத்தில்) மோஹம்கொள்ளாத
ஸம்ப்ரமத்ய	நன்றாகபலாத்கரித்து	த்வாம்	உன்னை
ஸர்வதைவ	ஸர்வபிரயத்தினத்தாலும்	நஸ்ப்ரக்ஷ்யாமி *	தொடமாட்டேன் (ஆகையால்)
ஹரணம்வா	கொண்டுவருவதாவது	மே-ஶரீரே	என்-சரீரத்தில்
ரக்ஷஸாம்	இராக்ஷதர்களுக்கு	காமம்-காம:	மிகவும்-இச்சையானது
ஸ்வதர்ம:	ஸொந்தமானதர்மம்	யதாகாமம்	யதேச்சையாக
ஸம்ஶய:	(இதுவிஷயத்தில்) ஸந்தேகமானது	(தவ)	(உனக்கு)
ந	இல்லை	ஸம்ப்ரவர்த்ததாம்	பிரவர்த்திக்கட்டும்.
ஏதத்	இந்த (பரஸ்திரீகமனமானது)		

தா-ம்—பயப்படுகிற ஸ்வபாவமுள்ள ஹே ஸ்திரீரத்தினமே! இராக்ஷஸேந்திரனான நான் உன்னை பலாத்கரிப்பேனென்று நீ பயப்படவேண்டாம். பரஸ்திரீகளை பலாத்கரித்துச்சேருவதும், அவர்களை பலாத்கரித்துக்கொண்டுவந்து பிறகு கிர்ப்பந்திப்பதும் இராக்ஷஸாளுக்கு ஸாதாரணதர்மம். இதுவிஷயத்தில் ஸம்சயமி

* பிராட்டியினிடத்திற்கொண்ட கடுங்காமத்தால் வசைபடுகிற இராவணன் வேறுகாரணத்தா லவளை பலாத்கரிக்க முடியாமல் சிருங்காரீதியறிந்த ரஸிகன்போல் நடித்து வஞ்சனைமொழிகள் கூறுகின்றனன். பலாத்கரிப்பது இராக்ஷஸதர்மமாயினும், ஸீதே! நீ என்மீது காமங்கொள்ளாதவளவி லுன்னைத் தொடேனென்று சிருங்காரதத்துவோபந்யாஸஞ் செய்கிற இராவணன் முன்னொருக்கால் புஞ்சிகஸ்தலையென்னும் தேவஸ்திரீ பிரம்மதரிசனார்த்தம் திவ்யாலங்காரஞ்செய்துகொண்டு பக்திசிரத்தாவேஷத்துடன் பிரம்மலோககமனஞ்செய்கையில் மார்க்கத்தி லவளைக்கண்டு மோகித்து பலாத்காரத்தாலவளையடைந்தான். அந்த ஸ்திரீயும், இராவணனா லழிக்கப்பட்ட அலங்காரத்துடன் பிரம்மஸன்னிதானத்தில் முறையிட, அம்மலரவன் இரக்கமுற்ற அரக்கர் கோனுடைய அக்கிரமத்தைச்சகியாது, இனி அந்தபாதகன் இம்மாதிரி பலாத்கரித்து எந்தஸ்திரீயையாவது அடைவானாயின் அவன் சிரஸு வெடித்து நசிக்கக்கடவனென்றுசபித்தார். அந்தபிரம்மசாபபயத்தால் ஸீதையை பலாத்கரிக்க முடியாது இவ்விதம் நைச்சியவசனங்களுரைக்கிறானென்றறிக.

ல்லே. ஆகிலும் இராஜைசுவரியத்தில்வளர்ந்த ஸௌகுமாரியத்தன்மைபொருந்திய இராஜபுத்திரியான உன்னிடத்தில் என்னுடைய இராக்ஷஸதர்மத்தை வெளியிடேன். மதனவிலாஸரஸமறிந்திருக்கிற யானுன்னை நிர்ப்பந்திக்கமாட்டேன். உனக்கென்மீது காமமுண்டாகாதவளவில் உன்னை யான் ஸ்பரிசியேன். ஆகையால், யௌவன பரிபக்குவத்தோடு விளங்குகிற எனது சரீரத்தி லுனக்கத்தியந்தம் காமமுண்டாகட்டும். அப்பொழுது, பிரியே! உன்னை யடைந்தானந்திக்கிறேன்.

౭. దేవి నేహ భయం కార్యం మయి విశ్వసిహి ప్రియే । ప్రణయస్వ చ తత్త్వేన మైవం భూః శోకలాలసా ॥

௭. தேவி நேஹ பயம் கார்யம் மயி விஶ்வஸிஹி ப்ரியே।
ப்ரணயஸ்வ ச தத்வேந மைவம் பூஶ்ஶோகலாலஸா॥

*௭. தேவிநேஹபயம்கார்யம்மயிவிஸ்வஸிஹிப்ரியே।
ப்ரணயஸ்வசதத்வேநமைவம்பூஸ்ஸோகலாலஸா।

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
(ஹே) ப்ரியே	(ஓ) இஷ்டமானவனே	தத்வேந*	வாஸ்தவமாக
இஹ-பயம்	இவ்விடத்தில்-பயமானது	ப்ரணயஸ்வச	ஸிநேகத்தையும்செய்
நகார்யம்	செய்யத்தக்கினதன்று	ஏவம்	இந்தவிதம்
(ஹே)தேவீ	(ஓ) தேவியே	ஸோகலாலஸா	வியஸனத்திலாஸக்தியுடையவளாக
மயி-விஸ்வஸிஹி	என்னிடத்தில்நம்பு	மாபூ:	ஆகவேண்டாம்.

தா-ம்—ஹே பத்மாக்ஷே! உன்னிடத்தி லத்தியந்த மன்புகூர்ந்த இராவணனால் பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகிற இவ்விலங்கையிலு முனக்கு பயமுண்டோ! அந்தகனுக்கும் பிரவேசிக்க வரிதான இவ்விலங்காதுர்க்கத்தில் பயப்படுவதற்குக் கிஞ்சித்காரணமுமில்லையென்று நம்பு. மின்னற்கொடிபோல் ப்ரகாசிக்கிற ஹே காந்தே! என்னை நீ விசுவஸி. என்மீது மனப்பூர்வமான காமத்தைக்கொள்ளு. என்னையே பிராணபந்துவாக நம்பிச்சேரு. இம்மாதிரி நீ யாரையோ நினைத்துத் துக்கிக்கவேண்டாம். திரிலோகத்தையு மெதிர்த்துன்னை யிரக்ஷிக்கவல்ல வென்னை நீ நம்பி உள்ளார்ந்த அன்புடன் அடைவாயாகி லுனக்குக் குறைவில்லை.

౮. ఏకవేణీ ధరాశయ్యా ధ్యానం మలినమంబరమ్ । అస్థానేఽప్యుపవాసశ్చ నైతాన్యౌపయికాని తే ॥

௮. ஏகவேணீ தராஶய்யா த்யாநம் மலிநமம்பரம்।
அஸ்தாநேऽப்யுபவாஸஶ்ச நைதாந்யௌபயிகாநி தே॥

௮. ஏகவேணீதராஸய்யாத்யாநம்மலிநமம்பரம்।
அஸ்தாநேப்யுபவாஸஸ்சநைதாந்யௌபயிகாநிதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே)ஸீதே	(ஓ-ஸீதையே)	அஸ்தாநே	இடமில்லாதவிடத்தில்
ஏகவேணீ	ஒரேபின்னலும்	உபவாஸஸ்சாபி	உபவாஸமும்
தராஸய்யா	பூமியிற்படுக்கையும்	ஏதாநி	இவை
த்யாநம்	(ஸதா) சிந்தையும்	தே-ஔபயிகாநி	உனக்கு-யுக்தமானவையன்று.
மலிநம்-அம்பரம்	அழுக்கடைந்தவஸ்திரமும்		

தா-ம்—இந்திரனுக்கில்லாத போகமும் குபேரனுக்கில்லாத ஸம்பத்தும் நிறைந்த இவ்விலங்காநகரத்தில், லாவண்ணியஸமூகம்போல் லோகோத்தரமான வழகோடு விளங்குகிற திவ்வியாங்கனையான நீ இந்நிலைமையிலிருக்கத்தகுமோ? திவ்விய பரிமளதைலம் தடவி மஞ்சனநீராடி அகிற்புகையூட்டி திவ்வியாபரணங்கள் பூட்டி அழகாகப் பின்னலிட்டுப் பூசூட்டி, இந்தவிதம் கூந்தலை யலங்கரியாமல், ஸீமந்தமென்கிற உச்சிவகிடுமின்றி ஒரேசடையாகப்பின்னி இம்மாதிரிகேசத்தைப் பாழடையச்செய்யலாமோ? நவரத்தினமிழைத்த திவ்வியாஸனத்திலுட்காந்து பஞ்சுமெத்தை பரப்பியதிவ்வியசயனத்திற்படுத்து ஸுகியாமல் கேவலம் தாபஸிபோல் புழுதிபடிந்த பூமியிலுட்கார்ந்து கஷ்டப்படுவானேன். சிரேஷ்டமான பொன்பட்டாடையைத்தரிக்காமல் புழுதியாலுங் கண்ணீராலு மலினமடைந்த இந்தகந்தவஸ்திரத்தையுடுப்பானேன். திவ்வியரஸங்களமைந்த அன்னங்களும் மதுபானங்களும் யதேஷ்டமாகவிருக்கிற இவ்விடத்தில் நீ உபவாஸமிருந்து வருந்துவானேன். ஸகல கிலேசங்களையுமரிக்கவல்ல திவ்வியபோகங்களும் அத்புதக்காக்ஷிகளும் நிறைந்த இவ்வுத்தியானவனத்தில் நீ ஸதா சிந்தாபரையாய் கண்ணீர்விடுவானேன். ஹே ஸீதே! நீ இப்பொழுது ஸகலபோகங்களையு மனுபவிக்கத்தக்க தருணியாயிருக்கிறாய். திவ்வியாங்கலக்ஷணங்களா லுத்கிருஷ்டையாயிருக்கிறாய். ஆகையா லிந்தவேஷ முனக்குத்தகுதியல்ல. போகார்த்தமென்னால் கொண்டுவரப்பட்டு ரக்ஷிக்கப்படுகிற நீ இம்மாதிரிபோகங்களையு மலங்காரங்களையும் வர்ஜ்ஜிப்பது யுக்தமன்று.

౯. విచిత్రాణి చ మాల్యాని చందనాన్యగరూణి చ । వివిధాని చ వాసాంసి దివ్యాన్యాభరణాని చ ॥

౧౦. మహార్హాణి చ పానాని శయనాన్యాసనాని చ । గీతం నృత్తం చ వాద్యం చ లభ మాం ప్రాప్య మైథిలి ॥

* உண்மையாகக் காமங்கொள்ளவேண்டுமென்கிறான். மனப்பூர்வமாக நேசியாது, "விதிவசம்" என்று விதியைத்தடுக்கமுடியாமல் இராக்ஷஸேந்திரபலத்தை யெதிர்க்கமுடியாமல் மனவெறுப்போடு தன்னையடைந்தா லதுவும் பலாத்கார கமனமாகி பிரம்மசாபபல மெங்குவந்து விடுமோவென்கிற பயத்தை உள்ளே கருதி இம்மாதிரி யுரைக்கிறானென்றறிக.

கூ. 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌗𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌚 ।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

கO. 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌪𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌲𑌭 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌿 ॥

கூ. விசித்ராணிசமால்யாநிசந்தநாந்யகரூணிச।
விவிதாநிசவாஸாம்ஸிதிவ்யாந்யாபரணாநிச।।

கO. மஹார்ஹாணிசபாநாநிஶயநாந்யாஸநாநிச।
கீதம்ந்ருத்தம்சவாத்யம்சலபமாம்ப்ராப்யமைதிலி।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேமைதிலி	ஓஸீதே	மஹார்ஹாணி	உயர்ந்தவையான
மாம்-ப்ராப்ய	என்னை-அடைந்து	பாநாநிச	குடிக்கத்தக்கவஸ்துக்களையும்
விசித்ராணி-மால்யாநிச	பற்பலவிதமான-புஷ்பமாலைகளையும்	ஶயநாநி	படுக்கைகளையும்
சந்தநாநி	சந்தனங்களையும்	ஆஸநாநிச	ஸிம்மாஸனங்களையும்
அகரூணிச	அகில்தூபங்களையும்	கீதம்	கானத்தையும்
விவிதாநி	அனேகவிதமான	ந்ருத்தம்	நாட்டியத்தையும்
வாஸாம்ஸிச	ஆடைகளையும்	வாத்யம்ச	வாத்தியவிசேஷத்தையும்
திவ்யாநி	சிறந்தவைகளான	லப	அடை.
ஆபரணாநிச	ஆபரணங்களையும்		

தா-ம்—ஹே ஸீதே! நீ ஏனிப்படி கஷ்டப்படவேண்டும். உன்னுடைய ஸௌந்தரியத்தையும் யௌவனத்தையும் ஏனிப்படி நாசப்படுத்தவேண்டும். ரூபத்திலும்யௌவனத்திலும் யசஸ்ஸிலும்பராக்கிரமத்திலு முனக்கனுரூபபுருஷனை வென்னைப் பார்த்தாவாகவடைந்து ஸகலபோகங்களையுமனுபவி. பாதாதிகேசபரியந்தம் திவ்வியாபரணங்களையணிந்துகொள். பற்பலவித பீதாம்பரங்களை யுடுத்திக்கொள். திவ்விய பரிமளசந்தனங்களைப்பூசிக்கொள். நறுமணமுள்ள அகிற்புகையால் கூந்தலைக் கந்தவத்தாகச்செய்துகொள். மதுவினுமினிய பானங்களைப்பருகி ஆனந்தி. சிறந்த ஸிம்மாஸனத்தில் மணக்கோலத்துடன் வீற்றிரு. திவ்விய ஸ்திரீகள் மிருதங்க வீணாவேணுஸஹிதமாய் கானம்செய்வதைக்கேட்டும், சுருதி தாளங்களுக்கிணங்க நாட்டியஞ்செய்வதைப்பார்த்தும் ஸந்தோஷி. மிதிலர்கோன் புத்திரியான ஹே ராஜசெல்வமே! ஸுகரஸமறிந்த ஹே பத்மினீ! இந்த கஷ்டதுக்கங்களையெல்லாமொழித்து என்னை நீ நாயகனாகவடைந்து உன்னுடைய ஸுகுமார சரீரத்தை திவ்வியாபரண ஆடைகளாலும் பரிமளத்திரவியங்களாலும் அலங்கரித்துக்கொண்டு இஷ்டான்னபானாதிகளால் ஸுகித்து, நாட்டிய ஸங்கீதகேளிகைகள் நிறைந்த ஸபையில் சத்திர சாமர தாம்பூலாதி உபசாரங்களுடன் ஸிம்ஹாஸனத்தில் இராஜராஜேசுவரியாய் வீற்றிருந்து என்னை ஆனந்திப்பிக்கக் கிருபை பண்ணவேண்டும்.

౧౧. స్త్రీరత్నమసి మైవం భూః కురు గాత్రేషు భూషణమ్ । మాం ప్రాప్య హి కథం ను స్యాస్త్వమనర్హా సువిగ్రహే ॥

கக. 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌸𑌿 𑌮𑍈𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑌰𑍍𑌹𑌾 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 ॥

கக. ஸ்திரீரத்நமஸிமைவம்பூ:குருகாத்ரேஷுபூஷணம்।
மாம்ப்ராப்யஹிகதம்நுஸ்யாஸ்த்வமநர்ஹாஸுவிக்ரஹே।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஸுவிக்ரஹே	ஓ-ஸுந்தரமான தேகமுடையவளே	குரு	செய்
த்வம்	நீ	மாம்-ப்ராப்ய	என்னை-அடைந்து
ஸ்திரீரத்நமஸி	உத்தமஸ்திரீயாகிறாய்	கதம்நு	எப்படிதான்
மைவம்-பூ:	இவ்விதம்-ஆகாதே	அநர்ஹா	அலங்காரத்திற்குத்தகாதவளாக
காத்ரேஷு	அவயவங்களில்	ஸ்யா:	ஆகுவாய்.
பூஷணம்	பூஷணத்தை		

தா-ம்—ஹே ஸீதே! உன்னுடைய சரீரம் ஸர்வலக்ஷணங்களமைந்த திவ்வியமங்கள **விக்கிரகஸ்வரூப**மானது. நீ ஸ்திரீஜாதிக்குள் பரமோத்கிருஷ்டையானவள். அழகிலுனக்கு ஸதிருசமானஸ்திரீ ஸிருஷ்டிவர்க்க முழுதிலுங்கிடையாது. ஆகையாலுன்னுடைய திவ்வியாங்கங்களை அததற்குரிய அலங்காரங்களைச்செய்யாமல் பாழுபண்ணாதே. ஸர்வாலங்காரயோக்கியமான உன்னருமைச்சரீரம் இந்த கடினவிரதத்திற்கும் மலினவேஷத்திற்கும் பாத்திரபூதமன்று. உன்னங்கஸௌந்தரியமிப்படியிருக்க, ஸகலபுவனைசுவரியத்திற்கும் போகத்திற்கு மதிபதியான வென்னைப் பதியாகவடைந்து நீ இவ்விதம் அலங்காரமற்றிருக்க எப்படி அர்கையாவாய். ஏழையான ராமனைவிட்டு ஐசுவரியவானான இராவணனையடைந்தபிறகு இவ்வேஷ முனக்குத்தகுமோ.

౧౨. ఇదం తే చారుసంజాతం యౌవనం వ్యతివర్తతే । యదతీతం పునర్నైతి స్రోతః శీఘ్రమపామివ ॥

கஉ. 𑌇𑌦𑌂 𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌯𑌦𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨𑍈𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌃 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑌪𑌾𑌮𑌿𑌵 ॥

கஉ. இதம்தேசாருஸம்ஜாதம்யௌவநம்வ்யதிவர்த்ததே।
யதிதம்புநர்நைதிஸ்ரோதஸ்ஶீக்ரமபாமிவ

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
(ஹேகோமளாங்கி)	(ஓ-அழகானசரீரமுடையஸீதே)	ஸ்ரோதஇவ	பிரவாகம்போல்
தே	உனக்கு	ஶீக்ரம்	சீக்கிரமாக
ஸஞ்ஜாதம்	உண்டாயிருக்கிற	அதீதம்	போனதாக
இதம்	இந்த	புந꞉	மறுபடியும்
சாரு-யௌவநம்	அழகான-யௌவனமானது	நைதி	வாராதோ (அதுபோல்) உன்னுடையயௌவனம்போனால் வாராதுஅதற்குள்என்னையடையென்றர்த்தம்.
வ்யதிவர்த்ததே	போய்விடுகிறது		
யத்	எந்தயௌவனமானது		
அபாம்	ஜலத்தினுடைய		

தா-ம்—ஹே பத்ரே! ஸர்வலோகமோகிதமான உன்னுடைய சரீரத்தைக் கிடைப்பதற்கரிய யௌவனஸம்பத்தடைந்திருக்கிறது. அது நீர்க்குமிழிபோல் ஸ்வல்பகால வாழ்வுள்ளது. அது உன்னை யதிக்கிரமித்துப் போய்விட்டானுல் பிரவாகவேகத்தாற் றள்ளுண்டுபோகிற ஜலம்போல் மீளவும் திரும்பிவாராது. ஆகையால் ஸகல ஸுகங்களையு மனுபவிக்கத்தகுந்த இக்காலத்தை வீணுகப்போக்கிவிடாதே.

౧౩. త్వాం కృత్వోపరతో మన్యే రూపకర్తా స విశ్వకృత్। నహి రూపోపమా త్వన్యా తవాస్తి శుభదర్శనే॥

கங. 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌰𑌤𑍋𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌰𑍂𑌪𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌸𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌨𑌹𑌿𑌰𑍂𑌪𑍋𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌶𑍁𑌭𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 ॥

கங. த்வாம்க்ருத்வோபரதம்மந்யேரூபகர்த்தாஸவிஶ்வஸ்ருக்।
நஹிரூபோபமாத்வந்யாதவாஸ்திஶுபதர்ஶநே॥

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஶுபதர்ஶநே	ஓ-நற்பார்வையுடையவளே	ஸ꞉-விஶ்வஸ்ருக்	அந்த-பிரம்ஹாவானவர்
தவ	உன்னுடைய	த்வாம்	உன்னை
ரூபோபமா	ரூபத்துக்குஸமானமாக	க்ருத்வா	செய்து
அந்யா	வேறொருஸ்திரீயானவள்	உபரத꞉	திரும்பினவராக
ந-ஹி	(எந்தகாரணத்தால்) இல்லையோ	மந்யே	எண்ணுகிறேன்.
ரூபகர்த்தா	அத்புதமானரூபத்தைச்செய்கிற		

தா-ம்—சோபனதர்சனமுள்ள ஹே இந்துமுகி! உன்னைப்போல் ஸுந்தரவடிவுள்ள ஸ்திரீ இப்பிரபஞ்சத்தி லெங்குங்கிடையாது. இவ்வடிவழகையும் தேஜோவிசேஷத்தையும் வேறெங்கும் நான் கண்டதில்லை. ஆகையால் இந்த அத்புதரூபத்தை ஸிருஷ்டித்த பிரம்மா துல்லியரூப ஸிருஷ்டிசெய்யமுடியாமல் திரும்பிவிட்டாரென்றெண்ணுகிறேன்.

౧౪. త్వాం సమాసాద్య వైదేహి రూపయౌవనశాలినీమ్। కః పుమానతివర్తేత సాక్షాదపి పితామహః॥

கச. 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑍌𑌵𑌨𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ।
𑌕𑌃𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌪𑌿𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 ॥

கச. த்வாம்ஸமாஸாத்யவைதேஹிரூபயௌவநஶாலிநீம்।
க꞉புமாநதிவர்த்தேதஸாக்ஷாதபிபிதாமஹ꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) வைதேஹி	ஓ-ஸீதே	பிதாமஹோபி	பிரமனும்
ரூபயௌவநஶாலிநீம்	ரூபயௌவனுதிகளால் பிரகாசிக்கிற	புமாந்	புருஷனும்
த்வாம்	உன்னை	க꞉	எவந்தான்
ஸமாஸாத்ய	அடைந்து	அதிவர்த்தேத	அதிக்கிரமிப்பான்.
ஸாக்ஷாத்	பிரத்தியக்ஷமான		

தா-ம்—விதேகதேசபூஷணமான ஹே கல்யாணி! உத்தமலக்ஷணமமைந்த ஸுகுமார தனுவோடு அதியழகாக விளங்குகிருய். யௌவனபரிபக்குவத்தால் அதிமனோகரியாகக் காணப்படுகிருய். திவ்விய போகயோக்கியமான தருணியாகப் பிரகாசிக்கிருய். உன்னுடைய அபூர்வபூர்வ ஸௌந்தரியத்தைக் கண்டு உன்னை ஸிருஷ்டித்த பிரம்மாவும் மோகிப்பர். அப்படியிருக்க வேறெந்த புருஷன்தான் உன்னுடைய தேஜஸ் ஸுக்கிடுபட்டு மயங்கான்.

౧౫. యద్యత్పశ్యామి తే గాత్రం శీతాంశుసదృశాననే। తస్మింస్తస్మిన్ పృథుశ్రోణి చక్షుర్మమ నిబధ్యతే॥

கரு. 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍇𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂𑌶𑍀𑌤𑌾𑌂𑌶𑍁𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑌨𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍃𑌥𑍁𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌮𑌮𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

கரு. யத்யத்பஶ்யாமிதேகாத்ரம்ஶீதாம்ஶுஸத்ருஶாநநே।
தஸ்மிந்ஸ்தஸ்மிந்ப்ருதுஶ்ரோணீசக்ஷுர்மமநிபத்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஶீதாம்ஶுஸத்ருஶாநநே	ஓ-மதிக்கொப்பான முகமுடையவளே	யத்யத்	எங்கெங்கே
		தே-காத்ரம்	உன்னுடைய-அவயவத்தை

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பஶ்யாமி	பார்க்கிறேனே	மம-சக்ஷுஃ	என்னுடைய-திருஷ்டியானது
(ஹே) ப்ருதுஶ்ரோணி-(ஓ)	பெருத்த பிருஷ்டமுடைய ஸீதே	நிபத்யதே	கட்டப்படுகிறது.
தஸ்மிந்ஸ்தஸ்மிந்	அங்கங்கே		

தா-ம்—அமிருதகலைகளா லகிலலோகங்களையு மானந்திப்பிக்கிற பூர்ணேந்துவையொத்த வதனமுடைய ஹே ஸுந்தரி! கனத்த பின்பாகத்தால் அதிமனோக்கியையான ஹே பெண்மணி! உன் அங்கஸௌந்தரியமுழுதையும் பார்க்க அசக்தனாயிருக்கிறேன். எங்கெங்த அவயவத்தை எனது கண்கள் பார்க்கின்றனவோ, அந்தந்த அவயவலக்ஷணவிசேஷமானது எனது சக்ஷுரிந்திரியத்தைப் புறம்போகாமல் பந்தப்படுத்திவிடுகிறது. மற்ற அவயவங்களினழகைப் பார்க்கக் கண்ணில்லையேயென்று துக்கமடைகிறேன்.

౧౬. భవ మైథిలి భార్యా మే మోహమేనం విసర్జయ। బహ్వీనాముత్తమస్త్రీణామాహృతానామితస్తతః॥
సర్వాసామేవ భద్రం తే మమాగ్రమహిషీ భవ।

கசு. பவ மைதிலி பார்யா மே மோஹமேநம் விஸர்ஜய।
பஹ்வீநாமுத்தமஸ்த்ரீணாமாஹ்ருதாநாமிதஸ்ததஃ॥
ஸர்வாஸாமேவ பத்ரம் தே மமாக்ரமஹிஷீ பவ।

கசு. பவமைதிலிபார்யாமேமோஹமேநம்விஸர்ஜய;
பஹ்வீநாமுத்தமஸ்திரீணாமாஹ்ருதாநாமிதஸ்ததஃ॥
ஸர்வாஸாமேவபத்ரந்தேமமாக்ரமஹிஷீபவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) மைதிலி	(ஹே) ஸீதே	பஹ்வீநாம்	அனேகர்களான
மே-பார்யா	எனக்கு-பத்தினியாக	ஸர்வாஸாம்	ஸமஸ்தர்களான
பவ	ஆகு	உத்தமஸ்த்ரீணாமேவ	உத்தமஸ்திரீகளுக்குள்ளே
ஏநம்-மோஹம்	இந்த-அஜ்ஞானத்தை	மம	எனக்கு
விஸர்ஜய	விடு	அக்ரமஹிஷீ	பட்டஸ்த்ரீயாக
இதஸ்ததஃ	இங்கங்கே	பவ	ஆகு
ஆஹ்ருதாநாம்	எடுத்துக்கொண்டுவந்த	தே-பத்ரம்-(அஸ்து)	உனக்கு-மங்களம்-(உண்டாகட்டும்.)

தா-ம்—ஹே ஸீதே! சிந்தையால் வேதனைப்பட்டுக் கண்ணீர்விடுகிற இந்நிலைமையை விட்டுவிடு. ஸகலபோகபாக்கியங்களையு மனுபவிக்கத்தக்க இக்காலத்தை வீணாகக்கழித்துவிடாதே. உன்னுடைய யௌவனம் ஸபலமாகும்படி யென்னைப் பர்த்தாவாகக்கோரு. என்னுடைய புஷ்பசய்யாஸனத்திலேறு. திவ்வியாபரணாலங்காரங்களைத்தரித்து திவ்வியோபசாரங்களைப்பெற்றுபற்பலவிடங்களிலிருந்து யான்யுத்தஞ்செய்துகொண்டுவந்த என்னுடைய பத்தினிகளான இந்த உத்தமஸ்திரீகளுக்கெல்லாம் மேலான பதவியையடைந்து எனக்கு இஷ்டமஹிஷியாய் இலங்காராஜ்ஜியத்திற்குப் பட்டமஹிஷியாய் வாழ்ந்திரு. இந்த அழுகைக்கோலம் வேண்டாம், மணக்கோலமுனக்குண்டாகட்டும்.

౧౭. లోకేభ్యో యాని రత్నాని సంప్రమథ్యాహృతాని మే॥ తాని మే భీరు సర్వాణి రాజ్యం చైతదహం చ తే।

கஎ. லோகேப்யோ யாநி ரத்நாநி ஸம்ப்ரமத்யாஹ்ருதாநி மே॥
தாநி மே பீரு ஸர்வாணி ராஜ்யம் சைததஹம் ச தே।

கஎ. லோகேப்யோயாநிரத்நாநிஸம்ப்ரமத்யாஹ்ருதாநிமே॥
தாநிமேபீருஸர்வாணிராஜ்யம்சைததஹம்சதே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) பீரு	ஓ-பயமுடையவனே	ஸர்வாணி	(இன்னும்என்னிடத்திலிருக்கிற) ஸமஸ்தங்களும்
லோகேப்யஃ	பூமிகளிலிருந்து (ஜனங்களிடத்திலிருந்து	அஹம்ச	நானும்
ஸம்ப்ரமத்ய	உபத்திரவம்செய்து	ஏதத்	இந்த
யாநி-ரத்நாநி	எந்த-இரத்தினங்கள்	மே	என்னுடைய
ஆஹ்ருதாநி	(என்னால்)கொண்டுவரப்பட்டனவோ	ராஜ்யம்ச	இலங்காபுரியும்
தாநி	அவைகளும்	தே	உன்னுடையது.

தா-ம்—ஹே ஸீதே! இந்திரவருணகுபேராதிப்பிரபிருதிகளையும் இப்பூமண்டலத்திலுள்ள இராஜாக்களையும் மற்றுமுள்ளலோகபாலரையுமடித்து என்னென்ன இரத்தினவிசேஷங்கள் இங்குகொண்டுசேர்த்திருக்கிறேனோ அவையெல்லா முன் ஸ்வாதீனத்தை யடையட்டும். மஹாபாக்கியவான்களுக்கும் கிடைக்காத இந்த இலங்காராஜ்ஜியம் உன்னுடையதாகட்டும். திரிலோகபிரஸித்தவீரனும் இராக்ஷஸப்பிரபுவும் கணக்கற்ற திவ்வியாங்கனைகளுக்குப் பிராணவல்லபனுமானநானுமுனக்கு பிருத்தியனாய்விடுகிறேன். இந்தவிதம்இலங்கைசுவரியத்தையும் இலங்காராஜ்ஜியத்தையும்கொண்டு இராவணபிருத்தியத்துவத்தையும்அடையக்கடவாய்.

౧౮. విజిత్య పృథివీం సర్వాం నానానగరమాలినీమ్॥ జనకాయ ప్రదాస్యామి తవ హేతోర్విలాసిని।

கஅ. விஜித்ய ப்ருதிவீம் ஸர்வாம் நாநாநகரமாலிநீம்॥
ஜநகாய ப்ரதாஸ்யாமி தவ ஹேதோர்விலாஸிநி।

கஅ. விஜித்யப்ரிதிவீம்ஸர்வாம்நாநாநகரமாலிநீம்॥
ஜநகாயப்ரதாஸ்யாமிதவஹேதோர்விலாஸிநீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) விலாஸிநி	ஓ-சிருங்கார சேஷ்டையுடையவளே	ஜநகாய	ஜனகமஹாராஜாவின்பொருட்டு
நாநாநகரமாலிநீம்	அனேகபட்டணத்தின் வரிசையுடைய	தவஹேதோ:	உன்னிமித்தமாக
ஸர்வாம்-ப்ருதிவீம்	ஸமஸ்தமான-பூமியை	ப்ரதாஸ்யாமி	கொடுக்கிறேன்.
விஜித்ய	ஜெயித்து		

தா-ம்—ஹே ஸீதே! நீ என்னை யடைவாயாகில், முக்தாஹாரந்தரித்த உத்தமஸ்திரீபோல் பற்பல விசித்திரநகரகோடிகளாலதிசிறப்பாக விளங்குகிற இப்பூமண்டலமுழுதையுஞ் ஜயித்து உன்பிதாவான ஜனகமஹாராஜனுக்களிக்கிறேன். சிருங்காரவிலாஸத்திற்கு த்வ்வியயோக்கியையாயும், அஸாதாரண லாவண்ணியத்தாலதிமனோகனையாயுமிருக்கிற உன்னைப்பெற்ற அந்த மஹாபுருஷனுக்கு இப்பஞ்சாசத்கோடி விஸ்தீர்ணபூமியையும் அதற்குள்ளிருக்கு மிரத்தினங்களையும் தானஞ்செய்கிறேன். அப்பொழுதாவது நீயென்போகத்துக்கிணங்குவாயோ?

౧౯. నేహపశ్యామిలోకేన్యంయోమేప్రతిబలోభవేత్। పశ్యమేసుమహద్వీర్యమప్రతిద్వంద్వమాహవే।

கக. நேஹபஶ்யாமிலோகேந்யம்யோமேப்ரதிப³லோப⁴வேத்॥
பஶ்யமேஸுமஹத்³வீர்யமப்ரதித்³வந்த்³வமாஹவே।

கக. நேஹபஸ்யாமிலோகேந்யம்யோமேப்ரதிபலோபவேத்॥
பஸ்யமேஸுமஹத்வீர்யமப்ரதித்வந்த்வமாஹவே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ய:-மே	எவன்-எனக்கு [பான்	ஆஹவே	யுத்தத்தில்
ப்ரதிபல:-பவேத்	ஸமமானபலமுடையவனாக - இருப்	அப்ரதித்வந்த்வம்	ஈடற்றதும்
அந்யம்	(அப்படிப்பட்ட) இதரனை	ஸுமஹத்	வெகுசிறந்ததுமான
இஹ-லோகே	இந்த-உலகத்தில்	மே-வீர்யம்	என்-பராக்கிரமத்தை
நபஸ்யாமி	பார்க்கவில்லை	பஸ்ய	பார்.

தா-ம்—வீணெண்ணங்களால் கிலேசமடைந்து வருந்துகிற ஹே ஜானகி! உன்னைப் பத்தினியாகவடைந்து உன்னுடைய ஸௌந்தரியத்தை ஸபலமானதாகச் செய்யக்கோருகிற வென்னுடைய பலபௌருஷ விக்கிரமாதிப்பிரதாபங்களை யோசித்துப்பார். இவ்வுலகத்தி லெனக்கு ஸதிருசமான புருஷனுமுண்டோ. யுத்தரங்கத்தி லென்னோடெதிர்த்து நிற்கத்தகுந்த வீரனும் இவ்வுலகிலுண்டோ. இந்திரகுபேரவருணயமாதி திசாதிபதிகளைவென்ற என்னுடைய விக்கிரமத்தை நீயே யோசித்துப்பார். திரிலோகதுல்லியமான வடிவமுகுள்ள உன்னை யனுபவிக்க எனக்கும் மேலான வீரபுருஷனுண்டோ, ஓர்ந்துபார்.

౨౦. అసకృత్సంయుగేభగ్నామయావిమృదితధ్వజాః। అశక్తాఃప్రత్యనీకేషుస్థాతుంమమసురాసురాః।

உ०. அஸக்ருத்ஸம்யுகே³ப⁴க்³நாமயாவிம்ருதி³தத்⁴வஜா:॥
அஶக்தா:ப்ரத்யநீகேஷுஸ்தா²தும்மமஸுராஸுரா:॥

உ०. அஸக்ருத்ஸம்யுகேபக்நாமயாவிம்ருதிதத்வஜா:॥
அஸக்தா:ப்ரத்யநீகேஷுஸ்தாதும்மமஸுராஸுரா:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுராஸுரா:	தேவர்களென்ன, அஸுரர்களென்ன இவர்கள்	விம்ருதிதத்வஜா:	முறிக்கப்பட்டகொடியுடையவர்களா
அஸக்ருத்	அடிக்கடி	மம	எனக்கு (எதிரில்) [க
ஸம்யுகே	யுத்தத்தில்	ப்ரத்யநீகேஷு	சத்துருக்களின்கூவில்
மயா	என்னால்	ஸ்தாதும்	நிற்பதற்கு
பக்நா:	அவமானிக்கப்பட்டவர்களாகவும்	அஸக்தா:	சக்தியற்றவர்கள்.

தா-ம்—ஹே ஸுந்தரி! என்னுடைய பிரதாபமுனக்குத் தெரியாவிடில் சொல்லுகிறேன் கேள். வாலுலகவாஸிகளான தேவதானவரெல்லோரும் என்னோடு பலமுறை யுத்தஞ்செய்து தோல்வியடைந்தவர்கள். அனேக தடவை அவர்களை இக்கைகளினலடித்துப்பிளந்து அங்கஹீனர்களாயோடும்படி செய்தேன். அவர்களுடைய இரதங்களும் விமானங்களும் தவிடுபொடியாகி த்வஜங்கள் முறிந்து கீழேவிடும்படி செய்தேன். இவ்விதம் அவமானமடைந்த அவர்களிலொருவராவது என்னோடு யுத்தத்தி லெதிர்த்து நிற்பாரில்லை,

౨౧. ఇచ్ఛయాక్రియతామద్యప్రతికర్మతవోత్తమమ్। సప్రభాణ్యవసజ్జంతాంతవాంగేభూషణానిచ।
సాధుపశ్యామితేరూపంసంయుక్తంప్రతికర్మణా॥

உக. இச்ச²யாக்ரியதாமத்³யப்ரதிகர்மதவோத்தமம்॥
ஸப்ரபா⁴ண்யவஸஜ்ஜந்தாந்தவாங்கே³பூ⁴ஷணாநிச।
ஸாது⁴பஶ்யாமிதேரூபம்ஸம்யுக்தம்ப்ரதிகர்மணா॥

உக. இச்சயாக்ரியதாமத்யப்ரதிகர்மதவோத்தமம்॥
ஸப்ரபாண்யவஸஜ்யந்தாம்தவாங்கேபூஷணாநிச।
ஸாதுபஶ்யாமிதேரூபம்ஸம்யுக்தம்ப்ரதிகர்மணா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத்ய	இப்பொழுது	ஸப்ரபாணி	காந்தியோடுகூடின
தவ	உனக்கு	பூஷணாநிச	ஆபரணங்களையும்
உத்தமம்-ப்ரதிகர்ம	சிறந்த-அலங்காரமானது	அவஸஜ்யந்தாம்	பூட்டப்படட்டும்
இச்சயா	ஆசையோடே [படட்டும்	ப்ரதிகர்மணா-ஸம்யுக்தம்-அலங்காரத்தோடு-கூடின	
க்ரியதாம்	(அலங்கரிக்கிறஸ்திரீகளால்)செய்யப்	தே-ரூபம்	உன்னுடைய-உருவத்தை
தவ-அங்கே	உன்னுடைய-தேகத்தில்	ஸாது-பஶ்யாமி	நன்ருக-பார்க்கிறேன்.

தா-ம்—ஹே ஸீதே! இன்னமென்ன யோசிக்கிருய். உன்னுடைய ஸௌந்தரியத்திற் கனுகுணமான இப்பேர்ப்பட்ட பர்த்தா கிடைப்பது துர்லபம். உன்னை இம்மலினப்பிரபையோடு பார்க்க எனக்கு விருப்பமில்லை. இதோ நூறுபரிசாரகஸ்திரீகள் வந்திருக்கிருர்கள். அவர்களைக்கொண்டு ஸகலாலங்காரங்களையுஞ்செய்துகொள். பரிமளத்திரவியஸகிதமான திவ்விய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய். திவ்வியாபரணங்களால் பாதாதிகேசபரியந்தம் அலங்கரித்துக்கொள். திவ்வியவஸ்திரங்களைத்தரித்துக்கொள். இவ்வலங்காரங்கள் பிறருடைய நிர்ப்பந்தத்திற்காகச் செய்துகொண்டால் விளங்காவாதலால் மனப்பூர்வமான ஆசையோடு செய்துகொள். இந்த விகாரவேஷம் நீங்கி ஸர்வாபரணாலங்கிருதையாய்,திவ்விய புஷ்பமால்யாம்பரதாரிணியாய்,ஸ்வகீயமான உன்னுடைய அப்பிரமேயப்பிரபையோடு பிரகாசிக்கிற உன் ஸௌந்தரியத்தைப் பார்த்தானந்திக்கிறேன். ஹே ஸீதே!மன்மதபாணத்தாலடியுண்டுதவிக்கிற வென்னை உன்னுடைய சோபனதர்சனத்தாலிரக்ஷிக்கவேண்டும்.

౨౨. ప్రతికర్మాభిసంయుక్తా దాక్షిణ్యేన వరాననే । భుంక్ష్వ భోగాన్యథాకామం పిబ భీరు రమస్వ చ॥

உஉ. 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨𑌵𑌰𑌾𑌨𑌨𑍇।
𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌂𑌪𑌿𑌬𑌭𑍀𑌰𑍁𑌰𑌮𑌸𑍍𑌵𑌚॥

உஉ. ப்ரதிகர்மாபிஸம்யுக்தாதாக்ஷிண்யேநவராநநே।
புங்க்ஷ்வபோகாந்யதாகாமம்பிபபீருரமஸ்வச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) வராநநே	சிரேஷ்டமானமுகமுடையவளே	போகாந்-புங்க்ஷ்வ	ஸுகங்களை-அனுபவி
தாக்ஷிண்யேந	ஸாளத்தாலே	(ஹே) பீரு	ஓ-பயமுடையவளே
ப்ரதிகர்மாபிஸம்யுக்தா-	அலங்காரத்தோடுகூடினவளாக	பிப	(மத்தியாதிகளை) பானம்செய்
யதாகாமம்	யதேச்சையாக	ரமஸ்வச	கிரீடி.

தா-ம்—ஹே ஸுந்தரி! கடைந்தெடுத்த ஸ்வர்ணபிம்பம்போல் திவ்வியப்பிரபையோடு விளங்குகிற உன்னுடைய தனுவினிணையில்லாவெழிலையும், பரிபூர்ண யௌவனபாக்கியத்தையும் வீணை பிடிவாதத்தாலனுபவியாமல் கெடுத்துவிடாதே. இந்த துர்ப்புத்தியைவிட்டு தாக்ஷிண்ணியகுணத்தைக்கொண்டு உனக்கனுரூபனுன என்னை ஸகலருமகிழும்படிப் பதியாகவரித்து, அலங்காரத்தைக் கோருகின்ற உன்னுடைய திவ்வியாங்கங்களில் உத்தமாபரணங்களைத்தரித்து அத்புதசோபையுடன் விளங்கு. உனக்கிஷ்டமான போகங்களைத் திருப்தியாக அனுபவி. உத்தியானவனங்களி லுல்லாஸமாயுலாவு. மந்தமாருதனை ஸந்தோஷமாக ஸேவி. நதிகளிலும் தடாகங்களிலும் ஜலக்கிரீடாலீலைசெய். திவ்வியான்ன பக்ஷிய பாயஸங்களைக் குறைவற புஜி. இஷ்டமான மத்தியங்களை ஸம்பூர்ணமாகப்பருகு. உன்னுடைய பிரியநாயகனுன என்னோடுசேர்ந்து அஹோராத்திரம் கிரீடி. இந்தவிதம் ஸந்தோஷமாகக் காலங்கழிக்கும் வழியைத்தேடு.

౨౩. యథేష్టం చ ప్రయచ్ఛ త్వం పృథివీం వా ధనాని చ। లలస్వ మయి విస్రబ్ధా ధృష్టమాజ్ఞాపయస్వ చ॥ మత్ప్రసాదాల్లలంత్యాశ్చ లలంతాం బాంధవా [స్తవ।

உங. 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂𑌚𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂𑌵𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚।
𑌲𑌲𑌸𑍍𑌵𑌮𑌯𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌸𑍍𑌵𑌚॥
𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌲𑍍𑌲𑌲𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌲𑌲𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵।

உங. யதேஷ்டம்சப்ரயச்சத்வம்ப்ருதிவீம்வாதநாநிச।
லலஸ்வமயிவிஸ்ரப்தாத்ருஷ்டமாஜ்ஞாபயஸ்வச॥

உச. மத்ப்ரஸாதால்லலந்த்யாஶ்சலலந்தாம்பாந்தவாஸ்தவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வம்	நீயானவள்	த்ருஷ்டம்	காணப்பட்டதை
யதேஷ்டம்	யதேச்சையாக	ஆஜ்ஞாபயஸ்வ	ஆஜ்ஞாபி
ப்ருதிவீம்வா	பூமியையாவது	லலந்த்யாঃ	(என்விஷயத்தில்) பிரீதிசெய்கிற
தநாநிச	தனங்களையாவது	தவ	உன்னுடைய
ப்ரயச்ச	கொடு	பாந்தவாஶ்ச	பந்துக்களும்
மயி	என்னிடத்தில்	மத்ப்ரஸாதாத்	என்அனுக்கிரகத்தால்
விஸ்ரப்தா	விஸ்வஸ்தையாக (நம்பினவளாக)	லலந்தாம்	இரமிக்கட்டும்.
லலஸ்வ	பிரீதிபண்ணு		

தா-ம்—ஹே ஜனகாத்மஜே! என்னோடு போகத்தை யபேக்ஷித்தவுடன் நீ இந்த இலங்காநகரத்திற்குப் பட்டமஹிஷியாய் ஸகல அதிகாரங்களையும் நீயே வகித்துச் செங்கோல் செலுத்து. எவனெவனுக்கு எதைக் கொடுக்கவேண்டுமென்றிச்சிக்கிறாயோ, பூமியோ ஸ்வர்ணமோ எதுவோ, அதை உன்னிஷ்டப்பிரகாரங்கொடு. ஸமஸ்த ஆக்கினைகளையும் நீயே விதி. எல்லாவிஷயங்களையும் ஸ்வதந்திரியாய் நீயே நடத்து. ஒன்றைமாத்திரம் நான் விரும்புகிறேன். நீ என்னையே நாயகனுகக்கோரி சிருங்காரபோகங்களா லெனக்குப் பிரீதிபண்ணு. இவ்வுலகி லெனக்கு ஸர்வஸ்வமான காமபோகத்தை யளிக்கிற உன்னுடைய பந்துமித்துருக்களனைவரும் என்னுடைய தயைக்குப் பாத்திரபூதர்களாய் ஒருவராலும் தீங்கடையாது ஸுகமாக வாழ்ந்திருக்கக்கடவர். அவர்களெல்லோரும் என்னுடைய பலத்தால் பயமின்றி ஆனந்தமாக வாழட்டும்.

౨౫. ఋద్ధిం మమానుపశ్య త్వం శ్రియం భద్రే యశశ్చ మే॥

உடு. 𑌋𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌯𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍇॥

உடு. ருத்திம்மமாநுபஶ்யத்வம்ஶ்ரியம்பத்ரேயஶஶ்சமே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) பத்ரே-த்வம்	ஓ-மங்களகரமானவளே-நீ	ஶ்ரியம்	ஸம்பத்தையும் (இராஜ்ஜியலக்ஷ்மியை[யும்])
மம-ருத்திம்	என்னுடைய - ஸர்வவஸ்து ஸம்ருத்தியையும்	யஶஶ்ச	கீர்த்தியையும்
		அனுபஶ்ய	பாராய்.

தா-ம்—ஹே பத்ரே! ஸர்வலோகமுங்கண்டு மகிழும்படியான உத்தமஸௌந்தரியமுள்ள நீ உனக்கு மாலையிட்ட இராமனைவிட்டு இலங்கேசுவரனுன என்னைப் பதியாகவடையும்படி பிரார்த்திக்கின்றேனே. இது வீண்மனோராஜ்ஜியமென்றெண்ணுகிறாயோ. ரூபயௌவன குலைசுவரியங்களாலுனக்குத் தகுதியல்லனென்று நினைக்கிறாயோ. உன்னை மணம்புரிந்த இராமனென்கிற மனுஷியனைவிட மேலானவனல்லனென்று யோசிக்கிறாயோ. ஸீதே! இதுவிஷயத்தி லுனக்கு ஸந்தேகம் வேண்டாம். என்னுடைய ஸம்பத்தென்ன, சோபையென்ன, பராக்கிரமமென்ன, யசஸ்ஸென்ன, இவைகளையெல்லா மோர்ந்துபார். சத்துருக்களணுகாத ஸமுத்திரமத்தியில், இரத்தினகாஞ்சனமயமாய், விசுவகர்மநிர்மாணமாய், ஸகலைசுவரியஸம்பூர்ணமாய், இந்திரகுபேராதிகளுக்கும் கிடைக்காத பாக்கியமாய், அத்விதீயமான ஸுந்தரஸிருஷ்டியாய் அமைந்திருக்கிற இவ்விலங்காநகரத்திற்கு நானீசுவரன். புஷ்பகமென்கிற திவ்வியவிமானத்தில் ஸஞ்சரிப்பவன். மூன்றுலோகங்களிலுமுள்ள வீரர்களுடைய விக்கிரமத்தை யாக்கிரமித்த சூரன். திக்கஜங்களை யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்த தீரன். பசுபதி உமையோடு அசைந்தாடும்படி கைலையைப்பேர்த்த பலவான். மானுருக்கொண்ட யௌவனமத்தியில் தன் பிரம்மகுலத்தி லாவிர்ப்பவித்து பிரம்மவரப்பிரதானம்பெற்ற கீர்த்திமான். இவ்விதப் பிரதாபசாலியான என்னுடைய கௌரவத்தை யோசித்துப்பார்.

౨౬. కిం కరిష్యసి రామేణ సుభగే చీరవాససా। విక్షిప్తవిజయో రామో గతశ్రీర్వనగోచరః॥
వ్రతీ స్థండిలశాయీ చ శంకే జీవతి వా న వా।

உசு. 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌸𑍁𑌭𑌗𑍇 𑌚𑍀𑌰𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾।
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌗𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌵𑌨𑌗𑍋𑌚𑌰𑌃॥
𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌶𑌾𑌯𑍀 𑌚 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌨 𑌵𑌾।

உசு. கிம்கரிஷ்யஸிராமேணஸுபகேசீரவாஸஸா।
விக்ஷிப்தவிஜயோராமோகதஶ்ரீர்வநகோசரஃ॥
வ்ரதீஸ்தண்டிலஶாயீசஶங்கேஜீவதிவாநவா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஸுபகே	(ஓ) ஸுந்தரி	ராமஃ	ஸ்ரீராகவன்
விக்ஷிப்தவிஜயஃ	விடப்பட்டஜயமுடையவனும்	ஜீவதிவா	பிழைத்திருக்கிறானோ
கதஶ்ரீஃ	போயிருக்கிறராஜ்யலக்ஷ்மியுடையவ[னும்]	நவா	இல்லையோ (என்று)
வநகோசரஃ	ஆரண்ணியத்தைஇருப்பிடமாயுடையவனும்	ஶங்கே	எண்ணுகிறேன்
வ்ரதீ	அன்னபானநியமமுடையவனும்	சீரவாஸஸா	மரவுரியையுடுத்திருக்கிற
ஸ்தண்டிலஶாயீச	பூமியைபடுக்கையாயுடையவனுமான	தேந-ராமேண	(அந்த) ஸ்ரீராகவனோடு
		கிம்-கரிஷ்யஸி	என்ன-பண்ணப்போகிறாய்.

தா-ம்—ஹே திரிலோகஸுந்தரி! உன் புத்திவிசேஷத்தை யென்னவென்று சொல்லுவேன், சுத்த தரித்திரனும் உன்னுடைய ஸௌந்தரியத்திற்குத் தகாதவனும் உனது பாக்கியவிசேஷத்தா லுன்னைவிட்டுப் பிரிந்தவனுமான அந்த ஏழைராமனைக்குறித்து இன்னம் கிலேசப்படுகிறாய். அவன் ஜயஸ்ரீயால் திரஸ்கரிக்கப்பட்ட அபலவான். இராஜலக்ஷ்மியால் திரஸ்கரிக்கப்பட்ட தரித்திரன். பலவானுனால் யுத்தஞ்செய்து ஜயஸ்ரீயோடு இராஜ்ஜியஸம்பத்தை யனுபவியானோ. இப்படி பலமற்று நாடிழந்து திக்கற்றுழலில்லாமல் காடோடிவந்தான். வனஸஞ்சாரியானபிறகு அவனுக்கு உண்ணச்சோறில்லை, உடுக்கத்துணியில்லை, படுக்கப்பாயில்லை. காய்கிழங்குகளைத்தின்று மரவுரியுடுத்து பூமியில் படுத்து தபஸியாய்த் திரிந்துகொண்டிருந்தான். அவனிப்பொழுது உயிரோடிருக்கிறானோ இல்லையோ அதுவே ஸந்தேகம். அப்படி யவன் ஜீவித்திருந்தாலும் தபோ

வேஷம்பூண்ட விரக்தனான அவனோடென்ன ஸுகமனுபவிக்கப்போகிறாய். உனக்குக் காமரஸம் தரப்போகிறானோ, தருவதற்குத்தானவனுக்கு யோக்கியதையுண்டோ. ஸுகமின்றி ஆகாரமின்றி தபஸியாய் விரக்தனாய் வனவாஸஞ்செய்கிற அவ்வேழையைச்சேர்ந்து என்னபலனடையப்போகிறாயோ எனக்குத்தெரியவில்லை.

౨౭. నహివైదేహి రామస్త్వాం ద్రష్టుం వాప్యుపలప్స్యతే॥ పురోబలాకైరసితైర్మేఘైర్జ్యోత్స్నామివావృతామ్।

௨௭. 𑌨𑌹𑌿𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌿𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ‖
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌬𑌲𑌾𑌕𑍈𑌰𑌸𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑍇𑌘𑍈𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ।

௨௭. நஹிவைதேஹிராமஸ்த்வாம்த்ரஷ்டும்வாப்யுபலப்ஸ்யதே॥
புரோபலாகைரஸிதைர்மேகைர்ஜோத்ஸ்நாமிவாவ்ருதாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) வைதேஹி	(ஓ) ஸீதே	மேகை:	மப்புகளால்
ராம:	ஸ்ரீராகவன்	ஆவ்ருதாம்	சூழப்பட்ட
த்வாம்	உன்னை	ஜ்யோத்ஸ்நாமிவ	நிலாபோல்
புரோபலாகை:	முன்னேகொக்குகளையுடையதும்	த்ரஷ்டும்வா	பார்ப்பதற்காவது
அஸிதை:	கறுத்துமிருக்கிற	நோபலப்ஸ்யதேஹி	அடையமாட்டானன்றோ.

தா-ம். வருஷாகாலத்தில் ஸ்வச்சமானவெண்ணிறமுடைய கொக்குகள்முன்னோடைப்பெற்ற நீர்கொண்டகார்மேகத்தால் மறைக்கப்படும் சந்திரிகையைக்காண்பதரிதுபோல், என்னாலபகரிக்கப்பட்டு பத்திரம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறஉன்னை அந்தஇராமன்பார்ப்பதற்குக்கூட அசக்தன்.

౨౮. నచాపిమమహస్తాత్త్వాం ప్రాప్తుమర్హతిరాఘవః॥ హిరణ్యకశిపుఃకీర్తిమింద్రహస్తగతామివ।

௨௮. 𑌨𑌚𑌾𑌪𑌿𑌮𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 ‖
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌃𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌗𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵 ।

௨௮. நசாபிமமஹஸ்தாத்வாம்ப்ராப்துமர்ஹதிராகவ:॥
ஹிரண்யகஸிபு:கீர்திமிந்த்ரஹஸ்தகதாமிவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இந்த்ரஹஸ்தகதாம்	தேவராஜாவின்கையையடைந்த	த்வாம்	உன்னை
ஹிரண்யகஸிபு: *	ஹிரண்ணியகசிபுவினுடைய	மம-ஹஸ்தாத்	என்னுடைய-கையிலிருந்து
கீர்த்திமிவ	யசஸ்ஸுபோல்	ப்ராப்துமபி	அடைவதற்குங்கூட
ராகவ:	ஸ்ரீராகவன்	நசார்ஹதி	தகான்.

தா-ம். மஹேந்திரனுடைய வசத்தையடைந்த ஹிரணியகசிபுவின்கீர்த்தி (பார்யை) போல் என்னுடையஸ்வாதினத்தையடைந்த உன்னை இராகவன் திரும்பியடையப்போகிறதில்லை.

౨౯. చారుస్మితే చారుదతి చారునేత్రే విలాసిని॥ మనోహరసి మే భీరు సుపర్ణః పన్నగం యథా।

௨௯. 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌚𑌾𑌰𑍁𑌦𑌤𑌿𑌚𑌾𑌰𑍁𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌿𑌨𑌿 ‖
𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌸𑌿𑌮𑍇𑌭𑍀𑌰𑍁𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌃𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌂𑌯𑌥𑌾 ।

௨௯. சாருஸ்மிதேசாருததிசாருநேத்ரேவிலாஸிநீ॥
மநோஹரஸிமேபீருஸுபர்ண:பந்நகம்யதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சாருஸ்மிதே	புன்சிரிப்புடையவளே	ஸுபர்ண:	கருத்மானானவர்
சாருததி	அழகானபற்களையுடையவளே	பந்நகம்யதா	ஸர்ப்பத்தைப்போல்
சாருநேத்ரே	ஸுந்தரமானகண்களையுடையவளே	மே-மந:	என்னுடைய-மனதை
விலாஸிநீ	சிருங்கார சேஷ்டையுடையவளே	ஹரஸி	ஹரிக்கிறாய்.
(ஹே) பீரு	(வாராய்) பயமுடைய (ஸீதே)		

தா-ம்—ஹே ஸீதே! கோவக்கனிபோலும் பவழத்தளிர்போலு மதிகோமளமாக விளங்குகிற உன்னுடைய அதரத்தின்மீது நர்த்தனஞ்செய்கிற அந்த மந்தஹாஸத்தினழகும், சந்திரிகையைப்பழிக்கிற அந்த முருவலழகும், கமலதளம்போலகன்று செவியளவில் நீண்டு கருவிழிகள் பொருந்தி செவ்வரிகளோடி மதனவிலாஸத்தோடு விளங்கு மந்த நேத்திரத்துவயத்தினழகும், ஆலிங்கனாதி சேஷ்டைகளால் சிருங்காராமிருதரஸத்தை யமிதமாகப்பொழியவல்ல உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தினழகும் இவையெல்லா மொன்றுசேர்ந்து என் மனதைப் பிளக்கின்றனவே. ஹே ஸுந்தரி! கருடன் வாயிற்பற்றிய ஸர்ப்பம்போ லுன் வசத்தில் யான் சிக்கிக்கொண்டு துடிக்கிறேன். கண்களாகிற பாணங்களால் மார்பைப்பிளக்கிறாய். இலாவண்ணியமாகிற அக்கினியால் தஹிக்கிறாய். இந்தவிதம் என்னாவி உன் ஸ்வாதினத்தை யடைந்துவிட்டது.

* ஹிரணியகசிபுவனத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கையில் கர்ப்பிணியாயிருந்த அவன்பத்தினியை இந்திரனபகரித்து ஹிரணியனைவிட கொடியன்ஜனிப்பனோவென்கிற பயத்தாலவளைக்கொல்லவெத்தனிக்க நாரதமஹரிஷியின் நல்வார்த்தையாலவளைவிட்டுவிட்டான். (இதனால் பிராட்டியும் ஸ்ரீராகவனையடைவளென்பது கருத்து).

30. [illegible]

௩0. [illegible]

௩0. க்லிஷ்டகௌஶேயவஸநாம்தந்வீமப்யநலங்க்ருதாம்॥
த்வாம்த்ருஷ்ட்வாஸ்வேஷு தாரேஷு ரதிம்நோபலபாம்யஹம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்லிஷ்டகௌஶேயவஸநாம்—		த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
க்லிஷ்ட	கசங்கின	ஸ்வேஷு-தாரேஷு	ஸொந்தமான-பத்தினிகளிடத்தில்
கௌஶேயவஸநாம்	பட்டுவஸ்திரமுடையவளும்	ரதிம்	க்ரீடையை
தந்வீம்	இளைத்தவளும்	அஹம்	நான்
அநலங்க்ருதாமபி	அலங்கரித்துக்கொள்ளாம லிருக்கிற	நோபலபாமி	அடைகிறேனில்லை.
த்வாம்	உன்னை		

தா-ம்—ஹே மைதிலீ! உன்னுடைய மோகனசக்திப் பிரபாவத்தை யென்னவென்று சொல்லுவேன். நீ இப்பொழுது கசங்கி கிழிந்து மலினமாய் ஸ்பர்சயோக்கியமற்றிருக்கிற ஸாமான்னிய பட்டுவஸ்திரம் தரித்திருக்கிறாய். அன்னபானமில்லாது தேகமிளைத்து மிகவும் வாடியிருக்கிறாய். ஆபரணாலங்காரமின்றி பிறந்த வடிவோடு தேகமுழுதும் புழுதிபடிந்து புகாற்றிருக்கிறாய். இப்படி மோகனாங்கிதங்கள் கொஞ்சமேனு மில்லாமலிருக்கையிலும் உன்னுடைய அவாங்மனஸகோசரமான இலாவண்ணியம் என்மனதைக் கொள்ளைகொண்டுவிட்டது. திவ்வியரூபவதிகளாய் எனக்கு இதுவரையில் காமஸுகந்தந்துவந்த என்னுடைய பிரிய பார்யைகளிடத்திலும் உன்னுடைய தர்சனாநந்தரம் இரதிலீலைகொள்ள நானிச்சிக்கவில்லை. அவர்கள்மீதெனக்கிருந்த ஸ்வல்பவியக்தமான மோகத்தை உன்னுடைய ஸௌந்தரியமழித்துவிட்டது.

3௧. [illegible]

௩௧. [illegible]

௩௧. அந்தஃபுரநிவாஸிந்யஸ்த்ரியஸ்ஸர்வகுணாந்விதாஃ॥
யாவந்த்யோமமஸர்வாஸாமைஶ்வர்யம்குருஜாநகி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஜாநகி	(ஓ) ஜனகபுத்திரியே	யாவந்த்யஃ	எவ்வளவுபேர்களோ
ஸர்வகுணாந்விதாஃ	ஸமஸ்தகுணங்களோடுகூடி	ஸர்வாஸாம்	அவ்வளவுபெயர்களுக்கும்
அந்தஃபுரநிவாஸிந்யஃ	அந்தப்புரத்தில்வஸிக்கிற	ஐஶ்வரியம்	ஸ்வாமித்துவத்தை
ஸ்த்ரியஃ	ஸ்திரீகள்	குரு	(நீ) செய்.
மம	எனக்கு		

தா-ம்—ஹே ஜனகசெல்வமே! எனது அந்தப்புரத்தில் வாஸஞ்செய்கிற மஹாரூபவதிகளான என்னுடைய பத்தினிகளனைவரும் உனக்கு ஸேவகம் செய்யட்டும். அவர்களில் தேவகந்தர்வ யக்ஷ கின்னர கிம்புருஷ வித்தியாதரஸ்திரீக ளனேகர், உத்தமகுலப்பிரஸூதாளான மஹாராஜாக்களுடைய புத்திரிகளனேகர். அவர்களுடைய லோகோத்தரமான ஸௌந்தரியவிசேஷத்தைக் கேள்வியுற்று யான் யுத்தஞ்செய்து அவர்களை யடைந்தனன். அந்த ஸ்திரீரத்தினமண்டலத்திற்கு அதிபதியாய் என்னுடைய அவிச்சின்னபோகத்திற்குரியளாய் இவ்விலங்காநகரராஜமஹிஷியாய் விளங்குவதற்கு விரும்பு.

3௨. [illegible]

௩௨. [illegible]

[illegible]

௩௨. மமஹ்யஸிதகேஶாந்தே த்ரைலோக்யப்ரவராஸ்த்ரியஃ॥
தாஸ்த்வாம்பரிசரிஷ்யந்திஶ்ரியமப்ஸரஸோயதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) அஸிதகேஶாந்தே -	(ஓ) கறுப்புற்றகேச நுனியுடையவளே	மம-ஸ்த்ரியஃ	என்னுடைய-ஸ்திரீகள்
த்ரைலோக்யப்ரவராஃ -	மூன்றுலோகங்களிலும்சிரேஷ்டர்களான	ஶ்ரியம்	ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை
		அப்ஸரஸோயதா	அப்ஸரஸ்திரீகள்போல்
		த்வாம்	உன்னை (உனக்கு)
தாஃ	அப்படிபிரஸித்திபெற்ற	பரிசரிஷ்யந்தி	ஸேவிக்கட்டும் (பணிவிடைசெய்யட்டும்.

தா-ம்—நுனிபிளந்து சிவந்திராமல் ஏகாக்கிரங்களோடு நன்றாகக்கறுத்து நீண்டுபிரகாசிக்கிற திருக்கூந்தலையுடைய திருமாதே! க்ஷீரஸாகரத்தி லாவிர்ப்பவித்த மங்களதேவதையான இலக்ஷ்மீதேவியை அப்ஸரஸ்திரீஸமூகஞ் சூழ்ந்துபசரிப்பதுபோல் திரிலோகபிரஸித்த ஸுந்தரிகளான வென்பத்தினிகளனைவரும் உன்னைச்சூழ்ந்துபசரிக்கும்படியான பெரும்பாக்கியத்தை நீ விரும்பு.

33. యానివైశ్రవణేసుభ్రూరత్నానిచధనానిచ॥ తానిలోకాంశ్చసుశ్రోణిమాంచభుంక్ష్వయథాసుఖమ్।

௩௩. யாநிவைஶ்ரவணேஸுப்ரூ ரத்நாநிச தநாநிச॥
தாநிலோகாம்ஶ்ச ஸுஶ்ரோணி மாம்ச புங்க்ஷ்வ யதாஸுகம்।

௩௩. யாநிவைஸ்ரவணேஸுப்ருரத்நாநிசதநாநிச॥
தாநிலோகாம்ஸ்சஸுஸ்ரோணிமாம்சபுங்க்ஷ்வயதாஸுகம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஸுப்ரு	(ஓ) சிறந்தபுருவமுடையவளே	தாநி	அவைகளையும்
(ஹே) ஸுஸ்ரோணி	அழகியபிருஷ்டமுடையவளே	லோகாம்ஸ்ச	லோகங்களையும்
வைஸ்ரவணே	குபேரஸம்பந்தமான (பட்டணத்தில்)	மாம்ச	என்னையும்
யாநிரத்நாநிச	எந்தரத்தினங்களும்	யதாஸுகம்	யதாஸுகமாக
தநாநிச	தனங்களும் (இருக்குமோ)	புங்க்ஷ்வ	அனுபவி(ஸுவாதினம்செய்துகொள்.

தா-ம்—விற்போல் வளைந்த புருவமுடைய திவ்வியானனே! உன்மீது எனக்குள்ள மோகம் அமிதமாக விர்த்தியாகிறது. உனக்கு எதுவேண்டுமென்றாலும் தருகிறேன். குபேரபொக்கிஷத்திலுள்ள ஸகலரத்தினங்களும் தனங்களு முன் ஸ்வாதீனம். விக்கிரமதேஜஸ்ஸால் நானுண்டுவருகிற ஸகலராஜ்ஜியமு முன் ஸ்வாதினம். ஜகத்பிரஸித்தவீரனான நானுமுனக்கு பிருத்தியன். பெருத்துருண்டு கனத்து விளங்குகிற பிரஷ்டத்துவயமாகிற மஸ்தகத்தா லென் கல்நெஞ்சை யிடித்துப்பிளக்கிற ஹேவிலாஸினீ! உன்னை யடையும் விஷயத்திலுனக்கு ஸர்வத்தையு மர்ப்பணஞ்செய்கிறேன். எனக்கு ஐசுவரியம் வேண்டாம், இராஜ்ஜியம் வேண்டாம், ஆத்மஸ்வாதீனமும் வேண்டாம். உன்னுடைய சிருங்காரவிலாஸத்தை யடைந்தேனானால், ஹேப்ரியே! அதுவே யெனக்கு ஸர்வஸ்வம்.

34. నరామస్తపసాదేవినబలేననవిక్రమైః॥ నధనేనమయాతుల్యస్తేజసాయశసాపివా।

௩௪. நராமஸ்தபஸாதேவி நபலேந நவிக்ரமை:॥
நதநேந மயாதுல்ய ஸ்தேஜஸா யஶஸாபிவா।

௩௪. நராமஸ்தபஸாதேவிநபலேநவிக்ரமை:॥
நதநேநமயாதுல்யஸ்தேஜஸாயஸஸாபிவா।

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) தேவி	வாராய்ஸீதே	விக்ரமை:-ந	பராக்கிரமங்களினாலும்-ஆகான்
ராம:	இராகவன்	தநேந-ந	தனத்தினாலும்-ஆகான்
தபஸா	தபஸ்ஸினால்	தேஜஸா-ந	பிரதாபத்தாலும்-ஆகான்
மயா	என்னோடு	யஸஸாபிவா	யசஸ்ஸினாலும்
துல்ய:-ந	ஸமானனாக-ஆகான்	(மயாதுல்யோந)	(ஒருவிதத்தாலும்)என்னோடுஸமானனாகான்.
பலேந-ந	தேகஸாரத்தினால்-ஆகான்		

தா-ம்—திவ்வியப்பிரபையோடு ஜ்வலிக்கிற ஸுந்தரமே! உன்னுடைய துக்கத்திற்குக் காரணபூதனான இராமனுடைய கௌரவத்தைக் கொஞ்சம் வியவகரிப்போம். அவனுக்கு மெனக்குமுள்ள தாரதம்மியத்தை விசாரிப்போம். பதினாயிரவருஷம் கோகர்ணத்திற் கடுந்தவம்பூண்டு மலரவன் பிரஸாதம்பெற்ற வெனக்கு தபஸ்ஸில் ஸதிருசனாவனோ உன்னுடைய ராமன். கைலாஸத்தைப் பேர்த்துப் பந்தாடின தோள்வலியுடைய வெனக்கு தேகபலத்தில் ஸதிருசனாவனோ அந்த கந்தமூலாசனனான உன்னுடைய ராமன். இந்திரவருணகுபேரயமாதிகளையும் திக்கஜங்களையும் வென்று மூன்றுலோகங்களையும் நாமோச்சாரணமாத்திரத்தால் கம்பிக்கச்செய்கிற உக்கிரகோதண்டத்தைப்பிடித்த வீரனான வெனக்கு விக்கிரமத்தில் ஸதிருசனாவனோ அந்த விளையாட்டு விற்பிடித்த உன்னுடைய ராமன். குபேரசெல்வத்தைப் பழிக்கும்படியான தனத்தோடு நிறைந்து மார்த்தாண்ட மண்டலம்போல் ஜ்வலிக்கிற ஸ்வர்ணரத்தின நிர்மாணமான இலங்காநகரத்திற்கதிபதியான வெனக்கு ஐசுவரியத்தில் ஸதிருசனாவனோ அந்த தரித்திரசிகாமணியான உன்னுடைய ராமன். பிரம்மகுலப்பிரஸூதனும் இராஜராஜேசுவரனும் திவ்வியாலங்கிருதவேஷதாரியுமான என்னுடைய தேஜஸ்ஸுக்கு ஸதிருசமான தேஜஸ்ஸுடையனாவனோ அந்த ஸர்வநிகிருஷ்ட மானிடவடிவம்பூண்ட உன்னுடைய ராமன். பலபௌருஷவிக்கிரமாதிகுணங்களாலும் ஸர்வசத்துருஹர்த்தாவென்கிற பிரதாபத்தாலும் கீர்த்திமானாய் விளங்குகிற வெனக்கு யசஸ்ஸில் ஸதிருசனாவனோ அந்த நாடோடியான உன்னுடைய ராமன். எந்தவிதத்திலாவது அவனெனக்கு ஸமானன். அவனுக்கு மெனக்கும் ஸாமான்னியங் கல்பிக்க வகையுமுண்டோ. அவன் யாரோ ஒருதரித்திரன், அபலவான், அதிருஷ்டஹீனன், வகையின்மையால் இராஜ்ஜியத்தைப் பறிகொடுத்துர்ப்பலன். ஏதோ கிஞ்சித் புண்ணியவிசேஷத்தாலுனக்கு மாலையிட்டான். மஹாபாக்கியவானான உன்னை நிறைய அனுபவிக்கும்படியான பாக்கியவந்தனோ. ஸீதே! உனக்கேனிந்த அல்பபுத்தி. ஏழைராமனை அழகுராமனென்று நினைத்து மோசம்போகிறாயே. அவனைத் திரும்பியடைந்தக்கா லுனது யௌவனம் ஸபலமாகுமோ. உனது ஸௌந்தரிய மனுரூபஸௌந்தரிய யோகமுடையதாமோ. எனிந்த விநோதம். இராமனை நிராசைபண்ணு, உனது போகத்தைப் பிரார்த்திக்கிற இராவணனை ஆதரவுபண்ணு. நிஸ்ஸுகப்படலாம்.

౩౮. పిబవిహరరమస్వభుంక్ష్వభోగాన్ ధననిచయం ప్రదిశామి మేదినీంచ।
మయిలలలలనేయథాసుఖంత్వం త్వయిచసమేత్యలలంతు బాంధవాస్తే॥

௩௮. പിബവിഹരരമസ്വഭുങ്ക്ഷ്വഭോഗാൻ ധനനിചയം പ്രദിശാമി മേദിനീം ച॥
മയി ലലലലനേ യഥാസുഖം ത്വം ത്വയി ച സമേത്യ ലലന്തു ബാന്ധവാസ്തേ।

௩௮. பிபவிஹரரமஸ்வபுங்க்ஷ்வபோகாந்தநநிசயம்ப்ரதிஶாமிமேதிநீம்ச।
மயிலலலலநேயதாஸுகம்த்வம்த்வயிசஸமேத்யலலந்துபாந்தவாஸ்தே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) லலநே	(ஓ) விலாஸவதீ	ப்ரதிஶாமி	கொடுக்கிறேன்
த்வம் (மது) பிப	நீ (மத்தியத்தை) குடி	மயி	என்னிடத்தில்
விஹர	ஸஞ்சரி	யதாஸுகம்	ஸுகத்தையதிக்கிரமியாமல்
ரமஸ்வ	கிரீடி	லல	கிரீடி
போகாந்	ஸுகங்களை	தே	உன்னுடைய
புங்க்ஷ்வ	அனுபவி	பாந்தவாஶ்ச	பந்துக்களும்
தநநிசயம்	தனஸமூகத்தையும்	ஸமேத்ய	வந்து
மேதிநீம்ச	பூமியையும்	த்வயிச	உன்னிடத்திலும்
தே	உன்பொருட்டு	லலந்து	ஆசையுடையவர்களாகட்டும்.

தா-ம்—சிருங்காரவிலாஸயோக்கியமான மனோரமே! நீ யென்மடியிலேறி ஸமஸ்த ஸுகங்களையுமனுபவி. யதேஷ்டமாக மதுபானம்பண்ணு, புஷ்பகத்திலேறி இஷ்டப்பிரகாரம் ஸஞ்சரி. அகோராத்திரமென்னோடுகூடி கிரீடி. இப்படி, இச்சித்தபோகங்களைக் காலநிர்ணயமும் வரையளவுமில்லாது புஜி. ஸமஸ்தராஜ்ஜியங்களையும் தனங்களையு முன்வசப்படுத்திவிடுகிறேன். அவைகளை விரும்பியபடி யனுபவி. எனக்கு சிருங்காரரஸத்தைமாத்திரம் குறைவறக்கொடு. உன்னுடைய மன்மதலீலையா லெனக்குத் திருப்திசெய். அதுதானென்னுடைய பிரார்த்தனை. மற்றவிஷயங்களில் உனதாக்கியையே செல்லட்டும். உனது பாந்தவாளெல்லவரும் இங்கு பயமின்றி வந்து உன்னோடு ஸந்தோஷமாய் வஸிக்கட்டும்.

౩౯. కుసుమితతరుజాలసంతతాని భ్రమరయుతాని సముద్రతీరజాని। కనకవిమలహారభూషితాంగి విహరమయాసహభీరుకాననాని॥

௩௯. കുസുമിതതരുജാലസന്തതാനി ഭ്രമരയുതാനി സമുദ്രതീരജാനി॥
൩൯. കനകവിമലഹാരഭൂഷിതാംഗി വിഹര മയാ സഹ ഭീരു കാനനാനി॥

௩௯. குஸுமிததருஜாலஸந்ததாநிப்ரமரயுதாநிஸமுத்ரதீரஜாநி।।
௩௯. கநகவிமலஹாரபூஷிதாங்கிவிஹரமயாஸஹபீருகாநநாநி।

ഇതി ശ്രീമത്സുന്ദരകാണ്ഡേ - വിംശഃ സർഗഃ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) கநகவிமலஹாரபூஷிதாங்கி—		தருஜால	விருக்ஷவரிசையினால்
கநகவிமல	பொன்போல் ஸ்வச்சமான	ஸந்ததாநி	திட்டமானவும்
ஹார	ஹாரத்தால் [ளே	ப்ரமரயுதாநி	வண்டோடுகூடினவும்
பூஷிதாங்கி	அலங்கரிக்கப்பட்ட தேகமுடையவ	ஸமுத்ரதீரஜாநி	கடல்பிரதேசத்திலுண்டானவுமான
(ஹே) பீரு	(ஓ) பயமுடையவளே	காநநாநி	அரணியங்களையும் (அரணியங்களிலு
குஸுமிததருஜாலஸந்ததாநி—		மயாஸஹ	என்னோடுகூட [ம்
குஸுமித	பூத்திருக்கிற	விஹர	கிரீடி.

தா-ம்—உருக்கிவிட்ட தங்கத்தாற்செய்த ஹாரத்தாலலங்கரிக்கப்பட்டதுபோல் ஸ்வபாவமாயுள்ள தப்தகாஞ்சனப்பிரபையோடு பிரகாசிக்கிற ஹேகோமளாங்கி! பயந்த ஸ்வபாவமுள்ள ஸ்திரீரத்தினமே! இராமனைத் திக்காரம்பண்ணி என்னை நீ யிச்சித்தவுடன் நாமிருவரும் கந்தர்ப்பலீலார்த்தம், ஸால தால தமால சூதசம்பக சந்தண அசோகாதிவிருக்ஷஜாலங்கள் தழைத்துத் தளிர்த்துப்பூத்திருக்கிற ஸமுத்திர தீரத்திலுள்ள அத்புதவனங்களை யடைந்து, ஸாகரோர்மிகள் மிருதங்கம் வாசிக்க, பிரமரங்கள் சுருதிகூட்ட, குயில்கள் பாட, மயில்களாட, மாருதன் மந்தமாருதம்ஸேவிக்க, இப்படிப்பட்ட வரங்கத்தில் நாம் நாயகநாயகிகளாய் வீற்றிருந்து பரஸ்பரக்கிரீடாவிசேஷத்தால் ஆனந்தபரவசராகி இரமிப்போம். சிருங்காரரஸமகிமையறிந்த ஸீதே! இவ்வித மனுபவிக்க உன்னிடத்திற் காதல்கொண்ட வென் மனோரதத்தைப் பூர்த்திபண்ணக் கிருபைபண்ணு.

௨௦-வது ஸர்க்கத்தின் தீர்த்திய வியாக்கியான விசேஷார்த்தம்.

சிருங்காரரஸார்த்தம் பிராட்டியைப் பிரியவசனங்களா லிராவணன் வசீகரிக்கிற பாவத்தை வெளியிடுகிற இந்த ஸர்க்கசலோகங்களுக்குத் தீர்த்தியர், அவ்வரக்கன் பிராட்டியினுடைய அவதாரதத்துவ முணர்ந்தவனு யப்பரதேவதையினுடைய பிரஸாதத்தைப் பிரார்த்திப்பதுபோல் வியாக்கியானமருளுகிறார். அது பின்வருமாறு.

௨. மங்களவிக்கிரகமுள்ள ஹேதேவி! என்னைக்கண்டு பயப்படுவானேன். பிருத்தியனையும் புத்திரனையுங்கண்டு பயப்படுவாருண்டோ. நானுனக்கத்தியந்தம் விநீதனான பிருத்தியனன்றோ.

௭. ஹேபூஜ்யே! உன்னை ஸர்வலோகமாதாவென்றுன்னிடத்தில் பக்திபண்ணவிச்சிக்கிறேன். என்னுடையபக்தியை அங்கீகரித்து திவ்யியானுக்கிரகங்களை யெனக்குப்பிரஸாதித்தருளவேண்டும்.

௮. அகிலபுவனங்களுக்கு மீசுவரியாய் ஸமஸ்தப்பிராணிகளையும் ரக்ஷித்துவருகிற உனக்கு இராக்ஷஸாளிடத்திலும் மனுஷியரிடத்திலும் பயமேது.

௯. என்னுடையதேகத்தில் மன்மதவிகாரம் அளவின்றி உண்டாகட்டும். அதனுலென்ன என்னிஷ்டதேவதையான உன்னையது பிரதிபாதிக்குமோ. ஸர்வலோகமாதாவுமெனக்குப்பூஜ்யையுமான உன்னிடத்தில்பிரவேசிக்குமோ. நானுனக்குபிருத்தியன். என்னுடைய பிருத்தியத்துவத்தை நீயங்கீகரிக்குமளவில், திருமாதே! உன்னைப்பூஜிக்கத்துணியேன். உன்னுடைய ஆக்கியையை யெதிர்பார்த்தவனுகவிருக்கிறேன்.

௰. ஹேபரதேவதே! என்னிடத்திற் கிருபைகூர்ந்து அரக்கனென்கிற பாவத்தைத்தியஜித்து யான்பரமபக்தியாலுபசரிக்கும் வஸ்திராபரணதூபதீபதிவ்யியாராதனங்களையும் க்ருத்தசேவாத்தியங்களையு மங்கீகரித்தருளவேண்டும்.

௧௧. மகைசுவரியத்தோடு இராஜ்ஜியபோகமனுபவித்துவருகிற நானுனக்குத்தாஸனுக ஆனவளவில் உனக்கு ஆபரணலங்காரத்திற்குக் குறைமுமுண்டோ. திவ்யியாலங்கார யோக்கியையானதேவி! நீ எப்படி அலங்காரத்திற்குத்தகுதியற்றவளாவாய்.

௧௨. எந்தெந்தஸமயத்தில் எதெதைச்செய்யவேண்டுமோ அததை உசிதகாலத்தில் செய்துகொள்ளவேண்டும். காலமதிக்கிரமித்துவிட்டால் பிரயோஜனமில்லை. ஸகலப்பிரகாரத்தாலு முன்னையாசித்து உன்னுடைய திருவுள்ளத்தை யுகக்கச்செய்து அனுக்கிரகம்பெறும்படியான என்னுடையதாஸ்யாவஸ்தை போய்விடுகிறது. தாஸ்ஸியம்புரியவிரும்புகிற வென்னுடைய ஆயஸ்ஸானது சென்றுவிட்டால் போய்விட்ட ப்ரவாகஜலம்போல் மறுபடிகிடைக்காதாதலால் உன்னுடைய பூஜையை இப்பொழுதே உபக்கிரமிக்கும்படி ஆக்கியைபண்ணவேண்டும்.

௧௩. அகிலஜகன்மாதாவான பரதேவதே! ஸாக்ஷாத்பிரம்மாவுமுன்னைத் தரிசித்தால் பூஜிக்காமலிரான். அப்படியிருக்க, என்னைப்போன்ற ஸாமான்னியபுருஷருன்னைத்தரிசித்தால் பூஜிக்கக்கேழ்க்கவேண்டுமோ. அவசியமர்ச்சிப்பனென்றர்த்தம்.

௧௪. மோக்ஷஸாம்பிராச்சியமளிக்கவல்ல உன்னுடைய திருமேனிஸௌந்தரியத்திலென் சக்ஷுரிந்திரியம் பந்தப்பட்டு அங்கங்கேநின்றுவிடுகிறது.

௧௫. தேஜோவிசேஷத்தா லதிபூஜ்யையாக விளங்குகிற நீ எனக்கும், பற்பலவிடங்களிலிருந்து நான்கொண்டுவந்த என்னுடைய பத்தினிகளுக்கும், என்னுடைய பட்டமஹிஷியான மண்டோதரிக்கும் ஆக்கியாகாரிணியாக ஆகக்கடவாய். என்னிடத்திலுள்ள சத்துருபாவத்தையொழித்து பக்தனென்றநம்பி அனுக்கிரகம்செய்வதற்குமங்களமுண்டாகட்டும்.

௧௬-௧௮. இவ்விரண்டு சுலோகங்களில் இராவணன் ஆத்மாத்மீயஸமர்ப்பணம் செய்வது சொல்லப்படுகிறது. உலகங்களைஜயித்துயான் கொண்டுசேர்த்திருக்கிற ஸகலரத்தினவிசேஷங்களும், திவ்யியநகரங்களைமாலையாயுடைய இப்புவனமும், ஹேதேவி! உன்னுடைய ஸ்வாதீனம் இப்படி ஸர்வஸ்வங்களையு முனக்கர்ப்பணம்பண்ணுகிற நானும் உன்னுடைய ஆதீனன். இதையங்கீகரிக்கக் கிருபைபுரியவேண்டும்.

௨௰. என்னையனுக்கிரகித்து நீஸந்தோஷிக்கும்போது என்னுடைய பாக்கியவிசேஷத்தைப்பார்த்து என்னுடையபாந்தவாளும் ஸந்தோஷிக்கட்டும்.

௨௧-௨௮. என்னை இராகவனிடத்தில் சேர்ப்பித்தாலுனக்கு ஸகல ஐசுவரியங்களையும் வர்ஷிக்கிறேனென்று பிராட்டி சொல்வதுபோல்பாவித்து இராவணன், அன்னாய்! நான் அர்த்தகாமியல்லன். என்னுடைய அகண்டஸாம்பிராஜ்ஜியத்தை நீயேபார். ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஜயமுடையவனும் பீதாம்பரதாரியும் திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டவனும் இலக்ஷ்மீதேவியான உன்னைப் பாரியையாயடைந்துள்ளவனுமான ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வரூபியான ஸ்ரீராமன் இப்பொழுது பிதிருவாக்கிய பரிபாலனார்த்தம் பூசாயியாயிருக்கிறார். அவராலெனக்கு ஐஹிகத்திலென்னபலனிருக்கிறது. ஆகையால் மோக்ஷஸாம்பிராஜ்ஜியத்தையானடையுமளவிலுன்னுடைய கமலசரணங்களைவிடேன்.

௩௰. என்னிஷ்டதேவதையான உன்னுடைய தரிசனானந்தரம் பிரம்மானந்தபரிதனய் என்னுடைய தாராதிகளிடத்தில் சிறிதுமாசைகொள்ளேன்.

௩௧. தவம்முதலான விஷயங்களில் எனக்கு ஸதிருசனல்லனென்பதால் ஸ்ரீராமன் நிறைவதிகஷாட்குண்ணிய பரிபூரணனாதலால் தன்னிலும் அதிசயிக்கத்தக்கவனென்கிறான்.

ஸ்ரீஸம்மனோரஞ்ஜனீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

இருபதாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

இருபத்தோராவதுஸர்க்கம்.

౧. తస్యతద్వచనంశ్రుత్వాసీతారౌద్రస్యరక్షసః। ఆర్తాదీనస్వరాదీనంప్రత్యువాచశనైర్వచః॥

க. தஸ்ய தத்வசநம் ச்ருத்வா ஸீதா ரௌத்ரஸ்ய ரக்ஷஸ:।
ஆர்த்தா தீநஸ்வரா தீநம் ப்ரத்யுவாச சநைர்வச:॥

க. தஸ்யதத்வசநம்ஶ்ருத்வாஸீதாரௌத்ரஸ்யரக்ஷஸ:।
ஆர்த்தாதீநஸ்வராதீநம்ப்ரத்யுவாசஶநைர்வச:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதா	பிராட்டியானவள்	தீநஸ்வரா	ஹீனமாகிய த்வனியுடையவளாய்க் கொண்டு
ரௌத்ரஸ்ய	குரூரனான		
தஸ்ய-ரக்ஷஸ:	அந்த-இராவணனுடைய	தீநம்	ஓய்ந்திருக்கும்படி
தத்-வசநம்	அந்த-வார்த்தையை	வச:	வார்த்தையை
ஶ்ருத்வா	கேட்டு	ஶநை:	மெதுவாக
ஆர்த்தா	பீடிதையாக	ப்ரத்யுவாச	பதில்சொன்னாள்.

தா-ம். இந்தவிதம்அந்தகுரூரனான இராக்ஷதன் காமாவேசத்தால் மதியிழந்துதனக்குநேரிடப்போகிற கொடுந்தண்டத்தையறியாமல் மனம்போனவாறு பதிவிரதைகள் கேட்கச்சகியாத கர்ணகடூரவசனங்களையுரைத்தான். அதைக்கேட்ட ஜானகி மிகவும்மனம்நொந்து தேகம்தளர்ந்து வாய்பேசமுடியாமல் அதிகசிரமத்துடன் தீனஸ்வரத்தில் அவ்வநாரியனுடைய பாவத்திற்கெதிரிடையாக திவ்வியநீதிகளமைந்த சிலமதுரவசனங்களைமொழியலுற்றனள்.

౨. దుఃఖార్తా రుదతీ సీతా వేపమానా తపస్వినీ । చింతయంతీ వరారోహా పతిమేవ పతివ్రతా॥
తృణమంతరతః కృత్వా ప్రత్యువాచ శుచిస్మితా ।

உ. 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑍁𑌦𑌤𑍀𑌸𑍀𑌤𑌾𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀।
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑍇𑌵𑌪𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾॥
* 𑌤𑍃𑌣𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑌃𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚𑌶𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾।

உ. து:கார்த்தாருததீஸீதாவேபமாநாதபஸ்விநீ।
சிந்தயந்தீவராரோஹாபதிமேவபதிவ்ரதா॥
த்ருணமந்தரத:க்ருத்வாப்ரத்யுவாசஶுசிஸ்மிதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
து:கார்த்தா	துக்கத்தினாலே பீடிக்கப்பட்டவளும்	வராரோஹா	சிரேஷ்டமான அவயவமுடையவளு[மான
ருததீ	அழுதுகொண்டிருப்பவளும்	ஸீதா	பிராட்டியானவள்
வேபமாநா	நடுங்கிக்கொண்டிருப்பவளும்	த்ருணம்	துரும்பை
தபஸ்விநீ	தபமுடையவளும்	அந்தரத:	மத்தியில்
பதிவ்ருதா	பர்த்தாவினிடத்தில் பக்தியுடையவ[ளும்	க்ருத்வா	செய்து (போட்டு)
பதிமேவ	நாயகனையே	ஶுசிஸ்மிதா	வெளுப்பானநகைப்புடையவளாக
சிந்தயந்தீ (ஸதி)	சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பவளும்	ப்ரத்யுவாச	பதிலுரைத்தாள்.

தா-ம்.—பதிவிரகதுக்கத்தா லிளைத்திருப்பவளும், இராவணனுடைய அநாரியமொழிகளைக்கேட்டுக் கிலேசப்படுபவளும், அந்தபாபி தன்னுடையசீலத்திற் கென்னவிபத்து விளைவிப்பனோவென்று நடுங்குபவளும், அவனுடையவஞ்சனைங்கித ஸகிதமான தேன்மொழிகளைக்கேட்டும் மனஞ்சலிக்காத பாதிவிருத்தியதிடமுடையவளும், ஸதா ஸ்ரீராகவகமலசரணங்களைத்தியானித்திருப்பவளும், தன்னுடையஸௌந்தரியவிசேஷத்தால் பிரகாசிப்பவளுமான பிராட்டி அக்கியானத்தால் பதிவிரதாக்கினியில்விழுந்து நசிக்கவருகிறஇராவணனைக் கியானோபதேசத்தா லிரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிற பரமகிருபையால் அவனுக்கும் தனக்குமத்தியில்ஓர் திருணத்தைக் கிள்ளியெறிந்து சுசிகரமான மந்தஹாஸத்துடன் பிரத்தியுத்தாமருளிச்செய்தனள்.

அல்லது த்ருணமந்தரத:க்ருத்வா-அந்தப்புரவாஸிகளான உத்தமராஜஸ்திரீகள்பரபுருஷஸல்லாபஞ்செய்கிறதில்லை. அப்படிசெய்யும்படி நேரிட்டால் திரைக்குள்ளிருந்து ஸம்பாஷிப்பது ஸம்பிரதாயம். இவ்விடத்தில் திரைக்குப் பிரதியாகத்திருணத்தைக்கிள்ளிவைத்தான்போலும்.

அல்லது த்ருணமந்தரத:க்ருத்வா-மஹாபாதியான அவ்வரக்கனை யொருபொருட்டாஎண்ணிப்பிரதியுரையாமல் அவன்பொருட்டு திருணத்தைப்பார்த்துச் சொன்னாளென்னவுமாம்.

அல்லது த்ருணமந்தரத:க்ருத்வா-உனக்குநேரிடப்போகிற பொல்லாங்கையறியாது பதிவிரதையை அவமானிக்கிற நீ இந்த அசேதன பதார்த்தமான புல்லைப்போன்றவனென்று ஸூசிப்பிக்கிறாளாகவுமாம்.

அல்லது த்ருணமந்தரத:க்ருத்வா-என்னுடைய செல்வத்தையும் பெருமையையுங்கண்டு மோகித்தென்னையடையென்று சொல்லுகிற ஹே இராவண! உன்னுடையசெல்வமும் பெருமையும் இந்ததிருணத்திற்கு ஸமானமென்று காண்பிக்கிறாளாகவுமாம்.

அல்லது த்ருணமந்தரத:க்ருத்வா-உன்னுடைய பராக்கிரமத்தைப்புகழ்ந்து ஸ்ரீராகவனுடைய விக்கிரமத்தை யிகழ்ந்தாயே ஹேராவண! என்னுடையநாதன் திருணத்தைக்கிள்ளி அஸ்திரப்பிரயோகஞ்செய்தபோது காகாஸுரன் பட்டபாட்டையறியாயோ அடமூட! என்றுரைப்பவள்போல் திருணத்தைக்கிள்ளியெறிந்தாளாகவுமாம்.

அல்லது த்ருணமந்தரத:க்ருத்வா-அடதுர்ப்புத்தே! உன்னுடைய ஸிம்மாஸனப்பெருமையைச்சொல்லி குதிக்கிறாய். இன்னம் சிலநாளைக்குள் உனக்கு யுத்தரங்கத்தில் புல்லாஸனம்கிடைக்கப்போகிறதென்று தெரிவித்தாளாகவுமாம்.

அல்லது த்ருணமந்தரத:க்ருத்வா-உன்னுடைய தோள்வலியையும் விக்கிரமத்தையும்ஆக்கிரமிக்கமுடியாதென்று கொக்கொண்டிருக்கிறாயே! இந்ததிருணத்தை எவ்வளவுஅலக்ஷியமாகக் கிள்ளியெறிந்தேனோ அவ்வளவுஅலக்ஷியமாக கிரீடகுண்டலங்களோடு இராஜைசுவரியாவகங்கொண்டு இறுமாந்திருக்கிற உன்னுடையபத்துத்தலைகளைக்கிள்ளி யெறியப்போகிறா ரென்னுடையமன்னனென்று காண்பிக்கிறாளாகவுமாம்.

அல்லது த்ருணமந்தரதஃக்ருத்வா-தண்டகாரணியத்தி லிவனுடையகுணமறியாது உபசரித்ததாலன்றோ இந்தவிபத்து நேர்ந்தது. இப்பொழுதிவனுக்குக்கொஞ்சம் முகங்காண்பித்தா லென்னதீங்குநேரிடுமோவென்று திருணத்தைக்கிள்ளியெறிந்து திக்காரஞ்செய்தாளாகவுமாம்.

இப்படிபலவாறான அபிப்பிராயங்களைவெளியிட்டு சுசியானமந்தஹாஸஞ்செய்தாள். அதாவது சோரபுருஷனுடைய இனியவசனங்களைக்கேட்டுப் புன்சிரிப்புகொள்ளும் அல்பஸ்திரீபோலல்லாமல் நீசபாவங்கொண்ட சோரபுருஷனும் பாவனனாகும்படியான சுசிஸ்மிதங்கொண்டாள். அல்லது உத்தமஸ்திரீலக்ஷணங்கொண்டபிராட்டி வாய்திறக்கும்போது அவளுடைய திவ்யகுணஸூசகமாக சுசிஸ்மிதம் இயற்கையாகவெளிவந்தது. அல்லது ஸர்வலோகநாதனான பரமாத்மாவினுடைய போகத்திற்குரியளான தன்னை இவனிச்சிப்பதைக்கண்டு புன்சிரிப்புகொண்டாள். அல்லது தாயையும் பெண்டுபிடிக்கும்படி பிராகிருதரை யவ்வளவுகியானசூன்னியராகச்செய்கிற காமனுடையமகத்துவத்தைக்கண்டு புன்சிரிப்பு கொண்டாள். அல்லது தன்னுடையபூஜார்த்தம் பகவான்கொடுத்த சக்ஷுராதீந்திரியாதிஅவயவங்களை பகவதாராதனத்தில் பிரயோகிக்காமல் பகவத்ஸம்பந்தத்தை இந்த திரணம்போல்திரஸ்கரித்துக்காமவிஷயங்களில்பிரயோகிக்கிற இப்பேர்ப்பட்ட சேதனனுமுண்டோவென்று முருவல்கொண்டாள். இப்படி பிராணனுக்கும்மேலான சீலத்தைக் குலைக்கவந்த அந்தபாதகனிடத்தில் சீற்றங்கொள்ளாது கருணைகூர்ந்து திவ்யநீதிகளமைந்த வசனங்களைச்சொல்லலுற்றாள்.

த்ருதீயஶ்லோகஸ்ய விஶேஷார்த்த:.

[illegible] - என்று உறங்கி யுணர்ந்து எழுந்திருந்த ராவணனு [illegible] "தீபிகா: காஞ்சநீ: காச்சித்" என்றும் [illegible] கொண்டு [illegible] ஸேவிக்க, ராவணஶ்ரீ [illegible] - என்று [illegible]களிலே சிலர் பின் செல்ல [illegible] யாகக்கொண்டு அசோகவநிகையில்செல்ல- ததோ த்ருஷ்ட்வைவ வைதேஹீ ராவணம்ராக்ஷஸாதிபம் - என்று இவனைக்கண்டு பெருங்காற்றில் பெருங்கொடியாடைபோலே நடுங்கி- [illegible] உபவிஷ்டா விஶாலாக்ஷீ-என்று ஸ்தநங்களை விஷயைஷிகள்பாராதபடி மறைக்குமாப்போலே ராமபோக்யமான திருவுந்தி திருவுதரம் திருமுலை திருக்கண்களை திருத்தொடைகளாலும், திருத்தோள்களாலும், கண்ணீர்களாலும் மறைத்து- ஸங்கல்பஹயஸம்யுக்தைர்யாந்தீமிவ மநோரதை:-என்கிறபடியே கடிவிசையாய் தன் ஸங்கல்பமாகிற புரவிகளைப் பூட்டின மநோரதத்திலேறி பெருமாளைக்கிட்டி - [illegible] - என்று பெருமாளெங்கேயென்று பார்த்துக்காணாமையாலேயழுவது. பாதிவ்ரத்யத்திலே யிவளொருத்தியேயென்றுகொண்டாடும்படியாவது, [illegible] பெருமாளை அநுஸரிக்கப்பெருமையாலே- [illegible] -என்னும்படி திமர்த்துக்குச்சியிட்டவிமையும் பெருமாளெங்கேயென்று அவரிருந்த [illegible]வானளவும் நெடுக வடியொத்துவது. இத்தனைக்குமடியான பாதிவ்ரத்யமுடையவளாய் க்லேசிக்கிற பிராட்டியையேத்தி வார்த்தைசொல்லி [illegible]வாக அதுதருகிறே னிதுதருகிறேனென்று கிலேபோக்களாமோவென்றேத்தினான். இப்பிரகத்தை எல்லாம்பார்த்து-போதுகின்றபொன்னங்கழலென்றும், [illegible], என்றும் [illegible] பெருமாளுக்கு, [illegible]-என்று கருத்தறிந்த [illegible]யாகையாலும், [illegible]-என்றும், [illegible]-என்றும், உபாய[illegible] என்றும், [illegible]-என்றும் விசேஷித்து [illegible]மாகிற ஸம்பந்தத்தாலும் தன் வரிஹவங்கள்கிடக்க [illegible]த்தைக்கண்டு பிராட்டியும் இவன்சொன்னவற்றிற்கு ப்ரதிவசநமும் ஹிதமுஞ்சொல்லுகிறாள்-[illegible] - என்றும் [illegible] - என்றும் [illegible] சொன்னவைத்துக்கு [illegible], என்றும் [illegible], என்றும் [illegible] என்று பொல்லாங்குகளைத் தவிர்த்து நன்மைகளை சூவரியென்றும் உத்தரஞ்சொல்லியும் [illegible]-என்றும் [illegible] என்றுஞ்சொன்னத்துக்கு [illegible]-என்றும் [illegible]-என்று உத்தரம் சொல்லியும்-[illegible]-என்றுதன்னுண்பிள்ளைத்தனஞ்சொன்னத்துக்கு, [illegible]-என்றும் [illegible] - [illegible]-என்று பெருமாள்கண்வட்டத்திலே நின்று நீ தப்புவையோ புலி

முன்னேநிற்கும் நாய்போலே பதினாலாயிரம்பேரைத் தனியேநின்று கொன்று கூரையாடின தக்கீரத்துக்கு
[illegible] மாரீசனைக்கொண்டு நீபண்ணின [illegible] மத்திலே கண்டிலோமோ அவ்வாண்புலிகள்காற்
றங்கேட்டுநின்றால் பின்பன்றோ உன்வெற்றியையு மாண்பிள்ளைத்தனமுங் காணலாம் பெருமாளுடையஆண்
பிள்ளைத்தனமும்பேசி உத்தரஞ்சொல்லியும் [illegible] - [illegible]
[illegible] -என்றும் [illegible]
[illegible] -என்றும் [illegible] - என்றும் [illegible]
[illegible] நாதிகளைத் தருகிறேனென்று [illegible]
[illegible] -என்றும் [illegible]
[illegible] -என்றும் [illegible] நத்தைப்பிரியாதேயிருக்கிற
வென்னையோ நாலுகாசுமிட்டு வசீகரிக்கத்தேடுகிறாயென்று உத்தரஞ்சொல்லியும் [illegible] றேன்று
[illegible] -என்றும் என்னையு மாதரித்துக்கொண்டு பணியவேணுங்காணென்றதுக்கு-உ
[illegible] - என்
றும் அணிமிகுதாமரைக்கையயந்தோவடிச்சியொந்தலைமிசை நீயணியாயென்றெல்லாருந் தலையாலே சுமக்
கும்படியான உலகுடையபெருமாள்தோளிலே தலைவைத்த நான் வேறொரு [illegible] யைத் தீண்டுவேதோவெ
ன்று உத்தரஞ்சொல்லியும் [illegible] - என்று [illegible]
[illegible] -என்று [illegible] -என்றும்படி என்கையிலே அகப்பட்ட வு
ன்னை பெருமாள் காணவுங் கிட்டவும் வல்லவரோவென்றதுக்கு [illegible]
[illegible] -என்று [illegible] யைமீட்டா
ப்போலேயுன்னெதிரே என்னையும்மீட்கப்புகுகிறபடி பாரென்று உத்தரஞ்சொல்லியும் [illegible]
[illegible] -என்று என்னை [illegible] வைத்து சேர்த்திகளைப்பாராயென்னதுக்கு [illegible]
[illegible] - [illegible]
[illegible] -என்றும் நசியாதவினையயடைய நசிக்கப்புகுகிறபடிபாரென்று உத்தரஞ்சொ
ல்லியும் [illegible] என்றும்
[illegible] ஸத்தைதன்னிலே யகப்பட [illegible] க்கும்படியிருக்கிறானென்று சொன்னதுக்கு
[illegible]
என்றவர் தம்பியுந் தாமுமாக யுன்தலையை யறுத்து [illegible] நக்கப் புகுகிறபடிபாரென்று உத்தரஞ் சொ
ல்லியும் [illegible] - [illegible] -
என்று [illegible] சேர்த்திகளாலே நமக்கொருத்தரும் போராதென்று சொன்னதுக்கு
[illegible] - [illegible] - [illegible]
[illegible] -என்று பெ
ருமாளாண்மைக்கு நீயேன்கொண்டா யவர்கண்வட்டத்திலே நீதோற்றினாலுன்னை யுயிரோடேவிடுவரோ அ
வர்தாம்வேணுமோ அவருடையவில்லில் சிறுநாணொலியைக்கேட்டுப் பொறுத்தாலன்றோ, திருநாமஞ்சாத்
தின வம்புகளன்றோ காட்டுகோட்டென்று சொல்லுகிறனவென்று உத்தரஞ்சொல்லியும் இப்படியிவனை மீட்
கலாமோவென்று பார்க்கிறாளிறதாலே. முதல்ஶ்லோகத்திலே கொடியனான பையல் வார்த்தையைக்கே
ட்டுத் தான் சிலவார்த்தை சொன்னாளென்கிறது. இரண்டாம்ஶ்லோகத்தாலே யவள்சொன்ன வார்த்தையாகிற
[illegible]"என்றும்கதியென்றுந் தானுவானென்றும் எல்லாவவஸ்தையிலும் ரக்ஷகர் பெரு
மாளாகையாலே நீஇப்படிப்படாதபடி ரக்ஷித்துக்கொள்ளீரென்றாளிஶ்லோகத்தாலே அவர் [illegible] வந்து
ரக்ஷிக்குந்தனையு மிவனுக்கு ஹிதஞ்சொல்லி மீட்கலாமோவென்கிற நினைவாலேகிடந்த துரும்பை முன்
னேபோகட்டு என்பக்கல்நின்றும் உன்னெஞ்சைமீட்டுவகுத்தவுன் பெண்களோடே பொருந்தி [illegible]
ரென்கிறாள். [illegible] வார்த்தைசொல்கிற விடத்தில் துரும்பைமுன்னேபுகட்டு
ச்சொன்னாள்-வார்த்தை சொல்லுவார்க்கெல்லாம் [illegible] மன்றே துரும்புபோடுகை இதுக்கு வாஸனை யென்
னென்னில் [illegible] என்று ராஜாக்களுக்கு [illegible] விஹிதமாகையாலும் உ
வமரித்தால்தான் [illegible] நாய் மீளுமோவென்கிற [illegible] யாலும் [illegible] -
என்கிற [illegible] யாகையாலே யாஸமிட்டாளாகவுமாம் [illegible] -என்று [illegible]
[illegible] என்றும் நெஞ்சிலிருக்கிறத்துக்கு [illegible] அரித்தா லிவள் [illegible]
யென்று [illegible] நாமோவென்கிற நினைவாலேயாகிலுமாம்- அன்றியிலே [illegible] என்று [illegible]
[illegible] என்றனுகவிடாதே ராவண [illegible] மாகப் புகுந்தபடியாலே [illegible] வேண்டி
[illegible] என்கிற ந்யாயத்தாலே துரும்பை நடுவே புகட்டா
ளாகவுமாம்-அன்றியிலே-[illegible] என்று [illegible] - என்று

ஸ்த்ரீகளுக்கு பரபுருஷநிரீக்ஷணம் பண்ணுதல் வார்த்தைசொல்லுதல் செய்யலாகாது ஆகையாலே த்ருணத்தை முன்னேபொகட்டு அத்தை வ்யாஜீகரித்து அவன் உபரோதாவாகைக்காகிலுமாம்-அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா என்று பதிவ்ரதாத்வம் விக்ருஷ்டம் மே ராக்ஷஸ நாஸ்மாகம் வாஞ்சிதம் - என்றும் பண்டும் ஹிதவாதனை ஸகலவநசாரிவாநரவசனாபிவர் சொன்னவார்த்தையுங் கேட்டில்லை இப்போது யித்துரும்பு ப்ரதிபத்திவண்ணிலிறே நீப்ரதிபத்திபண்ணுவதென்று நிஷ்ப்ரயோஜனமான பாஷணம் த்ருணம் நர:, என்று த்ருணீகரித்துப் பொகட்டாளாகவுமாம்-அன்றிக்கே - த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்றருமந்த வத்ருத்துக்கு ப்ரதிபத்தாவாகவேணுமென்று ஸகலம் நஷ்டம் ப்ரோக்தம் - என்று தான்பார்த்தவை பரீக்ஷிதங்களாகையாலே ப்ரதீக்ஷியாத த்ருணத்தை வேதநமாக்குவோ மென்கிற நினைவாலேயாகிலுமாம்-அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா என்று த்ருணத்தை வேதநோக்கி ஸம்ஸ்தியைவிட்டு இந்தவைபவத்தாலேநீ தநாய்மீளுமோவென்கிற நினைவாலேயாகிலுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று ஸஜ்ஜநாயிருக்கிற வுன்னை த்ருணவிவேகமென்று உத்த்ருணத்தோபாதியாக நினைத்திருப்பதென்றும்பொகட்டாளாகவுமாம்.அன்றியிலே-த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்றுஸப்ரயோஜகத்வாஎன்றுயிற்றுவது ப்ரதிக்ரியாவரணம்பண்ணுதேயிவ்வளவாலே த்ருணத்தைக்குவாலாகநெஞ்சிற்கொண்டு நத்வா த்ருணவம் உபேந்த்ய நத்வா த்ருணாயமேந்த்ய-என்றுமாப்போலே உன்னை யித்துரும்போபாதியாகவும்நினைத்திரேன்காணென்றாகவுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா என்றுஸஜ்ஜநாயிருக்கிறநீ ராமநந்தஸ்ய நவம்ஸம்பிஸ்நோ-என்றும்யிப்புல்லைத்தின்கிறபசுவன்றோவென்று பொகட்டாளாகவும்-அன்றியிலே-த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா என்று ஸம்நிவஸஸஸ்வபாத்ரு-என்றும்யடிஞானம்ஸம்ஹஸ்ரஷாமயொவந்தி-என்றும் தீயந்நூதியஞ்ஞனவுனக்குஹோமத்ரம்புல்லன்றோ நாஹமேவயிஹாயபூர்வஹாயநாஸதீதவ-என்கிற காணுமோவென்று பொகட்டாளாவுமாம்-அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா - என்று விவிதாணிவநேஷ்ணதி வநநாத்ரமரணீவவியாதிபவாஸாம்ஸிதிவ்யாந்யாபரணாநிச-என்றும் யாநிவைஷுவணேஷுசாநிதவ நாநிச என்றும் நீயடிக்கினவத்தை உத்த்ருணத்தோபாதியாகக்காண் நினைத்திருப்பதென்று பொகட்டாளாகவுமாம்-அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று யாரய த்ரா தநோஜஸம் தத்ராமகாங்க்ஷிணி என்றவர் வருவரோவென்கிற நசையாலே யிருந்தேனத்தனை உத்தஷ்ரவணாஸ்ச ஹ்ருயநேந ஸீவ்யாமஹம் மவிஷ்யாமி யசஸ்விநம்-என்றும் த்ருணம்ஸமாஸம்ஜீவிதம்-என்று த்ருணதோவாதி யுயிரில் சரக்கில்லைகாண் முடியக்காணப் புகுகிறேனென்றுபொகட்டாளாகவுமாம்-அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா என்று ஸம்ஸாரதளவலம்கஷா கவராயாதமேவகஸ்ய நவிராவிநஸிஷ்யதி-என்று உன்குற்றத்தாலே ஸம்மேகநஸிக்கப் புகுகிறது அப்போதைக்கு இத்துரால்லைத்திரட்டி யொருகுடிலைப் பண்ணிக்கொள்ள வல்லியென்று பொகட்டாளாகவுமாம்-அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று த்ருணமாவமந்யாயத்தாலே ஸாமந்ய விஶேஷரூபமான காயாந்களை யுபதேஸிக்கிறேன்காணென்றாகிலுமாம் - அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று நீ யுபதேஸிப்பது அவரென்குற்றங்களைப்பொருக்கிலன்றோவென்று நினைக்கிறாளைக் கருதிக் கடலிலே இத்துரும்பைப்பொகட்டாலிது கடக்கிடவாதாப்போலே யவர்திருவுள்ளத்திலே கிடவாதுகாண். நஹ்யாதவகாராணாம்ஸஸ்தவேத்ரா தவ தயா-என்று பிழையறியாத பெருமாள்காணென்கிற நினைவாலேயாகிலுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா - என்று கடக்கிடந்த துரும்பை எடுத்துப்பொகட்டு யிப்படியே ஸர்வஷ்ட்ராரொஷணவைஹிஸ்தா த்ய-என்றும் நெஞ்சில் ரோஷாதிகளைப் பொகட்டவளைப் பற்றென்றாளாகவுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று அதூளவயிகம்ஸந்தந்ஸ்யாநஸ்யா நம்வஸீதா- வயஸா நிவாதாயொரமென்று உன்குடியிருப்பு முன்னுயிரும் வேண்டியிருப்பதாகி லிப்புல்லைக்கவ்வி யவ்வாண்பிள்ளைகாலிலேவிழாயென்று பொகட்டாளாகவுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று துரும்பைத் துணுக்கி யத்தூணிலே ராவணஸிம்ஹத்தைப் புறப்படவிட்டு பொல்லாங்குநினைத்த நெஞ்சைப் பிளப்பிக்க நினைவாலேயாகிலுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று த்ருணமோஷாதிகளை முன்னே முடியெறிந்து ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணக்கடவதிறே அந்த ப்ரயோகத்தாலே துரும்பை முன்னே யெறிந்து ஸத்யம் தவஸ தாயொரமேஸ்ளதிருணாஸம - நாயமேஷ்டிவாதித்ய:ப்ராணநாதாஸ்யமேதஸ்மரோ:-என்று உன்னுயிரைத் தீண்டார் கோலிட்டுக் குத்தியெடுத்துப் போகப்புகுகிறபடியைப் பாரென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறாளாகவுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று நவாவிஸ்ஸஹஸ்ராக்ஷவாம் ப்ராவந்தமேதி ராவணம்-என்று உன்முன்னே ஸபதஷ்டிரோம்ஹத்ராகமதஸ்ஸ்ரீஷ்யமஸிநஸ:-என்று உன்னைத் தலையறுத்துக் கொண்டு போகப்புகுகிறபடி பாராயென்றாகவுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று விப்ரலீயகாரமெடிந்தம்மப்ராஹ்மணஸ்ய த-என்று ஸாஸ்த்ரம்சொல்லுகையாலே ஸ்ரீமாரீசமாராரோக்ஷாம்ஸ்தரக்ஷோத்க்ஷிலக்ஷிண்ட-பவித்ரஸம்பிரோமத்ருணமேஷாமயாமோவவாஸந: - என்றும் சுக்கிரன்கண்ணைத் துரும்பால் கிளரியவென்றும், துரும்பாலே சுக்கிரன்கண்ணைக் கலக்கினாப்போலே யதிஸ்வவஸ்யாமி[illegible]மாத்ர:

ஸீதாம்ஸுவஸ்த்ரஸாநமே - தஸ்மிந் தஸ்மிந் ப்ரயோக்தவ்யம் ப்ராணிவக்ஷஸா விநிவேஸ்யதே - என்று ஸாபராதஸ்தம் பண்ணின வுன்கண்ணைத் துரும்பையிட்டு கலக்குகிறேனென்றாகவுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று ஸதர்ப்பம் ஸம்ஸ்தராத்க்ருஹ்ய ப்ராஹ்மேணாஸ்த்ரேண யோஜயத்-என்று அஸ்த்ரத்தையிட்டுக் கண்ணறையனை காகத்தை கண்ணறையனாக்கினாப்போலே யித்துரும்பையிட்டு உன்கண்ணைக் கலக்குவிக்கிறேனென்று பொகட்டாளாகவுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று நரநாராயணர்களில் நாராயணரிஷி ஐஷீகத்தைக்கொண்டு தம்போத்பவனைக் கொன்றாப்போலே யித்துரும்பையிட்டுன்னைக் கொல்லுவிக்கிறேனென்று பொகட்டாளாகவுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-என்று ஸீதாயா ஹ்ருஜ்ஜ்வாலாஷ்டாக்ஷ-என்றும் நசாக்நிர்ஹி ஸீதாம் வஹ்நிர்த்தஹதி தேஜஸா-என்றும் என்வாதிவ்ருத்தேஜஸ்ஸிலே யித்தாலேயிட்டு மூட்டி யுன்னைச் சுடுகிறேனென்று பொகட்டாளாகவுமாம். அன்றியிலே த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா க்ருதிஹேதுரேந-யென்கிற யாதநாவிலேயாய்க்கிடந்த துரும்பை நடுவேகிள்ளிப் பொகட்டு இப்படியே ஸம்ஹத்ய ஹ்ருணதாநஸநந்த்ராஹ்-என்று "பொல்லாவரக்கனைக்கிள்ளிக்களைந்தானை" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே உன் தலையைக்கிள்ளிப் போக்குவிக்கிறேனென்று பொகட்டாளாகவுமாம். ௨௭-ஆக விப்படி துரும்பைப் பொகட்டு மேல்செய்ததென்னென்னில் ப்ரத்யுவாச-ப்ரதிவசநம்பண்ணினாள். ப்ரத்யுவாச - கேட்டவார்த்தைக்கு உத்தரம்சொல்லினாள். அவன்சொன்னவற்றிற்கிசைந்து ஓமென்றாலு முத்தரமிறே அப்படியோவென்னில் ப்ரத்யுவாச ப்ரத்யாக்யாநம் பண்ணினாள் மறுவார்த்தை அதாவது நாஹமௌபயிகீ பார்யா-என்றும் நசாஹம் ப்ரார்த்தநீயா த்வயா ஸாத்வீ ஸூசிவ்ரதா பரதாராபிமர்ஸநாத்-என்றும் நயோக்யா-என்றும் ப்ரதிஷேதித்துச் சொன்னாள். ப்ரத்யுவாச நிஷேதித்தவளவன்றிக்கே ப்ரதிகூலமாகவே சொன்னாள் அதாவது-ப்ராணநாதாவஸ்யதே ஸ்ரீமாந்-என்றும் ராக்ஷஸேந்த்ர ஹாஸ்யபுத்ரஸ்ய ராமஸ்ய-என்றும் - உஸீதிஷ்யதி மத்ருதே-என்றவனுக்கு பருஷமாகவேசொன்னாள் உவாச-வசபரிபாஷணேயிறே ஒருவார்த்தைசொன்னாளாயன்றிக்கே பரிபக்ஷ பரக்கவிடு வார்த்தைசொன்னாள். அதாவது - ஸாதுத்யமநுதிஷ்டஸ்வ ஸாத்வீ ஸாத்வீவ்ருதம் சர-என்றும் யதா தவ ததாந்யேஷாம் தாரா ரக்ஷ்யா நிஸாசர- என்றும் பொறுமைசொல்லியும் அவஸ்யம் ப்ராணஸம்ஸயே ஹ்ரியமாணாம் வநேஸ்மிந் நிரதா ஜநா: - என்றும் விதிதஸ்ஸ ஹி தர்மஜ்ஞ: ஸரணாகதவத்ஸல:-என்றும் ப்ரத்யவஹிதார்த்தம் பிறக்கும்படி சொல்லியும் மித்ரமௌபயிகம் கர்த்தும் ராம: ஸ்தாநம் பரீப்ஸதா வதம் சாநிச்சதா கோரம் த்வயாஸௌ புருஷர்ஷப:-என்றும் ஜாநந்தாநம் வண்ணியும் சுந்ராயகூபாதிகாவதாரணாவயம் ப்ராப்ஸ்யஸி-என்றும் ப்ராணநாதாவஸ்யதே ஸ்ரீமாந்-என்றும் உணம்சொல்லியுமிப்புடைகளிலே ஸாமதாநபேதாதண்டமான உபாயங்களையுஞ் சொன்னாளே, இப்படிக்கன்றி சொல்லுகிறபோது மேவிகார மிருந்தபடி யென்னென்னில்-ஸுசிஸ்மிதா - எதிரிகனவியனாகிலிறே ஸம்ஹாரம் பண்ணவேண்டுவது சுநீதியாலே தன்னடையே நசிக்கப்புகுகிறவிவனிறே - இப்படி சொல்லுகிறானென்று சிரித்தாள். ஸுசிஸ்மிதா-ஹஸந்நிவ ந்ருபோ ஹந்தி என்று ராஜாக்கள் குற்றவாளரை வெட்டிவைக்கச்சொல்லும்போது சிரித்திறே சொல்லுவது இவள் தானும் ஸ்நுஷா தஸரதஸ்யாஹம்-என்று ராஜபுத்ரீ யறியுமவளாய் ராஜபுத்ரியுமாய் ராஜபத்நியுமாயிறே யிருப்பது - அவன் தருகிறேனென்ற யநயாநர்த்தாதிகளைக்கேட்டு ஸ்த்ரீஸ்வபாவத்தாலே யுகந்து சிரித்தாளோவென்றில் - ஸுசிஸ்மிதா-சுத்தஸ்வபாவ நிவ்யம நமல்ல மௌர்க்யநிவம நமென்கிற பாவஸுசி சிரிப்பின்படியிலே காணலாயிருந்தது. ஸுசிஸ்மிதா - க்ருத்தயோ: ஸமரே ராம லக்ஷ்மணயோர் ஹரீ த்வாம் ப்ரேக்ஷே ஸாகரயாயதே - என்று அவ்வாண்பிள்ளைகள் முன்னேநிற தோர்ப்பித் தென்னைச் சிறைக்கோலமாட்டாத சுவலைரன்தான்கிடீர் - நராதிபவஸாதேவி நமோ நமவிக்ருதே - நயதே நயாதஹ்:-என்று பெருமானைத் தாமல்லரென்கிறானென்று சிரித்தாள்- ஸுசிஸ்மிதா-வயம்ப்ராப்ஸ்யஸி-என்றுகமுகும்பரந்தங்கவ்வக்கிடக்கிறதான்கிடீர்-ஸம்க்ஷேஜீவிதவாநவா- என்று பெருமாள் திருமேனிக்குத் தீங்குசொல்லுகிறானென்று சிரித்தாள். ஸுசிஸ்மிதா - விபீஷணவிஜயம் ஹி ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய யுத்தேஷு க்ருதி - ஸ்ரீமாந் ராஜராஜேநம் ஸ்வயம் ஹிஷேவித: - என்று விபீஷணனுக்கு பெருமாள் குடுத்த வைஸ்வர்யத்தையிறே ஜிதம் ராஜ்ஞா வஸ்யம் ஸ்வம் ஹ்ருத்ரு-என்று தன்னுதர்க ஸூசித்துப்பிதற்றுகிறானென்று சிரித்தாளாகவுமாம். ஸுசிஸ்மிதா-உபயாஸ்யந்தி ஜந்தவ: லோகநாயகஸ்ய ஸுசக்ருதஸ்- சுலம் நாமோபயாஸ்யதி-என்றிருக்கிறவென்னையிறே யிப்பையல் ஸாக்ஷஸ்ய ஷ-என்று பிதற்றுதலென்று சிரித்தாளாகவுமாம். ஸுசிஸ்மிதா-ஸுஸமீயதிகாஸுப்யோ: கிளர்வராமரவேஸம் ஷீம்ஷ ஹதி-என்றுபெருமாள் குறியசங்காதேயிருக்க நானே விவ்விருப்புயிருப்பேனென்று ததஸ்ஸாஹ்யூதிபோலே ஸ்ரீஸாஷ்டிதந் பண்ணினாளாகவுமாம். அன்றியிலே ஸுசிஸ்மிதா-என்று தவோபவிஷ்டம் ஸம்வீதா:-என்றும் "மாசுடையுடம் போடுதலை யுதிர்வாய்புறம் வெளுத்தென்றும்" விரஹவிஷண்ணையா யிலையமுது அமுது செய்யாமையாலே ஷிதம்பண்ணினபோது வெளுத்த திருமுத்தொளியையுடையளா யிருந்தாளென்றுமாம் - அன்றியிலே- ஸு

விஷ்ருதா-என்று பிராட்டியை அபஹரித்தானென்றுகேட்டபோது - ச்ருதம்சாபஹ்ருதிஸ்ஸீதாயா ராஜஸா ராவிதாநேந: என்று இனி ராவணன் பட்டானென்று ப்ரஹ்லாதப்ரியப்பட்டாப்போலே இவளுமிவன் அபராதம் பண்ணினபோதே பட்டானென்று ப்ரதிஷ்டிதம் பண்ணினாளாகவுமாம். இப்படி ஹிதம்பண்ணிச்சொன்ன பாசுரமென்னென்னில் - நிவர்த்தயேத்யாதி - அகார்யங்களைத்தவிர்ந்து கார்யங்களை அநுஷ்டியென்கிறாள் - நிவர்த்தய மந: - மநோ நாவஹ்ராவாராதாஸ்தாயீ நமன்றோ, ஆனபின்பு நெஞ்சைமீளென்கிறாள். மநோ நிவர்த்தய-நல்லகுதிரையாட்கள் குதிரையை குசைதாங்குமாப்போலே மந: ப்ரவாஹத்தைமீட்கப்பார் - மநோ நிவர்த்தய - மநோ ஹி ஹேதுஸ்ஸர்வேஷாமிந்த்ரியாணாம் ப்ரவர்த்தநே - என்கிறபடியே கொத்துமுதலியான மநஸ்ஸை மீட்கவே பாஹ்யேந்த்ரியங்களும் மீளுங்காண் - நிவர்த்தய மந: உன்னெஞ்சை மீட்டு ப்ராணங்களை மீட்டுக்கொள்ளாய் - நிவர்த்தய மந: - ஆத்மைவ ஹ்யாத்மநோ பந்துராத்மைவ ரிபுராத்மந: - என்று நிக்ருஹ்ய ச்ரோத்ராதீநேவ ஜயிக்கப்பாராய். மநோ நிவர்த்தய-காட்டில் பெருமைகள் வடிவுகளுக்கு மநோ ஜவமென்று ப்ரஷ்டாஜம்சொல்லலாம்படிக்கு கடுவிசையாய்த்திருப்பது, கைகழிந்தால் மீட்கவொண்ணாது, காரணாயிவனன் நீ மீட்கப்பார். மநோ ஹ்யாநிவர்த்யம் ப்ராவர்த்திகம் ஸ்வந்தம்-என்று அஸ்வஹ்ருதயமறியும் ஸ்வாமிந்த்ரன் தப்பைச்சொன்னுனிறே கிடக்கிற ராஜகார்யம் மேடுபள்ளமும் மந: ப்ரவ்ருத்தியைத் தவிரப் போமோவென்ன - மத்தோ நிவர்த்தய-புறம்புள்ளவைத்தைத் தவிரச்சொன்னேனே என்பக்கல்நின்றும் மீள்- மத்தோ நிவர்த்தய-பஞ்சாஸ்யாநிவபஞ்சமீ-என்று விஷவஸ்வவிஷாத்யங்கள்போலே யுனக்கு விநாசஹேதுவான என்பக்கல் நின்றும் மீள் - மத்தோ நிவர்த்தய - நயஸ்திஸ்ரு திஷ்வஜ்ஞம் பாதாகா: பாவகஸ்ய-என்றெப்படியும் பரிஹவஸ்நேஹைகளாயாய்தது பாதாகமிருப்பது. ஆனபின்பு என்பக்கல்நின்றும் மடைமாறுய். உன்பக்கல் நின்றும் மாறினல் மநஸ்ஸு நிர்விஷயமாயிருக்குமோ வென்னில் ஸ்வஜநேக்ரியதாம் - வகுத்த விஷயத்திலே யுகக்கும்படியாய். ஸ்வஜநே க்ரியதாம் - ஸ்வேஷு தாரேஷு ரம்யதாம் ஆத்மாநமுபமாம் க்ருத்வா - என் கிற நினைவைமாறி ஸ்வேஷு தாரேஷு ரம்யதாம்-என்கிறபடியே, அக்நிஸாக்ஷிகமாக கைப்பிடித்த ஸ்வதாரங்களை ரக்ஷிக்கப்பார் - ஸ்வஜநே க்ரியதாம்-விஜாதீயரான மனிதரைவிட்டு ஸஜாதீயர்களான ராக்ஷஸஸ்த்ரீகளோடே போஜிக்கப்பார். க்ரியதாம்-என்று ராமப்ராப்தமாக வருமத்தை ஸமத்திலே ஸ்தாபிக்கலாமோவென்னில் - க்ரியதாமென்று ப்ரஸாதிக்கிறாள்-மந: க்ரியதாம்-நீ க்ரியப்பட்டாயாகில் மநஸ்ஸாது க்ரியப்படுவதாக ஸ்வஜநே-என்று விஷயஸப்தமியாகயன்றிக்கே அபிகரணஸப்தமியாக்கி ஸ்வஜநத்திலவதிஷ்டிக்கிற மநஸ்ஸு க்ரியப்படுவதாகவென்று பொருளாய், அதாவது தாஸம்பரிவரிஷ்யந்தி-என்றும், யாவந்தோ ராக்ஷஸாஸ்ஸந்தே ஸர்வே தே ஹ்ருஷ்டமாநஸா: -என்றும், என்னை யவர்கள் ஸேவிக்கும்படி சொன்னபடியாலே யவர்கள் வெறுத்தாய்த்திருப்பது. அதுதவிர்ந்து உன்னளவிலே யவர்கணெஞ்சு குளிரும் படிபண்ணென்றுமாம். ஸ்வஜநே மந: க்ரியதாம்-ஸ்வஜநத்தில் மநஸ்ஸு க்ரியப்படுவதாக ஸ்வஜநத்தினுடைய மநஸ்ஸென்றபடியாய் பரிஹருதவிஷ்ணாவெசு ஹாயஹாஸதஹாவிநஸ்யதி-என்று நீ பண்ணின பாராமையாலும், உபேக்ஷையாலும் அவர்கள் வெறுத்தால் உனக்கநர்த்தம்வரும். அதுவாராதபடி யவர்கள் நெஞ்சுகுளிரும்படி மத்தோ நிவர்த்தய - என்றுமிதுமாம். மத்தோ மநோ நிவர்த்தய-யேஷ்யமாநாராயணஸ்ஸ்ரீரா- என்றும், யேஷ்யதாஸவித்ருமண்டலமத்யவர்த்தீ நாராயண: - என்றும், ஸ்ரீமதேதாயஸ்வதிமோஹநம்-என்றும், ராமேதிராமேதிஸதைவபுத்த்யாவிசிந்த்ய -என்றும், ஜமாமோஸநராமாமோ-என்றும் நினைத்திருந்தே சிரமந்தீர்த்தேனென்றும் அடிகள் தம்மடியே நினையும்படி யவனென்றும் உஜ்ஜீவநமோநவிஷயத்தை சநவாநசஹாவனைப்பண்ண ப்ராப்தம். அத்தனைபோக்கி யநர்த்தஹேதுவாக வென்னைநினையாதேகொள். நிவர்த்தய - ப்ரவ்ருத்தியொருக்காலுமாகாது நிவ்ருத்தியொருமே உத்தாரகங்காண்-மநோ நிவர்த்தய-ஸ்வேஷு தாரேஷு ரம்யதாம் நிவ்ருத்திக்குவிஷயம் நிஷித்தம். ப்ரவ்ருத்திக்குவிஷயம் ஸ்வதாரம். ஆனபின்பு நிஷித்தங்களைவிட்டு விஹிதங்களிலே ப்ரவ்ருத்திக்கப்பார். ஆகவிந்தச்லோகத்தால் ஸ்வாநர்த்தம்கிடக்க பராநர்த்தம் பொறுக்கமாட்டாத பிராட்டியுடைய நீர்மையும், அபேக்ஷையுஞ்சொல்லுகிறது.

பெரியவாச்சான்பிள்ளைதிருவடிகளேசரணம்.

---

3. నివర్తయ మనో మత్తః స్వజనే క్రియతాం మనః । న మాం ప్రార్థయితుం యుక్తం సుసిద్ధిమివ పాపకృత్ ।

௩. நிவர்த்தய மநோ மத்த: ஸ்வஜநே க்ரியதாம் மந:॥
ந மாம் ப்ரார்த்தயிதும் யுக்தம் ஸுஸித்திமிவ பாபக்ருத்।

௩. நிவர்த்தயமநோமத்தஸ்ஸ்வஜநேக்ரியதாம்மந:।
நமாம்ப்ரார்த்தயிதும்யுக்தம்ஸுஸித்திமிவபாபக்ருத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மத்த꞉	என்னிடத்திலிருந்து	பாபக்ருத்	பாதகத்தைச்செய்தவன்
மந꞉	மனதை	ஸம்ஸித்திமிவ	மோக்ஷத்தைப்போல்
நிவர்த்தய	திருப்பிக்கொள்	(த்வம்)	(நீ)
மந꞉	மனமானது	மாம்	என்னை
ஸ்வஜநே	ஸ்வகியமானபத்நினிகளிடத்தில்	ப்ரார்த்தயிதும்	இச்சிப்பதற்கு
க்ரியதாம்	செய்யப்படட்டும்	நயுக்தம்	யோக்கியமல்ல.

தா-ம்—ஹேராவண! என்மீதுனக்குள்ள காமத்தைநிவர்த்திசெய் அல்லதுகாமத்தினுலுன்மத்தனுன ஹேராவண! உன்மனதை யென்னிடத்தினின்றும்விலக்கு. அல்லது காமத்தினுலுமாத மடையாத ஹேராவண! என்னை நீகாமுறுதே. ஸர்வேந்திரிய சேஷ்டைகளுக்கும் மூலகாரணமான மனதையடக்கினுல் வாக்சக்ஷுஸ்கள்தானே அடங்கிப்போம். இந்திரியங்களையொடுக்கி மஹாதவங்களைச்செய்த உனக்கு சாபல்லியத்தால் காமவிகாரங்கொண்டமனதை யடக்குவதொருபொருட்டாகாது. அப்படி உனக்குக் காமமதிகரித்திருந்தால் ஆயிரம் பதினுயிரமாயுள்ள உன்னொத்த பத்தினிகளைச்சேர்ந்து திர்ப்தியடை. அல்லது, பரதாரைகள் மாதாக்களென்கிற நியாயத்தாலுனக்கு மாதாவானஎன்னை நீகாமுறுவதினும் உன்னுடைய ஸ்வஜனங்களான மாதிருபகின்யாதிகளிடத்தில் இவ்வெண்ணங்கொள்ளலாம். அல்லது என்னிடத்தில் காமவிகாரமான வெண்ணங்கொள்ளாது ஸ்வஜனமான மாதிருபகின்யாதிகளைப்போ லென்னைமானி. பரதாரவிஷயத்திலிவ்வெண்ணங்கொண்டிருக்கிற ஹேராவண! உன்பத்தினிகளிடத்தில் அன்னியபுருஷன் இப்படிப்பட்ட வெண்ணங்கொண்டால் உன்மனமெப்படிவருந்துமோ யோசித்துப்பார். பிரம்மஹத்தியாதி மகாபாதகங்களைச்செய்தவொருவன் பக்திக்கியான யோகயாகங்களால் பெறக்கூடிய மோக்ஷஸாம்பிராஜ்ஜியத்தையடைய இச்சிப்பதுபோல் இராஜாதிராஜனும் பரமபாவனருமான ஸ்ரீராகவனுக்கே யுரியளானவென்னை நீ இச்சிக்கிருய். இது லபிக்காத வெண்ணமாதலால் விட்டுவிடு.

௪. అకార్యం న మయా కార్యమేకపత్న్యా విగర్హితమ్॥ కులం సంప్రాప్తయా పుణ్యం కులే మహతి జాతయా।

௪. அகார்யம்நமயாகார்யமேகபத்ந்யாவிகர்ஹிதம்॥
குலம்ஸம்ப்ராப்தயாபுண்யம்குலேமஹதிஜாதயா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹதி-குலே	பெரிதான-வம்சத்தில்	மயா	என்னுல்
ஜாதயா	பிறந்தவளும்	அகார்யம்	செய்யத்தகாததும்
புண்யம்-குலம்	பரிசுத்தமான-வம்சத்தை	விகர்ஹிதம்	நிந்திக்கத்தக்கதுமான (காரியமானது
ஸம்ப்ராப்தயா	அடைந்தவளும் [பதிவ்ரதையுமான	நகாரியம்	செய்யப்படத்தக்கினதன்று.
ஏகபத்ந்யா	(ஸ்ரீராகவனையே பர்தாவாயடைந்த)		

தா-ம்—மஹாதார்மிகரும் கியானவான்களும் புண்ணியசீலருமான விதேகதேசத்தாருடையபரமபாவனகுலத்தில்ஜனித்தேன். துஷ்டநிக்கிரஹ சிஷ்டபரிபாலனத்தால் தர்மத்தை நிலைநிறுத்தி சிஷ்டாசாரத்தால் பிரஸித்திபெற்று ஸத்தியத்தையே திடவிரதமாகக்கொண்டு விளங்குகிற இரகுகுலத்தையடைந்தேன். தயாகுணபரிபூர்ணரும் ஏகதாரவிரதருமான ஸ்ரீராமனுக்குமாலையிட்டேன். அந்தபுருஷோத்தமனுடைய ஆதிக்கியத்தையடைந்து உத்தமோத்தமமான பதிவிரதாதர்மமார்க்கத்தில் நிலைநிற்கிற நான்ஸர்வலோக நிந்தாவகமான இவ்வனுசியகாரியத்தைச் செய்யத்துணிவேனே. குலத்தையும் குணத்தையும் கீர்த்தியையும் என்னையும் அழிக்கவல்ல இந்தபாபகிருத்தியத்தையோ நான்செய்வேன்.

௫. ఏవముక్త్వా తు వైదేహీ రావణం తం యశస్వినీ॥ రాక్షసం పృష్ఠతః కృత్వా భూయో వచనమబ్రవీత్।

௫. ஏவமுக்த்வாதுவைதேஹீராவணம்தம்யசஸ்விநீ॥
ராக்ஷஸம்ப்ருஷ்டத꞉க்ருத்வாபூயோவசநமப்ரவீத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யசஸ்விநீ	பிரஸித்தகீர்த்தியுடைய	தம்-ராவணம் ராக்ஷஸம்	அந்த-இராவணனென்கிற இராக்கதனை
வைதேஹீ	விதேஹதேசத்தரசன்புத்திரியான (ஸீதையானவள்)	ப்ருஷ்டத꞉-க்ருத்வா	பின்பக்கத்தில்-செய்து
உவம்	இவ்விதம்	பூய꞉-வசநம்	மறுபடியும்-வார்த்தையை
ஏகத்வா	சொல்லி	அப்ரவீத்	சொன்னுள்.

தா-ம்—இவ்விதம் பதிலுரைத்து அந்தபதிவிரதோத்தமியானவள் முகத்தைப் பின்புறம்திருப்பிக்கொண்டு மறுபடிமொழியலுற்றனள். முகத்தைபின்புறந் திருப்பினதற்கு பாவமேதெனில், பதிவிரதையைப்பார்த்துவாய்கூசாது "என்னையடை" என்று சொன்ன நீசனுடைய முகாலோகனங்கூடாதென்று திரும்பினுள்

போலும். அல்லது அந்தஅஸத்தை யொருபொருட்டாயெண்ணுமல் திருணத்தைப்பார்த்துபதிலுரைத்தும் அந்தபாபியிருக்கிறதிக்கையே பார்க்கக்கூடாதென்றுதிரும்பினுள்போலும். காமவிகாரத்தாலனுசிதவசனங்களை யுரைத்த அந்தபாபி தன்னுடைய முகாவோகனஞ்செய்ய அருகனல்லனென்றுதிரும்பினுள்போலும். தன்னுடைய நாதனைத்துஷித்துத் தன்மனம்புண்படும்படி தூர்த்தவசனங்கள்கூறின அந்தபாபியைக்கிரீடகுண்டலஸகிதனுகக் காணவிரும்பாது யுத்தரங்கத்தில் ஸ்ரீராமபாணத்தால்மடிந்து காய்நரிபிடுக்கக் காணவேண்டுமென்றுபோல் திரும்பினுள்போலும். அல்லது மஹாபராதியான இராவணன்மீது இதுவரையில் தனதுநிர்ஹேதுகிருபையால் க்ஷமையோடு கண்மலர்சாத்தி ஐசுவரியவானுக வாழும்படிசெய்தபிராட்டி இப்பொழுது அவனுடையகிருத்தியத்தை க்ஷமிக்கமுடியாமல் அவன்நசிப்பதற்கு ஹேதுவாக அவனிடத்திலுள்ள அஷ்டைசுவரியங்களையு மரிப்பதுபோல் திருமுகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டாள்போலும். தன்னுடைய கடாக்ஷத்திற்கவன் இனிப்பாத்திரபூதனல்லனென்று முகத்தைப் புறஞ்செய்தும் இன்னமொருவேளை நல்வார்த்தையால் அவனை முக்தனுக்கலாமோவென்கிற சேதனவாத்ஸல்லியத்தால் மறுபடியும் ஹிதமொழிகள் உரைத்தனள்.

౬. నాహమౌపయికీభార్యాపరభార్యాసతీతవ॥సాధుధర్మమవేక్షస్వసాధుసాధువ్రతంచర।

௬. நாஹமௌபயிகீபார்யாபரபார்யாஸதீதவ॥
ஸாதுதர்மமவேக்ஷஸ்வஸாதுஸாதுவ்ரதம்சர।

௬. நாஹமௌபயிகீபார்யாபரிஹார்யாஸதீதவ॥
ஸாதுதர்மமவேக்ஷஸ்வஸாதுஸாதுவ்ரதம்சர।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸதீ	பதிவ்ரதையான	பரிஹார்யா	பரிஹரிக்கத்தக்கினவள்
அஹம்	நான்	ஸாதுதர்மம்	ஸத்புருஷர்களுடையதர்மத்தை
தவ	உனக்கு	அவேக்ஷஸ்வ	பார்
ஔபயிகீ-பார்யா	உபயோகமாயிருக்கிறபத்தினியாக	ஸாதுவ்ரதம்	ஸஜ்ஜனங்களின்விருதத்தை
ந	ஆகமாட்டேன்	ஸாது-சர	நன்றுகச்செய்,
(கிந்து)	(பின்னையும்என்னமோவென்றால்)		

தா-ம்—ஹேராவண! நான்அந்தபுண்ணியபுருஷனுக்கேயுரிய பாதிவிருத்திய விரதம்பூண்ட தர்மபத்தினீ. பரபுருஷனுன வுன்னையடைந்து இன்பமளிக்கத்தக்க ஸாமான்னியஸ்திரீயல்ல. ஆகையாலென்னைவிட்டு ஸாதுக்களால் காண்பிக்கப்பட்ட ஸத்ஸம்பிரதாய மார்க்கத்தைஆசிரயித்து துக்கலேசமுமில்லாதுவாழத்தக்க ஸத்கர்மங்களை நன்றுகச்செய். தர்மவிரோதமாக இக்கொடியபாபத்தைச் செய்யவெத்தனிக்காதே.

౭. యథాతవతథాన్యేషాందారారక్ష్యానిశాచర।ఆత్మానముపమాంకృత్వాస్వేషుదారేషురమ్యతామ్।

௭. யதாதவததாந்யேஷாம்தாராரக்ஷ்யாநிஶாசர॥
ஆத்மாநமுபமாம்க்ருத்வாஸ்வேஷுதாரேஷுரம்யதாம்।

௭. யதாதவததாந்யேஷாம்தாராரக்ஷ்யாநிஶாசர।
ஆத்மாநமுபமாம்க்ருத்வாஸ்வேஷுதாரேஷுரம்யதாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) நிஶாசர	ஓ-இராக்ஷஸ	ததா	அப்படியே
ஆத்மாநம்	உன்னை	அந்யேஷாம்	இதரர்களுடைய (பார்யைகள்)
உபமாம்-க்ருத்வா	திருஷ்டாந்தமாகபண்ணிக் (கொண்டு)	(ரக்ஷ்யா:)	(ரக்ஷிக்கத்தக்கவர்கள்)
தவதாரா:	உன்னுடையபார்யைகள்		(ஆகையால்)
யதா	எப்படி	ஸ்வேஷு-தாரேஷு	ஸ்வகீயர்களான பத்தினிகளிடத்தில்
ரக்ஷ்யா:	காப்பாற்றப்படுகின்றனரோ	ரம்யதாம்	கிரீடிக்கப்படட்டும்.

தா-ம்—ஹேராவண! உன்னையேதிருஷ்டாந்தமாக வெடுத்துக்கொண்டு யோசித்துப்பார். உனக்கு அனேகபத்தினிகளிருக்கிறூர்கள். அவர்களெல்லோரையும் பரபுருஷர் தரிசிக்கவும் துர்லபமாயிருக்கும்படி இரக்ஷித்துவருகிறுயன்றே; அவ்வண்ணமே மற்றவரும் தங்கள்தங்கள் பத்தினிகளை யிரக்ஷிக்கவிரும்பார்களோ. ஏகதாரவிருதரான ஸ்ரீராகவனுடைய தர்மபத்தினியும் அவரைத்தவிர வேறொருவரையுஞ் சிந்தியாத பதிவிரதையுமான வென்னை நீஇச்சிக்காதே. உனக்கு அளவில்லாக் காமஸுகங்கொடுக்கக் காத்திருக்கிற உனதுபத்தினிகளைச்சேர்ந்து ஸந்தோஷி.

౮. అతుష్టంస్వేషుదారేషుచపలంచలితేంద్రియమ్॥నయంతినికృతిప్రజ్ఞంపరదారాఃపరాభవమ్।

௮. அதுஷ்டம்ஸ்வேஷுதாரேஷுசபலம்சலிதேந்த்ரியம்॥
நயந்திநிக்ருதிப்ரஜ்ஞம்பரதாரா:பராபவம்।

௮. அதுஷ்டம்ஸ்வேஷுதாரேஷுசபலம்சலிதேந்த்ரியம்॥
நயந்தி நிக்ருதிப்ரஜ்ஞம்பரதாரா:பராபவம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்வேஷு-தாரேஷு	ஸ்வகீயர்களானபத்னிகளிடத்தில்	பரதாரா:	அன்னியபத்னிகள்
அத்ருஷ்டம்	திருப்தியடையாதவனும்	பராபவம்	அபஜயத்தை (ஆயுள்ஐசுவரியம் முதலானவைகளுடையக்ஷயரூபத்தை)
சபலம்	ஆசையையுடையவனும்		
சலிதேந்த்ரியம்	சஞ்சலமான இந்திரியத்தை யுடையவனும்	நயந்தி	அடைவிப்பிக்கிறார்கள்.
நிக்ருதிப்ராஜ்ஞம்	கபடத்தில் ப்ரஜ்ஞையுமுடையவனை		

தா-ம்—ஈசுவரப் பிரஸாதிதைகளான தன்னுடைய பத்னிகளிடத்திலடைகிற காமஸுகத்தால் திருப்தியடையாது சபலசித்தரும் சலிக்கிறஇந்திரிய விர்த்தியுடையவரும் மோகத்தால் விகாரமடைந்த பிரக்ஞையையுடையவருமாய் பரதாராபிகமனத்தை யிச்சித்துத்திரிகிறமூடர் ஆயுக்ஷீணத்தையும் ஐசுவரியநாசத்தையும் தேஜோஹானியையு மடைகிறார்கள்.

౯. * ఇహసంతో నవా సంతి సతో వా నానువర్తసే తథాహి విపరీతా తే బుద్ధిరాచారవర్జితా।

௯. ஐஹஸஞ்ஜா நவாஸஹிஸதேதாவா நாநுவத்ஸே॥
தயாஹிவிபரீதாதேபுத்திராசாரவர்ஜிதா।

க. இஹஸந்தோ நவா ஸந்தி ஸதோவா நாநுவர்த்தஸே।
ததாஹிவிபரீதாதேபுத்திராசாரவர்ஜிதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இஹ	இத்தேசத்தில்	ததாஹி	அது யுக்தந்தான்
ஸந்த:	ஸத்புருஷர்கள்	தே-புத்தி:	உன்னுடையபுத்தியானது
நஸந்திவா	இல்லையாயென்ன	விபரீதா	வித்தியாஸமானது
ஸதோவா	(இருக்கிற)ஸத்புருஷர்களையாவது	ஆசாரவர்ஜிதா (ச)	ஶிஷ்டாசாரமுமற்றது.
நாநுவர்த்தஸே	அவர்களைத்தான்நீ-அநுஸரிக்கவில்லையோ		

தா-ம்—பாபவிர்த்தியா லழிந்துபோகிறஅடேராவண! துர்ஜ்ஜனராக்ஷஸ பூயிஷ்டமான இவ்விலங்காநகரத்தில் ஸன்மார்க்கநீதியுபதேசம்பண்ணத்தக்க ஸாதுக்களில்லையோ! பதிவிரதையை இவ்வண்ணம் நிர்ப்பந்திப்பது பாபமென்று கட்டளைமொழியத்தக்க புண்ணியவான்களில்லையோ! இவ்வளவு ஜனஸமூகத்தில் யாராவது மஹான்களில்லையென்றெண்ணவொண்ணாது. விபீஷணன்முதலான ஸத்புருஷரிருப்பார்களே. கியானோபதேசத்தா லுன்னையீடேற்றவல்ல அப்படிப்பட்ட ஸத்ஜனங்களை வாசற்கடைவைத்தல்லது ஆசிரயித்திராய். ஸதாசாரஸம்பன்னரான பெரியோரையணுகித் தலைகுனிந்து பிரார்த்தித்தாலல்லது பரமார்த்தநிரூபணஞ்செய்யார். அவர்களைக்கிட்டி நீகேட்டிராய். கேற்றிங்குவந்த நீ இதைஎப்படி யறிந்தாயெனில் உன்னுடைய நடத்தையே காட்டிக்கொடுக்கிறதுகாண். உன்னுடையமனமானது நன்னடத்தையினின்றுவிலகி துர்ப்புத்தியை யடைந்திருக்கிறது. உன்னுடையநடத்தை ஶிஷ்டாசாரமற்றதாகவிருக்கிறது. இல்லாவிடில் உத்தமகுலப்பிரஸூதையையும் பரபுருஷனுக்கு ஜாயையுமான வென்னை அபகரித்து இந்தநிலையிலிருக்கவைத்துப் பீடிப்பது ஸாதுஸம்மதமாகுமோ. பிராதக்காலவேளையில் ஸ்நாநஜபதபாதிகள் செய்யவேண்டியிருக்கக் காமவிகாரங்கொண்டு இப்படி புத்திஹீனமான வசனங்களையுரைப்பது ஸதாசாரவிலக்ஷணமாகுமோ.

தநிஶ்லோகியிநு விஶேஷார்த்தம்.

பிராட்டி ராவணன்தன்னைநோக்கி பிதற்றின பரப்பைக்கேட்டு கௌஸல்யாவெகள் பிறந்து ஹிதஞ்சொன்னால் மீண்டானுகிலங்கிலாகாதென்று விலக்குவாரில்லையோ. அவர்களிருக்கும்படி-அனுவர்த்தியாயோ-அப்படியிருந்ததுகாண் உன் ஸூக்தியும் அனுஷ்டாநமும் என்கிறாள். இஹ - நல்லமனிதர் நடையாடாதபடி ராக்ஷஸஸமுதாயிஷ்டமான இந்ததேஶத்திலே. இஹ - பள்ளரும் பறையருமாய் பத்துகோடி ப்ரஜாவர்க்கம் நடையாடுகிற விஷயத்தில். இஹ - உள்படவீடும் புறப்படவீடும் படங்கும் பாளையமுமாய் பெரும்பரப்பான வித்தேஶத்தில். இஹ - உண்பாரும் உடுப்பாரும் பூசுவாரும் முடிப்பாரும் நல்லது தீயது அறிந்திருக்கிற இத்தேஶத்தில். இஹ - ஈஶ்வரோ ஹி தத்த்வேதா ஸத்யவாநாம் ஸமஸ்ததேஹ: என்றும், ஸஹஸ்ராவஸூஹ வ்யோஷாம்ஸ்வஸ்தோ த்ரயஸ்ராக்ஷவாஹ-என்று ஓதுவாரோதுச்சொல்லுவாராய் வேதவேதிகவேதோஷ்டநடத்துகிறதாக ஸாவிக்கிற விஷயத்தில். இஹ- தவஸ்ஸ்தாவஹ்யோஹாஸ்யாயம்யஜுவஸிரு ஹோ: என்றும், ஸ்ராவ்யம்யஜுஷஞாவஸ்ஸவதாமென்றும், தவஸ்ஸ்வஸ்வமுமறிந்து நடத்துகிற உதேஶத்தில். இஹ - ராஜாக்களும் மந்த்ரிகளும் ஸாமந்தரும் சடங்கிகளும் பட்டர்களும் ஶிஷ்டர்களுமாய் வாசிப்புண்டான விஷயத்திலே-இப்பாரிப்புக்கு இப்போதுவந்தகுறை என்னென்னில் - ஸந்தோந-பதர்கூடுண்டத்தனைபோக்கி ஸாரஸஞ்ஞதனைக்கண்டிலோமே. ஸந்தோந - ஸாநதத்வரான ஸ்ருஹஸ்யஞ்ஜோக்ஷவஜ்ஞம்ஷ ஸ்ரீமானான அஸத்துக்களைக்கண்டோ மித்தனை. ஸாஹிதவராய் ஸத்தையை யுண்டாக்குகிற ஸத்துக்களைக்கண்டிலோம். ஸந்தோநஸந்தி - ஈஶ்வரஹேதிமேதேதஸதோநதோதாவிஷ: என்று ஸம்வஜ்ஞாநத்தாலே தாங்களுமுளராய்ப் பிறரையு முண்டாக்குமவர்களில்லையாயிருந்தது. ஸந்தோந - ஒருஸத்துண்டானல் - ஸாதுபக்ஷஸாதுஸந்: என்றெண்ணி தள்ளிக்கதவை யடைப்பார்களோ

பலருண்டாகிலிறே ஈடேறலாவது, அப்படைக்குப் பலரில்லையாயிருந்தது. ஸந்தோ ந - நஸந்தேஹோத்ர தீ ஹந்தி ஸத்ஸம்ஸர்க்கோ ஹிதஸ் - ஸாராஸாரவிவேகிகளில்லையோ-சிறிது கிருபியாவது என்று - பக்ஷாந்தரத்தை ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறாள். வா - இல்லையொண்ணாது - இல்லையென்னவொண்ணாதாகில் சொல்லும்படியென்னென்னில் - ஸந்தி - உண்டே - ஸந்தி - இப்படைவீட்டிலே இத்தனை விஜயம் ஸம்பத்துத்யாதிஸம்ருத்தியுண்டாகையாலே இதுக்கடியான யஜ்ஞாநுஷ்டாநமும் அதுக்கு உபதேஷ்டாக்களான ஸத்துக்களும் உண்டாகவேணும்; அப்படியாகாதபோது - அகாரணகார்யோத்பத்தி ப்ரஸங்கமும்-ஸந்தி- ஸத்துக்களென்னு சிலஜாதியன்றே - அநீதியைச்சொல்லுதல் செய்தல் செயவிப்போதிறே அஸத்துக்களாவது - ஸதுபதேசம் பண்ணினபோது ஸத்துக்களிறே. ஆகையாலே அவனுக்குநல்வார்த்தைசொன்ன அவிந்த்யமால்யவதாதிகளும் விபீஷண ப்ரப்ருதிகளுண்டாகையாலே ஸத்துக்களுண்டே. ஸந்தி-ஸந்தாமேவ உள்ளது - காயக்லேசமில்லை, ஸத்தையுண்டாகில் - உபதேசஸ்ர்களோவென்ன - ஸதோ வா நாநுவர்த்தஸே - உண்டானாலும் - நாப்ருஷ்ட꞉ கஸ்யசித்ப்ரூயாத் - என்றும், ப்ரணிபாதேந பரிப்ரஶ்நேந ஸேவயா உபதேக்ஷ்யந்தி - என்றும், ப்ரணிபாதப்ரஶ்நாதிகள் பண்ணிக் கேட்டாலிறே அவர்கள் சொல்லுவது. அப்படிக்கு அநுவர்த்தியாயாகாதே - ஸதோ வா நாநுவர்த்தஸே - ஸ்ரத்தயா ப்ராதியோஷிதா ஸாக்ஷாத் - என்றும், ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஸம்பந்நா꞉ ஸுக்ருதோத்தராஜ்ஞாஸாந்தி - ப்ரணத ப்ராவிதோ மேலாலோஸேஜநா꞉ - என்றும்; "தன்சேறையெம்பெருமான் தாள்தொழுவார்காண்மின்னே தலைமேலாரே" என்றும் யோக்யாநுவர்த்தநம் விஹிதமாயிருக்க அதுசெய்யாதாகாதென்கிறாள். ஸதோ வா நாநுவர்த்தஸே - ஆத்யஸ்ய தத்ஸ்ய வந்தாநோதாவிஸ்மாஹம்-என்றும், ஸ்வமிஸ்தோ நத்ஸ்தேவைகாவ்ருத்ய யதோஸநம்-என்றும் அப்படிக்கொத்தவோரநுஸாவனைக்கிட்டுகையாவது பெற்றுவைத்து அழக்கிறாயாகாதே. ஸதோ வா நாநுவர்த்தஸே - பரவஶாவஹேயி விரங்கும்படி - ப்ரணிபத்ராஹிவாதிந - என்றும், அநுவர்த்திக்கவேணும். உத்தரவதேயில் க்ருதஜ்ஞனையாமே கிருஷ்ணாயதே விரசுவாயநஶீதவிஸ்மயம் - என்றும், "என்னைத் தீமனங்கெடுத்தா யுனக்கென்செய்கேன் என்றும், அநுவர்த்திக்க ப்ராப்தம் - அதுசெய்யாயாகாதே - நாநுவர்த்தஸே - ப்ரத்யுபகாரம் ப்ரதேஷ்யாமி - என்று ஸ்தோத்ரம்பண்ணவேண்டியிருக்க - ஸோஹம் ஸாதிதஸந்தோஷ꞉ ப்ரஸாதேநாவமாதி꞉ - என்று சிந்திப்பையாகாதே - அன்றியிலே நாநுவர்த்தஸே - என்று ப்ரணிபாதாதிகளையொழிய - யதோபதேஶ்யவதேஸ்யார்த்தம் யதோபதேஶ்யவதேஸ்யோம் யதாப்ரத்ருஷ்டதஹோவதவேஜநா꞉ - என்றும், பேசித்தே பேசிலல்லால்-என்றும், மஹத்தர்சொன்னவார்த்தையும்செய்யென்றுநாடி அப்படிக்கேசெய்யாயாகாதென்றுமாம். ஸதோ வா நாநுவர்த்தஸே-அவர்கள் ஸத்தையுண்டானபோது சொல்லியல்லது நில்லார்கள், நீ அநுஷ்டியாதாயிருந்தது - கேற்றுவந்து நின்றாள் அநுவர்த்திப்பனோ அநுவர்த்தியயானோவென்று அறிந்தபடியென்ன - ததா ஹி - அப்படியிருந்ததுகாண் - ததா ஹி - ஸம்ப்ரதிபத்தியிலேயாய் இவ்வர்த்தத்தில் விப்ரதிபத்தியுண்டோ ஸர்வலோகப்ரதிபந்நமன்றோ. அன்றியிலே - ததா ஹி - என்று விஹிதஸ்வார்த்தாகார - என்று அநுவர்த்தியாயென்கிற ஸாத்யத்துக்கு ஹேது சொல்லுகிறாளாகவுமாம். ததாகாரஶ - அப்படியாகையால் ததாகாரஶ - என்று தத்ஸ்வம் ப்ரக்ருதவாராஸெல்ல யாகையாலே கீழ்ச்சொன்ன ஸாத்யத்தை பராமர்சித்து அநுவர்த்தியாமையா லென்னபடியிறே. அப்போது அநுவர்த்தியாமையாலென்று ஹேதுஸாத்யவிஶிஷ்டமாகாதோவென்றில்; வாராது. ப்ரக்ருத பராமர்சத்துக்குக் குறையில்லை. ப்ரக்ருதந்தான் உக்தமென்றும் புத்திஸ்தமென்றும் இரண்டு - விபரீதா தே புத்தி꞉ வக்ஷ்யமாணமாயே புத்திஸ்தமாய் ப்ரக்ருதத்தை பராமர்சிக்கையாலொருகுறையில்லை. எங்ஙனேயென்றில் அநுவர்த்தநாபாவஸாத்யமாயும் புத்திவைபரீத்யஹேதுவாயு மிருக்கையாலே ஸாத்யவிஶிஷ்டமாகாது. ததாகும் - தனக்குப் பொருளாய்வித்ததென்னென்றில் உன்னுடைய அநுவர்த்தநத்துக்கு ஸாதநமாயிருப்பதொரு ஹேதுவையுடைத்தாகையாலென்றபடி - ததாகாரஶ - என்று புத்த்யாத்தை அருளிச்சொன்னதித்தனையன்றோ - அந்த ஹேது வேதென்றில் - விபரீதா தே புத்தி꞉ - உன்னுடைய புத்தி விபரீதையாயிராநின்றதே- நக்ஷத்ரத்தைக்கண்டு பூர்வபக்ஷத்தில் வ்ருஷ்டியை அநுமிக்குமாப்போலே - தவ புத்திர்விபரீதாசா - என்று காவ்யலிங்காநுமாநம்சொல்லுகிறாள். விபரீதா புத்தி꞉-ஶாஸ்த்ரவிஹிதப்ரகாரத்துக்கு விபரீதமாயிராநின்றது. விபரீதா-பரதாரபரத்ரவ்யபரஹிம்ஸாதிகள் நிஷித்தமாயிருக்க அவை கர்த்தவ்யங்களென்று நினைவு நடவாநின்றதே - விபரீதாபுத்தி꞉ புத்த்யாஹங்காரமயா꞉ - என்றும் - புத்திரத்யவஸாயிநீ - என்றும் உத்தரக்ஷிராஷாதிகளால் ஸம்பந்நையன்றிக்கேயிருந்ததே - விபரீதா-புத்திநாஶாத்ப்ரணஶ்யதி - என்றும் அநர்த்தஹேதுவாயேயிருந்தது. விபரீதா - விபரீதகாலேநாவஸ்தம் - என்றும் நாளாய் விஹிதமான தீநத்தையுடைத்தாயிருந்தது. அதாவது -'க்ஷயபர்யாகியை உடைத்தாயிருந்ததென்கை - தே புத்தி꞉ - அறிவுடை

யாரை அநுவர்த்தியாதே இருக்கிற உன்னுடைய ஸத்புத்தி: - நீதிசாஸ்த்ரஸம்பந்நா யேஷா ராக்ஷஸஸத்தமா
ந்த்ரிண: - என்று ராஜாக்களாகில் - ஸத்ஸம்பந்நயுக்தராய் ப்ராஜ்ஞராயிருக்க-அவையில்லாத ஸத்புத்தி:-
தேஷாம் புத்திவிவர்ஜிதா - ப்ரக்ருத்யாஸக்தமோஹேந மோஹித: - என்றும் விவர்த்தமாநஸ: - என்றும்;
இந்த ஸத்புத்திவைவர்த்யத்துக்குத் தகுதியான ஜந்முடைய உன்னுடைய ஸத்புத்தி: - என்னுடைய ஸத்புத்தி
விவர்த்தைதையென்று அறிந்தபடியென். நீ அஸத்யமாகியென்றறிந்த தென்னென்ன - ஆசாரவர்ஜிதா - அது
வும் காயக்லேசமன்றோவென்கிருள். ஆசாரவர்ஜிதா - அநுஷ்டாநங்கள் ஆசாரங்கள் - ஆசாரமாவது-
ச்ருதிஸ்ம்ருதிவிஹிதமான வர்ணாச்ரமோசிதாநுஷ்டாநம் - அது உன்பக்கல்கண்டிலோமே. ஆசாரவர்ஜி
தா- இது முற்பட இல்லையென்னவொண்ணது; ஆசார: ப்ரதமோ தர்மோ ஹ்யாசாரப்ரபவோ ஹ்யச்யுத: ப்ரத்
யக்ஷமே - ஸத்புத்யாசாரவர்ஜிதா-என்றுநின்றாய். ஸத்புத்தியாவது - ஜ்ஞாநவ்யாபாரம். ஜ்ஞாநமாவது
வாஹ்யகாயிகவ்யாபாரம் - ஆனல் ஸாதநாயாஸம்கூடுமோவென்றில் யத்நஸாத்யாயதி தத்ஸ்
ணாகரோதி - என்றும் ஜாதேஹ்வா - உபேக்ஷிப்ரவ்ருத்தி: - என்றும், ஸத்புத்தியையொழிய அநுஷ்டா
மையாலும் ஸத்புத்தி பிறந்தல்லது - நில்லாமையாலும் உபநிஷதவஸம்பந்தத்தை நினைத்து ஸம்பந்தஹா
நியை - வர்ஜிதா - என்கிறது - ஸத்புத்யாசாரவர்ஜிதா - வரதாசாரவஹாராதிவ்யாபாரம் காண்கை
யாலே - இதுக்கடியான ஸத்புத்தி கண்டோமித்தனை உன் ஸத்புத்தியில் ஸதாசாரமில்லையென்கிருள். ஆகவித்தா
ல் துராசாரங்கொண்டு துஷ்புத்தியை அநுமித்தேன், ஸத்புத்தியைக்கொண்டு ஸஸத்புத்திஜநகமான ஸத்
துக்களை அநுவர்த்தியென்றுமிடம் அநுமித்தேனென்கிருள். ஆசாரவர்ஜிதா. தேநஸம்ஸ்தம்யச்ச்ருத
வதிவாக்ஷ்யவாதிஸாரத: - ஜனோசிதமாதிங்கஷ்ராஸதேஸ்ராவிநகம்ஸதே - என்றும், த்ரஸ்த்
த்ரிவர்ணஸர்: - என்றும், பிறந்தவன்று தொடங்கி ஸகலதேவதைகள் குலையும்படி யிருக்கையாலே
முதலுக்கிவ்வாச்ரயத்தில் ஆசாரம் புகுந்தமையுமில்லை - என்று ப்ராகபாவமேயிருந்தது. ஆசாரவர்ஜி
தா - ப்ராகபாவமென்றால் மேலொருக்காலாகிலும் வரக்கூடுமிறே. அங்ஙனன்றியிலே - ஆசாராத்யந்தா
பாவமேயாயிருந்தது. அத்யந்தாபாவமாம்படியென் - ஸ்வாஹாவைநோக்கி தவமெல்லப்பண்ணுவது ரா
வணநோக்கி தவமெல்லப்பண்ணுவதாய் - ஸதாசாரம்பண்ணுந்திலன்றோவென்றில் - ஸத்புத்யாசாரவ
ர்ஜிதா - தேஸம்ஸ்பி ஸ்தாப்ரக்ருதிஜநஸ்ய- என்று ஜநகத்துக்கு தேஸத்வம் ஸ்வபாவமாயிருக்கச்
செய்தே உக்ஷஜமென்று - ஸத்பஸம்த்தாலே ஔஷத்ரவாயிக மாவாரைப்போலே இவனுக்கு வெளீ
யர்ஜம் அவஸ்யாயாஸாம்யாத்வேஷயா ஔவாயிகமாகஸதாசாரம்வத்தேதியித்தனை இவன் ஸத்புத்திக்கு ஸ
தாசாரஹாநி ஸ்வதஸ்ஸித்தமே என்கிறது. ஸம்ஸ்ருஷ்டிநாம் ஸம்ஸாராவிஸிவள அணுகுமேஷாமு
ணஸம் க்ருபாக்ருத்வஸம்ஸ்ப்ரஸ்ரயஸிதஸோ வீரஸ்ய மெல்லாவஜநம் - யாத்ராமேதத்வாராணுபஸ்ய
ஹாயதேஜஸம் வ்ருணகம் ஸ்தணஞ்சக்ஷிதோ ஸ்வாதி ஸ்வயம்பூவ: ஸமந்தத்தே - என்று தவ
ஸ்வண்ணி ஸாஜ்ஞையிருக்கிறபோக்ககப்பட வாரவேக்ஷாதமேபயில் ஒருசேவத்துக்கொருசேவம்தொ
ஷஸம்வஷிதமாய் விப்ரதிவத்திபண்ணிற்றிறே.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

---

౧౦. వచోమిథ్యాప్రణీతాత్మాపథ్యముక్తం విచక్షణైః॥ రాక్షసానామభావాయ త్వం వా న ప్రతిపద్యసే।

௧௦. வசோ மித்யாப்ரணீதாத்மா பத்யமுக்தம் விசக்ஷணை:॥
ராக்ஷஸாநாமபாவாய த்வம் வா ந ப்ரதிபத்யஸே।

௧௦. வசோமித்யாப்ரணீதாத்மாபத்யமுக்தம்விசக்ஷணை:॥
ராக்ஷஸாநாமபாவாயத்வம்வாநப்ரதிபத்யஸே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மித்யாப்ரணீதாத்மா	கபடஸ்நேஹிதனுகிய	ராக்ஷஸாநாம்	இராக்ஷதர்களுடைய
த்வம்	நீ	அபாவாய	இல்லாமற்போகும்பொருட்டு
விசக்ஷணை:	ஸாதுக்களால் [யை	நப்ரதிபத்யஸேவா	அங்கீகரிக்கவில்லையாஎன்ன.
உக்தம்-பத்யம்-வச:	சொல்லப்பட்ட ஹிதமான வார்த்தை		

தா-ம்—உன்னை ஆசிரயித்திருக்கிற இராக்ஷஸகோடிகளுடைய க்ஷேமத்தை உட்கொள்ளாது அவர்களிடத்தில் கபடஸ்நேகம்பாராட்டிவருகிற அடேராவண! நீக்ஷேமத்தை யபேக்ஷித்தவனுனல் உன்னைச்சூழ்ந்தஸாது ஜனங்களுடையபத்தியவசனங்களை மானித்திராயோ. ஸாதுக்களும் உனக்கிந்நடத்தை தகாதென்று அவசியம் போதித்திருப்பார்களே. நீயும்மற்றவரக்கரும் விநாசமடையவேண்டிய துஷ்காலமகிமையால் அந்த ஹிதவசனங்களை நிராதரவுசெய்தாயென்றே எண்ணுகிறேன்.

౧౧. అకృతాత్మానమాసాద్య రాజానమనయే రతమ్॥ సమృద్ధాని వినశ్యన్తి రాష్ట్రాణి నగరాణి చ।
౧౨. తథేయం త్వాం సమాసాద్య లఙ్కా రత్నౌఘసఙ్కులా॥ అపరాధాత్తవైకస్య నచిరాద్వినశిష్యతి।

௧௧. 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌨𑌯𑍇𑌰𑌤𑌮𑍍॥
௧௨. 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌗𑌰𑌾𑌣𑌿𑌚।
𑌤𑌥𑍇𑌯𑌂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑍌𑌘𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾॥
𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯𑌨𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।

௧௧. அக்ருதாத்மாநமாஸாத்யராஜாநமநயேரதம்॥
௧௨. ஸம்ருத்த்தாநிவிநஶ்யந்திராஷ்ட்ராணிநகராணிச।
ததேயம்த்வாம்ஸமாஸாத்யலங்காரத்நௌகஸங்குலா॥
அபராதாத்தவைகஸ்யநசிராத்விநஶிஷ்யதி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸம்ருத்த்தாநி	ஸம்பூர்ணமான	த்வாம்	(அந்நியாயத்தில் ஊற்றமுடைய) உன்
ராஷ்ட்ராணி	தேசங்களும்	ஸமாஸாத்ய	அடைந்து [ணே
நகராணிச	பட்டணங்களும்	ரத்நௌகஸங்குலா	இரத்தினஸமூகத்தால்வியாப்தமான
அநயே	அந்நியாயத்தில்	இயம்-லங்கா	இந்த-இலங்கையானது
ரதம்	ஆசையுடையவனும்	ஏகஸ்ய-தவ	ஒருவனான-உன்னுடைய
அக்ருதாத்மாநம்	புத்தியில்லாதவனுமான	அபராதாத்	குற்றத்தால்
ராஜாநம்-ஆஸாத்ய	(எப்படி) இராஜாவை-அடைந்து	நசிராத்	சீக்கிரமாக
விநஶ்யந்தி	நாசத்தையடையுமோ	விநஶிஷ்யதி	நாசமடையப்போகிறது.
ததா	அப்படியே		

தா-ம்—அதர்மத்தி லாசைகொண்ட துராத்மாவான இராஜனையடைந்த ஓர் இராஜ்ஜியமானது தான்னிய தன ஸமிருத்தியால் செழிப்புற்ற நாடுகளோடும்நகரங்களோடும் அவ்வரசனோடுநாசமடைவதுபோல், பதிவிரதையைக்கெடுப்பதினூற்றங்கொண்டிருக்கிறபாபியான உன்னுடையஸம்பந்தத்தால் அகண்டஸாம்பிராஜ்ஜிய ஸமிருத்தியோடு ஸுந்தரமாகவிளங்குகிற இவ்விலங்காநகரம் உன்னோடு நாசமடையப்போகிறது. அடமூட! பதிவிரதையான வெனக்கு நீ ஒருவன்செய்கிற அபராதத்தால் அனேககோடி ஜனங்கள் நிறைந்த இம்மஹாநகரங் கேடடையப்போகிறது. அந்தவிநாசம் காலாந்தரத்தில்நேரிடப்போகிறதென் றெண்ணுகிறாயோ, அத்யுத்கடமானபாபத்திற்குச் சீக்கிரதண்டமாதலால் நீ உன்னினத்தாரோடு த்வரையிலேயே அழியப்போகிறாய்.

౧౩. స్వకృతైర్హన్యమానస్యరావణాదీర్ఘదర్శినః॥అభినందంతిభూతానివినాశేపాపకర్మణః।
౧౪. ఏవంత్వాంపాపకర్మాణంవక్ష్యంతినికృతాజనాః॥దిష్ట్యైతద్వ్యసనంప్రాప్తోరౌద్రఇత్యేవహర్షితాః।

௧௫. 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃॥
𑌅𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍇𑌪𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃।
௧௬. 𑌏𑌵𑌂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌪𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌜𑌨𑌾𑌃॥
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃।

௧௫. ஸ்வக்ருதைர்ஹந்யமாநஸ்யராவணதீர்க்கதர்ஶிந:॥
அபிநந்தந்திபூதாநிவிநாஶேபாபகர்மண:।
௧௬. ஏவம்த்வாம்பாபகர்மாணம்வக்ஷ்யந்திநிக்ருதாஜநா:॥
திஷ்ட்யைதத்வ்யஸநம்ப்ராப்தோரௌத்ரஇத்யேவஹர்ஷிதா:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ராவண	ஓ-இராவண!	நிக்ருதா:	(உன்னால்) வஞ்சிக்கப்பட்ட
ஸ்வக்ருதை:	தன்செய்கைகளாலேயே	ஜநா:	ஜநங்கள்
ஹந்யமாநஸ்ய	அடிக்கப்பட்டிருக்கிறவனும்	ரௌத்ர:	குரூரனான (இராவணன்)
அதீர்க்கதர்ஶிந:	தீர்க்காலோசனையற்றவனுமான	திஷ்ட்யாஏவ	தெய்வவசத்தாலேயே
பாபகர்மண:	பாபகிருத்தியங்களையுடைய ஒருவனு	ஏதத்வ்யஸநம்	இத்துக்கத்தை
விநாஶே	கெடுதியில் [டைய	ப்ராப்த:	அடைந்தான்
பூதாநி	பிராணிகள்	இதி	என்று
அபிநந்தந்தி	ஸந்தோஷிக்கின்றன	ஹர்ஷிதா: (ஸந்த:)	ஸந்தோஷித்தவர்களாய்க்கொண்டு
ஏவம்	இப்படிப்பட்ட	வக்ஷ்யந்தி	சொல்லப்போகிறார்கள்.
பாபகர்மாணம்-த்வாம்	(பாபகர்மாவான)-உன்னை.		

தா-ம்—அடேராவண! உலகத்தில் தடுக்கமுடியாத ரௌத்திரவீரியத்தால் பிராணிஹிம்ஸை செய்து பயங்கரனாய் விளங்கிவருகிற பாபியானவன் தான் தீர்க்காலோசனையின்றிச்செய்த துஷ்கிருத்தியங்களுடைய பலனால் விநாசமடைவதைக்கண்டு அகிலஜனங்களும் ஸந்தோஷிக்கிறார்கள். அதுபோலவே உன்னுடைய ஹிம்ஸையைப் பொறுக்கமுடியாது கதறுகிற திரிலோகவாஸிகளும் உனக்கு தெய்வஸங்கல்பத்தால் சீக்கிரத்தில்நேரிடப்போகிற கொடுந்தண்டத்தைப் பார்த்தானந்தங்கொண்டு ஸர்வலோகபீடிதனான அந்தகாது கன் மடிந்தானு! தசகண்டங்களுமறுந்து மண்ணின்மேல்வீழ்ந்தானு! வென்று சொல்லிக்கொண்டே மஹோத்ஸவங்கொண்டாடப் போகிறார்கள்.

౧౫. శక్యా లోభయితుం నాహమైశ్వర్యేణ ధనేన వా ॥ అనన్యా రాఘవేణాహం భాస్కరేణ ప్రభా యథా ।

க௫. ஶக்யா லோபயிதும் நாஹமைஶ்வர்யேண தநேந வா ॥
அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா ।

க௫. ஶக்யாலோபயிதும்நாஹமைஶ்வர்யேணதநேநவா ॥
அநந்யாராகவேணாஹம்பாஸ்கரேணப்ரபாயதா ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான் [ஞுலாவது	பாஸ்கரேண	ஸூரியனிடத்திலிருந்தும்
ஐஶ்வர்யேண	(அந்தப்புரஸ்திரீளுக்கு)ஈசவரத்வத்தி	ப்ரபாயதா	காந்திபோல்
தநேநவா	ஆபரணதிதனங்களிருலாவது	ராகவேண	ஸ்ரீராகவனிடத்திலிருந்து
லோபயிதும்	வஞ்சிப்பதற்கு	அஹம்	நான்
நஶக்யா	சக்கியமானவளன்று (ஏனெனில்)	அநந்யா	அந்யையாகேன் (பிரியேன்.)

தா-ம்—மண்டோதரிப் பிரபிருதிகளுக்குள் அக்கிரமஹிஷியாய் ஸகலதனராஜ்ஜிய ஸம்பத்துக்களையடைந்து ஸுகியென்று சொன்ன இராவணவாக்கியத்திற்குப் பதிலுரைக்கிறாள். அடேராவண! உன்னுடைய ராஜ்ஜியத்தையும் தனவிசேஷத்தையு மிச்சித்துனக்கு ஸ்வாதீனையாய் விடக்கூடிய ஸாமான்னியஸ்திரீயென் றென்னையெண்ணுதே. உன்னுடையமஹிஷிகளுக்குள் அக்கிர மஹிஷியாயிருந்து உன்னுடைய ஐசுவரியத்தைப்புஜிப்பது எனக்கொருதிருணமடா. அட அல்பபுத்தே! இந்தவினயங்களா லென்பாதிவிருத்தியத்தை அசைக்கமுடியாது. ஸர்வலோகபாவனனான ஸூரியபகவானுக்கு இயல்பாயுள்ளபிரபைபோல் நான் அந்த ஸர்வலோக சரண்ணியனான ஸ்ரீராகவனுக்கேயுரிய தர்மபத்தினீ. அந்தமஹாபுருஷனையல்லது வேறொருவனையானடையேன். பிரபையைப் பிரபாவானிடத்திலிருந்து பிரிக்கமுடியாதுபோல் ஸ்ரீராகவாசிருதமான வென்மனதை அம்மஹாபுருஷனிடத்தினின்று பிரிக்கமுடியாது.

౧౬. ఉపధాయ భుజం తస్య లోకనాథస్య సత్కృతమ్ । కథం నామోపధాస్యామి భుజమన్యస్య కస్యచిత్ ॥

க௬. உபதாய புஜம் தஸ்ய லோகநாதஸ்ய ஸத்க்ருதம் ॥
கதம் நாமோபதாஸ்யாமி புஜமந்யஸ்ய கஸ்யசித் ।

க௬. உபதாயபுஜம்தஸ்யலோகநாதஸ்யஸ்த்க்ருதம் ॥
கதம்நாமோபதாஸ்யாமிபுஜமந்யஸ்யகஸ்யசித் ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(அஹம்)	(நான்)	அந்யஸ்ய	இதரனான
லோகநாதஸ்ய	லோகநாயகனான	கஸ்யசித்	ஓராளொருவனுடைய
தஸ்ய	அந்தராமனுடைய	புஜம்	தோளை
ஸ்த்க்ருதம்	பூஜிக்கத்தக்கின	கதம்நாம	எப்படிதான்
புஜம்	வலதுதோளை	உபதாஸ்யாமி	திண்டாகச்செய்துகொள்வேன்.
உபதாயா	திண்டாகச்செய்துகொண்டு		

தா-ம்—ஸர்வலோக ரக்ஷணத்வதவகித்த அதனாலதிபூஜ்ஜியதையான ஸ்ரீராகவனுடைய வலதுதிருத்தோளையடைந்து ஸுகித்த யான் வேறுபுருஷனுடைய தோளையடைந்து என்னவிதம ஸுகமுறக்கூடும். பராக்கிரமத்திலும், ஔதாரியத்திலும், துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனத்திலும் அந்த தீரனுடைய தோள்களுக் கிவ்வுலகிலிணையுண்டோ. பிரம்மாதிஸ்தாவராந்தத்திற்கும் நாதனான அந்தபுருஷோத்தமனுடைய புஜஸம்ச்லேஷத்தா லின்புற்றவெனக்கு மற்றபிராகிருத புருஷனுடையதோள் என்னஸுகம் தரக்கூடியது.

౧౭. అహమౌపయికీ భార్యా తస్యైవ వసుధాపతేః ॥ వ్రతస్నాతస్య విప్రస్య విద్యేవ విదితాత్మనః ।

க௭. அஹமௌபயிகீ பார்யா தஸ்யைவ வஸுதாபதே꞉ ॥
வ்ரதஸ்நாதஸ்ய விப்ரஸ்ய வித்யேவ விதிதாத்மந꞉ ।

க௭. அஹமௌபயிகீபார்யாதஸ்யைவவஸுதாபதே꞉ ॥
வ்ரதஸ்நாதஸ்யவிப்ரஸ்யவித்யேவவிதிதாத்மந꞉ ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வ்ரதஸ்நாதஸ்ய	வித்தியாவிருத ஸ்நானம் செய்தவனும்	தஸ்ய-வஸுதாபதேரேவ -	அந்தபூபதியான (இராமனுக்கே)
விதிதாத்மந꞉	ஆத்மஜ்ஞானமுமுடைய	அஹம்	நான்
விப்ரஸ்ய	பிராம்ஹணனுக்கு	ஔபயிகீ	தகுதியான
வித்யேவ	யோகாப்யாஸரூபவித்தைபோல்	பார்யா	மனைவி.

தா-ம்—வேதவேதாங்க சாஸ்திரார்த்தங்களை நன்றாயுணர்ந்து அவ்வேதங்களுக்குப்பரனானபரமாத்மாவின்ஸ்வரூபத்தையறிந்த பிராம்மணோத்தமருக்குரிய யோகவித்தைபோல், சிலவயோவிருத்தியால் துல்லியராய் பூமாதேவிக்குப் பதியாயிருக்கிற ஸ்ரீராகவனுக்கே நான் உசிதையானபாரியை. அதாவது "ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ" என்கிற வேதவாக்கியத்திற்கிணங்க, பூதேவியைப் பத்தினியாயடைந்துள்ள ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கேயுரிய இலக்ஷ்மீதேவி நானென்று கூடமாகத்தெரிவிக்கிறாள்.

௨௰. సాధు రావణ రామేణ మాం సమానయ దుఃఖితాం। వనే వాశితయా సార్ధం కరేణ్వేవ గజాధిపం॥

கஅ. ஸாதுராவணராமேணமாம்ஸமாநயது:கிதாம்॥
வநேவாஸிதயாஸார்த்தம்கரேண்வேவகஜாதிபம்।

கஅ. ஸா துராவணராமேணமாம்ஸமாநய து:கிதாம்॥
வநேவாஸிதயாஸார்த்தம்கரேண்வேவகஜாதிபம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ராவண	வாராய் இராவணனே	கரேண்வா (கரேணும்)	பெண்யானையை
து:கிதாம்	துக்கத்தையடைந்த	கஜாதிபமிவ (கஜாதிபே நேவ)	கஜராஜாவோடுபோல்
மாம்	என்னை	ராமேண-ஸார்த்தம்	ஸ்ரீராகவனோடுகூட
வநே	அரணியத்தில்	ஸாது ஸமாநய	நன்றாக சேர்ப்பி.
வாஸிதயா	யௌவனமுடைய		

தா-ம்—அரணியத்திற் பதியின்மையால் துக்கப்படுகிற பெண்யானையை புருஷகஜத்தோடு சேர்ப்பது போல் நாதனையிழந்து துக்கபீடிதையாய் தீனவதனையாய் அன்னபானமின்றிவருந்துகிற வென்னோடு என் பிராணதாரகனை ஸ்ரீராகவனைச்சேர்க்கிற பரமோபகாரத்தைப்பண்ணு.

முன்சுலோகத்தால் ஸீதாராமாள் இலக்ஷ்மீநாராயணனென்றுதெரிவித்து இந்தசுலோகத்தால் தன்னை ஸ்ரீராகவனோடு சேர்ப்பித்து பகவத்சரணங்களைப்பற்றி ஸேவித்தால் அபராதக்ஷமங்கிடைத்து க்ஷேமமுண்டாகுமென்கிறாள்.

௨௧. * మిత్రమౌపయికం కర్తుం రామః స్థానం పరీప్సతా। వధం చానిచ్ఛతా ఘోరం త్వయాఽసౌ పురుషర్షభః॥

கக. மித்ரமௌபயிகம்கர்த்தும்ராமஸ்தாநம்பரீப்ஸதா॥
வதம்சாநிச்சதாகோரம்த்வயாஸௌபுருஷர்ஷப:।

கக. மித்ரமௌபயிகம்கர்த்தும்ராமஸ்தாநம்பரீப்ஸதா।
வதம்சாநிச்சதாகோரம்த்வயாஸௌபுருஷர்ஷப:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்தாநம்	(வாஸயோக்கியமானஇலங்கையின்) ஸ்தானத்தை	த்வயா	உன்னால்
		புருஷர்ஷப:	புருஷசிரேஷ்டனை
பரீப்ஸதா	கோருகிறவனும்	அஸௌ-ராம:	இந்த ஸ்ரீராகவன்
கோரம்	பயங்கரமான	மித்ரம்	ஸ்நேகதனை
வதம்	கொலையை	கர்த்தும்	செய்துகொள்வதற்கு
அநிச்சதாச	இச்சியாதவனுமான	ஔபயிகம்	யுக்தமானவர்.

தா-ம்—அடேராவண! நீ ஸ்ரீராகவனுக்கு மஹாபராதஞ்செய்துவிட்டாய். அந்த இரகுவீரனையெதிர்த்து நீ ஜீவியாய். நீ இத்தனைகாலம் பெருமையோடாண்டுவந்த இவ்விலங்காநகரத்தில் நீடூழிவாழ விரும்பினாயாகில், யுத்தகளத்தில் கோரமானமரணத்தையடையாது ஜீவிக்கவிரும்பினாயாகில், உடனே அந்த சரண்ணியனை ஸ்நேகம்செய்துகொள். மஹாபராதிகளாயினும் சரணமடைந்த சத்துருக்களையிரக்ஷிக்கிற குணமுள்ளவர். அபராதங்களைக் கொஞ்சமேனும் ஸ்பரியாததயாளு. அவரை நீயேபோய் வணங்கினாயாகிலுனக்கு மங்களமுண்டாகும். இல்லாவிடில் புத்திரமித்திர பாந்தவாளோடு ஒருமிக்க மாண்டுபோவாய். மரிப்பதிலும் வீரமரணங் கிடைக்குமென்றெண்ணாதே. உன்னைச் சித்திரவதம்பண்ணி படுகொலைசெய்வார். இந்தகோரத்தை விரும்பாயாகில் அவரைச் சரணமடைந்து ஜீவிக்கக்கடவாய்.

தனிஸ்லோகியிநு விஶேஷார்த்தம்.

அஶோகவநிகையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற பிராட்டி ஸந்நிதியிலே ராவணன்சென்று தன்னுடைய வஹிஜநவிக்ரமாதிகளில் நாட்டாரில்காட்டில் தனக்குள்ளமிலுக்கத்தைச்சொல்லியும் ஸஹாவியரா நகேதந்ரு யநயாநந்த ரத்ந வஸ்த்ர ஸுவர்ண வஸ்திகாரவாஸிவஸ்த தாஸதாஸிகளைத் தருகிறேனென்றும் பிராட்டியை நிலைபோக்கலாமோவென்று ஏத்தி வார்த்தைசொல்லி பிராட்டியுமிவன்சொல்லுகிறவை யொன்றையும்பாராதே இவனுடைய ஸத்துக்குணத்தையேபார்த்து இவனுக்கொரு நல்வார்த்தைசொல்லுவாரில்லாமையிறே இவனிப்படி பிதற்றுகிறதென்று ஆத்மஹிதமவலோகனமயாய் வாத்ஸல்யாத்மஹிதயாகையாலே இவனுக்கு ஹிதஞ்சொல்லுகிறாள். சொல்லுகிறவிடத்தில் - த்ருணமந்தரதஃக்ருத்வா-என்று வாக்வரூஷநஸ்வம் பார்த்து வார்த்தைசொல்லக்கடவதல்லவென்றும் ஸ்வதர்மத்தாலேயாதல்- த்ருணத்தோபாதியும் அவனை மதியாமையாலேயாதல் - அபௌருஷமான விந்துரும்பு வ்யாக்ருதிபண்ணினாலன்றோ நான்சொன்ன வார்த்தையை யிவன் வ்யாகிபத்திபண்ணுவதென்றும் நினைவாலேயாதல் - யங்கைமடி நிரீக்ஷ்யவ - ஸகலஜீநஸ்ஸவுந்ஸமனென்று தான்பார்த்தவர்கள் ஸ்வந்தயந்தர்களாவார்களென்றும் நினைவாலேயாதல்-பெருமாள் துரும்பைக்கொண்டு காகத்தையோட்டினாப்போலே இவளு மித்துரும்பைக்கொண்

டிவனை யோட்டவேணுமென்றும் நினைவாலேயாதல். ஸுமாத்ரஸம்போலே வஶம்ப்ராப்யனை யுனக்கு ஹோமத்ரவ்யமிதுவன்றோவென்றும் நினைவாலேயாதல் - ஸமிதாஹவஹநஸ்யைகம் - என்று தாஹகமான அக்நியை ஸீதலமாகப்பண்ணப் புகுகிறாப்போலே அசேதநமான துரும்பை சேதநமாகப் பண்ணுவோமென்கிற ஸங்கல்பத்தாலேயாதல் - ஆவஶனுமாயிருக்கிற இவனுக்கும் நமக்குமொரு வ்யவதாநம் வேணுமென்று நினைவாலேயாதல்-துரும்பைத் தூணாக்கி யித்தூணில் நின்றும் ராவணவதத்தைப் புறப்படவிக்கவேணுமென்றும் நினைவாலேயாதல். த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா-சொல்லப்புகுகிறவிவள் வீரபத்நியாகையாலே இப்புல்லைக்கவ்வி அவ்வாண்பிள்ளை காலிலேவிழாயென்று நினைவாலேயாதல்-என்னைப்போரப்பொலியச்சொன்ன வுன்னையும் நீயடிக்கின்ற யநயாநர்த்தவஸ்த்ராதிகளையு மித்துரும்போபாதிகாண் நினைத்திருப்பதென்றும் நினைவாலேயாதல் - துரும்பைமுன்னேபோகட்டு நாஹமௌபயிகீ பார்யா பரபார்யா ஸதீ தவ - என்றிந்த அர்த்தபஞ்சகமுனக்காகாதுகாண். ஸாதுதர்மமவேக்ஷஸ்வ ஸாது ஸாதுவ்ரதம் சர - உனக்கு வகுத்த பெண்டுகள் வயறெரியாதபடி யவர்களோடேபொருந்தி வர்த்திக்கப் பாராயென்றுசொல்லி - இஹ ஸந்தோ ந வா ஸந்தீ - பள்ளரும்பறையருமாய்ப் பெரும்பரப்பான யித்தேசத்துக்குள்ளே ஒருவன் அநுஷ்டிப்பட்டானின்றால் இங்ஙனே செய்யலாகாதுகாணென்று ஹிதஞ்சொல்லி மீழ்கைக்கு ஒருநன்மனிதரில்லையாகாதே. வாஸந்தி - ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான் தொடக்கமான ஸஜ்ஜநருண்டாகையாலே ஸத்துக்களில்லையென்னவொண்ணாது. உண்டு; ஸதோ வா நாநுவர்த்ஸே-ப்ரணிபாதேந பரிப்ரஶ்நேந ஸேவயா உபதேக்ஷ்யந்தி - என்று தங்கள் காலிலேகுனிந்து அநுவர்த்திக்கிறவர்களுக்கிறே அவர்கள் நல்லதுசொல்லுவது-அப்படிக் கவர்கள் காலிலேகுனிந்தறியாயோ-அடியேதுடங்கி நீ யிவ்வூரிலிருந்தவளல்ல. சேர்த்துவந்த நீ குனியேனோவென்றறிந்தபடியென்னென்ன - ததா ஹி விபரீதா தே புத்தி: - உன் புத்தியின் பொல்லாங்குதானே அதைச் சொல்லுகிறதுகாணென்ன புத்தியின்பொல்லாங்கு அறிகைக்கு நீ யதைப்பார்த்தியன்றேயென்ன - ஆசாரவர்ஜிதா - உன்னுடைய வர்த்தநத்தாலே அநுமித்தேன்காணென்று ஹிதஞ்சொல்லுமவர்கள் சொல்லாதபடியானவிவனுடைய துராசாரத்தைக்கண்டு வெறுத்து இனியொருவரையும் அநுவர்த்திக்கவேண்டா - அநுவர்த்தநநிரபேக்ஷமாக நானுனக்கு ஹிதஞ்சொல்லுகிறேன். நான் சொன்னபடியே அநுஷ்டிக்கப் பாராயென்கிறாள் - ஆமாகில் அநுஷ்டிக்கிறேன், அந்த ஹிதந்தன்னைச் சொல்லலாகாதோவென்ன - மித்ரமௌபயிகங்கர்த்தும் ராம: - பெருமாளோடே வுனக்கு விரோதம்பண்ணினால் ஜயியாது, அவரோடே உறவுபண்ணக்காண வடுப்பதென்கிறாள். மித்ரங்கர்த்துமௌபயிகம் - தீரக்கழிய வபராதம் பண்ணின வுனக்கு அவர்திருவடிகளிலே ஶரணம்புகவேணுங்காண் - மித்ரமென்றாகிற்கச்செய்தே ஶரணமென்பானென்னென்னில் - மேல்ஶ்லோகத்திலே - விதித: ஸ ஹி தர்மஜ்ஞ: ஶரணாகதவத்ஸல: - தேந மைத்ரீ பவது தே - என்று அவர் ஶரணாகதவத்ஸலர்காண். ஆனபின்பு நீயும் ஶரணம்புகாயென்று அநந்தரத்திலே மைத்ரீஸம்பந்தம் பண்ணுகையாலே ஶரணாகதியை ப்ராப்யமாக்கக்கடவது. அபயப்ரதாநம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாமி ஏதத் வ்ரதம் மம - என்று வ்ருத்தத்தை ஶ்ரீராமாயணமாகவுஞ் சொல்லித்திறே - ஆகையாலே அவரை ஶரணம் புகாயென்கிறாள். தமேவம் ஶரணம் ஸர்வே ஸமாஸாத்ய ஸநாதநம் - என்று பிராட்டியைப்போலே யாதிக்காரரிருப்பார் வேறேசிலரு மிப்பாசுரஞ்சொன்னார்களிறே. ஆனால் நேர்கோடுநேரே ஶரணமென்னாதே மித்ரமென்பானென்னென்னில் அநுபூதியைப்போலே தக்தாமையுயரவைத்துப் பிறரைத்தண்ணிதாகச் சொல்லும்படியான புன்மையில்லாத பிராட்டி நீர்மையாலே சொல்லுகிறாள். இவரோயன்றி யிப்படிசொன்னார். பெருமாள் தாமும் ராக்ஷஸனை மித்ரபாவேந-என்றும், ஒருகுரங்கை ஸகா ஸஹ - என்றும், ஓரோட்டை யோடககாரனை ஆத்மஸமஸ்ஸகா-என்றும் உகந்ததோழன் நீயென்றும் அருளிச்செய்தாரிறே. இன்னமொரு ஆகாரத்தாலே மித்ரஶப்தம் சொல்லுகிறாள். அதென்னென்னில்; நமஸ்யேயமென்றுவணங்கவிலக்கனாய் அஹங்காரியான இவனை ஶரணம்புகாயென்றால் இசையானென்றும் அத்தாலே தோழமைக்கொள்ளாயென்கிறாள். மித்ரங்கர்த்துமௌபயிகம்-மித்ரமுபாயத உக்தி மித்ரமென்று, மித்ரமௌபயிகம் - என்கிற யாதார்த்திலேயாய் பெருமாளுக்கு த்வேஷவிஷயமாகாதே ஸ்நேஹவிஷயமாகை யழகியதுகாண். கோரகவிவருக்கு ஶத்ருத்வமாய் ப்ரஸந்நனுமாயிருக்கிற நான் ஸாபேக்ஷனாய் பெருமாளுக்கு த்வேஷவிஷயமாகாதே இவர்பக்க அறவுகொண்டாடப் புகுகிறேனோவென்ன மித்ரங்கர்த்துமௌபயிகம் - இப்படி ப்ராதிகூல்யம்பண்ணின வுனக்கு பத்தும்பத்தாகவுறவுசெய்யவேணுங்காண். இதுபண்ணினால் ப்ரயோஜநமென்னென்ன - மித்ரங்கர்த்துமௌபயிகம் - உன் ப்ராணரக்ஷணத்தில் விநியோகங்கொள்ளலாம். ஔபயிகம் - உபாயே ஸாதுகாரணம்-உன்னுடைய உஜ்ஜீவநத்துக்கு உபாயம் - உபாயேஹநஸ்ய - என்கிற ஸூத்ரத்தாலே உபாயஶப்தம் உபேயஶப்தமாய் ஸ்வார்த்தே தத்தத்ஸ்மாய் ஐகாதேஶமாய் ஆதிவ்ருத்தியாய் அகாரலோபமாய் ஔபயிகமென்று ஸித்தமாகிறது. இப்படிக்கு இது உபாயமென்றுமிடம் - ஸ்தாநம் பரீப்ஸதா வதம் சாநிச்சதா - வென்று மேலே ஹேதுஞ்சொல்லுகையாலே ஸ்பஷ்டமிறே. ஆனால் நான் உறவுக்கிசையக்கொள்ள முகந்தாராதே ப்ரதாவிகளாயுதரிகிலோவென்ன - ராம: - ஸ்வரையா

தே பொருந்தும்படியான நீர்மையுடையவர்காண். ராம: - கைவர்த்தரோடும் காகத்தோடும் குரங்கோடும் உறவுசெய்கிறவ ரித்தனை யௌதார்யத்தையுடைய வுன்னைவிடுகிறாரோ. ராம: - நீயல்லேனென்னிலும் - யதிவா ராவணஸ்ஸ்வயம்-ஆநயைநம் - என்று அழைத்துவிடுவது ஆபத்துமுடிகினவாறே - ஸக்ருதேவென்று விட்டடிப்பதாகிற பெருமாளித்தனை - நீ யிசைவாயுமாகில் விடுகிறாரோ - ராமோஹி த்ரம் கதக்ருபேளவயிகம்-தர்மஜ்ஞயாய் தர்மவேதிஷாக்களுமான ப்ரஹ்மாதிகளைவிட்டு ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வஸ்ய தாநாமென்றும் நிவாஸவ்ருக்ஷம் ஸாதூநாம் - என்றுஞ்சொல்லுகிற ஸர்வஸுலபனான பெருமாளோடே வுறவுசெய்யப்பார் - ராம:-ராம இதி ராம:-ப்ரயதோபூத்வா-ஶரணம்கதா-ப்ரயச்ச நமராவண:-என்று உன்னைவிட்டகன்று நிற்கிற உன்னுடைய வுறவுமுறையும் உன்னுயிருமுண்டாக்கவிலே பழையபடியே பொருந்தும்படிபண்ண வல்லர்காண் - பண்டே என்றுதாயிருக்கிறவத்தை இவர்பொருந்தும்படி தரிக்கப்பண்ணவேணுமோவென்ன-ஸ்தாநம்பரீப்ஸதா - வதஞ்சாநிச்சதா - இதுக்குமுன்பு உன்னுதேயாகிலும் உன்குடியிருப்பும் ப்ராணனும் மேலும் வேண்டியிருந்தாயாகி லவரைப்பற்றவடுக்கும் - ஸ்தாநம்பரீப்ஸதா - ஸ்தாநம் - ஆவாஸ: - அபிஷிச்யஶங்காயாம்ராக்ஷஸேந்த்ரம்விபீஷணம் - என்று உன்தம்பிக்கு இப்படைவீடுகுடுக்கவாய்த்துப்போகிறார் அதுசெய்யாதபடி நீயேயிப்படைவிடாளவேண்டியிருந்தாயாகிலென்றுமாம். ஸ்தாநம்பரீப்ஸதா-ஸ்தாநஸ்ஸ்திதி: - ஸ்திரநிவாஸஸம்பரிக்ரஹ: - என்று காக்கைபோலே கண்டவிடமெங்கும் பறந்து திரியாதே நிலை கொள்ளவேண்டியிருந்தாயாகிலென்றுமாம்: ஸ்தாநம் - ஸஸ்தாநம் - அதாவது அதர்மமான வரிகாமும் நீயும் கோப்புங்குலையாமலிருக்கவேண்டியிருந்தாயாகிலென்றுமாம். ஸ்தாநம்பரீப்ஸதா-ஸ்தாநம்- அபிஷேசநமாய் ஸ்நாத்வாதர்ஶஸம்ஹ்ருஷ்டசித்ரகேசாதியாகிற ப்ரஹ்லாதிவிலம்த்ரவஶக்ருதம் அம்ஸுகணேந்த்ரஜிதப்ரதீபவரான ஸ்ரார்த்ரவத்ராதிவஶக்ருதம் நீதேடிப்படைத்த வஸ்த்ரமும இது நெடுங்காலம் குடியாக்கின படைவீடுமாகிற அபிஷேசநம் குலையாமேயிருக்கவேண்டியிருந்தாயாகிலென்றுமாம். படைவீடும் அபிஷேசநமும் பார்த்திருக்கிறேனே வேறேவோரிடத்திலேபோயிருக்கிறேனென்ன ஸ்தாநம்பரீப்ஸதா - பரிதஸ்ஸ்தாநமீப்ஸதா - ரஸாதலம்வாப்ரவிஶேஸ்வாதாளம்வாபிராவண:-பிதாமஹஸக்ரஶம்வா நமேஜீவநுமோக்ஷ்யதே - என்று ஸ்வர்க்கம் தன்னிலும் மலைமொழிஞ்சில்களிலேயாகிலுமாம் - உனக்கு ஜந்மஸித்தியான பாதாளத்திலே போகிலுமாம் - உன்னை யிப்படி வரந்தந்து வாழ்வித்த ப்ரஹ்மலோகத்திலேபோகிலுமாம் - அவ்வோவிடங்களி லுனக்குயிர்கொண்டு நிற்கவொண்ணாது, சுற்றிலே போயிருக்கப் பார்த்தாயாகிலு மவருறவாகவேணுங்காண். ப்ரவிஶஸ்தலங்களிலே போயிருக்கிறபோதன்றோ அவர்வேண்டுவது. அஜ்ஞாதவாஸமாக ஒருவிடத்திலே மறையவிருக்கிறேனென்ன - வதஞ்சாநிச்சதா - உன்னை உயிரோடே விடிலன்றோ நீயொளித்திருப்பது, அப்படி சாகாமலிருக்கைக்கு வேண்டியிருந்தாயாகிலு மவரைப்பற்றவேணும். வதநிச்சதா -ஒரு வ்யாதாதிகளாற்பிறக்கிற மரணமொழிய ஒருஶத்ருவஶத்திலே புகந்து தலையறுப்புண்டா யென்கிற வரிஹவம் வாராதே யொழியவேண்டியிருந்தாயாகிலென்றுமாம். வீரனுக்கு ஶத்ருவின் கையிலே படுகையன்றோ தாமென்கிறாயாகில் கோரம்வதநிச்சதா - காட்டாளைப்போலே சாமாறு சாம்போது மவரைப் பற்றவேணுங்காண். கோரம்வதம் - உன்னைக்கொல்லும்போது மெளிதாகவிடுவரோ. ஆளைவரவிட்டு நிலைகாட்டி அந்த தூதனைக்கொண்டு தறைக்கீடாகத் தோப்பைமுறித்து உன்பசலைத்திருகி வுன்னோலக்கத்திலே மதியாதேபுகந்து தன்னையன்பெருமையையு முன்தாழ்மையையும்சொல்லி யுன்படைவீடு பொறியும் புகையு மெழும்பும்படி சுட்டுக் கரிக்கூடாக்கி மீண்டுவந்து விசேஷம்சொல்லும்படிபண்ணி அநந்யபரிகரத்தை யுடைத்து காண்பாரைக்காண்பித்துக்கொண்டு உன்னுழியநெஞ்சிலே கல்லிட்டாபோலே யுனக்கு நீர் சிறையானகடலிலே கல்லிட்டடைத்துப்பெருவழியாக்கிக் குரங்குகளை கால்நடையே யக்கரைப்படுத்தி வுன்படைவீட்டை யடைய மதிட்படுத்தி நீயாண்டபரிகரமடைய வெறுந்தரையாக்கி யுன்னுறவுமுறையாரை மூக்கை யரிவது, தோளைத்துணிப்பது, காலைத்தறிப்பது, தலையையறுப்பதாய் பனங்கனியுதிர்த்தாப்போலே யுன்தலைகளை யுதிர்ப்பது தோள்களைக்கழிப்பது வுடலைகதுளைப்பது இவ்வுதிரக்குறையை உன் பெண்டுகளுக்குக் காட்டுவதாக ஸக்ரு - என்றுவிட்டடிப்பதாய் இப்படி விஶ்வயம் பண்ணிக்கா னுன்னை யவர்கொல்லுவது. இப்படிக்குக்கொடுங்கொலைவேண்டித்தில்லையாகி லவரைப்பற்றென்றாகவுமாம். இவர் வெறுத்தமனிதரி லிதுக்குமுன் னிப்படிப்பட்டாருண்டோவென்ன; ஸ்வயா - இப்படி வேறொருவ ரித்தனை யவராயம் பண்ணினருமில்லை—இப்படிப்பட்டவர்களுமில்லை. ஆதராயியாய் அஸஹ்யாபசாரம் பண்ணி விஶ்வயப்ராப்தனான வுனக்கித்தனையும் வேணும். ஸ்தாநம்பரீப்ஸதா வதஞ்சாநிச்சதாத்வயா - நீயிருக்குமாறிருக்கும்போது மவர்வேணும் - நீசாமாறுசாம்போது மவர்வேணும். அவர்தாமிங்கே ஸந்நிஹிதராகவே வேண்டாவோவென்ன; இத்தாலிங்கேநிற்கிறாரென்கிறாள். அஸௌராமேணோ தேவபஶ்யதி - என்றும், ராமேதிராமேதிஸதைவபுத்த்யாவிசிந்த்ய- என்றும், எப்போதும் பெருமாளையே பாவிக்கையாலே யுருவெளிப்பாடாய் தனக்கெப்பொழுதும் ஸந்நிஹிதராயிருக்கையாலே இவரென்றுகாட்டுகிறாள். இவனுக்கிதுக்குமுன் அவரோடு வாஸனையில்லாமையாலும் ஸ்நேஹபூர்வகாநுஸந்தாந மில்லாமையாலும் அந்யபரனாகையாலு தோற்றுகிறதே. ப்ரதிகூலனை ராவணனுக்குட்பட வாஸனையுண்டாகையாலே வ்ருக்ஷேவ்ருக்ஷேஹிபஶ்யாமி - என்று பார்த்த பார்த்த விட

மெங்கும் பெருமாளாய்த்தோற்றித்திறே - ராவணன் தானும் பூசலிலே வாசனைப்பண்ணின பின்பு திருச்சரங்கள் நெஞ்சிலேபட்டு ஸாநுராகவஸாநா மென்று நினைத்துக்கொண்டுபட்டானிறே. அஸௌ - ஸஹிதமெளவநம் காலஸம்ஸம்யமையிறே - அயமென்பது. இங்கு வாலியில் அபராதத்தாலும் ஸேநாவிபக்ஷத்தாலும் அபராதவிபக்ஷவாலியான அஸ்ஸுப்தத்தாலே சொல்லுகிறாள். அவர் அஸ்ஸ்ரௌஷ்வ்ரோ நக்ஷத்ரோ அஸ்வாஸ்வாஸ்வாஸித்தம் என்றும் "உன்னைக்கொண்டென்றுள்வைத்தே னென்னையுமுன்னிலிட்டேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே யிவர்திருவுள்ள மவர்பக்கலிலே தட்டுமாறிக்கிடைக்கையாலே பிராட்டிக் கொருபோகியாகத் தோற்றக்குறையில்லையிறே. அஸௌ-ஆஸநராக்கி யவனைப் பெறும்போது நான் பண்ணின விரோயங்களை நினைத்து விக்ருதராயிருக்கிறவர் என்னைக் கைக்கொள்ளுவரோவென்ன வாத்ஸல்யம் - செய்தார்செய்த குற்றங்களை நினைத்திருக்குமவரல்லர் - பிழையறியாத பெருமாள்காண் - வாத்ஸல்யம் அவிஜ்ஞாதாவென்றும், நக்ஷத்ரவசாராணாம் ஸுகவேத்ரா தவதயா - என்றும் - அவராயா நஹிஜ்ஞாநு ஸமெளவகாரதெதயாம் - என்றும், அவிபாட்டுக்கொண்டவர்காண். வாத்ஸல்யம் - பிழையறியாத வளவேயல்ல, தோஷாயத்ரவிதஸ்ஸ்வாஸ - என்றும், குன்றனையக்குற்றஞ்செயினுமென்றும் செய்தகுற்றம் நற்றமாகவே கொள்ளும்படியான உத்தவாத்ஸல்யர்காண். வாத்ஸல்யம்-யதிவாராவணஸ்வயம் - என்றும் ஸ்வாநாஜாநாதி - என்றும் ப்ரதிகூலதெளஷயிலே யகப்படவுன்னை ரக்ஷிக்கைக்கு அழைத்துவிடுவது போகவிடுவதாகப் புகுகிறவர் நீயுமறுகூலித்தால் விடுவரோ - வாத்ஸல்யம் - நீ வாத்ஸல்யர்களில் அயதேனுயிருக்குமாப்போலேகாண் அவரும் வாத்ஸல்யர்களில் உத்தமராயிருக்கும்படி. வாத்ஸல்யம் - வாத்ஸல்யதாத்மம் - என்கிறபடியே அயதேனுகிறுன் செய்தகுற்றத்தை நினைத்திருக்குமவன் - தேனுகிறுன் குற்றத்தை காளோட்டத்தோடே பொறுக்குமவன் - உத்தமனுகிறுன் குற்றங் காண்பானேன் மறப்பானேன் என்று முதலுக்குக்காணுதவன். வாத்ஸல்யம் - இப்படி அநந்யவியாதவகுத்தில் அவருடைய ஸாஹவ்ராவாரத்தாலே யுனக்கு வ்ராவாதநமென்று நினைத்திரு. வாத்ஸல்யம் - அவருடைய கொம்பாலே வுனக்குக் கொலையென்று நினைத்திரு. இத்தாலிவனுக்கிப்படி உபதேசம் பண்ணும்படியான பிராட்டியினுடைய நீர்மையினேற்றமும், இப்படிப்பட்ட விந்நீர்மையை யகப்படக் கைதப்பும்படியான ராவணனுடைய வரவவ்ராவ்யமுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

---

౨౦. విదితస్స హి ధర్మజ్ఞశ్శరణాగతవత్సలః। తేన మైత్రీ భవతు తే యది జీవితుమిచ్ఛసి।

౨౧. ప్రసాదయస్వ త్వం చైనం శరణాగతవత్సలమ్। మాం చాస్మై ప్రయతో భూత్వా నిర్యాతయితుమర్హసి।

௨௦. விதிதஸ்ஸஹி தர்மஜ்ஞஶ்ஶரணாகதவத்ஸல:॥
தேந மைத்ரீ பவது தே யதி ஜீவிதுமிச்சஸி।

௨௧. ப்ரஸாதயஸ்வ த்வம் சைநம் ஶரணாகதவத்ஸலம்॥
மாம் சாஸ்மை ப்ரயதோ பூத்வா நிர்யாதயிதுமர்ஹஸி।

௨௦. விதிதஸ்ஸஹி தர்மஜ்ஞஶ்ஶரணாகதவத்ஸல:॥
தேநமைத்ரீபவதுதேயதிஜீவிதுமிச்சஸி।

௨௧. ப்ரஸாதயஸ்வத்வம்சைநம்ஶரணாகதவத்ஸலம்॥
மாம்சாஸ்மைப்ரயதோபூத்வாநிர்யாதயிதுமர்ஹஸி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த ஸ்ரீராகவன்	த்வம்ச	நீயும்
தர்மஜ்ஞ:	நியாயமுணர்ந்தவர்	ஏநம்	இந்த
ஶரணாகதவத்ஸல:	சரணம் புகுந்தவரிடத்தி லன்புடையவர் (என்று எல்லோர்களாலும்)	ஶரணாகதவத்ஸலம்	சரணமடைந்தோரிடத்தில் வாத்ஸல்யமுள்ள ஸ்ரீராகவனை
விதிதோஹி	அறியப்பட்டவரன்றோ (ஆகையால்)	ப்ரஸாதயஸ்வ	அநுக்கிரகமுடையவராகச்செய்து
ஜீவிதும்	பிழைப்பதற்கு	ப்ரயத:	நியாயத்தையடைந்தவனுக[க்] கொள்
இச்சஸியதி	(நீ) கோருவாயாகில்	பூத்வா	ஆகி
தே	உனக்கு	மாம்ச	என்னையும்
தேந	அந்த ஸ்ரீராகவனோடு	அஸ்மை	இந்த இராகவனையும்பொருட்டு
மைத்ரீ	சிநேகம்	நிர்யாதயிதும்	திருப்பிக்கொடுப்பதற்கு
பவது	உண்டாகட்டும்	அர்ஹஸி	யோக்கியனுகிறாய்.

தா.ம்—ஹேராவண! என்னுடையநாதன் ஸகலதர்மங்களுமுணர்ந்தவர். சரணமடைந்தோ ரிடத்தில் மிகுந்தவாத்ஸல்யமுள்ளவர். அவருடைய அனந்தகல்யாண குணங்களுக்குள் இவ்விரண்டும் மஹாப்பிரஸித்தமானவை. எக்காலத்திலும் தர்மநெறியினின்றுதவறார். சரணமடைந்தவனைக்கைவிடார். ஆகையால், ஹேராக்ஷஸ! இவ்வைசுவரியத்திலும் வைபோகத்திலும் விருப்புற்று ஜீவதாரணஞ்செய்யக் கோருவாயாகில்

அந்த சரணாகதவத்ஸலனுடைய ஸ்னேகமுனக்கத்தியந்தமாவசியகம். மஹாபராதியான நீ அவரையடுத்தாலல்லது அவருடையபாணத்திற்குத்தப்பாய். சரணாகதி பண்ணினாயாகில் ஸமஸ்த வபராதங்களு மறைபட்டுப்போம்; உனக்கு மங்களமுண்டாகும். உனதுக்ஷேமார்த்தம் ஸ்ரீராகவனிடத்தில்ஸ்நேகம்பாராட்டி அவருடைய அநுக்கிரகப் பிரஸாதத்திற்குப் பாத்திரபூதனாயமைந்து அந்தரங்கமான விநீதபாவத்தோடு என்னை மறுபடியும் அந்த சரண்ணியனிடத்தில் சேர்க்கக்கடவாய்.

౨౨. ఏవంహి తేభవేత్స్వస్తి సంప్రదాయ రఘూత్తమే। అన్యథాత్వంహి కుర్వాణో వధం ప్రాప్స్యసి రావణ।

௨௨. 𑌏𑌵𑌂𑌹𑌿𑌤𑍇𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌰𑌘𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂𑌹𑌿𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍋𑌵𑌧𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿𑌰𑌾𑌵𑌣।

௨௨. ஏவம்ஹிதேபவேத்ஸ்வஸ்திஸம்ப்ரதாயரகூத்தமே॥
அந்யதாத்வம்ஹிகுர்வாணோவதம்ப்ராப்ஸ்யஸிராவண।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ராவண	அடே இராவண	ஸ்வஸ்தி-பவேத்	மங்களம் உண்டாகும்
ஏவம்	நான்சொன்னபடி	அந்யதா	வேறுவிதமாக
ரகூத்தமே	ஸ்ரீராகவனிடத்தில்	குர்வாண:	செய்கிற
ஸம்ப்ரதாய	(என்னைக்) கொடுத்து	த்வம்ஹி	நீயோவென்றால்
(ஸ்திதாய)	(நிற்கிற) இருக்கிற	வதம்	கொலையை
தே	உன்பொருட்டு	ப்ராப்ஸ்யஸி	அடைவாய்.

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸாதிப! யானுபதேசித்தவண்ணம் அந்த ரகுகுலதிலகனான ஸ்ரீராமனிடத்தில் என்னை மறுபடியுங்கொண்டு சேர்த்து அவரது ஸந்நிதியில் வணங்கிநிற்பாயாகில் அந்த காருண்ணியன் நீ செய்த வபராத சதங்களையும்க்ஷமித்து புத்திரமித்திர களத்திரபாந்தவரோடு சிரகாலவாழ்க்கையை யுனக்கனுக்கிரகிப்பார். அப்படிசெய்யாது விபரீதபுத்திகொண்டாயாகில் அந்தகோதண்ட தீக்ஷாகுரு, நீர்க்காவல்கொண்ட உன் அரணைக்கிட்டித் தன்னுடைய திருச்சரங்களா லுன்மந்திரிமக்கள் சகோதரரனைவரு முன்கண்முன் மடியச்செய்து, உன் அங்கனாசதம்மயிர்விரித்தழ, மண்டோதரிவயிறெரியப்பதற, உனதுதசசிரஸ்ஸுகளைக் கிரீடகுண்டலங்களோடு பனங்காய்போலறுத்துத்தள்ளுவார். இப்படிப்பட்டவதம் நீயடைவது நிச்சயம்.

౨౩. వర్జయేద్వజ్రముత్సృష్టం వర్జయేదంతకశ్చిరమ్॥ త్వద్విధం నతు సంక్రుద్ధో లోకనాథస్స రాఘవః।

௨௩. 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌜𑍍𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌦𑌨𑍍𑌤𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌮𑍍॥
𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂𑌨𑌤𑍁𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌸𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।

௨௩. வர்ஜயேத்வஜ்ரமுத்ஸ்ருஷ்டம்வர்ஜயேதந்தகஸ்சிரம்॥
த்வத்விதம்நுதுஸம்க்ருத்தோலோகநாதஸ்ஸராகவ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உத்ஸ்ருஷ்டம்	(இந்திரனால்) விடப்பட்ட	வர்ஜயேத்	விடுவான்
வஜ்ரம்	வஜ்ஜிராயுதமானது	லோகநாத:	ஜகந்நாதனான
(த்வத்விதம்)	(உன்போலொத்தவனை)	ஸ:	அந்த
வர்ஜயேத்	விடும்	ராகவஸ்து	ஸ்ரீராகவனோவென்றால்
அந்தக:	இயமன்	ஸம்க்ருத்த:	கோபித்தவராக
(த்வத்விதம்)	(உன்போலொத்தவனை)	த்வத்விதம்	உன்னைப்போன்றவனை
சிரம்	வெகுகாலம்	ந (வர்ஜயேத்)	(விடமாட்டார்.)

தா-ம்—அடேராவண! ஸ்ரீராமாபராதியானபிறகு ஸ்ரீராமபாணத்திற்குத் தப்பிப்பிழைக்கலாமென்றெண்ணுகிறாயோ? திக்பாலகரைவென்றனம், திக்கஜங்களையிடித்தனம், திரைலோக்கிய ஜயத்தையடைந்தனம், நமக்கிம்மானுஷவைஷம்மிய மெவ்வளவென் றுநினைக்கிறாயோ? அடமந்தபுத்தே! உனக்குத்தெரியாதோ ஸ்ரீராகவவீரியம். இட்டகுறியைத்தவறுதடிக்கிற இந்திரவஜ்ஜிரமும் உன்மீது பிரயோகிக்கப்பட்டால் உனது விக்கிரமத்திற்கஞ்சி உன்னைவிட்டுவிடலாம். உனதாயுள்முடிந்தும் உனது தௌஷ்டியத்திற்கஞ்சி உனது பிராணனைக் கொண்டுபோகாது அந்தகனும் சிரகாலம்விட்டுவிடலாம். ஸ்ரீராகவ கோபமுண்டாகில் க்ஷணகாலமாவதுதக்குமோ உனதுசிரஸு. உத்தரக்ஷணத்தில் நீ மடிந்துபோவது நிச்சயமென்றறியக்கடவாய்.

౨౪. రామస్యధనుషశ్శబ్దం శ్రోష్యసి త్వం మహాస్వనమ్॥ శతక్రతువిసృష్టస్య నిర్ఘోషమశనేరివ॥

௨௪. 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌧𑌨𑍁𑌷𑌶𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂𑌶𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍॥
𑌶𑌤𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌮𑌶𑌨𑍇𑌰𑌿𑌵।

௨௪. ராமஸ்யதநுஷஶ்ஶப்தம்ஶ்ரோஷ்யஸித்வம்மஹாஸ்வநம்॥
ஶதக்ரதுவிஸ்ருஷ்டஸ்யநிர்கோஷமஶநேரிவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே ராவண)	(அடே இராவண)	மஹாஸ்வநம்	பெருநாதமுடைய
த்வம்	நீ	ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமனுடைய
ஸ்ருஷ்டஸ்ய-இந்திரனால்விடப்பட்ட		தநுஷ:-ஸப்தம்	வில்லினுடைய-டங்காரநாதத்தை
அஸநே:	இடியினுடைய	ஸ்ரோஷ்யஸி	கேழ்க்கப்போகிறாய்.
நிர்க்கோஷமிவ	சப்தத்தைப்போல்		

தா-ம்—ஸ்ரீராகவனிடத்தில் விநீதபுத்தியை யடையாத ஹேராக்ஷஸாதம! இந்திரனாலேவப்பட்ட இடி-முழக்கம்போல் பயங்கரத்வனியோடுகோஷிக்கிற ஸ்ரீராகவ தனுஷ்டங்காரத்தை நீ சீக்கிரத்திலிக்நகரில் கேழ்க்கப்போகிறாய்.

౨౫. ఇహ శీఘ్రం సుపర్వాణో జ్వలితాస్యా ఇవోరగాః॥ ఇషవో నిపతిష్యంతి రామలక్ష్మణలక్షణాః।

౨౬. రక్షాంసి పరినిఘ్నంతః పుర్యామస్యాం సమంతతః॥ అసంపాతం కరిష్యంతి పతంతః కంకవాససః।

౨౭. రాక్షసేంద్రమహాసర్పాన్ స రామగరుడో మహాన్॥ ఉద్ధరిష్యతి వేగేన వైనతేయ ఇవోరగాన్।

௨௫. 𑌇𑌹𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍋𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌇𑌵𑍋𑌰𑌗𑌾𑌃॥
𑌇𑌷𑌵𑍋𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃।

௨௬. 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿𑌪𑌰𑌿𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃॥
𑌅𑌸𑌂𑌪𑌾𑌤𑌂𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌙𑍍𑌕𑌵𑌾𑌸𑌸𑌃।

௨௭. 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑌾𑌮𑌗𑌰𑍁𑌡𑍋𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍॥
𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨𑌵𑍈𑌨𑌤𑍇𑌯𑌇𑌵𑍋𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍।

௨௫. இஹஸீக்ரம்ஸுபர்வாணோஜ்வலிதாஸ்யாஇவோரகா:॥
இஷவோநிபதிஷ்யந்திராமலக்ஷ்மணலக்ஷணா:।

௨௬. ரக்ஷாம்ஸிபரிநிக்நந்த:புர்யாமஸ்யாம்ஸமந்தத:॥
அஸம்பாதம்கரிஷ்யந்திபதந்த:கங்கவாஸஸ:।

௨௭. ராக்ஷஸேந்த்ரமஹாஸர்ப்பாந்ஸராமகருடோமஹாந்॥
உத்தரிஷ்யதிவேகேநவைநதேயஇவோரகாந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹேராவண)	(அடே இராவண)	பதந்த:	விழுந்தனவாக
ஸுபர்வாண:	சிறந்தகணுக்களையுடையதும்	ரக்ஷாம்ஸி	இராக்கதரை
ராமலக்ஷ்மணலக்ஷணா:	ஸ்ரீராகவ லக்ஷ்மணர்களின்பெயரை யடையாளமாயுமுடைய	பரிநிக்நந்த:	ஹிம்ஸித்துக்கொண்டு
இஷவ:	பாணங்கள்	அஸம்பாதம்	அவகாசமில்லாததை
ஜ்வலிதாஸ்யா:	விஷாக்கினியால் எரிகிற முகங்களையு[டைய	கரிஷ்யந்தி	செய்யப்போகின்றன
உரகாஇவ	ஸர்ப்பங்கள்போல்	மஹாந்	பெரியவரான (சிறந்தவரான)
இஹ	இந்த (இலங்கையில்)	ஸ:-ராம:	அந்த-ஸ்ரீராகவன்
ஸீக்ரம்-நிபதிஷ்யந்தி	த்வரையாக-விழப்போகின்றன	ராக்ஷஸேந்த்ரமஹாஸர்ப்பாந்-	இராக்கதமுக்கியாளாகிறபெரு[ஸர்ப்பங்களை
கங்கவாஸஸ:	கழுகுஇறக்கைகயைவஸ்திரமாயுடைய (பாணங்கள்)	ராமகருட:	இராமனாகிறகருடன்
அஸ்யாம்-புர்யாம்	இந்த-பட்டணத்தில்	வைநதேய:	கருத்மானனவர்
ஸமந்தத:	நாற்புறத்திலும்	உரகாநிவ	ஸர்ப்பங்களைப்போல்
		வேகேந	வேகத்தோடே
		உத்தரிஷ்யதி	மேலெடுத்தெறியப்போகிறார்.

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸேந்திர! உனது துர்ப்புத்தியாலிந்நகருக்குக்கொஞ்சகாலத்தில்கேரிடப்போகிற பிரளயத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேள். அந்தரகுவீரன் இவ்விடம் வந்தவுடன் தனது உக்கிரகோதண்டத்தை வளைத்து, தங்கக்கட்டுகெட்டி இராமலக்ஷ்மண நாமாங்கிதங்களைவகித்துக் காலகோடிவிஷத்தைக்கக்குகிற ஸர்ப்பங்கள்போல் ஜ்வலிக்கிற தேஜஸ்ஸுடைய திவ்வியசரங்களை வர்ஷிக்கப்போகிறார். கழுகுறக்கைகள்போன்ற இரக்கைகளையுடைய அந்ததிடங்கொண்ட ராமபாணங்கள் இலங்காநகரமுழுது மிடைவெளியில்லாமல் வியாபித்து இராக்கதருடைய மார்பைப்பிளந்து கண்டங்களைச்சேதித்துப் பரமஹிம்ஸை செய்யப்போகின்றன. மஹாவேகவானன வைனதேயனுடைய மூக்கிற்சிக்கியஸர்ப்பங்கள் வதைபடுவதுபோல் நீங்களெல்லோரு மந்தவிஜயராகவனுடைய விக்கிரமவேகத்தா லாகாயத்திலெடுத்தெறியப்பட்டு நசிக்கப்போகிறீர்கள்.

(அவதாரிகை) தன்னிடத்திலிருந்து ஸீதையையொருக்காலும் இராமன் அடையமாட்டானென்றுசொன்ன இராவண வசனத்திற்குபதிலுத்தரம் சொல்லப்படுகிறது.

౨౮. అపనేష్యతి మాం భర్తా త్వత్తః శీఘ్రమరిందమః॥ అసురేభ్యః శ్రియం దీప్తాం విష్ణుస్త్రిభిరివ క్రమైః॥

௨௮. 𑌅𑌪𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌃॥
𑌅𑌸𑍁𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌵𑌕𑍍𑌰𑌮𑍈𑌃।

௨௮. அபநேஷ்யதிமாம்பர்த்தாத்வத்தஸ்ஶீக்ரமரிந்தம:॥
அஸுரேப்யஶ்ரியம்திப்தாம்விஷ்ணுஸ்த்ரிபிரிவக்ரமை:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விஷ்ணு:	(வாமனுவதாரம் செய்தருளின) விஷ்ணுவானவர்	அரிந்தம:	சத்ருநாசகரான
த்ரிபி:	மூன்றுகளான	பர்த்தா	என் நாதனுன (ஸ்ரீராகவன்)
க்ரமை:	அடிவைப்புகளால்	மாம்	என்னை
அஸுரேப்ய:	அஸுரர்களிடத்திலிருந்து	ஶீக்ரம்	த்வரையாக
திப்தாம்	ஒளியுற்ற	த்வத்த:	உன்னிடத்திலிருந்து
ஶ்ரியமிவ	இராஜ்ஜியஸம்பத்துபோல்	அபநேஷ்யதி	எடுத்துகொண்டுபோகப்போகிருர்.

தா-ம்—மேகத்தால் மறைப்புண்ட சந்திரிகைபோலும் இந்திரஹஸ்தகதமான ஹிரண்ணியகசிபு கீர்த்திபோலும் உன்வசத்தையடைந்த வென்னை ஸ்ரீராமன் தரிசிப்பதற்கு மசக்தனென்றுபிதற்றுகிற அடேராவண! என்னுடையநாதன் மானிடவடிவங்கொண்டமையா லவருடைய விக்கிரமமகிமையை யறியாமலேசுகிருய். வாமனரூபியாய் மூன்றடிநிலம்யாசித்துப் பிறகு தனது விசுவரூபத்தைவெளியிட்டுப்பூமியையோரடியாலும் வானையோரடியாலுமளந்து மூன்ருவதடிவைப்பால் அஸுரேசுவரனுன பலிசக்கிரவர்த்தியின் ஸர்வஸ்ரீயையும் ஸ்வீகரித்த ஸ்ரீமந்நாராயணன்போல் எனதுபர்த்தாவும் சிறியஉருவங்கொண்டவராயினும் உன்போன்ற பிரபலசத்துருக்களனேகரை சிரமமின்றி தனதுகோதண்டத் திருவிளையாட்டால் க்ஷணகாலத்தில் முடிக்கவல்ல மஹாதீரன். பாணிக்கிரகணஞ்செய்த பத்தினியைப்பரிக்க வகையறியாத சௌரியமற்ற துர்ப்பலனென்றெண்ணிமகிழாதே. இன்னம்சிலநாளில் என்னைப்பற்றிவந்த உன்னிருபது புயங்களைப் பனைமரம் வெட்டிச்சாய்ப்பதுபோலறுத்து, மகுடமேந்திய சிரங்களைப் பனங்காய்போலுதிர்த்து அவனைதூவித்தவாயில்மண்ணிட்டு, இவ்விதம்கஷ்டப்படுகிற வென்னைத் திரும்பியடைந்து ரக்ஷிக்கப்போகிருர்.

౨౯. జనస్థానేహతస్థానే నిహతే రక్షసాంబలే। అశక్తేన త్వయా రక్షః కృతమేతదసాధు వై।

௨௯. ஜநஸ்தாநே ஹதஸ்தாநே நிஹதே ராக்ஷஸாம்பலே॥
அஶக்தேந த்வயா ரக்ஷ: க்ருதமேததஸாது வை।

௨௯. ஜநஸ்தாநேஹதஸ்தாநேநிஹதேராக்ஷஸாம்பலே॥
அஶக்தேநத்வயாரக்ஷ:க்ருதமேததஸாதுவை।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜநஸ்தாநே	கரன்முதலானவர்களுடைய வாஸஸ்தானமானது	அஶக்தேந	சக்தியற்றிருக்கிற
		த்வயா	உன்றல்
ஹதஸ்தாநே	நாசம்பண்ணப்பட்டஇடமுடையதாக	அஸாது	நலமில்லாமலிருக்கும்படி
ராக்ஷஸாம்	இராக்ஷதர்களுடைய	ஏதத்	(யுக்தமில்லாமல்திருட்டுத்தனத்தாலபகரித்துவந்த) இந்தநிந்த்தியமானது
பலே	ஸைந்நியமானது		
நிஹதே(ஸதி)	அடிக்கப்பட்டிருக்கையில்	க்ருதம்	செய்யப்பட்டது.
(ஹே) ரக்ஷஸ	ஓ ராவண		

தா-ம்—கரதூஷணப்பிரமுகாளான இராக்ஷதவீரரும் அவர்களுடைய அளவற்ற ஸைன்னியமும் ஸ்ரீரகுவீர கோதண்டத்தால் ஒருமுகூர்த்த நாழிகைக்குள்மடிந்து தண்டகாரண்ணியமுழுதும் இராக்கத சூன்னியமாயிருக்கையில் கேவலமபலனுன நீ அந்தநரஸிம்மத்துவயத்தை யெதிர்க்கபயந்து வஞ்சனையாலவர்களை ஆசிரமத்தினின்று வெளிப்படுத்தி ஸமயம்பார்த்து என்னையபகரித்துவந்தாய். இந்த சோரகிருத்தியம் பௌருஷலேசமாவதுள்ளவீரன் செய்யத்தகுந்ததோ. ஸர்வலோகநிந்திதமும் விற்பிடித்தவீரன் செய்யத்தகாததுமான இச்செய்கை விக்கிரமவிளம்பரத்தை யடிக்கடிசெய்துகொள்ளுகிற உன்னுலேயே செய்யப்பட்டது.

౩౦. ఆశ్రమంతు తయోశ్శూన్యం ప్రవిశ్య నరసింహయోః। గోచరం గతయోర్భ్రాత్రో రపనీతా త్వయాధమ।

௩௦. ஆஶ்ரமம் து தயோ: ஶூந்யம் ப்ரவிஶ்ய நரஸிம்ஹயோ:॥
கோசரம் கதயோர்ப்ராத்ரோ ரபநீதா த்வயாதம।

௩௦ ஆஶ்ரமந்துதயோஶ்ஶூந்யம்ப்ரவிஶ்யநரஸிம்ஹயோ:।
கோசரம்கதயோர்ப்ராத்ரோரபநீதாத்வயாதம।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) அதம	அடே நீச	ஶூந்யம்	(அவர்களில்லாமல்) பாழடைந்த
கோசரம்	வெளிதேசத்தை	ஆஶ்ரமம்	முனிவர் இருக்கத்தகுந்த இடத்தை
கதயோ:	அடைந்தவாளும்	ப்ரவிஶ்ய	புகுந்து
ப்ராத்ரோ:	தமையன்தம்பிமார்களும்	த்வயா	உன்னுல்
நரஸிம்ஹயோ:	புருஷசிரேஷ்டருமான	அபநீதா	(நான்) எடுத்துக்கொண்டுவரப்பட்டேன்.
தயோ:	அந்த (இராமலக்ஷ்மணருளுடைய)		

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸாதம! உன்னுடைய பராக்கிரமப்பிரபாவத்தை யென்னிடத்திலோ புகழ்ந்துகொள்ளுவது! என்னை நீ அபகரித்தவிதம் யானறியேனே. மஹாகஜங்களின் மஸ்தகத்தைப்பிளக்கிற ஸிம்ஹங்கள்போல் ஸர்வசத்துரு ஹந்தாக்களான இராமலக்ஷ்மணனென்கிற நரசிரேஷ்டர் என்னை யாசிரமத்தில் தனியேவிட்டு வெளியிற்போயிருக்கையில் நீ என்னையபகரித்துவந்தாய்.

3౧. సహిగంధముపాఘ్రాయరామలక్ష్మణయోస్త్వయా॥శక్యంసందర్శనేస్థాతుంశునాశార్దూలయోరివ|

௩௧. [illegible]
[illegible]

௩௧. நஹிகந்தமுபாக்ராயராமலக்ஷ்மணயோஸ்த்வயா॥
ஸக்யம்ஸந்தர்ஸநேஸ்தாதும்ஸுநாஸார்த்தூலயோரிவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுநா	நாயினால்	கந்தம்	வாஸனையை
ஸார்த்தூலயோரிவ	இரண்டுபுலிகள்போல்	உபாக்ராய	முகர்ந்து
த்வயா	உன்னால்	ஸ்தாதும்	இருப்பதற்கு
ராமலக்ஷ்மணயோ:	இராமலக்ஷ்மணனுடைய	நஸக்யம்	சக்கியமன்று.
ஸந்தர்ஸநே	பார்வையில்		

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸ! வியாக்கிரமிருப்பதை வாஸனையாலறிந்து நடுங்கியோடுகிற சுவானம்போல் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனென்கிற நரவியாக்கிரர் ஸமீபத்திலிருக்கிறரென்று கேட்டமாத்திரத்தில் காதவழியோடும் படியான நடைநடுக்கமுள்ளவன் நீ. அவர்களைப் பிரத்தியக்ஷத்தில்கண்டால் அவர்முன்னிற்பதற்கு முனக்கு தைரியமுண்டோ.

3౨. తస్యతేవిగ్రహేతాభ్యాంయుగగ్రహణమస్థిరమ్॥వృత్రస్యేవేంద్రబాహుభ్యాంబాహోరేకస్యనిగ్రహః|

௩௨. [illegible]
[illegible]

௩௨. தஸ்யதேவிக்ரஹேதாப்யாம்யுகக்ரஹணமஸ்திரம்॥
வ்ருத்ரஸ்யேவேந்த்ரபாஹுப்யாம்பாஹோரேகஸ்யநிக்ரஹ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	(அஸமர்த்தத்தால்திருட்டுத்தனமாயென்னையபகரித்துவந்த) அந்த	வ்ருத்ரஸ்ய	விருத்திராஸுரனுடைய
		ஏகஸ்ய-பாஹோ:	ஒன்றான-தோளுக்கு
தே	உனக்கு	இந்த்ரபாஹுப்யாம்	இந்திரனுடையதோள்களோடு
தாப்யாம்	அந்தஇராமலக்ஷ்மணனோடு	விக்ரஹேஸதி	யுத்தமுண்டாயிருந்துள்ளளவில்
யத்தே (ஸதி)	சண்டையுண்டாயிருந்துள்ளளவில்	நிக்ரஹஇவ	அபஜயம்போல்
யுகக்ரஹணம்	யுத்தத்தில் (ஜயாபஜயங்கள்)	அஸ்திரம்	நிலையற்றது.

தா-ம்—சிங்ககர்ஜனையைக்கேட்டகஜம்போலும் புலிநாற்றமறிந்தசுவானம்போலும்பயந்து ஸ்ரீராமலக்ஷ்மண தரிசனமுங்கூடாதென்று அவர்களை வஞ்சனையால்வெளிப்படுத்தி, மாயவேஷத்தாலென்னைமதிமயங்கப்பண்ணி, யாகவேதிகைபோல்பரிசுத்தமானதிவ்வியாசிரமத்திலுள்ளது அபரிசுத்ததாள்களைவைத்தென்னையபகரித்துவந்த அடசோர! எதிர்நின்று யுத்தஞ்செய்ய வல்லமையற்றுப்பின்புறந்தேடின அஸத்தே! உனக்குமவ்வில்லாளர்க்கும்போர்நேரில் உனக்குஜயம்கிடைத்துவிடுமோ! ஸீதாபஹாரணம்லபித்துவிடுமோ! நீ எதிர்த்துயுத்தஞ்செய்ய அவ்வளவுநேரமாவது உன்பிராணனையுனக்குவைப்பார்களோ. ஜயாபஜயமென்கிற சங்கைக்கு மிடங்கொடுப்பார்களோ. விருத்திராஸுரனுடைய ஒருகைக்கும் இந்திரனுடைய இரண்டுகைகளுக்கும் யுத்தம்நேர்ந்தபோது இந்திரஜயமெப்படிஸித்தமாயிற்றே அவ்வண்ணம் இராக்ஷஸப்பதரான நீயொருவன்யுத்தவீராளான அவ்விருவரை யெதிர்த்தக்கா லுன்விநாசம் ஸ்திரமன்றே.

33. క్షిప్రంతవసనాథోమేరామస్సౌమిత్రిణాసహ॥తోయమల్పమివాదిత్యఃప్రాణానాదాస్యతేశరైః॥

௩௩. [illegible]
[illegible]

௩௩. க்ஷிப்ரம்தவஸநாதோமேராமஸ்ஸௌமித்ரிணாஸஹ॥
தோயமல்பமிவாதித்ய:ப்ராணாநாதாஸ்யதேஸரை:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மே	என்னுடைய	தவ	உன்னுடைய
ஸ:-நாத:	அந்த-(என்)பர்த்தாவான	ப்ராணாந்	உயிரை
ராம:	ஸ்ரீராகவன்	ஸரை:	பாணங்களால்
ஸௌமித்ரிணாஸஹ	இலக்ஷ்மணரோடுகூட (வந்து)	க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக
ஆதித்ய:	ஸூரியன்	ஆதாஸ்யதே	எடுக்கப்போகிறார்.
அல்பம்-தோயமிவ	கொஞ்சமான-ஜலத்தைப்போல்		

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸ! "யுத்தத்தினலோ ஸாமர்த்தியத்தினலோவஞ்சனையினலோ எந்தவிதத்தினலோ ஸீதையென்வசமாய்விட்டாள், எப்படிப்பட்டவீரராயினு மினியவரென்செய்வார், ஸீதையிருக்குமிடமவரறிவரோ, அறிந்தும் ஜலமத்தியிலுள்ள லிக்கோட்டையை யவரணுகுவரோ," என்று இவ்வெண்ணங்களால் ஸந்தோஷங்கொள்ளாதே. நீ ஸமுத்திரத்திலொளிந்தாலும் பாதாளபிலத்தில் நுழைந்தாலும் மாயாசக்தியால் மறைந்தாலும், ஸர்வலோகநாதனும் எனக்குப் பிராணபந்துவுமானவந்த இரகுவீரன் உன்னைவிடார். ஸமஸ்தவிடங்களிலும் தடையின்றிச்செல்லுகிற ஸூரியகிரணம்போல் ஸ்ரீராகவவிக்கிரமும்செல்லும் .நீர்க்காவலால் திடங்

கொண்டிருக்கிற அடேராவண! இன்னம் கொஞ்சகாலத்தில் என்னுடையநாதன் இலக்ஷ்மணஸஹிதராய் இங்குவந்து ஸ்வல்பஜலத்தை க்ஷணகாலத்தில்ஸூரியகிரணமாகர்ஷிப்பதுபோல் உன்னுடைய பஞ்சப்பிராணன்களையும் தன்னுடைய திவ்வியசரங்களால் அநாயாஸமாய் அதிசீக்கிரத்திலபகரிக்கப்போகிறார்.

౩౪ గిరిం కుబేరస్య గతో௨పధాయ వా సభాం గతో వా వరుణస్య రాజ్ఞః।
అసంశయం దాశరథేర్న మోక్ష్యసే మహాద్రుమః కాలహతో௨శనేరివ॥

௩௪. கி³ரிம் குபே³ரஸ்ய க³தோ௨பதா⁴ய வா ஸபா⁴ம் க³தோ வா வருணஸ்ய ராஜ்ஞ꞉।
அஸம்ஶயம் தா³ஶரதே²ர்ந மோக்ஷ்யஸே மஹாத்³ரும꞉ காலஹதோ௨ஶநேரிவ॥

௩௪. கிரிம்குபேரஸ்யகதோபதாயவாஸபாம்கதோவாவருணஸ்யராஜ்ஞ꞉॥
அஸம்ஶயம்தாஶரதேர்கமோக்ஷ்யஸேமஹாத்ருமꞋகாலஹதோஶநேரிவ।

இதி ஸ்ரீமத்ஸுந்தரகாண்டே - ஏகவிம்ஶஸ்ஸர்க³꞉.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே ராவண)	(வாராய் இராவண)	கதோவா	அடைந்தவனானாலும்
குபேரஸ்ய	குபேரனுடைய	காலஹத꞉	காலத்தாலடிக்கப்பட்ட
கிரிம்	கைலாயத்தை அல்லது கந்தமாதனபர்வதத்தை	மஹாத்ரும꞉	பெருமரமானது
		அஶநேரிவ	இடியினின்றுபோல்
கதோவா	அடைந்தவனானாலும்	தாஶரதே꞉	இராகவனிடத்தினின்று
வருணஸ்ய	வருணனென்கிற	அபதாய	அதிக்கிரமித்து
ராஜ்ஞ꞉	அரசனுடைய	நமோக்ஷ்யஸே	விடப்படமாட்டாய்.
ஸபாம்	ஸபையை	அஸம்ஶயம்	ஸந்தேகமில்லை.

தா-ம்—அடேராவண! இவ்விடம் பத்திரமில்லையென்று வேறெங்குஓடினாலுமோடு. கைலாஸம் அல்லது கந்தமாதனமென்று சொல்லப்பட்ட குபேராசிரியமான கிரியிலாவதோடியொளித்துக்கொள். வருணனுடைய ஸபையிலாவதோடிப்புகுந்துகொள். இன்னமெதுபத்திரமென்று தோன்றுகிறதோ அங்குஓடியொளித்துக்கொள். ஸ்ரீராமபாணத்திற்குத் தப்புவாயென்று நினைக்கிறாயோ! விதிபலத்தாலேவைப்பட்டுஅழிக்கவருகிற இடிக்கிலக்கானவிருக்ஷம்போல் உன்விநாசகாலம்நெருங்க உன்சிரஸையுத்தேசித்துவருகிற ஸ்ரீராமபாணமுன்னைக்கொல்லாமல்விடாது. குபேரபலமும் வருணபலமு மற்றதேவதாபலமும் ஸ்ரீராமசரத்திற்கிடல்ல.

ஸ்ரீஸம்மகோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

இருபத்தோராவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவதுஸர்க்கம்.

౧. సీతాయా వచనం శ్రుత్వా పరుషం రాక్షసాధిపః। ప్రత్యువాచ తతస్సీతాం విప్రియం ప్రియదర్శనామ్॥

௧. ஸீதாயா வசநம் ஶ்ருத்வா பருஷம் ராக்ஷஸாதி⁴ப꞉।
ப்ரத்யுவாச ததஸ்ஸீதாம் விப்ரியம் ப்ரியத³ர்ஶநாம்॥

௧. ஸீதாயாவசநம்ஶ்ருத்வாபருஷம்ராக்ஷஸாதிப꞉।
ப்ரத்யுவாசததஸ்ஸீதாம்விப்ரியம்ப்ரியதர்ஶநாம்॥

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸாதிப꞉	இராக்ஷஸப்பிரபுவான(இராவணன்)	ப்ரியதர்ஶநாம்	இஷ்டமான பார்வையுடைய
ஸீதாயா꞉	பிராட்டியினுடைய	ஸீதாம்	பிராட்டியை(ப்பார்த்து)
பருஷம்-வசநம்	கடினமான-வார்த்தையை	விப்ரியம	அநிஷ்டமான (வசனத்தை)
ஶ்ருத்வா	கேட்டு	ப்ரத்யுவாச	பதில்சொன்னான்.
தத꞉	பிறகு		

தா-ம்—இந்தவிதம் தனக்கிட்ட வபராதங்களைக் கொஞ்சமேனும் ஸ்மரியாது, இவன் எப்படியாவது தர்மசிந்தாபரனாய் பகவத்பிரஸாதம்பெற்று உஜ்ஜீவித்தாற்போதுமென்கிற சேதன வாத்ஸல்யமிகுதியால் பிராட்டியானவள் ஹிதமொழிகளைப் பலவாறாகவுரைத்தனள். பிரதமத்தில், அவனுக்குக் கிடைத்திருக்கிற தாராஸம்பத்தைக்காட்டி, ஸ்ரீராகவார்கையானதா னவனுக்கு லபிக்கமாட்டாதனதை யுரைத்தாள். பிறகுபரதாரகமனவிச்சையாலுண்டாகு மனர்த்தங்களைக்காட்டி, ஸாதுவசனங்களையதிக்கிரமியாது தர்மாசாரத்தோடு உஜ்ஜீவியென்று நீதிமார்க்க முபதேசித்தாள். அனந்தரம், பதிசோரனைத் தாகநீர்யாசிக்குமாப்போலே தன்னை விட்டுவிடவேண்டுமென்றுகோரிதைன்னியதசையைவெளியிட்டுயாசித்தாள். கடைசியாக, ஸ்ரீராகவலக்ஷ்மண விக்கிரமத்தைஏற்கனவேயறிந்து பயத்தால்சோரகிருத்தியஞ்செய்த வவ்வரக்கனையிகழ்ந்து, தன்னைவிடாத பக்ஷத்தி ஸ்ரீரகுவீரகோதண்டத்தா லுண்டாகப்போகிற கோரவதத்தைக்காட்டி பயமுறுத்தினள். இப்படி நய

பயவிதங்களாலுரைத்த அக்கிருபாசிநியின் பத்திபவசனங்களில் குரூரமல்லாதது ஒன்றுங்கண்டானில்லை. காலபலத்தாலவனுக்கு அந்தநர்மக்கிரியையின் ஸாரவாக்கியங்கள் கர்ணகடோரமாகவேயிருந்தன. ஆகையாலவளுரைத்த நீதியெல்லாம் விபர்த்தமாய்விட்டது. அவள்பிரதிவசனம் முடிந்தவுடன்காமமயவால்வநிதாவஸீதமநியவனாக யற்றிருக்கிற இராவணன் அந்த பதிவிரதையின்மனம்வருந்தும்படி இன்னம சிலஅனுசார மொழிகளைச் சொல்லலுற்றனன்.

౧. యథా యథా సాంత్వయితా వశ్యః స్త్రీణాం తథా తథా । యథా యథా ప్రియం వక్తా పరిభూతస్తథా తథా ॥

௨. യഥാ യഥാ സാന്ത്വയിതാ വശ്യഃ സ്ത്രീണാം തഥാ തഥാ ।
യഥാ യഥാ പ്രിയം വക്താ പരിഭൂതസ്തഥാ തഥാ ॥

௨. யதாயதாஸாந்த்வயிதாவஶ்ய: ஸ்த்ரீணாம்ததாததா।
யதாயதாப்ரியம்வக்தாபரிபூதஸ்ததாததா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யதாயதா	எப்படி எப்படி.	யதா யதா	எப்படி எப்படி.
ஸாந்த்வயிதா	நல்வார்த்தைசொல்லுகிறானோ (அந்த புருஷன்)	ப்ரியம்	இஷ்டவசனத்தை
		வக்தா	சொல்லுகிறானோ
ததா ததா	அப்படி அப்படியே	ததா ததா	அப்படி அப்படி
ஸ்த்ரீணாம்	ஸ்திரீகளுக்கு	பரிபூத:	(ஸ்த்ரீகளால்) அவமானப்படுத்தப்படுகிறான்.
வஶ்ய:	(தான்) ஸ்வாதீனனாகிறான்		

தா-ம்.—புருஷன் ஸ்திரீகளுக்குநல்வார்த்தைசொல்லச்சொல்ல இவன் அவர்கள்வசியனாகிறானல்லது அவர்களிவன் ஸ்வாதீனத்தையடைகிறதில்லை. இவன் பிரியமொழிகளுரைக்கவுரைக்க அவர்களால் திரஸ்கரிக்கப்படுகிறான்.

3. సంనియచ్ఛతి మే క్రోధం త్వయి కామస్సముత్థితః । ద్రవతో మార్గమాసాద్య హయానివ సుసారథిః ॥

௩. സംനിയച്ഛതി മേ ക്രോധം ത്വയി കാമസ്സമുത്ഥിതഃ ।
ദ്രവതോ മാർഗ്ഗമാസാദ്യ ഹയാനിവ സുസാരഥിഃ ॥

௩. ஸந்நியச்சதிமேக்ரோதம்த்வயிகாமஸ்ஸமுத்தித:।
த்ரவதோமார்க்கமாஸாத்யஹயாநிவஸுஸாரதி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹேஸீதே)	(வாராய்ஜனகபுத்ரீ)	ஆஸாத்ய	அடைந்து
த்வயி	உன்னிடத்தில்	த்ரவத:	ஓடுகிற
ஸமுத்தித:	உண்டான	ஹயாந்	குதிரைகளை
காம:	ஆசையானது	ஸுஸாரதிரிவ	ஸமர்த்தனை தேர்ப்பாகன்போல்
மே-க்ரோதம்	என்னுடைய-கோபத்தை	ஸந்நியச்சதி	அடக்குகிறது.
அமார்க்கம்	கெட்ட வழியை		

தா-ம்—ஹேஸீதே! கேவலம் ஸதிரீஜாதியான நீ மஹாராஜாவான வெனக்குச்செய்யு மவமானத்தாலிருந்த கோபத்தையடைந்திருக்கிறேன். நீ என்மனதிற்கிசையு நிமித்தம் ஸர்வஸ்வங்களையு முனக்கர்ப்பணஞ்செய்வதாக வாய்மொழிதந்து உன்னைப் பலவாறுகப்பிரார்த்திக்கும் நீ மனமிரங்காது ஆபரணாலங்காரங்களைவர்ஜித்து என்னை அவமானிக்கிறாய். இக்கஷ்டத்தையாலுன்விஷயத்தில் மஹாகோபங்கொண்டவனாயினும் உன்மீதெனக்குள்ள காமமான தென்னையடக்குகின்றது. இராஜமார்க்கத்தைவிட்டுப் புறங்களிற்பாய்ந்தோடுகிற அசுவங்களைக் கடிவாள ஸூத்திரத்தாலடக்கித் திருப்பிக்கொண்டுபோகிற ஸமர்த்தனனஸாரதிபோல் குரோதபலத்தாலுன்னைப்பிரிகிற வென்மனதைக் காமமானது உன்னிடத்தில்பிரீதிபண்ணும்படி செய்கிறது. ஆகையாலல்லவோ நீ செய்கிற வபராதத்தைக்ஷமித்து உனக்குத்தீங்குசெய்ய மனமில்லாதிருக்கின்றனன்.

౪. వామః కామో మనుష్యాణాం యస్మిన్ కిల నిబధ్యతే । జనే తస్మింస్త్వనుక్రోశస్స్నేహశ్చ కిల జాయతే ॥

౫. ఏతస్మాత్కారణాన్న త్వాం ఘాతయామి వరాననే । వధార్హామవమానార్హాం మిథ్యాప్రవ్రజితే రతామ్ ॥

௪. വാമഃ കാമോ മനുഷ്യാണാം യസ്മിൻ കില നിബധ്യതേ ।
ജനേ തസ്മിംസ്ത്വനുക്രോശസ്സ്നേഹശ്ച കില ജായതേ ॥

௫. ഏതസ്മാത്കാരണാന്ന ത്വാം ഘാതയാമി വരാനനേ ।
വധാർഹാമവമാനാർഹാം മിഥ്യാപ്രവ്രജിതേ രതാം ॥

௪. வாம: காமோமநுஷ்யாணாம்யஸ்மிந்கிலநிபத்யதே।
ஜநேதஸ்மிம்ஸ்த்வநுக்ரோசஸ்ஸ்நேஹஸ்சகிலஜாயதே॥

௫. ஏதஸ்மாத்காரணாந்நத்வாம்காதயாமிவராநநே।
வதார்ஹாமவமாநார்ஹாம்மித்யாப்ரவ்ரஜிதேரதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மநுஷ்யாணாம்	பிராணிகளுக்கு	ஸ்நேஹஶ்ச	நட்பும்
வாம:	அழகான	அநுக்ரோஶஶ்ச	தயையும்
காம:	(போகத்தில்) ஆசையானது	ஜாயதேகில	உண்டாகிறதன்றோ
யஸ்மிந்கில	எவ்விடத்தில்	ஏதஸ்மாத்காரணாத்	இந்தகாரணத்தால்
நிபத்யதே	கட்டப்படுகிறதோ (அல்லது)	(ஹே) வராநநே	(ஓ)சிரேஷ்டமானமுகமுடையவளே
மநுஷ்யாணாம்	பிராணிகளுக்கு	மித்யாப்ரவ்ராஜிதே	பொய்யான வக்கியவிருத்தி யுடைய (ராமனிடத்தில்)
காம:	போகவிச்சையானது		
வாம:கில	பிரதிகூலமன்றோ (அப்படியிருந்தும்)	ரதாம்	ஆஸக்தியுடையவளும் (அதனால்)
யஸ்மிந்	எவ்விடத்தில் (அக்காமமானது)	வதார்ஹாம்	கொலைக்குரியவளும
நிபத்யதே	கட்டப்படுகிறதோ	அவமாநார்ஹாம்	அவமானத்திற் கிசைந்தவளுமான
தஸ்மிந்-ஜநே	அந்த-ஜனத்தினிடத்தில்	த்வாம்-நகாதயாமி	உன்னை-கொலைசெய்யேன்.

தா-ம்—ஹேஸீதே! ஸகலமனுஷியரும் காமத்திற்கீடுபடுகின்றனர். காமத்திலேயே பரமஸுகத்தை யனுபவிக்கின்றனர். பிறகு அக்காமமே அவருக்கு சத்துருவாய்விடுகிறது. ஒருமனிதன் எவ்விடத்தில் காமத்தால்கட்டப்படுகிறனோ அவ்விடத்திலவன் தோஷங்களைவிசாரிக்கிறதில்லை, அபராதங்களைப்பார்க்கிறதில்லை, அவ்விடத்திலவனுக்குப் பரமமைத்திரமும் தாக்ஷிணியமும் ஜனிக்கின்றன. என்ன அவமானம் நேரிடினும் அதைக்கவனியாது தான் காமுற்றஸ்திரிக்குபவ்வியனாய்விடுகிறான். இங்ஙியக்தான், ஹேஸுந்தரி! உன்விஷயத்திலெனக்குண்டாயிருக்கும் க்ஷமைக்குக்காரணம். இராஜாதிராஜன், இராக்ஷஸேந்திரன், ஸார்வபௌமன், மஹாப்பிரதாபவான், யானுன்னைக்காமுற்றனன். தண்டகாரண்ணியத்தினின்றுன்னைக் கொண்டிங்கு சேர்த்தனன். பத்துமாதமுன்னைப் பலவாறுபிரார்த்தித்தனன். நீ என்னையடையவிரும்பாது அந்த காட்டோடிராமனிடத்திலேயே வியாமோகங்கொண்டிருக்கிறாய். பௌருஷமின்மையா விராஜ்ஜியமிழந்து தபஸ்வியென்று கபடவேஷம்பூண்டு வனத்தில்ஸஞ்சரிக்கிற அந்தஅல்பனை யேபூஷிக்கிறாய். உனது ரதியையிச்சிக்கிறவென்னுடைய பலபௌருஷவிக்கிரமங்களையும் பெருமையையுமறியாது மந்தபுத்தியா லென்னைத்தூஷிக்கிறாய். ஹேஸீதே! உனது கடத்தைக்கும் பிடிவாதத்திற்கும் பயமின்றிப்பிரதிசொன்னக் குரூரவசனங்களுக்கும் உன்னையான் தண்டித்திருக்கவேண்டும். உன்னைக் கண்டார்கண்டு சிரிக்கும்படி அவமானித்திருக்கவேண்டும். ஸ்திரீஜாதியென்கிற தயையின்றி உன்னைச்சித்திரவதம் செய்திருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட மஹாபராதியாயினும் உன்னிடத்தில் யான்கிருபைகொண்டவனாயினன். பீடிப்பதற்கும் அவமானிப்பதற்கும் மனமில்லனாயினன். இதற்குக் காரணமெனதுகாமந்தான். காமுற்றவிடங்களிற் சிற்றங்கொள்ளாதது காமங்கொண்டார் குணமாதலின் நீ செய்த வபராதசதங்களைப் பிரணயலீலையென்று மானித்துன்னை க்ஷமித்திருக்கின்றனன்.

திர்த்தியவிசேஷார்த்தம்.

யஸ்மின்-எந்த, ஜநே-பக்தஜனத்தினிடத்தில், அநுக்ரோஶ:-கிருபையும், ஸ்நேஹஶ்ச-பிரியமும், நிபத்யதே-கட்டப்படுகிறதோ, தஸ்மிந்-அந்த, ஜநே-பக்தஜனவிஷயத்தில், மநுஷ்யாணாம்-மனிதர்களுக்கு, காம:- ஆவலானது, வாம:கிம் - பிரதிகூலமாயென்ன, ஆசிருதவாத்ஸல்யிதயா பரிபூர்ணையான என்னிடத்தில் பிருத்தியனாகவேண்டுமென்கிற விருப்பமானது உனக்கு யுக்தந்தான், ஆனால் என்னைக் கொலைபுரிகிற ஸ்திரீகாதகனான உன்விஷயத்தில் விசுவாஸம் யுக்தமன்றென்கிற விஷயத்தில் சொல்லப்படுகிறது; ஏதஸ்மாத்காரணாத் - உன்னிடத்தில் பிருத்தியத்துவத்தைக் கோருகிறேனாதலால், ப்ரவ்ராஜிதே-வக்யவிருத்தியுடைய, (மத்ஸ்வாமிநி-என் ஸ்வாமியான, என்னாதனான, ராமே-ஸ்ரீராகவனிடத்தில்,) ரதாம்-விருப்பமுற்றவளும் என்னுடையதேவதையுமான, த்வாம்-உன்னை, ஹேவராநநே-வாராய் சிரேஷ்டமானதிருமுகமுடையவளே, நகாதயாமி - ஹிம்ஸியேன், வதார்ஹாம் - கொலைக்கு பாத்திரபூதையும், அவமாநார்ஹாம் - அவமானத்திற்குரியவளுமான, ஸ்த்ரியமபி-ஸ்திரீஜாதியையும், காதயாமீதியத் - கொல்கிறவனென்கிற யாதொன்றுண்டோஅது, மித்யா-பொய்.

ஆசிருதஜனவிஷயத்தில் ஸ்நேகமும் கிருபையுமுண்டாகில் அவருடைய பிருத்தியத்துவத்தை யங்கீகரிப்பதற்கு அவரிடத்துள்ள காமம்பிரதிகூலமாகுமோ. உன்னிடத்தில் வாத்ஸல்லிய பரிபூர்ணையாயிருக்கிற வென்கீழ் நீ தாஸ்ஸியம்புரியவிரும்புவது யுக்தந்தான். ஆகிலும் ஸ்திரீகாதகனான உன்னையானேற்றுக்கொள்வது தகுதியோவென்னில், ஹேதேவி! ஸமாதானமுரைக்கின்றனனதைக்கேட்டருளாய். யான்ஸ்திரீகாதகனல்லன். வதத்திற்கும் அவமானத்திற்கும் தகுதியானவபராதம்செய்தஸ்திரீயாயினு மவளையான்ஹிம்ஸியேன். ஸ்திரீகாதகனென்று எனக்குமித்தியாபவாதமுண்டாயிருக்கிறது. என்னுடையநாதனான ஸ்ரீராகவனிடத்தி லத்தியந்தம் விசுவாஸமுள்ள ஹேபரதேவதே! இந்த மித்தியாபவாதத்தால் என்னைப்பரிகரியாதே, அவசியமென்தாஸ்ஸியத்தை யங்கீகரித்தருளாய்.

ட. పరుషాణీహ వాక్యాని యాని యాని బ్రవీషి మామ్ । తేషు తేషు వధో యుక్త స్తవ మైథిలి దారుణః॥

சு. வாருஷாணி ஹவாக்யாநி யாநி யாநி ப்ரவீஷிமாம்।
தேஷு தேஷு வதோயுக்தஸ்தவ மைதிலி தாருண:॥

சு. பருஷாணீஹவாக்யாநியாநியாநிப்ரவீஷிமாம்।
தேஷு தேஷு வதோயுக்தஸ்தவமைதிலிதாருண:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) மைதிலி	(ஓ) ஸீதே	யாநியாநி	எவ்வெந்த
இஹ	இவ்விடத்தில்	பருஷாணி	கடோரங்களான
மாம்	என்னை	வாக்யாநி	வார்த்தைகளை

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரவீஷி	சொல்லுகிறாயோ	தாருண:-வத:	பயங்கரமான-கொலையானது
தேஷு-தேஷு	அங்கங்கே	யுக்த:	தகுந்தது.
தவ	உனக்கு		

౭. ఏవముక్త్వాతువైదేహీంరావణోరాక్షసాధిపః। క్రోధసంరంభసంయుక్తస్సీతాముత్తరమబ్రవీత్॥

எ. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍁𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑍋𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃।
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

எ. ஏவமுக்த்வாதுவைதேஹீம்ராவணோராக்ஷஸாதிப:।
க்ரோதஸம்ரம்பஸம்யுக்தஸ்ஸீதாமுத்தரமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸாதிப:-ராவண:-	இராக்ஷஸப்பிரபுவான இராவணன்	ஸம்ரம்ப	பரபரப்போடு
வைதேஹீம்	பிராட்டியை (ப்பார்த்து)	ஸம்யுக்த:	கூடினவனாக
ஏவம்-உக்த்வா	இந்தவிதம்-சொல்லி	ஸீதாம்	பிராட்டியைக்குறித்து
க்ரோதஸம்ரம்பஸம்யுக்த:—		உத்தரம்	பிரதிவசனத்தை
க்ரோத	கோபத்தினுடைய	அப்ரவீத்	(பின்வருமாறு) சொன்னான்.

(சு-மு-எ-ல்) தா-ம்.—ஹேஸீதே! நீ இப்பொழுதுரைத்த கர்ணகடோரமான பிரதிமொழிக்கு முன்னைக் கோரவதத்திலிட்டிருக்கவேண்டும். வரம்பின்றி மனம்போனவாறு எக்கிலேமையையும் கௌரவத்தையும்யோசியாது குரூரவசனங்கள் மொழிந்தனை. உன்னைத்தக்ஷணமே வதைத்திருக்கவேண்டுமென்றறி. இந்தவிதம் அபிமதையாகாது திரணத்தைதப்புகட்டி முன்னிருக்கிற தீக்குகளைப் பயமின்றி யிடித்துரைத்த பிராட்டியின் அவமதிப்பால் மனக்கொதிப்படைந்து இவ்வாறுரைத்து அத்யுக்கிரமானகோபத்துடன் நெவிழிவிழித்து மீசைதுடிக்க தேகம்படபடக்க, மிகுந்த பரபரப்புடன் இன்னம் சிலபயங்கரமொழிகளையறைந்தனன்.

౮. ద్వౌమాసౌరక్షితవ్యౌమేయోఽవధిస్తేమయాకృతః। తతశ్శయనమారోహమమత్వంవరవర్ణిని॥

౯. ఊర్ధ్వంద్వాభ్యాంతుమాసాభ్యాంభర్తారంమామనిచ్ఛతీమ్। మమత్వాంప్రాతరాశార్థమారభన్తేమహానసే॥

அ. 𑌦𑍍𑌵𑍌𑌮𑌾𑌸𑍌𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑍌𑌮𑍇𑌯𑍋𑌽𑌵𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇𑌮𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌃।
𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑌯𑌨𑌮𑌾𑌰𑍋𑌹𑌮𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂𑌵𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑌿॥

கூ. 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌤𑍁𑌮𑌾𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌮𑌾𑌮𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀𑌮𑍍।
𑌮𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌰𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇𑌮𑌹𑌾𑌨𑌸𑍇॥

அ. த்வௌமாஸௌரக்ஷிதவ்யௌமேயோவதிஸ்தேமயாக்ருத:।
ததஶ்ஶயநமாரோஹமமத்வம்வரவர்ணிநி॥

கூ. ஊர்த்வம்த்வாப்யாந்துமாஸாப்யாம்பர்த்தாரம்மாமநிச்சதீம்।
மமத்வாம்ப்ராதராஶார்த்தமாரபந்தேமஹாநஸே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) வரவர்ணினி	(ஓ) சிரேஷ்டமான தேககாந்தியுடையவளே	ஆரோஹ	ஏறு
		த்வாப்யாம்-மாஸாப்யாம்-	இரண்டு-மாஸங்களுக்கு
தே-மயா	உனக்கு-என்னால்	ஊர்த்வம்து	மேலோவென்றால்
ய:-அவதி:-	எந்த-கெடுவானது	மாம்-பர்த்தா	என்னை-நாயகனாக
க்ருத:	செய்யப்பட்டதோ (அதற்கு)	அநிச்சதீம்-த்வாம்	இச்சியாத-உன்னை
த்வௌ-மாஸௌ	இரண்டு-மாதங்கள்	ப்ராதராஶார்த்தம்	இரண்டுமாஸம், பூர்த்தியாகி மறுநாள் காலைபோஜனநிமித்தம்
மே-ரக்ஷிதவ்யௌ	என்னால்-இரக்ஷிக்கத்தக்கவை (பார்க்கத்தக்கவை)		
தத:-மம	பிறகு-என்னுடைய	மம	என்னுடைய (பாசகர்கள்)
ஶயநம்	படுக்கையை	மஹாநஸே	சமையல்கட்டில்
த்வம்	நீ	ஆரபந்தே	ஹிம்ஸிப்பார்கள்.

தா-ம்.—ஹேஸீதே! தங்கப்பிரபைபோன்றகாந்தியுடைய உனதுதிவ்யவபுவழகில்யானீடுபட்டேனாகையால் நீ பத்தியின்மையாற்செய்தவபராதங்களைக்ஷமித்தேன். நீ என்னைபர்த்தாவாகவரிப்பதற்கு ஆதியிலேற்படுத்திய ஓராண்டுகெடுவிற்பத்து மாதஞ்சென்றுவிட்டது. இன்னமிரண்டு மாதத்திற்குள் நீமனோநிச்சயஞ்செய்து என்சயனத்தை யடையவேண்டும். அதற்குள் நீ மனமிசைந்தென்னை ஸந்தோஷிப்பிக்காயாகில் மூன்றுமாதப்பிரதம தினகாலையில் உனதுமாம்ஸத்தைப் பாகஞ்செய்து எனக்காகாரமாயமைப்பதற்காக எனதுபரிசாரகர்கள் சமையற்சாலைக்குன்னைக்கொண்டுபோய்ப் பிடிப்பார்கள். இதையறிந்துநீ உஜ்ஜீவிக்கும்வண்ணம் நடந்துகொள்ளக்கடவாய்.

౧౦. తాంతర్జ్యమానాంసంప్రేక్ష్యరాక్షసేంద్రేణజానకీమ్। దేవగంధర్వకన్యాస్తావిషేదుర్వికృతేక్షణాః॥

கo. 𑌤𑌾𑌂𑌤𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌮𑍍।
𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌷𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃॥

கo. தாந்தர்ஜ்யமாநாம்ஸம்ப்ரேக்ஷ்யராக்ஷஸேந்த்ரேணஜாநகீம்।
தேவகந்தர்வகந்யாஸ்தாவிஷேதுர்விக்ருதேக்ஷணா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேந்த்ரேண	இராக்ஷஸராஜாவான (இராவணனா [ல்)	தேவகந்தர்வகந்யா:	தேவகந்தர்வகன்னிகைகள்
தர்ஜ்யமாநாம்	மிரட்டப்பட்ட	விக்ருதேக்ஷணா:	விகாரமான கண்களையுடையவர்களா [ய்க்கொண்டு
தாம்-ஜாநகீம்	அந்த-ஜனகபுத்திரியை (ப்பார்த்து)	விஷேது:	துக்கித்தார்கள்.

தா-ம்—இவ்விதமிராவணனா லதட்டப்பட்ட பிராட்டியின் தைன்னியத்தையும் துக்கத்தையுங்கண்டு அவ்வரக்கனைப் பின்றொடர்ந்துவந்த தேவகந்தர்வஸ்திரீகள் மிகவும்வருத்தமுற்றனர். பெருங்காற்றிலசைந்தாடுகிற இளவாழைபோல் இராக்ஷஸபீதியாலும் அவனுடைய உக்கிரவசனங்களாலும் தேககம்பமெடுத்துக் கண்ணீர்சொரிந்து என்செய்வோமென்று பரிதபிக்கிற ஏழையைக்கண்டவுடன் அம்மாதரும் பயந்து பிரமித்தபார்வையோடு தாகித்தனர்.

౧౧. ఓష్ఠప్రకారైరపరా వక్త్రైర్నేత్రైస్తథాపరాః । సీతామాశ్వాసయామాసు స్తర్జితాం తేనరక్షసా ॥

கக. ஓஷ்டப்ரகாரைரபராவக்த்ரநேத்ரைஸ்ததாபரா:।
ஸீதாமாஶ்வாஸயாமாஸுஸ்தர்ஜிதாம்தேநரக்ஷஸா॥

கக. ஒஷ்டப்ரகாரைரபராவக்த்ரநேத்ரைஸ்ததாபரா:।
ஸீதாமாஸ்வாஸயாமாஸுஸ்தர்ஜிதாம்தேநரக்ஷஸா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேந-ரக்ஷஸா	அந்த-இராக்ஷஸனால்	ததா-அபரா:	அவ்விதமே-வேறுசிலஸ்திரீகள்
தர்ஜிதாம்-ஸீதாம்	மிரட்டப்பட்ட-பிராட்டியை	வக்த்ரநேத்ரை:	முகமென்ன கண்களென்ன, இவைகளின் ஸமிக்கியைகளாலும்
அபரா:	சிலஸ்திரீகள்		
ஒஷ்டப்ரகாரை:	உதட்டுஸமிக்கியைகளாலும்	ஆஶ்வாஸயாமாஸு:	தேறுதலைச்செய்தார்கள்.

தா-ம்—பிராட்டி இவ்வண்ண மதட்டப்பட்டு நடுக்குகையில் மறைவில்நின்ற வேறுஸ்திரீகளில் சிலர் உதடுகளாலும், சிலர் முகங்களாலும், சிலர் கண்களாலும் ஸமிக்கியைகளைச் செய்து, அந்த ஸமிக்கியைகளால் "ஸீதே! இதெல்லாம்வீண்மிரட்டுதான், காரியத்திலொன்றுமில்லை, பயப்படாதே" என்கிற அர்த்தத்தை வெளியிட்டு, துக்கிக்கிற ஜானகியைத்தேற்றினார்கள்.

౧౨. తాభిరాశ్వాసితా సీతా రావణం రాక్షసాధిపమ్ । ఉవాచాత్మహితం వాక్యం వృత్తశౌండీర్యగర్వితమ్ ॥

கஉ. தாபிராஶ்வாஸிதாஸீதாராவணம்ராக்ஷஸாதிபம்।
உவாசாத்மஹிதம்வாக்யம்வ்ருத்தஶௌண்டீர்யகர்விதம்॥

கஉ. தாபிராஸ்வாஸிதாஸீதாராவணம்ராக்ஷஸாதிபம்।
உவாசாத்மஹிதம்வாக்யம்வ்ருத்தஶௌண்டீர்யகர்விதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாபி:	அந்த ஸ்திரீகளால்	வ்ருத்தஶௌண்டீர்யகர்விதம் (யதாயதா)=	
ஆஶ்வாஸிதா-ஸீதா	தேத்தரவுசெய்யப்பட்ட-பிராட்டி.	வ்ருத்த	பாதிவிருத்தியத்தினுடைய
ராக்ஷஸாதிபம்	இராக்ஷஸராஜாவான	ஶௌண்டீர்ய	பலத்தினால் (உண்டான)
ராவணம்	இராவணனை (ப்பற்றி)	கர்விதம் (யதாயதா)	பெருமைதோன்றும்படி
ஆத்மஹிதம்-வாக்யம்	தனக்குநல்லதான - வார்த்தையை	உவாச	சொன்னாள்.

தா-ம்—ஸமீபத்திலுள்ள ஸ்திரீகளின் ஜாடையால் திடமடைந்த பிராட்டியானவள் ரௌத்திரமொழிகளுரைத்த இராவணனைப்பார்த்துத் தன்னுடையபாதிவிருத்தியதேஜஸ்ஸுக்குமுன் அவனுடையபலமுழுதுந் திரணப்பிராயமென்கிற பெருமைதோன்றும்படி தனக்கு ஹிதமான இன்னம் சிலவசனங்களைக்கூறினள்.

౧౩. నూనం న తే జనః కశ్చిదస్తి నిఃశ్రేయసే స్థితః । నివారయతి యో న త్వాం కర్మణోఽస్మాద్విగర్హితాత్ ॥

கங. நூநம்நதேஜந:கஶ்சிதஸ்திநிஶ்ரேயஸேஸ்தித:।
நிவாரயதியோநத்வாம்கர்மணோஸ்மாத்விகர்ஹிதாத்॥

கங. நூநம்நதேஜந:கஶ்சிதஸ்திநிஶ்ரேயஸேஸ்தித:।
நிவாரயதியோநத்வாம்கர்மணோஸ்மாத்விகர்ஹிதாத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹேராவண)	(அடேராவண)	நூநம்	நிச்சயம்
தே-நி:ஶ்ரேயஸே	உனக்கு-நல்விஷயத்தில் [வன்)	ய:-அஸ்மாத்	எவன்-இந்த (இப்படி)
ஸ்தித:	இருப்பவன் (ஹிதோபதேசம் செய்ப	விகர்ஹிதாத்	நிந்திக்கப்பட்ட
கஶ்சித்-ஜந:	ஒரு-பிராணியும்	கர்மண:	வியாபாரத்திலிருந்து
நாஸ்தி	இல்லை	த்வாம்-நநிவாரயதி	உன்னை-திருப்பவில்லையோ.

தா-ம்—அடேராவண! உன்னுடைய அன்னத்தையுண்டு பந்துக்களென்றும் மந்திரிகளென்றும் பெயர்பூண்டு உன்னைச்சூழ்ந்திருக்கிற எண்ணிறந்தஜனங்களுள் ஸன்மார்க்கநெறியில் நிலைநிற்கிற ஸாதுவொருவனுமில்லை. அதர்மத்திற் பிரவர்த்திக்கிற தங்களரசனுக்கு சாஸ்திரவிதிகளைத் துணிவுடனுபதேசித்து ஸத்ஸம்பிரதாயத்திலாஸக்தி ஜனிப்பிக்கத்தக்க ஸத்புருஷனொருவனுமில்லை. எல்லோருமுனது தயவையபேக்ஷித்து

உன்க்ஷேமத்தைக்கருதாது, உனக்கின்பமளிக்கிற பாபவிர்த்தியிலுன் மனக்குதூகலங்கொள்ளும்படி இச்சகம் பாடிகிற துர்மந்திரிகளென்றேயெண்ணுகிறேன். இங்கிருந்தபடி நீயெப்படியறிந்தாயெனில் உன்னுடையகட த்தையே அதை வியக்தமாக்குகிறது. பரதாரையைகிர்ப்பந்திக்கிற இந்தபாமகிகிருஷ்டமான பாபகிருத்தியத் தினின்றுன் மனதைத்தடுப்பாரொருவனுமில்லையே.

౧౪. మాం హి ధర్మాత్మనః పత్నీం శచీమివ శచీపతేః। త్వదన్యస్త్రిషు లోకేషు ప్రార్థయేన్మనసాపి కః॥

க௪. 𑌮𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌶𑌚𑍀𑌮𑌿𑌵 𑌶𑌚𑍀𑌪𑌤𑍇𑌃।
𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌃॥

க௪. மாம்ஹிதர்மாத்மந:பத்நீம்ஶசீமிவஶசீபதே:।
த்வதந்யஸ்த்ரிஷுலோகேஷுப்ரார்த்தயேந்மநஸாபிக:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தர்மாத்மந:	தர்மத்தையேஸ்வரூபமாயுடைய (ஸ்ரீ ராகவனுக்கு)	த்வத்	உன்னைக்காட்டிலும்
பத்நீம்-மாம்ஹி	பாரியையான-என்னையோவென்றால்	அந்ய:-க:	வேறொருவனை-எவன் (தான்)
ஶசீபதே:	இந்திரனுக்கு (பாரியையான)	த்ரிஷுலோகேஷு	மூன்றுலோகங்களில்
ஶசீமிவ	சசிதேவியைப்போல்	மநஸாபி	மனதினாலாவது
		ப்ரார்த்தயேத்	கோருவான்.

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸாதம! ஸகலதேவகணங்களுக்கு மதிபதியான மஹேந்திரனுக்கு சசிதேவிபத்தினி போல் மானுஷகோடிகளுக்கெல்லாம் பிரபுவான ஸ்ரீராகவனுக்குநான்தர்மபத்தினி. இந்திரபத்தினியையொரு வனுங்கோரத்துணியாதுபோல் அந்த தர்மஸ்வரூபியானமனுஜேந்திரனுடைய போகத்திற்கேயுரியபரிசுத்தை யானவென்னை வாய்கூசாது பிரார்த்திக்கிற நீயல்லால் இம்மூவுலகில் அனர்த்த ஹேதுகாமான இக்காமபாவ த்தை மனதிலுங்கொள்ளத்தக்க வேறொருவனுமுண்டோ? ஆத்மநாசத்தையும் வம்சநாசத்தையுமறியாமல் பதிவிரதாக்கினியைப்பற்றவருகிற உன்போல் வேறுமூடர் இவ்வுலகிலுளரோ?

౧౫. రాక్షసాధమ రామస్య భార్యామమితతేజసః। ఉక్తవానసి యత్పాపం క్వ గతస్తస్య మోక్ష్యసే॥

க௫. 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌮 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌮𑌿𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃।
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌕𑍍𑌵 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇॥

க௫. ராக்ஷஸாதமராமஸ்யபார்யாமமிததேஜஸ:।
உக்தவாநஸியத்பாபம்க்வகதஸ்தஸ்யமோக்ஷ்யஸே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே)ராக்ஷஸாதம	(ஓ)இராக்ஷஸநீசனே	உக்தவாந்-அஸி	சொன்னவனை-ஆனாயோ
அமிததேஜஸ:	மிதமற்றபராக்கிரமமுடைய	தஸ்ய	அவரிடத்திலிருந்து
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய	க்வ-கத:	எங்கு-போனவனை
பார்யாம்	பத்தினியான (என்னை)	மோக்ஷ்யஸே	தப்பித்துக்கொள்ளப்போகிறாய்.
யத்-பாபம்	எந்த-பாபரூபமானவாக்கியத்தை		

தா-ம்—அடாராக்ஷஸப்பதரே! ஸ்ரீராகவனைக் கேவலம் மனுஷியனென்றுபழிக்கிறாய். அவாதுவிக்கிர மத்தை நீயளவிட்டறிந்ததுண்டோ. முயன்றாலுமளவிட உன்னால்முடியுமோ. அந்த நரஸிம்மன் உன்போன்ற லக்ஷம்வீரரைக்ஷணகாலத்திலறிக்கவல்லஅமிதபலமுள்ளவீரன். அப்பேர்ப்பட்டதேஜோவான்எனக்குபர்த்தா. கைவிட்டவிடத்தும் ஒடிவந்துரக்ஷிக்கும்படியான பக்தவாத்ஸல்யமுள்ளவர். அப்படியிருக்கவென்னை அனு தையென்றுநினைத்து என்னைக்குறித்து மனம்போனவாறுபாபவசனங்களையுரைத்தாய். இவ்வபராதத்திற்காக உனக்குக்கிடைக்கப்போகிற கொடுந்தண்டத்திற்குத்தப்புவாயோ? பதிவிரதையை யவமானித்து மொழிந்த வசனங்கள் வீண்போகுமோ! நீபிரம்மலோகத்திற் போயொளிந்தாலும் உன்சிரஸைக்குறித்துவருகிற ஸ்ரீரா பாணங்களுக்குத்தப்பஸாத்தியமோ!

౧౬. యథా దృప్తశ్చ మాతంగః శశశ్చ సహితో వనే। తథా ద్విరదవద్రామస్త్వం నీచ శశవత్స్మృతః॥

க௬. 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌤𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌶𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌨𑍇।
𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌦𑌵𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍀𑌚 𑌶𑌶𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃॥

க௬. யதாத்ருப்தஶ்சமாதங்கஶ்ஶஶஶ்சஸஹிதோவநே।
ததாத்விரதவத்ராமஸ்த்வம்நீசஶஶவத்ஸ்ம்ருத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வநே-த்ருப்த:	காட்டில்-மதித்திருக்கிற	இராவணன் தன்னையானையாக நினைத்து ஸந்தோஷிக்கப்போகிறானென்று பரிஷ்கரிக்கிறாள்.	
மாதங்கஶ்ச-ஶஶஶ்ச	யானையும்-முசலும்	ராம:-த்விரதவத்	ஸ்ரீராகவன்-யானைபோல்
யதா-ஸஹித:	எப்படி (சண்டைசெய்ய)சேருமோ	ஸ்ம்ருத:	எண்ணப்படுகிறார் [கிறாய்.)
ததா	அப்படியே (சக்கிரவர்த்தித் திருமகனும் நீயும் சேர்ந்திருக்கிறீர்கள்)	த்வம்-நீசஶஶவத்	நீ-அல்பமுசலைப்போல் (எண்ணப்படு

தா-ம்—வனத்தில்ஸஞ்சரிக்கிற வோர்மத்தகஜத்திற்கும் முயலுக்கும் யுத்தம் நேரிடிலெப்படியோ அப்படியே யுத்தமின்றிமதித்திருக்கிற தோள்களையுடைய ஸ்ரீராகவனுக்கும் இராக்ஷத நீசனனவுனக்கும் பேர் நேரிடப்போகிறது. நீதான்மத்தகஜம்போன்ற திண்தோள்வலியனென்றெண்ணுதே. இராம ராவண யுத்தத்தில் ஸ்ரீராமன்கஜமென்றும் முயல்நீயென்றும் மூன்றுலகும்சொல்லும். கரபசயுத்தத்தில் சசநாசமெப்படி வியக்தமோ அப்படியே ஸ்ரீராகவஸக்தியில் உனதுநாசம்நிச்சயம்.

౧౭. సత్వమిక్ష్వాకునాథం వై క్షిప్త్వా హి న లజ్జసే । చక్షుషోర్విషయం తస్య న తావదుపగచ్ఛసి॥

கஎ. 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌵𑍈 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌿 𑌨 𑌲𑌜𑍍𑌜𑌸𑍇।
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍁𑌪𑌗𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿॥

கஎ. ஸத்வமிக்ஷ்வாகுநாதம்வைக்ஷிப்த்வாஹிநலஜ்ஜஸே।
சக்ஷுஷோர்விஷயம்தஸ்யநதாவதுபகச்சஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-த்வம்	(அல்பமுசலுக்குஸமானனன) அந்தநீ	இஹ-நலஜ்ஜஸே	இவ்விடத்தில்- வெட்கமடையாமலிருக்கிறாய்
இக்ஷ்வாகுநாதம் -	இக்ஷ்வாகுவம்சப்பிரபுவான (ஸ்ரீராமனை)	தஸ்ய	அந்த (ஸ்ரீராகவனுடைய)
க்ஷிப்த்வா	(மாயாமிருக வியாஜத்தால்)தூரமாக ஓட்டிவிட்டு	சக்ஷுஷோ:-விஷயம்	கண்களுடைய - மார்க்கத்தை
		நதாவதுபகச்சஸி	அடையாமற்போனுயல்லவா.

தா-ம்—அடேராவண! தண்டகாரண்ணியத்திலென்னை யபகரிக்கவருகையில் நீ செய்தவஞ்சனகிருத்தியத்தை யிப்பொழுதுநினைத்து இலஜ்ஜையடைகிருயோ! ஸ்வஜனமத்தியிலாத்மப்பிரதாபப்பிரசுரஞ்செய்து மகிழ்கிற அடஅல்ப! நீ செய்தஅனுசியகிருத்தியத்தை யிங்குநினைத்து வெட்கமுறுகிருயில்லை. நீ அந்த ராமகஜத்திற்கு எதிர்ப்படபயந்து மாயமானை முன்னனுப்பி அந்தவியாஜத்தால் இரகுவீரனை ஆசிரமத்தினின்று வெளிப்படுத்திப் பிறகென்னையபகரித்துவந்தாய். அந்த நரேந்திரனுடைய கண்களுக்குப் புலப்படாமல் தப்பி வந்துவிட்டாய். அவனைலந்தித்திருந்தாயாகில் அப்பொழுதே அவருடைய விக்கிரமகிமையையறிந்திருப்பாய்.

౧౮. ఇమే తే నయనే క్రూరే విరూపే కృష్ణపింగలే । క్షితౌ న పతితే కస్మాన్మామనార్య నిరీక్షతః॥

கஅ. 𑌇𑌮𑍇 𑌤𑍇 𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑍇।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 𑌨 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃॥

கஅ. இமேதேநயநேக்ருரேவிரூபேக்ருஷ்ணபிங்களே।
க்ஷிதௌநபதிதேகஸ்மாந்மாமநார்யநிரீக்ஷத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே)அநார்ய	அட துஷ்டா	இமே நயநே	இந்த-கண்கள்
மாம்-நிரீக்ஷத:	என்னை-பார்க்கிறவனுன	கஸ்மாத்	எந்தகாரணத்தால்
தே-க்ரூரே	உன்னுடைய-பயங்கரமானவும்	க்ஷிதௌ	பூமியில்
விரூபே	விகாரமானவும் [னவுமான	நபதிதே	விழுந்தனவாகவில்லை.
க்ருஷ்ணபிங்களே	கறுத்தும் கோரோஜனவர்ணமுடைய		

தா-ம்—பரதாரையும் பதிவிரதையுமான ஸ்திரீயைப்பார்த்துப் பெண்டாக வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிற அடநீச! சோரகிருத்தியஞ்செய்ததைமறந்து ஆண்மைபாராட்டுகிற அடஅயோக்கிய! பதிவிரதோத்தமியானவென்னைப்பார்த்து மோகித்து,ஹேசாருநேத்ரே! ஹேசாருவதநே! ஹேவிலாஸிநீ! ஹேபிரியே!என்று விளிக்கும்படியானதுர்ப்புத்தி யுனக்குண்டாயிற்றல்லவா! எந்த சக்ஷுரிந்திரியத்தால் பதிவிரதைக் கிவ்விதவபராதஞ்செய்தாயோ அந்தசக்ஷுரிந்திரிய மப்பொழுதே பூமியில்தெறித்து விழாமல் நிற்பதற்கென்னகாரணந்தெரியுமோ? ஸீதையைக்கண்டுகாமுற்ற உன்னுடைய கறுத்தவிகாரமான குரூரபிங்காக்ஷங்களிரண்டும் பதிவிரதாக்கினியால் தகிக்கப்பட்டு நீருய்நிலத்தில்விழாததற்கென்னகாரணந்தெரியுமோ?

౧౯. తస్య ధర్మాత్మనః పత్నీం స్నుషాం దశరథస్య చ । కథం వ్యాహరతో మాం తే న జిహ్వా వ్యవశీర్యతే॥

க௯. 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌚।
𑌕𑌥𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌨 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇॥

க௯. தஸ்யதர்மாத்மந:பத்நீம்ஸ்நுஷாம்தஸரதஸ்யச।
கதம்வ்யாஹரதோமாந்தேநஜிஹ்வாவ்யவஸீர்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தர்மாத்மந:	தர்மஸ்வரூபியான	ஸ்நுஷாம்ச	நாட்டுப்பெண்ணுமான
தஸ்ய	(அப்படி மஹாகீர்த்தி யுடையவருமான) அந்த ஸ்ரீராமனுக்கு	மாம்	என்னை(ப்பற்றி) [லுகிற
		வியாஹரத:	(காமவிகாரத்தோடு) வார்த்தைசொல்
பத்நீம்	(தர்ம) பத்தினியும்	தே-ஜிஹ்வா	உன்னுடைய-நாக்கானது
தஸரதஸ்ய	சக்கிரவர்த்திக்கு	கதம்-நவ்யவஸீர்யதே -	என்-அறுந்துவிழவில்லை.

தா-ம்—காமகோபால் சித்தஸ்வாதீனமிழந்து பிதற்றுகிற அடேராக்ஷஸ! ஸாமான்னிய ஸ்திரீயாயினும் பரதாரையைப்பார்த்திவ்வாறுஉளறுவது கொடியபாபம். நானோபரமபாவனமான இரவிகுலத்தில் ஸத்

தியக்தவருது அறுபதுனாயிரவருஷம் அரசாக்ஷிபுரிந்து ஸ்வர்க்கலோகமளவில் தனதுகீர்த்தியை நிலைநாட்டிய தசரதசக்கிரவர்த்திக்கு நாட்டுப்பெண். தர்மத்தையே திடவிரதமாகக்கொண்டுதர்மஸ்தாபனார்த்தம்ஸகலராஜ்ஜியபோகங்களையுந்துறந்து அடவியை அடைந்திருக்கிற ஸ்ரீராகவனுக்கு தர்மபத்தினி. எங்களுடைய குலமஹிமையையும்விரதமஹிமையையுமறியாது, அதர்மப்பிரவர்த்திசெய்யுமபடி என்னைத்தூண்டுகிறாய். அதமாதமனுமொழியத்துணியாத அனுசிதவசனங்களைஎன்னைப்பார்த்துரைத்தாய். அப்படிமொழிந்ததற்காக, அடநீச! உன்னுடையநாக்கு அப்பொழுதேபுழுத்து அறுந்துகீழ்விழுந்திருக்கவேண்டுமென்றோ? விழாததற்கென்னகாரணந்தெரியுமோ?

౨౦. అసందేశాత్తు రామస్య తపసశ్చానుపాలనాత్ । న త్వాం కుర్మి దశగ్రీవ భస్మ భస్మార్హ తేజసా॥

௨0. 𑌅𑌸𑌂𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌤𑌪𑌸𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌲𑌨𑌾𑌤𑍍।
𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌕𑍁𑌰𑍍𑌮𑌿𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌭𑌸𑍍𑌮𑌭𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾॥

௨0. அஸந்தேஶாத்துராமஸ்யதபஸஶ்சாநுபாலநாத்।
நத்வம்குர்மிதஶக்ரீவபஸ்மபஸ்மார்ஹதேஜஸா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே)தஶக்ரீவ	அடேராவண!	அநுபாலநாத்	பரிபாலனத்தாலும்
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய	பஸ்மார்ஹ	தஹிக்கப்படுவதற்குத்தகுந்தவனே!
அஸந்தேஶாத்	(அபராதிகள்விஷயத்தில்சபியென்று) நியமனமில்லாமையாலும்	தேஜஸா	பாதிவிருத்தியதேஜஸ்ஸால்
		த்வாம்-பஸ்ம	உன்னை-சாம்பலாக
தபஸ:	(பாதிவிருத்திய ரூபமான) தபஸ்ஸினுடைய	நகுர்மி	செய்யேன்(செய்யவில்லை.)

தா-ம்—அடேராவண! என்னைப்பற்றிவந்த உனது இருபதுகைகளும் அப்பொழுதே அறுந்துவிழும்படி சபித்திருப்பேன். என்னைப்பார்த்துமோகித்த உனதுஇருபதுகண்களும் அப்பொழுதே தெறித்துவிழும்படி சபித்திருப்பேன். போகார்த்தமென்னையழைத்த உனதுநாக்கு அப்பொழுதேபுழுத்துவிழும்படி சபித்திருப்பேன். நீ யிழைத்தவபராதங்களுக்கு அப்பொழுதே நீறும்படிசெய்திருப்பேன். நினைத்தமாத்திரத்தில் உனதுமலைபோர்த்தமிடுக்கும் திக்பாலகரைவென்றதிண்மையும் கஜங்களைப்பிடித்தகாம்பீரியமும் தபோபலத்தினுடைய தௌஷ்டியமுமழிந்து பத்துத்தலைகளுடன் எரிந்துசாம்பலாய் விழும்படிசெய்யத்தக்க பாதிவிருத்தியதேஜஸ்ஸெனக்கிருக்கிறது. நீயும் இந்தகோரநாசத்தையடையும்படியான அபராதம்செய்திருக்கிறாய். அப்படியேன்செய்யவில்லையென்றுவினவின், அபராதிகளைச்சபிக்கும்படி என்னுடையநாதன் எனக்கனுமதியளிக்கவில்லை. அனுமதியில்லாவிடினும் மஹாபராதியான உன்னைச்சபித்தாலென்னெனில், அபராதிகளிடத்திலும் கருணையேபாராட்டுகிற அந்த தயாளுவுக்கதுஸம்மதமாகுமோ வென்றஞ்சுகிறேன். ஸம்மதாஸம்மதத்தை யோசிப்பானேனெனில் அஸம்மதமாயினது என்னுடைய பாதிவிருத்தியத்திற்குப் பிரதிகூலமாகிறது. பாதிவிருத்தியரக்ஷணம் குலஸ்திரீகளுக்குப்பிரதானமன்றோ! ஸ்ரீராகவஸம்மதமாயினும் அபராதிகளுக்குச் சாபம்விதிப்பதால் தபோபலம் குறையுமாதலின், உன்னையழித்து அதனால் பாதிவிருத்திய தேஜோக்ஷீணத்தையடைய யான்விரும்பவில்லை. இக்காரணங்களாலல்லவோ, அடபாபி! இதுவரையில் வைவஸ்வதவசமடையாது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய்.

౨౧. నాపహర్తుమహం శక్యా త్వయా రామస్య ధీమతః । విధిస్తవ వధార్థాయ విహితో నాత్ర సంశయః॥

௨௧. 𑌨𑌾𑌪𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌹𑌂𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃।
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌵𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥

௨௧. நாபஹர்த்துமஹம்ஶக்யாத்வயாராமஸ்யதீமத:।
விதிஸ்தவவதார்த்தாயவிஹிதோநாத்ரஸம்ஶய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீமத:	புத்திமானான	ஶக்யா	சக்கியமாகேன். [ட்டு
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராமனுக்கு	தவ-வதார்த்தாய	உன்னுடைய-மரணத்தையும் பொரு
அஹம்	(பாரியையான) நான்	விதி:	ஈசுவரஸங்கல்பமானது
த்வயா	உன்னால்	விஹித:	செய்யப்பட்டிருக்கிறது
அபஹர்த்தும்	அபகரிப்பதற்கு	நாத்ரஸம்ஶய:	இதற்கு ஸந்தேகமில்லை.

தா-ம்—அடேராவண! என்னை நீ ஸ்ரீராகவனிடத்திலிருந்தபகரித்தது உன்னுடையஸாமர்த்தியவிசேஷத்தினாலுமல்ல, பராக்கிரமமகிமையாலுமல்ல. அந்த ஜகதேகவீரனுடைய ஸம்ரக்ஷணையிலிருக்கிற வென்னையார்தானபகரிக்கசக்தர். அந்தபுருஷோத்தமனை யாக்கிரமிப்பது யாவருக்குத்தான்ஸாத்தியம். உன்மாயவலையிலகப்பட்டு மோசம்போனேனென்று மகிழுகிறாய். அடபித்த! யானுன்வசத்தையடைந்ததற்குக் காரணம் வேறு. உன்னுடைய விநாசகாலம்ஸமீபித்துவிட்டது. இலங்காராஜ்ஜியத்திற்கு முனக்குமுள்ளஸம்பந்தமொழியும்படியான காலம்வந்துவிட்டது. விதிவசத்தாலென்னை நீ யடைந்தாய். இதுதெய்வஸங்கல்பமான செய்கை, ஸந்தேகமில்லை.

౨౨. ఘోరేణ ధనదభ్రాత్రా బలైస్సముదితేన చ। అపోహ్య రామం కస్మాద్ధి దారచౌర్యం త్వయా కృతమ్॥

உஉ. கோரேணதநதப்ராத்ராபலைஸ்ஸமுதிதேநச।
அபோஹ்யராமம்கஸ்மாத்தி தாரசௌர்யம்த்வயாக்ருதம்॥

உஉ. கோரேணதநதப்ராத்ராபலைஸ்ஸமுதிதேநச।
அபோஹ்யராமம்கஸ்மாத்திதாரசௌர்யம்த்வயாக்ருதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹேராவண)	(அடே இராவணு)	ராமம்	ஸ்ரீராகவனை
கோரேண	கோரனும்	அபோஹ்ய	மோசம் செய்து
தநதப்ராத்ரா	குபேரனுக்குஸகோதரனும்	தாரசௌர்யம்	(இதரனுடைய) பாரியையைத்திருடு
பலை:	சதுரங்கஸேனைகளோடு (வலிவோடு)	கஸ்மாத்	எந்தகாரணத்தால் [வது
ஸமுதிதேநச	கூடிக்கொண்டிருப்பவனுமான	க்ருதம்	செய்யப்பட்டது.
த்வயா	உன்னால்		

தா-ம்—அடேராவண! உலகத்தில் ஆண்மையற்றவன், ஸகோதரபலமற்றவன், ஸைந்ய பலமற்றவன், இப்படி ஸகலவிதபலமுமற்ற காம்டாடியான புருஷனன்றோ சோரகிருத்தியஞ் செய்யத்துணிவான். நீயோ இந்திரப்பிரபிருதிகளான மஹாவீரரை வென்றசூரன். தனதிபதியான குபேரன் உனக்கு ஸாக்ஷாத்பிராதா. வானுலகு, மண்ணுலகு, கீழுலகு, இம்மூவுலகிலும் யுத்தஞ்செய்து ஜயஸ்ரீயோடு திரும்பவல்ல மஹாஸைன்னியங்களுக்கதிபதி. இவ்வண்ணம் சௌரியத்திலும் ஸ்நேகத்திலும் ஸைன்னியத்திலும் அமிதபலவானுயிருக்கிற நீ ஸ்ரீராகவனை யெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யாது மாயையா லவனைவஞ்சித்ததற் கென்னகாரணம்? இரதகஜதுரகபதாதிகளென்கிற உபபலங்களொன்றுமில்லாது தனியாய் ஏழையாய்கிற்கிறவென்பர்த்தாவை நீ திரிலோகாக்கிரமஞ்செய்த உன்னுடைய தோள்வலியோடும் அளவற்ற சதுரங்க ஸைந்யங்களோடும் தனதிபதியினுப பலத்தோடுமெதிர்த்துஜயமடையாது வஞ்சிப்பானேன்? அட அஸத்தே! அளவற்றபலவானுயினும், ஏகவீரனுய்கிற்கிற அப்புருஷோத்தமனையெதிர்த்து வெல்லமுடியாதென்கிறபயத்தினுலிந்த சோரகிருத்தியஞ்செய்தாயன்றோ?

౨౩. సీతాయా వచనం శ్రుత్వా రావణో రాక్షసాధిపః । వివృత్య నయనే క్రూరే జానకీమన్వవైక్షత॥

உ௩. ஸீதாயாவசநம்ஶ்ருத்வாராவணோராக்ஷஸாதிப:।
விவ்ருத்யநயநேக்ரூரேஜாநகீமந்வவைக்ஷத॥

உ௩. ஸீதாயாவசநம்ஶ்ருத்வாராவணோராக்ஷஸாதிப:।
விவ்ருத்யநயநேக்ரூரேஜாநகீமந்வவைக்ஷத॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸாதிப:-ராவண:-	அரக்கர்பெருமானுன-இராவணன்	நயநே	கண்களை
ஸீதாயா:-வசநம்	பிராட்டியினுடைய-வாக்கியத்தை	விவ்ருத்ய	விரித்து (திறந்து)
ஶ்ருத்வா	கேட்டு	ஜாநகீம்	ஜனகபுத்திரியை
க்ரூரே	பயங்கரமான	அந்வவைக்ஷத	பார்த்தான்.

தா-ம்—இந்தவிதம்பிராட்டி இராவணனுடைய நன்மையையேஉட்கருதி அவனுக்குத்தன்னைவிடாத பக்ஷத்தில் நேரிடப்போகிற அனர்த்தங்களைப் பயமின்றியுரைத்தாள். தன்னுடைய பாதிவிருத்திய தேஜோவிசேஷத்தையும் பர்த்திருவீரியவிசேஷத்தையும்வெளிப்படுத்தி அரக்கன்செய்தசோரகிருத்தியத்தை யவன் பத்தினிகளும் பரிசாரகைகளுங் கேழ்க்கவற்புறுத்திச்சொல்லிய ஸீதையின்மீது மஹாகோபங்கொண்டு தீப்பொறிசிதறுங் குரூரநேத்திரங்களோடு இராவணன் அவளைவிழித்துப்பார்த்தான்.

౨౪. నీలజీమూతసంకాశో మహాభుజశిరోధరః । సింహసత్త్వగతిః శ్రీమాన్ దీప్తజిహ్వోగ్రలోచనః॥

౨౫. చలాగ్రమకుటప్రాంశుశ్చిత్రమాల్యానులేపనః । రక్తమాల్యాంబరధరస్తప్తాంగదవిభూషణః॥

౨౬. శ్రోణీసూత్రేణ మహతా మేచకేన సుసంవృతః । అమృతోత్పాదనద్ధేన భుజగేనేవ మందరః॥

౨౭. తాభ్యాం స పరిపూర్ణాభ్యాం భుజాభ్యాం రాక్షసేశ్వరః । శుశుభేఽచలసంకాశః శృంగాభ్యామివ మందరః॥

உச. நீலஜீமூதஸங்காஶோமஹாபுஜஶிரோதர:।
ஸிம்ஹஸத்வகதிஶ்ஶ்ரீமாந்தீப்தஜிஹ்வோக்ரலோசந:॥

உரு. சலாக்ரமகுடப்ராம்ஶுஶ்சித்ரமால்யாநுலேபந:।
ரக்தமால்யாம்பரதரஸ்தப்தாங்கதவிபூஷண:॥

உசு. ஶ்ரோணீஸூத்ரேணமஹதாமேசகேநஸுஸம்வ்ருத:।
அம்ருதோத்பாதநத்தேநபுஜகேநேவமந்தர:॥

உஎ. தாப்யாம்ஸபரிபூர்ணாப்யாம்புஜாப்யாம்ராக்ஷஸேஶ்வர:।
ஶுஶுபேசலஸங்காஶஶ்ஶ்ருங்காப்யாமிவமந்தர:॥

உ௪. நீலஜீமூதஸங்காஶோமஹாபுஜஶிரோதர:।
ஸிம்ஹஸத்வகதிஶ்ஸ்ரீமாந்தீப்தஜிஹ்வாக்ரலோசந:॥
உ௫. சலாக்ரமகுடப்ராம்ஶுஶ்சித்ரமால்யாநுலேபந:॥
ரக்தமால்யாம்பரதரஸ்தப்தாங்கதவிபூஷண:॥
உ௬. ஶ்ரோணீஸூத்ரேணமஹதாமேசகேநஸுஸம்வ்ருத:।
அம்ருதோத்பாதநத்தேநபுஜகேநேவமந்தர:॥
உ௭. தாப்யாம்ஸபரிபூர்ணாப்யாம்புஜாப்யாம்ராக்ஷஸேஶ்வர:।
ஶுஶுபேசலஸங்காஶஶ்ஶ்ருங்காப்யாமிவமந்தர:॥

பதம்.	உரை.
நீலஜீமூதஸங்காஶ:	கறுத்தமேகத்திற்குநிகரானவனும்
மஹாபுஜஶிரோதர:	பெருபுஜத்தையும்கழுத்தையுமுடையவனும்
ஸிம்ஹஸத்வகதி:	சிங்கம்போல் கம்பீரநடையுடையவனும்
ஶ்ரீமாந்	சோபையுடையவனும்
தீப்தஜிஹ்வாக்ரலோசந:	எரிகிற நாக்குநுனியையும் கண்களையுமுடையவனும்
சலாக்ரமகுடப்ராம்ஶு:	அசைகிற நுனிகளையுடைய கிரீடத்தால் உயர்ந்திருப்பவனும்
சித்ரமால்யாநுலேபந:	பற்பல புஷ்பமாலையும் சந்தனப்பூச்சுமுடையவனும்
ரக்தமால்யாம்பரதர:	சிவந்தமாலையையும் வஸ்திரத்தையும் தரித்திருப்பவனும்
தப்தாங்கதவிபூஷண:	புடம்வைத்த தங்கத்தால்செய்த தோள்வளைகளா லலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பவனும்

பதம்	உரை.
அம்ருதோத்பாதநத்தேந—	
அம்ருதோத்பாத	அமிருதமுண்டுபண்ண
நத்தேந	கட்டப்பட்ட
புஜகேந	(வாஸுகியென்கிற) ஸர்ப்பத்தால்
மந்தரயிவ	மந்தரபருவதம்போல்
மேசகேந	கறுப்பானதும்
மஹதா	பெரியதுமான
ஶ்ரோணீஸூத்ரேண	இடுப்புநாணால்
ஸுஸம்வ்ருத:	நன்றுகச்சூழப்பட்டவனும்
அசலஸங்காஶ:	மலைக்கொப்பானவனுமான
ஸ:-ராக்ஷஸேஶ்வர:	அந்த-இராக்ஷஸராஜா
பரிபூர்ணாப்யாம்	(பிரபாவவிசேஷத்தால்) நிறைந்த
தாப்யாம்	மிகப்பிரஸித்தமான
புஜாப்யாம்	இரண்டுதோள்களால்
ஶ்ருங்காப்யாம்	இரண்டுசிகரங்களோடு
மந்தரயிவ	மந்தரகிரிபோல்
ஶுஶுபே	விளங்கினான்.

(உ௪-மு-உ௭-ல்) தா-ம்—பிராட்டியால் திரஸ்கரிக்கப்பட்ட கோபத்தோடு ஜ்வலித்த இராவணன் தன்னுடைய ராக்ஷஸஸ்வரூபத்தோடு அதிபயங்கரனாகவிளங்கினான். நீருண்டமேகஜாலம்போற் கறுத்தசரீரமுள்ளவன். திண்மைநிறைந்த திரண்டபுஜமுள்ளவன். தசசிரங்களைத்தாங்குகிற வலிமையாற் பெருத்தகண்டமுடையவன். அக்கினிமண்டலங்கள் போல்ஜ்வலிக்கிற கண்களையுடையவன். இரத்தமாம்ஸ போஜனத்தாற் சிவந்து அக்கினிசிகைபோற் பிரகாசிக்கிற நுனிநாக்குடையவன். மிருகேந்திரம்போல்மதித்த கம்பீரமான நடையுள்ளவன். கோபவேகத்தாலசைந்தாடுகிற உன்னதமான கிரீடம்தரித்தவன். நானாவர்ண பரிமளலேபனங்களாற் பிரகாசிப்பவன். நறுமலர்தொடுத்த சிறந்தபுஷ்பமாலையணிந்தவன். தாமஸசின்னமான சிவந்தவஸ்திரங்களையும் புஷ்பஹாரங்களையுந் தரித்தவன். அமிருதமதனகாலத்தில் மந்தாகிரியைச்சுற்றிக் கட்டியவாஸுகிபோல் தன்னுடைய பெருத்த இடையிற்பூட்டிய அரைநாணோடு விளங்குபவன். இவ்விதவேஷமமைந்த தனவிஜயராஜ்ஜியலக்ஷ்மீஸம்பன்னனான அவ்வரக்கர்கோன், காரிருளைப்பழிக்கிற அவனுடைய ஸ்தூலசரீரத்தின் மீதுபொருந்தி பர்வதத்தைப்பேர்த்துப் பந்தாடின பிரஸித்தியாலிறுமாந்திருக்கிற புஜத்துவயத்தோடு, உன்னதசிகரங்களா லதிகம் பிரமாகவிளங்கு மந்தரபர்வதம்போற் பிரகாசித்தான்.

౨౮. తరుణాదిత్యవర్ణాభ్యాం కుండలాభ్యాం విభూషితః । రక్తపల్లవపుష్పాభ్యామశోకాభ్యామివాచలః॥
౨౯. సకల్పవృక్షప్రతిమో వసంత ఇవ మూర్తిమాన్ । శ్మశానచైత్యప్రతిమో భూషితోఽపి భయంకరః॥
౩౦. అవేక్షమాణో వైదేహీం కోపసంరక్తలోచనః । ఉవాచ రావణః సీతాం భుజంగ ఇవ నిశ్వసన్॥

உஅ. [illegible]
[illegible]॥
உகூ. [illegible]।
[illegible]॥
௩0. [illegible]।
[illegible]॥

உ௮. தருணாதித்யவர்ணாப்யாம்குண்டலாப்யாம்விபூஷித:।
ரக்தபல்லவபுஷ்பாப்யாமஶோகாப்யாமிவாசல:॥
உ௯. ஸகல்பவ்ருக்ஷப்ரதிமோவஸந்தஇவமூர்த்திமாந்।
ஶ்மஶாநசைத்யப்ரதிமோபூஷிதோபிபயங்கர:॥
௩0. அவேக்ஷமாணோவைதேஹீம்கோபஸம்ரக்தலோசந:।
உவாசராவணஸ்ஸீதாம்புஜங்கஇவநிஶ்வஸந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தருணாதித்யவர்ணாப்யாம்-மத்தியான ஸூரியனுடைய காந்தி	பொத்த காந்தியுடைய	ஶ்மஶாநசைத்யப்ரதிம:-சுடுகாட்டிலிருக்கும் மரம்போல்	
குண்டலாப்யாம்	கர்ணாபரணத்தால்	பயங்கர:	பயத்தையுண்டுபண்ணுபவனுமான
ரக்தபல்லவபுஷ்பாப்யாம்-சிவந்த தளிரென்னபுஷ்பமென்ன	இவைகளையுடைய	ஸ:-ராவண:	அந்த-இராவணன்
அஶோகாப்யாம்	அசோகவிருக்ஷங்களால்	கோபஸம்ரக்தலோசந:—	
அசலஇவ	பருவதம்போல்	கோபஸம்ரக்த	கோபத்தால் சிவந்த
விபூஷித:	அலங்கரிக்கப்பட்டவனும் (அதனால்)	லோசந:	கண்களையுடையவனாக
கல்பவ்ருக்ஷப்ரதிம:	கல்பகவிருக்ஷத்திற்கு ஸமானமாயிரு[ப்பவனும்	வைதேஹீம்	ஸீதையை
மூர்த்திமாந்	சரீரமுடைய	அவேக்ஷமாண:	பார்த்துக்கொண்டு
வஸந்தஇவ	வஸந்தன்போலிருப்பவனும்	புஜங்கஇவ	பாம்புபோல்
பூஷிதோபி	அலங்கரிக்கப்பட்டவனாயினும்	நிஶ்வஸந்	பெருமூச்செறிகிறவனாய்க்கொண்டு
		ஸீதாம்	பிராட்டியை (குறித்து)
		உவாச	(பின்வருமாறு) சொன்னான்.

(உ-அ-மு-௩0-ல்.) தா-ம்—ஸூரிய மண்டலங்கள்போல் ஜ்வலிக்கிற குண்டலங்களை யணிந்த அவ்விராவணன் இரத்தவர்ண புஷ்பபல்லவ நிபிடமான அசோகவிருக்ஷங்களோடுகூடிய பர்வதம்போற் காணப்பட்டான். கிரீடகுண்டல ஹாரகேயூர அங்குளீகாதி திவ்யாபரண ஸம்பூர்ணனாய்ப் பிரகாசிக்கிற அவ்வரக்கர்கோன் காஞ்சனவத்தாக விளங்கும் கற்பகத்தருபோற்காணப்பட்டான். உத்தம பரிமளசந்தனம்பூசித் தாதவிழ் மாலைசூடி யௌவனமதிப்போடு மன்மதோத்ஸவந்தேடுகிற அந்தஸுந்தர புருஷன் மூர்த்திகரித்தவஸந்தன்போற் காணப்பட்டான். இப்படி ரூபயௌவன ஸம்பத்தும் ஆபரண ஸமிருத்தியுமுடையவனாயினும் அவனைக் காண்போர்க்கு ஆனந்தமுண்டாகாது பயமேயுண்டாயிற்று. வடிவழகிற்குறைவில்லை, ஆபரணத்திற் பழுதில்லை, யௌவனத்திற்குறைவில்லை. ஆகிலும் இந்தஸம்பத்துகள் பரமகாதகனான இராக்கதனை யடைந்தமையால் ஆனந்தகரமாகாது பயங்கரமாயின. புஷ்பபல்லவ பலஸங்கீர்ணமான விருக்ஷவிசேஷத்தை உத்தியானவனமத்தியிற் கண்டால் சக்ஷுரிந்திரியம் ஸந்தோஷமுறும். அவ்விருக்ஷமே சுடுகாட்டில் வளருமாகில் பயத்திற்கு ஹேதுவாகும். அதுபோலவே ஸ்திரீகாதகன், ஸாதுகண்டகன், தயாதாக்ஷிண்ணியாதிகுணங்களின்னவென்றுமறியாத இராக்ஷஸாதமன், அப்படிப்பட்டவனுடைய அலங்காரமுமழகும்பயாவகமானவை. இக்காரணத்தால் பூஷிதனாயினும் தாருணனாகவே காணப்பட்ட தசக்ரீவன், கொதிக்கிற கோபவேகத்தால் கொள்ளிபோற் சிவந்தகண்களோடு, பாதிவிருத்தியநெறியிற் பதிவுற்று நிற்கிற பிராட்டியை விழித்துப்பார்த்து, உரகேந்திரம்போல் தாமஸஹிதமான அனல்காற்றை நிசுவஸித்துப் பிரதிவசனமுரைத்தனன்.

౨౧. అనయేనాభిసంపన్నమర్థహీనమనువ్రతే । నాశయామ్యహమద్యత్వాం సూర్యస్సంధ్యామివౌజసా ॥

௨௧. அநயேநாபிஸம்பந்நமர்த்தஹீநமநுவ்ரதே।
நாஶயாம்யஹமத்யத்வாம் ஸூர்யஸ்ஸந்த்யாமிவௌஜஸா॥

௨௧. அநயேநாபிஸம்பந்நமர்த்தஹீநமநுவ்ரதே।
நாஶயாம்யஹமத்யத்வாம்ஸூர்யஸ்ஸந்த்யாமிவௌஜஸா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அநயேந	அந்நியாயத்தோடு	ஓஜஸா	தேஜஸ்ஸால்
அபிஸம்பந்நம்	கூடியிருப்பவனும்	ஸூர்ய:	கதிரவன்
அர்த்தஹீநம்	தனரகிதனுமான (ராமனை)	ஸந்த்யாமிவ	ஸந்தியைப்போல்
அநுவ்ரதே	அடைந்த (ஸீதே)	அத்ய	இப்பொழுது
அஹம்-த்வாம்	நான்-உன்னை	நாஶயாமி	அழிக்கிறேன்.

தா-ம்.—நீதியில்லாதவன், அர்த்தமில்லாதவன், ஒன்றுமில்லாதவன், அப்படிப்பட்ட அஸத்புருஷனான ராமனையே ஆசிரயித்திருக்கிற ஸீதே! நாவடக்கமின்றி நினைத்தபடி நவின்றனை. தன்னுடைய உக்கிரதேஜஸ்ஸால் ஸந்தியாகால விருளையழிக்கிற தினகரன்போல் இதோ உன்னை க்ஷணகாலத்திற் கொன்றுவிடுகிறேன்.

౨౨. ఇత్యుక్త్వా మైథిలీం రాజా రావణశ్శత్రురావణః । సందిదేశ తతస్సర్వా రాక్షసీర్ఘోరదర్శనాః ॥

௨௨. இத்யுக்த்வா மைதிலீம் ராஜா ராவணஶ்ஶத்ருராவண:।
ஸந்திதேஶ ததஸ்ஸர்வா ராக்ஷஸீர்கோரதர்ஶநா:॥

௨௨. இத்யுக்த்வாமைதிலீம்ராஜாராவணஶ்ஶத்ருராவண:।
ஸந்திதேஶததஸ்ஸர்வாராக்ஷஸீர்க்கோரதர்ஶநா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	மைதிலீம்	ஸீதையை(ப்பார்த்து)
ஶத்ருராவண:	சத்துருக்களை வியஸனமுறும்படி செய்கிறவும்	இதி-உக்த்வா	இந்தவிதம்-சொல்லி
ராஜா	(அரக்கர்) பிரபுவுமான	கோரதர்ஶநா:	பயங்கரமானபார்வையுடைய
ராவண:	இராவணன்	ஸர்வா:-ராக்ஷஸீ:	ஸமஸ்தர்களான-இராக்ஷஸிகளை (க்குறித்து)
		ஸந்திதேஶ	ஆக்கியாபித்தான்.

தா-ம்—சத்துருக்கள் கண்டம்விட்டுக் கதறிதபிக்கும்படிசெய்யும் பராக்கிரமசாலியான அவ்வரக்கர்பெருமான் ஸீதையைப்பார்த் திவ்விதஞ்சொல்லிப் பிறகு பயங்கரரூபிகளான இராக்ஷஸிகளைநோக்கி ஸீதாநிர்ப்பந்தவிஷயமாகப் பின்வருமாறு ஆக்கியாபித்தான்.

33. ఏకాక్షీమేకకర్ణాంచకర్ణప్రావరణాంతథా । గోకర్ణీంహస్తికర్ణీంచలంబకర్ణీమకర్ణికామ్॥
34. హస్తిపాద్యశ్వపాద్యౌచగోపాదీంపాదచూళికామ్ । ఏకాక్షీమేకపాదీంచపృథుపాదీమపాదికామ్॥
35. అతిమాత్రశిరోగ్రీవామతిమాత్రకుచోదరీమ్ । అతిమాత్రాస్యనేత్రాంచదీర్ఘజిహ్వమజిహ్వికామ్॥
అనాసికాంసింహముఖీంగోముఖీంసూకరీముఖీమ్।

௩௩. 𑌏𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌮𑍇𑌕𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌚𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑌣𑌾𑌂𑌤𑌥𑌾।
𑌗𑍋𑌕𑌰𑍍𑌣𑍀𑌂𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌣𑍀𑌂𑌚𑌲𑌮𑍍𑌬𑌕𑌰𑍍𑌣𑍀𑌮𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍॥

௩௪. 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍌𑌚𑌗𑍋𑌪𑌾𑌦𑍀𑌂𑌪𑌾𑌦𑌚𑍂𑌳𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍।
𑌏𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌮𑍇𑌕𑌪𑌾𑌦𑍀𑌂𑌚𑌪𑍃𑌥𑍁𑌪𑌾𑌦𑍀𑌮𑌪𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍॥

௩௫. 𑌅𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌶𑌿𑌰𑍋𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌮𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑍁𑌚𑍋𑌦𑌰𑍀𑌮𑍍।
𑌅𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌚𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌮𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍॥
𑌅𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌂𑌸𑌿𑌂𑌹𑌮𑍁𑌖𑍀𑌂𑌗𑍋𑌮𑍁𑌖𑍀𑌂𑌸𑍂𑌕𑌰𑍀𑌮𑍁𑌖𑍀𑌮𑍍।

௩௩. ஏகாக்ஷீமேககர்ணஞ்சகர்ணப்ராவரணாம்ததா।
கோகர்ணீம்ஹஸ்திகர்ணீம்சலம்பகர்ணீமகர்ணிகாம்॥

௩௪. ஹஸ்திபாத்யஸ்வபாத்யௌசகோபாதீம்பாதசூளிகாம்॥
ஏகாக்ஷீமேகபாதீம்சப்ருதுபாதீமபாதிகாம்॥

௩௫. அதிமாத்ரஶிரோக்ரீவாமதிமாத்ரகுசோதரீம்।
அதிமாத்ராஸ்யநேத்ராம்சதீர்க்கஜிஹ்வாமஜிஹ்விகாம்॥
அநாஸிகாம்ஸிம்ஹமுகீம்கோமுகீம்ஸூகரீமுகீம்।

பதம்.	உரை.
ஏகாக்ஷீம்	ஒருகண்ணுடையவளையும்
ஏககர்ணஞ்ச	ஒருகாதுடையவளையும்
கர்ணப்ராவரணாம்	(சிரஸைச்) சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற காதுடையவளையும்
ததா	அப்படியே
கோகர்ணீம்	பசுவின் காதுபோன்ற காதுடையவளையும்
ஹஸ்திகர்ணீம்ச	யானையின் காதுபோன்ற காதுடையவளையும்
லம்பகர்ணீம்	தொங்குகிறகாதுடையவளையும்
அகர்ணிகாம்	காதில்லாதவளையும்
ஹஸ்திபாத்யஶ்வபாத்யௌச	யானையின் கால்போன்ற காலுடையவளையும் குதிரைக்கால்போன்றகாலுடையவளையும்
கோபாதீம்	பசுவின் கால்போன்ற காலுடையவளையும்
பாதசூளிகாம்	காலில்தலைமயிருடையவளையும்
ஏகாக்ஷீம்	ஒற்றைக்கண் இந்திரியமுடையவளையும்
ஏகபாதீம்ச	ஒற்றைக்காலுடையவளையும்

பதம்.	உரை.
ப்ருதுபாதீம்	பெருகாலுடையவளையும்
அபாதிகாம்	காலில்லாதவளையும்
அதிமாத்ரஶிரோக்ரீவாம்	பிரமாணத்தை விஞ்சினதலைகழுத்து இவைகளையுடையவளையும்
அதிமாத்ரகுசோதரீம்	பிரமாணத்தையதிக்கிரமித்த கொங்கை வயிறு இவைகளையுடையவளையும்
அதிமாத்ராஸ்யநேத்ராம்ச	கணக்குக்கடங்காதமுகம்கண் இவைகளையுடையவளையும
தீர்க்கஜிஹ்வாம்	நீண்டநாக்குடையவளையும்
அஜிஹ்விகாம்	நாக்கில்லாதவளையும்
அநாஸிகாம்	மூக்கில்லாதவளையும்
ஸிம்ஹமுகீம்	சிங்கமுகம்போன்ற முகமுடையவளையும்
கோமுகீம்	பசுவின்முகம்போன்ற முகமுடையவளையும்
ஸூகரீமுகீம்	பன்றியின்முகம்போன்ற முகமுடையவளுமான
ராக்ஷஸீ꞉	இராக்ஷஸிகளை
ராவண꞉	இராவணன் (ஆக்ஞாபித்தான்.)

36. యథామద్వశగాసీతాక్షిప్రంభవతిజానకీ॥తథాకురుతరాక్షస్యస్సర్వాఃక్షిప్రంసమేత్యచ।

௩௬. 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌦𑍍𑌵𑌶𑌗𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀॥
𑌤𑌥𑌾𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌚।

௩௬. யதாமத்வஶகாஸீதாக்ஷிப்ரம்பவதிஜாநகீ॥
ததாகுருதராக்ஷஸ்யஸ்ஸர்வா꞉க்ஷிப்ரம்ஸமேத்யச।

பதம்.	உரை.
ஸர்வா꞉	ஸமஸ்தர்களான
(ஹே) ராக்ஷஸ்ய꞉	இராக்ஷஸஸ்திரீகளே
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக
ஸமேத்ய	வந்து (அடைந்து)
ஜாநகீ	ஜனகபுத்திரியான
ஸீதா	ஸீதை

பதம்.	உரை.
யதா	எப்படி
மத்வஶகா	என்ஸ்வாதீனையாக
பவதி	ஆகுவளோ
ததா	அந்தப்படி
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக
குருத	செய்யுங்கள்.

(௩௩-மு;௩௬-ல்.) தா-ம்—இராவணன்பார்த்தாக்ஞாபித்தஸ்திரீகளினிலக்ஷணஞ்சொல்லப்படுகிறது. அந்தஸீதாரக்ஷணஸ்திரீகோஷ்டியில், ஒருவளுக்கு ஒரேகண், ஒருவளுக்குஒரேகாது, ஒருவளுக்கு சிரஸைச் சூழ்ந்தகாது, ஒருவளுக்குப் பசுவின்காதுபோன்றகாது, ஒருவளுக்கு யானையின்காதுபோன்றகாது, ஒருவளுக்குத் தொங்குகிறகாது, ஒருவளுக்குக் காதேயில்லை. ஒருவளுக்கு யானைப்பாதம்போன்றபாதம், ஒருவளுக்குக் குதிரையினதுபாதம்போல் ஒத்தைக்குளம்புள்ளபாதம், ஒருவளுக்குப் பசுவினது பாதம்போல் இரட்-

டைச்சொளம்புள்ளபாதம், ஒருவளுக்குப் பாதத்தில்மயிர், ஒருவளுக்கு ஒரேபாதம், ஒருவளுக்கு ஸ்தூலபாதம், ஒருவளுக்குப் பாதமேயில்லை. ஒருவளுக்கு மிகவும்பெருத்தஸ்தனம், ஒருவளுக்கு அதிவிஸ்தாரமான வயிறு, ஒருவளுக்கு அளவிட்டுமுடியாத அகன்றமுகம், அப்படியே மிகவுமகன்றகண். ஒருவளுக்கு நீண்டநாக்கு, ஒருவளுக்கு நாக்கேயில்லை, மூக்கில்லாதவளொருவள், ஸிம்மமுகமுடையாளொருவள். இப்படி அங்கஹீனகளாயும் குரூபிகளாயும் கோரரூபிகளாயுமிருக்கிற இராக்ஷஸிகளனைவரையும்பார்த்து ஸீதை தன்ஸ்வாதீனமாகும்விதத்தைச் சீக்கிரஞ் செய்யவேண்டுமென்றாக்கியாபித்தான்.

౩౭. ప్రతిలోమానులోమైశ్చ సామదానాదిభేదనైః॥ ఆవర్జయత వైదేహీం దండస్యోద్యమనేనచ।

௩௭. [illegible]

[illegible]

௩௭. ப்ரதிலோமாநுலோமைஶ்சஸாமதாநாதிபேதநைஃ॥

ஆவர்ஜயதவைதேஹீம்தண்டஸ்யோத்யமநேநச।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹேராக்ஷஸ்யஃ)	(ஓ இராக்ஷஸிகளே)	ஸாமதாநாதிபேதநைஃச-	ஸாமதானதிபேதவார்த்தைகளாலு
ப்ரதிலோமாநுலோமைஃச—		தண்டஸ்ய	தண்டோபாயத்தினுடைய [ம்
ப்ரதிலோம	பிரதிகூலவார்த்தையாலும்	உத்யமநேநச	பிரயத்தினத்தாலும்
அநுலோமைஃச	அனுகூலவார்த்தையாலும் (அல்லது)	வைதேஹீம்	ஸீதையை
	பிரதிகூலமாயும் அனுகூலமாயுமுள்ள	ஆவர்ஜயத	வசப்படுத்துங்கள்.

தா-ம்—எந்தவிதத்தினாலாவது ஸீதையென்னைக்காமுறும்படிசெயயுங்கள். ஸாமதானபேததண்டமென்கிற சதுர்வித உபாயங்களையும் பிரயோகியுங்கள். பிரதமத்தில் நல்வார்த்தைகளால் ஸமாதானஞ்சொல்லி வசீகரிக்கப்பாருங்கள். இசையாவிடில் ஆபரணவஸ்திர தனராஜ்ஜிய ஸாம்ராஜ்ஜியங்களை விசேஷமாயளித்து ஸந்தோஷிப்பியுங்கள். அதற்குமிசையாவிடில், ராமராவண தாரதம்மியங்களைக்காட்டி ராமனிடத்துள்ள மைத்திரத்தைநீக்கி இராவணனிடத்தில் வியாமோகமுண்டுபண்ணுங்கள். மித்திரபேதோபாயமும் காரியத்தைஸாதியாவிடில், அந்தியோபாயமான தண்டோபாயத்தைச்செய்யுங்கள். பிரஹாரத்திற்குப்பயந்து ஸ்வாதீனையாகலாம். இப்படி, எவ்விதத்தினாலாவதுவைதேஹிபிடிவாதத்தைவிட்டுஅபிமதையாகும்படி செய்யுங்கள்.

౩౮. ఇతి ప్రతిసమాదిశ్య రాక్షసేంద్రః పునః పునః। కామమన్యుపరీతాత్మా జానకీం పర్యతర్జయత్।

௩௮. [illegible]

[illegible]

௩௮. இதிப்ரதிஸமாதிஶ்யராக்ஷஸேந்த்ரஃபுநஃபுநஃ॥

காமமந்யுபரீதாத்மாஜாநகீம்பர்யதர்ஜயத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேந்த்ரஃ	இராக்ஷஸநாதனான (இராவணன்)		னால் சூழப்பட்டமனமுடையவனாக
இதி	இந்தவிதம்	புநஃபுநஃ	அடிக்கடி
ப்ரதிஸமாதிஶ்ய	ஆக்கியாபித்து	ஜாநகீம்	பிராட்டியை
காமமந்யுபரீதாத்மா	காமமென்ன கோபமென்ன இவைக	பர்யதர்ஜயத்	மிரட்டினான்.

தா-ம்—இவ்விதமந்த ராக்ஷஸிகளுக்காக்கியாபித்துவிட்டு, இலங்கேசுவரன், காமமென்ன, கோபமென்ன, இவைகளால் விகாரமடைந்த மனதோடு, ஸீதையையடிக்கடி பார்த்து மிரட்டினான்.

౩౯. ఉపగమ్య తతః క్షిప్రం రాక్షసీ ధాన్యమాలినీ। పరిష్వజ్య దశగ్రీవమిదం వచనమబ్రవీత్।

௩௯. [illegible]

[illegible]

௩௯. உபகம்யததஃக்ஷிப்ரம்ராக்ஷஸீதாந்யமாலிநீ॥

பரிஷ்வஜ்யதஶக்ரீவமிதம்வசநமப்ரவீத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு	தஶக்ரீவம்	இராவணனை
தாந்யமாலிநீ	தான்னியமாலினியென்கிற	பரிஷ்வஜ்ய	கட்டிக்கொண்டு
ராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸியானவள்	இதம்-வசநம்	பின்வருகிற-வார்த்தையை
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக	அப்ரவீத்	சொன்னாள்.
உபகம்ய	ஸமீபித்துவந்து		

தா-ம்—இந்தவிதம் காமக்ரோதமூர்ச்சிதனாய் ஸகலபரிஜனங்களும் நடுங்கும்படி ஆக்கியைகள் விதித்து ஜானகியை அதட்டுகிறஇராவணனை தான்னியமாலினியென்கிற இராக்ஷஸஸ்திரியானவளோடிவந்து [illegible]ங்கனம்செய்து கோபசமனமாகும்படியான தேன்மொழிகளை யறைந்தனள்.

౪౦. మయాక్రీడమహారాజసీతయాకింతవానయా॥ వివర్ణయాకృపణయామానుష్యారాక్షసేశ్వర।

௪௦. ஶயாக்ரீட³மஹாராஜஸீதயாகிம்தவாநயா॥
விவர்ணயாக்ருபணயாமாநுஷ்யாராக்ஷஸேஶ்வர।

௪௦. மயாக்ரீடமஹாராஜஸீதயாகிம்தவாநயா॥
விவர்ணயாக்ருபணயாமாநுஷ்யாராக்ஷஸேஸ்வர।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) மஹாராஜ	(ஓ) ராஜாதிராஜனே	க்ருபணயா	உலோபியாயும்
மயா-க்ரீட	என்னுடே-கிரீடியும்	மாநுஷ்யா	மனிதஸ்திரீயாயுமிருக்கிற
(ஹே) ராக்ஷஸேஸ்வர-(ஓ)	இராக்கதப்பிரபுவே	அநயா-ஸீதயா	இந்த-ஸீதையோடு [ப்ரயோஜனம்.)
விவர்ணயா	நல்வர்ணமில்லாதவளும்	தவ-கிம் (அஸ்தி)	உமக்கு-என்னஇருக்கிறது (என்னபி

தா-ம்—ஹேராஜராஜேசுவர! ராக்ஷஸேந்திர! மஹாப்பிரபோ! உமக்குக்காமாவேச மதிகமுண்டானால் இரதிலீலைகொடுப்பதற்கு ஸ்திரீகளில்லையோ? இதோ உம்மையணைத்தாலிங்கனஞ்செய்கிற வென்னைச் சேர்ந்தானந்தமடையும். இந்த அல்பஸ்திரீயினிடத்திலென்ன ஸுகமனுபவிக்கப்போகிறீர்? இவளென்ன அழகிற்சிறந்தவளோ! அல்லது இரதிலீலையால் நாயகனையானந்திப்பதில் ஸாமர்த்தியசாலியோ! அல்லது தேகஸத்வாதிசயத்தால் உம்முடைய அளவற்ற பலத்திற்குத்தகுந்த ஸுகங்கொடுக்க யோக்கியமானவளோ! அவளுடையதேகத்தை யுற்றுப்பாரும். கறுத்துமலினம்பாய்ந்து விகாரவர்ணமுடையவளாயிருக்கிறாள். அழகற்றவளாயினும் காமரஸம்தரவாவது இணங்கியிருக்கிறாளோ? அவ்விஷயத்தில் மஹாகிருபணையாயிருக்கிறாள். மேலுமிவள் பலமற்றமானுஷஸ்திரீ. இப்படிப்பட்டவளை நீர்பிரார்த்திப்பானேன், நிர்ப்பந்திப்பானேன், என்னஸுகமுமக்குக் கிடைக்கப்போகிறது. நீரோ ராக்ஷஸராஜா, அவளோமானுஷஸ்திரீ, ஆகையாலவளைத் திரஸ்கரித்து உம்மைஆவலோடுவரிக்கிற என்னையடைந்து ஸுகியும்.

தீர்த்தியவிசேஷார்த்தம்.

ஹேராக்ஷஸேச்வர-வாரீர் அரக்கர்பெருமானே, விவர்ணயா-விசேஷ உத்தமவர்ண முடையவளும், அக்ருபணயா-பதிவிருதையும், அமாநுஷ்யா-மனுஷியஜாதியல்லாதவளுமான, அநயா - இந்த, ஸீதயா-லக்ஷ்மீஸ்வரூபியான பிராட்டியோடு, (ஹே) மஹாராஜ-வாரீர்மஹாப்பிரபுவே, தவ-உமக்கு, கிமஸ்தி, என்னபிரயோஜனம்-ஆகையால் என்னுடேரமியுமென்றார்த்தம்.

ஹேராக்ஷராஸேந்திர! இந்தபரதேவதையின் தன்மையறியாது இவளைப் பிரார்த்திக்கின்றீரே, இவள் அப்பிராகிருததேஜஸ்ஸுடையவளாயிற்றே, லோகோத்தரமான பாதிவிருத்தியநிலைமையிலிருப்பவளாயிற்றே, அயோநிஜையாய் பூலோகத்திலவதரித்திருக்கிற இலக்ஷ்மிதேவியாயிற்றே. இவள் அமானுஷியமானமூர்த்தி, மதனலீலாப் பிரார்த்தனைக்காவது நிர்ப்பந்தத்திற்காவது பாத்திரபூதையல்லள். காமரஸத்தையிச்சிக்கிற நீர் என்னையடைந்து ஸுகியும்.

౪౧. నాస్యమహారాజదివ్యాన్భోగసత్తమాన్॥ విదధాత్యమరశ్రేష్ఠస్తవబాహుబలార్జితాన్।

௪௧. நாஸ்யமஹாராஜதிவ்யாந்போ⁴க³ஸத்தமாந்॥
வித³தா⁴த்யமரஶ்ரேஷ்ட²ஸ்தவபா³ஹுப³லார்ஜிதாந்।

௪௧. நாஸ்மஸ்யாமஹாராஜதிவ்யாந்போகஸத்தமாந்॥
விததாத்யமரஶ்ரேஷ்டஸ்தவபாஹுபலார்ஜிதாந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) மஹாராஜ	(ஓ)மஹாராஜனே	அஸ்யாঃ	இந்த (ஸீதைக்கு)
தவ	உம்முடைய	அமரஶ்ரேஷ்டঃ	பிரம்மாவானவர்
பாஹுபலார்ஜிதாந்	புஜபலத்தால்ஸம்பாதித்த	நவிததாதி	கல்பிக்கவில்லை
திவ்யாந்	ஸர்வோத்கிருஷ்டமான	நூநம்	நிச்சயம்.
போகஸத்தமாந்	ஸுகாதிசயங்களை		

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸப்பிரபோ! உமதுதோள்மிடுக்கால் அனேகதேவதானவயக்ஷகின்னரகந்தர்வவீரரையடித்து அவரவரிடத்துள்ள போகயோக்கியமான திவ்வியரத்தினங்களை யிங்குகொண்டுசேர்த்தீர், அவைகளையனுபவிக்க உமதுஸ்திரீகளே தகுந்தவர். அவர்களெல்லோரும் சோபனரூபமுள்ளவர், மாதர்குழாத்தில் தேர்ந்தெடுத்த இரத்தினங்கள். என்றுமழியாத யௌவனஸம்பத்துள்ளவர். சிருங்காரரஸமளிப்பதில் அமிதஸத்துவமுள்ள பிரமதைகள், உம்மிடத்திலதிககாதல்கொண்டவர். அவர்களோடுசேர்ந்து ஸுகமனுபவித்த உமக்கு இவள் தகுந்தவளல்ல. உமது போகவிசேஷமான ரத்தினங்களை யனுபவிக்கத்தகுந்த பாக்கியத்தைப் பிரம்மா இவளுக்கு விதிக்கவில்லை. இது நிச்சயம்.

౪౨. అకామాంకామయానస్యశరీరముపతప్యతే॥ ఇచ్ఛంతీంకామయానస్యప్రీతిర్భవతిశోభనా।

௪௨. அகாமாம்காமயாநஸ்யஶரீரமுபதப்யதே॥
இச்ச²ந்தீம்காமயாநஸ்யப்ரீதிர்ப⁴வதிஶோப⁴நா।

௪௨. அகாமாம்காமயாநஸ்யஶரீரமுபதப்யதே॥
இச்சந்திம்காமயாநஸ்யப்ரீதிர்ப்பவதிஶோபநா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அகாமாம்	இச்சியாதவளை(ஸம்போகரஸமில்லாதவளை)	இச்சந்தீம்	(ஸம்போகத்தில்) இச்சையுடையவளை
காமயாநஸ்ய	கோருகிறவனுடைய	காமயாநஸ்ய	கோருகிறவனுக்கு
ஶரீரம்	தேகமானது	ஶோபநா	மங்களகரமான
உபதப்யதே	தாபத்தையடைகிறது	ப்ரீதிः	ஸந்தோஷமானது
		பவதி	உண்டாகிறது

தா-ம்—மஹாப்பிரபோ! ஸம்போகத்தை யிச்சியாதஸ்திரீயைக் காமுறுகிறபுருஷன் காமவிடாய்திராதுமதனுக்கினியால்தகிக்கப்படுகிறான்.மதனோத்ஸவத்தைக்கோருகிறஸ்திரீயைக்காமுறுகிறவன்இரதிக்கிரீடானுபவத்தால் ஆனந்தமடைந்து காமநோய்தீர்ந்து சோபனகாந்தியோடு விளங்குகிறான். ஆகையால், ஹேராஜன்! காமவிஷயத்திற்கிருபணையான இவளைத்தியஜித்து, உம்மோடுசிருங்காரலீலையைப் பிரார்த்திக்கிறமத்விதாளான தருணிகளைச்சேர்ந்து ஸந்தோஷித்து மங்களஸ்ரீயோடுவிளங்கும்.

௪௩. ఏవముక్తస్తురాక్షస్యాసముత్క్షిప్తస్తతోబలీ॥ప్రహసన్మేఘసంకాశో రాక్షసస్సన్న్యవర్తత।

௪௩. [illegible]

[illegible]

௪௩. ஏவமுக்தஸ்துராக்ஷஸ்யாஸமுத்க்ஷிப்தஸ்ததோபலீ॥
ப்ரஹஸந்மேகஸம்காஶோராக்ஷஸஸ்ஸந்யவர்த்தத।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததः	பின்பு	ஏவம்-உக்தः	இந்தவிதம்-சொல்லப்பட்டவனும்
பலீ	வலியுடையவனும்	ஸமுத்க்ஷிப்தः	(விலக்கித்) தள்ளப்பட்டவனுமாக
மேகஸங்காஶः	மப்புக்கு நிகரானவனுமான	ப்ரஹஸந்	சிரித்துக்கொண்டு
ஸः-ராக்ஷஸः	அந்த-இராக்கதனை (இராவணன்)	ந்யவர்த்தத	திரும்பினான்.
ராக்ஷஸ்யா	இராக்ஷஸியான(தான்னியமாலினியால்)		

தா-ம்—இவ்விதமுரைத்த தான்னியமாலினியின் பிரியமொழிகள் காமக்குரோதமென்கிற உபயாக்கினிகளாற்கொளுத்தப்பட்ட இலங்கேசுவரன்காதில்விழ அந்தகார்மேனியானை ரௌத்திராகாரவீரனும்கொஞ்சம்கோபந்தணிந்து மனங்குளிர்ந்து முறுவல்செய்துகொண்டே அவ்விடம்விட்டுத்திரும்பினான்.

௪௪. ప్రస్థితస్సదశగ్రీవఃకంపయన్నివమేదినీమ్॥జ్వలద్భాస్కరవర్ణాభంప్రవివేశనివేశనమ్।

௪௪. [illegible]

[illegible]

௪௪. ப்ரஸ்திதஸ்ஸதஶக்ரீவःகம்பயந்நிவமேதிநீம்॥
ஜ்வலத்பாஸ்கரவர்ணாபம்ப்ரவிவேஶநிவேஶநம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸः-தஶக்ரீவः	அந்த-பத்துத்தலையுடைய(ராவணன்)	ஜ்வலத்பாஸ்கரவர்ணாபம்-பிரகாசிக்கிற ஸூரியவர்ணம்போன்றகாந்தியுடைய	
மேதிநீம்	பூமியை	நிவேஶநம்	கிருகத்தை
கம்பயந்நிவ	நடுங்கச்செய்பவன்போல்	ப்ரவிவேஶ	அடைந்தான்.
ப்ரஸ்திதः	பிரயாணப்பட்டவனாக		

௪௫. దేవగంధర్వకన్యాశ్చనాగకన్యాశ్చసర్వతః॥పరివార్యదశగ్రీవంవివిశుస్తద్గృహోత్తమమ్।

௪௫. [illegible]

[illegible]

௪௫. தேவகந்தர்வகந்யாஶ்சநாககந்யாஶ்சஸர்வதः॥
பரிவார்யதஶக்ரீவம்விவிஶுஸ்தத்க்ருஹோத்தமம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேவகந்தர்வகந்யாः	தேவகன்னிகைகளும் கந்தருவகன்னிகைகளும்	பரிவார்ய	சுற்றி (க்கொண்டு)
நாககந்யாஶ்ச	நாககன்னிகைகளும்	தத்	அந்த (இராவணவாஸபூதமான)
தஶக்ரீவம்	இராவணனை	க்ருஹோத்தமம்	சிறந்தமாளிகையை
ஸர்வதः	நாற்புறங்களிலும்	விவிஶுः	அடைந்தார்கள்.

(௪௪-மு-௪௫-ல்) தா-ம்—பிறகந்ததசக்கிரீவன் மேதினிநடுங்கும்படி தன்னுடைய பரிவாரங்களுடன் வெகுஆடம்பரமாகப்புறப்பட்டு, பூமியதிர கம்பீரநடையோடு, பானுமண்டலம்போல்ஜ்வலிக்கிற தன்னுடைய கிரகத்தைச் சேர்ந்தான். அவனைச்சூழ்ந்திருந்த தேவகந்தர்வநாகஸ்திரீகளும் அவனோடு அரண்மனைசேர்ந்தார்கள்.

௪௬. సమైథిలీంధర్మపరామవస్థితాంప్రవేపమానాంపరిభర్త్స్యరావణః॥విహాయసీతాంమదనేనమోహితస్స్వమేవవేశ్మప్రవివేశభాస్వరమ్।

௪௬. [illegible]

[illegible]

௪௬. ஸமைதிலீம்தர்மபராமவஸ்திதாம்ப்ரவேபமாநாம்பரிபர்த்ஸ்யராவண:।
விஹாயஸீதாம்மதநேநமோஹிதஸ்ஸ்வமேவவேஶ்மப்ரவிவேஶபாஸ்வரம்॥

இதி ஶ்ரீமத்ஸுந்தரகாண்டே - த்வாவிம்ஶஸ்ஸர்க:

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ராவண:	அந்த-இராவணன்	ஸீதாம்-விஹாய	பிராட்டியை-விட்டு
தர்மபராம்	தர்மத்திலேயேஆஸக்தியுடையவளாக	மதநேந	மன்மதனால்
அவஸ்திதாம்	இருப்பவளும்	மோஹித:	மோகித்தவனாக (கலக்கப்பட்டவனாக)
ப்ரவேபமாநாம்	(பயத்தால்) நடுங்குபவளுமான	ஸ்வமேவ	ஸொந்தமாகிய
மைதிலீம்	மிதிலாதேசத்தரசன் புத்திரியான (ஸீதையை)	பாஸ்வரம்	பிரகாசிக்கிற
		வேஶ்ம	இருப்பிடத்தை
பரிபர்த்ஸ்ய	மிரட்டி	ப்ரவிவேஶ	பிரவேசித்தான்.

தா-ம்—இவ்விதமந்த தசக்கிரீவன் காமபரவசனாய், கியானசூன்னியனாய், முன்னுள்ள வனர்த்தங்களை யோசியாதவனாய், பாதிவிருத்தியநெறியில்நின்று பக்தவத்ஸலனான தன்னுடைய பர்த்தாவையே தியானித்து இராக்ஷஸபீதியால் நடுங்கிக்கொண்டிருக்கிற பிராட்டியைப் பலவாறுகிர்ப்பந்தித்து மிரட்டி, மனோரதம்பூர்த்தியடையாது மனக்கலக்கங்கொண்டுதிரும்பி, கதிரவனுதித்ததுபோற் பிரகாசிக்கிற தன்னுடையஸ்வர்ணமாளிகையையடைந்தான்.

ஸ்ரீஸந்மகோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வியாக்யாந ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
இருபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

இருபத்துமூன்றுவது ஸர்க்கம்.

௧. ఇత్యుక్త్వా మైథిలీం రాజా రావణశ్శత్రురావణః। సందిశ్య చ తతస్సర్వా రాక్షసీర్నిర్జగామ హ॥

௧. இத்யுக்த்வா மைதிலீம் ராஜா ராவணஶ்ஶத்ருராவண:।
ஸந்திஶ்ய ச ததஸ்ஸர்வா ராக்ஷஸீர்நிர்ஜகாம ஹ॥

௧. இத்யுக்த்வாமைதிலீம்ராஜாராவணஶ்ஶத்ருராவண:।
ஸம்திஶ்யசததஸ்ஸர்வாராக்ஷஸீர்நிர்ஜகாமஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶத்ருராவண:	பகைவர்க்குதுக்கத்தை விளைவிப்பவனை	உக்த்வா	சொல்லி
ராஜா	இராக்ஷஸநாதனை	தத:	பிறகு
ராவண:	இராவணன்	ஸர்வா:-ராக்ஷஸீ:	ஸமஸ்த-இராக்ஷஸிகளை
மைதிலீம்	ஸீதையை	ஸந்திஶ்ய	ஆக்கியாபித்து
இதி	இந்தப்பிரகாரம்	நிர்ஜகாம	வெளிக்கிளம்பினன்.

தா-ம்—சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கிற உக்கிரவீரனும் ஸாதுஜனங்கள் மனமுளையச்செய்கிற தாருணனுமான அவ்விராக்ஷதராஜன் ஸீதையைப்பார்த்தின்னமிரண்டு மாதத்திற்குள் அபிமதையாகாவிடிலுனைப்பக்ஷித்து விடுவேனென்றுபயமுறுத்தி, காவல்செய்யும் ஸ்திரீகளைப்பார்த்து இவளை யெப்படியாவது வசிகரியுங்களென்றாக்கியாபித்து இருப்பிடம்சேர்ந்தான்.

ஸ்வாபதேசார்த்தம்.—நிர்ஜகாமஹா - ஹா - ஆச்சரியம், எங்ஙனேயென்னில், கர்மபக்தியோகஜ்ஞானுஷ்டானங்களாற் பிரபத்திபண்ணுகிற மஹான்களுக்கும் அனந்தகல்யாணகுணங்களைப் பாடவெத்தனித்த வேதபுருஷனுக்குமநிதனான ஸ்ரீமந்நாராயணனை க்ஷணகாலத்தில் ஸேவிக்கப்பண்ணி, "தெரியேன்பாலகனாய்ப்பலதீமைகள்செய்துவிட்டேன்" என்றுசொல்லிக்கொண்டு கைகூப்பிநிற்கிற சேதனனுக்கு எம்பெருமானுடைய திருவடிகளி வபராதக்ஷமஞ்செய்வித்து நித்தியஸூரிகளோடு சிரவாழ்க்கையைத் தருவிக்க வல்லளான பிராட்டியினிடத்தில் இராவணன் பக்திபண்ணி முக்திவழியைக்கோராது, அக்கியானமிகுதியால்காமத்தையேவிரும்பி தேவியைப் பலவாறு தான் பீடித்ததுமன்றி இராக்ஷஸிகளும் ஹிம்ஸிக்க ஆக்கியாபித்தானன்றோ! இதுபரமாச்சரியம்!

இந்திராதிதேவர்க்கும் கிடைப்பதற்கரிய இலங்காராஜ்ஜியபோகத்தையடைந்தும் அதை ரக்ஷிக்கமுயலாது அக்கினியிலிட்ட பஞ்சுபோ வழியும்படி பதிவிரதைதயைப்பீடிக்க மனங்கொண்டானன்றோ! பதிவிரதாக்கினியொருபக்கத்திலிருக்க, அகம்பன் மாரீசப்பிரமுகாதிகளின் வாக்கினாலும், கரதூஷணாதிகளின் வதமாகிற திருஷ்டாந்தத்தாலும் ஸ்ரீராகவவிக்கிரமத்தை வியக்தமாயறிந்து அம்மஹாபுருஷனுடைய சரங்கள் அசனிபோல் தன்சிரஸைப் பிளக்கவருமென்கிற நிச்சயத்தைத் தெரிந்தவனாயினும் தீக்குழியில் தெரிந்துவிழுவதுபோல் அவருடைய தர்மபத்தினிக் கபராதஞ் செய்யவெத்தனித்தானன்றோ! இதுபரமாச்சரியம்.

௨. నిష్క్రాంతే రాక్షసేంద్రే తు పునరంతఃపురం గతే। రాక్షస్యో భీమరూపాస్తాస్సీతాం సమభిదుద్రువుః॥

௨. 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑍁𑌪𑍁𑌨𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌂𑌗𑌤𑍇।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍋𑌭𑍀𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌸𑌮𑌭𑌿𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌃॥

௨. நிஷ்க்ராந்தேராக்ஷஸேந்த்ரேதுபுநரந்த:புரம்கதே।
ராக்ஷஸ்யோபீமரூபாஸ்தாஸ்ஸீதாம்ஸமபிதுத்ருவு:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேந்த்ரே	இராக்ஷஸநாதனன (இராவணன்)	பீமரூபா:	பயங்கரமானரூபமுடைய
நிஷ்க்ராந்தே	வெளிக்கிளம்பினவனாக	தா:-ராக்ஷஸ்ய:	அந்த-இராக்ஷஸஸ்திரீகள்
புந:	மறுபடியும்	ஸீதாம்	ஸீதையை
அந்த:புரம்கதே (ஸதி)-அரண்மனையை யடைந்தவளவில்		ஸமபிதுத்ருவு:	அடைந்தார்கள்.

3. తతస్సీతాముపాగమ్య రాక్షస్యః క్రోధమూర్ఛితాః । పరంపరుషయా వాచా వైదేహీమిదమబ్రువన్ ॥

௩. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌃𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑍁𑌷𑌯𑌾𑌵𑌾𑌚𑌾𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍॥

௩. ததஸ்ஸீதாமுபாகம்யராக்ஷஸ்ய:க்ரோதமூர்ச்சிதா:।
பரம்பருஷயாவாசாவைதேஹீமிதமப்ருவந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பின்பு	பரம்-பருஷயா	மிகவும்-கரேமான
க்ரோதமூர்ச்சிதா:	கோபத்தால்மூர்ச்சையடைந்திருக்கிற	வாசா	வாக்கினால்
ராக்ஷஸ்ய:	இராக்ஷஸிகள்	இதம்	பின்வருமாறு
ஸீதாம்	பிராட்டியை	வைதேஹீம்	பிராட்டியை (க்குறித்து)
உபாகம்ய	அடைந்து	அப்ருவந்	சொன்னார்கள்.

(௨-மு-௩-ல்) தா-ம்—இவ்விதமாக்கியாபித்த தங்கள்பிரபு அந்தப்புரத்தை மறுபடியுமடைந்தவளவில் கோரரூபிகளான இராக்ஷஸிகள் ஜானகியைத் திரும்பிவந்துசூழ்ந்துகொண்டு அதியுக்கிரமான கோபத்துடன் மஹாக்ரூரவசனங்களைப் பின்வருமாறுரைத்தனர்.

౪. పౌలస్త్యస్య వరిష్ఠస్య రావణస్య మహాత్మనః । దశగ్రీవస్య భార్యాత్వం సీతే న బహుమన్యసే ॥

௪. 𑌪𑍌𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂𑌸𑍀𑌤𑍇𑌨𑌬𑌹𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇॥

௪. பௌலஸ்த்யஸ்யவரிஷ்டஸ்யராவணஸ்யமஹாத்மந:।
தசக்ரீவஸ்யபார்யாத்வம்ஸீதேநபஹுமந்யஸே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஸீதே	(வாராய்) ஸீதே	பார்யா	மனைவியாக (ஆவதற்கு)
பௌலஸ்த்யஸ்ய	புலஸ்தியவம்சத்திலுண்டானவனும்	த்வம்	நீயானவள்
வரிஷ்டஸ்ய	இராக்ஷஸசிரேஷ்டனும்	(ஆத்மாநம்)	(உன்னை)
மஹாத்மந:	சிறந்தபுத்தியுடையவனும்	பஹு	அதிகமாக
தசக்ரீவஸ்ய	பத்துத்தலைகளையுடையவனுமான	நமந்யஸே	எண்ணுமலிருக்கிறாய்.
ராவணஸ்ய	இராவணனுக்கு		

தா-ம்.—ஹேஸீதே! உன்னைப்பிரார்த்திக்கிற இராவணனென்னஸாமான்னியனோ! அவன்ஸாக்ஷாத்புலஸ்தியப் பிரம்மரிஷிபௌத்திரன், ஸர்வசத்துருஹந்தா, மஹாபுத்திமான், புமான்களுக்குள் அதிசிரேஷ்டன், தசக்கிரீவனென்றுபெயர்பெற்றமாஹாகீர்த்திமான், அவனைப்பர்த்தாவாகவடைந்தவள் தன்னைவிடபாக்கியசாலி வேறொருவளில்லையென்றெண்ணவேண்டாமோ. அப்படியிருக்க, அந்தமஹாப்பிரபுவின்கௌரவமறியாது அவருடையபிரார்த்தனைகளை யுபேக்ஷித்துத்திரஸ்கரிக்கிறாய். அவருக்குப்பாரியையாகிற பாக்கியவிசேஷத்தை வெகு அல்பமாகவெண்ணுகிறாய்.

౫. తతస్త్వేకజటా నామ రాక్షసీ వాక్యమబ్రవీత్ । ఆమన్త్ర్య క్రోధతామ్రాక్షీ సీతాం కరతలోదరీమ్ ॥

௫. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌕𑌜𑌟𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌆𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌕𑌰𑌤𑌲𑍋𑌦𑌰𑍀𑌮𑍍॥

௫. ததஸ்த்வேகஜடாநாமராக்ஷஸீவாக்யமப்ரவீத்।
ஆமந்த்ர்யக்ரோததாம்ராக்ஷீஸீதாம்கரதலோதரீம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	கரதலோதரீம்	ஹஸ்ததலத்தால் பிடிக்கும்படி சிறுத்த இடுப்பையுடைய
ஏகஜடாநாம	ஏகஜடையென்றபெயருடைய	ஸீதாம்	ஸீதையை
ராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸியானவள்	ஆமந்த்ர்ய	அழைத்து
க்ரோததாம்ராக்ஷீ (ஸதீ)-கோபத்தால் சிவந்தகண்களையுடையவளாய் (க்கொண்டு)		வாக்யம்	வார்த்தையை
		அப்ரவீத்	சொன்னாள்.

தா-ம்—பிறகு ஏகஜடையென்றுபெயர்பூண்ட கோரராக்ஷஸியானவள் க்ரோதமூர்ச்சிதையாய், கோவக்கனிபோற் சிவந்தகண்களோடு, பிடிக்குள்ளடங்கும்படியான சுருங்கியஇடையுள்ள பிராட்டியைப்பார்த்துப் பின்வருமாறுமொழிந்தனள்.

౬. ప్రజాపతీనాం షణ్ణాం తు చతుర్థో యః ప్రజాపతిః । మానసో బ్రహ్మణః పుత్రః పులస్త్య ఇతి విశ్రుతః ॥

௬. 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌮𑌾𑌨𑌸𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ॥

௬. ப்ரஜாபதீநாம்ஷண்ணாந்துசதுர்த்தோயஃப்ரஜாபதிஃ।
மாநஸோப்ரம்ஹண:புத்ர:புலஸ்த்யஇதிவிஶ்ருத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஷண்ணாம்து	ஆறுபேர்களான	மாநஸ:	மனதிலிருந்துஜனித்த
ப்ரஜாபதிநாம்	பிரஜாபதிகளில்	புத்ர:	குமாரன்
ய:-சதுர்த்த:	எவர் நான்கான	புலஸ்த்யஇதி	புலஸ்தியரென்று
ப்ரஜாபதி:	பிரஜாபதியோ	விஶ்ருத:	கேழ்க்கப்பட்டவர்.
(ஸ:) ப்ரம்ஹண:	(அவர்)மலரவனுக்கு		

౭. పులస్త్యస్య తు తేజస్వీ మహర్షిర్మానసః సుతః । నామ్నా స విశ్రవా నామ ప్రజాపతిసమప్రభః ॥

௭. 𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃 ॥

௭. புலஸ்த்யஸ்யதுதேஜஸ்வீமஹர்ஷிர்மாநஸஸ்ஸுத:।
நாம்நாஸவிஶ்ரவாநாமப்ரஜாபதிஸமப்ரப:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புலஸ்த்யஸ்ய	புலஸ்தியருக்கு	நாம்நா	பெயரினால்
மாநஸ:	மனஸ்ஸிலிருந்து ஜனித்த	ஸ:	அவர்
ஸுத:	புத்திரரும்	விஶ்ரவாநாம	விசிரவஸ்ஸென்று சொல்லப் படுபவரும்
தேஜஸ்வீ	தேஜோவந்தரும்	ப்ரஜாபதிஸமப்ரப:	பிரம்மாவுக்கு ஸதிருசமான தேஜஸ்ஸுடையவருமாய் (ஒருவருண்டானர்.)
மஹர்ஷி:	மஹரிஷியும்		

౮. తస్య పుత్రో విశాలాక్షి రావణః శత్రురావణః । తస్య త్వం రాక్షసేంద్రస్య భార్యా భవితుమర్హసి ॥

௮. 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥

௮. தஸ்யபுத்ரோவிஶாலாக்ஷிராவணஶ்ஶத்ருராவண:।
தஸ்யத்வம்ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யபார்யாபவிதுமர்ஹஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அந்தவிசிரவஸ்ஸென்கிறமஹரிஷிக்கு	ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராக்ஷஸநாதனான
ஶத்ருராவண:	பகைவரையழும்படிசெய்பவனான	தஸ்ய	அந்த (இராவணனுக்கு)
ராவண:	இராவணனானவன்	த்வம்-பார்யா	நீ-மனைவியாக
புத்ர:	புத்திரன்	பவிதும்	ஆவதற்கு
(ஹே) விஶாலாக்ஷி	(ஓ) அகன்றகண்களையுடையவளே	அர்ஹஸி	தக்கவளாகிறாய்.

౯. మయోక్తం చారుసర్వాంగి వాక్యం కిం నానుమన్యసే ।

௯. 𑌮𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 ।

௯. மயோக்தம்சாருஸர்வாங்கிவாக்யம்கிந்நாநுமந்யஸே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) சாருஸர்வாங்கி	(ஓ) அழகானதேகமுடையவளே	வாக்யம்	வார்த்தையை
மயா	என்னால்	நாநுமந்யஸேகிம்	அங்கீகரிக்கவில்லையா என்ன ஏன் அங்கீகரிக்க வில்லை.
உக்தம்	சொல்லப்பட்ட		

தா-ம்—சோபனரூபமுள்ள ஹேஸுந்தரி! மரீசி, அத்திரி, அங்கிரஸ்ஸு, புலஸ்தியர், புலஹர், கிரது, என்கிற ஆறுபேர்பிரஜாபதிகள். அவர்களுள் நான்காவது பிரஜாபதியான புலஸ்தியரென்று திருநாமம்பூண்ட மஹரிஷியானவர் ஸர்வஜகத்ஸிருஷ்டிகர்த்தாவான ஸாக்ஷாத்பிரம்மாவுக்கு மானஸீகபுத்திரன். இந்தப்பிரம்மரிஷிக்குத் தேஜஸ்ஸிலும் யசஸ்ஸிலும் தபஸ்ஸிலும் வேதசாஸ்திரபாண்டித்தியத்திலும் ஸமானராய், மானஸீகஜனிதராய், விசிரவஸ்ஸென்கிற ஜகத்பிரஸித்தமான நாமதேயம்பூண்டவராய் ஓர்புத்திரனுண்டானர். ஹேவிசாலாக்ஷி! கொஞ்சம்கவனமாகக்கேள். இந்த விசிரவஸ்ஸென்கிற பகவானுக்கு ஸர்வசத்துருஹந்தாவும் ஸர்வலோகபிரஸித்தனும் இராக்ஷகர் குழாங்களுக்கதிபதியுமான இராவணனென்கிற எங்கள்மஹாராஜா புத்திரன். இந்த பிரதாபவானைத்தான் நீ பாரியையாயடையவேண்டுமென்றெங்கள்பிராரர்த்தனை. ரூபயௌவன ஸம்பத்

தா லெங்கள்பிரபுவுக்குஅனுகூலதாம்பத்தியம்வகித்திருக்கிறாய். மேகத்தோடுமின்னல்சேருவதுபோல், ஹே ஸுந்தராங்கி! நீ எங்கள் ராஜாவோடுசேர்ந்து வாழ்வது உனக்குயுக்தம். என்ன, ஸீதே! நான்சொல்லுகிறது உனக்குஹிதமாகத்தோன்றவில்லையோ? நீ அதைகௌரவமாக மானிக்கவில்லைபோற் காண்கிறதே, என்னகாரணம்? என்றுவினவினள்.

౯. తతో హరిజటా నామ రాక్షసీ వాక్యమబ్రవీత్ ॥ వివర్త్య నయనే కోపాన్మార్జారసదృశేక్షణా।

௯. 𑌤𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌜𑌟𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥
𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌾𑌰𑌸𑌦𑍃𑌶𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾।

௯. ததோஹரிஜடாநாமராக்ஷஸீவாக்யமப்ரவீத்॥
விவர்த்யநயநேகோபாந்மார்ஜாரஸத்ருஶேக்ஷணா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	ராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸியானவள்
ஹரிஜடாநாம	ஹரிஜடையென்கிற	கோபாத்	சினத்தால்
மார்ஜாரஸத்ருஶேக்ஷணா—		நயநே	கண்களை
மார்ஜார	பூனைக்கு	விவர்த்ய	திறந்து
ஸத்ருஶ	ஸமானமாகிய	வாக்யம்	வசனத்தை
ஈக்ஷணா	கண்களையுடைய	அப்ரவீத்	சொன்னாள்.

தா-ம்—பிறகு பூனைக்கண்போல் கோரோஜனவர்ணமான கண்களையுடைய ஹரிஜடையென்றழைக்கப்பட்ட ஒருராக்ஷஸியானவள் மிகுந்தசினத்துடன் நேத்திரங்களைவிரித்துக்கொண்டு ஸீதையைப்பார்த்துப் பின்வருமாறுரைத்தனள்.

౧౦. యేన దేవాస్త్రయస్త్రింశద్దేవరాజశ్చ నిర్జితాః॥ తస్య త్వం రాక్షసేంద్రస్య భార్యా భవితుమర్హసి।

௧௦. 𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃॥
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿।

௧௦. யேநதேவாஸ்த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்தேவராஜஶ்சநிர்ஜிதாஃ॥
தஸ்யத்வம்ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யபார்யாபவிதுமர்ஹஸி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யேந	எவனால்	தஸ்ய	அப்படிப்பட்ட
த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்	முப்பத்துமுக்கோடிகளான	ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராக்ஷஸப்பிரபுவான(இராவணனுக்
தேவாஃ	தேவர்களும்	த்வம்-பார்யா	நீ-மனைவியாக (௫)
தேவராஜஶ்ச	தேவேந்திரனும்	பவிதும்	ஆவதற்கு
நிர்ஜிதாஃ	ஜயிக்கப்பட்டார்களோ	அர்ஹஸி	தகுந்தவள்.

தா-ம்—ஹேஸீதே! எவன்முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களையும் அவர்களுக்கதிபதியான மஹேந்திரனையும்வென்றானோ அப்பேர்ப்பட்டஜயவீரனான இராவணனுக்குப்பத்தினியாக நீ அருகையாயிருக்கிறாய். ஸாமான்னியபுருஷனையடையும்படி யானுன்னைப் பிரார்த்திக்கவில்லை. அமிருதமுண்டு அமிதபலசாலிகளாயிருக்கிற அமரரையேஅடித்த அரக்கனென்றறி. வீரியவானாயினும் ஐசுவரியவானல்லனென்றெண்ணுகிறாயோ, அவன் அரக்கர்கோடிகளுக்கீசுவரன், இலங்காராஜ்ஜியாதிபதி, இப்படிப்பட்ட ஜயஸ்ரீமானை நீயடையத்தகுந்தவளென்றாள்.

౧౧. తతస్తు ప్రఘసా నామ రాక్షసీ క్రోధమూర్ఛితా॥ భర్త్సయంతీ తదా ఘోరమిదం వచనమబ్రవీత్।

௧௧. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌘𑌸𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾॥
𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌤𑌦𑌾 𑌘𑍋𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।

௧௧. ததஸ்துப்ரகஸாநாமராக்ஷஸீக்ரோதமூர்ச்சிதா॥
பர்த்ஸயந்தீததாகோரமிதம்வசநமப்ரவீத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	பர்த்ஸயந்தீ (ஸதீ)	(ஸீதையை)மிரட்டிக்கொண்டு
ப்ரகஸாநாம	பிரகஸையென்கிற	ததா-இதம்	அப்பொழுது-இந்த
ராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸியானவள்	கோரம்-வசநம்	பயங்கரமான-வார்த்தையை
க்ரோதமூர்ச்சிதா	கோபத்தால்மூர்ச்சையடைந்தவளாக	அப்ரவீத்	சொன்னாள்.

தா-ம்—ஸமாதானமாயுரைத்த இத்தனைவசனங்களைக்கேட்டுஞ் சலிக்காமல் ஸ்திரசித்தையாய்நின்ற ஸீதையின்மீது மஹாகோபங்கொண்டு பிரகஸையென்கிற இராக்ஷஸி அதிபயங்கரமான சிலவசனங்களையுரைத்தாள்.

౧౨. వీర్యోత్సిక్తస్య శూరస్య సంగ్రామేష్వనివర్తినః॥ బలినో వీర్యయుక్తస్య భార్యాత్వం కిం న లప్స్యసే।

௧௨. 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃॥
𑌬𑌲𑌿𑌨𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌲𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇।

கஉ. வீர்யோத்ஸிக்தஸ்யஶூரஸ்யஸங்க்ராமேஷ்வநிவர்த்திநः।
பலிநோவீர்யயுக்தஸ்யபார்யாத்வம்கிந்நலப்ஸ்யஸே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஜானகி	ஓ ஜனகபுத்திரீ	வீரயுக்தஸ்ய	பராக்கிரமத்தோடு கூடினவனுமான (இராவணனுக்கு)
வீர்யொத்ஸிக்தஸ்ய	பராக்கிரமத்தோடுகூடினவனும்	பார்யாத்வம்	மனைவியாயிருக்குமையை
ஶூரஸ்ய	(ஆகையால்) சூரனும்	கிம்	ஏன்
ஸங்க்ராமேஷு	யுத்தங்களில்	நலப்ஸ்யஸே	அடையவில்லை.
அநிவர்த்திநः	திரும்பாஸ்வபாவமுடையவனும்		
பலிநः	வலிவுடையவனும்		

౧౩. ప్రియాంబహుమతాంభార్యాంత్యక్త్వారాజామహాబలః॥సర్వాసాంచమహాభాగాంత్వాముపైష్యతిరావణః।

கங. [illegible]
[illegible]

கங. ப்ரியாம்பஹுமதாம்பார்யாம்த்யக்த்வாராஜாமஹாபலः॥
ஸர்வாஸாம்சமஹாபாகாம்த்வாமுபைஷ்யதிராவணः।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபலः	மிகுந்தபராக்கிரமசாலியும்	மஹாபாகாம்	மிகபாக்கியமுடையவளுமான
ராஜா	(இராக்ஷஸ) இராஜாவுமான	பார்யாம்	பட்டமஹிஷியான (மந்தோதரியை)
ராவணः	இராவணன்	த்யக்த்வா	விட்டு
ஸர்வாஸாம்	ஸமஸ்தர்களுக்குள்	த்வாம்	உன்னை
ப்ரியாம்	இஷ்டமானவளும்	உபைஷ்யதி	அடைகிறான்.
பஹுமதாம்	மனோக்கியையானவளும்		

౧౪. సమృద్ధం స్త్రీసహస్రేణనానారత్నోపశోభితమ్॥అంతఃపురంసముత్సృజ్యత్వాముపైష్యతిరావణః।

கச. [illegible]
[illegible]

கச. ஸம்ருத்தம்ஸ்த்ரீஸஹஸ்ரேணநாநாரத்நோபஶோபிதம்॥
அந்தःபுரம்ஸமுத்ஸ்ருஜ்யத்வாமுபைஷ்யதிராவணः।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராவணः	இராவணன்	அந்தःபுரம்	அந்தப்புரத்தை
ஸ்த்ரீஸஹஸ்ரேண	ஸ்திரீயின் ஆயிரத்தோடு	ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய	அடியோடுவிட்டு
ஸம்ருத்தம்	பூர்ணமானதும் [க்கப்பட்டதுமான	த்வாம்-உபைஷ்யதி	உன்னை-அடைகிறான்.
நாநாரத்நோபஶோபிதம்-பற்பல ரத்தினங்களால் பிரகாசிப்பி			

தா-ம்—அடிஜானகி! உனக்கென்ன விபரீதபுத்தி! மஹாசூரனும் பலவானும் வீரியவானும் யுத்தரங்கத்திற் பின்வாங்காத ரணதீரனுமான இராவணேசுவரனுன்னை வேண்டுகிறான். அவனுக்குப்பிரியமஹிஷியும் இலங்காராஜ்ஜியத்திற் குப்பட்டமஹிஷியும் மஹாபாக்கியசாலியும் மனோக்கியையுமான மந்தோதரியையுபேக்ஷித்து அவளுடைய ஸ்தானத்திலுன்னையபேக்ஷிக்கிறான். மாதர்குழாத்திற்றேர்ந்தெடுத்த ஸ்திரீரத்தினசதங்களனேகமிருக்க அவர்களையெல்லாம் தியஜித்து உன்னையேவரிக்கிறான். அவனோமஹாராஜா, மஹாப்பிரதாபவான், ஆண்மைநிறைந்தயுத்தவீரன், யாவருக்குங்கிடைக்காத பெண்ணலத்தைப்புஜித்தவனுயினும் உன்னுடைய வடிவிலீடுபட்டுன்னைக்காமுற்றிருக்கிறான். அன்னியபத்தினிகள் போகபாகத்திற்கு வருவார்களென்கிற சங்கையுமில்லை. மந்தோதரிப்பிரபிருதிகளான ஸகலஸ்திரீகளையும் திவ்வியபோகஸமிருத்தியாலதிமனோகரமாகவிளங்கு மவர்களுடைய அந்தப்புரத்தையு மடியோடேதியஜித்து உன்னையே யடையக்கோருகிறான். ஆகையால், ஸீதே! நீயேனவனையடையக்கூடாது, என்றிவ்வாறுகோபாவேசத்துடன் கண்டித்தாள்.

౧౫. అన్యాతువికటానామరాక్షసీవాక్యమబ్రవీత్॥

கரு. [illegible]

கரு. அந்யாதுவிகடாநாமராக்ஷஸீவாக்யமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விகடாநாம	விகடையென்கிற	வாக்யம்	வார்த்தையை
அந்யா	வேறொரு	அப்ரவீத்	சொன்னாள்.
ராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸியானவள்		

౧౬. అసకృద్దేవతా యుద్ధే నాగగంధర్వదానవాః। నిర్జితాస్సమరే యేన స తే పార్శ్వముపాగతః॥

கசா. [illegible]
[illegible]

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யேந-தேவதாஃ	எவனால் தேவதைகள்	(அஸக்ருத்-நிர்ஜிதாஃ)	(அடிக்கடி-ஜயிக்கப்பட்டார்களோ)
யுத்தே-அஸக்ருத்	யுத்தத்தில்-அடிக்கடி	ஸஃ	அப்படிப்பட்ட (இராவணன்)
நிர்ஜிதாஃ	ஜயிக்கப்பட்டார்களோ	தே-பார்ஶ்வம்	உன்னுடைய-பக்கத்தை
(யேந)ஸமரே	(எவனால்)யுத்தத்தில்	உபாகதஃ	அடைந்தான்.
நாககந்தர்வதாநவாஃ	நாகர், கந்தர்வர், அஸுரர், இவர்கள்		

౧౭. తస్యసర్వసమృద్ధస్యరావణస్యమహాత్మనః । కిమద్యరాక్షసేంద్రస్యభార్యాత్వంనేచ్ఛసేధమే॥

௧௭. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌕𑌿𑌮𑌦𑍍𑌯𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌸𑍇𑌧𑌮𑍇॥

௧௭. தஸ்யஸர்வஸம்ருத்தஸ்யராவணஸ்யமஹாத்மநஃ।
கிமத்யராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யபார்யாத்வம்நேச்சஸேதமே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) அதமே	(அடி) நீசே	ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	இராக்ஷஸ நாயகனுமான
த்வம்	நீயானவள்	தஸ்ய-ராவணஸ்ய	அவ்விராவணனுக்கு
ஸர்வஸம்ருத்தஸ்ய	ஸர்வவஸ்து பூர்த்தியுடையவனும்	பார்யாத்வம்	மனைவியாயிருக்கையை
மஹாத்மநஃ	மஹாபுத்திமானும்	கிம்-அத்ய-நேச்சஸே	ஏன்-இப்பொழுது-இச்சிக்கவில்லை.

(௧௫-மு-௧௭-ல்.) தா-ம்—பிறகு விகடையென்று சொல்லப்பட்ட வேறுராக்ஷஸி பின்வருமாறுரைத்தனள். எவன் தேவர்களையுத்தத்தி லடித்தானே, எவன் நாககந்தர்வாஸுரரை யுத்தத்தில்மடித்தானே, அப்படிப்பட்டஜயசீலனான இராவணன் உன்பக்கல்சேரவிரும்புகிறான். அவன் எவ்விஷயத்திற் குறைவடைந்திருக்கிறான்? ரூபத்திலும், யௌவனத்திலும், ஆண்மையிலும், ஐசுவரியத்திலுமேதாவது குறையுண்டோ? ஸர்வஜகத்பிரஸித்தனான அப்படிப்பட்ட புருஷசிரேஷ்ட னுன்னைவரிக்கையில் நீயேனவனுக் கபிமதையாகாதிருக்கிறாய். அல்பபுத்தியுள்ள அடி அதமே! உனக்குக் கிடைக்கத்தகுந்ததோ இப்படிப்பட்டபாக்கியம். வலிய வருகிற இப்பாக்கியத்தை நீயேனுபேக்ஷிக்கிறாய், என்றிவ்விதமறைந்தனள்.

౧౮. తతస్తుదుర్ముఖీనామరాక్షసీవాక్యమబ్రవీత్ । యస్యసూర్యోనతపతిభీతోయస్యచమారుతః॥

౧౯. నవాతిస్మాయతాపాంగేకింత్వంతస్యనతిష్ఠసి । పుష్పవృష్టించతరవోముముచుర్యస్యవైభయాత్॥

౨౦. శైలాశ్చసుభ్రూపానీయంజలదాశ్చయదేచ్ఛతి । తస్యనైరృతరాజస్యరాజరాజస్యభామిని॥

౨౧. కింత్వంనకురుషేబుద్ధింభార్యార్థేరావణస్యహి । సాధుతేతత్త్వతోదేవికథితంసాధుభామిని।

౨౧½ గృహాణసుస్మితేవాక్యమన్యథానభవిష్యసి॥

௧௮. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑍀𑌨𑌾𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌨𑌤𑌪𑌤𑌿𑌭𑍀𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌯𑌚𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃॥

௧௯. 𑌨𑌵𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑌾𑌯𑌤𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌕𑌿𑌂𑌤𑍍𑌵𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑌿।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂𑌚𑌤𑌰𑌵𑍋𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌵𑍈𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍॥

௨0. 𑌶𑍈𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑌸𑍁𑌭𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯𑌂𑌜𑌲𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌯𑌦𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑌿॥

௨௧. 𑌕𑌿𑌂𑌤𑍍𑌵𑌂𑌨𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌹𑌿।
𑌸𑌾𑌧𑍁𑌤𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋𑌦𑍇𑌵𑌿𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑌿॥

௨௧½. 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌸𑍁𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿॥

௧௮. ததஸ்துதுர்முகீநாமராக்ஷஸீவாக்யமப்ரவீத்।
யஸ்யஸூர்யோநதபதிபீதோயஸ்யசமாருதஃ॥

௧௯. நவாதிஸ்மாயதாபாங்கேகிம்த்வம்தஸ்யநதிஷ்டஸி।
புஷ்பவ்ருக்ஷம்சதரவோமுமுசுர்யஸ்யவைபயாத்॥

௨0. ஶைலாஶ்சஸுப்ரூபாநீயம்ஜலதாஶ்சயதேச்சதி।
தஸ்யநைருதராஜஸ்யராஜராஜஸ்யபாமிநி॥

௨௧. கிம்த்வம்நகுருஷேபுத்திம்பார்யார்த்தேராவணஸ்யஹி।
ஸாதுதேதத்வதோதேவிகதிதம்ஸாதுபாமிநி॥

௨௧½. க்ருஹாணஸுஸ்மிதேவாக்யமந்யதாநபவிஷ்யஸி॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.
தூர்முகீநாம	தூர்முகியென்றுபெயருடைய
ராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸியானவள்
ஸூர்ய:-யஸ்ய-பீத:	ஸூரியன்-எவனுக்கு-பயந்தவனாக
நதபதி	தபிக்கவில்லேயோ
யஸ்யச(பீத:)	எவனுக்கு(பயந்தவனாக)
மாருத:-நவாதிஸ்ம	வாயு-வீசவில்லேயோ
ஆயதாபாங்கே	நீண்டகடைக்கண்ணுடையவளே
த்வம்-கிம்	நீ-என்னநிமித்தமாக
தஸ்ய	அப்படிப்பட்ட (இராவணனுக்கு ஸ்
நதிஷ்டஸி	இருக்கவில்லே [வாதீனயாக)
யஸ்ய-பயாத்	எவனிடத்திலுண்டான-பயத்தால்
தரவ:-புஷ்பவ்ருஷ்டிம்-விருக்ஷங்கள்-புஷ்பவருஷத்தை	
முமுசு:	(காலவிபரிணாமமின்றி) விடுகின்றன
(ஹே) ஸுப்ரூ:	(ஓ)அழகானபுருவமுள்ளவளே [வோ
ஶைலாஶ்ச-ஜலதாஶ்ச	பர்வதங்களும்-மேகங்களும்
பாநீயம்	ஜலத்தை
யதா இச்சதி	எப்பொழுது விரும்புகிறானே

பதம்.	உரை.
(ததா)	(அப்பொழுது விடுகின்றன)
பாமிநி	அழகுடையவளே!
தஸ்ய	அப்படிப்பட்ட
நைருதராஜஸ்ய	இராக்ஷஸராஜாவான [கு
ராஜராஜஸ்ய-ராவணஸ்ய-இராஜேந்திரனை இராவணனுக்	
பார்யார்த்தே	பாரியையாயிருக்கிற பிரயோஜனத்
புத்திம்	புத்தியை (இஷ்டத்தை) [தில்
கிம்-த்வம்-நகுருஷே	ஏன்-நீ-செய்யமாட்டாய்
தேவி-தே	ஸீதே-உனக்கு
ஸாது ஸாது	மிகவும் நன்றாக
தத்வத:-கதிதம்	யதார்த்தமாக-சொல்லப்பட்டது
ஸுஸ்மிதே	மந்தஹாஸமுடையவளே!
பாமிநி	இரதிவிலேக்கிசைந்த ஸுந்தரமே!
வாக்யம்-க்ருஹாண	(என்) வார்த்தை-கிரகி
அந்யதா-நபவிஷ்யஸி	வேறுபிரகாரமாக-ஆகாதே
(இதி) அப்ரவீத்	(என்று) சொன்னாள்.

(கஅ-மு-உகஉ-ல்) தா-ம்—ஹேஸீதே! உனதுதோளேயிச்சிக்கிற இராவணனுடைய பிரதாபத்தை இன்னம் விவரித்துச்சொல்லுகிறேன்கேள். அகிலபுவனத்தையும் தன்னுடைய உஷ்ணரச்மியால் தபிக்கச்செய்கிற ஆதித்தியன் இராவணவிக்கிரமபயத்தா லிலங்கையில் மந்தமாகப்பிரகாசிக்கின்றனன். கடலுமுலகுமொன்றுசேர்ந்து அல்லோலகல்லோலப்படும்படி வீசுகிறமாருதன் தசக்கிரீவபயத்தால் இங்கு மந்தமாகவீசுகின்றனன். சிலருதுக்களிற்புஷ்பித்து சிலருதுக்களில் சும்மாவிருக்கிறதன்மையுடைய விருக்ஷங்கள் பௌலஸ்தியபயத்தால் காலநிர்ணயம்பாராது மஹாராஜா இச்சித்தமாத்திரத்தில் புஷ்பங்களேச்சொரிகின்றன. சிலகாலத்தில்மாத்திரம் வர்ஷிக்கிறமேகங்கள் இங்கு இராவணனாக்கினையால் விரும்பியபோது திவ்வியதீர்த்தங்களேப் பொழிகின்றன. கிரிகளுமவ்வண்ணமே வேண்டியபோது சுத்தநீரை நதிகளில்பெருக்குகின்றன. இந்தஆச்சரியங்கள், ஹேஸுந்தரி, எங்காவதுண்டோ! தேவதைகளாரம்பமான சேதனுசேதனவஸ்துக்களனைவுமிவ்வாறு ஸேவிக்கப்பெற்ற பிரபு வேறெங்காவதுளனே! அப்படிப்பட்ட மஹானுனதுபோகத்தை யிச்சிக்கையில் அவனுக்கேன் பிரீதிசெய்யக்கூடாது? எக்காரணத்தாலிம்மஹாப்பிரபுவின் விசுவாஸத்தை மானிக்காமலிருக்கிறாய்? இராக்ஷஸகோடிகளுக்கெல்லா மதிபதியான இராவணனிப்படி பிரார்த்திப்பது உனக்கு ஸாமான்னிய பாக்கியமோ? உன்னுடைய விற்போன்றபுருவத்தினழகும், அகன்று செவியளவில்நீண்டு மனோகரமாக விளங்குமுனது நேத்திராரவிந்தங்களின் ஸுந்தரமும், இரதிவிலேக்கிசைந்தஉன்னுடைய தனுவினிடையில்லாவெழிலும், மின்னற்கொடிபோல் ஜ்வலிக்கிற உன்னுடைய அஸாதாரண தேஜஸ்ஸும், சந்திரிகையைப் பழிக்கிற உன்னுடைய மந்தஹாஸத்தின் விலாஸமும் சிருங்காரரஸத்தைக்கோருகின்றனவே. ஹேஸுந்தரி! கிட்டிவந்ததருணத்தை யேன் கைநழுவவிடுகிறாய். ஸூரியன்பயப்படுகிறவிக்கிரமனே நீ விரும்புகிறாயில்லே. மாருதன் ஸேவிக்கிற மன்மதனே நீ விரும்புகிறாயில்லே. விருக்ஷங்கள்பூஷிக்கிற வஸந்தனே நீ விரும்புகிறாயில்லே. மேகங்கள் மானிக்கிறமன்னனே நீ விரும்புகிறாயில்லே. மலேகள் வணங்குகிற மஹாபாகுவை நீ விரும்புகிறாயில்லே. ஹேபாமிநீ! நான்சொல்லுகிற ஹிதவசனங்களே யுற்றுக்கேள். உனக்கு ஸ்திரமான நன்மையையே உரைக்கின்றனன். இராவணனேச்சேரு, திவ்வியஸுகங்களே யனுபவிக்கப்பாரு, இதுதானுனக்குத் தத்துவார்த்தமான வசனம். இவைகளேக் கிரகித்துக்கொள். இவைகளுக்கு அன்னியதா நடக்காதே. இவ்விதம் தூர்முகியென்னுமிராக்ஷஸி இராவணன் பெருமையையும் அவனேயடைந்தக்கால் ஸீதைக்குண்டாகும் போகாதிஸுகங்களேயும் விவரித்துரைத்தனள்.

ஸ்ரீஸந்மனோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வியாக்யாந ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
இருபத்துமூன்றாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

இருபத்துநான்காவதுஸர்க்கம்.

౧. తతస్సీతాముపాగమ్యరాక్షస్యోవికృతాననాః । పరుషంపరుషానార్యఊచుస్తాంవాక్యమప్రియం॥

൧. തതസ്സീതാമുപാഗമ്യരാക്ഷസ്യോവികൃതാനനാഃ।
പരുഷംപരുഷാനാര്യഊചുസ്താംവാക്യമപ്രിയം॥

௧. ததஸ்ஸீதாமுபாகம்யராக்ஷஸ்யோவிக்ருதாநநா:।
பருஷம்பருஷாநார்யஊசுஸ்தாம்வாக்யமப்ரியம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉	பின்பு	ஸீதாம்-உபாகம்ய	ஸீதையை-அடைந்து
விக்ருதாநநா꞉	விகாரமானமுகமுடையவர்களும்	பருஷம்	கடுமையானதும்
பருஷா꞉	கடினர்களானவர்களும்	அப்ரியம்-வாக்யம்	இஷ்டமில்லாததுமான-வார்த்தையை
ராக்ஷஸ்ய꞉	இராக்ஷஸிகளுமான	தாம்	அந்த (பிராட்டியைப்பார்த்து)
நார்ய꞉	ஸ்திரீகள்	ஊசு꞉	சொன்னார்கள்.

தா-ம்—அரக்கன்பிடித்தப்புறம் போனவளவில், அவனுலாக்கியா பிக்கப்பட்ட காவல்ஸ்திரீகளில் சிலர் அவன்பெருமையைப் பிராட்டிக்காலாபித்தனர். அவ்வரிசையில் துர்முகி தன்ஸ்தோத்திரத்தை முடித்தபிறகு வேறுசிலராக்ஷஸிகள் அன்னையையணுகி மஹாகர்ணகடோமான வசனங்களைமொழிந்தனர். குரூரத்திலும் குரோதத்திலும் கோரரூபத்திலும் ஸ்வஜாதிகாரிகளைப்பழிப்பவர்களான அவ்விராக்ஷஸாதமிகள் தங்களுடைய விப்பிரியவசனங்களால் தேவியை அளவின்றிப் பிடித்தனர்.

౨. కింత్వమంతఃపురే సీతే సర్వభూతమనోహరే । మహార్హశయనోపేతే న వాసమనుమన్యసే॥

௨. 𑌕𑌿𑌂𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍇𑌸𑍀𑌤𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑍇।
𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌶𑌯𑌨𑍋𑌪𑍇𑌤𑍇𑌨𑌵𑌾𑌸𑌮𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇॥

௨. கிம்த்வமந்த꞉புரேஸீதேஸர்வபூதமனோஹரே।
மஹார்ஹஶயனோபேதேநவாஸமநுமந்யஸே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஸீதே	(ஓ) ஸீதே	அந்த꞉புரே	அந்தப்புரத்தில்
த்வம்	நீயானவள் [வல்ல	கிம்	என் (என்னநிமித்தமாக)
*ஸர்வபூதமனோஹரே -	ஸமஸ்தப்பிராணிகள்மனதையிழுக்க	வாஸம்	இருப்பை (வாஸத்தை)
மஹார்ஹஶயனோபேதே-	விலையற்றமஞ்சத்தோடுகூடின	நாநுமந்யஸே	அங்கீகரியாமலிருக்கிறாய்

தா-ம்—ஹேஸீதே! நீ புழுதிபடிந்த இப்பாழ்தரையிலேனுட்கார்ந்து அவதிப்படவேண்டும். ஆபரணமின்றி அலங்காரமின்றி அன்னபானமின்றி மலினப்பிரபையோடு கண்ணீருங்கண்ணுமாக ஏன்ஸங்கடப்படவேண்டும். நீயோ அகிலலோகமு மோகிக்கும்படியான திவ்யஸௌந்தரியமுள்ளவள், மஹாபோகங்களையனுபவிப்பதற் கருகையான பாக்கியசாலி. பஞ்சணைபரப்பிய ஹம்ஸதூளிகாமஞ்சத்திற்படுத்து திவ்யாங்கனைகள்செய்கிற இனியஉபசாரங்களைப்பெற்று, நித்திய மன்மதோத்ஸவங்களிற்களித்து வாழ்கிற அந்தப்புரவாஸத்தை யேன்விரும்பவில்லை. இராவணனந்தப்புரமானது ஸகலபிராணிகளுடைய மனதையு மிழுக்கவல்ல பேரானந்தத்தோடு கூடினதல்லவோ! வருந்திநீதேடாது, உன்னைத்தேடிவந்தழைக்கிற போகபாக்கியங்களை நீயேனங்கீகரியாமலிருக்கிறாய்.

౩. మానుషీ మానుషస్యైవ భార్యాత్వం బహుమన్యసే । ప్రత్యాహర మనో రామాన్న త్వం జాతు భవిష్యసి॥

௩. 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍀𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂𑌬𑌹𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌮𑌨𑍋𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂𑌜𑌾𑌤𑍁𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿॥

௩. மாநுஷீமாநுஷஸ்யைவபார்யாத்வம்பஹுமந்யஸே।
ப்ரத்யாஹரமனோராமாந்நத்வம்ஜாதுபவிஷ்யஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாநுஷீ	மனுஷ்யஸ்திரீயான (நீ)	மந꞉	மனதை
மாநுஷஸ்யைவ	மனுஷியனுக்கே	ப்ரத்யாஹர	திருப்பிக்கொள்
பார்யாத்வம்	மனைவியாயிருக்குகையை	த்வம் (தஸ்ய)	நீ (அந்த இராமனுக்கு)
பஹுமந்யஸே	அங்கீகரிக்கிறாய்	ஜாது	எப்பொழுதும் (இனிமேல்)
ராமாத்	இராமனிடத்திலிருந்து	நபவிஷ்யஸி	(பாரியையாக) ஆகமாட்டாய்

தா-ம்—ஹேஸீதே! நீ மனுஷியஸ்திரீயாகையால் மனுஷியனுக்கேபாரியையாகுகையைக்கோருகிறாய். இராவணனுன்னைக்காமுற்றபிறகு ஸ்வஜாதிபர்த்தாவான இராமனையடைவது உனக்கு ஸாத்தியமோ. இனி இராமனை நீ ஒருக்காலுமடையப்போகிறதில்லை. ஆகையால் ஸீதே! இராமனை நிராசைபண்ணு, இராவணன்மீது காதல்கொள்ளு.

நிர்த்தியவிசேஷார்த்தம்.

மாநுஷீ (த்வம்)-மனுஷியஸ்திரீயான (நீ) மநுஷ்யஸ்யைவ-மனுஷியாவதாரங்கொண்டஸ்ரீராமனுக்கே, பார்யா-மஹுமந்யஸே - பாரியையாகவெகுவாகவிரும்புகிறாய். (தத்யுக்தம் - அதுஸரியே - ஆகையால்) ராமாத் - ஸ்ரீராமனிடத்திலிருந்து, மந꞉-மனதை, நப்ரத்யாஹர-திருப்பாதே, த்வம்-நீ, ஜாது-எப்பொழுதாவது, (ராமஸ்யபார்யா) பவிஷ்யஸி-(ஸ்ரீராகவனுக்கே பாரியையாக) ஆவாய். (தா-ம்)—மானுஷஸ்திரீ ரூபங்கொண்ட நீ மனுஷியாவதாரங்கொண்ட ஸ்ரீராமனுக்குப் பாரியையாக அடையவிரும்புவது யுக்தந்தான். ஆகையால் ஸ்ரீராமனிடத்துள்ள உனமனதைத் திருப்பிக்கொள்ளாதே, எப்பொழுதாவது அவருக்கே நீ பாரியையாவது நிச்சயம்.

* இப்பதத்தை ஸீதைக்கு ஸம்போதனமாகவுங்கொள்ளலாம்.

౪. త్రైలోక్యవసుభోక్తారం రావణం రాక్షసేశ్వరమ్ । భర్తారముపసంగమ్య విహరస్వ యథాసుఖమ్ ॥

௪. 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌵𑌸𑍁𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂।
𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍁𑌪𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍𑌯𑌵𑌿𑌹𑌰𑌸𑍍𑌵𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌂॥

௪. த்ரைலோக்யவஸுபோக்தாரம்ராவணம்ராக்ஷஸேஶ்வரம்।
பர்த்தாரமுபஸங்கம்யவிஹரஸ்வயதாஸுகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்ரைலோக்யவஸுபோக்தாரம்	மூன்றுலோகதனத்தைப் புஜிப்பவனும்	பர்த்தாரம்	நாயகனை
ராக்ஷஸேஶ்வரம்	இராக்ஷஸநாதனுமான	உபஸங்கம்ய	அடைந்து
ராவணம்	இராவணனை	யதாஸுகம்	யதேச்சையாக
		விஹரஸ்வ	கிரீடி.

தா-ம்—ஹேஸீதே! எங்கள்பெருமான் மூன்றுலோகங்களிலுமுள்ள பிரபலவீரரைவென்று அவரவரிடத்துள்ள ரத்தினவிசேஷங்களைப்பறித்துவந் தனுபவிக்கிறமஹாப்பிரபு. அளவற்ற ஐசுவரியம் பொருந்திய இவ்வரக்கர் புரிக்குநாதன். சத்துருக்களைக்கதறக்கதற வடிக்கிறபீமவிக்கிரமன். இவ்விதபெருமைகள்பொருந்திய வெங்கள்கோமானைப் பதியாகவடைந்து ஸகலஸுகங்களையும் யதேஷ்டமாக அனுபவி.

౫. మానుషీ మానుషం తం తు రామమిచ్ఛసి శోభనే । రాజ్యాద్భ్రష్టమసిద్ధార్థం విక్లబం త్వమనిన్దితే ॥

௫. 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍀𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂𑌤𑌂𑌤𑍁𑌰𑌾𑌮𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿𑌶𑍋𑌭𑌨𑍇।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌬𑌂𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍇॥

௫. மாநுஷீமாநுஷம்தம்துராமமிச்சஸிஶோபநே।
ராஜ்யாத்ப்ரஷ்டமஸித்தார்த்தம்விக்லபம்த்வமநிந்திதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஶோபநே	(ஓ) மங்களகரே	மாநுஷம்	மனிதஜாதியுமான
மாநுஷீ-த்வம்	மனுஷியஸ்திரீயான-நீ	தம்	அந்த (இராகவனை)
ராஜ்யாத்-ப்ரஷ்டம்	இராஜ்ஜியத்திலிருந்து-நழுவினவனும்	அநிந்திதே	நிந்திக்கத்தகாதவளே!
விக்லபம்	பயத்தினால் பங்கமடைந்தவனும்	இச்சஸி	இச்சிக்கிறாய்.
அஸித்தார்த்தம்	தனமற்றவனும்		

(தா-ம்)—திவ்வியமங்கள ஸ்வரூபமுள்ள ஹேஸுந்தரி! திரிலோகமும் பூஜிக்கத்தகுந்த உன்னதபதவியிலிருந்து வாழத்தக்கபாக்கியவதி நீ. உன்னுடைய அங்கஸௌந்தரியத்திற் கனுரூபனும் திரைலோக்கியராஜ்ஜியாதிபதியுமான இராவணேசுவரனுன்னைக்காதலிக்கிறான். அவனுடைய பிரார்த்தனைகளை அசட்டைபண்ணி ஸ்வஜாதியானான அந்த நாடோடி ராமனையே இச்சிக்கிறாய். அந்தராமனுடைய வைபவ மெப்படிப்பட்டது பார்! அவன்ராஜ்ஜியப்பிரஷ்டன், பயமிகுதியால் புத்திஸ்வாதீனமிழந்தகோழையன், அர்த்தஹீனன், பாஹுபல பராக்கிரமாதிகளற்றமானிடன். இப்படி க்ஷீணலக்ஷ்மியையடைந்துள்ள ராமனெங்கே, திரிலோகபிரஸித்தமான பிரதாபமுள்ள எங்கள் ராக்ஷஸேசுவரனெங்கே! இவ்வளவையுமறிந்து அந்ததரித்திரசிகாமணியையேகோருகிற உன்னுடையமடமையை என்னவென்று சொல்லுவோம்.

திர்த்தியவிசேஷார்த்தம்.

அஸித்தார்த்தம் (𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌃, 𑌤𑌂) ஸித்தஸர்வப்பிரயோஜனனான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவை (ஸித்ததார்த்தனென்று பகவானுக்கோர்திருநாமம்) அகாரவாச்சியம் விஷ்ணுவைக்குறிக்கிறது. விக்லபம்—தயாளுவை.

தா-ம்—இலக்ஷ்மீதேவியான நீ இப்பொழுது மானுஷஸ்திரீ யவதாரங்கொண்டிருக்கிறாய். அந்தபரமதயாளுவான ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியும் ஸ்ரீராமனென்கிற மனுஷியாவதாரங்கொண்டிருக்கிறார். ஆகையால் இந்த மனுஷியாவதாரலீலையில் பிதருவாக்கிய பரிபாலனார்த்தம் இராஜ்ஜியத்தை யிழந்து அரண்ணியவாஸஞ்செய்கிற அந்த தயாளுவையே நீ இச்சிக்கிறாய், இதுயுக்தம்.

౬. రాక్షసీనాం వచః శ్రుత్వా సీతా పద్మనిభేక్షణా । నేత్రాభ్యామశ్రుపూర్ణాభ్యామిదం వచనమబ్రవీత్ ॥

௬. 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂𑌵𑌚𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌿𑌭𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌦𑌂𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

௬. ராக்ஷஸீநாம்வசஶ்ஶ்ருத்வாஸீதாபத்மநிபேக்ஷணா।
நேத்ராப்யாமஶ்ருபூர்ணாப்யாமிதம்வசநமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பத்மநிபேக்ஷணா	தாமரைமலர்க்கு ஸமானமான கண்களையுடைய	அஶ்ருபூர்ணாப்யாம்	(துக்கத்தாலுண்டான) கண்ணீரால் நிறைந்த
ஸீதா	பிராட்டியானவள்	நேத்ராப்யாம்	கண்களோடு (கூடினவளாக)
ராக்ஷஸீநாம்	இராக்ஷஸிகளுடைய	இதம்-வசநம்	இந்தவாக்கியத்தை
வச:-ஶ்ருத்வா	வார்த்தையை-கேட்டு	அப்ரவீத்	சொன்னாள்.

தா-ம்—இந்தவிதம் அனுசிதமாயும் ஸ்ரீராகவசிந்திதமாயும் கர்ணகடோரமாயுமிருக்கிற இராக்ஷஸிவசனங் களைக்கேட்டுச் செவிகொத்து மனமுளைந்து தக்கித்தபிராட்டி அரவிந்தநளம்போ லதியழகா யமைந்துள்ள திருக்கண்களில் நீர்சொரிந்துகொண்டு அந்தகாதுகிகளைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு பிரதியுரைத்தனள்.

౭. యదిదం లోకవిద్విష్టముదాహరథ సంగతాః । నైతన్మనసి వాక్యం మే కిల్బిషం ప్రతిభాతి వః॥

௭. யதி³த³ம்லோகவித்³விஷ்டமுதா³ஹரத²ஸங்க³தா:।
நைதந்மநஸிவாக்யம்மேகில்பி³ஷம்ப்ரதிபா⁴திவ:॥

௭. யதிதம்லோகவித்விஷ்டமுதாஹரதஸங்கதா:।
நைதந்மநஸிவாக்யம்மேகில்பிஷம்ப்ரதிபாதிவ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே ராக்ஷஸ்ய:)	(அடி ராக்ஷஸிகளே)	வ:	உங்களுடைய
ஸங்கதா:	(நீங்களெல்லோருமொன்று) சேர்ந்து	(தத்)ஏதத்-வாக்யம்	(அந்த)இந்த-வாக்கியமானது
லோகவித்விஷ்டம்	உலகத்தாரொப்பாததான	மே-மநஸி-கில்பிஷம்	என்னுடைய-மனதில்- பாபாவஹமாத்
யத்-இதம்	எந்த-இந்த (வாக்கியத்தை)	நப்ரதிபாதி	தோன்றவில்லை. [றதாக
உதாஹரத	சொன்னீர்களோ		

౮. న మానుషీ రాక్షసస్య భార్యా భవితుమర్హతి । కామం ఖాదత మాం సర్వా న కరిష్యామి వో వచః॥

௮. ந மாநுஷீ ராக்ஷஸஸ்ய பா⁴ர்யா ப⁴விதுமர்ஹதி।
காமம் கா²த³த மாம் ஸர்வா ந கரிஷ்யாமி வோ வச:॥

௮. நமாநுஷீராக்ஷஸஸ்யபார்யாபவிதுமர்ஹதி।
காமம்காததமாம்ஸர்வாநகரிஷ்யாமிவோவச:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாநுஷீ-ராக்ஷஸஸ்ய	மநுஷ்யஸ்திரீ-அரக்கனுக்கு	மாம்-காமம்-காதத	என்னை-மிகவும்-பக்ஷியுங்கள்
பார்யா-பவிதும்	மனைவியாக-ஆவதற்கு	வ:-வச:	உங்களுடைய-வார்த்தையை
நார்ஹதி-	தக்கவளன்று (ஆகையால்)	நகரிஷ்யாமி	செய்யேன்.
ஸர்வா:	(நீங்கள்) எல்லோரும்		

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸிகாள்! நீங்களெல்லோரு மொன்றுசேர்ந்து உலகமொவ்வாதனவும் நியாயவிரு த்தமானவுமான துர்வசனங்களை மொழிந்தீர்கள். அவையெல்லாமென் செவிக்குப் பாபாவகமாகவே இருக் கின்றன. மனுஷியஸ்திரீ அரக்கனுக்குப்பத்தினியாகத்தகுந்தவளோ. நான்மானுஷஸ்திரீ, உங்களிராவணனு க்குப்பத்தினியாகேன். என்னை என்னஹிம்ஸை வேண்டுமென்றாலும் செய்துகொள்ளுங்கள், ஸம்பூர்ணமா கப்பக்ஷித்தாலும்ஸரியே பாபாவகமும் ஸ்வபாவவிருத்தமுமான உங்கள் போதனைக்கு யானிணங்கேன்.

அவதாரிகை—இராஜ்ஜியப்பிரஷ்டனும் தனஹீனனும் ஆண்மையற்றவனுமாகையால் ஸ்ரீராகவனைத் திரஸ்கரிக்க வேண்டுமென்று சொன்ன இராக்ஷஸிகள் வசனங்களுக்குப் பதிலுரைக்கிறாள்.

౯. దీనో వా రాజ్యహీనో వా యో మే భర్తా స మే గురుః । తం నిత్యమనురక్తాస్మి యథా సూర్యం సువర్చలా॥

௯. தீ³நோ வா ராஜ்யஹீநோ வா யோ மே ப⁴ர்தா ஸ மே கு³ரு:।
தம் நித்யமநுரக்தாஸ்மி யதா² ஸூர்யம் ஸுவர்சலா॥

௯. தீனோவாராஜ்யஹீனோவாயோமேபர்த்தாஸமேகுரு:।
தம்நித்யமநுரக்தாஸ்மியதாஸூர்யம்ஸுவர்ச்சலா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீனோவா	தரித்திரனானாலும்	ஸூர்யம்	ஸூரியனை
ராஜ்யஹீனோவா	இராஜ்ஜியமிழந்தவனானாலும்	ஸுவர்ச்சலா-யதா	ஸுவர்ச்சலாதேவிபோல் [க
ய:-மே-பர்த்தா	எவன்-என்னுடைய-நாயகனோ	நித்யம்-அநுரக்தா	எப்பொழுதும்-அனுராகமுடையவளா
ஸ:-மே-குரு:	அவனே-எனக்கு-சிரேஷ்டன்	அஸ்மி	ஆகிறேன்.
தம்	அவனை (க்குறித்து)		

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸிகாள்! என்னுடைய பர்த்தாதரித்திரனும் இராஜ்ஜியஸம்பத்திழந்தவனும் ஸர்வ நிகிருஷ்டமான மானிடவடிவம்பூண்டவனுமாதலால் தியஜிக்கத்தகுந்தவனென்றுபோதித்தீர்களல்லவா! பிரதி யுத்தரமளிக்கின்றனன் கேளுங்கள். எவனென்னைப்பாணிக்கிரகணஞ் செய்தனனோ அவன் தரித்திரனாயினும் துர்ப்பலனாயினும இராஜ்ஜியமிழந்த தௌர்ப்பாக்கியனாயினும் அவனே எனக்கு மஹாபூஜ்ஜியனான ஸத்குரு. தீனனாயினு மவனேயெனக்குப்பிராணபந்து, குரூபியாயினுமவனே யெனக்குமன்மதன், தரித்திரசிகாமணியா யினு மவனேஎனக்கு ஸம்பத்யுக்தனான ஸ்ரீமான். ஆகையால்ஸூரியபகவானைப் பின்தொடருகிற ஸுவர்ச் சலாதேவிபோல் எனக்குமாலையிட்ட ஸ்ரீரகுநாதனை த்திருவுற்ற காலத்தும்துயருற்ற காலத்தும்ஒத்திருக்குமு ள்ளத்தளாய், மாறுதஅனுராகத்துடன்நேசித்துப்பின்தொடருவேன். எக்காலத்துமவரேஎனக்குப்பூஜ்ஜியன், அவரேகுலதெய்வம், அவரைவிட்டு வேறொருவரையான் ஸ்மரியேன். ஆகையால், இராக்ஷஸிகளே! உங்கள சன் மூன்றுலகையு மொருகுடைக்கீழாளுமன்னனாயினும் அவனுக்கு நான்பத்தினியாகேன், நீங்கள் மப்படவேண்டாமென் றுரைத்தனள்.

சேதனேஜ்ஜீவனுர்த்தம் இலக்ஷ்மீகாதாயனுள் ஸ்ரீஸீதாராமலக்ஷ்மண பாதசத்திருக்கினுளென்கிறரூபங்கொண்டு சதுர்வித்தர்மமுறைமைகளை விளக்கினுாதலின், பிராட்டி தனது பாகமான பாதிவிருத்தியதருமத்தை இந்தசுலோகத்தால் (க-வது) வெளியிடுகிருள். பாக்கியதசையில் பதியை அனுஸரிக்கிறதும் ரிக்ததசையில் நியஜிக்கிறதும் குலஸ்திரீதர்மமல்ல; உபயதசையிலும்சலிக்காத அனுராகத்தோடும் பக்தியோடும், வஸ்துவைச்சாயையனுஸரிக்குமாப்போல், பர்த்தாவைப் பின்தொடருபவளேபதிவிரதை. இம்மஹாதர்மத்தைப் பிராட்டி, பதியிழந்துபாரிழந்து அரண்ணியத்தில்வஸிக்கிற ஸ்ரீராகவனிடத்துள்ள தன்னுடைய அசங்யசிந்தாஸஹிதபக்திப் பிரேமவிசேஷத்தாலும், அகண்டஸாம்பிராஜ்ஜியத்திரட்டான இலங்கைசுவரியத்தைத் திரணமாயெண்ணிஜீவஹானிக்கும்பயப்படாது அரக்கனுக்களித்த பிரதியுத்தாத்தாலும் நிதர்சனமாகக்காட்டி இந்தசுலோகத்தாலும் வெளியிட்டாள்.

౧౦. యథాశచీ మహాభాగా శక్రం సముపతిష్ఠతి । అరుంధతీ వసిష్ఠం చ రోహిణీ శశినం యథా ॥

౧౧. లోపాముద్రా యథాఽగస్త్యం సుకన్యా చ్యవనం యథా । సావిత్రీ సత్యవంతం చ కపిలం శ్రీమతీ యథా ॥

౧౨. సౌదాసం మదయంతీవ కేశినీ సగరం యథా । నైషధం దమయంతీవ భైమీ పతిమనువ్రతా ॥

౧౨½. తథాహమిక్ష్వాకువరం రామం పతిమనువ్రతా ।

௧௦. [illegible]
[illegible]

௧௧. [illegible]
[illegible]

௧௨. [illegible]
[illegible]

௧௨½. [illegible]

௧௦. யதாஸசீமஹாபாகாஸக்ரம்ஸமுபதிஷ்டதி।
அருந்ததீவஸிஷ்டம்சரோஹிணீஸஸிநம்யதா॥

௧௧. லோபாமுத்ராயதாகஸ்த்யம்ஸுகந்யாச்யவநம்யதா।
ஸாவித்ரீஸத்யவந்தம்சகபிலம்ஸ்ரீமதீயதா॥

௧௨. ஸௌதாஸம்மதயந்தீவகேஸிநீஸகரம்யதா।
நைஷதம்தமயந்தீவபைமீபதிமநுவ்ரதா॥

௧௨½. ததாஹமிக்ஷ்வாகுவரம்ராமம்பதிமநுவ்ரதா।

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
மஹாபாகா-ஸசீ	பெரும்பாக்யமுடைய - சசிதேவியா[னவள்	ஸ்ரீமதீ	ஸ்ரீமதி யென்பவள்
யதா-ஸக்ரம்	எப்படி-இந்திரனை	கபிலம்-யதா	கபிலமஹாமுனியை-எப்படியோ
ஸமுபதிஷ்டதி	சேர்ந்திருக்கிருளோ	மதயந்தீ	மதயந்தியானவள்
அருந்ததீ	அருந்ததிதேவியானவள்	ஸௌதாஸம்-இவ	ஸௌதாஸனென்பவனை-எப்படியோ
வஸிஷ்டம் (யதா)	வஸிஷ்டமஹாமுனியை(எப்படியோ)	கேஸிநீ-ஸகரம்-யதா	கேசினீ-ஸகரனை-எப்படியோ [யோ
ரோஹிணீ	ரோஹிணீதேவி	தமயந்தீ-நைஷதம்-இவ	தமயந்தி-நளமஹாராஜாவை-எப்படி
ஸஸிநம்-யதா	சந்திரனை-எப்படியோ	பைமீ	விதர்ப்பராஜபுத்திரியான இந்துமதி
லோபாமுத்ரா	லோபாமுத்திரையென்பவள்	பதிம்	தன்பர்த்தாவான அஜமஹாராஜாவை
அகஸ்த்யம்-யதா	அகத்தியமுனியை-எப்படியோ	(யதா) அநுவ்ரதா	(எப்படி) அனுஸரித்தாளோ
ஸுகந்யா	ஸுகன்னியையென்பவள்	ததா-அஹம்ச	அப்படியே-நானும்
ச்யவநம்-யதா	சியவனனை-எப்படியோ	இக்ஷ்வாகுவரம்	இக்ஷ்வாகுகுலசிரேஷ்டரும்
ஸாவித்ரீ	ஸாவித்திரியானவள்	பதிம்-ராமம்	என்பர்த்தாவுமான-ஸ்ரீராகவனை
ஸத்யவந்தம்(யதா)	ஸத்தியவந்தனை (எப்படியோ)	அநுவ்ரதா	அனுஸரித்தவள்.

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸிகாள்! என்னுடைய பாதிவிருத்திய மகிமையறியாது அனுரியமொழிகளை யுரைக்கின்றீர்கள். ஐசுவரியத்திற்கு மழகிற்கும் சீலத்தைவிற்கிற ஸாமான்னியமாதரைப்போல் உங்கள் பெருமானுடைய ஐசுவ்ரியயௌவனப் பிரதாபவிபவங்களிலீடுபட்டு அவனுக்கு நான்கருத்திற்கிசைவேனென்று பிரமிக்கின்றீர்களோ? மஹாபாக்கியவதியான சசிதேவி, அருந்ததி, உலோபாமுத்திரை, ஸுகன்னியை, ஸாவித்திரி, ஸ்ரீமதி, மதயந்தி, கேசினீ, தமயந்தி, இந்துமதிமுதலிய பதிவிருதோத்தமிகள் தங்கள் தங்கள் பர்த்தாக்களை யனுஸரித்து சாசுவதமானகீர்த்தியை யுலகத்திலெப்படி நிலைநாட்டினரோ அவ்வண்ணமேயானும் இக்ஷ்வாகுகுலசிரேஷ்டரான ஸ்ரீராகவனையனுஸரித்து பதிவிரதாக்கிரகண்ணியையென்கிற சிறைத்தேடுவனல்லது இராக்ஷஸராஜனுக்கபிமதையாகிற நீசபாவத்தை யான்மனதிற்கொள்ளேன்.

౧౩. సీతాయా వచనం శ్రుత్వా రాక్షస్యః క్రోధమూర్ఛితాః । భర్త్సయంతి స్మ పరుషైర్వాక్యై రావణచోదితాః ॥

௧௩. ஸீதாயாவசநம்ஸ்ருத்வாராக்ஷஸ்ய:க்ரோதமூர்ச்சிதா:॥
பர்த்ஸயந்திஸ்மபருஷைர்வாக்யைராவணசோதிதா:।

கங. ஸீதாயாவசநம்ஶ்ருத்வாராக்ஷஸ்ய꞉க்ரோதமூர்ச்சிதா꞉।
பர்த்ஸயந்திஸ்மபருஷைர்வாக்யைராவணசோதிதா꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராவணசோதிதா꞉	இராவணனுலேவப்பட்ட	க்ரோதமூர்ச்சிதா꞉	கோபத்தால் மெய்மறந்தவர்களாக
ராக்ஷஸ்ய꞉	இராக்ஷஸிகள்	பருஷை꞉-வாக்யை꞉	கரேங்களான-வசனங்களால்
ஸீதாயா꞉-வசநம்	பிராட்டியினுடைய-வார்த்தையை	பர்த்ஸயந்திஸ்ம	பயப்படுத்தினுர்கள்.
ஶ்ருத்வா	கேட்டு		

தா-ம்—இவ்விதம் பதிலுரைத்தபிராட்டியின்மீது மஹாகோபங்கொண்டு அந்தகோரராக்ஷஸிகள் உக்கிரவசனங்களால் மறுபடியும் ஜானகியை அதட்டினுர்கள்.

౧౪. అవలీనస్సనిర్వాక్యో హనుమాన్ శింశుపాద్రుమే। సీతాం సంతర్జయంతీస్తా రాక్షసీరశృణోత్కపిః।
கச. 𑌅𑌵𑌲𑍀𑌨𑌸𑍍𑌸𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍋𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌶𑌿𑌂𑌶𑍁𑌪𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍇॥
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌸𑌂𑌤𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌰𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑍍𑌕𑌪𑌿𑌃।
கச. அவலீநஸ்ஸநிர்வாக்யோஹநுமாஂஶிம்ஶபாத்ருமே।
ஸீதாம்ஸந்தர்ஜயந்தீஸ்தாராக்ஷஸீரஶ்ருணோத்கபி꞉।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶிம்ஶபாத்ருமே	சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின்மீது [கிற	ஸந்தர்ஜயந்தீ꞉	மிகவும் மிரட்டுகின்ற
நிர்வாக்ய꞉-அவலீந꞉	வார்த்தையற்றவராக-மறைந்திருக்	தா꞉-ராக்ஷஸீ꞉	அந்த-இராக்ஷஸஸ்திரீகளை (அவர்கள் வாக்கியத்தை)
ஸ꞉-ஹநுமாந்-கபி꞉	அந்த-ஹநுமானென்கிற-வானரர்		
ஸீதாம்	பிராட்டியை	அஶ்ருணோத்	கேட்டார்.

தா-ம்—சிம்சுபாவிருக்ஷத்திய பல்லவஸமூகத்தில் மறைந்து ஓர் கிளையின்மீதுட்கார்ந்து அடியில்நடக்கிற விருத்தாந்தங்களை மௌனமாய்கவனித்துவந்த ஹநுமான் பிராட்டியைஹிம்ஸிக்கிற அவ்விராக்ஷஸிகளின் கடூரவசனங்களைச் செவியுற்றனர்.

౧౫. తామభిక్రమ్య సంక్రుద్ధా వేపమానాం సమంతతః। భృశం సంలిలిహుర్దీప్తాన్ ప్రలంబాన్ దశనచ్ఛదాన్।
౧౬. ఊచుశ్చ పరమక్రుద్ధాః ప్రగృహ్యాశు పరశ్వధాన్। నేయమర్హతి భర్తారం రావణం రాక్షసాధిపమ్।
கரு. 𑌤𑌾𑌮𑌭𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃॥
𑌭𑍃𑌶𑌂𑌸𑌂𑌲𑌿𑌲𑌿𑌹𑍁𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌾𑌨𑍍𑌦𑌶𑌨𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌨𑍍।
கசு. 𑌊𑌚𑍁𑌶𑍍𑌚𑌪𑌰𑌮𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁𑌪𑌰𑌶𑍍𑌵𑌧𑌾𑌨𑍍॥
𑌨𑍇𑌯𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍।
கரு. தாமபிக்ரம்யஸம்க்ருத்தாவேபமாநாம்ஸமந்தத꞉।
ப்ருஶம்ஸம்லிலிஹுர்த்திப்தாந்ப்ரலம்பாந்தஶநச்சதாந்।
கசு. ஊசுஶ்சபரமக்ருத்தா꞉ப்ரக்ருஹ்யாஶுபரஶ்வதாந்॥
நேயமர்ஹதிபர்த்தாரம்ராவணம்ராக்ஷஸாதிபம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸம்க்ருத்தா꞉	கோபமுடைய (ஸ்திரீகள்)	பரஶ்வதாந்	கண்டகோடாலியை
வேபமாநாம்-தாம்	நடுங்குகிற-அந்த (ஸீதையை)	ஆஶு-ப்ரக்ருஹ்ய	சீக்கிரமாக-எடுத்துக்கொண்டு
ஸமந்தத꞉-அபிக்ரம்ய	நாற்புறமும்நன்ருகச்சூழ்ந்துகொண்டு	பரமக்ருத்தா꞉	வெகுகோபித்தவர்களாக
ப்ருஶம்-தீப்தாந்	மிகவும்-பிரகாசிக்கிறவும்	இயம்-ராக்ஷஸாதிபம்	இந்தஸீதை-இராக்கதநாதனுன[ற்கு]
ப்ரலம்பாந்-தஶநச்சதாந்-தொங்குகிறவுமான-உதடுகளை		ராவணம்-பர்த்தாரம்	இராவணனைபர்த்தாவாக (அடைவத
ஸம்லிலிஹு꞉	பிதுக்கினுர்கள்	நார்ஹதி-ஊசு꞉	தகாதவள்என்று-சொன்னுர்கள்.

தா-ம்—பயத்தினுல் அங்கமுழுதும் படபடத்துநடுங்குகிற பிராட்டியைக்குரோதமூர்ச்சிதரான இராக்ஷஸிகள் நாற்புறமும் சூழ்ந்துகொண்டனர். அக்கினிசிகைபோல்ஜ்வலிக்கிற தங்களிலம்போதரங்களைப்பிதுக்கிமிரட்டினர். கண்டகோடரியென்னும் உக்கிராயுதத்தை பரபரப்புடன் கையிலேந்திகடூரவசனங்களால் பயமுறுத்தினர். மஹாகீர்த்திமானுன ஸம்பிரபுவை மணம்புரியத்தக்கபூர்வஸுகிருதமுள்ளபாக்கியவதியிவளோ! இவள் அதிருஷ்டஹீனை, ஸுபுத்தியற்றபேதை, இப்படி பலவாறுமிதற்றிக்கொண்டு தேவியைஹிம்ஸித்தனர்.

౧౭. సంభర్త్స్యమానా భీమాభీ రాక్షసీభిర్వరాననా। సా బాష్పమపమార్జంతీ శింశుపాం తాముపాగమత్।
கஎ. 𑌸𑌂𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌭𑍀𑌮𑌾𑌭𑍀𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑌨𑌾॥
𑌸𑌾𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌮𑌪𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀𑌶𑌿𑌂𑌶𑍁𑌪𑌾𑌂𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍।
கஎ. ஸம்பர்த்ஸ்யமாநாபீமாபீராக்ஷஸீபிர்வராநநா।
ஸாபாஷ்பமபமார்ஜந்தீஶிம்ஶபாம்தாமுபாகமத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வராநநா-ஸா	சிரேஷ்டமானமுகமுடைய அந்த(ஸீதையானவள்)	ஸம்பர்த்ஸ்யமாநா	பயப்படுத்தப்பட்டவள்(ஆதலால்) [டு
பீமாபி꞉	பயங்கரர்களான	பாஷ்பம்-அபமார்ஜந்தீ-	கண்ணீரை உதிர்க்கிறவளாய்க்கொண்
ராக்ஷஸீபி꞉	இராக்ஷஸஸ்திரீகளால்	தாம்-ஶிம்ஶபாம்	(ஹநுமானேறியிருக்கிற) அந்த சிம்ச
		உபாகமத்	அடைந்தாள். [பாவிருக்ஷத்தை

தா-ம்—வாவியுட்பூத்த கமலமலர்போல் அதியுல்லாஸமாக விளங்கும் திருமுகமுடையபிராட்டி இராக்ஷஸிகளுடைய கோரஹிம்ஸை பொறுக்கமுடியாது துக்கித்துக்கொண்டே ஹநுமானிருக்கும் சிம்சபாவிருக்ஷத்தினடியைச்சேர்ந்தாள்.

౧౮. తతస్తాం శింశపాం సీతా రాక్షసీభిస్సమావృతా। అభిగమ్య విశాలాక్షీ తస్థౌ శోకపరిప్లుతా।

க அ. ததஸ்தாம் ஶிம்ஶபாம் ஸீதா ராக்ஷஸீபி⁴ஸ்ஸமாவ்ருதா॥
அபி⁴க³ம்ய விஶாலாக்ஷீ தஸ்தௌ² ஶோகபரிப்லுதா।

க அ. ததஸ்தாம்ஶிம்ஶபாம்ஸீதாராக்ஷஸீபிஸ்ஸமாவ்ருதா।
அபிகம்யவிஶாலாக்ஷீதஸ்தௌஶோகபரிப்லுதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉	பின்பு	தாம்-ஶிம்ஶபாம்	அந்த-ஶிம்சபாவிருக்ஷத்தை
விஶாலாக்ஷீ	அகன்றகண்களையுடைய	அபிகம்ய	அடைந்து
ஸீதா	பிராட்டி	ஶோகபரிப்லுதா	துக்கத்தோடு கூடினவளாய்க்கொண்
ராக்ஷஸீபி꞉	இராக்ஷஸஸ்திரீகளால்	தஸ்தௌ	இருந்தாள். [டு
ஸமாவ்ருதா	சூழப்பட்டவளாக		

౧౯. తాం కృశాం దీనవదనాం మలినాంబరధారిణీమ్। భర్త్సయాం చక్రిరే సీతాం రాక్షస్యస్తాం సమన్తతః।

க கூ. தாம் க்ருஶாம் தீ³நவத³நாம் மலிநாம்ப³ரதா⁴ரிணீம்॥
ப⁴ர்த்ஸயாஞ்சக்ரிரே ஸீதாம் ராக்ஷஸ்யஸ்தாம் ஸமந்தத꞉।

கக. தாம்க்ருஶாம்தீநவதநாம்மலிநாம்பரதாரிணீம்।
பர்த்ஸயாம்சக்ரிரேஸீதாம்ராக்ஷஸ்யஸ்தாம்ஸமந்தத꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸ்ய꞉	இராக்ஷஸிகள்	தாம்-ஸீதாம்	அந்த-பிராட்டியை
க்ருஶாம்	இளைத்தவளும்	ஸமந்தத꞉	நாற்புறத்திலும் (சுற்றிக்கொண்டு)
தீநவதநாம்	இரக்கத்தக்கமுகமுடையவளும்	தாம்	அப்படி நிலையாயிருக்கிற ஜானகியை
மலிநாம்பரதாரிணீம்	அழுக்கடைந்த ஆடையையுடுத்திருப்பவளுமான	பர்த்ஸயாம்சக்ரிரே	பயப்படுத்தினார்கள்.

தா-ம்—ஸ்தானபேதத்தால் துக்கத்தின் கொடுமையைக்கொஞ்ச மாற்றலாமென்று தேவியானவள் மண்டபத்தைவிட்டு மரத்தினடியை யடைந்தாள். இளமானைச்சூழ்ந்து பிடிக்கும சுவானஸமூகம்போல் அவ்விராக்ஷஸாதமிகள் அங்கும்வந்து சூழ்ந்துகொண்டனர். கல்நெஞ்சுள்ள கடும்பாபியும்கண்டு பரிதபிக்கும்படி தீனநிலைமையிலுள்ள அத்திருமாதை கொஞ்சமேனும் அனுதாபமின்றி மறுபடியும் வதைக்க ஆரம்பித்தனர். அவளோ சுருங்கியவதனத்தோடும் இருசித்ததனுவோடும் கிழிந்தவஸ்திரத்தோடும் மஹாகொடிய வியஸனத்தில் தபித்துக்கொண்டிருந்தாள். இராஜைசுவரியத்திற்பிறந்து இராஜைசுவரியத்தில்வளர்ந்து இராஜைசுவரியத்தில்வாழ்ந்த அவளுடைய ஸௌகுமாரியமெங்கே! பதியைப்பிரிந்து பந்துதரிசனமிழந்து இராக்ஷஸிமத்தியிற் படாதபாடுபடுகிற அவள்தைன்னியமெங்கே! அந்தசாந்தஸ்வரூபியின்தன்மையையும்துக்கமிகுதியையுமறியாத அந்த கடோரகள் பச்சைரணத்திலூசிபிட்டாற்போல், பின்னும்பீடித்தனர்.

౨౦. తతస్తాం వినతా నామ రాక్షసీ భీమదర్శనా। అబ్రవీత్కుపితాకారా కరాళా నిర్ణతోదరీ।

௨௦. ததஸ்தாம் விநதா நாம ராக்ஷஸீ பீ⁴மத³ர்ஶநா॥
அப்³ரவீத்குபிதாகாரா கராளா நிர்ணதோத³ரீ।

௨௦. ததஸ்தாம்விநதாநாமராக்ஷஸீபீமதர்ஶநா।
அப்ரவீத்குபிதாகாராகராளாநிர்ணதோதரீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉	பின்பு	நிர்ணதோதரீ	உன்னதமான வயிறுடையவளும்
பீமதர்ஶநா	பயங்கரமான பார்வையுடையவளும்	விநதாநாம	விநதையென்று பெயருடையவளுமா
குபிதாகாரா	கோபசின்னமுடையவளும்(அதனால்)	ராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸியானவள் [ன
கராளா	பயங்கரியாயிருப்பவளும்	தாம்-அப்ரவீத்	அந்த(ஸீதையைக்குறித்து)சொன்னாள்.

தா-ம்—சிம்சுபாவிருக்ஷத்தினடியைச்சேர்ந்தபிறகு வினதையென்பவள் பிரதமத்தில்பீடிக்க ஆரம்பித்தனள். கோரதரிசன முள்ளவளும் ஸதாகோப முள்ளவளும் உன்னதமான உதர முள்ளவளும், பிராட்டியினிடத்தில் அதிகமாகச் சீற்றங்கொண்டிருப்பவளுமான அந்தபீமராக்ஷஸி ஜானகியைக்குறித்துப்பின்வருமாறுரைத்தனள்.

౨౧ సీతేపర్యాప్తమేతావద్భర్తుస్స్నేహో నిదర్శితః। సర్వత్రాతికృతం భద్రే వ్యసనాయోపకల్పతే।

௨௧. 𑌸𑍀𑌤𑍇𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌯𑍋𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇।

௨௧. ஸீதேபர்யாப்தமேதாவத்பர்த்துஸ்ஸ்நேஹோநிதர்ஶித꞉।
ஸர்வத்ராதிக்ருதம்பத்ரேவ்யஸநாயோபகல்பதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பத்ரே	மங்களஸ்வரூபியான	நிதர்ஶித꞉	(உன்னால்) காண்பிக்கப்பட்டது
ஸீதே	ஜானகீ	ஸர்வத்ர	எங்கும் (எல்லாவிஷயத்திலும்)
பர்த்து꞉	நாயகனுடைய (நாயகனிடத்துள்ள)	அதிக்ருதம்	அதிகமாகப்பண்ணப்பட்டது
ஸ்நேஹ꞉	விசுவாஸமானது	வ்யஸநாய	துக்கத்தின்பொருட்டு
ஏதாவத்-பர்யாப்தம்	இதுவரையில்-பூர்த்தியாக	உபகல்பதே	ஆகிறது.

தா-ம்—சோபனரூபமுள்ள ஹேஸீதே! உனக்குஇராமனிடத்துள்ள பிரேமையும் ஸுந்தரவடிவுள்ள உன்னிடத்திலிராமனுக்குள்ள பிரேமையும் இதுவரையிலுன்னுடைய துக்கவிசேஷத்தால் ஸம்பூர்ணமாகக்காண்பிக்கப்பட்டன. இந்தபர்த்திருவாத்ஸல்யவிசேஷமானது அபூதபூர்வமானதென்று யாங்களனைவருமறிந்தோம். இதுவரையில்கிறுத்து. "அதிஸர்வத்ரவர்ஜயேத்" என்று நியாயமிருப்பதால், அந்தநியாயத்தையினி நீ அனுஸரிக்கவேண்டும். எக்காரியத்திலும் அதிஉதவாது. அதியாகச்செய்வது துக்கஹேதுவாகும். ஆகையால் ஸீதே! இந்தஸ்நேகவிளம்பரமானது இனி அதியாகுமாதலாலதைவிட்டுவிடத்தக்கின வளாகிறாய். யானுனது மங்களத்தைக்கோருகிறேனாதலி னிவ்விஷயத்தையுனக்குரைத்தனன்.

౨౨ పరితుష్టాస్మి భద్రం తే మానుషస్తే కృతో విధిః॥

౨౩. మమాపి తు వచః పథ్యం బ్రువంత్యాః కురు మైథిలి। రావణం భజ భర్తారం భర్తారం సర్వరక్షసామ్॥

౨౪. విక్రాంతం రూపవంతం చ సురేశమివ వాసవమ్। దక్షిణం త్యాగశీలం చ సర్వస్య ప్రియదర్శనమ్॥

௨௨. 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂𑌤𑍇𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍇𑌕𑍃𑌤𑍋𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃॥
𑌮𑌮𑌾𑌪𑌿𑌤𑍁𑌵𑌚𑌃𑌪𑌥𑍍𑌯𑌂𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃𑌕𑍁𑌰𑍁𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌿।

௨௩. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂𑌭𑌜𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂॥
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂𑌰𑍂𑌪𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂𑌚𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑌮𑌿𑌵𑌵𑌾𑌸𑌵𑌂।

௨௪. 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌶𑍀𑌲𑌂𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂॥

௨௨. பரிதுஷ்டாஸ்மிபத்ரந்தேமாநுஷஸ்தேக்ருதோவிதி꞉॥
மமாபிதுவச꞉பத்யம்ப்ருவந்த்யா꞉குருமைதிலி।

௨௩. ராவணம்பஜபர்த்தாரம்பர்த்தாரம்ஸர்வரக்ஷஸாம்॥
விக்ராந்தம்ரூபவந்தம்சஸுரேஶமிவவாஸவம்।

௨௪. தக்ஷிணம்த்யாகஶீலஞ்சஸர்வஸ்யப்ரியதர்ஶநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மைதிலி-தே	ஸீதே-உன்னால்	ரூபவந்தம்ச	ஸௌந்தரியமுடையவனும்
மாநுஷ꞉	மனுஷியஸம்பந்தமான	தக்ஷிணம்	ஸமஸ்த காரியங்களில் ஸமர்த்தனும் (இங்கிதக்கியனும்)
விதி꞉-க்ருத꞉	ஏற்பாடானது(பதிவிரதாதர்மாசரணமானது)-செய்யப்பட்டது	த்யாகஶீலஞ்ச	கொடுப்பதையேஸ்வபாவமாயுடையவனும் (ஆகையால்)
தே-பத்ரம்	உனக்கு மங்களமுண்டாக		
பரிதுஷ்டா-அஸ்மி	ஸந்தோஷித்தவளாக-ஆகிறேன்	ஸர்வஸ்ய-ப்ரியதர்ஶநம்-ஸமஸ்தருக்கும்-இஷ்டமானபார்வையை யுடையவனும்	
பத்யம்-ப்ருவந்த்யா꞉	ஹிதத்தை-சொல்லுகிற		
மம-வச꞉-குரு	என்னுடைய-வார்த்தையை-செய்	ஸுரேஶம்	தேவராஜாவான
ஸர்வரக்ஷஸாம்ச-பர்த்தாரம்-எல்லாவரக்கருக்கும்-இராஜாவும்		வாஸவமிவ(ஸ்திதம்)	இந்திரனைப்போலிருப்பவனுமான
விக்ராந்தம்	பராக்கிரமமுடையவனும்	ராவணம்-பர்த்தாரம்-பஜ-இராவணனை-பதியாக-அடை.	

౨౫. మానుషం కృపణం రామం త్యక్త్వా రావణమాశ్రయ। దివ్యాంగరాగా వైదేహి దివ్యాభరణభూషితా॥

౨౬. అద్యప్రభృతి సర్వేషాం లోకానామీశ్వరీ భవ। అగ్నేస్స్వాహా యథా దేవీ శచీవేంద్రస్య శోభనే॥

௨௫. 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂𑌕𑍃𑌪𑌣𑌂𑌰𑌾𑌮𑌂𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌗𑌾𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌿𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾॥

௨௬. 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌭𑌵।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌯𑌥𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀𑌶𑌚𑍀𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌶𑍋𑌭𑌨𑍇॥

௨௫. மாநுஷம்க்ருபணம்ராமம்த்யக்த்வாராவணமாஶ்ரய।
திவ்யாங்கராகாவைதேஹிதிவ்யாபரணபூஷிதா॥

௨௬. அத்யப்ரப்ருதிஸர்வேஷாம்லோகாநாமீஶ்வரீபவ।
அக்நேஸ்ஸ்வாஹாயதாதேவீஶசீவேந்த்ரஸ்யஶோபநே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வைதேஹி	ஸீதே	ஶோபநே	மங்களஸ்வரூபியே!
திவ்யாங்கராகா	சிரேஷ்டமான சந்தனப்பூச்சால் தேகாலங்காரமுள்ளவளாகவும்	அக்நே:-ஸ்வாஹாதேவீயதா-அக்கினிபகவானுக்கு-ஸ்வாஹாதேவிபோல்	
திவ்யாபரணபூஷிதா	சிறந்த ஆபரணங்களால் தேகத்தை அலங்கரித்தவளுமாக	இந்த்ரஸ்ய-சசிவ	இந்திரனுக்கு-சசிதேவிபோல்
		(த்வம்-ராவணஸ்ய-பார்யா-பூத்வா-நீஇராவணனுக்குபார்யையாய்)	
மானுஷம்-க்ருபணம்	மனுஷியனும்-அல்பனுமான	அத்யப்ரப்ருதி	இதுமுதல்
ராமம்-த்யக்த்வா	இராமனை-விட்டு	ஸர்வேஷாம்-லோகாநாம்-ஸமஸ்தங்களான-உலகங்களுக்கு	
ராவணம்-ஆஶ்ரய	இராவணனை-அடை	ஈஶ்வரீபவ	ஏவல்கர்த்தாவாக-ஆய்விடு.

౨౭. కింతే రామేణ వైదేహి కృపణేన గతాయుషా। ఏతదుక్తం చ మే వాక్యం యది త్వం న కరిష్యసి॥

౨౮ అస్మిన్ముహూర్తే సర్వాస్త్వాం భక్షయిష్యామహే వయమ్।

உ௭. கிந்தேராமேணவைதேஹீக்ருபணேநகதாயுஷா।
ஏததுக்தம்சமேவாக்யம்யதித்வம்நகரிஷ்யஸி॥

உ௮. அஸ்மிந்முஹூர்த்தேஸர்வாஸ்த்வாம்பக்ஷயிஷ்யாமஹேவயம்।

உ௭. கிந்தேராமேணவைதேஹீக்ருபணேநகதாயுஷா।
ஏததுக்தம்சமேவாக்யம்யதித்வம்நகரிஷ்யஸி॥

உ௮. அஸ்மிந்முஹூர்த்தேஸர்வாஸ்த்வாமபக்ஷயிஷ்யாமஹேவயம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ருபணேந	குஸ்திதனுயும்	த்வம்-நகரிஷ்யஸியதி	நீ-செய்யாயானல்
கதாயுஷா	போன ஆயஸ்ஸுடையவனுமான (அல்பாயுளுள்ளவனும்) [ஜனம்]	அஸ்மிந்-முஹூர்த்தே-இந்தக்ஷணத்திலேயே	
ராமேண-தே-கிம்	இராமனேடு-உனக்கென்ன-(பிரயோ[ஜனம்])	ஸர்வா:-வயம்	ஸமஸ்தரான நாங்கள்
மே-உக்தம்-ஏதத்வாக்யம்-என்னுல் சொல்லப்பட்ட இந்தவாக்கியத்தை		(ஹே) வைதேஹி-த்வாம்-(ஒ) ஸீதே!-உன்னை	
		பக்ஷயிஷ்யாமஹே	தின்றுவிடுவோம்.

(உஉ-மு-உ௮-ல்) தா-ம்—ஹேஸுந்தரி! மனுஷியருக்காக விதிக்கப்பட்ட பாதிவிருத்தியதர்மத்தை நன்றாகப் பிரகடனஞ்செய்தாய். யானுமிதைப்பார்த்துப் பரமஸந்துஷ்டையானேன். ஸ்வஜாதி தர்மானுஷ்டானஞ்செய்த உனக்குமங்களமுண்டாகட்டும். இதுவரையிற்போதும். ஸாமான்னியரான மானுஷர்க்கென்றுண்டான அந்ததர்மத்தை இனி ஆசரிக்கவேண்டாம். ஏகதாரவிரதமும் பாதிவிருத்தியதர்மமும் இராக்ஷதருக்கில்லை. யானுபதேசிக்கிற ஹிதவசனங்களை யங்கீகரித்து அவ்வண்ணம் நடக்கக்கடவாய். நீ இதுவரையிலாசிரயித்தவன் கேவலமோரல்பமனுஷியன், அல்பாயஸ்ஸுள்ளவன், அதிருஷ்டஹீனன், அபலவான், அர்த்தமில்லான், உன்னைப்பரிக்கவகையில்லான். அந்தகிருபண சிரோமணியை இனி நீ மானிக்கவேண்டாம். இன்றேடு அவனையும் அவனிடத்துள்ள வாத்ஸல்லியத்தையும் வாஸனையறவிட்டுவிடு. எங்கள் மஹாராஜாவின் கௌரவத்தைப்பார். சத்துருக்களைக் கதறச்செய்கிற வீரியவான், திரிலோகத்தையும் ஜயித்தவிக்கிரமன், இராக்ஷதகோடிகள் ஸேவிக்கும் மஹாப்பிரபு, மன்மதனைப்போல் திவ்வியரூபமுள்ளவன், இங்கிதங்களறிந்த புத்திமான், தொட்டகாரியங்களை முடிக்கவல்லஸாமர்த்தியவான், யாசித்தவர்க்குக்குறைவின்றியளிக்கும்பரமோதாரன், ஸகலருங்காமுறத்தகுந்தஸுந்தரவடிவுள்ளவன், எல்லோரையு மானந்திப்பிக்கிறகல்லியாணகுணமுள்ளவன். இப்படிதேவராஜாபோல்பெருமைகொண்டவெங்கள்ஸார்வபௌமனை நீயாசிரயிக்கக்கடவாய். திரிலோகராஜ்ஜியாதிபதியான வெங்கள் இராவணனெங்கே, அரண்ணியவாஸியான உன்னுடையஇராமனெங்கே! மன்மதவடிவங்கொண்ட எங்கள் மன்னவனெங்கே, மானிடவடிவங்கொண்ட அந்த துர்ப்பலனெங்கே! ஆகையாலிந்த இராஜராஜேசுவரனை இராவணேசுவரனைப் பர்த்தாவாகவரித்து ஸகலபோகங்களையு மாளப்பெறுவாய். திவ்வியாபரணங்களால் தேகத்தையலங்கரித்துக்கொள். திவ்வியபரிமள சந்தனங்களால் தேகத்தைசோபித்துக்கொள். இப்படிஸகலஆபரணங்களையும் அலங்காரங்களையும் அணிந்துகொண்டு மன்மதனேடு இரதிதேவிபோல் இராவணனேடுசேர்ந்து பிரம்மானந்தமாகக்கிரீடி. அக்கினிக்கு ஸ்வாஹா தேவிபோலும், மஹேந்திரனுக்கு சசிதேவிபோலும் இராவணனுக்கு ஸீதா தேவியென்று உலகமுழுதும் கொண்டாடும்படி செய்துகொள். இந்தவிதம் இந்திராதிதேவர்களும் வணங்கப்பெற்ற இலங்கேசுவரனைப் பதியாகவடைந்து ஸகலபோக ஸாம்பிராஜ்ஜியங்களுக்குமதிபதியாய், எங்களுக்கும், மண்டோதரிப்பிரமுகிகளான மற்றஸ்திரீகளுக்கும், இம்மூன்றுலோகத்திற்கு மிந்தக்ஷணமுதலீசுவரியாய்வீற்றிருக்கிற உன்னதபதவியிலிருந்துலஸுகி, அந்தஇராமனுகிற மனுஷியனலுனக்கென்ன பிரயோஜனமிருக்கிறது. அல்பாயஸ்ஸுள்ள அந்ததுர்ப்பலனேடென்னஸுகமனுபவிக்கப்போகிறுய். பிரதியொன்றுஞ்சொல்லாமல் இலங்காராஜ்ஜியபாக்கியத்தையடைந்தானந்திக்கக்கடவாய். யான்சொல்வதற்கிசையாயாகில் நாங்களெல்லோருமொன்றுசேர்ந்து இப்பொழுதே உன்னைப் பக்ஷித்துவிடுவோம்.

தீர்த்தியவிசேஷார்த்தம்.

ராவண:-பகைவரை அழும்படிசெய்பவன், பர்த்தா-சிசுருஷாதிகைங்கரியங்களால் ஸ்வாமியைப் போஷிப்பவன், அதாவதுபிருத்தியன்-இப்பதங்களுக் கிவ்வர்த்தஞ்செய்து பின்வருமாறு அந்வயிக்கிருர். வைதேஹி-ஸீதே, மாநுஷ:விதி:-மனுஷியஜாதிக்கு விதிக்கப்பட்ட பாதிவிருத்தியதர்மப்பிரகடனமானது, (த்வயா-உன்னுல்) க்ருத:-செய்யப்பட்டது, பரிதுஷ்டா

ஸ்மி-ஸந்தோஷித்தவளாகஆகிறேன், தே-பத்ரம்-உனக்குமங்கலமுண்டாகட்டும், அபிது-ஆனல், பத்யம்-ஹிதத்தை, ப்ருவக்த்யாஃ-உரைக்கிற, மம-என்னுடைய, வசஃ-வார்த்தையை, குரு-செய், க்ருபணம்-அல்பமான, மாநுஷம்-மனுஷ்யதர்மமானபயத்தை, த்யக்த்வா-விட்டு, ராவணம்-சத்ருருக்களைத்தபிக்கச்செய்பவனும், ரக்ஷஸாம்-அரக்கருக்கு, பர்த்தாரம்-இராஜாவான, ராவணம-இராவணனை, பர்த்தாரம்-பிருத்தியனுச, ஆஶ்ரய-ஆசிரயி, விக்ராந்தம்-பராக்கிரமசாலியும், ரூபவந்தம்-அழகுள்ளவனும், ஸுநிணம்-ஸமர்த்தனும் (இங்கிதக்ஞனும்) த்யாகசீலம்-கொடையாளனும், ஸர்வஸ்ய-எல்லோருக்கும், ப்ரியதர்ஶநம்-இஷ்டமானபார்வையுடையவனும், ஸுரேஶம்-தேவராஜாவான, வாஸவமிவ(ஸ்திதம்) இந்திரனைப்போலிருப்பவனும், மானுஷம்-மனுஷியாவதாரங்கொண்டவனுமான, ராமம்-ஸ்ரீராமனை, பஜ-ஸேவி, கருபணேந-கார்ப்பண்ணியத்தால், கிம்-என்ன பிரயோஜனம், கதாயஷா-அடைந்தஆயஸ்ஸுள்ள (தீர்க்காயுஷ்மானுன) ராமேண-இராமனேடு, (ஸங்கமஃபவிஷ்யதி-சேர்க்கையுண்டாகும்) அக்நேஃ-அக்கினிபகவானுக்கு, ஸ்வாஹாதேவீயதா-ஸ்வாஹாதேவியெப்படியோஅப்படியும், இந்த்ரஸ்ய-இந்திரனுக்கு, ஶசீவ-சசிதேவிபோலும், (ராமஸ்யப்ரியபார்யாபூத்வா-இராமனுக்குப்பிரியபார்யையாகி) திவ்யாங்காகா-சந்தனதிலேபனங்களாலலங்காரமுடையவளும், திவ்யாபரணபூஷிதா-சிறந்தஆபரணங்களால் பூஷிக்கப்பட்டவளுமாக, அத்யப்ரப்ருதி-இந்தக்ஷணமுதல்,ஸர்வேஷாம்லோகாநாம்-ஸமஸ்தலோகங்களுக்கும், ஈஶ்வரீ-நியந்தாவாக, பவ-ஆய்விடு, மே-என்னல்,உக்தம்-சொல்லப்பட்ட, ஏதத்வாக்யம்-இந்தவசனத்தை, த்வம்-நீ, நகரிஷ்யஸியதி - (அங்கீகரித்துஅவ்வண்ணம்) செய்யாயாகில், அஸ்மிக்முகூர்த்தே-இந்தக்ஷணத்தில், த்வாம்-உன்னையுத்தேசித்து, வயம்ஸர்வாஃ-நாங்களெல்லோரும், (விஷம் - விஷத்தை) பக்ஷயிஷ்யாமஹே-பக்ஷிப்போம்.

தா-ம்—மங்களரூபமுள்ளஹேதேவி! மனுஷியாசாரத்திற்காகவிதிக்கப்பட்டபாதிவிருத்தியதர்மத்தை நீ நன்ருகப்பிரகடனஞ்செய்தாய், அதற்காக உன்னையான்புகழ்ந்து கொண்டாடுகிறேன். உனக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். ஹிதமுரைக்கிறவென்வசனத்தைக் கொஞ்சங்கேட்டருளாய். அல்பரான மனுஷியஜாதிக்குரிய பயத்தைவிட்டு, சத்ருஹந்தாவும் இராக்ஷஸேசுவரனும் உன்னிடத்தில் பிருத்தியத்துவத்தைக் கொண்டவனுமான இராவணனைஆசிரயி. அதாவது அவனுடைய தாஸ்யத்தை அங்கீகரித்து அனுக்கிரகஞ்செய். மஹேந்திரனைப்போல் சௌரியதைரிய ஸௌந்தரியதயாதாக்ஷண்ணியாதி குணவிசேஷங்களுள்ளவனும் ஸகலஜனப்பிரியனுமான ஸ்ரீராமனையே பஜனம்பண்ணு. கார்ப்பண்ணியத்தாலென்னபிரயோஜன மிருக்கிறது. தீர்க்காயுஷ்மானுன ஸ்ரீராகவனேடு உனக்கு எப்படியுஞ் சேர்த்தியுண்டாகப்போகிறது. அக்கினியோடு ஸ்வாஹாதேவிபோலும், மஹேந்திரனேடு சசிதேவிபோலும் ஸ்ரீராகவனேடு நீ சேர்ந்து திவ்வியாபரணங்களையணிந்துகொண்டு சந்தனபுஷ்பஹாரங்களைத் தரித்துக்கொண்டு, எங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள திரிலோகவாஸிகளுக்கும் நியந்தாவாய் இராஜராஜேச்வரியாக வீற்றிருக்கப்போகிறாய். யான்செய்தவிண்ணப்பத்தைமாத்திர மங்கீகரியாயாகில் நாங்களனைவரும் உன்னிமித்தம் விஷத்தையுண்டு பிராணனைவிட்டுவிடுவோம். இவ்வித மந்தஸ்திரீ இராவணனது தாஸ்பத்தையங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று ஸீதையைப்பிரார்த்தித்தனள்.

౨౧. అన్యా తు వికటా నామ లంబమానపయోధరా। అబ్రవీత్కుపితా సీతాం ముష్టిముద్యమ్య గర్జతీ॥

௨௧. [illegible]

[illegible]

௨௧. அந்யாதுவிகடாநாமலம்பமாநபயோதரா॥

அப்ரவீத்குபிதாஸீதாம்முஷ்டிமுத்யம்யகர்ஜதீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லம்பமாநபயோதரா	தொங்குகிறஸ்தனமுடைய	முஷ்டிம்-உத்யம்ய	பிடியை-எடுத்து
விகடாநாம-அந்யா	விகடையென்றபெயருடைய-வேறொருவள்	கர்ஜதீ	இரைகின்றவளாக
குபிதா(ஸதி)	கோபித்தவளாய்க் கொண்டு)	ஸீதாம்-அப்ரவீத்	ஸீதையைப்பார்த்து-சொன்னுள்.

தா-ம்—தொங்குகிற ஸ்தனத்துவயத்தையுடைய விகடையென்னு மோரிராக்ஷஸியானவள் மிகுந்த கோபத்துடன் முஷ்டியைத்தூக்கிக்கொண்டு பிராட்டியைப்பார்த்துப் பின்வருமாறுகர்ஜித்தாள்.

౨౨. బహూన్యప్రియరూపాణి వచనాని సుదుర్మతే। అనుక్రోశాన్మృదుత్వాచ్చ సోఢాని తవ మైథిలి॥

௨௨. [illegible]

[illegible]

௨௨. பஹூந்யப்ரியரூபாணிவசநாநிஸுதுர்மதே॥

அநுக்ரோஶாந்ம்ருதுத்வாச்சஸோடாநிதவமைதிலி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுதுர்மதே-மைதிலி	மிக கெட்டபுத்தியுடைய-ஸீதே	(ராவணேந)-அநுக்ரோஶாத்-(இராவணனல்)-தயையாலும்	
பஹூநி-அப்ரியரூபாணி-அனேகமானவும்-அநிஷ்டஸ்வரூபங்களுமான		ம்ருதுத்வாச்ச	மிருதுவான சரீரமுடையவனென்றும்
		ஸோடாநி	(தக்க சிக்ஷைசெய்யாமல்) ஸகிக்கப்பட்டன.
தவ-வசநாநி	உன்னுடைய-வார்த்தைகள்		

న చ నః కురుషే వాక్యం హితం కాలపురస్కృతమ్॥

[illegible]

நசநஃகுருஷேவாக்யம்ஹிதம்காலபுரஸ்ஸரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காலபுரஸ்ஸரம்-நஃ-வாக்யம்-காலோசிதமான-எங்களுடைய-வசனத்தை		நகுருஷே (யதி)	செய்யாமற்போவாயாகில்
		ஹிதம்-ந	(உனக்கு) நன்மை-இல்லை.

தா-ம்—அடி துர்ப்புத்தே! அப்பிரியமுங்கர்ணகடோரமுமான அனேகதுர்வசனங்களை வரம்பின்றி மஹாராஜாமுன் உரைத்தாய். அவைகளையெல்லாம் கிருபையாலும் மிருதுத்தன்மையுள்ள அபலையென்கிற இரக்கத்தாலுமவர்பொறுத்தார். ஆகையால் தகுந்ததண்டனை உனக்குவிதிக்கப்படவில்லை. காலோசிதமும் உனக்கு ஹிதமுமான எங்கள் சொற்படி நீ நடக்காயாகில் உனக்கு நன்மையொருக்காலு முண்டாகப்போகிறதில்லை.

౩౧. ఆనీతాసి సముద్రస్య పారమన్యైర్దురాసదమ్ । రావణాంతఃపురం ఘోరం ప్రవిష్టా చాసి మైథిలి॥
౩౨. రావణస్య గృహే రుద్ధామస్మాభిస్తు సురక్షితామ్ । న త్వాం శక్తః పరిత్రాతుమపి సాక్షాత్పురందరః॥

௩௧. 𑌆𑌨𑍀𑌤𑌾𑌸𑌿 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌚𑌾𑌸𑌿 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌿॥

௩௨. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃॥

௩௧. ஆநீதாஸிஸமுத்ரஸ்யபாரமந்யைர்துராஸதம்।
ராவணாந்தঃபுரம்கோரம்ப்ரவிஷ்டாசாஸிமைதிலி॥

௩௨. ராவணஸ்யக்ருஹேருத்தாமஸ்மாபிஸ்துஸுரக்ஷிதாம்।
நத்வாம்ஶக்தঃபரித்ராதுமபிஸாக்ஷாத்புரந்தரঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அந்யைঃ-துராஸதம்	இதரர்களால்-அடையமுடியாத	ராவணஸ்ய-க்ருஹே	இராவணனுடைய-கிருகத்தில்
ஸமுத்ரஸ்ய-பாரம்	கடலினுடைய-அக்கரையை [யி	அஸ்மாபிঃ-ருத்தாம்	எங்களால்-தடுக்கப்பட்டவளும் [னே
ஆநீதா-அஸி	அடைவிப்பிக்கப்பட்டவளாக-ஆகிறு	ஸுரக்ஷிதாம்-த்வாம்	நன்றாகரக்ஷிக்கப்பட்டவளுமான-உன்
(ஹே) மைதிலி	(ஓ) ஸீதே [தை	பரித்ராதும்	காப்பாற்றுவதற்கு
கோரம்-ராவணாந்தঃ	புரம்-பயங்கரமான-இராவணாந்தப் புரத்	ஸாக்ஷாத்-புரந்தரோபி-பிரத்தியக்ஷமான-இந்திரனும்	
ப்ரவிஷ்டாச-அஸி	பிரவேசித்தவளாகவும்-ஆகிருய்	நஶக்தঃ	சக்தனல்ல.

౩౩. కురుష్వ హితవాదిన్యా వచనం మమ మైథిలి । అలమశ్రుప్రవాహేన త్యజ శోకమనర్థకమ్॥

௩௩. 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌹𑌿𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌮𑌮 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌿।
𑌅𑌲𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜 𑌶𑍋𑌕𑌮𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑌮𑍍॥

௩௩. குருஷ்வஹிதவாதிந்யாவசநம்மமமைதிலி।
அலமஶ்ருப்ரபாதேநத்யஜஶோகமநர்த்தகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மைதிலி-ஹிதவாதிந்யாঃ-ஸீதே-ஹிதம்சொல்லுகிற		அஶ்ருப்ரபாதேந-அலம்-கண்ணீர்பெருக்குவதால்-போதும்	
மம-வசநம்-குருஷ்வ	என்னுடைய-வார்த்தையை-செய்	அநர்த்தகம்-ஶோகம்-த்யஜ - பிரயோஜனமற்ற- துக்கத்தை-விடு.	

౩౪. భజ ప్రీతిం ప్రహర్షం చ త్యజంతీ నిత్యదైన్యతామ్ । సీతే రాక్షసరాజేన సహ క్రీడ యథాసుఖమ్॥

௩௪. 𑌭𑌜 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍈𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑍀𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍॥

௩௪. பஜப்ரீதிம்ப்ரஹர்ஷம்சத்யஜந்தீந்த்யதைந்யதாம்।
ஸீதேராக்ஷஸராஜேநஸஹக்ரீடயதாஸுகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஸீதே	(ஓ) ஸீதே [தையும்	ஏதாம்-நித்யதைந்யதாம்-த்யஜ-இந்த-ஸதாவியஸனத்தை-விடு	
ப்ரீதிம்	(இராவண விஷயமான) ஸ்நேஹத்	ராக்ஷஸராஜேநஸஹ	இராக்ஷஸராஜாவான (இராவணனே
ப்ஹர்ஷம்ச-பஜ	ஸந்தோஷத்தையும்-அடை	யதாஸுகம்-க்ரீட	யதேச்சையாக-விஹரி. [டு

(௩௧-மு-௩௪-ல்) தா-ம்—அடிமைதிலி! இராமனையும் மற்றுமுள்ளபந்துக்களையும் நினைத்துநினைத்துக் கண்ணீர்விடுவதில் யாதுபயன்? அவர்களில்யாராவது இங்குவந்துன்னை ரக்ஷிக்கவல்லரோ! யாவருக்கும் அஸஹமான இம்மஹாஸமுத்திரந்தாண்டி இக்கரைசேர்ந்துவிட்டாய், மஹாபயங்கரமான இராவணாந்தப்புரத்தையும் பிரவேசித்துவிட்டாய், இவ்விடத்தில் எம்போன்ற உக்கிரராக்ஷஸிகளால் அங்கிங்கோடியொளியாமல் காக்கப்படுகிருய். இவ்விதகாவல்கொண்ட வுன்னைமஹேந்திரன் பிரத்தியக்ஷமா யோடிவந்தாலு மிரக்ஷிக்க அசக்தன்தான். மஹாஸமுத்திரமத்தியில், இராக்ஷஸபாலிதமானவிலங்கையில், இராவணாந்தப்புரநடுவில் பயமின்றிப்பிரவேசித்து எங்கள் காவலினின் றுன்னைக் கொண்டுபோக வல்லவீரனும் இம்மூவுலகிலுளனே! மஹேந்திரனுமினைத்தமாத்திரத்தில் நடுங்கானே! அபபடியிருக்க அந்த ராமனென்கிறமனிதனு உன்னைரக்ஷிக்கப்போகிறுன்! அடிஸீதே! இதெல்லாம் வீண்மனோராஜ்ஜியம். யான்சொல்லுவதைக்கவனித்து அவ்வண்ணம் நடந்தாயாகி லுனக்குப்பயனுண்டு. இக்கண்ணீர்பெருக்குவது இதுமட்டில்போதும். நிஷ்பிரயோஜனமான இவ்வியஸனத்தை உடனேவிட்டுவிடு. இராவணனிடத்திற் பிரீதிபண்ணி மஹாஸந்தோஷத்தையடை. அந்தஸுந்தரபுருஷனேடு ஏகபத்தினியாயிருந்து யதேச்சையாகக்கிரீடி. ஸகலஸௌபாக்கியங்களையுமடைந்து இராஜராஜேசுவரியாகத் திருக்கோலங்கொள்ளு. ஹேஸுந்தரி! இப்படி இடைவிடாமல் துக்கிப்பதிலென்ன பிரயோஜனமிருக்கிறது. உனது அபீஷ்டம் நிறைவேறுவதற்கு யாதொருமுகாந்திரமுமில்லை. நிஷ்பிரயோஜனமாயிருக்கு முனதுசிந்தையைவிட்டொழித்துஸகலபோகங்களையு மளிக்கக்காத்திருக்கிற இலங்காதிபதியைச்சேர்ந்து இன்புறக்கடவாய்.

౩౫. జానాసిహియథాభీరుస్త్రీణాంయౌవనమధ్రువమ్ । యావన్నతేవ్యతిక్రామేత్తావత్సుఖమవాప్నుహి॥

௧௫. 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿𑌹𑌿𑌯𑌥𑌾𑌭𑍀𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂𑌯𑍌𑌵𑌨𑌮𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍।
𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌤𑍇𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌹𑌿॥

௧௫. ஜாநாஸிஹியதாபீருஸ்த்ரீணாம்யௌவநமத்ருவம்।
யாவந்நதேவ்யதிக்ராமேத்தாவத்ஸுகமவாப்நுஹி॥

பதம்.	உரை.
(ஹே) பீரு	பயந்தஸ்வபாவமுள்ள அடி ஸீதே!
ஸ்த்ரீணாம்-யௌவநம்	ஸ்திரீகளுடைய-யௌவனமானது
அத்ருவம்-யதா-ஜாநாஸி-நிலையற்றது (என்று)-எப்படி-அறிந்தி	ருக்கிறுயோ
(ததா)-தே	(அப்படியே)-உன்னுடைய (யௌவனம்)
யாவத்-நவ்யதிக்ராமேத்-எவ்வளவுகாலத்திற்குள்-அதிக்கிரமி	
தாவத்	அவ்வளவுகாலத்திற்குள் [யாதோ
ஸுகம்-அவாப்நுஹி	ஸுகத்தை-அடை.

౩౬. ఉద్యానానిచరమ్యాణిపర్వతోపవనానిచ। సహరాక్షసరాజేనచరత్వంమదిరేక్షణే॥

௧௬. 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌪𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿𑌚।
𑌸𑌹𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑌚𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂𑌮𑌦𑌿𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇॥

௧௬. உத்யாநாநிசரம்யாணிபர்வதோபவநாநிச।
ஸஹராக்ஷஸராஜேநசரத்வம்மதிரேக்ஷணே॥

பதம்.	உரை.
மதிரேக்ஷணே-த்வம்	விலாஸத்தோடுகூடினகண்களையுடை [யாய்-நீ
ரம்யாணி-உத்யாநாநிச	அழகான-உத்தியானவனங்களிலும்
பர்வதோபவநாநிச	கிரீடா பருவதத்திலிருக்கிற உத்தியா [னவனங்களிலும்
ராக்ஷஸராஜேநஸஹ-சர	இராக்கதநாதனுடேகூட-ஸஞ்சரி.

౩౭. స్త్రీసహస్రాణితేసప్తవశేస్థాస్యంతిసుందరి । రావణంభజభర్తారంభర్తారంసర్వరక్షసామ్॥

௧௭. 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌤𑍇𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌶𑍇𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌿।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂𑌭𑌜𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍॥

௧௭. ஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணிதேஸப்தவஶேஸ்தாஸ்யந்திஸுந்தரி।
ராவணம்பஜபர்த்தாரம்பர்த்தாரம்ஸர்வரக்ஷஸாம்॥

பதம்.	உரை.
ஸப்த-ஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணி-ஏழான-ஸ்திரீகளுடைய ஆயிரங்கள்	
தே-வஶே-ஸ்தாஸ்யந்தி - உன்னுடைய-ஸ்வாதீனத்தில்-நிற்கி	[றார்கள்
ஸர்வரக்ஷஸாம்	ஸமஸ்த இராக்ஷதருக்கு
பர்த்தாரம்-ராவணம்	பிரபுவான-இராவணனை
ஸுந்தரி	ஸீதே!
பர்த்தாரம்-பஜ	நாயகனுக-அடை.

౩౮. ఉత్పాట్యవాతేహృదయంభక్షయిష్యామిమైథిలి । యదిమేవ్యాహృతంవాక్యంనయథావత్కరిష్యసి॥

௧௮. 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯𑌵𑌾𑌤𑍇𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌿।
𑌯𑌦𑌿𑌮𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂𑌨𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿॥

௧௮. உத்பாட்யவாதேஹ்ருதயம்பக்ஷயிஷ்யாமிமைதிலி।
யதிமேவ்யாஹ்ருதம்வாக்யம்நயதாவத்கரிஷ்யஸி॥

பதம்.	உரை.
மைதிலி-மே-வ்யாஹ்ருதம்-ஸீதே-என்னுல்-சொல்லப்பட்ட	
வாக்யம்-யதாவத்	வார்த்தையை-சொன்னபிரகாரம்
நகரிஷ்யஸியதி	(நீ) செய்யாமற்போவாயாகில்
தே-ஹ்ருதயம்-உத்பாட்யவா-உன்னுடைய-ஹிருதயத்தை-பிடு [ங்கியே	
பக்ஷயிஷ்யாமி	பக்ஷித்துவிடுவேன்.

(௧௫-மு-௧௮-ல்) தா-ம்—அடி ஜானகி! இத்ததுக்கத்தைவிட்டு ஸுகத்தைநாடி இராவணனைச்சேர்ந்து கிரீடியென்று மொழிந்தவென்வாக்கியத்திற்குக் காரணமறிவாயோ. ஸ்திரீகளுக்கு ஸகலஸுகங்களையுமனுபவிக்கத்தகுந்தகாலம் யௌவனம். அந்தயௌவனம் மிகவும் நிலையற்றது. இன்றிருக்கும் நாளைபோய்விடும், போய்விடின் திரும்பிவராது. இதுஉனக்குத் தெரிந்தவிஷயமே. ஆகையால், ஸீதே! உன்னுடைய யௌவன முன்னையதிக்கிரமியாமுன் தகுந்தநாயகனைச்சேர்ந்து மதனேல்லாஸரஸத்தையடைந்து மகிழென்றுவற்புறுத்தினேன். ஹேநித்தியகல்யாணி! அநுரூபனுனநாயகனை நீ தேடவேண்டுமோ! திரிலோகேசுவரனுனவெங்கள் ராவணேசுவரன் வெகுநாளாயுன்னைப்பிரார்த்திக்கிறுன். அவன் மஹாவீரியவான், யௌவனமத்தியஸ்தன், கந்தர்ப்பஸதிருசமான ரூபமுள்ளவன், அப்படிப்பட்டமணவாளனைச்சேர்ந்து அசோகவனிகாதிமஹோத்தியான வனங்களிலும் கிரீடாபர்வதங்களிலுள்ள திவ்வியஉபவனங்களிலும் கந்தர்ப்போத்ஸவத்தைக் காலநிர்ணயமின்றி கொண்டாடி மஹாபோகத்தையனுபவி. யௌவனபரிபக்குவத்தால் மதிப்படைந்து மதுரமாகவிளங்கும் திவ்வியநேத்திரங்களோடும் மின்னலைப்பழிக்கும் தனுவொளியோடும் கிரீடாவனங்களைச்சிறப்பித்துக்கொண்டு தசக்கிரீவனேடு உல்லாஸமாய்ஸஞ்சரி. நீ இராவணஸ்வாதீனையான தக்ஷணம் ஏழாயிரம் திவ்வியஸ்திரீகளுனக்குப் பரிசாரகைகளாவார்கள். இவ்வங்கனுஸஹஸ்ரமனேகமுன்னைஸேவிக்க, இராக்கதர்தொழு மிராவணனு முன்னைநேசிக்க, ஸகலவிபவங்களையுமடைந்து லோகநாயகியாகவீற்றிரு. அடிஸீதே! என்வார்த்தையைத் திக்காரஞ்செய்தாயாகில் உன்னைப் படாதபாடுபடுத்துவேன். இராவணனு

டையகாமத்திற் கபிமதையாகாவிடில் உனது கல்லழுத்தமான ஹ்ருதயத்தைப்பிடுங்கித் தின்றுவிடுவேன். விணையழிந்துபோகாதே, காலோசிதமாகநடந்துகொள், என்றிவ்விதம் விகடையென்பவளுரைத்தாள்.

౩౯. తతస్త్వండోదరీనామ రాక్షసీ క్రోధమూర్ఛితా । భ్రామయంతీ మహచ్ఛూలమిదం వచనమబ్రవీత్ ॥

௩௯. [illegible]
[illegible]

௩௯. ததஸ்சண்டோதரீநாமராக்ஷஸீக்ரோதமூர்ச்சிதா।
ப்ராமயந்திமஹச்சூலமிதம்வசநமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-சண்டோதரீநாம	பின்பு-சண்டோதரியென்கிற	ப்ராமயந்தி (ஸதி)	சுற்றுகிறவளாய்க்கொண்டு
ராக்ஷஸீ-க்ரோதமூர்ச்சிதா-	இராக்ஷஸி-கோபபரவசையாக	இதம்-வசனம்-அப்ரவீத்	இந்த-வார்த்தையை-சொன்னுள்.
மஹத்-சூலம்-	பெரிதான-சூலத்தை		

౪౦. ఇమాం హరిణలోలాక్షీం త్రాసోత్కంపిపయోధరామ్ । రావణేన హృతాం దృష్ట్వా దౌహృదో మే మహానభూత్ ॥

௪௦. [illegible]
[illegible]

௪௦. இமாம்ஹரிணலோலாக்ஷீம்த்ராஸோத்கம்பிபயோதராம்।
ராவணேநஹ்ருதாம்த்ருஷ்ட்வாதௌஹ்ருதோமேமஹாநபூத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிணலோலாக்ஷீம்	மான்போல் சஞ்சலமான கண்களையுடையவளும்	ராவணேந-ஹ்ருதாம்	இராவணனால்-அபகரிக்கப்பட்டவளுமான
த்ராஸோத்கம்பிபயோதராம்-	பயத்தால் நடுங்குகிற ஸ்தனமுடையவளும்	இமாம்-த்ருஷ்ட்வா-மே-	இவளை-பார்த்து-எனக்கு
		மஹாந்-தௌஹ்ருதஃ-அபூத்-	பெரிய-இச்சையானது-உண்டாயிற்று.

౪౧. యకృత్ప్లీహమథోత్పీడం హృదయం చ సబంధనమ్ । అంత్రాణ్యపి తథా శీర్షం ఖాదేయమితి మే మతిః ॥

௪௧. [illegible]
[illegible]

௪௧. யக்ருத்ப்லீஹமதோத்பீடம்ஹ்ருதயம்சஸபந்தநம்।
ஆந்த்ராண்யபிததாஸீர்ஷம்காதேயமிதிமேமதிஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யக்ருத்	வயிற்றின் வலப்பக்கத்திலிருக்கிற கறுத்த மாம்ஸத்தையும்	ஹ்ருதயஞ்ச-ஆந்த்ராண்யபி -	மொக்குபோன்ற ஹ்ருதயகமலமென்னு மாம்ஸத்தையும்-குடலையும்
ப்லீஹம்	மார்பின் இடதுபக்கத்தில் பசுமையாயிருக்கும் மாம்ஸவிசேஷத்தையும்	ததா-ஸீர்ஷம்	அவ்வண்ணமே-சிரஸிலிருக்கிற மாம்ஸத்தையும்
அத-உத்பீடம்	பின்பு-ப்லீஹமென்னு மாம்ஸத்திற்கு மேலிருக்குமோர்விதமாம்ஸத்தையும்	காதேயமிதி	பக்ஷிக்கவேண்டுமென்று
ஸபந்தநம்	நாடிபந்தத்தோடுகூடின	மே-மதிஃ	எனக்கு-புத்தியானது(உண்டாகிறது.)

தா-ம்—இக்தஸ்திரீ மஹாரூபவதியாயிருக்கிருள். இவளுடைய நேத்திரம் இளமானுடைய நேத்திரம் போல்சஞ்சலித்து அதிமதுரமாக விளங்குகிறது. பயமிகுதியாலிவளுடைய குசமண்டலம் அசைந்தாடுகிறது. திவ்யவபுவழகையுடைய இந்தஸீதையை இராவணனபகரித்துவந்தநாள்முதல் நான்பார்த்து இவளுடையஉதரத்திலும் மார்பிலும் சிரஸிலுமுள்ள மதுரமானமாம்ஸங்களைப் புஜிக்கவேண்டுமென்கிற பெரிய குதூகலமானது எனக்கு உண்டாயிருக்கிறதென்று சண்டோதரியென்கிற இராக்ஷஸியானவள்கையில் சூலாயுதத்தைச் சுழற்றிக்கொண்டு மஹாகோபத்துடன்கர்ஜ்ஜித்தாள்.

౪౨. తతస్తు ప్రఘసా నామ రాక్షసీ వాక్యమబ్రవీత్ । కంఠమస్యా నృశంసాయాః పీడయామః కిమాస్యతే ॥

౪౩. నివేద్యతాం తతో రాజ్ఞే మానుషీ సా మృతేతి హ । నాత్ర కశ్చన సందేహః ఖాదతేతి స వక్ష్యతి ॥

௪௨. [illegible]
[illegible]

௪௩. [illegible]
[illegible]

௪௨. ததஸ்துப்ரகஸாநாமராக்ஷஸீவாக்யமப்ரவீத்।
கண்டமஸ்யாந்ருஸம்ஸாயாஃபீடயாமஃகிமாஸ்யதே॥

௪௩. நிவேத்யதாம்ததோராஜ்ஞேமாநுஷீஸாம்ருதேதிஹ।
நாத்ரகஸ்சநஸந்தேஹஃகாததேதிஸவக்ஷ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-ப்ரகஸாநாம-ராக்ஷஸீ -	பிறகு-பிரகஸையென்கிற-இராக்ஷஸி	கண்டம்-பீடயாமஃ	கழுத்தை-பீடிப்போம்
ந்ருஸம்ஸாயாஃ-அஸ்யாஃ-	குரூரையான-இவளுடைய	கிம்-ஆஸ்யதே	ஏன்-உட்கார்திருக்கிருேம்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-மாநவீ	(அவளைப்பிடித்த) பிறகு-மனுஷியஸ்திரீயான	காததை-இதி	அவளைப்பக்ஷியுங்களென்று
ஸா-ம்ருதா-இதி	அந்த ஸீதை-மரித்தாள்-என்று	வக்ஷ்யதி-அத்ர	சொல்லப்போகிறான்-இவ்விஷயத்தில்
ராஜ்ஞே-நிவேத்யதாம்	இராஜாவுக்கு-தெரியப்படுத்தத் தக்கி	கஶ்சந-ஸந்தேஹஃ-ந	ஒருவிதமான-ஸந்தேகமும்-இல்லை
ஸஃ	அந்த இராவணனும் [னது	(இதி)-(இதம்)-வாக்யம்-(என்ற)-(இந்த)-வாக்கியத்தை அப்ரவீத்	சொன்னான்.

தா-ம்—பிறகு பிரகஸையென்பவள் மற்றராக்ஷஸிகளைப்பார்த்துப் பின்வருமாறுரைத்தனள். அடிஸகிகளே! நாமெல்லோரும் இந்தஅல்பஸ்திரீயைப்பிரார்த்தித்துக்கொண்டு அல்லும்பகலுமேனிப்படி அவதிப்படவேண்டும். பத்துமாதகால மிவளைப்பலவாறுவேண்டினம். தனராஜ்ஜியாதிகளை ஸமிருத்தியாயளிப்பதாகக் கூறினம். மஹாராஜாவைக்கொண்டும் வெகுவிதமாக வுபதேசித்தனம். எதற்குமிவளிணங்காமல் குரூரையாகவேயிருக்கிறாள். ஆகையால் நாமொன்றுசேர்ந்து இவள்கண்டத்தையிறுக்கி ஹத்திசெய்துவிட்டு மஹா ராஜாவினிடத்தி லிவளிறந்தாளென்று தெரிவிப்போம். அவருமிவளை கிராசைபண்ணி இவளுடலைப் பக்ஷி ஆக்கியாபித்துவிடுவார். இதற்குஸந்தேகமில்லை. இவ்விதம் ஸீதாஹத்தியில் பிரவர்த்திப்பதுயுக்தமென்று ட கஸை மற்றவர்க்காலோசனைசொன்னாள்.

ம்ருதேதிஹ-ஹ-ஸாம்ருதா (ஸீதைமரித்தாள்) என்றுசொன்ன வால்மீகிபகவானுக்குண்டான ஸந்த பத்தைக்காண்பிக்கிற அவ்வியயம்.

౪౪. తతస్త్వజాముఖీనామరాక్షసీవాక్యమబ్రవీత్ । విశస్యేమాంతతస్సర్వాస్సమాన్కురుతపీలుకాః ॥

౪౫. విభజామతతస్సర్వావివాదోమేనరోచతే । పేయమానీయతాంక్షిప్రంలేహ్యముచ్చావచంబహు ॥

௪௪. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑌾𑌮𑍁𑌖𑍀𑌨𑌾𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌵𑌿𑌶𑌸𑍍𑌯𑍇𑌮𑌾𑌂𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌨𑍍𑌕𑍁𑌰𑌤𑌪𑍀𑌲𑍁𑌕𑌾𑌃॥

௪௫. 𑌵𑌿𑌭𑌜𑌾𑌮𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑍋𑌮𑍇𑌨𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇।
𑌪𑍇𑌯𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂𑌲𑍇𑌹𑍍𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌂𑌬𑌹𑍁॥

௪௪. ததஸ்த்வஜாமுகீநாமராக்ஷஸீவாக்யமப்ரவீத்।
விஶஸ்யேமாம்ததஸ்ஸர்வாஸ்ஸமாந்குருதபீலுகாஃ॥

௪௫. விபஜாமததஸ்ஸர்வாவிவாதோமேநரோசதே।
பேயமாநீயதாம்க்ஷிப்ரம்லேஹ்யமுச்சாவசம்பஹு॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-அஜாமுகீநாம-ராக்ஷஸீ-பிறகு-அஜாமுகியென்கிற- இராக்ஷஸி		பேயம்	(நாம்) குடிக்கத்தகுந்தவஸ்துவானது
இமாம்-விஶஸ்ய	இந்தஸீதையை-கொன்று	க்ஷிப்ரம்-ஆநீயதாம்	சீக்கிரமாக - கொண்டுவரப்படட்டும்
ஸர்வாஃ-பீலுகாந்	(நீங்கள்) எல்லோரும்-மாம்ஸகண்ட	உச்சாவசம்-பஹு	அனேகவிதமாயும் - விஸ்தாரமாயுமிருக்கிற
ஸமாந்-குருத	ஸரிபங்குகளாக-செய்யுங்கள் [ங்களை	லேஹ்யம்	தொகையல் பச்சடிமுதலிய பதார்த்த
ததஃ-ஸர்வாஃ	பிறகு-(நாம்) எல்லோரும்	(ஆநீயதாம்)	கொண்டுவரப்படட்டும். [ம்
விபஜாம	பாகித்துக்கொள்ளுவோம்		
விவாதஃ-மே-நரோசதே-கலகம்-எனக்கு-பிரியமில்லை			

தா-ம்—பிறகுஅஜாமுகியென்பவள் பின்வருமாறறைந்தனள். ஸகிகளே! நாமெல்லோருமிவளைக்கொன்று இவளுடையமாம்ஸத்தை ஸமமானதுண்டங்களாக்கி நமக்குள்சச்சரவின்றிவிபாகஞ்செய்து திவ்வியபானங்களையும் லேகியங்களையும் ஸமிருத்தியாக வரவழைத்துக்கொண்டு பக்ஷிப்போமென்றனள்.

౪౬. తతశ్శూర్పణఖానామరాక్షసీవాక్యమబ్రవీత్ । అజాముఖ్యాయదుక్తంహితదేవమమరోచతే ॥

౪౭. సురాచానీయతాంక్షిప్రంసర్వశోకవినాశినీ । మానుషంమాంసమాస్వాద్యనృత్యామోఽథనికుంభిలామ్ ॥

௪௬. 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑍂𑌰𑍍𑌪𑌣𑌖𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌅𑌜𑌾𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌹𑌿𑌤𑌦𑍇𑌵𑌮𑌮𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇॥

௪௭. 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌚𑌾𑌨𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍋𑌕𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀।
𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌽𑌥𑌨𑌿𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌿𑌲𑌾𑌮𑍍॥

௪௬. ததஶ்ஶூர்ப்பணகாநாமராக்ஷஸீவாக்யமப்ரவீத்।
அஜாமுக்யாயதுக்தம்ஹிததேவமமரோசதே॥

௪௭. ஸுராசாநீயதாம்க்ஷிப்ரம்ஸர்வஶோகவிநாஶிநீ।
மாநுஷம்மாம்ஸமாஸ்வாத்யந்ருத்யாமோதநிகும்பிலாம்।

பதம்.	உரை. [கிற-இராக்ஷஸி	பதம்.	உரை.
ததஃ-ஶூர்ப்பணகாநாம-ராக்ஷஸீ-பிறகு-சூர்ப்பணகை யென்		ததேவ-மம-ரோசதே	அதுவே-எனக்கு-இஷ்டமாயிருக்கிற
அஜாமுக்யா யதுக்தம்-அஜாமுகியாலெதுசொல்லப்பட்டதோ		ஸர்வஶோகவிநாஶிநீ	ஸர்வதுக்கத்தையும்போக்கவல்ல [து

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுராச-க்ஷிப்ரம்	மத்தியமும்-சீக்கிரம்	ஆஸ்வாத்ய-அத	அனுபவித்து-பிறகு
ஆநீயதாம்	கொண்டுவரப்படட்டும் [த்தை	நிகும்பிலாம்-ந்ருத்தயாம:	- நிகும்பிலாதேவதையைக்குறித்து-கூத்தாடுவோம்.
மாநுஷம்-மாம்ஸம்	மனுஷியஸ்திரீ ஸம்பந்தமான-மாம்ஸ		

தா-ம்—பிறகுசூர்ப்பனகியென்னு மிராக்ஷஸி இவ்விதமொழிந்தனள். அஜாமுகிசொன்னது எனக்கு யுக்தமாகத்தோன்றுகிறது. ஸீதாமாம்ஸத்தைப் புஜித்துக்களிப்போம். ஸர்வசோக விநாசகரமான மத்தியத்தைப் பானஞ்செய்து ஸுகிப்போம். ஆகையால் திவ்வியமத்தியங்கள் சீக்கிரமாகக் கொண்டுவரப்படட்டும். போஜனபானனந்தரம் நிகும்பிலாதேவதையைக்குறித்து ஆனந்தக்கூத்தாடுவோம்.

௪௮. ఏవం సంభర్త్స్యమానా సా సీతా సురసుతోపమా । రాక్షసీభిస్సుఘోరాభిర్ధైర్యముత్సృజ్య రోదితి ॥

௪௮. [illegible]

[illegible]

௪௮. ஏவம்ஸம்பர்த்ஸ்யமாநாஸாஸீதாஸுரஸுதோபமா।
ராக்ஷஸீபிஸ்ஸுகோராபிர்த்தைர்யமுத்ஸ்ருஜ்யரோதிதி॥

இதி ஸ்ரீமத்ஸுந்தரகாண்டே - சதுர்விம்சஸ்ஸர்க்க:.

பதம்.	உரை. [ன-அந்த ஸீதை	பதம்.	உரை.
ஸுரஸுதோபமா-ஸா-ஸீதா-	தேவகன்னிகைக்கு ஸமானமா	தைர்யம்-உத்ஸ்ருஜ்ய	தைரியத்தை-விட்டு
ஸுகோராபி:-ராக்ஷஸீபி:	- அதிகோரமானவர்களான-இராக்ஷஸிக	ரோதிதி	துக்கித்தாள்.
ஏவம்-ஸம்பர்த்ஸ்யமாநா-	இவ்விதம்-அதட்டப்பட்டு [ளால்		

தா-ம்—தேவஸ்திரீபோலதிஸுந்தரமும் ஸௌகுமாரிய தனுவுமுள்ளவளுமான பிராட்டி இவ்விதம் கோரராக்ஷஸிகளாலதட்டப்பட்டு தைரியமிழந்து பிரலாபித்தனள்.

௧௭-வது சுலோகமுதல் ஸர்க்காந்தவரையில்-நிர்த்தியவிசேஷார்த்தம்.

ஸர்வரக்ஷஸாம் பர்த்தாரம்ராவணம்பர்த்தாரம்பஜ, ஸுந்தரிமைதிலி! ஸப்தஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணிதேவமேஸ்தாஸ்யந்தி, இதிதேவ்யாஹ்ருதம் மேவாக்யம்யதாவத் நகரிஷ்யஸியதி, மேஹ்ருதயமுத்பாட்ய பக்ஷயிஷ்யாமி- ஸுந்தரரூபமுள்ள ஸீதே! ஸர்வராக்ஷஸருக்கு மதிபதியான இராவணனைப்பிருத்தியனாகவேற்றுக்கொள். எழாயிரம்ஸ்திரீகளுனதுபக்கத்தில் சிசுருஷார்த்தம்கைகட்டிநிற்பார்கள். இப்படி இராவணபிருத்தியத்தை அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்கிற என்னுடையவார்த்தையை நீ அனுஸரித்து நடக்காயாகில் என்னுடையஹிருதயத்தை உடலினின்றுபிடுங்கியெடுத்து பக்ஷித்துவிடுகிறேன். இவ்விதம் விகடையென்பவளுரைத்தாள்.

ஹரிணலோலாக்ஷீம், த்ராஸோத்கம்பிபயோதராம், ராவணேனாஹ்ருதாம், இமாம்த்ருஷ்ட்வா, மேஅஸ்யாம் தௌஹ்ருதஃ (அபூத்) ஆஸாம்பருஷம்வதந்த்யா அஸ்யா: ப்லீஹாநீதி காதேயமிதி சண்டோதரீநாமராக்ஷஸீ அப்ரவீத்-ஹரிணலோலாக்ஷித்யாதிகுண விசேஷங்களையுடைய இந்தஸீதையையான்பார்த்து அவளிடத்தில் விசேஷஸ்நேகமானது எனக்குண்டாயிருக்கிறது. இவளைப்பார்த்து கடூரவசனங்கள்மொழிந்த விகடையைஹிம்ஸித்து அவளுடையமாம்ஸத்தைப் பக்ஷித்துவிடலாமென்று எனக்குபுத்திஉண்டாகிறது. இவ்விதம் சண்டோதரியென்பவளுரைத்தனள்.

ததஃ-க்ருஸம்ஸாயாஃ-அஸ்யாஃ-கண்டம்பீடயாமஃ, கிமஸ்மாபிராஸ்யதே, இதிப்ரகஸாநாமராக்ஷஸீ அப்ரவீத்-ஸீதையைப்பார்த்து கடூரவசனங்கள் மொழிந்த அக்குரூரையின் கண்டத்தைப்பிடிப்போம். காமேண்விருதாகவாக உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும், என்றுபிரகஸையென்புவள்சொன்னாள்.

இவ்வாறே அஜாமுகியும்சொன்னாள். சண்டோதரி முதல்மொழிந்த இராக்ஷஸிகளின் குரூரவசனங்கள் விகடையைக்குறித்தனவாகக்கொண்டு, ஸீதாவிஷயத்தில் விநீதைகளாய் இராவணதாஸ்யத்தை அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று பிராட்டியைப் பிரார்த்தித்தனவென்றுகொள்க.

ஸ்ரீஸம்மனோரஞ்சநீநாமத்திராவிட வியாக்கியானஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
இருபத்துநான்காவதுஸர்க்கம்-முற்றிற்று.

இருபத்தைந்தாவதுஸர்க்கம்.

௧. అథ తాసాం వదంతీనాం పరుషం దారుణం బహు । రాక్షసీనామసౌమ్యానాం రురోద జనకాత్మజా ॥

௧. [illegible]

[illegible]

௧. ததாதாஸாம்வதந்தீநாம்பருஷம்தாருணம்பஹு।
ராக்ஷஸீநாமஸௌம்யாநாமருரோதஜநகாத்மஜா॥

பதம்.	உரை. [இராக்ஷஸிகளுடைய	பதம்.	உரை.
அஸௌம்யாநாம்-தாஸாம்-ராக்ஷஸீநாம்-	குரூரைகளான-அந்த	ததா-வதந்தீநாம்	அவ்விதம் - சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில்
தாருணம்-பஹு-	பயங்கரமானதும்-அதிகமுமான		
பருஷம்	கடினவாக்கியத்தை	ஜநகாத்மஜா-ருரோத	ஜனகபுத்திரி-துக்கித்தாள்.

தா-ம்—இவ்விதமந்த ராக்ஷஸாதமிகள் அதிதாருணமான வசனங்களைமொழிந்து அதட்டிப்பீடிக்கையில் பிராட்டி மிகவுமனநொந்து துக்கித்தாள்.

౧. ఏవముక్తా తు వైదేహీ రాక్షసీభిర్మనస్వినీ । ఉవాచ పరమత్రస్తా బాష్పగద్గదయా గిరా ॥

௧. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾॥

௧. ஏவமுக்தாதுவைதேஹீராக்ஷஸீபிர்மநஸ்விநீ।
உவாசபரமத்ரஸ்தாபாஷ்பகத்கதயாகிரா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸீபிஃ-ஏவம்	இராக்ஷஸஸ்திரீகளால்-இவ்விதம்	பாஷ்பகத்கதயா	கண்ணீரினால்தகைதகைக்கப்பட்ட
உக்தா-மநஸ்விநீ	சொல்லப்பட்டவளும்- பாதிவிருத்தியத்தில் திடமானமனமுடையவளும்	கிரா	வார்த்தையை
		உவாச	சொன்னாள்.

தா-ம்—இராக்ஷஸிகளால் பயமுறுத்தப்பட்டபிராட்டி தைரியமிழந்து, அநுதாபத்திற்கருகமான தைன்னியநிலைமையிலிருந்தும் பாதிவிருத்தியரக்ஷணத்தில்மாத்திரம் மிகதீரமானமனமுடையவளாயிருந்தனள். தன்னைப்பிடிப்பதில் குதூகலங்கொண்டு கொக்கரிக்கிற அந்ததுர்ஜனரைப்பார்த்து அப்பரதேவதை துக்கமிகுதியால் தகைதகைப்புடனே பின்வருமாறு பிரதியுரைத்தனள்.

౩. న మానుషీ రాక్షసస్య భార్యా భవితుమర్హతి । కామం ఖాదత మాం సర్వా న కరిష్యామి వో వచః ॥

௩. 𑌨 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍀 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿।
𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌖𑌾𑌦𑌤 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑍋 𑌵𑌚𑌃॥

௩. நமாநுஷீராக்ஷஸஸ்யபார்யாபவிதுமர்ஹதி।
காமம்காததமாம்ஸர்வாநகரிஷ்யாமிவோவசஃ

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேராக்ஷஸ்யஃ-மாநுஷீ-	ராக்ஷஸஸ்திரீகளே! மனுஷியஸ்திரீ	நார்ஹதி-ஸர்வாஃ	தகுந்தவளல்ல-ஸமஸ்தர்களான(நீங்கள்)
ராக்ஷஸஸ்ய-பார்யா	இராக்ஷஸனுக்கு-மனைவியாக	மாம்-காமம்	என்னை-மிகவும்
பவிதும்	ஆகிறதற்கு	காதத	பக்ஷியுங்கள்.

தா-ம்—ஹேராக்ஷஸிகாள்! நான்மாநுஷஸ்திரீ, உங்களரசன் இராக்ஷஸன். இராக்ஷஸனை மணம்புரிய மனுஷியஸ்திரீ அருகையல்ல. ஆகையாலென்னை நீங்கள் நிர்ப்பந்திப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. நீங்கள் விரும்பியபடி என்னை புஜிக்கலாம். உங்களுடையமிரட்டிற்குப்பயந்து சீலத்தைக்கெடுத்துக்கொள்பவள்யானல்ல.

౪. సా రాక్షసీమధ్యగతా సీతా సురసుతోపమా । న శర్మ లేభే దుఃఖార్తా రావణేన చ తర్జితా ॥

௪. 𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌤𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌸𑍁𑌤𑍋𑌪𑌮𑌾।
𑌨 𑌶𑌰𑍍𑌮 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾॥

௪. ஸாராக்ஷஸீமத்யகதாஸீதாஸுரஸுதோபமா।
நஶர்மலேபேதுஃக்கார்த்தாராவணேநசதர்ஜிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸீமத்யகதா	இராக்ஷஸிகளின்மத்தியத்தையடைந்த	தர்ஜிதா	மிரட்டப்பட்டவளாக
ஸுரஸுதோபமா	தேவகன்னிகைக்குஸமானமான	துஃக்கார்த்தா	வியஸனத்தால்பீடிக்கப்பட்டவளாய்க்கொண்டு
ஸா-ஸீதா	அந்த-பிராட்டி	ஶர்ம	ஸுகத்தை
ராவணேந	இராவணனால்	நலேபே	அடையவில்லை.

౫. వేపతే స్మాధికం సీతా విశంతీవాంగమాత్మనః । వనే యూథపరిభ్రష్టా మృగీ కోకైరివార్దితా ॥

௫. 𑌵𑍇𑌪𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌵𑌨𑍇 𑌯𑍂𑌥𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌮𑍃𑌗𑍀 𑌕𑍋𑌕𑍈𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾॥

௫. வேபதேஸ்மாதிகம்ஸீதாவிஶந்தீவாங்கமாத்மநஃ।
வநேயூதபரிப்ரஷ்டாம்ருகீகோகைரிவார்திதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதா	பிராட்டியானவள்	கோகைஃ	சென்னாய்களால்
ஆத்மநஃ	தன்னுடைய	ஆர்திதா	பீடிக்கப்பட்ட
அங்கம்	சரீரத்தை	ம்ருகீவ	பெண்மான்போல்
விஶந்தீவ	பிரவேசிக்கிறவள்போலும்	அதிகம்	மிகவும்
வநே	காட்டில்	வேபதேஸ்ம	நடுங்கினாள்.
யூதபரிப்ரஷ்டா	தன்னினத்தினின்று விடப்பட்டு		

தா-ம்—தன்னுடைய அஸாதாரணதேஜஸ்ஸாலும் ஆச்சரியவடிவழகாலும் தெய்வப்பெண்ணென நினைக்கும்படி யெழுந்தருளியிருக்கிறபிராட்டி பர்த்திருவிரகத்தால் பரமதுக்கிதையானாள். ஸ்ரீராகவனுடைய திவ்வியஸௌந்தரிய திருமேனியில் திருக்கண்சாத்தி அந்தஸௌந்தரியத்திலிவளீடுபட்டு இவளுடையஉத்பலபத்ராக்ஷசோபையிலவரீடுபட்டு பரஸ்பரவியாமோகத்தால் ஸுகித்தவளான இராகவுநந்தினிகோரகிருத்தியை

களான இராக்ஷஸிகள்மத்தியில் வாஸத்தால் மிகவுந்துக்கிதையானாள். இப்படி துக்கிக்கையில் பரமநீசனான தசக்ரீவன் தன்னையடையவேண்டுமென்று அநாரியமும் தாருணமுமான மொழிகளால் ஹிம்ஸித்தான். இவ்வண்ணம் பர்த்திருவிரகதுக்கம். இராக்ஷஸீ ஸமூகவாஸதுக்கம், இராவணபீடிததுக்கம்- இவ்விததுக்கபரம்பரையால் நலியுண்டபிராட்டி ஸுகலேசமுமில்லாதவருந்தினள்.

௬. సా త్వశోకస్య విపులాం శాఖామాలంబ్య పుష్పితాం । చింతయామాస శోకేన భర్తారం భగ్నమానసా ॥

௬. ஸா த்வஶோகஸ்ய விபுலாம் ஶாகாமாலம்ப்ய புஷ்பிதாம்।
சிந்தயாமாஸ ஶோகேந பர்தாரம் பக்நமாநஸா॥

௬. ஸாத்வஸோகஸ்யவிபுலாம்ஸாகாமாலம்ப்யபுஷ்பிதாம்।
சிந்தயாமாஸஸோகேநபர்தாரம்பக்நமாநஸா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
ஸாது	அந்த (பிராட்டி)	ஆலம்ப்ய	பிடித்துக்கொண்டு
அஸோகஸ்ய	(ஹனுமானேறியிருக்கிற) சிம்சுபாவிரு	ஸோகேந	பர்த்ருஜனிததுக்கத்தால்
விபுலாம்	விசாலமானதும் [க்ஷத்தினுடைய	பக்நமாநஸா	புண்பட்டமனமுடையவளாக
புஷ்பிதாம்	பூத்துமிருக்கிற	பர்தாரம்	நாயகனை
ஸாகாம்	கிளையை	சிந்தயாமாஸ	தியானித்தாள்.

தா-ம்—சிம்சுபாவிருக்ஷத்தினடியில் இராக்ஷஸிகண மத்தியில் வருந்துகிறபிராட்டி புஷ்பபாரத்தோடு அதிவிஸ்தாரமாகவிளங்குமோர் பெரியகிளையைப்பற்றிக்கொண்டு துக்கத்தாலடியுண்டமனதோடு தன்பர்த்தாவான இரகுநாதனைத் தியானித்தாள்.

௭. సా స్నాపయంతీ విపులౌ స్తనౌ నేత్రజలస్రవైః । చింతయంతీ న శోకస్య తదాంతమధిగచ్ఛతి ॥

௭. ஸா ஸ்நாபயந்தீ விபுலௌ ஸ்தநௌ நேத்ரஜலஸ்ரவை:।
சிந்தயந்தீ ந ஶோகஸ்ய ததாந்தமதிகச்சதி॥

௭. ஸாஸ்நாபயந்திவிபுலௌஸ்தநௌநேத்ரஜலஸ்ரவை:।
சிந்தயந்திநஸோகஸ்யததாந்தமதிகச்சதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா	அந்த (ஸ்ரீராகவபத்நீ)	சிந்தயந்தி	தியானித்துக்கொண்டும்
விபுலௌ	பெருத்ததான	ததா	அப்பொழுது
ஸ்தநௌ	கொங்கைகளை	ஸோகஸ்ய	துக்கத்தினுடைய
நேத்ரஜலஸ்ரவை:	கண்ணீர்ப்பெருக்குகளினால்	அந்தம்	கரையை (முடிவை)
ஸ்நாபயந்தி	நினைக்கப்பட்டவளாகவும்	நாதிகச்சதி	அடையவில்லை.

தா-ம்—துக்கபீடிதையான இராகவநந்தினி கண்ணீர் பெருக்கால் தன்னுடைய குசங்களை நினைத்தாள் இராகவன்பக்கல் சேருங்கா லெப்போவென்று துடித்தாள். இராக்ஷஸபீதியினின்றும் நீங்குங்காலம் வருமோவென்று நடுங்கினள் இவ்விதம் துயரக்கடலிலாழ்ந்து கரைகாணாது திகைத்தாள்.

௮. సా వేపమానా పతితా ప్రవాతే కదలీ యథా । రాక్షసీనాం భయత్రస్తా వివర్ణవదనాభవత్ ॥

௮. ஸா வேபமாநா பதிதா ப்ரவாதே கதலீ யதா।
ராக்ஷஸீநாம் பயத்ரஸ்தா விவர்ணவதநாபவத்॥

௮. ஸாவேபமாநாபதிதாப்ரவாதேகதளீயதா।
ராக்ஷஸீநாம்பயத்ரஸ்தாவிவர்ணவதநாபவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸீநாம்	இராக்ஷஸியிடத்திலிருந்துஉண்டான	பதிதா	விழுந்த
பயத்ரஸ்தா	பயத்தால் மிரண்டவளாதலால்	கதளீயதா	வாழையானதுபோல்
விவர்ணவதநா	ஒளியற்ற முகமுடைய	வேபமாநா	நடுக்கமுற்றவளாக
ஸா	அந்த (பிராட்டி)	அபவத்	ஆனாள்.
ப்ரவாதே	பெருங்காற்றால்		

தா-ம்—மதியைப்பழிக்குமவள் வான்முகம் கோரராக்ஷஸிகள்பயத்தால் சோபையற்றிருந்தது. துக்கத்தாலடிபட்ட வவள் சரீரம்ஸ்திரமற்று அசைந்தாடிற்று. ஒளியற்றுவஸிவற்று துயர்க்கிரையாய்த் துவளுகிற அம்மின்னிடையாள் சண்டமாருதத்தால் பிளக்கப்பட்ட இளவாழைபோல் தீனையாகக்காணப்பட்டாள்.

௯. తస్యాః సా దీర్ఘవిపులా వేపంత్యాః సీతయా తదా । దదృశే కంపినీ వేణీ వ్యాలీవ పరిసర్పతీ ॥

௯. தஸ்யா: ஸா தீர்கவிபுலா வேபந்த்யா: ஸீதயா ததா।
தத்ருஶே கம்பிநீ வேணீ வ்யாலீவ பரிஸர்பதீ॥

௯. தஸ்யாஸ்ஸாதீர்க்கவிபுலாவேபந்த்யாஸீதயாததா।
தத்ருஸேகம்பிநீவேணீவ்யாளீவபரிஸர்ப்பதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	கம்பிநீ	நடுங்குகிறதுமான
வேபந்த்யா	நடுங்குகிற	வேணீ	பின்னலானது
தஸ்யா:	அந்த	பரிஸர்ப்பதீ	எங்கும் திரிகிற
ஸீதயா	பிராட்டியினுடைய	வ்யாளீவ	ஸர்ப்பம்போல்
தீர்க்கவிபுலா	நீண்டுமெகன்று மிருக்கிறதும்	தத்ருஶே	காணப்பட்டது.

தா-ம்—இராக்ஷஸிக ளுபத்திரவத்தால்பயந்து தேககம்பமுற்று துக்கிக்கிற பிராட்டியி னழகியநீண்ட பின்னலிட்ட திருக்கூந்தலும் அசைந்தாடி எங்குஞ்ஸஞ்சரிக்கிற கிருஷ்ண ஸர்ப்பம்போல் விளங்கிற்று.

౧౦. సా నిశ్వసంతీ దుఃఖార్తా శోకోపహతచేతనా । ఆర్తా వ్యసృజదశ్రూణి మైథిలీ విలలాప హ॥

கo. [illegible]

கo. ஸாநிஶ்வஸந்தீதுஃகார்த்தாஶோகோபஹதசேதநா।
ஆர்த்தாவ்யஸ்ருஜதஶ்ருணிமைதிலீவிலலாபஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிஶ்வஸந்தீ	பெருமூச்சுவிடுபவளும்	ஆர்த்தா	(ஸ்ரீராமவிரகத்தால்) பீடிதையுமான
து:கார்த்தா	(இராக்ஷஸிகளின்வசனத்தைக்கேட்டு உண்டான) வியஸனத்தால் பீடிக்கப்பட்டவளும் [வளும்	ஸா-மைதிலீ	அந்த-பிராட்டியானவள்
		அஶ்ருணி	கண்ஜலங்களை
		வ்யஸ்ருஜத்	விட்டாள் (உதிர்த்தாள்)
ஶோகோபஹதசேதநா-துக்கத்தால் நஷ்டமான மனமுடைய		விலலாப-ஹ	துக்கித்தாள்-கஷ்டம்.

தா-ம்—அந்தகாதுகிகளின் ஹிம்ஸையைப் பொறுக்கமுடியாது பெருமூச்செறிந்தாள். அவர்களுடைய துர்வசனங்களைக்கேட்டு மனம்நொந்தாள். தன்னுடைய தீனதசையை நினைத்து நினைத்து மனமுளைந்து வாடினாள். ஸ்ரீராகவவிரகத்தால் மிகவுமிளைத்து தீனையாயிருந்தாள். இப்படிபலதுக்கங்களாற்பீடிக்கப்பட்ட ஜானகிகண்ணீரை அமிதமாகச்சொரிந்து பிரலாபித்தனள்.

ஸ்வாபிப்பிராயம்.

விலலாப-ஹ-கஷ்டம்! அபராதிகளிடத்திற் சீற்றங்கொண்டிருக்கும் ஸர்வேசுவரன் தன்னுடைய கமலபத்திராக்ஷ சோபையினீடுபட்டு சீற்றமொழிந்து கிருபாளுவாகி அபராதக்ஷமம் செய்யும்படி கடாக்ஷிக்கவல்ல பிராட்டியின் கருணாரஸம் பெருகும் திருக்கண்களில் துக்கநீர்பெருகும்படி எங்ஙனே!

౧౧. హా రామేతి చ దుఃఖార్తా హా పునర్లక్ష్మణేతి చ । హా శ్వశ్రు మమ కౌసల్యే హా సుమిత్రేతి భామినీ॥

கக. [illegible]

கக. ஹாராமேதிசதுஃகார்த்தாஹாபுநர்லக்ஷ்மணேதிச।
ஹாஶ்வஶ்ருமமகௌஸல்யேஹாஸுமித்ரேதிபாமிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாமிநீ	(ஸ்திரீஜாதியான) பிராட்டி	ஶ்வஶ்ரு	மாமியான
ஹாராமேதிச	ஓ ஸ்ரீராகவா என்றும்	ஹாகௌஸல்யே	ஐயோ கௌஸல்யே
புந:	மறுபடி	(இதிச)	(என்றும்)
ஹா-லக்ஷ்மணேதிச	ஓ இலக்ஷ்மணாவென்றும்	ஹாஸுமித்ராஇதி	ஐயோ சுமித்ரோயென்றும்
மம	என்னுடைய	துக்கார்த்தா	வியஸனபீடிதையாக (கதறினள்.)

தா-ம்—இவ்வாறு கண்ணீர்பெருக்கிதுக்கிதையாய்வீற்றிருந்த பிராட்டி கண்டம்விட்டுக்கதறினாள். ஸ்மரணமாத்திரத்தால் ஆர்த்தஜனதுக்கத்தையரிக்கின்ற பிரபாவமுள்ள பகவானுடையதிருநாமத்தை யுச்சரிப்பவளாய் ஹா ராமாவென்றுகதறினாள். பிறகு ஹாலக்ஷ்மணா! என்மாமியான ஹாகௌஸல்லியே! ஹா ஸுமித்திரே! என்றிவ்விதம் தன்னுடைய பிரியபந்துக்களைநினைத்து துக்கித்தாள்.

౧౨. లోకప్రవాదః సత్యోఽయం పండితైః సముదాహృతః । అకాలే దుర్లభో మృత్యుః స్త్రియా వా పురుషస్య వా॥

౧౩. యత్రాహమేవం క్రూరాభీ రాక్షసీభిరిహార్దితా । జీవామి హీనా రామేణ ముహూర్తమపి దుఃఖితా॥

கஉ. [illegible]

கங. [illegible]

கஉ. லோகப்ரவாதஸ்ஸத்யோயம்பண்டிதைஸ்ஸமுதாஹ்ருத:।
அகாலேதுர்லபோம்ருத்யுஸ்த்ரியோவாபுருஷஸ்யவா॥

கங. யத்ராஹமேவம்க்ரூராபீராக்ஷஸீபிரிஹார்திதா।
ஜீவாமிஹீநாராமேணமுஹூர்த்தமபிதுக்கிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யத்ர	எந்தகாரணத்தால்	(தத:)	(அக்காரணத்தால்)
ஏவம்	இந்தபிரகாரம்	ஸ்த்ரியோவா	ஸ்திரீகளுக்காவது
க்ரூராபி	பயங்கரர்களான	புருஷஸ்யவா	புருஷருக்காவது
ராக்ஷஸீபி:	அரக்கஸ்திரீகளால்	ம்ருத்யு:	மரணம்
இஹ	இந்தலங்கையில்	அகாலே	அஸமயத்தில்
ஆர்திதா	பாதிக்கப்படுகிறவளும்	துர்லப:	அடையவசக்கியமானது
ராமேண	இராகவனோடு	(இதி)	(என்று)
ஹீநா	ரஹிதையானவளும்	பண்டிதை:	வித்துவான்களால்
து:கிதா	வியஸனமுற்றவளுமான	ஸமுதாஹ்ருத:	நன்றாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது
அஹம்	யான்	அயம்	இந்த
முஹூர்தமபி	ஸ்வல்பகாலம்கூட	லோகப்ரவாத:	உலகத்தில்வழங்குகிற வசனமானது
ஜீவாமி	பிழைத்திருக்கேன்	ஸத்ய:	வாஸ்தவமே.

தா-ம்—உலகத்தில் ஸ்திரீபுருஷரனைவர்க்கும் விதித்தகாலத்திலல்லது அகாலத்தில் மரணம்நேரிடாதென்று பெரியோரியம்பிய வாக்கியம்ஸத்தியமான வாக்கியம். ஸ்ரீராகவனைப்பிரிந்து க்ஷணகாலமாவது ஜீவிக்கயான்சக்தளோ! அப்படியிருக்க ஸ்ரீராகவனையும்பிரிந்தேன், கோரராக்ஷஸனுலுமபகரிக்கப்பட்டேன், யாவர்க்குமசக்கியமான இவ்விலங்கையிற் காவற்படுத்தப்பட்டேன், இவ்விடத்திற் குரூரைகளும் கோரைகளும் குரூபிகளுமான இவ்விராக்ஷஸிகளாலும் பலவாறுபிடிக்கப்பட்டேன். ஸ்ரீராகவவிரகமொன்றே என்னுருயிரை யரிக்கவேண்டியிருக்க, அத்துடனிக்கொடிய துக்கங்களிவைத்தும் யானிறக்காமல் ஜீவித்திருக்கின்றனனே! இதுபரமாச்சரியம். இந்தகாதுகிகளுடைய ஹிம்ஸைக்கு மென்னுயிர்நிலையசையாதிருப்பதால் பிராணிகளுக்குக் காலபரிணமத்தாலல்லது வேறுகாரணத்தால் மிருத்தியுநேரிடாதென்று விளங்குகிறதன்றோ.

౧౪. ఏషాల్పపుణ్యా కృపణా వినశిష్యామ్యనాథవత్ । సముద్రమధ్యే నౌః పూర్ణా వాయువేగైరివాహతా ॥

கச. 𑌏𑌷𑌾𑌲𑍍𑌪𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌵𑌤𑍍।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑍌𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌵𑍇𑌗𑍈𑌰𑌿𑌵𑌾𑌹𑌤𑌾॥

கச. ஏஷால்பபுண்யாக்ருபணுவிநஸிஷ்யாம்யநாதவத்।
ஸமுத்ரமத்யேநௌ:பூர்ணுவாயுவேகைரிவாஹதா।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அல்பபுண்யா	ஸ்வல்பபுண்ணியமுடையவளும்	பூர்ணு	(பல வஸ்துக்களால்) நிறைந்ததும்
அநாதவத்	திக்கில்லாதவள்போலும்	வாயுவேகை:	காற்றின்வேகத்தால்
க்ருபணு	தீனையுமான	ஆஹதா	அடிக்கப்பட்டதுமான
ஏஷா	இந்த (யான்)	நௌரிவ	ஓடம்போல்
ஸமுத்ரமத்யே	கடல்நடுவில்	விநஸிஷ்யாமி	நசிக்கப்போகிறேன்.

தா-ம்—இம்மஹாதுயர்க் கிலக்கானயான் பூர்வஜன்மத்தி லத்தியல்பமான புண்ணியஞ்செய்தவளாகிறேன். ஸர்வலோகநியந்தாவான ஸ்ரீராகவனெனக்குநாதனுயினும், என்னுடைய தௌர்ப்பாக்கியவசத்தாலிப்பொழுது அநாதைபோலானேன். இராஜராஜேந்திரனை இரகுவீரனுக்குமாலையிட்டவளாயினும் விதிவசத்தால் இராக்ஷஸஸ்வாதீனையாகி தீனையானேன். இவ்வாறதிருஷ்டஹீனையான யான், காற்றினலடிபட்டுக் கடலிலாழ்கிற பாரநிறைந்தநாவாய்போல், இந்ததுக்கஸாகரத்தில்மூழ்கி நசிக்கப்போகிறேன்.

౧౫. భర్తారం తమపశ్యంతీ రాక్షసీవశమాగతా । సీదామి ఖలు శోకేన కూలం తోయహతం యథా ॥

கரு. 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌵𑌶𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾।
𑌸𑍀𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌖𑌲𑍁 𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌹𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾॥

கரு. பர்தாரம்தமபஸ்யந்திராக்ஷஸீவஸமாகதா।
ஸீதாமிகலுஸோகேநகூலம்தோயஹதம்யதா।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	(டைய) அந்த		
தம்	(லோகோத்தமமான ஸௌந்தரிய மு	தோயஹதம்	ஜலத்தால் அடிக்கப்பட்ட
பர்த்தாரம்	(என்னுடைய) நாதனை	கூலம்யதா	கரைபோல்
அபஸ்யந்தீ	(யான்) பாராதவளாக	ஸோகேந	வியசனத்தால்
ராக்ஷஸீவஸம்	அரக்கஸ்திரீ ஸ்வாதீனத்தை	ஸீதாமிகலு	துக்கிக்கிறேனன்றோ.
ஆகதா	அடைந்தவளாய் (க்கொண்டு)		

தா-ம்—லோகோத்தமரான ஸௌந்தரியமுள்ள வென்னுடைய பிரியநாதனையான்தரிசியாமல், இராக்ஷஸிகள்வசமடைந்து அவர்களிழைக்குந்திங்குகளை யனுபவித்து, அலைகளால்மோதப்பட்டு நாள்தோறுங்கரைந்து க்ஷீணிக்கிறஜலதீரம்போல், தினேதினே வியஸனத்தாலிளைத்தழிகிறேன்.

౧౬. తం పద్మదళపత్రాక్షం సింహవిక్రాంతగామినమ్ । ధన్యాః పశ్యంతి మే నాథం కృతజ్ఞం ప్రియవాదినమ్ ॥

கசு. 𑌤𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌦𑌳𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌮𑍍।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍॥

௧௬. தம்பத்மதளபத்ராக்ஷம்ஸிம்ஹவிக்ராந்தகாமிநம்।
தந்யா:பஶ்யந்திமேநாதம்க்ருதஜ்ஞம்ப்ரியவாதிநம்॥

அவதாரிகை—என்னுடைய தனமான ஸ்ரீராகவ அமோகதனத்தைப் புண்ணியபுருஷர்களநுபவிக்கிறார்களென்கிறாள்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பத்மதளபத்ராக்ஷம்	விகஸித்ததாமரையிதழ்போற்கண்களையுடையவனும்	ப்ரியவாதிநம்	நல்வார்த்தையைக்கூறுகிறவனுமா[ன
ஸிம்ஹவிக்ராந்தகாமிநம்-ஸிம்ஹத்தின் நடைபோன்ற நடையையுடையவனும்		தம்	அந்த
		மே-நாதம்	என்னுடைய-பர்த்தாவை
		தந்யா:	புண்ணியம்செய்த மஹாபுருஷர்
க்ருதஜ்ஞம்	செய்த நன்றியையுணருகிறவனும்	பஶ்யந்தி	பார்க்கிறார்கள்.

தா-ம்—புண்ணியக்ஷயத்தால கிருபணையானபான் இனி அந்த இராஜேந்திரனைத்தரிசித்து தன்னியையாகப்போகிறதில்லை. அப்போதலர்ந்த செந்தாமரையிதழ்போல் அகன்று நீண்டு கடைப்புறம்சிவந்து கருவிழிபொருந்தி ஆசிருதர்பால் கருணாரஸம்பொழிகிற அத்திருக்கண்களழகையும், மத்தகஜத்தையரித்துப் பர்வதாக்கிரத்தில கிர்ப்பயமாயுலாவு மாண்சிங்கம்போல் நடக்கிற அந்த காம்பீரியகதியினழகையும், சந்திரிகைபோற்குளிர்ந்தும் அமிருதம்போல் மதுரமாயுமிருக்கிற பிரியவசனங்களினனந்தத்தையும், அணுமாத்திரப்பிரமாணமான உபகாரத்தையும் மேருவாயெண்ணி ஸந்தோஷிக்கிற அந்தகல்யாண குணவிபவத்தையும் புண்ணியசீலரான மஹான்கள்பார்த்தும் கேட்டுமானந்திக்கப்போகிறார்கள். அந்த பக்தவத்ஸலனுடைய தரிசனமினியெனக்கில்லையென்று துக்கித்தாள்.

౧౭. సర్వథా తేన హీనాయా రామేణ విదితాత్మనా । తీక్ష్ణం విషమివాస్వాద్య దుర్లభం మమ జీవితమ్॥

௧௭. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌮𑌮 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௧௭. ஸர்வதாதேநஹீநாயாராமேணவிதிதாத்மநா।
தீக்ஷ்ணம்விஷமிவாஸ்வாத்யதுர்லபம்மமஜீவிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீக்ஷ்ணம்	கடூரமான	ஹீநாயா:	ரஹிதையான
விஷம்	விஷத்தை [குபோல்	மம	எனக்கு
ஆஸ்வாத்ய	அனுபவித்து (புஜித்து) இருப்பவளுக்	ஜீவிதம்	பிழைப்பானது
விதிதாத்மநா	ஆத்மஜ்ஞானமுணர்ந்த	ஸர்வதா	ஸர்வவிதத்தாலும் [ர்த்தம்.)
தேந-ராமேண	அந்த-ஸ்ரீராகவனோடு	துர்லபம்	அடையத்தக்கதல்ல(வியர்த்தமென்ற

౧౮. ఈదృశం తు మయా పాపం పురా జన్మాంతరే కృతమ్ । యేనేదం ప్రాప్యతే దుఃఖం మయా ఘోరం సుదారుణమ్॥

௧௮. 𑌈𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑍍॥

௧௮. ஈத்ருஶம்துமயாபாபம்புராஜந்மாந்தரேக்ருதம்।
யேநேதம்ப்ராப்யதேது:கம்மயாகோரம்ஸுதாருணம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யேந	எந்தகாரணத்தால்	(தேந)	(அந்தகாரணத்தால்)
மயா	என்னால்	புரா	முன்பு
ஸுதாருணம்	மிக பயங்கரமானதும்	ஜந்மாந்தரே	அன்னியஜன்மத்தில்(பூர்வஜன்மத்தில்)
கோரம்	கடினமுமான	ஈத்ருஶம்	எப்படிப்பட்ட
இதம்	இப்படிப்பட்ட	பாபம்-மயா	பாதகமானது-என்னால்
து:கம்	வியஸனமானது	க்ருதம்து	செய்யப்பட்டதோ.
ப்ராப்யதே	அடையப்பட்டதோ		

౧౯. జీవితం త్యక్తుమిచ్ఛామి శోకేన మహతా వృతా । రాక్షసీభిశ్చ రక్ష్యంత్యా రామో నాసాద్యతే మయా॥

௧௯. 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌵𑍃𑌤𑌾।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌾॥

௧௯. ஜீவிதம்த்யக்துமிச்சாமிஶோகேநமஹதாவ்ருதா।
ராக்ஷஸீபிஶ்சரக்ஷ்யந்த்யாராமோநாஸாத்யதேமயா॥

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹதா-ஶோகேந	பெரிய-துக்கத்தால்	ராக்ஷஸீபிஶ்ச	இராக்ஷஸிகளால்
வ்ருதா	சூழப்பட்டவளாக	ரக்ஷ்யந்த்யா:	பாதுகாக்கப்பட்டுவருகிற
ஜீவிதம்	பிராணனை	மயா	என்னால்
த்யக்தும்	விடுவதற்கு	ராம:	இராகவன்
இச்சாமி	கோருகிறேன்	நாஸாத்யதே	அடையப்படவில்லை.

౨౦. ధిగస్తు ఖలు మానుష్యం ధిగస్తు పరవశ్యతామ్ । న శక్యం యత్పరిత్యక్తుమాత్మచ్ఛందేన జీవితమ్॥

௨௰. 𑌧𑌿𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁𑌖𑌲𑍁𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂𑌧𑌿𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑌰𑌵𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌨𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௨௰. திகஸ்துகலுமாநுஷ்யம்திகஸ்துபரவஸ்யதாம்।
நஸக்யம்யத்பரித்யக்துமாத்மச்சந்தேநஜீவிதம்॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌪𑌂𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாநுஷ்யம்	மனிதஸம்பந்தத்தைப்பற்றி	ஜீவிதம்	பிழைப்பானது
திக்-அஸ்து	நிந்தனை-ஆகட்டும்	யத்	எது (இருக்கிறதோ)
பரவஸ்யதாம்	இதரனுக்கு ஸ்வாதீனமாயிருப்பதை[ப்பற்றி	தத்	அதை (எவ்விதத்திலாவது)
திக்-அஸ்து	நிந்தனை-ஆகட்டும்	பரித்யக்தும்	நன்றாய்விடுவதற்கு
ஆத்மச்சந்தேந	ஸ்வேச்சையால்	நஸக்யம்கலு	சக்தியல்லவன்றோ.

(௧௯-மு ௨௰-ல்) தா-ம்—அனந்தகல்யாண குணோபேதனை அந்த ராஜீவாக்ஷனைப்பிரிந்து எப்படி நான் ஜீவிப்பேன். ஆலகாலத்தையுண்டவொருவன் ஜீவதாரணஞ்செய்வதரிதுபோல் ஸ்ரீராகவவிரகமாகிற விஷத்தை யுட்கொண்ட யான் இனி ஜீவிப்பது துர்லபம். நான் மஹா கொடியபாதகஞ்செய்தவள். பாக்கியலேசமுமில்லாத தரித்திரை. ஸர்வக்கியனும் ஸர்வலோகானந்தகரனும், எனக்கு ஸர்வஸ்வமும் பிராணதாரகனுமான அவ்விராஜேந்திரனைப்பிரிந்ததுடன் அரக்கன் ஹிம்ஸிக்க, இக்காதுகிகள் பீடிக்க, உம்பரும் நாடுதற்கரிய இவ்விடத்தில் சகாயிலாத்துக்கத்திலாழ்ந்து கண்ணீருங்கண்ணுமாய் அவதிப்பட என்ன துஷ்கிருத்தியம் பூர்வஜன்மத்திலிழைத்தனனோ! இந்த துக்கத்திற்கு இனி விமோசனமேது. கமனீயகாத்திரனான என் மன்மதனைத் தரிசிக்கத்தகுந்த பாக்கியமேது. நானிப்படியே நசிக்கவேண்டியவள்தான். இவ்வரக்கர் குழாத்திற்புகுந்து என்னை ரக்ஷிப்பது ஸ்ரீராகவனுக்கஸாத்தியம். இக்கொடிய ராக்ஷஸிகளை யதிக்கிரமிப்பது அவருக்கு முடியாத விஷயம். ஆகையால் என் பிராணனைத் தியஜிக்க யான் விரும்புகின்றனன். ஐயோ பிராணனை விட்டாவது துக்கவிமோசனமடையத்தக்க பாக்கியஞ்செய்தேனோ! இப்பிராணன் என்னுடைய ஸ்வாதீனமன்று. பர்த்திரு ஸ்வாதீனமாயிற்றே. அதை யொழிக்க யானசக்தையாகிறேன். ஹாதிக்! இம்மானுஷஜன்மத்தைச் சுடவேண்டும்! இப்பாரவசியத்தையும் பொசுக்கவேண்டும்! இப்பிராணனைப்போக்குவது ஸ்வேச்சாகாரியமன்றல்லவா! ஐயோ என்செய்வேன்! துக்கத்தால்தபிக்கிறேன். ஹிம்ஸையால் அழிகிறேன். பர்த்திருதரிசனமின்மையால் வாடுகிறேன். நற்காலமுண்டாவதற்கு ஹேதுவில்லையேயென்று ஏங்குகிறேன் இந்நிலைமையில் பிராணநிவிருத்திசெய்தாவது இத்துயர்க்கடல் தாண்டலாமென்றால் பராதீனையாயிருப்பதை நினைத்து ஸங்கடப்படுகிறேன்.

இவ்வித மந்த ஜானகி துக்கத்தைவிட்டு விலக வகையற்று என்னுதனவெல்லாமெண்ணி புண்பட்ட மனதுடன் மானுஷஜன்மத்தையும் ஸ்திரீ பாரதந்திரியத்தையுந் திக்கரித்து வியஸனித்தாள்.

ஸ்ரீஸக்மகோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
இருபத்தைந்தாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

இருபத்தாறுவதுஸர்க்கம்.

௧. ప్రసక్తాశ్రుముఖీత్యేవం బ్రువంతీ జనకాత్మజా । అధోముఖముఖీ బాలా విలప్తుముపచక్రమే ॥

௨. ఉన్మత్తేవ ప్రమత్తేవ భ్రాంతచిత్తేవ శోచతీ । ఉపావృత్తా కిశోరీవ వివేష్టంతీ మహీతలే ॥

௧. 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮𑍁𑌖𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾।
𑌅𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑍁𑌖𑍀𑌬𑌾𑌲𑌾𑌵𑌿𑌲𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇॥

௨. 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍇𑌵𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌵𑌶𑍋𑌚𑌤𑍀।
𑌉𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑌿𑌶𑍋𑌰𑍀𑌵𑌵𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇॥

௧. ப்ரஸக்தாஸ்ருமுகீத்யேவம்ப்ருவந்தீஜநகாத்மஜா।
அதோமுகமுகீபாலாவிலப்துமுபசக்ரமே॥

௨. உந்மத்தேவப்ரமத்தேவப்ராந்தசித்தேவஸோசதீ।
உபாவ்ருத்தாகிஸோரீவவிவேஷ்டந்தீமஹீதலே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இதி-ஏவம்-ப்ருவந்தீ	இந்தவிதம்-சொல்லுகிற	ப்ராந்தசித்தேவ	விபரீதசித்தமுடையவள்போலும்
ஜநகாத்மஜா	ஜனகன் புத்திரியும் [வள்)	மஹீதலே	பூப்பிரதேசத்தில்
பாலா	இளமைப்பருவமுமுள்ள (ஸீதையான	உபாவ்ருத்தா	(சிரமநிவாரணார்த்தம் நேர்விழுந்து
ப்ரஸக்தாஸ்ருமுகீ	பெருகுகிற கண்ணீரையுடையவளாக	விவேஷ்டந்தீ	புரளுகிற
அதோமுகமுகீ(ஸதீ)	கீழ்நோக்கின முகமுடையவளாய்க் கொண்டு	கிஸோரீவ	பெண்குதிரைபோல்
		ஸோசதீ	துக்கப்பட்டவளாய்க்கொண்டு
உந்மத்தேவ	சித்தப்பிரமையுடையவள்போலும்	விலப்தும்	அழுவதற்கு
ப்ரமத்தேவ	மத்தியபானத்தால் மெய்மறந்தவள் போலும்	உபசக்ரமே	ஆரம்பித்தாள்.

தா-ம்—இவ்வித மவ்வாரியபுத்திரி துக்கசிந்தையால் மனக்கலக்கங்கொண்டு கேவலம் சித்தப்பிரமை கொண்டவள்போலும், காரியாகாரிய விவேகமற்ற பியானகுன்னியைபோலும், ஹிம்ஸை தாங்கமுடியாது

பொறுமையும் தைரியமுமிழந்து கண்டம்விட்டுப் புலம்பினள். துக்கவிமுக்தையாய் ஸ்ரீராகவதரிசனமடைந்து ஸுகிப்பதற்கு ஹேதுகாணுது தனது பாக்கியசூன்னியத்தை நினைத்துப் பிரலாபித்தாள். பிராணத்தியாகஞ்செய்தாவது துக்காக்கினியைத் தணிக்கலாமென்று யோசிக்கையில் பராதீனஸ்மரணையால் பரிதபித்தாள். மஹாபுத்திசாலியாயினும் சிரகாலதுக்கானுபவத்தால் இவ்வித விபரீதவெண்ணங்கள் மனதில் ஜனிக்கும்படி புத்திப்பிராந்தியடைந்தாள். இப்படிப் பிரலாபித்துவிட்டு அத்தருணியானவள், சிரமநிவாரணார்த்தம் பூமியில் விழுந்து புரளுகிற பெண்புரவிபோல, இராஜபோகார்கமான தன்னுடைய திவ்விய தனுவோடு புழுதபடிந்த அப்பாழ்தரையில் விழுந்து புரண்டாள். ஸ்ரீராகவஹிருதயத்திற்கு மிகவு மாங்லாதகரமான திருக்கண்களில் தாரைதாரையாய் நீர்சொரிந்தாள். பயங்கரைகளான அவ்விராக்ஷஸிகளைக் கடாக்ஷிக்க விசியாது தனதன்னையான பூமாதேவியைநோக்கி இப்படியுபேக்ஷிப்பவருமுண்டோவென்று வினவுவள்போல்தலைகுனிந்து துக்கித்தாள். அதிதாருணமான அவ்வியஸனக்கொதிப்பால் மனந்தடுமாறி ஸ்திரசித்தமிழந்து புரண்டழுதுகொண்டு பிரலாபிக்க ஆரம்பித்தனள்.

౩. రాఘవస్య ప్రమత్తస్య రక్షసా కామరూపిణా । రావణేన ప్రమథ్యాహం నీతా క్రోశంత్యబలాత్ ॥
౪. రాక్షసీవశమాపన్నా భర్త్స్యమానా సుదారుణమ్ ॥ చింతయంతీ సుదుఃఖార్తా నాహం జీవితుముత్సహే ॥

௩. ராகவஸ்ய ப்ரமத்தஸ்ய ரக்ஷஸா காமரூபிணா।
ராவணேந ப்ரமத்யாஹம் நீதா க்ரோஶந்த்யபலாத்॥
௪. ராக்ஷஸீவஶமாபந்நா பர்த்ஸ்யமாநா ஸுதாருணம்।
சிந்தயந்தீ ஸுது:கார்த்தா நாஹம் ஜீவிதுமுத்ஸஹே॥

௩. ராகவஸ்யப்ரமத்தஸ்யரக்ஷஸாகாமரூபிணா।
ராவணேநப்ரமத்யாஹமாநீதாக்ரோஶதீபலாத்॥
௪. ராக்ஷஸீவஶமாபந்நாபர்த்ஸ்யமாநாஸுதாருணம்।
சிந்தயந்திஸுதுக்கார்தாநாஹம்ஜீவிதுமுத்ஸஹே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராகவன்	க்ரோஶதீ	அழுதுகொண்டிருப்பவளும்
ப்ரமத்தஸ்ய(ஸத:)	பிரமாதத்தை யடைந்திருக்கையில்(அ ஜாக்கிரதையாயிருக்கையில்)	ஸுதாருணம்	வெகுபயங்கரமாக
		பர்த்ஸ்யமாநா	மிரட்டப்பட்டிருப்பவளும்
அஹம்	நான்	ராக்ஷஸீவஶம்	இராக்கதஸ்திரீ ஸ்வாதீனத்தை
காமரூபிணா	இச்சைக்கிசைந்த ரூபம் தரிக்கவல்ல	ஆபந்நா	அடைந்திருப்பவளும் [வளும்
ராவணேந	இராவணனென்கிற	ஸுதுக்கார்த்தா	வெகு விபஸனத்தால் பீடிக்கப்பட்ட
ரக்ஷஸா	இராக்ஷஸனால்	சிந்தயந்தீ	(பதியையே) ஸ்மரிப்பவளுமான
ப்ரமத்ய	உபத்திரவித்து	அஹம்	நான்
பலாத்	பலவந்தத்தால் [தனால்)	ஜீவிதும்	பிழைப்பதற்கு
ஆநீதா	எடுத்துக்கொண்டு வரப்பட்டேன் (அ	நோத்ஸஹே	உத்ஸாஹமுடையவளாகேன்.

தா-ம்—ஸர்வக்கியனான ஸ்ரீரகுவீரன் கொஞ்சமஜாக்கிரதையால் பொன்மானினது மாயையறியாது என்னிமித்தம் அதைப் பின்றொடர, இளையவரு மவர்பின் செல்ல, அத்தருணங்கண்டு மாயாவியான விக்கொடிய வரக்கன் ஸந்நியாஸிவேஷமாகிற காமரூபந்தரித்துக் கபடபக்தி நடனத்துட னுசிரமமேறி யென்னை வஞ்சித்து யான் கதறக்கதற பலாத்காரமாக அபகரித்துவந்துவிட்டான். அவனிசசைக்கபிமதையாகாததுகண்டு இரக்கமற்ற இவ்விராக்ஷஸிகள் காவலிலென்னையிட்டான். இவர்களும் தயாலேசமுமில்லாம லென்னை யளவின்றிப் பலவாறு இடைவிடாம லித்தனைகாலம் பீடித்தனர். அவர்கள் ஹிம்ஸையெல்லாம் ஸகித்தேன். நாதனை நினைத்து நினைத்துக் கண்ணீர்பெருக்கினேன். துக்கபாரந் தாங்காது கதறினேன், பற்பல ஹிம்ஸைகளால் வாடினேன். இவ்விதம் துக்கத்திற்கிரையாய் தீனையாய்விட்ட யான் இனி ஜீவிக்க விரும்புகிறேனில்லை.

౫. నహి మే జీవితేనార్థో నైవార్థైర్న చ భూషణైః । వసంత్యా రాక్షసీమధ్యే వినా రామం మహారథమ్ ॥

௫. நஹி மே ஜீவிதேநார்த்தோ நைவார்த்தைர்ந ச பூஷணை:॥
வஸந்த்யா ராக்ஷஸீமத்யே விநா ராமம் மஹாரதம்॥

௫. நஹிமேஜீவிதைரர்த்தோநைவார்தைர்நசபூஷணை:।
வஸந்த்யாராக்ஷஸீமத்யேவிநாராமம்மஹாரதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸீமத்யே	இராக்ஷஸிகளினடுவில்	அர்த்த:	பிரயோஜனம்
மஹாரதம்	சிறந்த ரதிகனான	நஹி	இல்லையன்றோ
ராமம்விநா	ஸ்ரீராகவனில்லாமல் (ராமனைவிட்டு)	அர்த்தை:-நைவ	தனங்களோடு-இல்லவே இல்லை
வஸந்த்யா:	வஸிக்கிற	பூஷணை:	ஆபரணங்களோடும்
மே	எனக்கு	நச	இல்லை.
ஜீவிதை:	பிராணன்களோடு		

தா-ம்—மஹாரதிகரும் எனக்குப் பிராணபந்துவுமான ஸ்ரீரகுநாதனைப்பிரிந்து இக்கொடிய ராக்ஷஸிகள் மத்தியையடைந்த வெனக்கு ஜீவதாரணஞ்செய்வதிலென்ன பிரயோஜனமிருக்கிறது. இனி அர்த்தங்களாலென்ன ஸுகமனுபவிக்கப்போகிறேன். வஸ்திராபரணங்களாலென்ன ஸந்தோஷமடையப்போகிறேன். எனக்கு அர்த்தமும், ஆபரணமும், ஆனந்தமும், ஸர்வஸ்வமும் எனது பர்த்தாவான ஸ்ரீராகவன்தான். அவருடைய பிரிவால் ஸகல ஸுகத்தையுமிழந்திருக்க, இக்குரூரைகள் வசத்தையடைந்து ஜீவதாரணஞ்செய்வதில் ஸுகலேசமாவதுண்டாகுமோ?

౬. అశ్మసారమిదంనూనమథవాప్యజరామరమ్ । హృదయంమమయేనేదంనదుఃఖేనావశీర్యతే॥

௬. அஶ்மஸாரமிதம் நூநமதவாப்யஜராமரம்।
ஹ்ருதயம் மம யேநேதம் ந து:கேநாவஶீர்யதே॥

௬. அஸ்மஸாரமிதம்நூநமதவாப்யஜராமரம்।
ஹ்ருதயம்மமயேநேதம்நது:க்கேநாவஸீர்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மம-இதம்	என்னுடைய-இந்த	அஜராமரம்	கிழத்தனம் மரணமிவையில்லாதது
ஹ்ருதயம்-நூநம்	மனதானது-நிச்சயமாக	யேந	எந்த (காரணத்தால்)
அஸ்மஸாரம்	கல்லினுடையஸாரம்போலொத்தஸாரமுடையது	து:க்கேந	துக்கத்தால்
		இதம்	இந்த ஹ்ருதயமானது [லையோ.)
அதவா	இல்லாவிடில்	நாவஸீர்யதே	நசிக்கவில்லையோ (கேடடையவில்

தா-ம்—இம்மஹாதுக்கத்தி லிவ்வளவுகாலமவதிப்பட்டும் யான்நசியாது ஜீவித்திருப்பது பரமாச்சரியம். என்னுடைய ஜீவதாரகமான ஸ்ரீராமாமிருதத்தை யிழந்து இராக்ஷஸீஸமூகமத்தி வாஸமாகிற காலகோடிவிஷத்தை யுட்கொண்டும் எனது ஜீவன்போகவில்லை. என்னுடைய ஹ்ருதயமென்ன கல்லினுமேலான கடினமுள்ளதோ, அல்லது ஜராமரணரஹிதமான சிரஞ்சீவியோ, யாதோ அறிகிலேன். இல்லாவிடில் அந்தராஜீவாக்ஷனைப்பிரிந்து இந்த கொடிய ராக்ஷஸிகளுபத்திரவத்திற்குள்ளாயும், இன்னம் நசிக்காமல் நிற்பது ஸாத்தியமோ!

౭. ధిఙ్మామనార్యామసతీంయాహంతేన ... నాకృతా । ముహూర్తమపిరక్షామిజీవితంపాపజీవితా॥

௭. திங்மாமநார்யாமஸதீம் யாஹம் தேந விநா க்ருதா।
முஹூர்த்தமபி ரக்ஷாமி ஜீவிதம் பாபஜீவிதா॥

௭. திங்மாமநார்யாமஸதீம்யாஹந்தேநவிநாக்ருதா।
முஹூர்த்தமபிரக்ஷாமிஜீவிதம்பாபஜீவிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யா-அஹம்	எந்த-யான்	ரக்ஷாமி	காப்பாற்றுகிறேனே (அதனால்)
தேந-விநாக்ருதா	அந்தஸ்ரீராகவனால்விடப்பட்டவளாக	அஸதீம்	பாதிவிருத்தியமில்லாதவளும்
பாபஜீவிதா	பாபவிருத்தியுடையவளாக	அநார்யாம்	அஸத்துமான (கொடியவளுமான)
முஹூர்த்தமபி	க்ஷணகாலமுமாயினும்	தாம்-மாம்	அப்படிப்பட்ட-என்னைக்குறித்து
ஜீவிதம்	பிராணனை	திக்	நிந்தையுண்டாக.

தா-ம்—என்ன பாபாவகமான ஸ்திரீஜன்மங்கொண்டேன்! ஹா திக்! எனது ஜன்மத்தைச் சுடவேண்டும்! உலகமுழுதும் பாதிவிருத்திய தர்மமற்ற பாபியென்றென்னை நிந்திக்கட்டும். கேவல மலத்தான ஸ்திரீயென்றென்னை யெல்லோரும் பழிக்கட்டும். பர்த்தாவைப்பிரிந்து அவரையடைய வழியற்றபிறகு க்ஷணகாலமாவது ஜீவரக்ஷணஞ் செய்கிறேனன்றோ? என்ன பிரயோஜனார்த்த மிப்பொழுது ஜீவரக்ஷணஞ்செய்கிறேன். உலகத்தில் பர்த்தாவுக்கு சிசுரூஷைசெய்து அவனது முகோல்லாஸஞ் செய்துவருவது ஸ்திரீகளுக்கழகு. அதற்குத்தாழ்வுண்டாயின் குலஸ்திரீ ஜீவியாள். அப்படியிருக்க, ஸ்ரீராமசந்திரனைச் சிரகாலமாகப்பிரிந்தும் அழியாமல் ஜீவித்திருக்கிறவென்னை உலகம் நிந்திக்கவேண்டுமன்றோ.

౮. కాచమేజీవితేనార్థస్సైవాతంప్రియంవినా । భర్తారంసాగరాంతాయావసుధాయాఃప్రియంవదమ్॥

౯. భిద్యతాంభక్ష్యతాంవాపిశరీరంవిసృజామ్యహమ్ । నచాప్యహంచిరందుఃఖంసహేయంప్రియవర్జితా॥

௮. காச மே ஜீவிதேநார்த்த: ஸைவாதம் ப்ரியம் விநா।
பர்த்தாரம் ஸாகராந்தாயா வஸுதாயா: ப்ரியம்வதம்॥

௯. பித்யதாம் பக்ஷ்யதாம் வாபி ஶரீரம் விஸ்ருஜாம்யஹம்।
ந சாப்யஹம் சிரம் து:கம் ஸஹேயம் ப்ரியவர்ஜிதா॥

௮. காசமேஜீவிதேஸ்ரத்தாஸ்ஸைவாதம்ப்ரியம்விநா।
பர்த்தாரம்ஸாகராந்தாயாவஸுதாயா:ப்ரியம்வதம்॥

௯. பித்யதாம்பக்ஷ்யதாம்வாபிஸரீரம்விஸ்ருஜாம்யஹம்।
நசாப்யஹம்சிரம்து:க்கம்ஸஹேயம்ப்ரியவர்ஜிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாகராந்தாயாஃ	கடலேயந்தமாயுடைய	பித்யதாம்	பிளக்கப்படட்டும்
வஸுதாயாஃ	பூமிக்கு (பூமியிலிருக்கிறஜனத்திற்கு)	அபிவா	இல்லாவிட்டால்
ப்ரியம்வதம்	இனியவைவயையுரைப்பவனும்	பக்ஷ்யதாம்	பக்ஷிக்கப்படட்டும்
ப்ரியம்	இஷ்டனுமான	அஹம்	நான் (என்தேஹத்தை)
தம்-பர்த்தாரம்-விநா	அந்த-பதியை-விட்டு	விஸ்ருஜாமி	விட்டுவிடுகிறேன்
மே-ஜீவிதேந	என்-பிராணனிடத்திலாவது	அபிச	பின்னும்
ஸுகேவா	ஸுகத்திலாவது	அஹம்	நான்
கா-ஸ்ரத்தா	என்ன-விருப்பம் (இருக்கிறது-ஆகை யால்)	ப்ரியவர்ஜிதா	நாயகனுல் விடப்பட்டவளாக
ஸரீரம்	(என்) தேஹமானது	துக்கம்	வியஸனத்தை
ஏபிஃ	இந்த (இராக்ஷஸஸ்திரீகளால்)	நஸஹேயம்	ஸஹிக்கமாட்டேன்.

தா-ம்.—இவ்வியனுலகிலுள்ள ஸகலருடைய அகிஷ்டங்களேப்போக்கி இஷ்டங்களேவர்ஷித்துப் பிரிய மொழிகளால் ஸந்தோஷிப்பித்து, அவர்களொவ்வொருவராலு முயிரினுமுயர்வாக உகக்கப்பெற்றுப் பரமோதாரனுய்விளங்குகிற அப்புருஷோத்தமனே யான் பிரிந்துவிட்டேனன்றே! அப்படிப்பட்ட லோகநாதனுனவெனது பர்த்தாவின்றி, எனக்குப்பிராணனிடத்தி லார்வமேன்? ஸுகத்திலாசையேன்? தேகபோஷணேயில் பிரவர்த்தியேன்? எனக்குப் பிராணனும்வேண்டாம், ஸுகமும்வேண்டாம், தேகமும்வேண்டாம், இவ்விராக்ஷஸிகளே இந்ததேகத்தையெடுத்துககொள்ளட்டும். அவர்களதைப் பிளந்தெறிந்தாலுமெறியட்டும், மாம்ஸருசிக்காகப் பக்ஷித்தாலும் பக்ஷிக்கட்டும். எப்படியவர்கள்செய்தபோதிலும் தேகத்தைவிட ஸித்தமாயிருக்கிறேன்; பர்த்தாவினுல் கைவிடப்பட்டேனென்கிற துக்கத்தை யான் ஸகியேன்.

౧౦. చరణేనాపిసవ్యేనస్పృశేయంనిశాచరమ్ । రావణంకింపునరహంకామయేయంవిగర్హితమ్॥

௧௦. 𑌚𑌰𑌣𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌯𑌂𑌨𑌿𑌶𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌨𑌰𑌹𑌂𑌕𑌾𑌮𑌯𑍇𑌯𑌂𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௧௦. சரணேநாபிஸவ்யேநஸ்ப்ருஸேயம்நிஸாசரம்।
ராவணம்கிம்புநரஹம்காமயேயம்விகர்ஹிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்	ஸவ்யேந	(என்) இடதான
விகர்ஹிதம்	நிந்திக்கத்தக்கவனை	சரணேநாபி	காலினுலாவது
ராவணம்	இராவணனென்கிற	நஸ்ப்ருஸேயம்	தொடமாட்டேன்
நிஸாசரம்	இராக்கதனே	புநஃ-காமயேயம்கிம்	மறுபடி-கோறுவேனே யென்ன.

தா-ம்.—தூர்த்தனும் அதர்மப்பிரவிர்த்தியால் நிந்திக்கத்தக்கவனுமான அவ்விராக்ஷஸாதமனே யானிடதுகாலாலும் ஸ்பரிசியேன், அப்படியிருக்க அவன்மீது காமங்கொள்ளுவதெங்ஙனம்.

౧౧. ప్రత్యాఖ్యాతంనజానాతినాత్మానంనాత్మనఃకులమ్ । యోనృశంసస్వభావేనమాంప్రార్థయితుమిచ్ఛతి॥

౧౨. ఛిన్నాభిన్నావిభక్తావాదీప్తేవాగ్నౌప్రదీపితా । రావణంనోపతిష్ఠేయంకింప్రలాపేనవశ్చిరమ్॥

௧௧. 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂𑌨𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍।
𑌯𑍋𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨𑌮𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥

௧௨. 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍇𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤𑌾।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂𑌨𑍋𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌂𑌕𑌿𑌂𑌪𑍍𑌰𑌲𑌾𑌪𑍇𑌨𑌵𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌮𑍍॥

௧௧. ப்ரத்யாக்யாதம்நஜாநாதிநாத்மாநம்நாத்மநஃகுலம்।
யோந்ருஸம்ஸஸ்வபாவேநமாம்ப்ரார்த்தயிதுமிச்சதி॥

௧௨. சின்னாபின்னாவிபக்தாவாதீப்தேவாக்னௌப்ரதீபிதா।
ராவணம்நோபதிஷ்டேயம்கிம்ப்ரலாபேநவஸ்சிரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யஃ-ந்ருஸம்ஸஸ்வபாவேந-எவன்-குரூரஸ்வபாவத்தால்		பின்னாவா	(பத்தையாக) பிளக்கப்பட்டாலும்
மாம்-ப்ரார்த்தயிதும்	என்னே-பிரார்த்திப்பதற்கு	விபக்தாவா	கணுக்கணுவாகப் பிளந்தெறியப்பட்டாலும்
இச்சதி	இச்சிக்கிறுனே(அவ்விராவணன்)	தீப்தே-அக்நௌ	எரிகிற-அக்கினியில்
ப்ரத்யாக்யாதம்	(என்னுலுண்டான) திரஸ்காரத்தை	ப்ரதீபிதாவா	கொளுத்தப்பட்டாலும்
நஜாநாதி	அறியான்	ராவணம்	இராவணனே
ஆத்மநஃ-குலம்-ந	என்னுடைய-வம்சத்தையும்-அறியான்	ந-உபதிஷ்டேயம்	அடையேன்
அஹம்	நான்	சிரம்	வெருகாலமாக
சின்னா	(உங்களால்) இருபிளப்பாகபிளக்கப் பட்டாலும்	வஃ-ப்ரலாபேந	உங்களுடைய-உளருவதினுல்
		கிம்	என்ன (பிரயோஜநம்.)

தா-ம்.—ஹே ராக்ஷஸிகளே! உங்களரசனுன விராவணன், தானும் தனதருமைமக்களும் மற்றவர்களும் தனது துஷ்காரியத்தால் மாண்டுபோவானென்பதை யெண்ணுது ஸ்வப்பிரயோஜனத்தைமாத்திரங்கோ

றி என்னைப் பிரார்த்திக்க விச்சிக்கிருன். யானவன்பஞ்சணைமீதேறி அவன்கொண்ட பாபாவகமான மனோர தத்தைப் பூர்த்திபண்ணவேண்டுமென்று கோருகிருன். யானும் காமவிகாரத்தால் மதியிழந்து பிதற்றுகிரு னென்று சீற்றங்கொள்ளாமல் அவன்பிரார்த்தனைகளைத் தடுத்து ஹிதமொழிகளுரைத்தனன். விநாசகாலத் திற்கிணங்க, என்னுடைய ஹிதவசனங்க ளவன்காதிற்படவில்லை. பாதிவிருத்தியநெறியில் திடவிரதம்பூண் டுநிற்கிற எனதுமனோநிச்சயத்தை யவனறிந்தானில்லை. பரமவைராக்கியரான ஜனகராஜரிஷிவம்சத்திற் பிற ந்த பரிசுத்தையென் றவனறிந்தானில்லை. ஸத்தியவிரதங்கொண்ட அர்க்ககுலத்தை யலங்கரிக்கிற பவித்தி ரையென்றறிந்தானில்லை. ஹே ராக்ஷஸிகளே! அந்த பேதை என்ன யெண்ணங்கொண்டிருக்கிரு னறிவீர்க ளோ, நான் யாரோவொரு நாடோடியானஸ்திரீ, பிரதமத்திலிசையாமலிருப்பது ஸ்திரீஸ்வபாவமாதலால் அ வ்வண்ணமே யானுமவனை யடையவில்லை, தானதண்டோபாயங்களால் அபீஷ்டபூர்த்திசெய்துகொள்ளலாமெ ன் றுங்களையேவினன். நீங்களு மவனுக்கியையின்படி ஹிம்ஸிக்கிறீர்கள். இதுபோராதென்று என்னைச் சித் திரவதம்செய்தாலும் செய்யுங்கள், என்னை இரண்டுதுண்டமாக வெட்டுங்கள், பத்தைபத்தையாகச் சேதியுங் கள், கணுக்கணுவாகத் தறியுங்கள், இல்லாவிடில் ஜ்வலிக்கிறஅக்கினியிலிட்டுப்பொசுக்குங்கள், என்னசெய்த போதிலும் இராவணபத்தினியாகேன். என்னுடைய பதியைப் பரிகொடுத்தாலும் பாதிவிருத்தியத்தைக் கைவிடேன். ஆகையாலுங்களுடைய பிரலாபமெல்லாம் வியர்த்தமே. நீங்களினி சிரமப்படவேண்டாமென்று ஸீதையுரைத்தனள்.

அவதாரிகை.—இவ்விதம் தனது பாதிவிருத்தியமகிமையை யுரைத்து, பக்தவத்ஸலனுன தன்னுடைய நாதன் தன்னை ரக்ஷிக்கவாராததற்குக் காரணங்களைப் பலவாறுயோசிக்கிருள்.

౧౩. ఖ్యాతః ప్రాజ్ఞః కృతజ్ఞశ్చ సానుక్రోశశ్చ రాఘవః । సద్వృత్తో నిరనుక్రోశశ్శంకే మద్భాగ్యసంక్షయాత్ ॥

౧౪. రాక్షసానాం సహస్రాణి జనస్థానే చతుర్దశ । యేనైకేన నిరస్తాని స మాం కిం నాభిపద్యతే ॥

௧௫. 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।
𑌸𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌶𑍍𑌶𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍॥

௧௬. 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶।
𑌯𑍇𑌨𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥

௧௭. க்யாதஃப்ராஜ்ஞஃக்ருதஜ்ஞஶ்சஸாநுக்ரோஶஶ்சராகவஃ।
ஸத்வ்ருத்தோநிரநுக்ரோஶஶ்ஶங்கேமத்பாக்யஸம்க்ஷயாத்॥

௧௮. ராக்ஷஸாநாம்ஸஹஸ்ராணிஜநஸ்தாநேசதுர்த்தஶ।
யேநைகேநநிரஸ்தாநிஸமாம்கிந்நாபிபத்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவஃ	ஸ்ரீராகவன்	ஶங்கே	எண்ணுகிறேன்
ப்ராஜ்ஞஃ	தோஷமுடையவர் பக்கலிலும் குண த்தைக்கிரஹிக்கிறவர்	ஏகேந-ஏந	ஒருவனுன-எந்த ராமனுல்
		ஜநஸ்தாநே	கரதூஷணாதி வாஸஸ்தலத்தில்
க்ருதஜ்ஞஶ்ச	செய்தநன்றியை யுணருகிறவர்	சதுர்த்தஶ	பதினுன்கான
ஸாநுக்ரோஶஶ்ச	தயையோடுகூடினவர்	ராக்ஷஸாநாம்	இராக்கதருடைய
ஸத்வ்ருத்தஃ	நல்ல நடத்தையுடையவர் (என்று)	ஸஹஸ்ராணி	ஆயிரங்கள்
க்யாதஃ	(ஜனங்களால்) சொல்லப்பட்டவரா யினும்	நிரஸ்தாநி	கொலைபுரிந்தனவோ
		ஸஃ	அப்படிப்பட்ட (ஸ்ரீராகவன்)
மத்பாக்யஸம்க்ஷயாத்	எனதுபாக்கியக்ஷயத்தால்	கிம்	ஏன்
நிரநுக்ரோஶஃ	தயையில்லாதவரொன்று	மாம்-நாபிபத்யதே	என்னை-அடையவில்லை (மீட்கவில்லை.)

தா-ம்.—உலகத்தார் ஸ்ரீராமனை அநந்தகல்யாணகுணேபேதனென்று கொண்டாடுகிருர்கள்; ஆசிரு தர்பாலனேகதோஷமுண்டாயினும் அவைகளையறியாது, கிஞ்சித்குணமிருந்தபோதிலும் அதையே பெரிதாக வெண்ணி ரக்ஷிக்கிற பிராக்கியன். ஸ்வல்ப வுபகார மிழைத்தபோதிலும் அதை மேருவாகவெண்ணிக்கொண் டாடுகிற கிருதக்கியன். கொஞ்சம் துன்பமுற்றவிடத்தும் அதிகமன வுருக்கங்கொண்டு விரைந்தோடிரக்ஷிக்கிற கிருபாளு. பரஸமிருத்தியே விருதமாகக்கொண்ட தயாநிதி. இப்படி பலகுணங்களைச்சொல்லி ஜகமுழுதும் ஸ்ரீராமனை ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகிறது. என்னுடைய பாக்கியசூன்னியவிசேஷத்தினுல் அவருடையகுணமஹி மாஸம்பத்தையான்காணவில்லை. தயாஸிந்துவென்று புகழப்படுகிற தாசரதியை தயாலேசமுமில்லாததாருண னென்று சங்கிக்கிறேன். பரமபக்தையும் பிரியபார்யையுமான வென்னை இதுகாறுமேன்வந்து ரக்ஷிக்கவில்லை. பக்தரக்ஷகனென்று பிருதுபூண்ட அப்பார்மகன் இதுகாறு மேன்வந் தென்னைக் காக்கவில்லை. க்ஷணகால மும் விரகம்ஸகியாது ஸதா ஸீதே! ஸீதே! யென்று ஆர்வவிளம்பரம் செய்துவந்த அவ்வாரியபுத்திரன் இதுகாறுமேன்வந்தென்னை மீட்கவில்லை. பாரியாரக்ஷணத்தி லிவ்வளவு ஆலஸ்யங் காண்கிறேனுதலால் அவ ருடையகுணவிபவங்களை யான் நம்பவில்லை. ஆனுல் நானே மனுஷியன், இலங்கையோ ராக்ஷஸாதீனம், திரி லோகதாருணனுன இராவணபரிபாலிதம், அவ்வரக்கர்கோஷ்டியில் யானெப்படி பிரவேசிப்பேனென்றுசொ ல்லுவரோவென்னில், பதினுலாயிரம் மஹாரதிகருடன் வந்தெதிர்த்த கரதூஷணப்பிரமுகரை க்ஷணகாலத்தி ல் ஏகவீரனுய்நின்றுமடித்த ஆண்சிங்கமன்ருே! அவ்வீரியசௌரிய தைரியபராக்கிரமாதிகள் ஸீதா ரக்ஷண

த்திற்குப் பயன்படவொண்ணுவோ, இது என்விதிபலந்தான், பாக்கியத்தாழ்வின்மகிமைதான். ஆகையாலல்லவோ திரைலோக்கியப்பிரக்கியாதமான இராகவகல்யாணகுணவிசேஷமெனக்கு விபரீதமாகவிளங்குகிறது.

அவதாரிகை.—பிரபலவீரனை இராவணனை ஶ்ரீராகவனரிக்கவல்லரோ வென்கிற சங்கையை, விராதவதத்தையுதாகரித்துப் பரிஹரிக்கிருன்.

౧౫. నిహన్తా రావణేనాహమల్పవీర్యేణ రక్షసా । సమర్థః ఖలు మే భర్తా రావణం హన్తుమాహవే ॥

౧౬. విరాధో దండకారణ్యే యేన రాక్షసపుంగవః । రణే రామేణ నిహతస్స మాం కిం నాభిపద్యతే ।

கரு. 𑌨𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨𑌾𑌹𑌮𑌲𑍍𑌪𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾।
𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃𑌖𑌲𑍁𑌮𑍇𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹𑌵𑍇॥

கசு. 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌧𑍋𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌯𑍇𑌨𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃।
𑌰𑌣𑍇𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑌨𑌿𑌹𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌂𑌕𑌿𑌂𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥

கரு. நிருத்தாராவணேநாஹமல்பவீர்யேணரக்ஷஸா।
ஸமர்த்த:கலுமேபர்த்தாராவணமஹந்துமாஹவே॥

கசு. விராதோதண்டகாரண்யேயேநராக்ஷஸபுங்கவ:।
ரணேராமேணநிஹதஸ்ஸமாம்கிந்நாபிபத்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அல்பவீர்யேண	சிறிது பராக்கிரமமுடைய	தண்டகாரண்யே	தண்டகாவனத்தில்
ராவணேந	இராவணனென்கிற	ராக்ஷஸபுங்கவ:	இராக்கதசிரேஷ்டனை
ரக்ஷஸா	இராக்ஷஸனால்	விராத:	விராதனென்பவன்
அஹம்	நான்	ரணே	யுத்தத்தில்
நிருத்தா	தகையப்பட்டேன்	நிஹத:	அடிக்கப்பட்டானே
மே-பர்த்தா	என்னுடைய-நாதன்	ஸ:	அப்படிப்பட்ட (ஶ்ரீராகவன்)
ஆஹவே-ஹந்தும்	யுத்தத்தில்-கொல்லுவதற்கு	மாம்-கிம்	என்னை(இரக்ஷணார்த்தம்)
ஸமர்த்த:கலு	ஸமர்த்தனன்றே	நாபிபத்யதே	அடையவில்லை.
யேந-ராமேண	எந்த-ஶ்ரீராகவனால்		

தா-ம்.—இலக்ஷ்மணஸமேதரான ஶ்ரீராகவனோடு யான் தண்டகாவனப்பிரவேசஞ்செய்கையில் விராதனென்னு மோர் உக்கிரராக்ஷதனென்னைக்கண்டு மோகித்துத் தோளில்தூக்கிக்கொண்டோடினன். அவனே மஹாபலிஷ்டன், தண்டகாவன முழுதையும் நடுங்கச்செய்த பீமவிக்கிரமன். அந்தபயங்கரனை இரகுவீரன் க்ஷணகாலத்தில் ஸம்ஹரித்து என்னுடைய கிலேசத்தைத்தீர்த்தார். அப்பொல்லாவரக்கனைப் போர்க்களத்திற்கிள்ளியெறிந்த பிரபுவுக் கிவ்விராவண னொருபொருட்டோ. வெல்லுதற்கரிய விராதன்வசத்தினின்றுமீட்டென்னையிரக்ஷித்த விக்கிரமனுக்கு ஸாமான்னியனை இராவணனிடத்தினின்றென்னை மீட்பதரிதோ. அல்பவீரனை இராவணனுலபகரிக்கப்பட்டேன். அவனை ஹதஞ்செய்ய ஶ்ரீராகவனும் வல்லவர்தான். ஆனாலென்னை யேன்வந்து ரக்ஷிக்கவில்லையெனில் எனது தௌர்ப்பாக்கியமே அதற்குக்காரணம்.

౧౭. కామం మధ్యే సముద్రస్య లంకేయం దుష్ప్రధర్షణా । న తు రాఘవబాణానాం గతిరోధీహ విద్యతే ॥

கஎ. 𑌕𑌾𑌮𑌂𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌲𑌙𑍍𑌕𑍇𑌯𑌂𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾।
𑌨𑌤𑍁𑌰𑌾𑌘𑌵𑌬𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂𑌗𑌤𑌿𑌰𑍋𑌧𑍀𑌹𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥

கஎ. காமம்மத்யேஸமுத்ரஸ்யலங்கேயம்துஷ்ப்ரதர்ஷணா।
நதுராகவபாணாநாம்கதிரோதீஹவித்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸமுத்ரஸ்ய-மத்யே	கடலினுடைய-நடுவில்-(இருக்கிற)	ராகவபாணாநாம்	ஶ்ரீராகவபாணங்களுக்கு
இயம்-லங்கா	இந்த-இலங்கையானது	கதிரோதி	தடங்கலானது
காமம்-துஷ்ப்ரதர்ஷணா	மிகவும்- அடைவதற்கசக்யமானது	நவித்யதே	இல்லை(யன்றோ.)
இஹ து	இவ்விலங்கையிலோவென்றால்		

தா-ம்.—கடல்காப்புகொண்ட இவ்விலங்கையையடைவது ஸாத்தியமோ! அப்படியிருக்க ஶ்ரீராகவன் வந்து ரக்ஷிக்கும்வகையேதெனில், ஶ்ரீராகவனிங்குவரவேண்டாமே. இருந்தவிடத்திலிருந்து பாணந்தொடுத்தால் அது சத்துருவைத்தேடி ஸம்ஹரியாதோ! ஶ்ரீராகவபாணம் ஸஞ்சரிப்பதற்கு இவ்விடத்தி லென்னதடையிருக்கிறது.

౧౮. కిం ను తత్కారణం యేన రామో దృఢపరాక్రమః । రక్షసాపహృతాం భార్యామిష్టాం నాభ్యవపద్యతే ॥

౧౯. ఇహస్థాం మాం న జానీతే శంకే లక్ష్మణపూర్వజః । జానన్నపి హి తేజస్వీ ధర్షణం మర్షయిష్యతి ।

கஅ. 𑌕𑌿𑌂𑌨𑍁𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂𑌯𑍇𑌨𑌰𑌾𑌮𑍋𑌦𑍃𑌢𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌾𑌂𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌵𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥

௧௯. இஹஸ்தாம் மாம் ந ஜாநீதே ஸம்சேலக்ஷ்மணபூர்வஜ:।
ஜாநந்நபி ஹி தேஜஸ்வீ தர்ஷணம் மர்ஷயிஷ்யதி॥

௧௮. கிந்நுதத்காரணம்யேநராமோத்ருடபராக்ரம:।
ரக்ஷஸாபஹ்ருதாம்பார்யாமிஷ்டாம்நாப்யவபத்யதே॥

௧௯. இஹஸ்தாம்மாம்நஜாநீதேஸங்கேலக்ஷ்மணபூர்வஜ:।
ஜாநந்நபிஹிதேஜஸ்வீதர்ஷணம்மர்ஷயிஷ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யேந	எந்தகாரணத்தால்	நஜாநீதே	அறியவில்லை
த்ருடபராக்ரம:	சிறந்த பலமுடைய	இதி	என்று
ராம:	ஸ்ரீராகவன்	ஸங்கே	ஸந்தேகிக்கிறேன்
ரக்ஷஸா	இராக்கதனால்	* லக்ஷ்மணபூர்வஜ:	ஸ்ரீராகவன்
அபஹ்ருதாம்	அபகரிக்கப்பட்டவளும்	ஜாநந்நபி	அறிந்திருந்தாராகில்
இஷ்டாம்	(அவர்)மனத்திற்கிசைந்தவளுமான(என்னை)	தேஜஸ்வீ	தேஜோவானான (ஸ்ரீராகவன்)
நாப்யவபத்யதே	அடையவில்லையோ	தர்ஷணம்	அவமானத்தை
தத்-காரணம்-கிந்து	அந்த-காரணம்-என்ன	மர்ஷயிஷ்யதி(கிம்)	ஸகிப்பாரா என்ன.
இஹஸ்தாம்-மாம்	இங்கிருக்கிற-என்னை		

தா-ம்.—என்னுடையநாதன் என்னைவந்து ரக்ஷியாததற்குக்காரணமென்ன; ஆண்மையற்றவராயின் பத்தினிபோனாலும் பிராணனையாவது ரக்ஷித்துக்கொள்ளுவோமென்று வாளாவிருக்கலாம். அவரோ அமித புஜபலபராக்கிரமமுள்ளவர்; பெருவெள்ளப்போரிலு மேகவீரனாய்நின்றெதிர்த்து விஜயலக்ஷ்மியோடு திரும்ப வல்ல சுத்தவீரன்; மானத்தைரக்ஷிக்கின்ற உத்தமகுலப்பிரஸூதன். என்மீதார்வமின்மையா லுபேக்ஷிக்கிறாரென்றெண்ணவுமொண்ணாது. யானவருக்கத்தியந்தம பிரியமஹிஷி. எனதுவிரகத்தைப்பொறுக்காத பிரியகாந்தன். அப்படியிருக்க யானிவ்வாறு கதியற்றுப்புலம்புவானேன். ஒருவேளை பிரபுவுக்கு யானிங்கிருப்பது தெரியாமலிருக்கலாம். யானிருக்குமிட மறிந்திருந்தால் பௌருஷமுள்ள அந்த க்ஷத்திரியவீரன் தேஜோஹானிக்கிடமான ஸ்திரீகஷ்டத்தை இதுவரையிற் பொறுத்திருப்பரோ? தாரசௌரியஞ்செய்த இவ்வதமாதமனைச் சிக்ஷித்து திரிலோகமுமறியத் தனது விக்கிரமத்தால் மானத்தை நிலைநிறுத்தாரோ. அகிலலோகமுமஞ்சும்படியான வீரியப்பிரதாபமுள்ள இலக்ஷ்மணனை ஸகோதரனுயுடைய என்னுடையநாதன் யானிங்கிருப்பது அறிந்திருந்தால், இதுவரையில் இவ்வவமானத்தை ஸகித்திரார்.

௨௦. హృతేతి యోధిగత్వా మాం రాఘవాయ నివేదయేత్ । గృధ్రరాజోపి స రణే రావణేన నిపాతితః ॥

௨௧ కృతం కర్మ మహత్తేన మాం తథాప్యవపద్యతా । తిష్ఠతా రావణద్వంద్వే వృద్ధేనాపి జటాయుషా ॥

௨௦. ஹ்ருதேதி யோதிகத்வா மாம் ராகவாய நிவேதயேத்।
க்ருத்ரராஜோபி ஸ ரணே ராவணேந நிபாதித:॥

௨௧. க்ருதம் கர்ம மஹத்தேந மாம் ததாப்யவபத்யதா।
திஷ்டதா ராவணத்வந்த்வே வ்ருத்தேநாபி ஜடாயுஷா॥

௨௦. ஹ்ருதேதியோதிகத்வாமாம்ராகவாயநிவேதயேத்।
க்ருத்ரராஜோபிஸரணேராவணேநநிபாதித:॥

௨௧. க்ருதம்கர்மமஹத்தேநமாம்ததாப்யவபத்யதா।
திஷ்டதாராவணத்வந்த்வேவ்ருத்தேநாபிஜடாயுஷா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ய:-அதிகத்வா	எவர்-போய்	மாம்-ததா	என்னை - அப்படி. (ஸ்ரீராகவனிடபத்தினி வியஸனத்தையடைந்திருக்கிறாளென்று)
ஹ்ருதேதி	(இராவணனால்)அபஹரிக்கப்பட்டாளென்று	அப்யவபத்யதா	இரக்ஷிக்கப்பட்ட
		வ்ருத்தேநாபி	கிழவராயிருந்தாலும்
மாம்-ராகவாய	என்னை-ஸ்ரீராகவனையும்பொருட்டு	ராவணத்வந்த்வே	இராவணனோடு யுத்தத்தில்
நிவேதயேத்	விஜ்ஞாபிப்பரோ	திஷ்டதா	இருந்தவரான
ஸ:-க்ருத்ரராஜோபி	அந்த-க்ருத்ரராஜாவான (ஜடாயுவும்)	தேந-ஜடாயுஷா	அந்த-ஜடாயுவினால்
ராவணேந	இராவணனால்	மஹத்-கர்ம	பெரும்-கிருத்தியமானது
ரணே-நிபாதித:	யுத்தத்தில்-தள்ளப்பட்டார்	க்ருதம்	செய்யப்பட்டது.

தா-ம்.—யான் இராவணனாலபகரிக்கப்பட்டேனென்று ஸ்ரீராகவனுக்கு விக்ஞாபிக்கக்கூடியவர் கழுகுக்கிறைவனான ஜடாயுவொருவர்தான். அவரும இராவணனா லடிக்கப்பட்டு யுத்தகளத்திற் கீழ்விழுந்தார். அத்தவிருத்தரான ஜடாயுபகவான் என்விஷயத்தில் என்னமஹோபகாரஞ்செய்தார்! தான் விருத்தாப்பியத்தால் பலஹீனமடைந்திருந்தும், தனதுபூர்வஸகாவான சக்கிரவர்த்தியினுடைய நாட்டுப்பெண்ணுக் கிவ்வாபத்து நேர்ந்ததேயென்றறிந்து, இராவணனுடைய பீமவிக்கிரமத்திற்குமஞ்சாமல் அவனையெதிர்த்து பயங்கா

* ('லக்ஷ்மணபூர்வஜ:' என்றமையால், அபராதிகளை க்ஷமிக்கிறதன்மையால் ஸ்ரீராகவன் பத்தினிசோரனைத்தண்டிக்க முயலாதிருந்தாலும், கூடவேயிருக்கிற வீரியவானான இலக்ஷ்மணனால் தூண்டப்படுவனென்பதைக்குறிக்கிறது.)

மான யுத்தஞ்செய்தார். தன்பிராணனைக்கொடுத்தாவது இவ்வாறு ஸ்நேகதர்மபரிபாலனஞ் செய்வாருமுண்டோ! உண்மையாகவே அந்த பூஜ்ஜியரான பக்ஷிராஜனால் மஹத்கர்மமானது செய்யப்பட்டது.

౨౨. యదిమామిహజానీయాద్వర్తమానాంస రాఘవః । అద్యబాణైరభిక్రుద్ధః కుర్యాల్లోకమరాక్షసమ్॥

౨౩. విధమేచ్చపురీంలంకాం శోషయేచ్చమహోదధిమ్ । రావణస్యచనీచస్య కీర్తింనామచనాశయేత్॥

௨௨. 𑌯𑌦𑌿𑌮𑌾𑌮𑌿𑌹𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।
𑌅𑌦𑍍𑌯𑌬𑌾𑌣𑍈𑌰𑌭𑌿𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌮𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌮𑍍॥

௨௩. 𑌵𑌿𑌧𑌮𑍇𑌚𑍍𑌚𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌶𑍋𑌷𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑌿𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌚𑌨𑍀𑌚𑌸𑍍𑌯𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂𑌨𑌾𑌮𑌚𑌨𑌾𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍॥

௨௨. யதிமாமிஹஜாநீயாத்வர்த்தமாநாம்ஸராகவ:।
அத்யபாணைரபிக்ருத்த:குர்யால்லோகமராக்ஷஸம்॥

௨௩. விதமேச்சபுரீம்லங்காம்ஶோஷயேச்சமஹோததிம்।
ராவணஸ்யசநீசஸ்யகீர்த்திம்நாமசநாஶயேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ராகவ:	அந்த-இராகவன்	குர்யாத்	செய்வர்
மாம்	என்னை	லங்காம்-புரீம்ச	இலங்கையென்கிற பட்டணத்தையும்
இஹ-வர்த்தமாநாம்	இங்கு-இருப்பவளாக	விதமேத்	ஊதிவிடுவர் (அழித்துவிடுவர்)
ஜாநீயாத்யதி	அறிந்திருப்பாராகில்	மஹோததிம்ச	ஸமுத்திரத்தையும்
அபிக்ருத்த:	கோபித்தவராக	ஶோஷயேச்ச	வற்றும்படி செய்துவிடுவர்
அத்ய	இப்பொழுது	நீசஸ்ய-ராவணஸ்ய	அல்பனாகிய-இராவணனுடைய
லோகம்	பிரபஞ்சத்தை	கீர்த்திம்	யஶஸ்ஸையும்
பாணை:	அம்புகளால்	நாமச	பேரையும்
அராக்ஷஸம்	இராக்ஷதரில்லாமற்படி	நாஶயேத்	கெடுத்துவிடுவர்.

தா-ம்.—எனது பர்த்தா யானிங்கிருப்பதை யறிந்தாராகில் க்ஷணப்பொழுதாவது வாளாவிருப்பரோ! பராக்கிரமத்தாற் பெருமைகொண்ட இக்ஷ்வாகு குலத்திலாவிர்ப்பவித்த அம்மன்னவன் பத்தினி சோரனின் ஞனென்றறிந்துமந்நீசனையரியாது, தனது தேஜஸ்ஸழிய வீரியங்குலைய உலகநிந்தனைக்காளாகி நிற்பரோ! உக்கிரகோதண்டத்தைக் கையிலேந்திய வப்புருஷோத்தம னிவ்வவமானத்தைஸகித்திரார். ஸீதை இலங்கையில் வஸிப்பதைச் செவியுற்றமாத்திரத்தில் மிகுந்த ஆக்ரோஷத்துடன், கிருஷ்ணஸர்ப்பங்களுக்கு நிகரான தனது தீக்ஷ்ணபாணங்களால் உலகமுழுதும் அராக்ஷஸமாகும்படி ஸகலராக்ஷதரையு மொழித்திருப்பார். மண்ணுலகிற்குக்கண்ணென வழங்கும்படி அதிஸுந்தரமாயும், இராக்ஷஸபரிபாலனத்தா லதிபயங்கரமாயும் விளங்குகிற இவ்விலங்காநகரையும் அப்பொழுதே பஸ்மஞ்செய்திருப்பார். இவ்விலங்கையைச்சூழ்ந்து யாவரு மணுகாவண்ண மிதைரக்ஷித்துவருகிற இப்பெருங்கடலையும் சோஷித்திருப்பார். அபராதமிழைத்த பாபியான இவ்விலங்காதிபதியும், திரிலோகாக்கிரமஞ்செய்த கீர்த்தியுடன் நாசமுறும்படிசெய்திருப்பார். இராவணனென்னை யபகரித்தானென் றவரறிந்திருந்தனராகில் இப்பேதைக்கிதுவரையில் பேரும், ஊரும், பெருமையும், பாக்கியமும் நிலைத்திருக்குமோ. அப்பொழுதே இவனதைசுவரியமும் பிரதாபமுங் குலைந்து, இவனும் மண்ணோடுமண்ணாகச்சேர்ந்து, காட்டாரெல்லோரும் இராவணனுமொருவனிருந்தனனோ, இலங்கையயுமாண்டனனோவென்று சங்கிக்கும்படி அம்மஹாபுருஷன் செய்திருப்பரோ!

౨౪. తతోనిహతనాథానాం రాక్షసీనాం గృహేగృహే । యథాహమేవంరుదతీ తథాభూయోన సంశయః॥

௨௪. 𑌤𑌤𑍋𑌨𑌿𑌹𑌤𑌨𑌾𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂𑌗𑍃𑌹𑍇𑌗𑍃𑌹𑍇।
𑌯𑌥𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵𑌂𑌰𑍁𑌦𑌤𑍀𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌯𑍋𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥

௨௪. ததோநிஹதநாதாநாம்ராக்ஷஸீநாம்க்ருஹேக்ருஹே।
யதாஹமேவம்ருததீததாபூயோநஸம்ஶய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	க்ருஹேக்ருஹே	பிரதிவீடுகள்தோறும்
அஹம்-ஏவம்-யதா	நான்-இந்தப்பிரகாரம்-எப்படி	(ருதந்த்ய:-பவிஷ்யந்தி)	(அழுகிறவர்களாக- ஆகப்போகிறார்கள்
பூய:-ருததீ	அதிகமாக-அழுகிறவளாக(ஆனேனோ)	ஸம்ஶய:	(இதுவிஷயத்தில்)ஸந்தேஹமானது
ததா-நிஹதநாதாநாம்	அப்படி- கொல்லப்பட்ட பர்த்தாக்களையுடைய	ந	இல்லை.
ராக்ஷஸீநாம்	இராக்கதஸ்திரீகளுடைய		

தா-ம்.—யானிராவணனா லபகரிக்கப்பட்டதையும், இப்பொழுதிங்கு வாஸஞ்செய்வதையும் ஸ்ரீராகவனறிந்திருப்பாரென்று அனுமானிப்பதற்கு ஹேதுவில்லாவிடினும் அப்பரமபுருஷ னிதை யெவ்விதமாவது தெரிந்து இங்குள்ள ராக்ஷதரனைவரையும் ஸம்ஹரிக்கப்போகிறார். அப்பொழுதுஇராக்ஷஸஸ்திரீகளெல்லோரும் பர்த்திருநஷ்டசோகத்தால் கிரகங்கள்தோறுங் கதறப்போகிறார்கள். நாதனைக்காணாதுயான்பதறுவதுபோல், ஹதமடைந்தபர்த்தாக்களை நினைத்துநினைத்துப் புலம்பப்போகிறார்கள். இதற்கொரு ஸந்தேகமுமில்லை.

౨౫. అన్విష్యరక్షసాంలంకాంకుర్యాద్రామస్సలక్ష్మణః । నహితాభ్యాంరిపుర్దృష్టోముహూర్తమపిజీవతి॥

௨௫. 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃।
𑌨𑌹𑌿𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿॥

௨௫. அந்விஷ்யரக்ஷஸாம்லங்காம்குர்யாத்ராமஸ்ஸலக்ஷ்மண꞉।
நஹிதாப்யாம்ரிபுர்த்ருஷ்டோமுஹூர்த்தமபிஜீவதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸலக்ஷ்மண꞉	லக்ஷ்மணரோடேகூடின	தாப்யாம்	அந்த ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களால்
ராம꞉-ரக்ஷஸாம்	ஸ்ரீராகவன்-இராக்ஷதர்களுடைய	த்ருஷ்ட꞉	பார்க்கப்பட்ட
லங்காம்-அந்விஷ்ய	இலங்கையை-தேடி-	ரிபு꞉	சத்துருவானவன்
(ரிபுநாஶம்)	(சத்துருநாசத்தை)	முஹூர்த்தமபி	ஸ்வல்பகாலம்கூட
குர்யாத்	செய்வர்	நஜீவதிஹி	பிழைக்கமாட்டானன்றோ.

౨౬. చితాధూమాకులపథాగృధ్రమండలసంకులా। అచిరేణతులంకేయంశ్మశానసదృశీభవేత్॥

௨௬. 𑌚𑌿𑌤𑌾𑌧𑍂𑌮𑌾𑌕𑍁𑌲𑌪𑌥𑌾𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾।
𑌅𑌚𑌿𑌰𑍇𑌣𑌤𑍁𑌲𑌙𑍍𑌕𑍇𑌯𑌂𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍॥

௨௬. சிதாதூமாகுலபதாக்ருத்ரமண்டலஸங்குலா।
அசிரேணதுலங்கேயம்ஶ்மஶாநஸத்ருஶீபவேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இயம்-லங்கா	இந்த-இலங்கையானது	அசிரேணது	சீக்கிரமாகத்தானே
சிதாதூமாகுலபதா	பிணத்தின்புகையால் நிறைந்த வழியு டையதும் [டதுமாக	ஶ்மஶாநஸத்ருஶீ	சுடுகாட்டுக்குநிகராக
க்ருத்ரமண்டலஸங்குலா-கழுக்கூட்டத்தினல்வியாபிக்கப்பட்		பவேத்	ஆகப்போகிறது.

(௨௫-மு-௨௬-வ்) தா-ம்.—எவ்விதமாயாவது ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணுள் இவ்விலங்கையைத் தேடியடைந்து சத்துருவைக்கண்டுவிட்டார்களாயின், அவன் அனந்தரம் ஒருமுகூர்த்தமாவது ஜீவிப்பனே! உடனே அவனை ஹதஞ்செய்துவிடுவார்கள். மற்றுமுள்ள அவனைச்சூழ்ந்த வரக்கரையுமுடித்துவிடுவார்கள். இன்னம் கொஞ்சகாலத்திற்குள் இக்கரம் பிணக்காடாய், தீப்பிடித்தெரிகிற பிரேததூமம் சூழ்ந்து, கழுகுக்கூட்டங்கள் நிறைந்து, கேவலம் மயானமயமாய்விடப்போகிறது.

౨౭. అచిరేణైవకాలేనప్రాప్స్యామ్యేవమనోరథమ్ । దుష్ప్రస్థానోయమాఖ్యాతిసర్వేషాంవోవిపర్యయమ్॥

௨௭. 𑌅𑌚𑌿𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌮𑍍।
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍋𑌯𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂𑌵𑍋𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍॥

௨௭. அசிரேணைவகாலேநப்ராப்ஸ்யாம்யேவமநோரதம்।
துஷ்ப்ரஸ்தாநோயமாக்யாதிஸர்வேஷாம்வோவிபர்யயம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அசிரேண-காலேநைவ-சீக்கிரமான-காலத்திலேயே		ஸர்வேஷாம்-வ꞉	ஸமஸ்தர்களான-உங்களுக்கு
மநோரதம்	என்கோரிக்கையை	விபர்யயம்	கெடுதியை (வித்தியாஸத்தை)
ப்ராப்ஸ்யாம்யேவ	அடையவே போகிறேன்	ஆக்யாதி	சொல்லுகிறது.
அயம்-துஷ்ப்ரஸ்தாந꞉	இந்த-துர்மார்க்கமானது		

౨౮. యాదృశానీహదృశ్యంతేలంకాయామశుభానివై । అచిరేణతుకాలేనభవిష్యతిహతప్రభా॥

௨௮. 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑍀𑌹𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑌶𑍁𑌭𑌾𑌨𑌿𑌵𑍈।
𑌅𑌚𑌿𑌰𑍇𑌣𑌤𑍁𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌹𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾॥

௨௮. யாத்ருஶாநீஹத்ருஶ்யந்தேலங்காயாமஶுபாநிவை।
அசிரேணதுகாலேநபவிஷ்யதிஹதப்ரபா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இஹ-லங்காயாம்	இந்த-இலங்கையில்	(லங்கா)	(இலங்கையானது)
யாத்ருஶாநி	எப்படிப்பட்ட	அசிரேணது-காலேந	சீக்கிரத்திலேயே
அஶுபாநி	அமங்களங்கள்	ஹதப்ரபா	நஷ்டமான காந்தியுடையதாக
த்ருஶ்யந்தே	காணப்படுகின்றனவோ	பவிஷ்யதி	ஆகப்போகிறது.
தாத்ருஶை꞉	அப்படிப்பட்ட (அமங்களங்களால்)		

(௨௭-மு-௨௮-ல்) தா-ம்.—அடிராக்ஷஸிகளே! யான்கோருகிற இவ்விலங்கா நாசமானது சிரகாலாநந்தரம் ஸித்திக்கப்போகிறதென் றெண்ணுதேயுங்கள். அத்யுத்கடமான புண்ணியபாபங்களுக்குத் தக்ஷணத்திலேயே பலனுகையால், பதிவிரதையைப் பிடித்தவனுடைய கண்ணினின்றிவ்வாறு தாரைதாரையாய் நீரொழுகச்செய்கிற விக்கொடியபாதகம், ஸமீபத்திலுங்களனைவர்க்கும் விளையப்போகிற கோரநாசத்தை ஸூசிப்பிக்கிறது. மேலுமிந்நகரிலிப்பொழுதுண்டாயிருக்கிற துச்சகுனங்கள் இதற்குக் காத்திருக்கிற வனர்த்தத்தைச்

சுட்டுகின்றன. அடி ராவணுக்கியாகாரிணிகளே! இன்னஞ் சிறிதுகாளிலுங்கட்பிரபுவின் பெருமையும் பிரதாபமுங்குன்றி இம்மாநகரின் பிரகாசமு மழிந்துவிடப்போகிறது. இவ்வைசுவரியச்செருக்கும், இம்மங்களவாத்தியகோஷமும், இவ்விராஜ திருக்கொலமு மிந்நகர்க் கின்னங் கொஞ்சகாலவாழ்வுதான்.

౨౯. నూనం లంకా హతే పాపే రావణే రాక్షసాధమే । శోషం యాస్యతి దుర్ధర్షా ప్రమదా విధవా యథా॥

உகூ. நூநம் லங்கா ஹதே பாபே ராவணே ராக்ஷஸாதமே।
ஶோஷம் யாஸ்யதி துர்த்தர்ஷா ப்ரமதா விதவா யதா॥

உகூ. நூநம்லங்காஹதேபாபேராவணேராக்ஷஸாதமே।
ஶோஷம்யாஸ்யதிதுர்த்தர்ஷாப்ரமதாவிதவாயதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாபே	பாபாத்மாவும்	லங்கா	இலங்கையானது
ராக்ஷஸாதமே	இராக்ஷஸநீசனுமான	ப்ரமதாயதா	யௌவனமுடைய ஸ்திரீபோல்
ராவணே	இராவணன்	ஶோஷம்	நாசத்தை
ஹதே(ஸதி)	நாசமாகுகையில்	யாஸ்யதி	அடையப்போகிறது
துர்த்தர்ஷா	திரஸ்கரிக்கப்பட்ட	நூநம்	நிச்சயம்.

தா-ம்.—கொடுமையே வியல்பாகக்கொண்ட பொல்லாவரக்கருள் அதமனுமென்னும்படி மஹாபாதகங்களைச்செய்து தனது துஷ்கிருத்தியபலத்தா லிராகவசஸ்திரத்திற் கிரையாகப்போகிற இவ்விராவணன் யுத்தரங்கத்தில் முடிசாய்ந்து மண்மீதுவிழுந்தவுடன், அதிஸௌந்தரமும் அகிலராக்ஷஸஸேவிதமுமான இப்பெருநகர் நாதனற்று, ஆதரிப்பாரற்று, உலகத்தால் சீக்கொட்டப்பட்டு, கோபுரங்களிடிந்து, மண்டபங்கள் தாழ்ந்து, அரண்மனைகளழிந்து, சோலைகளெரிந்து, வாவிகள்வற்றி, இவ்வாறு சோபைகுலைந்தழியப்போகிறது. மதோன்மத்தனான நாயகனுடுல்லாஸமாகக் களிக்கையி லந்தநாயகனைத் திடீரென்றுபறிகொடுத்து விதவையாகி வீணேயொழிகிற யௌவனத்தோடு பிரபையற்றுகிற்கிற யுவதிபோல், பர்த்தாவோடிருக்கிற பேரானந்தபதவி ஸௌகானுபவஞ்செய்கிற இவ்விலங்கையும் நாதனையிழந்து நாசமுறப்போகிறது. இது நிச்சயம்.

౩౦. పుణ్యోత్సవసముత్థా చ నష్టభర్త్రీ సరాక్షసీ । భవిష్యతి పురీ లంకా నష్టభర్త్రీ యథాంగనా॥

ஙo. புண்யோத்ஸவஸமுத்தா ச நஷ்டபர்த்ரீ ஸராக்ஷஸீ।
பவிஷ்யதி புரீ லங்கா நஷ்டபர்த்ரீ யதாங்கநா॥

ஙo. புண்யோத்ஸவஸமுத்தாசநஷ்டபர்த்ரீஸராக்ஷஸீ।
பவிஷ்யதிபுரீலங்காநஷ்டபர்த்ரீயதாங்கநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புண்யோத்ஸவஸமுத்தா-புண்யோத்ஸவத்திலிருந்து விலகின		நஷ்டபர்த்ரீ	மரித்த நாயகனையுடைய
நஷ்டபர்த்ரீ	நாசமடைந்தநாதனையுடையதும்[தும்	அங்கநாயதா	ஸ்திரீபோல்
ஸராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸஸ்திரீகளோடு கூடினதுமா	பவிஷ்யதி	ஆகப்போகிறது.
லங்கா-புரீ	இலங்கையென்கிற-பட்டணம் [ன		

தா-ம்.—நித்திய மங்களோத்ஸவங்களாலும் இராக்ஷதருடைய உபசாரங்களாலும் அதிபோகவத்தாக விளங்குகிற இத்திவ்வியநகர் இராவணனை யிழந்து அராஜகமாகிக் கேடடையப்போகிறது. நாயகனற்று நசித்துப்போகிற திவ்வியாங்கனைபோல், இப்பெரியபுரியும் மிருதங்கவீணாஸகிதமான கேளிகைகளும் நாயகாநாயகிகளுடைய மன்மதலீலைகளும் செய்யப்பெற்ற அந்தப்புர உத்தியானவனங்களில் விதவைக்கூட்டங்களழப்பெற்று விநாசமடையப்போகிறது.

౩౧. నూనం రాక్షసకన్యానాం రుదంతీనాం గృహే గృహే । శ్రోష్యామి నచిరాదేవ దుఃఖార్తానామిహ ధ్వనిమ్॥

ஙக. நூநம் ராக்ஷஸகந்யாநாம் ருதந்தீநாம் க்ருஹே க்ருஹே।
ஶ்ரோஷ்யாமி நசிராதேவ து:க்கார்த்தாநாமிஹ த்வநிம்॥

ஙக. நூநம்ராக்ஷஸகந்யாநாம்ருதந்தீநாம்க்ருஹேக்ருஹே।
ஶ்ரோஷ்யாமிநசிராதேவது:க்கார்த்தாநாமிஹத்வநிம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இஹ	இவ்விலங்கையில்	ராக்ஷஸகந்யாநாம்	இராக்ஷஸப்பெண்களுடைய
க்ருஹேக்ருஹே	வீடுகள்தோறும்	த்வநிம்	அழுகுரலை
ருதந்தீநாம்	அழுகிறவர்களும் [ளுமான	அசிராதேவ	துவனையிலேயே
துக்கார்த்தாநாம்	வியஸனத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்க	ஶ்ரோஷ்யாமி	கேழ்க்கப்போகிறேன்.

தா-ம்.—அடி ராக்ஷஸிகளே! கேளிகாதிமஹோத்ஸவங்களாற் குதூகலித்துக் கூத்தாடுகிற பிரதிகிரகத்திலும் சிறிதுநாளில் பிரமாதமான ரோதனத்துவனியை நான்கேட்கப்போகிறேன். வீடுகள்தோறும் புத்திரரிழந்தோர், பிதாவிழந்தோர், பர்த்தாக்களிழந்தோர், இப்படிபற்பல கஷ்டங்களால் ஸ்திரீகள் கதறிக்கூச்சலிட்டழுவதை நானேகேட்கப்போகிறேன்.

౩౨. సాంధకారాహతద్యోతాహతరాక్షసపుంగవా । భవిష్యతిపురీలంకానిర్దగ్ధారామసాయకైః॥

౩౩. యదినామసశూరోమాంరామోరక్తాంతలోచనః । జానీయాద్వర్తమానాంహిరావణస్యనివేశనే॥

௩௨. ஸாந்தகாரா ஹதத்யோதா ஹதராக்ஷஸபுங்கவா।
பவிஷ்யதி புரீ லங்கா நிர்தக்தா ராமஸாயகை:॥

௩௩. யதி நாம ஸ ஶூரோ மாம் ராமோ ரக்தாந்தலோசந:।
ஜாநீயாத் வர்த்தமாநாம் ஹி ராவணஸ்ய நிவேஶநே॥

௩௨. ஸாந்தகாராஹதத்யோதாஹதராக்ஷஸபுங்கவா।
பவிஷ்யதிபுரீலங்காநிர்த்தக்தாராமஸாயகை:॥

௩௩. யதிநாமஸஶூரோமாம்ராமோரக்தாந்தலோசந:।
ஜாநீயாத்வர்த்தமாநாம்ஹிராவணஸ்யநிவேஶநே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶூரோநாம	சூரனென்று பிரஸித்தனான	நிர்த்தக்தா	மிக தஹிக்கப்பட்டதும்
ரக்தாந்தலோசந:	சிவந்த கடைக்கண்களையுடைய	ஹதத்யோதா	அழிக்கப்பட்ட ஒளியையுடையதும் (அதனால்)
ஸ:-ராம:	அந்த- ஸ்ரீராகவன்	ஸாந்தகாரா	அந்தகாரத்தோடுகூடினதும்
மாம்-ராவணஸ்ய	என்னை-இராவணனுடைய	ஹதராக்ஷஸபுங்கவா	நாசமடைந்த இராக்ஷஸசிரேஷ்டரையுடையதுமாக
நிவேஶநே-வர்த்தமாநாம்-	இருப்பிடத்தில்-இருக்கிறவளாக	பவிஷ்யதி	ஆகப்போகிறது.
ஜாநீயாத்யதி	அறிவாராகில்		
லங்கா-புரீ	இலங்கையென்கிற பட்டணம்		
ராமஸாயகை:	ராமபாணங்களால்		

தா-ம்.—செவ்வரிகளோடிய கடைக்கண்சோபையுடையவரும், சூரர்க்குள் அக்கிரகண்ணியரென்கிற பெருமைபூண்டவரும், அகிலபுவனத்தையும் உகக்கச்செய்கிற ஸச்சரித்திரகுணசீலருமான வென்னுடைய நாதன் யான் இராவணனுக்தப்புரத்தி லிருப்பதை யறிந்தாராகில், உத்தரக்ஷணத்திலேயே அவ்வீரபுருஷனுடைய தீக்ஷணசரங்கள் இந்நகரைத்தகிக்கவந்துவிடும். உண்மையாகவே அவ்விராமபாணங்கள் சத்துருநாட்டத்தைத் தடுத்துநிற்கிற ஸாகரவெல்லையைக்கடந்து, இராவணனுக்கியையமீறி, இந்நகர்முழுதும் நுழைந்து த்வம்ஸம் செய்யப்போகின்றன. காலபரிணாமமின்றிப் பிரகாசிக்கிற ஸோமார்க்கமண்டலங்களின் ஜ்யோதியாலும் இரத்தினகாஞ்சனப் பிரபாவிசேஷத்தாலும் இராப்பகலென்கிற வித்தியாஸமின்றி யெப்பொழுதும் அமரர்நகர்போல் பிரகாசவத்தாயிருக்கிற இப்புரி ஸகலவிபவங்களையுமிழந்து அந்தகாரத்தால் மூடப்பட்டு காராக்கிரகம்போலாகப்போகிறது. மகுடமேந்திய தசசிரங்களோடு திரைலோக்கியப்பிரபுத்வம் வகித்து இறுமாந்திருக்கிற இவ்விராக்ஷஸேந்திரனும் இராமபாணத்திற்கு வகைசொல்லமுடியாமல் தனதினிய உயிரைக் கொடுத்து நசிக்கப்போகிறான். இவ்விதம் இந்நகர் ஸ்வல்பகாலத்தில் பூமடக்கைநாட்டம்நீங்கி இருள் மயமாகப்போகிறது.

౩౪. అనేనతునృశంసేనరావణేనాధమేనమే । సమయోయస్తునిర్దిష్టస్తస్యకాలోయమాగతః॥

௩௪. அநேந து ந்ருஶம்ஸேந ராவணேநாதமேந மே।
ஸமயோ யஸ்து நிர்திஷ்டஸ்தஸ்ய காலோ யமாகத:॥

௩௪. அநேநதுந்ருஶம்ஸேநராவணேநாதமேநமே।
ஸமயோயஸ்துநிர்த்திஷ்டஸ்தஸ்யகாலோயமாகத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ந்ருஶம்ஸேந	க்ரூரனும்	நிர்த்திஷ்ட:	ஏற்படுத்தப்பட்டதோ
அதமேந	நீசனுமான	தஸ்ய	அந்த (ஸமயத்திற்கு)
அநேந-ராவணேந	இந்த-இராவணனால்	அயம்-கால:	இந்த-காலமானது
மே-ய:	எனக்கு-எந்த	ஆகத:	வந்துவிட்டது
ஸமயஸ்து	பனிரண்டுமாஸகாலமானது		(இன்னு மிரண்டுமாதந்தா னிருக்கிறதென் றர்த்தம்.)

౩౫. అకార్యంయేనజానంతినైరృతాఃపాపకారిణః । అధర్మాత్తుమహోత్పాతోభవిష్యతిహిసాంప్రతమ్॥

௩௫. அகார்யம் யே ந ஜாநந்தி நைர்ருதா: பாபகாரிண:।
அதர்மாத்து மஹோத்பாதோ பவிஷ்யதி ஹி ஸாம்ப்ரதம்॥

௩௫. அகார்யம்யேநஜாநந்திநைர்ருதா:பாபகாரிண:।
அதர்மாத்துமஹோத்பாதோபவிஷ்யதிஹிஸாம்ப்ரதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாபகாரிண:	பாதகத்தைச்செய்பவர்களான	அதர்மாத்	அந்நியாயத்தால்
யே-நைர்ருதா:	எந்த-இராக்ஷதர்கள்	ஸாம்ப்ரதம்	இப்பொழுது
அகார்யம்	செய்யத்தகாதகாரியத்தை	மஹோத்பாத:	(எனக்கு) பெரிய ஆபத்தானது
நஜாநந்தி	அறியார்களோ [ய]	பவிஷ்யதிஹி	உண்டாகப்போகிறதன்றோ.
தேஷாம்	அப்படிப்பட்ட (இராக்ஷதர்களுடை		

౩౬. నైతేధర్మంవిజానంతిరాక్షసాఃపిశితాశనాః । ధ్రువంమాంప్రాతరాశార్థేరాక్షసఃకల్పయిష్యతి ॥

௩௬. 𑌨𑍈𑌤𑍇𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃𑌪𑌿𑌶𑌿𑌤𑌾𑌶𑌨𑌾𑌃।
𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂𑌮𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌾𑌶𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

௩௬. நைதேதர்மம்விஜாநந்திராக்ஷஸா:பிஶிதாஶநா:|
த்ருவம்மாம்ப்ராதராஶார்த்தேராக்ஷஸ:கல்பயிஷ்யதி||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிஶிதாஶநா:	மாம்ஸத்தையே ஆகாரமாயுடைய	ராக்ஷஸ:	இராவணன்
ஏதே-ராக்ஷஸா:	இந்த-ராக்ஷதர்கள்	மாம்-ப்ராதராஶார்த்தே-என்னை-பிராதக்காலபோஜனத்தில்	
தர்மம்	நியாயத்தை	த்ருவம்	நிச்சயமாக
நவிஜாநந்தி	நன்குயறியார்கள்	கல்பயிஷ்யதி	ஏற்படுத்தப்போகிறான்(செய்யப்போகிறான்.)

౩౭. సాహంకథంకరిష్యామితంవినాప్రియదర్శనమ్ । రామంరక్తాంతనయనమపశ్యంతీసుదుఃఖితా ॥

௩௭. 𑌸𑌾𑌹𑌂𑌕𑌥𑌂𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌂𑌵𑌿𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌮𑌂𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑌯𑌨𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌸𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾॥

௩௭. ஸாஹங்கதங்கரிஷ்யாமிதம்விநாப்ரியதர்ஶநம்|
ராமம்ரக்தாந்தநயநமபஶ்யந்தீஸுது:கிதா||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா-அஹம்	அப்படிப்பட்ட-நான்	ப்ரியதர்ஶநம்	இஷ்டமான பார்வையுடைய
ரக்தாந்தநயநம்	சிவந்தகடைக்கண்களுடைய	தம்விநா	அந்த ஸ்ரீராகவனைவிட்டு
ராமம்-அபஶ்யந்தீ	ஸ்ரீராகவனை-பாராதவளாக	கிம்வா	எதைத்தான்
ஸுது:கிதா	வெகுதுக்கமுடையவளாய்க்கொண்டு	கதம்-கரிஷ்யாமி	எப்படி-செய்வேன்.

౩౮. యదికశ్చిత్ప్రదాతామేవిషస్యాద్యభవేదిహ । క్షిప్రంవైవస్వతందేవంపశ్యేయంపతినావినా ॥

௩௮. 𑌯𑌦𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌿𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌹।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌂𑌦𑍇𑌵𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂𑌪𑌤𑌿𑌨𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾॥

௩௮. யதிகஶ்சித்ப்ரதாதாமேவிஷஸ்யாத்யபவேதிஹ|
க்ஷிப்ரம்வைவஸ்வதம்தேவம்பஶ்யேயம்பதிநாவிநா||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத்ய-கஶ்சித்	இப்பொழுது-எவனாவது	வைவஸ்வதம்	ஸூரியபுத்திரனை
மே-விஷஸ்ய	எனக்கு-விஷத்தை	தேவம்	தேவனை (யமனை)
ப்ரதாதா	கொடுப்பவன்	பதிநாவிநா	பர்த்தாவில்லாமலே
இஹ-பவேத்யதி	இவ்விலங்கையில்-இருந்தானாகில் (உண்டானானாகில்)	க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக
		பஶ்யேயம்	பார்ப்பேன்.

(௩௬-மு-௩௮-ல்.) தா-ம்—தயாதாக்ஷிண்ணிய குணங்களற்ற குரூரனும் அதர்மத்திலூற்றங்கொண்ட மூர்க்கனுமான இவ்விராவணன் யானவனுக்கபிமதையாவதற் கொருவருஷம் வரையறையிட்டனன். அக்காலமு மனேகமாய் சென்றுவிட்டது. மீதியுள்ளவிரண்டுமாதமும் கழிந்தவுடன்யானவன்சயனத்தை மேவாததுகண்டு என்னைஹிம்ஸிக்க ஆக்கியாபிக்கப்போகிறான். (யதாராஜாததாப்ரஜா:) எப்படிராஜாவோ அப்படியே பிரஜைகளும் என்கிறபடி அந்நியாயராஜா அரசுபுரிகையில் அவனைவிட அவன்பிரஜைகள் நீதிவிசாரணை செய்வார்களோ! ஸ்வபாவத்திலேயே தீவினையைத்தொழிலாகக்கொண்டவரக்கர். தர்மாதர்மவிவேகமற்ற நிர்மூடர். அநுசிதகிருத்தியங்களைச்செய்வதில் மிகத்துணிவுகொண்டிராதகர். நீசனும்தாருணனுமான தலைவனாலேவப்படின் அவர்களுடைய குரூரத்திற்கெல்லையுமுண்டோ. இப்படிப்பட்ட கோரகிருத்தியராலெனக்கு மஹோத்பாதமுண்டாகப்போகிறது. அவர்கள்தர்மமறியார், தயையறியார், பெண்ணென்கிறஇரக்கமில்லார், மாம்ஸபக்ஷணத்தால் அதிபயங்கரமாகவிளங்குகிற உக்கிரராக்ஷதர். அவர்களெனதுதேகத்தைப் பிராதக்கால உணவிற்காகச்சேதிக்கப்போகிறார்கள். ஐயோ இந்தவிதிக்கு யானென்செய்வேன். ஐயோ நாதனைப்பிரிந்து அநாதையானேன். ஆபத்பாந்தவனைப்பிரிந்து ஆபத்திற்கிரையானேன். என்னுடையபிரியநாதனின்றியானென்செய்யப்போகிறேன். அந்த அரவிந்தலோசனனைக்காணாது தபிக்கிறேன். அந்தஸர்வலோகமனோஹரனைச் சேராது துவளுகிறேன். அப்புருஷோத்தமனை யடைந்தாலல்லது இவ்வாபத்தினின்று நீங்கவகையில்லை. இந்தநிலைமையிலிருக்கிறவெனக்குயாராவது படவிஷத்தை யீந்துவாராகில் ஸ்ரீராகவனைச்சேராமலே சீக்கிரத்தில் தர்மராஜபுரத்தை யடைந்துவிடுவேன். இதுதான் பதியைக்காணாதபக்ஷத்தில், அரக்கன்செய்யப்போகிற கொடுமையினின்று தப்புவதற்குபாயம். என்றிவ்வாறு ஜானகிதுக்கித்தனள்.

౩౯. నాజానాజ్జీవతీంరామస్సమాంలక్ష్మణపూర్వజః । జానంతౌతౌనకుర్యాతాంనోర్వ్యాంహిమమమార్గణమ్ ॥

౪౦. నూనంమమైవశోకేనసవీరోలక్ష్మణాగ్రజః । దేవలోకమితోయాతస్త్యక్త్వాదేహంమహీతలే ॥

౪౧. ధన్యాదేవాస్సగంధర్వాస్సిద్ధాశ్చపరమర్షయః । మమపశ్యంతియేనాథంరామంరాజీవలోచనమ్ ॥

౪౨. అథవానహితస్యార్థోధర్మకామస్యధీమతః । మయారామస్యరాజర్షేర్భార్యయాపరమాత్మనః ।

౪౩. దృశ్యమానేభవేత్ప్రీతిస్సౌహృదంనాస్త్యపశ్యతః । నాశయంతికృతఘ్నాస్తునరామోనాశయిష్యతి ॥

౪౪. కిన్నుమేనగుణాఃకేచిత్కింవాభాగ్యక్షయోమమ । యాహంసీదామిరామేణహీనాముఖ్యేనభామినీ ॥

௩௯. [illegible]
[illegible]

௪0. [illegible]
[illegible]

௪௧. [illegible]
[illegible]

௪௨. [illegible]
[illegible]

௪௩. [illegible]
[illegible]

௪௪. [illegible]
[illegible]

௩௯. நாஜாநாஜ்ஜீவதிம்ராமஸ்ஸமாம்லக்ஷ்மணபூர்வஜ꞉।
ஜாநக்தௌதௌநகுர்யாதாம்கோர்வ்யாம்ஹிமமமார்கணம்॥

௪0. நூநம்மமைவஸோகேநஸவீரோலக்ஷ்மணாக்ரஜ꞉।
தேவலோகமிதோயாதஸ்த்யக்த்வாதேஹம்மஹீதலே॥

௪௧. தக்யாதேவாஸ்ஸகந்தர்வாஸ்ஸித்தாஸ்சபரமர்ஷய꞉।
மமபஸ்யந்தியேநாதம்ராமம்ராஜீவலோசநம்॥

௪௨. அதவாநஹிதஸ்யார்த்தோதர்மகாமஸ்யதீமத꞉।
மயாராமஸ்யராஜர்ஷேர்பார்யயாபரமாத்மந꞉॥

௪௩. த்ருஸ்யமாநேபவேத்ப்ரீதிஸ்ஸௌஹ்ருதம்நாஸ்த்யபஸ்யத꞉।
நாஸயந்திக்ருதக்நாஸ்துநராமோநாஸயிஷ்யதி॥

௪௪. கிந்நுமேநகுணா꞉கேசித்கிம்வாபாக்யக்ஷயோமம।
யாஹம்ஸீதாமிராமேணஹீநாமுக்யேநபாமிநீ॥

பதம்.	உரை.
லக்ஷ்மணபூர்வஜ꞉	இலக்ஷ்மணருக்கு மூத்தவரான
ஸ꞉-ராம꞉-மாம்	அந்த-ஸ்ரீராகவன்-என்னை
ஜீவதிம்	பிழைத்திருக்கிறவளாக
நாஜாநாத்	அறியார்
தௌ-ஜாநந்தௌயதி	அவர்கள்-அறிந்திருந்தார்களாகில்
உர்வ்யாம்	பூமியில்
மம-மார்க்கணம்	என்னுடைய-(என்னை) தேடுகிறதை
நகுர்யாதாமிதிநஹி	செய்யாரென்பதில்லையன்றோ
லக்ஷ்மணாக்ரஜ꞉	இலக்ஷ்மணருக்குமுன்பிறந்தவரான
ஸ꞉-வீர꞉	அந்த-வீரனை (ராமன்)
மம-ஸோகேநைவ	என்னுடைய-சோகத்தாலேயே
மஹீதலே	பூப்பிரதேசத்தில்
தேஹம்-த்யக்த்வா	சரீரத்தைவிட்டு
இதம்	இந்த (பூமியிலிருந்து)
தேவலோகம்	ஸ்வர்க்கலோகத்திற்கு
யாத꞉	போய்விட்டார்
நூநம்	நிச்சயம்
யே-தேவா꞉	எந்த-தேவர்களும்
ஸகந்தர்வா꞉	கந்தருவர்களோடுகூடின
ஸித்தாஸ்ச	ஸித்தரென்பவர்களும்
பரமர்ஷய꞉	சிறந்தமஹரிஷிகளும்
ராஜீவலோசநம்	தாமரைபுஷ்பம்போன்ற கண்களையு
மம-நாதம்	எனக்கு-பிரபுவுமான [டையவனும்
ராமம்	ஸ்ரீராகவனை
பஸ்யந்தி	பார்க்கிறார்களோ
(தே)-தக்யா꞉	(அவர்கள்) பாக்கியமுடையவர்கள்
அதவா	இல்லாவிடில்
தீமத꞉	சிறந்தபுத்தியுடையவரும் (அதனால்)
தர்மகாமஸ்ய	தர்மத்தினுற்றமுடையவரும்
ராஜர்ஷே꞉	ராஜசிரேஷ்டரும்
பரமாத்மந꞉	உத்கிருஷ்டஸ்வபாவமுமுடைய
தஸ்ய-பார்யா	அவருக்கு-பத்தினியான
மயா-அர்த்த꞉	என்னோடு-பிரயோஜனம்
நஹி	இல்லை (என்றிருந்துவிட்டாரோ)
த்ருஸ்யமாநே	பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற வஸ்துவி டத்தில் [டி
ஸௌஹ்ருதம் (யதாபவதிததா)	-ஸ்நேஹமுண்டாயிருக்கும்ப
ப்ரீதி꞉	அன்பானது
பவேத்	உண்டாகிறது
அபஸ்யத꞉	பாராமலிருக்கும்போது
நாஸ்தி	கிடையாது
க்ருதக்நா꞉	செய்தநன்றியை யுணராதவர்
நாஸயந்தி	(அன்பை) அழிக்கிறார்கள்
ராமஸ்து	ஸ்ரீராகவனோவென்றால்
நநாஸயிஷ்யதி	அழிக்கமாட்டார்
யா-அஹம்	எந்த-நான்
முக்யேந	பிரதானரான
ராமேண	ஸ்ரீராகவனாலே
ஹீநா	விடப்பட்ட
பாமிநீ	ஸ்திரீயாக
ஸீதாமி	துக்கிக்கிறேனோ
(தஸ்யா꞉)-மம	(அப்படிப்பட்ட)-எனக்கு
பாக்யக்ஷயோவா	பாக்கியக்குறைவானது
கிம்வா	(உண்டாயிற்று)என்ன
மே-கேசித்-குணா꞉	எனக்கு-சில-குணங்கள்
ந (ஸந்திகிந்து)	இல்லையாயென்ன.

(௩௧-மு-௪௪-ல்.) தா-ம்—யானேஇராவணனு லபகரிக்கப்பட்டுவந்து பத்துமாதகாலமாயிற்று. என்னுடையபிரியநாதனை ஸ்ரீராகவன் இலக்ஷ்மணனுற் பின்றொடரப்பட்டு இதுவரையிலேன்வந்தென்னையடையவில்லை. இவ்வளவுகாலம் நான் பிழைத்திருக்கிறேனென் றவரறியாமலிருக்கலாம். அறிந்திருந்தாராயின் என்னைத்தேடுவதற்காக மஹாப்பிரயத்தனங்களை இலக்ஷ்மணரோடு செய்திருப்பாரன்றோ. ஒருவேளை மஹாதீரனுயினும் பத்தினிவிரகம்ஸகியாது தேகத்தைவிட்டு வானுலகுசேர்ந்து அங்குள்ள தேவகந்தர்வஸித்தப்பிரம்மரிஷிகளனைவரும் தன்னுடைய திவ்வியமங்களவிக்கிரகஸ்வரூபதர்சனத்தால் கிருதார்த்தராகும்படி வீற்றிருக்கின்றனரோ. தர்சனமின்றி யானிங்ஙவதிப்படுகையில் தேவலோகவாஸிகள் ஸ்ரீராகவனைஸேவித்துக்கொண்டு நித்தியானந்தபரிதராய் ஸுகிக்கின்றனரோ. அல்லது ஸகலசாஸ்திரங்களுமுணர்ந்த புத்திமானும்தர்மமொன்றையே புருஷார்த்தமாகக்கொண்டகுணக்கியனும், ஆத்மக்கியானமுள்ள வைராக்கியனுமாகையால்,தனக்கு ஸ்திரீயாலென்னபயன்,அக்கியானமயல்கொண்ட பதிதனன்றோ ஸம்ஸாரபங்கத்திற்கிடந்துபுரளுவது, தத்வார்த்தமறிந்ததர்மசீலர் ஸ்திரீசாபல்லியவலையிற்சிக்கார், பூர்வகர்மவசத்தால் என்னைச்சேர்ந்தஸீதை இப்பொழுது புண்ணியவசத்தால்விலகினுள், இனியவளைத்தேடுவானேன், மறுபடி கஷ்டத்தில் நுழைவானேனென்று விரக்திகொண்டென்னைத் தியஜித்தனரோ, ஐயோ என்னகஷ்டமோ அறிகிலேன். அல்லது அப்படி தியஜிக்காவிடினும் என்மீதார்வங்குறைந்து மறந்திருக்கலாம். சிலர்க்குபிரத்தியக்ஷத்திலுள்ளவளவில் நேசிக்கிறதும் பரோக்ஷத்தையடைந்தவளவில்மறந்துவிடுதலும் ஸ்வபாவம். அவ்வண்ணம்பிரியபாரியையானவென்னைப்பிரிந்தவுடன் என்விஷயத்தில்விஸ்மிருதியடைந்துவிட்டனரோ. ஆனுல் ஸ்ரீராகவன்செய்நன்றிமறக்கிறகிருதக்கினரல்லவே,ஸுவப்னத்தில் செய்யக்கண்ட உபகாரத்தையும் ஜீவனுள்ளவளவில்ஸ்மரித்து பூஷிக்கிறபரமதயாளுவாயிற்றே,சரணுகதிபண்ணினகைங்கரியார்த்தம் அரண்ணியம்வந்த பக்தையைக் கைகழுவவிடுவரோ, அப்படியொருபொழுதும்செய்யார். ஆனுல் உயிரினும் பிரதானமான பர்த்தாவைப்பிரிந் திவ்வளவுகாலம் வருந்துகின்றேனே, மானத்தைக்காப்பா ரொருவருமில்லாது பரிதபிக்கின்றேனே, புலிகையிற்சிக்கிய விளமான்போல் இராக்ஷதவசத்திலழிகின்றேனே, இந்த துர்த்தசைக்கு ஸ்ரீராகவபராங்முகங் காரணமல்லாவிடில், மத்பாக்கிய சூன்னியமே காரணமோ! தெரிகிலேன்.

౪౫. శ్రేయో మే జీవితాన్మర్తుం విహీనాయా మహాత్మనః। రామాదక్లిష్టచారిత్రాచ్ఛూరాచ్ఛత్రునిబర్హణాత్॥

௪௫. 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑍁𑌨𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑌾𑌤𑍍॥

௪௫. ஶ்ரேயோமேஜீவிதாந்மர்த்தும்விஹீநாயாமஹாத்மந:।
ராமாதக்லிஷ்டசாரித்ராச்சூராச்சத்ருநிபர்ஹணாத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாத்மந:	பெரியஸ்வபாவமுடையவனும்	ராமாத்	ஸ்ரீராமனுேடு
அக்லிஷ்டசாரித்ராத்	நல்நடத்தையுடையவனும்	விஹீநாயா:	சூன்னியையான
ஶூராத்	சௌரியமுடையவனும்	மே-ஜீவிதாத்	என்னுடைய-பிழைப்பைக்காட்டிலு
ஶத்ருநிபர்ஹணாத்	சத்துருநாசகனுமான	மர்த்தும்-ஶ்ரேய:	இறப்பது-மேன்மை. [ம்

தா-ம்—அந்தஸத்ஜனஹிருதய குமுதசந்திரனை ஸ்ரீராமசந்திரனின்றி எனதுவாழ் என்னவாழ்வு. பிரம்மக்கியானத்தால் முதிர்ந்தமஹாத்மா, ஸத்சரித்திர குணஸம்பன்னன், சௌரியதைரியகுணுதிகளிற்சிறந்த சூரன், ஸர்வசத்துருஹந்தாவான ஆண்மகன், ஸர்வலோகமனுேகரன், இப்படிப்பட்ட புருஷோத்தமனைப் பர்த்தாவாகவடைவது ஸாமான்னியபாக்கியமோ. பாபியானயானவனைப்பிரிந்துவிட்டேனே. அவனைப்பிரிந்த பிறகு ஜீவிப்பதினும் யான்மரிப்பதேமேன்மை.

౪౬. అథవాన్యస్తశస్త్రౌ తౌ వనే మూలఫలాశనౌ। భ్రాతరౌ హి నరశ్రేష్ఠౌ సంవృత్తౌ వనగోచరౌ॥

௪௬. 𑌅𑌥𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌤𑍌 𑌵𑌨𑍇 𑌮𑍂𑌲𑌫𑌲𑌾𑌶𑌨𑍌।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍌 𑌹𑌿 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍌 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌵𑌨𑌗𑍋𑌚𑌰𑍌॥

௪௬. அதவாந்யஸ்தஶஸ்த்ரௌதௌவநேமூலபலாஶிநௌ।
ப்ராதரௌஹிநரஶ்ரேஷ்டௌஸம்வ்ருத்தௌவநகோசரௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதவா	இல்லாவிட்டால்	வநே-மூலபலாஶிநௌ-காட்டில்-கிழங்கு பழமிவைகளை ப	
நரஶ்ரேஷ்டௌ	புருஷோத்தமாளும்		க்ஷிப்பவர்களும் [மாக
ப்ராதரௌ	பிராதாக்களுமான	ந்யஸ்தஶஸ்த்ரௌ	விடப்பட்ட ஆயுதமுடையவர்களு
தௌ	அந்த (இராமலக்ஷ்மணுள்)	ஸம்வ்ருத்தௌஹி	ஆய்விட்டார்களா (யென்ன.)
வநகோசரௌ	அரண்ணியஸஞ்சாரிகளும்		

தா-ம்—புருஷசிரேஷ்டரான இராமலக்ஷ்மணரிருவரும் பின்றொடர்ந்தஸ்திரீஜாதியைரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிற கிருபையாலல்லாவிடினும் தங்கள் ஸ்வாதீனத்திலிருந்தஸ்திரீயை யபகரித்தசோரனைத் தண்டிக்கவேண்டுமென்கிற க்ஷத்திரியபௌருஷத்தாலாவது இராவணனைத்தேடிவரக் காணேனுகையால் அந்தரவியாக்கிரரிருவரும் வெறுப்புற்றுக் கோதண்டதூணகட்காதி வீரவேஷங்களையெறிந்துவானப்பிரஸ்தா சிரமங்கொண்டு கந்தமூலாசனராய் வனஸஞ்சாரிகளாய் விட்டனரோ, என்பாக்கியவிசேஷ மெப்படியிருக்கிறதோ, காணவில்லையே இராகவனையென்று துக்கித்தனள்.

౪౭. అథవా రాక్షసేంద్రేణ రావణేన దురాత్మనా। ఛద్మనా సాదితౌ శూరౌ భ్రాతరౌ రామలక్ష్మణౌ॥

௪௭. 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌛𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑍌 𑌶𑍂𑌰𑍌 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍌॥

௪௭. அதவாராக்ஷஸேந்த்ரேணராவணேநதுராத்மநா।
ஸத்மநாஸாதிதௌஸூரௌப்ராதரௌராமலக்ஷ்மணௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதவா	இல்லாவிட்டால் [தரர்களுமான	ராக்ஷஸேந்த்ரேண	இராக்ஷதப்பிரபுவுமான
ஸூரௌ-ப்ராதரௌ-	பராக்கிரமமுடையவர்களும்-ஸஹோ	ராவணேந	இராவணனால்
ராமலக்ஷ்மணௌ	இராமலக்ஷ்மணன்	ஸத்மநா	கபடத்தால்
துராத்மநா	துஷ்டபுத்தியுடையவனும்	ஸாதிதௌ	ஸம்ஹரிக்கப்பட்டார்களோ.

தா-ம்—அவ்வாரியபுத்திரர் மஹாவீரராகையால் ஆசிருதையான வென்னைக்கைசோர்ந்தவுடன் மனஞ்சோர்வடையாதுதிரும்பியடைய புருஷப்பிரயத்தனமவசியஞ்செய்வார்களே. திரிலோகத்திலுமவர்களையெதிர்த்துவெல்லவல்லவீரனில்லையாகையால்தங்களைவஞ்சித்தசோரனைச்சிக்ஷிக்கமுயலுவார்களே. ஆனலவர்கள் ஜீவனோடிருந்தாலன்றோ இக்காரியம் செய்வார்கள். ஒருவேளை தீமானன ஸ்ரீராகவனுடைய புத்தியையும் மயங்கச்செய்து என்னை யபகரித்துவந்த இக்கபடராக்ஷஸன் வஞ்சனையா லவர்களையுங்கொன்றனே. த்வந்த்வயுத்தத்தில் தனது நாசம் நிச்சயமாதலால் தனதுசத்துருக்களான அப்பிரபலவீரரை மாயையால்முடித்துவிட்டானே. இல்லாவிடி லிதற்குள்மூன்றுலோகமுந்தேடி சத்துருவையதிக்து தஹித்திருப்பார்களே. என்பாக்கியவிசேஷ மெப்படியிருக்கிறதோ அறிகிலேன்.

౪౮. సాహమేవంగతే కాలే మర్తుమిచ్ఛామి సర్వథా। న చ మే విహితో మృత్యురస్మిన్ దుఃఖేఽపి వర్తతి॥

௪௮. 𑌸𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵𑌂𑌗𑌤𑍇𑌕𑌾𑌲𑍇𑌮𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾।
𑌨𑌚𑌮𑍇𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌽𑌪𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑌿॥

௪௮. ஸாஹமேவம்கதேகாலேமர்த்துமிச்சாமிஸர்வதா।
நசமேவிஹிதோம்ருத்யுரஸ்மிந்துக்கேபிவர்த்ததி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா-அஹம்	அப்படிப்பட்ட-நான்	இச்சாமி	கோருகிறேன்
ஏவம்-காலே	இந்தவிதம்-காலமானது	அஸ்மிந்-துக்கேபி	இந்த-துக்கத்திலும்
கதே (ஸதி)	முடிந்தவளவில்	ம்ருத்யுः-மே	மரணமானது-எனக்கு
ஸர்வதா	ஸர்வபிரகாரத்தாலும்	விஹிதः-நசவர்த்ததி	யோக்கியமாக-உண்டாகவில்லை.
மர்த்தும்	சாவதற்கு		(வர்த்ததி-என்கிறது ஆர்ஷம்)

தா-ம்—ஸ்ரீரகுவீரனு மிலக்ஷ்மணனு மிராவணமாயாவலையிற்சிக்கி மரித்திருந்தாராயின் யான்ஜீவிப்பதிலென்னபயன், பர்த்தாவையிழப்பதினுமேலானதுக்கம் ஸ்திரீகளுக்குண்டோ. இந்ததுக்கமானது காலாக்கினிபோலென்னைத்தகித்தும் எனதுதேகமொழியவில்லை. யான்ஸர்வப்பிரகாரத்தாலும் மரணத்தைக் கோருகிறேன். ஐயோ இந்தகடுந்துக்கத்திலுழன்று அவதிப்படுகிறேனல்லது சாகவில்லையே. மரணமென்பதெனக்கேர்ப்படவில்லையோ,

౪౯. ధన్యాః ఖలు మహాత్మానో మునయస్త్యక్తకిల్బిషాః। జితాత్మానో మహాభాగా యేషాం న స్తః ప్రియాప్రియే॥

௪௯. 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃𑌖𑌲𑍁𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋𑌮𑍁𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌾𑌃।
𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂𑌨𑌸𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇॥

௪௯. தந்யாःகலுமஹாத்மாநோமுநயஸ்த்யக்தகில்பிஷாः।
ஜிதாத்மாநோமஹாபாகாயேஷாம்நஸ்தःப்ரியாப்ரியே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யேஷாம்-ப்ரியாப்ரியே	எவர்களுக்கு-இஷ்டானிஷ்டத்தில்	ஜிதாத்மாநः	ஜயிக்கப்பட்ட அந்தக்கரண முடையவரும்
நஸ்தः	(ஆசை) இல்லையோ [ம்		
தே-மஹாத்மாநः	அப்படிப்பட்ட-வெகுதைரியவந்தரு	மஹாபாகாः	மிகபாக்கியமுமுடைய
த்யக்தகில்பிஷாः	விடப்பட்ட பாபமுடையவரும்	முநயः-தந்யாःகலு	மகரிஷிகள்-புண்ணியவந்தரன்றோ.

தா-ம்—ஸுகதுக்கமென்கிற பரிணமத்திற்குட்பட்டு சிறிதுகாலமின்பமும் சிறிதுகாலந்துன்பமுமனுபவித்து கஷ்டப்படுகிற மத்விதாளுடையஜன்ம மென்னஜன்மம்! எவர்களுக் கிஷ்டாநிஷ்ட காலமென்கிற பரிணமமில்லையோ, எவர்கள் ஸர்வபாபங்களுக்குமதீதராய் சுத்தஸத்வாதிகுணதிசயத்தோடு தேஜோவந்தராய் விளங்குகின்றனரோ, எவர்கள் பஞ்சேந்திரியங்களைஜயித்துப் பிராகிருதவஸ்துக்களிலாசையற்றுத் தங்களது பிரம்மக்கியானபலத்தால் அப்பிராகிருத தேஜோமயமான பரமாத்மாவைத் தியானஞ்செய்து பேரானந்தமடைந்து ஸுகிக்கின்றனரோ, அப்பேர்ப்பட்ட மாஹாத்மாக்களான மஹரிஷிகளே தன்னியர், அவர்களேகிருதார்த்தர், அவர்களேபாக்கியசாலிகள். மற்றஸம்ஸாரிகளுடையஸுகத்தை ஸுகமென்னவு மொண்ணுமோ,

౫౦. ప్రియాన్న సంభవేద్దుఃఖమప్రియాదధికం భయమ్। తాభ్యాం హి యే వియుజ్యంతే నమస్తేషాం మహాత్మనామ్॥

௫௦. 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌧𑌿𑌕𑌂𑌭𑌯𑌮𑍍।
𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌹𑌿𑌯𑍇𑌵𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍॥

௫௦. ப்ரியாந்நஸம்பவேத்துக்கம்அப்ரியாததிகம்பயம்।
தாப்யாம்ஹீயேவியுஜ்யந்தேநமஸ்தேஷாம்மஹாத்மநாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரியாத்	இஷ்டத்தால்	ஸம்பவேத்	உண்டாகும் (ஸுகமுண்டாகாதென்றர்த்தம்)
துக்கம்-நஸம்பவேத்	வியஸனம் - உண்டாகாது (ஸுகமே உண்டாகுமென்றர்த்தம்)	தாப்யாம்	அந்த இஷ்டாநிஷ்டங்களால்
		யே-வியுஜ்யந்தே	எவர் விடுபட்டிருக்கிறார்களோ
அப்ரியாத்	அநிஷ்டத்தால்	தேஷாம்	அப்படிப்பட்ட
அதிகம்-பயம்	வெகுவான-பயமானது	மஹாத்மநாம்-நம:	மஹாத்மாக்களுக்கு-தண்டனிடுகிறேன்.

தா-ம்—ஸுகம்ஸம்பவிக்கையில் ஸந்தோஷமுறுகிறதும் அஸுகம்ஸம்பவிக்கையில் துக்கமுறுகிறதும் உலகவியல்பு. ஸுகதுக்ககாலங்களில் இவ்விதம் மனோவிகாரமடையாது எப்பொழுதும் ஒத்திருக்குமுள்ளத்தராய், பரமாத்மத்தியானத்தால் திவ்வியானந்தங்கொண்டுவாழ்கிற யோகீசுவரரான மஹான்களே தன்னியர். அப்படிப்பட்ட மஹாபுருஷரை யான் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

౫౧. సాహంత్యక్తా ప్రియార్హేణ రామేణ విదితాత్మనా। ప్రాణాంస్త్యక్ష్యామి పాపస్య రావణస్య గతా వశమ్॥

௫௧. സാഹംത്യക്താ പ്രിയാർഹേണ രാമേണ വിദിതാത്മനാ।
പ്രാണാംസ്ത്യക്ഷ്യാമി പാപസ്യ രാവണസ്യ ഗതാ വശം॥

௫௧. ஸாஹம்த்யக்தாப்ரியார்ஹேணராமேணவிதிதாத்மநா।
ப்ராணாம்ஸ்த்யக்ஷ்யாமிபாபஸ்யராவணஸ்யகதாவஶம்॥

இதி ஶ்ரீஸுந்தரகாண்டே - ஷட்விம்ஶஸ்ஸர்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா-அஹம்	அப்படிப்பட்ட (எனது) அன்பிற்குப் பாத்திரபூதரும்-துக்காவிருதையா	த்யக்தா	விடப்பட்டவளாக
		பாபஸ்ய-ராவணஸ்ய-	பாபியான-இராவணனுடைய
ப்ரியார்ஹேண	அன்போடுபூஜிப்பவரும் [ன நான்	வஶம்	ஸுவாதீனத்தை
விதிதாத்மநா	ஆத்மஜ்ஞானமுணர்ந்தவருமான	கதா	அடைந்தவளாக
ராமேண	ஸ்ரீராகவனால்	ப்ராணாந்-த்யக்ஷ்யாமி	உயிரை-விடுகிறேன்.

தா-ம்—ஸுகதுக்ககாலங்களில் ஏகமனதுடனிருக்கிற துறவிகளின்குணமகிமையைக் கொண்டாடுகிறயான் இஷ்டானிஷ்டங்களுக்கிலக்காய் மஹாக்கியாதாவும் எனதுபிரியத்திற்கருகருமான ஸ்ரீராகவனுடைய விரகத்தால்தபிக்கப்பட்டு, கடும்பாபியான இராவணனுடையஹிம்ஸையாற்கொளுத்தப்படுகிறேன். இத்துயரின்கொடுமைதாங்கமுடியாது பிராணனையொழிக்கிறேன் என்று துக்கித்தாள்.

ஸ்ரீஸந்மஹோராஞ்ஜகீ நாமத்திராவிட வியாக்க்யாந ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
இருபத்தாறுவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

இருபத்தேழாவதுஸர்க்கம்.

౧. ఇత్యుక్తాస్సీతయా ఘోరా రాక్షస్యః క్రోధమూర్ఛితాః। కాశ్చిజ్జగ్ముస్తదాఖ్యాతుం రావణస్య తరస్వినః॥

௧. ഇത്യുക്താസ്സീതയാ ഘോരാ രാക്ഷസ്യഃ ക്രോധമൂർഛിതാഃ।
കാശ്ചിജ്ജഗ്മുസ്തദാഖ്യാതും രാവണസ്യ തരസ്വിനഃ॥

௧. இத்யுக்தாஸ்ஸீதயாகோராராக்ஷஸ்ய:க்ரோதமூர்ச்சிதா:।
காஶ்சிஜ்ஜக்முஸ்ததாக்யாதும்ராவணஸ்யதரஸ்விந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதயா	ஸீதையினால்	ததா	அப்பொழுது
இதி-உக்தா:	இந்தவிதம்-சொல்லப்பட்டவர்களும்	தரஸ்விந:	சூரனாகிய
கோரா:	குரூரைகளுமான	ராவணஸ்ய	இராவணனுக்கு
காஶ்சித்-ராக்ஷஸ்ய:	சில-இராக்ஷஸிகள்	ஆக்யாதும்	(இந்தஸமாசாரம்) சொல்வதற்கு
க்ரோதமூர்ச்சிதா:	கோபபரவசைகளாய்	ஜக்மு:	சென்றார்கள்.

தா-ம்.—இவ்விதமக்கமலலோசனனான ஸ்ரீராகவனைநினைத்துப்புலம்பி, அச்சரண்ணியன்பக்கல் சேருவதற்கு ஹேதுவைக்காணமையாலினி ஜீவதாரணஞ்செய்கிறதில்லை, இராக்ஷஸ நீசனான இராவணனை இடதுகாலாலும் ஸ்பரிசிக்கிறதில்லை, என்றிவ்வாறுசொல்லிக்கொண்டு, தேகத்தையொழிக்க வழிதேடிநிற்கிற பிராட்டியின் திடவாக்கியங்களைக்கேட்டு சிலராக்ஷஸிகள் குரோதமூர்ச்சிதைகளாய் இந்தஸங்கதிகளைத்தங்கள் மஹாராஜாவுக் குரைக்கவேண்டுமென்று இராவணனிடத்திற்கோடினார்கள்.

౨. తతస్సీతాముపాగమ్య రాక్షస్యో ఘోరదర్శనాః । పునః పరుషమేకార్థమనర్థార్థమథాబ్రువన్ ॥

౩. అద్యేదానీం తవానార్యే సీతే పాపవినిశ్చయే । రాక్షస్యో భక్షయిష్యంతి మాంసమేతద్యథాసుఖమ్ ॥

௨. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍋𑌘𑍋𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌃।
𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑌰𑍁𑌷𑌮𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍॥

௩. 𑌅𑌦𑍍𑌯𑍇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂𑌤𑌵𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌸𑍀𑌤𑍇𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍋𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍॥

௨. ததஸ்ஸீதாமுபாகம்யராக்ஷஸ்யோகோரதர்ஸநா:।
புந:பருஷமேகார்த்தமநர்த்தார்த்தமதாப்ருவந்॥

௩. அத்யேதாநீம்தவாநார்யேஸீதேபாபவிநிஸ்சயே।
ராக்ஷஸ்யோபக்ஷயிஷ்யந்திமாம்ஸமேதத்யதாஸுகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-கோரதர்ஸநா:	பிறகு-பயங்கரமானபார்வையுடைய	ராக்ஷஸ்ய:	இராக்ஷஸஸ்திரீகள்
ராக்ஷஸ்ய:	(சில) இராக்ஷஸஸ்திரீகள்	யதாஸுகம்	ஸுகத்தையதிக்கிரமியாமல்
ஸீதாம்-உபாகம்ய	ஸீதையைப்பற்றி-ஸமீபத்தில்வந்து	இதாநீம்-பக்ஷயிஷ்யந்தி-	இப்பொழுது-தின்னப்போகிறார்கள்
அத-ஸீதே-பாபவிநிஸ்சயே-	பின்பு-ஓஸீதே-பாபத்திலுறுதியு	ஏகார்த்தம்	ஒரேஅர்த்தமுடையதும் [(என்கிற)
(ஹே) அநார்யே	வாராய்துஷ்டே [டையவளே	அநர்த்தார்த்தம்	ஆபத்தைப் பிரயோஜனமாயுடையது
அத்ய-தவ	இன்றையதினம்-உன்னுடைய	பருஷம்	கடினவசனத்தை [மான
ஏதத்-மாம்ஸம்	இந்த-மாம்ஸத்தை	புந:-அப்ருவந்	மறுபடியும்சொன்னார்கள்.

தா-ம்.—பிறகுகோரரூபமுள்ள இன்னஞ்சில ராக்ஷஸிகள் அன்னையையணுகி, அடி அஸத்தே! மஹாராஜாதிராஜனை இலங்கேசுவரனைச்சேர்ந்து ஸுகிக்கவிருப்பமுறாது அந்த அல்பனையேநினைத்துக் கண்ணீர்விடுகிறமந்தபுத்தே! ஸர்வபாபங்களிலும்கிகிருஷ்டபாபமான ஆத்மஹத்தியைச்செய்யவிச்சிக்கிறபாபிஷ்டே! இதுவரையில் நீ ஸுபுத்தியடைவாயென்றுன்னை மன்னித்திருந்தோம், இனியுன்னை ஜீவனோடுவைக்கோம், உனது மாம்ஸத்தை நாங்களிப்பொழுது பக்ஷிக்கப்போகிறோம், என்று கர்ணகடோரமான மொழிகளறைந்தனர். இதுவரையில், ஸீதே! நீ இராவணனையடையாயாகில் உன்னைஹிம்ஸிப்போம், பக்ஷிப்போமென்று பயமுறுத்தினவவர், எவ்விதத்திலும் ஸீதையின்மனதைவெல்ல முடியாதென்றுதெரிந்து, பிராட்டிக்கனர்த்தமான பக்ஷிப்போமென்கிற ஒரேகடுஞ்சொல்லை மொழிந்து வாய்மூடினர். அல்லது, இலங்கைக்கும்இராவணனுக்கும் தங்களுக்கும்நேரிடப்போகிற அனர்த்தஸூசகமாக, அந்தஜகன்மாதாவைப்பார்த்து, மஹாபராதத்திற்கிடமான அத்விதியார்த்தமுள்ள வக்கடுமொழியுரைத்து வாய்மூடினர்.

౪. సీతాం తాభిరనార్యాభిర్దృష్ట్వా సంతర్జితాం తదా । రాక్షసీ త్రిజటా వృద్ధా శయానా వాక్యమబ్రవీత్ ॥

౫. ఆత్మానం ఖాదతానార్యా న సీతాం భక్షయిష్యథ । జనకస్య సుతామిష్టాం స్నుషాం దశరథస్య చ ॥

౬. స్వప్నో హ్యద్య మయా దృష్టో దారుణో రోమహర్షణః । రాక్షసానామభావాయ భర్తురస్యా భవాయ చ ॥

௪. 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂𑌤𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌂𑌤𑌦𑌾।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌟𑌾𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

௫. 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌖𑌾𑌦𑌤𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌥।
𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑌾𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾𑌂𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑌚॥

௬. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍋𑌹𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌮𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑍋𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌮𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌵𑌾𑌯𑌚॥

௪. ஸீதாம்தாபிரநார்யாபிர்த்ருஷ்ட்வாஸம்தர்ஜிதாம்ததா।
ராக்ஷஸீத்ரிஜடாவ்ருத்தாஸயாநாவாக்யமப்ரவீத்॥

௫. ஆத்மாநம்காததாநார்யாநஸீதாம்பக்ஷயிஷ்யத।
ஜநகஸ்யஸுதாமிஷ்டாம்ஸ்நுஷாம்தஸரதஸ்யச॥

௬. ஸ்வப்நோஹ்யத்யமயாத்ருஷ்டோதாருணோரோமஹர்ஷண:।
ராக்ஷஸாநாமபாவாயபர்த்துரஸ்யாபவாயச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அநார்யாபி:	அயோக்யர்களான	ஸயாநா	படுத்திருப்பவளும்
தாபி:	அந்தஇராக்ஷஸிகளால்	த்ரிஜடாநாம	திரிஜடையென்பவளுமான
ஸந்தர்ஜிதாம்	நன்ருய் மிரட்டப்பட்ட	ராக்ஷஸீ	இராக்ஷஸியானவள்
ஸீதாம்	ஸீதையை	ததா	அப்பொழுது
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	வாக்யம்	(பின்வருமாறு) வார்த்தையை
வ்ருத்தா	கிழவியும்	அப்ராவீத்	சொன்னாள்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இராக்ஷஸாநாம்	இராக்ஷதர்களுடைய	(ஹே) அநார்யா:	ஓதுஷ்டைகளான (இராக்ஷஸிகளே)
அபாவாய	இல்லாமையும்பொருட்டும்	ஆத்மாநம்	என்னை
அஸ்யா:-பர்த்து:	இவளுடைய-பதியினுடைய	காதத	பக்ஷியுங்கள்
பவாயச	க்ஷேமத்தையும்பொருட்டும்	ஜநகஸ்ய-ஸுதாம்	ஜனகருக்கு-புத்திரியும்
தாருண:	பயங்கரமானதும்	தஶரதஸ்ய-இஷ்டாம்-ஸ்நுஷாம்ச-தசரதருக்கு - இஷ்டமான வளும்-நாட்டுப்பெண்ணுமான	
ரோமஹர்ஷண:	மயிர்க்கூச்செறிகிறதுமான		
ஸ்வப்ந:-அத்ய	கனவானது-இப்பொழுது	ஸீதாம்	ஸீதையை
மயா-த்ருஷ்ட:	என்னால்-பார்க்கப்பட்டது	நபக்ஷஇஷ்யத	பக்ஷியாதையுங்கள்.

தா-ம்.—இவ்விதமவ்வஞரியைகளாலதட்டப்பட்டபிராட்டியைப்பார்த்து விருத்தையும்சயனித்திருப்பவளுமான திரிஜடையென்பவள் பின்வரும்வாக்கியத்தை நவின்றனள். துஷ்டபுத்திகொண்ட அடிகுடிகேடிகளே! பரமஸாதுவான வித்திருமாதைப்பார்த்து மஹாபசாரவசனங்கள்மொழிந்த காதுகிகளே! திவ்வியரூபவதியும் குணவதியும் மனோஹரையுமான இவ்விராஜசெல்வத்தையா பக்ஷிக்கப்போகிறீர்கள். உங்களுக்குபலிகொடுப்பதற்காகவோ ஜனகமஹாராஜன் இப்பார்மடந்தைஸுதையை உயிரினுமேன்மையாகவளர்த்தெடுத்தார். உங்களது தீவாயிலிடுவதற்காகவோ தசரதமஹாராஜா தனதருமைநாட்டுப்பெண்ணை வனத்திற்கனுப்பினூர். தர்மமுணராதநீசைகளே! இப்பரதேவதையின் மஹத்துவமறியாத மூடைகளே! தேவியைப்பார்த்திவ்வாறுபிதற்றவேண்டாம். அவ்வாரியபுத்திரிக்கு யாதொருதீங்கையும் விளைக்கவேண்டாம். உங்களுக்குப் பசிமிகுந்திருந்தால், நரமாமஸத்திலாசையதிகரித்திருந்தால், இதோபழுத்தபழம்போல் முதிர்ந்தசரீரத்தோடு நானிருக்கிறேன், என்னைப்பக்ஷியுங்கள், பசிதீருங்கள். அடிபாபிகளே! என்னபுத்திகொண்டீர்கள்! இதென்னவிநாசஹேது! நீங்கள் விபரீதபுத்திகொண்டதற்கிணங்க நானுமதிபயங்கரமான வோர்ஸ்வப்னங்கண்டேன். உண்டாகப்போகிறது இராக்ஷதருக்கனர்த்தம்! மருந்துக்குமொருராக்ஷதனில்லையென்னும்படி இப்பிருதிவியிலுள்ளஸகலராக்ஷதரும்அடியோடழிந்துபோவதற்குவந்துவிட்டதுகாலம்! பூமடந்தைபோலநிஸ்ஸந்தாமாயும், பார்மடந்தைபோல் சாந்தஸ்வரூபியாயும், உங்களதுஹிம்ஸையெல்லாம் பொறுத்து உங்களைக்கோபியாது தனதுபாக்கிய ஶூன்னியத்தையே நிந்தித்து பர்த்திருத்தியானத்துடனெழுந்தருளியிருக்கிற இம்மிதிலர்கோன்செல்வத்திற்கும் இவளுடையபர்த்தாவான ஸ்ரீரகுநாதனுக்கும் உண்டாகப்போகிறதுமங்களம்! இவ்வேழைதான் ஸுகபடப்போகிறுள். ஐசுவரியத்தாலிறுமாந்து அதர்மத்தைச்செய்கிற உங்கள் பிரபுதான் கேடடையப்போகிறுன். அடிராக்ஷஸிகளே! கண்டேனொருபயங்கரமானஸ்வப்பினம். அதை நினைத்தமாத்திரத்தில் மயிர்க்கூச்சுண்டாகிறதே! அது அதிதாருணம், அதிக்கிலேசகரம், என்னசொல்லுவேன்! பின்மாலையிற்கண்ட ஸ்வப்பினத்திற்குச் சீக்கிரபலனென்பார்களே. ஆகிலும் நானென்னசெய்வேன். இராக்ஷஸநாசஸூசகமான துஸ்வப்பினத்தை உண்மையாகவே இப்பொழுதுதான் கண்டேன்.

౭. ఏవముక్తాస్త్రిజటయా రాక్షస్యః క్రోధమూర్ఛితాః । సర్వా ఏవాబ్రువన్ భీతాస్త్రిజటాం తామిదం వచః ॥
కథయస్వ త్వయా దృష్టః స్వప్నోఽయం కీదృశో నిశి ।

௭. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌟𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌵𑌾𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌭𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌟𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌃 ॥
𑌕𑌥𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌿 ।

௭. ஏவமுக்தாஸ்த்ரிஜடயாராக்ஷஸ்ய:க்ரோதமூர்ச்சிதா:।
ஸர்வாயேவாப்ருவந்பீதாஸ்த்ரிஜடாம்தாமிதம்வச:॥
கதயஸ்வத்வயாத்ருஷ்ட:ஸ்வப்நோயம்கீத்ருஶோநிஶி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ரோதமூர்ச்சிதா:	கோபத்தால்மெய்மறந்தவர்களான	த்வயா-நிஶி	உன்னால்-இரவில்
ராக்ஷஸ்ய:	இராக்ஷஸிகள்	கீத்ருஶ:-அயம்-ஸ்வப்ந:-எப்படிப்பட்ட-இந்த-கனவு	
த்ரிஜடயா	திரிஜடையினால்	த்ருஷ்ட:	பார்க்கப்பட்டது
ஏவம்-உக்தா:	இந்தவிதம் - சொல்லப்பட்டவர்களாகையால்	கதயஸ்வ	சொல்லு (என்கிற)
		இதம்-வச:	இந்த-வார்த்தையை
ஸர்வாயேவ	எல்லோருமே	தாம்-த்ரிஜடாம்	அந்த-திரிஜடையை (குறித்து)
பீதா: (ஸத்ய:)	பயப்பட்டவர்களாய்க்கொண்டு	அப்ருவந்	சொன்னூர்கள்.

தா-ம்.—ஸீதை இராவணனுக் கபிமதையாகுநிமித்தம் இரவுமுழுதும்நித்திரைசெய்யாது, ஈட்டிபாலாஶூலகட்காயுதங்களைச்சுழற்றி, அடிக்கிறோம், குத்துகிறோம், கொல்லுகிறோம், தின்கிறோம், என்று கொக்கரித்துக் குரோதமூர்ச்சிதராய்ப் பிராட்டியைஹிம்ஸித்த அவ்விராக்ஷஸாதமிகள், இராவணனுக் கனிஷ்டத்தையும் ஸீதைக்கிஷ்டத்தையுங்குறிக்கிற வோர்பயங்கரமான கனவைக்கண்டேனென்றுசொன்ன திரிஜடைவாக்கியத்தைக்கேட்டு, கோபமும்கொக்கரிப்பும் பரபரப்புமடங்கி,பிரமையுற்றுத்திகிலடைந்து,அவ்விருத்தராக்ஷஸியைப்பார்த்து,திரிஜடே! இவ்விரவில் நீகண்டஸ்வப்னம்யாது? இராவணனுக்கு விபத்தையும் ஸீதைக்குஸம்பத்தையுமெப்படியூகித்தாய்? அதிபயங்கரமும் அதிதாருணமுமானஸ்வப்னமென்கிறுயே, அதைக்கேட்கயாம் ஆவல்கொண்டிருக்கின்றனம். எங்களுக்கதைதெரிவிக்கக்கடவாய், என்றுதிரிஜடையைப் பிரார்த்தித்தனர்.

౮. తాసాంశ్రుత్వాతువచనంరాక్షసీనాంముఖాచ్చ్యుతమ్ ॥ ఉవాచవచనంకాలేత్రిజటాస్వప్నసంశ్రితమ్।

௮. 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂𑌮𑍁𑌖𑌾𑌚𑍍𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍॥
𑌉𑌵𑌾𑌚𑌵𑌚𑌨𑌂𑌕𑌾𑌲𑍇𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌟𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍।

௮. தாஸாம்ஶ்ருத்வா துவசநம்ராக்ஷஸீநாம்முகாச்ச்யுதம்॥
உவாசவசநம்காலே த்ரிஜடாஸ்வப்நஸம்ஶ்ரிதம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாஸாம்-ராக்ஷஸீநாம்	அந்த இராக்ஷஸிகளுடைய	காலே	விடியற்காலத்தில்
முகாத்-ச்யுதம்	முகத்திலிருந்து-வெளிவந்த	ஸ்வப்நஸம்ஶ்ரிதம்	கனவிலுண்டான
வசநம்-ஶ்ருத்வா	வார்த்தையை-கேட்டு	வசநம்	வார்த்தையை (ஸங்கதியை)
த்ரிஜடாது	திரிஜடையானவள்	உவாச	(பின்வருமாறு) சொன்னாள்.

தா-ம்.—இவ்விதமவ்விராக்ஷஸிகளால் வினவுற்றதிரிஜடை, விடியற்காலத்திற்றான்கண்ட ஸ்வப்னவிசேஷத்தை ஸ்மரித் தப்பொழுதுகண்டவண்ணமுரைக்க வாரம்பித்தனள்.

౯. గజదంతమయీందివ్యాంశిబికామంతరిక్షగామ్॥యుక్తాంహంససహస్రేణస్వయమాస్థాయరాఘవః।
౧౦. శుక్లమాల్యాంబరధరోలక్ష్మణేనసమాగతః॥

௯. 𑌗𑌜𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑌯𑍀𑌂𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌗𑌾𑌮𑍍॥
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂𑌹𑌂𑌸𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।
௧௦. 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑍋𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃॥

௯. கஜதந்தமயீம்திவ்யாம்ஶிபிகாமந்தரிக்ஷகாம்॥
யுக்தாம்ஹம்ஸஸஹஸ்ரேணஸ்வயமாஸ்தாயராகவ:।
௧௦. ஶுக்லமால்யாம்பரதரோலக்ஷ்மணேநஸமாகத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவ:	ஸ்ரீராகவன்	ஹம்ஸஸஹஸ்ரேண	ஹம்ஸத்தினுயிரத்தோடு
ஶுக்லமால்யாம்பரதர:-வெளுப்புவஸ்திரம் வெண்மாலை இவைகளைதரித்தவராக		யுக்தாம்	கூடினதுமான
		ஶிபிகாம்	பல்லக்கை
கஜதந்தமயீம்	யானைத்தந்தத்தாலியற்றப்பட்டதும்	ஸ்வயம்-ஆஸ்தாய	தானே-அடைந்து
திவ்யாம்	தெய்வஸம்பந்தமானதும்	லக்ஷ்மணேநஸஹ	இளையவரோடுகூட
அந்தரிக்ஷகாம்	ஆகாயத்திற்செல்லுவதும்	ராகவ:-ஆகத:	ஸ்ரீராகவன் - (இவ்விலங்கைக்கு) வந்[தார்.

தா-ம்.—அடிராக்ஷஸிகளே! யான்கண்டஸ்வப்பினத்தில் ஸ்ரீராகவக்ஷேமத்தைக்குறிக்கிற பாகத்தையுரைக்கின்றனன்கேளுங்கள். இம்மின்னிடையாளுக்குமாலையிட்ட மஹாப்பிரபுவான ஸ்ரீராகவன் அதிதாவள்ளியமானபட்டாடையுடுத்து மிகவெண்மையானமாலைசூடி, கஜதந்தமயமாயும்தெய்வகிர்மிதமாயும் சுவேதநிறமுள்ள ஹம்ஸஸஹஸ்ரத்தால் தாங்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற ஓர் சிறந்தபல்லக்கில், தானே இலக்ஷ்மணனோடு சென்றேறி சுவேதமண்டலம்போல் ஆகாசமார்க்கத்தில் இலங்காபிமுகமாக வெழுந்தருளக்கண்டேன்.

౧౧. స్వప్నేచాద్యమయాదృష్టాసీతాశుక్లాంబరావృతా । సాగరేణపరిక్షిప్తంశ్వేతంపర్వతమాస్థితా॥
రామేణసంగతాసీతాభాస్కరేణప్రభాయథా।

௧௧. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾।
𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇𑌣𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾॥
𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑌸𑌂𑌗𑌤𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍇𑌣𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌯𑌥𑌾।

௧௧. ஸ்வப்நேசாத்யமயாத்ருஷ்டாஸீதாஶுக்லாம்பராவ்ருதா।
ஸாகரேணபரிக்ஷிப்தம்ஶ்வேதம்பர்வதமாஸ்திதா॥
ராமேணஸங்கதாஸீதாபாஸ்கரேணப்ரபாயதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத்ய-மயா	இப்பொழுது-என்னால்	ஆஸ்திதா	அடைந்தவளும்
ஸ்வப்நே-ஸீதா	கனவில்-ஸீதையானவள்	பாஸ்கரேண-ப்ரபாயதா-ஸூரியனோடு-காந்திபோல்	
ஶுக்லாம்பராவ்ருதா-வெண்ணுடையால் சுற்றப்பட்டவளும்		ராமேண-ஸங்கதா	ஸ்ரீராகவனோடு-சேர்ந்தவளுமான
ஸாகரேண	ஸமுத்திரத்தில்	ஸீதாச	ஸீதையும்
பரிக்ஷிப்தம்-ஶ்வேதம்-பர்வதம்-இரக்ஷிக்கப்பட்ட-வெண்மை[யான-பருவதத்தை		த்ருஷ்டா	பார்க்கப்பட்டாள்.

தா-ம்.—அழுக்காடையுடுத்துக் கண்ணீருங்கண்ணுமாயென்கண்ணெதிரிலிதோ கஷ்டப்படுகிற இந்த ஸீதை க்ஷணகாலத்திற்குமுன் என் துஸ்வப்னத்தில், சுவேதவஸ்திரந்தரித்து, மஹோததிமத்தியிலுள்ளவோர் சுவேதகிரியையடைந்து, அங்குமணத்திருக்கோலத்துடன் வீற்றிருந்து பிரபையானது பாஸ்கரனோடு சேருவதுபோல், பர்த்திருதேஜஸ்ஸுக்கும் யசஸ்ஸுக்குக் காரணபூதையானவிவள் அர்க்ககுலதிலகனான ஸ்ரீராகவனோடுசேருகிற மங்களமஹோத்ஸவத்தையான்கண்டேன்.

౧౨. రాఘవశ్చ మయా దృష్టశ్చతుర్దంతం మహాగజమ్॥ ఆరూఢశ్శైలసంకాశం చచార సహలక్ష్మణః॥

௧௨. 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌜𑌮𑍍॥
𑌆𑌰𑍂𑌢𑌶𑍍𑌶𑍈𑌲𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌸𑌹𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃।

௧௨. ராகவஶ்சமயாத்ருஷ்டஶ்சதுர்தந்தம்மஹாகஜம்॥
ஆரூடஶ்ஶைலஸங்காஶம்சசாரஸஹலக்ஷ்மண:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயா-சதுர்தந்தம்	என்னால்-நான்குதந்தங்களை யுடையது	ராகவஶ்ச-த்ருஷ்ட:	இராகவனும்-பார்க்கப்பட்டார்
ஶைலஸங்காஶம்	பருவதத்திறகொப்பானதுமான [ம்	லக்ஷ்மண:	இளையவரும்
மஹாகஜம்	பெரியயானையை	ஸஹ-சசார-	(கூடஸீதையையுத்தேசித்து) ஸஞ்சரித்
(ஶிபிகாத:) ஆரூட:	(பல்லக்கிலிருந்து) ஏறினவராக		தார்.

தா-ம்.—பிறகந்தநரோத்தம னவ்வெண்பல்லக்கைவிட்டுப்பெரியகிரிபோலத்யுன்னதமும் கம்பீராகி ருதியுமுடைய, சதுர்த்தந்தஸகிதமான ஓர் சுவேதகஜசிரேஷ்டத்தின்மேலேறி இலக்ஷ்மணனோடு ஸீதாகிமித் தம் ஸஞ்சரிக்கயான்கண்டேன்.

౧౩. తతస్తౌ నరశార్దూలౌ దీప్యమానౌ స్వతేజసా॥ శుక్లమాల్యాంబరధరౌ జానకీం పర్యుపస్థితౌ॥

௧௩. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌨𑌰𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍌 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾॥
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑍌 𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌।

௧௩. ததஸ்தௌநரஶார்தூலௌதீப்யமானௌஸ்வதேஜஸா॥
ஶுக்லமால்யாம்பரதரௌஜாநகீம்பர்யுபஸ்திதௌ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-ஸ்வதேஜஸா	பிறகு-தம்காந்தியால்	தௌ-நரஶார்தூலௌ	அந்த-நரசிரேஷ்டர்கள்
தீப்யமானௌ	பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறவரும்	ஜாநகீம்	ஸீதையை
ஶுக்லமால்யாம்பரதரௌ -	வெண்பட்டுவெண்மாலைஇவைக ளைதரித்திருப்பவர்களுமான	பர்யுபஸ்திதௌ	ஸமீபித்திருந்தார்கள்.

தா-ம்.—பிறகுதங்களுக்கு ஸ்வகியமான அப்பிராகிருததேஜஸ்ஸால் அர்க்கமண்டலங்கள்போல் ஜ்வ லிக்கிற இராமலக்ஷ்மணரென்னு நரபுங்கவர் வெண்பட்டாடைகளணிந்து வெண்மலர்மாலைகள்தரித்து ஸுந் தரத் திருக்கோலததுடன் ஜானகியைஸமீபிக்க யான்கண்டேன்.

౧౪. తతస్తస్య నగస్యాగ్రే హ్యాకాశస్థస్య దంతినః॥ భర్త్రా పరిగృహీతస్య జానకీ స్కంధమాశ్రితా।

௧௪. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃॥
𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾।

௧௪. ததஸ்தஸ்யநகஸ்யாக்ரேஹ்யாகாஶஸ்த்தஸ்யதந்திந:॥
பர்த்ராபரிக்ருஹீதஸ்யஜாநகீஸ்கந்தமாஶ்ரிதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-தஸ்ய-நகஸ்ய-அக்ரே-	பின்பு-அந்தசுவேத-பருவதத்தி னுடைய-நுனியில்.	ஆகாஶஸ்த்தஸ்ய-தந்திந:-	ஆகாசத்திலிருக்கிற-யானையினுடை [ய
		ஸ்கந்தம் *	புஜத்தை
பர்த்ரா-பரிக்ருஹீதஸ்ய	(தன்) நாயகனால்-கிரஹிக்கப்பட்டதும்	ஜாநகீ-ஆஶ்ரிதா	ஸீதை-அடைந்தாள்

தா-ம.—ஆழ்கடல்மத்தியில், ஓர்தவளகிரிநுனியில்வஸித்தஸீதை, விசும்பளவிலுயர்ந்து தனதுபர்த்தி ருபரிக்கிரஹீதமானவெண்கஜத்தின்மீதேறி பர்த்திருஸஹிதையாய்வீற்றிருக்க யான்கண்டேன்.

౧౫. భర్తురంకాత్సముత్పత్య తతః కమలలోచనా। చంద్రసూర్యౌ మయా దృష్టా పాణినా పరిమార్జతీ।

௧௫. 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌕𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌮𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾॥
𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍌 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌤𑍀।

௧௫. பர்துராங்காத்ஸமுத்பத்யதத:கமலலோசநா॥
சந்த்ரஸூர்யௌமயாத்ருஷ்டாபாணிநாபரிமார்ஜதீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-பர்த்து:-அங்காத்-ஸமுத்பத்ய-	பின்பு-நாயகனுடைய-மடியில்நின்று-கிளம்பி	சந்த்ர-ஸூர்யௌ	சந்திரன்-ஸூரியன் (இவர்களை)
		பாணிநா-பரிமார்ஜதீ	கையினால்-தொடுகிறவளாக
கமலலோசநா	தாமரைபுஷ்பம் போன்ற கண்களையுடைய (ஸீதை)	த்ருஷ்டா	(என்னால்) பார்க்கப்பட்டனள்.

* 𑌆𑌰𑍋𑌹𑌣𑌂 𑌗𑍋𑌵𑍃𑌷𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌶𑍈𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍। 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑍋 𑌰𑍁𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌚 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌮𑍍॥ பசு, எருது, யானை, உப்பரிகை, பருவதத்தின்சிகரம், மரமிவைகளையேறுகிறதும், கோமயாதிகளைப்பூசிக்கொள்ளுவதும், அழுகிறதும், சாகிறதும், சேரத்தகாதஸ்திரீகளைச் சேருகி றதுமான இந்தஸ்வப்னங்களைக்காணின், சுபமென்று ஸ்வப்னத்தியாயதிலிருக்கிறபடியால் ஸ்ரீராகவன் யானையேறினதா கக்கண்டவிஸ்வப்னத்தால் அவருக்கு அதிகமங்களமுண்டாகுமென்று சொல்லப்படுகிறது.

தா-ம்—வானளாவிதுயர்ந்த வெண்கஜத்தின்மீது ஸ்ரீராகவனுடைய மடியிலுட்கார்ந்திருந்த இக்கமலக் கண்ணினுள் எழுந்திருந்து ஸூரியசந்திரரிருவரையும் தனது திருக்கையினால் தாவிப்பிடிக்கயான்கண்டேன்.

౧౮. తతస్తాభ్యాం కుమారాభ్యామాస్థితస్స గజోత్తమః॥ సీతయా చ విశాలాక్ష్యా లంకాయా ఉపరిస్థితః।

௧௮. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌗𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃॥
𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।

௧௮. ததஸ்தாப்யாம்குமாராப்யாம் ஆஸ்திதஸ்ஸகஜோத்தம:।
ஸீதயாசவிஶாலாக்ஷ்யாலங்காயாஉபரிஸ்த்தித:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-தாப்யாம்-குமாராப்யாம்-பின்பு-அந்த - இராஜகுமாரர்களால்			ஸீதையோடு
ஆஸ்தித:-ஸ:-கஜோத்தம:-ஏறப்பட்ட - அந்த - கஜஶிரேஷ்டமானது		லங்காயா:-உபரி ஸ்தித:	இலங்கையினுடைய-மேல்பாகத்தில் இருந்தது.
விஶாலாக்ஷ்யா-ஸீதயாச - அகன்று - நீண்டகண்களையுடைய			

தா-ம்—வடிவங்கொண்ட வனங்களொனும்படி திவ்வியரூபவான்களும் யுவாக்களுமான அவ்விராமலக்ஷ்மணரும் இப்பங்கயக்கண்ணினளுமேறப்பெற்ற அந்த கஜஶிரேஷ்டமானது இராவணபரிபாலிதமான இந்நகர்க்குமேல் ஆகாசத்தில்வந்துநிற்க யான்கண்டேன்.

౧౯. పాండురర్షభయుక్తేన రథేనాష్టయుజా స్వయమ్॥ ఇహోపయాతః కాకుత్స్థస్సీతయా సహ భార్యయా।

౨౦. లక్ష్మణేన సహ భ్రాత్రా సీతయా సహ వీర్యవాన్ * ఆరుహ్య పుష్పకం దివ్యం విమానం సూర్యసన్నిభమ్।

౨౧. ఉత్తరాం దిశమాలోక్య జగామ పురుషోత్తమః। ఏవం స్వప్నే మయా దృష్టో రామో విష్ణుపరాక్రమః।

౨౨. లక్ష్మణేన సహ భ్రాత్రా సీతయా సహ భార్యయా॥

௧௯. 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌥𑍇𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌯𑍁𑌜𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍॥
𑌇𑌹𑍋𑌪𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾।

௨௦. 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍॥
𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍।

௨௧. 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃॥

௨௨. 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾॥

௧௯. பாண்டுரர்ஷபயுக்தேநரதேநாஷ்டயுஜாஸ்வயம்॥
இஹோபயாத:காகுஸ்த்தஸ்ஸீதயாஸஹபார்யயா।

௨௦. லக்ஷ்மணேநஸஹப்ராத்ராஸீதயாஸஹவீர்யவாந்॥
ஆருஹ்யபுஷ்பகம்திவ்யம்விமாநம்ஸூர்யஸந்நிபம்।

௨௧. உத்தராம்திஶமாலோக்யஜகாமபுருஷோத்தம:॥

௨௨. யேவம்ஸ்வப்நேமயாத்ருஷ்டோராமோவிஷ்ணுபராக்ரம:।
லக்ஷ்மணேநஸஹப்ராத்ராஸீதயாஸஹபார்யயா॥

* [illegible]

பதம்.	உரை.
வீர்யவாந்-புருஷோத்தம:-பராக்கிரமசாலியும்-புருஷசிரேஷ்[டனுமான]	
காகுஸ்த்த:	ஸ்ரீராகவன்
பார்யயா-ஸீதயாஸஹ	பத்தினியான-ஸீதையோடுகூட
அஷ்டயுஜா-பாண்டரர்ஷபயுக்தேந-எட்டுவிருஷபத்தோடு கூ	டினதும்-வெண்மையுற்ற எருதுகளோடு கூடினதுமான
ரதேந-ஸ்வயம்-இஹ	தேரினால்-தான்-இவ்விடத்தில்
உபயாத:	எழுந்தருளினார்
ப்ராத்ரா-லக்ஷ்மணேநஸஹ-தம்பியான-இலக்ஷ்மணரோடு கூ[டவும்]	
ஸீதயாஸஹ	ஸீதையோடுகூடவும்
ஸூர்யஸந்நிபம்-திவ்யம்-ஸூரியனுக்கு நிகரானதும்-(அதனு	ல்) சிரேஷ்டமானதுமான
புஷ்பகம்-விமாநம்-ஆருஹ்ய	புஷ்பகமென்கிற-விமானத்தை-[ஏறி]
உத்தராம்-திஶம்	வடக்கான-திக்கை
ஆலோக்ய-ஜகாம	பார்த்து-போனார்
விஷ்ணுபராக்ரம:	விஷ்ணுவின்பராக்கிரமத்தையொத்த பராக்கிரமமுடைய
ராம:-ப்ராத்ரா	ஸ்ரீராகவன்-ஸஹோதரனுன
லக்ஷ்மணேநஸஹ	இளையவரோடுகூடவும்
பார்யயா-ஸீதயாஸஹ	மனைவியான-ஸீதையோடுகூடவும்
ஸ்வப்நே-ஏவம்	கனவில்-இந்தப்பிரகாரம்
மயா-த்ருஷ்ட:	என்னால்-பார்க்கப்பட்டார்.

(௧௭-மு-௨௦-ல்.) தா-ம்—அடிராக்ஷஸிகளே! யான்கனவிற்பிரத்தியக்ஷமாகக்கண்ட இன்னமோராச்சரியஞ்சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள். ஸர்வசத்துருக்களையும் க்ஷணகாலத்தில் நிபாதஞ்செய்யவல்ல மஹாவீரனும் புருஷசிரேஷ்டனுமான அக்காகுத்தன் தேவியோடுகூட, எட்டுவெள்ளைக் காளைகள்பூட்டிய திவ்விய ரதத்தில்தானே வெகுகோலாகலத்துட னிக்நகரில்வந்திறங்கினார். பிறகு அக்காவியாக்கிரரும் இந்தஸீதையும் இலக்ஷ்மணரோடு பானுமண்டலம்போல் ஜ்வலிக்கிற கமதுராஜசெல்வமான புஷ்பகத்தின்மீதேறி உத்தரமுகமாயெழுந்தருள யான்கண்டேன். சங்கசக்கிரதாரியான ஸாக்ஷாத்மஹாவிஷ்ணுவின்பராக்கிரமத்திற்கு நிகரான பராக்கிரமமுடைய ஸ்ரீராகவனும் அவருடையபிராதாவான இலக்ஷ்மணனும திவ்வியதேஜஸ்ஸோடு விளங்குகிற இத்திருமாதும் இவ்விதவிபவத்தையடைந்தவராக என்னால் கனவில்காணப்பட்டனர்.

௨௦. [illegible]

௨௧. [illegible]

௨௧. நஹிராமோமஹாதேஜாஸ்ஸக்யோஜேதும்ஸுராஸுரை:।
ராக்ஷஸைர்வாபிசாந்யைர்வாஸ்வர்க:ப்பாபஜநைரிவ॥

பதம்.	உரை.
மஹாதேஜா:-ராம:	அதிதேஜோவானுன-ஸ்ரீராகவன்
ஸுராஸுரை:	தேவர்களாலும்-அஸுரர்களாலும்[லும்]
ராக்ஷஸைர்வாபி-அந்யைர்வா	இராக்கதராலும்-இதரர்களா
பாபஜநை:ஸ்வர்கஇவ	பாபஜனங்களால்-ஸுவர்க்கமானது போல்
ஜேதும்-நஶக்யம்	ஜயிக்க-சக்தியன்று.

[illegible] ॥ *

* தா-ம்—தேவதார்கமான புஷ்பகவிமானத்தில் ஸீதா லக்ஷ்மணஸஹிதராயெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீராகவன், அனேக அண்டங்களோடு கூடினதும், அனந்தகோடிசராசரங்களும் ஜீவராசிகளும் வஸிக்கப்பெற்றதுமான இம்மூன்று லோகத்தைக் கவளீகரிக்கிறதாகிற பீமகிருத்தியத்தைச்செய்ய யான்கண்டேன். பிறகுஓர்க்ஷீராப்திமத்தியில் சுவேதகிரியொன்று மேற்கிளம்பி நின்றது. அதன்சிகரத்தில் சதுர்த்தந்தஸஹிதமான ஒப்பற்ற சுவேதகஜமொன்றிருந்தது. அந்தகஜசிரேஷ்டத்தின்மீது இலக்ஷ்மீஸாந்நித்தியயுக்தனும், ஸர்வலோகமனோகரனும் கமலபத்திரநேத்திரனுமான ஸ்ரீராகவன் ஸீதாலக்ஷ்மண ஸஹிதராய்வீற்றிருந்தார். அப்பொழுதிந்த ஸுந்தரியெழுந்திருந்து இராகவன் மடியிலுட்கார்ந்து தனதிரண்டுகைகளால் ஷோடசகலைகளோடு அதிமனோகர்மாகப் பிரகாசிக்கிற பூர்ணேந்துவைக்கட்டியணைக்கயான்கண்டேன். பிறகு அப்புருஷோத்தமனை வேறுதிருக்கோலத்திற்கண்டேன். அவர் ஓர்மணி மயபீடத்தில்கிழக்குமுகமாயெழுந்தருளியிருந்தார். அப்பொழுது பிரம்மரிஷிகளனைவரும் பிருதிவியிலுள்ள ஸகலபுண்ணியதீர்த்தங்களையுங்கொண்டு அபிஷேகஞ்செய்தார்கள். அபிஷேகங்கொண்ட ஸ்ரீராகவன் ஸகலதேவர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்படுகையில் ஜனகபுத்திரியான விவள்வெண்பட்டாடையுடுத்து வெண்சாந்தம்பூசி மிகுந்தவிபவத்துட னவர்பார்சுவத்தில்விளங்கினள். பின்புதேவர்களும் கந்தர்வரும் ஸித்தரும் பிரம்மரிஷிகளும் பிரம்மாவைமுன்னிட்டுக்கொண்டு அபிவாதித்து அந்தநரேந்திரனை ஸ்துதிசெய்யயான்கண்டேன். இவ்விதம்பட்டாபிஷேக அவஸரத்திற்காணப்பட்ட ஸ்ரீராகவனை உத்தரக்ஷணத்தில் இன்னுமோரத்புதநிலைமையிற்கண்டேன். அந்த பட்டாபிஷேகாஸனத்திற்றானே அந்தஜானகீரமணன் விஷ்ணுரூபங்கொண்டார். பரப்பிரம்மஸ்வரூபியாயும், ஸத்ஸத்தியமூர்த்தியாயும், பரக்கியானதேஜஸ்ஸாயும், உத்தமதவத்திலாழ்ந்த முனீந்திரராயுங் காணப்பட்டார். ஸகலத்திற்கும் மூலபீஜமாய், அம்மூலபீஜத்திற்கு க்ஷேத்திரந்தானுமாய், ஸகலகாரணங்களுக்கும்மூலகாரணமாயும்விளங்கினார். சங்கசக்கிரதாரியாயும், வக்ஷப்பிரதேசத்தில்வாழ்கின்ற இலக்ஷ்மீதேவியோடுகூடினவராயும், செங்கமலபத்திரம்போன்றதிருக்கண்களையுடையவராயும், திருமார்பில்ஸ்ரீவத்ஸமணிந்தவராயும், நித்தியஸ்ரீயோடுகூடினவராயும், சாசுவதவாழ்க்கை யுடையவருமாகப்பிரகாசித்தார். இவ்விதமபிஷேகங்கொண்டு ஸர்வலோகேசுவரனாய்வீற்றிருந்த இரகுநந்தனனை மஹேந்திரனும், பிதுருக்களும், முனீந்திரரும், கந்தர்வவித்தியாதரரும், பன்னகேந்திரருமொன்றுசேர்ந்து ஸந்தோஷஹிருதயத்துடன் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு ஸ்துதித்தார்கள். அப்பொழுது அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் அந்த ஆதிபுருஷன் வீற்றிருக்கும் ஸபையை வந்தடைந்து ஸந்தோஷத்துடன் நர்த்தனஞ்செய்து கானஞ்செய்தனர். சங்கபேரிகைகள் முழங்கின; மங்களவாத்தியங்கள் கோஷித்தன; வம்சவீணைவாத்தியங்களிசைபாடின, இப்படிப்பட்ட அத்புத திருக்கோலத்தில் இராகவனை யான் கண்டேன்.

இந்த சுலோகங்கள் ஸ்ரீவால்மீகிபகவானுற் செய்யப்பட்டனவல்லவென்று கோவிந்தராஜீயவியாக்கியானத்தில்வியாக்கியானம் செய்யப்படாமல் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இதற்கு பிரதிபதமின்றிதாத்பரியமாத்திரம் வரையப்பட்டது.

தா-ம்—அடிஅனரியைகளே! இராகவனைக்கேவலமோரல்பமனுஷியனென்று நிந்திக்கின்றீர்களே. அம்மஹாபாஹுவை தேவர்களாவது அஸுரர்களாவது இராக்ஷதர்களாவது இன்னமற்றெவர்களாவது வல்லச்சக்தரோ! பாபிகளுக்கு ஸ்வர்க்கப்பிராப்தியெப்படிதுர்லபமோ அவ்வண்ணமே ஜகதேகவீரனன ஸ்ரீராகவனைவெல்வது யாவர்க்குமஸாத்தியம்.

(அவதாரிகை) திரிஜடை தான்கண்டஸ்வப்னத்தில் ஸ்ரீராகவக்ஷேமகரமானபாகத்தை யிவ்விதமுரைத்து இராவணனிஷ்டகரமானபாகத்தை யுரைக்கவாரம்பிக்கிறுள்.

౨౨. రావణశ్చ మయా దృష్టః క్షితౌ తైలసముక్షితః । రక్తవాసాః పిబన్మత్తః కరవీరకృతస్రజః ॥

௨௨. ராவணஶ்ச மயா த்³ருஷ்ட꞉ க்ஷிதௌ தைலஸமுக்ஷித꞉।
ரக்தவாஸா꞉ பிப³ந்மத்த꞉ கரவீரக்ருதஸ்ரஜ꞉॥

௨௨. ராவணஸ்சமயாத்ருஷ்டஃக்ஷிதௌதைலஸமுக்ஷிதஃ।
ரக்தவாஸாஃபிபந்மத்தஃகரவீரக்ருதஸ்ரஜஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தைலஸமுக்ஷிதஃ-ரக்தவாஸாஃ	எண்ணெயினல்நினைக்கப்பட்டவனும்-சிகப்புவஸ்திரமுடையவனும்	கரவீரக்ருதஸ்ரஜஃ	அலரிப்பூவினல்செய்யப்பட்ட மாலையுடையவனுமான
பிபந்-மத்தஃ	மத்தியபானஞ் செய்யப்பட்டவனும்-(அதனல்) வெகுகொழுத்தவனும்	ராவணஸ்ச-க்ஷிதௌ மயா-த்ருஷ்டஃ	இராவணனும்-பூமியில் என்னல்-பார்க்கப்பட்டான்.

தா-ம்—அடிஸகிகளே! இதுவரையில் ஸ்ரீஸீதாராமலக்ஷ்மணனுக்கு க்ஷேமஸூசகமான ஸ்வப்னபாகத்தை யுரைத்தேனல்லவா! இனி இராவணவிநாசஸூசகமான ஸ்வப்னேத்பாதத்தைச்சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள். நமதுஇராஜாவான தசக்கிரீவன் தலையிலெண்ணெயிட்டு சிகப்புவஸ்திரந்தரித்து அலரிமாலைசூடி, மத்தியபானத்தால் மயக்கங்கொண்டு பித்தன்போல் பூமியில்திரிகிற அவனது கோரவேஷத்தை யான்கண்டேன்.

౨౩. విమానాత్పుష్పకాదద్య రావణః పతితో భువి । కృష్యమాణః స్త్రియా దృష్టో ముండః కృష్ణాంబరః పునః ॥

௨௩. விமாநாத்புஷ்பகாத³த்³ய ராவண꞉ பதிதோ பு⁴வி।
க்ருஷ்யமாண꞉ ஸ்த்ரியா த்³ருஷ்டோ முண்ட³꞉ க்ருஷ்ணாம்ப³ர꞉ புந꞉॥

௨௩. விமாநாத்புஷ்பகாதத்யராவணஃபதிதோபுவி।
க்ருஷ்யமாணஃஸ்த்ரியாத்ருஷ்டோமுண்டஃக்ருஷ்ணாம்பரஃபுநஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத்ய-புஷ்பகாத்-விமாநாத்	இப்பொழுது-புஷ்பகமென்கிற-விமானத்திலிருந்து	முண்டஃ-க்ருஷ்ணாம்பரஃ	மொட்டைத்தலையுடையவனும் - கறுப்பு வஸ்திரமுடையவனுமான
புவி-பதிதஃ	பூமியில்-விழுந்தவனும்	ராவணஃ-புநஃ	இராவணன்-மறுபடி
ஸ்த்ரியா-க்ருஷ்யமாணஃ	ஸ்திரீயினல்-இழுக்கப்பட்டவனும்	(மயாத்ருஷ்டஃ)	(என்னல் பார்க்கப்பட்டான்.)

தா-ம—இன்னமோருத்பாதங்கண்டேன் கேளுங்கள். நம்முடையமஹாராஜா புஷ்பகவிமானத்திலிருந்து திடீரென்று பூமியின்மீதுவிழுந்தான், அவனுடைய பத்தினிகளிலொருவள் கீழ்விழுந்தபர்த்தாவைக்கட்டியெடுத்தாள். தலையில்கேசமின்றி முண்டமாகக்காணப்பட்டான். பீதாம்பரமின்றி கறுப்புவஸ்திரம் தரித்திருந்தான். இவ்விதவேஷங்கொண்டவனாக இராவணனையான்கண்டேன்.

౨౪. రథేన ఖరయుక్తేన రక్తమాల్యానులేపనః । పిబంస్తైలం హసన్నృత్యన్ భ్రాంతచిత్తాకులేంద్రియః ॥
గర్దభేన యయౌ శీఘ్రం దక్షిణాం దిశమాస్థితః ।

௨௪. ரதே²ந க²ரயுக்தேந ரக்தமால்யாநுலேபந꞉।
பிப³ம்ஸ்தைலம் ஹஸந்ந்ருத்யந் ப்⁴ராந்தசித்தாகுலேந்த்³ரிய꞉॥
க³ர்த³பே⁴ந யயௌ ஶீக்⁴ரம் த³க்ஷிணாம் தி³ஶமாஸ்தி²த꞉।

௨௪. ரதேநகரயுக்தேநரக்தமால்யாநுலேபநஃ।
பிபம்ஸ்தைலம்ஹஸந்ந்ருத்யந்ப்ராந்தசித்தாகுலேந்த்ரியஃ॥
கர்தபேநயயௌஶீக்ரம்தக்ஷிணாம்திஶமாஸ்த்திதஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ராவணஃ) ரக்தமால்யாநுலேபநஃ	(இராவணன்) சிவந்தபுஷ்பமாலையையும்சந்தனப்பூச்சுடையவனும்		டையவனுமாக
தைலம்-பிபந்	எண்ணெயை-குடிப்பவனும்	கரயுக்தேந-ரதேந யயௌ	கழுதையோடுகூடின-தேரினல் போனன்
ஹஸந்-ந்ருத்யந்	சிரிப்பவனும்-கூத்தாடுபவனும்	தக்ஷிணாம்-திஶம்-ஆஸ்திதஃ	தெற்கான-திக்கை - அடைந்தவனாக
ப்ராந்தசித்தாகுலேந்த்ரியஃ	பிரமையையடைந்த மனதினலும் வியாகூலமானசக்ஷுரிந்திரியமு	கர்தபேந ஶீக்ரம்	கழுதையோடு த்துவரையாக (சென்றான்.)

தா-ம்—இரக்தவர்ணமான சந்தனப்பூச்சையும் புஷ்பமாலையையுமணிந்தஇராவணன் எண்ணெயைக் குடித்துக்கொண்டு ஹாஸ்யந்ருத்தியாதிகளைச் செய்துகொண்டு பிராந்தசித்தனாய் வியாகூலமடைந்த இந்திரியவிருத்தியுடையவனாய் கழுதையின்மீதேறி யமதிக்கான தக்ஷிணதிக்கைவிரைவாகநோக்கிச்செல்ல யான் கண்டேன்.

௨౫. పునరేవమయాదృష్టోరావణో రాక్షసేశ్వరః। పతితోవాక్శిరాభూమౌగర్దభాద్భయమోహితః।

உரு. [illegible]
[illegible]

உரு. புநரேவமயாத்ருஷ்டோராவணோராக்ஷஸேஸ்வரஃ।।
பதிதோவாக்சிராபூமௌகர்தபாத்பயமோஹிதஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேஸ்வரஃ-ராவணஃ-இராக்கதசிரேஷ்டனான இராவண[ன்]		பூமௌ	பூமியில்
புநரேவ	மறுபடியும்	அவாக்சிராஃ	கீழிருக்கும்படியான தலையையுடைய[வனாக]
பயமோஹிதஃ—கர்தபாத் -	பயத்தால் மெய்மறந்தவனாக-கழுதையிலிருந்து	பதிதஃ-மயா-த்ருஷ்டஃ-விழுந்தவனாக-என்னால் -	பார்க்கப்பட்டான்.

தா-ம்—கழுதையின்மேலேறிக்கொண்டு தெற்குமுகமாயோடிய இராவணன் பிறகுபயத்தால் அக்கழுதையின்மீதிருந்து சிரஸைப் பூமியில்நாட்டிக் கீழ்விழுந்தான்.

௨౬. సహసోత్థాయసంభ్రాంతో భయార్తో మదవిహ్వలః ఉన్మత్తఇవదిగ్వాసాదుర్వాక్యంప్రలపన్ బహు।

௨౭. దుర్గంధం దుస్సహం ఘోరం తిమిరం నరకోపమమ్॥ మలపంకం ప్రవిశ్యాశు మగ్నస్తత్ర స రావణః।

உசு. [illegible]

உஎ. [illegible]
[illegible]
[illegible]

உசு. ஸஹஸோத்தாயஸம்ப்ராந்தோபயார்தோமதவிஹ்வலஃ।।

உஎ. உந்மத்தஇவதிக்வாஸாதுர்வாக்யம்ப்ரலபந்பஹு।
துர்கந்தம்துஸ்ஸஹம்கோரம்திமிரம்நரகோபமம்।।
மலபங்கம்ப்ரவிஸ்யாஸுமக்நஸ்தத்ரஸராவணஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ-ராவணஃ	அந்த-இராவணன்	துர்கந்தம்-துஸ்ஸஹம் -	கெட்டநாற்றமுடையதும் (ஆகையால்) ஸஹிக்க முடியாததும்
ஸஹஸா-உத்தாய	சீக்கிரமாக-எழுந்திருந்து	கோரம்-நரகோபமம்	பயங்கரமானதும்-நரகத்திற்குஸமான
பயாத்-ஸம்ப்ராந்தஃ	பயத்தால் பரபரப்புடையவனும்	திமிரம்	இருள்பாய்ந்ததுமான [மானதும்]
மதவிஹ்வலஃ	மதமயக்கங்கொண்டவனும்	மலபங்கம்	அழுக்குபடிந்தசேற்றை
உந்மத்தஇவ(ஸ்திதஃ)	பயித்தியம்பிடித்தவன்போல் (இருப்பவனும்)	ஆஸு	சீக்கிரமாக
திக்வாஸாஃ	திசையையேவஸ்திரமாயுடையவனும்	ப்ரவிஸ்ய-தத்ர	பிரவேசித்து-அதற்குள்
துர்வாக்யம்-பஹு-ப்ரலபந்-கெட்டவார்த்தையை-அதிகமாக	உளறிக்கொண்டும்	மக்நஃ	முழுகினான்.

தா-ம்—பிறகந்தராக்ஷஸராஜன் அதிசீக்கிரமாயெழுந்திருந்து, பயத்தால் மிகபரபரப்படைந்தவனும், மத்தியமயக்கத்தால் சித்தஸ்வாதீனமிழந்தவனுமாய், துர்வசனங்களையுளறிக்கொண்டு இராஜவேஷங்குலைந்து வஸ்திரமுமின்றி, ஸகிக்கமுடியாத துர்நாற்றமும், நரகத்திற்குநிகரானகோரமும், பயங்கரமானகாரிருளும் பொருந்தியசேற்றிற் பிரவேசித்துமூழ்கினான்.

௨౮. కంఠేబద్ధ్వాదశగ్రీవంప్రమదారక్తవాసినీ॥

௨౯. కాళీకర్దమలిప్తాంగీదిశంయామ్యాంప్రకర్షతి। ఏవంతత్రమయాదృష్టఃకుంభకర్ణోనిశాచరః॥

உஅ. [illegible]

உகூ. [illegible]
[illegible]

உஅ. கண்டேபத்வாதஸக்ரீவம்ப்ரமதாரக்தவாஸிநீ।।

உகூ. காளீகர்த்தமலிப்தாங்கீதிஸம்யாம்யாம்ப்ரகர்ஷதி।
யேவம்தத்ரமயாத்ருஷ்டஃகும்பகர்ணோநிஸாசரஃ।।

பதம். உரை.
ரக்தவாஸிநீ-காளீ சிகப்புவஸ்திரமுடையவளும்-கறுத்தவளும்
கர்தமலிப்தாங்கீ-ப்ரமதா - அழுக்கால்பூசப்பட்ட தேகமுடைவளுமான-ஸ்த்ரீ
தஶக்ரீவம்-கண்டே-பத்வா-இராவணனை-கழுத்தில்-கட்டி.

பதம். உரை.
யாம்யாம்-திஶம்-ப்ரகர்ஷதி-யமஸம்பந்தமான- திசையைக்குறித்து-இழுத்தாள்
ஏவம்-மயா இந்தவிதம்-என்னால்
கும்பகர்ண:-நிஶாசர: - கும்பகர்ணனென்கிற-இராக்ஷதன்
தத்ர-மயாத்ருஷ்ட: அந்தகனவில்-பார்க்கப்பட்டான்.

தா-ம்—பிறகு சிகப்புவஸ்திரந்தரித்தவளும் ஸ்வபாவத்திலேயே கறுப்புநிறமுள்ளவளும், மஜினலேபனத்தால் மிகக்கறுத்திருப்பவளுமான வோர்பயங்கரரூபமுள்ளஸ்திரீ இராவணனைக் கழுத்தில்கைபோட்டு யமதிக்கைநோக்கி யிழுக்கக்கண்டேன். இவ்விதகோலத்தில் கும்பகர்ணனு மிருக்கக்கண்டேன்.

30. రావణస్యసుతాస్సర్వేదృష్టాస్తైలసముక్షితాః । వరాహేణదశగ్రీవశ్శింశుమారేణచేంద్రజిత్॥
ఉష్ట్రేణకుంభకర్ణశ్చప్రయాతోదక్షిణాందిశమ్।

௩௦. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑍈𑌲𑌸𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌵𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌶𑍍𑌶𑌿𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌣𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑍍॥
𑌉𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇𑌣𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍋𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍।

௩௦. ராவணஸ்யஸுதாஸ்ஸர்வேத்ருஷ்டாஸ்தைலஸமுக்ஷிதா:।
வராஹேணதஶக்ரீவஶ்ஶிம்ஶுமாரேணசேந்த்ரஜித்।।
உஷ்ட்ரேணகும்பகர்ணஶ்சப்ரயாதோதக்ஷிணாம்திஶம்।

பதம். உரை.
ராவணஸ்ய-ஸர்வே-ஸுதா:-இராவணனுடைய-ஸமஸ்தர்களான-புத்திரர்கள்
தைலஸமுக்ஷிதா:-எண்ணெய்தேய்த்துக்கொண்டவர்களாக
த்ருஷ்டா: (என்னால்) பார்க்கப்படடார்கள்
வராஹேண-தஶக்ரீவ:-பன்றியோடு-இராவணனும்

பதம். உரை.
ஶிம்ஶுமாரேண-இந்த்ரஜித்-முதலையோடு-இந்திரஜித்தும்
உஷ்ட்ரேண-கும்பகர்ணஶ்ச-ஒட்டையோடு-கும்பகர்ணனும்
தக்ஷிணாம்-திஶம்-ப்ரயாதா: - தெற்கான-திக்கைப்பற்றி-சென்றார்கள்.

தா-ம்—பிறகு இராவணபுத்திரரான இந்திரஜித் பிரபிருதிகளனைவரும் தைலமிட்டிருக்க யான்கண்டேன். அன்றி, தசக்கிரீவன் பன்றிமீதும் இந்திரஜித்து முதலையின்மீதும், கும்பகர்ணன் ஒட்டையின்மீதும் ஏறிக்கொண்டு யமதிக்கைநோக்கிச் செல்லக்கண்டேன்.

31. ఏకస్తత్రమయాదృష్టశ్శ్వేతచ్ఛత్రోవిభీషణః॥ శుక్లమాల్యాంబరధరశ్శుక్లగంధానులేపనః।
32. శంఖదుందుభినిర్ఘోషైర్నృత్తగీతైరలంకృతః॥ ఆరుహ్యశైలసంకాశంమేఘస్తనితనిస్వనమ్।
33. చతుర్దంతంగజందివ్యమాస్తేతత్రవిభీషణః॥ చతుర్భిస్సచివైస్సార్థంవైహాయసముపస్థితః।

௩௧. 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌮𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑍋𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌃॥
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌶𑍍𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌃।
௩௨. 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌗𑍀𑌤𑍈𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃॥
𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑌶𑍈𑌲𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂𑌮𑍇𑌘𑌸𑍍𑌤𑌨𑌿𑌤𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍।
௩௩. 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂𑌗𑌜𑌂𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌤𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌃॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌚𑌿𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂𑌵𑍈𑌹𑌾𑌯𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।

௩௧. ஏகஸ்தத்ரமயாத்ருஷ்டஶ்ஶ்வேதச்சத்ரோவிபீஷண:।।
ஶுக்லமால்யாம்பரதரஶ்ஶுக்லகந்தாநுலேபந:।
௩௨. ஶங்கதுந்துபிநிர்கோஷைர்ந்ருத்தகீதைரலங்க்ருத:।।
ஆருஹ்யஶைலஸங்காஶம்மேகஸ்தநிதநிஸ்வநம்।
௩௩. சதுர்தந்தம்கஜம்திவ்யமாஸ்தேதத்ரவிபீஷண:।।
சதுர்பிஸ்ஸசிவைஸ்ஸார்த்தம்வைஹாயஸமுபஸ்த்தித:।

பதம். உரை.
மயா-தத்ர-விபீஷண: - என்னால்-அக்கனவில்-விபீஷணன்
ஏக:-ஶ்வேதச்சத்ர:-த்ருஷ்ட:-ஒரு-வெண்குடையுடையவராக-பார்க்கப்பட்டார்
ஶுக்லமால்யாம்பரதர: - வெள்ளைவஸ்திரம் - வெண்மாலை இவைகளைத்தரித்தவரும்
ஶுக்லகந்தாநுலேபந:- வெண்சந்தனப்பூச்சுடையவரும்
ஶங்கதுந்துபிநிர்கோஷை: - சங்கத்தினுடையவும் டங்காவினுடையவும் துவனிகளினாலும்
ந்ருத்தகீதை:-நாட்யமென்ன-கானமென்ன- இவைகளினாலும்
அலங்க்ருத: அலங்கரிக்கப்பட்டவருமான

பதம். உரை.
விபீஷண: விபீஷணன்
ஶைலஸங்காஶம் மலைக்கொப்பாயும் [யதும்
மேகஸ்தநிதநிஸ்வநம் மேகத்தின் சப்தம்போன்ற சப்தமுடை-
சதுர்தந்தம்-திவ்யம் நான்குதந்தங்களையுடையதும்- தேவதார்கமானதுமான
கஜம்-ஆருஹ்ய யானையை-ஏறி [ளுடன்
சதுர்ப்பி:-ஸசிவைஸ்ஸார்த்தம்- நான்குபேர்களான - மந்திரிக
வைஹாயஸம்-உபஸ்தித:-ஆகாசத்தை-அடைந்தவராக
தத்ர-ஆஸ்தே அவ்விடத்தில்-இருந்தார்.

தா-ம்.—இக்கனவில், அடிராக்ஷஸிகளே! எனதுபிதாவான விபீஷணன், ஓர் வெண்குடையைக் கையிலேந்தி, வெண்பட்டாடையுடுத்து, வெண்மலர்மாலை சூடி, வெண்சாந்தம்பூசி, சுவேதமண்டலம் போற்பிரகாசித்துக்கொண்டு, சங்கதுந்துபிவாத்தியங்கள்கோஷிக்க, திவ்வியஸ்திரீகள் இசைபாடி நர்த்தனஞ்செய்ய, மிருந்தவிபவத்தோடு தனதுமந்திரிகள் நால்வருடன் மேகம்போற்கர்ஜ்ஜித்து சதுர்த்தந்த ஸஹிதமாய் பர்வதாகாரங்கொண்டு நிற்குமோர் கஜசிரேஷ்டத்தின்மீதேறி ஆகாயத்தில்நிற்கக்கண்டேன்.

౩౪. సమాజశ్చ మయా దృష్టో గీతవాదిత్రనిస్స్వనః॥ పిబతాం రక్తమాల్యానాం రక్షసాం రక్తవాససామ్।

௩௪. 𑌸𑌮𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚𑌮𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑌃॥
𑌪𑌿𑌬𑌤𑌾𑌂𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾𑌂।

௩௪. ஸமாஜஶ்சமயாத்ருஷ்டோகீதவாதித்ரநிஸ்வந:॥
பிபதாம்ரக்தமால்யாநாம்ரக்ஷஸாம்ரக்தவாஸஸாம்।

பதம். உரை.
மயா-கீதவாதித்ரநிஸ்வந:-என்னால்-தத-ஆநத்த-ஸுஷிர - கனமென்கிறவாத்தியங்களுடையதுவனிகளையுடைய
பிபதாம்-ரக்தமால்யாநாம்-குடிக்கத்தக்கவஸ்துவைக் குடித்துக்கொண்டிருப்பவரும்-சிவந்தமாலையுடையவரும்
ரக்தவாஸஸாம்-ரக்ஷஸாம் - சிவந்தவஸ்திரமணிந்தவருமான-இராக்ஷதருடைய
ஸமாஜஶ்ச-த்ருஷ்ட: கூட்டமும்-காணப்பட்டது.

தா-ம்—சிவந்தவஸ்திரமுடுத்து சிவந்தபுஷ்பமாலைதரித்து மத்தியபானஞ்செய்து கோரவாத்தியங்களைச் சப்தித்துக்கொண்டு ஒன்றுசேர்ந்துநிற்கிற இராக்ஷஸஸமூகத்தைக்கண்டேன்.

౩౫. * లంకా చేయం పురీ రమ్యా సవాజిరథకుంజరా॥ సాగరే పతితా దృష్టా భగ్నగోపురతోరణా।

௩௫. 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌚𑍇𑌯𑌂𑌪𑍁𑌰𑍀𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌾𑌜𑌿𑌰𑌥𑌕𑍁𑌂𑌜𑌰𑌾॥
𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑌗𑍍𑌨𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾।

௩௫. லங்காசேயம்புரீரம்யாஸவாஜிரதகுஞ்ஜரா॥
ஸாகரேபதிதாத்ருஷ்டாபக்நகோபுரதோரணா।

பதம். உரை.
ரம்யா-ஸவாஜிரதகுஞ்ஜரா - மனோஹரமாயும்-குதிரை-ரதம்-யானை இவைகளோடும்கூடின
இயம்-லங்காபுரீச இந்த-இலங்கையென்கிறபட்டணமும்
பக்நகோபுரதோரணா - இடிந்துபோனபுரத்துவாரமும்பஹிர்த்துவாரமுமுடையதாகி
ஸாகரே-பதிதா-த்ருஷ்டா - கடலில் - வீழ்ந்ததாக-பார்க்கப்பட்டது.

தா-ம்—ஸகலஸௌபாக்கியங்களும்நிறைந்து, எண்ணிறந்த ரதகஜதுரகங்களாலிரக்ஷிக்கப்பட்டு ஸர்வலோக மனோகரமாகப்பிரகாசிக்கு மிம்மாநகரும் இடிந்துபடுசூர்ணமான கோபுரங்களுடனும் முறிந்ததோரணங்களுடனும் ஸமுத்திரத்தில்விழக்கண்டேன்.

౩౬. లంకా దృష్టా మయా స్వప్నే రావణేనాభిరక్షితా॥ దగ్ధా రామస్య దూతేన వానరేణ తరస్వినా।

௩௬. 𑌲𑌂𑌕𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾॥
𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌦𑍂𑌤𑍇𑌨𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌣𑌤𑌰𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾।

௩௬. லங்காத்ருஷ்டாமயாஸ்வப்நேராவணேநாபிரக்ஷிதா॥
தக்தாராமஸ்யதூதேநவாநரேணதரஸ்விநா।

பதம். உரை.
ராவணேந-அபிரக்ஷிதா-இராவணனால்-நன்றாகப்பாதுகாக்கப்பட்ட
லங்கா-மயா-இலங்கையானது-என்னால்
ராமஸ்ய-தூதேந ஸ்ரீராகவனுடைய - ஸமாசாரங்கொண்டுவருபவனும்
தரஸ்விநா-வாநரேண-பலிஷ்டனுமான-குரங்கினால்
தக்தா-ஸ்வப்நே-த்ருஷ்ட:-கொளுத்தப்பட்டதாக-கனவில்-காணப்பட்டது.

தா-ம்—தேவராஜனும்நாடுதற்கரிதாகும்படி அனந்தகோடிராக்ஷஸபடாக்களால்காக்கப்பட்டு, திரிலோகஜயம்செய்தவனான இராவணேசுவரனால் மிகபத்திரமாக ரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிறவிந்நகர் இராமதூதனானவோர்வானரத்தால் கொளுத்தப்படக்கண்டேன்.

౩౭. పీత్వా తైలం ప్రనృత్తాశ్చ ప్రహసంత్యో మహాస్వనాః॥ లంకాయాం భస్మరూక్షాయాం ప్రవిష్టా రాక్షసస్త్రియః।

௩௭. 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍈𑌲𑌂𑌪𑍍𑌰𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌃॥
𑌲𑌂𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂𑌭𑌸𑍍𑌮𑌰𑍂𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।

௩௭. பீத்வாதைலம்ப்ரந்ருத்தாஶ்சப்ரஹஸந்த்யோமஹாஸ்வநா:॥
லங்காயாம்பஸ்மரூக்ஷாயாம்ப்ரவிஷ்டாராக்ஷஸஸ்த்ரிய:।

* "ரம்யா-லங்கா-ச," இதில் "ரம்யா" என்கிற பதப்பிரயோகத்தாலும், "ச" என்கிற அவ்வியத்தாலும், இலங்காநாசத்தால் திரிஜடைமனதிலுண்டாயிருக்கு மனுதாபத்தை வெளியிடுகிறார். இந்நகரம் பூலோக வமராவதியென்னும்படி அதிஸுந்தரமாக தேவராஜாநிமித்தம் பூர்வத்தில் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டது. இதுவெகுகாலமாயுள்ளது. அனேகபோக்தாக்களைக் கண்டது. இது கிடைக்கத்தகாதபாக்கியம். ஆதலால் ஒருவனிடத்திலும் ஸ்திரவாழ்க்கையடையவில்லை. குபேரனிடத்திலிருந்தபகரித்த இராவணனாவது இதை நீடுழியனுபவிக்கக்கூடாதா! இராவணனுடைய துஷ்கிருத்தியத்தா லிதுசீக்கிரம் விநாசமடையப்போகிறதேயென்று வருத்தமுற்றாள்.

பதம்.	உரை.
தைலம்-பீத்வா-	எண்ணெயை-குடித்து [போரும்
ப்ரந்ருத்தாஸ்ச-ப்ரஹஸந்த்ய:	- நாட்டியமாடுவோரும் - சிரிப்
மஹாஸ்வநா:	பேரிரைச்சலைச்செய்பவர்களுமான
ராக்ஷஸஸ்த்ரிய:	இராக்கதஸ்திரீகள்
பஸ்மரூக்ஷாயாம்-லங்காயாம்	- பஸ்மத்தாலுஷ்ணமான-இலங்கையில்
ப்ரவிஷ்டா:	பிரவேசித்தார்கள்.

தா-ம்—பிறகு இராக்ஷதஸ்திரீகள் தைலபானஞ்செய்துகொண்டு விசேஷமான கூத்துக்கொக்கரிப்புடனெரிந்து தணலாயிருந்த இலங்கையிற் பிரவேசிக்கக்கண்டேன்.

3౮. కుంభకర్ణాదయశ్చేమే సర్వే రాక్షసపుంగవాః॥ రక్తం నివసనం గృహ్య ప్రవిష్టా గోమయహ్రదే।

௩௮. [illegible]
[illegible]

௩௮. கும்பகர்ணாதயஸ்சேமேஸர்வேராக்ஷஸபுங்கவா:॥
ரக்தம்நிவஸநமக்ருஹ்யப்ரவிஷ்டாகோமயஹ்ரதே।

பதம்.	உரை.
கும்பகர்ணாதய:	கும்பகர்ணன்முதலான
இமே-ராக்ஷஸபுங்கவா:	இந்த-இராக்கதசிரேஷ்டர்கள்
ஸர்வேச-ரக்தம்-நிவஸநம்	-ஸமஸ்தரும்-சிவந்த- வஸ்திரத்தை
க்ருஹ்ய-கோமயஹ்ருதே-ப்ரவிஷ்டா:	- கட்டிகொண்டு-கோமயமடுவில்-பிரவேசித்தார்கள்.

தா-ம்—கும்பகர்ணப்பிரபிருதிகளான இராக்ஷஸசிரேஷ்டர்கள் இரக்தவர்ண வஸ்திரம்தரித்துக்கொண்டு சோமயமயமான மடுவில் பிரவேசிக்க யான்கண்டேன்.

3౯. అపగచ్ఛత నశ్యధ్వం సీతామాప స రాఘవః॥ ఘాతయేత్పరమామర్షీ సర్వైః సార్ధం హి రాక్షసైః।

௩௯. [illegible]
[illegible]

௩௯. அபகச்சதநஸ்யத்த்வம்ஸீதாமாபஸராகவ:॥
காதயேத்பரமாமர்ஷீஸர்வைஸ்ஸார்த்தம்ஹிராக்ஷஸை:।

பதம்.	உரை.
அபகச்சத-நஸ்யத்தவம்	-விலகி விடுங்சோள்-காணமலிருங்கோ[ள்
ஸ:-ராகவ:	அந்த-இராகவன்
ஸீதாம்-ஆப-	ஸீதையை-அடையப்போகிறார்
பரமாமர்ஷீ	(அவன்) வெகுகோபமுடையவராகி
ஸர்வை:-ராக்ஷஸைஸ்ஸார்த்தம்	-ஸமஸ்தர்களான-இராக்ஷதர்களோடு
(வ:-ராவணம்)	(உங்களை அல்லது இராவணனை)
காதயேத்	கொலைசெய்வர்.

தா-ம்.—ஆகையாலிராக்ஷஸிகளே! இவ்விடம் விட்டோடிவிடுங்கள். ஸீதையை ஹிம்ஸியாதேயுங்கள். இத்திசையிலெங்கும் தலைகாட்டாதேயுங்கள். யான்கண்டஸ்வப்ன விசேஷத்தால் இராகவனிங்குவருவது நிச்சயம், ஸீதையைமீட்பதுநிச்சயம். இராவணஸகிதமான இராக்ஷதஸை ஹதஞ்செய்வது நிச்சயம், தனது பிரியமகிஷிக்கிவ்வித துன்பம்விளைத்த வரக்கரைக் கோபங்கொண்டு தண்டிக்கையில், ஜானகியைப்பிரத்தியக்ஷத்தில் ஹிம்ஸிக்கிற உங்களையும். ஸ்திரீஜாதியென்று பாராமல் கோபவசத்தால் அடித்தாலுமடிப்பர். ஆகையால் ஓடியொளிவதைப்பாருங்கள்.

౪౦. ప్రియాం బహుమతాం భార్యాం వనవాసమనువ్రతామ్॥ భర్త్సితాం తర్జితాం వాపి నానుమంస్యతి రాఘవః।

௪0 [illegible]
[illegible]

௪0. ப்ரியாம்பஹுமதாம்பார்யாம்வநவாஸமநுவ்ரதாம்॥
பர்த்ஸிதாம்தர்ஜிதாம்வாபிநாநுமம்ஸ்யதிராகவ:।

பதம்.	உரை.
ராகவ:-ப்ரியாம்	ஸ்ரீராகவன்-(தனக்கு) இஷ்டையும்
பஹுமதாம் வநவாஸம்	- புகழத்தக்கவளும்- அரணிய வாஸத்[தை
அநுவ்ரதாம்	அநுஸரிதவிரதம்பூண்டவளும்
பர்த்ஸிதாம்-தர்ஜிதாம்வாபி	-(உங்களால்) பயப்படுத்தப்பட்டவளும்-மிரட்டப்பட்டவளுமான
பார்யாம்	பத்தினியை (பார்த்து)
நாநுமம்ஸ்யதி	ஸஹிக்கமாட்டார்.

தா-ம்.—அடிராக்ஷஸிகளே! இக்தஸ்திரீ நிமித்தமிவ்வளவு இராகவன் செய்வாரோ வென்று சங்கிக்க வேண்டாம். இவளவருக்கத்தியந்தம் பிரியை. இனிய உயிரினுமேலாகவிவளையே இரக்ஷித்துவந்தார். இவளும் மஹாபுத்திசாலி. பதிசிசுருஷையே திடவிரதமாகக்கொண்ட புண்ணியசீலை. அந்தப்புரத்தைவிட்டு அரண்ணியவாஸத்தையடைந்ததினலேயே அவளுடையபர்த்திரு விசுவாஸத்தையும பாதிவிருத்திய மஹிமையையு மறியவில்லையா. இப்படிப்பட்ட பிரியபார்யையை இவ்வவஸ்தையிற் கண்டால் மனம் ஸகிப்பரோ! ஸ்நானதியலங்காரமும் அன்னபானமுமின்றி கிருசித்ததேகத்துடன் பதியைநினைத்துப் பதறும்படிசெய்த பொல்லாவரக்கனையும் அவனைச்சூழ்ந்தோரையும் படுசூர்ணமாக்காரோ! ஆகையா லிராக்ஷஸிகளே! இதுவரையில் ஹிம்ஸித்தது போதும். இனி உயிர்தப்பவேண்டுமானு லோடியொளியுங்கள்.

౪౧. తదలం క్రూరవాక్యైర్వస్సాన్త్వమేవాభిధీయతామ్॥ అభియాచామ వైదేహీమేతద్ధి మమరోచతే।

௪௧. 𑌤𑌦𑌲𑌂𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌅𑌭𑌿𑌯𑌾𑌚𑌾𑌮𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌮𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇।

௪௧. ததலம்க்ரூரவாக்யைர்வஸ்ஸாந்த்வமேவாபிதீயதாம்॥
அபியாசாமவைதேஹீமேதத்திமமரோசதே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்-வஃ-க்ரூரவாக்யைஃ-அலம் - ஆகையால்-உங்களுடைய கடினவார்த்தையால்-போரும்		வைதேஹீம்-(அபயம்)-அபியாசாம-ஸீதையை - (பயமில்லாமலிருப்பதை)-யாசிப்போம்	
ஸாந்த்வமேவ-அபிதீயதாம் - (இனி உங்களால்) நல்வார்த்தையேசொல்லப்படட்டும்		யேதத்-மம-ரோசதே- இது-எனக்கு-தோன்றுகிறது.	

தாடம்—இக்காரணத்தால், இராக்ஷஸிகளே! இனிஸீதையை ஹிம்ஸிக்கவேண்டாம், கடுமொழிகளுரைக்கவேண்டாம். இனியவசனங்களையே சொல்லுங்கள். இவளைப்பீடிக்க ஆக்கியாபிக்கவேண்டாமென்று இராவணனிடத்தில்யாசிப்போம். இவ்விதஞ்செய்தோமானால் ஈமாவது இராகவகோபத்திற்குத் தப்பலாம். இது யுக்தமென்றெனக்கு விளங்குகிறது.

౪౨. యస్యామేవంవిధస్స్వప్నో దుఃఖితాయాం ప్రదృశ్యతే॥ సా దుఃఖైర్వివిధైర్ముక్తా ప్రియం ప్రాప్నోత్యనుత్తమమ్।

௪௨. 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍋𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇॥
𑌸𑌾𑌦𑍁𑌃𑌖𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।

௪௨. யஸ்யாமேவம்விதஸ்வப்னோதுக்கிதாயாம்ப்ரத்ருஶ்யதே॥
ஸாதுக்கைர்விவிதைர்முக்தாப்ரியம்ப்ராப்னோத்யநுத்தமம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துக்கிதாயாம்-யஸ்யாம் -	துக்கமுடையவளான-எவள்விஷயத்தில்	முக்தா	விடப்பட்டவளாக
யேவம்விதஃ-ஸ்வப்நஃ	இந்தவிதமான-கனவானது	அநுத்தமம்-ப்ரியம்	உத்தமமான-பர்த்தாவை
ப்ரத்ருஶ்யதே	(என்றால்)பார்க்கப்பட்டதோ	ப்ராப்நோதி	அடையப்போகிறாள்.
ஸா-விவிதைஃ-துக்கைஃ-	அவள்-நானாவிதமான-துக்கங்களிலிருந்து		

தா-ம்—துக்கமிகுதியாற் பரிதபிக்கிற இவள்விஷயமாகக்கண்ட கனவின்பிரயோஜனத்தால் இந்தஸாதுவானவள் சீக்கிரத்தில்துக்க விமுக்தையாய் லோகநாதனான தனது பர்த்தாவை யடையப்போகிறாளென்பது நிச்சயம்.

౪౩. భర్త్సితామపి యాచధ్వం రాక్షస్యః కిం వివక్షయా॥ రాఘవాద్ధి భయం ఘోరం రాక్షసానాముపస్థితమ్।

௪௩. 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿𑌯𑌾𑌚𑌧𑍍𑌵𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌃𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾॥
𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑌯𑌂𑌘𑍋𑌰𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।

௪௩. பர்த்ஸிதாமபியாசத்த்வம்ராக்ஷஸ்யஃகிம்விவக்ஷயா॥
ராகவாத்திபயம்கோரம்ராக்ஷஸாநாமுபஸ்த்திதம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேராக்ஷஸ்யஃ	ஓராக்ஷஸஸ்திரீகளே		தேயுங்கோள்
பர்த்ஸிதாமபி	(உங்களால்) பயப்படுத்தப்பட்டவளாயினும்	யத்-ராக்ஷஸாநாம்	எக்காரணத்தால்-இராக்கதருக்கு
யாசத்வம்	(ஸீதையை) யாசியுங்கோள்	கோரம்-பயம்	குரூரமான-பயமானது
விவக்ஷயா	(நம்மால்மிரட்டப்பட்டவிவள் ப்ரஸன்னையாவளா என்கிற)சங்கையால்	ராகவாத்-உபஸ்திதம் -	ஸ்ரீ ராகவனிடத்திலிருந்து-உண்டாயிருக்கிறதோ (அக்காரணத்தால் பூர்வோக்தமான சங்கைசெய்யத்தக்கதல்ல.)
கிம்	என்னகிடைக்கப்போகிறதென் நிரா		

தா-ம்—அடிராக்ஷஸிகளே! நீங்களெல்லோருமொன்றுசேர்ந்திவளைப் பிராணரக்ஷணஞ்செய்யவேண்டுமென்று யாசியுங்கள். இதுவரையில் உங்களால் பிரமஹிம்ஸை செய்யப்பட்டுத் தப்பவழியில்லாமல் கேவலம் தீனையாகக் காணப்பட்டபோதிலும், ஸாமான்னியையென்றிவளைப் பராமரிக்கவேண்டாம். இவளிடத்துள்ள மஹிமை இப்பொழுதவ்யக்தமாயிருக்கிறது. யான்கனவுற்றவண்ணம், இவள்நிமித்தமாக, திரிலோகநாதனான இலங்காதிபதிக்கும், அவனைச்சேர்ந்த வரக்கவீரர்க்கும் விபத்துஉண்டாகப்போகிறதென்றால், காரியாதமைகளான நமக்கு நாசமுண்டாவதைப்பற்றி ஸந்தேகமேன். ஆகையாலிப்பொழுதே ஜீவபிச்சையெடுத்தீர்களாயின், இவளுடைய கிருபாகடாக்ஷத்தால் ஒருவேளைதப்பினாலுந் தப்பலாம்.

౪౪. ప్రణిపాతప్రసన్నా హి మైథిలీ జనకాత్మజా॥ అలమేషా పరిత్రాతుం రాక్షస్యో మహతో భయాత్।

௪௪. 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹𑌿𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾॥
𑌅𑌲𑌮𑍇𑌷𑌾𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍋𑌮𑌹𑌤𑍋𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍॥

௪௪. ப்ரணிபாதஃப்ரஸந்நாஹிமைதிலீஜநகாத்மஜா॥
அலமேஷாபரித்ராதும்ராக்ஷஸ்யோமஹதோபயாத்।

பதம். உரை.
ஜநகாத்மஜா-மைதிலீ- ஜனகன்புத்திரியான-ஸீதை
ப்ரணிபாதப்ரஸந்நாஹி - சரணமடைவதால் பிரஸந்நையன்றோ (ஆதலால்)

பதம். உரை.
ஹேராக்ஷஸ்ய:- ஓ இராக்ஷதஸ்திரீகளே
ஏஷா-மஹத:-பயாத்- இவள்-அதிக-பயத்திலிருந்து
பரித்ராதும்-அலம்-(நம்மை)-காப்பதற்கு-ஸமர்த்தை.

தா-ம்.—அடிராக்ஷஸிகளே! இவ்வளவுகாலங் கடுகெஞ்சுடன்கண்டித்த காதுகிகளான வெம்மிடத்தில் சரணமாத்திரத்தால் கருணைகூர்ந்துபிரஸாதமளிக்கப் பிரஸன்னையாவளோவிவளென்று சங்கிக்கவேண்டாம். இந்தயாநிதியின் குணவிபவத்தை நீங்கள்கண்டீர்களில்லை. (குலத்தளவேயாகுங்குணமென்று) பிரமாணமாதலால், இம்மஹாபாகையின் வம்சமகிமையையும் நீங்கள் அறிந்தீர்களில்லை. பூலோகத்தில ஸர்வேசுவரன் தனதுதிருவிளையாட்டுக்கு க்ஷேத்திரமாயுகந்த அர்க்கஸோமகுலங்களென்கிற இரண்டுராஜவம்சங்களுண்டல்லவா. அவற்றுள் சந்திரவம்சத்தைப் புனிதமாக்கவந்த மஹாதார்மிகனன ஜனகமஹாராஜனென்பானொருவனுளனென்றுகேட்டிருப்பீர்களே. அந்தமஹானுபாவன் பகவத்பிரஸாதத்தால் அயோநிஜையாகப்பெற்ற அருமைமடந்தையிவள். மிதிலாபுரிவாஸிகளுக்கெல்லாம் க்ஷேத்திரஸ்தானமாயுள்ளவள். குணத்திலும் க்ஷமையிலும் வம்சத்தைவிஞ்சியவள். என்னவபராதமிழைத்தபோதிலும் ஹிருதயபூர்வகமாய், "ரக்ஷமாம்" என்று சரணமடைந்தக்கால், உடனே பிரஸன்னையாகி ஸகலவபராதங்களையும்க்ஷமித்து, அபீஷ்டபலப்பிரதானஞ்செய்கிற பரதேவதையிவள். கேவலம் தீனையென் றுபேக்ஷிக்கப்பட்டவிவள் மஹத்தான ஆபத்துக்களினின்றும் ரக்ஷிக்கவல்லசக்தை. நீறுபூத்தநெருப்புபோல், மஹாதேஜஸ்ஸை உள்ளடக்கிக்கொண்டு ஆடம்பரமின்றி, ஏழைபோல்காணப்படுகிற இந்ததேவி நம்மையெல்லோரையும் ரக்ஷிக்கவல்லவளே.

౪౫. అపిచాస్యావిశాలాక్ష్యానకించిదుపలక్షయే।విరూపమపిచాంగేషుసుసూక్ష్మమపిలక్షణమ్।

௪௫. 𑌅𑌪𑌿𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇॥
𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌮𑌪𑌿𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁𑌸𑍁𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌮𑌪𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍।

௪௫. அபிசாஸ்யாவிஸாலாக்ஷ்யாநகிஞ்சிதுபலக்ஷயே।
விரூபமபிசாங்கேஷுஸுஸூக்ஷ்மமபிலக்ஷணம்।

பதம். உரை.
அபிச-விஸாலாக்ஷ்யா:- பின்னும்-நீண்டகண்களையுடைய
அஸ்யா:-அங்கேஷு-இவளுடைய-அவயவங்களில்
ஸுஸூக்ஷ்மமபி-விரூபம்-சிறிதாயினும்-விகாரமான

பதம். உரை.
லக்ஷணம்-கிஞ்சித்-நோபலக்ஷயே-சின்னமும்-கொஞ்சங்கூட-காணப்படவில்லை.

தா-ம்.—அடிராக்ஷஸிகளே! இத்திருமாது மகாகுணவதியென்று இவளது குலமகிமையால் நிரூபித்தனன். அதற்குச்சார்பாகப் பிரத்தியக்ஷதிர்ஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள். இவளது திருமேனியின் அங்கலக்ஷணங்களையுற்றுப்பாருங்கள். எவ்விடத்திலாவது விரூபசின்னம் கிஞ்சித்தாவது காண்கிறீர்களா. "கல்லெழில்பகருமுன் னூலோரிலங்கெழிலளவுகுணமெனவுரைப்பர்" என்கிறபடி அழகெவ்வளவோ அவ்வளவு குணமென்று ஸாமுத்திரிகாசாஸ்திரஸித்தாந்தமாதலால், உத்தமலக்ஷணங்களமையப்பெற்ற வடிவழகுள்ளவிவள் எழிலுக்கிசைந்த குணவதியென்றறியுங்கள். மேலும், அங்கத்தில்விரூபசின்னங்கள் துக்கஸூசகங்களாகும். அப்படிப்பட்ட சின்னமொன்றுமின்றி அஸாதாரணஸகிதமாக விளங்கும் இப்பொன்மேனி இவளடையப்போகிற மங்களத்திற் கிசைந்திருக்கிறது.

౪౬. ఛాయావైగుణ్యమాత్రంతుశంకేదుఃఖముపస్థితమ్।అదుఃఖార్హామిమాందేవీంవైహాయసముపస్థితామ్।

௪௬. 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌵𑍈𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂𑌤𑍁𑌶𑌙𑍍𑌕𑍇𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍॥
𑌅𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂𑌵𑍈𑌹𑌾𑌯𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।

௪௬. சாயாவைகுண்யமாத்ரந்துஸங்கேதுக்கமுபஸ்த்திதம்॥
அது:க்கார்ஹாமிமாம்தேவீம்வைஹாயஸமுபஸ்த்திதாம்।

பதம். உரை.
அது:க்கார்ஹாம்-வைஹாயஸம்-துக்கத்திற்குத்- தகாதவளும்-ஆகாயஸம்பந்தத்தை (விமானத்தை)
உபஸ்திதாம்-இமாம்-தேவீம்-அடைந்த-இந்த-தேவியை

பதம். உரை.
சாயாவைகுண்யமாத்ரம்-காந்திவைகல்பத்தையே
துக்கம்-உபஸ்த்திதாம் வியஸனமாக-அடைந்திருக்காள்(என்
றங்கே ஊஹிக்கிறேன். [று)

தா-ம்.—சோபனரூபமுள்ள இந்தபாக்கியசாலி துக்கத்திற்குப் பாத்திரபூதையல்ல. மஹாபோகத்திற்கே அருகையானவள். ஆனுலிப்பொழுது கஷ்டப்படுவதுபோல் காணப்படுகிறாளேயெனில், வஸ்துவைச்சாயையானது வையிலிலனுவர்த்தித்து நிழலையடைந்தவுடன் விட்டுவிடுவதுபோல், ஏதோ ஸ்வல்பதுக்கமிவளிடத்தி லிப்பொழுது பிரதிபலிக்கிறது, இது அஸ்திரமானது, க்ஷணகாலத்தில்விட்டொழியும், உண்மையானதுக்க மிவளையணுகவேயணுகாது. இவளோர்தேவவிமானத்தையடைந்து பூர்ணதேஜஸ்ஸுடன்விளங்குவதாகக் கனவுகண்டேனே. அதுஉண்மைதான், அந்தஉன்னதபதவி இவளுக்குசீக்கிரத்திலுண்டாகப்போகிறது.

౪౭. అర్థసిద్ధింతువైదేహ్యాఃపశ్యామ్యహముపస్థితామ్।రాక్షసేంద్రవినాశంచవిజయంరాఘవస్యచ।

௪௭. 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌤𑍁𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌃𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌂𑌚𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯𑌚।

௪௭. அர்த்தஸித்திம்வைதேஹ்யா:பஶ்யாம்யஹமுபஸ்த்திதாம்॥
ராக்ஷஸேந்த்ரவிநாஶம்சவிஜயம்ராகவஸ்யச।

பதம்.	உரை.
அஹம்-வைதேஹ்யாஃ-	நான்-ஸீதையினுடைய
அர்த்தஸித்திம்-உபஸ்த்திதாம் -	காரியஸித்தியை-அடைந்தவ[ளாக
பஶ்யாமி	பார்க்கிறேன் [யும்

பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேந்த்ரவிநாஶம்-	(பின்னும்) இராக்ஷஸப்பிரபுவினழிவை[யும்
ராகவஸ்ய-விஜயம்ச	ஸ்ரீராகவனுடைய ஜயத்தையும் (பார்க்கிறேன்.)

தா-ம்.—அடி ராக்ஷஸிகளே! இப்பொழுது தேஜோ வைகல்யத்தையடைந்தவளாகக் காணப்படுகிற விந்தஜானகியைப் பலஸித்தியடைந்து விட்டவளாகவேகாண்கிறேன். இவளுடையக்ஷேமம் ஏதத்க்ஷணத்தில் பவிஷ்யத்கால விஷயமாயினும் அது சீக்கிரத்தில் ஸித்திக்கப்போகிறதென்கிற உறுதியால் பூதகாலவிஷயமென்றே நினைக்கத்துணிவுகொள்ளுகிறேன். இம்மங்களஸ்வரூபியை துக்கவிமுக்தையாய் இராகவன்பக்கல்சேர்ந்து ஆனந்தபரிதையாக விளங்கக்காண்கிறேன். ஸ்ரீராகவனை யுத்தரங்கத்தில் சத்துருவைநிபாதஞ்செய்து இடதுகையிற் கோதண்டமும் வலதுதோளில் ஜயஸ்ரீயும்தாங்கி விஜயராகவனாக விளங்கக்காண்கிறேன். அனுரியநிருத்தியனான இவ்விராவணனைப் போர்க்களத்தில் முடிசாய்ந்து கீழ்விழுந்து மண்ணைவாயில்கவ்விக்கொண்டு தேகத்தைக் கழுகுங் காக்கையும்பிடுங்க கோரவதமடைந்தவனாகக்காண்கிறேன்.

౪౮. నిమిత్తభూతమేతత్తు శ్రోతుమస్యామహత్ప్రియమ్॥ దృశ్యతే చ స్ఫురచ్చక్షుః పద్మపత్రమివాయతమ్।
౪౯. ఈషచ్చహృషితో వాస్యా దక్షిణాయా హ్యదక్షిణః॥ అకస్మాదేవ వైదేహ్యా బాహురేకః ప్రకంపతే।
౫౦. కరేణుహస్తప్రతిమస్సవ్యశ్చోరురనుత్తమః॥ వేపమానస్సూచయతి రాఘవం పురతః స్థితమ్।

௪௮. 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑍂𑌤𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍॥
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌚𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍।
௪௯. 𑌈𑌷𑌚𑍍𑌚𑌹𑍃𑌷𑌿𑌤𑍋𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃॥
𑌅𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍇𑌕𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑌂𑌪𑌤𑍇।
௫0. 𑌕𑌰𑍇𑌣𑍁𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌸𑍍𑌸𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍋𑌰𑍁𑌰𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑍂𑌚𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂𑌪𑍁𑌰𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।

௪௮. நிமித்தபூதமேதத்துஶ்ரோதுமஸ்யாமஹத்ப்ரியம்॥
த்ருஶ்யதேசஸ்புரச்சக்ஷு:பத்மபத்ரமிவாயதம்।
௪௯. யீஷச்சஹ்ருஷிதோவாஸ்யா தக்ஷிணாயாஹ்யதக்ஷிண:॥
அகஸ்மாதேவவைதேஹ்யாபாஹு:ரேக:ப்ரகம்பதே।
௫0. கரேணுஹஸ்தப்ரதிமஸ்ஸவ்யஶ்சோருரநுத்தம:॥
வேபமாநஸ்ஸூசயதிராகவம்புரதஸ்த்திதம்।

பதம்.	உரை.
அஸ்யாஃ-மஹத்-ப்ரியம்-	இவளுக்கு-பெரிதான-இஷ்டத்தை
ஶ்ரோதும்-நிமித்தபூதம்-	கேழ்பதற்கு-காரணமான
யேதத்-ஆயதம்-	இந்த-நீண்டதானதும்
அதக்ஷிணம்-சக்ஷுஃ-	இடதுமான-கண்
பத்மபத்ரமிவ	தாமரைபுஷ்பத்தின் இதழ்போல்
ஸ்புரத்-த்ருஶ்யதே	நன்றாக-காணப்படுகிறது-
யீஷத்-ஹ்ருஷிதஃ-	கொஞ்சம்-மயிர்கூச்சலுடையதும்
அதக்ஷிணஃ-தக்ஷி[illegible]	இடதுபுறமுமான - பர்த்தாவின்க்ஷேமஸூசகமாயிருக்கிற

பதம்.	உரை.
அஸ்யாஃ-வைதேஹ்யாஃ-ஏகஃ-பாஹுஃ-	இந்த - ஸீதையினுடைய-ஒரு-தோளானது
அகஸ்மாத்-ப்ரகம்பதே-	திடீரென்று-துடிக்கிறது [தும்
கரேணுஹஸ்தப்ரதிமஃ -	யானையின் துதிக்கைக்குஸமானமான
ஸவ்யஃ-அநுத்தமஃ-	இடதானதும்-உத்தமுமான
ஊருஶ்ச-வேபமாநஃ-	துடையும்-துடிக்கிறது (ஸீதைக்கு)
புரதஃ-ராகவம்	முன்பாக-ஸ்ரீராகவனை
ஸ்திதஃ-ஸூசயதி	இருக்கிறவனாக-தெரியப்படுத்துகிறது.

(௪௮-[illegible]-ல்.) தா-ம்.—அடி ராக்ஷஸிகளே! இந்தஸீதைக்கு மஹத்தான க்ஷேமமுண்டாகப்போகிறது. அந்த[illegible]ஷத்தை யிவள்கேழ்க்கப்போகிறுளென்று இவளதங்கத்தில் சிலநற்குறிக ளுண்டாயிருக்கின்றனபாரு[illegible] இவளுடைய இடதுகண் செங்கமலபத்திரம்போல் கோமளமாயும் ஸ்புரத்தாயும் சோபனவத்தாயும்[illegible]க்குகிறதுபாருங்கள். அந்தநேத்திரமே கொஞ்சம்மயிர்க்குச்சுடன் துடிக்கிறது பாருங்கள். மேலும் இவ[illegible]டய அழகானஇடதுதோளும், யானைதுதிக்கைபோற்பெருத்துநீண்டு உத்தமவழகினதாகவிளங்குமிட[illegible]டயும் அடிக்கடி நிஷ்காரணமாகக் கம்பிக்கின்றனபாருங்கள். இந்த சுபசகுனங்களெல்லாம் சீக்கிரத்தி[illegible]திவிரதை ஸ்ரீராகவஸந்நிதியடைந்து ஸுகிக்கப்போகிறுளென்பதை ஸூசிப்பிக்கின்றன.

(அவ[illegible]) இந்தவிதம் திரிஜடைபிரதமத்தில் தான்கண்ட ஸ்வப்னத்தாலும், பிறகு பிராட்டியினது திருமேனியிலுண்டான [illegible]குறிகளாலும் இனியுண்டாகப்போகிற க்ஷேமத்தைக்காட்டி, அனந்தரம் சுபஸூசகமானவோர் திவ்வியசகுனத்தையு[illegible]கின்றனள்.

[illegible]పక్షీ శాఖానిలయః ప్రవిష్టః పునః పునశ్చోత్తమసాంత్వవాదీ॥
౫[illegible]ంనా చ మందీరయన్ పునః పునశ్చోదయతీవ హృష్టః।
௫௧[illegible]𑌲𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌾𑌦𑍀॥

௫௰. ஸம்ப்ராப்தகாலாம் வாக்யம் ஸீதாயா நாஸ்தி ஸம்ஶயம் ப்ரியம் ஸீதா ஹ்ருஷ்டா॥
௫௧. பக்ஷீசஶாகாநிலய:ப்ரஹ்ருஷ்ட:புந:புநஶ்சோத்தமஸாந்த்வவாதீ॥
௫௨. ஸுஸ்வாகதாம்வாசமுதீரயாந:புந:புநஶ்சோதயதீவஹ்ருஷ்ட:॥
இதி ஸ்ரீமத்ஸுந்தரகாண்டே - ஸப்தவிம்ஶஸ்ஸர்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶாகாநிலய:-ப்ரஹ்ருஷ்ட:-கிளையின்ஸ்தானத்தை அடைந்தது ம்-ஸந்தோஷமடைந்ததும்		உதீரயாந:	சொல்லுகிறதுமான
புந:புந:-உத்தமஸாந்த்வவாதீ-அடிக்கடி - சிறந்ததான இனிய வார்த்தையைச் சொல்லுகிறதும்		பக்ஷீ	பக்ஷியும்
ஸுஸ்வாகதாம்-வாசம்-பிரியபந்துவின்வரவையுடைய-வார்த்தையை		ஹ்ருஷ்ட:	மயிர்க்குச்சடைந்ததாக
		புந:புந:	அடிக்கடி
		சோதயதிவ-(ராமாகமனத்தை)-சொல்லுகிறதுபோல்(இருந்து)	

தா-ம்.—அடிராக்ஷஸிகளே! ஸீதாக்ஷேமத்தைப்பற்றிப் பிரஸிக்கிக்கிற வென்மொழிகளுக்கிணங்க, ஓர் திவ்வியசகுனமு மிப்பொழுதுண்டாயிருக்கிறது பாருங்கள். இதோ இந்தமஹாவிருக்ஷத்தில், புஷ்பபல்லவபபாரத்தாற் பெருத்த வோர்கிளையின்மீது, பொற்சிறகமைந்த வோர்பக்ஷி தேன்பெருகுந் திங்கனிகளையுண்ட ஸந்தோஷத்தாற் பிரஸன்னமான வதனத்தோடு நிலைபெற்று வீற்றிருக்கிறதுபாருங்கள். அவ்விஹங்கதுங்கமானது ஜானகியைப்பார்த்து அடிக்கடி நல்லவார்த்தை சொல்வதுபோலும், அவளுக்குப்பிரிய பந்துவான ஸ்ரீராகவனுடைய வரவை மிகுந்தஸந்தோஷத்துட னடிக்கடிசொல்லி அவளுடைய விரகதுக்கத்தையாற்றுவதுபோலுங் காண்கிறது பாருங்கள். இதோரத்புதசகுனமாகையால் யான்கண்ட ஸ்வப்னமும் தேவியினிடத்துண்டான நற்குறிகளும் மித்தியையாகா. அவசியமுண்டாகப்போகிற திவளுக்குமங்களம்!

விசேஷார்த்தம்.

பக்ஷீ-பக்ஷௌ அஸ்யஸ்த இதிபக்ஷீ என்று, ப்ரசம்ஸாயாம் மதுப்பாய் - விஸ்தாரமான இறக்கைகளையுடையது, கருத்மாந் - ஶாகாநிலய: - இறக்கைகளைப் பறக்கவிரித்து - பிரதக்ஷிணமாக வலம்வந்து மேற்கிளம்பி கீழ்தாழ்ந்து, சஞ்சித்தகிளையிலன்றிக்கே - நன்றாகப்புஷ்பித்து விகஸித்து அதிபல்லவிதமான கிளையின்மீது திடமாயுட்கார்ந்தது. இப்படி பிரதக்ஷிணமாயும் திடமாயுமுட்கார்ந்தது சுபத்தைச்சொல்லுகிறது, ப்ரஹ்ருஷ்ட: - அங்குண்டான அதிமாதுர்ய பலவர்க்கங்களைப் புஜித்து மந்தமாருதனை ஸேவித்து தேகமறியாமல் பூரித்து ஸந்தோஷித்தது. புந:புநஶ்சோத்தமஸாந்த்வவாதீ - அப்படி ப்ரஹர்ஷாதிசயத்தால் இறுமாந்து தூஷ்ணீமாயிருக்கையிலன்றிக்கே, மேன்மேலும் நல்லவசனங்களை மொழிவதுபோலிருந்தது. அதாவது ஸீதே! நீயேன்வருந்துகிறாய், வெகுசீக்கிரமாக தினது பர்த்தாவந்து அரவிந்ததளம்போன்ற உன்னிருதிருக்கண்களிலும் ததும்புகிற ஜலங்களைத்துடைத்து இராக்ஷதரால் உண்டான பயத்தையொழித்து உன் புழுதிபடிந்த பொன்மேனியையெல்லாமலங்கரித்து உன்னைத்தேற்றப்போகிறார். ஆகையாலிப்பொழுது சோகங்கொண்டிருப்பதற்கு ஸமயமல்லவென்று இனிய வசனங்களால் ஸீதையைஸமாதானிப்பதுபோ லிருந்தது. ஸுஸ்வாகதாம்வாசமுதீரயாந: - ஸீதே! உன்னைக்காட்டிலும் ஸ்ரீராகவன் அதிகமான விரஹதுக்கத்தையடைந்து கஷ்டப்படுகிறார். அப்படியிருந்தும் ஸுகமாகவே யிங்கெழுந்தருளி உன்னை ரக்ஷிக்கப்போகிறார். என்று பிராணபந்துவான ஸ்ரீராகவன் படுகிற துக்கத்தையு மவரது வரவையுஞ் சொல்வதுபோலிருந்தது. விரகிணிக்குத் தனது விரகத்தால் காயகனும் வருந்துகிறானென்று சொல்லுவதே பிரியவசனம். துஷ்யந்தன் சகுந்தலையைச்சேருங்கால், காமனுன்னைப் பீடிக்கிறானோ இல்லையோ அறியேன், என்னையோ இராப்பகலெப்பொழுதுந் தபிக்கிறான், என்று துதுவிடுவித்த பிரியநாயகியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான், * தவ கில தந்மாத்ரம் ஹிஅஅம் மம உண காமோ திவாபி ரத்திம்பி । ணிக்கிண தவேஇ பலிஅம் துஹ வுத்தமணோரஹாஇம் அங்காஇம்॥ ஹேதந்விசகுந்தலே! காமனுன்னை ஸதா தபிக்கிறான், என்னையோ கொளுத்தியேவிடுகிறான். அதுயுக்தந்தான்! ஏனெனில் தம்பதிகளான சந்திரனு மாம்பலோடையும் பகலிற்பிரிந்திருக்குங்கால், ஸூரியன் சந்திரனைவாட்டுவதுபோல் ஆம்பலோடையை வாட்டுகிறதில்லையன்றோ! இப்படி தனக்கும் விரகதுக்கமதிகமென்றுசொல்லி நாயகியை ஸந்தோஷிப்பிக்கிறான். அவ்வண்ணமே இப்பக்ஷியும் ஸ்ரீராகவனுக்கத்தைச்சொல்லி விரகிணியான ஜானகி துக்கத்தைத் தணிப்பதுபோலிருந்தது. புந:புநஶ்சோதயதிவ - உன்னாயகன் வரப்போகிறது நிச்சயமாகையால் நீசிறிதேனு மலங்கரித்துக்கொள்ளாமல் எப்பொழுதும் துக்காச்ருவைப் பெருக்கிக்கொண்டிருப்பது யுக்தமல்ல, எழுந்திரு, ஸ்நானம்செய், அலங்கரித்துக்கொள், சீக்கிரம் சீக்கிரம், என்று ஸீதையை யடிக்கடி தூண்டுவதுபோலிருந்தது. ஹ்ருஷ்ட: - உன்பிரியநாதன்வரப்போகிறார், அதனால் நீ மிகவும் ஸந்தோஷிக்கப்போகிறாய், என்று அந்தகாலத்திலுண்டாகப்போகிற ஸந்தோஷாதிசயம் தோன்றும்படி தன்சிறகுகளை சிலிர்த்துப் புளகாங்கிதம் காட்டுவதுபோலிருந்தது.

எந்தகாவியத்தில் வாச்யார்த்தத்தைவிட வியங்க்யார்த்த மதிகமாகவிருக்கிறதோ அதாவது ஸாதாரணசுலோகார்த்தத்துடன் சுலோகத்துவனியால் ப்ரதானவர்த்தம் ஜனிக்கிறதோ-அப்படிப்பட்ட காவியத்திற்கு உத்தமகாவியமென்றுபெயர். ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணம் உத்தமகாவியம். வியங்க்யார்த்தம் பதகதமென்றும் வாக்யகதமென்றும் பிரபந்தகதமென்றும் மூன்று விதம். இந்தசுலோகத்தால் ஜனிக்கிற வியங்க்யார்த்தம் பிரபந்தகதமானது. ஸுந்தரகாண்டமென்கிற இக்கிரந்தத்தில் அனுகிபகவந்ஸம்பந்த முடையவனான சேதனனுடைய உஜ்ஜீவனார்த்தம் பிரவர்த்தித்த ஆசாரியனுடைய பிரவர்த்தி சொல்லப்படுகிறது. இவ்வர்த்தம் இக்காண்டத்தின் பிரதமசுலோகத்தில்காண்பிக்கப்பட்டது. இந்தசுலோகத்தால் ஆசாரியவிலக்ஷணமானது வியங்க்யார்த்தமாக வெளியிடப்படுகிறது.

இவ்வர்த்தத்திற்கிணங்க சேதனனென்பான் யாரெனில், இலங்கையே சரீரம், சொக்ஷிமுதலானவர் இந்திரியாதிகள். இராவணகும்பகர்ணன் அகங்கார மமகாரங்கள், இந்திரஜித்பிரபிருதிகள் காமக் குரோத லோப மோக மத மாத்ஸரிய மென்கிற தம்பதிகள். இப்படிப்பட்ட விலங்கையிற் சிக்கிக்கொண்டஸீதையே சேதனன். சேதனனுக்கு பகவத்கியானோபதேசம் பண்ணுகிற ஆசாரியதல்லியன் ஹநுமான்.

* காளிதாஸப்பிரணீதமான "அபிக்கியான சகுந்தலநாடகம்".

(ஸீதாதுக்கவிமோசன ஸூசகமாக சிம்சுபாவிருக்ஷத்தைச் சுட்டிச்சொல்லிய பக்ஷிகளித்ததால், அம்மரத்தினேர் சாகையிலெழுந்தருளியிருந்த ஹநுமானைப் பக்ஷிக்குவமிக்கப்பட்ட ஆசாரியனாகக்கொண்டு பின்வியவகரிக்கப்படும் குணநிசயங்களை யவருக்குச்சேர்த்து ஆசாரியபரமான வர்த்தத்தையறிந்துகொள்ளவேண்டும்.)

பக்ஷீ-என்பதனால் கமனஸாதனத்திற் குபயோகமான ஜ்ஞாநகர்மங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. எங்ஙனே யென்னில் "உபாப்யாமேவ பக்ஷாப்யாம் யதா கே பக்ஷிணாம் கதி:। ததைவ ஜ்ஞாநகர்மாப்யாம் ப்ராப்யதே ப்ரஹ்ம ஶாஶ்வதம்॥" பக்ஷிகளினிரக்கைகள் ஆகாசகமனத்திற் கெப்படி ஸாதனங்களோ அப்படி பரமாகாசமான பரமபதத்திற்கு ஜ்ஞானகர்மங்கள் ஸாதனங்கள் என்றர்த்தம். இதனால் ஆசாரியனுக்குரிய ஜ்ஞானகர்மங்களும், "ஆசிநோதி ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்தாநாசாரே ஸ்தாபயத்யபி। ஸ்வயமாசரதே யஸ்மாத் தஸ்மாதாசார்ய உச்யதே॥" சாஸ்திரங்களின் தத்துவார்த்தத்தை யுள்ளபடியறிந்து அதிற்கூறியவண்ணம் தானுமநுஷ்டித்து இதரரையு மநுஷ்டிக்கும்படி செய்பவனெவனோ அவனே ஆசாரியனென்று ஆசாரியலக்ஷணமும் சொல்லப்பட்டன. "ஶாகாஸ்திதம்" ஶாகா - என்னும் சப்தத்திற்கு வேதசாகையென்றர்த்தம். ஸ்திதசப்தத்திற்கு அதையே அத்தியயனம்பண்ணுகிறதென்றர்த்தம். அத்தியயனத்திலுள்ள ஊற்றமும்சொல்லப்படுகிறது. "அதீத்ய வேதாந் யோ நாவர்த்தயதி நராதம:। ஸ ஜந்மஶதமாப்நோதி திர்யக்யோநிஷு து:கித:॥" எவன் வேதாத்தியயனஞ்செய்து அதை ஆவர்த்திபண்ணாமலிருக்கிறானோ அந்த நராதமன் சிசுஹத்திபாபத்திற் கிலக்காய் திரியக்முதலான பலயோனிகளிற் பிறந்து கஷ்டப்படுகிறான், என்பதனால் இப்படியன்றிக்கே ஸதா வேதாத்தியயனத்தைச் சொல்லுகிறது. ப்ரஹ்லாத: "ஸ்வாத்யாயம் ஸததம் குர்வந் ஸ்வஸ்தசித்தோ நராதிப:। ஸதா பரமஹம்ஸாத்மா ஸந்துஷ்டஹ்ருதய: ஸதா॥" என்று எப்பொழுதும் ஸந்துஷ்ட ஹ்ருதயமுடையவனென்றர்த்தம். இதனால் ஆசாரியனையெப்பொழுதுமடையலாமென்கிறது - ஸாந்த்வஸாந்த்வநஶ்ராந்த ஸாந்த்வவாக்- பகவத்விஷயமான உத்தமவாக்கியத்தை சிஷியனையும்பொருட்டு அடிக்கடி சொல்பவன். ஸாந்த்வவாக்கியமாவது "த்வம் மே ஹம் மே குதஸ்தத் ததபி குத இதம் வேதமூலப்ரமாணாத் ஏதச்சாநாதிஸித்தாதநுபவவிபவாத் தர்ஹி ஸாக்ரோஶ ஏவ। க்வாக்ரோஶ: கஸ்ய கீதாதிஷு மம விதித: கோऽத்ர ஸாக்ஷீ ஸுதீ: ஸ்யாத் ஹந்த த்வத்பக்ஷபாதீ ஸ இதி ந்ருகலஹே ம்ருக்யமத்யஸ்தவத் த்வம்॥" என்று மனுஜேஶ்வரஸம்வாதத்தில் * (ஈச்வர:) த்வம் மே - பகவத் பரதந்திரனை மநுஜ! த்வம் - நீ, மே - எனக்கு (சேஷபூதன்) அதாவது மமதாக்கியையைச்செய்பவன். (மனுஜ:) அஹம் மே - அப்படிகிடையாது. எனக்கு நானே ஸ்வதந்திரனல்லது ஒருவனுக்குக் கீழ்ப்படிந் தாழியஞ்செய்பவனல்லேன். (ஈ) தத்குத: - அதெப்படி. (ம) ததபி குத: - அதுமாத்திரமெப்படி. (ஈ) இதம் வேதமூலப்ரமாணாத் - இது சுருதியின்வாக்கியப்பிரமாணத்தால். (ம) ஏதச்சாநாதிஸித்தாதநுபவவிபவாச் - ஏதச்ச - இதுவும், அநாதிஸித்தாத் - வெகுகாலமாய் ஸித்தித்திருக்கிற, அநுபவவிபவாத் - அனுபவமான பெரிய ஆதிக்கியத்தால். (ஈ) தர்ஹி ஸாக்ரோஶ ஏவ - தர்ஹி - ஆனால், ஸாக்ரோஶ ஏவ - அது ஆக்ஷேபத்தோடு கூடினது. (ம) க்வாக்ரோஶ: கஸ்ய - ஆக்ரோஶ: - அப்படி ஆக்ஷேபிக்கும்படி, க்வ - எங்கே, கஸ்ய - எவன்விஷயமாக. (ஈ) மம கீதாதிஷு விதித: - மம - என்னுடைய, கீதாதிஷு - கீதைமுதலிய கிரந்தங்களில், விதித: - தெரியப்படுத்தப்பட்டது. (ம) கோऽத்ர ஸாக்ஷீ - அத்ர - இந்தவிஷயத்தில், ஸாக்ஷீ - உண்டென்று சொல்லுபவன், க: - யார். (ஈ) ஸுதீ: ஸ்யாத் - ஜ்ஞானியாகிறான். (ம) ஸ த்வத்பக்ஷபாதீ - ஸ: - அந்த ஜ்ஞானி, த்வத்பக்ஷபாதீ - உன்பக்ஷத்தையே குறித்துச்சொல்பவன் (ஆகையால் அதையொப்பேன்) ஹந்த - கஷ்டம், இதி - என்கிற, ந்ருகலஹே - மனிதகலஹத்தில், த்வம் - தேவரீர், ம்ருக்யமத்யஸ்தவத் - மத்தியஸ்தரைத்தேடுவதுபோல் (அவரைக்காணாது பிரமாணஞ்செய்பவர்போல்) இருக்கிறீர். இப்படி அஸத்தியவாதஞ்செய்கிற சேதனனைப் பிரமாணம்பண்ணென்று வாய்திறந்தமாத்திரம் பயமின்றிப் பிரமாணஞ்செய்துவிடுவான், காரியம் கெட்டுவிடுமென்று தேவரீரோ பிரமாணஞ்செய்வதுபோலிருக்கிறீர். அல்லது, வீண்வாதஞ்செய்கிறவனாயினும், பிரமாணம்பண்ணக் கேட்கின் பயந்துவிடுவான், பயமுறுத்தி சேஷத்தவங் கொள்ளக்கூடாதென்று தேவரீரோ நம்பிக்கைபிறப்பதற்காகப் பிரமாணம்பண்ணுபவர்போலிருக்கிறீர். இந்தவிதம், "வீற்றிருந்தேழுலகந் தனிக்கோல்செல்ல," என்கிறபடியே வைகுந்தப்பெருநகரில் திவ்யஸிம்ஹாஸனத்தின்மீது அனந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநாதிகளால் பரிசரியமாணனாகவிருக்கச்செய்தேயும், "படாதனபட்டுமனிசர்க்காய்," என்கிறபடியே ஸம்ஸாரிகளுடைய விழவைக்கண்டகலவறியாது பிரஜைகளின் துக்கம் பிதாவுக் கஸஹ்யமாமாப்போலே, தன்னைத்தானேவந்து காட்டிக்கொடுத்தவளவிலும், "என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாயுனக்கென்செய்கேன்" என்று கிருதக்ஞனாய்ப் புகழவேண்டியிருக்க, அதுசெய்யாது எதிரம்புகோர்க்குஞ் சேதனனைவிட்டகலாது, ஸொத்துடையவன் ஸொத்துக்கு மன்றாடுமாப்போலே எதிர்நின்று விழித்து கதிகாணாமல் பிரமாணபூர்வகமாகச் சொல்லுகிறானென் றிப்படிப்பட்ட விஷயங்களைச் சொல்லுவது ஸாந்த்வவசனமென்றபடி. இப்படி பிரமாணபூர்வகமாயும் மனிதனை ஸ்வாதீனஞ்செய்வதற்கறியா தோடிவிட்ட ஈசுவரனைப்போலன்றிக்கே, ஆசாரியன் அவனை விஞ்சவிடாமல் அவன்வாக்கியத்திற்கிணங்கி மஹாதாயாஸத்தால் சீர்திருத்தி மந்திரராஜமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தை யுபதேசஞ்செய்து பகவானிடத்தில் சேர்ப்பிக்கிறான். மேலும் சிலபரமார்த்தங்களை மதித்துக்கேட்ட வர்ஜுனனுக்கு உபதேசியாமலொழிந்த ஈசுவரன் போலன்றிக்கே ஆசாரியன் அடிக்கடி சொல்லித் திருத்திப் பணிசெய்விப்பிக்கிறான். இக்காரணங்களால் ஈசுவரனைக்காட்டிலும் ஆசாரியன் ஏற்றம் என்கிறது சிஷ்டாசாரஸம்மதம்.

ஸ்ரீஸங்க்ஷேபராமாயணத் தமிழ்த்திராவிட வியாக்யான ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
இருபத்தேழாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

---

* மனுஜேச்வரஸம்வாதம்—இந்தசுலோகத்தால் அஹங்காரமமகாரங்களால் மயக்கங்கொண்டிருக்கும் சேதனனுக்கும் சேதனனுடைய தாஸ்யத்தையாண்டு அவனுக்குத் திருவடிஸாதிக்கவேண்டுமென்று விருப்புற்ற பகவானுக்கும்நடந்த ஸம்வாதம்சொல்லப்படுகிறது. இந்தசுலோகம் பட்டர்ஸாதித்தருளியது இதில் (ஈ) என்றிருக்குமிடத்தில் ஈசுவரவாக்கென்றும், (ம) என்றிருக்குமிடத்தில் மனுஜனுடைய பிரதிவாக்கியமென்று மறிந்துகொள்க.

இருபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம.

౧. సా రాక్షసేంద్రస్య వచో నిశమ్య తద్రావణస్యాప్రియమప్రియార్తా। సీతా వితత్రాస యథా వనాంతే సింహాభిపన్నా గజరాజకన్యా॥

க. ஸா ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய வசோ நிசம்ய தத்ராவணஸ்யாப்ரியமப்ரியார்த்தா।
ஸீதா விதத்ராஸ யதா வநாந்தே ஸிம்ஹாபிபந்நா கஜராஜகந்யா॥

க. ஸாராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யவசோநிஸம்யதத்ராவணஸ்யாப்ரியமப்ரியார்தா।
ஸீதாவிதத்ராஸயதாவநாந்தேஸிம்ஹாபிபந்நாகஜராஜகந்யா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா-ஸீதா	அந்த-ஸீதையானவள்	அப்ரியார்தா	அனிஷ்டவாக்கியத்தால் நொந்தவளா[க]
ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய-ராவணஸ்ய-	இராக்கதப்பிரபுவான - இரா[வணனுடைய]	வநாந்தே	அரண்ணியமத்தியில் (க)
தத்-அப்ரியம்	அப்படிப்பட்ட - (இராக்ஷஸிகளால் சொல்லப்பட்ட) அனிஷ்டமான	ஸிம்ஹாபிபந்நா	சிங்கத்தினற்பிடிபட்ட
		கஜராஜகந்யாயதா	சிரேஷ்டமான பெண்யானைபோல்
வச:-நிஸம்ய	வார்த்தையை-கேட்டு	விதத்ராஸ	மிகபயப்பட்டாள்.

தா-ம்.—சதுர்விதவுபாயங்களு ளொந்தவுபாயத்தினலாவது ஸீதை யென்னைக் காமுறும்படிசெய்யுங்க ளென்றுவிதித்த இராவணனதாக்கியை மேற்கொண்டு பீடித்த அவ்விராக்ஷஸிகள் பிராட்டியின்மனதைவெல்லத் தங்களாலாகாததுகண்டு, இனியிவளையுயிரோடுவைக்கிறதில்லை, பிராதராசனார்த்தமாக அஜருக்குடக்களை ஹிம்ஸிப்பதுபோலிவளைச்சேதித்து விடுவதேயுக்தமென்றுநிச்சயித்துத் தங்களுடைய தீர்மானத்தையும் ஜானகிக்குவிளம்ப, அதைக்கேட்டதேவி மிகத்துயருற்றுத் தனதுவிதியிப்படியாகவிருந்ததே யென்றுபுலம்பி மேலொன்றுஞ்செய்யவகைகாணது அரண்ணியமத்தியிற் சிங்கத்தாற்கட்டுண்ட கஜப்பேடுபோல்நடுங்கினள்.

౨. సా రాక్షసీమధ్యగతా చ భీరుర్వాగ్భిర్భృశం రావణతర్జితా చ। కాంతారమధ్యే విజనే విసృష్టా బాలేవ కన్యా విలలాప సీతా॥

உ. ஸா ராக்ஷஸீமத்யகதா ச பீருர்வாக்பிர்ப்ருசம் ராவணதர்ஜிதா ச।
காந்தாரமத்யே விஜநே விஸ்ருஷ்டா பாலேவ கந்யா விலலாப ஸீதா॥

உ. ஸாராக்ஷஸீமத்த்யகதாசபீருர்வாக்பிர்ப்ருஸம்ராவணதர்ஜிதாச।
காந்தாரமத்யேவிஜநேவிஸ்ருஷ்டாபாலேவகந்யாவிலலாபஸீதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸீமத்த்யகதா	இராக்ஷஸிகளின் மத்தியத்தையடை[ந்தவளும்]	ஸா-ஸீதா	அந்த-ஸீதையானவள்
வாக்பி:-ப்ருஸம்	வாக்குகளால்-மிகவும்	விஜநே-காந்தாரமத்யே-	ஜனமற்ற-காட்டின்நடுவில்
பீரு:-ராவணதர்ஜிதாச-	பயப்பட்டவளும் இராவணனுல் மிரட்டப்பட்டவளுமான	விஸ்ருஷ்டா-பாலா	விடப்பட்ட இளமைப்பருவமுள்ள
		கந்யேவ-விலலாப	பெண்போல்-அழுதாள்.

தா-ம்.—இராவணனுடைய பயமுறுத்தலாலும் இராக்ஷஸிகளுடைய கோரமொழிகளாலும் பயந்து மனமுளைந்து துக்கித்தபிராட்டி ஸிம்மவியாக்ராதிகளின் கர்ஜ்ஜனைகளும் நரிகளின்கோரரோதனங்களும், பூதப்பிரேத பிசாசுகளின் நர்த்தனங்களும், கொள்ளிவாய்ப்பிசாசங்களி னெரிபந்தங்களும், வில்லம்புகளேந்திய கிராதகர்ஸமூகமும் நிறைந்த நிர்மானுஷ்யமான வரண்ணியமத்தியிற் றனிமையாய்விடப்பட்ட வோரிளங்கன்னிகைபோல் நடுக்கமுற்றழுதாள்.

౩. సత్యం బతేదం ప్రవదంతి లోకే నాకాలమృత్యుర్భవతీతి సంతః। యత్రాహమేవం పరిభర్త్స్యమానా జీవామి కించిత్ క్షణమప్యపుణ్యా॥

ங. ஸத்யம் பதேதம் ப்ரவதந்தி லோகே நாகாலம்ருத்யுர்பவதீதி ஸந்த:।
யத்ராஹமேவம் பரிபர்த்ஸ்யமாநா ஜீவாமி கிஞ்சித் க்ஷணமப்யபுண்யா॥

ங. ஸத்யம்பதேதம்ப்ரவதந்திலோகேநாகாலம்ருத்யுர்பவதீதிஸந்த:।
யத்ராஹமேவம்பரிபர்த்ஸ்யமாநாஜீவாமிகிஞ்சித்க்ஷணமப்யபுண்யா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யத்ர-அஹம்-அபுண்யா-	எக்காரணத்தால்-யான்-புண்ணியமற்றவளும்	ஸந்த:-லோகே	(அதனுல்) ஸத்புருஷர்கள்-உலகத்தி[ல்]
		அகாலம்ருத்யு:	காலமில்லாக்காலத்தில் சாவானது
ஏவம்-பரிபர்த்ஸ்யமாநா-	இந்தவிதம்-மிரட்டப்பட்டவளுமாக	நபவதி-இதிப்ரவதந்தி-	உண்டாகாது-என்றுசொல்லுகிறார்கள்
க்ஷணமபி-கிஞ்சித்-ஜீவாமி-	ஸ்வல்ப காலமாயினும்-குத்ஸிதமாக-பிழைக்கிறேனே	இதம்-ஸத்யம்	இது-வாஸ்தவம்
		பத	ஹா கஷ்டம்!.

தா-ம்.—உலகத்திற் பெரியோர் பிராணிகளுக்கு விதித்தகாலத்திலல்லது மற்றகாலத்தில் மரணம்நேரிடாதென்கிறார்களே, அதுநிச்சயந்தான். அதற்கு நானேதிருஷ்டாந்தம். நாதனைவிட்டகலும்படியான மஹாபாதகஞ்செய்தயான் இன்னம்ஜீவித்திருக்கேனன்றோ! க்ஷணகாலவிரகமும் ஸகிக்கப்பொறுதயான் நாதனைப்பிரிந் தெவ்வளவுகாலமாயிற்று! இவ்விராவணனலெவ்வளவு பயமுறுத்தப்பட்டேன்! இவ்விராக்ஷஸிகளாலெ

வ்வளவு ஹிம்ஸிக்கப்பட்டேன்! இவைகளையெல்லாம்பொறுத்து இக்கல்லுடல் ஜீவித்திருக்கிறதே! ஆனால் உடலென்னசெய்யும், இருத்தலும் சாதலும் தெய்வச்செயலன்றோ! ஹா என்னகஷ்டம்!

౪. సుఖాద్విహీనం బహుదుఃఖపూర్ణమిదం తు నూనం హృదయం స్థిరం మే। విశీర్యతే యన్న సహస్రధాద్య వజ్రాహతం శృంగమివాచలస్య॥

௪. ஸுகாத்விஹீநம்பஹுது:க்கபூர்ணமிதந்துநூநம்ஹ்ருதயம்ஸ்திரம்மே।
விஶீர்யதேயந்நஸஹஸ்ரதாத்யவஜ்ராஹதம்ஶ்ருங்கமிவாசலஸ்ய॥

௪. ஸுகாத்விஹீநம்பஹுது:க்கபூர்ணமிதந்து நூநம்ஹ்ருதயம்ஸ்த்திரம்மே।
விஶீர்யதேயந்நஸஹஸ்ராதாத்யவஜ்ராஹதம்ஶ்ருங்கமிவாசலஸ்ய॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யத்-மே	எந்தகாரணத்தால்-என்னுடைய	நவிஶீர்யதே	பிளவாமலிருக்கிறதோ
இதம்-ஹ்ருதயம்து	இந்த-மனதானதோவென்றால்	தத்-பஹுது:க்கபூர்ணம்-ஆகையால்-துக்கபூரிதையும் [தும்	
வஜ்ராஹதம்	வஜ்ஜிராயுதத்தாலடிக்கப்பட்ட [ல்	ஸுகாத்-விஹீநம்	ஸௌக்கியத்திலிருந்து சூன்னியமான
அசலஸ்ய-ஶ்ருங்கமிவ -	பருவதத்தினுடைய கொடிமுடிபோ	ஸ்திரம்	அழிவற்றதாகவும் (இருக்கிறது)
அத்ய-ஸஹஸ்ரதா	இப்பொழுது-அனேகப் பிரகாரமாக	நூநம்	நிச்சயம்.

தா-ம்.—ஸ்ரீராகவஸமேத வாஸமாகிற நித்தியஸுகத்தையிழந்தேன். இலங்காநகரவாஸமாகிறமஹா துக்கத்தை யடைந்தேன். சிலத்தைக்குலைக்கவந்த இராவணனால் மஹாபயமடைந்தேன். ஐயோ இந்த கோரராக்ஷஸிகளால் அளவற்ற நலிவுண்டேன். இதற்கெல்லாம் சகித்ததோ இந்தஹிருதயம்! மேல்விழுந்த அசனியை லக்ஷியம்பண்ணுதிற்கிற பர்வதசிகரம்போல், இவ்வளவு துக்கங்களையுங்கொண்டு இன்னமெவ்வளவுவந்தபோதிலும் சகியேனென்று சொல்லுவதுபோல் சாசுவதஸ்திரங்கொண்டு அமைந்திருக்கிறதே என் ஹிருதயம்! இதற்கழிவென்பதுகிடையாதோ!

౫. నైవాస్తి నూనం మమ దోషమత్ర వధ్యాహమస్యాప్రియదర్శనస్య। భావం న చాస్యాహమనుప్రదాతుమలం ద్విజో మంత్రమివాద్విజాయ॥

௫. நைவாஸ்தி நூநம்மமதோஷமத்ரவத்யாஹமஸ்யாப்ரியதர்ஶநஸ்ய।
பாவம்நசாஸ்யாஹமநுப்ரதாதுமலம்த்விஜோமந்த்ரமிவாத்விஜாய॥

௫. நைவாஸ்தி நூநம்மமதோஷமத்ரவத்யாஹமஸ்யாப்ரியதர்ஶநஸ்ய।
பாவம்நசாஸ்யாஹமநுப்ரதாதுமலம்த்விஜோமந்த்ரமிவாத்விஜாய॥

பதம். உரை.

இந்தவிதம் கஷ்டானுபவத்தைப் பொறுப்பதைக்காட்டிலும் பிராணத்தியாகஞ் செய்துவிடலாம். அதனாலாத்மஹத்தியாகிற மஹாதோஷம் ஸம்பவிக்குமென்றுசங்கித்து அதை வேறுகாரணத்தால் பரிகரிக்கிறாள். [கிற) ஆத்மவதையில்

பதம்.	உரை.
அத்ர-மம	என்னால்-(இப்பொழுதுசெய்யப்படப்போ
தோஷ:-நைவாஸ்தி	பாதகம்-இல்லவேயில்லை

ஏன் தோஷமில்லையென்றால் இராவணனால் மரிப்பதைக்காட்டில் தானேமரிப்பது ஶ்ரேயஸ்கரமென்கிறாள்.

பதம்.	உரை.
அஹம்	(எக்காரணத்தால்) நான்
அப்ரியதர்ஶநஸ்ய-அஸ்ய-பிரியமற்றபார்வையுடைய-(இராவணனுடைய) இராவணனால்	
நூநம்-வத்யா	நிச்சயமாக-கொலையுரியப்பட்டவளாக [ஆகிறேனோ)

அதனால் தோஷம்கிடையாதென்று கருத்து. ஆனால் (ஸர்வத:ஆத்மாநம்கோபாய) என்கிற ச்ருதிப்ரகாரம் இராவணனையனுஸரித்தாவது ஆத்மஸம்ரக்ஷணம் காரியமென்றால் அது நான்செய்ய வரியேன் என்கிறாள்.

பதம்.	உரை.
அஹம்-அஸ்ய	நான்-இந்த-இராவணனுடைய (இராவணனிடத்தில்)
பாவம்	அபிப்பிராயத்தை-(மனதை)
த்விஜ:-அத்விஜாய	பிராம்ஹணன்-அப்பிராம்ஹணனையும்
மந்த்ரமிவ	(வேத) மந்திரம்போல் [பொருட்டு
அநுப்ரதாதும்-நாலம்	கொடுப்பதற்கு-ஸமர்த்தையல்ல.

தா-ம்.—துக்கானுபவத்தால் எனதுஜீவன் ஊர்ஜ்ஜிதவாழ்க்கைகொள்கிறதேயொழிய தேகத்தைவிட்டு நீங்குவதைக்காணேன். இப்படியே ஜீவித்திருந்தால் கொஞ்சகாலத்தி லிராவணனென்னைக் கொல்லப்போகிறான். அந்தபாபிஷ்டி கையாலிறப்பதைவிட ஆத்மஹத்திசெய்து கொள்வதேமேன்மை. ஸர்வவிதத்தாலு மாத்மரக்ஷணஞ் செய்யவேண்டுமென்கிற சுருதிவாக்கியத்தை மரியாதைபண்ணவேண்டுமானால் எனது கற்பை இராவணனுக்கர்ப்பணஞ்செய்யவேண்டும். வியபசாரஞ்செய்தாவது ஜீவரக்ஷணஞ்செய்ய விரும்புகிறவள்யானோ! அவ்வதமாதமவாழ்க்கையைவிட ஆத்மஹத்தியென்கிற பாபத்தைச்செய்வது உத்தமோத்தமமானகாரியம். பிராணஹானிநேரிடினும் வேதவித்தையைசூத்திரனுக்களிக்க விணங்காத விப்பிரன்போல், கோரவதமும் கோரபாபமுநேரிடினும் ஸ்ரீராகவார்ப்பணஞ்செய்த வென்மனதை இராவணனுக் கிசையும்படிசெய்யேன்.

౬. నూనం మమాంగాన్యచిరాదనార్యః శస్త్రైః శితైశ్ఛేత్స్యతి రాక్షసేంద్రః। తస్మిన్ననాగచ్ఛతి లోకనాథే గర్భస్థజంతోరివ శల్యకృంతః॥

௬. நூநம்மமாங்காந்யசிராதநார்யஶ்ஶஸ்த்ரைஶ்ஶிதைஶ்சேத்ஸ்யதிராக்ஷஸேந்த்ர:।
தஸ்மிந்நநாகச்சதிலோகநாதேகர்ப்பஸ்தஜந்தோரிவஶல்யக்ருந்த:॥

௬. நூநம்மமாங்காந்யசிராதநார்யஶ்ஶஸ்த்ரைஶ்ஶிதைஶ்சேத்ஸ்யதிராக்ஷஸேந்த்ர:।
தஸ்மிந்நாகச்சதிலோகநாதேகர்ப்பஸ்தஜந்தோரிவஶல்யக்ருந்த:॥

பதம்.	உரை.
லோகநாதே-தஸ்மிந்	ஜகத்ப்ரபுவான-அந்த (ஸ்ரீராகவன்)
அநாகச்சதி (ஸதி)	(இரண்டுமாதத்திற்குமுன்பே) யெழுந்தருளாமலிருப்பராகில்
கர்ப்பஸ்தஜந்தோ:	கர்ப்பத்திலிருக்கிற பிராணியினுடைய
அங்காநி-ஶல்யக்ருந்தஇவ	அவயவங்களை-நாவிதன்போல்
மம	என்னுடைய (அவயவங்களை)
அநார்ய:-ராக்ஷஸேந்த்ர:	துஷ்டனாகிய இராவணன்
ஶிதை:-ஶஸ்த்ரை:	கூருடைய-பாணங்களால்
அசிராத்-சேத்ஸ்யதி	சீக்கிரமாக-வெட்டப்போகிறான்
நூநம்	நிச்சயம்.

தா-ம்.—ஜகத்பிரபுவான ஸ்ரீராகவன் இன்னமிரண்டுமாதத்தி லென்னையடையாராகில், கர்ப்பத்தினின்று வெளிப்படாது மரித்துப்போன சிசுவினங்கங்களை நாவிதன் சின்னபின்னமாக்கி வெளிப்படுத்துவதுபோல், நன்மனோரதத்திற் கிசையாதவென்னை இராவணன் சரங்களால் சேதிக்கப்போகிறான்.

౭. దుఃఖం బతేదం మమ దుఃఖితాయా మాసౌ చిరాయాధిగమిష్యతో ద్వౌ। బద్ధస్య వధ్యస్య తథా నిశాంతే రాజాపరాధాదివ తస్కరస్య॥

௭. 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌬𑌤𑍇𑌦𑌂 𑌮𑌮 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌸𑍌 𑌚𑌿𑌰𑌾𑌯𑌾𑌧𑌿𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍌।
𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯॥

௭. து:க்கம்பதேதம்மமது:க்கிதாயாமாஸௌசிராயாதிகமிஷ்யதோத்வௌ।
பத்தஸ்யவத்யஸ்யததாநிஶாந்தேராஜாபராதாதிவதஸ்கரஸ்ய॥

பதம்.	உரை.
சிராயா:-துக்கிதாயா:	பஹுகாலமாய்-துக்கத்தை யடைந்த
மம-த்வௌ	எனக்கு-இரண்டான
மாஸௌ-அதிகமிஷ்யத:	கெடுவிட்டமாஸம்-வரப்போகிறது (என்கிறயாதொன்றுண்டோ)
இதம்-ராஜாபராதாத்	இது-இராஜனையும்பொருட்டு செய்த தப்பிதத்தால்
பத்தஸ்ய-ததா	கட்டப்பட்டிருப்பவனும்-அப்படியே
நிஶாந்தேச-வத்யஸ்ய	பிராதக்காலத்தில் கொலைபுரியத்தக்கவனுமான
தஸ்கரஸ்யேவ	திருடனைப்போல்
துக்கம்-பத	வியஸனம்-(வந்துவிட்டது)கஷ்டம்.

தா-ம்—.இப்பத்துமாதகாலமாக அகோராத்திரம் துக்கத்தாற் கதறுகிறவெனக்கு இவ்விரண்டுமாதங்களுமாய்ந்தவுடன், இராஜாபராதத்தாற்கட்டுண்டு அதன்பிரயோசனமாக ஓர் தினைதயத்தில் சிரஸாக்கினையையெதிர்ப்பார்த்திருக்கும் சோரன்போல், ஐயோ, நிரபராதியானயான் அதர்மத்திற் கிணங்காமைக்காக கொலையுண்ணப்போகிறேன். இராகவநிமித்தம பிராணதாரணஞ்செய்துவந்தயான் அந்தலோகநாதனைக்காணாது விநாசமடையப்போகிறேன். சிலரக்ஷணத்திற்காக விப்பலனே! ஆகொடிது!

౮. హా రామ హా లక్ష్మణ హా సుమిత్రే హా రామమాతః సహ మే జనన్యా। ఏషా విపద్యామ్యహమల్పభాగ్యా మహార్ణవే నౌరివ మూఢవాతా॥

௮. 𑌹𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌹𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣 𑌹𑌾 𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌹𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌮𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌹 𑌮𑍇 𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾।
𑌏𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌲𑍍𑌪𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌨𑍌𑌰𑌿𑌵 𑌮𑍂𑌢𑌵𑌾𑌤𑌾॥

௮. ஹாராமஹாலக்ஷ்மணஹாஸுமித்ரேஹாராமமாதஸ்ஸஹமேஜநந்யா।
யேஷாவிபத்யாம்யஹமல்பபாக்யாமஹார்ணவேநௌரிவமூடவாதா॥

பதம்.	உரை.
மே-ஜநந்யாஸஹ	என்னுடைய-தாயோடுகூட
ஹாராமமாத:	ஓராமமாதாவான (கௌஸல்யே)
ஹாஸுமித்ரே	ஓ ஸுமித்ரே!
ஹாராம-ஹாலக்ஷ்மண	ஓராம-ஓலக்ஷ்மண!
அல்பபாக்யா	மந்தபாக்கியமுடைய
ஏஷா-அஹம்	இந்த-நான்
மஹார்ணவே-மூடவாதா	பெருங்கடலில்-சுழற்காற்றையுடைய
நௌரிவ	ஓடம்போல்
விபத்யாமி	ஆபத்தை யடைகிறேன்.

(விபத்யே-என்றிருக்கவேண்டும் ஆர்ஷம்.)

தா-ம்—.இந்தவிதம் கிலேசமுற்றபிராட்டி தன்னுடைய பிராணபந்துவைக்காணாது பின்வருமாறு முறையிட்டனள். (ரமயதீதிராம:) ஸர்வலோக மனோகரனென்றுகாரணப் பெயர்பூண்ட ஹேநாத! ஆசிருதரக்ஷணத்திற்காக விரைந்து துஷ்டநிக்கிரகஞ்செய்யும் ஸாதுகுணமுள்ள ஹேசரண்ணிய! என்விஷயத்தில்தேவரீருடைய கல்யாணகுணங்கள் மித்தியையாகக் காண்கின்றனவே! ஆசிருதையானவென்னைத் தேவரீர் மறந்துவிட்டீரோ! என்னுடையபிரலாபங்கள் தேவரீருடையசெவிபடவில்லையோ! ஐயோகாணேனே நாதனே, இலக்ஷ்மணனையாவ தழைப்போமென்று பின்னுங்கதறுகிறாள். ஹாலக்ஷ்மண! ஜ்யேஷ்டப்ராதாவின் பத்தினியான யானுமக்கு மாதாவன்றோ! என்னையிப்படி யுபேக்ஷிக்கலாமோ! பத்தினிவிஷயமென்று ஸ்ரீராகவன் பராங்முகமாயிருந்தாலும் மாதாவிஷயத்தில் நீரிப்படியிருப்பது தர்மமாகுமோ! அன்றி, அரண்ணியத்திற்குப்பிரயாணப்படுங்கால், "ராமம்தஶரதம்வித்தி, மாம்வித்திஜநகாத்மஜாம்" என்று சொல்லிவிடுத்த ஸுமித்திரையின்வாக்கியம் மறந்துவிட்டீரோ! என்னைரக்ஷிக்க வாராதபக்ஷத்தில், உமக்குமாதாவை யுபேக்ஷித்தல், மாதிருவாக்கிய உல்லங்கனம் செய்தல், இவ்விரண்டுபாபமும் நேரிடுமாதலால் நீர் அவசியம் ரக்ஷிக்கமுயன்றிருப்பீர். ஐயோ காணேனே இன்னமப்பிரியபந்துவை. இவ்விதமிலக்ஷ்மணனைக்காணாது மாமியான கௌஸல்யையையழைக்கிறாள். அன்னாய் கௌஸல்யே! லோகபர்த்தாவான ஸ்ரீராகவனைப் பெற்றவளென்கிற யசஸ்ஸோடுவிளங்குந்தாயே! புத்திரனைநம்பி நாட்டுப்பெண்ணை காடுவிட்டனுப்பியநீர் கஷ்டமடைந்துவிட்டீர். ஐயோகானும்மைக்காணுதிங்கழிகிறேன். மாற்றான்றாயான கைகேயியைப்போலல்லாமல் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் ஸீதாராமரக்ஷணநிமித்தமாக அருமைமைந்தனைவனத்திற் கனுப்பிய பிரியமாதாவான ஸுமித்திரே! எனதுகஷ்டத்தைக்காணீர்; ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணுளைப்பிரிந்தேன். இராக்ஷஸவசமடைந்தேன். உங்க

னையெலலாங் காணுதொழிகிறேன். யானல்பமான பாக்கியஞ்செய்தவள். கடல்மத்தியில் சுழல்காற்றிற்கிலக்கான வோடம்போல் துக்கபாவசையாகி அங்கியாயமாய் நசித்துவிடுகிறேன். ஹாகஷ்டம்!

௯. తపస్వినా ధారయతా మృగస్య సత్త్వేన రూపం మనుజేంద్రపుత్రౌ। నూనం విశస్తౌ మమ కారణాత్తౌ సింహర్షభౌ ద్వావివ వైద్యుతేన॥

௯. [illegible]

[illegible]

௯. தாஸ்விநௌதாரயதாம்ருகஸ்யஸத்வேகரூபம்மநுஜேந்த்ரபுத்ரௌ।
நூநம்விஸஸ்தௌமமகாரணாத்தௌஸிம்ஹர்ஷபௌத்வாவிவவைத்யுதேந॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ம்ருகஸ்ய-ரூபம்	மானினுடைய-ஆகாரத்தை	வைத்யுதேந	இடியினுல்
தாரயதா-ஸத்வேந	தரித்த-ஜந்துவால் (மாரீசனுல்)	த்வௌ-ஸிம்ஹர்ஷபாவிவ-	இரண்டான ஸிம்ஹசிரேஷ்டங்க[ள்போல்
தாஸ்விநௌ-தௌ	பலமுடையவர்களான-அந்த	மம-காரணாத்	என்னுடையநிமித்தமாக
மநுஜேந்த்ரபுத்ரௌ	இராஜகுமாரரர்	நூநம்-விஸஸ்தௌ	நிச்சயமாக-ஹிம்ஸிக்கப்பட்டார்கள்.

தா-ம்.—அவ்வாரியபுத்திரரிருவரும் உயிரோடிருந்தனராயின் என்னையிதுவரையிற் றேடியடையாமலிரார். அசனியாற்கொலையுண்ட மிருகேந்திரங்கள்போல் லக்ஷ்மணராமரும் பொன்மான் வடிவங்கொண்டொன்னைமயக்கிய உத்பாதத்தாலடிப்பட்டனரென்பது நிச்சயம். ஐயோ சக்ஷுரிந்திரியத்திற்குவசையாகி மோசம்போனேனே! ஆசையால்பத்தப்பட் டென்னையனைப் பரிகொடுத்தேனே! பாபியான யானன்றோ அந்தலோகபாலருடைய நாசத்திற்குக்காரணமாகிறேன்.

௧௦. నూనం స కాలో మృగరూపధారీ మామల్పభాగ్యాం లులుభే తదానీమ్। యత్రార్యపుత్రం విససర్జ మూఢా రామానుజం లక్ష్మణపూర్వజం చ॥

௧௦. [illegible]

[illegible]

௧௦. நூநம்ஸகாலோம்ருகரூபதாரீமாமல்பபாக்யாம்லுலுபேததாநீம்।
யத்ரார்யபுத்ரம்விஸஸர்ஜமூடாராமாநுஜம்லக்ஷ்மணபூர்வஜஞ்ச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யதா-மூடா	எந்தகாலத்தில்-மூடையான (யான்)	ஸ:-கால:	அந்த-காலமானது
ஆர்யபுத்ரம்	பூஜ்யரானதசரதபுத்திரரான	நூநம்-ததாநீம்	நிச்சயமாக-அப்பொழுது
ராமாநுஜம்	இலக்ஷ்மணனையும்	ம்ருகரூபதாரீ	மான்வேடம்பூண்டதாக
லக்ஷ்மணபூர்வஜஞ்ச	ஸ்ரீராகவனையும்	அல்பபாக்யாம்-மாம்	ஸ்வல்பபாக்கியஞ் செய்தவளான-என்
விஸஸர்ஜ	விட்டுவிட்டேனே	லுலுபே	வஞ்சித்தது. [னை

தா-ம்.—அஹோ மூடையானேன்! மாயாமிருகதிருஷ்டத்தால் கியானசூன்னியையானேன். மோகாவேசத்தால் கைங்கரியசேஷத்துவத்தைமறந்தேன். மானசைகொண்டு நித்தியவிபூதியைப் பரிகொடுத்தேன். முன்னின்றமான்வேண்டுமென்று பதியையாசித்து அவரையதன்பின்விடுத்தேன். பிறகென்னை ரக்ஷித்துவந்த பரிசுத்தஹிருதயரான இலக்ஷ்மணனை மூடையான நான் அனுசியமொழிகளால் தூஷித்து மனங்கசந்தென்னைவிடும்படி செய்தேன். இப்படி இருவரையுங் கைவிட்டவுடன் ஆபத்தையடைந்தேன். அல்பபாக்கியமுடையவளானவென்னை அக்காலமானது மாயாமிருகரூபியாகவந்து வஞ்சித்துவிட்டது, நிச்சயம்!

௧௧. హా రామ సత్యవ్రత దీర్ఘబాహో హా పూర్ణచంద్రప్రతిమానవక్త్ర। హా జీవలోకస్య హితః ప్రియశ్చ వధ్యాం న మాం వేత్సి హి రాక్షసానామ్॥

௧௧. [illegible] [க॥

[illegible]

௧௧. ஹாராமஸத்யவ்ரததீர்க்கபாஹோஹாபூர்ணசந்த்ரப்ரதிமாநவக்த்ர।
ஹாஜீவலோகஸ்யஹித:ப்ரியஸ்சவத்யாமநமாம்வேத்ஸிஹிராக்ஷஸாநாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸத்யவ்ரத-தீர்க்கபாஹோ-ஸத்தியத்தையே விரதமாயுடையவரோ-நீண்ட திருக்கைகளையுடையவரோ		ஹாபூர்ணசந்த்ரப்ரதிமாநவக்த்ர - நிறைந்தமதிக்குச்சமானமான திருமுகமுடையவரே	
ஹாராம	ஓ-ஸ்ரீராகவ	மாம்-ராக்ஷஸாநாம்	என்னை-இராக்கதருக்கு
ஜீவலோகஸ்ய-ப்ரியஸ்ச-பிராணி லோகத்திற்கு-இஷ்டனுமான (தேவரீர்)		வத்யாம்	ஹிம்ஸிக்கப்பட்டவளாக (பலியாக)
		நவேத்ஸிஹி-ஹா	அறியவில்லையோ-கஷ்டம்.

தா-ம்.—ஹேஸர்வலோகமஹேஹா! ஸத்தியரக்ஷணமே விரதமாகக்கொண்ட ஹேதர்மஜ்ஞ! துஷ்டநிக்கிரகசிஷ்டபரிபாலனார்த்தம் நீண்ட திருக்கைகளையுடையபுருஷோத்தம! நிறைந்தமதிபோலதி ஆக்லாதகமான திருமுகமண்டலமுடைய ஹே ஸுந்தர! ஹேஸர்வஜீவகாருண்ணிய! இராக்கதர்கையிற்சிக்கி வதைபடுகிறவென்னைமறந்தீரோ! பக்தஜனத்தினுடைய மனம்ஸந்தோஷிக்கும்படி செய்கிறதேவரீர் பரமபக்தையானவென்மனம்புண்ணுகி பதறும்படியேன் விட்டிருக்கிறீர்? சரணமடைந்தாரை ரக்ஷிக்கிறதாகப் பிரதிக்கினை செய்ததேவரீர் என்னையேன் ரக்ஷிக்காது புலம்பவிட்டிருக்கிறீர்? காதூஷணப்பிரமுகாதிகளை க்ஷணத்தி

கிபாதஞ்செய்து தண்டகாவனரிஷிகளுக்கபயமளித்த திருக்கைகளால் இராவணனையடித்து என்னை ரக்ஷிக்கலாகாதோ? சிவதனுஸைமுறித்த தீர்க்கபாஹுவென்றுமமைக்கொண்டாடி ஜனகனென்னை யுமக்களித்தாரே. இப்படியான் படுவதற்கோ அந்தபாஹுபலம்படைத்தீர்! நீண்டகையுள்ளார் தீர்க்கதொடையாள னென்பார்களே, அரக்கனுக்கென்னை தானஞ்செய்வதற்கோ உமதுகைகள்நீண்டன! பக்கநயை ரக்ஷிப்பதற்கு கைகளில்லையோ! பாணிக்கிரணஞ்செய்த பத்தினியை ரக்ஷிப்பதற்கு பாஹுபலமுண்டாகவில்லையோ! கற்பழிக்கவந்த காதுகனைக் கண்டிப்பது தர்மபரிபாலனமாகாதோ! ஹாநாத, ஹாராம, தீர்க்கபாஹோ! காகணனே தேவரீருடைய திருக்கைகளை; ஸகல ஆத்மாக்களுக்கும் ஹிதஞ்செய்கிற ஜீவகாருண்ணியன். ஸகலதுக்க நிவாரணஞ்செய்கிற தயாபரன். துக்கோத்பவமான உஷ்ணத்தைப்போக்குகிற பூர்ணேந்துவதனன். ஸர்வலோகானந்தகரன். ஐயோ இக்குணங்களிலொன்றையு மிப்பொழுதுகாணவில்லையே. ஹாப்ராணபந்தோ! என்னை மறந்துவிட்டீரோவென்று துக்கித்தாளந்த பரதேவதையான ஸீதை.

౧౨. అనన్యదైవత్వమియం క్షమా చ భూమౌ చ శయ్యా నియమశ్చ ధర్మే। పతివ్రతాత్వం విఫలం మమేదం కృతం కృతఘ్నేష్వివ మానుషాణామ్॥

கஉ. [illegible]

[illegible]

கஉ. அநந்யதைவத்வமியம்க்ஷமாசபூமௌசஶய்யாநியமஶ்சதர்மே।
பதிவ்ரதாத்வமவிபலம்மமேதம்க்ருதம்க்ருதக்னேஷ்விவமாநுஷாணாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அநந்யதைவத்வம்	இதரனைதேவதையாய் எண்ணுமலிருந்ததும் (பர்த்தாஒருவனேதெய்வ	இதம்-மே	இந்தஸமஸ்தமும்-எனக்கு
		க்ருதக்நேஷு	செய்நன்றிமறப்பவர்களிடத்தில்
இயம்-க்ஷமாச	இந்த-பொறுமையும் [மென்றர்த்தம்)	க்ருதம்	செய்யப்பட்ட
பூமௌ-ஶய்யாச	பூமியில்-படுக்கையும்	மாநுஷாணாம்	மனிதருடைய
தர்மே-நியமஶ்ச	நியாயமார்க்கத்தில்-ஸ்திரபுத்தியும்	கர்மேவ	உபகாரசெய்கைபோல்
பதிவ்ரதாத்வம்	பர்த்தாவையேவிரதமாயுடைமையும் (இவைமுதலான)	வ்யர்த்தம்	வியர்த்தமாயின.

தா-ம்.—ஹேநாத! "உன்னிற்றுமற்றொருதெய்வம்தொழாளவனையல்லால்" என்கிறபடியே, தேவரீரையல்லது வேறொருவரைத்தெய்வமாகயான்எண்ணவில்லை. தேவரீரையேதிரிகரணசுத்தியுடன் யான் தெய்வமாகப்பூஜித்துவந்தேன். பட்டாபிஷேகயத்தனகாலத்தில் நாராயண பூஜார்த்தம் பூஜாக்கிரகத்திலிருக்கையில் ரங்கநாதனையர்ச்சியாது தேவரீரையேதியானித்திருந்தேன். பரமநீசனுனராவணன் தேவரீரைத் தூஷிக்கையிலும்என்னை ஹிம்ஸிக்கையிலும் அத்யசிந்தாரஹிதையாய் தேவரீருடையகமலசரணங்களையேநம்பியிருந்தேன். இப்படிப்பட்ட பக்தையென்கிற காருண்ணியபாவத்தாலாவது தேவரீர் என்னைரக்ஷிக்கவில்லை. நாதனைக்காணலாம், க்ஷேமமடையலாம், என்று பரமஹிம்ஸைகளையெல்லாம்பொறுத்து இதுவரையில் ஜீவதாரணஞ்செய்தேன். அபராதமிழைத்த ராவணனை பஸ்மமாக்கவல்ல தேஜஸ்ஸிருந்தும் அடிமையானயான், உடைமையுடையவனிட்டவழக்கென்றிராமல், ஆத்மரக்ஷணத்திற்ப்ரவர்த்தையாயின் பாரதந்திரியலக்ஷணத்திற்குவிரோதமாகுமென்று, அவ்வழிபுகாமல், "தவாஸ்மி" என்றொருதாமஞ்சலிசெய்து பிரபத்திபண்ணினராயின் யாராகிலுமவருக்குடனே அபயப்பிரதானஞ்செய்கிறேனென்று பிரதிக்கியைகொண்டிருக்குந் தேவரீருடையதிருநாமங்களையே உச்சாரணஞ்செய்துகொண்டு அபயத்தையெதிர்பார்த்து க்ஷமையோடிருந்தேன். என்னபலனடைந்தேன். திவ்வியாந்தப்புரத்தில் திவ்வியபோகஸஹிதமான ஹம்ஸதூளிகாசயனத்தை யபேக்ஷியாமல், நாதனைப்பிரிந்தபிறகு அந்தப்புரவாஸமேன், ஆபரணாலங்காரமேன், அன்னபானாதிகளேன், என்று ஸமஸ்தஸங்கங்களையும் வர்ஜஜித்து, தேவரீருடைய திருவங்கத்தைத் திரும்பியடையுகிமித்தம் புழுதிபடிந்தபாழ்தரையிற் படுப்பதாகிற கடுவிரதத்தைஉயமனுஸரித்தேன். பதியைப்பிரிந்திருக்குங் காலத்தில் குலஸ்திரீ யனுஸரிக்கவேண்டிய ஸகலதர்மங்களையும் ஆசரித்தேன். ஆபரணங்களணிந்தேனில்லை, போகங்களபேக்ஷித்தேனில்லை, பரபுருஷஸ்மரணை கொண்டேனில்லை, எப்பொழுதும் பதியையே நினைத்து ஸந்தோஷகாலம் வருமோவென்றிருந்தேன். பாபியான இராவணனும் காதுகிகளான இவ்விராக்ஷஸிகளும் இனியமொழிகளாலும் கடுமொழிகளாலும் என்மனதைக்கலைக்க வெத்தனித்தபோது, யானிணங்காமல் பிராணஹானிக்கும்பயப்படாமல் ஸ்திரபுத்திகொண்டேயிருந்தேன். இந்த தர்மாசரணமும் பாதிவிருத்தியமும் என்னபயன்தந்தன. ஹே ராகவ! தேவரீர்விஷயமாக யான்பாராட்டிய அநந்யகதிபாவமும், பாரதந்திரியமும், தர்மாசரணமும், பாதிவிருத்தியமும், இவையெல்லாம் கிருதக்கினனுக்கிழைத்த உபகாரங்கள்போல்வீணாயின. எனதுசேஷத்துவத்தையாண்டு என்னை ஆபத்காலத்தில் கைவிட்ட தேவரீர் "ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்கிறபடி மனுஷியாவதாரங்கொண்டதால் மனிதர்க்கியல்பான கிருதக்கினத்துவத்தை யடைந்துவிட்டீரோ? யான்செய்த பிரபத்தியெல்லாம் வீணாயிற்றே. இரக்ஷிப்பாரில்லையே! ஐயோ என்பாக்கியமென்ன அல்பபாக்கியம்!.

౧౩. మోఘో హి ధర్మశ్చరితో మయాయం తథైకపత్నీత్వమిదం నిరర్థకమ్। యా త్వాం న పశ్యామి కృశా వివర్ణా హీనా త్వయా సంగమనే నిరాశా॥

கங. [illegible] [illegible]

[illegible]

கங. மோகோஹிதர்மஸ்சரிதோமயாயம்ததைகபத்நீத்வமிதம்நிரர்த்தம்।
யாத்வாம்நபஸ்யாமிக்ருஸாவிவர்ணாஹிநாத்வயாஸங்கமநேகிராஸா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹேராம)த்வயாஹீநா-	(ஓராம)உம்மால்-விடப்பட்டவளாக	மயா	(அப்படிப்பட்ட) என்னால்
க்ருஸா-விவர்ணா	இளைத்தவளும்-அழகற்றவளுமாக (ஆ	சரிதஃ-தர்மஃ	செய்யப்பட்ட-தர்மமானது
(ஸாஹம்)	(அந்தயான்) [னேனோ)	வ்யர்தோஹி	பிரயோஜநமற்றதன்றோ
ஸங்கம - நே - நிராஸா -	உம்முடைய) ஸம்பந்தத்தில்-ஆசையற்றவளாக	ததா-யேகபத்நீத்வம்	அப்படியே-ஒரேபர்த்தாவையுடையதாயிருக்கையையும்
த்வாம்-நபஸ்யாமி	உம்மை-பார்க்காமலிருக்கேனோ	நிரர்த்தம்	பிரயோஜநமன்று.

தா-ம்.—ஹேராகவ! தேவரீருடைய திருக்கமல சரணஸேவையின்றி யான்கிருஸித்தேன், ஸர்வாங்க சோபையிழந்தேன். பார்வைக்குவழங்காத குத்ஸிதரூபியானேன். யானுசரித்த தர்மங்களெல்லாம் வியர்த்தமாயின. யான்செய்ததவம் ஸபலமாகவில்லை. அவ்வண்ணமே ஏகபத்நீத்வமென்கிற விரதமும் வியர்த்தமே!

౧౪. పితుర్నిదేశం నియమేన కృత్వా వనాన్నివృత్తశ్చరితవ్రతశ్చ। స్త్రీభిస్తు మన్యే విపులేక్షణాభిస్త్వం రంస్యసే వీతభయః కృతార్థః॥

கச. പിതുർനിദേശം നിയമേന കൃത്വാ വനാന്നിവൃത്തശ്ചരിതവ്രതശ്ച।
സ്ത്രീഭിസ്തു മന്യേ വിപുലേക്ഷണാഭിസ്ത്വം രംസ്യസേ വീതഭയഃ കൃതാർഥഃ॥

கச. பிதுர்நிதேஸம்நியமேநக்ருத்வாவநாந்நிவ்ருத்தஸ்சரிதவ்ரதஸ்ச।
ஸ்த்ரீபிஸ்துமந்யேவிபுலேக்ஷணாபிஸ்த்வம்ரம்ஸ்யஸேவீதபய:க்ருதார்த்த:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹேராம)-த்வம்	(வாரீர்ராமனே) தேவரீர்		யொழிந்தவராய்க்கொண்டு
பிது:-நிதேஸம்	பிதாவினுடைய-ஆஞ்ஞையை [ய்து	க்ருதார்த்த:	பலித்தபிரயோஜநமுடையவராக
நியமேந-க்ருத்வா	அவிச்சிந்நமாக(தடங்கலில்லாமல்) செ	விபுலேக்ஷணாபி:	நீண்டகண்களையுடைய
வநாத்-நிவ்ருத்த:	அரணியத்திலிருந்து-திரும்பினவராக	ஸ்திரீபி:-ரம்ஸ்யஸே	ஸ்திரீகளோடு-ரமிக்கப்போகிறீர்
வீதபய:	வனவாஸத்தா லுண்டான பயத்தை	மந்யே	(என்று) யெண்ணுகிறேன்.

தா-ம்.—ஹேராகவ! தேவரீர்பிதிருவாக்கியத்தை வனவாஸத்தால் நிறைவேற்றிப்பிற்கு அரண்ணியத்தினின்றும் அதனுடைய பயத்தினின்றும்விடுபட்டு அயோத்திமாநகரம்சேர்ந்து ஸிம்மாஸனாரூடராய் இராஜ்ஜியலக்ஷ்மிஸமேதராய் ஸகலஸாம்பிராஜ்ஜியங்களையுமடைந்து, உத்பலமலர்கள்போலகன்ற நீண்ட ஆக்லாதகரமான கண்களுடைய வனேக கட்டழகுமாதரைச்சேர்ந்து ரமிக்கப்போகிறீரென்று நினைக்கிறேன்.

౧౫. అహం తు రామ త్వయి జాతకామా చిరం వినాశాయ నిబద్ధభావా। మోఘం చరిత్వాథ తపో వ్రతం చ త్యక్ష్యామి ధిగ్జీవితమల్పభాగ్యా॥

கரு. അഹം തു രാമ ത്വയി ജാതകാമാ ചിരം വിനാശായ നിബദ്ധഭാവാ।
മോഘം ചരിത്വാഥ തപോ വ്രതം ച ത്യക്ഷ്യാമി ധിഗ്ജീവിതമല്പഭാഗ്യാ॥

கரு. அஹந்துராமத்வயிஜாதகாமாசிரம்விநாஸாயநிபத்தபாவா।
மோகம்சரித்வாததபோவ்ரதஞ்சத்யக்ஷ்யாமிதிக்ஜீவிதமல்பபாக்யா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேராம	வாரீர்ஸ்ரீராகவனே		யே உண்டான நியமத்தையும்
அல்பபாக்யா	ஸ்வல்பபாக்யத்தையுடைய	சரித்வா	செய்து
அஹம்து	நானேவென்றால்	விநாஸாய	நாசத்தையும்பொருட்டு
த்வயி-சிரம்	உம்மிடத்தில்-வெகுகாலமாக	நிபத்தபாவா	தேவரீர் திருவடிகளிலேயே கட்டப்பட்ட வபிப்ராயத்தையுடையவளாக
ஜாதகாமா	உண்டாயிருக்கிறஆசையுடையவளாக	திக்-ஜீவிதம்	தூஷிதமான-பிராணனை
அத-மோகம்	பிறகு-வியர்த்தமான	த்யக்ஷ்யாமி	விடுகிறேன்.
தபோவ்ரதம்ச	ஆகார மில்லாமலும் உம்மிடத்திலே		

தா-ம்.—இந்தவிதம், ஹேராகவ! தேவரீர் கஷ்டத்தினின்று நீங்கி நஷ்டராஜ்ஜியத்தைத் திரும்பியடைந்து நஷ்டஸ்திரீக்குப் பிரதியாக இஷ்டஸ்திரீக்களனேகரைச்சேர்ந்து ஸந்தோஷபாக்கியத்தையனுபவிக்கப்போகிறீர். பாக்கியஹீனையான யானோவென்னில், ஜீவனுள்ளளவில் உறுதியான அன்போடு தேவரீரையே நேசித்தேன். அனன்யபாவத்தோடு பாதிவிருத்தியதர்மத்தைக் குறைவின்றியனுஸரித்தேன். தேவரீரைப்பிரிந்த வித்தனைகாலம் அன்னபானமின்றி கடுந்தவத்தோடு தேவரீராகமனத்தை யெதிர்பார்த் திருந்தேன். என்னசெய்து மெனக்குப் பலோதயமாகவில்லை. அனிஷ்டநிவர்த்திக்கு நற்காலம் சேரவில்லை. எனதுநேசமும், தபஸ்ஸும், தர்மமும், கோரிக்கையும், கஷ்டமும் எல்லாம்வீணாயின. இவ்விதவிடறுகளுக்கெல்லாமிலக்காகி படாதனபட்டு ஸர்வவிததூஷிதமான ஜன்மங்கொண்ட வென்பிராணனை யான் நயந்து இதோ அதையொழித்துவிடப்போகிறேன். இப்படி யொழிக்கையிலும் தேவரீருக்கர்ப்பணஞ்செய்தவென்மனதிலேதாகிலும் களங்கமுண்டோ? கைவிட்டவொன்றேதாகிலு பக்தியிற் குறைவுண்டோ? தேவரீரது கமலசரணங்களிற்கட்டுண்ட நிர்த்தோஷமான பாவத்துடன், துன்பத்தின்வாயில்விழுந்து அகாலமரணத்தை யடைந்தழிகிறேன்.

౧౬. సాజీవితం క్షిప్రమహం త్యజేయం విషేణ శస్త్రేణ శితేన వాపి। విషస్య దాతా న హి మే஽స్తి కశ్చిచ్ఛస్త్రస్య వా వేశ్మని రాక్షసస్య॥

௧௬. 𑌸𑌾𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍇𑌣 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌪𑌿।
𑌵𑌿𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌨 𑌹𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌸𑍍𑌯॥

௧௬. ஸாஜீவிதம்க்ஷிப்ரமஹம்த்யஜேயம்விஷேணஶஸ்த்ரேணஶிதேநவாபி।
விஷஸ்யதாதாநஹிமேஸ்திகச்சித்ஶஸ்த்ரஸ்யவாவேஶ்மநிராக்ஷஸஸ்ய।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-விஷேண	யான்-விஷத்தாலாவது	ராக்ஷஸஸ்ய-வேஶ்மநி	ராவணனுடைய-வீட்டில்
ஶிதேந-ஶஸ்த்ரேண	தீக்ஷணமான-ஆயுதத்தாலாவது	மே-விஷஸ்ய	எனக்கு-விஷத்தையாவது
ஜீவிதம்-க்ஷிப்ரம்	ப்ராணனை-சீக்கிரமாக	ஶஸ்த்ரஸ்யவா-தாதா	ஆயுதத்தையாவது-கொடுப்பவன்
த்யஜேயம்	விட்டுவிடுகிறேன்	கச்சித்-நாஸ்திஹி	ஒருவனும்-இல்லையன்றே.

தா-ம்.—இப்பொழுது கொஞ்சம்விஷமாவது, தீக்ஷணமான சஸ்திரமாவது கிடைத்தால் உடனே பிராணனை யொழித்துவிடுவேன். ஆனுலிவைகளைக் கொடுக்கும்படியான அவ்வளவு உபகாரிகள் இந்நகரிலிருப்பரோ! பாதிவிருத்தியநாசனத்தி லூற்றங்கொண்டபாபிகள் வாழுமிந்நகரில் இவ்விதவுபகாரத்தையுஞ் செய்யப்பெறுவேனே! வியபசரிபத்திற்கிணங்கின் ஸகலபோகங்களு மென்னையடையும். பிராணஹானிசெய்தாவது தர்மத்தைநிலைநிறுத்த முயலுமெனக்குக் கத்தியாவது விஷமாவது கிடைக்காத அதர்மநகரமிது. அதர்மவிர்த்திக்கே இது அனுகூலமானதல்லவோ.

౧౭. ఇతీవ దేవీ బహుధా విలప్య సర్వాత్మనా రామమనుస్మరంతీ। ప్రవేపమానా పరిశుష్కవక్త్రా నగోత్తమం పుష్పితమాససాద॥

௧௭. 𑌇𑌤𑍀𑌵 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌲𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌪𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌗𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑌾𑌸𑌸𑌾𑌦॥

௧௭. இதீவதேவீபஹுதாவிலப்யஸர்வாத்மநாராமமநுஸ்மரந்தீ।
ப்ரவேபமாநாபரிஶுஷ்கவக்த்ராநகோத்தமம்புஷ்பிதமாஸஸாத॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரவேபமாநா	இராக்ஷஸஸ்திரீகளின் அதட்டுருட்டுகளால்நடுக்கப்பட்டவளும்	ஸர்வாத்மநா-ராமம்	ஸகலவிதத்தாலும்-ஸ்ரீராகவனை
பரிஶுஷ்கவக்த்ரா-தேவீ	உலர்ந்துபோன திருப்பவளத்தையுடையஸீதையானவள்	அநுஸ்மரந்தீ	ஸ்மரித்தவளாய்க்கொண்டு
இதீவ-பஹுதா-விலப்ய	இந்தவிதம்-அனேகப்ராகாரமாக துக்கித்து	புஷ்பிதம்-நகோத்தமம்	பூத்திருக்கிற வ்ருக்ஷத்துக்குள்சிறந்ததான-ஶிம்ஶுபாவ்ருக்ஷத்தை
		ஆஸஸாத	அடைந்தாள்.

தா-ம்.—இந்தவித மதர்மத்திற் பிரவர்த்திக்கும்படி இடைவிடா துபத்திரவிக்கப்பட்டபிராட்டி பிரமாதமான கலக்கத்துடன், இனி ஜீவனோடிருக்கின் அனர்த்தம்நேரிடும், ஆத்மஹத்தியால் இராவணஹிம்ஸையை முந்தவேண்டு மென்று நிச்சயித்து, தன்னுடைய தபோவிரதங்களும் மனோரதங்களும் வீணாயினவேயென்று துக்கித்து, கிலேசாதிகத்தாலும் பயமிகுதியாலும் தேககம்பமுற்று, ஸ்ரீராகவத்தியான பரையாய் ஒளிமழுங்கிசுருங்கி விரூபமடைந்த திருமுகத்துடன், எதினின்று இன்னம் க்ஷணகாலத்தில் தன்னுடையதுக்கங்களும் தாபங்களும் பிரலாபங்களும் பற்றறவொழிய ஸ்ரீராமகதாமிருதமாகிற தேவாமிருதமானது பெருகப்போகின்றதோ, எதினின்று தனதையன் விடுத்ததூதன் வெளிப்பட்டு ஆத்மஹத்தியிற் பிரவர்த்தித்த தனது துக்கத்தையாற்றிக்ஷேமஸமாசாரமுரைக்கப்போகின்றனரோ அப்படிப்பட்டவிருக்ஷராஜமாகிற ஶிம்ஶுபாவிருக்ஷத்தையடைந்தாள்.

౧౮. శోకాభితప్తా బహుధా విచింత్య సీతాథ వేణ్యుద్గ్రథనం గృహీత్వా। ఉద్బధ్య వేణ్యుద్గ్రథనేన శీఘ్రమహం గమిష్యామి యమస్య మూలమ్॥

௧௮. 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌭𑌿𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌥 𑌵𑍇𑌣𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌥𑌨𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾।
𑌉𑌦𑍍𑌬𑌧𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌣𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌥𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑌹𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍॥

௧௮. ஶோகாபிதப்தாபஹுதாவிசிந்த்யஸீதாதவேண்யுத்க்ரதநம்க்ருஹீத்வா।
உத்பத்யவேண்யுத்க்ரதநேநஶீக்ரமஹம்கமிஷ்யாமியமஸ்யமூலம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-ஶோகாபிதப்தா	பிறகு-வியஸனத்தால் நன்றாக தபிக்கப்பட்ட	அஹம்-வேண்யுத்க்ரதநேந	நான்-பின்னலால்
ஸீதா-வேண்யுத்க்ரதநம்	பிராட்டி-பின்னலை	உத்பத்ய	உரிபோட்டுக்கொண்டு
க்ருஹீத்வா	கிரகித்துக்கொண்டு	யமஸ்யமூலம்	இயமனுடையஸமீபத்தை
பஹுதா-விசிந்த்ய	அனேகபிரகாரமாக-ஆலோசித்து	ஶீக்ரம்	தீவிரமாக
		கமிஷ்யாமி	அடைகிறேன்.

౧౯. ఉపస్థితా సా మృదుసర్వగాత్రీ శాఖాం గృహీత్వాథ నగస్య తస్య। తస్యాస్తు రామం ప్రవిచింతయంత్యా రామానుజం స్వం చ కులం శుభాంగ్యాః॥
౨౦. శోకాన్నిమిత్తాని తథా బహూని ధైర్యార్జితాని ప్రవరాణి లోకే। ప్రాదుర్నిమిత్తాని తదా బభూవుః పురాపి సిద్ధాన్యుపలక్షితాని॥

கக. [illegible]
[illegible]
உ௦. [illegible]
[illegible]

கக. உபஸ்திதாஸாம்ருதுஸர்வகாத்ரீஶாகாம்க்ருஹீத்வா நகஸ்ய தஸ்ய।
தஸ்யாஸ்துராமம்ப்ரவிசிந்தயந்த்யாராமாநுஜம்ஸ்வஞ்சகுலம்ஶுபாங்க்யா:॥
உ௦. ஶோகாநிமித்தாநிததாபஹூநிதைர்யார்ஜிதாநிப்ரவராணிலோகே।
ப்ராதுர்நிமித்தாநிததாபபூவு:புராபிஸித்தாந்யுபலக்ஷிதாநி॥
இதி ஸ்ரீ ஸுந்தரகாண்டே அஷ்டாவிம்ஶஸ்ஸர்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-ம்ருதுஸர்வகாத்ரீ-ஸா-பின்பு-மெல்லிய அவயவங்களையுடைய-அந்த (ஸீதை)		ஶோகாநிமித்தாநி	துக்கத்திற்குக்காரணமில்லாதனவும்
தஸ்ய-நகஸ்ய	அந்த-மரத்தினுடைய	ததா	அந்தபிரகாரம் (வாயிட்டுசொல்லமுடியாதனவாக)
ஶாகாம் க்ருஹீத்வா	கிளையை-பிடித்துக்கொண்டு	பஹூநி-தைர்யார்ஜிதாநி-அநேகங்களும்-தைரியத்தை யுண்டு பண்ணுகின்றனவும்	
உபஸ்திதா	இருந்தாள்.		
ராமம்-ராமாநுஜம்	ஸ்ரீராகவனையும் - இலக்ஷ்மணனையும்	லோகே-ப்ரவராணி	உலகத்தில்-பிரஸித்தமானவும்
ஸ்வம்-குலஞ்ச	தன்னுடைய-வம்சத்தையும்	புரா பி-ஸித்தாநி	முன்பும்-பலித்தனவாக
ப்ரவிசிந்தயந்த்யா:	நன்றாயாலோசித்திருக்கிறவளும்	உபலக்ஷிதாநி	காணப்பட்டுமிருக்கிற
ஶுபாங்க்யா:-தஸ்யா:-சோபனமான அவயவமுமுடைய-அந்த (பிராட்டிக்கு)		நிமித்தாநி	சுபசகுனநிமித்தங்கள்
		ததா-ப்ராதுர்பபூவு:	அப்பொழுது-உண்டாயின.

தா-ம்.—துக்கத்தால் மிகவுந்தபிக்கப்பட்ட ஸீதை சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின்கீழ் நின்று ஆத்மஹத்திசெய்யும்விஷயத்தை வெகுவிதம்யோசித்து முடிவில் பிராணத்தியாகஞ்செய்வதே யுக்தமென்று நிச்சயித்துத் தனது பின்னலைக்கழுத்தில்சுற்றி மரக்கிளையில் மாட்டி மரணத்தையடைகிறதென்கிற தீர்மானத்துடன் அம்மரத்தினோர்சாகையைப் பிடித்துக்கொண்டுநின்றாள். தற்கொலைபுரிய வெத்தனிக்குமுன் பிராணபந்துவான ஸ்ரீராகவனையும்,பத்தினிபிரிந்தாலும் தான்பிரிந்தறியா வனுஜனை இலக்ஷ்மணனையும், மற்றுள்ள பந்துக்களையும்நினைத்துநின்றாள். அப்பொழுது அந்தசோபனாங்கிக்கு சோகத்தை யொழிக்கின்றனவும் தைரியத்தையுண்டுபண்ணுகின்றனவும், இதுவரையில் உலகத்தார்க்கு க்ஷேமத்தையேகுறித்து வந்தனவுமான அநேக நற்சகுனங்களுண்டாயின.

ஸ்ரீஸங்மனோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வியாக்யாந ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
இருபத்தெட்டாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

இருபத்தொன்பதாவதுஸர்க்கம்.

௧. [illegible]

௧. [illegible]
[illegible]
௧. ததாகதாம்தாம்வ்யதிதாமநிந்திதாம்வ்யபேதஹர்ஷாம்பரிதீநமாநஸாம்।
ஶுபாம்நிமித்தாநிஶுபாநிபேஜிரேநரம்ஶ்ரியாஜுஷ்டமிவோபஜீவிந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததாகதாம்	(கண்க்கிடுவதற்கரிதான) அப்படிப்பட்டவியஸனத்தையடைந்தவளும்	நிமித்தாநி	(அவள்விஷயத்தில்உண்டான)சகுனங்கள் (காரணங்கள்)
வ்யதிதாம்	மனோவிசாரத்தையடைந்தவளும்	ஶுபாநி	நல்ல சகுனங்களை (ஸூசிப்பித்து)
அநிந்திதாம்	நிந்திக்கத்தகாதவளும் [ம்	ஶ்ரியா-ஜுஷ்டம்	ஸம்பத்தால்-பூர்ணனை
வ்யபேதஹர்ஷாம்	போய்விட்டஸந்தோஷ முடையவளு	நரம்-உபஜீவிந இவ	மநுஷ்யனை - அண்டிப்பிழைப்பவன் போல்
பரிதீநமாநஸாம்	மிகதைந்நியமான மனமுடையவளும்		
ஶுபாம் - தாம் - மங்களஸ்வரூபியுமான - அந்த (ஸீதையை)		பேஜிரே	ஸேவித்தன.

தா-ம்.—இந்தவிதம், இனிஜீவதாரணஞ்செய்யின் சஸ்திரசரங்களோடு பீடிக்கமுயலு மிராவணனது ஹிம்ஸைக்குள்ளாக வேண்டிவரும், அதினின்றுதப்ப ஆத்மஹத்தியொன்றேஉபாயம், அவ்வுபாயத்தை யனுஷ்டிப்பதில் விரோதங்களனேகமுண்டாயினும் அதைவிட பிரகிருதத்தில் வேறுகதியில்லை, இத்தியாதிகாரணங்களால் அந்தியோபாய மான ஹத்தியோபாயத்தில் நிச்சயங்கொண்டபிராட்டி மஹத்தான விசாரமடைந்து அதிதைன்னியமான நிலைமையிலிருந்தாள். ஸ்ரீராகவனோடுவாழ்ந்த பேரானந்தமெல்லாம்மறந்து துக்கமே குடிகொண்ட மனமுடையவளாயிருந்தாள். துக்கமனுபவிக்கையிலும் பாதிவிருத்தியத்தினின்று விலகாமல் நிந்

தனக்கிடமற்ற சிலவதியாயிருந்தாள். இப்படிப்பட்ட தைன்னியத்திலும் திவ்யலக்ஷணங்களமைந்த விரகதப்தமான அவளது ஸுந்தராங்கங்கள் சுபகரமாகவிளங்கின. இவ்விதஸ்திதியில் விருக்ஷக்கிளையைப் பிடித்துக்கொண்டு உயிர்நிலையைக்கிளப்ப ஸன்னத்தையாயிருக்கும் ஜானகிக்கு மங்களசகுனங்க ளனேகமுண்டாயின. அவையெல்லாம், தனுட்டியனையடைந்து வேண்டியதிரவியத்தைப்பெற்று ஸந்தோஷமுறும் யாசகர்போல், ஸர்வமங்களஸ்வரூபியான ஸாக்ஷாத் இலக்ஷ்மிக்குக் கிஞ்சித்துதவிபுரிந்து மேன்மையடைந்தன. அமோக மங்களங்களைப் பெறப்போகிற பிராட்டிவிஷயத்தில் தாங்களுண்டாகி அவளுடைய மங்களப்பிராப்தியால் தாங்கள் மங்களசகுனங்களென்கிற கியாதிலாபத்தையடைந்து ஸ்வரூபம் பெற்றன.

౨. తస్యాశ్శుభం వామమరాళపక్ష్మరాజీవృతం శుక్లవిశాలకృష్ణమ్। ప్రాస్పందతైకం నయనం సుకేశ్యా మీనాహతం పద్మమివాభితామ్రమ్॥

உ. தஸ்யாஶ்ஶுபம் வாமமராளபக்ஷ்மராஜீவ்ருதம் ஶுக்லவிஶாலக்ருஷ்ணம்।
ப்ராஸ்பந்ததைகம் நயனம் ஸுகேஶ்யா மீனாஹதம் பத்மமிவாபிதாம்ரம்॥

உ. தஸ்யாஶ்ஶுபம்வாமமராளபக்ஷ்மராஜீவ்ருதம்ஶுக்லவிஶாலக்ருஷ்ணம்।
ப்ராஸ்பந்ததைகம்நயனம்ஸுகேஶ்யாமீனாஹதம்பத்மமிவாபிதாம்ரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அராளபக்ஷ்மராஜீவ்ருதம்	வக்கிரமான (கண்) இரப்பைவரிசையினல் சுற்றப்பட்டதும்.	ஸுகேஶ்யா: - தஸ்யா:	சிறந்ததலைமயிரையுடைய அந்த(ஸீதையினுடைய
ஶுக்லவிஶாலக்ருஷ்ணம்	வெளுத்ததும்விசாலமானதும் கறுப்பானதும்	வாமம்-நயனம்	இடதான-கண்ணனது
அபிதாம்ரம்	கடையில் சிகப்பையுடையதும்	மீனாஹதம்	மத்ஸ்யத்தாலடிக்கப்பட்ட
ஏகம்	அத்விதீயமானதுமான	பத்மமிவ	தாமரைப்புஷ்பம்போல்
		ஶுபம்-ப்ராஸ்பந்தத	மங்களகரமாக-அதிர்ந்தது.

தா-ம்.—அதியழகானகேசமுடைய பிராட்டியினிடதுபக்கத்திலுள்ளதும், நடுவிற்கறுத்து இடையில் வெளுத்து கடையிற்சிவந்து அதிவிசாலமும் அத்விதீயமான ஸுந்தரமும்பொருந்தி லோகானந்தகரமாகப் பிரகாசிக்கிறதுமானதிருக்கண், திவ்யஸரஸ்ஸில் ஆனந்தத்தோடுவிளையாடுமோர் மத்ஸ்யசிரேஷ்டத்தாலடிபட்டதாமரஸம்போல், மங்களஸூசகமாக இரப்பையாலடியுண்டு துடித்தது.

౩. భుజశ్చ చార్వంచితపీనవృత్తః పరార్ధ్యకాలాగరుచందనార్హః। అనుత్తమేనాధ్యుషితః ప్రియేణ చిరేణ వామస్సమవేపతాశు॥

ந. புஜஶ்ச சார்வஞ்சிதபீனவ்ருத்த: பரார்த்யகாலாகருசந்தனார்ஹ:।
அனுத்தமேனாத்யுஷித: ப்ரியேண சிரேண வாமஸ்ஸமவேபதாஶு॥

ந. புஜஶ்சசார்வஞ்சிதபீனவ்ருத்த:பரார்த்யகாளாகருசந்தனார்ஹ:।
அனுத்தமேனாத்யுஷித:ப்ரியேணசிரேணவாமஸ்ஸமவேபதாஶு॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சார்வஞ்சிதபீனவ்ருத்த:	அழகாகப்பொருந்திபெருத்துஉருண்டதும்	அனுத்தமேன-ப்ரியேண	உத்தமனுன-நாயகனால்
பரார்த்யகாளாகருசந்தனார்ஹ:	சிறந்த கறுத்த அகருசந்தனத்திற்கிசைந்ததும்	அத்யுஷித:	பிடிக்கப்பட்டதும்
		வாம:-புஜஶ்ச	இடதுமான-தோளும்
		சிரேண-ஆஶு-ஸமவேபத	வெகுகாலம்-சீக்கிரமாக-துடித்தது.

தா-ம்.—சிறந்தவனப்புடன் திரண்டுஉருண்டு அகருமுதலிய உத்தமவாஸனைத் திரவியங்களாலலங்கரிப்பதற்கருகமாயுள்ளதும், லோகநாதனும் தனக்குப்பிராணபந்துவுமான ஸ்ரீராகவனால் ஆலிங்கனுதிகள் செய்யப்பெற்று அனுபவிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற பிராட்டியினிடதுதோள் சிரகால மடிக்கடி துடித்தது.

౪. గజేంద్రహస్తప్రతిమశ్చ పీనస్తయోర్ద్వయోస్సంహతయోస్సుజాతః। ప్రస్పందమానః పునరూరురస్యా రామం పురస్తాత్ స్థితమాచచక్షే॥

ச. கஜேந்த்ரஹஸ்தப்ரதிமஶ்ச பீனஸ்தயோர்த்வயோஸ்ஸம்ஹதயோஸ்ஸுஜாத:।
ப்ரஸ்பந்தமான: புனரூருரஸ்யா ராமம் புரஸ்தாத் ஸ்திதமாசசக்ஷே॥

ச. கஜேந்த்ரஹஸ்தப்ரதிமஶ்சபீனஸ்தயோர்த்வயோஸ்ஸம்ஹதயோஸ்ஸுஜாத:।
ப்ராஸ்பந்தமான:புனரூருரஸ்யாராமம்புரஸ்தாத்ஸ்திதமாசசக்ஷே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கஜேந்த்ரஹஸ்தப்ரதிம:	கஜசிரேஷ்டத்தின் துதிக்கைக்குஸமானமானதும்	(வாம:)-அஸ்யா:	(இடதான)-இவளுடைய
பீன:-ஸுஜாத:	பெருத்ததும்-ஸுந்தரமானதும்	ஊரு:-புன:புன:	துடையானது-அடிக்கடி
ஸம்ஹதயோ:	(ஒன்றுக்கொன்று) சேர்ந்ததும்	ப்ரஸ்பந்தமான:	துடித்ததாக
த்வயோ:	இரண்டானதும்	ராமம்-புரஸ்தாத்	ஸ்ரீராகவனை-எதிரில்
தயோ:	(ஸுலக்ஷணத்தால் அப்படிபிரஸித்தமான)அத்துடைகளுக்குள்	ஸ்திதம்-ஆசசக்ஷே	இருப்பவராக-சொல்லிற்று.

தா-ம்.—மத்தகஜஹஸ்தம்போற் பெருத்துருண்டுநீண்ட அதிஸுந்தர வடிவினவான பிராட்டியினிரண்டுதுடைகளுள் இடதுதுடையானது ஸ்ரீராகவனிதோ வந்துவிட்டானென் றுரைப்பதுபோல் அடிக்கடி துடித்தது.

౫. శుభం పునర్హేమసమానవర్ణమీషద్రజోధ్వస్తమివాతులాక్ష్యాః। వాసస్స్థితాయాశ్శిఖరాగ్రదంత్యాః కించిత్పరిస్రంసత చారుగాత్ర్యాః॥

௫. ശുഭം പുനർഹേമസമാനവർണ്ണമീഷദ്രജോധ്വസ്തമിവാമലാക്ഷ്യാഃ।
വാസഃ സ്ഥിതായാഃ ശിഖരാഗ്രദന്ത്യാഃ കിഞ്ചിത്പരിസ്രംസത ചാരുഗാത്ര്യാഃ॥

௫. ஶுபம்புநர்ஹேமஸமாநவர்ணமீஷத்ரஜோத்வஸ்தமிவாமலாக்ஷ்யா:।
வாஸஸ்ஸ்திதாயாஶ்ஶிகராக்ரதந்த்யா:கிஞ்சித்பரிஸ்ரம்ஸதசாருகாத்ர்யா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶுபம்-ஹேமஸமாநவர்ணம்-மங்களகரமானதும்-பொன்னிற்குஸமானமாகியவர்ணமுடையதும்		அமலாக்ஷ்யா:	நிர்மலமானகண்களையுடையவளும்
ஈஷத்ரஜ:	கொஞ்சம்தூம்புடையதும்	ஸ்திதாயா:	வஸ்திரம்கழுவுதற்கனுகூலமாக(இருக்கிற)
ஶிகராக்ரதந்த்யா:	குண்டானநுனியையுடைய பற்களையுடையவளும்அல்லதுமாதளம்பழத்தின்விதைபோன்ற நுனியையுடையபற்களையுடையவளும்அல்லது சிகராகாரம்போன்றநுனியையுடையபற்களையுடையவளும்	சாருகாத்ர்யா:	அழகானசரீரத்தையுடைய (பிராட்டியினுடைய)
		வாஸ:-த்வஸ்தமிவ	ஆடையானது-கழுவிவிழுந்ததுபோல்
		புந:-கிஞ்சித்-பரிஸ்ரம்ஸத-மறுபடி-கொஞ்சம்-கழுவிற்று. (பர்யஸ்ரம்ஸத-என்றிருக்கவேண்டும்,பரிஸ்ரம்ஸத-என்கிறது ஆர்ஷம்.)	

தா-ம்.—பர்வதசிகரங்கள்போல் உருண்டபிரதக்கான நுனிகளையுடைய பற்களினொளியாற் பிரகாசிப்பவளும், அதியழகானஇடக்கணுக்கமுடையவளும், அதிஸுந்தரமான தனுகாத்திரமுடையவளுமான பிராட்டியின் திருமேனியிலிருந்து அவள்தரித்திருந்த சுபகரமும் ஹேமவர்ணமும் கொஞ்சம் மலினமும் பொருந்திய வஸ்திரமானது கழுவுவதுபோலிருந்தது.

౬. ఏతైర్నిమిత్తైరపరైశ్చ సుభ్రూస్సంబోధితా ప్రాగపి సాధుసిద్ధైః। వాతాతపక్లాంతమివ ప్రణష్టం వర్షేణ బీజం ప్రతిసంజహర్ష॥

௬. ഏതൈർന്നിമിത്തൈരപരൈശ്ച സുഭ്രൂസ്സംബോധിതാ പ്രാഗപി സാധുസിദ്ധൈഃ।
വാതാതപക്ലാന്തമിവ പ്രണഷ്ടം വർഷേണ ബീജം പ്രതിസഞ്ജഹർഷ॥

௬. ஏதைர்நிமித்தைரபரைஶ்சஸுப்ரூஸ்ஸம்போதிதாப்ராகபிஸாதுஸித்தை:।
வாதாதபக்லாந்தமிவப்ரணஷ்டம்வர்ஷேணபீஜம்ப்ரதிஸஞ்ஜஹர்ஷ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏதை:-நிமித்தை:	இந்த-நிமித்தங்களாலும்		பட்டதாதலால்
ப்ராக்-ஸாது-ஸித்தை:-முன்பு-நன்றாக-ஸித்தித்திருக்கிற		ப்ரணஷ்டம்	மிககாணப்படாமலிருக்கிற
அபரை:	வேறான (நிமித்தங்களாலும்)	பீஜம்-வர்ஷேணேவ	விதையானது-மழையினாலேபோல்
ஸம்போதிதா	(சீக்கிரம் தன்னுயகாகமனவார்த்தையுண்டாகப்போகிறதென்று) அறியப்பட்டவளும்	ப்ரதிஸஞ்ஜஹர்ஷ	ஸந்தோஷித்தாள். (விதைக்குஸந்தோஷம் பூமியிலழிந்து கரிகிப்போகும் ஸமயத்தில் மழையினால்முளைக்கிளம்பி பெருப்பதுபோல் இவளும் ஸந்தோஷித்தாள்.)
ஸுப்ரூ:	நற்புருவமுமுடைய (ஸீதை)		
வாதாதபக்லாந்தம்	காற்றினாலும்வெயிலினாலும் வாட்டப்		

தா-ம்.—பூமியில்விழுந்தநாள்முதல் பிராணதாரகமான ஜலத்தைக் காணாது வெயில் வாதமிவைமிழைக்குந்தன்மையால்வாடி நிந்துபோகும்வித்தானது மழையைக்கண்டவுடன் ஏறக்குறைய நஷ்டமாய்விட்ட பிராணனை மறுபடியுமடைந்து வேரோடி மேல்நோக்கிப் பயிராவதுபோல், இலங்காக்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீராகவனாகிற நீலமேகமண்டலத்தைக் காணாது இராக்ஷஸிகளாகிற உஷ்ண வாதத்தால் தபிக்கப்பட்டுப் பிராணநஷ்டத்தைச்செய்துகொள்ள ஸித்தையாயிருக்கிற பிருகுடிஸௌந்தரியமுடையாளான பிராட்டி, இந்தநன்குசகுனங்களையும் இன்னம் முன்னோனுபவத்தில் சுபஸூசகங்களென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிற அநேக நிமித்தங்களையும் நன்றாகப்பார்த்து அவை முற்குறிக்கிற ஸ்ரீராகவப்பிராப்தமாகிற க்ஷேமலாபத்தையூகித்து நானும் என நாதனையடையும்படியான பாக்கியஞ்செய்தேனோ, இதென்னஸந்தோஷகாலமென்று தேகமபூரித்து ஆனந்தபரவசையானாள்.

౭. తస్యాః పునర్బింబఫలాధరోష్ఠం స్వక్షిభ్రు కేశాంతమరాళపక్ష్మ। వక్త్రం బభాసే సితశుక్లదంష్ట్రం రాహోర్ముఖాచ్చంద్ర ఇవ ప్రముక్తః॥

௭. തസ്യാഃ പുനർബിംബഫലാധരോഷ്ഠം സ്വക്ഷിഭ്രുകേശാന്തമരാളപക്ഷ്മ।
വക്ത്രം ബഭാസേ സിതശുക്ലദംഷ്ട്രം രാഹോർമ്മുഖാച്ചന്ദ്ര ഇവ പ്രമുക്തഃ॥

௭. தஸ்யா:புநர்ப்பிம்பபலாதரோஷ்டம்ஸ்வக்ஷிப்ருகேஶாந்தமராளபக்ஷ்ம।
வக்த்ரம்பபாஸேஸிதஶுக்லதம்ஷ்ட்ரம்ராஹோர்முகாச்சந்த்ரஇவப்ரமுக்த:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிம்பபலாதரோஷ்டம்-கோவைக்கனிபோல்மேலுதடும்கீழுதடுமுடையவளும்		ஸிதஶுக்லதம்ஷ்ட்ரம்-மிகவெளுப்புற்றபற்களையுடையவளுமான அல்லதுஇடைவெளியில்லாமல் கோர்வையானபற்களையுடையவளுமான	
ஸ்வக்ஷிப்ரு	சிறந்தகண்களும்புருவமுமுடையவளும்		
கேஶாந்தம்	மயிரின்நுனியையுடையவளும் (என்றுல்முன்பாகத்தில்விஸ்தரித்தஅளகமுடையவளென்றர்த்தம்)	தஸ்யா:-வக்த்ரம்	அந்த (ஸீதையினுடைய)முகமானது
		ராஹோர்முகாத்-முக்த:-இராகுவினிடவாயிலிருந்து விடப்பட்ட	
அராளபக்ஷ்ம	கோணலான இரப்பையுடையவளும்	சந்த்ரஇவ-பபாஸே-மதிபோல்-(மறுபடி)விளங்கிற்று.	[ட்ட

தா-ம்.—"அடுத்ததுகாட்டும் பளிங்குபோனெஞ்சங் கடுத்ததுகாட்டுமுகம்" என்பதுபோல், சுபசகுனங்களைக்கண்டு ஸந்தோஷித்த பிராட்டியின் மனோத்ஸாகத்தை அவள் வாண்முகம் வெளிக்காண்பித்தது. தக்கதப்தமாகி துவண்டிருந்தவதரங்கள் சுவைநீர்ப்பெருக்கால் சோபையடைந்து கோவைக்கனிபோல் மிகவுஞ் சிவந்துவிளங்கின. உள்கிற்கு முருவல்வரிசைகளும் நிலாபொழிவனபோல் வெளிவந்து பிரகாசித்தன. செங்கமலபத்திரம்போலகன்ற திருக்கண்கள் ஒளிபெற்றுவிளங்கின. மன்மதசாபம்போல்வளைந்த புருவங்கள் உன்னதமடைந்துசோபித்தன. அடர்ந்த ரோமபங்திகளையுடைய இமைகள் ஒளிவீசு நேத்திரங்களை ரக்ஷித்துக்கொண்டு தங்களுக்கியல்பான கோணலைவகித்துப் பிரகாசித்தன. இப்படி அதியழகான அதரங்களும் முருவல்களும் நேத்திரங்களும் புருவங்களுமமையப்பெற்று, நீருண்டமேகம்போறகறுத்த நீண்டகேசத்தையெல்லையாகக்கொண்டு பிரகாசிக்குமப்பிராட்டியின் திருமுகமண்டலமானது இராகுவிமுக்தமான சந்திரன்போல் ஸ்வச்சமான காந்தியைவகித்து அதிமனோகரமாயும் பிரஸன்னமாயும் விளங்கிற்று.

౮. సా వీతశోకా వ్యపనీతతంద్రీ శాంతజ్వరా హర్షవిబుద్ధసత్త్వా। అశోభతార్యా వదనేన శుక్లే శీతాంశునా రాత్రిరివోదితేన॥

அ. ஸா வீதஶோகா வ்யபநீததந்த்ரீ ஶாந்தஜ்வரா ஹர்ஷவிபுத்தஸத்த்வா।
அஶோபதார்யா வதநேந ஶுக்லே ஶீதாம்ஶுநா ராத்ரிரிவோதிதேந॥

அ. ஸாவீதஸோகாவ்யபநீததந்த்ரீஸாந்தஜ்வராஹர்ஷவிவ்ருத்தஸத்வா।
அஸோபதார்யாவதநேநஸுக்லேஸீதாம்ஸுநாராத்ரிரிவோதிதேந॥

இதி ஶ்ரீமத்ஸுந்தரகாண்டே ஏகோநத்ரிம்ஶஸ்ஸர்க:

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீதஸோகா	போய்விட்டசோகமுடையவளும்	ஆர்யா-ஸா	பூஜ்யையுமான-அந்த(ஸீதை)
வ்யபநீததந்த்ரீ	போக்கடிக்கப்பட்ட புத்திகல்மஷமுடையவளும்	வதநேந	முகத்தினால்
ஸாந்தஜ்வரா	அடங்கினஸந்தாபமுடையவளும்	ஸுக்லே-உதிதே	ஸுக்லபக்ஷத்தில்-உதித்த
ஹர்ஷவிவ்ருத்தஸத்வா-ஸந்தோஷத்தால்விகஸித்தமனமுடையவளும்		ஸீதாம்ஸுநா-ராத்ரிரிவ-சந்திரனாலே-இராபோல்	
		அஸோபத	விளங்கினள்.

தா-ம்.—இந்த சுபசகுனங்களுடைய தர்சனமாத்திரத்தால் பிராட்டியினுடையஸர்வசோகமும்விலகிவிட்டது. ஆத்மஹத்திசிந்தையால்கலக்கமுற்ற வவள்மனம் நிஷ்கல்மஷமானதாய்விட்டது. இராவணபயத்தாலும் ஸ்ரீராகவப்பிராப்திய பாவத்தாலுமுண்டான ஜ்வரமானது உடனே தணிந்துவிட்டது. இப்படி துக்கவிமுக்தையாகி ஸந்தோஷிக்கொண்ட அவ்வாரியபுத்திரியின் திருமுகமானது திவ்வியானந்தகரமான கலைகளைவீசிக்கொண்டு பிரகாசிக்கும் பூர்ணேந்துவைப்போல் சோபித்தது. இவ்விதவாண்முகத்துடன் தேவியானவள் சுசினமுபகதமான சுக்லபக்ஷவிரவுபோல் பிரபையுற்று விளங்கினள்.

ஸ்ரீஸந்மஹோராஞ்ஜநீநாமத் திராவிடவியாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

இருபத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

முப்பதாவது ஸர்க்கம்.

౧. హనుమానపి విక్రాంతస్సర్వం శుశ్రావ తత్త్వతః। సీతాయాస్త్రిజటాయాశ్చ రాక్షసీనాం చ తర్జనం॥

௧. ஹநுமாநபி விக்ராந்தஸ்ஸர்வம் ஶுஶ்ராவ தத்த்வத:।
ஸீதாயாஸ்த்ரிஜடாயாஶ்ச ராக்ஷஸீநாம் ச தர்ஜநம்॥

௧. ஹநுமாநபிவிக்ராந்தஸ்ஸர்வம்ஸுஸ்ராவதத்வத:।
ஸீதாயாஸ்த்ரிஜடாயாஸ்சராக்ஷஸீநாம்சதர்ஜநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விக்ராந்த:*-ஹநுமாநபி-பராக்கிரமவந்தரான-ஹனுமாரும்		ராக்ஷஸீநாம்	(திரிஜடையொழிந்தமற்ற)இராக்ஷஸிகளுடைய
ஸீதாயா:-த்ரிஜடாயாஸ்ச-பிராட்டியினுடையவும் - திரிஜடையினுடையவும்		தர்ஜநம்	பயமுறுத்தும்வார்த்தைகளையும்
தத்வத:-ஸர்வம்	உள்ளபடி-ஸகலவிருத்தாந்தத்தையும்	ஸுஸ்ராவ	கேட்டார்.

தா-ம்.—சிம்சுபாவிருக்ஷக் கிளையின்மீ தெழுந்தருளியிருந்த ஹநுமான், பிராட்டியின் பிரலாபத்தையும், திரிஜடாஸ்வப்னத்தையும்,இராக்ஷஸிகளின் மிரட்டலையும் இவைகளையெல்லாம்உள்ளபடிகேட்டறிந்தார்.

౨. అవేక్షమాణస్తాం దేవీం దేవతామివ నందనే। తతో బహువిధాం చింతాం చింతయామాస వానరః॥

* "விஸ்ராந்த:" என்றும் பாடம். அப்பொழுது ஹநுமான் நிஸ்சேஷ்டிதராயிருந்தாரென்றர்த்தம்.

உ. கவெக்ஷமாணஹா தெவீம்தெவதாமிவ நநூதெந।
தெதாவஹ விதாம் விஹாம் விஹயாமாஸவாநரஃ॥

உ. அவேக்ஷமாணஸ்தாம்தேவீம்தேவதாமிவநந்தநே।
ததோபஹுவிதாம்சிந்தாம்சிந்தயாமாஸவாநரஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரஃ-தாம்-தேவீம் நந்தநே-தேவதாமிவ	ஹநுமான்-அந்த-ஸீதையை இந்திரோத்தியானவனத்தில் - தேவதைபோல்	அவேக்ஷமாணஃ-ததஃ பஹுவிதாம்-சிந்தாம் சிந்தயாமாஸ	பார்க்கிறவராய்க்கொண்டு-பிறகு அநேகவிதமான-எண்ணத்தை ஆலோசித்தார்.

தா-ம்.—மஹேந்திரவனமான நந்தனவனத்திலுலாவுந் தேவஸ்திரீபோல் அஸாதாரணவடிவழகோடு சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின்கிழ் ஸஞ்சரிக்கும் பிராட்டியைப்பார்த்து ஹநுமான் வெகுவிதமாகச்சிந்தித்தார்.

3. యాంకపీనాంసహస్రాణిసుబహూన్యయుతానిచ। దిక్షుసర్వాసుమార్గంతేసేయమాసాదితామయా॥

ஙு. யாம்கபீநாம்ஸஹஸ்ராணிஸுபஹூந்யயுதாநிச।
திக்ஷுஸர்வாஸுமார்க்கந்தே ஸேயமாஸாதிதாமயா॥

ங. யாம்கபீநாம்ஸஹஸ்ராணிஸுபஹூந்யயுதாநிச।
திக்ஷுஸர்வாஸுமார்க்கந்தேஸேயமாஸாதிதாமயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுபஹூநி கபீநாம்-ஸஹஸ்ராணி அயுதாநிச யாம்-ஸர்வாஸு-திக்ஷு-எந்த(ஸீதையை) - ஸமஸ்தங்களான	மிகவதிகங்களான வானரங்களுடைய ஆயிரங்களும் பதினாயிரங்களும் [திக்குகளில்	மார்க்கந்தே ஸா-இயம் மயா-ஆஸாதிதா	தேடுகின்றனவோ அப்படிப்பட்ட - இந்த (ஸீதையானவள்) என்னால்-அடையப்பட்டாள்.

தா-ம்.—எவள்கிமித்தமாக அனேகாயிரம்வானரர் சதுர்த்திசைகளிலும் விடுக்கப்பட்டனரோ, எவளைவானரர் திசைகள்தோறுமின்னம் தேடுகின்றனரோ, அப்படிப்பட்ட ஸீதையானவள், அஹோ ஆச்சரியம் என்பாக்கியவிசேஷத்தாலிதோவென்னால் காணப்பட்டாள்.

४. చారేణతుసుయుక్తేనశత్రోశ్శక్తిమవేక్షతా। గూఢేనచరతాతావదవేక్షితమిదంమయా॥

ச. சாரேணதுஸுயுக்தேநஶத்ரோஶ்ஶக்திமவேக்ஷதா।
கூடேநசரதாதாவதவேக்ஷிதமிதம்மயா॥

ச. சாரேணதுஸுயுக்தேநஶத்ரோஶ்ஶக்திமவேக்ஷதா।
கூடேநசரதாதாவதவேக்ஷிதமிதம்மயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுயுக்தேந-சாரேண ஶத்ரோஃ-ஶக்திம் அவேக்ஷதா-கூடேந	மிகயோக்கியனுன-வெளி சுற்றுகிறவனும் பகையாளியினுடைய-சக்தியை பார்ப்பவனும்-மறைவாக	சரதா-மயா இதம்-தாவத் அவேக்ஷிதம்	திரிகிறவனுமான-என்னால் இனிசொல்லப்போகிற-ஸமஸ்தமும் பார்க்கப்பட்டது.

௫. రాక్షసానాంవిశేషశ్చపురీచేయమవేక్షితా। రాక్షసాధిపతేరస్యప్రభావోరావణస్యచ॥

ரு. ராக்ஷஸாநாம்விஶேஷஶ்சபுரீசேயமவேக்ஷிதா।
ராக்ஷஸாதிபதேரஸ்யப்ரபாவோராவணஸ்யச॥

ரு. ராக்ஷஸாநாம்விஶேஷஶ்சபுரீசேயமவேக்ஷிதா।
ராக்ஷஸாதிபதேரஸ்யப்ரபாவோராவணஸ்யச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸாநாம்-விஶேஷஶ்ச (அவேக்ஷிதஃ) இயம்-புரீச அவேக்ஷிதா	இராக்கதருடைய- விசேஷமும் (என்னால்) பார்க்கப்பட்டது இந்த-இலங்காபட்டணமும் (என்னால்) பார்க்கப்பட்டது	ராக்ஷஸாதிபதேஃ அஸ்ய-ராவணஸ்ய ப்ரபாவஶ்ச	இராக்கதப்பிரபுவான இந்த - இராவணனுடைய மஹிமையும் (பார்க்கப்பட்டது.)

தா-ம்.—யாவர்கண்ணுக்கும் புலப்படாது மிகவல்லமையோடு சத்துருபலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டேஸஞ்சரிக்கிற்வென்னுல் இவ்விலங்காநகரமுழுதும் நன்ருகப்பார்க்கப்பட்டது, அளவற்ற இராக்ஷஸகோடிகள் தரிசிக்கப்பட்டன திரிலோகபிரஸித்தமாக விதை யரசுபுரிந்துவரும் தசகண்டனுடைய மஹாப்பிரதாபங்களும் பார்க்கப்பட்டன.

౬. యుక్తంతస్యాప్రమేయస్యసర్వసత్త్వదయావతః। సమాశ్వాసయితుంభార్యాంపతిదర్శనకాంక్షిణీమ్॥

சு. யுக்தம்தஸ்யாப்ரமேயஸ்யஸர்வஸத்த்வதயாவதஃ।
ஸமாஶ்வாஸயிதும்பார்யாம்பதிதர்ஶநகாங்க்ஷிணீம்॥

சு. யுக்தம்தஸ்யாப்ரமேயஸ்யஸர்வஸத்வதயாவதஃ।
ஸமாஶ்வாஸயிதும்பார்யாம்பதிதர்ஶநகாம்க்ஷிணீம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அப்ரமேயஸ்ய	இப்படிப்பட்டவனென்றளவிடப்படத்தக்கதல்லாதவனும்	பதிதர்ஶநகாங்க்ஷிணீம்	பர்த்தாவினுடைய தரிசனத்தைக் கோருகிற
ஸர்வஸத்வதயாவத:	ஸமஸ்தபிராணிகளிடத்திலும் கிருபையுடையனுமான [பக்தமான)	பார்யாம் - ஸமாஶ்வாஸயிதும்	பத்நியை - ஸமாதானம் செய்வதற்கு
தஸ்ய	அந்த-ஸ்ரீராகவனுடைய (அவன்ஸம்	யுக்தம்	யுக்தந்தான்

౭. అహమాశ్వాసయామ్యేనాం పూర్ణచంద్రనిభాననామ్। అదృష్టదుఃఖాం దుఃఖార్తాం దుఃఖస్యాంతమగచ్ఛతీమ్॥

௭. [illegible]

௭. அஹமாஶ்வாஸயாம்யேநாம்பூர்ணசந்த்ரநிபாநநாம்।
அத்ருஷ்டதுக்காம்துக்கார்த்தாம்துக்கஸ்யாந்தமகச்சதீம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-பூர்ணசந்த்ரநிபாநநாம்	நான்-நிறைந்தமதிக்கொப்பான [முகமுடையவளும்	துக்கஸ்ய-அந்தம்	வியஸனத்தினுடைய-முடிவை
அத்ருஷ்டதுக்காம்	பாராததுக்கமுடையவளும்	அகச்சதீம்-ஏநாம்	அடையாதவளுமான-இந்த ஸீதையை
துக்கார்த்தாம்	துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டவளும்	ஆஶ்வாஸயிஷ்யாமி	ஸமாதானம்செய்யக்கடவேன்.

౮. యద్యప్యహమిమాం దేవీం శోకోపహతచేతనామ్। అనాశ్వాస్య గమిష్యామి దోషవద్గమనం భవేత్॥

௮. [illegible]

௮. யத்யப்யஹமிமாம்தேவீம்ஶோகோபஹதசேதநாம்।
அநாஶ்வாஸ்யகமிஷ்யாமிதோஷவத்கமநம்பவேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶோகோபஹதசேதநாம்	துக்கத்தாலடிக்கப்பட்டமனமுடை [ய	அஹம்-கமிஷ்யாமியதி	நான்-போவேனாகில்
இமாம்-தேவீம்	இந்த-ஸீதையை	கமநம்	(என்னுடைய) கமனமானது
அநாஶ்வாஸ்ய	ஸமாதானஞ்செய்யாமல்	தோஷவத்-பவேத்	தோஷமுடையதாக-ஆகும்.

౯. గతే హి మయి తత్రేయం రాజపుత్రీ యశస్వినీ। పరిత్రాణమవిందంతీ జానకీ జీవితం త్యజేత్॥

௯. [illegible]

௯. கதேஹிமயிதத்ரேயம்ராஜபுத்ரீயஶஸ்விநீ।
பரித்ராணமவிந்தந்திஜாநகிஜீவிதம்த்யஜேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயி-தத்ர	நான்-அங்கு (ஜாம்பவத்பிரபிருதிகள் இருக்குமிடம்)	இயம்-ஜாநகீ	இந்த-ஜனகன்மகளான (ஸீதை)
கதே (ஸதி)	போனவளவில் [மான	பரித்ராணம்-அவிந்தந்தீ	இரக்ஷிப்பவரை - அறியாதவளாக(அடையாதவளாக
ராஜபுத்ரீ-யஶஸ்விநீ	இராஜபுத்திரியும்-கீர்த்தியுடையவளு	ஜீவிதம்-த்யஜேத்	பிராணனை-விட்டுவிடுவள்.

౧౦. మయా చ స మహాబాహుః పూర్ణచంద్రనిభాననః। సమాశ్వాసయితుం న్యాయ్యః సీతాదర్శనలాలసః॥

௧0. [illegible]

௧0, மயாசஸமஹாபாஹு:பூர்ணசந்த்ரநிபாநந:।
ஸமாஶ்வாஸயிதும்ந்யாய்யஸ்ஸீதாதர்ஶநலாலஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூர்ணசந்த்ரநிபாநந:	நிறைந்தமதிக்குநிகரானதிருமுகமுடை [யவரும்	ஸ:ச	அந்த-(ஸ்ரீராகவனும்)
மஹாபாஹு:	பெருத்தபுஜமுடையவரும்	மயா	என்னால்
ஸீதாதர்ஶநலாலஸ:	பிராட்டியின் பார்வையில் ஆஸக்தியுடையவருமான	ஸமாஶ்வாஸயிதும் ந்யாய்ய:	ஸமாதானம்செய்யப்படுவதற்கு தகுந்தவர்தான்.

(சு-மு-௧0-ல்) தா-ம்.—அளவிலாத் தேஜோமகிமையுடையவரும் ஸர்வஜீவகாருண்ணியருமான அக்தாகுத்தனுடைய பிரியபார்யையான இந்தஸீதை பர்த்திருதர்சனத்தில் மிகவும் ஆஸக்திகொண்டிருக்கிறாள். இப்பதிவிரதை அந்தலோகநாதனைச்சேர்த்து ஸுகிக்கவேண்டியது யுக்தந்தான். இவளோ துக்கானுபவத்திற் குக்கொஞ்சமேனுந் தகுந்தவளல்ல. விதிவசத்தால் வியஸனத்தையடைந்துவிட்டாள். வியஸனத்தால் வெகுவிதமாகப்பிடிக்கப்பட்டாள். அவ்வியஸனத்திற்கு முடிவுகாணுத மஹாதீனையானாள். அஹோ! தேவியிப்படி வருந்தியான் காணத்தக்கினதோ! பூர்ணேந்துவைப்பழிக்கு மித்திருமுகமண்டலத்தி லச்ருநீர்பெருகயான் கண்டிருக்கிறதோ! இவளையெப்படியாவது பதிஸமேதையாக்குவதென்கடமை. இவ்வளவுதூரம்வந்து, இவளது கஷ்டங்களையெல்லாம் பிரத்தியக்ஷமாகப்பார்த்து, இவளுக்கிவ்வளவு உபகாரஞ்செய்யேனாகில் நான்ம

ஹாபாபத்திற்குள்ளாவேன். ஸீதாதர்சனந்தான் இலபித்துவிட்டதே, இனியென்னவேண்டுமென்று திருப்தி கொண்டு வானரரிடம் சேர்ந்தேனுகில், துக்கஸந்தப்தையான தேவி இரக்ஷிப்பாரொருவரையுங்காணுது, சில ரக்ஷணநிமித்தமாக ஜீவனையொழித்துவிடுவாள். உத்தமகுலப்பிரஸூதையும் யசஸ்வினியுமானவிவள் இனி இராவணஹிம்ஸையை ஸகியாள். ஆவியையொழித்தாவது மானத்தைரக்ஷிப்பது உயர்குலத்தோரியல்பன்றே! ஆகையாலித்தருணத்தில், ஸ்ரீரகுநாதன் ரக்ஷிக்கவருகிறுரென்பதை யறியாளாகில் ஆத்மஹத்திசெய்து அம்மஹாபாதகத்திற்கு என்னையாளாக்கிவிடுவாள். இவள் விஷயமிப்படியிருக்க, ஸர்வலோகசரண்ணியனும் ஸர்வசத்துருஹந்தாவுமான ஸ்ரீராமசந்திரனுக் குபகாரமிழைக்கயான் கடமைப்பட்டவனல்லவோ? பிரபலசத்துருவான வாலியைஹரித்து ஸுக்கிரீவாபீஷ்டங்களைத்தந்து, ஸுக்கிரீவபலத்தால் பத்தினியையடைந்துவிடலாமென்று ஸீதாதர்சனேத் ஸுகாராய்தசுவிணமுகந்திரும்பி இமைகொட்டாது விழித்துப்பார்த்திருப்பரே. அப்புருஷோத்தமனேடு, இந்நித்தியகல்யாணியைச்சேர்ப்பித்து, அவருடைய முகாரவிந்தமலரயான் காணவேண்டியது நியாயமன்றே. ஸ்ரீராகவஸுக்கிரீவஸ்நேகத்திற்குக் காரணபூதனை நான் அந்தஸ்நேகத்தை ஸபலமாகச்செய்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவ்விதகாரணங்களால் ஸீதையை ஸ்ரீராகவனேடு சேர்ப்பிப்பது எனக்கு அத்தியந்தம் ஆவசியகமான தர்மம்.

౧౧. నిశాచరీణాం ప్రత్యక్షమనర్హం చాభిభాషణమ్ । కథం ను ఖలు కర్తవ్యమిదం కృచ్ఛ్రగతో హ్యహమ్॥

௧௧. நிசாசரீணாம் ப்ரத்யக்ஷமநர்ஹம் சாபிபாஷணம்।
கதம் நு கலு கர்தவ்யமிதம் க்ருச்ச்ரகதோ ஹ்யஹம்॥

௧௧. நிஸாசரீணும்ப்ரத்யக்ஷமநர்ஹம்சாபிபாஷணம்।
கதம்நுகலுகர்தவ்யமிதம்க்ருச்ச்ரகதோஹ்யஹம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிஸாசரீணும்-ப்ரத்யக்ஷம்-இராக்ஷஸிகளுடைய-முன்பாக	[து	கர்த்தவ்யம்	செய்யத்தக்கது
பாஷணம்சாபி	(ஸீதையோடு)வார்த்தைசொல்வதான	அஹம்-க்ருச்ச்ரகத:	நான்-(இதுவிஷயத்தில்) கஷ்டத்தையடைந்தவனுகஆனேன்.
அநர்ஹம்	யுக்தமல்ல (ஆகையால்)		
இதம்-கதம்நுகலு	இத்தவார்த்தையை-எப்படிதான்		

౧౨. అనేన రాత్రిశేషేణ యది నాశ్వాస్యతే మయా । సర్వథా నాస్తి సందేహః పరిత్యక్ష్యతి జీవితమ్॥

௧௨. அநேந ராத்ரிஶேஷேண யதி நாஶ்வாஸ்யதே மயா।
ஸர்வதா நாஸ்தி ஸந்தேஹ: பரித்யக்ஷ்யதி ஜீவிதம்॥

௧௨. அநேநராத்ரிஸேஷேணயதிநாஸ்வாஸ்யதேமயா।
ஸர்வதாநாஸ்திஸந்தேஹ:பரித்யக்ஷ்யதிஜீவிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அநேந-ராத்ரிஸேஷேண-இந்த-இராமீதியால்		ஸர்வதா-ஜீவிதம்	ஸகலவிதத்தால்-பிராணனை
மயா	என்னல் (இந்தஸீதையானவள்) [ல்	பரித்யக்ஷ்யதி	விட்டுவிடுவாள்
நாஸ்வாஸ்யதேயதி-ஸமாதானம்செய்யப்படாமற் போவாளாகி		ஸந்தேஹ:-நாஸ்தி	(இதுவிஷயத்தில்) ஸந்தேஹம்இல்லை.

தா-ம்.—பிராட்டியை ஸ்ரீராகவனேடு சேர்ப்பிப்பது ஆவசியகமானவிஷயமே. இவ்விருவருடைய சேர்த்தியிற் பிரவர்த்தித்தேனுகில் பிரதமத்திலிப்பொழுது தேவியோடு ஸம்பாஷிக்கவேண்டும். ஸ்ரீராகவதூதன் யான், க்ஷேமஸமாசாரங் கொண்டுவந்தேனென்று தெரிவிக்கேனுகில் ஆத்மஹத்தியிற் பிரவர்த்தித்திருக்குமிவள் முந்திவிடுவாள். இப்பொழுது ஸம்பாஷிப்பதற்கோ ஸமயபேதமாகவிருக்கிறது. இராக்ஷஸிகளெல்லோருஞ் சூழ்ந்துநிற்கின்றனர். அவர்கள்முன்னிலையில் ஜானகியோடு இவ்விஷயத்தை விளம்புவது யுக்தமல்ல. தாமஸஞ்செய்தாலும் கஷ்டம்நேரிடும். உதயாத்பூர்வம் க்ஷேமஸமாசார முரையாவிடில் தேவிபிழைத்திருப்பதைக்காணேன். இக்காரியத்தையெப்படி முடிப்பேன். எனதாகமனத்தை தேவிக்கெப்படி தெரிவிப்பேனென்று ஹநுமான்சிந்தித்தார்.

౧౩. రామశ్చ యది పృచ్ఛేన్మాం కిం మాం సీతాబ్రవీద్వచః । కిమహం తం ప్రతిబ్రూయామసంభాష్య సుమధ్యమామ్॥

௧௩. ராமஶ்ச யதி ப்ருச்சேந்மாம் கிம் மாம் ஸீதாப்ரவீத்வச:।
கிமஹம் தம் ப்ரதிப்ரூயாமஸம்பாஷ்ய ஸுமத்யமாம்॥

௧௩. ராமஸ்சயதிப்ருச்சேந்மாம்கிம்மாம்ஸீதாப்ரவீத்வச:।
கிமஹந்தம்ப்ரதிப்ரூயாமஸம்பாஷ்யஸுமத்யமாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராமஸ்ச-ஸீதா	ஸ்ரீராகவன்-ஸீதையானவள்	ஸுமத்யமாம்	ஸுஷ்டுவான இடையையுடைய (ஸீ
மாம்-கிம்-வச:	என்னைக்குறித்து-என்ன-வார்த்தை	அஸம்பாஷ்ய	வார்த்தைசொல்லாமல் [தையோடு
அப்ரவீத்-ப்ருச்சேத்யதி-சொன்னுள் (என்று) கேட்பாராகில்		கிம்-ப்ரதிப்ரூயாம்	என்ன-பதில்சொல்வேன்.
அஹம்-தம் (ப்ரதி)	நான்-அவரைப்பற்றி		

౧౪. సీతాసందేశరహితం మామితస్త్వరయా గతమ్ । నిర్దహేదపి కాకుత్స్థః క్రుద్ధస్తీవ్రేణ చక్షుషా॥

௧௪. 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌯𑌾 𑌗𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌹𑍇𑌦𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 ॥

௧௪. ஸீதாஸந்தேஶரஹிதம்மாமிதஸ்த்வரயாகதம்।
நிர்தஹேதபிகாகுத்ஸ்தஃக்ருத்தஸ்தீவ்ரேணசக்ஷுஷா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
ஸீதாஸந்தேஶரஹிதம்	- ஸீதையின்க்ஷேமஸமாசாரத்தால் குன்னியனாக [கிற	க்ருத்தஃ - தீவ்ரேண-சக்ஷுஷா-கோபித்தவராக-உஷ்ணமான கண்ணினால் (பாருவையால்)	
இதஃ-த்வரயா-கதம்	இவ்விடத்திலிருந்து-சீக்கிரமாக-போ	நிர்தஹேதபி	கொளுத்திவிடுவரோ.
மாம்-காகுத்ஸ்தஃ	என்னை-ஸ்ரீராகவன்		

தா-ம்.—ஸீதையோடு ஸம்பாஷிக்காமல் திரும்புவதும் ஸரியல்ல. பத்நிவிரகத்தாலுன்மாதங்கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீராகவனிடத்தில், "ஹேராகோத்தம! தேவியைக்கண்ணுற்றேன். இலங்கையில் க்ஷேமமாகவிருக்கிறாள்," என்று சொன்னமாத்திரத்தில், மிகுந்தபரபரப்புடன், "ஹநுமன்! ஸீதையைக்கண்ணுற்றாயா, க்ஷேமமாகவிருக்கின்றாளா, என்னைப்பற்றி யென்னசொன்னாள், யதோக்தம்சொல்லவேண்டும்ஹநுமானே." என்று வினவுவரே. அவருடைய ஆவலைநானென்னவிதம் திருப்திசெய்வேன். "ஹேராஜேந்திர! தேவியைக் கண்ணுற்றதுண்டு, ஆனாலம்மெல்லியலுடையாளோடு யான் ஸம்பாஷிக்கவில்லை; ஸம்பாஷிப்பதற்கு ஸமயம்நேரிடவில்லை. வந்துவிட்டேன்," என்றுமூடனான தூதன்போல் பிரத்தியுத்தரமளிக்க வகையற்றவனாக நிற்பேனோ? ஸீதையின்க்ஷேமத்தைப்பற்றி யாதொன்றுஞ் சொல்லத்தெரியாமல் மயங்கிநிற்கிறவென்னைத்தனது தீப்பொறிசிந்துங்கோபவிழியால் அக்காகுத்ஸ்தன் தகித்துவிடாரோ!

౧౫. యది చోద్యోజయిష్యామి భర్తారం రామకారణాత్ । వ్యర్థమాగమనం తస్య ససైన్యస్య భవిష్యతి॥

௧௫. 𑌯𑌦𑌿 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

௧௫. யதிசேத்யோஜயிஷ்யாமிபர்தாரம்ராமகாரணாத்।
வ்யர்தமாகமனம்தஸ்யஸஸைன்யஸ்யபவிஷ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராமகாரணாத்	ஸ்ரீராகவன்நிமித்தமாக (நான்)		ஸுக்ரீவனுடைய [ஆய்விடும்
பர்த்தாரம் - உத்யோஜயிஷ்யாமியதி - ஸுக்ரீவனை - (இராவணனோடுயுத்தம்புரிவதற்காக) இவ்விடம் வருவதற்குரிய - ப்ரயத்னம்செய்தேனாகில்.		ஆகமநம்-வ்யர்த்தம்-பவிஷ்யதி-வரவு - பிரயோஜனமற்றதாக- (ஸீதையைக்கண்டிப்பொழுது ஸ்ரீராகவனுடையக்ஷேமஸமாசாரத்தாலவளை தேற்றாமல்போய் ஸுக்ரீவனையழைத்தவரும்பரியந்த மிவள் பிராணன்னில்லாது நிஷ்பலமாய்விடுமென்றர்த்தம்.)	
ஸஸைந்யஸ்ய-தஸ்ய	ஸைன்னியத்தோடுகூடின-அந்த(ஸு		

౧౬. అంతరం త్వహమాసాద్య రాక్షసీనామిహ స్థితః । శనైరాశ్వాసయిష్యామి సంతాపబహుళామిమామ్॥

௧௬. 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌶𑌨𑍈𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌬𑌹𑍁𑌳𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥

௧௬. அந்தரம்த்வஹமாஸாத்யராக்ஷஸீநாமிஹஸ்திதஃ।
ஶனைராஶ்வாஸயிஷ்யாமிஸந்தாபபஹுளாமிமாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-இஹ-ஸ்திதஃ-நான்-இவ்விடத்தில் (இந்தமரத்தின்மீது இருந்தவனாக		ஆஸாத்ய	அடைந்து (ஸீதையை)
ராக்ஷஸீநாம்-அந்தரம்	இராக்ஷஸிகளுடைய-ஸமயத்தை	ஸந்தாபபஹுளாம்-இமாம்-அதிகமானஸந்தாபமுடைய-இந்த ஶனைஃ-ஆஶ்வாஸயிஷ்யாமி-மெள்ளஸமாதானம்செய்கிறேன்.	

தா-ம்.—ஸீதைக்கு யானிங்குவந்ததைத் தெரிவியாமற்போவேனாகில், இவள் இன்னம் சற்றுநேரத்திற்குள் பிராணனைவிட்டு விடுவாள். நான்கிஷ்கிந்தையையடைந்து ஸீதாதர்சனத்தைத்தெரிவித்து அளவற்ற ஸைந்நியங்களைத் திரட்டிக்கொண்டு மஹாராஜருடனிங்குவந்து தேவிபோய்விட்டாளென்று கேள்வியுறினென்ன பிரயோஜனம்.ஸீதைஜீவனோடிருந்தாலல்லவோ பிரயோஜனம்.இல்லாவிடில் இராவணனைத்தண்டிப்பதில்மாத்திரம் யாதுபிரயோஜனம். ஆகையால், இங்கிருந்து, இராக்ஷஸிகளயர்ந்திருக்கிற ஸமயம்பார்த்து துக்கமிகுதியால் வாடுகிறஜானகிக்கு க்ஷேமஸமாசாரமுரைத்து அவளைத்தேற்றாவுசெய்துவிட்டு அவளுடைய ஸ்ரீராகவவிஷயமான குசலப்பிரஶ்னங்களையும் விக்கியாபனங்களையுங்கொண்டு தான் ஸ்ரீராகவஸன்னிதியடையவேண்டுமென்று ஹநுமான் நிச்சயித்தார்.

౧౭. అహం హ్యతితనుశ్చైవ వానరశ్చ విశేషతః । వాచం చోదాహరిష్యామి మానుషీమిహ సంస్కృతామ్॥

௧௭. 𑌅𑌹𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿𑌤𑌨𑍁𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌚𑍋𑌦𑌾𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍀𑌮𑌿𑌹 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

௧௭. அஹம்த்வதிதநுஶ்சைவவாநரஶ்சவிஶேஷதஃ।
வாசம்சோதாஹரிஷ்யாமிமாநுஷீமிஹஸம்ஸ்க்ருதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநர:-அஹம்	வானரனுன-நான்	ஸம்ஸ்க்ருதாம்	[ணத்தோடுகூடிய
அதிதநுஶ்சைவ	வெகுஸூக்ஷ்மசரீரியாக	வாசம்ச	பிரயோகிக்க ஸௌஷ்டவமானலக்ஷ
இஹ-மாநுஷீம்	இவ்விடத்தில் - மனிதஸம்பந்தமான (வார்த்தையையாவது)		வாக்கியத்தையாவது (ஸம்ஸ்கிருதபாஷையையாவது) [சொல்லுகிறேன்.)
		விஶேஷத:-உதாஹரிஷ்யாமி-விசேஷமாக - உதாகரிக்கிறேன்	

౧౭. యదివాచం ప్రదాస్యామి ద్విజాతిరివ సంస్కృతామ్ । రావణం మన్యమానా మాం సీతా భీతా భవిష్యతి॥
౧౮. వానరస్య విశేషేణ కథం స్యాదభిభాషణమ్ । అవశ్యమేవ వక్తవ్యం మానుషం వాక్యమర్థవత్॥
౧౯½ మయా సాంత్వయితుం శక్యా నాన్యథేయమనిందితా।

கஎ. யதிவாசம்ப்ரதாஸ்யாமி த்விஜாதிரிவஸம்ஸ்க்ருதாம்।
ராவணம்மந்யமாநாம்மாம்ஸீதா பீதா பவிஷ்யதி॥
கஅ. வாநரஸ்ய விஶேஷேண கதம்ஸ்யாதபிபாஷணம்।
அவஶ்யமேவவக்தவ்யம் மாநுஷம்வாக்யமர்த்தவத்॥
ககூ½. மயாஸாந்த்வயிதும்ஶக்யா நாந்யதேயமநிந்திதா।

கஎ. யதிவாசம்ப்ரதாஸ்யாமித்விஜாதிரிவஸம்ஸ்க்ருதாம்।
ராவணம்மந்யமாநாம்ஸீதாபீதாபவிஷ்யதி॥
கஅ. வாநரஸ்யவிஶேஷேணகதம்ஸ்யாதபிபாஷணம்।
அவஶ்யமேவவக்தவ்யம்மாநுஷம்வாக்யமர்த்தவத்॥
ககூ½. மயாஸாந்த்வயிதும்ஶக்யாநாந்யதேயமநிந்திதா!

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்விஜாதிரிவ-ஸம்ஸ்க்ருதாம் - வாசம்-	ப்ராம்ஹணன்போல்-ஸம்ஸ்கிருதமான-வார்த்தையை	கதம்-ஸ்யாத்	எப்படி-ஆகும் (ஆகையால்)
ப்ரதாஸ்யாமியதி	கொடுத்தேனுகில் (சொலவேனுகில்)	மாநுஷம்-அர்த்தவத்	மனிதஸம்பந்தமானதும் - சிறந்தவார்த்தையுடையதுமான
ஸீதா-மாம்-ராவணம்	ஸீதை-என்னை-இராவணனுக	வாக்யம்-அவஶ்யமேவ	வசனத்தை-முக்கியமாகத்தானே
மந்யமாநா-பீதா-புவிஷ்யதி	எண்ணிக்கொண்டவளாய்-பயந்தவளாக-ஆய்விடுவள்	வக்தவ்யம்	சொல்லத்தக்கினது
வாநரஸ்ய-விஶேஷேண	வானரத்திற்கு-அதிகமாக [து	அநிந்திதா-இயம்	நிந்திக்கப்படாதவளான-இவள்
அபிபாஷணம்	(இதரரோடு) வார்த்தைசொல்வதான	மயா-அந்யதா	என்னுல்-வேறுவிதமாக [ஐ.
		ஸாந்த்வயிதும்-ஶக்யா-ஸமாதானம் செய்வதற்கு-சக்ஸையள்	

தா-ம்.—வானரனுனநான் இவ்விடத்திலதி ஸூக்ஷ்மசரீரியா யிருந்துகொண்டு ஸம்ஸ்கிருதபாஷையாவது, அல்லது கோஸலநாட்டுப்பிரஜைகள் வழங்குகிறதும் பிராட்டிக்குத் தெரிந்துள்ளதுமான பிராகிருதபாஷையிலாவது விஷயங்களை யெடுத்து விசேஷமாக உதாகரிக்கிறேன். பிராம்மணனைப்போல் ஸம்ஸ்கிருதபாஷையில் வியவகரித்தால் ஜானகியென்னை இராவணனென்றுநினைத்து பயந்துவிடுவாள். ஆகையாலப்பாஷையைவிட்டுக் கோஸலபாஷையைத்தான் பிரயோகிக்கவேண்டும். ஆனுல் வானரனுக்குமனுஷியனேடு ஸம்பாஷிக்கவல்லமையேதெனில், அதற்கென்னசெய்யலாம், எவ்விதத்திலாவது காரியம் நிறைவேறுநிமித்தம் ஸீதையோடு அவசியம்ஸம்பாஷிக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் இவளையிப்பொழுது ஸமாதானஞ்செய்யவேறுவகையில்லை. ஸம்ஸ்கிருதபாஷை கூடாதவளவில், பிராட்டியறியக்கூடிய கோஸலபாஷை யொன்றைத்தானிப்பொழுது பிரயோகிக்கவேண்டும்.

౨౦. సేయమాలోక్య మే రూపం జానకీ భాషితం తథా । రక్షోభిస్త్రాసితా పూర్వం భూయస్త్రాసం గమిష్యతి।
౨౧. తతో జాతపరిత్రాసా శబ్దం కుర్యాన్మనస్వినీ। జానమానా విశాలాక్షీ రావణం కామరూపిణమ్।

உ0. ஸேயமாலோக்யமேரூபம்ஜாநகீபாஷிதம்ததா॥
ரக்ஷோபிஸ்த்ராஸிதாபூர்வம்பூயஸ்த்ராஸம்கமிஷ்யதி।
உக. ததோஜாதபரித்ராஸாஶப்தம்குர்யாந்மநஸ்விநீ॥
ஜாநமாநாவிஶாலாக்ஷீராவணம்காமரூபிணம்।

உ0. ஸேயமாலோக்யமேரூபம்ஜாநகீபாஷிதம்ததா॥
ரக்ஷோபிஸ்த்ராஸிதாபூர்வம்பூயஸ்த்ராஸம்கமிஷ்யதி।
உக. ததோஜாதபரித்ராஸாஶப்தம்குர்யாந்மநஸ்விநீ॥
ஜாநமாநாவிஶாலாக்ஷீராவணம்காமரூபிணம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூர்வம்-ரக்ஷோபி:	முன்பு-இராக்ஷதரால்	விஶாலாக்ஷீ-ஜாதபரித்ராஸா-ஸீதை-உண்டானபயமுடையவ	ளாக (என்னை) [இராவணனுக
த்ராஸிதா-ஸேயம்	பயப்படுத்தப்பட்ட-அந்தஇந்த	காமரூபிணம்-ராவணம்-இச்சைக்கிசைந்தரூபம் தரிக்கவல்ல-	
ஜாநகீ-மே-ரூபம்	ஸீதை-என்னுடைய-ரூபத்தை	ஜாநமாநா	தெரிந்துகொண்டவளாய்
ததா-பாஷிதம்-ஆலோக்ய-அந்தவிதம் -	சொல்வதை-பார்த்து	ஶப்தம்-குர்யாத்	இரைச்சலை-இடுவள்.
பூய:-த்ராஸம்-கமிஷ்யதி-	மறுபடி-பயத்தை-அடைவள்		
தத:-மநஸ்விநீ	பின்பு-சிறந்தமனதையுடைய		

౨౨. సీతయా చక్రుతే శబ్దే సహసా రాక్షసీగణః॥ నానాప్రహరణో ఘోరస్సమేయాదంతకోపమః॥

௨௨. [illegible]

௨௨. ஸீதயாசக்ருதேஶப்தேஸஹஸாராக்ஷஸீகண:॥
நாநாப்ரஹரணோகோரஸ்ஸமேயாதந்தகோபம:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதயா-ஶப்தே-க்ருதே-	ஸீதையினால்-ஆர்த்தத் த்வனியானது செய்யப்படுகையில்		மூஹமானது
		நாநாப்ரஹரணோபேத:-	பற்பலஆயுதங்களோடுகூடினதாகி
அந்தகோபம:	யமனுக்குஸமானமானதும்	ஸஹஸா	சீக்கிரமாய்
கோர:-ராக்ஷஸீகண: -	பயங்கரமுமான-இராக்ஷஸிகளின்ஸ	ஸமேயாத்	வந்துவிடும்.

தா-ம்.—பூர்வத்தில்ராக்ஷதரால் பற்பலவிதம்பயமுறுத்தப்பட்டவளாதலால், சுத்தமானமனமுடையவளும் அகன்றநேத்திரங்களுடையவளுமான ஜானகி, வானரரூபத்துடன் கோஸலபாஷையில் பிரஸங்கிக்கிறவென்னைப்பார்த்து, ஓகோ! மாயாவியான பாபிராவணனே இந்தரூபங்கொண்டென்னை வஞ்சிக்கவந்துவிட்டான், ஐயோ என்னசெய்வேன், என்று பயந்துகூக்குரலிடுவாள். அப்பொழுது, யமகிங்கரர்போலதி பயங்கரைகளாகக்காணப்படுமிவ்விராக்ஷஸிகள் ஸீதைசெய்யும்பேரொலியால் கித்திரைதெளிந்து சூலகட்காதி ஆயுதங்களைக் கையிலேந்திவந்து சூழ்ந்துகொள்வர்.

౨౩. తతో తాం సంపరిక్షిప్య సర్వతో విక్రుతాననాః॥ వధేచగ్రహణేచైవ కుర్యుర్యత్నం యథాబలమ్।

௨௩. [illegible]

௨௩. ததோதாம்ஸம்பரிக்ஷிப்யஸர்வதோவிக்ருதாநநா:॥
வதேசக்ரஹணேசைவகுர்யுர்யத்நம்யதாபலம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-விக்ருதாநநா:	பின்பு - விகாரங்களான முகங்களையுடைய (இராக்ஷஸிகள்)	ஸர்வத:-ஸம்பரிக்ஷிப்ய-	நான்குபக்கங்களிலும் - நன்றாகத்தவி
		வதேச-க்ரஹணேச	கொல்வதிலும்-பிடிப்பதிலும்
யதாபலம்-மாம்	உசிதமானபலமுடைய-என்னை	யத்நம்-குர்யு:	பிரயத்தனத்தை-செய்வார்கள்.

౨౪. గృహ్య శాఖాః ప్రశాఖాశ్చ స్కంధాంశ్చోత్తమశాఖినామ్॥ దృష్ట్వా విపరిధావంతం భవేయుర్భయశంకితాః॥

௨௪. [illegible]

௨௪. க்ருஹ்யஶாகா:ப்ரஶாகாஸ்சஸ்கந்தாம்ஸ்சோத்தமஶாகிநாம்॥
த்ருஷ்ட்வாவிபரிதாவந்தம்பவேயுர்பயஶங்கிதா:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ராக்ஷஸ்ய:)	(பின்னும் இராக்ஷஸஸ்திரீகள்)	க்ருஹ்ய	பிடித்துக்கொண்டு
உத்தமஶாகிநாம்	உத்தமமானவிருக்ஷங்களையுடைய	விபரிதாவந்தம்	மேல்தாவியோடுகிற (என்னை)
ஶாகா:-ப்ரஶாகாஸ்ச -	கிளைகளையும்-கிழ்க்கிளைகளையும்	த்ருஷ்ட்வா-பயஶங்கிதா:-	பார்த்து-பயத்தால் சங்கித்தவர்களா
ஸ்கந்தாம்ஸ்ச	வேரையும்	பவேயு:	ஆய்விடுவார்கள்.

౨౫. మమ రూపం చ సంప్రేక్ష్య వనే విచరతో మహత్॥ రాక్షస్యో భయవిత్రస్తా భవేయుర్వికృతాననాః॥

௨௫. [illegible]

௨௫. மமரூபம்சஸம்ப்ரேக்ஷ்யவநேவிசரதோமஹத்॥
ராக்ஷஸ்யோபயவித்ரஸ்தாபவேயுர்விக்ருதாநநா:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வநே-விசரத:-மம	காட்டில்-ஸஞ்சரிக்கிற - என்னுடைய		மிரட்டப்பட்டவர்களாகவும்
மஹத்-ரூபம்-ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய-	பெரிய-ரூபத்தை-நன்றாய்பார்த்து	விக்ருதாநநாஸ்ச-பவேயு: -	விகாரமானமுகமுடையவர்களாகவும்-ஆய்விடுவார்கள்.
ராக்ஷஸ்ய:-பயவித்ரஸ்தா: -	இராக்ஷஸிகள்பயத்தால்- நன்றாய்		

౨౬. తతః కుర్యుస్సమాహ్వానం రాక్షస్యో రక్షసామపి॥ రాక్షసేంద్రనియుక్తానాం రాక్షసేంద్రనివేశనే॥

௨௬. [illegible]

௨௬. ததகுர்யுஸ்ஸமாஹ்வாநம்ராக்ஷஸ்யோராக்ஷஸாமபி॥
ராக்ஷஸேந்த்ரநியுக்தாநாம்ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-ராக்ஷஸ்ய:	பின்பு-இராக்ஷஸஸ்திரீகள்	ராக்ஷஸேந்த்ரநியுக்தாநாம்	-இராவணனுலேவப்பட்டவர்களான
ராக்ஷஸேந்த்ரநிவேஶநே-இராக்ஷதப்பிரபுவான (இராவணனுடைய) வீட்டில்		ரக்ஷஸாம்-ஸமாஹ்வாநமபி-இராக்ஷதர்களுடைய-அழைப்பதையும்	
		குர்யு:	செய்வார்கள்.

౨౭. తేశూలశక్తినిస్త్రింశవివిధాయుధపాణయః॥ఆపతేయుర్విమర్దేఽస్మిన్ వేగేనోద్విగ్నకారిణః।

௨௭. 𑌤𑍇𑌶𑍂𑌲𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑍁𑌧𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃॥
𑌆𑌪𑌤𑍇𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌦𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃।

௨௭. தேஶூலஶக்திநிஸ்த்ரிம்ஶவிவிதாயுதபாணய:॥
ஆபதேயுர்விமர்தேஸ்மிந்வேகேநோத்விக்நகாரிண:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே	அந்த (இராக்ஷஸிகளாலழைக்கப்பட்ட இராக்ஷதர்கள்)	உத்விக்நகாரிண:	பயத்தைச்செய்பவர்களுமாக
ஶூலஶக்திநிஸ்த்ரிம்ஶவிவிதாயுதபாணய:-சூலம்,சக்தி,கத்தி, முதலானபற்பல ஆயுதங்களைக்கையிலுடையவர்களாகவும்		அஸ்மிந்-விமர்தே	இந்த-யுத்தத்தில்
		வேகேந-ஆபதேயு:	வேகத்தோடு-வந்துவிடுவார்கள்.

౨౮. సంవృతస్తైస్తుపరితో విధమన్ రక్షసాంబలమ్॥ శక్నుయాన్నతు సంప్రాప్తుం పరంపారం మహోదధేః।

௨௮. 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌵𑌿𑌧𑌮𑌨𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂𑌬𑌲𑌮𑍍॥
𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌤𑍁𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌂𑌪𑌰𑌂𑌪𑌾𑌰𑌂𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑍇𑌃।

௨௮. ஸம்ருத்தஸ்தைஸ்துபரிதோவிதமக்ரக்ஷஸாம்பலம்॥
ஶக்நுயாக்நதுஸம்ப்ராப்தும்பரம்பாரம்மஹோததே:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தை:-பரித:	அந்த-(இராக்ஷதர்களால்) நான்குபக்கங்களிலும்	பலம்-விதமந்	ஸைந்யத்தை-அடியானிருக்கிற
ஸம்ருத்த:-ரக்ஷஸாம்	நன்றாய் தகையப்பட்டவனுதலால்-இராக்ஷதர்களுடைய	அஹம்-மஹோததே:	நான்-பெருஸமுத்திரத்தினுடைய
		பரம்-பாரம்	தூலேவான-அக்கரையை
		ப்ராப்தும்-ஶக்நுயாம்-அடைவதற்கு-சக்தியல்லேன்.	

౨౯. మాంవాగృహ్ణీయురాప్లుత్యబహవశ్శీఘ్రకారిణః॥ స్యాదియంచాగృహీతార్థా మమచగ్రహణంభవేత్।

௨௯. 𑌮𑌾𑌂𑌵𑌾𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑍁𑌰𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯𑌬𑌹𑌵𑌶𑍍𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃॥
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑌂𑌚𑌾𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌮𑌮𑌚𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।

௨௯. மாம்வாக்ருஹ்ணீயுராப்லுத்யபஹவஶ்ஶீக்ரகாரிண:॥
ஸ்யாதியஞ்சாக்ருஹீதார்த்தாமமசக்ரஹணம்பவேத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பஹவ:-ஶீக்ரகாரிண:-அநேகர்கள்-வேகத்தைச்செய்பவர்களாக		பவேத்-(யதி)	ஆச்சதேயானுல்
ஆப்லுத்ய-மாம்	தாண்டி (வந்து) என்னை	இயஞ்ச-அக்ருஹீதார்த்தா	இந்த-ஸீதையும்-தெரியப்படாத ஶ்ரீராகவவிருத்தாந்த முடையவளாக
க்ருஹ்ணீயுர்வா	பிடித்துக்கொள்ளுவார்களோ	ஸ்யாத்	ஆகுவள்.
மம-க்ரஹணஞ்ச	என்னுடைய-கிரஹணமும்		

౩౦. హింసాభిరుచయోహింస్యురిమాంవాజనకాత్మజామ్॥ విపన్నంస్యాత్తతఃకార్యంరామసుగ్రీవయోరిదమ్।

௩௦. 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌭𑌿𑌰𑍁𑌚𑌯𑍋𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌮𑌾𑌂𑌵𑌾𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑍍॥
𑌵𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌰𑌾𑌮𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌯𑍋𑌰𑌿𑌦𑌮𑍍।

௩௦. ஹிம்ஸாபிருசயோஹிம்ஸ்யுரிமாம்வாஜநகாத்மஜாம்॥
விபக்கம்ஸ்யாத்தத:கார்யம்ராமஸுக்ரீவயோரிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹிம்ஸாபிருசய:	ஹிம்ஸையில் ஆஸக்தியுடைய (இராக்ஷதர்கள்)	ஹிம்ஸ்யு:-தத:	தொந்தரவுசெய்வார்கள்-அதனுலே
இமாம்-ஜநகாத்மஜாம்வா-இந்த-ஜனகன்திருமகளைக்கூட		ராமஸுக்ரீவயோ:-இதம்-ராமஸுக்ரீவர்களுடைய-இந்த	
		கார்யம்-விபந்நம்-ஸ்யாத்-காரியமானது-கெட்டதாகே-ஆய்விடும்.	

(௨௭-மு-௩௦-ல்) தா-ம்.—இந்தவிதமோடிவந்த இராக்ஷஸிகள் மஹாபலவானுன வென்னை நாற்புறமுஞ்சூழ்ந்துகொண்டு கொல்லவெத்தனிப்பார்கள், சிலர்கட்டிப்பிடிக்க வெத்தனிப்பார்கள். அவர்கள்கைக்குப்பிடிபடாமல் மஹாவிருக்ஷங்களின் கிளைகளையும் வேர்களையும் தாவிப்பிடித்தோடுகிறவெனது பராக்கிரமத்தையும் விச்வரூபத்தையுங்கண்டுபயந்து இராவணனிடத்திற்கோடி ஸங்கதிதெரிவித்து, என்னைச்சிக்ஷிப்பதற்காக அவனுலேவப்பட்ட இராக்ஷஸபடாக்களனேகரைத் திரட்டிக்கொண்டோடி வருவார்கள். அவ்விராக்கதவீரரும் மஹாதீக்ஷ்ணமான ஆயுதங்களைத்தாங்கி யுத்தஸன்னத்தராய்விரைந்துவந்தென்னைப்புறம்போகவிடாமல் சூழ்ந்தெதிர்ப்பார்கள், அவர்களோடுயுத்தஞ்செய்கிற வெனக்குக்கடல்தாண்டுவது அசக்கியமாகும். தாண்டவெத்தனிக்கையில் சிலராக்ஷதர்பின்னேடிவந்து தடுத்துத்திருப்பிக்கொண்டுவந்துவிடுவார்கள்.

மாம்ஸபக்ஷணத்தில் ஊற்றமுடைய இக்தராக்ஷதர்கள் என்னிடத்திலுண்டான கோபத்தால் இக்ஜனகபுத்திரியைக்கூட ஹிம்ஸிப்பார்கள். இப்படி அக்கரைசேராமல் யான் தகைப்பட்டும் பிராட்டிக்கும் கெடுதிஸம்பவித்ததாகில் ஸ்ரீராகவஸுக்கிரீவர்களுடைய முயர்ச்சி வியர்த்தமாய்விடும். தேவிக்கு ஸந்தோஷகாலம் கிடைக்கமாட்டாது.

౩౧. ఉద్దేశే నష్టమార్గేఽస్మిన్ రాక్షసైః పరివారితే॥ సాగరేణ పరిక్షిప్తే గుప్తే వసతి జానకీ।

௩௧. 𑌉𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑍇॥
𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀।

௩௧. உத்தேஶேநஷ்டமார்க்கேஸ்மிந்ராக்ஷஸை:பரிவாரிதே॥
ஸாகரேணபரிக்ஷிப்தேகுப்தேவஸதிஜாநகீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நஷ்டமார்க்கே	காணப்படாதவழியையுடையதும்	ஸாகரேண-பரிக்ஷிப்தே	கடலால்-சூழப்பட்டதுமான
ராக்ஷஸை:-பரிவாரிதே	இராக்ஷதர்களால்சூழப்பட்டதும்	அஸ்மின்-உத்தேஶே	இவ்விதமானகடுங்காவலுடைய-இந்த இலங்கையின்பிரதேசத்தில்
குப்தே	(இராக்ஷதரால் பாதுகாக்கப் பட்டு) ஏகாந்தமானதும்	ஜாநகீ-வஸதி	பிராட்டி-இருக்கிறாள்.

౩౨. వినష్టే వా గృహీతే వా రక్షోభిర్మయి సంయుగే॥ నాన్యం పశ్యామి రామస్య సాహాయ్యం కార్యసాధనే।

౩౩. విమృశంశ్చ న పశ్యామి యో హతే మయి వానరః॥ శతయోజనవిస్తీర్ణం లంఘయేత మహోదధిమ్।

௩௨. 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍇॥
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌹𑌾𑌯𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇।

௩௩. 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑍋 𑌹𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃॥
𑌶𑌤𑌯𑍋𑌜𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌘𑌯𑍇𑌤 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑌿𑌮𑍍।

௩௨. விநஷ்டேவாக்ருஹீதேவாரக்ஷோபிர்மயிஸம்யுகே॥
நாந்யம்பஶ்யாமிராமஸ்யஸாஹாய்யங்கார்யஸாதநே।

௩௩. விம்ருஶம்ஶ்சநபஶ்யாமியோஹதேமயிவாநர:॥
ஶதயோஜநவிஸ்தீர்ணம்லங்கயேதமஹோததிம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயி-ஸம்யுக்தே	நான்-யுத்தத்தில்	நபஶ்யாமி	காண்கிலேன்
ரக்ஷோபி:-விநஷ்டே வா	இராக்ஷதரால் - கொலைபுரியப்பட்டவனுயாவது	மயி ஹதே-(ஸதி)	நான்-(இராக்ஷதரால்) கொலைபுரியப்படுகையில்
க்ருஹீதே வா	பிடிக்கப் பட்டவனுயாவது ஆனேனுகில்)	ய:-வாநர:-விம்ருஶந்	எந்த - வானரன் நன்றாய்விசாரித்துகொண்டு
ராமஸ்ய-கார்யஸாதநே	ஸ்ரீராகவனுக்கு-காரியம்நிறைவேறும் பொருட்டு	ஶதயோஜநவிஸ்தீர்ணம்-மஹோததிம்	நூறுகாதவழிதூரமான ஆழ்கடலை
ஸாஹாய்யம்-அந்யம்	ஸஹாயம்செய்பவனை-இதரனை	லங்கயேத-(தம்)	தாண்டுவனே-(அவனை)
		நபஶ்யாமி	காண்கிலேன்.

தா-ம்.—இக்நகரம் மஹாஸமுத்திரமத்தியிலுள்ளது. அனேககோடி அரக்கவீரரால் பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகிறது. நகரத்துட்பிரவேசிப்போருக்கு வழிதுறையொன்றுந் தெரியாமலிருக்கும்படி கிருத்திரமமாயமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி துஸ்ஸகமாயும்,பயங்கரமாயும்,ஏகாந்தமாயுமிருக்குமின்னகரில் ஜானகிவஸிக்கிறாள். அவளிருப்பிடத்தை யானல்லது வேறொருவன்தேடிக் கண்டானில்லை. யான் இராக்ஷஸயுத்தத்தில்மடிந்தாவது இராக்ஷதரால்பிடிபட்டாவது போய்விட்டால் ஸ்ரீராகவனுக்கு உபகாரஞ்செய்வான்வேறில்லை. யானிறந்ததையறிந்து சதயோஜனவிஸ்தீர்ணமுள்ள ஸமுத்திரத்தைக்கடந்து இலங்கைசேரக்கூடியவானரனுமுளனே! கிடைக்கவேகிடையாது. இப்பொழுதுயான் போய்விட்டால் ஸ்ரீராமகாரியம் போய்விட்டதுதான்.

౩౪. కామం హన్తుం సమర్థోఽస్మి సహస్రాణ్యపి రక్షసామ్॥ న తు శక్ష్యామి సంప్రాప్తుం పరం పారం మహోదధేః।

౩౫. అసత్యాని చ యుద్ధాని సంశయో మే న రోచతే॥ కశ్చ నిఃసంశయం కార్యం కుర్యాత్ప్రాజ్ఞః ససంశయమ్।

௩௪. 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍॥
𑌨 𑌤𑍁 𑌶𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑍇𑌃।

௩௫. 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌶𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌨 𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇॥
𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌸𑌂𑌶𑌯𑌮𑍍।

௩௪. காமம்ஹந்தும்ஸமர்த்தோஸ்மிஸஹஸ்ராண்யபிரக்ஷஸாம்॥
நதுஶக்ஷ்யாமிஸம்ப்ராப்தும்பரம்பாரம்மஹோததே:।

௩௫. அஸத்யாநிசயுத்தாநிஸம்ஶயோமேநரோசதே॥
கஶ்சநிஸ்ஸம்ஶயம்கார்யம்குர்யாத்ப்ராஜ்ஞஸ்ஸஸம்ஶயம்।

பதம்.	உரை.
ரக்ஷஸாம்-ஸஹஸ்ராண்யபி	இராக்ஷதர்களுடைய-ஆயிரங்கள் (வந்தபோதிலும்)
ஹந்தும்-காமம்	கொல்வதற்கு-மிகவும்
ஸமர்த்தோஸ்மி	(நான்) சக்திவான்தான்
மஹோததே:-பரம்-பாரம்	கடலினுடைய-சிறந்ததான - அக்கரையை
ஸம்ப்ராப்தும்	அடைவதற்கு
நதுஸக்ஷ்யாமி	ஸமர்த்தனுகேன்
யுத்தாநி	யுத்தங்கள்

பதம்.	உரை.
அஸத்யாநி	நிச்சயிக்கக்கூடாத ஜயாபஜயங்களையுடையனவாக(இருக்கின்றனவாகையால்)
ஸம்ஸய:	(அப்படி) ஸந்தேஹ ஜனிதமான யுத்தமானது
மே-நரோசதே	எனக்கு-இஷ்டப்படவில்லை
ப்ராஜ்ஞ:-கஸ்ச	நன்றாயறிந்தவனுன-எவன்தான்
ஸஸம்ஸயம்-கார்யம்	ஸம்ஸயத்தோகூடின-காரியத்தை
நிஸ்ஸம்ஸயம்-குர்யாத்	ஸந்தேஹமில்லாமல்-செய்வான்.

தா-ம்.—அனேகாயிரம் இராக்ஷஸர்வந்தென்னை யெதிர்த்தபோதிலும் அவர்களையெல்லாமடிக்கயான் வல்லவனே. ஆனல்மஹாஸமுத்திரம் தாண்டும்விஷயத்தில் என்னுடையஸாமர்த்தியத்தைக் கொஞ்சம்சங்கிக்கிறேன். யுத்தங்களில் ஜயாபஜயம் எப்பொழுதும் அநிச்சயம். இப்படி அநிச்சயமாயுள்ள காரியமானது எனக்கும் ருசிக்கவில்லை. ஆகிலுமதற்கென்ன செய்யலாம். ஸந்தேகஸஹிதமான இவ்விதகாரியங்களை என்னபிராக்கியனுயினும் நிஸ்ஸந்தேகமாகச்செய்து முடிக்கவல்லபுருஷன் யாவனுளன்? ஒருவராலுமுடியாதல்லவோ!

౩౬. ప్రాణత్యాగశ్చ వైదేహ్యా భవేదనభిభాషణే॥ ఏష దోషో మహాన్ హి స్యాన్మమ సీతాభిభాషణే।

௩௬. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌨𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑌣𑍇॥
𑌏𑌷 𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑌣𑍇।

௩௬. ப்ராணத்யாகஸ்சவைதேஹ்யாபவேதநபிபாஷணே।।
ஏஷதோஷோமஹாந்ஹிஸ்யாந்மமஸீதாபிபாஷணே।

பதம்.	உரை.
அநபிபாஷணே	வார்த்தைசொல்லாமலிருப்பதில்
வைதேஹ்யா:-ப்ராணத்யாக:-பவேத்	பிராட்டிக்கு-உயிர்விடுவதானது-உண்டாகும்
ஸீதாபிபாஷணே	பிராட்டிக்குமுன் (வானரரூபியாக) வார்த்தைசொன்னேனுகில்

பதம்.	உரை.
மஹாந் - ஏஷ:-தோஷ:	பெரியதான-இந்த (இராக்ஷஸர் வருவதும் அதனுல் பயமுண்டாவதுமான) தோஷமானது
மம-ஸ்யாத்ஹி	எனக்கு-உண்டாகுமன்றே.

தா-ம்.—ஜானகியோடு யான்ஸம்பாஷியாவிடில் அவள் ஸ்ரீராகவக்ஷேமத்தையறியாமலும், தனக்கு க்ஷேமகாலம் ஸமீபித்திருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளாமலும் தான்தீர்மானித்த ஆத்மஹத்தியைப்புரிந்து ஜீவநாசமடைவாள். இந்தகஷ்டத்தை விலக்குவதற்காக ஸம்பாஷிக்க வெத்தனிப்போமெனில், பூர்வோக்தமான மஹாதோஷம் ஸம்பவிக்குமே. அதாவது வானரரூபத்தோடு மனுஷியபாஷையை யுச்சரிக்கிற வென்னைப்பார்த்து, வஞ்சிக்கவந்த மாயாராவணனென்று பயந்து தேவி கூக்குரலிட, அதனுல் இராக்ஷஸிகள் விழித்துக்கொண்டு என்விருத்தாந்தமுழுதுமறிந்து இராவணனுக்குத்தெரிவிக்க, அவனுலேவப்பட்ட இராக்ஷஸரொன்னேடு யுத்தத்திற்குவர, அப்பொழுதுயான் கடல்தாண்டமுடியாமல் பின்வாங்க நேர்ந்துவிடுமன்றே. இது ஸீதைக்குமஹாகஷ்டமாயிற்றே. இவளிருப்பிடத்தையும் இவளது க்ஷேமத்தையுமறிய ஸ்ரீராகவனுக்கு வகையில்லாமற்போய்விடுமே: ஆகையால், ஸீதையோடுஸம்பாஷியாவிடில் துக்கம், ஸம்பாஷிக்கிலதிகதுக்கம், என்னசெய்வேனென்று ஹநுமான் சிந்தித்தார்.

౩౭. భూతాశ్చార్థా విపద్యంతే దేశకాలవిరోధితాః॥ విక్లబం దూతమాసాద్య తమస్సూర్యోదయే యథా।

౩౮. అర్థానర్థాంతరే బుద్ధిర్నిశ్చితాపి న శోభతే॥ ఘాతయంతి హి కార్యాణి దూతాః పండితమానినః।

౩౯. న వినశ్యేత్కథం కార్యం వైక్లబ్యం న కథం భవేత్॥ లంఘనం చ సముద్రస్య కథం ను న వృథా భవేత్।

౪౦. కథం ను ఖలు వాక్యం మే శృణుయాన్నోద్విజేత వా॥ ఇతి సంచింత్య హనుమాంశ్చకార మతిమాన్మతిమ్।

௩௭. 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌤𑌾𑌃॥
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑌂 𑌦𑍂𑌤𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾।

௩௮. 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇।
𑌘𑌾𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃।

௩௯. 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌕𑍍𑌲𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍॥
𑌲𑌙𑍍𑌘𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍁 𑌨 𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।

௪௰. 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍁 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌤 𑌵𑌾॥
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌮𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌤𑌿𑌮𑍍।

௩௭. பூதாஸ்சார்த்தாவிபத்யந்தேதேஸகாலவிரோதிதா:।।
விக்லபம்தூதமாஸாத்யதமஸ்ஸூர்யோதயேயதா।

௩௮. அர்த்தாநர்த்தாந்தரேபுத்திர்நிஸ்சிதாபிநஸோபதே।।
காதயந்திஹிகார்யாணிதூதா:பண்டிதமாநிந:।

௩௯. நவிநஸ்யேத்கதம்கார்யம்வைக்லப்யம்நகதம்பவேத்॥
லங்கநம்சஸமுத்ரஸ்யகதம்நுநவ்ருதாபவேத்।

௪௦. கதந்நுகலுவாக்யம்மேஸ்ருணுயாந்நோத்விஜேதவா॥
இதிஸஞ்சிந்த்யஹநுமாம்ஸ்சகாரமதிமாந்மதிம்।

பதம்.	உரை.
பூதா:-அர்த்தாஸ்ச	நிஸ்சயமான-பிரயோஜனங்களும்
விக்லபம்-தூதம்-ஆஸாத்ய	விவேகமற்ற-வார்த்தாஹரனை -அடைந்து
ஸூர்யோதயே-தமோயதா	ஸூரியோதயகாலத்தில்-இருளானது-எப்படி (நாசத்தையடையுமோ)
தேஸகாலவிரோதிதா(ஸ்ஸந்த:)	(அப்படி) தேசகாலத்திற்கு விரோதித்தனவாய்(க்கொண்டு)
விபத்யந்தே	நசித்துவிடுகின்றன
அர்த்தாநர்த்தாந்தரே	கார்யாகார்யங்களின்விஷயத்தில்
நிஸ்சிதா	நிச்சயிக்கப்பட்ட(பிரபுவால்இதுசெய்யத்தக்கது இதுசெய்யத்தகாத தென்று மந்திரிகளோடுகூன்றுயாலோசிக்கப்பட்ட)
புத்திரபி	புத்தியும்
(விக்லபம்-தூதம்-ஆஸாத்ய)	விவேகமற்ற-தூதனை-அடைந்து
நபோபதே	பிரகாசிக்காது
பண்டிதமாநிந:-தூதா:-	(நான்) வித்துவானென்று பாவித்துக் கொண்டிருக்கிற-தூதர்கள்

பதம்.	உரை.
கார்யாணி-காதயந்திஹி	காரியங்களை-கெடுத்துவிடுகிறார்களன்றோ
கார்யம்-கதம்	ஸ்வாமிகாரியமானது - எவ்விதத்தில்
நவிநஸ்யேத்	கெடாதோ
வைகலப்யம்-நபவேத்	புத்திஹீனத்வம்-உண்டாகாதோ
ஸமுத்ரஸ்ய-லங்கநம்ச	கடலினுடைய-தாண்டுதலும்
கதம்நு-வ்ருதா-நபவேத்	எவ்விதத்தில் - வியர்த்தமாக - ஆகாதோ (அப்படியும்)
(ஸீதா)-மே-வாக்யம்	(பிராட்டி) என்னுடைய-வசனத்தை
கதம்நுகலு	எப்படிதான்
ஸ்ருணுயாத்	கேட்பளோ
நோத்விஜேதவா	பயப்படவுமாட்டாளோ (அந்தவிதம் செய்யவேண்டும்)
இதி-ஸஞ்சிந்த்ய	என்று இந்தவிதம்-நன்றுயாலோசித்து
மதிமாந்-ஹநுமான்	புத்திமானுன-ஹநுமானுனவர்
மதிம்-சகார	(பிறுகிருதோபயோகமான) புத்தியைச்செய்தார்.

தா-ம்.—ஸபலமாய்விட்டனவென்று நினைக்கப்பட்டகாரியங்களும் மூடரான தூதருடையஸம்பந்தத்தால் காலதேசவர்த்தமானங்களோடொவ்வாமல், ஸூரியன்முன் இருள்போல் விநாசமடைகின்றன. மதிமான்களான அமாத்தியரின் பேருதவியால் அர்த்தானர்த்தங்களைத் தீரவிசாரித்துப்பிறகு ஓர்காரியத்தில் பிரவேசிக்கிறபிரபுவின் புத்திவிசேஷமும் விவேகமற்ற பிருத்தியனுல் பலோதயமடைந்து பிரகாசியாது தாழ்வடைகிறது. தாங்கள் மஹாஸமர்த்தரென்று கெர்வித்திருக்கும புத்திஹீனரான தூதர் எல்லாகாரியங்களையும் கெடுத்துவிடுகிறார்களன்றோ! இந்தவிதம், தங்களுடைய புத்திக்குறைவாலும், அஹம்பாவத்தாலும்தூதர்கள் தங்கள்பிரபுக்களுக்கு கஷ்டத்தையும் அபக்கியாதியையும் விளைவிக்கிறார்களாதலால், ஸ்ரீராகவநிமித்தமாகவும் ஸுக்கிரீவநிமித்தமாகவும் யான்பிரவேசித்த விக்காரியத்திற்கு அப்படிப்பட்ட விகல்பம்கேரிடாதவகையைத் தேடவேண்டும். எந்தவிதத்திலிக்காரியம் விநாசமடையாது ஸம்பூர்ணமான பலனடையுமோ, எந்தவிதத்தில் யானிப்பெருங் கடல்தாண்டினது வியர்த்தமாகாதோ, அந்தவிதத்திலிக்காரியத்தை முடிக்கவேண்டுமென்று மஹாபுத்திமானுன அம்மாருதி தீர்க்காலோசனைசெய்தார்.

౪౧. రామమక్లిష్టకర్మాణం స్వబంధుమనుకీర్తయన్ ॥ నైనాముద్వేజయిష్యామి తద్బంధుగతమానసామ్।

౪౨. ఇక్ష్వాకూణాం వరిష్ఠస్య రామస్య విదితాత్మనః॥ శుభాని ధర్మయుక్తాని వచనాని సమర్పయన్।

౪౩. శ్రావయిష్యామి సర్వాణి మధురాం ప్రబ్రువన్ గిరమ్॥ శ్రద్ధాస్యతి యథా హీయం తథా సర్వం సమాదధే।

௪௧. 𑌰𑌾𑌮𑌮𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂𑌸𑍍𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍॥
𑌨𑍈𑌨𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌜𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌦𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌗𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌮𑍍।

௪௨. 𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍂𑌣𑌾𑌂𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥
𑌶𑍁𑌭𑌾𑌨𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍।

௪௩. 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌗𑌿𑌰𑌮𑍍॥
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿𑌯𑌥𑌾𑌹𑍀𑌯𑌂𑌤𑌥𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌸𑌮𑌾𑌦𑌧𑍇।

௪௧. ராமமக்லிஷ்டகர்மாணம்ஸ்வபந்துமநுகீர்த்தயந்॥
நைநாமுத்வேஜயிஷ்யாமிதத்பந்துகதமாநஸாம்।

௪௨. இக்ஷ்வாகூணாம்வரிஷ்டஸ்யராமஸ்யவிதிதாத்மந:॥
ஸுபாநிதர்மயுக்தாநிவசநாநிஸமர்ப்பயந்।

௪௩. ஸ்ராவயிஷ்யாமிஸர்வாணிமதுராம்ப்ரப்ருவந்கிரம்॥
ஸ்ரத்தாஸ்யதியதாஹீயம்ததாஸர்வம்ஸமாததே।

பதம்.	உரை.
அக்லிஷ்டகர்மாணம்	ஸங்கடமானகாரியத்தைச்செய்பவனும்
ஸ்வபந்தும்-ராமம்	தனக்குபந்துவுமான-ஸ்ரீராகவனை
அநுகீர்த்தயந்	சொல்லிக்கொண்டும் (அப்படி சொல்வதினுல்)

பதம்.	உரை.
தத்பந்துகதமாநஸாம்-	அந்தபந்துவானஸ்ரீராகவனையடைந்தமனமுடைய
ஏநாம்	இந்த(ஸீதையை)
நோத்வேஜயிஷ்யாமி	(நான்) பயப்படுத்தேன்
இக்ஷ்வாகூணாம்	இக்ஷ்வாகுவம்சத்தில்பிறந்தஇராஜாக்களுக்குள்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வரிஷ்டஸ்ய	சிரேஷ்டரும் [மான	மதுராம்-கிரம்	கேழ்ப்பதற்கு இனிதான - வார்த்தை [யை
விதிதாத்மந:	அறியப்பட்டஆத்மஜ்ஞாநமுடையவரு	ப்ரப்ருவந்	நன்றாகச்சொல்லுகிறவனுய்க்கொண்டு
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய	ஶ்ராவயிஷ்யாமி	கேழ்க்கும்படி செய்யக்கடவேன்
ஶுபாநி	மங்களஸ்வரூபமானவும்	இயம்	இந்த (ஸீதை)
தர்மயுக்தாநி	நியாயத்தோடுகூடினவும்	யதா-ஶ்ரத்தாஸ்யதி	எப்படி-நம்புவளோ
ஸர்வாணி-வசநாநி	ஸமஸ்தங்களுமான-வசனங்களை	ததா-ஸர்வம்-ஸமாததே-அப்படி-ஸமஸ்தங்களையும்-நன்றுயாலோசித்தார்.	
ஸமர்பயந்	ஸமர்ப்பிக்கிறவனுக		

தா-ம்.—மஹாதர்மக்கியனும் தேவிக்குப்பிராணபந்துவுமான ஸ்ரீராகவனுடைய திருக்கதையையெடுத்து உபன்னியாஸிக்கிறேன். தன்பிராணநாதனுடைய ஸச்சரித்திரமாதலால் ஸீதை ஸகலதுக்கங்களையும் பயங்களையுந்தியஜித்து பிரம்மானந்தத்துடன் கதாசிரவணஞ்செய்வாள். ஆகையால், இக்ஷ்வாகுவம்சத்தரசருக்குள் மஹாசிரேஷ்டரும் ஆத்மக்கியானமுள்ளவரும ஸர்வலோகமனோகரருமான ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய தர்மயுக்த திருக்கல்லியாணகுண விபவங்களையும் ஸத்கிருத்தியங்களையும் செவிக்கினிய மதுர வசனங்களில விசேஷமாக வியவஹரித்துச் சொல்லுகிறேன். அதையிவள்கேட்டபிறகு என்னை இன்னுனென்று நம்புவளென்று ஹநுமானெண்ணினர்.

౪౪. ఇతి స బహువిధం మహానుభావో జగతిపతేః ప్రమదామవేక్షమాణః। మధురమవితథం జగాద వాక్యం ద్రుమవిటపాంతరమాస్థితో హనూమాన్॥

௪௪. இதிஸ பஹுவிதம் மஹாநுபாவோ ஜகதிபதே: ப்ரமதாமவேக்ஷமாண:।
மதுரமவிததம் ஜகாத வாக்யம் த்ருமவிடபாந்தரமாஸ்திதோ ஹநூமாந்॥

௪௪. இதிஸபஹுவிதம்மஹாநுபாவோஜகதிபதே:ப்ரமதாமவேக்ஷமாண:॥
மதுரமவிததம்ஜகாதவாக்யம்த்ருமவிடபாந்தரமாஸ்திதோஹநூமாந்।

இதி ஸ்ரீமத்ஸுந்தரகாண்டே - த்ரிம்ஶஸ்ஸர்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாநுபாவ:-ஸ:	அதிஸாமர்த்தியமுள்ள-அந்த	அவேக்ஷமாண:	யோசிக்கிறவராய்க்கொண்டு
ஹநூமாந்	ஹநுமாரானவர்	த்ருமவிடபாந்தரம்	மரக்கிளையின்நடுவில்
ஜகதிபதே:-ப்ரமதாம்-லோகபர்த்தாவான ஸ்ரீராகவனுடைய [ஸ்த்ரீயை (பற்றி)		ஆஸ்த்தித:	இருந்தவராக [துமான
இதி	இந்தவிதம்	மதுரம்-அவிததம்	செவிக்கின்பமாயும்- வியர்த்தமில்லாத
பஹுவிதம்	அனேகவிதமாக	வாக்யம்-ஜகாத	வார்த்தையை-சொன்னர்.

தா-ம்.—மஹாப்பிராக்கியரான அவ்வானரோத்தமன்ஸர்வலோகாதிபதியான ஸ்ரீராகவனுடைய பத்தினிவிஷயத்தில் இவ்வளவுதூரம் யோசித்துப்பிறகு அம்மஹாவிருக்ஷத்தினோர் சாகையிலிருந்துகொண்டு சொற்சுவை பொருட்சுவையமைந்த திவ்வியவாக்கியங்களை மொழிந்தருளினர்.

ஸ்ரீஸம்மனோரஞ்ஜநீநாமத் திராவிடவியாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

முப்பதாவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

முப்பத்தோராவது ஸர்க்கம்.

౧. ఏవం బహువిధాం చింతాం చింతయిత్వా మహాకపిః। సంశ్రవే మధురం వాక్యం వైదేహ్యా వ్యాజహార హ॥

௧. ஏவம்பஹுவிதாம்சிந்தாம்சிந்தயித்வா மஹாகபி:।
ஸம்ஶ்ரவே மதுரம்வாக்யம்வைதேஹ்யா வ்யாஜஹார ஹ॥

௧. ஏவம்பஹுவிதாம்சிந்தாம்சிந்தயித்வாமஹாகபி:।
ஸம்ஶ்ரவேமதுரம்வாக்யம்வைதேஹ்யாவ்யாஜஹாரஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகபி:	ஹநுமாரானவர்	ஸம்ஶ்ரவே	நன்றாய்கேழ்ப்பதற்கு யோக்கியமான
ஏவம்	இந்தப்பிரகாரம்	வைதேஹ்யா:	பிராட்டியின்நிமித்தமாக [ஸமீபத்தில்
பஹுவிதாம்-சிந்தாம்	அனேகவிதமான-சிந்தையை	மதுரம்-வாக்யம்	இரஸத்தையுண்பெண்ணத்தக்க-வார்த்[தையை
சிந்தயித்வா	சிந்தித்து	வ்யாஜஹார ஹ	சொன்னர்.

தா-ம்.—இந்தவிதமப் பராக்கிரமசாலியான ஹநுமான், தேவிநிமித்தமாக ஸ்ரீராகவதூதனுன தான் வந்திருப்பதையும் ஸ்ரீராகவக்ஷேமத்தையு மவளுக்குத்தெரிவித்து ஆபத்தினின்றுமவளைவிலக்கி ஜீவரக்ஷணம்பண்ணச் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணமுடையவராய், அவ்வெண்ணத்தை, சூழ்ந்திருக்குமிராக்ஷஸிகளறியாமலும் இராவணமாயையால் தன்புறப்பிராட்டி வானரவடிவோடு ஸம்பாஷிக்கிற தன்னைக்கண்டு மாயாராவணனென்று பிரமிக்காமலும், நிறைவேற்றத்தகுந்த உபாயத்தைவெகுவிதம்யோசித்து,ஸ்ரீராகவஸ்மரணை

யேகொண்டிருக்கிறவிவள்காதில் ஸ்ரீராகவகதாமிருதத்தைப் பொழிந்தோமாகில் ஸந்தோஷித்துநம்மை நம்புவாளென்று நிச்சயித்து, அந்தபிராஜ்ஞியன் தேவிக்குஸமீபமாகத் தாழ்ந்தகிளையில்வந் துட்கார்ந்துகொண்டு மதுரமானஸ்வரத்தில் அமிருதரஸம் பொழிவதுபோல் பிராட்டிக்குக் கர்ணானந்தகரமாக, பரமாச்சரியமான வாக்சதுரத்துடன், ஜகதீசனுகிற ஸ்ரீராகவனுடைய திருக்கதையைத் திருவவதாரமுதல் ஏதக்ஷண பரியந்தம் ஸங்கிரகமாக வருளிச்செய்தனர்.

౨. రాజా దశరథో నామ రథకుంజరవాజిమాన్ । పుణ్యశీలో మహాకీర్తిఋజురాసీన్మహాయశాః ॥
3. రాజర్షీణాం గుణశ్రేష్ఠస్తపసా చర్షిభిస్సమః । చక్రవర్తికులే జాతః పురందరసమో బలే ॥
౪. అహింసారతిరక్షుద్రో ఘృణీ సత్యపరాక్రమః । ముఖ్యశ్చేక్ష్వాకువంశస్య లక్ష్మీవాఁల్లక్ష్మివర్ధనః ॥
౫. పార్థివవ్యంజనైర్యుక్తః పృథుశ్రీః పార్థివర్షభః । పృథివ్యాం చతురంతాయాం విశ్రుతస్సుఖదస్సుఖీ ॥

௨. 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌥𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌵𑌾𑌜𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍀𑌲𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍃𑌜𑍁𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ॥
௩. 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌚𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌃 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑌮𑍋 𑌬𑌲𑍇 ॥
௪. 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌰𑌤𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌘𑍃𑌣𑍀 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌵𑌾𑌁𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ॥
௫. 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ।
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌦𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑍀 ॥

௨. ராஜாதஶரதோநாமரதகுஞ்ஜரவாஜிமாந்।
புண்யஶீலோமஹாகீர்திர்ருஜுராஸீந்மஹாயஶா:॥
௩. ராஜர்ஷீணாம்குணஶ்ரேஷ்டஸ்தபஸாசர்ஷிபிஸ்ஸம:॥
சக்ரவர்திகுலேஜாத:புரந்தரஸமோபலே॥
௪. அஹிம்ஸாரதிரக்ஷுத்ரோக்ருணீஸத்யபராக்ரம:।
முக்யஶ்சேக்ஷ்வாகுவம்ஶஸ்யலக்ஷ்மீவாந்லக்ஷ்மிவர்த்தந:।
௫. பார்திவவ்யஞ்ஜநைர்யுக்த:ப்ருதுஶ்ரீ:பார்திவர்ஷப:।
ப்ருதிவ்யாம்சதுரந்தாயாம்விஶ்ருதஸ்ஸுகதஸ்ஸுகீ॥

பதம்.	உரை.
ரதகுஞ்ஜரவாஜிமாந்	தேர்யானைகுதிரை இவைகளை யுடையவனும்
புண்யஶீல:	புண்ணிய விஷயத்தில் ஸுவபாவமுடையவனும்
மஹாகீர்த்தி:	பெருங்கீர்த்தியுடையவனும்
ருஜு:	நியாயமார்க்கத்திற்செல்பவனும்
மஹாயஶா:	அதிசயசஸ்ஸுடையவனும்
ராஜர்ஷீணாம் - குணஶ்ரேஷ்ட:	இராஜரிஷிகளுக்குள் - குணத்திலுல்சிறந்தவனும்
தபஸா-ரிஷிபி:-ஸம:	தபஸ்ஸினுல் - ரிஷிகளோடு - ஸமானமானவனும்
சக்ரவர்த்திகுலே-ஜாத:	ஸார்வபௌமருடைய-வம்சத்தில்-உண்டானவனும்
பலே-புரந்தரஸம:	பராக்கிரமத்தில்-இந்திரனுக்கு - துல்யனுனவனும்
அஹிம்ஸாரதி:	ஹிம்ஸையில்லாவிஷயத்திலாஸக்தியுடையவனும்
அக்ஷுத்ர:	பெரியவனும்
க்ருணீ	தயையுடையவனும்

பதம்.	உரை.
ஸத்யபராக்ரம:	வாஸ்தவமான பராக்கிரமமுடையவனும்
இக்ஷ்வாகுவம்ஶஸ்ய	இக்ஷுவாகுகுலத்தரசருக்குள்
முக்யஸ்ய	பிரதானனும்
லக்ஷ்மீவாந்-லக்ஷ்மிவர்த்தந:	இராஜ்ஜியலக்ஷ்மியையுடையவனும் இராஜ்ஜிய லக்ஷ்மியை விருத்திசெய்பவனும்
பார்த்திவவ்யஞ்ஜநைர்யுக்த:	இராஜலக்ஷணங்களோடு கூடினவனும்
ப்ருதுஶ்ரீ:	மஹாராஜ்யஸ்ரீயுடையவனும்
பார்த்திவர்ஷப:	இராஜசிரேஷ்டனும்
சதுரந்தாயாம்	நான்குஸமுத்திரத்தையந்தியமாயுடைய
ப்ருதிவ்யாம்-விஶ்ருத:	- பூமியில்கேழ்க்கப்பட்டவனும்
ஸுகத:	(அண்டினவருக்கு) ஸுகமளிப்பவனும்
ஸுகீ-தஶரதோநாம	ஸுகத்தையுடையவனுமான - தசாதனென்றுபெயர்பூண்ட
ராஜா-ஆஸீத்	மஹாராஜா-இருந்தார்.

(௨-௩-௫-ல்) தா-ம்.—எண்திசைகளிலும் வானுலகிலும் கீழுலகிலும் நிர்விக்கினமாகச் செல்லக்கூடியமஹாரதிகனுகையால் தசரதனென்று திருநாமம்பூண்ட பராக்கிரமசாலியான மஹாராஜா வொருவரிருந்தார். அவர் அளவற்ற ரதகஜதுரகபலமுள்ளவர். ஸத்கர்மங்களிலூற்றங்கொண்ட புண்ணியசீலன். திரிலோகபிரஸித்தமான கீர்த்தியுடையான். ஸன்மார்க்கத்திற் பிரவர்த்தித்த மனமுடையான். அறுபதுனாயிரவருஷகாலம் நீதிவழுவாது பூபாலனஞ்செய்தயசஸ்ஸுடையான். நற்குணம்பொருந்திய நரேந்திரர்க்குள் மிகசிரேஷ்டன். தபோபலத்தில் மஹாரிஷிகளுக்கு ஸமானன். அகிலபுவனத்தையு மொருகுடைக்கீழாளும் ஸார்வபௌமருடைய வம்சத்திலாவிர்ப்பவித்தவன். பராக்கிரமத்தி லும்பர்கோனுக்குஸமானன். ஜீவஹிம்ஸையில் விருப்புறுதர்மக்கியன். அல்பவிஷயங்களில் நோக்கமிலா கம்பீரஸ்வபாவன். ஸகலபிராணிகளிடத்திலும் தயையுள்ளான். உம்பருலகுஞ்சென்று தர்மவிரோதிகளைப்போக்கிய உண்மையான பராக்கிரமமுள்ளான். தர்மயுத்தத்தால்ஸகல சத்துருக்களையு மரித்தஸத்தியவீரன். இக்ஷ்வாகுவம்சத்தையலங்கரித்த பூபதிகளுக்

குள்முக்கியன். உத்தமராஜசின்னங்களமையப்பெற்றபுருஷோத்தமன். இணைபிரியா லக்ஷ்மீஸாக்ஷித்தியமுள்ளவன். ஸத்கர்மத்தாலும் தர்மபரிபாலனத்தாலும் ஜனாபிவிருத்தியாலும் ஸதாசாரத்தாலும் இலக்ஷ்மீஸாக்ஷித்தியத்தை தினேதினே விர்த்திசெய்தவன். இராஜாதிராஜன், அஸகாயசூரன், திவ்வியகுணஸம்பன்னன், காற்கடலையெல்லையாகக்கொண்ட இவ்வியனுலகை யொருகுடைக்கீழாண்டவன். ஸகலருக்கும் ஸுகத்தையளித்தவன். ஸகலபோகஸாம்பிராஜ்ஜியங்களையும் குறைவற அநுபவித்தவன். இப்படிப்பட்ட விபவங்கள்நிறைந்த இராஜர்கோனொருவரிருக்தார்.

౬. తస్యపుత్రఃప్రియోజ్యేష్ఠస్తారాధిపనిభాననః। రామోనామవిశేషజ్ఞఃశ్రేష్ఠస్సర్వధనుష్మతామ్॥
౭. రక్షితాస్వస్యధర్మస్యస్వజనస్యచరక్షితా। రక్షితాజీవలోకస్యధర్మస్యచపరంతపః॥
౮. తస్యసత్యాభిసంధస్యవృద్ధస్యవచనాత్పితుః। సభార్యస్సహచభ్రాత్రావీరఃప్రవ్రాజితోవనమ్॥

௬. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌨𑌿𑌭𑌾𑌨𑌨𑌃।
𑌰𑌾𑌮𑍋𑌨𑌾𑌮𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌜𑍍𑌞𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௭. 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯𑌚𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌚𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪𑌃॥

௮. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌸𑌂𑌧𑌸𑍍𑌯𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃।
𑌸𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌹𑌚𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍀𑌰𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍋𑌵𑌨𑌮𑍍॥

௬. தஸ்யபுத்ர꞉ப்ரியோஜ்யேஷ்டஸ்தாராதிபநிபாநந꞉।
ராமோநாமவிசேஷஜ்ஞ꞉ச்ரேஷ்டஸ்ஸர்வதநுஷ்மதாம்॥

௭. ரக்ஷிதாஸ்வஸ்யதர்மஸ்யஸ்வஜநஸ்யசரக்ஷிதா।
ரக்ஷிதாஜீவலோகஸ்யதர்மஸ்யசபரந்தப꞉॥

௮. தஸ்யஸத்யாபிஸந்தஸ்யவ்ருத்தஸ்யவசநாத்பிது꞉।
ஸபார்யஸ்ஸஹசப்ராத்ராவீர꞉ப்ரவ்ராஜிதோவநம்॥

பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அந்த (தசரதமஹாராஜாவுக்கு)
ப்ரிய꞉-ஜ்யேஷ்ட꞉-புத்ர꞉	இஷ்டனும்-பெரிய-குமாரனும்
தாராதிபநிபாநந꞉	மதியோடொத்தமானமானமுகமுடையவனும்
விசேஷஜ்ஞ꞉	ஸகலசாஸ்திரமறிந்தவனும்
ஸர்வதநுஷ்மதாம்-ச்ரேஷ்ட꞉	ஸமஸ்ததநுஸ்ஸையுடையவருக்குள்-சிறந்தவனும்
ஸ்வஸ்ய-தர்மஸ்ய-ரக்ஷிதா	தன்னுடைய-தர்மத்தை-இரக்ஷிப்பவனும்
ஸ்வஜநஸ்யச-ரக்ஷிதா	தன்பந்துஜனத்தையும்-இரக்ஷிப்பவனும்
ஜீவலோகஸ்ய	பிராணிலோகத்தினுடைய
தர்மஸ்யச-ரக்ஷிதா	தர்மத்தையும் -காப்பாற்றுகிறவனும்
பரந்தப꞉	பகையாளிகளை தபிக்கச்செய்பவனும்
வீர꞉-ராமோநாம-	சூரனுமான-ஸ்ரீராகவனெனும் பெயருடையவன்
ஸத்யஸந்தஸ்ய-	நிஜமானபிரதிஜ்ஞையுடையவனும்
வ்ருத்தஸ்ய	ஜ்ஞாநவயதுகளால்பெரியவனுமான
தஸ்ய-பிது꞉	அந்த-பிதாவினுடைய
வசநாத்	வார்த்தையால்
ஸபார்யா-ப்ராத்ராஸஹ	பத்தினியோடும் -தம்பியோடும்கூட
வநம்ப்ரவ்ராஜித꞉	அரண்ணியத்தை (குறித்து)போனார்.

தா-ம்.—கீர்த்திமானான தசரதசக்கிரவர்த்திக்கத்தியந்தம்பிரியமானவரும், ஜியேஷ்டகுமாரனும், சரத்காலராகாசந்திரன்போன்ற திருமுகமுடையவரும், ஸர்வசாஸ்திரபண்டிதரும், தனுர்வித்தையிற்தேர்ந்தவரும், ஸ்வதர்மமான க்ஷத்திரியகுலதர்மத்தை வழுவாது நடத்துபவரும், ஸ்வஜனங்களைவளாயு மிரக்ஷிப்பவரும், ஸகலபிராணிகளுடைய சத்துருக்களையுந் தபிக்கச்செய்கிறவரும், திரிலோகபிரஸித்தவீரனும், ஸர்வலோகமனோகரனும், ஸ்ரீராமனென்று திருநாமம்தரித்தவருமான வோர்குணக்கியனிருக்கிறார். அப்புத்திரரத்தினமான புருஷோத்தமன் ஸத்தியஸந்தரும் விருத்தருமான பிதாவின்வாக்கியத்தைப் பரிபாலிக்குநிமித்தம் பாரியையான ஸீதையோடும் பிராதாவாகிய இலக்ஷ்மணரோடும் தண்டகாவனத்தையடைந்தார்.

౯. తేనతత్రమహారణ్యేమృగయాంపరిధావతా। రాక్షసానిహతాశ్శూరాబహవఃకామరూపిణః॥

௯. 𑌤𑍇𑌨𑌤𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌮𑍃𑌗𑌯𑌾𑌂𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾𑌵𑌤𑌾।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌿𑌹𑌤𑌾𑌶𑍍𑌶𑍂𑌰𑌾𑌬𑌹𑌵𑌃𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃॥

௯. தேநதத்ரமஹாரண்யேம்ருகயாம்பரிதாவதா।
ராக்ஷஸாநிஹதாஶ்ஶூராபஹவ꞉காமரூபிண꞉॥

பதம்.	உரை.
தத்ர-மஹாரண்யே	அந்த-பெருங்காட்டில்
ம்ருகயாம்	வேட்டையை (குறித்து)
பரிதாவதா—தேந	நன்றாயிக்குமங்குமோடித்திரிகிற-அந்த-(ஸ்ரீராகவனால்)
ஶூரா꞉-பஹவ꞉-	சௌரியமுடையவர்களும் -அனேகர்களுமான
காமரூபிண꞉-ராக்ஷஸா꞉-	இச்சாரூபமும்தரிக்கவல்ல - இராக்ஷதர்கள்
நிஹதா꞉-	கொல்லப்பட்டார்கள்.

౧౦. జనస్థానవధంశ్రుత్వాహతౌచఖరదూషణౌ। తతస్త్వమర్షాపహృతాజానకీరావణేనతు॥
వంచయిత్వావనేరామంమృగరూపేణమాయయా।

௧௦. 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌧𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌤𑍌𑌚𑌖𑌰𑌦𑍂𑌷𑌣𑍌।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌷𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌾𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨𑌤𑍁॥
𑌵𑌞𑍍𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌨𑍇𑌰𑌾𑌮𑌂𑌮𑍃𑌗𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾।

௧௦. ஜநஸ்தாநவதம்ஶ்ருத்வாஹதௌசகரதூஷணௌ।
ததஸ்த்வமர்ஷாபஹ்ருதாஜாநகீராவணேநது॥
வஞ்சயித்வாவநேராமம்ம்ருகரூபேணமாயயா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-ராவணேநது	பின்பு-இராவணனேவென்றால்	மாயயா-ம்ருகரூபேண	இராக்ஷதமாஸையினால்-பொன்மான் வேஷத்தாலே
ஜநஸ்தாநவதம்	ஜநஸ்தானத்திலிருக்கிற ராக்ஷதர்களுடையவதத்தையும்	ராமம்-வஞ்சயித்வா	ஸ்ரீராகவனை-மோசம்செய்து
கரதூஷணௌ-ஹதௌச	கரன் - தூஷணன்-இவர்கள்நாசத்தையும்	ஜாநகீ	ஜனகபுத்திரியான (ஸீதை)
ஶ்ருத்வா	கேட்டு	அமர்ஷாபஹ்ருதா	கோபத்தினலெடுக்கப்பட்டாள்.

தா-ம்.—பிராதிருபார்யாஸகிதராய் தண்டகாரண்ணியமெழுந்தருளிய ஸ்ரீராகவன் வேட்டையாடுகிமித்தமாக வனஸஞ்சாரஞ்செய்கையில் அங்கிருந்தகுரரும், காமரூபிகளும், ஸாதுஹிம்ஸகருமான இராக்ஷதரனேகராத்தனது சரத்திற்கிரையாக்கினர். ஜனஸ்தானவாஸஞ் செய்தவனேகபொடிய வரக்கரும் இவ்வண்ணமே காலன்வசமடைந்தனர். அவருக்கதிபதிகளான கரதூஷணதிரிசிரஸ்ஸென்பவரும் அவரைப்பின்றொடர்ந்தனர். தனதுபிராதாக்களும் பந்துக்களுமானவிவர்கள் மாளிடலுலடைந்த விழவைக்கேட்டுச் சிற்றங்கொண்டு இலங்காதிபதியானவன், அம்மனுஜேந்திரனேடுத்வந்த்வ யுத்தத்தையபேக்ஷியாது வஞ்சனையால் மாயமானைமுன்விடுத்து, அவ்வியாஜத்தால் ஸ்ரீராமனையும், அனுஜனான இலக்ஷ்மணனையும் அப்புறப்படுத்தி, தனித்திருந்த ஸ்ரீராமபத்தினி ஜானகியைக்கொண் டோடிவந்துவிட்டான்.

౧౧. సమార్గమాణస్తాం దేవీం రామస్సీతామనిందితామ్॥ ఆససాద వనే మిత్రం సుగ్రీవం నామ వానరమ్।

௧௧. 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌆𑌸𑌸𑌾𑌦𑌵𑌨𑍇𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂𑌨𑌾𑌮𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍍।

௧௧. ஸமார்க்கமாணஸ்தாம்தேவீம்ராமஸ்ஸீதாமநிந்திதாம்॥
ஆஸஸாதவநேமித்ரம்ஸுக்ரீவம்நாமவாநரம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த (ஸ்ரீராகவன்)	வநே	காட்டில்
அநிந்திதாம்-தாம்-தேவீம்	நிந்திக்கத்தகாத-அந்த-ஸீதையை	ஸுக்ரீவம்நாம-வாநரம்	ஸுக்ரிவனென்றபெயருடைய-வாநரனை
மார்க்கமாண(ஸ்ஸந்)	தேடாநின்றுகொண்டு	மித்ரம்-ஆஸஸாத	ஸ்நேகிதனுக-அடைந்தார்.

౧౨. తతస్స వాలినం హత్వా రామః పరపురంజయః॥ ప్రాయచ్ఛత్కపిరాజ్యం తత్సుగ్రీవాయ మహాబలః।

௧௨. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌵𑌾𑌲𑌿𑌨𑌂𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌮𑌃𑌪𑌰𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑌃॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌕𑌪𑌿𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।

௧௨. ததஸ்ஸவாலிநம்ஹத்வாராம:பரபுரம்ஜய:।
ப்ராயச்சத்கபிராஜ்யம்தத்ஸுக்ரீவாயமஹாபல:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு	தத்-கபிராஜ்யம்	அந்த-வாநரராஜதானியை
பரபுரம்ஜயஃ	பகையாளிகளின்நகரத்தை ஜயிப்பவனும்	ஸுக்ரீவாய	ஸுக்கிரீவனையும்பொருட்டு
மஹாபலஃ-ஸஃ	வெகுபலமுமுடைய-அந்த-ஸ்ரீராகவன்	ப்ராயச்சத்	கொடுத்தார்.
வாலிநம்-ஹத்வா	வாலியை-கொன்று		

౧౩. సుగ్రీవేణాపి సందిష్టా హరయః కామరూపిణః॥ దిక్షు సర్వాసు తాం దేవీం విచిన్వంతి సహస్రశః।

௧௩. 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑌰𑌯𑌃𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃॥
𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃।

௧௩. ஸுக்ரீவேணபிஸந்திஷ்டாஹரய:காமரூபிண:॥
திக்ஷுஸர்வாஸுதாம்தேவீம்விசிந்வந்திஸஹஸ்ரஶ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஹஸ்ரஶஃ	அநேகாயிரங்களான	ஸர்வாஸு-திக்ஷு	ஸமஸ்தங்களான-திசைகளில்
காமரூபிணஃ-ஹரயோபி	இச்சைக்கிசைந்த ரூபம்தரிக்க வல்ல வானரர்களும்	தாம்-தேவீம்	அந்த-ஸீதையை
ஸுக்ரீவேண-ஸந்திஷ்டாஃ	ஸுக்கிரீவனாலே-ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டவர்களாக	விசிந்வந்தி	தேடுகின்றனர்.

౧౪. అహం సంపాతివచనాచ్ఛతయోజనమాయతమ్॥ అస్యా హేతోర్విశాలాక్ష్యాస్సాగరం వేగవాన్ ప్లుతః।

கச. ஸஹஸம்வாஸதிவஸ நாத்ர தயோஜநமாயதம்॥
ஸஸ்யாஹேதோர்விஶாலாக்ஷ்யாஸாகரம்வேகவாந்ப்லுத:।

கச. அஹம்ஸம்பாதிவசநாச்சதயோஜநமாயதம்॥
அஸ்யாஹேதோர்விஶாலாக்ஷ்யாஸாகரம்வேகவாந்ப்லுத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-ஸம்பாதிவசநாத்-நான்-ஸம்பாதியின்வார்த்தையால்		ஹேதோ:	காரணமாக
ஶதயோஜநம்-ஆயதம்-ஸாகரம்-நூறுகாதம்தூரம்- நீண்டிருக்கிற-கடலை [யின்)		வேகவாந்	வேகமுடையவனுய்க்கொண்டு
அஸ்யா:-விஶாலாக்ஷ்யா:-இந்த-நீண்டகண்ணுடைய- (ஸீதை		ப்லுத:	தாண்டினவனுக(ஆனேன்.)

౧౫. యథారూపాం యథావర్ణాం యథాలక్ష్మీం చ నిశ్చితామ్। అశ్రౌషం రాఘవస్యాహం సేయమాసాదితా మయా।

கரு. யதாரூபாம்யதாவர்ணாம்யதாலக்ஷ்மீம்சநிஶ்சிதாம்॥
அஶ்ரௌஷம்ராகவஸ்யாஹம்ஸேயமாஸாதிதாமயா।

கரு. யதாரூபாம்யதாவர்ணாம்யதாலக்ஷ்மீம்சநிஶ்சிதாம்॥
அஶ்ரௌஷம்ராகவஸ்யாஹம்ஸேயமாஸாதிதாமயா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான் [வ்கஉ)	யதாலக்ஷ்மீம்	எப்படிப்பட்டகாந்தியுடையவளாகவும்
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராகவனால்(பஞ்சமியர்த்தத்தில்ஷ	அஶ்ரௌஷம்	கேட்டேனே
நிஶ்சிதாம்	நிச்சயிக்கப்பட்ட (எவளை)	ஸா-இயம்	அப்படிப்பட்ட அந்த-இவள்
யதாரூபாம்	எப்படிப்பட்டசரீரமுடையவளாகவும்	மயா	என்னால்
யதாவர்ணாம்	எப்படிப்பட்டவர்ணமுடையவளாகவும்	ஆஸாதிதா	காணப்பட்டாள்.

(கக-மு-கரு-ல்) பத்தினியினிடத்திற் பரமபிரீதிகொண்டவரும் பக்தவத்ஸலனுமானவந்நரேந்திரன்,நிந்திக்கத்தகாத சிலமுள்ளவளும், உத்தமோத்தமமான பர்த்திரு பக்தியுள்ளவளும், தன்னை யாசிரயித்தவளுமான தேவியை ஆசிரமத்தின் கண்காணுது துக்கஸந்தப்தராய் வனமுழுதுந்தேடிக்கொண்டே கிஷ்கிந்தையையடைந்து வானராதிபதியான ஸுக்ரீவனேடு ஸ்நேகஞ்செய்தார். அந்தஸுக்ரீவனுக்குப் பிராதாவும், கிஷ்கிந்தைக்கதிபதியும், பிராதிருவாத்ஸல்லியமற்ற பாதகனுமான வாலியென்னும்பிரபலவீரனை சத்துருகுலநாசகனும் ஜகதேகவீரனுமான இரகுநாதன் ஏகபாணத்தால்ஹதம்செய்து அவனுண்டுவந்த ராஜ்ஜியத்தை மித்திரனன் ஸுக்ரீவனுக்களித்தார். இவ்விதவுபகார மளிக்கப்பெற்ற வானரர்கோன் ஸ்ரீராகவதுக்கத்தைப்போக்கவேண்டுமென்கிற கிருதக்ஞயதையுடன் இச்சாரூபந்தரிக்கவல்ல சதுரரானவனேகாயிரம் வானரவீரரை எண்டிசைகளிலுஞ்சென்று ஸீதையிருக்குமிடமறிந்துவரும்படி விடுத்தனர். அப்படி விடுக்கப்பட்ட வானரருள்யானெருவன். ஜடாயுவுக்கு மூத்தவனுன ஸம்பாதியென்கிற கிருத்திரராஜனுல் தேவியிங்கிருப்பதையறிந்து நூறுயோசனை யகலமுள்ள இப்பெருங்கடலை, இதோவியப்புடன்விழித்து விசாலமான திருக்கண்களுடனிற்கிற இந்தஜானகிநிமித்தமாக, மிகுந்தவிரைவுடன்தாண்டி இலங்கையைநாடினேன். யாரோவொருஸ்திரீயைக்கண்டு ஸீதையென்று பிரமிக்கிறேனில்லை. ஸீதாகிருபணுர்த்தம் ஸ்ரீராகவனென்னென்னகுறிகளை வற்புறுத்தினரோ, என்னரூபமும்வர்ணமும்சோபையுமுடையவளென்று நவின்றனரோ, அந்தரூபத்தையும் வர்ணத்தையும் சோபையையுமிங்கு காண்கிறேன். இப்பரதேவதையேஅந்தராகவகந்தினி,இவளேஅந்தஜனகஸுதை. எவளைத்திசைகள் தோறும்வானரர் தேடுகின்றனரோ, எவளைக்காணுது வானரர்தபிக்கின்றனரோ, எவளுடையவிரகத்தால் ஸ்ரீராகவன்துடிக்கின்றனரோ அப்படிப்பட்டஸுந்தரியையானிதோகண்டேன். என்னபாக்கியவிசேஷமிது! என்னஸுகிருதபலமிது! கண்டேன்தேவியை, கண்டேன் அன்னையை, கண்டேன் ஜாநகியை, கிருதார்த்தனுய்விட்டேனிப்பொழுது,என்று இவ்விதம்சொல்லி ஹநுமான்வாய்மூடினர்.

౧౬. విరరామైవముక్త్వాసౌ వానరపుంగవః। జానకీచాపి తచ్ఛ్రుత్వా విస్మయం పరమం గతా।

கசு. விரராமைவமுக்த்வாஸாவாசம்வாநரபுங்கவ:॥
ஜாநகீசாபிதச்ச்ருத்வாவிஸ்மயம்பரமம்கதா।

கசு. விரராமைவமுக்த்வாஸாவாசம்வாநரபுங்கவ:॥
ஜாநகிசாபிதச்ச்ருத்வாவிஸ்மயம்பரமம்கதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரபுங்கவ:-அஸௌ-வாநரஸிரேஷ்டரான-இந்த(ஹநுமான்		தத்-ஶ்ருத்வா	அந்த(வார்த்தையை)கேட்டு
ஏவம்-வாசம்-உக்த்வா	இந்தவிதம்-வார்த்தையை-சொல்லி	பரமம்-விஸ்மயம்	உத்கிருஷ்டமான-ஆச்சரியத்தை
விரராம	ஒழிந்தார் (வாய்மூடினர்)	கதா	அடைந்தாள்.
ஜாநகீ	(பின்பு)ஜனகபுத்திரியான(ஸீதையும்)		

౧౭. తతస్సా వక్రకేశాంతా సుకేశీ కేశసంవృతమ్। ఉన్నమ్య వదనం భీరుః శింశుపావృక్షమైక్షత।

கஎ. ததஸ்ஸாவக்ரகேஶாந்தாஸுகேஶீகேஶஸம்வ்ருதம்॥
உந்நம்யவதநம்பீருஶ்ஶிம்ஶுபாவ்ருக்ஷமைக்ஷத।

கஎ. ததஸ்ஸாவக்ரகேஶாந்தாஸுகேஶீகேஶஸம்வ்ருதம்
உந்நம்யவதநம்பீருஶ்ஶிம்ஶுபாவ்ருக்ஷமைக்ஷத।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	வதகம்	முகத்தை
வக்ரகேஸாந்தம்-ஸுகேஸீ	கோணலானதலைமயிருடையவளும் - சோபனமானமயிருடையவளு	உத்கம்ய-பீருஃ	உயரெடுத்து-பயந்தவளாக
ஸா	அந்த(ஸீதையானவள்) [மான	ஸிம்ஸுபாவிருக்ஷம்	சிம்சுபாவிருக்ஷத்தை
கேஸஸம்வ்ருதம்	தலைமயிரினுல்சுற்றப்பட்ட	ஐக்ஷத	பார்த்தாள்.

[illegible]

[illegible]

கஅ. நிஶம்யஸீதாவசநம்கபேஸ்சதிஸஸ்சஸர்வாஃப்ரதிஸஸ்சவீக்ஷ்ய।
ஸ்வயம்ப்ராஹர்ஷம்பரமம்ஜகாமஸர்வாத்மநாராமமநுஸ்மரந்தீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதா	ஸீதையானவள்	ஸர்வாத்மநா	ஸர்வப்பிரகாரத்தாலும்
கபேஃ-வசநம்-நிஸம்ய	ஹநுமாருடைய-வசனத்தை-கேட்டு	ராமம்-அநுஸ்மரந்தீ	ஸ்ரீராகவனை- ஸ்மரித்தவளாய்க்கொண்டு
ஸர்வாஃ-திஸஸ்ச	ஸமஸ்தங்களான- திக்குகளையும்	ஸ்வயம் - பரமம்-ப்ரஹர்ஷம்	தான் - உத்கிருஷ்டமான - ஸந்
ப்ரதிஸஸ்ச-வீக்ஷ்ய	மூலைதிக்குகளையும்-பார்த்து	ஜகாம	அடைந்தாள். [தோஷத்தை

தா-ம்.—இந்தவிதமவ்வானரோத்தமன் தசரதருடைய குணவிசேஷத்தையும் ஸ்ரீராகவனுடையபுண்ணியசரித்திரத்தையும் அமிருதமொழுகு மமலவாக்கினுல் கவின்றுவாளாவிருந்தனர். காமாவேசங்கொண்ட இராவணனுடைய அனுரியமொழிகளையும், ஹிம்ஸையிலாஸக்திகொண்ட இராக்ஷஸிகளின் கடுரமொழிகளையுங்கேட்டு நொந்தசெவிகளில் மதுரமூறுமிப்புண்ணியவசனங்கள்விழவே, தேவியானவள் துக்கஸாகரத்திலெவ்வளவுதூரமாழ்ந்திருந்தனளோ, அவ்வளவு ஆனந்தஸாகரத்தில்மூழ்கி, ஸந்தோஷபரவசையாய் விஸ்மயங்கொண்டனள். நீருண்டமேகம்போற்கறுத்துச் செழித்துநீண்டு நுனிகொஞ்சம் வக்கிரமடைந்து ஸுந்தரமாகவிளங்குங் கூந்தலுடையஜானகி, அக்கறுத்தகேசத்தையே எல்லையாகக்கொண்டு இராகுவிமுக்தமான இந்துமண்டலம்போல் பிரகாசிக்கிற திருமுகத்தைக்கொஞ்சமுயரத்தூக்கி சிம்சுபாவிருக்ஷத்தைநோக்கினுள். ஹநுமானுடைய வசனங்களைவும்கேட்டபிராட்டி அந்தஸுசப்தமூலத்தை யறியும்வண்ணம் சதுர்த்திசைகளையும் திக்பார்சுவங்களையும் நன்றாகப்பார்த்து, ஆதிபுருஷனும், ஆர்த்தஜனபந்துவும், தனதாத்மநாரகனுமான ஸ்ரீராமனை ஸர்வப்பிரகாரத்தாலும் தியானித்துக்கொண்டு, அவர்விஷயமாயுண்டான மங்களத்துவனிச்சிரவணத்தால் பரமஸந்தோஷத்தையடைந்தவளானுள்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கக. ஸாதிர்யகூர்த்வம்சததாப்யதஸ்தாந்நிரீக்ஷமாணுதமசிந்த்யபுத்திம்।
ககூ. ததர்ஸபிங்காதிபதேரமாத்யம்வாதாத்மஜம்ஸூர்யமிவோதயஸ்தம்।

[illegible]

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா	அந்த(ஸீதையானவள்)	பிங்காதிபதேஃ-அமாத்யம்	வாநராதிபதிக்குமந்திரியானவனும்
திர்யக்	குறுக்காகவும்	வாதாத்மஜம்-தம்	வாயுபுத்திரனுமான-அம்மாருதியை
ததாபி-ஊர்த்வம்	அப்படியே-மேலும்	உதயஸ்த்தம்	உதயகிரியிலிருக்கிற
அதஸ்தாத்-நிரீக்ஷமாணு	கீழும்-பார்க்கிறவளாக	ஸூர்யமிவ	ஆதித்தியனைப்போல்
அசிந்த்யபுத்திம்	எண்ணிமுடியாதபுத்தியையுடைய	ததர்ஸ	பார்த்தாள்.

தா-ம்.—ஸ்ரீராகவனைப்பிரிந்த வன்றுதுடங்கி இராவணஹிம்ஸைகளையும் இராக்ஷஸிகள்ஹிம்ஸைகளையும் மஹாக்ஷமையுடன்ஸகித்து, நாதனைக்காணலாமென்கிற கோரிக்கையுடன் விரககாலமனை பத்துமாதங்களையும் பத்துயுகங்களாகப்போக்கிப் பிறகு துக்கவிமோசனத்திற்குகதிகாணுது இனிநமக்கு நற்காலமில்லை, ஸ்ரீராகவப்பிராப்திக்குவேண்டிய புண்ணியசேஷமில்லை, ஜீவதாரணத்தால் சிலக்ஷணத்திற்கு விரோதமின்றி வேறில்லை, ஆகையால் ஆத்மஹத்தியேயுக்தமென்று பிராணத்தியாகப் பிரவிர்த்தையாய் அதிகபரிமளமமைந்த தைலாதிகளால்வாரிமுடிக்க யோக்கியமான ஒப்பற்றகாந்தியுடைய தன்கூந்தலைக்கிளையில்மாட்டி சிம்சுபாவிருக்ஷத்தினடியில் வியஸனித்துநிற்கிற அப்பிராட்டி, அகாலவர்ஷம்போல் ஹநுமான்வர்ஷித்ததன்னுயகனுடைய திவ்யசரிதங்களைத் திருச்செவிசாற்றி, தக்ஷணம் இதோரலப்யலாபமே! என்று அங்கெழுந்தருளினவன்றுதுடங்கி வசமற்றிருந்த திருக்கழுத்தை மஹாப்பிரயாஸத்தால் தன்வசமாக்கி, நாற்புறங்களிலும் திருப்பிப்பார்த்தாள். தனக்குஸஜாதீயர்களான இந்திராணிமுதலானோர் இவளிப்பாடுபடுவதே! என்றிரங்கிச்சொன்னார்களோ வென்று மேலேபார்த்தாள். கொடுந்தொழிலைலீலையாயுடைய பெரும்பாவிகள்வஸிக்கிற இப்

பாழ்நகரில் இப்படியும் சொல்வாருமுண்டோ? ஏதேது கிடையாது. ஆனுலொருவேளை நூதனமாயொருவன் பூமியைப்பிளந்துகொண்டு சொல்லியிருந்தானுகிலமையுமென்று கீழேபார்த்தாள். அங்கொன்றுங்காணுது சிம்சுபாவிருக்ஷமுழுதமொக்கப்பார்த்தாள். அவரவர்களின்காலத்திற்கிசைந்தபடிசொல்லுகிற ஆகாசவாணி நமக்குமொருநற்செய்திசொல்லிற்ருேவென்று மறுபடிமேல்நோக்கினுள். அங்குபிறர்க்கசக்கியமான பெருங்கடலைக்கடந்து, யாவரும்நாடுதற்கரியஇலங்கையைநாடி, தன்பிதாவும்புகுவதற்கஸாத்தியமான கிருஹாதிகளிற்புகுந்து, தசக்கிரீவனுக்குஅத்யந்தம்பிரியமான இவ்வசோகவநிகையிலும்பிரவேசித்து உள்ளத்திலிருக்கு மிருப்பு முகத்தில்தோற்றும்படி கிளையின்மீதுநிற்கிற சிந்திக்கவரிதான புத்திகௌசலமுடைய ஓர் தேஜோவிசேஷத்தைக்கண்டாள். ஸ்வரவிசேஷத்தால் இவனொருவாநரனுயிருக்கவேண்டுமென்றும், மிருதுபாஷணத்தால் இவன் ஸ்வதந்திரனல்லாது ஓர் மஹாராஜனுக்குதூதனுயிருக்கவேண்டுமென்றும், வாக்சதுரத்தால் கேவல தூதனன்றிக்கே ஒருராஜதானிக்கு அமாத்தியனுயிருக்கவேண்டுமென்றும் நிச்சயித்தாள். பின்னும் இவனொரு ராஜகாரியத்தைமுன்னிட்டு வந்திருப்பவனென்றறுதியிட்டாள். ஸ்ரீராகவப்பிராணத்திற் கேதுபூதையான தன்னுடையபிராணனை யெடுத்தளித்ததனுல் ஸர்வபிராணிகளுக்குமுயிர்நிலையனுன வாயுவின்புத்திரனென்றறிந்தாள். இலங்கைப்பட்டணத்திலுள்ள இராக்ஷதப்பேரிருளைப்போக்கி எங்கும் தனதுதிவ்வியதேஜஸ்ஸால் ப்ரகாசிப்பதற்குஉதிக்கப்போகிற ஸ்ரீராகவனுகிறஸூரியனுதயத்தை முற்குறிக்கிற அருணன்போலிருக்கிற வம்மாருதியைக்கண்டாள். இந்தவிதம் மஹாபுத்திசாலியாயும், தேஜஸ்வியாயும், இராஜதூதனுயும், மங்களச்செய்திகொண்டுவந்தவனுயும், தனதுதுக்கநிவாரணத்தை ஸூசிப்பிக்கிறவனுயுமிருக்கிற அவ்வாயுமைந்தனை தூறுகாத விஸ்தீர்ணமான மஹாஸமுத்திரம் தாண்டி தன்னிடம்வந்த சிரமமெல்லா மொருங்கே யொழியும்படி கிருபாபரிபூரிதங்களான தன்னிருதிருக்கண்களால் குளிரக்கடாக்ஷித்தாள்.

ஸ்ரீஸர்மகோரஞ்ஜநீநாமத் திராவிடவியாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

முப்பத்தோராவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

ததிஶ்லோகியிநு விஶேஷார்த்தம்.

அஶோகவநிகாமத்யவர்த்தியான பிராட்டி ராவணவைரஸிதைகளான ராக்ஷஸிகளுடைய தர்ஜநபர்த்ஸநாதிஸந்தாபத்தாலும் ராமவிரஹவ்யஸநாதிஶயத்தாலும் ப்ராணத்யாகவ்யவஸிதசித்தையாய் ஶிம்ஶுபாஶாகாவலம்பிநியாய் எழுந்தருளிநின்ற ஸமயத்திலே திருவடிகண்டு முன்பு பெருமாள்தந்தருளிச்செய்த சௌலக்ஷண்யஜாதங்களை முழுக்கத் திருமேனியிலே காண்கையாலே பிராட்டியென்றறுதியிட்டு அஶோகவநிகாமத்யத்தில் ஸீதாந்வேஷணம் பிறக்கும் ஸாஹஸியாதே மீளில் அவிதிதவ்ருத்தாந்தமாகையாலே ஶரீரவிஶ்லேஷம் பண்ணக்கூடுமென்று வைசரூப்யகாரணவஶீகரணகையாலே தன்னெஞ்சாலே நிஶ்சித்து க்ரமேண பொருப்பிப்போமென்று நிஶ்சயித்து தாவோவஹதனைக்கீழே வைத்து தான் உந்நதவ்ருக்ஷஶாகத்திலே யிருந்து யாதொருபொழியுமாப்போலே ஶிம்ஶுபாவ்ருக்ஷத்தின்மேலேயிருந்து-ராஜாதஶரதயோநாம என்றுதொடங்கி ஶ்ரீராமசரித்ரத்தை அத்யந்தமதுரமாக வர்ணிக்க விரக்ஷணவசநத்தாலே ஸ்வஸ்த்யமான திருக்கழுத்தை ஆஹ்லாதபூர்வகமாக உயர்த்தி பிராட்டி திருவடியைத் திருக்கண்சாத்தினபடியைச் சொல்லுகிறது இஶ்லோகம் - ஶ்லோகத்துக்கு வாக்யார்த்தம்-அவள் திருக்கழுத்தை இருமருங்கும் புரட்டி மேலுங்கீழும் பார்த்து மீண்டு மேலேநோக்கிப்பாராநின்றுகொண்டு உதயகிரிஶிகரஸ்தனுன ஸூர்யனைப்போலே ஸுக்ரீவஸசிவனுன வாதாத்மஜனைக் கண்டாளென்கிறது - ஸா-வநக்ஷணத்திலே ஶரீரவியோகவ்யவஸாயம்பண்ணினவள் - ஸா-ஶரீரவைபரீத்யம் தொடங்கி உபரிதனவ்ருத்தாந்த நஹிதெஜயாகையாலே ஸுதுர்லபம் விஷண்ணையாயுள்ளவள் - ஸா - அருகே யொருசருகிலேயோசைப்படினும் ஹ்ருதயக்குலைந்துப் பறையறையாநிற்குமவள். ஸா - ராவணக்ரூரத்ருஷ்டைதையான வன்றுதொடங்கி செம்பளித்தகண் விழிக்கவறியாதவள் - தியக்ஷ்ய - திருக்கழுத்தை யிருமருங்கும் புரட்டிப்பார்த்தாள். விரக்ஷம் வெஷியாத கழுத்தாகையாலே யிப்போது இருமருங்கும் வியயமாக்கினுள் - நம்முடைய அத்யவஸாயத்தைக்கண்டு மூலையெழுந்தார் வ்யஸநம் மூலையெழுந்தார்க்குப்பொறுக்கவொண்ணுமையாலே நிமமநகள் சொன்னவார்த்தையோவென்று இருமருங்கும் புரிந்துபார்த்தாள். ஊர்த்வம் - ஶகுந்தாதிகளும் நம்மைப்போலே யகப்பட்டு ப்ராணத்யாகவ்யவஸாயம்பண்ணி மீண்டும் ஸ்வஸ்த்தராக்களை ப்ராவித்தவர்களாகையாலே யிப்போது நம்முடைய அத்யவஸாயந்தவிர்க்கைக்காக அவர்கள்சொன்ன வார்த்தையோவென்று மேலே பார்த்தாள். ஊர்த்வம் - எழுந்த ஶப்தத்தினுடைய முழக்கத்தாலே ஆகாஶஸமுத்பந்நம் என்கிறபடியே ஶப்தகுணமான ஆகாஶம் செவிக்கினிதாகப் பழுத்துக்கொடுத்த பழமோவென்றுபார்த்தாள். அகாரம் ஸம்பூர்ணம்வாக்யமாம்போது வக்ஷ்யமாணமான நிமந்தரங்கள்சேரச் சொல்லவேண்டாவாகையாலே வநேவம் நிரீக்ஷிதஹாமங்களை வதநதிர்யக்ஷணம் பண்ணினுள். ஸம்ஹ்ருஷ்டத்தாலே - தயா வ்யயஸ்தாஶ அப்படியே கீழும்பார்த்தாள் - தன்காலடியிலேயிருந்து சிலர் ஒருவார்த்தைசொல்ல ஸம்ஸவா

னை யன்றிக்கேயிருக்க கீழேபார்க்கைக்கு உபபத்திசொல்லுகிறது. [illegible] - [illegible] ஹோதாக்களும் சொல்லக்கடவதாக முற்படவே கற்பித்தார்கள். அத்தவாஸனையாலே பார்த்தாள் - ஸம்ப்ராப்ய - தன்னுடைய சௌமாதிஶயத்தைக்கண்டு, ஆச்சி தன் வயிறெரிச்சலாலே சொன்னுளோ வென்று பார்த்தாள். ஸவீ - மீண்டு மேலே பார்த்தாள். கீழேசொன்னவற்றிற்கு ஸம்பூர்ணமானுலோ வென்றில் - நிரீக்ஷணா வென்கிற மேலோடு வழியாது. கண்டது கீழேயில்லாமையாலே நிரீக்ஷணா வென்கிற வசநத்தாலே ஸாதிஶயமாகவைத்தகண்வாங்கிற்றிலளென்கிறது. நிரீக்ஷணாதிகஸௌந்தர்யம் - [illegible] - என்கிறவடிவ திருவடியினுடைய ஸௌந்தர்யத்தையுஞ் சொல்லுகிறது. [illegible] - திருவுள்ளத்திலிட்டுடைமை திருமேனியிலே நிழலெழுகை. [illegible] - [illegible] ப்ரூஷமெல்லாம்போம்படி ஸ்ரீஶேஷகடாக்ஷத்தாலே [illegible]மாகப்பார்த்தாள். [illegible] - ஒரு மஹாராஜாவினுடைய ஆணைக்கீழே யிருந்தானொரு ஜந்து வென்றுமிடத்தை அவன் தானுயிருந்த விருப்புக்கோட்சொல்லிக்கொடுத்தது. யாவனொருவனாலே மஹாராஜாவினுடைய [illegible]மும் தன்னுடைய [illegible]மும் பெருமாளுடைய [illegible]த்தினாலே யுண்டாக்கப்பட்டது அவனை - [illegible] யான பிராட்டிக்குத் திருவடி திருமேனி பொறுப்பித்தபடியினாலே ஜீவித்தென்றற்கன்றென்கிறான். [illegible] - [illegible] வெருவும்படி வீசப்புறப்பட்டுப் பரம்புகையாலே [illegible]ப் போலென்கிறான் - மகனென்று சட்டையிட்டுவாராதே காற்றுத்தானேவந்ததாகில் கண்வைக்க வொண்ணாதே - [illegible] - பழைய [illegible]ப்போலன்றியிலே உதயகிரியிலே உதித்து ராவணனுக்கஞ்சி செல்லாகில்லாதே உதயகிரியிலே காலூன்ற வல்லாதொரு [illegible]ப்போலே [illegible] சொல்லலாம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளைதிருவடிகளேசரணம்.

முப்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

౧. తతశ్శాఖాంతరే లీనం దృష్ట్వా చలితమానసా। వేష్టితార్జునవస్త్రం తం విద్యుత్సంఘాతపింగళం॥

౨. సా దదర్శ కపిం తత్ర ప్రశ్రితం ప్రియవాదినం। ఫుల్లాశోకోత్కరాభాసం తప్తచామీకరేక్షణం॥

௧. 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑌾𑌖𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌲𑍀𑌨𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌚𑌲𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾।
𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌤𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍॥

௨. 𑌸𑌾𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌕𑌪𑌿𑌂𑌤𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍।
𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌾𑌶𑍋𑌕𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂𑌤𑌪𑍍𑌤𑌚𑌾𑌮𑍀𑌕𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍॥

௧. ததஶ்ஶாகாந்தரேலீநந்த்ருஷ்ட்வாசலிதமாநஸா।
வேஷ்டிதார்ஜுநவஸ்த்ரந்தம்வித்யுத்ஸங்காதபிங்களம்॥

௨. ஸாததர்ஶகபிந்தத்ரப்ரஶ்ரிதம்ப்ரியவாதிநம்।
புல்லாஶோகோத்கராபாஸம்தப்தசாமீகரேக்ஷணம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-ஶா	பின்பு-அந்த (ஸீதை) [ஶா		றவரும்
ஶாகாந்தரே-லீநம்	கிளையின் மத்தியில்-மறைந்திருப்பவ	புல்லாஶோகோத்கராபாஸம்	- விகஸித்தவசோகபுஷ்பத்தின் கும்பல்போல்பிரகாசிப்பவரும்
த்ருஷ்ட்வா	(ஸாமாந்யமாக) பார்த்து		
வேஷ்டிதார்ஜுநவஸ்த்ரம்	- உடுத்திருக்கிறவெள்ளைவஸ்திரமுடையவரும்	தப்தசாமீகரேக்ஷணம்	- உருக்கிவிட்ட தங்கம்போற் கண்களையுடையவருமான
வித்யுத்ஸங்காதபிங்களம்	-மின்னற்கூட்டம்போல் பசுமையாயி [ருப்பவரும்	தம்-கபிம்	அந்த-வானரனை [டையவளாக
தத்ர-ப்ரஶ்ரிதம்	அந்தமரத்தில்-மறைந்தவராக	சலிதமாநஸா	(பயத்தால்) நடுக்கமடைந்தமனதையு
ப்ரியவாதிநம்	(தனக்கு) இஷ்டவசனத்தைக்கூறுகி	ததர்ஶ	(விசேஷமாக) பார்த்தாள்.

தா-ம்.—இந்தவிதம் ஸ்ரீராகவகதாசிரவணத்தால் திருமனமுகந்த பிராட்டி அம்மங்களமொழிகளுண்டானதற்குக் காரணங்கண்டறியவேண்டுமென்று நாற்புறமும் மேலுங்கீழும்பார்த்துப் பிறகு சிம்சுபாவிருக்ஷத்தை நோக்குகையில், மேகமண்டலமத்தியில் ஜ்வலிக்கு மின்னற்கொடிபோல் செழுமையாற் கறுத்த பல்லவகிஸிடமான அவ்விருக்ஷாந்தரத்தில் பளபளக்கிறதேஜஸ்ஸோடு, சுவேதவஸ்திரந்தரித்து, பிரியமொழிகளையறைந்துகொண்டு விற்றிருக்குங்கபீந்திரனைக்கடாக்ஷித்தாள். அவரது திருமுகமானது விகஸித்த அசோகபுஷ்பஜாலம்போற் பிரகாசித்தது. அவரது நேத்திரங்கள் தப்தகாஞ்சன குண்டலங்கள்போல் ஜ்வலித்தன. ஸர்வசோகநிவாரணஞ்செய்கிற பிரியதர்சனமுள்ளராய்த்தோன்றினர். இப்படி, துக்கத்தால் துவண்டு அழிகிறகாலத்தில் தனதுபிராணபந்துவின் க்ஷேமத்தையுரைத்து ரக்ஷித்தமித்திரனுயினும், இராக்ஷதமாயை

யால் பிரமங்கொண்டபிராட்டி மாருதியைத்தரிசித்தவுடன் விகல்பபுத்திகொண்டு அவரை இன்னதென்றறிய நன்றாகப் பார்த்தாள்.

౩. మైథిలీ చింతయామాస విస్మయం పరమం గతా। అహో భీమమిదం రూపం వానరస్య దురాసదమ్॥
దుర్నిరీక్షమితి జ్ఞాత్వా పునరేవ ముమోహ సా।

௩. மைதிலீ சிந்தயாமாஸ விஸ்மயம் பரமம் கதா।
அஹோ பீமமிதம் ரூபம் வாநரஸ்ய துராஸதம்॥
துர்நிரீக்ஷமிதி ஜ்ஞாத்வா புநரேவ முமோஹ ஸா।

௩. மைதிலீசிந்தயாமாஸவிஸ்மயம்பரமம்கதா।
அஹோபீமமிதம்ரூபம்வாநரஸ்யதுராஸதம்॥
துர்நிரீக்ஷமிதிஜ்ஞாத்வாபுநரேவமுமோஹஸா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மைதிலீ	ஸீதையானவள் [டைந்தவளாக	துராஸதம்	துக்கத்ாலடையசக்கியமானதும்
பரமம்-விஸ்மயம்-கதா	உத்கிருஷ்டமான-ஆச்சரியத்தை - அ	துர்நிரீக்ஷம்	கஷ்டத்தால்பார்க்கத்தகுந்ததும்
சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தாள்	இதி-ஜ்ஞாத்வா	என்று-அறிந்து
வாநரஸ்ய	(இந்த) குரங்கினுடைய	ஸா-புநரேவ	அந்த (ஸீதை) மறுபடி
பீமம்-இதம்-ரூபம்	பயங்கரமான-இந்த-ஆகாரம்	முமோஹ	மூர்ச்சையடைந்தாள்.
அஹோ	ஆச்சரியம்		

தா-ம்.—அத்புததேஜோவானன மாருதியைக்கடாக்ஷித்தபிராட்டி, ஜாதியில்வானரனாயினும் இவனுடையரூபமென்ன, பிரகாசமஹிமையென்ன, புத்திவிசேஷமென்ன, வாக்சதுரமென்ன, என்னவிளைதமிதென்றுபரமாச்சரியங்கொண்டாள். பிறகுகொஞ்சம்யோசித்து, அஹோ! குரங்கிற்கு இந்தரூபமும்தர்சனமுமுண்டோ! இதேதோவோருத்பாதம்! இந்தரூபம் அதிதுர்லபமானது. இந்ததர்சனம் அபூர்வதேஜோமஹிமைகொண்டது. வானரத்திற்குக்கிட்டாத பாக்கியமாகலால், நன்மைசெய்வதுபோல் நடிக்கிறவிவ்வானரன் எம்மைவஞ்சிக்கவந்த மாயாரூபமேயென்றுணர்ந்து மறுபடியுந் துக்கமூர்ச்சிதையானாள்.

౪. విలలాప భృశం సీతా కరుణం భయమోహితా॥

౫. రామ రామేతి దుఃఖార్తా లక్ష్మణేతి చ భామినీ। రురోద బహుధా సీతా మందం మందస్వరా సతీ॥

௪. விலலாப ப்ருஶம் ஸீதா கருணம் பயமோஹிதா॥

௫. ராம ராமேதி து:கார்தா லக்ஷ்மணேதி ச பாமிநீ।
ருரோத பஹுதா ஸீதா மந்தம் மந்தஸ்வரா ஸதீ॥

௪. விலலாபப்ருஶம்ஸீதாகருணம்பயமோஹிதா॥

௫. ராமராமேதிதுக்கார்தாலக்ஷ்மணேதிசபாமிநீ।
ருரோதமதுரம்ஸீதாமந்தம்மந்தஸ்வராஸதீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதா-பயமோஹிதா	ஸீதை-பயத்தால்மெய்மறந்தவளாக	லக்ஷ்மணேதிச	இலக்ஷ்மணனென்றும்
கருணம்-ப்ருஶம்-விலலாப-பரிதபிக்கும்படியாய்-மிகவும்-துக்		மந்தஸ்வராஸதீ	மெதுவானஸ்வரமுடையவளாக
ஸீதா-பாமிநீ	ஸீதையென்கிற-ஸ்திரீ [கித்தாள்	மந்தம் மதுரம்	மெதுவாயும் - கேழ்ப்பதற்கினிதாயும்
துக்கார்த்தா	துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டவளாக	பஹுதா-ருரோத	அனேகப்பிரகாரமாக-அழுதாள்.
ராமராமேதி	ராமராமாவென்றும்		

தா-ம்.—இவ்விதம்பயாதிக்யத்தால் நன்மையுரைக்கவந்தவரைநன்குணராது விரோதியென்று விபரீதபுத்திகொண்ட பிராட்டி, பிரதிகூலருடைய மனமுமுருகும்படி மஹாதீனஸ்வரத்தில் வெகுவிதமாகப் பிரலாபித்தனள். ஹா ராகவ! சரண்ணிய! தீனபந்தோ! தயாஸிந்தோ! இவ்வேழையிடத்தில் மனமிரங்கவில்லையோ! ஹாலக்ஷ்மண! அன்னையை யிவ்விதங்கைவிடத்துணிந்தீரோ! என்றுஇவ்விதம் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணருடைய திருநாமங்களையடிக்கடியுச்சரித்து, அதிமந்தமாயும், பிரலாபிக்கையிலு மதுரமாயுமிருக்கிற தீங்குரலோசையுடன், ஸர்வலோகானந்தகரமான வடிவழகைக்கொண்டஜானகி துக்கித்தனள்.

౬. సా తం దృష్ట్వా హరిశ్రేష్ఠం వినీతవదుపస్థితమ్। మైథిలీ చింతయామాస స్వప్నోయమితి భామినీ॥

௬. ஸா தம் த்ருஷ்ட்வா ஹரிஶ்ரேஷ்டம் விநீதவதுபஸ்திதம்।
மைதிலீ சிந்தயாமாஸ ஸ்வப்நோயமிதி பாமிநீ॥

௬. ஸாதம்த்ருஷ்ட்வாஹரிஶ்ரேஷ்டம்விநீதவதுபஸ்த்திதம்।
மைதிலீசிந்தயாமாஸஸ்வப்நோயமிதிபாமிநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மைதிலீ	மிதிலைதேசத்தரசன்புத்திரியான	ஹரிஶ்ரேஷ்டம்-தம்	வானரசிரேஷ்டனுமான-அந்த(ஹனு
ஸா-பாமிநீ	அந்த-ஸ்திரீயானவள்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து [மானை)
விநீதவத்-உபஸ்திதம்	வினயமுடையவனாக-ஸமீபத்தில் வந்திருப்பவனும்	அய(ம்)ஸ்வப்ந:-இதி	இது-கனவு-என்று
		சிந்தயாமாஸ	எண்ணினாள்.

தா-ம்.—இந்தவிதம் பயத்தால்மோகங்கொண்டுதுக்கமுற்ற சோபனாங்கியான அஜ்ஜனகன்திருமகள் அத்தியந்தம் விநீதபாவத்துடன்தேகமொடுங்கி சிரம்வணங்கி அன்னையைத் தேற்றரவுசெய்யுநிமித்தம் ஸமீபத்து நிற்கிற மாருதியைப்பார்த்து, இதென்னவோர்ஸ்வப்னமோ, ஸ்ரீராகவன் திருக்கதையைக்கேட்டதும், இவ்வானரதர்சனஞ்செய்ததும் ஸ்வப்னாவஸ்தையைச்சேர்ந்த விஷயங்களோவென்றெண்ணினாள்.

౮. సావీక్షమాణా పృథుభగ్నవక్త్రం శాఖామృగేంద్రస్య యథోక్తకారం। దదర్శ పింగాధిపతేరమాత్యం వాతాత్మజం బుద్ధిమతాం వరిష్ఠమ్॥

௮. 𑌸𑌾𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌭𑌗𑍍𑌨𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌮𑍍।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍇𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑍍॥

௮. ஸாவீக்ஷமாணாப்ருதுபுக்நவக்த்ரம்ஶாகாம்ருகேந்த்ரஸ்யயதோக்தகாரம்।
ததர்சபிங்காதிபதேரமாத்யம்வாதாத்மஜம்புத்திமதாமவரிஷ்டம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா	அந்த (ஸீதையானவள்)	பிங்காதிபதே:-அமாத்யம்-மஹாராஜருக்கு-மந்திரியும் [மான
ப்ருதுபுக்நவக்த்ரம்	பெருத்தும் கோணலாயுமிருக்கிற முகமுடையவரும் [ய	புத்திமதாம் வரிஷ்டம்	புத்தியுடையவருக்குள் - சிரேஷ்டனு
ஶாகாம்ருகேந்த்ரஸ்ய யதோக்தகாரம்	வானரத்தலைவனான ஸுக்ரீவனுடை சொற்படி நடப்பவரும்	வாதாத்மஜம்	ஹநுமானை [நவளாக
		வீக்ஷமாணா	(விசாரத்தோடு)நாற்புறமும் பார்க்கி
		ததர்ஶ	பார்த்தாள்.

౯. సాతం సమీక్ష్యైవ భృశం విసంజ్ఞా గతాసుకల్పేవ బభూవ సీతా। చిరేణ సంజ్ఞాం ప్రతిలభ్య భూయో విచింతయామాస విశాలనేత్రా॥

௯. 𑌸𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌗𑌤𑌾𑌸𑍁𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌵 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌸𑍀𑌤𑌾।
𑌚𑌿𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾॥

௯. ஸாதம்ஸமீக்ஷ்யைவப்ருஶம்விஸம்ஜ்ஞாகதாஸுகல்பேவபபூவஸீதா।
சிரேணஸம்ஜ்ஞாம்ப்ரதிலப்யபூயோவிசிந்தயாமாஸவிஶாலநேத்ரா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா-தம்	அந்த (ஸீதை) அந்த (ஹனுமானை)	விஶாலநேத்ரா	நீண்டகண்களையுடைய
ஸமீக்ஷ்யைவ-ப்ருஶம்-பார்த்தமாத்திரத்தில்-மிகவும்		ஸீதா	ஸீதையானவள்
விஸம்ஜ்ஞா	பிரஜ்ஞையற்ற	சிரேண-ஸம்ஜ்ஞாம்	வெகுகாலம்பொறுத்து-பிரஜ்ஞையை
கதாஸுகல்பேவ	மரித்தவளுக்குஸமானைபோல்	ப்ரதிலப்ய	அடைந்து
பபூவ	ஆனாள்	புந:-விசிந்தயாமாஸ	மறுபடி-விசாரித்தாள்.

தா-ம்.—மிகவும்பெருத்து வக்கிரமடைந்துள்ள திருமுகமுடையவரும், வானரர்கோனான ஸுக்ரீவனுக்குச் சிரேஷ்டமந்திரியும், மஹாராஜாவினுக்கினையைவழுவாதுநடத்துபவரும், மஹாபுத்திசாலியும், உத்கிருஷ்டபராக்கிரமசாலியுமான ஹநுமானை மறுபடியுங்கண்டுகப்பார்த்து பயமடைந்த ஜானகிமரித்தவள் போல் அறிவிழந்து நிஶ்சேஷ்டிதையாய்விட்டாள். சிரகாலானந்தரம் அவ்விசாலாக்ஷி பிரக்ஞையடைந்து வானரதர்சனத்தின் பலனென்னவென்றுவிசாரித்தாள்.

౧౦. స్వప్నో మయాయం వికృతోऽద్య దృష్టః శాఖామృగః శాస్త్రగణైర్నిషిద్ధః। స్వస్త్యస్తు రామాయ సలక్ష్మణాయ తథా పితుర్మే జనకస్య రాజ్ఞః॥

௰. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌮𑍃𑌗𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃॥

௰. ஸ்வப்நோமயாயம்விக்ருதோத்யத்ருஷ்டஶ்ஶாகாம்ருகஶ்ஶாஸ்த்ரகணைர்நிஷித்த:।
ஸ்வஸ்த்யஸ்துராமாயஸலக்ஷ்மணாயததாபிதுர்மேஜநகஸ்யராஜ்ஞ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶாஸ்த்ரகணை:-நிஷித்த:-சாஸ்திரஸமூகத்தால் - தள்ளுண்டதும்		ராமாய	ஸ்ரீராகவனுக்கும்
விக்ருத:	விகாரரூபத்தையடைந்ததுமான	ததா-மே-பிது:	அப்படியே-என்னுடை-பிதாவான
அயம்-ஶாகாம்ருக:	இந்த-குரங்கானது	ஜநகஸ்ய-ராஜ்ஞ:	ஜனகனென்கிற-அரசனுக்கும்
ஸ்வப்நே-த்ருஷ்ட:	கனவில்-பார்க்கப்பட்டது	ஸ்வஸ்தி	க்ஷேமமானது
ஸலக்ஷ்மணாய	(ஆதலால்) இலக்ஷ்மணனோடுகூடின	அஸ்து	ஆகட்டும்.

தா-ம்.—ஸர்வசாஸ்திர நிஷித்தமானதும் விகாரரூபமுடையதுமான இவ்வானரத்தை ஸ்வப்னத்திற் கண்டேன். ஸ்வப்னத்தில்வானரதர்சனம் பந்துநாசகரமென்பார்களே. என்னதுக்கம் ஸம்பவிக்கப் போகிறதோவறியேன். எனதுபிரியபந்துக்களான ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரிருவர்க்கும் மங்களமுண்டாகட்டும், எனதுபிதாவான ஜனகமஹாராஜனுக்கு மவ்வண்ணமேமங்களமுண்டாகட்டும், என்றிவ்விதம்வாழ்த்தினாள்.

౧౦. స్వప్నోఽపి నాయం నహి మేఽస్తి నిద్రా శోకేన దుఃఖేన చ పీడితాయాః। సుఖం హి మే నాస్తి యతోఽస్మి హీనా తేనేన్దుపూర్ణప్రతిమాననేన॥

௧௦. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌹𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌚 𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃।
𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌨𑍇𑌨॥

௧௦. ஸ்வப்நோபிநாயம்நஹிமேஸ்திநித்ராஸோகேநதுக்கேநசபீடிதாயா:।
ஸுகம்ஹிமேநாஸ்தியதோஸ்மிஹீநாதேநேந்துபூர்ணப்ரதிமாநநேந॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அயம்-ஸ்வப்நோபி-ந	இது-கனவும்-அல்ல	யத:-	எந்தகாரணத்தினல் [ய
ஹி	எதனுலென்றல்	இந்துபூர்ணப்ரதிமாநநேந	பூர்ணசந்திரன்போன்ற முகமுடை
ஸோகேந	மனதிலுண்டானவியஸனத்தாலும்	தேந	அந்த (ஸ்ரீராகவனுல்)
துக்கேநச	வெளியிலுண்டாகிறவியஸனத்தாலும்	ஹீநா-அஸ்மி	விட்டவளாக-இருக்கிறேனே
பீடிதாயா:-மே	பீடிக்கப்பட்ட-எனக்கு	(தத:)-மே	(அந்தகாரணத்தினல்) எனக்கு
நித்ரா-நாஸ்தி	தூயில்-இல்லை	ஸுகம்-நாஸ்திஹி	ஸுகமானது-இல்லவேயில்லை.

தா-ம.—இவ்வானரதர்சனத்தை ஸ்வப்நவஸ்தையென்றெண்ணியயத்தேனே. இது ஸ்வப்னமுமல்ல, ஏனெனில்:—ஸ்வப்னத்திற்குநித்திரைவேண்டும், நித்திரை ஸுகமுள்ளவிடத்தில்காடும், பூர்ணேந்துவதனனை ஸ்ரீராகவனைப்பிரிந்தவெனக்கு ஸுகமுமுண்டோ! ஸ்ரீராகவவிரகம் அந்தக்கரணத்தைவதைக்க, இராவணுதிகளுடையஹிம்ஸைகள் தேகத்தைப்பீடிக்க, இவ்விதநிலைமையிலுள்ளவென்னை நித்திரையுமணுகுமோ! இக்காரணத்தா லிவ்வானரதர்சனம் ஸ்வப்னமெனவொண்ணுது.

౧౧. రామేతి రామేతి సదైవ బుద్ధ్యా విచిన్త్య వాచా బ్రువతీ తమేవ। తస్యానురూపం చ కథాం తదర్థమేవం ప్రపశ్యామి తథా శృణోమి॥

௧௧. 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍈𑌵 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑍀 𑌤𑌮𑍇𑌵।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌤𑌮𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌮𑌿॥

௧௧. ராமேதிராமேதிஸதைவபுத்யாவிசிந்த்யவாசாப்ருவதீதமேவ।
தஸ்யாநுரூபாம்சகதாம்தமர்த்தமேவம்ப்ரபஸ்யாமிததாஸ்ருணோமி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(அஹம்)ஸதைவ	(நான்)எப்பொழுதுமே	அநுரூபாம்	தகுந்த
ராமராமேதி	இராமராமாவென்று [ம்	கதாம்	கதையையும்
புத்யா-விசிந்த்ய	புத்தியினல்-நன்றுயெண்ணிகொண்டு	ததா-ஸ்ருணோமி	அப்படியே-கேட்கிறேன்
தமேவ	அதையே [ப்பதனுல்)	தம்-அர்த்தம்ச	அந்த-கதையினர்த்தத்தையும்
வாசா-ப்ருவதீ	வாக்கினுல்-சொல்லிகொண்டும் (இரு	ஏவம்-ப்ரபஸ்யாமி	சொன்னபிரகாரம் - பார்க்கிறேன்
தஸ்ய	இந்த (ஸ்ரீராகவசித்தைக்கு)		(அறிகிறேனென்றர்த்தம்.)

தா-ம்.—யான் ஸ்ரீராமகதா சிரவணஞ்செய்ததும் வானரதர்சனஞ்செய்ததும் ஸ்வப்நவஸ்தையல்லாவிடில் இவையுண்டானதற்குக்காரணமென்னெனில், யான்நாதனைப்பிரிந்ததுமுதல் அவரது திவ்யநாமத்தையே வாக்கினுலுச்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அவரதுதிவ்விய மங்களவிக்கிரகத்தை யென்மனத்தினில்வைத்து அவருடையதிவ்வியசரிதங்களையே ஸதாதியானித்துவருகிறேன். இப்படிமனமும் வாக்குமொன்றுபட ஸ்ரீராகவசிந்தையே மேலிட்டிருக்கிற வென்மனேபாவத்திற்கிணங்க அவரதுபுண்ணியகதையை இப்பொழுதுசெவியுற்றனன், அப்புண்ணியகதையின் அர்த்தத்தையறிந்தனன். இதுஇடைவிடா சிந்தையின்காரியமல்லதுவேறல்ல.

౧౨. అహం హి తస్యాద్య మనోభవేన సంపీడితా తద్గతసర్వభావా। విచిన్తయన్తీ సతతం తమేవ తథైవ పశ్యామి తథా శృణోమి॥

௧௨. 𑌅𑌹𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋𑌭𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾।
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌮𑌿॥

௧௨. அஹம்ஹிதஸ்யாத்யமநோபவேநஸம்பீடிதாதத்கதஸர்வபாவா।
விசிந்தயந்தீஸததம்தமேவததைவபஸ்யாமிததாஸ்ருணோமி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான் [யால்)	ஸததம்-தமேவ	எப்பொழுதும்-அவனையே [வால்)
தஸ்ய	அந்த(ஸ்ரீராகவனுக்கு உரியவளாகை	சிந்தயந்தீ	எண்ணிக்கொண்டிருப்பவளும் (அத
தத்கதஸர்வபாவா	அவனையடைந்த ஸமஸ்தமனேபாவமுடையவளும் அதனுலே)	அத்ய	இப்பொழுது
மநோபவேந	மன்மதனல்	ததைவ-பஸ்யாமி	அப்படியே-பார்க்கிறேன்
ஸம்பீடிதா	நன்றாய்பீடிக்கப்பட்டவளும்	ததா-ஸ்ருணோமி	அப்படியே-கேட்கிறேன்.

தா-ம்.—யான் ஸ்ரீராகவனுக்கே யுரியதர்மபத்தினியாதலால், அவரைப்பிரிந்தவிப்பொழுது மன்மதனுலளவின்றிதபிக்கப்படுகிறேன். என்மனமுழுது மவரையடைந்துவிட்டது. ஸதா அம்மங்களமூர்த்தியையே தியானித்திருக்கிறேன். இப்படி அனன்யபாவமுடையளானவெனக்கு என்னுதனைக்காண்பதுபோலும், அவரதுதிருக்கதையைக்கேட்பதுபோலும்தோன்றுகிறது. இதெல்லாம்மனேவிகாரமின்றிவேறல்ல.

౧౩. మనోరథః స్యాదితి చింతయామి తథాపి బుద్ధ్యా చ వితర్కయామి। కింకారణం తస్య హి నాస్తి రూపం సువ్యక్తరూపశ్చ వదత్యయం మామ్॥

க௩. 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌾𑌮𑌿।
𑌕𑌿𑌂𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌦𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌮𑍍॥

க௩. மனோரதஸ்யாதிதிசிந்தயாமி ததாபிபுத்யாசவிதர்கயாமி।
கிம்காரணம்தஸ்யஹிநாஸ்திரூபம்ஸுவ்யக்தரூபச்சவதத்யயம்மாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மனோரதஃ	(ராமனுமானைவச்சொல்லுகிறவனுடையதர்சனம்) அபிலாஷைமாத்திரம்	கிம்-காரணமிதிசேத்	என்ன-காரணமென்றால்
ஸ்யாத்-இதி	ஆகிறது-என்று	தஸ்ய-ரூபம்	அம்மனோரதத்திற்கு-ஆகாரமானது
சிந்தயாமி	எண்ணுகிறேன்	நாஸ்தி	இல்லை
ததாபி	அப்படி எண்ணமிருந்தபோதிலும்	அயம்ஹி	இவ்வானரனேவென்றால் [னாகவும்
புத்யா-விதர்க்கயாமி	புத்தியினால் - விசேஷமாக தர்க்கிக்கிறேன்	ஸுவ்யக்தரூபஶ்ச	ஸுவ்யக்தமான வானரரூபமுடையவ
		மாம்-வததிச	என்னை (குறித்து) சொல்லவும்சொல்லுகிறான்.

தா-ம்.—இந்தவிதம் ஸ்ரீராகவனைக்குறித்துக்கேட்டதும் அறிந்ததும் மனோரதத்தின் காரியமென்றே யெண்ணுகிற வெனக்கோர்ஸந்தேகமுண்டாகிறது. மனோரதத்திற்கு ரூபமில்லையல்லவோ. இதோவென்னெதிரிலிருக்கும்வானரன் வியக்தமானரூபத்துடனிற்பதுமன்றி என்னைக்குறித்து வசனங்களுமொழிகின்றனனே. இதுமனோரதத்தின் செய்கையாகுமோ! இதற்கென்னகாரணமோவறியேன்.

(அவதாரிகை.) இந்தவிதம், மாருதியினுடைய தர்சனத்தைப்பற்றி பிராட்டி பலவாறுயோசித்தனள். அந்தரூபமும்ஒளியும் புத்திசதுரமும் வானரனுக் கஸம்பியமாதலால், இதேதோமாயாவிசேஷமென்றுநடுக்கினள். ஒருவேளை ஸ்வப்னவஸ்தையாயிருக்குமென்றெண்ணி, ஸ்வப்னத்தில் வானரதர்சனம் துக்கஹேதுவாயிற்றேயென்றுபதைத்தாள். துக்கசிந்தாபரையானதனக்கு ஸ்வப்னமுண்டாவதைப்பரிகரித்து,சிந்தையால்உன்மாதாவஸ்தையடைந்து ஸ்ரீராகவகதையைக்கேட்கிறதுபோலும் அறிகிறதுபோலுமிருக்கலாம், ஆனால்வியக்தமானரூபத்தோடு பிரத்தியக்ஷமாய்ப்பேசுகிற இவ்வானரதர்சன மப்படியுண்டாகாதேயென்றுயோசித்தாள். இப்படி காலதேசவர்த்தமானங்களோடொத்த காரணத்தையறியாவிடினும் வானரன்மொழிந்தநன்மொழிகள் ஸாத்தியமாகட்டுமென்று தேவதாப்பிரார்த்தனை செய்கின்றனள்.

౧౪. నమోఽస్తు వాచస్పతయే సవజ్రిణే స్వయంభువే చైవ హుతాశనాయ చ। అనేన చోక్తం యదిదం మమాగ్రతో వనౌకసా తచ్చ తథాస్తు నాన్యథా॥

க௪. 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌚𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌸𑌵𑌜𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌾𑌯 𑌚।
𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌾 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾॥

க௪. நமோஸ்துவாசஸ்பதயேஸவஜ்ரிணேஸ்வயம்புவேசைவஹுதாஶநாயச।
அநேநசோக்தம்யதிதம்மமாக்ரதோவநௌகஸாதச்சததாஸ்துநாந்யதா॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸவஜ்ரிணே	வஜ்ஜிரபாணியானஇந்திரனோடேகூடின	அநேந-வநௌகஸா	இந்த-வானரனாலே
வாசஸ்பதயே	பிருஹஸ்பதியின்பொருட்டும்	இதம்-யத்	இந்த-எந்த- சரித்திரமானது)
ஸ்வயம்புவேசைவ	பிருஹ்மாவையும்பொருட்டும்	மம-அக்ரதஃ	எனக்கு-முன்பாக
ஹுதாஶநாயச	அக்கினிபகவானையும்பொருட்டு	உக்தம்	சொல்லப்பட்டதோ
நமஃ-அஸ்து	நமஸ்காரம்-ஆகுக	தத்-ததா-அஸ்து	அது-அப்படியே-ஆகட்டும்.

தா-ம்.—ஸர்வசத்துருக்களையு நிபாதஞ்செய்கிற வஜ்ஜிராயுதந்தாங்கிய மஹேந்திரனுக்குநமஸ்காரம். ஸர்வஜகத் பாவனங்களான நான்மறைகள் நவிலும் பரிசுத்த வாக்குடைய பிரஹஸ்பதிக்கு நமஸ்காரம். ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய நாபிக்கமலத்திலிருந்து ஜனித்தமஹாப்பிரபுவான பிரம்மாவுக்கு நமஸ்காரம். யக்ஞ ஆஹுதிகளையுண்டு ஸர்வஜகத்தையும் பாவனமாகச்செய்கிற அக்கினிபகவானுக்கு நமஸ்காரம். இவ்வானரனிப்பொழுது சொன்ன யாவத்தும் ஸத்தியமாகட்டும். என்னுடைய நாதனான ஸ்ரீரகுநந்தனனுக்கு மெனக்கு மவ்வண்ணமே மங்களமுண்டாகக்கடவதாக, என்றிவ்விதம் பிராட்டி மஹேந்திரனையும், பிரஹஸ்பதியையும், அக்கினிபகவானையும், பிரம்மாவையும் நமஸ்கரித்து, வானரதர்சன மெக்காரணத்தாலுண்டானதாயினும், அவன்மொழிந்த நல்வசனங்கள் யாதொருதோஷத்தாலும் பாதிக்கப்படாமல் ஸத்தியமாகி தனது பர்த்தா தன்னையடைந்து நித்தியஸ்ரீமானாய் வாழ்ந்திருக்க அனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனள்.

ஸ்வாபிப்பிராயம்.

ப்ருஹ்மா-ப்ருஹஸ்பதி - மஹேந்திரன் - அக்கினி என்று ஸாதாரணநாமங்களைச் சொல்லலாது, வாசஸ்பதி, வஜ்ரி, ஸ்வயம்பூः ஹுதாஶநः என்கிற விசேஷநாமங்களைச் சொல்வதற்கடியென்னென்னில், பின்வருவாறு. "வாசஸ்பதயே-" ஸமஸ்த வாக்குகளுக்கும் பதியாயிருக்கிற தேவரீர் இப்பொழுதிந்த வானரனால் எது சொல்லப்பட்டதோ அதையப்படியே தலைகட்டித்தரும்படி தெண்டன் ஸமர்ப்பிக்கிறேனென்றாள். "வஜ்ரிணே-" கையில் பிடித்திருக்கிற வஜ்ஜிராயுதமானது அழகுக்கல்ல, விரோதி நிரஸநார்த்தமாதலால் இப்பொழுது ஒரு விரோதமும் வாராமல் இவ்வாக்கை நிலைநிறுத்தித்தரவேணுமென்று இந்திரனை தெண்டனிட்டாள். "ஹுதாஶநாய-" எனது பாணிக்கிரகணகாலத்தில் தேவரீர் மத்தியஸ்தராயிருந்தன்றோ

என்னை ஸ்ரீராகவனோடு சேர்ப்பித்தீர், அப்படியே இப்பொழுது பதியும் நானும் பிரிந்திருக்கிற துக்கத்தை நீக்கி இருவரையும் ஒன்றுசேர்த்து உம்முடைய கடாக்ஷத்தியத்தை நிலைநிறுத்தக் கிருபைபுரியீரென்று அக்கினியை நமஸ்கரித்தாள். "ஸ்வயம்ஸு—வே-" இதரனைப்போலன்றி ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய நாபிக்கமலத்தில் அவதரித்து ஸர்வசக்தியையுமடைந்து ஸமஸ்தப்பிராணிகளின் கோரிக்கைகளையு மீடேற்றவல்ல தேவரீர் இம்மங்களகரமான வார்த்தை கடலோசையாய் விடாமல் ஸபலமாக்கித் தரவேணுமென்று பிரம்மாவைத் தெண்டனிட்டாள். "ஸ," இந்த சகாரத்தால் ஸமஸ்த தேவதைகளைக்குறித்து நமஸ்காரம் செய்கிறாளென்பது குறிக்கப்படுகிறது. என்னதென்ன ஸ்ரீராகவனுடைய பட்டாபிஷேகத்தை மந்தரைமுகமாய்க் கலைத்ததுபோல் இப்பொழுதும் என் பாக்கியோதய ஸூசகமான இவ்வாக்கியத்தை நீங்களொன்றுகூடி கலைக்கமுயலாது ஸபலமாக்குங்களென்று ஸகல தேவர்களையும் தெண்டனிட்டாளாகவுமாம்.

ஸகல தேவகணங்களும் ஸமயத்திற்குச் சிரகாலம் காத்து வந்திக்கத்தக்க சரணங்களினங்களுடைய ஸகலலோகஜனனியானவள். (தேவதேவோதேவதேவோ ஹ்யயம் நஷ்டேஷ்வஸா நஷ்டீ| விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்||) என்கிறபடியேதன்னுயகனுனஸர்வேச்வரனுக்கனுருபமாய் (விதாரணாயராஜஸ-தயா ஒபராதம் நேவ ஜ) என்கிறபடியே அவன் ரகுகுலத்தில் தசரதசக்கிரவர்த்திக்கு திருக்குமாரனாய் ஸ்ரீராமநாமாங்கிதனாய் வந்தவதரிக்க, தானும் (ராவவதேஹவ நீதா-) என்கிறபடியே, ஜனகசக்கிரவர்த்தி ஓர் வேள்விசெய்யக்கோலி பூகர்ஷணஞ்செய்ய அதில் நின்றும் ஸீதேதிநாமாங்கிதையாய் பொற்கொடிபோல்தோன்றி பின்னிருவரும் மணம்புரிந்து பிராகிருதரைப்போல் காலத்திற்குக் கட்டுண்டு தண்டகாவனம்சென்று அங்கொரு பர்ணசாலையில் எழுந்தருளி இருக்கும்பொழுது இராவணன் பிரித்தானென்றொரு வியாஜத்தாலே (அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா) என்கிறபடியே அவனைவிட்டு ஒருக்ஷணமும்பிரிந்து ஸகிக்கவறியாததான் இபபடி கெடுகொள் பிரிந்து (படாதனபட்டுமனிசர்க்காய்) என்கிறபடியே ஸகல சேதநவர்க்கங்களையீடேற்றி ஸமஸ்ததேவஸ்திரீகளின்சிறையைநீற்குநிமித்தம் தான் சிறையிருந்து இந்த ஸாமான்னிய தேவதைகளையும் வணங்கி பிரார்த்தியாநின்றாள். இவள் கிருபாதிசயமிருக்கும்படி என்!

ஸ்ரீஸ்கம்மகோரஞ்ஜநீ நாமத்திராவிட வியாக்யாந ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

முப்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

முப்பத்துமூன்றுவது ஸர்க்கம்.

౧ సోఽవతీర్య్య ద్రుమా త్తస్మాద్విద్రుమప్రతిమాననః । వినీతవేషఃకృపణఃప్రణిపత్యోపసృత్యచ॥

౨. తామబ్రవీన్మహాతేజా హనూమాన్మారుతాత్మజః । శిరస్యంజలిమాధాయ సీతాం మధురయా గిరా॥

க. സോവതീൎയ്യ ദ്രുമാത്തസ്മാദ്വിദ്രുമപ്രതിമാനനഃ।
വിനീതവേഷഃകൃപണഃപ്രണിപത്യോപസൃത്യച॥

உ. താമബ്രവീന്മഹാതേജാ ഹനൂമാന്മാരുതാത്മജഃ।
ശിരസ്യഞ്ജലിമാധായ സീതാം മധുരയാ ഗിരാ॥

௧. ஸோவதீர்யத்ருமாத்தஸ்மாத்வித்ருமப்ரதிமாநந:।
விநீதவேஷ:க்ருபண:ப்ரணிபத்யோபஸ்ருத்யச॥

௨. தாமப்ரவீந்மஹாதேஜாஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:।
ஶிரஸ்யஞ்ஜலிமாதாயஸீதாம்மதுரயாகிரா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வித்ருமப்ரதிமாநந:-	பவழத்திற்கொப்பான முகமுடையவரும்	உபஸ்ருத்ய	ஸீதையின் ஸமீபம்போய்
மஹாதேஜா:	மிகதேஜஸ்ஸுடையவரும்	ஶிரஸி-அஞ்ஜலிம்-ஆதாய-	தலையின்மீது-அஞ்ஜலிப்புடைத்த செய்துகொண்டு
மாருதாத்மஜ:	வாயுபுத்திரருமான	ப்ரணிபத்யச	தண்டனுமிட்டு
ஸ:-ஹநுமாந்	அந்த-ஹநுமாரானவர்	மதுரயா-கிரா	செவிக்கின்பமான-வாக்கினால்
தஸ்மாத்-த்ருமாத்-அவதீர்ய-	அம்மரத்தினின்று-இரங்கி	தாம்-அப்ரவீத்	அப்பிராட்டியைக்(குறித்துச்) சொன்னார்.
விநீதவேஷ:	விநயத்தால்அலங்காரமுடையவராக		
க்ருபண:	(ஸீதையின் தார்த்தசையைக் கண்டு தானும்) தினனாக		

தா-ம்.—பவழம்போற்சிவந்து மிகுந்ததேஜஸ்ஸோடுவிளங்கு மவ்வாயுபுத்திரன், விபரீதஜ்ஞையாய்ப் பலம்பும் ஜானகியினுடையபிரலாபத்தைக்கேட்டு, இவ்வியஸனத்திற்குத்தான் காரணமானதுகண்டு மிகவு மனமுளைந்து தைன்னியநிலையைக்கொண்டவராய் அவ்வியர்த்தமான வியஸனத்தைப்போக்கி அன்னையைத் தேற்றுநிமித்தம் இராக்ஷஸிகளுறங்கும்ஸமயமான வத்தருணத்தில், விருக்ஷக்கிளையைவிட்டிரங்கி, ஸ்ரீராகவ பார்யையும் ஸர்வலோகமாதாவுமான அந்தஜகத்ரக்ஷகியினுடைய ஸந்நிதியின்பெருமைக்கிணங்க, மிகுந்த விநீதபாவத்துடன், சிரஸிலஞ்சலிசெய்துகொண்டு, பிரணிபத்தியாதிவந்தனஸஹிதராய், தேவியைஸமீபித்து, துக்கசரங்களாற்புண்பட்ட வவள் மனமாறும்படி ஐந்திரவியாகரணங் கற்ற தனது பரிசுத்த வாக்கினால் தேனமுதூறும் திவ்வியவசனங்களைமொழிந்தனர்.

(அவதாரிகை.) இந்தவிதம் தேவிஸந்நிதியைச்சேர்ந்தஹநுமான் அவளைப்பின்வருமாறு பிரஶ்னிக்கிறார்.

౩. కా ను పద్మపలాశాక్షీ క్లిష్టకౌశేయవాసినీ । ద్రుమస్య శాఖామాలంబ్య తిష్ఠసి త్వమనిందితే॥

௩. காநுபத்மபலாஶாக்ஷீக்லிஷ்டகௌஶேயவாஸிநீ।
த்ருமஸ்யஶாகாமாலம்ப்யதிஷ்டஸித்வமநிந்திதே॥

௩. காநுபத்மபலாஶாக்ஷீக்லிஷ்டகௌஶேயவாஸிநீ।
த்ருமஸ்யஶாகாமாலம்ப்யதிஷ்டஸித்வமநிந்திதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பத்மபலாஶாக்ஷீ	தாமரையிலைபோன்றகண்களையுடையவளே	த்வம்	நீயானவள்
க்லிஷ்டகௌஶேயவாஸிநீ	ஜீர்ணமானபட்டுடுத்திருப்பவளே	த்ருமஸ்ய-ஶாகாம்-ஆலம்ப்ய	மரத்தினுடைய-கிளையை-பிடித்துக்கொண்டு
ஹே அநிந்திதே	வாராய் நிந்திக்கத்தகாதவளான (ஸீதே)	திஷ்டஸி-காநு	இருக்கிறாயே-நீஆர்.

౪. కిమర్థం తవ నేత్రాభ్యాం వారి స్రవతి శోకజం । పుండరీకపలాశాభ్యాం విప్రకీర్ణమివోదకమ్॥

௪. கிமர்த்தம்தவநேத்ராப்யாம்வாரிஸ்ரவதிஶோகஜம்।
புண்டரீகபலாஶாப்யாம்விப்ரகீர்ணமிவோதகம்॥

௪. கிமர்த்தம்தவநேத்ராப்யாம்வாரிஸ்ரவதிஶோகஜம்।
புண்டரீகபலாஶாப்யாம்விப்ரகீர்ணமிவோதகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புண்டரீகபலாஶாப்யாம்	தாமரைஇலையில்நின்று	தவ-நேத்ராப்யாம்	உன்னுடைய-கண்களிலிருந்து
விப்ரகீர்ணம்	விசேஷமாய்த்ததும்புகிற	ஶோகஜம்-வாரி	துக்கத்தினலுண்டான-ஜலமானது
உதகமிவ	ஜலமானதுபோல்	கிமர்த்தம்-ஸ்ரவதி	என்ன நிமித்தமாக-பெருகுகிறது.

தா-ம்.—பத்மபத்திரம்போலதன்றுநீண்டு ஆக்லாதகரமாகவிளங்குந் திருக்கண்களையுடையஹேஸுந்தரி! நினதுவடிவழகும், வபுவொளியும், தனுலக்ஷணமுங்கண்ணுமின், உன்னதபதவியிலாவிர்ப்பவித்தஉத்தமஸ்திரீபோல்காணப்படுகிறாய், ஆனால்மிகவுங்கிழிந்த மலினமான பட்டுவஸ்திரம்தரித்திருக்கிறாய், புண்டரீகத்தினின்றுதிரு முதகம்போல் நினதுகமலக்கண்களினின்று துக்கநீரைத் தாரைதாரையாகப் பெருக்குகிறாய். இராஜஸுகங்களுக்கருகையான நீ இவ்வண்ணம் ஆபரணாலங்காரங்களின்றி துக்கநீர்பெருக்கிக்கொண்டு தன்னியகிலைமையிலிருப்பதற்குக் காரணமென்னே? பதிவிரதை கண்ணீர்விடின் சத்துருவம்சநாசமுண்டாகுமே. பரமபவித்திரையான நீ எக்குலமழிய இப்படிநீர்சொரிகிறாய்? அனிந்திதமானசீலமுடைய வுனக்கு கூந்தலைக்கிளையில்மாட்டி ஆத்மஹத்திசெய்துகொள்ளும்படியான விபத்துவந்ததென்ன? நீயார்? உன்பேருர்வரலாறென்ன? உனது துக்கத்திற்கும் இவ்விபத்து நிலைமைக்குங்காரணமென்ன! விசதமாகவிளம்ப, ஹேதேவி! கிருபைபுரியவேண்டும்.

౫. సురాణామసురాణాం వా నాగగంధర్వరక్షసామ్ । యక్షాణాం కిన్నరాణాం వా కా త్వం భవసి శోభనే॥

௫. ஸுராணாமஸுராணாம்வாநாககந்தர்வரக்ஷஸாம்।
யக்ஷாணாம்கிந்நராணாம்வாகாத்வம்பவஸிஶோபநே॥

௫. ஸுராணாமஸுராணாம்வாநாககந்தர்வரக்ஷஸாம்।
யக்ஷாணாம்கிந்நராணாம்வாகாத்வம்பவஸிஶோபநே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶோபநே	மங்களஸ்வரூபே!	யக்ஷாணாம்	யக்ஷருக்குள்ளாவது
ஸுராணாம்வா	தேவர்களுக்குள்ளாவது	கிந்நராணாம்வ	கின்னரருக்குள்ளாவது
அஸுராணாம்வா	அஸுரர்களுக்குள்ளாவது	கா-த்வம்	யாராக-நீ
நாககந்தர்வரக்ஷஸாம்	நாகர்கந்தருவர்இராக்ஷதர் இவர்களுக்குள்ளாவது	பவஸி	ஆகிறாய்.

౬. కా త్వం భవసి రుద్రాణాం మరుతాం వా వరాననే । వసూనాం వా వరారోహే దేవతా ప్రతిభాసి మే॥

௬. காத்வம்பவஸிருத்ராணாம்மருதாம்வாவராநநே।
வஸூநாம்வாவராரோஹேதேவதாப்ரதிபாஸிமே॥

௬. காத்வம்பவஸிருத்ராணாம்மருதாம்வாவராநநே।
வஸூநாம்வாவராரோஹேதேவதாப்ரதிபாஸிமே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே)வராநநே	ஶிரேஷ்டமானமுகமுடையவளே!	வஸூநாம்	அஷ்டவஸுக்களுக்குள்ளோ
வராரோஹே	உத்தமஸ்திரீயே!	காவா-பவஸி	ஆரோ-ஆகிறாய்
த்வம்-ருத்ராணாம்வா	நீ-ஏகாதசருத்திரருக்குள்ளோ	மே	எனக்கு
மருதாம்வ	ஸப்தமருத்துக்களுக்குள்ளோ	தேவதா-ப்ரதிபாஸி	தேவதையாகவிளங்குகிறாய்-(தோன்றுகிறாய்.)

தா-ம்.—உத்தமமான தனுவழகையுடைய ஹேவரானனே! சோகத்திலும் நினதுதேகம் சோபனவத்தாகக்காணப்படுகிறது. இந்ததேஜஸ்ஸு மனுஷ்யஜாதிக்குலபிக்காதது. தேவதானவாதி ஜாதிகளுளொன்

றைச்சேர்ந்த ஸுந்தரிபோற் காண்கிறாய். ஆகையால், ஸுராஸுரகந்தர்வராக்ஷஸ யக்ஷகின்னரஜாதிகளுள் நீ எஜ்ஜாதிக்குரியாள்? அல்லது, ஏகாதசருத்திரர், ஸப்தமருத்துக்கள், அஷ்டவஸுக்கள், இவர்களுடைய ஜாதியிலொன்றைச்சேர்ந்தவளோ? மனுஷியரூபங்கொண்டவளாயினு முன்னைக்கண்டால் மனுஷியஸ்திரீயாகத்தோற்றவில்லை. ஓர்தேவதைபோலிருக்கிறாய். ஆகையால்நீயார்? உனதுசரித்திரமென்ன? விசதமாகவெனக்குச்சொல்லவேண்டும்.

౭. కాను చంద్రమసా హీనా పతితా విబుధాలయాత్ । రోహిణీ జ్యోతిషాం శ్రేష్ఠా శ్రేష్ఠా సర్వగుణాన్వితా ॥

௭. [illegible]

௭. கிந்நுசந்த்ரமஸா ஹீநா பதிதா விபுதாலயாத்।
ரோஹிணீ ஜ்யோதிஷாம்ஶ்ரேஷ்டா ஶ்ரேஷ்டா ஸர்வகுணாந்விதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சந்த்ரமஸா-ஹீநா	சந்திரனாலே-விடப்பட்டவளாக	ஶ்ரேஷ்டா-ஸர்வகுணாந்விதா-உத்தமமானஸமஸ்தகுணங்களோடு கூடினவளுமான	
விபுதாலயாத்	ஸுவர்க்கத்திலிருந்து	ரோஹிணீகிந்து	ரோகிணியாஎன்ன.
பதிதா	விழுந்தவளும்		
ஜ்யோதிஷாம்-ஶ்ரேஷ்டா-நக்ஷத்திரங்களுக்குள் சிறந்தவளும்			

౬. కా త్వం భవసి కల్యాణి త్వమనిన్దితలోచనే ।

௬. [illegible]

௬. காத்வம்பவஸிகல்யாணித்வமநிந்திதலோசநே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேகல்யாணி	வாராய்சுபகரமானவளே	அநிந்திதலோசநே	நிந்திக்கத்தகாதகண்களையுடையவளே
த்வம்-கா	நீ-யார்	த்வம்-கா-பவஸி	நீ-ஆர்-ஆகிறாய்.

தா-ம்.—ஹேகோமளாங்கி! நினது ஸௌந்தரியமும் தேகபாளபள்ளியமும் அப்பிராகிருதங்களாயிருக்கின்றன. துக்கபீடிதையாயினும் சோபனரூபமுடையளாயிருக்கிறாய். ஏதமிலாவெழில்கொண்ட நேத்திரமுடையளாயிருக்கிறாய். குலஸ்திரீகளுக்குரிய பர்த்திருஸ்நேஹாதி உத்தமகுணங்களோடு கூடியிருக்கிறாய். இவ்வஸாதாரண ரூபலக்ஷணமும் தேஜோவிசேஷமும் குணாதிசயமுங்கொண்டிருக்கிறநீ, ஜியோதிர்மண்டலங்களுக்குள் உத்தமஜ்ஜியோதியுடையளாய், அதநுரூபனான சந்திரனைப்பதியாகவடைந்து, காலவசத்தாலப்பிராணநாதனைப்பிரிந்து, ஸ்வர்க்கத்தினின்றுநழுவி பூமியில்விழுந்து அவதிப்படுகிற ஸாக்ஷாத் ரோகிணிதேவியோ? நீயார்? உனதுவரலாற்றைத் தெரிவிக்கக்கிருபைபுரியாய்.

౮. కోపాద్వా యది వా మోహాద్భర్తారమసితేక్షణే । వసిష్ఠం కోపయిత్వా త్వం నాసి కల్యాణ్యరుంధతీ ॥

௮. [illegible]

௮. கோபாத்வாயதிவாமோஹாத்பர்த்தாரமஸிதேக்ஷணே॥
வஸிஷ்டம்கோபயித்வாத்வம்நாஸிகல்யாண்யருந்ததீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே அஸிதேக்ஷணே	வாராய் கறுத்தகண்களையுடையவளே	கோபயித்வா	கோபம்செய்து
கல்யாணி	மங்களமானவளே	(விபுதாலயாத்)	(ஸுவர்க்கத்திலிருந்துவந்த)
த்வம்-கோபாத்வா	நீ-கோபத்தினாலேயோ	அருந்ததீ	அருந்ததிதேவி
யதி-மோஹாத்வா	இல்லாவிடில்-மோஹத்தாலேயோ	நாஸி	அல்லவா (அருந்ததிஎன்றர்த்தம்.)
பர்த்தாரம்-வஸிஷ்டம்	பதியான-வஸிஷ்டரை		

தா-ம்.—கருநெய்தல்போற் கறுத்தவிழிகளுடையஹேஸுந்தரி! மணக்கோலமழியாச் சோபையுள்ள ஹேநித்தியமங்களே! நீ மூர்க்கத்தன்மையாலாவது அக்கியானத்தாலாவது மஹாதபஸ்வியும் பர்த்தாவுமான வஸிஷ்டரிடத்திற் கோபங்கொண்டு அவரைவிட்டிங்குவந்துவிட்ட அருந்ததிதேவியல்லவா?

౯. కో ను పుత్రః పితా భ్రాతా భర్తా వా తే సుమధ్యమే । అస్మాల్లోకాదముం లోకం గతం త్వమనుశోచసి ।

௯. [illegible]

௯. கோநுபுத்ர:பிதாப்ராதாபர்த்தாவாதேஸுமத்யமே॥
அஸ்மால்லோகாதமும்லோகம்கதம்த்வமநுஶோசஸி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுமத்யமே	ஸூக்ஷ்மமான இடையுடையவளே	அஸ்மால்லோகாத்	இந்தலோகத்திலிருந்து
தே-புத்ர:-கோநு	உனக்கு-புத்திரன்-ஆர்	அமும்லோகம்	பரலோகத்தை
ப்ராதா-பர்த்தா	உடன்பிறந்தவன்-நாயகன் (இவர்கள்) ஆர்	கதம்	அடைந்த (எந்தபந்துவைக்குறித்து)
		த்வம்-அநுஶோசஸி	நீ-துக்கப்படுகிறாய்.

தா-ம்.—மின்னற்கொடிபோ லதிலக்ஷ்மமும் பிரகாசமும்பொருந்திய விடையுடைய ஹேபரதேவதே! நீபெற்றெடுத்த புத்திரன்யார்? உன்னுடன்பிறந்தஸகோதரரார்? நீமாலையிட்டநாயகனூர்! மண்ணுலகுவிட்டு மேலுலகுசேர்ந்த எந்தபந்துவைப்பற்றி இப்போதுக்கிக்கிறாய். நீயிழந்தபந்துவார்? உன்னுடன் ஸம்பந்தப்பட்டபந்துக்களின் வரலாறென்ன?

౧౦. రోదనాదతినిశ్వాసాద్భూమిసంస్పర్శనాదపి। నత్వాందేవీమహంమన్యే రాజ్ఞస్సంజ్ఞావధారణాత్॥

கO. ரோதநாததிநிஸ்வாஸாத்பூமிஸம்ஸ்பர்ஸநாதபி॥
நத்வாம்தேவீமஹம்மந்யேராஜ்ஞஸ்ஸம்ஜ்ஞாவதாரணாத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரோதநாத்	அழுவதினாலும்	த்வாம்-அஹம்	உன்னை-நான்
அதிநிஸ்வாஸாத்	அதிகமாகமூச்சுவிடுவதாலும்	தேவீம்	தெய்வப்பெண்ணாக
பூமிஸம்ஸ்பர்ஸநாதபி	பூமியைத்தொடுவதினாலும் [யத்தாலும்	மந்யே	எண்ணேன்.
ராஜ்ஞ:-ஸம்ஜ்ஞாவதாரணாத்-ராஜாக்களுடைய-லக்ஷணநிச்ச			

தா-ம்.—நீ கண்டம்விட்டுப்புலம்புகிறாய். துக்காதிகத்தாற் பெருமூச்செறிகிறாய். பாதத்தால்பூஸ்பரிசஞ்செய்கிறாய். உனதுதேகத்தில் திவ்யராஜஸ்திரீலக்ஷணங்களமைந்திருக்கின்றன. இக்காரணங்களாலுன்னை தெய்வப்பெண்ணெனக்கருதேன்.

౧౧. వ్యంజనానిచ తే యాని లక్షణానిచ లక్షయే। మహిషీ భూమిపాలస్య రాజకన్యాసి మే మతా॥

கக. வ்யஞ்ஜநாநிசதேயாநிலக்ஷணாநிசலக்ஷயே॥
மஹிஷீபூமிபாலஸ்யராஜகந்யாஸிமேமதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே-யாநி	உன்னுடைய-எந்த	லக்ஷயே	காணப்படுகின்றனவோ (அவைகளாலே நீ)
வ்யஞ்ஜநாநி	(உத்தமஸ்திரீகளுக்குக்குறிப்பான) அவயவலக்ஷணங்களும்		
லக்ஷணாநி	ரூபமாக விளங்குகிற ஹஸ்தாதிரேகைகளும்	பூமிபாலஸ்ய-மஹிஷீ	இராஜாவுக்கு-பட்டஸ்திரீ (என்றும்)
		ராஜகந்யா-அஸி	இராஜகுமாரத்தி ஆகிறாய் (என்றும்)
		மே-மதா	என்னாலே-எண்ணப்படுகிறது.

தா-ம்.—உனது அவயவலக்ஷணங்களையும் ஹஸ்தாதிப்பிரதேசங்களிலுள்ள ரேகைலக்ஷணங்களையுங்காணின், நீயோரிராஜகுமாரத்தியென்றும், ஓர்ஸார்வபௌமனுக்கு மாலையிட்டபாக்கியவதியென்றுமெண்ணுகிறேன்.

౧౨. రావణేనజనస్థానాద్బలాదపహృతా యది। సీతా త్వమసి భద్రం తే తన్మమాచక్ష్వ పృచ్ఛతః॥

கஉ. ராவணேநஜநஸ்தாநாத்பலாதபஹ்ருதாயதி॥
ஸீதாத்வமஸிபத்ரம்தேதந்மமாசக்ஷ்வப்ருச்சத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வம்	நீயானவள்	ஸீதா-அஸியதி	ஸீதையாக-இருப்பாயாகில்
ராவணேந	இராவணனால்	தே-பத்ரம்	உனக்கு மங்களமுண்டாக
ஜநஸ்தாநாத்	கரதூஷணாதிகளிருப்பிடத்திலிருந்து	தத-ப்ருச்சத:-மம	அதை-கேழ்க்கிற-எனக்கு
பலாத்-அபஹ்ருதா	பலவந்தமாக-அபகரிக்கப்பட்ட	ஆசக்ஷ்வ	சொல்லு.

தா-ம்.—இவ்விலங்கையர்கோனான இராவணன் ஜனஸ்தானத்திலிருந்து ஸீதையென்பாளொருராஜமஹிஷியை பர்த்திருரஹிதையாயிருக்குங்கால் பலாத்கரித்துக்கொண்டுவந்துவிட்டான். அந்த ஸீதை நீயாகில் உனக்குமங்களமுண்டாகப்போகிறது; நீபயப்படவேண்டாம், துக்கிக்கவேண்டாம், விபரீதவெண்ணங்கொள்ளவேண்டாம். ஆகையாலுன்னுடைய யதார்த்தநிலைமையையறியவிரும்புகிற வெனக்குவாஸ்தவத்தையுரைக்கக் கிருபைபுரியாய்.

౧౩. యథాహితవవైదైన్యం రూపంచాప్యతిమానుషమ్। తపసాచాన్వితో వేషస్త్వం రామమహిషీ ధ్రువమ్॥

கங. யதாஹிதவவைதைந்யம்ரூபம்சாப்யதிமாநுஷம்॥
தபஸாசாந்விதோவேஷஸ்த்வம்ராமமஹிஷீத்ருவம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தவ-வைதக்யம்-யதா	உன்னுடைய-நிபுணத்துவமானது - எப்படி. (இருக்கிறதோ)	தபஸா-அந்விதஃ	தபஸ்ஸோடு கூடினதாக (இருக்கிறது)
ரூபம்ச	(அப்படியே) ஸௌந்தரியமும்	(தஸ்மாத்	இத்தியாதி காரணங்களால்)
அதிமாநுஷம்	மனிதரை விஞ்சினதாக (இருக்கிறது)	த்வம்-ராமமஹிஷீ	நீ-ஸ்ரீராகவபத்தினி (தான்)
வேஷஶ்ச	வேஷமும்	த்ருவம்	நிச்சயம்.

தா-ம்.—யாதோகாரணத்தால் வைதன்னியநிலையையடைந்தாலும் உனது ரூபலக்ஷணஸௌந்தரியாதிகள் அமானுஷியத்தன்மை கொண்டனவாயிருக்கின்றன ஸ்ரீராகவனைப்போலவே நீயும் தாபஸவேஷம்பூண்டவளாயிருக்கிறாய். இக்காரணங்களால் அந்தஜகத்பதியினுடைய பிரியமஹிஷியென்றே உன்னை நினைக்கிறேன். இது நிச்சயந்தான்.

౧౪. సాతస్య వచనం శ్రుత్వా రామకీర్తనహర్షితా। ఉవాచ వాక్యం వైదేహీ హనుమంతం ద్రుమాశ్రితమ్॥

க௪. ஸா தஸ்ய வசநம் ஶ்ருத்வா ராமகீர்த்தநஹர்ஷிதா॥
உவாச வாக்யம் வைதேஹீ ஹநுமந்தம் த்ருமாஶ்ரிதம்।

க௪. ஸாதஸ்யவசநம்ஶ்ருத்வாராமகீர்த்தநஹர்ஷிதா॥
உவாசவாக்யம்வைதேஹீஹநுமந்தம்த்ருமாஶ்ரிதம்।

பதம்.	உரை. (ஸீதை)	பதம்.	உரை.
வைதேஹீ-ஸா	விதேஹத்தரசன் புத்திரியான - அந்த	த்ருமாஶ்ரிதம்	மரத்தினடிவாரத்தை யடைந்திருக்கிற
தஸ்ய-வசநம்-ஶ்ருத்வா-அந்த (ஹநுமானுடைய) வசனத்தை-கேட்டு	[ஷித்தவளாக	ஹநுமந்தம்(ப்ரதி)	ஹநுமானைக்(குறித்து)
ராமகீர்த்தநஹர்ஷிதா - ஸ்ரீராகவனைச்சொல்வதினால் ஸந்தோ		உவாச	(பின்வருமாறு) மொழிந்தாள்.

தா-ம்—இந்தவிதம்விபரீதக்கிரியையாய்ப்பிரலாபித்தபிராட்டி ஹநுமானுடையமிருதுபாஷணத்தைக் கேட்டு ஸமாதானமடைந்து, அவர்செய்த ஸ்ரீராகவகதாஸங்கீர்த்தனத்தால் பரமஸந்துஷ்டையாகி, துக்கார்ணவமக்னையாயினும் என்னமோ கேழ்க்கிறானென்றிராமல், தனதுபெருந்தன்மை வெளிவிளங்க, அந்ருதமொழியாவாக்கினால் தனதுசரித்திரத்தை யுள்ளபடிபின்வருமாறு மொழியலுற்றனள்.

౧౫. పృథివ్యాం రాజసింహానాం ముఖ్యస్య విదితాత్మనః। స్నుషా దశరథస్యాహం శత్రుసైన్యప్రతాపినః॥

கரு. ப்ருதிவ்யாம் ராஜஸிம்ஹாநாம் முக்யஸ்ய விதிதாத்மந:॥
ஸ்நுஷா தஶரதஸ்யாஹம் ஶத்ருஸைந்யப்ரதாபிந:।

கரு. ப்ருதிவ்யாம்ராஜஸிம்ஹாநாம்முக்யஸ்யவிதிதாத்மநஃ॥
ஸ்நுஷாதஶரதஸ்யாஹம்ஶத்ருஸைந்யப்ரதாபிநஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்	விதிதாத்மநஃ	ஆத்மஸ்வரூபமறிந்தவரும்
ப்ருதிவ்யாம்	பூமியில்	ஶத்ருஸைந்யப்ரதாபிநஃ-பகையாளிகளின் சேனைகளை மிகதபிக்கும்படி செய்பவருமான	
ராஜஸிம்ஹாநாம்	இராஜசிரேஷ்டருக்குள்		
முக்யஸ்ய	தலைவரும்	தஶரதஸ்ய-ஸ்நுஷா	தசரதருக்கு-நாட்டுப்பெண்.

౧౬. దుహితా జనకస్యాహం వైదేహస్య మహాత్మనః। సీతేతి నామ నామ్నాహం భార్యా రామస్య ధీమతః॥

கசு. துஹிதா ஜநகஸ்யாஹம் வைதேஹஸ்ய மஹாத்மந:॥
ஸீதா நாம நாம்நாஹம் பார்யா ராமஸ்ய தீமத:।

கசு. துஹிதாஜநகஸ்யாஹம்வைதேஹஸ்யமஹாத்மநஃ॥
ஸீதேதிநாமநாம்நாஹம்பார்யாராமஸ்யதீமதஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்	அஹம்	நான்
வைதேஹஸ்ய	விதேஹதேசத்தரசனும்	தீமதஃ-ராமஸ்ய-பார்யா-தீமானான-ஸ்ரீராகவனுக்கு-பத்தினி	
மஹாத்மநஃ-ஜநகஸ்ய	சிறந்த ஸ்வபாவமுமுடையவரான-[ஜனகருடைய	நாம	பெயரினால்
துஹிதா	புத்திரி	ஸீதேதி-நாம	ஸீதையென்று-பிரஸித்தம்.

౧౭. సమా ద్వాదశ తత్రాహం రాఘవస్య నివేశనే। భుంజానా మానుషాన్ భోగాన్ సర్వకామసమృద్ధినీ॥

கஎ. ஸமா த்வாதஶ தத்ராஹம் ராகவஸ்ய நிவேஶநே॥
புஞ்ஜாநா மாநுஷாந் போகாந் ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ।

கஎ. ஸமாத்வாதஶதத்ராஹம்ராகவஸ்யநிவேஶநே।
புஞ்ஜாநாமாநுஷாந்போகாந்ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	(என்மாமனருடைய) மாளிகையில்	த்வாதஶ-ஸமா:	பன்னிரண்டு-ஸம்வத்ஸரம்
ராகவஸ்ய-நிவேஶநே	ஸ்ரீராகவனுடைய திருவரத்தில்	மாநுஷாந்-போகாந்	மனிதஸம்பந்தமான-போகங்களை
அஹம்-ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ	நான்-ஸமஸ்த கோரிக்கைகளுடைய பூர்ணமுடையவளாக	புஞ்ஜாநா	அனுபவித்தவளாக (ஆனேன்.)

౧౮. తత్ర త్రయోదశే వర్షే రాజ్యే చేక్ష్వాకునందనమ్॥ అభిషేచయితుం రాజా సోపాధ్యాయః ప్రచక్రమే।

௧௮. 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌚𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍॥
𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇।

௧௮. தத்ர த்ரயோதஶேவர்ஷேராஜ்யேசேக்ஷ்வாகுநந்தநம்॥
அபிஷேசயிதும்ராஜாஸோபாத்யாய:ப்ரசக்ரமே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அவ்விடத்தில்	இக்ஷ்வாகுநந்தநம்	ஸ்ரீராகவனை
த்ரயோதஶே-வர்ஷே	பதிமூன்றுவதான வருஷத்தில்	ராஜ்யேந	அரசுபுரிவதால்
ராஜா	தசரதமஹாராஜாவானவர்	அபிஷேசயிதும்	பட்டாபிஷேகம்செய்வதற்கு
ஸோபாத்யாய:	உபாத்தியாயரோடுகூடினவராக	ப்ரசக்ரமே	ஆரம்பித்தார்.

౧౯. తస్మిన్ సంభ్రియమాణే తు రాఘవస్యాభిషేచనే॥ కైకేయీ నామ భర్తారం దేవీ వచనమబ్రవీత్।

௧௯. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑍇॥
𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍀 𑌨𑌾𑌮 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।

௧௯. தஸ்மிந்ஸம்ப்ரியமாணேதுராகவஸ்யாபிஷேசநே॥
கைகேயீநாமபர்த்தாரம்தேவீவசநமப்ரவீத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்மிந்	அந்த தசரதமஹாராஜா	கைகேயீநாம-தேவீ	கைகேயியென்கிற-தேவியானவள்
ராகவஸ்ய - அபிஷேசநே	ஸ்ரீராகவனுடைய - அபிஷேக நிமித்தம்	பர்த்தாரம்	நாயகனைக்(குறித்து)
ஸம்ப்ரியமாணே(ஸதி)	ஸாமக்ரீஸம்பாதிக்கையில்	வசநம்-அப்ரவீத்	(இனிவரும் விதம்) வார்த்தையை - சொன்னாள்.

౨౦. నపిబేయం న ఖాదేయం ప్రత్యహం మమ భోజనమ్॥ ఏష మే జీవితస్యాంతో రామో యద్యభిషిచ్యతే।

௨௦. 𑌨 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌯𑌂 𑌨 𑌖𑌾𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌮𑌮 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍॥
𑌏𑌷 𑌮𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇।

௨௦. நபிபேயம்நகாதேயம்ப்ரத்யஹம்மமபோஜநம்॥
யேஷமேஜீவிதஸ்யாந்தோராமோயத்யபிஷிச்யதே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராம:-அபிஷிச்யதேயதி	ஸ்ரீராகவன்-அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டானாகில்	நபிபேயம்	குடியேன்
ப்ரத்யஹம்-மம	தினந்தோறும்-என்னுடைய (ஸம்பந்தமான)	நகாதேயம்	தின்னேன்
போஜ்யம்	தின்னத்தகுந்தது குடிக்கத்தகுந்தது இதுமுதலான எல்லாவற்றையும்	ஏஷ:	இந்த பட்டாபிஷேகமானது
		மே-ஜீவிதஸ்ய-அந்த:	என்னுடைய-உயிருக்கு - முடிவு (ஆகும்.)

౨౧. యత్తదుక్తంత్వయా వాక్యం ప్రీత్యానృపతిసత్తమ॥ తచ్చేన్నవితథంకార్యంవనంగచ్ఛతురాఘవః।

௨௧. 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮॥
𑌤𑌚𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌤𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌨𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।

௨௧. யத்ததுக்தம்த்வயாவாக்யம்ப்ரீத்யாந்ருபதிஸத்தம॥
தச்சேந்நவிததம்கார்யம்வநம்கச்சதுராகவ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ந்ருபதிஸத்தம	வாரீர் இராஜசிரேஷ்டனே	தத்-விததம்	அதை-வீணாக
ப்ரீத்யா-த்வயா	அன்போடு-உன்னாலே	நகார்யம்சேத்	செய்யாமலிருக்கவேண்டுமாகில்
யத்-வாக்யம்	எந்தவரதானரூபமான-வாக்கியமானது	ராகவ:-வநம்-கச்சது	ஸ்ரீராகவன் வனத்தைக்(குறித்து) போகட்டும்.
(தத்) உக்தம்-முன்பு	சொல்லப்பட்டதோ		

(௧௮-மு-௨௧-ல்.) தா-ம்.—பூவுலகாளும் ந்ருபகேஸரிகளுக்குள்முக்கியரும் சத்துருஸைந்யங்களைத் தபிக்கச்செய்நாணதீரனும்ஸர்வதிசைகளிலும் நிர்விக்கினமாகச்செல்லக்கூடியஇரதமுடையோனும்ஆத்மக்கியானமுள்ளபெரியோனுமானதசரதமஹாராஜாவென்கிற அயோத்தியாமன்னனுக்குநான் தலைமைநாட்டுப்பெண். மஹாச்கியாதாவும்விதேகதேசத்தையாள்பவருமானஜனகமஹாராஜாவுக்கு ஸாக்ஷாத்புத்திரி. ஸர்வக்கியனும் ஸகலஜனேல்லாஸகனுமான ஸ்ரீரகுநாதனுக்குப்பார்யை. என்னை ஸீதையென்றனைவரு மழைப்பார்கள்.

பாணிக்கிரகானந்தரம்யான்ஶ்ரீராகவனோடு அயோத்திசேர்ந்துமனிதர்காமுறக்கூடிய ஸகலபோகங்களையுங்குறைவின்றியடைந்து பன்னிரண்டுவருஷகாலம் பதிஸஹிதையாய்ப்பேரானந்தத்துடன்பெருவாழ்க்கை புரிந்தனன். பதின்மூன்றுவதுவருஷாரம்பத்தில் எனதுமாமனரான அந்தஸார்வபௌமன், உத்தமதேஜோபராக்கிரமகுணவிசேஷங்களால் இக்ஷ்வாகுகுலத்தினனந்தத்தைபவிர்த்திசெய்கிற ஜ்யேஷ்டபுத்திரனை ஶ்ரீரகுநாதனுக்கு மகுடாபிஷேக மகோத்ஸவஞ்செய்து களிக்குநிமித்தம், குலகுருவஸிஷ்டபகவானை முன்னிட்டுக்கொண்டு தகுந்தபிரயத்தினங்கள்செய்தார். அவருடையபட்டமஹிஷிகள் மூவருள் இளையவளும் அதிபூஜ்யையுமகைகேயியென்று நாமதேயம்பூண்டவளுமான வென்மாமி இராஜா இந்தவிதம் ஜ்யேஷ்டபுத்திர பட்டாபிஷேகோத்ஸாஹராய் நகராலங்காரமுதலிய மஹாப்பிரயத்தினங்களுபக்கிரமித்திருக்கிறொன்பதைக்கேட்டு, சக்கிரவர்த்தி தன்னிடம்வரும் ஸமயம்பார்த்தவரைக்குறித்துப்பின்வருமாறுமொழிந்தனள். ஹேமஹாராஜ! எனதாவியைப்போக்க நற்காரியமொன்று நன்றாகச்செய்தீர்! இராமனுக்கபிஷேகமாம், நகரமுழுது மலங்காரமாம், இராஜ்ஜியமுழுதுமதிகோலாகலமாம்! இதுநற்காரியமே. இராமனுக்குமுடியுஞ்சூட்டலாம், உடனேகைகேயிக்கு உத்தரக்கிரியையுஞ்செய்யலாம்! ஹேராஜன்! எனதுகட்டுரையைக்கேளும. இராமனுக்கு மகுடாபிஷேகஞ்செய்யப்பட்டதாகில் அந்தக்ஷணமுதல் யானுண்ணேன், பானஞ்செய்யேன், அதேவியாஜமாகப்பிராணனையொழிப்பேன். கைகேயிமுடிவைக்காணவேண்டுமானல் இராமனுக்குமுடிசூட்டும், இல்லாவிடில்யான்சொல்வதைக்கேளும். நீரோ இராஜாதிராஜன், ஸார்வபௌமகுலோத்பவன், இரவிகுலதிலகன், ஸத்தியஸந்தன்; விரும்பியதளிக்கும்வரப்பிரஸாதி, உமமிடத்திலோர் விக்கியாபனஞ் செய்துகொள்ளுகிறேன், அதைக்கொஞ்சம் கேட்டருளீர். முன்னொருக்கால் சம்பராஸுரயுத்தத்தில் உமக்கோ ராபத்துவந்தவிடத்துயான்கைகொடுத்து ரக்ஷித்ததுண்டோ? எனதுபேருதவியைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து, பிரதியொன்றுமிச்சியாத வென்னைப்பார்த்துப் பிரீதிவசத்தால், யான்விரும்பியபொழுது ஸபலமாக்கிக்கொள்ளுகிறதென்கிற அதிகாரமுட்கொண்ட இரண்டுவரங்களெனக் கும்மாலளிக்கப்பட்டதுண்டோ? அவ்வரங்களளித்த உமதுவாக்கு ஸத்தியவாக்காகவேண்டுமானல், நீர் அறுபதினுயிரவருஷம் ஸத்தியஸந்தரா யசாண்டபெருமை நிலைநிற்கவேண்டுமானல், அவ்விரண்டுவரங்களையு மிப்பொழுது நீர்ஸபலமாக்கியருளவேண்டும். அவைகளுள் முதல்வரத்திற்குயான்கோரும்பலன் யாதெனில் நாளைமகுடமேந்தப்போகிற இராமன்இன்றேஅடவியேகவேண்டும். பீதாம்பரந்தரித்து ஸிம்ஹாஸனமேறப்போகுமிராகவன் மரவுரிதரித்துக் கிருஷ்ணஜினங்கொண்டு கானேறவேண்டுமென்றனள்.

౨౨. స రాజా సత్యవాగ్దేవ్యా వరదానమనుస్మరన్ ॥ ముమోహ వచనం శ్రుత్వా కైకేయ్యాః క్రూరమప్రియమ్ ।

௨௨. 𑌸𑌰𑌾𑌜𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌦𑌾𑌨𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ॥
𑌮𑍁𑌮𑍋𑌹𑌵𑌚𑌨𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾𑌃𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।

௨௨. ஸராஜாஸத்யவாக்தேவ்யாவரதாநமநுஸ்மரந்॥
முமோஹவசநம்ஶ்ருத்வாகைகேய்யா:க்ரூரமப்ரியம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸத்யவாக்	நிச்சயவாக்கையுடைய	க்ரூரம்-அப்ரியம்	பயங்கரமானதும்-அநிஷ்டமானதுமான
ஸ:-ராஜா	அந்த-ராஜாவானவர்	கைகேய்யா:-வசநம்	கைகேயினுடைய-வார்த்தையை
தேவ்யா:	கைகேயினுடைய	ஶ்ருத்வா	கேட்டு
வரதாநம்-அநுஸ்மரந்	வரமளித்ததை-ஸ்மரியாநின்றுகொண்[டு]	முமோஹ	மெய்மறந்தார்.

தா—ம். இக்கடுமொழியைக்கேட்ட வக்காவலன் தேவிக்குவரதானஞ்செய்த அவஸரத்தையுன்னி உண்மையென்றோர்ந்து ஸத்திய வ்ரதனானகையால் மறுக்கமுயலாது அவள் யாசித்த கொடும்பலனை ஸ்மரித்து துக்கமூர்ச்சிதராய் மெய்மறந்தனர்.

౨౩. తతస్తు స్థవిరో రాజా సత్యే ధర్మే వ్యవస్థితః ॥ జ్యేష్ఠం యశస్వినం పుత్రం రుదన్ రాజ్యమయాచత ।

௨௩. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌰𑍋𑌰𑌾𑌜𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌂𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌯𑌾𑌚𑌤 ।

௨௩. ததஸ்துஸ்தவிரோராஜாஸத்யேதர்மேவ்யவஸ்திதஃ॥
ஜ்யேஷ்டம்யஶஸ்விநம்புத்ரம்ருதந்ராஜ்யமயாசத।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-ஸ்தவிரஃ-ராஜா	பின்பு-கிழவரான-ராஜாவானவர்	யஶஸ்விநம்-ஜ்யேஷ்டம்-புத்ரம்	கீர்த்தியுடையவரும்-மூத்தவருமான-குமாரனை
ஸத்யே-தர்மே-வ்யவஸ்திதஃ	ஸத்தியத்திலும்-தர்மத்திலும்-நிலைநின்றவராக	ராஜ்யம்-அயாசத	இராஜ்ஜியத்தை யாசித்தார்.
ருதந்(ஸந்)	வியஸனித்துக்கொண்டு		

౨౪. స పితుర్వచనం శ్రీమానభిషేకాత్పరం ప్రియమ్ ॥ మనసా పూర్వమాసాద్య వాచా ప్రతిగృహీతవాన్ ।

௨௪. 𑌸𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥
𑌮𑌨𑌸𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌾𑌚𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ।

உச. ஸபிதுர்வசநம்ஸ்ரீமாநபிஷேகாத்பரம்ப்ரியம்॥
மநஸாபூர்வமாஸாத்யவாசாப்ரதிக்ருஹீதவாந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்ரீமாந்-ஸ:	(உத்ஸாஹ)ஸம்பத்தையுடைய-அந்த [(ஸ்ரீராகவன்)	பிது:-வசநம்	பிதாவினுடைய-வாக்கியத்தை
அபிஷேகாத்-பரம்-ப்ரியம்	அபிஷேகத்தைக்காட்டிலும்-வெகுவான-இஷ்டமான	பூர்வம்-மநஸா-ஆஸாத்ய	முன்பு-மனதினால்-அடைந்து
		வாசா-ப்ரதிக்ருஹீதவாந்	வாக்கினாலே-அங்கீகரித்தார்.

(உக-மு-உச-ல்) தா-ம்.—இந்தவிதம் தனதருமைக்குழந்தையான ஸ்ரீராமனுக்குமுடிசூட்டிமகிழவேண்டுமென்கிறகுதூகலத்துடனிருக்கையில்அவருக்குவனவாஸத்தையளிக்கவேண்டுமென்றுமறுக்கமுடியாத ஸந்தர்ப்பத்தில்தன்னையாசித்தகைகேயியின் குரூரமொழிகள் மனத்தைப்பிளக்க துக்கம்ஸகியாதுமூர்ச்சையடைந்த அவ்வயோதிகரானராஜா, ஸத்தியத்தைக்கைவிடாதவரும்தர்மத்தைப்பரிபாலிப்பவருமாதலால், உயிர்நிலையைக்கிளப்பும்படி வதைக்கிற அக்கொடும்வியஸனத்திலும், பத்தினிகேட்பதைத்தந்து வாக்குக்கடனைத்தீர்க்குநிமித்தம், பிதிருபக்தனை தனதுபுத்திரரத்தினத்தையழைப்பித்துத் தானளித்த ராஜ்ஜியத்தைக் கைகேயியின்பொருட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்றவரையாசித்தனர். இஷ்டானிஷ்டங்களைஸமமாயெண்ணுகிற அந்த ஸ்ரீராமனும் இவ்விஷயங்கொண்ட பிதிருவாக்கியத்தை அபிஷேகசெய்தியைவிட அதிகமானஸந்தோஷத்துடன்கிரகித்து மனப்பூர்வமாய்நாடிய விசைந்து வாக்கினாலு மவ்வண்ணம்வெளியிட்டனர்.

౨౫. తద్వాక్యం ప్రతిగృహ్ణీయాన్న బ్రూయాత్కించిదప్రియం॥ అపిజీవితహేతోర్వా రామస్సత్యపరాక్రమః।

உரு. 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍॥
𑌅𑌪𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।

உரு. தத்யாக்ஸப்ரதிக்ருஹ்ணீயாந்நப்ரூயாத்கிஞ்சிதப்ரியம்॥
அபிஜீவிதஹேதோர்வாராமஸ்ஸத்யபராக்ரம:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸத்யபராக்ரம:	யதார்த்தமான பராக்கிரமமுடைய	கிஞ்சித்	சிறிதேனும்
ராம:	ஸ்ரீராகவன் [ன்டும் (அதில்)	நப்ரதிக்ருஹ்ணீயாத்	பற்றக்கூடாது
தத்யாத்	(இராஜ்ஜியத்தை) கொடுத்துவிடவே	அப்ரியம்-நப்ரூயாத்	அனிஷ்டவாக்கியத்தை-சொல்லவுங்
ஜீவிதஹேதோர்வா	ஜீவனார்த்தமாவது		கூடாது.

౨౬. సవిహాయోత్తరీయాణి మహార్హాణి మహాయశాః॥ విసృజ్య మనసా రాజ్యం జననీం మాం సమాదిశత్।

உசு. 𑌸𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃॥
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌨𑍀𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍।

உசு. ஸவிஹாயோத்தரீயாணிமஹார்ஹாணிமஹாயஸா:॥
விஸ்ருஜ்யமநஸாராஜ்யம்ஜநநீமாம்ஸமாதிஸத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாயஸா:-ஸ:	பெருங்கீர்த்தியுடைய அந்த-(ஸ்ரீராகவன்)	மநஸா-ராஜ்யம்-விஸ்ருஜ்ய	மனதினால்-இராஜ்ஜியத்தையும்-
மஹார்ஹாணி-உத்தரீயாணி	மிகவிலையுயர்ந்த-மேல் உத்திரீயங் [களை	ஜநநீம்-மாம்	தாயும்பொருட்டு-என்னை [விட்டு
விஹாய	விட்டு	ஸமாதிஸத்	ஆஜ்ஞாபித்தார்.

(உரு-மு-உசு-ல்) தா-ம்.—இந்தவிதம், ஸகலசத்துருக்களையுமரித்து ஸகலலோகங்களையும்பரிக்கவல்ல பராக்கிரமசாலியான அந்தரகுவீரன் தனக்குக்கிடைத்த ராஜ்ஜியத்தைப் பிதிருவாக்கியத்திற்கிணங்கி சிறந்தனைக்கீந்தபிறகு, இனி யந்தராஜ்ஜியத்தில் ஜீவனார்த்தமாவது சிறிதுபூமிகூட கைப்பற்றக்கூடாது, சிறிது ராஜ்ஜியம்வேண்டுமென்று அவளுக்கு அப்பிரியமாகக் கேட்கவுங்கூடாதென்று நிச்சயித்து, வனவாஸோத்ஸாகராய் இராஜ்ஜியத்தையும் தேகத்திலணிந்திருந்த வஸ்திராபரணங்களையும் மனப்பூர்வகமாய்த்தியஜித்து என்னைக் கௌஸல்யாதேவியுடனிருக்க ஆக்கியாபித்து வனயாத்திரைக்காரம்பித்தனர்.

౨౭. సాహం తస్యాగ్రతస్తూర్ణం ప్రస్థితా వనచారిణీ॥ న హి మే తేన హీనాయా వాసస్స్వర్గేఽపి రోచతే।

உஎ. 𑌸𑌾𑌹𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌨𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀॥
𑌨 𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇।

உஎ. ஸாஹம்தஸ்யாக்ரதஸ்தூர்ணம்ப்ரஸ்த்திதாவநசாரிணீ॥
நஹிமேதேநஹீநாயாவாஸஸ்வர்கேபிரோசதே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா-அஹம்	[அந்த-நான் (ஸ்ரீராகவனால் ஆஞ்ஞாபிக்கப்பட்ட)	தஸ்ய-அக்ரத:	அவனுக்கு-முன்பு
தேந-ஹீநாயா:-மே	அவனாலே-விடப்பட்ட-எனக்கு	தூர்ணம்	சீக்கிரமாக
ஸ்வர்கேபி	ஸுவர்க்கத்திலும்	வநசாரிணீ	வனவாஸத்திலூற்றமுடையவளாக
வாஸ:-நரோசதேஹி	இருப்பு-ருசிக்காதன்றோ(ஆகையால்)	ப்ரஸ்த்திதா	பிரயாணம் புறப்பட்டவளாக(ஆனேன்.

தா—ம். வஸ்துவைச்சாயை யநுஸரிக்குமாப்போல் யான் ஸ்ரீராகவனையே அநுஸரித்தவள். அவரின்றியான் ஜீவியேன், அவரில்லாதஸ்வர்க்கம் எனக்கு ஸ்வர்க்கமல்ல, அவரோடிருக்கிறவாழ்க்கையே எனக்குப்பேரானந்தவாழ்க்கை. ஆகையால், தான்வனஸஞ்சாரஞ் செய்யப்புகுகையில் நான் அயோத்தியில் கௌஸல்லியையோடு வாஸஞ்செய்து கொண்டிருக்கவேண்டியதென்கிற ஸ்ரீராகவவாக்கியமானது எனக்குமஹாதுக்கத்தைத்தந்தது அதற்கிணங்காமல், வனவாஸத்திற்கிசைந்தவளாய் என்னுடையநாதனுக்குமுன் நானும் பிரயாணப்பட்டேன்.

౨౮. ప్రాగేవతుమహాభాగస్సౌమిత్రిర్మిత్రనందనః। పూర్వజస్యానుయాత్రార్థే ద్రుమచీరైరలంకృతః॥

௨௮. [illegible]
[illegible]

௨௮. ப்ராகேவதுமஹாபாகஸ்ஸௌமித்ரிர்மித்ரநந்தநः॥
பூர்வஜஸ்யாநுயாத்ரார்த்தே த்ருமசீரைரலங்க்ருதः॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபாகः	வெகுபாக்கியமுடையவரும்	அநுயாத்ரார்த்தே	பின்செல்லுகிறபிரயோஜனத்தையும் பொருட்டு
மித்ரநந்தநः	சினேகிதர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தைச் செய்கிறவரும்	ப்ராகேவ	முன்பாகவே (சீக்கிரமாக)
ஸௌமித்ரிः	ஸுமித்திரையின்புத்திரனை (இலக்ஷ்மணன்)	த்ருமசீரைः	மரயுரியினல்
பூர்வஜஸ்ய	தமயனுடைய	அலங்க்ருதः	அலங்கரித்துக்கொண்டார்.

౨౯. తేవయంభర్తురాదేశంబహుమాన్యదృఢవ్రతాః। ప్రవిష్టాస్మపురాదృష్టంవనంగంభీరదర్శనమ్॥

௨௯. [illegible]
[illegible]

௨௯. தேவயம்பர்த்துராதேஶம்பஹுமாந்யத்ருடவ்ருதாः॥
ப்ரவிஷ்டாஸ்மபுராத்ருஷ்டம்வநம்கம்பீரதர்ஶநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே-வயம்	அப்படி பிரயாண ஸங்கத்தானான-நாங்கள்	புரா-அத்ருஷ்டம்	முன்பு-பாராததும்
பர்த்துः-ஆதேஶம் - பஹுமாந்ய	ஸ்வ - பர்த்தாவானதசரதருடைய-ஆஞ்ஞையை-ஆதரித்து	கம்பீரதர்ஶநம்	பிரவேசிக்கக்கூடாதஸ்வரூபமுடையதுமான
த்ருடவ்ருதாः	உறுதியானவனவாஸ விருதமுடையவர்களாக	வநம்	அடவியை
		ப்ரவிஷ்டாः	பிரவேசித்தோம்.

౩౦. వసతో దండకారణ్యే తస్యాహమమితౌజసః। రక్షసాపహృతా భార్యా రావణేన దురాత్మనా॥

௩௦. [illegible]
[illegible]

௩௦. வஸதோதண்டகாரண்யேதஸ்யாஹமமிதௌஜஸः॥
ரக்ஷஸாபஹ்ருதாபார்யாராவணேநதுராத்மநா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தண்டகாரண்யே	தண்டகாவனத்தில்	பார்யா-அஹம்	பத்தினியான-யான்
வஸதः	வஸியாநிர்க்கிற	துராத்மநா	துஷ்டபுத்தியுடைய
அமிதௌஜஸः-தஸ்ய	-மிதமில்லாத்தேஜஸ்ஸுடைய - அந்த ஸ்ரீராகவனுக்கு)	ராவணேந-ரக்ஷஸா	இராவணனென்கிற-இராக்கதனுல்
		அபஹ்ருதா	அபஹரிக்கப்பட்டேன்.

౩౧. ద్వౌమాసౌతేనమేకాలో జీవితానుగ్రహఃకృతః। ఊర్ధ్వంద్వాభ్యాంతుమాసాభ్యాంతతస్త్యక్ష్యామిజీవితమ్॥

௩௧. [illegible]
௩௧. [illegible]

௩௧. த்வௌமாஸௌதேநமேகாலோஜீவிதாநுக்ரஹः க்ருதः॥
௩௧. ஊர்த்த்வம்த்வாப்யாந்துமாஸாப்யாம்ததஸ்த்யக்ஷ்யாமிஜீவிதம்।

[illegible]

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேந	அந்த இராவணனுல்	ததः	பின்பு
த்வௌ-மாஸௌ	இரண்டான-மாதங்கள் (இரண்டுமாதரூபமான)	த்வாப்யாம்-மாஸாப்யாம்	-இரண்டானமாதங்களைக்காட்டிலும்
காலः-மே	காலமானது-எனக்கு [ட்டிருக்கிறது	ஊர்த்வம்	மேலே
ஜீவிதாநுக்ரஹः க்ருதः	-பிழைப்பதற்கு அனுகிரஹம்செய்யப்ப	ஜீவிதம்-த்யக்ஷ்யாமி	பிராணனை-விட்டுவிடுகிறேன்.

(௨௮-மு-௩௧-ல்) தா-ம்—இந்தவிதம் யான் பிரயாணப்பட, தேஜஸ்வியும், யசஸ்வியும் பாக்கியவந்தரும் ஸுஹ்ருத்துக்களுக்கானந்தவிர்த்திசெய்பவருமான இலக்ஷ்மணனென்னும் ஸுமித்திராதேவி புத்திரன், தனது ஜ்யேஷ்டப்பிராதா அரண்ணியம்புகுகையில் தான் நகரவாஸஞ்செய்து ஸுகிக்கிறதாவென்று விரக்தி

கொண்டு கைங்கரியார்த்த மவரும் புறப்பட்டார். இப்படி யாங்கள் மூவரும் தசரதாக்ஞையைச் சிரஸால் வகித்து, அவரது சொற்படி வனவாஸஞ்செய்கிறதென்கிற திடவிரதங்கொண்டவராய், முன் பாராததும் கம்பீர தர்சனமுள்ளதுமான மஹாவனத்தைப் பிரவேசித்தனம். சிரகாலம் சித்திரகூடாதிப் பிரதேசங்களில் வஸித்துக் கடைசியில் தண்டகாவனம்புகுந்து கோதாவரீதீரத்தில் வாஸம்புரிகையில் துராத்மாவும் துஸ்வபாவமுடையவனுமான இராவணனென்கிற இவ்விராக்ஷதன் எனது பர்த்தாவின் தேஜோமஹிமையை யுணராது வஞ்சனையாலென்னை யபகரித்தான். அவனுக்கு யானபிமதையாவதற்காக வரையிடப்பட்ட வேராண்டில் பத்துமாதமாய்விட்டது. மிகுதியுள்ள விரண்டுமாதங்களுக்குமாத்திரம் இராக்ஷஸப்பிரபு எனக்கு ஜீவனளித்திருக்கிறார்! அதற்கப்புறம் யானவரது சயனத்தை மேவேனுகில் எனதுயிர் தக்காதாம்! அந்தநீசனென்னைக் கொலைசெய்யவெத்தனிக்குமுன் யானே அக்காலங்கடக்தவுடன் ஜீவனை யொழிக்கிறேன்.

இந்தவிதம் தேவிமுதலில் தான் பிறந்துவளர்ந்து புகுந்து வாழ்ந்த பெருமைகளைச்சொல்லி, பிறகு வனத்திற்கெழுந்தருளின வரலாற்றையுரைத்து, அனந்தரம் இராக்ஷஸாதமனுடைய மாயையால் நாதனைவிட்டுத் தான் பிரிந்ததையும், ஜகதேகவீரனுடைய பத்தினியான தனக்கு அந்த ராக்ஷஸப்பதர் ஆயுள்வரையிட்டதையும் சொல்லி, தனது தத்கால தைன்னியநிலைமைக்குக் காரணந்தோன்றவிஷயங்களை விவரித்து முடித்தனள்.

உ௮-வது சுலோகத்தின் விசேஷார்த்தம்.

பெருமான் (ஸ்ரீராகவன்) மரவுரிதரித்தபிறகன்றோ இளையபெருமான் (இலக்ஷ்மணன்) மரவுரிதரித்தது. அப்படியிருக்க,இந்தவிடத்தில் "ஸ்ரீமேவ" (முன்பாகவே) என்றது- "ரீஷ்ணஸ்ருரோணாம்வாயதிராஜீவேஸ்ர வேகூடிந்தி । ஸ்ரீவஷம் த ஸ்ரோம்நெதவிஷம்வாஷவைஜேவயாரய" (கண்படைத்தாருக்கு அது வினை யொழியாதே, தன்திருமேனிஸௌந்தர்யாதிசயத்தால் அவர்களுக் கத்யாகந்தத்தை யளிப்பவரான என் அண்ணன் ஸ்ரீராகவன் ஜ்வலிக்கிற அக்கினியையோ, பயங்கரமான அடவியையோ, இன்னமெதையோ பிரவேசித்தபோதிலும் அவருக்குமுன் அதில் பிரவேசித்தவனாக என்னை யறிந்துகொள்ளாய்) என்று கௌஸல்யாதேவியைப்பார்த்து சொன்னவராதலால், அவர் மரவுரிதரிக்குமுன் தான் தரித்தாரென்றது த்வராதிசயத்தைச் சொல்லிற்று. ஸ்ரீராகவன் பித்ருவசன பரிபாலனார்த்தம் இராஜ்முடியையும் பீதகவாடையையும் தவிர்த்து மரவுரிசாற்றினார். இவரும், "யெந்ஷ்டீஸ்ரோதியவாடிவஞ்ஜீ" (தனதான்னிய புத்திரமித்திர கோசங்கள் முதலான ஸகலபாக்யமும் எனக்கு ஸொத்தமுமானது தேவரீருடைய இருவடியல்லது வேறில்லை.) என்றும், "உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே" என்றும் "உனக்கேநாமாட்செய்வோம்" என்றும்சொல்லுகிறபடியேதொண்டாகிறவெகு மேன்மையான ஆபரணத்தை யடைவதற்காகத்தான் மரவுரிதரித்தார். "ஃஹாஹாமஃ" - "அஹம்ஸவஷம்கரிஷ்யாமி" (ஸகலவித கைங்கரியங்களையும் செய்யக்கடவேன்) என்ற பிரதிஜ்ஞை செய்தபடியே திருவபிஷேக விக்கம்பிறக்க, அதுநிமித்தமாக ஸமஸ்த கைங்கரிய ஸாம்ராஜ்ஜியத்தை யடைந்தவர். "ஸஹரிஜ்ரஃ" - "ஸுவிஷம்வநவாஸாய" - "ராமேஷ்ரஸ்ரோதஷ்டிஜோ ஸுமித்ராஷ்ணா தரிஹஷ்டி) (ஹே லக்ஷ்மண! உன்னை வனவாஸார்த்தம் தான் பெற்றெடுத்து வளர்த்தேன். ஆகையால் உன்னண்ணனான ராமன் எழுந்தருளுகையில் மத்தகஜத்தைப்பரிஹஸிக்கும் நடையழகினும், அப்போது கொஞ்சம் அதிர்ந்து நேத்திராநந்தத்தையளித்து மனஸைக் கொள்ளைகொள்ளும்படியான அவன் வடிவழகிலுமீடுபட்டு இறுமாந்து பிரமாதத்தை விளைவிக்காதே கண்டாய்) என்று அனுக்ரஹித்து எனதருமைமாமியான கைகேயியைப்போலன்றிக்கே "ராமஂதஶரதம் வித்தி மாம் வித்தி ஜநகாத்மஜாம்" என்று ஒரு குறையுமென்னாதே கூடப்போவென்று அனுப்பினவள் வயிற்றில் பிறந்தவர். "மித்ரநந்தநஃ" - ஸ்ரீராகவனைப்பிரியாது நாம் ஸகலவடிமைகளையும் செய்யப் பெற்றிலோமாகில் இலக்ஷ்மணன் எல்லாவடிமைகளையும் செய்யப்பெற்றானென்று அநுகூலவர்க்கங்களையுகப்பிக்குமவர். "வவிஜேஸ்ராநயாஸ்ரமே ஷ்ரேஷ்டிரோஜாதஃ" ஸ்ரீராகவன் பின்னே ஸேவித்து போகைக்காக மரவுரிசாற்றிஅத்தாலே அலங்கிருதரானார் என்கை.

ஸ்வாபிப்பிராயம்.

இவ்விடத்தில் "ஃஹாஹாமஃ" என்றதற்குக்கருத்து "ஶஸ்ராத்ஸ்ரம் த் திஸஷ்ஸ்ஸஃ" என்கிறபடியேபிறந்தவன்றுதொட்டுக்கிஸ்நாநபாநாது லெபசவிஹாராதியவஸரங்களிலும் ஸ்ரீராகவனைவிட்டு வகன்றுஸகிக்கவறியாதவர். இப்படி ப்ராத்ருபிரேமையுடைய விவரை குழந்தையாயிருக்கும்போதொருநாள் மஞ்சனமாட்டி திவ்வியமானபாலூட்டிகனகமயமாயதிஜாஜ்வல்யமாய் விளங்குமோர்தொட்டிலில் அதிம்ருதுளமானபீதாம்பரம்பரப்பி அதில்விட்டு இனிய கானவிசேஷத்தால் தாலாட்டியும், சிறிதேனும் நித்திரைகொள்ளாது பெருரோதனம்செய்ய,பிறகு இவ்வாறுமுருகலைக்கேட்ட ஸுமித்திரையாரோடிப்பார்க்கையில் ஸ்ரீராகவனுடைய தொட்டில் வேறாயிருப்பதைக்கண்டு அத்யாச்சரியங்கொண்டவளாய் இருதொட்டிலையும் ஒன்றுசேரக்கட்ட, அப்பொழுது இவர்ஸுகமாகக் கண்வளர்ந்தாரென்பது பிரஸித்தம். இப்படி இவர்களொருவருக்கொருவர் வெகு அந்நியோந்நியமா யிருப்பதைக்கண்ட ஸமஸ்தரும் இப்படியுமுண்டோ ப்ராத்ருஸிநேகமென்று சிலாகிக்கும்படியாய் வனவாஸத்திலும் "அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று ஸங்கல்பித்து ஸ்ரீராகவனைப் பின்றொடர்ந்து ஸகலவிதகைங்கரியங்களையும் செய்வதற்காக அவர் மரவுரிதரிக்குமுன் தான் அதிசீக்கிரமாய் மரவுரிதரித்து வனஸஞ்சாரத்திலுண்டான பெருஸங்கடத்தையும் அதிஸுகமாக பாவித்துவந்த இலக்ஷ்மணன் கைங்கரிய ஸாம்ராஜ்யத்தை யுடையவனென்று பிராட்டியும் கொண்டாடுகிறாளென்றபடி.

ஸ்ரீஸம்மோஹநஜீ காமத்திராவிட வியாக்யாந ஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
முப்பத்துமூன்றாவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

முப்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம்.

౧. తస్యాస్తద్వచనం శ్రుత్వా హనుమాన్ హరియూథపః । దుఃఖాద్దుఃఖాభిభూతాయాః సాంత్వముత్తరమబ్రవీత్ ॥

க. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌃।
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

க. தஸ்யாஸ்தத்வசநம்ஶ்ருத்வாஹநுமாக்ஹரியூதப:।
து:காத்து:காபிபூதாயாஸ்ஸாந்த்வமுத்தரமப்ரவீத்।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரியூதப: ஹநுமாக்	வானரத்தலைவனை - ஹநுமானனவர்	ஸாந்த்வம்	மனதிற்குகப்பான
து:காத்து:காபிபூதாயா:	- துக்கத்தைக்காட்டிலும்மஹா துக்கத்தையடைந்த[ர்த்தையை கேட்டு	உத்தரம்	பிரதியுத்தரத்தை
தஸ்யா:-தத்-வசநம் ஶ்ருத்வா	-அந்தஸீதையினுடைய-அந்த-வா	அப்ராவீத்	விண்ணப்பம்செய்தார்.

தா-ம்—இத்தவிதம பிராட்டி யாவர்க்கும் லபிக்காத உத்தமபாக்கியத்திற்குரியவளாயினும், ஒப்பற்ற வீரியமுள்ள உத்தமபுருஷனுக்கு மாலையிட்டவளாயினும், இப்பொழுது ஸகலபாக்கியமும் விலகி காதனும் பிரிந்து ஆதரிப்பாரற்று அதியல்பமான தசையிலிருந்துகொண்டு பிரலாபித்து விளம்பிய பரமதுக்ககரமான சரித்திரத்தைக்கேட்டு ஹநுமான் அந்த புண்பட்ட மனம் இரணமாறி திடங்கொண்டு களிக்கும்படி மங்களச் செய்தியை அமிருதவாக்கால் அத்புதமாக வெளியிட்டனர்.

౨. అహం రామస్య సందేశాద్దేవి దూతస్తవాగతః । వైదేహి కుశలీ రామస్త్వాం చ కౌశలమబ్రవీత్ ॥

உ. 𑌅𑌹𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌦𑍂𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌗𑌤𑌃।
𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍀 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍌𑌶𑌲𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

உ. அஹம்ராமஸ்யஸந்தேஶாத்தேவிதூதஸ்தவாகத:।
வைதேஹிகுஶலீராமஸ்த்வாம்சகௌஶலமப்ரவீத்।।

பதம்.	உரை. [மாதாவே	பதம்.	உரை. [பொருட்டு
(ஹே)-தேவி	(வாராய்) ஸ்ரீராகவபத்தினியானவன்	தவ-ஸந்தேஶாத்	உன்னுடைய - விருத்தாந்தத்தையும்
ராம:-குஶலீ	ஸ்ரீராகவன்-க்ஷேமமா யிருக்கார்)	ஸமீபம்-ஆகத:	உன்ஸமீபத்திற்கு-வந்தேன்
அஹம்-ராமஸ்ய-தூத:	-நான்-ஸ்ரீராகவனுடைய ஊழியக்கார[ன்	த்வாம்-கௌஶலம்ச	உன்னை(ப்பற்றி) க்ஷேமத்தையும்
(ஹே)-வைதேஹி	(ஓ) ஜனகபுத்திரி	அப்ரவீத்	(சொல்ல) சொன்னார்.

தா-ம்—ஹே பூஜ்யே! விதேகதேசத்தரசன் செல்வமே! துக்கிக்கவேண்டாம், கண்ணீர் பெருக்கவேண்டாம். ஸ்ரீராகவன் க்ஷேமமாகவிருக்கிறார். யான் ஸ்ரீராகவதூதன். தேவியினுடைய இருப்பிடத்தையும் க்ஷேமத்தையும் விருத்தாந்தத்தையு மறிந்துபோவதற்காக யானிங்கு வந்தனன். ஐயன் தனது க்ஷேமத்தை யிவரு விக்கியாபிக்கும்படி யெனக்கு ஆக்கினை செய்தார்.

౩. యో బ్రాహ్మమస్త్రం వేదాంశ్చ వేద వేదవిదాం వరః । స త్వాం దాశరథీ రామో దేవి కౌశలమబ్రవీత్ ॥

௩. 𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃।
𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑌿𑌰𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌕𑍌𑌶𑌲𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

௩. யோப்ராம்ஹமஸ்த்ரம்வேதாம்ஶ்சவேதவேதவிதாம்வர:।
ஸத்வாம்தாஶரதிராமோதேவிகௌஶலமப்ரவீத்।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) தேவி	வாராய்ஸ்ரீராகவதர்மபத்தினி [யும்	ய:-வர:	எவர்-சிறந்தவரோ
ப்ராம்ஹம்-அஸ்த்ரம்	ப்ராம்ஹஸம்பந்தமான - அஸ்திரத்தை	ஸ:-தாஶரதி:-ராம:	அந்த-தசரதமைந்தரான- ஸ்ரீராகவன்
வேதாம்ஶ்ச	வேதங்களையும்	த்வாம்-கௌஶலம்-அப்ரவீத்	-உன்னை-(குறித்து) - க்ஷேமத்தை (சொல்ல) சொன்னார்.
வேத	அறிந்தவர்		
வேதவிதாம்	வேதமறிந்தவருக்குள்		

౪. లక్ష్మణశ్చ మహాతేజా భర్తుస్తేఽనుచరః ప్రియః । కృతవాన్ శోకసంతప్తః శిరసా తేఽభివాదనమ్ ॥

௪. 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑍁𑌚𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑍋𑌕𑌸𑌂𑌤𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌨𑌮𑍍॥

௪. லக்ஷ்மணஶ்சமஹாதேஜாபர்த்துஸ்தேநுசர:ப்ரிய:।
க்ருதவாக்ஶோகஸந்தப்தஶ்ஶிரஸாதேபிவாதநம்।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாதேஜா:	வெகுதேஜோவானும்	ஶோகஸந்தப்த:	வியஸனத்தால்பீடிக்கப்பட்டவராக
தே-பர்த்து:-அநுசர:	உன்னுடைய-பர்த்தாவுக்கு- பரிசாரக[னும்]	தே	உன்பொருட்டு
ப்ரிய:-லக்ஷ்மணஶ்ச	இஷ்டனுமான-இலக்ஷ்மணன்	ஶிரஸா-அபிவாதநம்-க்ருதவாந்	தலையினால்-பணிதலை- செ[ய்தார்.]

(௩-மு-ச-ல்.) தா-ம்—அம்மபராதேவதே! ஜகன்மாத! ஸ்ரீராகவபத்நி! பிரம்மாஸ்திரப்பிரயோகமறிந்த புத்திமானும், வேதவேதாந்தங்களனைவுமுணர்ந்த பண்டிதனும், வேதநூல் கற்ற வேதியர்க்குட்சிறந்தவனும், இராஜேச்வரனை தசரதனுக்குத் திருக்குமாரனும், ஆசிருதர் மனதை யுகக்கசெய்கிற பரமதயாளுவும, தேவிக்கு பர்த்தாவுமான ஸ்ரீரகுநாதன் தனது க்ஷேமத்தை யிங்கு தெரிவித்துவரும்படி யெனக்காக்கியாபித்தார். ஸ்ரீராகவனுக்குப்பிரியனும், பரிசாரகனும், பராக்கிரமசாலியுமான இலக்ஷ்மணன் துக்கஸந்தப்தராய்க் கண்ணீர்ப்பெருக்கிக்கொண்டு அன்னைக்குச்சிரம்வணங்கி அபிவாதனஞ்செய்தார். அம்மா! இருவருங்க்ஷேமம், வியஸனிக்கவேண்டாம்.

౫. సాతయోఃకుశలందేవీనిశమ్యనరసింహయోః। ప్రీతిసంహృష్టసర్వాంగీహనూమంతమథాబ్రవీత్।

௫. 𑌸𑌾𑌤𑌯𑍋𑌃𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂𑌦𑍇𑌵𑍀𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌯𑍋𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

௫. ஸாதயோ:குஶலம்தேவிநிஶம்யநரஸிம்ஹயோ:
ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்டஸர்வாங்கீஹநூமந்தமதாப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-ஸா-தேவி	பிறகு-அந்த-ஸீதையானவள்	ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்டஸர்வாங்கீ	அன்பினால்மயிர்க்குச்செறிந்த எல்லா அவயவமுடையவளாக
நரஸிம்ஹயோ:	புருஷஸிரேஷ்டர்களான	ஹநூமந்தம்-அப்ரவீத்	ஹனுமானை (குறித்து) - (பதில்)சொன்னாள்.
தயோ:	அந்த இராமலக்ஷ்மணர்களுடைய		
குஶலம்-நிஶம்ய	க்ஷேமத்தை-செவியுற்று		

தா-ம்—சற்றுநேரத்திற்குமுன் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் ஜீவனோடிருக்கின்றனரோ, ஜீவனோடிருப்பதாகக் காணவில்லையே, இருந்தனராயின் இக்காலமளவில் என்னைச் சிறைமீட்காதிருப்பரோ, எனது பாக்கியமெப்படியிருக்கிறதோவென்று துக்கித்தபிராட்டி அந்நரகேஸரிகளிருவரும் க்ஷேமமாகவிருக்கின்றனரென்று ஹநுமத்முகமாயறிந்தவுடன் அளவற்ற ஸந்தோஷங்கொண்டு புளகாங்கிதத்துடன் ஹநுமானைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு மொழிந்தனள்.

౬. కల్యాణీబతగాథేయంలౌకికీప్రతిభాతిమా। ఏతిజీవంతమానందోనరంవర్షశతాదపి॥

௬. 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑍀𑌬𑌤𑌗𑌾𑌥𑍇𑌯𑌂𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍀𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿𑌮𑌾।
𑌏𑌤𑌿𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋𑌨𑌰𑌂𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌾𑌦𑌪𑌿॥

௬. கல்யாணீபதகாதேயம்லௌகிகீப்ரதிபாதிமா।
யேதிஜீவந்தமாநந்தோநரம்வர்ஷஶதாதபி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜீவந்தம்-நரம்	பிழைத்திருக்கிற-மனிதனை	காதா	ஜனவார்த்தையானது
வர்ஷஶதாதபி	நூறு வருஷத்திற்குள்எப்போதாவது	மா-கல்யாணீ-ப்ரதிபாதி	என்னைப்பற்றி-வாஸ்தவமாக-(மங்களகரமாக) தோன்றுகிறது
ஆநந்த:-ஏதி	ஸந்தோஷம்-அடைகிறது (என்கிற)	பத	அஹோ!
இயம்-லௌகிகீ	இந்த-உலகஸம்பந்தமான		

தா-ம்—என்ன அல்பபாக்கியனாயினும் மனுஷ்யன் தனது வாழ்நாளான நூறுவருஷத்திற்குள் எப்பொழுதாவதொருநாள் ஸந்தோஷங்காண்பானென்றுலகவசனமிருக்கிறதே. அது என் விஷயத்தில் வாஸ்தவமாயும்சுபகரமாயும் பிரகாசிக்கிறது. பாக்கியசூன்னியருள் அக்கிரதையெனும்படி ஸகலபாக்கியங்களையுமிழந்து படாதனவெல்லாம் பட்டேன். ஸர்வப்பிரகாரத்தாலும் ரக்ஷிக்கவேண்டிய ஆருயிரையொழிக்கவுந் திர்மானித்தேன். ஆ! ஆ! என்ன ஆச்சரியம்! என் பிராணபந்துக்களுடைய க்ஷேமஸமாசாரம் கேட்டேன். பிராணன்போயிருந்தால் இவ்வானந்தம் அனுபவிக்கக்கூடுமோ!

౭. తయాసమాగతేతస్మిన్ప్రీతిరుత్పాదితాద్భుతా। పరస్పరేణచాలాపంవిశ్వస్తౌతౌప్రచక్రతుః॥

௭. 𑌤𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍇𑌣𑌚𑌾𑌲𑌾𑌪𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑍌𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃॥

௭. தயாஸமாகதேதஸ்மிந்ப்ரீதிருத்பாதிதாத்புதா।
பரஸ்பரேணசாலாபம்விஸ்வஸ்தௌதௌப்ரசக்ரது:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸமாகதே-தஸ்மிந்	(தன்பக்கல்) வந்தவரானஹனுமானி[டத்தில்]	பரஸ்பரேண	ஒருவருக்கொருவர்
தயா	அந்தஸீதையினால்	தௌ	அம்மாருதியும்பிராட்டியும்-இருவரும்
அத்புதா-ப்ரீதி:	ஆச்சரியமான-அன்பானது	விஸ்வஸ்தௌ	நம்பத்தகுந்தவர்களாக
உத்பாதிதா	உண்டாக்கப்பட்டது	ஆலாபஞ்ச-ப்ரசக்ரது:	வார்த்தையையும்-செய்தார்கள்.

౮. తస్యాస్తద్వచనం శ్రుత్వా హనుమాన్ హరియూథపః। సీతాయాశ్శోకదీనాయాస్సమీపముపచక్రమే॥

அ. தஸ்யாஸ்தத்வசநம்ஶ்ருத்வாஹநுமாந்ஹரியூதப:।
ஸீதாயாஶ்ஶோகதீநாயாஸ்ஸமீபமுபசக்ரமே॥

அ. தஸ்யாஸ்தத்வசநம்ஶ்ருத்வாஹநுமாந்ஹரியூதப:।
ஸீதாயாஶ்ஶோகதீநாயாஸ்ஸமீபமுபசக்ரமே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரியூதப:	வாநரக்கூட்டங்களுக்கதிபதியான	தத்-வசநம்	அந்த-வார்த்தையை
ஹநுமாந்	ஹனுமானானவர்	ஶ்ருத்வா	கேட்டு
ஶோகதீநாயா:	வியஸனத்தால்தீனையாயிருக்கிற	ஸமீபம்-(கந்தும்)	ஸீதையின்ஸமீபத்திற்கு-(போக)
தஸ்யா:-ஸீதாயா:	அந்த-ஸீதையினுடைய	உபசக்ரமே	ஆரம்பித்தார்.

தா-ம்.—இக்தவிதம் பிராட்டி தன்னையணுகிய ஹநுமான்விஷயத்திற்கொண்ட விபரீதவெண்ணங்களையொழித்து அவரையனுகூலரென்றோர்ந்து முன்னெவ்வளவு பயமும் ஸம்சயமுங்கொண்டனளோ அவ்வளவுதைரியமும் நம்பிக்கையுமடைந்து மாருதியினிடத்தற் பரமாத்புதமான பிரீதிபாராட்டினள். பிறகு இருவரும் ஒருவரையொருவர் நம்பினவராய் குசலப்பிரச்னதி ஸம்பாஷணையிற் பிரவர்த்தித்தனர். துக்கமிகுதியால் தீனையாயிருந்த ஜானகியின் திருவுளநோக்கத்தையவள் திருவாக்காலறிந்த அவ்வானராதிபதிதேவியின் ஸமீபத்தையடைய ஆரம்பித்தனர்.

౯. యథా యథా సమీపం స హనుమానుపసర్పతి। తథా తథా రావణం సా తం సీతా పరిశంకతే॥

கூ. யதாயதாஸமீபம்ஸஹநுமாநுபஸர்பதி।
ததாததாராவணம்ஸாதம்ஸீதாபரிஶங்கதே॥

கூ. யதாயதாஸமீபம்ஸஹநுமாநுபஸர்பதி।
ததாததாராவணம்ஸாதம்ஸீதாபரிஶங்கதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ஹநுமாந்	அந்த-ஹநுமானனவர்	ததாததா-ஸா	அப்படிஅப்படியே - அந்தஸீதையானவள்
யதாயதா-ஸமீபம்-உபஸர்பதி	எப்படிஎப்படி - ஸமீபத்தை (குறித்து)-போகிறாரோ	தம்-ராவணம்	அம்மாருதியை-இராவணனாக
		பரிஶங்கதே	எண்ணினள்.

౧౦. అహో ధిగ్దుష్కృతమిదం కథితం హి యదస్య మే। రూపాంతరముపాగమ్య స ఏవాయం హి రావణః॥

௰. அஹோதிக்துஷ்க்ருதமிதம்கதிதம்ஹியதஸ்யமே।
ரூபாந்தரமுபாகம்யஸ ஏவாயம்ஹிராவண:॥

௰. அஹோதிக்துஷ்க்ருதமிதம்கதிதம்ஹியதஸ்யமே।
ரூபாந்தரமுபாகம்யஸயேவாயம்ஹிராவண:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மே-அஸ்ய	என்னால்-இவனுக்கு—(முன்பாக)	ஸ:-ராவணயேவ-அயம்-அந்த-இராவணனே-இவன்	
யத்-கதிதம்	எது-சொல்லப்பட்டதோ	ரூபாந்தரம்	வேறுரூபத்தை
தத்-துஷ்க்ருதம்	அது-அனுசிதமாக செய்யப்பட்டது	உபாகம்ய	அடைந்து (இருக்கான்)
இதம்-திக்	இதைப்பற்றி-நிந்தைஉண்டாக	அஹோ	கஷ்டம்.
(ய:)	(எவன்என்னைத்திருட்டுத்தனமாயெடுத்தோடிவந்தானோ)		

౧౧. తామశోకస్య శాఖాం సా విముక్త్వా శోకకర్శితా। తస్యామేవానవద్యాంగీ ధరణ్యాం సముపావిశత్॥

கக. தாமஶோகஸ்யஶாகாம்ஸாவிமுக்த்வாஶோககர்ஶிதா।
தஸ்யாமேவாநவத்யாங்கீதரண்யாம்ஸமுபாவிஶத்॥

கக. தாமஶோகஸ்யஶாகாம்ஸாவிமுக்த்வாஶோககர்ஶிதா।
தஸ்யாமேவாநவத்யாங்கீதரண்யாம்ஸமுபாவிஶத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அநவத்யாங்கீ-ஸா	ஶிரேஷ்டமான அவயவமுடைய-அந்த [ஸீதை	தாம்-ஶாகாம்	அந்த-சாகையை
ஶோககர்ஶிதா	வியஸனத்தால்இளைத்தவளாக	விமுக்த்வா	விட்டு
அஶோகஸ்ய-அசோகவனத்திலிருக்கும்சிம்சபாவிருக்ஷத்தினு[டைய		தரண்யாம்-ஸமுபாவிஶத்-பூமியில்-உட்கார்ந்தாள்.	

(கூ-மு-கக-ல்) தா-ம்.—ஹநுமான் நெருங்கநெருங்க, முற்றுமனந்தெளியாத பிராட்டி முன்னொரு துறவிவேஷம்பூண்டு மோசஞ்செய்த மாயாராவணனே பின்னொரு பிங்களவேஷங்கொண்டு பிடிக்கவந்தனனென்றெண்ணி, ஐயோ! க்ஷணகாலத்திற்குமுன் இம்மாயாவியினெதிரிலுரைத்த ஹர்ஷவசனங்கள்யாவுமனுசிதமல்லவா! எனதல்பபுத்தியைச் சுடவேண்டும். முன்யோசனையின்றி மதிகெட்டேனே. அனுகூலியென்றெனவும் வெளியிட்டேனே. ஸன்னியாஸிவேஷத்தால் ஸாத்விகன்போல்நடித்து வஞ்சித்தத்துரோகியன்றோ

ஷிவன்! இந்நேரமிங்கென்னை வதைத்துவிட்டு வானரரூபத்துடன் வந்துவிட்டனனே, என்றுதுக்கித்து அக் கோமளாங்கி வியஸனத்தால்வாடி பிடித்திருந்த விருக்ஷசாகையைக்கைவிட்டு தரணியின்மீதுட்கார்ந்தனள்.

౧౨. హనుమానపి దుఃఖార్తాం తాం దృష్ట్వా భయమోహితామ్। అవందత మహాబాహు స్తతస్తాం జనకాత్మజామ్॥
సా చైనం భయవిత్రస్తా పునర్నైవాభ్యుదైక్షత।

கஉ. 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌯𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌅𑌵𑌨𑍍𑌦𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑍍॥
𑌸𑌾 𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌭𑌯𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨𑍈𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤।

கஉ. ஹநுமாநபிது:கார்த்தாம்தாமத்ருஷ்ட்வாபயமோஹிதாம்|
அவந்ததமஹாபாஹுஸ்ததஸ்தாமஜநகாத்மஜாம்||
ஸாசைநம்பயவித்ரஸ்தாபுநர்நைவாப்யுதைக்ஷத|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	த்ருஷ்ட்வா-அவந்தத	பார்த்து-தண்டனிட்டார்
மஹாபாஹு:-ஹநுமாநபி	பெருத்தபுஜமுடைய-ஹநுமானும்	ஸா	அந்த (ஸீதையானவள்)
பயமோஹிதாம்	பயத்தினல் மெய்மறந்தவளும்	பயவித்ரஸ்தா	பயத்தினல்மிக மிரண்டவளாக
து:க்கார்த்தாம்	துக்கத்தினல்பீடிக்கப்பட்டவளும்	ஏநம்-புந:ச	இந்த (ஹநுமானை)-மறுபடியும்
ஜநகாத்மஜாம்	ஜனகன்திருமகளுமான	நைவாப்யுதைக்ஷத	பார்க்கவேயில்லை.
தாம்-தாம்	அப்படிப்பட்ட-அந்த (ஸீதையை)		

தா-ம்—மாயைக்குள்ளாகி மஹாவியஸனத்தை யடைந்தவளாதலால் கபீந்திரனைக்கடாக்ஷித்ததுமுதல், பிரதிகூலியென்றும் அனுகூலியென்றும், அனுகூலியென்றும் பிரதிகூலியென்றும், மாறிமாறியுண்டாகு மெண்ணங்களுள்ளவளாய், மனக்கலக்கந்தெளியாதவளாய், ஓராது உள்ளத்தை வெளியிட்டோமேயென்று பச்சாத்தாபப்பட்டு, முன்னிருந்த பயத்திலும் வியஸனத்திலும் மேலான பயவியஸனத்துடன் மயல்கொண்டு மண்மீதுட்கார்ந்திருக்கிற ஜனகதுஹிதையான வந்திருமாதை அதிபராக்கிரமசாலியான அவ்வாயுபுத்திரன்பார்த்து, வாக்கினல் வஞ்சகனல்லனென்றறியத்துணியாவிடினும், பிரதிகூலரும் சரண்புகுந்தாலவனையும் விரதமுள்ள ஸ்ரீராகவனுடையபாரியையாதலால் நமஸ்கரிக்கின் நம்மை அங்கீகரிப்பாளென்று நிச்சயித்து எதிர்வந்து தண்டனிட்டார். பயமோஹிதையாதலால் பிராட்டி இவனது தர்சனமுங் கூடாதென்று அவர்செய்த பிரணாமத்தைக் கண்ணெடுத்துப் பாராதிருந்துவிட்டனள்.

౧౩. తాం దృష్ట్వా వందమానం తు సీతా శశినిభాననా॥ అబ్రవీద్దీర్ఘముచ్ఛ్వస్య వానరం మధురస్వరా।

கங. 𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌶𑌶𑌿𑌨𑌿𑌭𑌾𑌨𑌨𑌾॥
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑍍𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾।

கங. தம்த்ருஷ்ட்வாவந்தமாநந்துஸீதாஶஶிநிபாநநா||
அப்ரவீத்தீர்க்கமுச்ச்வஸ்யவாநரம்மதுரஸ்வரா|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶஶிநிபாநநா	மதிக்குநிகரான முகமுடைய	தீர்க்கம்-உச்ச்வஸ்ய	அதிகமாக-மூச்செறிந்து
ஸீதா	பிராட்டியானவள்	வாநரம் (ப்ரதி)	அந்தவானரனை (பற்றி)
வந்தமாநம்-தம்	தண்டனிட்டவரான-அம்மாருதியை	மதுரஸ்வரா	செவிக்கினிதானஸ்வரத்தினல்
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	அப்ரவீத்	(பின்வருமாறு) சொன்னள்.

தா-ம்.—இவ்வளவு சொல்லியுமகலாது கைகூப்பி யெதிரில்நிற்குமாருதியை அங்கிறைமதிமுகத்தாள் நோக்கி துக்கம் ஸஹியாது பெருமூச்செறிந்து இராவணனென்கிற விபரீதவெண்ணங்கொண்டே அவனைப் பார்த்து மதுரஸ்வரத்தால் பினவருமா றுரைத்தனள்.

౧౪. మాయాం ప్రవిష్టో మాయావీ యది త్వం రావణస్స్వయమ్॥ ఉత్పాదయసి మే భూయస్సంతాపం తన్న శోభనమ్।

கச. 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍀 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌸𑌿 𑌮𑍇 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍॥

கச. மாயாம்ப்ரவிஷ்டோமாயாவீயதித்வம்ராவணஸ்வயம்||
உத்பாதயஸிமேபூயஸ்ஸந்தாபம்தந்நஶோபநம்|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வம்-மாயாவீ	நீ-மாயையுடையவன் (ஆதலால்)	ஸந்தாபம்	மனஸ்தாபத்தை
மாயாம்-ப்ரவிஷ்ட:	மாயையை-அடைந்து	உத்பாதயஸியதி	உண்டுசெய்வாயாகில்
ஸ்வயம்-ராவண:ஸந் -	தான்-இராவணனுக்கொண்டே	தத்	அதுவானது
மே-பூய:	எனக்கு-மறுபடி	ஶோபநம்-ந	(உனக்கு) மங்களகரமாக-ஆகாது.

நா-ம்—தண்டகாவனத்தில் ஸன்னியாஸி வேஷந்தோடுவந்து பீடித்தாய், இங்கிப்பொழுது வானரவேஷங்கொண்டு ஹிம்ஸிக்கிறாய். எனக்கு ஹிதனென்று அக்ருதஞ்சொல்லுகிறாய். இந்த வேஷமும் நடனமும் யானுணரேனோ? உன்னை யின்னானென்றுயானறியேனோ? இராவணனென்கிறதுரோகியன்றோ நீ? அங்கு வஞ்சித்ததுபோராதென்று இங்கும்வஞ்சிக்கவந்துவிட்டாயா. அடேராவண! இவ்வண்ணம் என்னைஹிம்ஸித்தாயாகில் உனக்கு என்னால் நன்மைகிடைக்குமென்று நினைக்கிறாயோ? யானொருக்காலு முன் மனதிற்கிணங்கேன்

౧౫ స్వం పరిత్యజ్య రూపం యః పరివ్రాజకరూపధృత్ । జనస్థానే మయా దృష్టస్త్వం స ఏవాసి రావణః ॥

கரு ஸ்வம்பரித்யஜ்யரூபம்யஃபரிவ்ராஜகரூபத்ருத்।
ஜநஸ்தாநே மயாத்ருஷ்டஸ்த்வம்ஸஏவாஸிராவணஃ॥

கரு. ஸ்வம்பரித்யஜ்யரூபம்யஃபரிவ்ராஜகரூபத்ருத்॥
ஜநஸ்தாநேமயாத்ருஷ்டஸ்த்வம்ஸயேவாஸிராவணஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயா-ஜநஸ்தாநே	என்னால்-ஜனஸ்தானத்தில் [விட்டு	த்ருஷ்டஃ	பார்க்கப்பட்டானோ
யஃ-ஸ்வம்-ரூபம்-பரித்யஜ்ய	எவன்-இயற்கையான-ரூபத்தை	ஸஃ-த்வம்	அந்த-நீயானவன்
பரிவ்ராஜகரூபத்ருத்	ஸன்னியாஸிரூபமுடையவனாக	ராவணயேவ-அஸி	இராவணனாகவே-ஆகிறாய்.

౧౬. ఉపవాసకృశాం దీనాం కామరూప నిశాచర । సంతాపయసి మాం భూయః సంతప్తాం తన్న శోభనమ్ ॥

கசு. உபவாஸக்ருஶாம்தீநாம்காமரூபநிஶாசர॥
ஸந்தாபயஸிமாம்பூயஸ்ஸந்தப்தாம்தந்நஶோபநம்।

கசு. உபவாஸக்ருஶாம்தீநாம்காமரூபநிஶாசர॥
ஸந்தாபயஸிமாம்பூயஸ்ஸந்தப்தாம்தந்நஶோபநம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) காமரூப	இச்சைக் கிசைந்த ரூபம் தரிப்போனே (நீ)	ஸந்தப்தாம்-மாம்	பரிதாபத்தையடைந்தவளுமான-என்னை
		(ஹே) நிஶாசர	ஓ இராக்ஷஸனே [ய்
உபவாஸக்ருஶாம்	ஆகாரமின்மையாலிளைத்திருப்பவளும்	பூயஃ-ஸந்தாபயஸி	மறுபடி-தாபமடையும்படி செய்கிறு
தீநாம்	தைரியமற்றவளும்	தத்-ஶோபநம்-ந	அது-(உனக்கு)-க்ஷேமகரமல்ல.

(கரு-மு-கசு-ல் நா-ம்.—ஜனஸ்தானத்தில் எவன்தனது நிஜரூபத்தைவிட்டுக் காமரூபமான ஸந்நியாஸி வேஷங்கொண்டவனாகக்காணப்பட்டனனோ அவனல்லது நீவேறல்ல. அடவானர! உன்னையின்னானென்றறிவேன். நீ இராவணனே. யானிப்பொழுது அன்னபானமின்றிமிகவுங் கிருசித்திருக்கிறேன். நாதனைப்பிரிந்ததுக்கத்தால் மிகவும் தீனையாயிருக்கிறேன். இப்படி அனுதாபமடைந்திருக்குமென்னை, அடேராவண! நீ காமரூபங்கொண்டு பீடிக்கமுயலுகிறாய். இது உன்னுடையக்ஷேமத்திற்கு விரோதமென்றறியக்கடவாய், என்றனள்.

அவதாரிகை.—ஹநுமத்தர்சனத்தால் தன்மனதிலுண்டான ஸந்தோஷத்தையோசித்து இவ்வானரன் நிசாசரனென்கிற அபிப்பிராயத்தைப் பரிகரிக்கிறாள்.

౧౭. అథవా నైతదేవం హి యన్మయా పరిశంకితమ్ । మనసో హి మమ ప్రీతిరుత్పన్నా తవ దర్శనాత్ ॥

கஎ. அதவாநைதேவம்ஹியந்மயாபரிஶங்கிதம்॥
மநஸோஹிமமப்ரீதிருத்பந்நாதவதர்ஶநாத்।

கஎ. அதவாநைததேவம்ஹியந்மயாபரிஶங்கிதம்॥
மநஸோஹிமமப்ரீதிருத்பந்நாதவதர்ஶநாத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதவா	இல்லாவிடில்	தவ-தர்ஶநாத்	உன்னுடைய-பார்வையால்
மயா-யத்	என்னால்-எது [னது	மம-மநஸஃ	என்னுடைய-மனதிற்கு
பரிஶங்கிதம்-ஏதத்	நன்றாய் சங்கிக்கப்பட்டதோ-இதுவா	ப்ரீதிஃ-உத்பந்நா	அன்பானது-உண்டாகிறது.
நைவம்ஹி	இப்படியல்லவேயல்ல (ஏனெனில்)		

நா-ம்.—இவ்வானரனைப்பார்த்து மாயாராவணனென்று சங்கிக்கின்றேனே, இதப்படி யல்லவேயல்ல. ஏனெனில், ஹேவானர! உன்னைப்பார்க்கையில் ஏதோ என்மனதில் பரமப்பிரீதி யுண்டாகிறது. ஆகையால், மாயாவியான அந்நிசாசரன் நீயல்லவென்று நினைக்கக்கூடுமோவென்றுயோசிக்கிறேன்.

౧౮. యది రామస్య దూతస్త్వమాగతో భద్రమస్తు తే । పృచ్ఛామి త్వాం హరిశ్రేష్ఠ ప్రియా రామకథా హి మే ॥

౧౯. గుణాన్ రామస్య కథయ ప్రియస్య మమ వానర । చిత్తం హరసి మే సౌమ్య నదీకూలం యథా రయః ॥

கஅ. யதிராமஸ்யதூதஸ்த்வமாகதோபத்ரமஸ்துதே॥
ப்ருச்சாமித்வாம்ஹரிஶ்ரேஷ்டப்ரியாராமகதாஹிமே।

கஎ. [illegible]
[illegible]

கஅ. யதிராமஸ்யதூதஸ்த்வமாகதோபத்ரமஸ்துதே॥
ப்ருச்சாமித்வாம்ஹரிஶ்ரேஷ்டப்ரியாராமகதாஹிமே।

ககூ. குணாந்ராமஸ்யகதயப்ரியஸ்யமமவாநர॥
சித்தம்ஹரஸிமேஸௌம்யநதீகூலம்யதாரய:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஹரிஶ்ரேஷ்ட	(ஓ) வானர சிரேஷ்டனே	மம-ப்ரியஸ்ய	எனக்கு-இஷ்டனான
த்வம்	நீயானவன்,	ராமஸ்ய-குணாந்	ஸ்ரீராகவனுடைய-குணங்களை
ராமஸ்ய-தூத:	ஸ்ரீராகவனுக்கு-தூதனாக	கதய	சொல்லு
ஆகதோயதி	வந்தாயேயாகில்	ஸௌம்ய-வாநர	ஸாமுகுணை-ஹேவானர!
தே-பத்ரம்-அஸ்து	உனக்கு-மங்களம்-உண்டாக	மே-சித்தம்	என்னுடைய-மனதை
மே-ராமகதா	எனக்கு-ஸ்ரீராகவசரிதமானது	நதீகூலம்	ஆற்றங்கரையை
ப்ரியாஹி	இஷ்டமானதன்றோ (ஆகையால்)	ரயோயதா	வேகமானதுபோல்
த்வாம்-ப்ருச்சாமி	உன்னை-கேட்கிறேன்	ஹரஸி	ஹரிக்கிறாய்.

தா ம்.—ஹேஹரிபுங்கவ! நீ ஸ்ரீராகவதூதனென்கிறாய். ஸ்ரீராகவதூதன் நீயாகில் உனதுவரவு நல்வரவாகட்டும், உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும், நீ மங்களமாக வாழ்ந்திருப்பாயாக. நீ ஸ்ரீராமகாமத்தையுச்சரித்ததுமுதல் என்மனது பேராவல்கொண்டிருக்கிறது. எனதுபர்த்தாவும் பிராணபந்துவுமான அச்சரண்ணியனுடைய திருக்கதையெனக்குமஹாப்பிரியகாமானது, எனதுதுக்கமுழுதையுமரித்துப்பேரானந்தம்தரவல்லது. அத்திருக்கதையையும் அம்மஹாபுருஷனுடைய திருக்கல்யாண குணவிசேஷங்களையு முனதுவாக்கினால்கேட்க யான்குதூகலிக்கிறேன். ஹேவானரோத்தம! நீ மஹாதேஜஸ்வியாயும் ஸத்குணஸம்பூர்ணனாயும் விளங்குகிறாய். உன்னைக்கண்டதுமுதல் நதிக்கரையைப்பிரவாகமரிப்பதுபோல் நீயென்மனதைக்கொள்ளைகொள்கிறாய். எனது பேராவல்மேன்மேலும் விர்த்தியடைகிறது. ஸ்ரீராகவசரிதத்தைச்சொல்லி என்னுடைய குதூகலத்தை நிறைவேற்றும்படிகேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அவதாரிகை.—இவ்விடத்தில் ஸ்ரீராகவதூதன் வருவதற்கு அசக்கியமென்றெண்ணி மறுபடி அனேக பிரகாரமாக யோசிக்கிறாள்.

౨౦. అహో స్వప్నస్య సుఖతా యాహమేవం చిరాహృతా॥ ప్రేషితం నామ పశ్యామి రాఘవేణ వనౌకసమ్।

உ0. [illegible]
[illegible]

உ0. அஹோஸ்வப்நஸ்யஸுகதாயாஹமேவம்சிராஹ்ருதா॥
ப்ரேஷிதம்நாமபஶ்யாமிராகவேணவநௌகஸம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆஹ்ருதா	(இராவணனால்) அபகரிக்கப்பட்ட	வநௌகஸம்நாம	வானரனென்று பிரஸித்தி யடைந்தவனை
யா-அஹம்	எந்த-நான்		
ஏவம்	இந்தவிதம் (பரிதபித்துக்கொண்டிருக்குங்கால்)	பஶ்யாமி	பார்க்கிறேனே [டைய
சிரா	வெகுகாலம் (பொறுத்து)	ஸ்வப்நஸ்ய	(அப்படிப்பட்ட எனக்கு) கனவினு
ராகவேண-ப்ரேஷிதம் - ஸ்ரீராகவனால்-அனுப்பப்பட்ட		ஸுகதா	ஸௌக்கியமானது (உண்டாகிறது)
		அஹோ	(இது) ஆச்சரியம்.

தா-ம்.—ஸ்ரீராகவனுடைய புண்ணியசரித்திரத்தைமாருதியினதுவாக்கால்செவியாறக்கேட்டுமனங்குளிரவேண்டுமென்று அவரைவேண்டிக்கொண்டஜானகி மறுபடியும்யோசித்து, யானோ இராவணனாலபகரிக்கப்பட்டுவந்து வெகுகாலமாய்விட்டது, ஸ்ரீராகவமடியிலிருந்து எப்பொழுதோநழுவிவிட்டேன், யாருமணுகுதற்கரிய கடலரண்கொண்ட இராக்ஷஸபரிபாலிதமான இக்கொடுநகரில் சிரகாலமாக தினையாய் அனாதையாய் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட வெனக்கோர் வானரதர்சனமுண்டாகிறது. இவன் ஸ்ரீராகவன்விடுத்ததூதனும், வனவாஸஞ்செய்கிற வானரனும், எனதுக்ஷேத்தையறிய விங்குவந்தனனும். இதென்ன சம்பத்தகுந்ததோ! இவ்வளவுகாலங்கழித்து இந்நராவணநகரில் ஓர்வானரனுவது பிரவேசிக்கவாவது! இது உண்மையென்றுயான் நினைக்கவில்லை. இதோர் ஸ்வப்னமே! இபபடிப்பட்ட ஸாஹிருத்தர்சனமும் ஸுகஸல்லாபமும், புண்ணியகதாசிரவணமும் ஸ்வப்பனத்திலுமெனக்குக் கிடைக்குமோ! இதென்ன ஆச்சரியம்! என்றனள்.

౨౧. స్వప్నే౽పి యద్యహం వీరం రాఘవం సహలక్ష్మణమ్॥ పశ్యేయం నావసీదేయం స్వప్నో౽పి మమ మత్సరీ।

உக. [illegible]
[illegible]

உக. ஸ்வப்நே பியத்யஹம்வீரம்ராகவம்ஸஹலக்ஷ்மணம்॥
பஶ்யேயம்நாவஸீதேயம்ஸ்வப்நோபிமமமத்ஸரீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்	பஶ்யேயம்யதி	பார்த்தேனேயாகில்
வீரம்	சூரனும்	நாவஸீதேயம்	துக்கியேன்
ஸலக்ஷ்மணம்	இலக்ஷ்மணனோடு கூடினவனுமான	ஸ்வப்நேபி	கனவுகூட
ராகவம்	ஸ்ரீராகவனை	மம	எனக்கு (என்விஷயமாக)
ஸ்வப்நேபி	கனவிலாவது	மத்ஸரீ	த்வேஷம் (ஆகிறது.)

தா-ம்.—நாதனைப்பிரிந்து அனாதையாய் துக்கிக்கிறயான் ஸவப்னத்திலாவது இணைபிரியாச் சகோதரனோடு விற்பிடித்து ஜயஸ்ரீமானுய்கிற்கு மங்களரகுகுலத் தமுதனைக்கண்டேனுகில் இவ்வளவு ஸங்கடப்படுவேனே! விழித்திருக்கையில்வருந்தினுலும்நித்திரையிலாவது அக்கோதண்ட தீக்ஷாகுருவைஸேவித்துப்பயமாறேனே பிரிந்தவன் முதல் கனவிலுமென்பதியைக்காணேன். கனவும் பிரதிகூலிகளுக்குச்சார்பாய் என்னை த்வேஷித்துவருகிறது. அப்படியிருக்க, இப்பொழுதோர் மங்களதர்சன முண்டாகிறதே, இதென்னவென்று ஆச்சரியப்பட்டனள்.

விசேஷார்த்தம்.

"வீரம்" என்றதினல் இராக்ஷஸிகளின் மத்தியத்திலிருந்த துக்கம் ஸ்வப்னத்தில்கண்டாலும் போம்படி அவனுடைய வீரியாதிசய மிருக்கும்படி. "ஸலக்ஷ்மணம்" என்றதினல் தான்பிரிந்தபோது இராமலக்ஷ்மணனும் வெவ்வேருகப் பிரிந்துவிட்டார்களே, அவர்கள் பிறகு ஒன்றுசேர்ந்தார்களோ இல்லையோவென்று ஸந்தேஹித்து அவ்விருவரையும்சேரப்பார்க்க ஆசைப்பட்டாளென்றபடி. "வஸ்யாம நாவஸீதேயம்" இப்படி இருவரையும்கூடஸ்வப்னத்திலேகண்டாலும் எனது துக்கமெல்லாமொருங்கயொழிந்து யான் களிப்பேனென்றபடி. "ஸ்வப்நேபி மத்ஸரீ" என்னவஸ்த்தையையறிந்து முகங்காட்டுகைதத்தவிர்க்க உடலாயிருக்க அது செய்யாதே இருக்கும் ஸ்ரீராகவனைப்போலே இக்கனவு மென்னையுகவியாநின்றதே, எப்படிதான் இந்ததுக்கத்தைத் தரிப்பேன் என்று வியஸனித்தாளென்றபடி.

౨౨. నాహం స్వప్నమిమం మన్యే స్వప్నే దృష్ట్వా హి వానరమ్। న శక్యోఽభ్యుదయః ప్రాప్తుం ప్రాప్తశ్చాభ్యుదయో మమ॥

௨௨. [illegible]

[illegible]

௨௨. நாஹம்ஸ்வப்நமிமம்மந்யேஸ்வப்நேத்ருஷ்டாஹிவாநரம்॥
நஶக்யோப்யுதய:ப்ராப்தும்ப்ராப்தஶ்சாப்யுதயோமம।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்	அப்யுதய:	க்ஷேமோதயமானது [ல்)
இமம்-ஸ்வப்நம்	இதை-கனவாக	ப்ராப்தும்-நஶக்ய:	அடைவதற்கு-சக்கியமல்ல (ஆகையா
நமந்யே	எண்ணேன்	அப்யுதயஶ்ச	(அப்படிப்பட்ட) அபிவிருத்தியும்
ஸ்வப்நே-வாநரம்-த்ருஷ்ட்வா	கனவில்-குரங்கை-பார்த்து	ப்ராப்த:	அடையப்பட்டது.

౨౩. కిం ను స్యాచ్చిత్తమోహోఽయం భవేద్వాతగతిస్త్వియమ్। ఉన్మాదజో వికారో వా స్యాదియం మృగతృష్ణికా॥

௨௩. [illegible]

[illegible]

௨௩. கிந்நுஸ்யாத்சித்தமோஹோயம்பவேத்வாதகதிஸ்த்வியம்॥
உந்மாதஜோவிகாரோவாஸ்யாதியம்ம்ருகத்ருஷ்ணிகா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அயம்	இதுவானது	உன்மாதஜ:	பயித்தியத்தினுலுண்டான
சித்தமோஹோவா	சித்தப்பிரமையோ	விகாரோவா	விகாரமோ
இயம்	இதுவானது	இயம்	இதுவானது
வாதகதி:	தாதுவின்விகாரமாக	ம்ருகத்ருஷ்ணிகா	கானல்நீராக
பவேத்வா	ஆயிற்றோ	ஸ்யாத்கிந்து	ஆயிற்று என்ன.

தா-ம்.—இவ்வானரதர்சனத்தை ஸ்வப்னமெனக்கருதேன். ஸ்வப்னத்தில் வானரதர்சனமுண்டாவது துக்கஹேதுவல்லது க்ஷேமஸூசகமல்ல. இவ்வானரமுகமாய் க்ஷேமோதயங்காண்கிறேனுதலால் இத்தர்சனத்தை ஸ்வப்னமெனத்தகுமோ? ஸ்வப்னமல்லாவிடில் இதையென்னவென்றுசொல்லலாம். ஸ்ரீராகவதர்சனத்தையே அனவரதமபேக்ஷிக்கிறவெனதுசித்தத்தின்விகாரமோ, அன்னபானநித்திரையின்மையால்விகாரமடைந்ததாதுவின் செயலோ, ஸ்ரீராகவவிரகத்தால் ஜனித்த உன்மாதமென்னு மவஸ்தாவிசேஷத்தின் கூத்தோ, அல்லது ஒரு வஸ்துவை வேறொன்ருக நினைக்கச்செய்கிற கானல் நீரென வழங்கும் விபரீதக்கியானமோ, என்னமோவென்று சிந்தித்தனள்.

౨౪. అథవా నాయమున్మాదో మోహోఽప్యున్మాదలక్షణః। సంబుధ్యే చాహమాత్మానమిమం చాపి వనౌకసమ్॥

௨௪. [illegible]

[illegible]

உச. அதவாநாயமுந்மாதோமோஹோப்யுந்மாதலக்ஷணஃ||
ஸம்புத்யேசாஹமாத்மாநமிமம்சாபிவநௌகஸம்|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதவா	இல்லாவிட்டால்		லொத்த லக்ஷணமுடையது (ஆ
அயம்	இந்த வானரதேஜஸ்ஸானது		கையால் அதுவுமல்லவெனில்)
உந்மாதஃ-ந	உன்மாதாவஸ்தை-அல்ல	அஹம்-ஆத்மாநம்ச	நான்-என்னையும்
மோஹோபி	மோஹமும்	இயம்-வநௌகஸம்சாபி-இந்த-வானரனையும் கூட	
உந்மாதலக்ஷணஃ	உன்மாதாவஸ்தையின்லக்ஷணம்போ	ஸம்புத்யே	நன்றயறிந்துகொண்டேன்.

தா-ம்.—ஒருவேளை நான் உன்மாதாவஸ்தையிலில்லேயோ? உன்மாதலக்ஷணங்கொண்ட மோஹத்தையடையவில்லேயோ? ஏனெனில் என்னை நான் நன்றாகவறிகிறேன், எதிரிலுள்ளவனையும் வானரனென்று புத்திபூர்வகமாக வுணருகிறேன். உன்மாதாவஸ்தைகொண்டவரும் மோகித்தவரும் பிரக்ஞையையிழந்து தாங்கள் செய்பவையின்னவென்றறியார். இல்லாதவஸ்துக்களை யிருப்பனபோலவும் இருக்கிறவஸ்துக்களை அன்னியவஸ்துக்களாகவும் பாவிப்பார். இப்படிப்பட்ட விபரீத நிலைமையிலில்லாதயான் இவ்வானரனை ஜாக்ராவஸ்தையிலேயே காண்பதாகவெண்ணுகிறேன்.

౨౫. ఇత్యేవం బహుధా సీతా సంప్రధార్య బలాబలమ్॥ రక్షసాం కామరూపత్వాన్మేనే తం రాక్షసాధిపమ్।

உரு. இத்யேவம்பஹுதாஸீதாஸம்ப்ரதார்யபலாபலம்||
ரக்ஷஸாம்காமரூபத்வாந்மேநேதம்ராக்ஷஸாதிபம்|

உரு. இத்யேவம்பஹுதாஸீதாஸம்ப்ரதார்யபலாபலம்||
ரக்ஷஸாம்காமரூபத்வாந்மேநேதம்ராக்ஷஸாதிபம்|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதா	ஸீதையானவள்	ரக்ஷஸாம்	இராக்ஷதர்களுடைய
இத்யேவம்-பஹுதா	இந்தவிதம்-அனேகப்பிரகாரமாக	காமரூபத்வாத்	இச்சைக்கியைந்த ரூபம்தரிக்கவல்லத
பலாபலம்	ராக்ஷஸனுடைய பலாபலத்தை	தம்	அந்த ஹனுமானை [ன்மையால்
ஸம்ப்ரதார்ய	நன்றாய் நிச்சயித்து	ராக்ஷஸாதிபம்-மேநே-	இராவணனாக-எண்ணினாள்.

౨౬. ఏతాం బుద్ధిం తదా కృత్వా సీతా సా తనుమధ్యమా॥ న ప్రతివ్యాజహారాథ వానరం జనకాత్మజా।

உசு. ஏதாம்புத்திம்ததாக்ருத்வாஸீதாஸாதநுமத்யமா||
நப்ரதிவ்யாஜஹாராதவாநரம்ஜநகாத்மஜா|

உசு. ஏதாம்புத்திம்ததாக்ருத்வாஸீதாஸாதநுமத்யமா||
நப்ரதிவ்யாஜஹாராதவாநரம்ஜநகாத்மஜா|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	க்ருத்வா	செய்து
தநுமத்யமா	மெல்லிய விடையுடையவளும்	அத	பிறகு
ஜநகாத்மஜா-ஸா	ஜநகன்மகளுமான-அந்த (ஸீதை)	வாநரம்	ஹனுமானை (ப்பற்றி)
ஏதாம்-புத்திம்	இந்தபுத்தியை	நப்ரதிவ்யாஜஹார	பதிலுரையாமலிருந்தாள்.

౨౭. సీతాయాశ్చింతితం బుద్ధ్వా హనుమాన్మారుతాత్మజః॥ శ్రోత్రానుకూలైర్వచనైస్తదా తాం సంప్రహర్షయత్।

உஎ. ஸீதாயாஶ்சிந்திதம்புத்வாஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:||
ஶ்ரோத்ராநுகூலைர்வசநைஸ்ததாதாம்ஸம்ப்ரஹர்ஷயத்|

உஎ. ஸீதாயாஸ்சிந்திதம்புத்வாஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:||
ஶ்ரோத்ராநுகூலைர்வசநைஸ்ததாதாம்ஸம்ப்ரஹர்ஷயத்|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜஃ-ஹநுமாந்-வாயுபுத்திரனுகிய-ஹநுமாந்		ஶ்ரோத்ராநுகூலைஃ - வசநைஃ - செவிக்கினியனவான வார்த்தைகளால்	
ஸீதாயாஃ	பிராட்டியினுடைய	தாம்	அப்பிராட்டியை
சிந்திதம்-புத்வா	எண்ணத்தையறிந்து	ஸம்ப்ரஹர்ஷயத்	ஸந்தோஷிப்பித்தார்.
ததா	அப்பொழுது		

(உரு-மு-உஎ-ல்) தா-ம்.—இவ்வாறுபிராட்டி பற்பலவிதம்யோசித்து அரக்கனுடைய பலாபலத்தை நன்றுயோர்ந்து அவன்காமரூபியாதலால் வானரரூபம்பூண்டெம்மை வஞ்சிக்கவந்திருக்கலாமென்று ஹநுமானை இராவணனென்றே நிச்சயித்து, தனதருள்நோக்குக்காகப் பிரணாமஞ்செய்து நிற்குமக்கபீந்திரனைக் கடாக்ஷிக்காமலும் அவருக்குப் பிரத்யுத்தரமளிக்காமலும் வாளாவிருந்தனள். ஸ்வதந்தரகாத்திரமுடையளான அஜ்ஜனகன்கோதையின் அந்தர்ப்பாவமின்னதென்று மாருதியூகித்துப் பின்வருமினியவசனங்களாளவள்திருவுள்ளத்தை யானந்திப்பித்தனர்.

౨౮. ఆదిత్య ఇవ తేజస్వీ లోకకాంతశ్శశీ యథా। రాజా సర్వస్య లోకస్య దేవో వైశ్రవణో యథా।
౨౯. విక్రమేణోపపన్నశ్చ యథా విష్ణుర్మహాయశాః। సత్యవాదీ మధురవాగ్దేవో వాచస్పతిర్యథా।
౩౦. రూపవాన్ సుభగశ్శ్రీమాన్ కందర్ప ఇవ మూర్తిమాన్। స్థానక్రోధః ప్రహర్తా చ శ్రేష్ఠో లోకే మహారథః॥

உஅ. [illegible]
உகூ. [illegible]
கூ௦. [illegible]

உஅ. ஆதித்யஇவதேஜஸ்வீலோககாந்தஸ்ஸஸீயதா॥
ராஜாஸர்வஸ்யலோகஸ்யதேவோவைஸ்ரவணோயதா।
உகூ. விக்ரமேணோபபந்நஸ்சயதாவிஷ்ணுர்மஹாயஸா:।
ஸத்யவாதிமதுரவாக்தேவோவாசஸ்பதிர்யதா।
கூ௦. ரூபவாந்ஸுபகஶ்ரீமாந்கந்தர்பயிவமூர்த்திமாந்॥
ஸ்தாநக்ரோதஃப்ரஹர்தாசஸ்ரேஷ்டோலோகேமஹாரதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆதித்ய இவ-தேஜஸ்வீ-ஸூரியனைப்போல்-தேஜஸ்ஸுடைய [வர்		ஸத்யவாதீ	யதார்த்தவாக்குடையவர் [வர்
ஸஸீயதா	சந்திரனைப்போல்	மதுரவாக்	செவிக்கின்பமான வார்த்தையுடைய
லோககாந்தஃ	ஜனமனோகரன்	மூர்த்திமாக்-கந்தர்பயிவ	- பிரசஸ்தசரீரமுடைய-மன்மதனைப் போல்
ஸர்வஸ்ய-லோகஸ்ய	- ஸமஸ்தமான லோகத்திற்கும்	ரூபவாக்	ப்ரசஸ்தமான ஸௌந்தரியமுடைய
தேவஃ	அரசனுன	ஸுபகஃ	ரமணீயர் [வர்
வைஸ்ரவணோயதா	குபேரன்போல்	ஸ்ரீமாக்	வெகுகாந்தியுடையவர்
ராஜா	பிரபு	ஸ்தாநக்ரோதஃ	இடமறிந்து கோபமுடையவர்
விஷ்ணுர்யதா	விஷ்ணுவானவர்போல்	ப்ரஹர்தாச	சத்துருக்களையுமொழிப்பவர்
மஹாயஸாஃ	பெருங்கீர்த்தியுடையவர்	லோகே-ஸ்ரேஷ்டஃ	உலகத்தில் உயர்ந்தவருமான
விக்ரமேண	பராக்கிரமத்தோடு	மஹாரதஃ	பெருரதமுடைய (ஒருவரிருக்கிறார்)
உபபந்நஸ்ச	கூடியுமிருப்பவர்		இந்த விசேஷங்களால் ஸ்ரீராமனென்றறியவும்.
தேவஃ	பிரகாசகரான		
வாசஸ்பதிர்யதா	பிரஹஸ்பதிபோல்		

தா-ம்.—அம்ம இராகவப்பிரியே! அப்புண்டரீகாக்ஷனுடைய தேஜோமஹிமையையுங் குணவிசேஷங்களையும் என்னவென்றுசொல்லப்போகிறேன். தேஜஸ்ஸில் கதிரவனுக்குஸமானர். ஆனல் உலகமுழுதுந் தபிக்கச்செய்கிற அவ்வாதித்தியனைப்போலன்றி ஹிமகிரணமுடைய திங்கள்போல் ஸகலருடையமனதையுமிரஞ்சிப்பிக்கிற கல்யாணகுணமுடையவர். அகிலபுவனங்களுக்கு மீசுவரனுனகுபேரன்போல் இவ்வுலகமுழுதுமொரு குடைக்கீழாளுமஹாப்பிரபு. யசஸ்ஸிலும் பராக்கிரமத்திலும்மஹாவிஷ்ணுவையொத்தவர். தேவகோடிகளுக்குக் குலகுருவும் வாணீஸாங்கித்தியம்பெற்ற திவ்வியவாக்குடையவரும், மஹாதேஜஸ்வியுமான பிருகஸ்பதிபோல் ஸத்தியவாக்கும் மதுரபாஷணமுமுடையவர். மூர்த்திகரித்த மன்மதனைப்போன்றவர்ச்சஸ்ஸுடையவர். ரமணீயமான வடிவழகுள்ளவர். அஷ்டலக்ஷ்மிகள்நிரந்தரவாஸஞ்செய்யப்பெற்றவர். ஸ்தானமும்ஸமயமுமறிந்துசீற்றம்பாராட்டுபவர். சத்துருக்களனைவரையு நிபாதஞ்செய்யவல்லவர். எந்தயுத்தத்திலும்இரதத்தையும் ஸாரதியையும்தன்னையுமிரக்ஷித்து வெற்றியுடன் திரும்புகிறயுத்தவீரன். இவ்விதலோகோத்தரமான குணுதிசயங்கள் பொருந்திய புருஷோத்தமனந்த இரகுவீரன்.

౩౧. బాహుచ్ఛాయామవష్టబ్ధో యస్య లోకో మహాత్మనః। అపకృష్యాశ్రమపదాన్మృగరూపేణ రాఘవమ్।
౩౨. శూన్యే యేనాపనీతాసి తస్య ద్రక్ష్యసి యత్ఫలమ్॥

கூக. [illegible]
கூஉ. [illegible]

கூக. பாஹுச்சாயாமவஷ்டப்தோயஸ்யலோகோமஹாத்மநஃ॥
அபக்ருஷ்யாஸ்ரமபதாந்ம்ருகரூபேணராகவம்।
கூஉ. ஸூந்யேயேநாபநீதாஸிதஸ்யத்ரக்ஷ்யஸியத்பலம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லோகஃ	பிரபஞ்சமானது	யஸ்ய-பாஹுச்சாயாம்	எவனுடைய-கைகளின்நிழலை
மஹாத்மநஃ	வெகுதைரியமுடைய	அவஷ்டப்தஃ	ஆச்ரயித்திருக்கிறதோ

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(தம்) ராகவம்	(அப்படிப்பட்ட) ஸ்ரீராகவனை	அபநீதாஸி	கொண்டுவரப்பட்டவளாக(ஆனயோ)
ம்ருகரூபேண	மானின்ஹேதுவினால்	தஸ்ய	அப்படிப்பட்டராவணனுக்கு
ஆஶ்ரமபதாத்	ஆச்சிரமஸ்தானத்திலிருந்து	யத்பலம்	எந்தமரணரூபபலமானது உண்டாகப் போகிறதோ
அபக்ருஷ்ய	வஞ்சித்து (இழுத்து)		
ஶூந்யே	ஒன்றுமிராவிடத்தில்	தத்-த்ரக்ஷ்யஸி	அதை-நீபார்க்கப்போகிறாய்.
யேந	எந்தஇராவணனால் (நீ)		

தா-ம்—இப்பிரபஞ்சத்திலுள்ள ஸாதுஜனங்களனைவரும் இராக்ஷஸாதிகோடியோர்களால் நலிவுண்டு, (வெயிலில் வருந்துவோர் நிழலை யாச்ரயிக்குமாப்போல்) தங்களுடைய ரக்ஷணநிமித்தமாக எந்த மஹாபுருஷனுடைய பாஹுபலத்தை நம்பி துக்கவிமோசனத்தை யெதிர்பார்த்திருக்கின்றனரோ அப்படிப்பட்ட ஜகத்பிரஸித்தவீரனை ஸ்ரீரகுநந்தனனை மிருகரூபத்தால் வஞ்சித்து ஆசிரமத்தினின்று வெளிப்படுத்தி, அவரால் ஆசிரமம் சூன்னியமாயிருக்கையில், அவரது தர்மபத்தினியான தாம் பலாத்காரமாயபகரிக்கப் பட்டீர்களல்லவா? இப்படிப்பட்ட துஷ்கிருத்தியத்தால் தமக்கும் ஸ்ரீரகுநந்தனனுக்கும் அளவற்ற துன்பம் விளைவித்த மஹாபராதியான இந்த இராவணன் சீக்கிரத்தில்தானே பாபபலனை மரணரூபமாக வடையப்போகிறான். அக்கொடும்பலனை, அம்மா! நீர்பெருகு மிக்கண்களாலேயே கண்டு களிக்கப்போகிறீர்.

33. నచిరాద్రావణం సంఖ్యే యోవధిష్యతి వీర్యవాన్। రోషప్రముక్తైరిషుభిర్జ్వలద్భిరివ పావకైః॥
తేనాహం ప్రేషితో దూతస్త్వత్సకాశమిహాగతః।

௩௩. நசிராத்ராவணம் ஸங்க்யே யோவதிஷ்யதி வீர்யவாந்।
ரோஷப்ரமுக்தைரிஷுபிர்ஜ்வலத்பிரிவ பாவகை:॥
தேநாஹம் ப்ரேஷிதோ தூதஸ்த்வத்ஸகாஶமிஹாகத:॥

௩௩. நசிராத்ராவணஸ்ஸங்க்யேயோவதிஷ்யதிவீர்யவாந்।
ரோஷப்ரமுக்தைரிஷுபிர்ஜ்வலத்பிரிவபாவகை:॥
தேநாஹம்ப்ரேஷிதோதூதஸ்த்வத்ஸகாஶமிஹாகத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவாந்-ய:	பராக்கிரமவந்தரான-எவர் [யால்)	நசிராத்-வதிஷ்யதி-சீக்கிரமாக-கொலைசெய்யப்போகிறாரோ	
ரோஷப்ரமுக்தை:	ரோஷத்தோடு விடப்பட்ட (தாகை	தேந	அந்தராமனால்
பாவகைரிவ-ஜ்வலத்பி:	- அக்கினிபோல் - எரிந்துகொண்டிரு	ப்ரேஷித:-தூத:-அஹம்-அனுப்பப்பட்ட-அவனுடையக்ஷேமத்தை சொல்லுகிறவனை நான்	
இஷுபி:	பாணங்களால் [க்கிற		
ராவணம்	இராவணனை	இஹ-த்வத்ஸகாஶம்ஆகத:-இங்கு-உன்னுடையஸமீபத்திற்கு வந்தேன்.	
ஸங்க்யே	யுத்தத்தில்		

தா-ம்—எந்த விக்கிரமனுடைய தேஜஸ்ஸிற்குமுன் இவ்வரக்கர் கதிரவன்முன் னிருள்போலொழிவரோ, எவர் பத்தினியையிழந்த ஆக்கிரோசத்தோடு ஜ்வாலாக்கினியைக் கக்குகிற உக்கிரபாணங்களை யிவ்விலங்கையிற் பிரயோகிக்கப்போகின்றனரோ, எவருடைய தீக்ஷணசரங்களால் இராவணனென்னுஞ் சோரன் ஸ்வல்பகாலத்தில் யுத்தரங்கத்தில சிரமறுபட்டு மாளப்போகின்றனனோ, அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராகவனுடைய தூதன் யான், அவரதாக்கியையால் யானிங்கு வந்தனன், தேவியின்க்ஷேமத்தை யறியுநிமித்தம் ஸமீபித்தனன்.

34. త్వద్వియోగేన దుఃఖార్తస్స త్వాం కౌశలమబ్రవీత్॥ లక్ష్మణశ్చ మహాతేజాస్సుమిత్రానందవర్ధనః॥
35. అభివాద్య మహాబాహుస్స త్వాం కౌశలమబ్రవీత్॥

௩௪. த்வத்வியோகேந து:கார்த்தஸ்ஸ த்வாம் கௌஶலமப்ரவீத்।
லக்ஷ்மணஶ்ச மஹாதேஜாஸ்ஸுமித்ராநந்தவர்த்தந:॥
௩௫. அபிவாத்ய மஹாபாஹுஸ்ஸ த்வாம் கௌஶலமப்ரவீத்॥

௩௪. த்வத்வியோகேநது:கார்த்தஸ்ஸத்வாம்கௌஶலமப்ரவீத்॥
லக்ஷ்மணஶ்சமஹாதேஜாஸ்ஸுமித்ராநந்தவர்த்தந:।
௩௫. அபிவாத்யமஹாபாஹுஸ்ஸத்வாம்கௌஶலமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வத்வியோகேந	உன்னுடையபிரிவினாலே	ஸுமித்ராநந்தவர்த்தந:	ஸுமித்திரைக்கு ஸந்தோஷத்தைப் பெருகச்செய்பவரும்
து:கார்த்த:	வியஸனத்தால்பீடிக்கப்பட்டவராக		
ஸ:-த்வம்	அப்படிப்பட்டராமன் உன்னைப்பற்றி	மஹாபாஹு:	பெருத்தபுஜங்களையுடையவருமான
கௌஶலம்	க்ஷேமத்தை	ஸ:-லக்ஷ்மணஶ்ச	அந்தலக்ஷ்மணரும்
அப்ரவீத்	(தெரிந்துவரும்படி) சொன்னார்	அபிவாத்ய	தெண்டனிட்டு
மஹாதேஜா:	வெகுதேஜஸ்ஸுடையவரும்	த்வாம்-கௌஶலம்	அப்ரவீத்-உன்னைப்பற்றி-க்ஷேமத்தை (தெரிந்துவரும்படி-சொன்னார்.)

౩౬. రామస్య చ సఖా దేవి సుగ్రీవో నామ వానరః। రాజా వానరముఖ్యానాం స త్వాం కౌశలమబ్రవీత్॥

௩௬. 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌚𑌸𑌖𑌾𑌦𑍇𑌵𑌿𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋𑌨𑌾𑌮𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃।
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌕𑍌𑌶𑌲𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

௩௬. ராமஸ்யசஸகாதேவிஸுக்ரீவோநாமவாநர꞉।
ராஜாவாநரமுக்யாநாம்ஸத்வாம்கௌஶலமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) தேவி	(வாராய்) பிராட்டியே	ஸுக்ரீவோநாம	ஸுக்ரீவனென்றுபிரஸித்தமான
ராமஸ்ய-ஸகா	ஸ்ரீராகவனுக்கு-சிநேகிதன்	ஸ꞉-வானரஶ்ச	அந்தவானரனும்
வாநரமுக்யாநாம்-ராஜா-வானரசிரோஷ்டருக்குப்பிரபு (இப்படிப்பட்ட)		த்வாம்-கௌஶலம்-அப்ரவீத்-உன்னைப்பற்றிக்ஷேமத்தை (அறிந்துவரும்படி) சொன்னார்.	

(௩௪-மு-௩௬-ல்) தா-ம்—ஸ்ரீராமமஹிஷியான ஹே தேவி! அந்த ரகுநந்தனன் உம்மைப் பிரிந்தது முதல் பரமதுக்கிதராய் மனம்நொந்து தேகம்வாடி, எனக்கு இனியளான ஸீதை யிருக்குமிடங்கண்டு அவளது க்ஷேமத்தை யறிந்து வாவென்றென்னை விடுத்தனர். மஹாதேஜஸ்வியும் குணாதிசயங்களால் பெற்றெடுத்தவளான ஸுமித்திராதேவிக் கானந்தவிர்த்திசெய்பவரும் பராக்கிரமசாலியுமான இலக்ஷ்மணரும் எனதன்னைக் கெனது நமஸ்காரஞ்சொல்லி க்ஷேமத்தை விசாரித்துவாவென்றுசொன்னார். ஸ்ரீராகவமித்திரனான வானராதிபதி ஸுக்கிரீவமஹாராஜா தங்களுடைய க்ஷேமத்தையறிந்துவரும்படி ஆக்கியாபித்தார்.

౩౭. నిత్యం స్మరతి రామస్త్వాం ససుగ్రీవః సలక్ష్మణః। దిష్ట్యా జీవసి వైదేహి రాక్షసీవశమాగతా॥

௩௭. 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃।
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌜𑍀𑌵𑌸𑌿𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌵𑌶𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾॥

௩௭. நித்யம்ஸ்மரதிராமஸ்த்வாம்ஸஸுக்ரீவஸ்ஸலக்ஷ்மண꞉।
திஷ்ட்யாஜீவஸிவைதேஹிராக்ஷஸீவஶமாகதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராம꞉	ஸ்ரீராகவன்	(ஹே) வைதேஹி	(ஓ) விதேஹத்தரசன்புத்திரியே (நீ)
ஸஸுக்ரீவ꞉	ஸுக்கிரீவனோடுகூடினவராகவும்[மாக	ராக்ஷஸீவஶம்	ராக்ஷஸஸ்திரீகளின்வசத்தை
ஸலக்ஷ்மண꞉	இலக்ஷ்மணரோடு கூடிக்கொண்டவரு	ஆகதா	அடைந்தவளாக
த்வாம்-நித்யம்-ஸ்மரதி-உன்னை-எப்பொழுதும் - ஸ்மரிக்கிறார்		திஷ்ட்யா-ஜீவஸி	தெய்வாதீனத்தால்-பிழைத்திருக்கிறாய்.

౩౮. న చిరాద్ద్రక్ష్యసే రామం లక్ష్మణం చ మహాబలమ్। మధ్యే వానరకోటీనాం సుగ్రీవం చామితౌజసమ్॥

௩௮. 𑌨𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇𑌰𑌾𑌮𑌂𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌂𑌚𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑌰𑌕𑍋𑌟𑍀𑌨𑌾𑌂𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂𑌚𑌾𑌮𑌿𑌤𑍌𑌜𑌸𑌮𑍍॥

௩௮. நசிராத்ரக்ஷ்யஸேராமம்லக்ஷ்மணஞ்சமஹாபலம்।
மத்யேவாநரகோடீநாம்ஸுக்ரீவஞ்சாமிதௌஜஸம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபலம்-ராமம்	மிகபலமுடையஸ்ரீராகவனையும்	வானரகோடீநாம்-மத்யே-வானரகோடிகளுடைய-நடுவில்	
லக்ஷ்மணஞ்ச	இலக்ஷ்மணனையும் [ரீவனையும்	நசிராத்-த்ரக்ஷ்யஸே	சீக்கிரமாக-பார்க்கப்போகிறாய்.
அமிதௌஜஸம்-ஸுக்ரீவஞ்ச-மிதமில்லாவொளியுடையஸுக்			

౩౯. అహం సుగ్రీవసచివో హనూమాన్నామ వానరః। ప్రవిష్టో నగరీం లంకాం లంఘయిత్వా మహోదధిమ్॥

௩௯. 𑌅𑌹𑌂𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑌚𑌿𑌵𑍋𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌨𑌗𑌰𑍀𑌂𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌲𑌙𑍍𑌘𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑌿𑌮𑍍॥

௩௯. அஹம்ஸுக்ரீவஸசிவோஹநுமாந்நாமவாநர꞉।
ப்ரவிஷ்டோநகரீம்லங்காம்லங்கயித்வாமஹோததிம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமாந்நாம	ஹநுமானென்று பிரஸித்தமான	லங்கயித்வா	தாண்டி
வாநர꞉-அஹம்	வானரனான-நான்	லங்காம்-நகரீம்	இலங்கையென்கிற-பட்டணத்தை
ஸுக்ரீவஸசிவ꞉	ஸுக்ரீவனுக்குமந்திரி	ப்ரவிஷ்ட꞉	பிரவேசித்தேன்.
மஹோததிம்	பெருங்கடலை		

౪౦. కృత్వా మూర్ధ్ని పదన్యాసం రావణస్య దురాత్మనః। త్వాం ద్రష్టుముపయాతోఽహం సమాశ్రిత్య పరాక్రమమ్॥

௪௰. 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿𑌪𑌦𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑍋𑌹𑌂𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍॥

௪௰. க்ருத்வாமூர்த்நிபதந்யாஸம்ராவணஸ்யதுராத்மந꞉।
த்வாம்த்ருஷ்டுமுபயாதோஹம்ஸமாஶ்ரித்யபராக்ரமம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துராத்மந:-ராவணஸ்ய	துஷ்டபுத்தியையுடையவனுன-இராவணனுடைய	த்வாம்-த்ருஷ்டும்	உன்னை-பார்ப்பதற்கு
மூர்த்நி-பதந்யாஸம்-க்ருத்வா	தலையில்-அடிவைப்பை-செய்து (வைத்து)	அஹம்-பராக்கிரமம்-ஸமாஶ்ரித்ய-நான்	(பகைவர்களை யடக்கும்படியான) பலத்தை-நன்ருயடைந்து
		உபயாத:-	வந்தவனுக(ஆனேன்.) [ந்து

౪౧. నాహమస్మి తథా దేవి యథా మామవగచ్ఛసి। విశఙ్కా త్యజ్యతామేషా శ్రద్ధత్స్వ వదతో మమ॥

சக. 𑌨𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌮𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿।
𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍇𑌷𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌵𑌦𑌤𑍋 𑌮𑌮॥

சக. நாஹமஸ்மிததாதேவியதாமாமவகச்சஸி।
விஶங்காத்யஜ்யதாமேஷாஶ்ரத்தத்ஸ்வவததோமம॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே)தேவி	(வாராய்) பிராட்டியே	த்யஜ்யதாம்	(உன்னால்)விடப்படட்டும்
யதா-மாம்	எப்படி-என்னை	வதத:-மம	விண்ணப்பம் செய்கிற-என்னுடைய (வார்த்தையை)
அவகச்சஸி	மாயாவியாக அறிந்துகொண்டாயோ		
ததா-அஹம்-நாஸ்மி	அப்படிநான்ஆகேன் (அல்லேன்)	ஶ்ரத்தத்ஸ்வ	ஆதரி (நம்பு.)
ஏஷா-விஶங்கா	இந்தவிருத்தமான-எண்ணமானது		

(சஎ-மு-சக-ல்) தா-ம்—ஹே தேவி ஜனகாத்மஜே! இலக்ஷ்மண ஸுக்கிரீவ ஸஹிதரா யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீராகவன் ஸர்வகாலமும் "ஸீதே ஸீதே" என்றுதுக்கித்துக்கொண்டு தேவிகளையே ஸ்மரித்திருக்கிருர். தயாலேசமுமற்ற விக்கொடிய ராக்ஷஸிகள் வசத்தையடைந்த தேவிகளும் தெய்வவசத்தால் ஜீவித்திருக்கிறீர்கள். இனி பயமில்லை. எங்கு பதிவிரதாக்கிரகண்ணியையான பிராட்டி பரபுருஷஸ்வாதீனத்தால் துக்கம் பொறுக்காது ஜீவனை யொழித்தனளோ! அல்லது அதர்மக்கியனுன வக்கொடியோன் எங்கு தேவியைக் கொலைசெய்தனனே! என்று பயந்தோம். தெய்வஸங்கல்பத்தா லவ்விசாரமொழிந்தது. இனி யிவ்வரக்கனைக்கொன்றுங்களைச் சிறைமீட்பது ஒருபொருட்டல்ல. அம்ம! வியஸனப்படவேண்டாம். இன்னம் சிறிதுகாலத்தி லனந்தகோடி வானரஸமூகமத்தியில் மஹாபராக்கிரமசாலியான இரகுநந்தனனையும், அனுஜனுனஇலக்ஷ்மணனையும், ஐயனது சத்துருக்களையடிப்பதற்காகத் தோள்தட்டிநிற்கு மித்திராத்தினமான ஸுக்கிரீவமஹாராஜாவையும் பார்க்கப்போகிறீர்கள். யானந்த ஸுக்கிரீவமஹாராஜாவுக்கு மந்திரி. என்னை ஹநுமானென்பார்கள். யானிம்மஹோததியைக்கடந்து இலங்கைசேர்ந்து, தேவிக்கபராதமிழைத்த துராத்மாவான விராவணனுடைய மகுடசிரங்களைக் காலரல் மிதித்துத் தம்முடைய தர்சனமடைந்து போகும்படி மஹாபலமடைந்தவனுயிங்குவந்தனன். யான்மாயாவியல்ல. ஸந்நியாஸிவேஷம்பூண்டுவஞ்சித்ததுரோகியல்ல. யான் ஸ்ரீராகவதூதன். அன்னையின்க்ஷேமத்தை யறியவந்த அனுகூலி. ஆகையால், பரதேவதே! என்னைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் விபரீதவெண்ணங்களை விட்டு யான் சொன்னதை நம்பி அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று ஹநுமான் பிரார்த்தித்தனர்.

ஸ்ரீஸக்மகோரஞ்சநீநாமத் திராவிடவியாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
முப்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

முப்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

౧. తాం తు రామకథాం శ్రుత్వా వైదేహీ వానరర్షభాత్। ఉవాచ వచనం సాన్త్వమిదం మధురయా గిరా॥

க. 𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌮𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌈𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌤𑍍।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾॥

க. தாந்துராமகதாம்ஶ்ருத்வாவைதேஹீவாநரார்ஷபாத்।
உவாசவசநம்ஸாந்த்வமிதம்மதுராயாகிரா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வைதேஹீ	பிராட்டியானவள்	கிரா	வாக்கினுல்
தாம்-ராமகதாம்	அந்த ஸ்ரீராகவசரித்திரத்தை	ஸாந்த்வம்	நன்மையான
வாநரர்ஷபாத்	வாநரசிரேஷ்டனுன ஹநுமாரிடத்தி	இதம்வசநம்	இனிவரும் வசனத்தை
ஶ்ருத்வா	கேட்டு [விருந்து	உவாச	உரைத்தாள்.
மதுராயா	செவிபட்டபோதேரஸிக்கும்படியான		

தா-ம்.—இந்தவிதம் (தேனும்பாலும் கன்னலும் அமுதுமாகித்தித்திப்ப) என்கிறபடியே ஸ்வபாவத்திலேயே மனோரஞ்ஜகமான ஸ்ரீராகவதிவ்யசரிதத்தை வானராதிபதியான ஹநுமானுடைய நவரஸமமைந்த

நல்வாக்கினுற்கேட்டு, கிலேசஸம்சயங்களால் மனமுளைந்திருந்த பிராட்டி தைரியங்கொண்டு (உனதுபாலே போல் சிறில்பழுத்தொழிந்தேன்) என்கிறபடியே ஸ்ரீராகவனுடைய வனந்தகல்யாண குணங்களையே தாரகமாயுடையவளாதலால் அதைத் திருச்செவிசாற்றி அப்பிரகர்ஷாதிசயம்தோற்ற செவிபட்டவாறே ரஸிக்கும்படியான இனிதானவாக்குடன் அம்மாருதியைப்பார்த்து ஸிதங்கொண்ட பிரதிவசனங்களுரைக்க வாரம்பித்தனள்.

౨ క్వతే రామేణ సంసర్గః కథం జానాసి లక్ష్మణమ్। వానరాణాం నరాణాం చ కథమాసీత్సమాగమః॥

௨. 𑌕𑍍𑌵𑌤𑍇𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃𑌕𑌥𑌂𑌜𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍।
𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌚𑌕𑌥𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌃॥

௨. க்வதேராமேணஸம்ஸர்க்க:கதம்ஜாநாஸிலக்ஷ்மணம்।
வாநராணாம்நராணாஞ்சகதமாஸீத்ஸமாகம:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராமேண-தே	ஸ்ரீராகவனோடு-உனக்கு	வாநராணும்	வானரர்களுக்கும்
ஸம்ஸர்க்க:-க்வ	ஸம்பந்தமானது எங்கு (உண்டாயிற்று)	நராணும்ச	மனிதர்களுக்கும்
லக்ஷ்மணம்.	இலக்ஷ்மணனை	ஸமாகம:	சேர்க்கையானது
கதம்-ஜாநாஸி	(நீ) எப்படி-அறிந்தாய்	கதம்-ஆஸீத்	எப்படி-ஆயிற்று.

3. యాని రామస్య లింగాని లక్ష్మణస్య చ వానర। తాని భూయస్సమాచక్ష్వ న మాం శోకస్సమావిశేత్॥

௩. 𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑌚𑌵𑌾𑌨𑌰।
𑌤𑌾𑌨𑌿𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌨𑌮𑌾𑌂𑌶𑍋𑌕𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍॥

௩. யாநிராமஸ்யலிங்காநிலக்ஷ்மணஸ்யசவாநர।
தாநிபூயஸ்ஸமாசக்ஷ்வநமாம்ஶோகஸ்ஸமாவிஶேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவாநர	(ஓ) வானரனே [கும்	ஸமாசக்ஷ்வ	நன்ருயுரை (அதனுல்)
ராமஸ்ய-லக்ஷ்மணஸ்யச	ஸ்ரீராகவனுக்கும்- இலக்ஷ்மணனுக்	ஶோக:-மாம்	வியஸனமானது-என்னை
யாநி-லிங்காநி	எந்த-சின்னங்கள்-(இருக்கின்றனவோ)	நஸமாவிஶேத்	அடையாது.
தாநி-பூய:	அவைகளை-மறுபடி		

౪. కీదృశం తస్య సంస్థానం రూపం రామస్య కీదృశమ్। కథమూరూ కథం బాహూ లక్ష్మణస్య చ శంస మే॥

௪. 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂𑌰𑍂𑌪𑌂𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍।
𑌕𑌥𑌮𑍂𑌰𑍂𑌕𑌥𑌂𑌬𑌾𑌹𑍂𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑌚𑌶𑌂𑌸𑌮𑍇॥

௪. கீத்ருஶம்தஸ்யஸம்ஸ்தாநம்ரூபம்ராமஸ்யகீத்ருஶம்।
கதமூரூகதம்பாஹூ லக்ஷ்மணஸ்யசஶம்ஸமே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய-ராமஸ்ய	அந்த-ஸ்ரீராகவனுடையவும்	ஊரூ-கதம்	தொடைகள்-எப்படிப்பட்டவை
லக்ஷ்மணஸ்யச	இலக்ஷ்மணனுடையவும்	பாஹூ-கதம்	கைகள்-எவ்விதமானவை
ஸம்ஸ்தாநம்	அவயவஸந்நிவேசமானது	மே	(ஓவானரனே) எனக்கு
கீத்ருஶம்	எப்படிப்பட்டது	ஶம்ஸ	சொல்லு.
ரூபம்-கீத்ருஶம்	ஸௌந்தரியமானது-எப்படிப்பட்டது		

(உ-மு-ச-ல்) தா-ம்.—ஹேஹரிபுங்கவ! நீ ஸ்ரீராகவனடிமையென்கிருய், ஐயனதாக்கியையாலெனது க்ஷேமத்தையறியவந்த வனுகூலனென்கிருய். ஸர்வசாஸ்திரக்கியரும் வஸிஷ்டாதி ஸத்குருசிக்ஷிதரும் கியானவான்களுமான இம்மானிடர்க்கும், கியானசூன்னியரும் குருகுலவாஸத்திற்கனர்கருமான வானரர்க்கும் எப்படி ஸம்பந்தமுண்டாயிற்று. இளையவரான இலக்ஷ்மணனை நீ யெப்படியறிவாய், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரை நீயறிந்ததுண்மையாகில் அவர்களது தேகசின்னங்களை விசதமாகச் சொல்லு. அவர்களுடைய ஒவ்வோரவயவத்தினுடைய இலக்ஷணங்களென்ன, ரூபமெப்படிப்பட்டது, திருத்தொடைகளும் திருக்கண்களுமெப்படிப்பட்டவை? இவ்விஞக்களுக்குத்தகுதியானஉத்தரம் ஸவிஸ்தாரமாக வளிப்பாயாகில், உன்னை ஸ்ரீராகவதூதனென்றுநம்பி துக்கசமனமடைவேனென்றனள்.

౫. ఏవముక్తస్తు వైదేహ్యా హనుమాన్మారుతాత్మజః। తతో రామం యథాతత్త్వమాఖ్యాతుముపచక్రమే॥

௫. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌤𑌤𑍋𑌰𑌾𑌮𑌂𑌯𑌥𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇॥

௫. ஏவமுக்தஸ்துவைதேஹ்யாஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:।
ததோராமம்யதாதத்வமாக்யாதுமுபசக்ரமே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	மாருதாத்மஜ:-ஹநுமாந்-வாயுபுத்திரனை-ஹநுமானனவர்	
வைதேஹ்யா	பிராட்டியினல்	ஏவம்-உக்த:	இவ்விதம்-சொல்லப்பட்டவராக

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
ராமம்	ஸ்ரீராகவனைப்பற்றி	ஆக்யாதும்	விண்ணப்பம்செய்வதற்கு
யதாதத்வம்	யதார்த்தத்தையதிக்கிரமியாமல்	உபசக்ரமே	ஆரம்பித்தார்.

தா-ம்.—இவ்விதமுரைத்த பிராட்டியின் வசனங்களைக் கேட்டஹநுமான், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களைத் தானறிந்தவண்ணம் தேவிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய உபக்கிரமித்தனர்.

౬. జానంతీబతదిష్ట్యామాంవైదేహిపరిపృచ్ఛసి। భర్తుఃకమలపత్రాక్షీసంస్థానంలక్ష్మణస్య చ॥
౭. యానిరామస్యచిహ్నానిలక్ష్మణస్యచయానివై। లక్షితానివిశాలాక్షివదతఃశృణుతానిమే॥

௬. 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀𑌬𑌤𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌂𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌿𑌪𑌰𑌿𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿।
𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃𑌕𑌮𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑌚॥
௭. 𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑌚𑌯𑌾𑌨𑌿𑌵𑍈।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌵𑌦𑌤𑌃𑌶𑍃𑌣𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿𑌮𑍇॥

௬. ஜாநந்திபததிஷ்ட்யாமாம்வைதேஹிபரிப்ருச்சஸி।
பர்த்து꞉கமலபத்ராக்ஷிஸம்ஸ்தாநம்லக்ஷ்மணஸ்யச॥
௭. யாநிராமஸ்யசிஹ்நாநிலக்ஷ்மணஸ்யசயாநிவை।
லக்ஷிதாநிவிஶாலாக்ஷிவதத꞉ஶ்ருணுதாநிமே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பத-வைதேஹி	ஓ-விதேஹத்தரசன்மகளே	விஶாலாக்ஷி	(வாராய்)நீண்டகண்களையுடையவளே
மாம்-ஜாநந்தீ	என்னை-(ஸ்ரீராகவதூதனென்று) அறிந்தவளாய்க்கொண்டு [த்தால்	ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய
		யாநி-சிஹ்நாநி	எந்த-அடையாளங்களும்
திஷ்ட்யா	தெய்வாதீனத்தால் (என்பாக்கியவிசே	லக்ஷ்மணஸ்ய	இலக்ஷ்மணருடைய
(ஹே) கமலபத்ராக்ஷி	தாமரைதளம்போன்ற கண்களையுடை	யாநிச	எந்த (அடையாளங்களும்)
பர்த்து꞉	பர்த்தாவினுடையவும் [ய(ளீதே)	லக்ஷிதாநி	(உன்னால்) பார்க்கப்பட்டனவோ
லக்ஷ்மணஸ்யச	இலக்ஷ்மணனுடையவும்	தாநி-வதத꞉	அவைகளை-சொல்லுகிற
ஸம்ஸ்தாநம்	அவயவஸந்நிவேசத்தை	மே-ஶ்ருணு	என்னிடத்திலிருந்து-கேளாய்.
பரிப்ருச்சஸி	கேட்கிறாய்		

தா-ம்.—விதேகத்தரசன்வம்சம் விளங்கவந்த ஹேபவித்ரே! அரவிந்ததளம்போலகன்ற அக்ஷிஸௌந்தரியமுள்ளஅன்னாய்! இப்பொழுதுதான் கிருதார்த்தனானேன். ஸ்ரீராகவகைங்கரியார்த்தமாகப் புறப்பட்டு வந்த வெனதுஜன்மமிப்பொழுதுதான் ஸபலமாயிற்று. தண்டகாரண்ணியத்தில் துறவிவேஷம்பூண்டு வஞ்சித்த மாயாராவணனென்றென்னை இதுவரையில் நினைத்து உபேக்ஷித்தீர். தெய்வாநுக்கிரகபலத்தால் அவ்விபரீதவெண்ணமாறி என்னை ஸ்ரீராகவதூதனென்றோர்ந்தீர். இப்படி தம்முடைய கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்திரபூதனான வென்னுடையபாக்கியமென்னபாக்கியம்! ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணருடைய அவயவலக்ஷணங்களை அடியேன் முகமாகக்கேட்க வபேக்ஷித்தீரன்றோ? ஹேதிவ்யஸுந்தரி! அவைகளை இதோ விண்ணப்பம் செய்து திருப்திசெய்கிறேன். ஸ்ரீராகவனது திருமேனியி லென்னென்ன லக்ஷணங்களைக்கண்டேனோ, இலக்ஷ்மணனுடைய திருவடிவில் என்னென்ன சின்னங்கள் காணப்பட்டனவோ, அவைகளையெல்லாம் யதாதிருஷ்டமுரைக்கின்றனன், அதைத் திருச்செவிசாற்றக் கொஞ்சம் கிருபைசெய்தருளீர்.

౮. రామఃకమలపత్రాక్షస్సర్వసత్త్వమనోహరః। రూపదాక్షిణ్యసంపన్నఃప్రసూతోజనకాత్మజే।

௮. 𑌰𑌾𑌮𑌃𑌕𑌮𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌃।
𑌰𑍂𑌪𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍋𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇॥

* ௮. ராம꞉கமலபத்ராக்ஷஸ்ஸர்வஸத்வமநோஹர꞉।
ரூபதாக்ஷிண்யஸம்பந்ந꞉ப்ரஸூதோஜநகாத்மஜே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராம꞉	ஸ்ரீராகவன் [வர்	ரூபதாக்ஷிண்யஸம்பந்ந꞉	ஸௌந்தரியத்தாலும் தாக்ஷிண்யத்தாலும்நிறைந்தவர்
கமலபத்ராக்ஷ꞉	தாமரை இதழ்போன்ற கண்களுடைய	ஹேஜநகாத்மஜே	ஓ-ஜனகன் திருமகளே
ஸர்வஸத்வமநோஹர꞉	ஸமஸ்தபிராணிகளின்மனதையுமரிப்பவர்	ப்ரஸூத꞉	(இவ்விதகல்யாணகுணங்களோடு) பிறந்திருப்பவர்.

தா-ம்.—ஜனகன்வளர்த்தெடுத்த அருமடந்தாய்! எனதையன் ஸ்ரீராகவன் ஸர்வலோகமனோஹரமான திருமேனியுள்ளவர். செந்தாமரைதளம்போலதியழகான நேத்திரசோபையுள்ளவர். சேதனாசேதனங்களென்கி

* "கமலபத்ராக்ஷ꞉" என்பதினால் ஸமஸ்தருடைய மனதை யரிக்கும்படியான நயனசோபை சொல்லப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட சோபையானது காட்டித்காய்ந்த நிலாவாகாதே, "ஸர்வஸத்வமநோஹர꞉" என்கிறதினால் ஸகலருக்கு முபயோகம் சொல்லப்பட்டது. "ரூபதாக்ஷிண்யஸம்பந்ந꞉" - ரூபசப்தத்தால் சரீரத்திலிருக்கிற குணங்களும், தாக்ஷிண்யசப்தத்தால் ஆத்மகுணமும் "ஸம்பந்ந꞉ - ப்ரஸூத꞉" என்கிற சப்தங்களால் இவைகளெல்லாம் வந்தேறிகளன்றிக்கே ஸ்வாபாவிகமானவையென்றும் சொல்லப்பட்டது. "ஜநகாத்மஜே" என்கிற ஸம்போதனையால் ரூபகுணசீலாதிகளில் அவருக்கு நீயல்லது வேறொருவர் துல்லியரல்லரென்னுமிடமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

நஸகலவஸ்துக்களுக்கு மானந்தமளிக்கும் சோபனகுணமுள்ளவர். ஆண்மக்களுமோகிக்கும்படியான ஸௌ ந்தரியாதிசயமுடையவர். ஸர்வப்பிராணிகளிடத்திலும் தாக்ஷண்ணிய பரிபூர்ணமான ஹிருதயமுள்ளவர். இப்படி ஸர்வோத்கிருஷ்டமான ரூபலக்ஷண குணஸம்பத்துக்களுடன் திருவவதரித்திருக்கிறாரம்மா அந்த ஸ்ரீராகவன்.

கோவிந்தராஜீயவியாக்யாநம் தனிசுலோகி இவைகளினபிப்பிராயம்.

தா-ம்.—(𑌋𑌷𑌯𑌃) ‘𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌿’’ என்கிற ஸமாஸத்தால் யமநியமாதி அஷ்டாங்கயோகங்களால் கடுந்தவம்பூண்ட மஹரிஷிகளும் இவனிடத்தில் ஈரிடிக்கிறார்கள் என்பதனால் ஸ்ரீராகவன் ஸருவாவயவஸுந்தரனென்றர்த்தம். ‘‘𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾’’ ஜலத்தில் மூழ்கினவர்களை சுழியானது ஆகர்ஷிக்குமாப்போல் ‘‘ சுழிபட்டோடும் சுடர்சோதிவெள்ளம’’என்கிறபடியே திருமேனியாகிற காந்திப்பிரவாஹத்தில் ஆழ்த்திருக்கிற ஸகலருடைய அந்தக்கரணத்தையுமொருநிமிஷத்தில் நேத்திரஸோபையால் கொள்ளைகொண்டு அபரிக்கும்படியான செந்தாமரைக்கண்ணன். ‘‘𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌃’’ சேதநாசேதனங்களோடு வாசியற எல்லாபிராணிகளுக்கும் ஸாதாரணமாய் தன்வடிவொளியைக்காட்டி மனதையறித்து தன்னிடத்திலீடுபடுத்துபவர். இதற்கு திருஷ்டாந்தம், வனத்திலவஸித்து காய்கிழங்குகளைபக்ஷித்து அருவித்தண்ணியைக்குடித்து தரையில்படுத்து மரத்தோடுமரம் தாவியோடி ஸஞ்சரிக்கிற அஜ்ஞானியான என்மனதைக்கூட யபகரித்தவரம்ம! ‘‘𑌰𑍂𑌪𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃’’ ஸௌந்தரியாதிசயத்தாலும் பிறருவர்த்தனையாலும் பரிபூர்ணர். ஓ ஜனகபுத்ரி! ‘‘𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌶𑍀𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍’’ என்கிறபடியே உன்னுடைய சீலாதிஸமஸ்த குணங்களுக்குமவரோர்ப்பவர். அவருடைய திவ்வியகுணுதிகளுக்கு நீ யேற்றவன். இவ்விதவிசேஷ திருக்கல்யாணகுணங்களையுடைய ஓர் பரமபுருஷன் விளங்கிவருகிறார்.

౯. తేజసాదిత్యసంకాశః క్షమయా పృథివీసమః। బృహస్పతిసమో బుద్ధ్యా యశసా వాసవోపమః॥
౧౦. రక్షితా జీవలోకస్య స్వజనస్యాభిరక్షితా। రక్షితా స్వస్య వృత్తస్య ధర్మస్య చ పరంతపః॥
౧౧. రామో భామిని లోకస్య చాతుర్వర్ణ్యస్య రక్షితా। మర్యాదానాం చ లోకస్య కర్తా కారయితా చ సః॥
౧౨. అర్చిష్మానర్చితోఽత్యర్థం బ్రహ్మచర్యవ్రతే స్థితః। సాధూనాముపకారజ్ఞః ప్రచారజ్ఞశ్చ కర్మణామ్॥
౧౩. రాజవిద్యావినీతశ్చ బ్రాహ్మణానాముపాసితా। శ్రుతవాన్ శీలసంపన్నో వినీతశ్చ పరంతపః॥
౧౪. యజుర్వేదవినీతశ్చ వేదవిద్భిః సుపూజితః। ధనుర్వేదే చ వేదే చ వేదాంగేషు చ నిష్ఠితః॥
౧౫. విపులాంసో మహాబాహుః కంబుగ్రీవః శుభాననః। గూఢజత్రుః సుతామ్రాక్షో రామో దేవి జనైః శ్రుతః॥
౧౬. దుందుభిస్వననిర్ఘోషః స్నిగ్ధవర్ణః ప్రతాపవాన్। సమః సమవిభక్తాంగో వర్ణం శ్యామం సమాశ్రితః॥

௯. 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌸𑌮𑌃।
𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌸𑌮𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌶𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌸𑌵𑍋𑌪𑌮𑌃।
௧௦. 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪𑌃॥
௧௧. 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾।
𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌚 𑌸𑌃॥
௧௨. 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।
𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌾𑌰𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍॥
௧௩. 𑌰𑌾𑌜𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍀𑌲𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪𑌃॥
௧௪. 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃।
𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃॥
௧௫. 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌬𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌨𑌨𑌃।
𑌗𑍂𑌢𑌜𑌤𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃॥
௧௬. 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌸𑌮𑌃 𑌸𑌮𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃॥

௯. தேஜஸாதித்யஸங்காசஃக்ஷமயாப்ருதிவீஸமஃ।
ப்ருஹஸ்பதிஸமோபுத்யாயசஸாவாஸவோபமஃ।
௧௦. ரக்ஷிதாஜீவலோகஸ்யஸ்வஜநஸ்யாபிரக்ஷிதா।
ரக்ஷிதாஸ்வஸ்யவ்ருத்தஸ்யதர்மஸ்யசபரம்தபஃ॥
௧௧. ராமோபாமிநிலோகஸ்யசாதுர்வர்ணஸ்யரக்ஷிதா।
மர்யாதாநாம்சலோகஸ்யகர்த்தாகாரயிதாசஸஃ॥
௧௨. அர்ச்சிஷ்மாநர்ச்சிதோத்யர்த்தம்ப்ரம்ஹசர்யவ்ரதேஸ்த்திதஃ।
ஸாதூநாமுபகாரஜ்ஞஃப்ரசாரஜ்ஞஸ்சகர்மணாம்॥

கஅ. ராஜவித்யாவிநீதஸ்சப்ராம்ஹணாநாமுபாஸிதா।
ஸ்ருதவாந்ஸீலஸம்பந்நோவிநீதஸ்சபரந்தப:॥

கக. யஜுர்வேதவிநீதஸ்சவேதவித்பிஸ்ஸுபூஜித:।
தநுர்வேதேசவேதேஷுவேதாங்கேஷுசநிஷ்டித:॥

கரு. விபுலாம்ஸோமஹாபாஹு:கம்புக்ரீவஸ்ஸுபாநந:।
கூடஜத்ருஸ்ஸுதாம்ராக்ஷோராமோதேவிஜநைஸ்ருத:॥

கசு. துந்துபிஸ்வநநிர்க்கோஷஸ்ஸ்நிக்தவர்ணப்ரதாபவாந்।
ஸமஸ்ஸமவிபக்தாங்கோவர்ணம்ஸ்யாமம்ஸமாஸ்ரித:॥

பதம்.	உரை.
தேஜஸா-ஆதித்யஸங்காஸ:	- பிரதாபத்தால்-கதிரவனுக்குஸமானர்
க்ஷமயா-ப்ருதிவீஸம:	பொறுமையால்-பூமிக்கு ஸமானர்
புத்யா-ப்ருஹஸ்பதிஸம:	- அறிவிநல்-பிரஹஸ்பதிக்கு ஸமானர்
யஸஸா-வாஸவோபம:-	கீர்த்தியால்-இந்திரனுக்கு ஸமானர்
ஜீவலோகஸ்ய	பிராணிலோகத்தை
ரக்ஷிதா	இரக்ஷிப்பவர்
ஸ்வஜநஸ்ய-அபிரக்ஷிதா-	தன்னினஜனத்தை-நன்குயிரக்ஷிப்பவர்
ஸ்வஸ்ய-வ்ருத்தஸ்ய	தன்னுடைய-நடத்தையையும்
தர்மஸ்ய-ரக்ஷிதா	தர்மத்தையும்-காப்பாற்றுகிறவர்
பரந்தப:	சத்துருக்களை நலியும்படி செய்பவர்
(ஹே)-பாமிநீ	வாராய்-ஸ்திரீயே
ஸ:-ராம:	அந்த-ஸ்ரீராகவன்
சாதுர்வர்ணஸ்ய	நான்குவர்ணத்தையுடைய
லோகஸ்ய	ஜனத்தை
ரக்ஷிதா	இரக்ஷிப்பவர்
மர்யாதாநாம்-லோகஸ்ய-	நடவடிக்கைகளை-உலகத்திற்கு
கர்த்தா	ஏற்பாடு செய்பவர்
காரயிதாச	செய்யும்படி செய்விப்பவரும் (அவர்)
அர்ச்சிஷ்மாந்	தேஜஸ்ஸுடையவர்
அத்யர்த்தம்	மிகவும்
அர்ச்சித:	(ஸமஸ்தர்களாலும்) பூஜிக்கப்பட்டவர்
ப்ராஹ்மசர்யவ்ரதே	பிரம்ஹசரியவிரதத்தில்
ஸ்த்தித:	நிலைநிற்பவர்
ஸாதூநாம்-உபகாரஜ்ஞ:	- ஸாதுக்களுக்கு-உபகாரத்தையும்
கர்மணாம்	கர்மபலத்தினுடைய
ப்ரசாரஜ்ஞஸ்ச	ப்ரயோகத்தையுமறிந்தவர்
ராஜவித்யாவிநீதஸ்ச	க்ஷத்திரியவித்தையில் தேர்ந்தவர்
ப்ராம்ஹணாநாம்	பிராம்ஹணர்களை

பதம்.	உரை.
உபாஸிதா	அடைபவர்
ஸ்ருதவாந்	திடமான சாஸ்திரஜ்ஞான முடையவர்
ஸீலஸம்பந்ந:	நல்லொழுக்கமுடையவர்
விநீதஸ்ச	வினயமுமுள்ளவர்
பரந்தப:	சத்துருக்களை தபிக்கச்செய்பவர்
யஜுர்வேதவிநீதஸ்ச	- யஜுர்வேதத்தில் ஸமர்த்தர்
வேதவித்பி:	வேதமுணர்ந்தவர்களால்
ஸுபூஜித:	நன்குய்கொண்டாடப்பட்டவர்
தநுர்வேதேச	தனுர்வித்தையிலும்
வேதேஷு	வேதங்களிலும்
வேதாங்கேஷுச	வேதாங்கங்களிலும்
நிஷ்டித:	இருப்பவர்
விபுலாம்ஸ:	விசாலமானதோளுடையவர்
மஹாபாஹு:	பெருத்தபுஜமுடையவர்
கம்புக்ரீவ:	சங்கம்போன்ற கழுத்தையுடையவர்
ஸுபாநந:	மங்களகரமான முகமுடையவர்
கூடஜத்ரு:	மறைந்திருக்கிற கழுத்திலும்பை யுடையவர்
ஸுதாம்ராக்ஷ:	வெகுசிகப்பான கண்களையுடையவர்
துந்துபிஸ்வநநிர்க்கோஷ:	- துந்துபியென்கிறவாத்யசப்தம் போன்ற துவனியுடையவர்
ஸ்நிக்தவர்ண:	திட்டமான வர்ணமுடையவர்
ப்ரதாபவாந்	பிரதாபமுடையவர்
ஸம:	ஏறுதல்குறைவில்லாதசரீரமுடையவர்
ஸமவிபக்தாங்க:-	ஏறுதல்குறைவில்லாமற்பிரிக்கப்பட்ட அவயவமுடையவர்
ஸ்யாமம்-வர்ணம்-	பசுமையான-வர்ணத்தை
ஸமாஸ்ரித:	நன்குயடைந்தவர்
ஹேதேவி	(இவ்விதகுணமுடையவர்) ஓஸீதே!
ராம:	ஸ்ரீராகவனென்று
ஜநை:ஸ்ருத:	(ஜனங்களால்) கேட்கப்படுகிறார்.

(கஅ-மு-கசு-ல்.) தா-ம்.—இவ்வித கல்யாணகுண பரிபூர்ணனை அந்த ரகுநாதனுடைய மகிமையை இன்னங்கொஞ்சம் விவரிக்கிறேன், கிருபையுடன் செவிசாற்றீர், பரதேவதே! அம்மஹாபுருஷன் உலகமுழுதையும் விளங்கச்செய்கிற மிக தேஜஸ்ஸுடைய கதிரவன்போல், புவனமுழுதிலும் பிரஸித்திபெற்ற பிரதாபத்தை யாள்பவர். அபராதக்ஷமை செய்வதில் பூதேவிக்கு ஸமானர். புத்தியில் பிருகஸ்பதிக்குத்துல்லியர். யசஸ்ஸில் வாஸவனையொத்தவர். ஜீவலோகபரிபாலகர், ஸ்வஜனகுலரக்ஷகர், ஸ்வதர்மத்தை வழுவாதாசரிப்பவர், தர்மத்திற்குக் குறைவுநேரிடாதபடி ரக்ஷிப்பவர். சத்துருக்களை ஸர்வகாலமும் தபிக்கச்செய்பவர், மித்துருக்களுக் கெப்பொழுது மானந்தவிர்த்திசெய்பவர். பிரம்மக்ஷத்திரியவைசிய சூத்திரரென்கிற சதுர்வர்ணத்தவரும் தங்கள் தங்கள் வர்ணத்திற்குரிய முறைமைகளை விதிப்பிரகார மனுஷ்டித்துவரும்படி செங்கோல்செலுத்துபவர். உலகமரியாதைகளுக்கு விலக்ஷணங்களைவிதித்து அவ்வண்ணமவைகளை யனுஸரிக்கச்செய்பவர். அவரதிபூஜ்ஜியர், ஸமஸ்தஜனங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவர். பிரம்மசரிய விரதத்தில் திடசித்தத்துடனிருப்பவர், ஸத்ஜனோபகாரி, ஸத்கர்மபலன்களை யறிந்தவர். ஆன்வீக்ஷகி, த்ரயீ, வார்த்தா, தண்டநீதி-என்கிற இராஜவித்தைகளிற் றேர்ந்தவர். பிரம்மக்கியானமுள்ள பாகவதரிடத்திலத்தியந்தம் வணக்கமுள்ளவரா யவரைச்சென்றடைபவர். திடமான சாஸ்திரக்கியானமுள்ளவர், ஸதாசாரத்தால் முதிர்ந்த நல்லொழுக்கமுள்ளவர். ஸத்ஜனமித்துரு, துர்ஜனசத்துரு, யஜுச்சாகாத்தியாயி, ஸர்வவேத வேதாங்கபாரங்கதன்; தநுர்வேதநிபுணன், ஸர்வசாஸ்திரபண்டிதன். சீக்ஷா - வியாகரண - சந்தோ - நிருக்தி - ஜ்யோதிஷ-கல்பம் என்கிற ஆறுகளான வேதாங்கங்களையுணர்ந்தவர். வேதவித்துக்களானமஹான்களால்கொண்டாடப்பட்டவர். இவ்வித வித்தியாக்கியான குணசீல வீரியப்பிரதாபாதி விபவங்களையுடையவரான அந்த ராஜேந்திரனுடைய ஸௌந்தரியாதிசயத்தை யென்னவென்று சொல்லுவேன்? விஜயலக்ஷ்மீஸாந்நித்தியத்தோடுகூடியவிசால

மான திருக்தோள்களுடையவர், துர்ஜனநிக்கிரகார்த்தம் பெருத்துநீண்ட திருக்கைகளுள்ளவர், வலம்புரிசங்கம்போல் திரண்டுருண்ட கண்டமுடையவர், சோபையகலாத் திருமுகமுடையவர், கழுத்தெலும்புகள் உள்ளடங்கியிருக்கப்பெற்றவர், செந்தாமரை தளம்போலதிஸுந்தரமாகவிளங்கும் நேத்திரங்களுள்ளவர், துந்துபிவாத்தியம்போல் கம்பீரமாக முழங்குகிற கண்டத்துவனியுள்ளவர், சியாமளமான வர்ணமுள்ளவர். இவ்வளவு அழகும் வீணழகேயொழியாது அதற்கேற்ற வீரியசௌரிய பிரதாபங்களுள்ளவர். இப்படி, திருமேனிஸௌந்தரியத்திலும, புஜபலபராக்கிரமத்திலும, கல்யாணகுணவிபவத்திலும், வேதசாஸ்திரபாண்டித்தியத்திலும், ஒன்றுக்கொன்று தாழ்வடையாத ஆத்மஸதிருசமான சிறப்புபெற்ற அப்பரமோதாரனை ஸ்ரீராகவனென்றுலகத்தோர் அறிகிறார்கள்.

౧౭. [illegible]

௧௭. [illegible]
[illegible]

௧௭. த்ரிஸ்திரஸ்த்ரிப்ரலம்பஶ்ச த்ரிஸமஸ்த்ரிஷுசோந்நத:।
த்ரிதாம்ரஸ்த்ரிஷுசஸ்நிக்தோகம்பீரஸ்த்ரிஷுநித்யஶ:॥

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
த்ரிஸ்த்திர:	மூன்றுஸ்தானங்களில்ஸ்திரர்	த்ரிஷுச-ஸ்நிக்த:	மூன்றுகளில்-திட்டமானவர்
த்ரிப்ரலம்பஶ்ச	மூன்றுஸ்தானங்களில் தீர்க்கமானவர்	த்ரிஷு	மூன்றுகளில்
த்ரிஸம:	மூன்றுகளில்ஸமமானவர்	நித்யஶ:	எப்பொழுதும்
த்ரிஷுச-உந்நத:	மூன்றுகளிலும்-நிகளமுள்ளவர்	கம்பீர:	கம்பீரர்.
த்ரிதாம்ர:	மூன்றுகளில் சிவந்திருப்பவர்		

தா-ம்.—"[illegible]" என்கிற ஸாமுத்திரிகாவசனப்படி, மார்பு-மணிக்கட்டு-முஷ்டி இவை மூன்றுஸ்தானங்களையும் தளராது கெட்டியாயுடையவர். "[illegible]" என்கிறபடியே, புருவம் - புஜம்-விருஷணம் இவை மூன்லறயும் குட்டையின்றி நிகளமாயுடையவர். "[illegible]" என்கிறபடியே ஒன்றோடொன்று ஏற்றக்குறைவின்றி தலைமயிரின் நுனியையும், விருஷணங்களையும், முழங்கால்களையும் ஸமமாயுடையவர். "[illegible]" என்கிறபடியே உள்ளடங்கின நாபியையும், வக்ஷஸ்ஸையும், வயிற்றையுமுடையவர். "[illegible]" என்கிறபடியே சிகப்பான உள்ளங்கையையும், கடைக்கண்ணையும், உள்ளங்காலையுமுடையவர். "[illegible]"(மினுமினுப்போடுகூடி மழமழப்பாயுள்ள பாதரேகைகளும், தலைமயிர்களும், மேட்ரமும் எவர்களுக்கிருக்கின்றனவோ அவர்கள் மஹாபாக்கியத்தையடைவார்கள்) என்கிற ஸாமுத்திரிகாவசனப்படி இம்மூன்றுஸ்தானங்களிலும் மழமழப்புடையவர். "[illegible]" என்கிற வாருசிவாக்கியப்பிரகாரம் கண்டத்துவனியிலும்-வலிவிலும்-நாபியிலும் கம்பீரமுடையவர். அல்லது "[illegible]" என்கிற ப்ராம்ஹவசனப்பிரமாணப்படி, கண்டத்துவனி-நடை-தொப்புள் இம்மூன்று ஸ்தானங்களில் எப்பொழுதும் கம்பீரமுடையவர்.

౧౮. [illegible]

௧௮. [illegible]
[illegible]

௧௮. த்ரிவலீவாம்ஸ்த்ர்யவநதஶ்சதுர்வ்யங்கஸ்த்ரிஶீர்ஷவாந்।
சதுஷ்கலஶ்சதுர்லேகஶ்சதுஷ்கிஷ்குஶ்சதுஸ்ஸம:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்ரிவலீவாந்	மூன்றுமடிப்புகளையுடையவர்	சதுஷ்கல:	(ஸாமுத்ரிகாலக்ஷணத்தைக்காட்டுகிற) நான்குகலைகளையுடையவர்
த்ர்யவநத:	மூன்றுகளை வணங்கின வாயுடையவர்		
சதுர்வ்யங்க்ய:	நான்குகளை ஹ்ரஸ்வமாயுடையவர்	சதுர்லேக:	நான்கு ரேகைகளையுடையவர்
த்ரிஶீர்ஷவாந்	மூன்றுலக்ஷணங்களோடுகூடின சிரஸ்ஸுடையவர்	சதுஷ்கிஷ்கு:	நான்குமுழ தேஹப்பிரமாணமுடையவர்
		சதுஸ்ஸம:	நான்குகளை ஸமமாயுடையவர்.

தா-ம்.—கண்டத்திலும்-வயிற்றிலும் மூன்றுரேகைகளை யுடையவர். அல்லது "[illegible]" (மிகவழகாக நீண்டுருண்டு பெருத்து மழமழப்போடு நான்கங்குலப்பிரமாணமுள்ள கண்டத்தில் மூன்றுரேகைகளை நன்றாயுடையவன் தங்கன்) என்கிறபடியே மூன்றுரேகைகளோடுகூடின

கழுத்துடையவர். "[illegible]" (ஸ்தகமும், ஸ்தனநுனியும், பாதரேகையும் உள்ளாழ்ந்திருக்கவேண்டும். அப்படியில்லாவிடில் தரித்திரனுவான்) என்கிற நிமிஹாருடைய வசனப்பிரகாரம் இம்மூன்று ஸ்தானங்களிலும் ஆழத்தை யுடையவர். நாலிடங்களில் ஹ்ரஸ்வமுடையவர். அல்லது "[illegible]" நின்றுலடியிற்றேன்றும் புழுக்கமும் கொடிகொடியாக மேற்காணும் நரம்பு மற்றகால்களையுடையவனும், மயிர்முளைக்கும் குழியில் ஒருமயிர்முளைத்தால் அரசனுவான், இரண்டுமுளைத்தால் பண்டிதனுவான், அதற்குமேல்முளைத்திருக்கிற ரோமகூபமுடையவன் தரித்திரனுவான் என்றும், கால்களை மடிப்பிட்டு உட்காரும்போது எவனுடையமேட்ரம் குதிகாலில்படுமோ அவனை ஸாக்ஷாதீச்வரனுகவும் வெகுஸுகமுடையனுகவும் எண்ணவேண்டும் என்றும், எவனுக்கு நாபியின்கீழ்ப்பிரதேசத்தில் மாம்ஸத்தினு லுப்பியிராமல் உள்ளடங்கியிருக்கிறதோ அவனே ஸுகத்திற்கருஹன் என்றும் சொல்லுகிற நாரதபுராணவசனப்படி இவைமுதலான நான்குவிகலாங்கமுடையவர். விகலாங்கங்களாவன:—மேற்காணுத நரம்புடையகால், ஒரோமயிருடைய ரோமகூபம், சிறிய மேட்ரம், மாம்ஸம்தோற்றுத நாபியின்கீழ்ப்பிரதேசம். "[illegible]" என்கிறபடியே மஹாபாக்கியஸூசகமான மூன்றுசுழிகளோடுகூடின சிரஸ்ஸையுடையவர். அல்லது "[illegible]" (ஏற்றக்குறைவின்றி ஸமமாயும், குடைபோல் குண்டாயும், விசாலமுமாயுமிருக்கிற விம்மூன்றுலக்ஷணங்கொண்ட சிரஸ்ஸையுடையவனெவனே அவன் தீர்க்காயுஷ்மானும் இப்புவனத்தை யொருகுடையின்கீழாளுபவனுமாம்) என்கிற நாரதவசனப்படியே இம்மூன்றுலக்ஷணங்களுள்ளசிரமுடையவர். "[illegible]" (கட்டைவிரலினடியில் ஒருரேகையிருந்தால் ஒருவேதம்வருமென்றும், இவ்விதமே கிரமப்படி நான்குரேகையிருந்தால் நான்குவேதம்வரும்) என்கிற நந்தியின்வசனப்பிரகாரம் நான்குவேதஸூசகமான நான்குரேகைகளையுடையவர். "[illegible]" (எவனுடைய முகத்தில் நான்குரேகை காணப்படுகின்றனவோ அவனுக்கு இருநூறுஸம்வத்ஸரம் ஆயுள் என்றும், மூன்றுரேகைகளுக்கு நூறுஸம்வத்ஸரமென்றும், இரண்டுரேகைகளுக்கு அறுபதுஸம்வத்ஸரமென்றும், ஒருரேகைக்கு இருபதுஸம்வத்ஸரம்) என்றும் சொல்லுகிற காத்தியாயன வசனப்படியும், "[illegible]" எவனுடைய உள்ளங்காலில் வஜ்ஜிராயுதம்போலும், துவஜம்போலும், அங்குசம்போலும், சங்கம்போலும் இந்நான்குவிதமான ரேகைகள் நன்றாய்விளங்குகின்றனவோ அவன் மஹாராஜனுவான்.) என்கிற நாரதவசனப்படியும். "[illegible]" இடைவெளியில்லாமல் நெருக்கமாக எவனுடையகையில் நான்குரேகைகளிருக்கின்றனவோ அவன் பிரஜாநாதனுவான்என்கிற பிரம்ஹாவின்வசனம் முதலான இவ்வசனங்களுக்கிசைந்து அந்தந்தவிடங்களில் நான்குரேகைகளையுடையவர். "[illegible]" (எவனுக்கு கூசு-அங்குலம் தேஹப்பிரமாணமிருக்குமோ அவனே தேவன்) என்கிறப்ராம்ஹ புராணவசனத்தின்படியே நான்குமுழமான கூசு-அங்குலப்பிரமாணமுடையவர் (கிஷ்குः) என்கிற ஒருமுழம். உச-அங்குலமுள்ளது ஒருமுழம். அப்படி நான்குமுழமுடையவரென்றர்த்தம். "[illegible]" (பாஹு-முழங்கால், தொடை, கன்னம் இவைகள் ஸமமாயிருக்கவேண்டும்) என்கிற பிரம்ஹாண்டவசனப்படி இந்நான்குஸ்தானங்களையும் ஸமமாயுடையவர்.

கக. [illegible]

கக. சதுர்தஶஸமத்வந்த்வஶ்சதுர்தம்ஷ்ட்ரஶ்சதுர்கதிঃ।
மஹோஷ்டஹநுநாஸஶ்சபஞ்சஸ்நிக்தோஷ்டவம்ஶவாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சதுர்தஶஸமத்வந்த்வঃ-	பதிநான்கு ஸ்தானங்களை ஸமமாய்ஜோடியாயுடையவர்	மஹோஷ்டஹநுநாஸஶ்ச-	பெருத்தஉதட்டையும் கன்னத்தையும் மூக்கையுமுடையவர்
சதுர்தம்ஷ்ட்ரঃ	நான்குகோணைப்பற்களாகாரமானபற்களையுடையவர்	பஞ்சஸ்நிக்தঃ	ஐந்துஅவயவங்களைமழமழப்பாயுடையவர்
சதுர்கதிঃ	நான்குடையகமனம்போன்ற கமனமுடையவர்	அஷ்டவம்ஶவாந்	எட்டுநீர்க்கமானஅவயவமுடையவர்.

தா-ம்.—"[illegible] ॥ [illegible]" (புருவங்கள், மூக்கின் ரந்திரங்கள், காதுகள், உதடுகள், முலையின் நுனிகள், முழங்கைகள், மணிக்கட்டுகள், முழங்கால்கள், விருஷணங்கள், இடுப்புகள், கைகள், கால்கள், பிருஷ்டபாகங்கள் எவனுக்கு இப்பதினன்கவயவங்களும் ஸமமாயிருக்கின்றனவோ அவன் இராஜா) என்கிற ஸாமுத்ரிகாவசனப்படி இந்த ௧௪-அவயவங்களையும் ஸமமாயுடையவர். "[illegible]" என்கிற வராஹமிஹிராசார்யவசனப்படி இரண்டு பற்களின் வரிசைக்குள் வழுமணப்பாயும், உறுத்ததாயும், கோரப்பற்கள்போன்றதுமான நான்குதந்தங்களையுடையவர். "[illegible]" என்று பாலகாண்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறவண்ணம் - யானையினுடையவும், சிங்கத்தினுடையவும், புலியினுடையவும், எருதினுடையவும் நடைபோன்ற நான்குவித நடையுமுடையவர். "[illegible]" (வேங்கைப் புஷ்பம்போலவும், கோவக்கனிபோலவும் சிவந்து மாம்ஸவிருத்தியுடனிருக்கிற உதடும், மாம்ஸபூர்த்தியுடைய கன்னமும் எவனுக்கிருக்குமோ அவன் அரன்) என்கிறபடி அப்படியேயுடையவர். உதட்டிற்கு மஹத்வமாவது-மாம்ஸமின்றி மெலிந்திராமல் பெருத்து கோவைக்கனிபோல்சிவந்து அழகாயிருக்கை. அப்படியே கன்னமும் மாம்ஸத்தினற்பெருத்திருக்கை, மூக்கானது உன்னதமாயிருக்கை என்றுமாம். வாக்கு, முகம், நகம், ரோமம், சர்மம் இவ்வைந்தையும் மழமழப்பாயுடையவர் அல்லது தலைமயிர், கண், பற்கள், சர்மம், உள்ளங்கால் இவையுமாம். இதற்கு வரருசியின்பிரமாணம். "[illegible]" கண்களின் நட்பினுல் பாக்கியம்வருமென்றும், பற்களின் நட்பினுல் நற்சுவையுண்டாகுமென்றும், சர்மத்தின் நட்பினுல் அத்புதமான படுக்கையுண்டாமென்றும், கால்களின் நட்பினுல் உத்தமவாஹனம் கிடைக்குமென்றும் பாவம். "[illegible]" சரீரம், பின்புறம், கை, கால், விரல், கண், காது, மேட்ராம் இவை தீர்க்கமாயிருக்கவேண்டியதென்கிறவிதம். அப்படியே யுடையவர் (மேட்ராத்திற்கு - தீர்க்கமென்ருல் கோணலாயிராமலிருப்பது.)

౨౦ దశపద్మో దశబృహత్ త్రిభిర్వ్యాప్తో ద్విశుక్లవాన్ । షడున్నతో నవతనుస్త్రిభిర్వ్యాప్నోతి రాఘవః॥

௨௦. [illegible] வாந்।
[illegible] ராகவ:।

௨௦. தஶபத்மோதஶப்ருஹத்த்ரிபிர்வ்யாப்தோத்விஶுக்லவாந்।
ஷடுந்நதோநவதநுஸ்த்ரிபிர்வ்யாப்நோதிராகவ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவ:	ஸ்ரீராகவன்	ஷடுந்நத:	ஆறுஉன்னதமான அவயவமுடையவர்
தஶபத்ம:	பத்துபத்மாகார அவயவமுடையவர்	நவதநு:	ஒன்பதுஸூக்ஷ்ம அவயவமுடையவர்
தஶப்ருஹத்	பத்துபெருஅவயவமுடையவர்	த்ரிபி:	மூன்றுகளால்
த்ரிபி:-வ்யாப்த:	மூன்றுகளால்-வியாபரிக்கப்பட்டவர்	வ்யாப்நோதி	வியாபரிக்கப்படுகிருர்.
த்விஶுக்லவாந்	இரண்டில் வெளுப்புடையவர்		

தா-ம்.—"[illegible]" என்கிறபடி - முகம், வாய், கண்கள், நாக்கு, உதடு, தவடை, ஸ்தநம், நகம், கை, கால் இவைகள் தாமரைபுஷ்பம்போல் அழகானசெக்கிறமுடையன. "[illegible]" என்கிறபடியே மார்பு, தலை, முகம், கழுத்து, பாஹு, தோள், தொப்புள், இடுபுறங்கள், பின்புறம், கண்டத்துவனி, இவைகள் கம்பீரமாய் விஶாலமாயுடையவர். "[illegible]" என்கிறபடியே தேஜஸ்ஸிலும், யசஸ்ஸிலும், ஸம்பத்திலும் பிரஸித்தியுடையவர், மாத்ருபித்ருவசனமிரண்டையும் பரிசுத்தமாயுடையவர், அல்லது கண்களிலும் பற்களிலும் வெளுப்புடையவர். "[illegible]" என்கிற வரருசியின்வசனப்படி, கக்ஷம், வயிறு, மார்பு, மூக்கு, தோள், முகம் இவைகளை உன்னதமாயுடையவர். தலைமயிர், மீசை, நகம், மயிர், சர்மம், கட்டைவிரல், மேட்ராம், புத்திகூர்மை இவைகளை ஸூக்ஷ்மமாயுடையவர். இதற்கு வரருசியின் வசனம் "[illegible]" பூர்வாஹ்ந, பராஹ்ந, மத்யாஹ்நமென்கிற இம்மூன்றுகாலங்களிலும் தத்தத்காலோசிதமான தர்மம்செய்பவர். இதற்கு பிரம்ஹபுராணவசனம் "[illegible]॥

౨౧. సత్యధర్మపరః శ్రీమాన్ సంగ్రహానుగ్రహే రతః। దేశకాలవిభాగజ్ఞః సర్వలోకప్రియంవదః॥

௨௧. [illegible]।
[illegible]॥

உக. ஸத்யதர்மபரஃஸ்ரீமாக்ஸங்க்ராஹாநுக்ரஹோரதஃ।
தேஶகாலவிபாகஜ்ஞஸ்ஸர்வலோகப்ரியம்வதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ராகவஃ	ஸ்ரீராகவன்)	ஸ்ரீமாக்	ஸம்பத்துடையவர்
ஸத்யதர்மபரஃ	ஸத்தியத்திலும்தர்மத்திலும்ஆஸக்தியு[ள்ளவர்	தேஶகாலவிபாகஜ்ஞஃ-தேசகாலதன்மையையறிந்தவர்	
ஸங்க்ராஹாநுக்ரஹோரதஃ-ஸம்பாதிப்பதிலும் கொடுப்பதிலுமா ஸக்தியுள்ளவர் (ஆதலால்)		ஸர்வலோகப்ரியம்வதஃ-ஸமஸ்தலோகங்களுக்கு பிரியத்தையும்சொல்பவர்.	

தா-ம்.—இவ்வித ஸாமுத்திரிகா லக்ஷணங்களமைந்த திருமேனியுடைய தாசாதிகுணத்திலுமேன்மையடைந்தவர். ஸத்தியத்தைக தலைக்காப்பவர், தர்மத்தைப்பரிபாலிப்பவர். பிதிருவாக்கியபரிபாலனுர்த்தம் காட்டரசைவிட்டுக் காட்டரசைவிரும்பிய தர்மக்கியரன்றே! பிராணனையிழந்தாலும், பிராணனுக்குமேலான பத்தினியைப் பரிகொடுத்தாலும், பத்தினிக்குமேலான ஸகோதரனைப் பரிகொடுத்தாலும், ஸத்தியத்தையும் தர்மத்தையும் கைவிடாத மஹாத்மாவன்றே! மேலுமந்த ரகுவீரன் அர்த்தார்ஜ்ஜிதத்தில் மிக ஊக்கமுடையவர், ஆர்ஜ்ஜிதமான திரவியத்தை வீணாகக்ஷயியாது ஸத்பாத்திரத்திலளிக்க விருப்பங்கொண்ட கொடையாளன். ஸத்தியதர்மவிரதங்களாலுண்டாகும் ஸ்ரீயோடுவிளங்குபவர், அகிலபுவனங்களும் வணங்கப்பெற்ற பாக்கியவான், காலதேசவர்த்தமானங்களறிந்த புத்திமான், இங்கிதமறிந்தலௌகிகன், ஸர்வசராசரங்களுமானந்தமடையும்படியான மதுரபாஷி. இப்படிப்பட்ட மஹிமையுடையவரக்தரகுநாதன்.

౨౨. భ్రాతా చ తస్య ద్వైమాత్రః సౌమిత్రిరపరాజితః। అనురాగేణ రూపేణ గుణైశ్చైవ తథావిధః॥

൨൨. ഭ്രാതാ ച തസ്യ ദ്വൈമാത്രഃ സൌമിത്രിരപരാജിതഃ।
അനുരാഗേണ രൂപേണ ഗുണൈശ്ചൈവ തഥാവിധഃ॥

உஉ. ப்ராதாசதஸ்யத்வைமாத்ரஸ்ஸௌமித்ரிரபராஜிதஃ।
அநுராகேணரூபேணகுணைஶ்சைவததாவிதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அந்தஸ்ரீராகவனுக்கு	அநுராகேண	அன்பினாலும்
த்வைமாத்ரஃ *	சித்தன்னைமகனும்	ரூபேண	ஸௌந்தரியத்தாலும்
ப்ராதா	தம்பியும் [க்ஷ்மணன்)	குணைஶ்ச	குணங்களினாலும்
ஸௌமித்ரிஃ	ஸுமித்ரையின் புத்திரனுமான (இல	ததாவிதஃ	(அந்தராமனுக்கெவ்விதமோ) அவ்விதமிவருக்குமுண்டு.
அபராஜிதஃ	இதரர்களால்வெல்லமுடியாதவர்		

தா-ம்.—இவ்வித கல்யாணகுணத்மகனுன ரகுநந்தனனுக்குச் சிற்றனனையான ஸுமித்திராதேவி கர்ப்பத்தில் ஜனித்தஸகோதரனொருவருண்டு. அவருக்கிலக்ஷ்மணனென்று திருநாமம். ஸ்வாமிக்குளைத்த யாவத்குணவிசேஷங்களு மவருக்குமுண்டு. யுத்தத்திலப்பிரதித்வந்த்வன், ரூபத்தில்மன்மதன், குணத்திலு மனுராகத்திலும் பரிபூர்ணன். இப்படி வீரியானுராகரூபகுணங்களில் ஸ்ரீராகவனைப்போலவே இளையவரும் நிகரற்ற நிறைவடைந்தவர்.

౨౩. తావుభౌ నరశార్దూలౌ త్వత్సకాశముపాగతౌ। విచిన్వంతౌ మహీం కృత్స్నామస్మాభిరభిసంగతౌ॥

൨൩. താവുഭൌ നരശാർദ്ദൂലൌ ത്വത്സകാശമുപാഗതൌ।
വിചിന്വന്തൌ മഹീം കൃത്സ്നാമസ്മാഭിരഭിസംഗതൌ॥

உங. தாவுபௌநரஶார்தூலௌத்வத்ஸகாஶமுபாகதௌ।
விசிந்வந்தௌமஹீம்க்ருத்ஸ்நாமஸ்மாபிரபிஸங்கதௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நரஶார்தூலௌ	மனிதசிரேஷ்டரும்	க்ருத்ஸ்நாம்-மஹீம்	(சகஷ்டமான) ஸமஸ்தபூமியையும்
உபௌ தௌ	இரண்டுபேருமான-அந்தராமலக்ஷ்மணுள்	விசிந்வந்தௌ	தேடிக்கொண்டவர்களாக
த்வத்ஸகாஶமுபாகதௌ-உன்னைப்பார்ப்பதில்வெகுஆசையுடையவர்களாகவும்		அஸ்மாபிஃ	எங்களோடு
		அபிஸங்கதௌ	சேர்ந்துக்கொண்டார்கள்.

౨౪. త్వామేవమాగతౌ తౌ విచరంతౌ వసుంధరామ్। దదర్శతుర్మృగపతిం పూర్వజేనావరోపితమ్॥

౨౫. ఋశ్యమూకస్య పృష్ఠే తు బహుపాదపసంకులే। భ్రాతుర్భయార్తమాసీనం సుగ్రీవం ప్రియదర్శనమ్॥

൨൪. ത്വാമേവമാഗതൌ തൌ വിചരന്തൌ വസുന്ധരാം।
ദദർശതുർമൃഗപതിം പൂർവജേനാവരോപിതം॥

൨൫. ഋശ്യമൂകസ്യ പൃഷ്ഠേ തു ബഹുപാദപസംകുലേ।
ഭ്രാതുർഭയാർത്തമാസീനം സുഗ്രീവം പ്രിയദർശനം॥

* "த்வைமாத்ரஃ" இரண்டுதாயுடையவன்இலக்ஷ்மணன், எங்ஙனமெனில், ஜனகமாதாஸுமித்திரை பிறந்தவன்று நடக்கு ஸ்ரீராகவனோடு இணைபிரியாதிருந்தவராதலால், அவனைவளர்த்தெடுத்தமாதா கௌஸல்வியை. இப்படி இரண்டுதாயுடையவனென்றறிக.

உச. த்வாமேவமார்க்கமாணௌதௌவிசரந்தௌவஸுந்தராம்।
ததர்ஸதும்ருகபதிம்பூர்வஜேநாவரோபிதம்॥

உரு. ருஶ்யமூகஸ்யப்ருஷ்டேதுபஹுபாதபஸங்குலே।
ப்ராதுர்பயார்தமாஸீநம்ஸுக்ரீவம்ப்ரியதர்ஸநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வாமேவ	உம்மையே	ப்ராதுః-பயார்தம்	வாலியினுடைய-பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டவருமாய்
மார்க்கமாணௌ	தேடித்திரிகிற	பஹுபாதபஸங்குலே	- அனேகமரங்களினால் நெருக்கமான
தௌ	அந்தராமலக்ஷ்மணர்கள்	ருஶ்யமூகஸ்ய	ருசியமூகமென்கிறபருவதத்தினுடைய
வஸுந்தராம்	பூமியை	ப்ருஷ்டே-ஆஸீநம்	பின்புறத்தில்-உட்கார்ந் திருப்பவரும்
விசரந்தௌ	ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு	ப்ரியதர்ஸநம்	இஷ்டமானபார்வையுடையவரும்
பூர்வஜேந	அண்ணனை (வாலியினால்)	ம்ருகபதிம்	வானராதிபதியுமான
(ராஜ்யாத்)	(இராஜ்ஜியத்திலிருந்து)	ஸுக்ரீவம்	மஹாராஜனை
அவரோபிதம்	துறத்தப்பட்டவரும்	ததர்ஸது:	பார்த்தார்கள்.
(அதயேவ)	(ஆகையினால்)		

౨౬. వయంతుహరిరాజంతంసుగ్రీవంసత్యసంగరమ్।పరిచర్యామహేరాజ్యాత్పూర్వజేనావరోపితమ్॥

உசு. വയന്തുഹരിരാജംതംസുഗ്രീവംസത്യസംഗരം।
പരിചര്യാമഹേരാജ്യാത്പൂർവജേനാവരോപിതം॥

உசு. வயந்துஹரிராஜந்தம்ஸுக்ரீவம்ஸத்யஸங்கரம்।
பரிசர்யாமஹேராஜ்யாத்பூர்வஜேநாவரோபிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராஜ்யாத்	கிட்கிந்தையிலிருந்து	ஹரிராஜம்-தம்	வானரப்பிரபுவுமான-அம்மஹாராஜனை
பூர்வஜேந	அண்ணனால்	வயம்	நாங்கள்
அவரோபிதம்	வெருட்டப்பட்ட	பரிசர்ய	சூழ்ந்துகொண்டு
ஸத்யஸங்கரம்	நிஜமானபிரதிஜ்ஞையுடையவனும்	ஆஸ்மஹே	இருக்கின்றோம்.
ஸுக்ரீவம்	சோபனமானகழுத்துடையவனும்		

౨౭. తతస్తుచీరవసనౌధనుఃప్రవరపాణినౌ।ఋశ్యమూకస్యశైలస్యరమ్యందేశముపాగతౌ॥

உஎ. തതസ്തൗചീരവസനൗധനുഃപ്രവരപാണിനൗ।
ഋശ്യമൂകസ്യശൈലസ്യരമ്യംദേശമുപാഗതൗ॥

உஎ. ததஸ்தௌசீரவஸநௌதநு:ப்ரவரபாணிநௌ।
ருஶ்யமூகஸ்யஶைலஸ்யரம்யம்தேஶமுபாகதௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	தௌ	அந்த இராமலக்ஷ்மணர்
சீரவஸநௌ	மரவுரியைதரித்தவரும்	ருஶ்யமூகஸ்ய-ஶைலஸ்ய-ருசியமூகமென்கிற - பருவதத்தினுடைய	
தநு:ப்ரவரபாணிநௌ	- சிரேஷ்டமான தனுஸ்ஸைக்கையிலுடையவருமான	ரம்யம்-தேஶம்	அழகான-தேசத்தை
		உபாகதௌ	அடைந்தார்கள்.

౨౮. సతౌదృష్ట్వానరవ్యాఘ్రౌధన్వినౌవానరర్షభః।అవప్లుతోగిరేస్తస్యశిఖరంభయమోహితః॥

உஅ. സതൗദൃഷ്ട്വാനരവ്യാഘ്രൗധന്വിനൗവാനരർഷഭഃ।
അവപ്ലുതോഗിരേസ്തസ്യശിഖരംഭയമോഹിതഃ॥

உஅ. ஸதௌத்ருஷ்ட்வாநரவ்யாக்ரௌதந்விநௌவாநரர்ஷப:।
அவப்லுதோகிரேஸ்தஸ்யஶிகரம்பயமோஹித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-வாநரர்ஷப:	அந்த-ஸுக்ரீவன்	பயமோஹித:	பயத்தால்மெய்மறந்தவராக
தந்விநௌ	தனுஸ்ஸையுடையவரும்	தஸ்ய-கிரே:	அந்த-பருவதத்தினுடைய
நரவ்யாக்ரௌ	நரசிரேஷ்டருமான	ஶிகரம்	கொடிமுடியை
தௌ	அந்த இராமலக்ஷ்மணரை	அவப்லுத:	தாண்டினார்.
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து		

(உ௩-மு-உஅ-ல்) தா-ம்.—அந்தரேந்திரரிருவரும்பிரிவுண்ட உம்மைப்பார்ப்பதில்மிக ஆவல்கொண்டவர்களாய்வனமுழுதுந்தேடிக்கொண்டு ருசியமூக பருவதப்பிரதேசத்தையடைந்தார்கள். அப்பொழுது, வானரர்கோனும்ஸுந்தரகாத்திரனுமானஎங்கள்ஸுக்கிரீவமஹாராஜா, அண்ணனுனவாலியினால்இராஜ்ஜியஸிம்ஹாஸனத்திலிருந்துதறத்தப்பட்டுகோடு தோற்றுஸுகமிழந்து கேவலம்பிராணரக்ஷணர்த்தம் விருக்ஷங்களடர்ந்த அப்பர்வதத்தின்பின்புறத்தில்வாஸஞ்செய்திருந்தார். அவரோஸத்தியஸந்தர், அதர்மத்திற்பிரவர்த்தியாதவர், நீதியோடரசுபுரிந்தவர், பிராதாவினக்கிரமத்தா லவரவதிப்படுகையில், அவரதுமந்திரிகளும், அவரதுஸுகதுக்கங்களுக்கு பாத்தியப்பட்டவருமான நாங்கள் நால்வர் அவரைச்சூழ்ந்திருந்தோம். அப்படிப்பட்ட அவ

ஸரத்தில், சிரவஸ்திரமுடுத்துதனுஷ்பாணிகளாய், ஜ்வலிக்கிறவீரியதேஜஸ்ஸுடன், மின்னலோடுகூடிய மேகம்போல் இலக்ஷ்மணனோடுஅந்தநீலமேகசியாமளமூர்த்தி, மிகரம்யமான அக்கிரிப்பிரதேசத்தை யடைந்தார், அவ்விரண்டுவீரரையும் பார்த்தவெங்கள் ராஜாபயந்துநடுநடுங்கி, ஓகோ! வாலிபிரவேசிக்கமுடியாத இவ்விடத்தில் எனதுபிராணன் பத்திரமென்றிருந்தேனே, இதோ இரண்டுவீரரை யனுப்பிவிட்டனனே, என்செய்வேனென்று இருந்தவிடத்தைவிட்டு கிரிசிகரத்தைத்தாவியோடிவிட்டார்.

౨౯. తతస్స శిఖరే తస్మిన్ వానరేంద్రో వ్యవస్థితః। తయోస్సమీపం మామేవ ప్రేషయామాస సత్వరమ్॥

உகூ. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।
𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌮𑍀𑌪𑌂𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍॥

உகூ. ததஸ்ஸஶிகரேதஸ்மிந்வாநரேந்த்ரோவ்யவஸ்த்தித:।
தயோஸ்ஸமீபம்மாமேவப்ரேஷயாமாஸஸத்வரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	தயோ:-ஸமீபம்	அந்த (இராமலக்ஷ்மணருடைய) அருகாமையை (ப்பற்றி)
வாநரேந்த்ர:	வானரசிரேஷ்டனை	மாமேவ	என்னையே
ஸ:	அந்த-(ஸுக்ரீவன்)	ஸத்வரம்-ப்ரேஷயாமாஸ-சீக்கிரமாக-அனுப்பினார்.	
தஸ்மிந்-ஶிகரே	அந்த-கொடிமுடியில்		
வ்யவஸ்த்தித:	இருந்தவனாக		

౩౦. తావహం పురుషవ్యాఘ్రౌ సుగ్రీవవచనాత్ప్రభూ। రూపలక్షణసంపన్నౌ కృతాంజలిరుపస్థితః॥

௩௰. 𑌤𑌾𑌵𑌹𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑍌𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂।
𑌰𑍂𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍌𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂𑌜𑌲𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃॥

௩௰. தாவஹம்புருஷவ்யாக்ரௌஸுக்ரீவவசநாத்ப்ரபூ।
ரூபலக்ஷணஸம்பந்நௌக்ருதாஞ்ஜலிருபஸ்த்தித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	யான்	ப்ரபூ-தௌ	நிக்ரஹாநுக்ரஹஸமர்தர்களுமான-அந்தராமலக்ஷ்மணரை
ஸுக்ரீவவசநாத்	ஸுக்ரீவனுடையஆஜ்ஞையால்		
புருஷவ்யாக்ரௌ	புருஷசிரேஷ்டர்களும்	க்ருதாஞ்ஜலி:	கைகூப்புகிறதைசெய்துக்கொண்டு
ரூபலக்ஷணஸம்பந்நௌ	ரூபங்களாலும் – லக்ஷணங்களாலும் பரிபூர்ணர்களும்	உபஸ்த்தித:	ஸமீபித்து (அடைந்தேன்)

౩౧. తౌ పరిజ్ఞాతతత్త్వార్థౌ మయా ప్రీతిసమన్వితౌ। పృష్ఠమారోప్య తం దేశం ప్రాపితౌ పురుషర్షభౌ॥

௩௧. 𑌤𑍌𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍌𑌮𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍌।
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯𑌤𑌂𑌦𑍇𑌶𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑍌𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭𑍌॥

௩௧. தௌபரிஜ்ஞாததத்வார்த்தௌமயாப்ரீதிஸமந்விதௌ।
ப்ருஷ்டமாரோப்யதம்தேஶம்ப்ராபிதௌபுருஷர்ஷபௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயா	என்னால்	தௌ	அந்த ராமலக்ஷ்மணர்
பரிஜ்ஞாததத்வார்த்தௌ	அரியப்பட்டயதார்த்தவர்த்தமுடையவர்களும்	ப்ருஷ்டம்	(என்) முதுகை
		ஆரோப்ய	ஏற்றிக்கொண்டு
ப்ரீதிஸமந்விதௌ	அன்போடுகூடினவர்களும்	தம்-தேஶம்	ஸுக்கிரீவனிருக்குமந்த (தேசத்தை)
புருஷர்ஷபௌ	புருஷசிரேஷ்டர்களுமான	ப்ராபிதௌ	அடைவிப்பிக்கப்பட்டார்கள்.

౩౨. నివేదితౌ చ తత్త్వేన సుగ్రీవాయ మహాత్మనే। తయోరన్యోన్యసల్లాపాద్భృశం ప్రీతిరజాయత॥

௩௨. 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍌𑌚𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇।
𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌸𑌲𑍍𑌲𑌾𑌪𑌾𑌦𑍍𑌭𑍃𑌶𑌂𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤॥

௩௨. நிவேதிதௌசதத்வேநஸுக்ரீவாயமஹாத்மநே।
தயோரந்யோந்யஸல்லாபாத்ப்ருஶம்ப்ரீதிரஜாயத॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தௌ	(என்னால்) அந்தஇராமலக்ஷ்மணர்	அந்யோந்யஸல்லாபாத்	ஒருவருக்கொருவர் வார்த்தைசொல்லிக்கொண்டதனால்
மஹாத்மநே	உத்தமஸ்வபாவமுடைய	தயோ:	அந்தராமலக்ஷ்மணருக்கு
ஸுக்ரீவாய	ஸுக்கிரீவனையும்பொருட்டு	ப்ருஶம்-ப்ரீதி:	மிகவும்-அன்பானது
தத்வேந-நிவேதிதௌ	யதார்த்தமாகநன்றாய்தெரியப்படுத்தப்பட்டார்கள்	அஜாயத	உண்டாயிற்று.

౩౩. తతస్తౌ ప్రీతిసంపన్నౌ హరీశ్వరనరేశ్వరౌ। పరస్పరకృతాశ్వాసౌ కథయా పూర్వవృత్తయా॥

௩௩. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍌𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍌𑌹𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌨𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍌𑌕𑌥𑌯𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾॥

கக. ததஸ்தௌப்ரீதிஸம்பந்நௌஹரீஸ்வரநரேஸ்வரௌ।
பரஸ்பரக்ருதாஸ்வாஸௌகதயாபூர்வவ்ருத்தயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉	பின்பு	பூர்வவ்ருத்தயா	முன்புநடந்த
ப்ரீதிஸம்பந்நௌ	அன்போடுகூடின	கதயா	வரலாற்றினால்
தௌ	அந்த	பரஸ்பரக்ருதாஸ்வாஸௌ	ஒருவருக்கொருவர்செய்தகொண்டஸமாதானமுடையவர்களாக(ஆனார்கள்.)
ஹரீஸ்வரநரேஸ்வரௌ-ஸுக்ரீவன்இராகவன்இவர்கள்			

(உகூ-மு-கக-ல்) தா-ம்.—தனுஷ்பாணிகளாய் ருசியமூகபர்வதத்தையடைந்த அந்தரபுங்கவனாச்சத் தருக்கனென்றுகினைத்துப்பயந்தோடிய மஹாராஜர்பர்வதாக்கிரத்திலிருந்துகொண்டே அவ்வீரருடைய வரலாற்றையறிந்துவரும்படி யென்னைவிடுத்தனர். அவரதாக்கினையின்படியாலும், ரூபவான்களும், பிரபலவீரரும், அநுக்கிரகநிக்கிரகங்கள் செய்யவல்லவருமான அந்தரபதிகளுடைய திவ்வியஸந்நிதியை அஞ்சலிபத்தனாய்ச் சென்றடைந்து அவர்கட்கு விஷயங்களையெல்லாம் யதாதத்வமுரைக்க அதைக்கேட்ட ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணுள் பிரீதிமான்களாயினர். பிறகு அவ்விருவரையும் என்முதுகின்மீதெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு மஹாராஜரிருக்குமிடத்திற்சேர்த்தேன். ஹரீசுவரனுமவர்களுடைய வரலாற்றையறிந்தவுடன் ஸந்தோஷமாயவர்களோடு ஸம்பாஷித்துப் பிரீதியுண்டுபண்ணினர். ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரும் ஸுக்கிரீவனிடத்திற் பிரீதிகொண்டார்கள். இந்தவிதம் பரஸ்பரஸல்லாபத்தால் அவரவருடைய பூர்வவிருத்தாந்தங்களை வெளியிட்டு ஸம்ஹிருஷ்டஹிருதயரானர்கள்.

౩౪. తతస్స సాంత్వయామాస సుగ్రీవం లక్ష్మణాగ్రజః। స్త్రీహేతోర్వాలినా భ్రాత్రా నిరస్తమురుతేజసా॥

கஉ ததஸ்ஸ ஸாந்த்வயாமாஸ ஸுக்ரீவம் லக்ஷ்மணாக்ரஜ꞉।
ஸ்த்ரீஹேதோர்வாலிநா ப்ராத்ரா நிரஸ்தமுருதேஜஸா॥

கஉ. ததஸ்ஸஸாந்த்வயாமாஸஸுக்ரீவம்லக்ஷ்மணாக்ரஜ꞉।
ஸ்த்ரீஹேதோர்வாலிநாப்ராத்ராநிரஸ்தமுருதேஜஸா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉	பிறகு	ப்ராத்ரா-வாலிநா	பிராதாவாகிய-வாலியினால்
ஸ꞉-லக்ஷ்மணாக்ரஜ꞉	அந்தஸ்ரீராகவன்	நிரஸ்தம்-ஸுக்ரீவம்	தள்ளப்பட்ட-ஸுக்ரீவனை
ஸ்த்ரீஹேதோ꞉	பெண்பாவையின்னிமித்தமாக	ஸாந்த்வயாமாஸ	ஸமாதானம்செய்தார்.
உருதேஜஸா	பெருவலுவுடைய		

౩౫. తతస్త్వన్నాశజం శోకం రామస్యాక్లిష్టకర్మణః। లక్ష్మణో వానరేంద్రాయ సుగ్రీవాయ న్యవేదయత్॥

கரு. ததஸ்த்வந்நாஶஜம் ஶோகம் ராமஸ்யாக்லிஷ்டகர்மண꞉।
லக்ஷ்மணோ வாநரேந்த்ராய ஸுக்ரீவாய ந்யவேதயத்॥

கரு. ததஸ்த்வக்ராஸஜம்ஶோகம்ராமஸ்யாக்லிஷ்டகர்மண꞉।
லக்ஷ்மணோவாநரேந்த்ராயஸுக்ரீவாயந்யவேதயத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉	பின்பு [யாலுண்டான	ஶோகம்	துக்கத்தை
லக்ஷ்மண꞉-த்வந்நாஸஜம்-	இலக்ஷ்மணன்-உம்மைக் காணுமை	வாநரேந்த்ராய	வானராதிபதியான
அக்லிஷ்டகர்மண꞉	கிலேசமில்லாகிரியை யுடையவரான	ஸுக்ரீவாய	ஸுக்ரீவனையும்பொருட்டு
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய	ந்யவேதயத்	அறிவிப்பித்தார்.

౩౬. స శ్రుత్వా వానరేంద్రస్తు లక్ష్మణేనేరితం వచః। తదాసీన్నిష్ప్రభోఽత్యర్థం గ్రహగ్రస్త ఇవాంశుమాన్॥

கசு. ஸ ஶ்ருத்வா வாநரேந்த்ரஸ்து லக்ஷ்மணேநேரிதம் வச꞉।
ததாஸீந்நிஷ்ப்ரபோऽத்யர்த்தம் க்ரஹக்ரஸ்த இவாம்ஶுமாந்॥

கசு. ஸஶ்ருத்வாவாநரேந்த்ரஸ்துலக்ஷ்மணேநேரிதம்வச꞉।
ததாஸீந்நிஷ்ப்ரபோத்யர்த்தம்க்ரஹக்ரஹஸ்தஇவாம்ஶுமாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரேந்த்ர꞉	வானரகோனை	ததா	அப்பொழுது [சதிரவன்போல்
ஸ꞉	அந்தஸுக்ரீவன்	க்ரஹக்ரஸ்த꞉-அம்ஶுமாநிவ	- இராகுவினால்பிடிக்கப்பட்ட
லக்ஷ்மணேந-யீரிதம்	இலக்ஷ்மணனால்-சொல்லப்பட்ட	அத்யர்த்தம்-நிஷ்ப்ரப꞉-மிகவும் ஒளியில்லாதவனுக	
வச꞉-ஶ்ருத்வா	வார்த்தையை-கேட்டு	ஆஸீத்	ஆனுர்.

౩౭. తతస్త్వద్గాత్రశోభీని రక్షసా హ్రియమాణయా। యాన్యాభరణజాలాని పాతితాని మహీతలే॥

౩౮. తాని సర్వాణి రామాయ ఆనీయ హరియూథపాః। సంహృష్టా దర్శయామాసుర్గతిం తు న విదుస్తవ॥

கஎ. ததஸ்த்வத்காத்ரஶோபீநி ரக்ஷஸா ஹ்ரியமாணயா।
யாந்யாபரணஜாலாநி பாதிதாநி மஹீதலே॥

கசு. தாநிவஸ்த்ராணிராமாயஸுநீயஹரியூதபாஃ।
ஸம்ஹ்ருஷ்டாதர்ஶயாமாஸுர்கதிம்துநவிதுஸ்தவ॥

கஎ. ததஸ்த்வத்காத்ரஶோபீநிரக்ஷஸாஹ்ரியமாணயா।
யாந்யாபரணஜாலாநிபாதிதாநிமஹீதலே॥

கஅ. தாநிஸர்வாணிராமாயஆநீயஹரியூதபாஃ।
ஸம்ஹ்ருஷ்டாதர்ஶயாமாஸுர்கதிம்துநவிதுஸ்தவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு [போகப்பட்ட	ஹரியூதபாஃ-ஸம்ஹ்ருஷ்டாஃ-	வானரத்தலைவர்கள் - வெகுசந்தோஷமுடையவர்களாக
ரக்ஷஸா-ஹ்ரியமாணயா	- இராவணனால்-எடுத்துக்கொண்டு	ஆநீய	எடுத்துவந்து [தனர்
த்வத்காத்ரஶோபீநி	உன்தேஹத்தில்விளங்குகிற	ராமாய-தர்ஶயாமாஸுஃ-	ஸ்ரீராகவனையும்பொருட்கொண்பித்
யாநி-ஆபரணஜாலாநி	- எந்த-ஆபரணஸமூகங்கள் [வோ	தவ-கதிம்து	உன்னுடைய - ஸ்தானத்தையோவெ
மஹீதலே-பாதிதாநி	பூமியில் - (உன்னால்) போடப்பட்டன	நவிதுஃ	அறியார்கள். [ன்றால்
ஸர்வாணி-தாநி	ஸமஸ்தங்களான-அவ்வாபரணங்களை		

(கசு-முதல்-கஅ-வரை) தாம்.—பிறகு அந்தாகூத்தமன், ஓர் ஸ்திரீவியாஜத்தால் பூர்வஜனை வாலியை ழைத்த துன்பங்களுக்குள்ளாகி ஸகலபோகங்களினின்று துறத்தப்பட்டு வருந்தினவானராதிபதியைத் தேற்றரவுசெய்தார். உம்முடைய கஷ்டத்தால் ஸ்ரீராகவனுக் குண்டாயிருக்குங்கஷ்டத்தை இலக்ஷ்மணவாக்காலறிந்து ஸுக்கிரீவமஹாராஜா மிகவுந்துக்கித்து இராகுவின் வாயில்விழுந்த ஸூரியனைப்போல் காந்திமழுங்கி மெய்வாடினர். பிறகு இராவணனும்மை ஆகாசமார்க்கமாய்க் கொண்டுபோகையில் திருமேனியினின்று நீர் கழட்டி பூமியின்மீதெறிந்த ஆபரணங்களையெல்லாம் மஹாராஜருடைய ஆஜ்ஞையால் வானரயூதபதிகள் ஸ்ரீராகவதர்சனார்த்தம அவர்முன் வைத்தார்கள், ஆனாலவ்வரக்கன் உம்மைப்பத்திரப்படுத்திய இவ்விடத்தை மாத்திர மவர்களறியார்கள்.

கரு-வது சுலோகத்தின் விசேஷார்த்தம்.

"ராமஸ்யாக்லிஷ்டகர்மணஃ" "சதுர்த்தஶஸஹஸ்ராணிரக்ஷஸாம்பீமகர்மணாம் - ஏகஶ்சராமோதர்மாத்மாகதம்யுத்தம்பவிஷ்யதி" என்று-தண்டகாவனத்தில் கரதூஷணாதிகளோடுயுத்தம்நேர்ந்தபோது மஹரிஷிகளும்ஸமஸ்ததேவர்களுமொன்றுகூடி ஒருவராய்நிற்கிற ஸ்ரீராகவனையும் அனேகமாய்நிற்கிற இராக்ஷஸவெள்ளத்தையும் பார்த்து, அரக்கரோ பதினாலாயிரம்வீரர், ஸ்ரீராகவனோ வொருவர், அவர்களோ அதர்மயுத்தம்செய்கிற மாயாவிகள், இவரோ தர்மயுத்தஞ்செய்கிற பரமஸாது, இவ்விருவருக்கும் சேர்ந்ததே யுத்தம், இதென்னகதியாகுமோ என்று வயிர்பிடித்துநிற்கையில், அப்பதினாலாயிரமரக்கரையுமொருக்ஷணகாலத்தில் அக்லேசமாகவேஸம்ஹரித்த ஸ்ரீராகவன் ஜயஸ்ரீயுடன்திரும்புந்தசையிலேபிராட்டிகண்டு மகிழ்ந்து, வனப்பிரயாணகாலத்தில், இராக்ஷஸபூயிஷ்டமான தேசத்தி னுன்னை யழைத்துப்போக வஞ்சுகிறேனென்று சொன்ன பர்த்தாவை "ஸ்த்ரியம்புருஷவிக்ரஹம்" (புருஷவேஷம் பூண்டுவந்த உம்மை புருஷனென்றெண்ணி மோசம்போனார் என் பிதாஜனகன்) என்றுமுன்புதிக்கரித்தவள்தானே இப்பொழுதோடிவந்து "தம்த்ருஷ்ட்வாஶத்ருஹந்தாரம்மஹர்ஷீணாம்ஸுகாவஹம் - பபூவஹ்ருஷ்டாவைதேஹீ பர்த்தாரம்பரிஷஸ்வஜே" என்கிறபடி சத்துருக்களையொழித்து, ஸாதுக்களுக் காநந்தப்பெருக்கையளித்து,உம்மையுமுகப்பித்து, தாமும் அந்தாணரங்கத்தாலுண்டான விரணமெல்லாமாறும்படி தேவருடையகாடாலிங்கனத்தால் ரமித்துப்போருகையிலே "த்வந்நாஶஜம்ஶோகம்" அவ்விபவத்திற்கும்மைப்பிரிந்ததால்வந்தவிபத்தைமஹாராஜருக்கு இலக்ஷ்மணனறிவித்தானென்றபடி. "வாநரேந்த்ராய" என்பதினால் "யாம்கபீநாம்ஸஹஸ்ராணி" என்கிறபடியேபிராட்டியைத்தேடவல்ல வானரகுலத்திற்கெல்லாம் நிர்வாஹகனுகையாலே ஸ்ரீராகவனுடைய ஆற்றாமையைத் தீர்க்கவல்லவனென்று காண்பிக்கப்படுகிறது.

கசு-வது சுலோகத்தின் விசேஷார்த்தம்.

"ஸஶ்ருத்வாவாநரேந்த்ரஸ்து" - ஸ்ரீராகவனுடைய ஆற்றாமையை இலக்ஷ்மணன்சொல்லக்கேட்டபோதே அவ்வியஸனமாற்றாது மஹாராஜருக்குண்டான வேறுபாட்டைச்சொல்லுகிறது. "அத்யர்த்தநிஷ்ப்ரபஃ" பிராட்டியைப்பிரிகையாலுண்டானவாற்றாமைமாத்திரமே ஸ்ரீராகவனுக்குள்ளது. இவருக்குமுன்னுள்ளவியஸனத்தோடு,ஸ்ரீராகவனும் பிராட்டியும்சேரவிருக்கக் காணாமையாலுண்டான துக்கமும் சேர்ந்தமையால், வியஸனமிரட்டித்திருந்ததென்றபடி. அல்லது. "யாநஶக்யாபுராத்ருஷ்டும்பூதைராகாஶகைரபி - தாமத்யஸீதாம்பஶ்யந்திராஜமார்க்ககதாஜநாஃ" என்கிறபடி ககனஸஞ்சாரிகளும் பார்க்கவொண்ணாத எந்த ஸீதையானவள் ஸ்ரீராகவன் காடேரவெழுந்தருளுகையில் அவர் பின் புறப்பட்டுபோகையாலே ஸிஷ்டாசாரமுண்டாயிருந்தது தன்னாயகனைவகன்றுக்ஷணகாலமாயினும்ஸஹிக்கவறியாத அப்படிப்பட்ட இவளுக்குமிப்பிரிவு உண்டாவதேயென்று முகத்தில் நிழலாடாதே காந்தியற்றிருந்தாராகவுமாம் "க்ரஹக்ரஸ்தயிவாம்ஶுமாந்" - என்கையாலே பிராட்டியும் ஸ்ரீராகவனுமான சேத்தியை சேவித்தபின்னிவர்க்கு இராகுவிநிர்முக்த சூரியனுக்குபோலே ஒரு தேஜோவிசேஷம் ஸித்திக்குமென்பது ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது.

౩౯. తానిరామాయదత్తానిమయైవోపహృతానిచ। స్వస్థవంత్యవకీర్ణానితస్మిన్విగతచేతసి॥

கசு. தாநிராமாயதத்தாநிமயைவோபஹ்ருதாநிச।
ஸ்வநவந்த்யவகீர்ணாநிதஸ்மிந்விகதசேதஸி॥

கசு. தாநிராமாயதத்தாநிமயைவோபஹ்ருதாநிச।
ஸ்வநவந்த்யவகீர்ணாநிதஸ்மிந்விகதசேதஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயைவ	(முன்பு ஆபரணம்விழும்போது) என்னாலேயே	தாநி	அவ்வாபரணங்கள்
உபஹ்ருதாநி	எடுத்தவைப்பட்டனவும்	தஸ்மிந்-விகதசேதஸி	அந்தராமன்-போனமனமுடையவராயிருக்குகையில்
ஸ்வநவந்தி ச	(விழும்போது) சப்தமுடையனவும்	ராமாய	ஸ்ரீராகவனையும்பொருட்டு
அவகீர்ணாநி	(தம்மால்) எறியப்பட்டனவுமான	தத்தாநி	(ஸுக்ரீவனால்) கொடுக்கப்பட்டன.

தா-ம்.—இராவணனால்கிரஹிக்கப்பட்டுஆகாசமார்க்கமாயெழுந்தருளுகையில், உம்முடையஸுந்தராவயவங்களினின்றும்மால்களைந்து எறியப்பட்டு கலகலவென்கிறநாதத்துடன் பூமியின்மீதுவிழுந்த அவ்வுத்தமாபரணங்களை யானேயெடுத்து மஹாராஜர்முன்வைத்தேன். அவைகளை யவர்பத்திரமாய்வைத்திருந்து, இலக்ஷ்மணர்முகமாய் ஸ்வாமிக்குநேரிட்ட துக்கத்தைச் செவியுற்றவுடன் அவ்வாபரணங்களை ஸ்ரீராகவன் கடாக்ஷிக்கும்படித்தமவர்முன்ஸமர்ப்பித்தார்.

౪౦. తాన్యంకే దర్శనీయాని కృత్వా బహువిధం తవ । తేన దేవప్రకాశేన దేవేన పరిదేవితం ॥

௪௦. தாந்யங்கே தர்ஶநீயாநி க்ருத்வா பஹுவிதம் தவ।
தேந தேவப்ரகாஶேந தேவேந பரிதேவிதம்॥

௪௦. தாந்யங்கேதர்ஸநீயாநிக்ருத்வாபஹுவிதம்தவ।
தேநதேவப்ரகாஸேநதேவேநபரிதேவிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேவப்ரகாஸேந	தேவதையினொளிபோன்றவொளியுடையவராதலால்	தர்ஸநீயாநி	பார்க்கப்பட்டனவாக
தேவேந-தேந	பிரகாசகரான-அந்த ஸ்ரீராகவனால்	க்ருத்வா	செய்து
தாநி	அந்த ஆபரணங்கள்	பஹுவிதம்	வெகுவிதமாக
தவ-அங்கே	உம்முடைய-ஸமீபத்தில்	பரிதேவிதம்	துக்கிக்குகை (வியஸனித்தார்.)

౪౧. పశ్యతస్తాని రుదతస్తామ్యతశ్చ పునః పునః । ప్రాదీపయన్ దాశరథేస్తాని శోకహుతాశనమ్ ॥

௪௧. பஶ்யதஸ்தாநி ருததஸ்தாம்யதஶ்ச புந: புந:।
ப்ராதீபயந் தாஶரதேஸ்தாநி ஶோகஹுதாஶநம்॥

௪௧. பஸ்யதஸ்தாநிருததஸ்தாம்யதஸ்சபுந:புந:।
ப்ராதீபயந்தாஸரதேஸ்தாநிஸோகஹுதாஸநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாநி	அவ்வாபரணங்களை	ஸோகஹுதாஸநம்	துக்காக்கினியை
பஸ்யத:	பாரனிருக்கிறவரும் (அதனாலேயே)	புந:புந:-தாநி	அடிக்கடி-அவ்வாபரணங்கள்
ருதத:	அழானிருக்கிறவரும்	ப்ராதீபயந்	எரியும்படிசெய்தன (விருத்திபண்ணின.)
தாம்யதஸ்ச-தாஸரதே:-கிருசித்திருப்பவருமான-ஸ்ரீராகவனுக்கு			

தா-ம்.—அகிலலோகப்பிரபுவும், அமரர்க்கியல்பான தேஜஸ்ஸுடையருமான அப்புண்டரீகாக்ஷன் அத்திருவாபரணங்களைக் கடாக்ஷிக்கையில், ஸுந்தரகாத்திரமுள்ளவும்முடைய சோபனங்கங்களி லணியப்பட்டிருப்பனபோல்நினைந்து விரகதுக்கமேலிட்டுவியஸனித்தார். அவைகளைப்பார்த்துப்பார்த்துக் கண்ணீர்விட்டார். தேகம்தளர்ந்து மிகவும்வாடினார். இப்படி கஷ்டப்படுகிற அத்தாசரதியின் சோகாக்கினியை அவ்வணிகள் தங்களுடைய பூர்வஸ்நேகத்தைவற்புறுத்தி விர்த்திசெய்தன.

౪౨. శయితం చ చిరం తేన దుఃఖార్తేన మహాత్మనా । మయాపి వివిధైర్వాక్యైః కృచ్ఛ్రాదుత్థాపితః పునః ॥

௪௨. ஶயிதம் ச சிரம் தேந து:கார்தேந மஹாத்மநா।
மயாபி விவிதைர்வாக்யை: க்ருச்ச்ராதுத்தாபித: புந:॥

௪௨. ஸயிதஞ்சசிரந்தேநதுக்கார்தேநமஹாத்மநா।
மயாபிவிவிதைர்வாக்யைர்க்ருச்ச்ராதுத்தாபித:புந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துக்கார்தேந	வியஸனத்தாற் பீடிக்கப்பட்டவரும்	மயாபி	(ஸுக்ரீவாதிகளாலும்) என்னாலும்
மஹாத்மநா-தேந	வெகுதைரியமுமுடைய-அந்த ராமனாலே (மூர்ச்சையடைந்து)	விவிதை:-வாக்யை:	பலவிதங்களானவார்த்தைகளால்
		க்ருச்ச்ராத்	கஷ்டத்தால்
சிரம்-ஸயிதம்	வெகுகாலமாக - மூர்ச்சையடைகை	புந:-உத்தாபித:	மறுபடி-எழுப்பப்பட்டார்.

தா-ம்.—மஹாக்கியாதாவும் பராக்கிரமசாலியுமான அந்தராகுநாதன் அணிகளைப்பார்த்துப் பத்தினிவிரகம்ஸகியாது சிரகாலம்மூர்ச்சையடைந்துவிட்டார். மஹாராஜராலும் என்னாலும் அனேகவிதமாக நல்வார்த்தைகள்சொல்லப்பட்டு வெகுசிரமத்துடன் மறுபடியெழுந்திருந்தார்.

౪౩. తాని దృష్ట్వా మహార్హాణి దర్శయిత్వా ముహుర్ముహుః । రాఘవస్సహసౌమిత్రిస్సుగ్రీవే సన్న్యవేదయత్ ॥

௪௩. தாநி த்ருஷ்ட்வா மஹார்ஹாணி தர்ஶயித்வா முஹுர்முஹு:।
ராகவஸ்ஸஹஸௌமித்ரிஸ்ஸுக்ரீவே ஸந்யவேதயத்॥

சங. தாநித்ருஷ்ட்வாமஹாபாஹு:ர்தர்ஶயித்வாமுஹுர்முஹு:।
ராகவஸ்ஸஹஸௌமித்ரிஸ்ஸுக்ரீவேஸந்யவேதயத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபாஹு:-ஸ:-ராகவ:-	பெருத்தபுஜமுடைய-அந்தஸ்ரீராகவன்	முஹுர்முஹு:-தர்ஶயித்வா-	அடிக்கடி-காண்பித்து
ஸஹஸௌமித்ரி:	இலக்ஷ்மணரோடுகூட	ஸுக்ரீவே	ஸுக்ரீவனிடத்தில்
தாநி-த்ருஷ்ட்வா	அவ்வாபரணங்களை-பார்த்து	ந்யவேதயத்	அறிவிப்பித்தார் (வைத்தார்.)

தா-ம்.—அதிபராக்கிரமசாலியான அந்தரோந்திரனும் இலக்ஷ்மணனும், ஆபரணங்கள் ஒவ்வொன்றைப்பார்த்து, இது ஸீதையின்கர்ணாபரணம், இது ஜானகியின்ஹஸ்தாபரணம், இது மைதிலியின்நூபுரம்; என்றுவிவரித்து அடிக்கடிசொல்லி வியஸனித்துவிட்டுப் பிறகுரக்ஷணார்த்தமவைகளை ஸுக்கிரீவனிடத்தில் சேர்ப்பித்தார்.

౪౪. స త్వాదర్శనాదార్యే రాఘవః పరితప్యతే। మహతా జ్వలతా నిత్యమగ్నినేవాగ్నిపర్వతః॥

சச. [illegible]
[illegible]

சச. ஸதவாதர்ஶநாதார்யேராகவ:பரிதப்யதே।
மஹதாஜ்வலதாநித்யமக்நிநேவாக்நிபர்வத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) ஆர்யே	வாராய் பூஜ்யே	மஹதா-அக்நிநா	பெரியதான-அக்கினியினால்
ஸ:-ராகவ:	அந்த-ஸ்ரீராகவன்	ஜ்வலதா	எரிந்துகொண்டிருக்கிற
தவ-அதர்ஶநாத்	தேவரீருடைய-பார்வையில்லாததால்	அக்நிபர்வத இவ	நெருப்புமலைபோல்
நித்யம்	எப்பொழுதும்	பரிதப்யதே	பரிதபிக்கிறார்.

தா-ம்.—ஸர்வஜகத்பூஜ்யையான ஹேஸுந்தரி! மனதிற்கினியபார்யையான தம்மைப்பிரிந்த பெருஞ்சோகத்தால் மஹாதாபமடைந்த ஸ்ரீராகவன் நிசுவாஸமாகிற தூமத்தாலும் துக்கஜனிதோஷ்ணத்தாலும், கர்ப்பத்தினின்றுமேற்கிளம்பி நாற்புறமுமூண்டெரிகிற ஜ்வாலைகளோடுகூடின அக்கினிபர்வதம்போல் மிகவும் பரிதபிக்கிறார்.

౪౫. త్వత్కృతే తమనిద్రా చ శోకశ్చింతా చ రాఘవమ్। తాపయంతి మహాత్మానమగ్న్యగారమివాగ్నయః॥

சரு. [illegible]
[illegible]

சரு. த்வத்க்ருதேதமநித்ராசஶோகஶ்சிந்தாசராகவம்।
தாபயந்திமஹாத்மாநமக்ந்யகாரமிவாக்நய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வத்க்ருதே	உன்னிமித்தமாக	தம்-ராகவம்	அந்த-ஸ்ரீராகவனை
அநித்ராச	நித்திரையின்மையும்	அக்நய:	அக்கினிகள்
ஶோக:	துக்கமும்	அக்ந்யகாரமிவ	அக்கினிஹோத்ரகிருஹத்தைப்போல்
சிந்தாச	விசாரமும்	தாபயந்தி	தஹிப்பிக்கின்றன.
மஹாத்மாநம்	ப்ரசஸ்தபுத்தியுடைய		

தா-ம்.—ஹேதேவி! பரமபாவனரான அந்த ரகுநாதன் எக்காலத்துஞ் சலிக்காத மனோதைரியமுடையவர், ஸுகதுக்கங்களை ஸமமாகபாவிக்கிற ஸாத்விகன், அப்படிப்பட்டதீரனாயினும் பத்நிவிரகத்தால் நித்திரையிழந்தார், பிரமாதமானசோகத்தையடைந்தார், எப்படிமைதிலியைத்திரும்பி யடைவோமென்று பெருங்கவலைகொண்டார். இபபடி அநித்திராசோக சிந்தையென்கிற விம்மூன்றும், கார்ஹபத்திய தக்ஷிணாஹவனீயமென்கிற அக்நித்ரயம்போல் அவரைதஹிக்கின்றன.

౪౬. తవాదర్శనశోకేన రాఘవః ప్రవిచాల్యతే। మహతా భూమికంపేన మహానివ శిలోచ్చయః॥

சசு. [illegible]
[illegible]

சசு. தவாதர்ஶநஶோகேநராகவ:ப்ரவிசால்யதே।
மஹதாபூமிகம்பேநமஹாநிவஶிலோச்சய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவ:	ஸ்ரீராகவன்	மஹதா-பூமிகம்பேந	அதிகமான-பூமியின்நடுக்கத்தால்
தவ-அதர்ஶநஶோகேந -	தம்முடைய பார்வையில்லாததாலுண்டானவியஸனத்தால்	மஹாந்-ஶிலோச்சயஇவ-	பெரிதான-பர்வதம்போல்
		ப்ரவிசால்யதே	நடுக்கப்படுகிறார்.

தா-ம்.—ஹேபவித்ரே! பாதாளபிலம்வரையில்வேரோடி ஸ்திரங்கொண்டதாயினும், பூகம்பமாகிற பி[...]மாதகாலத்தில் வேரற்றசைந்தாடுமஹாபர்வதம்போல், எப்படிப்பட்டயுத்தத்திலும் எத்தனைவெள்ள ஸே[...]களெதிரில்நிற்கினும்சலிக்காத அம்மஹாபுருஷன் உம்மைப்பிரிந்தபரிவாற்றாது அசைந்தாடுகிறார்.

௪௭. కాననాని సురమ్యాణి నదీః ప్రస్రవణాని చ । చరన్న రతిమాప్నోతి త్వామపశ్యన్నృపాత్మజే ॥

௪௭. காநநாநி ஸுரம்யாணி நதீ: ப்ரஸ்ரவணாநி ச।
சரந் ந ரதிமாப்நோதி த்வாமபஶ்யந் ந்ருபாத்மஜே॥

௪௭. காநநாநிஸுரம்யாணிநதீ:ப்ரஸ்ரவணாநிச।
சரந்நரதிமாப்நோதித்வமபஶ்யந்ருபாத்மஜே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ந்ருபாத்மஜே	ஓ இராஜகுமாரி	நதீ:-ப்ரஸ்ரவணாநிச	ஆறுகளையும்-மலையினூற்றுகளையும்
த்வாம்	(அந்தராமன்) உன்னை	சரந்	ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு
அபஶ்யந்	பாராதவராய்க்கொண்டு	அரதிம்	அஸௌக்கியத்தை
ஸுரம்யாணி-காநநாநி - வெகு அழகான-காடுகளையும்		ஆப்நோதி	அடைகிறார்.

தா-ம்—ஹேஜனகாத்மஜே! விரகதப்தரான அந்தஶ்ரீராமன் ரம்யமானவனங்களிலும் மந்தமாருதன் ஸேவிக்கிற நதீதீரங்களிலும் மிகவினோதமாய்ப் பெருகுகிற மலையருவிகளிலும் ஸஞ்சரிக்கையில் கொஞ்சமேனும் ஸுகமடையாது, அங்குள்ள குமுதபத்மநீலோத்பலாதி குஸுமஸமூகங்களையும், சக்கிரவாகாதிபக்ஷிஜாலங்களையும், சஞ்சலநேத்திரங்களுள்ள மானினங்களையும், விருக்ஷபங்திகளையும், கிரிப்பிரதேசங்களையும்பார்த்துக் காந்தையும் மஹாரஸிகையுமான உம்முடைய ஞாபகமடைந்து மிகவும்பிரலாபிக்கிறார்.

௪௮. స త్వాం మనుజశార్దూలః క్షిప్రం ప్రాప్స్యతి రాఘవః। సమిత్రబాంధవం హత్వా రావణం జనకాత్మజే॥

௪௮. ஸ த்வாம் மநுஜஶார்தூல: க்ஷிப்ரம் ப்ராப்ஸ்யதி ராகவ:।
ஸமித்ர பாந்தவம் ஹத்வா ராவணம் ஜநகாத்மஜே॥

௪௮. ஸத்வாம்மநுஜஶார்தூல: க்ஷிப்ரம்ப்ராப்த்ஸ்யதிராகவ:।
ஸமித்ரபாந்தவம்ஹத்வாராவணம்ஜநகாத்மஜே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ஜநகாத்மஜே	ஓ ஜனகபுத்ரீ [ராகவன்	ஹத்வா	கொன்று
மநுஜஶார்தூல:-ஸ:-ராகவ:-மனிதஸிரேஷ்டரான-அந்த ஶ்ரீ		க்ஷிப்ரம்-த்வாம்	சீக்கிரமாக-தம்மை
ஸமித்ரபாந்தவம்	புத்திரமித்திரர்களோடுகூடின	ப்ராப்த்ஸ்யதி	அடையப்போகிறார்.
ராவணம்	இராவணனை		

தா-ம்.—ஹேஜனகபுத்ரி! இவ்வளவுதுக்கமும் தேவிகளிருக்குமிடமறியாமையாலுண்டாயிற்று. இனி நற்காலம்ஸமீபித்துவிட்டது. உமது தர்சனமாகிறபாக்கியத்தை யடைந்தவடியேன் திரும்பிச்சென்று இந்த ஸ்தானத்தை ஸ்வாமிக்குரைக்கிறேன். உடனே அந்கோதண்டபாணி வானரரைச்சேர்த்துக்கொண்டு ஸுக்கிரீவஸஹிதரா யிங்கெழுந்தருளி, புத்திரமித்திரபாந்தவர்களோடு பெருவாழ்க்கைபுரியுமிந்நிசாசரனை ஹதஞ்செய்து சீக்கிரத்திலும்மையடையப்போகிறார், வியஸனப்படவேண்டாம்.

௪௯. సహితౌ రామసుగ్రీవావుభావకురుతాం తదా। సమయం వాలినం హంతుం తవ చాన్వేషణం తథా॥

௪௯. ஸஹிதௌ ராமஸுக்ரீவாவுபாவகுருதாம் ததா।
ஸமயம் வாலிநம் ஹந்தும் தவ சாந்வேஷணம் ததா॥

௪௯. ஸஹிதௌராமஸுக்ரீவாவுபாவகுருதாம்ததா।
ஸமயம்வாலிநம்ஹந்தும்தவசாந்வேஷணம்ததா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	அப்பொழுது	தவ-அந்வேஷணம்	தம்மை-தேடுகிறதைப்பற்றியும்
ஸஹிதௌ	ஒன்று சேர்ந்திருக்கிற	வாலிநம்-ஹந்தும்ச	வாலியை-கொல்வதைப்பற்றியும்
ராமஸுக்ரீவௌ	ஶ்ரீராம ஸுக்ரீவாள்	ததா-ஸமயம்	அப்பொழுது-பிரதிஜ்ஞையை
உபௌ	இருவரும்	அகுருதாம்	செய்தார்கள்.

௫௦. తతస్తాభ్యాం కుమారాభ్యాం వీరాభ్యాం స హరీశ్వరః। కిష్కింధాం సముపాగమ్య వాలీ యుద్ధే నిపాతితః॥

௫௦. ததஸ் தாப்யாம் குமாராப்யாம் வீராப்யாம் ஸ ஹரீஶ்வர:।
கிஷ்கிந்தாம் ஸமுபாகம்ய வாலீ யுத்தே நிபாதித:॥

௫௦. ததஸ்தாப்யாம்குமாராப்யாம்வீராப்யாம்ஸஹரீஶ்வர:।
கிஷ்கிந்தாம்ஸமுபாகம்யவாலீயுத்தேநிபாதித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-தாப்யாம்	பின்பு-அந்த	யுத்தே	யுத்தத்தில்
வீராப்யாம்	சூரர்களான	ஹரீஶ்வர:	வானரர்கோனான
குமாராப்யாம்	ராமஸுக்ரீவர்களால்	ஸ:-வாலீ	அந்த-வாலியானவன்
கிஷ்கிந்தாம்-ஸமுபாகம்ய-கிட்கிந்தையை-நன்றாயடைந்து		நிபாதித:	அடிக்கப்பட்டான்.

௫௧. తతో నిహత్య తరసా రామో వాలినమాహవే। సర్వేషాం హరిసంఘానాం సుగ్రీవమకరోత్పతిమ్॥

௫௧. ததோ நிஹத்ய தரஸா ராமோ வாலிநமாஹவே।
ஸர்வர்க்ஷஹரிஸங்காநாம் ஸுக்ரீவமகரோத்பதிம்॥

௫௧. ததோநிஹத்யதரஸாராமோவாலிநமாஹவே।
ஸர்வர்க்ஷஹரிஸங்காநாம்ஸுக்ரீவமகரோத்பதிம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-ராம:	பிறகு-ஸ்ரீராகவன்	ஸர்வர்க்ஷஹரிஸங்காநாம்-	ஸமஸ்தமான கரடி வானரம் இவைகளுடைய ஸமூஹத்திற்கு
ஆஹவே-தரஸா	யுத்தத்தில்-பலத்தால்	ஸுக்ரீவம்	ஸுக்ரீவனை
வாலிநம்	வாலியை	பதிம்-அகரோத்	எஜமானனாக-செய்தார்.
நிஹத்ய	கொன்று		

(அவதாரிகை.) "வாநராணாம்நராணாம்ச கதமாஸீத்ஸமாகம:" இப்பேணியினின்று அப்பேணதாவிக் காட்டில் வர்த்திக்கக்கடவனவான குரங்குகளுக்கும் அத்புத ஆக்ஞோனிகாரோஹணமும் திவ்யரஸாநுபவமும்செய்து ஸுகிக்கக்கடவர்களான சக்ரவர்த்திபிள்ளைகளுக்கும் ஒருசேர்த்தியுண்டானதெப்படியென்று கேட்ட பிராட்டிக்கு உத்தரம் சொல்லப்படுகிறது இந்த சுலோகத்தால்.

౫౨. రామసుగ్రీవయో రైక్యం దేవ్యేవం సమజాయత। హనుమంతం చ మాం విద్ధి తయోర్దూత మిహాగతమ్॥

௫௨. ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம்தேவ்யேவம்ஸமஜாயத।
ஹநுமந்தம்சமாம்வித்தி தயோர்தூதமிஹாகதம்॥

௫௨. ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம்தேவ்யேவம்ஸமஜாயத।
ஹநுமந்தம்சமாம்வித்திதயோர்த்தூதமிஹாகதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) தேவி	வாராய் ஸீதே	இஹ-ஆகதம்	இவ்விடத்திற்கு-வந்த
ராமஸுக்ரீவயோ:	ராமஸுக்ரீவாளுக்கு	மாம்	என்னை
ஏவம்-ஐக்யம்	இந்தவிதம்-ஸ்நேகமானது	தயோ:-தூதம்	அவர்களுடைய-பிருத்தியனை
ஸமஜாயத	உண்டாயிற்று	ஹநுமந்தம்-வித்தி	ஹநுமானென்று-அறிவீர்.

(சகூ-மு-௫௨-ல்.) ஹேதேவி! ஸ்ரீராகவ ஸுக்கிரீவாள் ருசியமூகபர்வதத்தில் ஸ்நேகஞ்செய்கையில், இருவரும்பரஸ்பரம், ஸுக்கிரீவசத்துருவான வாலியைஹதஞ்செய்கிறதென்றும், பிரிவுற்ற ஸ்ரீராகவபத்தினியான வும்மைத்தேடியறிகிறதென்றும் பிரதிக்கினையசெய்தார்கள். உடனே யுவாக்களும் பிரபலவீரரும் யசஸ்விகளுமான அவ்விருவரும் கிஷ்கிந்தைசேர்ந்து வாலியைமுடித்தார்கள். அவ்வாலியை ஸ்ரீராகவனே யுத்தத்தில் தனதுபாணத்தாலடித்தார். பிறகுஸகல வானரங்களுக்கும் கரடிகளுக்குமதிபதியாகஸுக்கிரீவனை ஸிம்மாஸனத்தில் ஸ்தாபித்தார். ஹேஸுந்தரி! நரர்கோனான ஸ்ரீராகவனுக்கும் வானரர்கோனானஸுக்கிரீவனுக்கும் இந்தவிதம் ஸ்நேகமுண்டாயிற்று. இங்கிதோவந்திருக்கிற யானவர்களுடையதூதன். என்னை ஹநுமானென்பார்கள். ஆகையாலென்னை பிருத்தியனென்று கொள்ளவேண்டுமென்று ஹநுமான்பிரார்த்தித்தனர்.

விசேஷார்த்தம்.

இடக்கையென்றும் வலக்கையென்றும் தாரதம்மியமறியாத ஜ்ஞானசூன்னியங்களான திரியக்குகளுக்கும், ஸார்வபௌமகுலத்திலவதரித்து வசிஷ்டசிஷ்யராதலாலே ஸதாசாரஸம்பந்நராகவிளங்கும் இராஜகுமாரர்களுக்கும், எப்படி ஸம்பந்தமுண்டாயிற்றென்று வினவினீரன்றே! ஹே தேவி! "ஏவம்ஸமஜாயத" கீழ்ச்சொன்ன பிரகாரமுண்டாயிற்று. அல்லது ஸத்யதர்மபரர்களான ஜனகமஹாராஜகுலத்தில் ஜனித்து இக்ஷ்வாகுகுலதிலகனான ஸ்ரீராகவனுக்குமாலையிட்டு பரமபாவனையாகவிளங்கும் தேவரீரோடு வானரஜாதியில் பிறந்து விருக்ஷவாஸியாய் ஒன்றும்தெரியாதவனான அடியேன் எப்படி வார்த்தைசொல்லும்படி நேரிட்டதோ இப்படியே ஸ்ரீராமஸுக்ரீவாளுக்கு சேர்த்தியுண்டாயிற்று. அல்லது ஸ்ரீராகவனும்மஹாராஜரும்சேர்ந்த வொருசேர்த்தி தம் பின்பிறந்து கையும் வில்லுமாய் எல்லாவடிமைகளையும் செய்யக்கடவேனென்று அடியொத்திவந்தவரான இலக்ஷ்மணன் நிற்க, அந்தப்புரகாரியத்திற்கு அடியேன் வரும்படி இருந்தது.

౫౩. స్వరాజ్యం ప్రాప్య సుగ్రీవః సమానీయ హరీశ్వరాన్। త్వదర్థం ప్రేషయామాస దిశో దశ మహాబలాన్॥

௫௩. ஸ்வராஜ்யம்ப்ராப்ய ஸுக்ரீவஸ்ஸமாநீய ஹரீஶ்வராந்।
த்வதர்த்தம் ப்ரேஷயாமாஸ திஶோ தஶ மஹாபலாந்॥

௫௩. ஸ்வராஜ்யம்ப்ராப்யஸுக்ரீவஸ்ஸமாநீயஹரீஸ்வராந்।
த்வதர்த்தம்ப்ரேஷயாமாஸதிஶோதஶமஹாபலாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுக்ரீவ:	ஸுக்ரீவன்	ஸமாநீய	அழைப்பித்து
ஸ்வராஜ்யம்-ப்ராப்ய	தன்ராஜ்ஜியத்தை-அடைந்து	த்வதர்த்தம்	உன்னிமித்தமாக
மஹாபலாந்	வெகுவலிவுடைய	தஶ-திஶ:	பத்தான-திசைகளைக்குறித்து
ஹரீஸ்வராந்	வானரமுக்கியர்களை	ப்ரேஷயாமாஸ	அனுப்பித்தார்.

தா-ம்.—தன தண்ணனும் சத்துருவுமான வாலி ஸ்ரீராகவபாணத்தால் மடிந்தவுடன் கிஷ்கிந்தாராஜ்ஜியாதிபத்தியத்தையடைந்து மஹாராஜர், மஹாபலவான்களும் யூதபதிகளுமான வானரப்பிரமுகாளனேகரையழைப்பித்துப் பிராட்டியிருக்குமிடத்தைப் பத்துதிசைகளிலும் தேடி யறிந்து வரவேண்டுமென்றவர்களுக் காக்கியாபித்தார்.

౫౪. ఆదిష్టావానరేన్ద్రేణసుగ్రీవేణమహౌజసా।అద్రిరాజప్రతీకాశాస్సర్వతఃప్రస్థితామహీమ్॥

௫௪. 𑌆𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌣𑌮𑌹𑍌𑌜𑌸𑌾।
𑌅𑌦𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌜𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍॥

௫௪. ஆதிஷ்டாவாநரேந்த்ரேணஸுக்ரீவேணமஹௌஜஸா।
அத்ரிராஜப்ரதீகாசாஸ்ஸர்வத:ப்ரஸ்த்திதாமஹீம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத்ரிராஜப்ரதீகாசா:	பர்வதசிரோஷ்டத்திற்கு நிகரான (அவ்வானரங்கள்)	ஆதிஷ்டா:	ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டவர்களாக
மஹௌஜஸா	அதிதேஜோவானும்	மஹீம்	பூமியை
வாநரேந்த்ரேண-ஸுக்ரீவேண-வானர பிரபுவுமான-ஸுக்ரீவனால்		ஸர்வத:	நாற்புறங்களையும்(குறித்து)
		ப்ரஸ்திதா:	பிரயாணமானார்கள்.

தா-ம்.—பெருமலைபோன்ற தேகத்தையுடைய அவ்வானரப்படைகள் அதிதேஜோவானும் வீரியவானும் வானரர்கோனுமான ஸுக்கிரீவனுல் இவ்வித மாக்கியாபிக்கப்பட்டவர்களாய் தம்மைத்தேடியறியுநிமித்தம் இப்புவியினுற்றிசைகளைக் குறித்துப் பிரயாணப்பட்டார்கள்.

౫౫. తతస్తేమార్గమాణావైసుగ్రీవవచనాతురాః।చరన్తివసుధాంకృత్స్నాంవయమన్యేచవానరాః॥

௫௫. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌣𑌾𑌵𑍈𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌃।
𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌂𑌵𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌚𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌃॥

௫௫. ததஸ்தேமார்கமாணாவைஸுக்ரீவவசநாதுரா:।
சரந்திவஸுதாம்க்ருத்ஸ்நாம்வயமந்யேசவாநரா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-தே	பிறகு-அந்தவானரங்கள்	சரந்தி	திரிகிறூர்கள்
ஸுக்ரீவவசநாதுரா:	ஸுக்ரீவ ஆஜ்ஞையினுல் பீடிக்கப்பட்டவர்களாக	வயம்	நாங்கள்
த்வாம்-மார்கமாணா:	உன்னை-தேடிக்கொண்டு	அந்யே-வாநரா:	அவர்களைக்காட்டிலும்வேறுன - வானரங்கள்
க்ருத்ஸ்நாம்-வஸுதாம்-ஸமஸ்தமான-பூமியை (குறித்து)			(தம்மைத்தேடித்திரிகின்றேம்.)

தா-ம்.—இந்தவிதம் பிரயாணப்பட்டு பிரபுவிட்டகாரியத்தை யெப்படி முடிப்போமென்று கவலைகொண்டவராய் புவனமுழுதும் தம்மைத்தேடித் திரிந்துகொண்டிருக்கிறவானரர்களில் சிலர்களான நாங்களும் ஸுக்ரீவாக்கியையால் தம்மைத்தேடி வருகின்றேம்.

౫౬. అఙ్గదోనామలక్ష్మీవాన్వాలిసూనుర్మహాబలః।ప్రస్థితఃకపిశార్దూలస్త్రిభాగబలసంవృతః॥

௫௬. 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌦𑍋𑌨𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌲𑌿𑌸𑍂𑌨𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃𑌕𑌪𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌬𑌲𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌃॥

௫௬. அங்கதோநாமலக்ஷ்மீவாந்வாலிஸூநுர்மஹாபல:।
ப்ரஸ்தித:கபிசார்தூலஸ்த்ரிபாகபலஸம்வ்ருத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அங்கதோநாம	அங்கதனென்று பிரஸித்தனானவனும்	வாலிஸூநு:	வாலிபுத்திரன்
லக்ஷ்மீவாந்	வெகுகாந்தியுடையவனும்	த்ருபாகபலஸம்வ்ருத:	-மூன்றுவது பாகமான ஸைன்னியத்தோடுகூடினவனாக
மஹாபல:	மிகபலமுடையவனும்		
கபிசார்தூல:	வானரசிரோஷ்டனுமான	ப்ரஸ்தித:	(இங்கு) பிரயாணமானுன்.

தா-ம்.—உம்மைத்தேடியறியுநிமித்தம் சதுர்த்திசைகளைக்குறித்து வானரர்புறப்படுகையில் தேஜோவானும் பலவானும் வாலிபுத்திரனுமான அங்கதனென்னும் வானரவீரன் மூன்றிலொருபாகமான வானரஸைன்னியத்தைத் திரட்டிக்கொண்டு தென்திசைநோக்கி பிரயாணப்பட்டான்.

౫౭. తేషాంనోవిప్రణష్టానాంవిన్ధ్యేపర్వతసత్తమే।భృశంశోకపరీతానామహోరాత్రగణాగతాః॥

௫௭. 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌨𑍋𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌣𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇।
𑌭𑍃𑌶𑌂𑌶𑍋𑌕𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌗𑌣𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃॥

௫௭. தேஷாம்நோவிப்ரணஷ்டாநாம்விந்த்யேபர்வதஸத்தமே।
ப்ருசம்சோகபரீதாநாமஹோராத்ரகணாகதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பர்வதஸத்தமே-விந்த்யே-பர்வதசிரேஷ்டமான - விந்தியபர்வதத்தில்		சோகபரீதாநாம்	வியஸனத்தோடு கூடினவர்களுமான
விப்ரணஷ்டாநாம்	கண்களுக்குப்புலப்படாமற்போனவர்களும்	தேஷாம்-ந:	அப்படிப்பட்ட-எங்களுக்கு
ப்ருசம்	மிகவும்	அஹோராத்ரகணா:	வெகுகாலங்கள்
		கதா:	சென்றன.

தா-ம்.—அங்கதனை முன்னிட்டுக்கொண்டுப் புறப்பட்டநாங்கள் அனேகவிடங்களில் தம்மைத்தேடிக் காணுமல் மிகவியஸன முற்றவர்களாய் விந்தியபர்வதத்தையடைந்து அங்கு ஒரேகாந்தமானபிலத்தில் பிரவேசித்து யாவர்க்கும்புலப்படாது வெகுநாளிருந்து காலத்தைக்கழித்துவிட்டோம்.

౫౮. దేవయం కార్యనైరాశ్యాత్ కాలస్యాతిక్రమేణ చ। భయాచ్చ కపిరాజస్య ప్రాణాం స్త్యక్తుం వ్యవస్థితాః॥

௫௮. [illegible]
[illegible]॥

௫௮. தேவயம்கார்யனைராஸ்யாத்காலஸ்யாதிக்ரமேண ச।
பயாச்சகபிராஜஸ்யப்ராணும்ஸ்த்யக்தும்வ்யவஸ்திதா꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே-வயம்	அப்படிப்பட்ட-நாங்கள்	கபிராஜஸ்ய-பயாச்ச	ஸுக்ரீவனுடைய-பயத்தாலும்
கார்யனைராஸ்யாத்	காரியத்தில் ஆசையில்லாமையாலும்	ப்ராணுந்	உயிர்களை
காலஸ்ய	(ஸுக்ரீவன்கணக்கிட்ட) காலத்தினுடைய	த்யக்தும்	விடுவதற்கு
அதிக்ரமேண ச	தாண்டுதலாலும்	வ்யவஸ்திதா꞉	தீர்மானித்தோம் (இருந்தோம்.)

தா-ம்.—விந்தியபர்வதபிலத்தில்வீண்காலம்போக்கிவிட்ட நாங்கள் கிலேசங்கொண்டுயோசித்தோம், உத்தேசித்துவந்த காரியத்தைமுடிக்கவில்லை. பிராட்டியைக்காண்போமென்பது நிராசையாய்விட்டது. ஒரு மாதத்திற்குள் திரும்பவேண்டுமென்கிற ஸுக்கிரீவாக்கியையுங் கடக்கப்பட்டது. காரியஸாதனஞ்செய்யாது காலதாமஸமுமாகிச்சென்றல் மஹாராஜர் தண்டிப்பரென்றுபயந்து அவ்விடத்திலேயே ஜீவனையொழிக்க அனைவரும் பிரயத்தனித்தோம்.

౫౯. విచిత్య వనదుర్గాణి గిరిప్రస్రవణాని చ। అనాసాద్య పదం దేవ్యాః ప్రాణాం స్త్యక్తుం సముద్యతాః॥

௫௯. [illegible]
[illegible]॥

௫௯. விசித்யவநதுர்காணிகிரிப்ரஸ்ரவணுநிச।
அநாஸாத்யபதம்தேவ்யா꞉ப்ராணுமஸ்த்யக்தும்ஸமுத்யதா꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வநதுர்காணி	(நாங்கள்) அடவிகளையும்	அநாஸாத்ய	அடையாமல்
கிரிப்ரஸ்ரவணுநிச-விசித்ய-மலையினூற்றுகளையும்-தேடி.		ப்ராணுந்-த்யக்தும்	உயிருகளை-விடுவதற்கு
தேவ்யா꞉-பதம்-ஸீதையினுடைய(உன்னுடைய)ஸ்தானத்தை		ஸமுத்யதா꞉	ஸன்னத்தர்களானேம்.

౬౦. దృష్ట్వా ప్రాయోపవిష్టాంశ్చ సర్వాన్ వానరపుంగవాన్। భృశం శోకార్ణవే మగ్నః పర్యదేవయదంగదః॥
౬౧. తవ నాశం చ వైదేహి వాలినశ్చ వధం తథా। ప్రాయోపవేశమస్మాకం మరణం చ జటాయుషః॥

௬0. [illegible]
[illegible]॥

௬௧. [illegible]
[illegible]॥

௬0. த்ருஷ்ட்வாப்ராயோபவிஷ்டாம்ஸ்சஸர்வாந்வாநரபுங்கவாந்।
ப்ருஸம்ஸோகார்ணவேமக்ந꞉பர்யதேவயதங்கத꞉॥

௬௧. தவநாஸம்சவைதேஹிவாலிந꞉ஸ்சவதம்ததா।
ப்ராயோபவேஸமஸ்மாகம்மரணம்சஜடாயுஷ꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வைதேஹி	ஓ ஸீதே	ததா	அப்படியே
அங்கத꞉	அங்கதன்	அஸ்மாகம்-ப்ராயோபவேஸம்-எங்களுடைய மரணபிரயத்தனத்தையும்	
ப்ராயோபவிஷ்டாந்	சாவில்நிச்சயித்திருக்கின்றனையும்	ஜடாயுஷ꞉-மரணம்ச	ஜடாயுவினுடைய-மரணத்தையும்
ஸர்வாந்-வாநரபுங்கவாந்-ஸமஸ்தர்களான-வானரசிரேஷ்டர்க		த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
தவ-நாஸம்ச	தம்முடைய-காணுமையையும்	ப்ருஸம்-ஸோகார்ணவே-மிகவும்-துயர்க்கடலில்	
வாலிந꞉-வதம்ச	வாலியினுடைய-மரணத்தையும்	மக்ந꞉-பர்யதேவயத்	மூழ்கினவராக-பரிதபித்தார்.

(௫௯-மு-௬௧-ல்) தா-ம்—மிக பயங்கரமான காடுகளிலும் பிரவேசிக்கமுடியாத குகைகளிலும் வெகு குரூரமான மலைகளிலும அதிவேகமான மலையருவிகளிலும் உம்மைத்தேடியலைந்தோம். எங்குங்காணுது வருந்தினேம். துயரக்கடலிலாழ்ந்தோம். இனி யென்செய்வதென்று திகைத்தோம். மஹாராஜருடைய கட்டளையை நிறைவேற்றுது, உம்மிருப்பிடத்தை யறியாது, ஸ்ரீராகவமனக்கவலையை யொழிக்காது, எங்கும் பிரஸித்தமான கியாதியைப்பெருது, மஹாபாபிஷ்டமான இப்பாழுயிர் இருப்பதேதுக்கென்று அதைத் துலைத்துவிடத்துணிகையில், ஹே வைதேஹி! அப்பொழுதெங்களுக்குத் தலைவனுன அங்கதன் மரணநிச்சிதராய் கிடக்கிற

ஸமஸ்த வானரங்களைப்பார்த்தார். இதென்ன கோரமென்று தக்கித்தார். இப்படியுமோரழிவுண்டாவதே என்று ஏங்கித்தளர்ந்துவாடினர். துன்பக்கடலில் மூழ்கினர். அகோவிதியே! இப்படியாவந்து முடிந்தாய், போய்விட்டதே என்னுனந்தம். விலகிவிட்டதே என் ஸௌவகீயம். அழிவுகாலம் வந்துவிட்டதே என்னுருயிர்க்கும். என் செய்வேன். எனக்கோ இத்திங்குண்டாவது. நானே இவைகளைக்கண்டு ஸகிப்பது. ஓ தெய்வமே! ஸ்ரீராமனென்றொருவர் பிறக்கவும், பத்தினியோடவர் வனம் புகுரவும், அங்கவளைத் கைசோரவும், ஸுக்கிரீவஸினேகமுண்டாகவும், என்னருமைத்தந்தை மரிக்கவும், மஹாராஜருக்கு ராஜ்ஜியாதிபத்தியம் ஸித்திக்கவும், அவரிட்ட காரியமாகாது குலையவும், அவர்தொடும் தண்டனைக்காளாகி விழித்து இப்பரிபவமுண்டாகவும் இதென்ன ஆச்சரியம். இதென்ன காலக்கொடுமை. ஓர் இராஜஸ்திரீயினிமித்தம் ஜடாயுவென்கிற பக்ஷிக்கிறைவன் இரக்ஷிப்பாரற்று இராவணசரங்களால் பக்ஷிக்கப்பட்டு விண்ணுலகு சேர்ந்தார் என்று புலம்பி பரிதபித்தனர்.

౬౨. తేషాం నస్స్వామిసందేశాన్నిరాశానాం ముమూర్షతామ్। కార్యహేతోరివాయాతశ్శకునిర్వీర్యవాన్మహాన్॥
౬౩. గృధ్రరాజస్య సోదర్యస్సంపాతిర్నామ గృధ్రరాట్। శ్రుత్వా భ్రాతృవధం కోపాదిదం వచనమబ్రవీత్॥

௬௨. தேஷாம் நஸ்ஸ்வாமிஸந்தேஸாந்நிராஸாநாம் முமூர்ஷதாம்।
கார்யஹேதோரிவாயாதஸ்ஸகுநிர்வீர்யவாந்மஹாந்॥

௬௩. க்ருத்ரராஜஸ்ய ஸோதர்யஸ்ஸம்பாதிர்நாம க்ருத்ரராட்।
ஸ்ருத்வா ப்ராத்ருவதம் கோபாதிதம் வசநமப்ரவீத்॥

௬௨. தேஷாம்நஸ்வாமிஸந்தேஸாந்நிராஸாநாம்முமூர்ஷதாம்।
கார்யஹேதோரிவாயாதஸ்ஸகுநிர்வீர்யவாந்மஹாந்॥

௬௩. க்ருத்ரராஜஸ்யஸோதர்யஸ்ஸம்பாதிர்நாமக்ருத்ரராட்।
ஸ்ருத்வாப்ராத்ருவதம்கோபாதிதம்வசநமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிராஸாநாம்	அசைவற்றவரும்	ஸோதர்யః	உடன்பிறந்தவரும்
ஸ்வாமிஸந்தேஸாத்	ஸுக்ரீவனுடைய ஆஜ்ஞையால்	ஸம்பாதிர்நாம	ஸம்பாதியென்றபெயர்பூண்ட
முமூர்ஷதாம்	சாவிவிழிக்தவர்களுமான	க்ருத்ரராட்	க்ருத்ரராஜாருமான
தேஷாம்-நః	அப்படிப்பட்ட-எங்களுடைய	ஸகுநிः	பக்ஷியானவர்
கார்யஹேதோரிவ	காரியநிமித்தத்திற்குப்போல்	ஆயாதః	வந்தவராக
வீர்யவாந்	பராக்கிரமசாலியும்	ப்ராத்ருவதம்	உடன்பிறந்தவன்மரணத்தை
மஹாந்	வெகுபெரியவரும் [க்ரு	ஸ்ருத்வா-கோபாத்	கேட்டு-சினந்தோடு
க்ருத்ரராஜஸ்ய	கழுகுகளுக்கெஜமானனுகிய ஜடாயுவு	இதம்-வசநம்-அப்ரவீத்-இனிவரும்-வார்த்தையை-மொழிந்தார்	

தா-ம்.—இந்தவிதம் ஸ்ரீராகவபத்தினியான உம்மைவனங்களிலும் கிரிகளிலுந்தேடிக்காணுது அவ்விஷயத்தில் நிராசைகொண்டவராய், ஸுக்கிரீவதண்டத்திற்குப் பயந்தவராய், உயிரைக்காப்பதில் விருப்பமுறுது பிராயோபவேசஞ்செய்திருக்கையில் எங்களபீஷ்டத்தைப் பூர்த்திபண்ணிப் பிராணனைரக்ஷிப்பதற்காக மூர்த்தீகரித்துவந்த பாக்கியவிசேஷம்போல் ஓர் கிருத்திரராஜன் எங்களைஸமீபித்தார். அம்மஹான், இராவணனும்மைக் கிரகித்துவருகையில் உம்முடையநிமித்தமாக யுத்தஞ்செய்து ஜீவநஷ்டமடைந்த பரமதார்மிகனுன ஜடாயுவுக்கு ஜ்யேஷ்டப்பிராதா, மஹாவயோதிகர், அதிபலவான், கழுகுஜாதிக்கிறைவன். ஸம்பாதியென்று பெயர்பூண்டவர். ஜடாயுமரணமடைந்தாரென்கிற அக்கதவாக்கிய மவர்செவிபிற்பட்டவுடன் துக்கமாற்ருது மிகுந்த ஆக்குரோசத்துடன் எங்களருகில்வந்து பின்வருமாறுமொழிந்தனர்.

౬౪. యవీయాన్ కేన మే భ్రాతా హతః క్వ చ నిపాతితః। ఏతదాఖ్యాతుమిచ్ఛామి భవద్భిర్వానరోత్తమాః॥

௬௪. யவீயாந் கேந மே ப்ராதா ஹதః க்வ ச நிபாதிதః।
ஏததாக்யாதுமிச்சாமி பவத்பிர்வாநரோத்தமாः॥

௬௪. யவீயாக்கேநமேப்ராதாஹதःக்வசநிபாதிதः।
யேததாக்யாதுமிச்சாமிபவத்பிர்வாநரோத்தமாः॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) வாநரோத்தமாः	ஓ வானரசிரேஷ்டர்களே	க்வச-நிபாதிதः-	எவ்விடத்தில்-வீழ்ந்தான்
மே-யவீயாந்	எனக்கு-சின்னவனுன	ஏதத்	இவ்வரலாற்றை
ப்ராதா	உடன்பிறந்தவன்	பவத்பிः-ஆக்யாதும்	உங்களால்-கேட்பதற்கு
கேந-ஹதः-	எவனால்-அடிக்கப்பட்டான்	இச்சாமி	விரும்புகிறேன்.

தா-ம்.—ஹேவானரசிரேஷ்டர்காள்! ஜடாயுமரணமடைந்தானென்பதை நீங்கள் சொல்லக்கேட்டேன். அவன் எனக்குஸகோதரன், எனக்கிளையவன், யாராலவன்கொல்லப்பட்டான், எங்குவீழ்ந்துமரித்தான். இவ்விஷயத்தை ஸவிஸ்தாரமா யுங்கள்வாக்கினலறியவிரும்புகின்றனன். ஹேவானரர்காள்! என்மனோரதத்தைநிறைவேற்றக் கிருபைசெய்யுங்களென்றனர்.

౬౫. అంగదోకథయత్తస్య జనస్థానే మహద్వధమ్। రక్షసా భీమరూపేణ త్వాముద్దిశ్య యథాతథమ్॥

சுரு. അംഗദോ കഥയത്തസ്യ ജനസ്ഥാനേ മഹദ്വധം।
രക്ഷസാ ഭീമരൂപേണ ത്വാമുദ്ദിശ്യ യഥാതഥം॥

சுரு. அங்கதோகதயத்தஸ்யஜநஸ்தாநேமஹத்வதம்।
ரக்ஷஸாபீமரூபேண த்வாமுத்திஸ்யயதாததம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அங்கத:	அங்கதனவன்	த்வாமுத்திஸ்ய-உன்னை	உத்தேசித்து-செய்யப்பட்ட
ஜநஸ்தாநே-மஹத்வதம்	- ஜனஸ்த்தானத்தில் (நடந்த)-பெருர[ணத்தையும்	யதாததம்	வாஸ்தவமானநடத்தையையும்
பீமரூபேண-ரக்ஷஸா	பயங்கரரூபமுடைய-இராக்ஷதனால்	தஸ்ய-அகதயத்	அந்தஸம்பாதிக்கு-சொன்னார்.

౬౬. జటాయుషో వధం శ్రుత్వా దుఃఖితస్సోరుణాత్మజః। త్వామాచష్ట వరారోహే సంస్థితాం రావణాలయే॥

சுசு. ജടായുഷോ വധം ശ്രുത്വാ ദുഃഖിതസ്സോരുണാത്മജഃ।
ത്വാമാചഷ്ട വരാരോഹേ സംസ്ഥിതാം രാവണാലയേ॥

சுசு. ஜடாயுஷோவதம்ஶ்ருத்வா துக்கிதஸ்ஸோருணாத்மஜ:।
த்வாமாசஷ்டவராரோஹேஸம்ஸ்திம்ராவணாலயே।

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
அருணாத்மஜ:-ஸ:-	அருணனுக்குபுத்திரரான-அந்த ஸம்[யாதியானவர்	(ஹே)வராரோஹே	ஓ உத்தமமானவளே
ஜடாயுஷ:-	ஜடாயுவினுடைய	த்வாம்	தம்மை
வதம்-ஶ்ருத்வா	கொலையை-கேட்டு	ராவணாலயே-ஸம்ஸ்திம்	-இராவணகிருகத்தில்-இருப்பவராக
துக்கித:-	வியஸனத்தையடைந்தவராக	ஆசஷ்ட	சொன்னார்.

౬౭. తస్య తద్వచనం శ్రుత్వా సంపాతేః ప్రీతివర్ధనమ్। అంగదప్రముఖాస్తూర్ణం తతస్సంప్రస్థితా వయమ్॥

சுஎ. തസ്യ തദ്വചനം ശ്രുത്വാ സംപാതേഃ പ്രീതിവർദ്ധനം।
അംഗദപ്രമുഖാസ്തൂർണം തതസ്സംപ്രസ്ഥിതാ വയം॥

சுஎ. தஸ்யதத்வசநம்ஶ்ருத்வா ஸம்பாதே:ப்ரீதிவர்த்தகம்।
அங்கத:ப்ரமுகாஸ்தூர்ணம்ததஸ்ஸம்ப்ரஸ்திதாவயம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அங்கதப்ரமுகா:-வயம்	-அங்கதனைமுன்னிட்டுக்கொண்டிருக்கிற-நாங்கள்	தத்-வசநம்	அப்படிப்பட்ட-வார்த்தையை
		ஶ்ருத்வா	கேட்டு
ப்ரீதிவர்தநம்	ஆனந்தத்தைபெருகச்செய்யும்படியான	தத:-தூர்ணம்	அங்குநின்று-சீக்கிரமாக
தஸ்ய-ஸம்பாதே:	அந்த-ஸம்பாதியினுடைய	ப்ரஸ்திதா:	வெளிக்கிளம்பினோம்.

(சுரு-மு-சுஎ-ல்.) இவ்விதமான ஸம்பாதிவாக்கியத்தைக்கேட்ட அங்கதன் ஜனஸ்தானத்தில் நடந்த பெரும்போரையும் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனை வஞ்சித்து இராவணனும்மைக்கிரகித்து வருகிறமார்க்கத்தில் அவன் செய்த அக்கிரமத்தைக்கண்டுஸகியாது உம்முடையநிமித்தம் ஜடாயு அவனோடெதிர்த்துசெய்த பீமயுத்தத்தையும் அம்மாயப்போரிலவர் மரித்ததையும் நடந்தவிதமெல்லாமுரைத்தனர். இதைக்கேட்ட ஸம்பாதிபிராதிரு சோகம்ஸகியாது மிகவும்துக்கித்தனர். பிறகு ஹேஸுந்தரி! இராவணனும்மை யிலங்கையில் பத்திரப்படுத்தியிருப்பதை ஸம்பாதி யெங்களுக்குத்தெரிவித்தார், இம்மங்களச்செய்தியை யாங்கள்செவியுற்றவுடன் நஷ்டப்பிராணனைத்திரும்பியடைந்தவர்போல் பேரானந்தங்கொண்டு பிராயோபவேசத்தைவிட்டு அங்கிருந்துகிளம்பினோம்.

౬౮. వింధ్యాదుత్థాయ సంప్రాప్తాస్సాగరస్యాంతముత్తరమ్। త్వద్దర్శనకృతోత్సాహా హృష్టాస్తుష్టాః ప్లవంగమాః॥

சுஅ. വിന്ധ്യാദുത്ഥായ സംപ്രാപ്താസ്സാഗരസ്യാന്തമുത്തരം।
ത്വദ്ദർശനകൃതോത്സാഹാ ഹൃഷ്ടാസ്തുഷ്ടാഃ പ്ലവംഗമാഃ॥

சுஅ. விந்த்யாதுத்தாயஸம்ப்ராப்தாஸ்ஸாகரஸ்யாந்தமுத்தரம்।
த்வத்தர்ஶநக்ருதோத்ஸாஹாஹ்ருஷ்டாஸ்துஷ்டாப்லவங்கமா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்லவங்கமா:-	வாநரங்கள்	ஹ்ருஷ்டா:	மயிர்க்குச்செரிந்ததனு லுண்டான களிப்பாலும்
விந்த்யாத்	விந்தியபர்வதத்தினின்று		
உத்தாய	எழுந்திருந்து	துஷ்டா:-	ஸந்தோஷமுடையவர்களாகவுமாக
த்வத்தர்ஶநக்ருதோத்ஸாஹ:-தம்மைப் பார்க்கலாமென்கிறதினால் செய்யப்பட்ட உத்ஸாஹமுடையவர்களாகவும்		ஸாகரஸ்ய	கடலினுடைய
		உத்தரம்-அந்தம்	அக்கரையான-நுனியை
		ஸம்ப்ராப்தா:-	அடைந்தார்கள்.

தா-ம்.—ஏககாலத்தில் ஒருமிக்க நாசமுறுபவருக்கு அகஸ்மாத்தாய் கிடைத்த திவ்வியோஷதிபோல் ஸம்பாதிசொல்லிய இனிதான நற்செய்தியைக்கேட்ட வானரரெல்லோரும் தக்ஷணமே விந்தியபர்வதத்தில் தாங்கள் கொண்டிருந்த பிராயோபவேசசயனத்தை விட்டெழுந்திருந்தார்கள். பிராட்டியைக் காணப்

போகிறோமென்று கைகொட்டினார்கள் வாலையோங்கியறைந்தார்கள். புளகாங்கிதம்கொண்டார்கள். ஸ்ரீராகவகாரியமும் ஸுக்கிரீவாபீஷ்டமும் கிறைவேறிற்றென்று ஸந்துஷ்டரானார்கள். இப்படிப்பட்ட ஸந்தோஷசின்னங்களுடன் விந்தியபர்வதத்தைவிட்டு ஸமுத்திரதீரமடைந்தோம்.

౬౯. అంగదప్రముఖాస్సర్వే వేలోపాంతముపస్థితాః। చింతాం జగ్ముః పునర్భీతా స్త్వద్దర్శనసముత్సుకాః॥

௬௯. [illegible]
[illegible]

௬௯. அங்கதப்ரமுகாஸ்ஸர்வேவேலோபாந்தமுபஸ்திதா:।
சிந்தாம்ஜக்மு:புநர்பீதா:த்வத்தர்ஶநஸமுத்ஸுகா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அங்கதப்ரமுகா:-ஸர்வே	அங்கதன்முதலான-ஸமஸ்த வானரங்களும்	வேலோபாந்தம்	கடலினக்கரையை
த்வத்தர்ஶநஸமுத்ஸுகா:	உன்பார்வையி லாசையுடையவர்களாய்க்கொண்டு	உபஸ்திதா:	அடைந்தவர்களாக
		புந:-பீதா:-	மருபடி-பயந்தவர்களாய்
		சிந்தாம்-ஜக்மு:-	விசாரத்தை-அடைந்தார்கள்.

౭౦. అథాహం హరిసైన్యస్య సాదరం ప్రేక్ష్య సీతతః। వ్యవధూయ భయం తీవ్రం యోజనానాం శతం ప్లుతః॥

௭௦. [illegible]
[illegible]

௭௦. அதாஹம்ஹரிஸைந்யஸ்யஸாதரம்ப்ரேக்ஷ்யஸீததः।
வ்யவதூயபயம்தீவ்ரம்யோஜநாநாம்ஶதம்ப்லுத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-அஹம்	பிறகு-நான்	ப்ரேக்ஷ்ய	பார்த்தும்
ஹரிஸைந்யஸ்ய	வானரக்கூட்டங்களுடைய	வ்யவதூயச	போக்கடித்தும்
தீவ்ரம்-பயம்	உக்கிரமான-பயத்தை	யோஜநாநாம்-ஶதம்	காதங்களுடைய-நூற்றை
ஸாதரம்	ஆதரவோடு	ப்லுத:-	தாண்டினேன்.

(௬௯-மு-௭௦-ல்.) தா-ம்.—அங்கதன்முதலான ஸகலவானரரும் பிராட்டியைத்தரிசிப்பதில் மிக ஆவல்கொண்டவராய் ஸமுத்திரதீரம் சேர்ந்தார்கள். அங்கு வானரர்க்கு வேறுபயமுண்டாயிற்று. போனவிசாரம் மறுபடிவந்து விட்டதுபோலிருந்தது. பிராட்டியைக் கண்டுவிடலாமென்று கொக்கரித்துகூத்தாடித் தோள்தட்டி வாலைச்சுழற்றி பேராநந்தம்கொண்ட நம்முடைய கொட்டத்தை யடக்க ஸம்பவித்துவிட்டதே இத்துயரக்கடல், இக்கடலைக்கடப்பதெப்படி, இலங்கையைச்சேருவதெப்படி, இதைச்செய்தாலல்லவோ பிராட்டி தர்சனமடையலாம், கவலைதீரலாம், இதற்கென்செய்வோமென்று சொல்லிக்கொண்டு பிரமாதமானபயத்துடன் கையைப்பிசைந்து நின்றார்கள். யானவர்களுக்கு தைரியஞ்சொல்லி சதயோஜனை விஸ்தீர்ணமான இக்கடலைத்தாண்டினேன்.

౭౧. లంకా చాపి మయా రాత్రౌ ప్రవిష్టా రాక్షసాకులా। రావణశ్చ మయా దృష్టస్త్వం చ శోకపరిప్లుతా॥

௭௧. [illegible]
[illegible]

௭௧. லங்காசாபிமயாராத்ரௌப்ரவிஷ்டாராக்ஷஸாகுலா।
ராவணஶ்சமயாத்ருஷ்டஸ்த்வம்சஶோகபரிப்லுதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயா-ராத்ரௌ	என்னால்-இரவில்	மயா	என்னால்
ராக்ஷஸாகுலா-லங்கா	இராக்கதரால் நிறைந்ததான - இலங்கையானது	ராவணஶ்ச-த்ருஷ்ட:-	இராவணனும்-பார்க்கப்பட்டான்
ப்ரவிஷ்டா	பிரவேசிக்கப்பட்டது	ஶோகபரிப்லுதா	வியஸனத்தையடைந்தவளான
		த்வம்ச	நீயும் (பார்க்கப்பட்டீர்.)

தா-ம்.—இராக்ஷஸபூயிஷ்டமான இவ்விலங்காநகரத்தை யானிரவிற் பிரவேசித்தேன், நகரமுழுதும் தேடித்திரிந்தேன், அபராதமிழைத்த இராவணனைக்கண்டேன். துக்கத்தால்வாடி வருந்திக்கொண்டிருக்கிற உம்மையும் தண்டன்ஸமர்ப்பித்தேன்.

౭౨. ఏతత్తే సర్వమాఖ్యాతం యథావృత్తమనిందితే। అభిభాషస్వ మాం దేవి దూతో దాశరథేరహమ్॥

௭௨. [illegible]
[illegible]

௭௨. ஏதத்தேஸர்வமாக்யாதம்யதாவ்ருத்தமநிந்திதே।
அபிபாஷஸ்வமாம்தேவிதூதோதாஶரதேரஹம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) அநிந்திதே	நிந்திக்கப்படாதவளே	அஹம்	அடியேன்
தே-ஏதத்	உன்பொருட்டு-இந்த	தாஶரதே:-தூத:-	ஸ்ரீராகவனுடையவார்த்தாஹரன்
யதாவ்ருத்தம்-ஸர்வம்	நடந்தவிதம்-ஸமஸ்தங்களும்	ஹேதேவீ	வாராய்ஸீதே
ஆக்யாதம்	(என்னால்) சொல்லப்பட்டது	மாம்-அபிபாஷஸ்வ	என்னை(ப்பற்றி)மொழியவருள்புரிவீர்.

தா-ம்.—வாராய் அநிந்திதே! இந்தவிதம் நடந்தவர்த்தமானங்களை யதார்த்தமாக உம்முடைய நிமித்தம் விஜ்ஞாபித்தேன். இனியென்னை ஸ்ரீராகவதூதனென்று நம்பி எனக்குப்பிரதிவசன மளிக்கக் கிருபை புரிவீர்.

௨௩. తం మాం రామకృతోద్యోగం త్వన్నిమిత్తమిహాగతమ్। సుగ్రీవసచివం దేవి బుధ్యస్వ పవనాత్మజమ్॥

௨௩. 𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌹𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍।
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑌚𑌿𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍॥

௨௩. தம்மாம்ராமக்ருதோத்யோகம்த்வந்நிமித்தமிஹாகதம்।
ஸுக்ரீவஸசிவம்தேவிபுத்யஸ்வபவநாத்மஜம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) தேவி	ஓ ஸீதே	இஹ—ஆகதம்	இங்கு-வந்தவனாகவும்
ராமக்ருதோத்யோகம் -	ராமனால்செய்யப்பட்ட உத்ஸாஹத்[தையுடைய	ஸுக்ரீவஸசிவம்	ஸுக்கிரீவமந்திரியாகவும்
தம்-மாம்	அப்படிப்பட்ட-என்னை	பவநாத்மஜம்	வாயுகுமாரனாகவும்
த்வந்நிமித்தம்	உன்னிமித்தம்	புத்யஸ்வ	அறிவீர்.

தா-ம்.—ஹேபவித்ரே! அங்கதப்பிரப்ருதிகளான அநேககோடிவானரர்நிற்க அவர்களுள் தேவியைத் தேடியறியவல்லவனிவன்தானென் றடியேனுடைய பாக்கியவிசேஷத்தா லென்னைக் குறிப்பிட்டழைத்து உத்ஸாகப்படுத்தி அனுக்கிரகித்தனுப்பினர். அத்திரிலோகபூஜ்ஜியனை புருஷோத்தமனை நீங்கிவிடுக்கப்பட்டதூதன்யான் உம்மைத்தேடி தண்டன்ஸமர்ப்பிக்குநிமித்தம் யானிங்குவந்தனன், ஸுக்கிரீவமஹாராஜாவுக்கு நான்மந்திரி, வாயுபகவானுக்குப்புத்திரன் ஆகையால் அடியேனைபிருத்தியனாக வங்கீகரிக்கவருள்புரிவீர்.

௨௪. కుశలీ తవ కాకుత్స్థః సర్వశస్త్రభృతాం వరః। గురోరారాధనే యుక్తో లక్ష్మణశ్చ సులక్షణః॥

௨௪. 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍀 𑌤𑌵 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃।
𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃॥

௨௪. குஶலீதவகாகுத்ஸ்தஸ்ஸர்வஶஸ்த்ரப்ருதாம்வர:।
குரோராராதநேயுக்தோலக்ஷ்மணஶ்சஸுலக்ஷண:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வஶஸ்த்ரப்ருதாம்-வர:	ஸமஸ்தவில்லாளிகளுக்குள்சிறந்த[வரான	ஆராதநே-யுக்த:	கைங்கரியத்தில்-கூடினவராய்
தவ-காகுத்ஸ்த:	உன்னுடைய-ஸ்ரீராகவன்	ஸுலக்ஷண:-லக்ஷ்மணஶ்ச-	ஸுஷ்டுவான லக்ஷணமுடைய இலக்ஷ்மணரும் (க்ஷேமமாயிருக்கிறார்.)
குஶலீ	க்ஷேமம்		
குரோ:	(பிதாவுக்குநிகரான) ஸ்ரீராகவனுடைய		

தா-ம்.—ஹேஜனகாத்மஜே! பக்தவத்ஸலரான ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் இத்தனைகாலமாயினு மென்னையடையவில்லையே, ஜீவனோடிருக்கின்றனரோ, இராவணமாயையிற் சிக்கினரோவென்று வியஸனமுற்றீரோ, விற்பிடித்தவீரருக்குள் மிகசிரேஷ்டரும், எப்படிப்பட்ட யுத்தமாயினும் சிறிதேனும்சலிக்காமல்நின்று வெல்லுந்திறமையுள்ள வம்சத்திற்பிறந்த விக்கிரமனும், இவ்வளவு தைந்நியநிலைமையிலும் எவருடைடதர்சனார்த்தம் பிராணதாரணஞ்செய்துவருகிறீரோ அப்படிப்பட்ட வும்முடையபிரியநாதனை அந்தரங்கநாதன் க்ஷேமத்தோடுவிளங்கிவருகிறார். ரூபவானும் குணவானுமான இலக்ஷ்மணன் "ஜ்யேஷ்டப்ராதாபித்ருஸம:" என்று பிதாவுக்குஸமானனான ஸ்ரீராகவனுக்குக் கைங்கரியஞ்செய்துகொண்டு அதனால் தினேதினே விர்த்தியடைகிறசோபையோடு விளங்கிவருகிறார்.

௨௫. తస్య వీర్యవతో దేవి భర్తుస్తవ హితే రతః। అహమేకస్తు సంప్రాప్తః సుగ్రీవవచనాదిహ॥

௨௫. 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌃।
𑌅𑌹𑌮𑍇𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌵𑌚𑌨𑌾𑌦𑌿𑌹॥

௨௫. தஸ்யவீர்யவதோதேவிபர்துஸ்தவஹிதேரத:।
அஹமேகஸ்துஸம்ப்ராப்தஸ்ஸுக்ரீவவசநாதிஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேவி	ஸீதே	தவ-பர்து:	உன்னுடைய-பர்த்தாவுமான
ஏக:-அஹந்து	ஒருவனான-நானோவென்றால்	தஸ்ய-ஹிதே	அந்த ஸ்ரீராகவனுடைய- நன்மையில்
ஸுக்ரீவவசநாத்	ஸுக்கிரீவனுடைய ஆஜ்ஞையினால்	ரத:	ஆஸக்தியுடையவனாக
வீர்யவத:	பராக்கிரமமுடையவரும்	இஹ-ஸம்ப்ராப்த:	இங்கு-வந்தேன்.

தா-ம்.—மஹாவீரியவானும் உம்முடையபர்த்தாவுமான ஸ்ரீராகவனும்மைத் திரும்பியடைகிறவிஷயத்திற்கூடிய ஹிதத்தைச்செய்யவேண்டுமென்கிற விருப்பமுடையவனும் ஸுக்கிரீவாக்ஞையை மேற்கொண்டு ஒருவனும் யானிங்குவந்தனன்.

౭౬. మయేయమసహాయేన చరతా కామరూపిణా। దక్షిణా దిగనుక్రాన్తా త్వన్మార్గవిచయైషిణా॥

௭௬. 𑌮𑌯𑍇𑌯𑌮𑌸𑌹𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌚𑌰𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌾।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌦𑌿𑌗𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌿𑌚𑌯𑍈𑌷𑌿𑌣𑌾॥

௭௬. மயேயமஸஹாயேநசரதாகாமரூபிணா।
தக்ஷிணாதிகநுக்ராந்தாத்வந்மார்கவிசயைஷிணா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸஹாயேந-சரதா	ஸஹாயமின்றி-திரிபவனும் [ம்		சையுமுடைய-என்னால்
காமரூபிணா	இச்சைக்கிசைந்த ரூபமுடையவனு	தக்ஷிணா-இயம்-திக்	தெற்கான-இந்த-திசையானது
த்வந்மார்கவிசயைஷிணா-மயா-தம்மிருப்பிடத்தைத்தேட இச்		அநுக்ராந்தா	அடையப்பட்டது.

தா-ம்.—தாமிருக்கு மிடத்தைத்தேடியறிய விச்சைகொண்ட வடியேன் பிறருடைய ஸகாயத்தையபேக்ஷியாமல், ஸமயத்திற்கனுகுணமான ரூபத்தை தரித்துக்கொண்டு தக்ஷிணதிக்கிலுள்ள இவ்விடத்திற் பிரவேசித்தேன்.

౭౭. దిష్ట్యాహం హరిసైన్యానాం త్వన్నాశమనుశోచతామ్। అపనేష్యామి సంతాపం తవాభిగమశంసనాత్॥

௭௭. 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌮𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌅𑌪𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌵𑌾𑌭𑌿𑌗𑌮𑌶𑌂𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍॥

௭௭. திஷ்ட்யாஹம்ஹரிஸைந்யாநாம்த்வந்நாஶமநுஶோசதாம்।
அபநேஷ்யாமிஸந்தாபம்தவாபிகமஶம்ஸநாத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வந்நாஶம்	உன்னைக்காணுமையைப்பற்றி	அஹம்-திஷ்ட்யா	யான்-தெய்வாதீனத்தால் [யால்
அநுஶோசதாம்-ஹரிஸைந்யாநாம்-துக்கித்திருக்கிற - வானரக்		தவ-அபிகமஶம்ஸநாத் - தம்முடைய- அடைந்ததின் ஸங்கதி
ஸந்தாபம்	துக்கத்தை [கூட்டங்களுடைய	அபநேஷ்யாமி	போக்கடிக்கப்போகிறேன்.

தா-ம்.—நீரிருக்குமிடத்தைத்தேடி யறியுநிமித்தம் வெளிவந்து உம்மைக்காணுது நம்முடையகதி யென்னமாகுமோவென்று துக்கித்து அக்கரையில்நிற்கிறவானரரை, உம்மைக்கண்டு யான்தண்டன்ஸமர்ப்பித்த இந்தச்செய்தியால் உகப்பிக்க யான்வல்லனுயினேன்.

౭౮. దిష్ట్యా హి మమ న వ్యర్థం దేవి సాగరలఙ్ఘనమ్। ప్రాప్స్యామ్యహమిదం దిష్ట్యా త్వద్దర్శనకృతం యశః॥

௭௮. 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌮𑌮 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌲𑌙𑍍𑌘𑌨𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌯𑌶𑌃॥

௭௮. திஷ்ட்யாஹிமமநவ்யர்த்தம்தேவிஸாகரலங்கநம்।
ப்ராப்ஸ்யாம்யஹமிதம்திஷ்ட்யாத்வத்தர்ஶநக்ருதம்யஶ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
		த்வத்தர்ஶநக்ருதம்-இதம்-யஶ:	உன்பார்வையினுல்செய்யப்பட்ட-இக்கீர்த்தியை
தேவி-மம	ஸீதே-எனக்கு		
ஸாகரலங்கநம்	கடலைக்கடந்தது	அஹம்	நான் [வேன்
திஷ்ட்யா-வ்யர்த்தம்-ந	தெய்வச்செயலால்- வீணுக-ஆகவில்லை	திஷ்ட்யா-ப்ராப்ஸ்யாமி	என்பாக்கியாதிசயத்தால் அடை

தா-ம்.—ஹேதேவி! இக்கடலைக்கடந்தது எனக்குவியர்த்தமாகவில்லை. தெய்வானுக்கிரகத்தால துஸபலமாயிற்று. உம்புருமணுகவொண்ணு விலங்கையில் ஹநுமான்பிரவேசித்து பிராட்டியை ஸேவித்தானென்கிறகீர்த்தி என்பாக்கியவிசேஷத்தா லென்னையடையப்போகிறது, இனி யான்கிருதார்த்தனுனேன்.

౭౯. రాఘవశ్చ మహావీర్యః క్షిప్రం త్వామభిపత్స్యతే। సమిత్రబాన్ధవం హత్వా రావణం రాక్షసాధిపమ్॥

௭௯. 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌭𑌿𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍॥

௭௯. ராகவஶ்சமஹாவீர்ய: க்ஷிப்ரம்த்வாமபிபத்ஸ்யதே।
ஸமித்ரபாந்தவம்ஹத்வாராவணம்ராக்ஷஸாதிபம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாவீர்ய:-ராகவஶ்ச	பராக்கிரமமுடைய-ஸ்ரீராகவனும்	ராவணம்-ஹத்வா	இராவணனை-கொன்று
ஸமித்ரபாந்தவம்	பந்துமித்திரர்களோடுகூடினவனும்	க்ஷிப்ரம்-த்வாம்-அபிபத்ஸ்யதே-	சீக்கிரமாக-உன்னை-அடையப்போகிறுர்.
ராக்ஷஸாதிபம்	இராக்ஷஸபிரபுவுமான		

தா-ம்.—அக்கோதண்ட தீக்ஷாகுருவும் தேவி இலங்கையிலிருப்பதையும் அபராதமிழைத்தவனிராவணனென்பதையும் என்னாலறிந்தவுடன் இவ்விடம்சேர்ந்து, கடல்மத்தியிலுள்ள தனக்கு யாதொருபயமு

யில்லையென்று நினைத்து புத்திரமித்திர களத்திராதிகளுடன் களிப்புற்று வாழ்ந்துவருகிற இப்பதிவிரதாபராதியை ஹதஞ்செய்து சீக்கிரத்திலுமமை யடையப்போகிறார்.

౮౦. మాల్యవాన్నామ వైదేహి గిరీణాముత్తమో గిరిః। తతో గచ్ఛతి గోకర్ణం పర్వతం కేసరీ హరిః॥

௮௦. 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌗𑌿𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌃।
𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 𑌹𑌰𑌿𑌃॥

௮௦. மால்யவாந்நாமவைதேஹிகிரீணாமுத்தமோகிரி:।
ததோகச்சதிகோகர்ணம்பர்வதம்கேஸரீஹரி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) வைதேஹி	ஓ விதேஹதேசத்தரசனுடையபுத்திரி	தத:-கேஸரீ-ஹரி:-	அம்மலையினின்று கேஸரியென்கிற-வானர[ன்]
கிரீணாம்	பர்வதங்களுக்கெல்லாம்	கோகர்ணம்-பர்வதம்-	கோகர்ணமென்கிற-பர்வதத்தை
உத்தம:	சிரேஷ்டமான [மலை (இருக்கிறது)	கச்சதி	அடைந்தான்.
மால்யவாந்நாம-கிரி:	மால்யவானென்றுபிரஸித்தியடைந்த		

౮౧. స చ దేవర్షిభిర్దిష్టః పితా మమ మహాకపిః। తీర్థే నదీపతేః పుణ్యే శంబసాదనముద్ధరత్॥

௮௧. 𑌸 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨𑌦𑍀𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌮𑍍𑌬𑌸𑌾𑌦𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌤𑍍॥

௮௧. ஸசதேவர்ஷிபிர்திஷ்ட:பிதாமமமஹாகபி:।
தீர்த்தேநதீபதே:புண்யேஸம்பஸாதநமுத்தரத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகபி:	பெருவானரனும்	தேவர்ஷிபி:	(அங்கிருக்கும்) தேவருஷிகளால்
மம-பிதா	என்னுடைய-தகப்பனுமான	திஷ்ட:	ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டவராக
ஸச	அந்த கேஸரியும்	ஸம்பஸாதநம்	சம்பஸாதனனென்னும்(இராக்கதனை)
புண்யே-நதீபதே:	பரிசுத்தமான-கடலினுடைய	உத்தரத்	ஸம்ஹரித்தார்.
தீர்த்தே	ஸ்தானத்தில்		

౮౨. తస్యాహం హరిణః క్షేత్రే జాతో వాతేన మైథిలి। హనూమానితి విఖ్యాతో లోకే స్వేనైవ కర్మణా॥

௮௨. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌿।
𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾॥

௮௨. * தஸ்யாஹம்ஹரிண:க்ஷேத்ரேஜாதோவாதேநமைதிலி।
ஹநூமாநிதிவிக்யாதோலோகேஸ்வேநைவகர்மணா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மைதிலி	ஸீதே	வாதேந-ஜாத:	வாயுவினால்-பிறந்தேன்
அஹம்	நான்	ஸ்வேநைவ-கர்மணா	ஸ்வயமான கிருத்தியத்தினால்
தஸ்ய-ஹரிண:	அந்த வானரனுக்கு [இல்	லோகே	உலகத்தில் [பட்டவனானேன்.
க்ஷேத்ரே	மனைவியான அஞ்ஜனாதேவியினிடத்	ஹநூமாநிதி-விக்யாத:	ஹனுமானென்று-நன்றாய் சொல்லப்

(௮௦-மு-௮௨-ல்) தா-ம்.—ஹே ஜனகபுத்திரி! இதுவரையில் இராமலக்ஷ்மணனுடைய லக்ஷணங்களையும், அவ்விருவர்க்கும் வானரர்க்கும் ஸ்நேகமுண்டானவிருத்தாந்தத்தையும் யானிங்குவந்ததற்குக் காரணத்தையுமுரைத்தேன். இனி யென்உத்பத்தியைப்பற்றிக் கொஞ்சம்சொல்லுகிறேன், திருச்செவிசாற்றக் கிருபைபுரிவீர்; பர்வதங்களுக்குள் அதிசிரேஷ்டமான மால்யவானென்றொருபர்வதமுண்டு; அதில் கேஸரியென்னு மோர்வானரசிரேஷ்டன் வஸித்திருந்தார். அவர்என்பிதா; அவர் ஒருக்கால் கோகர்ணபர்வதத்தைச் சென்றடைந்தார். அதற்கருகில் ஸமுத்திர தீரத்தில் தபஸ்ஸுபுரிந்துவந்த தேவரிஷிகள் சம்பஸாதனனென்னு மிராக்ஷஸன் ஹிம்ஸை ஸதாங்காது அவனை ஸம்ஹரிக்கும்படி கேஸரியென்பவரை வேண்டிக்கொண்டனர். அவர்கள் வேண்டுகோளின்படி கேஸரியும் அவ்வரக்கனைமுடித்தார். இவ்விஷயமாக அவர்தேசாந்திரகதராயிருக்

* அப்ஸரஸ்திரீகளுக்குள் உயர்ந்தவளும் ரூபயௌவன குணாதிகளிற்சிறந்தவளும், புஞ்சிகஸ்தலையென்று பிரஸித்திபெற்றவளுமான ஓர்தெய்வப்பெண் சாபவசத்தால் குஞ்சரனென்கிற வானராதிபதிக்கு மகளாய்ஜநித்து அஞ்சனையென்றுபெயர்பூண்டு கேஸரியென்கிறவானரனுக்கு மனைவியானாள். ஒருக்காலந்த அஞ்சனையானவள் காமரூபியாதலால் வானரரூபத்தைவிட்டு ஸுந்தரமான மானிடவடிவங்கொண்டு திவ்வியாபரணாலங்காரத்துடன் ஓர் மலையினுனியிலுலாவுகையில் அவளைவாயுபகவான்கண்டுமோகித்து அவள்வஸ்திரத்தைவிலக்கி ஆலிங்கனம்செய்தார். உடனே அஞ்சனை தனதுபாதிவிருத்தியத்திற்கு பங்கமிழைத்த மாருதனைப்பார்த்துக்கோபிக்க அதற்கவர் அவளிடத்திலன்புகூர்ந்து, "ஹேகோமளாங்கி! உன்சீலத்தைக்கெடுப்பதற்கெத்தனிக்கவில்லை, உன்னுடைய ஸுந்தராவயவங்களைக்கண்டுதழுவினேன், இதனாலுனக்கு பாதிவிருத்தியபங்கம்நேரிடாது. என்னைப்போல்பலவானும், புத்திமானும், கீர்த்திமானும், தாண்டுவதிலும், மென்மேல்செல்லுவதிலும், எனக்குஸமானனுமான நற்புத்திரனுனக்குண்டாகப்போகிறான்" என்றனுக்கிரகித்துப்போனார். உடனே ஹநுமானையீன்றாள். ஆதலால் அஞ்ஜனையென்னும் வானரஸ்திரீக்கு வாயுவின் அனுக்கிரகத்தால் பிறந்தமையால் ஜாதியில்வானரனாயினும் வாயுபுத்திரனென்று சொல்லுகிறார்கள். தன்னுடையகிருத்தியத்தினாலே ஹநுமானென்று அவருக்குப் பெயருண்டானதென்கிறசரிதம் இந்த காண்டமுதல் சுலோகத்தின்கீழ் வரையப்பட்டிருக்கிறது.

கையில், அவர்பத்தினியும் எனதன்னையுமான அஞ்சனாதேவியின் கர்ப்பத்தில் வாயுபகவான் ஓர்புத்திரனையனுக்கிரகம்செய்தார். அப்படி ஜனித்தவன்யான்; ஜனனகாலத்தில் நடந்தவிர்த்தாந்தத்தால் ஹநுமானென்று பிரஸித்தமானபெயரடைந்தேன்.

௫௩. విశ్వాసార్థం తు వైదేహి భర్తురుక్తా మయా గుణాః । అచిరాద్రాఘవో దేవి త్వామితో నయితానఘే ॥

௫௩. [illegible]

௫௩. விஸ்வாஸார்தந்துவைதேஹிபர்துருக்தாமயாகுணாঃ।
அசிராத்ராகவோதேவித்வாமிதோநயிதாநகே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வைதேஹி-மயா	ஸீதே-என்னால்	ஹே தேவி	ஓ ஸீதே
பர்த்துঃ-குணாঃ	உன்பதியினுடைய-குணங்கள்	ராகவঃ-த்வாம்	ஸ்ரீராகவன்-உம்மை
விஸ்வாஸார்த்தம்-உக்தாঃ-நம்பகத்தின்பொருட்டு-சொல்லப்பட்டன		இதঃ-அசிராத்	இவ்விடத்திலிருந்து-சீக்கிரமாக
அநகே	பாபரஹிதையான	நயிதா	அழைத்துக்கொண்டு போகப்போகிறார்.

தா-ம்.—பரிசுத்தையான ஹேஜானகி! என்னைப்பற்றி விபரீதவெண்ணங்கொள்ளாமல் ஸ்ரீராகவதூதனென்று நம்புவதற்காக அப்புருஷோத்தமனுடைய திருமேனிலக்ஷணங்களையும் கல்யாணகுணங்களையும் விக்யாபனஞ்செய்தேன். அந்தரகுராமன் உம்மைசீக்கிரமாக இங்குவந்து அழைத்துப்போகப்போகிறார்.

௫௪. ఏవం విశ్వాసితా సీతా హేతుభిః శోకకర్శితా । ఉపపన్నైరభిజ్ఞానైర్దూతం తమవగచ్ఛతి ॥

௫௪. [illegible]

௫௪. ஏவம்விஸ்வாஸிதாஸீதாஹேதுபிঃஶோககர்ஶிதா।
உபபந்நைரபிஜ்ஞாநைர்தூதந்தமவகச்சதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶோககர்ஶிதா-ஸீதா	வியஸனத்தாலிளைத்திருக்கிற - ஸீதை	விஸ்வாஸிதா	நம்பகமடைந்தவளாக
ஏவம்-ஹேதுபிঃ	இவ்விதமான-காரணங்களாலும்	தம்-தூதம்	அவ்வானரனை-தூதனாக
உபபந்நைঃ	யுக்தங்களான	அவகச்சதி	தெரிந்துகொண்டாள்.
அபிஜ்ஞாநைঃ	அடையாளங்களாலும்		

தா-ம்.—துயர்க்கடலிலாழ்ந்தபிராட்டி, ஹநுமான் ஸ்ரீராகவலக்ஷ்மணர்களுடைய இலக்ஷணங்களைக்கீழ்ச்சொன்னவிதம் உள்ளபடியுரைத்தமையாலவனை ஸ்ரீராகவதூதனென்றே நிச்சயித்தாள்.

௫௫. అతులం చ గతా హర్షం ప్రహర్షేణ చ జానకీ । నేత్రాభ్యాం వక్రపక్ష్మాభ్యాం ముమోచానందజం జలమ్ ॥

௫௫. [illegible]

௫௫. அதுலம்சகதாஹர்ஷம்ப்ரஹர்ஷேணசஜாநகீ।
நேத்ராப்யாம்வக்ரபக்ஷ்மாப்யாம்முமோசாநந்தஜம்ஜலம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜாநகீ	ஸீதையானவள்	வக்ரபக்ஷ்மாப்யாம்	கோணலானஇரப்பைகளையுடைய
ப்ரஹர்ஷேண	வெகுகளிப்பால்	நேத்ராப்யாம்	கண்களால்
அதுலம்	நிகரற்ற	ஆநந்தஜம்-ஜலம்-முமோச-ஆநந்தத்தாலுண்டான - ஜலத்தை பெருக்கினாள்.	
ஹர்ஷம்-லப்தா	ஸந்தோஷத்தை-அடைந்தவளாக		

தா-ம்.—இந்தவிதம் ஆனந்தாதிசயத்திற்கடியான ஹநுமத்வசனத்தைக்கேட்டபிராட்டி, இந்ததேசத்தில், இக்காலத்தில், இத்தனைநாள்கழித்து, எனதுயிர்நிலையனை ஸ்ரீராகவனை யினிகாணப்போகிறேனோ இல்லையோவென்று சங்கித்திருக்கையில், அந்தஸுந்தரகாத்திரனைப் பிரத்தியக்ஷத்தில் தரிசிப்பதுபோல் அவருடைய திவ்யமங்களவிக்கிரகத்தின் விலக்ஷணங்களை யிவனுரைக்கக்கேட்டேன். இதென்ன ஆச்சரியம்! இதென்னபாக்கியவிசேஷம்! என்று நிகரற்றபிரஹர்ஷாதிசயத்துடன், கொஞ்சம்வளைந்து அதியழகாகவிளங்குகிற இமைகளோடுபிரகாசிக்கும் திருக்கண்களால் ஆனந்தபாஷ்பம்பெருக்கினாள்.

௫௬. చారు తద్వదనం తస్యాస్తామ్రశుక్లాయతేక్షణమ్ । అశోభత విశాలాక్ష్యా రాహుముక్త ఇవోడురాట్ ॥

௫௬. [illegible]

௫௬. சாருதத்வதநம்தஸ்யாஸ்தாம்ரஶுக்லாயதேக்ஷணம்।
அஶோபதவிஶாலாக்ஷ்யாராஹுமுக்தஇவோடுராட்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாம்ரஶுக்லாயதேக்ஷணம்-	வெளுப்பாயும் சிகப்பாயும் நீண்டுமிருக்கிற கண்களையுடையவளும்	தத்-வதநம்	அந்த-முகமானது
சாரு-தஸ்யா:-விசாலாக்ஷ்யா:	அழகான-அந்த-விசாலநேத்திரங்களுள்ளவளுடைய (ஸீதையினுடைய)	ராஹுமுக்த:	இராகுவினால்விடப்பட்ட
		உடுராடிவ	மதியைப்போல்
		அஶோபத	விளங்கிற்று

தா-ம்.—செந்தாமரை தளம்போலகன்று நீண்டு விசாலமாகி வெகுஸுந்தரமாகவிளங்கும் நேத்திரத்துவயத்தோடுகூடின பிராட்டியின்திருமுகமானது,பர்த்திருக்ஷேமத்தை ஹநுமத்வசனத்தா லவளறிந்தவுடன், ஸகலகிலேசமுமொழிந்து இராகுவிமுக்தமான நிறைமதிபோல் திவ்வியசோபையடைந்து பிரகாசித்தது.

౮౬౧. హనుమంతం కపిం వ్యక్తం మన్యసే నాన్యథేతి సా।

அசுஉ. 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂𑌕𑌪𑌿𑌂𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿𑌸𑌾।

அசுஉ. ஹநுமந்தம்கபிம்வ்யக்தம்மந்யதேநாந்யதேதிஸா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா	அந்தபிராட்டி	மந்யதே	எண்ணினள்
ஹநுமந்தம்-கபிம்-இதி	ஹநுமானை-வானரன்-என்று	அந்யதா-ந	வேறுவிதமாக-எண்ணவில்லை.
வ்யக்தம்	ஸ்பஷ்டமாக		

தா-ம்.—முற்குறித்தகாரணங்களால் மாருதியைப் பிராட்டி வானரனென்று நிச்சயித்து விபரீதமான வேறெண்ணங்களை யொழித்தாள்.

౮౬౪. అథోవాచ హనూమాంస్తాముత్తరం ప్రియదర్శనామ్।

౮౬౫. ఏతత్తే సర్వమాఖ్యాతం సమాశ్వసిహి మైథిలి కిం కరోమి కథం వా తే రోచతే ప్రతియామ్యహమ్॥

அள. 𑌅𑌥𑍋𑌵𑌾𑌚𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌮𑍍॥

அஅ. 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌹𑌿𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌿।
𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿𑌕𑌥𑌂𑌵𑌾𑌤𑍇𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍॥

அஎ. அதோவாசஹநூமாம்ஸ்தாமுத்தரம்ப்ரியதர்ஶநாம்॥

அஅ. ஏதத்தேஸர்வமாக்யாதம்ஸமாஶ்வஸிஹிமைதிலீ।
கிம்கரோமிகதம்வாதேரோசதேப்ரியதாம்யஹம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-ஹநுமாந்	பிறகு ஹனுமானனவர்	தே-ஆக்யாதம்	உன்பொருட்டு-சொல்லப்பட்டது
ப்ரியதர்ஶநாம்-தாம்	இஷ்டமானபார்வையுடைய - அந்த (ஸீதையைக்குறித்து)	ஸமாஶ்வஸிஹி	(ஆகையால்) ஸமாதானமடை
உத்தரம்-உவாச	பதிலுத்திரவை-சொன்னார்	தே-கிம்-கதம்-ரோசதே-	உனக்கு-என்ன-எப்படி - இஷ்டப்படு
மைதிலி	ஸீதே	கரோமி	(அதை) செய்கிறேன். [கிறதோ
ஸர்வம்-ஏதத்	ஸமஸ்தமான-இந்தவரலாறு	அஹம்-ப்ரதியாமி	நான்-போகிறேன்.

தா-ம்.—அஹங்குளிர்ந்து வாண்முகததுடன் தன்னைக்கடாக்ஷிக்கும் பிராட்டியைப்பார்த்து ஹநுமான், ஹேதேவி! இவ்விடத்தில் விக்கியாபிக்கவேண்டிய விஷயங்களையெல்லாம் விக்கியாபித்தேன். இனி ஸ்ரீராகவனதிவ்வரையிலேயே இங்கெழுந்தருளி சத்துருஹநஞ்செய்து உம்மையடைவர். கொஞ்சகாலம்பொறுமையுடன் வீற்றிருக்கவேண்டும். அடியேனால் யாதுஎவ்விதம்செய்யப்படவேண்டுமென்று விரும்புகிறீரோ அதை நியமித்தால்செய்ய ஸித்தனாயிருக்கிறேன். தேவியினுடைய க்ஷேமஸமாசாரத்தை ஸ்ரீராகவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ப வேண்டுமாதலால் நான் கிஷ்கிந்தைக்குப்புறப்படுகிறேன.

౮౭౦. హతేసురే సంయతి శంబసాదనే కపిప్రవీరేణ మహర్షిచోదనాత్। తతోస్మి వాయుప్రభవో హి మైథిలి ప్రభావతస్తత్ప్రతిమశ్చ వానరః॥

அகூ. 𑌹𑌤𑍇𑌽𑌸𑍁𑌰𑍇𑌸𑌂𑌯𑌤𑌿𑌶𑌮𑍍𑌬𑌸𑌾𑌦𑌨𑍇𑌕𑌪𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑍇𑌣𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌚𑍋𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍।
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍋𑌹𑌿𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌶𑍍𑌚𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃॥

அகூ. ஹதேஸுரேஸ்ம்யதிஶம்பஸாதநேகபிப்ரவீரேணமஹர்ஷிசோதநாத்।
ததோஸ்மிவாயுப்ரபவோஹிமைதிலிப்ரபாவதஸ்தத்ப்ரதிமஶ்சவாநர:॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

(அவதாரிகை.) பிராட்டியைப்பார்த்து ஏதாவது ஆக்ஞையுளதாயின் தெரிவித்தால் அதை நிறைவேற்றுகிறேனென்றசொன்ன ஹநுமான், இவ்வானரன் எமக்குச்செய்வ தென்னுளதென்ற நினைத்து ஸந்தேஹமடைவளோவென்று சங்கித்து எக்காரியத்தையும் நிர்வகிக்கவல்ல தனது மஹாத்மியத்தை வெளியிடுகிறார்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) மைதிலி	ஓஸீதே	வாநரேண	(கேஸரிஎன்கிற) வானரனால்
கபிப்ரவீரேண	கபிசிரேஷ்டனை	மஹர்ஷிசோதநாத்	மஹரிஷிகள்ஆஜ்ஞையால்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸம்யதி	யுத்தத்தில்	ப்ரபாவத:	மஹிமையினால்
ஶம்பஸாதநே-அஸுரே-சம்பஸாதனனென்கிறஅரக்கன்		தத்ப்ரதிம:	அவருக்குஸமானமான
ஹதேஸதி	மாளாநின்றளவளவில்[ண்டானேன்	வானர:	வானரன்.
தத:-வாயுப்ரபவ:	பிறகுநான்-வாயுவினிடத்திலிருந்துஉ		

தா-ம்.—ஹேமைதிலி! மஹரிஷிகளாக்கியையாலவர்கள்கவலையற சம்பஸாதனனென்னு மரக்கனைத்துவந்துவயுத்தத்தில் என்பிதா கேஸரியென்கிறவானரவீரன் ஸம்ஹரிக்கப்போயிருக்கையில், வாயுபகவானுடைய அநுக்கிரகத்தால் அஞ்சனாதேவிகர்ப்பத்தில் ஜனித்தவன்யான். விக்கிரமவீரிய தேஜோவிசேஷங்களில் மாருதனுக்கு ஸமானனென்றனர். இதனால், தனதம்சம் தேவதாம்சமென்றும், ரிபுஸம்ஹர்த்தாவும் ஸத்ஜனஹிதனுமான ஓர்வானரவீரனுடைய உத்தமக்ஷேத்திரத்தில் ஜனித்தவனென்றும், ஸர்வாந்தரியாமியும் கடல் மலைகளையெல்லா மொன்றுசேர்த்து அல்லோலகல்லோலப்படுத்த வல்லபலவானுமான வாயுபகவானைப்போலவே, தானுமெங்குஞ்சென்று ஸம்ஸ்தகாரியங்களையும் ஸாதித்துவரக்கூடியவனென்றும், மஹரிஷிகளுக்கபயந்தந்த தன்பிதாவான கேஸரியைப்போலவே தானும் தேவியின்கவலைதீர்க்கச் சக்தனென்றும், இத்யாதிபாவங்களை வெளிப்படுத்துகிறார்.

ஸ்ரீஸந்மநோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

முப்பத்தைந்தாவதுஸர்க்கம்-முற்றிற்று.

முப்பத்தாறுவது ஸர்க்கம்.

౧. భూయఏవమహాతేజా హనూమాన్మారుతాత్మజః। అబ్రవీత్ప్రశ్రితం వాక్యం సీతాప్రత్యయకారణాత్॥

൧. ഭൂയ ഏവ മഹാതേജാ ഹനൂമാന്മാരുതാത്മജഃ।
അബ്രവീത്പ്രശ്രിതം വാക്യം സീതാപ്രത്യയകാരണാത്॥

க. பூயயேவமஹாதேஜாஹநூமாந்மாருதாத்மஜ:।
அப்ரவீத்ப்ரஶ்ரிதம்வாக்யம்ஸீதாப்ரத்யயகாரணாத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜ:	வாயுமைந்தரும்	ப்ரஶ்ரிதம்-வாக்யம்	வினயமுள்ள-வசனத்தை
மஹாதேஜா:-ஹநூமாந்-மிக்க தேஜஸ்ஸுமுடைய-ஹநுமான்		பூயயேவ-அப்ரவீத்	மறுபடியும்-மொழிந்தனர்.
ஸீதாப்ரத்யயகாரணாத்-பிராட்டிக்கு நம்பகஙிமித்தமாக			

தா-ம்.—இவ்வித மந்த வாதாத்மஜரான ஹநுமான் அஞ்சலிபத்தராய் பிராட்டியின் முன்சென்று சில வார்த்தைகளை விண்ணப்பம் செய்ய, அதைக்கேட்ட தேவி இப்படியும் கலியச்செய்ய வேண்டுமோ, அஹோ ராவண! என்று பயந்து விழுந்து மோஹித்துக்கிடந்து வெகுகாலத்திற்குப்பின் பிரக்கினையயடைந்து, இப்படி செய்வது உனக்கு நன்மையாகாதுகாண், என்று தைன்னியமாகப் பலவார்த்தைகளைச் சொல்ல, அவளுடைய வதிசங்கையைத் தீர்க்கைக்காக அவள் கேட்டபடி ஸ்ரீராகவன் திருமேனிமுதலான அடையாளங்களையெல்லாம் ஸுஸ்பஷ்டமாக திருவுள்ளத்திற் படும்படி விண்ணப்பம்செய்து தான் ராமதூதனென்பதையுமறிவிக்க, இவ்வடையாளங்களைத் திருச்செவிசாற்றிய பிராட்டி, இவன் ராமதூதன்தான் என்று நிச்சயித்து,இராகுவினால் சிரகாலம் பீடிக்கப்பட்டிருந்த ராகாசந்திரன் விடுபட்டவுடன் தன் கிரணங்களை வாரிப்பொழிந்து முன்னினும் அதிக காந்திமானாய் பிரகாசிக்குமாப்போலே அதிக தேஜிஷ்டமாக திருமுக மிக விளங்கித் திருவுள்ளமுமுகக்க, அவளுடைய அப்போதிய வழகைக் கண்ணுறகண்டு ஸேவித்ததிருவடி, பாவஜ்ஞராகையாலே இப்பொழுது இவள் நம்மை ராமதூதனாக வறிந்திருக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்து அந்த ஹர்ஷத்தாலே முன்னினுங்காட்டில் வெகு தேஜஸ்ஸையுடையவராய் பிரஸன்னமான திருமுகத்துடன் இவளுக்கு இன்னம் நன்றாக நம்பிக்கையுண்டாவதின்பொருட்டு வெகு வினயத்தோடு மறுபடி ஓர் விஞ்ஞாபனம் செய்தனர்.

அவதாரிகை.—இதுவரையில் வாக்கினால் தேவியைத்தேற்றி இனி ஸ்ரீராகவன் தந்தருளின மோதிரத்தைக்கொடுத்து நன்றாக ஸமாதானிக்கிறார்.

౨ వానరోఽహం మహాభాగే దూతో రామస్య ధీమతః। రామనామాంకితం చేదం పశ్య దేవ్యంగులీయకమ్॥

൨. വാനരോഽഹം മഹാഭാഗേ ദൂതോ രാമസ്യ ധീമതഃ।
രാമനാമാങ്കിതം ചേദം പശ്യ ദേവ്യംഗുലീയകമ്॥

உ. வாநரோஹம்மஹாபாகே தூதோராமஸ்யதீமத:।
ராமநாமாங்கிதம்சேதம்பஶ்யதேவ்யங்குளீயகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபாகே	பெருபாக்கியமுடையவளே	ஹே தேவி	ஓ ஸீதே
அஹம்	அடியேன்	ராமநாமாங்கிதம்	இராகவதிருநாமத்தையுடையாளமாயு[டைய
தீமத:-ராமஸ்ய	வெகுபுத்திமானான-ஸ்ரீராகவனுடைய	இதம்-அங்குளீயகம்	இந்த-கணையாழியை
தூத:-வாநர:	வார்த்தாஹரனான-வானரன்	பஶ்ய	பாரும்.

౩. ప్రత్యయార్థం తవానీతం తేన దత్తం మహాత్మనా। సమాశ్వసిహి భద్రం తే క్షీణదుఃఖఫలా హ్యసి॥

௩. 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌵𑌾𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌹𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌦𑍁𑌃𑌖𑌫𑌲𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥

௩. ப்ரத்யயார்த்தம்தவாநீதம்தேநதத்தம்மஹாத்மநா।
ஸமாஶ்வஸிஹிபத்ரம்தேக்ஷீணதுக்கபலா ஹ்யஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாத்மநா-தேந	மஹாநுபாவனான-அந்தராமனால்	ஸமாஶ்வஸிஹி	தேர்ந்துகொள்
தவ-ப்ரத்யயார்த்தம்	உன்னுடைய-நம்பகத்தின்பொருட்டு	க்ஷீணதுக்கபலா	குறைந்த வியஸனத்தின் பலமுடையவளாக
தத்தம்	கொடுக்கப்பட்டது		
ஆநீதம்	(என்னால்) கொண்டுவரப்பட்டது	அஸி	ஆகிறாய்.
தே-பத்ரம்	உன்பொருட்டு-மங்களமுண்டாக		

தா-ம்—ஹே கல்யாணி! அநேக வானரகோடிகளின்மத்தியில் இவன்தான் தேவிஸந்நிதி போவதற்குரியவன், இவன்தான் காரியஸாதனம் செய்யவல்லவனென்றறிந்து அடியேனை விடுத்த மஹாபுத்திமானாய், அம்மதிவிசேஷத்திற் கனுரூபமாக ஸகலரையு மானந்திப்பிக்கும்படியான வடிவழகுடையவராய், எங்களையு மொருபொருட்டாயெண்ணி ஸ்நேகித்த யாதொரு ஸௌலப்பிய நிதியுண்டோ, அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராகவனுடைய தூதன் யான். ஜாதியில் வானரன். வேறுபாடாய் உம்மை வஞ்சிக்கவந்த மாயாவியல்ல. இதுவரையில் கொண்டவெண்ணமினிவேண்டாம். லோகவிக்கியாதனாய் ஸ்வரூபரூபகுணவிபவைசுவர்ய சீலாதியநவதிகாதிசயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணாத்மகனான பரமபுருஷனுக்கு மாலையிட்ட ஹே சோபநே! உம்மைப்போலுண்டோ பாக்கியசாலி! உம்முடைய பாக்கியமன்றோ பாக்கியம். மூவுலகிலுமுண்டோ உம்மைப்போன்ற புண்யவதி. உம்மையடையப்போகிறதன்றோ மஹாக்ஷேமம். இனியாகிலும் அடியேனை ராமதூதனாக விசுவஸிக்கவேண்டும், அடியேனிடத்தில் நம்பிக்கையுண்டாய் தேவரீர் அருள்புரியுநிமித்தம் அம்மஹாநுபாவன்இவ்வடையாளத்தையும் பிரஸாதித்தருளினார். இதோ கடாக்ஷிக்கலாம், கவலைநீக்கலாம், ஆனந்தமடையலாம் பரமபாவனமும் ஸ்மரணமாத்திரத்தினாலேயே ஜன்மமடியாகவந்த எல்லா துஷ்கர்மங்களையு மொருமிக்க வொழியும்படி செய்யவல்ல திருவஷ்டாக்ஷரத்துவயமுடையதும் ஸமஸ்த ஸாம்ராஜ்யாபிஷேகம் பண்ணிவைக்கும் படியான திறமையுடையதுமான அந்த புருஷோத்தமனுடைய திருநாமத்தால் அலங்கிருதமாய், வஜ்ஜிரவைடூரியாதி நவரத்தினங்கள் பதித்து வெகு மேன்மையான தங்கத்தினாலிழைக்கப்பட்டு அதிப்பிரயகரமாய் மிகவழகாய் விளங்கு மிந்த திருவாழியைப்பாரீர். இதோ மோதிரமென்று காண்பித்தனர்.

౪. గృహీత్వా ప్రేక్షమాణా సా భర్తుః కరవిభూషణమ్। భర్తారమివ సంప్రాప్తా జానకీ ముదితాభవత్॥

௪. 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌸𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌰𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥

௪. க்ருஹீத்வாப்ரேக்ஷமாணாஸாபர்துக்கரவிபூஷணம்।
பர்த்தாரமிவஸம்ப்ராப்தாஜாநகீமுதிதாபவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸா-ஜாநகீ	அந்த-ஸீதையானவள்	பர்த்தாரமிவ	நாயகனைப்போல்
பர்த்து:-கரவிபூஷணம்-பர்த்தாவினுடைய-	திருக்கைக்கு அலங்காரமாயுள்ள மோதிரத்தை	ஸம்ப்ராப்தா	அடைந்தவளாய்
		முதிதா	ஸந்தோஷித்தவளாக
க்ருஹீத்வா	வாங்கி	அபவத்	ஆனாள்.
ப்ரேக்ஷமாணா	பாராநின்றுகொண்டு		

தா-ம்.—தனது பர்த்தாவனுப்பிய மிக சிலாக்கியமான வக்கணையாழியைக் கண்ணுற்ற பிராட்டி அதிசீக்கிரமாயதைவாங்கி மார்போடணைத்து சிரஸின்மீதுவைத்துப் பிறகு வெகு ஸந்தோஷமாயதை பார்த்து அப்பொழுது தன்பர்த்தாவையடைந்ததுபோல் பரமானந்தம்கொண்டு மகிழ்ந்தனள்.

விசேஷார்த்தம்.

அவதாரிகை.—"மைத்தருமாமலர்க்குழலாய்வைதேவிவிண்ணப்பம் - ஒத்தபுகழ்வானரக்கோனுடனிருந்துநினைத்தேட - அத்தகுசீரயோத்தியர்கோனடையாளமிவைமொழிந்தான் - இத்தகையாலடையாளமீதவன்கைமோதிரமே" என்றபடியே மைபோலிருண்டு சிலாக்கியமான மலரோடேகூடியிருக்கும்படியான குழலையுடையளாய் இப்போது தேஹத்தைச் சிறிதேனும்பேணாது கேவலமந்த தர்மத்தையே ஆதரித்துப்போருகிற ஹே ஸீதே! தேவரீருடைய திருவடியின் தர்சனபிலாஷியாய் குதூகலித்திங்கோடிவந்த இந்த வானரனை அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும். உம்முடைய பிரிவினால் ஸ்ரீராகவனுடைய திருமேனியிலுண்டான வைவர்ண்யம் தம்முடம்பிலே தோற்றும்படி அப்படி ஸாகதுக்கங்களால் ஸ்ரீராகவனோடு ஒத்து, அதனால் பிரஸித்திபெற்ற மஹாராஜர் தன் ராஜதானியான கிஷ்கிந்தையி லிருக்கையன்றிக்கே மாலியவானில் பெருமாளோடுகூட விருந்துகொண்டு தேவரீரைத்தேடுவதற்காக ஸமஸ்த திக்குகளிலும் அநேகமாயிரம் வானரங்களை விடுக்கிறவளவிலே அவர்களைப்போலன்றிக்கே அடியேனை வெகுமானித்து, தேவரீரைப் பிரிந்தபின்பு ஊணுமுறக்கமுமற்று கடித்ததுவுமூர்ந்ததுவுமறியாதே ஏதேனுமொரு போக்கியபதார்த்தங்களைக்கண்டால் தேவரீரைநினைத்து ஈடுபடாநின்றுள்ள அந்நிலைமைக்குத்தகுதியான பிரணயித்வகுணமுடையவராய் திருவயோத்திக்கு மன்னரான ஸ்ரீராகவனால் அநேக வடையாளங்கள் மொழியப்பட்டனவென்றறிவித்து இது அவர் திருக்கையிலலங்கிருதமாயிராநின்ற திருவாழிமோதிரமென்று கொடுக்க:—"திக்குநிறைபுகழாளன்றீவேள்விச்சென்றநாள் - மிக்கபெரும்சபைநடுவே வில்லிருத்தான்மோதிரங்கண்டு - ஒக்

குமாலவடையாளமனுமானென்றுச்சிமேல்வைத்துக்கொண்டுகேர்தநளான்மலர்க்குழலாள்சீதையுமே" என்கிறபடியே மலர்க்குழலையுடைய வப்பிராட்டி, மெய்யறிவினாலும் எம்பெருமானுடைய குணானுபவத்தைக்காட்டிலும் வேறொன்றில் நசையற்று ஒரு பலத்திலுமாசையற்று ஸத்கர்மானுஷ்டானங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு போருகையால் ஸமஸ்த திசைகளிலும் "ஜ்ஞாநாதிகர்களாயிருப்பார், ஜனககுலத்திலுள்ளார்க்கு மேலில்லை" யென்று புகழ்ச்சிபெற்ற ஸ்ரீஜனகராஜன் ஆஹவநீயம் - கார்ஹபத்யம் - தக்ஷிணாக்னி என்கிற அக்நித்திரயத்தோடே பண்ணும் யாகத்திலே விசுவாமித்திரன் பின்னேவந்து அனேக வரசரால் சூழப்பட்டிருக்கிற ஸபைநடுவே தனக்கு கன்னியாசுல்கமாக வைத்திருந்த தனுஸ்ஸை முறித்து நிற்கு மளவிலேகண்ட மோதிரத்தை யிப்பொழுது கண்டு, ஹநுமானே! நீர் முன்புசொன்னவையெல்லா மொக்குமென்றருளி அத்திருவாழிமோதிரத்தை வாங்கி அதனுடைய கௌரவமும் தன்னுடைய ஆதரமும் தோற்றத் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு பிறகு கையிலேந்தி, வைத்த கண்மாறாதே அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையாலே அத்திருவாழியோடு சேர்ந்த அவயவவிசேஷங்களை நினைத்து பாவனாப்ரகர்ஷத்தாலே ஸ்ரீராகவனை யடைந்தாப்போல் தோன்ற பிரீதையானாளென்கிறது.

"க்ருஹீத்வா" தேசாந்தரம்போனபந்துக்களைக்கண்டாப்போலேமேல்விழுந்தாள். "ப்ரேக்ஷமாணா" ராவணமாயையாலேவந்ததோ என்னும் பயத்தால் முற்படக்கண் வைக்கமாட்டாதேயிருந்தாள். அத்தலையாலே வந்ததென்று தெளிந்தபின்பு வைத்த கண்மாறாதே பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். "ஸா"(பஸ்பதேவி)என்று முன்பு பார்வைக்கு திருஷ்டிபண்ண வேண்டும்படி இருந்தவளிப்பொழுது கண்மாறவைக்கைக்கு திருஷ்டிபண்ண வேண்டும்படி யிருந்தாள். "பர்துঃகரவிபூஷணம்" விவாககாலத்தில் முதலில் தன் கையைப்பிடிக்கிறபோதுநத்தினபடியை நினைத்தாள். அங்ஙனன்றிக்கே தானுமவரும் ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்போது வேகத்தின்மிகுதியாலே ப்ரணயரோஷம் தலையெடுத்து ஒருவரையொருவர் முகம்பாராதே கூடியிருப்பார்கள். அப்பொழுதிருவரையும் சேர்த்த மோதிரமென்னுதல். அதாவது அப்பொழுது நேர்முகம்பார்க்கையும் வார்த்தைசொல்லுகையுமிருவர்க்கு மபேக்ஷிதமாயிருக்கும், வேறு சேர்ப்பாரில்லையாகையாலே கையிலணிந்திருக்கும் திருவாழிமோதிரத்தை ஸ்ரீராகவன் தரையிலே விழவிடுவர். அப்பொழுது பிராட்டி மோதிரத்தை விழவிட்டீர்காணுமென்று அதையெடுத்து கொடுப்பாள். அப்போது இருவர்க்கும் வார்த்தையை யுண்டாக்கின மோதிரமாகையாலே கடகமான மோதிரமென்கிறது. "அணிமிகுதாமரைக்கை" என்கிறபடியே ஆபரணபூதமான கரத்துக்கும் ஆபரணமான அத்திருவாழியை "பர்த்தாரமிவ" அதைக்கண்டபோதே இத்தோடேசேர்ந்த ஸ்ரீராகவனுடைய விரலையும் கையையும் நினைத்தாள். அதற்காசிரயமான தோளையும் அதற்காசிரயமான வடிவையும் நினைத்தாள். "ஸம்ப்ராப்தா" இருவரும் ஒருபடுக்கையிலிருந்து ஸ்ரீராகவன் பூமுடிக்கவும் அலங்கரிக்கவும் பெற்று அவரை கேராகத்தழுவிக்கொள்ளுமாப்போல் அத்திருவாழியை தழுவிக்கொண்டாள். ஸ்ரீராகவனக்கரையிலும் தானிக்கரையிலும் இடையிலொரு கடலிடப்பதாகவும் அறிந்திலள். திருவாழி மோதிரமன்றோ இவள் கையிலிருக்கிறது. இத்தாலே பர்த்தாவையடைந்தாளென்று சொல்லக்கூடுமோவென்னில், பாவனாப்ரகர்ஷத்தாலே யடைந்தாள். ஆனால் கூடவிருந்ததாக நினைத்தால் அவர் திருக்கையிலிருக்கும் மோதிரம் இவள்கையில் வருவானென்னென்னில், ஒருசூது சதுரங்கமாடி அவரைத் தோற்கச்செய்து தான் ஜயித்ததனால் அவர் மோதிரத்தை தான் பெற்றாள். அப்போது "பர்த்தாரமேவஸம்ப்ராப்தா" நாயகனையே யடைந்தாளென்று சொல்ல வமைந்திருக்க, (இவ) என்று சொல்லுவானென்னென்ன, அதற்கிரண்டர்த்தம். முந்தினது தாயாருடைய ஸம்ஶ்லேஷப்ரகாரத்தை வியக்த்தமாய்ச்சொல்லவொண்ணாமையாலே. அல்லது இந்த பாவனை குலைந்தால் இவ்விராக்ஷஸிகள் அறியும்படி யிருந்தோமோவென்று நோவுபடப் புகுகிறாளென்னவுமாம். "ஜாநகீ" சோகஹர்ஷங்களுக்கிளையாத குடியிலே பிறந்தவள். "முதிதாபவத்" ஸந்தோஷித்தவளானாள்.

அவதாரிகை.—துக்கநிவர்த்திக்கு மேலே ஹர்ஷப்ரகர்ஷமுண்டாகையாலே ராஹுமுக்தனான சந்திரனைப்போதி திருமுகம் விளங்கினபடியைச் சொல்கிறது.

౫ చారు తద్వదనం తస్యాస్తామ్రశుక్లాయతేక్షణమ్। అశోభత విశాలాక్ష్యా రాహుముక్త ఇవోడురాట్॥

* ஓ. 𑌚𑌾𑌰𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌯𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍।
𑌅𑌶𑍋𑌭𑌤 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌵𑍋𑌡𑍁𑌰𑌾𑌟𑍍॥

ரு. சாருதத்வதநம்தஸ்யாஸ்தாம்ரஶுக்லாயதேக்ஷணம்।
அஶோபதவிஶாலாக்ஷ்யாராஹுமுக்தயிவோடுராட்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாம்ரஶுக்லாயதேக்ஷணம்	சிவந்தும் வெளுத்தும் நீண்டுமிருக்கிறவும்	தத்-வதநம்	அப்படிப்பட்ட அந்த-முகமானது
சாரு	அழகாயுமிருக்கிற	ராஹுமுக்தঃ	இராகுவினால் விடப்பட்ட
விஶாலாக்ஷ்யாঃ	விசாலமான கண்களையுடையவளான	உடுராடிவ	சந்திரன்போல்
தஸ்யாঃ	அந்த ஸீதையினுடைய	அஶோபத	பிரகாசித்தது.

தா-ம்.—"ரஹஸ்யஞ்சப்ரகாஶம்ச" என்றுகொண்டு பிரம்ஹாவின் பிரஸாதத்தாலே உள்ளபடி ஸ்ரீராகவனுடைய சரிதமெல்லாம் தோற்றக்கடவதாகப் பெற்றுடையவனான ரிஷிக்கும் இவ்வளவென்று நிர்ணயித்துச் சொல்லவொண்ணாதே "ததாகதாம்" என்று பிராட்டியினுடைய துக்கமிகுதியைக்காட்டிலும் மேலொன்றில்லையென்று துக்காதிசயமிருக்கும்படியைச் சொல்லித் தளர்ந்தேங்கின மஹரிஷிதானே இப்பொழுது ஸ்ரீராகவனுடைய திருவாழிமோதிரத்தைக் கண்டவுடனே பிராட்டிக்குண்டான ஆனந்ததேஜோவிசேஷத்தைப்பார்த்து இப்படியுமுண்டோ ஒரு ஸந்தோஷாதிசயமென்று பரமோத்ஸாகமுடையவராய் இந்தவிடத்தி லின்னதைச் சொன்னேனென்பதையும் மறந்து ஈடுபட்டுக்கொண்டாடுகிறார்.

தன்னுடைய நாயகனான ஸ்ரீராகவனோடு தான்கூடிவாழ்ந்திருக்கையில், இராவணன் ஸந்நியாஸியாய் வந்துவஞ்சித்து, சரீரத்தைவிட்டுச் சாயையைப் பிரிக்குமாப்போலே, தன்னுடைய பிராணதாரகனிடத்திலிருந்து தன்னைப்பிரித்துக்கொண்டு போகும்போது வாடினதிருமுகமானது இப்பொழுதுமலர்ந்தது. அல்லது இராவணன் தன்னைக்கொண்டு அசோகவனிகையில் வைத்து கோரமான இராக்ஷஸிகளைக் காவல்வைத்து அடிக்கடி மிரட்ட அதனால் வருத்தமுற்று இனி யென்னாதனைக் காண்பேனா, என் புருஷோத்தமனை யடை

* இந்த சுலோகம் ருஙி-வது ஸர்க்கத்தில் அசு-வது சுலோகம். அதையே இங்கும் சொன்னது ஹர்ஷாதிசயத்தாலென்றறியவும்.

வேனு. என் பதியோடு கூடுவேனு, ஆனந்தமுண்டாகுமோ, ஏதேது கிடையாது, ஹாராம! பிழைத்திருக்கிறீரா! ஹா லக்ஷ்மண! ஜீவனேடிருக்கிறீரா? இங்கு வரக்கூடாதா, என்னை இரக்ஷிக்கக்கூடாதா, வேண்டாமோ இந்த ஸீதை, என்று அலறிக்கதறிப்பதறி ஏங்கி தளர்ந்துவாடி என்கிலேசத்தை யொழித்து விடுகிறேனென்று கிளம்பி கேசத்தையவிழ்த்து உச்சுருக்குடன் மரத்தடியில் நின்று ஒளிமாறி ஒருமிக்க எல்லாம் பாழாகும்படிசெய்ய யெத்தனித்த தருணத்திலே ஹநுமான் சொல்லிய ஸ்ரீராகவகதாப்பிரஸ்தாபத்தால் கொஞ்சம் தேறி அவருடைய வார்த்தையாலும் ஸ்ரீராகவதிருமேனிவர்ணனையாலும் பர்த்தாவினுடைய வடையாளத்தைத் தரிசித்ததாலும் பரமானந்த நிர்ப்பரையாய் கடைக்கண் சிவந்து கருவிழிபொருந்தி சுற்றிலும்வெளுத்து செவியளவிற்பாய்ந்து செந்தாமரையினிதழைப் பழிக்கும்படி ஸுந்தரமான நேத்திரசோபையுடன்கூடிய பிராட்டியினுடைய வதனமானது வெகுவழகாய் இராகுவினிர்முக்தமான பூர்ணசந்திரன்போல் மிகவும் பிரகாசித்தது.

౬. తతస్సా హ్రీమతీ బాలా భర్తృసందేశహర్షితా। పరితుష్టా ప్రియం కృత్వా ప్రశశంస మహాకపిమ్॥

௬. ததஸ்ஸா ஹ்ரீமதீ பாலா பர்த்ருஸந்தேஶஹர்ஷிதா।
பரிதுஷ்டா ப்ரியம் க்ருத்வா ப்ரஶஶம்ஸ மஹாகபிம்॥

௬. ததஸ்ஸாஹ்ரீமதீபாலாபர்த்ருஸந்தேஶஹர்ஷிதா।
பரிதுஷ்டாப்ரியம்க்ருத்வாப்ரஶஶம்ஸமஹாகபிம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பின்பு	பரிதுஷ்டா	(ஹநுமானைப்பற்றி) ஸந்தோஷித்தவளுமாக
ஸா-பாலா	அந்த-ஸீதையானவள்	மஹாகபிம்	அப்பெருவானரனை
ஹ்ரீமதீ	லஜ்ஜையையுடையவளாகவும்	ப்ரியம்-க்ருத்வா	வெகுமானத்தை-செய்து
பர்த்ருஸந்தேஶஹர்ஷிதா	நாயகன்விஷயமான வார்த்தையைக்கேட்டு களிப்புற்றவளாகவும்	ப்ரஶஶம்ஸ	கொண்டாடினள்.

தா-ம். தானும் தன்னாயகனும் பிரணயகலகத்தாற் பிரிவுண்டு மூசித்துக்கிடக்குந்தசையில், இருவர்க்கும் மத்தியஸ்தமாய் நின்று ஒன்றுசேர்த்துவைத்த வம்மோதிரத்தைத் தனது பர்த்தாவை யடைவதுபோலடைந்து களித்த பிராட்டி கொஞ்சம் லஜ்ஜையுடையளாய், இராவணன் மாயாவேஷம்பூண்டு வந்தானென்று சங்கித்திருந்தவள் ஸ்ரீராகவன் பக்கல்நின்று வந்தவனென்றறிந்தபின்பு ஹநுமானை மிகுந்த ஆதரத்துடன் கடாக்ஷித்துப் பின்வருமாறு புகழ்ந்துகொண்டாடினள்.

౭. విక్రాంతస్త్వం సమర్థస్త్వం ప్రాజ్ఞస్త్వం వానరోత్తమ। యేనేదం రాక్షసపదం త్వయైకేన ప్రధర్షితమ్॥

௭. விக்ராந்தஸ்த்வம் ஸமர்த்தஸ்த்வம் ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம் வாநரோத்தம।
யேநேதம் ராக்ஷஸபதம் த்வயைகேந ப்ரதர்ஷிதம்॥

௭. விக்ராந்தஸ்த்வம்ஸமர்த்தஸ்த்வம்ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம்வாநரோத்தம।
யேநேதம்ராக்ஷஸபதம்த்வயைகேநப்ரதர்ஷிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹே) வாநரோத்தம	வானீர் வானரசிரேஷ்டரே	(தேந)	(அக்காரணத்தால்)
யேந	எக்காரணத்தால்	த்வம்-விக்ராந்த:	நீ-அதிபலத்தையடைந்தவன்
ஏகேந-த்வயா	ஒருவனான-உம்மால்	த்வம்-ஸமர்த்த:	நீ-வெகு சக்தியடைந்தவன்
இதம்-ராக்ஷஸபதம்	இந்த-அரக்கரிருப்பிடமானது	த்வம்-ப்ராஜ்ஞ:	நீ-மிகபுத்தியுடையவன்.
ப்ரதர்ஷிதம்	திரஸ்கரிக்கப்பட்டதோ		

தா-ம். ஹே வானரசிரேஷ்ட! யாதொரு ஸகாயமுமின்றி ஒருவனாய், மாயாராக்ஷஸரக்ஷிதமான இக்கொடுநகரிற்பிரவேசித்து, அரக்கரைக் கொஞ்சமேனும் லக்ஷியஞ்செய்யாது நிர்ப்பயமாயெங்குந்திரிந்து யானிருக்குமிடந்தேடி யறிந்திங்குவந்தீர். இப்படிப்பட்ட நீரன்றி உமக்குப் பராக்கிரமத்திலும் ஸாமர்த்தியத்திலும் பிரக்ஞையிலும் ஸதிருசனொருவனுங் கிடையாது.

౮. శతయోజనవిస్తీర్ణస్సాగరో మకరాలయః। విక్రమశ్లాఘనీయేన క్రమతా గోష్పదీకృతః॥

௮. ஶதயோஜநவிஸ்தீர்ணஸ்ஸாகரோ மகராலய:।
விக்ரமஶ்லாகநீயேந க்ரமதா கோஷ்பதீக்ருத:॥

௮. ஶதயோஜநவிஸ்தீர்ணஸ்ஸாகரோமகராலய:।
விக்ரமஶ்லாகநீயேநக்ரமதாகோஷ்பதீக்ருத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மகராலய:	மத்ஸ்யங்களுக்கிருப்பிடமானதும்	விக்ரமஶ்லாகநீயேந	சிலாகிக்கத்தக்க பராக்கிரமத்தால்
ஶதயோஜநவிஸ்தீர்ண:	நூறுகாதவழி தூரமானதுமான	க்ரமதா	தாண்டிவந்த (உன்னால்)
ஸாகர:	கடலானது	கோஷ்பதீக்ருத:	பசுவின் கொளம்படியாகச் செய்யப்பட்டது.

தா-ம்.—அதிபயங்கரமான ஜலஜந்துக்களுக்குக் குடியிருப்பாயும், சதயோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ளதாயும், மிகவுங்கலங்கி நுரைத்துப் பேரொலியோடு மேற்கிளம்பு மலைகளோடு கூடினதாயுமிருக்கிற இவ்வாழ்

கடலை யொருபொருட்டா யெண்ணாத திரிலோகமும் சிலாகிக்கும்படி உமது பல பௌருஷாதிசயத்தால் தாண்டி, இக்கடல் கேவலமோர் பசுவின் கொளப்படி யென்னும்படி அதன் மஹிமையை அடக்கிவிட்டீர். மஹோததியின் மஹிமையை யிவ்விதமடக்கின உம்முடைய பராக்கிரமென்ன விசேஷமானதென்று கொண்டாடினள்.

౯. నహి త్వాం ప్రాకృతం మన్యే వానరం వానరర్షభ। యస్య తే నాస్తి సంత్రాసో రావణాన్నాపి సంభ్రమః॥

௯. 𑌨𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑌰𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍋𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑌿𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃॥

௯. நஹித்வாம்ப்ராக்ருதம்மந்யேவாநரம்வாநரர்ஷப।
யஸ்யதேநாஸ்திஸந்த்ராஸோராவணாந்நாபிஸம்ப்ரம:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே வாநரர்ஷப	ஓ வானரோத்தம	ராவணாத்	இராவணனிடத்திலிருந்து
த்வாம்	உன்னை	ஸந்த்ராஸ:	பயமும்
ப்ராக்ருதம்—வாநரம்	ஸாதாரணமான-வானரனென்று	ஸம்ப்ரம:	வியாகூலமும்
நமந்யே	எண்ணேன்	நாஸ்திஹி	இல்லையன்றோ.
யஸ்யதே	எந்த உனக்கு		

தா-ம்.—ஹே வானரோத்தம! இவ்விலங்கை யாவர்க்கும் பிரவேசிக்க அசக்கியமானது. இராவணனென்றால் அமரருமலறுவார். இராக்ஷதருடைய கிரௌரியம் திரிலோகமு மறியும். அப்படியிருந்தும் இராவணனையும் அரக்கரையும் திரணங்களாயெண்ணி இக்ககருட்பிரவேசித்து என்னையுங்கண்டு ஸந்தோஷிப்பித்து நிர்ப்பயனாய் நிராயாஸனாய் நிற்கிற உம்மை ஸாமான்னிய வானரனென்றெண்ணேன்.

౧౦. అర్హసే చ కపిశ్రేష్ఠ మయా సమభిభాషితుమ్। యద్యపి ప్రేషితస్తేన రామేణవిదితాత్మనా॥

௧௦. 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌸𑍇𑌚𑌕𑌪𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌯𑌾𑌸𑌮𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍।
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥

௧௦. அர்ஹஸேசகபிஶ்ரேஷ்டமயாஸமபிபாஷிதும்।
யத்யபிப்ரேஷிதஸ்தேநராமேணவிதிதாத்மநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே-கபிஶ்ரேஷ்ட	ஓ வானரசிரேஷ்டனே	ப்ரேஷித:	அனுப்பப்பட்டாயோ
யத்யபி	யாதொருகாரணத்தினால்	(தஸ்மாத்)	ஆகையால்
விதிதாத்மநா-தேந-ராமேண	அறியப்பட்ட-மனமுடைய-அந்த இராமனாலே	மயா-ஸமபாஷிதும் - அர்ஹஸே	என்னோடு-வார்த்தைசொல்லுகிறதற்கு தகுந்தவனாகிறாய்.

౧౧. ప్రేషయిష్యతి దుర్ధర్షో రామో న హ్యపరీక్షితమ్। పరాక్రమమవిజ్ఞాయ మత్సకాశం విశేషతః॥

௧௧. 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑍋𑌰𑌾𑌮𑍋𑌨𑌹𑍍𑌯𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌮𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌂𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃॥

௧௧. ப்ரேஷயிஷ்யதிதுர்தர்ஷோராமோநஹ்யபரீக்ஷிதம்।
பராக்கிரமமவிஜ்ஞாயமத்ஸகாஶம்விஶேஷத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துர்தர்ஷ:	எவர்களாலும் திரஸ்கரிக்கமுடியாத தான சக்தியையுடைய	பராக்ரமம்-அவிஜ்ஞாய-சக்தியை-அறியாமலும்	
		அபரீக்ஷிதம்	பரீக்ஷிக்காமலுமிருக்கிறவனை
ராம:	ஸ்ரீராகவன்	மத்ஸகாஶம்	என்ஸமீபத்திற்கு
விஶேஷத:	அதிகமாக	நப்ரேஷயிஷ்யதிஹி	அனுப்பமாட்டாரல்லவா.

(௧௦-மு-௧௧-ல்) தா-ம்.—ஹே வானரோத்தம! எனது பர்த்தாவான ஸ்ரீராகவன் மஹாபுத்திமான், ஸர்வக்கியர், யாவராலும் வெல்லமுடியாத பராக்கிரமமுடையவர், ஹிதாஹிதங்களை யோசியாமல் எக்காரியத்திலுங் கையிடார். ஸாதாரணமா யொருவர் பக்கல் தூதனை விடுக்கவேண்டுமானால், அந்த தூதனுடைய சக்திகளையும் குணவிசேஷங்களையும் நன்றாகப் பரீக்ஷித்தறியாமலனுப்பார். மேலும் என்னிடத்தில் அனுப்புகையில் உமது வல்லமையையும் குணங்களையும் நன்றாகவே அறிந்திருப்பார். ஆகையால், ஹே ஹரிபுங்கவ! நீர் என்னோடு வார்த்தைசொல்ல அர்கர்தான். எக்காரியத்தையும் வீணாக்காது ஜயத்துடன் தலைக்கட்டவல்லவர்தான்; நீர் மிக ஸமர்த்தரே! என்று புகழ்ந்தனள்.

౧౨. దిష్ట్యా చ కుశలీ రామో ధర్మాత్మా సత్యసంగరః। లక్ష్మణశ్చ మహాతేజాః సుమిత్రానన్దవర్ధనః॥

௧௨. 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍁𑌶𑌲𑍀𑌰𑌾𑌮𑍋𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌗𑌰𑌃।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃॥

௧௨. திஷ்ட்யாசகுஶலீராமோதர்மாத்மாஸத்யஸங்கர:।
லக்ஷ்மணஶ்சமஹாதேஜாஸ்ஸுமித்ராநந்தவர்தந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தர்மாத்மா	தர்மபுத்தியிலூற்றமுடையவரும்	மஹாதேஜாஃ	மிகயஶஸ்ஸுடையவரும்
ஸத்யஸங்க்ரஃ	யதார்த்தமான பிரதிஜ்ஞையுடையவருமான	ஸுமித்ராநந்தவர்தநஃ	ஸுமித்திரைக்கு ஆநந்தத்தைவிருத்தி செய்பவருமான
ராமஃ	ஸ்ரீ ராகவனும்		
திஷ்ட்யா	தெய்வாதீனத்தால் (என்பாக்கியவிசேஷத்தால்	லக்ஷ்மணஶ்ச	லக்ஷ்மணனும் (க்ஷேமமாக விருக்கிறார்.)
குஶலீ	க்ஷேமமாயிருக்கிறார		

தா-ம்.—எங்களாராதனமான ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய அனுக்கிரகத்தாலும், என்னுடைய பாக்கியவிசேஷத்தாலும், ஸத்தியஸங்தரும் திடப்பிரதிக்கியை புடையவருமான ஸ்ரீராகவன் க்ஷேமமாக விருக்கிறார். "மாம்வித்திஜநகாத்மஜாம்" என்று சொல்லிவிடுத்த ஸுமித்திராவக்கியத்தின்படி என்னிடத்தில் மிக பக்தி சிரத்தையுடையராய், அதனுல் ஸுமித்திராதேவிக் கானந்தவிர்த்திகராய், பிராதிருஸ்நேகத்தாலுண்டான அன்புதோற்ற மிக தேஜோவானுய் விளங்குகிற இலக்ஷ்மணனும் க்ஷேமமாக விருக்கிறான்றோ!

౧౩. కుశలీ యది కాకుత్స్థః కిం ను సాగరమేఖలామ్ । మహీం దహతి కోపేన యుగాన్తాగ్నిరివోత్థితః ॥

கங. [illegible]

கங. குஶலீயதிகாகுத்ஸ்த்தஃகிந்நுஸாகரமேகலாம்।
மஹீம்தஹதிகோபேநயுகாந்தாக்நிரிவோத்திதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காகுஸ்த்தஃ	ஸ்ரீராகவன்	யுகாந்தாக்நிரிவ	பிரளயாக்கினிபோல்
குஶலீயதி	க்ஷேமமாயிருந்தாராகில்	உத்திதஃ	கிளம்பினவராக
ஸாகரமேகலாம்	கடலை ஒட்டியாணமாயுடைய	கோபேந	சினத்தினுல் [தம்.)
மஹீம்	பூமியை	தஹதி கிந்து	கொளுத்துகிறுரோ(இல்லையென்றர்த்

౧౪ అథవా శక్తిమన్తౌ తౌ సురాణామపి నిగ్రహే । మమైవ తు న దుఃఖానామస్తి మన్యే విపర్యయః ॥

கச. [illegible]

கச. அதவாஶக்திமந்தௌதௌஸுராணமபிநிக்ரஹே।
மமைவதுநதுஃகாநாமஸ்திமந்யேவிபர்யயஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதவா	இல்லாவிடில்	(கிந்து)	(பின் என்னெனில்)
தௌ	அந்த (இராமலக்ஷ்மணர்)	மமைவ	என்னுடைய
ஸுராணாம்	தேவர்களுடைய	துஃகாநாம்-விபர்யயஃ	வியஸனத்தினுடைய அழிவானது
நிக்ரஹே	சிக்ஷிப்பதில்	நாஸ்தி-மந்யே	இல்லையென்று எண்ணுகிறேன்.
ஶக்திமந்தௌ	ஸாமர்த்தியமுடையவர்கள்தான்		

౧౫. కచ్చిన్న వ్యథితో రామః కచ్చిన్న పరితప్యతే । ఉత్తరాణి చ కార్యాణి కురుతే పురుషోత్తమః ॥

கரு. [illegible]

கரு. கச்சிந்நவ்யதிதோராமஃகச்சிந்நபரிதப்யதே।
உத்தராணிசகார்யாணிகுருதேபுருஷோத்தமஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புருஷோத்தமஃ-ராமஃ	புருஷஶிரேஷ்டரான-ஸ்ரீராகவன்	உத்தராணிகார்யாணிச	(என்னையடையும்படியான)மேல்முயற்சிகளை
நவ்யதிதஃ-கச்சித்	இளைக்காமலிருக்கிறார	குருதே	செய்கிறார.
நபரிதப்யதே கச்சித்	பரிதபிக்காமலிருக்கிறார		

౧౬. కచ్చిన్న దీనః సంభ్రాన్తః కార్యేషు చ న ముహ్యతి । కచ్చిత్పురుషకార్యాణి కురుతే నృపతేః సుతః ॥

கசு. [illegible]

கசு. கச்சிந்நதீநஸ்ஸம்ப்ராந்தஃகார்யேஷுசநமுஹ்யதி।
கச்சித்புருஷகார்யாணிகுருதேந்ருபதேஸ்ஸுதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ந்ருபதேஃ-ஸுதஃ	தசரதமஹாராஜாவினுடைய புத்திரனுனஸ்ரீராகவன்	ஸம்ப்ராந்தஃ	வியாகுலமுடையவராக
நதீநஃகச்சித்	தைரியத்தையிழக்காமலிருக்கிறார?	நமுஹ்யதி	தேஹத்தை மறவாமலிருக்கார?
கார்யேஷுச	காரியங்களில்	புருஷகார்யாணி	புருஷப்பிரயத்தினத்தை
		குருதேகச்சித்	செய்துகொண்டிருக்கிறார ?

(௧௩-மு-௧௬-ல்) தா-ம்.—ஹே ப்லவங்கசார்த்தூல! என் பிராணநாதனை ரகுநந்தனன் க்ஷேமமாக விருக்கிறானன்றோ! அவர் க்ஷேமமாகவிருந்தோ யானிப்படி யவதிப்படுவது. பிறர் துயரம் பொறுக்கவறியாப் பெருங்குலத்திற்பிறந்த பெருமானன்றோ! பூவுலகு துன்பமொழித்தது போராதென்று வானுலகு சென்று இந்திரசத்ருக்களையரித்த காகுஸ்தவம்சத்திலன்றோ தாமவதரித்தது. அப்படி யவதரித்தும, ஸர்வசத்ருக்களையும் வெல்ல வல்லமையிருந்தும, பிறர்க்குவந்தவை பரிகரிப்பதல்லது தமக்கு வந்தது பரிகரிப்பதில்லையென்றிருந்துவிட்டனரோ! ஸீதை வேண்டாமென்றென்னைத் தியஜித்துவிட்டனரோ! இல்லாவிடில், என்னிமித்தமாக, இராக்ஷதரெல்லோரு மெதிர்த்தாலும் தேவகணங்களனைவு மொன்றுசேர்ந்து பயமுறுத்தினும் அவர்களையெல்லாம் தனது தீக்ஷ்ணசரங்களாற்கொளுத்திப் பிரளயாக்கினிபோல் ஜ்வலித்துக் கடலரண்கொண்ட விக்காசினியை யேன் தஹிக்கக்கூடாது. ஜலநிதியையொழித்தல்லவோ பூமியைச் சுடவேண்டும், இவ்வபாரக்கடலை வறட்டுவது ஸாத்தியமோ வென்கிறீரோ? ஹநுமந்! என்னுடைய காதலுக்கெல்லாமொன்றுதான். திரவவஸ்துவான ஜலத்தைச் சுடுவதற்கொரு பாணமும், கடினவஸ்துவான பூமியைச் சுடுவதற்கு வேறொரு பாணமு மவருக்கு வேண்டுமோ! வேண்டுமோ லம்மஹாவீரன் கடல்நீரை செய்பாகக்கொண்டு அகிலபுவனத்தை பஸ்மீகரமாக்குவார். அவரப்படி செய்யாமலிருப்பதற்கு யானொருகாரண முத்தேசிக்கிறேன். இராஜாக்களுக்கு பூமியுமோர்பத்தினியாகையால், என்னைக் கைப்பிடித்ததுபோலவே அவர் பூமியையுங் கைப்பிடித்தார். இருவரையு மொக்கக் கைப்பிடித்தவராயினும் என்னை விரகாக்கினியால் நோவுபடச்செய்து, "கடலுடுகை" யென்கிறபடி, பூமிக்கு பரிவட்டப்பிரதிமமாயிருக்கிற கடலை வறட்டாதே, பிரியபார்யையான பூமியையும் வாட்டாதேயிருந்தார். ஹே ஹநுமன்! ஸ்ரீராகவன் பிரியப்படின் என்னை ரக்ஷிக்கவகையில்லையோ? கோபத்தா லவர்க்குக் கடைக்கண்மாத்திரம் சிவக்கின், இவ்வுலகு ஈசுவரன் ஸிருஷ்டித்தமைத்தபடி பொருந்தி நிற்குமோ! ஏதேது, ஸ்ரீராகவனுக்கென்னிடத்தி லன்பில்லைபோற் றோன்றுகிறது. இல்லாவிடில் பத்தையான வென்னை யித்தனைகாலம் அரக்கன் பிடிக்கவிட்டு கணத்திற் கல்லெறிந்தாற்போல் சும்மென்றிருப்பரோ! என்றிந்தவிதம் பிராட்டி மொழிந்தனள்.

வனமெழுந்தருளுகையில் உன்னை யழைத்துப்போக வஞ்சுகிறேனென்றருளின பர்த்தாவைப்பார்த்து "கிந்த்வாமந்யதவைதேஹ: பிதாமேமிதிலாதிப: । ராமஜாமாதரம்ப்ராப்ய ஸ்த்ரியம்புருஷவிக்ரஹம்"—ஒரு பெண் ஆணுடையுடுத்து என்மகளைக் கைப்பிடித்துப்போனுளென்றல்லவோ எங்களையர் நினைப்பாரென்று, அவர் தாமிலக்காகச் சொன்னது போதாதென்று, அவர் வரவிட்ட தூதன் முன்னேயும் பெருமானை நிந்திக்கும்படியான இவளுடைய ப்ரணயரோஷமிருக்கும்படி.

இவ்விதம் நிந்தித்தபிறகு, தனக்குதற்காலம் ஸமீபியாவிடில் அந்த தர்மாத்மாவை நோவதென்னென்று தேறுதலடைகிறாள். ஹேஹரிபுங்கவ! ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் மஹாசக்திமான்கள்தான், ஸர்வசத்ருக்களையுநிபாதஞ்செய்யவல்லவர்தான். தேவர்கள் வந்தெதிர்த்தபோதிலும் பின்வாங்காதவர்களை ஜயித்துவிடுவார்களே. ஆனால்என்னுடைய துக்கமொழியக் காலம்வரவில்லை. இல்லாவிடில் இவ்வரக்கரையொழித்து என்னை ரக்ஷிப்பது அவருக்கொருபொருட்டோ! நல்லதிருக்கட்டும். இனியாவது அவர்கள் புருஷப்பிரயத்தினஞ்செய்யின் யான் க்ஷேமமடையலாம். என்ன, மாருதே! என்னைப்பிரிந்த துக்கத்தால் ஸ்ரீராகவன் மனநொந்து தேகம்வெளுத்தி திருமேனி வாடிவருந்துகின்றனரோ? ஐயோ ஸீதைபிரிந்து வெகுகாலமாய்விட்டதே, அவனுயிரோடிருக்கின்றனளோ, உயிரைத்தான் விட்டனளோவென்று வியஸனமுற்றுத் தபிக்கின்றனரோ? அல்லது, இவ்வித ஸங்கடத்திற்கிடந்து முசித்திராமல், என்னையடைவதற்குத் தக்க முயர்ச்சிகள் செய்கின்றனரோ? ஹே வானரர்ஷப! அவ்விராஜகுமாரரிருவரும் தைரியத்தைக் கைவிடாமல் துக்கஸாகரத்தில் மூழ்காமல், யானிருக்குமிடத்தையறிய புருஷப்பிரயத்தினத்தைச் செய்துவருகின்றனரோ?

சகுஸ்திஷ்டத்தி - என்ற ஸமாஸம் - "ககுத்" என்றால் எருதின் முசுப்புக்குப்பெயர். இக்ஷ்வாகுவம்சஸ்தரான ஒரு ராஜா இந்திரனுக்கு நேரிட்ட ஆபத்தை நீக்குநிமித்தம் அவனை எருதாகச்செய்துகொண்டு அவன்முசுப்பிலேறி அவன் சத்துருவான ஸகல அஸுரரையும் ஸம்ஹரித்ததனால் அவருடைய வம்சஸ்தவருக்கு காகுஸ்தரென்று பெயருண்டாயிற்று.

౧౭. ద్వివిధం త్రివిధోపాయముపాయమపి సేవతే । విజిగీషుస్సుహృత్కచ్చిన్మిత్రేషు చ పరంతపః॥

௧௭. த்விவிதம்த்ரிவிதோபாயமுபாயமபிஸேவதே।
விஜிகீஷுஸ்ஸுஹ்ருத்கச்சிந்மித்ரேஷுசபரந்தப:॥

௧௭. த்விவிதம்த்ரிவிதோபாயமுபாயமபிஸேவதே।
விஜிகீஷுஸ்ஸுஹ்ருத்கச்சிந்மித்ரேஷுசபரந்தப:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பரந்தப:	சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்கிற ஸ்ரீ [ராகவன்]	அமித்ரேஷு	பகைவரிடங்களில்
மித்ரேஷு	ஸ்நேஹிதரிடங்களில்	விஜிகீஷு (ஸ்ஸந்)	ஜயிக்க இச்சையுடையவராய் (கொண்டு)
ஸௌஹார்த்-(ஸந்)	நல்லமனமுடையவராய் (கொண்டு)	த்ரிவிதோபாயம்	மூன்றுவிதமான உபாயத்தையும்
த்விவிதம்-உபாயமபி	இரண்டுவிதமான-உபாயத்தையும்	ஸேவதேகச்சித்	பிரயோகிக்கிறாரயென்ன?

தா-ம்.—பகைவரைத் தபிக்கச்செய்யவல்ல அந்த ஸ்ரீராகவன் என்னையடையவேண்டுமென்கிற கிருபையோடு மித்திராமித்திரரிடங்களில் பிரயோகிக்கக்கூடிய ஸாமதானபேத தண்டங்களென்கிற சதுர்விதோ

பாயங்களை அவரவருக்குத் தக்கபடி, மித்திரர்பக்கல் அன்புகூர்ந்தவராய் ஸாமதானங்களையும், பகைவர்பக்கல் சினமுற்றவராய் அவரைவென்று ஜயம்பெறத்தகுந்த தான பேத தண்டங்களையும் அனுஸரித்து வருகிறாரா?

౧౮. కచ్చిన్మిత్త్రాణి లభతే మిత్త్రైశ్చాప్యభిగమ్యతే। కచ్చిత్కల్యాణమిత్త్రశ్చ మిత్త్రైశ్చాపి పురస్కృతః॥

௧௮. 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌲𑌭𑌤𑍇𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌭𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃॥

௧௮. கச்சிந்மித்ராணிலபதேமித்ரைஶ்சாப்யபிகம்யதே।
கச்சித்கல்யாணமித்ரஶ்சமித்ரைஶ்சாபிபுரஸ்க்ருத꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மித்ராணி	(ஸ்ரீராகவன்) தோழர்களை	கல்யாணமித்ர꞉	ஸௌம்யரான தோழனையுடையவராய்
லபதே	அடைகிறாரா	மித்ரைஶ்சாபி	தோழர்களால்
மித்ரைஶ்சாபி	தோழர்களாலும்	புரஸ்க்ருத꞉-கச்சித்	வெகுமானிக்கப்படுகிறாரா?
அபிகம்யதேகச்சித்	அடையப்படுகிறாரா?		

தா-ம்.—ஹே ஹநுமந்! என்னுடைய பர்த்தாவான ஸ்ரீராகவன் மைத்திரபாவநடனஞ்செய்து ஸமயத்திற்கைவிடுகிற கபடஸ்நேகரோடுசேராது யோக்கியரும் ஸாதுவும் ஸுகாஸுகங்களுக்கிணங்கினவருமான ஸுஹிருத்துக்களோடு சேர்ந்து அவர்களுக்கு ஸந்தோஷந்தந்து அவர்களாலவர் வெகுமானிக்கப்பட்டு வருகிறாரா?

౧౯. కచ్చిదాశాస్తి దేవానాం ప్రసాదం పార్థివాత్మజః। కచ్చిత్పురుషకారం చ దైవం చ ప్రతిపద్యతే॥

௧௯. 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌷𑌕𑌾𑌰𑌂𑌚𑌦𑍈𑌵𑌂𑌚𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇॥

௧௯. கச்சிதாஶாஸ்திதேவாநாம்ப்ரஸாதம்பார்த்திவாத்மஜ꞉।
கச்சித்புருஷகாரம்சதைவம்சப்ரதிபத்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பார்த்திவாத்மஜ꞉	இராஜபுத்திரரான (ஸ்ரீராகவன்)	புருஷகாரம்ச	புருஷப்பிரயத்தினத்தையும்
தேவாநாம்-ப்ரஸாதம்	தேவதைகளுடைய - அனுக்கிரஹத்	தைவம்ச	தைவத்தையும்
ஆஶாஸ்திகச்சித்	பிரார்த்திக்கிறாரா? [தை	ப்ரதிபத்யதேகச்சித்	அடைகிறாரா?

தா-ம்.—ஹே வானரோத்தம! தசரத மைந்தனான அந்த ரகூத்தமன் என்னை யடையுநிமித்தம் அபீஷ்ட வரப்பிரஸாதிகளான தேவர்களைப் பிரார்த்தித்து வருகிறாரா? ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமந்நாராயணனைக்குறித்துத் தவஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியானுக்கிரஹத்திற்குத் தன்னைப் பாத்திரபூதனாகச் செய்துவருகிறாரா! தேவதாப்பிரார்த்தனைகளுடன், என்னை யடைவதற்காக, அவருடைய வீரிய சௌரிய பராக்கிரமங்களுக்குத் தகுதியான புருஷப்பிரயத்தனங்களையுஞ் செய்துவருகிறாரா?

౨౦. కచ్చిన్న విగతస్నేహః ప్రవాసాన్మయి రాఘవః। కచ్చిన్మాం వ్యసనాదస్మాన్మోక్షయిష్యతి వానర॥

௨௦. 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌗𑌤𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।
𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑌾𑌨𑌰॥

௨௦. கச்சிந்நவிகதஸ்நேஹ꞉ப்ரவாஸாந்மயிராகவ꞉।
கச்சிந்மாம்வ்யஸநாதஸ்மாந்மோக்ஷயிஷ்யதிவாநர॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ராகவ꞉	ஸ்ரீராகவன்	ஹேவாநர.	ஓ ஹநுமானே!
ப்ரவாஸாத்	தூரதேசவாஸத்தால்	மாம்	என்னை
மயி-விகதஸ்நேஹ꞉	என்னிடத்தில்-போய்விட்ட ஸ்நேஹத்தையுடையவராக	அஸ்மாத்-வ்யஸநாத்	இந்த-ஸங்கடத்திலிருந்து
நகச்சித்	ஆகாரன்றோ	மோக்ஷயிஷ்யதிகச்சித்	விலக்குவரா?

தா-ம்.—ஹே ப்லவங்கம! யானிப்பொழுது தூரதேசவாஸியாய் விட்டபடியால் என்னுடையநாதன் என்னிடத்திலுள்ள பூர்வஸ்னேகத்தை மறந்துவிட்டனரோ? அப்படியின்றி முன்போலவே அன்புபாராட்டி வருகின்றனரோ? ஹேவாயுபுத்திர! இத்துயர்க்கடலினின்று என்னை என்பிராணநாதன் மீட்பரோ?

౨౧. సుఖానాముచితో నిత్యమసుఖానామనౌచితః। దుఃఖముత్తరమాసాద్య కచ్చిద్రామో న సీదతి॥

௨௧. 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌚𑌿𑌤𑍋𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍌𑌚𑌿𑌤𑌃।
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋𑌨𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿॥

௨௧. ஸுகாநாமுசிதோநித்யமஸுகாநாமநௌசித꞉।
துக்கமுத்தரமாஸாத்யகச்சித்ராமோநஸீததி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நித்யம்	எப்பொழுதும்	ராம꞉	ஸ்ரீராகவன்
ஸுகாநாம்-உசித꞉	ஸந்தோஷத்திற்கு-தக்கவரும்	உத்தரம்-துக்கம்	மேன்மையான-வியஸனத்தை
அஸுகாநாம்	துன்பத்திற்கு	ஆஸாத்ய	அடைந்து
அநௌசித꞉	தகாதவருமான	நஸீததிகச்சித்	நசியாமலிருக்கிறாரா?

தா-ம் —ஹேஹநுமன்! சியாமளவர்ணமுள்ளதிருமேனியுடைய அந்தஸுந்தரராகவன்எப்பொழுதும் ஸுகானுபவத்திற்கே அர்ஹர், துககத்திற்கு முற்றிலுமனர்ஹர். துக்கத்தைக்கண்டால் அவருடைய ஸுகுமாரமானசரீரம்மெலிந்து சோர்ந்துவிடுமே, புகரகற்றுவிடுமே, ஆகையாலென்னைப்பிரிந்ததுக்கத்தால் தேகம் நொந்துவருந்தாமல் பாங்காக வெழுந்தருளியிருக்கிறாரோ?

౨౨. కౌసల్యాయా స్తథా కచ్చిత్సుమిత్రాయా స్తథైవ చ। అభీక్ష్ణం శ్రూయతే కచ్చిత్కుశలం భరతస్య చ॥

௨௨. 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚।
𑌅𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚॥

௨௨. கௌஸல்யாயாஸ்ததாகச்சித் ஸுமித்ராயாஸ்ததைவச।
அபீக்ஷ்ணம்ஶ்ரூயதேகச்சித்குஶலம்பரதஸ்யச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கௌஸல்யாயா꞉	கௌஸல்யா தேவியினுடையவும்	ததைவச	அப்படியே
ததா-ஸுமித்திராயா꞉	அப்படியே - ஸுமித்திரையினுடைய [வும்	பரதஸ்யச	பரதனுடையவும்
குஶலம்	க்ஷேமமானது (உங்களால்)	அபீக்ஷ்ணம்	க்ஷேமமானது
ஶ்ரூயதேகச்சித்	கேட்கப்படுகிறதா	ஶ்ரூயதேகச்சித்	கேட்கப்படுகிறதாயென்ன?.

தா-ம்.—ஹநுமன்! என்மாமியரான கௌஸல்யையை ஸுமித்திரை இவர்களுடையவும், மைத்துனனு னபரதனுடையவும க்ஷேமங்கள் தெரியவருகின்றனவா?

౨౩. మన్నిమిత్తేన మానార్హః కచ్చిచ్ఛోకేన రాఘవః కచ్చిన్నాన్యమనా రామః కచ్చిన్మాం తారయిష్యతి॥

௨௩. 𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌃 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।
𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

௨௩. மந்நிமித்தேநமாநார்ஹ꞉கச்சிச்சோகேநராகவ꞉।
கச்சிந்நாந்யமநாராம꞉கச்சிந்மாம்தாரயிஷ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாநார்ஹ꞉-ராகவ꞉	பூஜார்ஹரான-ஸ்ரீராகவன்	ராம꞉	ஸ்ரீராகவன்
மந்நிமித்தேந	என்னுடையஹேதுவினாலுண்டான	அந்யமநா꞉	வேறுகாரியத்தில் மனமில்லாதவராக
ஶோகேந	துக்கத்தினால்		(இருக்கிறாரா) [க்ஷிப்பாரா?
பரிதப்யதேகச்சித்	தாபத்தை அடையாமலிருக்காரா?	மாம்-தாரயிஷ்யதிகச்சித்-என்னை-(இத்துயரத்திலிருந்து) இர	

தா-ம்.—ஹேவானரோத்தம! மஹாபூஜ்ஜியரான ஸ்ரீராகவன் என்பிரிவினாலுண்டான சோகமோஹ தாபாதிகளால் மனமுளைந்து தேகந்தளராதிருக்கிறாரோ? அன்னியவிஷயங்களில் மனஞ்செலுத்தி யென்னை மறந்துவிடாமல், இத்துயர்க்கடலிலிருந் தென்னைக்கரையேற்றி அவரது திவ்வியகடாக்ஷமாகிற இன்பக்கடலிலாழ்த்தி இரக்ஷிப்பரோ?

౨౪. కచ్చిదక్షౌహిణీం భీమాం భరతో భ్రాతృవత్సలః। ధ్వజినీం మన్త్రిభిర్గుప్తాం ప్రేషయిష్యతి మత్కృతే॥

௨௪. 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌭𑍀𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃।
𑌧𑍍𑌵𑌜𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇॥

௨௪. கச்சிதக்ஷௌஹிணீம்பீமாம்பரதோப்ராத்ருவத்ஸல꞉।
த்வஜிநீம்மந்த்ரிபிர்குப்தாம்ப்ரேஷயிஷ்யதிமத்க்ருதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ராத்ருவத்ஸல꞉	பிராதிருவிசுவாஸமுடைய	மந்த்ரிபி꞉-குப்தாம்	மந்திரிகளால்-பாதுகாக்கப் பட்ட து [மான
பரத꞉	பரதன்	த்வஜிநீம்	ஸைன்னியத்தை
அக்ஷௌஹிணீம்	அக்ஷோஹிணியுடையதும்	மத்க்ருதே	என்பொருட்டு
பீமாம்	பயங்கரமானதும்	ப்ரேஷயிஷ்யதிகச்சித்	அனுப்புவரா?

தா-ம்.—என்னை மீட்பதின்பொருட்டு, பிராதிருவாத்ஸல்லியமுள்ளபரதன் ஸ்ரீராகவனுக்கு புத்திமான்களான மந்திரிகளிரக்ஷணையிலுள்ளனவும், அதனால் மிகவும்பலங்கொண்டு பயங்கரமாய்விளங்குகின்றனவுமான பெருவெள்ளச்சேனைகளைத் திரட்டியனுப்புவரோ?

౨౫. వానరాధిపతిః శ్రీమాన్ సుగ్రీవః కచ్చిదేష్యతి। మత్కృతే హరిభిర్వీరైర్వృతో దంతనఖాయుధైః॥

௨௫. 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌮𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌨𑌖𑌾𑌯𑍁𑌧𑍈𑌃॥

௨௫. வாநராதிபதி:ஸ்ரீமாந்ஸுக்ரீவ:கச்சிதேஷ்யதி।
மத்க்ருதேஹரிபிர்வீரைர்வ்ருதோதந்தநகாயுதை:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்ரீமாந்	சோபையுடையவரும்	தந்தநகாயுதை:	பற்களையும் நகங்களையுமாயுதமாயுடை[யவரும்
வாநராதிபதி:	வானரருக்கெஜமானனுமான	வீரை:	சூரருமான
ஸுக்ரீவ:	ஸுக்கிரீவர்	ஹரிபி:-வ்ருத:	மந்திகளோடு-கூடினவராக
மத்க்ருதே	என்னிமித்தம்	ஏஷ்யதிகச்சித்	வருவாராவென்ன.

தா-ம்.—ஹேப்லவங்கம! அகிலபுவனத்திற்கு மாக்கியாகர்த்தாவான ஸ்ரீரகுநாதன் "ஸுக்ரீவம்ஶரணங்கத:" என்று ஸுக்கிரீவனைநாதனாகவடைந்து, தன்னுடைய அமலவாக்கினால் அவருடையஸ்நேகம்யாசிக்க, இருவரும் கையோடுகைசேர்த்து ஸக்கியம்செய்து, பிறகு ஸ்ரீராகவதிவ்யகடாக்ஷத்தால் ஸகலதுக்கங்களுமவிலகி இராஜ்ஜியாபிஷேகமடைந்து ஸ்ரீமானாய் ஸகலவானரர்க்கு மதிபதியாய்விளங்கு முங்கள்மஹாராஜர் நகங்களையும் பற்களையுமாயுதமாயுடைய வானரவீரரைத்திரட்டிக்கொண்டு என்னுடைய நிமித்தம ஸ்ரீராகவனுக்குப்பலமாயிங்குவருவரோ?

౨౬. కచ్చిల్లక్ష్మణశ్శూరస్సుమిత్రానందవర్ధనః। అస్త్రవిచ్ఛరజాలేన రాక్షసాన్ విధమిష్యతి॥

௨௬. 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌶𑍂𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌰𑌜𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌧𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

௨௬. கச்சிச்சலக்ஷ்மணஶ்ஶூரஸ்ஸுமித்ராநந்தவர்த்தந:।
அஸ்த்ரவிச்சரஜாலேநராக்ஷஸாந்விதமிஷ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுமித்ராநந்தவர்த்தந:	ஸுமித்திரைக்கானந்தவர்த்தகரும்	ஶரஜாலேந	பாணஸமூகத்தால்
அஸ்த்ரவித்	மந்திரத்தோடுகூடின அஸ்திரமறிந்தவரும்	ராக்ஷஸாந்	அரக்கரை
ஶூர:-லக்ஷ்மணஶ்ச	வீரருமான-இலக்ஷ்மணரும்	விதமிஷ்யதிகச்சித்	ஸம்ஹரிப்பரா.

தா-ம்.—ஸுமித்திரானந்த வர்த்தகரும், மந்திரபுரஸ்ஸரமான அஸ்திரங்களையறிந்தவரும் யுத்தத்திற் பின்வாங்காததீரருமான இலக்ஷ்மணன் இவ்வரக்கரை யொழிக்கவல்லரோ?

౨౭. రౌద్రేణ కచ్చిదస్త్రేణ జ్వలతా నిహతం రణే। ద్రక్ష్యామ్యల్పేన కాలేన రావణం ససుహృజ్జనమ్॥

௨௭. 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌰𑌣𑍇।
𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌸𑌸𑍁𑌹𑍃𑌜𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍॥

௨௭. ரௌத்ரேணகச்சிதஸ்த்ரேணஜ்வலதாநிஹதம்ரணே।
த்ரக்ஷ்யாம்யல்பேநகாலேநராவணம்ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரௌத்ரேண	குரூரமானதும்	ராவணம்	இராவணனை
ஜ்வலதா	எரிகிறதுமான	நிஹதம்	அடிக்கப்பட்டவனாக
அஸ்த்ரேண	பாணத்தால்	அல்பேந	கொஞ்சமான
ரணே	போர்க்களத்தில்	காலேந	காலத்தால்
ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநம்	ஹிதஜனத்தோடுகூடின	த்ரக்ஷ்யாமிகச்சித்	பார்ப்பேனா.

தா-ம்.—ஹேஹநுமன்! என்னையிக்கதியில்வைத்துத் தனதுபக்துக்களோடு இன்புற்றுவாழுமிவ்விராவணனுடைய மணக்கோலங்குலைந்து, அவனு மவன்ஸுஹிருத்துக்களும் சீக்கிரத்தில் அக்கினிப்பிரதிமமான சரங்களால்துளைக்கப்பட்டு யுத்தாங்கத்தில் பிணக்கோலத்துடனிருக்க யான்காண்பேனோ?

౨౮. కచ్చిత్తత్ హేమసమానవర్ణం తస్యాననం పద్మసమానగంధి। మయా వినా శుష్యతి శోకదీనం జలక్షయే పద్మమివాతపేన॥

௨௮. 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑍇𑌮𑌸𑌮𑌾𑌨𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌨𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿।
𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌕𑌦𑍀𑌨𑌂 𑌜𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑌿𑌵𑌾𑌤𑌪𑍇𑌨॥

௨௮. கச்சித்தத்தேமஸமாநவர்ணம்தஸ்யாநநம்பத்மஸமாநகந்தி।
மயாவிநாஶுஷ்யதிஶோகதீநம்ஜலக்ஷயேபத்மமிவாதபேந॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேமஸமாநவர்ணம்	தங்கத்தினுடையவர்ணம் போன்றவர்ணமுடையதும்	ஶோகதீநம்	துக்கத்தால்பரிதாபத்தையடைந்ததாக
பத்மஸமாநகந்தி	தாமரைபுஷ்பத்திற்கு நிகராககந்தமுடையதுமான	ஜலக்ஷயே	ஜலக்குறை வுண்டாயிருக்கும்போது
தஸ்ய-ஆநநம்	அந்தஸ்ரீராகவனுடைய - முகமானது	ஆதபேந	வெய்யலினால்
மயாவிநா	நானில்லாமல்	பத்மமிவ	தாமரைபுஷ்பம்போல்
		ஶுஷ்யதிகச்சித்	உலர்ந்துபோகாமலிருக்கிறதா.

தா-ம்.—ஹேகபிகுலோத்தம! பசும்பொன்னினுடைய பளபளப்பையும் அப்போதலர்ந்த செந்தாமரைமலரின் பரிமளத்தையும்வகித்து அதிப்பிரியகரமும் தேஜோமயமானதுமான ஸ்ரீராகவனுடையதிருமுகம்,

ஜலக்குறைவாலும் ஸூரியோஷ்ணத்தாலும் உலர்ந்துவாடுகிற கமலம்போல் எனதுபிரிவால்துவண்டுசுருங்கி புகரிழந்துவிடாமல், ஸ்வாபாவிகமான ஆக்லாதகாத்தோடு விளங்கிவருகிறதோ?

౨౯. ధర్మాపదేశాత్త్యజతశ్చ రాజ్యం మాం చాప్యరణ్యం నయతః పదాతిమ్। నాసీద్వ్యథా యస్య న భీర్న శోకః కచ్చిత్స ధైర్యం హృదయే కరోతి॥

௨௯. 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌤𑌿𑌮𑍍।
𑌨𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌭𑍀𑌰𑍍𑌨 𑌶𑍋𑌕𑌃 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿॥

௨௯. தர்மாபதேஶாத்த்யஜதஶ்சராஜ்யம்மாம்சாப்யரண்யம்நயத:பதாதிம்।
நாஸீத்வ்யதாயஸ்யநபீர்நஶோக:கச்சித்ஸதைர்யம்ஹ்ருதயேகரோதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தர்மாபதேஶாத்	தர்மத்தினுத்தேசத்தால்	நாஸீத்	இல்லாமற்போயிற்றோ
ராஜ்யம்-த்யஜதஶ்ச	இராஜ்ஜியத்தை-விட்டவரும்	பீரபி	பயமும்(இல்லாமற்போயிற்றோ)
மாம்ச	என்னையும்	ஶோகஶ்ச	வியஸனமும்(இல்லாமற்போயிற்றோ)
பதாதிம்	வழிநடப்பவளாக	ஸ:	அப்படிப்பட்ட(ஸ்ரீராகவன்)
அரண்யம்-நயத:	அடவியை-அடைவிப்பித்தவருமான	ஹ்ருதயே	மனதில்
யஸ்ய-வ்யதா	எவருக்கு-துக்கம்	தைர்யம்-கரோதிகச்சித்-தைரியத்தை-செய்கிறாரா.	

தா-ம்.—ஹேமஹாகபே! பிதிருவசனபரிபாலனார்த்தம்ஸகலஸாம்பிராஜ்ஜியஸமேதமானநாட்டரசை விட்டு துக்கநிர்மிதமான காட்டரசைவிரும்பி வனமெழுந்தருளி, இராஜ்ஜியபோகமிழந்தோமேயென்று சிறிதேனும் கிலேசமுறாமலும், வனவாஸத்தால்பயமடையாமலும், அத்புதபீதாம்பரம்பாப்பி நடைபாவாடையிட்டதன்மீது ஸஞ்சரிக்க அருகையான வென்னைக் கல்லும்முள்ளும் நிறைந்த கடுந்தரையில் கேவலமோர் பாதசாரிணிபோல் நடத்திவந்து அதனால் இலஜ்ஜைகொள்ளாமலும், அகிலபுவன தந்திரம்வகிக்கவல்ல தனக்கு இராஜமுடியின்றி ஜடாமண்டலமும்மரயுரியும் வனவாஸமும் நேர்ந்தனவேயென்றுசிந்தியாமலும், கேவலம தர்மசிந்தாபராய்ப்போருகிற ஸ்ரீராகவன் இப்பொழுது கவலையால் பிடிக்கப்படாமல் தைரியவானாய் விளங்கிவருகிறாரோ?

(அவதாரிகை) ஸ்ரீராகவன் தைரியத்தையிழந்திருப்பதற்குரிய காரணங்களைச்சொல்லுகிறது.

30. న చాస్య మాతా న పితా చ నాన్యః స్నేహాద్విశిష్టోఽస్తి మయా సమో వా। తావత్త్వహం దూత జిజీవిషేయం యావత్ప్రవృత్తిం శృణుయాం ప్రియస్య॥

௩௦. 𑌨 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌨 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌚 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍋 𑌵𑌾।
𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌦𑍂𑌤 𑌜𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯॥

௩௦. நசாஸ்யமாதாநபிதாசநாந்யஸ்நேஹாத்விஶிஷ்டோஸ்திமயாஸமோவா।
தாவத்வஹம்தூதஜிஜீவிஷேயம்யாவத்ப்ரவ்ருத்திம்ஶ்ருணுயாம்ப்ரியஸ்ய॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேதூத	ஓவார்த்தாஹர!	அந்ய:-நாஸ்தி	இதரபந்துக்களும்-இல்லை
ஸ்நேஹாத்	பிரேமையோடு	யாவத்	எதுக்குன்
விஶிஷ்டா	கூடியிருப்பவரான	ப்ரியஸ்ய-ப்ரவ்ருத்திம்	நாயகனுடைய - என்னையழைத்து போவதற்குரிய வார்த்தையை
அஸ்ய	இந்தராமனுக்கு	ஶ்ருணுயாம்	கேட்கிறேனோ
மாதாச	தாயும்	தாவத்	அதுவரையில்
மயா-ஸம:-ந	என்னோடு-ஸமானையாக-ஆகாள்	அஹம்-ஜிஜீவிஷேயம்	நான்பிழைத்திருப்பேன்.
பிதாச	தகப்பனாரும்(ஆகார்)		

தா-ம்.—பிராட்டி திருவடியை ஸ்ரீராகவதூதனென்றுநிச்சயித்தபிறகு, பிரணயரோஷத்தால் ஸ்ரீராகவன்மீதுசிற்றத்துடன்,ஹே ஸ்ரீராகவவார்த்தாகர! "தர்மாபதேசாத்" என்கிறபடி பிதிருவசனபரிபாலனார்த்தமாகவா ஸ்ரீராகவன்வனமெழுந்தருளினது, அல்லவேஅல்ல, என்னைநலியச்செய்யும்பொருட்டே, என்றிப்புடைகளிலே அனேகமருளிச்செய்ய, அவைகளைச்செவியுற்ற திருவடி, நீர் அருளினதுநன்றாக விருக்கிறது, இவ்விடத்தில் யாதொருதோஷமுமில்லையோ, உயிர்நிலையனான காதலனைப்பிரிந்த வப்பொழுதே பிராணனைத்தியஜிக்கவுடலாயிருக்க, அதுசெய்யாதே ஜீவிப்பதுடன் அச்சரண்ணியன்மீது தோஷாரோபணமும் செய்யவேண்டுமோ, என்னசொன்னாலு மவருக்கென்னதாழ்வு, தேவியிருப்பிடமறியாது ஸகாஸம்பாதித்து இப்பொழுது கோடிவானரரை நாற்றிசைகளிலும் விடுத்திருக்கிறார், உம்முடையநிமித்தமவர்படுகிறதுன்பத்தை யானேபார்த்திருக்கிறேனே, இப்படி சொல்லத்தகுமோவென்று நினைப்பனென்கிற அவருடைய அபிப்பிராயத்தை முன்னோர்ந்தபிராட்டி அருளிச்செய்கிறாள்.

ஹேஹநுமந் ! ஸ்ரீராகவனைப்பிரிந்தமாத்திரமே மரிக்காது இதுவரையில்யான் ஜீவதாரணஞ்செய்துவருவதற்கு யாதுகாரணமென்னெனில்:—உலகத்தில்பிரேமையாகிற நீரின்மடையைவெட்டி அதைமாதாவினிடத்திலொருபங்கும் பிதாவினிடத்திலொருபங்கும் மற்றபந்துக்களிடத்திலொருபங்குமன்றோவிட்டிருப்பது. ஸ்ரீராகவனுக்கோ அப்படியில்லை. மாதாபிதாபந்துவர்க்கங்க ளனைவரிடத்துள்ள யாவத்ஸ்நேகத்திற்கு மென்னையே பாத்திரபூதையாகச்செய்திருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட பிரேமபந்தமுடையவரான ஸ்ரீராகவன் எனது

பிரிவாற்றாது ஊனுமுறக்கமுமின்றி ஒலிகடலேயூடறுத்துக்கொண்டிங்கெழுந்தருளி, விரோதிவர்க்கங்களை "கிள்ளிக்களைந்தானை" யென்கிறபடி, மகுடமேந்திய இராவணசிரங்களைத் துரும்புபோலே அனாயாஸமாய்க் கிள்ளி, அரக்கர்பூண்டை இருந்தவிடந்தெரியாமல் வேரொடு கிழங்கொடு பேர்த்தெறிந்துவிட்டு, ஸூரியோஷ்ணதப்தனாய் விடாய்த்து தாஹத்தால் காவறழ்ந்து தாபசமனத்திற் கெங்குங்கதிகாணாது ஓர் தண்ணீர்ப்பந்தலைநோக்கித் தண்ணீர்தண்ணீரென்று துடித்தோடிவந்து அங்கொரு பிந்துஜலமுங்காணாது கீழுருண்டிருக்கு மொருவனைக்காண்பவனுக்கு ஜீவதாரணஞ்செய்வதெப்படியரிதாமோ, அவ்வண்ணம் சத்துருவைமுடித்தவுடன் ஸ்ரீராகவன் பேரவாவொடு என்னை இலங்கைமுழுதுந்தேடிக்காணாது, "ஹாஸீதே ஸீதே" யென்றுகதறிப் பிராணனைவிடுவரோயென்கிற பயத்தினால், அவருடையரக்ஷணார்த்தம் ஜீவதாரணஞ்செய்கிறேனல்லது வேறில்லை. அல்லது "மாயும்வகையறியேன் வல்வினையேன் பெண்பிறந்தே" என்கிறபடி, பெண்ணாய்ப்பிறந்தாரொருவர்க்குப் பிராணனைத்தான்விட ஸ்வதந்திரமுண்டோ? "பாபாநாமாகரம்ஸ்த்ரியஃ" என்கிறபடி ஸகலபாபங்களுக்குங் குடியிருப்பாய் ஒன்றையும்வகையறிந்து செய்யத்தெரியாப் பிறப்பன்றோவிது. "நஸ்த்ரீஸ்வாதந்த்ர்யமர்ஹதி" என்கிறநியாயப்படி இருப்பதும் இறப்பதும் என்னுடைய செயலாகுமோ? ஸ்ரீராகவஸ்வேச்சாவினியோகார்கமான வித்ததேகத்தை, ஹநூமந்! யானென்னசெய்யக்கூடும்? ஆகையால்தான் பிழைத்திருக்கிறேன். அவர்என்னையழைத்துப் போகும்படியான முயர்ச்சிகளைச் செய்யுமளவில்தான் எனதுயிரும் நிற்கும், அதற்கப்புறம் ஒருநிமிஷமும் தங்காதுஎன்று மொழிந்தனள்.

இதுவரையில் "வானர" வென்று ஸம்போதித்தவள் இப்பொழுது "தூத" வென்று ஸம்போதித்ததற்கு பாவமென்னெனில், ஸ்ரீராகவன்மீதுண்டான கோபமதிகரித்து இவர்பரியக்தம்பாய்ந்து, அவர்விடுத்த தூதனன்றோ நீயென்றனள்.

(அவதாரிகை.) நெடும்போது அனேகார்த்தங்களை விவரித்துச்சொல்லிவந்த வால்மீகிமஹரிஷி, ஸ்திரீகளுடைய பிரணயமாகிற மதுதாரை ரிஷிகளாயிருப்பார்க்கு நிலமல்லாமையாலே, இன்னதென்றறியாதே இந்தவிதமென்று சொல்லி, ஸ்ரீராகவனைப்பற்றிய வார்த்தையைமறுபடி அம்மாருதியினிடத்திலிருந்து கேட்பதற்கு வாய்மூடிய பிராட்டியினப் போதியவழகை ஸ்ரீராகவன் பார்க்கப்பெறவில்லையேயென்று துக்கிக்கிறார்.

30. ఇతీవ దేవీ వచనం మహార్థం తం వానరేంద్రం మధురార్థముక్త్వా। శ్రోతుం పునస్తస్య వచోభిరామం రామార్థయుక్తం విరరామ రామా॥

௩௧. 𑌇𑌤𑍀𑌵 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌮𑌾 ॥

௩௧. இதிவதேவிவசநம்மஹார்த்தம்தம்வாநரேந்த்ரம்மதுரார்த்தமுக்த்வா।
ச்ரோதும்புநஸ்தஸ்யவசோபிராமம்ராமார்தயுக்தம்விரராமராமா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேவீ	பிரகாசமுடைய	உக்த்வா	சொல்லி [தும்
ராமா	பெண் (பிராட்டியானவள்)	ராமார்த்தயுக்தம்	ஸ்ரீராகவபிரயோஜனத்தோடுகூடின
இதிவ	இந்தப்பிரகாரம்	அபிராமம்	மனதிற்கின்பமானதுமான
மஹார்த்தம்	வெகுவர்த்தமுடையதும்	தஸ்ய-வசஃ	ஹனுமாருடைய-வாக்கியத்தை
மதுரார்த்தம்	செவிக்கினிப்பானதுமான	புநஃ-ஶ்ரோதும்	மறுபடி-கேட்பதற்கு
வசநம்	வார்த்தையை (நித்து)	விரராம	பேசாமலிருந்தாள்.
வாநரேந்த்ரம்-தம்	வானராதிபதியானஅம்மாருதியைகு		

தா-ம்.—நாடோடி ஸ்திரீகளுடைய பிரணயவியவகாரமும் இதாருக்குத் தெரியாதன்றோ? அப்படியிருக்க, இவளோமஹாராஜ பட்டமஹிஷி, மஹாஞானியானவானான ஜனகராஜன்புத்திரி. திரைலோக்யவீரனான ஸ்ரீராகவனுடையபத்தினி. அப்படிப்பட்டவள் பிரணயதாரையை இன்னதென்று நிர்ணயிக்கமுடியாதவிதம் தனது மதுரவாக்கினால் ஹநுமானுடைய செவியில்வர்ஷித்து, காதனைப்பற்றித் தான்கேட்டபிரச்னங்களுக்குப்பிரத்தியுத்தரமவருடைய திவ்யவாக்கினின்று கேட்குநிமித்தம் அவருக்கவகாசமளித்துத்தான் வாய்மூடியிருந்தனள்.

31. సీతాయా వచనం శ్రుత్వా మారుతిర్భీమవిక్రమః। శిరస్యంజలిమాధాయ వాక్యముత్తరమబ్రవీత్॥

௩௨. 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑍀𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥

௩௨. ஸீதாயாவசநம்ஶ்ருத்வாமாருதிர்பீமவிக்ரமஃ।
ஶிரஸ்யஞ்ஜலிமாதாயவாக்யமுத்தரமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை;
பீமவிக்ரமஃ-மாருதிஃ	பயங்கரமான பராக்கிரம முடைய ஹனுமார்	ஶிரஸி	தலைமேல்
		அஞ்ஜலிம்-ஆதாய	கைகூப்புகிறதை-செய்து
ஸீதாயாஃ	பிராட்டியினுடைய	உத்தரம்-வாக்யம்	பதிலான-வாக்கியத்தை
வசநம்-ஶ்ருத்வா	வார்த்தையை-கேட்டு	அப்ரவீத்	சொன்னார்.

தா-ம்.—கடல்நீரைவற்றி விதைவிதைக்கக் கோலுவாரைப்போலே அபாரமாயகன்ற ஆழ்கடலைத்தாண்டி அமரரையுமடக்கிய அரக்கனுடைய நகருட்புகுந்து தேவியைத்தேடியறிந்து, இப்படிப்பட்ட பிமகிருத்தியங்களைச்செய்த வீரனை அம்மாருதி தேவியருளிய வசனங்களைச் செவியுற்று, அவள்பக்கலுண்டான கௌரவாதிசயம்தோற்ற அதிவிநீதராய் சிரஸிலஞ்சலிசெய்துகொண்டு, பிராட்டிக்குப் பிரத்யுத்தரமளிக்க வாரம்பித்தனர்.

33. నత్వామిహస్థాంజానీతే రామః కమలలోచనే। తేనత్వాంనానయత్యాశు శచీమివపురందరః॥

௩௩. நத்வாமிஹஸ்தாம்ஜாநீதே ராம:கமலலோசநே।
தேநத்வாம்நாநயத்யாஶு ஶசீமிவபுரந்தர:॥

௩௩. நத்வாமிஹஸ்த்தாம்ஜாநீதேராமஃகமலலோசநே।
தேநத்வாம்நாநயத்யாஶுசீமிவபுரந்தரஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேகமலலோசநே	கமலம்போன்ற-கண்களையுடையவளே	தேந-த்வாம்	அதனால்-உம்மை
ராமஃ	ஸ்ரீ ராகவன்	புரந்தரஃ	இந்திரன்
த்வாம்-இஹஸ்த்தாம்	உன்னை-இங்கிருப்பவளாக	ஶசீமிவ-ஆஶு	சசிதேவியைப்போல்-சீக்கிரமாக
நஜாநீதே	அறியவில்லை	நாநயதி	அழைத்துப்போகவில்லை.

தா-ம்.—மூவுலகிலுமிணையில்லா வெழில்பூண்ட கமலக்கண்களையுடைய ஹேஸீதே! "ராமோரக்தாந்தலோசநஃ" "ராமஃகமலலோசநஃ" என்றுத்கோஷிக்கிறபடி லோகானந்தகரமானகண்ணழகையுடையராயினும் ஸ்ரீராகவன், உம்முடையதிருக்கண்சோபையிலீடுபட்டுமயங்கி, "நஜீவேயம்க்ஷணமபிவிநாதாமஸிதேக்ஷணாம்" அவ்வுத்பலாக்ஷியைப்பிரிந்து க்ஷணகாலமாயினும் ஜீவியேனென்று முசித்துத்துடித்துக்கிடக்கிறான்றோ! மேலும் "துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம்," சீலவயோவிருத்திகளில் அப்புருஷோத்தமனோடொத்து, "இயஞ்சமதிரோக்ஷணா" என்கிறபடி நயனசோபையில்மாத்திர மவரோடுசேராது ஒப்பற்றிருக்கிறீரன்றோ! அப்படிப்பட்ட நேத்திரஸௌந்தரியமுள்ள ஹேஜநகாத்மஜே! உம்மைக் காணாது பரிதபிக்கிற ஸ்ரீராகவன் நீரெழுந்தருளியிருக்கு மிவ்விடத்தையறிந்திலர். இனியும்முடையதுக்கத்தை யொழிப்பதில் தாமஸமிராது. அனுக்லாதனென்னுமஸுரன் இந்திரபத்தினியான சசிதேவியைக்கொண்டொளித்தவிடத்தைச்சிரகாலமறியாது அறிந்தபின் அப்புரந்திரனவளைமீட்டதுபோல் ஸ்ரீராகவனும் இராவணபுரத்தில் நீரிருப்பதாகத்தெரிந்தவுடன் இங்குவந்து அரக்கனைப்போக்கி அவனோடும்முடைய துக்கத்தையும்போக்கி உம்மை யிரக்ஷிப்பதற்கு யாதொருஸந்தேகமுமில்லை.

34. శ్రుత్వైవ తు వచో మహ్యం క్షిప్రమేష్యతి రాఘవః। చమూంప్రకర్షన్ మహతీం హర్యృక్షగణసంకులామ్॥

௩௪. ஶ்ருத்வைவதுவசோமஹ்யம்க்ஷிப்ரமேஷ்யதிராகவ:।
சமூம்ப்ரகர்ஷந்மஹதீம்ஹர்ய்ருக்ஷகணஸங்குலாம்॥

௩௪. ஶ்ருத்வைவதுவசோமஹ்யம்க்ஷிப்ரமேஷ்யதிராகவஃ।
சமூம்ப்ரகர்ஷந்மஹதீம்ஹர்யர்க்ஷகணஸங்குலாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவஃ	ஸ்ரீராகவன்	மஹதீம்	அனேகமான
மஹ்யம்-என்னுடைய	(ஷஷ்ட்யர்த்தத்தில்-சதுர்த்திவந்தது)	சமூம்	ஸைந்யத்தை
வசஃ-ஶ்ருத்வா	வார்த்தையை-கேட்டு [பித்திருக்கிற	ப்ரகர்ஷந்(ஸந்)	அழைத்து(கொண்டு)
ஹர்யர்க்ஷகணஸங்குலாம்-குரங்கு கரடி இவைகளால் வியா		க்ஷிப்ரமேவ-ஏஷ்யதி-சீக்கிரமாகவே-வரப்போகிறார்.	

தா-ம்.—நீரிங்கெழுந்தருளியிருப்பதை அடியேன் ஸ்ரீராகவனுக்கு விக்ஞாபித்தவுடன் அவர்காலதாமஸமின்றி அனேககரடி வானரஸைன்னியங்களைத்திரட்டிக்கொண் டிங்குவரப்போகிறார்.

(அவதாரிகை.) வானரஸைந்யங்கள் இலங்கையை யெப்படியடையும்படி செய்வாரென்கிற சங்கையைப் பரிகரிக்கிறார்.

35. విష్టంభయిత్వా బాణౌఘైరక్షోభ్యం వరుణాలయమ్। కరిష్యతి పురీం లంకాం కాకుత్స్థః శాంతరాక్షసామ్॥

௩௫. விஷ்டம்பயித்வாபாணௌகைரக்ஷோப்யம்வருணாலயம்।
கரிஷ்யதிபுரீம்லங்காம்காகுத்ஸ்த:ஶாந்தராக்ஷஸாம்॥

௩௫. விஷ்டம்பயித்வாபாணௌகைரக்ஷோப்யம்வருணாலயம்।
கரிஷ்யதிபுரீம்லங்காம்காகுஸ்த்தஶ்ஶாந்தராக்ஷஸாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காகுஸ்த்தஃ	ஸ்ரீராகவன் [முடியாததான)	விஷ்டம்பயித்வா	தப்தமாகச்செய்து
அக்ஷோப்யம்	கலக்கமற்ற(ஒருவராலும்திரஸ்கரிக்க	லங்காம்-புரீம்	இலங்கையென்கிற-பட்டணத்தை
வருணாலயம்	ஸமுத்திரத்தை	ஶாந்தராக்ஷஸாம்	அடங்கின அரக்கரையுடையதாக
பாணௌகைஃ	பாணஸமூகங்களால்	கரிஷ்யதி	செய்யப்போகிறார்.

தா-ம்.—ஹேதேவி! இந்திரனுக்குதவிபுரிந்த ககுஸ்தவம்சத்திற்பிறந்த தயாளுவாயினும் பிறர்துயரம்போக்குவதல்லது தனக்குநேரிட்டதுன்பத்தை யொழிப்பதில்லையென்று விரதங்கொண்டாரோவென்று வி

னவினீரோ, அம்ம! அப்படியில்லை, அந்தபக்தவத்ஸலன் தேவியிருக்குமிடத்தை யென்முகமாயறிந்தவுடன் யாவர்க்குந் துஸ்ஸகமான விப்பெருங்கடலை வானரர் நடந்துசெல்லும்படி சரஸமூகங்களால் சோஷிக்கச்செய்து, கடலரணுளியுமாக்கு உக்கிரராக்ஷஸபரிபாலனத்தால் காலாக்கினிபோல்ஜ்வலித்து பயங்கரமாக விளங்குமிக்ககரையடைந்து இலை அராக்ஷஸமாகச்செய் தும்மைரக்ஷிக்கப்போகிறார்.

3౬. తత్రయద్యంతరామృత్యుస్సదేవాస్సహాసురాః। స్థాస్యంతిపథి రామస్య సతాన్ పివధిష్యతి॥

௩௬. [illegible]

[illegible]॥

௩௬. தத்ரயத்யந்தராம்ருத்யுர்யதிதேவாஸ்ஸஹாஸுராஃ।
ஸ்தாஸ்யந்திபதிராமஸ்யஸதாநபவதிஷ்யதி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	தம்மைமீட்டுவருமக்காரியத்தில்	ஸ்த்தாஸ்யதியதி	இருந்தாலும்
ம்ருத்யுஃ	மிருத்யுதேவதை	ஸஹாஸுராஃ-தேவாஃ	தேவர்கள்-அரக்கரோடுகூடினவராக
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுக்கு	ஸ்த்தாஸ்யந்தியதி	இருப்பாராகிலும்
பதி	மார்க்கத்தில் [ருட்டு)	ஸஃ-தாநபி	அந்தஸ்ரீராகவன்-அவர்களையும்
அந்தரா	நடுவில்(காரியவிக்கினத்தையும் பொ	வதிஷ்யதி	வதம்செய்வர்.

தா-ம்.—ஹேஅரவிந்தலோசநே! அந்த ரக்தாக்தலோசனன ஸ்ரீராகவன் உம்மைரக்ஷிக்கும் விஷயத்தில், அதற்குப்பிரதிபக்ஷமாக, ஸர்வாத்மாபஹாரனை ஸாக்ஷாத்மிருத்தியுதேவதையே வந்தெதிர்த்தாலும் அகிலராக்ஷஸரு மொன்றுசேர்ந்து தடுத்தாலும், அல்லது தம்வம்சஸ்தரால் உதவிசெய்யப்பெற்று மித்திருக்களாய்வந்த தேவர்களே அரக்கருக்குச் சார்பாகவந்துதகைந்தாலும் அவர்களெல்லோரையும்ஹதஞ்செய்தும்மை யிரக்ஷிப்பார்.

3౭. తవాదర్శనజేనార్యే శోకేనసపరిప్లుతః। నశర్మలభతే రామస్సింహార్దితఇవద్విపః॥

௩௭. [illegible]

[illegible]॥

௩௭. தவாதர்ஶநஜேநார்யேஶோகேநஸபரிப்லுதஃ
நஶர்மலபதேராமஸ்ஸிம்ஹார்திதயிவத்விபஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஆர்யே	ஒபூஜ்யே	பரிப்லுதஃ	வியாபிக்கப்பட்டவராக
ஸஃ-ராமஃ	அந்த-ஸ்ரீராகவன்	ஸிம்ஹார்திதஃ	சிங்கத்தால்பீடிக்கப்பட்ட
தவ	உம்முடைய [கத்தால்	த்விபஇவ	யானைபோல்
அதர்ஶநஜேந-ஶோகேந-பாருவையின்மையாலுண்டான-துக்	ஶர்ம-நலபதே	ஸுகத்தை-அடையவில்லை.

தா-ம்.—ஹேஸர்வஜகத்பூஜ்யே! அப்புருஷோத்தமன் உம்மைப்பிரிந்து, உமது திருமுக வொளியைக் காணப்பெறுமே வியஸனமுற்று சிங்கத்தின்வாயிற்பட்ட மத்தகஜம்போல் ஸங்கடப்படுகிறார்.

(அவதாரிகை.) தான்சொன்னயாவும் ஸத்தியமென்று பிராட்டி நம்பி கவலைதீர்ந்து விசுவஸிக்குநிமித்தம் தனக்குப்பிரியகரமான கிரிப்பிரதேசங்களின்மீதும் ஜீவனோபயோகமான கிழங்குகனிவர்க்கங்கள்மீதும் சபதஞ்செய்கிறார்.

3౮. మలయేనచవింధ్యేన మేరుణామందరేణచ దర్దురేణచ తేదేవి శపేమూలఫలేనచ॥

3౯. యథాసునయనంవల్గుబింబోష్ఠం చారుకుండలమ్। ముఖంద్రక్ష్యసి రామస్య పూర్ణచంద్రమివోదితమ్॥

௩௮. [illegible]

[illegible]॥

௩௯. [illegible]

[illegible]॥

௩௮. மலயேநசவிந்த்யேநமேருணாமந்தரேணச।
தர்த்துரேணசதேதேவிஶபேமூலபலேநச॥

௩௯. யதாஸுநயநம்வல்குபிம்போஷ்டம்சாருகுண்டலம்।
முகம்த்ரக்ஷ்யஸிராமஸ்யபூர்ணசந்த்ரமிவோதிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேதேவி	ஒஸீதே	வல்கு	இனிதான
மலயேநச	மலயபருவதத்தோடும்	பிம்போஷ்டம்	கோவக்கனிபோன்ற உதடுடையதும்
விந்த்யேந	விந்தியமலையோடும்	சாருகுண்டலம்	அழகானகுண்டலமுடையதுமான
மேருணா	மேருபருவதத்தோடும்	ராமஸ்ய-முகம்	ஸ்ரீராகவனுடைய-முகத்தை
மந்தரேணச	மந்தாபர்வதத்தோடும் [டும்	உதிதம்-பூர்ணசந்த்ரமிவ-உதயமான-நிறைமதிபோல்	
தர்த்துரே	தர்த்துரமென்கிறபர்வதவிசேஷத்தோ	யதா-த்ரக்ஷ்யஸி	எப்படி-பார்க்கப்போகிறீரோ
மூலபலேநச	கிழங்கு பழங்களோடும்	ததா-தே	அப்படி-தேவரையும்பொருட்டு
ஸுநயநம்	சிறந்தகண்களையுடையதும்	ஶபே	(நான்) சபதம்செய்கிறேன்.

* தா-ம்.—ஹே ஸ்ரீராகவப்ரியே! நாதனென்மீது உதாஸீனராய்விட்டனர், இத்தனைகாலம் வந்தென்னைரக்ஷிக்காதவர் இனிவந்து ரக்ஷிக்கப்போகின்றனரோ, இவ்வானரனேதோ சொல்லுகிறான், அவைகளையான்என்னவிதம்நம்பி தைரியமடைகிறது, என்றிவ்விதமேங்கித் தளர்ந்து பெருமூச்செறிகின்றீரோ, இப்படியேன் துயருறவேண்டும்! ஸ்ரீராகவனை நீரடையப்போகிறீரென்பதற்கு யாதொருஸந்தேகமுமில்லை. அரவிந்ததளம்போலகன்று கடைப்புறஞ்சிவந்து அதிஸூக்ஷ்மவாய் அத்விதீயமாய் விளங்குகிற நேத்திரத்துவயத்தோடும், "திருப்பவளச்செவ்வாய்" என்கிறபடி கோவக்கனிபோற்சிவந்து அழகாயும் மாதுரியரஸவத்தாயும் விளங்குகிற அதரத்தோடும், அத்புதரத்தினங்கள்பதித்த குண்டலமிட்ட திருச்செவிகளோடும்கூடிய ஸ்ரீராகவனுடைய திருமுகமண்டலத்தை, எதோகாலவிசேஷத்தால் பிரிவுற்றிருக்கிற தேவரீர் அதித்வரையிலேயே, மேகத்தால் மறைப்புண்டு அம்மேகம்விலகியவுடன் விசேஷகாந்திவத்தாய் பிரகாசிக்கிற பூர்ணேந்துமண்டலத்தைப்போல், தரிசிக்கப்போகிறீர், கவலைகொள்ளவேண்டாம். எனதுவார்த்தையில் நம்பிக்கையில்லாவிடில், எனக்கு வாஸயோக்கியமான மலயவிந்திய மேருமந்தரதர்துரமென்கிற பர்வதங்களின்மீதும், எனக்கு போஜ்யபதார்த்தங்களான கிழங்கு பலங்களின்மீதும் சபதஞ்செய்கிறேன். இனியாவது நம்பிக்கைகொண்டு வருத்தமுறாமல் எழுந்தருளியிருக்கலாம்.

౪౦. క్షిప్రంద్రక్ష్యసివైదేహిరామంప్రస్రవణేగిరౌ।శతక్రతుమివాసీనంనాకపృష్ఠస్యమూర్ధని॥

௪௰. 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌗𑌿𑌰𑍌।
𑌶𑌤𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌮𑌿𑌵𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂𑌨𑌾𑌕𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿॥

௪௰. க்ஷிப்ரம்த்ரக்ஷ்யஸிவைதேஹிராமம்ப்ரஸ்ரவணேகிரௌ।
ஶதக்ரதுமிவாஸீநம்நாகப்ருஷ்டஸ்யமூர்த்தநி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவைதேஹி	ஓஸீதே	மூர்த்தநி	மேல்பாகத்தில்
ப்ரஸ்ரவணே-கிரௌ	பிரஸ்ரவணமென்கிற-பர்வதத்தில்	ஶதக்ரதுமிவ(ஸ்திதம்)	இந்திரன்போலிருக்கிற
ஆஸீநம்	எழுந்தருளிஇருக்கிறவர் (ஆகையால்)	ராமம்	ஸ்ரீராகவனை
நாகப்ருஷ்டஸ்ய	இந்திரன்வஸிக்க யோக்கியமான ஸ்தானவிசேஷத்தினுடைய	க்ஷிப்ரம்-த்ரக்ஷ்யஸி	சீக்கிரமாய்-பார்க்கப்போகிறீர்.

தா-ம்.—ஹேதேவி! மஹாப்பிரயாஸத்தால் மத்தியிலொருவிக்கினமும் நேரிடாமல் அதிபயத்தோடு நூறு யக்கியம்செய்து அதனால் வீற்றிருக்க யோக்கியமான மஹேந்திராஸனத்திலிருக்கும் தேவராஜாபோல் ப்ரஸ்ரவணமென்கிற பர்வதத்தின் மீதெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீராகவனை வெகுசீக்கிரம் பார்க்கப்போகிறீர்.

౪౧. నమాంసంరాఘవోభుఙ్క్తేనచాపిమధుసేవతే।వన్యంసువిహితంనిత్యంభక్తమశ్నాతిపంచమమ్॥

௪௧. 𑌨𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂𑌰𑌾𑌘𑌵𑍋𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨𑌚𑌾𑌪𑌿𑌮𑌧𑍁𑌸𑍇𑌵𑌤𑍇।
𑌵𑌨𑍍𑌯𑌂𑌸𑍁𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂𑌭𑌕𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌮𑍍॥

௪௧. நமாம்ஸம்ராகவோபுங்க்தேநசாபிமதுஸேவதே।
வந்யம்ஸுவிஹிதம்நித்யம்பக்தமஶ்நாதிபஞ்சமம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவ꞉	ஸ்ரீராகவன்	ஸுவிஹிதம்	வானப்ரஸ்தருக்குசிதமாய் விதிக்கிருக்கிறதுமான
மாம்ஸம்-நபுங்க்தே	மாம்ஸத்தை-புஜிக்கிறதில்லை	பக்தம்	அன்னத்தை
மதுசாபிநஸேவதே	மத்தியத்தையும்-ஸேவிக்கிறதில்லை	பஞ்சமம்	ஐந்தாவதுகாலத்திலுண்டானதாக
வந்யம்	வனத்திலுண்டானதும்	நித்யம்-அஶ்நாதி	பிரதிதினமும்-புஜிக்கிறார்.

தா-ம்.—ஹேமந்தபாஷிணி! அந்த சாருபாஷியான ஸ்ரீராகவன் உம்முடைய பிரிவாற்றாது, இராஜார்கமும் மிகமாதுரியமுமான மாம்ஸவகைகளையும் மத்தியங்களையும் அபேக்ஷிக்காமல் வானப்பிரஸ்தருக் குசிதமாகவிதித்திருக்கும் காய்கிழங்குகளை, பிராதஸ்ஸங்கவ மத்தியான்ன அபரான்னஸாயங்காலமென்கிற பஞ்சகாலங்களில்கடைசியான ஸாயங்காலவேளையில் கேவலம் சரீரதாரணமாத்திரோபயோகமாகப் புஜித்துவருகிறார். அல்லது, (பஞ்சமம்) வானப்பிரஸ்தர் தங்களுக்குவிஹிதமான வன்னத்தைஐந்துபாகமாக்கி, தேவதைகளுக்கொருபாகமும், பிதிருக்களுக்கொருபாகமும் அதிதிகளுக்கொருபாகமும், பூதங்களுக் கொருபாகமும்கொடுத்து ஐந்தாவதுபாகத்தைத் தாங்கள் புஜிப்பார்கள், அதுபோல் ஸ்ரீராகவனும்செய்துவருகிறார்.

(அவதாரிகை.) ஸுகார்ஹரான ஸ்ரீராகவன் ஸீதையினிடத்தில் பாவபந்தமுடையராய் தனதுதிருமேனியில் மேய்ந்துலாவும் கீடாதிகளைப்போக்காது மிகவும் துக்காக்கிராந்தராய் முசித்துக்கிடக்கிறாரென்பதைச் சொல்லுகிறது.

౪౨. నైవదంశాన్నమశకాన్నకీటాన్నసరీసృపాన్ । రాఘవోపనయేద్గాత్రాత్త్వద్గతేనాంతరాత్మనా॥

* ஒருவன் சொல்லும்வார்த்தையை ஸத்தியமென்று பிறர்நம்புவதற்காக தனக்கு அருமைபந்துக்களான மாதாபிதாமக்கள்மீதும்,குருதெய்வங்கள்மீதும், உண்ணுமுணவு இருக்குமிடங்களின்மீதும் ஆணையிடுகிறதுண்டு. வானரர்க்கு பிரியவஸ்துக்கள் கிரிப்பிரதேசங்களும் காய்கிழங்குகளுமாதலால் அவைமீது ஹநுமானுணையிடுகிறார். தான்அக்குதம்சொல்லி பிராட்டியை வஞ்சிக்கின் தனக்குவாஸயோக்கியமான இடமும்,புஜிக்கயோக்கியமான பதார்த்தங்களும் கிடைக்காமற்போகக்கடவதாகவென்று பாவம். தர்துரமென்பது மலயபர்வதத்திற்கு ஸமீபத்தில் சந்தனவிருக்ஷங்கள் மிகவுடைய ஓர் பர்வதசிரோஷ்டமென்றறிக.

௪௨ 𑌨𑍈𑌵 𑌦𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌮𑌶𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌕𑍀𑌟𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌰𑍀𑌸𑍃𑌪𑌾𑌨𑍍।
𑌰𑌾𑌘𑌵𑍋𑌽𑌪𑌨𑌯𑍇𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌗𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥

௪௨. நைவதம்ஶாந்நமஶகாந்நகீடாந்நஶரீஸ்ருபாந்।
ராகவோபநயேத்காத்ராத்த்வத்கதேநாந்தராத்மநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவ꞉	ஸ்ரீராகவன்	நைவாபநயேத்	ஓட்டமாட்டார்
த்வத்கதேந	தம்மையடைந்த	மஶகாந்	கொசுக்களையும் ஓட்டார்
அந்தராத்மநா	மனதினால்	கீடாந்	புழுக்களையும் ஓட்டார்
தம்ஶாந்	காட்டுயீக்களை	ஶரீஸ்ருபாந்	மலைப்பாம்புகளையும் ஓட்டார்.
காத்ராத்	சரீரத்திலிருந்து		

தா-ம்—ஹேசாருஹாஸிநி! குங்குமசந்தனம்பூசி, நறுமலர்மாலைசூடி, திவ்விய பீதாம்பரமுடுத்து அத்புதாபரணங்கள்தரித்து, வெண்குடைக்கீழ் மணிமயபீடத்தின்மீது வீற்றிருந்து, இருபுறங்களிலும் வெண்சாமரம்வீச, வந்தியர்கள் புடைசூழ்ந்துஸ்துதிபாட, இராஜமண்டலம் மகுடம்வணங்கிநிற்க, இப்படி இராஜாதிராஜனாய் ஸகலபோகஸமேதனாய் விளங்கவேண்டியிருக்க, அப்படியிராதே, அந்த ரகுநந்தனன் உம்மைப்பிரிந்ததுக்கத்தால் பிரக்ஞையையிழந்து தனதுமிருதுளமானசரீரத்தைத் துளைக்கிற வனஈக்களையும், அதன்மீது ஊருகிறகீடவர்க்கங்களையும், புரளுகிறமலைப்பாம்புகளையும்போக்கார்; அவைகளிழைக்கும் துன்பங்களையறியார். இவ்விதம், தனதுடம்பிற்கடித்தனவு மூர்ந்தனவுமோராதே கேவலம் பரகாயப்பிரவேசஞ்செய்தவர்போல் தேகமறியாது, உம்மிடத்திற்குடிகொண்ட மனமுடையராய் ஸங்கடப்படுகிறார்.

௪௩. నిత్యం ధ్యానపరో రామో నిత్యం శోకపరాయణః। నాన్యచ్చింతయతే కించిత్ స తు కామవశం గతః॥

௪௩. 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃।
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌵𑌶𑌂 𑌗𑌤𑌃॥

௪௩. நித்யம்த்யாநபரோராமோநித்யம்ஶோகபராயண꞉।
நாந்யத்சிந்தயதேகிஞ்சித்ஸதுகாமவஶம்கத꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ꞉-ராம꞉	அந்த-ஸ்ரீராகவன்	நித்யம்-ஶோகபராயண꞉-எப்பொழுதும்-துக்கமுற்றவருமாக	
காமவஶம்	மன்மதனுக்கு ஸ்வாதீனத்தை	அந்யத்	வேறொன்றை
கத꞉	அடைந்தவராக	கிஞ்சித்-நசிந்தயேத்	கொஞ்சமும்-சிந்திக்கிறதில்லை.
நித்யம்-த்யாநபர꞉	எப்பொழுதும்-சிந்தாஸக்தராயும்		

தா-ம்.—ஹேசாருநேத்ரே! ஸ்ரீராகவன் உமதுவிரகம்ஸகிக்காது மன்மதபாணங்களுக்கிலக்காய் மஹாதாபமடைந்து அநவரதம் உம்மையேநினைத்துக்கொண்டு சோகத்தியானபரராய், அந்யவஸ்து சிந்தாரஹிதராய் கொஞ்சமேனு மானந்தமின்றி பரிதபிக்கிறார்.

௪௪. అనిద్రస్సతతం రామస్సుప్తోఽపి చ నరోత్తమః। సీతేతి మధురాం వాణీం వ్యాహరన్ ప్రతిబుధ్యతే॥

௪௪. 𑌅𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌸𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌣𑍀𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇॥

௪௪. அநித்ரஸ்ஸததம்ராமஸ்ஸுப்தோபிசநரோத்தம꞉।
ஸீதேதிமதுராம்வாணீம்வ்யாஹரந்ப்ரதிபுத்யதே॥

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
நரோத்தம꞉-ராம꞉	புருஷஶிரேஷ்டனான ஸ்ரீராகவன்	ஸீதேதி	ஸீதையென்கிற
ஸததம்-அநித்ர꞉	எக்காலத்திலும் - தூக்கமற்றவராக (இருக்கிறார்)	மதுராம்-வாணீம்	இனிதான-வாக்கை
		வ்யாஹரந் (ஸந்)	சொல்லிக்கொண்டு
ஸுப்தோபி	தூங்கினாலும்	ப்ரதிபுத்யதே	எழுந்திருக்கிறார்.

தா-ம்.—ஹேபத்மாననே! அபிமதவிஷயத்தி லிருக்கவேண்டிய பிரகாரம் புருஷோத்தம லக்ஷணமுடையவராதலால் அநங்கேந்திரன் அந்தக்கரணமுழுதும் உம்மிடத்திற்செலுத்தி; உமதுதிவ்யமங்கள விக்கிரகத்தின் தர்சனமின்மையால்ஸுகமின்றி நித்திராலேசமுமற்று கஷ்டப்படுகிறார். எப்பொழுதாவது ஸ்வல்பநித்திரையடைந்தனராயின், விழித்துக்கொள்ளுகையில், சொல்லும்பொழுதே நாவில் நீர்வருவும்படி அவ்வளவு சரஸமான "ஸீதேஸீதே" யென்றுச்சரிக்கிற திவ்வியமாதுரியவாக்கோடு எழுந்திருக்கிறார். இப்படி ஸதாகாலமும், மனத்தாலும் வாக்காலும் உமதுசிந்தனையும் உமது நாமோச்சாரணமுமின்றி வேறு வியாபாரமற்றவரா யெழுந்தருளியிருக்கிறார்.

௪௫. దృష్ట్వా ఫలం వా పుష్పం వా యద్వాన్యత్ స్త్రీమనోహరమ్। బహుశో హా ప్రియేత్యేవం శ్వసంస్త్వామభిభాషతే॥.

௪௫. 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌫𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌮𑍍।
𑌬𑌹𑍁𑌶𑍋 𑌹𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑌤𑍇॥

௪௫. த்ருஷ்ட்வாபலம்வாபுஷ்பம்வாயத்வாந்யத்ஸ்த்ரீமநோஹரம்।
பஹுஶோஹாப்ரியேத்யேவம்ஶ்வஸந்ஸ்த்வாமபிபாஷதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ராமஃ)	(ஸ்ரீராகவன்)	பஹுஶஃ	அனேகபிரகாரமாக
பலம்வா-புஷ்பம்வா	கனியையாகிலும்-புஷ்பத்தையாகிலு[ம்]	ஹாப்ரியேதி	ஹேஸீதே என்று
அந்யத்-ஸுமநோஹரம்-வேருன-மனத்திற்கினிதானது		யேவம்	இந்தவிதம்
யதி	எதிருக்குமோ	ஶ்வஸந்	பெருமூச்செறிந்துகொண்டு
தத்வா	அதையாகிலும்	த்வம்	தம்மைக்குறித்து
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	அபிபாஷதே	பிரத்தியுத்தரம்சொல்லுகிறார்.

தா-ம்—ஹேஜாநகி! வனத்திலுள்ள பரிமளபுஷ்பங்களையும் மாதுரியகனிகளையும் இன்னமனேக மனோகரவஸ்துக்களையும கண்ணுறின் அப்பொழுது ஸ்ரீராகவனும்முடைய கியாபகமடைந்தும்மை, "ஹா ஸீதே! ஹாபிரியே!" என்று பற்பலவிதம் ஸம்போதித்துப்பெருமூச்செறிந்து உம்மோடுஸம்பாஷிப்பதுபோல் உத்தரப் பிரத்தியுத்தரங்கள் சொல்லிக்கொண்டிவ்விதம் கஷ்டப்படுகிறார்.

౪౮. సదేవినిత్యంపరితప్యమానస్త్వామేవసీతేత్యభిభాషమాణః। ధృతవ్రతో రాజసుతో మహాత్మా తవైవ లాభాయ కృతప్రయత్నః॥

௪௮. ஸதேவிநித்யம்பரிதப்யமானஸ்த்வாமேவஸீதேத்யபிபாஷமாணஃ॥
த்ருதவ்ரதோராஜஸுதோமஹாத்மாதவைவலாபாயக்ருதப்ரயத்நஃ॥

௪௮. ஸதேவிநித்யம்பரிதப்யமாநஸ்த்வாமேவஸீதேத்யபிபாஷமாணஃ।
த்ருதவ்ரதோராஜஸுதோமஹாத்மாதவைவலாபாயக்ருதப்ரயத்நஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேதேவி	ஓ ஸீதே!	க்ருதப்ரயத்நஃ	செய்யப்பட்டபிரயத்தினமுடையவ[ராக]
மஹாத்மா	பெருந்தைரியமுடையவரும்	ஸீதேதி	ஸீதே என்று
த்ருதவ்ருதஃ	த்ருடமான விரதமுடையவரும்	த்வாமேவ	தம்மையே
ராஜஸுதஃ-ஸஃ	இராஜபுத்திரருமான - அந்த (ஸ்ரீராகவன்)	அபிபாஷமாணஃ	எதிரில் வார்த்தைசொல்வதாக
தவைவ லாபாய	தமக்கே - பிராப்தியும் பொருட்டு	நித்யம்-பரிதப்யமாநஃ	எப்பொழுதும்-பரிதபித்துக்கொண்டு (இருக்கிறார்.)

தா-ம்.—ஹேதேவி! உமதுபிரிவால் மஹாசோகத்தை யடைந்திருந்தாலும் அந்தசக்கிரவர்த்தித்திருமகன் [ஸ்]வாட்[ட]விகமான தனதுமனோதைரியத்தையும் திடவிரதத்தையும் கைவிடாமலிருக்கிறார். உம்மையடையுகிமித்தம் மஹா[ப்]பிரயத்தினங்கள் செய்துவருகிறார். ஆகிலும் உமதுபிரிவாற்றாமையால், உம்மைப்பார்ப்பதுபோலும் உம்மோடு ஸம்பாஷிப்பதுபோலுமெண்ணி அப்படிப்பட்ட ஸுகம்பெற மாட்டாமையாலே பரிதபிக்கிறார்.

౪౯. సా రామసంకీర్తనవీతశోకా రామస్యశోకేన సమానశోకా। శరన్ముఖే సాంబుదశేషచంద్రా నిశేవ వైదేహసుతా బభూవ॥

௪௯. ஸாராமஸங்கீர்த்தநவீதஶோகாராமஸ்யஶோகேநஸமாநஶோகா।
ஶரந்முகேஸாம்புதஶேஷசந்த்ராநிஶேவவைதேஹஸுதாபபூவ॥

௪௯. ஸாராமஸங்கீர்த்தகவீதஶோகாராமஸ்யஶோகேகஸமாகஶோகா।
ஶரந்முகேஸாம்புதஶேஷசந்த்ராநிஶேவவைதேஹஸுதாபபூவ॥

இதி ஸ்ரீஸுந்தரகாண்டே - ஷட்த்ரிம்ஶஸ்ஸர்க்கஃ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராமஸ்ய-ஶோகேந	ஸ்ரீராகவனுடைய-துக்கத்தோடு	ஶரந்முகே	சரத்ருது ஆரம்பத்தில்
ஸமாநஶோகா	நிகரானதுக்கமுடையவளும்	ஸாம்புதஶேஷசந்த்ரா -	மேகசேஷத்தோடுகூடின மதியையுடைய
ராமஸங்கீர்த்தநவீதஶோகா -	ஸ்ரீராகவனுடைய புகழ்ச்சியால் போனதுக்கமுடையவளுமான	நிஶேவ	இரவுபோல்
ஸா-வைதேஹஸுதா	அந்த-ஸீதையானவள்	பபூவ	ஆனாள்.

தா-ம்.—ஸ்ரீராகவன் தன்னைரக்ஷிக்கிறவிஷயத்தில் ஸத்பாவங்கொண்டிருக்கிறாரோ, இல்லையோவென்று துக்கமுற்றிருந்தாள். அப்புருஷோத்தமனின் பிரிவாற்றாமையாலே துக்கமுற்றிருந்தாள். இத்தனைகாலம் தன்னையிரக்ஷிக்கவராத ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணருக்கு என்னவிபத்துநேர்ந்ததோவென்று நிலைகலங்கியிருந்தாள். ஹநுமத்வாக்கினால் அந்நரேந்திரருடைய க்ஷேமத்தைக்கேள்வியுற்ற பிறகுகவலைதீர்ந்து கிலேசங்குறைந்தவளானாள். ஆகிலும் தன்னிமித்தம் தனதுபர்த்தா ஊணுமுறக்கமுமின்றி கடித்தனவு மூர்ந்தனவுமோராதே மெய்மறந்து, துக்கத்தில்மூசித்துக் கிடக்கிறானென்பதைக்கேட்டு ஆயாஸமடைந்தாள். ஸ்ரீராகவன் தன் விஷயமாக எவ்வளவு சோகமடைந்தனரோ அவ்வளவுசோகம் தானுமடைந்தாள். இந்தவிதம் பிராட்டி பர்த்திருக்ஷேமஸமாசாரத்தால் ஸந்தோஷத்தையும், அவர்படுகிற விரகதுக்கத்தால் கிலேசத்தையு மடைந்து, சரத்ருதுவாரம்பத்தில் சேஷமான ஸ்வல்பமேகத்தால் சிறிது சிறிதுகாலம் மறைப்புண்டு மாறிமாறிப்பிரகாசிக்கு மிந்துமண்டலம்போல் விளங்கினள்.

ஸ்ரீஸந்மநோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
முப்பத்தாறுவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

முப்பத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

౧. సీతా తద్వచనం శ్రుత్వా పూర్ణచంద్రనిభాననా। హనూమంతమువాచేదం ధర్మార్థసహితం వచః॥

௧. 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑌿𑌭𑌾𑌨𑌨𑌾।
𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌚𑌃॥

௧. ஸீதாதத்வசநம்ஶ்ருத்வாபூர்ணசந்த்ரநிபாநநா।
ஹநுமந்தமுவாசேதம்தர்மார்த்தஸஹிதம்வச:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூர்ணசந்த்ரநிபாநநா	நிறைமதிபோன்ற முகமுடைய	தர்மார்த்தஸஹிதம்	தர்மத்தோடுகூடின
ஸீதா	பிராட்டியானவள்	இதம்வச:	(இனிவருகிற) இந்தவார்த்தையை
தத்-வசநம்-ஶ்ருத்வா	அந்த-வார்த்தையை-கேட்டு	உவாச	மொழிந்தனள்.
ஹநுமந்தம்	ஹனுமானை (குறித்து)		

தா-ம். இந்தவிதம், ஸ்ரீராகவ விஷயமாயும் தனதனிஷ்ட நிவர்த்திகரமாயு மிருக்கிற அனேக விஷயங்களை ஹநுமானுரைக்கக்கேட்ட பிராட்டித் திருவுளமுகந்து திருவடியனிடத்திற் கல்மஷமற்ற பாவமுடையளாய், ஸ்வச்சமான கலைகளோடு விளங்கும் நிறைமதிக்கு நிகரான திருமுகமுடையளாய் அந்த ராமதாஸனை நோக்கி நீதிநிறைத்த நன்மொழிகளைக் கர்ணானந்தகரமாக மொழிய வருள்புரிந்தனள்.

౨. అమృతం విషసంసృష్టం త్వయా వానరభాషితమ్। యచ్చ నాన్యమనా రామో యచ్చ శోకపరాయణః॥

௨. 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌶𑍋𑌕𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃॥

௨. அம்ருதம்விஷஸம்ஸ்ருஷ்டம்த்வயாவாநரபாஷிதம்।
யச்சநாந்யமநாராமோயச்சஶோகபராயண:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவாநர	ஓ ஹநுமானே!	அம்ருதம்	(அது) அமிருதம்போன்றது
ராம:	ஸ்ரீராகவன்	ஶோகபராயண:	(ராமன்) துக்காஸக்தராக இருக்கிறொன்கிற
அந்யமநா:-ந	இதரமானதில் மனதைவைப்பதில்லை		
யத்	எதுவானது [என்கிற)	இதியத்	யாதொன்றுண்டோ
த்வயா.பாஷிதம்	உன்னால் சொல்லப்பட்டதோ	தத்-விஷஸம்ஸ்ருஷ்டம்	(அது) விஷத்தோடுகூடினது.

தா-ம். ஹே மாருதாத்மஜ! ஸ்ரீராகவனென்னைப் பிரிந்தவன்று துடங்கி வேறுவிஷயங்களில் மனஞ்செலுத்தாதே, என்மீது கிருபையோடெழுந்தருளியிருக்கிறு ரென்பதை நீர்சொல்லக்கேட்டு, சிரகாலமாகாரவர்ஜ்ஜிதனான வொருவனுக்கு அமிருதோபமான மிருஷ்டான்னங்கிடைக்கி னெவ்வளவானந்த மடைவனோ அவ்வளவு ஆனந்தமடைந்தேன். ஸுகத்திற்கே அர்கமான மிருதுளசரீரமுடைய என்னுடைய நாதன் என்னிமித்தம் மஹாசோகமடைந்து வருந்துகிறுரென்று கேட்கையில், மிருஷ்டான்ன போக்தாவுக்கு விஷயுக்தமான கஷ்டான்னம் கிடைத்தாலெவ்வளவு துக்கமுண்டாகுமோ அவ்வளவு துக்கமடைந்து ஆனந்தமற்றவளாகிறேன்.

౩. ఐశ్వర్యే వా సువిస్తీర్ణే వ్యసనే వా సుదారుణే। రజ్జ్వేవ పురుషం బద్ధ్వా కృతాంతః పరికర్షతి॥

௩. 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇।
𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿॥

௩. ஐஶ்வர்யேவாஸுவிஸ்தீர்ணேவ்யஸநேவாஸுதாருணே।
ரஜ்வேவபுருஷம்பத்வாக்ருதாந்த:பரிகர்ஷதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ருதாந்த:	தெய்வமானது	வ்யஸநேவா	துக்கத்திலாகிலும்
ஸுவிஸ்தீர்ணே	வெகுவான	புருஷம்-பத்வா	புருஷனை-கட்டி.
ஐஶ்வர்யேவா	ஐஶ்வர்யத்திலாகிலும்	ரஜ்வேவ	கயறுபோல்
ஸுதாருணே	வெகுபயங்கரமான	பரிகர்ஷதி	இழுக்கிறது.

தா-ம். ஹேஹநுமன்! தெய்வம் யாவரைத்தப்பவிடுகிறது திவ்யவாகனருடனும் அத்புதகல்பசயனனும், திரைலோக்கியராஜாவாய் மஹதைசுவரியத்தில் வாழ்ந்துவருகிற ஸ்ரீமானையும், அன்னவஸ்திரத்திற்குங் கதியற்ற தரித்திர சிகாமணியான நாடோடி புருஷனையும் கயிற்றுலேபோல் முன்னம் பின்னுமிழுத்து ஹிம்ஸிக்கிறது.

౪. విధిర్నూనమసంహార్యః ప్రాణినాం ప్లవగోత్తమ। సౌమిత్రిం మాం చ రామం చ వ్యసనైః పశ్య మోహితాన్॥

௪. 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑍂𑌨𑌮𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮॥
𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍈𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍॥

௪. விதிர்நூநமஸம்ஹார்ய꞉ப்ராணிநாம்ப்லவகோத்தம।
ஸௌமித்ரிம்மாம்சராமம்சவ்யஸநை꞉பஶ்யமோஹிதாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேப்லவகோத்தம	ஒவானரசிரேஷ்டரே	வ்யஸநை꞉	துக்கங்களினால்
விதி꞉	தெய்வமானது	மோஹிதாந்	மெய்மறந்திருக்கிற
ப்ராணிநாம்	பிராணிகளுடைய (ப்ராணிகளினால்)	ஸௌமித்ரிம்	இலக்ஷ்மணனையும்
நூநம்	நிச்சயமாக	மாம்ச	என்னையும்
அஸம்ஹார்ய꞉	ஸம்ஹரிக்கப்படத்தக்கினதன்று	ராமம்ச-பஶ்ய	ஸ்ரீராகவனையும்-பாரும்.

தா-ம். ஹே ப்லவங்கம! தெய்வமானது நிஷ்பக்ஷபாதமானது. ஜன்மாந்தர கர்மமடியாக, எவ்வெவருக்கு என்னென்ன ஸுகதுக்கங்க ளளிக்கவேண்டுமோ அவ்விதமேசெய்யும். ஸுகிருதஞ்செய்தவருக்கு இந்த ஜன்மத்தில் ஸுகத்தையும், துஷ்கிருதஞ் செய்தவருக்கு துக்கத்தையு மீயுமல்லது, அவரவர் நிலைமையை நோக்கி ஸுகதுக்கங்களைச்செய்யாது. அதற்கு, ஸார்வபௌமகுலோத்பவரான ஸீதாராமலக்ஷ்மணரே திருஷ்டாந்தம். எங்களுடைய பூர்வநிலைமையென்ன? இப்பொழுது துன்ப பங்கத்திற்கிடந்து புரளுகிறதையினியமென்ன? இதைப்பாரீர்.

౫. శోకస్యాస్య కదా పారం రాఘవోఽధిగమిష్యతి। ప్లవమానః పరిశ్రాంతో హతనౌః సాగరే యథా॥
௫. 𑌶𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑌦𑌾𑌪𑌾𑌰𑌂𑌰𑌾𑌘𑌵𑍋𑌽𑌧𑌿𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌪𑍍𑌲𑌵𑌮𑌾𑌨𑌃𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌹𑌤𑌨𑍌𑌃𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇𑌯𑌥𑌾॥
௫. ஶோகஸ்யாஸ்யகதாபாரம்ராகவோதிகமிஷ்யதி।
ப்லவமாந꞉பரிஶ்ராந்தோஹதநௌஸ்ஸாகரேயதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பரிஶ்ராந்த꞉-ராகவ꞉	மிகசிரமத்தையடைந்த - ஸ்ரீராகவன்	அஸ்ய-ஶோகஸ்ய	இந்த-துக்கத்தினுடைய
ஸாகரே	கடலில்	பாரம்	கரையை
ப்லவமாந꞉	போகுகின்ற	கதா	எப்பொழுது
ஹதநௌர்யதா	அடிக்கப்பட்டஓடம்போல்	அதிகமிஷ்யதி	அடைவர்.

தா-ம். ஹே மாருதே! பெருங்காற்றிற்கிலக்காகி பாய்கிழிந்து கொடிமாமுறிந்து முன்பின் செல்லவகையற்றுத் தத்தளித்துத்தடுமாறி ஆழ்கடலிலமிழ்ந்துபோகிற வோடம்போல், ஸ்ரீராகவன் ஸீதாவிரகமாகிற சண்டமாருதத்தாலடிக்கப்பட்டு துக்கஸாகரத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கிறார். இந்ததுக்கக்கடலினின்றெப்பொழுது கரையேறி ஸுகிப்பரோ!

౬. రాక్షసానాం వధం కృత్వా సూదయిత్వా చ రావణమ్। లంకామున్మూలితాం కృత్వా కదా ద్రక్ష్యతి మాం పతిః॥
௬. 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂𑌵𑌧𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍂𑌦𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑌰𑌾𑌵𑌣𑌮𑍍।
𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌮𑍁𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌿𑌤𑌾𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑌦𑌾𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂𑌪𑌤𑌿𑌃॥
௬. ராக்ஷஸாநாம்வதம்க்ருத்வாஸூதயித்வாசராவணம்।
லங்காமுந்மூலிதாம்க்ருத்வாகதாத்ரக்ஷ்யதிமாம்பதி꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பதி꞉	என்பர்த்தாவான (ஸ்ரீராகவன்)	உந்மூலிதாம்-க்ருத்வா	நாசமுறும்படியானதாக-செய்து
ராக்ஷஸாநாம்-வதம்-க்ருத்வா-இராக்கதரை-ஹதம்-செய்து		மாம்-கதா	என்னை-எப்பொழுது
ராவணம்ச-ஸூதயித்வா-இராவணனையும்-கொலைபுரிந்து		த்ரக்ஷ்யதி	பார்க்கப்போகிறார்.
லங்காம்	இலங்கையை		

தா-ம்.—ஹேவாதாத்மஜ! அனந்தகோடி அரக்கருக்குப்பிரபுவாய், அகிலஜனகண்டகனாய், அகண்டஸாம்பிராஜ்ஜியங்களுக் கதிபதியாய், தனக்கு நிகரொருவரில்லையென்று கெர்வித்திருக்கிற இவ்விராவணன்கண்ணெதிரிலேயே இப்பொல்லாவரக்கரையெல்லாம் மடியச்செய்து, அவனதுமகுடசிரங்களையும் வெட்டிச்சாய்த்து பூவுலகுக்கோரமராவதிபோல் செல்வம்நிறைந்து ஸுந்தரமாகவிளங்கு மிப்பெருநகரையும் பாழாக்கி யென்னையெப்பொழுது என்னுடைய நாதனிரக்ஷிப்பரோ!

౭. స వాచ్యస్సంత్వరస్వేతి యావదేవ న పూర్యతే। అయం సంవత్సరః కాలస్తావద్ధి మమ జీవితమ్॥
௭. 𑌸𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌤𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌅𑌯𑌂𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌮𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍॥
௭. ஸவாச்யஸ்ஸந்த்வரஸ்வேதியாவதேவநபூர்யதே।
அயம்ஸம்வத்ஸர꞉காலஸ்தாவத்திமமஜீவிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யாவத்	எவ்வளவுக்குள்ளாக	மம-ஜீவிதம்	எனக்கு-பிழைப்பு
அயம்-ஸம்வத்ஸர꞉	இந்த-வருஷரூபமான	தத꞉	ஆகையாலே
கால꞉	காலமானது	ஸந்த்வரஸ்வேதி	த்வரைசெய்யவேண்டுமென்று
நபூர்யதே	நிறையவில்லையோ	ஸ꞉-வாச்ய꞉	(உம்மால்) அந்த(ஸ்ரீராகவன்) சொல்லப்படத்தகுந்தவர்.
தாவத்ஹி	அவ்வளவுக்குள்ளேதான்		

தா-ம்.—ஹேமஹநுமந்! நீர் ஸ்ரீராகவஸந்நிதியில் விக்ஞாபிக்கவேண்டிய தென்னெனில் இவ்வர்த்தமான ஸம்வத்ஸரமுடிவுக்குள் இங்கெழுந்தருளினால் தான் ஸீதையைக்காணலாம். அதற்கப்புறம் ஒரு க்ஷணகாலங்கழித்து வந்தாலும் ஸீதையைக்காண்பதரிது. எனது ஜீவன்போய்விடும். ஆகையால் அக்காலத்திற்குள் ஸ்ரீராகவனிங்கெழுந்தருளும்படி செய்யவேண்டும்.

౮. వర్తతే దశమో మాసో ద్వౌ తు శేషౌ ప్లవంగమ। రావణేన నృశంసేన సమయో యః కృతో మమ॥

௮. 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑍋 𑌮𑌾𑌸𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌤𑍁 𑌶𑍇𑌷𑍌 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌙𑍍𑌗𑌮।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌯𑍋 𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌮𑌮॥

௮. வர்ததேதஶமோமாஸோத்வௌதுஶேஷௌப்லவங்கம।
ராவணேநந்ருஶம்ஸேநஸமயோயஃக்ருதோமம॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேப்லவங்கம	ஓவானரே!	யஃ-ஸமயஃ	எந்த-காலமானது
தஶமஃ-மாஸஃ	பத்தாவதான-மாஸமானது	மம-க்ருதஃ	எனக்கு-செய்யப்பட்டதோ
வர்ததே	நடக்கிறது	(ஸது	அதுவோவென்றால்)
ந்ருஶம்ஸேந-ராவணேந-குரூரனான-இராவணனால்		ஶேஷௌ-த்வௌ	மீதியான-இரண்டு(மாஸமிருக்கிறது.)

தா-ம்.—ஹேப்லவங்கம! எனக்கு இவ்விலங்கையில் இன்னம் ஜீவகாலமெவ்வளவென் றறிவீரோ! இக்கொடியவரக்கன் என்னையபகரித்திங்கு கொண்டுசேர்த்தவப்பொழுது யானவனுக்கபிமதையாவதற் கொருவருஷமளவிட்டான். அதற்குள் அபிமதையாகாவிடில், அக்காலங்கடந்த உத்தரக்ஷணத்தில் என்னை வதஞ்செய்யும்படி ஆக்ஞாபித்திருக்கிறான். அக்காலத்திலிப்பொழுது பத்துமாதமாய்விட்டது. இன்னமிரண்டு மாதந்தான் சேஷமிருக்கிறது. ஆகையால், மாருதே! என்னுடையநாதன அதற்குள் இங்கெழுந்தருளக் கிருபைசெய்யவேண்டும்.

౯. విభీషణేన చ భ్రాత్రా మమ నిర్యాతనం ప్రతి। అనునీతః ప్రయత్నేన న చ తత్కురుతే మతిమ్॥

௯. 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌚 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌮 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿।
𑌅𑌨𑍁𑌨𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌨 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌮𑍍॥

௯. விபீஷணேநசப்ராத்ராமமநிர்யாதநம்ப்ரதி।
அநுநீதஃப்ரயத்நேநசதத்குருதேமதிம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஸஃ	அந்த இராவணன்)	ப்ரயத்நேந	மிகயத்தினத்தோடு
ப்ராத்ரா-விபீஷணேந-உடன்பிறந்தவனான (விபீஷணனால்)		அநுநீதஶ்ச	உத்ஸாக பூர்வகமாய் திருப்பினவனாலும்
மம-நிர்யாதநம்ப்ரதி	என்னுடைய-திருப்பிக்கொடுப்பதின் பொருட்டு	தத்	அதைப்பற்றி
		மதிம்-நகுருதே	புத்தியை-செய்யவில்லை.

தா-ம்.—ஹேவானரோத்தம! இப்பொல்லா வரக்கனுக்கு விபீஷணனென்னு மோர் ஸகோதரனுண்டு. அந்த தர்மாத்மா என்னை ஸ்ரீராகவனிடத்தில் மறுபடிகொண்டு ஸமர்ப்பித்துவிடும்படி பிராதாவுக்கு மஹாப்பிரயத்தினபூர்வகமா யுபதேசித்தனர். அவரது நல்வார்த்தைகள் அந்ததுர்ப்புத்தியினிடத்திற் பயன்படவில்லை. என்னை ஸ்ரீராகவனிடத்தில் சேர்ப்பிக்கும்விஷயத்திற் கொஞ்சமேனு மவன்புத்தி யிணங்கவில்லை.

౧౦. మమ ప్రతిప్రదానం హి రావణస్య న రోచతే। రావణం మార్గతే సంఖ్యే మృత్యుః కాలవశం గతమ్॥

௧0. 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌤𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌵𑌶𑌂 𑌗𑌤𑌮𑍍॥

௧0. மமப்ரதிப்ரதாநம்ஹிராவணஸ்யநரோசதே।
ராவணம்மார்கதேஸங்க்யேம்ருத்யுஃகாலவஶம்கதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மம	என்னுடைய	காலவஶம்	யமனுக்குஸ்வாதீனத்தை
ப்ரதிப்ரதாநம்ஹி	திருப்பிக்கொடுப்பதோவென்றால்	கதம்-ராவணம்	அடைந்த-இராவணனை
ராவணஸ்ய-நரோசதே-இராவணனுக்கு-ருசிக்கவில்லை		ஸங்க்யே-மார்கதே	யுத்தத்தில்-தேடுகிறது.
ம்ருத்யுஃ	(ஆகையால்) மிருத்தியுதேவதையானது		

தா-ம்.—ஹே ஹரிசார்த்தூல! இராவணன் ஸமாதானவழிக்கு வரப்பட்டவனல்ல. என்னை ஸ்ரீராகவனிடத்திலளிப்பது கொஞ்சமேனுமவனுக்குப் பிரியப்படவில்லை. ஹிதகரனான ஸாக்ஷாத்ஸகோதரனுடைய பத்தியவசனங்களே விஷவசனங்களாய்விட்டன. இதற்கெல்லாமவன் துஷ்காலமேகாரணம். அதித்வரையில் அவன் மிருத்தியுவாயிற்படப்போகிறான். மிருத்தியுவும் அவனது ஆருயிரைப்பறிக்க வேறுகதிகாணாது ஸ்ரீராகவயுத்தமெப்பொழுது கேரிடப்போகிறதென்று எதிர்பார்த்து நிற்கிறது.

౧౧. జ్యేష్ఠా కన్యా నలా నామ విభీషణసుతా కపే। తయా మమేదమాఖ్యాతం మాత్రా ప్రహితయా స్వయమ్॥

கக. 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌲𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌕𑌪𑍇।
𑌤𑌯𑌾 𑌮𑌮𑍇𑌦𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍॥

கக. ஜ்யேஷ்டாகந்யாநலாநாமவிபீஷணஸுதாகபே।
தயாமமேதமாக்யாதம்மாத்ராப்ரஹிதயாஸ்வயம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேகபே	ஓவாநர	ப்ரஹிதயா	அனுப்பப்பட்டவளாக
ஜ்யேஷ்டா	முதலில்பிறந்தவளும்	தயா	அந்த (அனலையினால்)
அநலாநாம	அனலையென்று பிரஸித்த மானவளும்	ஸ்வயம்-மம	தானே-எனக்கு
விபீஷண-ஸுதா	விபீஷணனுக்கு-புத்திரியுமான	இதம்	இந்தவக்ஷ்யமாணபிரகாரம்
கந்யா	பெண்ணானவள் (இருக்கிறாள்)	ஆக்யாதம்	சொல்லப்பட்டது
மாத்ரா	தாயானஸரமையினால்		

தா-ம்.—ஹே மஹாகபே! இராவணப்பிராதாவான விபீஷணனென்பவருக்கு ஜ்யேஷ்டபுத்திரி யொருவளிருக்கிறாள். அவளுக்கு அனலையென்றுபெயர். அக்கன்னிகையானவள் தன்மாதாவான ஸரமையினாலிவ்விடமனுப்பப்பட்டு, என்னைப்பார்த்துத் தானே மேற்சொல்லிய விஷயத்தை மொழிந்தனள்.

(அவதாரிகை.) ஸ்ரீராகவன் தன்னை யடைய விதர்க்குறியதான அவரது திவ்யகுணங்களைச் சொல்லுகிறாள்.

౧౨. అసంశయం హరిశ్రేష్ఠ క్షిప్రం మాం ప్రాప్స్యతే పతిః। అంతరాత్మా హి మే శుద్ధస్తస్మింశ్చ బహవో గుణాః॥
౧౩. ఉత్సాహః పౌరుషం సత్త్వమానృశంస్యం కృతజ్ఞతా। విక్రమశ్చ ప్రభావశ్చ సంతి వానర రాఘవే॥

கஉ. 𑌅𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌃।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃॥

கங. 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾।
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌨𑌰 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇॥

கஉ. அஸம்ஸயம்ஹரிஸ்ரேஷ்ட க்ஷிப்ரம்மாம்ப்ராப்ஸ்யதேபதி:।
அந்தராத்மாஹிமேஸுத்தஸ்தஸ்மிம்ஸ்சபஹவோகுணா:॥

கங. உத்ஸாஹ:பௌருஷம்ஸத்வமாந்ருஸம்ஸ்யம்க்ருதஜ்ஞதா।
விக்ரமஸ்சப்ரபாவஸ்சஸந்திவாநரராகவே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிஸ்ரேஷ்ட	ஓவானரோத்தம!	தஸ்மிந்-ராகவே	அந்த-ஸ்ரீராகவனிடத்திலும்
பதி:	(என்) பர்த்தாவான (ஸ்ரீராகவன்)	உத்ஸாஹ:	மிக பிரயத்தினமும்
மாம்	என்னை	பௌருஷம்	பலமும்
க்ஷிப்ரம்-ப்ராப்ஸ்யதே	சீக்கிரமாக-அடையப்போகிறார்.	ஆந்ருஸம்ஸ்யம்	குரூரமின்மையும்
அஸம்ஸயம்	ஸந்தேஹமில்லை.	க்ருதஜ்ஞதா	செய்த நன்றியை மறவாமையும்
மே-அந்தராத்மாஹி	என்னுடைய-மனதோவென்றால்	விக்ரமஸ்ச	சௌரியமும்
ஸுத்த:	பரிஷ்காரமாயிருக்கிறது	ப்ரபாவஸ்ச .	மஹிமையும்
ஹேவாநர	ஓவானர!	பஹவ:-குணா:-அதிகங்களான-குணங்களும் (இருக்கின்றன.)	

தா-ம்.—ஹே வானரோத்தம! ஸ்ரீராகவ னென்னைச் சீக்கிரத்திலடைவா ரென்பதற்கு யாதொரு ஸந்தேகமுமில்லை. ஏனெனில், என தந்தராத்மாவானது யாதொரு கல்மஷமின்றி நிஷ்களங்கமாய் விளங்குகிறது. இது ஜயஸூசகமன்றோ? மேலும் எனது பர்த்தாவும் லோகநாதனுமான அப்பிரபுவினிடத்தில் இப்படிப்பட்ட ஸாதுரக்ஷணமான ஸத்காரியத்திற் பின்வாங்காரென்று நிர்ணயிக்கும்படியான திவ்யகுணங்களனேகமுள. எப்படிப்பட்ட காரியமாயினும், இதுசெய்ய எமக்குத்திறமையுண்டோவென்று கைசோர்ந்து கால்சோர்ந்து பயந்துவிடாமல் மனோதிடத்துடன் பிரயத்தனிக்கு முத்ஸாகமுடையவர். எத்தனித்தகாரியத்தினின்று பின்வாங்காத க்ஷத்திரியபௌருஷமுள்ளவர். என்னவிக்கினம் நேர்ந்தபோதிலுமவைகளையெல்லாமொழித்துக் காரியபூர்த்தி செய்யத்தகுந்தவலிவுடையவர். இக்குணங்களெவ்விஷயத்திற் பயன்படுவானேனென்று வினவுகிறீரோ, ஹநுமன்! பகவான்தயாளு, பிறர்துயரம்ஸகியார், ஸாதுக்களும்பக்தரும வருத்தமுறக்கேட்டுக் கண்துஞ்சார். "கதஞ்சிதுபகாரேண க்ருதேநைகேநதுஷ்யதி" என்கிறபடி பிறரிழைத் தஸ்வல்பவுபகாரத்தையும் ஒருபொழுதுமறவாதுஸதாஸ்மரித்திருக்கும் கிருதஜ்ஞன். இவ்விதகுணமுள்ள அத்தயாநிதி யுத்தத்தில்மஹாவீரியவான், ஸர்வசத்துருஹரன், திரைலோக்கிய பிரஸித்தமான ஆண்மையுடையவன். யுத்தத்திலனேக பிரபலசத்துருக்களை நிபாதஞ்செய்தபிரபாவமுள்ளவன். இப்பேர்ப்பட்ட மஹாகுணங்களவரிடத்துள்ளபடியாலும் எனதந்தராத்மா ஸ்புரத்தாகவிளங்குகிறபடியாலும் என்னுடையநாதன் பக்ஷையான வென்மீதுகருணைகூர்ந்து, மஹோத்ஸாகப்பிரயத்தனத்தால் இப்பெருங்கடலை யூடறுத்துக்கொண்டிங்கெழுந்தருளி விக்கிரமாதிசயத்தா லிராவணன்முடியிறக்கி என்னையடைவாரென்று நிச்சயிக்கிறேன்.

౧౪. చతుర్దశ సహస్రాణి రాక్షసానాం జఘాన యః। జనస్థానే వినా భ్రాత్రా శత్రుః కస్తస్య నోద్విజేత్॥

கச. 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌘𑌾𑌨 𑌯𑌃।
𑌜𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌤𑍍॥

கச. சதுர்தஶஸஹஸ்ராணிராக்ஷஸாநாம்ஜநாகயஃ।
ஜநஸ்த்தாநேவிநாப்ராத்ராஶத்ருஃகஸ்தஸ்யநோத்விஜேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யஃ	எந்த (ஸ்ரீராகவன்)	ஜகாந	ஸம்ஹரித்தாரோ
ஜநஸ்த்தாநே	ஜனஸ்தானத்தில்	தஸ்ய	அந்த (ஸ்ரீராகவனுக்கு)
ராக்ஷஸாநாம்	இராக்ஷதருடைய	கஃ-ஶத்ருஃ	எந்த-சத்துருதான்
சதுர்தஶ-ஸஹஸ்ராணி-பதினான்கான-ஆயிரங்களை		நோத்விஜேத்	பயப்படான்.
ப்ராத்ராவிநா	தம்பியில்லாமலே		

தா-ம்.—ஹேமாருதே! இராக்ஷதருக்குக்குடியிருப்பான ஜனஸ்தானத்தில் கரதூஷணப்பிரபிருதிகளும் அவர்களைச்சேர்ந்தோருமான பதினாலாயிரம்ரதிகளை இலக்ஷ்மணனுடைய உதவியுமின்றி தனியாய் நின்று நிராயாஸனுய் ஒருமுகூர்த்தகாலத்திற்குள்வென்றுகொன்று அதிதீப்தியமானதேஜஸ்ஸுடன் விளங்கின ஸ்ரீராகவனுடைய விக்கிரமத்தைக்கண்ட வெந்தசத்துருதான் பயப்படான்.

(அவதாரிகை.) ஸ்ரீராகவன் தன்னையடைவனென்று திடமாகச்சொன்னதற்குக் காரணஞ்சொல்லுகிருள்.

౧౫. సనశక్యస్తులయితుంవ్యసనైఃపురుషర్షభః। అహంతస్యప్రభావజ్ఞాశక్రస్యేవపులోమజా॥

கரு. 𑌸 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃।
𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌲𑍋𑌮𑌜𑌾॥

கரு. ஸநஶக்யஸ்துலயிதும்வ்யஸநைஃபுருஷர்ஷபஃ।
அஹம்தஸ்யப்ரபாவஜ்ஞாஶக்ரஸ்யேவபுலோமஜா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புருஷர்ஷபஃ-ஸஃ	புருஷசிரேஷ்டரான-அந்தஸ்ரீராகவன்	புலோமஜா	இந்திராணி
வ்யஸநைஃ	ஸங்கடத்தினுல்	ஶக்ரஸ்யேவ	இந்திரனுடையபோல்
துலயிதும்	சலிக்கைக்கு	தஸ்ய	அந்த (ஸ்ரீராகவனுடைய)
நஶக்யஃ	தகுந்தவரல்ல	ப்ரபாவஜ்ஞா	மகிமையையறிந்தவள்.
அஹம்	யான்		

தா-ம்.—அப்புருஷோத்தமன் என்ன பிரமாதமான துக்கம் ஸம்பவிக்கினும் மனம் சலியாது தைரியத்தோடிருப்பவர். யானெவ்விதமறிவேனெனில் மஹேந்திரனது மஹிமையை அவரதுபத்தினியான சசிதேவியறிவதுபோல், ஸுகதுக்ககாலங்களி லிணைபிரியாது, வஸ்துவைச்சாயைபோல, பர்த்தாவை யனுஸரித்தவளானயான் நாதனுடைய பிரபாவாதியசயங்களை அனுபோகபூர்வகமாயறிந்திருக்கின்றனன்.

౧౬. శరజాలాంశుమాన్శూరఃకపేరామదివాకరః। శత్రురక్షోమయంతోయముపశోషంనయిష్యతి॥

கசா. 𑌶𑌰𑌜𑌾𑌲𑌾𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌶𑍂𑌰𑌃 𑌕𑌪𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰𑌃।
𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌮𑍁𑌪𑌶𑍋𑌷𑌂 𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

கசா. ஶரஜாலாம்ஶுமாஞ்ஶூரஃகபேராமதிவாகரஃ।
ஶத்ருரக்ஷோமயம்தோயமுபஶோஷம்நயிஷ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேகபே	ஓவானர! [டைய	தோயம்	ஜலத்தை
ஶரஜாலாம்ஶுமாந்	பாணஸமூகங்களாகிற கிரணங்களையு	உபஶோஷம்	உலத்துவதை
ராமதிவாகரஃ	ராமனுகிறஸூரியன்	நயிஷ்யதி	அடைவிப்பர்.
ஶத்ருரக்ஷோமயம்	சத்துருராக்ஷஸமயமான		

தா-ம்.—ஹேமஹாகபே! கதிரவன் தனதுகிரணங்கள்ால் ஜலத்தை யாகர்ஷிப்பதுபோல் ஸ்ரீராகவனுகிறஆதித்தியன் சத்துருராக்ஷதராகிய ஜலராசியை சரங்களாகிற கிரணஸமூகங்கள்ால் க்ஷணகாலத்தில்வற்றும்படி செய்துவிடுவர்.

౧౭. ఇతిసంజల్పమానాంతాంరామార్థేశోకకర్శితామ్। అశ్రుసంపూర్ణనయనామువాచవచనంకపిః॥

கஎ. 𑌇𑌤𑌿𑌸𑌂𑌜𑌲𑍍𑌪𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌶𑍋𑌕𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌅𑌶𑍍𑌰𑍁𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌨𑌯𑌨𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌃॥

கஎ. இதிஸம்ஜல்பமாநாம்தாம்ராமார்த்தேஶோககர்ஶிதாம்।
அஶ்ருஸம்பூர்ணநயநாமுவாசவசநம்கபிஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இதி-ராமார்த்தே	இந்தவிதம்-ஸ்ரீராகவப் பிரயோஜனத்தையும்பொருட்டு	அஶ்ருஸம்பூர்ணநயநாம்-கண்ணீரால்நிறைந்த கண்ணுடையவளுமான	
ஸம்ஜல்பமாநாம்	ஸம்பாஷிக்கிறவளும்	தாம்	அந்தபிராட்டியை
ஶோககர்ஶிதாம்	வியஸனத்தால் வாடியிருப்பவளும்	கபிஃ	ஹநுமான்
		வசநம்-உவாச	வார்த்தையை-சொன்னூர்.

தா ம்.—"தாழ்ந்துகண்ணீர்ததும்ப" என்கிறபடியே ஸ்ரீராகவவிச்லேஷத்தால் மனநொந்துதேகம்வாடி திருக்கண்களில் தாரைதாரையாய்நீர்பெருக்கி பர்த்தாதன்னைஸந்தேகமின்றி யடைவனென்பதற் குசிதமாக அவருடையவீரிய சௌரியதைரிய தயாதாக்ஷிண்ணிய கிருதஜ்ஞதை முதலிய விசேஷங்களையும் அவைகளை வெளியிட்ட அவ்வஸரங்களையும் தேனொழுகுமொழிகளாலுரைத்த பிராட்டிக்கு ஹநுமான் பிரதியுரைக்க லுற்றனர்.

౧౮. శ్రుత్వైవతువచోమహ్యంక్షిప్రమేష్యతిరాఘవః। చమూంప్రకర్షన్మహతీంహర్యృక్షగణసంకులాం॥

௧௮. 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌤𑍁𑌵𑌚𑍋𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।
𑌚𑌮𑍂𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂𑌹𑌰𑍍𑌯𑍃𑌕𑍍𑌷𑌗𑌣𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾𑌮𑍍॥

௧௮. ஶ்ருத்வைவதுவசோமஹ்யம்க்ஷிப்ரமேஷ்யதிராகவ:।
சமூம்ப்ரகர்ஷந்மஹதீம்ஹர்யர்க்ஷகணஸங்குலாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவ:	ஸ்ரீராகவன்	சமூம்	ஸைன்னியத்தை
மஹ்யம்	என்னுடைய	ப்ரகர்ஷந்-(ஸந்)	திரட்டிக்(கொண்டு)
வச:-ஶ்ருத்வா-வார்த்தையை-கேட்டு.		க்ஷிப்ரமேவ	சீக்கிரமாகவே
மஹதீம்-ஹர்யர்க்ஷகணஸங்குலாம் - அதிகங்களான-குரங்கு-கரடி இவைகளுடையஸமூகத்தால்வியாப்தமான		ஏஷ்யதி	வரப்போகிறார்.

தா-ம்.—ஹேதேவி! உமதுவிருத்தாந்தம்யாவத்தையு மடியேன் விக்கியாபிக்கக்கேட்டு ஸ்ரீராகவனுத்தரக்ஷணத்திலேயே கரடி வானரஸைன்னியங்களைத் திரட்டிக்கொண்டு உம்மைரக்ஷிக்குநிமித்த மிங்கெழுந்தருளுவார்.

౧౯. అథవామోచయిష్యామిత్వామద్యైవవరాననే। అస్మాద్దుఃఖాదుపారోహమమపృష్ఠమనిందితే॥

௧௯. 𑌅𑌥𑌵𑌾𑌮𑍋𑌚𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌦𑍍𑌯𑍈𑌵𑌵𑌰𑌾𑌨𑌨𑍇।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌦𑍁𑌪𑌾𑌰𑍋𑌹𑌮𑌮𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍇॥

௧௯. அதவாமோசயிஷ்யாமித்வாமத்யைவவராநநே।
அஸ்மாத்து:காதுபாரோஹமமப்ருஷ்டமநிந்திதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதவா	அப்படி இல்லாவிடில்	த்வாம்	தேவரீரை
ஹேஅநிந்திதே	வாராய்நிந்திக்கத்தகாதவளே (நீர்)	அத்யைவ	இப்பொழுதே
மம-ப்ருஷ்டம்	என்னுடைய-முதுகை	அஸ்மாத்-துக்காத்	இந்த-வியஸனத்திலிருந்து
உபாரோஹ	ஏறும்	மோசயிஷ்யாமி	விலக்கிவிடுகிறேன்.
ஹேவராநநே	ஓசிறந்தமுகமுடையவளே		

தா-ம்.—தோஷரஹிதையான ஹே பவித்ரே! ஸ்ரீராகவன் தக்ஷணமெழுந்தருளாவிட்டாலும் பாதகமில்லை. காதனெப்பொழு தெழுந்தருளுவரோவென்று நீரும்பரிதபிக்கவேண்டியதில்லை.பரமபாவனரான ஸ்ரீராகவனை வகித்த அடியேனுடைய முதுகிதோயிருக்கிறது. அதன்மீதேறக் கிருபைபுரிந்தால், ஹேதிவ்விய ஸுந்தரி! க்ஷணகாலத்தி லிப்பெருங்கடலைத்தாண்டி ஸ்ரீராகவன்பக்க லும்மைச்சேர்த்து, இக்கடுந்துக்கமுழும்மைப்பாதித்ததோ வென்றெண்ணும்படி செய்துவிடுகிறேன். அப்படி கிருபைசெய்யலாமோ?

(அவதாரிகை.) தன்னைவகித்துக் கடல்தாண்டுவதெப்படியென்று பிராட்டி நினைக்கப்போகிறாளென்று அந்த சங்கையைப்பரிகரிக்கிறார்.

౨౦. త్వాంతుపృష్ఠగతాంకృత్వాసంతరిష్యామిసాగరమ్। శక్తిరస్తిహిమేవోఢుంలంకామపిసరావణామ్॥

௨௦. 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌤𑍁𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌗𑌤𑌾𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌿𑌹𑌿𑌮𑍇𑌵𑍋𑌢𑍁𑌂𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌮𑌪𑌿𑌸𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌮𑍍॥

௨௦. த்வாம்துப்ருஷ்டகதாம்க்ருத்வாஸந்தரிஷ்யாமிஸாகரம்।
ஶக்திரஸ்திஹிமேவோடும்லங்காமபிஸராவணாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-த்வாம்	நான்-தம்மை	ஸராவணாம்	இராவணனோடுகூடின
ப்ருஷ்டகதாம்	முதுகையடைந்தவளாக	லங்காமபி	இலங்கையையும்
க்ருத்வா	செய்து	வோடும்	வகிக்க
ஸாகரம்	கடலை	மே-ஶக்தி:-அஸ்தி	எனக்கு-ஸாமர்த்தியம் - இருக்கிறது.
ஸந்தரிஷ்யாமி	தாண்டுவேன்		

தா-ம்.—ஹேதேவி! ஓரல்பவனசானுன நீஏதோசிரமப்பட்டுக்கடல்தாண்டி யிங்குவந்துவிட்டாய்.இங்கிருந்து திரும்பிப்போவதே ஸம்சயமாயிருக்க, என்னையுமுதுகில்வகித்து இக்கடல்தாண்டுவ துன்னாற்கூடுமோவென்று அதிசங்கைகொள்ளுகிறீரோ? அம்ம! அக்கவலைவேண்டாம். உமது அனுக்கிரகப்பிராப்திமாத்திர மடியேனுக்குண்டாயின், உம்மை யென்முதுகினில்வகித்து ஸாகராக்கிராந்தஞ்செய்து ஸ்ரீராகவன் பக்கல்கொண்டுசேர்ப்பது ஒருவிஷயமல்ல; கைலையைப்பேர்த்துப்பந்தாடிய பீமவிக்கிரமனான இராவண

அசேஷாகணிஸங்கியையான அரக்கருங்கிறைந்த இம்மாநகரையும் ஜலமத்தியினின்று வேரோடுபேர்த்து வகித்துக்கொண்டுபோய் ஸ்ரீராகவஸன்னிதியில்வைக்க அடியேனுக்குச் சக்தியுண்டு.

౨౧. అహంప్రస్రవణస్థాయ రాఘవాయాద్య మైథిలి। ప్రాపయిష్యామి శక్రాయ హవ్యంహుతమివానలః॥

உக. 𑌅𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌿।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌶𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑌹𑌵𑍍𑌯𑌂𑌹𑍁𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑌲𑌃॥

உக. அஹம்ப்ரஸ்ரவணஸ்தாயராகவாயாத்யமைதிலி|
ப்ராபயிஷ்யாமிஶக்ராயஹவ்யம்ஹுதமிவாநலஃ||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேமைதிலி	ஓமிதிலைதேசத்தரசன்புத்ரி	ஹவ்யமிவ	ஹோமத்திரவியம்போல்
அஹம்	நான்	ப்ரஸ்ரவணஸ்த்தாய	பிரஸ்ரவணபர்வதத்திலிருக்கிற
ஶக்ராய	இந்திரனையும்பொருட்டு	ராகவாய	ஸ்ரீராகவனையும்பொருட்டு
அநலஃ	அக்கினியானவன்	அத்ய	இப்பொழுது (தம்மை)
ஹுதம்	ஹோமம்செய்யப்பட்ட	ப்ராபயிஷ்யாமி	அடைவிப்பிக்கிறேன்.

தா-ம்.—ஹேமைதிலி! ஜ்யோதிஷ்டோமாதியாகங்களில் மஹேந்திரனையுத்தேசித்து ஆஹுதிசெய்த ஹோமத்திரவியமாகிற ஹவிஸ்ஸை அக்கினிபகவானவரிடத்திற்கொண்டு சேர்ப்பதுபோல், ப்ரஸ்ரவணகிரியில் மஹேந்திரனுக்குநிகராகவீற்றிருக்கும் ஸ்ரீராகவனுடையஸன்னிதியில், யாகசாலையிலவதரித்த பரமபவித்திரையான தேவரீரைக்கொண்டுசேர்ப்பித்து தன்னியனாகிறேன்.

౨౨. ద్రక్ష్యస్యద్యైవ వైదేహి రాఘవం సహలక్ష్మణం। వ్యవసాయసమాయుక్తం విష్ణుం దైత్యవధే యథా॥

உஉ. 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑍈𑌵𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂𑌸𑌹𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍।
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌵𑌧𑍇𑌯𑌥𑌾॥

உஉ. த்ரக்ஷ்யஸ்யத்யைவவைதேஹிராகவம்ஸஹலக்ஷ்மணம்|
வ்யவஸாயஸமாயுக்தம்விஷ்ணும்தைத்யவதேயதா||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவைதேஹி	ஓஸீதே!	ஸஹலக்ஷ்மணம்	இலக்ஷ்மணரோடேகூடினவருமான
தைத்யவதே	அஸுரருடைய ஹிம்ஸையில்	ராகவம்	ஸ்ரீராகவனை
விஷ்ணும்யதா	விஷ்ணுவைப்போலே	அத்யைவ	இப்பொழுதே
வ்யவஸாயஸமாயுக்தம்-பிரயத்தினத்தோடு நன்றாய்கூடியிருக்கிறவனும்		த்ரக்ஷ்யஸி	பார்க்கப்போகிறீர்.

தா-ம்.—ஹே வைதேஹி! பூர்வத்தில் தேவசத்துருக்களான அஸுரரை விஷ்ணுவானவரெப்படி ஹிம்ஸித்தனரோ அவ்வண்ணம் ஸ்ரீராகவன் அபராதிகளான இவ்வரக்கரை இலக்ஷ்மணஸகிதராயெழுந்தருளி வதைக்கப் பிரயத்தினஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறார். அம்மஹாபுருஷனை அதிசீக்கிரத்திலிங்குதரிசிக்கப் போகிறீர்.

౨౩. త్వద్దర్శనకృతోత్సాహమాశ్రమస్థం మహాబలం। పురందరమివాసీనం నాకరాజస్య మూర్ధని॥

உங. 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌕𑍃𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌥𑌂𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍।
𑌪𑍁𑌰𑌨𑍍𑌦𑌰𑌮𑌿𑌵𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂𑌨𑌾𑌕𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿॥

உங. த்வத்தர்ஶநக்ருதோத்ஸாஹமாஶ்ரமஸ்த்தம்மஹாபலம்|
புரந்தரமிவாஸீநம்நாகராஜஸ்யமூர்த்தநி||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆஶ்ரமஸ்த்தம்	ப்ரஸ்ரவணபர்வத ஆஸனத்திலிருக்கிறவராகையால்	த்வத்தரஶநக்ருதோத்ஸாஹம் - உம்முடையபார்வையிலுத்ஸாஹமுடையவரும்	
நாகராஜஸ்ய	தேவராஜாவின் ஸ்தானத்தினுடை	மஹாபலம்	பெருவலிவுடையவருமான
மூர்த்தநி	சிரஸில் [ய	(ராகவம்)	(ஸ்ரீராகவனை)
ஆஸீநம்-புரந்தரமிவ	உட்கார்ந்திருக்கிற - இந்திரனைப்போல் (இருக்கிறவரும்)	(த்ரக்ஷ்யஸி)	(பார்க்கப்போகிறீர்.)

தா-ம்—நாகமென்கிற ஓராஸனவிசேஷத்தின்மீது பெருமையோடுவீற்றிருக்கு மும்பர்கோமானைப்போல் ப்ரஸ்ரவணகிரியின்மீது தேவியைப்பார்க்கவேண்டுமென்கிற பரமோத்ஸாகத்துடனும், அதற்கிடையிலுள்ள சத்துருக்களையெல்லா மொழிக்கவல்ல பராக்கிரமத்துடனு மெழுந்தருளியிருக்கிற அப்பரமோதாரனை அதித்வரையிலேயே காணப்போகிறீர்.

౨౪. పృష్ఠమారోహ మే దేవి మా వికాంక్షస్వ శోభనే। యోగమన్విచ్ఛ రామేణ శశాంకేనేవ రోహిణీ॥

உச. 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌰𑍋𑌹𑌮𑍇𑌦𑍇𑌵𑌿𑌮𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵𑌶𑍋𑌭𑌨𑍇।
𑌯𑍋𑌗𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑌶𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑍇𑌨𑍇𑌵𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀॥

உச. ப்ருஷ்டமாரோஹமேதேவிமாவிகாங்க்ஷஸ்வஶோபநே।
யோகமந்விச்சராமேணஶஶாங்கேநேவரோஹிணீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ஶோபநே	மங்களஸ்வரூபியான	ஶஶாங்கேந	மதியோடு
ஹே தேவி	ஓ ஸீதே	ரோஹிணீவ	ரோஹிணீதேவிபோல்
மே-ப்ருஷ்டம்-ஆரோஹ-என்னுடைய-முதுகை-ஏறும்		ராமேண	ஸ்ரீராகவனோடு
மாவிகாங்க்ஷஸ்வ	உபேக்ஷியாதேயும்	யோகம்-அந்விச்ச	சேருதலை-தேடும்.

தா-ம்.—நித்தியமங்களகரமான ஹே ஸீதே! இவ்வானர னேதோசொல்லுகிறுனென் றடியேனே யுபேக்ஷிக்கவேண்டாம். எனது முதுகின்மீதெழுந்தருளக் கிருபைபுரியும். அடியேனும்மைவகித்துப்போய், சந்திரனோடு ரோகிணீதேவியைச் சேர்ப்பதுபோல், அபூர்ணேந்துவதனனான ஸ்ரீராகவனோடும்மைச் சேர்த்துவிடுகிறேன். அம்மஹாபுருஷனோடு சேர்ந்து வாழ்வந்தக்கோரும்.

౨౫. కథయంతీవ చంద్రేణ సూర్యేణ చ మహార్చిషా। మత్పృష్ఠమధిరుహ్య త్వం తరాకాశమహార్ణవౌ॥

உ௫. 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌾।
𑌮𑌤𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌮𑌧𑌿𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍌॥

உ௫. கதயந்திவசந்த்ரேணஸூர்யேணசமஹார்சிஷா।
மத்ப்ருஷ்டமதிருஹ்யத்வம்தராகாஶமஹார்ணவௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வம்	தேவரீர்	கதயந்திவ	வார்த்தைசொல்லுகிறவள்போல்
மத்ப்ருஷ்டம்-அதிருஹ்ய-என்முதுகை-ஏறி		அகாஶமஹார்ணவௌ - ஆகாசத்தையும்மஹாஸமுத்திரத்தையும்	
மஹார்சிஷா-சந்த்ரேண - வெகுகிரணங்களையுடைய-மதியோடும்		தர	தாண்டும்.
ஸூர்யேணச	ஆதித்யனோடும்		

தா-ம்.—ஹே தேவி! உம்மையடியேன்வகித்தேகுகையில் இராக்கதர்கண்டுவிட்டாலென்னமோசம்வந்துவிடுமோவென்று பயப்படுகிறீரோ? அந்தபயம் வேண்டாம். என்முதுகினில் தேவரீரெழுந்தருளியவுடன் பூமண்டலத்தைவிட்டு கருத்மானினுமதிவேகவானாய் சந்திரார்க்கமண்டலங்களை யளாவி, அச்சந்திர ஸூரியரோடு நீர் ஸம்பாஷிப்பதுபோற் றோற்றும்படி அவ்வளவு உன்னதமாகக் கிளம்புவேன். ஆகையால், ஹே கல்யாணி! என்மீதெழுந்தருளி ஆகாசகமனத்தா லிக்கடலைத் தாண்டவருள்புரியீர்.

(அவதாரிகை.) இலங்கையிலிருக்கு மரக்கரால் பயம்நேரிடுமோவென்கிற சங்கையைப்பரிகரிக்கிறார்.

౨౬. న హి మే సంప్రయాతస్య త్వామితో నయతోఽంగనే। అనుగంతుం గతిం శక్తాస్సర్వే లంకానివాసినః॥

உ௬. 𑌨 𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌯𑌤𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌨𑍇।
𑌅𑌨𑍁𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃॥

உ௬. நஹிமேஸம்ப்ரயாதஸ்யத்வாமிதோநயதோங்கநே।
அநுகந்தும்கதிம்ஶக்தாஸ்ஸர்வேலங்காநிவாஸிந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே அங்கநே	ஓ சரீரஸௌஷ்டவ முடையவளே?	கதிம்	கமனத்தை
இத:	இவ்விடத்திலிருந்து	அநுகந்தும்	அநுஸரிப்பதற்கு
த்வாம்-நயத:	தம்மை-எடுத்துக்கொண்டவனாய்	லங்காநிவாஸிந:-ஸர்வே-இலங்கையில் வஸிக்கிற-எல்லோரும்	
ஸம்ப்ரயாதஸ்ய	நன்றாகப்பிரயாணமாகிபோகுகின்ற	நஶக்தாஹி	சக்தியல்லரன்றோ.
மே	என்னுடைய		

தா-ம்.—திவ்வியலக்ஷணஸம்பன்னையாக விளங்கும் ஹே சோபனங்கி! உம்மை யிம்முதுகினில்வகித்து ஸ்ரீராகவஸன்னிதிக்குப் புறப்படு மடியேனுடைய கமனத்தையனுஸரித்துத் தடுப்பதற்கு இவ்விலங்கையில்வாழு மிக்ஷுத்திரவரக்கர் வல்லரோ? என்னுடைய கமனவேகமெங்கே, இவ்வல்பருடைய ஸாமர்த்தியமெங்கே! ஆகையால் ஹே தேவி! இவ்வரக்கரா லுபத்திரவம் நேரிடுமென்று யோசிக்கவேண்டாம்.

౨౭. యథైవాహమిహ ప్రాప్తస్తథైవాహమసంశయః। యాస్యామి పశ్య వైదేహి త్వాముద్యమ్య విహాయసమ్॥

உ௭. 𑌯𑌥𑍈𑌵𑌾𑌹𑌮𑌿𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌹𑌮𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃।
𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌸𑌮𑍍॥

உ௭. யதைவாஹமிஹப்ராப்தஸ்ததைவாஹமஸம்ஶய:।
யாஸ்யாமிபஶ்யவைதேஹித்வாமுத்தம்யவிஹாயஸம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே வைதேஹி-யதா	ஓ ஸீதே!-எப்படி	த்வாம்-உத்யம்ய	தம்மை-எடுத்துக்கொண்டு
அஹம்-இஹ-ப்ராப்த: - நான்-இங்கு-வந்தேனோ		விஹாயஸம்	ஆகாயத்தை (பற்றி)
ததைவ-அஹம்-அஸம்ஶய:-அப்படியே-யான்-நிச்சயமாக		யாஸ்யாமி-பஶ்ய	செல்லுகிறேன்-பாரும்.

தா-ம்.—விதேகத்தரசன்வம்சம்விளங்கவந்தவதரித்த ஹே பவித்ரே! அடியேனிப்பெருங்கடலைத்தாண்டி யெப்படி அனுஜ்ஞையிங்குவந்தேனோ அவ்வண்ணமே இம்முதுகிலும்மைவகித்து சிரமமடையாது ஆகாயத்தையளாவிச் செல்லுகிறேன் பார்க்கலாம். அல்லது ஆகாசமார்க்கமாயிக் கடல்தாண்டி இக்காமுழுதுஞ்சுற்றித்திரிந்து இராவணனுடைய புரமுழுதும் பரிசோதித்து இவ்வளவும் யாவர்கண்ணுக்கும் புலப்படாது செய்து இங்கெப்படிவந்து தெண்டன்ஸமர்ப்பித்தேனோ அவ்வண்ணமே உம்மையிம்முதுகினில்வகித்து யாவருமறியாது ஆகாயத்திற் கிளம்பிப்போய்விடுகிறேன். அல்லது, யானிங்குவருகையில் உம்மையெப்படி தரிசிப்பேனென்கிற சிந்தையால் உமது திவ்யமங்கள விக்கிரகத்தை மனதிலெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வந்தேன். இப்பொழுதுமப்படியே அந்ததிவ்யமங்களவிக்கிரகத்தை முதுகினில்வகித்துப் போகிறேன். ஆனால் ஓர்வித்தியாஸமுண்டு. வருகையில் கவலையால்மனமுடைந்துவந்தேன். இப்பொழுதோ ஸர்வசோகநிவாரணசக்தையான தேவரீரைஸேவித்து ஸகலகவலைகளும் நீங்கினேன், உத்ஸாகத்தால் தேஜோபலவிர்த்தியடைந்தேன். முன்னிலுமதி தீவிரத்தோடு தேவியைவகித்து ஆகாசமார்க்கமாய்ச் செல்லமாட்டுவேன்.

౨౮. మైథిలీ తు హరిశ్రేష్ఠాచ్ఛ్రుత్వా వచనమద్భుతమ్। హర్షవిస్మితసర్వాంగీ హనుమంతమథాబ్రవీత్॥

உஅ. மைதிலீ து ஹரிஶ்ரேஷ்டாச்ச்ருத்வா வசநமத்புதம்।
ஹர்ஷவிஸ்மிதஸர்வாங்கீ ஹநுமந்தமதாப்ரவீத்॥

உஅ. மைதிலீதுஹரிஶ்ரேஷ்டாத்ச்ருத்வாவசநமத்புதம்।
ஹர்ஷவிஸ்மிதஸர்வாங்கீஹநுமந்தமதாப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-மைதிலீ து	பிறகு-பிராட்டியானவள்	ஹர்ஷவிஸ்மிதஸர்வாங்கீ	ஸந்தோஷத்தால் மயிர்க்குச்சறைந்தஸமஸ்த அவயவமுடையவளாக
ஹரிஶ்ரேஷ்டாத்	வானரசிரேஷ்டனிடத்திலிருந்து		
அத்புதம்-வசநம்	ஆச்சரியமான-வார்த்தையை	ஹநுமந்தம்	ஹனுமானைக் (குறித்து)
ஶ்ருத்வா	கேட்டு.	அப்ரவீத்	(பின்வருமாறு) மொழிந்தனள்.

தா-ம்.—இந்தவிதம் தேவரீரையிம்முதுகினிலெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு அரக்கரனுகாவண்ணம் ஸோமார்க்கமண்டலங்கள் செல்லுமுன்னதமான ஆகாசவீதியையடைந்து அவ்வழியாலிக்கடல்தாண்டி நாதனிடம் சேர்ப்பிக்கிறேனென்று பயமின்றிச்சொல்லிய ஹநுமானுடைய தைரியவசனங்களைக்கேட்டபிராட்டி மிகவுமானந்தித்தாள், ஆச்சரியமடைந்தாள், இப்படி மஹாபராக்கிரமசாலியான வோர்வானரன் நமது பர்த்தாவுக்கு தாஸனுயமைந்தனனேயென்று தேகம்பூரித்து ஸந்தோஷபரவசையானாள். இவ்விதமானந்தஸாகரத்தில்மூழ்கியபிராட்டி ஹநுமானைக்குறித்துப் பின்வருமாறு பிரதியுரைக்கவாரம்பித்தனள்.

౨౯. హనుమన్ దూరమధ్వానం కథం మాం వోఢుమిచ్ఛసి। తదేవ ఖలు తే మన్యే కపిత్వం హరియూథప॥

உகூ. ஹநுமந் தூரமத்வாநம் கதம் மாம் வோடுமிச்சஸி।
ததேவ கலு தே மந்யே கபித்வம் ஹரியூதப॥

உகூ. ஹநுமந்தூரமத்வாநங்கதம்மாம்வோடுமிச்சஸி।
ததேவகலுதேமந்யேகபித்வம்ஹரியூதப॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ஹநுமந்	ஓ ஹனுமானே	ஹே ஹரியூதப	ஓ வானரத்தலைவனே
தூரம்-அத்வாநம்	தூரமான-வழியை	ததேவ	(ஆகையாலே) அதையே
மாம்-வோடும்	என்னை-எடுத்து (போக)	தே-கபித்வம்	உன்னுடைய-வானரச்செய்கையாக
கதம்-இச்சஸி	எப்படி-இச்சிக்கிறாய்	மந்யே	எண்ணுகிறேன்.

தா-ம்.—ஹேவானரர்ஷப! மஹாராக்ஷஸபரிபாலிதமான இக்நகரையும் இதன்கடுங்காவலையும் இராவணனது பீமவிக்கிரமத்தையும் இவ்வாழ்கடலின் சதயோஜன விஸ்தீர்ணத்தையுங்கண்டோ இவ்வார்த்தை சொன்னீர். இவ்வரக்கரினின்று தப்புவதெப்படி? இதுவுமென்ன கிஷ்கிந்தாராஜ்ஜியமென் றெண்ணினீரோ! அப்படி தப்பினும் தனியாய் யாதொருபாரமின்றிக்கே தாண்டவரிதான இவ்வபாரக்கடலை என்னைவகித்துக் கொண்டு தாண்டுவதெப்படி? ஒருகாதமிரண்டுகாதமோ! நூறுகாதமாயிற்றே! நீராவதுஎன்னைவகித்துக்கொண்டக் கரைசேருவதாவது! இதுதான் உங்கள் ஜாதிஸ்வபாவமான வானரபுத்தியென்கிறது. ஆகையால், ஹநுமன்! புத்திசாபல்யங்கொண்டு பலாபலத்தையோசியாது இவ்வித மொழிந்தீரென்றெண்ணுகிறேன்.

(அவதாரிகை.) நீரென்னை வகித்தேகும்படியான தேகத்தையுமக்குக் காணேமேயென்கிறாள்.

౩౦. కథం వాల్పశరీరస్త్వం మామితో నేతుమిచ్ఛసి। సకాశం మానవేంద్రస్య భర్తుర్మే ప్లవగర్షభ॥

௩0. கதம் வால்பஶரீரஸ்த்வம் மாமிதோ நேதுமிச்சஸி।
ஸகாஶம் மாநவேந்த்ரஸ்ய பர்துர்மே ப்லவகர்ஷப॥

௩0. கதம்வால்பஶரீரஸ்த்வம்மாமிதோநேதுமிச்சஸி।
ஸகாஶம்மாநவேந்த்ரஸ்யபர்துர்மேப்லவகர்ஷப॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ஹேப்லவகர்ஷப	ஓவானரோத்தம	மே-பர்துஃ-ஸகாஶம்	என்னுடைய நாயகனுடைய-ஸமீபத்
அல்பஶரீரঃ-த்வம்	சின்ன சரீரமுடைய-நீயானவன்	நேதும்	அடைவிப்பிக்கையை [தை
இதঃ-மாம்	இங்கிருந்து-என்னை	கதம்வா-இச்சஸி	எப்படிதான்-கோரினாய்.
மாநவேந்த்ரஸ்ய	நராதிபரான		

தா-ம்.—என்னை வகித்துக்கொண்டுபோகவல்லனென்றீரோ. ஹே வாநரோத்தம! கேவலம் ஸூக்ஷ்ம சரீரமுடைய நீரெப்படி என்னைக்கொண்டு அம்மனுஜேந்திரனை ஸ்ரீராகவனுடைய ஸன்னிதியில்சேர்க்க ஸமர்த்தராவீர்.

3౧. సీతాయా వచనం శ్రుత్వా హనుమాన్మారుతాత్మజః। చింతయామాస లక్ష్మీవాన్నవం పరిభవం కృతమ్॥

௩௧. ஸீதாயாவசநம்ஶ்ருத்வா ஹநூமாந்மாருதாத்மஜঃ।
சிந்தயாமாஸ லக்ஷ்மீவாந்நவம்பரிபவம்க்ருதம்॥

௩௧. ஸீதாயாவசநம்ஶ்ருத்வாஹநுமாந்மாருதாத்மஜঃ।
சிந்தயாமாஸலக்ஷ்மீவாந்நவம்பரிபவம்க்ருதம்।।

பதம்	உரை.	பதம்	உரை.
லக்ஷ்மீவாந்	காந்தியுடையவரும்	நவம்-பரிபவம்	புதியதான-இவ்வவமானமானது
மாருதாத்மஜঃ-ஹநுமாந்-வாயுபுத்திரருமான-ஹநுமாரானவர்		க்ருதம்	செய்யப்பட்டது (என்று)
ஸீதாயாঃ	பிராட்டியினுடைய	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்.
வசநம்-ஶ்ருத்வா	வார்த்தையை-கேட்டு		

தா-ம்.—இந்தவிதம் பிராட்டியருளினவார்த்தையைக்கேட்டு அதனால், உள்ளங்கலங்காமலும், முகம் கோணாமலும் பிரசஸ்தமான தேஜோவிசேஷத்தையுடையராய், இதுவரையில்யாவரிடத்தினின்றுங் கிடைக்காத ஓரவமானமானது நூதனமாய்ப்பொழுது கிடைத்ததென்று ஆலோசித்திருந்தார்.

3౨. న మే జానాతి సత్త్వం వా ప్రభావం వాసితేక్షణా। తస్మాత్పశ్యతు వైదేహీ యద్రూపం మమ కామతః॥

௩௨. நமேஜாநாதிஸத்த்வம்வாப்ரபாவம்வாஸிதேக்ஷணா।
தஸ்மாத்பஶ்யதுவைதேஹீயத்ரூபம்மமகாமதঃ॥

௩௨. நமேஜாநாதிஸத்வம்வாப்ரபாவம்வாஸிதேக்ஷணா।
தஸ்மாத்பஶ்யதுவைதேஹீயத்ரூபம்மமகாமதঃ।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸிதேக்ஷணா	கறுத்தகண்களையுடைய	தஸ்மாத்	ஆகையால்
வைதேஹீ	பிராட்டியானவள்	காமதঃ	இச்சையினால்
மே-ஸத்வம்வா	என்னுடைய-பலத்தையாவது	மம	எனக்கு
ப்ரபாவம்வா	மஹிமையையாவது	யத்-ரூபம்	எது-ரூபமோ
நஜாநாதி	அறியவில்லை	தத்-பஶ்யது	அதை-பார்க்கட்டும்.

தா-ம்.—கருநெய்தல்போன்ற கண்ணழகையுடைய பிராட்டி உக்கிரராக்ஷஸரால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிற இவ்விலங்கையினுடையபலத்தையும், இப்படிப்பட்ட இராஜதானியை யரசாண்டுவருகிற அரக்கர்பெருமானான இராவணனுடைய சௌரியத்தையுமறிந்தாளல்லது, மத்தியேஸம்பாவிதமானவிக்கினங்களையொழித்து, சதயோஜனவிஸ்தீர்ணமுள்ள இப்பெருங்கடலைத் தாண்டிவந்தவென் பலத்தையறிந்தாளில்லை. மிக மாயாவிகளான இவ்வரக்கருடைய கண்களுக்குப் புலப்படாமல், இராவணமாளிகை முதலியவெல்லாம் தேடி,இக்குமரத்தின்மீதுவந்திருந்து, ஸமயம்பார்த்துக்கீழிறங்கி, இவளைஸமாதானித்துஇவளுடையதிருவுள்ளத்தையுமுகப்பித்து ராமநாமாங்கிதமான திருவாழிமோதிரத்தையும்தந்துஸூக்ஷ்மமாயொருதரம் ‘ப்ரபாவதஸ்தத்ப்ராதிம:” என்னுநம்முடைய சக்தியைக்காட்டிக்கொடுத்தவளவிலும்,அவைகளைச்சிறிதேனுமோராது, ஹே வானர! உன்ஜாதிக்கிடான புத்தியைக்காட்டினையென்றும், நீயொரு குட்டிக்குரங்காயிருக்க என்னையெவ்விதமெடுக்க வல்லாயென்றும், அவமதித்தனளே, நம்முடையரூபத்தையறிந்திருந்தாளாகிலிவ்வண்ணம் நேராதன்றோ? ஆகையால்நமக்கிச்சாதீனமாய்தரிக்க யோக்கியமான ரூபத்தையும் நம்முடையபலபௌருஷாதிவிக்கிரமங்களையும் யிவளுக்கவசியம் காண்பித்திவள்பார்க்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று ஹநுமான்நிச்சயித்தார்.

33. ఇతి సంచింత్య హనుమాంస్తదా ప్లవగసత్తమః। దర్శయామాస వైదేహ్యాః స్వరూపమరిమర్దనః॥

௩௩. இதிஸஞ்சிந்த்யஹநூமாம்ஸ்ததாப்லவகஸத்தமঃ।
தர்ஶயாமாஸவைதேஹ்யாঃஸ்வரூபமரிமர்த்தநঃ॥

௩௩. இதிஸஞ்சிந்த்யஹநுமாந்ஸ்ததாப்லவகஸத்தமঃ।
தர்ஶயாமாஸவைதேஹ்யாঃஸ்வரூபமரிமர்த்தநঃ।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்லவகஸத்தமঃ	வானரசிரோஷ்டரும்	ஸ்வரூபம்	தன்னுகாரத்தை
அரிமர்த்தநঃ	சத்துருவைமர்த்திப்பவருமான	வைதேஹ்யாঃ	பிராட்டிக்கு
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர் [து	தர்ஶயாமாஸ	காண்பித்தனர்.
ததா-இதி-ஸஞ்சிந்த்ய	அப்பொழுது-இவ்விதம்-ஆலோசித்		

தா-ம்.—இக்தவிதம் சத்துருக்களையொருங்க ஹதம்செய்யவல்ல அந்தஹநுமான் தம்மிடத்திலிருக்கு மதிசங்கை தீர்ந்து இவனெந்தகாரியமும்செய்து தலைக்கட்டவல்லவனென்று பிராட்டி மதிக்கும்படியானவகையை நன்றாயாலோசித்து தமக்கிச்சாதீனமான ரூபத்தைக்காண்பித்தனர்.

౩౪. స తస్మాత్పాదపాద్ధీమానాప్లుత్య ప్లవగర్షభః।తతో వర్ధితుమారేభే సీతాప్రత్యయకారణాత్॥

௩௪. [illegible]
[illegible]

௩௪. ஸதஸ்மாத்பாதபாத்தீமாநாப்லுத்யப்லவகர்ஷப:।
ததோவர்த்திதுமாரேபேஸீதாப்ரத்யயகாரணாத்।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பின்பு	ஆப்லுத்ய	இறங்கி
தீமாந்-ப்லவகர்ஷப:	- புத்திமானும்-வானரோத்தமருமான	ஸீதாப்ரத்யயகாரணாத்	- பிராட்டிக்கு நம்பகமுண்டாவதின் பொருட்டு
ஸ:	அந்தஹநுமான்		
தஸ்மாத்-பாதபாத்	அந்த-சிம்சுபாவிருக்ஷத்திலிருந்து	வர்த்திதும்-ஆரேபே	வளருவதற்கு-ஆரம்பித்தார்.

தா-ம்.—பிறகந்த வானரோத்தமரான ஹநுமார் "ஸோவ தீர்யத்ருமாத்தஸ்மாத்" என்கிறபடியே, சிம்சுபாவிருக்ஷத்திலிருந்து கீழ்க்கிளையிலிறங்கி வார்த்தைசொல்லிகொண்டிருந்தவ ரிப்பொழுது பிராட்டியின் நம்பகநிமித்தம் தேஹத்தைப்பெருக்கி வளரும்போது கிளைமுறிந்து அரக்கரெல்லாம் விழித்துக்கொள்ளுவார்களென்கிறபயத்தால் அதிலின்று கீழிறங்கி மேல்மேலும் வளருவதற் கெத்தெனித்தார்.

౩౫. మేరుమన్దరసంకాశో బభౌ దీప్తానలప్రభః।అగ్రతో వ్యవతస్థే చ సీతాయా వానరోత్తమః॥

௩௫. [illegible]
[illegible]

௩௫. மேருமந்தரஸங்காஸோபபௌதீப்தாநலப்ரப:।
அக்ரதோவ்யவதஸ்தேசஸீதாயாவாநரோத்தம:।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரோத்தம:	வானரசிரேஷ்டரான (ஹநுமான்)	பபௌ	பிரகாசித்தார்
மேருமந்தரஸங்காஸ:	மேருபர்வதத்தோடும் - மந்தரபர்வதத்தோடும் ஸமானராயும்	ஸீதாயா:	பிராட்டியினுடைய
		ப்ரத்யயகாரணாத்	நம்பகநிமித்தமாக
தீப்தாநலப்ரப:	எரிகிற அக்கினியினுடைய காந்திபோலொத்த காந்தியுடையவருமாக	அக்ரத:	முன்னே
		வ்யவதஸ்தேச	இருந்தார்.

தா-ம்.—அவ்வானர சிரேஷ்டரான ஹனுமான் மேருமந்தரபர்வதங்களுக்கு நிகராய் தம்தேஹத்தைப் பெருக்கிக் கொழுந்துவிட்டெரிகிற அக்கினிபோன்ற காந்தியுடையவராகப் பிரகாசித்துப் பிராட்டியோடு ஸம்பாஷிப்பதற்க்வள் நேராகவும் நின்றார்.

౩౬. హరిః పర్వతసంకాశస్తామ్రవక్త్రో మహాబలః।వజ్రదంష్ట్రనఖో భీమో వైదేహీమిదమబ్రవీత్॥

௩௬. [illegible]
[illegible]

௩௬. ஹரி:பர்வதஸங்காஸஸ்தாம்ரவக்த்ரோமஹாபல:।
வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரநகோபீமோவைதேஹீமிதமப்ரவீத்।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பர்வதஸங்காஸ:	மலைபோன்றவரும்	பீம:-ஹரி:	பயங்கரமானவருமான-ஹநுமான்
தாம்ரவக்த்ர:	சிகப்பானமுகமுடையவரும்	வைதேஹீம்	பிராட்டியை (பார்த்து)
மஹாபல:	மிகபலமுடையவரும்	இதம்	இனிவருகிற பிரகாரம்
வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரநக:	வஜ்ராயுதம்போன்ற பற்களையும் நகங்களையுமுடையவரும்	அப்ரவீத்	விண்ணப்பம்செய்தார்.

தா-ம்.—இவ்விதமவ்வாதாத்மஜன் விசுவரூபந்தரித்து, பர்வதோபமான ஆகிருதியும், சிவந்ததிருமுகமும், வஜ்ஜிராயுதப்பிரதிமமான தந்தமும், தீக்ஷ்ணநகங்களும், பார்ப்போர்மனமிடிந்து நடுங்கும்படியான பீமரூபமுமுள்ளவராய் அப்பிராட்டியைப்பார்த்துப் பின்வருமாறுமொழியலுற்றனர்.

౩౭. సపర్వతవనోద్దేశాం సాట్టప్రాకారతోరణామ్।లంకామిమాం సనాథాం వా నయితుం శక్తిరస్తి మే॥

௩௭. [illegible]
[illegible]

௩௭. ஸபர்வதவநோத்தேஸாம்ஸாட்டப்ராகாரதோரணாம்।
லங்காமிமாம்ஸநாதாம்வாநயிதும்ஸக்திரஸ்திமே।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸபர்வதவநோத்தேஶம்	மலையோடும் வனபிரதேசத்தோடும் கூடினதும்	இமாம்-லங்காம்	இந்த-இலங்கையை
ஸாட்டப்ராகாரதோரணாம்	மித்தையோடும்மதின்களோடும் பஹிர்துவாரத்தோடும்கூடினதுமான	ஸநாதாம்வா	பிரபுவான இராவணனோடேகூடினதாகவும்
		நயிதும்	எடுத்துப்போவதற்கு
		மே-ஶக்திः-அஸ்தி	எனக்கு - ஸாமர்த்தியம்-இருக்கிறது.

தா-ம்.—ஹேஜானகி! நமதுகவலைகளைத்தீர்க்கவந்த தாஸனிவனென்றுநம்பி அடியேன்மீது கருணைகூர்ந்து உமது ஸ்ரீமந்தகடாக்ஷத்தாலடியேனை யனுக்கிரகித்தபின்னர், பலக்குறைவும் புத்திதாழ்வும் பராக்கிரமமின்மையுமுண்டாகுமோ! சிறிதுநேரத்திற்குமுன் இம்முதுகினிலும்மைமாத்திரம்வகித்து இக்கடல்கடக்கமாட்டுவேனென்று விக்கியாபித்தேனன்றோ? அம்ம! எனது ஆகிருதியையும் பராக்கிரமத்தையு மிப்பொழுது கொஞ்சங்கடாக்ஷியீர்? அனேகபர்வதங்களும் வனங்களுமடர்ந்து மேகவியாப்தமான மாடமாளிகைகூடகோபுரங்கள்நிறைந்து, மஹாபராக்கிரமசாலியான இராவணனோடுகூடி, மிகப்பெரிதாய், இராக்ஷஸநிபிடமாய், அதிபயங்கரமாய்விளங்குகிற இப்பெருநகரை அடியோடுபேர்த்து, அதிலுள்ளகிரிகளு மாளிகைகளுமசைக்காதபடியொருதரமசைத்து வகித்துப்போகவுமெனக்குவல்லமையுண்டு. ஆகையால், பரதேவதே! தேவரீரையெழுந்தருளப்பண்ணுகிற விஷயமாக அடியேன்மொழிந்ததை வானரசாபல்யமெனக் கருதவேண்டாம்.

౩౮. తదవస్థాప్యతాంబుద్ధిరలందేవివికాంక్షయా। విశోకంకురువైదేహిరాఘవంసహలక్ష్మణమ్॥

௩அ. 𑌤𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌲𑌂𑌦𑍇𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾।
𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕𑌂𑌕𑍁𑌰𑍁𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂𑌸𑌹𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍॥

௩அ. ததவஸ்த்தாப்யதாம்புத்திரலம்தேவிவிகாண்க்ஷயா।
விஶோகம்குருவைதேஹிராகவம்ஸஹலக்ஷ்மணம்॥

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவைதேஹி	ஓஸீதே	விகாண்க்ஷயா-அலம்	உபேக்ஷயின்றல் - போதும்
தத்-புத்திः	(அந்தகாரணத்தாலே) தம்மாலந்த-மதியானது	ஸஹலக்ஷ்மணம்	இலக்ஷ்மணரோடேகூடின
அவஸ்த்தாப்யதாம்	திடமாகச்செய்யப்படட்டும்	ராகவம்	ஸ்ரீராகவனை
ஹேதேவி	ஓ ராமபத்நி	விஶோகம்-குரு	சோகமில்லாதவராக-செய்யும்.

தா-ம்.—ஹேஜானகி! அடியேனிடத்திற்கொண்ட வதிசங்கை இதுமட்டிற்போதும். கேவலம்வானரனுகையா லவனதுஜாதிக்கியல்பாகத் தனதுபலாபலத்தையும்சத்துருபலாபலத்தையும்யோசியாது என்னைவகித்துக் கடல்தாண்டுவதாகச் சொல்லுகிறானிவனென்றடியேனை யுபேக்ஷித்தது இவ்வளவோடுநிற்கலாம். யான் சொல்லுவதுண்மையென்று திடமானபுத்திகொண்டு அடியேன் விண்ணப்பத்தையாதரித்து முதுகினிலெழுந்தருளக் கிருபைபுரிந்தீராயின் உம்மை இலக்ஷ்மணஸஹிதராய் அஹோராத்திரம் ஸீதே! ஸீதே! என்று வாய்விட்டலறி மோகபரவசராய்த்துடிக்கிற ஸ்ரீராகவன்பக்கல் சேர்க்கிறேன். உமது சேர்க்கையால் ஸ்ரீராகவசோகத்தையொழிக்கத் திருவுளம்புரியீர்.

౩౯. తందృష్ట్వాభీమసంకాశమువాచజనకాత్మజా। పద్మపత్రవిశాలాక్షీమారుతస్యౌరసంసుతమ్॥

௩௯. 𑌤𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌭𑍀𑌮𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯𑍌𑌰𑌸𑌂𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍॥

௩௯. தம்த்ருஷ்ட்வாபீமஸங்காஶமுவாசஜநகாத்மஜா।
பத்மபத்ரவிஶாலாக்ஷீமாருதஸ்யௌரஸம்ஸுதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பத்மபத்ரவிஶாலாக்ஷீ	தாமரை புஷ்பம்போன்ற கண்களையுடைய பிராட்டியானவள்	ஔரஸம்-ஸுதம்	வயிற்றில்பிறந்த-புத்திரருமான
ஜநகாத்மஜா		தம்	அந்தஹநுமானை
பீமஸங்காஶம்	ருத்திரனோடுஸமானமானவரும்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
மாருதஸ்ய	வாயுவினுடைய	உவாச	பதிலுரைத்தனள்.

தா-ம்.—இதுவரையிலோர் குட்டிக்குரங்குபோலிருந்து இப்பொழுது ஆகாசவியாப்தமு மதிபயங்கரமுமான ஆகிருதியோடு பிரளயகாலருத்திரன்போல் உக்கிரதேஜஸ்ஸுடையராய்விளங்குகிற அம்மாருதபுத்திரனை ஹநுமானைப் பத்மதளம்போலதியழகான திருக்கண்களையுடையபிராட்டிபார்த்துப் பிரதியுரைத்தனள்.

౪౦. తవసత్త్వంబలంచైవవిజానామిమహాకపే। వాయోరివగతించాపితేజశ్చాగ్నేరివాద్భుతమ్॥

௪0. 𑌤𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌬𑌲𑌂𑌚𑍈𑌵𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑍇।
𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵𑌗𑌤𑌿𑌂𑌚𑌾𑌪𑌿𑌤𑍇𑌜𑌶𑍍𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍॥

௪0. தவஸத்வம்பலம்சைவவிஜாநாமிமஹாகபே।
வாயோரிவகதிம்சாபிதேஜஶ்சாக்நேரிவாத்புதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேமஹாகபெ	ஓபெருவானரனே!	கதிம்சாபி	கமனத்தையும்
தவ-ஸத்வம்	உன்னுடைய-பலத்தையும்	அக்கிரிவ	அக்கினிக்குபோல்
பலம்சைவ	புத்திகூர்மையையும்	அத்புதம்-தேஜஸ்ச	ஆச்சரியமான-தேஜஸ்ஸையும்
வாயோரிவ	வாயுவுக்குபோல்	விஜாநாமி	விசேஷமாயறிந்தேன்.

౪౧. ప్రాకృతోఽస్యః కథంచేమాం భూమిమాగంతుమర్హతి। ఉదధేరప్రమేయస్య పారం వానరపుంగవ॥

௪௧. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌚𑍇𑌮𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌮𑌾𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿।
𑌉𑌦𑌧𑍇𑌰𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵॥

௪௧. ப்ராக்ருதோக்யஃகதம்சேமாம்பூமிமாகந்துமர்ஹதி।
உததேரப்ரமேயஸ்யபாரம்வாநரபுங்கவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவாநரபுங்கவ	ஓவானரசிரேஷ்ட!	இமாம்-பூமிஞ்ச	இந்த-பூமியையும்
ப்ராக்ருதஃ-அயஃ	ஸாமன்னியனுன - இதான்	ஆகந்தும்	வருவதற்கு
அப்ரமேயஸ்ய	அளவிடக்கூடாததான	கதம்-அர்ஹதி	எப்படி-தக்கவனுவான்.
உததேஃ-பாரம்	கடலினுடைய-கரையை (அடைந்து)		

தா-ம்—ஹேகபிகுலோத்தம! உம்மையிதுவரையிலோர் ஸாமான்னிய வானரனென் றெண்ணியிருந்தேன். இவ்விசுவரூபதர்சனனந்தரம் உமதுமகிமையை யதாதத்வமறிந்தேன். உமதுதேகபலமும் புத்திவிசேஷமுமிவ்வளவென்று நிர்ணயித்தேன். கமனத்தில் வாயுபகவானுக்குத்துல்லியர், தேஜஸ்ஸில் அக்கினிபகவானையொத்தவர். ஹேமாருதே! என்ன அத்புதகாக்ஷியிது, என்னபராக்கிரமவிசேஷம், என்னதேஜோமஹிமை! இவ்வளவன்றியோர்பிராகிருதவானரராயின் இத்தனைகாரியஞ்செய்யவல்லமையிருக்குமோ? இப்பெருங்கடலையோர்பசுவின் கொளப்படியென்னும்படி அனுயாஸமாகத்தாண்டி, சோமார்ககரும் கிரணங்களைச்செலுத்த பயமுறுகிற இவ்விராவணநகரில் நிர்ப்பயராய் நிர்த்திருஷ்டராய் ஸர்வாங்கரியாமிபோ லந்தப்புரங்களையெல்லாம் பரிசோதித்து இங்குவந்து எனதாருயிரையுமிரக்ஷித்தீரே! ஹநுமன்! நீரன்றிவேறுயாவரும் இவ்வளவு காரியத்தைமுடிக்க அர்கரல்லர்.

౪౨. జానామి గమనే శక్తిం నయనే చాపి తే మమ। అవశ్యం సంప్రధార్యాశు కార్యసిద్ధిర్మహాత్మనః॥

௪௨. 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌮𑌮।
𑌅𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥

௪௨. ஜாநாமிகமநேஶக்திம்நயநேசாபிதேமம।
அவஶ்யம்ஸம்ப்ரதார்யாஶுகார்யஸித்திர்மஹாத்மநஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கமநே	(ஆகாசத்தில்) போகுவதிலும்	மஹாத்மநஃ	மஹாத்துமாவான ஸ்ரீராகவனுடைய
மம-நயநேசாபி	என்னை-எடுத்துப்போகுவதிலும்	கார்யஸித்திஃ	காரியபலமானது
தே	உம்முடைய	அவஶ்யம்	முக்கியமாக
சக்திம்-ஜாநாமி	ஸாமர்த்தியத்தை-அறிந்தேன்	ஆஶு-ஸம்ப்ரதார்யா	சீக்கிரமாக-விசாரிக்கத்தக்கது.

தா-ம்.—ஹேஹநுமன்! உமதுகமனசக்தியையறிந்தேன் என்னைவகித்துப்போய் ஸ்ரீராகவனிடம்சேர்ப்பீரென்பதையுநம்பினேன். ஆகிலும் ஹேவானரர்ஷப! அப்பிரதித்துவந்தவனுன ஸ்ரீராகவனுடையகாரியம் சீக்கிரத்தி லாலோசிக்கத்தருந்தது.

(அவதாரிகை.) பிரதானதோஷத்தைத் திருவுள்ளத்தில்வைத்து வெளிப்படையான தோஷத்தைச்சொல்லுகிறுள்.

౪౩. అయుక్తం తు కపిశ్రేష్ఠ మమ గంతుం త్వయానఘ। వాయువేగసవేగస్య వేగో మాం మోహయేత్తవ॥

௪௩. 𑌅𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌪𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌮𑌮 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑌘।
𑌵𑌾𑌯𑍁𑌵𑍇𑌗𑌸𑌵𑍇𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌗𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌵॥

௪௩. அயுக்தம்துகபிஶ்ரேஷ்டமமகந்தும்த்வயாநக।
வாயுவேகஸவேகஸ்யவேகோமாம்மோஹயேத்தவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அநக	பாபரஹிதரான	வாயுவேகஸவேகஸ்ய	வாயுவேகத்தோடொஸமானமானவேகத்தையுடைய
ஹே கபிஶ்ரேஷ்ட!	ஓவானரோத்தம!		
த்வயா	உம்மோடுகூட	தவ-வேகஃ	உம்முடைய-வேகமானது
கந்தும்	போகுகையானது (போவதற்கு)	மாம்-மோஹயேத்	என்னை-மெய்மறக்கும்படி-செய்கிறது.
மம-அயுக்தம்	எனக்கு-யுக்தமன்று		

தா-ம்.—ஹே பூஜ்ஜிய! நீர்பரமபாகவதராயினு மும்மோடுகொன்வருவது உலகவாழ்க்கைக்கு ஒவ்வினதன்று. ஹே வானரோத்தம! உலகவியவகார மொருபக்கத்திலிருக்க, உம்மோடு யான்வருவது யுக்தமல்லவெ

ன்பதற்கு இன்னமொருகாரணமுளது. வாயுவேகதுல்யமான உமதுகமனத்தை நினைத்தமாத்திரத்தில் எனக்குமூர்ச்சையுண்டாகிறதே, அப்படியிருக்க உம்மோடுசெல்ல எனக்கெப்படிஸாத்தியம்?

౪౪. అహమాకాశమాపన్నా హ్యుపర్యుపరి సాగరమ్। ప్రపతేయం హి తే పృష్ఠాద్భయాద్వేగేన గచ్ఛతః॥

௪௪. 𑌅𑌹𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑍇 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃॥

௪௪. அஹமாகாஶமாபந்நா ஹ்யுபர்யுபரி ஸாகரம்|
ப்ரபதேயம்ஹி தேப்ருஷ்டாத்பயாத்வேகேநகச்சத:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்ஹி	நானென்றால்	வேகேந-கச்சத:	வேகத்தோடு-போகிற
ஸாகரமுபர்யுபரி	கடலுக்குமேன்மேலே	தே-ப்ருஷ்டாத்	உம்முடைய-முதுகினின்று
ஆகாஶம்-ஆபந்நா	வானிடையை-அடைந்தவளாக	பயாத்-ப்ரபதேயம்ஹி	பயத்தால்-விழுந்துவிடுவேனன்றோ.

தா-ம்.—ஹேவானரோத்தம! நீருரைக்கும்வண்ணம் என்னை உம்முடையமுதுகினில்வகித்து மாருததுல்லியராய் மஹாவேகத்தோடு விசும்பையடைந்து, கீழேஒலிகடல்கர்ஜ்ஜிக்க யாம்ஜ்யோதிர்மண்டலங்களையளாவ, இவ்விதம்செல்லுகையிலுமது கமனவேகந்தாங்காது பயமுற்றுத்தவறிக் கீழ்விழுந்தேனாகி லெனது கதி அதோகதியன்றோ! ஹே நிமக! ஸ்ரீராகவகாரியம் நிறைவேறவேண்டுமென்றல்லவோ உமதுகருத்து! அதற்கு இவ்விதவிபத்தை யுண்டுபண்ணக்கூடியசெய்கை உம்மாலாலோசிக்கத்தகுந்ததோ!

౪౫. పతితా సాగరే చాహం తిమినక్రఝషాకులే। భవేయమాశు వివశా యాదసామన్నముత్తమమ్॥

௪௫. 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌤𑌿𑌮𑌿𑌨𑌕𑍍𑌰𑌝𑌷𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇।
𑌭𑌵𑍇𑌯𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌵𑌿𑌵𑌶𑌾 𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥

௪௫. பதிதாஸாகரேசாஹம்திமிநக்ரஜஷாகுலே|
பவேயமாஶுவிவஶாயாதஸாமந்நமுத்தமம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திமிநக்ரஜஷாகுலே	திமியென்கிறமீனினாலும்-முதலையினாலும்-ரோமமுடையமீனினாலும்-வியாப்தமான	விவஶா	ஸ்வாதீனமற்றவளாக
		யாதஸாம்	ஜலஜந்துக்களுக்கு
ஸாகரே-அஹம்	கடலில்-நான்	உத்தமம்-அந்நம்	சிறந்ததான-ஆகாரமாக
பதிதா	வீழ்ந்தவளாய்	ஆஶு-பவேயம்	சீக்கிரம்-ஆய்விடுவேன்.

தா-ம்.—ஹேப்லவங்கம! உமது கமனவேகம்பொறுக்காது முதுகினின்றுவழுவி ஸாகரத்தில் வீழ்ந்துவிட்டேனாகில் என்னை ரக்ஷிப்பதுமக்கு ஸாத்தியமோ! நடுக்கடலானபடியால் தப்பிப்பிழைக்க வகையற்று அஸ்வாதீனையாய்விடுவேன். என்னைரக்ஷிக்குநிமித்தம் நீர்மேல்நின்று கீழிறங்குவதற்குள் கடலிலுள்ள திமிநக்ராதி பிமஜந்துக்கள் நமது பாக்கியவிசேஷத்தா லுத்தம நரமாம்ஸங் கிடைத்ததென்று இவ்வுடலைப் பேராவலுடன் தக்ஷணமே பக்ஷித்துவிடும். இவ்விதமென்னை மத்ஸியத்திற்கிரையாகக்கொடுத்து விரித்த கையும் விழித்த கண்ணுமாய் செய்த பிரயத்தனங்கள் வியர்த்தமாய், அபாரமான ஸ்ரீராகவக்கிலேசத்தையொழிக்க கதியின்மையாய், நீர் துக்கிக்க நேரிடுமன்றோ!

౪౬. న చ శక్ష్యే త్వయా సార్ధం గంతుం శత్రువినాశన। కలత్రవతి సన్దేహస్త్వయ్యపి స్యాదసంశయః॥

௪௬. 𑌨 𑌚 𑌶𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨।
𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥

௪௬. நசஶக்ஷ்யேத்வயாஸார்த்தம்கந்தும்ஶத்ருவிநாஶந|
களத்ரவதிஸந்தேஹஸ்த்வய்யபிஸ்யாதஸம்ஶய:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஶத்ருவிநாஶந	ஓசத்துருவையழிக்கத்தக்க-(ஹநுமன்!)	த்வய்யபி	உம்மிடத்திலும்
த்வயாஸார்த்தம்-கந்தும்	உம்மோடுகூட-போவதற்கு	ஸந்தேஹ:	(பிராண) ஸம்சயமானது
நசஶக்ஷ்யே	ஸமாதானப்படேன்	ஸ்யாத்-அஸம்ஶய:	உண்டாகும்-நிச்சயம்.
களத்ரவதி	இரக்ஷிக்கத்தகுந்த வஸ்துவையுடைய		

தா-ம்.—ஹே ரிபுநாசக! உம்மோடுயான்வருவது அயுக்தமென்பதற்கு இன்னமோர் காரணமுளது, என்னை இரக்ஷிப்பவரான உமது ஜீவன் திடமாயிருந்தாலன்றோ எனக்குநலம். ஆனாலெனது பிராணனிடத்திலேதாவது ஸந்தேகமுண்டோவென்று கேட்கிறீரோ? ஹநுமன்! எனக்குஸம்சயமுண்டு. எவ்வளவுபலவானாயினு மொருபெருங்காரியத்தையொருவனுகச்செய்வதுகூடாது. பலபௌருஷாதிகளில்நீரீடற்றவரே. ஆகிலும், தெய்வச்செயலெப்படியோ! என்னைவகித்துப்போகையில் என்னிமித்தம்சத்துருக்களாலுமக்கு விபத்துநேரிடின் அது என்னையும் பாதிக்காதோ? ஹே ப்லவங்கம! இக்காரணத்தா லும்மோடு போவதுயுக்தமன்று அப்படிபோனா லுமக்கு விபத்து நேரிடுமென்பதில் ஐயமில்லையென்று தோன்றுகிறது.

౪౭. హ్రియమాణం తు మాం దృష్ట్వా రాక్షసా భీమవిక్రమాః। అనుగచ్ఛేయు రాదిష్టా రావణేన దురాత్మనా॥

சஎ. 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂𑌤𑍁𑌮𑌾𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌭𑍀𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃।
𑌅𑌨𑍁𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌯𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥

சஎ. ஹ்ரியமாணந்துமாம்த்ருஷ்ட்வாராக்ஷஸாபீமவிக்ரமா:॥
அநுகச்சேயுராதிஷ்டாராவணேநதுராத்மநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பீமவிக்ரமா:	பயங்கரமானபராக்கிரமமுடைய	ஹ்ரியமாணம்	(உம்மால்) எடுத்துபோகப்பட்ட
ராக்ஷஸா:	இராக்கதர்கள்	மாம்-த்ருஷ்ட்வா	என்னை-பார்த்து
துராத்மநா-ராவணேந-	துர்புத்தியுடைய-இராவணனால்	அநுகச்சேயு:	பின்செல்லுவார்கள்.
ஆதிஷ்டா:	ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டவர்களாக		

தா-ம்.—ஹேப்லவங்கசார்த்தூல! முன்னொருதரம் வானரஜாதிக்கியல்பானபுத்தியீதென்றும் இப்பொழுது எனதுபிராணனே அஸ்திரமென்றும், என்றிவ்விதமஸங்கதமான விஷயங்களை ஜானகியுரைக்கின்றனளே, கடலைக்கடந்திங்குவந்து ஸ்ரீராகவப் பிரஸாதத்தையளித்து திக்கக்கடலினின்று கரையேற்றினதற்கு இதுவோபலனென்று என்மீது சிற்றங்கொள்ளவேண்டாம். புத்திசாலிகள் தத்தத்ஸமயோசிதமான காலதேசவர்த்தமானங்களையோசித்துக் காரியாகாரியநிர்த்தாரணஞ் செய்வார்களன்றோ? அவர்கள்செய்தயோசனை ஸமயத்தோடுபேதப்படின் அதைத்தக்ஷணம் நியஜிப்பதன்றோ புத்திக்கழகு? மஹாதூர்த்தனுன இவ்விராவணன் தேவராஜாவுக்கு மசக்கியமான இவ்வசோகவனத்திற்புன்கொண்டொளித்தஸீதையைக்காணுது நீரெடுத்துப்போனீரென்றறிந்தவுடன், பிரளயாக்கினிபோல் கோபத்தீமூண்டுஜ்வலித்து மஹாக்குரூரரான வரக்கரைப்பின்விடுப்பான், அவர்களோடிவந் தும்மைச்சூழ்ந்துதடுக்கின், ஏகைகரானநீர் என்னசெய்வீர்? கட்கசூலதநுஷ்பாணிகளா யெதிர்நின்று யுத்தஞ்செய்கிற அவர்களோடு பிரதியுத்தஞ்செய்வீரோ, முதுகிற்பிரதிபந்தமாய்நிற்கிற வென்னையிரக்ஷிப்பீரோ, உமதுபிராணனைத்தான் காப்பாற்றுவீரோ! இவ்விதவிபத்தையோசித்துத்தானுமதுபிராணனே ஸம்சயமானதென்றும் உம்மோடு யான்செல்லுவது அயுக்தமென்றும் யான் சொன்னேன்.

౪౮. తైస్త్వం పరివృతః శూరైః శూలముద్గరపాణిభిః। భవేస్త్వం సంశయం ప్రాప్తో మయా వీర కలత్రవాన్॥

சஅ. 𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌶𑍍𑌶𑍂𑌰𑍈𑌶𑍍𑌶𑍂𑌲𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌭𑌵𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌮𑌯𑌾𑌵𑍀𑌰𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍॥

சஅ. தைஸ்த்வம்பரிவ்ருதஶ்ஶூரைஶ்ஶூலமுத்கரபாணிபி:।
பவேஸ்த்வம்ஸம்ஶயம்ப்ராப்தோமயாவீரகளத்ரவாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவீர-த்வம்	ஒருசூரரான (ஹநுமானே!) நீர்	மயா	என்னால்
ஶூலமுத்கரபாணிபி: -	சூலமுத்கரங்களைக்கையிலுடைய	களத்ரவாந்	இரக்ஷிக்கத்தக்கவஸ்துவையுடையராய்
ஶூரை:-தை:	வீரரான-அந்தஇராக்ஷதரால்	ஸம்ஶயம்	பிராணஸந்தேகத்தை
பரிவ்ருத:	சூழப்பட்டவராக (ஆகுவீர்)	ப்ராப்த:-பவேத்	அடைந்தவராக-ஆகுவீர்.
த்வம்	நீர்		

தா-ம்.—ஹேவாயுபுத்திர! உமதுமொழிகளை யானுபேக்ஷிக்கிறே னென்றெண்ணவேண்டாம். உமது பராக்கிரமத்தையானறிகிறேன். ஆகிலும் என்னைவகித்தேகுகையில் குரூரரும்மாயாவிகளுமான இவ்விராக்கதர் சூலமுத்கரபாணிகளாய்க் கொஞ்சமேனுமிடைவெளிவிடாது நாற்புறமு மெம்மைச்சூழ்ந்துகொள்ளின் என்செய்வீர்? அவர்களையெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்வீரோ, அத்தருணத்தில் இரக்ஷிக்கப்படவேண்டியவளான என்னை யிரக்ஷிப்பீரோ? இரண்டுக்கு மிடமுண்டாவதும் தவிர உமது பிராணனுக்கும் விபத்து விளையுமென்றெண்ணுகிறேன்.

౪౯. సాయుధా బహవో వ్యోమ్ని రాక్షసాస్త్వం నిరాయుధః। కథం శక్ష్యసి సంయాతుం మాం చైవ పరిరక్షితుమ్॥

சகூ. 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌬𑌹𑌵𑍋𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌨𑌿𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃।
𑌕𑌥𑌂𑌶𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿𑌸𑌂𑌯𑌾𑌤𑍁𑌂𑌮𑌾𑌂𑌚𑍈𑌵𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍॥

சகூ. ஸாயுதாபஹவோவ்யோம்நிராக்ஷஸாஸ்த்வம்நிராயுத:।
கதம்ஶக்ஷ்யஸிஸம்யாதும்மாம்சைவபரிரக்ஷிதும்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸா:	இராக்கதர்கள்	வ்யோம்நி	ஆகாசத்தில்
பஹவ:	அனேகம்பெயர்கள் (பின்னும்)	மாம்-பரிரக்ஷிதும்சைவ-	என்னை-இரக்ஷிப்பதற்கும்
ஸாயுதா:	ஆயுதத்தோடுகூடினவர்கள் (ஆதலால்)	ஸம்யாதும்	(அவரோடு) நன்றாயுத்தம்புரிவதற்கும்
த்வம்-நிராயுத:	நீர் (ஒருவர்அதிலும்) ஆயுதமில்லாதவர்	கதம்-ஶக்ஷ்யஸி	எப்படி-ஸமர்த்தராவீர்.

தா-ம்.—ஹேமாருதே! ஸாதாரணயுத்தத்தில் நீர் இராக்ஷதரை வெல்லவல்லரோ. அஸந்தர்ப்பதசையிலவரெதிர்த்தால் என்னசெய்யக்கூடும். அவர்களோ அனேகர், நீரோ ஒருவர்; அவர்கள தர்மயுத்தஞ்செய்யுமாயாவிகள், நீர் தர்மயுத்தஞ்செய்யும்ஸாது; அவர்கள் சூலமுத்கரகட்காதிஆயுதங்களோடுகூடியவர். நீர் நிராயுதபாணி. இப்பிரதிகூலங்களுடன் என்னை முதுகிற்றுங்கிக்கொண்டு பிடிப்பொன்றுமில்லாத ஆகாசத்தில் யுத்தம் செய்யவேண்டும் என்ன, ஹநுமன்! இதுஸாத்தியவிஷயமோ! மேலே ஆகாசம், கீழேஸமுத்திரம், முதுகில் ஸீதை, எதிரில் அரக்கர், இக்நிலைமையில்யாதுசெய்வீர்! ஸீதாரக்ஷணமும் இராக்ஷஸயுத்தமும்செய்யத்திறமோ?

౩౦. యుధ్యమానస్య రక్షోభి స్తవ తైః క్రూరకర్మభిః। ప్రపతేయం హి తే పృష్ఠాద్భయార్తా కపిసత్తమ॥

௩௦. യുധ്യമാനസ്യ രക്ഷോഭിസ്തവ തൈഃ ക്രൂരകർമ്മഭിഃ।
പ്രപതേയം ഹി തേ പൃഷ്ഠാദ്ഭയാർത്താ കപിസത്തമ॥

௩௦. யுத்யமாநஸ்யரக்ஷோபிஸ்தவதைஃக்ரூரகர்மபிஃ।
ப்ரபதேயம்ஹிதேப்ருஷ்டாத்பயார்தாகபிஸத்தம॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேகபிஸத்தம	ஓவானரசிரேஷ்ட!	யுத்யமாநஸ்ய	போர்நேரிடுகையில்
க்ரூரகர்மபிஃ	கொடுந்தொழிலையுடைய	தே-ப்ருஷ்டாத்	உம்முடைய - முதுகிலிருந்து (யான்)
தைஃ-ரக்ஷோபிஃ	அந்த-அரக்கர்களோடு	பயார்தா	பயத்தால்பீடிக்கப்பட்டவளாக
தவ	உமக்கு	ப்ரபதேயம்	வீழ்ந்துவிடுவேன்.

தா-ம்.—யாவராயினும் என்ன ஸந்தர்ப்பமாயினுமென்ன, எதிர்த்துவந்தசத்துருக்களைத் தடுத்தும்மை யிரக்ஷிக்க வெனக்குவல்லமையில்லையோவென்கிறீரோ, ஹேகபிஸத்தம! உமக்குவல்லமையிருக்கலாம், அரக்கரைத்வம்ஸிக்க ஸத்வமிருக்கலாம். ஆகிலும்நீர் அவரோடுகைகலந்து போர்செய்கையில், ஈட்டிசூலகதாகட்காதி ஆயுதங்களைவீசிக்கொண்டு தீப்பொறிசிதறுங்கண்களோடும் அண்டகடாகத்தைப்பிளக்கும் கர்ஜனையோடும் விழுக்தெழுந்துமேல்நோக்கிவருமரக்கருடைய பீமயுத்தத்தைக்கண்டுபயந்து யான் அலறிப்பதறி, கைப்பிடிசோரவிட்டுக் கீழ்விழுந்து நசித்துப்போவேன்.

౩౧. అథ రక్షాంసి భీమాని మహాంతి బలవంతి చ। కథంచిత్సాంపరాయే త్వాం జయేయుః కపిసత్తమ॥

௩௧. അഥ രക്ഷാംസി ഭീമാനി മഹാന്തി ബലവന്തി ച।
കഥംചിത്സാംപരായേ ത്വാം ജയേയുഃ കപിസത്തമ॥

௩௧. அதரக்ஷாம்ஸிபீமாநிமஹாந்திபலவந்திச।
கதம்சித்ஸாம்பராயேத்வாம்ஜயேயுஃகபிஸத்தம॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேகபிஸத்தம்	ஓவானரசிரேஷ்ட!	ரக்ஷாம்ஸி	இராக்ஷதர்கள்
அத	பிறகு	ஸாம்பராயே	யுத்தத்தில்
மஹாந்தி	பெரியவர்களும்	கதம்சித்	எப்படியாகிலும்
பீமாநி	பயங்கரர்களும்	த்வாம்-ஜயேயுஃ	உம்மை-ஜயிப்பார்கள்.
பலவந்திச	பலமுடையவர்களுமான		

தா-ம்.—ஹேவானரோத்தம! பலபௌருஷங்களிற்சிறந்தவரும் பயங்கருமான அவ்வரக்கர், நீரெவ்வளவுவல்லமைசாலியாயினும்எவ்விதத்திலாவது தங்கள்மாயாவிசேஷத்தால் யுத்தத்திலும்மைவென்றுவிடுவர்.

౩౨. అథవా యుధ్యమానస్య పతేయం విముఖస్య తే। పతితాం చ గృహీత్వా మాం నయేయుః పాపరాక్షసాః॥

௩௨. അഥവാ യുധ്യമാനസ്യ പതേയം വിമുഖസ്യ തേ।
പതിതാം ച ഗൃഹീത്വാ മാം നയേയുഃ പാപരാക്ഷസാഃ॥

௩௨. அதவாயுத்யமாநஸ்யபதேயம்விமுகஸ்யதே।
பதிதாம்சக்ருஹீத்வாமாம்நயேயுஃபாபராக்ஷஸாஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதவா	இல்லாவிடில்	பதேயம்	விழுந்துவிடுவேன்
பாபராக்ஷஸாஃ	பாபிகளானஇராக்ஷதர்கள்	பதிதாம்	(அப்படி) விழுந்த
யுத்யமாநஸ்ய	யுத்தம்செய்கிற வராதலால்)	மாம்ச	என்னையும்
விமுகஸ்ய	பராமுகராயிருக்கிற	க்ருஹீத்வா	பிடித்துகொண்டு
தே-ப்ருஷ்டாத்	உம்முடைய-முதுகிலிருந்து	நயேயுஃ	கொண்டுபோய்விடுவார்கள்.

தா-ம்.—ஹேமாருதே! உம்மையவர்கள்யுத்தத்தில்வெல்லாவிடினும், மஹாமாயாவிகளும்பாபிகளுமாதலால், உமக்குயுத்தங்காட்டி அதில்நீர்நோக்குகொண்டு கொஞ்சமஜாக்கிரதையாயிருக்குந்தருணம்பார்த்து, பயபீடிதையாயும்முடைய முதுகினின்றுநழுவுகிற வென்னைக் கொண்டோடிவிடுவார்கள். அப்படிநேர்ந்துவிட்டால், ஹேவானரோத்தம! எல்லாம்வியர்த்தமாய்விடுமே! என்னுடைய ரக்ஷணார்த்தமன்றோ இவ்வளவு சிரமம். யான் அரக்கர்கையில் மறுபடியும்சேரின் யாதுபிரயோஜனமாகும்.

౫౩. మాం వా హరేయుస్త్వద్ధస్తాద్విశసేయురథాపి వా। అవ్యవస్థౌ హి దృశ్యేతే యుద్ధే జయపరాజయౌ॥

௫௩. மாம்வாஹரேயுஸ்த்வத்தஸ்தாத்விஶஸேயுரதாபிவா।
அவ்யவஸ்த்தௌஹித்ருஶ்யேதேயுத்தேஜயபராஜயௌ॥

௫௩. மாம்வாஹரோயுஸ்த்வத்தஸ்தாத்விஸஸேயுரதாபிவா।
அவ்யவஸ்த்தௌஹித்ருஶ்யேதேயுத்தேஜயபராஜயௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-ஹேமாருதி	பிறகு-ஹநுமன்	யுத்தே	யுத்தத்தில்
த்வத்தஸ்தாத்	உம்முடையகையிலிருந்து	ஜயாபராஜயௌ	தோர்ப்புகெலிப்பானவை
மாம்-ஹரேயு:	என்னை-எடுத்துப்போய்விடுவார்கள்	அவ்யவஸ்த்தௌ-த்ருஶ்யேதே-ஹி	நிலையற்றனவாக-காணப்படுகின்றனவன்றோ.
விஶஸேயுரபி	கொல்லவுங்கொல்லுவார்கள்		

தா-ம்.—அவர்களென்னை உம்மிடத்தினின்றபகரித்தனராயின் என்னை உடனேகொன்றுவிடுவார்கள். நீர்பட்டசிரமம்யாவும் வியர்த்தமாய்விடுமே. ஆனாலும்மிடத்திலிருந்தென்னைக்கிரகித்துப்போக அவர்களுக்கு வல்லமையுண்டோ, யானென்னபலவானன்றோ, என்கிறீரோ, ஹநுமன்! யுத்தத்தில்ஜயாபஜயம் நிச்சயமல்ல, பலவான்ஜயிக்கிறதும் அபலவான்தோற்கிறதும் எப்பொழுதும்ஸ்திரமன்று. ஜயாபஜயம் தெய்வச்செயலானபடியால் மஹாபராக்கிரமசாலியான உமக்கு அபஜயம் கிடைத்தாலுங் கிடைக்குமன்றோ?

౫౪. అహం వాపి విపద్యేయం రక్షోభిరభితర్జితా। త్వత్ప్రయత్నో హరిశ్రేష్ఠ భవేన్నిష్ఫల ఏవ తు॥

௫௪. அஹம்வாபிவிபத்யேயம்ரக்ஷோபிரபிதர்ஜிதா।
த்வத்ப்ரயத்நோஹரிஶ்ரேஷ்டபவேந்நிஷ்பலஏவது॥

௫௪. அஹம்வாபிவிபத்யேயம்ரக்ஷோபிரபிதர்ஜிதா।
த்வத்ப்ரயத்நோஹரிஶ்ரேஷ்டபவேந்நிஷ்பலயேவது॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஹரிஶ்ரேஷ்ட	ஓவாநரஶ்ரேஷ்ட!	விபத்யேயம்	ஆபத்தையடைவேன்
அஹம்வா	நானும்	த்வத்ப்ரயத்ந:	உம்முடைய பிரயத்தினமானது
ரக்ஷோபி:	இராக்ஷதரால்	நிஷ்பலயேவ	பிரயோஜனமாகாமலே
அபிதர்ஜிதா	மிரட்டப்பட்டவளாக	பவேத்	ஆய்விடும்

தா-ம.—ஹேஹரிஶிரேஷ்ட! ஒருக்கால்,யானிக்கொடிய வரக்கர்வசமடைந்து அவர்கள் ஹிம்ஸைஸகியாதுமரித்துவிடுவேன். ஏனெனில் எனக்கிநிதுமிக்க துக்கமுண்டோ! நாதனுடைய க்ஷேமத்தைக்கேழ்க்கப்போகிறேனுவென்று, ஜலபிந்துவையபேக்ஷித்து ஆகாயத்தை அண்ணாந்துபார்த்துகிற்கும சாதகபக்ஷிபோல் துடித்துக்கொண்டிருக்கையில், உம்மால் ஸ்ரீராமக்ஷேமஸமாசாரமாகிற அமிருதத்தைப்பானம்செய்தேன். ஸ்ரீராகவனிடத்திலென்னைச் சேர்ப்பிக்கும்படி நீரென்னைவகித்தேகுகையில் அரக்கர்கண்டு ஸீதையிருக்குமிடம் தெரிந்துவிட்டபடியா ஸினிமிவள்க்ஷேமத்தோடிருந்தனளாயின் மோசம்நேரிடுமென்று என்னைவதைக்க, என்னவிபத்துநேரிடுமோவென்று யானும் உயிர்துறக்க, அப்பொழுது ஸ்ரீராகவகாரியம்வீணாய்விடுமே. ஸ்ரீராகவன் மஹாராஜரோடு ஸக்கியஞ்செய்ததற் கென்னபலன்? நீரிவ்விஷயத்திலிவ்வளவு சிரமப்பட்டதற் கென்னப்பிரயோஜனம்!எல்லாம்வியர்த்தமாய்விடும்,ஹேமாருதே! இதையெல்லாம்யோசிக்கவேண்டுமன்றோ!

౫౫. కామం త్వమసి పర్యాప్తో నిహంతుం సర్వరాక్షసాన్। రాఘవస్య యశో హీయేత్ త్వయా శస్తైస్తు రాక్షసైః॥

௫௫. காமம்த்வமஸிபர்யாப்தோநிஹந்தும்ஸர்வராக்ஷஸாந்।
ராகவஸ்யயஶோஹீயேத்த்வயாஶஸ்தைஸ்துராக்ஷஸை:॥

௫௫ காமம்த்வமஸிபர்யாப்தோநிஹந்தும்ஸர்வராக்ஷஸாந்।
ராகவஸ்யயஶோஹீயேத்வயாஶஸ்த்தைஸ்துராக்ஷஸை:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வம்-ஸர்வராக்ஷஸாந் - நீர்-ஸமஸ்த இராக்கதனையும்		ஶஸ்த்தை:	அடிக்கப்பட்ட
நிஹந்தும்	கொல்வதற்கு	ராக்ஷஸை:	இராக்ஷதர்களால்
காமம்-பர்யாப்த:-அஸி-மிகவும்-ஸாமர்த்தியவந்தனாக-ஆகுநீர்		ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய
த்வயா	உம்மால்	யஶ:-ஹீயேத்	கீர்த்தியானது-போய்விடும்.

தா-ம்.—ஹேஹரிபுங்கவ! எவ்விதத்திலாவது இவ்வரக்கரைஜயித்து ஸ்ரீராகவனிடத்திலென்னைச்சேர்ப்பிக்கிறேனென்கிற உமதுதிடவாக்கியத்தின் மஹிமையையறிகிறேன். இவ்வரக்கர்குமாத்தை க்ஷணப்பொழுதில்நிபாதஞ்செய்யஉமக்குஸாமர்த்தியமுளதுவாஸ்தவமே. ஆகிலுமிவ்வரக்கரும்மாலடிக்கப்படின், "பௌருஷேசாப்ரதித்வந்த்வ:" (யுத்தத்தில்முன்வைத்தகாலைப்பின்வாங்காதஅப்பிரதித்வந்துவனனவீரன்) என்றும் "ராமமேவதநுஷ்மாந்" (ஸ்ரீராகவனொருவனேவில்லாளி) என்றும், மூவுலகாலுங் கொண்டாடப்பட்ட சௌரியப்ரஸித்தியுடைய் ஸ்ரீராகவனுக்கு யசஸ்ஸுகுறைந்துவிடும். இராமனென்னமோமஹாவீரனும், பத்தினியையபகரித்த இராவணனை நேராக யுத்தத்தில் ஸம்ஹரித்துத் தனதாண்மையை நிலைநிறுத்தாது ஒருத்

பாதமான வானரனேயேவி அரக்கரைமோசடியால்வென்று பத்தினியைத் திரும்பியடைந்துவிட்டான், இது வோசௌரியம், இதுவோக்ஷத்திரியதர்மம், என்று உலகம்நிந்திக்குமே! அப்படிப்பட்ட அபக்கியாதி என்னு லந்தரிபுஹந்தாவுக்குண்டாகலாமோ? ஸ்ரீராகவதாஸனுனஹேமாருதே! இதைக்கொஞ்சம்யோசித்துப்பாரும்.

౫౬. అథవాదాయరక్షాంసి న్యసేయుస్సంవృతే హి మాం। యత్ర తే నాభిజానీయుర్హరయో నాపి రాఘవౌ॥
ఆరంభస్తు మదర్థోఽయం తతస్తవ నిరర్థకః।

௫௬. 𑌅𑌥𑌵𑌾𑌦𑌾𑌯𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍍।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑍁𑌰𑍍𑌹𑌰𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍌॥
𑌆𑌰𑌂𑌭𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌕𑌃।

௫௬. அதவாதாயரக்ஷாம்ஸிந்யஸேயுஸ்ஸம்வ்ருதேஹிமாம்।
யத்ரதேநாபிஜாநீயுர்ஹரயோநாபிராகவௌ।
ஆரம்பஸ்துமதர்த்தோயம்ததஸ்தவநிரர்த்தக꞉।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதவா	இல்லாவிட்டால்	ஆதாய-ந்யஸேயு꞉	எடுத்துக்கொண்டு-வைத்துவிடுவார்கள்
ஹரய꞉-நாபிஜாநீயு꞉	வாநரங்கள்-அறியார்களோ [யாரோ)	தத꞉	ஆகையாலே
யத்ர-ராகவௌ அபி-எந்தவிடத்தில்-இராமலக்ஷ்மணனுளும் (அறி		மதர்த்த꞉-அயம்-ஆரம்ப꞉-என்னிமித்தமான-இந்த-பிரயத்தின	
தத்ர-ஸம்வ்ருதே	(அப்படிப்பட்ட) அந்த-ஏகாந்தஸ்தா		ரம்பமானது
ரக்ஷாம்ஸி	இராக்ஷதர்கள் [னத்தில்	தவ	உமக்கு
மாம்	என்னை	நிரர்த்தக꞉	பிரயோஜனமற்றதாக (போய்விடும்.

தா-ம்.—ஹே அஞ்சநாஸுத! ஸ்ரீராகவனுக்குவரு மபக்கியாதியிருக்கட்டும். என்னைக்கொண்டு ஸ்ரீரா) கவஸன்னிதியில்சேர்க்கவிச்சிக்கிற வுமதுயத்தினத்தை இவ்வரக்கர்கண்டனராயின் உம்மைவெருட்டிவிட்டு, ஒகோ! இவ்வானரன் இராமதூதன்போற்காண்கிறான், இவனால் ஸீதையிருக்குமிட மிராமனுக்குத் தெரிந்து விடும், இனியிவளை யிங்குவைக்கவொண்ணுதென்று என்னைவானரரும் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணருந் தெரிந்தறியக்கூடாத ஏகாந்தஸ்தானத்திற் கொண்டொளித்துவிடுவார்கள். யானிங்கிருப்பதாக நீர்நினைத்து வானரஸைன்னியங்களையும் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரையுமிங்கழைத்து வந்திராயின், என்னைக்காணுது வானரரென்னசெய்வார், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரென்னசெய்வார், நீர்தானென்னசெய்யக்கூடும்? அப்பொழுது உமக்கன்றோ அபக்கியாதி உண்டாகும். ஸ்ரீராகவகாரியமும் நிறைவேறுது, எனக்கும்க்ஷேமமுண்டாகாது, ஹேமாருதே! அரக்கரைவென்று நீரென்னை யக்கரைசேர்க்கின் ஸ்ரீராகவனுக்குயசஸ்ஸுகுறைகிறது,இப்பிரயத்தினத்தி லபஜயமடைந்திராயின் உமக்கபக்கியாதிநேரிடுவதுடன், நீர் பட்டபாடெல்லாம்பாழாய், ஸ்ரீராகவனுக்குமெனக்கும் க்ஷேமமின்றி காரியஹானியுண்டாகிறது. ஆகையால், ஹேவாயுபுத்திர! என்னை வகித்துப்போவதான இக்காரியத்தை யெத்தனிப்பது உசிதமல்ல.

౫౭. త్వయా హి సహ రామస్య మహానాగమనే గుణః॥
౫౮. మయి జీవితమాయత్తం రాఘవస్య మహాత్మనః। భ్రాతౄణాం చ మహాబాహో తవ రాజకులస్య చ॥
౫౯. తౌ నిరాశౌ మదర్థం తు శోకసంతాపకర్శితౌ। సహ సర్వర్క్షహరిభిస్త్యక్ష్యతః ప్రాణసంగ్రహమ్॥

௫௭. 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌸𑌹 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌃॥
𑌮𑌯𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
௫௮. 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌤𑌵 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚॥
௫௯. 𑌤𑍌 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍌 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍋𑌕𑌸𑌂𑌤𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑍌।
𑌸𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌹𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍॥

௫௭. த்வயாஹிஸஹராமஸ்யமஹாநாகமநேகுண꞉॥
௫௮. மயிஜீவிதமாயத்தம்ராகவஸ்யமஹாத்மந꞉।
ப்ராத்ரூணாம்சமஹாபாஹோதவராஜகுலஸ்யச॥
௫௯. தௌநிராஸௌமதர்த்தந்துஸோகஸந்தாபகர்ஸிதௌ।
ஸஹஸர்வர்க்ஷஹரிபிஸ்த்யக்ஷ்யத꞉ப்ராணஸங்க்ரஹம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வயாஸஹ	உம்மோடுகூட	மஹாத்மந꞉-ராகவஸ்ய	பெருந்தன்மையுடைய - ஸ்ரீராகவனுக்கும்
ஆகமநே	வருவதில்	ப்ராத்ரூணாம்	உடன்பிறந்தவர்களுக்கும்
ராமஸ்ய-மஹாந்-குண꞉	ஸ்ரீராகவனுக்கு-பெரியதான-குணமானது (உண்டாகும்)	தவ	உமக்கும்
ஹேமஹாபாஹோ	பெருத்தபுஜமுடையவரே!	ராஜகுலஸ்யச	மஹாராஜர்வம்சத்திற்கும்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜீவிதம்	பிழைப்பானது	ஶோகஸந்தாபகர்ஶிதென-வியஸனத்தாலும்- ஸந்தாபத்தாலும்-இளைத்தவராய்க்கொண்டு	
மயி-ஆபத்தம்ஹி	என்னிடத்தில் - அதீனமானதன்றோ?	ஸர்வர்க்ஷஹரிபிஸ்ஸஹ-ஸமஸ்தவானரங்களோடுகூட	
தெள-ஶிராமேண	அந்தராமலக்ஷ்மணுள்-ஆசையற்றவர்களாக	ப்ராணஸங்க்ரஹம்	பிராணதாரணத்தை
மதர்த்தம்	என்னிமித்தம்	த்யக்ஷ்யத:	விட்டுவிடுவார்கள்.

(ருஎ-மு-ருகூ-ல்.) தா-ம்.—இவ்விதமும்மோடியான்வருவது அபாயமாயின், வேறெவ்விதஞ்செய்யின் க்ஷேமகரமென்கிறீரோ, ஹேவானரர்ஷப! இவ்விடைவெளியை இடறின்றித்தாண்டி யிங்கு வந்ததுபோல் திரும்பி ஸ்ரீராகவஸன்னிதிசேர்ந்து யானிருக்குமிடத்தைத்தெரிவித்து அவரோடிங்குவந்து இராவணமுடிகளை யிறக்கி, துக்கபாரத்தா லதோமுகநோக்கிவருந்து மெனதுவதனத்தைச் சந்திரனைக்கண்ட உத்பலம்போல் மலர்ந்து களிக்கச்செய்தீராயின் அப்பொழுதன்றோ உமக்குயசஸ்ஸும் கீர்த்தியுமுண்டாகும். அப்படியின்றி இப்பொழுதே எடுத்துப்போகவெத்தனித்தீராயின்யான்மறுபடியும் இராவணவசமடைந்துவிடுவேன். எனது க்ஷேமத்தையே உயிர்நிலையாகக்கொண்டிருக்கு மஹாத்மாவான ஸ்ரீராகவனும், பிராதிருபக்தரான இலக்ஷ்மணபரதசத்ருக்னரும், ஸ்ரீராகவஸுகதுக்கங்களையே உங்களுடைய ஸுகதுக்கங்களாகக்கொண்டிருக்கும் நீரும் உமதுமஹாராஜாவான ஸுக்கிரீவனும் மற்றவானரப்பிரமுகரும் ஸீதையாசை நிராசையென்றுதெரிந்தவுடன் துக்கப்பிரளயத்தில்மூழ்கி உயிர்துறப்பீர்கள். ஹேபிராஜ்ஞ! இவ்விதவிபத்தைவிளைவிக்கவல்ல விக்காரியத்தை ஆலோசிக்கவும் பொருந்துமோ? இலங்கையை இடதுகையினுலேயே ஆட்டிப்பேர்த்து இராவணஸகிதமாய் ஸ்ரீராகவன்முன் கொண்டுவைப்பேனென்கிற வுமதுபாகுபலத்தையானறிந்தும், ஸ்ரீராகவப்பிரப்ருதிகளுக் குயிர்நிலையளான வென்னை இராவணஸ்வாதீனத்திலிருந்துஇரகஸ்ஸியமாய் வெளிப்படுத்த வெத்தனிக்கையில் முன்னுள்ள விபத்துக்களைத் தீர்க்கமாயாலோசிக்கவேண்டும். இச்காரியத்தில் அபஜயம்நேரின் நரர்க்கும் வானரர்க்கும்பிரளயம், இராக்ஷதருக்குஅமோகஸந்தோஷம். மேலும் ஸ்ரீராகவனிங்குவந்துவிடின் க்ஷணத்தில் இராவணஹதஞ்செய்துஎன்னையடைவது ஸுலபமாகவிருக்க, வித்தியாஸவழியில்மனஞ்செலுத்துவானேன்! ஹேவானரேந்திர! இராகவனையிங்கழைத்து வந்து கீர்த்திபெறப்பாரும்.

౬౦. భర్తృభక్తిం పురస్కృత్య రామాదన్యస్య వానర। నస్పృశామి శరీరం తు పుంసో వానరపుంగవ॥

௬௦. [illegible]

௬௦. பர்த்ருபக்திம்புரஸ்க்ருத்யராமாதந்யஸ்யவாநர।
நஸ்ப்ருஶாமிஶரீரந்துபும்ஸோவாநரபுங்கவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவாநரபுங்கவ	ஹேவானரசிரேஷ்டரே!	பும்ஸ: ஶரீரம் து	புருஷனுடைய-தேகத்தை
பர்த்ருபக்திம்	பதியின்விசுவாஸத்தை	ஹேவாநர	ஓவானரனே!
புரஸ்க்ருத்ய	முன்னிட்டுகொண்டு	நஸ்ப்ருஶாமி	தொடமாட்டேன்.
ராமாத்-அந்யஸ்ய	ஸ்ரீராகவனைக்காட்டிலும் - இதரனை		

தா-ம்.—ஹேஹரிபுங்கவ! உம்மோடுவருவதற்கின்னமோர்விரோதமுண்டு. "பாதிவ்ருத்யந்துயோஷிதாம்" என்கிறபடி ஸ்த்ரீகளுக்குக் கற்பினுமேலான் வழகுண்டோ! "தீநோவாராஜ்யஹீநோவா" என்கிறபடி தன்னைப்பாணிக்கிரகணஞ்செய்தவன் தீனனயினும் இராஜ்ஜியப்பிரஷ்டனயினும் அதிருஷ்டஹீனனயினும் பார்க்கவழங்காக் குரூபியாயினும் அவனேதெய்வம், அவனேஸர்வஸ்மென்று, பதியினிடத்தில் அந்தரங்கவிசுவாஸமுள்ளவளாய், அவனுக்கு சிச்ருஷைபுரிவதில் கவனமுள்ளவளாய், அவனது முகோல்லாஸார்த்தம் அணிஅலங்காராதிகள் செய்துகொள்பவளாய் பரபுருஷரைக் கனவிலும்ஸ்மரியாது, (மரந்தும்புறம்தொழாமாந்தர்) என்கிறபடியே அவரை மறந்தபோதிலும் வேறொருவரை ஸ்பரிசியாது, ஸதாபர்த்திருத் தியானபரையாய் இப்படிப்பட்ட திரிகரணசுத்திபூர்வகமான பாதிவிருத்திய தர்மத்தை மேற்கொண்ட யான் அந்த லோகநாதனை ஸ்ரீராகவனையல்லது வேறுபுருஷரை ஜீவரக்ஷணர்த்தமாகவும் ஸ்பரிசியேன்.

அவதாரிகை.—ஆகில் இராவணசரீரஸ்பர்ஶமாத்திர மெப்படி செய்யலாமென்கிற சங்கையைப் பரிகரிக்கிறாள்.

౬౧. యదహం గాత్రసంస్పర్శం రావణస్య బలాద్గతా। అనీశా కిం కరిష్యామి వినాథా వివశా సతీ॥

௬௧. [illegible]

௬௧. யதஹம்காத்ரஸம்ஸ்பர்ஶம்ராவணஸ்யபலாத்கதா।
அநீஶாகிம்கரிஷ்யாமிவிநாதாவிவஶாஸதீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	நான்	விநாதா	(ஸமீபத்திலிராத) நாதனையுடையவளும்
ராவணஸ்ய	இராவணனுடைய		
காத்ரஸம்ஸ்பர்ஶம்	சரீரத்தினுடைய ஸம்பந்தத்தை	அநீஶாஸதீ	அஸமர்த்தையாய்க்கொண்டு
யத்-பலாத்	எந்தகாரணத்தினல்-பலவந்தமாக	விவஶா	பரவசையுமாக
கதா	அடைந்தேனே (அந்தகாரணத்தால்)	கிம்கரிஷ்யாமி	என்செய்வேன்.

தா-ம்—பரபுருஷஸ்பரிசஞ்செய்வதில்லையென்கிற பாதிவிருத்திய தர்மோசிதமான இப்பிரதிக்கியைக்கு இராவணஸ்பரிசஞ்செய்தது விரோதமாகவில்லையோவென்று வினவுகிறீரோ, ஹநுமந்! எனக்கு ராவணஸ்பரிசம் சேர்ந்ததுண்டு, ஆனாலந்த துராத்மாவை யான் மனமொப்பித்தொட்டேனே? அந்த ராக்ஷஸாதமன் தர்மோபதேசங்களுக்குச் செவியளிக்கும் ஸௌம்மியனே? அந்த குரூரன் அபலையான யான் ஆசிரமத்தில் காதனற்று ரக்ஷிப்பாரற்றுத் தனியாயிருக்கும் ஸமயநோக்கிக் கபடவேஷத்துடன் வந்து பலாத்காரமாயென்னைக் கைப்பற்றினன். வந்த விபத்துக்களைத்தானே போக்கவல்ல ஜாதியிற்பிறந்தவளோ யான். யானே ஸ்திரீஜாதி, அவனே பலிஷ்டன். அவன் நிர்ப்பந்திக்கையில் என்னை யிரக்ஷிப்பாரொருவருமில்லை. காதனின்றி அனாதையானேன். வந்தவிபத்தைப் போக்கவறியாத அஸமர்த்தையானேன். ஸ்வாதீனத்தை யிழந்து பராதீனையானேன். அப்படிப்பட்ட ஸமயத்தில் யானென்னசெய்யக்கூடும்.

அவதாரிகை.—தன்நாயகனுடைய வீர்யாதிஶயத்திற்கேத்தபடியை யுரைக்கிறான்.

౬౨. యదిరామోదశగ్రీవమిహహత్వాసబాంధవమ్। మామితోగృహ్యగచ్ఛేతతత్తస్యసదృశంభవేత్॥

௬௨. 𑌯𑌦𑌿𑌰𑌾𑌮𑍋𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌮𑌿𑌹𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌮𑍍।
𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤𑍋𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍॥

௬௨. யதிராமோதஶக்ரீவமிஹஹத்வாஸபாந்தவம்|
மாமிதோக்ருஹ்யகச்சேததத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராம:	ஸ்ரீராகவன்	இத:-மாம்	இவ்விடத்திலிருந்து என்னை
இஹ	இவ்விடத்தில்	க்ருஹ்ய-கச்சேதயதி	எடுத்துக்கொண்டு-போனுராகில்
ஸபாந்தவம்-தஶக்ரீவம்	பந்துக்களோடுகூடின-இராவணனை	தத்-தஸ்ய	அதுவானது-அவருக்கு
ஹத்வா	கொன்று	ஸத்ருஶம்-பவேத்	ஸமானமாக-ஆகும்.

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! ஸ்ரீராகவனுடைய யசஸ்ஸுக்குத் தாழ்வுதரக்கூடிய செய்கையைச் செய்யத்தகுமோ தண்டகாவனத்திலிருந்தென்னை இராவணன் வஞ்சனையாற் கொண்டுவந்ததுபோல், ஸ்ரீராகவனுமென்னை இராவணவசத்திலிருந்து வஞ்சனையா லடையலாமோ? இக்காரியம் சுத்தவீரனுக்கழகாகுமோ? அவரிங்கெழுந்தருளி இராவணனை புத்திரமித்துருக்களுடன் ஹதஞ்செய்து என்னையடைந்தனராயின் அது அவருடைய குலகுணகீர்த்திப்பிரதாபாதிகளுக் கனுருபமாகும்.

౬౩. శ్రుతాహిదృష్టాశ్చమయాపరాక్రమామహాత్మనస్తస్యరణావమర్దినః। నదేవగంధర్వభుజంగరాక్షసాభవంతిరామేణసమాహిసంయుగే॥

௬௩. 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌹𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌚𑌮𑌯𑌾𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌰𑌣𑌾𑌵𑌮𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑌃।
𑌨𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍇॥

௬௩. ஶ்ருதாஹித்ருஷ்டாஶ்சமயாபராக்ரமாமஹாத்மநஸ்தஸ்யரணாவமர்தின:|
நதேவகந்தர்வபுஜங்கராக்ஷஸாபவந்திராமேணஸமாஹிஸம்யுகே||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயா	என்னுலே	த்ருஷ்டாஶ்ச	பார்க்கப்பட்டுமிருக்கின்றன
மஹாத்மந:	வெகு தைரியமுடையவரும்	ஸம்யுகே	யுத்தத்தில்
ரணாவமர்தின:	யுத்தத்தில் (சத்துருக்களை) துவைக்கிறவருமான	தேவகந்தர்வபுஜங்கராக்ஷஸா:	தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், நாகர்கள், இராக்ஷதர்கள்
தஸ்ய	அந்த (ஸ்ரீராகவனுடைய)	ராமேண-ஸமா:	ஸ்ரீராகவனேடு-ஸமானர்களாக
பராக்ரமா:	பராக்கிரமாதிகுணங்கள்	நபவந்தி	ஆகார்கள்.
ஶ்ருதாஹி	கேட்கப்பட்டனவன்றே?		

தா-ம்.—ஹேமாருதாத்மஜ! யுத்தத்தில்ஜயாபஜயம் ஸம்சயமாதலால் ஸ்ரீராகவனிங்கெழுந்தருளி இராவணனேடு யுத்தம்புரியின் ஜயமடைவரோ அபஜயமடைவரோவென்று ஸமசயங்கொள்ளுகிறீரோ? அந்த ஸந்தேகம்வேண்டாம். என்னுடையநாதன் யுத்தத்திலப்பிரதித்துவந்தவன், அஸகாயசூரன், சத்துருகுலத்தைத் தபிக்கச்செய்யு முக்கிரதேஜஸ்வி, அப்புருஷோத்தமனுடைய பலபௌருஷாதி குணவிசேஷங்களைப் பெரியோர்சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன், பிரத்தியக்ஷத்திலும்பார்த்திருக்கிறேன். ஆகையால்யுத்தத்தில் தேவகந்தர்வ நாகராக்ஷதராயினும் இன்னம்யாவராயினும் வந்தெதிர்த்தபோதிலும், அவரதுபீமவிக்கிரமத்தையும் தனுஷ்டங்காரத்தையும சரவருஷத்தையுங்கண்டு மனமிடிந்து ஓடிவிடுவார்கள்.

౬౪. సమీక్ష్యతంసంయతిచిత్రకార్ముకంమహాబలంవాసవతుల్యవిక్రమమ్। సలక్ష్మణంకోవిషహేతరాఘవంహుతాశనందీప్తమివానిలేరితమ్॥

௬௪. 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌂𑌸𑌂𑌯𑌤𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑌂𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌂𑌵𑌾𑌸𑌵𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍।
𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌂𑌕𑍋𑌵𑌿𑌷𑌹𑍇𑌤𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌂𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿𑌲𑍇𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௬௪. ஸமீக்ஷ்யதம்ஸம்யதிசித்ரகார்முகம்மஹாபலம்வாஸவதுல்யவிக்ரமம்|
ஸலக்ஷ்மணம்கோவிஷஹேதராகவம்ஹுதாஶநம்தீப்தமிவாநிலேரிதம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சித்ரகார்முகம்	ஆச்சரியகரமான வில்லுடையவரும்	தீப்தம்	எரிந்துகொண்டிருக்கிறதும்
மஹாபலம்	மிக பலமுடையவரும்	அநலேரிதம்	காற்றினலேவப்பட்டதுமான
வாஸவதுல்யவிக்ரமம்	தேவராஜாவுக்கு ஸமானமான பராக்கிரமமுடையவரும்	ஹுதாஶநமிவ	அக்கினியானவன்போல்
		ஸம்யதி	யுத்தத்தில்
ஸலக்ஷ்மணம்	இலக்ஷ்மணரோடு கூடினவருமான	ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
தம்-ராகவம்	அந்த ஸ்ரீராகவனை	க:-விஷஹேத	எவன்-பொறுப்பான்.

தா-ம்.—ஹேவாதாத்மஜ! ஸ்ரீராகவனது விக்கிரமமஹிமையை யுத்தரங்கத்திலன்றோ பார்க்கவேண்டும். அதிவிசித்திரமான தனுஸைக்கைகயிலேந்தி இலக்ஷ்மணஸஹிதராய் சத்துருவைச்சீறி காலாக்கினிபோல் ஜ்வலித்துநிற்கிற அவ்வீரனுடைய அப்போதியபௌருஷத்தையும் தேஜோவிசேஷத்தையுமளவிடக்கூடுமோ! அவர்மஹாபலவான், வாஸவதுல்யவிக்கிரமன், ஆக்கிரமிக்கமுடியாத பௌருஷமுள்ளவர்; தைலஸம்ருத்தியாலு மனுகூலவாதத்தாலும் விர்த்திசெய்யப்பட்டு தீப்தமானஜ்வாலைகளுடன் காற்புறமுமூண்டு ஓங்கித்கித்தெரியுமக்கினிமண்டலம்போல், வீரியரோஷத்தோடுஜ்வலித்து கர்ஜ்ஜித்து சத்துருபக்ஷத்தைத் தத்தணிக்கச்செய்கிற அவ்வீரராகவனுக்குமுன் யாவன்தான்நடுங்கான், எவன்தான் பின்வாங்கான், எவன்தானந்த, சரவருஷத்தைஸஹிப்பான். எப்படிப்பட்டவீரனும் அவரதுபீமயுத்தத்தைக்கண்டு வில்லையெறிந்துவிட்டு வந்தவழியைத்தேடி விழுந்தோடானே!

౨౧ స లక్ష్మణం రాఘవమాజిమర్దనం దిశాగజం మత్తమివ వ్యవస్థితమ్। సహేత కో వానరముఖ్య సంయుగే యుగాంతసూర్యప్రతిమం శరార్చిషమ్॥

൨൧. സലക്ഷ്മണം രാഘവമാജിമർദ്ദനം ദിശാഗജം മത്തമിവ വ്യവസ്ഥിതം।
സഹേത കോ വാനരമുഖ്യ സംയുഗേ യുഗാന്തസൂര്യപ്രതിമം ശരാർച്ചിഷം॥

௨௧. ஸலக்ஷ்மணம்ராகவமாஜிமர்தநம்திஶாகஜம்மத்தமிவவ்யவஸ்த்திதம்।
ஸஹேதகோவாநரமுக்யஸம்யுகேயுகாந்தஸூர்யப்ரதிமம்ஶரார்ச்சிஷம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே வாநரமுக்ய	ஓ வானரத்தலைவனே!	யுகாந்தஸூர்யப்ரதிமம்	பிரளயகாலஸூரியனுக்கொப்பானவரும்
ஸலக்ஷ்மணம்	இலக்ஷ்மணரோடு கூடினவரும்		
ஆஜிமர்தநம்	யுத்தத்தில் சத்துருவைக்கொல்லுபவரும்	ஶரார்சிஷம்	பாணத்தினுடைய ஜ்வாலையுடையவருமான
மத்தம்-திஶாகஜமிவ	மதித்த-திக்கஜம்போல்		
வ்யவஸ்த்திதம்	இருப்பவரும்	ராகவம்	ஸ்ரீராகவனை
ஸம்யுகே	யுத்தத்தில்	க:-ஸஹேத	எவன்-ஸஹிப்பான்.

தா-ம்.—ஹேவானராதிபதே! நீர் மஹாவீரனாதலால் ஸ்ரீராகவனது பௌருஷாதிசயத்தை நன்றாகவறியவல்லீர். அக்கினியோடு காற்றுசேர்ந்தாற்போல், பீமவிக்கிரமனான ஸ்ரீராகவனுக்கு ஆத்மஸதிருசமான வீரியமுடையஇலக்ஷ்மணன் உபபலம். ஒருவருடையயுத்தமே துஸ்ஸகமாகவிருக்க, இருவருமொன்றுசேர்ந்துபோர்செய்யின் பிரளயாக்கினிவேறுவேண்டுமோ! சத்துருகுலம்பிழைத்திருக்கவிடமுமுண்டோ! இப்படிப்பட்ட பிராதிருபலமுடையவராய், அகிலவண்டங்களையுந்தகித்து பஸ்மாவசேஷமாகச்செய்கிற யுகாந்தஸூரியன்போல் ரிபுகுலங்களைத்தபிக்கிறவராய் அக்கினிஜ்வாலைகளைக்கக்குகிற அனந்தகோடிசரங்களையுடையவராய், மத்தகஜம்போலதிகம்பீரராய் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீராகவனுடைய தேஜஸ்ஸையெவன்தான் நிர்வஹிக்கவல்லவன், ஆகையால், மாருதே! ராமராவணயுத்தம்நேரில் ஸ்ரீராமஜயம்ஸம்சயிக்கத்தக்கதே அல்ல.

அவதாரிகை—இதுவரையில் அனேககாரணங்களைச் சொல்லிவந்த பிராட்டி இப்பொழுது தம்முடைய ஸித்தாந்தத்தையருளித் தலைக்கட்டுகிருள்.

౨౨. స మే హరిశ్రేష్ఠ సలక్ష్మణం పతిం సయూథపం క్షిప్రమిహోపపాదయ। చిరాయ రామం ప్రతి శోకకర్శితాం కురుష్వ మాం వానర[illegible]॥

൨൨. സമേ ഹരിശ്രേഷ്ഠ സലക്ഷ്മണം പതിം സയൂഥപം ക്ഷിപ്രമിഹോപപാദയ।
ചിരായ രാമം പ്രതി ശോകകർശിതാം കുരുഷ്വ മാം വാനരമുഖ്യ ഹർഷിതാം॥

௨௨. ஸமேஹரிஶ்ரேஷ்ட ஸலக்ஷ்மணம்பதிம்ஸயூதபம்க்ஷிப்ரமிஹோபபாதய।
சிராயராமம்ப்ரதிஶோககர்ஶிதாம்குருஷ்வமாம்வாநரமுக்யஹர்ஷிதாம்॥

ഇതി ശ്രീസുന്ദരകാണ്ഡേ - സപ്തത്രിംശസ്സർഗ്ഗഃ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ஹரிஶ்ரேஷ்ட	ஓ வானரோத்தம!	வாநரமுக்ய	வானரருக்குப் பிரதானரே!
ஸ:	அப்படிப்பட்ட (நீர்)	சிராய	வெகுகாலம்
ஸலக்ஷ்மணம்	இலக்ஷ்மணனோடு கூடினவரும்	ராமம்ப்ரதி	ஸ்ரீராகவனைக்குறித்து
ஸயூதபம்	வானரஸேனாதிபதிகளோடு கூடினவருமான	ஶோககர்ஶிதாம்	துக்கத்தாலிளைத்தவளான
மே-பதிம்	என்னுடைய பர்த்தாவை	மாம்	என்னை
க்ஷிப்ரம்	விரைவாக	ஹர்ஷிதாம்	ஸந்தோஷமுடையவளாக
இஹ-உபபாதய	இங்கு-கொண்டுவாரும்	குருஷ்வ	செய்யும்.

தா-ம்.—ஹே வானரசிரேஷ்ட! இப்பெருங்கடலைத்தாண்டி இவ்விராக்ஷதபுர பரிசோதனைசெய்து யானிருப்பிடந்தெரிந்திங்குவந்து ஸ்ரீராகவக்ஷேமத்தையறிவித்த வுமது ஸாமர்த்தியவிசேஷத்தைக் கொண்டாடுகிறேன். நீர்வெளியிட்டவிசுவரூபத்தாலுமதுவிக்கிரமாதிசயத்தையோர்ந்தேன். திரிலோகத்திலும்ஜயம்பெற்ற இவ்விராக்ஷதவீரர்உமக்குத்திருணப்பிராயமென்பதையுமறிந்தேன். ஆகிலுமென்னையுமதுமுதுகினிற்கொண்டு கடல்தாண்டி ஸ்ரீராகவன்பக்கல்சேர்க்கிறேனென்கிற வுமதுவாக்கியத்தை யங்கீகரிக்கயோசிக்கிறேன். எனதஸம்மதத்திற்குரிய காரணங்களைவெளியிட்டேன். ஆகையால், ஹேஹரிஸத்தம! உமதபிப்பிராயத்தைவிட்டுவிடும். ஏதத்க்ஷணத்திலேயே இவ்விடம்விட்டுச்சென்று ஸ்ரீராகவஸன்னிதிசேர்ந்து யானிருக்குமிவ்விடத்தை யவருக்குவிக்கியாபித்து, அப்புருஷோத்தமனையும் இலக்ஷ்மணனையும் ஸுக்கிரீவாதிவானரஸேனாபதிகளையுமிங்கழைத்துவந்து, இவ்விராக்ஷதவிருளைப்போக்கி ஸ்ரீராகவவிரகஸந்தப்தையான வெனதுதுக்கத்தையுமொழித்து, அக்கல்யாணராமனோடு யான்சேருவதாகிற மஹோத்ஸவத்தைச்செய்யுமென்றனள்.

ஸகமனோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
முப்பத்தேழாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

முப்பத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

அவதாரிகை.—தன்னிடத்தில் கௌரவ்ய ப்ரதிபத்திபண்ண ப்ராப்தமாயிருக்க, "ஹநுமந்தூரமத்வாநம்கதம்மாம்வஹிஷ்யஸி-தமேவகலுதேமந்யேகபித்வம்ஹரியூதப" (நெடுந்தூரமான இவ்வழியை என்னை வகித்துத் தாண்டுகிறேனென்று சொன்னது உன் ஜாதிக்கேற்ற புத்தியென்று தொடங்கி) "ஸகாஸம்மாநவேக்த்ரஸ்யபர்த்துர்மேப்லவகர்ஷப" (அல்பஸரீரியான என்னை நோவுபடாமல் அம்மனுஜபுங்கவனை ஸ்ரீராகவனிடத்தில் எப்படி சேர்ப்பாய்) என்னுமளவாகப் பிராட்டிசொல்லக்கேட்ட ஹநுமான், இதொரு ப்ரதமமான பரிபவம் வந்ததென்றெண்ணி, பின்பு "ஸபர்வதவநோத்தேஸாம்ஸாட்டப்ராகாரதோரணம் - லங்காமிமாம்ஸநாதாம்வாநயிதும்ஸக்திரஸ்திமே" (தேவரீரையெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோவதேயல்லாமல் கோபுரமண்டபப்ராகாராதிகளோடியழகாயும், நாதனான இராவணனுடன் கூடினதுமான இவ்விலங்கைமாநகரைப்பொடிசெய்து பெயர்த்தெடுத்துச்செல்ல சக்தியுண்டென்று தன் ஸ்வரூபத்தைக் காட்டிக்கொடுக்க, அவ்வளவிலே கண்டபிராட்டி விஸ்மிதையாய் "தவஸத்வம்பலம்சைவவிஜாநாமிமஹாகபெ - வாயோரிவதிம்சாபிதேஜஸ்சாக்நேரிவாத்புதம்" (உம்மை வெல்ல யாவராலும் முடியாதுகாண்! உம்முடைய தேஜஸ்ஸும் வேகமும் ஸாக்ஷாதக்நிவாயு இவர்களுடையவை போன்றன) என்று கொண்டாட, அப்பொழுதிவருக்கு முன்வந்த பரிபவம் தீர்ந்து ஹ்ருஷ்டராய், அவளருளினவைகளுக்கெல்லாம் பதில் விண்ணப்பம் செய்கிறார்.

౧ తతస్స కపిశార్దూలస్తేన వాక్యేన హర్షితః। సీతామువాచ తచ్ఛ్రుత్వా వాక్యం వాక్యవిశారదః॥
௧. ததஸ்ஸகபிஶார்தூலஸ்தேந வாக்யேந ஹர்ஷித꞉।
ஸீதாமுவாச தச்ச்ருத்வா வாக்யம் வாக்யவிஶாரத꞉॥

௧. ததஸ்ஸகபிஶார்தூலஸ்தேநவாக்யேநஹர்ஷிதஃ।
ஸீதாமுவாசதச்ச்ருத்வாவாக்யம்வாக்யவிஶாரதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	ஶ்ருத்வா	கேட்டு
கபிஶார்தூலஃ	கபிசிரேஷ்டரும்	தேந-வாக்யேந	அந்த-வாக்கியத்தால்
வாக்யவிஶாரதஃ	வார்த்தைசொல்லமிககற்றவருமான	ஹர்ஷிதஃ	ஸந்தோஷித்தவராக
ஸஃ	அந்த (ஹநுமாரானவர்) [தையை	ஸீதாம்-வாக்யம்	பிராட்டியைக்(குறித்து)வார்த்தையை
தத்-வசநம்	(பிராட்டியினுடைய) அந்த - வார்த்	உவாச	பதிலுரைத்தனர்.

தா-ம்—பிறகு அவ்வானரோத்தமன் பிராட்டி திருவாய்மலர்ந்தருளின நீதியுக்தி லௌகிகாதிவிஷயங்களனுகுணமான ஸ்லோக்திகளைச் செவியுற்று, அவை வெளியிட்ட புத்திகூர்மையையும் ஆலோசனை தீர்க்கத்தையுங்கண்டு பரமஸந்தோஷமடைந்து, வாக்கியவிலக்ஷணமறிந்த தனது பாண்டித்தியம் வெளிவிளும்படி அதிசிலாகனீயமான திவ்வியாஸமமைந்த நன்மொழிகளால் தேவிக்குப் பிரதிவிண்ணப்பஞ்செய்யவாரம்பித்தனர்.

౨. యుక్తరూపం త్వయా దేవి భాషితం శుభదర్శనే। సదృశం స్త్రీస్వభావస్య సాధ్వీనాం వినయస్య చ॥
௨. யுக்தரூபம் த்வயா தேவி பாஷிதம் ஶுபதர்ஶநே।
ஸத்ருஶம் ஸ்த்ரீஸ்வபாவஸ்ய ஸாத்வீநாம் விநயஸ்ய ச॥

௨. யுக்தரூபம்த்வயாதேவிபாஷிதம்ஶுபதர்ஶநே।
ஸத்ருஶம்ஸ்த்ரீஸ்வபாவஸ்யஸாத்வீநாம்விநயஸ்யசம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶுபதர்ஶநே	மங்களாவஹமான பார்வையுடைய	ஸ்த்ரீஸ்வபாவஸ்ய	ஸ்திரீஸ்வபாவத்திற்கும்
ஹேதேவி	ஓஸீதே	ஸாத்வீநாம்	பதிவிருதைகளுக்கும்
த்வயா	தம்மால்	விநயஸ்யச	வினயத்திற்கும்
யுக்தரூபம்	தகுந்ததான	ஸத்ருஶம்	ஸமானமானது.
பாஷிதம்	(எது) அருளப்பட்டதோ (அது)		

தா-ம்—ஹே நித்தியமங்களே! கருணைமிக்கொழுகுங் கமலக்கண்ணிணய்! ஸ்திரீலக்ஷணம் விளக்கவந்த ஸ்திரீநாயகமே! தேவரீரருளின திவ்விய ஸூக்திகளைச் செவியாறக்கேட்டுப் பிரம்மானந்தமடைந்தேன். திருவாய்மலர்ந்த யாவும் பெண்தன்மைக்கும் பாதிவிருத்திய தர்மமுறைமைக்கு மிசைந்திருக்கின்றன. என்னை முதுகினிற்கொண்டு வாயுவேகதுல்லியராய் ஆகாசத்தை யளாவுகையில், உமது வேகம் பொறுக்காது மெய்மறந்து விடுவேன், பயந்து கீழ்விழுந்து ஸமுத்திரகதையாவேன் என்றீரோ, அம்ம! இதனுல் ஸ்திரீத்தன்மைக்குரிய அச்சமென்னுங் குணவிசேஷத்தை வெளியிட்டீர். இப்பரிபவத்திலும், என்னேடுக்கணைசேர்ந்து ஸ்ரீராகவனது மடியையடைய விரும்பாது அப்புருஷோத்தமனே யிங்கெழுந்தருளி இராவணனை முடித்து உமது கண்ணீரைத்துடைத்து, விஜயலக்ஷ்மியை யடைவதுபோ லும்மையடைந்து தனது நாட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்றீரோ, இவ்வுத்தமோத்தமமான அபிப்பிராயத்தால் சிறந்த பாதிவிருத்திய லக்ஷணத்தையும் வீரபத்தினீலக்ஷணத்தையும் வெளியிட்டீர். இன்னம் அதிவிஸ்தாரமாக விளம்பிய மற்ற அபிப்பிராயங்களால் உமது ஸௌந்தர்யவடிவிற்கிசைந்த சோபனகுணங்களையும் அதிநுட்பமான புத்திவிசேஷத்தையும் வெளிக்காட்டினீர். இவ்விதம் அதிவினயத்துடன் வாக்கினுற்பொழிந்த தேனமுதைப்பருகி ஆனந்தபரவசனுனேன்.

அவதாரிகை.—சொன்ன வர்த்தத்தையை ஸுஸ்பஷ்டமாக விவரிக்கிறுர்.

౩. శ్రీత్వం న తు సమర్థం హి సాగరం వ్యతివర్తితుమ్ । మామధిష్ఠాయ విస్తీర్ణం శతయోజనమాయతమ్ ॥

൩. ശ്രീത്വം ന തു സമർത്ഥം ഹി സാഗരം വ്യതിവർത്തിതും ।
മാമധിഷ്ഠായ വിസ്തീർണ്ണം ശതയോജനമായതം ॥

௩. ஸ்த்ரீத்வமநதுஸமர்த்தம்ஹிஸாகரம்வ்யதிவர்த்திதும்।
மாமதிஷ்டாயவிஸ்தீர்ணம்ஶதயோஜநமாயதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விஸ்தீர்ணம்-மாம்	அதிவிசாலமான-என்னை (என்முதுகை)	வ்யதிவர்திதும்	தாண்டுவதற்கு
அதிஷ்டாய	ஏறி	ஸ்த்ரீ	பெண்ணுன
ஶதயோஜநம்-ஆயதம்	நூருகாதம் விஸ்தீர்ணமான	த்வம்	தேவரீர்
ஸாகரம்	கடலை	நஸமர்த்தம்ஹி	ஸமர்த்தையாகீரன்றோ?

தா-ம்—ஹேதேவி! அதிபயங்கரமான மத்ஸ்யநக்ராதிஜலஜந்துக்களோடுகூடி சதயோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ளதாக விளங்கு மிவ்வாழ்கடலைத் தாண்டுநிமித்தம் யானென்முதுகை விஸ்தரித்தபோதிலும், அல்லது இக்கடலுக்கு நிகராக யானு மென்முதுகை சதயோஜனை விஸ்தீர்ணவத்தாகச் செய்தபோதிலு மப்பொழுதும் என்முதுகின்மீதேற வஞ்சுவது உமது ஸ்திரீத்தன்மைக்குசிதமே! அச்சமென்பது உத்தமஸ்திரீகளுக்கு லக்ஷணமே!

౪. ద్వితీయం కారణం యచ్చ బ్రవీషి వినయాన్వితే । రామాదన్యస్య నార్హామి సంస్పర్శమితి జానకి ॥

౫. ఏతత్తే దేవి సదృశం పత్న్యాస్తస్య మహాత్మనః । కా హ్యన్యా త్వామృతే దేవి బ్రూయాద్వచనమీదృశమ్ ॥

൪. ദ്വിതീയം കാരണം യച്ച ബ്രവീഷി വിനയാന്വിതേ ।
രാമാദന്യസ്യ നാർഹാമി സംസ്പർശമിതി ജാനകി ॥

൫. ഏതത്തേ ദേവി സദൃശം പത്ന്യാസ്തസ്യ മഹാത്മനഃ ।
കാ ഹ്യന്യാ ത്വാമൃതേ ദേവി ബ്രൂയാദ്വചനമീദൃശം ॥

௪. த்விதீயம்காரணம்யச்சப்ரவீஷிவிநயாந்விதே।
ராமாதந்யஸ்யநார்ஹாமிஸம்ஸ்பர்ஶமிதிஜாநகி॥

௫. யேதத்தேதேவிஸத்ருஶம்பத்ந்யாஸ்தஸ்யமஹாத்மநஃ।
காஹ்யந்யாத்வாம்ருதேதேவிப்ரூயாத்வசநமீத்ருஶம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விநயாந்விதே	வினயத்தோடுகூடின	மஹாத்மநஃ-தஸ்ய	மஹானுபாவரான - அந்த (ஸ்ரீராகவனுக்கு)
ஹேஜாநகி	ஓஜனகபுத்ரி! [டைய		
ராமாத்-அந்யஸ்ய	ஸ்ரீராகவனைக்காட்டிலும் - இதரனு	பத்ந்யாஃ	பத்தினியான-(தமக்கு)
ஸம்ஸ்பர்ஶம்	ஸம்பந்தத்தை (க்குறித்து)	ஸத்ருஶம்	தகுந்தது
நார்ஹாமி	தகேன்	ஹேதேவி	ஓஸீதே!
இதி-த்விதீயம்	என்கிற-இரண்டாவதான	த்வாம்ருதா	நீர்தவிர
யச்ச-காரணம்-ப்ரவீஷி	எந்த-காரணத்தை-சொன்னீரோ?	அந்யா-கா	இதரமான-எவள்
ஏதத்	இந்த (வார்த்தையை)	ஈத்ருஶம்-வசநம்	இப்படிப்பட்ட-வார்த்தையை
ஹேதேவி	ஓராகவபத்நி!	ப்ரூயாத்	சொல்லுவள்.

தா-ம்.—ஹே ஜனகபுத்திரி! அப்புருஷோத்தமனுடைய சரீரத்தைத்தவிர வேறுபுருஷனுடைய சரீரத்தை ஸ்பரிசியேனென்று சொன்ன இரண்டாவது காரணத்தைச் செவியுற்றனன். அது மஹாசிலாகனீயமானது, மஹான்களும் சிரஸால் வகித்துக்கொண்டாடத்தக்கினது. அப்படிப்பட்ட கௌரவவசனத்தை

லோககாதனை ஸ்ரீராகவனுக்கு மாலையிட்ட தேவரீரல்லது வேறொருவர் வசனிக்கப்புத்திகொள்ளார். இத்தை ன்னியத்தில், இவ்விராக்ஷத ஹிம்ஸையில், அன்னபான நித்திரையின்றி அவதிப்படும் ஸமயத்தில், வந்த தூதனோடு வினயமாகப்பேசி அவன் முதுகிலோ தோளிலோ ஏறித்தப்ப விரும்புவார்களன்றோ ஸாமான்னி யஸ்திரீகள். பரபுருஷஸ்பரிசம் நேரிடுகிறதேயென்று யோசிப்பார்களோ! அப்படி தேவரீர் விரும்பாது அப் பாதிவிருத்திய ரக்ஷணத்தையே உயிரினு மேலாகக்கொண்டு, ஸ்ரீராகவனெழுந்தருளிக் குறைதீர்த்தாலல்லது அந்யதா இவ்விடம் விட்டுப்புறப்பட விணங்கேனென்றீர். இப்பாதிவிருத்திய திடத்தை யோராது முதுகு கொடுக்கிறேனென்று சொன்ன அடியேன்மீது திருவுள்ளங்கோணாது, முகங் கடுகடுக்காது, அதிசாந்தமாய் வெகுவினயமாய் அந்த ஸ்திரமான சித்தத்தை வெளியிட்ட உமது கிருபாரஸத்தை யென்னசொல்வேன். ஹே விநயான்விதே! ஹே லோகமாத! இப்பெருமைக்குணமும் தர்மத்தில் திடசித்தமும் ஸீதாராமாளுடைய கௌரவத்திற்கே இசைந்தன. உங்களுடைய அநுரூபதாம்பத்தியத்திற்கே தகுந்தன. தேவரீரோ அம்ம ஹாத்மாவுக்கு அநுரூபபத்நினி. தேவரீரல்லது வேறொருவரு மிவ்விதமுரையார்.

௯. శ్రోష్యతే చైవ కాకుత్స్థస్సర్వం నిరవశేషతః। చేష్టితం యత్త్వయా దేవి భాషితం మమ చాగ్రతః॥

௯. 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃।
𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌮 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃॥

௯. ஶ்ரோஷ்யதே சைவ காகுத்ஸ்தஸ் ஸர்வம் நிரவஶேஷத꞉।
சேஷ்டிதம் யத்த்வயா தேவி பாஷிதம் மம சாக்ரத꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேதேவி	ஓ ராகவபத்நி!	ஸர்வம்-சேஷ்டிதம்	ஸமஸ்தமான-மரணாதிஅவஸ்தைகளும்
த்வயா	தம்மால்	காகுஸ்த்த꞉	ஸ்ரீராகவன்
மம-அக்ரத꞉	எனக்கு-முன்பாக	நிரவஶேஷத꞉	மீதியில்லாமலிருக்கும்படி
யத்-பாஷிதம்	எது-சொல்லப்பட்டதோ (... வும்)	ஶ்ரோஷ்யதஏவ	கேட்கவேபோகிறார்.

தா-ம்—ஹே ராகவப்பிரியே! அடியே... சிம்சுபாவிருக்ஷத்தில் மறைந்துநிற்கையில் தேவரீ ரிராவணன் முன்னுரைத்தவையும், அவனுலேவ... இராக்ஷஸிகள் உம்மைஹிம்ஸித்ததையும், அனந்தரம் அடியேன்முன் உரைத்ததையும்எல்லாவற்றை... ராகவஸன்னிதியில ஓரக்ஷரமும்விடாது விக்கியாபனஞ் செய்கிறேன். அர்த்தராத்திரியிற் காமபரவசனுயவந் தவன்பீடிக்க, அவனது வினயங்களையும் பயங்கரவசனங்களையுமலக்ஷியஞ்செய்து திரைலோக்கியகண்டகனை அவனை யுந்திக்கரித்து, தர்மகர்ப்பமானகட்டுரைகளை யவன்செவியிலிடித்துப்புகட்டி, நன்னெறிக்கவனனுகாவழி ஸ்ரீராகவதண்டத்தையுமுற்குறித்து, இவ்விதஞ் சில ரக்ஷணஞ்செய்த வுமது பாதிவிருத்தியதிடத்தை விளம்புகிறேன். பிறகு அவனேவிய இக்காதுகிகள் ஹிம்ஸிக்க வப்பொழுது, "ஹா ராகவ! ராகவ!" வென்று அந்த பக்தவத்ஸலனுடைய நாமோச்சாரணத்தையே தாரகமாகக்கொண்டு தேவரீர் க்ததியதைத் தெரிவிக்கிறேன். பிறகு அடியேன்முகமாய் ஸ்ரீராகவக்ஷேமந்தெரிந்து அடியேன் விண்ணப்பத்திற்குப் பிரதிதந்தருளின ஸௌசீல்யாதிகுணவிசதமான மதுரமொழிகளை யதாதத்வம் அணுமாத்திரவித்தியாஸமுமின்றி பகவானுக்கு விக்கியாபனஞ்செய்கிறேன். ஒன்றும்விடாமல் ஸமஸ்தத்தையுங் கேட்கப்போகிறார்.

௰. కారణైర్బహుభిర్దేవి రామప్రియచికీర్షయా। స్నేహప్రస్కన్నమనసా మయైతత్సముదీరితమ్॥

௰. 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾।
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌨𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌮𑌯𑍈𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௰. காரணைர்பஹுபிர்தேவி ராமப்ரியசிகீர்ஷயா।
ஸ்நேஹப்ரஸ்கந்நமநஸா மயைதத்ஸமுதீரிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ஹேதேவி	ஓஸீதே!	ஸ்நேஹப்ரஸ்கந்நமநஸா-நண்பினல்களங்கமற்றமனதையுடைய	
பஹுபி꞉-காரணை꞉	அனேகங்களான - காரணங்களாலும்	மயா	என்னால்
ராமப்ரியசிகீர்ஷயா	ராகவனுக்கு நன்மையைச்செய்யஇச்சித்தபடியாலும்	ஏதத்	இதுவானது
		ஸமுதீரிதம்	சொல்லப்பட்டது.

தா-ம்—ஹே ராகவநந்தினி! தேவரீரை யடியேனுடைய முதுகினிலெழுந்தருளச்செய்து இக்கடலுடன் துன்பக்கடலையுந் தாண்டுவித்து ஸ்ரீராகவன் பக்கல் சேர்ப்பிக்கிறேனென்ற வடியேனுடைய விண்ணப்பத்திற்கு பாவமூலம் கொஞ்சம் விளம்புகிறேன். இப்பரிபவத்தால் தேவரீரது திருமுகம் வாடி, குஸுமப்பிரதிமமான திருமேனி சோர்ந்து, உத்பலாக்ஷங்களில் நீர்பெருக, "ராமா! ராமா!" வென்றுகதறுகிற வுமது தைன்னிய நிலையைக்கண்டேன். "மயாவிநாஶுஷ்யதிஶோகதீநம்," ஸ்ரீராகவனது கமலானனம் எனது தர்சனமின்மையால் வாடிவதங்கிற்றோவென்று நீர் வினவியதைக்கேட்டேன். "ஸௌமித்ரிம்மாம்சராமுஞ்ச வ்யஸநை꞉பஶ்ய" - ஸீதாராமலக்ஷ்மணருடைய தைன்னியத்தைப் பாரீரென் றுங்களது நிலையைச்சுட்டி விதிபலத்தை நிதர்சித்த தேவரீரது வியஸனமொழியைக் கேட்டேன். இப்படி விரகத்தால் கஷ்டப்படுகிற உங்களை

ஒன்றுசேர்த்துக் கிருதார்த்தனுகலாமென்கிற பரிசுத்தபாவத்துடன், "த்வத்தாஸதாஸபரிசாரகதாஸதாஸ:" என்கிறபடியே தமக்கும் தம்மடியார்க்கும் தாஸனுன வடியேன் இவ்விண்ணப்பத்தைச் செய்தேனல்லது வேறில்லை.

౮ లంకాయా దుష్ప్రవేశత్వాద్దుస్తరత్వాన్మహోదధేః। సామర్థ్యాదాత్మనశ్చైవమయైతత్సముదీరితమ్॥

௮ 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑍇𑌃।
𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌮𑌯𑍈𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௮. லங்காயாதுஷ்ப்ரவேஶத்வாத்துஸ்தரத்வாந்மஹோததே:।
ஸாமர்த்யாதாத்மநஶ்சைவமயைதத்ஸமுதீரிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லங்காயா:	இலங்கையினுடைய (இலங்கையானது)	துஸ்தரத்வாத்	கஷ்டத்தால் தாண்ட சக்யமானபடியாலும்
துஷ்ப்ரவேஶத்வாத்	கஷ்டத்தால் பிரவேசிக்கத் தக்கதாக ஆனபடியாலும்	அத்மநஶ்ச	(நானும்) எனக்கும்
மஹோததே:	பெருங்கடலினுடைய (பெருங்கடலானது)	ஸாமர்த்த்யாத்	ஸமர்த்தனுகையாலும்
		மயா	என்னுல்
		யேதத்	இதுவானது
		ஸமுதீரிதம்	நன்றாய்ச்சொல்லப்பட்டது.

தா-ம்—ஹே ஸுபகே! நமது தூதனுன இவனுக்குப் பிரபலசத்ருவான இராவணனைக்கண்டஞ்சாத வீரியசௌரிய பராக்கிரமாதிகளுண்டோவென் றதிசங்கை கொண்டீராதலால் அதைப் போக்குநிமித்தம் அடியேனுடைய திறமையை யிங்கு வெளியிட்டுக்கொண்டேன். யாவர்க்குந் துஸ்ஸகமான கடலைத் தாண்டினன், யாவர்க்கும் பிரவேசிக்கவரிதான இலங்கையுட்புகுந்திங்குவந்தனன், இத்தியாதி கிருத்தியங்களை உதாகரித்து விக்கிரமவிளம்பரஞ்செய்துகொண்டது, அடியேன் விண்ணப்பத்தை நிறைவேற்றவல்லவனேயல்லது ஸாமான்னிய வானரனல்லவென்று தேவரீ ரறிவதற்கேயன்றி வேறில்லை.

౯. ఇచ్ఛామి త్వాం సమానేతుమద్యైవ రఘుబంధు[illegible] గురుస్నేహేన భక్త్యా చ నాన్యథైతదుదాహృతమ్॥

௯. 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇𑌤𑍁𑌮𑌦𑍍𑌯𑍈𑌵 [illegible]𑌨𑌾।
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 [illegible]𑌥𑍈𑌤𑌦𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍॥

௯. இச்சாமித்வாம்ஸமாநேதுமத்யைவரகுபந்துநா।
குருஸ்நேஹேநபக்த்யாசநாந்யதைததுதாஹ்ருதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குருஸ்நேஹேந	பவித்ரரான (ஸ்ரீராகவனிடத்தில்) ஸ்னேகத்தாலும்	அத்யைவ-த்வாம்ஸமாநேதும்-இப்பொழுதே-தம்மை சேர்ப்பிப்பதற்கு	
		இச்சாமி	கோரினேன்
பக்த்யாச	(தம்மிடத்தில்) பக்தியாலும்	அந்யதா	இல்லாவிட்டால்
ரகுபந்துநா	ரகுக்களுடையபந்துவானராமனேடு	ஏதத்-நோதாஹ்ருதம்	இதுவானது-சொல்லப்படமாட்டாது.

தா-ம்—ஹே பவித்ரே! இரகுகுலத்தி லாவிர்ப்பவித்த மஹானும ஸர்வ ஜகத்பூஜ்யனுமான ஸ்ரீராகவனிடத்தி லடியேனுக்குள்ள ஸ்நேகத்தாலும் தேவரீரது கமலசரணங்களி லடியேனுக்குள்ள பக்திவிசேஷத்தாலுந் தூண்டப்பட்டு, இப்படி மஹோததியால் பிரிக்கப்பட்டு அவரக்கனையிலும் தேவரீரிங்கும் பரிதபிப்பதைக் காணப்பொருதே, ஐயனிங்கெழுந்தருளி அரக்கனை முடித்து அப்புறந் தேவியையடைகிற அக்காலவரையில் தாமஸிக்கப்பொருதே, இப்பொழுதே இருவருஞ் சேர்ந்திருக்கிற மங்களமஹோத்ஸவத்தை ஸேவிக்கவேண்டுமென்கிற குதூகலத்தாலே அடியேனிவ்வித மறைந்தேனல்லது வேறில்லை.

౧౦. యది నోత్సహసే యాతుం మయా సార్ధమనిందితే। అభిజ్ఞానం ప్రయచ్ఛ త్వం జానీయాద్రాఘవో హి యత్॥

௰. 𑌯𑌦𑌿 𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍇 𑌯𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍇।
𑌅𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌘𑌵𑍋 𑌹𑌿 𑌯𑌤𑍍॥

௰. யதிநோத்ஸஹஸேயாதும்மயாஸார்த்தமநிந்திதே।
அபிஜ்ஞாநம்ப்ரயச்சத்வம்ஜாநீயாத்ராகவோஹியத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஅநிந்திதே	வாராய்நிந்திக்கத்தகாதவளே!	அபிஜ்ஞாநம்	அடையாளத்தை
மயாஸார்த்தம்	என்னேடுகூட	த்வம்-ப்ரயச்ச	தேவரீர்-கொடும்
யாதும்	(ஸ்ரீராமஸன்னிதி) வருவதற்கு	ராகவ:-தத்	ஸ்ரீராகவன்-அவ்வடையாளத்தை
நோத்ஸஹஸேயதி	கோராயாகில்	ஜாநீயாத்	அறிவாரன்றே?

தா-ம்—பரமபவித்திரையான ஹே ஜகன்மாத! தாஸனுன அடியேனேடு ஸ்ரீராகவஸன்னிதிக் கெழுந்தருளத் திருவுள முகக்காவிடில் இங்கேயே விற்றிருக்கலாம். தேவரீரைக்கண்டு தண்டன் ஸமர்ப்பித்தேன். க்ஷேமத்தை யறிந்தேன். மனேபீஷ்டத்தையுந் தெரிந்துகொண்டேன். திரும்பி ஸ்ரீராகவஸன்னிதிக்கேகுகிறேன். பிராட்டியைத் தரிசித்ததற்கடையாள மேதேனும் பகவான் வேண்டுவரன்றே? திருஷ்டமாத்திரத்தால்

யான் தேவரீரைக்கண்டு ஸேவித்தது வாஸ்தவமென்றவரறிந்துகொள்ளத்தக்க அபிக்கியான மொன்று ஸ்ரீராகவார்த்தம் கிருபைசெய்யலாமோவென்றனர்.

౧౧. ఏవముక్తా హనుమతా సీతా సురసుతోపమా। ఉవాచ వచనం మందం బాష్పప్రగ్రథితాక్షరమ్॥

கக. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌤𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌸𑍁𑌤𑍋𑌪𑌮𑌾।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌪𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍॥

கக. ஏவமுக்தாஹநுமதாஸீதாஸுரஸுதோபமா।
உவாசவசநம்மந்தம்பாஷ்பப்ரக்ரதிதாக்ஷரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுரஸுதோபமா	தேவகன்னிகைக்கு நிகரான	பாஷ்பப்ரக்ரதிதாக்ஷரம்	கண்ணீரால்விக்னத்தையடைந்த அக்ஷரமுடைய
ஸீதா	பிராட்டியானவள்	வசநம்	வார்த்தையை
ஹநுமதா	ஹநுமாரால்	மந்தம்-உவாச	மெதுவாக-சொன்னாள்.
ஏவம்-உக்தா	இந்தவிதம்-சொல்லப்பட்டவளாக		

தா-ம்—அடியேன் தேவரீரைத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்தது வாஸ்தவமென்று நம்பத்தக்க அபிக்கியான மொன்றை ஸ்ரீராகவார்த்தம் பிரஸாதித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்த ஹநுமத்வசனத்தைக்கேட்ட, தேவகன்னிகைக்கு நிகரான திருமேனி ஸௌந்தரியமுடைய பிராட்டி, தன்னுடைய நாயகன் தன்னைப்பற்றிய ஹநுமத்வசனத்தையே ஆதாரமாகக்கொண்ட தன்மீது பிரபலயத்தனங்கள் செய்யத்தக்க திடநிச்சயத்தை யடையும்படி இருவர்க்குமாத்திரந் தெரிந்துள்ள வோரேகாந்தமான விஷயத்தைச்சொல்ல வெத்தனிக்க, அப்போதுள்ள நிலைமையை நினைத்து துக்கமாற்றாமையாலே கண்களில் நீர்ததும்ப, அக்கண்ணீரால் தகைப்புண்ட வாக்குடன் பின்வருமாறு மொழிந்தனள்.

౧౨. ఇదం శ్రేష్ఠమభిజ్ఞానం బ్రూయాస్త్వం తు మమ ప్రియమ్। శైలస్య చిత్రకూటస్య పాదే పూర్వోత్తరే పురా॥
౧౩. తాపసాశ్రమవాసిన్యాః ప్రాజ్యమూలఫలోదకే। తస్మిన్ సిద్ధాశ్రమే దేశే మందాకిన్యా హ్యదూరతః॥

கஉ. 𑌇𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍।
𑌶𑍈𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾॥

கங. 𑌤𑌾𑌪𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑍂𑌲𑌫𑌲𑍋𑌦𑌕𑍇।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌕𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌦𑍂𑌰𑌤𑌃॥

கஉ. இதம்ஶ்ரேஷ்டமபிஜ்ஞாநம்ப்ரூயாஸ்த்வந்துமமப்ரியம்।
ஶைலஸ்யசித்ரகூடஸ்யபாதேபூர்வோத்தரேபுரா॥

கங. தாபஸாஶ்ரமவாஸிந்யா:ப்ராஜ்யமூலபலோதகே।
தஸ்மிந்ஸித்தாஶ்ரமேதேஶேமந்தாகிந்யாஹ்யதூரத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புரா	முன்பு	தஸ்மிந்-தேஶே	அந்த-தேசத்திலே
சித்ரகூடஸ்ய-ஶைலஸ்ய-சித்திரகூடமென்கிற-பர்வதத்தினு	[டைய	தாபஸாஶ்ரமவாஸிந்யா: - தபஸ்விகள்வஸிக்கிறஸ்தானத்திலி	[ருக்கிற
பாதே	ஸமீபத்திலுள்ளபர்வதத்தில்	மம	என்னுடைய
பூர்வோத்தரே	வடகிழக்குமூலையில்	ஶ்ரேஷ்டம்	உத்தமமான
மந்தாகிந்யா:-அதூரத:-கங்காநதிக்கு-ஸமீபத்தில்		இதம்-அபிஜ்ஞாநம்	இந்த-அடையாளத்தை
ஸித்தாஶ்ரமே	ஸித்தர்களாலாசிரயிக்கப்பட்டதும்	த்வம்-ப்ரியம் (ப்ரதி)	நீர்-என்நாயகனையும்பொருட்டு
ப்ராஜ்யமூலபலோதகே-அதிகமானமூலிகைகளையும்பலங்களை யுமுடையதுமான		ப்ரூயா:	சொல்லும்.

தா-ம்.—ஹேஹநுமன்! நீரென்னைத் தரிசித்தது வாஸ்தவமென்று ஸ்ரீராகவன்நிச்சயிக்கத்தக்க வோரடையாளமென்னிடத்தினின்று வேண்டுகிறீரன்றோ! இலக்ஷ்மணஸஹிதரா யாங்களிருவரும்நாடுவிட்டு, கங்கைகடந்த, வனநண்ணி, பரத்வாஜாசிரமஞ்சேர்ந்து, அங்கிருந்துயமுனைதாண்டி, சித்திரகூடகிரியையடைந்தோம். அக்கிரியினீசான்னியபாகத்தில் மந்தாகினீதீரத்திற்கருகில் ஓர்பிரதேசமிருக்கிறது. அதுமஹாபரிசுத்த ஸ்தலம், ஓஷதிபலவர்க்கங்கள் நிறைவதிகமாயுள்ள பிரதேசம், மரவுரியுடுத்துக் கிருஷ்ணாஜனம்போர்த்து ஜடாமண்டலதாரிகளாய், யோகாஸனத்தில் வீற்றிருந்து, பராத்பரனை ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தில் இலயித்த சித்தராய்த்தவம்புரியுமாமுனிவர் வாஸம்பண்ணப்பெற்றஸ்தலம். அதற்கு ஸித்தாசிரமமென்றுபெயர். அவ்விடத்தில் யானுமென துநாயகனு மேகாந்தமாயிருக்கையில் ஓர்ஸங்கதிநடந்தது. அதையுமக்குத்தெரிவிக்கிறேன். அது உத்தமோத்தமமான அடையாளம். அதைத் திருச்செவிசாற்றினமாத்திரம் ஸ்ரீராகவனுக்கு ஸகல ஸம்சயங்களும்போய் உம்மிடவார்த்தையின்பேரில் நம்பிக்கையுண்டாகும். ஆகையா லதைக்கொண்டு நீர் ஸ்ரீராகவனைன்னிதிக்கேகலாம்.

(அவதாரிகை.) ஸ்ரீராகவனுக்கெதிரில் சொல்லத்தக்கவார்த்தைகளை ஹநுமான்முன்பாகமொழிகிறாள்.

౧౪. తస్యోపవనషండేషు నానాపుష్పసుగంధిషు విహృత్య సలిలక్లిన్నా తవాంకే సముపావిశమ్॥

௧௪. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌵𑌨𑌷𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁।
𑌵𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌤𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌵𑌿𑌶𑌮𑍍॥

௧௪. தஸ்யோபவநஷண்டேஷுநாநாபுஷ்பஸுகந்திஷு।
விஹ்ருத்யஸலிலக்லிந்நாதவாங்கேஸமுபாவிஶம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அம்மலையினுடைய	விஹ்ருத்ய	விளையாடி
நாநாபுஷ்பஸுகந்திஷு	பலவிதபுஷ்பங்களால் பரிமளித்துக் கொண்டிருக்கிற	ஸலிலக்லிந்நா	ச்ரமஜலத்தால்இளைப்படைந்தவளாக
உபவநஷண்டேஷு	உத்யானவனஸமூகங்களில்	தவ-அங்கே	உம்முடைய-மடியில்
		ஸமுபாவிஶம்	உட்கார்ந்தேன்.

౧౫. తతో మాంససమాయుక్తో వాయసః పర్యతుండయత్ । తమహం లోష్టముద్యమ్య వారయామి స్మ వాయసమ్॥

௧௫. 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌯𑌸𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌯𑌤𑍍।
𑌤𑌮𑌹𑌂 𑌲𑍋𑌷𑍍𑌟𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌵𑌾𑌯𑌸𑌮𑍍॥

௧௫. ததோமாம்ஸஸமாயுக்தோவாயஸ:பர்யதுண்டயத்।
தமஹம்லோஷ்டமுத்யம்யவாரயாமிஸ்மவாயஸம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பின்பு	அஹம்	நான்
வாயஸ:	காக்கையானது	தம்-வாயஸம்	அந்த-காக்கையை
மாம்ஸஸமாயுக்த:	மாம்ஸத்திலாசையுடையதாய்	லோஷ்டம்-உத்யம்ய	ஓட்டை-எடுத்து
(ஸ்தநாந்தரே	ஸ்தனமத்தியில்)	வாரயாமிஸ்ம	ஓட்டினேன்.
பர்யதுண்டயத்	குத்திற்று		

தா-ம்.—ஹேவாதாத்மஜ! பின்வருமொழிகளை ஸ்ரீராகவனைக்குறித்து யான் மொழிந்தனவாக அப்பூஜ்ஜியனிடத்திற்சொல்லும்:—ஹேநாத! சித்திரகூடத்தில், பிரத்தியக்ஷமென்னுஞ் சிறுமலைக்கருகில், நாநா புஷ்பகந்தங்களாலதி பரிமளவத்துக்களாக விளங்கு முபவனங்களில் சிரகாலம்விளையாடி தேகம் வெயர்த்துத் தளர்ந்து சிரமபரிகாரார்த்தம் உமதுமடியிலுட்கார்ந்தேன் அப்பொழுதோர்காகமானது மாம்ஸபக்ஷணத்திலாஸக்தியுடன் எனதுஸ்தனமத்தியிற்குத்த, அதையோர் சிற்றோடு கொண்டோட்டினேன்.

౧౬. దారయన్ స చ మాం కాకస్తత్రైవ పరిలీయతే । న చాప్యుపారమన్మాంసాద్భక్షార్థీ బలిభోజనః॥

௧௬. 𑌦𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌸 𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌕𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇।
𑌨 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌰𑌮𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌬𑌲𑌿𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃॥

௧௬. தாரயந்ஸசமாம்காகஸ்தத்ரைவபரிலீயதே।
நசாப்யுபாரமந்மாம்ஸாத்பக்ஷார்த்தீபலிபோஜந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பலிபோஜந:	பலியைபுஜிக்கிற	மாம்ஸாத்	மாம்ஸத்திலிருந்து
ஸ:-காக:ச	அந்த-காக்கையும்	நசோபாரமத்	ஒழியவில்லை
பக்ஷார்த்தீ	மாம்ஸபக்ஷணத்தைஇச்சித்ததாக	தத்ரைவ-பரிலீயதே	அவ்விடத்திலேயே-மறைந்திருந்தது.
மாம்-தாரயந்	என்னை-குத்திகொண்டு		

தா-ம்.—ஹேபிரபோ! பலியைப்புஜித்து வளருமக்காகமானது என்னாற்பலமுறைஓட்டப்பட்டும், மாம்ஸருசிவசத்தால் என்னைவிட்டொழியாது மார்பைக்குத்திக்குத்தி ஹிம்ஸித்திருந்தது. அப்படி அகன்றாலும் அவ்விடத்திலேயேமறைந்துநின்று மறுபடிபிடிக்கவந்ததன்றி அவ்விடம்விட்டு விலகவேயில்லை.

౧౭. ఉత్కర్షన్త్యాం చ రశనాం క్రుద్ధాయాం మయి పక్షిణి । స్రస్యమానే చ వసనే తతో దృష్టా త్వయా హ్యహమ్॥

௧௭. 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌰𑌶𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌿।
𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌵𑌸𑌨𑍇 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍॥

௧௭. உத்கர்ஷயந்த்யாம்சரஶநாம்க்ருத்தாயாம்மயிபக்ஷிணி।
ஸ்ரஸ்யமாநேசவஸநேததோத்ருஷ்டாத்வயாஹ்யஹம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-வஸநே	பின்பு-வஸ்திரமானது	பக்ஷிணி	பக்ஷிவிஷயமாக
ஸ்ரஸ்யமாநே (ஸதி)	நழுவாநின்றவளவில்	க்ருத்தாயாம்(ஸத்யாம்)	கோபித்துக்கொண்டிருக்கும்போது
ரஶநாம்	ஒட்யாணத்தை	த்வயா-அஹம்	உம்மால்-நான்
உத்கர்ஷயந்த்யாம்	இழானிருக்கிற	த்ருஷ்டா	பார்க்கப்பட்டேன்.
மயி	நான்		

౧౮. త్వయాపహసితా చాహం క్రుద్ధా సంలజ్జితా తదా। భక్ష్యగృధ్నేన కాకేన దారితా త్వాముపాగతా॥

౧౯. ఆసీనస్య చ తే శ్రాంతా పునరుత్సంగమావిశం। క్రుధ్యంతీ చ ప్రహృష్టేన త్వయాహం పరిసాంత్వితా॥

௧௮. 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌽𑌪𑌹𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑌂𑌲𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌦𑌾।
𑌭𑌕𑍍𑌷𑌗𑍃𑌧𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌕𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌾॥

௧௯. 𑌆𑌸𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌮𑍍।
𑌕𑍍𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾॥

௧௮. த்வயாபஹஸிதாசாஹம்க்ருத்தாஸம்லஜ்ஜிதாம்ததா।
பக்ஷக்ருத்நேநகாகேநதாரிதாத்வாமுபாகதா।।

௧௯. ஆஸீநஸ்யசதேஸ்ராந்தாபுநருத்ஸங்கமாவிஸம்।
க்ருத்யந்தீசப்ரஹ்ருஷ்டேநத்வயாஹம்பரிஸாந்த்விதா।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பக்ஷக்ருத்நேந	பக்ஷிப்பதிலாஸக்தியுடைய	க்ருத்யந்தீம்	கோபித்தவளுமான (நான்)
காகேந	வாயஸத்தினால்	ப்ருஹ்ருஷ்டேந-த்வயா	ஸந்தோஷத்தையடைந்த-உம்மால்
தாரிதா	குத்தப்பட்டவளாகையால்	பரிஸாந்த்விதா	ஸமாதானம்பண்ணப்பட்டவளாக
க்ருத்தா	கோபித்தவளான	ஸ்ராந்தா	சிரமத்தையடைந்தவளாய்க்கொண்டு
அஹம்	நான்	த்வாம்-உபாகதா	உம்மை-அடைந்து
ததா	அப்பொழுது	ஆஸீநஸ்ய	எழுந்தருளியிருக்கிற
த்வயா-அபஹஸிதா	உம்மால் - பரிஹஸிக்கப்பட்டவளும்	தே-உத்ஸங்கம்	உம்முடைய-மடியை
ஸம்லஜ்ஜிதாம்	நன்றாய்இலஜ்ஜையையடைந்தவளும்	புநः-ஆவிஸம்	மறுபடி-அடைந்தேன்.

౨౦. బాష్పపూర్ణముఖీ మందం చక్షుషీ పరిమార్జతీ। లక్షితాహం త్వయా నాథ వాయసేన ప్రకోపితా॥

௨௦. 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌖𑍀 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍀 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌤𑍀।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌥 𑌵𑌾𑌯𑌸𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌪𑌿𑌤𑌾॥

௨௦. பாஷ்பபூர்ணமுகீமந்தம்சக்ஷுஷீபரிமார்ஜதீ।
லக்ஷிதாஹம்த்வயாநாதவாயஸேநப்ரகோபிதா।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
அஹம்	நான்	நாத	ஓபிராணபந்தோ!
பாஷ்பபூர்ணமுகீ	கண்ணீரால் நிறைக்கப்பட்ட முகமுடையவளாக	வாயஸேந	காகத்தினால்
		ப்ரகோபிதா	கோபம்செய்யப்பட்டவளாய்
சக்ஷுஷீ	கண்களை	த்வயா	உம்மால்
மந்தம்-பரிமார்ஜதீ	மெள்ள-துடைத்துக்கொண்டு	லக்ஷிதா	காணப்பட்டவளாக (ஆனேன்.)

(௧௭-மு-௨௦-ல்.) தா-ம்.—ஹேபிராணபந்தோ! இவ்விதமென்னாற் பலமுறையோட்டப்பட்டுமகலாது ஹிம்ஸித்துவந்தவக்காகத்தை யொருமுறையாயொழிக்குமித்தம் மிருந்தபரபபுடனெழுந்திருக்க, அப்பொழுது ஆடைநழுவ அதை ஒட்டியாணத்தாற் சேர்த்துப்பிடித் தப்பக்ஷியினிடத்தில் மிககோபங்கொண்டு நிற்கையில் தேவரீரென்னைப்பார்த்தீர். அக்காகத்தாலடிக்கடி குத்தப்பட்டுநொந்தேன். யான்பலமுறையோட்டியுமகலாது நிற்பதைக்கண்டுகோபித்தேன். அதைப்போக்கவெழுந்திருக்கையில் வஸ்திரம்நழுவி தடைபட்டேன். அச்சமயத்தில், ஓர்பக்ஷியையோட்டத்திறமையின்றி வருந்தமுற்றுநிற்கையில், தேவரீரெனதுகோலத்தைக்கண்ணுற்றுப் புன்னகைகொண்டுபரிகஸித்தீர். யானதனால்மிகவுமிலஜ்ஜையடைந்தேன், மிகவுங்கோபித்தேன். இவ்வளவிற்குங்காரணமான வக்காகத்தையோட்ட வெழுந்திருக்கையில், தேவரீர்ஸந்தோஷித்தென்னை ஸமாதானித்தீர். யானுமப்பக்ஷியால் மிகபரிசிரமமடைந்தவளாய் தேவரீரதுமடியில் மறுபடியுமுட்கார்ந்தேன். இவ்விதம் ஓர்வாயஸத்தாலவமதிக்கப்பட்டு, அதைத்துறத்தத் திறமையில்லாமலும், அதுசெய்த உபாதியைஸகிக்கத் திராணியில்லாமலுங் கண்ணீர்பெருக்கிப் பிறகுதேவரீரது திருவங்கத்தில் சிரமபரிகாரஞ்செய்துகொண்டே கண்ணீரை மெள்ளமெள்ளத் துடைத்திருக்கையில் என்னைத்தேவரீர்கடாக்ஷிக்கவில்லையோ!

தனக்கத்தியந்தம் பிரியையான பிராட்டிக்குத் தனது திருமடியி லெழுந்தருளியிருக்கையிலேயே இப்பேர்ப்பட்ட அவஸ்தாவிசேஷம் நேரிட அதைப்போக்காது அவளது பரிபவத்தைக்கண்டு புன்னகையோடு பகவான் வாளாவிருந்ததற் கென்னகாரணமெனில், தனக்கெவ்வித விபத்து நேர்ந்தபோதிலும் அதைப் பரிகரிக்க ஸ்ரீராகவனெழுந்தருளியிருக்க, அவரிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்யாது தானே ஸ்வாதந்தரியம் வகித்துப் பிராட்டி பரிகாரபிரயத்தனஞ் செய்தாளாகையால், அதைக்கண்ட பகவான், நமக்கென்ன அவளுக்குவந்த துன்பமையை யவள் போக்கிக்கொள்ளாளோவென்று விமுகராய் பரிகாஸத்துடனிருந்துவிட்டனரென்றறிக. பகவத்சேஷபூதனான சேதனன் தனது ஸ்வரூபத்தையும் பகவத்ஸ்வரூபத்தையுமறியாது, ஸ்வாதந்தரியம் தலையெடுத்துப் பிரவர்த்திதனாயின் எம்பெருமானவனை யிவ்வண்ணமே அனுக்கிரகியானென்றறிக. எக்காரியத்திலும் பாரதந்த்ரியம் சேதனனுக்கு மேலிட்டிருக்கவேண்டுமென்றபிப்பிராயம்.

౨౧. పరిశ్రమాత్ప్రసుప్తా చ రాఘవాంకేప్యహం చిరమ్। పర్యాయేణ ప్రసుప్తశ్చ మమాంకే భరతాగ్రజః॥
స తత్ర పునరేవాథ వాయసస్సముపాగమత్।

உக. [illegible]
[illegible]
[illegible]

உக. பரிஸ்ராமாத்ப்ரஸுப்தாசராகவாங்கேப்யஹம்சிரம்।
பர்யாயேணப்ரஸுப்தஸ்சமமாங்கேபரதாக்ரஜ:॥
ஸதத்ரபுநரேவாதவாயஸஸ்ஸமுபாகமத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்ச	நானும்	ப்ரஸுப்தஸ்ச	தூங்கிக்கொண்டு
பரிஸ்ராமாத்	மிக ஆயாஸத்தினால்	மம-அங்கே	என்னுடைய-மடியில் (இருந்தார்)
ராகவாங்கே	ஸ்ரீராகவனுடைய மடியில்	அத	பின்பு
ப்ரஸுப்தா	தூங்கிக்கொண்டு	ஸ:-வாயஸ:	அந்த-காக்கையானது
சிரம்	வெகுகாலம் (இருந்தேன்)	தத்ரைவ	அங்கேயே
பரதாக்ரஜோபி	ஸ்ரீராகவனும்	புந:-ஸமுபாகமத்	மறுபடி-வந்தது.
பர்யாயேண	சிரமத்தினால்		

தா-ம்—இந்தவிதம் பரிசிரமமடைந்த யான் ஸ்ரீராகவனது திருமடியில் சிரகாலம் துயில்கொண்டேன். பரதாக்கிரஜனான அப்புருஷோத்தமனும் அந்த திவ்விய வனத்தில் ஸஞ்சரித்த சிரமத்தால் எனது மடியிற் கண்வளர்ந்தனர். அத்தருணங்கண்டு அக்காகமும் அவ்விடத்திலேயே மறைந்திருந்து மறுபடி என்னைச் சமீபித்தது.

౨౨. తతస్సుప్తప్రబుద్ధాం మాం రామస్యాంకాత్సముత్థితామ్॥ వాయసస్సహసాగమ్య విదదార స్తనాంతరే।

உஉ. [illegible]
[illegible]

உஉ. ததஸ்ஸுப்தப்ரபுத்தாம்மாம்ராமஸ்யாங்காத்ஸமுத்திதாம்॥
வாயஸஸ்ஸஹஸாகம்யவிததாரஸ்தநாந்தரே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	வாயஸ:	காக்கையானது
ஸுப்தப்ரபுத்தாம்	தூங்கி விழித்துக்கொண்டவளும்	ஸஹஸா-ஆகம்ய	சிக்கிறமாக-வந்து
ராமஸ்ய-அங்காத்	ஸ்ரீராகவனுடைய-மடியிலிருந்து	ஸ்தநாந்தரே-விததார	ஸ்தனமத்தியில்-குற்றிற்று.
ஸமுத்திதாம்-மாம்	எழுந்தவளுமான-என்னை		

தா-ம்—இந்தவிதம் ஸ்ரீராகவமடியிற் சிரகாலந் துயிலுண்டெழுந்திருந்த வென்னைப் பார்த்த வக்காகமானது ஸமயம் நேர்ந்ததுகண்டு மஹாபரபரப்புடனோடிவந்து எனது ஸ்தனமத்தியில் மறுபடி குற்றிற்று.

౨౩. పునః పునరథోత్పత్య విదదార స భృశమ్। తతస్సముక్షితో రామో ముక్తైశ్శోణితబిందుభిః।

உ௩. [illegible]
[illegible]

உ௩. புந:புநரதோத்பத்யவிததாரஸமாம்ப்ருஸம்॥
ததஸ்ஸமுக்திதோராமோமுக்தைஸ்ஸோணிதபிந்துபி:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-ஸ:	அந்த-காக்கையானது	தத:	பின்பு
உத்பத்ய	உயரக்கிளம்பி	ராம:	ஸ்ரீராகவன்
புந:புந:-மாம்	அடிக்கடி-என்னை	முக்தை:-ஸோணிதபிந்துபி:-விடப்பட்ட-ரக்த பிந்துக்களால்	
ப்ருஸம்-விததார	மிகவும்-குற்றிற்று	ஸமுத்தித:	எழுப்பப்பட்டார்.

தா-ம்—எனது அங்கத்திற் திருக்கண்வளர்ந்த ஸ்ரீராகவனுக்கு சிரமமுண்டுபண்ணக்கூடாதென்று யான் வாளாவிருக்க, அத்தருணத்தி லக்காகம் மிகஸந்தோஷத்துடன் அடிக்கடி மேற்கிளம்பி ஸமீபித்து எனது மார்பைக்கொத்தி ருதிரம் வெளிவரச்செய்தது. ருதிரபிந்துக்கள் ஸ்ரீராகவனது கன்னத்தில் விழ அதனாலவர் விழித்துக்கொண்டனர்.

౨౪. వాయసేనతతస్తేన బలవత్క్లిశ్యమానయా। స మయా బోధితశ్శ్రీమాన్ సుఖసుప్తః పరంతపః।

உச. [illegible]

[illegible]

உச. வாயஸேநததஸ்தேநபலவத்க்லிஸ்யமாநயா॥
ஸமயாபோதிதஸ்ரீமாந்ஸுகஸுப்த:பரந்தப:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு	ஸுகஸுப்தஃ	ஸுகமாக தூங்கிக்கொண்டிருப்பவ[ரும்
தேந	அந்த	பரம்தபஃ	பகையாளியைதபிப்பிக்கச்செய்கிறவரும்
வாயஸேந	காக்கையால்	ஸ்ரீமாந்	சோபையுடையவருமான
பலவத்-க்லிஶ்யமாநயா	பலவந்தமாக-பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற	ஸஃ	அந்த (ஸ்ரீராகவன்)
மயா	என்னால்	போதிதஃ	எழுப்பப்பட்டார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் மாம்ஸபக்ஷணத்திற் பேரவாகொண்ட வக்கொடுங்காகமிழைத்த துன்மையைத் தாங்காது ருதிரப்பிரவாகத்தால் தேகம் தளர்ந்தவென்னால், எவ்வுலகிலு மிவருக்கருகில்லையென்னும்படி அப்பேர்ப்பட்ட ஸௌந்தரியாதிசயமுடையவரும், ஸர்வாங்கஸௌந்தரிய முள்ளவராயினும் நித்திராவஸ்தையில் கோபசின்ன ஸஹிதராகக்காணபபடும் பிராகிருதபுருஷரைப்போலன்றி, "கௌஸல்யாஸுப்ரஜாராம" வென்று அஷ்டாங்கயோகங்களால் மிகவருந்தி ஸம்பாதித்த மஹரிஷித்வமுடைய கௌசிகமுனிவரும், மெல்லிய பல்லவங்களால் தான் சேர்த்த திருப்பள்ளியில் சயனித்திருந்த ஸ்ரீராகவனுடைய அப்போதிய திருவழகைக் கண்குளிரப்பார்த்து, உண்ணப்புக்கு வாயை மறப்பாரைப்போல், அதியாயாஸலப்தமான தனது தியானத்தையும் வேள்வியையுமறந்துபகவானுடையதுயிலழகிலீடுபட்டு இப்பங்கயக்கண்ணனை யின்றுளன்றோ கௌஸல்யை! என்று கொண்டாடும்படி அப்படி மனோகரமாகக் கண்வளருபவரும், கண்வளருகையிலும் பகைவர் மனத்தைத் தபிக்கச்செய்யும் வீரியதேஜஸ்ஸுடையவரும், நிரந்தர ஸ்ரீநிவாஸனுமான ஸ்ரீராகவன் அத்தியாநந்தகரமான நித்திராஸுகத்தினின் றென்னாலெழுப்பப்பட்டார்.

౨౫. స మాం దృష్ట్వా మహాబాహుర్వితున్నాం స్తనయోస్తదా॥ ఆశీవిష ఇవ క్రుద్ధశ్శ్వసన్ వాక్యమభాషత।

௨௫. 𑌸 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥
𑌆𑌶𑍀𑌵𑌿𑌷 𑌇𑌵 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌭𑌾𑌷𑌤।

௨௫. ஸமாம்த்ருஷ்ட்வாமஹாபாஹுர்விதுந்நாம்ஸ்தநயோஸ்ததா॥
ஆஶீவிஷஇவக்ருத்தஶ்வஸந்வாக்யமபாஷத।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபாஹுஃ	பெருத்த புஜங்களையுடைய	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ஸஃ	அந்த (ஸ்ரீராகவன்)	க்ருத்தஃ-ஆஶீவிஷஇவ-	கோபித்திருக்கிற- காலகோடிஸர்ப்பம்போல்
ததா	அப்பொழுது		
ஸ்தநயோஃ	ஸ்தனங்களுடைய (நடுவில்)	ஶ்வஸந்	பெருமூச்செறிந்து
விதுந்நாம்-மாம்	காயம்செய்யப்பட்டிருக்கிற-என்னை	வாக்யம்-அபாஷத	வார்த்தையைச்-சொன்னார்.

தா-ம்—அகிலலோகங்களுக்கு மபயத்தைத்தருவனவாய் சரணம்புகுந்தாரை ஆதரித்து இரக்ஷிப்பனவாய், சத்துருகுலத்தை யொழிக்கவல்ல திண்மையுள்ளனவாய், பெருத்துருண்டு நீண்டு விளங்குகிற பாகுக்களையுடைய அப்புருஷோத்தமன், எனது குசமண்டலங்களிலுள்ள குரூரகாயத்தையும் பெருகுகிற இரத்தத்தையுங்கண்டு மனம்பொறுக்காது எனது பத்தினிக்குத் தீங்கிழைத்தவனொன்று கோபித்து, காலகோடிவிஷத்தைக்கக்கும் பேரரவுபோல் பெருமூச்செறிந்து ஜ்வலித்துப் பின்வருமாறு மொழிந்தனர்.

౨౬. కేన తే నాగనాసోరు విక్షతం వై స్తనాంతరమ్॥ కః క్రీడతి సరోషేణ పంచవక్త్రేణ భోగినా।

௨௬. 𑌕𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌗𑌨𑌾𑌸𑍋𑌰𑍁 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌤𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍॥
𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌭𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾।

௨௬. கேநதேநாகநாஸோருவிக்ஷதம்வைஸ்தநாந்தரம்॥
கஃக்ரீடதிஸரோஷேணபஞ்சவக்த்ரேணபோகிநா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேநாகநாஸோரு	வாராய் யானையின் துதிக்கைபோன்ற துடையுடையவளே!	ஸரோஷேண	ரோஷத்தோடுகூடினதும்
தே-ஸ்தநாந்தரம்	உன்னுடைய-ஸ்தனமத்தியமானது	பஞ்சவக்த்ரேண	ஐந்துமுகமுடையதுமான
கேந-விக்ஷதம்	எவனால்-விசேஷமாக காயம்பண்ணப்பட்டது	போகிநா	ஸர்ப்பத்தோடு
		கஃ	எவன்
		க்ரீடதி	விளையாடுகிறான்.

தா-ம்.—யானைத்துதிக்கைபோல் அடிபெருத்துநுணிசிறுத்து நீண்டு சுந்தரமாகவிளங்குந் துடைகளையுடைய ஹேகோமளாங்கி! எவன் உனதுஸ்தனங்களை இவ்விதம் காயப்படுத்தினான்? எவன் அந்தகனைக்கை கொட்டியழைக்கிறான்? எவனுக்கு ஆயுஷ்காலங்குறுகிவிட்டது. படுவிஷத்தைக்கக்கும்பேரரவின்குணமறியாது அதனுடைய படமண்டலங்களின்ஒளியையு மழகையுங்கண்டுமயங்கி அத்தோடு விளையாடவெத்தனிக்கு மூடன்போல் எவன் உனதுஸ்தனமண்டலங்களி னழகில்மோகித்து அவைகளை யணுகுவதாலுள்ள பிரளயத்தையோராது இவ்விதஞ்செய்தான். ஸீதே! உனதுஸ்தனத்தை யேறெடுத்துப்பார்ப்பவனும் ஐந்தலைநாகத்தோடு விளையாடுபவனும் பிழைப்பனோ? எவனுக்கிப்பொழுது மரணம் ஸம்பவித்திருக்கிறது.

౨౭. వీక్షమాణ స్తత స్తం వై వాయసం సముదైక్షత। నఖైః సరుధిరై స్తీక్ష్ణై ర్మామేవాభిముఖం స్థితమ్॥

உஎ. வீக்ஷமாணஸ்ததஸ்தம்வைவாயஸம்ஸமுதைக்ஷத॥
நகைஸ்ஸருதிரைஸ்தீக்ஷ்ணைர்மாமேவாபிமுகம்ஸ்திதம்।

உஎ. வீக்ஷமாணஸ்ததஸ்தம்வைவாயஸம்ஸமுதைக்ஷத॥
நகைஸ்ஸருதிரைஸ்தீக்ஷ்ணைர்மாமேவாபிமுகம்ஸ்த்திதம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-(ராகவஃ)	பிறகு-(ஸ்ரீராகவன்)	அபிமுகம்	எதிராக
வீக்ஷமாணஃ	(இங்குமங்கும்) பார்த்துக்கொண்டு	ஸ்த்திதம்	இருக்கிற
ஸருதிரைஃ	இரத்தத்தோடுகூடினதும்	தம்	அந்த
தீக்ஷ்ணைஃ-நகைஃ	குரூரமுமான-நகங்களோடுங்கூடி	வாயஸம்	வாயஸத்தை
மாமேவ	என்னைக்குறித்தே	ஸமுதைக்ஷத	பார்த்தார்.

தா-ம்.—கோபாக்கினியால்ஜ்வலித் திவ்விதமுரைத்த ஸ்ரீராகவன் அபராதமிழைத்தவனைக் கண்டறியும்வண்ணம் புறங்களிற்பார்க்க வப்பொழுது, இம்மட்டிலுமொழியாது இன்னமுமென்னை நலிகைக்காக என்னையேநோக்கிப் பயமின்றி இரத்தாங்கிதமான தீக்ஷ்ணகாளிகையொடு எதிரில்நிற்கும் வாயஸத்தைக்கண்ணுற்ருர்.

౨౮. పుత్రః కిల స శక్రస్య వాయసః పతతాం వరః। ధరాంతరగత శ్శీఘ్రం పవనస్య గతౌ సమః॥

உஅ. புத்ர꞉கிலஸஶக்ரஸ்யவாயஸ꞉பததாம்வர꞉॥
தராந்தரகதஶ்ஶீக்ரம்பவநஸ்யகதௌஸம꞉।

உஅ. புத்ரஃகிலஸஶக்ரஸ்யவாயஸஃபததாம்வரஃ॥
தராந்தரகதஶ்ஶீக்ரம்பவநஸ்யகதௌஸமஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பததாம்-வரஃ	தாவுகிற ஜந்துவுக்குள்-சிறந்ததான	பவநஸ்ய	வாயுவினுடைய
ஸஃ-வாயஸஃ	அந்த-காக்கையானது	கதௌ-ஸமஃ	கமனத்தில்-ஸமமானதாய்
ஶக்ரஸ்ய	இந்திரனுடைய	ஶீக்ரம்	விரைவாக
புத்ரஃகில	பிள்ளையன்றே? (ஆகையால்)	தராந்தரகதஃ	பூமியின்மத்தியத்தை யடைந்தது.

தா-ம்.—தாவியோடுவதில் மிகஸாமர்த்தியமுள்ளவனும் வாயஸரூபங்கொண்டு என்னைஹிம்ஸித்தவன் இந்திரபுத்திரனுனஜயந்தனுகையால், நமது பராக்கிரமத்தைச் சிறுதேனுமோராதுவந்தவன்யாதொன்று கொஞ்சம் சிற்றத்துடன் ஸ்ரீராகவன் விழித்துப்பார்த்தமாத்திரத்தில், நமக்கென்னவிபத்து வந்துவிடுமோ, நமது ஜீவனைப்பறித்துவிடுவரோ, எங்காவதோடி தலைதப்பலாமென்று வாயுவேகத்துடன் க்ஷணப்பொழுதில் பூமிக்குள்மறைந்தான்.

౨౯. తత స్తస్మిన్ మహాబాహుః కోపసంవర్తితేక్షణః। వాయసే కృతవాన్ క్రూరాం మతిం మతిమతాం వరః॥

உகூ. ததஸ்தஸ்மிந்மஹாபாஹு꞉கோபஸம்வர்திதேக்ஷண꞉॥
வாயஸேக்ருதவாந்க்ரூராம்மதிம்மதிமதாம்வர꞉।

உகூ. ததஸ்தஸ்மிந்மஹாபாஹுஃகோபஸம்வர்திதேக்ஷணஃ॥
வாயஸேக்ருதவாந்க்ரூராம்மதிம்மதிமதாம்வரஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு	கோபஸம்வர்திதேக்ஷணஃ	சினத்தால் நன்றாய் விழிக்கப்பட்டிருக்கிற பார்வையுடையவராக
மஹாபாஹுஃ	பெருத்த புஜமுடையவரும்	தஸ்மிந்-வாயஸே	அந்த-காக்கையினிடத்தில்
மதிமதாம்	புத்தியுடையோருக்குள்	க்ரூராம்-மதிம்-க்ருதவாந்	குரூரமான-புத்தியை-செய்தார்.
வரஃ	சிரேஷ்டருமான (ஸ்ரீராகவன்)		

தா-ம்.—மஹாபராக்கிரம சாலியும் மதிமானுமான ஸ்ரீராகவன் அக்காகத்தைக் கண்ணுற்றவுடன் அதனுடைய வாஸ்தவாகாரத்தையூகித்து இது மாம்ஸவிருப்பத்தால்விரைந்துவந்த வாயஸமல்ல, காமத்தால் தூண்டப்பட்டுவந்ததுர்த்தன், ஆகையாலிவனை யோரல்பபக்ஷியென்றுவிடாது அவசியம் தண்டிக்க வேண்டுமென்று நிச்சயித்து, பிரபலவான் புத்திரனுயினும் அப்பேர்ப்பட்ட அனேகம்பிரபலரை யோர்நிமிஷத்திலொழிக்கவல்லவீரனுகையால், அக்காகத்தினிடத்தில் அத்யுக்கிரமானகோபங்கொண்டு அக்கினிமண்டலங்களுக்குநிகராக ஜ்வலிக்கு நேத்திரங்களோடுவிளங்கி அக்காகத்தின்மீது மிக க்ரூரமான சிற்றங்கொண்டார்.

౩౦. స దర్భం సంస్తరాద్గృహ్య బ్రాహ్మేణాస్త్రేణ యోజయత్। స దీప్త ఇవ కాలాగ్ని ర్జజ్వాలాభిముఖో ద్విజమ్॥

௩0. ஸதர்பம்ஸம்ஸ்தராத்க்ருஹ்யப்ராஹ்மேணாஸ்த்ரேணயோஜயத்॥
ஸதீப்தஇவகாலாக்நிர்ஜஜ்வாலாபிமுகோத்விஜம்।

௩௦. ஸதர்பம்ஸம்ஸ்தராத்க்ருஹ்யப்ராஹ்மேணாஸ்த்ரேணயோஜயத்॥
ஸதீப்தயிவகாலாக்கிர்ஜஜ்வாலாபிமுகோத்விஜம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த (ஸ்ரீராகவன்)	யோஜயத்	சேர்த்தார்
தர்பம்	தர்ப்பையை	தீப்தஃ	எரிகிற
ஸம்ஸ்தராத்	ஆஸ்தரணத்திலிருந்து	ஸஃ	அந்த (அஸ்திரமானது)
க்ருஹ்ய	எடுத்து	த்விஜம்	காக்கையைக்(குறித்து)
ப்ராஹ்மேண-அஸ்த்ரேண-பிருஹ்ம தேவதாகமான-அஸ்திரத்தோடு		அபிமுகம்	எதிர்முகமாயுடையதாய்
		காலாக்கிரிவ-ஜஜ்வால-பிரளயாக்கினிபோல்-எரிந்தது.	

தா-ம்.—இவ்வித மக்காகத்தைத் தண்டிக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்த ஸ்ரீராகவன்கையிலப்பொழுது வில்லில்லை, பாணமில்லை, மற்றேருபகரணமுமில்லை ஆகிலும் வல்லவனுக்குப் புல்லுமாயுதம் என்கிறபழமொழிபோல்தான் வீற்றிருந்த விடத்திலிருந்தே ஓர்புல்லைக்கிள்ளி அதில் பிரம்ஹதேவதாகமான மஹாமந்திரத்தை யபிமந்திரித்து வாயஸவதார்த்தமதை பிரயோகித்தார். ஸ்ரீராகவனது அமலவாக்கால் ஜபிக்கப்பட்டமையால், அப்பிரம்மாஸ்திரம் காலாக்கினிக்குநிகரான ஜ்வாலையோடும் வெப்பத்தோடும் அக்காகத்துக் கபிமுகமாக ஜ்வலித்து விர்த்தியடைந்தது.

3౧. సతంప్రదీప్తంచిక్షేపదర్భంతంవాయసంప్రతి॥తతస్తంవాయసందర్భస్సోంబరేనుజగామహ।

ஙக. [illegible]

[illegible]

ஙக. ஸதம்ப்ரதீப்தம்சிக்ஷேபதர்பம்தம்வாயஸம்ப்ரதி॥
ததஸ்தம்வாயஸம்தர்பஸ்ஸோம்பரேநுஜகாமஹ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அந்த (ஸ்ரீராகவன்)	ததஃ-ஸஃ-தர்பஃ	பின்பு-அந்த-தர்ப்பையானது
ப்ரதீப்தம்	எரிந்துகொண்டிருக்கிற	அம்பரே	ஆகாசத்தில்
தம்-தர்பம்	அந்த-தர்ப்பத்தை	தம்	அந்த
தம்-வாயஸம்ப்ரதி	அந்த-காக்கையைக்குறித்து	வாயஸம்	காக்கையை (குறித்து)
சிக்ஷேப	விட்டுவிட்டார்	அனுஜகாமஹ	பின் சென்றது.

தா-ம்.—பிரம்மாஸ்திரித்தோடுகூடினவந்ததர்ப்பையை அப்பக்தவத்ஸலன் காகத்தின்மீது தொடுத்தனர். தனது உக்கிரதேஜஸ்ஸைக்கண்டுபயந்து ஆகாசத்திற்பறந்தோடியவாயஸத்தைவிடாது அந்ததர்ப்பையுமதைபின்சென்றது.

3౨. అనుసృష్టస్తదాకాకోజగామవివిధాంగతిమ్॥లోకకామఇమంలోకంసర్వంవైవిచచారహ।

ஙஉ. [illegible]

[illegible]

ஙஉ. அநுஸ்ருப்தஸ்ததாகாகோஜகாமவிவிதாம்கதிம்॥
லோககாமயிமம்லோகம்ஸர்வம்வைவிசசாரஹ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா-காகஃ	அப்பொழுது-காக்கையானது	ஜகாம	அடைந்தது
அநுஸ்ருப்தஃ	(பிரம்மாஸ்திரத்தால்) அனுஸரிக்கப்பட்டதாக	லோககாமஃ	ரக்ஷகஜனத்தைக்கோரினதாக
		ஸர்வம்-இமம்-லோகம்—ஸமஸ்தமான-இந்த-உலகத்தை	
விவிதாம்-கதிம்	பலவிதமான-கமனத்தை	விசசார-ஹ*	ஸஞ்சரித்தது-கஷ்டம்.

தா-ம்.—இத்தவிதம் ஸ்ரீராகவப் பிரேரிதமான பிரம்மாஸ்திரத்தாற் பின்றொடரப்பட்ட வக்காகம் அஸ்திரத்தினின்று தப்பிப்பிழைக்குநிமித்தம் ஓடியும் தாவியும் பறந்தும் இப்படி பற்பலகதியை யடைந்து எண்ணற்கரிய தந்திரங்களையும், பண்ணற்கரிய வுபாயங்களையுஞ்செய்தும், தப்பவகையின்றி, அஹோ! பிரம்மாஸ்திரத்தாற் பிடிக்கப்படுகிறேன், தப்பவழியின்றி தத்தளிக்கிறேன், இரக்ஷிப்பாருண்டோ, அபயமளிப்பாருண்டோ, அஹோ! வென்று கதறிக்கொண்டு உலகமுழுதுமோடியலைந்து கதிகாணுமல்தவித்தது.

(அவதாரிகை.) பகவத்வியதிரிக்தர்களான ஆபாஸபந்துக்கள் இரக்ஷகால்லவொன்னுமிடம்தோற்ற வெளியிடப்படுகிறது.

33. సపిత్రాచపరిత్యక్తస్సురైశ్చసమహర్షిభిః।త్రీఁల్లోకాన్సంపరిక్రమ్యతమేవశరణంగతః।

* ஆசிருதாக்ஷகனும் தீனதயாநிதியும், ஆபத்பாந்தவனுமான எம்பெருமான் தமதுதிருவடிகளே தஞ்சமென்றுநம்பிச் சரணம்புக்கோர்க்கு என்னதீங்கு வருகிறதோவென்கிற கவலையுடன், அவர்களுக்கு அல்பமானதீங்கு நேரிட்டவிடத்தும் அதற்குத் தக்க சமனஞ்செய்யாது, "கூர்வேற்கொடுந்தொழிலன்" என்கிறபடி மூவுலகும்போக்கவறியாப் பெருந்தண்டம்விதிக்கும் அக்கிருபாளுவின் ஆசிருதவாத்ஸல்யாதிசய மிருக்கும்படி, அல்லது ஓர்க்ஷுத்திரஜந்துவான வாயஸததைப் பிரமாதமான பிம்ரமாஸ்திரமே துரத்திவா அதைக்கண்ட வுலகுமௌனமாயிருந்ததென்.

௯௯. ஸவித்ராவஸ்ருஷ்டஸ்ஸு ஸுரைஸ்ஸ ஸமஹர்ஷிபி:॥
தீநலோகாநுஸம்பரிக்ரம்ய தமேவஸரணங்கத:।
௩௩. ஸபித்ராசபரித்யக்தஸ்ஸுரைஸ்சஸமஹர்ஷிபி:॥
த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்யதமேவஸரணம்கத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அக்காக்கையானது	த்ரீந்-லோகாந்	மூன்றுகளான-உலகங்களை
பித்ரா	தகப்பனுலும்	ஸம்பரிக்ரம்ய	நன்றுயடைந்து
ச	தாயாராலும்	தமேவ	அந்த (ஸ்ரீராகவனையே)
ஸமஹர்ஷிபி:ஸுரை:	மகரிஷிகளோடேகூடின-தேவர்களாலு	ஸரணம்	சரணமாக
பரித்யக்த:	விடப்பட்டதாக [ம்	கத:	அடைந்தது.

தா-ம்.—அஜ்ஜயந்தனென்பவன் ஸ்ரீராகவன்விடுத்த பிரம்மாஸ்திரத்தால் துறத்தப்பட்டு உலகத்திலெங்கு மடைக்கலங்காணுது, திரைலோக்கியாதிபதியான தனது அருமைத்தந்தையிடம்புகின் பிழைக்கலாமென்று தேவலோகஞ்சென்றனன். அவனுடையகோலத்தையும், அஸுரரூபத்தையும், துஷ்கிருத்தியத்தையும், அக்கிருத்தியத்திற்காக அவனதுயிரைபபறிக்கவரு மஸ்திரத்தையுங்கண்ட உம்பர்கோன், லோகமாதாவான ஜானகியைஸ்பரிசிக்கமுயன்றவிப்பதிதன் நமக்கருகனல்லனென்று அப்புத்திரனைத்தியஜித்தனர். அல்லது, "த்யஜேதேகம்குலஸ்யார்த்தேக்ராமஸ்யார்த்தேகுலம்த்யஜேத்" (வம்சரக்ஷணார்த்தம் அஸத்தான வோர் பிள்ளையைத்துறக்கலாம், கிராமரக்ஷணார்த்தம் தீங்கிழைக்குமோர் வீட்டைத்துறக்கலாம்.) என்கிற வசனப்படி தனது குலத்தின்கீர்த்தியையும் யசஸ்ஸையும் புண்ணியத்தையுங் கெடுக்கவந்த வப்பாதகனைக் கைவிட்டாராகவுமாம். அல்லது நமதுவிபத்தையொழித்து ஸம்பத்தை யனுக்கிரகித்தவளான பிராட்டிக்கிவ்வபராதஞ்செய்த துராத்மா நமக்காகானென்று துலேத்தாராகவுமாம். ஆனுல் உள்ளே புத்திரவாத்ஸல்லியம்வதைக்க, "இந்த்ரோமஹேந்த்ரஸ்ஸுர நாயகோவாத்ராதும் நஸக்தாயுதிராமவத்யம"என்கிறபடி ஸ்ரீராகவபயத்தால் வெளிக்குமாத்தரம் அவரிடத்தில் பக்திகடனஞ்செய்து புத்திரத்தியாகஞ் செய்தனரோவென்னில், ஸுராஸுரயுத்தங்களில் தன்பக்கல்நின்று சத்துருகுலத்தைக் கிழங்கெடுத்து இந்திரபதவியை இரக்ஷித்துத்தந்தவரான ககுஸ்த்த மஹாவம்சத்திலவதரித்த மிகதர்மாத்மாவாய் நமக்கத்தியந்தம் மித்திரரான ஸ்ரீராகவனுக்கென்னுடைய புத்திரன் அபராதமிழைப்பது அடுக்குமோ, புத்திரனுயினும் யாவனுயினுமென்ன, அவ்விசுவாஸகாதகனை இப்பொழுதே சுடவேண்டுமென்று அகமும் புறமுமொக்க மிகதர்மபாவத்தோடு புத்திரனிடத்தில் மனங்கயந்து அங்கீசனைக் கைவிட்டாராகவுமாம். இவ்விதம் பிதாவினுற்றள்ளுண்ட ஜயந்தன் தன்னைப்பெற்றெடுத்த மாதாவாவது மனமிரங்குவளோவென்று அன்னையிடஞ்சென்று முறையிட்டனன். உலகத்தில் மாதாவுக்கு புத்திரனைவிட அருமைபந்துவில்லையாயினும், மாஹாதர்மிஷ்டையான அப்புலோமஜை, "ஸீதாநாரீஜகஸ்யாஸ்ய யோகக்ஷேமம்விதாஸ்யதி" என்கிறபடி ஸர்வபூதாக்ஷகியான பிராட்டியைப்பெண்டுபிடிக்கவெத்தனித்தவிப்பாபிக்குப் புத்திரனெனப் பரியவுந்தகுமோவென்று முகங்காட்டாதிருந்தனள். பிறகவன் மற்றபந்துக்களிடத்திற்சென்று அபயம்யாசித்தனன். மாதாபிதாக்கள் வர்ஜ்ஜித்த விக்குலபாம்ஸனுக்கு யாமேன்கைகொடுக்கவேண்டும், லோகநாதனுன ஸ்ரீராகவனது திருக்கண்கள்சிவக்கச்செய்த விவனுக்கபயமீயின் யாம்பிழைப்பதெங்ஙனமென்றவர்களுந் தியஜித்தனர். அவர்கள் கைவிட்டபோதிலும் தானிப்பொழுதுபரிக்கிரகித்த பக்ஷிரூபத்திற்கனுரூபமாய், இனத்தார்க்கு இனத்தா ரருள்புரியரோவென்று வியஸனுக்கிராந்தனுய் ஸஜாதியங்களான பக்ஷிகளிடமோடினன். "பக்ஷிணோபிப்ரயாசந்தே ஸர்வபூதாநுகம்பிநம்" (கியானரஹிதங்களான பக்ஷிகளும் ஸர்வபூததயாபரனுன ஸ்ரீராகவனையே கோருகின்றன) என்கிறபடியே நம்பிரபுவுக் கபராதஞ்செய்தவனன்றே விவனென்று பறவையினமெல்லா மொன்றுசேர்ந்து மூக்கினுற்குத்திச் சீக்கொட்டிப் புறப்படுத்தின. இவ்விதம் ஹிதபரனுன பிதாவாலும், வாத்ஸல்லியமுடையவளான மாதாவாலும் தள்ளுண்டு பந்துவர்ஜ்ஜிதனுய் எங்கும்புக விடங்காணுது, அருள்மிக்கொழுகு மருந்தவமுனிவரிடமோடினன். "யாந்திக்யாய ப்ரவ்ருத்தஸ்யதிர்யஞ்சோபிஸஹாயதாம் - அபந்தாநர்துகச்சந்தம் ஸோதரோபிவிமுஞ்சதி" (எவன் நீதிவழுவாது நடக்கின்றனனே அவனைத் திரியக்குகளான பக்ஷிகளுமிரட்சிக்கும், அநீதியிற்பிரவேசிப்பவனை உடன்பிறந்தவரு மிரக்ஷியார்) என்கிறபடி தந்தையரும் தம்மவருந்துறந்திய விஜ்ஜாதிப்பிரஷ்டனுக்கு யாமேனிடந்தரவேண்டுமென்று அம்முனிவரும் அபயமளிக்கவில்லை. ஆனுல் க்ஷமையுந்தயையுமன்றோ மஹரிஷிகளாயிருப்பார்க்குறுப்பு, இரக்ஷிப்பாரொருவருமின்றி, தீனனுய் நாதனுய் பிரம்மாஸ்திரபீடிதனுய்ச் சரணங்களைப்பிடித்துக் கீழ்வீழ்ந்தவனைக் கண்துடைக்காமல் காட்டிக்கொடுப்பதோ அவருடைய தவத்திற்கு மருளுக்குமழகெனில், இவ்வபராதியை யாமேற்றுக்கொளின், "ஸம்ஸர்கஜாதோஷகுணுபவந்தி," ஸத்ஸகவாஸத்தால் ஸதனுஷ்டானமுண்டாகுமென்றும், அஸத்ஸகவாஸத்தால் அஸதனுஷ்டானமுண்டாகுமென்று மிருப்பதால் இப்பொழுதிப்பரமநீசனுக்குக் கைகொடுத்தோமாகில் நம்முடைய வனுஷ்டானம் குலைந்து ஸ்ரீராகவனது திருவுளத்திற்கும் வியதிரிக்தராகிறேம், யாமவனைத்தள்ளிவிடின இரக்ஷிப்பாரை யெங்குங்காணுது இப்பதிதன் அச்சரண்ணியனிடத்திலேயே சரணம்புகுந்து அவசியமக் கிருபாளுவா லிரக்ஷிக்கப்படுவானென்று தூரதர்சிகளாகையால் அம்முனீந்திரர் ஜயந்தனையுபேக்ஷித்தாராகவுமாம். அல்லது "யோவிஷ்ணும்ஸததம்த்வேஷ்டி தம்வித்யாதந்த்யரேதஸம்." (எவன் விஷ்ணுத்வேஷஞ் செய்கின்றனனே அவன் அந்தியரேதஸஸு

க்குப்பிறந்தவன்) என்றும், "ஸௌரிசிந்தாவிமுக்தஜநஸம்வாஸவைஸஸம்-வரம் ஹுதவஹஜ்வாலாபஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி:" (பராத்பரனை ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்தில பக்தியில்லாதவனோடு சேருவதிலும் அக்கினிதப்தமாய் அழல்கொண்டு ஜ்வலிக்கும் இருப்புக்கூட்டோடு சேர்ந்துவாழலாம்) என்றும், "சண்டாளோபக்ஷிணாம் காக:" (பக்ஷிகளுள் பரமநீசமானது காக்கை) என்றும் சொல்லுகிறபடி ஜாதியாலும் கர்மத்தாலும் மஹாபதிதனானவிவன் ஸமதாசிரம ஸ்பரிசஞ்செய்யவு மருஹனல்லனென்று கைவிட்டாராகவுமாம். இப்படி மஹரிஷிகளுந் தியஜிக்கவே ஜயந்தன் கதி யொன்றுங்காணாது, (கஷ்டகஜத்தைத்தேட விரும்பி குடத்திற் கையிடுவானைப்போலே) ஸ்ரீராகவசரபீடிதனானான், பிதா துடங்கிமஹரிஷிகள்பரியந்தம் உபேக்ஷையையடைந்தும், இன்னுமாராவது இரக்ஷிப்பரோவென்று அரக்ஷகரையெல்லா மிரக்ஷிப்பவராசப் பிரமித்துக் கண்டவிடங்களிற் புகவாரம்பித்து, திறந்திருக்குந் வீடுகள்தோறும் ஒருகால் நுழைக்காப்போல் ஒன்பதுகால் நுழைந்து அங்கங்கும் வெருட்டப்பட்டு வீட்டிஉள்ளாரொருவருக்கும் புலப்படாமல் கதவுமூலைகளிற் பதுங்கிக்கிடந்தான். ஸ்ரீராகவனுக்கபராதமிழைத்த நீ இங்கிராதே என்று இவனிருக்குமிடம் தேடி இவன் புகப்புக விவனை வெளியிற்றள்ளிக் கதவையடைத்தார்கள். இவ்விதமெங்கும் தேடித்திரிந்து ஒருவரிடத்திலு மடைக்கலங்காணாது தன்மேல் பிரம்மாஸ்திரத்தைத் தொடுத்த அச்சரண்ணியனே இரக்ஷகனென்று ஸ்ரீராகவனுடைய திருவடிகளில் வந்துவிழுந்தான்.

அதாவது (அரிசினத்தாலீன்ற தாயகற்றிடினும் மற்றவள் தன்னருள் நினைந்தேயழுங்குழவி) என்றும், உன் சரணில்லால் சரணில்லை என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அவன் திருவடிகளொழியப்புகலில்லாமை, இப்படி எல்லாவவஸ்தைகளிலும் விச்வஸநீயன் ஸர்வேச்வரனே என்கை.

த்ரிலோகீம்ஸர்வாம் விஹ்ருத்ய-ஶ்லோ ௩௪.

சித்திரகூடத்திருப்பச் சிறுகாக்கை முலைதீண்டவத் திரமேகொண்டெறியனைத் தலகந்திரிந்தோடி வித்தகனேயிராமாவோ நின்னபயமென்றழைப்பவென்கிறபடியே, பிராட்டித்திறத்திலே நிரக்கழிய வபசாரத்தைப்பண்ணி ஸாபசாரனான காகத்தைக்குறித்துப் பெருமாள் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை ப்ரயோகித்தருள, அவனு மதுக்கஞ்சித் தனக்குப் புகலா மிடமெல்லாம்போய்த் தட்டித்திரிந்துப் போக்கற்று, எங்கும்போய்க் கரைகாணு தெறிகடல்வாய் மீண்டேயும், வங்கத்தின் கூம்பேறுமாப் பறவையாய், விஷண்ணனான பெருமாள் திருவடிகளிலே வந்துவிழுந்த படியைச்சொல்லுகிறது - ஸ:- ஸாபராதர் பிழைகளைப் பொறுப்பிக்கைக்கு புருஷகாரபூதையான பிராட்டிதிறத்திலே அபராதம்பண்ணி நேராக வஸ்ருஷ்டனாயிருக்கிறவன் - ஸ:-ஸாமர்த்யாதிசயம்பண்ணி, நக்ஷத்ராதிக்கு லக்காயிருக்கிறவன் - ஸ:-பரமேச்வராஸ்த்ரத்தைவிட்டு ஹக்ஷாம்யாயுஷாஸ்வதி மஹாஜ ந:, என்று ஸர்வேச்வராஸ்த்ரத்தைப்பற்றி அருககரத்தழுந்தும்பயன்படைத்திருக்கிறவன் - ஸ:-அபராதம்பண்ண ஸங்கல்பித்தபோதே தேவத்வம்போய் காகமாய் ஜாதனாகப் பிறந்திருக்கிறவன்-ஸ:- நதேவாஸுரகந்தர்வா:, என்கிறபடியே ஸர்வாபராதனு புதிரக்கையனுயிருக்கிறவன்-ஸ:-பராங்முகன், என்கிறபடியே இதுக்குமுன்பெல்லாம் பொந்துகளிலேஅடங்கிவாழ்ந்து இப்போது அபராதம்பண்ணினபடியாலே "பவ நஸ்யததாஸ:" என்கிறபடியே ஆகாசத்திலே காற்றுப்போலே திரிகிறவன்-ஸ:-வாயுரக்ஷிதாப்யாஹவஸ:-என்றும் நிராலம்பனமாயிருக்கிற பெருமாள் கைவிட்டபடியாலே ஸோபாதிகபாந்தவர்களும் கைவிடும்படியிருக்கிறவன்-ஸோபாதிகபாந்தவர்கள் கைவிட்டபடியெங்ஙனேயென்றில்-பித்ராசமஹர்ஷிபிர் தேவைரப்யவமானித:-கொண்டான்விளியைக் கண்டார்விளித்து அடையக்கைவிட்டார்கள்-உள்மனிதர்புறமனிதரென்றும் வாசியுண்டோவென்றில் - பித்ராவமஹர்ஷிபி:, முற்பட உள்மனிதர் கைவிட்டார்களென்கிறது-பித்ராவமஹர்ஷிபி:, ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்தொடர்ந்து முடிக்கினபடியாலே பெற்றதகப்பன் ரக்ஷிக்குமோவென்று அங்கேறப்போனான், அவனுங் கைவிட்டான், தேவேந்த்ராயிவதியாயிருக்கிற வவன் கைவிடுகைக்கடியென்னென்றில் - பித்ரா-உபேந்த்ரேணமஹேந்த்ரஸ்ய நாயகோவா த்ராதும் நஸமர்த்தோ பராக்ரமே-என்று பெருமாள் முனிந்தவர்களை ரக்ஷிக்கைக்கு தனக்கு ஸக்தியில்லாமையாலே கைவிட்டான்-அன்றிக்கே பித்ராமஹர்ஷிபி:-ஸிதவசனபடியாலே யிவன்செய்த வவிநயத்துக்கு அத்தனையும் வேணுமென்று கைவிட்டானென்றுமாம் - பித்ரா, அன்றிக்கே ஸர்வஸ்ய ரக்ஷகனை தன்னை ஸ்வஸ்வயரக்ஷகனுக்கினுள் காச்சியாராகையாலே அந்த க்ருதக்நதையாலே அவ்விஷயத்திலே அபராதம் பண்ணினபடியாகையாலே கைவிட்டானென்றுமாம். பித்ரா, அன்றிக்கே ஸர்வலோகாநாம்பிதா என்றும் தேவதேவோ ஹரி:பிதா என்றும் ஸகல ஜகத்பிதாவான பெருமாள் கைவிட்டபடியாலே யிவன் பிதாவுங் கைவிட்டானென்றுமாம்-பித்ரா-அன்றிக்கே. விஷ்ணோர்ப்பக்ஷ்ணாதிஹரேமஹ என்று அபிவக்ஷித்தவன் அவதாரரஹஸ்யத்தையறியு மவனாகையாலே வந்தவிஷத்திலும் ஸாதஸ்ரஹங்களிவிதாகையாலே கைவிட்டானென்றுமாம். பித்ரா-அன்றிக்கே - பெருமாளாலே தன்குடியிருப்பும்பெற்று வரிஸவமும் நிரத்தேடுகிறவனாகையாலே அவ்விஷயத்திலே அபராதம் பண்ணினபடியாலே

கைவிட்டானென்றுமாம். பித்ரா-அன்றிக்கே-ஸர்வஸ்வாமிநா என்று தன்னை ஹநுமத்ஸ்வயம்ஸ்ஸேநாத ஸந்தம்
யிக்கும் ஜநகனாகையாலே ஹநுமத்ப்ரோக்தியென்றுங் கைவிட்டானாகவுமாம் - கைவிட்டபடி தான்மே
லெழவோவென்னில் - பரித்யக்த:-அபசாரத்துக்காக அன்றிக்கே பும்ஸ்த்வப்ரயுக்தமாகக் கைவிட்டா
ன் பரித்யக்த:, இவன் தன்னளவன்றிக்கே யிவனைச்சூழ்ந்த ஸாயுதபந்த்வாதிகளையு மகப்படக் கைவிட்டா
ன் - ஸித்தவாநாகையாலே இவன் கைவிடுகிறான் - ஸ்ருஷ்டிப்ரயாணமான தாயார்செய்தபடி யென்னென்றி
ல்-சகாரத்தாலே யவளும் கைவிட்டாளென்கிறது- சகாரேண மாதா ஸமுச்சீயதே - இவன் கைவிடுகைக்கடி என்
னென்னில் - ஸீதாநாரீஜநஸ்ஸ்ராஸ்ஸ்ர யொமதேக்ஷாம் வியாஸ்ருதி,என்று பெண்பிறந்தார்க்கு-ரக்ஷகத்வமா
ன பிராட்டிதிறத்திலே அபராதம் பண்ணினபடியாலே கைவிட்டாள். ச - மாதாபரித்யக்த:ஸம்மாதா
ஸம்ப்ரமோதாதா மென்று ஸம்ப்ரமோதமாதாவான பிராட்டி கைவிட்டபடியாலே இவன் மாதாவுங் கை
விட்டாள். இவளிப்படிகைவிட்டவளவில் புறம்புகலானுருண்டோவென்றில்-ஸுரை:- ஸஜாதீயரான தெ
வர்கள்பக்கலிலே சென்றான். அவர்களும் தள்ளினார்கள். இவர்கள் தள்ளுகைக்கடியென்னென்னில், க்ரு
த்தஸ்ய திதிவாஸ்ஜாதரோஷஸ்ய ஸம்யமே,என்று பெருமாள் கண்சிவந்தால் ஸயப்படுமவர்களாகையா
லே கைவிட்டார்கள், ஸுரை: - கல்லிட்டுகொட்டினாலுஞ் சாவாமைக்கு அம்ருதபாநம் பண்ணினவர்க
ளாகையாலே பெருமாள் திருச்சரத்தாலே முடிந்துபோகிறோமோவென்று ஸயத்தாலே கைவிட்டார்களாக
வுமாம். ஸுரை:தேவை:விஷ்ணுஸக்திவாராதிவா:,என்று ஸநகாதிஸ்ருதிகளாகையாலே ஸ்ருதி
கூறுமவன விவனை கைவிட்டார்களாகவுமாம். ப்ரயாணவத்துக்கு ஸஜாதீயரான தெவர்கள் கைவிட்
டார்கள். இப்போதைக்கு ஸஜாதீயங்களான பக்ஷிகள் செய்தபடி யென்னென்ன, சகாரத்தாலே பக்ஷிக
ளுங் கைவிட்டனவென்கிறது. அவை கைவிடுகைக்கடியென்னென்னில் பக்ஷிணாவிப்ர யாவதேஸ
ப்ரஹ்மதாநாகவிநம். என்றும்-பறவையின்கணங்கள் கூடுதிறப்ப என்று பக்ஷிகளும் பெருமாள் பக்கலி
லே பக்ஷபாதிகளாகையாலே கைவிட்டன. அன்றியிலே பறவையனாயாவென்றும் புள்ளனாயாவென்று
உங்களுக்கு நியாமகனான பெரிய திருவடிகாயனுர்க்கு வெறுப்பாமென்று கைவிட்டனவென்றுமாம், அன்றி
க்கே அன்னமாயன்றங்கருமறைபயந்தானென்றும், அன்னமாய் நூல்பயந்தார்க்கென்றும் தங்களுக்கெல்லா
ம் கூடுஷ்யாயிருப்பதொரு பக்ஷிவிசேஷத்துக்குக் குற்றஞ்செய்தபடியாலே ஸஜாதீயங்களெல்லாங் கை
விட்டனவென்றுமாம். அன்றிக்கே விஷ்ணுபத்தைப்பற்றித்திரிகிறவையாகையாலே பெருமாள் திருவடிகளி
லே அபராதம்பண்ணினனென்று கைவிட்டனவாகவுமாம். இவை யிப்படிசெய்தால் ஸர்வஜ்ஞரான
ரான ருஷிகள் செய்தபடியென்னென்ன-ஸமஹர்ஷிபி:-தெவர்கள் கைவிடுகிறவிடத்திலே ருஷிகளோ
டொக்க கைவிட்டார்களென்றும்படிவிட்டார்கள் - யாரிஷ்கரான விவர்கள் கைவிடுகைக்கடியெனென்னில்
ருஷிகளாகிறார் காணவல்லர்கள். மஹர்ஷிகளாகிறார் தூரக்காணவல்லர்கள். அதாவது இத்தால் காமிவனை
க்கைக்கொண்டால் இவன்தானு மிவனோடு ஸம்ஸ்ருஷ்டத்த நாமும் நசிப்போமென்றும் நாம் கைவிட்டால்
இதொரு அநந்யகதியேயென்று பெருமாள்தானே யிரக்குவரென்றும் அவ்வளவுஞ்சொல்லக் காணவல்லவ
ர்களாகையாலே கைவிட்டார்கள் - ஸமஹர்ஷிபி: - யொவிஷ்ணும்ஸததம்தேவஷிதம்விநிர்த்தேஶயோஸஷ்ஸமம்
என்று ஹநுமத்ப்ரோக்திகள் ஸ்ருஷ்டிஜென்றறியு மவர்களாகையாலே ஸ்ருஷ்டி பக்ஷிணாம்காங்ஷ: - என்கிற
ஸ்ருஷ்டன் இங்குப்புகிறலாகாதென்று கைவிட்டார்களாகவுமாம்-ஸமஹர்ஷிபி:- ருஷிகளாகிறார்,தேவஸ்ம
மவதேவஸ மறியுமவர்கள் - மஹர்ஷிகளாகிறார் - ஒண்டாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுண
ர்வு, என்கிற இந்த வைஸவமுணர்ந்திருக்கு மவர்களாகையாலே பாரமேஷ்காரவிஷயத்திலே அபராதம்
பண்ணினபடியாலே கைவிட்டார்களாகவுமாம். இவர்களிப்படி கைவிட்டது அவன் தங்கள் பக்கல் வரா
மையோவென்னில்-த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்ய - இருந்தவிடத்தோறுஞ் செல்லசெல்லத் தள்ளினார்களெ
ன்கிறது. த்ரீந்லோகாந்,அனைத்துலகுந்திரிந்தோடி,என்கிறபடியே கண்ணுக்கெட்டினவிடமெல்லாம் போ
னான். த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்ய ஸ்ருஷ்டிஸாங்களாகிற தேஶமடையத்திரிந்தான். ஸ்ருஷ்டியெங்குந் தட்டித்திரி
ந்தவளவில்,மஹர்ஷிபிர்பரித்யக்த:,என்று மஹர்ஷிகள் கைவிட்டார்கள்-அந்தரிக்ஷமடையத்தட்டித்திரிந்
தவளவில் ஆகாஶவாஸிகளான பக்ஷிகள் கைவிட்டன - ஸ்வர்க்கமடையத் தட்டித்திரிந்தவளவில் மாதா
பிதாக்களும் தெவர்களுங் கைவிட்டார்கள். ஸம்பரிக்ரம்ய - ஒருக்கால் தட்டித்திரிந்தவிடத்திலே ஒன்பது
கால்த்தட்டித்திரிந்தான் - அகமுடையவர்களறியாதபடி கைப்புடைகளிலே ஒதுங்கிக்கிடப்பதுஞ்செய்தான் -
இப்படி திரிந்தவிடத்திலே மேல்ச்செய்ததென்னென்னில், தமேவஶரணம்கத:,இவன் தஞ்சமென்று ஹரித்
துப்போனவர்களிலுங் காட்டில் கொல்லகின்ற பெருமாள் முகந்தானே குளிர்ந்திருந்தது - அவர் தம்மையே
பற்றினான் - தமேவயதிவாராவணஸ்வயம்,என்று ஶரணாகதனான விபீஷணனிருக்க ஸ்ருதிகூறுமதம் பண்
ண்ணினவனை விரும்பக்கண்டவரானவர் தம்மையே பற்றினான் - தமேவ-ஶரணாகதவத்ஸலம் - என்று ஶ

ரணாமதிக் கெல்லையானவர் தம்மையே பற்றினன். அபராதிகளானவர்களைப் பற்றித்திரிந்து கெஞ்சாறல் திற லவங்கொண்டபராதிகளானவர் தம்மையேபற்றினன். தலைவ-தாமரையாளாகிலுஞ்- சிதைகுறைக்குமேல் என்னடியாரதுசெய்யார். செய்தாரேல் நன்று செய்தாரென்று பிராட்டியே குற்றஞ்சொல்லிலும் மன்னடியேறிட்டுக்கொண்டு - ரக்ஷிக்குமவர் தம்மையே பற்றினன் தலைவஶரணம்கதஃ, ஶரணாகதனை ஸம்ஶயங்களையும், வாணனையங்காட்டிக் குடுத்தவர்களைப்போலன்றிக்கே தொலைதொயடிர்விநத்ருஜெயம், என்று தொலை பற்றுசாகக் கைக்கொள்ளுமவர் தம்மையே பற்றினன். ஶரணம்கதஃ, உபாயபாவத்தைப்பற்றின தல்லன். கண்டவிடமெங்குந் தட்டித்திரிந்தவனுகையாலே கால்முறிந்து ஒதுங்க நிழல்தேடிவந்தான். அவ்விடம் நிவாஸவ்ருக்ஷமாயிருந்தது. அல்லது ஒருவரை நிவதிதமென்று தரையிலே தலையும் மடியிலே காலுமாய் விழுந்தவன் ஶரணாகதி பண்ணினனன்றிறே. இத்தால் ஸஸைன்யஸ்ய ரக்ஷிக்கைக்கு முதல் சுவராயஹ்ய யதுபதேயும் சுநத்ருமதிக்கமும் சொல்லித்தாய்த்து. பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

3௪.* [illegible]

௩௪. ஸதம் நிவதிதம் ஹூமௌஶரண்யஃ ஶரணாகதம்॥
வயாஹாஸ்வேிகாகுத்ஸ்த்ஃ க்ருபயாபர்யபாலயத்।

௩௪. ஸதம்நிபதிதம்பூமௌஶரண்யஃஶரணாகதம்॥
வதார்ஹமபிகாகுஸ்த்தஃக்ருபயாபர்யபாலயத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காகுஸ்த்தஃ	ககுத்ஸவம்சத்திற்பிறந்தவரும் (ஆகையாலே)	ஶரணாகதம்	தஞ்சமடைந்தவனுமான
		தம்	அந்த (வாயஸத்தை)
ஶரண்யஃ-ஸஃ	இரக்ஷிக்கத்தகுந்தவருமான-அந்த ஸ்ரீ	வதார்ஹமபி	ஸம்ஹரிக்கைக்குத்தக்கவனுயினும்
பூமௌ-நிபதிதம்	பூமியில்-விழுந்தவனும் [ராகவன்	க்ருபயா-பர்யபாலயத்	தயையால்-இரக்ஷித்தார்.

தா-ம்—இரக்ஷணத்தையே ஸ்வரூபமாயுடையவந்த ஸ்ரீராகவன், தமக்கு நேர்விரோதத்திலே முதிரநின்று ஒருகாலும் க்ஷமித்தருளவொண்ணுததான மகாபராதத்தைச்செய்து தேவஸம்பந்தத்தாலே தரையில் கால்பாவாதவனுயினு மெங்கும் போக்கற்று, பிரஜை தீம்புசெய்தால் பிதா சிக்ஷிக்கத்தொடங்கால் மாதாவின் காலில் விழுமாப்போலே, இனி யெனக்கொருவரு மிரக்ஷிப்பாரில்லையென்று தன்னுடைய வனன்னிய கதித்துவம் தோற்றும்படி பூமியில் வந்து விழுந்த வந்தஜயந்தனை, எந்த தசையிலும் சரணமடைந்தோரைக் கைவிடுகிறதில்லையென்கிற ஸங்கல்பத்தாலும், குடிப்பிறப்பால்வந்த சீர்மையாலும், தம்முடைய ஸித்தாந்தத்தாலும் வதார்கனுயினுமஜ்ஜயந்தனை யிரக்ஷித்தனர். ஆகில் குடிப்பிறப்பு தண்டியனை தண்டிக்கைக்கு முடலாயிராதோவென்னில், தம்முடைய பரமகிருபையா லிரக்ஷித்தாரென்கை.

3௫. [illegible]

௩௫. நஶர்மலப்த்வாலோகேஷுதமேவஶரணங்கதஃ॥
பரித்யூநம்விஷண்ணம்ஸதமாயாந்தமப்ரவீத்।

௩௫. ஶர்மலப்த்வாலோகேஷுதமேவஶரணங்கதஃ॥
பரித்யூநம்விஷண்ணம்சஸதமாயாந்தமப்ரவீத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லோகேஷு	உலகங்களில்	பரித்யூநம்	பரிதாபத்தையடைந்ததும்
ஶர்ம	(இரக்ஷண) ஸுகத்தை	விஷண்ணம்	துக்கத்தையடைந்ததும்
அலப்த்வா	அடையாமல்	ஆயாந்தம்	(தம்மிடத்திற்கு) வந்ததுமான
தமேவ	அந்த (ஸ்ரீராகவனையே) அந்த வாயஸமானது	தம்	அந்த (வாயஸத்தைக்குறித்து)
		ஸஃ-அப்ரவீத்	அந்த ஸ்ரீராகவன்-ஓர்வார்த்தை சொன்னர்.
ஶரணம்-கதஃ	சரணமாக-அடைந்தது		

* வாயஸரூபியும் பிராம்மாஸ்திர பீடிதனுமானஜயந்தன் உலகமுழுதுந்திரிந்து அபயமளிப்பாரைக்காணுது மஹாசிரமமடைந்து ஸ்ரீராகவனே நமக்குத்தஞ்சமென்று பகவத்ஸந்நிதியில் கால்மாடுதலைமாடாகவந்து விழுந்தனன். வருத்தத்தாற் பிரஜ்ஞையிழந்து சரணஞ்செய்யும்விதமுந் தெரியாதிருந்த அவனது அவஸ்தையைக்கண்டபிராட்டி, (ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களிரண்டிலும் புருஷகாரத்தோற்றம்) என்கிறபடி! எப்பொழுதும் புருஷகாரத்தையே ஸ்வரூபமாயுடையளாதலால், இவ்விதம் பிரதிசெய்யுமிவனைப் பெருமானங்கீகரிப்பரோ வென்றதிசங்கைகொண்டு, அபராதியாயினு மவன்மீது மிகக்கருணைகூர்ந்து. "தேவ்யாகாருண்யரூபயா" (அத்தியந்தம் கிருபையுடைய பிராட்டியாலே) என்றும், "ஶ்ரத்தயாதேவோ தேவத்வமஶ்நுதே" (பிராட்டியாலேதான் பெருமாளுக்கு தேவத்வம்ஸித்தித்திருக்கிறது) என்றும் சொல்லுகிறபடி தனது புருஷகாரவைபவம் தோற்ற, அக்காகத்தை "புரதஃபதிதம்தேவீ தாரண்யாம்வாயஸம்ததா-தச்சிரஃபாதயோஸ்தஸ்யயோஜயாமாஸஜாநகீ, தமுத்தாப்யகரோணத்க்ருபாபீயூஷஸாகரஃ - ரரக்ஷராமோகுணவாந்வாயஸம்தயயைக்ஷத" என்கிறபடி, ஸ்ரீராகவனது திருவடியிலவனது முடிபடும்படி திருப்பிவைக்க, பகவானும் திருவுளமுகந்து அபராதக்ஷமை செய்தருளினனென்று பாத்மபுராணத்தின் கருத்து.

தா-ம்.—இந்தவிதம் ஸர்வலோகங்களிலு மோடித்திரிந்து எங்கும் "ஸ்ரீராகவாபராதியா! உன்னை யிரக்ஷிப்பாருமுண்டோ!" வென்று கைவிடப்பட்டு பிரம்மாஸ்திர பீடிதனாய் துக்காக்கினிதப்தனாய்த் தனது திருவடிகளில் ஓடிவந்துவிழுந்து அபயத்தைப் பிரார்த்தித்த அக்காகத்தைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு ஸ்ரீராகவன் திருவாய்மலர்ந்தனர்.

3౬. మోఘంకర్తుంనశక్యంతుబ్రాహ్మమస్త్రంతదుచ్యతామ్॥హినస్తుదక్షిణాక్షిత్వచ్ఛరఇత్యథసో௨బ్రవీత్।

௩௬. 𑌮𑍋𑌘𑌂𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂𑌨𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂𑌤𑍁𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌹𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌰𑌇𑌤𑍍𑌯𑌥𑌸𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।

௩௬. மோகம்கர்த்தும்நஶக்யம்துப்ராம்ஹமஸ்த்ரம்ததுச்யதாம்॥
ஹிநஸ்துதக்ஷிணாக்ஷித்வச்சரயித்யதஸோப்ரவீத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ராம்ஹம்-அஸ்த்ரம்	ப்ரம்ஹதேவதாகமான-அஸ்திரத்தை	ஹிநஸ்து	ஹிம்ஸிக்கப்படும்
மோகம்-கர்த்தும்	வியர்த்தமாக-செய்வதற்கு	இதி-உச்யதாம்	என்று (உம்மால்) சொல்லப்படும்
நஶக்யம்	சக்தியல்ல	இதி-அத	என்று பிறகு
த்வச்சர:	உன்னுடையபாணமானது	ஸ:-அப்ரவீத்	அந்த-(காக்கையானது) சொல்லிற்று.
தக்ஷிணாக்ஷி	வலதுகண்ணை		

தா-ம்.—ஹே வாயஸ! நீமஹாபராதத்தைச் செய்தாயாகையா லுன்னைப்பற்றி இப்பிரபலமானபிரம்மாஸ்திரத்தைத் தொடுத்தனன். அவ்வஸ்திரத்தை வியர்த்தமாக்குவது ஸாத்தியமன்று, நீயோசரணமடைந்து அபயம்யாசிக்கிறாய். ஆகையால் அஸ்திரம்வியர்த்தமாகாமலும் உனதுபிராணனுக்கு ஹானிநேரிடாமலுமிருக்கிற வோருபாயஞ்சொல்லுகிறேன். உனதுபிராணனுக்கு நிகரானதும், "ஸர்வேந்த்ரியாணாம் நயநம் ப்ரதாநம்" என்கிறபடி ஸர்வாங்கங்களிலு முத்கிருஷ்டமானதுமான உனது வலக்கண்ணை இவ்வஸ்திரம் பறிக்கட்டுமென்றனர். ஸ்ரீராகவனது இவ்வாக்கியத்தைக்கேட்ட வக்காகமும் தக்ஷிணநயனத்தைத்தந்து தன்னையிரக்ஷித்துக்கொள்ள விசைந்தது.

3౭. తతస్తస్యాక్షికాకస్యహినస్తిస్మసదక్షిణమ్।దత్త్వాసదక్షిణంనేత్రంప్రాణేభ్యఃపరిరక్షితః॥

௩௭. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯𑌹𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑌸𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍॥
𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃।

௩௭. ததஸ்தஸ்யாக்ஷிகாகஸ்யஹிநஸ்திஸ்மஸதக்ஷிணம்॥
தத்வாஸதக்ஷிணம்நேத்ரம்ப்ராணேப்ய:பரிரக்ஷித:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-ஸ:	பின்பு-அந்த (ஸ்ரீராகவன்)	தக்ஷிணம்-நேத்ரம்	வலதான-கண்ணை
தஸ்ய-காகஸ்ய	அந்த-காக்கையினுடைய	தத்வா	(பிரும் மாஸ்திரத்தின் பொருட்டு) கொடுத்து
தக்ஷிணம்-அக்ஷி	வலதான-கண்ணை	ப்ராணேப்ய:	பிராணனிடத்திலிருந்து [சது.)
ஹிநஸ்திஸ்ம	பிடுங்கினார்	பரிரக்ஷித:	காப்பாற்றிக்கொள்ளப்பட்டதாக (அச்
ஸ:	அந்த (காக்கையானது)		

தா-ம்.—பிறகு ஸ்ரீராகவன் அவ்வஸ்திரத்தால் காகத்தின் வலக்கண்ணைப்பிடுங்கிவிட்டார். பிராணரக்ஷணார்த்தம் வலக்கண்ணையீந்தவாயஸமும அஸ்திரத்தினின்று ஸ்ரீராகவகடாக்ஷத்தா லிவ்வண்ணம் நன்றாக இரக்ஷிக்கப்பட்டதாயிற்று.

3౮. సరామాయనమస్కృత్వారాజ్ఞేదశరథాయచ॥విసృష్టస్తేనవీరేణప్రతిపేదేస్వమాలయమ్।

௩௮ 𑌸𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌯𑌚॥
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌵𑍀𑌰𑍇𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍇𑌦𑍇𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍।

௩௮. ஸராமாயநமஸ்க்ருத்வாராஜ்ஞேதஶரதாயச॥
விஸ்ருஷ்டஸ்தேநவீரேணப்ரதிபேதேஸ்வமாலயம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த-(காக்கையானது)	க்ருத்வா	செய்து
ராமாய	ஸ்ரீராகவனையும்பொருட்டும்	தேந-வீரேண	அந்த-வீரனை (ஸ்ரீராகவனால்)
தஶரதாய	தஶரதனென்கிற	விஸ்ருஷ்ட:	விடப்பட்டதாக
ராஜ்ஞே	இராஜாவையும்பொருட்டும்	ஸ்வம்-ஆலயம்	தன்னுடையதான-இருப்பிடத்தை
நம:	தொழுகிறதை	ப்ரபேதே	அடைந்தது.

தா-ம்.—இவ்விதமிரக்ஷிக்கப்பட்ட வக்காகமானது, தனக்கத்தியந்தம் பிரியையும் பக்தையும் தர்மபத்தினியுமான ஜானகிக்கிழைத்த மஹாகொடிய வபராதத்தையும் கேவலம் சரணாகதிசெய்தவனென்கிற வாத்ஸல்யத்தால் க்ஷமித்துப் பிராணதானஞ்செய்த பரமோதாரனும், தீனதயாபரனும், ஸகலஜன மனோரஞ்சகனுமான ஸ்ரீரகுநாதனை மிகுந்தகிருதக்ஞதையுடன் நமஸ்கரித்தது தாயுந்துறந்தனள், தந்தையுந்துறந்தின

ன், தம்மவருங்கைவிட்டனர், துறவிகளும்வெறுட்டினர், இப்படி மூவுலகிலும் தஞ்சங்காணாது கதியற்றுத் தனதுசரணங்களில் விழுந்தமாத்திரம், செய்தவபராதங்களனைவும் பற்றறமறந்து, மாதிருபிதிருவாத்ஸல்ய த்திலுமேலான வாத்ஸல்யத்துடன் கண்ணீரைத்துடைத்துக் கவலைகளைப்போக்கிய காருண்யநிதியான அப்புத்திரரத்தினத்தைப்பெற்ற பாக்கியவானான தசரதமஹாராஜாவை நினைத்துக்கொண்டாடி நமஸ்கரித் தது. இவ்விதம் தசரதராமரை நமஸ்கரித்துவிட்டு, ஸ்ரீராகவனிடத்தில் அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு, ஸர்வலோ கநிகிருஷ்டமான பாபத்தைச்செய்ததற்கூடியான அஸுரப்பிரகிருதியுடைய வாயஸரூபத்தைவிட்டு ஸ்வஸ்வ ரூபமான தேவரூபத்துடன் தனதுஇருப்பிடத்தை அஜ்ஜயந்தன் சென்றடைந்தான்.

* இவ்விடத்தில் இந்திரபுத்திரனான ஜயந்தன் காமுகனாய் வந்தானென்பது சிலர்பக்ஷம். இந்திரனுக்கு வாயஸரூபியாக வே ஒரு புத்திரனுண்டு, அவன் வந்தானென்பது சிலர் பக்ஷம். ஆகிலிங்குவந்தவன் யாவனென்று விசாரிக்குமளவில், பின்வரு ம் ப்ரமாணங்களால் ஜயந்தனே வந்தானென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது.

எங்ஙனேயென்னில், “ஸத்ருஷ்ட்வாஜாநகீம்தத்ர கந்தர்பஶரபீடித: - விதாரதகைஸ்தீக்ஷ்ணை:பீநோந்நதபயோத ரௌ”(பிராட்டியின் வடிவழகைக்கண்டு ஜயந்தன் மோஹித்து மன்மதபீடிதனாய், மிகப்பெருத்துயர்ந்து அதிஸுந்தரமாய் விள ங்கும் பிராட்டியினுடைய ஸ்தனமத்தியத்தைத் தனது கடூரமான நகங்களினால் கிழித்தான்) என்று பாத்மபுராணத்தில் சொல் லுகிறபடியாலும், “ஜயந்தத்ராணவரத:” (ஜயந்தனுக்கு முந்தி பயத்தைக்கொடுத்து, பிந்தி அபயத்தையளித்தார்) என்று பாத் மோத்தரத்திலே திவ்யாஷ்டோத்தரசதநாமவிஷயாத்தியாயத்திலே காகவ்ருத்தாந்தஸ்தானத்திலே சொல்லுகிறபடியாலும், பூ ர்வவாஸிஷ்டத்தில் ஹநுமத்விஜயத்திலும் “வாயஸோபூஜ்ஜயந்தஸ்ஸஹிந்த்ராணீயமஜீஜநத்-தத்ரஹேதும்ப்ரவக்ஷ்யாமிஶ்ருணு பத்ரேமயோதிதம் - புராமருத்வாந்தேவேஶோகௌதமஸ்யப்ரியாம்ஸதீம் - அஹல்யாம்காமயந்மோஹாத்நீஶதேவாயஸோபா டத்” (மஹேந்திரபத்தினியான இந்திராணியானவள் ஜயந்தனென்பவனைப்பெற்றாள். அந்த ஜயந்தனானவன் வாயஸரூபியானா ன்; அதெப்படியெனில் பூர்வத்தில் தேவராஜாவானவர் கௌதமமஹரிஷிக்குப் பத்தினியாய் பாதிவிருத்தியமுடைய அஹ ல்யையினிடத்தில் காமங்கொண்டு அவளையனுக வொருகாலமும் நேரிடாமல் தவித்து பின்பொருஸமயத்தில் அர்த்தராத்திரி வேளையில் காமவேட்கையால் கௌதமருடைய மஹிமையை யறிந்தவனாயிருந்து மதைச் சிறிதேனுமோராது வாயஸரூபம் தரி த்து அவருடைய ஆசிரமத்திற்சென்று காக்கைபோல் கத்தினன்.) என்று தொடங்கி விஸ்தரேணசொல்லி, “மித்ரஸ்யவாயஸத் வஞ்சஜயந்தேப்ராப்யபாதயந் - ஆத்மாஹுபுத்ரஸ்ஸர்வேஷாமிதிஸ்வம்நாதமிச்சவ: - ப்ரஸாத்யகௌதமம்தேநவாயஸத்வஸ்யசா வதிம் - ராமாஸ்த்ரஸ்பர்ஶமமரா:காரயாமாஸுரீஶ்வரா: - ஜயந்த:காகரூபேணவிசரந்புவநேசிரம்-வநேராகவஸிம்ஹஸ்யகோ பம்ஜநயிதும்” (காகம்போல் வந்து ரோதனம்செய்த மஹேந்திரனைக்கண்ட கௌதமர் அவனிட்ட தீங்கையறிந்து சீற்றங் கொண்டு, அவனை யப்படியே வாயஸரூபமாகும்படி சபித்தனர். அநந்தரம் தங்களுக்கு ராஜாவாய் விளங்கின தேவராஜன் இக்கோலத்துடனிருக்கக்கண்டு, தேவர்கள் தங்களுக்கு வேறுகதியின்மையால், அவனை இராஜாவாயடைய விச்சிற்று, கௌ தமர் பக்கல்போய் வணங்கி, இவனுக்கிவ்வுருவம்மார வனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். அதற்கந்த கௌதமர், த யாளுவாதலால் அதற்கிசைய, தேவர்களும் தங்கள் நாயகனுக்குண்டாயிருக்கிற வாயஸத்துவத்தைமாற்றி பிதாவுக்கிருக்கு முரு வம் புத்திரனுக்கும் ஸஹஜமாதலால் அவன்புத்திரனான ஜயந்தனுக்களித்து அவனுக்கு மிவ்வுருவமெப்பொழுது விலகுமென்று கேட்க, கௌதமரும் வாரீர் தேவர்களே! எப்பொழுதிவனுக்கு ஸ்ரீராகவபாணஸ்பர்சமுண்டாகுமோ அப்பொழுதிந்த ரூப ம் போகட்டுமென்று வரமளித்தனர். பின்பந்த வாயஸரூபம்பெற்ற ஜயந்தன், ஸ்ரீராகவனுடைய பாணஸ்பர்சாபிலாஷியாய் அவர் வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு வனத்தில் வெகுகாலம் அந்த ஸ்ரீராகவனுடைய திருவுள்ளத்திற்கு கலக்கமுண்டு பண் ணுவதற்குத் திரிந்துகொண்டிருந்தான்.) இத்யாதி விஸ்தரேணசொல்லி, “அதோராமமஹாஸ்த்ரேணஜயந்தோபயவித்ருத:- தேநாநுத்ரவதாபத்ரேதாரிதோநைவமாரித:”இத்தவிதம் வெகுநாள் கழிகையில், ஸ்ரீராகவன் ஸீதாஸமேதனாய் சித்திரகூடகிரி யிலெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, இந்த வாயஸரூபியானஜயந்தன் நமக்கிந்த கோரரூபமெப்பொழுது தொலையப்போகிறதென்று முசித்துக்கிடக்கிறவனாகையால், பரமபாவனையான பிராட்டியினிடத்தில்மஹத்தானவபராதத்தைச்செய்ய, தக்ஷணமே ஸ்ரீரா கவன் சீற்றங்கொண்டு அவன்மீது பிரம்ஹாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்துவிட்டார். அந்த பிரம்ஹாஸ்திரமும் தன்னைக்கண்டு பயந்தோடும் ஜயந்தனைவிடாது பின்சென்று ஸ்ரீராகவானுக்கிரகத்தால் அவனுடைய ஒருகண்ணைப் பிடுங்கிவிட்டதேயல்லாம ல் அவனைக்கொல்லவில்லை) என்று சிவபெருமான் பார்வதிக்குச்சொல்லித்தலைக்கட்டுகையாலும், இந்தராமாயணத்திலும் “கேந தேநாகநாஸோருவிக்ஷதம்வைஸ்தநாந்தரம்” (எவன் உன்னுடைய ஸ்தனமத்தியத்தை காயப்படுத்தினன்) என்று காண்கையா லும், எல்லா அவயவங்களிருக்க ஸ்தனத்தையேபார்த்து காயம்பண்ணின ஸாமர்த்தியவிசேஷத்தாலும், “இல”*ஶப்தஸ்வாரஸ் ஸியத்தாலும், “மித்ராயபுத்ரிணே” என்கிறவிடத்தில் புத்திரசப்தம் ஜயந்தபரமாகக் கண்டபடியாலும், காகமபூர்வபுத்திரன் என் று அக்யத்ரசொல்லியிராமையாலும். (ப்ரயோகரத்நாவலீபத்ததி) என்கிறகிரந்தத்தைப்பண்ணி, பகவத்சாஸ்திரத்திலே ப்ராமா ண்யப்ரவர்தனத்தாலே ஆப்தனானபோஜராஜனும் “ப்ரமாஹாஸ்த்ரவித்ரஸ்தஜயந்தக்ருத்யாம்கதாமபிஜ்ஞாப்யவநேப்ரவ்ருத் தாம்” (ஹநுமானானவர் பிராட்டியைக்கண்டு தொழுது அவளிடத்திலிருந்து சூடாமணியைப்பெற்று மறுபடி திரும்பி ஸ்ரீராக வனிடம் சென்று அவர் ஸந்நிதியில் பிராட்டி தந்தருளின சூடாமணியைக்கொடுத்து சித்திரகூடகிரியில் நடந்த காகாஸுர விருத்தாந்தத்தையும் அறிவிப்பித்தார் என்று கண்டோக்தமாய் சொல்லியிருக்கிறபடியாலும், ஜயந்தன் காமுகனாய் காகரூபே ண வந்தானென்னுமிடம் ஸுஸ்பஷ்டம்.

(அவதாரிகை) இவ்விதம் பிராட்டி நாயகனுக்குத் தனக்குமாத்திரந் தெரிந்துள்ளதும், திருச்செவிசாற்றினமாத்திரம் ஹநுமான் ஸீதையைத்தரிசித்த தன்மையென்று ஸ்ரீராகவன் நிர்ணயிக்கக்கூடியதுமான இக்காகாஸுர விருத்தாந்தத்தை மாருதிக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளி, எப்பொழுதுந் தன்ஹிருதயஸ்தனான ஸ்ரீராகவனை ஸம்போதித்துத் துக்கபரவசையாய்ப் பின்வருமாறு பிரார்த்திக்கின்றனள்.

౩౯. మత్కృతే కాకమాత్రేతు బ్రహ్మాస్త్రం సముదీరితమ్। కస్మాద్యో మాంహరేత్త్వత్తః క్షమసే తం మహీపతే।

౪౦. సకురుష్వ మహోత్సాహః కృపాం మయి నరర్షభ॥ త్వయా నాథవతీ నాథ హ్యనాథా ఇవ దృశ్యతే।

౪౧. ఆనృశంస్యం పరో ధర్మస్త్వత్త ఏవ మయాశ్రుతః॥ జానామి త్వాం మహావీర్యం మహోత్సాహం మహాబలమ్।

* “இல” என்றது பிரஸித்தத்தைச் சொல்லுகிறது.

౭౨. అపారపారమక్షోభ్యం గాంభీర్యాత్సాగరోపమమ్। భర్తారం ససముద్రాయా ధరణ్యా వాసవోపమమ్।

௬௯. [illegible]
[illegible]
௭௦. [illegible]
[illegible]
௭௧. [illegible]
[illegible]
௭௨. [illegible]
[illegible]

௬௯. மத்க்ருதேகாகமாத்ரேதுப்ரும்ஹாஸ்த்ரம்ஸமுதீரிதம்॥
கஸ்மாத்யோமாம்ஹரேத்வத்த:க்ஷமஸேதம்மஹீபதே।
௭௦. ஸகுருஷ்வமஹோத்ஸாஹ:க்ருபாம்மயிநரோத்தம॥
த்வயாநாதவதீநாதஹ்யநாதாவித்ருஶ்யதே।
௭௧. ஆந்ருஶம்ஸ்யம்பரோதர்மஸ்த்வத்தயேவமயாஶ்ருத:॥
ஜாநாமித்வாம்மஹாவீர்யம்மஹோத்ஸாஹம்மஹாபலம்।
௭௨. அபாரபாரமக்ஷோப்யம்காம்பீர்யாத்ஸாகரோபமம்॥
பர்தாரம்ஸஸமுத்ராயாதரண்யாவாஸவோபமம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேமஹீபதே	ஓபூநாயக!	மயா-ஆந்ருஶம்ஸ்யம்	என்னால்-குரூரமில்லாமையான
மத்க்ருதே	என்பொருட்டு	பர:	உத்க்ருஷ்டமான
காகமாத்ரே	வாயஸமாத்திரத்தில்	தர்ம:	தர்மமானது
ப்ரும்ஹாஸ்த்ரம்	பிரம்மாஸ்திரமானது	த்வத்தயேவ-ஶ்ருதம்	உம்மிடத்திலிருந்தே-கேட்கப்பட்டது
ஸமுதீரிதம்	(உம்மால்) பிரயோகிக்கப்பட்டது	த்வாம்	உம்மை
ய:-மாம்	எவன்-என்னை	மஹாவீர்யம்	அதிபராக்கிரமமுடையவராகவும்
த்வத்த:	உம்மிடத்திலிருந்து	மஹோத்ஸாஹம்	மிகஸந்தோஷமுடையவராகவும்
ஹரேத்	ஹரித்தானோ?	மஹாபலம்	வெகுபலமுடையவராகவும்
தம்	அவனை	அபாரபாரம்	குணத்திற்கு அந்தமில்லாதவராகவும்
கஸ்மாத்-க்ஷமஸே	எந்தகாரணத்தால்-பொறுத்திருக்கிறீர்	அக்ஷோப்யம்	ஒருவராலும்பீடிக்கப்படாதவராகவும்
ஹேநரோத்தம	ஓமனுஜசிரேஷ்ட!	காம்பீர்யாத்	கம்பீரதன்மையால்
ஸ:	அப்படிப்பட்ட	ஸாகரோபமம்	கடலைஸமமாயுடையவரும்
மஹோத்ஸாஹ:	பெருஸந்தோஷத்தையுடைய(தேவரீர்)	ஸஸமுத்ராயா:	கடலோடுகூடின
மயி-க்ருபாம்-குருஷ்வ	என்னிடத்தில் - தயையை-செய்யும்	தரண்யா:	பூமிக்கு
ஹேநாத	ஓபிராணநாயக!	வாஸவோபமம்	இந்திரனுக்குநிகராக
த்வயா-நாதவதீ	உம்மால்-நாயகனையுடையநான்	பர்தாரம்	நாயகனாகவும்
அநாதேவ	நாயகனில்லாதவள்போல்	ஜாநாமி	அறிகிறேன்.
த்ருஶ்யதே ஹி	காணப்படுகிறேனன்றோ?		

(௬௯-மு-௭௨-ல்.) தா-ம்.—ஹே அகிலபுவனாதிபதே! என்னை ஹிம்ஸிக்கவந்த வோர்க்ஷுத்திரஜந்துவான வாயஸமாத்திரத்தை ஸம்ஹரிக்குநிமித்தம் அகிலபுவனங்களையுந் தஹிக்கவல்ல பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தீர். என்மீதிவ்வளவு விசுவாஸத்தோடெழுந்தருளியிருந்த தேவரீர் "அநந்யாராகவேணாஹம்பாஸ்கரேணப்ரபாயதா" (ஸூரியனைவிட்டகலவறியாத கிரணம்போல் தேவரீரைவிட்டகன்று ஸகிக்கவறியாதவடியேன்) என்கிறபடியே தேவரீரது ஸந்நிதியிலிருந்து பிரித்தபகரித்துவந்தித்தனை காலமென்னைப் பீடித்துவருகிற இவ்வரக்கனைப்பற்றி ஒருஸாமான்னியசாமும் இதுவரையிற் பிரயோகிக்கவில்லையே. இவ்வாறடியேனை யுபேக்ஷிப்பதற்கு யாதுகாரணம்? பத்தினியைப்பறித்துவந்த இப்பாதகனிடத்திலென்ன இவ்வளவுகருணை? ஹே மஹீபதே! தேவரீரிருக்கு பூமியு மொரு பத்தினி, அடியேனுமொரு பத்தினி, ஆகையால், அவளை யிரக்ஷித்தருளுகிறுப்போ லடியேனையு மாளவேண்டாவோ. எனது நிலைமையைக்கடாக்ஷியீர்! மேல்நிலத்து மிந்நிலத்து மிக்கோனான தேவரீரை நாதனாயடைந்து மிப்பொழுது அநாதையாகக்காண்கிறேன். உலகமுழுது மொருகுடைக்கீழாளு முத்தமவீரனுக்கு மாலையிட்டு மொருவருமில்லா வேழைபோலிங்கு கஷ்டப்படுகிறேன். இது தேவரீரது பெருமைக்குத்தகுமோ? இராவணன் மஹாபலவான், பெருவெள்ளச்சேனையுள்ளான், திரிலோகவிக்கிரமனென்றுபயந்து பின்வாங்குகிற தன்மையுடையரோ! மஹாப்பிரளயத்திற்கு நிகரான விபத்து நேரிட்டவிடத்தும் மனோதைரியமிழக்காது பிரயத்தினஞ்செய்யு முத்ஸாகமுடையவராயிற்றே, மேலும் அடியேனிடத்தி லோரேகாந்த ஸமயத்தில் பரஹிம்ஸைசெய்யாதது பரம தர்மமாகுமென்று தேவரீரே அருளியிருக்கிறீர். அது காரியம் செய்யாது செவிக்கிமாத்திர மினிதாயொழிந்துவிட்டதோ. இப்பொழுதடியேன் நோவுபடவதைப்பார்த்து வாளாவிருக்குந்தேவரீர் அவ்வுபதேசத்தை மறந்துவிட்டீரோ? "பரோபதே

ஸேபாண்டித்யம் ஜநாஸ்ஸர்வேபிபண்டிதா꞉। ததநுஷ்டாநஸமயே முநயோபிநபண்டிதா꞉॥" (பிறர்க்குபதேசஞ்செய்வதில் யாவரும் பண்டிதரே, உபதேசித்ததை அநுஷ்டிப்பதில் முனிவரும் ஸமர்த்தராகார்) என்பது போலவே தேவரீரருளியதை அநுஷ்டானபரியந்தம் கொண்டுவரவில்லையோ. ஹேப்ரபோ! தீனபந்தோ! சரணாகதவத்ஸல! இப்படி திருவுளமுகக்காது அடியேனை யுபேக்ஷித்தால் அடியேனுய்வதெங்ஙனம்? அநந்ய பாவமுடையளாய்ப் பிரபத்திபண்ணின பக்தையைக் கைவிடலாகுமோ? ஹேநரோத்தம! இவ்வளவுபரியந்த மடியேன் பிரார்த்திக்கும்படியன்றோ இருப்பதும்முடைய நரோத்கர்ஷம். தேவரீரருளினதைக் கடலோசையாகச்செய்து விடாமல் தேவரீருடைய நரோத்தமத்துவத்தை நோக்கிக்கொள்ளப்பாறீர். ஆகையா லிவ்வேழையைப் பாதுகாத்து பாதுக்காஸஹிஷ்ணுத்வமென்கிற தேவரீருடைய பெருங்குணத்தைப் பிரசாரஞ்செய்யவருள்புரியீர். அடியேனை இத்துயரினின் றுய்ப்பிக்கவல்ல ஸாமர்த்தியாதிசயங்கள் தேவரீரிடத்திற் குடிகொண்டிருக்கின்றன. தேவரீர் மஹாவீரியவரன், மஹாபலவான், மஹோத்ஸாகமுடையவர், அபாரமானகுணநிதி, யாவர்க்கும்வல்லவசக்கியர், ஸாகரத்திற்குநிகரான கம்பீரஸ்வபாவமுடையவர், வானுலகையாளும வாஸவன் போல் இவ்விரிநீர்வியனுலகை இரக்ஷித்துவரும் ஸார்வபௌமன், ஹேஸர்வலோக சரணணிய! தேவரீரது பராக்கிரமாதிசயத்தையும் கல்யாண குணங்களையும் அடியேனறிகிறேன். இவ்வேழையைக்கடாக்ஷிக்க வருள் புரியவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனள்.

౪౩. ఏవమస్త్రవిదాం శ్రేష్ఠస్సత్యవాన్ బలవానపి॥ కిమర్థమస్త్రం రక్షస్సు న యోజయతి రాఘవః॥

௪௩. ஏவமஸ்த்ரவிதாம் ஶ்ரேஷ்டஸ்ஸத்யவாந் பலவாநபி॥
கிமர்த்தமஸ்த்ரம் ரக்ஷஸ்ஸு நயோஜயதி ராகவ꞉।

௪௩. யேவமஸ்த்ரவிதாம்ஶ்ரேஷ்டஸ்ஸத்யவாந்பலவாநபி॥
கிமர்த்தமஸ்த்ரம்ரக்ஷஸ்ஸு நயோஜயதிராகவ꞉।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவ꞉-ஏவம்	ஸ்ரீராகவன்-இந்தவிதம்	பலவாநபி	பலமுமுடையவராயினும்
அஸ்த்ரவிதாம்-ஶ்ரேஷ்ட꞉-அஸ்த்திரமறிந்தோருக்குள்-சிறந்தவரும்		ரக்ஷஸ்ஸு	இராக்ஷதரிடங்களில்
		அஸ்த்ரம்	பாணத்தை
ஸத்யவாந்	ஸத்தியமுடையவரும்	கிமர்த்தம்-நயோஜயதி-ஏன்-பிரயோகிக்காமலிருக்கிறார்.	

தா-ம்.—இவ்விதமந்தரகுநாதன் வில்லாளிகளுக்குள் முதல்வன். அஸ்திரக்கியருக்குள் பிரஸித்தன், சூரருக்குள் அக்கிரகண்ணியன், வாய்மொழியைக்காப்பாற்றும் ஸத்தியவான். அப்படியிருக்க, பக்தையான வென்னை யிரக்ஷிக்குநிமித்தம் இவ்வரக்கர்மீது ஏன் இன்னம் அஸ்திரப்பிரயோகஞ் செய்யாமலிருக்கிறார்? ஏனிதுவரையில் மௌனமாயிருக்குறார். அதர்மிஷ்டரான அரக்கரைக்கொல்ல வல்லமையோடுங் கூடியிருக்கிறார். எல்லாமிருந்தும், அபராதிகளுக்கிவ்விதமிடந்தந்து என்னையடையாம லிருப்பதற்குக் காரணமறியேன்.

౪౪. న నాగా నాపి గంధర్వా నాసురా న మరుద్గణాః॥ రామస్య సమరే వేగం శక్తాః ప్రతిసమాధితుమ్।

௪௪ ந நாகா நாபி கந்தர்வா நாஸுரா ந மருத்கணா꞉॥
ராமஸ்ய ஸமரே வேகம் ஶக்தா꞉ ப்ரதிஸமாதிதும்।

௪௪. நநாகாநாபிகந்தர்வாநாஸுராநமருத்கணா꞉॥
ராமஸ்யஸமரேவேகம்ஸக்தா꞉ப்ரதிஸமாதிதும்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நாகா꞉	நாகர்கள்	ஶக்தா꞉ந (பவந்தி)	ஸமர்த்தர்களாக-ஆகார்கள்
ஸமரே	யுத்தத்தில்	கந்தர்வா꞉-ந	கந்தருவர்களும் ஆகார்கள்
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய	அஸுரா꞉-ந	அஸுரர்களும்-ஸமர்த்தராகார்கள்
வேகம்	(பாண)வேகத்தை	மருத்கணா꞉-ந	தேவதைகளுடைய ஸமூகங்களும்-ஸமர்த்தங்களாகாது.
ப்ரதிஸமாதிதும்	தடுப்பதற்கு		

தா-ம்.—பரமோத்கிருஷ்டமான பலபௌருஷமுடைய அக்கோதண்டதீக்ஷா குருவுக்கெதிரில்நின்று அவர்விடுஞ் சரத்திற்குப் பிரதிசரந்தொடுக்கவல்லவீரன் யாவனுமினு மிம்மூவுலகிலுளனோ! நாகாஸுர கந்தர்வதேவருள் எவரும் அந்நரேந்திரனோடு யுத்தம்புரிய சக்தரல்லர். அவ்வீரன்விடுக்கும் பாணங்களைத் தாங்கவும் பலமுடையராகார்.

౪౫. తస్య వీర్యవతః కశ్చిద్యద్యస్తి మయి సంభ్రమః॥ కిమర్థం న శరైస్తీక్ష్ణైః క్షయం నయతి రాక్షసాన్।

௪௫. தஸ்ய வீர்யவத꞉ கச்சித் யத்யஸ்தி மயி ஸம்ப்ரம꞉॥
கிமர்த்தம் ந ஶரைஸ்தீக்ஷ்ணை꞉ க்ஷயம் நயதி ராக்ஷஸாந்।

௪௫. தஸ்யவீர்யவத꞉கஶ்சித்யத்யஸ்திமயிஸம்ப்ரம꞉।
கிமர்த்தம்நஶரைஸ்தீக்ஷ்ணை꞉க்ஷயம்நயதிராக்ஷஸாந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவத:	பராக்கிரமமுடைய	தீக்ஷ்ணை:-ஶரை:	குரூரங்களான-பாணங்களால்
தஸ்ய	அந்த-(ஸ்ரீராகவனுக்கு)	கிமர்த்தம்	என்னநிமித்தமாக (அந்தராகவன்)
மயி-ஸம்ப்ரம:	என்னிடத்தில்-துவரையானது	க்ஷயம்	நாஶத்தை
அஸ்தியதி	இருந்ததாகில்	நயதி-கஸ்மாத்	என-அடைவிப்பிக்கவில்லை.
ராக்ஷஸாந்	இராக்ஷதர்களை		

தா-ம்.—அவ்வீரியவானன ஸ்ரீராகவனுக் கென்மீது அந்தரங்கவிசுவாசமும், சீக்கிரத்திலென்னைத் திரும்பி யடையவேண்டுமென்கிற ஆகாரமுமிருக்குமாயின், இத்தனைகாலம் தனது தீக்ஷ்ணசரங்களைத்தூங்க விட்டு இவ்வரக்கரை யேன்விர்த்தியடையச்செய்கிறார். இக்கிசாசரரைப்பொசுக்க அநந்தகோடிசரங்களிருக்க அவைகளு ளொன்றையும் பிரயோகிக்காமலேயிருக்கிறார்.

౪౬. ధ్రాతురాదేశమాదాయలక్ష్మణోవాపరంతపః।కస్యహేతోర్నమాంవీరఃపరిత్రాతిమహాబలః॥

௪௬. [illegible]

௪௬. ப்ராதுராதேஶமாதாயலக்ஷ்மணோவாபரம்தப:॥
கஸ்யஹேதோர்நமாம்வீர:பரித்ராதிமஹாபல:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபல:-பரந்தப:	மிகபலமுடையவரும்-சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்பவரும்	ப்ராது:	அண்ணனுடைய
		ஆதேஶம்-ஆதாய	ஆஜ்ஞையை-வாங்கிக்கொண்டு
வீர:-லக்ஷ்மணோவா	பராக்கிரமமுடையவருமான-இலக்ஷ்மணராவது	கஸ்ய-ஹேதோ:	எந்த-காரணத்தால்
		மாம்-நபரித்ராதி	என்னை-இரக்ஷிக்கவில்லை.

தா-ம்.—இவ்வரக்கரைவெல்ல ஸ்ரீராகவனும் வில்லெடுக்கவேண்டுமோ! மஹாபலவானும் பிரபலவீரனும் சத்துருகுலநாசகனுமான இலக்ஷ்மணனொருவர்சீறின் இவ்விராக்ஷதவெள்ளம் நிலைநிற்குமோ! இராக்ஷதரைக்கொன்று என்னைமீட்க ஸ்ரீராகவன் மனமிரங்காவிடினும், இலக்ஷ்மணராவது பரதேசத்தில்வருந்துகிற அன்னையை மீட்கவேண்டுமேயென்கிற மாதிருபக்தியால் பிராதாவினிடத்திலனுமதிபெற்று இக்கொடியரை முடித்து என்னை பிரக்ஷிக்கக்கூடாதோ? இருவரும் இதுவரையில் யாதுஞ்செய்யவில்லையே, என்னகாரணமோ அறிகிலேன்.

౪౭. యదితౌపురుషవ్యాఘ్రౌవాయ్వగ్నిసమతేజసౌ।సురాణామపిదుర్ధర్షౌకిమర్థంమాముపేక్షతః॥

௪௭. [illegible]

௪௭. யதிதௌபுருஷவ்யாக்ரௌவாய்வக்நிஸமதேஜஸௌ॥
ஸுராணாமபிதுர்தர்ஷௌகிமர்த்தமமாமுபேக்ஷத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புருஷவ்யாக்ரௌ	புருஷஶிரேஷ்டர்களும்	தௌ	அந்த (ராமலக்ஷ்மணன்)
வாய்வக்நிஸமதேஜஸௌ	வாயுவோடும்-அக்கினியோடும்ஸமானமான தேஜஸ்ஸுடையவரும்	ஸங்கதௌ(யதி)	(சேர்ந்திருந்தா)ராகில்
ஸுராணாமபி	தேவதைகளுக்கும்	மாம்-கிமர்த்தம்	என்னை-ஏன்
துர்தர்ஷௌ	அதிக்கிரமிக்கக்கூடாதவருமான	உபேக்ஷத:	உபேக்ஷித்திருக்கிறான்.

தா-ம்.—அந்நரபுங்கவரிருவரும் தேஜஸ்ஸில் அக்கினிக்குத்துல்லியர், வேகத்தில் வாயுவுக்குஸமானர், இருவரும் மஹாவீரர், அமரராலு மாக்கிரமிக்கமுடியாதவர் அவ்விருவருமொன்றுசேரின், அக்கினியும் வாயுவு மொன்றுசேர்ந்தாற்போல் யுத்தரங்கத்தில் வீரியாக்கினியாகிற பிரளயாக்கினியைச்சொரிவார்களே. இருவரு மொன்றுசேர்ந்திருந்தா லென்னையேனிப்படி யுபேக்ஷிக்கிறார்கள். யானிங்ஙவதிப்படப்பார்ப்பரோ. அரக்கனிப்படிகுதூகலிக்கப்பொறுப்பரோ, ஆகையாலவ்வீரரிருவருமொன்றுசேரவில்லைபோற்றோன்றுகிறது.

(அவதாரிகை.) ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரைப் பழிப்பதேன், யான்செய்த துஷ்கர்மத்தின் பலனல்லது வேறல்லவென்கிறாள்.

౪౮. మమైవదుష్కృతంకించిన్మహదస్తినసంశయః।సమర్థావపితౌయన్మాంనావేక్షేతేపరంతపౌ॥

௪௮. [illegible]

௪௮. மமைவதுஷ்க்ருதம்கிஞ்சிந்மஹதஸ்திநஸம்ஶய:॥
ஸமர்த்தாவபிதௌயந்மாம்நாவேக்ஷேதேபரம்தபௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யத்	எக்காரணத்தால்	தௌ	அந்த ராமலக்ஷ்மணன்
பரம்தபௌ	பகைவரைத்தபிக்கச்செய்கிற	ஸமர்த்தாவபி	சக்தியுடையவராயிருந்தாலும்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாம்-நாவேக்ஷதே	என்னை-பாராமலிருக்கானோ?	மஹத்-துஷ்க்ருதம்	வெகுவான-பாபமானது
(தத்	அக்காரணத்தால்)	அஸ்தி	இருக்கிறது
மமைவ	எனக்கே	ஸம்ஶய:-ந	(இதுவிஷயத்தில்) ஸந்தேஹமானது (இல்லை.)
கிஞ்சித்	ஏதோ		

தா-ம்.—பகைவர்குழாத்தை, "கிள்ளிக்களைந்தானை" யென்கிறபடி, பற்றறவொழிக்க ஸாமர்த்திய முள்ளவராயினும், விராதகரதூஷணாதி கோரவீரரைமுடித்த சூரராயினும், எனக்குச்சிறிதுவிபத்து நேர்ந்த போதிலும் விரைந்துவந்து அதைத்தீர்க்கிற ஸ்வபாவமுள்ளவராயினும், அப்புருஷோத்தமரிருவரும் என்னை இப்பெருந்துயரினின்று இதுவரையில் இரக்ஷித்தார்களில்லை. அவர்களுக்கென்ன, இராக்ஷஸரை வெல்ல வல்லமையில்லையோ? உலகமுழுதுந் திரிந்தென்னைத் தேடியறிய ஸாமர்த்தியமில்லையோ? பிரிந்துவிட்ட வென்னை இரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிற பிரேமையில்லையோ? எல்லாமிருந்தும் அப்புருஷோத்தமருடைய பாகுபலத்தால் யானித்துயர்க் கடலினின்று கரையேறுததற்கு என்துர்ப்பாக்கியமே காரணம். யான்பூர்வத்தில் மஹாபாபஞ்செய்தவள், பாகவதாபசார மிழைத்தவள். ஆகையால் தானப்புண்ணிய புருஷருடைய கடாக்ஷமெனக்குக்கிடைக்கவில்லை, என்றிவ்விதம் தனதுபாக்கியசூன்னியத்தையும், வனமெழுந்தருளுங்கால், ஸ்ரீராகவனைப் பார்த்து "ஸ்த்ரியம்புருஷவிக்ரஹம்" என்று தானருளினதையும், பிறகு மாயமான் விருத்தாந்தத்தில் இளையவரைப்பார்த்து அவர்மனந்துடிக்கும்படி தான் அருளினதையும், இத்தியாதி பூர்வவிருத்தாந்தங்களை நினைத்து, இதுவென்பாபபலமேயென்றுவருந்தினள்.

౪౯. వైదేహ్యా వచనం శ్రుత్వా కరుణం సాశ్రుభాషితమ్।అథాబ్రవీన్మహాతేజా హనూమాన్మారుతాత్మజః।

௪௯. 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌚𑌨𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑌰𑍁𑌣𑌂𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍॥
𑌅𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।

௪௯. வைதேஹ்யாவசநம்ஶ்ருத்வாகருணம்ஸாஶ்ருபாஷிதம்॥
அதாப்ரவீந்மஹாதேஜாஹநூமாந்மாருதாத்மஜ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-மாருதாத்மஜ:	பிறகு-வாயுபுத்திரரும்	பாஷிதம்	கூடிக்கொண்டிருக்கும்படி சொல்லப்பட்ட
மஹாதேஜா:	மிகதேஜஸ்ஸுடையவருமான	வைதேஹ்யா:-வசநம்	பிராட்டியினுடைய - வார்த்தையை
ஹநூமாந்	ஹநூமானானவர்	ஶ்ருத்வா	கேட்டு
கருணம்	கருணையாயும்	அப்ரவீத்	(பதில்) உரைத்தனர்.
ஸாஶ்ரு	கண்ணீரோடு		

தா-ம்.—இவ்விதம் பிராட்டி மிகக்கருணைகூர்ந்து அச்ருபூரிதமான திருக்கண்களோடு திருவாய்மலர்ந்த காகாஸுர விருத்தாந்தத்தையும், அநந்தரம் பகவானை ஸம்போதித்துப் பிரார்த்தித்ததையும், ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் தன்விஷயத்தில் விமுகராயிருப்பதற்குத் தனது பாபவிசேஷமே காரணமென்று துக்கித்ததையுஞ் செவியுற்று,தேஜோமஹிமையுடையஅவ்வாதாத்மஜர் தேவிக்குப்பின்வருமாறுபிரதிவிண்ணப்பஞ்செய்தனர்.

౫౦. త్వచ్ఛోకవిముఖో రామో దేవి సత్యేన మే శపే।రామే దుఃఖాభిపన్నే చ లక్ష్మణః పరితప్యతే।
౫౧. కథంచిద్భవతీ దృష్టా న కాలః పరిశోచితుమ్॥

௫௦. 𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑍋𑌕𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋𑌰𑌾𑌮𑍋𑌦𑍇𑌵𑌿𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌮𑍇𑌶𑌪𑍇॥
௫௧. 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌭𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇𑌚𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃𑌪𑌰𑌿𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌕𑌥𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌕𑌾𑌲𑌃𑌪𑌰𑌿𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍॥

௫௦. த்வச்சோகவிமுகோராமோதேவிஸத்யேநமேஶபே॥
௫௧. ராமேதுக்காபிபந்நேசலக்ஷ்மண:பரிதப்யதே।
கதம்சித்பவதீத்ருஷ்டாநகால:பரிஶோசிதும்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேதேவி-ராம:	ஓஸீதே-ஸ்ரீராகவன்	ஸத்யேந	பிரமாணத்தால் (வாஸ்தவத்தால்)
த்வச்சோகவிமுக:	தம்மிடத்திலுண்டான துக்கத்தால் இதரவிஷயத்திலாஸக்தியற்றவராக (இருக்கிறார்)	மே-ஶபே	என்னை-ஆணையிட்டுக்கொள்ளுகிறேன்
		பவதீ	(பூஜ்யரான) தேவரீர்
		கதம்சித்-த்ருஷ்டா	அதிப்பிரயாஸத்தால் - பார்க்கப்பட்டவராகஆனீர் (இனிமேல்)
ராமே	ஸ்ரீராகவன்		
துக்காபிபந்நே(ஸதி)	துக்கபீடிதராயிருக்கையில்	பரிஶோசிதும்	துக்கிப்பதற்கு
லக்ஷ்மணஶ்ச	இளையவரும்	கால:	காலமல்ல.
பரிதப்யதே	பரிதபிக்கிறார்		

தா-ம்.—ஸர்வஜகத்பாவனையான ஹேதேவி! இப்பரிபவமும் இப்பிரலாபமும் இக்கண்ணீருமேன்! ஸ்ரீராமலக்ஷ்மண ரொன்றுசேர்ந்தனரோ இல்லையோவென்று தவிப்பானேன்! அப்புருஷோத்தமர் என்விஷய

த்தில் விழுகாய்விட்டனரே, யானுய்வதெப்படியென்று துக்கிப்பானேன்? அவர்களது க்ஷேமத்தைப்பற்றி யும், தேவரீரது பிரிவாற்றுது அவர்கள்படுகிற துக்கத்தைப்பற்றியும் அடியேனிவ்வளவிற்சொல்லியது நம் பிக்கைதரவில்லையோ? அம்ம! இப்பொழுதொருதரம் ஸத்தியமாகச்சொல்லுகிறேன். உமது கவலைகள் திரு ம்படி என்மீது சபதஞ்செய்து சொல்லுகிறேன். தாசரதி தம்முடையபிரிவாற்றுது, அசங்கசித்தராய்த் தம மையேநினைத்து அல்லும்பகலும் அதிஸங்கடப்படுகிறார். அவரது பரிபவத்தைக்கண்டகலவறியாத இலக்ஷ் மணர்தானும் மஹாதுயரத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கிறார் இவ்விஷயத்தில் அவர்களதுதுக்கத்தையளவிடயான்ஸமர் த்தனுகேன். ஆனால், அவர்களொன்றுசேர்ந்த தண்மையாயின், என்விஷயத்தி லவர்துக்கிப்பதுவாஸ்தவமா யின், இதுவரையிலென்னசெய்தார், அவர்களென்ன, பௌருஷமற்றவரோ, உத்ஸாகமற்றவரோ, வாலிமார் பைத்துளைத்த பாணத்தால் இராவணமார்பைத் துளைக்கலாகாதோ, கரதூஷணரைக்கொன்ற சரங்களால் இராவணகோடிகளைத் துலைக்கலாகாதோ, ஸுக்கிரீவனுக்கபயமளித்தவைகள் ஸீதைக்கபயமளிக்க நீளாவோ, என்கிறீரோ, ஹேபூஜ்யே! இக்கொடியவரைமுடித்துத் தேவரீரை இரக்ஷிப்பதற்கு ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரிடத்தில் யாதொரு அப்பியக்தாழுமில்லை. ஸீதாபகாரியைக் கண்டவுடன் வில்லெடுக்க வேளைபார்க்கார். ஆனால் தேவ ரீரிருக்குமிட மவரறியார்; வனமுழுதுந்தேடித்திரிந்து பம்பாதீரமடைந்து ஸுக்கிரீவஸ்நேகத்தால் திகாந்தர ங்களுக்கு வானரகோடிகளை விடுத்தனர். தக்ஷிணமுகநோக்கிவந்த யாங்கள் புகாதவனங்களில்லை, ஏறுதகிரிக ளில்லை, நுழையாதபிலங்களில்லை. எங்குமலைந்துந் தேவரீரைக்காணுது ஸுக்கிரீவனுடையபயத்தால் பிரா யோபவேசஞ் செய்திருக்கையில் ஸம்பாதியிலங்கையைக் குறித்துக்காட்ட, அடியேனிப்பெருங்கடல்தாண் டி யிங்குவந்தனன். இம்மாநகரில் இராமுழுதும மாளிகைகளிலும் மாதர்குழாங்களிலும் உபவனங்களிலும் புஷ்பகவிமானத்திலும் எங்கும் தேடித்தேடி, பலமடையாது மனங்கலங்கி, சிச்சீ, என்னஜன்மமெடுத்தேன், உயிர்துறக்கலாம், ஸந்நியாஸியாய்விடலாம், நாஸ்திகப்தர்துடன் நாதனையடையலாகுமோவென்று, இப்படி எண்ணுதனவெல்லாமெண்ணி புண்பட்டமனதுடன் பகவத்தியானஞ்செய்திருக்கையில், ஸ்ரீராகவானுக்கிரக பலத்தாலும் தேவரீரதுபாக்கியோதயத்தாலும், அடியேன்கிருதார்த்தனுகவேண்டிய காலபரிபக்குவத்தாலும் இச்சோலைகண்டிங்குவந்து அன்னையைஸேவித்துப்பிணிதீர்ந்தேன். இவ்வளவு சிரமஸாத்தியத்துடன் தேவரீர து மங்களதர்சனமலபித்தது. யான்போய் விக்கியாபித்தபிறகுதான் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் தேவரீரது இருப்பிட த்தை யறியப்போகிறார்கள். இனியவர்கள்சரம் வெளிப்படாமலிருக்குமோ. இனி இத்துக்கவிமோசனத்திற் குத் தடையுண்டோ. ஹேமங்களே! இதுவோ துக்கத்திற்குக்காலம். தேவிதர்சனங் கிடைத்ததேயென்று ஆனந்தபாஷ்பம் யான்விடுகிறேன். தேவரீரித்துயரைநினைத்து துக்காச்ருபெருக்குகிறீர். பாக்கியோதயமாகிற இவ்வருணோதயகாலத்தை துக்ககாலமாகிற அஸ்தங்கதகாலமென்று நினைத்துத்துடிப்பதுண்டோ! நாதனி தோவரப்போகிறார், இத்துயரிதோ துலையப்போகிறது, இககாலம் வியஸனிப்பதற்குகமல்லவென்று ஹநு மான் விளம்பினர்.

౫౨. ఇమం ముహూర్తం దుఃఖానాం ద్రక్ష్యస్యంతమనిందితే। తావుభౌ పురుషవ్యాఘ్రౌ రాజపుత్రౌ మహాబలౌ॥
త్వద్దర్శనకృతోత్సాహౌ లంకాం భస్మీకరిష్యతః।

௫௨. இமம் முஹூர்த்தம் து:கானாம் த்ரக்ஷ்யஸ்யந்தமநிந்திதே।
தாவுபௌ புருஷவ்யாக்ரௌ ராஜபுத்ரௌ மஹாபலௌ॥
த்வத்தர்சனக்ருதோத்ஸாஹௌ லங்காம் பஸ்மீகரிஷ்யத:।

௫௨. இமம்முஹூர்த்தம்துக்கானாம்த்ரக்ஷ்யஸ்யந்தமநிந்திதே।
தாவுபௌபுருஷவ்யாக்ரௌராஜபுத்ரௌமஹாபலௌ।
த்வத்தர்சனக்ருதோத்ஸாஹௌலங்காம்பஸ்மீகரிஷ்யத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஅநிந்திதே!	வாராய்நிந்திக்கத்தகாதவளே!	ராஜபுத்ரௌ	இராஜகுமாரர்களும் [க்ஷ்மணர்கள்)
இமம்-முஹூர்த்தம்	இந்த-முஹூர்த்தத்தில் (ஸப்தமியர்த் தத்தில்த்விதீயை)	உபௌ-தௌ	இரண்டுபேர்களுமான-அந்த (ராமல
துக்கானாம்-அந்தம்	வியஸனங்களுடைய-முடிவை	த்வத்தர்சனக்ருதோத்ஸாஹௌ -	தம்மைப்பார்ப்பதில்செய்ய ப்பட்டஉத்ஸாஹமுடையவர்களாக
த்ரக்ஷ்யஸி	பார்க்கப்போகிறீர்	லங்காம்-பஸ்மீகரிஷ்யத: -	இலங்கையை-பஸ்மமாகச்செய்ய ப்போகிறார்கள்.
மஹாபலௌ	மிகவலியுடையவர்களும்		
புருஷவ்யாக்ரௌ	புருஷசிரேஷ்டர்களும்		

தா-ம்.—ஹேபவித்ரே! இவ்விதம் வியஸனிக்கவேண்டாம். இத்துக்கத்திற்கு விமோசனத்தை அதித் வரையில் காணப்போகிறீர். மஹாவீரரும் புருஷசிரேஷ்டருமான அவ்விராஜபுத்திரரிருவரும் தேவரீரெழுந் தருளியிருக்கிற இவ்விடத்தையறிந்ததக்ஷணம் தேவரீரைத் தரிசிப்பதிலுத்ஸாகங்கொண்டுஇந்நகரமடைந்து இதை அக்கினிக்கிரையாக்கி, தேவரீருக்குப் பேரானந்தமளிக்கப் போகிறார்கள்.

౫౩. హత్వా చ సమరే క్రూరం రావణం సహబాంధవమ్॥ రాఘవస్త్వాం విశాలాక్షి నేష్యతి స్వాం పురీం ప్రతి।

௫௩. 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑌸𑌮𑌰𑍇𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂𑌸𑌹𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌂॥
𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।

௫௩. ஹத்வாசஸமரேக்ரூரம்ராவணம்ஸஹபாக்தவம்॥
ராகவஸ்த்வாம்விஶாலாக்ஷிஸ்வாம்புரீம்ப்ரதிநேஷ்யதி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவிஶாலாக்ஷி	ஒ நீண்டகண்களையுடையஸீதே!	ஸமரே-ஹத்வா	யுத்தத்தில்-கொன்று
ராகவ:	ஸ்ரீராகவன்	த்வாம்	தேவரீரை
க்ரூரம்-ராவணம்	துஷ்டனை-இராவணனை	ஸ்வாம்-புரீம்-ப்ரதி	தன்னுடைய-பட்டணத்தைக்குறித்து
ஸஹபாக்தவம்	பந்துக்களோடுகூட	நேஷ்யதிச	அழைத்துக்கொண்டும்போகப்போகிறார்.

தா-ம்.—ஹே அரவிந்தநேத்ரே! அக்கமலலோசனன் இன்னம் சிலகாலைக்குளிக்கெழுந்தருளி, ஸர்வஜனஹிம்ஸகனை இவ்வரக்கனையும் இவனைச்சேர்ந்த பந்துவர்க்கங்களையும் படுகளத்தில்வீட்டி ஜயசீலனாய்த் தேவரீரோடு அயோத்திமாநகர்சேர்ந்து பெருவாழ்வு புரியப்போகின்றனர். ஹேதேவி! இவ்வியஸனத்துடன் வனவாஸதுக்கமுமொழிந்து மஹாஸாம்பிராஜ்ஜியத்தையடைந்து ஸுகிக்கப்போகிறீர், வியஸனிக்கவேண்டாம்.

౫౪. బ్రూహి యద్రాఘవో వాచ్యో లక్ష్మణశ్చ మహాబలః॥ సుగ్రీవో వాపి తేజస్వీ హరయోపి సమాగతాః।

௫௪. 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌘𑌵𑍋𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍋𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃॥
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋𑌵𑌾𑌪𑌿𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀𑌹𑌰𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃।

௫௪. ப்ரூஹியத்ராகவோவாச்யோலக்ஷ்மணஶ்சமஹாபல:॥
ஸுக்ரீவோவாபிதேஜஸ்வீஹரயோபிஸமாகதா:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யத்	எந்தஸமாசாரத்தைக்குறித்து	தேஜஸ்வீ-ஸுக்ரீவோவாபி-தேஜஸ்ஸுடையவரான-ஸுக்ரீவரும் (சொல்லத்தகுந்தவரோ?)	
(த்வயா	உம்மால்)	ஸமாகதா:	ஒன்றுசேர்ந்தவர்களான [னோ?
ராகவ:-வாச்ய:	ஸ்ரீராகவன்-சொல்லத்தகுந்தவரோ?	ஹரயோபி	வானரர்களும் (சொல்லத்தகுந்தவர்க
மஹாபல:-லக்ஷ்மணஶ்ச-மிகபலமுடைய - இலக்ஷ்மணரும் (சொல்லத்தகுந்தவரோ?)		தத்-ப்ரூஹி	அதை - (அவர்களுக்கு) சொல்லும்.

தா-ம்.—ஆகையால், ஹேகித்தியமங்களே! இந்தஸம்சயத்தையும் கிலேசத்தையும் விட்டொழித்து, பிரகிருதத்திற்குசிதமாக, அடியேன் கிஷ்கிந்தைசேர்ந்து ஸ்ரீராகவனுக்கும் இளையவருக்கும், இவர்களோடு ஸ்னேகித்து ஸர்வதுக்கங்களினின்று விமுக்தராகி, பகவத்கைங்கரியத்தில் கிஞ்சித்துபகரித்து அதனாலதிதேஜோவானாய் விற்றிருக்கும் ஸுக்ரீவனுக்கும், யுத்தஸன்னத்தராக வொன்றுசேர்ந்திருக்கும் வானரகோடிகளுக்கும், அல்லது அடியேன்வரவை ஆவலுடனெதிர்பார்த்து மஹேந்திரகிரியிலிருக்கும் அங்கதாதி கபிசிரேஷ்டருக்கும், தேவியருளினதாக வடியேன் தெரிவிக்கக்கூடிய விஷயமேதாவது கிருபைசெய்தருளும். திரும்பியவர்களைச் சேர்ந்தவுடன், "ஹநுமன்! ஸீதையைத் தரிசித்தாயா? அன்னையை நமஸ்கரித்தாயா! ஏதாவது ஸங்கதிதெரிவித்தாளோ," என்று ஸகலரும்வினவுவார்களே, அவர்களுக்குப் பிரதியுரைக்கத் தேவரீரது திருவாக்கால் ஏதாவது கிருபைசெய்யின் அதை யங்குசேர்த்து தன்னியனுகிறேன், என்றிவ்விதம் ஹநுமான்வினவினர்.

౫౫. ఇత్యుక్తవతి తస్మింశ్చ సీతా సురసుతోపమా। ఉవాచ శోకసంతప్తా హనుమంతం ప్లవంగమమ్।

௫௫. 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑌸𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁𑌰𑌸𑍁𑌤𑍋𑌪𑌮𑌾॥
𑌉𑌵𑌾𑌚𑌶𑍋𑌕𑌸𑌂𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌹𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂𑌪𑍍𑌲𑌵𑌙𑍍𑌗𑌮𑌮𑍍।

௫௫. இத்யுக்தவதிதஸ்மிம்ஶ்சஸீதாஸுரஸுதோபமா॥
உவாசஶோகஸந்தப்தாஹநுமந்தம்ப்லவங்கமம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்மிந்	அந்தஹனுமாரானவர்	ஶோகஸந்தப்தா	துக்கத்தால்பீடிக்கப்பட்டவளாக
இத்யுக்தவதி(ஸதி)	இம்மாதிரியாகச்சொல்லுகையில்	ஹநுமந்தம்-ப்லவங்கமம்-ஹநுமானென்கிற-வானரனை (குறித்து)	
ஸுரஸுதோபமா	தேவகன்னிகைக்குநிகரான	உவாச	பதிலுரைத்தனள்.
ஸீதா	பிராட்டியானவள்		

தா-ம்.—அணங்கெனத்தகும் அபூதவடிவழகுடைய வப்பிராட்டி, இவ்விதம்வினவிய மாருதிவாக்கியத்தைக்கேட்டு சோகஸந்தப்தையாய் அவ்வானராதிபதியைநோக்கிப் பின்வருமாறு பிரதியுரைத்தனள்.

౫౬. కౌసల్యా లోకభర్తారం సుషువే యం మనస్వినీ। తం మమార్థే సుఖం పృచ్ఛ శిరసా చాభివాదయ।

௫௬. 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌲𑍋𑌕𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌸𑍁𑌷𑍁𑌵𑍇𑌯𑌂𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀॥
𑌤𑌂𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌸𑍁𑌖𑌂𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌚𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌯।

௫௬. கௌஸல்யாலோகபர்த்தாரம்ஸுஷுவேயம்மநஸ்விநீ॥
தம்மமார்த்தேஸுகம்ப்ருச்சஶிரஸாசாபிவாதய।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மநஸ்விநீ-கௌஸல்யா	புகழத்தக்கமனமுடைய (கௌஸல்வியை)	தம்	அந்த (புத்திரனை)
யம்	எந்த (புத்திரனை)	மம-அர்த்தே	என்னுடைய - பிரயோஜனத்தையும் பொருட்டு
லோகபர்த்தாரம்	உலகங்களுக்குநாயகனாய்	ஸுகம்-ப்ருச்ச	ஸௌக்கியத்தை-கேளும்
ஸுஷுவே	பெற்ருளோ?	ஶிரஸா-அபிவாதயச	தலையினல்-தெண்டனும்ஸமர்ப்பியும்.

தா-ம்—ஹே வாதாத்மஜ! ஜகமுழுதும் புகழத்தக்க சந்திரிகைபோற்குளிர்ந்த தயாபரிபூர்ணமான ஹிருதயமுடைய என் மாமியான கௌஸல்யாதேவி, இகபரஸுகார்த்தம் புத்திரபாக்கியத்தைப் பிரார்த்திக்கும் பிராகிருத ஸ்திரீகள்போலன்றி, அதிவிசாலமும் மிக கம்பீரமும் பேருளோடுங்கூடிய மனத்துடன், அகிலபுவனரக்ஷகனாய் ஸாதுபரித்திராணனாய் ஜகதேகவீரனாய் ஓர்புத்திரனுண்டாகவேண்டுமென்று திரிகரணசுத்தியுடன் ஸ்ரீரங்கநாதனைப்பிரார்த்தித்து, அந்த பக்தவத்ஸலனுடைய அநுக்கிரகத்தால், "கௌஸல்யாஸுப்ரஜாஸுதேபுத்ரேணாமிததேஜஸா" என்கிறபடி அமிததேஜோவானும், "ஸூர்யாபிபவேத்ஸூர்ய:" என்கிறபடி ஜகத்பிரகாசமான ரவிகுலத்திற்கும் தேஜோவிர்த்தியளிப்பவரும், "இவனைப்பெற்ற வயிறுடையாள் என்ன நோன்பு நோற்ருள்கொலோ" என்கிறபடி புத்திரனது பிரபாவவிசேஷத்தைக்கண்டு மாதாவின் பாக்கியத்தைக்கொண்டாடும்படி அப்பேர்ப்பட்ட புத்திரரத்தினமான ஸ்ரீராகவனை யீன்ருள். அப்புண்ணிய சீலை ஸாமான்யமான புத்திரனையோ பெற்ருள்! பிறரால னுஷ்டிக்கவறிதான விரதத்தைச்செய்து அதனுல் அப்படிப்பட்ட லோகோத்தரமான புத்திரரத்தினத்தைப்பெற்ற கௌஸல்யையினுடைய ஸங்கல்பமானது எப்படி வியர்த்தமாய்விடும். நானுமிந்த லோகத்தில் சேர்ந்தவளல்லவோ! ஆகையால் ஹே ஹநுமந்! அப்படிப்பட்ட லோகநாதனை ஸ்ரீராகவனை, நான் க்ஷேமத்தைக்கேட்டதாக எனக்காக நீர் கேளும். என்னுடைய இரக்ஷணம் அவருதாயிருக்க, அதைக்குறித்து நானேதுக்குக் கேட்கவேண்டும். அப்புருஷோத்தமன் பாங்காக வெழுந்தருளியிருந்தாராகில், எனக்கென்ன குறையிருக்கிறது. ஹே ராகவ! தேவரீர் ஒருகுறையுமின்றி பாங்காக வெழுந்தருளியிருக்கிறதா? என்று ஸாஷ்டாங்கமாக தண்டன் ஸமர்ப்பித்து தலையின்மேல் கையை கூப்பிக்கொண்டு அதிபக்திசிரத்தையுடன் தேவரீரை தண்டன் ஸமர்ப்பித்தாளென்று எனக்காக (கைகள் கூப்பிச்சொல்லீர்) என்கிறபடி, நீரவருடைய திருவடியில் போற்றிப்பணியும்.

౫౭. స్రజశ్చ సర్వరత్నాని ప్రియాయాశ్చ వరాంగనాః॥ ఐశ్వర్యం చ విశాలాయాం పృథివ్యామపి దుర్లభమ్।
౫౮. పితరం మాతరం చైవ సంమాన్యాభిప్రసాద్య చ॥ అనుప్రవ్రాజితో రామం సుమిత్రా యేన సుప్రజాః।

௫௭. 𑌸𑍍𑌰𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌃॥
𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌮𑍍।

௫௮. 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌚॥
𑌅𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃।

௫௭. ஸ்ரஜஶ்சஸர்வரத்நாநிப்ரியாயாஶ்சவராங்கநா:॥
ஐஶ்வர்யஞ்சவிஶாலாயாம்ப்ருதிவ்யாமபிதுர்லபம்।

௫௮. பிதரம்மாதரஞ்சைவஸம்மாந்யாபிப்ரஸாத்யச॥
அநுப்ரவ்ராஜிதோராமம்ஸுமித்ராயேநஸுப்ரஜா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யேந-ஸுமித்ரா	எவனல்-ஸுமித்திரையானவள்	விஶாலாயாம்-ப்ருதிவ்யாம்-விசாலமானபூமியில்	
ஸுப்ரஜா:	நற்புத்திரனையுடையவளோ?	துர்லபம்	அடைவதற்கசக்கியமான
(ஸ:	அப்படிப்பட்டலக்ஷ்மணன்)	ஐஶ்வர்யமபி	ஸம்பத்தையும் (விட்டு)
ஸ்ரஜஶ்ச	மாலைகளையும்	பிதரம்-மாதரஞ்சைவ	தகப்பனையும்-அன்னையையும்
ஸர்வரத்நாநி	ஸமஸ்த ரத்தினங்களையும்	ஸம்மாந்ய	ஆதரித்து
ப்ரியாயா:	பத்தினியான (ஊர்மிளையினுடைய)	அபிப்ரஸாத்யச	வணங்கியும்
வராங்கநா:	உத்தமஸ்த்ரீகளையும்	ராமம்-அநுப்ரவ்ராஜித:-ஸ்ரீராகவனை-அனுஸரித்தார்.	

தா-ம்—ஹே ஹநுமன்! எந்த புத்திரனைப்பெற்றமையால் ஸுமித்திராதேவி ஸத்புத்திரவதியானளோ, எவர் ஜ்யேஷ்டப்பிராதாவான ஸ்ரீராகவனுக்கும் அவரது பத்தினியான எனக்கும் சிச்ருஷையாகிற கைங்கரியத்தைச்செய்து கிருதார்த்தனுகும்நிமித்தம், ஸ்ரக்சந்தனதிபோகங்களையும், திவ்யாங்கனைகளுடைய கானகேளிகாவிலாஸங்களையும், தமக்கத்தியந்தம் பிரியபார்யையான ஊர்மிளாதேவியோடநுபவிக்கக்கூடிய ஸுகத்தையும், இவ்வியனுலகிற் பெறுவதற்கரிய ஐசுவரியங்களையும் இராஜ்ஜியாதிகாரங்களையும் ஸமஸ்தங்களையும் யாதொரு அநுதாபமுமின்றித் தியஜித்து, வயோதிகரும அசக்தரும் பிராணபந்துக்களுமான மாதாபிதாக்களிடத்தில் சிரம் வணங்கி அபிவாதனஞ்செய்து அவர்களுடைய அநுமதியைப் பிரார்த்தித்தடைந்து எங்களுடன் வனத்தை யடைந்தனரோ, அப்படிப்பட்ட புருஷசிரேஷ்டனும் தர்மக்ஞனும் குணக்ஞனும் பிராதிருபக்தனுமான இலக்ஷ்மணனென்பவரை யறிவீரன்றே?

౫౯. అనుకూల్యేన ధర్మాత్మా త్యక్త్వా సుఖమనుత్తమమ్॥ అనుగచ్ఛతి కాకుత్స్థం భ్రాతరం పాలయన్ వనే।

௫௯. आनुकूल्येन धर्मात्मा त्यक्त्वा सुखमनुत्तमम्॥
अनुगच्छति काकुत्स्थं भ्रातरं पालयन् वने।

௫௯. ஆநுகூல்யேந தர்மாத்மாத்யக்த்வாஸுகமநுத்தமம்॥
அநுகச்சதிகாகுத்ஸ்த்தம்ப்ரதரம்பாலயந்வநே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தர்மாத்மா	தர்மத்திலாஸக்தியுடைய (லக்ஷ்மண[ன்)	ப்ராதரம்-காகுத்ஸ்த்தம்	அண்ணனை-ஸ்ரீராகவனை
ஆநுகூல்யேந	பக்தியினால்	வநே-பாலயந்(ஸந்)	அரண்ணியத்தில்-காப்பாற்றிக்(கொண்டு)
அநுத்தமம்-ஸுகம்	உத்கிருஷ்டமான-ஸுகத்தை	அநுகச்சதி	பின்சென்றார்.
த்யக்த்வா	விட்டு		

தா-ம்—ஹே பவநாத்மஜ! அப்புத்திரரத்தினமான இலக்ஷ்மணன் மஹாபுத்திமான், ஸகல தர்மங்களு முணர்ந்தவர், தர்மநெறியினின்று அணுமாத்திரமும் பிறழாத தீமான், பிராதாவினிடத்தில் திடமான பக்தியுடையவர், அவரை க்ஷணகாலமும் விட்டிருக்கச் சகியாதவர், பிராதிருகைங்கரியத்தையே ஸகலபோக பரமாகக்கொண்டவர். ஸ்ரீராகவன் வனமெழுந்தருளுகிறாரென்று செவியுற்றவுடன், மஹாவிரக்தரான தபஸ்விகளுடைய மனதையு மாகர்ஷிக்கவல்ல பெரும்போகமனைவற்றையும் பற்றறவிட்டுக் காகுஸ்தனுடைய திருமேனியை வனவாஸகாலத்தில் இரக்ஷிக்குநிமித்தம் கானத்திற்கெங்களைப் பின்றொடர்ந்தார்.

౬౦. సింహస్కంధో మహాబాహుర్మనస్వీ ప్రియదర్శనః॥ పితృవద్వర్తతే రామే మాతృవన్మాం సమాచరన్।

௬௰. सिंहस्कन्धो महाबाहुर्मनस्वी प्रियदर्शनः॥
पितृवद्वर्तते रामे मातृवन्मां समाचरन्।

௬௰. ஸிம்ஹஸ்கந்தோமஹாபாஹுர்மநஸ்வீப்ரியதர்ஶந:॥
பித்ருவத்வர்த்ததேராமேமாத்ருவந்மாம்ஸமாசரந்।

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
ஸிம்ஹஸ்கந்த:	ஸிம்ஹத்தினுடையதோள்போலொத்த தோள்களுடையவரும்	மாம்	என்னை
மஹாபாஹு:	நீண்ட கைகளுடையவரும்	மாத்ருவத்-ஸமாசரந்	தாயாரைப்போல்- சிசுருஷைசெய்து கொண்டு.
மநஸ்வீ	சிறந்தமனமுடையவரும்	ராமே	ஸ்ரீராகவனிடத்தில்
ப்ரியதர்ஶந:	இஷ்டமானபார்வையுடையவருமான (இலக்ஷ்மணன்)	பித்ருவத்	தந்தையைப்போல்
		வர்த்ததே	இருக்கிறார்.

தா-ம்—சாஸ்திரவிகிதமான திவ்வியலக்ஷணங்களமைந்த தடந்தோள்களையும் நீண்ட பாகுக்களையுமுடைய அந்த ஸுந்தராகாரரான இலக்ஷ்மணன் பிரர்திருபக்தியால் ஸகல போகங்களிலு நசையற்று, அவைகளைத் துறந்து கடுங்கானத்திற்கு வந்தோமேயென்று கொஞ்சமேனுஞ் சிந்திக்காதவராய், எப்பொழுதும் புன்னகைவாய்ந்த வதனத்துடன், ஸ்ரீராகவனை ஸாக்ஷாத் தசரதராகவும், என்னை ஸாக்ஷாத் ஸுமித்திராதேவியாகவும் பாவித்து, மாதாபிதாக்களுக்கு ஸத்புத்திரன் கைங்கரியம் புரிவதுபோல் எங்களிருவர்க்கும் அத்தியாச்சரியகரமாக சிசுருஷை நடத்திவந்தார். இப்பொழுதும் ஸ்ரீராகவனுக்கு அப்படியேநடத்திவருகிறானன்றோ?

౬౧. హ్రియమాణాం తదా వీరో న తు మాం వేద లక్ష్మణః॥ వృద్ధోపసేవీ లక్ష్మీవాన్ శక్తో న బహుభాషితా।

౬౨. రాజ్ఞః పుత్రః ప్రియః శ్రేష్ఠః సదృశః శ్వశురస్య మే॥ మమ ప్రియతరో నిత్యం భ్రాతా రామస్య లక్ష్మణః।

౬౩. నియుక్తో ధురి యస్యాం తు తాముద్వహతి వీర్యవాన్॥

௬௧. ह्रियमाणां तदा वीरो न तु मां वेद लक्ष्मणः॥

௬௨. वृद्धोपसेवी लक्ष्मीवाञ्छक्तो न बहुभाषिता।
राज्ञः पुत्रः प्रियश्श्रेष्ठस्सदृशश्श्वशुरस्य मे॥

௬௩. मम प्रियतरो नित्यं भ्राता रामस्य लक्ष्मणः।
नियुक्तो धुरि यस्यां तु तामुद्वहति वीर्यवान्॥

௬௧. ஹ்ரியமாணாம்ததாவீரோநதுமாம்வேதலக்ஷ்மண:॥

௬௨. வ்ருத்தோபஸேவீலக்ஷ்மீவாந்ஶக்தோநபஹுபாஷிதம்।
ராஜ்ஞ:புத்ர:ப்ரியஶ்ரேஷ்டஸ்ஸத்ருஶஶ்வஶுரஸ்யமே॥

௬௩. மமப்ரியதரோநித்யம்ப்ராதாராமஸ்யலக்ஷ்மண:।
நியுக்தோதுரியஸ்யாந்துதாமுத்வஹதிவீர்யவாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீரஃ-லக்ஷ்மணஃ	வீரியமுடைய-லக்ஷ்மணன்	ஜ்யேஷ்டஃ-ஸத்ருஶஃ	சிறந்தவரும்-தகுந்தவரும்
ததா-ஹ்ரியமாணாம்-மாம்-அப்பொழுது-(இராவணனால்) அபகரிக்கப்பட்ட-என்னை		ப்ரியஃ-புத்ரஃ	இஷ்டமான-புத்திரரும்
நவேத	அறியார்	மம-நித்யம்-ப்ரியதரஃ	எனக்கு-எப்பொழுதும்-இஷ்டமானவரும்
வ்ருத்தோபஸேவீ	பெரியோர்களைப்பணிகிறவரும்	ராமஸ்ய-ப்ராதா	ஸ்ரீராகவனுக்கு-தம்பியும்
லக்ஷ்மீவாந்	கைங்கரியஸம்பத்தையுடையவரும்	வீர்யவாந்	பராக்கிரமமுடையவருமான
ஶக்தஃ	ஸகலகாரியவல்லவரும்	லக்ஷ்மணஃ	இலக்ஷ்மணன்
நபஹுபாஷிதம்	அதிகமாகப்பேசாதவரும்	யஸ்யாம்-துரி	எந்த-ஸமஸ்தமானகாரியத்தில்
மே-ஶ்வஶுரஸ்ய	என்னுடைய-மாமனாரான	நியுக்தஃ	ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டனரோ
ராஜ்ஞஃ	தசரதமஹாராஜாவுக்கு	தாம்-உத்வஹதி	அப்படிப்பட்டகாரியத்தை - நிர்வஹிக்கிறார்

தா-ம்—இவ்வித சிச்ருஷைசெய்கிறவனும்மைக் காத்துநிற்கையில் உமக்கே னிவ்வித விபத்து வந்ததென்கிறீரோ, இவ்விராவண துராத்மா வென்னை யபகரித்ததை இலக்ஷ்மணனறியார். அறிந்திருக்கின், அம்மஹாவீரனிப்பாபியை அப்பொழுதே ஹதஞ்செய்திருப்பார். ஹேமாருதே! அந்தஸௌமித்திராந்தகரனை இராமானுஜனுடைய குணவிபவங்களை வர்ணித்துமுடியுமோ! அக்குணக்கியன்பெரியோர்களைக்கண்டால் மிகுந்த விநீதபாவத்துடன் பிரணமித்து வணங்கிநிற்பர். தமையனுக்குக்கைங்கரியம்செய்வதிலேயே நோக்கமான மனமுடையர். அக்கைங்கரிய ஸாம்பிராஜ்ஜியந்தான் புரிந்துவருவதுதோன்ற தினேதினே சுக்லபக்ஷசந்திரன் போல் விர்த்தியடையுந் தேஜோவிசேஷமுடையவர். கைங்கரியாபிலாஷையோடுமாத்திர நிற்காமல், ஸமஸ்த காரியங்களையும் செய்துமுடிக்க ஸாமர்த்தியமுடையவர். நிஷ்பிரயோஜனமானதும் அர்த்தகௌரவமற்றதுமான வார்த்தையை மொழியார். எத்தருணத்திலும் ஸாரவத்தாயும் மிதமாயுமிருக்கும்படி பாஷிப்பவர். எனது மாமனாரான தசரதமஹாராஜாவினுடைய கௌரவத்திற்கும் யசஸ்ஸிற்கும் தகுந்த புத்திரன். அவருக்கத்தியந்தம் பிரியகரமான பாலன். என்னிடத்திலெப்பொழுதும் விசுவாஸத்தோடு கூடியவர். எப்பொழுதும் பிரதிகூலஞ்செய்யாது சிச்ருஷாதிகளா லனுகூலமேசெய்து ஆனந்திந்துவருபவர். இப்படிப்பட்ட குணசீலனும், ஸ்ரீராகவப்பிராதாவும், பராக்கிரமசாலியுமான இலக்ஷ்மணன், ஸௌமித்திராதேவியால் ஏவப்பட்டவராய் ஸமஸ்த காரியங்களையும், மாதிருவாக்கிய வுல்லங்கனமின்றி நிறைவேற்றி வருகிறார்.

౬౪. యం దృష్ట్వా రాఘవో నైవ వృత్తమార్యమనుస్మరేత్ । సమమాధాయ కుశలం వక్తవ్యో వచనాన్మమ ॥
మృదుర్నిత్యం శుచిర్దక్షః ప్రియో రామస్య లక్ష్మణః ।

[illegible]. [illegible]

௬௪. யம்த்ருஷ்ட்வாராகவோநைவவ்ருத்தமார்யமநுஸ்மரேத்।
ஸமமார்ந்தாயகுஶலம்வக்தவ்யோவசநாந்மம॥
ம்ருதுர்நித்யம்ஶுசிர்தக்ஷஃப்ரியோராமஸ்யலக்ஷ்மணஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவஃ-யம்	ஸ்ரீராகவன்-எந்த (இலக்ஷ்மணனை)	குஶலம்-வக்தவ்யஃ-க்ஷேமத்தை(குறித்து)சொல்லத்தக்கினவர்	
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	லக்ஷ்மணஃ	இலக்ஷ்மணர்
வ்ருத்தம்-ஆர்யம்	காலத்தையடைந்த-தசரதனை	ம்ருதுஃ-நித்யம்-ஶுசிஃ -	அன்புடையவரும்-எப்பொழுதும் -பரிசுத்தமானவரும்
நைவாநுஸ்மரேத்	எண்ணவேமாட்டாரோ	தக்ஷஃ-ராமஸ்ய-ப்ரியஃ-	ஸமர்த்தரான-ஸ்ரீராகவனுக்கு-இஷ்டருமாக
ஸஃ-மம-ஆர்த்தாய	அப்படிப்பட்டவர்-என்னுடைய-பிரயோஜனத்தையும்பொருட்டு	(அஸ்தி)	(இருக்கிறார்.)
மம-வசநாத்	என்னுடைய-வார்த்தையால்		

தா-ம்—எவருடைய சிச்ருஷாதிசயத்தால் ஸ்ரீராவன் பிதிருசோகத்தையுமறந்து, ஸதாஸந்தோஷமடைந்துவருகிறரோ, அப்பேர்ப்பட்ட ஸ்ரீராகவப்பிரியனை இலக்ஷ்மணனுக்கு என்னுடையகுசலத்தைத்தெரிவியும். அவருடைய இரக்ஷணைக்கு பாத்திரபூதையான யானிப்பரிபவத்திலிருந்துகொண்டு அவரதுகைங்கரியபாக்கியம் யாதொருகுறைவுமடையாது விர்த்தியடைந்துவருகிறதோவென்று விசாரித்தேனென்று சொல்லும். மேகத்தை மின்னற்கொடி யனுஸரிக்குமாப்போலே ஸ்ரீராகவனோடு தான்சேர்ந்திருப்பதாகிற பெருவாழ்க்கை ஸுகமே நடந்தேறிவருகிறதோவென்று கேட்டேனென்று சொல்லும். ஹே பவநதநய! இவ்வித நன்மொழிகளை என்மைத்துனன் இலக்ஷ்மணனுக்குச்சொல்லும். மஹா அன்போடுகூடியவர், அதிஸௌம்பியமான தன்மையுடையவர், மஹாபரிசுத்தர், பிராதிருவாத்ஸல்லிய மிகவுடையவர். அவரது க்ஷேமத்தை யான் விசாரித்ததாகச் சொல்லும்.

౬౫. యథా హి వానరశ్రేష్ఠ దుఃఖక్షయకరో భవేత్ ॥ త్వమస్మిన్ కార్యనిర్యోగే ప్రమాణం హరిసత్తమ ।
రాఘవస్త్వత్సమారంభాన్మయి యత్నపరో భవేత్ ॥

சுடு யதாஹிவாநரஶ்ரேஷ்ட து:க்க க்ஷயகரோ பவேத்॥
த்வமஸ்மிந் கார்யநிர்யோகே ப்ரமாணம் ஹரிஸத்தம।
ராகவஸ்த்வத் ஸமாரம்பாந் மயி யத்ந பரோ பவேத்॥

சுடு. யதாஹிவானரசிரேஷ்டதுக்கக்ஷயக்ரோபவேத்॥
த்வமஸ்மிந்கார்யநிர்யோகேப்ரமாணம்ஹரிஸத்தம।
ராகவத்வத்ஸமாரம்பாந்மயியத்நபரோபவேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவானரஶ்ரேஷ்ட	ஓவானரோத்தம!	கார்யநிர்யோகே	காரியத்தினுடையஸங்கடனத்தில்
யதா	(ஸ்ரீராகவன்) எந்தப்பிரகாரம்	ப்ரமாணம்-வ்யவஸ்த்தாபகராக-(ஆகிறீர்)	
து:க்கக்ஷயகர:	துக்கத்திற்குநாசத்தைச்செய்பவராக	ராகவ:-த்வத்ஸமாரம்பாத்-ஸ்ரீராகவன் - உம்முடையஉத்ஸாகத்தால்	
பவேத்	ஆகுவரோ?		
(ததா)	(அப்படியே உம்மால்செய்யத்தக்கின	மயி-யத்நபர:	என்னிடத்தில்-யத்தினத்திலாஸக்தியுடையவராக
ஹேஹரிஸத்தம	ஓ வானரசிரேஷ்ட! [து)		
த்வம்-அஸ்மிந்	நீர்-இந்த	பவேத்	ஆகுவார்.

தா-ம்.—ஹேவானரோத்தம! இனியென்னால் சொல்லத்தக்கினது யாதுளது? விஸ்தரிப்பதால் காரியதாமஸமாகிறது. என்பிராணபந்துக்களுக்கு என்னுடைய குசலத்தைத்தெரிவியும்,இம்மட்டில் யான்கிறுத்துகிறேன். இனி யென்னுடையவாழ்வும் க்ஷேமமும் குதூகலமும் உம்முடையவாக்கிலுள்ளது. ஹேவானராதிபதே! எவ்விதத்தில் இந்ததுக்கம் விநாசத்தையடையுமோ, எவ்விதத்தி லிக்கண்ணீர்பெருக்குநிற்குமோ, எவ்விதத்தில் துக்கமக்னரான ஸ்ரீராகவன் உத்ஸாகத்துடனெழுந்திருந்து ஸீதாரக்ஷணத்திற் பிரவர்த்திப்பரோ, அவ்விதத்தி லுமது சதுரவாக்கின்பேருதவியால் இக்காரியத்தை நிறைவேற்றும். ஸீதா ராமலக்ஷ்மணருடைய ஆனந்தம் உம்முடைய திறமையிலுள்ளது. ஹேதீமன்! எக்தெந்த ஸமயத்தில் என்னென்ன ஹிதஞ்செய்யவேண்டுமோ அததை அங்கங்குசெய்து இக்காரியத்தைத்தலைக்கட்டும்.

௨௨. ఇదం బ్రువంత్యా వచనం రామం పునః పునః। జీవితం ధారయిష్యామి మాసం దశరథాత్మజ॥

௨௭. ఊర్ధ్వం మాసాన్న జీవేయం సత్యేనాహం బ్రవీమి తే। రావణేనోపరుద్ధాం మాం నికృత్యా పాపకర్మణా॥
త్రాతుమర్హసి వీర త్వం పాతాలాదివ కౌశికీమ్।

சுசு. இதம் ப்ரூயாச்ச மே நாதம் ஶூரம் ராமம் புந: புந:।
ஜீவிதம் தாரயிஷ்யாமி மாஸம் தஶரதாத்மஜ॥

சுஎ. ஊர்த்வம் மாஸாந்ந ஜீவேயம் ஸத்யேநாஹம் ப்ரவீமி தே।
ராவணேநோபருத்தாம் மாம் நிக்ருத்யா பாபகர்மணா॥
த்ராதுமர்ஹஸி வீர த்வம் பாதாலாதிவ கௌஶிகீம்।

சுசு. இதம்ப்ரூயாச்சமேநாதம்ஶூரம்ராமம்புந:புந:।
ஜீவிதம்தாரயிஷ்யாமிமாஸம்தஶரதாத்மஜ।

சுஎ. ஊர்த்வம்மாஸாந்நஜீவேயம்ஸத்யேநாஹம்ப்ரவீமிதே।
ராவணேநோபருத்தாம்மாம்நிக்ருத்யாபாபகர்மணா॥
த்ராதுமர்ஹஸிவீரத்வம்பாதாளாதிவகௌஶிகீம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேதஶரதாத்மஜ	ஓதசரதபுத்ர!	நிக்ருத்யா	வஞ்சனையால்
மாஸம்-ஜீவிதம்	(ஒரு) மாஸம்-பிராணனை	உபருத்தாம்-மாம்	தகையப்பட்ட-என்னை
தாரயிஷ்யாமி	தரித்திருப்பேன்	பாதாளாத்	பாதாளலோகத்திலிருந்து
மாஸாத்-ஊர்த்வம்	(ஒரு) மாதத்திற்காட்டிலும் - மேலே	கௌஶிகீமிவ *	இந்திரலக்ஷ்மியைப்போல் [ற)
நஜீவேயம்	பிழைத்திரேன்	த்ராதும்-அர்ஹஸி	இரக்ஷிப்பதற்கு-தக்கவராகிறீர்(என்கி
ஸத்யேந	பிரமாணத்தோடு	இதம்	இந்த-(வார்த்தையை)
தே-அஹம்-ப்ரவீமி	உமக்கு-நான்-சொல்லுகிறேன்	ஶூரம்-மே-நாதம்	வீரரும்-எனக்கு-பிரபுவுமான
ஹேவீர-த்வம்	ஓரூர!-நீர்	ராமம்-புந:-புந:	ஸ்ரீராகவனை-(குறித்து) அடிக்கடி
பாபகர்மணா	பாபகிருத்தியத்தையுடைய	ப்ரூயா:	சொல்லும்.
ராவணேந	இராவணனால்		

* பூர்வத்தில் விருத்திராஸுரனென்னும்பிராம்மணனைக்கொன்ற மஹேந்திரன், அப்பிரம்ஹஹத்தியால்பீடிக்கப்பட்டவனாய் ஸ்வர்க்கத்தையும் ஐந்திரஸ்ரீயையுமிழந்து தரித்திரனாய்க்கஷ்டப்படுகையில், ஸ்ரீமந்நாராயணன் மற்றதேவதைகளுடன் அசுவமேதமென்னும் வைஷ்ணவயாகத்தைச்செய்து இந்திரபாபத்தைப்போக்கி அவனைப்பூர்வபதவியில்ஸ்தாபித்தனர். விலகிவிட்ட புரந்தரஸ்ரீயானவள் சேஷலோகத்தில் க்ஷீராக்ஷமென்கிற புண்ணியதீர்த்தத்திலிருப்பதாக வப்பொழுது ஆகாசவாணி சொல்ல, அதைக்கேட்ட தேவர்கள் சேஷலோகம் போகவல்லவராரென்று நினைக்கையில், உங்கள் மத்தியிலிருக்கிற மாதவனே அதைச்செய்யவல்லனென்று மறுபடியும் ஆகாசவாக்குண்டாக, அப்பொழுது தேவதைகளாற் பிரார்த்திக்கப்பட்ட வாஸுதேவன் பக்தவத்ஸலனாகையாலிணங்கி ஐந்திர ஸ்ரீயை யழைப்பித்து மஹேந்திரனிடஞ் சேர்த்தாரென்று பிரம்ஹாண்டபுராண பிரஸித்த திருக்கதை.

தா-ம்.—ஹே வானரர்ஷப! அப்ரமேயதேஜஸ்ஸுடைய ஸ்ரீராகவனிடத்திற் பலவிஷயங்களைச்சொல்லவேண்டாம். ஸாராம்சமானதொன்றுதானுளது, அதைத்தானவரது திருச்செவியிற்படும்படி சொல்லவேண்டும். என்னுடைய நாதன்மனது அதிற்பிரவர்த்திக்குமளவில் புனருக்தியுண்டாகிறதென்று யோசியாது அடிக்கடி வற்புறுத்தியுரைக்கவேண்டும். அதியாதெனில், "ஹே தாசரதே! யானின்னம் ஒருமாஸகாலந்தான் ஜீவித்திருப்பேன், எண்ணி முப்பதுநாள்தான் இக்கடும்பிராணனைத் தரித்திருப்பேன். ஒருமாஸம்போய்விடின், அதற்குள் தேவரீருடைய திருமுகத்தைப்பாராவிடின், இவ்வுயிரை விட்டுவிடுவேன், ஸீதையை யிவ்வுலகினிற்காணீர், ஸீதையாசை நிராசைதான். துக்கத்தா லிவ்வித முரைக்கிறேனென் றெண்ணவேண்டாம், தேவரீர் த்வரையா யெழுந்தருளவேண்டுமென்கிற பாவத்துடனுரைக்கிறேனென் றெண்ணவேண்டாம், பிரமாணபூர்வகமாகச் சொல்லுகிறேன். ஒருமாஸத்திற்கப்புறம் க்ஷணகாலமாயினும் ஜீவியேன். பூர்வத்தில் பாதாளலோககதையான ஐந்திரலக்ஷ்மியை ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு திரும்பிக்கொண்டு வந்ததுபோல், பாபியான இராவணனாலபகரிக்கப்பட்டவென்னை தேவரீர்ரக்ஷிக்க அர்கராயிருக்கிறீர்" என்றுரையுமென்றனள்.

அவதாரிகை—பிரதமத்திலதிரகஸ்யமான அடையாளமொன்றைச்சொல்லி பிறகு பிராட்டி இருஷ்டிபூர்வகமானதும் கணையாழியைக்கண்டு தான்பேரானந்தமடைந்ததுபோல் கடாக்ஷித்தமாத்திரம் தாசரதிபேரானந்தமடையத்தக்கதும், அக்கணையாழிக்கோர் பிரதிபோலுள்ளதுமான வேறடையாளத்தைத் தந்தருளுகிறள்.

౬౮. తతో వస్త్రగతం ముక్త్వా దివ్యం చూడామణిం శుభమ్॥ ప్రదేయో రాఘవాయేతి సీతా హనుమతే దదౌ।

௬௮. 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌗𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍂𑌡𑌾𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍॥
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌤𑍇 𑌦𑌦𑍌।

௬௮. ததோவஸ்த்ரகதம்முக்த்வா திவ்யம்சூடாமணிம்ஶுபம்॥
ப்ரதேயோராகவாயேதிஸீதாஹநுமதேததௌ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-ஸீதா	பிறகு-பிராட்டி	முக்த்வா	அவிழ்த்து
வஸ்த்ரகதம்	ஆடையையடைந்ததும்	ராகவாய-ப்ரதேயஃ	ஸ்ரீராகவனையும்பொருட்டு- கொடுக்கத்தக்கது
திவ்யம்-ஶுபம்	சிறந்ததும்-மங்களகரமுமான	இதி-ஹநுமதே-ததௌ-என்று-ஹனுமாரிடத்தில்-கொடுத்தாள்.	
சூடாமணிம்	சிரோரத்தினத்தை		

தா-ம்.—இவ்விதமுரைத்த வப்பிராட்டி ஸ்ரீராகவகம்பகார்த்தம் காகாஸுரகதையை யருளினதுமன்றி, அவருக்கு இவ்விஷயத்தில் நிஸ்ஸந்தேகமுண்டாகுநிமித்தம் அதற்கு உபபலமாக அத்யத்புதசோபையுடையதும் லோகோத்தரமானதும் தனது உத்தமாங்கத்தை யலங்கரித்தமையா லதிமங்களகரமானதுமான சூடாமணியென்னுஞ் சிரோரத்தினத்தை வஸ்திரத்தினின்றவிழ்த்து இது ஸ்ரீராகவனுக்களிக்கத்தக்கதென்றுசொல்லி ஹநுமானிடத்தில் பிரஸாதித்தருளினள்.

౬౯. ప్రతిగృహ్య తతో వీరో మణిరత్నమనుత్తమమ్॥ అఙ్గుల్యా యోజయామాస న హ్యస్య ప్రాభవద్భుజః।

௬௯. 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌮𑌣𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑍁𑌜𑌃।

௬௯. ப்ரதிக்ருஹ்யததோவீரோமணிரத்நமநுத்தமம்॥
அங்குல்யாயோஜயாமாஸநஹ்யஸ்யப்ராபவத்புஜஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-வீரஃ	பின்பு-சூரரான (ஹநுமான்)	அங்குல்யா-யோஜயமாஸ-விரலோடு-சேர்த்தார்	
அநுத்தமம்-மணிரத்நம்-ஸர்வோத்கிருஷ்டமான- மணிசிரேஷ்டத்தை		அஸ்ய	இவருடையதோளானது
ப்ரதிக்ருஹ்ய	வாங்கிக்கொண்டு	நப்ராபவத்	பெருத்ததாகஇருக்கவில்லை.

தா-ம்—பிறகவ்வானரவீரன் தானளித்த வங்குளீகத்திற்குப்பிரதியாக ஸர்வோத்கிருஷ்டமான அச்சிரோமணியைப் பிராட்டியினிடத்திலிருந்து வாங்கிக்கொண்டு, அணியுநிமித்தம் உட்புறத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் துவாரத்தால் அதைத் தனது மெல்லியவிரலிலணிந்துகொண்டார். சற்றுநேரத்திற்குமுன் பிராட்டிக்குக்காண்பித்த விசுவரூபத்தைவிட்டு நகரப்பிரவேசகாலத்திற்கொண்ட சிறுஉருவத்தையடைந்தமையாலவரது தோள்களும் அவயவங்களும்சிறுத்து விரலும் சூடாமணியைக்கொள்ளும்படியாக மெலிந்திருந்தது.

౭౦. మణిరత్నం కపివరః ప్రతిగృహ్యాభివాద్య చ॥ సీతాం ప్రదక్షిణం కృత్వా ప్రణతః పార్శ్వతః స్థితః।

௭௦. 𑌮𑌣𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌚॥
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।

௭௦. மணிரத்நம்கபிவரஃப்ரதிக்ருஹ்யாபிவாத்யச॥
ஸீதாம்ப்ரதக்ஷிணம்க்ருத்வாப்ரணதஃபார்ஶ்வதஃஸ்த்திதஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிவர:	வானரசிரேஷ்டன்	ப்ரதக்ஷிணம்-க்ருத்வா	சுற்றி வலமும்-செய்து
மணிரத்நம்	மணிசிரேஷ்டத்தை	ப்ரணத:	வணங்கினவராக
ப்ரதிக்ருஹ்ய	வாங்கிக்கொண்டு	பார்ஸ்வம்	பக்கத்தில்
ஸீதாம்-அபிவாத்ய	பிராட்டியை-தண்டனிட்டு	ஸ்த்தித:	இருந்தார்.

தா-ம்—சூடாமணியென்னு மம்மஹத்பிரஸாதத்தைப் பிராட்டியினிடத்திலிருந்து பெறும்படியான பாக்கியத்தைச்செய்த அக்கபிசிரேஷ்டன் தான்வந்தகாரியம் இவ்வாறீடேறி உத்தமோத்தமமான அபிக்கியானங்களையும் ஜானகி அனுக்கிரகித்தனளேயென்று பரமஸந்துஷ்டராய், அப்பிரகிர்ஷாதிசயமும் தனது அந்தரங்கபக்தியும் தோற்ற அப்பரதேவதைக்குத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து அவளைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து ஓர் பார்சுவத்தில் சிரம் வணங்கி நின்றனர்.

౭౧. హర్షేణ మహతా యుక్తః సీతాదర్శనజేన సః ॥ ౭౨ హృదయేన గతో రామం శరీరేణ తు విష్ఠితః ।

௭௧. ஹர்ஷேண மஹதா யுக்த: ஸீதாதர்ஸநஜேந ஸ:॥

௭௨. ஹ்ருதயேந கதோ ராமம் ஸரீரேண து விஷ்டித:।

௭௧. ஹர்ஷேணமஹதாயுக்தஸ்ஸீதாதர்ஸநஜேநஸ:॥

௭௨. ஹ்ருதயேநகதோராமம்ஸரீரேணதுவிஷ்டித:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ஸீதாதர்ஸநஜேந	அந்த (ஹனுமான்) பிராட்டியைக்கண்டதனாலுண்டான	ஹ்ருதயேந-ராமம்	மனதினால்-ஸ்ரீராகவனை
		கத:	அடைந்தவராய் (ஆனார்)
மஹதா-ஹர்ஷேண	அதிகமான-ஸந்தோஷத்தோடு	ஸரீரேணது-விஷ்டித:-சரீரத்தால் - (இங்கு) இருப்பவராக	
யுக்த:	கூடிக்கொண்டவராக		

தா-ம்—பிராட்டி தர்சனத்தாலும் அவளது பூர்ணகடாக்ஷத்தாலும் கிருதார்த்தனான ஹநுமான் மகத்தான ஸந்தோஷமடைந்து முகமலர்ந்து தேகம் பூரித்து, இம்மங்களச்செய்தியை யெப்போ ஸ்ரீராகவஸந்நிதியில் விக்கியாபிக்கப்போகிறோம், அவரது துக்காக்கினியை யெப்போ தணிக்கப்போகிறோமென்று பேராத்திரங்கொண்டு, அவ்வபீஷ்டத்தைத் தக்ஷணத்தில் நிறைவேற்றப் பெருமையால் மனத்தினால் ஸ்ரீராகவனையடைந்து தேகத்தினால் மாத்திரம் பிராட்டி ஸந்நிதியிலுள்ளவராகக் காணப்பட்டனர்.

౭౩. మణివరముపగృహ్య తం మహార్హం జనకనృపాత్మజయా ధృతం ప్రభావాత్ ॥

౭౩½ గిరిరివ పవనావధూతముక్తః సుఖితమనాః ప్రతిసంక్రమం ప్రపేదే ।

௭௩. மணிவரமுபக்ருஹ்ய தம் மஹார்ஹம் ஜநகந்ருபாத்மஜயா த்ருதம் ப்ரபாவாத்॥

௭௩½. கிரிரிவ பவநாவதூதமுக்த: ஸுகிதமநா: ப்ரதிஸங்க்ரமம் ப்ரபேதே।

௭௩. மணிவரமுபக்ருஹ்யதம்மஹார்ஹம்ஜநகந்ருபாத்மஜயாத்ருதம்ப்ரபாவாத்॥

௭௩½. கிரிரிவபவநாவதூதமுக்தஸ்ஸுகிதமநா:ப்ரதிஸங்க்ரமம்ப்ரபேதே।

இதி ஸ்ரீஸுந்தரகாண்டே - அஷ்டத்ரிம்ஸஸ்ஸர்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த (ஹநுமான்)	பவநாவதூதமுக்த:	காற்றினலடித்துவிடப் பட்டிருக்கிற
ஜநகந்ருபாத்மஜயா	ஜனகபுத்திரியினால்	கிரிரிவ	மலைபோல்
த்ருதம்-மஹார்ஹம்	தரிக்கப்பட்டதும்- மிகசிரேஷ்டமுமான	ஸுகிதமநா:	ஸுகத்தையுடையமனமுடையவராக
தம்-மணிவரம்	அந்த-மணிசிரேஷ்டத்தை	ப்ரதிஸங்க்ரமம்	திரும்பிப்போவதை
ப்ரபாவாத்	தன்ஸாமர்த்தியத்தால்	ப்ரபேதே	ஆரம்பித்தார்.
உபக்ருஹ்ய	வாங்கி		

தா-ம்—இவ்வித மவ்வாதாத்மஜன் மாயாநிர்மிதமான அவ்விராக்ஷதப் பெருநகரில் தனது புத்திவிசேஷத்தால் பிராட்டி யிருப்பிடந் தேடியறிந்து, தான் ஸ்ரீராகவதூதனென்னுமிடத்தை அறிவித்து அதையவள் நம்பும்படிசெய்து, அவளிடத்தினின்று பரமரகஸ்யமான வோரபிக்கியானத்தை யடைந்ததுமன்றி, தனது பிரபாவவிசேஷத்திற் கோர் பருமதிபோல் ஸ்ரீராகவார்த்தம் அவ் விலையில்லா மாணிக்கத்தையு மடைந்து, சண்டமாருத பலத்தாற் கொஞ்சமசைந்தாடிப் பிறகு யதாபூர்வம் ஸ்திரங்கொண்டு பேராகாரத்துடன் விளங்கும் பெருமலைபோல், ஸ்வாபாவிகமான மஹாதீரமுடைய அம்மாருதி மனமானது, ஸீதாதர்சனபாவஜனிதமான மஹாதுக்கத்தால் மரணநிச்சித மவ்வளவு அதைரியமடைந்து, பிராட்டி தர்சனானந்தரம் முன்னிலு மதிகதிரத்தையும் உத்ஸாகத்தையுமடைந்து காரியஸித்தியால் கிருதார்த்தனானேனென்கிற ஸந்தோஷத்துடன் ஸ்ரீராகவஸந்நிதிக்குத் திரும்பிப்போகிற காரியத்திற் பிரவர்த்தித்தவராக ஆனார்.

ஸந்மனோரஞ்ஜநீகாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

முப்பத்தெட்டாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

முப்பத்தொன்பதாவது ஸர்க்கம்.

அவதாரிகை.—மஹாசிலவதியான வப்பிராட்டி கதாருபமாயுள்ள வோரடையாளத்தையும், அது போதாதென்று இரத்தினருபமாயுள்ள மற்றோரடையாளத்தையுந் தந்தருளி ஸ்ரீராகவனோடு தன்னைச்சேர்ப்பிக்கும்படி மாருதியை வேண்டுகிறாள்.

౧. మణిం దత్త్వా తతః సీతా హనుమంతమథాబ్రవీత్ । అభిజ్ఞానమభిజ్ఞాతమేతద్రామస్య తత్త్వతః ॥

௧. 𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌅𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥

௧. மணிமதத்வாததஸ்ஸீதாஹநுமந்தமதாப்ரவீத்।
அபிஜ்ஞாநமபிஜ்ஞாதமேதத்ராமஸ்யதத்வத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-ஸீதா	பிறகு-பிராட்டி	ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுக்கு
மணிம்-தத்வா	சிரோரத்தினத்தை-கொடுத்து	தத்வத:-அபிஜ்ஞாதம்-வாஸ்தவமாக-நன்றாய்தெரியப்பட்டது	
தத:	(பிரயாணமான) பின்பு	ஹநுமந்தம்	ஹநுமானை (குறித்து) [என்று)
ஏதத்-அபிஜ்ஞாநம்	இந்த-அடையாளமானது	அப்ரவீத்	(பின்வருமாறு) மொழிந்தனள்.

தா-ம்—இவ்வித மம்மைதிலியானவள் தனக்கு சிரோபூஷணமாயிருந்த வம்மணிரத்தினத்தை ஹநுமானிடந்தந்து இதைத் தரிசித்தமாத்திரம், மாருதி ஸீதையைக்கண்டது யதார்த்தமென்று நிஸ்ஸந்தேகமாக ஸ்ரீராகவனறிந்துகொள்வராகையால், இதுதானவருக்கபிக்கியானமாக வளிக்கத்தக்கதென்றருளிப் பிறகு ஹநுமானைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு மொழிந்தனள்.

౨. మణింతు దృష్ట్వా రామో వై త్రయాణాం సంస్మరిష్యతి । వీరో జనన్యా మమ చ రాజ్ఞో దశరథస్య చ ॥

௨. 𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌮 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥

௨. மணிம்துத்ருஷ்ட்வாராமோவைத்ரயாணாம்ஸம்ஸ்மரிஷ்யதி।
வீரோஜநக்யாமமசராஜ்ஞோதஶரதஸ்யச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர:-ராம:	சூரனை-ஸ்ரீராகவன்	தஶரதஸ்ய-ராஜ்ஞஸ்யச	தசரதனென்கிற-இராஜாவையும்
மணிம்-த்ருஷ்ட்வா	சிரோரத்தினத்தை-பார்த்து	த்ரயாணாம்-ஸம்ஸ்மரிஷ்யதி	இம்மூவரையும்-ஸ்மரிக்கப்போகிறார்.
ஜநக்யா:-மமச	என்மாதாவையும்-என்னையும்		

தா-ம்—ஹே ஹநுமன்! இச்சூடாமணியை ஸ்ரீராகவஸந்நிதியில் ஸமர்ப்பித்தவுடன், அவ்வீரனிதைக் கடாக்ஷித்து மூன்றுபேரை ஸ்மரிப்பார். என் தாயாரானவள் இம்மணியை என்பிதாவான ஜனகரிடத்திலிருந்து வாங்கி யானணிந்துகொள்ளுநிமித்தம் என் மாமனாரான தசரதரிடத்தில் சிரோபூஷணமாகக் கொடுத்தாள். இவ்விருத்தாந்தத்தை ஸ்ரீராகவன் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்தவராதலால் இதைக்கண்டவுடன் எங்கள் மூவரையும் ஸ்மரிப்பர்.

౩. స భూయస్త్వం సముత్సాహే చోదితో హరిసత్తమ । అస్మిన్ కార్యసమారంభే ప్రచింతయ యదుత్తరమ్ ॥

௩. 𑌸 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑍇 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯 𑌯𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥

௩. ஸபூயஸ்த்வம்ஸமுத்ஸாஹேசோதிதோஹரிஸத்தம।
அஸ்மிந்கார்யஸமாரம்பேப்ரசிந்தயயதுத்தரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஹரிஸத்தம	ஓவானரசிரேஷ்ட	அஸ்மிந்-கார்யஸமாரம்பே-	இந்தகாரியத்தினுடைய-ஆரம்பத்தில்
ஸ:-த்வம்	அப்படிப்பட்ட-நீ	யத்-உத்தரம்	எதுபதில்
பூய:-ஸமுத்ஸாஹே	மறுபடி-மனக்களிப்பில்	அஸ்தி	இருக்கிறதோ
சோதித:	ஏவப்பட்டவராக	தத்-சிந்தய	அதை-ஆலோசியும்.

தா-ம்—ஹே ஹரிஸத்தம! மாயையிலும் கபடத்திலு மதிஸமர்த்தரான இவ்வரக்கரையே வஞ்சித்து இன்றிரவு இவ்விடத்தில் மஹாகிருத்தியங்கள் செய்திருக்கிறீர். மேலு மிச்சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின் மீதிருந்தே இராவணனென்னைப் பிடித்ததையும் இவ்வரக்கிணிகள் ஹிம்ஸித்ததையும் என்னுடைய துக்கத்தையும் இன்னமனேகவிஷயங்களையும் பிரத்தியக்ஷமாகப்பார்த்தீர். இப்படி ஸாமர்த்தியத்தாலும் பிரத்தியக்ஷானுபோகத்தாலும் ஸீதாரக்ஷணஞ் செய்வதற்கருகராயிருக்கு நீர் உத்ஸாகஸகிதராய் இப்பொழுது இக்காரியத்திற் பிரவர்த்திக்கிறீர். யுக்தாயுக்தமறிந்த புத்திசாலியாயினும், யானுங் கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன். இக்காரியத்தி லடுத்தது செய்யத்தக்கது யாதென யோசித்துப்பாரீர். இங்கு ஸீதையை ஸமாதானித்து, என்னுடைய க்ஷேம

த்தை அங்கு ஸ்ரீராகவனுக்குத் தெரிவித்தவுடன், எல்லாம் முடிந்துவிட்டதென்று நினையாதேயும். அப்புற மென்ன செய்யத்தக்கதோ அதைத் தீர்க்கமாயாலோசியும்.

౪. త్వమస్మిన్ కార్యనిర్యోగే ప్రమాణం హరిసత్తమ। హనుమన్ యత్నమాస్థాయ దుఃఖక్షయకరో భవ॥
తస్య చింతయతో యత్నో దుఃఖక్షయకరో భవేత్।

ச. [illegible]

௪. த்வமஸ்மிந்கார்யநிர்யோகேப்ரமாணம்ஹரிஸத்தம।
ஹநுமந்யத்நமாஸ்த்தாய துக்கக்ஷயகரோபவ।
தஸ்யசிந்தயதோயத்நோ துக்கக்ஷயகரோபவேத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஹரிஸத்தம	ஓவானரசிரேஷ்ட!	துக்கக்ஷயகர:-பவ	துக்கநாசத்தைச்செய்கிறவராக-ஆரும்
த்வம்	நீர்	தஸ்ய	அக்காரியஸித்தியை
அஸ்மிந்-கார்யநிர்யோகே-இந்த-காரியநிருவாகத்தில்		சிந்தயத:	விசாரிக்கிற (உமக்கு)
ப்ரமாணம்	விவஸ்த்தாபகர்	யத்ந:-துக்கக்ஷயகர:	பிரயத்னமானது-துக்கத்தினுடைய நாசத்தைசெய்யும்படியானதாக
ஹநுமந்	வாரீர்ஹனுமானே!	பவேத்	ஆகும்.
யத்நம்-ஆஸ்தாய	ப்ரயத்னத்தை-செய்து		

தா-ம்—ஹே அஞ்சநாஸுத! ஸ்ரீராகவனோடென்னைச் சேர்ப்பிக்கிற பெருங்காரியத்தை நீரே நிறை வேற்ற ஸமர்த்தர். ஸ்ரீராகவனெப்பொழுது ஸுகத்தை யடையப்போகிறானென்று நீர் சிந்தைகொண்டிருக் கிறீர். இச்சிந்தையும் எங்களது துக்கமும் நீர் பிரயத்தனஞ்செய்தமாத்திரம் க்ஷயத்தை யடையும்.

౫. స తథేతి ప్రతిజ్ఞాయ మారుతిర్భీమవిక్రమః। శిరసావంద్య వైదేహీం గమనాయోపచక్రమే।

௫. [illegible]

௫. ஸததேதிப்ரதிஜ்ஞாயமாருதிர்ப்பீமவிக்ரம:॥
ஶிரஸாவந்த்யவைதேஹீம்கமநாயோபசக்ரமே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பீமவிக்ரம:	பயங்கரமானபராக்கிரம முடையவரும்	வைதேஹீம்	பிராட்டியை
மாருதி:-ஸ:	வாயுகுமாரருமான-அந்த (ஹநுமான்)	ஶிரஸா-ஆவந்த்ய	தலையால்-தெண்டனிட்டு
ததேதி	அப்படியேயென்று	கமநாய-உபசக்ரமே	போவதின்பொருட்டு - ஆரம்பித்தார்
ப்ரதிஜ்ஞாய	ஸத்தியம்செய்து		

தா-ம்—ஸகலசத்துருக்களையும் வென்று காரியஸித்தியடையத்தக்க பீமவிக்கிரமமுடைய அம்மாருதி பிராட்டி யருளினதை நன்குகச்செவியுற்று, இக்காரியத்தை நிறைவேற்றுதற்குரிய மஹாப்பிரயத்தனத்தை அடியேன் அவசியம் செய்கிறேனென்று தேவி ஸந்நிதியிற் பிரதிக்கினைசெய்து அவளுக்குத் தெண்டன் ஸம ர்ப்பித்து, மஹேந்திரகிரியில் இலங்காபிமுகமாகத் தன்னை யெதிர்பார்த்து நிற்கும் வானரரிடம் சேரப் பிர யத்தனவானானர்.

அவதாரிகை.—அவ்விடம்விட்டுப் புறப்படுகிற மாருதியைப்பார்த்துப் பிராட்டி, போய்விடுகிறாரோவென்கிற வியஸனத் தாற் கிலேசமுற்று அவரை நிறுத்தி மறுபடி மொழிகின்றனள்.

౬. జ్ఞాత్వా సంప్రస్థితం దేవీ వానరం మారుతాత్మజమ్॥ బాష్పగద్గదయా వాచా మైథిలీ వాక్యమబ్రవీత్।

௬. [illegible]

௬. ஜ்ஞாத்வாஸம்ப்ரஸ்த்திதம்தேவீவாநரம்மாருதாத்மஜம்।
பாஷ்பகத்கதயாவாசாமைதிலீவாக்யமப்ரவீத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மைதிலீ-தேவீ	ஜனகபுத்திரியான-பிராட்டி	பாஷ்பகத்கதயா-வாசா-	கண்ணீரால்தகைதகைப்புடைய-வாக்கினுல்
மாருதாத்மஜம்-வாநரம்-வாயுமைந்தரான-வானரரை		வாக்யம்-அப்ரவீத்	வார்த்தையை-சொன்னுள்.
ஸம்ப்ரஸ்த்திதம்-ஜ்ஞாத்வா-பிரயாணப்பட்டவராக- அறிந்து			

தா-ம்—மிதிலர்கோன்புத்திரியான வப்பிராட்டி நாதனிடத்திலிருந்து வந்தவரும் திரும்பிச்செல்ல பி ரயாணேன்முகராக விருப்பவருமான ஹநுமானைப்பார்த்து, இவர் போய்விடின் யாமென் செய்வோம், மறு படி துக்கப்பிரளயம் வந்துவிடுமேயென்று பயந்து அவருடைய பிரிவாற்றுது திருக்கண்களில் தாரைதாரை யாகப்பெருகுகிற நீருடன், தகைதகைப்புண்ட வாக்கால் பின்வருமாறு மொழியலுற்றனள்.

౭. కుశలంహనుమన్ బ్రూయాస్సహితౌ రామలక్ష్మణౌ॥

౮. సుగ్రీవంచసహామాత్యం వృద్ధాన్ సర్వాంశ్చ వానరాన్ । బ్రూయాస్త్వం వానరశ్రేష్ఠ కుశలం ధర్మసంహితమ్॥

௭. 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂𑌹𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑍌𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍌॥

௮. 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂𑌚𑌸𑌹𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍।
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌵𑌾𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௭. குஶலம்ஹநுமந்ப்ரூயாஸ்ஸஹிதௌராமலக்ஷ்மணௌ||

௮. ஸுக்ரீவம்சஸஹாமாத்யம்வ்ருத்தாந்ஸர்வாம்ஸ்சவாநராந்|
ப்ரூயாத்வம்வாநரஶ்ரேஷ்டகுஶலம்தர்மஸம்ஹிதம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஹநுமந்	வாநீர்ஹநுமாநே!	வ்ருத்தாந்-ஸர்வாந்-வாநராந்	-விருத்தர்களான-ஸமஸ்த-வானரர்களை (குறித்தும்)
ஸஹிதௌ-ராமலக்ஷ்மணௌ	-சேர்ந்திருக்கிற-ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரை (குறித்தும்)	ஹேவாநரஶ்ரேஷ்ட	ஓவானரோத்தம
ஸஹாமாத்யம் - ஸுக்ரீவம்	- மந்திரிகளோடுகூடினமஹாராஜரை-(குறித்தும்)	த்வம்-குஶலம்	நீர்-க்ஷேமத்தை
		தர்மஸம்ஹிதம்—ப்ரூயா:	-தர்மத்தோடுகூடினதாக - சொல்லும்.

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! என் பிராணபந்துவான ஸ்ரீராகவனுக்கும், என்னிடத்திலெப்பொழுதும் பக்திசிரத்தாபாவத்துடன் கூடியிருக்கு மிலக்ஷ்மணனுக்கும், என்னிமித்த முதவிசெய்ய கிருபைசெய்த ஸுக்கிரீவமஹாராஜாவுக்கும், அவரது மந்திரிகளுக்கும், இன்னம் என்னுடைய க்ஷேமத்தைக்கோருகிற வயோதிகரான வானரப்பிரமுகருக்கும், அவரவர்க்குத்தக்கபடி தர்மயுக்தமாக எனது க்ஷேமத்தைத்தெரிவியும்.

౯. యథా స చ మహాబాహుర్మాం తారయతి రాఘవః। అస్మాద్దుఃఖాంబుసంరోధాత్త్వం సమాధాతుమర్హసి॥

௯. 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌚𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂𑌤𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌸𑌂𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿॥

௯. யதாஸசமஹாபாஹுர்மாந்தாரயதிராகவ:|
அஸ்மாத்துக்காம்புஸம்ரோதாத்த்வம்ஸமாதாதுமர்ஹஸி||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபாஹு:-ராகவ:-ஸ:	-பெருத்தபுஜமுடைய-அந்த-(ஸ்ரீராகவன்)	யதா-தாரயதி	எப்படி-தாண்டும்படிசெய்வரோ
மாம்	என்னை	த்வம்	(அப்படி) நீர்
அஸ்மாத்-துக்காம்புஸம்ரோதாத்	-இந்த - துக்கக்கடலிலிருந்து	ஸமாதாதும்ச-அர்ஹஸி	- அனுகூலிப்பதற்கும்-யோக்கியராகிறீர்.

தா-ம்—ஹே வானரபுங்கவ! மஹாபாகுவும் ஸர்வலோகசரண்ணியனுமான ஸ்ரீராகவன் என்னை இத்துயர்க்கடலினின்று மீட்பதற்கு எவ்விதம் எத்தனிப்பரோ அவ்விதத்திற்குசிதமான அனுகூலத்தைச்செய்ய நீர் கிருபைசெய்யவேண்டும்.

அவதாரிகை.—பிறர் தன்பத்தைக்கண்டு பொறுக்கவறியாப் பெருங்குலத்தி லவதரித்த ஸ்ரீராகவன், தமக்கு வந்த துன்பத்தைப் போக்கிக்கொள்ளாரோ. ஆகையால் கடலை யணைசெய்து இராவணாதிகளை நிரஸித்துத் தாம் வருமளவில், இங்கு வெறும் தனயாக விராதேசெய்ய நினைத்தாராகில், முன்னதாகவே யதைப்பரிகத்தி, தம்புகழைகோக்கிக்கொள்ளச் சொல்லுமென்கிறள்.

౧౦. జీవంతీం మాం యథా రామస్సంభావయతి కీర్తిమాన్ । తత్త్వయా హనుమన్వాచ్యం వాచా ధర్మమవాప్నుహి॥

௧௦. 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂𑌮𑌾𑌂𑌯𑌥𑌾𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌹𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂𑌵𑌾𑌚𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌹𑌿॥

௧௦. ஜீவந்தீம்மாம்யதாராமஸ்ஸம்பாவயதிகீர்த்திமாந்|
தத்வயாஹநுமந்வாச்யம்வாசாதர்மமவாப்நுஹி||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ஹநுமந்	வாநீர் ஹநுமாநே!	ததா-த்வயா	அப்படி-உம்மால்
கீர்த்திமாந்-ராம:	யசஸ்ஸையுடைய-ஸ்ரீராகவன்	தத்-வாச்யம்	அது-சொல்லத்தக்கினது
ஜீவந்தீம்-மாம்	பிழைத்திருக்கிற-என்னை	வாசா-தர்மம்	வாக்கினால்-தர்மத்தை
யதா-ஸம்பாவயதி	எப்படி-கௌரவிப்பரோ	அவாப்நுஹி	அடையும்.

தா-ம் —ஸ்ரீராகவனைப்பிரிந்து துக்கிக்கிற யான் "ஊர்த்வம்த்வவாப்பாம்துமாஸாப்யாம்தகஸ்த்யக்ஷ்யாமிஜீவிதம்" (இராவணன்கெடுவிட்டகாலத்திற் கின்னமிரண்டுமாதமிருக்கிறது அக்காலவளையில்தான் யான் ஜீவிப்பேன்) என்று முன்சொல்லியபடி பிராணனோடிருக்கையிலேயே வந்துதவும்படி எனது பர்த்தாவுக்குச் சொல்லும். அப்படி யவர்வந்துதவுதற்குக் கடமையென்னெனில் "ரக்ஷிதாஜீவலோகஸ்ய ஸ்வஜநஸ்யசரக்ஷிதா" (அகிலஜீவகோடிகளையும் தனதுபந்துக்களையு மிரக்ஷிப்பவர்) என்றும், "வ்யஸநேஷுமநுஷ்யாணாம்

ப்ருஶம்பவதிது:கித:” (பிறர்க்குத் துயர்நேரிடி லது தனக்கு நேரிட்டதுபோலவே உடனே துக்கிப்பவர்) என்றும், இப்படி ஜீவலோகபாலகனென்றும்,ஸ்வஜனரக்ஷகனென்றும்,ஆர்த்தஜனத்திராதாவென்றும் மூவுலகுங் கோஷிக்கிறபடி ஸ்ரீராகவன் தயாபரிபூர்ணனுதலால்,தனது அடியாளான வெனது துன்பத்தைத் தானே கேட்டுத் தனது நிலைமையு மழிந்தபோதிலும் இரக்ஷிக்க வெழுந்தருளாது நிற்பரோ? இரக்ஷிக்க வெழுந்தருளாதது மவருடைய யசஸ்ஸுக்கொரு குறையன்றோ? ஸர்வலோகரக்ஷகனென்கிற மிக சிலாக்கியமான அந்த யசஸ்ஸு விண்போகாவண்ணம் (அவராவிது வராமுன்) என்கிறபடி, கடுகவிங்கெழுந்தருளி இவ்வேழையைக் காக்கச்சொல்லும். இங்கெழுந்தருளப் பிரதிபந்தகமேதாயினு முண்டாயி னென்னசெய்கிறதென்கிறீரோ, பிரதிபந்தகப்பிரஸங்கம் ஸ்ரீராகவன் யத்தனிக்குங்காரியத்தில் சங்கிக்கத்தக்கதல்ல. இச்சாமாத்திரம் பிரபஞ்சங்களை ஆக்கவழிக்க ஸத்வமுடைய அந்த ஸர்வலோகவிக்கியாதனுக்குப் பிரதிபந்தகமென்றேதையாவது சொல்லவமையுமோ! நல்லது, அந்தப்பிரபு ஸந்நிதியில் யானும்மைப்பற்றி சொல்லத்தக்கினது யாதென்று வினவுகிறீரோ, ஹே மாருதாத்மஜ! நானுமக்குச் சொல்லவேண்டியது யாதுளது! இராவணுதிகளுடைய க்ரௌரியத்தால் யான் பட்ட வாசாமகோசரமான ஹிம்ஸைமுழுதையும் நீரே பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்ணுற்றீர். யான்பட்ட அவஸ்தாவிசேஷங்களில் எதெதை எக்தெந்தஸமயத்தில் எவ்வெவ்விதம் பகவானுக்குரைக்கவேண்டுமோ அதையும் யானுமக் குபதேசிக்கவேண்டியதில்லை. (“நாந்ருக்வேதவிநீதஸ்யநாயஜுர்வேததாரிண:। நாஸாமவேதவிது3ஷஶ்ஶக்யமேவம்ப்ரபாஷிதும்”—ருக்யஜுஸ்ஸாமமென்கிற மூன்றுவேதங்களையுங் கசடறக்கற்றவர்தவிர மற்றவரிவ்விதமுரையார் என்று ஸ்ரீராகவனருளியபடி) நீர் ஸர்வவேதவேதாங்கபாரங்கதன், ஸகல சாஸ்திரநிபுணன், ஐந்திரவியாகரணமுணர்ந்த கல்விமான், ஓர் ஸம்ஸ்தானத்திற்கு மந்திரி,உமது புத்திகூர்மையையும் வாக்சாதுரியத்தையும் யானறியாதவளல்ல. உமக்குப் போதிப்பதற்கேதேனுமுண்டோ! “இங்கிதஜ்ஞஶ்சகோஸலா:” என்கிறபடி! அக்கோஸலாதிபதியான ஸ்ரீராகவன் உமது முகலக்ஷணத்தாலேயே எனது தசையையறிந்துகொள்வர். அவரப்படி யறிந்திலராகில் நீரென்னைப்பற்றி யாதுஞ் சொல்லவேண்டியதில்லை. அப்படிபபட்ட இங்கிதஜ்ஞருக்கு நீர் தூதராயிருந்தும், உமக்கு நான் சொல்லும்படியன்றே இருக்கிறது. அது யுக்தமே. அதில்லாதபோது, “யதாராஜாததாப்ரஜா:” என்கிற நியாயம் வீணுயொழிந்துவிடும். ஆகில், இம்மாயாநகரத்திலிருந்து ஆயுதப்பிரகாரத்திற்குத் தப்பிப் புறம்போயினன்றே யான் ஸ்ரீராகவனுக் குமது நிலைமையுரைப்பதென்கிறீரோ? ஹே ஹநுமன்! வஜ்ஜிராயுதத்திற்கும் சலியாததன்றே வுமதாருட்டியதேகம். மசகப்பிராயரான இவ்வரக்கராயுத முமக்கென்ன துன்மைசெய்யும்! ஸ்ரீராகவனுக்கெனது நிலைமையையுரைப்பதில் உமக்கு யாதுபலன் தெரியுமோ! ஹே வாதாத்மஜ! “ த்வதகதேநாந்தராத்மநா” (உம்மிடத்திலேயே வைக்கப்பட்ட மனமுடையவர்) என்றும், அதனுல் “அநித்ரஸ்ஸததம்ராம:”(ஸ்ரீராகவனெப்பொழுதும் நித்திரையற்றிருக்கிறுர்) என்றும் நீர் சொல்லியபடி என்னிடத்தில் விசேஷவிசுவாஸமுடைய ஸ்ரீராகவன், உமது வரவைப் பேராவலோடெதிர்பார்த்திருக்கையில் நீர்சென்று எனது க்ஷேமத்தை யுரைத்தீராகில், அந்நாபுங்கவன் பேரானந்தங்கொண்டு,உமக்குப் பிரதிசெய்யத் தகைமைகொண்டது காணுது “ஏஷஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்க:” என்று தம்முடைய் திருமேனியையே யுமக்களித்துவிடுவார். “ராமோவிக்ரஹவாந்தர்ம:” (ஸ்ரீராகவன் தர்மத்தையே திருமேனியாயுடையவர்) என்கிறபடி நீர்செய்யும் வாக்தர்மத்திற்கு அருந்தவமுனிவர்க்கும் லபிக்காததான ஸ்ரீராகவதிருமேனியைப்பெறலாம். அல்லது, என்விஷயமாய் தர்மத்தை யுபகரிக்கிற வுமக்குத் தர்மஸித்தியே பிரதிபலனல்லது வேறொரு உபகாரம் செய்ய முடியாது. ஆகையால், ஹே தர்மாத்மந்! “தர்மத:பரிரக்ஷித:” என்கிறபடி தர்மம் நழுவாதபடி யிரக்ஷியும்.

அவதாரிகை—கிழ்ச்சொன்ன தர்மத்தையே விவரிக்கிறது.

౧౧. నిత్యముత్సాహయుక్తాశ్చ వాచశ్శ్రుత్వా త్వయేరితాః। వర్ధిష్యతే దాశరథేః పౌరుషం మదవాప్తయే॥

௧௧. 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌚𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑍇𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌮𑌦𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇॥

௧௧. நித்யமுத்ஸாஹயுக்தாஶ்ச வாசஶ்ஶ்ருத்வாத்வயேரிதா:।
வர்த்திஷ்யதே தாஶரதே:பௌருஷம்மதவாப்தயே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வயா-ஈரிதா:	உம்மால்-சொல்லப்பட்டதும்	தாஶரதே:	ஸ்ரீராகவனுக்கு
நித்யம்-உத்ஸாஹயுக்தா:ஶ்ச-எப்பொழுதும் - உத்ஸாகத்தோடு கூடினதுமான		பௌருஷம்	பராக்கிரமமானது
வாச:-ஶ்ருத்வா	வார்த்தைகளைகேட்டு - (இருக்கிற)	மதவாப்தயே-வர்த்திஷ்யதே-என்னையடையுநிமித்தம் - விருத்தியடையப்போகிறது.	

౧౨. మత్సందేశయుతా వాచస్త్వత్తః శ్రుత్వైవ రాఘవః। పరాక్రమవిధిం వీరో విధివత్సంవిధాస్యతి॥

௧௨. 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌂𑌦𑍇𑌶𑌯𑍁𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।
𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿॥

கஉ. மத்ஸந்தேஸயுதாவாசஸ்த்வத்தஸ்ஸ்ருத்வைவராகவ:।
பராக்ரமவிதிம்வீரோவிதிவத்ஸம்விதாஸ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர:-ராகவ:	சூரனான-ஸ்ரீராகவன்	த்வத்த:-ஸ்ருத்வைவ	உம்மிடத்திலிருந்துகேட்டே
மத்ஸந்தேஸயுதா:-வாச:-	என்னுடையஸமாசாரத்தோடுகூடின-வார்த்தைகளை	பராக்ரமவிதிம்	பராக்கிரமத்தினுடையரீதியை
		விதிவத்-ஸம்விதாஸ்யதி-	கிரமமாக-செய்யப்போகிறார்.

(கக-மு-கஉ-ல்.) தா-ம்—ஹநுமன்! ஸ்ரீராகவன் யானிருப்பிடத்தை யறியாராகையால், என்னை யடைவதற்குரிய வெத்தனங்களைச்செய்ய வகைதெரியாதிருக்கிறார். யானிலங்கையிலிருப்பதை உமது வாக்கினலறிந்தவுடன், மஹோத்ஸாகத்துடன் பராக்கிரமவிர்த்தியடைந்து விளங்கப்போகிறார்.

౧౩. సీతాయావచనంశ్రుత్వాహనుమాన్మారుతాత్మజః। శిరస్యంజలిమాధాయవాక్యముత్తరమబ్రవీత్॥

கங. 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌵𑌚𑌨𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌂𑌜𑌲𑌿𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

கங. ஸீதாயாவசநம்ஸ்ருத்வாஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:।
ஸிரஸ்யஞ்ஜலிமாதாயவாக்யமுத்தரமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.		உரை.
மாருதாத்மஜ:-ஹநுமாந்-	வாயுபுத்திரரான-ஹநுமான்	ஆதாய	செய்துகொண்டு
ஸீதாயா:	பிராட்டியினுடைய	உத்தரம்	பதிலான
வசநம்-ஸ்ருத்வா	வார்த்தையை-கேட்டு	வாக்யம்	வார்த்தையை
ஸிரஸி-அஞ்ஜலிம்	தலையில்-கைகூப்புகிறதை	அப்ரவீத்	சொன்னார்.

தா-ம்—இந்தவிதம் பிராட்டி யருளின வார்த்தையைக்கேட்டு அவ்வாயுபுத்திரன் அஞ்ஜலிபத்தராய் ஜானகிக்குப் பிரதிவிண்ணப்பஞ் செய்தனர்.

౧౪. క్షిప్రమేష్యతికాకుత్స్థోహర్యృక్షప్రవరైర్వృతః। యస్తేయుధివిజిత్యారీన్ఛోకంవ్యపనయిష్యతి॥

கச. 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍋𑌹𑌰𑍍𑌯𑍃𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃।
𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑍁𑌧𑌿𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍀𑌨𑍍𑌛𑍋𑌕𑌂𑌵𑍍𑌯𑌪𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

கச. க்ஷிப்ரமேஷ்யதிகாகுத்ஸ்தோஹர்யர்க்ஷப்ரவரைர்வ்ருத:।
யஸ்தேயுதிவிஜித்யாரீந்ஸோகம்வ்யபநயிஷ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ய:-யுதி	எவர்-யுத்தத்தில்	(ஸ:)காகுத்ஸ்த:	(அப்படிப்பட்ட அந்த) ஸ்ரீராகவன்
அரீந்-விஜித்ய	சத்ருக்களை-ஜயித்து	ஹர்யர்க்ஷப்ரவரை: - வ்ருத: -	வானரம்கரடி இவைகளோடு கூடினவராக
தே-ஸோகம்	உன்னுடைய-திக்கத்தை		
வ்யபநயிஷ்யதி	போக்கடிக்கபபோகிறுரோ	க்ஷிப்ரம்-எஷ்யதி	சீக்கிரமாக-வரப்போகிறார்.

தா-ம்—ஹே ஜனகாத்மஜே! தேவரீரது சத்துருக்களை யுத்தரங்கத்திற்போக்கி இக்கண்ணீரைத் துடைத்து ரக்ஷிக்கப்போகிறவரான அக்காகுத்ஸ்தன் ஆசிருதர் துயருறுவதை ஸகியாராதலால் அதித்வரையிலேயே காடி வானரஸைந்நியங்களைத் திரட்டிக்கொண்டு இங்கெழுந்தருளப்போகிறார்.

౧౫. నహిపశ్యామిమర్త్యేషునాసురేషుసురేషువా। యస్తస్యక్షిపతోబాణాన్స్థాతుముత్సహతేఽగ్రతః॥

கரு. 𑌨𑌹𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁𑌨𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌷𑍁𑌸𑍁𑌰𑍇𑌷𑍁𑌵𑌾।
𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑍋𑌬𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑌤𑍇𑌽𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃॥

கரு. நஹிபஸ்யாமிமர்த்யேஷுநாஸுரேஷுஸுரேஷுவா।
யஸ்தஸ்யக்ஷிபதோபாணாந்ஸ்தாதுமுத்ஸஹதேக்ரத:॥

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
ய:	எவர்	(ஸ:) மர்த்யேஷு	(அப்படிப்பட்டவன்) மனிதர்களிலா
பாணாந்-க்ஷிபத:	பாணங்களை எய்துகொண்டிருக்கிற	ஸுரேஷு	தேவர்களிலாவது
தஸ்ய	அந்த (ஸ்ரீராகவனுடைய)	ந	இல்லை
அக்ரத:-ஸ்தாதும்	எதிரில்-நிற்பதற்கு	அஸுரேஷுவா	அஸுரர்களிலாவது
உத்ஸஹதே	ஸந்தோஷத்தையடைகிறுனே	நஹிபஸ்யாமி	பார்க்கவுமில்லை.

தா-ம்—ஹே ஜனகஸுதே! சரவருஷம் பொழிவதி லப்பிரதித்துவந்தவனை அக்கோதண்டதீக்ஷாகுருவிற்குமுன் தைரியத்தோடும் உத்ஸாகத்தோடும் வந்து யுத்தஞ்செய்யவல்ல வீரனை மனுஷியகோடியிற்கானேன், தேவாஸுரகணங்களிலுமறியேன். திக்விஜயஞ்செய்த தீரனுயினும் ஸ்ரீராகவயுத்தமென்றால் மனமுளைந்து பின்னேடுவனல்லது உத்ஸாகத்துடன் முன்வருபவனெருவனுமில்லை.

౧౬. అప్యర్కమపిపర్జన్యమపివైవస్వతంయమమ్। సహిసోఢుంరణేశక్తస్తవహేతోర్విశేషతః॥

௧௬. 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌰𑍍𑌕𑌮𑌪𑌿𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌂𑌯𑌮𑌮𑍍।
𑌸𑌹𑌿𑌸𑍋𑌢𑍁𑌂𑌰𑌣𑍇𑌶𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃॥

௧௬. அப்யர்கமபிபர்ஜந்யமபிவைவஸ்வதம்யமம்।
ஸஹிஸோடும்ரணேஶக்தஸ்தவஹேதோர்விஶேஷத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-யுத்தே	அந்த (ஸ்ரீராகவன்) யுத்தத்திலல்	தவ	(இன்னமெவர்வந்தபோதிலும்) உம்முடைய
அர்கமபி	ஸூரியனுகிலும்	ஹேதோ:	நிமித்தமாக (அவர்களை)
பர்ஜந்யமபி	இந்திரனுகிலும்	விஶேஷத:-ஸோடும்	வெகுவாக-பொறுப்பதர்க்கு
வைவஸ்வதம்-யமமபி	ஸூரியபுத்திரனுன-யமனுகிலும்	ரணே-ஶக்தோ ஹி	யுத்தத்தில்-ஸமர்த்தரன்றே?

தா-ம்—ஹே வைதேஹி! தேவரீரைத் திரும்பி யடையுகிமித்தம் ஸ்ரீராகவனிங்கெழுந்தருளி யுத்தஞ் செய்யுங்கால், இவ்விராவணனுக் குபபலமாக மஹாதேஜஸ்வியான ஸாக்ஷாத் ஸூரியதேவனே வந்தாலும், அவரது புத்திரனும் ஸர்வாத்மாபஹாரியுமான தர்மராஜனே வந்தாலும், அல்லது வஜ்ராயுதமென்கிற உக்கிராயுதமேந்திய திரைலோக்கியநாதனுன ஸாக்ஷாத் மஹேந்திரனே வந்தாலும், யார்வந்தபோதிலும் பின்வாங் சாதெதிர்த்து விரோதிவர்க்கங்களைத் துளைத்து, ஜயசீலனுய்த் தேவரீரை இங்கிருந்தழைத்துப்போக ஸமர்த்தனக்காகுத்ஸ்தனென்பதற்கு யாதொரு ஸம்சயமுமில்லை.

౧౭. సహిసాగరపర్యంతాంమహీంశాసితుమీహతే। త్వన్నిమిత్తోహిరామస్యజయోజనకనందినీ॥

௧௭. 𑌸𑌹𑌿𑌸𑌾𑌗𑌰𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌮𑌹𑍀𑌂𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤𑍁𑌮𑍀𑌹𑌤𑍇।
𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋𑌹𑌿𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌜𑌯𑍋𑌜𑌨𑌕𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍀॥

௧௭. ஸஹிஸாகரபர்யந்தாம்மஹீம்ஶாஸிதுமீஹதே।
த்வந்நிமித்தோஹிராமஸ்யஜயோஜநகநந்திநீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:ஹி	அந்த ஸ்ரீராகவனேயென்றல்	ஹேஜநகநந்திநி	ஓஜாநகி
ஸாகரபர்யந்தாம்-மஹீம்-கடலைமுடிவாயுடைய-பூமியை		த்வந்நிமித்த:	உம்முடையநிமித்தமாக
ஶாஸிதும்	இரக்ஷிப்பதற்கு	ராமஸ்ய-ஜய:	ஸ்ரீராகவனுக்கு-ஜயமானது
ஈஹதே	ஸமர்த்தராகிறர்	(பவிஷ்யதி)	(உண்டாகப்போகிறது.)

தா-ம்—ஸாகரபரியந்த வியாப்தமான இவ்வியனுலகை அகிலப்பிராணிகளு மானந்தமுறும்படி வொருகுடைக்கீழாளத் திறமைபூண்டவரொன்று ஸ்ரீராகவனேற்கனவே பிரஸித்தி பெற்றிருக்கிறர். இப்பொழுது, ஹே ஜனகநந்தினி! ஹே உத்தம்குலப்பிரஸூதே! பெற்றேர்க்குப் பேரானந்தம் விளைவிக்கும் பெண்ணரயகமே! தேவரீரது நிமித்தம், பார்வதிரமணனையே க்ஷணகால மசைத்தாடும்படி கைலையைப்பேர்த்துப் பந்தாடிய பிமவிக்கிரமனுன இராவணனை ஹரித்த விஜயராகவனென்கிற கீர்த்தியைப்பெறப்போகிறராக்காகுஸ்தன்.

౧౮. తస్యతద్వచనంశ్రుత్వాసమ్యక్సత్యంసుభాషితమ్। జానకీబహుమేనేథవచనంచేదమబ్రవీత్॥

௧௮. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂𑌸𑍁𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌬𑌹𑍁𑌮𑍇𑌨𑍇𑌥𑌵𑌚𑌨𑌂𑌚𑍇𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

௧௮. தஸ்யதத்வசநம்ஶ்ருத்வாஸம்யக்ஸத்யம்ஸுபாஷிதம்।
ஜாநகீபஹுமேநேதவசநம்சேதமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-ஜாநகீ	பிறகு-ஸீதையானவள்	ஶ்ருத்வா	கேட்டு
ஸம்யக்-ஸத்யம்	நலமாயும்-யதார்த்தமாயும்	பஹுமேநே	ஆதரித்தனள்
ஸுபாஷிதம்	நன்றாகச்சொல்லப்பட்டதும்	இதம்	இனி வரப்போகிறதான
தத்	பூர்வோக்தமுமான	வசநம்ச	வார்த்தையையும்
தஸ்ய-வசநம்	அந்த(ஹநுமாருடைய) வார்த்தையை	அப்ரவீத்	சொன்னுள்.

தா-ம்—இவ்விதம் கர்ணனந்தகரமாயும் அதிநலமாயும் ஸத்தியபரமாயுமுள்ள ஹநுமானுடைய திடமொழிகளைப் பிராட்டி திருச்செவிசாற்றி மிகவும் பகுமானித்துப் பின்வருமாறு மொழிந்தனள்.

౧౯. తతస్తంప్రస్థితంసీతావీక్షమాణాపునఃపునః। భర్తృస్నేహాన్వితంవాక్యంసౌహార్దాదనుమానయత్॥

௧௯. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂𑌸𑍀𑌤𑌾𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂𑌸𑍌𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑌾𑌦𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌯𑌤𑍍॥

௧௯. ததஸ்தம்ப்ரஸ்திதம்ஸீதாவீக்ஷமாணாபுந:புந:।
பர்த்ருஸ்நேஹாந்விதம்வாக்யம்ஸௌஹார்தாதநுமாநயத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-ஸீதா	பிறகு-பிராட்டியானவள்	பர்த்ருஸ்நேஹாந்விதம்-பர்த்தாவினுடைய ஸ்நேகத்தோடு கூடின	
ப்ரஸ்த்திதம்-தம்	பிரயாணமான - அந்த (ஹநுமானை)	வாக்யம்	வாக்கியத்தை
புநஃபுநஃ	அடிக்கடி	ஸௌஹார்தாத்	ஸ்நேகத்தால்
வீக்ஷமாணா	பார்க்கிறவளாக	அநுமாநயத்	ஆதரித்தனள்.

தா-ம்—ஸீதாதர்சனர்த்த மிலங்கைக்கேகிய அவ்வானரோத்தமன், தாம் வந்த காரியம் நிறைவேறி, சூடாமணியையும் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனுக்கு அபிவாதனகுசலங்களையும் அவளிடத்தினின்று பெற்று, அவ்வாரிய புத்திரர் ஸந்நிதியையடையப் புறப்படுகையில், பிராட்டி யவனை அடிக்கடி பார்த்து பர்த்திருகுணகீர்த்தனம பண்ணுகிற இந்த ஸாது போய்விடுகிறாரே, ஸ்ரீராகவகதாசிரவணத்தால் இனனம் சிறிதுகாலம் துக்கமின்றி வஸிக்கலாமே, என்றிவ்விதம் பர்த்திருஸ்னேகாதிசயத்தால் ஹநுமானுக்கு விடைகொடுக்க விருப்பமுறாதவளாய் மிகுந்த ஆதரத்துடன் ஸ்ரீராகவபரமான சிலவார்த்தைகளைப் பின்வருமாறு மொழிந்தனள்.

௨௰. యదివా మన్యసే వీర వసైకాహమరిందమ। కస్మింశ్చిత్సంవృతే దేశే విశ్రాంతశ్శ్వో గమిష్యసి॥

௨௰. 𑌯𑌦𑌿𑌵𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌵𑍀𑌰𑌵𑌸𑍈𑌕𑌾𑌹𑌮𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮।
𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍇𑌦𑍇𑌶𑍇𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌶𑍍𑌵𑍋𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿॥

௨௰. யதிவாமந்யஸேவீரவஸைகாஹமரிந்தம।
கஸ்மிம்ஶ்சித்ஸம்வ்ருதேதேஶேவிஶ்ராந்தஶ்வோகமிஷ்யஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அரிந்தம	பகைபாளியையொழிக்கவல்ல	ஸம்வ்ருதே-தேஶே	கொடிகள்முதலானவைகளால்மறைக்கப்பட்ட-ஸ்தலத்தல்
ஹேவீர	ஓ வீர	விஶ்ராந்தஃ	இளைப்பாறினவராக
மந்யஸேயதிவா	அநுப்புத்திரவேண்டுமென்று இச்சித்திராகில்	ஶ்வஃ-கமிஷ்யஸி	நாளையதினம்-போகக்கடவீர்
கஸ்மிஞ்ஶ்சித்	ஓரானொரு	யேகாஹம்-வஸ	ஒருநாள்-இரும்.

தா-ம்—ஹே பராக்கிரமசாலிந்! என்னிமித்தம் மிக சிரமப்பட்டீர். ஏகதினத்தில் ஒருராத்திரியில், இப்பெருநீர் கடந்து, இம்மாநகரில் திரிந்து படாதனபட்டுப் பெருங்காரியத்தை முடித்தீர். ஆகையால் மிக ஆயாஸமடைந்திருப்பீர். ஆயாஸங் கொஞ்சமாறிப் புறப்பட விருப்பமிருந்ததாயின், ஹே கபிஸத்தம! இவ் விநோதவனத்தில், கொடியிலைகள் சூழ்ந்து யாவர்க்கும் புலப்படாது விளங்குமோரேகாந்தஸ்தலத்தில் இன்றையதினமாத்திரந் தங்கியிருந்து நாளையதினம் புறப்பட்டுப்போகலாம். ஒருதினமாத்திரம் இவ்விடத்தில் வஸியும்.

௨௧. మమ చేదల్పభాగ్యాయాః సాన్నిధ్యాత్తవ వానర। అస్య శోకస్య మహతో ముహూర్తం మోక్షణం భవేత్॥

௨௧. 𑌮𑌮𑌚𑍇𑌦𑌲𑍍𑌪𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵𑌵𑌾𑌨𑌰।
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌶𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯𑌮𑌹𑌤𑍋𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍॥

௨௧. மமசேதல்பபாக்யாயாஸ்ஸாந்நித்யாத்தவவாநர।
அஸ்யஶோகஸ்யமஹதோமுஹூர்த்தம்மோக்ஷணம்பவேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவாநர	வாநீர்ஹநுமானே!	அஸ்ய-ஶோகஸ்ய	இந்த-துக்கத்தினுடைய
அல்பபாக்யாயாஃ-மம	ஸ்வல்பபாக்கியமுடையவளான-என்னுடைய	மோக்ஷணம்-பவேத்சேத்-விடுகையானது- உண்டாயிற்றாகில்	
மஹதஃ	பெரிதான	தவ-ஸாந்நித்யாத்	உம்முடைய-ஸன்னிதியிலிருந்து
		முஹூர்த்தம்	சீக்கிரமாக (உண்டாகவேண்டும்)

தா-ம்—வானரபுங்கவ! யான் பாக்கியசூன்னியை. பெருந்துயருக்கிலக்கானவள். இப்பெருந்துயரினின்று விடுபட்டு ஸ்ரீராகவஸந்நிதியை யடையும்படியான புண்ணியவிசேஷ மிவ்வேழைக் கிருக்குமாயின், ஹே ஹநுமன்! அது உம்முடைய ஸாந்நித்தியத்தாலேதான் த்வரையிலுண்டாகவேண்டும்.

௨௨. గతే హి హరిశార్దూల పునరాగమనాయ తు। ప్రాణానామపి సందేహో మమ స్యాన్నాత్ర సంశయః॥

௨௨. 𑌗𑌤𑍇𑌹𑌿𑌹𑌰𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌗𑌮𑌨𑌾𑌯𑌤𑍁।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍋𑌮𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥

௨௨. கதேஹிஹரிஶார்த்தூலபுநராகமநாயது।
ப்ராணாநாமபிஸந்தேஹோமமஸ்யாந்நாத்ரஸம்ஶய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ஹரிஶார்த்தூல	ஓ வானரசிரேஷ்டரே!	மம-ப்ராணாநாமபி	என்னுடைய-பிராணத்திற்கும்
கதே (ஸதி)	(நீர்) போனவராக [வில்)	ஸந்தேஹஃ-ஸ்யாத்	ஸந்தேகமானது-ஆகும்
புநஃ	மறுபடியும்	அத்ர-ஸம்ஶயஃ-ந	இதுவிஷயத்தில்-ஸந்தேகமானது-இல்லை.
ஆகமநாய	வருவதற்கு (எத்தனிக்கானின்றவள		

தா-ம்—ஹநுமன்! நீர் கிட்கிந்தைசேர்ந்து ஸ்ரீராகவனுக்கெனது நிலைமையறிவித்து மறுபடி யிங்கு திரும்புவதற்குள் எனது பிராணன் நிற்பது ஸந்தேகந்தான், அதற்கொரு ஸம்சயமுமில்லை. ஆகையால், எனது பிராணனுக்கு விபத்து வராமுன் ஸ்ரீராகவனிங்கெழுந்தருளும்படி செய்யும்.

௨௩. తవాదర్శనజశ్శోకో భూయో మాం పరితాపయేత్। దుఃఖాద్దుఃఖపరామృష్టాం దీపయన్నివ వానర॥

௨௩. தவாத³ர்ஶநஜஶ்ஶோகோ பூ⁴யோ மாம் பரிதாபயேத்।
து³:கா²த்³து³:க²பராம்ருஷ்டாம் தீ³பயந்நிவ வாநர॥

௨௩. தவாதர்சநஜச்சோகோபூயோமாம்பரிதாபயேத்।
துஃக்காதுஃக்கபராம்ருஷ்டாம்தீபயந்நிவவாநர॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே வாநர	ஓ ஹநுமானே!	துஃக்கபராம்ருஷ்டாம்-மாம்	அதிகதுக்கத்தால் ஸ்பரிசிக்கப்பட்டிருக்கிற என்னை
தவ-அதர்சநஜஃ-சோகஃ-	உம்முடைய-பாராமையாலுண்டான-துக்கமானது	தீபயந்நிவ	கொளுத்துவதுபோல்
துஃக்காத்	முன் துக்கத்தைக்காட்டிலும்	பூயஃ-பரிதாபயேத்	மறுபடி-நன்றாய் பரிதபிக்கச்செய்யும்.

தா-ம்—ஹே வானரபுங்கவ! சற்றுநேரத்திற்குமுன் இவ்விராவணராக்ஷஸிகளுடைய ஹிம்ஸையாலும் ஸ்ரீராகவதர்சனாபாவத்தாலும் மனநொந்து கற்கதிக்கு ஹேதுகாணுது பிராணவினியோகஞ் செய்துகொள்ள இம்மரத்தடியில் ஸித்தமாயிருக்கையில், காளமேகவருஷம்போல் ஸ்ரீராகவ கதாமிருதத்தை வருஷித்துப் பிறகு உமது ஸந்தர்சனத்தா லானந்தந்தந்தீர். இப்பொழுது போய்விடுகிறீர். இனி பூர்வதுக்கமானது, மிகவும் விர்த்தியடைந்து தகிக்கு மக்கினிபோல், என்னைத் தபிக்கப்போகிறது. மத்தியில் கொஞ்சம் ஸுகமனுபவித்தவரைத் துக்கமதிகமாகப் பீடிக்குமாதலால் நீர் போய்விட்ட பிறகு நான் துக்கப்பிரளயத்தி லாழப்போகிறேன். ஆகையால், ஹநுமன்! இப்பொழுது கொஞ்சம் ஸுகந்தந்தது விசேஷமல்ல. ஸ்ரீராகவனைச் சீக்கிரம் எழுந்தருளச் செய்வீரா? நீர் மறுபடி திரும்புவீரா? எனது கவலையை ஒருமட்டாய்ப் போக்குவீரா? அப்பொழுதுதான் எனக்குபகாரஞ் செய்தவராவீர்.

அவதாரிகை—பிராட்டி தம்முடைய துக்காதிசயத்தால் மனமுளைந்து ஓர்ஸந்தேகத்தால் இக்காரிய மென்னமாகுமோவென்று கவலைகொண்டருளிச்செய்கிறுள்.

௨௪. అయం చ వీర సందేహస్తిష్ఠతీవ మమాగ్రతః। సుమహాంస్త్వత్సహాయేషు హర్యృక్షేషు హరీశ్వర॥

௨௪. அயம் ச வீர ஸந்தே³ஹஸ்திஷ்ட²தீவ மமாக்³ரத:।
ஸுமஹாம்ஸ்த்வத்ஸஹாயேஷு ஹர்ய்ருக்ஷேஷு ஹரீஶ்வர॥

௨௪. அயம்சவீரஸந்தேஹஸ்திஷ்டதீவமமாக்ரதஃ।
ஸுமஹாம்ஸ்த்வத்ஸஹாயேஷு ஹர்யர்க்ஷேஷு ஹரீஸ்வர॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவீர-அயம்-ஸந்தேஹஃ-	ஓ சூர,-இந்த-ஸம்சயமானது	த்வத்ஸஹாயேஷு	உமக்குத் துணையாகவந்த
மம-அக்ரதஃ-திஷ்டதீவ-	என்னுடைய-முன்னே-(மூர்த்திகரித்து) நிற்பதுபோல் (இருக்கிறது)	ஹர்யர்க்ஷேஷு	வானரம், கரடி இவைகளிடங்களில்
ஹே ஹரீஸ்வர	ஓ வானரசிரேஷ்டனே!	ஸுமஹாந்	(ஸந்தேகமானது) மிகப் பெரியதா(யிருக்கிறது.)

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! உம்மைச்சேர்ந்த கரடி வானரஸைந்ய மநேகமிருப்பதாகச்சொன்னீரே. அவைகளைப்பற்றி ஓர்ஸம்சயம் என்மனதில் ஜனித்திருக்கிறது. என்ன ஸமாதானம் யோசித்தாலும் அது தீரவில்லை. அது என்மனதில் மிகவும் திடங்கொண்டிருக்கிறது, ஊர்ஜிதமாக வேர்கொண்டு நிற்கிறது. மூர்த்திகரித்து எதிரில் நிற்பதுபோ லவ்வளவு நிச்சயமாகத் தோற்றுகிறது. அது பெருத்த ஸந்தேகம்.

அவதாரிகை—முற்குறித்த ஸந்தேகத்தை விவரிக்கிறுள்.

௨௫. కథం ను ఖలు దుష్పారం తరిష్యంతి మహోదధిమ్। తాని హర్యృక్షసైన్యాని తౌ వా నరవరాత్మజౌ॥

௨௫. கத²ம் நு க²லு து³ஷ்பாரம் தரிஷ்யந்தி மஹோத³தி⁴ம்।
தாநி ஹர்ய்ருக்ஷஸைந்யாநி தௌ வா நரவராத்மஜௌ॥

௨௫. கதம்நுகலுதுஷ்பாரம்தரிஷ்யந்திமஹோததிம்।
தாநிஹர்யர்க்ஷஸைந்யாநிதௌவாநரவராத்மஜௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாநி-ஹர்யர்க்ஷஸைந்யாநி-	அந்த - வானரம் கரடி முதலான ஸைன்னியங்கள்	கதம்நுகலு-தரிஷ்யந்தி-	எப்படிதான்-தாண்டும்
துஷ்பாரம்-மஹோததிம்-	அடைவதற்சசக்கியமான-பெருங்கடலை	தௌவா-நரவராத்மஜௌ-	நரசிரேஷ்டர்களான-அந்த இராமலக்ஷ்மணுள்தான்
		கதம்வா(தரிஷ்யதஃ)	எப்படிதான் (தாண்டுவார்கள்.)

தா-ம்—அந்த ஸந்தேகமென்னவென்கிறீரோ, ஹநுமன்? அபாரமாயகன்றிருக்கு மிம்மஹோததியை யக்கரடிகளும் வானரங்களும் எவ்விதந் தாண்டி யிலங்கைசேரும். அக்ராசிரேஷ்டரிருவரும் இக்கடலை யெவ்விதந் தாண்டி யிங்குவருவார். இங்கவர் வந்தாலன்றோ ஸீதாதுக்க விமோசனமாகும். இதுதான் அந்த பெருத்த ஸந்தேகமென்றனள்.

౨౬. త్రయాణామేవ భూతానాం సాగరస్యాస్య లంఘనే । శక్తిస్స్యాద్వైనతేయస్య తవ వా మారుతస్య వా ॥

௨௬. த்ரயாணாமேவ பூதாநாம் ஸாகரஸ்யாஸ்ய லங்கநே।
ஶக்திஸ்ஸ்யாத்வைநதேயஸ்ய தவ வா மாருதஸ்ய வா॥

௨௬. த்ரயாணாமேவபூதாநாம்ஸாகரஸ்யாஸ்யலங்கநே।
ஶக்திஸ்யாத்வைநதேயஸ்யதவவாமாருதஸ்யவா॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
அஸ்ய-ஸாகரஸ்ய	இந்த-ஸமுத்திரத்தினுடைய	த்ரயாணாம்	இம்மூன்றுபேர்களான
லங்கநே	தாண்டுவதில்	பூதாநாமேவ	பிராணிகளுக்கே
வைநதேயஸ்ய	கருத்மானுக்கும்	ஶக்திஃ	ஸாமர்த்தியம்
தவவா-மாருதஸ்யவா	உமக்கும்-வாயுவுக்கும்	ஸ்யாத்	உண்டாகும்.

தா-ம்—வானரரும் ஏனையரும் இக்குவர ஏன் சக்தராகாரெனில், இம்மஹோததியைத் தாண்டவல்லோர் மஹாபுத்திமானான நீரும், அதிபலவானும் வினதாதேவிபுத்திரனுமான கருத்மானும், புவனத்தியசஞ்சாரியான வாயுபகவானும் ஆகிய இம்மூவருமே. மற்றவர் இந்த ஸாகராக்கிராந்தஞ்செய்ய சக்தராகார்.

౨౭. తదస్మిన్ కార్యనిర్యోగే వీరైవం దురతిక్రమే । కిం పశ్యసి సమాధానం త్వం హి కార్యవిదాం వరః ॥

௨௭. ததஸ்மிந் கார்யநிர்யோகே வீரைவம் துரதிக்ரமே।
கிம் பஶ்யஸி ஸமாதாநம் த்வம் ஹி கார்யவிதாம் வர:॥

௨௭. ததஸ்மிந்கார்யநிர்யோகேவீரைவம்துரதிக்ரமே।
கிம்பஶ்யஸிஸமாதாநம்த்வம்ஹிகார்யவிதாம்வர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்-ஹேவீர	ஆகையால்-ஓ சூர,	அஸ்மிந்-கார்யநிர்யோகே	இந்த-காரியஸங்கடனத்தில்
கார்யவிதாம்	காரியமறிந்தோருக்குள்	கிம்	என்ன
வர:-த்வம்ஹி	சிரேஷ்டரான-நீரேயென்றால்	ஸமாதாநம்	உபாயத்தை
ஏவம்-துரதிக்ரமே	இப்படி-துர்லபமான	பஶ்யஸி	பார்க்கிறீர்.

தா-ம்—ஹே வீர! யான் பிரஸ்தாபித்த ஸங்கடத்தை யறிகிறீரன்றோ? உமக்குத்தவிர மற்ற வானரர்க்கும் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்க்கும் துர்லபமான இக்கடல் தாண்டுவதை யெவ்விதம் நிறைவேற்ற யோசிக்கிறீர்? காரியஸித்தியைப் பெறுவதற்கு ஹிதோபாயங்களையறிந்து நிர்ணயிப்பதில் உம்மினும் புத்திமான் வேறொருவரில்லை. ஸ்ரீராகவகைங்கரியத்தி லிதுவரையில் செய்த உமது கிருத்தியங்களாலேயே உமது ஸாமர்த்தியவிசேஷத்தை விளம்பரஞ்செய்துவிட்டீர். ஆகையால், ஹே தீமன்! கடல் கடப்பதை யெவ்விதம் முடிக்கலாமென்று ஆலோசனை செய்திருக்கிறீர்?

அவதாரிகை—ஸாகராக்கிராந்த விஷயத்தைப்பற்றித் தர்க்கிக்கையில், ஸ்ரீராகவன்முதலானோர் இங்கேன் வரவேண்டும், யானொருவனே இப்பகைபாளியை முடிக்கவல்லவனென்று ஹநுமான் பிரதிசொல்லுவரோவென்று ஸம்சயித்து, அந்த ஸமாதான மொவ்வாதென்று பரிகரிக்கிறாள்.

౨౮. కామమస్య త్వమేవైకః కార్యస్య పరిసాధనే । పర్యాప్తః పరవీరఘ్న యశస్యస్తే బలోదయః ॥

௨௮. காமமஸ்ய த்வமேவைக: கார்யஸ்ய பரிஸாதநே।
பர்யாப்த: பரவீரக்ந யஶஸ்யஸ்தே பலோதய:॥

௨௮. காமமஸ்யத்வமேவைக:கார்யஸ்யபரிஸாதநே।
பர்யாப்த:பரவீரக்நயஶஸ்யஸ்தேபலோதய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பரவீரக்ந	பகையாளிகளை யடிக்கத்தக்கினவரே	காமம்-பர்யாப்த:	மிகவும்-ஸமர்த்தர் (இப்படி செய்கையில்)
அஸ்ய-கார்யஸ்ய	இந்த-காரியத்தினுடைய	பலோதய:	சக்தியின் உதயமானது
பரி-ஸாதநே	நன்றாய்-ஸாதிப்பதில்	தே	உமக்கு
த்வம்-ஏகஏவ	நீர்-ஒருவரே	யஶஸ்ய:	கீர்த்தியை யுண்டுசெய்கிறது.

தா-ம்—இவ்வரக்கரையு மிவ்விராவணனையும் ஹரிக்க ஸ்ரீராகவனெழுந்தருளவேண்டுமோ, மசகப்பிராயரான இவ்விராக்ஷதரை முடிக்க யானொருவன் போதாதோவென்கிறீரோ, ஹே ரிபுநாசக! சத்துரு வீரியபக்னஞ்செய்வதில் உமக்கு இணையில்லா ஸாமர்த்தியமுண்டு, இக்காரியத்தை முடிக்க நீரொருவரே போதும், யுத்தாங்கத்தினின்று விஜயலக்ஷ்மியோடு திரும்புவீரென்பதற் கையமில்லை. ஆனாலொரு விரோதமுண்டு.

இவ்விஷயத்தில் பலோதயத்தை உமது விக்கிரமத்தினுலேமாத்திர மடைக்தோமாயின் உமக்கு தேஜஸ்கரமாகும். பத்தினியைப் பரிகொடுத்த ராகவனுக்கு ஹநுமான் கைகொடுத்தான், இல்லாவிடில் கஷ்டமான ஸீதைலபித்துவிடுவளோவென்று ஸ்ரீராகவனுக் கபக்கியாதியுண்டாகும். அதனுலெனக்கும் யசஸ்ஸுக் தாழ்வுவரும். அது சேரிடாவண்ணம் உபாயம் யோசிக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

౨౯. బలైస్సమగ్రైర్యది మాం రావణం జిత్య సంయుగే। విజయీ స్వపురీం యాయాత్తత్తు మే స్యాద్యశస్కరమ్॥

௨௯. 𑌬𑌲𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿𑌮𑌾𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑌗𑍁𑌗𑍇।
𑌵𑌿𑌜𑌯𑍀𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂𑌯𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌮𑍇𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌶𑌸𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍॥

௨௯. பலைஸ்ஸமக்ரைர்யதிமாம்ராவணம்ஜித்யஸம்யுகே।
விஜயீஸ்வபுரீம்யாயாத்தத்துமேஸ்யாத்யஶஸ்கரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விஜயீ	ஜயசீலரான (ஸ்ரீராகவன்)	மாம்-க்ருஹீத்வா	என்னை-அழைத்துக்கொண்டு
ஸமக்ரை:-பலை:	ஸம்பூர்ணமான-ஸைன்னியங்களால்	ஸ்வபுரீம்	தம்பட்டணத்தைக்(குறித்து)
ராவணம்	இராவணனை	யாயாத்யதி	போவாராகில் [ருமையாக-ஆகும்.
ஸம்யுகே-ஜித்ய	யுத்தத்தில்-ஜயித்து	தத்து-மே-யஶஸ்கரம்-ஸ்யாத்	அதுவன்றோ-எனக்கு-பெ

தா-ம்—உமது பாகுபலத்தாலன்றி ஸ்ரீராகவன் தானே ஸைந்நியஸஹிதராயெழுந்தருளிப் பகையாளியான இராவணனையும் அவனை யொட்டிய பந்து ஸைந்நியவர்க்கங்களையும் தர்மயுத்தத்தில் ஸம்ஹரித்துப் பிறகு என்னையடைந்து ஜயஸ்ரீமானுய்த் தன்னகரம் புகினன்றோ எனக்கும் எங்களது குலத்திற்கும் பெருமையாகும். இதுதான் க்ஷத்திரியதர்மம். இதுதான் ஸ்ரீராகவனுக்கு மழகு.

౩౦. శరైస్తు సంకులాం కృత్వా లంకాం పరబలార్దనః। మాం నయేద్యది కాకుత్స్థస్తత్తస్య సదృశం భవేత్॥

௩௦. 𑌶𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑌾𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌪𑌰𑌬𑌲𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃।
𑌮𑌾𑌂𑌨𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍॥

௩௦. ஶரைஸ்துஸங்குலாம்க்ருத்வாலங்காம்பரபலார்தந:।
மாம்நயேத்யதிகாகுத்ஸ்தஸ்தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பரபலார்தந:	சத்துருவின்பலத்தை யழிப்பவரான	க்ருத்வா	செய்து
காகுத்ஸ்த:	ஸ்ரீராகவன்	மாம்-நயேத்யதி	என்னை-எடுத்துக்கொண்டு போனுரா
லங்காம்	இலங்கையை	தத்-தஸ்ய	அதுவானது-அந்த ராமனுக்கு [இல்
ஶரை:-ஸங்குலாம்	பாணங்களால்-வியாப்தமாக	ஸத்ருஶம்-பவேத்	ஸமானமாக-ஆகும்.

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! பிரதிகூலிகளைப்போக்கி யனுகூலிகளை ரக்ஷிக்கிற மகத்வம்சத்திற் பிறந்தவரும் சத்துருபலாபஹாரியென்று ஸ்வபாவ பிரஸித்த கீர்த்தியுடையவருமான ஸ்ரீராகவன் தனக்குப் பிரத்தியக்ஷவிரோதியான இவ்விலங்காதிபதியை உம்மாலன்றித் தானே இங்கெழுந்தருளி சத்துரு வாஸஸ்தலமான இம்மாநகரை ஸ்ரீராமநாமாங்கிதங்களான தனது சரங்களால் பொடியாக்கி, இராவணனையும் மகுடசிரங்களுடன் மண்ணைக் கவ்விக்கிடக்கச்செய்து என்னை யடைந்தாராயின், அதுதான் வீரலக்ஷணமாகும். அது என்னுடைய யசஸ்ஸை விர்த்திசெய்வதுமன்றி ஸ்ரீராகவயசஸ்ஸையும் பிரகாசிக்கச்செய்யும். அவ்விதமடைவதுதான், ஹே வானரபுங்கவ! ஸ்ரீராகவனது குலப்பெருமைக்கும் ஆத்மக்கியாதிக்கும் ஒவ்வினதாகும்.

౩౧. తద్యథా తస్య విక్రాంతమనురూపం మహాత్మనః। భవేదాహవశూరస్య తథా త్వముపపాదయ॥

௩௧. 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌭𑌵𑍇𑌦𑌾𑌹𑌵𑌶𑍂𑌰𑌸𑍍𑌯𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯॥

௩௧. தத்யதாதஸ்யவிக்ராந்தமநுரூபம்மஹாத்மந:।
பவேதாஹவஶூரஸ்யததாத்வமுபபாதய॥

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
தத்-மஹாத்மந:	ஆகையால்-பெரிய மனமுடையவரும்	யதா-பவேத்	எந்தவிதத்தில்-உண்டாகுமோ
ஆஹவஶூரஸ்ய	யுத்தத்தில் ஶூரருமான	ததா	அப்படி
தஸ்ய	அந்த (ஸ்ரீராகவனுக்கு)	த்வம்	நீர்
அநுரூபம்-விக்ராந்தம்-	தகுந்ததான-பராக்கிரமமானது	உபபாதய	செய்யும்.

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! உமது கிருத்தியத்தால்மாத்திரம் யான் ஸ்ரீராகவஸந்நிதியையடையின், திரிலோகவிக்கியாதனை ஸ்ரீராகவனுடைய யசஸ்ஸுக்கோர் தாழ்வும் அதனுலெனது பெருமைக்குக் குறைவுமுண்டாகிறதாதலின் அவ்வழிபுகாது, வீரியசௌரியாதிகளில் மிக்கோனுன அப்புருஷோத்தமனது பராக்கிரமம் அவருடைய கௌரவத்திற்கனுரூபமாக எவ்விதத்தில் விளங்குமோ அவ்விதம் யோசித்து இக்காரியத்தைப் பூர்த்திபண்ணும்.

౩౨. తదర్థోపహితం వాక్యం సహితం హేతుసంహితమ్। నిశమ్య హనుమాన్ శ్రేష్ఠం వాక్యముత్తరమబ్రవీత్॥

௩௨. 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑍋𑌪𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

௩௨. ததர்த்தோபஹிதம்வாக்யம்ஸஹிதம்ஹேதுஸம்ஹிதம்।
நிஸம்யஹநுமாக்ஶ்ரேஷம்வாக்யமுத்தரமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமாக்	வாயுபுத்திரர்	வாக்யம்	(ஸீதையின்) வாக்கியத்தை
அர்த்தோபஹிதம்	அர்த்தத்தோடு கூடினதும்	நிஸம்ய	கேட்டு
ஸஹிதம்	ஒன்றுக்கொன்று சேர்ந்திருக்கிறதும்	ஶ்ரேஷ்டம்	மீதியான
ஹேதுஸம்ஹிதம்	யுக்தியோடு கூடியிருக்கிறதுமான	உத்தரம்-வாக்யம்	பதிலான-வார்த்தையை
தத்	(அப்படிப்பட்ட) அந்த	அப்ரவீத்	சொன்னார்.

தா-ம்—இவ்வித மப்பிராட்டி பூர்வோத்தரஸந்தர்ப்பங்களுக் கிசைந்ததும் அர்த்தவிசேஷமுடையதும் யுக்தியுக்தமானதுமான வார்த்தையையருள, அதைக்கேட்ட ஹநுமான், தானிதுவரையிலுரையாத வோர் விஷயத்தை அவ்வாக்கியத்திற்குப் பிரதியுத்தரமாக விண்ணப்பம் செய்தனர்.

౩౩. దేవి హర్యృక్షసైన్యానామీశ్వరః ప్లవతాం వరః। సుగ్రీవః సత్త్వసమ్పన్నస్తవార్థే కృతనిశ్చయః॥

௩௩. 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌹𑌰𑍍𑌯𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃।
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃॥

௩௩. தேவிஹர்யர்க்ஷஸைந்யாநாமீஸ்வர:ப்லவதாம்வர:।
ஸுக்ரீவஸ்ஸத்வஸம்பந்நஸ்தவார்த்தேக்ருதநிஸ்சய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே தேவி	ஹே ராமபத்தினி,	ஸத்வஸம்பந்ந:	பலத்தோடு கூடினவருமான
ஹர்யர்க்ஷஸைந்யாநாம்-	வானரம் கரடி இவைகளுடைய ஸை ன்னியங்களுக்கு	ஸுக்ரீவ:	மகாராஜர்
ஈஸ்வர:	பிரபுவும்	தவ-அர்த்தே	தம்முடைய-பிரயோஜனத்தில்
ப்லவதாம்-வர:	தாண்டுவோருக்கு-சிரேஷ்டரும்	க்ருதநிஸ்சய:	செய்யப்பட்ட நிச்சயமுடையவராக (இருக்கிறார்)

தா-ம்—ஹே பரதேவதே! ஸ்ரீராகவனிங்கெப்படி யெழுந்தருளப்போகிறார், எனது துக்கமெப்படி விலகப்போகிறது, என்கிற கிலேசம் தேவரீருக்கு வேண்டாம். இந்த துக்கம் தேவரீரைப் பிடித்ததுமுண் டோவென்னும்படி இருந்தவிடமும் புகுந்தவிடமுந் தெரியாதொழியப்போகிறது. இவ்விஷயத்தி லுமக்கென் ன அவ்வளவு உறுதியென்கிறீரோ, ஹே ராகவப்பிரியே! யானோரல்பவானரன், கேவலமோர் தூதனுகமாத்தி ர மிங்கு வந்தனன், எனது பலம் பலமெனத்தகுமோ? அனந்தகோடி கரடி வானரவீரர்க்கதிபதியும் மஹாப லவானும், தைரியவானும், கொண்ட பிரதிக்கினை நிறைவேற்றவல்ல ஸத்வவானுமான வெங்கள் மஹாராஜா கிஷ்கிந்தாதிபதி ஸுக்கிரீவனிருக்கிறாரே, அந்த ஸாக்ஷாத் ஸுக்கிரீவமஹாராஜர் ஸ்ரீராகவனோடு அக்கினி ஸாக்ஷிகமாக ஸக்கியஞ்செய்தது தேவியை எப்படியாவது ரக்ஷிக்கிறதென்கிற ஸங்கல்பஞ்செய்துவிட்டார். அந் த ஸங்கல்பம் மாறாத ஸங்கல்பம், விக்கினங்காளாலுடைபடாத ஸங்கல்பம். ஸுக்கிரீவாக்கியைக்கும் ஸுக் கிரீவஸங்கல்பத்திற்கு எதிருண்டோ. அவர் மஹாபுத்திமானும் ஸத்வவானும் அனேக வெள்ள வானரவீரர் க்கதிபதியுமாதலால், இவ்விஷயத்தை ஸ்ரீராகவனுக்கும் தேவரீருக்கும் குறைவுநேரிடாதபடி, கடலோ ஆகா சமோ, எதுவோ, தனக்கு விரோதமாயிருப்பதையெல்லாம் தனதாணைக்குள்ளடக்கி அஸாத்தியத்தை ஸாத் தியமாகச்செய்து எவ்விதத்திலாவது நிறைவேற்றிவிடுவார். தேவரீர் சிந்தைகொள்ளவேண்டாம்.

౩౪. స వానరసహస్రాణాం కోటీభిరభిసంవృతః। క్షిప్రమేష్యతి వైదేహి రాక్షసానాం నిబర్హణః॥

௩௪. 𑌸 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌟𑍀𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌃।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑌃॥

௩௪. ஸவாநரஸஹஸ்ராணாம்கோடீபிரபிஸம்வ்ருத:।
க்ஷிப்ரமேஷ்யதிவைதேஹிராக்ஷஸாநாம்நிபர்ஹண:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த (ஸுக்கிரீவமகாராஜா)	ராக்ஷஸாநாம்	அரக்கர்களுக்கு
வாநரஸஹஸ்ராணாம்	வானரங்களின் (ஆயிரங்களுடைய)	நிபர்ஹண:	நாசகராக
கோடீபி:	அனேகங்களால்	க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரம்
அபிஸம்வ்ருத:	சூற்றப்பட்டவராக	ஏஷ்யதி	வரப்போகிறார்.

தா-ம்—ஹே வைதேஹி! இக்காரியத்தி லவ்வளவு திடமாகத் தீக்ஷித்திருக்கிற ஸுக்கிரீவமஹாராஜா, ஸங்கியைக் கதீதமான ஸைந்நியங்களோடு, இவ்வரக்கர்க்கோர் மிருத்தியுதேவன்போல் அதித்வரையிலிங்கு வரப்போகிறார்.

அவதாரிகை—வானரமுங் காடியுமோ இவ்வரக்கரோடு பொருந்துவதென்கிற பிராட்டியின் சங்கையைப் பரிகரிக்கிறாள்.

౩౫. తస్య విక్రమసంపన్నాస్సత్త్వవంతో మహాబలాః। మనస్సంకల్పసంపాతా నిదేశే హరయస్స్థితాః॥

౩౬. యేషాం నోపరి నాధస్తాన్న తిర్యక్సజ్జతే గతిః। న చ కర్మసు సీదంతి మహత్స్వమితతేజసః॥

௩௫. [illegible]
[illegible]

௩௬. [illegible]
[illegible]

௩௫. தஸ்யவிக்ரமஸம்பந்நாஸ்ஸத்த்வவந்தோமஹாபலா:।
மநஸ்ஸங்கல்பஸம்பாதாநிதேசேஹரயஸ்ஸ்திதா:॥

௩௬. யேஷாம்நோபரிநாதஸ்தாந்நதிர்யக்ஸஜ்ஜதேகதி:।
நசகர்மஸுஸீதந்திமஹத்ஸ்வமிததேஜஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விக்ரமஸம்பந்நா:	பராக்கிரமத்தோடு கூடினவர்களும்	யேஷாம்-கதி:	எவர்களுடைய-கமனமானது
ஸத்த்வவந்த:	அந்தஸ்ஸாரமுடையவர்களும்	உபரி-அத:ஸ்தாத்-திர்யக்	மேலும்-கீழும்-குறுக்கும்
மஹாபலா:	வெகு பலமுடையவர்களும்	நஸஜ்ஜதே	ஆலஸ்யமாகாதோ
மநஸ்ஸங்கல்பஸம்பாதா:	மனதினுடைய கமனம்போன்ற கமனமுடையவர்களுமான	தே-அமிததேஜஸ:	அப்படிப்பட்ட-மிதமில்லாத் தேஜஸ்ஸுடையவர்கள் (ஆகையால்)
ஹரய:	வானரர்கள்	மஹத்ஸு	பெரியதான
தஸ்ய-நிதேசே	அம்மஹாராஜருடைய-ஆஜ்ஞையில்	கர்மஸு	காரியங்களிலும்
ஸ்த்திதா:	இருப்பவர்கள்	நஸீதந்தி	சிரமத்தையடையார்.

౩౭. అసకృత్తైర్మహోత్సాహైస్ససాగరధరాధరా। ప్రదక్షిణీకృతా భూమిర్వాయుమార్గానుసారిభిః॥

౩౮. మద్విశిష్టాశ్చ తుల్యాశ్చ సంతి తత్ర వనౌకసః। మత్తః ప్రత్యవరః కశ్చిన్నాస్తి సుగ్రీవసన్నిధౌ॥

௩௭. [illegible]
[illegible]

௩௮. [illegible]
[illegible]

௩௭. அஸக்ருத்தைர்மஹோத்ஸாஹைஸ்ஸஸாகரதராதரா।
ப்ரதக்ஷிணீக்ருதாபூமிர்வாயுமார்காநுஸாரிபி:॥

௩௮. மத்விசிஷ்டாஸ்சதுல்யாஸ்சஸந்திதத்ரவநௌகஸ:।
மத்த:ப்ரத்யவர:கஸ்சிந்நாஸ்திஸுக்ரீவஸந்நிதௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹோத்ஸாஹை:	வெகு ஸந்தோஷமுடையவர்களும்	மத்-விசிஷ்டாஸ்ச	என்னைக்காட்டிலும்-அதிகர்களும்
வாயுமார்காநுஸாரிபி:	வாயுவின்மார்க்கத்தை யனுஸரித்தவர்களுமான	துல்யாஸ்ச	ஸமமானவர்களுமான
		வநௌகஸ:	வானரர்கள்
தை:	அந்த (வானரர்களால்)	தத்ர	அந்த இடத்தினிடையில்
ஸஸாகரதராதரா	ஸமுத்திரத்தோடும் பருவதத்தோடும் கூடின	ஸந்தி	இருக்கிறார்கள்
		ஸுக்ரீவ-ஸந்நிதௌ	ஸுக்கிரீவனுடைய-ஸந்நிதியில்
பூமி:-அஸக்ருத்	பூமியானது-அடிக்கடி	மத்த:-ப்ரத்யவர:	என்னைக்காட்டிலும்-குறைந்தவர்கள்
ப்ரதக்ஷிணீக்ருதா	பிரதக்ஷிணம் செய்யப்பட்டது	கச்சித்-நாஸ்தி	ஒருவரும்-இல்லை.

౩౯. అహం తావదిహ ప్రాప్తః కిం పునస్తే మహాబలాః। న హి ప్రకృష్టాః ప్రేష్యంతే ప్రేష్యంతే హీతరే జనాః॥

௩௯. [illegible]
[illegible]

௩௯. அஹம்தாவதிஹப்ராப்த:கிம்புநஸ்தேமஹாபலா:।
நஹிப்ரக்ருஷ்டா:ப்ரேஷ்யந்தேப்ரேஷ்யந்தேஹீதரேஜநா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-தாவத்	நான்-இப்பொழுது	ப்ரக்ருஷ்டா:	பலமுடையவர்கள்
இஹ-ப்ராப்த:	இங்கு-வந்தவனாக (ஆனேன்)	நப்ரேஷ்யந்தேஹி	(முன்பு) அனுப்பப்படமாட்டார்கள்
மஹாபலா:-தே	மிக பலமுடைய அந்த-வானரர்கள்	இதரேஜநா:	(பலமில்லா) வேறுஜனங்கள் [வா?
கிம்புந:	கேட்கவேண்டுமோ	ப்ரேஷ்யந்தே	அனுப்பப்படுகிறார்கள்.

౪౦. తదలం పరితాపేన దేవి శోకో వ్యపైతు తే। ఏకోత్పాతేన తే లంకామేష్యంతి హరియూథపాః॥

௪௦. ததலம் பரிதாபேந தேவி ஶோகோ வ்யபைது தே।
ஏகோத்பாதேந தே லங்காமேஷ்யந்தி ஹரியூதபா:॥

௪௦. ததலம்பரிதாபேநதேவிஶோகோவ்யபைதுதே।
ஏகோத்பாதேநதேலங்காமேஷ்யந்திஹரியூதபா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்-ஹேதேவி	ஆகையால்-ஓ ஸீதே,	தே-ஹரியூதபா:	அந்த-வானராதிபதிகள்
பரிதாபேந-அலம்	துக்கத்தால்-போதும் [ட்டும்	ஏகோத்பாதேந	ஒரேயெழும்பால்
தே-ஶோக:-வ்யபைது-தம்முடைய-வியஸனமானது-போக		லங்காம்-ஏஷ்யந்தி	இலங்கைக்கு-வரப்போகிறுர்.

(௩௫-மு-௪௦-ல்) தா-ம்.—மஹாராஜர்வந்தால்தானென்ன, வானர கரடி ஸைந்யங்கள்தான் வந்தாலென்ன, வானரருங் கரடிகளுமோ இப்பீமவிக்கிரமரோடு போர்புரியவல்லவரொன்று ஸம்சயிக்கிறீரோ, ஹே தேவி! அவர்களது விக்கிரமத்தையும் அவர்கள் ஸுக்ரீவாக்ஞையைக்குள்ளடங்கி நடப்பதையுங்குறித்துச்சொல்லுகிறேன்,கொஞ்சந் திருச்செவிசாற்றீர். அவர்களெல்லோரும் மஹாவீரர், மஹாபலவான்கள், மிகுந்த ஸத்வமுடையவர், இடைவிடாது சிரகாலயுத்தஞ்செய்தாலு மிளையாதவர், பசிதாகநித்திரையின்மை வெயில் காற்று இவைகளுக்கு வாடாதவர், மனோவேகதுல்லியமாகச்செல்பவர், தசதிக்குகளிலும் தடையுந் தாமஸமுமின்றி நினைத்தமாத்திரம் கமனஞ்செய்யவல்லவர். எப்பேர்ப்பட்ட யுத்தங்களிலும் பிரயாணங்களிலும் சிரமஸாத்தியமான மற்ற கிருத்தியங்களிலும் சிரமமும் சோர்வும் அதைரியமுமடைந்து பின்வாங்காது,நிலைநின்று போராடுபவர். இப்பேர்ப்பட்ட வீரரான அவர்களெல்லோரும் மஹாராஜராக்ஞையை மீறாதவர். அவர் வகுத்த கோட்டைத் தாண்டாதவர். எப்பொழுதும் மஹோத்ஸாகத்தோடு விளங்குபவர். வாயுஸஞ்சாரயோக்கியமான ஆகாசமார்க்கத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர். கிரிகளுங் கடல்களும் நிறைந்த இவ்வியனுலகை வானிடைவழியாகச்சென்று பலமுறை பிரதக்ஷிணஞ்செய்திருப்பவர். அவ்வானரருள் அநேகர் பலத்திலும் பராக்கிரமத்திலு மெனக்கு மேலானவர். சிலர் எனக்கு ஸமானர். எனக்குத் தாழ்ந்தவர் அந்த ஸுக்ரீவஸந்நிதியில் கிடைக்கவே கிடையாது: யான்தான் கடைப்பட்டவன். கேவலம் பலஹீனனென்று தள்ளுண்டவன். இப்படி ஸாமான்யனுன அடியேனே இக்கடல்தாண்டி இலங்கையில் தேவரீரைத்தேடித் தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கச் சக்தனுயின் என்னினு மதிப்பிரபலரான மற்ற வானரவீரர் எப்பேர்ப்பட்ட கிருத்தியஞ்செய்யார்? அவர்களுடைய திறத்தையும் தைரியத்தையும்பற்றிப் பிரச்னிக்கவும் வேண்டுமோ? இக்கடலை யொருதாண்டாகத்தாண்டி இவ்வரக்கர் பூண்டைக் கிள்ளியெறிந்து தேவரீரது கிலேசத்தைப் பற்றற வொழிக்கப்போகிறுர்கள். அப்படிப்பட்ட பலவான்கள் வாஸ்தவத்திலிருந்தனராயின், அவர்களுள் ஒருவரோ விங்கு வரக்கூடாது, அபலவானுன நீயோன் வரவேண்டுமென்கிறீரோ, அம்ம! சத்துருபலத்தை யறியுநிமித்தம் பிரதமத்தில் பிரபலவான்கள் வெளிவரார்கள், ஓர் ஸாதாரணனை முன்னனுப்பி அவனுல் சத்துருவீரிய மிவ்வளவென்று தெரிந்துகொண்டு பிறகு பலவான்களை யனுப்புவது இராஜதந்திரரீதியாதலால் அடியேன் முன் விடுக்கப்பட்டனன். இக்காரணங்களால், ஹே ஜனகாத்மஜே! வானர கரடி ஸைந்ய மிங்குவந்து சேருவது அஸாத்தியமென்று தேவரீர் ஸ்வப்னத்திலும் ஸம்சயிக்கவேண்டாம்.

౪౧. మమ పృష్ఠగతౌ తౌ చ చంద్రసూర్యావివోదితౌ। త్వత్సకాశం మహాసత్త్వౌ నృసింహావాగమిష్యతః॥

௪௧. மம ப்ருஷ்டகதௌ தௌ ச சந்த்ரஸூர்யாவிவோதிதௌ।
த்வத்ஸகாஶம் மஹாஸத்த்வௌ ந்ருஸிம்ஹாவாகமிஷ்யத:॥

௪௧. மமப்ருஷ்டகதௌதௌசசந்த்ரஸூர்யாவிவோதிதௌ।
த்வத்ஸகாஶம்மஹாஸத்வௌந்ருஸிம்ஹாவாகமிஷ்யத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உதிதௌ-சந்த்ரஸூர்யாவிவ	உதயமான-சந்திரஸூரியாள் போல் (இருப்பவர்களும்)	தௌ	அந்த (இராமலக்ஷ்மணர்கள்)
		மம-ப்ருஷ்டகதௌ	என்னுடைய-முதுகை யடைந்தவர்க[ளாக
மஹாஸத்வௌ	மிக பலமுடையவர்களும்	த்வத்ஸகாஶம்	தம்முடைய ஸமீபத்திற்கு
ந்ருஸிம்ஹௌ	புருஷசிரேஷ்டர்களுமான	ஆகமிஷ்யத:	வரப்போகிறுர்கள்.

౪౨. తతో వీరౌ నరవరౌ సహితౌ రామలక్ష్మణౌ। ఆగమ్య నగరీం లంకాం సాయకైర్విధమిష్యతః॥

௪௨. ததோ வீரௌ நரவரௌ ஸஹிதௌ ராமலக்ஷ்மணௌ।
ஆகம்ய நகரீம் லங்காம் ஸாயகைர்விதமிஷ்யத:॥

௪௨. ததோவீரௌநரவரௌஸஹிதௌராமலக்ஷ்மணௌ।
ஆகம்யநகரீம்லங்காம்ஸாயகைர்விதமிஷ்யத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத: வீரௌ	பின்பு-பராக்கிரமமுடையவர்களும்	லங்காம்-நகரீம்	இலங்கையென்கிற-பட்டணத்திற்கு
நரவரௌ	புருஷசிரேஷ்டர்களுமான	ஆகம்ய	வந்து
தௌ-ராமலக்ஷ்மணௌ-அந்த-இராமலக்ஷ்மணர்கள்		ஸாயகை:	பாணங்களால்
ஸஹிதௌ	ஒன்றுசேர்ந்தவர்களாக	விதமிஷ்யத:	நசிக்கக்கடவர்கள்.

౪౩. సగణం రావణం హత్వా రాఘవో రఘునందనః। త్వామాదాయ వరారోహే స్వపురం ప్రతియాస్యతి॥

௪௩. ஸகணம் ராவணம் ஹத்வா ராகவோ ரகுநந்தந:।
த்வாமாதாய வராரோஹே ஸ்வபுரம் ப்ரதியாஸ்யதி॥

சரு. ஸகணம்ராவணம்ஹத்வாராகவோரகுநந்தந:।
த்வாமாதாயவராரோஹேஸ்வபுரம்ப்ரதியாஸ்யதி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே வராரோஹே	ஓ உத்தமாங்கி!	ராவணம்	இராவணனை
ரகுநந்தந:	ரகுக்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டு பண்ணுகிற	ஹத்வா	கொன்று
		த்வாம்-ஆதாய	தம்மை-எடுத்துக்கொண்டு
ராகவ:	ஸ்ரீராகவன்	ஸ்வபுரீம்	ஸ்வகியமான பட்டணத்திற்கு
ஸகணம்	இராக்ஷஸக் கூட்டத்தோடுகூடின	ப்ரதியாஸ்யதி	திரும்பிச் செல்லக்கடவர்.

౪౪. త్వామశ్వసిహి భద్రం తే భవత్వం కాలకాంక్షిణీ। నచిరాద్ద్రక్ష్యసే రామం ప్రజ్వలంతమివానలమ్॥

சச. ததாஶ்வஸிஹி பத்ரம் தே பவத்வம் காலகாங்க்ஷிணீ।
நசிராத்த்ரக்ஷ்யஸே ராமம் ப்ரஜ்வலந்தமிவானலம்॥

சச. ததாஶ்வஸிஹிபத்ரந்தேபவத்வம்காலகாண்க்ஷிணீ।
நசிராத்த்ரக்ஷ்யஸேராமம்ப்ரஜ்வலந்தமிவாநலம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்-ஆஶ்வஸிஹி	ஆகையாலே-பொருத்துக்கொள்ளும்	ப்ரஜ்வலந்தம்-அனலமிவ -	எறிந்துகொண்டிருக்கும்-அக்கினி போல்
தே-பத்ரம்	தமக்கு-மங்களம் (உண்டாகும்)		
த்வம்-காலகாண்க்ஷிணீ-பவ-	தேவரீர்-நற்காலத்தைக் கோரின வராக-ஆகும்	ராமம்-நசிராத்த்ரக்ஷ்யஸே	ஸ்ரீராகவனை-சீக்கிரமாக பார்க்கப்போகிறீர்.

౪౫. నిహతే రాక్షసేంద్రేऽస్మిన్ సపుత్రామాత్యబాంధవే। త్వం సమేష్యసి రామేణ శశాంకేనేవ రోహిణీ॥

சரு. நிஹதே ராக்ஷஸேந்த்ரேऽஸ்மின் ஸபுத்ராமாத்யபாந்தவே।
த்வம் ஸமேஷ்யஸி ராமேண ஶஶாங்கேனேவ ரோஹிணீ॥

சரு. நிஹதேராக்ஷஸேந்த்ரேஸ்மிந்ஸபுத்ராமாத்யபாந்தவே।
த்வம்ஸமேஷ்யஸிராமேணஶஶாங்கேநேவரோஹிணீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸபுத்ராமாத்யபாந்தவே -	புத்திரர்களோடும் மந்திரிகளோடும் பந்துக்களோடும் கூடின	ஶஶாங்கேந-ரோஹிணீவ-	மதியோடு-ரோகிணிதேவிபோல்
		த்வம்	தேவரீர்
அஸ்மிந்-ராக்ஷஸேந்த்ரே-இந்த-இராவணன்		ராமேண	ஸ்ரீராகவனோடு
நிஹதே (ஸதி)	கொல்லப்பட்டவனாக ஆனவளவில்	ஸமேஷ்யஸி	சேரப்போகிறீர்.

౪౬. క్షిప్రం త్వం దేవి శోకస్య పారం యాస్యసి మైథిలి। రావణం చైవ రామేణ నిహతం ద్రక్ష్యసేऽచిరాత్॥

சகூ. க்ஷிப்ரம் த்வம் தேவி ஶோகஸ்ய பாரம் யாஸ்யஸி மைதிலி।
ராவணம் சைவ ராமேண நிஹதம் த்ரக்ஷ்யஸேऽசிராத்॥

சகூ. க்ஷிப்ரம்த்வம்தேவிஶோகஸ்யபாரம்யாஸ்யஸிமைதிலி।
ராவணம்சைவராமேணநிஹதம்த்ரக்ஷ்யஸேசிராத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேதேவி-த்வம்	ஓ ஸீதே! தேவரீர்	ராமேண-நிஹதம்	ஸ்ரீராகவனால்-அடிக்கப்பட்ட
ஶோகஸ்ய-பாரம்	துக்கத்தினுடைய-கரையை	ராவணம்சைவ	இராவணனையும் கூட
க்ஷிப்ரம்-யாஸ்யஸி	சீக்கிரமாய்-அடையப்போகிறீர்	அசிராத்	சீக்கிரமாகவே
ஹே மைதிலி	வாராய் ஜனகபுத்ரி!	த்ரக்ஷ்யஸே	பார்க்கப்போகிறீர்.

(சக-மு-சகூ-ல்) தா-ம்—ஸர்வாங்கலக்ஷணமுள்ள ஹே திவ்விய ஸுந்தரி! வானரர்தான் கடல்தாண்டி வந்துவிடுகிறுர்கள். ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்வந்து சேருவதெவ்விதமென்கிறீரோ, மிக பலவான்களும் அதிதேஜஸ்விகளும் நிரசிரேஷ்டருமான அவ்விருவரையும், ஏககாலத்தி லுதயகிரியையடைந்த ஸோமார்க்க மண்டலங்களைப்போல, அடியேன் முதுகின்மீதெழுந்தருளச்செய்துகொண்டு இக்கடலை யொருதாண்டாகத்தாண்டி இவ்விலங்கையில் தேவரீருக்கு ஸமீபத்தில் கொண்டு சேர்த்துவிடுகிறேன். அக்ரபுங்கவர் இங்கு வந்தவுடன் இலங்கையென்னு மிப்பெருநகரைத் தங்களது சரங்களால் படுசூர்ணமாக்கிப் பிறகு ஸ்ரீராகவன் தம்மைத்திருடிவந்த இந்த இராவணனைத் தனது சக்திவிசேஷத்தால் வென்று தேவரீரையடைந்து தம்முடைய வயோத்தியை அடையப்போகிருர். ஹே வரானனே! கொஞ்சகாலம் பொறுமையோடு வீற்றிரும். தேவரீருக்கு நற்காலம் ஸமீபித்துவிட்டது. மஹோத்ஸவமுண்டாகப்போகிறது. தேவரீரருளிய இரண்டுமாதகாலத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொண்டு அநந்தரம் தேவரீருக்குண்டாகப்போகிற மஹாமங்களத்தைக்கோரிக்கொண்டு கிலேசமுறாது எழுந்தருளியிரும், இன்னம் ஸ்வல்பகாலத்தில் அபராதியான இராவணன்மீது சீற்றத்தால் பிரளயாக்கினிபோல் ஜ்வலித்து நிற்கிற ஸ்ரீராகவனை யிங்கே காணப்போகிறீர். அப்பகையாளியை புத்திரமித்திர மந்திரிவர்க்கத்துடன் ஸம்ஹரித்தபிறகு சீற்றம் விலகிப் பிரஸன்னமான திருமுகத்துடன் தேவரீரிடமெழுந்தருளுகிற ஸ்ரீராகவனைச் சந்திரனோடு ரோஹணிதேவிபோலடைந்து பேரானந்தமடையப் போகிறீர். ஹே நித்தியமங்களே! இத்துயர்க்கடலினது கரையைச் சீக்கிரத்தில் காணப்போகிறீர். தேவரீரை ஹிம்ஸிக்கிற இராவணனும் இராமபாணத்தாற் பொத்துண்டு படுகளத்தில் வீழ்ந்துகிடக்கப் பார்க்கப்போகிறீர். இவ்விதம் இத்துயர் நீங்கி இச்சத்துருவர்க்கந் தொலைந்து ஸ்ரீராகவன்பக்கல் சேர்ந்து பேரானந்தவாழ்க்கை புரியப்போகிறீர், இதற்கு ஸந்தேகமில்லை.

౪౭. ఏవమాశ్వాస్య వైదేహీం హనూమాన్మారుతాత్మజః। గమనాయ మతిం కృత్వా వైదేహీం పునరబ్రవీత్॥

௪௭. 𑌏𑌵𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌗𑌮𑌨𑌾𑌯 𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

௪௭. ஏவமாஶ்வாஸ்யவைதேஹீம்ஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:।
கமநாயமதிம்க்ருத்வாவைதேஹீம்புநரப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜ:-ஹநுமாந்	வாயுபுத்திரனான-ஹநுமான்	கமநாய-மதிம் க்ருத்வா	போவதையும்பொருட்டு- புத்தியை- [செய்து
வைதேஹீம்-ஏவம்-ஆஶ்வாஸ்ய	இந்தவிதம்-பிராட்டியை ஸமாதானித்து	வைதேஹீம்	பிராட்டியைக்(குறித்து)
		புந:-அப்ரவீத்	மறுபடி-விண்ணப்பம் செய்தனர்.

தா-ம்—இவ்விதமவ்வாயுபுத்திரன் துக்கபீடிதையான பிராட்டியை ஸ்ரீராகவன் மனதைப்பற்றிய நல்வார்த்தையால் ஸமாதானித்து, பிரயாணிச்சிதராயிருக்கையில், ஜானகிக்கு இனனம் திடமும் நம்பிக்கையுமுண்டாகுகிமித்தம் பின்வருமாறு மொழிந்தனர்.

౪౮. తమరిఘ్నం కృతాత్మానం క్షిప్రం ద్రక్ష్యసి రాఘవమ్। లక్ష్మణం చ ధనుష్పాణిం లంకాద్వారముపస్థితమ్॥

௪௮. 𑌤𑌮𑌰𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌮𑍍।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌚 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௪௮. தமரிக்நம்க்ருதாத்மாநம்க்ஷிப்ரம்த்ரக்ஷ்யஸிராகவம்।
லக்ஷ்மணம்சதநுஷ்பாணிம்லங்காத்வாரமுபஸ்திதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ருதாத்மாநம்	செய்யப்பட்ட பிரயத்தினமுடையவ	தநுஷ்பாணிம்-தம்-ராகவம்-தநுஸ்ஸை கையிலுடையவருமான-அந்த-ஸ்ரீராகவனையும்	
அரிக்நம்	பகையாளிகளைக்கொல்லுபவரும்[ரும்	லக்ஷ்மணம்ச	இலக்ஷ்மணனையும்
லங்காத்வாரம்-உபஸ்த்திதம்-இலங்கையினுடைய வாசலை அடைந்தவரும்		க்ஷிப்ரம்-த்ரக்ஷ்யஸி	சீக்கிரம்-பார்க்கப்போகிறீர்.

தா-ம்—ஹேபவித்ரே! இவ்விஷயத்தில் கொஞ்சமேனும் ஸம்சயம்வேண்டாம், இன்னம் ஸ்வல்பகாலத்தில் பாந்தபஞன ஸ்ரீராகவன் இராவணவதார்த்தம் ஸகல பிரயத்தனங்களையு முடித்துக்கொண்டு பெருங்கடலைத்தாண்டி யுத்தஸந்நத்தராய் இளையவரோடு இலங்காத்வாரத்தில் வந்துநிற்கக் காணப்போகிறீர்.

౪౯. నఖదంష్ట్రాయుధాన్వీరాన్సింహశార్దూలవిక్రమాన్। వానరాన్వారణేంద్రాభాన్ క్షిప్రం ద్రక్ష్యసి సంగతాన్॥

௪௯. 𑌨𑌖𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑌿𑌂𑌹𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍।
𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑌾𑌨𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍॥

௪௯. நகதம்ஷ்ட்ராயுதாந்வீராந்ஸிம்ஹஶார்தூலவிக்ரமாந்।
வாநராந்வாரணேந்த்ராபாந்க்ஷிப்ரம்த்ரக்ஷ்யஸிஸங்கதாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நகதம்ஷ்ட்ராயுதாந்	நகங்களையும் பற்களையும் ஆயுதங்களாயுடையவர்களும்	வாரணேந்த்ராபாந்	யானைசிரேஷ்டத்தின் காந்திபோன்ற காந்தியுடையவர்களும்
வீராந்	சூரர்களும்	ஸங்கதாந்	ஒன்றுசேர்ந்தவர்களுமான
ஸிம்ஹஶார்தூலவிக்ரமாந்	சிங்கமென்ன, புலியென்ன, இவைகளுடைய பராக்கிரமம் போன்ற பராக்கிரம முடையவர்களும்	வாநராந்	வானரர்களை
		க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாய்
		த்ரக்ஷ்யஸி	பார்க்கப்போகிறீர்.

౫౦. శైలాంబుదనికాశానాం లంకామలయసానుషు। నర్దతాం కపిముఖ్యానామార్యే యూథాన్యనేకశః॥

௫௦. 𑌶𑍈𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑌨𑌿𑌕𑌾𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌮𑌲𑌯𑌸𑌾𑌨𑍁𑌷𑍁।
𑌨𑌰𑍍𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍂𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑌶𑌃॥

௫௦. ஶைலாம்புதநிகாஶாநாம்லங்காமலயஸாநுஷு।
நர்ததாம்கபிமுக்யாநாமார்யேயூதாந்யநேகஶ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஆர்யே	ஓ பூஜ்யே,	நர்ததாம்	சப்திப்பவருமான
ஶைலாம்புதநிகாஶாநாம்-பருவதத்தோடும் மேகத்தோடும்	[ஸமானமானவர்களும்	கபிமுக்யாநாம்	வானரசிரேஷ்டர்களுடைய
லங்காமலயஸாநுஷு	இலங்கையினுடைய மலய பருவதத்தின் தாழ்வரையில்	அநேகஶ:-யூதாநி	அதிகமான-ஸமூகங்களை
		(த்ரக்ஷ்யஸி)	(பார்க்கப்போகிறீர்.)

தா-ம்—ஸூக்ஷ்மமானரூபமுடைய அக்கரோந்திரர்க் குதவிபுரியுனிமித்தம் எனது ஜாதியான அனேகவானரரைக்காணப்போகிறீர், அவர்களென்னைப்போல் ஸாமான்னிய குரங்குகளல்ல, ஆகிருதியில் பர்வதங்களுக்கு ஸமானர், நிறத்தில் மேகத்திற்குத்துல்லியர், மத்தகஜம்போல் மதித்த நடையுடையவர். வீரியத்தில் சிம்மவியாக்கிரங்களுக்கு ஸமானர். எல்லோரும் மகாவீராள், இரணதீராள், அஸகாயசூராள், அவர்களெல்

லோருமொன்றுசேர்ந்து ஒரேகாரியத்தை யுத்தேசித்தவராய் தாசரதியை முன்னிட்டுக்கொண்டு இம்மலய பர்வதத்தில் வந்திறங்கி கோஷிக்கப்போகிறார்கள்.

౫౦. స తు మర్మణి ఘోరేణ తాడితో మన్మథేషుణా। న శర్మ లభతే రామః సింహార్దిత ఇవ ద్విపః॥

௫௰. 𑌸 𑌤𑍁 𑌮𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌘𑍋𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌾𑌡𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑍇𑌷𑍁𑌣𑌾।
𑌨 𑌶𑌰𑍍𑌮 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤 𑌇𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌃॥

௫௰. ஸதுமர்மணிகோரேணதாடிதோமந்மதேஷுணா।
நஸர்மலபதேராமஸ்ஸிம்ஹார்திதயிவத்விப:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ராமஸ்து	அந்த-ஸ்ரீராகவனேவென்றால்	ஸிம்ஹார்தித:	சிங்கத்தால் பீடிக்கப்பட்ட
கோரேண-மந்மதேஷுணா -	பயங்கரமான-மன்மதனுடைய பாணத்தினல் [வராக	த்விபஇவ	யானைபோல்
		ஸர்ம	ஸுகத்தை
மர்மணி-தாடித:	மர்மஸ்தானங்களில் - அடிக்கப்பட்ட	நலபதே	அடையாமலிருக்கிறார்.

தா-ம்—ஹே ஜனகாத்மஜே! அந்கரபுங்கவரான ஸ்ரீராகவன் தேவரீரைப்பிரிந்த துக்கமாற்றாது மன்மதபாணத்தாற்புண்பட்டு மிகவுநொந்து சிங்கத்தின்வாயிற்பட்ட கஜசிரேஷ்டம்போல் கிலேசமுற்று வருந்துகிறார்.

౫౧. మా రుదో దేవి శోకేన మా భూత్తే మనసోఽప్రియమ్। శచీవ పత్యా శక్రేణ భర్త్రా నాథవతీ హ్యసి॥

௫௧. 𑌮𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌨𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍।
𑌶𑌚𑍀𑌵 𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌥𑌵𑌤𑍀 𑌹𑍍𑌯𑌸𑌿॥

௫௧. மாருதோதேவிஸோகேநமாபூத்தேமநஸோப்ரியம்।
ஸசீவபத்யாஸக்ரேணபர்த்ராநாதவதீஹ்யஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேதேவி	ஓஸீதே!	பத்யா-ஸக்ரேண	பதியான-இந்திரனேடு
ஸோகேந-மாருத:	துக்கத்தால்-அழவேண்டாம்	ஸசீவ	சசிதேவிபோல் (தேவரீர்)
தே-மநஸ:	தம்முடைய-மனதிற்கு	பர்த்ரா	பதியான ஸ்ரீராகவனாலே
அப்ரியம்-மாபூத்	அநிஷ்டம்-வேண்டாம்	நாதவதீ-அஸி	பர்த்தாவையுடையவளாக-ஆகிறீர்.

தா-ம—ஸ்ரீராகவனவசிய மிங்கெழுந்தருளி தேவரீரது கவலைகளைப்போக்கப் போகிறாராதலால், ஹேதேவி! இனி நீர் துக்கிக்கவேண்டாம், பயமுறவேண்டாம், ஸம்சயத்தால் மனமுழலவேண்டாம், கிருபைநிறைந்த இத்திருக்கண்களில் நீர் சொரியவேண்டாம், சிறிதுகாலம் பதியைப்பிரிந்திருந்து பிறகு பதியோடு சேர்ந்த சசிதேவிபோல், ஸ்ரீராகவனைப்பிரிந்திருக்குந் தேவரீர் அப்புருஷோத்தமனைச் சீக்கிரத்திலேயே அடைந்து பேரானந்தமுறப்போகிறீர்.

౫౨. రామాద్విశిష్టః కోఽన్యోఽస్తి కశ్చిత్సౌమిత్రిణా సమః। అగ్నిమారుతకల్పౌ తౌ భ్రాతరౌ తవ సంశ్రయౌ॥

௫௨. 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌸𑌮𑌃।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌕𑌲𑍍𑌪𑍌 𑌤𑍌 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍌 𑌤𑌵 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑍌॥

௫௨. ராமாத்விஸிஷ்ட:கோந்யோஸ்திகஸ்சித்ஸௌமித்ரிணாஸம:।
அக்நிமாருதகல்பௌதௌப்ராதரௌதவஸம்ஸ்ரயௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராமாத்-விஸிஷ்ட:	ஸ்ரீராகவனைக் காட்டிலும்-அதிகமானவன்	அக்நிமாருதகல்பௌ	அக்கினிக்கும் வாயுவுக்கும் ஸமானர்களாயிருக்கிற
அந்ய:-க:-அஸ்தி	இதரன்-எவன்-இருக்கிறான்	தௌ-ப்ராதரௌ	அந்த பிராதாக்களான இராமலக்ஷ்மணர்கள்
ஸௌமித்ரிணா	இலக்ஷ்மணனோடு		
ஸம: கஸ்சித்	ஸமமானவன் எவன்-(இருக்கிறான்)	தவ-ஸம்ஸ்ரயௌ	தமக்கு-ஆதாரர்களாயிருக்கிறார்கள்.

தா-ம்—ஹேஜானகி! உமக்கென்ன குறைவிருக்கிறது, ஸ்ரீராகவனுக்கு மேலானபுருஷன் எவ்வுலகிலுளன், இலக்ஷ்மணனுக்கு ஸமானனான பராக்கிரமசாலி எங்காவதிருக்கின்றனனே, இப்பேர்ப்பட்ட நரவியாக்கிரர் உமக்கு இரக்ஷகர், அக்கினியும் வாயுவுமொன்று சேர்ந்தாற்போல் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மண ரிருவரும் கோதண்டத்தைவளைக்கின் பிரளயாக்கினிபோ லுலகமுழுதையுந் தகித்துவிடாரோ? ஹேதேவி! அந்கரபுங்கவர் இவ்வரக்கனைவென்று தேவரீரை யிரக்ஷிப்பாரென்பதற்கு யாதொருஸம்சயமுமில்லை.

౫౩. నాస్మింశ్చిరం వత్స్యసి దేవి దేశే రక్షోగణైరధ్యుషితేఽతిరౌద్రే। న తే చిరాదాగమనం ప్రియస్య క్షమస్వ మత్సంగమకాలమాత్రమ్॥

௫௩. 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌗𑌣𑍈𑌰𑌧𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑍇𑌽𑌤𑌿𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑍇।
𑌨 𑌤𑍇 𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌕𑌾𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍॥

௨௪. நாஸ்மிம்ஶ்சிரம்வத்ஸ்யஸிதேவிதேஶேரக்ஷோகணைரத்யுஷிதேதிரௌத்ரே।
நதேசிராதாகமநம்ப்ரியஸ்யக்ஷமஸ்வமத்ஸங்கமகாலமாத்ரம்॥

இதி ஸ்ரீமத்ஸுந்தரகாண்டே - ஏகோநசத்வாரிம்ஶ: ஸர்க்க:.

பதம்.	உரை.
ஹேதேவி	ஓ ஸீதே!
ரக்ஷோகணை:அத்யுஷிதே-	அரக்கருடைய ஸமூகங்களால்-வஸிக்கப்பட்டதாகையால்
அதிரௌத்ரே	மிகபயங்கரமான
அஸ்மிந்-தேஶே	இந்த-தேசத்திலே
சிரம்-நவத்ஸ்யஸி	(தேவரீர்) பஹுகாலம்-இருக்கப்போகிறதில்லை

பதம்.	உரை.
தே	தம்முடைய
ப்ரியஸ்ய	பர்த்தாவினுடைய
ஆகமநம்	வரவானது
சிராத்-ந	வெகுநாள் செல்லாது
மத்ஸங்கமகாலமாத்ரம்-	என்னுடைய ஸம்பந்தகாலத்தைமாத்திரம்
க்ஷமஸ்வ	(கொஞ்சம்) பொறுத்துக்கொள்ளும்.

தா-ம்—ஹே பவித்ரே! அதிகவிளம்பரமேன், இராக்ஷஸபூயிஷ்டமான இந்த அதர்மப்பிரதேசத்தில் தேவரிருக்கின்னம் ஸ்வல்பகாலந்தான்வாஸம், ஸ்ரீராகவனிங்கெழுந்தருளுவதற்கும் இன்னம் ஸ்வல்பகாலந்தானுளது. தேவரீர் சிரகாலம் ஸங்கடப்படவேண்டுவதில்லை, அடியேன் திரும்பிச்சென்று ஸ்ரீராகவனுக்குத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து இவ்விருத்தாந்தங்களை விக்கியாபிக்கு மவ்வளவு கிருபைசெய்யுவேண்டும். உத்தரக்ஷணத்திலேயே ஸ்ரீராகவன் புறப்பட்டுவந்து ரக்ஷிக்கப்போகிறா ரென்றிவ்விதம் ஹநுமான் தேவியினிடத்தில் விக்கியாபித்தனர்.

ஸங்மநோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

முப்பத்தொன்பதாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

நாற்பதாவது ஸர்க்கம்.

౧. శ్రుత్వాతు వచనంతస్య వాయుసూనోర్మహాత్మనః। ఉవాచాత్మహితం వాక్యం సీతా సురసుతోపమా॥

௧. ஶ்ருத்வாது வசநம் தஸ்ய வாயுஸூநோர்மஹாத்மந:।
உவாசாத்மஹிதம் வாக்யம் ஸீதா ஸுரஸுதோபமா॥

௧. ஶ்ருத்வாதுவசநம்தஸ்யவாயுஸூநோர்மஹாத்மந:।
உவாசாத்மஹிதம்வாக்யம்ஸீதாஸுரஸுதோபமா॥

பதம்.	உரை.
ஸுரஸுதோபமா-ஸீதா-	தேவகன்னிகைக்கு நிகரான-பிராட்டி
மஹாத்மந:	சிலாக்கியமானபுத்தியையுடையவரும்
வாயுஸூநோ:-தஸ்ய	வாயுபுத்திரருமான-அந்த (ஹநுமானுடைய)

பதம்.	உரை.
வசநம்-ஶ்ருத்வா	வார்த்தையை-கேட்டு
ஆத்மஹிதம்	தமக்கு ஹிதமான
வாக்யம்	வார்த்தையை
உவாச	சொன்னள்.

தா-ம்—தேவகன்னிகைக்கு நிகரான வடிவழகையுடைய வப்பிராட்டி, ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் வானரஸமேதராய் இலங்கைக்கெழுந்தருளுவதற்குப் பெருங்கடலொன்று பிரதிபந்தகமாக நிற்கிறதே, அதைக்கடக்கயாது யுக்தி செய்திருக்கிறீரென்று தான் வினவியதற்கு, மஹாபுத்திமானும் பலவானும் பவனாத்மஜனுமான ஹநுமான் பிரதியுரைத்த வாக்கியமுழுதையும் நன்றாகச்செவியுற்று, ஸந்தேகம் தீர்ந்து, துக்கமற்றவளாய்த் தனது ஹிதத்தைக்குறித்த சில நன்மொழிகளை யுரைத்தனள்.

౨. త్వాందృష్ట్వాప్రియవక్తారం సంప్రహృష్యామివానర। అర్ధసంజాతసస్యేవ వృష్టింప్రాప్యవసుంధరా॥

௨. த்வாம் த்ருஷ்ட்வா ப்ரியவக்தாரம் ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்யாமி வாநர।
அர்த்தஸஞ்ஜாதஸஸ்யேவ வ்ருஷ்டிம் ப்ராப்ய வஸுந்தரா॥

௨. த்வாம்த்ருஷ்ட்வாப்ரியவக்தாரம்ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்யாமிவாநர।
அர்த்தஸஞ்ஜாதஸஸ்யேவவ்ருஷ்டிம்ப்ராப்யவஸுந்தரா॥

பதம்.	உரை.
ஹேவாநர	வானரரான ஹே ஹநுமன்!
ப்ரியவக்தாரம்	இஷ்டத்தைச்சொல்லுகிற
த்வாம்-த்ருஷ்ட்வா	உம்மை-பார்த்து
வ்ருஷ்டிம்	மழையை

பதம்.	உரை.
ப்ராப்ய	அடைந்து
அர்த்தஸஞ்ஜாதஸஸ்யா-	பாதிமுளைத்திருக்கிற பயிரையுடைய
வஸுந்தரா இவ	பூமிபோல் (யான்)
ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்யாமி	ஸந்தோஷமடைகிறேன்.

தா-ம்—ஹே வானரோத்தம! பாதிவிர்த்தியடைந்து பல கர்ப்பமாகும் ஸமயத்தில் வருஷமற்றுக் காய்ந்து தீய்ந்துபோகிற பயிருக்கு பகவத்ஸங்கல்பத்தால் திவ்விய வருஷமுண்டாகி யதாபூர்வம் பசுமை

யும் செழுமையுமடைந்து ஸுந்தரமாக விளங்கும் பூமிபோல், ஸ்ரீராகவனோடு வாழ்ந்த அங்கிரதிசயானந் தம் விலகி காலவித்தியாஸத்தால் விரகம்நேர்ந்து இத்தேசத்தில் துக்கித்து ஜீவனையொழிக்க யான் யத்தனிக்கும் ஸமயத்தில், தேவாமிருதத்தைப் பழிக்கும்படியாக உமது அமலவாக்கால் ஸ்ரீராகவகதாமிருதத்தை ஏராளமாகப்பொழிந்து, பிறகு ஸஞ்சீவிக்கு நிகரான உமது திவ்விய தரிசனத்தையுந்தந்து, துக்கவிடாய் தீர்த்து என்னை ஆனந்தபரிதையாக்கினீர். ஹே பவனாத்மஜ! உமது நல்வரவால் கண்ட கதமான வென் பிராணனது மறுபடியும் ஸ்திரமடைந்து யானும் ஸந்தோஷங்கொண்டவளாயினன்.

௩. యథా తం పురుషవ్యాఘ్రం గాత్రైః శోకాభికర్శితైః। సంస్పృశేయం సకామాహం తథా కురు దయాం మయి॥

௩. யதா தம் புருஷவ்யாக்ரம் காத்ரை: சோகாபிகர்சிதை:।
ஸம்ஸ்ப்ருசேயம் ஸகாமாஹம் ததா குரு தயாம் மயி॥

௩. யதாதம்புருஷவ்யாக்ரம்காத்ரைஶ்ஶோகாபிகர்ஶிதைஃ।
ஸம்ஸ்ப்ருஶேயம்ஸகாமாஹம்ததாகுருதயாம்மயி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸகாமா-அஹம்	மிகவன்போடுகூடின-யான்	யதா	எப்படி
ஶோகாபிகர்ஶிதைஃ	துக்கத்தால் இளைத்திருக்கிற	ஸம்ஸ்ப்ருஶேயம்	தொடுவேனோ
காத்ரைஃ	அவயவங்களால்	ததா-மயி-தயாம்-குரு	அப்படி - என்னிடத்தில்- தயையை செய்யும்.
புருஷவ்யாக்ரம்-தம்	புருஷசிரேஷ்டனை-அந்த (ராமனை)		

தா-ம்— ஹே ஹநுமந்! நெடுநாள் நாயகனைப் பிரிந்திருக்கும் யான் மன்மதபாணத்தால் மிகவும் பிணியுண்டு, ஸர்வாங்கசோபையிழந்து மிகவும் கிருசித்திருக்கின்றனன். கார்முகில்வண்ணனும், புருஷசிரேஷ்டனுமான அந்த ஸ்ரீராகவனது திருமேனியை ஆலிங்கனஞ்செய்து விரகதாபசமனஞ் செய்துகொள்ளப் பேராவலுற்றிருக்கின்றனன். இவ்வபீஷ்டப்பிராப்தி யெனக்குக் கிடைக்கும்படி, ஹே மஹாபாக! என்னிடத்திற் கிருபைசெய்யும்.

௪. అభిజ్ఞానం చ రామస్య దత్తం హరిగణోత్తమ। క్షిప్తామిషీకాం కాకస్య కోపాదేకాక్షిశాతనీమ్॥

௪. அபிஜ்ஞாநம் ச ராமஸ்ய தத்யா ஹரிகணோத்தம।
க்ஷிப்தாமிஷீகாம் காகஸ்ய கோபாதேகாக்ஷிஶாதநீம்॥

௪. அபிஜ்ஞாநம்சராமஸ்யதத்யாஹரிகணோத்தம।
க்ஷிப்தாமிஷீகாம்காகஸ்யகோபாதேகாக்ஷிஶாதநீம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ஹரிகணோத்தம	ஹே வானரமுக்ய!	இஷீகாம்	திருணத்தை
கோபாத்-க்ஷிப்தாம்	சினத்தால்-விடப்பட்ட	அபிஜ்ஞாநம்ச	அடையாளத்தையும்
காகஸ்ய-ஏகாக்ஷிஶாதநீம்-	காகத்தினுடைய-ஒருகண்ணைப்போக்கடிக்கத்தக்கின	ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுக்கு
		தத்யாஃ	கொடும்.

௫. మనఃశిలాయాస్తిలకో గండపార్శ్వే నివేశితః। త్వయా ప్రణష్టే తిలకే తం కిల స్మర్తుమర్హసి॥

௫. மநஶ்ஶிலாயாஸ்திலகோ கண்டபார்ஶ்வே நிவேஶித:।
த்வயா ப்ரணஷ்டே திலகே தம் கில ஸ்மர்துமர்ஹஸி॥

௫. மநஶ்ஶிலாயாஸ்திலகோகண்டபார்ஶ்வேநிவேஶிதஃ।
த்வயாப்ரணஷ்டேதிலகேதம்கிலஸ்மர்த்துமர்ஹஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திலகே-ப்ரணஷ்டே(ஸதி)-	திலகமானது-அழிந்தவளவில்	கண்டபார்ஶ்வே	கன்னத்தின் ஸமீபத்தில்
மநஶ்ஶிலாயாஃ	இரத்தவர்ணமான தாதுவிசேஷத்தினுடைய	த்வயா-நிவேஶிதஃ	உம்மால-வைக்கப்பட்டது
		தம்-ஸ்மர்தும்	அதை-ஸ்மரிக்குதைக்கு [ல்லும்.)
திலகஃ	திலகமானது	அர்ஹஸிகில	தகுந்தவராகிறீரன்றோ (என்று சொ

(௪-மு-௫-ல்) தா-ம்—ஹே வானராதிபதே! முன் காகாஸுரவிருத்தாந்தத்தில் சினங்கொண்ட தன்னால் விடுக்கப்பட்டு அக்காகத்தின் வலக்கண்ணை ஹரித்த திருணத்தை யடையாளமாகச்சொல்லும். இன்னமும், யாங்களிருவருமோர் பர்வதத்தில் விஹரித்திருக்குங்கால், எனது திலகமழிய வப்பொழுது, தான் மனச்சிலையென்கிற இரத்தவர்ணமுள்ள கைரிகதாதுவினால் என்னுடைய கன்னத்தில் திலகமிட்ட விநோதவிர்த்தாந்தத்தை யோரடையாளமாகச் சொல்லும்.

௬. స వీర్యవాన్ కథం సీతాం హృతాం సమనుమన్యసే। వసంతీం రక్షసాం మధ్యే మహేంద్రవరుణోపమః॥

௬. ஸ வீர்யவாந் கதம் ஸீதாம் ஹ்ருதாம் ஸமநுமந்யஸே।
வஸந்தீம் ரக்ஷஸாம் மத்யே மஹேந்த்ரவருணோபம:॥

௬. ஸவீர்யவாந்கதம்ஸீதாம்ஹ்ருதாம்ஸமநுமந்யஸே।
வஸந்தீம்ரக்ஷஸாம்மத்யேமஹேந்த்ரவருணோபம:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹேந்த்ரவருணோபம:-	இந்திரனுக்கும் வருணனுக்கும் ஸமானமானவரும்	ஹ்ருதாம்	அபஹரிக்கப்பட்டவளும்
வீர்யவாந்-ஸ:	பராக்கிரமசாலியுமான-அந்த (ஸ்ரீராகவன்)	ரக்ஷஸாம்-மத்யே	அரக்கருடைய-நடுவில்
		வஸந்தீம்-ஸீதாம்	வஸித்துக்கொண்டிருக்கிற - ஸீதையை
		கதம்-ஸமநுமந்யஸே	என்-உபேக்ஷிக்கிறீர்.

தா-ம்—ஹே பவனாத்மஜ! புஜபலபராக்கிரமாதிகளில் வருணேந்திரனுக்கு நிகரான ஸ்ரீராகவன் இராவணனாலபகரிக்கப்பட்டு இலங்கையில் இராக்ஷஸர்மத்தியில் ஸங்கடப்படுகிறவென்னை இக்காலவரையிலே னிரக்ஷிக்காமலிருக்கிறானென்று கேளும்.

౭. ఏష చూడామణిర్దివ్యో మయా సుపరిరక్షితః। ఏతం దృష్ట్వా ప్రహృష్యామి వ్యసనే త్వామివానఘ॥

எ. 𑌏𑌷 𑌚𑍂𑌡𑌾𑌮𑌣𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃।
𑌏𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑌘॥

எ. ஏஷசூடாமணிர்திவ்யோமயாஸுபரிரக்ஷித:।
ஏதம்த்ருஷ்ட்வாப்ரஹ்ருஷ்யாமிவ்யஸநேத்வாமிவாநக॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே அநக	பாபரஹிதனான ஹே ராம,	வ்யஸநே-த்வாமிவ	துக்கத்தில்-உம்மைப்போலே
திவ்ய:-ஏஷ:-சூடாமணி:	-சிரேஷ்டமான-இந்த-சிரோரத்தினம்	ஏதம்-த்ருஷ்ட்வா	இதை-பார்த்து
மயா-ஸுபரிரக்ஷித:	என்னால்-நன்று யிரக்ஷிக்கப்பட்டது	ப்ருஹ்ருஷ்யாமி	நன்று யாநந்தமடைகிறேன்.

தா-ம்—“பரமபவித்திரனான ஹே ராகவ! உத்தமோத்தமலக்ஷணமுள்ள இச்சிரோரத்தினம் தேவரீர் திருவுள்ளமுகந்துகொண்டாடியதாகையால், அதை வெகுஜாக்கிரதையாக இரக்ஷித்து விரககாலத்தில் தேவரீரது முகாரவிந்தத்தைப் பார்ப்பதுபோலதைப்பார்த்துக் கொஞ்சம் துக்கசமனமடைந்து வருகிறேன்,” எனறு, ஹே ஹநுமன்! என்னுடைய நாயகனுக்குச்சொல்லும்.

౮. ఏష నిర్యాతితశ్శ్రీమాన్ మయా తే వారిసంభవః। అతః పరం న శక్ష్యామి జీవితుం శోకలాలసా॥

அ. 𑌏𑌷 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃।
𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌲𑌾𑌲𑌸𑌾॥

அ. ஏஷநிர்யாதிதஶ்ரீமாந்மயாதேவாரிஸம்பவ:।
அத:பரம்நஶக்ஷ்யாமிஜீவிதும்ஶோகலாலஸா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்ரீமாந்-வாரிஸம்பவ:	ப்ரசஸ்தமான காந்தியுடையதும்-ஜலத்திலுண்டானதுமான	அத:-தே-ஶோகலாலஸா-ஆகையால்-உம்முடைய-துக்கத்தால் வருந்துகிற (யான்)	
ஏஷ:	இந்த (சூடாமணி)	பரம்	ஓர்மாதத்திற்கு (மேலே)
மயா-நிர்யாதித:	என்னால் அனுப்பப்பட்டது	ஜீவிதும்-நஶக்ஷ்யாமி	பிழப்பை-ஸகியேன்.

தா-ம்—“இரத்தினாகரமென்கிற மஹார்ணவத்தில் ஜனித்ததும், அதிஸ்வச்சமான காந்தியுள்ளதுமான இச்சிரோபூஷணத்தைத் தேவரீரது ஸந்நிதிக்கனுப்பியிருக்கிறேன். தேவரீருகந்த இப்பூஷணவிசேஷத்தை அடிக்கடி பார்த்து அதனால் இதுவரையில் இவ்விரகாக்கினிதாபத்தை ஸகித்துவந்தேன். இனி யித்துக்கபாரத்தைத்தாங்க யான் சக்தையல்ல. யான் வரையிட்ட அக்காலத்திற்குள் தேவரீர் திருமுகம் காண்பிக்காவிடில் அதற்கப்புறம் க்ஷணகாலமாயினும் ஜீவியேன்,” என்று ஹநுமன்! ஸ்ரீராகவனுக்கு யான் சொன்னதாகச் சொல்லும்.

౯. అసహ్యాని చ దుఃఖాని వాచశ్చ హృదయచ్ఛిదః। రాక్షసీనాం సుఘోరాణాం త్వత్కృతే మర్షయామ్యహమ్॥

கூ. 𑌅𑌸𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑌃।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌘𑍋𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍॥

கூ. அஸஹ்யாநிசதுக்காநிவாசஸ்சஹ்ருயச்சித:।
ராக்ஷஸீநாம்ஸுகோராணாம்த்வத்க்ருதேமர்ஷயாம்யஹம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸஹ்யாநிச-துக்காநி	ஸகிக்கமுடியாத-துக்கங்களையும்	ஹ்ருதயச்சித:	மார்பைப் பிளக்கும்படியான
ஸுகோராணாம்-ராக்ஷஸீநாம்-	வெகு பயங்கரர்களான - இராக்ஷஸிகளுடைய	வாசஸ்ச-அஹம்	வார்த்தைகளையும்-யான்
		த்வத்க்ருதே-மர்ஷயாமி-	உன்பொருட்டு-ஸகிக்கிறேன்.

தா-ம்—“ஹே ராம! மஹாப்பிரளயத்திற்கு நிகரான துக்கபரம்பரையை அனுபவித்தேன். மஹாதிரமுள்ள பெருமனதையும் பிளக்கும்படியான இக்கோரஸ்திரீகளின் குரூரமொழிகளையெல்லாம் ஸகித்தே

ன். தேவரீரை யடையலாம், யதாபூர்வம் பாக்கியவதியாகலாம், என்கிற வோர் கோரிக்கையா லிவ்வளவு துஸ்ஸகமான துக்கங்களை ஸகித்துவருகிறேன்" என்று சொல்லும்.

౧౦. ధారయిష్యామి మాసం తు జీవితం శత్రుసూదన। మాసాదూర్ధ్వం న జీవిష్యే త్వయా హీనా నృపాత్మజ॥

௧௦. 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨।
𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜॥

௧௦. தாரயிஷ்யாமி மாஸந்துஜீவிதம்ஶத்ருஸூதந।
மாஸாதூர்த்வம்நஜீவிஷ்யேத்வயாஹீநாந்ருபாத்மஜ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஶத்ருஸூதந	ஓ சத்துருநாசக	த்வயா-ஹீநா	தம்மால்-சூன்னியையாக
மாஸந்து	மாஸமாத்திரமோவென்றால்	மாஸாத்	மாஸந்தைக்காட்டிலும்
ஜீவிதம்-தாரயிஷ்யாமி	பிராணனை-தரிக்கக்கடவேன்	ஊர்த்வம்	மேலே
ஹேந்ருபாத்மஜ	ஓ தசரதபுத்திர! (யான்)	நஜீவிஷ்யே	பிழைக்கமாட்டேன்.

தா-ம்—"ஹே ரிபுநாசக, ஹே தாசரதே! இன்ன மொருமாஸகாலந்தான் தேவரீரின்றி யான் ஜீவிப்பேன். அதற்கப்புறம் க்ஷணகாலமாவது தேவரீரையடையாது ஜீவதாரணஞ்செய்யேன். இந்த ஜன்மம் வீணேயொழியாது என்னை யிரக்ஷிக்கக் கிருபைபுரியவேணடும்" என்று சொல்லும்.

౧౧. ఘోరో రాక్షసరాజోయం దృష్టిశ్చ న సుఖా మయి। త్వాం చ శ్రుత్వా విషజ్జంతం న జీవేయమహం క్షణమ్॥

௧௧. 𑌘𑍋𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌰𑌾𑌜𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌸𑍁𑌖𑌾 𑌮𑌯𑌿।
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌯𑌮𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍॥

௧௧. கோரோராக்ஷஸராஜோயம்த்ருஷ்டிஶ்சநஸுகாமயி।
த்வாம்சஶ்ருத்வாவிஷஜ்ஜந்தம்நஜீவேயமஹம்க்ஷணம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அயம்-ராக்ஷஸராஜ:	இந்த-இராக்ஷதப்பிரபு	அஹம்-விஷஜ்ஜந்தம்	நான்-ஆலஸ்ஸியம் செய்கிறவராக
கோர:	குரூரன்	த்வாம்	உம்மை
மயி-த்ருஷ்டிஶ்ச	என்னிடத்தில் - (இவனுடைய) பார்வையுங்கூட	ஶ்ருத்வா	கேட்டு
		க்ஷணம்	ஓர் நிமிஷமுங்கூட
ஸுகா-ந	ஸுகமாக-ஆகாது	நஜீவேயம்	ஜீவிக்கமாட்டேன்.

தா-ம்—"ஹே பிராணபந்தோ! இவ்விராவணன் மஹாக்குரூரன், அதிபயங்கரமான ரூபமுள்ளவன், அவனது தரிசனத்தையும் யான் ஸகியேன். ஆகையால் தேவரீர் கொஞ்சம் தாமஸஞ்செய்வதாகக்கேள்வியுற்றேனாகில் யான் ஜீவிக்கமாட்டேன்" என்று சொல்லும்.

౧౨. వైదేహ్యా వచనం శ్రుత్వా కరుణం సాశ్రుభాషితమ్। అథాబ్రవీన్మహాతేజా హనూమాన్మారుతాత్మజః॥

௧௨. 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌅𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥

௧௨. வைதேஹ்யாவசநம்ஶ்ருத்வாகருணம்ஸாஶ்ருபாஷிதம்।
அதாப்ரவீந்மஹாதேஜாஹநூமாந்மாருதாத்மஜ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-மஹாதேஜா:	பின்பு-வெகு தேஜஸ்ஸுடையவரும்	பாஷிதம்	சொன்ன
மாருதாத்மஜ:-ஹநூமாந்	வாயுபுத்திரருமான-ஹநுமான்	வைதேஹ்யா:-வசநம்	பிராட்டியினுடைய-வார்த்தையை
கருணம்-ஸாஶ்ரு	தீனமாயும் கண்ணீரோடு கூடியிருக்கும்படி	ஶ்ருத்வா	கேட்டு
		அப்ரவீத்	பதில் வார்த்தை சொன்னார்.

தா-ம்—இவ்வித மப்பிராட்டி தனது தைன்னியத்தையும் துக்கத்தையும் வெளியிட்டுக் கண்ணீர்பெருகப் பிரலாபித்துச்சொல்லிய வசனங்களைக்கேட்டு மிக தேஜோவானுன அவ்வாதாத்மஜன் பின்வருமாறு பிரதி விண்ணப்பஞ்செய்தனர்.

౧౩. త్వచ్ఛోకవిముఖో రామో దేవి సత్యేన తే శపే। రామే దుఃఖాభిభూతే తు లక్ష్మణః పరితప్యతే॥

౧౪. కథంచిద్భవతీ దృష్టా న కాలః పరిశోచితుమ్। ఇమం ముహూర్తం దుఃఖానామంతం ద్రక్ష్యసి భామిని॥

౧౫. తావుభౌ పురుషవ్యాఘ్రౌ రాజపుత్రావరిందమౌ। త్వద్దర్శనకృతోత్సాహౌ లంకాం భస్మీకరిష్యతః॥

౧౬. హత్వా తు సమరే క్రూరం రావణం సహబాంధవమ్। రాఘవస్త్వాం విశాలాక్షి స్వాం పురీం ప్రాపయిష్యతి॥

௧௩. 𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑍋𑌕𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌶𑌪𑍇।
𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇।

கச. [illegible]
[illegible]

கரு. [illegible]
[illegible]

கசு. [illegible]
[illegible]

கங. த்வச்சோகவிமுகோராமோதேவிஸத்யேநதேஶபே।
ராமேதுக்காபிபூதேதுலக்ஷ்மணஃபரிதப்யதே।

கச. நகஶ்சித்பவதீத்ருஷ்டாநகாலஃபரிஶோசிதும்।
இமம்முஹூர்த்தம்துக்காநாமந்தம்த்ரக்ஷ்யஸிபாமிநி॥

கரு. தாவுபௌபுருஷவ்யாக்ரௌராஜபுத்ராவரிந்தமௌ।
த்வத்தர்ஶநக்ருதோத்ஸாஹௌலங்காம்பஸ்மீகரிஷ்யதஃ॥

கசு. ஹத்வாதுஸமரேக்ரூரம்ராவணம்ஸஹபாந்தவம்।
ராகவௌத்வாம்விஶாலாக்ஷிஸ்வாம்புரீம்ப்ராபயிஷ்யதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே தேவி-ராமஃ	ஓ ஸீதே-ஸ்ரீராகவன்	த்ரக்ஷ்யஸி	பார்க்கப்போகிறீர்
த்வச்சோகவிமுகஃ	தம்முடைய துக்கத்தினால் பராங்முகராக (இருக்கிறார்)	அரிந்தமௌ	பகையாளிகளை முடிக்கத்தக்கவர்களும்
ஸத்யேந	பிரமாணத்தால் (வாஸ்தவத்தால்)	புருஷவ்யாக்ரௌ	புருஷசிரேஷ்டர்களும்
தே-ஶபே	உமக்கு-ஆணையிட்டுக்கொள்ளுகிறேன்	ராஜபுத்ரௌ	இராஜகுமாரர்களும்
ராமே	ஸ்ரீராகவன்	உபௌ-தௌ	இரண்டுபேர்களுமான-அந்த (ராமலக்ஷ்மணர்கள்)
துக்காபிபூதே(ஸதி)	துக்கபீடிதராயிருக்கையில்	த்வத்தர்ஶநக்ருதோத்ஸாஹௌ	தம்மைப்பார்ப்பதில் செய்யப்பட்ட உத்ஸாஹமுடையவர்களாக
லக்ஷ்மணஶ்ச	இளையவரும்	லங்காம்-பஸ்மீகரிஷ்யதஃ	இலங்கையை-பஸ்மமாகச்செய்யப்போகிறார்கள்
பரிதப்யதே	பரிதபிக்கிறார்,	ஹே விஶாலாக்ஷி	அகன்ற கண்களையுடைய ஹே ஸீதே!
ஹே பாமிநி	வாராய் ஸீதே!	ராகவௌ-த்வாம்	இராமலக்ஷ்மணர்-தம்மை
பவதீ	(பூஜ்யரான) தேவரீர்	க்ரூரம்	குரூரனும்
கதம்சித்-த்ருஷ்டா	அதிப்பிரயாஸத்தால்-பார்க்கப்பட்டவராக ஆனீர் (இனிமேல்)	ஸஹபாந்தவம்-ராவணம்	பந்துக்களோடும் கூடின இராவணனை
பரிஶோசிதும்	துக்கிப்பதற்கு	ஸமரே-ஹத்வா	யுத்தத்தில்-கொன்று
நகாலஃ	காலமல்ல	த்வாம்-ஸ்வாம்-புரீம்	தம்மை-சொந்தமான-பட்டணத்தை (குறித்து)
இமம்-முஹூர்த்தம்	இந்த-முஹூர்த்தத்தில் (ஸப்தமியர்த்தத்தில் த்விதீயை)		
துக்காநாம்-அந்தம்	வியஸனங்களுடைய-முடிவை	ப்ராபயிஷ்யதஃ	அடைவிக்கப்போகிறார்.

(கங-மு-கசு-ல்) தா-ம்.—ஹேதேவி! ஸ்ரீராகவன் என்விஷயத்தில் விமுகராயிருக்கின்றனர், இத்துக்கத்தினின்று விலக ஹேதுவைக் காணேனென்றிவ்விதம் ஸம்சயித்துத் துயருறவேண்டாம். ஸ்ரீராகவனுடைய துக்கத்தைப்பற்றியும், அவர் தேவரீர்விஷயத்திற்செய்திருக்கிற பிரயத்தனத்தைப்பற்றியும் அடியேன்முன்னமே சபதபூர்வகமாக விண்ணப்பஞ்செய்தனன், தேவரீருக்கு ஸம்சயஸம்பந்தம் பற்றறவொழிந்து திடநிச்சயம் வேர்கொள்ளுகிமித்தம் இன்னமோர்தடவை சபதஞ்செய்து விக்கியாபிக்கின்றனன். ஸ்ரீராகவன் தேவரீர் நிமித்தமாக மஹாசோகத்தை யடைந்திருக்கின்றனர். அவர்சோகிக்கையில் அவரதுபுஷ்பசரீரமும் காம்பீரியஹிருதயமும் துவளுவதுகண்டு ஸகியாது இலக்ஷ்மணனும் துக்கப்பிரவாகத்தி லழுந்துகின்றனர். இந்நரசிரேஷ்டர் இவ்விதம் துககந்திற் காளாவானேனெனில் தேவரீரதிருப்பிடந் தெரியாததோஷந்தான். தேவரீரிவ்விடத்திலெழுந்தருளியிருப்பதை யறிந்தனராயின் ஸ்வல்பகாலமும் தாமஸியார். அடியேன் ஸ்ரீராகவஸந்நிதிக்கு இந்தக்ஷணத்திற்சென்று விக்கியாபித்தவளவில் இம்முஹூர்த்தத்திற்குள்ளேயே இங்கெழுந்தருளி தேவரீரது குமுதவதனத்திற்பெருகும் துக்கநீரைத் துடைக்கப்போகிறார். ஹே திவ்யஸுந்தரி! ஸம்சயமென்பது கொஞ்சமும் வேண்டாம், துக்கத்தினுடைய லேசமும்வேண்டாம். பராக்கிரமத்தி லப்பிரதித்துவந்துவரான அவ்விராஜதனயரிருவரும் தேவரீரைத்தரிசிப்பதில் உத்ஸாகமுடையவராயிங்கெழுந்தருளப்போகிறார்கள். குதூகலநிறைந்த இம்மாநகரை அக்கினிக்கிரையாகத்தந்து பஸ்மமாக்கப்போகிறார்கள். அதர்மிஷ்டனை இவ்வரக்கனைப் புத்திரமித்திரபந்துகுலத்துடன் யுத்தத்தில் கோரவதமடைவிக்கப்போகிறார்கள். அரக்கருடைய விழவையும் இராவணநாசத்தையும் தேவரீர் இராக்ஷஸிகளுடைய ரோதனத்தாலறிந்து அகமகிழ்ந்து அம்மகிழ்ச்சிதோற்றத் திருமுகமலர்ந்து திருக்கண்கள் விசாலித்து, விஜயராகவனுடைய விக்கிரமாதிசயத்தைநினைத்து மதியைப்பழிக்கு முருவல்கிலாவோ டெழுந்தருளியிருக்கையில், வித்யுந்மாலாலங்கிருதமான மேகம்போல் இலக்ஷ்மணஸகிதரான ஸ்ரீராகவன், யுத்தரங்கக் கிரீடாசின்னங்களுடன் தேவரீருக்குத் தரிசனந்தந்து, அக்கோலத்தில் விஜயலக்ஷ்மியை யடைவதுபோல் தேவரீரையடைந்து, பொன்னகரமெய்தும் புரந்தரனைப்போ

த்பொலிந்து, தன்னகரமான அயோத்தியையடையப்போகிறார். ஹேவானரனே! இதுநிச்சயம், இது ஸத்தியம், இதுதான்நடக்கப்போகிறது, ஒருமுறை இருமுறை மும்முறையுஞ்சொன்னேன். ஸ்வப்னமெனப் பராமரிக்கவேண்டாம். முகோல்லாஸார்த்தம் சொன்னேனெனத் தள்ளவேண்டாம். என்மீதும் எனக்கருமையாயுமுள்ள ஸமஸ்தவஸ்துக்களின்மீது மாணையிட்டுச் சொன்னேன். மாரனுக்குநிகரான அவ்விராஜகுமாரரைக் காணப்போகிறீர், இராவணன்முடிசிதறி விழப்பார்க்கப்போகிறீர், ஸ்ரீராகவன் திருவங்கத்தை மேவப்போகிறீர், அயோத்தியில் பெருவாழ்வுபுரியப்போகிறீர், வியஸனிக்கவேண்டாமென்றனர்.

౧౭. యత్తు రామో విజానీయా దభిజ్ఞానమనిందితే। ప్రీతిసంజననం తస్య భూయస్త్వం దాతుమర్హసి॥

கஎ. யத்துராமோவிஜாநீயாதபிஜ்ஞாநமநிந்திதே।
ப்ரீதிஸஞ்ஜநநம்தஸ்யபூயஸ்த்வம்தாதுமர்ஹஸி॥

கஎ. யத்துராமோவிஜாநீயாதபிஜ்ஞாநமநிந்திதே।
ப்ரீதிஸஞ்ஜநநம்தஸ்யபூயஸ்த்வம்தாதுமர்ஹஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே அநிந்திதே	வாராய் நிந்திக்கப்படாதவளே!	ப்ரீதிஸஞ்ஜநநம்	(அப்படிப்பட்ட) ஸந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணும்படியான (அடையாளத்தை)
ராம:	ஸ்ரீராகவன்		
யத்	எந்த	தஸ்ய	அவருக்கு
அபிஜ்ஞாநம்	அடையாளத்தை	த்வம்	தேவரீர்
விஜாநீயாத்	நன்றாயறிவரோ	பூய:-தாதும்-அர்ஹஸி	மறுபடி-கொடுப்பதற்கு-அர்ஹராகிறீர்.

தா-ம்.—ஹேபரமபவித்திரே! எதைத்தரிசித்தமாத்திரம் தாமஸமும் யோசனையுமின்றி தேவரீரை ஸ்ரீராகவனறிந்துகொள்ளுவரோ அப்படிப்பட்ட உத்தமோத்தமமான அபிக்கியானமேதாவதுளதாயின் தந்தருளுமென்று ஹநுமான்கேட்டனர்.

౧౮. సాబ్రవీద్దత్తమేవేతి మయాభిజ్ఞానముత్తమమ్। ఏతదేవ హి రామస్య దృష్ట్వా మత్కేశభూషణమ్॥
శ్రద్ధేయం హనుమన్వాక్యం తవ వీర భవిష్యతి।

கஅ. ஸாப்ரவீத்தத்தமேவேதிமயாபிஜ்ஞாநமுத்தமம்।
ஏததேவஹிராமஸ்யத்ருஷ்ட்வாமத்கேஶபூஷணம்॥
ஶ்ரத்தேயம்ஹநுமந்வாக்யம்தவவீரபவிஷ்யதி।

கஅ. ஸாப்ரவீத்தத்தமேவேதிமயாபிஜ்ஞாநமுத்தமம்।
ஏததேவஹிராமஸ்யத்ருஷ்ட்வாமத்கேஶபூஷணம்॥
ஶ்ரத்தேயம்ஹநுமந்வாக்யம்தவவீரபவிஷ்யதி।

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
ஹேஹநுமந்	ஓ ஹநுமானே!	வீர	ஓ வீர!
மயா-உத்தமம்-அபிஜ்ஞாநம்-என்னால்-சிறந்ததான-அடையாளம்		வாக்யம்	(இந்த) வாக்கியம்
தத்தமேவ	கொடுக்கப்பட்டதே	ஶ்ரத்தேயம்	உமக்கு நம்பத்தக்கதாக
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவன் (பிரதமைக்கு ஷஷ்டி)	பவிஷ்யதி	ஆகக்கடவது (என்கிற வசனத்தை)
ஏதத்-மத்கேஶபூஷணமேவ- இந்த-சிரோபூஷணத்தையே		ஸா-அப்ரவீத்	அந்த-(பிராட்டி) சொன்னாள்.
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து (நம்புவர்)		

தா-ம்.—ஹேவானரவீர! ஸ்ரீராகவநம்பகார்த்த மடையாளங்களைக்கேட்ட வுமக்குக் கதாரூபமானவோரடையாளத்தையும் இரத்தினரூபமானவோரடையாளத்தையுந்தந்து அவைகளைப்பற்றிய விருத்தாந்தமுழுதையும் நெடுநேரம் விவரித்துச்சொன்னேன். ஸ்ரீராகவ னவைகளைநம்புவரோ நம்பாரோவென்கிறசங்கையுமக்குஜனித்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. ஹேமாருதே! அப்படிப்பட்டஸம்சயம் யாதொன்றுங் கொள்ளவேண்டாம். யான்சொன்னதை யதார்த்தமாகநம்பும். எனதுகேசத்தையலங்கரித்த இவ்விரத்தினபூஷணத்தை ஸ்ரீராகவன் கடாக்ஷித்தவுடன் என்னைஸ்மரித்துநந்து, நீர் சொல்லும் யாவத்தையும் உண்மையெனவேநம்புவார். ஆகையா லபிக்கியானவிஷயத்தில் ஸம்சயமொன்றும் வேண்டாமென்று பிராட்டி ஹநுமானுக்குறுதி சொல்லினள்.

౧౯. స తం మణివరం గృహ్య శ్రీమాన్ ప్లవగసత్తమః॥ ప్రణమ్య శిరసా దేవీం గమనాయోపచక్రమే।

கக. ஸதம்மணிவரம்க்ருஹ்யஶ்ரீமாந்ப்லவகஸத்தம:॥
ப்ரணம்யஶிரஸாதேவீம்கமநாயோபசக்ரமே।

கக. ஸதம்மணிவரம்க்ருஹ்யஶ்ரீமாந்ப்லவகஸத்தம:॥
ப்ரணம்யஶிரஸாதேவீம்கமநாயோபசக்ரமே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்ரீமாந்	ஜயகாந்தியுடையவரும்	க்ருத்வ	வாங்கி
ப்லவகஸத்தமஃ-ஸஃ	வானரசிரோஷ்டருமான - அந்த (ஹநுமான்)	தேவீம்-பரிஸா	பிராட்டியை-தலையால்
		ப்ரணம்ய	பணித்து
தம்-மணிவரம்	அந்த-மணிசிரேஷ்டத்தை	கமநாய-உபசக்ரமே	போவதையும்பொருட்டு - எத்தனித்த[னர்].

தா-ம்.—இவ்விதம் பிராட்டி மிகக்கிருபையுடனருளிய சூடாமணியைப்பெற்று, அவள் திருப்பவளவாய்மலர்ந்தருளிய விஷயங்களனைவுங்கிரகித்து மிகவும் ஸந்தோஷமுற்று அந்தஸந்தோஷாதிசயம் வெளிப்பெருகினாற்போல் மிகதேஜோவானாய்த் தேவியைப்பிரதக்ஷிணம்வந்து பிரணாமஞ்செய்து அஞ்சலிபத்தராய் அபிக்கியானங்களுடன் ஸ்ரீராகவஸந்நிதியடைய யெத்தனித்தனர்.

౨౦. తముత్పాతకృతోత్సాహమవేక్ష్య హరిపుంగవమ్॥

౨౧. వర్ధమానం మహావేగమువాచ జనకాత్మజా। అశ్రుపూర్ణముఖీ దీనా బాష్పగద్గదయా గిరా॥

௨௦. 𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌕𑍃𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌰𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑍍॥

௨௧. 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌂𑌮𑌹𑌾𑌵𑍇𑌗𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾।
𑌅𑌶𑍍𑌰𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌖𑍀𑌦𑍀𑌨𑌾𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌯𑌾𑌗𑌿𑌰𑌾॥

௨௦. தமுத்பாதக்ருதோத்ஸாஹமவேக்ஷ்யஹரிபுங்கவம்।
௨௧. வர்த்தமாநம்மஹாவேகமுவாசஜநகாத்மஜா।
அஶ்ருபூர்ணமுகீதீநாபாஷ்பகத்கதயாகிரா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜநகாத்மஜா	ஜனகபுத்திரி!	அவேக்ஷ்ய-	பார்த்து
உத்பாதக்ருதோத்ஸாஹம்-உயரக்கிளம்புவதில் செய்யப்பட்ட உத்ஸாஹமுடையவரும்		அஶ்ருபூர்ணமுகீ-	கண்ணீரால் நிறைந்த முகமுடையவளாகவும்
ஹரிபுங்கவம்	வானரசிரோஷ்டரும்	தீநா	தீனையுமாக
வர்த்தமாநம்	விருத்தியடைகிறவரும்	பாஷ்பகத்கதயா	கண்ணீரால் தகைதகைப்புண்ட
மஹாவேகம்	அதிவேகமுடையவருமான	கிரா-உவாச	வார்த்தையை (இருசீயார்த்தத்தில் த்விதீயை) சொன்னாள்
தம்-	அந்தஹநுமானை		

தா-ம்.—ஸ்ரீராகவஸந்நிதியை யடையப் பிரயாணோன்முகராயுயரக்கிளம்புகிமித்தம் சரீரவிர்த்தியடையும்மாருததுல்லிய வேகவானான மாருதாத்மஜனைப் பிராட்டிபார்த்துப்பத்துமாதம்பரிதபித்த வெனக்கிவாதுதரிசனமாவதிப்பொழுதுகிடைத்தது, இவனையும்விட்டு, ஸ்ரீராகவனைத் தரிசிப்பதுபோல்தரிசித்து யான் துக்கமாறிவந்த சூடாமணியையும்விட்டு, எவ்விதம் இந்தத்துக்க மினிஸகிப்பேன், இவரெப்பொழுது ஸ்ரீராகவஸந்நிதிக்கேகுவரோ, அந்தபக்தவத்ஸலனது தர்சனமெனக்கெப்பொழுது லபிக்குமோ, எப்பொழுது எனது துக்கராத்திரிவிடியுமோ, என்று மஹாஸந்தாபமடைந்து, தீனையாய் மனநொந்து முகம்வாடிமெய்சோர்ந்து துக்கநீர்பெருக்கிக்கொண்டு, அத்துக்கமிகுதியால் கண்டம்விட்டுப்பேசமுடியாது தகைப்புண்டவாக்குடன் பின்வருமாறியம்பினள்.

౨౨. హనుమన్ సింహసంకాశౌ భ్రాతరౌ రామలక్ష్మణౌ। సుగ్రీవం చ సహామాత్యం సర్వాన్ బ్రూయా హ్యనామయమ్॥

௨௨. 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑍌𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍌𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍌।
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂𑌚𑌸𑌹𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍॥

௨௨. ஹநுமந்ஸிம்ஹஸங்காஶௌப்ராதரௌராமலக்ஷ்மணௌ।
ஸுக்ரீவம்சஸஹாமாத்யம்ஸர்வாந்ப்ரூயாஹ்யநாமயம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஹநுமந்	ஓஹநுமானே!	ஸஹாமாத்யம்	மந்திரிகளோடுகூடின
ஸிம்ஹஸங்காஶௌ	சிங்கத்திற்குஸமானர்களும்	ஸுக்ரீவம்ச-	மஹாராஜனையும்
ப்ராதரௌ	உடன்பிறந்தவர்களுமான	ஸர்வாந்	(இன்னம்) அனேகவானரர்களையும்
ராமலக்ஷ்மணௌ	இராமலக்ஷ்மணர்களையும்	அநாமயம்-ப்ரூயாஃ	க்ஷேமத்தை-சொல்லும்

தா-ம்.—இந்திரனதுவஜ்ஜிரத்திற்குஞ் சலியாததாருட்டிய கன்னங்களுடைய ஹேஹநுமந்! சத்துருஸமூக கஜங்களுக் கதிபயங்கரமான ஸிம்மங்கள்போலும், மித்துருஹிருதயங்களுக்கு அதியுல்லாஸகரமாக ஸிம்ஹகதிபோன்ற கம்பீரநடையுடையவரும் அந்யோந்யப்பிராதாக்களுமான ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்க்கு என்னுடைய க்ஷேமத்தைச்சொல்லும். மந்திரிவர்க்கஞ்சூழ்ந்த ஸுக்ரீவமஹாராஜர்க்கும் மற்றஸமஸ்தவானரவீரர்க்கும் எனதுக்ஷேமத்தைத்தெரிவியும்.

౨౩. యథా చ స మహాబాహుర్మాం తారయతి రాఘవః। అస్మాద్దుఃఖాంబుసంరోధాత్ త్వం సమాధాతుమర్హసి॥

௨௩. 𑌯𑌥𑌾𑌚𑌸𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂𑌤𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌸𑌂𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿॥

௨௩. யதாஸசமஹாபாஹுர்மாம்தாரயதிராகவ:।
அஸ்மாத்துக்காமபுஸம்ரோதாத்த்வமஸமாதாதுமர்ஹஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபாஹு:	பெருத்தபுஜமுடைய	மாம்-யதா	என்னை-எப்படி
ஸ:-ராகவ:	அந்த-ஸ்ரீராகவன்	தாரயதி	இரக்ஷிப்பரோ
அஸ்மாத் - துக்காம்புஸம்ரோதாத்	இந்த - துக்கஸமுத்திரத்திலிருந்து	(ததா) த்வம்	(அப்படி)-நீர்
		ஸமாதாதும்-அர்ஹஸி	செய்வதற்கு தகுந்தவராகிறீர்.

தா-ம்.—ஹேஹநும! யானுமக்குச்சொல்லத்தக்கினது வேறொன்றுமில்லை. யானோஸ்திரீஜாதி, யாதொன்றுஞ்செய்ய வகையற்றவள், இத்துயர்க்கடலிலாழ்ந்து தவித்துப்புலம்புகிறேன், எனக்கு ரக்ஷகன் சரணாகதவத்ஸலனான ஸ்ரீராகவனல்லது வேறொருவரில்லை, சத்துருகுலநாசகனான அம்மஹாபாஹுவையே நம்பியிருக்கின்றனன், அந்தரசிரேஷ்டன் எவ்விதத்திலிங்கெழுந்தருளி யென்னையீடேற்றுவரோ அவ்விதத்திற்குத் தக்கபடியுதவிபுரிய நீர்கிருபைசெய்யவேண்டும்.

౨౪. ఇమంచతీవ్రంమమశోకవేగంరక్షోభిరేభిఃపరిభర్త్సనంచ।బ్రూయాస్తురామస్యగతస్సమీపంశివశ్చతేధ్వాస్తుహరిప్రవీర॥

௨௪. இமஞ்சதீவ்ரம்மமஶோகவேகம்ரக்ஷோபிரேபி:பரிபர்த்ஸநஞ்ச।
ப்ரூயாஸ்துராமஸ்யகதஸ்ஸமீபம்ஶிவஶ்சதேऽத்⁴வாஸ்துஹரிப்ரவீர॥

உச. இமம்சதீவ்ரம்மமஸோகவேகம்ரக்ஷோபிரேபி:பரிபர்த்ஸகம்ச।
ப்ரூயாஸ்துராமஸ்யகதஸ்ஸமீபமஶிவஸ்சதேத்வாஸ்துஹரிப்ரவீர॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஹரிப்ரவீர	வானரர்களுக்குள்முக்கியரே	ராமஸ்ய-ஸமீபம்	ஸ்ரீராகவனுடைய ஸமீபத்தை
தீவ்ரம்-இமம்	மிகக்குரூரமான-இந்த	கத:	அடைந்தவராக
மம-ஸோகவேகம்	என்னுடைய-துக்கமிகுதியையும்	ப்ரூயா:	சொல்லும்
ஏபி:-ரக்ஷோபி:	இந்த-இராக்ஷதரால்	தே-அத்ய	உம்முடைய-மார்க்கமானது
பரிபர்த்ஸநம்ச	மிரட்டப்படுகிறதையும் (நீர்)	ஶிவ-அஸ்து	மங்களகரமாக-ஆகட்டும்.

தா-ம்.—ஹேவானரேந்திர! ஸ்ரீராகவஸந்நிதிக்கு க்ஷேமமாகப்போய்வாரும். உமக்குமார்க்கத்தில் ஸகல விக்கினங்களுமொழிந்து ஸர்வமங்களங்களு முண்டாகட்டும். நீர் ஸ்ரீராகவஸமீபத்தைச் சீக்கிரமாயடைந்து, காதலனைப்பிரிந்து யானனுபவிக்கிற இத்துக்கப் பிரளயத்தையும், இவ்வரக்கரிழைக்கும் பரமஹிம்ஸைகளையும் அவருக்குத்தெரிவியும், அந்தர்ஜனிதமான விரகாக்கினியும் பஹிர்ஜனிதமான ஹிம்ஸாக்கினியும் ஒன்றற்கொன்று பின்வாங்காது என்னைவாட்டிவதைத்துப் பீடிக்கின்றனவென்று சொல்லும்.

౨౫. సరాజపుత్ర్యాప్రతివేదితార్థఃకపిఃకృతార్థఃపరిహృష్టచేతాః।అల్పావశేషంప్రసమీక్ష్యకార్యందిశంహ్యుదీచీంమనసాజగామ॥

௨௫. ஸராஜபுத்ர்யாப்ரதிவேதிதார்த²:கபி:க்ருதார்த²:பரிஹ்ருஷ்டசேதா:।
அல்பாவஶேஷம்ப்ரஸமீக்ஷ்யகார்யம்தி³ஶம்ஹ்யுதீ³சீம்மநஸாஜகா³ம॥

உரு. ஸராஜபுத்ர்யாப்ரதிவேதிதார்த்த:கபிக்ருதார்த்த:பரிஹ்ருஷ்டசேதா:।
அல்பாவஶேஷம்ப்ரஸமீக்ஷ்யகார்யம்திஶம்ஹ்யுதீசீம்மநஸாஜகாம॥

இதி ஶ்ரீஸுந்த³ரகாண்டே³ சத்வாரிம்ஶஸ்ஸர்க³:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-கபி:	அந்த-வானரர்	கார்யம்-அல்பாவஶேஷம்-காரியத்தை	-கொஞ்சம்மீதியிருக்கிறதாக
ராஜபுத்ர்யா-ப்ரதிவேதிதார்த்த:-ஜனக புத்திரியால்-தெரியப்	படுத்தின அர்த்தமுடையவராதலால்	ப்ரஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
க்ருதார்த்த:	செய்யப்பட்ட பிரயோஜனமுடையவராக	உதீசீம்-திஶம்	வடக்கானதிசையை (குறித்து)
	[க்கொண்டு	மநஸா	மனதினால்
பரிஹ்ருஷ்டசேதா:	மிகஸந்தோஷித்த மனமுடையவராய்	ஜகாம	அடைந்தார்.

தா-ம்.—இவ்வித மவ்வானரேந்திரன் அங்கதாதிகளுக்குத் தான் பிரதிக்கினை செய்துவந்தவண்ணம், தனது ஸாமர்த்தியவிசேஷத்தால் பிரவேசதுஸ்ஸகமான இலங்கையுட்புகுந்து பிராட்டிக்குத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்துப் பிராணவினியோகஞ்செய்துகொள்ள ஸித்தமாயிருக்கையில் விஞ்சவிடாமல், ஸ்ரீராகவனுதன்தானென்பதை யவளுக்குத்தெரிவித்து அவளதுதுக்கத்தையாற்றி, அவளிடமிருந்து ஸ்ரீராகவார்த்தம் பரமகுஹ்யமான வோரடையாளத்தையும் சிரோரத்தினமான மற்றோரடையாளத்தையும்பெற்று, அவளாலிவ்விதம் மானிக்கப்பட்டுக் காரியஸபலத்தால் ஸந்தோஷஹிருதயராய்த் திரும்புவதற்கு ஸித்தமாயிருக்கையில், வந்தகாரியத்திலேதோ கிஞ்சித்சேஷமிருப்பதாக மனதில்ஸந்தேகம்ஜனித்து அதுயாதென யோசித்தறியுங்கித்தம் புத்திமானான அவ்வாதாத்மஜன் உத்தரமுகநோக்கிச்செல்ல மனங்கொண்டார்.

ஸம்மகோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
நாற்பதாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

நாற்பத்தோராவது ஸர்க்கம்.

(அவதாரிகை.) ஸுக்ரீவஸந்நிதியி லநேகவாநரரிருக்க அவர்களிலிவன்தான் காரியஸாதனஞ்செய்ய வல்லவனென்று ஸ்ரீராகவன் கணையாழியைக் கையிற்கொடுத்து பூஷித்ததும், மஹேந்திரகிரியில் ஸாகராக்ரமணவிஷயத்தில் வாநரவீரர்பின் வாங்க அப்பொழுது ஜாம்பவான் இவரது விக்கிரமத்தைக்கொண்டாடி புகழ்ந்ததும், தான் அவ்வாநரவீரர் முன் வீரவாதம் செய்ததும் இவையெல்லாம்வீண்போகாது, இலங்கையிற்பிரவேசித்து "அபிகம்யது வைதேஹீம் நிலயம்ராவணஸ்யச" என்கிறபடி பிரதானகாரியமான பிராட்டிதர்சனம்லபித்தபிறகு இராவணன் மனதறிவதும் அவனதுபலாபலமறிவதுமாகிற ஸுலபகாரியத்தைப்பற்றி ஹனுமான் யோசிக்கிறார்.

౧. సచ వాగ్భిః ప్రశస్తాభిర్గమిష్యన్ పూజితస్తయా। తస్మాద్దేశాదపక్రమ్య చింతయామాస వానరః॥

௧. 𑌸𑌚𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃॥

௧. ஸசவாக்பி:ப்ரஶஸ்தாபிர்கமிஷ்யந்பூஜிதஸ்தயா।
தஸ்மாத்தேஶாதபக்ரம்யசிந்தயாமாஸவாநர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநர:-ஸ:	வானரனான-அந்தஹனுமான்	கமிஷ்யந்	போகிறவராய்(க்கொண்டு)
தயா	பிராட்டியால்	தஸ்மாத்-தேஶாத்	அந்த-தேசத்திலிருந்து
ப்ரஶஸ்தாபி:-வாக்பி:	கொண்டாடத்தக்கன-வாக்குகளால்	அபக்ரம்ய	ஒதுங்கி
பூஜித:	கௌரவிப்பிக்கப்பட்டவராக	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தனர்.

தா-ம்.—துக்காக்கினியில் மிகவும்வெந்து பிராணத்தியாகஞ்செய்துகொள்ளுகிறதாகிற பரமதுர்த்தசையில்தானிருக்கையில் உம்பர்க்கும் வழிவிடா வக்கோரநகரிற்பிரவேசித்துத் தன்னருகடைந்து பர்த்திருக்ஷேமத்தைச்சொல்லி அவரது ஆக்கியாமுத்திரையையுந்தந்து திடஞ்சொல்லிப் பிராணரக்ஷணஞ்செய்த பரமோபகாரியான ஹனுமானைப் பிராட்டி மிகப்புகழ்ந்து கொண்டாடி யாதரிக்க, அவளுடைய நன்மொழிகளையும மங்களாசாஸனங்களையும்சிரம்வணங்கிப்பெற்று, அவளுடையஅனுமதியின்மீது அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டு ஓரிடத்திலேகாந்தமாயிருந்துகொண்டுசேஷமாகத்தோன்றிய காரியத்தைப்பற்றி ஹனுமான்யோசிக்கிறார்.

౨. అల్పశేషమిదం కార్యం దృష్టేయమసితేక్షణా। త్రీనుపాయానతిక్రమ్య చతుర్థ ఇహ దృశ్యతే॥

౩. నసామ రక్షస్సు గుణాయ కల్పతే న దానమర్థోపచితేషు యుజ్యతే। న భేదసాధ్యా బలదర్పితా జనాః పరాక్రమస్త్వేవ మమేహ రోచతే॥

౪. న చాస్య కార్యస్య పరాక్రమాదృతే వినిశ్చయః కశ్చిదిహోపపద్యతే। హతప్రవీరా హి రణే హి రాక్షసాః కథంచిదీయుర్యదిహాద్య మార్దవమ్॥

౫. కార్యే కర్మణి నిర్దిష్టే యో బహూన్యపి సాధయేత్। పూర్వకార్యావిరోధేన స కార్యం కర్తుమర్హతి॥

౬. న హ్యేకస్సాధకో హేతుస్స్వల్పస్యాపీహ కర్మణః। యో హ్యర్థం బహుధా వేద స సమర్థోఽర్థసాధనే॥

౭. ఇహైవ తావత్కృతనిశ్చయో హ్యహం యది వ్రజేయం ప్లవగేశ్వరాలయం। పరాత్మసంమర్దవిశేషతత్త్వవిత్ తతః కృతం స్యాన్మమ భర్తృశాసనం

౮. కథన్ను ఖల్వద్య భవేత్సుఖాగతం ప్రసహ్య యుద్ధం మమ రాక్షసైస్సహ। తథైవ ఖల్వాత్మబలంచ సారవత్ సంమానయేన్మాంచ రణే దశాననః

౯. తతస్సమాసాద్య రణే దశాననం సమంత్రివర్గం సబలప్రయాయినం। హృది స్థితం తస్య మతం బలంచ వై సుఖేన మత్వాహమితః పునర్వ్రజే॥

౧౦. ఇదమస్య నృశంసస్య నందనోపమముత్తమం। వనం నేత్రమనఃకాంతం నానాద్రుమలతాయుతమ్॥

౧౧. ఇదం విధ్వంసయిష్యామి శుష్కం వనమివానలః। అస్మిన్భగ్నే తతః కోపం కరిష్యతి దశాననః॥

౧౨. తతో మహత్సాశ్వమహారథద్విపం బలం సమాదేక్ష్యతి రాక్షసాధిపః। త్రిశూలకాలాయసపట్టిసాయుధం తతో మహద్యుద్ధమిదం భవిష్యతి॥

౧౩. అహం తు తైస్సంయతి చండవిక్రమైః సమేత్య రక్షోభిరసహ్యవిక్రమః। నిహత్య తద్రావణచోదితం బలం సుఖం గమిష్యామి కపీశ్వరాలయమ్॥

௨. 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌶𑍇𑌷𑌮𑌿𑌦𑌂𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌯𑌮𑌸𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾।
𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍁𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌇𑌹𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇॥

௩. 𑌨𑌸𑌾𑌮𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑍁𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇𑌨𑌦𑌾𑌨𑌮𑌰𑍍𑌥𑍋𑌪𑌚𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌨𑌭𑍇𑌦𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌬𑌲𑌦𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌜𑌨𑌾𑌃𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌮𑌮𑍇𑌹𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇॥

௪. 𑌨𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍃𑌤𑍇𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌹𑍋𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌹𑌤𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑌾𑌹𑌿𑌰𑌣𑍇𑌹𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃𑌕𑌥𑌂𑌚𑌿𑌦𑍀𑌯𑍁𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌦𑌵𑌮𑍍॥

௫. 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌯𑍋𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿𑌸𑌾𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨𑌸𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿॥

௬. 𑌨𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌃𑌸𑌾𑌧𑌕𑍋𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍀𑌹𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃।
𑌯𑍋𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌵𑍇𑌦𑌸𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇॥

௭. 𑌇𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍।
𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑍍𑌮𑌰𑍍𑌦𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍॥

௮. 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌮 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌃 𑌸𑌹।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑌲𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌨𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌚 𑌰𑌣𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌨𑌨𑌃॥

௯. 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌰𑌣𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌬𑌲𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌿𑌨𑌮𑍍।
𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌚 𑌵𑍈 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇॥

௧௦. 𑌇𑌦𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍋𑌪𑌮𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌵𑌨𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑌃𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌲𑌤𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍॥

௧௧. 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌵𑌨𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑌲𑌃।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌭𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍋𑌪𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑌶𑌾𑌨𑌨𑌃॥

௧௨. 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑌕𑌾𑌲𑌾𑌯𑌸𑌪𑌟𑍍𑌟𑌸𑌾𑌯𑍁𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

௧௩. 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌪𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍॥

௨. அல்பசேஷமிதம்கார்யம்த்ருஷ்டேயமஸிதேக்ஷணா|
த்ரீநுபாயாநதிக்ரம்யசதுர்த்தயிஹலக்ஷ்யதே||

௩. நஸாமரக்ஷஸ்ஸுகுணாயகல்பதேநதாநமர்த்தோபசிதேஷுயுஜ்யதே|
நபேதஸாத்யாபலதர்பிதாஜநா:பராக்ரமஸ்த்வேவமமேஹரோசதே||

௪. நசாஸ்யகார்யஸ்யபராக்ரமாத்ருதேவிநிஸ்சய:கஸ்சிதிஹோபபத்யதே|
ஹதப்ரவீராஹிரணேஹிராக்ஷஸா:கதம்சிதீயுர்யதிஹாத்யமார்தவம்||

௫. கார்யேகர்மணிநிர்திஷ்டேயோபஹூந்யபிஸாதயேத்|
பூர்வகார்யாவிரோதேநஸகார்யம்கர்துமர்ஹதி||

௬. நஹ்யேகஸ்ஸாதகோஹேதுஸ்ஸ்வல்பஸ்யாபீஹகர்மண:|
யோஹ்யர்த்தம்பஹுதாவேதஸஸமர்த்தோர்த்தஸாதநே||

௭. இதைவதாவத்க்ருதநிஸ்சயோஹ்யஹம்யதிவ்ரஜேயம்ப்வகேஸ்வராலயம்|
பராத்மஸம்மர்தவிஸேஷதத்வவித்தத:க்ருதம்ஸ்யாந்மமபர்த்ருஸாஸநம்||

௮. கதம்கல்வத்யபவேத்ஸுகாகதம்ப்ரஸஹ்யயுத்தம்மமராக்ஷஸைஸ்ஸஹ|
ததைவகல்வாத்மபலம்சஸாரவத்ஸம்மாநயேந்மாம்சரணேதஸாநந:||

௯. ததஸ்ஸமாஸாத்யரணேதஸாநநம்ஸமந்த்ரிவர்கம்ஸபலப்ரியாயிநம்|
ஹ்ருதிஸ்த்திதம்தஸ்யமதம்பலம்சவைஸுகேநமத்வாஹமித:புநவ்ரஜே||

௧௦. யிதமஸ்யந்ருஸம்ஸஸ்யநந்தநோபமமுத்தமம்|
வநம்நேத்ரமந:காந்தம்நாநாத்ருமலதாயுதம்||

௧௧. யிதம்வித்வம்ஸயிஷ்யாமிஸுஷ்கம்வநமிவாநல:
தஸ்மிந்பக்நேதத:கோபம்கரிஷ்யதிதஸாநந:||

௧௨. ததோமஹத்ஸாஸ்வமஹாரதத்விபம்பலம்ஸமாதேக்ஷ்யதிராக்ஷஸாதிப:|
த்ரிஸூலகாளாயஸபட்டஸாயுதம்ததோமஹத்யுத்நமிதம்பவிஷ்யதி||

௧௩. அஹம்துதைஸ்ஸம்யதிசண்டவிக்ரமைஸ்ஸமேத்யரக்ஷோபிரஸஹ்யவிக்ரம:|
நிஹத்யதத்ராவணசோதிதம்பலம்ஸுகம்கமிஷ்யாமிகபீஸ்வராலயம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இயம்-கார்யம்	இந்த-காரியமானது	ஸாம:	ஸாமோபாயமானது
அல்பஸேஷம்	கொஞ்சம் மீந்ததாக (இருக்கிறது)	ரக்ஷஸ்ஸு	இராக்ஷதர்களிடத்தில்
இதம்-அஸிதேக்ஷணா	இந்த-கறுத்த கண்களையுடைய(ஸீதை யானவள்)	குணாய-நகல்பதே	குணத்தையும் பொருட்டு-ஸமர்த்தமாகாது
த்ருஷ்டா	பார்க்கப்பட்டான்	தாநம்	தானோபாயமானது
இஹ	இக்காரியத்தில்	அர்த்தோபசிதேஷு	தனத்தால் பூர்ணமாயிருக்கிறவர்களிடங்களில்
த்ரீந்-உபாயாந்	மூன்றுகளான-உபாயங்களை		
அதிக்ரம்ய	தாண்டி	நோபயுஜ்யதே	சேராது
சதுர்த்த:	நான்காவதான (உபாயம்)	பலதர்பிதா:-ஜநா:	பலத்தால் கொழுத்திருக்கிற-ஜனங்கள்
த்ருஸ்யதே	காணப்படுகிறது	பேதஸாத்யா:	பேதத்தால்ஸாதிக்கப்பட்டவர்களாக

பதம்.	உரை.
ந	ஆகார்கள் (ஆகையால்)
இஹ	இந்த (மீதிகாரியத்தில்)
மம-பராக்ரமயேவ	எனக்கு-பராக்கிரமமே
ரோசதே	இஷ்டமாகின்றது
அஸ்ய-கார்யஸ்ய	இந்த-காரியத்திற்கு
பராக்ரமாத்ருதே	பராக்கிரமமன்றி
கஶ்சித்-விநிஶ்சய:	ஒரு-உபாயமும்
இஹ-நோபபத்யதே	இவர்களிடங்களில்-சேராது
ரணே-ஹதப்ரவீரா:	யுத்தத்தில்-அடிக்கப்பட்ட வீரர்களை யுடைய
ராக்ஷஸா:-இஹ	இராக்ஷதர்கள்-இந்த (இலங்கையில்)
அத்ய	இப்பொழுது
கதம்சித்	எப்படியாவது
மார்தவம்	மிருதுத்வத்தை
கயீயு:	அடையார்கள் [த்துமான
நிர்திஷ்டே-கார்யே	காண்பிக்கப்பட்டதும்-செய்யத் தகுந்
கர்மணி-ய:	காரியத்தில்-எவன்
பஹூந்யபி	பெருத்த காரியங்களையும்
ஸாதயேத்	ஸாதிப்பனோ
ஸ:-பூர்வகார்யாவிரோதேந-அப்படிப்பட்டவன்-முந்தினகாரியத்திற்கு விரோதமில்லாமலே	
கார்யம்-கர்தும்	காரியத்தை-செய்ய
அர்ஹதி	யோக்கியனாகிறான்
ஸ்வல்பஸ்ய-கர்மண:	அல்பமான-காரியத்திற்கும்
ஏக:-ஹேது:	ஒன்றான-காரணம்
ஸாதக:-நஹி	காரியம் செய்யவல்லது-இல்லை
ய:-அர்த்தம்	எவன்-காரியத்தை
பஹுதா-வேத	அனேகவிதமாக-அறிகிறானோ
ஸ:-அர்த்தஸாதநே	அவன்-காரியநிர்வஹணத்தில்
ஸமர்த்த:	சக்தனாகிறான்
அஹம்-இஹைவ	நான்-இவ்விடத்திலேயே
பராத்மஸம்மர்தவிஶேஷதத்வவித்-சத்துருக்களுடையவும் தன்னுடையவும் யுத்தகாரியத்தை நன்றாயறிகிறவனாய்	
தத:	பிறகு
விஶேஷத:	அதிகமாக
க்ருதநிஶ்சய:	செய்யப்பட்ட நிச்சயமுடையவனாய்க்கொண்டு
ப்லவகேஶ்வராலயம்	ஸுக்கிரீவனுடையவீட்டை
வ்ரஜேயம்யதி	போவேனாகில்
மம-பர்த்ருஶாஸநம்	என்னுடைய-எஜமானனுடைய ஆஜ்ஞையை
தாவத்	முழுமையும்
க்ருதம்-ஸ்யாத்	செய்யப்பட்டதாக-ஆகும்
யுத்தம்-மம	போரானது-எனக்கு
ராக்ஷஸைஸ்ஸஹ	இராக்ஷதர்களோடுகூட
ப்ரஸஹ்ய-அத்ய	பலாத்காரமாக-இப்பொழுது
கதம்நுகலு	எப்படி தான்
ஸுகாகதம்-பவேத்	ஸுகமாக அடையத்தக்கதாக-ஆகும் [கும்
ததைவகலு	அப்படியே
தஶாநந:	இராவணன்
ஆத்மபலம்	தன்னுடையபலத்தையும்
மாம்ச	என்னையும்
ரணே-ஸாரவத்	போரில்-ஸாரமுடையதாக

பதம்.	உரை.
ஸம்மாநயேத்	கௌரவிப்பான்
தத:	பின்பு
ஸமந்த்ரிவர்கம்	மந்திரிஸமூகத்தோடுகூடினவனும்
ஸபலப்ரியாயிநம்	ஸேனாதிபதியோடு கூடினவனுமான
தஶாநநம்-ரணே	இராவணனை-போரில்
ஸமாஸாத்ய	அடைந்து
தஸ்ய-ஹ்ருதி	அவனுடைய-மனதில்
ஸ்திதம்-மதம்	இருக்கிற-அபிப்பிராயத்தையும்
பலம்ச	வலிவையும்
மத்வா-அஹம்	அறிந்து-நான்
இத:-ஸுகேந	இவ்விடத்திலிருந்து-ஸுகமாக
புந:-வ்ரஜே	மறுபடி-செல்லக்கடவேன்
க்ருஶம்ஸஸ்ய-அஸ்ய	குரூரனான - இந்த (இராவணனுக்கு)
இதம்-வநம்	இந்த-வனமானது
நந்தநோபமமுத்தமம்	இந்திரவனத்திற்கு நிகராயும்
நேத்ரமந: காந்தம்	கண்களுக்கும் மனதிற்கு அழகாயிருக்கிறதும்
நாநாத்ருமலதாயுதம்	அனேகங்களான விருக்ஷங்களென்ன கொடிகளென்ன இவைகளோடு சேர்ந்ததாயுமிருக்கிறது
இதம்	(ஆகையால்) இந்தவனத்தை
ஶுஷ்கம்-வநம்	உலர்ந்துபோன-அடவியை
அநலஇவ	அக்கினிபோல்
அஹம்-வித்வம்ஸயிஷ்யாமி-நான்-அழித்துவிடுகிறேன்	
அஸ்மிந்-பக்நேஸதி	இவ்வனமானது-அழியாநின்றவளவில்
தத:-தஶாநந:	பிறகு-இராவணன்
கோபம்-கரிஷ்யதி	கோபத்தை-செய்வான்
தத:	(வனத்தையழித்த) பிறகு
ராக்ஷஸாதிப:	இராவணன்
ஸாஶ்வமஹாரதத்விபம்-குதிரைகளோடும் பெருந்தேர்களோடும் யானைகளோடும் கூடினதும்	
த்ரிஶூலகாலாயஸப்பட்டஸாயுதம்=	
த்ரிஶூலம்-காளாயஸம்-பட்டஸமென்கிற-ஆயுதமுடையதும்	
மஹத்-பலம்	பெருத்ததுமான-ஸைன்னியத்தை
ஸமாதேக்ஷ்யதி	ஆஜ்ஞாபிப்பான்
தத:	பின்பு (அதனால்)
மஹத்-இதம்-யுத்தம்	பெரியதும்-(கோரமாக நடக்கப்போகிறதுமான) இந்த-யுத்தமானது
பவிஷ்யதி	உண்டாகப்போகிறது
அஸஹ்யவிக்ரம:-அஹம் - ஸகிக்ககூடாததான பராக்கிரமத்தையுடைய-நான்	
ஸம்யதி	யுத்தத்தில்
சண்டவிக்ரமை:	உக்கிரமான பராக்கிரமங்களையுடையனாக
தை:-ரக்ஷோபி:	முன்செல்லப்பட்ட அப்படிப்பட்ட அந்த-இராக்ஷதர்களோடு
ஸமேத்ய	சேர்ந்து
ராவணசோதிதம்	இராவணனாலேவப்பட்ட
தத்-பலம்	அந்த-ஸைன்னியத்தை
நிஹத்ய	கொன்று
ஸுகம்	ஸுகமாக
கபீஶ்வராலயம்	கிட்கிந்தைக்கு
கமிஷ்யாமி	செல்லக்கடவேன்
(இதிசிந்தயாமாஸ)	(என்றுலோசித்தார்.)

(உ-மு-௧௩-ல்) தா-ம்—இவ்விலங்கைக்கு யான் வந்தகாரியத்தில் முக்கியபாகம் நிறைவேறிற்று. உத்பலாக்ஷங்களுடைய ஸ்ரீராகவபத்தினியைத் தரிசித்தாயிற்று. ஆகிலு மின்னமிங்கு கொஞ்சகாரியம் சேஷமிருப்பதாகத்தோற்றுகிறது. இந்நகரமுழுதுஞ்சுற்றினன், இராவணனுக்தப்புரமுழுதுங் கண்டனன், இராவணனது ஸைன்னியங்களையுங்கண்ணுற்றனன், ஸீதாவிஷயத்தி லிவ்வரக்கன்கொண்டிருக்கு மபிப்பிராயத்தையும் அவனது பலாபலத்தையு மின்னம் யானறியவில்லை, இதுதான் சேஷமானகாரியம். இதை முடிக்கச் சதுர்விதோபாயங்களுள்ளன. இவ்வரக்கர் மிகக் குரூரரும் மூர்க்கருமாதலால் ஸாமோபாயத்திற்

ணங்கார்கள், தனத்தில் தனுதிபதியையும் விஞ்சியவராதலால் தானோபாயத்திற்கு மிணங்கார்கள், அதிமாயாவிகளு மிக பலவான்களுமாதலால் பேதோபாயத்திற்கும் வழிவிடார்கள். யுத்தத்திலாவது மரிப்பார்களல்லது வேறெவ்விதத்திலும் ஸமாதானத்திற்கு வரார்கள். ஆகையால் அந்த்யோபாயமான தண்டோபாயமே இவர்களுக்குத்தகுந்தது. இவ்வுபாயத்தால்தா னிவர்களது பலாபலத்தை யறியவேண்டும். இவ்வுபாயத்தில் ஜயாபஜயமஸ்திரமாயினும், மற்ற மூன்று மிவர்களிடத்திற் பயன்படாவாதலால் அவ்வுபாயமே யுக்தமாகிறது. ஒருகாரியத்தில் நியமிக்கப்பட்ட வொருவன், அதனுலனேக பெருங்காரியங்களை ஸாதிப்பவனுயின், அக்காரியத்தைப் பூர்வகாரியங்களுக்கு விரோதமில்லாமலும் பின்னடக்கவேண்டியவைகளுக்கனுகூலமாயு முடிக்கவேண்டும். ஆகையாலிக்காரியத்தைப் பிராட்டிக்குவிபத்துநேரிடாமலும் ஸ்ரீராகவனிங்கெழுந்தருளி இராவணஸம்ஹாராதிகள் செய்வதற்கனுகூலமாயும் நிறைவேற்றவேண்டும். இதற்குத்தகுந்த வுபாயந்தேடவேண்டும். அல்பகாரியத்திற்கும் ஸாமான்னியமல்லது ஒரோ உபாயம் ஒவ்வாதாயி னிப்பெருங்காரியத்திற்கொவ்வுமோ? காரியத்தைப் பலவிதமாயும் நீர்க்கமாயுமறிகிறவனே அதைமுடிக்க ஸமர்த்தனுகிருன். தேவியைத் தரிசித்ததோடேமாத்திரம் யான் கிஷ்கிந்தைக்குப்போகலாகாது. சத்துருபலத்தைப்பற்றி யென்னவறிந்தாயென்று மஹாராஜர் கேட்பரன்றே? யுத்தத்தில் சத்துருவிற்குள்ள பலத்திற்கும் வானரர்க்குள்ள பலத்திற்கும் தாரதம்மியமறிந்து சென்றல்தான் எனது காரியம் பூர்த்தியாகும். ஆனுலிவ்வரக்கருக்கு மெனக்கும் யுத்தமெப்படியுண்டாகும். அவர்களா யென்னேடு யுத்தஞ்செய்யலாகாது. நானேயவர்களை பலாத்கரித்து யுத்தத்திற்கிழுத்துப் போர்செயின், எனது விக்கிரமவிசேஷத்தை யிராவணன்கேட்டு மந்திரி ஸேனுபதி முதலானேரோ டென்னைப் பார்க்கவருவான். அத்தருணத்தில் அவனது என்ணத்தையும் ஸம்மதத்தையும் பலாபலத்தையும் நன்றுயறிந்து ஸுகமாகக் கிஷ்கிந்தைக்கேகுவேன். அரக்கரை யுத்தத்திற்கு பலாத்கரிப்பதெப்படி? ஓர் நல்லவுபாய மென்மனதில் ஜனிக்கிறது. இந்தவனம் இக்குரூராவணனுக்கு மிகப்பிரியகரமானது. இதோர்ஸுந்தரவனம், மனேகரமானபிரதேசம், திவ்யவிருக்ஷங்களடர்ந்தது, திவ்விய கொடிகள் நிறைந்தது, பூலோகநந்தவனமென்றே யிதைச்சொல்லலாம். அக்கினிதக்தமான அரண்ணியம்போ லிதை யான் செய்துவிடுகிறேன். இராவணனுக்குக் கோபத்தேழும், இரதகஜ துரகபதாதிகளை விடுப்பான். சூலமுத்கரகட்காதி ஆயுதங்களைத்தாங்கிய வீரரையேவுவான். அப்பொழுது அவர்களெல்லோரையும் த்வம்ஸித்துக் காரியஸித்தியடைந்து ஸுகமாக நான் கிஷ்கிந்தைசேரலாமென் றிவ்விதம் யோசித்து அசோகவனத்வம்ஸத்தை நிச்சயித்தார்.

౧౪. తతో మారుతవత్క్రుద్ధో మారుతిర్భీమవిక్రమః । ఊరువేగేన మహతా ద్రుమాన్ క్షేప్తుమథారభత్ ॥

கச. 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑍀𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌊𑌰𑍁𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑌥𑌾𑌰𑌭𑌤𑍍॥

கச. ததோமாருதவத்க்ருத்தோமாருதிர்பீமவிக்ரம:।
ஊருவேகேநமஹதா த்ருமாக்ஷேப்துமதாரபத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
தத:-பீமவிக்ரம:	பின்பு-பயங்கரமானபராக்கிரமமுடைய	மஹதா-ஊருவேகேந	அதிகமான-தொடையின்வேகத்தால்
மாருதி:	ஹனுமான்	த்ருமாக்-க்ஷேப்தும்	விருக்ஷங்களை-பிடுங்கியெறிய
மாருதவத்-க்ருத்த:-அத	வாயுபோல்-கோபித்தவராக-பிறகு	ஆரபத்	ஆரம்பித்தனர்.

தா-ம்.—இவ்விதம் யோசித்து நிச்சயித்த அவ்வாதாத்மஜன் சண்டமாருதத்திற்கு நிகரான தொடைவேகத்தையும் பராக்கிரமத்தையுங் கோபத்தையுங்கொண்டு அவ்வனிகையிலுள்ள விருக்ஷங்களை வேரோடு பிடுங்கியெறிய ஆரம்பித்தனர்.

౧౫. తతస్తు హనుమాన్వీరో బభఞ్జ ప్రమదావనమ్ । మత్తద్విజసమాఘుష్టం నానాద్రుమలతాయుతమ్ ॥

கடு. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌬𑌭𑌞𑍍𑌜 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍।
𑌮𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌮𑌾𑌘𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌲𑌤𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍॥

கடு. ததஸ்து ஹநுமாந்வீரோபபஞ்ஜப்ரமதாவநம்।
மத்தத்விஜஸமாகுஷ்டம்நாநாத்ருமலதாயுதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	நாநாத்ருமலதாயுதம்	அனேக விருக்ஷங்களோடும் கொடிகளோடும் கூடினதுமான
வீர:	சூரரான		
ஹநுமாந்	ஹநுமான்	ப்ரமதாவநம்	ஸ்திரீகளுடைய வனத்தை
மத்தத்விஜஸமாகுஷ்டம்-மதித்த	பக்ஷிகளால் சூழப்பட்டதும்	பபஞ்ஜ	முறித்தனர்

தா-ம்.—பிறகவ்வானரவீரன் மதுவர்க்கங்களைப்பானஞ்செய்து மிகவுமதித்து மதுரமாகக்கோஷிக்கும் பக்ஷியினங்களடர்ந்ததும், பலபுஷ்பங்கள் நிறைந்து அதிமனேகரமாகவிளங்கும் திவ்விய லதாத்ருமாதிகளால் சூழ்ந்ததும், ஸுந்தரஸ்திரீகளோடு அதியுல்லாசமாய் விஹரிப்பதற்கு யோக்கியமானதுமான அவ்வந்தப்புரோத்தியானவனத்தை முறித்தழித்தனர்.

---

* ஹநுமான் தண்டோபாயத்தைத் தான் ஏகவீரனுய் அனந்தகோடி ராக்ஷஸவீரமண்டலமத்தியில் நிற்கையி லெப்படி நிச்சயிக்கக்கூடும். தானெருவனும் சத்துரு பெருவெள்ளராயும் ஸாக்ஷாத் ராவணனே எதிரியாயும் யுத்தாங்கத்தில் ஜயாபஜயமனிசியமாகையாலும் பராக்கிரமத்தையே நிச்சயிக்கலாமோவெனில், எக்காரியத்திலும் பின்வாங்காப் பராக்கிரமசாலியாதலால், இது நமக்கொருபொருட்டாவென்று நிர்மானித்துத் தனது விக்கிரமாதிசயத்தை வெளியிட்டார். மேலும் ஸர்வலோகவீரனை ஸ்ரீராகவனுடைய அனுக்கிரகம்பெற்ற தனக்கு அபஜயப்பிரஸங்கமும் யோசிப்பதுண்டோவென்று பராக்கிரமத்தை நிச்சயித்தாராகவுமாம்.

౧౬. తద్వనం మథితైర్వృక్షైర్భిన్నైశ్చ సలిలాశయైః। చూర్ణితైః పర్వతాగ్రైశ్చ బభూవాప్రియదర్శనమ్॥

௧௬. 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑌂 𑌮𑌥𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍈𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌶𑌯𑍈𑌃।
𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍॥

௧௬. தத்வநம்மதிதைர்வ்ருக்ஷைர்பிந்நைஶ்சஸலிலாஶயை:|
சூர்ணிதை:பர்வதாக்ரைஶ்சபபூவாப்ரியதர்ஶநம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்	அந்த	ஸலிலாஶயை:	தடாகங்களாலும்
வநம்	உத்தியான வனமானது	சூர்ணிதை:-பர்வதாக்ரைஶ்ச-	பொடியாகும்படி செய்யப்பட்ட-க்ரீடாபர்வதங்களாலும்
மதிதை:-வ்ருக்ஷை:	முறிக்கப்பட்டிருக்கிற - விருக்ஷங்களாலும்	அப்ரியதர்ஶநம்	இஷ்டமில்லா பார்வையுடையதாக
பிந்நை:	உடைக்கப்பட்டிருக்கிற	பபூவ	ஆயிற்று.

தா-ம்.—ஸ்ரீராகவதூதனான ஹநுமான் பிரவேசித்த அவ்வசோகப்புரவனம் அந்தகப்புரவனமாக ஆய்விட்டது. திவ்விய விருக்ஷங்கள், கிளைகள் இலைகள் காய்கனிகள்முதலிய வேறுப்பட்டு, வேரோடு மேல்வந்து முறிந்து ஒடிந்து சிதறிக்கிடந்தன. மணிப்படிகளும் இரத்தினமண்டபங்களுஞ்சூழ்ந்த க்ரீடாதடாகங்கள் உடைபட்டு வெட்டுண்டு நீர்வற்றிக்கிடந்தன. திவ்விய விருக்ஷங்களும், லதாகிரகங்களு நிறைந்த க்ரீடாபர்வதங்களுடைய சிகரங்கள் பொடிசெய்யப்பட்டிருந்தன. இவ்விதம் முறிபட்ட விருக்ஷங்களாலும், உடைபட்ட தடாகங்களாலும், படுசூர்ண கிரிசிகரங்களாலும் அவ்வனம் பார்க்க வழங்காக் கானம்போலாய்விட்டது.

౧౭. నానాశకున్తవిరుతైః ప్రభిన్నైశ్చ సలిలాశయైః। తామ్రైః కిసలయైః క్లాన్తైః క్లాన్తద్రుమలతాయుతమ్॥

౧౮. న బభౌ తద్వనం తత్ర దావానలహతం యథా।

௧௭. 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌶𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌰𑍁𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌶𑌯𑍈𑌃।
𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌸𑌲𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌲𑌤𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍॥

௧௮. 𑌨 𑌬𑌭𑍌 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌾𑌵𑌾𑌨𑌲𑌹𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾।

௧௭. நாநாஶகுந்தவிருதை:ப்ரபிந்நைஸ்ஸலிலாஶயை:|
தாம்ரை:கிஸலயை:க்லாந்தை:க்லாந்தத்ருமலதாயுதம்||

௧௮. நபபௌதத்வநம்தத்ரதாவாநலஹதம்யதா|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்லாந்தத்ருமலதாயுதம்	வாடின விருக்ஷங்களோடும் கொடிகளோடும்கூடின	ப்ரபிந்நை:-ஸலிலாஶயை:-	வெட்டிவிடப்பட்ட-தடாகங்களாலும்
தத்-வநம்-தத்ர	அந்த-(வனமானது) அந்த-இலங்கையில்	க்லாந்தை:-தாம்ரை:	வாடியும் - சிகப்பாயுமிருக்கிற
நாநாஶகுந்தவிருதை:	பற்பல பக்ஷிகளுடைய விகாரத்வனியினாலும்	கிஸலயை:	துளிர்களாலும்
		தாவாநலஹதம்யதா	காட்டுத்தீயினால் ஹதம்செய்யப்பட்டதுபோல்
		நபபௌ	பிரகாசிக்கவில்லை.

தா-ம்—முறிபட்டுவிழுந்த விருக்ஷங்கள் பசுமையிழந்து சோபைகுலைந்து சோர்ந்தன. அதிமனோகரமாயும் மிருதுளமாயுமுள்ள துளிர்கள் துவண்டுவாடின. ஆம்பலல்லி கருநெய்தற்றாமரை மிகச்செழித்து வளர்ந்த பொய்கையில் புனலின்மையாற்பாழாயின. விருக்ஷங்களிலும் குளங்களிலும் ஸுகமாகக்களித்து வாழ்ந்துவந்த பக்ஷிகள் சிதறிப் பதறிக்கூக்குரலிட்டுக்கதறின. இவ்விதம் துவண்டவிருக்ஷங்களாலும், வாடிவதங்கின கொடிகளாலும், வற்றியஜலாசயங்களாலும், அடிபட்டுக் கதறுகிற பக்ஷிஜாதிகளாலும், வதங்கிச்சிவந்த துளிர்களாலும், அவ்வசோகவனம் சோபையென்பது கொஞ்சமேனுமின்றி அக்கினிதக்தமான அரண்ணியம்போற் சோகவத்தாகக்காணப்பட்டது.

వ్యాకులావరణా రేజుర్విహ్వలా ఇవ తా లతాః॥

౧౯. లతాగృహైశ్చిత్రగృహైశ్చ నాశితైర్మహోరగైర్వ్యాలమృగైశ్చ నిర్ధుతైః।
శిలాగృహైరున్మథితైస్తథా గృహైః ప్రణష్టరూపం తదభూన్మహద్వనమ్॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌵𑌰𑌣𑌾 𑌰𑍇𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌾 𑌇𑌵 𑌤𑌾 𑌲𑌤𑌾𑌃॥

௧௯. 𑌲𑌤𑌾𑌗𑍃𑌹𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑍋𑌰𑌗𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌮𑍃𑌗𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍁𑌤𑍈𑌃।
𑌶𑌿𑌲𑌾𑌗𑍃𑌹𑍈𑌰𑍁𑌨𑍍𑌮𑌥𑌿𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌷𑍍𑌟𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌦𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍॥

வ்யாகுலாவரணாரேஜுர்விஹ்வலாஇவதாலதா:||

௧௯. லதாக்ருஹைஶ்சித்ரக்ருஹைஶ்சநாஶிதைர்மஹோரகைர்வ்யாளம்ருகைஶ்சநிர்துதை:|
ஶிலாக்ருஹைருந்மதிதைஸ்ததாக்ருஹைப்ரணஷ்டரூபம்ததபூந்மஹத்வநம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
			[லும்
வ்யாகுலாவரணாঃ	வியாகுலமான ஆதாரமுடைய	நிர்துதைঃ-மஹோரகைঃ-பாதிக்கப்பட்ட-	பெரும்பாம்புகளா
தாঃ-லதாঃ	அந்த-கொடிகள்	வ்யாளமிருகைஶ்ச	குரூரமானபுலிமுதலானமிருகங்களா லும்
விஹ்வலாயிவ	பயத்தால் சஷ்டையற்றஸ்திரீபோல்	உந்மதிதைঃ-ஶிலாக்ருஹைঃ-	நன்குகமர்த்திக்கப்பட்ட-மண் டபங்களாலும்
(ந) ரேஜுঃ	விளங்கவில்லை	ததா-க்ருஹைঃ	அப்படியே-(வேறு)வீடுகளாலும்
மஹத்-தத்-வநம்	பெரியதான-அந்த-வனமானது	ப்ரணஷ்டரூபம்	மிகப்பாழடைந்தருபமுடையதாக
காஶிதைঃ-லதாக்ருஹைঃ-	ஹதம்செய்யப்பட்ட-கொடிகளாலி யற்றப்பட்டவீடுகளாலும்	அபூத்	ஆயிற்று.
சித்ரக்ருஹைঃ	விசித்ரமான வீடுகளாலும்		

தா-ம்.—ஹநுமானுடைய விக்கிரமத்தால் விருக்ஷங்கள் முறிந்துவிழவே அவைகளைச் சுற்றிவளர்ந்து கொண்டிருந்தகொடிகள் ஆதரவற்று, பயத்தாலொடுங்கி நிச்சேஷ்டிதையாகநிற்கும் ஸ்திரீபோல், சோர்ந்து வாடின. அவ்வனத்திலுள்ள லதாகிரகங்கள் உதைபட்டு நாசமாயின. அதிவிசித்திரமானமாளிகைகள் உடை பட்டுப் பொடிசூர்ணமாயின. சிலாகிரகங்களனைவு மர்த்திக்கப்பட்டன. வனமுழுதும் மலைப்பாம்புகளாலும் வியாக்கிராதிமிருகங்களாலும் வியாப்பிக்கப்பட்டன. இவ்விதமந்த ஸுந்தரோத்தியானவனம் மிகப்பாழடை ந்துவிட்டது.

௨௦. సావిహ్వలాశోకలతాప్రతానా వనస్థలీశోకలతాప్రతానా । జాతా దశాస్యప్రమదావనస్య కపేర్బలాద్ధి ప్రమదావనస్య॥

உ௦. ஸாவிஹ்வலாஶோகலதாப்ரதாநா வநஸ்தலீஶோகலதாப்ரதாநா।
ஜாதா தஶாஸ்யப்ரமதாவநஸ்ய கபேர்பலாத்தி ப்ரமதாவநஸ்ய॥

உ௦. ஸாவிஹ்வலாஶோகலதாப்ரதாநாவநஸ்த்தலீஶோகலதாப்ரதாநா।
ஜாதாதஶாஸ்யப்ரமதாவநஸ்யகபேர்பலாத்திப்ரமதாவநஸ்ய॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஶாஸ்ய	இராவணனுடைய	வநஸ்த்தலீ	வனப்பிரதேசமானது
ப்ரமதாவநஸ்ய	அந்தப்புரஸ்திரீகளுக்குக் காப்பாயிரு க்கிற	கபேঃ-பலாத்	ஹநுமானுடைய-பலத்தால்
ப்ரமதாவநஸ்ய	அந்தப்புரோத்யான வனத்தினுடைய	விஹ்வலா	த்வம்ஸம் செய்யப்பட்ட
அஶோகலதாப்ரதாநா-	வாடாத கொடிஸமூகங்களையுடைய	ஶோகலதாப்ரதாநா	சோர்ந்துபோன (சோகத்தையடை ந்த) கொடிஸமூகமுடையதாக
ஸா	அப்படிப்பட்ட	ஜாதா	ஆயிற்று.

தா-ம்.—இவ்விதம் இராவணனது போகார்த்தம் அவனது ஸ்திரீகளாலபிவிர்த்தி செய்யப்பட்ட அவ் வந்தப் புரோத்யானவனம் ஹநுமானுடைய விக்கிரமத்தால் நாசமடைந்தது. புஷ்பபல்லவஸங்கீர்ணமான பசுங்கொடிகள் அறுந்து துவண்டு சோஷித்தன. அதிரமணீயமும் க்ரீடாயோக்கியமுமான வனப்பிரதேசங் கள் பாழாயின. ஜலஸமிருத்தியால் செழிப்படைந்துவந்த அரவிந்தோத்பல குவலயகல்ஹாராதிகள் நீரின்றி வாடித்துவண்டன. இவ்வாறு பிராட்டி யெழுந்தருளியிருந்த அவ்வசோகவனமானது இராவணனுக்கு சோ கத்தை யுண்டுபண்ணும்படியான மஹாசோகத்தை யடைந்துவிட்டது.

௨௧. స తస్య కృత్వార్థపతేర్మహాకపిర్మహద్వ్యలీకం మనసో మహాత్మనః ।
యుయుత్సురేకో బహుభిర్మహాబలైః శ్రియా జ్వలన్ తోరణమాస్థితః కపిః॥

உக. ஸ தஸ்ய க்ருத்வார்த்தபதேர் மஹாகபிர் மஹத்வ்யலீகம் மநஸோ மஹாத்மந:।
யுயுத்ஸுரேகோ பஹுபிர் மஹாபலை: ஶ்ரியா ஜ்வலந் தோரணமாஸ்த்தித: கபி:॥

உக. ஸதஸ்யக்ருத்வார்த்தபதேர்மஹாகபிர்மஹத்வ்யளீகம்மநஸோமஹாத்மநঃ।
யுயுத்ஸுரேகோபஹுபிர்மஹாபலைঃஶ்ரியாஜ்வலந்தோரணமாஸ்த்திதঃகபிঃ॥

இதி ஸ்ரீஸுந்தரகாண்டே - ஏகசத்வாரிம்ஶஸ்ஸர்க்கঃ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏகঃ-மஹாகபிঃ	ஒருவரும் - ஸுக்ரீவாதிபெருங்கபிக ளையுடையவருமான	மஹத்-வ்யளீகம்-க்ருத்வா-	அதிகமான-பீடையை-செய்து
ஸঃ-கபிঃ	அந்த-வானரர்	மஹாபலைঃ-பஹுபிঃ	வெகுபலமுடைய- அனேகர்களோடு
மஹாத்மநঃ	அதிதைரியமுடைய	யுயுத்ஸுঃ	யுத்தம்செய்ய விருப்பமுடையவராக
தஸ்ய-அர்த்தபதேঃ	அந்த-லங்காராஜ்ஜியாதிபதியான (இ ராவணனுடைய)	ஶ்ரியாஜ்வலந்	பிரகாசிக்கிறவராய்க்(கொண்டு)
மநஸঃ	மனதிற்கு	தோரணம்-ஆஸ்திதঃ	உத்தியானவனதோரணத்தின்மீ திரு ப்பவராக ஆனார்

தா-ம்.—ஸுக்கிரீவப்பிரமுகரான மஹாவானரரையுடையஹநுமான் இப்பொழுதுசத்துருநகரத்தில் ஏகைகராய் நின்றுகொண்டு மஹாவீரனும் தைரியவானும் உக்கிரதேஜஸ்வியுமான இலங்காதிபதிக்கு அத் தியந்தம் பிரியகரமாயிருந்த அக்ரீடாவனத்தைப் பாழ்செய்துவிட்டு அவனதுகோபத்திற்குக் கொஞ்சமே

னுமச்சமுருதி, அவன்விடுக்கும் ஸைந்யத்திரளோடுபொருதுவதற்குஸித்தராய்விஜய ஸ்ரீஸாந்நித்யத்தால் மிகவும் சோபிக்கின்றவராய் அத்யுத்ஸாகத்துடன் அந்த ஜயசீலன் உத்தியானவனதோரணத்தின்மீ திட்கா ந்திருந்தனர்.

ஸந்மநோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

நாற்பத்தோராவதுஸர்க்கம் – முற்றிற்று.

நாற்பத்திரண்டாவதுஸர்க்கம்.

౧. తతః పక్షినినాదేన వృక్షభఙ్గస్వనేన చ। బభూవుస్త్రాససంభ్రాన్తాః సర్వే లఙ్కానివాసినః॥

க. ததஃபக்ஷிநிநாதேந வ்ருக்ஷபங்கஸ்வநேந ச।
பபூவுஸ்த்ராஸஸம்ப்ராந்தாஃ ஸர்வே லங்காநிவாஸிநஃ॥

க. ததஃபக்ஷிநிநாதேநவ்ருக்ஷபங்கஸ்வநேநச।
பபூவுஸ்த்ராஸஸம்ப்ராந்தாஸ்ஸர்வேலங்காநிவாஸிநஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-பக்ஷிநிநாதேந	பிறகு-பக்ஷிகளின் சப்தத்தாலும்	லங்காநிவாஸிநஃ-ஸர்வே-	இலங்கையில் வாஸஞ்செய்கிற-ஸம ஸ்தரும்
வ்ருக்ஷபங்கஸ்வநேநச-	விருக்ஷங்கள் முறிபடுதலாலுண்டான த்வனியாலும்	த்ராஸஸம்ப்ராந்தாஃ பபூவுஃ	பயத்தாலேபரபரப்புடையவராக ஆனார்கள்.

தா-ம்.—இவ்விதம் சண்டமாருதபலத்துட னம்மாருதி, இலங்கைக்கு நேத்திரஸ்தானமாயும் இராவ ணனுக்கத்தியந்தம் பிரியகரமாயுமுள்ள அவ்வசோகவனத்தை யழிக்கையில், விருக்ஷங்கள் முறிபடுகிற விசே ஷத்வனியையும் பக்ஷிகள்செய்யும் விகாரத்வனியையுங்கேட்டு அம்மாநகரிலுள்ளார் இதுவரையிலப்பேர்ப்ப ட்ட அல்லோலகல்லோலசப்தத்தை யவர்களக்கறியார்களாதலால், மிகவுந் திடுக்கிட்டுப்பயந்து பரபரப்பு டையராயினர்.

౨. విద్రుతాశ్చ భయత్రస్తా వినేదుర్మృగపక్షిణః। రక్షసాం చ నిమిత్తాని క్రూరాణి ప్రతిపేదిరే॥

உ. வித்ருதாஶ்ச பயத்ரஸ்தா விநேதுர்ம்ருகபக்ஷிண꞉।
ரக்ஷஸாம்ச நிமித்தாநி க்ரூராணி ப்ரதிபேதிரே॥

உ. வித்ருதாஶ்சபயத்ரஸ்தாவிநேதுர்ம்ருகபக்ஷிணஃ।
ரக்ஷஸாம்சநிமித்தாநிக்ரூராணிப்ரதிபேதிரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ம்ருகபக்ஷிணஃ	மிருகங்களும் பறவைகளும்	ரக்ஷஸாம்ச	இராக்ஷதர்களுக்கும் (இராக்ஷதராலு[ம்)
பயத்ரஸ்தாஃ	பயத்தால் மிரட்டப்பட்டனவாகவும்	க்ரூராணி	குரூரங்களான
வித்ருதாஶ்ச	ஓடினவைகளாகவும்	நிமித்தாநி	சகுனங்கள்
விநேதுஃ	ஊளையிட்டன	ப்ரதிபேதிரே	அடையப்பட்டன.

தா-ம்.—அங்குள்ள மிருகபக்ஷிகள் அசோகவனிகாத்வம்ஸ முழக்கத்தைக்கேட்டு மிகவும் வெருக்ஷி கொண்டு பயந்தாங்காது ஊளையிட்டுக்கதறின. இராக்ஷதருக்கும் துக்கஸூசகமான அனேகதுச்சகுனங்களு ண்டாயின.

౩. తతో గతాయాం నిద్రాయాం రాక్షస్యో వికృతాననాః। తద్వనం దదృశుర్భగ్నం తం చ వీరం మహాకపిమ్॥

ங. ததோ கதாயாம் நித்ராயாம் ராக்ஷஸ்யோ விக்ருதாநநா꞉।
தத்வநம் தத்ருஶுர்பக்நம் தம் ச வீரம் மஹாகபிம்॥

ங. ததோகதாயாம்நித்ராயாம்ராக்ஷஸ்யோவிக்ருதாநநாஃ।
தத்வநம்தத்ருஶுர்பக்நம்தம்சவீரம்மஹாகபிம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	பக்நம்-தத்-வநம்	முறிந்திருக்கிற-அந்த-வனத்தையும்
நித்ராயாம்-கதாயாம்	தூக்கமானது-போனபின்றவளவில்	வீரம்-தம்	சூரரான-அந்த
ராக்ஷஸ்யஃ-விக்ருதாநநாஃ-	இராக்ஷஸிகள்-விகாரமானமுகமுடையவர்களாக	மஹாகபிம்	பெருவானரரான-(ஹநுமானையும்)
		தத்ருஶுஃ	பார்த்தார்கள்.

தா-ம்.—இப்படி இலங்கைமுழுதும் ஹநுமாருடைய மகத்துவத்தால் திடுக்கிட்டலறுகையில் இரவு முழுதும் பிராட்டியைஹிம்ஸித்த சிரமத்தாலயர்ந்து அவ்வனத்திலேயே உறக்கங்கொண்ட இராக்ஷஸிகள் நித் திராமயக்கந்தெளிந்து இதென்னவிபத்தென வொருவரையொருவர் வெருண்ட விகாரமானபார்வையுடன் பார்த்துத் தங்களைச்சுற்றி, அறுபட்டுடைபட்டுதைபட்டு விழுந்துகிடக்கும் விருக்ஷலதாவர்க்கங்களையும்,

மணிமண்டபவேதிகைகளையும், வாபீகூபதடாகங்களையுங்கண்ணுற்று, இதென்னவிபரீதம், இதென்னபிரளயமென்று திடுக்கிட்டுயோசிக்க, இவ்வனபங்கஞ்செய்தது போதாதென்று கருவிக்கொண்டு வீரியதேஜஸ்ஸோடு ஜ்வலித்துநிற்கும் வானரவீரரையும்பார்த்தனர்,

௪. స తాన్ దృష్ట్వా మహాబాహుర్మహాసత్త్వో మహాబలః । చకార సుమహద్రూపం రాక్షసీనాం భయావహమ్॥

ச. ஸ தாந் த்ருஷ்ட்வா மஹாபாஹுர் மஹாஸத்வோ மஹாபல:।
சகார ஸுமஹத்ரூபம் ராக்ஷஸீநாம் பயாவஹம்॥

ச. ஸதாந்த்ருஷ்ட்வாமஹாபாஹுர்மஹாஸத்வோமஹாபல:।
சகாரஸுமஹத்ரூபம்ராக்ஷஸீநாம்பயாவஹம்॥

பதம்,	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாஸத்வ:	வெகு அந்தஸ்ஸாரமுடையவரும்	ராக்ஷஸீநாம்-பயாவஹம்-	இராக்ஷஸிகளுக்கு-பயத்தை யுண்டு பண்ணும்படியான
மஹாபல:	மிக பலமுடையவரும்		
மஹாபாஹு:	பெரு புஜமுடையவருமான	ஸுமஹத்	மிகப்பெரியதான
ஸ:	அந்த (ஹநுமான்)	ரூபம்	ஆகாரத்தை
தாந்-த்ருஷ்ட்வா	அவ்விராக்ஷஸிகளை-பார்த்து	சகார	செய்தனர்.

தா-ம்.—இவ்வித மவ்விராக்ஷஸிகள் நாசமடைந்தவனத்தையும் அதற்குக்காரணமான வானரவீரரையும் பார்த்துத்திகைத்துநிற்கையில், இலங்காநகரமுழுதும் படிசூர்ணமாக்கவல்ல அந்தஸ்ஸாரமுடையவரும் மஹாபலமுள்ளவரும் பெருத்துருண்டு நீண்டபாகுக்களுள்ளவருமான அவ்வானரேந்திரன் இராக்ஷஸஸ்திரீகள் திடுக்கிட்டு அலறும்படியாக மேருவுக்குநிகரான ஆகாரத்தைக்கொண்டார்.

அவதாரிகை.—அசோகவன விநாசத்தையும் அதன்விநாசகர்த்தாவான ஹநுமானையும்பார்த்துப் பிரமித்த இராக்ஷஸிகள் இவ்வானரனது வரலாற்றை ஸீதையைநவமாகக்கேட்டறிந்தோமாயின் நம்பிரபுவுக்குச்சொல்லி இவனைத்தண்டிக்க வகைசெய்யலாமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டுகபடமாய்ஸாமோபாயத்தையனுஸரித்து அதிவிநயத்துடன்பிராட்டியையினவுகின்றனர்.

௫. తతస్తం గిరిసంకాశమతికాయం మహాబలమ్। రాక్షస్యో వానరం దృష్ట్వా పప్రచ్ఛుర్జనకాత్మజామ్॥

௬. కోయం కస్య కుతో వాయం కిన్నిమిత్తమిహాగతః । కథం త్వయా సహానేన సంవాదః కృతమిత్యుత॥

௭. ఆచక్ష్వ నో విశాలాక్షి మా భూత్తే సుభగే భయమ్। సంవాదమసితాపాంగే త్వయా కిం కృతవానయమ్॥

ரு. ததஸ்தம் கிரிஸங்காஶமதிகாயம் மஹாபலம்।
ராக்ஷஸ்யோ வாநரம் த்ருஷ்ட்வா பப்ரச்சுர் ஜநகாத்மஜாம்॥

சு. கோயம் கஸ்ய குதோ வாயம் கிந்நிமித்தமிஹாகத:।
கதம் த்வயா ஸஹாநேந ஸம்வாத: க்ருதமித்யுத॥

எ. ஆசக்ஷ்வ நோ விஶாலாக்ஷி மாபூத்தே ஸுபகே பயம்।
ஸம்வாதமஸிதாபாங்கே த்வயா கிம் க்ருதவாநயம்॥

ரு. ததஸ்தம்கிரிஸங்காஶமதிகாயம்மஹாபலம்।
ராக்ஷஸ்யோவாநரம்த்ருஷ்ட்வாபப்ருச்சுர்ஜநகாத்மஜாம்॥

சு. கோயம்கஸ்யகுதோவாயம்கிந்நிமித்தமிஹாகத:।
கதம்த்வயாஸஹாநேநஸம்வாத:க்ருதமித்யுத॥

எ. ஆசக்ஷ்வநோவிஶாலாக்ஷிமாபூத்தேஸுபகேபயம்।
ஸம்வாதமஸிதாபாங்கேத்வயாகிம்க்ருதவாநயம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:—ராக்ஷஸ்ய:	பிறகு-(அந்த) இராக்ஷஸிகள்	(அயம்) கஸ்ய	(இவன்), எவனுடையஸம்பந்தமானவன்
கிரிஸங்காஶம்	மலைபோன்றவரும்	ஹேஸுபகே	வாராய் ஸுந்தரி
அதிகாயம்	மிகதேகமுடையவரும்	த்வயாஸஹ	உன்னோடு
மஹாபலம்-தம்-வாநரம்-	அதிகபலமுடையவருமான - அந்த-வானரனை	அநேந-ஸம்வாத:உத	இவனாலே-வார்த்தையானதுதான்
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	கதம்-க்ருத:	எப்படி-செய்யப்பட்டது
ஜநகாத்மஜாம்	ஜனகன்திருமகளை	த்வயா-அயம்	உன்னோடு-இவன்
பப்ருச்சு:	கேட்டார்கள்.	கிம்-ஸம்வாதம்-க்ருதவாந்-	எதையுத்தேசித்து-வார்த்தை சொல்லுன்னான்
ஹேவிஶாலாக்ஷி	அகன்றகண்களையுடைய ஹேஸீதே!		
அயம்-க:	இவன்-யாவன்	ந:-ஆசக்ஷ்வ	(இவைகளையெல்லாம்)எங்களுக்கு-சொல்
அயம்-குத:	இவன்-எத்தேசத்திலிருந்து	ஹேஅஸிதாபாங்கே	ஓ கறுத்தகண்களையுடையஸீதே-(இதனால்)
கிம்-நிமித்தம்	என்ன-காரணமாக		
இஹ-ஆகத:	இங்கு-வந்தான்	தே-பயம்-மாபூத்	உனக்கு-பயமானம்-உண்டாகா.

தா-ம்.—மேருமந்தராதிகளுக்கு ஸதிருசமாகத்தனதுதேகத்தைப் பெருக்கிக்காட்டிய பராக்கிரமசாலியான ஹநுமானைப்பார்த்துப்பயந்து, இவன்யாவனோ காலாந்தகன்போலிருக்கிறான், இவ்வளவு உத்தண்டமானகாரியம் இராவணநகரிற்செய்பவனெப்படிப்பட்டவனாகவேண்டும், இவனது வரலாற்றை ஸீதையினிடமிருந்து கபடமாய்க்கிரகிக்கலாமென்று தேவியினிடம்வந்து, ஹே அரவிந்தநேத்ரே! ஹே ஸுந்தராநநே! ஹேகோமளாங்கி! ஓர் விஷயமறியும்படி உன்னிடத்தில் யாங்கள்வந்தனம், எங்களைமானித்து எங்கள் குதூகலத்தை நிறைவேற்றக்கிருபைபுரியாய், உண்மையுரைப்பதினு லுனக்குயாதொருவிபத்தும் நேரிடாது, பயப்படாது யதார்த்தைச்சொல்லாய். இவ்வசோகவனத்தையழித்து வெகுதைரியவானுயிதோ நிற்கிற இவ்வானரன்யாவன், இவன் எத்தேசத்திலிருந்துவந்தவன், யாவனைச்சேர்ந்தவன், இங்குயாதுகாரணமாகவந்தனன், இவன் உன்னோடுசிரகாலம் ஸம்பாஷித்திருந்தனனே, இவன் சொன்னவிஷயமென்ன, மேலும்நீயோ மானுஷஸ்திரீ, இவனோவானரன், இவனோடுனக்கென்ன வார்த்தையிருக்கிறது, மஹாராஜாதிராஜன் திரைலோக்கியாதிபதி யெங்கள்பிரபுவேண்டிவந் துன்னைப்பிரார்த்தித்துநிற்க, அவருக்கு முகங்கொடுத்துப்பேசாத நீ இவ்வானரனோடு வெகுவிசுவாஸமாகப்பேசினுயே, இவனை யெவ்விதமறிவாய், இவனது விருத்தாந்த முழுதையும் எங்களுக்குத் தெளிவாகச்சொல்ல வருள்புரியாய். உத்பலங்களைப்பழிக்கிற நயனசோபையுடைய ஹே கல்யாணி! உனதுவாக்கையெதிர்பார்த்து நிற்கின்றனம், எங்களதுபிரார்த்தனையை நிறைவேற்றுய், உனக்கு யாதொருதீங்கும் நேரிடாதென றிவ்விதம் அந்தராக்ஷஸிகள் தேவியை வேண்டினர்.

౮. అథాబ్రవీత్తదా సాధ్వీ సీతా సర్వాంగసుందరీ। రక్షసాం భీమరూపాణాం విజ్ఞానే మమ కా గతిః॥
౯. యూయమేవాభిజానీత యోఽయం యద్వా కరిష్యతి। అహిరేవ హ్యహేః పాదాన్ విజానాతి న సంశయః॥
౧౦. అహమప్యస్య భీతాస్మి నైనం జానామి కోఽన్వయమ్। వేద్మి రాక్షసమేవైనం కామరూపిణమాగతమ్॥

൮. അഥാബ്രവീത്തദാ സാധ്വീ സീതാ സർവാംഗസുന്ദരീ।
രക്ഷസാം ഭീമരൂപാണാം വിജ്ഞാനേ മമ കാ ഗതിഃ॥
൯. യൂയമേവാഭിജാനീത യോഽയം യദ്വാ കരിഷ്യതി।
അഹിരേവ ഹ്യഹേഃ പാദാൻ വിജാനാതി ന സംശയഃ॥
൧൦. അഹമപ്യസ്യ ഭീതാസ്മി നൈനം ജാനാമി കോഽന്വയം।
വേദ്മി രാക്ഷസമേവൈനം കാമരൂപിണമാഗതം॥

௮. அதாப்ரவீத்ததா ஸாத்வீ ஸீதா ஸர்வாங்கஸுந்தரீ।
ரக்ஷஸாம்பீமரூபாணாம்விஜ்ஞானே மமகாகதி:॥
௯. யூயமேவாபிஜாநீதயோயம்யத்வா கரிஷ்யதி।
அஹிரேவஹ்யஹே:பாதாந் விஜாநாதி நஸம்ஶய:॥
௧௦. அஹமப்யஸ்யபீதாஸ்மி நைநம் ஜாநாமிகோந்வயம்।
வேத்மிராக்ஷஸமேவைநம் காமரூபிணமாகதம்॥

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
அத-ததா	பின்பு-அப்பொழுது	அஹிரேவ-விஜாநதி	பாம்பே-அறிந்துகொள்ளுகிறது
ஸர்வாங்கஸுந்தரீ	ஸமஸ்தாவயவங்களாலழகாயிருப்பவளும்	ஸம்ஶய:-ந	ஸந்தேகம்-இல்லை
ஸாத்வீ-ஸீதா	பதிவிருதையுமான-பிராட்டி	அஹமபி-அஸ்ய	நானும்-இவனுக்கு
பீமரூபாணாம்-ரக்ஷஸாம்	பயங்கரரூபமுடைய - இராக்ஷஸர்களா	பீதா:	பயந்தவளாக (ஆகிறேன்)
விஜ்ஞானே	அறிவதில்	அயம்-கோநு	இவன்-ஆரோ
மம-கா-கதி:	எனக்கு-என்ன-சக்தி (இருக்கிறது)	ஏநம்-நஜாநாமி	இவனை-அறிகிலேன்
அயம்-ய:	இவன்-எவனோ	ஆகதம்-ஏநம்	வந்திருக்கிற-இவனை
யத்-கரிஷ்யதிவா	எந்த-(காரியத்தை) செய்பவனோ	காமரூபிணம்	காமரூபமுடைய
(தத்-) யூயமேவ-அபிஜாநீத	(அதை) நீங்களே-அறியத்தக்கவர்	ராக்ஷஸமேவ	அரக்கனாகவே
அஹே:-பாதாந்	பாம்பினுடைய-காலை	வேத்மி-அப்ரவீத்	அறிகிறேன்-(என்று)-உரைத்தனள்.

* ஹநுமானைத் தானின்னுனென்றறிந்திருக்க அவன்யாவனோ, இராவணனுகவே யிருக்கவேண்டுமென்று பிராட்டியருளியது அந்ருதமாகாதோ, "ராமோத்விர்நாபிபாஷதே" (ஸ்ரீராகவன் பொய்சொல்லாதவர்) என்றபடி ஸத்தியப்பிரதிக்கினைக்கொண்ட ஸ்ரீராகவனுக்குத் தர்மபத்தினியானதனக்கும் "ஜநகாநாம்குலேகீர்த்திம் ஆஹரிஷ்யதிமேஸுதா" என்று தனது பிதாகொண்டாடியபடி தனது சீலத்தாலுண்டாகிற கௌரவத்தை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் ஜனககுலத்திற்கும் குறைவாகாதோவெனில், பிராட்டியருளியது அந்ருதமாகாது. ஏனெனில் "விவாஹகாலேரதிஸம்ப்ரயோகேப்ராணாத்யயேஸர்வதநாபஹாரே - மித்ரஸ்யசார்த்தேஹ்யந்ருதம் வதேயு:பஞ்சாந்ருதாந்யாஹுரபாதகாநி" (விவாககாலத்திலும் க்ரீடாகாலத்திலும் பிராணனுக்கு விபத்துவந்த காலத்திலும் ஸகலதனங்களும் போய்விடும்படியான தருணத்திலும் ஸ்நேகிதன்விஷயத்திலும் பொய்சொன்னுலிவ்வைந்தும் பொய்யாகா) என்று சாஸ்திரமிருப்பதாலதையனுஸரித்துத் தனதுபிராணரக்ஷணார்த்தம் அவ்விதமொழிந்தாள். அல்லது தனதுதுக்கத்தைத்தீர்த் தத்யானந்தந்தவரும் ஸ்ரீராகவனுக் கத்தியந்தம் ஆப்தருமான ஹநுமானிடத்தில் மைத்திரபாவத்தா லுண்மையுரைக்கின் என்னதீங்கு அவருக்கு விளையுமோவென்றபயந்து யதார்த்தத்தை மறைத்தானாகவுமாம்.

தா-ம்.—ஸர்வாங்க ஸௌந்தரியமுள்ளவளும் ஸௌசீல்யாதிகுண விசேஷங்களிற்சிறந்த பதிவிரதை யுமானபிராட்டி அவ்விராக்ஷஸிகளுடைய கபடவசனத்தைக்கேட்டு, ஹேராக்ஷஸிகாள்! யானேதோவிவனைப் பற்றியறிந்தவளென்று நினைத்தென்னை வினவுகிறீர்களே. யான்யாதறிவேன், இவ்விலங்காவாஸிகளான பீம ராக்ஷதருடைய ஸாமர்த்தியத்தையறிவதற்கு யான்சக்தளோ, இவன்யாவனோ, எக்காரியஞ்செய்பவனோ, இவனதுசக்தியை யானெவ்விதமறிவேன், பாம்பின்காலைப் பாம்பேயறியுமாப்போல் இவனதுமாயையை மாயாசக்தியில் வல்லவரான நீங்களே யறியவேண்டும், இதற்கொருஸம்சயமுமில்லை. இவ்வித உத்தண்டகிருத் தியஞ்செய்பவனை இவனுக்கு யானும்பயப்படுகிறேன், இவனை யின்னனென்று யானுமறியேன், ஆனலொன்றுதோன்றுகிறது, தண்டகாவனத்தில் ஸந்நியாஸிவேஷந்தரித் தென்னைவஞ்சித்த இராவணனே இம்மாயா வேஷங்கொண் டிவ்வாறுசெய்கிறுனென் றெண்ணுகிறேன், இவன் மாயாரூபியான இராக்ஷதனல்லது வானரனென்று யானெண்ணவில்லையென்றனள்.

౧౧. వైదేహ్యా వచనం శ్రుత్వా రాక్షస్యో విద్రుతా దిశః । స్థితాః కాశ్చిద్గతాః కాశ్చిద్రావణాయ నివేదితుమ్ ॥

கக. 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥

கக. வைதேஹ்யாவசநம்ஸ்ருத்வாராக்ஷஸ்யோவித்ருதாதிஸ:।
ஸ்த்திதா:காஸ்சித்கதா:காஸ்சித்ராவணாயநிவேதிதும்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வைதேஹ்யா:	பிராட்டியினுடைய	காஸ்சித்-ஸ்த்திதா:	சிலர்-(அங்கே) இருந்தார்கள்.
வசநம்-ஸ்ருத்வா	வார்த்தையை-கேட்டு	காஸ்சித்-ராவணாய	சிலர்-இராவணனையும்பொருட்டு
ராக்ஷஸ்ய:	இராக்ஷஸிகள்	நிவேதிதும்-கதா:	(இவைகளை) அறிவிப்பதற்கு - சென்றனர்.
காஸ்சித்-திஸ:வித்ருதா:-சிலர் - திசைகளை(பற்றி)ஓடினார்கள்			

தா-ம்.—இவ்விதம் பிரதியுரைத்த பிராட்டியின்வசனத்தைச் செவியுற்ற அவ்விராக்ஷதஸ் திரீகளில் சிலர்பயந்து திசைகளைநோக்கி யோடினார்கள். சிலர் ஒன்றுஞ்செய்யத் தோன்றாது அவ்விடத்திலேயே நின்றார்கள். இன்னஞ்சிலர் இதையெல்லாம் நம்முடையமஹாராஜாவுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று இராவணனிடத்திற் பதறியோடினார்கள்.

౧౨. రావణస్య సమీపే తు రాక్షస్యో వికృతాననాః । విరూపం వానరం భీమమాఖ్యాతుముపచక్రముః ॥

கஉ. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌂 𑌭𑍀𑌮𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍁𑌃 ॥

கஉ. ராவணஸ்யஸமீபேதுராக்ஷஸ்யோவிக்ருதாநநா:।
விரூபம்வாநரம்பீமமாக்யாதுமுபசக்ரமு:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விக்ருதாநநா:-ராக்ஷஸ்ய:-விகாரமுகமுடைய-இராக்ஷஸிகள்		வாநரம்	வானரத்தை
ராவணஸ்ய-ஸமீபே	இராவணனுடைய-அருகில்	ஆக்யாதும்	சொல்லுவதற்கு
விரூபம்-பீமம்	விகாரமும்-பயங்கரமுமான	உபசக்ரமு:	ஆரம்பித்தார்கள்.

தா-ம்.—ஹநுமானுடைய விக்கிரமத்தையும் விசுவரூபத்தையுங்கண்டுபயந்து விகாரமுகத்துடனும் மிகுந்தபரபரப்புடனு மிராவணமாளிகைக்கோடிய சிலஸ்திரீக ளவனை ஸமீபித்துத் தாங்கள் பார்த்த அக்கோரரூபமுள்ள பயங்கரமானவானரனைப்பற்றிச் சொல்லவாரம்பித்தனர்.

౧౩. అశోకవనికామధ్యే రాజన్ భీమవపుః కపిః । సీతయా కృతసంవాదస్తిష్ఠత్యమితవిక్రమః ॥

கங. 𑌅𑌶𑍋𑌕𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌭𑍀𑌮𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌃 ।
𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥

கங. அஸோகவநிகாமத்யேராஜந்பீமவபு:கபி:।
ஸீதயாக்ருதஸம்வாதஸ்திஷ்டத்யமிதவிக்ரம:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேராஜந்	ஹேராவணா!	கபி:-ஸீதயா-க்ருதஸம்வாத:-குரங்கு-ஸீதையோடு - செய்யப்பட்ட வார்த்தையுடையதாக	
அஸோகவநிகாமத்யே	அசோகவனத்தினடுவில்		
அமிதவிக்ரம:	மிதமற்ற பராக்கிரமமுடையதும்	திஷ்டதி	இருக்கிறது.
பீமவபு:	பயங்கரசரீரமுடையதுமான		

౧౪. న చ తం జానకీ సీతా హరిం హరిణలోచనా । అస్మాభిర్బహుధా పృష్టా నివేదయితుమిచ్ఛతి ॥

கச. 𑌨 𑌚 𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾 ।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

கச. நசதம்ஜாநகீஸீதாஹரிம்ஹரிணலோசநா।
அஸ்மாபிர்பஹுதாப்ருஷ்டாநிவேதயிதுமிச்சதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிணலோசநா	மானினுடைய கண்போன்றகண்களை யுடையவளும்		மாக-கேட்கப்பட்டாள்
		தம்-ஹரிம்	அந்த-குரங்கை
ஜாநகீ-ஸீதா	ஜனகபுத்திரியுமான-ஸீதை	நிவேதயிதும்	சொல்லுவதற்கு
அஸ்மாபிஃபஹுதா-ப்ருஷ்டா-எங்களால்	அனேகப்பிரகார	நேச்சதி	இஷ்டப்படவில்லை.

౧౫. వాసవస్యాథ వా దూతో దూతో వై శ్రవణస్య వా। ప్రేషితో వాపి రామేణ సీతాన్వేషణకాంక్షయా॥

கடு. 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌥𑌵𑌾𑌦𑍂𑌤𑍋𑌦𑍂𑌤𑍋𑌵𑍈𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾।
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑍋𑌵𑌾𑌪𑌿𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑌸𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌣𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾॥

கடு. வாஸவஸ்யபவேத்தூதோதூதோவைஶ்ரவணஸ்யவா।
ப்ரேஷிதோவாஹிராமேணஸீதாந்வேஷணகாங்க்ஷயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ	அவ்வானரன்	ஸீதாந்வேஷணகாங்க்ஷயா	ஸீதையைத்தேடவேண்டுமென்கிற ஆசையால்
வாஸவஸ்ய-தூதோவா	இந்திரனுடைய-தூதனோ	ப்ரேஷிதஃ-தூதோவா	அனுப்பப்பட்ட-தூதனாகவோ?
வைஶ்ரவணஸ்யதூதோவா	குபேரனுடையதூதனோ?	பவேத்	ஆகவேண்டும்.
ராமேண	இராகவனால்		

౧౬. తేనత్వద్భుతరూపేణ యత్తత్తవ మనోహరమ్। నానామృగగణాకీర్ణం ప్రమృష్టం ప్రమదావనమ్॥

கசு. 𑌤𑍇𑌨𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌵𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌮𑍍।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌗𑌗𑌣𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂𑌪𑍍𑌰𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍॥

கசு. தேநத்வத்புதரூபேணயத்தத்தவமநோஹரம்।
நாநாம்ருககணாகீர்ணம்ப்ரம்ருஷ்டம்ப்ரமதாவநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத்புதரூபேண-தேந	ஆச்சரியமான உருவமுடைய-அவ்வானரனாலே	மநோஹரம்	ரம்மியமானதுமான
		யத்-தவ	எந்த-உன்னுடைய
நாநாம்ருககணாகீர்ணம்	பற்பல மிருகங்களுடைய ஸமூகங்களால் வியாப்தமானதும்	ப்ரமதாவநம்	அந்தப்புரோத்தியானவனம் (உளதோ)
		தத்-ப்ரம்ருஷ்டம்	அதுவானது-அழிக்கப்பட்டது.

౧౭. న తత్ర కశ్చిదుద్దేశో యస్తేన న వినాశితః। యత్ర సా జానకీ సీతా స తేన న వినాశితః॥

౧౮. జానకీరక్షణార్థం వా శ్రమాద్వా నోపలభ్యతే। అథవా కశ్శ్రమస్తస్య సైవ తేనాభిరక్షితా॥

கஎ. 𑌨𑌤𑌤𑍍𑌰𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍁𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍋𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌨𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌃।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌸𑌾𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌸𑍀𑌤𑌾𑌸𑌤𑍇𑌨𑌨𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌃॥

கஅ. 𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍋𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌅𑌥𑌵𑌾𑌕𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑍈𑌵𑌤𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾॥

கஎ. நதத்ரகஶ்சித்துத்தேஶோயஸ்தேநநவிநாஶிதஃ।
யத்ரஸாஜாநகீஸீதாஸதேநநவிநாஶிதஃ॥

கஅ. ஜாநகீரக்ஷணார்த்தம்வாஶ்ரமாத்வாநோபலப்யதே।
அதவாகஶ்ஶ்ரமஸ்தஸ்யஸைவதேநாபிரக்ஷிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேந	அவ்வானரனாலே	ஜாநகீரக்ஷணார்த்தம்வா	ஸீதையினுடைய இரக்ஷணார்த்தமோ
தத்ரயஃ-கஶ்சித்	அவ்வனத்தில்-எதேது	ஶ்ரமாத்வா	கஷ்டத்தாலோ.
உத்தேஶஃ	பிரதேசமானது	நவிநாஶிதஃ	பாழ்செய்யவில்லை(அதற்குக்காரணம்)
நவிநாஶிதஃ(இல்)ந	அழித்ததென்றதில்லை	நோபலப்யதே	அடையப்படவில்லை
ஸா-ஜாநகீ-ஸீதா	அந்த-ஜனகன்மகளான-ஸீதை	அதவா-தஸ்யகஃ-ஶ்ரமஃ-இல்லாவிடில்	அவ்வானரனுக்கு - என்ன-ஆயாஸம்
யத்ர	எங்கு (இருக்கிறளோ)	தேந-ஸைவ-அபிரக்ஷிதா	அவ்வானரனல்-அவளே-இரக்ஷிக்கப்பட்டாள்.
ஸஃ-ப்ரதேஶஃ	அந்த-பிரதேசமானது		
தேந	அவ்வானரனல்		

౧౯. చారుపల్లవపుష్పాఢ్యం యం సీతా స్వయమాస్థితా। ప్రవృద్ధశ్శింశపావృక్షస్స చ తేనాభిరక్షితః॥

ககூ. 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂𑌯𑌂𑌸𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌶𑌿𑌂𑌶𑌪𑌾𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑌚𑌤𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃॥

ககூ. சாருபல்லவபுஷ்பாட்யம்யம்ஸீதாஸ்வயமாஸ்த்திதா।
ப்ருவ்ருத்தஶ்ஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷஸ்ஸசதேநாபிரக்ஷிதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதா-சாருபல்லவபுஷ்பா஢்யம் -ஸீதை-அழகான தளிர்புஷ்பம் இவைநிறைந்த		ப்ருவருத்த:-ஸ:	மிகவும்விருத்தியடைந்திருக்கிற-அந்த
டம்-ஸ்வயம்-ஆஸ்திதா -	எக்தவிருக்ஷத்தை-தான்-அடைந்திருந்தாளோ	ஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷாபிச-ஶிம்சுபாவிருக்ஷமும்	
		தேந	அவ்வனுமானல்
		அபிரக்ஷித:	இரக்ஷிக்கப்பட்டது.

౨౦. తస్యోగ్రరూపస్యోగ్రత్వం దండమాజ్ఞాతుమర్హసి। సీతాసంభాషితా యేన తద్వనం చ వినాశితమ్॥

൨൦. തസ്യോഗ്രരൂപസ്യോഗ്രത്വം ദണ്ഡമാജ്ഞാതുമർഹസി।
സീതാസംഭാഷിതാ യേന തദ്വനം ച വിനാശിതമ്॥

உ௦. தஸ்யோக்ரரூபஸ்யோக்ரத்வம்தண்டமாஜ்ஞாதுமர்ஹஸி।
ஸீதாஸம்பாஷிதாயேநதத்வநம்சவிநாஶிதம॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யேந-ஸீதா-ஸம்பாஷிதா-எவனல்-ஸீதை - வார்த்தைசொல்லப்பட்டாளோ (எவனல்)		உக்ரரூபஸ்ய-தஸ்ய	குரூரமானரூபமுடைய-அவனுக்கு
		ஹேஉக்ர-த்வம்	ஹேபயங்கரமானரூபமுடையவனே-
தத்வநம்ச-விநாஶிதம்	அவ்வனமும் - பாழாகச்செய்யப்பட்டதோ அப்படிப்பட்ட அந்த)	தண்டம்-ஆஜ்ஞாதும்	சிக்ஷையை-ஆஜ்ஞாபிக்க [நீ
		அர்ஹஸி	தகுந்தவனாகிறாய்.

(கரு-மு-உ௦-ல்) தா-ம் —ஹேராஜாதிராஜ ராவணேச்வர! அசோகவனத்தி லோருத்பாதவானரன் வந்திருக்கிறான். அவன் அமிதவிக்கிரமனைக் காண்கிறான், பர்வதாகார சரீரமுள்ளவனாயிருக்கிறான், யாங்கள் கொஞ்சம் கண்ணயர்ந்திருக்கையில் ஸீதையோடு பேசிவிட்டான் அவன் யாவனென்று ஸீதையை வெகுவிதமாக அதிவினயத்துடன் நாங்கள் கேட்டபோதிலும் அப்பெண்மணி யவனதுவரலாற்றை யெங்களுக்குத்தெரிவிக்கவிணங்கவில்லை. அவன் இந்திரதூதனே, குபேரதூதனே, அல்லது ஸீதையைத்தேடியறிய விருப்பங்கொண்ட இராமன் விடுத்ததூதனே, அவன்யாவனே அறிகிலம். அவன் செய்த கொடுமையை யென்னவென்று சொல்லுவோம். நானாவிருக்ஷங்களும் ஸுகந்தபுஷ்பங்களும் திவ்யதீர்த்தங்களும் அனேக மிருகவர்க்கங்களும் விநோதபக்ஷியினங்களு நிறைந்து திவ்யஸ்திரீகளோடு நீர் விஹரிக்கயோக்கியமாய், யாவர்க்குமதிமனோகரமாய், இலங்கைக் கோராபரணமாயிருந்த உம்முடைய அசோகவனம் வைரத்தூண்கள்போன்ற அவனது இரண்டுகைகளால் நாசத்தையடைந்து சுஷ்கவனமாக ஆய்விட்டது. அதிலுள்ள மணிமண்டபங்களையும் காஞ்சனவேதிகைகளையு மிடித்துவிட்டான். திவ்யதடாகங்களையுடைத்து நீரற்றனவாகச் செய்துவிட்டான், விருக்ஷவர்க்கங்களை முறித்துவிட்டான், அவனழிக்காதவிடமில்லை. அவன்பாராதப் பிரதேசமில்லை ஸீதையிருக்கும் ஸ்தளம்தவிர மற்றவிடமெல்லாம் படுசூர்ணமாய்விட்டது. அவளையிரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிற அன்பினலேயோ, அல்லது அவ்வளவு விஸ்தாரவனத்தையழித்தசிரமத்தினலேயோ, அவ்விடத்தில்மாத்திர மவன்பிரவேசிக்கவில்லை, ஸுந்தராகாரையான அந்தசாருவதனை அதிமந்தஹாசத்தோடு ஸுகமே விளங்கிவருகிறாள். அவளுக்குஸமீபத்திலிருக்கும் சிம்சுபையென்கிற விருக்ஷவிசேஷமும் நன்குகவிளங்கிவருகிறது. அவ்விருக்ஷந்தவிர வேறவிருக்ஷம் பாக்கியில்லை. வனமுழுதும்படுபாழ், பார்க்க வழங்கவில்லை. இவ்வளவையுஞ் செய்துவிட்டவ்வானரன் மிகுந்த தைரியத்தோடு நிற்கிறான். அவனது ரூபமென்ன, ஆகிருதியென்ன, இரக்தவர்ணமுகமும் வஜ்ஜிரப்பலகைபோன்ற மார்பும் திண்மை நிறைந்த தோள்களும் தகைத்த பற்களும் கோரநகங்களும் தூமகேதுபோன்ற வாலும், அஹோ! அதிபயங்கரரூபம், அத்யுக்கிரதர்சனம்! ஹே ராக்ஷஸேந்திர! பத்துத்தலை இருபதுதோள்களுள்ள உக்கிரரூப! உம்முடைய ரௌத்திராகாரத்திற்குமுன் அவன் நிற்பனே! நீர் காமுற்ற ஸீதையோ டவன் ஸம்பாஷிக்கிறதுமா! நீர் உகந்த அவ்வுத்தியானவனத்தை யவனழிக்கிறதுமா, உமது பெருமையையும் விக்கிரமத்தையுமறியாது இவ்வளவுதூரம் மனத்துணிவுகொண்டு விஷமஞ்செய்த அந்த துஷ்டவானரனை நீரவசியம் தண்டிக்க ஆக்ஞையை செய்யவேண்டுமென்று இராவணனை அவ்விராக்ஷஸிகள் வேண்டினர்.

அவதாரிகை—இராவணனுக்கிவ்விஷயத்தில் சினமுண்டாகுநிமித்தம் ஸீதையோடவ்வானரன் பேசினது மிகவு மனுசிதமென்று சொல்லித் தூண்டுகிறார்கள்.

౨౧. మనఃపరిగృహీతాం తాం తవ రక్షోగణేశ్వర। కస్సీతామభిభాషేత యో న స్యాత్త్యక్తజీవితః॥

൨൧. മനഃപരിഗൃഹീതാം താം തവ രക്ഷോഗണേശ്വര।
കസ്സീതാമഭിഭാഷേത യോ ന സ്യാത്ത്യക്തജീവിതഃ॥

உக. மந:பரிக்ருஹீதாம்தாம்தவரக்ஷோகணேஶ்வர।
கஸ்ஸீதாமபிபாஷேதயோநஸ்யாத்த்யக்தஜீவித:॥

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேரக்ஷோகணேஶ்வர-இராக்ஷஸகூட்டத்திற்கு நாயகனே!		ய:-த்யக்தஜீவித:	எவன்-விடப்பட்ட பிராணனுடையவனகை
தவ	உன்னுடைய	நஸ்யாத்	ஆகானே
மந:பரிக்ருஹீதாம்-தாம்-ஸீதாம்-மனதினலடையப்பட்ட-அந்த-ஸீதையை		ஸ:-க:-அபிபாஷேத	அப்படிப்பட்ட-எவன்-பேசுவன்.

தா-ம்—ஹே ராக்ஷஸாதிப! திரைலோக்கியநாதனன நீர் மனப்பூர்வமாகக் காமுற்றுக் கொண்டுவந்த ஸ்திரீயை யெவன்தான் கண்ணெடுத்துப்பார்க்க சக்தன். அப்படி யெவனாவது பார்ப்பானாயின் உடனே அவனுக்கு மரணம் நிச்சயமன்றோ. உயிரையிழக்கத் துணிந்தவனல்லது வேறொருவனு மப்படிசெய்யத்துணியானாதலால் ஸீதையோடு வார்த்தையாடத்துணிந்த இவ்வானரனுக்குக் கொடுந்தண்டம் விதிக்கவேண்டுமென்றனர்.

౨౨. రాక్షసీనాం వచశ్శ్రుత్వా రావణో రాక్షసేశ్వరః। హుతాగ్నిరివ జజ్వాల కోపసంవర్ధితేక్షణః॥

௨௨. ராக்ஷஸீநாம்வசஶ்ஶ்ருத்வாராவணோராக்ஷஸேஶ்வர:।

ஹுதாக்³நிரிவஜஜ்வாலகோபஸம்வர்தி⁴தேக்ஷண:॥

௨௨. ராக்ஷஸீகாம்வசஶ்ஶ்ருத்வாராவணோராக்ஷஸேஶ்வர:।

ஹுதாக்கிரிவஜஜ்வாலகோபஸம்வர்திதேக்ஷண:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேஶ்வர:-ராவண:	-இராக்ஷஸநாதனை-இராவணன்	கோபஸம்வர்திதேக்ஷண:	- சினத்திறல்கன்றுகத்திறக்கப்பட்டகண்களையுடையவனுக
ராக்ஷஸீகாம்	இராக்ஷஸிகளுடைய	ஹுதாக்கிரிவ	எரிகிறஅக்கினிபோல்
வச:	வார்த்தையை	ஜஜ்வால	ஜ்வலித்தான்
ஶ்ருத்வா	கேட்டு		

தா-ம்—இவ்விதமுரைத்த இராக்ஷஸிகள் வசனத்தைக்கேட்ட இராவணன் மஹாகோபமடைந்து ஹோமத்தால்விர்த்தியடைந்த அக்கினிமண்டலம்போல ஜ்வலித்தனன்.

౨౩. తస్య క్రుద్ధస్య నేత్రాభ్యాం ప్రాపతన్నాస్రబిందవః। దీప్తాభ్యామివ దీపాభ్యాం సార్చిషః స్నేహబిందవః॥

௨௩. தஸ்யக்ருத்³த⁴ஸ்யநேத்ராப்⁴யாம்ப்ராபதந்நாஸ்ரபி³ந்த³வ:।

தீ³ப்தாப்⁴யாமிவதீ³பாப்⁴யாம்ஸார்சிஷஸ்ஸ்நேஹபி³ந்த³வ:॥

௨௩. தஸ்யக்ருத்தஸ்யநேத்ராப்யாம்ப்ராபதந்நாஸ்ரபிந்தவ:।

திப்தாப்யாமிவதிபாப்யாம்ஸார்சிஷஸ்ஸ்நேஹபிந்தவ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ருத்தஸ்ய-தஸ்ய	கோபித்திருக்கிற - அந்த (இராவணனுடைய	ஸார்சிஷ:	ஜுவாலையோடுகூடின
நேத்ராப்யாம்	கண்களினின்று	ஸ்நேஹபிந்தவ இவ	எண்ணெபிந்துக்கள்போல்
திப்தாப்யாம்-திபாப்யாம்	-எறிந்துகொண்டிருக்கிற-விளக்குகளிலிருந்து	அஸ்ரபிந்தவ:	கண்ணீர்பிந்துக்கள்
		ப்ராபதத்	விழுந்தன.

தா-ம்—இவ்விதமுரைத்த அவ்விராக்ஷஸிகளின் வசனங்களைச் செவியுற்றந்த தசானனன் மஹாகோபங்கொள்ள, அக்கினிகுண்டலங்கள்போல் ஜ்வலிக்கு மவனது கண்களிலிருந்து, எறிகிறவிளக்கில் நின்றுதிரும் எண்ணெச்சுடர்போல், மஹோஷ்ணஸகிதமான நீர்த்துளிகள் கீழ்விழுந்தன.

౨౪. ఆత్మనస్సదృశాన్ శూరాన్ కింకరాన్నామ రాక్షసాన్। వ్యాదిదేశ మహాతేజా నిగ్రహార్థం హనూమతః॥

௨௪. ஆத்மநஸ்ஸத்³ருஶாஞ்ஶூராந்கிங்கராந்நாமராக்ஷஸாந்।

வ்யாதி³தே³ஶமஹாதேஜா நிக்³ரஹார்த²ம்ஹநூமத:॥

௨௪. ஆத்மநஸ்ஸத்ருஶாஞ்ஶூராங்கிங்கராங்காமராக்ஷஸாந்।

வ்யாதிதேஶமஹாதேஜாநிக்ரஹார்த்தம்ஹநூமத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாதேஜா:	அதிதேஜோவானுன (இராவணன்)	ராக்ஷஸாந்	அரக்கரை
ஆத்மந:	தனக்கு	ஹநூமத:	ஹனுமானுடைய
ஸத்ருஶாந் ஶூராந்	ஸமானர்களும்-வீரரும்	நிக்ரஹார்த்தம்	தண்டநிமித்தமாக
கிங்கராந்நாம	கிங்கரரென்றுபிரஸித்தியுமடைந்த	வ்யாதிதேஶ	ஆஞ்ஞாபித்தான்.

தா-ம்—தனக்கு ஹிருதயோல்லாஸகரமாகவிருந்த ஸுந்தரவனத்தை யழித்த வக்கொடுங்குரங்கை நிக்கிரகிக்குநிமித்தம், வீரியத்தில் தனக்கு நிகரானவரும், கிங்கரரென்று பயங்கரமான பேர்பூண்டவருமான உக்கிராக்ஷதரை விடுத்தனன்.

౨౫. తేషామశీతిసాహస్రం కింకరాణాం తరస్వినామ్। నిర్యయుర్భవనాత్తస్మాత్కూటముద్గరపాణయః॥

౨౬. మహోదరా మహాదంష్ట్రా ఘోరరూపా మహాబలాః। యుద్ధాభిమనసస్సర్వే హనుమద్గ్రహణోన్ముఖాః॥

௨௫. தேஷாமஶீதிஸாஹஸ்ரம்கிங்கராணாம்தரஸ்விநாம்।

நிர்யயுர்ப⁴வநாத்தஸ்மாத்கூடமுத்³க³ரபாணய:॥

௨௬. மஹோத³ராமஹாத³ம்ஷ்ட்ராகோ⁴ரரூபாமஹாப³லா:।

யுத்³தா⁴பி⁴மநஸஸ்ஸர்வேஹநுமத்³க்³ரஹணோந்முகா²:॥

௨௫. தேஷாமஶீதிஸாஹஸ்ரம்கிங்கராணம்தரஸ்விநாம்।

நிர்யயுர்பவாநாத்தஸ்மாத்கூடமுத்கரபாணய:॥

௨௬. மஹோதராமஹாதம்ஷ்ட்ராகோரரூபாமஹாபலா:।

யுத்தாபிமநஸஸ்ஸர்வேஹநுமத்க்ரஹணோந்முகா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தரஸ்விநாம்-தேஷாம்	பலமுடையவர்களான-அந்த	யுத்தாபிமநஸ:	யுத்தத்திற்கபிமுகமானமனஸ்ஸுடையவராக
கிங்கராணும்	இராக்ஷதர்களுடைய	கூடமுத்கரபாணய:	கூடமென்றும்முத்கரமென்றும் பெயருடைய ஆயுதங்களை கையிலுடையவராகவும்
அஶீதிஸாஹஸ்ரம்	எண்ணாயிரம்(பெயர்கள்)	ஹநூமத்க்ரஹணோத்முகா:	ஹநுமானைப்பிடிப்பதில்ஆசையுடையவராய்(கொண்டு)
மஹோதரா:	பெருத்தவயிறையுடையவரும்	தஸ்மாத்-பவநாத்	அந்த-வீட்டிலிருந்து
மஹாதம்ஷ்ட்ரா:	பெரியதான கோரைப்பற்களை யுடையவரும்	நிர்யயு:	வெளிக்கிளம்பினர்.
கோரரூபா:	பயங்கரமானரூபமுடையவரும்		
மஹாபலா:	அதிபலமுடையவருமான		
ஸர்வே	ஸமஸ்தர்களும்		

தா-ம்—ஹநுமானைப்பிடிக்கும் இராவணனுலேவப்பட்ட, அக்கிங்கரரென்னும் பிரபலவீரர்கள் எண்ணிக்கையில் எண்ணாயிரம்பெயர். அவர்களெல்லோரும் மஹோதரரள், வஜ்ஜிரதம்ஷ்டரரள், கோரரூபாள், அதிபலசாலிகள், யுததத்திலூற்றங்கொண்ட மனமுடையர். அவர்கள், கூடமுத்கரமென்னும் பயங்கரமான ஆயுதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு ஹநுமானைக்கட்டி யிழுத்துக்கொண்டு வருவதி லூன்முகராய் வெளிக்கிளம்பினர்.

౨౭. తే కపీంద్రం సమాసాద్య తోరణస్థమవస్థితమ్। అభిపేతుర్మహావేగాః పతంగా ఇవ పావకమ్॥

உஎ 𑌤𑍇 𑌕𑌪𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍋𑌰𑌣𑌸𑍍𑌥𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌅𑌭𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌵𑍇𑌗𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌇𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌮𑍍॥

உஎ. தேகபீந்த்ரம்ஸமாஸாத்யதோரணஸ்த்தமவத்ஸ்திதம்।
அபிபேதுர்மஹாவேகா:பதங்காயிவபாவகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே-மஹாவேகா:	அந்தகிங்கரர்கள்-மிகவேகமுடையவர்களாக	கபீந்த்ரம்-ஸமாஸாத்ய-ஹநுமானை-அடைந்து	
அவஸ்த்திதம்	யுத்தத்தையும்பொருட்டேஸித்தனாக	பாவகம்	அக்னியை
தோரணஸ்த்திதம்	பகிர்துவாரத்தின்மீதிருக்கிற	பதங்கஇவ	பக்ஷிகள்போல்
		அபிபேது:	மேல்விழுந்தனர்.

தா-ம்—இவ்விதம் யுத்தஸன்னத்தராய் வெகுவேகமாக வெளிக்கிளம்பிய அவ்வரக்கர் ஜ்வாலாக்கினி மண்டலத்தில் விழுந்து மரிக்கும் பக்ஷிகணங்கள்போல், இராக்ஷதனை த்வம்ஸஞ்செய்யுநிமித்தம் அசோகவனிகாத்வாரத்தின்மீதுட்காந்திருக்கும் கபீந்திரனை யடைந்தனர்.

౨౮. తే గదాభిర్విచిత్రాభిః పరిఘైః కాంచనాంగదైః। ఆజఘ్నుర్వానరశ్రేష్ఠం శరైశ్చాదిత్యసన్నిభైః॥

உஅ 𑌤𑍇 𑌗𑌦𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌘𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑍈𑌃।
𑌆𑌜𑌘𑍍𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌶𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑍈𑌃॥

உஅ. தேகதாபிர்விசித்ராபி:பரிகை:காஞ்சநாங்கதை:।
ஆஜக்நுர்வாநரஶ்ரேஷ்டம்ஶரைஶ்சாதித்யஸந்நிபை:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே-விசித்ராபி:-கதாபி:-அந்த-(இராக்ஷதர்கள்)-நானாவிதமான கதைகளாலும்		ஆதித்யஸந்நிபை:-ஶரை:-ஸூரியனுக்குநிகரான-பாணங்களாலும்	
காஞ்சநாங்கதை:-பரிகை:-ஸுவர்ணாபரணங்களை யுடைய-பரிகமென்கிற ஆயுதங்களாலும்		வாநரஶ்ரேஷ்டம்	வானரோத்தமனை
		ஆஜக்நு:	அடித்தார்கள்.

தா-ம்—அவ்விராக்ஷதகிங்கரர் நானாவிதகதைகளாலும், தங்கக்கட்டுகெட்டின இருப்புலக்கைகளாலும், ஸூரியகிரணம்போல் தஹிக்கிற பாணங்களாலும் ஹநுமானை யடித்தனர்.

౨౯. ముద్గరైః పట్టిశైః శూలైః ప్రాసతోమరశక్తిభిః। పరివార్య హనూమంతం సహసా తస్థురగ్రతః॥

உகூ. 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌶𑍈𑌃 𑌶𑍂𑌲𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌤𑍋𑌮𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌰𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃॥

உகூ. முத்கரை:பட்டஸை:ஶூலை:ப்ராஸதோமரஶக்திபி:।
பரிவார்யஹநூமந்தம்ஸஹஸாதஸ்த்துரக்ரத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முத்கரை:-ஶூலை:	(அந்தஇராக்ஷதர்கள்) இருப்புலக்கைகளாலும்-சூலங்களாலும்		சக்தியென்ன இவைகளாலும்
பட்டஸை:	பட்டஸமென்கிறஆயுதவிசேஷங்களாலும்	ஹநூமந்தம்	ஹநுமானை
ப்ராஸதோமரஶக்திபி:-ஈட்டியென்ன கில்லாக்கோலென்ன		பரிவார்ய	சுற்றிக்கொண்டு
		அக்ரத:-தஸ்த்து:	எதிராக-நின்றனர்.

தா-ம்—அவ்வரக்கர் ஹநுமானைப் புறம்போகவொட்டாமல், முத்கரம் பட்டஸம் ஈட்டி முதலிய குரூராயுதங்களோடு காற்புறமு நன்முகச் சூழ்ந்துகொண்டனர்.

౩౦. హనుమానపి తేజస్వీ శ్రీమాన్ పర్వతసన్నిభః। క్షితావావిధ్య లాంగూలం ననాద సుమహాస్వనమ్॥

௩௰. 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌃।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌵𑌾𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌂 𑌨𑌨𑌾𑌦 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍॥

௩௰. ஹநூமாநபிதேஜஸ்வீஸ்ரீமாந்பர்வதஸந்நிப:
க்ஷிதாவாவித்யலாங்கூலம்நநாதசமஹாஸ்வநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்ரீமாந்-தேஜஸ்வீ	ஜயகாந்தியுடையவரும் - தேஜஸ்ஸுடையவரும்	லாங்கூலம்	வாலை
		க்ஷிதௌ-ஆவித்ய	பூமியில்-அடித்து
பர்வதஸந்நிப:	மலைக்கிநிகருமான	மஹாஸ்வநம்ச	பெருதவனியையும்
ஹநூமாநபி	ஹநுமானும்	நநாத	சப்தித்தனர்.

தா-ம்—பர்வதத்திற்கு நிகரான பேராகாரமுடைய ஹநுமான், இவ்விதம் இராக்ஷதரால் சூழப்பட்டவளவில், தனதெண்ணம் நிறைவேறினது கண்டு மிகஸந்தோஷாதிசயத்தாலதிதேஜோவானுய்த் தனதுபெருத்த வாலைப்பூமியின் மீதோங்கியறைந்து மஹாநாதமொன்று செய்தனர்.

౩౧. స భూత్వా సుమహాకాయో హనుమాన్ మారుతాత్మజః। ధృష్టమాస్ఫోటయామాస లంకాం శబ్దేన పూరయన్॥

௩௰௧. 𑌸 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌯𑍋 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌸𑍍𑌫𑍋𑌟𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑌯𑌨𑍍॥

௩௰௧. ஸபூத்வாஸுமஹாகாயோஹநூமாந்மாருதாத்மஜ:।
த்ருஷ்டமாஸ்ப்போடயாமாஸலங்காம்ஶப்தேநபூரயந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜ:-ஸ:-ஹநூமாந்-	வாயுபுத்திரரான-அந்த-ஹநுமான்	ஶப்தேந-பூரயந்	த்வனியால்-நிறைத்தவராய்க்கொண்டு
ஸுமஹாகாய:-பூத்வா	- பெருசரீரமுடையவராக-ஆகி	த்ருஷ்டம்(யதாததா)	ப்ரகல்பமாயிருக்கும்படி
லங்காம்	இலங்கையை	ஆஸ்போடயாமாஸ	சிம்ஹநாதம்செய்தனர்.

தா-ம்—அவ்வாயுபுத்திரன் தனது சரீரத்தைப் பின்னும் பெருக்கிக்கொண்டு இலங்காநகரமுழுதும் கேட்கும்படியான வோர் ஸிம்ஹநாதத்தைச் செய்தனர்.

౩౨. తస్యాస్ఫోటితశబ్దేన మహతా సానునాదినా। పేతుర్విహంగా గగనాదుచ్చైశ్చేదమఘోషయత్॥

௩௰௨. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌫𑍋𑌟𑌿𑌤𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾।
𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌗𑌗𑌨𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌚𑍈𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑌮𑌘𑍋𑌷𑌯𑌤𑍍।

௩௰௨. தஸ்யாஸ்ப்போடிதஶப்தேநமஹதாஸாநுநாதிநா।
பேதுர்விஹங்காககநாதுச்சைஶ்சேதமகோஷயத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாநுநாதிநா	பிரதித்வனியுடையதும்	ககநாத்-பேது:	ஆகாசத்திலிருந்து-விழுந்தன
மஹதா-தஸ்ய	பெரியதுமான-அந்த(ஹநுமானுடைய)	இதம்ச-(அவ்வநுமான்)-இந்த	(வக்ஷியமாணபிரகாரமும்)
ஆஸ்போடிதஶப்தேந	சிம்ஹநாதத்தினுல்	உச்சை:	கெட்டியாக
விஹங்கா:	பக்ஷிகள்	அகோஷயத்	சப்தித்தனர்.

தா-ம்—அம்மாருதியினுடைய பேரிரைச்சல் பர்வதங்களால் பிரதித்வனி செய்யப்பட்டுப் பேரொலியோடு முழங்கிற்று. ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரித்திருந்த பக்ஷிகள் திடுக்கிட்டுச் சுருண்டுவிழுந்தன. இவ்வித முழக்கத்தோடுகூடிய ஹநுமான் அரக்கரை பார்த்துப் பின்வருமாறு கர்ஜித்தனர்.

౩౩. జయత్యతిబలో రామో లక్ష్మణశ్చ మహాబలః। రాజా జయతి సుగ్రీవో రాఘవేణాభిపాలితః॥

௩௰௩. 𑌜𑌯𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌬𑌲𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌃॥

௩௰௩. ஜயத்யதிபலோராமோலக்ஷ்மணஶ்சமஹாபல:।
ராஜாஜயதிஸுக்ரீவோராகவேணாபிபாலித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதிபல:-ராம:-ஜயதி	- ஸ்ரீராகவன்- ஸர்வோத்க்ருஷ்டராகவிருக்கிறர்	ஸுக்ரீவ:	ஸுக்ரீவனென்கிற
மஹாபல:-லக்ஷ்மணஶ்ச	- மிகபலமுடைய-இளையவரும் (ஸர்வோத்க்ருஷ்டராகவிருக்கிறர்)	ராஜா:	மஹாராஜரும்
		ராகவேண-அபிபாலித:-	ஸ்ரீராகவனுல்-பாலிக்கப்பட்டவராக
		ஜயதி	ஸர்வோத்க்ருஷ்டராக இருக்கிறர்.

தா-ம்—மஹாபலவான்களான ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரும், ஸ்ரீராகவபாஹுபலத்தா லிரக்ஷிக்கப்பட்டுவருகிற மஹாராஜரும ஸர்வோத்க்ருஷ்டராய் விளங்கிவருகிறர்கள்.

౩౪. దాసోఽహం కోసలేంద్రస్య రామస్యాక్లిష్టకర్మణః। హనుమాన్ శత్రుసైన్యానాం నిహంతా మారుతాత్మజః॥
౩౫ న రావణసహస్రం మే యుద్ధే ప్రతిబలం భవేత్। శిలాభిస్తు ప్రహరతః పాదపైశ్చ సహస్రశః॥
౩౬. అర్దయిత్వా పురీం లంకామభివాద్య చ మైథిలీమ్। సమృద్ధార్థో గమిష్యామి మిషతాం సర్వరక్షసామ్॥

௩௪. 𑌦𑌾𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌕𑍋𑌸𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃।
𑌹𑌨𑌮𑌾𑌨𑍍𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥

௩௫. 𑌨 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌶𑌿𑌲𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃॥

௩௬. 𑌅𑌰𑍍𑌦𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌮𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌮𑍍।
𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌿𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍॥

௩௪. தாஸோஹம்கோஸலேந்த்ரஸ்யராமஸ்யாக்லிஷ்டகர்மண꞉।
ஹநுமாந்ஶத்ருஸைந்யாநாம்நிஹந்தாமாருதாத்மஜ꞉॥

௩௫. நராவணஸஹஸ்ரம்மேயுத்தேப்ரதிபலம்பவேத்।
ஶிலாபிஸ்துப்ரஹரத꞉பாதபைஶ்சஸஹஸ்ரஶ꞉॥

௩௬. அர்த்தயித்வாபுரீம்லங்காமபிவாத்யசமைதிலீம்।
ஸம்ருத்தார்த்தோகமிஷ்யாமிமிஷதாம்ஸர்வரக்ஷஸாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அக்லிஷ்டகர்மண꞉	கிலேசமில்லா கிருத்தியத்தையுடைய வரும்	ப்ரஹரத꞉-மே	அடிக்கிற-எனக்கு
கோஸலேந்த்ரஸ்ய	கோஸலதேசத்திற்குமன்னனுமான	ராவணஸஹஸ்ரந்து	இராவண ஆயிரமும்
ராமஸ்ய-அஹம்-தாஸ꞉	-ஸ்ரீராகவனுக்கு-நான்-ஊழியக்காரன்	ப்ரதிபலம்-நபவேத்	ஸமானபலமுடையதாக-ஆகாது
ஹநுமாந்	ஹநுமான் (என்றபெயர்)	லங்காம்-புரீம்	(நான்) இலங்கையென்கிறபட்டணத்
ஶத்ருஸைந்யாநாம்	பகைவர்ஸைந்யங்களை	அர்த்தயித்வா	பீடித்து [தை
நிஹந்தா-மாருதாத்மஜ꞉	- அடிக்கிற-வாயுபுத்திரன்	மைதிலீம்-அபிவாத்யச	-பிராட்டியை-தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து
யுத்தே-ஶிலாபி꞉-பாதபைஶ்ச	-போரில்-கற்களாலும்- விருக்ஷங்களாலும்	ஸர்வரக்ஷஸாம்	ஸமஸ்தவரக்கரும்
		மிஷதாம்	பார்த்துகொண்டிருக்கும்போதே
		ஸம்ருத்தார்த்த꞉	ஸம்பூர்ணமான பிரயோஜனமுடைய
ஸஹஸ்ரஶ꞉	அனேகர்களான (அரக்கரை)	கமிஷ்யாமி	போகக்கடவேன். [வனுக

தா-ம்—ஹே ராக்ஷதர்காள்! கோஸலநாட்டிற்கதிபதியும், ஸகலகாரியங்களை யநாயாஸமாகச் செய்து முடிக்கிற பராக்கிரமசாலியுமான ஸ்ரீராகவனுக்கு தூதன் யான். எனக்கு ஹநுமானென்று பெயர். சத்துருவர்க்கங்களை நிபாதஞ்செய்கிற மாருதாத்மஜன். யுத்தத்தில் மலைகளையும் விருக்ஷங்களையும் அனேகாயிரங்களாகப்பேர்த்து அடிக்கிற பீமவிக்கிரமன். திரிலோகபயங்கரனான இவ்விராவணனுக்கு விக்கிரமதுல்லியராயுள்ள ஆயிரமிராவணர்கள் ஏககாலத்திலெதிர்த்தாலும் அவரதாண்மை யென்னிடத்திற்பலியாது. ஹே ராக்ஷதர்காள்! இதோ பாருங்கள், உங்கள் கண்ணெதிரிலேயே இவ்விலங்கையை த்வம்ஸஞ்செய்து, என்மாதாவானபிராட்டிக்குப் பிரணாமஞ்செய்து, ஜயசீலனாய்கிருதார்த்தனாய், என்னுடையபிரபுஸந்நிதிக்குப்போகிறேன். இவ்வளவையும் நீங்களெல்லோரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே செய்கிறேனென்றுவீரவாதஞ்செய்தனர்.

౩౭. తస్య సన్నాదశబ్దేన తేఽభవన్ భయశంకితాః। దదృశుశ్చ హనూమంతం సంధ్యామేఘమివోన్నతమ్॥

௩௭. 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌽𑌭𑌵𑌨𑍍 𑌭𑌯𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌘𑌮𑌿𑌵𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍍॥

௩௭. தஸ்யஸந்நாதஶப்தேநதேபவந்பயஶங்கிதா꞉।
தத்ருஶுஶ்சஹநூமந்தம்ஸந்த்யாமேகமிவோந்நதம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே	அந்த (அரக்கர்கள்) [ஸ்	உந்நதம்-ஹநூமந்தம்	உயர்ந்திருக்கிற-ஹநுமானை
தஸ்ய-ஸந்நாதஶப்தேந	-அவ்வநுமானுடைய-ஸிம்ஹநாதத்தா	ஸந்த்யாமேகமிவ	ஸந்தியாகாலமேகம்போல்
பயஶங்கிதா꞉-அபவந்	பயத்தையடைந்தவர்களாக-ஆனார்கள்	தத்ருஶு꞉	பார்த்தார்கள்.

தா-ம்—ஹநுமானுடைய ஸிம்ஹகர்ஜ்ஜனைக்கு நிகரான வீரத்வனியைக்கேட்டு இராக்ஷதர் பயமடைந்தனர். உன்னததோரணத்தின்மீது ஜ்வலித்து விற்றிருக்கு மக்கபீந்திரனைப்பார்த்து, ஸூரியரச்மியாற் சிவந்த ஸந்தியாகாலமேகமண்டலமோ விவனென்று நினைத்தச்சமுற்றனர்.

౩౮. స్వామిసందేశనిశ్శంకాస్తతస్తే రాక్షసాః కపిమ్। చిత్రైః ప్రహరణైర్భీమైరభిపేతుస్తతస్తతః॥

௩௮. 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌮𑍍।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌭𑍀𑌮𑍈𑌰𑌭𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃॥

௩௮. ஸ்வாமிஸந்தேஸநிஶ்ஶங்காஸ்ததஸ்தேராக்ஷஸாஃகபிம்।
சித்ரைப்ரஹரணைர்பீமைரபிபேதுஸ்ததஸ்ததஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ தே-ராக்ஷஸாஃ	பிறகு-அந்த-இராக்ஷதர்கள்	ப்ரஹரணைஃ	ஆயுதங்களால்
ஸ்வாமிஸந்தேஸநிஶ்ஶங்காஃ-பிரபுவின்ஞ்ஜையால் சங்கையற்றவர்களாக		ததஸ்ததஃ	அங்கங்கே
		கபிம்	ஹனுமானை
சித்ரைஃ-பீமைஃ	பற்பலவிதங்களாயும்-பயங்கரமுமான	அபிபேதுஃ	அடித்தனர்.

தா-ம்—இவ்விதம் ஹநுமானிடத்தில் பயசங்கைகொண்டவர்களாயினும், இராவணாக்ஞையையுன்னி அச்சங்கையையொழித்து இராக்ஷதர் பற்பல பயங்கர ஆயுதங்களால் ஹநுமானை நாற்புறமுமடித்தனர்.

౩౯. స తైః పరివృతః శూరః సర్వతస్స మహాబలః। ఆససాదాయసం భీమం పరిఘం తోరణాశ్రితమ్॥
௩௯. സ തൈഃ പരിവൃതഃ ശൂരഃ സർവതഃ സ മഹാബലഃ।
ആസസാദായസം ഭീമം പരിഘം തോരണാശ്രിതം॥
௩௯. ஸதைஃபரிவ்ருதஶ்ஶூரஸ்ஸர்வதஸ்ஸமஹாபலஃ।
ஆஸஸாதாயஸம்பீமம்பரிகம்தோரணாஶ்ரிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தைஃ-ஶூரைஃ	அந்த-சூரர்களால்	அயஸம்	இரும்புமயமாயும்
ஸஃ-ஸர்வதஃ-பரிவ்ருதஃ	அவ்வனுமான்-நாற்புறத்திலும்- சூழப்பட்டவராக (ஆனர்)	பீமம்	பயங்கரமாயும்
		தோரணாஶ்ரிதம்	பஹிர்துவாரத்தையடைந்ததுமான
மஹாபலஃ-ஸஃ	அதிபலமுடைய-அவ்வனுமான்	பரிகம்-ஆஸஸாத	ஒழல்தடியை-அடைந்தார்.

தா-ம்—இவ்விதஞ் சூழப்பட்ட அவ்வானரேந்திரன் இராக்ஷதரையொழிப்பதற் காயுதமொன்றுங்காணாது தானிருந்ததோரணத்திற்கோராதாரமாயிருந்த பரிகமென்னும் பயங்கரமான இருப்புலக்கையைப்பேர்த்துக் கைபிற்கொண்டனர்.

౪౦. స తం పరిఘమాదాయ జఘాన రజనీచరాన్। స పన్నగమివాదాయ స్ఫురంతం వినతాసుతః॥
విచచారాంబరే వీరః పరిగృహ్య చ మారుతిః।
௪௦. സ തം പരിഘമാദായ ജഘാന രജനീചരാൻ। സ പന്നഗമിവാദായ സ്ഫുരന്തം വിനതാസുതഃ॥
വിചചാരാംബരേ വീരഃ പരിഗൃഹ്യ ച മാരുതിഃ।
௪௦. ஸதம்பரிகமாதாயஜகாநரஜநீசராந்।ஸபந்நகமிவாதாயஸ்புரந்தம்விநதாஸுதஃ॥
விசசாராம்பரேவீரஃபரிக்ருஹ்யசமாருதிஃ।

பதம்.	உரை. [கொண்டு	பதம்	உரை.
ஸஃ-பரிகம்-ஆதாய	அவ்வனுமான்- ஒழல்தடியை-எடுத்து	ஸ்புரந்தம்-பந்நகம்	பிரகாசித்துகொண்டிருக்கிற-பாம்பை
ரஜநீசராந்-ஜகாந	இராக்ஷதர்களை- அடித்தார்	ஆதாய	எடுத்துக்கொண்டு
வீரஃ-ஸஃ-மாருதிஃ.	சூரரான-அந்த-வாயுபுத்திரர்	விநதாஸுதஇவ	கருத்மான்போல்
பரிக்ருஹ்ய	(பரிகத்தை) எடுத்துக்கொண்டு	அம்பரே-விசசார	ஆகாசத்தில்-ஸஞ்சரித்தனர்.

౪౧. స హత్వా రాక్షసాన్ వీరాన్ కింకరాన్ మారుతాత్మజః। యుద్ధకాంక్షీ పునర్వీరస్తోరణం సముపాశ్రితః।
௪௧. സ ഹത്വാ രാക്ഷസാൻ വീരാൻ കിങ്കരാൻ മാരുതാത്മജഃ॥
യുദ്ധകാങ്ക്ഷീ പുനർവീരസ്തോരണം സമുപാശ്രിതഃ।
௪௧. ஸஹத்வாராக்ஷஸாந்வீராந்கிங்கராந்மாருதாத்மஜஃ॥
யுத்தகாங்க்ஷீபுநர்வீரஸ்தோரணம்ஸமுபாஶ்ரிதஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜஃ-ஸஃ	வாயுபுத்திரரான	ஹத்வா	அடித்து
வீரஃ	அந்த(ஹநுமான்) [யவருமான	புநஃ-யுத்தகாங்க்ஷீ	மறுபடி-யுத்தத்திலாசையுடையவராக
வீராந்-கிங்கராந்	சூரர்களும்-கிங்கரரென்றபெயருடை	தோரணம்	பஹிர்துவாரத்தை
ராக்ஷஸாந்	இராக்ஷதர்களை	ஸமுபாஶ்ரிதஃ	அடைந்தார்.

தா-ம்—அப்பரிகத்தைக் கைபிற்கொண்ட ஹநுமான் இராக்ஷதரை யடித்தனர். பிரகாசிக்கிற ஸர்ப்பத்தைக் கவ்விக்கொண்டு ஆகாயத்திற் பறக்கும் கருத்மான்போல், பரிகபாணியாய் ஹநுமானாகாசத்தில் ஸஞ்சரித்தனர். அவ்வாயுதத்தால் மிகப்பிரபலவீரரான இராக்ஷதகிங்கரரைப் பிரஹரித்து ஹதஞ்செய்து பின்னும் யுத்தத்தி லாசைகொண்டவராய் மறுபடி யத்தோரணத்தின்மீது வந்துட்கார்ந்தனர்.

౪౨. తతస్తస్మాద్భయాన్ముక్తాః కతిచిత్తత్ర రాక్షసాః। నిహతాన్ కింకరాన్ సర్వాన్ రావణాయ న్యవేదయన్॥
௪௨. തതസ്തസ്മാദ്ഭയാന്മുക്താഃ കതിചിത്തത്ര രാക്ഷസാഃ॥
നിഹതാൻ കിങ്കരാൻ സർവാൻ രാവണായ ന്യവേദയൻ।

சஉ. ததஸ்தஸ்மாத்பயாந்முக்தா: கதிசித்தத்ரராக்ஷஸா:॥
நிஹதாந்கிங்கராந்ஸர்வாந்ராவணாயந்யவேதயந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-தத்ர	பிறகு-அந்ததோரணத்தினின்று	நிஹதாந்	அடிக்கப்பட்ட
கதிசித்ராக்ஷஸா:	சிலஇராக்ஷதர்கள்	ஸர்வாந்-கிங்கராந்	ஸமஸ்தமான-இராக்ஷதர்களை
பயாத்	பயத்தால் [களாக	ராவணாய	இராவணனையும்பொருட்டு
தஸ்மாத்-முக்தா:	அந்தவிடத்திலிருந்து-விடப்பட்டவர்	ந்யவேதயந்	அறிவித்தனர்.

தா-ம்—அவ்வரக்கவீரருள் சிலர் ஹநுமானுடைய விக்கிரமத்தைக்கண்டு பயந்து அவருடைய அடிக்குத் தப்பினவராயங்கிருந்தோடி மடிந்துபோன மற்றவரைப்பற்றி இராவணனுக்குத் தெரிவித்தனர்.

౪౩. స రాక్షసానాం నిహతం మహద్బలం నిశమ్య రాజా పరివృత్తలోచనః। సమాదిదేశాప్రతిమం పరాక్రమే ప్రహస్తపుత్రం సమరే సుదుర్జయమ్॥

சங. സ രാക്ഷസാനാം നിഹതം മഹദ്ബലം നിശമ്യ രാജാ പരിവൃത്തലോചനഃ।
சஙஉ. സമാദിദേശാപ്രതിമം പരാക്രമേ പ്രഹസ്തപുത്രം സമരേ സുദുർജയം॥

சங. ஸராக்ஷஸாநாம்நிஹதம்மஹத்பலம்நிஶம்யராஜாபரிவ்ருத்தலோசந:।
சஙஉ. ஸமாதிதேஶாப்ரதிமம்பராக்ரமேப்ரஹஸ்தபுத்ரம்ஸமரேஸுதுர்ஜயம்॥

ഇതി ശ്രീസുന്ദരകാണ്ഡേ - ദ്വിചത്വാരിംശസ്സർഗഃ.

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ராக்ஷஸாநாம்-ராஜா	அரக்கருக்கு-நாயகனான	பராக்ரமே	சௌரியத்தில்
ஸ:	அந்த (இராவணன்)	அப்ரதிமம்	நிகரில்லாதவனும் [வனுமான
மஹத்-பலம்	பெரிதான-ஸைன்னியத்தை	ஸமரே-ஸுதுர்ஜயம்	யுத்தத்தில்-தாக்கத்தினால்ஜயிக்கக்கூடிய
நிஹதம்-நிஶம்ய	அடிக்கப்பட்டதாக-கேட்டு [வனாக	ப்ரஹஸ்தபுத்ரம்	ப்ரஹஸ்தபுத்திரனை
பரிவ்ருத்தலோசந:	உருட்டிவிழிக்கப்பட்டகண்களையுடைய	ஸமாதிதேஶ	ஆஜ்ஞாபித்தான்.

தா-ம்—இவ்விதம் தான் விடுத்த பெரும் ஸைந்நியம் ஹநுமானாலடிக்கப்பட்டதென்று செவியுற்றவுடன் அவ்விராக்ஷதப்பிரபு நீர்க்கமாகக் கண்களை விழித்து மிகுந்த கோபத்துடன் நிகரில்லாப் பராக்கிரமமுடையவனும், யுத்தத்தில் ஸுலபமாக வெல்ல முடியாதவனும், பிரஹஸ்தனென்கிற தனது மந்திரிக்குப் புத்திரனுமான பிரபலவீரனை விடுத்தனன்.

ஸ்ரீமநோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

நாற்பத்திரண்டாவதுஸர்க்கம் – முற்றிற்று.

நாற்பத்திமூன்றுவதுஸர்க்கம்.

൧. తతస్స కింకరాన్ హత్వా హనూమాన్ ధ్యానమాస్థితః। వనం భగ్నం మయా చైత్యప్రాసాదో న వినాశితః॥

க. തതസ്സ കിങ്കരാൻ ഹത്വാ ഹനൂമാൻ ധ്യാനമാസ്ഥിതഃ।
വനം ഭഗ്നം മയാ ചൈത്യപ്രാസാദോ ന വിനാശിതഃ॥

க. ததஸ்ஸகிங்கராந்ஹத்வாஹநூமாந்த்யாநமாஸ்த்தித:।
வநம்பக்நம்மயாசைத்யப்ராஸாதோநவிநாஶித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-ஸ:-ஹநுமான்	பிறகு-அந்த-ஹநுமான்	வநம்	அசோகவனமானது
கிங்கராந்-ஹத்வா	கிங்கரர்களை-கொன்று	பக்நம்	நாசமாயிற்று
த்யாநம்-ஆஸ்த்தித:	தியானத்தை-அடைந்தார்	சைத்யப்ராஸாத:	தேவகிருஹமானது
மயா	என்னால்	நவிநாஶித:	அழிக்கப்படவில்லை.

౨. తస్మాత్ప్రాసాదమప్యేవం భీమం విధ్వంసయామ్యహమ్। ఇతి సంచింత్య మనసా హనూమాన్ దర్శయన్ బలమ్॥

౩. చైత్యప్రాసాదమాప్లుత్య మేరుశృంగమివోన్నతమ్। ఆరురోహ కపిశ్రేష్ఠో హనూమాన్మారుతాత్మజః॥

உ. തസ്മാത്പ്രാസാദമപ്യേവം ഭീമം വിധ്വംസയാമ്യഹം।
ഇതി സഞ്ചിന്ത്യ മനസാ ഹനൂമാൻ ദർശയൻ ബലം॥

௩. ചൈത്യപ്രാസാദമാപ്ലുത്യ മേരുശൃംഗമിവോന്നതം॥
ആരുരോഹ ഹരിശ്രേഷ്ഠോ ഹനൂമാൻ മാരുതാത്മജഃ॥

உ. தஸ்மாத்ப்ராஸாதமப்யேவபீமம்வித்வம்ஸயாம்யஹம்|
யிதிஸஞ்சித்யமகஸாஹநுமாந்தர்ஸயந்பலம்||

௩. சைத்யப்ராஸாதமாப்லுத்யமேருஸ்ருங்கமிவோந்நதம்|
ஆருரோஹஹரிஸ்ரேஷ்டோஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்மாத்	ஆகையால்	இதி-ஹநுமாந்	என்று-ஹநுமான்
பீமம்-ப்ராஸாதமபி	பயங்கரமான-தேவாலயத்தையும்	மகஸா-ஸஞ்சிந்த்ய	மனதினல்-நன்ருயாலோசித்து
அஹம்-பலம்	நான்-சக்தியை	ஹரிஸ்ரேஷ்ட:	வானரசிரேஷ்டரும்
தர்ஸயந்	காண்பித்து (கொண்டு)	மாருதாத்மஜ:-ஹநுமான்-வாயுபுத்திரருமான-ஹநுமான்	
ஏவம்	இந்தப்படி - (அசோகவனத்தையழித்ததுபோல்)	மேருஸ்ருங்கமிவ-உந்நதம் - மேருசிருங்கம்போல்-உயரமான	
		சைத்யப்ராஸாதம்	தேவாலயத்தை
வித்வம்ஸயாமி	அழித்துவிடுகிறேன்	ஆப்லுத்ய-ஆருரோஹ	குதித்து-ஏறினர்.

౪. ఆరుహ్య గిరిసంకాశం ప్రాసాదం హరియూథపః। బభౌ స సుమహాతేజాః ప్రతిసూర్య ఇవోదితః॥

௪. 𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌂𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌃।
𑌬𑌭𑍌𑌸𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌇𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃॥

௪. ஆருஹ்யகிரிஸங்காஸம்ப்ராஸாதம்ஹரியூதப:|
பபௌஸஸுமஹாதேஜா:ப்ரதிஸூர்யயிவோதித:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரியூதப:-ஸ:	வானரத்தலைவரான- அந்தஹநுமான்	ப்ரதி-உதித:-ஸூர்யயிவ-	எதிராக-உதயமான-ஸூரியன்போல்
கிரிஸங்காஸம்	மலைபோன்ற	ஸுமஹாதேஜா:	மிகதேஜஸ்ஸுடையவராக
ப்ராஸாதம்-ஆருஹ்ய	தேவாலயத்தை-ஏறி	பபௌ	பிரகாசித்தனர்.

(௪-மு-ச-ல்) தா-ம்—இராக்ஷதகிங்கரரெண்ணயிரம்பெயரையு மநாயாஸமாய் ஹதஞ்செய்த ஹநுமான் பின்வருமாறு யோசித்தனர். இராவணனுக் கதிமனோகரமாயிருந்த இவ்வந்தப்புரவனத்தைமாத்திர மழித்தனன், அநேகராக்ஷதராலும் பூஜிக்கத்தகுந்த அவர்கள் தேவாலயத்தை யின்னமழிக்கவில்லை, ஆகையா லிப்பொழுது இவ்வனத்தை யழித்ததுபோ லிந்த பயங்கரமான தேவாலயத்தையு மிடித்துவிடுகிறேன், என்றிவ்விதம் ஆலோசித்துக்கொண்டு, மேருசிகர மவ்வளவு உன்னதமாக விளங்கு மவ்வாலயத்தின் மதிலையடைந்து பீமவிக்கிரமனன அவ்வாதாத்மஜன் உதயகிரியையடைந்த பிரதிஸூரியமண்டலம் போல் ஜ்வலித்தனர்.

౫. సంప్రధృష్య చ దుర్ధర్షం చైత్యప్రాసాదముత్తమమ్। హనూమాన్ ప్రజ్వలన్ లక్ష్మ్యా పారియాత్రోపమోఽభవత్॥

௫. 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌧𑍃𑌷𑍍𑌯𑌚𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌂𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌮𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍॥

௫. ஸம்ப்ரத்ருஷ்யசதுர்தர்ஷம்சைத்யப்ராஸாதமுத்தமம்|
ஹநுமாந்ப்ரஜ்வலந்லக்ஷ்ம்யாபாரியாத்ரோபமோபவத்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமாந்-லக்ஷ்ம்யா	ஹநுமான்-தேஜஸ்ஸால்	சைத்யப்ராஸாதம்	ராக்ஷஸதேவாலயத்தை
ப்ரஜ்வலந்	பிரகாசிக்கிறவராய்(கொண்டு)	ஸம்ப்ரத்ருஷ்ய	நன்ருயாக்கிரமித்து
உத்தமம்-துர்தர்ஷம்	சிரேஷ்டமானதும்-கஷ்டத்தாலாக்கிரமிக்கப்பட்டதுமான	பாரியாத்ரோபம:	குலபர்வதத்திற்குநிகராக
		அபவத்	ஆனர்.

தா-ம்—ஜயஸ்ரீயோடு ஜ்வலிக்கு மவ்வாதாத்மஜன் யாவர்க்குந் துஸ்ஸகமானதும் அதிவிசித்திர நிர்மாணமானதுமான இராக்ஷஸதேவாலயத்தை நன்ருயாக்கிரமித்து பாரியாத்திரமென்கிற குலபர்வதத்திற்கு நிகரான ஆ கிருதியுடையவரானர்.

౬. స భూత్వా సుమహాకాయః ప్రభావాన్మారుతాత్మజః। ధృష్టమాస్ఫోటయామాస లంకాం శబ్దేన పూరయన్॥

௬. 𑌸𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌸𑍍𑌫𑍋𑌟𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑌪𑍂𑌰𑌯𑌨𑍍॥

௬. ஸபூத்வாஸுமஹாகாய:ப்ரபாவாந்மாருதாத்மஜ:|
த்ருஷ்டமாஸ்போடயாமாஸலங்காம்ஸப்தேநபூரயந்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜ:-ஸ:	வாயுபுத்திரனை-அந்த(ஹநுமான்)	ஸப்தேந	சப்தத்தால்
ப்ரபாவாந்	மஹிமையால்	பூரயந்	நிறைக்கப்பட்டவராய்(கொண்டு)
ஸுமஹாகாய:-பூத்வா-பெரியசரீரமுடையவராக-ஆகி		த்ருஷ்டம்	கம்பீரமாக
லங்காம்	இலங்கையை	ஆஸ்போடயமாஸ	ஸிம்ஹநாதம்செய்தனர்.

౭. తస్యాస్ఫోటితశబ్దేన మహతా శ్రోత్రఘాతినా। పేతుర్విహంగమాస్తత్ర చైత్యపాలాశ్చ మోహితాః॥

எ. [illegible]
[illegible]

எ. தஸ்யாஸ்போடிதஶப்தேநமஹதாஶ்ரோத்ரகாதிநா।
பேதுர்விஹங்கமாஸ்தத்ர சைத்யபாலாஶ்சமோஹிதா꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
தஸ்ய	அவ்வனுமானுடைய	தத்ர-விஹங்கமா꞉	அவ்விடத்தில்-பக்ஷிகள்
மஹதா-ஶ்ரோத்ரகாதிநா-அதிகமானதும்-செவிக்கனிஷ்டமானதுமான		பேது꞉	விழுந்தன
ஆஸ்ப்போடிதஶப்தேந-ஸிம்ஹநாதத்தால்		சைத்யபாலாஶ்ச	தேவாலயரக்ஷகரும்
		மோஹிதா꞉	மெய்மறந்தனர்.

தா-ம்.—இராக்ஷதாலயத்தையடைந்த அவ்வாயுபுத்திரன், ஸமயோசிதமாகத் திருமேனியைப் பெருக்கவும் சுருக்கவுஞ்சக்தியுள்ளவராதலின், அப்பொழுது பேராகாரமுடையவராய் நகரமுழுது நடுங்கும்படி ஸிம்ஹநாதஞ்செய்துகொண்டு கம்பீரமாகவிளங்கினர். செவியைப்பிளக்கும்படியான வவருடைய கர்ஜ்ஜனை மகத்துவத்தால் பக்ஷிகள் சுருண்டுவிழுந்தன, தேவாலயரக்ஷகரும் பயமோஹிதராய்க்கிடந்தனர்.

౮. అస్త్రవిజ్జయతాం రామో లక్ష్మణశ్చ మహాబలః। రాజా జయతి సుగ్రీవో రాఘవేణాభిపాలితః॥
౯* దాసోఽహం కోసలేంద్రస్య రామస్యాక్లిష్టకర్మణః హనుమాన్ శత్రుసైన్యానాం నిహంతా మారుతాత్మజః॥
౧౦* న రావణసహస్రం మే యుద్ధే ప్రతిబలం భవేత్ । శిలాభిస్తు ప్రహరతః పాదపైశ్చ సహస్రశః॥
౧౧* అర్దయిత్వా పురీం లంకామభివాద్య చ మైథిలీమ్ । సమృద్ధార్థో గమిష్యామి మిషతాం సర్వరక్షసామ్॥
౧౨. ఏవముక్త్వా విమానస్థశ్చైత్యస్థాన్ హరియూథపః । ననాద భీమనిర్హ్రాదో రక్షసాం జనయన్ భయమ్॥

அ. [illegible]
[illegible]

கூ. [illegible]
[illegible]

கo [illegible]
[illegible]

கக. [illegible]
[illegible]

கஉ [illegible]
[illegible]

அ. அஸ்த்ரவிஜ்ஜயதாம்ராமோலக்ஷ்மணஶ்சமஹாபல꞉।
ராஜாஜயதிஸுக்ரீவோராகவேணாபிபாலித꞉॥

கூ தாஸோஹம்கோஸலேந்த்ரஸ்யராமஸ்யாக்லிஷ்டகர்மண꞉।
ஹநுமாந்ஶத்ருஸைந்யாநாம்நிஹந்தாமாருதாத்மஜ꞉॥

கo. நராவணஸஹஸ்ரம்மேயுத்தேப்ரதிபலம்பவேத்।
ஶிலாபிஸ்துப்ரஹரத꞉பாதபைஶ்சஸஹஸ்ரஶ꞉॥

கக. அர்த்தயித்வாபுரீம்லங்காமபிவாத்யசமைதிலீம்।
ஸம்ருத்தார்த்தோகமிஷ்யாமிமிஷதாம்ஸர்வரக்ஷஸாம்॥

கஉ. யேவமுக்த்வாவிமாநஸ்த்தஶ்சைத்யஸ்த்தாந்ஹரியூதப꞉।
நநாதபீமநிர்ஹ்ராதோரக்ஷஸாம்ஜநயந்பயம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸ்த்ரவித்-ராம꞉	அஸ்த்ரவித்தையறிந்த-ஸ்ரீராகவன்	ஹரியூதப꞉	வானரத்தலைவர்
ஜயதி	ஸர்வோத்கிருஷ்டனாகவிருக்கிறார்	விமாநஸ்த்த꞉	விமானத்திலிருந்தவராக
மஹாபல꞉-லக்ஷ்மணஶ்ச	- மிகவலிவுடைய-இலக்ஷ்மணனும் (ஸர்வோத்க்ருஷ்டனாயிருக்கிறார்)	சைத்யஸ்த்தாந்	தேவாலயத்திலிருந்தவர்களை(குறித்து) [கு
		ஏவம்-உக்த்வா-ரக்ஷஸாம்	- இந்தவிதம்-சொல்லி-இராக்ஷதருக
ராஜா-ஸுக்ரீவஶ்ச	எங்கள்பிரபுவான-மஹாராஜரும்	பயம்-ஜநயந்	பயத்தை-உண்டுசெய்பவராய்(க்கொண்டு)
ராகவேண-அபிபாலித꞉	- ஸ்ரீராகவனால்-இரக்ஷிக்கப்பட்டவராக மேன்மையாயிருக்கிறார்(என்று)	பீமநிர்ஹ்ராத꞉	பயங்கரமானபிரதிதுவனியுடையவராக
		நநாத	ஸிம்ஹநாதம்செய்தனர்.

(அ-மு-கஉ-ல்.) தா-ம்.—தன்னுடைய மகத்துவனியால் மனமிடிந்த அவ்வாலயஸ்தரான இராக்ஷதரை ஹநுமான் பின்வரும் வீரவாதகோஷத்தால் இன்னம் பயப்பட்டவராகச்செய்தனர். அஸ்திரவித்தையிற்றேர்ந்த மஹாவீரனை ஸ்ரீராகவனும்

* கூ-கo-கக - இம்மூன்று சுலோகங்களுக்கு (சஉ) வது ஸர்க்கத்தில், ௯௪-௯௫-௯௬ - சுலோகங்களில் பதவுரை கண்டுகொள்ளவும்.

அநுஜனான இலக்ஷ்மணனும் ஜயசீலராய் விளங்குகின்றனர். ஸ்ரீராகவபரிபாலிதராய் ஸுக்ரீவமஹாராஜரும் ஸுகமாகவாழ்கின்றனர். கோஸலாதிபதியான ஸ்ரீராகவனுக்கு தூதன்யான். ஸகலகாரியங்களையு மத்தியலக்ஷியமாகச் செய்துமுடிக்கிற அம்மஹாபாஹுவுக்கு யானடிமை, என்னை ஹநுமானென்பார்கள். ரிபுஹந்தாவான மாருதியென்பார்கள். இராவணனைப்போன்ற ஆயிரமிராவணனும் யுத்தத்திலென்னோடுபொருதச்சக்தராகார் யான்மலைகளையும் விருக்ஷங்களையும்பேர்த்தடிப்பேன், சத்துருக்களை யொருக்ஷணத்தில் ஹதம்செய்துவிடுவேன். ஹேராக்ஷஸர்காள்! இதோ இவ்விலங்கையை த்வம்ஸஞ்செய்து ஸீதைக்குத் தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து எங்கள் பிரபுஸன்னிதிக்குப்போகிறேன் பாருங்கள். என்னுடையகாரியங்களையெல்லாம் உங்களெதிரிலேயே செய்துமுடிக்கிறேன், என்றிவ்வித மவ்வானரேந்திரன் விமானத்திலிருந்துகொண்டு அதிபயங்கரமாகக் கர்ஜ்ஜித்தனர்.

౧౩. తేనశబ్దేనమహతాచైత్యపాలాశ్శతంయయుః। గృహీత్వావివిధానస్త్రాన్ ప్రాసాన్ ఖడ్గాన్ పరశ్వధాన్॥
విసృజంతో మహాకాయామారుతింపర్యవారయన్।

௧௩. 𑌤𑍇𑌨𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑌮𑌹𑌤𑌾𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌖𑌡𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌶𑍍𑌵𑌧𑌾𑌨𑍍॥
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌂𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍।

௧௩. தேநஶப்தேநமஹதாசைத்யபாலாஶ்சமோஹிதா:।
க்ருஹீத்வாவிவிதாநஸ்த்ராந்ப்ராஸாந்கட்காந்பரஶ்வதாந்॥
விஸ்ருஜந்தோமஹாகாயாமாருதிம்பர்யவாரயந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹதா-தேந-ஶப்தேந	பெரியதான-அந்த-துவனியினால்	ப்ராஸாந்-கட்காந்	ஈட்டிகளையும்-கத்திகளையும்
சைத்யபாலா:	இராக்ஷஸாலயபாலகர்கள் (சிலர்)	பரஶ்வதாந்	கோடாலிகளையும்
மோஹிதா:-யயு:	மெய்மறந்தவராக-ஓடிப்போனார்கள்	க்ருஹீத்வா	எடுத்துக்கொண்டு
மஹாகாயா:	பேராகாரமுடைய(இராக்கதர்கள்)	விஸ்ருஜந்தஶ்ச	(ஹநுமான்மீது)விடுகிறவர்களாக[னர்.
விவிதாந்-அஸ்த்ராந்	பற்பலவிதங்களான-அஸ்திரங்களையும்	தம்-மாருதிம்-பர்யவாரயந்	அம்மாருதியை-சுற்றிக்கொண்ட

౧౪. తేగదాభిర్విచిత్రాభిః పరిఘైః కాంచనాంగదైః॥ ఆజఘ్నుర్వానరశ్రేష్ఠం బాణైశ్చాదిత్యసన్నిభైః।

௧௪. 𑌤𑍇𑌗𑌦𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃𑌪𑌰𑌿𑌘𑍈𑌃𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑍈𑌃॥
𑌆𑌜𑌘𑍍𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂𑌬𑌾𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑍈𑌃।

௧௪. தேகதாபிர்விசித்ராபி:பரிகை:காஞ்சநாங்கதை:॥
ஆஜக்நுர்வாநரஶ்ரேஷ்டம்பாணைஶ்சாதித்யஸந்நிபை:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே	அந்த(இராக்ஷஸர்கள்)	ஆதித்யஸந்நிபை:	ஸூரியனுக்குநிகரான
விசித்ராபி:-கதாபி:	பலவிதங்களான-கதைகளாலும்	பாணை:	பாணங்களாலும்
காஞ்சநாங்கதை:	ஸுவர்ணாபரணங்களையுடைய	வாநரஶ்ரேஷ்டம்	வானரோத்தமனை
பரிகை:	ஒழல்தடிகளாலும்	ஆஜக்நு:	அடித்தனர்.

౧౫. ఆవర్త ఇవ గంగాయాస్తోయస్య విపులో మహాన్। పరిక్షిప్య హరిశ్రేష్ఠం స బభౌ రక్షసాం గణః।

௧௫. 𑌆𑌵𑌰𑍍𑌤𑌇𑌵𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑍋𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍॥
𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂𑌸𑌬𑌭𑍌𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂𑌗𑌣𑌃।

௧௫. ஆவர்தஇவகங்காயாஸ்தோயஸ்யவிபுலோமஹாந்॥
பரிக்ஷிப்யஹரிஶ்ரேஷ்டம்ஸபபௌரக்ஷஸாம்கண:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கங்காயா:-தோயஸ்ய	கங்கையினுடைய-ஜலத்தினுடைய	ஸ:-கண:	அந்த-ஸமூகமானது
விபுல:-மஹாந்	அதிகமானதும்-பெரியதுமான	ஹரிஶ்ரேஷ்டம்-பரிக்ஷிப்ய	ஹநுமானை-சுற்றிக்கொண்டு
ஆவர்தஇவ-ரக்ஷஸாம்	சுழிபோல்-இராக்ஷஸருடைய	பபௌ	பிரகாசித்தது.

౧౬. తతో వాతాత్మజః క్రుద్ధో భీమరూపం సమాస్థితః॥

௧௬. 𑌤𑌤𑍋𑌵𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌭𑍀𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃॥

௧௬. ததோவாதாத்மஜ:க்ருத்தோபீமரூபம்ஸமாஸ்த்தித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-வாதாத்மஜ:	பிறகு-வாயுபுத்திரர்	பீமரூபம்	பயங்கரமான ரூபத்தை
க்ருத்த:	கோபித்தவராக	ஸமாஸ்த்தித:	அடைந்தனர்.

౧౭. ప్రాసాదస్య మహాంతస్య స్తంభం హేమపరిష్కృతమ్। ఉత్పాటయిత్వా వేగేన హనూమాన్ పవనాత్మజః॥
తతస్తం భ్రామయామాస శతధారం మహాబలః।

௧௭. 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌶𑌤𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃 ।

௧௭. ப்ராஸாதஸ்யமஹாந்தஸ்யஸ்தம்பம்ஹேமபரிஷ்க்ருதம்।
உத்பாடயித்வாவேகேநஹநூமாந்பவநாத்மஜ:॥
ததஸ்தம்ப்ராமயாமாஸஶததாரம்மஹாபல:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பவநாத்மஜ:	வாயுபுத்திரரும்	வேகேந-உத்பாடயித்வா-வேகத்தோடு பிடுங்கி	
மஹாபல:-ஹநூமாந்	மிக பலமுடையவருமான ஹநூமான்	தத:-தம்	பிறகு-அந்த (ஸ்தம்பத்தை)
மஹாந்தஸ்ய	பெருதனியுடைய	அரம்	சீக்கிரமாகவும்
ப்ராஸாதஸ்ய	சைத்தியாலயத்தினுடைய	ஶததா	அனேகப்பிரகாரமாகவும்
ஹேமபரிஷ்க்ருதம்-ஸ்தம்பம்-தங்கத்தால்செய்த-ஸ்தம்பத்தை		ப்ராமயாமாஸ	சுழற்றினர்.

౧౮. తత్రచాగ్నిస్సమభవత్ప్రాసాదశ్చాప్యదహ్యత॥

௧௮. 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌦𑌹𑍍𑌯𑌤 ॥

௧௮. தத்ரசாக்நிஸ்ஸமபவத்ப்ராஸாதஶ்சாப்யதஹ்யத॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்த சைத்தியாலயத்தில்	ப்ராஸாதஶ்சாபி	(அதனால்) அந்த சைத்தியாலயமும்
அக்நி:-ஸமபவத்	அக்கினியானது-உண்டாயிற்று	அதஹ்யத	கொளுத்தப்பட்டது.

(௧௩-மு-௧௮-ல்) தா-ம்—இவ்விதம்ஹநுமான் அந்த தேவாலயப்பிராஸாதத்தையடைந்து மத்தகஜத்தைக்கண்ட ஆண் சிங்கம்போல் கர்ஜ்ஜித்து நிற்க, அவருடைய மகத்துவனியைக்கேட்டு ஆலயபாலகரில் சிலர் பயந்தோடிவிட்டனர். ஸ்தூலசரீரிகளும் பீமரூபிகளுமான சிலர் கானுவித அஸ்திரசஸ்திரங்களையும் கட்டி கோடாலிகளையும் கிரகித்து மாருதியின்மீது பிரயோகிக்கிறவர்களாயவரைச் சூழ்ந்தனர். சிலர் பற்பல கதைகளாலடித்தனர். சிலர் தங்கக்கட்டுகட்டிய உலக்கைகளாலடித்தனர். சிலர் ஸூரியனைப்போல் தஹிக்கிற சரங்களைத்தொடுத்தனர். இவ்விதம் ஹநுமானைப் பீடிக்கிறவரா யவரைச்சூழ்ந்தெதிர்த்து நிற்கு மவ்விராக்ஷஸவெள்ளம் கங்காப்பிரவாகச் சுழல்போல் விளங்கிற்று. தனது நிலைமையைக்கண் டவ்வாயுபுத்திரன் மிகக் கோபித்துப் பயங்கரரூபமடைந்து வீரகர்ஜ்ஜனை யொன்று செய்து, உன்னதசிகரமுடைய அவ்வாலயத்தி லத்யுன்னதமாக நிற்கும் ஹேமரூபமான த்வஜஸ்தம்பத்தை க்ஷணத்திற்பேர்த்துச் சண்டமாருதபலத்துட னதை வேகமாகச் சுழற்றினார். அப்படி சுழற்றுகையில் ஸ்தம்பத்தோடு ஸ்தம்ப மிடிபட்டு அக்கினியுண்டாக அவ்வக்கினியால்தேவாலயம் எரிக்கப்பட்டது.

౧౯. దహ్యమానం తతో దృష్ట్వా ప్రాసాదం హరియూథపః॥ స రాక్షసశతం హత్వా వజ్రేణేంద్ర ఇవాసురాన్॥
అంతరిక్షే స్థితః శ్రీమానిదం వచనమబ్రవీత్।

௧௯. 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌃 ।
𑌸 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌶𑌤𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌜𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।

௧௯. தஹ்யமாநம்ததோத்ருஷ்ட்வாப்ராஸாதம்ஹரியூதப:।
ஸராக்ஷஸஶதம்ஹத்வாவஜ்ரேணேந்த்ரஇவாஸுராந்॥
அந்தரிக்ஷஸ்த்தித:ஶ்ரீமாநிதம்வசநமப்ரவீத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-ஶ்ரீமாந்	பிறகு-காந்தியுடையவரும் [ன்)	இந்த்ரஇவ	இந்திரன்போல்
ஹரியூதப:-ஸ:	வானரத்தலைவருமான-அந்த (ஹநுமா	ராக்ஷஸஶதம்-ஹத்வா	அரக்கருடையஅனேகத்தை - கொ
தஹ்யமாநம்-ப்ராஸாதம்	கொளுத்தப்பட்ட- சைத்தியாலத்	அந்தரிக்ஷே-ஸ்த்தித:	ஆகாசத்தில்-இருந்தவராக [ன்று
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து [தை	இதம்-வசநம்	இனிவருகிற-வசனத்தை
வஜ்ரேண-அஸுராந்	வஜ்ஜிராயுதத்தால்-அஸுரரை	அப்ரவீத்	சொன்னார்.

౨౦. మాదృశానాం సహస్రాణి విసృష్టాని మహాత్మనామ్॥ బలినాం వానరేంద్రాణాం సుగ్రీవవశవర్తినామ్।
అటంతి వసుధాం కృత్స్నాం వయమన్యే చ వానరాః॥

௨௦. 𑌮𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌬𑌲𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌵𑌶𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌟𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌃 ॥

௨௦. மாத்ருஶாநாம்ஸஹஸ்ராணிவிஸ்ருஷ்டாநிமஹாத்மநாம்॥
பலிநாம்வாநரேந்த்ராணாம்ஸுக்ரீவவஶவர்திநாம்।

அடந்திவஸுதாம்க்ருத்ஸ்நாம்வயமந்யேசவாநராஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாத்ருஶாநாம்	என்னைப்போலொத்தவர்களும்	ஸஹஸ்ராணி	ஆயிரங்கள்
பலிநாம்	பலமுடையவரும்	விஸ்ருஷ்டாநி	விடப்பட்டவர்களாக
மஹாத்மநாம்	அதிதைரியமுடையவரும் [வருமான	க்ருத்ஸ்நாம்-வஸுதாம்-ஸமஸ்தமான-பூமியை	
ஸுக்ரீவஸவர்திநாம்-	மஹாராஜருடையஸ்வாதீனமடைந்த	அடந்தி	திரிகிருர்கள் [(திரிகிறோம்.)
வாநரேந்த்ராணும்	வானரசிரேஷ்டர்களுடைய	வயம்-அந்யே-வாநராஃ -	நாங்கள்- இதரர்களான-வானரர்கள்

౨౧. దశనాగబలాః కేచిత్ కేచిద్దశగుణోత్తరాః। కేచిన్నాగసహస్రస్య బభూవుస్తుల్యవిక్రమాః॥

௨௧. 𑌦𑌶𑌨𑌾𑌗𑌬𑌲𑌾𑌃𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑌶𑌗𑍁𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃।
𑌕𑍇𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃॥

௨௧. தஶநாகபலாஃகேசித்கேசித்தஶகுணோத்தராஃ।
கேசிந்நாகஸஹஸ்ரஸ்யபபூவுஸ்துல்யவிக்ரமாஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கேசித்-தஶநாகபலஃ -	சிலர்-பத்துயானையின்பலம்போன்றபல முடையார் [டையவர்	கேசித்-நாகஸஹஸ்ரஸ்ய-	சிலர்-ஆயிரம்யானைகளுக்கு
கேசித்-தஶகுணோத்தராஃ-	சிலர்-அதைக்காட்டிலு மதிகபலமு	துல்யவிக்ரமாஃ	ஸமமான பலமுடையவராக
		பபூவுஃ	ஆகிருர்கள்.

౨౨. సంతి చౌఘబలాః కేచిత్ కేచిద్వాయుబలోపమాః। అప్రమేయబలాశ్చాన్యే తత్రాసన్ హరియూథపాః॥

௨௨. 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿𑌚𑍌𑌘𑌬𑌲𑌾𑌃𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌬𑌲𑍋𑌪𑌮𑌾𑌃।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌬𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌃॥

௨௨. ஸந்திசௌகபலாஃகேசித்கேசித்வாயுபலோபமாஃ।
அப்ரமேயபலாஶ்சாந்யேதத்ராஸந்ஹரியூதபாஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
கேசித்-ஓகபலாஃ	சிலர் - ஓகமென்கிறஸங்க்யையுடைய கஜத்தினுடைய பலம்போன்றபல முடையவர் [டையவராக	ஸந்தி	இருக்கிருர்கள்
		அந்யே-ஹரியூதபாஃ	இன்னம்-சிலவானரத்தலைவர்
		அப்ரமேயபலாஃ	அளவிடக்கூடாத பலமுடையவராக
கேசித்-வாயுபலோபமாஃ-	சிலர்-வாயுவின்பலம்போன்ற பலமு	தத்ர-ஆஸந்	அவ்விடத்தில்-இருக்கிருர்கள்.

౨౩. ఈదృగ్విధైస్తు హరిభిర్వృతో దంతనఖాయుధైః। శతైశ్శతసహస్రైశ్చ కోటిభిశ్చాయుతైరపి॥

౨౪. ఆగమిష్యతి సుగ్రీవస్సర్వేషాం వో నిషూదనః।

௨௩. 𑌈𑌦𑍃𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌹𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍋𑌦𑌨𑍍𑌤𑌨𑌖𑌾𑌯𑍁𑌧𑍈𑌃।
𑌶𑌤𑍈𑌶𑍍𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌕𑍋𑌟𑌿𑌭𑌿𑌰𑌯𑍁𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿॥

௨௪. 𑌆𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂𑌵𑍋𑌨𑌿𑌷𑍂𑌦𑌨𑌃।

௨௩. ஈத்ருக்விதைஸ்துஹரிபிர்வ்ருதோதந்தநகாயுதைஃ।
ஶதைஶ்ஶதஸஹஸ்ரைஶ்சகோடிபிரயுதைரபி॥

௨௪. ஆகமிஷ்யதிஸுக்ரீவோஸர்வேஷாம்வோநிஷூதநஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தந்தநகாயுதைஃ	பற்களையும்நகங்களையுமாயுதமாயுடையோரும்	ஈத்ருக்விதைஃ-ஹரிபிஃ-	இப்படிப்பட்டவர்களான - வானரரால்
ஶதைஃ-ஸஹஸ்ரைஃ	நூறுகளும்-ஆயிரங்களும்	வ்ருதஃ	சூழப்பட்டவரும்
அயுதைரபி	அனேகதசஸஹஸ்ரங்களும்	ஸர்வேஷாம்-வஃ	ஸமஸ்தர்களான-உங்களை
கோடிபிஃ	அனேககோடிகளும்	நிஷூதநஃ	கொல்லுகிறவருமான
		ஸுக்ரீவஃ-ஆகமிஷ்யதி-	மஹாராஜர்-வரப்போகிருர்.

౨౫. నేయమస్తి పురీ లంకా న యూయం న చ రావణః॥ యస్మాదిక్ష్వాకునాథేన బద్ధం వైరం మహాత్మనా।

௨௫. 𑌨𑍇𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑍀𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌨𑌯𑍂𑌯𑌂𑌨𑌚𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃॥

௨௫. 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌨𑌾𑌥𑍇𑌨𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂𑌵𑍈𑌰𑌂𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥

௨௫. நேயமஸ்திபுரீலங்காநயூயம்நசராவணஃ॥

௨௫. யஸ்மாதிக்ஷ்வாகுநாதேநபத்தம்வைரம்மஹாத்மநா।

இதி ஸ்ரீமத்ராமாயணே - த்ரிசத்வாரிம்ஶஸ்ஸர்கஃ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யஸ்மாத்	எந்தகாரணத்தால்	(தஸ்மாத்)	(அக்காரணத்தால்)
மஹாத்மநா - இக்ஷ்வாகுநாதேந - அதிபுத்திவந்தரான-ஸ்ரீராகவனேடு [தோ		இயம்-லங்கா-புரீ-ந	இந்த-இலங்கையென்கிற-பட்டணமும்-இல்லை
வைரம்-பத்தம்	(உங்களுக்கு)த்வேஷம்-கட்டப்பட்ட	யூயம்-ராவணஶ்ச-நாஸ்தி-நீங்களும்-இராவணனும்-இல்லை,	

(௧௧-மு-௨௰-ல்) தா-ம—இவ்விதம் தனதுபராக்கிரமத்தா லக்கினிக்கிணையான அவ்வாலயத்தைஜயசீலனன அவ்வானரேந்திரன் கடாக்ஷித்துப் பிறகு, வஜ்ஜிராயுதத்தா லஸுரரையடிக்கு மஹேந்திரன்போல், இராக்ஷதசதங்களைத் தனதுவிக்கிரமத்திற்குப்பலியாக்கி, ஆகாசத்தில் நின்றுகொண்டு, ஹேராக்ஷதர்காள்! உங்களையும் உங்கள்நகரத்தையும் ஹதஞ்செய்ய வல்லவீரன் யானொருவன்தானே, என்னைப்போல் பலிஷ்டரும் தைரியவான்களுமான அனேக வானரரிருக்கின்றனர், அவர்களெல்லோரும் ஸுக்ரீவமஹாராஜ ரதாக்கியைக்குட்பட்டவர். அவர்களுளனேகாயிரம்பெயர் ஸீதையைத்தேடியறியுநிமித்தமிப்பொழுது பூமண்டலமுழுதும் வியாபித்திருக்கின்றனர். தென்திசைநோக்கிவந்தவர் யாங்கள். வானரவீரருடையபலம் ஸாமான்னியமல்ல. சிலர்க்குப் பத்துயானைபலம், சிலர்க்கு நூறுயானைபலம், சிலர்க்கு ஆயிரம்யானைபலம், சிலருடையபலம் ஸங்கியையிற் கணக்கிடமுடியாது. சிலர் மாருததுல்லியபலிஷ்டர். இன்னஞ்சிலருடையபலத்தை யென்னசொல்லுவேன், அது அப்பிரமேயம், அஸங்கியேயம்! நகைத் தபற்களும் கோரநகங்களு மவர்களாயுதங்கள். அவர்களத்யுக்கிரவீரான், அதிபயங்காரூபான், அஸகாயசூரான். இப்படிப்பட்டவீரருள், நூறுயிரலக்ஷகோடிகளைத்திரட்டிக்கொண்டு உங்களதுவிநாசார்த்தம் ஸுக்ரீவமஹாராஜா இங்குவரப்போகிறார். உங்களுடைய அந்தியகாலத்திற்கனுகூலமாக ஸ்ரீராகவத்வேஷ முண்டாய்விட்டது. அம்மஹாத்மாவுக்கு அபராதஞ்செய்தீர்கள். அந்தஇக்ஷ்வாகுநாதனுக்குத் தாபமுண்டுபண்ணினீர்கள். இக்காரணத்தால் இந்தஸ்வர்ணநகரம் நாசமடையப்போகிறது. இதையாளு முங்கள்பிரபுவுமழியப்போகிறான். ஹேராக்ஷதர்காள்! இலங்கையுமிராவணனு மிராக்ஷதரு மினியில்லையென்று நிச்சயுங்களென்றனர்.

ஸ்ம்மநோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
நாற்பத்துமூன்றுவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

நாற்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம்.

౧ సందిష్టో రాక్షసేంద్రేణ ప్రహస్తస్య సుతో బలీ। జంబుమాలీ మహాదంష్ట్రో నిర్జగామ ధనుర్ధరః॥

௧. സന്ദിഷ്ടോ രാക്ഷസേന്ദ്രേണ പ്രഹസ്തസ്യ സുതോ ബലീ।
ജംബുമാലീ മഹാദംഷ്ട്രോ നിർജഗാമ ധനുർധരഃ॥

௧. ஸந்திஷ்டோராக்ஷஸேந்த்ரேணப்ரஹஸ்தஸ்யஸுதோபலீ।
ஜம்புமாலீமஹாதம்ஷ்ட்ரோநிர்ஜகாமதநுர்தர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பலீ-மஹாதம்ஷ்ட்ர:	வலிவுடையவனும் பெருத்தகோரப்பற்களையுடையவனும்	ராக்ஷஸேந்த்ரேண	இராவணனால்
		ஸந்திஷ்ட:	ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டவனாக
ப்ரஹஸ்தஸ்ய-ஸுத:	- பரஹஸ்தனுக்கு-மகனுயுமிருக்கிற	தநுர்தர:	வில்லைத்தரித்துக்கொண்டு
ஜம்புமாலீ	ஜம்புமாலியென்பவன்	நிர்ஜகாம	வெளிப்புறப்பட்டான்.

தா-ம—கிங்கரர் மடிந்ததைக்கேட்டுச் சினங்கொண்டு இராவணனேவிய பிரகஸ்தபுத்திரனன ஜம்புமாலியென்னும் பிரபலவீரன் கோரப்பற்களோடு மிக பயங்கரனுய் தனுஷ்பாணியாய் ஹநுமானைக்கட்டிவர வெளிக்கிளம்பினன்.

౨. రక్తమాల్యాంబరధరః స్రగ్వీ రుచిరకుండలః। మహాన్వివృత్తనయనశ్చండస్సమరదుర్జయః॥

౩. ధనుశ్శక్రధనుఃప్రఖ్యం మహద్రుచిరసాయకమ్। విస్ఫారయానో వేగేన వజ్రాశనిసమస్వనమ్॥

௨. രക്തമാല്യാംബരധരഃ സ്രഗ്വീ രുചിരകുണ്ഡലഃ।
മഹാന്വിവൃത്തനയനശ്ചണ്ഡസ്സമരദുർജയഃ॥

௩. ധനുശ്ശക്രധനുഃപ്രഖ്യം മഹദ്രുചിരസായകം।
വിസ്ഫാരയാണോ വേഗേന വജ്രാശനിസമസ്വനം॥

௨. ரக்தமால்யாம்பரதரஸ்ஸ்ரக்வீருசிரகுண்டல:।
மஹாந்விவ்ருத்தநயநச்சண்டஸ்ஸமரதுர்ஜய:॥

௩. தநுஶ்ஶக்ரதநு:ப்ரக்யம்மஹத்ருசிரஸாயகம்।
விஷ்பாரயாணோவேகேநவஜ்ராஶநிஸமஸ்வநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரக்தமால்யாம்பரதர: - ஸ்ரக்வீ	சிவந்தமாலையையும்வஸ்திரத்தையுமுடுத்தவனும் வெண்மாலையுடையவனும் [டுத்தவனும்	ருசிரகுண்டல:	அழகானகர்ணபரணங்களையுடையவனும்
		மஹாந்	பெரியவனும்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விவ்ருத்தநயந꞉	சுழட்டப்பட்டகண்களையுடையவனும்	மஹத்-ருசிரஸாயகம்	பெரியதும்- நல்லபாணப்பிரயோகார்
சண்ட꞉	மிககோபமுடையவனும் [ன (ஜம்புமாலி)	தநு꞉-வேகேந	வில்லை-வேகத்தால் [கமுமான
ஸமர துர்ஜய꞉	யுத்தத்தில்கஷ்டத்தால்-ஜயிக்கத்தக்கவனுமா	வஜ்ராஶநிஸமஸ்வநம்-வஜ்ஜிராயுதம்	- இடி இவைகளுக்குநிக ரானதுவனியுண்டுபண்ணும்படி [ப்பட்டான்.)
ஶக்ரதநு꞉ப்ரக்யம்	இந்திரதனுஸின் பிரஸித்திபோன்றபி ரஸித்தியுடையதும்	விஷ்பாரயாம꞉-தநுஷ்டங்காரம்செய்துகொண்டு	(வெளிப்புற

౪. తస్యవిష్ఫారఘోషేణ ధనుషో మహతా దిశః। ప్రదిశశ్చ నభశ్చైవ సహసా సమపూర్యత॥

௪. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑍍𑌫𑌾𑌰𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣𑌧𑌨𑍁𑌷𑍋𑌮𑌹𑌤𑌾𑌦𑌿𑌶𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚𑌨𑌭𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌸𑌹𑌸𑌾𑌸𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌤॥

௪. தஸ்யவிஷ்பாரகோஷேணதநுஷோமஹதாதிஶ꞉।
ப்ரதிஶஶ்சநபஶ்சைவஸஹஸாஸமபூர்யத॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய-தநுஷ꞉	அந்த-தநுஸ்ஸினுடைய	திஶ꞉-ப்ரதிஶஶ்ச	திசைகளும்-மூலைதிக்குகளும்
மஹதா-விஷ்பாரகோஷேண	- பெரியதான-தநுஷ்டங்காரத்தாலே	ஸஹஸா-(ஸமபூர்யந்த)	- சீக்கிரமாக-நிறைக்கப்பட்டன
		நப꞉-ஸமபூர்யத	ஆகாசமும்-நிறைந்தது.

౫. రథేన ఖరయుక్తేన తమాగతముదీక్ష్య సః। హనూమాన్ వేగసంపన్నో జహర్ష చ ననాద చ॥

௫. 𑌰𑌥𑍇𑌨𑌖𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨𑌤𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍁𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌃।
𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌗𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌜𑌹𑌰𑍍𑌷𑌚𑌨𑌨𑌾𑌦𑌚॥

௫. ரதேநகரயுக்தேநதமாகதமுதீக்ஷ்யஸ꞉।
ஹநூமாந்வேகஸம்பந்நோஜஹர்ஷசநநாதச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ꞉-ஹநூமாந்	அந்த-ஹநுமான்	உதீக்ஷ்ய	பார்த்து
கரயுக்தேந-ரதேந	கழுதையோடுகூடின-தேரினால்	வேகஸம்பந்ந꞉	வேகத்தோடுகூடினவராக [ர்.
ஆகதம்-தம்	வருகிற-அந்தஜம்புமாலியை	ஜஹர்ஷச-நநாதச-ஸந்தோஷித்தனர்-ஸிம்ஹநாதமும்செய்தன	

(உ-மு-ரு-ல்) தா-ம்—இவ்விதம் வெளிக்கிளம்பிய அப்பிரகஸ்தபுத்திரன் யுத்தாங்கத்திற்குசிதமான வேஷத்தோடு உஜ்வலதேஜஸ்வியாய் விளங்கினன். செவ்வஸ்திரமுடுத்து செம்மலர்மாலைசூடி திவ்விய குண்டலங்கள் தரித்துக் கம்பீராகிருதியோடு விளங்கினன். ஹநுமானைக் கபளீகரிப்பனபோல் அத்யுக்கிரகோபத்தோடுருட்டி விழிக்கப்பட்ட கண்களா லதிபயங்கரமாக விளங்கினன். யுத்தத்தி லஸகாயசூரன், நிகரில்லாவிக்கிரமன், அபஜயத்தா லபகீர்த்தியடையாத இந்திரதனுஸ்ஸுக்கு ஸத்ருசமான வில்லைப்பிடித்தவன், மஹாபாணங்களைப் பிரயோகிப்பவன். இவ்வளவு ஸமர்த்தனான அஜ்ஜம்புமாலி கழுதைகள் பூட்டிய இரதத்திலேறிக்கொண்டு தனது பெருவில்லின் பெருநாணை யடிக்கடி யிழுத்துவிட்டு அதனாலுண்டாகும் டங்காரநாதத்தால், இந்திரவஜ்ஜிராயுதத்துவனியோ, கார்மேககர்ஜ்ஜனையோ வென்னும்படி பயங்கரமானவொலியைத் திக்குகளிலும் திக்பார்சவங்களிலும் ஆகாயத்திலும் பரவச்செய்துகொண்டு, இரண்டேவரும் பிரளயம்போல் திருவடியைத் தேடி வந்தனன். இவனது ஆரவாரத்தையெல்லாம் பார்த்திருந்த ஹநுமான், அவன் நெருங்கியவுடன் பரபரப்புற்று, நமது தோள்வலிக்கிசைந்த தாருணவீரனு யிருப்பானென்று பிரகர்ஷமடைந்து அப்பிரகர்ஷாதிசயந்தோற்றப் புளகாங்கிதராய்க் குதித்துத் தாவி கர்ஜ்ஜித்தார்.

౬. తం తోరణవిటంకస్థం హనూమంతం మహాకపిమ్। జంబుమాలీ మహాబాహుర్వివ్యాధ నిశితైశ్శరైః॥

௬. 𑌤𑌂𑌤𑍋𑌰𑌣𑌵𑌿𑌟𑌙𑍍𑌕𑌸𑍍𑌥𑌂𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌮𑍍।
𑌜𑌮𑍍𑌬𑍁𑌮𑌾𑌲𑍀𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌶𑌰𑍈𑌃॥

௬. தம்தோரணவிடங்கஸ்தம்ஹநூமந்தம்மஹாகபிம்।
ஜம்புமாலீமஹாபாஹுர்விவ்யாதநிஶிதைஶ்ஶரை꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபாஹு꞉	பெருத்தபுஜமுடைய	தம்-ஹநூமந்தம்-மஹாகபிம்-அந்த-ஹநுமானென்கிற-பெருங்	[குரங்கை
ஜம்புமாலீ	ஜம்புமாலி [ருக்கிற	நிஶிதை꞉-ஶரை꞉	தீக்ஷ்ணமான-பாணங்களால்
தோரணவிடங்கஸ்த꞉-பஹிர்துவாரத்தின்மீதுள்ள கூட்டிலி		விவ்யாத	அடித்தான்.

౭. అర్ధచంద్రేణ వదనే శిరస్యేకేన కర్ణినా। బాహ్వోర్వివ్యాధ నారాచైర్దశభిస్తం కపీశ్వరమ్॥

௭. 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑌵𑌦𑌨𑍇𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇𑌨𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑌾।
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌨𑌾𑌰𑌾𑌚𑍈𑌰𑍍𑌦𑌶𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌂𑌕𑌪𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍॥

௭. அர்த்தசந்த்ரேணவதநேஶிரஸ்யேகேநகர்ணிநா।
பாஹ்வோர்விவ்யாதநாராசைர்தஶபிஸ்தம்கபீஶ்வரம்॥

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
வதநே	(அந்தஜம்புமாலி) முகத்தில்	ஶிரஸி-ஏகேந-கர்ணிநா-தலையில்	- ஒன்றான-கர்ணம்போன்ற
அர்த்தசந்த்ரேண	அர்த்தசந்த்ரபாணத்தாலும்		பாணத்தாலும்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாஹ்வோ:	கைகளில்	தம்-கபீஶ்வரம்	அந்த-வானரஸிரேஷ்டனை
துமபி:-நாராசை:	பத்தாயிருக்கிற-நாராசபாணங்களாலும்	விவ்யாத	அடித்தான்.

தா-ம்—திண்தோள்வலியுடைய அஜ்ஜம்புமாலி, ஸமீபித்தவுடன் அசோகவனிகாத்துவாரத்தில் புறு முதலிய பக்ஷிவர்க்கம் வாஸஞ்செய்யக் கட்டப்பட்டிருக்கு மோர்கூட்டி லெழுந்தருளியிருந்த மாருதியின்மீது பாணப்பிரயோகஞ்செய்தனன். முகத்தை அர்த்தசந்திரபாணத்தா லடித்தான். சிரஸில் கர்ணம்போன்ற வோர் பாணத்தைப்போட்டான், கைகள்மீது பத்துநாராசபாணங்களைத் தொடுத்தான். இவ்வித மவ்வானரேந்திரனைப் பீடித்தனன்.

౮. తస్యతచ్ఛుశుభేతామ్రంశరేణాభిహతంముఖం। శరదీవాంబుజంఫుల్లంవిద్ధంభాస్కరరశ్మినా॥

௮. 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌰𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍।
𑌶𑌰𑌦𑍀𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌂 𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌨𑌾॥

௮. தஸ்யதச்சுஶுபேதாம்ரம்ஶரேணாபிஹதம்முகம்।
ஶரதீவாம்புஜம்புல்லம்வித்தம்பாஸ்கரரஶ்மிநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶரேண-அபிஹதம்	பாணத்தால்-அடிபட்ட	பாஸ்கரரஶ்மிநா	ஸூரியகிரணத்தால்
தாம்ரம்	சிவந்ததான [னது	வித்தம்-புல்லம்	அடிபட்டதாகையால்-மலர்ந்திருக்கிற
தஸ்ய-தத்-முகம்	அவ்வனுமானுடைய - அந்த-முகமா	அம்புஜமிவ	தாமரஸம்போல்
ஶரதி	சரத்காலத்தில்	ஶுஶுபே	விளங்கிற்று.

தா-ம்—இவ்வித மடிபட்ட அவ்வானரேந்திரனுடைய செவ்விய முகமானது சரத்காலஸூரியரச்மிஸ்பரிசத்தால் விகஸித்த தாமரஸம்போல் விளங்கிற்று.

౯. తత్తస్యరక్తంరక్తేనరంజితంశుశుభేముఖం। యథాకాశేమహాపద్మంసిక్తంచందనబిందుభిః॥

௯. 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌂𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍।
𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌃॥

௯. தத்தஸ்யரக்தம்ரக்தேநரஞ்ஜிதம்ஶுஶுபேமுகம்।
யதாகாஶேமஹாபத்மம்ஸிக்தம்சந்தநபிந்துபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரக்தேந-ரஞ்ஜிதம் -	இரக்தத்தால்-சிவந்ததாகச்செய்யப்பட்ட	சந்தநபிந்துபி:	இரக்தசந்தன துளிகளால் [ல்
தஸ்ய-ரக்தம்-தத்முகம்-	அவ்வனுமானுடைய-சிவந்த- அந்தமு	ஸிக்தம்-மஹாபத்மம்யதா	-நனைக்கப்பட்ட- பெரியபத்மம்போ
ஆகாஶே	வானிடையில் [கமானது	ஶுஶுபே	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—ஹநுமான் முகமானது ஸ்வபாவத்திலேயே சிவந்தது. பாணங்களால் காயப்படுத்தப்பட்டவளவில் பின்னும் சிவந்தது. அப்பொழுது, அத்யுன்னதத்திலிருந்த அவ்வானரேந்திரன் முகமானது, வானிடையில் இரக்தவர்ணசந்தனபிந்துக்களால் வியாபரிக்கப்பட்ட வோர் மஹாபத்மம்போல் விளங்கிற்று.

౧౦. చుకోపబాణాభిహతోరాక్షసస్యమహాకపిః। తతఃపార్శ్వేఽతివిపులాందదర్శమహతీంశిలామ్॥

௧௰. 𑌚𑍁𑌕𑍋𑌪 𑌬𑌾𑌣𑌾𑌭𑌿𑌹𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌽𑌤𑌿𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌾𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌮𑍍॥

௧௰. சுகோபபாணாபிஹதோராக்ஷஸ்ஸ்யமஹாகபி:।
தத:பார்ஶ்வேதிவிபுலாம்ததர்ஶமஹதீம்ஶிலாம்॥

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகபி:	ஹநுமான்	தத:-பார்ஶ்வே	பிறகு-பக்கத்தில்
பாணாபிஹத:	பாணத்தாலடிபட்டவராக	அதிவிபுலாம்	விசாலமானதும்
ராக்ஷஸஸ்ய	இராக்ஷதன்விஷயத்தில்	மஹதீம்	பெரியதுமான
சுகோப	கோபித்தனர்	ஶிலாம்-ததர்ஶ	கல்லே-பார்த்தனர்.

தா-ம்—இவ்விதம் ஹநுமான் ஜம்புமாலி பாணங்களா லடியுண்டார், புண்பட்டார், கயிறுற்றார், கோபித்தார். வருத்துமரக்கனை வகையாகத்தண்டிக்க இருமருங்கும் பார்த்து ஓரிடத்தில் பெரிய சிலையொன்றைக்கண்ணுற்றார்.

౧౧. తరసాతాంసముత్పాట్యచిక్షేపబలవద్బలీ। తాంశరైర్దశభిఃక్రుద్ధస్తాడయామాసరాక్షసః॥

௧௧. 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪 𑌬𑌲𑌵𑌦𑍍𑌬𑌲𑍀।
𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑌶𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌡𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃॥

கக. தரஸா தாம் ஸமுத்பாட்ய சிக்ஷேப பலவத்பலீ।
தாம் ஶரைர்தஶபி: க்ருத்தஸ்தாடயாமாஸ ராக்ஷஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பலவத்பலீ	பலமுடையோருக்குள் பலவானான (ஹநுமான்	க்ருத்த:	கோபித்தவனாக
தரஸா-தாம்-ஸமுத்பாட்ய-சீக்ரமாக-அக்கல்லை-பிடுங்கி		தாம்	அந்தகல்லை
சிக்ஷேப	எறிந்தார்	தஶபி: ஶரை:	பத்தான-பாணங்களால்
ராக்ஷஸ:	(ஜம்புமாலியென்கிற) அரக்கன்	தாடயாமாஸ	அடித்துவிட்டான்.

தா-ம்—அக்கல்லைக் கண்ணுற்றவுடன் மஹாபலவானான ஹநுமான் அதைப்பேர்த்து ஜம்புமாலியின் மீது வேகமாயெறிந்தனர். தனது சிரஸைப்பிளக்கவந்த வச்சிலையை அரக்கனும் கோபித்துப் பத்துசரங்களாலுடைத்தனன்.

౧౨. విపన్నం కర్మ తద్దృష్ట్వా హనూమాంశ్చండవిక్రమః। సాలం విపులముత్పాట్య భ్రామయామాస వీర్యవాన్॥

கஉ. 𑌵𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌸𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍॥

கஉ. விபந்நம் கர்ம தத்த்ருஷ்ட்வா ஹநூமாம்ஶ்சண்டவிக்ரம:।
ஸாலம் விபுலமுத்பாட்ய ப்ராமயாமாஸ வீர்யவாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சண்டவிக்ரம:	மிகஸாமர்த்தியத்தையுடையவனும்	விபந்நம்-த்ருஷ்ட்வா	கேடடைந்ததாக-பார்த்து
வீர்யவாந்-ஹநூமாந்	பராக்கிரமமுடையவனுமான - ஹநுமான்	விபுலம்-ஸாலம்	மிகநீர்க்கமான-ஆச்சாமரத்தை
தத்-கர்ம	அந்த-கிருத்தியத்தை	உத்பாட்ய-ப்ராமயாமாஸ-பிடுங்கி-சுழற்றினார்.	

தா-ம்—சிலாப்பிரஹாரம் வியர்த்தமானதுகண்டு சண்டமாருத துல்லிய விக்கிரமனான அவ்வாதாத்மஜன் ஸமீபத்திலிருந்ததோ ராச்சாமரத்தைப்பிடுங்கி வேகமாகச்சுழற்றினார்.

౧౩. భ్రామయంతం కపిం దృష్ట్వా సాలవృక్షం మహాబలమ్। చిక్షేప సుబహూన్ బాణాన్ జంబుమాలీ మహాబలః॥

கங. 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌲𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍।
𑌚𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪 𑌸𑍁𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍁𑌮𑌾𑌲𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃॥

கங. ப்ராமயந்தம் கபிம் த்ருஷ்ட்வா ஸாலவ்ருக்ஷம் மஹாபலம்।
சிக்ஷேப ஸுபஹூந் பாணாந் ஜம்புமாலீ மஹாபல:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபல:-ஜம்புமாலீ	வெகுபலமுடையவனான - ஜம்புமாலி	மஹாபலம்-கபிம்-த்ருஷ்ட்வா-அதிபலமுமுடைய-ஹனுமானைப்பார்த்து	
ஸாலவ்ருக்ஷம்	ஆச்சாமரத்தை	ஸுபஹூந்-பாணாந்	வெகுவான-பாணங்களை
ப்ராமயந்தம்	சுழற்றுனிருக்கிறவும்	சிக்ஷேப	விடுத்தனன்.

౧౪. సాలం చతుర్భిశ్చిచ్ఛేద వానరం పంచభిర్భుజే। ఉరస్యేకేన బాణేన దశభిస్తు స్తనాంతరే॥

கச. 𑌸𑌾𑌲𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑍇।
𑌉𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌬𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌦𑌶𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇॥

கச. ஸாலம் சதுர்பிஶ்சிச்சேத வாநரம் பஞ்சபிர்புஜே।
உரஸ்யேகேந பாணேந தஶபிஸ்து ஸ்தநாந்தரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாலம்ச	(ஜம்புமாலி) ஆச்சாமரத்தையும்	ஏகேந-பாணேந-உரஸி-ஒன்றான-பாணத்தால்-மார்பிலும்	
சதுர்ப்பி:-சிச்சேத	நான்குபாணங்களால்-அறுத்தான்	தஶபி:	பத்துபாணங்களால்
பஞ்சபி:-வாநரம்	ஐந்துபாணங்களால்-ஹநுமானையும்	ஸ்தநாந்தரே	ஸ்தனமத்தியிலும்
புஜே	தோளிலும்(தோளையும்)	(விவ்யாத)	(அடித்தான்)

தா-ம்—தனது பிராணனைக் கவரவரு மரத்தைக்கண்ணுற்று ஜம்புமாலி அனேகபாணங்களை ஹநுமான்மீது பிரயோகித்தான். நான்குபாணங்களா லம்மரத்தை யறுத்தான். ஐந்துபாணங்களை அஞ்சனபுத்திரன் புஜங்கள்மீது தொடுத்தான். ஒருபாணத்தை யவர்மார்பிலும் பத்துபாணங்களை யவர் ஸ்தனமத்தியப் பிரதேசத்திலும் போட்டான்.

౧౫. స శరైః పూరితతనుః క్రోధేన మహతా వృతః। తమేవ పరిఘం గృహ్య భ్రామయామాస వేగితః॥

கரு. 𑌸 𑌶𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌤𑌨𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌵𑍃𑌤𑌃।
𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌘𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑍇𑌗𑌿𑌤𑌃॥

கரு. ஸ ஶரை: பூரிததநு: க்ரோதேந மஹதா வ்ருத:।
தமேவம் பரிகம் க்ருஹ்ய ப்ராமயாமாஸ வேகித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ஶரை:-பூரிதநது:-	அவ்வனுமான்-பாணங்களால் - நிறைக்கப்பட்டசரீரமுடையவராதலால்	ஆவ்ருத:	சூழ்ந்தவராக
மஹதா-க்ரோதேந	அதிகமான-கோபத்தோடு	தம்-பரிகமேவ	அந்த-ஒழல்தடியையே [மாக-சுழற்றினர்.
		பரிக்ருஹ்ய-வேகித:-ப்ராமயாமாஸ-	எடுத்துக்கொண்டு- வேக

౧౬. అతివేగోఽతివేగేన భ్రామయిత్వా బలోత్కటః। పరిఘం పాతయామాస జంబుమాలేర్మహోరసి॥

௧௬. அதிவேகோதிவேகேநப்ராமயித்வாபலோத்கட:।
பரிகம்பாதயாமாஸஜம்புமாலேர்மஹோரஸி॥

௧௬. அதிவேகோதிவேகேநப்ராமயித்வாபலோத்கட:।
பரிசம்பாதயாமாஸஜம்புமாலேர்மஹோரஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதிவேக:-பலோத்கட:-	மிகவேகமுடையவனும்-வலிவாலதிகனுமான (ஹநுமான்) [டு-சுற்றி	ஜம்புமாலே:	ஜம்புமாலியினுடைய
		மஹோரஸி	பெருமார்பில்
பரிகம்-அதிவேகேந-ப்ராமயித்வா -	ஒழல்தடியை-வேகத்தோ	பாதயாமாஸ	போட்டார்.

தா-ம்—ஜம்புமாலியை யொழிக்குநிமித்தம் ஹநுமான் இருமுறை யத்தனித்தனர். இருமுறையும் யத்தனங்கள் பாழாயின. தேகமுழுதும் பாணத்தால் வ்ரணமடைந்தது. எம்மருங்கிலுஞ் சரவருஷத்தாற் பீடிக்கப்பட்டனர். அப்பொழுது மிகக் கோபங்கொண்டு முன் கிங்கரரை யடித்து நீட்டிய அப்பரிகமே யிவனுக்குங் காலதண்டமென்றதைக் கிரகித்து வேகமாகச்சுழற்றி யவன்வைரமார்பைக்குறித்து விடுத்தனர்.

౧౭. తస్య చైవ శిరో నాస్తి న బాహూ న చ జానునీ। న ధనుర్న రథో నాశ్వాస్తత్రాదృశ్యంత నేషవః॥

௧௭. தஸ்யசைவஶிரோநாஸ்தி நபாஹூ நசஜாநுநீ।
நதநுர்நரதோநாஶ்வாஸ்தத்ராத்ருஶ்யந்தநேஷவ:॥

௧௭. தஸ்யசைவஶிரோநாஸ்திநபாஹூநசஜாநுநீ।
நதநுர்நரதோநாஶ்வாஸ்தத்ராத்ருஶ்யந்தநேஷவ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்யசைவ-ஶிர:-நாஸ்தி -	அந்தஜம்புமாலிக்கே- தலையானது [இல்லை	ரத:-ந-அஶ்வா:-ந	[illegible]-இல்லை-குதிரைகளும் - இல்லை
பாஹூ-ந-ஜாநுநீ-ந-	கைகளும்-இல்லை-முழங்கால்களும்-இல் [லை	தத்ர-இஷவ:	[illegible]வில்-பாணங்களும்
தநு:-ந	வில்லும்-இல்லை	காத்ருஶ்யந்த	[illegible]இல்லை.

౧౮. స హతస్తరసా తేన జంబుమాలీ మహాబలః। పపాత నిహతో భూమౌ చూర్ణితాం[illegible]ణః॥

௧௮ ஸஹதஸ்தரஸாதேநஜம்புமாலீமஹாபல:।
பபாதநிஹதோபூமௌசூர்ணிதாங்கவிபூஷண:॥

௧௮. ஸஹதஸ்தரஸாதேநஜம்புமாலீமஹாபல:।
பபாதநிஹதோபூமௌசூர்ணிதாங்கவிபூஷண:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபல:	வெகுபலமுடைய		யவனாய்(க்கொண்டு)
ஸ:-ஜம்புமாலீ-ஹத:-	அந்த-ஜம்புமாலியானவன்-மரித்தான் [க	நிஹத:	வெகுவாகஅடிக்கப்பட்டவனாக
தேந-தரஸா-ஹத:-	அவ்வனுமானால்-பலத்தால்-அடிபட்டவனா	பூமௌ	பூமியில்
சூர்ணிதாங்கவிபூஷண:-	பொடிசெய்யப்பட்ட ஆபரணமுடை	தரஸா-பபாத	சீக்கிரமாக-விழுந்தான்.

தா-ம்—ஹநுமான் விடுத்த பரிகம் மலைபோலவந்து மேல்விழவே, ஜம்புமாலி யதைத்தடுக்கத் திறமில்லானாய் மிருத்யு வசமடைந்தனன், அவனது சிரமுடைந்து விழுந்தது, பாகுக்கள் வில்லோடறுந்து விழுந்தன, முழந்தாள்கள் முறிந்துவிழுந்தன, ஹாரகேயூராத்யாபரணங்கள் சூர்ணமாயின, தேர் பொடியாயிற்று, இரதாசுவங்களழிந்தன. இவ்விதமொருக்ஷணத்தில் சௌரியவீரிய பராக்கிரமங்களழிந்து வில்லுஞ் சரமும் வீணாய்ப்படுசூர்ணமான தேகத்தோடு அப்பிரகஸ்தபுத்திரன் மாருதிபலத்தால் மடிந்து மண்மீது விழுந்தான்.

౧౯. జంబుమాలిం చ నిహతం కింకరాంశ్చ మహాబలాన్। చుక్రోధ రావణః శ్రుత్వా కోపసంరక్తలోచనః॥

௧௯. ஜம்புமாலிஞ்சநிஹதம்கிங்கராம்ஶ்சமஹாபலாந்।
சுக்ரோதராவண:ஶ்ருத்வாகோபஸம்ரக்தலோசந:॥

௧௯. ஜம்புமாலிஞ்சநிஹதம்கிங்கராம்ஶ்சமஹாபலாந்।
சுக்ரோதராவணஶ்ஶ்ருத்வாகோபஸம்ரக்தலோசந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராவண:	இராவணன்	ஶ்ருத்வா	கேட்டு
மஹாபலாந்-கிங்கராந் -	வெகுபலமுடைய-கிங்கரர்களையும்	கோபஸம்ரக்தலோசந: -	சினத்தால்சிவந்தகண்களையுடையவனாக
ஜம்புமாலிஞ்ச	ஜம்புமாலியையும்		
நிஹதம்	மடிந்தவராக	சுக்ரோத	கோபித்தனன்.

௪௪௯

౨౦. సరోషసంవర్తితతామ్రలోచనః ప్రహస్తపుత్రే నిహతే మహాబలే। అమాత్యపుత్రానతివీర్యవిక్రమాన్ సమాదిదేశాశు నిశాచరేశ్వరః॥

௨௦. ஸரோஷஸம்வர்திததாம்ரலோசந: ப்ரஹஸ்தபுத்ரே நிஹதே மஹாபலே।
அமாத்யபுத்ராநதிவீர்யவிக்ரமாந் ஸமாதிதேசாசு நிசாசரேச்வர:॥

௨௦. ஸரோஷஸம்வர்திததாம்ரலோசந:ப்ரஹஸ்தபுத்ரே நிஹதே மஹாபலே।
அமாத்யபுத்ராநதிவீர்யவிக்ரமாந்ஸமாதிதேசாசு நிசாசரேச்வர:॥

இதி ஸ்ரீமத்ஸுந்தரகாண்டே - சதுஶ்சத்வாரிம்ஶஸ்ஸர்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிசாசரேச்வர:	இராக்ஷஸப்பிரபுவான	ரோஷஸம்வர்திததாம்ரலோசந: -	ரோஷத்தால்மிகச்சிவந்த கண்களை யுடையவனுய்க்கொண்டு
ஸ:	அந்த (இராவணன்)	அதிவீர்யவிக்ரமாந்	மிகபராக்கிரமும்சக்தியுமுடைய
மஹாபலே	மிகபலமுடைய	அமாத்யபுத்ராந்	மந்திரிபுத்திரர்களை
ப்ரஹஸ்தபுத்ரே	பிரஹஸ்தபுத்திரன்	ஆசு-ஸமாதிதேச	சீக்கிரமாக-ஏவினன்.
நிஹதே (ஸதி)	அடிக்கப்பட்டவளவில்		

தா-ம்—இவ்விதம் மாருதியால் கிங்கரர்மாண்டனர், பிரகஸ்தபுத்திரனை பிரபலவீரனுமாண்டனன். ஜம்புமாலி போய்விட்டதைக்கேட்ட இராவணன் மிகக் கோபங்கொண்டு தீப்பொறி சிதறத் தீவிழிவிழித்து அவ்வானரசூரனைக்கட்டிவர அமிதபலாட்டியரும்மிகபராக்கிரமசாலிகளுமான அமாத்தியபுத்திரரை அதிசீக்கிரமாக ஏவினன்.

ஸந்மநோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

நாற்பத்துநான்காவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

[நா]ற்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

[...]క్షసేంద్రేణ చోదితా మంత్రిణః సుతాః। నిర్యయుర్భవనాత్తస్మాత్ సప్త సప్తార్చివర్చసః॥

[...]ராக்ஷஸேந்த்ரேண சோதிதா மந்த்ரிண: ஸுதா:।
[...]ர்யயுர்பவநாத்தஸ்மாத் ஸப்த ஸப்தார்சிவர்சஸ:॥

௧. ததஸ்தே ராக்ஷஸேந்த்ரேண சோதிதா மந்த்ரிணஸ்ஸுதா:।
நிர்யயுர்பவநாத்தஸ்மாத்ஸப்தஸப்தார்சிவர்சஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-ஸப்தார்சிவர்சஸ:-	பிறகு-அக்கினியின் தேஜஸ்ஸுபோன்ற தேஜஸ்ஸுடையவர்களும்	ராக்ஷஸேந்த்ரேண-சோதிதா:-	இராவணனால்- ஏவப்பட்டவராய்க்(கொண்டு)
ஸப்த-மந்த்ரிண:-தே-ஸுதா: -	ஏழுபெயர்களுமான-மந்திரிகளுடைய-அந்த-பிள்ளைகள்	தஸ்மாத்-பவநாத் நிர்யயு:	[து] அந்த-இராவணனுடையவீட்டிலிருந்து வெளிப்புறப்பட்டார்கள்.

౨. మహాబలపరీవారా ధనుష్మంతో మహాబలాః। కృతాస్త్రాస్త్రవిదాం శ్రేష్ఠాః పరస్పరజయైషిణః॥

౩. హేమజాలపరిక్షిప్తైర్ధ్వజవద్భిః పతాకిభిః। తోయదస్వననిర్ఘోషైర్వాజియుక్తైర్మహారథైః॥

౪. తప్తకాంచనచిత్రాణి చాపాన్యమితవిక్రమాః। విస్ఫారయంతః సంహృష్టాస్తటిత్వంత ఇవాంబుదాః॥

௨. மஹாபலபரீவாரா தநுஷ்மந்தோ மஹாபலா:।
க்ருதாஸ்த்ராஸ்த்ரவிதாம் ஶ்ரேஷ்டா: பரஸ்பரஜயைஷிண:॥

௩. ஹேமஜாலபரிக்ஷிப்தைர்த்வஜவத்பி: பதாகிபி:।
தோயதஸ்வநநிர்கோஷைர்வாஜியுக்தைர்மஹாரதை:॥

௪. தப்தகாஞ்சநசித்ராணி சாபாந்யமிதவிக்ரமா:।
விஸ்பாரயந்தஸ்ஸம்ஹ்ருஷ்டாஸ்தடித்வந்த இவாம்புதா:॥

௨. மஹாபலபரீவாராதநுஷ்மந்தோமஹாபலா:।
க்ருதாஸ்த்ராஸ்த்ரவிதாம்ஶ்ரேஷ்டா:பரஸ்பரஜயைஷிண:॥

௩. ஹேமஜாலபரிக்ஷிப்தைர்த்வஜவத்பி:பதாகிபி:।
தோயதஸ்வநநிர்கோஷைர்வாஜியுக்தைர்மஹாரதை:॥

௪. தப்தகாஞ்சநசித்ராணிசாபாந்யமிதவிக்ரமா:।
விஷ்பாரயந்தஸ்ஸம்ஹ்ருஷ்டாஸ்தடித்வந்தஇவாம்புதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபலபரீவாரா:	வெகுபலமுடையபரிஜனமுடையவ	தோயதஸ்வநநிர்கோஷை:	- மேகத்தின்துவனிபோன்ற துவனியுடையனவும்
தநுஷ்மந்த:	வில்லுடையவர்களும் [ர்களும்	வாஜியுக்தை:	குதிரைகளோடு கூடினவுமான
மஹாபலா:	அதிபலமுடையவர்களும்	மஹாரதை:	பெருந்தேர்களோடு(கூடினவர்களும்)
க்ருதாஸ்த்ராஸ்த்ரவிதாம்-ஶ்ரேஷ்டா:-	செய்யப்பட்டஅஸ்திரத்தையறிந்தோருக்குள்-சிறந்தவர்களும்	அமிதவிக்ரமா:	மிதமில்லா பராக்கிரமமுடையவராக
பரஸ்பரஜயைஷிண:	- ஒருவருக்கொருவர்ஜயத்தைக்கோறினவர்களும் [அலங்கரிக்கப்பட்டதும்	தப்தகாஞ்சநசித்ராணி	- உருக்கினதங்கத்தால் விசித்திரமாயிரு [க்கிற
ஹேமஜாலபரிக்ஷிப்தை:	- ஸ்வர்ணமயமானஜன்னற்களால்	சாபாநி	விற்களை
த்வஜவத்பி:	கொடிகளையுடையனவும்	விஷ்பாரயந்த:	தனுஷ்டங்காரம்செய்து (கொண்டு)
பதாகிபி:	டக்கயங்களையுடையனவும்	தடித்வந்த:-அம்புதாஇவ	- மின்னற்களையுடைய-மேகம்போல்
		ஸம்ஹ்ருஷ்டா:-ஸந்தோஷித்தவர்களாக	(வெளிக்கிளம்பினர்)

(க-மு-ச-ல்) தா-ம்—ஜம்புமாலியை ஸம்கரித்த அவ்வானரவீரனை வெல்லுகிமித்த மிராவணனேவிய அக்கினிஜ்ஜ்வாலைபோன்ற தேஜஸ்ஸுடைய அமாத்திய புத்திரரெழுவரும் இராக்ஷதவீரரனேகர் புடைசூழ இராவணமாளிகையிலிருந்து வெளிக்கிளம்பினர். அவர்கள் மஹாசூரர், தனுர்வித்தையி லதிஸமர்த்தர், திவ்யாஸ்திரங்களுணர்ந்தவர்; இப்படி துர்ஜயரான அந்த ஸமஸ்தவீரரும், ஹேமஜாலரங்களும் உன்னதத்வஜங்களும் பதாகங்களுமுடையனவாய், திவ்யாசுவங்களிழுக்கப்பெற்று மேகத்துவனியோடு முன்னேடிவரு மிரதங்களில், மின்னல்போற் பளபளக்கிற ஸ்வர்ணவிற்களேந்தி பயங்கரமான நாணொலியுடனும் பரஸ்பர ஜயேச்சாவான்களுமாக, மின்னிக்குமறுமேகமண்டலங்கள் திரண்டுவருவனபோல் யுத்தாங்கம் வந்தடைந்தனர்.

౫. జనన్యస్తు తతస్తేషాం విదిత్వా కింకరాన్ హతాన్। బభూవుశ్శోకసంభ్రాన్తాస్సబాన్ధవసుహృజ్జనాః॥

௫. 𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌶𑍍𑌶𑍋𑌕𑌸𑌮𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌸𑍁𑌹𑍃𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃॥

௫. ஜநந்யஸ்து ததஸ்தேஷாம்விதித்வா கிங்கராந்ஹதாந்।
பபூவுஶ்ஶோகஸம்ப்ராந்தாஸ்ஸபாந்தவஸுஹ்ருஜ்ஜநா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	ஸபாந்தவஸுஹ்ருஜ்ஜநா:	- பந்துக்களோடுமித்துருக்களோடும் கூடினவர்களாய்(கொண்டு)
தேஷாம்-ஜநந்ய:	அம்மந்திரிபுத்திரர்களுடைய-தாய்கள்	ஶோகஸம்ப்ராந்தா:	துக்கத்தால்பரபரப்புடையவர்களாக
கிங்கராந்-ஹதாந்	கிங்கரர்களை-மரித்தவராக	பபூவு:	ஆனார்கள்.
விதித்வா	அறிந்து		

தா-ம்—இவ்வித மிராவணனுக்கிணையா லமாத்தியபுத்திரர் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்ட வப்பொழுது அவர்களுடைய நற்றாய்கள் பூர்வவிருத்தாந்தமறிந்து, ஒகோ! அவ்வெவ்விய குரங்கின் கையால் மடிந்தனரே கிங்கரர், போயினனே ஜம்புமாலி, நம்மருமைமக்கள் மீள்வரோ, மாள்வரோ, எப்படியோ விதிவசமென்றதிசங்கைகொண்டு புத்திரஸ்நேகமிகுதியால் பந்துவர்க்கத்துடன் வயிறு பிடித்துத் துடித்தனர்.

౬. తే పరస్పరసంఘర్షాత్తప్తకాంచనభూషణాః। అభిపేతుర్హనూమన్తం తోరణస్థమవస్థితమ్॥

௬. 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌸𑌙𑍍𑌘𑌰𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌃।
𑌅𑌭𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍋𑌰𑌣𑌸𑍍𑌥𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௬. தேபரஸ்பரஸங்கர்ஷாத்தப்தகாஞ்சநபூஷணா:।
அபிபேதுர்ஹநூமந்தம்தோரணஸ்த்தமவஸ்த்திதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தப்தகாஞ்சநபூஷணா:-	உருக்கிவிட்டஸ்வர்ணாபரணங்களுடை [ய	தோரணஸ்த்தம்	பஹிர்த்வாரத்தின்மீதிருப்பவரும்
தே	அம்மந்திரிபுத்திரர்கள் [தால்	அவஸ்த்திதம்	யுத்தஸன்னத்தருமான
பரஸ்பரஸங்கர்ஷாத்	- ஒருவருக்கொருவருடைய நெருக்கத்	ஹநூமந்தம்-அபிபேது:	-ஹநுமானை-அடைந்தனர்.

தா-ம்—ஸ்வர்ணாபரணங்களணிந்த அம்மந்திரிபுத்திரர் யுத்தத்தி லாவல்கொண்டு ஒருவரோடொருவர் மேல்விழுந்து ஹநுமத்ஸந்நிதியடைந்தனர்.

౭. సృజన్తో బాణవృష్టిం తే రథగర్జితనిస్స్వనాః। వృష్టిమన్త ఇవామ్భోదా విచేరుర్నైరృతాంబుదాః॥

௭. 𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌣𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌤𑍇 𑌰𑌥𑌗𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌃।
𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌵𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌚𑍇𑌰𑍁𑌰𑍍𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑌾𑌃॥

௭. ஸ்ருஜந்தோபாணவ்ருஷ்டிந்தேரதகர்ஜிதநிஸ்வநா:।
வ்ருஷ்டிமந்தயிவாம்போதாவிசேருர்நைர்ருதாம்புதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே-பாணவ்ருஷ்டிம்	அம்மந்திரிபுத்திரர்-சரவருஷத்தை	நைருதாம்புதா:	இராக்ஷதமேகங்கள்
ஸ்ருஜந்த:	விடப்பட்டவராய்க்கொண்டும் [மான	வ்ருஷ்டிமந்த:	மழைகளையுடைய
ரதகர்ஜிதநிஸ்வநா:	தேரின்துவனியாகிறகர்ஜனையுடையது	அம்போதாஇவ-விசேரு:	-மப்புபோல்-திரிந்தன.

தா-ம்—சரப்பிரயோகமாகிற வருஷத்தாலும், இரதத்வனியாகிற கர்ஜனையாலும், இருள்கொண்ட மேனியான அவ்விராக்ஷதர் வருஷிக்கு மேகம்போல் விளங்கினர்.

౮. అవకీర్ణ స్తత స్తాభిర్హనూమాన్ శరవృష్టిభిః। అభవత్సంవృతాకార శ్శైలరాడివవృష్టిభిః॥

௮ 𑌅𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌶𑌰𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌅𑌭𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌶𑍈𑌲𑌰𑌾𑌡𑌿𑌵𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃॥

௮. அவகீர்ணஸ்ததஸ்தாபிர்ஹநூமாங்ஶரவ்ருஷ்டிபி:।
அபவத்ஸம்வ்ருதாகாரஶ்ஶைலராடிவவ்ருஷ்டிபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-ஹநூமாந்	பிறகு-ஹநூமான்	வ்ருஷ்டிபி:-ஸம்வ்ருதாகார:-மழையினால்மூடப்பட்ட-ஆகா	
தாபி:-ஶரவ்ருஷ்டிபி:	அந்த-ஶரவருஷங்களால்	ஶைலராடிவ	பர்வதஶிரேஷ்டம்போல் [ரமுடைய
அவகீர்ண:	வியாபரிக்கப்பட்டவராக	அபவத்	ஆனார்.

தா-ம்—நாற்புறமும் சரமாரி பொழியப்பெற்ற அவ்வானரேந்திரன், மேகவருஷத்தால் மூடப்பட்ட பர்வதராஜன்போல் விளங்கினர்.

౯. స శరాన్మోక్షయామాస తేషా మాశుచరః కపిః। రథవేగం చ వీరాణాం విచరన్విమలేంబరే॥

௯ 𑌸𑌶𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌶𑍁𑌚𑌰𑌃𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌰𑌥𑌵𑍇𑌗𑌂𑌚𑌵𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌵𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌮𑌲𑍇𑌽𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇॥

௯. ஸஶராந்மோக்ஷயாமாஸதேஷாமாஶுசர:கபி:।
ரதவேகம்சவீராணாம்விசரந்விமலேம்பரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-கபி:	அந்த-ஹநுமான்	விமலே-அம்பரே-விசரந்	நிர்மலமான-ஆகாசத்தில்- சஞ்சரித்துக்கொண்டு
ஆஶுசர:	சீக்கிரமாய்ஸஞ்சரிக்கிறவராக [ய	ரதவேகம்ச	இரதத்தின்வேகத்தையும் (வியர்த்தமாகச்செய்தனர்)
வீராணாம்-தேஷாம்-வீரர்களான- அம்மந்திரிபுத்திரர்களுடை			
ஶராந்-மோகயாமாஸ	பாணங்களை வியர்த்தமாகச்செய்தனர்		

தா-ம்—சத்துருசரங்கள் எப்படி தனது திருமேனியைத் தொடாமலிருக்குமோ அப்படி அதித்வரையாக ஸஞ்சரித்து அவர்களது சரவருஷத்தை வியர்த்தமாக்கினர். அவர்களிரதங்களை யெவ்வளவு வேகமாக நடத்தினரோ அதற்கதிகமாகத்தா னாகாசத்தில் ஸஞ்சரித்து அந்த வேகத்தையும் வியர்த்தமாக்கினர்.

౧౦. స తైః క్రీడన్ ధనుష్మద్భిర్వ్యోమ్ని వీరః ప్రకాశతే। ధనుష్మద్భిర్యథా మేఘైర్మారుతః ప్రభురంబరే॥

௧௦. 𑌸𑌤𑍈𑌃𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿𑌵𑍀𑌰𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇।
𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌮𑍇𑌘𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇॥

௧௦. ஸதை:க்ரீடந்தநுஷ்மத்பிர்வ்யோம்நிவீர:ப்ரகாஶதே।
தநுஷ்மத்பிர்யதாமேகைர்மாருத:ப்ரபுரம்பரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரபு:-மாருத:	ஸமர்த்தனான-வாயு	வீர:-ஸ:	(அப்படி) சூரரான-அவ்வஹநுமான்
அம்பரே	விண்ணிடையில் [ளோடு	வ்யோம்நி	ஆகாசத்தில்
தநுஷ்மத்பி:-மேகை:	இந்திரதநுஸ்ஸையுடைய மேகங்க	தநுஷ்மத்பி:-தை:	வில்லுடைய-அம்மந்திரிபுத்திரரோடு
க்ரீடந்	க்ரீடித்துகொண்டு	க்ரீடந்	க்ரீடித்துகொண்டு
யதா-ப்ரகாஶதே	எப்படி-விளங்குவரோ	ப்ரகாஶதே	விளங்கினர்.

தா-ம்—வில்லோடு விளங்கு மேகத்தை யடித்துக்கலைக்கிற வாயுபகவான்போல், அவ்வாயுபுத்திரனும் வில்லேந்திய அவ்வீரரோடு ஆகாசத்தில் யுத்தக்கிரீடைசெய்து பிரகாசித்தனர்.

౧౧. స కృత్వా నినదం ఘోరం త్రాసయంస్తాం మహాచమూమ్। చకార హనుమాన్వేగం తేషు రక్షస్సు వీర్యవాన్॥

௧௧ 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌨𑌦𑌂𑌘𑍋𑌰𑌂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌮𑌹𑌾𑌚𑌮𑍂𑌮𑍍।
𑌚𑌕𑌾𑌰𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌗𑌂𑌤𑍇𑌷𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍॥

௧௧. ஸக்ருத்வாநிநதம்கோரம்த்ராஸயம்ஸ்தாம்மஹாசமூம்।
சகாரஹநுமாந்வேகம்தேஷுரக்ஷஸ்ஸுவீர்யவாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவாந்-ஸ:-ஹநுமாந்	பராக்கிரமமுடைய-அம்மாருதி	த்ராஸயந்	மிரட்டிக்கொண்டு
கோரம்	பயங்கரமான	தேஷு-ரக்ஷஸ்ஸு	அந்த-இராக்ஷதரிடங்களில்
நிநதம்-க்ருத்வா	த்வனியை-செய்து	வேகம்-சகார	(அவர்களையொழிப்பதற் குசிதமான) பிரயத்தினத்தை-செய்தனர்.
தாம்-மஹாசமூம்	அந்த-பெருஸைந்நியத்தை		

౧౨. తలేనాభ్యహనత్కాంశ్చిత్పాదైః కాంశ్చిత్పరంతపః। ముష్టినాభ్యహనత్కాంశ్చిన్నఖైః కాంశ్చిద్వ్యదారయత్॥

౧౩. ప్రమమాథోరసా కాంశ్చిదూరుభ్యామపరాన్కపిః। కేచిత్తస్య నినాదేన తత్రైవ పతితా భువి॥

கஉ. 𑌤𑌲𑍇𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌹𑌨𑌤𑍍𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍈𑌃𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪𑌃।
𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌹𑌨𑌤𑍍𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌖𑍈𑌃𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌦𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍॥

கங. 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌥𑍋𑌰𑌸𑌾𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍂𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌨𑌾𑌦𑍇𑌨𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌭𑍁𑌵𑌿॥

கஉ. தலேநாப்யஹநத்காம்ஶ்சித்பாதை:காம்ஶ்சித்பரம்தப:।
முஷ்டிநாப்யஹநத்காம்ஶ்சித்நகை:காம்ஶ்சித்வ்யதாரயத்॥

கங. ப்ரமமாதோரஸாகாம்ஶ்சிதூருப்யாமபராந்கபி:।
கேசித்தஸ்யநிநாதேநதத்ரைவபதிதாபுவி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பரம்தப:-கபி:	சத்துருவையழிக்கவல்ல-ஹநுமான்[ந்தார்	உரஸா-காம்ஶ்சித்-ப்ரமமாத	மார்பினால்-சிலரை-இடித்தனர்
காம்ஶ்சித்-தலேந-அப்யஹநத்	சிலரை-கைத்தலத்தால்-அறை	அபராந்-ஊருப்யாம்	வேறுசிலரை-துடைகளால்-மோதினர்
பாதை:-காம்ஶ்சித்	கால்களால்-சிலரை(உதைத்தனர்)[தினர்	தஸ்ய-நிநாதேந	அவ்வனுமானுடைய-ஸிம்ஹநாதத்தா
காம்ஶ்சித்-முஷ்டிநா-அப்யஹநத்	சிலரை-முஷ்டியினால்-குத்	கேசித்-தத்ரைவபுவி	சிலர்-அப்பூமியிலேயே [ல்
நகை:-காம்ஶ்சித்-வ்யதாரயத்	நகங்களினால்-சிலரை-கிழித்தார்	பதிதா:	விழுந்தனர்.

౧౪. తతస్తేష్వవసన్నేషు భూమౌ నిపతితేషు చ। తత్సైన్యమగమత్సర్వం దిశో దశ భయార్దితమ్॥

கச. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌷𑍁𑌭𑍂𑌮𑍌𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁𑌚।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌮𑌗𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌦𑌿𑌶𑍋𑌦𑌶𑌭𑌯𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍॥

கச. ததஸ்தேஷ்வவஸந்நேஷுபூமௌநிபதிதேஷுச।
தத்ஸைந்யமகமத்ஸர்வம்திஶோதஶபயார்திதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு [தையடைந்தவராக	தத்-ஸர்வம்-ஸைந்யம்	அந்த-ஸமஸ்தமான-ஸைன்னியங்கள்
தேஷு-அவஸந்நேஷு	அம்மந்திரிபுத்திரர்கள் - பிராணபத்	பயார்திதம்	பயபீடிதங்களாய்
பூமௌ-நிபதிதேஷு-ச	பூமியில்-விழுந்தவளவில்	தஶ-திஶ:-அகமத்	பத்துகளான-திசைகளை-அடைந்தன.

(கக-மு-கச-ல்) தா ம்—இவ்விதம் போர்செய்த அவ்வானரவீரன் மிக கோரமாகக் கர்ஜித்து அதிவேகமாய்ச் சிலரைக் கைத்தலத்தாலறைந்தனர், சிலரைக் கால்களாலுதைத்தனர், சிலரை முஷ்டியாற்குத்தினர், சிலரை நகங்களாற்கிழித்தனர், சிலரை மார்பினாலிடித்தனர், சிலரைத் துடைவேகத்தால் தள்ளினர், இன்னஞ்சில ரவரது துவனிதாங்காது சுருண்டுவிழுந்தனர். இப்படி மாருதிகையாலடிபட்டு அம்மந்திரிபுத்திரரும் விழக்கண்டு, இவர்க்கே இக்கதியாயின் நமக்கென்ன நேரிடுமோவென்று பயந்து திக்குதிக்காகவோடி யொளிந்தனர்.

౧౫. వినేదుర్విస్వరం నాగా నిపేతుర్భువి వాజినః। భగ్ననీడధ్వజచ్ఛత్రైర్భూశ్చ కీర్ణాభవద్రథైః॥

கரு. 𑌵𑌿𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑌂𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌿𑌵𑌾𑌜𑌿𑌨𑌃।
𑌭𑌗𑍍𑌨𑌨𑍀𑌡𑌧𑍍𑌵𑌜𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌶𑍍𑌚𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑌵𑌦𑍍𑌰𑌥𑍈𑌃॥

கரு. விநேதுர்விஸ்வரம்நாகாநிபேதுர்புவிவாஜிந:।
பக்நநீடத்வஜச்சத்ரைர்பூஶ்சகீர்ணாபவத்ரதை:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நாகா:-விஸ்வரம்-விநேது:	யானைகள்-விகாரமானஸ்வரமுடையதாயிருக்கும்படி-வீரிட்டிதுகள்	பக்நநீடத்வஜச்சத்ரை:	முறிபட்டநீடமென்ன துவஜமென்ன கொடையென்னஇவைகளையுடைய
வாஜிந:-புவி-நிபேது:	குதிரைகள்-பூமியில்-வீழ்ந்தன	ரதை:	தேர்களால்
பூஶ்ச	பூமியும்	கீர்ணா-அபவத்	வியாபரிக்கப்பட்டதாக-ஆயிற்று.

தா-ம்—யானைகள் மிகவு மச்சமுற்று விகாரமாகக்கதறின, குதிரைகள் மரித்து மண்மீது விழுந்தன, துவஜங்களறுந்து கொடைகள் முறிந்து இரதங்க்ள் படுசூர்ணமாய் பூமியெங்கும் நிறைந்தன.

౧౬. స్రవతా రుధిరేణాథ స్రవన్త్యో దర్శితాః పథి। వివిధైశ్చ స్వరైర్లఙ్కా ననాద వికృతం తదా॥

கசு. 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌤𑌾𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑍇𑌣𑌾𑌥𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃𑌪𑌥𑌿।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌶𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑌰𑍈𑌰𑍍𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌦𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂𑌤𑌦𑌾॥

கசு. ஸ்ரவதாருதிரேணதஸ்ரவந்த்யோதர்ஶிதா:பதி।
விவிதைஶ்சஸ்வரைர்லங்காநநாதவிக்ருதம்ததா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-ஸ்ரவந்த்ய:	பின்பு-ஆறுகள் [யாக	ததா-லங்கா	அப்பொழுது-இலங்கையானது
ஸ்ரவதா-ருதிரேண	பெருகிற-இரத்தத்தோடு(கூடினவை	விவிதைஶ்ச-ஸ்வரை:	நானாவிதங்களான-துவனிகளால்
பதி-தர்ஶிதா:	மார்க்கத்தில் காணப்பட்டன	விக்ருதம்-நநாத	விகாரமாக(இருக்கும்படி)-சப்தித்தது.

தா-ம்—இலங்காநகரிலுள்ள நதிகள் இரத்தப்பிரவாகத்தோடு கோரமாயிருந்தன. சிருங்கார கேளிகாத்வனியோடு முன்னிரவில் குதூகலித்திருந்த அந்நகரம் நஷ்டபந்துக்களை நினைத்து இஷ்டபந்துக்கள் செய்யும் ரோதனமிகுதியால் விகாரமாயிற்று.

౧౮. స తాన్ ప్రవృద్ధాన్వినిహత్య రాక్షసాన్ మహాబలశ్చండపరాక్రమః కపిః। యుయుత్సురన్యైః పునరేవ రాక్షసైస్తమేవ వీరోऽభిజగామ తోరణమ్॥

கஅ. ஸ தாந்ப்ரவ்ருத்தாந்விநிஹத்ய ராக்ஷஸாந் மஹாபலஶ்சண்டபராக்ரம꞉ கபி꞉। [ரம்॥
யுயுத்ஸுரந்யை꞉ புநரேவ ராக்ஷஸைஸ்தமேவ வீரோऽபிஜகாம தோரணம்॥

கஅ. ஸதாந்ப்ரவ்ருத்தாந்விநிஹத்யராக்ஷஸாந்மஹாபலஶ்சண்டபராக்ரம꞉கபி꞉।
யுயுத்ஸுரந்யை꞉புநரேவராக்ஷஸைஸ்தமேவவீரோபிஜகாமதோரணம்॥

இதி ஶ்ரீமத்ஸுந்தரகாண்டே - பஞ்சசத்வாரிம்ஶஸ்ஸர்க꞉.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபல꞉	அதிபலமுடையவனும்	விநிஹத்ய	கொன்று
சண்டபராக்ரம꞉	உக்ரமானபராக்கிரம முடையவனும்	புந꞉-அந்யை꞉-ராக்ஷஸை꞉-மறுபடி-இதரரான - இராக்கதரோ	
வீர꞉-ஸ꞉-கபி꞉	சூரனுமான-அவ்வனுமான்	யுயுத்ஸு꞉	போர்செய்யவிருப்பமுடையவராக[டு
ப்ரவ்ருத்தாந்-தாந்-ராக்ஷஸாந்-	பலாதிகளால் உயர்ந்தவர்களான - அவ்வரக்கரை	தமேவ-தோரணம்	அந்தபகிர்துவாரத்தையே
		அபிஜகாம	அடைந்தனர்.

தா-ம்—அத்யுக்கிரபராக்கிரமமும் அமிதபலமுமுடைய அவ்வானரவீரன், சௌரியபலாதிகளிற் சிறந்த கிங்கராதிசூரரை யனுயாஸமாய் ஹதஞ்செய்து, இன்னம் பலத்தில் மிக்கோரான வீரரோடு கைகலந்து போர்புரிய வேண்டுமென்கிற இச்சையுடன் முன்னிருந்த ஸ்தானத்தையே யடைந்தனர்.

ஸங்க்ஷேபராமாயணத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
நாற்பத்தைந்தாவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

நாற்பத்தாறாவது ஸர்க்கம்.

౧. హతాన్ మంత్రిసుతాన్ బుద్ధ్వా వానరేణ మహాత్మనా। రావణః సంవృతాకారశ్చకార మతిముత్తమామ్॥

க. ஹதாந்மந்த்ரிஸுதாந்புத்வா வாநரேண மஹாத்மநா।
ராவணஸ்ஸம்வ்ருதாகாரஶ்சகார மதிமுத்தமாம்॥

க. ஹதாந்மந்த்ரிஸுதாந்புத்வாவாநரேணமஹாத்மநா।
ராவணஸ்ஸம்வ்ருதாகாரஶ்சகாரமதிமுத்தமாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராவண꞉	இராவணன்	ஹதாந்-புத்வா	ஹதர்களாக-அறிந்து
மந்த்ரிஸுதாந்	மந்திரிபிள்ளைகளை	ஸம்வ்ருதாகார꞉	உள்ளடக்கின அபிப்ராயமுடையவனாக
மஹாத்மநா-வாநரேண-மிகதைரியமுடைய-ஹநுமானால்		உத்தமாம்-மதிம்-சகார-சிறந்ததான-தைரியத்தை-செய்தனன்.	

தா-ம்—இவ்விதம் மாருதிகையில் மதிமான்களான மந்திரி புத்திரரொழுவரு மடிந்தானெனக்கேட்டு இராவணன் ஸாமான்னிய வானரனென்று தான் நினைத்திருந்த ஹநுமானினது பராக்கிரமவிசேஷத்தை யூகித்துத் தனது அபிப்பிராயத்தையும் மாருதியினிடத்துள்ள பயத்தையும் வெளிக்காட்டாமல் தீர்க்கமும் ஸமயத்திற்குசிதமுமான யோசனையொன்று செய்தனன்.

౨. స విరూపాక్షయూపాక్షౌ దుర్ధరం చైవ రాక్షసమ్। ప్రఘసం భాసకర్ణం చ పంచ సేనాగ్రనాయకాన్॥

౩. సందిదేశ దశగ్రీవో వీరాన్ నయవిశారదాన్। హనూమద్గ్రహణే వ్యగ్రాన్ వాయువేగసమాన్ యుధి॥

உ. ஸ விரூபாக்ஷயூபாக்ஷௌ துர்தரம் சைவ ராக்ஷஸம்।
ப்ரகஸம் பாஸகர்ணம் ச பஞ்ச ஸேநாக்ரநாயகாந்॥

ங. ஸந்திதேஶ தஶக்ரீவோ வீராந் நயவிஶாரதாந்।
ஹநுமத்க்ரஹணே வ்யக்ராந் வாயுவேகஸமாந் யுதி॥

உ. ஸவிரூபாக்ஷயூபாக்ஷௌதுர்த்தரம்சைவராக்ஷஸம்।
ப்ரகஸம்பாஸகர்ணம்சபஞ்சஸேநாக்ரநாயகாந்॥

ங. ஸந்திதேஶதஶக்ரீவோவீராந்நயவிஶாரதாந்।
ஹநுமத்க்ரஹணவ்யக்ராந்வாயுவேகஸமாந்யுதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ꞉-தஶக்ரீவ꞉	அந்த-இராவணன்	ஹநுமத்க்ரஹணவ்யக்ராந்-ஹநுமானைப்பிடிப்பதில்தவ ரையுடையோரும்	
வீராந்-நயவிஶாரதாந் -	சூரர்களும்-நீதியில்சிறந்தோரும்		

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யுதி-வேயுவேகஸாமாந்	போரில்-வாயுவின் வேகம்போன்றேருமான	ராக்ஷஸம்சைவ	அரக்கனும்
விரூபாக்ஷயூபாக்ஷௌ	விரூபாக்ஷனென்றும்-யூபாக்ஷனென்றும்	ப்ரகஸம்-பாஸகர்ணம்ச	பிரகஸனென்றும்-பாஸகர்ணனென்றும் சொல்லுகிற
துர்தரம்	துர்த்தரனென்கிற	பஞ்சஸேநாக்ரயாயிகாந்	ஐந்துஸைன்னியத்தலைவரை
		ஸந்திதேஶ	ஏவினான்.

தா-ம்—திரிலோகபயங்கரனை அத்தசக்கிரீவன், ஸாமான்னிய வீர ரிக்குரங்கிற்கிணையாகாரொன்று கன்றாக யோசித்து மஹாசூரரும், புத்திமான்களும், யுத்தத்தில் சண்டமாருததுல்லிய விக்கிரமரும், ஹநுமானை பயப்படுத்துவதி லதிஸாமர்த்திய சாலிகளுமான விருபாக்ஷன், யூபாக்ஷன், துர்த்தரன், பிரகஸன், பாஸகர்ணனென்னு மைந்து ஸேனுபதிகளை யேவினன்.

౪. యాతసేనాగ్రగాఃసర్వేమహాబలపరిగ్రహాః।సవాజిరథమాతంగాఃసకపిశ్శాస్యతామితి॥

౫. యత్తైశ్చఖలుభావ్యంస్యాత్తమాసాద్యవనాలయమ్।కర్మచాపిసమాధేయందేశకాలావిరోధినమ్॥

౬. నహ్యహంతంకపింమన్యేకర్మణాప్రతితర్కయన్।సర్వథాతన్మహద్భూతంమహాబలపరిగ్రహమ్॥
భవేదింద్రేణవాసృష్టమస్మదర్థంతపోబలాత్।

ச. 𑌯𑌾𑌤𑌸𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌗𑌾𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌃।
𑌸𑌵𑌾𑌜𑌿𑌰𑌥𑌮𑌾𑌤𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃𑌸𑌕𑌪𑌿𑌃𑌶𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥

ரு. 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑌖𑌲𑍁𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌨𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌚𑌾𑌪𑌿𑌸𑌮𑌾𑌧𑍇𑌯𑌂𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌨𑌮𑍍॥

சு. 𑌨𑌹𑍍𑌯𑌹𑌂𑌤𑌂𑌕𑌪𑌿𑌂𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌨𑍍।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍॥
𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑌵𑌾𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂𑌤𑌪𑍋𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍।

ச. யாதஸேநாக்ரகாஸ்ஸர்வேமஹாபலபரிக்ரஹா:।
ஸ்வாஜிரதமாதங்காஸ்ஸகபிஶ்ஶாஸ்யதாமிதி॥

ரு. யத்தைஶ்சகலுபாவ்யம்ஸ்யாத்தமாஸாத்யவநாலயம்।
கர்மசாபிஸமாதேயம்தேஶகாலவிரோதிநம்॥

சு. நஹ்யஹம்தம்கபிம்மந்யேகர்மணாப்ரதிதர்கயந்।
ஸர்வதாதம்மஹத்பூதம்மஹாபலபரிக்ரஹம்॥
பவேதிந்த்ரேணவாஸ்ருஷ்டமஸ்மதர்த்தம்தபோபலாத்।

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ஹேஸேநாக்ரகா:	ஒ ஸேநாதிபதிகளே! (நீங்கள்)	கர்ம	(அக்குரங்கின்) வியாபாரமானது
ஸவாஜிரதமாதங்கா:	குதிரைகளோடும் தேருகளோடும் யானைகளோடும் கூடினவராகவும்	ஸமாதேயம்-ஸ்யாத்	நிறுத்தத்தக்கினதாக-ஆகட்டும்
மஹாபலபரிக்ரஹா(ஸ்ஸந்த:)	பெருவாக்கப்படைகளையும் திரட்டிக்கொண்டு	அஹம்-கர்மணா-தம்	யான்-சேஷ்டையால்-அக்குரங்கை
ஸர்வே	ஸமஸ்தரும்	ப்ரிதிதர்கயந்	ஊகித்து
யாத	சொல்லக்கடவீராக	கபிம்	வானரனாக
இதி	(உங்களால்) இனிசொல்லுகிறபிரகாரம்	ஸர்வதா-நமந்யே	ஸர்வப்ராகாரத்தாலும் - எண்ணேன்
ஸ:-கபி:-ஶாஸ்யதாம்	அந்த-குரங்கானது-சிக்ஷிக்கப்படட்டும்	தத்-மஹத்-பூதம்	அந்த-பெரிதான-பிராணியை
தம்-வநாலயம்-ஆஸாத்ய	அந்த-ஹநுமானை-அடைந்து	மஹாபலபரிக்ரஹம்	வெகுபலத்தை யடைந்தவனாக (என்
யத்தை:-பாவ்யம்	பிரயத்தினமுடையவராக-ஆகத்தக்கது	தபோபலாத்	தபஸ்ஸின்மகிமையால் [னுகிறேன்)
தேஶகாலவிரோதிநம்	தேசகாலத்திற்குவிருத்தமான	அஸ்மதர்த்தம்	நம்நிமித்தமாக
		இந்த்ரேண-வா	தேவராஜாவாலோ-இன்னமெவராலோ
		ஸ்ருஷ்டம்-பவேத்	உண்டுபண்ணினதாக-ஆகிறது.

౭. సనాగయక్షగంధర్వాదేవాసురమహర్షయః॥

౮. యుష్మాభిఃసహితైఃసర్వైర్మయాసహవినిర్జితాః।తైరవశ్యంవిధాతవ్యంవ్యలీకంకించిదేవనః॥
తదేవనాత్రసందేహఃప్రసహ్యపరిగృహ్యతామ్।

எ. 𑌸𑌨𑌾𑌗𑌯𑌕𑍍𑌷𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃॥

அ. 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃𑌸𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑌯𑌾𑌸𑌹𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌤𑍈𑌰𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌵𑍍𑌯𑌲𑍀𑌕𑌂𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍇𑌵𑌨𑌃॥
𑌤𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍।

எ. ஸநாகயக்ஷகந்தர்வாதேவாஸுரமஹர்ஷய:॥

அ. யுஷ்மாபிஸ்ஸஹிதைஸ்ஸர்வைர்மயாஸஹவிநிர்ஜிதா:।
தைரவஶ்யம்விதாதவ்யம்வ்யளீகம்கிஞ்சிதேவந:॥

தத்தேவகாத்ரஸந்தேஹ:ப்ரஸஹ்யபரிக்ருஹ்யதாம்।

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
மயாஸஹ-ஸஹிதா:	என்னோடுகூட-சேர்ந்திருப்பவர்களும்	ந:-கிஞ்சித்-வ்யளீகம்	நமக்கு-கொஞ்சம்-அப்பிரியமானது
ஸர்வை:-யுஷ்மாபி:	ஸமஸ்தர்களுமான-உங்களால்	அவஸ்யம்-விதாதவ்யம்-முக்கியமாக-செய்யத்தக்கினது	
ஸநாகயக்ஷகந்தர்வா:	நாகர்களோடும் யக்ஷர்களோடும் கந்தர்வர்களோடுங்கூடின[கள்]	அத்ர-ஸந்தேஹ:-நைவ	இந்தவிஷயத்தில்-ஸம்சயம்-கிடையவேகிடையாது
தேவாஸுரமஹர்ஷய:-	தேவர்கள் அஸுரர்மஹரிஷிகள்இவர்	தத்	ஆகையால் (அக்குரங்கை)
விநிர்ஜிதா:	ஜயிக்கப்பட்டனர் (ஆகையால)	ப்ரஸஹ்ய	பலாத்கரித்து
தைரேவ	அவர்களாலேயே	பரிக்ருஹ்யதாம்	பிடிக்கப்படட்டும்.

(ச-மு-அ-ல்.) தா-ம்.—ஹேஸேனுபதிகாள்! வானரரூபனுக வோர்பீமவிக்கிரமன் இலங்கையில் மகதக்கிரமஞ்செய்துவருகிருன். அவனை நீங்கள் இரதகஜதுரகாதிகளோடு பெரும் ஸைந்நியங்களைத் திரட்டிக்கொண்டு வென்றுவாருங்கள். அவனிருக்குமிடஞ்சென்று அவனைத் தகுந்தவிதந்தண்டியுங்கள். இவ்விஷயத்தில் நீர்க்காலோசனைசெய்யவேண்டும். ஸாமான்னியனென்றுநினைத்து மோசம்போகலாகாது. இவன்செய்த கிருத்தியங்களின் மகிமையையோசிக்குமளவில் இவனைக் கேவலமோர் வானரனென்றெண்ணேன். நமக்குவைரியான மஹேந்திரனே, இன்னம்யாரோ, தபோமகிமையாலிவ்வுத்பாதஸிருஷ்டியைச்செய்து ஏவியிருக்கவேண்டும். நமக்கு வைரிகளுண்டோவெனில், பூர்வத்திலென்னேடு நீங்கள் யக்ஷநாக கின்னரகந்தர்வரையும், தேவாஸுரரையும், மஹரிஷிகளையும் யுத்தத்தில் ஜயித்தீர்களன்றே? அவர்களுள்யாராவது நமக்கப்பிரியஞ் செய்வதில் முக்கியராயிருப்பர்களன்றே? இவ்விஷயத்தில் ஸம்சயமில்லை. இவன் நமதுசத்துருக்க ளேவலால்வந்தவனல்லதுவேறல்ல. இவனை யவசியந்தண்டிக்கவேண்டும். ஸாமான்னியமின்றிமகத்பிரயத்தினமேசெய்யவேண்டுமென்று இராவணன்விளம்பினன்.

౯. నావమాన్యో భవద్భిశ్చ హరిర్ధీరపరాక్రమః॥

౧౦. దృష్టా హి హరయః పూర్వం మయా విపులవిక్రమాః। వాలీ చ సహ సుగ్రీవో జాంబవాంశ్చ మహాబలః॥

౧౧. నీలస్సేనాపతిశ్చైవ యే చాన్యే ద్వివిదాదయః। నైవం తేషాం గతిర్భీమా న తేజో న పరాక్రమః॥

౧౨. న మతిర్న బలోత్సాహౌ న రూపపరికల్పనమ్। మహత్సత్త్వమిదం జ్ఞేయం కపిరూపం వ్యవస్థితమ్॥

౧౩. ప్రయత్నం మహదాస్థాయ క్రియతామస్య నిగ్రహః। కామం లోకాస్త్రయస్సేంద్రాస్ససురాసురమానవాః॥

౧౪. భవతామగ్రతస్స్థాతుం న పర్యాప్తా రణాజిరే। తథాపి తు నయజ్ఞేన జయమాకాంక్షతా రణే॥
ఆత్మా రక్ష్యః ప్రయత్నేన యుద్ధసిద్ధిర్హి చంచలా।

௯. 𑌨𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌧𑍀𑌰𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃॥

௰. 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌹𑌿 𑌹𑌰𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃।
𑌵𑌾𑌲𑍀 𑌚 𑌸𑌹 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌜𑌾𑌂𑌬𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃॥

௧௧. 𑌨𑍀𑌲𑌸𑍍𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃।
𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑍀𑌮𑌾 𑌨 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌨 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃॥

௧௨. 𑌨 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌬𑌲𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑍌 𑌨 𑌰𑍂𑌪𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌮𑍍।
𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௧௩. 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃।
𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃॥

௧௪. 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌣𑌾𑌜𑌿𑌰𑍇।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍁 𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌜𑌯𑌮𑌾𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾 𑌰𑌣𑍇॥
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌾।

௯. நாவமாந்யோபவத்பிஸ்சஹரிர்தீரபராக்ரம:॥

௰. த்ருஷ்டாஹிஹரய:பூர்வம்மயாவிபுலவிக்ரமா:।
வாலீசஸஹஸுக்ரீவோஜாம்பவாம்ஸ்சமஹாபல:॥

௧௧. நீலஸ்ஸேநாபதிஸ்சைவயேசாந்யேத்விததய:।
நைவம்தேஷாம்கதிர்பீமாநதேஜோநபராக்ரம:॥

௧௨. நமதிர்நபலோத்ஸாஹௌநரூபபரிகல்பநம்।
மஹத்ஸத்வமிதம்ஜ்ஞேயம்கபிரூபம்வ்யவஸ்த்திதம்॥

௧௩. ப்ரயத்நம்மஹதாஸ்த்தாயக்ரியதாமஸ்யநிக்ரஹ:।
காமம்லோகாஸ்த்ரயஸ்ஸேந்த்ராஸ்ஸஸுராஸுரமாநவா:॥

௧௪. பவதாமக்ரதஸ்த்தாதும்நபர்யாப்தாரணாஜிரே।
ததாபிதுநயஜ்ஞேநஜயமாகாங்க்ஷதாரணே॥
ஆத்மாரக்ஷ்ய:ப்ரயத்நேநயுத்தஸித்திர்ஹிசஞ்சலா।

பதம்.	உரை.
பவத்பிஸ்ச	உங்களாலும்
தீரபராக்ரமஃ-ஹரிஃ-நாவமாந்யஃ	தைரியமானபராக்ரமமுடைய-ஹநுமான் - அவமானப்படத்தக்கினவனல்ல (எனெனில்)
பூர்வம்-மயா	முன்பு-என்னால்
விபுலவிக்ரமாஃ	அதிபராக்ரமமுடைய
ஸஹஸுக்ரீவஃ-வாலீச	ஸுக்ரீவனோடுகூடின-வாலியும்
மஹாபலஃ-ஜாம்பவாம்ஸ்ச	மிகபலமுடைய-ஜாம்பவானும்
ஸேநாபதிஃ-நீலஃ	ஸேனாதிபதியான-நீலனும் [ம்
அந்யே-த்விவிதாதயஸ்ச	இதரங்களான—வானரவிசேஷங்களு
த்ருஷ்டாஹி	பார்க்கப்பட்டவரன்றே
தேஷாம்-கதிஃ	அவர்களுடைய-கமனமானது
ஏவம்-நபீமா	இப்படி-பயமானதல்ல
தேஜஃ-ந	தேஜஸ்ஸும் இப்படிப்பட்டது)அல்ல
பராக்ரமஃ-ந	பராக்கிரமும்-இப்படிப்பட்டதல்ல
மதிஃ-ந-பலோத்ஸாஹௌ-ந	புத்தியுமில்லை-ஸத்வோத்ஸாஹ
ரூபபரிகல்பநம்	ரூபம்செய்கிறதானதுமில்லை[மூமில்லை
இதம்-மஹத்-ஸத்வம்	இந்த-பெரிதான-ஜந்துவானது
காமரூபம்-வ்யவஸ்திதம்	காமரூபியாய்-வந்திருக்கிறதாக

பதம்.	உரை.
ஜ்ஞேயம்	அறியத்தக்கது
மஹத்-ப்ரயத்நம் - ஆஸ்த்தாய	அதிகமான-யத்தினத்தை-அ[டைந்து
அஸ்ய-நிக்ரஹஃ	இவனுக்கு-பயமானது
க்ரியதாம்	செய்யப்படட்டும்
ஸேந்த்ராஃ	இந்திரனோடுகூடின
ஸஸுராஸுரமாநவாஃ	தேவர்களோடும்அஸுரர்களோடும் மானிடர்களோடும்கூடினவும்
த்ரயஃ-லோகாஃ	மூன்றுகளுமான-உலகங்கள்
ரணாஜிரே	இரணபூமியில்
பவதாம்-அக்ரதஃ-ஸ்தாதும்	உங்களுடைய-முன்-நிற்பதற்கு
காமம்-நபர்யாப்தாஃ	மிகவும்-ஸமர்த்தங்களாகாது
ததாபி-ஹி	ஆகிலும்-எக்காரணத்தால்
யுத்தஸித்திஃ	யுத்தத்தில்ஸித்தியானது
சஞ்சலா	ஸ்திரமல்லவோ (அக்காரணத்தால்)
ரணே-ஜயம்	போரில்-வெற்றியை
ஆகாங்க்ஷதா	கோருகிறவனும்
நயஜ்ஞேந	இராஜநீதியுமறிந்தவனால்
ஆத்மா-ப்ரயத்நேந	தேஹம்-யத்னத்தால்
ரக்ஷ்யஃ	இரக்ஷிக்கப்படத்தக்கது.

(கூ-மு-கச-ல்.) தா-ம்.—ஹே ஸேனாபதிகாள்! இந்திரவருணாதி மஹாவீரரைவென்று ஜகத்பிரஸித்திபெற்ற நமக்கு இவ்வானர னெவ்வனவென்று அசட்டைசெய்யாதையுங்கள். வானரருடைய விருத்தாந்தமுழுதும்யானறிந்தவன். மஹாபலவான்களான வாலி ஸுக்ரீவானையும், காடிவீரனை ஜாம்பவானையும், ஸேனாபதியான நீலனையும, இன்ன மனேக வானரரையும் யானறிந்திருக்கிறேன். அவர்களுடைய கமனமும், ரூபமும், தேஜஸ்ஸும், புத்தியும், பராக்கிரமமும் யானறிந்தவையே. ஸாகரலங்கனம் செய்யத்தக்க இப்படிப்பட்ட கமன மவருக்கில்லை. மஹாவீரருங்கண்டுமனமிடிகிற இப்படிப்பட்ட பீமரூபமவருக்கில்லை, ஸூரியோதயமானதுபோல் கண்ணைப்பறிக்கிற இப்பேர்ப்பட்ட மஹா தேஜஸ்ஸவருக்கில்லை. அதிஜாக்கிரதையாகப் பாதுகாக்கப்பட்டுவரு மிந்நகரில் யாவர்க்கும் புலப்படாது நுழைந்து எண்ணற்கரிய கிருத்தியங்களைச் செய்யவல்ல புத்திஸூக்ஷ்ம மவருக்கில்லை. யுத்தத்தி லிவ்வளவு பராக்கிரமமும் உத்ஸாகமு மவருக்கில்லை. மேலு மிவன் ஸமயோசிதமாக அங்கத்தைச் சுருக்கவும் பெருக்கவும் இச்சாரூபந்தரிக்கவும் சக்தியுள்ளவனாகக் காண்கிறான். அவர்கள் காமரூபிகளல்ல. இவன் யாவனோ அறிகிலேன். வானரரூப மிவனுக்குக் காமரூபமல்லது வாஸ்தவரூபமல்ல. இவ்வுத்பாதவீரனைஜ்ஜயிக்க மஹத்பிரயத்தினஞ்செய்யவேண்டும் இவனது பலமிப்படி நிற்க, இவனைவெல்ல ஏவப்பட்ட வுங்களுடைய மகிமை ஸாமான்னியமோ! சத்துருபலம் ஸ்வல்பமாயினும் அதை விசேஷிப்பது ஜயஸாதகமாதலா லிவ்வளவுதூரம் விவரித்தேன். உங்களுடைய பலம் யானறியாததோ! தேவராஜாவை முன்னிட்டுக்கொண்டு இம்மூன்றுலகமும் ஒன்றுகூடிவந்தாலும் உங்கள்முன் நிற்கவல்லதோ? நீங்களவ்வளவு தீரராயினும் யுத்தத்தில் ஜயாபஜய மநிச்சயமாதலால் கிடங்கொள்ளலாகாது. யுத்தத்தில் ஜயத்தை அவசியம் கோரவேண்டும். ஸர்வப்பிரகாரத்தாலும் தேகத்தை யிரக்ஷிக்கவேண்டும். ஆகையால், ஸேனாபதிகளே! அவ்வானரனது பலாபலம் செம்மையாகவறிந்து, ஜயாபேக்ஷைகொண்டவராய், உங்களுக்குத் தெரிந்துள்ள இராஜதந்திரக்கியானத்தால் ஆத்மரக்ஷணஞ் செய்துகொண்டு, அந்த துஷ்டவானரனை நஷ்டவிக்கிரமனாகப் பந்தஞ்செய்து ஜயசீலராய்த் திரும்பிவாருங்களென்று இராவணனுக்கியாபித்தனன்.

౧౫. తేస్వామివచనంసర్వే ప్రతిగృహ్య మహౌజసః॥ సముత్పేతుర్మహావేగా హుతాశసమతేజసః।
౧౬. రథైర్మత్తైశ్చ మాతంగైర్వాజిభిశ్చ మహాజవైః॥ శస్త్రైశ్చ వివిధైస్తీక్ష్ణైస్సర్వైశ్చోపచితా బలైః॥
கரு. തേസ്വാമിവചനംസർവേപ്രതിഗൃഹ്യമഹൗജസഃ॥
க்சு. സമുത്പേതുർമഹാവേഗാഹുതാശസമതേജസഃ।
രഥൈർമത്തൈശ്ചമാതംഗൈർവാജിഭിശ്ചമഹാജവൈഃ॥
ശസ്ത്രൈശ്ചവിവിധൈസ്തീക്ഷ്ണൈസ്സർവൈശ്ചോപചിതാബലൈഃ।
கரு. தேஸ்வாமிவசநம்ஸர்வேப்ரதிக்ருஹ்யமஹௌஜஸஃ॥
கசு. ஸமுத்பேதுர்மஹாவேகாஹுதாஸஸமதேஜஸஃ।
ரதைர்மத்தைஸ்சமாதங்கைர்வாஜிபிஸ்சமஹாஜவைஃ॥
ஸஸ்த்ரைஸ்சவிவிதைஸ்தீக்ஷ்ணைஸ்ஸர்வைஸ்சோபசிதாபலைஃ।

பதம்.	உரை.
ஹுதாஸஸமதேஜஸஃ	அக்னிக்குநிகரான தேஜஸ்ஸுடையவரும்
மஹௌஜஸஃ	மிக பிரதாபமுடையவருமான
தே-ஸர்வே	அந்த-(ஸேனாதிபதிகள்) ஸமஸ்தரும்
ஸ்வாமிவசநம்-ப்ரதிக்ருஹ்ய	பிரபுவின் வார்த்தையை-அங்கீக[ரித்து
ரதைஃ	தேர்களோடும்
மத்தைஃ-மாதங்கைஸ்ச	கொழுத்திருக்கிற-யானைகளோடும்

பதம்.	உரை.
மஹாஜவைஃ-வாஜிபிஃ	அதிவேகமுடைய-குதிரைகளோடும்
விவிதைஃ-தீக்ஷ்ணைஃ	பலவிதமாயும்-குரூரமுமான
ஸஸ்த்ரைஃ	ஆயுதங்களோடும்
ஸர்வைஸ்ச-பலைஸ்ச	ஸமஸ்தங்களான-ஸைந்யங்களோடு
உபசிதாஃ	விருத்தியடைந்தவர்களாகவும் [ம்
மஹாவேகாஃ	அதிவேகமுடையவர்களாய்க்(கொண்[டும்)
ஸமுத்பேதுஃ	வெளிக்கிளம்பினர்.

தா-ம்—இவ்விதம் சத்துருபலத்தைவிவரித்துத் தங்களது விக்கிரமத்தையும்புகழ்ந்து உத்ஸாகப்படுத்தின இலங்கேசுவரனது வசனங்களனைவற்றையும் செம்மையாகக்கிரகித்து மனதிற்பதித்து, அந்தப் பிரதாபசாலிகளான ஸேனாபதிகளெழுவரும், மிக உத்ஸாகங்கொண்டவராய், அக்கினிக்கு நிகரான தேஜஸ்ஸுடையராய், திவ்வியரதங்கள், மத்தகஜங்கள், வேகப்பரிகள், தீக்ஷ்ணசஸ்திரங்கள், இவைகளோடு ஸகலஸைந்யங்களும் சூழ்ந்துவர, ஹநுமானைக் கட்டுகிமித்தம் வெளிக்கிளம்பினர்.

౧౭. తతస్తం దదృశుర్వీరా దీప్యమానం మహాకపిమ్॥ రశ్మిమంతమివోద్యంతం స్వతేజోరశ్మిమాలినమ్।

౧౮. తోరణస్థం మహోత్సాహం మహాసత్త్వం మహాబలమ్॥ మహామతిం మహావేగం మహాకాయం మహాబలమ్।

௧௭. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑌾 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌮𑍍॥

௧௮. 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑍋𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑍋𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌮𑍍।
𑌤𑍋𑌰𑌣𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍॥
𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍇𑌗𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍।

௧௭. ததஸ்தம்தத்ருஶுர்வீராதீப்யமாநம்மஹாகபிம்॥

௧௮. ரஶ்மிமந்தமிவோத்யந்தம்ஸ்வதேஜோரஶ்மிமாலிநம்।
தோரணஸ்த்தம்மஹோத்ஸாஹம்மஹாஸத்வம்மஹாபலம்॥
மஹாமதிம்மஹாவேகம்மஹாகாயம்மஹாபலம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-வீரா:	பிறகு-சூரரான (ஸேனாபதிகள்)	மஹாபலம்	அதிபலமுடையவரும்
ஸ்வதேஜோரஶ்மிமாலிநம்-தன்னுடைய தேஜஸ்ஸின்கிரணபங்க்திகளையுடையவராய்		மஹாமதிம்	மிக புத்தியுடையவரும்
உத்யந்தம்-ரஶ்மிமந்தமிவ-உதயமான-ஸூரியன்போல்		மஹாவேகம்	வெகுவேகமுடையவரும்
தீப்யமாநம்	பிரகாசிப்பவரும்	மஹாகாயம்	பெரிய சரீரமுடையவரும்
தோரணஸ்த்தம்	பஹிர் த்வாரத்தின்மீதிருப்பவரும்	மஹாபலம்	(ஸமயோசித) புத்திபல முடையவருமான
மஹோத்ஸாஹம்	மிக உத்ஸாகமுடையவரும்	தம்-மஹாகபிம்	அந்த-ஹநுமானை
மஹாஸத்வம்	வெகு அந்தஸ்ஸாரமுடையவரும்	தத்ருஶு:	பார்த்தனர்.

தா-ம்—இவ்வித ஆடம்பரத்துடன் வெளிக்கிளம்பிய அவ்வீரரெழுவரும் அசோகவனிகா ஸமீபத்தையடைந்து பஹிர்த்வாரத்தில், தோரணாக்கிரத்தில், அப்போதுதித்த பானுமண்டலம்போல் அனந்தகோடி கிரணங்களை அஷ்டதிக்குகளிலும் பெருக்கிக்கொண்டு ஸ்வகீயமான தீப்ததேஜஸ்ஸுடன் எழுந்தருளியிருக்கிற மாருதியைத்தரிசித்தனர். அவ்வானரவீரன் அவ்வளவு இராக்ஷஸப்படைகளை யழித்தவராயினும் சிரமசின்னங்களொன்றுமின்றி மஹோத்ஸாகமுடையவராகக் காணப்பட்டனர், அளவிடக்கூடாத அந்தஸ்ஸாரமுடையராகத்தோன்றினர், மேருமந்தராதிகளைப் பழிக்கும்படியான ஆகிருதியுடையராக விளங்கினர், அந்த ஆகிருதிக்கிசைந்த பலமுடையவராகவும் விளங்கினர், மனோமாருதங்களுக்கு நிகரான வேகமுடையர், பூதபவிஷ்யத் வர்த்தமானங்களுக்கு விரோதமின்றி ஆலோசிக்கும் புத்திமான்; இப்படி அப்பிராகிருதசரீரனையும், அஸதாரணவிக்கிரமனையும், துஸ்ஸகவீரனையும் நிற்கிற வானரேந்திரனைக் கண்ணுற்றனர்.

౧౯. తం సమీక్ష్యైవ తే సర్వే దిక్షు సర్వాస్వవస్థితాః। తైస్తైః ప్రహరణైర్భీమైరభిపేతుస్తతస్తతః।

௧௯. 𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃॥
𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌭𑍀𑌮𑍈𑌰𑌭𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃।

௧௯. தம்ஸமீக்ஷ்யைவதேஸர்வேதிக்ஷுஸர்வாஸ்வவஸ்த்திதா:॥
தைஸ்தைப்ரஹரணைர்ப்பீமைரபிபேதுஸ்ததஸ்தத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே-ஸர்வே	அந்த-ஸமஸ்தரும்	அவஸ்த்திதா:	இருந்தவர்களாக [யுதங்களினால்
தம்-ஸமீக்ஷ்யைவ	அவ்வனுமானை-பார்த்தே	தைஸ்தை:-பீமை:-ப்ரஹரணை: - அந்தந்த-பயங்கரமான-ஆ	
ஸர்வாஸு-திக்ஷு	ஸமஸ்தங்களான-திசைகளில்	ததஸ்தத:-அபிபேது: - அங்கங்கே-மேல்விழுந்தனர்.	

தா-ம்—ஹநுமானைக் கண்ணுற்ற அவ்வரக்கவீரர் உடனே ஸர்வதிக்குகளிலுஞ்சூழ்ந்து ஸமீபித்து சூலமுத்கரகட்காதி கடூர ஆயுதங்களைக்கொண்டவரை யடித்தனர்.

౨౦. తస్య పంచాయసాస్తీక్ష్ణాః శితాః పీతముఖాః శరాః॥ శిరస్యుత్పలపత్రాభా దుర్ధరేణ నిపాతితాః॥

౨౧. స తైః పంచభిరావిద్ధః శరైః శిరసి వానరః॥ ఉత్పపాత నదన్ వ్యోమ్ని దిశో దశ వినాదయన్।

௨௦. 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌯𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌶𑌰𑌾𑌃॥

௨௧. 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌸 𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌶𑌰𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃॥

𑌉𑌤𑍍𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌨𑌦𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌦𑌶 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍

௨௦. தஸ்யபஞ்சாயஸாஸ்தீக்ஷ்ணாஸ்ஸிதா:பீதமுகாஸ்ஸரா:॥
௨௧. ஸிரஸ்யுத்பலபத்ராபா துர்த்தரோணநிபாதிதா:।
ஸதை:பஞ்சபிராவித்தஸ்ஸரைஸ்ஸிரஸிவாநர:॥
உத்பபாதநதந்வ்யோம்நிதிஸோதஸவிநாதயந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துர்த்தரோண	துர்த்தரனென்கிறஇராக்ஷதனால்	தஸ்ய-ஸிரஸி	அவ்வனுமானுடைய-தலையில்
தீக்ஷ்ணா:	குரூரமானதும் (மர்மத்தைப் பிளக்கும்படியானதும்)	நிபாதிதா:	வீழ்ந்தன
அயஸா:	எஃகினாலியற்றப்பட்டதும்	ஸ:-வாநர:	அந்த-ஹநுமான்
ஸிதா:	உக்கிரமானதும்	பஞ்சபி:-ஸதை:-ஸரை:	ஐந்துகளான-அந்த-பாணங்களால்
பீதமுகா:	பச்சைவர்ணமானதும்	ஸிரஸி-ஆவித்த:	தலையில்-அடியுண்டவராக
உத்பலபத்ராபா:	கருநெய்தல்புஷ்பத்தின்காந்திபோன்ற காந்தியுடையதுமான	நதந்-தஸ-திஸ:	சப்தித்துக்கொண்டு- பத்துகளான-திசைகளை
		விநாதயந்	பிளந்துகொண்டு
பஞ்ச-ஸரா:	ஐந்தான-பாணங்கள்	வ்யோம்நி-உத்பபாத	ஆகாயத்தில்-கிளம்பினர்.

தா-ம்—அப்பொழுது துர்த்தரனென்பான், அதிகூர்மையானவும், எஃகினாலியற்றபட்டனவும், பசுமை முகமுடையனவும், உத்பலபத்திரவர்ணமுடையனவுமான ஐந்துபாணங்களை அஞ்சனாபுத்திரன் சிரஸின் மீதடித்தான். அவ்வடியுண்ட ஆஞ்சநேயன் உடனே அண்டகடாகங்கள் பிளக்கக் கர்ஜ்ஜித்துக்கொண்டு ஆகாயத்திற் கிளம்பினர்.

౨౨. తతస్సదుర్ధరోవీరస్సరథస్సజ్యకార్ముకః। కిరన్ శరసహస్రైస్తు తీక్ష్ణైరభిపేదే మహాబలః॥

௨௨. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍋 𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌥𑌸𑍍𑌸𑌜𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑌃॥
𑌕𑌿𑌰𑌨𑍍𑌶𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍈𑌰𑌭𑌿𑌪𑍇𑌦𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
௨௨. ததஸ்துதுர்த்தரோவீரஸ்ஸரதஸ்ஸஜ்யகார்முக:॥
கிரஞ்ஸரஸதைஸ்தீக்ஷ்ணைரபிபேதேமஹாபல:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-வீர:-மஹாபல:-துர்த்தர:	பிறகு - சூரனும்-மிக பலமுடையவனுமான - துர்த்தரனென்னுமிராக்ஷதன்	ஸஜ்யகார்முக:-பல:	நாணேறுகூடின தனுஸ்ஸையுடையவனுமாக (அவ்வனுமானை) [ல்
ஸரத:	தேரோடுகூடினவனுகவும்	தீக்ஷ்ணை:-ஸரஸதை:	-குரூரமான - பாணத்தினனேகங்களா
		கிரந்-அபிபேதே	வியாபரித்துகொண்டு-எதிரானன்.

தா-ம்—பிறகவ்வரக்கவீரன் ஹநுமானுடைய ஸஞ்சாரத்திற்கிசைந்தபடி நாண் பூட்டியவில்லோடு இரதத்தை நடத்திக்கொண்டு அத்யுக்ரபாணங்களை யவர்மீது தொடுத்தான்.

౨౩. సకపిర్వారయామాస తం వ్యోమ్ని శరవర్షిణమ్॥ వృష్టిమన్తం పయోదాన్తే పయోదమివ మారుతః।

௨௩. 𑌸𑌕𑌪𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌶𑌰𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍॥
𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌯𑍋𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌯𑍋𑌦𑌮𑌿𑌵 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌃।
௨௩. ஸகபிர்வாரயாமாஸதம்வ்யோம்நிஸரவர்ஷிணம்॥
வ்ருஷ்டிமந்தம்பயோதாந்தேபயோதமிவமாருத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-கபி:	அந்த-ஹநுமான் [ற	வ்ருஷ்டிமந்தம்	வர்ஷத்தையுடைய
வ்யோம்நி-ஸரவர்ஷிணம்	-ஆகாசத்தில்-பாணத்தைவருஷிக்கி	பயோதம்	மேகத்தை
தம்	அந்த துர்த்தரனென்கிற அரக்கனை	மாருதஇவ	வாயுபோல்
பயோதாந்தே	வர்ஷாகாலமுடிவில்	வாரயாமாஸ	போக்கடித்தார்.

தா-ம்—ஆகாயத்திற்கிளம்பிய பின்னும் தன்னைச் சரவருஷத்தாற்பீடித்த வத்துர்த்தரனை ஹநுமான் வருஷாகாலமுடிவில் மேகத்தைக்கலைக்கிற மாருதன்போல், தன்னுடைய வேகத்தாலடித்துப்போக்கினர்.

౨౪. అర్ద్యమానస్తతస్తేన దుర్ధరేణానిలాత్మజః॥ చకార కదనం భూయో వ్యవర్ధత చ వేగవాన్।

௨௪. 𑌅𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥
𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌕𑌦𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤 𑌚 𑌵𑍇𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍।
௨௪. அர்த்யமாநஸ்தஸ்தேநதுர்தரோணநிலாத்மஜ:॥
சகாரகதநம்பூயோவ்யவர்த்ததசவேகவாந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-அநிலாத்மஜ:	பிறகு-வாயுபுத்திரர்	பூய:-கதநம்	மறுபடி-யுத்தத்தை
தேந-துர்தரோண	அந்த-துர்த்தரனால்	சகார	செய்தார் [ந்தனர்.
அர்த்யமாந:	பீடிக்கப்பட்டவராக	வேகவாந்-வ்யவர்த்தத-ச	வேகமுடையவராக-விருத்தியுமடை

தா-ம்—பின்னுக் தூர்த்தரனுற் பிடிககப்பட்ட அவ்வாயுபுத்திரன் மஹாவேகமடைந்து மேருபோற் பெருத்துப் பயங்கரமாக மறுபடி யுத்தஞ்செய்தனர்.

౨౫. [illegible]

உரு. [illegible]
[illegible]

உரு. ஸதூரம்ஸஹஸோத்பத்யதூர்த்தரஸ்யரதேஹரி:।
நிபபாதமஹாவேகோவித்யுத்ராசிர்கிராவிவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ஹரி:	அந்த-ஹநுமான்	வித்யுத்ராசி:	இடியானது
தூரம்-உத்பத்ய	தூரமாய்-மேற்கிளம்பி	கிராவிவ	மலையில்போல்
தூர்த்தரஸ்ய	தூர்த்தரனுடைய	மஹாவேக:	வெகுவேகமுடையவராக
ரதே	தேர்மீது	ஸஹஸா-நிபபாத	சீக்கிரமாய் விழுந்தனர்(குதித்தனர்.)

౨౬. [illegible]

உசு. [illegible]
[illegible]

உசு. ததஸ்தமதிதாஷ்டாஸ்வம்ரதம்பக்நாக்ஷகூபரம்।
விஹாயந்யபதத்பூமௌதூர்த்தரஸ்த்யக்தஜீவித:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-ஸ:-தூர்த்தர:	பிறகு-அந்த-தூர்த்தரன்	தம்-ரதம்-விஹாய	அந்த-தேரை-விட்டு
மதிதாஷ்டாஸ்வம்	நாசம்செய்யப்பட்ட குதிரையுடைய தும் [துமான	த்யக்தஜீவித:	விடப்பட்ட பிராணனையுடையவனாய் (க்கொண்டு)
பக்நாக்ஷகூபரம்	உடைந்துபோன ஏர்க்காலையுடையது	பூமௌ-ந்யபதத்	பூமியில்-வீழ்ந்தான்.

(உரு-உசு) தா-ம்—பிறகவ்வாதாத்மஜன் திடமொன்றுகாயத்திற்கிளம்பி, பர்வதத்தின்மீது விழு மிடி போல், அதிவேகமாக அத்தூர்த்தரனது இரதத்தின்மீது விழுந்தனர். உடனே இரதாசுவங்கள் மரித்தன, இரதமும் ஏர்க்கால்முறிந்து தூளாயிற்று,இரதாதிபதியான தூர்த்தரனும உயிரை அந்தகனுக்கும் காயத்தை மண்ணுக்கு மீந்துகாலமாயினன்.

౨౭. [illegible]

உஎ. [illegible]
[illegible]

உஎ. தம்விரூபாக்ஷயூபாக்ஷௌத்ருஷ்ட்வாநிபதிதம்புவி।
ஸஞ்ஜாதரோஷௌதூர்த்தர்ஷாவுத்பேததுரரிந்தமௌ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தூர்த்ர்ஷௌ	கஷ்டத்தால்ஜயிக்கக்கூடியவரும்	புவி-நிபதிதம்	பூமியில்-விழுந்த
அரிந்தமௌ	சத்துருவையழிக்கவல்லவருமான	தம்-த்ருஷ்ட்வா	அந்ததூர்த்தரனை-பார்த்து
விரூபாக்ஷயூபாக்ஷௌ	விரூபனென்றும்-யூபாக்ஷனென்னு மிராக்ஷதர்	ஸஞ்ஜாதரோஷௌ	உண்டானரோஷமுடையவராக
		உத்பேதது:	மீதக்கெகிரினர்.

தா-ம்—இவ்விதம் பூமியில் விழுந்த தூர்த்தரனைப்பார்த்து, மஹாவீரரும் சத்துருத்வம்ஸகருமான விரூபாக்ஷன், யூபாக்ஷனென்னு மிரண்டுவீரரும் மகாரோஷமடைந்து ஹநுமானோடு யுத்தத்திற் காரம்பித்தனர்.

౨౮. [illegible]

உஅ. [illegible]
[illegible]

உஅ. ஸதாப்யாம்ஸஹஸோத்பத்யவிஷ்டிதோவிமலேம்பரே।
முத்கராப்யாம்மஹாபாஹுர்வக்ஷஸ்யபிஹத:கபி:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விமலே-அம்பரே	நிர்மலமான-ஆகாசத்தில்	தாப்யாம்	அந்தவிரூபாக்ஷயூபாக்ஷரால்
விஷ்டித:	இருப்பவரும்	ஸஹஸா-உத்பத்ய	சீக்கிரமாக-மேற்கிளம்பி
மஹாபாஹு:	பெருபுஜமுடையவருமான	முத்கராப்யாம்	முத்கரமென்னுமாயுதத்தால்
ஸ:-கபி:	அம்மாருதி	அபிஹத:	அடிக்கப்பட்டவராகவாயினர்.

தா-ம்—தூர்த்தரனைக்கொன்று நிர்மலமான ஆகாசத்தில் தஸ்ஸகாய் நிற்கும் ஹநுமானை அவ்வரக்கவீரரிருவரும் முத்கரமென்னுமாயுதத்தைக்கொண்டு விரைந்தோடி யடித்தனர்.

౨౯. తయోర్వేగవతోర్వేగం వినిహత్య మహాబలః॥ నిపపాత పునర్భూమౌ సుపర్ణసమవిక్రమః।

உகூ. தயொர்வெகவதொர்வெகம்விநிஹத்யமஹாபலஃ॥
நிபபாதபுநர்பூமௌஸுபர்ணஸமவிக்ரமஃ।

உகூ. தயோர்வேகவதோர்வேகம்விநிஹத்யமஹாபல:॥
நிபபாதபுநர்பூமௌஸுபர்ணஸமவிக்ரம:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபல:	வெகுபலமுடையவரும் [வருமானஹநுமான்	தயோ:	அவ்விரூபாக்ஷயூபாக்ஷாளுடைய
ஸுபர்ணஸமவிக்ரம:	கருடனுக்குநிகரானவிக்கிரமமுடைய	வேகம்-விநிஹத்ய	வேகத்தை-அடக்கி
வேகவதோ:	வேகத்தையுடைய	புந:-பூமௌ-நிபபாத	மறுபடி-பூமியில்-குதித்தனர்.

౩౦. స సాలవృక్షమాసాద్య తముత్పాట్య చ వానరః॥ తావుభౌ రాక్షసౌ వీరౌ జఘాన పవనాత్మజః।

௩௦. ஸஸாலவ்ருக்ஷமாஸாத்ய தமுத்பாட்யசவாநரஃ॥
தாவுபௌராக்ஷஸௌவீரௌஜகாநபவநாத்மஜஃ।

௩௦. ஸஸாலவ்ருக்ஷமாஸாத்யதமுத்பாட்யசவாநர:॥
தாவுபௌராக்ஷஸௌவீரௌஜகாநபவநாத்மஜ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பவநாத்மஜ:	வாயுபுத்திரனை	தம்-உத்பாட்யச	அவ்வாச்சாமரத்தை-பிடுங்கியும்
ஸ:-வாநர:	அந்த-வானரர்	வீரௌ-உபௌ	சூராளும்-இரண்டுபேர்களுமான
ஸாலவ்ருக்ஷம்	ஆச்சாமரத்தை	தௌ-ராக்ஷஸௌ	அந்த-இராக்ஷஸர்களை
ஆஸாத்ய	அடைந்தும்	ஜகாந	அடித்தனர்.

(உகூ-மு-௩௦-ல்) தா-ம்—அவ்வாதாத்மஜன் கருத்மானுடைய வேகத்திற்குநிகரான வேகமுடையவராய் அவ்விராக்ஷதவீரருடைய வேகத்தையடக்கி பூமியிற்குதித்து ஓராச்சாமரத்தைப்பேர்த்து அதனு லவ்விருவரையு மடித்தனர்.

౩౧. తతస్తాంస్త్రీన్ హతాన్ జ్ఞాత్వా వానరేణ తరస్వినా॥ అభిపేదే మహావేగః ప్రసహ్య ప్రఘసో హరిమ్।

௩௧. ததஸ்தாம்ஸ்த்ரீந்ஹதாந்ஜ்ஞாத்வாவாநரேணதரஸ்விநா॥
அபிபெதெமஹாவெகஃப்ரஸஹ்யப்ரகஸொஹரிம்।

௩௧. ததஸ்தாம்ஸ்த்ரீங்ஹதாங்ஜ்ஞாத்வாவாநரேணதரஸ்விநா॥
அபிபேதேமஹாவேக:ப்ரஸஹ்யப்ரகஸோஹரிம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	தரஸ்விநா-வாநரேண	பலமுடைய-வானரனாலே
மஹாவேக:-ப்ரகஸ:	அதிவேகமுடைய - ப்ரகஸனென்னு மிராக்ஷஸன்	ஹதாங்-ஜ்ஞாத்வா	அடிக்கப்பட்டவர்களாக-அறிந்து
		ப்ரஸஹ்ய	பலாத்காரமாக
த்ரீந்-தாந்	மூவர்களான - அந்த துர்த்தர விரூபாக்ஷயூபாக்ஷர்களை	ஹரிம்	ஹநுமானை
		அபிபேதே	அடைந்தனன்.

தா-ம்—துர்த்தராதி மூன்றுவீரர் ஹநுமான் கைகளாலடிபட்டது கண்டு பிரகஸனென்பானோடிவந்து ஹநுமானை யுத்தத்திற்குப் பலாத்கரித்தனன்.

౩౨. భాసకర్ణశ్చ సంక్రుద్ధః శూలమాదాయ వీర్యవాన్॥ ఏకతః కపిశార్దూలం యశస్వినమవస్థితమ్।

௩௨. பாஸகர்ணஶ்சஸங்க்ருத்தஃஶூலமாதாயவீர்யவாந்॥
ஏகதஃகபிஶார்தூலம்யஶஸ்விநமவஸ்திதம்।

௩௨. பாஸகர்ணஶ்சஸங்க்ருத்தஶ்ஶூலமாதாயவீர்யவாந்॥
ஏகத:கபிஶார்தூலம்யஶஸ்விநமவஸ்த்திதம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவாந்-பாஸகர்ணஶ்ச	பராக்கிரமமுடைய பாஸகர்ணனென்பவனும்	அவஸ்த்திதம்	இருப்பவரும்
		யஶஸ்விநம்	மூவரைக்கொன்றதனுல் பிரஸித்தமுடையருமான
ஸங்க்ருத்த:	கோபித்தவனாக		
ஶூலம்-ஆதாய	சூலத்தை-எடுத்துக்கொண்டு	கபிஶார்தூலம்	வானரசிரேஷ்டரைக்குறித்து (எதிர்ச்சென்றனன்.)
ஏகத:	ஓரிடத்தில்		

தா-ம்—அப்பொழுது பாஸகர்ணனென்பவனு மிகக்கோபித்துச் சூலாயுதமெடுத்துக்கொண்டு மூவரைக்கொன்று மிக தேஜஸ்வியாய் விளங்கும் ஹநுமானோடு பொருதச்சென்றனன்.

౩౩. పట్టిసేన శితాగ్రేణ ప్రఘసః ప్రత్యయోధయత్॥ భాసకర்ణశ్చ శూలేన రాక్షసః కపిసత్తమమ్।

௩௩. [illegible]
[illegible]

௩௩. பட்டஸேநபரிதாக்ரேணப்ரகஸப்ரத்யயோதயத்॥
பாஸகர்ணஶ்சஶூலேநராக்ஷஸஃகபிஸத்தமம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரகஸஃ	பிரகஸனென்னுமிராக்ஷஸன்	பாஸகர்ணஃ-ராக்ஷஸஶ்ச-	பாஸகர்ணனென்கிற- ராக்ஷஸனும்
பரிதாக்ரேண-பட்டஸேந -	தீக்ஷ்ணமான நுனியையுடைய-பட்டஸமென்னு மாயுதத்தோடு	ஶூலேந	ஶூலாயுதத்தால்
ப்ரத்யயோதயத்	யுத்தஞ்செய்தான்	கபிஸத்தமம்	ஹனுமானை யெதிர்த்து (போர்செய்தனன்.)

౩౪. సతాభ్యాం విక్షతై ర్గాత్రై రసృగ్దిగ్ధతనూరుహః॥ అభవద్వానరః క్రుద్ధో బాలసూర్యసమప్రభః।

௩௪. [illegible]
[illegible]

௩௪. ஸதாப்யாம்விக்ஷதைர்காத்ரைரஸ்ருக்திக்த்ததநூருஹஃ॥
அபவத்வாநரஃக்ருத்தோபாலஸூர்யஸமப்ரபஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ-வாநரஃ	அந்த-ஹநுமான்	அஸ்ருக்திக்த்ததநூருஹஃ -	இரத்தத்தால்பூசப்பட்ட ரோமங்களையுடையவராய்க்கொண்டு
தாப்யாம்	அப்ரகஸபாஸகர்ணர்களால்	க்ருத்தஃ	கோபித்தவராக
விக்ஷதைஃ-காத்ரைஃ	விசேஷமாக காயப்படுத்தப்பட்டசரீரத்தோடு (கூடினவராகையால்)	பாலஸூர்யஸமப்ரபஃ-	இளஞ்சூரியனுக்குநிகரான தேஜஸ்ஸையுடையவராக
		அபவத்	ஆனார்.

(௩௩-மு-௩௪-ல்) தா-ம்—அந்தப் பிரகஸபாஸகர்ணர்களாலடியுண்ட ஹநுமான் விரணங்கொண்ட தேகத்தோடும் இரத்தத்தில் மூழ்கிய ரோமத்தோடும் பாலஸூரியமண்டலம்போற் பிரகாசித்து அத்யுக்ரமான கோபத்துடன் ஜ்வலித்தனர்.

౩౫. సముత్పాట్య గిరేశ్శృంగం సమృగవ్యాళపాదపమ్॥ జఘాన హనుమాన్వీరో రాక్షసౌ కపికుంజరః॥

௩௫. [illegible]
[illegible]

௩௫. ஸமுத்பாட்யகிரேஶ்ஶ்ருங்கம்ஸம்ருகவ்யாளபாதபம்॥
ஜகாநஹநுமாந்வீரோராக்ஷஸௌகபிகுஞ்ஜரஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீரஃ-கபிகுஞ்ஜரஃ	ஶூரரும்-கபிஶ்ரேஷ்டருமான	கிரேஃ-ஶ்ருங்கம்	பர்வதத்தினுடைய-சிகரத்தை
ஹநுமாந்	ஹநுமாரானவர்	ஸமுத்பாட்ய	பிடுங்கி
ஸம்ருகவ்யாளபாதபம் -	மிருகத்தோடும் துஷ்டஜந்துவோடும் (பாம்போடும்) விருக்ஷத்தோடும்கூடின	ராக்ஷஸௌ	இராக்ஷதர்களை
		ஜகாந	அடித்தனர்.

౩౬. తతస్తేష్వవసన్నేషు సేనాపతిషు పంచసు॥ బలం తదవశేషం చ నాశయామాస వానరః।

௩௬. [illegible]
[illegible]

௩௬. ததஸ்தேஷ்வவஸந்நேஷுஸேநாபதிஷுபஞ்சஸு॥
பலம்ததவஶேஷம்சநாஶயாமாஸவாநரஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-ஸஃ-வாநரஃ	பிறகு-அவ்வனுமான்	அவஸந்நேஷு-(ஸத்ஸு)-	மாளாநின்றவளவில்
பஞ்சஸு	ஐவர்களான	அவஶேஷம்-தத்-பலஞ்ச -	மிச்சிருக்கிற-அந்த - ஸைன்னியத்தையும்
தேஷு-ஸேநாபதிஷு-	அந்த-ஸேநாபதிகள்	நாஶயாமாஸ	பாழாக்கினர்.

(௩௫-மு-௩௬-ல்) தா-ம்—பிறகவ்வானரேந்திரன் துஷ்டமிருகங்களும் பேராவுகளும் மஹாவிருக்ஷங்களு நிறைந்த பர்வதசிகரத்தைப்பிடுங்கி அவ்வரக்கர்மீதெறிந்து ஸேனாபதிகளைவரையுங் கொன்றனர். அவர்களொழிந்த வனந்தரம் மிகுந்துநின்ற அவர்கள் ஸைந்யத்தையும் அழித்தனர்.

౩౭. అశ్వైరశ్వాన్గజైర్నాగాన్యోధైర్యోధాన్రథై రథాన్ ॥ స కపిర్నాశయామాస సహస్రాక్ష ఇవాసురాన్।

௩௭. [illegible]
[illegible]

௩௭. அஶ்வைரஶ்வாந்கஜைர்நாகாந்யோதைர்யோதாந்ரதைரதாந்॥
ஸகபிர்நாஶயாமாஸஸஹஸ்ராக்ஷயிவாஸுராந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-கபி:	அந்த-ஹநுமான்	ரதை:-ரதாந்	ரதங்களால்-ரதங்களையும்
அஸ்வை:-அஸ்வாந்	குதிரைகளால்-குதிரைகளையும்	அஸுராந்	அரக்கர்களை
கஜை:-நாகாந்	யானைகளால்-யானைகளையும்	ஸஹஸ்ராக்ஷஇவ	தேவேந்திரன்போல்
யோதை:-யோதாந்	தண்டுகளால்-தண்டுகளையும்	நாஸயாமாஸ	அழித்தனர்.

தா-ம்—குதிரைகளைக் குதிரைகளாலடித்தனர். யானைகளை யானைகளாலடித்தனர். இரதங்களை இரதங்களாலுடைத்தனர். அரக்கவீரரை அரக்கவீரராலடித்தனர். இவ்வித மச்சதுரங்க ஸைந்நியத்தையதைக்கொண்டே அழித்தனர்.

3౮. హయైర్నాగైస్తురగైర్భగ్నాక్షైశ్చ మహారథైః॥ హతైశ్చ రాక్షసైర్భూమీ రుద్ధమార్గా సమంతతః।

௩௮ ஹயைர்நாகைஸ்துரகைர்பக்நாக்ஷைச்ச மஹாரதை:॥
ஹதைஸ்ச ராக்ஷஸைர்பூமீ ருத்தமார்க்கா ஸமந்தத:।

௩௮. ஹதைர்நாகைஸ்சதுரகைர்பக்நாக்ஷைஸ்சமஹாரதை:॥
ஹதைஸ்சராக்ஷஸைர்பூமியுத்தமார்க்காஸமந்தத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூமி:	யுத்தபூமியானது	ஹதை:-ராக்ஷஸைஸ்ச-அடிக்கப்பட்ட-அரக்கர்களாலும்	
ஹதை:-நாகை:-துரகைஸ்ச-அடிக்கப்பட்ட -யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் [இரதங்களாலும்		ஸமந்தத:	எங்கும்
		ருத்தமார்க்கா	தகையப்பட்ட வழியை யுடையதாக
பக்நாக்ஷை:-மஹாரதை: - முறிந்துபோன இருசுகளையுடைய		(அபவத்)	(ஆயிற்று.)

தா-ம்—சண்டமாருதம்போற் பேரொலிசெய்து திரண்டுவந்த அப்பெரும ஸைந்நியவெள்ளம் ஹநுமத்விக்கிரமத்தால் ஹதமடைந்து யுத்தரங்கத்தை மிகக்கோரமாக மூடிற்று. கஜதுரக பதாதிப்பிரேதங்களும், இருசுமுறிந்து பொடியான இரதங்களும், எத்திசையிலு மார்க்கவிரோதமாகக் கிடந்தன.

3౯. తతః కపిస్తాన్ ధ్వజినీపతీన్ రణే నిహత్య వీరాన్ సబలాన్ సవాహనాన్॥ సమీక్ష్య వీరః పరిగృహ్య తోరణం కృతక్షణః కాల ఇవ ప్రజాక్షయే।

௩௯. தத:கபிஸ்தாந்த்வஜிநீபதீந்ரணே நிஹத்யவீராந்ஸபலாந்ஸவாஹநாந்॥
ஸமீக்ஷ்யவீர:பரிக்ருஹ்யதோரணம்க்ருதக்ஷண:காலஇவப்ரஜாக்ஷயே।

௩௯. தத:கபிஸ்தாந்த்வஜிநீபதீந்ரணேநிஹத்யவீராந்ஸபலாந்ஸவாஹநாந்।
௩௯. ஸமீக்ஷ்யவீர:பரிக்ருஹ்யதோரணம்க்ருதக்ஷண:காலஇவப்ரஜாக்ஷயே।

இதி ஸ்ரீஸுந்தரகாண்டே - ஷட்சத்வாரிம்ஸஸ்ஸர்க்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
தத:-வீர:-கபி:	பிறகு-சூரரான-ஹனுமான்	தோரணம்-ஸமீக்ஷ்ய	பகிர்துவாரத்தைப்பார்த்து
ரணே	யுத்தத்தில்	பரிக்ருஹ்ய	(அதை) அடைந்து
ஸபலாந்-ஸவாஹநாந்	ஸைன்னியங்களோடும் - வாஹனங்களோடுங்கூடினவர்களும்	ப்ரஜாக்ஷயே	ஜனங்களின்அழிவுகாலத்தில்
		காலஇவ	இயமன்போல்
வீராந்-தாந்-த்வஜிநீபதீந்-நிஹத்ய	வீரர்களுமான-அந்த-ஸேனாபதிகளை கொன்று	க்ருதக்ஷண:	(இளைப்பாறநிமித்தம்) கொடுக்கப்பட்டஅவஸரமுடையவராக (ஆனர்.)

தா-ம்—இவ்வித மவ்வானரேந்திரன் சதுரங்கஸைந்நியத்தோடும், தநுச்சரசஸ்திராதி ஆயுதங்களோடும், திவ்விய ரதங்களாகிற வாகனங்களோடும்கூடி மிகுந்த அட்டஹாஸத்துடன் யுத்தத்திற்குவந்த ஸேனாபதிகளைவரையும் யுத்தஞ்செய்து கொன்று இராக்ஷதரீந்த அந்த ஸமயத்தில் கொஞ்சம் சிரமபரிகாரமடைய மறுபடி யத்தோரணத்தையே சேர்ந்து, பிரளயகாலமிருத்தியுபோல் விளங்கினர்.

ஸ்ங்மநோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

நாற்பத்தாறாவது ஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

நாற்பத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

౧. సేనాపతీన్ పంచ స తు ప్రమాపితాన్ హనూమతా సానుచరాన్ సవాహనాన్। సమీక్ష్య రాజా సమరోద్ధతోన్ముఖం కుమారమక్షం ప్రసమైక్షతాగ్రతః॥

௧. ஸேநாபதீந் பஞ்ச ஸ து ப்ரமாபிதாந் ஹநூமதா ஸாநுசராந் ஸவாஹநாந்। [ஜகதீ॥
ஸமீக்ஷ்ய ராஜா ஸமரோத்ததோந்முகம் குமாரமக்ஷம் ப்ரஸமைக்ஷதாக்ரத:॥

௧. ஸேநாபதீந்பஞ்சஸதுப்ரமாபிதாந்ஹநூமதாஸாநுசராந்ஸவாஹநாந்।
ஸமீக்ஷ்யராஜாஸமரோத்ததோந்முகம்குமாரமக்ஷம்ப்ரஸமைக்ஷதாக்ரத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராஜா-ஸঃ	இராக்ஷஸராஜாவான-அந்தஇராவணன்	ப்ரமாபிதாந்	அடிக்கப்பட்டவர்களாக
ஸாநுசராந்-ஸவாஹநாந்-பின்தொடரப்பட்டவர்களும்-வாஹனத்தோடு கூடினவர்களும்		ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து [முகத்தையுடைய
பஞ்ச-ஸேநாபதீந்	ஐவர்களுமான-ஸேனாபதிகளை	ஸமரோத்ததோந்முகம்-யுத்தத்தின்பொருட்டு உயரவெடுத்த	
ஹநுமதா	ஹனுமாரால்	அக்ஷம்-குமாரம்	அக்ஷனென்கிற-புத்திரனை
		அக்ரதঃ-ப்ரஸமைக்ஷத-எதிரில்பார்த்தான்.	

தா-ம்.—இவ்விதம்சதுரங்கஸைந்நியங்களாற் பின்றொடரப்பட்டுத் திவ்வியரதங்களிலேறி வீரகோஷத்துடன் வெளிவந்தஸேனாபதிகளும் மாருதியால் மடிந்தனரெனக்கேட்டுஇலங்காதிபதியானவன் தன்னைச் சூழ்ந்துள்ளவர்களை யேறெடுத்துப்பார்க்கையில், அவனது இங்கிதமறிந்த குமாரனான அக்ஷனென்பவன் யுத்தத்திலாஸக்திகொண்டவனாய் முகத்தையுயர்த்துக்க, இராவணனுமதைக்கண்டு நோக்கினாலேயே ஆக்கியையிட்டனன்.

௨. స తస్య దృష్ట్యర్పణసంప్రచోదితః ప్రతాపవాన్ కాంచనచిత్రకార్ముకః। సముత్పపాతాథ సదస్యుదీరితో ద్విజాతిముఖ్యైర్హవిషేవపా[వకః॥

௨. സ തസ്യ ദൃഷ്ട്യർപ്പണസംപ്രചോദിതഃ പ്രതാപവാൻ കാഞ്ചനചിത്രകാർമ്മുകഃ।
സമുത്പപാതാഥ സദസ്യുദീരിതോ ദ്വിജാതിമുഖ്യൈർഹവിഷേവ പാവകഃ॥

௨. ஸதஸ்யத்ருஷ்ட்யர்பணஸம்ப்ரசோதிதঃப்ரதாபவாந்காஞ்சநசித்ரகார்முகঃ॥
ஸமுத்பபாதாதஸதஸ்யுதீரிதோத்விஜாதிமுக்யைர்ஹவிஷேவபாவகঃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-ப்ரதாபவாந்	பிறகு-பிரபாவத்தையுடைய (அவ்வக்ஷகுமாரன்)		யுடையவனாக
தஸ்ய	அந்தராவணனுடைய	ஸதஸி	ஸபையில்
த்ருஷ்ட்யர்பணஸம்ப்ரசோதிதঃ-பார்வையைக்கொடுப்பதனால் ஏவப்பட்டவனாகையால் [னை		த்விஜாதிமுக்யைঃ	பிராம்ஹணசிரேஷ்டர்களால்
		ஹவிஷா	ஆஜ்யாயாஹுதியால்
		உதீரிதঃ-பாவகஇவ	விருத்தி செய்யப்பட்ட-அக்னிபோல்
காஞ்சநசித்ரகார்முகঃ-ஸ்வர்ணத்தால் விசித்திரமான தனுஸ்		ஸமுத்பபாத	மேலெழுந்தனன்.

தா-ம்.—மஹாப்பிரதாபசாலியான அவ்வக்ஷகுமாரன் பிதாவினது நோக்கின லாக்கியைத்தெரிந்துகொண்டு, மறைமுறைவழுவாது மந்திரங்களோதி ஆஜ்யாத்யாஹுதிகளால் பிரம்ஹகுலத்தவரபிவிர்த்திசெய்யும் ஹோமாக்கினிபோல்ஜ்வலித்தது, மின்போற் பளபளக்கிற காஞ்சனமயமான கூர்வேலைக்கையிலேந்தி அந்த இராவணஸதஸ்ஸில் மேலெழுந்தனன்.

௩. తతో మహద్బాలదివాకరప్రభం ప్రతప్తజాంబూనదజాలసంతతమ్। రథం సమాస్థాయ యయౌ స వీర్యవాన్ మహాహరిం తం ప్రతి నైరృత[ర్షభః॥

௩. തതോ മഹദ്ബാലദിവാകരപ്രഭം പ്രതപ്തജാംബൂനദജാലസന്തതം।
രഥം സമാസ്ഥായ യയൌ സ വീര്യവാൻ മഹാഹരിം തം പ്രതി നൈർരുതർഷഭഃ॥

௩. ததோமஹத்பாலதிவாகரப்ரபம்ப்ரதப்தஜாம்பூநதஜாலஸந்ததம்॥
ரதம்ஸமாஸ்தாயயயௌஸவீர்யவாந்மஹாஹரிம்தம்ப்ரதிநைர்ருதர்ஷபঃ।

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ததঃ	அதற்குப்பிறகு		[காந்தியுடையதும்
வீர்யவாந்	பராக்கிரமமுடைய	பாலதிவாகரப்ரபம்- பாலஸூரியனுடைய காந்தியையொத்த	
ஸঃ-நைர்ருதர்ஷபঃ	அந்தராக்ஷஸசிரேஷ்டனானவன்	ப்ரதப்தஜாம்பூநதஜாலஸந்ததம்-உருக்கிவிட்டதங்கத்தின் ஸமூகத்தால் வியாப்தமானதும்	
தம்	அந்த	மஹத்-ரதம்	பெரியதுமான-தேரை
மஹாஹரிம்ப்ரதி	பெருங்குரங்கைப்பற்றி	ஸமாஸ்த்தாய-யயௌ	ஏறி-சென்றான்.

தா-ம்.—பிறகு திண்மைநிறைந்த அவ்விராக்ஷதக்காளை அனேகவரக்கரை நிபாதஞ்செய்துநிற்கிற ஹநுமானைக்கட்டி வருநிமித்தம் ஹேமமயமாய்ப் பாலஸூரியமண்டலம்போல் ஜ்வலிக்கிற வோர்பெரியரதத்திலேறிக்கொண்டு யுத்தரங்கஞ்சென்றனன்.

௪. తతః స తపః సంగ్రహసంచయార్జితం ప్రతప్తజాంబూనదజాలశోభితమ్। పతాకినం రత్నవిభూషితధ్వజం మనోజవాష్టాశ్వవరైః సుయోజితమ్॥

௫. సురాసురాధృష్యమసంగచారిణం రవిప్రభం వ్యోమచరం సమాహితమ్। సతూణమష్టాసినిబద్ధబంధురం యథాక్రమావేశితశక్తితోమరమ్॥

௬. విరాజమానం ప్రతిపూర్ణవస్తునా సహేమదామ్నా శశిసూర్యవర్చసా। దివాకరాభం రథమాస్థితస్తతః స నిర్జగామామరతుల్యవిక్రమః॥

௪. തതഃ സ തപഃ സംഗ്രഹസഞ്ചയാർജ്ജിതം പ്രതപ്തജാംബൂനദജാലശോഭിതം।
പതാകിനം രത്നവിഭൂഷിതധ്വജം മനോജവാഷ്ടാശ്വവരൈഃ സുയോജിതം॥

௫. സുരാസുരാധൃഷ്യമസംഗചാരിണം രവിപ്രഭം വ്യോമചരം സമാഹിതം।
സതൂണമഷ്ടാസിനിബദ്ധബന്ധുരം യഥാക്രമാവേശിതശക്തിതോമരം॥

௬. വിരാജമാനം പ്രതിപൂർണ്ണവസ്തുനാ സഹേമദാമ്നാ ശശിസൂര്യവർച്ചസാ।
ദിവാകരാഭം രഥമാസ്ഥിതസ്തതഃ സ നിർജ്ജഗാമാമരതുല്യവിക്രമഃ॥

ச. ததஸ்தபஸ்ஸங்க்ரஹஸஞ்சயார்ஜிதம்ப்ரதப்தஜாம்பூநதஜாலஶோபிதம்॥
பதாகிநம்ரத்நவிபூஷிதத்வஜம்மநோஜவாஷ்டாஶ்வவராஸ்ஸுயோஜிதம்।

ரு. ஸுராஸுராத்ருஷ்யமஸங்கசாரிணம்ரவிப்ரபம்வ்யோமசரம்ஸமாஹிதம்॥
ஸதூணமஷ்டாஸிநிபத்தபந்துரம்யதாக்ரமாவேஶிதஶக்திதோமரம்।

சூ. விராஜமாநம்ப்ரதிபூர்ணவஸ்துநாஸஹேமதாம்நாஶஶிஸூர்யவர்ச்சஸா॥
திவாகராபம்ரதமாஸ்த்திதஸ்ததஸ்ஸநிர்ஜகாமாமரதுல்யவிக்ரம:॥

பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு
அமரதுல்யவிக்ரம:-ஸ:-	தேவர்களுக்குநிகரான பராக்கிரமமுடைய-அவ்வக்ஷன்
தபஸ்ஸங்க்ரஹஸஞ்சயார்ஜிதம் -	தபோனுஷ்டானத்தினுடையஸமூகத்தால்ஸம்பாதிக்கப்பட்டதும்
ப்ரதப்தஜாம்பூநதஜாலஶோபிதம்-	உருக்கினதங்கத்தாலியற்றப்பட்டஜன்னல்களால்பிரகாசிக்கிறதும்
பதாகிநம்	டக்கயத்தையுடையதும்
ரத்நவிபூஷிதத்வஜம்	ரத்தினத்தாலலங்கரிக்கப்பட்டத்வஜத்தையுடையதும்
மநோஜவாஷ்டாஶ்வவரை: -	மனோவேகம்போன்ற வேகத்தையுடைய எட்டுக்குதிரைசிரேஷ்டங்களால்
ஸுயோஜிதம்	நன்றாகச்சேர்க்கப்பட்டதும்
ஸுராஸுராத்ருஷ்யம்-	தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும்தடுக்கமுடியாததும்
அஸங்கசாரிணம்	ஸம்பந்தமில்லாமல்ஸஞ்சரிக்கவல்லதும்
ரவிப்ரபம்	ஸூரியனுடைய காந்திக்குநிகரானகாந்தியையுடையதும்

பதம்.	உரை.
வ்யோமசரம்	வானிடையில்ஸஞ்சரிக்கவல்லதும்
ஸதூணம்	அம்பறாத்தூணியோடுகூடியதும்
அஷ்டாஸிநிபத்தபந்துரம் -	எட்டுக்கத்திகள் கட்டியிருப்பதால் அழகாயிருப்பதும்
யதாக்ரமாவேஶிதசக்திதோமரம் -	வரிசையாகக்கட்டப்பட்டிருக்கிறசக்திதோமரம்இவைகளையுடையதும்
ஸஹேமதாம்நா	ஸ்வர்ணத்தின்காந்தியோடுகூடினதாகையால்
ஶஶிஸூர்யவர்ச்சஸா -	ஸூரியசந்திரனுடைய ஒளியைப்போன்ற ஒளியையுடையதும்
பரிபூர்ணவஸ்துநா	ஸம்பூர்ணமான யுத்தஸாமக்கிரியினால்
விராஜமாநம்	பிரகாசிக்கப்பட்டதும்
திவாகராபம்	ஸூரியனுடையபிரகாசம்போன்றபிரகாசமுடையதும்
ஸமாஹிதம்	பிரயாணத்திற்குசிதமுமான
ரதம்-ஆஸ்த்தித:	இரதத்தை-ஏறி
தத:-நிர்ஜகாம	பின்பு-சென்றான்.

(ச-மு-சூ-ல்) தா-ம்—தேவர்களுக்குநிகரான விக்கிரமமுடைய அவ்வக்ஷனுடைய மஹாரதம் அத்யுத்புதசோபையோடுவிளங்கிற்று. இஷ்டதேவதை மஹாதபஸ்ஸிற்குகந்து அவனுக்களித்த உத்தமப்பிரஸாதமது. ஹேமஜாலங்களும், ஸ்வர்ணரத்தினபதாக த்வஜங்களும் அதிவிசித்திரமாக விளங்கின. மனோவேக துல்லியமாகச் செல்லக்கூடிய அச்வங்களெட்டு பூட்டப்பட்டிருந்தன. தேவாஸுரரும் தடுக்கமுடியாத வேகமுடைய தவ்விரதம். உபகரணம் யாதுமின்றி ஸ்வேச்சையாய் ஸஞ்சரிக்கவல்ல தவ்விரதம். ஸூரியனுக்கு நிகரான தேஜஸ்ஸுடையது. ஆகாசஸஞ்சார ஸாமர்த்தியமுள்ளது. அக்ஷயதூணத்தோடு கூடியிருந்தது. அதிதீக்ஷ்ணமான கத்திகளெட்டோடு கூடியழகாயிருந்தது. கிரமமாகக்கட்டப்பட்ட சக்திதோமரங்களொடு கூடியிருந்தது. யுத்தத்திற்குசிதமான ஸகலஸாமக்கிரிகளோடும் நிறைந்திருந்தது. அத்யத்புதசோபை, அதிதீப்தமான தேஜஸ்ஸு, மதிரவியென மதிக்குஞ்சோதி! இப்படிப்பட்ட மகாப்பிரகாசமுடையதாய், தேவதாப்பிரஸாதமாய், புரவிபூட்டிப் பிரயாணஸித்தமாய் நின்ற, மண்ணுலகைச்சேர்ந்த மார்த்தாண்டமண்டலமோவென்றுசங்கிக்கத்தக்க, இரதத்திலேறி அக்ஷன் அஞ்சனபுத்திரனேடு பொருதப்போந்தனன்.

௭. [illegible]

எ. [illegible]
[illegible]

எ. ஸபூரயந்கஞ்சமஹீஞ்சஸாசலாம்துரங்கமாதங்கமஹாரதஸ்வநை:॥
பலைஸ்ஸமேதைஸ்ஸஹதோரணஸ்திதம்ஸமர்த்தமாஸீநமுபாகமத்கபிம்।

பதம்.	உரை.
ஸ:	அவ்வக்ஷகுமாரன்
கஞ்ச	ஆகாசத்தையும்
ஸாசலாம்	பர்வதத்தோடுகூடின
மஹீஞ்ச	பூமியையும் [களுடையசப்தங்களால்
துரங்கமாதங்கமஹாரதஸ்வநை:-	குதிரை யானை ரதம் இவை
பூரயந்	நிறைத்துக்கொண்டு

பதம்.	உரை.
ஸமேதை:-பலைஸ்ஸஹ -	ஒன்றுசேர்ந்த-ஸைன்னியங்களோடுகூடிக்கொண்டவனாக
ரணஸ்த்திதம்	யுத்தரங்கத்திலிருப்பவரும்
ஸமர்த்தம்	போர்செய்யவல்லவனும்
ஆஸீநம்-கபிம்	உட்காந்திருப்பவருமான-ஹநுமானை
உபாகமத்	ஸமீபித்தான்.

தா-ம்—இவ்வித ஆடம்பரத்துடனக்ஷன் புறப்பட, அளவற்ற ஸைந்நியம் அவனைச்சூழ்ந்து புறப்பட்டது. இரதாசுவகஜத்துவனிகள் விண்ணிடை வியாபித்தன, பர்வதங்களைப்பிளந்தன, பூமியைநடுங்கும்படி செய்தன. இவ்வளவு பயங்கரமான ஸைந்நியமுழக்கத்துடன் உத்கிருஷ்டரதத்திலேறி வானரனைத்தேடிவருமவ்விராவணபுத்திரன், அரக்கர்குழாங்க ளனேகங்களை மடித்து, இன்ன மிவர்பல மெவ்வளவென் றறியும்வண்ணம், பிரபலவீரன் வருகிறானேயென்கிற பரபரப்பின்றி நிர்ப்பயராய், நிராயாஸராய், போர்க்களத்திற் பொருந்தி வீற்றிருக்கும் பவனதனயனுடைய ஸமீபத்தை யடைந்தனன்.

౮. స తం సమాసాద్య హరిం హరీక్షణో యుగాన్తకాలాగ్నిమివ ప్రజాక్షయే। అవస్థితం విస్మితజాతసంభ్రమః సమైక్షతాక్షో బహుమానచక్షుషా॥

௮. ஸதம்ஸமாஸாத்யஹரிம்ஹரீக்ஷணோயுகாந்தகாலாக்நிமிவப்ரஜாக்ஷயே।
அவஸ்த்திதம்விஸ்மிதஜாதஸம்ப்ரமஸ்ஸமைக்ஷதாக்ஷோபஹுமாநசக்ஷுஷா॥

௮. ஸதம்ஸமாஸாத்யஹரிம்ஹரீக்ஷணோயுகாந்தகாலாக்நிமிவப்ரஜாக்ஷயே।
அவஸ்த்திதம்விஸ்மிதஜாதஸம்ப்ரமஸ்ஸமைக்ஷதாக்ஷோபஹுமாநசக்ஷுஷா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரீக்ஷண:	சிங்கத்தின்கண்களையொத்த கண்களை யுடையவனான	யுகாந்தகாலாக்நிமிவ	பிரளயகாலாக்கினியைப்போலே
ஸ:-அக்ஷ:	அந்த-அக்ஷனானவன்	தம்-ஹரிம்-ஸமாஸாத்ய-அந்த-வானரனை-அடைந்து	
ப்ரஜாக்ஷயே	ஜனங்களுடையநாசத்தில்	விஸ்மிதஜாதஸம்ப்ரம: - ஆச்சரியத்தாலேயுண்டானபரபரப்பு	
அவஸ்த்திதம்	பிரவர்த்தித்த	பஹுமாநசக்ஷுஷா-கௌரவதிருஷ்டியாலே [டையவனாக	
		ஸமைக்ஷத	நன்றாகப்பார்த்தான்.

தா-ம்—ஸிம்ஹநேத்திரங்கள்போல் அக்கினிகணங்களைச் சொரிகிற நேத்திரங்களோடு, பிரபஞ்ச வினாசகாலத்திலுண்டாகும் காலாக்கினிபோல் ஜ்வலித்து மஹாகோபத்துட னவ்வக்ஷன் யுத்தபூமி சேர்ந்தனன், அங்கு ஏகைகராய் எதிர்நோக்கி நிற்கும் வானரவீரனைக்கண்ணுற்றனன். உடனே, நிற்பதோ வொரு குரங்கு! மடிந்தவரோ எண்ணிறந்த அரக்கவீரர்! என்ன விக்கிரமவிசேஷ மிவ்வானரனுக்கென்று ஆச்சரியமடைந்து, அதனால் கொஞ்சம் பரப்புற்று, ஹநுமானிடத்தில் கௌரவபாவங்கொண்டவனா யவனை நன்றாகப்பார்த்தனன்.

౯. స తస్య వేగం చ కపేర్మహాత్మనః పరాక్రమం చారిషు పార్థివాత్మజః। విచారయన్ స్వం చ బలం మహాబలో హిమక్షయే సూర్య ఇవాభివర్ధతే॥

௯. ஸதஸ்யவேகஞ்சகபேர்மஹாத்மந:பராக்ரமஞ்சாரிஷுபார்த்திவாத்மஜ:॥
விசாரயந்ஸ்வஞ்சபலம்மஹாபலோஹிமக்ஷயேஸூர்யஇவாபிவர்த்ததே।

௯. ஸதஸ்யவேகஞ்சகபேர்மஹாத்மந:பராக்ரமஞ்சாரிஷுபார்த்திவாத்மஜ:॥
விசாரயந்ஸ்வஞ்சபலம்மஹாபலோஹிமக்ஷயேஸூர்யஇவாபிவர்த்ததே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபல:	மிகபலமுடைய	பராக்ரமஞ்ச	ஸாமர்த்தியத்தையும்
ஸ:-பார்த்திவாத்மஜ: - அந்த-ராக்ஷஸராஜபுத்திரன்		ஸ்வம்-பலம்	தன்னுடையதான-பலத்தையும்
மஹாத்மந:-தஸ்ய-கபே:-வேகம் - வெகுதைர்யமுடைய- அவ்வனுமானுடைய-வேகத்தையும்		விசாரயந்	நிச்சியாகின்றுகொண்டு
		ஹிமக்ஷயே	பனியின்நாசத்தில் [ன்.
அரிஷு	சத்துருக்களிடங்களில்	ஸூர்யஇவ-அபிவர்த்ததே-கதிரவன்போல்-விருத்தியடைந்தா	

தா-ம்—மஹாபலவானும் புத்திமானுமான அவ்விராவணபுத்திரன் ஹநுமத்விக்கிரமத்தையும் பலத்தையும் வேகத்தையும் அவருடைய கிருத்தியமஹிமையாலூகித்துத் தனதுபலாபலங்களையும சத்துருபலாபலங்களையுந் தீர்க்கமாக விசாரித்துப் பிறகு பனியழிந்தவுடன்விளங்கும் கதிரவன்போ லத்யுக்கிரதேஜஸ்வியாய் விர்த்தியடைந்தனன்.

౧౦. స జాతమన్యుః ప్రసమీక్ష్య విక్రమం స్థిరం స్థితః సంయతి దుర్నివారణమ్॥ సమాహితాత్మా హనుమన్తమాహవే ప్రచోదయామాస శితైః శరైస్త్రిభిః॥

௧௦. ஸஜாதமந்யு:ப்ரஸமீக்ஷ்யவிக்ரமம்ஸ்திரம்ஸ்த்திதஸ்ஸம்யதிதுர்நிவாரணம்॥
ஸமாஹிதாத்மாஹநுமந்தமாஹவேப்ரசோதயாமாஸஶிதைஸ்ஶரைஸ்த்ரிபி:।

௧௦. ஸஜாதமந்யு:ப்ரஸமீக்ஷ்யவிக்ரமம்ஸ்திரம்ஸ்த்திதஸ்ஸம்யதிதுர்நிவாரணம்॥
ஸமாஹிதாத்மாஹநுமந்தமாஹவேப்ரசோதயாமாஸஶைராஸ்த்ரிபிஶ்ஶிதை:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ஸமாஹிதாத்மா	அவ்வக்ஷன்-நிச்சயிக்கப்பட்டமனதை யுடையவனாக [யபராக்கிரமத்தை	ஸம்யதி-ஸ்த்திரம்-ஸத்தித:- யுத்தரங்கத்தில்-நன்றாக-இருக்கி	
துர்நிவாரணம்-விக்ரமம்-தடுக்கக்கூடாததான(ஹநுமானுடை		ஹநுமந்தம்	ஹனுமானை [றவனாய்க்கொண்டு
ப்ரஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து (அதனால்)	ஶிதை:-த்ரிபி: ஶரை:-தீக்ஷணமானவும்-மூன்றுசரமான-பா	
ஜாதமந்யு:	உண்டானகோபத்தையுடையவனாய்	ஆஹவே	யுத்தத்தில் [ணங்களால்
		ப்ரசோதயாமாஸ	ஏவினான்.

தா-ம்—இவ்விதம் தேஜோவிர்த்தியடைந்த அவ்வக்ஷகுமாரன் மாருதியோடு போர்புரிய நிச்சயித்து, அவரது துஸ்ஸகவிக்கிரமத்தை நன்றாயோர்ந்து அதற்கிணங்கத் தானும்வெகுகோபங்கொண்டவனாய் யுத்தரங்கத்தில் ஸ்த்திரமாக நின்றுகொண்டு, தன்னிடத்துள்ள திடசரங்களில் மூன்று சரசிரேஷ்டங்களை ஹநுமான்மீதுதொடுத்து அவனை யுத்தத்திற்கு பலாத்கரித்தனன்.

౧౧. తతః కపిం తం ప్రసమీక్ష్య గర్వితం జితశ్రమం శత్రుపరాజయోర్జితమ్॥ అవైక్షతాక్షః సముదీర్ణమానసః సబాణపాణిః ప్రగృహీతకార్ముకః॥

௧௧. ததஃகபிம்தம்ப்ரஸமீக்ஷ்யகர்விதம்ஜிதஶ்ரமம்ஶத்ருபராஜயோர்ஜிதம்॥
அவைக்ஷதாக்ஷஸ்ஸமுதீர்ணமாநஸஸ்ஸபாணபாணி:ப்ரக்ருஹீதகார்முக:।

கக. ததःகபிந்தம்ப்ரஸமீக்ஷ்யவிக்ரமம்ஜிதஶ்ரமம்ஶத்ருபராஜயோர்ஜிதம்॥
அவைக்ஷதாக்ஷஸ்ஸமுதீர்ணமாநஸஸ்ஸபாணபாணிःப்ரக்ருஹீதகார்முகः॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததः-ஸः-அக்ஷः	பிறகு-அந்த-அக்ஷன்	ஸமுதீர்ணமாநஸः	(எனக்குதகுந்த வீரனுடன் போர்கிடைத்ததென்று) ஸம்பூர்ணமானமனதையுடையவனாய்
கர்விதம்	கர்வத்தையுடையவரும்	பாணபாணிः	சரங்களைக்கையிலுடையவனாயும்
ஜிதஶ்ரமம்	ஜயிக்கப்பட்ட யுத்தசிரமத்தையுடையவரும்	ப்ரக்ருஹீதகார்முகः	தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதனுஸ்ஸையுடையவனுமாக
ஶத்ருபராஜயோர்ஜிதம்-பகைவர்களுடைய அவமானத்தினால்	(பலமுடையவருமான)	அவைக்ஷத	(ஹனுமானை) பார்த்தான்.
தம்-கபிம்-ப்ரஸமீக்ஷ்ய	அந்த-ஹனுமானைப்பார்த்து		

தா-ம்—இவ்விதம் யுத்தஸங்கல்பனை யுபக்கிரமித்த அவ்வக்ஷகுமாரன், பகைவர் குழாங்களைப் போர்க்களத்தில் வீட்டி ஜயசிலராய், சிரமலேசமு மற்றவராய், சத்துருவீரியபக்னத்தால் மேன்மேலும் விர்த்தியடைந்த பலமுடையவராய், இறுமாந்து அக்ஷபாணங்களை அலக்ஷ்யமாக வாங்கிகின்ற வானரேந்திரனை நன்றாகக் கண்ணுற்றனன். ஸதிருசமான ஆண்மையுடைய வீரனேடு போர்கலக்க ஸமயம் வாய்த்ததேயென்று ஸந்தோஷித்தனன். இருகைகளிலும் வில்லும் சரமுமேந்தி யுத்தாபிநிவேசனாய் மறுபடி மாருதியை யுற்றுப்பார்த்தனன்.

౧౨. స హేమనిష్కాంగదచారుకుండలస్సమాససాదాశుపరాక్రమః కపిమ్। తయోర్బభూవాప్రతిమస్సమాగమస్సురాసురాణామపి సంభ్రమప్ర
கஉ. സ ഹേമനിഷ്കാംഗദചാരുകുണ്ഡലസ്സമാസസാദാശുപരാക്രമഃ കപിം॥ [దః।
തയോർബ്ബഭൂവാപ്രതിമസ്സമാഗമസ്സുരാസുരാണാമപി സംഭ്രമപ്രദഃ।
கஉ. ஸஹேமநிஷ்காங்கதசாருகுண்டலஸ்ஸமாஸஸாதாஶுபராக்ரமःகபிம்॥
தயோர்பபூவாப்ரதிமஸ்ஸமாகமஸ்ஸுராஸுராணாமபிஸம்ப்ரமப்ரதः।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேமநிஷ்காங்கதசாருகுண்டலः	ஸ்வர்ணபதகங்கள் அழகான கர்ணபூஷணங்கள் இவைகளையுடையவனும்	ஸுராஸுராணாமபி	தேவாஸுரர்களுக்கும்
பராக்ரமः	சத்துருக்களை ஜயிக்கும்படியானஸாமர்த்தியமுமுடைய	ஸம்ப்ரமப்ரதः	உபத்திரவத்தைக்கொடுப்பதனால்
ஸः	அந்த(அக்ஷன்) [ன்	அப்ரதிமः	உபமானமில்லாத
கபிம்-ஆஶு-ஸமாஸஸாத-வானரனை-சீக்கிரமாக-அடைந்தா		ஸமாகமः	சேர்க்கையானது (அல்லதுயுத்தம்)
		தயோः	அந்த-அக்ஷவானராளுக்கு
		பபூவ	உண்டாயிற்று.

தா-ம்—கண்டத்திலும் தோள்களிலும் கர்ணங்களிலும் ஸ்வர்ணாபரணங்களை யணிந்துள்ள பராக்கிரமசாலியான அவ்வக்ஷகுமாரன் ஹநுமானேடு யுத்தஞ்செய்ய அதிவிரைவாகச் சென்றனன். இருவர்க்கும், தேவாஸுரருங்கண்டு நடுங்கி பதைக்கும்படி, உவமையிடுவதற்குரிய அப்பேர்ப்பட்ட பயங்கரமானயுத்தம் ஸம்பவித்தது.

౧౩. రరాస భూమిర్నతతాప భానుమాన్ వవౌ న వాయుః ప్రచచాల చాచలః। కపేః కుమారస్య చ వీక్ష్య సంయుగం ననాద చ ద్యౌరుదధిశ్చ చు
கங. രരാസ ഭൂമിർന്നതതാപ ഭാനുമാൻ വവൌ ന വായുഃ പ്രചചാല ചാചലഃ॥ [క్షుభే।
കപേഃ കുമാരസ്യ ച വീക്ഷ്യ സംയുഗം നനാദ ച ദ്യൗരുദധിശ്ച ചുക്ഷുഭേ।
கங. ரராஸபூமிர்நததாபபாநுமாந்வவௌநவாயுःப்ரசசாலசாசலः॥
கபேःகுமாரஸ்யசவீக்ஷ்யஸம்யுகம்நநாதசத்யௌருததிஶ்சசுக்ஷுபே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபேः	வானரத்தினுடையவும்	நததாப	பிரகாசிக்கவில்லை
குமாரஸ்யச-ஸம்யுகம்	அக்ஷகுமாரனுடையவும்-யுத்தத்தை	வாயுः-நவவௌ	காற்றானது (பலமாக) அடிக்கவில்லை
வீக்ஷ்ய-பூமிः-ரராஸ	பார்த்து-பூமியானது - நடுக்கலுற்றது	அசலஶ்ச-ப்ரசசால	மலையும்-மிகவும்அசைந்தாடிற்று
பாநுமாந்	ஸூரியனானவன் (இவ்விருவருக்கும் பயந்து)	த்யௌः-நநாத	ஆகாசமானது-தவனித்தது
		உததிஶ்ச-சுக்ஷுபே	ஸமுத்திரங்கூட-கலங்கிவிட்டது.

தா-ம்—ஹநுமானு மக்ஷகுமாரனும் மஹாயுத்தஞ்செய்கையில் பூமி நடுங்கிற்று, ஸூரியன் பிரகாசமிழந்தனன், வாயுஸ்தம்பித்தது, பர்வதங்க ளசைந்தாடின, ஆகாசம் பேரொலியோடு கதறிற்று, ஸமுத்திரம் குழம்பிக்கலங்கிவிட்டது. இவ்வளவு பயங்கரமாக அவ்விருவரும் போர்செய்தனர்.

౧౪. తతస్స వీరస్సుముఖాన్పతత్రిణస్సువర్ణపుంఖాన్ సవిషానివోరగాన్। సమాధిసంయోగవిమోక్షతత్త్వవిచ్ఛరానథ త్రీన్ కపిమూర్ధ్న్యపా
கச. തതസ്സ വീരസ്സുമുഖാൻ പതത്രിണസ്സുവർണ്ണപുംഖാൻ സവിഷാനിവോരഗാൻ॥ [తయత్।
സമാധിസംയോഗവിമോക്ഷതത്ത്വവിച്ഛരാനഥ ത്രീൻ കപിമൂർദ്ധ്ന്യപാതയത്।

கச. ததஸ்ஸவீரஸ்ஸுமுகாந்பதத்ரிணஸ்ஸுவர்ணபுங்காந்ஸவிஷாநிவோரகாந்।।
ஸமாதிஸம்யோகவிமோக்ஷதத்வவிச்சராநதத்ரீந்கபிமூர்த்ந்யபாதயத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததః-ஸமாதிஸம்யோகவிமோக்ஷதத்வவித்-பிறகு-குறிப்பிட்டதைஅறிவதிலும்பாணத்தைப்பூட்டுவதிலும்பிரயோகம்பண்ணுவதிலும் இவைகளுடையயதார்த்தத்தையறிந்த	ஸுவர்ணபுங்காந்	ஸ்வர்ணப்பிடிகளையுடையதுமான
		த்ரீந்-ஶராந்	மூன்றுகளான-பாணங்களை
		ஸவிஷாந்	விஷத்தோடேகூடின
		உரகாநிவ	ஸர்ப்பங்களைப்போலே
வீரஃ-ஸஃ	சூரனுமான-அந்தஅக்ஷன்	அத	(பாணங்களைவில்லிற்றொடுத்தபிறகு)
ஸுமுகாந்	மிககூர்மையுடையதும்	கபிமூர்த்நி	ஹநுமானுடையசிரஸில்
பதத்ரிணஃ	இறகுகளையுடையதும்	அபாதயத்	பிரயோகித்தான்.

தா-ம்—இரணதீரனும் தனுர்வித்தையில் நிபுணனுமான அவ்வக்ஷகுமாரன் அதிதீக்ஷ்ணமான கூர்மையுடையனவும், இரக்கைகளோடு கூடினவும், ஸ்வர்ணக்கட்டுகளுள்ளனவுமான மூன்று சரசிரேஷ்டங்களை காணிற்பூட்டிக் கர்ணாந்தமளவிலிழுத்துத் தனது பூர்ணபலத்துடன், ஜ்வாலாவிஷத்தைக் கக்கிக்கொண்டுவரும் ஸர்ப்பத்திரயம்போல், அக்கினி ஜ்வாலையைக் கக்கிக்கொண்டுபோகும்படி ஹநுமானது சிரஸைக்குறித்து விடுத்தனன்.

౧౫ స తైశ్శరైర్మూర్ధ్ని సమం నిపాతితైః క్షరత్సృగ్దిగ్ధవివృత్తలోచనః। నవోదితాదిత్యనిభః శరాంశుమాన్ వ్యరాజతాదిత్య ఇవాంశుమాలికః॥

கரு. [illegible]
[illegible]

கரு. ஸதைஶ்ஶரைர்மூர்த்நிஸமம்நிபாதிதைஃக்ஷரத்ஸ்ருக்திக்தவிவ்ருத்தலோசநஃ।।
நவோதிதாதித்யநிபஶ்ஶராம்ஶுமாந்வ்யராஜதாதித்யஇவாம்ஶுமாலிகஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மூர்த்நி	சிரஸில்	நவோதிதாதித்யநிபஃ	அப்போதுதித்த ஆதித்யனுக்குநிகரானவரும் (சிவந்தவரென்னுதல்)
ஸமம்-நிபாதிதைஃ	ஒரேதடவையாகப்-பிரயோகிக்கப்பட்ட	ஶராம்ஶுமாந்	கிரணங்களைப்போலேசரங்களையுடை
தைஃ-ஶரைஃ	அந்த-பாணங்களினாலே	அம்ஶுமாலிகஃ	கிரணவரிசைகளையுடைய [யவனுகையால்
க்ஷரத்ஸ்ருக்திக்தவிவ்ருத்தலோசநஃ	ஒழுகுகிறஇரத்தத்தினாலே பூசப்பட்டிருக்கிறவரும் சுழற்றப்பட்டகண்களையுடையவரும்	ஆதித்யஇவ	ஸூரியனைப்போலே
		வ்யராஜத	பிரகாசித்தார்.

தா-ம்—ஏககாலத்தி லக்ஷனாற் பிரயோகிக்கப்பட்ட அம்மூன்று பாணங்களும் அசனிகள்போல் ஹநுமான் சிரஸில் விழ உடனே கபகபவென்று ருதிரப்பிரவாகம் வெளிவந்தது. கண்களை நன்றாக விழித்துப்பார்த்தனர். இரத்தமயமாய், பொத்தண்ட சரங்களோடு இளங்கதிர்போல் ஜ்வலிக்கிற அவ்வானரேந்திரன், கிரணங்களாகிற சரங்களுடைய ஆதித்தியனுக்கு நிகராக விளங்கினர்.

౧౬. తతస్స పింగాధిపమంత్రిసత్తమస్సమీక్ష్య తం రాజవరాత్మజం రణే। ఉదగ్రచిత్రాయుధచిత్రకార్ముకం జహర్ష చాపూర్యత చాహవోన్ముఖః॥

கசு. [illegible] [கஃ।।
[illegible]

கசு. ததஸ்ஸபிங்காதிபமந்த்ரிஸத்தமஸ்ஸமீக்ஷ்யதம்ராஜவராத்மஜம்ரணே।।
உதக்ரசித்ராயுதசித்ரகார்முகம்ஜஹர்ஷசாபூர்யதசாஹவோந்முகஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-பிங்காதிபமந்த்ரிஸத்தமஃ	பிற்பாடு-சுக்கிரீவனுடைய-மந்திரிசிரேஷ்டரான	ராஜவராத்மஜம்-தம்	ராக்ஷஸராஜபுத்திரனுமான - அவ்வ
		ரணே-ஸமீக்ஷ்ய	யுத்தத்தில்பார்த்து [க்ஷனை
ஸஃ	அவ்வனுமாரானவர்	ஆஹவோந்முகஃ	யுத்தாபிமுகராக
உதக்ரசித்ராயுதசித்ரகார்முகம்	பயங்கரமும்விசித்திரமுமான ஆயுதத்தையும் தனுஸ்ஸையுமுடையவனும்	ஜஹர்ஷ	கர்ஜித்தார்
		ஆபூர்யதச	பூரிக்கவும்பூரித்தார்.

தா-ம்—இவ்விதம் அக்ஷகுமாரனாற் பீடிக்கப்பட்ட அவ்வாயுபுத்திரன், தனுஸ்ஸு முதலிய பயங்கரமான ஆயுதங்களையுடையனும், ஸாக்ஷாத் இலங்காதிபதிக்குப் புத்திரனும், யுத்தாங்கத்தில் தன்னை யெதிர்த்து நிற்பவனுமான அவ்விளங்காளையைப்பார்த்து, யுத்தாபிநிவேசராய்க் கர்ஜித்தார், தேகவிர்த்தியுமடைந்தார்.

౧౭. సమందరాగ్రస్థ ఇవాంశుమాలికో వివృద్ధకోపో బలవీర్యసంయుతః। కుమారమక్షం సబలం సవాహనం దదాహ నేత్రాగ్నిమరీచిభిస్తదా॥

கஎ. [illegible]
[illegible]

கஎ. ஸமந்தராக்ரஸ்தஇவாம்ஶுமாலிகோவிவ்ருத்தகோபோபலவீர்யஸம்யுதஃ।
குமாரமக்ஷம்ஸபலம்ஸவாஹநம்ததாஹநேத்ராக்நிமரீசிபிஸ்ததா।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பலவீர்யஸம்யுத:-பலம்-பராக்கிரமம்இவைகளையுடையவரும்		ததா	அப்பொழுது
விவ்ருத்தகோப:-ஸ:-அதிகோபமுடையவருமான - அவ்வது		நேத்ராக்நிமரீசிபி:	நேத்திரங்களாகிற அக்கிஜ்வாலைகளால்
ஸபலம்	ஸைந்நியத்தோடுகூடினவனும்[மான்	மந்தராக்ரஸ்த்த:	மந்தரபர்வதத்தின் நுனியிலிருக்கிற
ஸவாஹநம்	வாஹனங்களோடுகூடினவனுமான	அம்ஸுமாலீஇவ	கதிரவன்போல்
அக்ஷம்-குமாரம்	அக்ஷனென்கிற-புத்திரனை	ததாஹ	தகித்தனர்.

தா-ம்.—சத்துருசரங்களாற் பீடிக்கப்பட்ட ஹநுமான் மிகக்கோபித்து, ஸைந்நியஸஹிதனும், இரதாரூடனும், அதிபலவானுமான அவ்வக்ஷகுமாரனை, உத்தராயணத்தில் மத்தியானத்தில் மந்தரபர்வதாக்கிரத்தையடைந்து பிரஜைகளைப் பீடிக்குமாதித்தியன்போல், அக்கினிஜ்வாலைபோற்சிவந்த தனதிருகண்களாலும் விழித்துப்பார்த்துத் தஹித்தனர்.

௧௮. తతస్స బాణాసనచిత్రకార్ముకః శరప్రవర్షో యుధి రాక్షసాంబుదః। శరాన్ ముమోచాశు హరీశ్వరాచలే వలాహకో వృష్టిమివాచలోత్తమే॥

கஅ. [illegible]

[illegible]

கஅ. ததஸ்ஸபாணாஸநசித்ரகார்முகஶ்ஶரப்ரவர்ஷோயுதிராக்ஷஸாம்புத:।
ஶராந்முமோசாஶுஹரீஶ்வராசலேவலாஹகோவ்ருஷ்டிமிவாசலோத்தமே।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	யுதி-ஹரீஶ்வராசலே	போரில் - ஹநுமானுகிறபர்வதத்தில்
பாணாஸநசித்ரகார்முக:-பாணங்களைப்பூட்டவல்ல சித்திரமான வில்லையுடையவனும்		வலாஹக:	மேகமானது
		அசலோத்தமே	பர்வதசிரேஷ்டத்தில்
ஶரப்ரவர்ஷ:	பாணங்களை யதிகமாக வர்ஷிக்கிறவ	வ்ருஷ்டிமிவ	வருஷத்தைப்போல்
ஸ:-ராக்ஷஸாம்புத:	அந்த-இராக்ஷஸனுகிறமேகம் [னுமான	ஶராந்-ஆஶு-முமோச-பாணங்களை-சீக்கிரமாக-விடுத்தனன்.	

தா-ம்.—சரப்பிரயோகஞ்செய்வதி லதிஸமர்த்தனும் உத்தமதனுஸ்ஸைக் கையிலேந்தியவனுமான அக்ஷன், பர்வதசிரேஷ்டத்தின்மீது கார்மேகம்ஜலத்தைவருஷிப்பதுபோல்சரவருஷங்களை ஹநுமான்மீது வருஷித்தனன். மேகவருஷத்திற்குப்பர்வதஞ்சலியாதுபோல் அக்ஷசரங்களுக்கு ஹநுமான்சலிக்கவில்லை.

௧௯. తతః కపిస్తం రణచండవిక్రమం వివృద్ధతేజోబలవీర్యసంయుతమ్। కుమారమక్షం ప్రసమీక్ష్య సంయుగే ననాద హర్షాద్ ఘనతుల్యవిక్రమః॥

ககூ. [illegible]

[illegible]

ககூ. தத:கபிஸ்தம்ரணசண்டவிக்ரமம்விவ்ருத்ததேஜோபலவீர்யஸம்யுதம்।
குமாரமக்ஷம்ப்ரஸமீக்ஷ்யஸம்யுகேநநாதஹர்ஷாத்கநதுல்யவிக்ரம:।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு [யவரும்	ரணசண்டவிக்ரமம்	போரில்அதிகமானபராக்கிரமமுடையவனுமான
கநதுல்யவிக்ரம:	மேகத்திற்குநிகரானபராக்கிரமமுடை		
விவ்ருத்ததேஜ:	விருத்தியடைந்த தேஜஸ்ஸுடையவ	தம்-அக்ஷம்-குமாரம்	அந்த-அக்ஷனென்கிற-புத்திரனை
கபி:	ஹநுமான் [ருமான	ஸம்யுகே-ப்ரஸமீக்ஷ்ய	யுத்தத்தில்-பார்த்து
பலவீர்யஸம்யுதம்-பலம்-சௌரியமிவைகளோடுகூடினவனும்		ஹர்ஷாத்-நநாத	ஸந்தோஷத்தால்-கர்ஜித்தனர்.

தா-ம்.—மேகம்போற் பெருத்தசரீரமுடைய பராக்கிரமசாலியான ஹநுமான் அதிபலவானும் வீரியவானும் இரணதீரனுமான அக்ஷகுமாரனை யுத்தாங்கத்திற்பார்த்து, ஸதிருசவீரனோடு யுத்தம்சேர்ந்ததைப்பற்றி ஸந்தோஷித்துக் கர்ஜ்ஜித்தனர்.

௨௦. స బాలభావాద్ యుధి వీర్యదర్పితః ప్రవృద్ధమన్యుః క్షతజోపమేక్షణః। సమాససాదాప్రతిమం కపిం రణే గజో మహాకూపమివావృతం తృణైః॥

உ0. [illegible]

[illegible]

உ0. ஸபாலபாவாத்யுதிவீர்யதர்பித:ப்ரவ்ருத்தமந்யு:க்ஷதஜோபமேக்ஷண:।
ஸமாஸஸாதாப்ரதிமம்கபிம்ரணேகஜோமஹாகூபமிவாவ்ருதம்த்ருணை:।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-பாலபாவாத்	அவ்வக்ஷன்-சிறுவனுயிருப்பதனுல்	ரணே-அப்ரதிமம்-	யுத்தத்தில்-நிகரற்ற
யுதி-வீர்யதர்பித:	போரில்-பராக்கிரமத்தால்கொழுத்தவனுகவும் [ண்டும்	கபிம்	ஹநுமானை
		த்ருணை:-ஆவ்ருதம்	செத்தைகளால்-மறைக்கப்பட்ட
ப்ரவ்ருத்தமந்யு:	மேலிட்டகோபமுடையவனுய்க்கொ	மஹாகூபம்	பெருங்கிணற்றை
க்ஷதஜோபமேக்ஷண:	இரக்தம்போல்சிவந்தகண்களையுடையவனுமாக	கஜஇவ	யானைபோல்
		ஸமாஸஸாத	அடைந்தான்.

தா-ம்.—வீரியவிசேஷத்தாற்கொழுத்து கெர்வித்திருக்கு மவ்வக்ஷன், கேவலம் பால்லியனுகையால் ஹநுமானுடைய பிரபாவமறியாது, திருணஸமூகத்தால்மூடி வஞ்சனுர்த்த மமைக்கப்பட்டிருக்கும் பெரும்

பள்ளத்தில்விழுந்து சிக்கிக்கொள்ளுங் கஜம்போல், மிகக்கோபித்துச் சிவந்தகண்களுடன் மஹாயுத்தஞ்செய்துகொண்டு ஹநுமானை யடைந்தனன்.

౨౧. స తేన బాణైః ప్రసభం నిపాతితైశ్చకార నాదం ఘననాదనిస్స్వనః । సముత్పపాతాశు నభస్స మారుతిర్భుజోరువిక్షేపణఘోరదర్శనః ॥

உக. 𑌸 𑌤𑍇𑌨 𑌬𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌭𑌂 𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌘𑌨𑌨𑌾𑌦𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑌃।
𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌪𑌾𑌤𑌾𑌶𑍁 𑌨𑌭𑌸𑍍𑌸 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑍋𑌰𑍁𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑌘𑍋𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃॥

உக. ஸதேநபாணை:ப்ரஸபம்நிபாதிதைஶ்சகாரநாதம்கநநாதநிஸ்வந:।
ஸமுத்பபாதாஶுநபஸ்ஸமாருதிர்புஜோருவிக்ஷேபணகோரதர்ஶந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கநநாதநிஸ்வந:-ஸ:	மேகத்தின்சப்தம்போன்றசப்தமுடைய-அந்தஹநுமான்	ஸ:-மாருதி:	அந்த-வாயுபுத்திரர்
தேந-ப்ரஸபம்	அவ்வக்ஷனுலே-பலாத்காரமாக	புஜோருவிக்ஷேபணகோரதர்ஶந:	புஜங்களாலும்- துடைகளாலும் தட்டுகிறதாலுண்டானபயங்கரபார்வையுடையவராய்க்கொண்டு
நிபாதிதை:-பாணை:	போடப்பட்ட-பாணங்களோடு(கூடினவராக)	ஆஶு-நப:	சீக்கிரமாக- ஆகாசத்தை(குறித்து)
நாதம்-சகார	சப்தத்தை-செய்தனர்	ஸமுத்பபாத	உயரக்கிளம்பினர்.

தா-ம்.—அக்ஷகுமாரன் அளவின்றிப் பிரயோகித்த சரஸமூகங்களோடு ஹநுமான் மேகம்போற்கர்ஜ்ஜித்துக்கொண்டு புஜங்களையும் துடைகளையுந்தட்டிக்கொண்டு அதிபயங்கரமாக ஆகாசத்திற்கிளம்பினர்.

౨౨. సముత్పతంతం సమభిద్రవద్బలీ స రాక్షసానాం ప్రవరః ప్రతాపవాన్ । రథీ రథశ్రేష్ఠతమః కిరన్ శరైః పయోధరశ్శైలమివాశ్మవృష్టిభిః ॥

உஉ. 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍𑌬𑌲𑍀 𑌸 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌰𑌥𑍀 𑌰𑌥𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌤𑌮𑌃 𑌕𑌿𑌰𑌨𑍍 𑌶𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌯𑍋𑌧𑌰𑌶𑍍𑌶𑍈𑌲𑌮𑌿𑌵𑌾𑌶𑍍𑌮𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃॥

உஉ. ஸமுத்பதந்தம்ஸமபித்ரவத்பலீஸராக்ஷஸாநாம்ப்ரவர:ப்ரதாபவாந்।
ரதீரதஶ்ரேஷ்டதம:கிரந்ஶரை:பயோதரஶ்ஶைலமிவாஶ்மவ்ருஷ்டிபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரதாபவாந்	பிரபாவமுடையவனும்	பயோதர:	மேகமானது
ராக்ஷஸாநாம்-ப்ரவர:	அரக்கருக்குள்-சிரேஷ்டனும்	அஶ்மவ்ருஷ்டிபி:-ஶைலமிவ	கல்மாரிகளால் - பர்வதம்போல்
ரதீ-ரதஶ்ரேஷ்டதம:	இரதமுடையவனும் - இரதமுடையோருக்குள்சிறந்தவனும்	ஸமுத்பதந்தம்	உயரக்கிளம்பினஹநுமானை
பலீ-ஸ:	பலமுடையவனுமான - அவ்வக்ஷன்	ஶரை:-கிரந்	பாணங்களால் - வியாபியாகின்றுகொண்டு
		ஸமபித்ரவத்	தறத்தினன்.

தா-ம்.—மிஹப்பிரதாபவானும், மஹாரதிகனும், அரக்கவீரருளதிசிரேஷ்டனும், இரதத்திலிருந்து யுத்தஞ்செய்கிற பலவானுமான அக்ஷகுமாரன், பர்வதத்தின்மீது சிலாவருஷம்வருஷிக்கும் கார்முகில்போல் ஹநுமான்மீது சரகோடிகளை வர்ஷித்தனன்.

౨౩. స తాన్ శరాంస్తస్య హరిర్విమోక్షయంశ్చచార వీరః పథి వాయుసేవితే । శరాంతరే మారుతవద్వినిష్పతన్ మనోజవస్సంయతి చండవిక్రమః ॥

உக. 𑌸 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂𑌶𑍍𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌵𑍀𑌰𑌃 𑌪𑌥𑌿 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍇।
𑌶𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌤𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍋𑌜𑌵𑌸𑍍𑌸𑌂𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃॥

உங. ஸதாந்ஶராம்ஸ்தஸ்யஹரிர்விமோக்ஷயந்சசாரவீர:பதிவாயுஸேவிதே।
ஶராந்தரேமாருதவத்விநிஷ்பதந்மநோஜவஸ்ஸம்யதிசண்டவிக்ரம:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸம்யதி-சண்டவிக்ரம:	யுத்தத்தில்-உக்கிரமான கோபமுடையவரும்	ஶராந்தரே	பாணத்தினடுவில்
மநோஜவ:	மனதின்வேகம்போன்றவேகமுடையவரும்	மாருதவத்-விநிஷ்பதந்	வாயுபோல்-விழாநின்றுகொண்டு
வீர:-ஸ:-ஹரி:	சூரருமான-அவ்வநுமான்	வாயுஸேவிதே-பதி	வாயுஸஞ்சரிக்கும் படியான (ஆகாச)மார்க்கத்தில்
தஸ்ய-தாந்-ஶராந்	அவ்வக்ஷனுடைய-அந்த-பாணங்களை	சசார	ஸஞ்சரித்தனர்.
விமோக்ஷயந்	(உபாயத்தால்தன்மேல்படாமல்) வியர்த்தமாக்கிக்கொண்டு		

தா-ம்.—மனோவேகத்திற்கு நிகரான வேகமுடையரும், யுத்தத்திலுத்தண்ட விக்கிரமமுடையவனுமான ஹநுமான் அக்ஷன்வருஷிக்கு மநந்தசரங்களைத் தனதுஸாமர்த்தியத்தால்விலக்கி, அச்சரங்களுடைய இடைவெளிகளில் வாயுபோல் ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரித்தனர்.

౨౪. తమాత్తబాణాసనమాహవోన్ముఖం ఖమాస్తృణంతం విశిఖైశ్శరోత్తమైః । అవైక్షతాక్షం బహుమానచక్షుషా జగామ చింతాం చ స మారుతాత్మజః ॥

உச. 𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌬𑌾𑌣𑌾𑌸𑌨𑌮𑌾𑌹𑌵𑍋𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌖𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌖𑍈𑌶𑍍𑌶𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃।
𑌅𑌵𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌸 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃॥

உச. தமாத்தபாணாஸநமாஹவோந்முகம்கமாஸ்த்ருணந்தம்விஶிகைஶ்ஶரோத்தமை:।
அவைக்ஷதாக்ஷம்பஹுமாநசக்ஷுஷாஜகாமசிந்தாம்சஸமாருதாத்மஜ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை. [வனுமான-அவ்வக்ஷனே
மாருதாத்மஜ:-ஸ:	வாயுபுத்திரரான-அவ்வநுமான்	கம்-ஆஸ்த்ருணந்தம்-தம்-அக்ஷம்	ஆகாசத்தை-மறைக்கின்ற
ஆத்தபாணஸநம்	கிரகிக்கப்பட்டபாணமுடையவனும்	பஹுமாநசக்ஷுஷா	கௌரவதிருஷ்டியினால்
ஆஹவோந்முகம்	யுத்தத்திலபிமுகமானவனும்	அவைக்ஷத:	பார்த்தார்
உத்தமை:	சிறந்தனவான	சிந்தாம்ச-ஜகாம	(இவனையெப்படிவெல்லுவோமென்
விசிகை:-சரை:	பற்பலவிதங்களான-பாணங்களால்		கிற) எண்ணத்தையும்அடைத்தார்.

தா-ம்.—யுத்தத்திலத்யுன்முகனுய், க்ஷணகாலமும் வியர்த்தமாக்காது சரப்பிரயோகஞ் செய்கின்றவனுய், ஆகாயத்தைச் சரங்களால்மூடிப்பிடிக்கு மவ்வக்ஷனை மாருதிபார்த்து, இதுவரையில்வந்த அரக்கரைப்போலன்றி பிமயுத்தஞ் செய்கிறுனைகையா லிவனைவெல்லும்வித மென்னவென்று கௌரவபாவத்துடன் யோசித்தனர்.

౨౫. తతస్స భిన్నభుజాంతరః కపిః కుమారవీరేణ మహాత్మనా హతః। మహాభుజః కర్మవిశేషతత్త్వవిద్విచింతయామాస రణే పరాక్రమమ్॥

௨௫. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌵𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌹𑌤𑌃।
𑌮𑌹𑌾𑌭𑍁𑌜𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌰𑌣𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍॥

௨௫. ததஸ்ஸபிந்நபுஜாந்தர:கபி:குமாரவீரேணமஹாத்மநாஹத:|
மஹாபுஜ:கர்மவிசேஷதத்த்வவித்விசிந்தயாமாஸரணேபராக்ரமம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	மஹாபுஜ:	பெருபுஜமுடையவரும் [நுமான்
மஹாத்மநா	அதிதைரியமுடைய	கர்மவிசேஷதத்த்வவித்-கபி:	யுத்தரஹஸ்யமுமறிந்தவருமான-ஹ
குமாரவீரேண	அக்ஷகுமாரனென்கிறவீரனால்	ஹத:	சப்தியாகின்றகொண்டு
சரை:	பாணங்களால்	ரணே-பராக்ரமம்	யுத்தத்தில் (அக்ஷனுடைய) பராக்கிரமத்தை
பிந்நபுஜாந்தர:	பிளவுபட்ட புஜமத்தியமுடையவரும்	விசிந்தயாமாஸ	நன்குயாலோசித்தனர்.

தா-ம்.—அதிபராக்கிரமசாலியான அக்ஷனது பாணங்களாற் பிளவுபட்டதோள்களுடையவரும், யுத்தரஹஸ்யங்களை நன்குயறிந்த புத்திமானுமான ஹநுமான் அச்சரவருஷத்தை யலக்ஷியஞ்செய்து மேகம்போற்கர்ஜ்ஜித்து, ஸாமர்த்தியமாகயுத்தஞ்செய்யு மச்சிறுகாளையின்விக்கிரமத்தை விசேஷமாகயோசித்தனர்.

౨౬. అబాలవద్బాలదివాకరప్రభః కరోత్యయం కర్మ మహన్మహాబలః। న చాస్య సర్వాహవకర్మశోభినః ప్రమాపణే మే మతిరత్ర జాయతే॥

௨௬. 𑌅𑌬𑌾𑌲𑌵𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌮𑌹𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
𑌨 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑍋𑌭𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌪𑌣𑍇 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇॥

௨௬. அபாலவத்பாலதிவாகரப்ரப:கரோத்யயம்கர்மமஹந்மஹாபல:|
நசாஸ்யஸர்வாஹவகர்மசோபிந:ப்ரமாபணேமேமதிரத்ரஜாயதே||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாலதிவாகரப்ரப:	பாலஸூரியனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியுடையவனும்	அத்ர	இந்தயுத்தத்தில்
மஹாபல:-அயம்	அதிபலமுடையவனுமான-இவ்வக்ஷன்	ஸர்வாஹவகர்மசோபிந:-	ஸமஸ்தயுத்தவியாபாரத்தால்விளங்கப்பட்ட
அபாலவத்	பெரியவன்போல்	அஸ்ய-ப்ரமாபணே	இவனுடைய-கொல்லுவதில்
மஹத்-கர்ம-கரோதி	பெருத்த-வியாபாரத்தை - செய்கிறான்	மே-மதி:-நஜாயதே	எனக்கு-புத்தியுண்டாகவில்லை

தா-ம்.—உதயகிரியையடைந்து உலகமுழுதும் ஆக்லாதகரமான கிரணங்களைவிசிறுகிற பாலஸூரியன்போல் மிகதேஜஸ்வியாயும் அதிபாலனுயுமிவன்காண்கிறுன். ஆனுலிவன்செய்யும் பிரபலயுத்தத்தால் பாலனுகத்தோற்றவில்லை. யுத்தத்திற்றேர்ந்தமஹாவீரனுஞ் செய்வதற்கரிய மஹத்வியாபாரங்களைச் செய்கிறுன். அதிஸாமர்த்தியமாகச் சரவருஷம்வர்ஷிக்கிறுன். யுத்ததந்திரங்களனைவையும் பிரயோகிக்கிறுன். ஆகையால், இவனைக்கொல்ல வெனக்குபாயந் தோற்றவில்லை.

౨౭. అయం మహాత్మా చ మహాంశ్చ వీర్యతః సమాహితశ్చాతిసహశ్చ సంయుగే। అసంశయం కర్మగుణోదయాదయం సనాగయక్షైర్మునిభిశ్చ [పూజితః॥

௨௭. 𑌅𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑌿𑌸𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍇।
𑌅𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑍋𑌦𑌯𑌾𑌦𑌯𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌗𑌯𑌕𑍍𑌷𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃॥

௨௭. அயம்மஹாத்மாசமஹாம்ச்சவீர்யதஸ்ஸமாஹிதச்சாதிஸஹச்சஸம்யுகே|
அஸம்சயம்கர்மகுணோதயாதயம்ஸநாகயக்ஷைர்முநிபிச்சபூஜித:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை. [த்கர்ஷாபிவிருத்தியாலே
அயம்-மஹாத்மா	இவன்-மிகதைரியமுடையான்	அயம்-கர்மகுணோதயாத்-	இவன்-யுத்தவியாபாரத்தினுடையஉ
வீர்யத:	பராக்கிரமத்தால்	ஸநாகயக்ஷை:-முநிபிச்ச	நாகரோடுகூடின-யக்ஷர்களாலும்-முனிஜனங்களாலும்
மஹாந்	சிறந்தவன்		
ஸமயுகே-ஸமாஹிதச்ச	யுத்தத்தில்-நிலைநிற்பவன்	பூஜித:	பூஜிக்கப்படத்தகுந்தவன்
அதிஸஹச்ச	மிகப்பொறுமையுமுள்ளான்	அஸம்சயம்	(இதுவிஷயத்தில்) ஸந்தேகமில்லை.

தா-ம்.—இப்பாலனுடைய விக்கிரமமென்னவிக்கிரமம்! மஹாபலவான், பிரபலவீரியவான், இரணதீரன், மிகப்பொறுமையுள்ளவன், இவ்விதகுணவிசேஷங்களுடைய இம்மஹாசூரன் காகயக்ஷமுனிவராலும் பூஜிக்கத்தகுந்தவன் ஸம்சயமில்லை.

౨౮. పరాక్రమోత్సాహవివృద్ధమానసస్సమీక్షతే మాం ప్రముఖాగతస్స్థితః। పరాక్రమో హ్యస్య మనాంసి కంపయేత్సురాసురాణామపి శీఘ్రగామినః॥

௨௮. 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌸𑌸𑍍𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇𑌮𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌗𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।
𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑌾𑌂𑌸𑌿𑌕𑌂𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃॥

௨௮. பராக்ரமோத்ஸாஹவிவ்ருத்தமாநஸஸ்ஸமீக்ஷதேமாம்ப்ரமுகாகதஸ்த்தித:।
பராக்ரமோஹ்யஸ்யமநாம்ஸிகம்பயேத்ஸுராஸுராணமபிஶீக்ரகாமிந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பராக்ரமோத்ஸாஹவிவ்ருத்தமாநஸ:-பராக்கிரமத்தாலும்உத்ஸாகத்தாலும்விருத்தியடைந்தமனமுடையவனும்		மாம்-ஸமீக்ஷதே	என்னை-பார்க்கிறான்
		ஶீக்ரகாமிந:-அஸ்ய	வேகமாய்ச்செல்லுகிற-இவனுடைய
		பராக்ரம:	பராக்கிரமமானது
ப்ரமுகாகத:-ஸ்த்தித:-எதிராகவந்தவனாக - இருந்தவனுமாய்க்கொண்டு		ஸுராஸுராணமபி	ஸுராஸுரர்களுடையவும்
		மநாம்ஸி-கம்பயேத்	மனங்களை-நடுங்கச்செய்யும்.

தா-ம்.—பராக்கிரமாதிசயத்தாலும், யுத்தோத்ஸாகத்தாலும் பெருக்கடைந்த மனமுடையனாய் மிகுந்ததைரியத்தோடும் களிப்புப்பெருகுமுகத்தோடும், எனக்கெதிரில் நிர்ப்பயனாகவந்துநிற்கிறான், முகத்தோடுமுகம் சேர்வைத்துப்பார்க்கிறான், அதிவேகமாக ஸஞ்சரிக்கிறான். இவனுடைய வேகத்தையும் பராக்கிரமத்தையும்பார்த்து தேவாஸுரரும் மனக்கலக்கமடைவார்களே.

౨౯. న ఖల్వయం నాభిభవేదుపేక్షితః పరాక్రమో హ్యస్య రణే వివర్ధతే। ప్రమాపణం త్వేవ మమాస్య రోచతే న వర్ధమానోఽగ్నిరుపేక్షితుం క్షమః॥

௨௯. 𑌨𑌖𑌲𑍍𑌵𑌯𑌂𑌨𑌾𑌭𑌿𑌭𑌵𑍇𑌦𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌰𑌣𑍇𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇।
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌪𑌣𑌂𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌮𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇𑌨𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍁𑌂𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃॥

௨௯. நகல்வயம்நாபிபவேதுபேக்ஷித:பராக்ரமோஹ்யஸ்யரணேவிவர்த்ததே।
ப்ரமாபணம்த்வேவமமாஸ்யரோசதேநவர்த்தமாநோக்நிருபேக்ஷிதும்க்ஷம:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரணே-அஸ்ய	யுத்தத்தில்-இவனுக்கு [கையால்)	அஸ்ய-ப்ரமாபணமேவ-இவனுடைய-நாசமே	
பராக்ரம:-விவ்ருத்ததே-வீர்யமானது-விருத்தியடைகிறது(ஆ		ரோசதே	இஷ்டமாகிறது
அயம்-உபேக்ஷித:	இவன்-பராங்முகனாக(அவமதிக்காமல்)	வர்த்தமாந:-அக்நி:	விருத்தியடையாநிருக்கிற- அக்கினியானது
நாபிபவேதிதி	இருக்கமாட்டானென்கிறதில்லையன்றோ	உபேக்ஷிதும்	பொறுப்பதற்கு [னது
மமது	எனக்ோவென்றால்	நக்ஷம:கலு	யோக்கியமன்றன்றோ.

தா-ம்.—இவ்வக்ஷகுமாரனுக்கு க்ஷணேக்ஷணேயுத்தத்தில் பராக்கிரமம்பெருகுகிறது. யுத்தார்த்தம் வந்தவனைச்செய்யா துபேக்ஷித்திருப்பனோ? நானு மிவனோடுபோர்புரிந்து இவனைக் காலனுக்கிரையாக்க விரும்புகிறேன். விர்த்தியடையு மக்கினியைக்கண்டு வாளாவிருப்பது கூடாதுபோல், விக்கிரமாக்கினியோடு பெருகு மிவனையானுபேக்ஷிக்கக்கூடாது.

౩౦. ఇతి ప్రవేగం తు పరస్య తర్కయన్ స్వకర్మయోగం చ విధాయ వీర్యవాన్। చకార వేగం తు మహాబలస్తదా మతిం చ చక్రేఽస్య వధే మహాకపిః॥

௩௦. 𑌇𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌗𑌂𑌤𑍁𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑌤𑌰𑍍𑌕𑌯𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌂𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌚𑌕𑌾𑌰𑌵𑍇𑌗𑌂𑌤𑍁𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌮𑌤𑌿𑌂𑌚𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯𑌵𑌧𑍇𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௩௦. இதிப்ரவேகம்துபரஸ்யதர்கயந்ஸ்வகர்மயோகம்சவிதாயவீர்யவாந்।
சகாரவேகம்துமஹாபலஸ்ததாமதிம்சசக்ரேஸ்யவதேமஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவாந்	பராக்கிரமமுடையவரும்	வேகம்-சகார	வேகத்தை-செய்தனர் [யும்
மஹாபல:-மஹாகபி:	மிகபலமுடையவருமான - ஹநுமான்	ஸ்வகர்மயோகம்ச -	தன்கிருத்தியத்தினுடைய ஸம்பந்தத்தை
பரஸ்ய	சத்துருவினுடைய	விதாய	செய்து
ப்ரவேகம்-இதி	பராக்கிரமாதிசயத்தை-இந்தப்பிரகாரம்	ததா—அஸ்ய-வதே	அப்பொழுது-இவனுடைய-வதத்தில்
தர்கயந்	ஊகியாநின்றுகொண்டு	மதிம்-சக்ரே	புத்தியை-செய்தனர்.

தா-ம்.—அதிபலிஷ்டனும் பராக்கிரமசாலியுமான ஹநுமான் அக்ஷகுமாரனுடைய விக்கிரமத்தைப் பற்றி இவ்விதம் தர்க்கித்துத் தான்செய்யவேண்டியதையும்யோசித்து அப்பொழுது அவனுடைய நாசத்தை நிச்சயித்தனர்.

౩౧. స తస్య తాన్ సప్త హయాన్ మహాజవాన్ సమాహితాన్ భారసహాన్ వివర్తనే। జఘాన వీరః పథి వాయుసేవితే తలప్రహారైః పవనాత్మజః కపిః।

௩௧. 𑌸𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌹𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌜𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌭𑌾𑌰𑌸𑌹𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍇।
𑌜𑌘𑌾𑌨𑌵𑍀𑌰𑌃𑌪𑌥𑌿𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍇𑌤𑌲𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௩௧. ஸதஸ்யதாநஷ்டஹயாந்மஹாஜவாந்ஸமாஹிதாந்பாரஸஹாந்விவர்தநே।
ஜகாநவீரஃபதிவாயுஸேவிதேதலப்ரஹாரைஃபவநாத்மஜஃகபிஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீரஃ-பவநாத்மஜஃ	சூரரும்-வாயுபுத்திரருமான	பாரஸஹாந்	(இரத)பாரத்தைவஹிக்கவல்லனவுமான
ஸஃ-கபிஃ	அந்த-ஹநுமான்	தாந்-அஷ்ட-ஹயாந்	அந்த-எட்டுகளான-குதிரைகளை[த்தில்
மஹாஜவாந்	அதிவேகமுடையனவும்	வாயுஸேவிதே-பதி	வாயுஸஞ்சரிக்கயோக்யமான-ஆகாச
ஸமாஹிதாந்	(கொழுப்பினால்)கர்வித்தனவும்	தலப்ரஹாரைஃ	உள்ளங்கையடியால்
விவர்தநே	இடதுசாரிவலதுசாரியில்	ஜகாந	கொன்றூர்.

தா-ம்.—இவ்விதம் சத்துருநாசநிச்சயஞ்செய்த அவ்வாயுபுத்திரன் அதிவேகமுடையனவும் அத்தஸ்லாரமிகுதியாற் கொழுத்தனவும் இடதுவலதுசாரிகளி விரதத்தை நன்குகவஹிக்கவல்லனவுமான அசுவங்களெட்டையும் ஆகாசமார்க்கத்திற் கைகளாலறைந்து கொன்றனர்.

౩౨. తతస్తలేనాభిహతో మహారథస్స తస్య పింగాధిపమంత్రినిర్జితః। ప్రభగ్ననీడః పరిముక్తకూబరః పపాత భూమౌ హతవాజిరంబరాత్॥

൩൨. തതസ്തലേനാഭിഹതോ മഹാരഥസ്സ തസ്യ പിംഗാധിപമന്ത്രിനിർജ്ജിതഃ।
പ്രഭഗ്നനീഡഃ പരിമുക്തകൂബരഃ പപാത ഭൂമൗ ഹതവാജിരംബരാത്॥

௩௨. ததஸ்தலேநாபிஹதோமஹாரதஸ்ஸதஸ்யபிங்காதிபமந்த்ரிநிர்ஜிதஃ।
ப்ரபக்நநீடஃபரிமுக்தகூபரஃபபாதபூமௌஹதவாஜிரம்பராத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அவ்வக்ஷனுடைய	ப்ரபக்நநீடஃ	உடைந்த ரதாங்கமுடையதாகவும்
ஸஃ-மஹாரதஃ	அந்த-பெருரதமானது [கையால்	பரிமுக்தகூபரஃ	விடப்பட்ட-ஏர்க்காலுடையதாகவும்
ததஃ-தலேந-அபிஹதஃ	பிறகு-கையினுல்-அடிக்கப்பட்டதா	ஹதவாஜிஃ	கொல்லப்பட்டகுதிரைகளையுடையதுமாக[து.
பிங்காதிபமந்த்ரிநிர்ஜிதஃ	ஹநுமானுல் ஜயிக்கப்பட்டதாகவும்	அம்பராத்-பூமௌ-பபாத	ஆகாசத்திலிருந்து-பூமியில்-விழுந்த

தா-ம்.—ஸுக்ரீவமந்திரியான ஹநுமானுடைய கைத்தலங்களாலறைபட்டுக் குதிரைகள் முறிந்த ஏர்க்காலுடன் பூமியில்விழ, அம்மஹாரதமும் ஆதாரமின்றி ஆகாயத்தினின்று கீழ்விழுந்தது.

33. స తం పరిత్యజ్య మహారథో రథం సకార్ముకః ఖడ్గధరః ఖముత్పతన్। తపోభియోగాదృషిరుగ్రవీర్యవాన్ విహాయ దేహం మరుతామివాలయమ్॥

൩൩. സ തം പരിത്യജ്യ മഹാരഥോ രഥം സകാർമ്മുകഃ ഖഡ്ഗധരഃ ഖമുത്പതൻ।
തപോഭിയോഗാദൃഷിരുഗ്രവീര്യവാൻ വിഹായ ദേഹം മരുതാമിവാലയം॥

௩௩. ஸதம்பரித்யஜ்யமஹாரதோரதம்ஸகார்முகஃகட்கதரஃகமுத்பதந்।
தபோபியோகாத்ருஷிருக்ரவீர்யவாந்விஹாயதேஹம்மருதாமிவாலயம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாரதஃ	மஹாரதிகனும் [மான-அவ்வக்ஷன்	கம்-உத்பதந்	ஆகாசத்தை (குறித்து) எகிராநின்று
உக்ரவீர்யவாந்-ஸஃ	பயங்கரமானபராக்கிரமமுடையவனு	தபோபியோகாத்	தபஸின்ஸம்பந்தத்தால் [கொண்டு
தம்-ரதம்-பரித்யஜ்ய	அந்த-தேரை-விட்டு	தேஹம்-விஹாய	தேகத்தை-விட்டு [(அடைகிற)
ஸகார்முகஃ	வில்லோடுகூடினவனும்	மருதாம்-ஆலயம்	தேவதைகளுடைய - இருப்பிடத்தை
கட்கதரஃ	கத்தியையுடையவனுமாக	ருஷிரிவ-பபூவ	முனிவன்போல்-ஆனுன்.

தா-ம்.—இவ்வித ரிதம்நாசமடையவே, அதிலிருந்த உக்கிரவீரனும் மஹாரதிகனுமான அக்ஷகுமாரன் தனுஷ்பாணியாய் கட்கதாரியாய் ஆகாசத்திற்பாய்ந்து, ஸ்வதேகத்தைவிட்டு, தேவலோகத்திற்கேகு முனிவன்போல் விளங்கினன்.

3౪. తతః కపిస్తం విచరంతమంబరే పతత్రిరాజానిలసిద్ధసేవితే। సమేత్య తం మారుతతుల్యవిక్రమః క్రమేణ జగ్రాహ స పాదయోర్దృఢమ్॥

൩൪. തതഃ കപിസ്തം വിചരന്തമംബരേ പതത്രിരാജാനിലസിദ്ധസേവിതേ।
സമേത്യ തം മാരുതതുല്യവിക്രമഃ ക്രമേണ ജഗ്രാഹ സ പാദയോർദൃഢം॥

௩௪. ததஃகபிஸ்தம்விசரந்தமம்பரேபதத்ரிராஜாநிலஸித்தஸேவிதே।
ஸமேத்யதம்மாருததுல்யவிக்ரமம்க்ரமேணஜக்ராஹஸபாதயோர்த்ருடம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-மாருததுல்யவிக்ரமஃ	பிறகு- வாயுவின்பராக்கிரமத்திற்கு நிகரான பராக்கிரமமுடைய	அம்பரே	ஆகாசத்தில்
கபிஃ	ஹநுமான்	விசரந்தம்-தம்	ஸஞ்சரியாநின்ற-அவ்வக்ஷனை
பதத்ரிராஜாநிலஸித்தஸேவிதே	கருத்மானுலும் வாயுவாலும் ஸித்தர்களாலும் அடையப்பட்ட	ஸமேத்ய-தம்	அடைந்து-அவனை
		க்ரமேண-பாதயோஃ	கிரமமாக-கால்களில்
		த்ருடம்-ஜக்ராஹ	கெட்டியாக-பிடித்துக்கொண்டார்.

தா-ம்.—வாயுபலத்திற்குநிகரான பலமுடைய அவ்வாயுபுத்திரன், கருடமாருதஸித்தாள் ஸஞ்சரிக்க யோக்கியமான ஆகாசவெளியில் ஸஞ்சரிக்கிற அவ்வக்ஷகுமாரனை ஸமீபித்து அவனதுஇருகால்களையும் தன திருகைகளால் கிரமமாகக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டனர்.

3౫. [illegible]

கூ௫. [illegible]

[illegible]

கூ௫. ஸதம்ஸமாவித்யஸஹஸ்ரஶ: கபிர்மஹோரகம்க்ருஹ்யயிவாண்டஜேஶ்வர:।
முமோசவேகாத்பித்ருதுல்யவிக்ரமோமஹீதலேஸம்யதிவாநரோத்தம:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பித்ருதுல்யவிக்ரம:	பிதாவுக்குஸமமானபராக்கிரமுடையவ	ஸம்யதி-க்ருஹ்ய	யுத்தத்தில்-பிடித்துகொண்டு
வானரோத்தம:	வானரஸ்ரேஷ்டருமான [ரும்	ஸஹஸ்ரஶ:	அனேகபிரகாரமாக
ஸ:-கபி:	அந்த வானரர்	ஸமாவித்ய	அடித்து
மஹோரகம்	பெரும்பாம்பை	வேகாத்-மஹீதலே	வேகத்தால்-பூமியில்
அண்டஜேஶ்வர இவ - கருடன்போல்		முமோச	விட்டார்.

தா-ம்—விக்கிரமத்தில் பிதாவுக்குத் துல்லியரான அம்மாருதாத்மஜன், மூக்கிற்சிக்கிய பெரும்பாம்பை வதைக்கும் வைனதேயன்போல், யுத்தகளத்தி லிருகைகளாற்பற்றி அவ்வக்ஷனை நன்றாக அடித்து நொறுக்கிப் பிண்டமாக்கி, வீரியமும் வேகமும் சௌரியமும தைரியமும் ஒருங்கேயொழிய உயிரை யமனுக்களித்து, உடலை மண்ணிற்கிரையாக வீசியெறிந்தனர்.

3౬. [illegible]

கூ௬. [illegible]

[illegible]

கூ௬. ஸபக்னபாஹூருகடீஶிரோதர:க்ஷரக்ஸ்ருங்நிர்மதிதாஸ்த்திலோசந:।
ஸபக்நஸந்தி:ப்ரவிகீர்ணபந்தநோஹத:க்ஷிதௌவாயுஸுதேநராக்ஷஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாயுஸுதேந	வாயுபுத்திரரால்		யுடையவனுயக்கொண்டு [கவும்
ஸ:-ராக்ஷஸ:	அந்த-அக்ஷன்	ப்ரவிகீர்ணபந்தந:	தளர்ந்துபோனபிடிப்பையுடையவனு
பக்னபாஹூருகடீஶிரோதர:-உடைந்தகைகள்தொடைபிருஷ்டம்தலைஇவைகளையுடையவனுய்க்கொண்டு		ஸபக்நஸந்தி:	உடைந்துபோன சேர்க்கையுடையவனுகவும்
க்ஷரக்ஸ்ருங்நிர்மதிதாஸ்த்திலோசந:- பெருகுகிறஇரத்தத்தால்மர்த்திக்கப்பட்ட எலும்புகண் இவைகளை		ஹத:	அடிக்கப்பட்டவனுமாக
		க்ஷிதௌ	பூமியில்(விழுந்தான்.)

தா-ம்—மாருதி கையால் மாண்ட அவ்வக்ஷன், கைகளும், தொடைகளும், பிரஷ்டங்களும் சிரஸுமுறிந்து, எலும்புகளும் கண்களும் இரக்தமயமாய் வெளிவந்து கக்ஷயாதிபூட்டுகளும் பிடிப்புகளுந் தளர்ந்து கோரவதமடைந்து மண்மீது விழுந்தனன்.

3౭. [illegible]

கூ௭. [illegible]

கூ௭. மஹாகபிர்பூமிதலேநிபீட்யதம்சகாரரக்ஷோதிபதேர்மஹத்பயம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகபி:	ஹநுமான்	ரக்ஷோதிபதே:	இராவணனுக்கு
பூமிதலே-தம்-நிபீட்ய-பூப்பிரதேசத்தில்-அவ்வக்ஷனை-பீடித்து		மஹத்-பயம்-சகார	பெரியதான-பயத்தை-உண்டுசெய்தனர்.

தா-ம்—இவ்வித மக்ஷகுமாரனை வதஞ்செய்து பூதலத்திலிட்டு இராவணஹிருதயத்தில் மஹாகலக்கத்தை ஹநுமானுண்டுபண்ணினர்.

3౮. [illegible]

கூ௮. [illegible] [க்ஷித:

[illegible]

கூ௮. மஹர்ஷிபிஸ்சக்ரசரைர்மஹாவ்ரதைஸ்ஸமேத்யபூதைஸ்சஸயக்ஷபந்நகை:॥
ஸுரைஸ்சஸேந்த்ரைர்ப்ருஶஜாதவிஸ்மயைஃஹதேகுமாரேஸகபிர்நிரீக்ஷித:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
			[ளாலும்
குமாரே-ஹதே-(ஸதி)-அக்ஷன்-அடிக்கப்பட்ட-(அளவில்)		பூதை:-யக்ஷபந்நகைஸ்ச-பூதகணங்களாலும்-யக்ஷபன்னகர்களாலும்	
ஸமேத்ய	ஒன்றுசேர்ந்(திருக்கிற)	ஸேந்த்ரை:-ஸுரைஸ்ச-தேவராஜாவோடுகூடின-தேவர்களாலும்	
மஹர்ஷிபி:	மஹரிஷிகளாலும்		[ண்டு
சக்ரசரை:	ஜ்யோதிச்சக்ரப்பிரவர்த்தகர்களாலும்	விஸ்மயை:	ஆச்சரியத்தோடுகூடினவர்களாய்க்கொ
மஹாவ்ருதை:	அதிவிருதம்பூண்டவர்களாலும்	ஸ:-கபி:-நிரீக்ஷித:-அவ்வநுமான்-நன்றாக - பார்க்கப்பட்டனர்	

தா-ம்—அக்ஷகுமாரன் மாண்டவளவில், ஸகலரிஷிகளும், ஜ்யோதிச்சக்கிரசரரும், மஹாவிருதம்பூண்ட மற்றவரும், ஸகலபூதங்களும் யக்ஷபன்னகரும், இந்திரஸகிதரான தேவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து ஆச்சரியமடைந்து, அவ்வளவு பலிஷ்டவரக்கனை அனுயாஸமாகக்கொன்ற ஆஞ்சனேயனை நன்றாகப்பார்த்தனர்.

౩౬. నిహత్య తం వజ్రిసుతోపమప్రభం కుమారమక్షం క్షతజోపమేక్షణమ్॥ తమేవ వీరోఽభిజగామ తోరణం కృతక్షణః కాల ఇవ ప్రజాక్షయే।

௩௬. நிஹத்ய தம் வஜ்ரிஸுதோபமப்ரபம் குமாரமக்ஷம் க்ஷதஜோபமேக்ஷணம்॥
தமேவ வீரோऽபிஜகாம தோரணம் க்ருதக்ஷண: கால இவ ப்ரஜாக்ஷயே।

௩௬. நிஹத்யதம்வஜ்ரிஸுதோபமப்ரபம்குமாரமக்ஷம்க்ஷதஜோபமேக்ஷணம்।
தமேவவீரோபிஜகாமதோரணம்க்ருதக்ஷண:காலஇவப்ரஜாக்ஷயே।

இதி ஶ்ரீஸுந்தரகாண்டே ஸப்தசத்வாரிம்ஶஸ்ஸர்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர:	சூரரான (ஹநுமான்)	க்ருதக்ஷண:	செய்யப்பட்ட (அக்ஷவதமாகிற) உத்ஸவத்தையுடையவராய்(கொண்டு)
வஜ்ரிஸுதோபமப்ரபம் -	இந்திரபுத்திரனுக்குநிகரானகாந்திபோன்றகாந்தியுடையவனும்	ப்ரஜாக்ஷயே	பிரளயகாலத்தில்
க்ஷதஜோபமேக்ஷணம்-	இரக்தத்திற்குநிகரான கண்களையுடையவனுமான	காலஇவ	இயமன்போல்
தம்-அக்ஷம்	அந்த-அக்ஷனை	தம்-தோரணமேவ	அந்த-பகிர்துவாரத்தையே
நிஹத்ய	கொன்று	ஜகாம	அடைந்தார்.

தா-ம்—இவ்விதம் ஹநுமான் இந்திரபுத்திரன்போல் திவ்விய வர்ச்சஸ்ஸுடையவனும், இரக்தம்போற் சிவந்த கண்களுடையவனும், அக்ஷகுமாரனென்று பிரஸித்திபெற்ற வீரனுமான அவ்வரக்கனைக்கொன்று உத்ஸாகமடைந்தவராய், பிரளயகால மிருத்தியுபோல் தோரணக்கிரத்தில் வீற்றிருந்தார்.

ஸம்மநோரஞ்ஜநீகாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
நாற்பத்தேழாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

நாற்பத்தெட்டாவதுஸர்க்கம்.

౧. తతస్స రక్షోఽధిపతిర్మహాత్మా హనూమతాక్షే నిహతే కుమారే। మనస్సమాధాయ జితేంద్రకల్పం సమాదిదేశేంద్రజితం సరోషమ్॥

௧. ததஸ்ஸ ரக்ஷோऽதிபதிர்மஹாத்மா ஹநூமதாக்ஷே நிஹதே குமாரே।
மநஸ்ஸமாதாய ஜிதேந்த்ரகல்பம் ஸமாதிதேஶேந்த்ரஜிதம் ஸரோஷம்॥

௧. ததஸ்ஸரக்ஷோதிபதிர்மஹாத்மாஹநூமதாக்ஷேநிஹதேகுமாரே।
மநஸ்ஸமாதாயஜிதேந்த்ரகல்பம்ஸமாதிதேஸேந்த்ரஜிதம்ஸரோஷம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	ததா	அப்பொழுது
மஹாத்மா	மிகதைரியவானான	மந:-ஸமாதாய	மனதை-நிலைநிறுத்திகொண்டு
ஸ:-ரக்ஷோதிபதி:	அந்த-இராவணன்	ஜிதேந்த்ரகல்பம்	ஜயிக்கப்பட்டதேவராஜாவுக்குநிகரான
ஹநூமதா	ஹநுமானால்	இந்த்ரஜிதம்	இந்திரஜித்தை
அக்ஷே-குமாரே	அக்ஷனென்கிற-குமாரன்	ஸரோஷம்	சினத்தோடுகூடி (இருக்கும்படி)
நிஹதே(ஸதி)	கொல்லப்பட்ட(வளவில்)	ஸமாதிதேஶ	ஆஞ்ஞாபித்தான்.

தா-ம்—அவ்வானரன் கையா லக்ஷகுமாரனு மழிந்தானெனக்கேட்டு மஹாதீரனை இராவணன் கலக்கமடைந்த தன் மனதைத் தைரியஞ்செய்துகொண்டு, மிகச் சினத்துடன் வீரியத்தில் வாஸவதுல்லியனை தன்மகனிந்திரஜித்தை யேவினன்.

౨. త్వమస్త్రవిచ్ఛస్త్రవిదాం వరిష్ఠస్సురాసురాణామపి శోకదాతా। సురేషు సేంద్రేషు చ దృష్టకర్మా పితామహారాధనసంచితాస్త్రః॥

௨. த்வமஸ்த்ரவிச்சஸ்த்ரவிதாம் வரிஷ்டஸ்ஸுராஸுராணாமபி ஶோகதாதா।
ஸுரேஷு ஸேந்த்ரேஷு ச த்ருஷ்டகர்மா பிதாமஹாராதநஸஞ்சிதாஸ்த்ர:॥

௨. த்வமஸ்த்ரவிச்சஸ்த்ரவிதாம்வரிஷ்டஸ்ஸுராஸுராணுமபிஶோகதாதா।
ஸுரேஷுசேந்த்ரேஷுசத்ருஷ்டகர்மாபிதாமஹாராதநஸஞ்சிதாஸ்தர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வம்-அஸ்த்ரவித்	நீ-பிரும்ஹாஸ்திரத்தையறிந்தவன்		
ஶஸ்த்ரவிதாம்-வரிஷ்ட:-நீ-	ஆயுதமறிந்தோருக்குள்சிரேஷ்டன்		
ஸுராஸுராணுமபி-	சோகதாதா-தேவாஸுரர்களுக்கும்-(நீ) சோகத்தைக்கொடுத்தவன்		கள்பக்கல் [வன்
ஸேந்த்ரேஷு-ஸுரேஷு-	தேவராஜாவோடுகூடின-தேவர்	த்ருஷ்டகர்மா	பார்க்கப்பட்ட ஜயவியாபாரமுடையவன்
		பிதாமஹாராதநஸஞ்சிதாஸ்த்ர:-(நீ)	பிரும்ஹாவினாராதனத்தால்ஸம்பாதிக்கப்பட்ட அஸ்திரங்களையுடையவன்.

౩. తవాస్త్రబలమాసాద్య నాసురా న మరుద్గణాః। న శేకుః సమరే స్థాతుం సురేశ్వరసమాశ్రితాః॥

௩. 𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌬𑌲𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾𑌃।
𑌨𑌶𑍇𑌕𑍁𑌃𑌸𑌮𑌰𑍇𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌂𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃॥

௩. தவாஸ்த்ரபலமாஸாத்யநாஸுராநமருத்கணா:।
நஶேகுஸ்ஸமரேஸ்த்தாதும்ஸுரேஶ்வரஸமாஶ்ரிதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தவ-அஸ்த்ரபலம்-ஆஸாத்திய-	உன்னுடைய-அஸ்திரபலத்தை [அடைந்து	ஸுரேஶ்வரஸமாஶ்ரிதா: -	தேவராஜாவோடுகூடினவர்களாய்க்கொண்டு
ஸமரே-அஸுரா:-ந-மருத்கணாஶ்சந-	யுத்தத்தில்-அஸுரர்கள் நசிக்கிறார்கள் - மருத்கணங்களும் நாசமடைகின்றன	ஸ்தாதும்-நஶேகு:	(உன்முன்) நிற்பதற்கும் சக்தராகார்கள்.

౪. న కశ్చిత్త్రిషు లోకేషు సంయుగే న గతశ్రమః।

௪. 𑌨𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍇𑌨𑌗𑌤𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃।

௪. நகஶ்சித்த்ரிஷுலோகேஷுஸம்யுகேநகதஶ்ரம:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்ரிஷு-லோகேஷு-	மூன்றுலோகங்களிலேயும்	கஶ்சித்-நகதஶ்ரமோ-ந-	போயிருக்கிறசிரமத்தை-உடையவன் ஒருவனும்-இல்லை.
ஸம்யுகே	(உன்னுடைய) யுத்தத்தில்		

౫. భుజవీర్యాభిగుప్తశ్చ తపసా చాభిరక్షితః॥ దేశకాలవిభాగజ్ఞస్త్వమేవ మతిసత్తమః।

௫. 𑌭𑍁𑌜𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌤𑌪𑌸𑌾𑌚𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃॥
𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌮𑌤𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।

௫. புஜவீர்யாபிகுப்தஶ்சதபஸாசாபிரக்ஷித:॥
தேஶகாலவிபாகஜ்ஞஸ்த்வமேவமதிஸத்தம:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புஜவீர்யாபிகுப்த:	புஜபலத்தால் ரக்ஷிக்கப்பட்டவனும்	தேசகாலவிபாகஜ்ஞ: -	தேசகாலத்தின்பிரிவை அறிந்துமிருக்கிற
தபஸாச-அபிரக்ஷித:	தபஸ்ஸினால் ரக்ஷிக்கப்பட்டவனும்	த்வமேவ-மதிஸத்தம: -	நீயே-புத்தியிற்சிறந்தவன்.

౬. న తేఽస్త్యశక్యం సమరేషు కర్మణా న తేఽస్త్యకార్యం మతిపూర్వమంత్రణే॥ న సోఽస్తి కశ్చిత్త్రిషు సంగ్రహేషు వై న వేద యస్తేఽస్త్రబలం బలం చ తే।

௬. 𑌨𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂𑌸𑌮𑌰𑍇𑌷𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌮𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌣𑍇॥
𑌨𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌷𑍁𑌵𑍈𑌨𑌵𑍇𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌬𑌲𑌂𑌬𑌲𑌂𑌚𑌤𑍇।

௬. நதேஸ்த்யஶக்யமஸமரேஷுகர்மணாநதேஸ்த்யகாரியம்மதிபூர்வமந்த்ரணே॥
நஸோஸ்திகஶ்சித்த்ரிஷுஸங்க்ரஹேஷுவைநவேதயஸ்தேஸ்த்ரபலம்பலஞ்சதே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸமரேஷு-கர்மணா	யுத்தங்களில்பராக்கிரமத்தாலே	த்ரிஷு-ஸங்க்ரஹேஷு-	மூன்றுகளான-உலகங்களில்
தே-அஶக்யம்நாஸ்தி	உன்னுடையசக்திக்கு-அப்பியந்தரமானதிகிடையாது	ய:-தே-அஸ்த்ரபலம் -	எவன்-உன்னுடைய-அஸ்த்ரபலத்தை
மதிபூர்வமந்த்ரணே-	புத்தியையுட்கொண்டுவிசாரிப்பதில் [து	நவேத	அறியவில்லையோ
தே-அகாரியம்நாஸ்தி-	உனக்கு-அசக்கியமானகாரியம்கிடையா	பலஞ்சநவேத	தேகபலத்தையும்அறியவில்லையோ
		ஸ:-கஶ்சித்நாஸ்தி	அப்படிப்பட்டவன்- ஒருவனுமில்லை.

౭. మమానురూపం తపసో బలం చ తే పరాక్రమశ్చాస్త్రబలం చ సంయుగే॥ న త్వాం సమాసాద్య రణావమర్దే మనః శ్రమం గచ్ఛతి నిశ్చితార్థమ్।

௭. 𑌮𑌮𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂𑌤𑌪𑌸𑍋𑌬𑌲𑌂𑌚𑌤𑍇𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌬𑌲𑌂𑌚𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍇॥
𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑌣𑌾𑌵𑌮𑌰𑍍𑌦𑍇𑌮𑌨𑌃𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍।

௭. மமானுரூபம்தபஸோபலஞ்சதேபராக்ரமஶ்சாஸ்த்ரபலஞ்சஸம்யுகே॥
நத்வாம்ஸமாஸாத்யரணாவமர்தேமந:ஶ்ரமம்கச்சதிநிஶ்சிதார்த்தம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே	உன்னுடைய	ரணாவமர்தே	யுத்தஸங்கடத்தில் [ய-உன்னை
தபஸ:-பலஞ்ச	தபஸ்ஸினுடைய-பலமும்	நிஶ்சிதார்த்தம்-த்வாம்-	நிச்சியக்கப்பட்ட-பிரயோஜனமுடை
ஸம்யுகே-பராக்ரமஶ்ச - அஸ்தரபலஞ்ச-	யுத்தத்தில்பராக்ரமமும்-அஸ்த்ரபலமும்	ஸமாஸாத்ய	கண்டுஆலோசித்து
மமாநுரூபம்	எனக்குஸமானமானது(ஆகையால்)	மந:-ஶ்ரமம்-நகச்சதி	(என்னுடைய)மனமானது துக்கத்தை அடையவில்லை.

౮. నిహతాః కింకరాః సర్వే జంబుమాలీ చ రాక్షసః॥ అమాత్యపుత్రా వీరాశ్చ పంచ సేనాగ్రయాయినః।

౯. బలాని సుసమృద్ధాని సాశ్వనాగరథాని చ॥ సహోదరస్తే దయితః కుమారోఽక్షశ్చ సూదితః।

௭. 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌙𑌕𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍁𑌮𑌾𑌲𑍀 𑌚 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 ।
𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌯𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ।

௮. 𑌬𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌾𑌶𑍍𑌵𑌨𑌾𑌗𑌰𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌸𑌹𑍋𑌦𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌦𑌿𑌤𑌃 ।

௭. நிஹதா꞉கிங்கரா꞉ஸர்வேஜம்புமாலீசராக்ஷஸ꞉।
அமாத்யபுத்ராவீராஶ்சபஞ்சஸேநாக்ரயாயிந꞉।

௮. பலாநிஸம்ருத்தாநிஸாஶ்வநாகரதாநிச।
ஸஹோதரஸ்தேதயித꞉குமாரோக்ஷஶ்சஸூதித꞉।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வே-கிங்கரா꞉	ஸமஸ்தர்களான-கிங்கரர்களும்		ருதங்களோடும்கூடினவும்
ஜம்புமாலீ	ஜம்புமாலியென்கிற	ஸம்ருத்தாநி-பலாநி-	ஸம்பூர்ணமான-ஸைன்னியங்களும்
ராக்ஷஸஶ்ச	அரக்கனும்	நிஹதா꞉	நாசமடைந்தன
வீரா꞉-அமாத்யபுத்ரா꞉-	சூரர்களான மந்திரிகுமாரர்களும்	தயித꞉-தே-ஸஹோதர꞉-	இஷ்டனும்-உனக்கு- பிராதாவுமாகிய
பஞ்ச-ஸேநாக்ரயாயிந꞉-	ஐவர்களான-ஸேனாபதிகளும்	குமார꞉-அக்ஷஶ்ச	குமாரனான-அக்ஷனும்
ஸாஶ்வநாகரதாநிச	குதிரைகளோடும்யானைகளோடும் தே	ஸூதித꞉	கொல்லப்பட்டான்.

౯. నహి తేష్వేవ మే సారో యస్త్వయ్యరినిషూదన॥

௯. 𑌨𑌹𑌿 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌸𑌾𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑌰𑌿𑌨𑌿𑌷𑍂𑌦𑌨॥

௯. நஹிதேஷ்வேவமேஸாரோயஸ்த்வய்யரிநிஷூதந।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே-அரிநிஷூதந	வாராய்-பகையாளியையழிப்பவனே	மே-அஸ்தி	எனக்கு-இருக்கிறதோ
த்வயி	உன்னிடத்தில் [கையானது	தேஷு - நாஸ்த்யேவஹி -	(அது) அவர்களிடங்களில் - இ
ய꞉-ஸார꞉	யாதொரு - பலிஷ்டனென்கிறநம்பிக்		லவேயில்லை.

౧౦. ఇదం హి దృష్ట్వా మతిమన్మహద్బలం కపేః ప్రభావం చ పరాక్రమం చ। త్వమాత్మనశ్చాపి సమీక్ష్య సారం కురుష్వ వేగం స్వబలానురూపమ్॥

௰. 𑌇𑌦𑌂 𑌹𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌮𑌹𑌦𑍍𑌬𑌲𑌂 𑌕𑌪𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌚 ।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵 𑌵𑍇𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌲𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ॥

௰. இதம்ஹித்ருஷ்ட்வாமதிமன்மஹத்பலம்கபே꞉ப்ரபாவம்சபராக்ரமஞ்ச॥
த்வமாத்மநஶ்சாபிஸமீக்ஷ்யஸாரம்குருஷ்வவேகம்ஸ்வபலாநுரூபம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இதம்	இக்கராத்திபக்ஷகுமாரனைத்தையும்	பராக்ரமஞ்ச	பௌருஷத்தையும்
மதிமத்	பிரசஸ்தபுத்தியுடையதும்	ஆத்மந꞉ ஸாரம்ச	தன்னுடைய-அந்தஸ்ஸாரத்தையும்
மஹத்	பெரியதுமான	த்வம்-த்ருஷ்ட்வா	நீ-பார்த்து
கபே꞉-பலம்	வானரனுடைய(தேக)பலத்தையும்	ஸ்வபலாநுரூபம்-வேகம்-	தன்பலத்திற்குநிகரான-வேகத்தை
ப்ரபாவம்	சக்தியையும்	ஸமீக்ஷ்ய-குருஷ்வ	யோசித்து-செய்வாயாக.

(௭-மு-௰-ல்) தா-ம்—ஹே இந்திரஜித்! ஓர்வானர னிப்பெருநகரி லென்னகாரியஞ் செய்துவிட்டான்! ஸகல கிங்கரரையுங்கொன்றான். ஜம்புமாலியையும் ஹதஞ்செய்தான், அமாத்தியபுத்திரரொழுவரையும் ஸம்ஹரித்தான், ஸேனாபதிகளையும் வென்றான், இவ்வீரரைச் சூழ்ந்துசென்ற இரதகஜதுரக ஸமூகங்களையும், பலமிகுந்த ஸைந்நியத்திரளையும் யுத்தாங்கத்தில் வீட்டினான். இவ்வளவு காரியமு மொருகாரியமல்ல, இவ்வளவு நஷ்டமு நஷ்டமல்ல, உனக்கருமையான ஸகோதரனும் எமது குமாரனுமான அக்ஷனு மவன் கையால் மாண்டனன். இக்கொடிய வானரத்தை யொழிக்கவேண்டுமன்றோ! அவனை வெல்ல நீயே தகுந்தவீரன். நீ அஸ்திரக்கியருள் முதல்வன், சஸ்திரக்கியருள் சிறந்தவன், தேவாஸுரர்க்குச் சோகத்தை உண்டுபண்ணினவன். அமரர்கள் தங்களிறைவனோடுன்னை யெதிர்க்க அப்பொழுது திரிலோகமுழுது முனது வீரியாதிசயத்தைப்பார்த்து மகிழ்ந்தது. பிர்ம்ஹாவை யாராதித்தவருடைய அனுக்கிரகத்தால் பிரம்ஹாஸ்திரப்பிரயோகந்தெரிந்த மஹாவீரன். நீயுத்தாங்கஞ்சேர்ந்து அஸ்திரப்பிரயோகஞ்செய்ய ஆரம்பித்தாயாகில், உன்னெதிரில் அஸுரருநிற்கார், மருத்துக்களு நிற்கார், மஹேந்திரனு விரக்ஷிக்கப்பட்டுவரு மமாருநிற்கார். உன்னோடு போர்புரிந்தபஜயமடையாத வீரனிம்மூவுலகிலில்லை. உனது புஜவீரியபலமே யுன்னை யுத்தத்திலிரக்ஷிக்கப் போதுமாயிருக்கத் தபோபலமு முன்னைக்காத்து நிற்கிறது. மேலுந் தேசகால பேதங்களை யறிந்தவன், ஸகலவிஷயங்களுந்தெரிந்தபுத்திமான், காரியத்தைத் திரிகாலவிஷயங்களுக்கு மொவ்வச்செய்து முடிக்குமதிமான். ஆகையால், யுத்தத்தில் உனக்குப் பராக்கிரமத்தால் செய்து முடிக்கத்தகுந்த காரியத்தில்அசக்கியமானதொன்றில்லை, புத்திமதி மந்திராலோசனையால் செய்துமுடிக்கத்தகுந்ததிலும் அசக்கியமானதொன்றில்லை. உனது புஜபலத்தையும் அஸ்திரபலத்தையும் அறியாதவன்இம்மூவுலகிலொருவனுமில்லை. ஆகையால், ஹேரிபுநாசக! மஹா பலிஷ்டனென்கிற நம்பிக்கை யெனக்குன்னிடத்திலிருப்பதுபோ லவர்களிடத்தில்லை. உனது தபோபலமும், அஸ்திர சஸ்திரபலங்களும், யுத்தத்திற் பராக்கிரமும் என்னுடைய பலங்களுக்கு ஸதிருசமானவை. உன்னை யுத்தத்திற்கனுப்புவதிலென்மனங் கொஞ்சமுங் கிலேசமுறவில்லை. ஜயத்துடன் திரும்புவாயென்கிற தீரமெனக்கிருக்கிறது. இப்பொழுது இவ்வளவு காவல்கொண்ட இப்பெருநகரில் ஏகைகனாய் ஸகாயம் யாதுமின்றி, இவ்வளவு கிருத்தியங்கள் செய்த அக்குரங்கின் மதிவிசேஷத்தையும், பலவிசேஷத்தையும் பிரபாவவிசேஷத்தையும், பராக்கிரமமஹிமையையும் விசாரித்து, ஸ்வபலத்தையுமோர்ந்து அதற்கிணங்க உனது வேகத்தையும் விர்த்திசெய்து ஜயத்துடன் இக்காரியத்தை ஸாதித்துவரக்கடவாயென்று புத்திரனுக் கிராவணனுக்கியாபித்தனன்.

౧౧. బలావమర్దస్త్వయి సన్నికృష్టే యథాగతే శామ్యతి శాంతశత్రౌ। తథా సమీక్ష్యాత్మబలం పరం చ సమారభస్వాస్త్రవిదాం వరిష్ఠ॥

கக. 𑌬𑌲𑌾𑌵𑌮𑌰𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌗𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍌।
𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠॥

கக. ப்லாவமர்தஸ்த்வயிஸந்நிக்ருஷ்டேயதாகதேஶாம்யதிஶாந்தஶத்ரௌ।
ததாஸமீக்ஷ்யாத்மபலம்பரம்சஸமாரபஸ்வாஸ்த்ரவிதாம்வரிஷ்ட॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸ்த்ரவிதாம் - வரிஷ்ட	- அஸ்திரமறிந்தோருக்குள் - சிரேஷ்டனே	பலாவமர்தஃ	ஸேனையினழிவானது
ஶாந்தஶத்ரௌ-த்வயி	- அடக்கப்பட்டசத்துருக்களையுடைய [நீ	யதா-ஶாம்யதி	எப்படி-அடங்குமோ
கதே-ஸந்நிக்ருஷ்டே(ஸதி)	- இங்கிருந்தபோனவனுக ஹநுமானுடையஸமீபத்தை) அடைந்தவளவில்	ததா-ஆத்மபலம்	அப்படி-தன்னுடையபலத்தையும்
		பரம்ச	(பகையாளியினுடைய) பலத்தையும்
		ஸமீக்ஷ்ய	நன்றாகப்பார்த்து
		ஸமாரபஸ்வ	(யுத்தத்திற்கு) ஆரம்பம்செய்.

தா-ம்—அஸ்திரக்கியருள் அதிஸமர்த்தனான ஹே இந்திரஜித்! சத்துருவீரியத்தைத் தணிக்கவல்ல பராக்கிரமசாலியான நீ யுத்தரங்கத்தைச் சேர்ந்தவளவில், மிதமின்றி மடியும் நமது ஸைந்நியங்களினி நாசமடையவொட்டாமல், உனது பலத்தையும் சத்துருபலத்தையும் நன்றாயோர்ந்து, ஜயமடையும் விதமாக யுத்தாரம்பஞ்செய்யக்கடவாய்.

౧౨. న వీర సేనా గణశో చ్యవంతి న వజ్రమాదాయ విశాలసారం। న మారుతస్యాస్య గతేః ప్రమాణం న చాగ్నికల్పః కరణేన హంతుమ్॥

கஉ. 𑌨 𑌵𑍀𑌰 𑌸𑍇𑌨𑌾 𑌗𑌣𑌶𑍋 𑌚𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌸𑌾𑌰𑌮𑍍।
𑌨 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌨 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌕𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍॥

கஉ. நவீரஸேநாகணஶோச்யவந்திவஜ்ரமாதாயவிஶாலஸாரம்।
நமாருதஸ்யாஸ்யகதேஃப்ரமாணம்நசாக்நிகல்பஃகரணேநஹந்தும்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவீர	வாராய்சூரனே!	அஸ்ய-கதேஃ	இவனுடைய-கமனத்தினுடைய
கணஶோ	ஸமூஹங்களை அழிக்கவல்ல ஹநுமா [னிடத்திலே	ப்ரமாணம்	அளவானது
ஸேநாஃ-நாவந்தி	ஸைந்யங்கள்-இரக்ஷிக்கமாட்டாதுகள்	மாருதஸ்யாபிநாஸ்தி	வாயுவுக்கும்இல்லை (ஆகையால்)
அலஸாரம்	மகத்தானபலத்தையுடைய	கரணேந	கையினால்
வஜ்ரம்	வஜ்ரமென்கிறஆயுதவிசேஷத்தை	அக்நிகல்பஃ	அக்நிக்குஸமானமான (இவ்வானரன்)
ஆதாய-நவிஶ	எடுத்துக்கொண்டு-பிரவேசியாதே	ஹந்தும்ந	கொல்வதற்குசக்கியனல்லன்.

தா-ம்—ஹே வீர! ஸைந்நியபலந்தா லவ்வானரனைக் கொன்றுவிடலாமென்று ஸைந்நியங்களை நம்பி அவனோடு யுத்தத்திற்கேகாதே. ஏனெனில், அநேக ராக்ஷதகணங்களை மசகங்களைப்போல் நாசஞ்செய்த அஸாத்தியவீரனவன். மலைகளைப்பிளக்கவல்ல மஹாயுதங்களாற் கொன்றுவிடலாமென்று ஆயுதசிரேஷ்டமான வஜ்ஜிராயுதத்தை நம்பிச்செல்லாதே, ஏனெனில் வஜ்ஜிராயுதமும் மந்தமெனப்பழிக்கும்படி அவ்வளவு தாருட்டியாவயவமுள்ளவன், முஷ்டிபலத்தா லடித்துவிடலாமென்று தேகபலத்தை நம்பாதே, ஏனெனில், வீரியத்தி லவ்வானர னக்கினிக்குத் துல்லியன், பட்டு மக்கினியைக் கைகளாலணைப்பது அசக்கியமாதல்போல் அவ்வானரனும் முஷ்டிபலத்தால் வெல்லக்கூடியவனல்ல. அவனுடைய கமனப்பிரமாணம் மாருதனுக்குமில்லை. அஸாதாரணவிக்கிரமனுகக் காண்கிறுனதலால் இவ்வுபாயங்களும் பலங்களு மவனிடத்திற்பலியா.

౧౩. తమేవమర్థం ప్రసమీక్ష్య సమ్యక్ స్వకర్మసామ్యాత్ సుసమాహితాత్మా। స్మరంశ్చ దివ్యం ధనుషోऽస్త్రవీర్యం వ్రజాక్షతం కర్మ సమారభస్వ॥

கங. 𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾।
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑌸𑍍𑌵॥

கங. தமேவமர்த்தம்ப்ரஸமீக்ஷ்யஸம்யக்ஸ்வகர்மஸாம்யாத்ஸமாஹிதாத்மா।
ஸ்மரம்ஶ்சதிவ்யம்தநுஷோஸ்த்ரவீர்யம்வ்ரஜாக்ஷதம்கர்மஸமாரபஸ்வ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தம்-அர்த்தமேவ	அந்த-அர்த்தத்தையே	திவ்யம்-தநுஷஃ	சிறந்ததான-தனுஸ்ஸினுடைய
ஸம்யக்-ப்ரஸமீக்ஷ்ய-நன்றாக-விசாரித்து		அஸ்த்ரவீர்யம்	அஸ்த்ரபலத்தை
ஸ்வகர்மஸாம்யாத்-ஸ்வகாரியத்தின்பலஸித்தியின்	(பொருட்டு)	ஸ்மரம்ஶ்ச-வ்ரஜ	தியானித்துக்கொண்டே-போ
ஸமாஹிதாத்மா	- நிச்சயிக்கப்பட்டமனமுடையவனாய்க்(கொண்டு)	அக்ஷதம்-கர்ம-ஸமாரபஸ்வ	நாசமற்ற-காரியத்தை-செய்வா[யாக.

தா-ம்—ஹே ரணதீர! இவ்விதமுரைத்த வென் வசனங்களை நன்றாகவறிந்து அவ்வானரக்கிரகணத்தை யெவ்விதத்திலாவது செய்து காரியஸித்தியை யடையவேண்டுமென்கிற திடநிச்சயத்துடன், திவ்வியதனுஸ்ஸைக் கையிற்கொண்டவனாய், வஜ்ஜிராதி ஆயுதங்களாலும் முஷ்டிகளாலும், ஸைந்நியபலந்தாலுமின்றி அஸ்திரபலமொன்றினுல்மாத்திரம் நிரகிக்கத்தக்கவனென்று அம்மந்திரங்களை நன்றாகத்தியானித்துக்கொண்டு யுத்தத்திற்கேகி க்ஷேமத்துட னக்கொடுங்குரங்கைக்கட்டி வாவென்றனன்.

౧౪. నఖల్వీయం మతిశ్శ్రేష్ఠా యత్త్వాం సంప్రేషయామ్యహమ్। ఇయంచ రాజధర్మాణాం క్షత్రస్య చ మతిర్మతా॥

கச. 𑌨𑌖𑌲𑍍𑌵𑍀𑌯𑌂 𑌮𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍।
𑌇𑌯𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌤𑌾॥

கச. நகல்வியம்மதிஶ்ரேஷ்ட்டாயத்வாம்ஸம்ப்ரேஷயாம்யஹம்।
இயம்சராஜதர்மாணாம்க்ஷத்ரஸ்யசமதிர்மதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-த்வாம்	நான்-உன்னை [ண்டோ	இயம்-மதிஶ்ச	இந்த-புத்தியும்
ஸம்ப்ரேஷயாமி(இதியத்) -	அனுப்புகிறதென்கிறயாதொன்று	ராஜதர்மாணாம்	க்ஷத்திரியதர்மங்களுக்கும் [கும்
இயம்-மதிஃ	இந்த-புத்தியானது	க்ஷத்ரியஸ்யச	(அந்ததர்மத்தைஆச்சிரயித்த)அரசரு[illegible]
ஶ்ரேஷ்ட்டா-நகலு	சிறந்ததாக-ஆகாதல்லவா	மதா	உசிதமானது.

தா-ம்—இவ்வளவு தீங்கிழைத்த அப்பொல்லாக்குரங்கினிடத்தில் பாலனுனவென்னை யனுப்புவ[illegible] சிதமாகுமோ, நீபோ செல்லக்கூடாதோ வென்கிருயோ, ஹேபால! சத்துருவை ஸம்ஹரிக்க ஸ்வஜனங்[illegible] ளனேகரிருக்க அவர்களை யேவாது தானே யேகுதல் இராஜநீதிக்கமையாதாதலால், அதை யனுஸரித்து, உல கம் நிந்திக்கினு முன்னை யேவலாயினன்.

౧౫. నానాశస్త్రైశ్చ సంగ్రామే వైశారద్యమరిందమ। అవశ్యమేవబోద్ధవ్యం కామ్యశ్చ విజయో రణే॥

கரு. 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌵𑍈𑌶𑌾𑌰𑌦𑍍𑌯𑌮𑌰𑌿𑌂𑌦𑌮।
𑌅𑌵𑌶𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍋 𑌰𑌣𑍇॥

கரு. நாநாஶஸ்த்ரைஶ்சஸங்க்ராமேவைஶாரத்யமரிந்தம।
அவஶ்யமேவபோத்தவ்யம்காம்யஶ்சவிஜயோரணே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஅரிந்தம	வாராய்பகையாளியை யழிப்பவனே	அவஶ்யம்-போத்தவ்யம்-	ஸித்தமாக-அறிய த்தக்கது
ஸங்க்ராமே-நாநாஶஸ்த்ரைஃ-	யுத்தத்தில்- பலவித ஆயுதங்களி	ரணே-விஜயஶ்ச	போரில்-ஜயமும்
வைஶாரத்யம்	(ப்ரஹாரண)ஸாமர்த்தியமானது(ளால்	காம்யயேவ	பிரார்த்திக்கத்தக்கதே.

தா-ம்—ஹே சத்துருநாசக! யுத்தத்தில் சத்துருபலத்தைக்கண் டதைரியமடையாது, பலவித அஸ திரங்களா லவர்களை வெல்லும் விதமறிந்து ஜயத்தை யவசியம் கோரவேண்டும்.

౧౬. తతఃపితు స్తద్వచనం నిశమ్య ప్రదక్షిణం దక్షసుతప్రభావః। చకారభర్తార మదీనసత్త్వో రణాయవీరః ప్రతిపన్నబుద్ధిః॥

கசு. 𑌤𑌤𑌃𑌪𑌿𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌸𑍁𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃।
𑌚𑌕𑌾𑌰𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌦𑍀𑌨𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋 𑌰𑌣𑌾𑌯𑌵𑍀𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃॥

கசு. ததஃபிதுஸ்தத்வசநம்நிஶம்யப்ரதக்ஷிணம்தக்ஷஸுதப்ரபாவஃ।
சகாரபர்தாரமதீநஸத்வோரணாயவீரஃப்ரதிபக்நபுத்திஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-தக்ஷஸுதப்ரபாவஃ-	பிறகு-தக்ஷஸுதப் பிரபாவம்போன்ற பிரபாவமுடையவனும்	வசநம்-நிஶம்ய	வார்த்தையை-கேட்டு
அதீநஸத்வஃ	மிகபலமுடையவனும்	ரணாய-பிரதிபந்நபுத்திஃ -	யுத்தத்தின்பொருட்டு-அடையப்பட்டபுத்தியுடையவனுக
வீரஃ	சூரனுமான(அவ்விந்திரஜித்து)	பர்தாரம்-பிரதக்ஷிணம் -	இராவணனை-பிரதக்ஷிணத்தை
பிதுஃ-தத்	தகப்பனுடைய-அந்த	சகார	செய்தான்.

౧౭. తతస్తైస్స్వగణై[illegible]రిష్టైరింద్రజిత్ప్రతిపూజితః। యుద్ధోద్ధతః కృతోత్సాహస్సంగ్రామం ప్రత్యపద్యత॥

கஎ. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵[illegible]𑌣𑍈𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍈𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃।
𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌦𑍍𑌧𑌤𑌃𑌕𑍃[illegible]𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤॥

கஎ. ததஸ்தைஸ்வக[illegible]டைரிந்த்ரஜித்ப்ரதிபூஜிதஃ।
யுத்தோத்ததஃக்[illegible]க்ஸாஹஸ்ஸங்க்ராமம்ப்ரத்யபத்யத॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-யுத்தோத்ததஃ-	இந்த்ரஜித்-பிறகு - யு[illegible]களுன ந்திரஜித்தானவன்	ப்ரதிபூஜிதஃ	ஸம்மானிக்கப்பட்டவனுகவும்
		க்ருதோத்ஸாஹஃ-செய்யப்பட்ட	ஸந்தோஷமுடையவனுமாக
இஷ்டைஃ-ஸ்வகணைஃ -	இஷ்டர்களான-தன்[illegible]	ஸங்க்ராமம்-ப்ரத்யபத்யத-	யுத்தத்தை-அடைந்தான்.

(கசு-மு-கஎ-ல்) தா-ம்—தேவட[illegible]ந கிகரான புஜபலபராக்கிரமப்பிரபாவமுள்ள இந்திரஜித்து இராவணவசனங்களைக்கேட்டு, யுத்தத்[illegible]னமிசைந்து, பிதாவை வலம்வந்து அனுக்கிரகம்பெற்று, இஷ்டஜனங்களுடைய பூஜைகளால் ஸ[illegible]பட்டு மஹோத்ஸாகமுடையனுய்ப் பிரயாணப்பட்டனன்.

౧౮. శ్రీమాన్పద్మపలాశాక్షో రాక్షసాధిపతేస్సుతః। నిర్జగామ మహాతేజాస్సముద్ర ఇవ పర్వసు॥

௧௮. 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌲𑌾𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍇𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁॥

௧௮. ஸ்ரீமாந்பத்மபலாஸாக்ஷோராக்ஷஸாதிபதேஸ்ஸுத:।
நிர்ஜகாமமஹாதேஜாஸ்ஸமுத்ரயிவபர்வஸு॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்ரீமாந்	தைரியஸம்பத்தையுடையவனும்	பர்வஸு-ஸமுத்ரயிவ	பருவகாலங்களில்-கடல்போல்
பத்மபலாஸாக்ஷ:	தாமரைதளம்போன்ற கண்களையுடையவனும்	மஹாதேஜா:	(யுத்தாஸக்தியாலுண்டான) தேஜஸ்ஸுடையவனாக
ராக்ஷஸாதிபதே:-ஸுத:-	இராக்ஷஸப்பிரபுவினுடைய மகனுமான (இந்திரஜித்து)	நிர்ஜகாம	வெளிக்கிளம்பினன்.

தா-ம்—அரவிந்த தளம்போ லதியழகான நேத்திரங்களுள்ளவனும், உத்தமராஜலக்ஷணங்களாலும் யௌவனவிசேஷத்தாலும், தைரியஜயஸ்ரீகளாலும் அதிதேஜோவானுகச் சொபிக்கிறவனுமான அவ்விராக்ஷஸ ராஜபுத்திரன், பர்வகாலங்களில் கொதித்துக் கொப்பளித்துக் கோஷிக்கும் பெருங்கடல்போல், உத்ஸாகமி குதியாற் பெருத்துப் பூரித்து விரகோஷத்துடன் வெளிக்கிளம்பினன்.

౧౯. స పక్షిరాజోపమతుల్యవేగైర్వ్యాలైశ్చతుర్భిస్సితతీక్ష్ణదంష్ట్రైః। రథం సమాయుక్తమసంగవేగం సమారురోహేంద్రజిదింద్రకల్పః॥

௧௯. 𑌸 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑌾𑌜𑍋𑌪𑌮𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌵𑍇𑌗𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌿𑌤𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍈𑌃।
𑌰𑌥𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑍇𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍁𑌰𑍋𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌿𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃॥

௧௯. ஸபக்ஷிராஜோபமதுல்யவேகைர்வ்யாளைஶ்சதுர்ப்பிஸ்ஸிததீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ரை:।
ரதம்ஸமாயுக்தமஸங்கவேகம்ஸமாருரோஹேந்த்ரஜிதிந்த்ரகல்ப:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இந்த்ரகல்ப:-ஸ:-இந்த்ரஜித்-	தேவராஜாவுக்குஸமானன-அந்த இந்திரஜித்தானவன்		பற்களையுடையதும்
பக்ஷிராஜோபமதுல்யவேகை: -	கருத்மானை உபமானமாயுமுடையதும்-ஒன்றக்கொன்ற ஸமமானவேகமுடையதும்	சதுர்ப்பி:-வ்யாளை:	நான்குகளுமான-ஸிம்ஹங்களினல்
		ஸமாயுக்தம்	சேர்க்கப்பட்டதும்(ஆகையாலே)
		அஸங்கவேகம்	தடையற்றவேகமுடையதுமான
ஸித்தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ரை -	வெளுத்தும்குரூரமுமானகோரைப்	ரதம்-ஸமாருரோஹ	தேரை-ஏறினன்.

தா-ம்—தேவராஜாவுக்கு நிகரான பராக்கிரமமுடைய அவ்விந்திரஜித்து, கருத்மான்போ லெங்கு ம திவேகமாகச் செல்லக்கூடியனவும், விக்கிரமத்தி லொன்றையொன்று ஒத்தனவும், மிகவும் வெளுத்த கூர் மையான வைரதந்தங்களுள்ளனவுமான நான்கு ஸிம்ஹங்கள் பூட்டப்பட்ட, எங்குந் தடையின்றி வேகமாக ஸஞ்சரிக்கவல்ல உத்தமரத்திலேறினன்.

౨౦. స రథీ ధన్వినాం శ్రేష్ఠశ్శస్త్రజ్ఞోఽస్త్రవిదాం వరః। రథేనాభియయౌ క్షిప్రం హనూమాన్యత్ర సోఽభవత్॥

௨௦. 𑌸 𑌰𑌥𑍀 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃।
𑌰𑌥𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌯𑌯𑍌 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍॥

௨௦. ஸரதீதந்விநாம்ஶ்ரேஷ்டஶ்ஶஸ்த்ரஜ்ஞோஸ்த்ரவிதாம்வர:।
ரதேநாபியயௌக்ஷிப்ரம்ஹநூமாந்யத்ரஸோபவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரதீ	இரதமுடையவனும்	ஸ:-ஹநூம[…]	அவ்விந்திரஜித்து-அவ்வனுமான்
தந்விநாம்-ஶ்ரேஷ்ட:-	வில்லுடையோருக்குள்-சிறந்தவனும்	யத்ர-அப[…]	எங்கு-இருந்தாரோ
ஶஸ்த்ரஜ்ஞ:	ஆயுதமறிந்தவனும்	ரதேந	(அங்கு) இரதத்தோடு
அஸ்த்ரவிதாம்-வர:	அஸ்த்ரமறிந்தவருக்குள்-சிரேஷ்டனுமான	க்ஷிப்ரம்-[…]யௌ	சீக்ரம்-சென்றான்.

தா-ம்—அஸ்திரசஸ்திர தனுர்வித்தை கற்றவருள் முத[…]ம், மஹாரதிகனும், அதிபராக்கிரமசாலி யும், இந்திரனை வென்ற பிரதாபவானுமான அவ்விராக்ஷதவீர[…]மானெழுந்தருளியிருந்த அசோகவனி காத்துவாரத்தை வேகமாகச் சென்றடைந்தனன்.

౨౧. స తస్య రథనిర్ఘోషం జ్యాస్వనం కార్ముకస్య[…]శ్రీరో సౌ సంప్రహృష్టతరోఽభవత్॥

௨௧. 𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌥𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌂 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌨𑌂 𑌕[…]𑌸𑍍𑌯 𑌚।
𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌵𑍀𑌰𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌸𑌂𑌪𑍍[…]𑌰𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍॥

௨௧. ஸதஸ்யரதநிர்கோஷம்ஜ்யாஸ்வநம்[…]ச।
நிஶம்யஹரிவீரோஸௌஸம்ப்ரஹ்[…]ாபவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ஹரிவீர:	அந்த-வானரவீரரான	கார்முகஸ்யச	வில்லினுடையதுவனியையும்
அஸௌ	இவ்வனுமான் [சப்தத்தையும்	நிஶம்ய	கேட்டு
தஸ்ய-ரதநிர்க்கோஷம்-	அந்த- இந்திரஜித்தினுடைய-தேரின்	ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டதர:	நன்றாய்ஸந்தோஷித்தவராக
ஜ்யாஸ்வநம்	நாணினுடையதுவனியையும்	அபவத்	ஆனார்.

தா-ம்—அக்ஷனுயிரை அந்தகனுக்கும் அரக்கப்பிரபுவுக்கு அளவில்லாச்சோகத்தையுமளித்து ஸுக மாயெழுந்தருளியிருந்த ஹநுமான், இந்திரஜித்தேறிவரும் இரதத்தின் பேரொலியையும், அவனுடைய தனுர்க்கோஷத்தையும் நாணொலியையும் நன்றாகக்கேட்டு நமது தோள்வலியைப் பரீக்ஷிக்க இன்னமோர் பிரபல வீரன் வாய்த்தானென்று பரமஸந்துஷ்டரானர்.

౨౨. సుమహచ్చాపమాదాయ శితశల్యాంశ్చ సాయకాన్ । హనుమంతమభిప్రేత్య జగామ రణపండితః ॥

௨௨. ஸுமஹச்சாபமாதாயஶிதஶல்யாம்சஸாயகாந்।
ஹநுமந்தமபிப்ரேத்யஜகாமரணபண்டித:॥

௨௨. ஸுமஹச்சாபமாதாயஶிதஶல்யாம்சஸாயகாந்।
ஹநுமந்தமபிப்ரேத்யஜகாமரணபண்டித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரணபண்டித:	யுத்தத்தில்பண்டிதனை(இந்திரஜித்)	ஆதாய	எடுத்துக்கொண்டு
ஸுமஹத்-சாபம்	வெகுபெரியதான-தநுஸ்ஸையும்	ஹநுமந்தம்-அபிப்ரேத்ய-	ஹநுமானை-உத்தேசித்து
ஶிதஶல்யாந்-ஸாயகாம்ஶ்ச -	தீக்ஷ்ணமானஇரும்பின்நுனியுடைய-பாணங்களையும்	ஜகாம	போனன்.

தா-ம்—யுத்தசாஸ்திரத்தி லதிபாண்டித்தியமுள்ள ஸமர்த்தவீரனை இந்திரஜித்து, தேவாஸுரப்பிரபலயுத்தங்களில் ஜயமளித்த உத்தமோத்தம தனுஸ்ஸையும், அதிகூர்மையான எஃகு நுணிகளையுடைய திடசரங்களையுங் கையிலேந்தி ஹநுமானைநோக்கிச் சென்றனன்.

౨౩. తస్మింస్తతస్సంయతి జాతహర్షే రణాయ నిర్గచ్ఛతి బాణపాణౌ । దిశశ్చ సర్వాః కలుషా బభూవుర్మృగాశ్చ రౌద్రా బహుధా వినేదుః ॥

௨௩. தஸ்மிந்ஸ்ததஸ்ஸம்யதிஜாதஹர்ஷே ரணாயநிர்கச்சதிபாணபாணௌ।
திஶஶ்சஸர்வா:கலுஷாபபூவுர்ம்ருகாஶ்சரௌத்ராபஹுதாவிநேது:॥

௨௩. தஸ்மிந்ஸ்ததஸ்ஸம்யதிஜாதஹர்ஷேரணாயநிர்கச்சதிபாணபாணௌ।
திஶஶ்சஸர்வா:கலுஷாபபூவுர்ம்ருகாஶ்சரௌத்ராபஹுதாவிநேது:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு		ட்டவளவில்
தஸ்மிந்-ஸம்யதி	அவ்விந்திரஜித்-யுத்தத்தில்	ஸர்வா:-திஶ:	ஸமஸ்தங்களான-திசைகளும்
ஜாதஹர்ஷே	உண்டானஸந்தோஷமுடையவனும்	கலுஷா:-பபூவு:	கலங்கினவாக-ஆயின
பாணபாணௌ	பாணத்தைக்கையிலுடையவனுமாக	ம்ருகாஶ்ச-ரௌத்ரா: -	மிருகங்களும்-பயங்கரமாக
ரணாய-நிர்கச்சதி(ஸதி)-	போரையும்பொருட்டு-வெளிபுறப்ப	பஹுதா-விநேது:	அனேகவிதமாக-இரைச்சலிட்டன.

தா-ம்—இவ்வித மவ்விராவணபுத்திரன் யுத்தத்தி லத்யுத்ஸாகங்கொண்டு வில்லுஞ் சரமுங் கையிலேந்தி, உக்கிரஸிம்ஹங்கள் பூட்டிய உத்தமரதத்திலேறி ஹநுமானை வென்றுவருகிறதென்கிற பிரதிக்ஞையுடன் பேராரவாரத்தோடு வருகையில், திக்குகளெட்டுந் திடுக்கிட்டலறின, பூமியதிர்ந்தது, பர்வதங்களும் விருக்ஷங்களும் அசைந்தாடின, ஆகாசம் பேரொலிசெய்தது, மிருகங்கள் அதிகோரமாகக்கதறின, பூதகணங்களனைவுங் கலக்கமுற்றன. இவ்வளவு பயங்கரமாக இந்திரஜித்து யுத்தரங்கத்திற்கேகினன்.

౨౪. సమాగతాస్తత్ర తు నాగయక్షా మహర్షయశ్చక్రచరాశ్చ సిద్ధాః । నభస్సమావృత్య చ పక్షిసంఘా వినేదురుచ్చైః పరమప్రహృష్టాః ॥

௨௪. ஸமாகதாஸ்தத்ரதுநாகயக்ஷாமஹர்ஷயஶ்சக்ரசராஶ்சஸித்தா:।
நபஸ்ஸமாவ்ருத்யசபக்ஷிஸங்காவிநேதுருச்சை:பரமப்ரஹ்ருஷ்டா:॥

௨௪. ஸமாகதாஸ்தத்ரதுநாகயக்ஷாமஹர்ஷயஶ்சக்ரசராஶ்சஸித்தா:।
நபஸ்ஸமாவ்ருத்யசபக்ஷிஸங்காவிநேதுருச்சை:பரமப்ரஹ்ருஷ்டா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அவ்வனுமானுக்குமிந்திரஜித்துக்குமுண்டாகும் யுத்தரணரங்கத்தில்	ஸித்தாஶ்ச	ஸித்தர்களும்
		ஸமாகதா:	வந்தவர்களாய்
நாகயக்ஷா:	நாகர்களும் யக்ஷர்களும்	பரமப்ரஹ்ருஷ்டா:	மிகஸந்தோஷித்தவர்களாக
மஹர்ஷய:	மஹரிஷிகளும்	நப:-ஸமாவ்ருத்ய	ஆகாசத்தைசூழ்ந்து(கொண்டார்கள்)
சக்ரசரா:	கூட்டமாக ஸஞ்சரிப்பவர்களும் (ஜ்யோதிச்சக்கிரத்தில்ஸஞ்சரிப்பவர்களும்)	பக்ஷிஸங்காஶ்ச	பக்ஷிக்கூட்டங்களும்
		உச்சை:-விநேது:	கெட்டியாக-சப்தித்தன.

౨౫. ఆయాంతం సరథం దృష్ట్వా తూర్ణమింద్రజితం కపిః । ననాద చ మహానాదం వ్యవర్ధత చ వేగవాన్ ॥

கஇள

௨௫. [illegible]
[illegible]

௨௫. ஆயாந்தம்ஸரதம்த்ருஷ்ட்வா தூர்ணமிந்த்ரஜிதம்கபி:।
விநநாதமஹாநாதம்வ்யவர்த்ததசவேகவாந்॥

பதம்.	உரை.
ஸ:-கபி:	அவ்வானரர்
ஸரதம்-தூர்ணம்	தேரோடுகூடி-சீக்கிரமாக
ஆயாந்தம்-இந்த்ரஜிதம்-வருகிற-இந்திரஜித்தை	
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து

பதம்.	உரை.
மஹாநாதம்	பேரிரைச்சலை
விநநாத	சப்தித்தனர்
வேகவாந்-வ்யவர்த்ததச-வேகமுடையவராக-விருத்தியுமடைந்தார்.	

(௨௪-மு-௨௫-ல்) தா-ம்—அப்பொழுது ஹநுமானுக்கு மிந்திரஜித்துக்கும் நேரிடப்போகிறம ஹாயுத்தத்தைக் கண்ணுறுகிமித்தம், காகயக்ஷஸித்தரும, மஹரிஷிகளும், ஜ்யோதிச்சக்கிரசாரு மிக ஸந்தோஷத்துடன் ஆகாயத்தில் திரண்டுவந்தனர். பக்ஷிகளும் யுத்தத்துவனிக்குப்பயந்து மஹாகோஷஞ்செய்தன. அவ்வானரவீரனும் இரதாரூடனுய் விரைந்துவரும் இந்திரஜித்தைப்பார்த்துப் பெருநாதஞ்செய்தனர், மிகவேகமாகச் சரீரவிருத்தியுமடைந்தனர்.

౨౬. ఇంద్రజిత్తు రథం దివ్య మాస్థిత శ్చిత్రకార్ముకః । ధనుర్విస్ఫారయామాస తటిదూర్జితనిస్స్వనమ్ ॥

௨௬. [illegible]
[illegible]

௨௬. இந்த்ரஜித்துரதம்திவ்யமாஸ்த்திதஸ்சித்ரகார்முக:।
தநுர்விஸ்ப்பாரயாமாஸதடிதூர்ஜ்ஜிதநிஸ்வநம்॥

பதம்.	உரை.
திவ்யம்ரதம்-ஆஸ்த்தித:-சிறந்ததான-தேரை-அடைந்தவனும்	
சித்ரகார்முக:-இந்த்ரஜித்-ஆச்சரியமானதனுஸ்ஸையுடையவனுமான-இந்திரஜித்து	

பதம்.	உரை.
தடிதூர்ஜிதநிஸ்வநம்	இடிபோல் திடமான சப்தமுடைய
தநு:	வில்லை
விஸ்ப்பாரயாமாஸ	டங்காரம் செய்தான்.

தா-ம்—ஏதமில்லா வெழில்பூண்ட வுத்தமரதத்திலேறி, மஹாப்பிரபாவமுடைய வில்லைக் கையிலேந்திவரு மிந்திரஜித்து மேகமுழக்கத்திற்கு நிகராக தநுஷ்டங்காரஞ்செய்தனன்.

౨౭. తతస్సమేతావతితీక్ష్ణవేగౌ మహాబలౌ తౌ రణనిర్విశంకౌ । కపిశ్చ రక్షోధిపతేశ్చ పుత్రః సురాసురేంద్రావివ బద్ధవైరౌ ॥

௨௭. [illegible]
[illegible]

௨௭. ததஸ்ஸமேதாவதிதீக்ஷ்ணவேகௌமஹாபலௌதௌரணநிர்விஸங்கௌ।
கபிஸ்சரக்ஷோதிபதேஸ்சபுத்ரஸ்ஸுராஸுரேந்த்ராவிவபத்தவைரௌ॥

பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு
அதிதீக்ஷ்ணவேகௌ	அத்யுக்ரமான வேகமுடையவாளும்
மஹாபலௌ	மிக வலிவுடையவாளுமான
தௌ-கபிஸ்ச	அந்த-வானரரும்
ரக்ஷோதிபதே:-புத்ரஸ்ச-இராவணனுடைய-புத்திரனும்	

பதம்.	உரை.
ரணநிர்விஸங்கௌ	யுத்தத்தில் கவலையற்றவர்களாயும்
ஸுராஸுரேந்த்ராவிவ-தேவர்களும் அஸுரசிரேஷ்டர்போலும்	
பத்தவைரௌ	கட்டப்பட்ட விரோதமுடையவராக
ஸமேதௌ	சேர்ந்தவர்களுமாக (ஆனார்கள்.)[கவும்

தா-ம்—பிறகு அத்யுக்கிரமான வேகமுடையரும், மஹாபலவான்களும், ஜகத்பிரஸித்தவீருமான ஹநுமானிந்திரஜித்தென்கிற இருவரும், பத்தவைரமுள்ள தேவாஸுரர்போல், பரஸ்பரதிவேஷத்தால் மிகக்கோபித்தவராயும், யுத்தாபிநிவேசராயும், ஜயாபஜய சங்கையற்றவராயும், (இரணகளத்தில்) ஒன்றுசேர்ந்தனர்.

౨౮. స తస్య వీరస్య మహారథస్య ధనుష్మతస్సంయతి సమ్మతస్య । శరప్రవేగం వ్యహనత్ప్రవృద్ధశ్చచార మార్గే పితురప్రమేయే ॥

௨௮. [illegible]
[illegible]

௨௮. ஸதஸ்யவீரஸ்யமஹாரதஸ்யதநுஷ்மதஸ்ஸம்யதிஸம்மதஸ்ய।
ஸரப்ரவேகம்வ்யஹநத்ப்ரவ்ருத்தஸ்சசாரமார்கேபிதுரப்ரமேயே॥

பதம்.	உரை.
ஸ:-ஸம்யதி-ஸம்மதஸ்ய-அவ்வனுமான்-யுத்தத்தில்-இஷ்டனும்	
தநுஷ்மத:	வில்லுடையவனும்
மஹாரதஸ்ய	பெரியதேருடையவனும்
வீரஸ்ய-தஸ்ய	சூரனுமான-அந்த(இந்திரஜித்தினுடைய)
ஸரப்ரவேகம்	பாணவேகத்தை

பதம்.	உரை.
வ்யஹநத்(ஸந்)	தடுக்காநின்றகொண்டு
பிது:	பிதாவான(வாயுவினுடைய)
அப்ரமேயே-மார்கே - உத்கிருஷ்டமான(ஆகாச)மார்க்கத்தில்	
ப்ரவ்ருத்த:	விருத்தியடைந்தவராக
சசார	ஸஞ்சரித்தார்.

தா-ம்—இரணரங்கத்தையடைந்தவுடன், யுத்தோன்முகராய்வந்த மஹாரதிகனன அவ்விந்திரஜித்து ஹநுமான்மீது சரவ்ருஷ்டியைப் பொழிந்தனன். அவ்வாயுபுத்திரன் மேல்விழுஞ் சரங்களை விலக்கிக்கொண்டு வாயுமார்க்கமான ஆகாயத்தில் ஸ்வேச்சையாக விர்த்தியடைந்துலாவினர்.

౨౯. తతశ్శరానాయతతీక్ష్ణశల్యాన్ సుపత్రిణః కాంచనచిత్రపుంఖాన్ | ముమోచ వీరః పరవీరహంతా సుసన్నతాన్ వజ్రనిపాతవేగాన్ ||

௨௯. 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑌰𑌾𑌨𑌾𑌯𑌤𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌶𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌸𑍁𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌖𑌾𑌨𑍍 ।
𑌮𑍁𑌮𑍋𑌚𑌵𑍀𑌰𑌃𑌪𑌰𑌵𑍀𑌰𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍁𑌸𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌜𑍍𑌰𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌵𑍇𑌗𑌾𑌨𑍍 ॥

௨௯. ததஶ்ஶராநாயததிக்ஷ்ணஶல்யாந்ஸுபத்ரிண:காஞ்சநசித்ரபுங்காந்|
முமோசவீர:பரவீரஹந்தாஸுஸந்நதாந்வஜ்ரநிபாதவேகாந்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பின்பு	காஞ்சநசித்ரபுங்காந்	ஸுவர்ணமயமாயும் விசித்ரமுமான பிடிகளையுடையனவும்
பரவீரஹந்தா	பகையாளிகளான வீரரைக்கொல்லத் தக்கவனும்	ஸுஸந்நதாந்	மிககோணலாயிருக்கிறவும்
வீர:	சூரனுமான (இந்திரஜித்) [வும்	வஜ்ரநிபாதவேகாந்	வஜ்ராயுத கமனம்போன்ற - வேகமுடையனவுமான
ஆயததிக்ஷ்ணஶல்யாந்-நீண்டும் குரூரமுமான முனையுடையன			
ஸுபத்ரிண:	ஸுஷ்டுவான இரகுகளையுடையனவும்	ஶராந்-முமோச	பாணங்களை-விட்டான்.

தா-ம்—சத்துருவர்க்கத்தை நிபாதஞ்செய்யு மஸாதாரணவிக்கிரமனன இந்திரஜித்து, மிக நீண்ட கூர்மையான நுனிகளையுடையனவும், ஸுஷ்டுவான இரக்கைகளையுடையனவும், ஸ்வர்னக்கட்டுகளா லதிவிசித்திரமாக விளங்குகின்றனவும், கோணியிருக்கின்றனவும், வஜ்ஜிராயுதத்திற்கு நிகரான வேகவீரியமுடையனவுமான சரவிசேஷங்களை ஹநுமான்மீது பொழிந்தனன்.

౩౦. తతస్తు తత్స్యందననిస్స్వనం చ మృదంగభేరీపటహస్వనం చ | వికృష్యమాణస్య చ కార్ముకస్య నిశమ్య ఘోషం పునరుత్పపాత ||

௩௦. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑌂𑌚𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑌭𑍇𑌰𑍀𑌪𑌟𑌹𑌸𑍍𑌵𑌨𑌂𑌚 ।
𑌵𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯𑌚𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑌘𑍋𑌷𑌂𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌪𑌾𑌤 ॥

௩௦. ததஸ்துதத்ஸ்யந்தநிஸ்வநம்சம்ருதங்கபேரீபடஹஸ்வநஞ்ச|
விக்ருஷ்யமாணஸ்யசகார்முகஸ்யநிஶம்யகோஷம்புநருத்பபாத||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பின்பு (அவ்வநுமான்)	கார்முகஸ்ய	தனுஸ்ஸினுடைய
ஸ்யந்தநநிஸ்வநம்ச	தேரினுடையதுவனியையும்	தத்	அந்த(சப்தத்தையும்)
ம்ருதங்கபேரீபடஹஸ்வநம்ச-மிருதங்கம்-பேரிதப்பட்டை-இவைகளுடையசப்தத்தையும்		கோஷம்ச	(ஜனங்களின்) கோஷத்தையும்
		நிஶம்ய	கேட்டு
விக்ருஷ்யமாணஸ்ய	இழாநிருக்கிற	புந:-உத்பபாத	மறுபடி மேற்கிளம்பினர்.

தா-ம்—அப்பொழுதவ்வானரோத்தமன் இந்திரஜித்தேறிவரு மஹாரதத்தின் பேரொலியையும், அவன் செய்யுந் தனுர்க்கோஷத்தையும், மிருதங்கமுரசுகளின் மஹாநாதங்களையுங்கேட்டு உயரக்கிளம்பினர்.

౩౧. శరాణామంతరేష్వాశు వ్యవర్తత మహాకపిః | హరిస్తస్యాభిలక్ష్యస్య మోఘయన్ లక్ష్యసంగ్రహమ్ ||

௩௧. 𑌶𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌶𑍁𑌵𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃 ।
𑌹𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌮𑍋𑌘𑌯𑌨𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ॥

௩௧. ஶராணமந்தரேஷ்வாஶுவ்யவர்த்ததமஹாகபி:|
ஹரிஸ்தஸ்யாபிலக்ஷ்யஸ்யமோகயந்லக்ஷ்யஸங்க்ரஹம்||

உரை.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகபி:-ஹரி:	பெரியவானரரான-ஹநுமான்	மோகயந்	வியர்த்தமாகச்செய்துகொண்டு
அபிலக்ஷ்யஸ்ய-தஸ்ய -	குறிப்புவைத்தடிப்பதில் பிரஸித்தனான-இந்திரஜித்தினுடைய	ஶராணம்-அந்தரேஷு-பாணங்களுடைய-நடுவுகளில்	
		ஆஶு-வ்யவர்த்தத	சீக்கிரமாக-விருத்தியடைந்தார்.
லக்ஷ்யஸங்க்ரஹம்	குறிப்பின்விஷயமானத்ருஷ்டியை		

தா-ம்—இலக்ஷியந்தவறாது சரப்பிரயோகஞ்செய்வதி லதிஸமர்த்தனன இந்திரஜித்து தன்னைக்குறித்தெய்கும் பாணங்களைத் தன்மீது விழவொட்டாமல் வியர்த்தமாக்கி, அவைகளோடு அதிவேகமாக ஹநுமான் ஸஞ்சரித்திருந்தனர்.

౩౨. శరాణామగ్రతస్తస్య పునస్సమభివర్తత | ప్రసార్య హస్తౌ హనుమానుత్పపాతానిలాత్మజః ||

௩௨. 𑌶𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌮𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌪𑌪𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ॥

௩௨. ஶராணமக்ரதஸ்தஸ்யபுநஸ்ஸமபிவர்த்தத|
ப்ரஸார்யஹஸ்தௌஹநுமாநுத்பபாதாநிலாத்மஜ:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அநிலாத்மஜঃ	ஹநுமாந்- வாயுபுத்திரரானஹநுமான்	ஹஸ்தௌ-ப்ரஸார்ய -	கைகளைப்பரப்பிக்கொண்டு
தஸ்ய	அந்த-இந்திரஜித்தினுடைய	ஸமபிவர்த்தத	நன்றாய்விர்த்தியடைந்த
சராணும்-அக்ரதঃ	பாணங்களுக்குமுன்பாக	புநঃ-உத்பபாத	மறுபடி-மேற்கிளம்பினர்.

தா-ம்—யுத்ததந்திரமறிந்த அவ்வாதாத்மஜன் இந்திரஜித்து சரப்பிரயோகஞ்செய்யுங்கால் தனது தீர்க்கபாஹுக்களைப்பரப்பி யவைகளை விலக்கிக்கொண்டு மேற்கிளம்பினர்.

33. తావుభౌ వేగసంపన్నౌ రణకర్మవిశారదౌ। సర్వభూతమనోగ్రాహి చక్రతుర్యుద్ధముత్తమమ్॥

௩௩. 𑌤𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌𑌵𑍇𑌗𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍌𑌰𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑍌।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌮𑌨𑍋𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥

௩௩. தாவுபௌவேகஸம்பந்நௌரணகர்மவிஶாரதௌ।
ஸர்வபூதமநோக்ராஹிசக்ரதுர்யுத்தமுத்தமம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வேகஸம்பந்நௌ	வேகத்தினல்பூர்த்தியானவர்களும்	ஸர்வபூதமநோக்ராஹி -	ஸமஸ்தப்பிராணிகளுடைய மனதை யிழுக்கிறதும்
ரணகர்மவிஶாரதௌ -	யுத்தவியாபாரத்தில்தேர்ந்தவர்களும்	உத்தமம்-யுத்தம்-சக்ரதுঃ-	சிரேஷ்டமுமான-யுத்தத்தைச்-செய்தனர்கள்.
உபௌ-தௌ	இரண்டுபேர்களுமான இந்திரஜித்தும்-ஹநுமாரும்		

தா-ம்—அதிவேகவான்களும், யுத்தக்கிரமங்களை முற்றிலு மோர்ந்த ஸாமர்த்தியவான்களும், ஜகத்பிரஸித்த ஜயவீரருமான அவ்வானரராக்ஷஸ சிரேஷ்டரிருவரும் தேவாஸுராதி ஸகலபூதகணங்களு மத்தியாச்சரியமுறும்படி பிரபலயுத்தஞ்செய்தனர்.

34. హనూమతో వేద న రాక్షసోఽంతరం న మారుతి స్తస్య మహాత్మనోఽంతరమ్। పరస్పరం నిర్విషహౌ బభూవతు స్సమేత్య తౌ దేవసమానవిక్రమౌ॥

௩௪. 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑍋𑌵𑍇𑌦𑌨𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂𑌨𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌹𑍌𑌬𑌭𑍂𑌵𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍌𑌦𑍇𑌵𑌸𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍌॥

௩௪. ஹநூமதோவேதநராக்ஷஸோந்தரம்நமாருதிஸ்தஸ்யமஹாத்மநோந்தரம்।
பரஸ்பரம்நிர்விஷஹௌபபூவதுஸ்ஸமேத்யதௌதேவஸமாநவிக்ரமௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸঃ	இந்திரஜித்து		(நியவில்லை இப்படி)
மஹாத்மநঃ-ஹநூமதঃ	மகாதைரியவானுன-ஹநுமாருடைய	தேவஸமாநவிக்ரமௌ-தௌ-	தேவர்களுக்கு நிகரான பராக்ரமமுடைய-அவ்விந்திரஜித்தநுமானிருவரும்
அந்தரம்-நவேத	சித்ரத்தை-அறியவில்லை	பரஸ்பரம்-ஸமேத்ய	ஒருவர்க்கொருவர்-சேர்ந்து
மாருதিঃ	ஹநுமானும்		
தஸ்ய-அந்தரம்	அவ்விந்த்ரசித்துடைய-சித்ரத்தை(அ	நிர்விஷஹௌ-பபூவதுঃ	சகிக்கக்கூடாதவர்களாக-ஆனூர்கள்.

தா-ம்—மஹேந்திரனைப் பத்தப்படுத்திய மஹாபாஹுவாயினு மிந்திரஜித்து ஹநுமானுடைய யுத்ததாரதம்மியத்தையறிந்தானில்லை. அக்ஷகுமாராதி பிரபலவீரனை வென்றவராயினும் ஹநுமான் இந்திரஜித்தின் யுத்ததந்திரத்தை யறிந்தாரில்லை. அப்படி தேவதுல்லிய பராக்கிரமசாலிகளான அவ்விருவரும் ஒருவனையொருவர் விஞ்சியவல்லமையுடையராய், பரஸ்பராசக்கியராய், மிகவுந் துஸ்ஸகமான யுத்தஞ்செய்தனர்.

35. తతస్తు లక్ష్యే స విహన్యమానే శరేష్వమోఘేషు చ సంపతత్సు। జగామ చింతాం మహతీం మహాత్మా సమాధిసంయోగసమాహితాత్మా॥

௩௫. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌸𑌵𑌿𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌶𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌮𑍋𑌘𑍇𑌷𑍁𑌚𑌸𑌂𑌪𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁।
𑌜𑌗𑌾𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾॥

௩௫. ததஸ்துலக்ஷ்யேஸவிஹந்யமாநேஶரேஷ்வமோகேஷுசஸம்பதத்ஸு।
ஜகாமசிந்தாம்மஹதீம்மஹாத்மாஸமாதிஸம்யோகஸமாஹிதாத்மா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததঃ	பிறகு	மஹாத்மா-ஸঃ	வெகுபுத்திசாலியானஅந்த (இந்திரஜித்து)
அமோகேஷு-ஶரேஷு-அதிகங்களான-பாணங்கள்		ஸமாதிஸம்யோகஸமாஹிதாத்மா-	குறிப்பான ஹநுமாரிடத்திலும் - பாணம்விடுவதிலும் பின்வாங்காதபுத்தியுடையவனுக
லக்ஷ்யே-ஸம்பதத்ஸ்வபி-	குறிப்புக்குவிஷயமான-ஹநுமாரிடத்தில்நன்றாய்விழுந்துகொண்டிருந்தபோதிலும்		
விஹந்யமாநே	அந்தபாணங்களில்நின்றும்) நீங்காநின்றவளவில்	மஹதீம்-சிந்தாம்-ஜகாம -	பெரியதான-எண்ணத்தை-அடைந்தான்.

தா-ம்—ஹநுமானைக்குறித் தனேக சரங்களை இந்திரஜித்து விடுத்தனன். அவைகளைத் தனது ஸாமர்த்தியவிசேஷத்தாற்றடுத்து வியர்த்தமாக்கினர். வியர்த்தசரங்களைக்கண் டுத்ஸாகத்தாழ்வடையாது, மறுபடி மறுபடி யவனையே லக்ஷியம்வைத்து இலக்ஷியந்தவறும லவன் சரப்பிரயோகஞ் செய்தனன். அவையெல்லாம் வீணுயின. தனக்கு மேலான ஸாமர்த்தியத்தோடு ஹநுமான் கட்டுப்படாமல் ஸஞ்சரித்தனர். அதைப்பார்த்தவ்வரக்கவீரன் அவ்வானரனைக் கட்டும்விதம் யாதெனப் பெருஞ்சிந்தை கொண்டானுயினன்.

౩౬. తతో మతిం రాక్షసరాజసూనుశ్చకార తస్మిన్ హరివీరముఖ్యే। అవధ్యతాం తస్య కపేస్సమీక్ష్య కథం నిగచ్ఛేదితి నిగ్రహార్థమ్॥

௩௬. 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌨𑍁𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌵𑍀𑌰𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇।
𑌅𑌵𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌪𑍇𑌸𑍍𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍॥

௩௬. ததோமதிம்ராக்ஷஸராஜஸூநுஸ்சகாரதஸ்மிந்ஹரிவீரமுக்யே।
அவத்யதாம்தஸ்யகபேஸ்ஸமீக்ஷ்யகதம்நிகச்சேதிதிநிக்ரஹார்த்தம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-ராக்ஷஸராஜஸூநுஃ	பிறகு-இராக்ஷஸராஜாவின் புத்திரனை (இந்திரஜித்து)	நிக்ரஹார்த்தம்	(அவனைப்) பிடிப்பதானது
தஸ்ய-கபேஃ	வாநரரான அந்தஹநுமானுடைய	கதம்-நிகச்சேத்	எப்படி-ஸம்மதமாகும்
அவத்யதாம்-ஸமீக்ஷ்ய	நாசமில்லாததை-பார்த்து	இதி-தஸ்மிந்-ஹரிவீரமுக்யே	என்று-அந்த-வாநரசிரேஷ்டன் [விஷயத்தில்
		மதிம்-சகார	புத்தியை-செய்தனன்.

தா-ம்—பின்னு மவ்விராவணபுத்திரன், என்ன சரப்பிரயோகஞ்செய்தபோதிலு மிவ்வானரன் விழுவதைக்காணேன், இவனைக் கிரகிக்கும்விதம் யாதாகுமென யோசித்தனன்.

౩౭. తతః పైతామహం వీరస్సోఽస్త్రమస్త్రవిదాం వరః। సందధే సుమహాతేజాస్తం హరిప్రవరం ప్రతి॥

௩௭. 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍈𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃।
𑌸𑌂𑌦𑌧𑍇 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿॥

௩௭. ததஃபைதாமஹம்வீரஸ்ஸோஸ்தரமஸ்த்ரவிதாம்வரஃ।
ஸந்ததேஸுமஹாதேஜாஸ்தம்ஹரிப்ரவரம்ப்ரதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-அஸ்தரவிதாம்	பிறகு-அஸ்திரமறிந்தோருக்குள்	பைதாமஹம்-அஸ்த்ரம்	பிதாமஹ ஸம்பந்தமான-அஸ்திரத்தை
வரஃ-வீரஃ	சிரேஷ்டனும்-சூரனும்	ஹரிப்ரவரம்-தம்ப்ரதி	வானரசிரேஷ்டரான - அவ்வநுமானைக்குறித்து
ஸுமஹாதேஜாஃ-ஸஃ	வெகுதேஜஸ்ஸுடையவனுமான-அந்த-(இந்திரஜித்து)	ஸந்ததே	விடுத்தனன்.

தா-ம்—இவ்விதம் யோசித்து அவ்விந்திரஜித்து அஸ்திரஜ்ஞருட் சிறந்தோனுதலின், சரங்களுக்குட்படாத இவ்வானரனை அஸ்திரபலத்தாற் கட்டலாகுமென்றுன்னி, அப்பொழுதுண்டான ஸுஷ்டுவான தேஜஸ்ஸால் மிகவுஞ் ஜ்வலித்து, பிரம்ஹதேவதாகமானப் பிரம்ஹாஸ்திரமென்னு முத்தமாஸ்திரத்தைக் கபீந்திரனைக்குறித்துப் பிரயோகித்தனன்.

౩౮. అవధ్యోఽయమితి జ్ఞాత్వా తమస్త్రేణాస్త్రతత్త్వవిత్। నిజగ్రాహ మహాబాహుర్మారుతాత్మజమింద్రజిత్॥

௩௮. 𑌅𑌵𑌧𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍।
𑌨𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑍍॥

௩௮. அவத்யோயமிதிஜ்ஞாத்வாதமஸ்த்ரேணாஸ்த்ரதத்வவித்।
நிஜக்ராஹமஹாபாஹுர்மாருதாத்மஜமிந்த்ரஜித்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபாஹுஃ	பெருத்த புஜமுடையவனும்	அயம்-அவத்யஃ	இவன்-நாசமில்லாதவன் [திரனை
அஸ்திரதத்வவித்-இந்த்ரஜித்	அஸ்திரத்தினுண்மையறிந்த இந்திரஜித்தானவன்	இதி-ஜ்ஞாத்வா-தம்-மாருதாத்மஜம்	என்றறிந்து-அவ்வாயுபுத்
		அஸ்த்ரேண-நிஜக்ராஹ	அஸ்திரத்தினுல் - கட்டிவிட்டான்.

౩౯. తేన బద్ధస్తతోఽస్త్రేణ రాక్షసేన స వానరః। అభవన్నిర్విచేష్టశ్చ పపాత చ మహీతలే॥

௩௯. 𑌤𑍇𑌨 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨 𑌸 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃।
𑌅𑌭𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌚 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇॥

௩௯. தேநபத்தஸ்ததோஸ்த்ரேணராக்ஷஸேநஸவாநரஃ।
அபவந்நிர்விசேஷ்டஸ்சபபாதசமஹீதலே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-வாநரஃ-ஸஃ	பிறகு-வாநரரான-அந்த-ஹநுமான்	பத்தஃ	கட்டுண்டவராக
ராக்ஷஸேந-தேந	ராக்ஷஸனுன-அந்த(இந்திரஜித்துகின்றும்)	நிர்விசேஷ்டஃ-அபவத்-சேஷ்டையற்றவராக-ஆனார்	
அஸ்த்ரேண	பிரம்ஹாஸ்திரத்தினல்	மஹீதலேச-பபாத	பூமியிலும்விழுந்தார்.

(௩௮-மு-௩௯-ல்) அஸ்திரக்கியனும் பராக்கிரமசாலியுமான இந்திரஜித்து, ஹநுமான வத்தியன், பராக்கிரமத்தா லாக்கிரமிக்க முடியாதவன், அஸ்திரபலத்தாலாவது பத்தப்படுத்திக்கொண்டு பிதாஸந்நிதிக்கேகலாமென்று பிரம்மாஸ்திரப்பிரயோகஞ்செய்தனன். அவ்வஸ்திரமணுகவே, ஹநுமானு மதற்குட்பட்டு, நிச்சேஷ்டிதராய், யுத்தவியாபாரமற்றவராய், மூர்ச்சையடைந்து பூமியின்மீது விழுந்தனர்.

౪౦. తతోథబుద్ధ్వా సతదాస్త్రబంధం ప్రభోః ప్రభావాద్విగతాత్మవేగః పితామహానుగ్రహమాత్మనశ్చ విచింతయామాస హరిప్రవీరః॥

௪௰. 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌥 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌤𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍇𑌗𑌃।
𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌹𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑌃॥

௪௰. ததோதபுத்வாஸததாஸ்த்ரபந்தம்ப்ரபோ:ப்ரபாவாத்விகதாத்மவேக:।
பிதாமஹாநுக்ரஹமாத்மநஸ்சவிசிந்தயாமாஸஹரிப்ரவீர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-ஸ:-ஹரிப்ரவீர:	பிறகு-அந்த-வானரசிரேஷ்டர்		கத்தையுடையவராக
ததா	அப்பொழுது [நிந்து	ஆத்மந:-பிதாமஹாநுக்ரஹஞ்ச-தனக்கு	(முன்கொடுத்திருக்கி
அஸ்த்ரபந்தம் - புத்வா	- அஸ்திரத்தினால் - பிடியுண்டதை அ		ற) பிரம்ஹாவினுடைய அநுக்கிரக
ப்ரபோ:-ப்ரபாவாத்	பிரபுவினுடைய - மாஹாத்மியத்தால்		த்தையும்கூட
விகதாத்மவேக:	போயிருக்கிற தன்னுடையகமனவே	விசிந்தயாமாஸ	எண்ணினர்.

౪౧. తతస్స్వాయంభువైర్మంత్రైర్బ్రహ్మాస్త్రమభిమంత్రితమ్। హనుమాంశ్చింతయామాస వరదానం పితామహాత్॥

௪௧. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌰𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍॥

௪௧. ததஸ்வாயம்புவைர்மந்த்ரைர்ப்பிரம்மாஸ்த்ரமபிமந்த்ரிதம்।
ஹநுமாம்ஶ்சிந்தயாமாஸவரதாநம்பிதாமஹாத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-ஸ:-ஹநுமாந்	பின்பு-அந்த-ஹநுமான் [னினால்	அபிமந்த்ரிதம்	தொடுக்கப்பட்டது (என்றறிந்து)
ஸ்வாயம்புவை:-மந்த்ரை-	பிரம்ஹஸம்பந்தமான - மந்திரங்க	பிதாமஹாத்-வரதாநம்	- பிரம்ஹாவினால்-வரமளித்ததை
ப்ரம்ஹாஸ்த்ரம்	பிரம்ஹாஸ்திரமானது	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்.

(௪௰-மு-௪௧-ல்) தா-ம்—இவ்விதம் பிரம்ஹாஸ்திரத்தாற் கட்டுண்ட ஹநுமான் சற்றுநேரம் சென்ற பிறகு பிரக்ஞையடைந்து தான் அஸ்திரபத்தராயிருப்பதை யறிந்தனர், நிக்கிரானுக்கிரக ஸமர்த்தரான ஸாக்ஷாத் பிதாமஹனையே தேவதாகமாயுடையதும், மிகப்பெருமைபூண்டதுமான அவ்வஸ்திரமஹிமையால் ஒடுங்கிய வேகமுடையராகி, எவ்வித அஸ்திரமுந் தன்னைப் பாதிக்காதென்கிற பிரம்ஹப்பிரஸாதத்தை யுன்னி தன்னைக்கட்டிவிட்ட அவ்வஸ்திரம் பிரம்ஹாஸ்திரமாக வேண்டுமென நிதானித்து, அதன்விஷயமாய் அப்பிரபுசெய்த அனுக்கிரகத்தையும் ஸ்மரித்தனர்.

౪౨. న మేఽస్త్రబంధస్య చ శక్తిరస్తి విమోక్షణే లోకగురోః ప్రభావాత్। ఇత్యేవమత్వా విహితోఽస్త్రబంధో మయాత్మయోనేరనువర్తితవ్యః॥

௪௨. 𑌨 𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑍇𑌰𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃॥

௪௨. நமேஸ்த்ரபந்தஸ்யசஶக்திரஸ்திவிமோக்ஷணேலோககுரோ:ப்ரபாவாத்।
இத்யேவமத்வாவிஹிதோஸ்த்ரபந்தோமயாத்மயோநேரநுவர்த்திதவ்ய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லோககுரோ:-ப்ரபாவாத்-	பிரம்ஹாவினுடைய-மஹிமையினா	இத்யேவமத்வா	இந்தப்பிரகாரம் எண்ணி
அஸ்த்ரபந்தஸ்ய-மே-	அஸ்திரத்தினால்கட்டுண்டவெனக்கு [ல்	விஹித:	(இந்திரஜித்தால்)செய்யப்பட்ட [தமானது
விமோக்ஷணே	விடுவித்துக்கொள்ளுவதில்	ஆத்மயோநே:-அஸ்த்ரபந்த:-	பிரம்மாவினுடைய-அஸ்திரபந்
நசஶக்திரஸ்தி	சக்திகிடையாது	மயா-அநுவர்த்திதவ்ய:-	என்னால்-அநுஸரிக்கத்தக்கது.

౪౩. సవీర్యమస్త్రస్య కపిర్విచార్య పితామహానుగ్రహమాత్మనశ్చ॥ విమోక్షశక్తిం పరిచింతయిత్వా పితామహాజ్ఞామనువర్తతే స్మ॥

௪௩. 𑌸𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌪𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚।
𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮॥

௪௩. ஸவீர்யமஸ்த்ரஸ்யகபிர்விசார்யபிதாமஹாநுக்ரஹமாத்மநஶ்ச।
விமோக்ஷஶக்திம்பரிசிந்தயித்வாபிதாமஹாஜ்ஞாமநுவர்ததேஸ்ம॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-கபி:	அந்த-வாநரர்	விமோக்ஷஶக்திம்	பிரம்ஹாஸ்திரத்தில்நின்றும்விடும்படி யான ஸாமர்த்தியத்தையும்
அஸ்த்ரஸ்ய-வீர்யம்	அஸ்திரத்தினுடைய-சக்தியையும்		
ஆத்மந:-பிதாமஹாநுக்ரஹஞ்ச-	தனக்கு-பிரும்ஹாவினாலளிக் கப்பட்ட அனுக்கிரஹத்தையும்	பரிசிந்தயித்வா	நன்றாகஆலோசித்து
		பிதாமஹாஜ்ஞாம்	பிரமனுடையநியமனத்தை
விசார்ய	விசாரித்து	அநுவர்த்ததேஸ்ம	அனுஸரித்தனர்.

(௪௨-மு-௪௩-ல்) தா-ம்—உலககுருவான பிரம்ஹாவின் ஸம்பந்தத்தால் மிகப்பிரபாவமும் சக்தியுமுடைய இவ்வஸ்திரத்தாற் கட்டுண்டனன், இதினின்று விடுவித்துக்கொள்ள வெனக்குச் சக்தியில்லை, இதற்

குள்ளடங்கி நிற்பதே யுக்தமென் றிவ்விதம் யோசித்து, அவ்வஸ்திரத்தினது வீரியவிசேஷத்தையும், ஒரு முகூர்த்தகாலமாத்திரம் பிரம்ஹாஸ்திரத்தாற் கட்டுண்டிருப்பாயாக, அதனாலுனக்கொரு துன்பமு நேரிடாதென்று பிதாமஹனனுக்கிரகித்த வரத்தையும், இன்னம் ஒருமுகூர்த்தகாலத்தில் அஸ்திரவிமோசனஞ்செய்யப் போகிற அனுக்கிரகசக்தியையும் தியானித்து, பிரமனது நியமனத்தை யாசரித்து நிச்சேஷ்டிதராயிருந்தனர்.

౪౪. * అస్త్రేణాపి హి బద్ధస్య భయం మమ న జాయతే। పితామహమహేంద్రాభ్యాం రక్షితస్యానిలేన చ॥

சச. 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿𑌹𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌭𑌯𑌂𑌮𑌮𑌨𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇।
𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌲𑍇𑌨𑌚॥

சச. அஸ்த்ரேணாபிஹிபத்தஸ்யபயம்மமநஜாயதே।
பிதாமஹமஹேந்த்ராப்யாம்ரக்ஷிதஸ்யாநிலேநச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸ்த்ரேணபத்தஸ்யாபி-	அஸ்திரத்தினால்கட்டுண்டிருந்தபோதிலும்	அநிலேநச	வாயுவினாலும்
பிதாமஹமஹேந்த்ராப்யாம்-	பிரமன் இந்திரன் இவர்களாலும்	ரக்ஷிதஸ்ய-மே	ரக்ஷிக்கப்பட்ட எனக்கு
		பயம்-நஜாயதேஹி	பயம் உண்டாகாதன்றோ.

౪౫. గ్రహణే చాపి రక్షోభిర్మహాన్మే గుణదర్శనః। రాక్షసేంద్రేణ సంవాదస్తస్మాద్గృహ్ణంతు మాం పరే॥

சரு. 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇𑌚𑌾𑌪𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇𑌗𑍁𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌂𑌪𑌰𑍇॥

சரு. க்ரஹணேசாபிரக்ஷோபிர்மஹாந்மேகுணதர்ஶநஃ।
ராக்ஷஸேந்த்ரேணஸம்வாதஸ்தஸ்மாத்க்ருண்ஹந்துமாம்பரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரக்ஷோபிஃ-க்ரஹணேசாபி-	அரக்கர்களால் பிடித்துக்கொள்ளுவதிலுங்கூட	மே-ராக்ஷஸேந்த்ரேண-	எனக்கு-இராவணனோடு (உண்டாகப்போகிறது)
குணதர்ஶநஃ	குணத்தைக்காண்பிக்கும்படியான	தஸ்மாத்	ஆகையினால்
மஹாந்-ஸம்வாதஃ	பெரியதானவார்த்தையானது	மாம்-பரே-க்ருண்ஹந்து-	என்னை-சத்துருக்கள்- பிடித்துக்கொள்ளட்டும்.

౪౬. స నిశ్చితార్థః పరవీరహంతా సమీక్ష్యకారీ వినివృత్తచేష్టః। పరైః ప్రసహ్యాభిగతైర్నిగృహ్య ననాద తైస్తైః పరిభర్త్స్యమానః॥

சசு. 𑌸𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃𑌪𑌰𑌵𑍀𑌰𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍀𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌃।
𑌪𑌰𑍈𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌗𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌨𑌨𑌾𑌦𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃𑌪𑌰𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃॥

சசு. ஸநிஶ்சிதார்த்தஃபரவீரஹந்தாஸமீக்ஷ்யகாரீவிநிவ்ருத்தசேஷ்டஃ।
பரைஃப்ரஸஹ்யாபிகதைர்நிக்ருஹ்யநநாததைஸ்தைஃபரிபர்த்ஸ்யமாநஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பரவீரஹந்தா	பகையாளிகளான வீரரைக்கொல்பவரும்	தைஸ்தைஃ-அபிகதைஃ-பரைஃ-	அங்கங்கே-எதிர்கொண்ட-சத்துருக்களால்
ஸமீக்ஷ்யகாரீ	நன்றாகஆலோசித்துச்செய்பவருமான	ப்ரஸஹ்ய-நிக்ருஹ்ய	பலாத்காரமாகப்பிடிக்கப்பட்டு
ஸஃ	அந்த (ஹநுமான்)	பரிபர்த்ஸ்யமாநஃ	மிரட்டப்பட்டவராய்க்கொண்டு
நிஶ்சிதார்த்தஃ	நிச்சயிக்கப்பட்டபிரயோஜனமுடையவராகவும்	விநிவ்ருத்தசேஷ்டஃ -	அடங்கின சேஷ்டையுடையவருமாக
		நநாத	சப்தித்தார்.

(சச-மு-சசு-ல்) தா-ம்—பிரம்ஹாஸ்திரத்தாற் கட்டுண்டேனாயினும், பிரம்ஹமஹேந்திர மாருதரா லிரக்ஷிக்கப்பட்டுவரு மெனக்கு யாதொரு பயமுமில்லை, அரக்கரென்னைக் கட்டிக்கொண்டுபோனாலும் போகட்டும், அதனாலும் பிரயோசனமுண்டு, இராவணஸம்வாதம் லபிக்கும், அவனது குணத்தையு மனோபாவத்தையுமறியலாம், என்றிவ்விதம் சத்துருஹந்தாவும், புத்திமதி மந்திரசக்திகளால் மேம்பட்டவருமான ஹநுமான் காரியநிச்சயஞ்செய்து, விழுந்தவுடன் மேல்விழுந்து கட்டவரு மரக்கருடைய மிரட்டலுக்கும் கட்டலுக்கு மிசைந்து பலமற்றவர்போல் நிச்சேஷ்டிதராய் மெள்ள சப்தித்திருந்தனர்.

* ஹநுமானுக்குத் தேவதைகள் வரமளித்தவரலாறு—ஜனனகாலத்தில் ஹநுமான் செய்த திருவிளையாட்டு விசேஷத்தால் பிரம்ஹருத்திரமஹேந்திராதி தேவர்களொன்றுகூடி மாருதிமஹிமையைக் கண்டாச்சரியமுற்று, அவரவர்கள் பிரம்ஹாவினுக்கியையால் வரமளித்தனர். வஜ்ஜிராயுதத்தால் மரணமில்லையென்று மஹேந்திரனும், தனது பாசத்தாற் சாவில்லையென்று வருணனும், காலதண்டத்தாலழிவில்லையென்று இயமனும், சூலம் பாசுபதாஸ்திர மிவையால் ஆபத்தில்லையென்று சங்கரனும், ஸகலவித்தைகளையு மப்பியஸித்து வைக்கிறேனென்று ஸூரியனும், தான்செய்த ஆயுதங்களா லழிவில்லையென்று விசுவகர்மாவும், மஹரிஷிசாபங்களாலும் வேறெத்தாலு மழிவில்லையென்று பிரம்ஹாவும் வரங்களளித்துச் சிரஞ்சீவியாய் வாழ்ந்திருப்பாயாகவென்றனுக்கிரகித்தனர். அப்பொழுது ஹநுமானைப்பார்த்துப் பிரம்ஹாவானவர், எனதஸ்திரம் பிரயோகிக்கப்படின் வியர்த்தமாகாதாதலால், அதனாலொருதர மொருமுகூர்த்தகாலம் கட்டுண்டிருக்கக்கடவாய், உனக்கதனால் துன்பம் நேரிடாதென்று சொல்லியனுக்கிரகித்தனர். ஜனனகாலத்தில் நடந்ததை இப்புத்தகமுதலிற் காண்க.

౪౭. తత స్తం రాక్షసా దృష్ట్వా నిర్విచేష్టమరిందమమ్ । బబంధుః శణవల్కైశ్చ ద్రుమచీరైశ్చ సంహతైః ॥

௪௭. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌮𑌰𑌿𑌂𑌦𑌮𑌮𑍍।
𑌬𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌶𑍍𑌶𑌣𑌵𑌲𑍍𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌚𑍀𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌸𑌂𑌹𑌤𑍈𑌃॥

௪௭. ததஸ்தம்ராக்ஷஸாத்ருஷ்ட்வாநிர்விசேஷ்டமரிந்தமம்।
பபந்துஶ்ஶணவல்கைஶ்சத்ருமசீரைஶ்சஸம்ஹதை꞉॥

பதம்.	உரை.
தத꞉-ராக்ஷஸா꞉	பிறகு-அரக்கர்கள்
நிர்விசேஷ்டம்-அரிந்தமம்-சேஷ்டையில்லாதவரும்-சத்துருக்களை அழிப்பவருமான	
தம்-த்ருஷ்ட்வா	அந்த(ஹநுமானைப்)பார்த்து
ஸம்ஹதை꞉	திருடங்களான
த்ருமசீரை꞉	மரவுரிகளாலும்
ஶணவல்கைஶ்ச-பபந்து꞉-சணப்பக்கயிறுகளாலும்-கட்டினார்கள்	

౪౮. స రోచయామాస పరైశ్చ బంధనం ప్రసహ్య వీరై రభినిగ్రహం చ । కౌతూహలాన్మాం యది రాక్షసేంద్రో ద్రష్టుం వ్యవస్యేదితి నిశ్చితార్థః ॥

௪௮. 𑌸𑌰𑍋𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌪𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑍈𑌰𑌭𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂𑌚।
𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂𑌯𑌦𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃॥

௪௮. ஸரோசயாமாஸபரைஶ்சபந்தநம்ப்ரஸஹ்யவீரைரபிநிக்ரஹஞ்ச।
கௌதூஹலாந்மாம்யதிராக்ஷஸேந்த்ரோத்ருஷ்டும்வ்யவஸ்யேதிதிநிஶ்சிதார்த்த꞉॥

பதம்.	உரை.
ஸ꞉	அந்த(ஹநுமாந்)
வீரை꞉-பரை꞉	சூரர்களான-பகைவர்களால்
பந்தநம்	கட்டுண்டதையும்
ப்ரஸஹ்ய-அபிநிக்ரஹஞ்ச-பலாத்காரமாக-பிடித்துக்கொண்டதையும்	
ராக்ஷஸேந்த்ர꞉	இராவணன்
கௌதூஹலாத்-மாம்	உத்ஸாகத்தோடு-நம்மை
த்ரஷ்டும்-வ்யவஸ்யேத்-பார்ப்பதற்கு-எத்தனிப்பன்	
இதி-நிஶ்சிதார்த்த꞉	என்று-நிச்சயிக்கப்பட்டபிரயோஜனமுடையவராக
ரோசயாமாஸ	அங்கீகரித்தனர்.

தா-ம—அவ்வரக்கரையெல்லா மொருக்ஷணத்தில் நிபாதஞ்செய்ய வல்லவராயினும், தான் கட்டுண்டு செல்லின் இராவணன் குதுகலத்துடன் நம்மைப்பார்ப்பான், அவனோடு ஸம்பாஷணையுண்டாகும், அப்பொழுதவனுடைய மனோபாவமறியலாம், என்றிவ்விதம் நிச்சயித்து,அவ்விராக்ஷதர் தன்னைக்கட்டுவதையும் பலாத்கரிப்பதையும் ஹிம்ஸிப்பதையும் எல்லாவற்றையும் ஹநுமா னங்கீகரித்திருந்தனர்.

౪౯. స బద్ధస్తేన వల్కేన విముక్తోఽస్త్రేణ వీర్యవాన్ । అస్త్రబంధః స చాన్యం హి న బంధమనువర్తతే ॥

௪௯. 𑌸𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌵𑌲𑍍𑌕𑍇𑌨𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌸𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂𑌹𑌿𑌨𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇॥

௪௯. ஸபத்தஸ்தேநவல்கேநவிமுக்தோஸ்த்ரேணவீர்யவாந்।
அஸ்த்ரபந்தஸ்ஸசாந்யம்ஹிநபந்தமநுவர்ததே॥

பதம்.	உரை.
வீர்யவாந்-ஸ꞉	சூரரான-அந்த (ஹநுமான்)
வல்கேந-பத்த꞉	சணப்பக்கயிற்றால்-கட்டப்பட்டவராகையால்
தேந-அஸ்த்ரேண	அந்த-அஸ்திரத்தால்
விமுக்த꞉	விடப்பட்டவராக(ஆனார்)
ஸ꞉-அஸ்த்ரபந்தஶ்ச	அந்த-பிரும்ஹாஸ்திரபந்தமும்
அந்யபந்தம்	வேறுபந்தத்தை
நாநுவர்ததேஹி	அநுஸரிக்காதன்றோ.

தா-ம—இவ்வித மவ்வரக்கர் பிரம்ஹாஸ்திரபத்தராய்ப் பலமொடுங்கிவிழுந்த ஹநுமானைச் சணப்பக்கயிற்றினாற்கட்டவே, அந்நியபத்தத்தை யனுஸரியாத அவ்வஸ்திரம் வானரனை யுடனே விட்டுவிட்டது.

౫౦. అథేంద్రజిత్తు ద్రుమచీరబద్ధం విచార్య వీరః కపిసత్తమం తమ్ । విముక్తమస్త్రేణ జగామ చింతాం నాన్యేన బద్ధో హ్యనువర్తతేఽస్త్రమ్ ॥

౫౧. అహో మహత్కర్మ కృతం నిరర్థకం న రాక్షసైర్మంత్రగతిర్విమృష్టా । పునశ్చ నాస్త్రే విహతేఽస్త్రమన్యత్ప్రవర్తతే సంశయితాస్స్మ

௫௦. 𑌅𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌚𑍀𑌰𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑌃𑌕𑌪𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂𑌤𑌮𑍍। [సర్వే॥
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌜𑌗𑌾𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍॥

௫௧. 𑌅𑌹𑍋𑌮𑌹𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑌂𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌕𑌂𑌨𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾।
𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌵𑌿𑌹𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇𑌸𑌂𑌶𑌯𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇॥

௫௦. அதேந்த்ரஜித்துத்ருமசீரபத்தம்விசார்யவீர꞉கபிஸத்தமந்தம்।
விமுக்தமஸ்த்ரேணஜகாமசிந்தாம்நாந்யேநபத்தோஹ்யநுவர்த்ததேஸ்த்ரம்॥

௫௧. அஹோமஹத்கர்மக்ருதம்நிரர்த்தகம்நராக்ஷஸைர்மந்த்ரகதிர்விம்ருஷ்டா।
புநஶ்சநாஸ்த்ரேவிஹதேஸ்த்ரமந்யத்ப்ரவர்த்ததேஸம்ஶயிதாஸ்மஸர்வே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-வீரः-இந்த்ரஜித்து	பிறகு-சூரனன - இந்திரஜித்தோவென்றால்	க்ருதம்	செய்யப்பட்டது
த்ருமசீரபத்தம்	மரயுரியினல்கட்டப்பட்ட	மந்த்ரகதிः-நவிம்ருஷ்டா	மந்திரத்தினுடையசக்தியானது (அரக்கர்களால்) விசாரிக்கப்படாதது
கபிஸத்தமம்-தம்	வாநரசிரேஷ்டரான-ஹநுமானை	அஹோ	ஆச்சரியம் [ல்
அஸ்த்ரேணவிமுக்தம்	அஸ்திரத்தினின்றுவிடுபட்டவராக	அஸ்த்ரே-விஹதே-ஸதி	அஸ்திரமானது- போகாநின்றவளவி
விசார்ய	அறிந்து	புநः-அந்யத்-அஸ்த்ரம்	மறுபடி-வேறான-அஸ்திரமானது
அந்யேந-பத்தः	இதரத்தினல்-கட்டப்பட்டவன் [ழே	நப்ரவர்ததே	பிரவர்த்தியாது
அஸ்த்ரம்-நாநுவர்ததேஹி	அஸ்திரத்தை-அனுஸரிக்கானன்	ஸர்வே-ஸம்ஶயிதாः	ஸமஸ்தர்களும்-ஸந்தேகமடைந்திருக்கிறார்கள்
ராக்ஷஸைः-நிரர்த்தகம்	அரக்கர்களால்-பிரயோஜனமற்றதும்	இதி-சிந்தாம்-ஜகாம	என்று-எண்ணத்தை-அடைந்தான்.
மஹத்-கர்ம	பெரியதுமான - க்ருத்தியமானது		

(௫௦-௫௧-௫௨-ல்) தா-ம்—கயிற்றினல் ஹநுமான் கட்டப்பட்டவுடன் அஸ்திரவிமுக்தராய் விட்டனரென்று இந்திரஜித்தறிந்து, அஹோ! என்னகஷ்டம்! அஸ்திரபத்தனுயிருப்பவன் இதரவஸ்துவாற்கட்டப்பட்டானுயின், அவனை யவ்வஸ்திரம் விட்டுவிடுமன்றே! மந்தபுத்திகளான இவ்வரக்கரால் இந்த அருமையான அஸ்திரம் வீணுயிற்றே, யான் செய்த இப்பெருங்காரியமும் வியர்த்தமாயிற்றே, அஸ்திரமஹிமையையறிந்தார்களோ இம்மூடர்! மேலும் ஒருவன் அஸ்திரத்தினின்று விடுபட்டானுயின், மறுபடி வேறஸ்திரமவனிடத்திற் பிரவேசியாதன்றே! கீழ்விழுந்த விவனைக்கண்டு எவ்விதமிவன் விழுந்தானென்று எல்லோருஞ் சங்கிக்கிறார்கள், இவனெவ்வாறு கட்டப்படுவான், என்னவிபத்து இவனுலுண்டாகப்போகிறதோவென்று மஹாப்பிரயாஸகிருதமான அப்பெருங்காரியத்தின் விநாசத்தால் சிந்தாக்கிராந்தனுகக் கலங்கினன்.

౫౨. అస్త్రేణ హనుమాన్ముక్తో నాత్మానమవబుధ్యత। కృష్యమాణస్తు రక్షోభిస్తైశ్చ బంధైర్నిపీడితః॥

௫௨. அஸ்த்ரேண ஹநுமாந்முக்தோ நாத்மாநமவபுத்யத।
க்ருஷ்யமாணஸ்து ரக்ஷோபிஸ்தைஶ்ச பந்தைர்நிபீடித:॥

௫௨. அஸ்த்ரேணஹநுமாந்முக்தோநாத்மாநமவபுத்யத।
க்ருஷ்யமாணஸ்துரக்ஷோபிஸ்தைஶ்சபந்தைர்நிபீடிதः॥

பதம்	உரை. [டுபட்டவராக	பதம்.	உரை.
ஹநுமாந்-அஸ்த்ரேண-முக்தः	ஹநுமான்- அஸ்திரத்தினல்-வி	க்ருஷ்யமாணः	இழுக்கப்பட்டவராகவும்
ஆத்மாநம்-நாவபுத்யத	தன்னை-தெரிவித்துக்கொள்ளவில்லை	பந்தைः-நிபீடிதஶ்ச	கட்டுகளால் - மிகப்பீடிக்கப்பட்டவராகவும்(ஆயினர்.)
தைः-ரக்ஷோபிः	அந்த-இராக்ஷதர்களால்		

தா-ம்—பிரம்ஹாஸ்திரவிமுக்தராயினும், அஸ்திரவிமுக்தராகத் தன்னைக் காட்டிக்கொள்ளாமல் அம்மாருதி அரக்கர்செய்யும் பந்தநாதிபாதைகளுக்கெல்லா முட்பட்டுப் பிடிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

౫౩. హన్యమానస్తతః క్రూరై రాక్షసైః కాష్ఠముష్టిభిః। సమీపం రాక్షసేంద్రస్య ప్రాకృష్యత స వానరః॥

௫௩. ஹந்யமாநஸ்தத: க்ரூரை ராக்ஷஸை: காஷ்டமுஷ்டிபி:।
ஸமீபம் ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய ப்ராக்ருஷ்யத ஸ வாநர:॥

௫௩. ஹந்யமாநஸ்ததக்ரூரைராக்ஷஸைःகாஷ்டமுஷ்டிபிः।
ஸமீபம்ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யப்ராக்ருஷ்யதஸவாநரः॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததः-ஸः-வாநரः-க்ரூரைः	பிறகு- அந்த-ஹநுமான்-குரூரரும்	ஹந்யமாநः	அடிக்கப்பட்டவராய்(கொண்டு)
ராக்ஷஸைः	இராக்கதர்களால்	ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய-ஸமீபம்	இராவணனுடைய-ஸமீபத்தை
காஷ்டமுஷ்டிபிः	தடிகளாலும்-முஷ்டிகளாலும்	ப்ராக்ருஷ்யத	இழுக்கப்பட்டார்.

தா-ம்—இவ்விதம் கட்டப்பட்ட ஹநுமானை சில குரூரராக்ஷதர், அடங்கிற்று குரங்கின்கொட்டமென்று தடிகளாலடித்தனர், சிலர் முஷ்டிகளாற் குத்தினர். இவ்வித ஹிம்ஸையுடன் இராவணஸந்நிதிக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டனர்.

౫౪. అథేంద్రజిత్తం ప్రసమీక్ష్య ముక్తమస్త్రేణ బద్ధం ద్రుమచీరసూత్రైః। వ్యదర్శయత్తత్ర మహాబలం తం హరిప్రవీరం సగణాయ రాజ్ఞే॥

௫௪. அதேந்த்ரஜித்தம் ப்ரஸமீக்ஷ்ய முக்தமஸ்த்ரேண பத்தம் த்ருமசீரஸூத்ரை:।
வ்யதர்ஶயத்தத்ர மஹாபலம் தம் ஹரிப்ரவீரம் ஸகணாய ராஜ்ஞே॥

௫௪. அதேந்த்ரஜித்தம்ப்ரஸமீக்ஷ்யமுக்தமஸ்த்ரேணபத்தம்த்ருமசீரஸூத்ரைः।
வ்யதர்ஶயத்தத்ரமஹாபலந்தம்ஹரிப்ரவீரம்ஸகணாயராஜ்ஞே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-இந்த்ரஜித்	பிறகு-இந்திரஜித்தானவன்	த்ருமசீரஸூத்ரைः-பத்தம்	மரயுரிக்கயிறுகளால்-கட்டப்பட்டவராகையால்
தம்	அந்த-(ஹநுமானை)		

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸ்த்ரேண - முக்தம்ப்ரஸமீக்ஷ்ய	அஸ்திரத்தினின்றுவிலகினவராகப்பார்த்து	மஹாபலம்-தம்	வெகுபலமுடையவருமான-அந்த (ஹநுமானை
		ஸகணய-ராஜ்ஞே	மந்திரிவர்க்கங்களோடுகூடின- இராவணனையும்பொருட்டு
தத்ர	அந்தராவணஸமீபத்தில்		
ஹரிப்ரவீரம்	வானரசிரேஷ்டரும	வ்யதர்ஶயத்	காண்பித்தான்.

தா-ம்—பிறகவ்விந்திரஜித்து, கபிறு ஸம்பந்தமுண்டானவுடன் ஹநுமான் அஸ்திரத்தினின்று விடுபட்டனரென்று நன்குகத்தெரிந்து, அவ்வளவு அரக்கரையு மொரே அறையில் கீழ்விழச்செய்பவல்ல மஹாவீரனயினு மப்பொழுது கபடத்தால் அடங்கியொடுங்கி இராக்ஷதரிழுத்தவாறு சென்ற அம்மாருதியை, அக்ஷன்முதலான பிரபலவீரரைக்கொன்ற குரங்கை யிதோ கட்டிவந்தேனென்று, மந்திரிவர்க்கமத்தியில் வீற்றிருந்த தன் பிதாவுக்குக் காண்பித்தனன்.

౫౫. తం మత్తమివ మాతంగం బద్ధం కపివరోత్తమమ్। రాక్షసా రాక్షసేంద్రాయ రావణాయ న్యవేదయన్॥

௫௫. 𑌤𑌂𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌮𑌾𑌤𑌙𑍍𑌗𑌂𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂𑌕𑌪𑌿𑌵𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌯𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍॥

௫௫. தம்மத்தமிவமாதங்கம்பத்தம்கபிவரோத்தமம்।
ராக்ஷஸாராக்ஷஸேந்த்ராயராவணாயந்யவேதயந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸா꞉	அரக்கர்கள்	மத்தம்-மாதங்கமிவ	மதித்த யானைபோல்
பத்தம்-கபிவரோத்தமம்	(கயிற்றினல்) கட்டப்பட்டவரும்-வானரசிரேஷ்டருமான	ராக்ஷஸேந்த்ராய	இராக்ஷஸநாதனை
		ராவணாய	இராவணனையும்பொருட்டு
தம்	அந்த (ஹநுமானை)	ந்யவேதயந்	அறிவிப்பித்தனர்.

தா-ம்—மத்தகஜத்தைக் கட்டுவதுபோல் ஹநுமானைக் கட்டிக்கொண்டுபோன அரக்கர், இராவணஸந்நிதியைச்சேர்ந்து, மஹாப்பிரபோ, இராக்ஷஸேஸ்வர! நம்முடைய நகரிலிறுவரையிற் பிடிபடாது தீங்கிழைத்த பொல்லாக்குரங்கை யிதோ கட்டிவந்தனமென்று தெரிவித்தனர்.

౫౬. కోఽయం కస్య కుతో వాత్ర కిం కార్యం కో వ్యపాశ్రయః। ఇతి రాక్షసవీరాణాం తత్ర సంజజ్ఞిరే కథాః॥

௫௬. 𑌕𑍋𑌽𑌯𑌂𑌕𑌸𑍍𑌯𑌕𑍁𑌤𑍋𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌿𑌂𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌕𑍋𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃।
𑌇𑌤𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌵𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇𑌕𑌥𑌾𑌃॥

௫௬. கோயம்கஸ்யகுதோவாத்ரகிம்கார்யம்கோவ்யபாஶ்ரய꞉।
இதிராக்ஷஸவீராணும்தத்ரஸம்ஜஜ்ஞிரேகதா꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அயம்-க꞉	இவன்-யார்	இதி ராக்ஷஸவீராணும்-என்று-இராக்ஷஸசூரர்களுடைய	
கஸ்ய-குதோவா	ஆருடையவன்-எங்கிருப்பவன்	கதா꞉	கதைகள்
அத்ர-கிம்-கார்யம்	இங்கு-என்ன-காரியம்	தத்ர	அந்த (இராவணஸபையில்)
க꞉-வ்யபாஶ்ரய꞉	எவன்-ஆசிரயன்	ஸம்ஜஜ்ஞிரே	உண்டாயின.

தா-ம்—ஹநுமானை இராவணஸபையிற்கொண்டு நிறுத்தியவுடன், அங்குள்ள இராக்ஷதவீரரவரைப் பார்த்து, இவன் யாவன், எங்குள்ளான், யாரைச்சேர்ந்தவன், இவனுக்கிங்கென்ன காரியம், இங்கு யாரை ஆசிரயித்திருக்கிறுன், என்றிவ்வாறு ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டனர்.

౫౭. హన్యతాం దహ్యతాం వాపి భక్ష్యతామితి చాపరే। రాక్షసాస్తత్ర సంక్రుద్ధాః పరస్పరమథాబ్రువన్॥

௫௭. 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂𑌦𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂𑌵𑌾𑌪𑌿𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿𑌚𑌾𑌪𑌰𑍇।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍॥

௫௭. ஹந்யதாம்தஹ்யதாம்வாபிபக்ஷ்யதாமிதிசாபரே।
ராக்ஷஸாஸ்தத்ரஸங்க்ருத்தா꞉பரஸ்பரமதாப்ருவந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-ராக்ஷஸா꞉	பிறகு-அரக்கர்கள்	பரஸ்பரம்	ஒருவருக்கொருவர்
ஹந்யதாம்-தஹ்யதாம்	கொல்லப்படட்டும்-கொளுத்தப்படட்டும்என்றும்	ஸங்க்ருத்தா꞉	கோபித்தவர்களாக
அபரே	வேறுசிலர்	தத்ர	அந்த (இராவணனுடையஸமீபத்தில்
பக்ஷ்யதாம்	புஜிக்கப்படட்டும் (என்றிப்படி)	அப்ருவந்	(ஹநுமானைப்பற்றி)சொல்லிக்கொண்டனர்.

தா-ம்—அவ்விராவணஸபையிலுள்ள இன்னஞ் சிலர், கட்டுக்கடங்கி ஜயிக்கப்பட்டவர்போல் நின்ற வானரரைக் கண்டமாத்திரம், மிகச்சினங்கொண்டு, அடே இவனைக்கொல்லுவோம், கொளுத்துவோம், பக்ஷிப்போம், சித்திரவதைசெய்வோம், விடோ மிவனையென்று கர்ஜ்ஜித்தனர்.

౫౮. అతీత్య మార్గం సహసా మహాత్మా స తత్ర రక్షోఽధిపపాదమూలే। దదర్శ రాజ్ఞః పరిచారవృద్ధాన్ గృహం మహారత్నవిభూషితం చ॥

௰௮ 𑌅𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌧𑌿𑌪𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑍇।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌾𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌚॥

௰௮. அதீத்யமார்கம்ஸஹஸாமஹாத்மாஸதத்ரரக்ஷோதிபபாதமூலே।
ததர்ஸ ராஜ்ஞ: பரிசாரவ்ருத்தாக்க்ருஹம்மஹாரத்னவிபூஷிதம்ச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாத்மா-ஸ:	மிக புத்தியுடைய-அந்த (ஹநுமான்)	ரக்ஷோதிபபாதமூலே	இராவணனுடைய காலடியில் (இருக்கிற)
ஸஹஸா-ராஜ்ஞ:	சீக்கிரமாக-இராவணனுடைய	பரிசாரவ்ருத்தாக்	மந்திரிவிருத்தனாயும்
மார்கம்-அதீத்ய	மார்க்கத்தை-தாண்டி	மஹாரத்னவிபூஷிதம்	வெகு இரத்தினங்களா லலங்கரிக்கப்பட்ட
தத்ர	அந்த இராவணஸபையில்	க்ருஹம்ச-ததர்ஸ	வீட்டையும்-பார்த்தார்.

தா-ம்—இவ்வித மிருமருங்கிலும் ஜனங்கள் கோஷிக்க வதைக்கேட்டுக்கொண்டே அப்பராக்கிரமசாலியும் மதிமானுமான ஹநுமான் சீக்கிரத்தி லம்மார்க்கத்தைக்கடந்து இராவணஸமீபஞ்சேர்ந்து அவன் பாதத்தண்டையில் சூழ்ந்து உட்கார்ந்திருந்த மந்திரிமார்களையும், அரக்கர்கோன் கொலுவீற்றிருந்த நவரத்தின கசிதமான அம்மண்டபத்தின் அழகையும் பார்த்தார்.

౧౯. స దదర్శ మహాతేజా రావణః కపిసత్తమమ్। రక్షోభిర్వికృతాకారైః కృష్యమాణమితస్తతః॥

௰௯. 𑌸 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌮𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃॥

௰௯. ஸததர்ஸமஹாதேஜாராவண: கபிஸத்தமம்।
ரக்ஷோபிர்விக்ருதாகாரை: க்ருஷ்யமாணமிதஸ்தத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாதேஜா:	மிக தேஜோவானன	இதஸ்தத:	இங்குமங்கும்
ஸ:-ராவண:	அந்த-இராவணன்	க்ருஷ்யமாணம்	இழுக்கப்பட்ட
விக்ருதாகாரை:	விகாரரூபமுடைய	கபிஸத்தமம்	கபிசிரேஷ்டனை
ரக்ஷோபி:	அரக்கர்களால்	ததர்ஸ	பார்த்தான்.

தா-ம்—வீரியதேஜஸ்ஸால் ஜ்வலிக்கிற அவ்விராவணன் விகாரரூபமுள்ள அரக்கர்களிங்கு மங்கும் பிடித்திழுத்துக்கொண்டுபோய் நிறுத்திய அத்தேஜோவானன கபீந்திரனைக் கண்ணுற்றனன்.

ஸ்வாபிப்பிராயம்—ஐக்கிரவியாகரணபண்டிதனும், மிகபராக்கிரமசாலியுமான ஹநுமானை ஸகலவிதத்திலும் ஹேயர்களான இராக்ஷதர்கள், இங்குமங்கும் பிடித்திழுத்துப்பீடிக்க, அவைகளையெல்லாம் ஹநுமான் க்ஷமித்திருந்தாரென்பதனால், பகவத்கைங்கரியத்தி லிழிந்த மஹான்களுக்கு, அதனடியாக யெவ்வித துன்பமும் அவமானங்களு நேரிட்டவிடத்திலும் அதைச் சிறிதேனு மனதிற்கொள்ளாது, பரமபுருஷார்த்தமான பகவத்கைங்கரியத்தையே நோக்கிச் செல்லுவர்களென்னு மிடம் ஸுஸ்பஷ்டமாகிறது.

౨౦. రాక్షసాధిపతిం చాపి దదర్శ కపిసత్తమః। తేజోబలసమాయుక్తం తపంతమివ భాస్కరమ్॥

௨௰. 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌕𑌪𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌤𑍇𑌜𑍋𑌬𑌲𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍॥

௨௰. ராக்ஷஸாதிபதிம்சாபிததர்ஸகபிஸத்தம:।
தேஜோபலஸமாயுக்தம்தபந்தமிவபாஸ்கரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிஸத்தம:சாபி	ஹநுமானும்	ராக்ஷஸாதிபம்	இராவணனை
தேஜோபலஸமாயுக்தம்	-தேஜஸ்ஸோடும் பலத்தோடும் கூடியிருக்கிற	தபந்தம்-பாஸ்கரமிவ	தபித்துக்கொண்டிருக்கிற-ஆதித்யன்போல்
		ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—ஆயிரங்கிரணங்களா லகிலபுவனங்களையுந் தபிக்கிற ஆதித்தியன்போல், வீரியசௌரிய பலப்பிரதாபாதிகளுடனும் கிரீட்குண்டலாத்யாபரணங்களுடனுங்கூடி மிகஜ்வலித்துப் பயங்கரமாக விளங்கு மவ்விராக்ஷஸேந்திரனை ஹநுமானுங் கொஞ்சமேனும் பயமின்றிப் பார்த்தனர்.

౨౧. స రోషసంవర్తితతామ్రదృష్టిర్దశాననస్తం కపిమన్వవేక్ష్య। అథోపవిష్టాన్ కులశీలవృద్ధాన్ సమాదిశత్తం ప్రతి మంత్రిముఖ్యాన్॥

௨௰௧. 𑌸 𑌰𑍋𑌷𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌨𑌨𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌮𑌨𑍍𑌵𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯।
𑌅𑌥𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌲𑌶𑍀𑌲𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍॥

௨௰௧. ஸரோஷஸம்வர்திததாம்ரத்ருஷ்டிர்தஸாநநஸ்தம்கபிமந்வவேக்ஷ்ய।
அதோபவிஷ்டாந்குலஸீலவ்ருத்தாந்ஸமாதிஸத்தம்ப்ரதிமந்த்ரிமுக்யாந்॥

பதம்.	உரை.	உரை.	உரை.
அத-ஸ:-தஸாநந:	பிறகு-அந்த-இராவணன்	ரோஷஸம்வர்திததாம்ரத்ருஷ்டி:-	கோபத்தால்விழிக்கப்பட்டும் சிவந்துமிருக்கிற கண்களையுடையவனாக
தம்-கபிம்-அந்வவேக்ஷ்ய	-அவ்வனுமானை-பார்த்து		

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-உபவிஷ்டாந்	கீழ்-உட்கார்ந்திருக்கிறவரும்	மந்த்ரிமுக்யாந்	மந்திரிசிரேஷ்டர்களை
குலஸீலவ்ருத்தாந்	வம்சத்தாலும் ஸ்வபாவத்தாலும் பெரியோர்களான	தம்ப்ரதி-ஸமாதிஸத்	அவ்வனுமானைக் குறித்து-ஆஜ்ஞாபித்தான்.

தா-ம்—அசோகவனிகையையழித்து அக்ஷகுமாராத்யனேக அரக்கவீரரைக்கொன்று சிற்றமுண்டு பண்ணின அவ்வானரரை நன்குகப்பார்த்து, இராவணன் இருபதுவிழிகளுஞ் சிவந்து மிகக்கோபங்கொண்டவனாய், குலத்தினாலும் ஸ்வபாவத்தினாலும் சிறந்தோரான மந்திரிசிரோஷ்டரைப்பார்த்து, இவனது வரலாற்றை யறியுங்களென ஆக்கியாபித்தனன்.

௬௨, యథా క్రమం తైః స కపిర్విపృష్టః కార్యార్థమర్థస్య చ మూలమాదౌ । నివేదయామాస హరీశ్వరస్య దూతః సకాశాత్ సముపాగతోఽస్మి ॥

௬௨. யதாக்ரமம்தைஸ்ஸகபிர்விப்ருஷ்ட:கார்யார்த்தமர்த்தஸ்யசமூலமாதௌ।
நிவேதயாமாஸஹரீஸ்வரஸ்யதூதஸ்ஸகாஸாதஹமாகதோஸ்மி॥

௬௨. யதாக்ரமம்தைஸ்ஸகபிர்விப்ருஷ்ட:கார்யார்த்தமர்த்தஸ்யசமூலமாதௌ।
நிவேதயாமாஸஹரீஸ்வரஸ்யதூதஸ்ஸகாஸாதஹமாகதோஸ்மி॥

இதி ஸ்ரீஸுந்தரகாண்டே - அஷ்டசத்வாரிம்ஶஸ்ஸர்க:·

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-கபி:	அந்த-ஹநுமாந் [தும்	விப்ருஷ்ட:	விசேஷமாகக்கேட்கப்பட்டவராக
கார்யார்த்தம்	செய்யத்தக்கின காரியத்தைக் (குறித்	அஹம்-தூத:	யான்-தாஸன்
அர்த்தஸ்யச-மூலம்ச	செய்யவேண்டிய காரியத்தினுடைய-ஆதிகாரணத்தைக்(குறித்தும்)	ஹரீஸ்வரஸ்ய	மஹாராஜருடைய
		ஸகாஸாத்	ஸமீபத்திலிருந்து
தை:-யதாக்ரமம்	அம்மந்திரிகளால்-கிரமத்தை யதிக்கிரமியாமல்	ஆகத:-அஸ்மி	வந்தவனாக-ஆகிறேன்
			இதி-ஆதௌ-நிவேதயாமாஸ-என்று-முதலில்அறிவிப்பித்தனர்.

தா-ம்—இவ்வித மாக்கியாபிக்கப்பட்ட அம்மந்திரிகள் வானரன் இலங்கையில் ஸாதிக்கவந்த காரியத்தையும், அதை ஸாதித்துவரும்படி யேவிய மூலகாரணத்தையு மறியுகிமித்தம், கிரமமாக ஹநுமானைப் பிரச்னிக்க, அவரும், யானோர் தூதன், ஸுக்கிரீவமஹாராஜ ஸந்நிதியிலிருந்து யானிங்கு வந்தனனென்று பிரதிசொல்லினர்.

ஸ்மனோரஞ்ஜநீநாமத்திராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

நாற்பத்தெட்டாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

நாற்பத்தொன்பதாவதுஸர்க்கம்.

௧. తతః స కర్మణా తస్య విస్మితో భీమవిక్రమః । హనుమాన్ రోషతామ్రాక్షో రక్షోధిపమవైక్షత ॥

௧. ததஸ்ஸகர்மணாதஸ்யவிஸ்மிதோபீமவிக்ரம:।
ஹநுமாந்ரோஷதாம்ராக்ஷோரக்ஷோதிபமவைக்ஷத॥

௧, ததஸ்ஸகர்மணாதஸ்யவிஸ்மிதோபீமவிக்ரம:।
ஹநுமாந்ரோஷதாம்ராக்ஷோரக்ஷோதிபமவைக்ஷத॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-தஸ்ய-கர்மணா	பிறகு-அவ்விராவணனுடைய - கிருத்தியத்தால் [ஹநுமான்	ரோஷதாம்ராக்ஷ:	கோபத்தால்சிவந்த கண்களையுடையவராக
பீமவிக்ரம:-ஸ:-ஹநுமாந்	பயங்கரகிருத்தியமுடைய-அந்த	ரக்ஷோதிபம்	இராவணனை
விஸ்மித:	ஆச்சரியப்பட்டவராய்(கொண்டு)	அவைக்ஷத	பார்த்தார்.

தா-ம்—தேவர்களும் பயமுறத்தக்க அவ்விராக்ஷதநகரில் ஒருவராயிருந்து இராவணனுக்குக்கிரகோபமுண்டாகும்படி பீமகிருத்தியங்களைச்செய்த ஹநுமான், ஸிம்ஹாஸனத்தினின் திரங்காமலே தன்னை யவ்விடம் வரவழைத்துக்கொண்ட அரக்கப்பிரபுவினுடைய கிருத்தியமகிமையை நினைத்து விஸ்மயங்கொண்டு, ஸீதாபஹாரியான அவனிடத்திற் சிற்றங்கொண்டவராய்ச் சிவந்த கண்களுடன் அவனைப்பார்த்தனர்.

அவதாரிகை—ஸிம்ஹாஸனத்தின்மீது வீற்றிருக்கு மவ்விராவணனைக்கண்ட ஹநுமான் அவனுடைய பராக்கிரம முதலானவைகளைக் கண்ணுற்று ஆச்சரியப்படுகிறார்.

௨. భ్రాజమానం మహార్హేణ కాంచనేన విరాజతా । ముక్తాజాలావృతేనాథ మకుటేన మహాద్యుతిమ్ ॥

௩. వజ్రసంయోగసంయుక్తైర్మహార్హమణివిగ్రహైః । హైమైరాభరణైశ్చిత్రైర్మనసేవ ప్రకల్పితైః ॥

౪. మహార్హక్షౌమసంవీతంరక్తచందనరూషితమ్। స్వనులిప్తంవిచిత్రాభిర్వివిధాభిశ్చభక్తిభిః॥
౫. వివృతైర్దర్శనీయైశ్చరక్తాక్షైర్భీమదర్శనైః। దీప్తతీక్ష్ణమహాదంష్ట్రైఃప్రలంబదశనచ్ఛదైః॥
౬. శిరోభిర్దశభిర్వీరంభ్రాజమానంమహౌజసమ్। నానావ్యాళసమాకీర్ణైఃశిఖరైరివమందరమ్॥
౭. నీలాంజనచయప్రఖ్యంహారేణోరసిరాజతా। పూర్ణచంద్రాభవక్త్రేణసబలాకమివాంబుదమ్॥
౮. బాహుభిర్బద్ధకేయూరైశ్చందనోత్తమరూషితైః। భ్రాజమానాంగదైఃపీనైఃపంచశీర్షైరివోరగైః॥
౯. మహతిస్ఫాటికేచిత్రేరత్నసంయోగసంస్కృతే। ఉత్తమాస్తరణాస్తీర్ణేసూపవిష్టంవరాసనే॥
౧౦. అలంకృతాభిరత్యర్థంప్రమదాభిఃసమంతతః। వాలవ్యజనహస్తాభిరారాత్సముపసేవితమ్॥
౧౧. దుర్ధరేణప్రహస్తేనమహాపార్శ్వేనరక్షసా। మంత్రిభిర్మంత్రతత్త్వజ్ఞైర్నికుంభేనచమంత్రిణా॥
౧౨. సుఖోపవిష్టంరక్షోభిశ్చతుర్భిర్బలదర్పితైః। కృత్స్నఃపరివృతోలోకశ్చతుర్భిరివసాగరైః॥
౧౩. మంత్రిభిర్మంత్రతత్త్వజ్ఞైరన్యైశ్చశుభబుద్ధిభిః। అన్వాస్యమానంరక్షోభిఃసురైరివసురేశ్వరమ్॥
౧౪. అపశ్యద్రాక్షసపతింహనూమానతితేజసమ్। విష్ఠితంమేరుశిఖరేసతోయమివతోయదమ్॥

உ. 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌂𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇𑌣𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍇𑌨𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑌾।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌜𑌾𑌲𑌾𑌵𑍃𑌤𑍇𑌨𑌾𑌥𑌮𑍁𑌕𑍁𑌟𑍇𑌨𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌮𑍍॥
௩. 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌮𑌣𑌿𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌃।
𑌹𑍈𑌮𑍈𑌰𑌾𑌭𑌰𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑌸𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍈𑌃॥
ச. 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑌸𑌂𑌵𑍀𑌤𑌂𑌰𑌕𑍍𑌤𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌰𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌸𑍍𑌵𑌨𑍁𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃॥
௫. 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍈𑌰𑍍𑌭𑍀𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍈𑌃।
𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌮𑌹𑌾𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍈𑌃𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌦𑌶𑌨𑌚𑍍𑌛𑌦𑍈𑌃॥
௬. 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌂𑌮𑌹𑍌𑌜𑌸𑌮𑍍।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌳𑌸𑌮𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍈𑌃𑌶𑌿𑌖𑌰𑍈𑌰𑌿𑌵𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌮𑍍॥
எ. 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑌚𑌯𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌂𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣𑍋𑌰𑌸𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑌾।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌸𑌬𑌲𑌾𑌕𑌮𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑌮𑍍॥
அ. 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌰𑍂𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑍈𑌃𑌪𑍀𑌨𑍈𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍈𑌰𑌿𑌵𑍋𑌰𑌗𑍈𑌃॥
கூ. 𑌮𑌹𑌤𑌿𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇𑌸𑍂𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂𑌵𑌰𑌾𑌸𑌨𑍇॥
க0. 𑌅𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌭𑌿𑌃𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃।
𑌵𑌾𑌲𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍॥
கக. 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍇𑌣𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌨𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇𑌨𑌚𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾॥
கஉ. 𑌸𑍁𑌖𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌲𑌦𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌃𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍋𑌲𑍋𑌕𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑌿𑌵𑌸𑌾𑌗𑌰𑍈𑌃॥
கங. 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑌨𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌶𑍁𑌭𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌃𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑌿𑌵𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍॥
கச. 𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌪𑌤𑌿𑌂𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑌤𑌿𑌤𑍇𑌜𑌸𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂𑌮𑍇𑌰𑍁𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇𑌸𑌤𑍋𑌯𑌮𑌿𑌵𑌤𑍋𑌯𑌦𑌮𑍍॥

உ. ப்ராஜமாநம்மஹார்ஹேண காஞ்சநேந விராஜதா।
முக்தாஜாலாவ்ருதேநாத மகுடேந மஹாத்யுதிம்॥
௩. வஜ்ரஸம்யோகஸம்யுக்தைர்மஹார்ஹமணிவிக்ரஹை:।
ஹைமைராபரணைஶ்சித்ரைர்மநஸேவப்ரகல்பிதை:॥
ச. மஹார்ஹக்ஷௌமஸம்வீதம்ரக்தசந்தநரூஷிதம்।
ஸ்வநுலிப்தம்விசித்ராபிர்விவிதாபிஶ்சபக்திபி:॥

ரு. விவ்ருதைர்தர்ஸநீயைஸ்சரக்தாக்ஷைர்பீமதர்ஸநைஃ।
திப்ததீக்ஷ்ணமஹாதம்ஷ்ட்ரைஃப்ரலம்பதஸநச்சதைஃ॥
சு. ஸிரோபிர்தஸபிர்வீரம்ப்ராஜமாநம்மஹௌஜஸம்।
நாநாவ்யாளஸமாகீர்ணம்ஸிகரைரிவமந்தரம்॥
எ. நீலாஞ்ஜநசயப்ரக்யம்ஹாரேணோரஸிராஜதா।
பூர்ணசந்த்ராபவக்த்ரேணஸபலாகமிவாம்புதம்॥
அ. பாஹுபிர்பத்தகேயூரைஸ்சந்தநோத்தமரூஷிதைஃ।
ப்ராஜமாநாங்கதைஃபீநைஃபஞ்சஸீர்ஷைரிவோரகைஃ॥
கூ. மஹதிஸ்பாடிகேசித்ரேரத்நஸம்யோகஸம்ஸ்க்ருதே।
உத்தமாஸ்தரணாஸ்தீர்ணேஸூபவிஷ்டம்வராஸநே॥
க0. அலங்க்ருதாபிரத்யர்த்தம்ப்ரமதாபிஸ்ஸமந்ததஃ।
வாலவ்யஜநஹஸ்தாபிராராத்ஸமுபஸேவிதம்॥
கக. துர்த்தரேணப்ரஹஸ்தேநமஹாபார்ஸ்வேநரக்ஷஸா।
மந்த்ரிபிர்மந்த்ரதத்வஜ்ஞைர்நிகும்பேநசமந்த்ரிணா॥
க௨. உபோபவிஷ்டம்ரக்ஷோபிஸ்சதுர்ப்பிர்ப்பலதர்ப்பிதைஃ।
க்ருத்ஸ்நஃபரிவ்ருதோலோகஸ்சதுர்ப்பிரிவஸாகரைஃ॥
கந. ஸசிவைர்மந்த்ரதத்வஜ்ஞைரந்யைஸ்சஸுபபுத்திபிஃ।
அந்வாஸ்யமாநம்ரக்ஷோபிஸ்ஸுரைரிவஸுரேஸ்வரம்॥
கச. அபஸ்யத்ராக்ஷஸபதிம்ஹநுமாநதிதேஜஸம்।
விஷ்டிதம்மேருஸிகரேஸதோயமிவதோயதம்॥

பதம்.	உரை.
அத	பிறகு
மஹார்ஹேண-காஞ்சநேந-மிகவிலையுயர்ந்தஸ்வர்ணத்தினல்	
விராஜதா	பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டதும்
முக்தாஜாலாவ்ருதேந- மகுடேந-முத்துகளின்ஸமூகங்களால் சுற்றப்பட்டதுமான-கிரீடத்தினல்	
ப்ராஜமாநம்	பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டவனும்(ஆகையினல்)
மஹாத்யுதிம்	மிகதேஜஸ்ஸுடையவனும்
வஜ்ரஸம்யோகஸம்யுக்தைஃ - வஜ்ஜிரத்தின் - சம்பந்தத்தோடு [கூடினவும்	
மஹார்ஹமணிவிக்ரஹைஃ - சிரேஷ்டமான மணிகளுடையஆகாரத்தையுடையனவும் [ங்களும்	
ஹேமைஃ-சித்ரைஃ	பொன்ஸம்பந்தமானவும் - நானவித
மநஸாப்ரகல்பிதைரிவ - மனதினல் உண்டுபண்ணப்பட்டன போலிருக்கிறவுமான	
ஆபரணைஃ	ஆபரணங்களோடு கூடியிருப்பவனும்,
மஹார்ஹக்ஷௌமஸம்வீதம்-மிகசிரேஷ்டமான பட்டினல்சுற்றப்பட்டவனும்	
ரக்தசந்தநரூஷிதம்	சிகப்புசந்தனத்தால்பூசப்பட்டவனும்
விசித்ராபிஃ-விவிதாபிஃ - ஆச்சரியமும் - பற்பலவிதங்களுமான [ட்டவனும்	
பக்திபிஸ்ச-ஸ்வநுலிப்தம்-கஸ்தூரிமுதலானவையால்-பூசப்ப	
விவ்ருதைஃ-தர்ஸநீயைஃ-திறக்கப்பட்டனவும்- பார்க்கத்தகுந்தனவும்	
பீமதர்ஸநைஃ-ரக்தாக்ஷைஃ -பயங்கரமுமானபார்வையுடைய சிவந்தகண்களாலும்	
திப்ததீக்ஷ்ணமஹாதம்ஷ்ட்ரைஃ - பிரகாசிக்கிறதும் குரூரமும் பெரியதுமான கோரைப்பற்களாலும்	
ப்ரலம்பதஸநச்சதைஃ	தொங்குகிறஉதடுகளாலும்
தஸபிஃ-ஸிரோபிஃ	பத்தான-தலைகளாலும்
ப்ராஜமாநம்	பிரகாசிக்கப்பட்டவனும்(ஆகையால்)
நாநாவ்யாளஸமாகீர்ணைஃ - பற்பலகுரூரஜந்துக்களால்வியாப்தங்களான [டிருக்கிற	
ஸிகரைஃ	கொடிமுடிகளோடு (கூடிக்கொண்
மந்தரமிவ	மந்தரபர்வதம்போல்(இருப்பவனும்)
வீரம்	பராக்கிரமசாலியும்

பதம்.	உரை.
மஹௌஜஸம்	மிகதேஜஸ்ஸுடையவனும்
நீலாஞ்சநசயப்ரக்யம் - கறுத்ததானமையின்ஸமூகத்தினுடைய - ப்ரஸித்திபோன்றபிரஸித்தியுடையவனும்	
உரஸி-ராஜதா	மார்பில்-பிரகாசிக்கிறதும்
பூர்ணசந்த்ராபவக்த்ரேண-பூர்ணசந்திரனுடையகாந்திபோன்றகாந்தியுடைய நாயகமணியோடுகூடினதுமான	
ஹாரேண	முக்தாஹாரத்தோடு (கூடியிருப்பஞைகயால்)
ஸபலாகம்-அம்புதமிவ-கொக்குகளோடுகூடினமேகம்போல் (இருப்பவனும்,)	
பத்தகேயூரைஃ	கட்டப்பட்டபுஜத்தின்மீது தரிக்கப்பட்ட ஆபரணங்களையுடையனவும்
சந்தநோத்தமரூஷிதைஃ - சிரேஷ்டமான சந்தனத்தால் பூசப்பட்டனவும்	
ப்ராஜமாநாங்கதைஃ	பிரகாசியா னிருக்கிற தோள்வளையுடையனவும்
பஞ்சஸீர்ஷைஃஉரகைரிவ - ஐந்துதலைகளையுடைய ஸர்ப்பம் போல் (இருக்கிறதும்) [ருப்பவனும்)	
பீநைஃ-பாஹுபிஃ	பெருத்ததுமானகைகளோடு (கூடியி
ரத்நஸம்யோகஸம்ஸ்க்ருதே- ரத்னஸம்பந்தத்தோடுகூடியிருக்கிறதும்	
உத்தமாஸ்தரணாஸ்தீர்ணே-சிரேஷ்டமானரத்னகம்பளத்தால் பரப்பப்பட்டதும்	
மஹதி-ஸ்பாடிகே	பெரியதும்-ஸ்படிகமயமானதும்
சித்ரே-வராஸநே	சித்திரமானதும்-சிரேஷ்டமுமானஆஸனத்தில்
ஸூபவிஷ்டம்	நன்றுயுட்கார்ந்திருப்பவனும்
அத்யர்த்தம்-அலங்க்ருதாபிஃ-மிகவும்- அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் [டைய	
வாலவ்யஜநஹஸ்தாபிஃ-சாமரங்களையும் விசிறிகளையுங்கையிலு	
ப்ரமதாபிஃ	ஸ்திரீகளினல்
ஆராத்-ஸமந்ததஃ	ஸமீபத்திலும்-நாற்புறங்களிலும்
ஸமுபஸேவிதம்	நன்ருகஸேவிக்கப்பட்டிருப்பவனும்,

பதம்.	உரை.
தூர்தரோண-ப்ரஹஸ்தேந-	தூர்த்தரனென்பவனுலும்-பிரஹஸ்தனென்பவனுலும்
மஹாபார்ஶ்வேந-ரக்ஷஸா-	மஹாபார்சுவனென்கிற - இராக்ஷஸனுலும்
மந்த்ரிணா-நிகும்பேந	மந்திரியான-நிகும்பனென்பவனுலும்
மந்த்ரதத்வஜ்ஞை꞉	சிறந்த மந்திராலோசனையினுண்மையறிந்த
மந்த்ரிபி꞉	மந்திரிகளோடு - (கூடியிருப்பவனும்)
பலதர்பிதை꞉	வலிவினுல்கொழுத்திருக்கிறவர்களும்
சதுர்ப்பி꞉	நான்குபெயர்களுமான
ரக்ஷோபி꞉	இராக்ஷஸர்களோடு
உபோபவிஷ்டம்	உட்கார்ந்திருப்பவனும்
சதுர்ப்பி꞉-ஸாகரை꞉	நான்குகளான-ஸமுத்திரங்களால்
ஆவ்ருத꞉	சூழப்பட்டதும்
க்ருத்ஸ்ந꞉ லோக꞉	ஸமஸ்தங்காளுமன-பூமிபோல்

பதம்.	உரை.
ஶுபபுத்திபி꞉	மங்களகரமான புத்தியுடையோரும்
மந்த்ரதத்வஜ்ஞை꞉	மந்திராலாசோசனையினுண்மையறிந்தவர்களும்
அந்யை꞉-ஸசிவை꞉	இதரர்களான-மந்திரிகளான
ரக்ஷோபி꞉	இராக்ஷஸர்களால் (அனுஸரிக்கப்பட்டவனுகையால்)
ஸுரை꞉-அந்வாஸ்யமாநம்-	தேவர்களால்-அனுஸரிக்கப்பட்ட
ஸுரேஶ்வரமிவ	தேவராஜாவைப்போலிருக்கிறவனும்
அதிதேஜஸம்	வெகுதேஜஸ்ஸுடையவனும்
ஸதோயமிவ	ஜலத்தோடுகூடினதும் [மான
மேருஶிகரே-விஷ்டிதம் -	மேருவின்சிகரத்தில்-இருக்கிறது
தோயதமிவ	மேகம்போலுமிருக்கிற
ராக்ஷஸாதிபம்	இராவணனை
ஹநுமாந்-அபஶ்யத்	ஹநுமான்-பார்த்தார்.

தா-ம்—ஸ்வர்ணத்தாலிழைக்கப்பட்டு முத்துகளாலலங்கரிக்கப்பட்ட மகுடமுடியைத் தரித்திருப்பவனும், வஜ்ஜிர வைடூரிய மரகதமாணிக்காதி ரத்தினங்களாலும் தப்தகாஞ்சனத்தாலும், மனோகல்பிதங்களெனப் பிரமிக்கும்படி, அதிவிசித்திரமாகச் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களை யணிந்திருப்பவனும், உயர்ந்த பட்டினுலும் ஸ்வர்ணக்கம்பிகளாலு செய்யப்பட்ட உத்தமவஸ்திரத்தை யுடுத்திருப்பவனும், சந்தனகுங்குமகஸ்தூரி இத்யாதி வாஸனைவஸ்துக்களைப் பூசிக்கொண்டிருப்பவனும், இரக்தவர்ணமான அகன்ற பயங்கரநேத்திரங்களோடும், நீண்ட கூரியபற்களோடும், தொங்குகிறஉதடுகளோடுங்கூடிய பத்துத்தலைகளால் ஸிம்ஹவியாக்கிர ஸர்ப்பாதி துஷ்டஜந்துக்கள் நிறைந்த கொடிமுடிகளையுடைய மந்தரகிரிபோல்விளங்குபவனும், மைமலைபோற் கறுத்தமேனியுடையவனும், பூர்ணசந்திரப்பிரகாசங்கொண்ட நாயகமணியோடுவிளங்கும் முத்துமாலையை மார்பிலணிந்து அதனுல் கொக்குகள் வியாபரிக்கப்பெற்ற கார்மேகம்போல் விளங்குபவனும், திவ்வியாங்கதாத்யாபரணங்களாலும், பரிமளசந்தனப்பூச்சுகளாலு மலங்கரிக்கப்பட்டு ஐந்தலைநாகங்கள்போற் பயங்கரமாகநீண்டுருண்டு பெருத்துவிளங்குங் கைகளுடையவனும், நவரத்தினகசித ஸ்வர்ணவிகாரமாய், ஸ்படிகம்போல் ஸ்வச்சமாகப் பிரகாசிப்பதாய், உத்தமாஸ்தரணங்கள் பரப்பப்பெற்று அதிவிசித்திரமாய் தேவார்கமாயுமிருக்கிற சிறந்த ஆஸனத்தில் வீற்றிருப்பவனும், யுவதிகளனேகர் வெண்சாமரமேந்தி நாற்புறமு நின்று வீசப்பெற்றவனும், தூர்த்தரன் பிரஹஸ்தன் மஹாபார்சுவனென்னு மரக்கராலும், நிகும்பனென்னு மந்திரியாலும், மந்திராலோசனையிற்றேர்ந்த இன்னமனேக மந்திரிகளாலுஞ் சூழப்பட்டிருப்பவனும், நான்கு ஸமுத்திரங்களாற் சூழப்பட்ட இம்மாநிலம்போல், அபாரவிக்கிரமரான நான்கு இராக்ஷஸவீரராலிரக்ஷிக்கப்பட்டிருப்பவனும், தர்மார்த்த முபதேசிக்கவல்ல ஸாதுக்களாலும் ஸைந்நியாகஸ்ஸியங்களறிந்த புத்திமான்களாலும் இன்னமனேக ராக்ஷஸராலுஞ் சூழப்பட்டிருப்பவனும், இவ்விதம் திவ்வியவேஷதாரியாய், அஸாதாரணவிக்கிரமனுய், திரிலோகவியாப்தமானபிரதாபமுடையனுய், தேவகோஷ்டியில் வீற்றிருக்கு மஹேந்திரன்போலும், மேருசிகரத்தை மேவிநிற்கு மேகமண்டலம்போலும், அவ்விராக்ஷஸஸபையில் இராஜகோலத்தோடு வீற்றிருக்கு மிராவணனை ஹநுமான் கண்ணுற்றனர்.

౧౫. సతైః సంపీడ్యమానోపి రక్షోభిర్భీమవిక్రమైః। విస్మయం పరమం గత్వా రక్షోధిపమవైక్షత॥

௧௫ 𑌸𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍀𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍈𑌃।

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌧𑌿𑌪𑌮𑌵𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤॥

௧௫. ஸதைஸ்ஸம்பீட்யமாநோபிரக்ஷோபிர்பீமவிக்ரமை꞉।

விஸ்மயம்பரமம்கத்வாரக்ஷோதிபமவைக்ஷத॥

பதம்.	உரை.
ஸ꞉	அந்த(ஹநுமாந்)
பீமவிக்ரமை꞉-தை꞉-ரக்ஷோபி꞉ -	பயங்கரமான-பராக்கிரமமுடைய—அந்தஇராக்ஷஸரால்
ஸம்பீட்யமாநோபி	நன்றுகப்பிடிக்கப்பட்டிருந்தாலும்
பரமம்-விஸ்மயம்-கத்வா-	அதிகமான-ஆச்சரியத்தைஅடைந்து
ரக்ஷோதிபம்-அவைக்ஷத-	இராவணனை-பார்த்தார்.

தா-ம்—அனேகராக்ஷஸவீரர் தன்னைப்பிடித்து நிற்கையிலு மதை நினையாது, அம்மாருதி அரக்கப்பிரபுவினது கோலத்தையும் அலங்காரத்தையும் பெருமையையும் சரீரத்தையுங்கண்டு பரமாச்சரியமுற்றவராய், அவனையே பார்த்திருந்தனர்.

౧౬. భ్రాజమానం తతో దృష్ట్వా హనుమాన్ రాక్షసేశ్వరమ్। మనసా చింతయామాస తేజసా తస్య మోహితః॥

௧௬ 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।

𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃॥

௧௬. ப்ராஜமாநம்ததோத்ருஷ்ட்வாஹநுமாந்ராக்ஷஸேஶ்வரம்।

மநஸாசிந்தயாமாஸதேஜஸாதஸ்யமோஹித꞉॥

பதம்.	உரை.
தத꞉-ஹநுமாந்	பிறகு-ஹநுமான்
ப்ராஜமாநம்-ராக்ஷஸேஶ்வரம் -	பிரகாசியாநிருக்கிற - இராவணனை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
தஸ்ய-தேஜஸா	அவனுடைய-தேஜஸ்ஸினுல்
மோஹித꞉	மெய்மறந்தவராக
மநஸா-சிந்தயாமாஸ	மனதினுல்-ஆலோசித்தார்.

தா-ம்—இவ்விதகோரத்துடன் வீற்றிருக்கு மவ்விராக்ஷஸராஜாவினுடைய தேஜஸ்ஸைப்பார்த்து ஹநுமான் பிரமித்து மோகித்து மெய்மறந்து சிந்திக்கலுற்றனர்.

౧౭. అహోరూపమహోధైర్యమహోసత్త్వమహోద్యుతిః। అహోరాక్షసరాజస్యసర్వలక్షణయుక్తతా॥
౧౮. యద్యధర్మోనబలవాన్స్యాదయంరాక్షసేశ్వరః। స్యాదయంసురలోకస్యసశక్రస్యాపిరక్షితా॥
౧౯. అస్యక్రూరైర్నృశంసైశ్చకర్మభిర్లోకకుత్సితైః। తేనబిభ్యతిఖల్వస్మాల్లోకాస్సామరదానవాః॥
౨౦. అయంహ్యుత్సహతేక్రుద్ధఃకర్తుమేకార్ణవంజగత్. ఇతిచింతాంబహువిధామకరోన్మతిమాన్హరిః॥
౨౧. దృష్ట్వారాక్షసరాజస్యప్రభావమమితౌజసః॥

௧௭ 𑌅𑌹𑍋𑌰𑍂𑌪𑌮𑌹𑍋𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑍋𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑍋𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃।
𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑌾॥
௧௮. 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌨𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌂𑌸𑍁𑌰𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯𑌸𑌶𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾॥
௧௯. 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑍈𑌶𑍍𑌚𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌤𑍇𑌨𑌬𑌿𑌭𑍍𑌯𑌤𑌿𑌖𑌲𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃𑌸𑌾𑌮𑌰𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃॥
௨௦. 𑌅𑌯𑌂𑌹𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑌤𑍇𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌂𑌜𑌗𑌤𑍍।
𑌇𑌤𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑌾𑌮𑌕𑌰𑍋𑌨𑍍𑌮𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌹𑌰𑌿𑌃॥
௨௧. 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌮𑌮𑌿𑌤𑍌𑌜𑌸𑌃।

௧௭. அஹோரூபமஹோதைர்யமஹோஸத்வமஹோத்யுதி:।
அஹோராக்ஷஸராஜஸ்யஸர்வலக்ஷணயுக்ததா।।
௧௮. யத்யதர்மோநபலவாந்ஸ்யாதயம்ராக்ஷஸேஸ்வர:।
ஸ்யாதயம்ஸுரலோகஸ்யஸஶக்ரஸ்யாபிரக்ஷிதா।।
௧௯. அஸ்யக்ரூரைர்ந்ருஶம்ஸைஸ்சகர்மபிர்லோககுத்ஸிதை:।
தேநபிப்யதிகல்வஸ்மால்லோகாஸ்ஸாமரதாநவா:।।
௨௦. அயம்ஹ்யுத்ஸஹதேக்ருத்த:கர்துமேகார்ணவம்ஜகத்।
இதிசிந்தாம்பஹுவிதாமகரோந்மதிமாந்ஹரி:।।
௨௧. த்ருஷ்ட்வாராக்ஷஸராஜஸ்யப்ரபாவமமிதௌஜஸ:।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.
மதிமாந்-ஹரி:	புத்திவானுன-வானரர்
அமிதௌஜஸ:	அளவில்லாத்தேஜஸ்ஸுடைய
ராக்ஷஸராஜஸ்ய-ப்ரபாவம்	அரக்கருக்கரசனுன இராவணனுடைய மகிமையை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ராக்ஷஸராஜஸ்ய	இராவணனுடைய
ரூபம்-அஹோ	ரூபம்-ஆச்சரியம்
தைர்யம்-அஹோ	தைரியம்-ஆச்சரியம்
ஸத்வம்-அஹோ	அந்தஸ்ஸாரம்-ஆச்சரியம்
த்யுதி:-அஹோ	காந்தியானது-ஆச்சரியம்
ஸர்வலக்ஷணயுக்ததா-அஹோ	ஸர்வலக்ஷணங்களோடுகூடியிருப்பதானது-ஆச்சரியம
பலவாந்	பலவந்தனுன
அயம்-ராக்ஷஸேஸ்வர:	இந்த-இராவணன்
அதர்மகஸ்யாத்யதி	தர்மமில்லாதவனுக - ஆகாமலிருந்தானுகில்
ஸஶக்ரஸ்ய-ஸுரலோகஸ்யாபி	இந்திரனேடுகூடின-தேவலோகத்திற்கும்

பதம்.	உரை.
ரக்ஷிதா-ஸ்யாத்	இரக்ஷகனுக-ஆகுவன்
ந்ருஶம்ஸை:-க்ரூரை:	காதுகங்களும்-பயங்கரங்களும்
லோககுத்ஸிதை:	ஜனங்களால்-நிந்திக்கப்பட்டனவுமான
அஸ்ய-கர்மபி:	இவனுடைய- வியாபாரங்களினுலும்
தேந	அந்தஅதர்மத்தாலும்
ஸாமரதாநவா:	தேவர்களோடும் - அஸுரர்களோடும்கூடின
லோகா:	ஜனங்கள்
அஸ்மாத்-பிப்யதி	இவனிடத்திலிருந்து - பயப்படுகிருர்கள்
அயம்-க்ருத்த:	இவன்-கோபித்தவனுக (ஆனுனுகில்)
ஜகத்-ஏகார்ணவம்	உலகத்தை-ஓர்ஸமுத்திரமாக
கர்தும்-உத்ஸஹதே	செய்வதற்கு- உத்ஸாஹமடைந்தவனுயிருக்கிருன்
இதி-பஹுவிதாம்	என்று-பலவிதமான
சிந்தாம்-அகரோத்	எண்ணத்தை-செய்தனர்.

தா-ம்—அவ்விராக்ஷதப்பிரபுவினுடைய பிரபாவத்தைப்பார்த்து, மஹாபுத்திமானுன ஹநுமான் இப்படியுமுண்டோ. ரூபயௌவன சௌரிய தைரிய ஸத்வஸம்பத்தெனப் பிரமிக்கிருர்:—அஹோ! இவ்விராக்ஷஸேச்வரனது ரூபமென்ன, தைரியமென்ன, அந்தஸ்ஸாரமென்ன, தேஜஸ்ஸென்ன! திவ்யராஜலக்ஷணங்களுள்ளவனுகக்காண்கிருன், மன்மதனுக்குநிகரான ஸுந்தரனுக விளங்குகிருன், அமித பலபராக்கிரமனுகத் தோற்றுகிருன் ஐயோ இவன் அதர்மத்தில் பிரவேசியாதிருந்தானுகில் இத்திரிலோகத்தையும் இத்திரிலோகரக்ஷகனுன மஹேந்திரனையும் பரிபாலிப்பனே! இவன் மஹாக்ருரன், ஸாதுகாதகன், ஸர்வஜனகண்டகன், தயாதாக்ஷிண்ணியமில்லான், இதற்காகவல்லவோ தேவதானவரும்அகிலபுவனத்தவருமிவனுக்குப் பயப்படுகிருர்கள், இவனை நிந்திக்கிருர்கள். இவன் கோபித்தானுகில் ஜகமுழுதையும் ஸமுத்திரத்தில் முழுக அடித்துவிடுவனே. இவ்வளவு சௌரியமும் பிரதாபமும் அதர்மபலத்தாற் பாழாகின்றனவே! என்றிவ்விதம் ஹநுமான் சிந்தித்தனர்.

ஸ்ம்மகோரஞ்ஜநீநாமத்ராவிடவ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

நாற்பத்தொன்பதாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

ஐன்பதாவது ஸர்க்கம்.

౧. తముద్వీక్ష్య మహాబాహుః పింగాక్షం పురతః స్థితమ్। క్రోధేన మహతావిష్టో రావణో లోకరావణః॥
౨. శంకాహతాత్మా దధ్యౌ స కపీంద్రం తేజసావృతమ్। కిమేష భగవాన్నందీ భవేత్సాక్షాదిహాగతః॥
౩. యేన శప్తోఽస్మి కైలాసే మయా సంచాలితే పురా। సోఽయం వానరమూర్తిః స్యాత్కింస్విద్బాణోఽపి వాసురః॥

க. 𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃॥
உ. 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌹𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑌧𑍍𑌯𑍌 𑌸 𑌕𑌪𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌕𑌿𑌮𑍇𑌷 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌹𑌾𑌗𑌤𑌃॥
௩. 𑌯𑍇𑌨 𑌶𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑍇 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌚𑌾𑌲𑌿𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾।
𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌬𑌾𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃॥

க. தமுத்வீக்ஷ்யமஹாபாஹு:பிங்காக்ஷம்புரதஸ்த்திதம்।
க்ரோதேநமஹதாவிஷ்டோராவணோலோகராவண:॥
உ. ஶங்காஹதாத்மாதத்யௌஸகபீந்த்ரம்தேஜஸாவ்ருதம்।
கிமேஷபகவாந்நந்திபவேத்ஸாக்ஷாதிஹாகத:॥
௩. யேநஶப்தோஸ்மிகைலாஸேமயாஸஞ்சாலிதேபுரா।
ஸோயம்வாநரமூர்திஸ்யாத்கிம்ஸ்வித்பாணோபிவாஸுர:॥

பதம்.	உரை.
மஹாபாஹு:	பெருத்த புஜமுடையவனும்
லோகராவண:-ராவண:-	ஜனங்களையழும்படி செய்கிறவனுமான-இராவணன்
பிங்காக்ஷம்	மஞ்சள் வர்ணமான கண்களையுடையவரும்
புரத:-ஸ்திதம்	முன்பாக-இருப்பவருமான
தம்-உத்வீக்ஷ்ய	அந்த-ஹநுமானைப்(பார்த்து)
மஹதா-க்ரோதேந	அதிக-கோபத்தோடு
ஆவிஷ்ட:-ஸ:	கூடினவனாக-அந்த (இராவணன்)
ஏஷ:	இவன்
ஸாக்ஷாத்-ஆகத:	பிரத்தியக்ஷமாக-வந்தவரும்
பகவாந்-நந்தீ*	பிரதாபமுள்ளவருமான - நந்திகேசுவரராக
பவேத்கிம்	ஆகுவனோயென்ன? (அல்லது)

பதம்.	உரை.
புரா-மயா [illegible]	முன்பு-என்னால்
கைலாஸே [illegible]ாலிதே-	கைலமலையானது-நன்றாக ஆட்டப்படாநின்றவளவில்
யேந-ஶப்த:	எவனால்-சபிக்கப்பட்டவனாக
அஸ்மி	ஆனேனோ
ஸோயம்	அந்த இந்த (நந்திகேச்சுவரர்)
வாநரமூர்தி:-ஸ்யாத்-	வானரனுடைய சரீரம்போன்ற சரீரமுடையவராக ஆனரோ?
அபிஸ்வித்	இல்லாவிடில்
பாண:-அஸுரோவா -	பாணனென்கிற-அஸுரனோ?
இதி ஶங்காஹதாத்மா	என்று-ஸந்தேஹத்தா லடிபட்டமனமுடையவனாக
தேஜஸாவ்ருதம்-கபீந்த்ரம்	தேஜஸ்ஸால்சுற்றப்பட்ட- அனுமானை (குறித்து)
தத்யௌ	சிந்தித்தான்.

தா-ம்—ஸர்வலோககண்டகனும் திண்மைநிறைந்த தோள்களுள்ளவனுமான இராவணன் கண்களைப் பறிக்கும் தேஜோவிசேஷத்தோடு எதிரில் நிற்கும் வானரேந்திரனைக் கடுஞ்சினத்தோடு பார்த்து, இவன் யாவனுவான், பிராகிருதவானரனுக்கு இவ்வளவு தேஜஸ்ஸோ, ஒருவேளை பூர்வத்தில் திக்விஜயார்த்தம் யான் உத்தரதிக்கு சென்று கைலையிற் பிரவேசித்தக்கால், அங்கு யான் தரிசித்த மஹாப்பிரபாவமுள்ள ஸாக்ஷாத் நந்திசேச்வரரோ இங்குவந்தனரோ! அல்லது அந்நந்திகேச்வரரிடத்தில் அபசாரப்பட்டு பாகுபலத்தால் கைலையை யான் பேர்த்துப் பந்தாடிய வப்பொழுது அந்த பகவான் கோபத்தால் சபித்த வானரரூபமோ! அல்லது பரமசிவபக்தனான பாணாஸுரனோ! இவன் யாவனோ அறிகிலன், என்றிவ்வாறு சிந்தாக்கிராந்தனாய் நந்திகேச்வரசாபத்தை நினைத்து மனமுளைந்தனன்.

౪. స రాజా రోషతామ్రాక్షః ప్రహస్తం మంత్రిసత్తమమ్। కాలయుక్తమువాచేదం వచో విపులమర్థవత్॥

ச. 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌰𑍋𑌷𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌕𑌾𑌲𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌚𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌮𑌰𑍍𑌥𑌵𑌤𑍍॥

* பூர்வத்தில் திக்விஜயத்தின்பொருட்டு புஷ்பகவிமானத்திலேறி இராவணன் செல்லுகையில் விமானந்தடைபட்டு நிற்கக்கண்டு அதற்கு மூலம் விசாரித்துக் கைலையென்றோர்ந்து, எமக்குத் தடைசெய்யும்படியான இவ்விடத்தில் வஸிப்பவன் யாவனுவானறிவோமென்றிறங்கி கிரியுட்பிரவேசிக்க அச்சமயம் பார்வதீ பரமேச்வரர்கள் ஏகாந்தமாயிருந்த தருணமாதலால் உட்புகவொண்ணாதெனத் துவாரத்தில் தடுத்து நிற்கும் நந்திகேச்வரரைப்பார்த்து இராவணன் கோபித்து, யாவனிவன் வானரஸ்வரூபியாயிருக்கிறான் என்றவரையிகழ, நந்திபகவானும் சினங்கொண்டு யான் வானரனாகவா தோற்றினன் ஓர் வானரனே உனது நகரத்தை அழிக்கக்கடவன் என்று சபித்தனர்.

௪. ஸராஜாரோஷதாம்ராக்ஷ:ப்ரஹஸ்தம்மந்த்ரிஸத்தமம்।
காலயுக்தமுவாசேதம்வசோவிபுலமர்த்தவத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராஜா-ஸ:	அரசனான-அந்த (இராவணன்)	காலயுக்தம்	காலத்திற்குத்தகுந்ததும்
ரோஷதாம்ராக்ஷ:	சினத்தாற் சிவந்த கண்களையுடையவ	விபுலம்-அர்த்தவத்	பெரியதும் - மஹார்த்தமுடையதுமா
மந்த்ரிஸத்தமம்	மந்திரிசிரேஷ்டனான [னாக	இதம்-வச:	இனிவரும்-வார்த்தையை [ன
ப்ரஹஸ்தம்	பிரஹஸ்தனென்பவனை(குறித்து)	உவாச	சொன்னான்.

தா-ம்—இவ்விதம் சங்கையாற் பிடிக்கப்பட்ட அவ்விராக்ஷஸராஜன் மூண்டெழுங்கோபத்தோடு, பிரஹஸ்தனைப்பார்த்து அர்த்தம் நிறைந்த தக்காலோசிதமான பின்வருமொழிகளை யுரைத்தனன்.

அவதாரிகை—தூதராயிருப்பவரோடு பிரத்தியக்ஷமாக ஸம்பாஷிப்பது இராஜகௌரவத்திற்குக் குறைவாதலாலிராவணன் ஹனுமானது விருத்தாந்தத்தை யறியப் பிரஹஸ்தனுக்கு ஆஜ்ஞாபிக்கின்றனன்.

౫. దురాత్మా పృచ్ఛ్యతామేష కుతః కింవాస్య కారణమ్। వనభఙ్గే చ కోఽస్యార్థో రాక్షసీనాం చ తర్జనే॥
౬. మత్పురీమప్రధృష్యాం వా గమనే కిం ప్రయోజనమ్। ఆయోధనే వా కిం కార్యం పృచ్ఛ్యతామేష దుర్మతిః॥

௫. 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍇𑌷𑌃𑌕𑍁𑌤𑌃𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍।
𑌵𑌨𑌭𑌙𑍍𑌗𑍇𑌚𑌕𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂𑌚𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇॥

௬. 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌪𑍍𑌰𑌧𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇𑌕𑌿𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍।
𑌆𑌯𑍋𑌧𑌨𑍇𑌵𑌾𑌕𑌿𑌂𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍇𑌷𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌃॥

௫. துராத்மாப்ருச்ச்யதாமேஷ:குத:கிம்வாஸ்யகாரணம்।
வநபங்கேசகோஸ்யார்த்தோராக்ஷஸீநாம்சதர்ஜநே॥

௬. மத்புரீமப்ரத்ருஷ்[யா]ம்வாகமநேகிம்ப்ரயோஜநம்।
ஆயோதநேவா[கிம்கா]ர்யம்ப்ருச்ச்யதாமேஷதுர்மதி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏஷ:-குத:	இவன்-எங்கிருந்[illegible]னே	அப்ரத்ருஷ்யாம்-மத்புரீம்	வெல்லுவதற்கசக்யமான - என்னுடைய பட்டணத்தைக்(குறித்து)
அஸ்ய-காரணம்-கிம்வா	இவனுக்கு-கார[illegible]ணமோ		
அஸ்ய-வநபங்கே	அசோகவனநா[illegible]	ஆகமநேவா-கிம்-ப்ரயோஜநம்	வருவதிலாவது - என்ன - பிரயோஜனம்
ராக்ஷஸீநாம்-தர்ஜநேச	இராக்ஷஸிகளுடைய- [illegible]பயப்படுத்தவதிலும [ன்று)	ஆயோதநேவா-கிம்-கார்யம்	யுத்தம் செய்வதிலாவது-என்ன பிரயோஜனம் (என்று)
க:-அர்த்த:	என்ன-பிரயோஜனம்[illegible]ருக்கிறதெ		
த்வயா-துராத்மா	உன்னால்-துஷ்டபுத்தி[illegible]ய(இவன்)	துர்மதி:-ஏஷ:	துராத்துமாவான-இவன்(உன்னால்)
ப்ருச்ச்யதாம்	கேட்கப்படட்டும்	ப்ருச்ச்யதாம்	கேட்கப்படட்டும்.

தா-ம்—ஹே பிரஹஸ்த! இவ்வானரன் யாவன், எங்குள்ளான், யாவனைச்சேர்ந்தோன், யாதுகாரணமாக இங்கு வந்தனன். தேவர்க்கும் துஸ்ஸகமான கடுங்காவல்பூண்ட இம்மாநகரிற் பிரவேசித்தனன், நந்தவனதுல்லியமாக எமக்கானந்தந்த அசோகவனத்தையுமழித்தனன், அங்கு வஸித்த நமது ஸ்திரீகளை அதட்டி யுருட்டி வெருட்டினன், எமது ஸைந்யங்களோடு யுத்தஞ்செய்தனன், இவ்வித காரியங்கள் இவன் செய்ததற்கு யாதுகாரணம், வனவாஸத்திற்கருகனான விவன் இந்நகரில் பிரவேசித்ததால் யாது பிரயோஜனத்தை யடைந்தனன், இவனுக்கிங்கென்ன காரியம், யாராலேவப்பட்டனன், யுத்தம் செய்த காரணமென்ன, இவைகளையெல்லாம் இந்த துராத்மாவைக்கேட்டு இவனது விருத்தாந்தத்தைச் செம்மையாக அறியக்கடவாய், என்று மந்திரியான பிரஹஸ்தனுக்கு ஆஜ்ஞாபித்தான்.

౭. రావణస్య వచః శ్రుత్వా ప్రహస్తో వాక్యమబ్రవీత్। సమాశ్వసిహి భద్రం తే న భీః కార్యా త్వయా కపే॥

௭. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑌵𑌚𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।
𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌹𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌭𑍀𑌃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌕𑌪𑍇॥

௭. ராவணஸ்யவசஶ்ருத்வாப்ரஹஸ்தோவாக்யமப்ரவீத்।
ஸமாஶ்வஸிஹிபத்ரந்தேநபீ:கார்யாத்வயாகபே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரஹஸ்த:	பிரஹஸ்தனென்பவன்	த்வயா-பீ:-நகார்யா	உன்னால்-பயமானது-செய்யத் தக்கின [தன்று
ராவணஸ்ய-வச:-ச்ருத்வா	இராவணனுடைய-வார்த்தையை கேட்டு	ஸமாஶ்வஸிஹி	பொறுத்துக்கொள்
ஹே-கபே	ஓ-வானர! (நீ)	தே-பத்ரம்ஹி	உனக்கு-மங்களமுண்டாக (என்கிற)
		வாக்யம்-அப்ரவீத்	வார்த்தையை-சொன்னான்.

౮. యది తావత్త్వమిన్ద్రేణ ప్రేషితో రావణాలయమ్। తత్త్వమాఖ్యాహి మా భూత్తే భయం వానర మోక్ష్యసే॥

௮. 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇॥

௮. யதிதாவத்வமிந்த்ரேணப்ரேஷிதோராவணாலயம்।
தத்வமாக்யாஹிமாபூத்தேபயம்வாநரமோக்ஷ்யஸே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாவத்-த்வம்	இப்பொழுது-நீ	தத்வம்-ஆக்யாஹி	வாஸ்தவத்தை-சொல்லு
இந்த்ரேண-ராவணாலயம்	தேவேந்திரனால்-இராவணனிருப்பிடத்தைக்(குறித்து)	தே-பயம்-மாபூத்	உனக்கு-பயமானது-உண்டாகாது
		ஹேவாநர	ஓ வானரனே (நீ)
ப்ரேஷிதோயதி	அனுப்பப்பட்டிருந்தாயாகில்	மோக்ஷ்யஸே	(என்றால்) விடப்பட்டவனாவாய்.

౯. యదివై శ్రవణస్యత్వం యమస్య వరుణస్య చ। చారురూపమిదం కృత్వా ప్రవిష్టో నః పురీమిమామ్॥
విష్ణునా ప్రేషితో వాపి దూతో విజయకాంక్షిణా।

௯. 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚।
𑌚𑌾𑌰𑍁𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍॥
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍂𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾।

௯. யதிவைஸ்ரவணஸ்யத்வம்யமஸ்யவருணஸ்யச।
சாருரூபமிதம்க்ருத்வாப்ரவிஷ்டோநஃபுரீமிமாம்॥
விஷ்ணுநாப்ரேஷிதோவாபிதூதோவிஜயகாங்க்ஷிணா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வைஸ்ரவணஸ்யச-யமஸ்யச	குபேரனுக்காவது-இயமனுக்காவது	தூதோயதி	தூதனாக இருந்தாயாகிலும்
வருணஸ்யச	வருணனுக்காவது	விஜயகாங்க்ஷிணா-விஷ்ணுநா	ஜயத்தைக்கோரின-விஷ்ணுவினால்
இதம்-சாருரூபம்	இந்த-நல்லவேஷத்தை	ப்ரேஷிதோவாபி	(தூதனாக) அனுப்பப்பட்டிருந்தபோதிலும்
க்ருத்வா	செய்து	ஆக்யாஹி	சொல்லு.
நஃ-இமாம்-புரீம்	எங்களுடைய-இந்த-பட்டணத்தை		
ப்ரவிஷ்டஃ-த்வம்	பிரவேசித்த-நீ		

౧౦. న హి తే వానరం తేజో రూపమాత్రం తు వానరమ్॥ తత్త్వతః కథయస్వాద్య తతో వానర మోక్ష్యసే।

౧౧. అనృతం వదతశ్చాపి దుర్లభం తవ జీవితమ్॥

௧௦. 𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍍॥

௧௧. 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌨𑌰 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇।
𑌅𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌤𑌵 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௧௦. நஹிதேவாநரம்தேஜோரூபமாத்ரம் துவாநரம்॥

௧௧. தத்வதஃகதயஸ்வாத்யததோவாநரமோக்ஷ்யஸே।
அந்ருதம்வததஸ்சாபிதுர்லபம்தவஜீவிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவாநர	ஓ வானரனே!	அபிச-அந்ருதம்	பின்னையும்-அஸத்தியத்தை
தே-தேஜஃ-வாநரம்-நஹி	உன்னுடைய-காந்தி - வானரமாக-ஆகாதல்லவா	வததஃ-தவ	சொல்லுகிற-உன்னுடைய
ரூபமாத்ரம்து-வாநரம்	ஆகாரமாத்திரமோவென்றால்- வானரமாக (இருக்கிறது)	ஜீவிதம்-துர்லபம்	பிழைப்பானது-துக்கஸாத்தியமானது
ததஃ-அத்ய-தத்வதஃ	ஆகையால்-இப்பொழுது - யதார்த்தமாக	அதவா-யத்	இல்லாவிட்டால் - எக்காரணத்தைப் (பற்றி)
கதயஸ்வ	சொல்லு (அதனால்)	ராவணாலயே-ப்ரவேசஃ-அபூத்	இராவணகிருஹத்தில்-பிரவேசமானது-ஆயிற்றோ
மோக்ஷ்யஸே	விடப்பட்டவனாகுவாய்	தத்-கதயஸ்வ	அதை-சொல்லு.

(௮-மு-௧௧-ல்) தா-ம்—இவ்விதமாக்கியாபிக்கப்பட்ட பிரஹஸ்தன் ஹனுமானைப்பார்த்து ஹே வானர! பயப்படாதே, தைரியம் செய்துகொள். உனக்கு மங்களமுண்டாகப்போகிறது. உண்மை யுரைத்தாயாகில் மஹாராஜா யாதொரு தீங்கையுஞ்செய்யார். நீ வானரன் செய்யத்தகுந்தகாரியமோ இங்குசெய்தனை. இவ்வளவுதேஜஸ்ஸு வானரனுக்குண்டோ, இந்நகரத்தின் காவலென்ன, பெருமையென்ன, இராக்ஷதர்பௌருஷமென்ன, இலங்கையென்றுலிந்திரனும் நடுங்கானே! அப்படியிருக்க, கக்தமூலாசனனை ஓர் அல்பவானரனோ இலங்கையை வெல்லவல்லான்! ரூபத்தில் வானரனாயினும் நீ வானரனல்லன். காமரூபியென்பதற் கையமில்லை. இராவணநகரிற் பிரவேசிக்கும்படி தேவராஜாவால் விடுக்கப்பட்ட தூதனோ, குபேரயமவருணனுக்காக இந்த ரூபந்தரித்து வந்தவனோ, இராக்ஷஸக்ஷயத்தையும் தனது ஜயத்தையுங் கோருகிற விஷ்ணுவாலேவப்பட்டவனோ. நீ யாவனாகிலும், யாவனாலேவப்பட்டவனாகிலும் உனது வரலாற்றை யதாதத்வமுரை, உண்மையை யொளியாதே, பயம் யாதொன்றுமில்லை. இக்கட்டினின்று உன்னை உடனே விமோசனஞ் செய்விக்கிறேன். உண்மையை யொளித்தாயாகில் நீ ஜீவிப்பது துர்லபம். உன்னை யிப்போதே ஹதஞ்செய்துவிடுவோம். ஆகையால் உனது வரலாறு முழுதையும் ஒளியாமலுரைக்கக்கடவாயென்று பிரஹஸ்தன் வினவினன்.

౧౨. అథవా యన్నిమిత్తం తే ప్రవేశో రావణాలయే। ఏవముక్తో హరిశ్రేష్ఠస్తదా రక్షోగణేశ్వరమ్॥
౧౩. అబ్రవీన్నాస్మి శక్రస్య యమస్య వరుణస్య వా। ధనదేన న మే సఖ్యం విష్ణునా నాస్మి చోదితః॥
౧౪. జాతిరేవ మమ త్వేషా వానరోఽహమిహాగతః। దర్శనే రాక్షసేంద్రస్య దుర్లభే తదిదం మయా॥
౧౫. వనం రాక్షసరాజస్య దర్శనార్థే వినాశితమ్। తతస్తే రాక్షసాః ప్రాప్తా బలినో యుద్ధకాంక్షిణః॥
౧౬. రక్షణార్థం తు దేహస్య ప్రతియుద్ధా మయా రణే। అస్త్రపాశైర్న శక్యోఽహం బద్ధుం దేవాసురైరపి॥
౧౭. పితామహాదేవ వరో మమాప్యేషోఽభ్యుపాగతః। రాజానం ద్రష్టుకామేన మయాస్త్రమనువర్తితమ్॥
౧౮. విముక్తో హ్యహమస్త్రేణ రాక్షసైస్త్వభిపీడితః। కేనచిద్రాజకార్యేణ సంప్రాప్తోఽస్మి తవాంతికమ్॥
౧౯. దూతోఽహమితి విజ్ఞేయో రాఘవస్యామితౌజసః। శ్రూయతాం చాపి వచనం మమ పథ్యమిదం ప్రభో॥

க௨. 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌲𑌯𑍇।
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌗𑌣𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍॥
க௩. 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾।
𑌧𑌨𑌦𑍇𑌨 𑌨 𑌮𑍇 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃॥
க௪. 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌮𑌮 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌹𑌾𑌗𑌤𑌃।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑍇 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌯𑌾॥
க௫. 𑌵𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌨𑍋 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃॥
க௬. 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌰𑌣𑍇।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌶𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿॥
க௭. 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌰𑍋 𑌮𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌃।
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌮𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍॥
க௮. 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌭𑌿𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌃।
𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍॥
க௯. 𑌦𑍂𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍌𑌜𑌸𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌮𑌮 𑌪𑌥𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋॥

க௨. அதவாயந்நிமித்தந்தேப்ரவேஶோராவணாலயே।
யேவமுக்தோஹரிஶ்ரேஷ்டஸ்ததாரக்ஷோகணேஶ்வரம்॥
க௩. அப்ரவீந்நாஸ்மிஶக்ரஸ்யயமஸ்யவருணஸ்யவா।
தநதேநநமேஸக்யம்விஷ்ணுநாநாஸ்மிசோதித:॥
க௪. ஜாதிரேவமமத்வேஷாவாநரோஹமிஹாகத:।
தர்ஶநேராக்ஷஸேந்த்ரஸ்யதுர்லபேததிதம்மயா॥
க௫. வநம்ராக்ஷஸராஜஸ்யதர்ஶநார்த்தேவிநாஶிதம்।
ததஸ்தேராக்ஷஸா:ப்ராப்தாபலிநோயுத்தகாங்க்ஷிண:॥
க௬. ரக்ஷணார்த்தந்துதேஹஸ்யப்ரதியுத்தாமயாரணே।
அஸ்த்ரபாஶைர்நஶக்யோஹம்பத்தும்தேவாஸுரைரபி॥
க௭. பிதாமஹாத்தேவவரோமமாப்யேஷோப்யுபாகத:।
ராஜாநம்த்ரஷ்டுகாமேநமயாஸ்த்ரமநுவர்த்திதம்॥
க௮. விமுக்தோஹ்யஹமஸ்த்ரேணராக்ஷஸைஸ்த்வபிபீடித:।
கேநசித்ராஜகார்யேணஸம்ப்ராப்தோஸ்மிதவாந்திகம்॥
க௯. தூதோஹமிதிவிஜ்ஞேயோராகவஸ்யாமிதௌஜஸ:।
ஶ்ரூயதாம்சாபிவசநம்மமபத்யமிதம்ப்ரபோ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏவம்-உக்த:	இந்தவிதம் (பிரஹஸ்தனால்) சொல்லப்பட்ட	ஹரிஶ்ரேஷ்ட: ததா	வானரசிரேஷ்டர் அப்பொழுது

பதம்.	உரை.
ஶக்ரஸ்யவா-யமஸ்யவா-(நான்)	தேவராஜாவுக்காவது-இயமனுக்காவது
வருணஸ்ய-தூத:-ந	வருணனுக்காவது-தூதன்-அல்ல
தநதேந-மே	குபேரனேடு-எனக்கு
ஸக்யம்-ந	ஸ்நேகம்-இல்லை
விஷ்ணுநா	வ்ஷ்ணுவாலும்
அஹம்	யான்
சோதித:-ந	அனுப்பப்பட்டவன்-அல்ல
ஏஷா-ஜாதி:	இந்த (வானர) ஜாதியானது
மமைவ	என்னுடையதே
வாநர:-அஹம்	வானரனை-யான்
துர்லபே-ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய-அடைவதற்கசக்கியமான-இராவணனை (உன்னுடைய)	
தர்ஶநே	பார்வை நிமித்தமாக
இஹ-ஆகத:	இங்கு வந்தேன்
தத்-இதம்-வநகம்-மயா-ஆகையால்-இந்த-அசோகவனமானது என்னால்	
ராக்ஷஸராஜஸ்ய-தவ	இராக்ஷதப்பிரபுவான-உன்னுடைய
தர்ஶநார்த்தே	பார்வைவிஷயமான பிரயோஜனத்தின்பொருட்டு
விநாஶிதம்	பாழ்செய்யப்பட்டது
தத:	ஆகையால்
பலிந:-தே	வலிவுடைய-உன்னுடைய
ராக்ஷஸா:	அரக்கர்கள்
யுத்தகாங்க்ஷிண:-ப்ராப்தா:-யுத்தத்தைக் கோறினவர்களாக-வந்தார்கள்	
தேஹஸ்ய-ரக்ஷணார்த்தம் - (என்) தேகத்தினுடைய இரக்ஷணநிமித்தமாக	
மயா-ரணே	என்னால்-போரில்
தே-ப்ரதியுத்தா:	அவ்வரக்கர்-பிரதியுத்தம்செய்யப்பட்டார்கள்
தேவாஸுரைரபி	தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும்

பதம்.	உரை.
அஸ்த்ரபாஶை:	அஸ்திரத்தாலும்-பாசத்தாலும்
பத்தும்-நஶக்ய:	கட்டுவதற்கு-அஸாத்தியன்
ஏஷ:-வரோபி	இந்த-வரமும்
பிதாமஹாதேவ-ப்ராப்த:-பிரமனிடத்திலிருந்தே-அடையப்பட்டது	
ராஜாநம்-த்ருஷ்டுகாமேந-அரசனை (உன்னை) பார்க்க ஆவலுடைய	
மயா-அஸ்த்ரம் அநுவர்திதம்-என்னால்-பிரம்ஹாஸ்திரமானது-அனுஸரிக்கப்பட்டது	
அஹம்-ராக்ஷஸை:-அபிபீடித:-யான்-அரக்கரால்-பீடிக்கப்பட்டவனாக	
அஸ்த்ரேண-விமுக்த:	அஸ்திரத்தினல் - விடப்பட்டவனாக (ஆனேன்)
கேநசித்-ராஜகார்யேண-ஓராஜெருரு - இராஜகாரியத்தின்பொருட்டு	
தவ	உன்னுடைய
அந்திகம்	ஸமீபத்தை
ஸம்ப்ராப்த:	அடைந்தவனாக
அஸ்மி	ஆகிறேன்
த்வயா-அஹம்	உன்னால்-யான்
அமிதௌஜஸ:-ராகவஸ்ய-மிதமில்லாத் தேஜஸ்ஸுடைய-இராகவனுடைய	
தூதஇதி	தூதனென்று
விஜ்ஞேய:	அறியத்தக்கது
ஹே ப்ரபோ	ஓ இராஜனே
பத்யம்	ஹிதமான
மம	என்னுடைய
இதம்	இந்த
வசநம்ச	வார்த்தையை
ஶ்ரூயதாம்	கேட்கப்படட்டும் (என்று)
ரக்ஷோகணேஶ்வரம்	இராவணனைக்குறித்து
அப்ரவீத்	(இவ்விதம்) மொழிந்தனர்.

(கஉ-மு-ககூ-ல்) தா-ம்—இவ்விதம் பிரஹஸ்தனல் வினவப்பட்ட ஹநுமான் இராவணனைப்பார்த்து, ஹே ராக்ஷஸேஶ்வர! இவன் யாவனே காமரூபி, கபடத்தா லிவ்வேஷங்கொண்டு எம்மை வஞ்சிக்க வந்திருக்கிருன், இவனது வரலாற்றையெப்படியாவது பயபயோபாயங்களா லறியவேண்டுமென்று பிரயாஸப்படுகிறீரன்றே! அப்படிப்பட்ட அதிசங்கையொன்றும் வேண்டாம். யான் இந்திரன்விடுத்த தூதனல்ல, வருணனேவிய வஞ்சகனல்ல, குபேரனனுப்பிய கபடியல்ல, இயமன்விடுத்த கிங்கரனல்ல, விஷ்ணுவைச்சேர்ந்த பிருத்தியனுமல்ல. யான் வானரனே, இந்த ரூபமும், தேஜோபலபராக்கிரமங்களுமெனக்கியல்பானவையே. இந்நகருட்பிரவேசித்ததற்குக் காரணம் வினவுகிறீரோ? மஹாப்பிரபோ! திரிலோகேசுவரனை உம்முடைய தர்சனம் அதிதுர்லபம், அலப்பியமான பாக்கியம். அப்படிப்பட்ட தர்சனத்தை யடையுநிமித்தம் நகரப்பிரவேசஞ்செய்தனன். அதுமட்டும் போதாதென்று, பிரபு மனதிற்கு ஆஹ்லாதகரமாயிருந்த அசோகவனத்தை யழித்தேன். இது தவிர வனபங்கஞ்செய்ததற்கு வேறுகாரணங் கிடையாது. வனபங்கஞ்செய்தவளவில், அதிபலவான்களான அனேகராக்ஷதர் என்னேடு பொருதப்போந்தனர், பலாத்காரமாக யுத்தத்திற்கிழுத்தனர். "ஆத்மாநம் ஸததம்ரக்ஷயேத்" என்கிற நியாயத்தை யனுஸரித்து அவர்களோடு போர்செய்தேன். இவ்வரக்கரோ என்னைக்கட்டவல்லார்! தேவாஸுரராலு மெனக்குப் பயமில்லை, சஸ்திரசரங்களாலு மெனக்கழிவில்லை, ஸர்வாஸ்திரங்களாலு மெனக்குப்பத்தமில்லை; இப்படி எனக்குப்பிதாமகன் வரமளித்திருக்கிறார். ஆனல் இப்பொழுது இந்திரஜித்து விடுத்த பிரம்மாஸ்திரத்திற்கு அடங்கியவன்போல் காணப்பட்டேனே, அதுவும் ராஜபேட்டியையடையுநிமித்தம் அநுஸரிக்கப்பட்டதல்லது அஸ்திரபலத்தா லடக்கப்படவில்லை. என்னைக் கொஞ்சங்கட்டிய அவ்வஸ்திரமும் அரக்கர்பீடிக்க யத்தனித்தமாத்திரம் விட்டுவிட்டது. ஹே ராஜந்! உமது பேட்டியை ஒரிராஜகாரியார்த்தமாகத்தேடினேன். ஜகதேகவீரனும், துஷ்டஜனநிக்கிரஹனும், இக்ஷ்வாகுநந்தனனுமான ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீராகவனுடையதூதன் யான். அம்மஹாப்பிரபுவின் காரியமாய் யான் இங்கு வந்தனன். ஹே ராக்ஷஸேந்திர! இலங்காதிபதே! உம்முடைய க்ஷேமத்தை அபிவிருத்தி செய்யத்தக்க சில பத்தியவசனங்களை யுரைக்கின்றனன். அது உம்மால் கேழ்க்கப்படட்டும், நன்முக மானிக்கப்படட்டும், வானரனுரைத்ததென விகழவேண்டாம், தூதன் சொல்லியதெனத் தள்ளவேண்டாம், இவ்விராக்ஷஸாதிபத்தியமும் இலங்கைசுவரியமும், திரிலோக பிரக்யாதியும் நிலைநிற்கவேண்டுமாயின் யானுரைப்பதைச் செவியுறீர், என்றிவ்விதம் மஹாபலவானும் புத்திமானும் ஸ்ரீராகவதூதனுமான அவ்வானரேந்திரன் அரக்கர் சூழ்ந்த அப்பெருமண்டபத்தில் இராவணேசுவரனைப்பார்த்துரைத்தனர்.

ஸ்ம்ஹோரஞ்ஜநீநாமத்ராவிடவ்யாக்யானஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

ஐம்பதாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

ஐம்பத்தோராவது ஸர்க்கம்.

౧. తం సమీక్ష్య మహాసత్త్వం సత్త్వవాన్ హరిసత్తమః । వాక్యమర్థవదవ్యగ్రస్తమువాచ దశాననమ్ ॥

க. தம் ஸமீக்ஷ்ய மஹாஸத்த்வம் ஸத்த்வவாந் ஹரிஸத்தம꞉ ।
வாக்யமர்த்தவதவ்யக்ரஸ்தமுவாச தசாநநம் ॥

க. தம்ஸமீக்ஷ்யமஹாஸத்வம்ஸத்வவாந்ஹரிஸத்தம꞉।
வாக்யமர்த்தவதவ்யக்ரஸ்தமுவாசதஸாநநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ஸத்வவாந்-ஹரிஸத்தம꞉	மிக பலமுடைய வானரஸிரேஷ்டர்	தம்-தஸாநநம்	அந்த இராவணனை (குறித்து)
மஹாஸத்வம்-தம்-ஸமீக்ஷ்ய	பெருவலிவுடைய-அந்த (இராவணனை) பார்த்து	அர்த்தவத்	அர்த்தமுடைய
		வாக்யம்	வாக்கியத்தை
அவ்யக்ர꞉	வியாகுலமற்றவனாக	உவாச	அருளினர்.

தா-ம்.—மிகபுஜபராக்கிரமமுள்ள அவ்வநுமான், திரிலோகத்தையும்வென்ற மஹாப்பிரதாபசாலியா யினு மவ்விராவணனைச் சிறிதேனு மிலக்ஷியஞ்செய்யாது, தாம் ஒருவராயும் அவனனேக வரக்கரால்சூழப் பட்டவனுயிருந்தபோதிலும் அதையும்நினைத்துக் கொஞ்சமும் அச்சமுறாது கேட்டபோதே ஸந்தோஷிக்கலாம் படியான தோர்தர்மார்த்தம் நிறைந்த வசனத்தை யருளினர்.

౨. అహం సుగ్రీవసందేశాదిహ ప్రాప్తస్తవాలయమ్ । రాక్షసేంద్ర హరీశస్త్వాం భ్రాతా కుశలమబ్రవీత్ ॥

உ. அஹம் ஸுக்ரீவஸந்தேசாதிஹ ப்ராப்தஸ்தவாலயம் ।
ராக்ஷஸேந்த்ர ஹரீசஸ்த்வாம் ப்ராதா குசலமப்ரவீத் ॥

உ. அஹம்ஸுக்ரீவஸந்தேஸாதிஹப்ராப்தஸ்தவாலயம்।
ராக்ஷஸேந்த்ரஹரீஸஸ்த்வாம்ப்ராதாகுஸலமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ராக்ஷஸேந்த்ர!-அஹம்-ஓ ராவண! யான்		ப்ராதா-ஹரீஸ꞉	(உனக்கு) பிராதாவான - மஹாராஜர்
ஸுக்ரீவஸந்தேஸாத்-இஹ-மஹாராஜரது வார்த்தையால் - இங்கு		த்வாம்-குஸலம்-அப்ரவீத் - உன்னை (குறித்து) க்ஷேமத்தை-சொன்னர்.	
தவ-ஆலயம்	உன்னுடைய-வீட்டை(குறித்து)		
ப்ராப்த꞉	வந்தவனாக (ஆனேன்)		

தா-ம்—ஹே இலங்கேசுவர? கிஷ்கிந்தாபுரியில் தனிக்கோல் செலுத்தும் வானரர்கோன் ஸுக்கிரீவ மஹாராஜனது ஆக்கியையால் யானிக்கர்க்கு வந்தனன். பிராதாவென வெண்ணும்படி உம்மிடத்தில் அவ்வளவு பிரேமையுடையரான வெங்கள் மஹாராஜர் குறை யாதுமின்றிக்கே புஷ்கலமான க்ஷேமத்தோடு இலங்காராஜ்ஜியபோக மநுபவித்து வருகிறீரோவென்று விசாரிக்கச்சொன்னர்.

౩. భ్రాతుః శృణు సమాదేశం సుగ్రీవస్య మహాత్మనః । ధర్మార్థోపహితం వాక్యమిహ చాముత్ర చ క్షమమ్ ॥

ங. ப்ராது꞉ ச்ருணு ஸமாதேசம் ஸுக்ரீவஸ்ய மஹாத்மந꞉ ।
தர்மார்த்தோபஹிதம் வாக்யமிஹ சாமுத்ர ச க்ஷமம் ॥

ங. ப்ராதுஶ்ருணுஸமாதேஸம்ஸுக்ரீவஸ்யமஹாத்மந꞉।
தர்மார்த்தோபஹிதம்வாக்யமிஹசாமுத்ரசக்ஷமம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இஹ-அமுத்ரச க்ஷமம்	இவ்வுலகத்திற்கும்-பரலோகத்திற்கு அபிவிருத்திக்கு ஹேதுவானதும் [ம்	மஹாத்மந꞉-ப்ராது꞉ -	சிறந்த புத்தியுடையவனும்-(உனக்கு) பிராதாவுமான
தர்மார்த்தோபஹிதம் -	தர்மத்தோடு மர்த்தத்தோடும் கூடியிருப்பதுமான	ஸுக்ரீவஸ்ய-வாக்யம்-ஸ்ருணு	மஹாராஜருடைய-வார்த்தையை கேளாய்.

౪. రాజా దశరథో నామ రథకుంజరవాజిమాన్ । పితేవ బంధుర్లోకస్య సురేశ్వరసమద్యుతిః ॥

ச. ராஜா தசரதோ நாம ரதகுஞ்ஜரவாஜிமாந் ।
பிதேவ பந்துர்லோகஸ்ய ஸுரேச்வரஸமத்யுதி꞉ ॥

ச. ராஜாதஸரதோநாமரதகுஞ்ஜரவாஜிமாந்।
பிதேவபந்துர்லோகஸ்யஸுரேஸ்வரஸமத்யுதி꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரதகுஞ்ஜரவாஜிமாந்	தேர்-யானை - குதிரை - இவைகளையுடையவரும்	ஸுரேஸ்வரஸமத்யுதி꞉	இந்திரனுக்கு நிகரான காந்தியுடையவருமான
பிதேவ-லோகஸ்ய-பந்து꞉	- தகப்பன்போல்-உலகத்திற்கு-பந்துவும்	தஸரதோநாம ராஜா	தசரதனென்று பிரஸித்திபெற்ற அரசன் (இருந்தார்.)

౫. జ్యేష్ఠస్తస్య మహాబాహుః పుత్రః ప్రియకరః ప్రభుః పితుర్నిర్దేశాన్నిష్క్రాంతః ప్రవిష్టో దండకావనమ్॥
౬. లక్ష్మణేన సహ భ్రాత్రా సీతయా చాపి భార్యయా। రామో నామ మహాతేజా ధర్మ్యం పంథానమాశ్రితః॥

௫ 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃।
𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍॥

௬ 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾।
𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃॥

௫. ஜ்யேஷ்டஸ்தஸ்யமஹாபாஹு:புத்ர:ப்ரியகர:ப்ரபு:।
பிதுர்நிர்தேஶாந்நிஷ்க்ராந்த:ப்ரவிஷ்டோதண்டகாவநம்॥

௬. லக்ஷ்மணேநஸஹப்ராதாஸீதயாசாபிபார்யயா।
ராமோநாமமஹாதேஜாதர்ம்யம்பந்தாநமாஶ்ரித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாதேஜா:	மிகதேஜஸ்ஸுடையவரும்	தர்மம்-பந்தாநம்-ஆஶ்ரித:-தர்மமான-மார்க்கத்தை-அநுஸரித்தவராக	
மஹாபாஹு:	பெரிய புஜமுடையவரும்		
ப்ரியகர:	எல்லோருக்குமிஷ்டமேசெய்பவரும்	நிஷ்க்ராந்த:	வெளிப்புறப்பட்டவராய்க்கொண்டு
ப்ரபு:	நிக்ரஹாநுக்ரஹ ஸாமர்த்தியமுடையவரும்	பிதுர்நிதேஶாத்	பிதாவினுஜ்ஞையால்
		இலக்ஷ்மணேந	இலக்ஷ்மணரோடும்
தஸ்ய-ஜ்யேஷ்ட:-புத்ர-	அத்தசரதருக்கு-மூத்தவரும்-குமாரனுமான	பார்யயா-ஸீதயாஸஹ	பத்தினியான-ஸீதையோடுங்கூட
ராமோநாம	ராமனென்பவர்	தண்டகாவநம்-ப்ரவிஷ்ட:-	தண்டகாவனத்தை-அடைந்தார்.

౭. తస్య భార్యా వనే నష్టా ప్రియా పతిమనువ్రతా। వైదేహస్య సుతా రాజ్ఞో జనకస్య మహాత్మనః॥

௭. 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌨𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾।
𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥

௭. தஸ்யபார்யாவநேநஷ்டாஸீதாபதிமநுவ்ரதா।
வைதேஹஸ்யஸுதாராஜ்ஞோஜநகஸ்யமஹாத்மந:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வைதேஹஸ்ய	விதேகதேசத்தரசனும்	தஸ்ய-பார்யா	அந்த (ஸ்ரீராகவனுடைய) பத்தினியுமான
மஹாத்மந:-ஜநகஸ்ய	பிரசஸ்தபுத்தியுடையவனுமான-ஜனகனென்கிற	ஸீதா	ஸீதையென்பவள்
ராஜ்ஞ:-ஸுதா	இராஜாவுக்குமகளும்	வநே-நஷ்டா	அடவியில் - காணமற்போனவளாக ஆனாள்.
பதிம்-அநுவ்ருதா	பர்த்தாவை-அநுஸரித்தவளும்		

౮. స మార్గమాణస్తాం దేవీం రాజపుత్రః సహానుజః। ఋశ్యమూకమనుప్రాప్తః సుగ్రీవేణ సమాగతః॥

௮. 𑌸 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌨𑍁𑌜𑌃।
𑌋𑌶𑍍𑌯𑌮𑍂𑌕𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃॥

௮. ஸமார்க்கமாணஸ்தாம்தேவீம்ராஜபுத்ரஸ்ஸஹாநுஜ:।
ருஶ்யமூகமநுப்ராப்தஸ்ஸுக்ரீவேணஸமாகத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ராஜபுத்ர:	அந்த-தசரதபுத்திரர்	ருஶ்யமூகம்-அநுப்ராப்த: -	ருசியமூகபர்வதத்தை - அடைந்தார்
ஸஹாநுஜ:	தம்பியோடுகூட		
தாம்-தேவீம்-மார்கமாண:-	அந்த-ஸீதையை-தேடாநின்றுகொண்டு	ஸுக்ரீவேண-ஸமாகத:-	மஹாராஜரோடு (என்னால்) சேர்க்கவராக (இருக்கிறார்.)

౯. తస్య తేన ప్రతిజ్ఞాతం సీతాయాః పరిమార్గణమ్। సుగ్రీవస్యాపి రామేణ హరిరాజ్యం నివేదితమ్॥

௯ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌣𑌮𑍍।
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௯. தஸ்யதேநப்ரதிஜ்ஞாதம்ஸீதாயா:பரிமார்கணம்।
ஸுக்ரீவஸ்யாபிராமேணஹரிராஜ்யம்நிவேதிதம்॥

* இராக்ஷஸனுக்கும் வானரனுக்கும் பிராதிருத்துவம் கல்பித்தது எங்ஙனேயென்னில், பூர்வத்தில் இராவணன் திக்விஜயஞ்செய்தக்கால், வாலியை வெல்லுவதற்காக அவன் தென்ஸமுத்திரத்தில் ஸந்தியாவந்தனஞ் செய்கையில் கபடத்தோடு பின்புறமணுக, அதையறிந்த வாலி அரக்கனைக் கக்ஷத்திலிறுக்கி, மேற்கு வடக்கு கிழக்கு ஸமுத்திரங்கள்சென்று தனது சடங்குகளை முடித்துக் கிஷ்கிந்தை சேர்ந்து அரக்கனைக்கட்டினின்று விடுத்தனன். அப்பொழுது இலஜ்ஜையடைந்த இராவணன் வாலியை ஸ்நேகித்து அங்ஙனே ஸுக்கிரீவனைப்போலொரு பிராதாவாய் ஒருமாதம் வஸித்தனன். ஆகையால் ஸுக்கிரீவனைப் பிராதாவென்றபடி.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேந-ஸீதாயா:	அம்மஹாராஜரால்பிராட்டியினுடைய	ராமேணாபி	ஸ்ரீராகவனாலும்
பரிமார்கணம்	தேடுவதை	ஹரிராஜ்யம்-ஸுக்ரீவஸ்ய -	வானரராஜ்ஜியத்தை-மஹாராஜருடைய (ஸமீபத்தில்)
தஸ்ய	அந்த (ஸ்ரீராகவன்பக்கல்)	நிவேதிதம்	தெரியப்படுத்தப்பட்டது.
ப்ரதிஜ்ஞாதம்	சபதம் செய்யப்பட்டது		

౧౦. తత స్తేన మృధే హత్వా రాజపుత్రేణ వాలినమ్। సుగ్రీవ స్స్థాపితో రాజ్యే హర్యృక్షాణాం గణేశ్వరః॥

௧௦. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍃𑌧𑍇 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌨𑌮𑍍।
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌰𑍍𑌯𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌣𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥

௧௦. ததஸ்தேநம்ருதேஹத்வாராஜபுத்ரேணவாலிநம்।
ஸுக்ரீவஸ்தாபிதோராஜ்யேஹர்யக்ஷாணாம்கணேஸ்வர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-தேந-ராஜபுத்ரேண-	பிறகு-தசரதபுத்திரரான-அந்த-(ராகவனால்)	ஹர்யக்ஷாணாம்-கணேஸ்வர: -	வானரம் கரடி இவைகளுடைய-கூட்டத்திற்கெஜமானருக
ம்ருதே-வாலிநம்-ஹத்வா-	போரில்-வாலியைக்கொன்று	ராஜ்யே-ஸ்தாபித:	வானரராஜ்ஜியத்தில் - வைக்கப்பட்டார்.
ஸுக்ரீவ:	மஹாராஜர்		

౧౧. త్వయా విజ్ఞాతపూర్వశ్చ వాలీ వానరపుంగవః। రామేణ నిహత స్సంఖ్యే శరేణైకేన వానరః॥

௧௧. 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌲𑍀 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃।
𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌰𑍇𑌣𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃॥

௧௧. த்வயாவிஜ்ஞாதபூர்வஸ்சவாலீவாநரபுங்கவ:।
ராமேணநிஹதஸ்ஸங்க்யேஸரேணைகேநவாநர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வயா-விஜ்ஞாதபூர்வ: -	உன்னால் முன்பு-தெரியப்பட்டவனும்	ஸங்க்யே	யுத்தத்தில்
வாநரபுங்கவ:-வாலீ	வானரசிரேஷ்டனுமான-வாலியென்கிற	ஏகேந	ஒன்றான
வாநர:	வானரன்	பாணேந	பாணத்தால்
ராமேண	ஸ்ரீராகவனால்	நிஹத:	அடிக்கப்பட்டான்.

౧౨. స సీతామార్గణే వ్యగ్ర స్సుగ్రీవ స్సత్యసంగరః। హరీన్ సంప్రేషయామాస దిశ స్సర్వా హరీశ్వరః॥

௧௨. 𑌸 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌣𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑌰𑌃।
𑌹𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑌿𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥

௧௨. ஸஸீதாமார்கணேவ்யக்ரஸ்ஸுக்ரீவஸ்ஸத்யஸங்கர:।
ஹரீந்ஸம்ப்ரேஷயாமாஸதிஸஸ்ஸர்வாஹரீஸ்வர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸத்யஸங்கர:	யதார்த்தமான, பிரதிஜ்ஞையுடையவனும்	ஸீதாமார்கணே-வ்யக்ர: -	பிராட்டியைத்தேடுவதில் - ஜாகரூகராக
ஹரீஸ்வர:	வானரப்பிரபுவுமான	ஸர்வா:-திஸ:	ஸமஸ்தங்களான-திக்குகளை(குறித்து)
ஸ:-ஸுக்ரீவ:	அந்த-மஹாராஜர்	ஹரீந்-ஸம்ப்ரேஷயாமாஸ-	வானரங்களை-அனுப்பினர்.

౧౩. తం హరీణాం సహస్రాణి శతాని నియుతాని చ। దిక్షు సర్వాసు మార్గంతే హ్యధశ్చోపరి చాంబరే॥

௧௩. 𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚।
𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌧𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌚𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇॥

௧௩. தாம்ஹரீணாம்ஸஹஸ்ராணிஸதாநிநியுதாநிச।
திக்ஷுஸர்வாஸுமார்கந்தேஹ்யதஸ்சோபரிசாம்பரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரீணாம்-ஸஹஸ்ராணி-	வானரங்களுடைய-ஆயிரங்களும்	அதஸ்ச-உபரிச	பாதாளத்திலும்-பூமியிலும்
ஸதாநி-நியுதாநிச	நூறுகளும்-பதினாயிரங்களும்	அம்பரேச	ஆகாசத்திலும்
ஸர்வாஸு-திக்ஷு	ஸமஸ்தங்களான-திசைகளிலும்	தாம்-மார்கந்தே	அந்த (ஸீதையை) தேடுகிறதுகள்.

౧౪. వైనతేయసమాః కేచి త్కేచి త్తత్రానిలోపమాః। అసంగగతయ శ్శీఘ్రా హరివీరా మహాబలాః॥

௧௪. 𑌵𑍈𑌨𑌤𑍇𑌯𑌸𑌮𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌿𑌲𑍋𑌪𑌮𑌾𑌃।
𑌅𑌸𑌙𑍍𑌗𑌗𑌤𑌯𑌶𑍍𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌵𑍀𑌰𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃॥

௧௪. வைநதேயஸமா:கேசித்கேசித்தத்ராநிலோபமா:।
அஸங்ககதயஸ்ஸீக்ராஹரிவீராமஹாபலா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அவ்வானரங்களுக்குள்	கேசித்-அதிலோபமாः-சிலர்-வாயுவைஸாதிருச்யமாபுடையவர்	
மஹாபலாः	மிகபலமுடையவர்களான	அஸங்ககதயः-(ஆகையால்) தடையற்ற கமனமுடையவராய்க் (கொண்டு)	
கேசித்-ஹரிவீராः	சில-வானரசிரேஷ்டர்		
வைநதேயஸமாः	கருத்மானுக்குநிகரானவர்	ஶீக்ராः	கமனவேகமுடையவராய் (இருக்கிறார்கள்.)

౧౫. అహంతుహనుమాన్నామ మారుతస్యౌరసస్సుతః। సీతాయాస్తుకృతేతూర్ణం శతయోజనమాయతమ్॥

౧౬. సముద్రంలంఘయిత్వైవ తాందిదృక్షురిహాగతః। భ్రమతా చ మయా దృష్టా గృహే తే జనకాత్మజా॥

கரு அஹந்து ஹநுமாந்நாம மாருதஸ்யௌரஸஸ்ஸுத꞉।
ஸீதாயாஸ்து க்ருதே தூர்ணம் ஶதயோஜநமாயதம்॥

கசு ஸமுத்ரம் லங்கயித்வைவ தாம் தித்ருக்ஷுரிஹாகத꞉।
ப்ரமதா ச மயா த்ருஷ்டா க்ருஹே தே ஜநகாத்மஜா॥

கரு. அஹந்து ஹநுமாந்நாம மாருதஸ்யௌரஸஸ்ஸுத꞉।
ஸீதாயாஸ்துக்ருதே தூர்ணம் ஶதயோஜநமாயதம்॥

கசு. ஸமுத்ரம் லங்கயித்வைவ தாம் தித்ருக்ஷுரிஹாகத꞉।
ப்ரமதா ச மயா த்ருஷ்டா க்ருஹே தே ஜநகாத்மஜா

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதஸ்ய-ஔரஸः-ஸுதः	வாயுவினுடைய-வயிற்றிலுண்டா[னபுத்திரனும்	தாம்-திதருக்ஷுः	அந்த - ஸீதையைபார்க்கஆவலுடைய வளாய் (கொண்டு)
ஹநுமாந்நாம	ஹநுமானென்கிற பெயருடைய வனு[மான	இஹ-ஆகதः	இங்கு-வந்தவனானேன்
அஹம்	யான்	தே-க்ருஹே	உன்னுடைய-வீட்டில்
ஸீதாயாः-க்ருதே	பிராட்டியினுடைய-நிமித்தமாக	ப்ரமதா-மயா	திரிந்துகொண்டிருக்கிற-என்னால்
ஶதயோஜநம்-ஆயதம்-நூறுகாதம்-விஸ்தீர்ணமான [ண்டியே		ஜநகாத்மஜா ச-த்ருஷ்டா-ஜனகபுத்திரியும்-பார்க்கப்பட்டாள்.	
ஸமுத்ரம்-தூர்ணம்-லங்கயித்வைவ - கடலை-சீக்கிரமாக -தா			

(கூ-மு-கசு-ல்) தா-ம்—மஹாபுத்திமானும், ஸகலதர்மங்களுமுணர்ந்த ஞியானவானும், அனந்தகோடி வானரர்க்கதிபதியும், உம்முடைய க்ஷேமத்தைக் கோருகிறவருமான வெங்கள் மஹாராஜர் இஹபரஸாம்பிராஜ்ஜிய ஸாதகங்களும் தாமார்த்தங்களுக் குசிதமானவுமான சில ரஸயுக்தவசனங்களை யும்மிடத்தில் விக்ஞாபிக்கும்படி அருளினர். ஹே ராஜந்! அவைகளைச் செவியுதீர். கோஸலநாட்டில் அயோத்திபாகரில், விண்ணுலகாளும் வாஸவன்போல் மிகப் பெருமையோடும், ஸகலஜனங்களுக்கும் பிதாவெனும்படி அவ்வளவு வாத்ஸல்லியத்தோடும், பூவுலகமுழுதையும் ஒருகுடைக்கீழாண்ட சதுரங்கஸைந்யபலவானான தசரதரென வுலகம்போற்றும் சக்கிரவர்த்தி யொருவரிருந்தார். அந்நரபுங்கவனுக்கு நற்புதல்வர் நால்வர். அவர்களுள் பிரதமபுத்திரன் மஹாதேஜஸ்வீ, அமிதபுஜபலவான், உக்கிரகோதண்டபாணீ, ஸர்வசத்துருஹந்தா, ஸர்வலோகரஞ்ஜகன், நிக்கிரகானுக்கிரஸமர்த்தன், ஸாதுஜனப்பிரியன், பக்தவத்ஸலன், காருண்ணியநிதி, தயாஸாகரன், புருஷோத்தமன், ஸாதுஜனத்ராதா, அஸாதுஜனஹர்த்தா, ஸ்ரீராமனென்று திருநாமம், ஸநாதர்மநெறியில் அணுமாத்திரமும் பிசகாது நிலைநிற்பவர், அதர்மமின்னதென வறியாதவர், இப்படிப்பட்ட தர்மஸ்வரூபியான அந்நரபுங்கவன் பிதிருவாக்கிய பரிபாலனார்த்தம் பிராதாவான இலக்ஷ்மணனோடும், பார்யையான ஸீதையோடும் தண்டகாவனம் வந்தனர். அங்கு கோதாவரீதீரத்தில் பார்யப்பிராதா ஸஹிதராய் வாஸம்செய்துவருகையில், பூவும் மணமும்போலும், இரத்தினமும் காந்தியும்போலும், வஸ்துவும் சாயையும்போலும், பர்த்தாவைவிட்டு க்ஷணகாலமும் பிரியாதவளாய், பர்த்திருவிரகம் தாங்காது அந்தப் புரோத்ஸவங்களைத் தியஜித்து, செம்பஞ்சூட்டிப் பஞ்சணைமீதுலாவு மெல்லிய பாதங்களால் கடுங்கானத்தில் நடந்து நாதனை அனுஸரித்துவந்தவளும் மஹாபதிவ்ரதையும் அயோநிஜையும் மிதிலர்கோன் புத்திரியும தனக்கு அத்யந்தம் பக்தையும் பிரியபார்யையுமான ஸீதையை இழந்தார். அந்த தாசரதி இலக்ஷ்மணனோடு நஷ்டமான தேவியைத் தேடிக்கொண்டே ருஷ்யமூகபர்வதம் சேர்ந்து ஆங்கு எங்கள் மஹாராஜரோடு ஸக்கியம் செய்தனர். வாலியை ஹதம்செய்து கிஷ்கிந்தாராஜ்ஜியாபிஷேகம் செய்விக்கிறேனென்று ஸ்ரீராமனும், தேவியைத்தேடித் தம்மிடம் சேர்க்கிறேன் என்று ஸுக்ரீவனும், இப்படி பரஸ்பரம் பிரதிக்ஞை செய்துகொண்டு, அந்நரபுங்கவன் யுத்தத்தில் ஏகபாணத்தால் திரிலோகப்பிரக்யாதவீரனும் உம்முடைய பூர்வஸ்நேகிதனுமான வாலியை ஹதம்செய்து மஹாராஜருடைய மனக்கவலையையும் ஸங்கடங்களையும் க்ஷணத்திற்போக்கி வானராதிபதியாக அவருக்கபிஷேகம் செய்விக்க, மஹாராஜரும் தன்பக்கல் பிரதிக்ஞை நிறைவேற்ற நிமித்தம் ஜானகியைத் தேடுவதற்காக ஸமஸ்ததிக்குகளிலும் அனந்தகோடி வானரரை விடுத்தனர். மேலுலகிலும் கீழுலகிலும் ஆயிரம் பதினாயிரங்களான வானரர் தேவியைத் தேடுகின்றனர். அவ்வானரர் மகாஸாமர்த்தியவான்கள், மிகபலவான்கள், அதிவேகவான்கள். சிலர் விக்கிரமத்திலும் வேகத்திலும் கருத்மானுக்கு ஸமானர், பலத்தில் சிலர் வாயுவுக்கு நிகரானவர், எங்கும் தடையின்றி வாயுவேக மனோவேகமாகச் செல்லுபவர். அக்கோடிவீரருள் யானொருவன் வாயுபுத்திரன், ஸாக்ஷாத் வாயுபகவான் எனக்குப்பிதா, என்னை ஹநுமான் என்பார். ஸீதையைத் தேடுவதினிமித்தம் சதயோஜன விஸ்தீர்ணமுள்ள இப்பெருங்கடல் தாண்டி அதிக ஆவலுடன் ஸமுத்திரமத்தியகதமும் இராக்ஷஸேச்வரபரிபாலிதமுமான இவ்விலங்காநகரையடைந்தனன். இந்நகரமுழுதும் தேடி, ஹே! ராஜந்! அந்த ராகவதர்மபத்தினியைத் தெய்வவசத்தால் உம்முடைய கிரகத்தில் தரிசித்துக் கிருதார்த்தனாயினேன்.

அவதாரிகை.—இதுவரையில் மஹாராஜஸம்பந்தத்தைச்சொல்லி இப்பொழுது அவன்சொன்னவற்றைச் சொல்லுகிறார்.

౧౭. తద్వాక్యం దృష్టకార్యస్య సమక్షం తే పరం రామః। ... ॥

கஎ. தத்ஸஹோ வாநத்ருஷ்டபரஹாஸ்யஹ்லாதிகர்த்தவதுரம் வசः।
வராதாநத்வோஹதவ்ய ஜதொவோரஹூம்ஸஹவம்ஹவீ॥

௧௭. தத்பவாந்த்ருஷ்டதர்மார்த்தஸ்தப:க்ருதபரிக்ரஹ:।
பரதாராந்மஹாப்ராஜ்ஞோபரோத்தும்த்வமர்ஹஸி॥

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
ஹேமஹாப்ராஜ்ஞ	வாராய்தெரிந்தவனே!	க்ருதபரிக்ரஹ:	ஸ்வீகாரமுடையவனே
பவாந்-(யத்)	நீ-(எக்காரணத்தால்)	தத்-பரதாராந்	ஆகையாலே- இதானுடையகளத்திரத்தை
த்ருஷ்டதர்மார்த்த:	பார்க்கப்பட்ட தர்மார்த்த ஸ்வரூபமுடையவனோ	த்வம்-உபரோத்தும்	நீ தகைவதற்கு
தப:	தவத்தில் செய்யப்பட்ட	நார்ஹஸி	தக்கவனுகாய்.

தா-ம்—ஹே இராக்ஷஸேந்திர! நீர் மகாப்பிராக்கியர், ஸகல தர்மங்களு முணர்ந்தவர், ஸகல வேதவேதாங்கபாரங்கதர், மகாதபஸ்வி, பெருந்தவங்கள் செய்து மகாப்பிரஸாதங்களைப்பெற்றவர், அதிபுத்திமான், திரிகாலங்களுக்கு மொவ்வக்கிருத்தியங்களைச் செய்து முடிக்கவல்ல மதிமான். இப்பேர்ப்பட்ட யசஸ்ஸும் தர்மக்கியானமுமுள்ள நீர் பரஸ்திரீயைப் பறிக்கிறதாகிற நீசகிருத்தியத்தைச் செய்யத் தக்கவரல்லீர்.

౧౮. న హిధర్మవిరుద్ధేషు బహ్వపాయేషు కర్మసు। మూలఘాతిషు సజ్జంతే బుద్ధిమంతో భవద్విధాః॥

௧௮ 𑌨 𑌹𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌪𑌾𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁।
𑌮𑍂𑌲𑌘𑌾𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃॥

௧௮. நஹிதர்மவிருத்தேஷு பஹ்வபாயேஷு கர்மஸு।
மூலகாதிஷு ஸஜ்ஜந்தே புத்திமந்தோ பவத்விதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பவத்விதா:-புத்திமந்த:	உன்னைப்போன்ற-புத்திமான்கள்	மூலகாதிஷு	வேரைத்துனைத்துவிடும்படியுமான
தர்மவிருத்தேஷு	நியாயவிரோதகங்களும்	கர்மஸு	காரியங்களில்
பஹ்வபாயேஷு	அதிகஆபத்துடையனவும்	நஸஜ்ஜந்தேஹி	அகப்பட்டுக்கொள்ளாரன்றோ.

தா-ம்—ஹே தசாநந! உம்மைப்போன்ற மதிமான்கள் தர்மவியதிரிக்தங்களும், அபாயஜனகங்களும், வம்சநாச காரங்களுமான காரியங்களிற் பிரவர்த்தியார். அதர்மத்தாலாவது ஸுகத்தைத்தேடுவதுசிதமென்கிறீரோ, ஹே ராஜந்! அதர்மம் ஸுகாவகமாகாது. அதனடியாக நிவர்த்திப்பதற்கரிய விபத்துகள் ஸம்பவிக்கும். ஸர்வகாரியஸமர்த்தனான யான் விபத்துகளை விலக்க வகையறியேனோவென்கிறீரோ, "ஸர்வமஹாந்திபராங்கநா:" என்கிறபடி பரதாராபஹாரணம் ஸர்வவிநாசகரமன்றோ! ஆகையா லெவ்விதத்திலு மிக்காரியம் புத்திமான்களால் செய்யத்தக்கதல்ல.

౧౯. కస్య లక్ష్మణముక్తానాం రామకోపానువర్తినామ్। శరాణామగ్రతః స్థాతుం శక్తో దేవాసురేష్వపి॥

௧௯ 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍋𑌪𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌶𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿॥

௧௯. கஸ்யலக்ஷ்மணமுக்தாநாம்ராமகோபாநுவர்த்திநாம்।
ஶராணாமக்ரதஸ்ஸ்தாதும்ஶக்தோதேவாஸுரேஷ்வபி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராமகோபாநுவர்திநாம்	ஸ்ரீராகவனுடையகோபத்தையனுஸ[ரித்த	ஸ்த்தாதும்	நிற்பதற்கு
லக்ஷ்மணமுக்தாநாம்	இலக்ஷ்மணனால்விடப்பட்ட	தேவாஸுரேஷ்வபி	தேவர்களிலும்-அஸுரர்களிலும்
ஶராணாம்-அக்ரத:	பாணங்களுக்கு-முன்பாக	கஸ்ய-ஶக்த:	எவன்தான்-சக்தன்.

౨౦. న చాపి త్రిషు లోకేషు రాజన్విద్యేత కశ్చన। రాఘవస్య వ్యలీకం యః కృత్వా సుఖమవాప్నుయాత్॥

௨௦. 𑌨 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨।
𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌲𑍀𑌕𑌂 𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍॥

௨௦. நசாபித்ருஷுலோகேஷுராஜந்வித்யேதகஸ்சந।
ராகவஸ்யவ்யளீகம்ய:க்ருத்வாஸுகமவாப்நுயாத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேராஜன்	ஓராவண!	அவாப்நுயாத்	அடைவனே?
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுக்கு	கஸ்சந	(அப்படிப்பட்ட) ஒருவனும்
வ்யளீகம்-க்ருத்வா	அபராதத்தை-செய்து	த்ரிஷு-லோகேஷ்வபி	மூன்றுகளான-உலகங்களிலும்
ய:-ஸுகம்	எவன்-ஸுகத்தை	நவித்யேத	கிடைக்கவேகிடையாது.

౨౧. తత్త్రికాలహితం వాక్యం ధర్మ్యమర్థానుబంధి చ। మన్యస్వ నరదేవాయ జానకీ ప్రతిదీయతామ్॥

௨௧. 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌚।
𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍॥

உக. தத்ருகாலஹிதம்வாச்யம்தர்மமர்த்தாநுபந்திச।
மந்யஸ்வநரதேவாயஜாநகிப்ரதிதீயதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்	ஆகையால்	அர்த்தாநுபந்திச	அர்த்தஸம்பந்தமுடையதுமாக
த்ரிகாலஹிதம்	மூன்றுகாலங்களிலும்அனுகூலத்தைப் பண்ணும்படியான	மந்யஸ்வ	அறிந்துகொண்டு
வாக்யம்	(மஹாராஜ) வாக்கியத்தையும்	நரதேவாய-ஜாநகீ	நரபிரோஷ்டனாயும்பொருட்டு-ஸீதை
தர்ம்யம்	தர்மத்தினின்றுவிலகாததும்	ப்ரதிதீயதாம்	திருப்பிகொடுக்கப்படட்டும்

(ககூ-மு-உக-ல்) தா-ம்—ஹே ராக்ஷஸாதிபதிதே! நீர் திக்பாலகரைவென்றவர்தான், மஹேந்திரனைக் கட்டியவர்தான், கைலையைப்பேர்த்துப் பந்தாடியவர்தான். ஆகிலு மக்கோதண்ட பாணியின்முன் இப்பிரபாவங்களெல்லாம் பிரயோஜனப்படா. அவ்வீரன்முன் யாவனு நில்லான், எவனுஞ் சரமெய்யான், அவரப்பிரதித்துவந்தவன். அப்பிரபுவும் இக்காரியத்தில் சரந்தொடுக்கவேண்டுமோ! விக்கிரமத்தி லவருக்குத்துல்யரும் அநுஜருமான இலக்ஷ்மணனென் றொருவரிருக்கிறார். பிரபுவுக்கபராதமிழைத்த சத்துருவைச் சீறி யவரொருசரந் தொடுத்தக்கால், அதைத்தடுக்க யாவனுளன். தேவர்களிலாவது அஸுரர்களிலாவது இன்னுமெங்காவது இலக்ஷ்மணவீரியத்தை ஸகிக்கவல்ல புருஷனுமுளனோ? ஹே ராவண! உமது மலைபோர்த்த மடுக்கையும், திக்கஜங்களையிடித்த திண்மையையும், இந்திரவருண குபேர யமாதிகளைக்கட்டிய வீரியத்தையு நினைத்து மலையாதையும். எங்கள் ராகவனுக் கபராதமிழைத்தவன் யாவனுகிலும் க்ஷணகாலமாயினும் ஸுகத்தோடு ஜீவியான். எங்கள் மன்னன் வில்லை வளைத்தனராயின், சத்துருகுலம் இருந்தவிடமுந் தெரியாது புல்முளைத்துப்போம்படி, வம்சமும் வீரியமும் கீர்த்தியுமழிந்து நாசமுறும். ஆகையால் ஹே ராக்ஷஸேந்திர! இப்பெருமையையும் ஐசுவரியத்தையும் க்ஷேமத்தையும் விரும்பினீராயின், பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமானகாலங்களிலும் உமக்கு நன்மையளிக்கத்தக்க தர்மோசிதமும் அர்த்தகர்ப்பமாயுமுள்ள வெனது வாக்கியத்தைக்கேளும். நரேந்திரனும் சரண்ணியனுமான அந்த ரகுநாதனிடத்தில் ஸர்வலோகமாதாவான ஜானகியைச்சேர்த்து அபராதத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும். அப்பிரபுவினது அநுக்கிரகத்தால் இக்கோலத்திற்குக் குறைவு யாதுமின்றி நல்வாழ்க்கை புரிவீரென்றனர்.

౨౨. దృష్టా హీయం మయా దేవీ లబ్ధం యదిహ దుర్లభమ్। ఉత్తరం కర్మ యచ్ఛేషం నిమిత్తం తత్ర రాఘవః॥

உஉ. ദൃഷ്ടാ ഹീയം മയാ ദേവീ ലബ്ധം യദിഹ ദുർല്ലഭം।
ഉത്തരം കർമ്മ യച്ഛേഷം നിമിത്തം തത്ര രാഘവഃ॥

உஉ. த்ருஷ்டாஹீயம்மயாதேவீலப்தம்யதிஹதுர்லபம்।
உத்தரம்கர்மயச்சேஷம்நிமித்தம்தத்ராகவ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயா	என்னால் [ளே	உத்தரம்-ஸேஷம்-கர்ம-	பிறகுசெய்யத்தகுந்ததும்-மீதியுமான எந்தகாரியமோ
இயம்-தேவீ-த்ருஷ்டாஹி	இந்த-ஸீதை-பார்க்கப்பட்டாளன்		
யத்-துர்லபம்	எந்தஸீதாசர்சனம்-துர்லபமோ[பட்டது	தத்ர	அந்தகாரியத்தில்
தத்-இஹ-லப்த்தம்	அந்தஸீதாதர்சனம்-இங்கு- அடையப்	ராகவ:நிமித்தம்	ஸ்ரீராகவன்-காரணம்.

தா-ம்—ஹே லங்காதிபதே! எவளை ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணுள் வனமுழுதுந்தேடிக் காணவில்லையோ, எவளைத்தேடி யறியுநிமித்தம் மஹாராஜர் எண்டிசைகளிலு மெண்ணிறந்த வானரரை விடுத்திருக்கின்றனரோ அப்படிப்பட்ட தர்சன துர்லபையான ஸீதையை, உம்மால் பரிபாலிக்கப்பட்ட இந்நகரில், நீ ருகந்த உமது உத்தியானவனத்தில் நும்மாணைக்குட்பட்ட இராக்ஷஸீகணமத்தியில் யான் தரிசித்துக் கிருதார்த்தனுயினேன், இதுவரையில்தா னெங்கள் பிரபுவினதாக்கியை. மேல் நடக்கவேண்டியதற்கு ஸ்ரீராகவன் காரணமாகவிருக்கிறார்.

౨౩. లక్షితేయం మయా సీతా తథా శోకపరాయణా। గృహ్య యాం నాభిజానాసి పంచాస్యామివ పన్నగీమ్॥

உங. ലക്ഷിതേയം മയാ സീതാ തഥാ ശോകപരായണാ।
ഗൃഹ്യ യാം നാഭിജാനാസി പഞ്ചാസ്യാമിവ പന്നഗീം॥

உங. லக்ஷிதேயம்மயாஸீதாததாஸோகபராயணு।
க்ருஹ்யயாம்நாபிஜாநாஸிபஞ்சஸ்யாமிவபந்நகீம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யாம்-க்ருஹ்ய	எந்த (ஸீதையை) எடுத்துவந்து	ததா-ஸோகபராயணு -	அப்படியே-துக்கத்தை யிருப்பிடமாயுடைய
பஞ்சஸ்யாம் - பந்நகீமிவ -	ஐந்துமுகங்களையுடைய - ஸர்ப்பம் போல்	இயம்-ஸீதா	இந்த ஸீதை
நாபிஜாநாஸி	(நீ) கெடுதிஎன்று (அறியவில்லை)	மயா-லக்ஷிதா	என்னால்-காணப்பட்டாள்.

தா-ம்—ஸீதை யென் ஸ்வாதீனத்திலிருக்க, நீதானென்ன செய்யக்கூடும், இராகவன் தானென்ன செய்யக்கூடுமென்கிறீரோ, ஹே ராவண? காமுறக்கூடிய ரூபமெளவன லக்ஷணமுள்ள ஸாமான்னிய மாதே

ன்று ஸீதையை யறிந்தீரல்லது, ஸ்பரிசித்தமாத்திரம் பிராணனை யரிக்கிற காலகோடிவிஷத்தோடுகூடிய ஐந்தலைநாகமென அவளை யறிந்திரில்லை. துஷ்காலமகிமையால் கொடும் ஸர்ப்பத்தொடு விளையாடும் புல்லறிவான்போல், நீரும் ஸீதையின் ஸ்வரூபமறியாது அவளை ஸ்வாதீனஞ் செய்துகொள்ள முயலுகிறீர். ஹே ராக்ஷஸேச்வர! தேவியை நீர் ஸ்பரிசிக்கத்தகுமோ? கண்களாலு மேறப் பார்க்கவும் தகுமோ? அப்பதிவிரதோத்தமை ஸ்ரீராகவவிச்லேஷத்தை யறியாள். உமது கொடுமையால் இப்பொழுது விரகதுக்கம் ஸகிக்காது தாரைதாரையாகக் கண்ணீர்விடுகிறாள். உமது குலத்தையழிக்க அவள் துக்காச்ரு ஒன்று போதாதோ. இப்படி சோகபரையாய், ஸ்மரித்தமாத்திரம் அகிலபுவனத்தையு நீறுக்கவல்ல பாதிவிருத்திய தேஜஸ்ஸுடைய அப்பரதேவதையை உமது நகரிற்கண்டனன்.

౨౪. నేయం జరయితుం శక్యా సాసురైరమరైరపి। విషసంసృష్టమత్యర్థం భుక్తమన్నమివౌజసా॥

௨௪. நேயம் ஜரயிதும் ஶக்யா ஸாஸுரைரமரைரபி।
விஷஸம்ஸ்ருஷ்டமத்யர்த்தம் புக்தமந்நமிவௌஜஸா॥

௨௪. நேயம்ஜரயிதும்ஶக்யாஸாஸுரைரமரைரபி।
விஷஸம்ஸ்ருஷ்டமத்யர்த்தப்புக்தமந்நமிவௌஜஸா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாஸுரை:	அஸுரரோடுகூடின	இயம்	இந்த-(ஸீதை)
அமரைரபி	தேவர்களாலும் [கவும்	ஓஜஸா	ஜாடராக்நியால்
விஷஸம்ஸ்ருஷ்டம்-அத்யர்த்தம்-விஷத்தோடுகூடினதும்-மி		ஜரயிதும்	ஜரிப்பித்துக்கொள்ளுவதற்கு
புக்தம்-அந்நமிவ	புஜிக்கப்பட்டதுமான-அன்னம்போல்	ஶக்யா-ந	சக்தியமானவளல்ல.

தா-ம்—ஹே ராவண! ஸீதையை ஸ்வாதீனஞ்செய்துகொள்ள உம்மாலுமுடியாது. தேவாஸுரரெல்லோரு மொன்றுசேர்ந்து முயலினும், விஷங்கலந்த அன்னத்தைத் ஜரிக்கச் சக்தியற்ற ஜடராக்னிபோல், அவர்களும் தேவியைக் கிரகிக்கவல்லமையற்றவர்.

౨౫. తపస్సంతాపలబ్ధస్తే యోఽయం ధర్మపరిగ్రహః। న స నాశయితుం న్యాయ్య ఆత్మప్రాణపరిగ్రహః॥

௨௫. தபஸ்ஸந்தாபலப்தஸ்தே யோயம் தர்மபரிக்ரஹ:।
ந ஸ நாஶயிதும் ந்யாய்ய ஆத்மப்ராணபரிக்ரஹ:॥

௨௫. தபஸ்ஸந்தாபலப்தஸ்தேயோயம்தர்மபரிக்ரஹ:।
நசநாஶயிதும்ந்யாய்யமாத்மப்ராணபரிக்ரஹ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தபஸ்ஸந்தாபலப்த:-தவத்தின்கஷ்டத்தா லடையப்பட்டதும்			டையவும் ஸ்வீகாரமானது (இருக்கிறதோ)
தர்மபரிக்ரஹ:	தர்மபலமுமான		
ய:-தே	எது-உனக்கு	ஸ:-நாஶயிதும்	அது-நாசம்செய்வதற்கு
ஆத்மப்ராணபரிக்ரஹ:	- சரீரத்தினுடையவும் - பிராணத்தினு	ந்யாய்ய:	யுக்தமல்ல.

தா-ம்—ஹே ராக்ஷஸாதிபதே! மிகக் கொடிய தபஸ்ஸுக்களாலடையப்பட்டதும், அனேக தர்மங்களின் பலரூபமும், உமது ஆயுஸ்ஸை அபிவிர்த்திசெய்கிறதுமான இவ்வருமையான தேகத்தை யேன் துஷ்கிருத்தியத்தால் போக்கடித்துக்கொள்ளுகிறீர். தேகமிருந்தால் ஸகலதர்மங்களையும் தபஸ்ஸுக்களையுஞ்செய்து இஷ்டத்தின் பூர்த்தியை யடையலாம், ஸகலபோகங்களையு மனுபவிக்கலாம். அது போய்விடின் ஸுலபமாகவடையக்கூடியதோ? அத்தியாயாஸலப்தியமான இத்தேஹத்தை வீணழித்துக்கொள்ள வேண்டாம்.

౨౬. అవధ్యతాం తపోభిర్యాం భవాన్ సమనుపశ్యతి। ఆత్మనః సాసురైర్దేవైర్హేతుస్తత్రాప్యయం మహాన్॥

௨௬. அவத்யதாம் தபோபிர்யாம் பவாந் ஸமநுபஶ்யதி।
ஆத்மந: ஸாஸுரைர்தேவைர்ஹேதுஸ்தத்ராப்யயம் மஹாந்॥

௨௬. அவத்யதாம்தபோபிர்யாம்பவாந்ஸமநுபஶ்யதி।
ஆத்மநஸ்ஸாஸுரைர்தேவைர்ஹேதுஸ்தத்ராப்யயம்மஹாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பவாந்-தபோபி:	நீ-தவத்தினால்(ஸம்பாதிக்கப்பட்ட)	ஸமநுபஶ்யதி	நன்றாகப்பார்க்கிறாயோ
யாம்	யாதொரு	தத்ராபி	அப்படி இருந்தபோதிலும்
ஸாஸுரை:-தேவை:	அஸுரரோடுகூடின-தேவர்களாலும்	அயம்	(இனிசொல்லுகிற) இந்த
ஆத்மந:-அவத்யதாம்	உன்னுடைய-அழிவற்றதை	ஹேது:-மஹாந்	காரணம்-கொடியது.

౨౭. సుగ్రీవో న హి దేవోఽయం నాసురో న చ రాక్షసః। న దానవో న గంధర్వో న యక్షో న చ పన్నగః॥

౨౮. తస్మాత్ప్రాణపరిత్రాణం కథం రాజన్ కరిష్యసి।

௨௭. ஸுக்ரீவோ ந ஹி தேவோயம் நாஸுரோ ந ச ராக்ஷஸ:।
ந தானவோ ந கந்தர்வோ ந யக்ஷோ ந ச பந்நக:॥

௨௮. தஸ்மாத்ப்ராணபரித்ராணம் கதம் ராஜந் கரிஷ்யஸி।

உஎ. ஸுக்ரீவோநஹிதேவோயம்நாஸுரோநசராக்ஷஸ:।
நதாநவோநகந்தர்வோநயக்ஷோநசபந்நக:॥

உஎஅ. தஸ்மாத்ப்ராணபரித்ராணம்கதம்ராஜந்கரிஷ்யஸி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அயம்-ஸுக்ரீவ:	இந்த-ஸுக்கிரீவன்	நகந்தர்வ:	கந்தர்வனுமல்ல
தேவ:-நஹி	தேவன்-ஆகானல்லவா	நபந்நக:	பன்னகனுமல்ல
அஸுர:-ராக்ஷஸ:-ந:-	அஸுரனும்-அரக்கனும்அல்ல	தஸ்மாத்-ஹேராஜந் -	ஆகையால்-ஓஇராவண!
நதாநவ:	தானவனுமல்ல	கதம்-ப்ராணபரித்ராணம்-	எப்படி-பிராணத்தின் ரக்ஷணையை
நயக்ஷ:	யக்ஷனுமல்ல	கரிஷ்யஸி	செய்யப்போகிறாய்.

(உகூ-மு-உஎஅ-ல்) தா-ம்—தபோபலத்தினால் தேவாஸுரராலு மழிவில்லையென்று பிரம்ஹவரப்பிஸாதம் பெற்றிருக்கிறோமென்று தைரியங்கொள்ளுகிறாயோ, ஹேராக்ஷஸராஜந்! அவ்வரமிப்பொழுதுமக்குப் பயனில்லை. புஷ்பச்செண்டென நினைத்திருக்கு மவன்மேல் அசனிவிழுந்தவனை யழிக்குமாப்போல், பத்திரமென நினைத்திருக்கு மும்மை ஆபத்துவந்து காத்திருக்கிறது. தேகபலத்திலுமக்கு ஸதிருசராகத்தோற்றிய தேவாஸுரயக்ஷராக்ஷஸகந்தர்வாதிகளால் மரணங்கூடாதென மலரவனைப் பிரார்த்தித்தீர். அவரும் அபீஷ்டப்பிரகாரம் வரமளித்தனர். நரரும் வானரரு மற்பரென்த் தள்ளிவிட்டீரன்றோ? அவர்களால் மிருத்தியுபயமுமக்கு நேரிடக்கூடாதோ? எங்கள் ஸுக்கிரீவமஹாராஜா தேவனோ, அஸுரனோ, யக்ஷராக்ஷஸ கந்தர்வ பந்நகருளொருவரோ, உமது வரபலத்திற்குட்படாத வானரஜாதிக்கதிபதியான அவரிடத்தினின்று எந்ததபோபலத்தால் தப்பப்போகிறீர்? ஆகையால் நீர் நம்பியிருக்கும் பிதாமஹபலத்தை விட்டொழியும்.

౨౮. నతుధర్మోపసంహారమధర్మఫలసంహితమ్॥ తదేవఫలమన్వేతిధర్మశ్చాధర్మనాశనః।

౨౯. ప్రాప్తంధర్మఫలంతావద్భవతానాత్రసంశయః॥ ఫలమస్యాప్యధర్మస్యక్షిప్రమేవప్రపత్స్యసే।

உஅ. 𑌨𑌤𑍁𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍॥

உகூ. 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌫𑌲𑌮𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂𑌧𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌂𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥
𑌫𑌲𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇।

உஅ. நதுதர்மோபஸம்ஹாரமதர்மபலஸம்ஹிதம்॥

உகூ. ததேவபலமந்வேதிதர்மஶ்சாதர்மநாஶந:।
ப்ராப்தம்தர்மபலம்தாவத்பவதாநாத்ரஸம்ஶய:॥
பலமஸ்யாப்யதர்மஸ்யக்ஷிப்ரமேவப்ரபத்ஸ்யஸே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தர்மோபஸம்ஹாரம்	தர்மபலமானது	தாவத்-ப்ராப்தம்	ஸம்பூர்ணமாக-அடையப்பட்டது
அதர்மபலஸம்ஹிதம்-ந -	அதர்மபலத்தோடுகூடினதாக-ஆகாது	அஸ்ய-அதர்மஸ்ய	இந்த-அதர்மத்தினுடைய
தத்-பலமேவ-அந்வேதி-	அந்த-பலத்தையே-அனுஸரிக்கும்	பலமபி	பலத்தையும்
தர்மஶ்ச-அதர்மநாஶந: -	தர்மமே-அதர்மத்திற்குநாசகரம்	க்ஷிப்ரமேவ-ப்ரதபத்ஸ்யஸே-	சீக்கிரமாகவே -அடையப்போகிறாய்
பவதா-பலம்	உன்னால்-தர்மபலம்	அத்ர-நஸந்தேஹ:	இந்தவிஷயத்தில்-ஸந்தேஹமில்லை.

தா-ம்.—யானனேக பாபங்களைச் செய்திருக்கிறேன், அப்பாபபலமான துக்கமானது எனக்கு ஸித்தமாகவேவரப்போகிறது, நீ செய்யு மிவ்வுபதேசத்தா லெனக்கென்ன பிரயோஜனமென்று இராவணன் சங்கிக்கப்போகிறானென்றோர்ந்து ஹநுமான் சொல்லுகிறார். ஹேராவண! ஒருவன் தர்மாதர்ம மிரண்டையும் செய்தானாகில் தர்மபலமானஸுகமும், அதர்மபலமானதுக்கமும், இருளும் ஒளியும் ஒன்றுசேராதனபோல் அவ்விரண்டும் ஒன்றுசேர்ந்து ஒரேகாலத்தில் அனுபவிக்கப்படமாட்டா. தர்மம் தன்பலமான ஸுகத்தையே கொடுக்கும், அதர்மம் தன்பலமான துக்கத்தையே கொடுக்கும், அதர்மவிரோதியான தர்மம் காத்திருக்கச்செய்தே அதர்மபலமென சொல்லவும் வொண்ணுமோ? "தர்மேணபாபமபநுததி" என்கிற சுருதிப்பிரகாரம் தர்மம் அதர்மத்தையழித்துவிடுமன்றோ. யான் முன்செய்த தர்மபாஹுள்ளியமானது என்னை இரக்ஷியாதோ என்பீரோ, ஹேதசாநந! அது இரக்ஷியாது. ஏனெனில் நீர்செய்த தர்மம் யாவும் ஸீதாபஹரணமாகிற அதர்மத்திற்கு முன்பட்டன. அந்த தர்மங்களின்பலனாக இராஜைசுவரியாதி மஹத்போகங்களை முழுதும் யனுபவித்துவிட்டீர். இனியவை ஸுகத்தைத்தரவல்லமையற்றன அதர்மபலமானதுக்க மும்மைத் துவம்ஸம்செய்யக் காத்திருக்கிறது. ஆகையால் ஹேராவண! தர்மபலத்தை நம்பி பந்நனாய் அபார துக்க ஸாகரத்தில் மக்னனாகாதையும். அல்பக்குரங்கு ஏதோ பிதற்றுகிறதெனப் பரிஹஸித்து மோசம போகாதையும். அத்தீவினைப்பயன் வருவதற்குமுன்னமே ஓர்தர்மம் செய்தீராகில் தப்பிப்பிழைப்பீர். அதென்னெனில், ஸர்வலோக ஹிதபரரும் நம்மாதாவுமான பிராட்டியை ஸகலலோகாநந்தகந்தனை ரகுநந்தனனுடைய மடியிலும் உன்முடிகளை அவரிருவடிகளிலும் ஸமர்ப்பித்தீராகில் இப்படியேநீடூழிகாலம் புத்ரமித்ர பந்துவர்க்கங்களோடுவாழ்வீர் சீக்கிரமெழுந்திரும், தாமஸம்செய்யவேண்டாம் "ஆலஸ்யமம்ருதம்விஷம்" என்கிற வசனப்படி ஆலஸ்ஸியத்தால் அம்ருதமும் விஷமாய்விடும். ஒருமுறை இருமுறை மும்முறையுஞ்சொன்னேன்.

30. జనస్థానవధంబుద్ధ్వాబుద్ధ్వావాలివధంతథా॥ రామసుగ్రీవసఖ్యంచబుధ్యస్వహితమాత్మనః।

௩௦ 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌧𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌲𑌿𑌵𑌧𑌂𑌤𑌥𑌾॥
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂𑌚𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌹𑌿𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।

௩௦ ஜநஸ்த்தாநவதம்புத்வா புத்வா வாலிவதம் ததா।
ராமஸுக்ரீவஸக்யஞ்ச புத்யஸ்வ ஹிதமாத்மந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேராவண	ஓ இராவணா-நீ	ராமஸுக்ரீவஸக்யம்ச	ஸ்ரீராகவமஹாராஜ ஸிநேகத்தையும்
ஜநஸ்த்தாநவதம்-புத்வா	-கரநலயநாசத்தை-அறிந்து	புத்வா	அறிந்து
ததா-வாலிவதம்	அப்படியே-வாலிவதத்தையும்	ஆத்மந:-ஹிதம்	உன்னுடைய-க்ஷேமத்தை
புத்வா	அறிந்து	புத்யஸ்வ	அறிந்துகொள்.

தா-ம்.—இராகவன் மனிதன்தானே அவனாலெனக்கென்ன தீங்குநேரிடப்போகிறதென்று எண்ணுகிறாயோ ஹேராவண! ஜனஸ்தானவாஸிகளான பதினாலாயிரம் இராக்ஷஸர்களை ஓர் முஹூர்த்தகாலத்தில் தானொருவனாய்நின்று கொன்றதையும், உம்மைத் தனவாலினால் கட்டியடக்கினானுக்கடலுக்கும் சென்று பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டவனும, உமக்கு அத்தியந்த ஸ்நேகிதனுமான வாலியை ஒரேபாணத்தாலடித் தவனை முடித்ததையும், அப்படிப்பட்ட உத்கிருஷ்ட வீரனான ஸ்ரீராகவனுக்கும் மஹாராஜருக்கும் பத்தஸ்நேகமுண்டாயிருப்பதையும், செம்மையாக ஆலோசித்து உமக்கெது உசிதமாகக் காண்கிறதோ அதைச்செய்யும்.

31. కామంఖల్వహమప్యేకస్స వాజిరథకుంజరాం। లంకాం నాశయితుం శక్తస్తస్యైష తు న నిశ్చయః।

௩௧. காமங்கல்வஹமப்யேகஸ்ஸவாஜிரதகுஞ்ஜராம்॥
லங்காம்நாசயிதும்சக்தஸ்தஸ்யைஷதுநநிச்சய:।

௩௧. காமம்கல்வஹமப்யேகஸ்ஸவாஜிரதகுஞ்ஜராம்॥
லங்காம்நாசயிதும்சக்தஸ்தஸ்யைஷதுநநிச்சய:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-ஏகஏவ	யான்-ஒருவனே	காமம்-சக்த:	மிகவும்-ஸமர்த்தன்தான் (ஆனால்)
ஸவாஜிரதகுஞ்ஜராம்	குதிரைகளோடும் யானைகளோடும் கூடின	தஸ்ய	அந்தஸ்ரீராகவனுக்கு
லங்காம்	இலங்கையை	ஏஷ:	இந்தலங்காநாசமானது
நாசயிதும்	நாசமசெய்வதற்கு	நிச்சய:	ஸம்மதமில்லை.

தா-ம்.—ஹேராவண! சதுரங்கபலத்தோடுகூடி மிகப்பிரபலமாகவிளங்கும் இவ்விலங்கையை எப்பொழுதோ யானொருவனே அழித்திருப்பேன், அதற்குச்சந்தேகமில்லை. ஆனால் பிறர்க்கு துன்பத்தை விரும்பாத ஸுசுத்தையேகோருகிற ஸ்ரீராகவனுக்கிது ஸம்மதமில்லை.

32. రామేణహి ప్రతిజ్ఞాతం హర్యృక్షగణసన్నిధౌ। ఉత్సాదనమమిత్రాణాం సీతా యైస్తు ప్రధర్షితా।

௩௨. ராமேணஹி ப்ரதிஜ்ஞாதம் ஹர்யர்க்ஷகணஸந்நிதௌ॥
உத்ஸாதநமமித்ராணாம் ஸீதாயைஸ்துப்ரதர்ஷிதா।

௩௨. ராமேணஹிப்ரதிஜ்ஞாதம்ஹர்யர்க்ஷகணஸந்நிதௌ।
உத்ஸாதநமமித்ராணாம்ஸீதாயைஸ்துப்ரதர்ஷிதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராமேண	ஸ்ரீராகவனால்		ரிக்கப்பட்டாளோ
ஹர்யர்க்ஷகணஸந்நிதௌ	வானரங்களுடையவும் -கரடிகளுடையவும்-ஸமீபத்தில்	அமித்ராணாம்	(அந்த) சத்துருக்களுடைய
		உத்ஸாதநம்	நாசமானது
யை:-ஸீதா-ப்ரதர்ஷிதா	-எவர்களால்-ஸீதையானவள்-திரஸ்க	ப்ரதிஜ்ஞாதம்	சபதம்செய்யப்பட்டது.

தா-ம்.—மேலும் ஹேதசாநந! இலங்காநாசஞ்செய்ய நேரிட்டாலும் அதை இதரர்செய்வதில் ஸ்ரீராகவனுக்குப்பிரியமில்லை. ஏனெனில்,என்பிராணநாயகியான ஸீதையைக்கொண்டுபோய் கவியச்செய்திற துஷ்டனை யானேஸம்ஹரிக்கிறேனென்று, ஸ்ரீராகவன் மஹாராஜர் ஜாம்பவான்முதலிய பெரியோர் நிறைந்தஸபையில் சபதம்செய்திருக்கிறார், அப்பிரதிக்கினைக்கு விரோதஞ்செய்யலாகாதாதலால் யான் இக்காரத்துவம்ஸத்திற் பிரவர்த்திக்கவில்லை.

33. అయుక్తం హి రామస్య పాపమపి పురందర॥ నమశ్చ ప్రాప్య యో దస్యుః క్షేమం పునస్స ద్విష్టో జనః।

௩௩. அவகாவர்த்ய ஹிராமஸ்ய ஸாக்ஷாதபி புரந்தர:॥
நஸுகம்ப்ராப்நுயாதந்ய:கிம்புநஸ்த்வத்விதோஜந:।

 இராவணன் மஹத்தான தர்மங்களைச் செய்திருக்க, அது இதற்குள் எப்படி அநுபவித்தாயிருக்குமென்றால், தானுயிருப்பானொருவன் தனக்குத் தகாததான காரியத்தைச்செய்தானாகில, அவன்செய்த ஸுக்ருதம் முழுதும் நசித்துவிடுமென்பது சாஸ்திரம் ஆகையால் தானான இவ்விராவணன் ஸ்ரீராகவன்முன் யுத்தம்செய்து பிராட்டியை யெடுத்துவந்தானாகில் இவனுண்மைக்கழகு. அது செய்யாது பிராட்டியைத் திருடிவந்தானாகையால் இவன் செய்த தர்மம் ஸகலமும் அப்பொழுதே நசித்துவிட்டதென்று ஹநுமதபிப்பிராயம். இதினால் பரஸ்திரீயைக் காமுறுபவன் யாவனாயினும் அவன் தபோபலமும் தேஜோபலமும் ஸர்வமுமிழந்து ஆயுக்ஷீணமடைந்து நசித்துவிடுத்துவானென்று கருத்து.

௩௩. அபகுர்வந்ஹி ராமஸ்ய ஸாக்ஷாதபி புரந்தர:॥
ஸஹஸ்ரநயனாப்ரப்நுயாத்ஸுகம் கிம்புநஸ்த்வத்விதோ ஜந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுக்கு	ஸுகம்-ப்ராப்நுயாத்-ஸுகத்தை-அடையான்	
அபகுர்வந்	அபராதம்செய்கிறவன்	அந்ய:-த்வத்வித:	வேறான-உன்னைப்போலொத்த
ஸாக்ஷாத்	பிரத்தியக்ஷமான	ஜந:	ஜனங்கள்
புரந்தரோபி	இந்திரனானாலும்	கிம்புந:	கேட்கவேண்டுமோ.

தா-ம்.—மிக புஜபலபராக்கிரமசாலியான என்னை அந்த ராமன் என்செய்யவல்லான் என்றெண்ணுகிறாயோ, ஹே ராவணா! மூவருக்குள் இனி யிவருக்கு நிகரில்லை யென்னும்படி திரிலோகபிரஸித்தியடைந்த அந்த ஸ்ரீராகவனுடைய ஸன்னிதியில் அபராதமிழைத்தவனும் தப்பிப்பிழைப்பதுண்டோ. தேவராஜரான ஸாக்ஷாத் இந்திரனாகிலுமாம். இன்னும் வேறான காகயக்ஷ ஸித்த பதகசாரணாதிகளாகிலுமாம். இப்படிப்பட்டவர்களும் தலைதப்பிப்பிழையார்களே. அப்படியிருக்க, ஸர்வஸாமான்னியனான நீயொருபொருட்டோ நீயோ தப்பிப்பிழைப்பது.

౩౪. యాంసీతేత్యభిజానాసి యేయం తిష్ఠతి తే వశే। కాలరాత్రీతి తాం విద్ధి సర్వలంకావినాశినీమ్।

௩௪ யா௦ஸீதேத்யபிஜாநாஸியேயம்திஷ்டதி தே வஶே॥
காலராத்ரீதி தா௦வித்தி ஸர்வலங்காவிநாஶிநீம்।

௩௪. யாமஸீதேத்யபிஜாநாஸியேயம்திஷ்டதிதேவஸே।
காளராத்ரீதிதாமவித்திஸர்வலங்காவிநாஸிநீம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேராவண	ஓராவணா-நீ		னத்தில-இருக்கிறளோ
யாம்-ஸீதேதி	எவளை-ஸீதையென்று	தாம்-ஸர்வலங்காவிநாஸிநீம் - அவளை-ஸமஸ்தமான இலங்கை	
அபிஜாநாஸி	அறிந்திருக்கிறாயோ	காளராத்ரீதி	பகவத்சக்தியென்று [யையழிக்கிற
யம்-தே-வஸே-திஷ்டதி-எந்தஇவள்-உன்னுடைய-ஸ்வாதீ		வித்தி	அறிந்துகொள்.

౩౫. తదలం కాలపాశేన సీతావిగ్రహరూపిణా। స్వయం స్కంధావసక్తేన క్షేమమాత్మని చింత్యతామ్।

௩௫ ததலம்காலபாஶேநஸீதாவிக்ரஹரூபிணா॥
ஸ்வயம்ஸ்கந்தாவஸக்தேந க்ஷேமமாத்மநி சிந்த்யதாம்।

௩௫. ததலம்காலபாஸேநஸீதாவிக்ரஹரூபிணா॥
ஸ்வயம்ஸ்கந்தாவஸக்தேநக்ஷேமமாத்மநிசிந்த்யதாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதாவிக்ரஹரூபிணா	ஸீதையின்சரீரரூபியாக	அலம்	போதும்
ஸ்வயம்	தானே	தத்-த்வயா	ஆகையால்-உன்னால்
ஸ்கந்தாவஸக்தேந	தோளைப்பற்றிஇருக்கிற	ஆத்மநி-க்ஷேமம்	சரீரரக்ஷணத்தில்-உபாயத்தை
காலபாஸேந	யமபாசத்தால்	சிந்த்யதாம்	ஆலோசிக்கப்படட்டும்.

౩౬. సీతాయాస్తేజసా దగ్ధాం రామకోపప్రపీడితామ్। దహ్యమానామిమాం పశ్య పురీం సాట్టప్రతోలికామ్।

௩௬ ஸீதாயாஸ்தேஜஸா தக்தாம் ராமகோபப்ரபீடிதாம்॥
தஹ்யமாநாமிமாம் பஶ்ய புரீம் ஸாட்டப்ரதோளிகாம்।

௩௬. ஸீதாயாஸ்தபஸாதக்தாம்ராமகோபப்ரபீடிதாம்॥
தஹ்யமாநாமிமாம்பஸ்யபுரீம்ஸாட்டப்ரதோளிகாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாட்டப்ரதோளிகாம் - கோட்டைகளோடும் வீதிகளோடும் கூடினதும்		ராமகோபப்ரபீடிதாம்-ஸ்ரீராகவனுடையகோபத்தால்-பீடிக்கப்பட்டதுமான	
ஸீதாயா:	பிராட்டியினுடைய	இமாம்-புரீம்	இந்த-இலங்கையை
தபஸா-தக்தாம்	தபஸ்ஸினால்-தஹிக்கப்பட்டதும்	தஹ்யமாநாம்-பஸ்ய	கொளுத்தப்பட்டிருப்பதாக-பாராய்.

(௩௪-மு-௩௫-௩௬-ல்) தா-ம்—திரிலோகங்களையும் வென்ற பிரதாபலங்கேசுரவனென்கிற கீர்த்தித் வஜத்தை காட்டி எமக்கு இணையுமுண்டோவென்கிற இறுமாப்பாலழிந்துபோகிற ஹே ராவணா? ஸர்வலோக ஜனனியான ஸீதையை இங்கு நீ கொண்டுவைத்ததுமுதல் அப்பதிவிரதை தனது பரிபவத்தையும் நீயிழைத்த அபராதத்தையும் நினைத்து நினைத்துக் துக்கமாற்றாது பெருகுகிற கண்ணீருடன், அக்கினிஜ்வாலைக்கு நிகராகப்பெருமூச்செறிந்துகொண்டு கடுந்தவம்புரிந்துவருகிறாள். ஸ்ரீராகவனும் பத்தினியைக்கொண்டுபோன சோரனைக்கிழங்கெடுக்கவேண்டுமென்று சீற்றத்துடன் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிறார். ஆகையால், ஹே இலங்காதிபதே! இப்பாபகிருத்தியத்தி னின்னம் ஊற்றம் கொள்ளுவீராயின், அத்யுன்னதப் பிராகாரகோபுர தோரணங்களா லதிஸுந்தரமாக விளங்கு மிப்பெருநகரை ஜானகியின் பாதிவிருத்திய தபோக்கினியாலும்,

ஸ்ரீ ராகவன் கோபாக்கினியாலும், தனது பெருமையையும் செல்வத்தையும் குதூகலத்தையுமிழந்து, அரக்கர் பூண்டனேவுமாண்டு, நீருய்விட்டதாகப் பாராய். ஸீதையாகிற யமபாசத்தை வீணாயெடுத்துக் கொண்டாய் அதனுவிதுவரையில்போதும் இனியுன் ஜீவாதாரத்தைத்தேடு ஸீதையென்று நினைத்து மோசம் போகாதே அவள் ஸீதையல்ல பிரளயகாலத்தில் பகவந்நியமனத்தாலுண்டாகும் பகவச்சக்தி அது இப்பொழுது உன் இலங்கையை யழிக்கக்காத்திருக்கிறது. ஆகையால் லோபதசாதக! இனி அவ்வளவு பரியந்தம்வரும்படி வைத்துக்கொள்ளாதே.

౩౭. స్వానిమిత్రాణిమంత్రీంశ్చ జ్ఞాతీన్భ్రాతౄన్సుతాన్హితాన్॥ భోగాన్దారాంశ్చ లంకాంచ మా వినాశముపానయ।

௩௭. ஸ்வாநிமித்ராணிமந்த்ரீம்ஸ்சஜ்ஞாதீந்ப்ராத்ரூந்ஸுதாந்ஹிதாந்॥
போகாந்தாராம்ஸ்சலங்காம்சமாவிநாசமுபாநய।

௩௭. ஸ்வாநிமித்ராணிமந்த்ரீம்ஸ்சஜ்ஞாதீந்ப்ராத்ரீந்ஸுதாந்ஹிதாந்॥
போகாந்தாராம்ஸ்சலங்காம்சமாவிநாசமுபாநய।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்வாநி-மித்ராணி	ஸுவகீயர்களான-நண்பர்களேயும்	போகாந்	ஸுகங்களேயும்
ஹிதாந்-மந்த்ரீம்ஸ்ச	இஷ்டர்களான-மந்திரிகளேயும்	தாராம்ஸ்ச-லங்காம்ஸ்ச	மனைவிகளேயும்-இலங்கையையும்
ஜ்ஞாதீந்-ப்ராத்ரூந்	தாயாதிகளேயும்-உடன்பிறந்தவர்களேயும்	விநாசம்	நாசத்தை
ஸுதாந்	பிள்ளைகளேயும்	மோபாநய	அடைவிப்பியாதே.

தா-ம்—ஹே இலங்காதிபதே! உனது காமத்தால் தேவநிர்மாணமான இத்திவ்வியநகரைப் பாழ்செய்யாதே. உமது க்ஷேமத்தையே பிரார்த்தித்து உமக்கு ஹிதஞ்சொல்லுபவரான மந்திரிகளும், உம்மிடத்திலந்தரங்கவிசுவாசமுள்ள ஸுஹ்ருத்துக்களும், உடன்பிறந்த பிராதாக்களும், அருமைத்தவஞ் செய்துபெற்ற மக்களும், ரூபயௌவனலக்ஷணங்களுள்ள உமது பிரியபார்யைகளும் இன்னுமனேகர்களும் இன்னகரும், நீயொருவன்செய்த அபராதத்திற்காக இவ்வளவும் நாசமடைகிறதா? இவ்விராஜைசுவரியமும் இப்போகவிசேஷமும் இலக்கக்கூடிய பாக்கியமோ? அவைகளை வீணாயழிக்கவேண்டாம்.

౩౮. సత్యం రాక్షసరాజేంద్ర శృణుష్వవచనం మమ॥ రామదాసస్య దూతస్య వానరస్య విశేషతః।

௩௮. ஸத்யம்ராக்ஷஸராஜேந்த்ரஸ்ருணுஷ்வவசநம்மம॥
ராமதாஸஸ்யதூதஸ்யவாநரஸ்யவிஸேஷத:।

௩௮. ஸத்யம்ராக்ஷஸராஜேந்த்ரஸ்ருணுஷ்வவசநம்மம॥
ராமதாஸஸ்யதூதஸ்யவாநரஸ்யவிஸேஷத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேராக்ஷஸராஜேந்த்ர-ராவணு!		ஸத்யம்-வசநம்	யதார்த்தமான-வார்த்தையை
ராமதாஸஸ்ய	ஸ்ரீராகவதாஸனும்	விஸேஷத:	ஆதரமாக
தூதஸ்ய-வாநரஸ்ய	தூதனும்-வானரனுமான	ஸ்ருணுஷ்வ	கேளாய்.
மம	என்னுடைய		

౩౯. సర్వాన్ లోకాన్ సుసంహృత్య సభూతాన్ సచరాచరాన్॥ పునరేవ తథా స్రష్టుం శక్తో రామో మహాయశాః।

௩௯. ஸர்வாந்லோகாந்ஸுஸம்ஹ்ருத்யஸபூதாந்ஸசராசராந்॥
புநரேவததாஸ்ரஷ்டும்ஸக்தோராமோமஹாயஸா:।

௩௯. ஸர்வாந்லோகாந்ஸுஸம்ஹ்ருத்யஸபூதாந்ஸசராசராந்॥
புநரேவததாஸ்ரஷ்டும்ஸக்தோராமோமஹாயஸா:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாயஸா:-ராம:	பெருங்கீர்த்தியுடைய-ஸ்ரீராகவன்	ஸர்வாந்-லோகாந்	ஸமஸ்தங்களான-உலகங்களே
ஸபூதாந்	பஞ்சபூதங்களோடுகூடினவும்	ஸுஸம்ஹ்ருத்ய-ததா	ஸம்ஹரித்து-அப்படியே [தர்.
ஸசராசராந்	சராசரங்களோடுகூடினவுமான	புநரேவ-ஸ்ரஷ்டும்-ஸக்த:	மறுபடி-ஸிருஷ்டிப்பதற்கு-ஸமர்த்

౪౦. దేవాసురనరేంద్రేషు యక్షరక్షోగణేషు చ॥ విద్యాధరేషు సర్వేషు గంధర్వేషూరగేషు చ।

౪౧. సిద్ధేషు కిన్నరేంద్రేషు పతత్రిషు చ సర్వతః॥ సర్వభూతేషు సర్వత్ర సర్వకాలేషు నాస్తి సః।

౪౨. యో రామం ప్రతియుధ్యేత విష్ణుతుల్యపరాక్రమమ్॥

௪௦ தேவாஸுரநரேந்த்ரேஷுயக்ஷரக்ஷோகணேஷுச॥
வித்யாதரேஷுஸர்வேஷுகந்தர்வேஷூரகேஷுச।

௪௧. ஸித்தேஷுகிந்நரேந்த்ரேஷுபதத்ரிஷுசஸர்வத:॥
ஸர்வபூதேஷுஸர்வத்ரஸர்வகாலேஷுநாஸ்திஸ:।

சஉ. [illegible]

ச0. தேவாஸுரகரேந்த்ரேஷுயக்ஷரக்ஷோகணேஷுச।

சக. வித்யாதரேஷுஸர்வேஷுகந்தர்வேஷூரகேஷுச।
ஸர்வேஷுஸித்தரேந்த்ரேஷுபதத்ருஷுசஸர்வத:॥

சஉ. ஸர்வபூதேஷுஸர்வத்ரஸர்வகாலேஷுநாஸ்தின:।
யோராமம்ப்ரதியுத்யேதவிஷ்ணுதுல்யபராக்ரமம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ய:-விஷ்ணுதுல்யபராக்ரமம்-எவன்-விஷ்ணுபோன்றபராக்கிரமமுடைய		ஸர்வேஷு-கந்தர்வேஷு-ஸமஸ்தர்களான-கந்தர்வர்களிலும்	
ராமம்ப்ரதி	ஸ்ரீராகவனைக்குறித்து	உரகேஷுச-ஸித்தேஷு-நாகர்களிலும்-ஸித்தர்களிலும்	
யுத்யேத-ஸ:	யுத்தம்செய்வனோ-அப்படிப்பட்டவன்	கிக்கரோத்ரேஷு	கின்னரசிரேஷ்டர்களிலும்
தேவாஸுரநரேந்த்ரேஷு	தேவர்களிலும்அஸுரர்களிலும் அரசர்களிலும்	ஸர்வத:-பதத்ரிஷு	ஸமஸ்த-பக்ஷிகளிடங்களிலும்
யக்ஷரக்ஷோகணேஷுச-யக்ஷர்கள்-இராக்ஷதர்கள்-இவர்களுடையகும்புகளிலும்		ஸர்வத்ர	எங்கும் (அப்படிப்பட்டவன்)
		ஸர்வபூதேஷு	ஸமஸ்தபூதங்களிடங்களிலும்
		ஸர்வகாலேஷு	ஸமஸ்தகாலங்களிலும்
வித்யாதரேஷு	வித்தியாதரர்களிலும்	நாஸ்தி	கிடையாது.

௪౩. సర్వలోకేశ్వరస్యైవం కృత్వా విప్రియముత్తమమ్। రామస్య రాజసింహస్య దుర్లభం తవ జీవితమ్।

சங. [illegible]

சங. ஸர்வலோகேஶ்வரஸ்யைவம்க்ருத்வாவிப்ரியமுத்தமம்।
ராமஸ்யராஜஸிம்ஹஸ்யதுர்லபம்தவஜீவிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வலோகேஶ்வரஸ்ய-எல்லாஉலகங்களுக்கும்நாயகனும் [கு		க்ருத்வா	செய்து(இருக்கிற)
ராஜஸிம்ஹஸ்யராமஸ்ய-ராஜசிரேஷ்டனுமான-ஸ்ரீராகவனுக்		தவ	உன்னுடைய
ஏவம்-உத்தமம்-விப்ரியம்-இப்படி-அதிகமான-அனிஷ்டத்தை		ஜீவிதம்-துர்லபம்	பிழைப்பு-ஸந்தேஹம்.

௪௪. దేవాశ్చ దైత్యాశ్చ నిశాచరేంద్ర గంధర్వవిద్యాధరనాగయక్షాః। రామస్య లోకత్రయనాయకస్య స్థాతుం న శక్తాః సమరేషు సర్వే॥

சச. [illegible]

சச. தேவாஶ்சதைத்யாஶ்சநிஶாசரேந்த்ரகந்தர்வவித்யாதரநாகயக்ஷா:।
ராமஸ்யலோகத்ரயநாயகஸ்யஸ்தாதும்நஶக்தாஸ்ஸமரேஷுஸர்வே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேநிஶாசரேந்த்ர	ஹேராக்ஷஸராஜ!	தேவாஶ்ச	தேவர்களும்
லோகத்ரயநாயகஸ்ய - ராமஸ்ய-மூவுலகத்திற்கும் நாயகனான ஸ்ரீராகவனுடைய		தைத்யாஶ்ச	அஸுரர்களும் [ம்
		கந்தர்வவித்யாதரநாகயக்ஷா:-கந்தர்வவித்யாதரநாகயக்ஷர்களு	
ஸமரேஷு	போர்களில்	ஸர்வே	(இன்னும்) ஸமஸ்தர்களும்
ஸ்தாதும்	நிற்பதற்கு	நஶக்தா:	ஸமர்த்தரானார்.

(கூஅ-மூ-சச-ல்) தா-ம்—ஹே ராக்ஷஸேந்த்ர! உமது க்ஷேமார்த்தம் யானிவ்வளவு சொல்லினன். நான் ராக்ஷஸாதிபதி, ஸர்வலோகப்பிரக்கியாத வீரன், ஸகலதர்மங்களும் நியாயங்களும் வியவஹாரங்களுமுணர்ந்த புத்திமான், இப்படிப்பட்டவனக்குக் கேவலம் கியானரஹிதமான திர்யஜ்ஜாதியைச் சேர்ந்த வானரனும் அல்பதூதனுமான இவனோ கியானோபதேசஞ்செய்வது, இவனோபிராணனை யிரக்ஷித்துக்கொள்ளென்று பத்திரஞ்சொல்லுவது, என்றிவ்விதம்விபரீதமாயெண்ணி யெனது வசனங்களைத் தள்ளிவிடாதையும். யானோ நல்பவானரனல்ல, ஸாமான்னியதூதனல்ல, எனது தன்மையை என்னை யாட்கொண்ட அந்த லோகநாதனது கௌரவத்தாலும் பிரபாவத்தாலு மறிந்துகொள்ளும். ஸர்வலோகசரண்ணியனான ஸ்ரீராகவனுடைய தாஸன் யான். அந்தப்புரகாரியத்தைக் குறையின்றி ஸாதித்துவரத் தகுந்த புத்திமானென்று அவரால் மானித்துவிடப்பட்ட தூதன் யான். அவரோ ஸத்தியஸந்தன், தர்மக்கியன், தயாதாக்ஷண்ணியபரன். அப்பேர்ப்பட்டவருடைய பக்தனும் தாஸனுமான எனது வாக்கிலும் அந்ருதமுண்டாகுமோ? யானுரைத்தனவெல்லாம் ஹிதமெனக்கொள்ளீர். இன்னம்சொல்லுகிறேன் கேளும். நீரபராதஞ்செய்த வெங்கள் பிரபுவின் மகத்துவத்தை யறிந்திரோ? அவர் பிருதுவி,அப்பு,தேயு, வாயு, ஆகாசமென்கிற பஞ்சபூதங்களோடும் ஸமஸ்த சராசரங்களோடுங்கூடி விளங்கு மிப்பிரபஞ்சமுழுதையும் க்ஷணகாலத்தில் ஸம்ஹரித்து மறுபடி முன்னிருந்ததுபோல் ஸிருஷ்டிக்கவல்லவர். ஸாக்ஷாத் வைகுண்டநாதனான விஷ்ணுவுக்கு நிகரான விக்கிரமமுடையவர். அவரோடு போர்புரியத் தகுந்தவன் தேவாஸுரராக்ஷதருக்குள்ளுமில்லை, கந்தர்வவித்தியாதரர்களுக்குள்ளுமில்லை, இப்பிரபஞ்சத்தி லெங்குமேயில்லை. அப்படிப்பட்ட அப்ரதித்தவந்தவவீரனும் ஸர்வலோகேசுவரனுமான அந்த ராஜஸிம்ஹத்திற்கு அப்பிரியஞ்செய்தவன் பிழைப்பனோ. மேலும் பத்தினியைப் பறிப்பதாகிற வாசாமகோசரமான இவ்வபராதத்தைச்செய்தவன்மீது கோபாக்கினிக்குக் கேட்கவேண்டுமோ? ஹே ராஜந்! அப்புருஷோத்தமனை தேவாஸுரகந்தர்வவித்தியாதர நாகயக்ஷரெல்லோரும் ஒருமிக்கத் திரண்டெதிர்க்கினும் வெல்லவல்லராகாரெனின், நீமாத்திரமெதிர்க்கச் சக்தனோ!

౪౫. బ్రహ్మా స్వయంభూశ్చతురాననో వా రుద్రస్త్రినేత్రస్త్రిపురాన్తకో వా। ఇన్ద్రో మహేన్ద్రస్సురనాయకో వా త్రాతుం న శక్తా యుధి రామవధ్యమ్॥

சடு. ப்ருஹ்மா ஸ்வயம்பூஶ்சதுராநநோ வா ருத்ரஸ்த்ரிநேத்ரஸ்த்ரிபுராந்தகோ வா। [ஶ்யம்॥

இந்த்ரோ மஹேந்த்ரஸ்ஸுரநாயகோ வா த்ராதும் ந ஶக்தா யுதி ராமவத்யம்॥

சடு. ப்ருஹ்மாஸ்வயம்பூஶ்சதுராநநோவாருத்ரஸ்த்ரிநேத்ரஸ்த்ரிபுராந்தகோவா।
யிந்த்ரோமஹேந்த்ரஸ்ஸுரநாயகோவாத்ராதுமஶக்தாயுதிராமவத்யம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹேந்த்ர:	ஸாமர்த்தியவானும்	ஸ்வயம்பூ:	தானேயுண்டானவனும்
ஸுரநாயக:	தேவர்களுக்கதிபதியுமான	சதுராநந:	நான்குமுகமுடையவனுமான
இந்த்ரோவா	இந்திரனுகிலுமாம்	ப்ருஹ்மாவா	பிரமனுகிலுமாம் (இப்படிப்பட்டவரும்)
த்ரிணேத்ர:	முக்கண்படைத்தவனும்	ராமவத்யம்	ஸ்ரீராமதண்டத்திற்குடலாயிருப்பவனை
த்ரிபுராந்தக:	திருபுரமெரித்தவனுமான	யுதி-த்ராதும்	யுத்தத்தில்-இரக்ஷிப்பதற்கு
ருத்ரோவா	ருத்திரனுகிலுமாம்	அஶக்தா:	அசக்தர்கள்.

தா-ம்—ஸாமான்னிய தேவதானவாதிகள் இராமனைவெல்ல அசக்தராயினும், திரிலோகாதிபதியான மஹேந்திரனென்ன, கைலாஸாதிபதியான பரமசிவனென்ன, ஸர்வஜகத்ஸிருஷ்டிகர்த்தாவான பிரம்ஹாவென்ன, இவர்கள்தான் இரக்ஷிக்கமாட்டார்களோ என்கிறீரோ ஹேராவண! பிரம்ஹருத்திர மஹேந்திராள் நமக்குஸ்வாதீனர், அவர்களைக்கொண்டு ஜயமடையலாமென்று ஸந்தோஷங்கொள்ள வேண்டாம். திரிலோகாதிபதி, ஸர்வைசுவரியங்களையு மாள்பவன், விருத்திராஸுரனைக்கொன்ற பிரதாபவான், ஸுரலோகநாயகன், சத்ருஜன நிக்கிரஹஸமர்த்தன், வஜ்ஜிரபாணீ, இப்பேர்ப்பட்ட வல்லமையுடைய அல்லது மஹேந்திரனுலும் முடியாது. திரிலோகங்களும்பதறத் திரிபுரங்களை யழித்த அகோரதேஜஸ்ஸுடன் நெற்றிகண்ணினின்று பிரளயாக்கினியைக் கக்கிக்கொண்டு சூலபாணியாய், யுகாந்தமிருத்தியுபோலிருக்கிற ஸாக்ஷாத்ருத்திரனும சக்தியற்றவன். அல்லது அவருக்குப்பிதாவும், உமக்குப் பிரபிதாமகனும், ஸர்வலோக ஸிருஷ்டிகர்த்தாவும், நான்கு முகங்களாலுநவின்ற வேதமந்திர பலமுடையவரும், நிக்கிரஹானுக்கிரக ஸமர்த்தனும், ஸ்வயம்புவுமான பிரம்ஹாவாலும் ஸாத்தியப்படாது. இவர்களுடைய பிரபாவமெல்லா மெப்படிப்பட்டதாயினும் இவர்கள் ஸ்ரீராகவனேடு யுத்தஞ்செய்து, ஸ்ரீராகவாபராதியைக் காக்கவல்லராகார், ஸ்ரீராகவாபராதத்திற்கு ஸ்ரீராகவன் திருவடிகளை தஞ்சமல்லது, மற்றஸாமான்னிய தேவதைகள் ரக்ஷகராகார், ஆகையால், ராவண! அந்நியதேவதாப்பிரார்த்தனைசெய்து அந்நியாயமாயழியாது தேவியைக்கொண்டு ஸ்ரீராமனிடத்தில்சேர்த்து அவரது சேவடிகளில் உமது முடிகளைச்சேர்த்தீராகில் பிழைக்கலாமென்றனர். இப்படி யொருவரும் ஸ்ரீராகவன் முன்னின்று யுத்தம்செய்ய வஸமர்த்தர் என்பதனுல் ஸ்ரீராகவனது பரத்துவத்தை ஹநுமான் வெளியிட்டருளினுராயிற்று (ஸமஸ்தர்களையும்சொல்லி விஷ்ணுவைச் சொல்லாததால் அவரே ஸ்ரீராகவனுய்வந் தவதரித்தருளினுரென் றறியத்தக்கது.)

౪౬. స సౌష్ఠవోపేతమదీనవాదినః కపేర్నిశమ్యాప్రతిమోఽప్రియం వచః। దశాననః కోపవివృత్తలోచనః సమాదిశత్తస్య వధం మహాకపేః॥

சசு. ஸஸௌஷ்டவோபேதமதீநவாதிந: கபேர்நிஶம்யாப்ரதிமோப்ரியம்வச:।

தஶாநந:கோபவிவ்ருத்தலோசநஸ்ஸமாதிஶத்தஸ்யவதம்மஹாகபே:॥

சசு. ஸஸௌஷ்டவோபேதமதீநவாதிந:கபேர்நிஶம்யாப்ரதிமோப்ரியம்வச:।
தஶாநந:கோபவிவ்ருத்தலோசநஸ்ஸமாதிஶத்தஸ்யவதம்மஹாகபே:॥

இதி ஸ்ரீஸுந்தரகாண்டே - ஏகபஞ்சாஶஸ்ஸர்க்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அப்ரதிம:-ஸ:-தஶாநந:-ஈடற்ற-அந்த-இராவணன்		கோபவிவ்ருத்தலோசந:	சினத்தால்திருப்பப்பட்டிருக்கிறகண்களையுடையவனுக
அதீநவாதிந:-கபே:	தீரனுன-ஹநுமானுடைய	தஸ்ய-மஹாகபே:	அந்த-ஹநுமானுடைய
ஸௌஷ்டவோபேதம்-நலத்தோடுகூடினதும்		வதம்	வதத்தை
அப்ரியம்-வச:	தனக்கனிஷ்டமுமான-வார்த்தையை	ஸமாதிஶத்	ஆஜ்ஞாபித்தான்.
நிஶம்ய	கேட்டு		

தா-ம்.—இவ்விதமுரைத்த வானரேந்திரனுடைய வசனங்களை இராவணன் செவியுற்றனன். ஜாதியில் வானரராயினும், அவருடைய வாக்படுத்துவமும், சாதுரியவிசேஷமும், தீரத்துவமும், தர்மோபதேசமும், அதிவிசித்திரமானவை. இவ்வளவு வினயத்தோடும் நியாயத்தோடும்சொல்லிய அவ்வசனங்கள் அவன் செவியிற்புகவில்லை. சத்ருபலத்தைக் கேட்டமாத்திரம், வீராவேசத்தை யடியும்படியான அப்படிப்பட்ட பராக்கிரமமுடையவனுதலால் இராவணனுக்கு அவை அப்பிரியத்தையுண்டுபண்ணின மிகக்கோபத்துடன் குரூரமாகக் கண்களைத்திருப்பி விழித்துப்பார்த்தான், ஹநுமானது மஹத்துவத்தையும், அவருக்குத் தீங்குசெய்ய முயலுவதால் தனக்கு நேரிடப்போகிற ஆபத்தையும்யோசித்தானில்லை. உடனே இக்குரங்கைக்கொன்றுவிடுங்களென் றுக்கியாபித்தனன்.

ஸம்ஹோரஞ்ஜநீநாமத்ராவிடவ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
ஐம்பத்தோராவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

ஐம்பத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

౧. తస్య తద్వచనం శ్రుత్వా వానరస్య మహాత్మనః। ఆజ్ఞాపయద్వధం తస్య రావణః క్రోధమూర్ఛితః॥

௧. தஸ்ய தத்வசநம் ஶ்ருத்வா வாநரஸ்ய மஹாத்மந:।
ஆஜ்ஞாபயத்வதம் தஸ்ய ராவண: க்ரோதமூர்ச்சித:॥

௧. தஸ்யதத்வசநம்ஶ்ருத்வாவாநரஸ்யமஹாத்மந:।
ஆஜ்ஞாபயத்வதம்தஸ்யராவண:க்ரோதமூர்ச்சித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராவண:	இராவணன்	ஶ்ருத்வா	கேட்டு
மஹாத்மந:	மிகதீரரான	க்ரோதமூர்ச்சித:	கோபத்தால்மெய்மறந்தவனாக
தஸ்ய-வாநரஸ்ய	அந்த-ஹநுமானுடைய	தஸ்ய-வதம்	அவருடைய-ஹிம்ஸையை(குறித்து)
தத்-வசநம்	அந்த-வார்த்தையை	ஆஜ்ஞாபயத்	ஆஜ்ஞாபித்தான்.

தா-ம்.—இவ்விதம் சத்துருமண்டலமத்தியில் நீதத்தோடு தர்மோபதேசஞ்செய்த ஹநுமானது பத்தியவசனங்களைக்கேட்டு, காலவசத்தால் மதிகெட்ட இராவணன் அவர்மீதுகோபித்து அவரைக்கொல்லும்படி ஆக்கியாபித்தனன்.

౨. వధే తస్య సమాజ్ఞప్తే రావణేన దురాత్మనా। నివేదితవతో దౌత్యం నానుమేనే విభీషణః॥

௨. வதே தஸ்ய ஸமாஜ்ஞப்தே ராவணேந துராத்மநா।
நிவேதிதவதோ தௌத்யம் நாநுமேநே விபீஷண:॥

௨. வதேதஸ்யஸமாஜ்ஞப்தேராவணேநதுராத்மநா।
நிவேதிதவதொதௌத்யம்நாநுமேநேவிபீஷண:॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
தௌத்யம்	தூதகர்மத்தை	ஸமாஜ்ஞப்தே (ஸதி)	ஆஜ்ஞாபியாநின்றவளவில்
நிவேதிதவத:-தஸ்ய-தெரியப்படுத்தின-அவ்வனுமானுடைய		விபீஷண:-வதம்	விபீஷணன(து த)மரணத்தை
வதே	மரணம்	நாநுமேநே	ஸம்மதிக்கயில்லை.
துராத்மநா-ராவணேந - துஷ்டபுத்தியுடைய - இராவணனால்			

தா-ம்.—இவ்வித நியாயோபதேசத்தால் தனக்கியல்பான தூததர்மத்தை வெளியிட்ட ஹநுமான்மீது துஷ்டபுத்தியுடைய இராவணன் துஷ்காலமகிமையாற் கோபங்கொண்டு அவரைக் கொல்லவேண்டுமென்றாக்கியாபிக்க, அதை விபீஷணனொன்றும்ஸாது அங்கீகரிக்கவில்லை.

౩. తం రక్షోఽధిపతిం క్రుద్ధం తచ్చ కార్యముపస్థితమ్। విదిత్వా చింతయామాస కార్యం కార్యవిధౌ స్థితః॥

௩. தம் ரக்ஷோதிபதிம் க்ருத்தம் தச்ச கார்யமுபஸ்திதம்।
விதித்வா சிந்தயாமாஸ கார்யம் கார்யவிதௌ ஸ்தித:॥

௩. தம்ரக்ஷோதிபதிம்க்ருத்தம்தச்சகார்யமுபஸ்த்திதம்।
விதித்வாசிந்தயாமாஸகார்யம்கார்யவிதௌஸ்த்தித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கார்யவிதௌ-ஸ்த்தித:-கார்யம்செய்வதில்-இருக்கிற		உபஸ்த்திதம்	பிராப்தமானதாகவும்
தம்-ரக்ஷோதிபதிம்	அந்த-இராவணனை	விதித்வா	அறிந்து
க்ருத்தம்	கோபித்தவனாகவும்	கார்யம்	(முன்புசெய்யத்தகுந்த) காரியத்தை
தத்-கார்யஞ்ச	தூதவதரூபமான-அந்தகாரியத்தையும்கூட	சிந்தயாமாஸ	விசாரித்தார்.

தா-ம்.—தர்மக்கியனான அவ்விபீஷணன் தனதண்ணன் ஹநுமான்மீது கோபங்கொண்டு அவரைக் கொல்ல ஸித்தமாயிருக்கிறானென்பதறிந்து அவ்விபத்தை விலக்குவதற்குசிதமான யோசனைசெய்தார்.

౪. నిశ్చితార్థస్తతః సామ్నా పూజ్య శత్రుజిదగ్రజమ్। ఉవాచ హితమత్యర్థం వాక్యం వాక్యవిశారదః॥

௪. நிஶ்சிதார்த்தஸ்தத: ஸாம்நா பூஜ்ய ஶத்ருஜிதக்ரஜம்।
உவாச ஹிதமத்யர்த்தம் வாக்யம் வாக்யவிஶாரத:॥

௪. நிஶ்சிதார்த்தஸ்ததஸ்ஸாம்நாபூஜ்யஶத்ருஜிதக்ரஜம்।
உவாசஹிதமத்யர்த்தம்வாக்யம்வாக்யவிஶாரத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	அக்ரஜம்-பூஜ்ய	இராவணனை-பூஜித்து
ஶத்ருஜித்	பகையாளியைஜயிப்பவரும்[ஷணன்)	ஸாம்நா	ஸாமோபாயத்தால்
வாக்யவிஶாரத:	வார்த்தையில்தேர்ச்சவனுமான (விபீ	அத்யர்த்தம்-ஹிதம்	மிகவும்-நன்மையான
நிஶ்சிதார்த்த:	நிச்சயிக்கப்பட்டகாரியமுடையவராக	வாக்யம்-உவாச	வார்த்தையை-சொன்னார்.

தா-ம்.—பகைவரைமுடிக்க வல்லவீரனும், நல்லவாக்மியும் புத்தி மந்திராலோசனைகளிற்றேர்ந்த பெரியோனுமான அவ்விபீஷணன், மாருதிக்குத் தீங்குநேரிடாவிதத்தை யோசித்துக்கொண்டு தமையனை தசானனனைப் பூஜ்ஜியவசனங்களால் கொஞ்சம் சாந்தப்படுத்தி, ஸாமோபாயத்தை யநுஸரித்து, அத்தியந்தம் காமும் தர்மார்த்தம் நிறைந்துள்ளனவுமான திவ்வியமொழிகளை அதிவினயத்துடன் மொழிந்தனர்.

౫. క్షమస్వ రోషం త్యజ రాక్షసేంద్ర ప్రసీద మద్వాక్యమిదం శృణుష్వ। వధం న కుర్వంతి పరావరజ్ఞా దూతస్య సంతో వసుధాధిపేంద్రాః॥

௫. 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌸𑍍𑌵 𑌰𑍋𑌷𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵।
𑌵𑌧𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌦𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌧𑌿𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃॥

௫. க்ஷமஸ்வரோஷம்த்யஜராக்ஷஸேந்த்ரப்ரஸீதமத்வாக்யமிதம்ச்ருணுஷ்வ।
வதம்நகுர்வந்திபராவரஜ்ஞாதூதஸ்யஸந்தோவஸுதாதிபேந்த்ராঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேராக்ஷஸேந்த்ர-க்ஷமஸ்வ	ஓராவணா!-பொறுத்துக்கொள்ளும்	ஶ்ருணுஷ்வ	கேளும்
ரோஷம்-த்யஜ	கோபத்தை-விடும்	பராவரஜ்ஞாঃ	யுக்தாயுக்தவிவேகஸமர்த்தரும்
ப்ரஸீத	பிரஸன்னனாகஆகும்	ஸந்தঃ-வஸுதாதிபேந்த்ராঃ	யோக்யருமான-இராஜாக்கள்
இதம்-மத்வாக்யம்	இப்பொழுதுசொல்லப்போகிற - என் வார்த்தையை	தூதஸ்ய-வதம்	தூதனுடைய-மரணத்தை
		நகுர்வந்தி	செய்யார்

౬. రాజధర్మవిరుద్ధం చ లోకవృత్తేశ్చ గర్హితమ్। తవ చాసదృశం వీర కపేరస్య ప్రమాపణమ్॥

௬. 𑌰𑌾𑌜𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌤𑌵 𑌚𑌾𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌵𑍀𑌰 𑌕𑌪𑍇𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌪𑌣𑌮𑍍॥

௬. ராஜதர்மவிருத்தம்சலோகவ்ருத்தைஶ்சகர்ஹிதம்।
தவஸாசத்ருஶம்வீரகபேரஸ்யப்ரமாபணம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ஹேவீர-அஸ்ய-கபேঃ	ஓசூர!-இந்த-வானரத்தினுடைய	லோகவ்ருத்தைஶ்ச	லௌகிகவியவஹாரங்களாலும்
ப்ரமாபணம்	மரணமானது	கர்ஹிதம்	நிந்திக்கத்தகுந்தது
ராஜதர்மவிருத்தம்	ராஜதர்மத்திற்குவிரோதமானது	தவச-அஸத்ருஶம்	உனக்கும்-தகுந்ததல்ல.

(௫-மு-௬-ல்) தா-ம்.—ஹேராக்ஷஸேந்திர. மஹாப்பிரபோ அண்ணா! எதக்கிவ்வளவுகோபம், கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொள்ளும், இக்கோபத்தை விட்டுவிடும், தீவிழிகளாலெங்களைச்சுடாது பிரஸன்னமான திருமுகத்துடனெங்களைக்கடாக்ஷியும், பிரியஸகோதரனை என்வார்த்தையைக்கொஞ்சம் கிருபையுடன்கேளும், யுக்தாயுக்தமறிந்தவிவேகிகளும், தர்மக்கியரும்ஸத்புருஷருமான இராஜசிரேஷ்டர் தூதவதம்அதிநிகிருஷ்டமென்று அதைச்செய்யக் கொஞ்சமேனு மனமிணங்கார். அப்படியிருக்க, சுத்தவீரனை நீர்ஒரிராஜதூதனை இவ்வானரன்மீது பெருஞ்சீற்றங்கொண் டவனைவதஞ்செய்ய எத்தனிக்கிறீர். அக்காரியம் நமதுராஜதர்மத்திற்கு விரோதம், லோகாபவாதத்திற்கு ஹேது, ஸகலராலு நிந்திக்கத்தக்கது. மேலும் பிரம்ஹகுலத்திற்பிறந்து பிரம்ஹவரப்பிரதானம்பெற்று மஹாப்பிரபாவத்துடன் இலங்காராஜ்ஜிய மாண்டுவரு முமதுபெருமைக்கும் கீர்த்திக்கும் பரிசுத்த பராக்கிரமத்திற்குந் தாழ்வையுண்டுபண்ணும் அண்ணா! நமது உத்கிருஷ்டகுலமென்ன, தபோமஹிமையென்ன, குறைவற்ற ஆண்மையென்ன, தூதஹத்திசெய்வது எமக்கடுக்குமோ!

౭. ధర్మజ్ఞశ్చ కృతజ్ఞశ్చ రాజధర్మవిశారదః। పరావరజ్ఞో భూతానాం త్వమేవ పరమార్థవిత్॥

௭. 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃।
𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌤𑍍॥

௭. தர்மஜ்ஞஶ்சக்ருதஜ்ஞஶ்சராஜதர்மவிஶாரதঃ।
பராவரஜ்ஞோபூதாநாம்த்வமேவபரமார்த்தவித்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வமேவ	நீயே	ராஜதர்மவிஶாரதঃ	இராஜநீதியில்சிறந்தவன்
பூதாநாம்-தர்மஜ்ஞঃ	பிராணிகளுக்குள்-தர்மத்தையறிந்தவன்	பராவரஜ்ஞঃ	உத்கிருஷ்டாபக்ருஷ்டங்களையறிந்தவனும்
க்ருதஜ்ஞஶ்ச	செய்தநன்றியைமறவாதவன்	பரமார்த்தவித்	உத்தமவஸ்துவையறிந்தவனுமாக (ஆகிறாய்.)

தா-ம்—ஹே ராக்ஷஸேந்திர! ஸகலசாஸ்திரங்களுமுணர்ந்த உமக்கோயான் நீதியுபதேசஞ்செய்வது. மன்வாதிஸ்மிருதிகளிலுள்ள தர்மங்களை யும்மைப்போலறிந்தா ரொருவருமில்லை. உணர்ந்ததர்மங்களையாசரிப்பார் உம்மைப்போலொருவருமில்லை. அணுப்பிரமாண உபகாரத்தையும் மறக்காதகிருதக்கியன் இராஜநீதிகளை நன்றாயுணர்ந்தபுத்திமான், யுக்தாயுக்தவிஷயங்களறிந்தவிவேகி, பரமார்த்ததக்கியானமுள்ள சிரேஷ்டன். இப்படி புத்தியிலும் குணத்திலும் கியானத்திலு மாசாரத்திலுமேம்பட்ட நீரோ தூதவதம்செய்யநிச்சயிப்பது.

౮. గృహ్యంతే యది రోషేణ త్వాదృశోఽపి విపశ్చితః। తతశ్శాస్త్రవిపశ్చిత్త్వం శ్రమ ఏవ హి కేవలమ్॥

𑌕𑍍𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌸𑍇𑌯𑌦𑌿𑌰𑍋𑌷𑍇𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍃𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃।
𑌤𑌤𑌃𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌶𑍍𑌰𑌮𑌏𑌵𑌹𑌿𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍॥

அ. க்ருத்யஸ்தேயதிரோஷேண த்வாத்ருஶோபிவிபஸ்சித:।
ததஸ்ஸாஸ்த்ர விபஸ்சித்வம்ஸ்ரமயேவஹிகேவலம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரோஷேண-த்வாத்ருஶ:	ரோஷத்தினல்-உன்போலொத்த	தத:	பிறகு
விபஸ்சிதோபி	பண்டிதர்கூட	ஸாஸ்த்ரவிபஸ்சித்வம்	சாஸ்திரபாண்டித்தியம்
க்ருத்யஸ்தேயதி	கோபித்துக்கொண்டாராகில்	கேவலம் ஸ்ரமயேவஹி	மிகவும்-சிரமமாத்திரமன்றோ

தா-ம்.—ஹே ராஜேந்திரா! சாஸ்திரக்கியானத்தில் முதிர்ந்ததும்போன்ற புத்திமான்களே தூதனாக வந்தவனைக்கொல்ல முயலுவாராகில், ஸமஸ்தமான தர்மஸ்வரூபத்தை யறிந்ததனால் பயனென். அறிந்ததர்மங்களை யனுஷ்டிக்காவிடில், அனேகவருஷம் குருகுலவாஸஞ்செய்து ஸங்கங்களைத்தியஜித்துகண்ட சோஷமுண்டாகும்படி கதறிக்கற்ற சிரமமொன்றே யவர்கள்பாண்டியத்திற்குப் பிரயோஜனமாகுமன்றோ!

౯. తస్మాత్ప్రసీద శత్రుఘ్న రాక్షసేంద్ర దురాసద। యుక్తాయుక్తం వినిశ్చిత్య దూతదండో విధీయతామ్॥

௯. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦।
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑍂𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௯. தஸ்மாத்ப்ரஸீதஸத்ருக்நராக்ஷஸேந்த்ரதுராஸத।
யுக்தாயுக்தம்விநிஸ்சித்யதூததண்டோவிதீயதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸத்ருக்ந-ராக்ஷஸேந்த்ர	பகையாளியையழிக்கும்படியான ஓராக்ஷஸநாயகா!	தஸ்மாத்-ப்ரஸீத	ஆகையால்-அனுக்கிரஹஞ்செய்[ம்.]
		யுக்தாயுக்தம்	நன்மைதீமைகளை
ஹேதுராஸத	சத்துருக்களுக்குக்கஷ்டத்தினலடையத்தக்கினவனே	விநிஸ்சித்ய	நிச்சயித்து
		தூததண்ட:-விதீயதாம்	தூததண்டமானது-நியமிக்கப்படட்டு

தா-ம்.—ஹே ராக்ஷஸப்பிரபோ! இவ்விஷயங்களையோசியும், உமக்கென்ன பலத்திற்குறைவுண்டோ, வீரியத்திற்குழ்வுண்டோ, ஜயத்தில்ஸம்சயமுண்டோ? நீர் ஸர்வஸத்துவையுமழிப்பவர், சத்துருக்களாலாக்கிரமிக்கமுடியாதவர், திரிலோகங்களிலும் ஜயத்வஜத்தை நாட்டினவர் இப்படிப்பட்ட பிரதாபவானுன நீர் இக்காரியத்தைச் செய்யத்துணிவானேன். இதை விட்டுவிடக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று யான் பிரார்த்திக்கிறேன். யுக்தாயுக்தமறிந்த கியானவானுதலால், இக்காரியத்தின் நியாயான்னியாயத்தை விசாரித்து அப்புறம் ஆக்கியை யிடவேண்டும்.

౧౦. విభీషణవచశ్శ్రుత్వా రావణో రాక్షసేశ్వరః। రోషేణ మహతావిష్టో వాక్యముత్తరమబ్రవీత్॥

௧௦. 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌵𑌚𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑍋𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌰𑍋𑌷𑍇𑌣𑌮𑌹𑌤𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

௧௦. விபீஷணவசஸ்ருத்வாராவணோராக்ஷஸேஸ்வர:।
ரோஷேணமஹதாவிஷ்டோவாக்யமுத்தரமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேஸ்வர:	இராக்ஷதப்பிரபுவான	மஹதா-ரோஷேண	அதிகமான-கோபத்தோடு
ராவண:	இராவணன்	யுக்த:	கூடினவனுக
விபீஷணவச:	விபீஷணனுடையவார்த்தையை	உத்தரம்-வாக்யம்	பதிலான-வார்த்தையை
ஸ்ருத்வா	கேட்டு	அப்ரவீத்	சொன்னன்.

தா-ம்.—இவ்விதமுரைத்த விபீஷண வாக்கியத்தைக்கேட்டு அவ்வரக்கர்கோன் மிகக்கோபத்தோடு பின்வருமாறு பிரதியுரைத்தனன்.

౧౧. నపాపానాం వధే పాపం విద్యతే శత్రుసూదన। తస్మాదేనం వధిష్యామి వానరం పాపచారిణమ్॥

௧௧. 𑌨𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂𑌵𑌧𑍇𑌪𑌾𑌪𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌨𑌂𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑌰𑌂𑌪𑌾𑌪𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍॥

௧௧. நபாபாநாம்வதேபாபம்வித்யதேஸத்ருஸூதந।
தஸ்மாதேநம்வதிஷ்யாமிவாநரம்பாபசாரிணம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஸத்ருஸூதந	சத்துருவையழிக்கத்தக்க(ஓவிபீஷண)	பாபசாரிணம்	பாபத்தைச்செய்த
பாபாநாம்-வதே	பாபிகளுடைய-கொல்லுவதில்	ஏநம்-வாநரம்	இவ்வானரனை
பாபம்-நவித்யதே	பாபம்-கிடையாது	வதிஷ்யாமி	கொல்லுகிறேன்.
தஸ்மாத்	ஆகையால்		

தா-ம்.—ஹேரிபுநாசகா! பாபிகளைக்கொல்லுவதில் பாபபுண்ணிய விஷயங்களை யோசிப்பாருண்டோ இவ்வானரன் கொடியபாபி, நமது நகரிலிவன்செய்த அகிருத்தியங்களை நீயறிவாயன்றோ? வனத்துவம்ஸஞ் செய்து ஸ்திரீகளைமிரட்டி அனேக அரக்கவீரரைக்கொன்று எமது அருமைப்புத்திரனை அக்ஷனையுமழித்து, எம்ஸந்நிதியில் பயமின்றி இவ்விதம் பிதற்றிய விவனைத்தப்பவிடலாமோ? தூதனுயினும் யாவனுயினு மிவனைக்கொல்வதே யுக்தமென் ருக்கியாபிக்கிறேன்.

௧௨. అధర్మమూలం బహురోషయుక్తమనార్యజుష్టం వచనం నిశమ్య। ఉవాచ వాక్యం పరమార్థతత్త్వం విభీషణో బుద్ధిమతాం వరిష్ఠః॥

கஉ. அதர்மமூலம்பஹுரோஷயுக்தமநார்யஜுஷ்டம்வசநம்நிஶம்ய।
உவாசவாக்யம்பரமார்த்ததத்வம்விபீஷணோபுத்திமதாம்வரிஷ்ட:॥

கஉ. அதர்மமூலம்பஹுரோஷயுக்தமநார்யஜுஷ்டம்வசநம்நிஶம்ய।
உவாசவாக்யம்பரமார்த்ததத்வம்விபீஷணோபுத்திமதாம்வரிஷ்ட:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புத்திமதாம்-வரிஷ்ட:-புத்தியுடையோருக்குள்-சிறந்தவனுன		அநார்யஜுஷ்டம்	துஷ்டஜனத்திற்கிஷ்டமானதுமான
விபீஷண:	விபீஷணன்	வசநம்-நிஶம்ய	வார்த்தையை-கேட்டு
அதர்மமூலம்	அதர்மத்திற்கடியும்	பரமார்த்ததத்வம்	உத்தமமான அர்த்தத்தினுண்மையுடைய
பஹுரோஷயுக்தம்	வெகுசினத்தோடுகூடினதும்	வாக்யம்-உவாச	வார்த்தையை-சொன்னுன்.

தா-ம்.—புத்திமான்களுக்குட் சிறந்தோனுன விபீஷணன் அதிரோஷத்தோடு இராவணன் சொன்ன அக்கொடியவசனத்தைச் செவியுற்றனன். ஒரே கர்ப்பத்தில் ஜனித்தவராயினும், அவன் அதர்மபரனுயிருப்பதால் தமையனது வார்த்தையைக் கொஞ்சமேனு மங்கீகரிக்கவில்லை. அவன் விரும்பிய தூதவதமானது ஸகலபாபங்களுக்கு மடியானது. கேவலம் துஷ்டர்மாத்திரம்கேட்டு ஸந்தோஷிக்கத்தக்கதல்லது ஸாதுக்கள் செவியி லுட்படத்தகாதது. அதைக்கேட்டமாத்திரம் மனக்கொதிப்படைந்து தத்வார்த்தத்தை யுட்கொண்ட உத்தமவசனங்களை அண்ணனுக் குரைக்கலாயினர்.

௧௩. ప్రసీద లంకేశ్వర రాక్షసేంద్ర ధర్మార్థయుక్తం వచనం శృణుష్వ। దూతా న వధ్యాస్సమయేషు రాజన్ సర్వేషు సర్వత్ర వదన్తి సన్తః॥

கரு. ப்ரஸீதலங்கேஶ்வரராக்ஷஸேந்த்ரதர்மார்த்தயுக்தம்வசநம்ஶ்ருணுஷ்வ।
தூதாநவத்யாஸ்ஸமயேஷுராஜந்ஸர்வேஷுஸர்வத்ரவதந்திஸந்த:॥

கரு. ப்ரஸீதலங்கேஶ்வரராக்ஷஸேந்த்ரதர்மார்த்தயுக்தம்வசநம்ஶ்ருணுஷ்வ।
தூதாநவத்யாஸ்ஸமயேஷுராஜந்ஸர்வேஷுஸர்வத்ரவதந்திஸந்த:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேலங்கேஶ்வர-ஹேராக்ஷஸேந்த்ர-ஓலங்காதிபதே- இராவ[ண!]		தூதா:	வார்த்தாஹரர்கள்
ப்ரஸீத	பிரஸன்னனுவாயாக	ஸர்வேஷு-ஸமயேஷு-ஸமஸ்தங்களான காலங்களிலும்	
தர்மார்த்தயுக்தம்	தர்மத்தோடுமர்த்தத்தோடுங்கூடின	ஸர்வத்ர	ஸமஸ்தவிடங்களிலும்
வசநம்-ஶ்ருணுஷ்வ	வார்த்தையை-கேளாய்	வத்யா:-ந	கொல்லத்தக்கினவர்-ஆகார்(என்று)
ஹேராஜந்	ஓபிரபுவே!	ஸந்த:-வதந்தி	ஸாதுக்கள்-சொல்லுகிறுர்கள்.

தா-ம்—ஹே ராஜேந்திரா, இலங்காதிபதே! கோபம்வேண்டாம், அவஸரப்படவேண்டாம், இளையவன்தானேயென்று என்மொழிகளை அகௌரவஞ்செய்யவேண்டாம். தர்மபரமும் அர்த்தகர்ப்பமாயுமுள்ள வென்வசனங்களைக் கொஞ்சம் செவியுற்று இப்பெருங்கோபத்தைத் தணிக்கக் கிருபைபுரியீர். பிரஸன்னவதனராய் எங்களையெல்லாம் கடாக்ஷிக்க வருள்செய்யீர். ஹே ராஜந்! நியாயமொன் றுரைக்கின்றனன், மன்னிக்கவேண்டும். தூதராய் வந்தோரை, எப்படிப்பட்ட காலதேசபேதங்களிருந்தபோதிலும், எப்பொழுதும் எவ்விடத்தும், எவ்விதவபராதங்கள் செய்தவிடத்தும் கொல்லக்கூடாதென ஸாதுக்களுரைப்பார். இத்தர்மவசனத்தை நீர் மானிக்கவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்றனன்.

௧௪. అసంశయం శత్రురయం ప్రవృద్ధః కృతం హ్యనేనాప్రియమప్రమేయం। న దూతవధ్యాం ప్రవదన్తి సన్తో దూతస్య దృష్టా బహవో హి దండాః॥

கச. அஸம்ஶயம்ஶத்ருரயம்ப்ரவ்ருத்த:க்ருதம்ஹ்யநேநாப்ரியமப்ரமேயம்।
நதூதவத்யாம்ப்ரவதந்திஸந்தோதூதஸ்யத்ருஷ்டாபஹவோஹிதண்டா:॥

கச. அஸம்ஶயம்ஶத்ருரயம்ப்ரவ்ருத்த:க்ருதம்ஹ்யநேநாப்ரியமப்ரமேயம்।
நதூதவத்யாம்ப்ரவதந்திஸந்தோதூதஸ்யத்ருஷ்டாபஹவோஹிதண்டா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அநேந-ஹி	இவனுல்-எக்காரணத்தால்	தூதஸ்ய	(நீதியறிந்தோர்களால்) தூதனுக்கு
அப்ரமேயம்-அப்ரியம்	- அதிகமான-அனிஷ்டமானது	பஹவ:-தண்டா:	அதிகங்களான-தண்டனைகள்
க்ருதம்	செய்யப்பட்டதோ	த்ருஷ்டா:	பார்க்கப்பட்டனவோ
அயம்	(அக்காரணத்தால்) இவன்	ஸந்த:	(அந்தகாரணத்தால்)ஸாதுக்கள்
ப்ரவ்ருத்த:-ஶத்ரு:	விருத்தியடைந்த-பகைவன்	தூதவத்யாம்	தூதவதத்தை
அஸம்ஶயம்-ஹி	ஸந்தேகமில்லை-எந்தகாரணத்தால்	நப்ரவதந்தி	சொல்வார்.

தா-ம்—இவன் தூதனுவனே, எமதந்தப்புரவனத்தை யழித்தனன், அக்ஷன் முதலானேரைக்கொன்று துன்பந்தந்தனன், எம்மை யவக்ஷியஞ்செய்திகழ்ந்தனன், இப்படிப்பட்டவன் வதார்கன்தரனென்பீரோ, ஹே ராக்ஷஸேந்திர! இவ்வளவு செய்தவனுயினும் தூதனுகவந்தவனுதலின், தூதசிக்ஷைக்காக விதிக்கப்பட்டிருக்கு மனேக தண்டனைகளு ளேதாவதொன்றைச் செய்யவேண்டுமல்லது வதத்தை விதிக்கலாகாது, தூதவதம் சாஸ்திரஸம்மதமல்ல, பெரியோரு மங்கீகரியார். இப்படி யெத்தருணத்திலுஞ் செய்யத்தகாத இவ்வதர்மத்தைச்செய்யத் துணியவேண்டாம்.

౧౫. వైరూప్యమంగేషు కశాభిఘాతో మౌణ్డ్యం తథా లక్షణసన్నిపాతః। ఏతాన్ హి దూతే ప్రవదన్తి దణ్డాన్ వధస్తు దూతస్య న నః శ్రుతోఽపి॥

கரு വൈരൂപ്യമംഗേഷു കശാഭിഘാതോ മൌണ്ഡ്യം തഥാ ലക്ഷണസന്നിപാതഃ।
ഏതാൻ ഹി ദൂതേ പ്രവദന്തി ദണ്ഡാൻ വധസ്തു ദൂതസ്യ ന നഃ ശ്രുതോഽപി॥

கரு. வைரூப்யமங்கேஷுகஶாபிகாதோமௌண்ட்யம்ததாலக்ஷணஸந்நிபாதঃ।
யேதாந்ஹிதூதேப்ரவதந்திதண்டாந்வதஸ்துதூதஸ்யநஶ்ருதோபி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸந்தঃ	ஸத்புருஷர்கள்	லக்ஷணஸந்நிபாதঃ	(தண்ட) அடையாளத்தைப்போடுவது முதலானவையான
தூதே	தூதனிடத்தில்	ஏதாந்-தண்டாந்	இந்த-தண்டனைகளை
அங்கேஷு	அவயவங்களில்	ப்ரவதந்தி	சொல்லுகிருர்கள்
வைரூப்யம்	விகாரத்தையாவது	தூதஸ்ய-வதஸ்து	தூதனுடைய - வதமோவென்ருல்
கஶாபிகாதঃ	கொறடாஅடியாவது	நஶ்ருதঃ	கேட்கப்படவில்லை.
மௌண்ட்யம்	மொட்டையாயாவது		
ததா	அப்படியே		

தா-ம்—ஹே ராக்ஷஸேந்திர! தூதர் துஷ்டராயிருந்தனராயின், அங்கவிகாரஞ்செய்வித்தல், கொறடா அடி அடித்தல், மொட்டையடித்தல், இப்படி அடையாளம் நிற்கும்படியான தண்டனை யேதாவது அவர்களுக்கு விதிக்கவேண்டுமென்று பெரியோர் சொல்லியிருக்கின்றனர், யாமும் கேட்டிருக்கின்றனம். ஹத்திசெய்யும்படி சாஸ்திரமும் விதிக்கவில்லை, பெரியோருஞ் சொல்லவில்லை, யாமுங் கேட்டதில்லை, எங்கும் நடந்ததில்லை. இதைக் கொஞ்சம் யோசியீர்.

౧౬. కథం చ ధర్మార్థవినీతబుద్ధిః పరావరప్రత్యయనిశ్చితార్థః। భవద్విధః కోపవశే హి తిష్ఠేత్ కోపం నియచ్ఛన్తి హి సత్త్వవన్తః॥

கசு. കഥം ച ധർമാർഥവിനീതബുദ്ധിഃ പരാവരപ്രത്യയനിശ്ചിതാർഥഃ।
ഭവദ്വിധഃ കോപവശേ ഹി തിഷ്ഠേത് കോപം നിയച്ഛന്തി ഹി സത്ത്വവന്തഃ॥

கசு. கதம்சதர்மார்த்தவிநீதபுத்திঃபராவரப்ரத்யயநிஶ்சிதார்த்தঃ।
பவத்விதঃகோபவஶேஹிதிஷ்டேத்கோபம்நியச்சந்திஹிஸத்வவந்தঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தர்மார்த்தவிநீதபுத்திঃ	தர்மத்திலுமர்த்தத்திலும் சிக்ஷிக்கப்பட்டபுத்தியுடையவனும்	கோபவஶே	கோபத்தினுடைய ஸ்வாதீனத்தில்
பராவரப்ரத்யயநிஶ்சிதார்த்தঃ	உத்கிருஷ்டாபக்ருஷ்டபரிஜ்ஞானநிச்சிதார்த்தமுடையவனுமான	திஷ்டேத்	இருந்தானுகில்
பவத்விதঃ	உன்னைப்போன்றவன்	ஸத்வவந்தঃ	உத்யோகமுடையோர்
		கோபம்-கதம்	கோபத்தை-எப்படி
		நியச்சந்தி	அடக்குவார்கள்.

தா-ம்—ஸத்குருசிக்ஷையாலும் ஸாதுக்களுபதேசத்தாலும் தர்மார்த்தங்களில் முதிர்ந்த ஞானமுடையவரும், காரியாகாரிய விவேகமுள்ள புத்திமான்களுமான தம்மைப்போன்ற லோகபரிபாலகர்களே ஸர்வபாபங்களுக்கு மடியான கோபத்திற்குப் பரவசராகி இவ்வித அதர்மத்தைச்செய்யத் துணிவாராகில், உத்தியோகங்களில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கு மற்ற ஸாமான்னியர் எவ்விதங் கோபத்தை யடக்குவார்.

౧౭. న ధర్మవాదే న చ లోకవృత్తే న శాస్త్రబుద్ధిగ్రహణేషు చాపి। విద్యేత కశ్చిత్తవ వీర తుల్యస్త్వం హ్యుత్తమః సర్వసురాసురాణామ్॥

கஎ. ന ധർമവാദേ ന ച ലോകവൃത്തേ ന ശാസ്ത്രബുദ്ധിഗ്രഹണേഷു ചാപി।
വിദ്യേത കശ്ചിത്തവ വീര തുല്യസ്ത്വം ഹ്യുത്തമഃ സർവസുരാസുരാണാം॥

கஎ. நதர்மவாதேநசலோகவ்ருத்தேநஶாஸ்த்ரபுத்திக்ரஹணேஷுசாபி।
வித்யேதகஶ்சித்தவவீரதுல்யஸ்த்வம்ஹ்யுத்தமஸ்ஸர்வஸுராஸுராணாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவீர	ஓசூர	ஶாஸ்த்ரபுத்திக்ரஹணேஷு-ஶாஸ்திரஜ்ஞானத்திலும்அதை	கிரகிப்பதிலும் இல்லை
தர்மவாதே	தர்மவிசாரத்தால்	த்வம்ஹி	நீயே
தவ-துல்யঃ	உனக்கு-ஸமானன்	ஸர்வஸுராஸுராணும்-ஸமஸ்தஸுராஸுரருக்குள்	
கஶ்சித்-நவித்யேத	ஒருவனும்-இல்லை	உத்தமঃ	சிரேஷ்டன்.
லோகவ்ருத்தேச	லௌகிகவியாபாரத்திலும்-இல்லை		

౧౮. న చాప్యస్య కపేః కాతే కంచిత్పశ్యామ్యహం గుణమ్। తేష్వయం పాత్యతాం దండో యైరయం ప్రేషితః కపిః॥

௧௮. ந சாப்யஸ்ய கபே: காதே கஞ்சித்பஶ்யாம்யஹம் குணம்।
தேஷ்வயம் பாத்யதாம் தண்டோ யைரயம் ப்ரேஷித: கபி:॥

௧௮. நசாப்யஸ்யகபே:காதேகம்சித்பஸ்யாம்ஹம்குணம்।
தேஷ்வயம்பாத்யதாம்தண்டோயைரயம்ப்ரேஷித:கபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	யான்	ப்ரேஷித:	அனுப்பப்பட்டானோ
அஸ்ய-கபே:-காதே	இந்த-வானரனுடைய-கொல்லுவதில்	தேஷு	அவர்களிடங்களில்
கஞ்சித்-குணம்	கொஞ்சம்-குணமும்	அயம்-தண்ட:	இந்த-வதரூபதண்டனையானது
நபஶ்யாமி	காண்கிலேன்	பாத்யதாம்	விதிக்கப்படட்டும்.
யை:-கபி:	எவர்களால்-வானரன்		

౧౯. సాధుర్వా యది వాఽసాధుః పరైరేష సమర్పితః। బ్రువన్ పరార్థం పరవాన్ న దూతో వధమర్హతి॥

௧௯. ஸாதுர்வா யதிவாஸாது: பரைரேஷ ஸமர்ப்பித:।
ப்ருவன் பரார்த்தம் பரவான் ந தூதோ வதமர்ஹதி॥

௧௯. ஸாதுர்வாயதிவாஸாது:பரைரேஷஸமர்ப்பித:।
ப்ருவன்பரார்த்தம்பரவான்நதூதோவதமர்ஹதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏஷ:	இவன்	பரார்த்தம்	இதரன்நிமித்தமாக
ஸாதுர்வா-அஸாதுர்வா-ஸாதுவாகிலும்-துஷ்டனாகிலும்		ப்ருவன்	பேசுகிறவன்
பரை:-ஸமர்பித:	சத்துருக்களால்- அனுப்பப்பட்டவன்	தூதம்	தூதவதத்தைகுறித்து
பரவான்	பராதீனனாக	நார்ஹதி	தக்கவனல்ல.

(௧௭-மு-௧௯-ல்) தா-ம்—ஹே நிசாசரேந்திர! தர்மவிசாரஞ்செய்வதிலும், லோகவியவஹாரக்கியானத்திலும், சாஸ்திரவிஷயக்கிரகணத்திலும் உமக்கு ஸமானரொருவருமில்லே. நீர் ஸர்வவேதசாஸ்திரக்கியன், ஸர்வதர்மக்கியன், தத்வக்கியன், ஸர்வவிஷயக்கிரகணசக்தன், அதிதீக்ஷ்ணபுத்திமான், இவ்விஷயத்தில் தேவாஸுரரிலுமுமக்குத் துல்லியரில்லே. இவ்வளவு சிலாக்கியகுணமுள்ளவர் தூதவதஞ்செய்வது மஹா அநுசிதம். அது சாஸ்திரஸம்மதமோ, தர்மத்திற்கடுத்ததோ, இராஜநீதியோடொவ்வினதோ, லோகவியவஹாரத்திற் கிசைந்ததோ, அல்லது புத்திமானகளாவது அங்கீகரிக்கத்தகுந்ததோ? ஹே ராஜந்! உமக்குத் தெரியாததொன்றில்லே, உம்மினுஞ் சிறந்தவரிவ்வுலகிலில்லே, இக்காரியத்திற்கு எங்கு ஸமாதானம்? இவ்வானரன் வரலாற்றைக் கொஞ்சம் விசாரிப்போம். இவன் யாவன்? இவன் மிகக் கொடியனென்றீரே, இவனுடைய ஸாதுத்துவத்தையும் அஸாதுத்துவத்தையும் எவ்விதம் நிர்ணயித்தீர்? இவனிங்கு செய்த கிருத்தியங்களாலும், இவ்விடத்திற்பேசிய விஷயங்களாலுமல்லவோ நிர்த்தாரணஞ்செய்தீர். அப்படிசெய்வது தகாது. இவனிங்கு செய்த யாவும் ஸ்வப்பிரயோஜனார்த்தமாகவோ செய்தனன்? இவனே யேவியவர்க்காகவன்றோ இங்கருட்பிரவேசித்து வனபங்கஞ்செய்து இராக்ஷஸவீரரை மர்த்தித்து உம்மிடத்திலு மபராதப்பட்டனன். இவன் பராதீனன், பிறர் ஏவியதா லிங்குவந்தவன், தன்னிமித்தம் யாதொன்றுஞ் செய்தவனல்ல. ஆகையா லிவனைத் தண்டிப்பது தர்மவிரோதமாவதுந்தவிர உமது வீரலக்ஷணத்திற்குக் குறைவாகும். நீர் சுத்தவீரனாயின், சத்துருஹந்தாவென்ப துண்மையாயின், இவ்வானரனைப் பிரேரேபித்த மூலப்புருஷரை யுத்தத்திற்குப் பலாத்கரித்து அவர்களுக்கு இவன்விஷயத்திலுந் தேசித்த தண்டத்தை விதியும். அப்படிசெய்யாது இத்தூதனைப்பிடிக்க முயலுவது அதர்மத்திற்குளெல்லாம் பெருத்த அதர்மமாகும்.

౨౦. అపిచాస్మిన్ హతే రాజన్నాన్యం పశ్యామి ఖేచరమ్। ఇహ యః పునరాగచ్ఛేత్ పరం పారం మహోదధేః॥

௨௦. அபிசாஸ்மின் ஹதே ராஜன்னான்யம் பஶ்யாமி கேசரம்।
இஹ ய: புனராகச்சேத் பரம் பாரம் மஹோததே:॥

௨௦. அபிசாஸ்மிந்ஹதேராஜந்நான்யம்பஸ்யாமிகேசரம்।
இஹய:புநராகச்சேத்பரம்பாரம்மஹோததே:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அபிச-ஹேராஜந்	பின்னையும்-ஓராஜனே!	புந:-ஆகச்சேத்	மறுபடி-வருவனோ
அஸ்மிந்-ஹதே	இவன்-அடிக்கப்பட்டவளவில்	அந்யம்	(அப்படிப்பட்ட) வேறொருவனை
இஹ-ய:-மஹோததே:-இங்கு-எவன்- ஸமுத்திரத்தினுடைய		கேசரம்	ஆகாசஸஞ்சாரியாக
பரம்-பாரம்	பெரியதான-இக்கரையை (க்குறித்து)	நபஶ்யாமி	காண்கிலேன்.

౨౧. తస్మాన్నాస్య వధే యత్నః కార్యః పరపురంజయ। భవాన్ సేంద్రేషు దేవేషు యత్నమాస్థాతుమర్హతి॥

௨௧. தஸ்மான்னாஸ்ய வதே யத்ன: கார்ய: பரபுரஞ்ஜய।
பவான் ஸேந்த்ரேஷு தேவேஷு யத்னமாஸ்தாதுமர்ஹதி॥

உக. தஸ்மாக்காஸ்யவதேயத்நஃகார்யஃபாபுரஞ்ஜய।
பவாந்ஸேந்த்ரேஷு-தேவேஷு-யத்நமாஸ்த்தாதுமர்ஹஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேபாபுரஞ்ஜய	ஒசத்துருவையழிப்பவனே!	அர்ஹஸி	தகுந்தவனுகிருய்
பவாந்-ஸேந்த்ரேஷு -	நீ-இந்திரனேடுகூடின	தஸ்மாத்-அஸ்ய	ஆகையால்-இவனுடைய
தேவேஷு	தேவதைகளிடங்களில் [கும்	வதே-யத்நஃ	கொல்லுவதில்-பிரயத்தினமானது
யத்நம்-ஆஸ்த்தாதும்	யுத்தப்பிரயத்தினத்தை-அடைவதற்	நகார்யஃ	(உன்ஞல்) செய்யத்தக்கதல்ல

౨౨. అస్మిన్వినష్టే నహి దూతమన్యం పశ్యామి యస్తౌ నరరాజపుత్రౌ। యుద్ధాయ యుద్ధప్రియ దుర్వినీతావుద్యోజయేద్దీర్ఘపథావరుద్ధౌ॥

உஉ. 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌨𑌹𑌿 𑌦𑍂𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌨𑌰𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌।
𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌾𑌵𑍁𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌪𑌥𑌾𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌॥

உஉ. அஸ்மிந்விநஷ்டேநஹிதூதமந்யம்பஸ்யாமிபஸ்தௌநரராஜபுத்ரௌ।
யுத்தாயயுத்தப்ரியதுர்விநீதாவுத்யோஜயேத்தீர்க்கபதாவருத்தௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸ்மிந்-விநஷ்டே	இவன்-மாளாகின்றவளவில்	தௌ	அந்தஇராமலக்ஷ்மணுனை
ஹேயுத்தப்ரிய	வாராய்போரிலஇஷ்டமுடையவனே!	யுத்தாய-யஃ	போரையும்பொருட்டு-எவன்
துர்விநீதௌ	குரூரர்களும்	உத்யோஜயேத்	ஏவுவனே (அப்படிப்பட்ட)
தீர்க்கபதாவருத்தௌ -தீர்க்கமார்க்கத்தால் தடைபட்டிருப்ப		அந்யம்	இதானுன
நரராஜபுத்ரௌ	இராஜகுமாரர்களுமான [வர்களும்	தூதம்-நபஸ்யாமி	தூதனே-காணேன்.

(உ0-மு-உஉ-ல்) தா-ம்—ஹே ராஜேந்திர! இவ்வானரனைக் கொல்லாமலிருப்பதற்கு வேறுகாரணமுண்டு. இவனதிபலவான், மிகச் சதுரன், தன் பிரபுநிமித்தம் இப்பெருங்கடல் தாண்டி யிங்குவந்தனன். இவன் இங்கு மரித்துவிட்டனனுயின் இவ்விடமறிந்துவரத் தகுந்தவன் யாவனுளன், நூறுயோசனைதூரம் ஆகாசகமனஞ்செய்து இக்கடல் தாண்டவல்லவன் எங்குளன். நீயோ மஹாசூரன், ஸர்வசத்துருஸம்ஹர்த்தா, தேவராஜாவோடு அமரரோ வந்தெதிர்த்தபோதிலும் அவர்களோடும் யுத்தஞ்செய்ய சக்தன், தேவராஜாவையுஞ் சிறைப்படுத்தவல்ல விக்கிரமமுள்ள நீ இப்பொழுதிவ்வானரனைக் கொன்றுவிடின், உனக்கு விரோதிகளும் துஷ்டஸ்வபாவ முள்ளவருமான இராமலக்ஷ்மணரோடு யுத்தம்நேரிடாது. இவனை உயிரோடு விடின் இவன் ஸமுத்திரத்தினக்கரையில் வெகுதூரத்திலுள்ள இராமலக்ஷ்மணரிடஞ்சேர்ந்து அவர்களோடிந்த விருத்தாந்தங்களைச்சொல்லி யுத்தத்திற்குத் தூண்டி அவர்களை இங்குகொண்டு சேர்ப்பான். இல்லாவிடி லவர்கள் இங்குவர முடியாது. உனக்கு மவர்க்கும் யுத்தம் நேரிடாது. அவர்களுடைய கர்வத்தையும் கொட்டத்தையுமடக்க ஸமயம்வாய்க்காது. யுத்தத்திற் பிரியங்கொண்ட ஹே வீர! நெடுநாள் யுத்தமில்லாது கொழுத்திருக்கு முனது தோள்வலிக்கிசைந்த வீரர் கிடைப்பார். பிரபல யுத்தஞ்செய்யலாம். ஜயத்துவஜத்தை மறுபடி நாட்டலாம். மூவுலகும் "ஜயவிஜயீபவ" என்றுன்னைக் கொண்டாடுவதைக் கேட்கலாம். இவை யெல்லாம் யோசிக்குமளவில் இவ்வானரனை வதஞ்செய்வது அயுக்தமெனக் காண்கிறது.

౨౩. పరాక్రమోత్సాహమనస్వినాం చ సురాసురాణామపి దుర్జయేన। త్వయా మనోనందన నైరృతానాం యుద్ధాయతిర్నాశయితుం న యుక్తా॥

உ௩. 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌨। [[illegible]॥
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾॥

உ௩. பராக்ரமோத்ஸாஹமநஸ்விநாஞ்சஸுராஸுராணமபிதுர்ஜயேந।
த்வயாமநோநந்தநநைர்ருதாநாம்யுத்தாயதிர்நாஸயிதும்நயுக்தா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பராக்ரமோத்ஸாஹமநஸ்விநாம்-பராக்ரமத்தாலும் உத்ஸாஹத்தாலும் நல்லமனதுடைய		த்வயா	உன்ஞல்
		மநோநந்தநநைர்ருதாநாம்-மனதைக்களிப்பிக்கும்படியானவரா	
ஸுராஸுராணமபி	தேவாஸுரருக்குக்கூட	யுத்தாயதிஃ	யுத்தத்தின் லாபம் [க்கர்களுக்கு
துர்ஜயேந	கஷ்டத்தால் ஜயிக்க சக்கியனுன	நாஸயிதும்-நயுக்தா	அழிப்பதற்கு யுக்தமாகாது.

தா-ம்—பராக்கிரமத்தாலும் உத்ஸாகத்தாலுங் கொழுத்து ஸந்தோஷஹிருதயராய்த்திரிகிற தேவாஸுரராலும்வெல்ல வசக்கியனுன ஹேராவணேசுவர! சூரராயிருப்போர் யுத்தமெப்பொழுதுநேரிடப்போகிறதென்று தோள்தட்டி யிருப்பாரன்றே! யுத்தத்தி லவர்களுக்குள்ள ஸந்தோஷத்தை நீ நன்குறியதிவாய். உனது படாக்களோ மஹாரணதீரர், இராமயுத்தத்தை மிக ஆவலுட னெதிர்பார்த்திருக்கின்றனர். இத்தூதனை யிங்கழித்துவிட்டாயாகில் இராமலக்ஷ்மணு ளிங்குவந்துசேரார், யுத்தம்நேரிடாது,உனது சூரர்க்கு வாய்த்த ஸமயம் போய்விடுகிறது. இவ்வித மேன்செய்யவேண்டும், அவர்களுடைய ஸந்தோஷத்தையு மேன் கெடுக்கவேண்டும். மஹாசூரனுய், யுத்தப்பிராப்தியில் சூரர்க்குள்ள ஸந்தோஷத்தை யறிந்தவனுன நீயே இவ்வண்ணஞ் செய்யத்தகுமோ!

౨౪. హితాశ్చ శూరాశ్చ సమాహితాశ్చ కులేషు జాతాశ్చ మహాగుణేషు। మనస్వినశ్శస్త్రభృతాం వరిష్ఠాః కోట్యగ్రశస్తే సుభృతాశ్చ యోధాః॥

௨௪. [illegible]

௨௪. ஹிதாஶ்சஶூராஶ்சஸமாஹிதாஶ்சகுலேஷுஜாதாஶ்சமஹாகுணேஷு।
மநஸ்விநஶ்ஶஸ்த்ரப்ருதாம்வரிஷ்டா:கோட்யக்ரதஸ்தேஸுப்ருதாஶ்சயோதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹிதாஶ்ச-ஶூராஶ்ச	மேன்மைசெய்பவர்களும் சூரர்களும்	ஶஸ்த்ரப்ருதாம்-வரிஷ்டா:-சஸ்திரமுடையோருக்குள்-சிறந்த [வரும்	
ஸமாஹிதாஶ்ச	ஸமாதானமடைந்தவர்களும்	கோடி	அனேகர்களும்
மஹாகுணேஷு	வெகு குணமுடையவர்களும்	ஸுப்ருதா:	நன்றாய் வகிக்கக்கூடினவர்களுமான
குலேஷு-ஜாதாஶ்ச	குலங்களில்-உண்டானவர்களும்	யோதா:	படர்கள்
மநஸ்விந:	நல்ல மனமுடையவர்களும்	தே-அக்ரத:	உன்னுடைய-முன்பு(இருக்கிறார்கள்)

౨౫. తదేకదేశేనబలస్యతావత్కేచిత్తవాదేశకృతోఽభియాంతు। తౌ రాజపుత్రౌ వినిగృహ్యమూఢౌ పరేషుతే భావయితుంప్రభావమ్॥

௨௫. [illegible]

௨௫. ததேகதேஶேநபலஸ்யதாவத்கேசித்தவாதேஶக்ருதோபியாந்து।
தௌராஜபுத்ரௌவிநிக்ருஹ்யமூடௌபரேஷுதேபாவயிதும்ப்ரபாவம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்	ஆகையால்	தே-ப்ரபாவம்	உன்னுடைய-மஹிமையை
தவ-ஆதேஶக்ருத:	உன்னுடைய-ஆஜ்ஞையைச் செய்யும்	பரேஷு	பகைவர் பக்கலில்
கேசித்	சிலபடர்கள்	பாவயிதும்	பிரகாசிப்பிக்கைக்கு
மூடௌ	அவிவேகிகளான	பலஸ்ய ஏகதேஶேந	ஸைன்னியத்தினுடையஓர்பாகத்தோடுகூட
தௌ-ராஜபுத்ரௌ	அந்த-தசரதபுத்திரரை		
விநிக்ருஹ்ய	திரஸ்கரித்து	தாவத் அபியாந்து	இப்பொழுது-எதிர்போகட்டும்.

(உச-மு-உரு-ல்) தா-மு—ஹே லங்காதிபதே! உன் ஸந்நிதியில் அநேக ராக்ஷஸவீரரிருக்கின்றனர். உனக்கு ஹிதத்தையே செய்யத்தக்கவரனேகர், உனது க்ஷேமத்தையும் பெருமையையுமே கோருகிறவரனேகர், எக்காரியத்தையும் ஜயத்துடன் செய்யத்தகுந்தவரனேகர், உத்தமகுலத்திற்பிறந்த நன்மனமுடைய ஸத்குணவான்களனேகர், ஸகலசாஸ்திரங்களுமுணர்ந்த பெரியோர்களனேகர், இப்படிப்பட்டவர் கோடிக்கணக்காக உன்னெதிரிலேயே யிருக்கின்றார்கள். அவர்களுள் உனதாக்ஞையைத் தடையின்றி செய்யவல்ல சில படர்களை, இவ்விதம் தூதனை யனுப்பி அவமதித்த அந்த மதிகெட்ட ராமலக்ஷ்மணரிடத்தி லனுப்பி அவர்களை யவமதித்து உனது பெருமையையும் பிரதாபத்தையும் விளம்பரஞ் செய்துவரும்படி அனுப்பாய்.

౨౬. నిశాచరాణామధిపోఽనుజస్య విభీషణస్యోత్తమవాక్యమిష్టమ్। జగ్రాహ బుద్ధ్యా సురలోకశత్రుర్మహాబలో రాక్షసరాజముఖ్యః॥

௨௬. [illegible]

௨௬. நிஶாசராணமதிபோநுஜஸ்யவிபீஷணஸ்யோத்தமவாக்யமிஷ்டம்।
ஜக்ராஹபுத்த்யாஸுரலோகஶத்ருர்மஹாபலோராக்ஷஸராஜமுக்ய:॥

[illegible]

---

* [illegible]

இந்த சுலோகங்கள் வால்மீகி ப்ரோக்தமல்லவென்று வியாக்யானங்களில் தள்ளியிருப்பதால் பதவுரை முதலானவை எழுதப்படவில்லை.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிஶாசராணாம்-அதிப:-	அரக்கருக்குள்-தலைவனும்	அநுஜஸ்ய-விபீஷணஸ்ய -	தனக்கிளையவனை - விபீஷணனுடைய
ஸுரலோகஶத்ரு:	தேவலோகத்திற்குப் பகைவனும்	இஷ்டம்	பிரியமும்
மஹாபல:	வெகு பலமுடையவனுமான	உத்தமவாக்யம்	ஸ்ரேஷ்டமுமான வாக்கியத்தை
ராக்ஷஸராஜமுக்ய:	ராக்ஷஸதத்தலைவர்களில் முக்கியனை (இராவணன்)	புத்வா-ஜக்ராஹ	அறிந்து-கிரஹித்தான்.

தா-ம்—தேவசத்துருவும் அரக்கர்கோனும் அமிதபலவானுமான அத்தசகண்டகன், அனுஜனை விபீஷணன் அதிவினயத்துடன் தனது க்ஷேமத்தைக்கோரி யுரைத்த உத்தமவசனங்களைச் செவியுற்று அதிலுள்ள ஹிதத்தையும் நீதியையும் கிரகித்துக்கொண்டனன்.

ஸக்மநோரஞ்ஜநீநாமத்ராவிடவ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

ஐம்பத்திரண்டாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

ஐம்பத்துமூன்றாவதுஸர்க்கம்.

౧. తస్య తద్వచనం శ్రుత్వా దశగ్రీవో మహాబలః। దేశకాలహితం వాక్యం భ్రాతురుత్తరమబ్రవీత్॥

௧. 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍।

௧. தஸ்யதத்வசநம்ஶ்ருத்வாதஸக்ரீவோமஹாபல:।
தேஸகாலஹிதம்வாக்யம்ப்ராதுருத்தரமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபல:	வெகுபலமுடைய	தேஸகாலஹிதம்	தேசகாலத்தில் மேன்மையைச் செய்யத்தக்க
தஸக்ரீவ:	இராவணன்	ப்ராது:-வாக்யம்	உடன்பிறந்தவனுடைய-வாக்கியத்தை (குறித்து)
தஸ்ய	அவ்விபீஷணனுடைய	உத்தரம்-அப்ரவீத்	பதில்-உரைத்தனன்.
தத்-வசநம்	அந்த-வார்த்தையை		
ஶ்ருத்வா	கேட்டு		

தா-ம்—அதிபலவானை அத்தசக்கிரீவன் தேசகாலங்களுக்குசிதமாகவுரைத்த தம்பியினது வாக்கியத்தைக்கேட்டு அதற்குப் பிரதியுரைக்க வாரம்பித்தனன்.

౨. సమ్యగుక్తం హి భవతా దూతవధ్యా విగర్హితా। అవశ్యం తు వధాదన్యః క్రియతామస్య నిగ్రహః॥

௨. 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌦𑍂𑌤𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌾।
𑌅𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌧𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃॥

௨. ஸம்யகுக்தம்ஹிபவதா தூதவத்யாவிகர்ஹிதா।
அவஶ்யம்துவதாதந்ய:க்ரியதாமஸ்யநிக்ரஹ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பவதா	உன்னால்	அஸ்ய-வதாத்	இவனுக்கு-வதத்தைக்காட்டிலும்
தூதவத்யா-விகர்ஹிதா-	தூதவதமானது-நிந்திக்கத்தக்கினது (என்கிற வார்த்தையானது) நன்றாக	அந்ய:-நிக்ரஹ:	வேறான-அவமானமானது
ஸம்யக்		அவஶ்யம்	முக்கியமாக
உக்தம் ஹி	சொல்லப்பட்டதன்றோ	க்ரியதாம்	செய்யப்படட்டும்.

தா-ம்—ஹே விபீஷண! தூதவதம் செய்வது அதர்மமென்றுரைத்தனையல்லவா? அது நன்றாகச் சொல்லப்பட்டது, அதனது நீதியை யான் ஒத்துக்கொண்டனன். ஆகையால் இவ்வானரனைக் கொல்லவேண்டாம். எமக்கிவ்வளவு அநிஷ்டத்தையும் துன்பத்தையும் அவமானத்தையும் விளைத்த இப்பொல்லாக் குரங்கைத் தண்டனையின்றி விடக்கூடாது. ஏதாவதவமான மவசியம் செய்யவேண்டும்.

3. కపీనాం కిల లాంగూలమిష్టం భవతి భూషణమ్। తదస్య దీప్యతాం శీఘ్రం తేన దగ్ధేన గచ్ఛతు॥

௩. 𑌕𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌲 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍।
𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍁॥

௩. கபீநாம்கிலலாங்கூலமிஷ்டம்பவதிபூஷணம்।
ததஸ்யதீப்யதாம்ஶீக்ரம்தேநதக்தேநகச்சது॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபீநாம்	குரங்குகளுக்கு	தத்-அஸ்ய-ஶீக்ரம்	ஆகையால்-இவனுடைய வால்-விரைவாக
லாங்கூலம்-இஷ்டம்-பூஷணம் -	வாலானது-பிரியமான-ஆபரணமாக	தீப்யதாம்	கொளுத்தப்படட்டும்
		தக்தேந-தேந	கொளுத்தப்பட்ட-அவ்வாலோடே
பவதி	ஆகிறது (ஆகையால்)	கச்சது	போகட்டும்.

தா-ம்—குரங்குகளுக்கு வாலில் அதிகபிரியம். அது அவைகளுடைய அலங்காரவிசேஷம், அதற்கேதாவது குறைசெய்யின் அதோர் பெருத்த அவமானமாகும். ஆகையால் இக்குரங்கின் வாலைக் கொளுத்திவிடுங்கள். கொளுத்தப்பட்ட வாலோடு திரும்பிச்செல்லட்டும்.

౪. తతః పశ్యంత్విమం దీనమంగవైరూప్యకర్శితమ్। సమిత్రజ్ఞాతయస్సర్వే బాంధవాస్ససుహృజ్జనాః॥

௪. ததஃ பஶ்யந்த்விமம் தீநமங்கவைரூப்யகர்ஶிதம்।
ஸமித்ரஜ்ஞாதயஸ்ஸர்வே பாந்தவாஸ்ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநாஃ॥

௪. ததஃபஶ்யந்த்விமம்தீநமங்கவைரூப்யகர்ஶிதம்।
ஸமித்ரஜ்ஞாதயஸ்ஸர்வேபாந்தவாஸ்ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநாஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-ஸமித்ரஜ்ஞாதயஃ	பிறகு-மித்துருக்களோடும் தாயாதிகளோடும் கூடினவரும்	அங்கவைரூப்யகர்ஶிதம் -	அங்கவிகாரத்தால் தூஷிக்கப்பட்டவனும்
ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநாஃ	நல்ல மனதோடு கூடினவருமான	தீநம்	(அதனால்) உத்ஸாஹமற்றவனுமான
ஸர்வே-பாந்தவாஃ	ஸமஸ்தர்களுமான-பந்துக்கள்	இமம்-பஶ்யந்து	இவனை-பார்க்கட்டும்.

தா-ம்—இவனிவ்வித மவமானப்பட்டவளவில், இவனுக்கந்தியந்தம் ஆப்தரான ஸுஹ்ருத்துக்களும் ஞாதிவர்க்கத்தவரும் இன்னம் மற்றவரும் இவனுக்கு நேரிட்ட அங்கவிகாரத்தையும் இவனது தைன்யத்தையும் பார்க்கட்டும்.

౫. ఆజ్ఞాపయద్రాక్షసేంద్రః పురం సర్వం సచత్వరమ్। లాంగూలేన ప్రదీప్తేన రక్షోభిః పరిణీయతామ్॥

௫. ஆஜ்ஞாபயத்ராக்ஷஸேந்த்ரஃ புரம் ஸர்வம் ஸசத்வரம்।
லாங்கூலேந ப்ரதீப்தேந ரக்ஷோபிஃ பரிணீயதாம்॥

௫. ஆஜ்ஞாபயத்ராக்ஷஸேந்த்ரஃபுரம்ஸர்வம்ஸசத்வரம்।
லாங்கூலேநப்ரதீப்தேநரக்ஷோபிஃபரிணீயதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேந்த்ரஃ	இராவணன்	ஸசத்வரம்	நாற்சந்தியோடுகூடினதும்
ரக்ஷோபிஃ	இராக்ஷதரால்	ஸர்வம்-புரீம்	ஸமஸ்தமுமான-பட்டணத்தை
ப்ரதீப்தேந-லாங்கூலேந-கொளுத்தப்பட்ட-வாலோடுகூடின (இவன்)		பரிணீயதாம்	அடைவிப்பிக்கப்படட்டும்
		ஆஜ்ஞாபயத்	(என்று) ஆஜ்ஞாபித்தனன்.

தா-ம்—இவ்வானரனது வாலிற் றீயிட்டு அக்கோலத்துட னிவனை இந்நகரமுழுதும் வீதிகள்தோறும் ஒரு சந்துந் தவறாது ஸகல ஜனங்களும் பார்க்கும்படி கொண்டுபோங்களென்று அங்கிசாசரேந்திரன் தனது படர்களுக் காக்கியாபித்தனன்.

౬. తస్య తద్వచనం శ్రుత్వా రాక్షసాః కోపకర్శితాః। వేష్టయంతి స్మ లాంగూలం జీర్ణైః కార్పాసికైః పటైః॥

௬. தஸ்ய தத்வசநம் ஶ்ருத்வா ராக்ஷஸாஃ கோபகர்ஶிதாஃ।
வேஷ்டயந்தி ஸ்ம லாங்கூலம் ஜீர்ணைஃ கார்பாஸிகைஃ படைஃ॥

௬. தஸ்யதத்வசநம்ஶ்ருத்வாராக்ஷஸாஃகோபகர்ஶிதாஃ।
வேஷ்டயந்திஸ்மலாங்கூலம்ஜீர்ணைஃகார்பாஸகைஃபடைஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸாஃ	அரக்கர்கள்	லாங்கூலம்	(ஹநுமானுடைய) வாலை
தஸ்ய	அவ்விராவணனுடைய	ஜீர்ணைஃ-கார்பாஸகைஃ-	பழம்பதுகளும்- பஞ்ஜுகளின்ஸம்பந்தமுமான
தத்-வசநம்-ஶ்ருத்வா	அந்த-வாக்கியத்தை-கேட்டு	படைஃ	வஸ்திரங்களினால்
கோபகர்ஶிதாஃ	கோபத்தோடு கூடினவர்களாக	வேஷ்டயந்திஸ்ம	சுற்றினார்கள்.

౭. సంవేష్ట్యమానే లాంగూలే వ్యవర్ధత మహాకపిః। శుష్కమింధనమాసాద్య వనేష్వివ హుతాశనః॥
తైలేన పరిషిచ్యాథ తేఽగ్నిం తత్రాభ్యపాతయన్।

௭. ஸம்வேஷ்ட்யமாநே லாங்கூலே வ்யவர்தத மஹாகபிஃ।
ஶுஷ்கமிந்தநமாஸாத்ய வநேஷ்விவ ஹுதாஶநஃ॥
தைலேந பரிஷிச்யாத தேऽக்நிம் தத்ராப்யபாதயந்।

௭. ஸம்வேஷ்ட்யமாநேலாங்கூலேவ்யவர்த்ததமஹாகபிஃ।
ஶுஷ்கமிந்தநமாஸாத்யவநேஷ்விவஹுதாஶநஃ॥
தைலேநபரிஷிச்யாததேக்நிம்தத்ராப்யபாதயந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லாங்கூலே-ஸம்வேஷ்ட்யமாநே-வாலானது-சுற்றப்பட்ட வஸ்த்ரங்களில்	[வில்	வ்யவர்த்தத	விருத்தியடைந்தார்
வஸ்த்ரைர்	காடுகளில்	அத-தே	பிறகு-அவ்வரக்கர்கள்
ஶுஷ்கம்-இந்தநம்-ஆஸாத்ய-உலர்ந்த-கட்டையை-அடைந்து		தத்ர-தைலேந-பரிஷிச்ய-அவ்வாலில்-எண்ணெயினால்-நடவி	
ஹுதாஶந இவ	அக்கினியானவன் போல்	அக்நிம்	அக்கினியை
மஹாகபிஃ	அப்பெருவானரர்	அப்யபாதயந்	வைத்தார்கள்.

(சு-மு-எ-ல்) தா-ம்—இவ்விதமுரைத்த இராவணனது வசனத்தைக்கேட்டவளவில் அவ்விராக்ஷஸபடர்கள் உடனே உக்கிரஸ்வரூபிகளாயினர், ஹநுமானைப்பார்த்து மிகவுங் கோபித்தனர். அவரது வாலில், ஆக்கியாப்பிரகாரம், கிழிந்த பஞ்சுவிகாரமான கந்தல்களைச்சுற்றிப் பிறகு தைலத்தில் நனைத்து அக்கினியை மூட்டிவிட்டனர். அரக்கர் தனக்கவமான மிழைத்ததைப்பார்த்து ஹநுமான் உலர்ந்த காட்டிற்பிடித்த அக்கினிபோல் கோபத்திமூண்டு ஜவலித்து விர்த்தியாயினர்.

౮. లాంగూలేన ప్రదీప్తేన రాక్షసాంస్తానపాతయత్ ॥ రోషామర్షపరీతాత్మా బాలసూర్యసమాననః।

அ லாங்கூலேந ப்ரதீப்தேந ராக்ஷஸாம்ஸ்தாநபாதயத்॥
ரோஷாமர்ஷபரீதாத்மா பாலஸூர்யஸமாநந:।

அ. லாங்கூலேநப்ரதீப்தேநராக்ஷஸாம்ஸ்தாநபாதயத்॥
ரோஷாமர்ஷபரீதாத்மாபாலஸூர்யஸமாநந:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஸ:)	(அவ்வநுமான்)		முகமுடையவராக
ரோஷாமர்ஷபரீதாத்மா-ரோஷத்தாலும்கோபத்தாலும் வியாப்தமான மனமுடையவராதலால்		தாந்-ராக்ஷஸாந்	அந்த-அரக்கரை
		ப்ரதீப்தேந-லாங்கூலேந-எரிந்துகொண்டிருக்கிற-வாலினால்	
பாலஸூர்யஸமாநந:	உதயவாதித்தியனோடு ஸமானமான	அபாதயத்	தள்ளினர்.

தா-ம்—மிகக்கோபத்தோடும் ரோஷத்தோடும் பாலஸூரியமண்டலம்போல் ஜ்வலிக்கிற ஹநுமான் திமுற்றிக் கொழுந்துவிட்டெரியும் தன் வாலினால் அவ்விராக்ஷஸரை யடித்துத்தள்ளினர்.

౯ లాంగూలం సంప్రదీప్తం తద్ద్రష్టుం తస్య హనూమతః ॥ సహస్త్రీబాలవృద్ధాశ్చ జగ్ముః ప్రీతా నిశాచరాః।

கூ. லாங்கூலம் ஸம்ப்ரதீப்தம் தத்த்ரஷ்டும் தஸ்ய ஹநூமத:॥
ஸஹஸ்த்ரீபாலவ்ருத்தாஶ்ச ஜக்மு: ப்ரீதா நிஶாசரா:।

கூ. லாங்கூலம்ஸம்ப்ரதீப்தம்தத்ரஷ்டும்தஸ்யஹநூமத:॥
ஸஹஸ்த்ரீபாலவ்ருத்தாஶ்சஜக்மு:ப்ரீதாநிஶாசரா:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிஶாசரா:-ஸஹஸ்த்ரீபாலவ்ருத்தா:-அரக்கர்-ஸ்த்ரீபாலவிருத்தர்களோடு கூடினவர்களாகவும்		தஸ்ய-ஹநூமத:	அவ்வநுமானுடைய
		லாங்கூலம்	வாலை
ப்ரீதாஶ்ச	ஸந்தோஷமுடையவராய்க்கொண்டு	த்ரஷ்டும்	பார்ப்பதற்கு
ஸம்ப்ரதீப்தம்	எரிந்துகொண்டிருக்கிற [ம்	ஜக்மு:	போனர்.

தா-ம்—அப்பெருநகரி லவ்வளவு அகிருத்தியஞ்செய்த அப்பெருங்குரங்கு பிடிபட்டுத் தீப்பிடித்த வாலுடன் தெருசுற்றிவருகிறதெனக்கேட்டு அந்நகரிலுள்ள ஸகலராக்ஷஸரும ஸ்திரீ பாலவிருத்தரோடு மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் ஹநுமானை பார்க்குநிமித்தம் மேல்விழுந்தோடி வந்தனர்.

౧౦. స భూయస్సంగతైః క్రూరై రాక్షసైర్హరిసత్తమః ॥ నిబద్ధః కృతవాన్ వీరస్తత్కాలసదృశీం మతిమ్।

௧௦. ஸ பூயஸ்ஸங்கதை: க்ரூரை ராக்ஷஸைர்ஹரிஸத்தம:॥
நிபத்த: க்ருதவாந்வீரஸ்தத்காலஸத்ருஶீம் மதிம்।

௧௦. ஸபூயஸ்ஸங்கதை:க்ரூரைராக்ஷஸைர்ஹரிஸத்தம:॥
நிபத்த:க்ருதவாந்வீரஸ்தத்காலஸத்ருஶீம்மதிம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர:-ஸ:-ஹரிஸத்தம:	சூரரான-அந்த-ஹநுமான்	நிபத்த:	கட்டப்பட்டவராக
பூய:	மறுபடியும் [மான-அரக்கரால்	தத்காலஸத்ருஶீம்	அக்காலத்திற்குசிதமான
ஸங்கதை:-க்ரூரை:-ராக்ஷஸை:-ஒன்றுசேர்ந்தவரும்-காதுகரு		மதிம்-க்ருதவாந்	புத்தியை (பின்வருமாறு) செய்தனர்.

தா-ம்—மஹாசூரனான அந்த ஹநுமானை அக்குரூரவரக்கர் மறுபடி ஹிம்ஸித்தனர். வாலிற்றீயிட்டனர், வாலினாலடித்துத்தள்ளியும் புறம்போகாது வந்துமேல்விழுந்து பீடித்தனர். முன்னொருதரமிவர்கட்டிற்கிசைந்து இராவணஸம்வாதமாகிற பெருத்த காரியமுடிந்தது. இப்பொழுது மப்படியிருந்தால் இன்னமேதாவது பெருங்காரியம் ஸாதிக்கலாகுமென்று அவர்கள் கிர்ப்பந்தத்திற் கிசைந்து தத்காலோசிதமானதோர் யோசனையைச்செய்தனர்.

౧౧. కామం ఖలు న మే శక్తా నిబద్ధస్యాపి రాక్షసాః॥
౧౨. ఛిత్త్వా పాశాన్ సముత్పత్య హన్యామహమిమాన్ పునః। యది భర్తుర్హితార్థాయ చరన్తం భర్తృశాసనాత్॥
౧౩. బధ్నన్త్యేతే దురాత్మానో న తు మే నిష్కృతిః కృతా। సర్వేషామేవ పర్యాప్తో రాక్షసానామహం యుధి॥
౧౪. కిన్తు రామస్య ప్రీత్యర్థం విషహిష్యేఽహమీదృశమ్। లఙ్కా చారయితవ్యా వై పునరేవ భవేదితి॥
౧౫. రాత్రౌ న హి సుదృష్టా మే దుర్గకర్మవిధానతః। అవశ్యమేవ ద్రష్టవ్యా మయా లఙ్కా నిశాక్షయే॥
౧౬. కామం బద్ధస్య మే భూయః పుచ్ఛస్యోద్దీపనేన చ। పీడాం కుర్వన్తు రక్షాంసి న మేఽస్తి మనసః శ్రమః॥

கக. 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌖𑌲𑍁 𑌨 𑌮𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃॥
கஉ. 𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑌮𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌯𑌦𑌿 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍॥
கங. 𑌬𑌧𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨 𑌤𑍁 𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌯𑍁𑌧𑌿॥
கச. 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌮𑍀𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍।
𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌚𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿॥
கரு. 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌮𑍇 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃।
𑌅𑌵𑌶𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇॥
கசு. 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌦𑍀𑌪𑌨𑍇𑌨 𑌚।
𑌪𑍀𑌡𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌨 𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃॥

கக. காமம்கலுநமேஶக்தாநிபத்தஸ்யாபிராக்ஷஸா:।
கஉ. சித்வாபாஶாந்ஸமுத்பத்யஹந்யாமஹமிமாந்புந:।
யதிபர்துர்ஹிதார்த்தாயசரந்தம்பர்த்ருஶாஸநாத்॥
கங. பத்நந்த்யேதேதுராத்மாநோநதுமேநிஷ்க்ருதி:க்ருதா।
ஸர்வேஷாமேவபர்யாப்தோராக்ஷஸாநாமஹம்யுதி॥
கச. கிந்துராமஸ்யப்ரீத்யர்த்தம்விஷஹிஷ்யேஹமீத்ருஶம்।
லங்காசாரயிதவ்யாவைபுநரேவபவேதிதி॥
கரு. ராத்ரௌநஹிஸுத்ருஷ்டாமேதுர்க்கர்மவிதாநத:।
அவஶ்யமேவத்ருஷ்டவ்யாமயாலங்காநிஶாக்ஷயே॥
கசு. காமம்பத்தஸ்யமேபூய:புச்சஸ்யோத்தீபநேநச।
பீடாம்குர்வந்துரக்ஷாம்ஸிநமேஸ்திமநஸஶ்ரம:॥

பதம்.	உரை.
நிபத்தஸ்யாபி-மே	கட்டப்பட்டவனாகிலும்-எனக்கு
ராக்ஷஸா:-காமம்	(இந்த) அரக்கர்-மிகவும்
ந ஶக்தா: கலு	போராதவர்களல்லவா
அஹம்-பாஶாந்-சித்வா	யான்-கட்டுக்கயிறுகளை-அறுத்து
ஸமுத்பத்ய	எகிறி
இமாம்-புந:-ஹந்யாம்	இவர்களை-மறுபடி-அடிக்கிறேன்
பர்த்து:-ஹிதார்த்தாய	பர்த்தாவானஇராகவனுடைய-ஹிதத்தையும்பொருட்டு
சரந்தம்	ஸஞ்சரிக்கிற(என்னை)
துராத்மாந:-ஏதே	துஷ்டபுத்தியுடைய-இவ்வரக்கர்
பர்த்ருஶாஸநாத்	பர்த்தாவான இராவணனுடையவாஜ்ஞையால்
யதி-பத்நந்தி	கட்டுவார்களாகில்
மே-நிஷ்க்ருதி:	எனக்கு-பிரதிகிரியையானது
ந க்ருதா	செய்யப்படவில்லை
யுதி-ஸர்வேஷாம்	போரில்-ஸமஸ்தரான
ராக்ஷஸாநாம்	அரக்கருடைய(கொல்வதில்)
அஹமேவ-பர்யாப்த:	யானே-போதுமானவன்

பதம்.	உரை.
கிந்து	ஆனால் [பொருட்டு
ராமஸ்ய-ப்ரீத்யர்த்தம்	ஸ்ரீராகவனுடைய-ஸந்தோஷத்தையும்
லங்கா-சாரயிதவ்யா	இலங்கை-ஸஞ்சரிக்கத்தக்கதாக
பவேதிச	ஆகிறது
அஹம்-ஈத்ருஶம்-விஷஹிஷ்யே	யான் - இப்படிப்பட்ட - அவமானத்தை-ஸகிக்கக்கடவேன்
மே-ராத்ரௌ-லங்கா	என்னால்-இரவில்-இலங்கை
துர்க்கர்மவிதாநத:	அகழை உண்டுபண்ணியிருப்பதாலன்றோ
நத்ருஷ்டாஹி	பார்க்கப்படவில்லை
மயா-நிஶாக்ஷயே	ஆகையால் என்னால் விடியற்காலத்தில்
அவஶ்யமேவ-த்ருஷ்டவ்யா	முக்கியமாக- (இலங்கை) பார்க்கத்தக்கது
காமம்-பத்தஸ்ய-மே	மிகவும்-கட்டுண்டவனான-என்னுடை [ய
புச்சஸ்ய	வாலினுடைய
உத்தீபநேந-ரக்ஷாம்ஸி	எரிவதால் அரக்கர்கள்
பூய:-பீடாம்-குர்வந்து	மறுபடி-பீடையை-செய்யட்டும்
மே-மநஸ:	என்னுடைய-மனதிற்கு
ஶ்ரம:-நாஸ்தி	ஆயாஸம்-இல்லை(என்றுபுத்தியைச்செய்தனர்.)

(கக-மு-கசு-ல்) தா-ம்—என்னை யிவர்கள் எவ்விதமாகக் கட்டியபோதிலும் எனது பலத்தை யொடுக்க இவ்வரக்கர் சக்தரோ? யானுமிவர்கள் கட்டை யொருக்ஷணத்திற்சேதித்து உயரப்பாய்ந்து இவர்களை யடிப்பேன். இவர்களது வீரியமும் பலமு மெனக்கொருபொருட்டோ? யான்செய்த அக்ஷகுமாரவதாதி மஹத்கிருத்தியங்களுக்கு இவர்களெனக்கிப்பொழுது செய்யு

முபாதியானது பிரதியாகுமோ? ஆகிலு மித்துராத்மாக்கள் இராவண னதாக்ஞையின்பேரில் செய்கிறதைச் செய்யட்டும், என்னைக்கட்டட்டும், இழுக்கட்டும், ஹிம்ஸிக்கட்டும். இவ்வரக்கரையெல்லாம் போரிலொருமிக்க மடிக்க யான் சக்தனுயிலும் அதை யிப்பொழுது செய்யேன். மறுபடியும் யுத்தத்திற் பிரவேசிக்கின் விபரீதம் நேரிட்டுவிடும். இராவணவதத்தையு மிலங்காநாசத்தையும் தானே செய்வதாகப் பிரதிக்ஞைகொண்ட ஸ்ரீராகவனுக்கப்பிரியம் நேரிட்டாலு நேரிடும். ஆகையால் ஸ்ரீராகவனுடைய பிரீத்தியர்த்தம், யுத்தத்தைத்தியஜித்து, இவர்கள் செய்யு மிவ்வவமானங்களையெல்லாம் பொறுக்கிறேன். நகரவீதிமுழுதும் ஒரிடமுந்தவறாது சுற்றும்படியல்லவோ அரக்கன் ஆக்ஞாபித்திருக்கிறான். அதுவுமோர் நல்ல காரியம். அந்நியர் பிரவேசிக்க அரிதாகும்படி கோட்டை கொத்தளங்களால் கிருத்திரமமாக நிர்மிக்கப்பட்டிருக்கு மிந்நகரம் இரவிலென்னால் பார்க்கப்பட்டது. இதை மறுபடியும் பகலொளியால் நன்றாகப்பார்த்து ஒவ்வோரிடத்தையு நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். மறுபடி ஸ்ரீராகவன் முதலானோரோ டிங்குவருகையில், இடந்தெரியாமல் பிரமிப்பது ஸரியல்ல. மேலு மிப்பாதகர் பிராட்டியை இன்னமெங்குகொண்டொளித்தாலும் ஸுலபமாயறியலாம். இக்காரணத்தாலும், யுத்தத்திற்கு மனுகூலமாகுமாதலாலும் இந்நகரை நன்றாகப் பார்க்கக்கடவேன். என்னை யிவர்கள் நன்றாகக்கட்டட்டும், வாலில் எண்ணெய்ச்சீலையை நன்றாகச்சுற்றிக் கொளுத்தட்டும். இவர்கள் செய்யும் ஹிம்ஸையும் அவமானமும் ஓர் விஷயமல்ல. அதனா லென்மனதிற் காயாஸமில்லை. ஸ்ரீராகவகாரியத்தி லெதுநேர்ந்தாலும் ஸம்மதமே. அவருக்கநுகூலஞ்செய்வதொன்றுதான் பிரதானம், என்றிவ்விதம் மாருதி யோசித்தனர்.

౧౭. తతస్తే సంవృతాకారం సత్త్వవంతం మహాకపిం। పరిగృహ్య యయుర్హృష్టా రాక్షసాః కపికుంజరం॥

கஎ 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌮𑍍।
𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌯𑌯𑍁𑌰𑍍𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌮𑍍॥

கஎ. ததஸ்தேஸம்வ்ருதாகாரம்ஸத்வவந்தம்மஹாகபிம்।
பரிக்ருஹ்யயயுர்ஹ்ருஷ்டாராக்ஷஸா:கபிகுஞ்ஜரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-தே-ராக்ஷஸா:	பிறகு-அந்த-அரக்கர்	மஹாகபிம்	பெருவானரருமான
ஹ்ருஷ்டா:	களிப்புற்றவராக	கபிகுஞ்ஜரம்	ஹநுமானை
ஸம்வ்ருதாகாரம்	கூடமானஸ்வபாவமுடையவரும்	பரிக்ருஹ்ய-யயு:	பிடித்துக்கொண்டு-சென்றனர்.
ஸத்வவந்தம்	பலமுடையவரும்		

தா-ம்—பிறகவ்வரக்கவீரர் இராவண னதாக்ஞையால் மிகக்களிப்புற்று, நிஸ்ஸதிருசமான தனது பராக்கிமவிசேஷத்தைக் காரியார்த்தம் உள்ளடக்கிக்கொண்டு சக்தியற்றவர்போல நடித்த அப்பெருவானரரைக் கட்டியிழுத்துக்கொண்டு நகரஞ்சுற்றப் புறப்பட்டனர்.

౧౮. శంఖభేరీనినాదైస్తం ఘోషయంతః స్వకర్మభిః। రాక్షసాః క్రూరకర్మాణశ్చారయంతి స్మ తాం పురీం॥

கஅ. 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌭𑍇𑌰𑍀𑌨𑌿𑌨𑌾𑌦𑍈𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌘𑍋𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍॥

கஅ. ஶங்கபேரீநிநாதைஸ்தம்கோஷயந்தஸ்வகர்மபி:।
ராக்ஷஸா:க்ரூரகர்மாணஶ்சாரயந்திஸ்மதாம்புரீம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ரூரகர்மாண:-ராக்ஷஸா:-	காதுககிருத்தியமுடைய-அரக்கர்	தாம்-புரீம்	அந்த-இலங்கையை
ஸ்வகர்மபி:	தங்கள்வியாபாரங்களாலும் [களாலும்	கோஷயந்த:	சப்தாயமாகச்செய்துகொண்டு
ஶங்கபேரீநிநாதைஶ்ச	- சங்கம்-பேரிஇவைகளுடைய சப்தங்	தம்-சாரயந்திஸ்ம	அவ்வனுமானை-ஸஞ்சரிக்கச்செய்தனர்.

தா-ம்—குரூரஸ்வபாவமுள்ள அவ்வரக்கர் இலங்காத்வம்ஸஞ்செய்த அப்பெருங்குரங்கைக் கட்டிவிட்டோமென்கிற களிப்பால் தோள்தட்டிக் கர்ஜ்ஜித்துச் சங்கபேரிகை முதலானவையால் ஜயகோஷஞ்செய்து, இவ்விதம் நகரமுழுதையுந் த்வனிமயமாக்கி, மாருதியோடு ஸஞ்சரித்தனர்.

౧౯. అన్వీయమానో రక్షోభిర్యయౌ సుఖమరిందమః। హనుమాంశ్చారయామాస రాక్షసానాం మహాపురీం॥

ககூ. 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑍌 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌃।
𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍॥

ககூ. அந்வீயமாநோரக்ஷோபிர்யயௌஸுகமரிந்தம:।
ஹநுமாம்ஶ்சாரயமாஸராக்ஷஸாநாம்மஹாபுரீம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அரிந்தம:-ஹநுமாந்	பகைவரையடக்கத்தக்கின-ஹநுமான்	ஸுகம்-யயு:	ஸுகமாயிருக்கும்படி-சென்றனர்
ரக்ஷோபி:-அந்வீயமாந:-	அரக்கரால் - அனுஸரிக்கப்பட்டவராக	ராக்ஷஸாநாம்-மஹாபுரீம்-	அரக்கருடைய-பெருநகரை
		சாரயாமாஸ	சோதித்தனர்.

தா-ம்—சத்துருத்வம்ஸகரான அவ்வாதாத்மஜன் அரக்கர்கோஷ்டியில் சென்றுகொண்டு, நகரத்தை நன்றாகப் பரிசோதித்துக்கொண்டேகினர்.

౨౦. అథాపశ్యద్విమానాని విచిత్రాణి మహాకపిః। సంవృతాన్ భూమిభాగాంశ్చ సువిభక్తాంశ్చ చత్వరాన్॥

௨௦. அதாபஶ்யத்³விமாநாநி விசித்ராணி மஹாகபி:।
ஸம்வ்ருதாந் பூ⁴மிபா⁴கா³ம்ஶ்ச ஸுவிப⁴க்தாம்ஶ்ச சத்வராந்॥

௨௦. அதாபஶ்யத்விமாநாநிவிசித்ராணிமஹாகபி:।
ஸம்வ்ருதாந்பூமிபாகாம்ஶ்சஸுவிபக்தாம்ஶ்சசத்வராந்॥

பதம்.	உரை.
அத-மஹாகபி:	பிறகு-ஹநுமான்
விசித்ராணி-விமாநாநி-	ஆச்சரியமான-விமானங்களையும்
ஸம்வ்ருதாந்-பூமிபாகாம்ஶ்ச-	கூடமாயிருக்கிற-பூமிதேசங்களையும்
ஸுவிபக்தாந்	நன்றாகப்பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற
சத்வராம்ஶ்ச-அபஶ்யத்-	நாற்சந்திகளையும்-பார்த்தார்.

౨౧. వీథీశ్చ గృహసంబాధాః కపిశ్శృంగాటకాని చ। తథా రథ్యోపరథ్యాశ్చ తథైవ గృహకాంతరాన్॥
గృహాంశ్చ మేఘసంకాశాన్ దదర్శ పవనాత్మజః।

௨௧. வீதீ²ஶ்ச க்³ருஹஸம்பா³தா⁴: கபி: ஶ்ருங்கா³டகாநி ச।
ததா² ரத்²யோபரத்²யாஶ்ச ததை²வ க்³ருஹகாந்தராந்॥
க்³ருஹாம்ஶ்ச மேக⁴ஸங்காஶாந் த³த³ர்ஶ பவநாத்மஜ:।

௨௧. விதீம்ஶ்சக்ருஹஸம்பாதா:கபிஶ்ருங்காடகாநிச।
ததாரத்யோபரத்யாஶ்சததைவக்ருஹகாந்தராந்॥
க்ருஹாம்ஶ்சமேகஸங்காஶாந்ததர்ஶபவநாத்மஜ:।

பதம்.	உரை.
பவநாத்மஜ:-கபி:	வாயுபுத்திரரான-ஹநுமான்
க்ருஹஸம்பாதா:	கிருஹங்களால்பாதிக்கப்பட்ட
வீதிம்ஶ்ச	வீதிகளையும்
ஶ்ருங்காடகாநிச	நான்குவழியுடையவிடங்களையும்
ரத்யோபரத்யாஶ்ச	மஹாவீதிகளையும்-அவாந்தரவீதிகளையும்
ததைவ-க்ருஹகாந்தராந்-	அப்படியே-சிறியவீடுகளையும்
மேகஸங்காஶாந்-க்ருஹாம்ஶ்ச-	மேகத்திற்குஸமமான-வீடுகளையும்
ததர்ஶ	பார்த்தார்.

(௨௦-மு-௨௧-ல்) தா-ம்—அப்பொழுது அவ்வானரவீரன் அதிவிசித்திரமான விமானங்களையும், கூடமான பூப்பிரதேசங்களையும், நன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கு நாற்சந்திகளையும், வீடுகள் நிறைந்த பெரியராஜவீதிகளையும், அனேக அவாந்தரவீதிகளையும், மேகமண்டலத்தையொத்த கிரகங்களையும், சிறியவீடுகளையும் பார்த்தனர்.

౨౨. చత్వరేషు చతుష్కేషు రాజమార్గే తథైవ చ। ఘోషయంతి కపిం సర్వే చారీక ఇతి రాక్షసాః।

௨௨. சத்வரேஷு சதுஷ்கேஷு ராஜமார்கே³ ததை²வ ச॥
கோ⁴ஷயந்தி கபிம் ஸர்வே சாரீக இதி ராக்ஷஸா:।

௨௨. சத்வரேஷுசதுஷ்கேஷுராஜமார்கேததைவச॥
கோஷயந்திகபிம்ஸர்வேசாரீகயிதிராக்ஷஸா:।

பதம்.	உரை.
ஸர்வே-ராக்ஷஸா:	ஸமஸ்தரான-அரக்கரை
சத்வரேஷு	முற்றங்களில்
சதுஷ்கேஷு	நான்குஸ்தம்பங்களாற்கட்டப்பட்டமண்டபங்களிலும்
ததைவ	அப்படியே
ராஜமார்கே	இராஜவீதியிலும்
கபிம்-சாரீகஇதி	ஹநுமானை-சாரனென்று
கோஷயந்தி	இரைச்சலிட்டனர்.

தா-ம்—அந்நகரிலுள்ள ஸகல ராக்ஷதரும் தங்கள் தங்கள் வீட்டுமுற்றங்களிலும், புறத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் நாற்கால்மண்டபங்களிலும் இராஜமார்க்கங்களிலும், இதோ வருகிறான் சாரன் பாருங்களெனக் கோஷித்தனர்.

౨౩. స్త్రీబాలవృద్ధా నిర్జగ్ముస్తత్ర తత్ర కుతూహలాత్। తం ప్రదీపితలాంగూలం హనూమంతం దిదృక్షవః।

௨௩. ஸ்த்ரீபா³லவ்ருத்³தா⁴ நிர்ஜக்³முஸ்தத்ர தத்ர குதூஹலாத்॥
தம் ப்ரதீ³பிதலாங்கூ³லம் ஹநூமந்தம் தி³த்³ருக்ஷவ:।

௨௩. ஸ்த்ரீபாலவ்ருத்தாநிர்ஜக்முஸ்தத்ரதத்ரகுதூஹலாத்।
தம்ப்ரதீபிதலாங்கூலம்ஹநூமந்தம்திதிருக்ஷவ:।

பதம்.	உரை.
ஸ்த்ரீபாலவ்ருத்தா:	ஸ்திரீகள்பாலர்கள்விருத்தர்கள்
குதூஹலாத்	உத்ஸாஹத்தால்
ப்ரதீபிதலாங்கூலம்-தம்-	கொளுத்தப்பட்டிருக்கிறவாலையுடைய-அவ்வனுமானை
திதிருக்ஷவ:	பார்க்கஆவலுடையவர்களாக
தத்ரதத்ர	அங்கங்கே
நிர்ஜக்மு:	வெளிப்புறப்பட்டனர்.

தா-ம்.—இவ்விதம் தீப்பிடித்த வாலுடன் தெருசுற்றிவரும் பொல்லாக்குரங்கைக்கண்டு களிக்குகிமித்தம், அந்நகரிலுள்ளஸ்திரீபாலவிருத்தரனைவரும் அதிகஆவலுடன்வெளிவந்து அங்கங்குகூட்டங்கூடினர்.

౨౪. దీప్యమానే తతస్తస్య లాంగూలాగ్రే హనూమతః। రాక్షస్యస్తా విరూపాక్ష్యశ్శంసుర్దేవ్యాస్తదప్రియమ్॥

உச. [illegible]
[illegible]

உச. தீப்யமாநே ததஸ்தஸ்ய லாங்கூலாக்ரே ஹநூமத:॥
ராக்ஷஸ்யஸ் தா விரூபாக்ஷ்ய ஸ்ஸம்ஸுர்தேவ்யாஸ் ததப்ரியம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-தஸ்ய-ஹநூமத:	பிறகு-அந்த-ஹநுமானுடைய		அந்த-இராக்ஷஸிகள்
லாங்கூலாக்ரே-தீப்யமாநே-வாலின்நுனி-எரியாகின்றவளவில்		தத்-அப்ரியம்	அந்த-அநிஷ்டத்தை
விரூபாக்ஷ்ய:-தா:-ராக்ஷஸ்ய:-பயங்கரமான-கண்களையுடைய		தேவ்யா:-ஸம்ஸு:	பிராட்டிக்கு-சொன்னார்கள்.

அஎ [illegible]

உரு [illegible]
[illegible]

உரு. யஸ்த்வயா க்ருதஸம்வாதஸ்ஸீதே தாம்ரமுக: கபி:॥
லாங்கூலேந ப்ரதீப்தேந ஸயேஷ பரிணீயதே।

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
ஹேஸீதே-தாம்ரமுக:-ய:-ஓஜாநகி!-சிவந்தமுகமுடைய-எந்த		ஸயேஷ:	அந்த-வானரன்
கபி:-த்வயா-க்ருதஸம்வாத:-வானரன்-உன்னோடு-செய்யப்பட்ட வார்த்தையுடையவனோ		ப்ரதீப்தேந-லாங்கூலேந-எரியப்பட்ட-வாலோடே	
		பரிணீயதே	எங்குமடைவிப்பிக்கப்படுகிறான்.

(உச-மு-உரு-ல்) தா-ம்—வால் நுனியில் திருதிகென்றெரிகிற அக்கினிஜ்வாலையோடு நகரஞ்சுற்றிவரும் ஹநுமானை அசோகவனத்தில் தேவியைக் காத்திருக்கு மவ்விரூபராக்ஷஸிகள் பார்த்துப் பிராட்டியை நோக்கி, ஹே ஸீதே! உன்னோடு வெகுகாலம் சிவந்த முகமுடைய வோர் வானரன் பேசிப்போயினனல்லவா? அவ்வானரன் கதியை விதோபார், அரக்கர்களாற் பிடிபட்டு, எரிகிற வாலுட னெங்குங் கொண்டுபோகப்படுகிறான், வேறெந்த வானரனோவென்று பிரமிக்காதே, இப்பொழுதுன்னோடு பேசிப்போன வானரனே யிவன், இவனுக்குத்தா னிக்கதிநேர்ந்தது பாரென்றனர்.

அவதாரிகை.—தமக்கத்தியாகத்தாவஹனை, ஹநுமான் அவதிப்படுவதை செவியுற்றபிராட்டி அது நீங்குநிமித்தம் ப்ரக்ருதோபயோகியான தேவதையை சபதபூர்வகமாகப் பிரார்த்திக்கிறாள்.

அஅ. [illegible]

உசு. [illegible]
[illegible]

உசு. ஶ்ருத்வா தத்வசநம் க்ரூரமாத்மாபஹரணோபமம்॥
வைதேஹீ ஶோகஸந்தப்தா ஹுதாஶநமுபாகமத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வைதேஹீ	பிராட்டி	வசநம்	வார்த்தையை
ஆத்மாபஹரணோபமம்-தன்மரணத்தை-யுபமாயுடையதும்		ஶ்ருத்வா	கேட்டு
க்ரூரம்	காதுகமானதுமான	ஶோகஸந்தப்தா	வியஸனத்தால் தபிக்கப்பட்டவளாக
தத்	அந்த	ஹுதாஶநம்-உபாகமத்-அக்கினியை-உபாஸித்தாள்.	

தா-ம்—ஆத்மஹத்தி செய்துகொள்ளத்தான் ஸித்தமாயிருக்கையில் ஸமயஸஞ்ஜீவிபோல் வந்து நாதனது க்ஷேமத்தைச்சொல்லிப் பிராணரக்ஷணஞ்செய்த அத்தியந்தம் ஆப்தபந்துவான ஹநுமானுக் கிவ்விதவிபத்து நேர்ந்ததெனப் பிராட்டி கேட்டு மிகவுந் துக்கித்துத் துடித்தாள். காதலனை யடைவதற்கு ஹநுமானைத்தவிர வேறுகதி யில்லையென்று நம்பியிருந்த அவளுக்கு இச்செய்தியானது பிராணனைப் பறிப்பதுபோலிருந்தது. அரக்கிணிகளிதைச் சொல்லக்கேட்டுச் சோகாக்கினியில் வெந்த அஜ்ஜானகி, தீயால் மாருதியை யழிக்கமுயன்ற அரக்கனெண்ணம் நிறைவேறாவண்ணம் அக்கினிபகவானை யுபாஸிக்கலுற்றனள்.

அக. [illegible]

உஎ. [illegible]
[illegible]

உஎ. மங்களாபிமுகீ தஸ்ய ஸா ததாஸீந்மஹாகபே:॥
உபதஸ்தே விஶாலாக்ஷீ ப்ரயதா ஹவ்யவாஹநம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விஶாலாக்ஷீ-ஸா	நீண்ட கண்களையுடைய-அந்தஸீதை	ஆஸீத்	ஆனாள்
மஹாகபே:-தஸ்ய	பெரியவானரரான-அவ்வநுமானுடைய	ப்ரயதா-ஹவ்யவாஹநம்	பரிசுத்தையாக-அக்கினியை
மங்களாபிமுகீ	சிரேயஸ்ஸுக்கபிமுகமாக	உபதஸ்தே	அடைந்தாள்.

௨௮. [illegible]

உஅ. [illegible]

உஅ. யத்யஸ்திபதிஶுஶ்ரூஷாயத்யஸ்திசரிதம்தப:॥
யதிசாஸ்த்யேகபத்நீத்வம்ஶீதோபவஹநூமத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஅக்நே	ஓஅக்கினைக்கு	அஸ்தியதி	இருந்ததாகில்
பதிஶுஶ்ருஷா	பதிஸேவாபலமானது	ஏகபத்நீத்வம்ச	பாதிவிருத்தியபலமும்
அஸ்தியதி	இருந்ததாகில்	அஸ்தி	இருந்ததாகில் [வாய்.
சரிதம்-தப:	செய்யப்பட்ட-தபஸானது	ஹநூமத:-ஶீதோபவ	ஹநூமானுக்கு-குளுமையாக ஆகக்கட

௨௯. [illegible]

உகூ. [illegible]

உகூ. யதிகிஞ்சிதநுக்ரோஶஸ்தஸ்யமய்யஸ்திதீமத:॥
யதிபாக்யஶேஷோமேஶீதோபவஹநூமத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
தீமத:-தஸ்ய	சிறந்தபுத்தியுடைய-அந்தஶ்ரீராகவனுக்கு	மே-பாக்யஶேஷ:	எனக்கு-பாக்கியமிகுதியானது
மயி-கிஞ்சிதநுக்ரோஶ:-என்னிடத்தில்-கொஞ்சம்தயை (இருந்தாகில்		யதி	இருந்தாகில் [வாய்.
		ஹநூமத:-ஶீத:-பவ	ஹநூமானுக்கு- குளிர்ந்ததாக-ஆகக்கட

௩௰. [illegible]

ரூ0 [illegible]

ரூ0. யதிமாம்வ்ருத்தஸம்பந்நாம்தத்ஸமாகமலாலஸாம்॥
ஸவிஜாநாதிதர்மாத்மாஶீதோபவஹநூமத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தர்மாத்மா	தர்மபுத்தியுடைய	தத்ஸமாகமலாலஸாம்	- அந்தஶ்ரீராகவனுடையசேர்க்கையில் ஆவலுடையவளாகவும்
ஸ:	அவ்வனுமான்	விஜாநாதியதி	அறிந்தாராகில் வாயாக.
மாம்	என்னை	ஹநூமத:-ஶீத:-பவ	ஹநூமானுக்கு - குளிர்ந்தவனாக ஆகு
வ்ருத்தஸம்பந்நாம்	நல்ல நடத்தையுடையவளாகவும்		

௩௧. [illegible]

ரூக. [illegible]

ரூக. யதிமாம்தாரயேதார்யஸ்ஸுக்ரீவஸ்ஸத்யஸங்கர:॥
அஸ்மாத்துக்காம்புஸம்ரோதாத்ஶீதோபவஹநூமத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆர்ய	வாராய்பூஜ்ஜியனே	அஸ்மாத்-துக்காம்புஸம்ரோதாத்-இந்ததுயரஜலத்தின்பாதையிலிருந்து	
ஸத்யஸங்கர:-ஸுக்ரீவ: - யதார்த்தமான-பிரதிஜ்ஞையுடைய மஹாராஜர்		தாரயேத்யதி	கரையேற்றுவாராகில்
மாம்	என்னை	ஹநூமத:-ஶீத:-பவ:-ஹநூமானுக்குறிந்தவன் ஆகக்கடவாய்.	

(உஎ-மு-ரூக-வ்) தா-ம்—அதிவிசாலமான திருக்கண்களையுடைய பிராட்டி, தன்னிமித்த மச்சத்துருகரி லிவ்வளவு செய்த அதிஸமர்த்தரான ஹநுமானுக்கு யாதொரு தீங்கும் நேரிடாது ஸர்வமங்களங்களு முண்டாகவேண்டுமென்கிற அபீஷ்டத்துடன், அத்தியந்தம் பரிசுத்தமனதோடு அக்கினிபகவானை ஸ்மரித்து, ஹே பகவன்! வாயுபுத்திரரான ஹநுமானைத் தபிக்க வேண்டாம். யான் பதிசுஶ்ருஷைசெய்த தன்மையாயின், யான் பதிவிரதையென்பது யதார்த்தமாயின், பாதிவிருத்திய தபோமஹிமையெனக்கிருப்பது ஸத்தியமாயின், அதன்பலனாக, ஹே ஹுதாசக! நீர் ஹநுமானுக்குக் குளிர்ந்திருக்கவேண்டும். மேலும், மஹாதீமானான ஶ்ரீராகவனிவ்வேழையினிடத்துக் கொஞ்சங் கிருபையோடிருப்பது வாஸ்தவமாயின், இத்தைன்னிய நிலைமை யென்னைவிட்டு விலகி ஶ்ரீராகவன் பக்கல் யான் சேருகிற பாக்கியசேஷமெனக்கிருக்குமாயின், ஹே பாவக! ஹநுமானை வருத்தாதையும். அல்லாமலும், என்னை உத்தமசீலவதியென்றும், ஶ்ரீராகவனோடு சேர்வதில் மிக ஆவலுடையவளென்றும் இந்த ஹநுமானென்னை யறிந்தனராயின், ஹே பூஜ்ஜிய! இவருக்கு சீதளமாயிரும். இன்னமும், ஹே அக்நே! ஸத்தியப்பிரதிஜ்ஞையோடிருக்கும் ஸுக்கிரீவனென்னை யித்துயர்க்கடலினின்று கரையேற்றவல்லராயின், ஹநுமானுக்கு அதிக குளிர்ச்சியைச்செய்யும், என்றிவ்விதம் சபதபூர்வகமாக ஹநுமத்க்ஷேமார்த்த மப்பரதேவதை அக்கினிபகவானைப் பிரார்த்தித்தனள்.

௩௨. [illegible]

௩௨. ததஸ்தீக்ஷ்ணார்சிரவ்யக்ர꞉ப்ரதிக்ஷிணஶிகோநல꞉॥
ஜஜ்வாலம்ருகஶாபாக்ஷ்யா꞉ஶம்ஸந்நிவஶிவம்கபே꞉।

௩௨. ததஸ்தீக்ஷ்ணார்சிரவ்யக்ர꞉ப்ரதிக்ஷிணஶிகோநல꞉॥
ஜஜ்வாலம்ருகஶாபாக்ஷ்யா꞉ஶம்ஸந்திவஶிவம்கபே꞉;

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉-தீக்ஷ்ணார்சி꞉	பிறகு-உஷ்ணமானஜ்வாலையுடையதும்	ப்ரதிக்ஷிண ஶிக꞉	பிரதக்ஷிணமானஜ்வாலையுடையதாக
அவ்யக்ர꞉	ஸம்பூர்ணமாயுமிருக்கிற(வாலின்)	கபே꞉-ஶிவம்-ஶம்ஸந்நிவ-ஹநுமானுக்கு-மங்களத்தை-சொல்வதுபோல்	
அநல꞉	அக்கி		
ம்ருகஶாபாக்ஷ்யா꞉	மானின்கண்போன்ற கண்களையுடைய (பிராட்டியினுடைய)	ஜஜ்வால	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—இளமான்போல் மருண்ட சாருவான பார்வையுடைய அப்பதிவிரதாக்கிரகண்ணிமையானவள் இவ்விதம் சபதபூர்வகமாகவுபாஸிக்கவே, அக்கினிபகவானும் தேவிக்கு ஹநுமானுடைய க்ஷேமத்தை யுரைப்பவர்போல் கிச்சலனுய்ப் பிரதக்ஷணமான ஜ்வாலையோடு பிரகாசித்தனர்.

33. హనుమజ్జనకశ్చాపి పుచ్ఛానలయుతో౽నిలః॥ వవౌ స్వాస్థ్యకరో దేవ్యాః ప్రాలేయానిలశీతలః।

௩௩. ஹநுமஜ்ஜநகஶ்சாபி புச்சாநலயுதோநில꞉॥
வவௌ ஸ்வாஸ்த்யகரோ தேவ்யா꞉ ப்ராலேயாநிலஶீதல꞉।

௩௩. ஹநுமஜ்ஜநகஶ்சாபிபுச்சாநலயுதோநில꞉॥
வவௌஸ்வாஸ்த்யகரோதேவ்யா꞉ப்ராலேயாநிலஶீதள꞉।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமஜ்ஜநகஶ்ச	ஹநுமானுக்குபிதாவான	ப்ராலேயாநிலஶீதள꞉-பனிபோல்குளிமையாக	
அநிலஶ்ச	வாயுவும்	ஸ்வாஸ்த்யகர꞉	ஸுகத்தைச்செய்கிறவனுகக்கொண்டு
புச்சாநலயுதோபி	வாலோடுகூடியிருந்தபோதிலும்	வவௌ	வீசினன்.
தேவ்யா꞉	பிராட்டிக்கு		

தா-ம்—ஹநுமானுடைய பிதாவான வாயுபகவானும் மாருதி வாலினல் வீசும் உஷ்ணவாதத்தோடு கூடியிருந்தும் அப்பொழுது பிராட்டிக்கு ஶீதஞ்செய்பவராக, ஹிமவானிடத்துள்ள அவ்வளவு சைத்தியத்தோடு வீசினர்.

34. దహ్యమానే చ లాఙ్గూలే చిన్తయామాస వానరః॥ ప్రదీప్తో౽గ్నిరయం కస్మాన్న మాం దహతి సర్వతః।

35. దృశ్యతే చ మహాజ్వాలః కరోతి చ న మే రుజమ్॥ శిశిరస్యేవ సంపాతో లాఙ్గూలాగ్రే ప్రతిష్ఠితః।

௩௪. தஹ்யமாநே ச லாங்கூலே சிந்தயாமாஸ வாநர꞉।
ப்ரதீப்தோக்நிரயம் கஸ்மாந்ந மாம் தஹதி ஸர்வத꞉।

௩௫. த்ருஶ்யதே ச மஹாஜ்வால꞉ கரோதி ந ச மே ருஜம்॥
ஶிஶிரஸ்யேவ ஸம்பாதோ லாங்கூலாக்ரே ப்ரதிஷ்டித꞉।

௩௪. தஹ்யமாநேசலாங்கூலேசிந்தயாமாஸவாநர꞉॥
ப்ரதீப்தோக்நிரயம்கஸ்மாந்மாம்நதஹதிஸர்வத꞉।

௩௫. த்ருஶ்யதேசமஹாஜ்வால꞉கரோதிநசமேருஜம்॥
ஶிஶிரஸ்யேவஸம்பாதோலாங்கூலாக்ரேப்ரதிஷ்டித꞉।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநர꞉	ஹநுமான்	மே-ருஜம்-நசகரோதி	எனக்கு-பீடையை-செய்யவில்லை
லாங்கூலே-தஹ்யமாநே(ஸதி)-வால்-எரியானின்றவளவில்		ஶிஶிரஸ்ய	குளுமைமுதலானபதார்த்தத்தினுடைய
ப்ரதீப்த꞉அயம்	மிகஎரிந்துகொண்டிருக்கிறஇந்த(அக்கி)	ஸம்பாதஇவ	ஸமூகம்போல்
கஸ்மாத்-மாம்-நதஹதி-எக்காரணத்தால்-என்னைகொளுத்தவில்லை		லாங்கூலாக்ரே	வாலின்நுனியில்
மஹாஜ்வால꞉	பெருஜ்வாலையானது	ப்ரதிஷ்டித꞉	வைக்கப்பட்டிருக்கிறது(என்று)
த்ருஶ்யதே	காணப்படுகிறது	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்,

தா-ம்—இப்படி பிராட்டியின் பாதிவிருத்திய மகத்துவத்தால் அக்கினியும் வாயுவும் ஹநுமானுக்குப் பீடையொன்றுஞ் செய்யாது சைத்தியத்தால மிகவும் ஸுகஞ்செய்ய அதையறிந்த ஹநுமான், வாலோ தீப்பிடித்தெரிகிறது, அக்கினிபகவானும் பெருத்த ஜ்வாலைகளோடு பிரகாசிக்கிறார், ஆனாலதனாலெனக்குப் பீடையைக்காணும். வாலானது அதிக குளிர்ச்சியாகவிருக்கிறது, பன்னீர் தெளித்ததுபோலதிக ஸுகமாகவிருக்கிறது, சநதனாதி சைத்தியவஸ்துக்களை யொன்ருகத்திரட்டி வைத்ததுபோ லானந்தகரமாகவிருக்கிறது, இதென்ன மஹிமாவிசேஷமென ஆலோசித்தனர்.

36. అథవా తదిదం వ్యక్తం యద్దృష్టం ప్లవతా మయా॥ రామప్రభావాదాశ్చర్యం పర్వతః సరితాం పతౌ।

ருசு. அதவாதத்திதம்வ்யக்தம்யத்த்ருஷ்டம்ப்லவதாமயா॥
ராமப்ரபாவாதாச்சர்யம்பர்வதஸ்ஸரிதாம்பதௌ।

ருசு. அதவாததிதம்வ்யக்தம்யத்ருஷ்டம்ப்லவதாமயா॥
ராமப்ரபாவாதாச்சரியம்பர்வதஸ்ஸரிதாம்பதௌ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதவா	இல்லாவிடில்	யத்-த்ருஷ்டம்	எக்காரணத்தால் - பார்க்கப்பட்டதோ
ஸரிதாம்-பதௌ	நதிகளுக்கு-பர்த்தாவான (கடலில்)	இதம்	இதுவும்
ப்லவதா-மயா	தாண்டானிருக்கிற-என்னால்	த்ருஷ்டம்	(ஸ்ரீராகவமகிமையால்) பார்க்கப்பட்டது
பர்வத:-ஆச்சர்யம்	பர்வதமானது-ஆச்சரியமானது	வ்யக்தம்	நிச்சயம்.
ராமப்ரபாவாத்	ஸ்ரீராகவமஹிமையால்		

தா-ம்—ஸ்ரீராகவகாரியத்திற் பிரவர்த்தித்த யான் இப்பெருங்கடலைத் தாண்டுகையில் எனது சிரமநிவாரணார்த்தம் ஸ்ரீராகவப்பிரபாவத்தால் ஓராச்சரியபர்வதம் ஸமுத்திரமத்தியினின்று மேற்கிளம்பிற்றன்றோ! அப்படியே அக்கினிபகவான் செய்யு மிவ்வுபகாரமும் ஸ்ரீராகமஹத்துவமென்றே எண்ணுகிறேன்.

౧౭. యది తావత్సముద్రస్య మైనాకస్య చ ధీమతః। రామార్థం సంభ్రమస్తాదృక్కిమగ్నిర్న కరిష్యతి।

ருஏ. யதிதாவத்ஸமுத்ரஸ்யமைநாகஸ்யசதீமத:॥
ராமார்த்தம்ஸம்ப்ரமஸ்தாத்ருக்கிமக்நிர்நகரிஷ்யதி।

ருஏ. யதிதாவத்ஸமுத்ரஸ்யமைநாகஸ்யசதீமத:॥
ராமார்த்தம்ஸம்ப்ரமஸ்தாத்ருக்கிமக்நிர்நகரிஷ்யதி।

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ஸமுத்ரஸ்ய	ஸமுத்திரத்திற்கும்	ஸ்யாத்யதி	இருந்தாதில்
தீமத:-மைநாகஸ்யச	புத்திமானான-மைநாகத்திற்கும்	தாத்ருக்	அப்படிப்பட்டத்வரையை
ராமார்த்தம்-தாவத்	ஸ்ரீராகவார்த்தம்-ஸம்பூர்ணமாக	அக்நி:-கிம்நகரிஷ்யதி	அக்னியேன்-செய்யார்.
ஸம்ப்ரம:	த்வரயானது		

தா-ம்—இப்படி வோர் பர்வதமும் ஸ்ரீராகவகாரியத்திற் றன்னையியன்றவளவு உபகரிக்கவேண்டுமென்கிற குதூகலத்தால் தேவராஜாவினிடத்துள்ள பயத்தையும் விட்டுக் கடலினின்று மேற்கிளம்பி யென்னை சிரமபரிகாரம் செய்துகொள்ளுமபடி பிரார்த்திக்கவும், பூர்வத்தில் இக்ஷ்வாகுவம்சத்தவர் தனக்குச் செய்த உபகாரத்தை ஸ்மரித்து அதற்குப் பிரதிசெய்யவேண்டுமென்கிற கிருதக்கியதையுடன் ஸமுத்திரராஜன் மைநாகத்தை யேவவும, இப்படியாக ஸ்ரீராகவமகத்துவமிருக்குமாயின், அவர் விஷயத்தில் அக்கினிபகவானுக்கேன் உபகாரஞ் செய்யவேண்டுமென்கிற த்வரையிராது. மஹாயாகங்களாலும் தர்மங்களாலும் ஸகலதேவதைகளுக்கும் பிரீதியைச்செய்கிற உத்தமகுலப்பிரஸூதனான அப்புருஷோத்தமன் நிமித்தம் அக்கினிபகவானெனக்கு இவ்வுபகாரஞ்செய்கிறார்.

౧౮. సీతాయాశ్చానృశంస్యేన తేజసా రాఘవస్య చ॥ పితుశ్చ మమ సఖ్యేన న మాం దహతి పావకః।

ருஅ. ஸீதாயாஶ்சாந்ருஶம்ஸ்யேநதேஜஸாராகவஸ்யச॥
பிதுஶ்சமமஸக்யேநநமாந்தஹதிபாவக:।

ருஅ. ஸீதாயாஸ்சாக்ருஶம்ஸ்யேநதேஜஸாராகவஸ்யச॥
பிதுஸ்சமமஸக்யேநமாந்தஹதிபாவக:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதாயா:-ஆந்ருஶம்ஸ்யேந-பிராட்டியினுடையகிருபையாலும்		மம-பிது:-ஸக்யேந	என்னுடைய-பிதாவுக்கு-நண்புறலும்
ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய	பாவக:	அக்கினி
தேஜஸாச	மகிமையாலும்	மாம்-நதஹதி	என்னை-தஹிக்கவில்லை.

தா-ம்—இப்படி பிராட்டியின் கிருபாவிசேஷத்தாலும், ஸ்ரீராகவனுடைய மஹிமாதிசயத்தாலும், அக்கினிபகவானுக்கு மெனது பிதாவான வாயுபகவானுக்குமுள்ள ஸ்நேகத்தாலு மிப்பொழுது அக்கினியானவரென்னைத் தஹிக்கவில்லை. அதிஸூக்ஷ்மமான சீதத்தோடென்னை யானந்தப்படுத்துகிறார்.

౧౯. భూయస్స చింతయామాస ముహూర్తం కపికుంజరః॥ ఉత్పపాతాథ వేగేన ననాద చ మహాకపిః।

ருகூ. பூயஸ்ஸசிந்தயாமாஸமுஹூர்த்தங்கபிகுஞ்ஜர:॥
உத்பபாதாதவேகேநநநாதசமஹாகபி:॥

ருகூ. பூயஸ்ஸசிந்தயாமாஸமுஹூர்த்தம்கபிகுஞ்ஜர:॥
உத்பபாதாதவேகேநநநாதசமஹாகபி:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிகுஞ்ஜர:	ஹநுமான் [லோசித்தனர்	அவிசாரயந்	விசாரமில்லாதவராக
பூய:-முஹூர்த்தம்-சிந்தயாமாஸ-மறுபடி-மூன்றைநாழிகை-ஆ		வேகேந-உத்பபாத	வேகத்தோடு-மேற்கிளம்பினர்
அத-வேகவாந்-மஹாகபி:-பிறகு-வேகமுடைய-ஹநுமான்		நநாதச	கர்ஜிக்கவும்கர்ஜித்தனர்.

தா-ம் —இவ்விதம் அக்கினி தம்மை வருந்தாமலிருப்பதைப்பற்றி யோசித்துப் பிராட்டியினனுக்கிரகமும், ஸ்ரீராகவமகத்துவமுமே காரணமென்றோர்ந்து, அவ்விஷயமாக ஸ்ரீராகவகமலசரணத் தியானஞ்செய்து மனங்குதூகலித்து அங்கங்குளிர்ந்து பிறகு ஹநுமான் மேல் செய்யவேண்டியதைப்பற்றி யொருமுகூர்த்தம் யோசித்துக் கவலைகள் தீர்ந்து பிரசஸ்தமான மனதோடு அதிவேகவானாய், ஸ்ரீராகவதாஸனை வென்னையு நீங்கள் கட்டுவதென்று, அரக்கரை யடித்துத்தள்ளி மேற்கிளம்பி அரக்கர் மனமிடிந்து குழையும்படி அசோகவனிகாத்வம்ஸகாலத்தில் கர்ஜித்ததுபோல், அந்நகரமுழுது நடுங்கக் கர்ஜித்தார்.

௪௦. పురద్వారం తతశ్శ్రీమాన్శైలశృంగమివోన్నతమ్॥విభక్తరక్షస్సంబాధమాససాదానిలాత్మజః।

௪௦. പുരദ്വാരം തതശ്ശ്രീമാൻശൈലശൃംഗമിവോന്നതം॥
വിഭക്തരക്ഷസ്സംബാധമാസസാദാനിലാത്മജഃ।

௪௦. புரத்வாரம்ததஶ்ஶ்ரீமாந்ஶைலஶ்ருங்கமிவோந்நதம்॥
விபக்தரக்ஷஸ்ஸம்பாதமாஸஸாதாநிலாத்மஜ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	ஶைலஶ்ருங்கமிவ	பர்வதசிகரம்போல்
ஶ்ரீமாந்-அநிலாத்மஜ:	சோபையுடையவரான-ஹநுமான்	உந்நதம்	உயரமுமான
விபக்தரக்ஷஸ்ஸம்பாதம் -	விடப்பட்டராக்ஷஸஸ்ஸஞ்சாரமுடையதும்	புரத்வாரம்	கோட்டைவாயிலை
		ஆஸஸாத	அடைந்தார்.

தா-ம்—அப்பொழுதுண்டான தைரியவிசேஷத்தோற்ற அத்யுஜ்வலதேஜோவானாய் விளங்குகிற ஹநுமான், அரக்கர் கட்டை யுதறித்தள்ளி, உன்னத பர்வதசிகரம்போல் மிகவுயர்ந்திருக்கும் புரத்துவாரத்தின்மீதேறினர்.

௪௧. సభూత్వాశైలసంకాశఃక్షణేనపునరాత్మవాన్॥హ్రస్వతాంపరమాంప్రాప్తోబంధనాన్యవశాతయత్।

௪௧. സഭൂത്വാശൈലസങ്കാശഃക്ഷണേനപുനരാത്മവാൻ॥
ഹ്രസ്വതാംപരമാംപ്രാപ്തോബന്ധനാന്യവശാതയത്।

௪௧. ஸபூத்வாஶைலஸங்காஶ:க்ஷணேநபுநராத்மவாந்॥
ஹ்ரஸ்வதாம்பரமாம்ப்ராப்தோபந்தநாந்யவஶாதயத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆத்மவாந்-ஸ:	நல்லபுத்தியுடைய-அவ்வனுமான்	புந:-பரமாம்	மறுபடி-அதிகமான
க்ஷணேந-ஶைலஸங்காஶ:-	க்ஷணகாலத்தால்-மலைக்கொப்பாக	ஹ்ரஸ்வதாம்	சுருக்கத்தை [கழுவவிட்டார்.
பூத்வா	ஆகி	ப்ராப்த:-பந்தநாநி-அவஶாதயத்-அடைந்தவராக-கட்டுகளை-	

௪௨. విముక్తశ్చాభవచ్ఛ్రీమాన్పునఃపర్వతసన్నిభః॥వీక్షమాణశ్చదదృశేపరిఘంతోరణాశ్రితమ్।

௪௨. വിമുക്തശ്ചാഭവച്ഛ്രീമാൻപുനഃപർവതസന്നിഭഃ॥
വീക്ഷമാണശ്ചദദൃശേപരിഘംതോരണാശ്രിതം।

௪௨. விமுக்தாஶ்சாபவத்ஶ்ரீமாந்புந:பர்வதஸந்நிப:।
வீக்ஷமாணஶ்சதத்ருஶேபரிகம்தோரணாஶ்ரிதம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶ்ரீமாந்	தைரியசோபையுடைய (ஹநுமான்)	தோரணாஶ்ரிதம்	பஹிர்த்வாரத்தையடைந்திருக்கிற
விமுக்த:	(கட்டிவிருந்து) விடுபட்டவராக	பரிகம்	ஒழல்தடியை
புந:-பர்வதஸந்நிப:	மறுபடி-மலைக்கிஸமானமாக	வீக்ஷமாண:	பார்க்கப்பட்டவராக
அபவத்	ஆனார்	தத்ருஶே	காணப்பட்டார்.

௪௩. సతంగృహ్యమహాబాహుఃకాలాయసపరిష్కృతమ్॥రక్షిణస్తాన్పునస్సర్వాన్సూదయామాసమారుతిః।

௪௩. സതംഗൃഹ്യമഹാബാഹുഃകാലായസപരിഷ്കൃതം॥
രക്ഷിണസ്താൻപുനസ്സർവാൻസൂദയാമാസമാരുതിഃ।

௪௩. ஸதம்க்ருஹ்யமஹாபாஹு:காலாயஸபரிஷ்க்ருதம்॥
ரக்ஷிணஸ்தாந்புநஸ்ஸர்வாந்ஸூதயாமாஸமாருதி:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபாஹு:	பெருபுஜமுடைய	ரக்ஷிண:	காவற்காரரான
ஸ:-மாருதி:	அந்த-ஹநுமான்	தாந்-ஸர்வாந்	அந்த-ஸமஸ்த வரக்கர்களேயும்
காலாயஸபரிஷ்க்ருதம்	இறம்பினல் செய்யப்பட்ட	புந:-ஸூதயாமாஸ	மறுபடி-அடித்தார்.
தம்-க்ருஹ்ய	அவ்வொழல்தடியை-எடுத்துக்கொண்டு		

(சக-மு-சக-ல்) தா-ம்—மஹாபுத்திமானும் அஸாதாரணசக்திவானுமான ஹநுமான் ஒருக்ஷணத்தில் பர்வதம்போற்பெருத்து அரக்கர் கட்டிய கட்டுகளேயெல்லாம், மளமளவென்றறுத்து மறுபடி அதிஸூக்ஷ்மமான உருவங்கொண்டு பாசத்தினின்று நழுவித் தோரணக்கிரத்தைத்தாவி, அங்கு மறுபடி மஹாதேஜஸ்வியாய், அப்பிரதிமவிக்கிரமனுய் பர்வதாகாரங்கொண்டு, அங்கிருந்த இருப்புலக்கையை யெடுத்துப் பூர்ணமான புஜபலத்துடன் சுழட்டி அதிவேகத்துடன் சூழ்ந்திருந்த அரக்கரை யடித்தனர்.

౪౪. స తాన్నిహత్వా రణచండవిక్రమః సమీక్షమాణః పునరేవ లంకాం ॥ ప్రదీప్తలాంగూలకృతార్చిమాలీ ప్రకాశతాదిత్య ఇవార్చిమాలీ ।

௪௪. 𑌸 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌣𑌚𑌣𑍍𑌡𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌲𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌲𑍀 ।

௪௪. ஸதாந்நிஹத்வாரணசண்டவிக்ரமஸ்ஸமீக்ஷமாண:புநரேவலங்காம்॥
௪௪௨. ப்ரதீப்தலாங்கூலக்ருதார்சிமாலீப்ரகாஶதாதித்யயிவார்சிமாலீ।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரணசண்டவிக்ரம:-ஸ:	யுத்தத்தில் - அதிபராக்ரமமுடைய [அவ்வநுமான்		வாலினுல்செய்யப்பட்டஜ்வாலேயின் பங்தியுடையவராக
தாந்-நிஹத்வா	அவர்களே-அடித்து	அர்சிமாலீ	கிரணஸமூகத்தையுடைய
புந:-லங்காமேவ	மறுபடி-இலங்கையை	ஆதித்யஇவ	கதிரவன்போல்
ஸமீக்ஷமாண:	பாராகின்றுகொண்டு	ப்ரகாஶத	பிரகாசித்தனர்.
ப்ரதீப்தலாங்கூலக்ருதார்ச்சிமாலீ	எரிந்துகொண்டிருக்கிற		

தா-ம்—இவ்விதம் யுத்தத்தில் சண்டமாருதனுக்கு கிகரான பராக்கிரமமுடைய அவ்வாதாத்மஜன் பரிகத்தா லரக்கரை விட்டி, அக்ககரத்தை நன்ருகச் சுற்றிப்பார்த்துத் தனது வால் நுனியில் அதிஜ்வாலேயோடு திகுதிகென்றெரியு மக்கினியில் ஆயிரங்கிரணங்களோடு ஆகாசமத்தியிற் பிரகாசிக்கும் ஆதித்தியன்போல் ஜ்வலித்தனர்.

ஸர்மநோரஞ்ஜநீகாமத்ராவிடவ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

ஐம்பத்துமூன்ருவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

ஐம்பத்துநான்காவதுஸர்க்கம்.

౧. వీక్షమాణస్తతో లంకాం కపిః కృతమనోరథః। వర్ధమానసముత్సాహః కార్యశేషమచింతయత్ ॥

௧. 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌃 ।
𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍 ॥

௧. வீக்ஷமாணஸ்ததோலங்காம்கபி:க்ருதமநோரத:।
வர்த்தமாநஸ்ஸமுத்ஸாஹ:கார்யஶேஷமசிந்தயத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-கபி:	பிறகு-ஹநுமான்	வர்த்தமாநஸமுத்ஸாஹ:	விருத்தியடையாநிருக்கிற-உத்ஸாகமுடையவராக
க்ருதமநோரத:	செய்யப்பட்டமனோரதமுடையவராக		
லங்காம்	இலங்கையை	கார்யஶேஷம்	காரியத்தின் மீதியை
வீக்ஷமாண:	பாராகின்றுகொண்டு	அசிந்தயத்	யோசித்தனர்.

தா-ம்—தோரணக்கிரத்தில் தியெழும் வாலோடு உக்கிரஸிம்ஹம்போலெழுந்தருளியிருந்த ஹநுமான் அக்ககரத்தை நாற்புறமும் பார்த்தனர். வந்த காரிய மீடேறிற்று, தேவியைத் தரிசித்தாயிற்று, அரக்கர் பலாபலத்தையுமறிந்தாயிற்று, இராவணனுடைய மனோபாவமுந் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டது. இப்படி எவ்விதத்திலு மனோரதபூர்த்தியடைந்து மேன்மேலும் விர்த்தியடையு முத்ஸாக மிகுதியோடு, இன்னமென்ன காரியமிங்கு சேஷமிருக்கிறதென் ருலோசித்தனர்.

౨. కిం ను ఖల్వవశిష్టం మే కర్తవ్యమిహ సాంప్రతమ్। యదేషాం రక్షసాం భూయః సంతాపజననం భవేత్॥

௨. 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌹 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌜𑌨𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

உ. கிந்நு கல்வவசிஷ்டம்மேகர்தவ்யமிஹ ஸாம்ப்ரதம்।
யதேஷாம்ரக்ஷஸாம்பூயஸ்ஸந்தாபஜநகம்பவேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இஹ-அவசிஷ்டம்	இங்கு-மீந்தது	ஏஷாம்-ரக்ஷஸாம்	இந்த-அரக்கருக்கு
கிம்-ஸாம்ப்ரதம்-மே-கர்தவ்யம்-என்ன-இப்பொழுது- என்னு	ல்-செய்யத்தக்கது	பூய:-ஸந்தாபஜநகம்	மறுபடி-துக்கத்தையுண்டுபண்ணுவது
யத்	எக்காரியம்	பவேத்	உண்டாகுமோ (அதுசெய்யத்தக்கது.)

౩. వనం తావత్ప్రమథితం ప్రకృష్టా రాక్షసా హతాః । బలైకదేశః క్షపితః శేషం దుర్గవినాశనమ్ ॥
௩. വനം താവത്പ്രമഥിതം പ്രകൃഷ്ടാ രാക്ഷസാ ഹതാഃ।
ബലൈകദേശഃ ക്ഷപിതഃ ശേഷം ദുർഗവിനാശനം॥
௩. வநம்தாவத்ப்ரமதிதம்ப்ரக்ருஷ்டாராக்ஷஸாஹதா:।
பலைகதேசக்ஷபிதச்சேஷம்துர்கவிநாசநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வநம்-தாவத்-ப்ரமதிதம்-அசோகவனமோ வென்றால்-அழிக்கப்பட்டது		பலைகதேச:-க்ஷபித:-பலத்திலொருபங்கு-கொல்லப்பட்டது	
ப்ரக்ருஷ்டா:-ராக்ஷஸா:- ஹதா:-பலவந்தரான-அரக்கர்-மாண்டனர்		சேஷம்-துர்கவிநாசநம்-மீதிகாரியம்-கோட்டையை யழிப்பதுதான்.	

౪. దుర్గే వినాశితే కర్మ భవేత్సుఖపరిశ్రమమ్ । అల్పయత్నేన కార్యేఽస్మిన్ మమ స్యాత్సఫలశ్రమః ॥
௪. ദുർഗേ വിനാശിതേ കർമ ഭവേത്സുഖപരിശ്രമം।
അല്പയത്നേന കാര്യേഽസ്മിൻ മമ സ്യാത്സഫലശ്രമഃ॥
௪. துர்கேவிநாசிதேகர்மபவேத்ஸுகபரிச்ரமம்।
அல்பயத்நேநகார்யேஸ்மிந்மமஸ்யாத்ஸபலச்ரம:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துர்கே-விநாசிதே	கோட்டை-அழிந்தவளவில்	அல்பயத்நே	கொஞ்சபிரயத்தினத்தாலே
கர்ம	வநபங்கம்முதலானவியாபாரம் [கும்	அஸ்மிந்-கார்யே	இந்த-காரியத்தில் [னாக-ஆகும்.
ஸுகபரிச்ரமம்-பவேத்- ஸுகமான ஆயாஸமுடையதாக-ஆ		மம-ச்ரம:-ஸபல:-ஸ்யாத் - என்னுடையசிரமம்-பிரயோஜன	

౫. యో హ్యయం మమ లాంగూలే దీప్యతే హవ్యవాహనః । అస్య సంతర్పణం న్యాయ్యం కర్తుమేభిర్గృహోత్తమైః ॥
௫. യോ ഹ്യയം മമ ലാംഗൂലേ ദീപ്യതേ ഹവ്യവാഹനഃ।
അസ്യ സന്തർപണം ന്യായ്യം കർതുമേഭിർഗൃഹോത്തമൈഃ॥
௫. யோஹ்யயம்மமலாங்கூலேதீப்யதேஹவ்யவாஹந:।
அஸ்யஸந்தர்பணம்ந்யாய்யம்கர்துமேபிர்க்ருஹோத்தமை:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ய:-அயம்-ஹவ்யவாஹந:-யாதொரு-இந்த-அக்நி		ஏபி:-க்ருஹோத்தமை:-இந்த-உத்தமமாளிகைகளால்	
மம-லாங்கூலே	என்னுடைய-வாலில்	ஸந்தர்பணம்	திருப்தியை
தீப்யதே-அஸ்ய	எரிகிறதோ-இவனுக்கு	கர்தும்-ந்யாய்யம்	செய்வதற்கு-தகுந்தது.

౬. తతః ప్రదీప్తలాంగూలః సవిద్యుదివ తోయదః । భవనాగ్రేషు లంకాయా విచచార మహాకపిః ॥
௬. തതഃ പ്രദീപ്തലാംഗൂലഃ സവിദ്യുദിവ തോയദഃ।
ഭവനാഗ്രേഷു ലങ്കായാ വിചചാര മഹാകപിഃ॥
௬. தத:ப்ரதீப்தலாங்கூலஸ்ஸவித்யுதிவதோயத:।
பவநாக்ரேஷுலங்காயாவிசசாரமஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	தோயதஇவ	மேகம்போல்
ப்ரதீப்தலாங்கூல:	எரிகிறவாலுடைய	லங்காயா:	இலங்கையினுடைய
மஹாகபி:	ஹநுமான்	பவநாக்ரேஷு	வீடுகளின் நுனியில்
ஸவித்யுத்	மின்னலோடேகூடின	விசசார	ஸஞ்சரித்தனர்.

౭. గృహాద్గృహం రాక్షసానాముద్యానాని చ వానరః । వీక్షమాణో హ్యసంత్రస్తః ప్రాసాదాంశ్చ చచార సః ॥
௭. ഗൃഹാദ്ഗൃഹം രാക്ഷസാനാമുദ്യാനാനി ച വാനരഃ।
വീക്ഷമാണോ ഹ്യസന്ത്രസ്തഃ പ്രാസാദാംശ്ച ചചാര സഃ॥
௭. க்ருஹாத்க்ருஹம்ராக்ஷஸாநாமுத்யாநாநிசவாநர:।
வீக்ஷமாணோஹ்யஸம்த்ரஸ்த:ப்ராஸாதாம்ஸ்சசசாரஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அந்த	உத்யாநாநிச	உத்தியானவனங்களையும்
வாநர:	ஹநுமான்	ப்ராஸாதாம்ஶ்ச	மதள்களையும்
ராக்ஷஸாநாம்	அரக்கருடைய	வீக்ஷமாண:	பார்த்துக்கொண்டு
க்ருஹாத்	(ஒரு) வீட்டிலிருந்து	அஸந்த்ரஸ்த:	பயமில்லாதவராக
க்ருஹம்	(ஒரு) வீட்டையும்	சசார	சஞ்சரித்தனர்.

(உ-மு-ஏ-ல்) தா-ம்—யானிந்நகரி லின்னமென்ன செய்யவிருக்கிறது. இந்நகரஸ்ரீயெல்லா மோரிடத்திற் குடிகொண் டாற்போ லவ்வளவு ஸுந்தரமாக விளங்கிய அசோகவனத்தைப் பாழ்செய்தனன். யமகிங்கரரும் கண்டு நடுங்கும்படியான அவ்வளவு சௌரியப்பிரபாவமுள்ள அனேக வரக்கவீரரை முடித்தனன். பெருவெள்ளக்கணக்காக இராவணஸைந்யத்திலொரு பாகத்தை யொழித்தேன். இன்னமு மென்னசெய்யவிருக்கிறது. இனியேதாவது செய்யின் நம்மாதாவை ஹிம்ஸிக்கிற இக் காதுகர் மனந்துடித்து வருந்தத் தகுந்ததையே செய்யவேண்டும். இவர்களதிகப் பிரேமையோடு பூஜித்து ரக்ஷித்துவருவதும், கோட்டை கொத்தளப்பிராகாராதிகளா லதிவிசித்திரமா யமைக்கப்பட்டிருப்பதுமான இந்நகரத்தின் விநாசந்தவிர வேறெது இவர்களது மனதை யுளைக்கும். ஆகையா லிந்நகரத்வம்ஸமே செய்யத்தக்கது. இதைச் செய்துமுடித்தால்தான் யான் ஸாகராக்கிரமணஞ்செய்ததும், இராக்ஷஸபலத்திற்கும் இராவணபீதிக்கு மஞ்சாது தேவர்க்குந் துஸ்ஸகமான இந்நகருட்பிரவேசித்தும் படாதனபட்டு மிகவும் பிரயாஸத்துடன் பிராட்டியைத்தரிசித்ததும், இத்தியாதி கிருத்தியங்களெல்லாம் கிருதக்கினனுக் கிட்டவிருந்துபோல வீணேயொழியாது ஸபலங்களாகும். இதையழிக்கப் பிரபலப்பிரயத்தினஞ்செய்யலாகாது. சிரமமின்றி அல்பயத்தினத்திலேயே செய்துமுடித்தால்தான் யான்பட்ட கஷ்டம் பிரயோஜனமாகும். பரமபவித்திரரான மஹான்கள் மந்திரபுரஸ்ஸரமாகவளிக்கும் ஹவிஸ்ஸைப்புஜிக்கும் பரமபாவனரான அக்கினிதேவன் எனது வாலில் அதிதீப்தஜ்வாலையோ டெரிந்தும் என்னை வருந்தாமலிருக்கிறார். அவருக்குப் பிரதியுபகாரமாக துஷ்டராக்ஷஸர் நிறைந்த இப்பெருநகரை யுணவாக வளிக்கிறேன். இப்படி செய்தால்தான் எனது கிருதக்ஞதையுமாகும், என்றிவ்விதம் நிச்சயஞ்செய்து ஹநுமான் மின்னலோடு கூடியமேகம்போல் அரக்கர் மாளிகையி னுப்பரிகைகளில் பயமின்றித்தாவி ஸஞ்சரித்தனர்.

౮. అవప్లుత్య మహావేగః ప్రహస్తస్య నివేశనమ్। అగ్నిం తత్ర స నిక్షిప్య శ్వసనేన సమో బలీ॥

౯. తతోఽన్యత్పుప్లువే వేశ్మ మహాపార్శ్వస్య వీర్యవాన్। ముమోచ హనుమానగ్నిం కాలానలశిఖోపమమ్॥

౧౦. వజ్రదంష్ట్రస్య చ తదా పుప్లువే స మహాకపిః। శుకస్య చ మహాతేజాః సారణస్య చ ధీమతః॥

౧౧. తథా చేంద్రజితో వేశ్మ దదాహ హరియూథపః। జంబుమాలేః సుమాలేశ్చ దదాహ భవనం తతః॥

౧౨. రశ్మికేతోశ్చ భవనం సూర్యశత్రోస్తథైవ చ। హ్రస్వకర్ణస్య దంష్ట్రస్య రోమశస్య చ రక్షసః॥

౧౩. యుద్ధోన్మత్తస్య మత్తస్య ధ్వజగ్రీవస్య రక్షసః। విద్యుజ్జిహ్వస్య ఘోరస్య తథా హస్తిముఖస్య చ॥

௮. 𑌅𑌵𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍋 𑌬𑌲𑍀॥

௯. 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌪𑍍𑌲𑍁𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌮𑍁𑌮𑍋𑌚 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑌲𑌶𑌿𑌖𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍॥

௧௦. 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌪𑍍𑌲𑍁𑌵𑍇 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌶𑍁𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃॥

௧௧. 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌦𑌦𑌾𑌹 𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌃।
𑌜𑌮𑍍𑌬𑍁𑌮𑌾𑌲𑍇𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌾𑌲𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌦𑌾𑌹 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌃॥

௧௨. 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌕𑍇𑌤𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚।
𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍋𑌮𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃॥

௧௩. 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌘𑍋𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌚॥

௮. அவப்லுத்யமஹாவேக:ப்ரஹஸ்தஸ்யநிவேஶநம்।
அக்நிம்தத்ரஸநிக்ஷிப்யஶ்வஸநேநஸமோபலீ॥

௯. ததோந்யத்புப்லுவேவேஶ்மமஹாபார்ஶ்வஸ்யவீர்யவாந்।
முமோசஹநுமாநக்நிம்காலாநலஶிகோபமம்॥

௧௦. வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரஸ்யசததாபுப்லுவேஸமஹாகபி:।
ஶுகஸ்யசமஹாதேஜாஸ்ஸாரணஸ்யசதீமத:॥

௧௧. ததாசேந்த்ரஜிதோவேஶ்மததாஹஹரியூதப:।
ஜம்புமாலேஸ்ஸுமாலேஶ்சததாஹபவநம்தத:॥

௧௨. ரஶ்மிகேதோஶ்சபவநம்ஸூர்யஶத்ரோஸ்ததைவச।
ஹ்ரஸ்வகர்ணஸ்யதம்ஷ்ட்ரஸ்யரோமஶஸ்யசராக்ஷஸ:॥

௧௩. யுத்தோந்மத்தஸ்யமத்தஸ்யத்வஜக்ரீவஸ்யரக்ஷஸ:।
வித்யுஜ்ஜிஹ்வஸ்யகோரஸ்யததாஹஸ்திமுகஸ்யச॥

பதம்.	உரை.
ஶ்வஸநேந-ஸமஃ	வாயுவோடு-ஸமானராகையால்
மஹாவேகஃ-பலீ	மிகவேகமுடையவரும்-பலிஷ்டரும்
வீர்யவாந்-ஸஃ-ஹநுமாந்	பராக்கிரமமுடைய-அவ்வநுமான்
ப்ரஹஸ்தஸ்ய-நிவேஶநம்	பிரஹஸ்தனுடைய-வீட்டை
அவப்லுத்ய	அடைந்து
தத்ர-அக்நிம்-நிக்ஷிப்ய	அங்கு-அக்கினியை-வைத்து
ததஃ-அந்யத்	பிறகு-வேறான
மஹாபார்ஶ்வஸ்ய-வேஶ்ம	மஹாபார்ச்வனுடைய வீட்டை
புப்லுவே	அடைந்தார்(அங்கு)
காலாநலஶிகோபமம்	பிரளயகாலாக்கினிக்கு நிகரான
அக்நிம்-முமோச	அக்கினியை-விட்டார்
மஹாதேஜாஃ-ஹரியூதபஃ	வெகுதேஜஸ்ஸுடையவரும்-வானரத்தலைவருமான
ஸஃ-மஹாகபிஃ	அந்த-ஹநுமான்
ததா-வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரஸ்ய ச	அப்படியே-வஜ்ஜிர தம்ஷ்ட்ரனுடையவும்
தீமதஃ-ஶுகஸ்ய ச	புத்திமானான-சுகனுடையவும்
ஸாரணஸ்ய ச	ஸாரணனுடையவும்
வேஶ்ம-புப்லுவே	வீட்டை-அடைந்தார்

பதம்.	உரை.
ததா-இந்த்ரஜிதஃ	அப்படியே-இந்திரஜித்தினுடைய
வேஶ்ம-ததாஹ	வீட்டை-கொளுத்தினர்
ததஃ-ஜம்புமாலேஃ	பிறகு-ஜம்புமாலியினுடையவும்
ஸுமாலேஶ்ச-பவநம்	ஸுமாலியினுடையவும்- வீட்டையும்
ததாஹ	கொளுத்தினர்
ரஶ்மிகேதோஶ்ச	ரச்மிகேதுவினுடையவும்
ஸூர்யஶத்ரோஃ	ஸூரியசத்துருவினுடையவும்
ததா-ஹ்ரஸ்வகர்ணஸ்ய	அப்படியே-ஹ்ரஸ்வகர்ணனுடையவும்
தம்ஷ்ட்ரஸ்ய	தம்ஷ்ட்ரனுடையவும்
ரோமஶஸ்ய-ரக்ஷஸஃ	ரோமசனென்கிற - அரக்கனுடையவும்
யுத்தோந்மத்தஸ்ய	யுத்தோன்மத்தனுடையவும்
மத்தஸ்ய-த்வஜக்ரீவஸ்ய	கொழுத்திருக்கிற-துவஜக்ரீவனென்கிற
ரக்ஷஸஃ	இராக்ஷஸனுடையவும்
வித்யுஜ்ஜிஹ்வஸ்ய	வித்யுஜ்ஜிஹ்வனுடையவும்
ததா	அப்படியே
கோரஸ்ய-ஹஸ்திமுகஸ்ய ச	பயங்கரமான-ஹஸ்திமுகனுடையவும்
பவநம்	வீட்டை(கொளுத்தினர்.)

౧౪. కరాళస్యపిశాచస్యశోణితాక్షస్యచైవహి।కుంభకర్ణస్యభవనంమకరాక్షస్యచైవహి॥

౧౫. యజ్ఞశత్రోశ్చభవనంబ్రహ్మశత్రోస్తథైవచ।నరాంతకస్యకుంభస్యనికుంభస్యదురాత్మనః॥

౧౬. వర్జయిత్వామహాతేజావిభీషణగృహంప్రతి।క్రమమాణఃక్రమేణైవదదాహహరిపుంగవః॥

௧௪. 𑌕𑌰𑌾𑌳𑌸𑍍𑌯𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌸𑍍𑌯𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌚𑍈𑌵𑌹𑌿।
𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌭𑌵𑌨𑌂𑌮𑌕𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌚𑍈𑌵𑌹𑌿॥

௧௫. 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌤𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌚𑌭𑌵𑌨𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵𑌚।
𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌸𑍍𑌯𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥

௧௬. 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌗𑍃𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿।
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌃𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵𑌦𑌦𑌾𑌹𑌹𑌰𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃॥

௧௪. கராளஸ்யபிஶாசஸ்யஶோணிதாக்ஷஸ்யசைவஹி।
கும்பகர்ணஸ்யபவநம்மகராக்ஷஸ்யசைவஹி॥

௧௫. யஜ்ஞஶத்ரோஶ்சபவநம்ப்ரம்ஹஶத்ரோஸ்ததைவச।
நராந்தகஸ்யகும்பஸ்யநிகும்பஸ்யதுராத்மநஃ॥

௧௬. வர்ஜயித்வாமஹாதேஜாவிபீஷணக்ருஹம்ப்ரதி।
க்ரமமாணக்ரமேணைவததாஹஹரிபுங்கவஃ॥

பதம்.	உரை.
மஹாதேஜாஃ-ஹரிபுங்கவஃ	வெகுபிரதாபமுடைய-ஹநுமான்
கராளஸ்ய-பிஶாசஸ்ய	கராளனுடையவும்-பிசாசனுடையவும்
ஶோணிதாக்ஷஸ்யசைவஹி	சோணிதாக்ஷனுடையவும்
கும்பகர்ணஸ்ய	கும்பகர்ணனுடையவும்
மகராக்ஷஸ்யசைவஹி	மகராக்ஷஸனுடையவும்
பவநம்	வீட்டையும்
யஜ்ஞஶத்ரோஃ	யஜ்ஞசத்துருவினுடையவும்
ததைவ ச-ப்ரம்ஹஶத்ரோஃ	அப்படியே-பிரும்ஹசத்துருவினுடையவும்

பதம்.	உரை.
நராந்தகஸ்ய	நராந்தகனுடையவும்
கும்பஸ்ய	கும்பனுடையவும்
துராத்மநஃ-நிகும்பஸ்ய	துஷ்டபுத்தியுடைய-நிகும்பனுடையவும்
பவநம்	வீடுகளையும்(கொளுத்தி)
விபீஷணக்ருஹம்-வர்ஜயித்வா	விபீஷணகிருஹத்தை-விட்டு
ப்ரதிக்ருஹம்-க்ரமேணைவ	பிரதிவீடுகளையும்-கிரமமாக
க்ரமமாணஃ	தாண்டாநின்றுகொண்டு
ததாஹ	கொளுத்தினர்.

(௮-மு-௧௬-ல்) தா-ம்—மிக தேஜோவானான அவ்வநுமான் இவ்வித மப்பட்டணமழிப்பதை நன்றாகநிச்சயித்துத் தம்பிதாவான வாயுவுக்கு நிகரான வேகமுடையவராய், இராவணனுக்குப் பிரதானமந்திரியும் அவனதாஜ்ஞையால் தம்மைச் சிலபிரச்னங்கள்செய்த பிரஹஸ்தனுடைய கிருஹத்தை முந்திக்கொளுத்தினர், பிறகு மஹாபார்சுவ வஜ்ரதம்ஷ்ட்ர சுக ஸாரண ஹ்ரஸ்வகர்ண ரச்மிகேது ஜம்புமாலீ ஸுமாலீ ஸூரியசத்துரு தம்ஷ்ட்ர ரோமச யுத்தோந்மத்த மத்த துவஜக்ரீவ வித்யுஜ்ஜிஹ்வ ஹஸ்திமுக கராள பிசாச சோணிதாக்ஷ மகராக்ஷ கும்ப யஜ்ஞசத்துரு பிரும்ஹ சத்துரு நராந்தக கும்ப நிகும்ப இந்திரஜித் முதலான அரக்கருடையவீடுகளையெல்லாம் கொளுத்திப் பரமஸாதுவானவிபீஷணமாளிகையைமாத்திரம் கொளுத்தவில்லை.

౧౭. తేషుతేషుమహార్హేషుభవనేషుమహాయశాః।గృహేష్వృద్ధిమతామృద్ధిందదాహసమహాకపిః॥

௧௭. 𑌤𑍇𑌷𑍁𑌤𑍇𑌷𑍁𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇𑌷𑍁𑌭𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃।
𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌤𑌾𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌦𑌦𑌾𑌹𑌸𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥

க௭. தேஷு தேஷு மஹார்ஹேஷு பவநேஷு மஹாயஶா:।
க்ருஹேஷ்வ்ருத்திமதாம் ருத்திம் ததாஹ ஸ மஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாயஶா:	மிககீர்த்தியுடையவரும்	க்ருஹேஷு	வீடுகளில்
மஹாகபி:-ஸ:	பெருவானரருமான-ஹநுமான்	ருத்திமதாம்	ஸகல வஸ்து ஸம்பூர்ணமுடையவரு [டைய
மஹார்ஹேஷு	மிக மதிப்பையுடையனவும்	ருத்திம்	ஸம்ருத்தியை
பவநேஷு	ஸகலஸம்ருத்தியுடையனவுமான	ததாஹ	கொளுத்தினர்.
தேஷு தேஷு	அந்தந்த		

தா-ம்—ஸ்ரீராமகாரியத்தை நிறைவேற்றி ஆசந்திரார்க்கபரியந்தம், தம்மை ஸமஸ்தரும் புகழ்ந்துகொண்டாடும்படி அவ்வளவு யசஸ்ஸை ஸ்தாபித்த ஹநுமான் முத்துபவழநவரத்தின முதலான அநேக வஸ்துக்கள் நிறையப்பெற்றுக் குறையின்றி வாழுமரக்கர் வீட்டையும் அவரது ஸம்ருத்தியையும் அங்கங்கு சென்று சுட்டழித்தனர்.

౧౮. సర్వేషాం సమతిక్రమ్య రాక్షసేన్ద్రస్య వీర్యవాన్। ఆససాదాథ లక్ష్మీవాన్ రావణస్య నివేశనమ్॥

க௮. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌆𑌸𑌸𑌾𑌦𑌾𑌥 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍॥

க௮. ஸர்வேஷாம்ஸமதிக்ரம்ய ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய வீர்யவாந்।
ஆஸஸாதாத லக்ஷ்மீவாந் ராவணஸ்ய நிவேஶநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-வீர்யவாந்	பிறகு-பராக்கிரமமுடையவரும்	ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய-ராவணஸ்ய	- இராக்ஷஸ சிரேஷ்டனுன-இராவணனுடைய
லக்ஷ்மீவாந்	தைரியஸம்பத்துடையவருமான-ஹநுமான்	நிவேஶநம்-ஆஸஸாத	வீட்டை-அடைந்தார்.
ஸர்வேஷாம்ஸமதிக்ரம்ய	-ஸமஸ்தவீடுகளையும்-அதிக்கிரமித்து		

౧౯. తతస్తస్మిన్ గృహే ముఖ్యే నానారత్నవిభూషితే। మేరుమన్దరసంకాశే సర్వమంగళశోభితే॥
౨౦. ప్రదీప్తమగ్నిముత్సృజ్య లాంగూలాగ్రే ప్రతిష్ఠితమ్। ననాద హనుమాన్ వీరో యుగాన్తజలదో యథా॥

க௯. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍇।
𑌮𑍇𑌰𑍁𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑍇॥

௨௦. 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌨𑌨𑌾𑌦 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌜𑌲𑌦𑍋 𑌯𑌥𑌾॥

க௯. ததஸ்தஸ்மிந்க்ருஹே முக்யே நாநாரத்நவிபூஷிதே।
மேருமந்தரஸங்காஶே ஸர்வமங்களஶோபிதே

௨௦. ப்ரதீப்தமக்நிமுத்ஸ்ருஜ்ய லாங்கூலாக்ரே ப்ரதிஷ்டிதம்।
நநாத ஹநுமாந்வீரோ யுகாந்தஜலதோயதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-வீர:-ஹநுமான்	பின்பு-சூரரான-ஹநுமாந் [தும்	முக்யே-தஸ்மிந்-க்ருஹே	-பிரதானமுமான-அந்த-வீட்டில் [ட
நாநாரத்நவிபூஷிதே	-அநேகரத்தினங்களாலலங்கரிக்கப்பட்ட	லாங்கூலாக்ரே-ப்ரதிஷ்டிதம்	-வாலின் நுனியில்- வைக்கப்பட்
மேருமந்தரஸங்காஶே	-மேரு-மந்தரம்- இவைகளோடுஸமானமானதும்	ப்ரதீப்தம்-அக்நிம்	ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற - அக்நி
ஸர்வமங்களஶோபிதே	- ஸமஸ்தமங்களதிரவ்வியங்களால்சோபிக்கப்பட்டதும்	உத்ஸ்ருஜ்ய	விட்டு [ளியை
		யுகாந்தஜலதோயதா	பிரளயமேகம்போல்
		நநாத	கர்ஜித்தனர்.

(க௮-மு-௨௦-ல்) தா-ம்—ஜயஸ்ரீயால் அதிகாந்திமானுகைவிளங்கு மவ்வநுமான் தம்முடையவால் தீயைக்கொண்டு மாகதமாணிக்காதி ரத்தினங்களிழைத்து அதிவிசித்திரமாய் அவ்விலங்காபுரிக் கோராபரணமாய், உன்னதத்தில் மேருமந்தரபர்வதங்களுக்கொப்பாய் ஸகலமங்களத் திரவ்வியஸம்ருத்தியோடு விளங்குவதுமான இராவணகிருஹத்தையடைந்து அதையும் கொளுத்திப் பிரளயகாலமேகம்போல் ஸிம்ஹநாதம்செய்தனர்.

౨౧. శ్వసనేన చ సంయోగాదతివేగో మహాబలః। కాలాగ్నిరివ జజ్వాల ప్రావర్ధత హుతాశనః॥

௨௧. 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍇𑌨 𑌚 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑌤𑌿𑌵𑍇𑌗𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌜𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌃॥

௨௧. ஶ்வஸநேந ச ஸம்யோகாததிவேகோ மஹாபல:।
காலாக்நிரிவ ஜஜ்வால ப்ராவர்த்தத ஹுதாஶந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹுதாஶந:	அக்நி	காலாக்நிரிவ	பிரளயகாலாக்நிபோல்
ஶ்வஸநேந-ஸம்யோகாத்	-வாயுவோடு-சேர்ந்திருப்பதால்	ஜஜ்வால	ஜ்வலித்தது
அதிவேக:	மிக வேகமுடையதாகவும்	ப்ராவர்த்தத	விருத்திமடைந்தது.
மஹாபல:	வெகு பலமுடையதாகவும்		

౨౨. ప్రదీప్తమగ్నిం పవనస్తేషు వేశ్మస్వచారయత్। అభూచ్ఛ్వసనసంయోగాదతివేగో హుతాశనః॥

உஉ. 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌪𑌵𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌚𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍।
𑌅𑌭𑍂𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌸𑌨𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑌤𑌿𑌵𑍇𑌗𑍋 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌃॥

உஉ. ப்ரதீப்தமக்நிம்பவநஸ்தேஷு வேஶ்மஸ்வசாரயத்।
அபூச்ச்வஸநஸம்யோகாததிவேகோஹுதாஶந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பவந:-ப்ரதீப்தம்-அக்நிம்	வாயு-எரிகிற-அக்கினியை	ஹுதாஶந:	அக்கினி
தேஷு-வேஶ்மஸு	அந்த-வீடுகளில்	ஶ்வஸநஸம்யோகாத்	வாயுவின் ஸம்பந்தத்தால்
அசாரயத்	ஸஞ்சரிப்பித்தான்	அதிவேக:-அபூத்	மிகவேகமுடையவனாக-ஆனான்.

౨౩. తాని కాంచనజాలాని ముక్తామణిమయాని చ। భవనాన్యవశీర్యంత రత్నవంతి మహాంతి చ॥

உங. 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌂𑌚𑌨𑌜𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌣𑌿𑌮𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚।
𑌭𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚॥

உங. தாநிகாஞ்சநஜாலாநிமுக்தாமணிமயாநிச।
பவநாந்யவஶீர்யந்தரத்நவந்திமஹாந்திச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காஞ்சநஜாலாநி	ஸுவர்ணஜென்னற்களையுடையனவும்	மஹாந்திச	மிகப்பெரியனவுமான
முக்தாமணிமயாநிச	முக்தாமணி விகாரமானவும்	தாநி-பவநாநி	அந்த-வீடுகள்
ரத்நவந்தி	இரத்தினங்களையுடையனவுமான	அவஶீர்யந்த	சிதைந்தன.

(உக-மு-உங-ல்) ஹனுமான் வாலைப்பற்றியதீ வாயுவோடுசேர்ந்து பிரளயாக்கினிபோல் அதிவேகத்தோடு வெகுபலமாய் விருத்தியடைந்தது, வாயுவும் அக்கினிக்குபகாரமாய்ச் சண்டமாருதம்போல் வீசிற்று. முத்துக்கள்பரப்பி நவமணிகளிழைத்து ஸ்வர்ணஜாலங்கள்பூட்டி அதிஸுந்தரமாகவிளங்கும் ராவணகிருஹத்தை அக்கினி மாருதாளிருவரும் பிரவேசித்து அரக்கரிழவையும் தேவர் பொழிவையு முன்னோர்ந்து இராவணபயமற்று அவனது மாளிகைமுழுதையும் படுசூர்ணமாக்கினர்.

౨౪. తాని భగ్నవిమానాని నిపేతుర్వసుధాతలే। భవనానీవ సిద్ధానామంబరాత్పుణ్యసంక్షయే॥

உச. 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌤𑌲𑍇।
𑌭𑌵𑌨𑌾𑌨𑍀𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇॥

உச. தாநிபக்நவிமாநாநிநிபேதுர்வஸுதாதலே।
பவநாநீவஸித்தாநாமம்பராத்புண்யஸம்க்ஷயே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாநி-பக்நவிமாநாநி	அந்த-உடைந்த விமாநங்கள்	அம்பராத்	ஆகாசத்தினின்று
புண்யஸம்க்ஷயே	தர்மநாசத்தில்	வஸுதாதலே-நிபேது:	பூமியில்-வீழ்ந்தன.
ஸித்தாநாம்-பவநாநீவ	ஸித்தருடைய-விமானங்கள்போல்		

தா-ம்.—ஹநுமானிட்டதீயினால் அவ்விராவணனுடைய பிராஸாதகோபுரங்களனைவுமிடிந்து, ஒருவன் அனேகயாகாதி ஸத்கர்மங்களைச்செய்த புண்ணியத்தால் தேவவிமானத்தையடைந்து எங்கும் ஸஞ்சரித்து ஸுகித்து அந்தப்புண்ணியம் க்ஷயித்தவளவில் அவ்விமானம் பூமியில்விழுவதுபோல், கீழ்விழுந்தன.

౨౫. సంజజ్ఞే తుములశ్శబ్దో రాక్షసానాం ప్రధావతామ్। స్వగృహస్య పరిత్రాణే భగ్నోత్సాహోర్జితశ్రియామ్॥
నూనమేషోఽగ్నిరాయాతః కపిరూపేణ హా ఇతి।

உரு. 𑌸𑌂𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑍁𑌮𑌲𑌶𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌭𑌗𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑍋𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍॥
𑌨𑍂𑌨𑌮𑍇𑌷𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌹𑌾 𑌇𑌤𑌿।

உரு. ஸம்ஜஜ்ஞேதுமுலஶ்ஶப்தோராக்ஷஸாநாம்ப்ரதாவதாம்।
ஸ்வக்ருஹஸ்யபரித்ராணேபக்நோத்ஸாஹோர்ஜிதஶ்ரியாம்।
நூநமேஷோக்நிராயாத:கபிரூபேணஹாஇதி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்வக்ருஹஸ்ய-பரித்ராணே	ஸொந்தகிருஹத்தினுடைய-இரக்ஷிப்பதில்	இதி-ஸம்ஜஜ்ஞே	இவ்விதம்-கன்றுயுண்டாயிற்று
பக்நோத்ஸாஹோர்ஜிதஶ்ரியாம்	கஷ்டமான உத்ஸாகம்ஸம்பத்து இவைகளையுடையவரும்	ஏஷ:-அக்நி:	இந்த-அக்கினி
ப்ரதாவதாம்-ராக்ஷஸாநாம்	ஓடுகிறவருமான-அரக்கருடைய	கபிரூபேண	வானரரூபத்தோடு
துமுல:-ஶப்த:	பயங்கரமான-சப்தமானது	ஆயாத:	வந்தது
		நூநம்-ஹா	நிச்சயம்-கஷ்டம்.

தா-ம்.—இவ்விதமந்த ஹநுமான் அரண்மனை துடங்கி ஸமஸ்தகிருஹங்களையும் கொளுத்திப் பாழ்செய்தபோது அந்தந்தகிருஹாதிபர் அவ்வானரனைப் பார்த்துப் பயந்து நடுங்கி, அஹோ! இவன்கிச்சயமாக வானரனல்ல, ஸாக்ஷாதக்கினியே இவ்வானர வடிவங்கொண்டு நம்பட்டணத்தைப் பஸ்மஞ்செய்ய முயன்றிருக்கிறான், இனி நமக்கு இக்நகரவாஸமேது, இனி ஸுகமுண்டாவதேது, என்றேங்கி உத்ஸாகமிழந்து ஸமபத்தைப்பரிகொடுத்து கிருஹங்களையிரக்ஷிக்கத் திறமையற்றவராய் வெருண்டிருண்டு காற்புறமுமோடினர். இவ்விதமவர் முறையிடும்சப்தம் அதிகமாயுண்டாயிற்று.

౨౬. క్రన్దన్త్యస్సహసా పేతుస్స్తనన్ధయధరాః స్త్రియః॥ కాశ్చిదగ్నిపరీతేభ్యో హర్మ్యేభ్యో ముక్తమూర్ధజాః।

௨௬. 𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌪𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑍍𑌤𑌨𑌨𑍍𑌧𑌯𑌧𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃॥
𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌜𑌾𑌃।

௨௬. க்ரந்தந்த்யஸ்ஸஹஸாபேதுஸ்தநந்தயதராஸ்த்ரிய:॥
காஸ்சிதக்நிபரீதேப்யோஹர்மேப்யோமுக்தமூர்த்தஜா:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்தநந்தயதரா:-காஸ்சித்-ஸ்த்ரிய:	குழந்தைகளைத்தரித்த-சில ஸ்திரீகள்	அக்நிபரீதேப்ய:	அக்கினியால்வியாப்தமான
முக்தமூர்த்தஜா:	விடப்பட்ட மயிருடையவர்களாக	ஹர்ம்யேப்ய:	மித்தைகளினின்று
க்ரந்தந்த்ய:	அழுதுகொண்டு	ஸஹஸா	சீக்கிரமாக
		பேது:	விழுந்தார்கள்.

தா-ம்.—ஹநுமானிட்டதீ முழுதும்வியாபரித்ததனால் அனேக மண்டபப்பிரகாராதிகள் கஷ்டமாய்க் கீழ்விழுங்தருணத்தில் சிலஸ்திரீகள் குழந்தைகளையெடுத்துக்கொண்டு அலைகுலையத் தலைமயிர்விழ்ந்து அதி சீக்கிரமாய் மித்தைகளிலிருந்து கீழ்விழுந்தனர்.

౨౭. పతన్త్యో రేజిరేఽభ్రేభ్యస్సౌదామిన్య ఇవామ్బరాత్॥

௨௭. 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌰𑍇𑌜𑌿𑌰𑍇𑌽𑌭𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑍌𑌦𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌤𑍍॥

௨௭. பதந்த்யோரேஜிரேப்ரேப்யஸ்ஸௌதாமிந்யஇவாம்பராத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பதந்த்ய:	(மித்தையிலிருந்து) விழுகிறஸ்திரீகள்	அப்ரேப்ய:-பதந்த்ய:	மேகத்தினின்று-வீழ்கிற
அம்பராத்	ஆகாசத்தில்	ஸௌதாமிந்யஇவ-ரேஜிரே	மின்னல்கள்போல்-விளங்கினர்.

தா-ம்.—இவ்விதம்விழு மம்மாதர் அதிதேஜஸ்காந்தியுடையவராதலால் மேகத்தினின்றுவிழு மின்னற் கொடிபோல் பிரகாசித்தனர்.

౨౮. వజ్రవిద్రుమవైడూర్యముక్తారజతసంహితాన్। విచిత్రాన్భవనాద్ధాతూన్స్యన్దమానాన్దదర్శ సః॥

௨௮. 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌜𑌤𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍂𑌨𑍍𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌸𑌃॥

௨௮. வஜ்ரவித்ருமவைடூர்யமுக்தாரஜதஸம்ஹிதாந்।
விசித்ராந்பவநாத்தாதூந்ஸ்யந்தமாநாந்ததர்ஸஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அவ்வனுமான்	விசித்ராந்-பவநாத்	ஆச்சரியமுமான-வீடுகளையும்
வஜ்ரவித்ருமவைடூர்யமுக்தாரஜதஸம்ஹிதாந்	வஜ்ரம் பவழம் வைடூர்யம்முத்துவெள்ளி-இவைகளோடுகூடினவும்	ஸ்யந்தமாநாந்	உருகுகிற
		தாதூந்-ததர்ஸ	ஸ்வர்ணாதிகளையும்-பார்த்தார்.

தா-ம்.—அவ்வனுமான் தாமிட்டதீயினால், வஜ்ஜிரவைடூர்யாதி நவரத்தினங்களிழைத்து வெள்ளியினற்பூசிப்பவழக்கால்நாட்டி மிகவாச்சரியமாகவிளங்கும் வீடுகளெரிந்து பாழாகிறதையும், அக்கினியினுஷ்ணம்ஸகியாது உருகிப்பெருகுகிற அனேக ஸுவர்ணாதிதாதுக்களையும் பார்த்தனர்.

౨౯. నాగ్నిస్తృప్యతి కాష్ఠానాం తృణానాం హరియూథపః। నాగ్నేర్నాపి విశస్తానాం రాక్షసానాం వసున్ధరా॥

𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌃।
𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾॥

௨௯. நாக்நிஸ்த்ருப்யதிகாஷ்டாநாம்த்ருணாநாம்ஹரியூதப:।
நாக்நேர்நாபிவிஸஸ்தாநாம்ராக்ஷஸாநாம்வஸுந்தரா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அக்நி:-காஷ்டாநாம்	அக்கினி-கட்டைகளாலும்	விஸஸ்தாநாம்-ராக்ஷஸாநாம்	மரணமடைந்த-அரக்கரால்
த்ருணாநாம்	சற்றைகளாலும்	வஸுந்தராபி	பூமியும்(எப்படி)திருப்தியடையாதோ
நத்ருப்யதி	(எப்படி)திருப்தியடையாதோ	ஹரியூதப:	(அப்படி) ஹநுமானும்
அக்நே:	அக்கினியினிடத்தினின்று	நத்ருப்யதி	திருப்தியடையவில்லை.

தா-ம்.—த்ருருணகாஷ்டாதிகளா லக்கினிதிருப்தியடையாதுபோல், பூமியுமடையவில்லை அப்படியே ஹநுமான் இவ்வளவு நாசத்தைப்பார்த்தும் திருப்தியடையவில்லை. நகரமுழுதும் இராவணுதி துர்ஜனருடன் நசித்தக்கால் ஸந்தோஷிப்பாரென்பது கருத்து.

౩౦. క్వచిత్కింశుకసంకాశాః క్వచిచ్ఛాల్మలిసన్నిభాః । క్వచిత్కుంకుమసంకాశాః శిఖా వహ్నేశ్చకాశిరే ॥

௩௰. க்வசித்கிம்ஶுகஸங்காஶா: க்வசிச்சால்மலிஸந்நிபா:।
க்வசித்குங்குமஸங்காஶா: ஶிகா வஹ்நேஶ்சகாஶிரே॥

௩௰. க்வசித்கிம்ஸுகஸங்காஸா: க்வசித்ஸால்மலிஸந்நிபா:।
க்வசித்குங்குமஸங்காஸாஸ்ஸிகா வஹ்நேஸ்சகாஸிரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வஹ்நே:-ஸிகா:	அக்கினியினுடைய-ஜ்வாலைகள்	க்வசித்-ஸால்மலிஸந்நிபா:-	ஓரிடத்தில்-இலவம்பூவுக்கொப்பாயும்
க்வசித்-கிம்ஸுகஸங்காஸா:-	ஓரிடத்தில் -பலாசபுஷ்பத்திற்கு நிகராயும்	க்வசித்-குங்குமஸங்காஸா: -	ஓரிடத்தில்-குங்குமத்தோடொஸமானமாயும்
		சகாஸிரே	பிரகாசித்தன.

தா-ம்.—அப்பொழுதக்கினி நாநாதிரவ்வியங்களைக்கொளுத்தியபடியால் அதன் சிகை பற்பலவிதமாய் ஓரிடத்தில் பலாச புஷ்பம்போலும் ஓரிடத்தில் இலவம் புஷ்பம்போலும் ஓரிடத்தில் குங்குமம்போலும் விளங்கிற்று.

౩౧. హనూమతా వేగవతా వానరేణ మహాత్మనా । లంకాపురం ప్రదగ్ధం తద్రుద్రేణ త్రిపురం యథా ॥

௩௧. ஹநூமதா வேகவதா வாநரேண மஹாத்மநா।
லங்காபுரம் ப்ரதக்தம் தத்ருத்ரேண த்ரிபுரம் யதா॥

௩௧. ஹநூமதாவேகவதாவாநரேணமஹாத்மநா।
லங்காபுரம்ப்ரதக்தந்தத்ருத்ரேணத்ரிபுரம்யதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வேகவதா	வேகமுடையவரும்	ருத்ரேண	ருத்திரனால்
வாநரேண	வானரரும்	தத்-த்ரிபுரம்யதா	அந்த-திரிபுரம்போல்
மஹாத்மநா-ஹநூமதா -	வெகுதைரியமுடையவருமான-ஹநுமானால்	லங்காபுரம்-ப்ரதக்தம்-	இலங்காநகர்-தஹிக்கப்பட்டது.

தா-ம்.—பூர்வத்தில் முக்கட்பிரான் எப்படி திரிபுரமெரித்தனரோ அப்படி ஹநுமான் வேகமுடையவராகி இலங்கையை எரித்தனர்.

౩౨. తతస్తు లంకాపురపర్వతాగ్రే సముత్థితో భీమపరాక్రమోఽగ్నిః । ప్రసార్య చూడావలయం ప్రదీప్తో హనూమతా వేగవతా విసృష్టః ॥

௩௨. ததஸ்து லங்காபுரபர்வதாக்ரே ஸமுத்திதோ பீமபராக்ரமோ(அ)க்நி:।
ப்ரஸார்ய சூடாவலயம் ப்ரதீப்தோ ஹநூமதா வேகவதா விஸ்ருஷ்ட:॥

௩௨. ததஸ்துலங்காபுரபர்வதாக்ரேஸமுத்திதோபீமபராக்ரமோக்நி:।
ப்ரஸார்யசூடாவலயம்ப்ரதீப்தோஹநூமதாவேகவதாவிஸ்ருஷ்ட:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-வேகவதா-ஹநூமதா-	பிறகு - வேகமுடைய-ஹநுமானால்	ப்ரஸார்ய	வியாபிக்கச்செய்து
விஸ்ருஷ்டம்	விடப்பட்டதும்	ப்ரதீப்த:	எரிகிறதாக
பீமபராக்ரம:-அக்நி:-	பயங்கரமானபராக்கிரமமுடைய-அக்கினி	லங்காபுரபர்வதாக்ரே-	இலங்கையினுடையபர்வதசிகரத்தில்
சூடாவலயம்	ஜ்வாலையின்ஸமூகத்தை	ஸமுத்தித:	உண்டானதாக(ஆயிற்று)

தா ம்.—ஹநுமானால் அரக்கருடையவீடுகளில்வைக்கப்பட்ட அக்கினி பயங்கரமானஜ்வாலையோடு எங்கும்பரவி, பர்வதத்தி லக்கினியிருப்பது ஸ்வாபாவிக மாகையாலங்குண்டாயிற்றோவெனும்படி, அப்பட்டணத்திற் காதாரமான திரிகூட பர்வதத்தின் சிகரத்தில் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருந்தது. (இதனால் பட்டணமெரித்தபிறகு ஹநுமான் திரிகூட கிரிக்குச் சென்றனரென்றறிக.)

౩౩. యుగాంతకాలానలతుల్యవేగః సమారుతోఽగ్నిర్వవృధే దివిస్పృక్ । విధూమరశ్మిర్భవనేషు సక్తో రక్షఃశరీరాజ్యసమర్పితార్చిః ॥

௩௩. யுகாந்தகாலாநலதுல்யவேக: ஸமாருதோ(அ)க்நிர்வவ்ருதே திவிஸ்ப்ருக்।
விதூமரஶ்மிர்பவநேஷு ஸக்தோ ரக்ஷ:ஶரீராஜ்யஸமர்பிதார்சி:॥

௩௩. யுகாந்தகாலாநலதுல்யவேகஸ்ஸமாருதோக்நிர்வவ்ருதேதிவிஸ்ப்ருக்।
விதூமரஸ்மிர்பவநேஷுஸக்தோரக்ஷஸ்ஸரீராஜ்யஸமர்பிதார்சி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யுகாந்தகாலாநலதுல்யவேக:-	பிரளயகாலாக்கினிக்குநிகரான வேகமுடையதும்	பவநேஷு	(இராக்ஷத) கிருஹங்களில்
ஸமாருத:	வாயுவோடுகூடினதும்	ஸக்த:-அக்நி:	ஸம்பந்தித்தயிருக்கிற-அக்கினி
திவிஸ்ப்ருக்	ஆகாயத்தையளாவியதும்	ரக்ஷஸ்ஸரீராஜ்யஸமர்பிதார்சி: -	இராக்ஷதசரீரமாகிற-நெய்யினால்கொடுக்கப்பட்டஜ்வாலையுடையதாக
விதூமரஸ்மி:	புகையற்றகாந்தியுடையதும்	வவ்ருதே	விருத்தியடைந்தது.

தா-ம்—அவ்வாக்கர் வீடுகளைக்கொளுத்தியதீ இராக்ஷஸசரீரமாகிற ஆஜ்ஜியாகுதியால் மிகவிருத்தியடைந்து வாயுவோடுகூடிச் சிறிது புகையுமின்றி வானளவு வியாபித்து திருதிகென்று கொழுந்துடன் பிரளயகாலாக்கினிபோல் அதிவேகமாக ஜ்வலித்தது.

౩౪. ఆదిత్యకోటీసదృశస్సుతేజా లంకాం సమస్తాం పరివార్య తిష్ఠన్ । శబ్దైరనేకైరశనిప్రరూఢైర్భిందన్నివాండం ప్రబభౌ మహాగ్నిః ॥

௩௪. 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍋𑌟𑍀𑌸𑌦𑍃𑌶𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑍇𑌜𑌾𑌲𑌂𑌕𑌾𑌂𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍।
𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌰𑌨𑍇𑌕𑍈𑌰𑌶𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌰𑍂𑌢𑍈𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂𑌪𑍍𑌰𑌬𑌭𑍌𑌮𑌹𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃॥

௩௪. ஆதித்யகோடீஸத்ருஶஸ்ஸுதேஜாலங்காம்ஸமாப்தாம்பரிவார்யதிஷ்டந்।
ஶப்தைரநேகைரஶநிப்ரரூடைர்பிந்தந்நிவாண்டம்ப்ரபபௌமஹாக்நி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆதித்யகோடிஸத்ருஶ:	ஸூரியனுடையகோடிக்குஸமமானதும்	பரிவார்ய-திஷ்டந்	சுற்றி-இருந்துகொண்டு
		அஶநிப்ரரூடை:	வஜ்ராயுதம்போல்கடினமான
ஸுதேஜா:	அதிதேஜஸ்ஸுடையதுமான	அநேகை:-ஶப்தை:	அனேகங்களான-சப்தங்களால்
மஹாக்நி:	பெருஅக்கினியானது	அண்டம்-பிந்தந்நிவ	பிரும்மாண்டத்தை- பிளப்பதுபோல்
லங்காம்-ஸமாப்தாம்	இலங்கையை-மீதியில்லாமலாக	ப்ரபபௌ	பிரகாசித்தது.

தா-ம்—இலங்கையில்மூண்ட அப்பெருந்தீயானது ஏககாலத்தில் கோடிஸூரியோதயமானதுபோல் ஜ்வலித்து வெகு தேஜஸ்ஸுடையதாகி அந்நகர்முழுதுஞ் சுற்றிக்கொண்டு அங்குள்ள ஸமஸ்த திரவ்வியங்களையும் தஹிக்கிறபோது அத்தீயினின்று மிகக்கடினமாக சடசட படபடவென்கிற சப்தமானது பிரும்மாண்டத்தைப் பிளப்பதுபோலுண்டாயிற்று.

౩౫. తత్రాంబరాదగ్నిరతిప్రవృద్ధో రూక్షప్రభః కింశుకపుష్పచూడః । నిర్వాణధూమాకులరాజయశ్చ నీలోత్పలాభాః ప్రచకాశిరేఽభ్రాః ॥

௩௫. 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍋𑌰𑍂𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃𑌕𑌿𑌂𑌶𑍁𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌚𑍂𑌡𑌃॥
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌧𑍂𑌮𑌾𑌕𑍁𑌲𑌰𑌾𑌜𑌯𑌶𑍍𑌚𑌨𑍀𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌾𑌭𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑌾𑌶𑌿𑌰𑍇𑌽𑌭𑍍𑌰𑌾𑌃॥

௩௫. தத்ராம்பராதக்நிரதிப்ரவ்ருத்தோரூக்ஷப்ரப:கிம்ஶுகபுஷ்பசூட:।
நிர்வாணதூமாகுலராஜயஶ்சநீலோத்பலாபா:ப்ரசகாஶிரேப்ரா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அவ்விலங்கையில்	அப்ராஸ்ச	மேகங்களும்
அம்பராத்-அதிப்ரவ்ருத்த:-அக்நி:	ஆகாயமளவு-மிகவிருத்தியடைந்த-அக்கினி	நிர்வாணதூமாகுலராஜய:	அணைந்தபுகையினால்வியாப்தமான வரிசையுடையனவாகையால்
ரூக்ஷப்ரப:	தீக்ஷணமானதேஜஸ்ஸுடையதாக	நீலோத்பலாப:	கருநெய்தலின்காந்தியொத்தகாந்தியுடையதாக
கிம்ஶுகபுஷ்பசூட:	பலாசபுஷ்பம்போன்றஜ்வாலையுடையதாக(ஆச்சது)	ப்ரசகாஶிரே	விளங்கின.

தா-ம்—அவ்விலங்கையில் அக்கினியானது பலாச புஷ்பம்போல் சிகப்பாக ஆகாசபரியந்தமுயர்ந்து ஜ்வலித்தது, மேகமானது வீடுகள் வெந்து தணிந்து அவைகளினின்று மேற்கிளம்பிய புகையினாற் கறுத்துக் கருநெய்தற் பங்திபோல் பிரகாசித்தது.

౩౬. వజ్రీ మహేంద్రస్త్రిదశేశ్వరో వా సాక్షాద్యమో వా వరుణోఽనిలో వా । రుద్రోఽగ్నిరర్కో ధనదశ్చ సోమో న వానరోఽయం స్వయమేవ కాలః ॥

౩౭. కిం బ్రహ్మణస్సర్వపితామహస్య సర్వస్య ధాతుశ్చతురాననస్య । ఇహాగతో వానరరూపధారీ రక్షోపసంహారకరః ప్రకోపః ॥

౩౮. కిం వైష్ణవం వా కపిరూపమేత్య రక్షోవినాశాయ పరం సుతేజః । అనంతమవ్యక్తమచింత్యమేకం స్వమాయయా సాంప్రతమాగతం వా ॥

౩౯. ఇత్యేవమూచుర్బహవో విశిష్టా రక్షోగణాస్తత్ర సమేత్య సర్వే । సప్రాణిసంఘాం సగృహాం సవృక్షాం దగ్ధాం పురీం తాం సహసా సమీక్ష్య ॥

௩௬. 𑌵𑌜𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌵𑌾𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍋𑌵𑌾𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋𑌽𑌨𑌿𑌲𑍋𑌵𑌾।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌕𑍋𑌧𑌨𑌦𑌶𑍍𑌚𑌸𑍋𑌮𑍋𑌨𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑌕𑌾𑌲𑌃॥

௩௭. 𑌕𑌿𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌨𑌨𑌸𑍍𑌯।
𑌇𑌹𑌾𑌗𑌤𑍋𑌵𑌾𑌨𑌰𑌰𑍂𑌪𑌧𑌾𑌰𑍀𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑌰𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌪𑌃॥

௩௮. 𑌕𑌿𑌂𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂𑌵𑌾𑌕𑌪𑌿𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯𑌪𑌰𑌂𑌸𑍁𑌤𑍇𑌜𑌃।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑌂𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌮𑌾𑌗𑌤𑌂𑌵𑌾॥

௩௯. 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍂𑌚𑍁𑌰𑍍𑌬𑌹𑌵𑍋𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌗𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇।
𑌸𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌸𑌂𑌘𑌾𑌂𑌸𑌗𑍃𑌹𑌾𑌂𑌸𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌂𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂𑌤𑌾𑌂𑌸𑌹𑌸𑌾𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯॥

௩௬. வஜ்ரீமஹேந்த்ரஸ்த்ரிதஶேஶ்வரோவாஸாக்ஷாத்யமோவாவருணோநிலோவா।
ருத்ரோக்நிரர்கோதநதஶ்சஸோமோநவாநரோயம்ஸ்வயமேவகால:॥

கஎ. கிம்ப்ரம்ஹணஸ்ஸர்வபிதாமஹஸ்யஸர்வஸ்யதாதுஸ்சதுராநநஸ்ய।
இஹாகதோவாநரரூபதாரீரக்ஷோபஸம்ஹாரகர:ப்ரகோப:॥
கஅ. கிம்வைஷ்ணவம்வாகபிரூபமேத்யரக்ஷோவிநாஸாயபரம்ஸுதேஜ:।
அநந்தமவ்யக்தமசிந்த்யமேகம்ஸ்வமாயயாஸாம்ப்ரதமாகதம்வா॥
கக. இத்யேவமூசுர்பஹவோவிஸிஷ்டாரக்ஷோகணாஸ்தத்ரஸமேத்யஸர்வே।
ஸப்ராணிஸங்காம்ஸக்ருஹாம்ஸவ்ருக்ஷாம்தக்தாம்புரீம்தாம்ஸஹஸாஸமீக்ஷ்ய॥

பதம்.	உரை.
பஹவ:-விஸிஷ்டா:	அநேகர்களும்-ஜ்ஞாநவான்களுமான
ரக்ஷோகணா:	இராக்ஷதக்கூட்டங்கள்
ஸர்வே-ஸமேத்ய	எல்லாம்-வந்து
தத்ர	அவ்விலங்கையில்
ஸப்ராணிஸங்காம் -	பிராணிகளின்கூட்டத்தோடுகூடினதும்
ஸக்ருஹாம்	வீட்டோடுகூடினதும்
ஸவ்ருக்ஷாம்-தாம்-புரீம்-	விருக்ஷத்தோடுகூடினதுமான-அந்த இலங்கையை
ஸஹஸா-தக்தாம்-ஸமீக்ஷ்ய -	சீக்கிரமாய்-எரிந்ததாக-பார்த்து
அயம்	இவன்
வஜ்ரீ-மஹேந்த்ர:	வஜ்ஜிராயுதமுடையவனும்-விருத்திராஸுரனைக்கொன்றவனுமான
த்ரிதஸேஸ்வரோவா -	தேவேந்திரனோ
ஸாக்ஷாத்	பிரத்தியக்ஷமாக(வந்த)
வருணோவா	வருணனோ
அநிலோவா-ருத்ரோவா-வாயுவோ-ருத்திரனோ	
அக்நிர்வா-அர்கோவா -	அக்கினியோ-கதிரவனோ
தநதஸ்ச-ஸோமோவா -	குபேரனோ-மதியோ
வாநர:-ந	வானரன்-அல்லன்

பதம்.	உரை.
ஸ்வயம்-யமகாலயேவ -	தான்-இயமனே
ஸர்வபிதாமஹஸ்ய	ஸமஸ்தருக்கும்பாட்டனும்
ஸர்வஸ்ய-தாது:	ஸகலத்தையும்-ஸிருஷ்டிப்பவனும்
சதுராநநஸ்ய-ப்ரம்ஹண:-	நான்குமுகமுமுடைய-பிரமனுடைய
ப்ரகோப:	அதிகோபம்
வாநரரூபதாரீ	வானரரூபமெடுத்து
ரக்ஷோபஸம்ஹாரகர: -	இராக்ஷஸநாசத்தைச்செய்கிறதாய்க் கொண்டு
இஹ-ஆகத:கிம்வா	இங்கு-வந்ததாஎன்ன
அநந்தம்-அவ்யக்தம்	அந்தமற்றதும்-காணப்படாததும்
அசிந்த்யம்-ஏகம்	சிந்திக்கக்கூடாததும்-ஸஹாயமற்றதும்
பரம்-வைஷ்ணவம்-	ஸர்வோத்தமும்-விஷ்ணுஸம்பந்தமுமான
ஸுதேஜோவா	பெரும் தேஜஸ்ஸோ
ஸாம்ப்ரதம்	இப்பொழுது
ஸ்வமாயயா	தன்மாயையால்
ரக்ஷோவிநாஸாய	இராக்ஷஸநாசத்தையும்பொருட்டு
கபிரூபம்-ஏத்ய	வானரரூபத்தை-அடைந்து
ஆகதம்கிம்வா	வந்ததோ(என்று)
இத்யேவம்-ஊசு:	இந்தப்பிரகாரம்-சொன்னார்கள்.

(ருசு-மு-ருகூ-ல்) தா-ம்—விசுவகர்ம கல்பிதமான அவ்விலங்கை மரங்களெரிந்து கொடிகள் கருண்டு புஷ்பங்கள் கருகி அருவிகள் வற்றி, மித்தைகளிடிந்து, வீடுகள்விழுந்து சின்னம் பின்னம் கண்டம் துண்டமாய், பார்க்க வழங்காப் பாழ்நகர் போல் அழிந்துவிட்டதைப்பார்த்து மடிந்தவர்போக மீந்த சில ஜ்ஞானமுடைய வரக்கர் ஏங்கித் தளர்ந்து ஒன்றுகூடி பின்வருமாறு புலம்பி யுரைக்கின்றனர். அகோ இராக்ஷதர்காள்! இவன் வானரனல்லன், வெகுநாளாய்ப்பொறுமைகொண்டுவருவதற்குச்சமயம் நேரிடாமலிப்பொழுது ஸமயம் பார்த்து நுழைந்த விருத்திராஸுரனை ஹரித்த வஜ்ஜிரபாணியான ஸாக்ஷாத் இந்திரனாக வேண்டும், அல்லது இவன் இயமனோ, வருணனோ, வாயுவோ, கதிர்மதிகளிலொருவனோ, நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்துகொண்டுவந்த பரமசிவனோ! அல்லது பிரளயகாலமோ, இல்லாவிடில் ஸமஸ்த உலகங்களைப்படைத்த ஸாக்ஷாத் நான்முகனே ஸகலதேவர்களுக்கு மனிஷ்டத்தைச்செய்கிற இந்த இராவணனை யழிக்க நிச்சயித்து தன் மஹாகோபத்தை இவ்விதம் செய்ய நியமித்து விடுத்தனரோ? அது இவ்வடிவம் கொண்டுவந்ததோ? ஹே ராக்ஷஸர்களே! இப்படியுமுண்டோ இலங்கைக்கு மஹாபிரளயம், இவ்வுத்பாதத்தைப் பார்த்தால் மேற்சொன்னவரொருவருமல்ல. அவர்களாவது இக்கைக்கண்ணெடுத்துப் பார்க்கிறதாவது, ஏதேது கிடையாது. பின் யாரெனில், ஆத்யந்தரஹிதனும், அவாங்மநஸகோசரனும், காணப்படாதவனும், அகிலலோகசரண்ணியனும், ஆபத்பாந்தவனும், ஜகந்நாதனும், அஸஹாயஸமஸ்த திவ்யசக்தியுடையவனும், அத்விதியனுமான ஸாக்ஷாத் விஷ்ணுவே தம்மாயையினால் இவ்வரக்கரைக் கிழங்கெடுக்க இப்பொழுதிம்மாதிரியாக வந்திருக்கிறார், வேறில்லையென்று இப்படி யொருவருக்கொருவர் பேசிக்கொண்டனர்.

౪౦. తతస్తులంకాసహసాప్రదగ్ధాసరాక్షసాసాశ్వరథాసనాగా। సపక్షిసంఘాసమృగాసవృక్షారురోదదీనాతుములంసశబ్దమ్॥
൪൦. തതസ്തുലങ്കാസഹസാപ്രദഗ്ധാസരാക്ഷസാസാശ്വരഥാസനാഗാ।
സപക്ഷിസംഘാസമൃഗാസവൃക്ഷാരുരോദദീനാതുമുലംസശബ്ദം॥
ச0. ததஸ்துலங்காஸஹஸாப்ரதக்தாஸராக்ஷஸாஸாஸ்வரதாஸநாகா।
ஸபக்ஷிஸங்காஸம்ருகாஸவ்ருக்ஷாருரோததீநாதுமுலம்ஸஸப்தம்॥

பதம்.	உரை.
தத:-லங்கா	பிறகு-இலங்கை
ஸராக்ஷஸா-ஸாஸ்வரதா -	இராக்ஷதரோடும்-குதிரையோடும் தேரோடும்கூடினதும்
ஸநாகா	யானையோடுகூடினதும்
ஸபக்ஷிஸங்கா	பக்ஷிஜாலங்களோடுகூடினதும்
ஸம்ருகா	மிருகத்தோடுகூடினதும்

பதம்.	உரை.
ஸவ்ருக்ஷா	விருக்ஷத்தோடுகூடினதுமாய்
ஸஹஸா-ப்ரதக்தா	சீக்கிரமாக - கொளுத்தப்பட்டதாய்க் கொண்டு
தீநா-துமுலம்	தைன்னியமாய்-பயங்கரமாக
ஸஸப்தம்-ருரோத	ஸப்தத்தோடு-அழுதது.

தா-ம்—இவ்விதம் இரத கஜதுரகங்களும், மிருகபக்ஷிகளும், இராக்ஷஸகோடிகளு நிறைந்த அம்மாநகர், ஹநுமானு லதித்வனியில் தஹிக்கப்பட்டவளவில், ஸகலைசுவரியமுமழிந்து ஜீவகோடிகள் நசித்து, பார்ப்பவரும் கேட்பவரு மனமுருகும்படி ரோதனசப்தத்தோடு அதிதைன்னியமாக விளங்கிற்று.

౪౧. హాతాతహాపుత్రకకాంతమిత్రహాజీవితంభోగయుతంసుపుణ్యమ్।రక్షోభిరేవంబహుధాబ్రువద్భిశ్శబ్దఃకృతోఘోరతరస్సుభీమః॥

சக. [illegible]

சக. ஹாதாதஹாபுத்ரககாந்தமித்ரஹாஜீவிதம்போகயுதம்ஸுபுண்யம்।
ரக்ஷோபிரேவம்பஹுதாப்ருவத்பிஶ்ஶப்த꞉க்ருதோகோரதரஸ்ஸபீம꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹாதாத-ஹாபுத்ரக	அடஅப்பா அடகுழந்தாய்	ஏவம்-பஹுதா-ப்ருவத்பி꞉	இவ்விதம்-அனேகவிதமாக-சொல்லுகிற
காந்த-மித்ர	ஓகாந்த-ஹேநண்பா (அழிந்தோே)	ரக்ஷோபி꞉	அரக்கரால்
போகயிதம்	ஸுகத்தோடுகூடினதும்	கோரதர꞉-ஸபீம꞉-மிககுரூரமானதும்-வெகுபயங்கரமுமான	
ஸுபுண்யம்	நல்லபுண்ணியமுடையதுமான	ஶப்த꞉-க்ருத꞉	துவனியானது-செய்யப்பட்டது.
ஜீவிதம்-ஹா	பிழைப்பு-அடிக்கப்பட்டது கஷ்டம்		

தா-ம்—ஹா புத்ர, ஹா மித்ர, ஹா காந்த! இழந்தோம் ஸுகத்தை, பறிகொடுத்தோம் பிராணனை, இனி யென்னசெய்வோம், எவ்விதம் பிழைப்போம், என்றிவ்விதம் பயந்து கோரமாகக் கதறும் பேரொலியோடு அக்ககரம் நிறைந்திருந்தது.

౪౨. హుతాశనజ్వాలసమావృతా సా హతప్రవీరా పరివృత్తయోధా। హనూమతః క్రోధబలాభిభూతా బభూవ శాపోపహతేవ లంకా॥

சஉ. [illegible]

சஉ. ஹுதாஶநஜ்வாலஸமாவ்ருதா ஸா ஹதப்ரவீராபரிவ்ருத்தயோதா।
ஹநூமத꞉க்ரோதபலாபிபூதாபபூவஶாபோபஹதேவலங்கா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹுதாஶநஜ்வாலஸமாவ்ருதா	அக்கினியின்ஜுவாலையால்சுற்றப்பட்டதும்	ஹநூமத꞉-க்ரோதபலாபிபூதா-ஹநுமாருடைய-சினத்தாலடிக்கப்பட்டதாக	
ஹதப்ரவீரா	அடிக்கப்பட்டவீரனையுடையதும்	ஶாபோபஹதேவ	சாபத்தால்நசிக்கப்பட்டதுபோல்
பரிவ்ருத்தயோதா	ஓடிப்போனயோதர்களையுடையதுமான	பபூவ	ஆயிற்று.
ஸா-லங்கா	அந்த-இலங்கை		

தா-ம்—மாருதியிட்ட தியால் அனேக சூரர் மாண்டனர், ஸைந்நியங்கள் கலைந்தோடிவிட்டன. இவ்விதம் ஹநுமத் விக்கிரமத்தாலழிந்த அக்நகர் கேவலம் மஹான்களுடைய சாபத்தாலழிந்ததுபோலிருந்தது.

౪౩. స సంభ్రమత్రస్తవిషణ్ణరాక్షసాం సముజ్జ్వలజ్వాలహుతాశనాంకితామ్। దదర్శ లంకాం హనుమాన్ మహామనాః స్వయంభుకోపోపహతా

சங. [illegible] [మివావనిమ్॥

சங. ஸஸம்ப்ரமத்ரஸ்தவிஷண்ணராக்ஷஸாம்ஸமுஜ்வலஜ்வாலஹுதாஶநாங்கிதாம்।
ததர்ஶலங்காம்ஹநுமாந்மஹாமநாஸ்ஸ்வயம்புகோபோபஹதாமிவாவநீம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாமநா꞉-ஹநுமாந் - சிறந்தபத்தியுடைய-ஹநுமான்			வரும் திக்கமுடைய வரக்கரோடு கூடினதுமான
ஸமுஜ்வலஜ்வாலஹுதாஶநாங்கிதாம்-நன்ருய்ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிறஜுவாலையால்அடையாளம்பண்ணப்பட்டதும்		லங்காம்	இலங்கையை
		ஸ்வயம்புகோபோபஹதாம் - பகவத்கோபத்தாலடிக்கப்பட்ட	
ஸஸம்ப்ரமத்ரஸ்தவிஷண்ணராக்ஷஸாம்-பரபரப்போடுபயந்த		அவநீமிவ-ததர்ஶ	பூமிபோல்-பார்த்தார்.

தா-ம்—மஹாபுத்திமானுன அவ்வாதாத்மஜன் அக்கினிதக்தமா யுருவழிந்துநின்ற அந்நகரை, பகவதாக்கியையா லழிந்த பூமிபோ லிருக்கக்கண்டார்.

౪౪. భంక్త్వా వనం పాదపరత్నసంకులం హత్వా తు రక్షాంసి మహాంతి సంయుగే। దగ్ధ్వా పురీం తాం గృహరత్నమాలినీం తస్థౌ హనూమాన్ పవనా

சச. [illegible] [త్మజః కపిః॥

சச. பங்க்த்வாவநம்பாதபரத்நஸங்குலம்ஹத்வாதுரக்ஷாம்ஸிமஹாந்திஸம்யுகே।
தக்த்வாபுரீம்தாம்க்ருஹரத்நமாலிநீம்தஸ்தௌஹநூமாந்பவநாத்மஜ꞉கபி꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பவநாத்மஜ꞉-ஹநுமான்-வாயுபுத்திரரும் - ஹநுமானென்பவருமான		தாம்-புரீம்	அந்த-பட்டணத்தை
கபி꞉	வானரர்	தக்த்வா	கொளுத்தி
பாதபரத்நஸங்குலம்	விருக்ஷசிரேஷ்டத்தால் வியாப்தமான	ஸம்யுகே	யுத்தத்தில்
வநம்-பங்க்த்வா	வனத்தை-முறித்து	மஹாந்தி-ரக்ஷாம்ஸி	பலிஷ்டர்களான-அரக்கர்களை
க்ருஹரத்நமாலிநீம்- க்ருஹசிரேஷ்டத்தின்வரிசையுடையதும்		ஹத்வா-தஸ்தௌ	கொன்று-இருந்தனர்.

౪౫. త్రికూటశృంగాగ్రతలే విచిత్రే ప్రతిష్ఠితో వానరరాజసింహః। ప్రదీప్తలాంగూలకృతార్చిమాలీ వ్యరాజతాదిత్య ఇవాంశుమాలీ॥

சடு. [illegible]
[illegible]

சடு. த்ரிகூடஶ்ருங்காக்ரதலே விசித்ரே ப்ரதிஷ்டிதே வாநரராஜஸிம்ஹ꞉।
ப்ரதீப்தலாங்கூலக்ருதார்சிமாலீ வ்யராஜதாதித்யஇவாம்ஶுமாலீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விசித்ரே	ஆச்சரியமாயிருக்கிற		லாக்னியினால் செய்யப்பட்டகிர ண ஸமூகமுடையவராக
த்ரிகூடஶ்ருங்காக்ரதலே	திரிகூடகொடிமுடியின் நுனியில்	அர்சிமாலீ	கிரணஸமூகத்தையுடைய
ப்ரதிஷ்டிதே	இருக்கிற	ஆதித்யஇவ	சதிரவன்போல்
வானரராஜஸிம்ஹ꞉	வானரசிரேஷ்டர்	வ்யராஜத	பிரகாசித்தனர்.
ப்ரதீப்தலாங்கூலக்ருதார்சிமாலீ	எரிந்துகொண்டிருக்கிறவா		

౪౬. స రాక్షసాంస్తాన్ సుబహూంశ్చ హత్వా వనం చ భంక్త్వా బహుపాదపం తత్। విసృజ్య రక్షోభవనేషు చాగ్నిం జగామ రామం మనసా మహాత్మా॥

சசு. [illegible]
[illegible]

சசு. ஸராக்ஷஸாம்ஸ்தாந்ஸுபஹூம்ஶ்சஹத்வாவநம்சபங்க்த்வாபஹுபாதபம்தத்।
விஸ்ருஜ்யரக்ஷோபவநேஷுசாக்நிம்ஜகாமராமம்மநஸாமஹாத்மா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாத்மா-ஸ꞉	அதிசதூரியமுடைய - அவ்வனுமான்	பங்க்த்வா	அழித்து
ஸுபஹூந்	அனேகர்களான	ரக்ஷ꞉-பவநேஷு	இராக்ஷஸருடைய-வீடுகளில்
தாந்-ராக்ஷஸாந்	அந்த-அரக்கரை	அக்நிம்-விஸ்ருஜ்ய	அக்னியை-விட்டு
ஹத்வா	கொன்று [பட்ட-வனத்தை	மநஸா-ராமம்	மனதினால்-ஸ்ரீராகவனை
பஹுபாதபம்-தத்-வநம்ச	-அனேகமரங்களுடைய-அப்படிப்	ஜகாம	அடைந்தார்.

(சச-மு-சசு) தா-ம்—இவ்வித மந்த பவனஸுதனுன ஹநுமான் தன்னுடைய வாலாக்னி ஜ்வாலையால், உதயகிரியில் லோகாந்தகாரத்தைப் போக்கவல்ல கிரணத்தோடு ஜ்வலிக்கு மாதித்தியன்போல், பிராட்டியைக்காணுமையாகிற அந்தகாரத்தால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிற வானரர்களைத் தேற்றுவதற்குத் திரிகூட பர்வதமாகிற உதயகிரியிற் பிரகாசிக்கிற பானுமண்டலமாகி, சிறந்த மாடமாளிகை கூடகோபுரங்களா லதியமுகாய் அமராவதியோ, கைலையோ, ஸத்தியலோகமோவென்று பிரமிக்கும்படி அவ்வளவு மதிப்புடைய அவ்விலங்கையைத் தஹித்து, பற்பல நவரத்தின முக்தாமணிகளாலியற்றி அதிவிசித்திரமாய் மிக ஸுந்தரமாக விளங்கு மரக்கருடைய வீடுகளில் நெருப்பைவைத்து மிகபலமுடைய வனேக இராக்ஷதரைக்கொன்று, அனேக விசித்திரவிருக்ஷஜாதிகளால், நந்தனவனத்தையும் சைத்திரவனத்தையும் பழித்து, எப்படிப்பட்ட சோகத்தையும் ஸூரியனைக்கண்ட பனிபோல் இருந்தவிடம் தெரியாமலொழித்துவிடும்படியான அப்படிப்பட்ட அசோகவனத்தையு முறித்தழித்துத் தாம் ஸங்கல்பித்துவந்த காரிய மிவ்வாறீடேற, ஸந்துஷ்டஹ்ருதயராய் வீற்றிருந்து மனதினல் ஸ்ரீராகவனை ஸ்மரித்தார்; அல்லது, தான் பிராட்டியைக்கண்டது முதலான மங்களச்செய்தியைத் தக்ஷணம் விண்ணப்பம் செய்ய வக்ஷமர்போல் ஹ்ருதயஸ்தரான ஸ்ரீராகவனை ஸ்மரித்தாராகவுமாம்.

౪౭. తతస్తు తం వానరవీరముఖ్యం మహాబలం మారుతతుల్యవేగమ్। మహామతిం వాయుసుతం వరిష్ఠం ప్రతుష్టువుర్దేవగణాశ్చ సర్వే॥

சஎ. [illegible]
[illegible]

சஎ. ததஸ்துதம்வாநரவீரமுக்யம்மஹாபலம்மாருததுல்யவேகம்।
மஹாமதிம்வாயுஸுதம்வரிஷ்டம்ப்ரதுஷ்டுவுர்தேவகணாஶ்சஸர்வே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉	பிறகு	வரிஷ்டம்-தம்	(பலவான்களுக்குள்) சிரேஷ்டருமான-அவ்வநுமானை
வாநரவீரமுக்யம்-மஹாபலம்	-வானரவீரருக்குள்தலைவரும்-மிகபலமுடையவரும்	ஸர்வே-தேவகணாஶ்ச	ஸமஸ்த-தேவஸமூகங்களும்
மாருததுல்யவேகம்	-வாயுவுக்குநிகரானவேகமுடையவரும் [ம்	ப்ரதுஷ்டுவு꞉	கொண்டாடினார்கள்.
மஹாமதிம்-வாயுஸுதம்	-அதிபுத்தியுடையவரும்-வாயுமைந்தரு		

౪౮. భంక్త్వా వనం మహాతేజా హత్వా రక్షాంసి సంయుగే। దగ్ధ్వా లంకాపురీం రమ్యాం రరాజ స మహాకపిః॥

சஅ. [illegible]
[illegible]

சஅ. பங்க்த்வாவநம்மஹாதேஜாஹத்வாரக்ஷாம்ஸிஸம்யுகே।
தக்த்வாலங்காம்புரீம்ரம்யாம்ரராஜஸமஹாகபி꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாஹாதேஜா:	அதிதேஜஸ்ஸுடைய	ஹத்வா	ஸம்ஹரித்து
ஸ:-மஹாகபி:	அந்த-ஹநுமான்	ரம்யாம்-லங்காம்-புரீம்	மிகஅழகான-இலங்கையென்கிற-பட்[டணத்தை
வநம்-பங்க்த்வா	அசோகவனத்தை-அழித்து	தக்த்வா	கொளுத்தி
ஸம்யுகே-ராக்ஷாம்ஸி	யுத்தத்தில்-அரக்கரை	ராராஜ	பிரகாசித்தார்.

(௪௭-மு-௪௮-ல்) தா-ம்—முந்தி இலங்கையில் பிரவேசித்தபொழுது அப்பட்டணத்தி னுண்மையையும் பெருமையையும் பார்த்துப் பிரமித்து, இங்கு வானரர் வந்து என்செய்யப்போகிறார், ஸ்ரீராகவன்தான் என்னசெய்யக்கூடுமென்று நினைத்துத் தம் பேராகாரத்தை யொருபூனையளவு சுருக்கி இரவில் பிரவேசிக்கும்படியான மஹிமையுடைய அந்நகரத்தைச் சுட்டெரித்து, ஆயுதபாணிகளாய்ச் சதுரங்கஸேனைகளோடு வந்த வரக்கரை யொழித்து, இராவணனுத்தியானவனத்தையு மழித்துக் கவலைகள் தீர்ந்து குதூஹலமடைந்து வானரர்முன் செய்துவந்த சபதத்தை நினைத்தது ஸபலமானது கண்டு ஆனந்தமுடையவராய், அதனால் அதிதேஜோவானுய் மனமுகந்து அவ்வுகப்பு மேல்வீசும்படித திரிகூடகிரியின்மீது பிரதாபலங்கேசுவரனென்று பிருதுபெற்ற இராவணனைத் தபிக்கச்செய்து ஒருவருமணுகாது ஜயஸ்ரீயுடன் பிரகாசிக்கும் ஹநுமானை ஸமஸ்த தேவர்களு மொன்றுகூடி, இவன் பலவான், வாயுவுக்கு நிகரான வேகமுடையான், மஹாபுத்திமான் இவனுக்கு மேலொருவருமில்லை, அப்படிப்பட்ட மஹாசூரன். அஹோ! என்று ஸ்துதித்துக்கொண்டாடினர்.

౪౯. తత్రదేవాస్సగంధర్వాస్సిద్ధాశ్చ పరమర్షయః। దృష్ట్వా లంకాం ప్రదగ్ధాం తాం విస్మయం పరమం గతాః॥

௪௯. 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚𑌪𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌂𑌤𑌾𑌂𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂𑌪𑌰𑌮𑌂𑌗𑌤𑌾𑌃॥

௪௯. தத்ரதேவாஸ்ஸகந்தர்வாஸ்ஸித்தாஶ்சபரமர்ஷய:।
த்ருஷ்ட்வாலங்காம்ப்ரதக்தாம்தாம்விஸ்மயம்பரமம்கதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அவ்விலங்கையில்	ப்ரதக்தாம்-தாம்-லங்காம்	கொளுத்தப்பட்ட-அந்த-இலங்கை[யை
தேவா:	தேவர்களும்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ஸகந்தர்வா:-ஸித்தா:	கந்தருவரோடுகூடின-ஸித்தர்களும்	பரமம்-விஸ்மயம்	அதிகமான-ஆச்சரியத்தை
பரமர்ஷய:	மஹரிஷிகளும்	கதா:	அடைந்தனர்.

தா-ம்—அந்த இலங்கையில் தேவகந்தர்வஸித்தர்களும் மஹரிஷிகளும் ஒன்றுகூடி யாம் கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவுமொண்ணுத இம்மாநகரைத் தஹித்துவிட்டனரே ஹநுமானென்று ஆச்சரியமடைந்தனர்.

౫౦. తం దృష్ట్వా వానరశ్రేష్ఠం హనుమంతం మహాకపిమ్। కాలాగ్నిరితి సంచింత్య సర్వభూతాని తత్రసుః॥

௫௰. 𑌤𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌮𑍍।
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌃॥

௫௰. தம்த்ருஷ்ட்வாவாநரஸிரேஷ்டம்ஹநுமந்தம்மஹாகபிம்।
காலாக்நிரிதிஸம்சிந்த்யஸர்வபூதாநிதத்ரஸு:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரஶ்ரேஷ்டம்	வானரோத்தமரும்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ஹநுமந்தம்	ஹநுமானென்கிற	காலாக்நி:-இதி	பிரளயாக்கினி-என்று
தம்-மஹாகபிம்	அந்த-பெருவானரரை	ஸஞ்சிந்த்ய	எண்ணி
ஸர்வபூதாநி	ஸமஸ்தபூதங்களும்	தத்ரஸு:	பயந்தன.

தா-ம்.—இராவணநகரில் தனியாயிருந்து இவ்வளவு கிருத்தியங்கள்செய்த ஹநுமானுடைய விக்கிரமத்தைப்பார்த்து, இவரென்ன காலாக்கினியோவென்று ஸகலபிராணிகளும் பயந்தனர்.

౫౧. దేవాశ్చ సర్వే మునిపుంగవాశ్చ గంధర్వవిద్యాధరనాగయక్షాః। భూతాని సర్వాణి మహాంతి తత్ర జగ్ముః పరాం ప్రీతిమతుల్యరూపామ్॥

௫௧. 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌨𑌾𑌗𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃।
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌰𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃𑌪𑌰𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌾𑌮𑍍॥

௫௧. தேவாஶ்சஸர்வேமுநிபுங்கவாஶ்சகந்தர்வவித்யாதரநாகயக்ஷா:।
பூதாநிஸர்வாணிமஹாந்திதத்ரஜக்மு:பராம்ப்ரீதிமதுல்யரூபாம்॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேவாஶ்ச	தேவர்களும்	பூதாநி	பூதங்களும்
ஸர்வே-முநிபுங்கவாஶ்ச	ஸமஸ்த-முனிஸிரேஷ்டரும்	தத்ர	அந்தஇலங்கையில்
கந்தர்வவித்யாதரநாகயக்ஷா:	கந்தர்வர் வித்யாதரர் நாகயக்ஷர் இவர்களும்	அதுல்யரூபாம்	ஈடற்றதும்
மஹாந்தி-ஸர்வாணி	பலமுடையனவும்-ஸமஸ்தங்களுமான	பராம்-ப்ரீதிம்	உத்கிருஷ்டமுமான-பிரீதியை
		ஜக்மு:	அடைந்தார்.

தா-ம் —தேவகந்தர்வ யக்ஷாதிகளும் இன்னம்பல பௌருஷ சௌரியங்களில் மேம்பட்ட இதரவீரரும், ஹநுமானிலங்கா தஹனத்திற்காண்பித்த அத்விதியமான விக்கிரமத்தைக்கொண்டாடி அவரிடத்தி லதிக பிரீதிகொண்டவராயினர்.

ஸக்மகோரஞ்ஜநீராமத்ராவிடவ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
ஐம்பத்துநான்காவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

ஐம்பத்தைந்தாவதுஸர்க்கம்.

౧. లంకాంసమస్తాంసందీప్యలాంగూలాగ్నింమహాబలః।నిర్వాపయామాసతదాసముద్రేహరిసత్తమః॥

௧. 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑌨𑍍𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌤𑌦𑌾𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌹𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃॥

௧. லங்காம்ஸமஸ்தாம்ஸந்தீப்யலாங்கூலாக்நிம்மஹாபல:।
நிர்வாபயாமாஸததாஸமுத்ரேஹரிஸத்தம:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபல:-ஹரிஸத்தம:-	மிகபலமுடைய-ஹநுமான்	ததா-லாங்கூலாக்நிம்	அப்பொழுது-வாலாக்கினியை
ஸமஸ்தாம்-லங்காம்	ஸமஸ்தமான-இலங்கையை	ஸமுத்ரே	கடலில்
ஸந்தீப்ய	தஹித்து	நிர்வாபயாமாஸ	அணைத்தார்.

౨. సందీప్యమానాంవిధ్వస్తాంత్రస్తరక్షోగణాంపురీమ్।అవేక్ష్యహనుమాన్లంకాంచింతయామాసవానరః॥

௨. 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌗𑌣𑌾𑌂𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍।
𑌅𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃॥

௨. ஸந்தீப்யமாநாம்வித்வஸ்தாம்த்ரஸ்தரக்ஷோகணாம்புரீம்।
அவேக்ஷ்யஹநுமாக்லங்காம்சிந்தயாமாஸவாநர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநர:-ஹநுமாந்	வானரரான-ஹநுமான்	லங்காம்-புரீம்	இலங்கையுமென்கிற -பட்டணத்தை
ஸந்தீப்யமாநாம்	நன்றாய்கொளுத்தப்பட்டதும்(அதனால்)	அவேக்ஷ்ய	பார்த்து
வித்வஸ்தாம்	நாசமடைந்ததும்	சிந்தயாமாஸ	ஆலோசித்தார்.
த்ரஸ்தரக்ஷோகணாம்	பயப்பட்ட வரக்கஸமூகமுடையதும்		

(க-மு-உ-ல்) தா-ம்—மிக புஜபலபராக்கிரமசாலியான ஹநுமான், இலங்கைமுழுமையுங் கொளுத்தித் தம்முடைய வாலாக்கினியைக் கடலிலணைத்து வானளவு ஓரே ஜுவாலையா யோங்கியெரிகிற அவ்விலங்கையையும், சரிந்து விழுந்தழியும் கோபுரப் பிராகாராதிகளையும் உருகியோடும் ஸுவர்ணாதிகளையும் தேகம் வெந்து நொந்து மடிந்துவிட்ட வரக்கரையும் தீப்பிடித்த சரீரத்தோடு பயந்து மிரண்டோடும் இராக்ஷஸஸ்திரீகளையும் இப்படிப்பட்ட கோரநாசத்தைக்கண்டு திடுக்கிட்டு, அஹோ என்னகாரியம் செய்தோம், ஸம்பவித்துட்டதே அநர்த்தம், இனி யென்னகதி என்று வியஸனுபிதப்தராய்ப் பின்வருமாறு யோசிக்கலாயினர்.

அவதாரிகை—இலங்காதஹனத்தால் பிராட்டியு மெரிந்தழிந்துவிட்டனளென்று நிச்சயித்து ஹநுமான் துக்கப்படுகிறார்.

౩. తస్యాభూత్సుమహాంస్త్రాసఃకుత్సాచాత్మన్యజాయత।లంకాంప్రదహతాకర్మకింస్విత్కృతమిదంమయా॥

௩. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌃𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌤।
𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌹𑌤𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌿𑌂𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂𑌮𑌯𑌾॥

௩. தஸ்யாபூத்ஸுமஹாந்த்ராஸ:குத்ஸாசாத்மந்யஜாயத।
லங்காம்ப்ரதஹதாகர்மகிம்ஸ்வித்க்ருதமிதம்மயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய-ஸுமஹாந்-த்ராஸ:-	அவ்வனுமானுக்கு - பெரியதான பயம்	லங்காம்	இலங்கையை
அபூத்	உண்டாயிற்று	ப்ரதஹதா-மயா	கொளுத்தின-என்னால்
ஆத்மநி-குத்ஸாச	மனதில்-நிந்தையும	கிம்ஸ்வித்	நிந்திக்கத்தக்க
அஜாயத	உண்டாயிற்று	இதம்-கர்ம	இந்த-காரியம்
		க்ருதம்	செய்யப்பட்டது.

౪. ధన్యాస్తేపురుషశ్రేష్ఠాయేబుద్ధ్యాకోపముత్థితమ్।నిరుంధంతిమహాత్మానోదీప్తమగ్నిమివాంభసా॥

௪. 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑍇𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌕𑍋𑌪𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌨𑌿𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾॥

௪. தங்யாஸ்தேபுருஷஶ்ரேஷ்டாயேபுத்யாகோபமுத்திதம்।
கிருந்தந்திமஹாத்மாகோ தீப்தமக்கிமிவாம்பஸா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யே-மஹாத்மாநஃ	எந்த-மஹான்கள்	புத்யா-கிருந்தந்தி	புத்தியினால்-அடக்குகிறார்களோ
உத்திதம்-கோபம்	உண்டாகிற-கோபத்தை [ப்போல்	தே-தந்யாஃ	அவர்கள்-புண்ணியமுடையவர்
அம்பஸா-ப்ரதீப்தம்-அக்கிமிவ-ஜலத்தால்-எரிகிற-அக்கினியை		புருஷஶ்ரேஷ்டாஃ	புருஷோத்தமர்.

౫. క్రుద్ధఃపాపంనకుర్యాత్కఃక్రుద్ధోహన్యాద్గురూనపి । క్రుద్ధఃపరుషయావాచానరస్సాధూనధిక్షిపేత్ ॥

௫. 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃𑌪𑌾𑌪𑌂𑌨𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌃𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑌪𑌿।
𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃𑌪𑌰𑍁𑌷𑌯𑌾𑌵𑌾𑌚𑌾𑌨𑌰𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌤𑍍॥

௫. க்ருத்தஃபாபம்நகுர்யாத்கஃக்ருத்தோஹந்யாத்குரூநபி।
க்ருத்தஃபருஷயாவாசாநரஸ்ஸாதூநதிக்ஷிபேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ருத்தஃ-கஃ	கோபித்த-எவன்	க்ருத்தஃ-நரஃ	கோபித்த-மனிதன்
பாபம்-நகுர்யாத்	பாதகத்தை-செய்யான் [ஸிப்பான்	பருஷயா-வாசா	கடூரமான-வாக்கினால்
க்ருத்தஃ-குரூநபி-ஹந்யாத் - கோபித்தவன்-குருவையும்-ஹிம்		ஸாதூந்-அதிக்ஷிபேத்	ஸாதுக்களை-நிந்திப்பான்.

౬. వాచ్యావాచ్యంప్రకుపితోనవిజానాతికర్హిచిత్ । నాకార్యమస్తిక్రుద్ధస్యనావాచ్యంవిద్యతేక్వచిత్ ॥

௬. 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋𑌨𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍।
𑌨𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌨𑌾𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍॥

௬. வாச்யாவாச்யம்ப்ரகுபிதோநவிஜாநாதிகர்ஹிசித்।
நாகார்யமஸ்திக்ருத்தஸ்யநாவாச்யம்வித்யதேக்விசித்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரகுபிதஃ	கோபித்தவன்	(நாஸ்தி)	(இல்லை)
வாச்யா-வாச்யம்-நவிஜாநாதிகர்ஹிசித்-சொல்லத்தக்கது-சொ		க்வசித்	(கோபித்தவனுக்கு) எங்கும்
ல்லத்தகாதது-இவைகளை-அறியானன்றோ [யம்		அவாச்யம்	சொல்லவராதவார்த்தை
க்ருத்தஸ்ய-அகார்யம்	கோபித்தவனுக்கு-செய்யத்தகாதகாரி	நவித்யதே	கிடையாது.

౭. యస్సముత్పతితంక్రోధంక్షమయైవనిరస్యతి । యథోరగస్త్వచంజీర్ణాంసవైపురుషఉచ్యతే ॥

௭. 𑌯𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌂𑌕𑍍𑌷𑌮𑌯𑍈𑌵𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌯𑌥𑍋𑌰𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌂𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌸𑌵𑍈𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

௭. யஸ்ஸமுத்பதிதம்க்ரோதம்க்ஷமயைவநிரஸ்யதி।
யதோரகஸ்த்வசம்ஜீர்ணம்ஸவைபுருஷஉச்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உரகஃ	ஸர்ப்பம் . [(அப்படி)	க்ஷமயைவ-நிரஸ்யதி	பொறுமையினாலே-அடக்குவனோ
ஜீர்ணம்-த்வசம்யதா	பழையதான உடலை - எப்படிவிடுமோ	ஸவை-புருஷஃ	அவனே-புருஷன்(என்று)
யஃ-ஸமுத்பதிதம்-க்ரோதம்-எவன்-உண்டானகோபத்தை		உச்யதே	(ஸமஸ்தராலும்)சொல்லப்படுகிறான்.

౮. ధిగస్తుమాంసుదుర్బుద్ధింనిర్లజ్జంపాపకృత్తమమ్ । అచింతయిత్వాతాంసీతామగ్నిదంస్వామిఘాతకమ్ ॥

௮. 𑌧𑌿𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑌜𑍍𑌜𑌂𑌪𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑌾𑌂𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌘𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍॥

௮. திகஸ்துமாம்ஸுதுர்புத்திம்நிர்லஜ்ஜம்பாபக்ருத்தமம்।
அசிந்தயித்வாதாம்ஸீதாமக்நிதம்ஸ்வாமிகாதகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாம்-ஸீதாம்-அசிந்தயித்வா-அந்த-பிராட்டியை-எண்ணாமல்		நிர்லஜ்ஜம்-ஸுதுர்புத்திம்-இலஜ்ஜை யற்றவனும்-மிகவும் கெட்டபுத்தி யுடையவனுமான	
அக்நிதம்	(இலங்கையில்)நெருப்பிட்டவனும்		
ஸ்வாமிகாதகம்	ஸ்வாமிதுரோஹியும்	மாம்	என்னை(குறித்து)
பாபக்ருத்தமம்	பாபமுடையோருக்குள்மஹாபாபியும்	திக்-அஸ்து	நிந்தை-உண்டாக.

౯. యదిదగ్ధాత్వియంలంకానూనమార్యాపిజానకీ । దగ్ధాతేనమయాభర్తుర్హతంకార్యమజానతా ॥

௯. 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌯𑌂𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌨𑍂𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀।
𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌤𑍇𑌨𑌮𑌯𑌾𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌤𑌂𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾॥

௯. யதிதக்வாத்வியம்லங்காநூநமார்யாபிஜாநகீ।
தக்தாதேநமயாபர்துர்ஹதம்கார்யமஜாநதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இயம்-லங்காம்-தக்த்வாயதி-இந்த-இலங்கை	கொளுத்தப்பட்டதாகில்	தேந	அதனால்
ஆர்யா-ஜாநக்யபி	பூஜ்ஜியையான-ஸீதையும் [ஞன்)	அஜாநதா-மயா	ஒன்றும்தெரியாத-என்னால்
நூநம்-தக்தா	நிச்சயமாக - எரிக்கப்பட்டவளாக(ஆ	பர்துஃ-கார்யம்-ஹதம்	ஸ்வாமியினுடைய-காரியம்-பாழ்செய்யப்பட்டது.

౧౦. యదర్థమయమారంభస్తత్కార్యమవసాదితమ్। మయాహి దహతా లంకాం న సీతా పరిరక్షితా॥

௧௦. [illegible]

௧௦. யதர்த்தமயமாரம்பஸ்தத்கார்யமவஸாதிதம்।
மயாஹிதஹதாலங்காம்நஸீதாபரிரக்ஷிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹி	எக்காரணத்தால் [ன்னால்	யதர்த்தம்-அயம்-ஆரம்பஃ-என்னிமித்தம்-இந்த-காரியம்	
லங்காம்-தஹதா-மயா-	இலங்கையைகொளுத்தானிருக்கிற-எ	க்ருதஃ	செய்யப்பட்டதோ
ஸீதா-நபரிரக்ஷிதா	ஸீதை-இரக்ஷிக்கபபடவில்லையோ	கார்யம்	அக்காரியம்
தத்	அக்காரணத்தால்	அவஸாதிதம்	நாசம்செய்யப்பட்டது.

౧౧. ఈషత్కార్యమిదం కార్యం కృతమాసీన్న సంశయః। తస్య క్రోధాభిభూతేన మయా మూలక్షయః కృతః॥

௧௧. [illegible]

௧௧. ஈஷத்கார்யமிதம்கார்யம்க்ருதமாஸீந்நஸம்ஶயஃ।
தஸ்யக்ரோதாபிபூதேநமயாமூலக்ஷயஃக்ருதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இதம்	(ஸீதான்வேஷண) இந்த	க்ரோதாபிபூதேந-மயா -	சினத்தால்திரஸ்கரிக்கப்பட்ட - என்னால்
கார்யம்	காரியமானது	தஸ்ய	அக்காரியத்தினுடைய
ஈஷத்-கார்யம்-க்ருதம்-ஆஸீத்	-கொஞ்சம்காரியமாக-செய்யப்பட்டதாக-ஆச்சுது	மூலக்ஷயஃ-க்ருதஃ	அடியான - ஸீதையின்விநாசத்தையே செய்யப்பட்டது.
நஸம்ஶயஃ	ஸந்தேஹமில்லை		

౧౨. వినష్టా జానకీ నూనం నహ్యదగ్ధః ప్రదృశ్యతే। లంకాయాం కశ్చిదుద్దేశస్సర్వా భస్మీకృతా పురీ॥

௧௨. [illegible]

௧௨. விநஷ்டாஜாநகீநூநம்நஹ்யதக்தஃப்ரத்ருஶ்யதே।
லங்காயாம்கஶ்சிதுத்தேஶஸ்ஸர்வாபஸ்மீக்ருதாபுரீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லங்காயாம்	(எக்காரணத்தால்) இலங்கையில்	ஸர்வா-புரீ	(அக்காரணத்தால்)ஸமஸ்தமான-இலங்காபுரீ
கஶ்சித்-உத்தேஶஃ	ஓரொன்றுரு-பிரதேசமும்	பஸ்மீக்ருதா	சாம்பலாகசெய்யப்பட்டது (ஆகையால்)
அதக்தஃ-நப்ரத்ருஶ்யதே	-கொளுத்தப்படாததாக-காணப்படவில்லையோ	ஜாநகீ-விநஷ்டா	ஸீதையும்-நஷ்டமடைந்தவளாக
		ஸ்யாத்-நூநம்	ஆகினள்-நிச்சயம்.

౧౩. యది తద్విహతం కార్యం మమ ప్రజ్ఞావిపర్యయాత్। ఇహైవ ప్రాణసన్న్యాసో మమాప్యద్య రోచతే॥

௧௩. [illegible]

௧௩. யதிதத்விஹதம்கார்யம்மமப்ரஜ்ஞாவிபர்யயாத்।
இஹைவப்ராணஸந்யாஸோமமாபிஹ்யத்யரோசதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்-கார்யம்	அந்த-காரியம்	இஹைவ-ப்ராணஸந்யாஸஃ-	இங்கே-பிராணனைவிடுவதானது
மம-ப்ரஜ்ஞாவிபர்யயாத்	-என்னுடைய-புத்திவிபரீதத்தால்	மமாபி-அத்ய	எனக்கும்-இப்பொழுது.
விஹதம்-யதி	நஷ்டமானதாக-ஆச்சுதாகில்	ரோசதே	இஷ்டமாகிறது.

౧౪. కిమగ్నౌ నిపతామ్యద్య ఆహోస్విద్బడబాముఖే। శరీరమాహోసత్త్వానాం దద్మి సాగరవాసినామ్॥

௧௪. [illegible]

௧௪. கிமக்னௌநிபதாம்யத்யஆஹோஸ்வித்படபாமுகே।
ஶரீரமாஹோஸத்வாநாம்தத்மிஸாகரவாஸிநாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத்ய	(யான்) இப்பொழுது	ஆஹோ	இல்லாவிட்டால்
அக்நௌ-நிபததாமிகிம்	அக்கினியில்-விழட்டுமாவென்ன	ஸாகரவாஸிநாம்-ஸத்வாநாம்	கடலில்வாழும்-ஜலஜந்துக்களுக்கு
ஆஹோஸ்வித்-படபாமுகே	இல்லாவிட்டால்-படபாக்கினியில்-(பிரவேசிக்கட்டுமா)	ஶரீரம்-தத்மி	தேகத்தை-கொடுத்துவிடட்டுமோ.

౧౫. కథం హి జీవతా శక్యో మయా ద్రష్టుం హరీశ్వరః। తౌ వా పురుషశార్దూలౌ కార్యసర్వస్వఘాతినా॥

கடு. 𑌕𑌥𑌂 𑌹𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌹𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌤𑍌 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍌 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌘𑌾𑌤𑌿𑌨𑌾॥

கடு. கதம்ஹிஜீவதாஶக்யோமயாத்ரஷ்டும்ஹரீஶ்வர:।
தௌவாபுருஷஶார்தூலௌகார்யஸர்வஸ்வகாதிநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கார்யஸர்வஸ்வகாதிநா	காரியத்தின்ஸர்வஸ்வத்தையும்-அழித்தவனும்	கதம்-த்ரஷ்டும்-ஶக்ய:	எப்படி-பார்க்க-சக்தர்
ஜீவதா-மயா	பிழைத்திருக்கிற-என்னால்	புருஷஶார்தூலௌ	புருஷஶிரேஷ்டர்களான
ஹரீஶ்வர:	ஸுக்கிரீவன்	தௌவா	அந்த-(இராமலக்ஷ்மணன்தான்எப்படிசக்தான்.)

౧౬. మయా ఖలు తదేవేదం రోషదోషాత్ప్రదర్శితమ్। ప్రథితం త్రిషు లోకేషు కపిత్వమనవస్థితమ్॥

கசு. 𑌮𑌯𑌾 𑌖𑌲𑍁 𑌤𑌦𑍇𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌰𑍋𑌷𑌦𑍋𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌪𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍॥

கசு. மயாகலுததேவேதம்ரோஷதோஷாத்ப்ரதர்ஶிதம்।
ப்ரதிதம்த்ருஷுலோகேஷுகபித்வமநவஸ்த்திதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்ருஷு-லோகேஷு	மூன்றுகளான-உலகங்களில்	ததிதம்-கபித்வம்	அந்த-இந்த-வானரத்துவத்தை
ப்ரதிதம்-அநவஸ்த்திதம்	பிரஸித்தமானதும் - சாபல்லியமுமான	ரோஷதோஷாத்	கோபதோஷத்தினின்று
		மயா-ப்ரதர்ஶிதம்	என்னால்-காண்பிக்கப்பட்டது.

౧౭. ధిగస్తు రాజసం భావమనీశమనవస్థితమ్। ఈశ్వరేణాపి యద్రాగాన్మయా సీతా న రక్షితా॥

கஎ. 𑌧𑌿𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌮𑌨𑍀𑌶𑌮𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌨 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾॥

கஎ. திகஸ்துராஜஸம்பாவமநீஶமநவஸ்த்திதம்।
ஈஶ்வரேணாபியத்ராகாந்மயாஸீதாநரக்ஷிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யத்-ஸீதா	எக்காரணத்தால்-ஸீதை	அநவஸ்த்திதம்	ஸ்திரமில்லாததுமான
ஈஶ்வரேணாபி	இரக்ஷிக்கசக்தனுயிருந்தும்	ராஜஸம்-பாவம்	ரஜோகுணஸம்பந்தமான- ஸுபாவத்தை(குறித்து)
ராகாத்-மயா	கோபத்தினின்ற-என்னால்		
நரக்ஷிதா	இரக்ஷிக்கப்படவில்லையோ	திக்-அஸ்து	நிந்தை-உண்டாக.
அநீஶம்	(அக்காரணத்தால்) நாயகனற்றதும்		

౧౮. వినష్టాయాం తు సీతాయాం తావుభౌ వినశిష్యతః। తయోర్వినాశే సుగ్రీవః సబంధుర్వినశిష్యతి॥

கஅ. 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 𑌵𑌿𑌨𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃।
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃 𑌸𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

கஅ. விநஷ்டாயாம்துஸீதாயாம்தாவுபௌவிநஶிஷ்யத:।
தயோர்விநாஶேஸுக்ரீவஸ்ஸபந்துர்விநஶிஷ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதாயாம்-விநஷ்டாயாம்	ஸீதை-நசியாநின்றவளவில்	தயோ:-விநாஶே	அவாளுடைய-நாசமானது (உண்டானவளவில்)
உபௌ-தௌது	இரண்டுபெயர்களான - அவ்விராமலக்ஷ்மணனோவென்றால்	ஸபந்து:-ஸுக்ரீவ:	பந்துவோடுகூட-மஹாராஜர்
விநஶிஷ்யத:	நசித்துவிடுவான்	விநஶிஷ்யதி	நசிக்கக்கடவர்.

౧౯. ఏతదేవ వచశ్శ్రుత్వా భరతో భ్రాతృవత్సలః। ధర్మాత్మా సహశత్రుఘ్నః కథం శక్ష్యతి జీవితమ్॥

ககூ. 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌚𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌹𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍॥

ககூ. யேததேவவசஶ்ருத்வாபரதோப்ராத்ருவத்ஸல:।
தர்மாத்மாஸஹஶத்ருக்ந:கதம்ஶக்ஷ்யதிஜீவிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ராத்ருவத்ஸல꞉	பிராதிருவாத்ஸல்யமுடைவரும்	ஶ்ருத்வா	கேட்டு
தர்மாத்மா-பரத꞉	தர்மாத்துமாவுமான-பரதன்	ஸஹஶத்ருக்ந꞉	சத்துருக்கனோடுகூடினவனாக
ஏதத்-வசவ	இந்த-வார்த்தையையே	கதம்-ஜீவிதம்-ஶக்ஷ்யதி	எப்படி-பிழைப்பதற்கு-சக்தராவார்.

౨౦. ఇక్ష్వాకువంశేధర్మిష్ఠేగతేనాశమసంశయమ్।భవిష్యంతిప్రజాస్సర్వాశ్శోకసంతాపపీడితాః॥

௨௰. 𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌵𑌂𑌶𑍇𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌗𑌤𑍇𑌨𑌾𑌶𑌮𑌸𑌂𑌶𑌯𑌮𑍍।
𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌶𑍋𑌕𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃॥

௨௰. இக்ஷ்வாகுவம்ஶேதர்மிஷ்டேகதேநாஶமஸம்ஶயம்।
பவிஷ்யந்திப்ரஜாஸ்ஸர்வாஶ்ஶோகஸந்தாபபீடிதா꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தர்மிஷ்டே-இக்ஷ்வாகுவம்ஶே	தர்மமுடைய-இக்ஷ்வாகுவம்ச[மானது]	ஶோகஸந்தாபபீடிதா꞉	துக்கத்தாலுண்டானதாபத்தால்பீடிக்கப்பட்டவர்களாக
நாஶம்-கதே-(ஸதி)	அழிவை-அடைந்தவளவில்	பவிஷ்யந்தி-அஸம்ஶயம்	ஆகக்கடவர்கள்-ஸந்தேஹமில்லை.
ஸர்வா꞉-ப்ரஜா꞉	ஸமஸ்தங்களான-பிரஜைகளும்		

౨౧. తదహంభాగ్యరహితోలుప్తధర్మార్థసంగ్రహః।రోషదోషపరీతాత్మావ్యక్తంలోకవినాశనః॥

௨௧. 𑌤𑌦𑌹𑌂𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃।
𑌰𑍋𑌷𑌦𑍋𑌷𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃॥

௨௧. ததஹம்பாக்யரஹிதோலுப்ததர்மார்த்தஸங்க்ரஹ꞉।
ரோஷதோஷபரீதாத்மாவ்யக்தம்லோகவிநாஶந꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்-அஹம்	ஆகையால்-யான்	ரோஷதோஷபரீதாத்மா	கோபதோஷத்தால்வியாபிக்கப்பட்டமனமுடையவனும்
பாக்யரஹித꞉	பாக்யஹீனனும்	வ்யக்தம்-லோகவிநாஶந꞉	ஸ்பஷ்டமாக-பிரபஞ்சத்திற்குநாசத்தைச்செய்கிறவனுமாக(ஆகிறேன்.)
லுப்தர்மார்த்தஸங்க்ரஹ꞉	கஷ்டமானதர்மார்த்தஸங்கிரஹமுமுடையவனும்		

(௱௯-முதல்-௨௧-வரை) தா-ம்—ஸ்ரீராகவகாரியத்தில் அதிபத்தாந்தக்கரணமுடைய அவ்வநுமான் தன்னால் தகிக்கப்பட்ட இலங்கையைப்பார்த்து ஒகோ! என்னகாரியம் செய்தேன், இவ்விலங்கை இப்படி பற்றியெரிகிறதே! இங்கு தீப்பிடிக்காத ஓரிடமும் காணப்படவில்லையே; முழுதும் பாழாய்விட்டதே; என்னகதி; யான் வந்த காரியமென்ன; இப்பொழுது செய்ததென்ன. பிராட்டியிருக்குமிடந் தேடியறிந்து ஸ்ரீராகவஸன்னிதியில் விண்ணப்பஞ்செய்யவன்றோ வந்தேன்; அப்படியே ஸ்ரீராகவானுக்கிரஹத்தாலும் ஜன்மாந்திர ஸுக்ருதாதிசயத்தாலும் தேவியைக்கண்டேன்; அவரது க்ஷேமத்தை யறிவித்தேன்; கணையாழியைக் கொடுத்தேன்; அவளது வுள்ளத்தை யுகப்பித்தேன்; பதிலடையாளமும் சூடாமணியும் பெற்று மங்களகரமாகத் திரும்புங்கால் இவ்வித துர்புத்தியுண்டாயிற்றே. இப்படி யதிஜ்வாலையோடு நீளூண்டெரிகிற இந்நகரில் வஸிக்கும் பரமபாவனையானஜானகிபிழைத்திருப்பளோ. பிழைத்திராள். பிராட்டி இங்கிருக்கிறாளென்றறிந்தும் கோபபரவசனாயிப்படிமூலக்ஷயம் செய்தேனே. ஸமஸ்த காரியத்தையுஞ்செய்து (வெண்ணை திரண்டோடிவரும்ஸமயத்தில் பாண்டமுடைத்தாப்போல்) மிக ஸந்தோஷமுறுங்காலத்தில் துக்கத்தை விளைவித்தேனே. இவைகளுக்கெல்லாம் எனதக்கியானமே காரணம். யான் ஸ்வாமித்ரோகி, வெட்கமில்லாதவன் மகாபாபி.மூர்கன்,புத்திஹீனன், விச்வாஸகாதகன், என்னைச்சுடவேண்டும்,இத்துர்ப்புத்தியுள்ள வென்பொருட்டு இகழ்ச்சி உண்டாக. யான் பிராணனைத்தரித்து பூமியிலுமிருக்கவேண்டுமோ, மாளக்கூடாதா. வானரங்களுக்குச் சாபல்யம்ஸ்வதஸ்ஸித்தமென்று எங்கும்பிரஸித்தமே. அதை இப்பொழுது விளக்கினேன். ஓகோ! ஒரு வானரருக்கும் கிடைக்காத மகாபாக்கியமடைந்தேனென்று களித்துக் கொக்கரித்தேனே, அதற்கு வந்துவிட்டதே நீங்கு. ஸீதையைக்காணாமையால் முன் ஒருதரம் செய்த ஸங்கல்பம் வியர்த்தமின்றி வந்துபரிகஸிக்கிறதே, என்னசெய்வேன். தீக்குழியில்விழட்டுமோ, வடவாக்கினியில் பிரவேசிக்கட்டுமோ. கடலில் வாழும் ஜலஜந்துக்களுக் கிப்பாழுடலை கொடுத்துவிடட்டுமோ. ஐயோ! இன்னமிருக்கிறதேயிவ்வுயிர். மணக்கோலத்துடன்போகு மவனுக்குப் பிணக்கோலம் நேரிட்டதே,என்னமாய்ப்போவேன், என்னசொல்லுவேன் வானரருக்கு இலங்கை அடைந்து பிராட்டியைக்கண்டு ஸகலமுமறிந் திவ்வாறு செய்தேனென்பேனா? பிராட்டி யழிந்தாளெனச் சொல்லக்கேட்ட ஸ்ரீராகவன் பிராணனை தரிப்பரோ, உயிரோடிருப்பரோ இலட்சுமணன்,இருவருமரிப்பார்கள்,மகாராஜரும் ஸகல பந்துக்களோடிறப்பார். தமையனிடத்தி லதிபிரியமுடையவரும் தர்மிஷ்டருமான பரதனிவ்வழிவைக்கேட்டு சத்துருக்கினனோடு அழிந்துவிடுவரோ. அகோ கஷ்டம்! மிக்க அறம் சுவராகி நின்ற இக்ஷ்வாகு மகாவம்சநாசத்திற்கு நானன்றோ காரணம். இப்படியுமுண்டோ கோபம். கோபித்தவ னெதைத்தான் செய்யான். பாதகத்திற்கஞ்சான். குலக்குப் பின் வாங்கான். ஆசாரியனையு மிம்ஸிப்பான். சொல்லவழங்காத் துர்வசனங்களைச் சொல்வான். கடூரமொழிகளை யுரைப்பான். ஆகையால் கோபித்தவனு மொரு மனிதனாவனோ. எவன் தன்னையு மிஞ்சி மீண்டெழுங் கோபத்தியை இதாபோதனையின்றி ஸத்வகுணத்தால்,ஜ்வாலையுடன் விருத்தியடையும் அக்னிஜலத்தால் தக்ஷணமணைவதுபோல் உள்ளடக்கி ஜீர்ணமான உடலை கழித்துவிடு மரவம்போலாகிறானோ அவனே புருஷோத்தமன். அவனே தன்யன். அவனையன்றோ கொண்டாடுவார்கள். பிராட்டியைக் காப்பாற்றச் சக்தியிருந்தும் அவளை ரக்ஷியாமற்போதனதற்கடி இத்துஸ்வபாவமே. யான் மகாபராதி, அதர்மிஷ்டன். பாக்கியஹீனன். ஒருமிக்க ஸகல பிராணிவர்க்கங்களோடுகூட வைரியகுலத்தின் கிழங்கெடுக்கு மாபாவி,என்றிவ்விதம் பரமஸாதுவும்நீஅஸதிருசதர்மாத்துமாவும், ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும் உயிர்நிலையனுமாயிருந்தும், அங்குண்டான அல்லோலகல்லோலத்தைக்கண்டு ஸ்ரீராகவனுக்கென்ன நீங்கு நேரிட்டதோவென்றேங்கி கலங்கி பயந்து தன்னைத்தானே நிந்தித்து வெறுத்துக்கொண்டார்.

౨౨. ఇతిచింతయతస్తస్యనిమిత్తాన్యుపపేదిరే।పూర్వమప్యుపలబ్ధానిసాక్షాత్పునరచింతయత్॥

௨௨. 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌪𑍇𑌦𑌿𑌰𑍇।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌰𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍॥

௨௨. இதிசிந்தயதஸ்தஸ்யநிமித்தாந்யுபபேதிரே।
பூர்வமப்புபலப்த்தாநிஸாக்ஷாத்புநரசிந்தயத்॥

பதம்.	உரை.	பத.	உரை.
இதி-சிந்தயத:-தஸ்ய	இந்தவிதம்-சிந்தியாநிருக்கிற-அவ்வநுமானுக்கு	ஸாக்ஷாத்	(இப்பொழுது) - பிரத்தியக்ஷமாக
		உபபேதிரே	உண்டாயின (பிறகு)
பூர்வம்-உபலப்தாநி	முன்பு-உண்டான	புந:-அபி	மறுபடியும்
நிமித்தாநி	சுபசகுனங்கள்	அசிந்தயத்	ஆலோசித்தார்.

தா-ம். —இவ்வித மவ்வநுமான் பிராட்டியி னழிவையாலோசித்து மனமுளைந்திருக்கையில் முன்புண்டானதுபோல், இப்பொழுதும் சில சுபஸூசகங்களுண்டாயின அவைகளைக்கண்டு பின்வருமாறு யோசித்தார்.

அவதாரிகை.—உலகதிருஷ்டியா லிவ்விதமெண்ணுதனவெண்ணி சுபசகுனத்தாம் தத்துவதிருஷ்டியால், அவனது மகிமை நிச்சயிக்கிறார்.

౨౩. అథవా చారుసర్వాంగీ రక్షితా స్వేన తేజసా। న నశిష్యతి కల్యాణీ నాగ్నిరగ్నౌ ప్రవర్తతే॥

௨௩. 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾।
𑌨 𑌨𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑍀 𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇॥

௨௩. அதவாசாருஸர்வாங்கீரக்ஷிதாஸ்வேநதேஜஸா।
நநஶிஷ்யதிகல்யாணீநாக்நிரக்நௌப்ரவர்ததே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதவா	இல்லாவிட்டால்	ரக்ஷிதா	இரக்ஷிக்கப்பட்டவளாக
சாருஸர்வாங்கீ	அழகானஸர்வாவயமுடையாளும்	நஶிஷ்யதி	நாசமடையாள்
கல்யாணீ	மங்களஸ்வரூபயுமான (பிராட்டி)	அக்நி:	அக்கினி
ஸ்வேந-தேஜஸா	ஸ்வகீயமான-மஹிமையால்	அக்நௌ-நப்ரவர்ததே	அக்கினியில்-பிரவர்த்தியாது.

౨౪. నహి ధర్మాత్మనస్తస్య భార్యామమితతేజసః। స్వచారిత్రాభిగుప్తాం తాం స్ప్రష్టుమర్హతి పావకః॥

௨௪. 𑌨𑌹𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌮𑌿𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃।
𑌸𑍍𑌵𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃॥

௨௪. நஹிதர்மாத்மநஸ்தஸ்யபார்யாமமிததேஜஸ:।
ஸ்வசாரித்ராபிகுப்தாம்தாம்ஸ்ப்ரஷ்டுமர்ஹதிபாவக:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அமிததேஜஸ:	மிதமில்லாப்பராக்கிரமமுடையவரும்		ளைப்பட்டவளுமான
தர்மாத்மந:-தஸ்ய	தர்மாத்மாவுமான-அவ்விராமனுக்கு	தாம்	அந்தஸீதையை
பார்யாம்	பத்தினியும்	பாவக:	அக்கினி
ஸ்வசாரித்ராபிகுப்தாம்	தன்னடவடிக்கையாலிரக்ஷித்துக்கொ	ஸ்ப்ரஷ்டும்-நார்ஹதி	தொடுவதற்கு-யோக்கியனல்லன்.

౨౫. నూనం రామప్రభావేన వైదేహ్యాః సుకృతేన చ। యన్మాం దహనకర్మాయం నాదహద్ధవ్యవాహనః॥

௨௫. 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌚।
𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌦𑌹𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌹𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌹𑌨𑌃॥

௨௫. நூநம்ராமப்ரபாவேநவைதேஹ்யாஸ்ஸுக்ருதேநச।
யந்மாம்தஹநகர்மாயம்நாதஹத்தவ்யவாஹந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஹநகர்ம	தஹிப்பதையேதொழிலாயுடைய	ஸுக்ருதேநச	புண்ணியத்தாலும்
அயம்-ஹவ்யவாஹந:	இந்த-அக்கினி	மாம்	என்னை
ராமப்ரபாவேந	ஸ்ரீராகவமஹிமையாலும்	நாதஹத்	கொளுத்தவில்லை
வைதேஹ்யா:	பிராட்டியினுடைய	நூநம்	நிச்சயம்.

౨౬. త్రయాణాం భరతాదీనాం భ్రాతౄణాం దేవతా చ యా। రామస్య చ మనఃకాంతా సా కథం వినశిష్యతి॥

௨௬. 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌰𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌚 𑌯𑌾।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌨𑌃𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

௨௬. த்ரயாணாம்பரதாதீநாம்ப்ராத்ரூணாம்தேவதாசயா।
ராமஸ்யசமந:காந்தாஸாகதம்விநஶிஷ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யா	எவள்	ஸா	அப்படிப்பட்ட
ப்ராத்ருணாம்-த்ரயாணாம்-பிராதாக்களும்-மூன்றுபெயர்களுமா [ண		ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுக்கு
பரதாதீநாம்	இலக்ஷ்மணபரதசத்துருக்கனர்களுக்கு	மஹாத்மா	இஷ்டபத்தினியானவள்
தேவதா	பூஜார்ஹையோ	கதம்-விநஸிஷ்யதி	எப்படி-நசிப்பாள்.

౨౬. యద్వా దహనకర్మాయం సర్వత్ర ప్రభురవ్యయః। న మే దహతి లాంగూలం కథమార్యాం ప్రధక్ష్యతి॥

௨௬. யத்வா தஹநகர்மாயம் ஸர்வத்ர ப்ரபுரவ்யய:।
நமே தஹதி லாங்கூலம் கதமார்யாம் ப்ரதக்ஷ்யதி॥

௨எ. யத்வாதஹநகர்மாயம்ஸர்வத்ரப்ரபுரவ்யய:।
நமேதஹதிலாங்கூலம்கதமார்யாம்ப்ரதக்ஷ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யத்வா	இல்லாவிட்டால்	மே-லாங்கூலம்	என்னுடைய-வாலை
தஹநகர்மா	எரிப்பதையேதொழிலாயுடையவனும்	நதஹதி	கொளுத்தவில்லை (அப்படியிருக்க)
ஸர்வத்ர-ப்ரபு:	எங்கும்-வியாபித்திருப்பவனும்	கதம்-ஆர்யாம்	எப்படி-பூஜ்ஜியையான (ஸீதையை)
அவ்யய:-அயம்	நாசரஹிதனுமான-இவ்வக்கினிதேவன்	ப்ரதக்ஷ்யதி	கொளுத்துவான்.

(௨௬-மு-௨எ-ல்.) தா-ம்.—மங்களமே இப்படி மூர்த்தீகரித்துவந்ததோ வெனும்படி ஸர்வாங்க ஸுந்தரியான வப்பிராட்டி நசித்திராள். தன்பாதிவிருத்தியாதிசயத்தால் பாங்காகவே இருப்பாள். அக்கினிக்குள்ளக்கினி பிரவேசிப்பதுமுண்டோ! அப்பாதிவிரத்தியாக்கினிஜுவலித்துக்கொண்டிருக்கையில் அக்கிவ்வாலாக்கினியோபிரவேசிப்பது! மேலுமிவன் ஈடற்ற மஹா தேஜஸ்ஸுடைய ஸ்ரீராகவதர்மபத்தினி. எப்படிப்பட்ட வாபத்திலும் அவளதுஸச்சரித்திரமே இரக்ஷிக்கும். ஸ்ரீராகவஸஹோதரரான இலக்ஷ்மண பரதசத்துருக்னர் மூவரால் பூஜிக்கப்பட்டவள். அம்மூவருக்கு மோர்தேவதையாய் விளங்கப்பட்டவள். பரமபாவனையான அப்பரதேவதையை அக்கினி தொடுவதற்குத் தான் ஸமர்த்தனுவனோ? ஆகில், எரிக்கையையே இயற்கையாயடைந்து எங்கும்பரவி விநாசமின்றி ஸஞ்சரிக்குமிவ்வக்கினி, அவளைமாத்திர மெப்படி தஹிக்கானெனில், தஹனசக்தியுள்ளவன் என்னையேன் கொளுத்தவில்லை, சித்திரகூடகிரியி லோர்வாயஸன்விஷயமாக வெளியிட்டருளின ஸ்ரீராகவப்பிரபாவத்தை யறிந்தவனுகையாலும், ஜன்மாந்தரத்தில்செய்த பிராட்டியின் புண்ணியத்தாலும், அவாதுதாஸனென வென்வாலினேரோக தேசத்தையே கொளுத்தமாட்டாத வவ்வக்கினி அதிபூஜ்ஜியையான பிராட்டியை எப்படி கொளுத்துவான், கொளுத்தான், நிச்சயம்.

౨౭. పునశ్చాచింతయత్తత్ర హనూమాన్విస్మితస్తదా। హిరణ్యనాభస్య గిరేర్జలమధ్యే ప్రదర్శనమ్॥

௨௭. புநஸ்சாசிந்தயத்தத்ர ஹநூமாந்விஸ்மிதஸ்ததா।
ஹிரண்யநாபஸ்ய கிரேர்ஜலமத்யே ப்ரதர்ஶநம்॥

௨அ. புநஸ்சாசிந்தயத்தத்ரஹநூமாந்விஸ்மிதஸ்ததா।
ஹிரண்யநாபஸ்யகிரேர்ஜலமத்யேப்ரதர்ஶநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநூமாந்-ததா	ஹனுமான்-அப்பொழுது	ஜலமத்யே	கடல்மத்தியில்
தத்ர	அந்தத்திரிகூடகிரியில்	ஹிரண்யநாபஸ்ய-கிரே:-மைநாகமென்கிற-மலையினுடைய	
புந:ச-விஸ்மித:	மறுபடியும்-ஆச்சரியமுடையவராக	ப்ரதர்ஶநம்-அசிந்தயத் - பார்வையை-எண்ணினர்.	

౨౮. తపసా సత్యవాక్యేన అనన్యత్వాచ్చ భర్తరి। అపి సా నిర్దహేదగ్నిం న తామగ్నిః ప్రధక్ష్యతి॥

௨௯. தபஸா ஸத்யவாக்யேந அநந்யத்வாச்ச பர்தரி।
அபி ஸா நிர்தஹேதக்நிம் ந தாமக்நி: ப்ரதக்ஷ்யதி॥

௨௯. தபஸாஸத்யவாக்யேநஅநந்யத்வாச்சபர்தரி।
அபிஸாநிர்தஹேதக்நிம்நதாமக்நி:ப்ரதக்ஷ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தபஸா-ஸத்யவாக்யேந-தபஸ்ஸாலும்-ஸத்தியவாக்கினாலும்		ஸா-அக்நிமபி-நிர்தஹேத்-அவள்- அக்கினியையும்-கொளுத்து [வான்	
பர்த்தரி - அநந்யத்வாச்ச - நாயகனிடத்தில்-அனன்னியகதியாயிருப்பதாலும்		தாம்	அவளை
		அக்நி:-நப்ரதக்ஷ்யதி	அக்கினி-கொளுத்தான்.

(௨அ-௨௯-க்கு) தா-ம—கடல் தாவிவரும்போது யான் இளைப்பாறுவ தன்பொருட்டுப் பெருங்கடலில் ஓர்பர்வதம் மேலெழுந்தது, இம்மஹாபுரியில் ஸுகமாக எங்கும் பிரவேசித்துத் தேவியைக்கண்டறிந்தேன், என் வாலிலிட்ட இப்பெருந்தீயும் என்னைப் பீடிக்கவில்லை, இவை முதலான வனேக க்ஷேமங்களுண்டாயிருக்கின்றனவே, இவைகளுக்கெல்லாம் அப்பரதேவதையான பிராட்டியின்மஹிமையே காரணம். அவளுடைய பிரபாவமக்கினியைக் கொளுத்துமேயல்லது அவளை யக்கினிகொளுத்தாதென் றுமறுபடி சிந்தித்தனர்.

౩౦. స తథా చింతయంస్తత్ర దేవ్యా ధర్మపరిగ్రహమ్। శుశ్రావ హనుమాన్వాక్యం చారణానాం మహాత్మనామ్॥

௩௦. ஸ ததா சிந்தயம்ஸ்தத்ர தேவ்யா தர்மபரிக்ரஹம்।
ஶுஶ்ராவ ஹநுமாந்வாக்யம் சாரணாநாம் மஹாத்மநாம்॥

௩௦. ஸததா சிந்தயம்ஸ்தத்ரதேவ்யாதர்மபரிக்ரஹம்।
ஶுஶ்ராவஹநுமாந்வாக்யம்சாரணாநாம்மஹாத்மநாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ஹநுமாந்	அந்த-ஹநுமான்	ததா-சிந்தயந்	அவ்விதம்-சிந்தித்துக்கொண்டு (இருக் [கும்பொழுது)
தத்ர	அந்த்ரிகூடமலையில் [தன	மஹாத்மநாம்-சாரணாநாம்-மஹான்களான-சாரணர்களுடைய	
தேவ்யா:-தர்மபரிக்ரஹம்-பிராட்டியினுடைய-தர்மப்ரபாவத்		வாக்யம்-ஶுஶ்ராவ	வாக்கியத்தை-கேட்டார்.

தா-ம்—அவ்வனுமான் திரிகூடகிரியின்மீது தேவியின் பிரபாவத்தை இவ்விதம் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில் மஹான்களான சாரணர் சொல்லும் வசனத்தைச் செவியுற்றனர்.

3౧. అహో ఖలు కృతం కర్మ దుష్కరం హనూమతా। అగ్నిం విసృజతా తీక్ష్ణం భీమం రాక్షసవేశ్మని॥
3౨. ప్రపలాయితరక్షఃస్త్రీబాలవృద్ధసమాకులా। జనకోలాహలాధ్మాతా క్రందంతీవాద్రికందరే॥
3౩. దగ్ధేయం నగరీ సర్వా సాట్టప్రాకారతోరణా। జానకీ న చ దగ్ధేతి విస్మయోఽద్భుత ఏవ నః॥

௩௧. அஹோ கலு க்ருதம் கர்ம துஷ்கரம் ஹநூமதா।
அக்நிம் விஸ்ருஜதா தீக்ஷ்ணம் பீமம் ராக்ஷஸவேஶ்மநி॥
௩௨. ப்ரபலாயிதரக்ஷ:ஸ்த்ரீபாலவ்ருத்தஸமாகுலா।
ஜநகோலாஹலாத்மாதா க்ரந்தந்தீவாத்ரிகந்தரே॥
௩௩. தக்தேயம் நகரீ ஸர்வா ஸாட்டப்ராகாரதோரணா।
ஜாநகீ ந ச தக்தேதி விஸ்மயோ(அ)த்புத ஏவ ந:॥

௩௧. அஹோகலுக்ருதம்கர்மதுஷ்கரம்ஹநூமதா।
அக்கிம்விஸ்ருஜதாபீக்ஷ்ணம்பீமம்ராக்ஷஸவேஶ்மநி॥
௩௨. ப்ரபலாயிதரக்ஷஸ்த்ரீபாலவ்ருத்தஸமாகுலா।
ஜநகோலாஹலாத்மாதாக்ரந்தந்தீவாத்ரிகந்தரே॥
௩௩. தக்தேயம்நகரீஸர்வாஸாட்டப்ராகாரதோரணா।
ஜாநகீநசதக்தேதிவிஸ்மயோத்புதஏவந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸவேஶ்மநி	இராக்ஷஸகிருஹத்தில்	ஜநகோலாஹலாத்மாதா	ஜனங்களின்கோலாகலத்துவனியால்நிறைந்ததும்
பீமம்-அக்கிம்	பயங்கரமான-அக்கினியை		
அபீக்ஷ்ணம்	அதிகமாக	அத்ரிகந்தரே	மலையின்குகையில்
விஸ்ருஜதா	வீசின	க்ரந்தந்தீவ	அழுகிறதுபோலிருப்பதும் [தம்
ஹநுமதா	ஹனுமானால்	ஸாட்டப்ராகாரதோரணா	கோபுரதுவாரங்களோடு கூடின
துஷ்கரம்	கஷ்டஸாத்தியமான	ஸர்வா	ஸமஸ்தமுமான
கர்ம	காரியம்	இயம்-நகரீ	இந்த-பட்டணம்
க்ருதம்கலு	செய்யப்பட்டதன்றோ	தக்தா	கொளுத்தப்பட்டது
அஹோ	ஆச்சரியம்	ஜாநகீ-நசதக்தாஇதி	பிராட்டி-கொளுத்தப்படவில்லை
ப்ரபலாயிதரக்ஷஸ்த்ரீபாலவ்ருத்தஸமாகுலா	ஓடானிருக்கிற இராக்ஷஸிகளாலும்பாலர்களாலும்விருத்தர்களாலும்நிறைந்ததும்	இதி-விஸ்மய:	என்கிற-ஆச்சரியம்
		ந:-அத்புதஏவஹி	எமக்கு - ஆச்சரியமே (என்கிறசப்தத்தைக்கேட்டார்.)

(௩௧-மு-௩௩-ல்) திரிலோகசத்துருவாய் அதிபயங்கரனான இவ்விராவணனுடைய வீட்டையும் கொளுத்திப்பார்த்துப்பார்த்து அரக்கருடைய கிரஹங்களையெல்லாம்தஹித்து ஒருவருமெளிதில் செய்வதற்கசக்கியமான கிருத்தியங்களைச்செய்த இவ்வனுமானுடைய பராக்கிரமாதிசயம் அஹோ! இதிலிருக்கும் அரக்கரும் இராக்ஷஸிகளும் பாலர்களும்விருத்தர்களும் தீப்பிடித்த அங்கத்தோடு வீவிட்டுக்கதறி யோடுகிறார்கள். அதனால் மலையின்குகையி லழுவதுபோல் இவ்வல்லோல கல்லோலமான ரோதனத்துவனி கேட்கிறது. கோபுரப்பிராகார பஹிர்த்துவாரத்தோடுகூடின இவ்விலங்கைமுழுது மெரிகிறது. அப்படியிருக்கும் ஜனகபுத்திரியான ஸீதைமாத்திரம் எரியாமல் பாங்காக வீற்றிருக்கின்றனளே இதென்ன வாச்சரியம், இப்படியுமுண்டோ ஓர்வானரனுடைய பிரபாவம்என்று சொல்லுகிற ஸீதையின் க்ஷேமச்செய்தியைக் கேட்டருளினர்.

3౪. స నిమిత్తైశ్చ దృష్టార్థైః కారణైశ్చ మహాగుణైః। ఋషివాక్యైశ్చ హనుమానభవత్ప్రీతమానసః॥

௩௪. ஸ நிமித்தைஶ்ச த்ருஷ்டார்த்தை: காரணைஶ்ச மஹாகுணை:।
ருஷிவாக்யைஶ்ச ஹநுமாநபவத்ப்ரீதமாநஸ:॥

௩௪. ஸநிமித்தைஶ்சத்ருஷ்டார்த்தை:காரணைஶ்சமஹாகுணை:।
ருஷிவாக்யைஶ்சஹநுமாநபவத்ப்ரீதமாநஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ-ஹநுமாந்	அந்த-ஹநுமான்	மஹாகுணைஃ	(ஸீதாக்ஷேமமான) மஹாகுணங்களையுடைய
நிமித்தைஃச	கடைக்கண் திருகிறசுபநிமித்தங்களாலும்	ரிஷிவாக்யைஃச	சாரணவாக்கியங்களாலும்
த்ருஷ்டார்த்தைஃ	பார்க்கப்பட்டபலமுடைய	ப்ரீதமாநஸஃ	ஸந்துஷ்டமனமுடையவராக
காரணைஃச	(ஸீதாபாதிவ்ருத்யாதி) காரணங்களாலும்	அபவத்	ஆனர்.

3౫. తతః కపిః ప్రాప్తమనోరథార్థస్తామక్షతాం రాజసుతాం విదిత్వా । ప్రత్యక్షతస్తాం పునరేవ దృష్ట్వా ప్రతిప్రయాణాయ మతిం చకార ॥

ருசு. ததஃ கபிஃ ப்ராப்தமநோரதார்த்தஸ்தாமக்ஷதாம் ராஜஸுதாம் விதித்வா।
ப்ரத்யக்ஷதஸ்தாம் புநரேவ த்ருஷ்ட்வா ப்ரதிப்ரயாணாய மதிம் சகார॥

ருசு. ததஃகபிஃப்ராப்தமனோரதார்த்தஸ்தாமக்ஷதாம்ராஜஸுதாம்விதித்வா।
ப்ரத்யக்ஷதஸ்தாம்புநரேவத்ருஷட்வாப்ரதிப்ரயாணயமதிம்சகார॥

இதி ஸ்ரீஸுந்தரகாண்டே - பஞ்சபஞ்சாஶஸ்ஸர்க்கஃ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-கபிஃ	பிறகு-ஹநுமான்	தாம்-ப்ரத்யக்ஷதஃ	அவளை-பிரத்தியக்ஷமாக
ப்ராப்தமனோரதார்த்தஃ	அடையப்பட்ட-மனோரதார்த்தமுடையவராக	புநஃ-த்ருஷ்ட்வா	மறுபடி-பார்த்து
ராஜஸுதாம்-அக்ஷதாம்	ஜனகன்மகளை-நாசமற்றவளாக	ப்ரதிப்ரயாணாய	திரும்பிப்போவதையும்பொருட்டு
விதித்வா	அறிந்து	மதிம்-சகார	புத்தியை-செய்தார்.

(ருச-ருசு-க்கு) தா-ம்—அத்திரிகூடகிரியின்மீதுட்கார்ந்து சிந்தித்துகொண்டிருக்கு மவ்வனுமானுக்கு வலக்கண் துடித்தது, பிராட்டி க்ஷேமமாயிருக்கிறுளென்கிற மங்களச்ருதியுண்டாயிற்று. பிராட்டியின் பாதிவிருத்தியத்தையும் ஸ்ரீராகவப்பிரபாவத்தையும் நினைத்தார். இவ்வித சுபசகுனங்களாலும் ஸீதா க்ஷேமரூபமான சாரணவாக்கியங்களாலும் அதிஸந்துஷ்டமனமுடையவராகி, பிறகு தான்மனோரதபூர்த்தியையடைந்து சிம்சுபாவிருக்ஷத்திற்கேகி அங்கு ஒரு துன்பமுமில்லாமல் பாங்காக வீற்றிருக்கும் ஜனகன் திருமகளை நோக்கக்கண்டு ஸ்ரீராகவனிடம்போக ஸங்கல்பித்தார்.

ஸங்மனோரஞ்ஜநீநாமத்ராவிடவ்யாக்யானஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

ஐம்பத்தைந்தாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

ஐம்பத்தாறுவதுஸர்க்கம்.

౧. తతస్తు శింశుపామూలే జానకీం పర్యవస్థితామ్ । అభివాద్యాబ్రవీద్దిష్ట్యా పశ్యామి త్వామిహాక్షతామ్ ॥

க. ததஸ்து ஶிம்ஶுபாமூலே ஜாநகீம் பர்யவஸ்திதாம்।
அபிவாத்யாப்ரவீத்திஷ்ட்யா பஶ்யாமி த்வாமிஹாக்ஷதாம்॥

க. ததஸ்துஶிம்ஶுபாமூலேஜாநகீம்பர்யுபஸ்த்திதாம்।
அபிவாத்யாப்ரவீத்திஷ்ட்யாபஶ்யாமித்வாமிஹாக்ஷதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு	திஷ்ட்யா	தெய்வாதீனத்தால்
ஶிம்ஶுபாமூலே-பர்யுபஸ்த்திதாம்	சிம்சுபாவிருக்ஷத்தினடியில்-உட்கார்ந்திருக்கிற	அக்ஷதாம்	நாசரஹிதையாக
ஜாநகீம்-அபிவாத்ய	பிராட்டியை-தண்டனிட்டு	இஹ-பஶ்யாமி	இங்கு-பார்க்கிறேன்
த்வாம்	(ஹேதேவி!) உம்மை	அப்ரவீத்	(என்று)சொன்னர்.

தா-ம்—பிறகந்த ஹநுமான் சிம்சுபாவிருக்ஷத்தினடியில் வீற்றிருக்கும் தேவியைக்கண்டுதொழுது ஹே ஜானகி! மிகதாபத்தையடைந்த இவ்விலங்கையில் தெய்வபலத்தால் பாங்காக வெழுந்தருளியிருக்கிறீர். தண்டனிட்டு ஸந்தோஷித்தேன். இனி யடியேனுக்கு விடைகொடுக்கவேண்டும். ஸ்ரீராகவனிடம் போகிறேனென்று விண்ணப்பம் செய்தார்.

౨. తతస్తం ప్రస్థితం సీతా వీక్షమాణా పునః పునః । భర్తృస్నేహాన్వితం వాక్యం హనూమన్తమభాషత ॥

உ. ததஸ்தம் ப்ரஸ்திதம் ஸீதா வீக்ஷமாணா புநஃ புநஃ।
பர்த்ருஸ்நேஹாந்விதம் வாக்யம் ஹநூமந்தமபாஷத॥

உ. ததஸ்தம்ப்ரஸ்த்திதம்ஸீதாவீக்ஷமாணாபுநஃபுநஃ।
பர்த்ருஸ்நேஹாந்விதம்வாக்யம்ஹநூமந்தமபாஷத॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-ஸீதா	பிறகு-பிராட்டி	வீக்ஷமாணு	பார்க்கிறவளாக
ப்ரஸ்த்திதம்	பிரயாணம்புறப்பட்ட	பர்த்ருஸ்நேஹாந்விதம்-பர்த்ருஸ்நேஹத்தோடுகூடின	
தம்-ஹநுமந்தம்	அந்த-ஹநுமானை	வாக்யம்-அபாஷத	வார்த்தையை-சொன்னுள்.
புநஃபுநஃ	அடிக்கடி		

தா-ம்—இந்தவிதம் தம்மிடத்தில் விடைபெற்றுச்செல்ல எத்தனத்துடனிருக்கு மவ்வனுமானைக்குறித்துப் பிராட்டி பர்திருஸ்னேகத்தோடுகூடின ஓர் வார்த்தையை மொழிந்தனள்.

அவதாரிகை.—வநபங்காக்ஷவதம் முதலானவையால் ஹனுமத்விக்ரமத்தைக்கண்ணுற்ற பிராட்டி, இவன் ஸ்ரீராகவனிடத்தில் அல்பரான அவ்வரக்கரைக்கொன்று யானேஸீதையைக் கொண்டுவருகிறேனென்று சொலலி, அப்படியே செய்ய ஸமர்த்தனே. அது தமக்கிஷ்டமில்லாமையாலே, அப்படி யெங்கு சேர்த்துவிடுகிறதோவென்கிற வபிப்பிராயத்தாலே சொல்லுகிருள்.

௩. కామమస్యత్వమేవైకః కార్యస్య పరిసాధనే। పర్యాప్తః పరవీరఘ్న యశస్యస్తే బలోదయః॥

௩. 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌕𑌃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌪𑌰𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇।
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃𑌪𑌰𑌵𑍀𑌰𑌘𑍍𑌨𑌯𑌶𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌬𑌲𑍋𑌦𑌯𑌃॥

௩. காமமஸ்யத்வமேவைகஃகார்யஸ்யபரிஸாதநே।
பர்யாப்தஃபரவீரக்நயஶஸ்யஸ்தேபலோதயஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேபரவீரக்ந	ஓசத்துருவீரரைபழிப்பவனே	காமம்-பர்யாப்தஃ	மிகவும்-போதுமானவன்
அஸ்ய-கார்யஸ்ய	இந்த-காரியத்தினுடைய	தே-பலோதயஃ	உன்னுடைய-ஸத்வாதிசயம்
பரிஸாதநே	நிறைவேற்றுவதில்	யஶஸ்யஃ	(உன்னுடைய) யசஸ்ஸையும்பொருட்டுஆகுறது(ஸ்ரீராகவனுக்கில்லை)
த்வம்-ஏகஏவ	நீ-ஒருவனே		

தா-ம்—ஹே சத்துரு விநாசக! பகைவர்கள் எப்படிப்பட்ட சூரராயினும் உன்னிடத்தில் ஜயம்பெறார். தீபத்திற்கிலக்காகும் விட்டிற்பூச்சிபோல் மடிந்துவிடுவார். ஸந்தேஹமில்லை. நீ ஒருவனே இக்கரோடிராவணனை யழித்து என்னை ஸ்ரீராகவனிடம்சேர்க்க ஸமர்த்தனே. அப்பொழுதுனக்கு யசஸ்ஸுண்டாகுமேயல்லது ஸ்ரீராகவனுக்குண்டாகாது.

அவதாரிகை.—ஆகில் ஸ்ரீராகவனுக் கெப்படிசெய்தால் பெருமையுண்டாகுமென்று லதைச்சொல்லுகிருள்.

௪. శరైస్తు సంకులాం కృత్వా లంకాం పరబలార్దనః। మాం నయేద్యది కాకుత్స్థ స్తత్తస్య సదృశం భవేత్॥

௪. 𑌶𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂𑌪𑌰𑌬𑌲𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃।
𑌮𑌾𑌂𑌨𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍॥

௪. ஶரைஸ்துஸங்குலாம்க்ருத்வாலங்காம்பரபலார்தநஃ।
மாம்நயேத்யதிகாகுத்ஸ்தஸ்தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பரபலார்தநஃ	சத்துருபலத்தையழிப்பவரான	மாம்-நயேத்யதி	என்னை-அடைவிப்பித்தாராகில்
காகுத்ஸ்த்தஃ	ஸ்ரீராகவனேஎன்றல்	தத்	அது
ஶரைஃ-லங்காம்	பாணங்களால்-இலங்கையை	தஸ்ய-ஸத்ருஶம்	அவருக்கு-ஸமானமாக
ஸங்குலாம்-க்ருத்வா	நிறைந்ததாக-செய்து	பவேத்	ஆகும்.

தா-ம—ஸ்ரீராகவதாஸனை யான் செய்யும் பராக்ரமாதிசயத்தா லவருக்கேன் யசஸ்ஸுண்டாகாதென்பாயோ; ஹே ஹநுமந்! உண்டாகாது. சத்துருவர்க்கத்தைக் கிழங்கெடுக்கவல்ல அம்மஹாவீரனே இங்கெழுந்தருளி, சரங்களா லிப்பட்டணத்தை நிறைத்து ஸமஸ்த வரக்கரையுமுடித்து இராவணனையுமொழித்து என்னை யடைந்தாராகில் அதுவன்றோ அவர் வீரியத்திற்கழகு, அதுதா னெனக்கும் ஸம்மதம். அதில்லாதபோது வீரபத்னித்வ மெனக்கெப்படி கிடைக்குமென்றனள்.

௫. తద్యథా తస్య విక్రాంతమనురూపం మహాత్మనః। భవత్యాహవశూరస్య తథా త్వముపపాదయ॥

௫. 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌵𑌶𑍂𑌰𑌸𑍍𑌯𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯।

௫. தத்யதாதஸ்யவிக்ராந்தமநுரூபம்மஹாத்மநஃ।
பவத்யாஹவஶூரஸ்யததாத்வமுபபாதய॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாத்மநஃ	மிகதைரியமுடையவனும்	தத்-விக்ராந்தம்-அநுரூபம் - அந்த-பராக்கிரமமானது-தகுந்த[தாக	
ஆஹவஶூரஸ்ய	யுத்தசூரனுமான	பவதி	ஆகுமோ
தஸ்ய	அவ்விராகவனுக்கு	ததா	அப்படியே
யதா	எப்படி	த்வம்-உபபாதய	நீ-செய்வாயாக.

தா-ம்—ரணவீரரான அந்த ரகுவீரனுக்கெப்படி இகழ்ச்சியுண்டாகாமல் அவருக்குத்தக்க புகழ்ச்சியுண்டாகுமோ அப்படி நீ செய்யக்கடவாய்.

౬. తతోऽర్థోపహితం వాక్యం ప్రశ్రితం హేతుసంహితం। నిశమ్య హనుమాంస్తస్యా వాక్యముత్తరమబ్రవీత్॥

சு. [illegible]

சு. ததர்த்தோபஹிதம்வாக்யம்ப்ரச்ரிதம்ஹேதுஸம்ஹிதம்|
நிசம்யஹநுமாம்ஸ்தஸ்யாவாக்யமுத்தரமப்ரவீத்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமாந்	ஹநுமான்	தஸ்யா:	அவளுடைய
அர்த்தோபஹிதம்	அர்த்தத்திற்குத்தகுந்ததும்	தத்-வாக்யம்	அந்த-வாக்கியத்தை
ஹேதுஸம்ஹிதம்	காரணங்களோடுசேர்ந்ததும்	நிசம்ய	கேட்டு
ப்ரச்ரிதம்	வினயமுடையதுமான	உத்தரம்-வாக்யம்-அப்ரவீத்	-பிரதியானவாக்கியத்தை-சொன்ஞர்

தா-ம்—ஸ்ரீராகவகாரியத்திற்கிசைந்ததும் பெருமையுள்ளதும் யுக்தியுக்தமுமான பிராட்டியினவ்வாக்கியத்தைக்கேட்டு ஹனுமான் பதிலுரைத்தனர்.

౭. క్షిప్రమేష్యతి కాకుత్స్థో హర్యృక్షప్రవరైర్వృతః। యస్తే యుధి విజిత్యారీన్ శోకం వ్యపనయిష్యతి॥

எ. [illegible]

எ. க்ஷிப்ரமேஷ்யதிகாகுத்ஸ்த்தோஹர்ய்ருக்ஷப்ரவரைர்வ்ருத:|
யஸ்தேயுதிவிஜித்யாரீந்சோகம்வ்யபநயிஷ்யதி||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ய:-ஹர்ய்ருக்ஷப்ரவரைர்வ்ருத:	எவன்-சிறந்தவானரரோடும் கரடிகளோடும்சூழ்ந்தவனுக	வ்யபநயிஷ்யதி	போக்கடிப்பனே
யுதி-அரீந்-விஜித்ய	போரில்-சத்ருக்களை-ஜயித்து	காகுத்ஸ்த்த:	(அப்படிப்பட்ட) ஸ்ரீராகவன்
தே-சோகம்	உன்னுடைய-சோகத்தை	க்ஷிப்ரம்-ஏஷ்யதி	சீக்கிரமாக-வரப்போகிருன்.

தா-ம்—அம்ம ஜாநகி! உமதிஷ்டப்பிரகாரம், இராக்ஷஸப்பூண்டை வேரொடுக்கவல்ல அக்காகுத்ஸ்தனே சிறந்த வனேக வானரப்படைகளோடும் கரடிகளோடு மதிசீக்கிரத்திலிங்கெழுந்தருளி யுத்தத்தில் பகைவரைக்கொன்று க்ஷேமத்தோடு உமது சோகத்தை இன்னம் ஸ்வல்பகாலத்தில விலக்கப்போகிருர், நிச்சயம்.

౮. ఏవమాశ్వాస్య వైదేహీం హనుమాన్మారుతాత్మజః। గమనాయ మతిం కృత్వా వైదేహీమభ్యవాదయత్॥

அ. [illegible]

அ. ஏவமாச்வாஸ்யவைதேஹீம்ஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:|
கமநாயமதிம்க்ருத்வாவைதேஹீமப்யவாதயத்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜ:-ஹநுமாந்	-வாயுபுத்திரரான-ஹநுமான்	கமநாய	போவதின்பொருட்டு
ஏவம்-வைதேஹீம்	இப்படி-ஸீதையை	மதிம்-க்ருத்வா	புத்தியை-செய்து
ஆச்வாஸ்ய	தேற்றி	வைதேஹீம்-அப்யவாதயத்	-பிராட்டியை-தண்டனிட்டார்.

தா-ம்—வாயுமைந்தரான ஹநுமான் விதேஹதேசத்தரசன் மகளான பிராட்டியைத் தரிசித்துத் தான் கொண்டிருந்த ஸந்தேஹத்தையொழித்து அவளைத்தேற்றி யுகப்பித்து ஸ்ரீராகவன் ஸன்னிதிக்கேக அவளிருதிருவடிகளிலும் தண்டன் ஸமர்ப்பித்தனர்.

౯. తతస్స కపిశార్దూలస్స్వామిసందర్శనోత్సుకః। ఆరురోహ గిరిశ్రేష్ఠమరిష్టమరిమర్దనః॥

கூ. [illegible]

கூ. ததஸ்ஸகபிசார்தூலஸ்ஸ்வாமிஸந்தர்சநோத்ஸுக:|
ஆருரோஹகிரிச்ரேஷ்டமரிஷ்டமரிமர்தந:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-அரிமர்த்தந:	பிறகு-சத்ருநாசகரும்		லாசையுடையவராக
கபிசார்தூல:-ஸ:	வானரசிரேஷ்டருமான-அவ்வனுமான்	அரிஷ்டம்	அரிஷ்டமென்கிற
ஸ்வாமிஸந்தர்சநோத்ஸுக:-பிரபுவானராகவனைப்பார்ப்பதி		கிரிச்ரேஷ்டம்-ஆருரோஹ-பர்வதசிரேஷ்டத்தை-ஏறிஞர்.	

தா-ம்—வாநரோத்தமரான அவ்வனுமான், தான்வந்த காரியம் குறைவற ஈடேறினமையால் ஸ்வாமியான ஸ்ரீராகவனைப்பார்க்க அதியாவலுடையவராய் மனக்களிப்புடன் அரிஷ்டமென்கிற பருவதசிரேஷ்டத்தின் மீதேறினர்.

౧౦. తుంగపద్మకజుష్టాభిర్నీలాభిర్వనరాజిభిః। సోత్తరీయమివాంభోదైశ్శృంగాంతరవిలంబిభిః॥
౧౧. బోధ్యమానమివప్రీత్యాదివాకరకరైశ్శుభైః। ఉన్మిషంతమివోద్ధూతైర్లోచనైరివధాతుభిః॥
౧౨. తోయౌఘనిస్స్వనైర్మంద్రైః ప్రాధీతమివసర్వతః। ప్రగీతమివవిస్పష్టైర్నానాప్రస్రవణస్వనైః॥
౧౩. దేవదారుభిరత్యుచ్చైరూర్ధ్వబాహుమివస్థితమ్। ప్రపాతజలనిర్ఘోషైః ప్రాక్రుష్టమివసర్వతః॥
౧౪. వేపమానమివశ్యామైః కంపమానైశ్శరద్వనైః। వేణుభిర్మారుతోద్ధూతైః కూజంతమివకీచకైః॥
౧౫. నిశ్శ్వసంతమివామర్షాద్ఘోరైరాశీవిషోత్తమైః। నీహారకృతగంభీరైర్ధ్యాయంతమివగహ్వరైః॥
౧౬. మేఘపాదనిభైః పాదైః ప్రక్రాంతమివసర్వతః। జృంభమాణమివాకాశే శిఖరైరభ్రమాలిభిః॥
౧౭. కూటైశ్చబహుధాకీర్ణైశ్శోభితంబహుకందరైః। సాలతాలాశ్వకర్ణైశ్చవంశైశ్చబహుభిర్వృతమ్॥
౧౮. లతావితానైర్వితతైః పుష్పవద్భిరలంకృతమ్। నానామృగగణాకీర్ణంధాతునిష్యందభూషితమ్॥
౧౯. బహుప్రస్రవణోపేతంశిలాసంచయసంకటమ్। మహర్షియక్షగంధర్వకిన్నరోరగసేవితమ్॥
౨౦. లతాపాదపసంఘాతంసింహాధ్యుషితకందరమ్। వ్యాఘ్రసంఘసమాకీర్ణంస్వాదుమూలఫలద్రుమమ్॥
౨౧. తమారురోహహనుమాన్ పర్వతంపవనాత్మజః। రామదర్శనశీఘ్రేణ ప్రహర్షేణాభిచోదితః॥

൧൦. തുംഗപദ്മകജുഷ്ടാഭിർന്നീലാഭിർവ്വനരാജിഭിഃ।
സോത്തരീയമിവാംഭോദൈശ്ശൃംഗാന്തരവിലംബിഭിഃ॥
൧൧. ബോധ്യമാനമിവപ്രീത്യാദിവാകരകരൈശ്ശുഭൈഃ।
ഉന്മിഷന്തമിവോദ്ധൂതൈർല്ലോചനൈരിവധാതുഭിഃ॥
൧൨. തോയൗഘനിസ്വനൈർമ്മന്ദ്രൈഃപ്രാധീതമിവസർവ്വതഃ।
പ്രഗീതമിവവിസ്പഷ്ടൈർന്നാനാപ്രസ്രവണസ്വനൈഃ॥
൧൩. ദേവദാരുഭിരത്യുച്ചൈരൂർദ്ധ്വബാഹുമിവസ്ഥിതം।
പ്രപാതജലനിർഘോഷൈഃപ്രാക്രുഷ്ടമിവസർവ്വതഃ॥
൧൪. വേപമാനമിവശ്യാമൈഃകമ്പമാനൈശ്ശരദ്വനൈഃ।
വേണുഭിർമ്മാരുതോദ്ധൂതൈഃകൂജന്തമിവകീചകൈഃ॥
൧൫. നിശ്ശ്വസന്തമിവാമർഷാദ്ഘോരൈരാശീവിഷോത്തമൈഃ।
നീഹാരകൃതഗംഭീരൈർദ്ധ്യായന്തമിവഗഹ്വരൈഃ॥
൧൬. മേഘപാദനിഭൈഃപാദൈഃപ്രക്രാന്തമിവസർവ്വതഃ।
ജൃംഭമാണമിവാകാശേശിഖരൈരഭ്രമാലിഭിഃ॥
൧൭. കൂടൈശ്ചബഹുധാകീർണ്ണൈശ്ശോഭിതംബഹുകന്ദരൈഃ।
സാലതാലാശ്വകർണ്ണൈശ്ചവംശൈശ്ചബഹുഭിർവൃതം॥
൧൮. ലതാവിതാനൈർവിതതൈഃപുഷ്പവദ്ഭിരലംകൃതം।
നാനാമൃഗഗണാകീർണ്ണംധാതുനിഷ്യന്ദഭൂഷിതം॥
൧൯. ബഹുപ്രസ്രവണോപേതംശിലാസഞ്ചയസങ്കടം।
മഹർഷിയക്ഷഗന്ധർവ്വകിന്നരോരഗസേവിതം॥
൨൦. ലതാപാദപസംഘാതംസിംഹാധ്യുഷിതകന്ദരം।
വ്യാഘ്രസംഘസമാകീർണ്ണംസ്വാദുമൂലഫലദ്രുമം॥
൨൧. തമാരുരോഹഹനുമാൻപർവ്വതംപവനാത്മജഃ।
രാമദർശനശീഘ്രേണപ്രഹർഷേണാഭിചോദിതഃ॥

௧௦. துங்கபத்மகஜுஷ்டாபிர்நீலாபிர்வநராஜிபி:।
ஸோத்தரீயமிவாம்போதை:ஶ்ருங்காந்தரவிளம்பிபி:॥
௧௧. போத்யமாநமிவப்ரீத்யா திவாகரகரைஶ்ஶுபை:।
உந்மிஷந்தமிவோத்தூதைர்லோசநைரிவதாதுபி:॥
௧௨. தோயௌகநிஸ்வநைர்மந்த்ரை:ப்ராதீதமிவஸர்வத:।
ப்ரகீதமிவவிஸ்பஷ்டைர்நாநாப்ரஸ்ரவணஸ்வநை:॥
௧௩. தேவதாருபிரத்யுச்சைரூர்த்வபாஹுமிவஸ்திதம்।
ப்ரபாதஜலநிர்கோஷை:ப்ராக்ருஷ்டமிவஸர்வத:॥

கச. வேபமாநமிவஶ்யாமைஃகம்பமாநைஶ்ஶரத்கநைஃ।
வேணுபிர்மாருதோத்தூதைஃகூஜந்தமிவகீசகைஃ॥

கரு. நிஃஶ்வஸந்தமிவாமர்ஷாத்கோரைராஶீவிஷோத்தமைஃ।
நீஹாரக்ருதகம்பீரைர்த்யாயந்தமிவகஹ்வரைஃ॥

கசு. மேகபாதநிபைஃபாதைஃப்ரக்ராந்தமிவஸர்வதஃ।
ஜ்ரும்பமாணமிவாகாஶேஶிகரைரப்ரமாலிபிஃ॥

கஎ. கூடைஶ்சபஹுதாகீர்ணைஶ்ஶோபிதம்பஹுகந்தரைஃ।
ஸாலதாலாஶ்வகர்ணைஶ்சவம்ஶைஶ்சபஹுபிர்வ்ருதம்॥

கஅ. லதாவிதாநைர்விததைஃபுஷ்பவத்பிரலங்க்ருதம்।
நாநாம்ருககணாகீர்ணம்தாதுநிஷ்யந்தபூஷிதம்॥

ககூ. பஹுப்ரஸ்ரவணோபேதம்ஶிலாஸஞ்சயஸங்கடம்।
மஹர்ஷியக்ஷகந்தர்வகிந்நரோரகஸேவிதம்॥

உ0. லதாபாதபஸங்காதம்ஸிம்ஹாத்யுஷிதகந்தரம்।
வ்யாக்ரஸங்கஸமாகீர்ணம்ஸ்வாதுமூலபலத்ருமம்॥

உக. தமாருரோஹஹநுமாந்பர்வதம்பவநாத்மஜஃ।
ராமதர்ஶநஶீக்ரேணப்ரஹர்ஷேணாபிசோதிதஃ॥

பதம்.	உரை.
பவநாத்மஜஃ-ஹநுமாந்	வாயுபுத்திரரான-ஹநுமான்
துங்கபத்மகஜுஷ்டாபிஃ	உன்னதமானபத்மகமென்கிறவிருக்ஷத்தோடுகூடினவும்
நீலாபிஃ	கறுத்திருப்பனவுமான
வநராஜிபிஃ	வனபங்திகளாலும்
ஶ்ருங்காந்தரவிலம்பிபிஃ	கொடிமுடியின் நடுவில் தொங்குகிற
அம்போதைஃ	மேகங்களாலும்
ஸோத்தரீயமிவ	உத்தரீயத்தோடுகூடியிருப்பதுபோல் (இருக்கிறதும்)
ஶுபைஃ	மங்களகரங்களான
திவாகரகரைஃ	ஸூரியகிரணமாகிறஹஸ்தங்களால்
ப்ரீத்யா	அன்போடு
போத்யமாநமிவ	எழுப்பப்படுவதுபோல் (இருக்கிறது
உத்தூதைஃ	விழித்திருக்கிற [ம்)
லோசநைரிவ	கண்கள்போல் (இருக்கிற)
தாதுபிஃ	தாதுக்களால்
உந்மிஷந்தமிவ	பார்க்கிறதுபோலிருக்கிறதும்
மந்த்ரைஃ	கம்பீரங்களான
தோயௌகநிஸ்வநைஃ	மலைநதியின் சப்தங்களால்
ஸர்வதஃ-ப்ரகீதமிவ	எங்கும்-அத்தியயனம்செய்வதுபோல் (இருக்கிறதும்)
விஸ்பஷ்டைஃ	மிக ஸ்பஷ்டங்களான
நாநாப்ரஸ்ரவணஸ்வநைஃ	பற்பல மலையூற்றுகளின் சப்தங்களால்
ப்ரகீதமிவ	கானம்செய்வதுபோல்(இருக்கிறதும்)
அத்யுச்சைஃ-தேவதாருபிஃ	மிக உயரமான-தேவதாருவிருக்ஷங்களால்
ஊர்த்வபாஹுமிவஸ்திதம்	மேலெடுத்த புஜமுடையதுபோல் (இருக்கிறதும்)
ப்ரபாதஜலநிர்கோஷைஃ	கீழ்விழுகிற ஜலத்தின் சப்தத்தால்
ப்ராக்ருஷ்டமிவ	அழுவதுபோல் (இருக்கிறதும்)
ஶ்யாமைஃ-கம்பமாநைஃ	கறுத்திருக்கிறவும் - ஆடானிருக்கிறவுமான
ஶரத்கநைஃ	சுழிக்காலைகளால்
வேபமாநமிவ	நடுங்குவதுபோல் (இருக்கிறதும்)
மாருதோத்தூதைஃ	வாயுவாலசைக்கப்பட்டதும்
கீசகைஃ-வேணுபிஃ	கீசகமென்கிற-மூங்கில்களால்
கூஜந்தமிவ	கூவுகிறதுபோல்(இருக்கிறதும்)
கோரைஃ	பயங்கரங்களான
ஆஶீவிஷோத்தமைஃ	ஸர்ப்பங்களால்
அமர்ஷாத்	கோபத்தால் [தும்)
நிஃஶ்வஸந்தமிவ	பெருமூச்சுவிடுவதுபோல் (இருக்கிற
நீஹாரக்ருதகம்பீரைஃ	பனிகளால் செய்யப்பட்டதும கம்பீரங்களுமான
கஹ்வரைஃ	குகைகளால்
த்யாயந்தமிவ	தியானம்செய்வதுபோல்(இருக்கிறதும்)
மேகபாதநிபைஃ	மப்பிறங்குவதோடு ஸமானங்களான
பாதைஃ	பிரத்தியந்தபர்வதங்களால்
ஸர்வதஃ-ப்ரக்ராந்தமிவ	நாற்புறங்களிலும் - நடப்பதுபோல் (இருக்கிறதும்)
அப்ரமாலிபிஃ	மேகவரிசைகளையுடைய
ஶிகரைஃ	கொடிமுடிகளால்
ஆகாஶே-ஜ்ரும்பமாணமிவ	ஆகாசத்தில் விருத்தியடைவதுபோல் (இருக்கிறதும்)
பஹுதா-கீர்ணைஃ	அநேகவிதமாக-சிதிலங்களான
பஹுகந்தரைஃ-கூடைஶ்ச	அனேக குகைகளாலும்-கொடிமுடிகளாலும்
ஶோபிதம்	விளங்கப்பட்டதும்
பஹுபிஃ	அனேகங்களான
ஸாலதாலாஶ்வகர்ணைஶ்ச	ஆச்சாமரம் - பனைமரம்- அச்வகர்ணம்-இவ்விதவிருக்ஷங்களாலும்
வம்ஶைஶ்ச-ஆவ்ருதம்	மூங்கில்களாலும்-சூழப்பட்டதும்
புஷ்பவத்பிஃ-விததைஃ	புஷ்பங்களையுடையனவும் - பரப்பையுடையனவுமான
லதாவிதாநைஃ	கொடியின் ஸமூகங்களால்
அலங்க்ருதம்	அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
நாநாம்ருககணாகீர்ணம்	பலவித மிருகங்களால் நிறைந்ததும்
தாதுநிஷ்யந்தபூஷிதம்	தாதுவின்பெருக்குகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்
பஹுப்ரஸ்ரவணோபேதம்	அனேக மலையருவிகளோடு சேர்ந்ததும்
ஶிலாஸஞ்சயஸங்கடம்	கற்களின் ஸமூகத்தால் நெருக்கமுடையதும்
மஹர்ஷியக்ஷகந்தர்வகிந்நரோரகஸேவிதம்	மஹர்ஷி-யக்ஷகின்னர கந்தர்வர் உரகர் இவர்களாலடையப்பட்டதும்
லதாபாதபஸங்காதம்	கொடி, மரம் இவைகளின் ஸமூகங்களுடையதும்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸிம்ஹாத்யுஷிதகந்தரம்	சிங்கத்தால் வஸிக்கப்பட்ட குகையுடையதும்	தம்	அந்த (பர்வதத்தை)
வ்யாக்ரஸங்கஸமாகீர்ணம்	புலிகளின் கும்பல்களால் வியாப்தமானதும்	ராமதர்ஸநகாங்க்ஷேண	ஸ்ரீராகவனுடைய பார்வையில் நவலாயுடைய
ஸ்வாதுமூலபலத்ருமம்	மதுரமான-கிழங்கு-பழம் -இவைகளையுடைய விருக்ஷமுடையதுமான	ப்ரஹர்ஷேண	ஸந்தோஷத்தால்
		அபிசோதித:	ஏவப்பட்டவராக
		ஆருரோஹ	ஏறினார்.

(௨௦-மு-௨௧-வ்) தா-ம்—அவ்வாதாத்மஜனை ஹனுமான் ஸ்ரீராகவனைப்பார்ப்பதில் அதிகுதூகல முடையவராய், கறுத்த வனபங்திகளாலும் பத்மகமென்கிற விருக்ஷவிசேஷத்தாலும் அடியில் சுற்றப்பட்டிருப்பதா லிடையுடையான வேஷ்டியைத் தரித்திருப்பது போலும், கொடிமுடிகளில் வந்திறங்கித் தொங்கிநிற்கு மேகங்களால் மேலுத்தரீயம் தரித்திருப்பது போலும், அப்போதுதித்து அங்கு வியாபித்திருக்கும் ஸூரியகிரணங்களால் இனி தம் குலத்திற்குண்டாகப்போகிற பாக்கியோதயத்தை முன்னறிந்து இடர்நீக்கி களிக்கப்போகிறேமென்கிற குதூகலத்தால் ஆதித்தியன் விரைந்துவந்து ஹனுமான் வந்திருக்கிறான், எம் குலோத்தாரகனை ஸ்ரீராகவனுக்கு மங்களம் சொல்லப்போகிறான், கடல் தாவுவதற்கு உபகாரமாயவனுக்கெழுந்திரு, உதயமாயிற்று, தூங்காதே என்று தட்டி எழுப்புவதுபோலிருக்கிறதும், கறுப்பு வெளுப்பு சிகப்பு முதலான காவிக்கல்லுகளாகிற தாதுக்கள் பளபளவென்று பிரகாசிக்கிறபடியால் ஏதோ ஹனுமான், இங்கு வந்தானேவென்று கண்ணை விழித்து நன்றாய் பார்ப்பதுபோலிருக்கிறதும், மலையருவிகளின் துவனிகள் எங்கும் கம்பீரமாய்க் கேட்கிறபடியால் இது வேதாத்தியயனம் செய்கிறதோவென் றாகிக்கும்படியாயிருக்கிறதும், மலையினடிவாரத்தில் சுரந்து பெருகுகிற வனேக மலையூற்றுகளின் துவனிகளால் ஆரோகணவரோகணக் கிரமங்களோடு லயதாளங்களுக்கிசைய ஸ்பஷ்டமாய் கானம் செய்கிறதோவென்று சந்தேகஜனகாஸ்பதமாயிருக்கிறதும், தேவதாருவிருக்ஷ மத்யுன்னதமாய் வளர்ந்திருப்பதால் கைகளை யுயரத்தூக்கித் தவம் செய்கிறதோவென்று பிரமிக்கும்படியிருக்கிறதும், கீழேசரிந்து விழுவதால் காற்புறங்களிலும் சேழ்க்கப்படுகிற சலகோஷங்களால் ஏதோ ஒருகுறையால் ரோதனை செய்கிறதோவென்று யோசிக்கும்படியாயிருக்கிறதும், எழிலைப்பாலை மிகவுயர்ந்து பரவி செழுமையாய் அடியில் கறுத்து நுனியில் புஷ்பித்து வெளுத்து காற்றிற்கசைகிறபடியால் ஜ்வரத்தினால் நடுங்குகிறதோவென்று ஆச்சரியமுறும்படியிருக்கிறதும், எப்பொழுதும் சப்திக்கிற கீசகமென்கிற மூங்கிற்புதரினுள் நுழைந்து காற்று வீசுகிறபடியால் புள்ளாங்குழலூதுவதுபோலிருக்கிறதும், காலகோடிவிஷத்தைக் கக்குகிற ஸர்ப்பசிரேஷ்டர்கள் அங்கு படுத்து சுவாஸம் விடுகிறபடியால் பலஸஹியாது ஹனுமானிடத்து கோபத்தால் பெருமூச்செறிகிறதுபோலிருக்கிறதும், அங்கிருக்கு மதிகம்பீரமான குகையின் பிரதேசம் பனிமூடியிருப்பதால் பாஹ்யேந்திரியங்களை யுள்ளடக்கித் தியானம் செய்வதுபோலிருக்கிறதும், அங்கனேக ப்ரத்தியந்தபர்வதங்களிருக்கின்றமையால் அனேக விளமேகங்கள் வந்திறங்கி கூட்டங்கூட்டமாய் சஞ்சரிக்கின்றனவோவென்னும்படி யிருக்கிறதும், மேகபங்திகளையுடைய சிகரங்களால் வானிடையிலெழும்புவதுபோலிருக்கிறதும் ஹனுமானுடைய அடிவைப்பு ஸகியாது உடைந்து பாவின கொடிமுடிகள்போலிருக்கிறதும், அனேக கைகளால் பிரகாசிக்கிறதுபோலிருக்கிறதும், ஆச்சாமரம், பனைமரம், அச்வகர்ணவிருக்ஷம், மூங்கிலிவை முதலான வனேகங்களால் சூழப்பட்டிருக்கிறதும், புஷ்பித்த வனேக கொடிகளால் மூடி மேற்கட்டுபோல் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறதும், அனேகமிருகாதிகளால் வியாப்தமாயிருக்கிறதும், அனேக கைரிகாதி தாதுக்களின் பெருக்குகளாலதி அழகாயிருக்கிறதும், அனேக மலையருவிகளோடு கூடியிருக்கிறதும், மிகப் பெரும்பாறைகளால் நெருங்கியிருக்கிறதும், புலிக்கூட்டங்களால் நிறைந்திருக்கிறதும், விருக்ஷம் கொடி முதலானவையால் சூழ்ந்திருக்கிறதும், சிங்கம் வசிக்கத்தக்க குகையுடையதும், ருசியான கிழங்குடையதும், மதுரமான பல விருக்ஷங்களையுடையதும், யக்ஷகின்னர கந்தர்வோரக மகரிஷிகளாலடையப்பட்டதுமான அவ்வரிஷ்டமென்கிற பர்வதத்தின்மீதேறினார்.

౨౨. తేన పాదతలాక్రాంతా రమ్యేషు గిరిసానుషు। సఘోషాస్సమశీర్యంత శిలాశ్చూర్ణీకృతాస్తతః॥

உஉ. 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌦𑌤𑌲𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌮𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑌾𑌨𑍁𑌷𑍁।
𑌸𑌘𑍋𑌷𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃॥

உஉ. தேநபாததலாக்ராந்தாரம்யேஷு கிரிஸாநுஷு।
ஸகோஷாஸ்ஸமசீர்யந்தசிலாச்சூர்ணீக்ருதாஸ்தத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரம்யேஷு-கிரிஸாநுஷு	மனோஹரங்களான-மலையின் தாழ்வரைகளில்	தத:-சூர்ணீக்ருதா:	பிறகு - பொடி செய்யப் பட்டதாய்க் கொண்டு
சிலா:	கற்கள் [கிரமிக்கப்பட்டதாக	ஸகோஷா:-ஸமசீர்யந்த	துவனியோடுகூட-சிதறின.
தேந-பாததலாக்ராந்தா:	அவ்வனுமானுல்-அடிவைப் பாலாக்		

தா-ம்.—இலங்கைமாநகரைப்பொடிசெய்த அப்படிப்பட்ட திடமானஹநுமானுடைய அவ்வடிகள்மலையின் தாழ்வரைகளிற்படவே அங்கிருக்கும் பெருங்கற்களெல்லாம் தக்ஷணம் நறுங்கி சரிந்து சிதறிவீழ்ந்தன.

౨౩. స తమారుహ్య శైలేంద్రం వ్యవర్ధత మహాకపిః। దక్షిణాదుత్తరం పారం ప్రార్థయన్ లవణాంభసః॥

உ௩. 𑌸 𑌤𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌶𑍈𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌨𑍍 𑌲𑌵𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌃॥

உ௩. ஸதமாருஹ்யசைலேந்த்ரம்வ்யவர்த்ததமஹாகபி:।
தக்ஷிணாதுத்தரம்பாரம்ப்ரார்த்தயந்லவணாம்பஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-மஹாகபி:	அந்த-ஹநுமான்	தக்ஷிணாத்	தெற்குக்கரையிலிருந்து
சைலேந்த்ரம்-தம்	பர்வதசிரேஷ்டமான-அப்பர்வதத்தை	உத்தரம்-பாரம்	வடக்கான-கரையைக்(குறித்துப்போ
ஆருஹ்ய	ஏறி	ப்ரார்த்தயந்	பிரார்த்தியாநின்றுகொண்டு [௧)
லவணாம்பஸ:	உப்புக்கடலினுடைய	வ்யவர்த்தத	விருத்தியடைந்தார்.

தா-ம்—அக்கபிவரரான ஹனுமான், அரிஷ்டபர்வதத்தின்மீதேறி அங்கிருந்து வடகரையை நோக்கிச் செல்ல தேகத்தைப் பெருக்கி, முன்வரும்போது ஸுரஸைமுதலானவரால் இடறுண்டானுப்போ லிப்பொழுது முண்டாகாது ஸ்ரீராகவஸன்னிதியை விரைவி லடையவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தார்.

౨౪. అథారుహ్యతతోవీరఃపర్వతంపవనాత్మజః।దదర్శసాగరంభీమంమీనోరగనిషేవితమ్॥

௨௪. 𑌅𑌥𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌤𑍋𑌵𑍀𑌰𑌃𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌂𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂𑌭𑍀𑌮𑌂𑌮𑍀𑌨𑍋𑌰𑌗𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௨௪. அதிருஹ்யததோவீரஃபர்வதம்பவநாத்மஜஃ।
ததர்ஸாகரம்பீமம்மீநோரகநிஷேவிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-வீரஃ-பவநாத்மஜஃ	பிறகு-சூரரான-வாயுபுத்திரர்	பீமம்	பயங்கரமுமான
பர்வதம்-அதிருஹ்ய	மலையை-ஏறி	ஸாகரம்	கடலை
மீநோரகநிஷேவிதம்	மீன்களாலும்-பாம்புகளாலுமடையப் [பட்டதும்	ததர்ஸ	பார்த்தார்.

தா-ம்—பின்பந்த மஹாசூரனான பவனாத்மஜன் மலையின்மீதேறி அனேக ஜலஜந்துக்களால் வியாபிக்கப்பட்டு மிக பயங்கரமாயுள்ள அவ்வாழ்கடலைக் கண்ணுற்றனர்.

౨౫. సమారుతఇవాకాశంమారుతస్యాత్మసంభవః।ప్రపేదేహరిశార్దూలోదక్షిణాదుత్తరాందిశమ్॥

௨௫. 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌇𑌵𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌪𑍇𑌦𑍇𑌹𑌰𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍋𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍॥

௨௫. ஸமாருதஇவாகாஶம்மாருதஸ்யாத்மஸம்பவஃ।
ப்ரபேதேஹரிஶார்தூலோதக்ஷிணாதுத்தராம்திஶம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதஸ்ய-ஆத்மஸம்பவஃ	வாயுவுக்கு-புத்திரரும்	தக்ஷிணாத்	தென்திசையினின்று
ஹரிஶார்தூலஃ-ஸஃ	கபிசிரேஷ்டருமான-(அந்த)ஹநுமான்	உத்தராம்-திஶம்	வடக்கான-திசையை
மாருதஃ-ஆகாஶமிவ	வாயு-ஆகாசத்தைப்போல்	ப்ரபேதே	அடைந்தார்.

தா-ம்—வாயு வெப்படி ஆகாசத்தை யடைவரோ அப்படியே அவர் புத்திரரான ஹனுமானும் மிக வேகமுடையவராய் வடதிசையை அடைந்தார்.

౨౬. సతదాపీడితస్తేనకపినాపర్వతోత్తమః।రరాససహతైర్భూతైఃప్రవిశన్వసుధాతలమ్॥
కంపమానైశ్చశిఖరైఃపతద్భిరపిచద్రుమైః।

௨௬. 𑌸𑌤𑌦𑌾𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌕𑌪𑌿𑌨𑌾𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌰𑌰𑌾𑌸𑌸𑌹𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍈𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌤𑌲𑌮𑍍॥
𑌕𑌮𑍍𑌪𑌮𑌾𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌶𑌿𑌖𑌰𑍈𑌃𑌪𑌤𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌪𑌿𑌚𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌃।

௨௬. ஸததாபீடிதஸ்தேநகபிநாபர்வதோத்தமஃ।
ரராஸஸஹதைர்பூதைஃப்ரவிஶந்வஸுதாதலம்॥
கம்பமாநைஶ்சஶிகரைஃபதத்பிரபிசத்ருமைஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா-தேந-கபிநா	அப்பொழுது-அந்த-வானரனால்	கம்பமாநைஃ-ஶிகரைஶ்ச	நடுக்கானிருக்கிற - கொடிமுடிக [ளோடும்
பீடிதஃ	பீடிக்கப்பட்ட	பதத்பிஃ-த்ருமைஶ்ச	வீழானிருக்கிற-மரங்களோடும்
ஸஃ-பர்வதோத்தமஃ	அந்த-பர்வதசிரேஷ்டம்	வஸுதாதலம்-ப்ரவிஶந்நிவ	பூப்பிரதேசத்தை - அடைவது [போல்
தைஃ-பூதைஃஸஹ	அங்கிருக்கிற-பிராணிகளோடுகூடவும்	ரராஸ	சப்தித்தது.

தா-ம்—அப்பொழு தவ்வரிஷ்டமென்கிற பர்வதம் ஹனுமானால் பாதிக்கப்பட்டு நடுக்கமுற்ற கொடிமுடிகளோடும், கிழைசந்தாடிவிழு மரங்களோடும் அங்கு வஸிக்கும் ஸகலபிராணிகளோடும் பூமிக்குட்போவதுபோல் சப்தித்தது.

౨౭. తస్యోరువేగాన్మథితాఃపాదపాఃపుష్పశాలినః।నిపేతుర్భూతలేరుగ్ణాఃశక్రాయుధహతాఇవ।

௨௭. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍁𑌵𑍇𑌗𑌾𑌨𑍍𑌮𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌃𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌃॥
𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌲𑍇𑌰𑍁𑌗𑍍𑌣𑌾𑌃𑌶𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌹𑌤𑌾𑌇𑌵।

௨௭. தஸ்யோருவேகாந்மதிதாஃபாதபாஃபுஷ்பஶாலிநஃ॥
நிபேதுர்பூதலேருக்ணாஶ்ஶக்ராயுதஹதாஇவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய-உருவேகோந்மதிதாः	அவ்வனுமானுடைய- துடைவேகத்தால்பீடிக்கப்பட்டதும்	ருக்ணாः	முறிந்ததாக
புஷ்பஶாலிநः-பாதபாः	புஷ்பத்தால்விளங்குவதுமான-விருக்ஷங்கள்	ஶக்ராயுதஹதா இவ	வஜ்ராயுதத்தாலடிபட்டனபோல்
		பூதலே-நிபேதுः	பூப்பிரதேசத்தில்-வீழ்ந்தன.

தா-ம்—அப்பர்வதத்தில் செழுமையாய் வளர்ந்திருந்த விருக்ஷங்கள், ஹனுமானுடைய துடைவேகம் ஸகியாது வஜ்ராயுதத்தா லடிபட்டனபோல் புஷ்பங்களுதிர்ந்தும், கிளைகள் முறிந்தும் சின்னபின்னமாக வேரோடு புறண்டுருண்டு மண்மீது விழ்ந்தன.

౨౮. కందరాంతరసంస్థానాం పీడితానాం మహౌజసామ్॥ సింహానాం నినదో భీమో నభో భిందన్ స శుశ్రువే।

௨௮. கந்தராந்தரஸம்ஸ்தாநாம் பீடிதாநாம் மஹௌஜஸாம்॥
ஸிம்ஹாநாம் நிநதோ பீமோ நபோ பிந்தந் ஸ ஸுஶ்ருவே।

௨௮. கந்தராந்தரஸம்ஸ்தாநாம்பீடிதாநாம்மஹௌஜஸாம்॥
ஸிம்ஹாநாம்நிநதோபீமோநபோபிந்தந்ஸஶுஶ்ருவே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கந்தராந்தரஸம்ஸ்தாநாம்	குகையின்மத்தியத்தைஇருப்பிடமாயுடையனவும்	ஸிம்ஹாநாம்	சிங்கங்களுடைய
பீடிதாநாம்	பீடிக்கப்பட்டனவும்	ஸः-நிநதः	அந்த-சப்தமானது
மஹௌஜஸாம்	மிகபராக்கிரமமுடையனவுமான	நபः-பிந்தந்	ஆகாசத்தை-பிளந்துகொண்டு
		பீமः-ஶுஶ்ருவே	பயங்கரமாக-கேட்கப்பட்டது.

౨౯. స్రస్తవ్యావిద్ధవసనా వ్యాకులీకృతభూషణాః॥ విద్యాధర్యః సముత్పేతుః సహసా ధరణీధరాత్।

௨௯. ஸ்ரஸ்தவ்யாவித்தவஸநா வ்யாகுலீக்ருதபூஷணா:॥
வித்யாதர்ய: ஸமுத்பேது: ஸஹஸா தரணீதராத்।

௨௯. ஸ்ரஸ்தவ்யாவித்தவஸநாவ்யாகுலீக்ருதபூஷணாः॥
வித்யாதர்யஸ்ஸமுத்பேதுஸ்ஸஹஸாதரணீதராத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வித்யாதர்யः	வித்தியாதரஸ்திரீகள்		ங்கலையுடையவர்களுமாக
ஸ்ரஸ்தவ்யாவித்தவஸநாः	நழுவியும்வித்யாஸமுமானவஸ்திரமுடையவர்களாகவும்	தரணீதராத்	பர்வதத்திலிருந்து
வ்யாகுலீக்ருதபூஷணாः	வியாகுலமாகச்செய்யப்பட்டஆபரண	ஸஹஸா	சீக்கிரமாக
		ஸமுத்பேதுः	உயரக்கிளம்பினர்.

౩౦. అతిప్రమాణా బలినో దీప్తజిహ్వా మహావిషాః॥ నిపీడితశిరోగ్రీవా వ్యవేష్టంత మహాహయః।

௩௰. அதிப்ரமாணா பலிநோ தீப்தஜிஹ்வா மஹாவிஷா:॥
நிபீடிதஶிரோக்ரீவா வ்யவேஷ்டந்த மஹாஹய:।

௩௰. அதிப்ரமாணாபலிநோதீப்தஜிஹ்வாமஹாவிஷாः॥
நிபீடிதஶிரோக்ரீவாவ்யவேஷ்டந்தமஹாஹயः।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதிப்ரமாணாः	பிரமாணத்திற்குமீறினவும்	நிபீடிதஶிரோக்ரீவாः	பீடிக்கப்பட்டதலையையும்-கழுத்தையுமுடையனவுமான
பலிநः-தீப்தஜிஹ்வாः	வலியுடையனவும்-எரிகிறநாக்குடையனவும்	மஹாஹயः	பெரும்ஸர்ப்பங்கள்
மஹாவிஷாः	மிகவிஷமுடையனவும்	வ்யவேஷ்டந்த	சுருண்டாகச்சுருண்டுகொண்டன.

౩౧. కిన్నరోరగగంధర్వయక్షవిద్యాధరాస్తదా॥ పీడితం తం నగవరం త్యక్త్వా గగనమాస్థితాః।

௩௧. கிந்நரோரககந்தர்வயக்ஷவித்யாதராஸ்ததா॥
பீடிதம் தம் நகவரம் த்யக்த்வா ககநமாஸ்திதா:।

௩௧. கிந்நரோரககந்தர்வயக்ஷவித்யாதராஸ்ததா॥
பீடிதம்தம்நகவரம்த்யக்த்வாககநமாஸ்திதாः।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா-கிந்நரோரககந்தர்வயக்ஷவித்யாதராः	அப்பொழுது-கின்னரர்உரகர்-கந்தர்வர்யக்ஷர்வித்யாதரர்	பீடிதம்-தம்-நகவரம்-த்யக்த்வா	பாதிக்கப்பட்ட-அந்த-பர்வதசிரேஷ்டத்தை விட்டு
		ககநம்-ஆஸ்திதாः	ஆகாயத்தை-அடைந்தனர்.

౩౨. స చ భూమిధరః శ్రీమాన్ బలినా తేన పీడితః॥ సవృక్షశిఖరోదగ్రః ప్రవివేశ రసాతలమ్।

௩௨. ஸ ச பூமிதர: ஶ்ரீமாந் பலிநா தேந பீடித:॥
ஸவ்ருக்ஷஶிகரோதக்ர: ப்ரவிவேஶ ரஸாதலம்।

கூஉ. ஸசபூமிதரஶ்ரீமாக்பலிகாதேஹபீடிதஃ॥
ஸவ்ருக்ஷஶிகரோதக்ரஃப்ரவிவேஶரஸாதலம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶ்ரீமாக்	ஒளியுடையதும்	பலிகா-தேக	பலமுடைய-அவ்வனுமானால்
ஸவ்ருக்ஷஶிகரோதக்ரஃ-விருக்ஷங்களோடுகூடினசிகரங்களா லுன்னதமுமான		பீடிதஃ	பீடிக்கப்பட்டதாக
ஸஃ-பூமிதரஶ்ச	அந்த-பர்வதமும்	ரஸாதலம்-ப்ரவிவேஶ-பாதாளத்தை-அடைந்தது.	

33. దశయోజనవిస్తారస్త్రింశద్యోజనముచ్ఛ్రితః। ధరణ్యాం సమతాం యాతః స బభూవ ధరాధరః॥

ரு.ரு. [illegible]

[illegible]

கூகூ. தஶயோஜநவிஸ்தாரஸ்த்ரிம்ஶத்யோஜநமுச்ச்ரிதஃ॥
தரண்யாம்ஸமதாம்யாதஸ்ஸபபூவதராதரஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஶயோஜநவிஸ்தாரஃ	பத்துயோஜனையகலமும்	ஸஃ-தராதரஃ	அந்த-பர்வதம்
த்ரிம்ஶத்யோஜநம்	முப்பதுயோஜனை	தரண்யாம்-ஸமதாம்	பூமியில்-ஸாம்மியத்தை
உச்ச்ரிதஃ	நிகளமுமான	யாதஃ-பபூவ	அடைந்ததாக-ஆயிற்று.

(உ-அ-மு-கூகூ-ல்) தா-ம்—இந்தவித மவ்வனுமரன் பர்வதத்தின்மீதேறுகையில் அவரது பளுவு ஸகியாது அப்பர்வதம் குழுறி நறுங்குகிறபோது அங்கிருக்குங்குகையில் வஸிக்கும் சிங்கங்கள் மிகபயங்கரமாய் ஆகாசத்தைப் பிளப்பனபோல் முழங்கின. வித்யாதரஸ்திரீகள் அத்வனியைக்கேட்டுப் பயந்து வஸ்திரம் தாறுமாறாக நழுவ ஆபரணங்கள் குலுங்க மலையினின்று அதிசீக்கிரமாய் மேற்கிளம்பினர். இருதிகென எரிகிற நாக்குடையனவாய் மிதமில்லாமல் பெருத்த நீண்ட தேகமுடையனவாய் விஷத்தோடு படுத்திருக்கு மலைப்பாம்புகள் சரிந்து விழும் கற்களால் தலைகசங்கி கழுத்துமுறிந்து குண்டாகச் சுற்றிக்கொண்டன. யக்ஷகின்னரோரககந்தர்வர் வித்யாதரர் பீடையுண்ட அக்கிரியைவிட்டு ஆகாயத்தையடைந்தனர். விருக்ஷம் முதலானவையா லழகாயும் அதியுன்னதமானதும் பத்துகாதமகன்று முப்பதுகாத நீண்டு விளங்கிய அம்மலை பாதாளபர்யந்தமுன்னடங்கி பூமியோடு ஸமமாய் விட்டது.

34. స లిలంఘయిషుర్భీమం సలీలం లవణార్ణవమ్। కల్లోలాస్ఫాలవేలాన్తముత్పపాత నభో హరిః॥

ருச. [illegible]

ருசஉ. [illegible]

கூச. ஸலிலங்கயிஷுர்பீமம்ஸலீலம்லவணார்ணவம்॥
கூசஉ. கல்லோலாஸ்பாலவேலாந்தமுத்பபாதநபோஹரிஃ।

[illegible]

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
ஸஃ-ஹரிஃ	அந்த-ஹநுமான்	லவணார்ணவம்	உப்புக்கடலை
பீமம்	பயங்கரமானதும்	லிலங்கயிஷுஃ	தாண்ட இச்சையுடையவராக
கல்லோலாஸ்பாலவேலாந்தம்-அலைகளாலடிக்கப்பட்ட கரையின் நுனியுடையதுமான		ஸலீலம்	விளையாட்டோடுகூடி இருக்கும்படி
		நபஃ-உத்பபாத	ஆகாயத்தைக்(குறித்து)-எகிறினர்.

தா-ம்—கரையின்மீது மோதுகிற அதிபயங்கரமான பெரிய அலைகளையுடைய அவ்வாழ்கடலை யொருபொருட்டாயெண்ணாது விளையாட்டாக அவ்வனுமான் தாண்ட மேலெழும்பினர்.

ஸ்ம்மகோரஞ்ஜநீகாமத்ராவிடவ்யாக்யானஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

ஐம்பத்தாறுவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

ஐம்பத்தேழாவதுஸர்க்கம்.

౧. సచన్ద్రకుముదం రమ్యం సార్కకారణ్డవం శుభమ్। తిష్యశ్రవణకాదమ్బమభ్రశైవాలశాద్వలమ్॥

౨. పునర్వసుమహామీనం లోహితాఙ్గమహాగ్రహమ్। ఐరావతమహాద్వీపం స్వాతీహంసవిలోలితమ్॥

3. వాతసంఘాతజాతోర్మిచన్ద్రాంశుశిశిరామ్బుమత్। భుజఙ్గయక్షగన్ధర్వప్రబుద్ధకమలోత్పలమ్॥

४. హనూమాన్మారుతగతిర్మహానౌరివ సాగరమ్। అపారమపరిశ్రాన్తః పుప్లువే గగనార్ణవమ్॥

ரு. [illegible]
[illegible]

௨. [illegible]
[illegible]
௩. [illegible]
[illegible]
௪. [illegible]
[illegible]

௧. ஸசந்த்ரகுமுதம்ரம்யம்ஸார்ககாரண்டவம்ஸுபம்।
திஷ்யஸ்ரவணகாதம்பமப்ரஸைவாலஸாத்வலம்॥
௨. புநர்வஸுமஹாமீநம்லோஹிதாங்கமஹாக்ரஹம்।
ஐராவதமஹாத்விபம்ஸ்வாதிஹம்ஸவிலோளிதம்॥
௩. வாதஸங்காதஜாதோர்மிசந்த்ராம்ஸுஸிஸிராம்புமத்।
புஜங்கயக்ஷகந்தர்வப்ரபுத்தகமலோத்பலம்॥
௪. ஹநுமாந்மாருதகதிர்மஹாநௌரிவஸாகரம்।
அபாரமபரிஸ்ராந்தஃபுப்லுவேககநார்ணவம்॥

பதம்	உரை.
ஸசந்த்ரகுமுதம்	சந்திரனுகிறகுமுதத்தோடேகூடினதும்
ரம்யம்	அழகாயிருக்கிறதும்
ஸார்ககாரண்டவம்	ஸூரியனுகிறநீர்க்கோழியோடேகூடினதும்
ஸுபம்	மங்களகரமாயிருக்கிறதும்
திஷ்யஸ்ரவணகாதம்பம்	புஷ்யம் - ச்ரவணம்-இவைகளாகிற ஹம்ஸமுடையதும்
அப்ரஸைவாலஸாத்வலம்	மேசமாகிற- பாசிக்கொத்து-பசம்புல்-இவைகளையுடையதும்
புநர்வஸுமஹாமீநம்	புனர்வஸுவாகிற பெருமீனையுடையதும்
லோஹிதாங்கமஹாக்ரஹம்	அங்காரகனுகிற முதலையுடையதும்
ஐராவதமஹாத்வீபம்	ஐராவதமாகிறபெருந்திட்டையுடையதும்
ஸ்வாதிஹம்ஸவிலோளிதம்	ஸ்வாதியாகிறஹம்ஸத்தால்வியாகுலமானதும்

பதம்.	உரை.
வாதஸங்காதஜாதோர்மி சந்த்ராம்ஸுஸிஸிராம்புமத்	காற்றின்ஸமூகத்தாலுண்டாகிற அலைகளையுடையதும் சந்திரகிரணங்களாகிற குளிர்ந்தஜலமுடையதும்
புஜங்கயக்ஷகந்தர்வப்ரபுத்தகமலோத்பலம்	புஜங்க யக்ஷகந்தர்வரிவர்களாகிற விகஸித்த கமலம் கருநெய்த லிவைகளையுடையதும்
அபாரம்	கரையற்றதுமான
ககநார்ணவம்	ஆகாசமாகிறஸமுத்திரத்தை
மாருதகதிஃ	வாயுவின்கமனம்போன்றகமனமுடையவ
ஹநுமாந்	ஹனுமான்
அபரிஸ்ராந்தஃ	இளைப்பில்லாதவராக
ஸாகரம்	கடலை
மஹாநௌரிவ	பெருவோடம்போல்
புப்லுவே	தாண்டினர்.

(௧-மு-௪-ல்.) தா-ம்—அதிஜலஸம்ருத்தியுடைய ஆழ்கடலில் முக்கியமான குமுதகல்கார நீலோத்பல தாமரஸாதி புஷ்பஜாதிகளும் ஹம்ஸ காரண்டவ மகர மத்ஸ்யாதி ஜலஜந்துக்களு மிருக்குமாப்போல் ஆகாசமும் மதியாகிற குமுதத்தோடும், புஜங்க யக்ஷகந்தர்வராகிற தாமரஸ நீலோத்பலங்களோடும், ஸூர்யனுகிற நீர்க்கோழியோடும், புஷ்யம் ச்ரவணம் இந்நக்ஷத்திரங்களாகிற ஹம்ஸங்களோடும், அங்காரகனுகிற முதலையோடும், ஐராவதமாகிற பெருத்வீபத்தோடும், வாயுசேர்க்கையின் ஸமூகங்களாகிற அலைகளோடும், மேகமாகிற பாசிக்கொத்தோடும், பசும் புற்களோடும், சந்திரகிரணங்களாகிற குளிர்ந்த ஜலத்தோடும் கூடி ஸ்வாதிநக்ஷத்ரமாகிற ஹம்ஸத்தால்கலங்கி மிகவழகாய் அதிசுபகரமாய் விளங்கிற்று. அப்படி விளங்கும் பாரமற்ற அவ்வாகாசமாகிற பெருங்கடலை ஒடத்தினல் ஸமுத்திரத்தைக் கடப்பதுபோல் ஹநுமான் வாயுவின் கமனத்தோடு அதிவேகவானுய் ஆயாஸமின்றி தாண்டிக்கடந்தனர்.

౫. [illegible]
౬. [illegible]
௫. [illegible]
[illegible]
௬. [illegible]
[illegible]
௫. க்ரஸமாநஇவாகாஸம்தாராதிபமிவோல்லிகந்।
ஹரந்நிவஸநக்ஷத்ரம்ககநம்ஸார்கமண்டலம்॥
௬. மாருதஸ்யாத்மஜஸ்ஸ்ரீமாந்கபிர்வ்யோமசரோமஹாந்।
ஹநுமாந்மேகஜாலாநிவிகர்ஷந்நிவகச்சதி॥

பதம்.	உரை.
மாருதஸ்யாத்மஜஃ	வாயுவின்புத்திரரும்
மஹாந்-ஸ்ரீமாந்	மிக தைரியமுடையவரும் - காந்தியுடையவரும்
வ்யோமசரஃ	ஆகாசத்தில்ஸஞ்சரிப்பவருமான
கபிஃ-ஹநுமாந்	ஹனுமானென்கிறவானரர்
ஆகாஸம்-க்ரஸமாநஇவ-	ஆகாயத்தை-விழுங்குவர்போலும்
தாராதிபம்-உல்லிகந்நிவ-	சந்திரனை-கீறுவர்போலும்

பதம்.	உரை.
ஸநக்ஷத்ரம்	நக்ஷத்திரத்தோடேகூடினதும்
ஸார்கமண்டலம்	ஸூரியமண்டலத்தோடும்கூடினதுமான
ககநம்-ஹரந்நிவ	ஆகாசத்தை-ஹரிப்பவர்போலும்
மேகஜாலாநி - விகர்ஷந்நிவ	மேகஸமூகத்தை - இழுப்பவர்போலும்
கச்சதி	சென்றனர்.

౭. పాండురారుణవర్ణాని నీలమాంజిష్ఠకాని చ। హరితారుణవర్ణాని మహాభ్రాణి చకాశిరే॥

௭. பாண்டுராருணவர்ணாநி நீலமாஞ்ஜிஷ்டகாநி ச।
ஹரிதாருணவர்ணாநி மஹாப்ராணி சகாஶிரே॥

௭. பாண்டுராருணவர்ணாநிநீலமாஞ்ஜிஷ்டகாநிச।
ஹரிதாருணவர்ணாநிமஹாப்ராணிசகாஸிரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாண்டுராருணவர்ணாநி	வெளுப்பு சிகப்பு இவ்வர்ணமுடையனவும்	ஹரிதாருணவர்ணாநி	மஞ்சள்களும் சிகப்புகளுமான வர்ணங்களையுடையனவுமான
நீலமாஞ்ஜிஷ்டகாநிச	நீலங்களாயும் மஞ்ஜள்கலந்தசிகப்புவர்ணங்களாயும்	மஹாப்ராணி	பெருமேகங்கள்
		சகாஸிரே	பிரகாசித்தன.

౮. ప్రవిశన్నభ్రజాలాని నిష్పతంశ్చ పునః పునః। ప్రచ్ఛన్నశ్చ ప్రకాశశ్చ చంద్రమా ఇవ లక్ష్యతే॥

௮. ப்ரவிஶந்நப்ரஜாலாநி நிஷ்பதம்ஶ்ச புந: புந:।
ப்ரச்சந்நஶ்ச ப்ரகாஶஶ்ச சந்த்ரமா இவ லக்ஷ்யதே॥

௮. ப்ரவிஸந்நப்ரஜாலாநிநிஷ்பதம்ஸ்சபுந:புந:।
ப்ரச்சந்நஸ்சப்ரகாஸஸ்சசந்த்ரமாஇவலக்ஷ்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அப்ரஜாலாநி	(அவ்வனுமான்)மேகக்கூட்டங்களில்	ப்ரகாஸஸ்ச	பிரகாசிக்கிறதுமான
ப்ரவிஸந்	புகுந்தும்	சந்த்ரமா இவ	சந்திரன்போல்
புந:புந:-நிஷ்பதம்ஸ்ச	அடிக்கடி-வெளிப்புறப்பட்டும்	லக்ஷ்யதே	காணப்பட்டார்.
ப்ரச்சந்நஸ்ச	மறைந்தும்		

౯. వివిధాభ్రఘనాపన్నగోచరో ధవళాంబరః। దృశ్యాదృశ్యతనుర్వీరస్తదా చంద్రాయతేఽంబరే॥

௯. விவிதாப்ரகநாபந்நகோசரோ தவளாம்பர:।
த்ருஶ்யாத்ருஶ்யதநுர்வீரஸ்ததா சந்த்ராயதேம்பரே॥

௯. விவிதாப்ரகநாபந்நகோசரோதவளாம்பர:।
த்ருஸ்யாத்ருஸ்யதநுர்வீரஸ்ததாசந்த்ராயதேம்பரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விவிதாப்ரகநாபந்நகோசர:	நாநாவிதமேகங்களின் கும்பல்களில் அடையப்பட்டவழியுடையவரும்	ததா-அம்பரே	அப்பொழுது-ஆகாசத்தில்
		த்ருஸ்யாத்ருஸ்யதநு:	காணப்படும் காணப்படாததுமான சரீரமுடையவராக
தவளாம்பர:	வெளுப்புவஸ்திரமுடையவரும்		
வீர:	சூரருமான-(ஹனுமான்)	சந்த்ராயதே	சந்திரன்போலாசரித்தார்.

౧౦. తార్క్ష్యాయమాణో గగనే బభాసే వాయునందనః। దారయన్మేఘబృందాని నిష్పతంశ్చ పునః పునః॥

௧௦. தார்க்ஷ்யாயமாணோ ககநே பபாஸே வாயுநந்தந:।
தாரயந்மேகப்ருந்தாநி நிஷ்பதம்ஶ்ச புந: புந:॥

௧௦. தார்க்ஷ்யாயமாணோககநேபபாஸேவாயுநந்தந:।
தாரயந்மேகப்ருந்தாநிநிஷ்பதம்ஸ்சபுந:புந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாயுநந்தந:	வாயுபுத்திரர்	ககநே	ஆகாசத்தில்
மேகப்ருந்தாநி-தாரயந்	மேகக்கூட்டங்களை-பிளந்து	தார்க்ஷ்யாயமாண:	கருடன்போலாசரியாநின்றுகொண்டு
புந:புந:-நிஷ்பதம்ஸ்ச	அடிக்கடி-வெளிப்புறப்படாநின்றுகொண்டும்	பபாஸே	பிரகாசித்தார்.

౧౧. నదన్నాదేన మహతా మేఘస్వనమహాస్వనః। ప్రవరాన్రాక్షసాన్హత్వా నామ విశ్రావ్య చాత్మనః॥

౧౨. ఆకులాం నగరీం కృత్వా వ్యథయిత్వా చ రావణమ్। అర్దయిత్వా బలం ఘోరం వైదేహీమభివాద్య చ॥
ఆజగామ మహాతేజాః పునర్మధ్యేన సాగరమ్।

௧௧. நதந்நாதேந மஹதா மேகஸ்வநமஹாஸ்வந:।
ப்ரவராந்ராக்ஷஸாந்ஹத்வா நாம விஶ்ராவ்ய சாத்மந:॥

௧௨. ஆகுலாம் நகரீம் க்ருத்வா வ்யதயித்வா ச ராவணம்।
அர்தயித்வா பலம் கோரம் வைதேஹீமபிவாத்ய ச॥
ஆஜகாம மஹாதேஜா: புநர்மத்யேந ஸாகரம்।

௧௧. நதந்நாதேநமஹதாமேகஸ்வநமஹாஸ்வந:।
ப்ரவராந்ராக்ஷஸாந்ஹத்வாநாமவிஸ்ராவ்யசாத்மந:॥

க௨. ஆகுலாம்நகரீம்க்ருத்வாவ்யதயித்வாசராவணம்।
அர்தயித்வாபலம்கோரம்வைதேஹீமபிவாத்யச॥
ஆஜகாமமஹாதேஜா:புநர்மத்யேநஸாகரம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மேகஸ்வநமஹாஸ்வந:	மேகத்தின் துவனிபோன்றமிகதுவனியுடையவர் (ஆகையால்)	விஶ்ராவ்யச	கேட்கச்செய்து
மஹதா-நாதேந	அதிகமான-துவனியினால்	நகரீம்-ஆகுலாம்-க்ருத்வா	இலங்கையை - வியாகுலமாக-செய்து
நதம்	சப்தித்துக்கொண்டு	ராவணம்-வ்யதயித்வாச	இராவணனை-பாதித்து
மஹாதேஜா:	அதிதேஜஸ்ஸுடைய(ஹநுமான்)	கோரம்-பலம்	பயங்கரமான-ஸைந்நியத்தை
ப்ரவராந்-ராக்ஷஸாந்-ஹத்வா	வெகுஶிரேஷ்டரான-அரக்கனை-கொன்று	அர்தயித்வா	மர்தித்து
ஆத்மந:-நாம	தன்னுடைய-பெயரை	வைதேஹீம்-அபிவாத்யச	ஸீதையை-வணங்கியும்
		புந:-மத்யேந	மறுபடி-மத்தியமபாகத்தால்
		ஸாகரம்-ஆஜகாம	கடலை-அடைந்தார்.

౧౩. పర్వతేంద్రం సునాభం చ సముపస్పృశ్య వీర్యవాన్। జ్యాముక్త ఇవ నారాచో మహావేగోఽభ్యుపాగతః।

க௩. 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍॥
𑌜𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌚𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍇𑌗𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌃।

க௩. பர்வதேந்த்ரம்ஸுநாபம்சஸமுபஸ்ப்ருஶ்யவீர்யவாந்॥
ஜ்யாமுக்தஇவநாராசோமஹாவேகோப்யுபாகத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவாந்	பராக்கிரமமுடைய(ஹநுமான்)	ஜ்யாமுக்த:-நாராசஇவ	நாண்பூட்டிவிடப்பட்ட-நாராசபாணம்போல்
பர்வதேந்த்ரம்-ஸுநாபம்ச	பருவதஶிரேஷ்டமான-மைநாகத்தையும்	மஹாவேக:	மிகவேகமுடையவராக
ஸமுபஸ்ப்ருஶ்ய	தொட்டு	அப்யுபாகத:	போனவராகஆனார்.

౧౪. స కించిదనుసంప్రాప్తః సమాలోక్య మహాగిరిమ్। మహేంద్రం మేఘసంకాశం ననాద హరిపుంగవః।

க௪. 𑌸 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌨𑍁𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑍍॥
𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍇𑌘𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌨𑌨𑌾𑌦 𑌹𑌰𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃।

க௪. ஸகிஞ்சிதநுஸம்ப்ராப்தஸ்ஸமாலோக்யமஹாகிரிம்॥
மஹேந்த்ரம்மேகஸங்காஶம்நநாதஹரிபுங்கவ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிபுங்கவ:-ஸ:	கபிஶிரேஷ்டரான-அவ்வனுமான்	மஹேந்த்ரம்	மஹேந்திரமென்கிற
கிஞ்சித்-அநுஸம்ப்ராப்த:	ஓர்பிரதேசத்தை-அடைந்தவராக	மஹாகிரிம்-ஸமாலோக்ய	பெருமலையை-பார்த்து
மேகஸங்காஶம்	மேகத்திற்குநிகரான	நநாத	சப்தித்தார்.

౧౫. స పూరయామాస కపిర్దిశో దశ సమంతతః। నదన్నాదేన మహతా మేఘస్వనమహాస్వనః।

க௫. 𑌸 𑌪𑍂𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑌪𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌦𑌶 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃॥
𑌨𑌦𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌘𑌸𑍍𑌵𑌨𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌵𑌨𑌃।

க௫. ஸபூரயாமாஸகபிர்திஶோதஶஸமந்தத:॥
நதந்நாதேநமஹதாமேகஸ்வநமஹாஸ்வந:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-கபி:	அந்த-வானரர்	நதந்	சப்தியாநின்றுகொண்டு
மேகஸ்வநமஹாஸ்வந:	மேகத்தின்துவனிபோன்றதுவனியுடையவராக	தஶதிஶ:	பத்துதிசைகளை
மஹதா-நாதேந	பெரியதான-துவனியினால்	ஸமந்தத:-பூரயாமாஸ	எங்கும்-நிறைத்தனர்.

౧౬. స తం దేశమనుప్రాప్తః సుహృద్దర్శనలాలసః। ననాద హరిశార్దూలో లాంగూలం చాప్యకంపయత్।

க௬. 𑌸 𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌲𑌾𑌲𑌸𑌃॥
𑌨𑌨𑌾𑌦 𑌹𑌰𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍋 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍।

க௬. ஸதம்தேஶமநுப்ராப்தஸ்ஸுஹ்ருத்தர்ஶநலாலஸ:॥
நநாதஹரிஶார்தூலோலாங்கூலம்சாப்யகம்பயத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ஹரிஶார்தூல:	அந்த-ஹநுமான்	ஸுஹ்ருத்தர்ஶநலாலஸ:	நண்பர்களைப்பார்ப்பதிலாஸக்தியுடையவராய்க்கொண்டு
தம்-தேஶம்	அந்த-திட்டை	நநாத	சப்தித்தனர்
அநுப்ராப்த:	அடைந்தவராக	லாங்கூலம்சாபி-அப்யகம்பயத்	வாலையும்-ஆட்டினார்.

(இ-மு-க௬-ல்.) அவ்வாதாத்மஜனை ஹநுமான் தேவதைகளுக்கு மஸாத்தியமான இலங்கையையழித்து அதிலிருக்கும் சிறந்த இராக்ஷஸ ஸைன்னியங்களையொழித்து அங்கு வாழு மிராவணன் மனதில் பயமுறுத்தி ஸமஸ்தரும்கேட்டு நகெங்கித் தி

கைக்கும்படி தனது நாமத்தைவிளக்கிப் பிராட்டிக்குத் தண்டனிட்டு அவளிடத்தினின்று விடைபெற்று மத்யமபாகமான ஆகாயத்தில் மஞ்சள், நீலம், கறுப்பு, பச்சை, வெளுப்பு முதலான பற்பல வர்ணங்களோடு தன் தேகஸம்பந்தத்தால் பிரகாசிக்கும் மேகபங்திகளை ஓர் சாலையாகச் சேர்படுத்திக் கடலைக்கடந்து செல்லுங்கால் அதிவேகமாக மேகத்துள் நுழைகிறபோது பிரகாசியாமலும் வெளியில் வரும்போது பிரகாசித்துக்கொண்டும் இப்படி அடிக்கடி நுழைந்து வெளிப்படுகிறபடியாலும் அதிதாவள்ளியமான வஸ்திர முடுத்திருப்பதாலும் சரத்காலபௌர்ணமி சந்திரன்போல் விளங்கி, மேற்கிளம்பு மதிசயத்தால் ஆகாசத்தை யோர் கபளமாகவிழுங்குபவர்போலும் கைகளைப் பரக்கவிரித்திருப்பதனால் ஸூர்யமண்டலத்தோடும் நக்ஷத்ரராசியோடும் கூடின ஆகாசத்தைக் கைகளினால் பிடிப்பவர்போலும், தாராதிபனான சந்திரனை நகங்களினால் கிழிப்பவர்போலும் மேகக்கூட்டங்களைப் பிளக்கிறவர்போலும் கருத்மான்போலதிவேகமுடையவராய் வானிடையில் செல்லுங்கால், ஹநுமான் வரப்போகிறார், அவரது இளைப்பைப்பரிகரித்துக் கீர்த்திபெறவேண்டுமென்கிற ஸத்வபாவத்தோடு கடல்மத்தியிலிருக்கும் மைநாகத்தைத்தடவி நடந்தவைகளைச்சொல்லி அங்குநின்று நாண்பூட்டிவிடப்பட்ட நாராசபாணம்போலதிவேகமாய்க்கிளம்பி ஓர் கிட்டையடைந்து தனதிஷ்டம் பலித்ததனால் தானனுபவிக்கும் பேரானந்தந்தோற்ற ஜ்வலித்து அதிவிசாலமாய் மேகபரியந்தமளாவி கம்பீரமாய்த் தனக்கத்தியானந்த வர்த்தகமான மஹேந்த்ரபர்வதத்தைக்கண்டு கடலினுண்டு புவனத்தைச் செழிப்பிக்குநிமித்தம் குமறிமுழங்குங் காளமேகம்போல் ஸீதாதர்சனமாகிற மங்களவர்ஷத்தைப் பரமமித்திரர்களான அங்கதன் ஜாம்பவான் முதலான வாநரர்களிடத்தில் வர்ஷிக்குநிமித்தம் குதூகலித்து மிகப்பெருத்தருண்டு நீண்டு இலங்கையைச் சுட்டெரித்ததான தன்னுடைய வாலைத் தொட்டோங்கி யறைந்து பத்துத்திக்குகளிலு மெங்கும் கேட்கும்படி பெருநாதம் செய்தனர்.

౧౭. తస్యనానద్యమానస్యసుపర్ణచరితేపథి॥ ఫలతీవాస్యఘోషేణగగనంసార్కమండలమ్।

௧௭. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌨𑌾𑌨𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌚𑌰𑌿𑌤𑍇𑌪𑌥𑌿॥
𑌫𑌲𑌤𑍀𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣𑌗𑌗𑌨𑌂𑌸𑌾𑌰𑍍𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍।

௧௭. தஸ்யநாநத்யமாநஸ்யஸுபர்ணசரிதேபதி॥
பலதீவாஸ்யகோஷேணககநம்ஸார்கமண்டலம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுபர்ணசரிதே-பதி	கருத்மானால்ஸஞ்சரிக்கப்பட்ட-மார்க்கத்தில்	கோஷேண	த்வனியால்
நாநத்யமாநஸ்ய	அடிக்கடி வெகுவாய் சப்தியானிருக்கிற	ஸார்கமண்டலம்-ககநம்	ஸூரியமண்டலத்தோடுகூடின-ஆகாசம்
தஸ்ய-அஸ்ய	அந்த-இந்த(ஹனுமானுடைய)	பலதீவ	பிளவுண்பதுபோல்(இருந்தது.)

౧౮. యేతుతత్రోత్తరేతీరేసముద్రస్యమహాబలాః॥ పూర్వంసంవిష్టితాశ్శూరావాయుపుత్రదిదృక్షవః।

౧౯. మహతోవాయునున్నస్యతోయదస్యేవగర్జితమ్॥ శుశ్రువుస్తేతదాఘోషమూరువేగంహనూమతః।

௧௮. 𑌯𑍇𑌤𑍁𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌤𑍀𑌰𑍇𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃॥
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂𑌸𑌂𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌶𑍂𑌰𑌾𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑌃।

௧௯. 𑌮𑌹𑌤𑍋𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑍁𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯𑌤𑍋𑌯𑌦𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵𑌗𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍॥
𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇𑌤𑌦𑌾𑌘𑍋𑌷𑌮𑍂𑌰𑍁𑌵𑍇𑌗𑌂𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑌃।

௧௮. யேதுதத்ரோத்தரேதீரேஸமுத்ரஸ்யமஹாபலா:॥
பூர்வம்ஸம்விஷ்டிதாஶ்ஶூராவாயுபுத்ரதித்ருக்ஷவ:।

௧௯. மஹதோவாயுநுந்நஸ்யதோயதஸ்யேவகர்ஜிதம்॥
ஶுஶ்ருவுஸ்தேததாகோஷமூருவேகம்ஹநூமத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபலா:-ஶூரா:	மிகபலமுடையவரும்-பராக்கிரமவந்தருமான	ததா	அப்பொழுது
யேது	எந்தவானரரோவென்றால்	வாயுநுந்நஸ்ய	வாயுவால்கொண்டுவரப்பட்டதும்
வாயுபுத்ரதித்ருக்ஷவ:	ஹநுமானைப்பார்க்கஇச்சித்தவராக	மஹத:	பெரியதுமான
ஸமுத்ரஸ்ய	கடலினுடைய	தோயதஸ்ய-கர்ஜிதமிவ	மேகத்தினுடைய-கர்ஜனைபோல்
உத்தரே-தீரே	வடக்கான-கரையில்	ஊருவேகம்	துடையின் வேகத்தினின்றுண்டான(வேகத்தையும்)
தத்ர-பூர்வம்	அம்மஹேந்திரபர்வதத்தில்-முன்பு	ஹநூமத:	ஹநுமாருடைய
ஸம்விஷ்டிதா:-தே	இருக்கிற-அவர்	கோஷம்-ஶுஶ்ருவு:	த்வனியையும்-கேட்டனர்.

౨౦. తేదీనమనసస్సర్వేశుశ్రువుఃకాననౌకసః॥ వానరేంద్రస్యనిర్ఘోషంపర్జన్యనినదోపమమ్॥

௨௰. 𑌤𑍇𑌦𑍀𑌨𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌃𑌕𑌾𑌨𑌨𑍌𑌕𑌸𑌃॥
𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌂𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌨𑌿𑌨𑌦𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍।

௨௰. தேதீநமநஸஸ்ஸர்வேஶுஶ்ருவு:காநநௌகஸ:॥
வாநரேந்த்ரஸ்யநிர்கோஷம்பர்ஜந்யநிநதோபமம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தீநமநஸ:	உத்ஸாஹரஹிதரான	வாநரேந்த்ரஸ்ய	வானரசிரேஷ்டருடைய
தே-காநநௌகஸ:-ஸர்வே	அந்த-வானரர்-எல்லாரும்	நிர்கோஷம்-ஶுஶ்ருவு:	த்வனியை-கேட்டனர்.
பர்ஜந்யநிநதோபமம்	மேகத்தின் த்வனிக்கு நிகரான		

౨౧. నిశమ్య నదతో నాదం వానరాస్తే సమంతతః ॥ బభూవురుత్సుకాస్సర్వే సుహృద్దర్శనకాంక్షిణః ॥

உக. நிஶம்ய நததோ நாதம் வாநராஸ்தே ஸமந்தத:॥
பபூவுருத்ஸுகாஸ்ஸர்வே ஸுஹ்ருத்தர்ஶநகாங்க்ஷிண:।

உக. நிஶம்யநததோநாதம்வாநராஸ்தேஸமந்தத:॥
பபூவுருத்ஸுகாஸ்ஸர்வேஸுஹ்ருத்தர்ஶநகாங்க்ஷிண:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே-ஸர்வே-வாநரா:	அந்த-ஸமஸ்தரான-வானரர் [ராக	நாதம்	த்வனியை
ஸுஹ்ருத்தர்ஶநகாங்க்ஷிண:	மித்ரதர்சனத்தைக்கோரினவ	நிஶம்ய	கேட்டு
ஸமந்தத:	எங்கும்(வியாபித்து)	உத்ஸுகா:	(ஹநுமத்தர்சனத்தில்)ஆஸக்தியுடை
நதத:	சப்தியானிருக்கிற(ஹநுமானுடைய)	பபூவு:	ஆனார். [யவராக

౨౨. జాంబవాన్ హరిశ్రేష్ఠః ప్రీతిసంహృష్టమానసః ॥ ఉపామంత్ర్య హరీన్ సర్వానిదం వచనమబ్రవీత్ ।

౨౩. సర్వథా కృతకార్యోఽసౌ హనూమాన్నాత్ర సంశయః ॥ న హ్యస్యాకృతకార్యస్య నాద ఏవంవిధో భవేత్ ।

உஉ. ஜாம்பவாந்ஹரிஶ்ரேஷ்ட:ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்டமாநஸ:॥
உபாமந்த்ர்யஹரீந்ஸர்வாநிதம்வசநமப்ரவீத்।

உங. ஸர்வதாக்ருதகார்யோஸௌஹநூமாந்நாத்ரஸம்ஶய:॥
நஹ்யஸ்யாக்ருதகார்யஸ்யநாதஏவம்விதோபவேத்।

உஉ. ஜாம்பவாந்ஸஹரிஶ்ரேஷ்ட:ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்டமாநஸ:॥
உபாமந்த்ர்யஹரீந்ஸர்வாநிதம்வசநமப்ரவீத்।

உங. ஸர்வதாக்ருதகார்யோஸௌஹநூமாந்நாத்ரஸம்ஶய:॥
நஹ்யஸ்யாக்ருதகார்யஸ்யநாதஏவம்விதோபவேத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ஜாம்பவாந்	அந்த-ஜாம்பவான்(என்கிற)	நாத்ர ஸம்ஶய:	இவ்விஷயத்தில்-ஸந்தேகமில்லை
ஹரிஶ்ரேஷ்ட:	வானரசிரேஷ்டன் [டையவராக	அக்ருதகார்யஸ்ய	செய்யப்படாமலிருக்கிற - காரியத்தை
ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்டமாநஸ:-	அன்பினால் ஸந்தோஷித்த மனமு		யுடைய
ஸர்வாந்-ஹரீந்	ஸமஸ்தவானரங்களையும்	அஸ்ய	இவனுக்கு
உபாமந்த்ர்ய	ஸமீபத்திலழைத்து	ஏவம்வித:-நாத:	இப்படிப்பட்ட-நாதமானது
அஸௌ-ஹநூமாந்	இந்த-ஹநூமான் [காரியமுடையவன்	நபவேத்ஹி	உண்டாகாதன்றோ(என்கிற)
ஸர்வதாக்ருதகார்ய: -	ஸர்வப்பிரகாரத்தாலும் செய்யப்பட்ட	இதம்-வசநமப்ரவீத்	இந்த-வார்த்தையைச்சொன்னார்.

౨౪. తస్య బాహూరువేగం చ నినాదం చ మహాత్మనః ॥ నిశమ్య హరయో హృష్టాః సముత్పేతుస్తతస్తతః ।

உச. தஸ்யபாஹூருவேகஞ்சநிநாதஞ்சமஹாத்மந:॥
நிஶம்யஹரயோஹ்ருஷ்டாஸ்ஸமுத்பேதுஸ்ததஸ்தத:।

உச. தஸ்யபாஹூருவேகஞ்சநிநாதஞ்சமஹாத்மந:॥
நிஶம்யஹரயோஹ்ருஷ்டாஸ்ஸமுத்பேதுஸ்ததஸ்தத:।

பதம்.	பதம்.	பதம்.	உரை.
ஹரய:	வானரங்கள்	நிஶம்ய	கேட்டு
மஹாத்மந:-தஸ்ய -	பெருதேகமுடைய-அவ்வநுமானுடைய	ஹ்ருஷ்டா:	ஸந்தோஷமுடையவராக
பாஹூருவேகம்-நிநாதஞ்ச -	கை துடை இவைகளினின்றுண்டானவேகத்தையும் த்வனியையும்	ததஸ்தத:-ஸமுத்பேது:-	அங்கங்கே-மேற்கிளம்பினர்.

౨౫. తే నగాగ్రాన్నగాగ్రాణి శిఖరాచ్ఛిఖరాణి చ ॥ ప్రహృష్టాః సమపద్యంత హనూమంతం దిదృక్షవః ।

உரு. தே நகாக்ராந்நகாக்ராணி ஶிகராச்சிகராணி ச॥
ப்ரஹ்ருஷ்டாஸ்ஸமபத்யந்த ஹநூமந்தம் தித்ருக்ஷவ:।

உரு. தேநகாக்ராந்நகாக்ராணிஶிகராச்சிகராணிச॥
ப்ரஹ்ருஷ்டாஸ்ஸமபத்யந்தஹநூமந்தம்தித்ருக்ஷவ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே	அவ்வானரர்கள் [வர்களாக	ஶிகராச்சிகராணிச	கொடிமுடியினின்றுகொடிமுடிகளையும்
ஹநூமந்தம்-தித்ருக்ஷவ: -	ஹநுமானைப்பார்க்க-இச்சையுடைய	ப்ரஹ்ருஷ்டா:	ஸந்தோஷித்தவராய்க்கொண்டு
நகாத்-நகாக்ராணி	மரத்திலிருந்து-மரத்தின் நுனிகளையும்	ஸமபத்யந்த	அடைந்தனர்.

౨౬. తే ప్రీతాః పాదపాగ్రేషు గృహ్య శాఖాః సువిష్ఠితాః । వాసాంసీవ ప్రశాఖాశ్చ సమావిధ్యంత వానరాః ॥

உசு. தே ப்ரீதா: பாதபாக்ரேஷு க்ருஹ்ய ஶாகா: ஸுவிஷ்டிதா:॥
வாஸாம்ஸீவ ப்ரஶாகாஶ்ச ஸமாவித்யந்த வாநரா:।

உகூ. தேப்ரீதா:பாதபாக்ரோஷு-ஸக்ருஹ்யஶாகாஸ்ஸுவிஷ்டிதா:||
வாஸாம்ஸிவப்ரஶாகாஸ்சஸமாவித்யந்தவாநரா:|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரீதா:-தே-வாநரா:	ஸந்தோஷித்திருக்கிற அவ்வானரர்கள்	க்ருஹ்ய	பிடித்துக்கொண்டு
பாதபாக்ரேஷு-ஸுவிஷ்டிதா:-மரங்களின் நுனிகளிலிருந்த		வாஸாம்ஸிவ	வஸ்திரத்தைப்போல்
ஶாகா:-ப்ரஶாகாஸ்ச	கிளைகளையும்-கொம்புகளையும் [வராக	ஸமாவித்யந்த	அசைத்தனர்.

౨౭. గిరిగహ్వరసంలీనో యథా గర్జతి మారుతః॥ ఏవం జగర్జ బలవాన్ హనుమాన్మారుతాత్మజః।

உஎ. [illegible]
[illegible]

உஎ. கிரிகஹ்வரஸம்லீநோயதாகர்ஜதிமாருத:|
ஏவம்ஜகர்ஜபலவாந்ஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜ:	வாயுபுத்திரரும்	கிரிகஹ்வரஸம்லீந:	கிரியின் குகையில் மறைந்தவராக
பலவாந்-ஹநுமாந்	பலமுடையவருமான-ஹநுமான்	யதாகர்ஜதி	எப்படி கர்ஜிப்பரோ
மாருத:	வாயு	ஏவம்-ஜகர்ஜ	அப்படியே-கர்ஜித்தார்.

౨౮. తమభ్రఘనసంకాశమాపతంతం మహాకపిమ్। దృష్ట్వా తే వానరాః సర్వే తస్థుః ప్రాంజలయస్తదా।

உஅ. [illegible]
[illegible]

உஅ. தமப்ரகநஸங்காஶமாபதந்தம்மஹாகபிம்||
த்ருஷ்ட்வாதேவாநராஸ்ஸர்வேதஸ்து:ப்ராஞ்ஜலயஸ்ததா|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வே-தே-வாநரா:	ஸமஸ்தரான-அந்த-வானரர்	தம்-மஹாகபிம்	அந்த-ஹநுமானை
அப்ரகநஸங்காஶம்	ஆகாசத்திலிருக்கும் மேகத்திற்கு ஸமானமானவரும்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
		ததா-ப்ராஞ்ஜலய:	அப்பொழுது-அஞ்சலிபத்தராக
ஆபதந்தம்	கீழிறங்குகிறவருமான	தஸ்து:	இருந்தனர்.

౨౯. తతస్తు వేగవాంస్తస్య గిరేర్గిరినిభః కపిః। నిపపాత మహేంద్రస్య శిఖరే పాదపాకులే।

உகூ. [illegible]
[illegible]

உகூ. ததஸ்துவேகவாம்ஸ்தஸ்யகிரேர்கிரிநிப:கபி:||
நிபபாதமஹேந்த்ரஸ்யஶிகரேபாதபாகுலே|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	தஸ்ய	அந்த
வேகவாந்-கிரிநிப:	வேக முடையவரும் - பர்வதத்திற்கு ஸமானமானவருமான	கிரே:	மலையினுடைய
		பாதபாகுலே-ஶிகரே-மரங்களினால் வியாப்தமான-சிகரத்தில்	
கபி:-மஹேந்த்ரஸ்ய	ஹநுமான்-மஹேந்திரமென்கிற	நிபபாத	இறங்கினார்.

౩౦. హర్షేణాపూర్యమాణోఽసౌ రమ్యే పర్వతనిర్ఝరే॥ ఛిన్నపక్ష ఇవాకాశాత్ పపాత ధరణీధరః।

௩0. [illegible]
[illegible]

௩0. ஹர்ஷேணாபூர்யமாணோஸௌரம்யேபர்வதநிர்ஜரே||
சிந்நபக்ஷஇவாகாஶாத்பபாததரணீதர:|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹர்ஷேண	ஸந்தோஷத்தால்	சிந்நபக்ஷ:	அறுக்கப்பட்ட இரக்கைகளையுடைய
ஆபூர்யமாண:-அஸௌ-நிறைக்கப்பட்ட-இந்த(ஹநுமான்)		தரணீதர இவ	மலைபோல்
ரம்யே-பர்வதநிர்ஜரே-அழகான-மலையருவியில்		ஆகாஶாத்-பபாத	ஆகாசத்தினின்று-இழிந்தார்.

౩౧. తతస్తే ప్రీతమనసః సర్వే వానరపుంగవాః। హనూమంతం మహాత్మానం పరివార్యోపతస్థిరే।
పరివార్య చ తే సర్వే పరాం ప్రీతిముపాగతాః॥

௩க. [illegible]
[illegible]
[illegible]

௩௧. ததஸ்தேப்ரீதமநஸஸ்ஸர்வேவாநரபுங்கவா:॥
ஹநூமந்தம்மஹாத்மாநம்பரிவார்யோபதஸ்த்திரே।
பரிவார்யசதேஸர்வேபராம்ப்ரீதிமுபாகதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	பரிவார்ய-உபதஸ்த்திரே-சுற்றிக்கொண்டு-அடைந்தனர்	
ஸர்வே-தே-வாநரபுங்கவா:-ஸமஸ்தரான -அந்த-வானரசிரேஷ்டர்		ஸர்வே-தே	ஸமஸ்தரான-அவ்வானரர்
		பரிவார்ய	சுற்றிக்கொண்டு
ப்ரீதமநஸ:	களிப்புற்றமனமுடையவராக	பராம்-ப்ரீதிம்	சிறந்ததான-பிரீதியை
மஹாத்மாநம்-ஹநூமந்தம்-மிகதைரியமுடைய-ஹநுமானை		உபாகதா:	அடைந்தனர்.

3౨. ప్రహృష్టవదనాః సర్వే తమరోగముపాగతమ్। ఉపాయనాని చాదాయ మూలాని చ ఫలాని చ॥
33. ప్రత్యర్చయన్ హరిశ్రేష్ఠం హరయో మారుతాత్మజమ్।

௩௨. [illegible]
௩௩. [illegible]
[illegible]

௩௨. ப்ரஹ்ருஷ்டவதநாஸ்ஸர்வேதமரோகமுபாகதம்।
௩௩. உபாயநாநிசாதாயமூலாநிசபலாநிச॥
ப்ரத்யர்சயந்ஹரிஶ்ரேஷ்டம்ஹரயோமாருதாத்மஜம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வே-ஹரய:	ஸமஸ்தரான-வானரர்	தம்-மாருதாத்மஜம்	அந்த-ஹநுமானை (குறித்து)
ப்ரஹ்ருஷ்டவதநா:	பிரஸன்னமான முகமுடையவராக	மூலாநிச-பலாநிச	கிழங்குகளையும்-பழங்களையும்
அரோகம்-உபாகதம்	ரோகமற்றவரும்-ஸமீபம்வந்தவரும்	உபாயநாநிச	உபஹாரங்களையும்
ஹரிஶ்ரேஷ்டம்	வானரசிரேஷ்டருமான	ஆதாய-ப்ரத்யர்சயந்	கொண்டுவந்து-ஸமர்ப்பித்தனர்.

(௩௧-மு-௩௩-ல்.) தா-ம்.—ஸமுத்திரத்தின் வடகரையில் மஹேந்திரகிரியிலிருக்கும் மிகபுஜபலபராக்கிரமசாலிகளான ஜாம்பவான்முதலான வானரரெல்லோரு மொன்றுகூடி வெகுதுக்கமுடையவராய் உத்ஸாகமிழந்து முகவொளியழிந்து ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கையைப்பிசைந்து அஹோ! இலங்கைக்கேகின ஹநுமானின்னம் வரவில்லையே, பிராட்டியைக்கண்டனரோ, காணவில்லையோ, அங்கென்ன தீங்கு நேரிட்டதோ, ஜயம்பெற்றுவருவரா, எமக்கு நற்பொழுதுவிடியுமா, எப்பொழுதுவருவர், எப்பொழுது வருவர், என்று பரமஸௌஹ்ருத்தான ஹநுமத்தர்சனத்தில் அத்தியாஸக்தியுடையவராய் உறங்கிக்கிடக்கும் தசையில், அவர் செவிபடும்படி கருடஸஞ்சாரயோக்கியமான வானிடையில் வரும் ஹநுமான் ஆதித்யமண்டலத்தோடு ஆகாசம் பிளவுண்டு கீழ்விழுகிறதோவென்னும்படி, அவ்வளவு கம்பீரமாயடிக்கடி கர்ஜிக்கிற சப்தத்தை, வாயு தன் மகனுக்குப் பெருமையுண்டாக்குபவன்போல் அம்மலைபர்யந்தம் மிகசீக்கிரமாய்வீசினன். மழைத்துளியை யெதிர்பார்த்திருக்கும் சாதகபக்ஷிபோல் ஹநுமானை யெதிர்பார்த்திருக்கு மவ்வானரர் அவரது தொடையினின்றுண்டான வேகத்தையும் மேகம்போல் முழங்குகிற துவனியையுங்கேட்டு ஆனந்தபரவசரா யிருக்கும்பொழுது அவ்வானரரில், ஹநுமத் விக்ரமத்தையறிந்து அவரை யுத்ஸாகப்படுத்தி அனுப்பினஜாம்பவானென்கிற வயோவிருத்தர் ஸமஸ்தவானரரையும் கிட்டவழைத்து, ஹே வானரர்காள்! இதோ கேட்கிற இப்பெரும் துவனி வீணானதல்ல, ஸர்வப்பிரகாரத்தாலும் ஹநுமான் காரியஸித்தியடைந்தே வருகிறார், நிச்சயம், இல்லாவிடில் இத்துவனியுண்டாகாது, என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் ஹநுமான் நெருங்க நெருங்க அவருடைய பாஹுஜனிதமானதும் தொடையினின்றுண்டானதுமான வேகமும் கோஷமும் கேட்கப்பட்டன. பிறகு வானரர் ஹநுமானையும்கண்டு பரமாநந்தமுடையவராய் ஸமஸ்தரு மொன்றுகூடி விருக்ஷத்தின்மேலும் பர்வதசிகரத்தின்மீதும் தாவிக்குதித்து, தொலைவில்வருபவனை நண்பர்கள் தாங்களிருப்பிடம் தெரியுநிமித்தம் வஸ்திரத்தினால் வீசி அழைப்பதுபோல் வானரரும் நன்றாய் புஷ்பித்திருக்கும் கிளைகளையும் கொம்புகளையு மொடித்துக்காட்டி வீசுகிற்கையில் அதிபுஜபலபராக்கிரமசாலியான அவ்வாதாத்மஜன், வாயு கிரிகுகையிற்புகுந்து கர்ஜிப்பதுபோல் கர்ஜித்துக்கொண்டு பர்வதத்திற்கு நிகரான பேராகாரத்தோடு ஸந்தோஷபரிபூர்ணராய் விருக்ஷங்களால் நிறைந்து அதிமனோகரமாய் அருவிகளுண்டாவதற் கடியான சிகரத்தில் அரிஷ்டபர்வதத்தினின்று கிளம்பி எங்கும் தங்காமல் இறக்கைகளறுந்த பர்வதம்போல் வேகமாய் ஆகாசத்தினின்று குதித்தனர். இப்படி ஒரு தீங்குமின்றி பாங்காகவெழுந்தருளின ஹநுமானைக்கண்ட வானரர் ஸமஸ்தரும் கைகளைக்கூப்பிக்கொண்டு வெகு பயபக்தி விசுவாஸத்தோடு கிழங்குகளையும் பலங்களையும் உபஹாரங்களையும் ஸமர்ப்பித்துப் பிரஸன்னமான முகமுடையராய் அவருடைய முகத்திருந்துவரும் ஸீதாவிருத்தாந்தத்தைக்கேட்க ஆவலுடன் அவரைச்சுற்றியிருந்தனர்.

3౪. హనూమాంస్తు గురూన్ వృద్ధాన్ జాంబవత్ప్రముఖాంస్తదా॥ కుమారమంగదం చైవ సోऽవందత మహాకపిః।

௩௪. [illegible]
[illegible]

௩௪. ஹநூமாம்ஸ்துகுரூந்வ்ருத்தாந்ஜாம்பவத்ப்ரமுகாம்ஸ்ததா॥
குமாரமங்கதம்சைவஸோவந்தத மஹாகபி:॥

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநூமாந்	ஹநுமானென்கிற	ஜாம்பவத்ப்ரமுகாந்	ஜாம்பவானை முன்னிட்டுக்கொண்டிருக்கிற
ஸ:-மஹாகபி:	அந்த-பெருவானரர்	ஸர்வாந்	ஸமஸ்தவானரரையும்
ததா	அப்பொழுது	குமாரம்-அங்கதம்சைவ-பாலனான-அங்கதனையும்	
குரூந்-வ்ருத்தாந்	சிரேஷ்டரும்-பெரியவருமான	அவந்தத	தண்டனிட்டார்.

౩౫. సతాభ్యాంపూజితఃపూజ్యః కపిభిశ్చ ప్రసాదితః। దృష్టా సీతేతి విక్రాంతః సంక్షేపేణ న్యవేదయత్।

௩௫. ஸ தாப்⁴யாம் பூஜித: பூஜ்ய: கபிபி⁴ஶ்ச ப்ரஸாதித:।
த்³ருஷ்டா ஸீதேதி விக்ராந்த: ஸங்க்ஷேபேண ந்யவேத³யத்।

௩௫. ஸதாப்யாம்பூஜித:பூஜ்ய:கபிபிஶ்சப்ரஸாதித:।
த்ருஷ்டாஸீதேதிவிக்ராந்தஸ்ஸங்க்ஷேபேணந்யவேதயத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பூஜ்ய:	பூஜார்ஹரும்	ப்ரஸாதித:	அநுக்ரஹிக்கப்பட்டவராய்க்கொண்டு
விக்ராந்த:-ஸ:	பராக்கிரமமுடைய-அவ்வநுமான்	த்ருஷ்டா	பார்க்கப்பட்டாள்
தாப்யாம்	அங்கதன் ஜாம்பவான் இவர்களால்	ஸீதேதி	ஸீதையென்று
பூஜித:	பூஜிக்கப்பட்டவராக	ஸங்க்ஷேபேண	ஸங்கிரகமாக
கபிபிஶ்ச	வானரரால்	ந்யவேதயத்	அறிவிப்பித்தார்.

౩౬. నిషసాదచ హస్తేన గృహీత్వా వాలినస్సుతమ్। రమణీయే వనోద్దేశే మహేంద్రస్య గిరేస్తదా।
౩౭. హనూమానబ్రవీద్ధృష్టస్తదా తాన్వానరర్షభాన్॥

௩௬. நிஷஸாத³ ச ஹஸ்தேந க்³ருஹீத்வா வாலிந: ஸுதம்॥
௩௭. ரமணீயே வநோத்³தே³ஶே மஹேந்த்³ரஸ்ய கி³ரேஸ்ததா³।
ஹநூமாநப்³ரவீத்³த்⁴ருஷ்டஸ்ததா³ தாந்வாநரர்ஷபா⁴ந்॥

௩௬. நிஷஸாதசஹஸ்தேநக்ருஹீத்வாவாலிநஸ்ஸுதம்।।
௩௭. ரமணீயேவநோத்தேஶேமஹேந்த்ரஸ்யகிரேஸ்ததா।
ஹநுமாநப்ரவீத்த்ருஷ்டஸ்ததாதாந்வாநரர்ஷபாந்।।

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா-ஹநுமாந்	அப்பொழுது-ஹநுமான்	நிஷஸாதச	உட்கார்ந்தார்
ரமணீயே	மனோகரமான	ததா	அப்பொழுது
மஹேந்த்ரஸ்ய-கிரே:	மஹேந்திரமென்கிற-மலையினுடைய	த்ருஷ்ட:	ஸந்தோஷித்தவராக
வநோத்தேஶே	அரண்ணியப்பிரதேசத்தில்	தாந்-வாநரர்ஷபாந்	அந்த-வானரசிரேஷ்டரைக் (குறித்து)
வாலிந:-ஸுதம்	வாலியினுடைய-புத்திரனை (அங்கதனை)	அப்ரவீத்	சொன்னார்.
ஹஸ்தேந-க்ருஹீத்வா	கையினால்-பிடித்துக்கொண்டு		

౩౮. అశోకవనికాసంస్థా దృష్టా సా జనకాత్మజా। రక్ష్యమాణా సుఘోరాభీ రాక్షసీభిరనిందితా॥
౩౯. ఏకవేణీధరా బాలా రామదర్శనలాలసా। ఉపవాసపరిశ్రాంతా జటిలా మలినా కృశా॥

௩௮. அஶோகவநிகாஸம்ஸ்தா² த்³ருஷ்டா ஸா ஜநகாத்மஜா।
ரக்ஷ்யமாணா ஸுகோ⁴ராபீ⁴ ராக்ஷஸீபி⁴ரநிந்தி³தா॥
௩௯. ஏகவேணீத⁴ரா பா³லா ராமத³ர்ஶநலாலஸா।
உபவாஸபரிஶ்ராந்தா ஜடிலா மலிநா க்ருஶா॥

௩௮. அஶோகவநிகாஸம்ஸ்தாத்ருஷ்டாஸாஜநகாத்மஜா।
ரக்ஷ்யமாணாஸுகோராபீராக்ஷஸீபிரநிந்திதா।।
௩௯. ஏகவேணீதராபாலாராமதர்ஶநலாலஸா।
உபவாஸபரிஶ்ராந்தாஜடிலாமலிநாக்ருஶா।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஶோகவநிகாஸம்ஸ்தா	அசோகவனத்திலிருப்பவளும்	ராமதர்ஶநலாலஸா	ஸ்ரீராகவனைப்பார்ப்பதில் பிரியமுள்ளவளும்
ஸுகோராபி:	மிகபயங்கரரான	உபவாஸபரிஶ்ராந்தா	ஆகாரமின்மையாலிளைத்திருப்பவளும்
ராக்ஷஸீபி:-ரக்ஷ்யமாணா	இராக்ஷஸிகளால்-காப்பாற்றப்பட்டவளும்	ஜடிலா-மலிநா	ஜடையுடையவளும்-அழுக்கடைந்திருப்பவளும்
அநிந்திதா	நிந்திக்கப்படாதவளும்	க்ருஶா	இளைத்திருப்பவளுமான
ஏகவேணீதரா	ஒருபின்னலையுடையவளும்	ஸா-ஜநகாத்மஜா	அந்த-ஜனகபுத்திரி
பாலா	சின்னவளும்	த்ருஷ்டா	(என்னால்) பார்க்கப்பட்டாள்.

(௩௫-மு-௩௯-ல்.) தா-ம்.—மிகபராக்கிரமசாலியாய் வானரஜாதியில் பிறந்த அவ்வநுமான், அப்பொழுது, புத்தியில் தேர்ந்து வயதில் முதிர்ந்தவரான ஜாம்பவானையும் சிறுவனுயினும் எஜமானனை அங்கதனையும் மற்றுமுள்ள வானரரையும் முறையே தண்டனிட்டு ஜாம்பவானாலும் அங்கதனாலும் ஸத்கரிக்கப்பட்டு வானரரது அனுக்கிரகமடைந்து, கண்டேன் ஸீதையை என்று சுருக்கமாய்ச்சொல்லி அவருடைய பெருங்கவலையைத்தீர்த்து பிறகு யுவராஜனை வாலிஸுதனைக் கையில்பிடித்தழைத்துக்கொண்டு அம்மஹேந்திரகிரியினோர் ரம்மியமான பிரதேசத்திலுட்கார்ந்து ஸமஸ்த வானரரையும் பார்த்து அருளுகிறார். ஹே வானரர்காள்! விடுங்கோள்பயத்தை, அடையுங்கள் ஆநந்தத்தை, ஸ்ரீரகுவீரபத்தினியான ஸீதை ஓர் விருக்ஷத்தினடியில் இராக்ஷஸிகளால் சூழப்பட்டு மிக வியஸனத்தால் நொந்து புழுதிபடிந்த பொன் மேனியோடும் ஓர் பின்னலோடும் ஜடாமண்டலதாரியாய் உபவாஸத்தால் கிருசித்து ஸ்ரீராகவனைப்பார்ப்பதில் அவரித்து பரமபாவனையாயெழுந்தருளியிருக்கிறாள். அப்பரதேவதையை யான் கண்ணாறக்கண்டேன், ஸந்தேஹமில்லை, நிச்சயம் என்றார்.

౪౦. తతో దృష్టేతి వచనం మహార్థమమృతోపమమ్ । నిశమ్య మారుతేః సర్వే ముదితా వానరా స్తదా ॥

௪௰. 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌮𑍃𑌤𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍 ॥

௪௰. ததோ த்ருஷ்டேதி வசநம் மஹார்த்தமம்ருதோபமம்|
நிஶம்ய மாருதேஸ்ஸர்வே முதிதா வாநரா பவந்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-வாநரா:	பின்பு-வானரர்	மாருதே:	ஹநுமானுடைய
ஸர்வே	எல்லோரும்	த்ருஷ்டேதி-வசநம்	பார்க்கப்பட்டாளென்கிற-வார்த்தையை
மஹார்த்தம்	வெகு பிரயோஜனமுள்ளதும்	நிஶம்ய	கேட்டு
அம்ருதோபமம்	அமிருதத்திற்குநிகருமான	முதிதா:-பவந்	ஸந்தோஷித்தவராக-ஆனர்.

౪౧. క్ష్వేలంత్యన్యే నదంత్యన్యే గర్జంత్యన్యే మహాబలాః । చక్రుః కిలకిలామన్యే ప్రతిగర్జంతి చాపరే ॥

௪௧. 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌲𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌲𑌕𑌿𑌲𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌪𑌰𑍇 ॥

௪௧. க்ஷ்வேளந்த்யந்யே நதந்த்யந்யே கர்ஜந்த்யந்யே மஹாபலா:|
சக்ரு: கிலகிலாமந்யே ப்ரதிகர்ஜந்தி சாபரே||

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
மஹாபலா:-அந்யே	மி:பலமுடைய-வேறுன(வானரர்)	அந்யே-கிலகிலாம்	வேறுசிலர்-கிலகிலாசப்தத்தை
க்ஷ்வேளந்தி	சிங்கநாதம்செய்கிறார்	சக்ரு:	செய்கிறார்
அந்யே-நதந்தி	வேறுசிலர்-கூவுகிறார்	அபரே	வேறுசிலர்
அந்யேகர்ஜந்தி	வேறுசிலர்-கனைக்கிறார்	ப்ரதிகர்ஜந்தி	பிரதித்வனியிடுகிறார்.

౪౨. కేచిదుచ్ఛ్రితలాంగూలాః ప్రహృష్టాః కపికుంజరాః । అంచితాయతదీర్ఘాణి లాంగూలాని ప్రవివ్యధుః ॥

௪௨. 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌾𑌃 ।
𑌅𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌤𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌣𑌿 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍍𑌯𑌧𑍁𑌃 ॥

௪௨. கேசிதுச்ச்ரிதலாங்கூலா: ப்ருஹ்ருஷ்டா: கபிகுஞ்ஜரா:|
அஞ்சிதாயததீர்க்காணிலாங்கூலாநிப்ரவிவ்யது:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கபிகுஞ்ஜரா:-கேசித்	வேறுசிலரான-வானரசிரேஷ்டர்	அஞ்சிதாயததீர்காணி	ஒத்ததும்விசாலமும் நீண்டதுமான
ப்ரஹ்ருஷ்டா:	மிகஸந்தோஷித்தவராக	லாங்கூலாநி	வால்களை
உச்ச்ரிதலாங்கூலா:	உயர்த்தப்பட்ட வாலையுடையவராக	ப்ரவிவ்யது:	எடுத்தடித்தனர்.

౪౩. అపరే చ హనూమంతం వానరా వారణోపమమ్ । ఆప్లుత్య గిరిశృంగేభ్యః సంస్పృశంతి స్మ హర్షితాః ॥

௪௩. 𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌚 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾 𑌵𑌾𑌰𑌣𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 ।
𑌆𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

௪௩. அபரேசஹநூமந்தம்வாநராவாரணோபமம்|
ஆப்லுத்யகிரிஶ்ருங்கேப்யஸ்ஸம்ஸ்ப்ருஶந்திஸ்மஹர்ஷிதா:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அபரே-வாநராஶ்ச	வேறுசிலரான-வானரரும்	ஆப்லுத்ய	வந்து
ஹர்ஷிதா:	ஸந்தோஷித்தவராக	வாரணோபமம்-ஹநுமந்தம்	யானைக்கு நிகரான-ஹநுமானை
கிரிஶ்ருங்கேப்ய:	பர்வதசிகரங்களினின்று	ஸம்ஸ்ப்ருஶந்திஸ்ம	கட்டிக்கொண்டனர்.

(௪௰-மு-௪௩-ல்) தா-ம்—புனலில்லாப்பெருங்காட்டில் தாஹத்தால் விடாய்த்துத் தண்ணீர் தண்ணீரென்று கதறி உயிரவிமேவனுக்குத் தேவாம்ருதம் கிடைத்ததுபோல் ஹநுமான் மங்களச்செய்தியோடு திரும்புவரோ, நம்முயிர் நக்குமோவென்ற ஐயமதாக மனத்தை யதியாவலோடெதிர்பார்த்திருந்த வானரர் இப்பொழுது ஸீதையைக் கண்டேனென்கிற மாருதியினுடைய மஹாவாக்கியத்தைக்கேட்டுக் களித்து ஆனந்தப்பெருக்கு தாங்காது சிலர் ஸிம்ஹநாதம் செய்தனர், சிலர் ஸ்பஷ்டமாக த்வனித்தனர், சில பலவந்தர். தங்கள் ஜாதிக்கியல்பாக "கிலகில" வென்று சப்தித்தனர். சில வானரசிரேஷ்டர் பெருத்திருண்டு நீண்டு விளங்கும் தங்கள் பெரிய வாலை எடுத்தோங்கி யறைந்தனர். சிலர் களித்து பெருத்து உள்ளடங்கா வானந்தப்பெருக்கால் தங்களையுமறியாது தங்கள் சக்தியையுமறியாது மலையின் கொடிமுடியினின்று கிளம்பி யானைபோல் அதிகம்பீரமான திருமேனியுடைய ஹனுமானை ஆலிங்கனம் செய்தனர்.

౪౪. ఉక్తవాక్యం హనూమంతమంగదస్తమథాబ్రవీత్ । సర్వేషాం హరివీరాణాం మధ్యే వచనముత్తమమ్ ॥

௪௪. 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑌙𑍍𑌗𑌦𑌸𑍍𑌤𑌮𑌥𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌵𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌚𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥

சச. உக்தவாக்யம்ஹநூமந்தமங்கதஸ்தமதாப்ரவீத்।
ஸர்வேஷாம்ஹரிவீராணும்மத்யேவசநமுத்தமம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-அங்கதঃ	பிறகு-அங்கதன்	ஹரிவீராணும்	வானரவீரருடைய
உக்தவாக்யம்	சொல்லப்பட்டவார்த்தையுடைய	மத்யே	நடுவில்
தம்-ஹநூமந்தம்	அந்த-ஹநுமானே	உத்தமம்-வசநம்	சிரேஷ்டமான-வாக்கியத்தை
ஸர்வேஷாம்	ஸமஸ்தரான	அப்ரவீத்	சொன்னான்.

౪౫. సత్త్వే వీర్యే న తే కశ్చిత్ సమో వానర విద్యతే। యదవప్లుత్య విస్తీర్ణం సాగరం పునరాగతః॥

சடு. 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌨 𑌤𑍇 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌨𑌰 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌯𑌦𑌵𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌗𑌤𑌃॥

சடு. ஸத்வேவீர்யேநதேகஸ்சித்ஸமோவாநரவித்யதே।
யதவப்லுத்யவிஸ்தீர்ணம்ஸாகரம்புநராகதঃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவாநர-யத்	ஓஹநுமானே! (நீர்) எக்காரணத்தால்	ஸத்வே	வலிவிலும்
விஸ்தீர்ணம்-ஸாகரம் -	தூரமான-கடலை	வீர்யே	பராக்கிரமத்திலும்
அவப்லுத்ய	தாண்டி	தே-ஸமঃ	உமக்கு-ஸமானன்
புநঃ-ஆகதঃ	மறுபடி-வந்தீரோ (அக்காரணத்தால்)	கஸ்சித்-நவித்யதே	ஒருவனும்-இல்லை.

౪౬. అహో స్వామిని తే భక్తిరహో వీర్యమహో ధృతిః। దిష్ట్యా దృష్టా త్వయా దేవీ రామపత్నీ యశస్వినీ॥
దిష్ట్యా త్యక్ష్యతి కాకుత్స్థః శోకం సీతావియోగజమ్।

சசு. 𑌅𑌹𑍋 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌿 𑌤𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌹𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑍋 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃।
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌰𑌾𑌮𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀॥
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌜𑌮𑍍।

சசு. அஹோஸ்வாமிநிதேபக்திரஹோவீர்யமஹோத்ருதிঃ।
திஷ்ட்யாத்ருஷ்டாத்வயாதேவீராமபத்நீயஶஸ்விநீ॥
திஷ்ட்யாத்யக்ஷ்யதிகாகுத்ஸ்தஶ்ஶோகம்ஸீதாவியோகஜம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ்வாமிநி-தே	ஸ்வாமியினிடத்தில்-உமக்கு	தேவீ	பட்டமஹிஷியும்
பக்திঃ-அஹோ	பக்தியானது-ஆச்சரியம்	ராமபத்நீ	ஸ்ரீராகவபத்தினியுமான (ஸீதை)
வீர்யம்-அஹோ	பராக்கிரமம்-ஆச்சரியம்	திஷ்ட்யா-த்ருஷ்டா	தெய்வச்செயலால்-பார்க்கப்பட்டாள்
த்ருதிঃ-அஹோ	தைரியம்-ஆச்சரியம்	காகுத்ஸ்தঃ	ஸ்ரீராகவன் [க்கத்தை
த்வயா	உம்மால்	ஸீதாவியோகஜம்-ஶோகம்-ஸீதையின் பரிவாலுண்டான-து	
யஶஸ்விநீ	யசஸ்ஸுடையவளும்	திஷ்ட்யா-த்யக்ஷ்யதி	தெய்வாதீனத்தால்-விடப்போகிறார்.

(சச-மு-சசு-ல்) தா-ம்—ஸீதையின் க்ஷேமஸமாசாரத்தை யருளின ஹநுமானைப்பார்த்து, அங்கதன் ஸமஸ்தவானர வீரருடைய கோஷ்டிமத்தியில் சொல்லுகிறான். ஹே ஹநுமந்! நீர் நூறுகாதவிஸ்தீர்ணமான இப்பெருங்கடலைக்கடந்து ஸீதா தர்ஶனம்செய்து அவள் நிலைமையை யுள்ளபடியறிந்து மறுபடி க்ஷேமமாகத் திரும்பிவந்து எங்களுயிரைரக்ஷித்தீரல்லவா! உம்முடையபராக்கிரமமே பராக்கிரமம், உம்முடையபலம்தான் பலம். உமக்கீடானவ னொருவனுமில்லை. அஹோ! என்னசக்தி, என்ன ஜன்மாந்தர ஸுக்ருதவிஶேஷம், என்ன பாக்கியபரிபாகம்! ஸ்ரீராகவன் ஸீதா க்ஷேமத்தைக்கேட்டு அவள்பிரிவாலுண்டான சோகத்தைவிடப்போகிறார், என்று கொண்டாடி யுரைத்தனன்.

౪౭. తతోఽఙ్గదం హనూమన్తం జామ్బవన్తం చ వానరాః॥ పరివార్య ప్రముదితా భేజిరే విపులాః శిలాః।

சஎ. 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌦𑌂 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌃॥
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍇𑌜𑌿𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌃।

சஎ. ததோங்கதம்ஹநூமந்தம்ஜாம்பவந்தம்சவாநராঃ॥
பரிவார்யப்ரமுதிதாபேஜிரேவிபுலாஶ்ஶிலாঃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததঃ-வாநராঃ	பிறகு-வானரர்	பரிவார்ய	சுற்றிக்கொண்டு
ஹநூமந்தம்	ஹநுமானையும்	ப்ரமுதிதாঃ	ஸந்தோஷித்தவராக
அங்கதம்	அங்கதனையும்	விபுலாঃ-ஶிலாঃ	பெருத்ததான-பாறையை
ஜாம்பவந்தம்ச	ஜாம்பவானையும்	பேஜிரே	அடைந்தனர்.

౪౮. శ్రోతుకామాః సముద్రస్య లఙ్ఘనం వానరోత్తమాః॥ దర్శనం చాపి లఙ్కాయాః సీతాయా రావణస్య చ।

౪౯. తస్థుః ప్రాఞ్జలయః సర్వే హనుమద్వదనోన్ముఖాః॥

சஅ. 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌦𑍍𑌵𑌦𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃॥

சகூ. 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚।
𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌦𑍍𑌵𑌦𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃॥

சஅ. ஶ்ரோதுகாமாஸ்ஸமுத்ரஸ்யலங்கநம்வாநரோத்தமா:॥

சகூ. தர்ஶநம்சாபிலங்காயாஸ்ஸீதாயாராவணஸ்யச।
தஸ்த்துப்ராஞ்ஜலயஸ்ஸர்வேஹநுமத்வதநோந்முகா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
வாநரோத்தமா:	வானரசிரேஷ்டர்	ராவணஸ்யச	இராவணனுடையவும்
ஸர்வே	ஸமஸ்தரும்	தர்ஶநம்சாபி	பார்வையும்கூட
ஸமுத்ரஸ்ய	கடலினுடைய	ஶ்ரோதுகாமா:	கேட்க இச்சையுடையவராக
லங்கநம்	தாண்டுவதையும்	ப்ராஞ்ஜலய:	அஞ்ஜலிபத்தராய்
லங்காயா:	இலங்கையினுடையவும்	ஹநுமத்வதநோந்முகா:-	ஹநுமானுடைய-முகத்திற்கெதிராக
ஸீதாயா:	பிராட்டியினுடையவும்	தஸ்த்து:	இருந்தனர்.

౫౦. తస్థౌ తత్రాఙ్గదః శ్రీమాన్ వానరైర్బహుభిర్వృతః। ఉపాస్యమానో విబుధైర్దివి దేవపతిర్యథా॥

ரு0. 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃।
𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍈𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾॥

ரு0. தஸ்த்தௌதத்ராங்கதஶ்ரீமாந்வாநரைர்பஹுபிர்வ்ருத:।
உபாஸ்யமாநோவிபுதைர்திவிதேவபதிர்யதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அம்மஹேந்திரமலையில்	திவி	ஸ்வர்க்கத்தில்
ஶ்ரீமாந்	உத்ஸாஹஸம்பத்தையுடைய	விபுதை:-உபாஸ்யமாந:-	தேவரால்-அடையப்பட்ட
அங்கத:	அங்கதன்	தேவபதிர்யதா	தேவேந்திரன்போல்
பஹுபி:-வாநரை:-வ்ருத:-	அனேக-வானரரால்-சூழப்பட்ட [வனாக	தஸ்த்தௌ	இருந்தான்.

౫౧. హనూమతా కీర్తిమతా యశస్వినా తథాఙ్గదేనాఙ్గదబద్ధబాహునా। ముదా తదాధ్యాసితమున్నతం మహన్మహీధరాగ్రం జ్వలితం శ్రియాభవత్॥

ருக. 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑌾 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑌾 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑍇𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑌬𑌦𑍍𑌧𑌬𑌾𑌹𑍁𑌨𑌾।
𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌧𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍॥

ருக. ஹநுமதாகீர்திமதாயஶஸ்விநாததாங்கதேநாங்கதபத்தபாஹுநா।
முதாததாத்யாஸிதமுந்நதம்மஹந்மஹீதராக்ரம்ஜ்வலிதம்ஶ்ரியாபவத்॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கீர்திமதா-ஹநுமதா	புகழுடைய-ஹநுமானாலும்	ததா	அப்பொழுது
ததா	அப்படியே	அத்யாஸிதம்	இருக்கப்பட்டதும்
அங்கதபத்தபாஹுநா -	தோள்வளையால் கட்டப்பட்ட - புஜமுடையவனும்	உந்நதம்-மஹத்	உயரமானதும்-பெரியதுமான
யஶஸ்விநா	கீர்த்தியுமுடைய	மஹீதராக்ரம்	அம்மஹேந்திரகிரியின் சிகரம்
அங்கதேந	அங்கதனாலும்	ஶ்ரியா	சோபையால்
முதா	ஸந்தோஷத்தோடு	ஜ்வலிதம்	பிரகாசிக்கப்பட்டதாக
		அபவத்	ஆயிற்று.

(சஎ-மு ருக-ல்) தா-ம்—பிறகவ்வானரரெல்லோரும் ஹனுமானிடத்திருந்து விசதமாய் இலங்கையில் பிரவேசித்ததும், இராவணனைக்கண்டதும், பிராட்டியைத்தரிசித்ததும் இவைமுதலான விஷயங்களைக் கேட்டறியுகிமித்தம் அவர் அம்மஹேந்திரகிரியிலோர் பெரும் பாறையின்மீது ஜாம்பவான் அங்கதன் ஹனுமான் இவர்களைச்சுற்றி யுட்கார்ந்தனர். அப்பொழுது அங்கதன் தேவலோகத்தில் தேவரால் சூழப்பட்ட மஹேந்திரன்போல் விளங்கினன். அஸதிருசபுத்தியுடைய ஹனுமானும் கடற்த சௌரியமுடையஅங்கதனும் இன்னம் மற்றவானரவீரரும் மிக ஸந்தோஷத்தோடு வீற்றிருப்பதாகிற பெரும்பாக்கியத்தையடைந்த அம்மலையின் கொடிமுடி அதிகதாந்தியால் ஜ்வலித்து வெகு சோபையோடு விளங்கிற்று.

ஸந்மனோரஞ்ஜநீநாமத்ராவிடவ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
ஐம்பத்தேழாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

ஐம்பத்தெட்டாவதுஸர்க்கம்.

౧. తతస్తస్య గిరేః శృఙ్గే మహేన్ద్రస్య మహాబలాః। హనుమత్ప్రముఖాః ప్రీతిం హరయో జగ్మురుత్తమామ్॥

க. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃।
𑌹𑌨𑍁𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌯𑍋 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌮𑍍॥

௧. ததஸ்தஸ்யகிரேஶ்ருங்கேமஹேந்த்ரஸ்யமஹாபலா꞉।
ஹநுமத்ப்ரமுகா꞉ப்ரீதிம்ஹரயோஜக்முருத்தமாம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉	பிறகு [முன்னிட்ட	ஶ்ருங்கே	கொடிமுடியில்
மஹாபலா꞉-ஹநுமத்ப்ரமுகா꞉	மிகபலமுடைய-ஹநுமானை	உத்தமாம்	சிரேஷ்டமான
ஹரய꞉	வானரர்கள் [தத்தினுடைய	ப்ரீதிம்	ஆநந்தத்தை
தஸ்ய-மஹேந்த்ரஸ்ய-கிரே꞉-அந்த-மஹேந்திரமென்கிற-பர்வ		ஜக்மு꞉	அடைந்தனர்.

౨. తం తతః ప్రీతిసంహృష్టః ప్రీతిమంతం మహాకపిమ్। జాంబవాన్ కార్యవృత్తాంతమపృచ్ఛదనిలాత్మజమ్॥

௨. 𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌮𑍍।
𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌦𑌨𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍॥

௨. தம்தத꞉ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்ட꞉ப்ரீதிமந்தம்மஹாகபிம்।
ஜாம்பவாந்கார்யவ்ருத்தாந்தமப்ருச்சதநிலாத்மஜம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉-ஜாம்பவாந்	பிறகு-ஜாம்பவான்	அநிலாத்மஜம்	வாயுபுத்திரருமான
ப்ரீதிஸம்ஹ்ருஷ்ட꞉	ஸந்தோஷத்தால் நன்றாயுண்டான மயிர்க்குச்சடையவராய்	தம்-மஹாகபிம்	அந்த-ஹநுமானை
		கார்யவ்ருத்தாந்தம்	காரியத்தின்வரலாற்றை
ப்ரீதிமந்தம்	ஸந்தோஷமுடையவரும்	அப்ருச்சத்	கேட்டார்.

౩. కథం దృష్టా త్వయా దేవీ కథం వా తత్ర వర్తతే। తస్యాం వా స కథం వృత్తః క్రూరకర్మా దశాననః॥

௩. 𑌕𑌥𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌸 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌦𑌶𑌾𑌨𑌨𑌃॥

௩. கதம்த்ருஷ்டாத்வயாதேவீகதம்வாதத்ரவர்ததே।
தஸ்யாம்வாஸகதம்வ்ருத்த꞉க்ரூரகர்மாதஶாநந꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வயா-தேவீ	உம்மால்-பிராட்டி	ஸ꞉-தஶாநந꞉	அந்த-இராவணன்
கதம்-த்ருஷ்டா	எப்படி-பார்க்கப்பட்டாள்	தஸ்யாம்	அவளிடத்தில்
தத்ர கதம்வா-வர்ததே-	அவ்விலங்கையில்-எப்படிதான்-இரு	கதம்	எப்படி
க்ரூரகர்மா	க்ரூரகிருத்தியமுடைய [க்கிறள்	வ்ருத்த꞉	இருக்கிறன்.

౪. తత్త్వతస్సర్వమేతన్నః ప్రబ్రూహి త్వం మహాకపే। శ్రుతార్థాంశ్చింతయిష్యామో భూయః కార్యవినిశ్చయమ్॥

௪. 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑍇।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌮𑍍॥

௪. தத்வதஸ்ஸர்வமேதந்ந꞉ப்ரப்ரூஹித்வம்மஹாகபே।
ஶ்ருதார்தாம்ஶ்சிந்தயிஷ்யாமோபூய꞉கார்யவிநிஶ்சயம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேமஹாகபே-த்வம்	ஓஹநுமானே!-நீர்	ஶ்ருதார்த்தாந்	கேட்கப்பட்டபிரயோஜனமுடையவ [ராய்
ஏதத்-ஸர்வம்	இந்த-ஸமஸ்தத்தையும்	கார்யவிநிஶ்சயம்	காரியநிச்சயத்தை
தத்வத꞉	வாஸ்தவமாக	பூய꞉	மறுபடி
ந꞉-ப்ரப்ரூஹி	எங்களுக்கு-சொல்லும்	சிந்தயிஷ்யாம꞉	யோசிப்போம்.

౫. యశ్చార్థస్తత్ర వక్తవ్యో గతైరస్మాభిరాత్మవాన్। రక్షితవ్యం చ యత్తత్ర తద్భవాన్వ్యాకరోతు నః॥

௫. 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌤𑍈𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑍁 𑌨𑌃॥

௫. யஶ்சார்த்தஸ்தத்ரவக்தவ்யோகதைரஸ்மாபிராத்மவாந்।
ரக்ஷிதவ்யஞ்சயத்தத்ரதத்பவாந்வ்யாகரோதுந꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்தராமஸந்நிதியில்	யத்-தத்ர-ரக்ஷிதவ்யஞ்ச-தத்-எது-இரக்ஷிக்கத்தக்கதோ அதை	
கதை꞉-அஸ்மாபி꞉	போன-நம்மால்	ஆத்மவாந்-பவாந்	புத்திமானான-நீர்
ய꞉-அர்த꞉-வக்தவ்ய꞉	எந்த-அர்த்தம்-சொல்லத்தக்கதோ	ந꞉-வ்யாகரோது	எங்களுக்கு-சொல்லும்.

(௧-மு-௫-ல்) தா-ம்—பிறகு அம்மஹேந்திரகிரியின் கொடிமுடியில் மிகபலமுடைய வானரர் எல்லோருமொன்றுகூடி ஹநுமானைச்சூழ்ந்து பரமானந்தமடைந்து குதூகலித்திருக்கையில் மிக பெரியவரான ஜாம்பவான், காரியஸித்தியடைந்து இவர்களால் பூஜிக்கப்பெற்றேமே என்று ஆனந்த நிர்பரராயிருக்கு மவ்வாதாத்மஜரான ஹனுமானைக்குறித்து ஹே ஹநுமன்! பிராட்டியை நீர் எனனவிதமாகக்கண்டீர்? அவ்விலங்கையி லவள் எப்படி இருக்கிறள்? கடுந்தொழிலையுடைய அவ்விராவண

ன் அவனிடத்தில் எவ்வித வ்யாபாரமுடையவனாயிருக்கிறான்? அதுமுதலான ஸகல விருத்தாந்தங்களையும் உள்ளதுள்ளபடி எங்களுக்குச் சொலவீராக, ஹே மஹாகபே! அவைகளையெல்லாம் நன்றாகக்கேட்டறிந்து ஸ்ரீராகவஸந்நிதியில் சொல்லக்கூடியவைகளைச்சொல்லி சொல்லக்கூடாதவைகளை மறைத்து இனி செய்யவேண்டிய காரியத்திற்குத் தகுந்த முயற்சியை ஆலோசிப்போம். வெகு புத்திமானான நீர் அவைகளை யெங்களுக்குச் சொல்லும் என்றனர்.

౬. స నియుక్తస్తతస్తేన సంప్రహృష్టతనూరుహః। ప్రణమ్య శిరసా దేవ్యై సీతాయై ప్రత్యభాషత॥

௬. 𑌸𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑌨𑍂𑌰𑍁𑌹𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑍈𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑍈𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤॥

௬. ஸநியுக்தஸ்ததஸ்தேநஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டதநூருஹ:।
ப்ரணம்யஶிரஸாதேவ்யைஸீதாயைப்ரத்யபாஷத॥

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
தத:-ஸ:	பிறகு-அவ்வநுமான்	தேவ்யை-ஸீதாயை	ராமபத்நியான-ஸீதையும்பொருட்டு
ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டதநூருஹ:	ஸந்தோஷத்தாலுண்டானமயிர்க்	ஶிரஸா-ப்ரணம்ய	தலையால்-வணங்கி
தேந-நியுக்த:	அவரால்-ஏவப்பட்டு [குச்சுடையவராக	ப்ரத்யபாஷத	பதில்சொன்னார்.

౭. ప్రత్యక్షమేవ భవతాం మహేంద్రాగ్రాత్ ఖమాప్లుతః। ఉదధేర్దక్షిణం పారం కాంక్షమాణః సమాహితః॥

௭. 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑍇𑌵𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌖𑌮𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌃।
𑌉𑌦𑌧𑍇𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂𑌪𑌾𑌰𑌂𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃॥

௭. ப்ரத்யக்ஷமேவபவதாம்மஹேந்த்ராக்ராத்கமாப்லுத:।
உததேர்தக்ஷிணம்பாரம்காங்க்ஷமாணஸ்ஸமாஹித:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸமாஹித:	(யான்)-பொறுமையுடையவனாக	கம் -	ஆகாயத்தை
உததே:-தக்ஷிணம்-பாரம்	ஸமுத்திரத்தின்-தெற்குக்கரை	ஆப்லுத:	அடைந்தேன் (என்பதானது)
காங்க்ஷமாண:	இச்சியானின்றுகொண்டு[(யைஅடைய)	பவதாம்	உங்களுக்கு
மஹேந்த்ராக்ராத்	மகேந்திரபர்வதத்தின் நுனியிலிருந்து	ப்ரத்யக்ஷமேவ	நன்றாய்தெரிந்ததே.

౮. గచ్ఛతశ్చ హి మే ఘోరం విఘ్నరూపమివాభవత్। కాంచనం శిఖరం దివ్యం పశ్యామి సుమనోహరమ్॥
స్థితం పంథానమావృత్య మేనే విఘ్నం చ తం నగమ్।

௮. 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌶𑍍𑌚𑌹𑌿𑌮𑍇𑌘𑍋𑌰𑌂𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌵𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍।
𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌂𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌸𑍁𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌮𑍍॥
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌨𑍇𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂𑌚𑌤𑌂𑌨𑌗𑌮𑍍।

௮. கச்சதஸ்சஹிமேகோரம்விக்நரூபமிவாபவத்।
காஞ்சநம்ஶிகரம்திவ்யம்பஶ்யாமிஸுமநோஹரம்॥
ஸ்திதம்பந்தாநமாவ்ருத்யமேநேவிக்நஞ்சதம்நகம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கச்சத:-மே	போகாநிருக்கிற-எனக்கு [தும்	அபவத்	ஆயிற்று [றைந்து
காஞ்சநம்-திவ்யம்	ஸ்வர்ணமயமானதும்-சிரேஷ்டமான	பஶ்யாமி-பந்தாநம்-ஆவ்ருத்ய	(அதை) பார்த்தேன்-வழியை-ம
ஸுமநோஹரம்-ஶிகரம்	மிகமநோகரமுமான-கொடிமுடியா	ஸ்திதம்-தம்-நகம்	இருக்கிற-அந்த-பர்வதத்தை
கோரம்-விக்நரூபமிவ	பயங்கரமான-தடங்கல்போல் [னது	விக்நம்-மேநே	தடங்கலாக-எண்ணினேன்.

౯. ఉపసంగమ్య తం దివ్యం కాంచనం నగసత్తమమ్॥ కృతా మే మనసా బుద్ధిర్భేత్తవ్యోఽయం మయేతి చ।

௯. 𑌉𑌪𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑌂𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌂𑌨𑌗𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍇𑌮𑌨𑌸𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌭𑍇𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂𑌮𑌯𑍇𑌤𑌿𑌚।

௯. உபஸங்கம்யதம்திவ்யம்காஞ்சநம்நகஸத்தமம்।
க்ருதாமேமநஸாபுத்திர்பேத்தவ்யோயம்மயேதிச।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திவ்யம்	சிரேஷ்டமானதும்	மே-மநஸா	என்னுடைய-மனதினால்
காஞ்சநம்	ஸ்வர்ணமயமானதுமான	அயம்	இந்தபர்வதம்
தம்-நகஸத்தமம்	அந்த-பர்வதசிரேஷ்டத்தை	மயா-பேத்தவ்ய:	என்னால்-பிளக்கத்தக்கது
உபஸங்கம்ய	அடைந்து	இதி-புத்தி:-க்ருதா	என்கிற-புத்தி-பண்ணப்பட்டது.

౧౦. ప్రహతం చ మయా తస్య లాంగూలేన మహాగిరేః॥ శిఖరం సూర్యసంకాశం వ్యశీర్యత సహస్రధా।

௧௦. 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌤𑌂𑌚𑌮𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑍇𑌨𑌮𑌹𑌾𑌗𑌿𑌰𑍇𑌃॥
𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂𑌵𑍍𑌯𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌧𑌾।

௧0. ப்ராஹதஞ்சமயாதஸ்யலாங்கூலேநமஹாகிரேஃ।
ஸிகரம்ஸூர்யஸங்காஸம்வ்யஸீர்யதஸஹஸ்ரதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயா-லாங்கூலேந	என்னால்-வாலினால்	ஸூர்யஸங்காஸம்	ஆதித்தியனுக்கு நிகரான
ப்ராஹதம்	நன்றுயடிக்கப்பட்ட	ஸிகரம்	கொடிமுடி
தஸ்ய-மஹாகிரேஃ	அந்த-பெருமலையின்	ஸஹஸ்ரதா-வ்யஸீர்யத	ஆயிரம்பிரகாரமாக-பிளந்துவிட்ட[து.

౧౧. వ్యవసాయ చతంబుద్ధ్వాస హోవాచమహాగిరిః॥పుత్రేతిమధురాంవాణీంమనఃప్రహ్లాదయన్నివ।

௧௧. വ്യവസായം ച തം ബുദ്ധ്വാ സ ഹോവാച മഹാഗിരിഃ॥
പുത്രേതി മധുരാം വാണീം മനഃ പ്രഹ്ലാദയന്നിവ।

௧௧. வ்யவஸாயஞ்சதம்புத்வாஸஹோவாசமஹாகிரிஃ॥
புத்ரேதிமதுராம்வாணீம்மநஃப்ரஹ்லாதயந்நிவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸஃ-மஹாகிரிஃச	அந்த-பெருமலையும்	மதுராம்-வாணீம்	அழகான-வார்த்தையை
தம்-வ்யவஸாயம்	அந்த-காரியத்தை	மநஃ	மனதை
புத்வா	அறிந்து	ப்ரஹ்லாதயந்நிவ	ஸந்தோஷிப்பிப்பதுபோல்
புத்ர-இதி	புத்திர-என்கிற	உவாச	சொல்லிற்று.

౧౨. పిత్రువ్యంచాపిమాంవిద్ధిసఖాయంమాతరిశ్వనః॥మైనాకమితివిఖ్యాతంనివసంతంమహోదధౌ।

௧௨. പിതൃവ്യം ചാപി മാം വിദ്ധി സഖായം മാതരിശ്വനഃ॥
മൈനാകമിതി വിഖ്യാതം നിവസന്തം മഹോദധൌ।

௧௨. பித்ருவ்யம்சாபிமாம்வித்திஸகாயம்மாதரிஸ்வநஃ॥
மைநாகமிதிவிக்யாதம்நிவஸந்தம்மஹோததௌ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(ஹேவாநர	ஹநுமானே-நீ)	மஹோததௌ-நிவஸந்தம்-கடலில்-இருப்பவனாகவும்	
மாம்	என்னை	விக்யாதம்	பிரஸித்தனுமான
மாதரிஸ்வநஃ-ஸகாயமபி-வாயுவுக்கு-மித்திரனாகையால்		மைநாகமிதி	மைநாகனென்று
பித்ருவ்யஞ்ச	(உனக்கு) தகப்பனாகவும்	வித்தி	அறிந்துகொள்.

౧౩. పక్షవంతఃపురాపుత్రబభూవుఃపర్వతోత్తమాః॥ఛందతఃపృథివీంచేరుర్బాధమానాఃసమంతతః।

௧௩. പക്ഷവന്തഃ പുരാ പുത്ര ബഭൂവുഃ പർവ്വതോത്തമാഃ॥
ഛന്ദതഃ പൃഥിവീം ചേരുർബാധമാനാഃ സമന്തതഃ।

௧௩. பக்ஷவந்தஃபுராபுத்ரபபூவுஃபர்வதோத்தமாஃ॥
சந்ததஃப்ருதிவீம்சேருர்பாதமாநாஸ்ஸமந்ததஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேபுத்ர-புரா	வாராய்குழந்தாய்-முன்பு	ப்ருதிவீம்	(அப்பர்வதங்கள்) பூமியை
பர்வதோத்தமாஃ	பர்வதசிரேஷ்டங்கள்	பாதமாநாஃ	பீடித்துக்கொண்டும்
பக்ஷவந்தஃ	இறக்கைகளையுடையனவாக	சந்ததஃ-ஸமந்ததஃ	யதேச்சையாக-எங்கும்
பபூவுஃ	இருந்தன	சேருஃ	ஸஞ்சரித்தன.

౧౪. శ్రుత్వానగానాంచరితంమహేంద్రఃపాకశాసనః॥చిచ్ఛేదభగవాన్పక్షాన్వజ్రేణైషాంసహస్రశః॥

௧௪. ശ്രുത്വാ നഗാനാം ചരിതം മഹേന്ദ്രഃ പാകശാസനഃ॥
ചിച്ഛേദ ഭഗവാൻ പക്ഷാൻ വജ്രേണൈഷാം സഹസ്രശഃ।

௧௪. ஸ்ருத்வாநகாநாம்சரிதம்மஹேந்த்ரஃபாகஸாஸநஃ॥
சிச்சேதபகவாந்பக்ஷாந்வஜ்ரேணைஷாம்ஸஹஸ்ரஸஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாகஸாஸநஃ	பாகாஸுரனைதண்டித்தவனும்	ஸ்ருத்வா-ஸஹஸ்ரஸஃ	கேட்டு-அனேகபிரகாரமாக
பகவாந்-மஹேந்த்ரஃ	மஹாநுபாவனுமான-தேவேந்திரன்	ஏஷாம்-பக்ஷாந்	இவைகளுடைய-இறக்கைகளை
நகாநாம்-சரிதம்	பர்வதங்களுடைய-சரித்திரத்தை	வஜ்ரேண-சிச்சேத	வஜ்ஜிராயுதத்தால்-அறுத்தான்.

౧౫. అహంతుమోక్షితస్తస్మాత్తవపిత్రామహాత్మనా॥మారుతేనతదావత్సప్రక్షిప్తోస్మిమహార్ణవే।

௧௫. അഹം തു മോക്ഷിതസ്തസ്മാത്തവ പിത്രാ മഹാത്മനാ॥
മാരുതേന തദാ വത്സ പ്രക്ഷിപ്തോസ്മി മഹാർണ്ണവേ।

௧௫. அஹம்துமோக்ஷிதஸ்தஸ்மாத்தவபித்ராமஹாத்மநா॥
மாருதேநததாவத்ஸப்ரக்ஷிப்தோஸ்மிமஹார்ணவே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவத்ஸ	ஓகுழந்தாய்	ததா-அஹம்	அப்பொழுது-யான்
மஹாத்மநா	மிகஸாமர்த்தியமுடையவனும்	தஸ்மாத்-மோக்ஷித:	அந்த(தேவராஜாவினிடத்திருந்து)விடப்பட்டவனாக [க-ஆனேன்.
தவ-பித்ரா	உனக்கு-பிதாவுமான	மஹார்ணவே-ப்ரக்ஷிப்த:-அந்த மி-கடலில் போடப்பட்டவனு	
மாருதேந	வாயுவால்		

౧౬. రామస్య చ మయా సాహ్యం వర్తితవ్యమరిందమ। రామో ధర్మభృతాం శ్రేష్ఠో మహేంద్రసమవిక్రమః॥

൧൬. രാമസ്യ ച മയാ സാഹ്യം വർത്തിതവ്യമരിന്ദമ।
രാമോ ധർമ്മഭൃതാം ശ്രേഷ്ഠോ മഹേന്ദ്രസമവിക്രമഃ॥

௧௬. ராமஸ்யசமயாஸாஹ்யேவர்திதவ்யமரிந்தம।।
ராமோதர்மப்ருதாம்ஸ்ரேஷ்டோமஹேந்த்ரஸமவிக்ரம:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே-அரிந்தம	ஓ-சத்துருநாசக!	தஸ்ய	(அப்படிப்பட்ட) அந்த
ராம:	ஸ்ரீராகவன்	ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுக்கு
தர்மப்ருதாம்-ஸ்ரேஷ்ட:-தர்மமறிந்தோருக்குள்-சிறந்தவன்		ஸாஹ்யே	ஸஹாயத்தையும்பொருட்டு
மஹேந்த்ரஸமவிக்ரம:-மஹேந்திரனுக்குநிகரான பராக்கிரமமுடையவன்		மயா	என்னால்
		வர்திதவ்யம்	இருக்கத்தக்கது.

౧౭. ఏతచ్ఛ్రుత్వా వచస్తస్య మైనాకస్య మహాత్మనః। కార్యమావేద్య తు గిరేరుద్యతం చ మనో మమ।

൧൭. ഏതച്ഛ്രുത്വാ വചസ്തസ്യ മൈനാകസ്യ മഹാത്മനഃ॥
കാര്യമാവേദ്യ തു ഗിരേരുദ്യതം ച മനോ മമ।

௧௭. ஏதச்ச்ருத்வாவசஸ்தஸ்யமைநாகஸ்யமஹாத்மந:।।
கார்யமாவேத்யதுகிரோருத்யதம்சமநோமம।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாத்மந:	சிறந்தபுத்தியுடைய	கார்யம்-ஆவேத்ய	காரியத்தை-அறிவித்து
மைநாகஸ்ய-கிரே:	மைனாகமென்கிற-பர்வதத்தினுடைய	மம மந:	என்னுடைய-மனது [ன்றது.
ஏதத்-வச:-ஸ்ருத்வா - இந்த-வார்த்தையை-கேட்டு		உத்யதம்	செய்யவேண்டியகாரியத்தின்மீதுசெ

౧౮. తేన చాహమనుజ్ఞాతో మైనాకేన మహాత్మనా। స చాప్యన్తర్హితః శైలో మానుషేణ వపుష్మతా।
౧౯. శరీరేణ మహాశైలః శైలేన చ మహోదధౌ॥

൧൮. തേന ചാഹമനുജ്ഞാതോ മൈനാകേന മഹാത്മനാ॥
൧൯. സ ചാപ്യന്തർഹിതഃ ശൈലോ മാനുഷേണ വപുഷ്മതാ।
ശരീരേണ മഹാശൈലഃ ശൈലേന ച മഹോദധൌ॥

௧௮. தேநசாஹமநுஜ்ஞாதோமைநாகேநமஹாத்மநா।।
௧௯. ஸசாப்யந்தர்ஹிதஸ்ஸைலோமாநுஷேணவபுஷ்மதா।
ஸரீரேணமஹாஸைலஸ்ஸைலேநதுமஹோததௌ।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்ச	யானும் [னுகத்தால்	ஸரீரேண	சரீரத்தோடு
மஹாத்மநா-தேந-மைநாகேந - மிகதைரியமுடைய-அந்த-மை		அந்தர்ஹித:	மறைந்ததாக (ஆயிற்று)
அநுஜ்ஞாத:	அநுக்கிரஹிக்கப்பட்டவனாக(ஆனேன்)	மஹாஸைல:	(பின்னும்) மைனாகம்
ஸ:-ஸைலஸ்ச	அந்த-பர்வதமும் [தமான	ஸைலேந ஸரீரேண	கல்ஸம்பந்தமான-சரீரத்தோடு
வபுஷ்மதா-மாநுஷேண-ஸம்பூர்ணசரீரமுடைய-மனிதஸம்பந்		மஹோததௌ	கடலுக்குமேல் (இருந்தது)

౨౦. ఉత్తమం జవమాస్థాయ శేషం పన్థానమాస్థితః। తతోఽహం సుచిరం కాలం వేగేనాభ్యగమం పథి॥

൨൦. ഉത്തമം ജവമാസ്ഥായ ശേഷം പന്ഥാനമാസ്ഥിതഃ।
തതോഽഹം സുചിരം കാലം വേഗേനാഭ്യഗമം പഥി॥

௨௦. உத்தமம்ஜவமாஸ்த்தாயஸேஷம்பந்தாநமாஸ்திதஃ।
ததோஹம்ஸுசிரம்காலம்வேகேநாப்யகமம்பதி।।

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ததஃ-அஹம்	பிறகு-யான்	ஆஸ்த்தித:	அடைந்தவனாக
உத்தமம்-ஜவம் - ஆஸ்த்தாய - சிரேஷ்டமான-வேகத்தை-அடைந்து		ஸுசிரம்-காலம்	வெகுகாலம்
		பதி-வேகேந	வழியில்-வேகத்தோடு
ஸேஷம்-பந்தாநம்	மீந்ததான-வழியை	அப்யகமம்	போனேன்.

౨౧. తతః పశ్యామ్యహం దేవీం సురసాం నాగమాతరమ్। సముద్రమధ్యే సా దేవీ వచనం మామభాషత॥

உக. [illegible]

உக. ததஃபஶ்யாம்யஹம்தேவீம்ஸுரஸாம்நாகமாதரம்|
ஸமுத்ரமத்யேஸாதேவீவசநம்மாமபாஷத||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-அஹம்	பின்பு-நான்	ஸா-தேவீ	அந்த-தேவஸ்திரீ
நாகமாதரம்	நாகமாதாவான	ஸமுத்ரமத்யே-மாம்	கடல்நடுவில்-என்னைக்(குறித்து)
ஸுரஸாம்-தேவீம்	ஸுரஸையென்கிற-தேவஸ்திரீயை	வசநம்	வார்த்தையை
பஶ்யாமி	பார்த்தேன்	அபாஷத	சொன்னாள்

౨౨. మమభక్షః ప్రదిష్టస్త్వమమరైర్హరిసత్తమ। అతస్త్వాంభక్షయిష్యామి విహితస్త్వం చిరస్య మే॥

உஉ. [illegible]

உஉ. மமபக்ஷ:ப்ரதிஷ்டஸ்த்வமமரைர்ஹரிஸத்தம|
அதஸ்த்வாம்பக்ஷயிஷ்யாமிவிஹிதஸ்த்வம்சிரஸ்யமே||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஹரிஸத்தம	ஓ வாநரஶிரேஷ்ட!	சிரஸ்ய-மே	வெகுகாலத்திற்கு-என்னால்
த்வம்-மம-பக்ஷ:	நீ-எனக்கு-ஆஹாரமாக	த்வம்-விஹித:	நீ-அடையப்பட்டாய்
அமரை:	தேவர்களால்	அத:-த்வாம்	ஆகையால்-உன்னை
ப்ரதிஷ்ட:	கொடுக்கப்பட்டாய்	பக்ஷயிஷ்யாமி	பக்ஷிக்கக்கடவேன்.

౨౩. ఏవముక్తస్సురసయా ప్రాంజలిః ప్రణతస్స్థితః। వివర్ణవదనో భూత్వా వాక్యం చేదముదీరయమ్॥

உங. [illegible]

உங. ஏவமுக்தஸ்ஸுரஸயாப்ராஞ்ஜலி:ப்ரணதஸ்ஸ்தித:|
விவர்ணவதநோபூத்வாவாக்யம்சேதமுதீரயம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுரஸயா-ஏவம்-உக்த:-	ஸுரஸையினால்-இந்தவிதம்-சொல்லப்பட்டவன் (ஆகையால்)	விவர்ணவதந:ச	தீனமான முகமுடையவனாகவும்
		பூத்வா	ஆகி
ப்ராஞ்ஜலி:	கைகூப்பிக்கொண்டவனாகவும்	இதம்-வாக்யம்	இந்த-வார்த்தையை
ப்ரணத:-ஸ்தித:-	வணங்கினவனாய்(கொண்டு)இருக்கிறவனும்	உதீரயம்	சொன்னேன்.

౨౪. రామో దాశరథిశ్శ్రీమాన్ ప్రవిష్టో దండకావనమ్। లక్ష్మణేన సహ భ్రాత్రా సీతయా చ పరంతపః॥

உச. [illegible]

உச. ராமோதாஶரதிஶ்ரீமாந்ப்ரவிஷ்டோதண்டகாவநம்|
லக்ஷ்மணேநஸஹப்ராத்ராஸீதயாசபரம்தப:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாஶரதி:	தசரதபுத்திரரும்	ப்ராத்ரா-லக்ஷ்மணேநஸஹ-	தம்பியான-இலக்ஷ்மணரோடும்
ஶ்ரீமாந்-பரம்தப:	காந்தியுடையவரும்-சத்துருத்வம்ஸகருமான	பார்யயா வைதேஹ்யாஸஹ-	பத்தினியான-ஸீதையோடும்
		தண்டகாவநம்	தண்டகாவனத்தை
ராம:	ஸ்ரீராகவன்	ப்ரவிஷ்ட:	பிரவேசித்தார்.

౨౫. తస్య సీతా హృతా భార్యా రావణేన దురాత్మనా। తస్యాస్సకాశం దూతోఽహం గమిష్యే రామశాసనాత్॥

உரு. [illegible]

உரு. தஸ்யஸீதாஹ்ருதாபார்யாராவணேநதுராத்மநா|
தஸ்யாஸ்ஸகாஶம்தூதோஹம்கமிஷ்யேராமஶாஸநாத்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய-பார்யா	அந்தஸ்ரீராகவனுக்கு-பத்தினியான	ராமஶாஸநாத்-	ஸ்ரீராகவாஜ்ஞையால்
ஸீதா	பிராட்டி	அஹம்-தூத:	நான்-தூதனாக
துராத்மநா-ராவணேந-	துஷ்டபுத்தியுடைய-இராவணனால்	தஸ்யா:-ஸகாஶம்	ஸீதையினுடைய-ஸமீபத்தைக்(குறித்
ஹ்ருதா	கொண்டுபோகப்பட்டாள்	கமிஷ்யே	போகிறேன்.

౨౬. కర్తుమర్హసి రామస్య సాహాయ్యం విషయే సతి। అథవా మైథిలీం దృష్ట్వా రామం చాక్లిష్టకారిణమ్॥
ఆగమిష్యామి తే వక్త్రం సత్యం ప్రతిశ్రుణోమి తే॥

௨௬. [illegible]
[illegible]
[illegible]

௨௬. கர்துமர்ஹஸிராமஸ்யஸாஹாய்யம்விஷயேஸதி।
அதவாமைதிலீம்த்ருஷ்ட்வாராமம்சாக்லிஷ்டகாரிணம்॥
ஆகமிஷ்யாமிதேவக்த்ரமஸத்யம்ப்ரதிஸ்ருணோமிதே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விஷயே-ஸதி	ராமராஜ்யத்தில்-வஸிக்கிற(நீ)	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ராமஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுக்கு [வனாகிறாய்	தே-வக்த்ரம்	உன்னுடைய-முகத்தை
ஸாஹாய்யம்-கர்தும்-அர்ஹஸி - ஸஹாயம்-செய்வதற்கு-தக்க		ஆகமிஷ்யாமி	அடையக்கடவேன்
அதவா-மைதிலீம்-இல்லாவிடில்-பிராட்டியையும் [மனையும்		தே-ஸத்யம்-ப்ரதிஸ்ருணோமி-உனக்கு-நிச்சயமாய்-பிரதிஜ்ஞை செய்கிறேன்.	
அக்லிஷ்டகாரிணம்-ராமஞ்ச-அபகாரத்தைச்செய்யாத-ஸ்ரீரா			

౨౭. ఏవముక్తా మయా సా తు సురసా కామరూపిణీ। అబ్రవీన్నాతివర్తేన్మాం కశ్చిదేష వరో మమ॥

௨௭. [illegible]
[illegible]

௨௭. ஏவமுக்தாமயாஸாதுஸுரஸாகாமரூபிணீ॥
அப்ரவீந்நாதிவர்த்தேந்மாம்கஸ்சிதேஷவரோமம।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காமரூபிணீ	இச்சாதீனமான ரூபம்தரிக்கவல்ல	கஸ்சித்-நாதிவர்த்தேத	எவனும் (என்னை)-அதிக்கிரமியான்
ஸா-ஸுரஸா	அந்த-ஸுரஸை	ஏஷ:	(என்கிற) இப்படிப்பட்ட இந்த
மயா-ஏவம்	என்னால்-இப்படி	வர:-மம	வரம்-எனக்கு(இருக்கிறதென்று)
உக்தா	சொல்லப்பட்டவளாக	அப்ரவீத்	சொன்னாள்.

౨౮. ఏవముక్తస్సురసయా దశయోజనమాయతః। తతోఽర్ధగుణవిస్తారో బభూవాహం క్షణేన తు॥

௨௮. [illegible]
[illegible]

௨௮. ஏவமுக்தஸ்ஸுரஸயாதஸயோஜநமாயத:।
ததோர்த்தகுணவிஸ்தாரோபபூவாஹம்க்ஷணேநது।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுரஸயா	ஸுரஸையால்	ஆயத:	உயர்ந்தவனாய்
ஏவம்-உக்த:	இவ்விதம்-சொல்லப்பட்ட	தத:	பிறகு
அஹம்	யான்	அர்த்தகுணவிஸ்தார:	பாதியானபஞ்சயோஜனைக் கிரட்டிப் புடையவனாக
க்ஷணேநது	க்ஷணகாலத்தில்		
தஸயோஜநம்	பத்துயோஜனை	பபூவ	ஆனேன்.

౨౯. మత్ప్రమాణానురూపం చ వ్యాదితం తు ముఖం తయా। తద్దృష్ట్వా వ్యాదితం చాస్యం హ్రస్వం హ్యకరవం వపుః॥
౩౦. తస్మిన్ముహూర్తే చ పునర్బభూవాంగుష్ఠమాత్రకః॥

௨௯. [illegible]
௩௦. [illegible]
[illegible]

௨௯. மத்ப்ரமாணாநுரூபம்சவ்யாதிதம்துமுகம்தயா॥
௩௦. தத்த்ருஷ்ட்வாவ்யாதிதம்சாஸ்யம்ஹ்ரஸ்வம்ஹ்யகரவம்வபு:।
தஸ்மிந்முஹூர்த்தேசபுநர்பபூவாங்குஷ்டமாத்ரக:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தயாச-முகம்	அந்த ஸுரஸையாலும்-முகமானது	வபு:-ஹ்ரஸ்வம்	சரீரத்தை-குள்ளமாக
மத்ப்ரமாணாநுரூபம்	என்சரீரபிரமாணத்திற் கனுகுணமாக	அகரவம்	செய்தேன்
வ்யாதிதம்	திறக்கப்பட்டது	தஸ்மின்-முஹூர்த்தே	அந்த-ஸமயத்திலேயே
வ்யாதிதம்-தத்-ஆஸ்யம்ச-திறக்கப்பட்ட-அந்த-வாயை		புந:-அங்குஷ்டமாத்ரக:-மறுபடி-கட்டைவிரல்பிரமாணமாக	
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	பபூவ	ஆனேன்.

౩౧. అభిపత్యాశు తద్వక్త్రం నిర్గతోఽహం తతః క్షణాత్। అబ్రవీత్సురసా దేవీ స్వేన రూపేణ మాం పునః॥

౩౨. అర్థసిద్ధ్యై హరిశ్రేష్ఠ గచ్ఛ సౌమ్య యథాసుఖమ్। సమానయ చ వైదేహీం రాఘవేణ మహాత్మనా॥
సుఖీ భవ మహాబాహో ప్రీతాస్మి తవ వానర।

௩௧. 𑌅𑌭𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃॥

௩௨. 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍।
𑌸𑌮𑌾𑌨𑌯 𑌚 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥
𑌸𑍁𑌖𑍀 𑌭𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌵 𑌵𑌾𑌨𑌰।

௩௧. அபிபத்யாஶுதத்வக்த்ரம்நிர்கதோஹம்தத꞉க்ஷணாத்।
அப்ரவீத்ஸுரஸாதேவீஸ்வேநரூபேணமாம்புந꞉॥

௩௨. அர்த்தஸித்த்யைஹரிஶ்ரேஷ்டகச்சஸௌம்யயதாஸுகம்।
ஸமாநயசவைதேஹீம்ராகவேணமஹாத்மநா॥
ஸுகீபவமஹாபாஹோப்ரீதாஸ்மிதவவாநர।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-தத்வக்த்ரம்	யான்-அவளுடையமுகத்தை	யதாஸுகம்-கச்ச	ஸுகத்தையதிக்கிரமியாமல் போ
ஆஶு-அபிபத்ய	சீக்கிரமாய்-அடைந்து	வைதேஹீம்ச	பிராட்டியையும்
தத꞉-க்ஷணாத்	பிறகு-க்ஷணத்திற்குள்	மஹாத்மநா-ராகவேண-மஹாநுபாவனான-ஸ்ரீராகவனோடு	
நிர்கத꞉	வெளிப்புறப்பட்டேன்	ஸமாநய	சேர்ப்பி
ஸுரஸா-தேவீ	ஸுரஸையென்கிற-தேவஸ்திரீ	ஹேமஹாபாஹோ	ஓபெருபுஜமுடையவனே!
ஸ்வேந-ரூபேண	ஸொந்தமான-ரூபத்தோடு	ஸுகீ-பவ	ஸௌக்கியமுடையவனாக-ஆவாயாக
ஹேஹரிஶ்ரேஷ்ட	ஓவாநரோத்தம!	ஹேவாநர	ஓவாநரனே (றேன் (என்று)
ஸௌம்ய	ஓசாந்தகுணமுடையவனே(நீ)	தவ-ப்ரீதா-அஸ்மி	உனக்கு-ஸந்தோஷித்தவளாக-ஆகி
அர்த்தஸித்த்யை	காரியப்பிரயோஜனத்தின்பொருட்டு	மாம்-புந꞉-அப்ரவீத்	என்னைக்குறித்து,-மறுபடி-சொன்னாள்.

౩౩. తతోఽహం సాధు సాధ్వీతి సర్వభూతైః ప్రశంసితః॥

௩௩. 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌿𑌤𑌃॥

௩௩. ததோஹம்ஸாதுஸாத்வீதிஸர்வபூதை꞉ப்ரஶம்ஸித꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉-ஸர்வபூதை꞉	பிறகு-ஸமஸ்தபிராணிகளால்	அஹம்	யான்
ஸாதுஸாத்வீதி	நல்லதுநல்லதென்று	ப்ரஶம்ஸித꞉	கொண்டாடப்பட்டேன்.

౩౪. తతోఽన్తరిక్షం విపులం ప్లుతోఽహం గరుడో యథా। ఛాయా మే నిగృహీతా చ న చ పశ్యామి కిఞ్చన॥

௩௪. 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌗𑌰𑍁𑌡𑍋 𑌯𑌥𑌾।
𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌚 𑌨 𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨॥

௩௪. ததோந்தரிக்ஷம்விபுலம்ப்லுதோஹம்கருடோயதா।
சாயாமேநிக்ரஹீதாசநசபஶ்யாமிகிஞ்சந॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத꞉-அஹம்	பிறகு-யான்	மே-சாயா	என்னுடைய-நிழலானது
விபுலம்-அந்தரிக்ஷம்	விசாலமான-ஆகாசத்தை	நிக்ருஹீதா	தடைபட்டது
கருடோயதா	கருடன்போல்	கிஞ்சந	ஒன்றையும்
ப்லுத꞉	தாண்டினேன்	நசபஶ்யாமி	பார்க்கவில்லை.

౩౫. సోఽహం విగతవేగస్తు దిశో దశ విలోకయన్। న కిఞ్చిత్తత్ర పశ్యామి యేన మేఽపహృతా గతిః॥

௩௫. 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌵𑍇𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌦𑌶 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍।
𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌮𑍇𑌽𑌪𑌹𑍃𑌤𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌃॥

௩௫. ஸோஹம்விகதவேகஸ்துதிஶோதஶவிலோகயந்।
நகிஞ்சித்தத்ரபஶ்யாமியேநமே(அ)பஹ்ருதாகதி꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ꞉-அஹம்	அந்த-யான்	யேந-மே-கதி꞉	எதனால்-என்னுடைய-கமனம்
விகதவேக꞉	போனவேகமுடையவனாக	அபஹ்ருதா	அபஹரிக்கப்பட்டதோ
தஶ-திஶ꞉	பத்தான-திசைகளையும்	தத்ர	(அதை) கடலில்
விலோகயந்	பாரானின்றுகொண்டு	கிஞ்சித்-நபஶ்யாமி	ஒன்றையும்-பார்க்கவில்லை.

౩౬. తతో మే బుద్ధిరుత్పన్నా కిం నామ గగనే మమ। ఈదృశో విఘ్న ఉత్పన్నో రూపం యత్ర న దృశ్యతే॥

௩௬. 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌗𑌗𑌨𑍇 𑌮𑌮।
𑌈𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇॥

௩௬. ததோமேபுத்திருத்பந்நாகிந்நாமககநேமம|
ஈத்ருஸோவிக்நஉத்பந்நோரூபம்யத்ரநத்ருஶ்யதே||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா-யத்ர	பின்பு-எந்தவாகாசத்தில்	மம-ஈத்ருஶ:-விக்ந:	எனக்கு-இப்படிப்பட்ட-தடை
ரூபம்-நத்ருஶ்யதே	ஆகாரம்-காணப்படவில்லையோ	கிந்நாம-உத்பந்ந:	என்ன நிமித்தம்-உண்டாயிற்ற
ககநே	(அந்த) ஆகாசத்தில்	புத்தி:-மே-உத்பந்நா -	(என்கிற)புத்தி-எனக்கு-உண்டாயிற்று.

౩౭. అధోభాగేన మే దృష్టిః శోచతా పాతితా మయా। తతో ద్రాక్షమహం భీమాం రాక్షసీం సలిలే శయామ్॥

௩௭. 𑌅𑌧𑍋𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨𑌮𑍇𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑍍𑌶𑍋𑌚𑌤𑌾𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑌾𑌮𑌯𑌾।
𑌤𑌤𑍋𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌹𑌂𑌭𑍀𑌮𑌾𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌂𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇𑌶𑌯𑌾𑌮𑍍॥

௩௭. அதோபாகேநமேத்ருஷ்டிஶ்ஶோசதாபாதிதாமயா|
ததோத்ராக்ஷமஹம்பீமாம்ராக்ஷஸீம்ஸலிலேஶயாம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶோசதா-மயா	துக்கியானிருக்கிற-என்னால்	ஸலிலே-ஶயாம்	ஜலத்தில்-இருப்பவளுமான
மே-த்ருஷ்டி:	என்னுடைய-பார்வை	ராக்ஷஸீம்	இராக்ஷஸியை
அதோபாகேந-பாதிதா	கீழ்பாகத்தில்-வீழ்ந்தது	அஹம்	யான்
தத:-பீமாம்	பிறகு-பயங்கரமாயுள்ளவளும்	அத்ராக்ஷம்	பார்த்தேன்.

౩౮. ప్రహస్య చ మహానాదముక్తోఽహం భీమయా తయా। అవస్థితమసంభ్రాంతమిదం వాక్యమశోభనమ్॥

௩௮. 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌚𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌦𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂𑌭𑍀𑌮𑌯𑌾𑌤𑌯𑌾।
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍॥

௩௮. ப்ரஹஸ்யசமஹாநாதமுக்தோஹம்பீமயாதயா|
அவஸ்த்திதமஸம்ப்ராந்தமிதம்வாக்யமஶோபநம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பீமயா-தயா	பயங்கரமான-அவளால்	அஸம்ப்ராந்தம்	பரபரப்பற்றதும்
மஹாநாதம்	பெருந்துவனியை	அஶோபநம்	அமங்களகரமுமான
ப்ரஹஸ்யச	சிரித்துக்கொண்டும்	இதம்-வாக்யம்	இந்த-வார்த்தையை
அவஸ்த்திதம்	திடமானதும்	அஹம்-உக்த:	யான்-சொல்லப்பட்டேன்.

౩౯. క్వాసి గంతా మహాకాయ క్షుధితాయా మమేప్సితః। భక్షః ప్రీణయ మే దేహం చిరమాహారవర్జితమ్॥

௩௯. 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌗𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌯𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌮𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌃।
𑌭𑌕𑍍𑌷𑌃𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌯𑌮𑍇𑌦𑍇𑌹𑌂𑌚𑌿𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௩௯. க்வாஸிகந்தாமஹாகாயக்ஷுதிதாயாமமேப்ஸித:|
பக்ஷ:ப்ரீணயமேதேஹம்சிரமாஹாரவர்ஜிதம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாகாய	பெருசரீரமுடையவனே(நீ)	சிரம்	வெகுகாலமாய்
க்வ-கந்தா-அஸி	எங்கு-போகிறவனாக-ஆகிறாய்	ஆஹாரவர்ஜிதம்	ஆஹாரமின்றிருக்கிற
க்ஷுதிதாயா:-மம	பசித்திருக்கிற-எனக்கு	மே-தேஹம்	என்னுடைய-தேஹத்தை
ஈப்ஸித:-பக்ஷ:	கோறின-ஆஹாரமாயாவாய்	ப்ரீணய	திருப்திசெய்.

౪౦. బాఢమిత్యేవ తాం వాణీం ప్రత్యగృహ్ణామహం తతః। ఆస్యప్రమాణాదధికం తస్యాః కాయమపూరయమ్॥

௪0. 𑌬𑌾𑌢𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌤𑌾𑌂𑌵𑌾𑌣𑍀𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑌹𑌂𑌤𑌤𑌃।
𑌆𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌦𑌧𑌿𑌕𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃𑌕𑌾𑌯𑌮𑌪𑍂𑌰𑌯𑌮𑍍॥

௪0. பாடமித்யேவதாம்வாணீம்ப்ரத்யக்ருஹ்ணாமஹம்தத:|
ஆஸ்யப்ரமாணாததிகம்தஸ்யா:காயமபூரயம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-அஹம்	பிறகு-யான்	தஸ்யா:-ஆஸ்யப்ரமாணாத்-	அவளுடைய- வாயளவைக்காட்டி
தாம்-வாணீம்	அந்த-வார்த்தையை [தேன்	புந:-அதிகம்	மறுபடி-அதிகமாக [லும்
பாடமித்யேவ-ப்ரத்யக்ருஹ்ணாம்	நல்லதென்றே - அங்கீகரித்	காயம்-அபூரயம்	தேஹத்தை-பெருக்கினேன்.

౪౧. తస్యాశ్చాస్యం మహద్భీమం వర్ధతే మమ భక్షణే। న చ మాం సా తు బుబుధే మమ వా నికృతం కృతమ్॥

௪௧. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑍀𑌮𑌂𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇𑌮𑌮𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇।
𑌨𑌚𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌤𑍁𑌬𑍁𑌬𑍁𑌧𑍇𑌮𑌮𑌵𑌾𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍॥

௪௧. தஸ்யாஶ்சாஸ்யம்மஹத்பீமம்வர்த்ததேமமபக்ஷணே|
நசமாம்ஸாதுபுபுதேமமவாநிக்ருதம்க்ருதம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹத்-பீமம்	பெரியதும்-பயங்கரமுமான	ஸா து-மாம்	அவ்விராக்ஷஸி-என்னை
தஸ்யா:-ஆஸ்யம்	அவளுடைய-வாய்	நபுபுதே	அறியவில்லை
மம-பக்ஷணே-வர்த்ததே-	என்னுடைய-பக்ஷணத்தில்-விருத்தியடைகிறது	மம-க்ருதம்	என்னால்-செய்யப்பட்ட
		நிக்ருதம்வா	விகாரரூபத்தையாகிலும்(அறியவில்லை.)

౪౨. తతోహం విపులం రూపం సంక్షిప్య నిమిషాంతరాత్। తస్యా హృదయమాదాయ ప్రపతామి నభఃస్థలమ్॥

௪௨. [illegible]

௪௨. ததோஹம்விபுலம்ரூபம்ஸம்க்ஷிப்யநிமிஷாந்தராத்।
தஸ்யாஹ்ருதயமாதாயப்ரபதாமிநபஸ்தலம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-அஹம்	பிறகு-யான்	தஸ்யா:-ஹ்ருதயம்	அவளுடைய-மார்பை
விபுலம்-ரூபம்	விஸ்தாரமான-ரூபத்தை	ஆதாய	கீறி
நிமிஷாந்தராத்-ஸம்க்ஷிப்ய-நிமிஷத்திற்குள்-அடக்கி		நபஸ்தலம்-ப்ரபதாமி -	ஆகாசத்தைத்-அடைந்தேன்.

౪౩. సా విసృష్టభుజా భీమా పపాత లవణాంభసి। మయా పర్వతసంకాశా నికృత్తహృదయా సతీ॥

௪௩. [illegible]

௪௩. ஸாவிஸ்ருஷ்டபுஜாபீமாபபாதலவணாம்பஸி।
மயாபர்வதஸங்காசாநிக்ருத்தஹ்ருதயாஸதீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பர்வதஸங்காசா	மலைபோன்றவளும்	நிக்ருத்தஹ்ருதயாஸதி	பீறப்பட்ட மார்பையுடையவளாக
பீமா-ஸா	பயங்கரையுமான-அந்தராக்ஷஸீ	விஸ்ருஷ்டபுஜா	விடப்பட்டபுஜமுடையவளாய்(கொண்டு)
மயா	என்னால்	லவணாம்பஸி-பபாத	உப்புஸமுத்திரத்தில்-வீழ்ந்தாள்.

౪౪. శృణోమి ఖగతానాం చ సిద్ధానాం చారణైః సహ। రాక్షసీ సింహికా భీమా క్షిప్రం హనుమతా హతా॥

௪௪. [illegible]

௪௪. ஸ்ருணோமிககதாநாம்சஸித்தாநாம்சாரணைஸ்ஸஹ।
ராக்ஷஸீஸிம்ஹிகாபீமாக்ஷிப்ரம்ஹநுமதாஹதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமதா-பீமா	ஹநுமானால்-பயங்கரையும்	சாரணைஸ்ஸஹ	சாரணரோடுகூட
ஸிம்ஹிகா-ராக்ஷஸீ	ஸிம்ஹிகையென்கிற-இராக்ஷஸீ	ககதாநாம்	ஆகாசஸஞ்சாரிகளான
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாய் [யையும்)	ஸித்தாநாம்	ஸித்தருடைய(வாக்கியத்தையும்)
ஹதா	கொல்லப்பட்டாள் (என்கிறவார்த்தை	ஸ்ருணோமி	கேட்டேன்.

౪౫. తాం హత్వా పునరేవాహం కృత్యమాత్యయికం స్మరన్। గత్వా చాహం మహాధ్వానం పశ్యామి నగమండితమ్॥
దక్షిణం తీరముదధేర్లంకా యత్ర చ సా పురీ।

௪௫. [illegible]

௪௫. தாம்ஹத்வாபுநரேவாஹம்க்ருத்யமாத்யயிகம்ஸ்மரந்।
கத்வாசாஹம்மஹாத்வாநம்பஸ்யாமிநகமண்டிதம்॥
தக்ஷிணம்தீரமுததேர்லங்காயத்ரசஸாபுரீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-தாம்-ஹத்வா	யான்-அவளை-கொன்று	யத்ர-ஸா	எங்கு-அந்த
புந:-ஆத்யயிகம்	மறுபடி-பிராணந்திகமான	லங்கா-புரீ	இலங்கையென்கிற-பட்டணமோ
க்ருத்யமேவ-ஸ்மரந்	காரியத்தையே-ஸ்மரித்து	உததே:-தக்ஷிணம்	(அதிருக்கிறதுமான) கடலினுடைய -
மஹாத்வாநம்-கத்வாச-	பெருவழியை-அடைந்தும்	தீரம்-அஹம்-பஸ்யாமி-	கரையை-யான்-பார்த்தேன்.[தெற்கான
நகமண்டிதம்	விருக்ஷங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டதும்		

౪౬. అస్తం దినకరే యాతే రక్షసాం నిలయం పురీమ్। ప్రవిష్టోహమవిజ్ఞాతో రక్షోభిర్భీమవిక్రమైః।

௪௬. [illegible]

சகூ அஸ்தம்திநகரேயாதேரக்ஷஸாம்நிலயம்புரம்॥
ப்ரவிஷ்டோஹமவிஜ்ஞாதோரக்ஷோபிர்பீமவிக்ரமை:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	யான்	பீமவிக்ரமை:	ஞூரபராக்கிரமமுடைய
ரக்ஷஸாம்-நிலயம்-புரம்	அரக்கருக்கு-வாஸஸ்தானமான-பட்டணத்தை	ரக்ஷோபி:	அரக்கரால்
திநகரே-அஸ்தம்	ஸூரியன்-அஸ்தமனத்தை	அவிஜ்ஞாத:	அறியப்படாதவனாக
யாதே	அடைந்தவளவில்	ப்ரவிஷ்ட:	பிரவேசித்தேன்.

౪౭. తత్ర ప్రవిశతశ్చాపి కల్పాంతఘనసన్నిభా। అట్టహాసం విముంచంతీ నారీ కాప్యుత్థితా పురః॥

சஎ. തത്ര പ്രവിശതശ്ചാപി കല്പാന്തഘനസന്നിഭാ।
അട്ടഹാസം വിമുഞ്ചന്തീ നാരീ കാപ്യുത്ഥിതാ പുരഃ॥

சஎ. தத்ரப்ரவிஶதஶ்சாபிகல்பாந்தகநஸந்நிபா॥
அட்டஹாஸம்விமுஞ்சந்தீநாரீகாப்யுத்திதாபுர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அபிச-தத்ர	பின்னையும்-அவ்விலங்கையில்	காபி-நாரீ	ஓர்-ஸ்திரீ
ப்ரவிஶத:-புர:	பிரவேசித்த(என்)முன்பு	அட்டஹாஸம்-விமுஞ்சந்தீ-பெருஞ்சிரிப்பை-விட்டுக்கொண்டு	
கல்பாந்தகநஸந்நிபா	பிரளயகாலமேகத்திற்கு ஸமானமான	உத்திதா	கிளம்பினள்.

౪౮. జిఘాంసంతీం తతస్తాం తు జ్వలదగ్నిశిరోరుహామ్। సవ్యముష్టిప్రహారేణ పరాజిత్య సుభైరవామ్।

౪౯. ప్రదోషకాలే ప్రవిశం భీతయాహం తయోదితః॥

சஅ. ജിഘാംസന്തീം തതസ്താം തു ജ്വലദഗ്നിശിരോരുഹാം॥
സവ്യമുഷ്ടിപ്രഹാരേണ പരാജിത്യ സുഭൈരവാം।

சகூ. പ്രദോഷകാലേ പ്രവിശം ഭീതയാഹം തയോദിതഃ॥

சஅ. ஜிகாம்ஸந்திம்ததஸ்தாம்துஜ்வலதக்நிஶிரோருஹாம்॥
ஸவ்யமுஷ்டிப்ரஹாரேணபராஜித்யஸுபைரவாம்।

சகூ. ப்ரதோஷகாலேப்ரவிஶம்பீதயாஹம்தயோதித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-ஜிகாம்ஸந்திம்-பிறகு-என்னைக்கொல்லவெண்ணினவளும்		பராஜித்ய	ஜயித்து
ஜ்வலதக்நிஶிரோருஹாம்	எரிகிற அக்னிபோன்றதலைமயிருடையவளும்	ப்ரதோஷகாலே	ஸாயங்காலத்தில்
ஸுபைரவாம்	மிகபயங்கரையுமான	ப்ரவிஶம்	பிரவேசித்தேன்
தாம்	அந்தஸ்திரீயை	பீதயா-தயா	பயப்பட்ட-அவளால்
ஸவ்யமுஷ்டிப்ரஹாரேண-இடதுமுஷ்டியினடியால்		அஹம்-உதித:	யான்-சொல்லப்பட்டேன்.

౫౦. అహం లంకాపురీ వీర నిర్జితా విక్రమేణ తే। యస్మాత్తస్మాద్విజేతాసి సర్వరక్షాంస్యశేషతః॥

௫௦. അഹം ലങ്കാപുരീ വീര നിർജിതാ വിക്രമേണ തേ।
യസ്മാത്തസ്മാദ്വിജേതാസി സർവരക്ഷാംസ്യശേഷതഃ॥

௫௦. அஹம்லங்காபுரீவீரநிர்ஜிதாவிக்ரமேணதே।
யஸ்மாத்தஸ்மாத்விஜேதாஸிஸர்வரக்ஷாம்ஸ்யஶேஷத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
வீர-தே-விக்ரமேண	ஞூர-உன்னுடைய பராக்கிரமத்தால்	தஸ்மாத்	அக்காரணத்தால்
லங்காபுரீ-அஹம்	இலங்கையான-யான்	ஸர்வரக்ஷாம்ஸி	ஸமஸ்தவரக்கரையும்
யஸ்மாத்-நிர்ஜிதா	எக்காரணத்தால்-ஜயிக்கப்பட்டேனோ	அஶேஷத:-விஜேதாஸி-மீதியில்லாதவராக-ஜயிக்கக்கடவாய்	

౫౧. తత్రాహం సర్వరాత్రం తు విచిన్వన్ జనకాత్మజామ్। రావణాంతఃపురగతో న చాపశ్యం సుమధ్యమామ్॥

௫௧. തത്രാഹം സർവരാത്രം തു വിചിന്വൻ ജനകാത്മജാം।
രാവണാന്തഃപുരഗതോ ന ചാപശ്യം സുമധ്യമാം॥

௫௧. தத்ராஹம்ஸர்வராத்ரந்துவிசிந்வஞ்ஜநகாத்மஜாம்।
ராவணாந்த:புரகதோநசாபஶ்யம்ஸுமத்யமாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-தத்ர	யான்-அவ்விலங்கையில்	ராவணாந்த:புரகத:	இராவணனந்தப்புரத்தையடைந்து
ஸர்வராத்ரம்	அஹோராத்ரம்	ஸுமத்யமாம்	நுண்ணிடையாளான-(ஸீதையை)
ஜநகாத்மஜாம்-விசிந்வந்-ஸீதையை-தேடிக்கொண்டு		நாபஶ்யம்	பார்க்கவில்லை.

౫౨. తతః సీతామపశ్యంస్తు రావణస్య నివేశనే। శోకసాగరమాసాద్య న పారముపలక్షయే॥

௫௨. തതഃ സീതാമപശ്യംസ്തു രാവണസ്യ നിവേശനേ।
ശോകസാഗരമാസാദ്യ ന പാരമുപലക്ഷയേ॥

௫௨. ததஸ்ஸீதாமபஶ்யம்ஸ்துராவணஸ்யநிவேஶநே।
ஶோகஸாகரமாஸாத்யநபாரமுபலக்ஷயே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பிறகு(யான்)	அபஶ்யந்	பாராமல்
ராவணஸ்ய-நிவேஶநே	இராவணனுடைய-வீட்டில்	ஶோகஸாகரம்-ஆஸாத்ய	துயரக்கடலை-அடைந்து
ஸீதாம்	பிராட்டியை	பாரம்-நோபலக்ஷயே	கரையை-காணவில்லை.

౫౩. శోచతా చ మయా దృష్టం ప్రాకారేణ సమావృతమ్। కాంచనేన వికృష్టేన గృహోపవనముత్తమమ్॥

௫௩. 𑌶𑍋𑌚𑌤𑌾𑌚𑌮𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍇𑌨𑌵𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍋𑌪𑌵𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥

௫௩. ஶோசதாசமயாத்ருஷ்டம்ப்ராகாரேணஸமாவ்ருதம்।
காஞ்சநேநவிக்ருஷ்டேநக்ருஹோபவநமுத்தமம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஶோசதா-மயா	துக்கியானிருக்கிற-என்னால்	ஸமாவ்ருதம்	சூழப்பட்டதும்
காஞ்சநேந-விக்ருஷ்டேந	பொன்மயமானதும்-உயர்ந்ததுமான	உத்தமம்-க்ருஹோபவநம்	சிரேஷ்டமுமான-உத்யானவனம்
ப்ராகாரேண	பிராகாரத்தால்	த்ருஷ்டம்	பார்க்கப்பட்டது.

౫౪. స ప్రాకారమవప్లుత్య పశ్యామి బహుపాదపమ్। అశోకవనికామధ్యే శింశపాపాదపో మహాన్॥
తమారుహ్య చ పశ్యామి కాంచనం కదలీవనమ్।

௫௪. 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑌵𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌬𑌹𑍁𑌪𑌾𑌦𑌪𑌮𑍍।
𑌅𑌶𑍋𑌕𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌶𑌿𑌂𑌶𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑌪𑍋𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍॥
𑌤𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑌚𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌂𑌕𑌦𑌲𑍀𑌵𑌨𑌮𑍍।

௫௪. ஸப்ராகாரமவப்லுத்யபஶ்யாமிபஹுபாதபம்।
அஶோகவநிகாமத்யேஶிம்ஶபாபாதபோமஹாந்॥
தமாருஹ்யசபஶ்யாமிகாஞ்சநம்கதளீவநம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பஹுபாதபம்	மிகவிருக்ஷமுடையதும்	மஹாந்	பெரியதான
ஸப்ராகாரம்	ஆவரணத்தோடுகூடினதுமான (உத்தியானவனத்தை)	ஶிம்ஶபாபாதபஃ	சிம்சுபாவிருக்ஷம் (இருக்கிறது)
அவப்லுத்ய	தாண்டி	தம்-ஆருஹ்ய	அவ்விருக்ஷத்தை-ஏறி
பஶ்யாமி	பார்த்தேன்	காஞ்சநம்-கதளீவநம்	ஸுவர்ணமயமான-வாழைத்தோட்டத்தை
அஶோகவநிகாமத்யே	அசோகவனத்தின்நடுவில்	பஶ்யாமி	பார்த்தேன்.

౫౫. అదూరే శింశపావృక్షాత్ పశ్యామి వరవర్ణినీమ్। శ్యామాం కమలపత్రాక్షీముపవాసకృశాననామ్।
౫౬. తదేకవాససంవీతాం రజోధ్వస్తశిరోరుహామ్॥ శోకసంతాపదీనాంగీం సీతాం భర్తృహితే స్థితామ్।
౫౭. రాక్షసీభిర్విరూపాభిః క్రూరాభిరభిసంవృతామ్॥ మాంసశోణితభక్షాభిర్వ్యాఘ్రీభిర్హరిణీమివ।

௫௫. 𑌅𑌦𑍂𑌰𑍇𑌶𑌿𑌂𑌶𑌪𑌾𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍॥
௫௬. 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌂𑌕𑌮𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌮𑍁𑌪𑌵𑌾𑌸𑌕𑍃𑌶𑌾𑌨𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌤𑌦𑍇𑌕𑌵𑌾𑌸𑌸𑌂𑌵𑍀𑌤𑌾𑌂𑌰𑌜𑍋𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌶𑌿𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌾𑌮𑍍॥
௫௭. 𑌶𑍋𑌕𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌦𑍀𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌂𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌹𑌿𑌤𑍇𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌭𑌿𑌃𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌾𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌮𑌾𑌂𑌸𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌭𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌣𑍀𑌮𑌿𑌵।

௫௫. அதூரேஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷாத்பஶ்யாமிவரவர்ணிநீம்॥
௫௬. ஶ்யாமாம்கமலபத்ராக்ஷீமுபவாஸக்ருஶாநநாம்।
ததேகவாஸஸ்ஸம்வீதாம்ரஜோத்வஸ்தஶிரோருஹாம்॥
௫௭. ஶோகஸந்தாபதீநாங்கீம்ஸீதாம்பர்த்ருஹிதேஸ்திதாம்।
ராக்ஷஸீபிர்விரூபாபிஃக்ரூராபிரபிஸம்வ்ருதாம்॥
மாம்ஸஶோணிதபக்ஷாபிர்வ்யாக்ரீபிர்ஹரிணீமிவ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வரவர்ணிநீம்	சிரேஷ்டமானவர்ணமுடையவளும்	ரஜோத்வஸ்தஶிரோருஹாம்	தூம்பினால்வியாப்தமானதலைமயிருடையவளும்
ஶ்யாமாம்	யௌவனமத்தியஸ்தையும்	ஶோகஸந்தாபதீநாங்கீம்	சோகஸந்தாபத்தால்தன்னியமான சரீரமுடையவளும்
கமலபத்ராக்ஷீம்	தாமரஸம்போன்றகண்களையுடையவளும்	பர்த்ருஹிதே-ஸ்திதாம்	பர்த்தாவின்ஹிதத்தில்-இருப்பவளும்
உபவாஸக்ருஶாநநாம்	ஆஹாரமின்மையாலிளைத்த முகமுடையவளும்	விரூபாபிஃ-க்ரூராபிஃ	விகாரரூபமுடையவரும் - காதகரும்
ததேகவாஸஸ்ஸம்வீதாம்	அந்தஒரேவஸ்திரத்தோடுகூடினவளும்		

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாம்ஸஸோணிதபக்ஷாபி:	மாம்ஸம்-ரக்தம்-இவைகளையாஹாரமாயுடையவருமான	ஹரிணீமிவ	மான்பேடுபோலிருப்பவளுமான
ராக்ஷஸீபி:	அரக்கிணிகளால்	ஸீதாம்	பிராட்டியை
அபிஸம்வ்ருதாம்	நாற்புறமும்சுற்றப்பட்டவளும்	ஸிம்சுபாவ்ருக்ஷாத்	சிம்சுபாவிருக்ஷத்திற்கு
வ்யாக்ரீபி:	பெண்புலிகளால்(சூழப்பட்ட)	அதூரே	ஸமீபத்தில
		பச்யாமி	பார்த்தேன்.

౫౮. సా మయా రాక్షసీమధ్యే తర్జ్యమానా ముహుర్ముహుః॥ ఏకవేణీధరా దీనా భర్తృచింతాపరాయణా।
౫౯. భూమిశయ్యా వివర్ణాంగీ పద్మినీవ హిమాగమే॥ రావణాద్వినివృత్తార్థా మర్తవ్యకృతనిశ్చయా।
౬౦. కథంచిన్మృగశాబాక్షీ తూర్ణమాసాదితా మయా॥

௫௮. ஸா மயா ராக்ஷஸீமத்யே தர்ஜ்யமாநா முஹுர்முஹு:॥
௫௯. ஏகவேணீதரா தீநா பர்த்ருசிந்தாபராயணா।
பூமிசய்யா விவர்ணாங்கீ பத்மிநீவ ஹிமாகமே॥
௬௦. ராவணாத்விநிவ்ருத்தார்த்தா மர்த்தவ்யக்ருதநிச்சயா।
கதஞ்சிந்ம்ருகசாபாக்ஷீ தூர்ணமாஸாதிதா மயா॥

௫௮. ஸாமயாராக்ஷஸீமத்யேதர்ஜ்யமாநாமுஹுர்முஹு:||
௫௯. ஏகவேணீதராதீநாபர்த்ருசிந்தாபராயணா|
பூமிசய்யாவிவர்ணாங்கீபத்மிநீவஹிமாகமே||
௬௦. ராவணாத்விநிவ்ருத்தார்த்தாமர்தவ்யக்ருதநிச்சயா|
கதம்சிந்ம்ருகசாபாக்ஷீதூர்ணமாஸாதிதாமயா||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாமயா	துக்கத்தோடுகூடினவளும்	பத்மிநீவ-விவர்ணாங்கீ	பத்மம்போல்-விகாரவர்ணமுடையசரீரமுடையவளும்
ராக்ஷஸீமத்யே	அரக்கணிகளின்மத்தியில்	ராவணாத்-விநிவ்ருத்தார்த்தா	இராவணனிடத்திலிருந்து-திருப்பப்பட்டபிரயோஜனத்தையுடையவளும்
முஹுர்முஹு:-தர்ஜ்யமாநா	அடிக்கடி-மிரட்டப்பட்டவளும்	மர்தவ்யக்ருதநிச்சயா	மரிப்பதில்செய்யப்பட்டநிச்சயமுடையவளும்
ஏகவேணீதரா	ஓர்பின்னலையுடையவளும்	ம்ருகசாபாக்ஷீ	மான்குட்டியின்கண்போன்ற கண்ணு[டையவளுமான(ஸீதை)
தீநா	எளிப்பற்றவளும்	மயா-கதம்சித்	என்னால்-அதிப்பிரயாஸத்தால்
பர்த்ருசிந்தாபராயணா	பதியினுடைய சிந்தையிலாஸக்தியுடையவளும்	தூர்ணம்-ஆஸாதிதா	சீக்கிரமாய்-அடையப்பட்டாள்.
பூமிசய்யா	தரையைப்படுக்கையாயுடையவளும்		
ஹிமாகமே	ஹேமந்தருதுவில்		

౬౧. తాం దృష్ట్వా తాదృశీం నారీం రామపత్నీం యశస్వినీమ్। తత్రైవ శింశపావృక్షే పశ్యన్నహమవస్థితః॥

௬௧. தாம் த்ருஷ்ட்வா தாத்ருசீம் நாரீம் ராமபத்நீம் யசஸ்விநீம்।
தத்ரைவ சிம்சுபாவ்ருக்ஷே பச்யந்நஹமவஸ்தித:॥

௬௧. தாம்த்ருஷ்ட்வாதாத்ருசீம்நாரீம்ராமபத்நீம்யசஸ்விநீம்|
தத்ரைவசிம்சுபாவ்ருக்ஷேபச்யந்நஹமவஸ்தித:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-யசஸ்விநீம்	யான்-புகழுடையவளும்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ராமபத்நீம்	ராகவபத்தினியுமான	தத்ர-ஸிம்சுபாவ்ருக்ஷஏவ	அந்த-சிம்சுபாவிருக்ஷத்திலேயே
தாத்ருசீம்-தாம்-நாரீம்	அப்படிப்பட்ட-அந்த-ஸ்திரீயை	பச்யந்-அவஸ்தித:	பாரமிருசித்துக்-(கொண்டு) இருந்தேன்.

౬౨. తతో హలహలాశబ్దం కాంచీనూపురమిశ్రితమ్। శృణోమ్యధికగంభీరం రావణస్య నివేశనే॥

௬௨. ததோ ஹலஹலாசப்தம் காஞ்சீநூபுரமிச்ரிதம்।
ச்ருணோம்யதிககம்பீரம் ராவணஸ்ய நிவேசநே॥

௬௨. ததோஹலஹலாசப்தம்காஞ்சீநூபுரமிச்ரிதம்|
ச்ருணோம்யதிககம்பீரம்ராவணஸ்யநிவேசநே||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு(யான்) [ய சப்தத்தோடுகூடினதும்	ஹலஹலாசப்தம்	ஹலஹலா என்கிறசப்தத்தை
காஞ்சீநூபுரமிச்ரிதம்	ஒட்டியாணம்பாதச்சிலம்புஇவைகளுடை	ராவணஸ்ய-நிவேசநே	இராவணனுடைய-வீட்டில்
அதிககம்பீரம்	வெகுகம்பீரமுமான	ச்ருணோமி	கேட்டேன்.

౬౩. తతోహం పరమోద్విగ్నః స్వం రూపం ప్రతిసంహరన్। తత్రైవ శింశపావృక్షే పక్షీవ గహనే స్థితః॥

௬௩. ததோऽஹம் பரமோத்விக்ந: ஸ்வம் ரூபம் ப்ரதிஸம்ஹரந்।
தத்ரைவ சிம்சுபாவ்ருக்ஷே பக்ஷீவ கஹநே ஸ்தித:॥

சுரு. ததோஹம்பரமோத்விக்நஸ்ஸ்வரூபம்ப்ரதிஸம்ஹரந்।
தத்ராவஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷே பக்ஷீவ கஹநேஸ்த்தித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-அஹம்-பரமோத்விக்ந:-பின்பு-நான்-மிகபயப்பட்டவனுய்		பக்ஷீவ	பக்ஷிபோல்
ஸ்வம்-ரூபம்	சொந்தமான-ரூபத்தை	தத்ர	அந்த
ப்ரதிஸம்ஹரந்	சுருக்கிகொண்டு	ஶிம்ஶபாவ்ருக்ஷேவ	ஶிம்சபாவிருக்ஷத்திலேயே
கஹநே	பர்ணகூடப்பிரதேசத்தில்	ஸ்த்தித:	இருந்தவனுக(ஆனேன்.)

௨௪. తతో రావణదారాశ్చ రావణశ్చ మహాబలః। తం దేశం సమనుప్రాప్తా యత్ర సీతాభవత్ స్థితా॥

சுச. ததோ ராவணதாராஶ்ச ராவணஶ்ச மஹாபல:।
தம் தேஶம் ஸமநுப்ராப்தா யத்ர ஸீதாபவத்ஸ்த்திதா॥

சுச. ததோராவணதாராஶ்சராவணஶ்சமஹாபல:।
தம்தேஶம்ஸமநுப்ராப்தாயத்ரஸீதாபவத்ஸ்த்திதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	யத்ர-ஸீதா-ஸ்த்திதா	எங்கு-ஸீதை-இருப்பவளாக
ராவணதாராஶ்ச	இராவணபத்தினிகளும்	அபவத்-தம்-தேஶம்	ஆனளோ-அந்த-தேசத்தை
மஹாபல:-ராவணஶ்ச	மிகபலமுடைய-இராவணனும்	ஸமநுப்ராப்தா:	அடைந்தனர்.

௨௫. తం దృష్ట్వా ధవరారోహా సీతా రక్షోగణేశ్వరమ్। సంకుచ్యోరూ స్తనౌ పీనౌ బాహుభ్యాం పరిరభ్య చ॥

சுடு. தம் த்ருஷ்ட்வா வராரோஹா ஸீதா ரக்ஷோகணேஶ்வரம்।
ஸங்குச்யோரூ ஸ்தநௌ பீநௌ பாஹுப்யாம் பரிரப்ய ச॥

சுடு. தம்த்ருஷ்ட்வாதவராரோஹாஸீதாரக்ஷோகணேஶ்வரம்।
ஸம்குச்யோரூஸ்தநௌபீநௌபாஹுப்யாம்பரிரப்யச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-வராரோஹா-ஸீதா-பின்பு-உத்தமியான-ஸீதை		பீநௌ-ஸ்தநௌ	பெருத்திருக்கிற-ஸ்தனங்களை
ரக்ஷோகணேஶ்வரம்-தம்-அரக்கர்கோனுன-இராவணனை		பாஹுப்யாம்	கைகளால்
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	பரிரப்யச	அணைத்துகொண்டும்
ஊரூ-ஸம்குச்ய	துடைகளை-நெருக்கி	(வித்ரஸ)	(பயந்தனள்.)

௨௬. విత్రస్తాం పరమోద్విగ్నాం వీక్షమాణాం తతస్తతః। త్రాణం కించిదపశ్యంతీం వేపమానాం తపస్వినీమ్॥

௨௭. తాముచాచ దశగ్రీవః సీతాం పరమదుఃఖితామ్। అవాక్శిరాః ప్రపతితో బహుమన్యస్వ మామితి॥

௨௮. యదిచేత్త్వంతుదర్పాన్మాంనాభినందసిగర్వితే। ద్వౌమాసావంతరంసీతే పాస్యామిరుధిరంతవ॥

சுசு. வித்ரஸ்தாம் பரமோத்விக்நாம் வீக்ஷமாணாம் ததஸ்தத:॥
த்ராணம் கிஞ்சிதபஶ்யந்தீம் வேபமாநாம் தபஸ்விநீம்।

சுஎ. தாமுவாச தஶக்ரீவ: ஸீதாம் பரமது:கிதாம்॥
அவாக்ஶிரா: ப்ரபதிதோ பஹுமந்யஸ்வ மாமிதி।

சுஅ. யதி சேத்த்வம் து தர்பாந்மாம் நாபிநந்தஸி கர்விதே॥
த்வௌ மாஸாவந்தரம் ஸீதே பாஸ்யாமி ருதிரம் தவ।

சுசு. வித்ரஸ்தாம்பரமோத்விக்நாம்வீக்ஷமாணாம்ததஸ்தத:।
த்ராணம்கிஞ்சிதபஶ்யந்தீம்வேபமாநாம்தபஸ்விநீம்॥

சுஎ. தாமுவாசதஶக்ரீவஸ்ஸீதாம்பரமதுக்கிதாம்।
அவாக்ஶிரா:ப்ரபதிதோபஹுமந்யஸ்வமாமிதி॥

சுஅ. யதிசேத்வந்துதர்பாந்மாம்நாபிநந்தஸிகர்விதே।
த்வெளமாஸாவந்தரம்ஸீதேபாஸ்யாமிருதிரம்தவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	[இயுடையவளும்		
வித்ரஸ்தாம்-பரமோத்விக்நாம்-பயப்பட்டவளும்-மிகப்பிராங்		மாம்-பஹுமந்யஸ்வ	என்னை-அங்கீகரி
ததஸ்தத:	அங்கங்கே [பார்க்கிறவளும் }	கர்விதே-த்வந்து	அகமுடையவளே-நீயோவெனில்
த்ராணம்-வீக்ஷமாணும்-பிராணனை(இரக்ஷிப்பவரை) } [ளும்		தர்பாத்-மாம்	கொழுப்பால்-என்னை
கிஞ்சித்-அபஶ்யந்தீம்-ஒராெருஇரக்ஷகனை - பாராதிருப்பவ		நாபிநந்தஸிசேத்	ஸந்தோஷியாமல்போவாயாகில்
வேபமாநாம்-தபஸ்விநீம்-நடுங்குபவளும்-தபஸ்ஸுடையவளு		த்வௌ-மாஸௌ-அந்தரம்-இரண்டு-மாதம்-அவகாசம்	
பரமதுக்கிதாம்	மிகதுக்கமுடையவளுமான [ம்	ஸீதே-தே-ருதிரம்	வாராய்ஸீதே-உன்னுடைய-இரத்தத்தை
தாம்-ஸீதாம்	அந்த-ஸீதையைக்(குறித்து) [வனுக	பாஸ்யாமி	குடிக்கக்கடவேன்(என்று)
அவாக்ஶிரா:-ப்ரபதித:-வணங்கினதலையுடையவனுய் -விழுந்த		தஶக்ரீவ:-உவாச	இராவணன்-சொன்னுன்.

౯౯. ఏతచ్ఛ్రుత్వా వచస్తస్య రావణస్య దురాత్మనః। ఉవాచ పరమక్రుద్ధా సీతా వచనముత్తమమ్॥

௯௯. [illegible]

[illegible]

௯௯. ஏதச்ச்ருத்வாவசஸ்தஸ்யராவணஸ்யதுராத்மந:|

உவாசபரமக்ருத்தாஸீதாவசநமுத்தமம்|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதா	பிராட்டி	ஏதத்-வச:-ஶ்ருத்வா	இந்த-வார்த்தையை-கேட்டு
துராத்மந:-தஸ்ய-ராவணஸ்ய-	துஷ்டபுத்தியுடைய-அந்த-இராவணனுடைய	பரமக்ருத்தா	வெருகோபமுடையவளாக [ன்னள்.
		உத்தமம்-வசநம்-உவாச	சிரேஷ்டமான-வார்த்தையை-சொ

౧౦౦. రాక్షసాధమ రామస్య భార్యామమితతేజసః। ఇక్ష్వాకుకులనాథస్య స్నుషాం దశరథస్య చ॥

అవాచ్యం వదతో జిహ్వా కథం న పతితా తవ।

௱. [illegible]

[illegible]

[illegible]

௱. ராக்ஷஸாதமராமஸ்யபார்யாமமிததேஜஸ:|

இக்ஷ்வாகுகுலநாதஸ்யஸ்நுஷாம்தஶரதஸ்யச||

அவாச்யம்வததோஜிஹ்வாகதம்நபதிதாதவ|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸாதம	ஹேராக்ஷஸநீச!	ஸ்நுஷாம்	நாட்டுப்பெண்ணுமான (என்னைக்குறி [த்து)
அமிததேஜஸ:-ராமஸ்ய-	மிதமில்லாப்பராக்கிரமமுடையவனான-ஸ்ரீராகவனுடைய	அவாச்யம்	சொல்லத்தகாததை
		வதத:	சொன்ன
பார்யாம்	பத்தினியும் [ரதருக்கு	தவ-ஜிஹ்வா	உன்னுடைய-நாக்கு
இக்ஷ்வாகுகுலநாதஸ்ய-	இக்ஷ்வாகுவம்சத்திற்கு பிரபுவான தச	கதம்-நபதிதா	ஏன்-விழவில்லை.

౧౦౧. కించిద్వీర్యం తవానార్య యో మాం భర్తురసన్నిధౌ॥ అపహృత్యాగతః పాప తేనాదృష్టో మహాత్మనా।

௱௧. [illegible]

[illegible]

௱௧. கிஞ்சித்வீர்யம்தவாநார்யயோமாம்பர்துரஸந்நிதௌ||

அபஹ்ருத்யாகத:பாபதேநாத்ருஷ்டோமஹாத்மநா|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அநார்ய-பாப	ஹே அயோக்ய-ஒபாபிஷ்ட (நீ)	அத்ருஷ்ட:-ய:-மாம்	காணப்படாத-எவன்-என்னை [ப்பட்ட)
பர்து:-அஸந்நிதௌ	பர்த்தாவினுடைய-இல்லாதவேளையில்	அபஹ்ருத்ய-ஆகத:	எடுத்துக்கொண்டு-வந்தானோ (அப்படி
மஹாத்மநா-தேந	மஹானுபாவனான-அந்தஸ்ரீராகவனால்	தவ-வீர்யம்-கிஞ்சித்	உன்னுடைய-பராக்கிரமம்-கொஞ்சமான [து.

౧౦౨. నత్వం రామస్య సదృశో దాస్యేప్యస్య న యుజ్యసే॥ యజ్ఞీయః సత్యవాదీ చ రణశ్లాఘీ చ రాఘవః।

௱௨. [illegible]

[illegible]

௱௨. நத்வம்ராமஸ்யஸத்ருஶோதாஸ்யேப்யஸ்யநயுஜ்யஸே||

யஜ்ஞீயஸ்ஸத்யவாதீசரணஶ்லாகீசராகவ:|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ய:-ராகவ:	எந்த-ஸ்ரீராகவன்	அஸ்ய-ராகவஸ்ய	அப்படிப்பட்ட-இந்த ஸ்ரீராகவனுக்கு
யஜ்ஞீ-ஸத்யவாதீச-ரணஶ்லாகீச-	யஜ்ஞமுடையவனும்-நிஜவார்த்தையுடையவனும், போரில்கொண்டாடப்பட்டவனுமாகஇருக்கிறரோ	த்வம்-நஸத்ருஶ:	நீ-ஸமானனல்ல
		தாஸ்யேபி	பிருத்தியத்துவத்திலும்
		நயுஜ்யஸே	அருகனாகாய்.

౧౦౩. జానక్యా పరుషం వాక్యమేవముక్తో దశాననః॥ జజ్వాల సహసా కోపాచ్చితాస్థ ఇవ పావకః।

௱௩. [illegible]

[illegible]

௱௩. ஜாநக்யாபருஷம்வாக்யமேவமுக்தோதஶாநந:||

ஜஜ்வாலஸஹஸாகோபாச்சிதாஸ்த்தஇவபாவக:|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜாநக்யா:-ஏவம்	ஜானகியால்-இப்படி	கோபாத்-சிதாஸ்த்த:	சினத்தால்-சிதையிலிருக்கிற
பருஷம்-வாக்யம்	கடூரமான-வார்த்தையை	பாவகஇவ	அக்கினிபோல்
உக்த:-தஶாநந:	சொல்லப்பட்ட-இராவணன்	ஜஜ்வால	ஜ்வலித்தான்.

౭౪. విన్యస్య నయనే క్రూరే ముష్టిముద్యమ్య దక్షిణమ్॥ మైథిలీం హంతుమారబ్ధః స్త్రీభిర్హాహాకృతం తదా।

௭௪. 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍇 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍॥
𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌹𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾।

௭௪. விவ்ருத்யநயநேக்ருரேமுஷ்டிமுத்யம்யதக்ஷிணம்॥
மைதிலீம்ஹந்துமாரப்தஸ்த்ரீபிர்ஹாஹாக்ருதம்ததா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ரூரே-நயநே	க்ரூரமான-கண்களை	மைதிலீம்-ஹந்தும்-ஆரப்த:-பிராட்டியை-கொல்ல-ஆரம்பித்[தான்	
விவ்ருத்ய	நன்றாகவிழித்து	ததா	அப்பொழுது
தக்ஷிணம்-முஷ்டிம்	வலதான-முஷ்டியை	ஸ்த்ரீபி:-ஹாஹா-க்ருதம்-ஸ்திரீகளால்-ஹாஹாசப்தம்-செய்யப்பட்டது.	
உத்யம்ய	எடுத்து		

౭౫. స్త్రీణాం మధ్యాత్సముత్పత్య తస్య భార్యా దురాత్మనః॥ వరా మందోదరీ నామ తయా స ప్రతిషేధితః।

௭௫. * 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥
𑌵𑌰𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌦𑍋𑌦𑌰𑍀 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌯𑌾 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌿𑌤𑌃।

௭௫. ஸ்த்ரீணாம்மத்யாத்ஸமுத்பத்யதஸ்யபார்யாதுராத்மந:॥
வராமண்டோதரீநாமதயாஸப்ரதிஷேதித:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
துராத்மந:-தஸ்ய-துஷ்டபுத்தியுடைய-அந்த-இராவணனுக்கு		ஸ்த்ரீணாம்-மத்யாத்-ஸமுத்பத்ய-ஸ்திரீகளின்நடுவினின்று-எழு[ந்து	
பார்யா-வரா-மண்டோதரீநாம - பத்தினியும்-சிரேஷ்டையுமான-மண்டோதரியென்பவள்		தயா-ஸ:	அவளால்-அந்தவரக்கன்
		ப்ரதிஷேதித:	தகையப்பட்டான்.

౭౬. ఉక్తశ్చ మధురాం వాణీం తయా స మదనార్దితః॥ సీతయా తవ కిం కార్యం మహేంద్రసమవిక్రమ।

౭౭. దేవగంధర్వకన్యాభిర్యక్షకన్యాభిరేవ చ॥ సార్ధం ప్రభో రమస్వేహ సీతయా కిం కరిష్యసి।

௭௬. 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌣𑍀𑌂 𑌤𑌯𑌾 𑌸 𑌮𑌦𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃॥
𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌵 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮।

௭௭. 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚॥
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 𑌰𑌮𑌸𑍍𑌵𑍇𑌹 𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿।

௭௬. உக்தஸ்சமதுராம்வாணீம்தயாஸமதநார்தித:॥
ஸீதயாதவகிம்கார்யம்மஹேந்த்ரஸமவிக்ரம।

௭௭. தேவகந்தர்வகந்யாபிர்யக்ஷகந்யாபிரேவச॥
ஸார்த்தம்ப்ரபோரமஸ்வேஹஸீதயாகிம்கரிஷ்யஸி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹேந்த்ரஸமவிக்ரம	இந்திரபராக்கிரமத்தோடொத்தபரா[க்கிரமமுடையவனே	ஹேப்ரபோ	ஓநாத!
தவ-ஸீதயா-கிம்-கார்யம்	உனக்கு-ஸீதையோடு-என்ன-காரியம்	ஸீதயா-கிம்கரிஷ்யஸி	ஸீதையோடு-என்னசெய்யப்போகிறாய்
தேவகந்தர்வகந்யாபி:	தேவகன்னிகைகளோடும், கந்தர்வகன்னிகைகளோடும்	மதுராம்-வாணீம்	(என்கிற)இனிதான-வார்த்தையை
யக்ஷகந்யாபிரேவச	யக்ஷகன்னிகைகளோடும்	மதநார்தித:-ஸ:	மன்மதனால் பீடிக்கப்பட்ட-அவன்
ஸார்த்தம்-இஹ-ரமஸ்வ	கூட-இங்கு-கிரீடி	தயா-உக்தஸ்ச	மண்டோதரியால்-சொல்லப்பட்டவனுமானான்

౭౮. తతస్తాభిః సమేతాభిర్నారీభిః స మహాబలః॥ ప్రసాద్య సహసా నీతో భవనం స్వం నిశాచరః।

௭௮. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃॥
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌨𑍀𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌚𑌰𑌃।

௭௮. ததஸ்தாபிஸ்ஸமேதாபிர்நாரீபிஸ்ஸமஹாபல:॥
ப்ரஸாத்யஸஹஸாநீதோபவநம்ஸ்வம்நிஶாசர:।

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
தத:-ஸமேதாபி:	பிறகு-கூடியிருக்கிற	ப்ரஸாத்ய-ஸ்வம்	அநுக்கிரஹித்து-ஸொந்தமான
தாபி:-நாரீபி:	அந்த-ஸ்திரீகளினால்	பவநம்	வீட்டை
மஹாபல:-ஸ:-நிஶாசர:	மிகபலமுடைய-அந்த-அரக்கன்	ஸஹஸா-நீத:	சீக்கிரமாக-அடைவிக்கப்பட்டான்.

౭౯. యాతే తస్మిన్ దశగ్రీవే రాక్షస్యో వికృతాననాః॥ సీతాం నిర్భర్త్సయామాసుర్వాక్యైః క్రూరైః సుదారుణైః।

* பூர்வத்தில் ஹநுமான் சிம்சுபாவிருக்ஷத்தின் மீதிருக்கும்பொழுது ஸீதையினிடத்தில் இராவணன்வந்து அவளைக் கொல்லவெத்தனிக்கையில் தான்னியமாலினி என்பவள் அவனைத் தடுத்தாளென்றுசொல்லி, இப்பொழுது மண்டோதரியைச் சொல்வது எப்படி யொக்குமெனில் அப்பொழு திரண்டுபெயர்களும் தடுத்தனர், வித்தியாஸம்தெரியாத்தாலும் மண்டோதரி பட்டமஹிஷியாகையாலும் அக்கௌரவத்தால் ஹநுமானவளைச் சொன்னானென்றறிக.

௪௯. 𑌯𑌾𑌤𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾𑌃॥
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌤𑍍𑌸𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌃𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑍁𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑍈𑌃।

௪௯. யாதேதஸ்மிந்தஶக்ரீவே ராக்ஷஸ்யோ விக்ருதாநநா:॥
ஸீதாம்நிர்பத்ஸயாமாஸுர்வாக்யை:க்ரூரைஸ்ஸுதாருணை:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்மிந்-தஶக்ரீவே	அந்த-இராவணன்	க்ரூரை:-ஸுதாருணை:-	குரூரமானவும் -மிகபயங்கரங்களுமான
யாதே	போனவளவில்	வாக்யை:	வார்த்தைகளால்
விக்ருதாநநா:-ராக்ஷஸ்ய:-	விகாரமுகமுடைய-அரக்கிணிகள்	ஸீதாம்-நிர்பத்ஸயாமாஸு:-	ஸீதையை-மிரட்டினர்.

౫౦. తృణవద్భాషితం తాసాం గణయామాస జానకీ॥ గర్జితం చ తదా తాసాం సీతాం ప్రాప్య నిరర్థకమ్।

௫௦. 𑌤𑍃𑌣𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂𑌗𑌣𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀॥
𑌗𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂𑌚𑌤𑌦𑌾𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌕𑌮𑍍।

௫௦. த்ருணவத்பாஷிதம்தாஸாம்கணயாமாஸஜாநகீ।
கர்ஜிதம்சததாதாஸாம்ஸீதாம்ப்ராப்யநிரர்த்தகம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜாநகீ-தாஸாம் - பாஷிதம் -	ஜானகி-அவ்வரக்கிணிகளுடைய வார்த்தையை	தாஸாம்-கர்ஜிதம்ச	அவர்களுடைய-கர்ஜனையையும்
த்ருணவத்-கணயாமாஸ-	திருணமாக-எண்ணினள்	ததா-ஸீதாம்-ப்ராப்ய	அப்பொழுது-ஸீதையை-அணுகி
		நிரர்த்தகம்	பிரயோஜனமற்றதாய்(போயிற்று.)

౫౧. వృథాగర్జితనిశ్చేష్టా రాక్షస్యః పిశితాశనాః॥ రావణాయ శశంసుస్తాః సీతాధ్యవసితం మహత్।

௫௧. 𑌵𑍃𑌥𑌾𑌗𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌃𑌪𑌿𑌶𑌿𑌤𑌾𑌶𑌨𑌾𑌃॥
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌯𑌶𑌶𑌂𑌸𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂𑌮𑌹𑌤𑍍।

௫௧. வ்ருதாகர்ஜிதநிஶ்சேஷ்டாராக்ஷஸ்ய:பிஶிதாஶநா:॥
ராவணாயஶஶம்ஸுஸ்தாஸ்ஸீதாத்யவஸிதம்மஹத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தா:-பிஶிதாஶநா:-ராக்ஷஸ்ய:-	அந்த-மாம்ஸத்தையாஹாரமாயுடைய-அரக்கிணிகள்	மஹத்-ஸீதாத்யவஸிதம்-	பெரிதான-ஸீதையினுறுதியை
வ்ருதாகர்ஜிதநிஶ்சேஷ்டா:-	வியர்த்தமானசப்தத்திஞல்சேஷ்டையற்றவராக	ராவணாய	ராவணனுக்கு
		ஶஶம்ஸு:	சொன்னார்கள்.

౫౨. తతస్తాః సహితాః సర్వా విహతాశా నిరుద్యమాః॥ పరిక్షిప్య సమంతాత్తాం నిద్రావశముపాగతాః।

௫௨. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌹𑌤𑌾𑌶𑌾𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌃॥
𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌶𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃।

௫௨. ததஸ்தாஸ்ஸஹிதாஸ்ஸர்வாவிஹதாஶாநிருத்யமா:॥
பரிக்ஷிப்யஸமந்தாத்தாம்நித்ராவஶமுபாகதா:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பின்பு	ஸர்வா:-தா:	ஸமஸ்தமான-அந்தவரக்கிணிகள்
ஸஹிதா:-விஹதாஶா:-	சேர்ந்தோரும்-அடிக்கப்பட்டவாசையுண்டயோரும்	தாம்-ஸமந்தாத்-பரிக்ஷிப்ய -	அந்த-ஸீதையை-நாற்புறத்திலும் சுற்றிக்கொண்டு
நிருத்யமா:	பிரயத்தினமற்றவருமான	நித்ராவஶம்-உபாகதா:-	நித்திரையின்ஸ்வாதீனத்தை-அடைந்தனர்.

౫౩. తాసు చైవ ప్రసుప్తాసు సీతా భర్తృహితే రతా॥ విలప్య కరుణం దీనా ప్రశుశోచ సుదుఃఖితా।

௫௩. 𑌤𑌾𑌸𑍁𑌚𑍈𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍁𑌸𑍀𑌤𑌾𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌹𑌿𑌤𑍇𑌰𑌤𑌾॥
𑌵𑌿𑌲𑌪𑍍𑌯𑌕𑌰𑍁𑌣𑌂𑌦𑍀𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌶𑍁𑌶𑍋𑌚𑌸𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾।

௫௩. தாஸுசைவப்ரஸுப்தாஸுஸீதாபர்த்ருஹிதேரதா॥
விலப்யகருணம்தீநாப்ரஶுஶோசஸுது:கிதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாஸு-ப்ரஸுப்தாஸு -	அவ்விராக்ஷஸிகள்-தூங்கினவளவில்	விலப்ய	அழுது
பர்த்ருஹிதே-ரதா-ஸீதா-	பதியின் இஷ்டத்தில் - ஆஸக்தையானவளான-ஸீதை	ப்ரதுக்கிதா	மிகதுக்கமுடையவளாய்
தீநா-கருணம்	தீனையாக-இரங்கும்படி	ப்ரஶுஶோச	மிகவியஸனித்தாள்.

౫౪. తాసాం మధ్యాత్సముత్థాయ త్రిజటా వాక్యమబ్రవీత్॥ ఆత్మానం ఖాదత క్షిప్రం న సీతా వినశిష్యతి।

౫౫. జనకస్యాత్మజా సాధ్వీ స్నుషా దశరథస్య చ॥ స్వప్నో హ్యద్య మయా దృష్టో దారుణో రోమహర్షణః।

౫౬. రక్షసాం చ వినాశాయ భర్తురస్యా జయాయ చ॥

௮௪. [illegible]
[illegible]

௮௫. [illegible]

௮௬. [illegible]
[illegible]

௮௪. தாஸாம்மத்யாத்ஸமுத்தாயத்ரிஜடாவாக்யமப்ரவீத்।
ஆத்மாநம்காததக்ஷிப்ரம்நஸீதாவிநஸிஷ்யதி॥

௮௫. ஜநகஸ்யாத்மஜாஸாத்வீஸ்நுஷாதஸரதஸ்யச॥

௮௬. ஸ்வப்நோஹ்யத்யமயாத்ருஷ்டோதாருணோரோமஹர்ஷண:।
ரக்ஷஸாம்சவிநாஸாயபர்துரஸ்யாஜயாயச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்ரிஜடா	திரிஜடையென்பவள்	அஸ்யா:-பர்து:	இவளுடைய-நாயகன்
தாஸாம்-மத்யாத்-ஸமுத்தாய	அவ்வரக்கிணிகளுடைய-நடுவினின்று	ஜயாயச	ஜயத்தையும்பொருட்டும்
ஆத்மாநம்-க்ஷிப்ரம்	என்னை-சீக்கிரம்	ரக்ஷஸாம்-விநாஸாயச-	அரக்கருடைய-விநாசத்தையும்பொருட்டும்
காதத	பக்ஷிபுங்கோள்	தாருண:	பயங்கரமானதும்
ஜநகஸ்ய-ஆத்மஜா	ஜனகருடைய-புத்திரியும்	ரோமஹர்ஷண:	மயிர்சிலிர்க்கும்படிசெய்வதுமான
ஸாத்வீ	பதிவ்ரதையும்	ஸ்வப்ந:	கனவு
தஸரதஸ்ய-ஸ்நுஷாச-	தசரதருக்கு-நாட்டுப்பெண்ணுமான	மயா-அத்ய-த்ருஷ்ட:	என்னால்-இப்பொழுது - பார்க்கப்பட்டது
ஸீதா-நவிநஸிஷ்யதி	ஸீதை-நசியாள்	இதி-வாக்யம்-அப்ரவீத் -	என்கிற-வார்த்தையை-சொன்னாள்.

౮౭. [illegible]

௮௭. [illegible]
[illegible]

௮௭. அலமஸ்மாத்பரித்ராதும்ராகவாத்ராக்ஷஸீகணம்।
அபியாசாமவைதேஹீமேதத்திமமரோசதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஸ்மாத்-ராகவாத்	இந்த - ராகவனிடத்தினின்று(இவள்)	அலம்	ஸமர்த்தை
ராக்ஷஸீகணம்-பரித்ராதும் -	அரக்கிணிகள்கூட்டத்தை-காப்பாற்றுவதற்கு	வைதேஹீம்-அபியாசாம-	ஸீதையை-யாசிப்போம்
		ஏதத்-மம-ரோசதே	இது-எனக்கு-தோன்றுகிறது.

౮౮. [illegible]

௮௮. [illegible]
[illegible]

௮௮. யஸ்யாஹ்யேவம்விதஸ்ஸ்வப்நோது:கிதாயா:ப்ரத்ருஸ்யதே।
ஸாது:கைர்விவிதைர்முக்தாஸுகமாப்நோத்யநுத்தமம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
து:கிதாயா:	துக்கியாயிருக்கிற	ஸா-விவிதை:-து:கை:-விமுக்தா-	அவள்-நானாவிதமான-துக்கத்திலிருந்து-விடப்பட்டாள்
யஸ்யா:	எவளுக்கு	அநுத்தமம்-ஸுகம்	சிரேஷ்டமான-ஸுகத்தை
ஏவம்வித:-ஸ்வப்ந:- ப்ரத்ருஸ்யதே-	இத்தவிதமான (எவளால்) பார்க்கப்படுகிற	ஆப்நோதி	அடைகிறாள்.

౮౯. [illegible]

௮௯. [illegible]

௮௯. ப்ரணிபாதப்ரஸந்நாஹிமைதிலீஜநகாத்மஜா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மைதிலீ	மிதிலதேசத்தரசன்புத்திரியான	ப்ரணிபாதப்ரஸந்நாஹி -	தண்டனிடுவதால்பிரஸன்னையாகிறவளன்றோ.
ஜநகாத்மஜா	ஜாநகீ		

౯౦. [illegible]

௯௦. [illegible]
[illegible]

௯௦. ததஸ்ஸாஹ்ரீமதீபாலாபர்த்துர்விஜயஹர்ஷிதா॥
அவோசத்யதிதத்தத்யம்பவேயம்ஸரணம்ஹிவ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-பாலா-ஸா	பிறகு-பாலையான-அந்தஸீதை[தவளாக	தத்-தத்யம்யதி	அக்கனவு-வாஸ்தவமாகில்'
பர்து:-விஜயஹர்ஷிதா-பதியினுடைய-ஜயத்தால்ஸந்தோஷித்		வ:-ஶரணம்-பவேயம்-உங்களுக்கு-இரக்ஷகையாக-ஆகிறேன்	
ஹ்ரீமதி	இலஜ்ஜையுடையவளாய்(கொண்டு)	அவோசத்	(என்று) சொன்னாள்.

౬౧. తాం చాహం తాదృశీం దృష్ట్వా సీతాయా దారుణాం దశామ్॥ చింతయామాస విక్రాంతో న చ మే నిర్వృతం మనః॥

௬௧. 𑌤𑌾𑌂𑌚𑌾𑌹𑌂𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌂𑌦𑌶𑌾𑌮𑍍॥
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌨𑌚𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌂𑌮𑌨𑌃।

௬௧. தாம்சாஹம்தாத்ருஸீம்த்ருஷ்ட்வாஸீதாயாதாருணம்தஸாம்॥
சிந்தயாமாஸவிக்ராந்தோநசமேநிர்வ்ருதம்மந:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விக்ராந்த:-அஹம்	பராக்கிரமமுடைய-யான்	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
தாம்ச	அந்தஸீதையையும்	சிந்தயாமாஸ	யோசித்தேன்
தாருணம்-தாத்ருஶீம்	- பயங்கரமான-அப்படிப்பட்ட	மே-மநஶ்ச	என்னுடைய-மனதும்
ஸீதாயா:-தஶாம்	பிராட்டியினுடைய-ஸ்திதியையும்	நநிர்வ்ருதம்	ஸௌக்யமுறவில்லை.

౬౨. సంభాషణార్థం చ మయా జానక్యాశ్చింతితో విధిః॥ ఇక్ష్వాకూణాం హి వంశస్తు తతో మమ పురస్కృతః॥

௬௨. 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂𑌚𑌮𑌯𑌾𑌜𑌾𑌨𑌕𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍋𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃॥
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍂𑌣𑌾𑌂𑌹𑌿𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌤𑍋𑌮𑌮𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃।

௬௨. ஸம்பாஷணார்தம்சமயாஜாநக்யாஶ்சிந்திதோவிதி:॥
இக்ஷ்வாகூணாம்ஹிவம்ஶஸ்துதோமமபுரஸ்க்ருத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயா-ஜாநக்யா:	என்னால்-பிராட்டியினுடைய	தத:-மம	பிறகு-என்னால்
ஸம்பாஷணார்த்தம்	வார்த்தைசொல்லுகிமித்தம்	இக்ஷ்வாகூணாம்-வம்ஶ:	- இக்ஷ்வாகுவினுடைய-பரம்பரை
விதி:-சிந்தித:	உபாயம்-சந்திக்கப்பட்டது	புரஸ்க்ருத:	ஸ்துதிக்கப்பட்டது.

౬౩. శ్రుత్వా తు గదితాం వాచం రాజర్షిగణపూజితామ్॥ ప్రత్యభాషత మాం దేవీ బాష్పైః పిహితలోచనా।

௬௩. 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍁𑌗𑌦𑌿𑌤𑌾𑌂𑌵𑌾𑌚𑌂𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤𑌮𑌾𑌂𑌦𑍇𑌵𑍀𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑍈𑌃𑌪𑌿𑌹𑌿𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾।

௬௩. ஶ்ருத்வாதுகதிதாம்வாசம்ராஜர்ஷிகணபூஜிதாம்॥
ப்ரத்யபாஷதமாம்தேவீபாஷ்பை:பிஹிதலோசநா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேவீ	ஸீதை	ஶ்ருத்வா	கேட்டு [டகண்களையுடையவளாக
ராஜர்ஷிகணபூஜிதாம்-ராஜசிரேஷ்டரால் பூஜிக்கப்பட்டதும்		பாஷ்பை:-பிஹிதலோசநா - கண்ணீரால் மறைக்கப்பப்பட்	
தாம்-கதிதாம்-வாசம்	அந்த-சொல்லப்பட்ட-வார்த்தையை	மாம்ப்ரதி-அபாஷத	என்னைக்குறித்து-பதில்சொன்னாள்.

౬౪. కస్త్వం కేన కథం చేహ ప్రాప్తో వానరపుంగవ॥ కా చ రామేణ తే ప్రీతిస్తన్మే శంసితుమర్హసి।

௬௪. 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌕𑍇𑌨𑌕𑌥𑌂𑌚𑍇𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌵𑌾𑌨𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵॥
𑌕𑌾𑌚𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑌤𑍇𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇𑌶𑌂𑌸𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿।

௬௪. கஸ்த்வம்கேநகதம்சேஹப்ராப்தோவாநரபுங்கவ॥
காசராமேணதேப்ரீதிஸ்தந்மேஶம்ஸிதுமர்ஹஸி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவாநரபுங்கவ	ஓவானரசிரேஷ்ட	தே-ராமேண-ப்ரீதி:-கா-உனக்கு-ஸ்ரீராகவனோடு-அன்பு-எது	
த்வம்-க:	நீ-ஆர் [வந்தாய்	தத்-மே-ஶம்ஸிதும்	அதை-என்பொருட்டு-சொல்ல
இஹ-கேந-கதம்-ப்ராப்த: - இங்கு-எக்காரணத்தால்-எப்படி		அர்ஹஸி	தக்கவனாகிறாய்.

౬౫. తస్యాస్తద్వచనం శ్రుత్వా హ్యహమప్యబ్రువం వచః॥

௬௫. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌹𑌮𑌪𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂𑌵𑌚𑌃॥

௬௫. தஸ்யாதத்வசநம்ஶ்ருத்வாஹ்யஹமப்ருவம்வச:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹமபி-தஸ்யா:	யானும்-அவளுடைய	ஶ்ருத்வா	கேட்டு.
தத்-வசநம்	அந்த-வார்த்தையை	வச:-அப்ருவம்	வார்த்தையை-சொன்னேன்.

౬౬. దేవి రామస్య భర్తుస్తే సహాయో భీమవిక్రమః సుగ్రీవో నామ విక్రాంతో వానరేంద్రో మహాబలః॥
తస్య మాం విద్ధి భృత్యం త్వం హనుమంతమిహాగతమ్।

௯௫. 𑌦𑍇𑌵𑌿𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇𑌸𑌹𑌾𑌯𑍋𑌭𑍀𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋𑌨𑌾𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂𑌤𑍍𑌵𑌂𑌹𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌹𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍।

௯௫. தேவிராமஸ்யபர்துஸ்தேஸஹாயோபீமவிக்ரம:।
ஸுக்ரீவோநாமவிக்ராந்தோவாநரேந்த்ரோமஹாபல:॥
தஸ்யமாம்வித்திப்ருத்யம்த்வம்ஹநுமந்தமிஹாகதம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேதேவி	ஓஸீதே!	தே-பர்து:-ராமஸ்ய-	உன்னுடைய-பர்த்தாவான-ராகவனுக்கு
பீமவிக்ரம:-மஹாபல:-	பயங்கரபராக்கிரமமுடையவரும்-வெகுபலமுடையவரும்	ஸஹாய:	ஸஹாயமாக-(இருக்கிறார்)
விக்ராந்த:	பராக்கிரமமுடையவரும் [கோன்	இஹ-ஆகதம்-மாம்	இங்கு-வந்த என்னை
ஸுக்ரீவோநாம-வாநரேந்த்ர: -	ஸுக்கிரீவனென்கிற-வானரர்	த்வம்-தஸ்ய-ப்ருத்யம்-	நீ-அம்மஹாராஜருக்கு-ஊழியனான
		ஹநுமந்தம்-வித்தி	ஹநுமானாக-அறி.

౯౬. భర్త్రాహం ప్రేషితస్తుభ్యం రామేణాక్లిష్టకర్మణా॥

௯௬. 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑌾𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾॥

௯௬. பர்த்ராஹம்ப்ரேஷிதஸ்துப்யம்ராமேணாக்லிஷ்டகர்மணா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அக்லிஷ்டகர்மணா-பர்த்ரா - ராமேண -	அகிக்ஷிதகர்மத்தைச் செய்கிற-(உனது)பர்த்தாவான-ஸ்ரீராகவனால்	துப்யம்	உன்பொருட்டு
		அஹம்-ப்ரேஷித:	யான்-அனுப்பப்பட்டேன்.

౯౮. ఇదం చ పురుషవ్యాఘ్రః శ్రీమాన్ దాశరథిః స్వయమ్ అంగులీయమభిజ్ఞానమదాత్తుభ్యం యశస్విని॥

௯௮. 𑌇𑌦𑌂𑌚𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌃𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀𑌯𑌮𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿॥

௯௮. இதம்சபுருஷவ்யாக்ரஸ்ரீமாந்தாஸரதிஸ்வயம்।
அங்குளீயமபிஜ்ஞாநமதாத்துப்யம்யஸஸ்விநி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யஸஸ்விநி	ஓகீர்த்தியுடையவளே	தாஸரதி:	ஸ்ரீராகவன்
புருஷவ்யாக்ர:-ஸ்ரீமாந்-	புருஷஸிரேஷ்டரும்-காந்தியுடையவருமான	ஸ்வயம்-இதம்-அங்குளீயம்-	தான்-இந்த-மோதிரத்தை
		துப்யம்-அதாத்	உன்பொருட்டு-கொடுத்தார்.

౯౯. తదిచ్ఛామి త్వయాజ్ఞప్తం దేవి కిం కరవాణ్యహమ్। రామలక్ష్మణయోః పార్శ్వం నయామి త్వాం కిముత్తరమ్॥

௯௯. 𑌤𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌂𑌦𑍇𑌵𑌿𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌯𑍋𑌃𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂𑌨𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍॥

௯௯. ததிச்சாமித்வயாஞ்ஜப்தம்தேவிகிம்கரவாண்யஹம்।
ராமலக்ஷ்மணயோ:பார்ஸ்வம்நயாமித்வாம்கிமுத்தரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேவி-த்வயா	ஓஸீதே-உன்னால்	ராமலக்ஷ்மணயோ:	ஸ்ரீராகவலக்ஷ்மணருடைய [றேன்
ஆஞ்ஜப்தம்	(எது) நியமிக்கப்படுகிறதோ	பார்ஸ்வம்-த்வம்-நயாமி-	பக்கத்திற்கு-உன்னை-கொண்டுபோகி
தத்-இச்சாமி	அதை-(செய்ய) இச்சிக்கிறேன்	உத்தரம்-கிம்	பதில்-என்ன.
அஹம்-கிம்-கரவாணி-	யான்-என்ன-செய்யவேண்டும்		

౧౦౦. ఏతచ్ఛ్రుత్వా విదిత్వా చ సీతా జనకనందినీ। ఆహ రావణముత్సాద్య రాఘవో మాం నయత్వితి॥

௧00. 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑌸𑍀𑌤𑌾𑌜𑌨𑌕𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍀।
𑌆𑌹𑌰𑌾𑌵𑌣𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑌾𑌘𑌵𑍋𑌮𑌾𑌂𑌨𑌯𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿॥

௧00. ஏதத்ச்ருத்வாவிதித்வாசஸீதாஜநகநந்திநீ।
ஆஹராவணமுத்ஸாத்யராகவோமாம்நயத்விதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜநகநந்திநீ-ஏதத்-ஸ்ருத்வா-	ஸீதை-இதை-கேட்டு	ராவணம்-உத்ஸாத்ய	இராவணனை-வென்று [சொன்னாள்.
விதித்வாச-ஸ்ரீராகவ:	அறிந்தும்-ஸ்ரீராகவன்	மாம்-நயது-இதி-ஆஹ -	என்னை - கொண்டுபோகட்டும்-என்று

౧౦౧. ప్రణమ్య శిరసా దేవీమహమార్యామనిందితామ్। రాఘవస్య మనోహ్లాదమభిజ్ఞానమయాచిషమ్॥

௧0௧. 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀𑌮𑌹𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯𑌮𑌨𑍋𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌮𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌾𑌚𑌿𑌷𑌮𑍍॥

௧௦௧. ப்ரணம்யஶிரஸாதேவீமஹமார்யாமநிந்திதாம்।
ராகவஸ்யமநோஹ்லாதமபிஜ்ஞாநமயாசிஷம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-ஆர்யாம்	யான்-பூஜ்ஜியையும்	ராகவஸ்ய-மநோஹ்லாதம்	-ஸ்ரீராகவனுடைய-மனோத்ஸாஹ[கரமான
அநிந்திதாம்-தேவீம்	நிந்திக்கப்படாதவளுமான-ஸீதையை	அபிஜ்ஞாநம்	அடையாளத்தை
ஶிரஸா-ப்ரணம்ய	தலையால்-வணங்கி	அயாசிஷம்	கேட்டேன்(யாசித்தேன்.)

౧౦౨. అథమామబ్రవీత్సీతా గృహ్యతామయముత్తమః। మణిర్యేన మహాబాహూ రామస్త్వాం బహుమన్యతే॥

௧௦௨. 𑌅𑌥𑌮𑌾𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃।
𑌮𑌣𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌬𑌹𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇॥

௧௦௨. அதமாமப்ரவீத்ஸீதாக்ருஹ்யதாமயமுத்தம:।
மணிர்யேநமஹாபாஹூராமஸ்த்வாம்பஹுமந்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-ஸீதா	பிறகு-பிராட்டி	அயம்-உத்தம:	(அப்படிப்பட்ட)ஸிரேஷ்டமான-இந்த
மஹாபாஹு:-ராம:	பெருபுஜமுடைய-ஸ்ரீராகவன்	மணி:-க்ருஹ்யதாம்	சூடாமணி-கிரஹிக்கப்படட்டும்
யேந-த்வாம்-பஹுமந்யதே-எதனால்-உன்னை-வெகுமானிப்பரோ		மாம்-அப்ரவீத்	(என்று) என்னைக்குறித்து-சொன்னாள்.

౧౦౩. ఇత్యుక్త్వా తు వరారోహా మణిప్రవరమద్భుతమ్। ప్రాయచ్ఛత్పరమోద్విగ్నా వాచా మాం సందిదేశ హ॥

௧௦௩. 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍁𑌵𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾𑌵𑌾𑌚𑌾𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂𑌦𑌿𑌦𑍇𑌶𑌹॥

௧௦௩. இத்யுக்த்வாதுவராரோஹாமணிப்ரவரமத்புதம்।
ப்ராயச்சத்பரமோத்விக்நாவாசாமாம்ஸந்திதேஶஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வராரோஹா	ஸர்வோத்க்ருஷ்டையான (ஸீதை)	ப்ராயச்சத்	கொடுத்தாள்
இதி-உக்த்வா	இந்தவிதம்-சொல்லி	வாசா-மாம்	வாக்கினால்-என்னை
பரமோத்விக்நா	மிககவலைகொண்டமனமுடையவளாய்	ஸந்திதேஶ	சொன்னாள்.
அத்புதம்-மணிப்ரவரம்-ஆச்சரியமான-மணிஸிரேஷ்டத்தை			

౧౦౪. తతస్తస్యై ప్రణమ్యాహం రాజపుత్ర్యై సమాహితః। ప్రదక్షిణం పరిక్రామమిహాభ్యుద్గతమానసః॥

௧௦௪. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍈𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑌿𑌹𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌗𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃॥

௧௦௪. ததஸ்தஸ்யைப்ரணம்யாஹம்ராஜபுத்ர்யைஸமாஹித:।
ப்ரதக்ஷிணம்பரிக்ராமமிஹாப்யுத்கதமாநஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-அஹம்	பிறகு-யான்	இஹ-அப்யுத்கதமாநஸ:-இங்குவருவதில்-மனமுடையவனாக	
ராஜபுத்ர்யை-தஸ்யை	-ராஜபுத்திரியான-ஸீதையின்பொருட்டு	ப்ரதக்ஷிணம்	பிரதக்ஷிணத்தை
ப்ரணம்ய	தண்டனிட்டு	பரிக்ராமம்	சுற்றினேன்.

౧౦౫. ఉక్తోఽహం పునరేవేదం నిశ్చిత్య మనసా తయా। హనుమన్మమ వృత్తాంతం వక్తుమర్హసి రాఘవే॥

౧౦౬. యథా శ్రుత్వైవ నచిరాత్తావుభౌ రామలక్ష్మణౌ। సుగ్రీవసహితౌ వీరావుపేయాతాం తథా కురు॥

౧౦౭. యద్యన్యథా భవేదేతద్ద్వౌ మాసౌ జీవితం మమ। న మాం ద్రక్ష్యతి కాకుత్స్థో మ్రియే సాహమనాథవత్॥

௧௦௫. 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍋𑌹𑌂𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵𑍇𑌦𑌂𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑌸𑌾𑌤𑌯𑌾।
𑌹𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌮𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇॥

௧௦௬. 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌨𑌚𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍌।
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑌹𑌿𑌤𑍌𑌵𑍀𑌰𑌾𑌵𑍁𑌪𑍇𑌯𑌾𑌤𑌾𑌂𑌤𑌥𑌾𑌕𑍁𑌰𑍁॥

௧௦௭. 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌭𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍌𑌮𑌾𑌸𑍌𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂𑌮𑌮।
𑌨𑌮𑌾𑌂𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍋𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌸𑌾𑌹𑌮𑌨𑌾𑌥𑌵𑌤𑍍॥

௧௦௫. உத்தரம்புநரேவேதம்நிஸ்சித்யமநஸாதயா।
ஹநுமந்மமவ்ருத்தாந்தம்வக்துமர்ஹஸிராகவே॥

௧௦௬. யதாஸ்ருத்வைவநசிராத்தாவுபௌராமலக்ஷ்மணௌ।
ஸுக்ரீவஸஹிதௌவீராவுபேயாதாந்ததாகுரு॥

௧௦௭. யத்யந்யதாபவேதேதத்வௌமாஸௌஜீவிதம்மம।
நமாம்த்ரக்ஷ்யதிகாகுத்ஸ்தோம்ரியேஸாஹமநாதவத்॥

பதம்.	உரை.
தயாமநஸா:	அந்தஸீதையால்-மனதால்
இதம்-உத்தரம்	இந்த-பதில்வார்த்தை
புந:-நிஸ்சித்ய	மறுபடி-நிச்சயித்து [தாந்தத்தை
ஹநுமந்-மம-வ்ருத்தாந்தம்-	ஹநுமானே-என்னுடைய-விருத்
ராகவே-வக்தும்	ஸ்ரீராகவனேயும்பொருட்டு-சொல்வதற்கு
அர்ஹஸி	யோக்கியனாகிறாய்
வீரௌ-உபௌ	சூரர்களும்-இருவருமான
ராமலக்ஷ்மணௌ	ஸ்ரீராகவலக்ஷ்மணர்
ஸுக்ரீவஸஹிதௌ	ஸுக்ரீவனோடுசேர்ந்தவராக
ஸ்ருத்வைவ	என்விருத்தாந்தத்தைக்கேட்டே

பதம்.	உரை.
நசிராத்யதா-உபேயாதாம்-	சீக்கிரமாக-எப்படி-வருவார்களோ
ததா-குரு	அப்படி-செய்
ஏதத்-அந்யதா-பவேத்யதி-	இது-வேறாக-போயிற்றாகில்
மம-ஜீவிதம்	என்னுடைய-உயிர்
த்வௌ-மாஸௌ-பவேத்-	இரண்டான-மாதங்களாக-ஆகும்
ராகவ:-மாம்-நத்ரக்ஷயதி -	ஸ்ரீராகவன்-என்னை-பாராராகில்
ஸா-அஹம்	அந்த-யான்
அநாதவத்	அநாதையைப்போல்
ம்ரியே	மரிப்பேன்
(இதி)-அஹம்-(உக்த:)-	(என்று)-யான்-(சொல்லப்பட்டேன்.)

౧౦౮. తచ్ఛ్రుత్వా కరుణం వాక్యం క్రోధో మామభ்யవర్తత। ఉత్తరం చ మయా దృష్టం కార్యశేషమనంతరమ్॥

க0அ. தச்ச்ருத்வா கருணம் வாக்யம் க்ரோதோ மாமப்யவர்தத।
உத்தரம் ச மயா த்ருஷ்டம் கார்யஶேஷமநந்தரம்॥

க0அ. தச்ருத்வாகருணம்வாக்யம்க்ரோதோமாமப்யவர்தத।
உத்தரம்சமயாத்ருஷ்டம்கார்யஶேஷமநந்தரம்॥

பதம்.	உரை.
கருணம்-தத்வாக்யம்-ஸ்ருத்வா-	தீனமான-அந்த-வாக்கியத்தை கேட்டு
மாம்-க்ரோத:-அப்யவர்தத-	எனக்கு-கோபம்-உண்டாயிற்று

பதம்.	உரை.
அநந்தரம்	பிறகு [மீதியும்
உத்தரம்-கார்யஶேஷம் -	அப்பால்செய்வதான-காரியத்தின்
மயா-த்ருஷ்டம்	என்னால்-ஆலோசிக்கப்பட்டது.

౧౦౯. తతో వర్ధత మే కాయస్తదా పర్వతసన్నిభః। యుద్ధకాంక్షీ వనం తచ్చ వినాశయితుమారభే॥

க0கூ. ததோ வர்தத மே காயஸ் ததா பர்வதஸந்நிப:।
யுத்தகாங்க்ஷீ வநம் தச்ச விநாஶயிதுமாரபே॥

க0கூ. ததோவர்த்ததமேகாயஸ்ததாபர்வதஸந்நிப:।
யுத்தகாங்க்ஷீவநம்தச்சவிநாஶயிதுமாரபே॥

பதம்.	உரை.
தத:-மே-காய:	பிறகு-என்னுடைய-தேஹம்
ததா-பர்வதஸந்நிப:	அப்பொழுது-மலைக்கிச்சமானமாக
அவர்தத	விருத்தியடைந்தது

பதம்.	உரை.
யுத்தகாங்க்ஷீ	(யான்)யுத்தத்தைக்கோரினவனாக
தத்-வநம்ச	அந்த-வனத்தையும்
விநாஶயிதும்-ஆரபே -	நாசம்செய்வதற்கு-ஆரம்பித்தேன்.

౧౧౦. తద్భగ్నం వనషండం తు భ్రాంతత్రస్తమృగద్విజమ్। ప్రతిబుద్ధా నిరీక్షంతే రాక్షస్యో వికృతాననాః॥

கக0. தத்பக்நம் வநஷண்டம் து ப்ராந்தத்ரஸ்தம்ருகத்விஜம்।
ப்ரதிபுத்தா நிரீக்ஷந்தே ராக்ஷஸ்யோ விக்ருதாநநா:॥

கக0. தத்பக்கம்வநஷண்டந்துப்ராந்தத்ரஸ்தம்ருகத்விஜம்।
ப்ரதிபுத்தாநிரீக்ஷந்தேராக்ஷஸ்யோவிக்ருதாநநா:॥

பதம்.	உரை.
விக்ருதாநநா:	விகாரரூபமுடைய
ராக்ஷஸ்ய:	இராக்ஷஸிகள்
தத்-வநஷண்டம்	அந்த வனப்பிரதேசத்தை
பக்நம்	முறிக்கப்பட்டதாகவும்

பதம்.	உரை.
ப்ராந்தத்ரஸ்தம்ருகத்விஜம்-	பரபரப்பையடைந்தும்பயந்துமி ருக்கிறபக்ஷிகளையுடையதாகவும்
ப்ரதிபுத்தா:	தெரிந்துக்கொண்டவராக
நிரீக்ஷந்தே	பார்த்தனர்.

౧౧౧. మాం చ దృష్ట్వా వనే తస్మిన్ సమాగమ్య తతస్తతః। తాః సమభ్యాగతాః క్షిప్రం రావణాయాచచక్షిరే॥

ககக. மாம் ச த்ருஷ்ட்வா வநே தஸ்மிந் ஸமாகம்ய ததஸ்தத:।
தா: ஸமப்யாகதா: க்ஷிப்ரம் ராவணாயாசசக்ஷிரே॥

ககக. மாம்சத்ருஷ்ட்வாவநேதஸ்மிந்ஸமாகம்யததஸ்தத:।
தாஸ்ஸமப்யாகதா:க்ஷிப்ரம்ராவணாயாசசக்ஷிரே॥

பதம்.	உரை.
தத:-தா:	பிறகு-அவ்வரக்கிகள்
ஸமாகம்ய	வந்து
தஸ்மிந்-வநே	அந்த-வனத்தில்
மாம்ச-த்ருஷ்ட்வா	என்னையும்-பார்த்து

பதம்.	உரை.
ததஸ்தத:-க்ஷிப்ரம்	அங்கங்கே-சீக்கிரமாய்
ஸமப்யாகதா:	போனவராக
ராவணாய	இராவணனையும்பொருட்டு
ஆசசக்ஷிரே	சொன்னார்கள்.

౧౧౨. రాజన్ వనమిదం దుర్గం తవ భగ్నం దురాత్మనా। వానరేణ హ్యవిజ్ఞాయ తవ వీర్యం మహాబల॥

௧௧௨. 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌵𑌨𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌵 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌣 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌤𑌵 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲॥

௧௧௨. ராஜந்வநமிதம்துர்கம்தவபக்நம்துராத்மநா।
வாநரேணஹ்யவிஜ்ஞாயதவவீர்யம்மஹாபல॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபல-ராஜந்	பெருபலமுடைய-ஓராவண!	துர்கம்-இதம்	கஷ்டத்தாலடையத்தக்க-இந்த
துராத்மநா-வாநரேண	துஷ்டபுத்தியுடைய-வாநரனால்	வநம்	வனத்தை
தவ-வீர்யம்-அவிஜ்ஞாய	உன்னுடைய-பலத்தை-அறியாமல்	பக்நம்	நாசம்செய்யப்பட்டது.

౧౧౩. దుర్బుద్ధేస్తస్య రాజేంద్ర తవ విప్రియకారిణః। వధమాజ్ఞాపయ క్షిప్రం యథాసౌ విలయం వ్రజేత్॥

௧௧௩. 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌤𑌵 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃।
𑌵𑌧𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍌 𑌵𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍॥

௧௧௩. துர்புத்தேஸ்தஸ்யராஜேந்த்ரதவவிப்ரியகாரிண꞉।
வதமாஜ்ஞாபயக்ஷிப்ரம்யதாஸௌவிலயம்வ்ரஜேத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராஜேந்த்ர	ஓராக்ஷஸராஜா!	க்ஷிப்ரம்-அஸௌ	சீக்கிரம்-இவன்
தவ-விப்ரியகாரிண꞉	உனக்கு-அநிஷ்டத்தைச்செய்த	யதா-விலயம்-வ்ரஜேத்	எப்படி-விநாசத்தை அடைவனோ
துர்புத்தே꞉-தஸ்ய	துஷ்டபுத்தியுடைய-அவ்வாநரனுக்கு	வதம்-ஆஜ்ஞாபய	அப்படி வதத்தை-ஆஜ்ஞாபி.

౧౧౪. తచ్ఛ్రుత్వా రాక్షసేంద్రేణ విసృష్టా భృశదుర్జయాః। రాక్షసాః కింకరా నామ రావణస్య మనోనుగాః॥

௧௧௪. 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑌾𑌃।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋𑌨𑍁𑌗𑌾𑌃॥

௧௧௪. தச்ச்ருத்வாராக்ஷஸேந்த்ரேணவிஸ்ருஷ்டாப்ருஶதுர்ஜயா꞉।
ராக்ஷஸா꞉கிங்கராநாமராவணஸ்யமநோநுகா꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்-ஶ்ருத்வா	அதை-கேட்டு	கிங்கராநாம - ராக்ஷஸா꞉	கிங்கரரென்றுபிரஸித்தியடைந்த அரக்கர்
ராக்ஷஸேந்த்ரேண-ப்ருஶதுர்ஜயா꞉	இராவணனால்-மிககஷ்டத்தால்ஜயிக்கவல்லவரும் [த்தவருமான	விஸ்ருஷ்டா꞉	அனுப்பப்பட்டார்.
ராவணஸ்ய-மநோநுகா꞉	இராவணனுடைய-மனதையநுஸரி		

౧౧౫. తేషామశీతిసాహస్రం శూలముద్గరపాణినామ్। మయా తస్మిన్వనోద్దేశే పరిఘేణ నిషూదితమ్॥

௧௧௫. 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌶𑍀𑌤𑌿𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌮𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑌨𑍋𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌘𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌷𑍂𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௧௧௫. தேஷாமஶீதிஸாஹஸ்ரம்ஶூலமுத்கரபாணிநாம்।
மயாதஸ்மிந்வநோத்தேஶேபரிகேணநிஷூதிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயா-ஶூலமுத்கரபாணிநாம்	என்னால்-ஶூலம்-முத்கரம்இவைகளைக்கையிலுடைய[ஸமூஹமான அ	பரிகேண	ஒழல்தடியால்
		தஸ்மிந்-வநோத்தேஶே	அந்த-வனப்பிரதேசத்தில்
தேஷாம்-அஶீதிஸாஹஸ்ரம்	அவர்களுடைய-எண்ணாயிரம்	நிஷூதிதம்	கொல்லப்பட்டது.

౧౧౬. తేషాం తు హతశేషా యే తే గత్వా లఘువిక్రమాః। నిహతం చ మహత్సైన్యం రావణాయాచచక్షిరే॥

௧௧௬. 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌤𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌯𑍇 𑌤𑍇 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑌘𑍁𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃।
𑌨𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌯𑌾𑌚𑌚𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑍇॥

௧௧௬. தேஷாம்துஹதஶேஷாயேதேகத்வாலகுவிக்ரமா꞉।
நிஹதம்சமஹத்ஸைந்யம்ராவணாயாசசக்ஷிரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேஷாம்-லகுவிக்ரமா꞉	அவருக்குள்- அல்பசக்தியுடையவரு[ம்	ஸைந்யம்-நிஹதம்	ஸைந்யம்-அழியப்பட்டது
ஹதஶேஷா꞉-யே	மரித்துமிக்துமிருக்கிறவர்-எவரோ	ராவணாய	(என்கிறதை)இராவணனையும்பொருட்டு
தே-கத்வா-மஹத்	அவர்-போய்-பெரிய	ஆசசக்ஷிரே	சொன்னார்.

౧౧౭. తతో మే బుద్ధిరుత్పన్నా చైత్యప్రాసాదమాక్రమమ్। తత్రస్థాన్రాక్షసాన్హత్వా శతం స్తంభేన వై పునః॥
లలామభూతో లంకాయాః స వై విధ్వంసితో మయా।

௧௧௭. 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑍍𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍇𑌨 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌨𑌃॥
𑌲𑌲𑌾𑌮𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌯𑌾।

ககஎ. ததோமேபுத்திருத்பன்னாசைத்யப்ராஸாதமாக்ரமம்।
தத்ரஸ்தாந்ராக்ஷஸாந்ஹத்வாஸதம்ஸ்தம்பேநவைபுநः॥
லலாமபூதோலங்காயாஸ்ஸவைவித்வம்ஸிதோமயா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததः-மே-புத்திः	பிறகு-எனக்கு-புத்தியானது	ஶதம்-ராக்ஷஸாந்	அனேகரான-அரக்கரை
உத்பந்நா	(பின்வருமாறு)உண்டாயிற்று	ஸ்தம்பேந-புநः-ஹத்வா-கம்பத்தால்-மறுபடி-கொன்று	
சைத்யப்ராஸாதம்-(பட்டணத்தின் நடுவிலிருக்கு) மித்தையை		லங்காயாः-லலாமபூதः - இலங்கைக்கு-அலங்காரபூதமான	
ஆக்ரமம்	அடைந்தேன்	ஸவை	அந்தசைத்தியப்பிராஸாதம்
மயா-தத்ரஸ்தாந்	(பிறகு)என்னால்-அங்கிருக்கிற	வித்வம்ஸிதः	நாசம் செய்யப்பட்டது.

౧౧౭. తతః ప్రహస్తస్య సుతం జంబుమాలినమాదిశత్ ॥ రాక్షసైర్బహుభిః సార్ధం ఘోరరూపైర్భయానకైః ।

கசஅ. തതഃ പ്രഹസ്തസ്യ സുതം ജംബുമാലിനമാദിശൽ ॥
രാക്ഷസൈർബ്ബഹുഭിഃ സാർദ്ധം ഘോരരൂപൈർഭയാനകൈഃ ।

ககஅ. ததःப்ரஹஸ்தஸ்யஸுதம்ஜம்புமாலிநமாதிஶத்।
ராக்ஷஸைர்பஹுபிஸ்ஸார்தம்கோரரூபைர்பயாநகைः॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததः-ஸः	பிறகு-அவ்விராவணன்	கோரரூபைः-பயாநகைः - குரூரரூபமுடையோரும்-பயங்கர[ராயிருக்கிறவரும்	
ப்ரஹஸ்தஸ்ய-ஸுதம் - பிரஹஸ்தனுடைய-புத்திரனை		பஹுபிः - ராக்ஷஸைஸ்ஸார்த்தம்-அனேகருமான-அரக்கரோ[டுகூட	
ஜம்புமாலிநம்	ஜம்புமாலியை	ஆதிஶத்	ஆஜ்ஞாபித்தான்.

౧౧౮. తమహం బలసంపన్నం రాక్షసం రణకోవిదమ్ ॥ పరిఘేణాతిఘోరేణ సూదయామి సహానుగమ్ ।

ககக. തമഹം ബലസംപന്നം രാക്ഷസം രണകോവിദം ॥
പരിഘേണാതിഘോരേണ സൂദയാമി സഹാനുഗം ।

ககசூ. தமஹம்பலஸம்பந்நம்ராக்ஷஸம்ரணகோவிதம்।
பரிகேணாதிகோரேண ஸூதயாமிஸஹாநுகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-பலஸம்பந்நம்	யான்-பலத்தோடுகூடினவனும்	தம்-ராக்ஷஸம்	அந்த-ராக்ஷஸனை (ஜம்புமாலியை)
ரணகோவிதம்	யுத்தமறிந்தவனும்	அதிகோரேண-பரிகேண-மிக பயங்கரமான-ஒழல்தடியால்	
ஸஹாநுகம்	பரிவாரத்தோடு கூடினவனுமான	ஸூதயாமி	அடித்தேன்.

౧౧౯. తచ్ఛ్రుత్వా రాక్షసేంద్రస్తు మంత్రిపుత్రాన్ మహాబలాన్ ॥ పదాతిబలసంపన్నాన్ ప్రేషయామాస రావణః ।
౧౨౦. పరిఘేణైవ తాన్ సర్వాన్ యమసాదనం ॥

கஉ0. തച്ഛ്രുത്വാ രാക്ഷസേന്ദ്രസ്തു മന്ത്രിപുത്രാന്മഹാബലാൻ ॥

கஉக. പദാതിബലസംപന്നാൻ പ്രേഷയാമാസ രാവണഃ ।
പരിഘേണൈവ താൻ സർവ്വാൻ നയാമി യമസാദനം ॥

கஉ0. தச்ச்ருத்வாராக்ஷஸேந்த்ரஸ்துமந்த்ரிபுத்ராந்மஹாபலாந்॥
கஉக. பதாதிபலஸம்பந்நாந்ப்ரேஷயாமாஸராவணः।
பரிகேணைவதாந்ஸர்வாந்நயாமியமஸாதநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸேந்த்ரः-ராவணः-இராக்ஷஸப்பிரபுவான - இராவண[ன்		மந்திரிபுத்ராந்-ப்ரேஷயாமாஸ-மந்திரிபுத்திரர்களை-அனுப்பின[ன்	
தத்-ஶ்ருத்வா	ஜம்புமாலிவதத்தை-கேட்டு	ஸர்வாந்-தாந்-ஸமஸ்தரான-அம்மந்திரிபுத்திரரை	
மஹாபலாந்	வெகு பலமுடையோரும்	பரிகேணைவ	ஒழல்தடியாலேயே
பதாதிபலஸம்பந்நாந்	காலாள்ஸைன்னியத்தோடு கூடினவருமாக	யமஸாதநம்-நயாமி	யமலோகத்தை (க்குறித்து)-அனுப்பினேன்.

౧౨౧. మంత్రిపుత్రాన్ హతాన్ శ్రుత్వా సమరే లఘువిక్రమాన్ । పంచసేనాగ్రగాన్ శూరాన్ ప్రేషయామాస రావణః ॥
తానహం సహసైన్యాన్ వై సర్వానేవాభ్యసూదయమ్ ।

கஉஉ. മന്ത്രിപുത്രാൻ ഹതാൻ ശ്രുത്വാ സമരേ ലഘുവിക്രമാൻ ।
പഞ്ചസേനാഗ്രഗാൻ ശൂരാൻ പ്രേഷയാമാസ രാവണഃ ॥
താനഹം സഹസൈന്യാൻ വൈ സർവ്വാനേവാഭ്യസൂദയം ।

கஉஉ. மந்த்ரிபுத்ராந்ஹதாந்ஶ்ருத்வாஸமரேலகுவிக்ரமாந்।
பஞ்சஸேநாக்ரகாந்ஶூராந்ப்ரேஷயாமாஸராவணः॥
தாநஹம்ஸஹஸைந்யாந்வைஸர்வாநேவாப்யஸூதயம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராவணஃ-ஸமரே	இராவணன்-போரில்	பஞ்சஸேநாக்ரகாந்	ஐவர்களான ஸேனாநாயகரை
அலகுவிக்ரமாந்-மந்த்ரிபுத்ராந்	மிக பராக்கிரமமுடைய-மந்திரிபுத்திரரை	ப்ரேஷயாமாஸ	அனுப்பினன்
ஹதாந்-ஸ்ருத்வா	அடிக்கப்பட்டவராக-கேட்டு	அஹம்-ஸஹஸைந்யாந்	யான்-ஸேனையோடுகூட
ஶூராந்	பராக்கிரமமுடையவரான	ஸர்வாந்-தாநேவ	ஸமஸ்தரான-அவரையே
		அப்யஸூதயம்	கொன்றேன்.

౧౨౩. తతఃపునర్దశగ్రీవఃపుత్రమక్షంమహాబలమ్॥బహుభీరాక్షసైస్సార్ధంప్రేషయామాసరావణః।

௧௨௩. 𑌤𑌤𑌃𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌕𑍍𑌷𑌂𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍॥
𑌬𑌹𑍁𑌭𑍀𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃।

௧௨௩. ததஃபுநர்தஶக்ரீவஃபுத்ரமக்ஷம்மஹாபலம்||
பஹுபீராக்ஷஸைஸ்ஸார்த்தம்ப்ரேஷயாமாஸராவணஃ|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-தஶக்ரீவஃ-ராவணஃ	பிறகு- பத்துக்கழுத்துடைய-இராவணன்	பஹுபிஃ	அநேகரான
புநஃ-மஹாபலம்	மறுபடி-அதிபலமுடைய	ராக்ஷஸைஸ்ஸார்த்தம்	அரக்கரோடுகூட
அக்ஷம்-புத்ரம்	அக்ஷனென்கிற-புத்திரனை	ப்ரேஷயாமாஸ	அனுப்பினன்.

౧౨౪. తంతుమన్దోదరీపుత్రంకుమారంరణపణ్డితమ్॥సహసాఖంసముత్క్రాన్తంపాదయోశ్చగృహీతవాన్।

౧౨౫. చర్మాసినంశతగుణంభ్రామయిత్వావ్యపేషయమ్॥

௧௨௪. 𑌤𑌂𑌤𑍁𑌮𑌨𑍍𑌦𑍋𑌦𑌰𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂𑌰𑌣𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௧௨௫. 𑌸𑌹𑌸𑌾𑌖𑌂𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑌿𑌨𑌂𑌶𑌤𑌗𑍁𑌣𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌷𑌯𑌮𑍍॥

௧௨௪. தம்துமந்தோதரீபுத்ரம்குமாரம்ரணபண்டிதம்||

௧௨௫. ஸஹஸாகம்ஸமுத்க்ராந்தம்பாதயோஶ்சக்ருஹீதவாந்|
சர்மாஸிகம்ஶதகுணம்ப்ராமயித்வாவ்யபேஷயம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மந்தோதரீபுத்ரம்	மந்தோதரிபுத்திரனும்	ஶதகுணம்	அநேகஸதரியாதிகுணமுடையவனுமான
ரணபண்டிதம்	யுத்தபண்டிதனும்	தம்-குமாரம்ச	அந்த-அக்ஷகுமாரனையும்
ஸஹஸா-கம்-ஸமுத்க்ராந்தம்	சீக்கிரமாய்-ஆகாசத்தை-எகிறிப்போனவனும்	பாதயோஃ-க்ரஹீதவாந்	கால்களில்-பிடித்துகொள்ளப்பட்டவனாய்
சர்மாஸிநம்	தோலுவாளினின்றுஉருவப்பட்டகத்தியுடையவனும்	ப்ராமயித்வா	சுழற்றி
		வ்யபேஷயம்	பிண்டமாய்ப்பிடித்துவிட்டேன்.

౧౨౬. తమక్షమాగతంభగ్నంనిశమ్యసదశాననః।తతఇన్ద్రజితంనామద్వితీయంరావణస్సుతమ్॥
వ్యాదిదేశసుసంక్రుద్ధోబలినంయుద్ధదుర్మదమ్।

௧௨௬. 𑌤𑌮𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌗𑌤𑌂𑌭𑌗𑍍𑌨𑌂𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑌸𑌦𑌶𑌾𑌨𑌨𑌃।
𑌤𑌤𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑌂𑌨𑌾𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍॥
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌶𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌬𑌲𑌿𑌨𑌂𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌮𑍍।

௧௨௬. தமக்ஷமாகதம்பக்நம்நிஶம்யஸதஶாநநஃ|
ததஇந்த்ரஜிதம்நாமத்விதீயம்ராவணஸ்ஸுதம்||
வ்யாதிதேஶஸம்க்ருத்தோபலிநம்யுத்ததுர்மதம்|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-தஶாநநஃ-ஸஃ-ராவணஃ	பிறகு-பத்துக் கழுத்தையுடைய-அந்த இராவணன்	பலிநம்-துர்மதம்	பலமுடையவனும் - போரில்கர்வமுடையவனும்
தம்-அக்ஷம்	அந்த-அக்ஷனை	த்விதீயம்-இந்த்ரஜிதம்நாம	இரண்டாவது புத்திரனுமான-இந்திரஜித்தென்றுபெயருடைய
பக்நம்-ஆகதம்	பக்னத்தையடைந்தவனாகவும், வந்தவனாகவும்	ஸுதம்	புத்திரனை
நிஶம்ய	கேட்டு	வ்யாதிதேஶ	ஆஜ்ஞாபித்தான்.
ஸங்க்ருத்தஃ	கோபித்தவனாக		

౧౨౭. తస్యాప్యహంబలంసర్వంతంచరాక్షసపుఙ్గవమ్॥నష్టౌజసంరణేకృత్వాపరంహర్షముపాగమమ్।

௧௨௭. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑌂𑌬𑌲𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌤𑌂𑌚𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑍍॥
𑌨𑌷𑍍𑌟𑍌𑌜𑌸𑌂𑌰𑌣𑍇𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌂𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌮𑍍।

௧௨௭. தச்சாப்யஹம்பலம்ஸர்வம்தம்சராக்ஷஸபுங்கவம்||
நஷ்டௌஜஸம்ரணேக்ருத்வாபரம்ஹர்ஷமுபாகமம்|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-ஸர்வம்	யான்-ஸமஸ்தமான	கஷ்டெளஜஸம்	நசித்தபராக்கிரமமுடையவனாக
தத்-பலஞ்சாபி	(இந்திரஜித்தினுடைய) அந்த-ஸைந்நியத்தையும் (கொன்று)	க்ருத்வா	செய்து
ராக்ஷஸபுங்கவம்-தம்ச-இராக்ஷஸஸிரேஷ்டனான-அவனையும்		பரம்-ஹர்ஷம்	சிறந்ததான-ஸந்தோஷத்தை
ரணே	யுத்தத்தில்	உபாகமம்	அடைந்தேன்.

౧౨౮. మహతాపి మహాబాహుః ప్రత్యయేన మహాబలః॥ ప్రేషితో రావణేనైష సహ వీరైర్మదోత్కటైః।

௧௨௮. 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃॥
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌹 𑌵𑍀𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌦𑍋𑌤𑍍𑌕𑌟𑍈𑌃।

௧௨௮. மஹதாபிமஹாபாஹு:ப்ரத்யயேநமஹாபல:॥
ப்ரேஷிதோராவணேநைவஸஹவீரைர்மதோத்கடை:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராவணேந	(பின்னும்) இராவணனால்	மஹதா-ப்ரத்யயேந	வெகுவான-நம்பகத்தால்
மஹாபாஹு:-மஹாபல:-	பெருபுஜமுடையவனும்-வெகுபல	மதோத்கடை:-வீரைஸ்ஸஹ-மதத்தாலதிகரான-வீரரோடு	
ஸ:-ஏவ	அந்த-இந்திரஜித்தே [முடையவனுமான	ப்ரேஷித:	அனுப்பப்பட்டான்.

౧౨౯. సోఽవిషహ్యం హి మాం బుద్ధ్వా స్వబలం చావమర్దితమ్॥ బ్రాహ్మేణాస్త్రేణ స తు మాం ప్రాబధ్నాచ్చాతివేగితః।

௧௨௯. 𑌸𑍋𑌽𑌵𑌿𑌷𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌵𑌮𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍॥
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌤𑌿𑌵𑍇𑌗𑌿𑌤𑌃।

௧௨௯. ஸோவிஷஹ்யம்ஹிமாம்புத்வாஸ்வபலம்சாவமர்திதம்॥
ப்ராஹ்மேணாஸ்த்ரேணஸதுமாம்ப்ராபத்நாச்சாதிவேகித:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-மாம்	அவ்விந்திரஜித்து-என்னை	புத்வா	அறிந்து
அவிஷஹ்யம்	நசிக்க அசக்கியனாகவும்	அதிவேகித:	மிகவேகமுடையவனாக
ஸ்வபலம்	தன்பலத்தை	ப்ராஹ்மேண-அஸ்த்ரேண-ப்ரும்ஹஸம்பந்தமான-அஸ்த்ரத்தால்	
அவமர்த்திதம்ச	நசித்ததாகவும்	ப்ராபத்நாத்	கட்டினன்.

౧౩౦. రజ్జుభిశ్చాభిబధ్నంతి తతో మాం తత్ర రాక్షసాః॥ రావణస్య సమీపం చ గృహీత్వా మాముపానయన్।

௧௩௦. 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌭𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃॥
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍀𑌪𑌂 𑌚 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍।

௧௩௦. ரஜ்ஜுபிஸ்சாபிபத்நந்திததோமாம்தத்ரராக்ஷஸா:॥
ராவணஸ்யஸமீபஞ்சக்ருஹீத்வாமாமுபாநயந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-தத்ர-ராக்ஷஸா:	பிறகு-அங்கு-அரக்கர்	ராவணஸ்ய-ஸமீபஞ்ச-இராவணனுடைய-ஸமீபத்தையும்	
ரஜ்ஜுபி:-மாம்	கயிறுகளால்-என்னை	மாம்-க்ருஹீத்வா	என்னை-பிடித்துக்கொண்டு
அபிபத்நந்தி	கட்டினர்	உபாநயந்	அடைவிப்பித்தனர்.

౧౩౧. దృష్ట్వా సంభాషితశ్చాహం రావణేన దురాత్మనా॥ పృష్టశ్చ లంకాగమనం రాక్షసానాం చ తం వధమ్।

௧௩௧. 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌚 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌂 𑌵𑌧𑌮𑍍।

௧௩௧. த்ருஷ்ட்வாஸம்பாஷிதஸ்சாஹம்ராவணேநதுராத்மநா॥
ப்ருஷ்டஸ்சலங்காகமநம்ராக்ஷஸாநாம்சதம்வதம்।

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
துராத்மநா-ராவணேந-துஷ்டபுத்தியுடைய-இராவணனால்		தம்-ராக்ஷஸாநாம்	அந்த-அரக்கருடைய
அஹம்-த்ருஷ்ட்வா	யான்-பார்த்து	வதம்ச	வதத்தையும்
ஸம்பாஷிதஸ்ச	வார்த்தைசொல்லப்பட்டவனும்	ப்ருஷ்டம்	கேட்கப்பட்டவனுமாக(ஆனேன்.)
லங்காகமநம்	இலங்கைக்குவந்ததும்		

౧౩౨. తత్సర్వం చ మయా తత్ర సీతార్థమితి జల్పితమ్॥

௧௩௨. 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௧௩௨. தத்ஸர்வம்சமயாதத்ரஸீதார்த்தமிதிஜல்பிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர-மயா	அங்கு-என்னால்	ஸீதார்த்தமிதி	ஸீதாநிமித்தமென்று
தத்-ஸர்வம்ச	அந்த-ஸமஸ்தமும் (செய்யப்பட்டது)	ஜல்பிதம்	சொல்லப்பட்டது.

౧౩. అస్యాహం దర్శనాకాంక్షీ ప్రాప్తస్త్వద్భవనం విభో। మారుతస్యౌరసః పుత్రో వానరో హనుమానహమ్॥

௧௩. [illegible]

௧௩. அஸ்யாஹம்தர்ஶநாகாங்க்ஷீப்ராப்தஸ்த்வத்பவநம்விபோ।
மாருதஸ்யௌரஸஃபுத்ரோவாநரோஹநுமாநஹம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவிபோ-அஹம்	ஓராக்ஷஸராஜ-யான்	மாருதஸ்ய-ஔரஸஃ	வாயுவினுடைய-வயிற்றிலுண்டான
அஸ்யாஃ-தர்ஶநாகாங்க்ஷீ-இவருடைய-	பார்வையைக்கோரினவனாக	புத்ரஃ	புத்திரனான
த்வத்பவநம்-ப்ராப்தஃ -	உன்வீட்டை-அடைந்தேன்	ஹநுமாந்	ஹநுமானென்கிற
		வாநரஃ	வானரன்.

౧౪. రామదూతం చ మాం విద్ధి సుగ్రీవసచివం కపిమ్। సోఽహం దూత్యేన రామస్య త్వత్సకాశమిహాగతః॥

௧௪. [illegible]

௧௪. ராமதூதம்சமாம்வித்திஸுக்ரீவஸசிவம்கபிம்।
ஸோஹம்தூத்யேநராமஸ்யத்வத்ஸகாஶமிஹாகதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாம்-ராமதூதம்ச	என்னை-ராமதூதனாகவும்	ராமஸ்ய-தூத்யேந	ஸ்ரீராகவனுடைய-தூதக்கிருத்தியத்தால்
ஸுக்ரீவஸசிவம்	ஸுக்ரீவனுக்குநான்மந்திரியாகவும்	த்வத்ஸகாஶம்	உன்ஸமீபத்திற்கு
கபிம்-வித்தி	வானரனாகவும்-அறி	இஹ-ஆகதஃ	இங்கு-வந்தேன்.
ஸோஹம்	அப்படிப்பட்ட		

౧౫. సుగ్రీవశ్చ మహాతేజాః స త్వాం కుశలమబ్రవీత్। ధర్మార్థకామసహితం హితం పథ్యమువాచ హ॥

௧௫. [illegible]

௧௫. ஸுக்ரீவஶ்சமஹாதேஜாஸ்ஸத்வாம்குஶலமப்ரவீத்।
தர்மார்த்தகாமஸஹிதம்ஹிதம்பத்யமுவாசஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாதேஜாஃ-ஸஃ - ஸுக்ரீவஶ்ச -	மிகதேஜஸ்ஸுடைய-அந்த ஸுக்கிரீவனும்	பத்யம்	நன்மையளிக்கத்தக்கதும்
த்வாம்-குஶலம்-அப்ரவீத்-	உன்னை-க்ஷேமத்தை-கேட்டார்	ஹிதம்	அநுகூலமுமான (வார்த்தையை)
தர்மார்த்தகாமஸஹிதம்-	தர்மார்த்தகாமத்தோடேகூடினதும்	உவாச	சொன்னார்.

౧౬. వసతో ఋశ్యమూకే మే పర్వతే విపులద్రుమే। రాఘవో రణవిక్రాంతో మిత్రత్వం సముపాగతః॥

௧௬. [illegible]

௧௬. வஸதோருஶ்யமூகேமேபர்வதேவிபுலத்ருமே।
ராகவோரணவிக்ராந்தோமித்ரத்வம்ஸமுபாகதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விபுலத்ருமே-ருஶ்யமூகே-	அநிவிருக்ஷங்களையுடைய-ருஶ்யமூகமென்கிற	ரணவிக்ராந்தஃ	யுத்தபராக்கிரமமுடைய
பர்வதே	மலையில்	ஸஃ-ராகவஃ	அந்த-ஸ்ரீராகவன்
வஸதஃ-மே	வஸிக்கிற-என்னால்	மித்ரத்வம்	(ஸுக்ரீவனோடு) ஸ்நேகத்தை
		உபாகதஃ	அடைந்தார்.

౧౭. తేన మే కథితం రాజ్ఞా భార్యా మే రక్షసా హృతా। తత్ర సాహాయ్యమస్మాకం కార్యం సర్వాత్మనా త్వయా॥

௧௭. [illegible]

௧௭. தேநமேகதிதம்ராஜ்ஞாபார்யாமேரக்ஷஸாஹ்ருதா।
தத்ரஸாஹாய்யமஸ்மாகம்கார்யம்ஸர்வாத்மநாத்வயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேந-ராஜ்ஞா	அந்த-ராஜாவால்	தத்ர-அஸ்மாகம்	அவ்விஷயத்தில்-எங்களுக்கு
மே-பார்யா-ரக்ஷஸா	என்னுடைய-பத்தினி-அரக்கனால்	த்வயா-ஸாஹாய்யம்	உன்னால்-ஸஹாயத்தை
ஹ்ருதா	கொண்டுபோகப்பட்டாள்	ஸர்வாத்மநா-கார்யம்	ஸர்வப்பிரகாரத்தாலும்-செய்யத்தக்கது.

౧౮. మయా చ కథితం తస్మై వాలినశ్చ వధం ప్రతి। తత్ర సాహాయ్యహేతోర్మే సమయం కర్తుమర్హసి॥

௧௩௮. 𑌮𑌯𑌾 𑌚 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌹𑌾𑌯𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌸𑌮𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥

௧௩௮. மயாசகதிதம்தஸ்மைவாலிநஶ்சவதம்ப்ரதி।
தத்ரஸாஹாய்யஹேதோர்மேஸமயம்கர்துமர்ஹஸி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர-மே	(ஸீதாந்வேஷணவிஷயமாக) எனக்கு	அர்ஹஸி	யோக்கியனாகிறாய் (ஆகில்)
ஸாஹாய்யஹேதோ:	ஸஹாயநிமித்தத்திற்கு	த்வமபி-தஸ்மை	நீரும்-ஸுக்கிரீவனையும்பொருட்டு
ஸமயம்	சபதம்	வாலிந:வதம்ப்ரதிச-வாலிவதத்தையும் செய்வதற்கு (யோக்கி	
கர்தும்	செய்வதற்கு	மயா-கதிதம்-(என்னால்) சொல்லப்பட்டது.[யராகிறீர் என்று)	

౧౩౯. వాలినా హృతరాజ్యేన సుగ్రీవేణ మహాప్రభుః । చక్రేఽగ్నిసాక్షికం సఖ్యం రాఘవః సహలక్ష్మణః ॥

௧௩௯. 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾 𑌹𑍃𑌤𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 𑌸𑌹𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥

௧௩௯. வாலிநாஹ்ருதராஜ்யேநஸுக்ரீவேணமஹாப்ரபு:।
சக்ரேக்நிஸாக்ஷிகம்ஸக்யம்ராகவஸ்ஸஹலக்ஷ்மண:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாப்ரபு:-ஸ:-ராகவ:-ராஜாதிராஜனான-அந்த-ஸ்ரீராகவன்		ஸுக்ரீவேண	ஸுக்ரீவனோடு
ஸஹலக்ஷ்மண:	இலக்ஷ்மணனோடுகூடினவராய்	அக்நிஸாக்ஷிகம்	அக்கினிஸாக்ஷிகமான
வாலிநா-ஹ்ருதராஜ்யேந-வாலியால்-ஹரிக்கப்பட்ட ராஜ்ஜியத்தையுடைய		ஸக்யம்	ஸிநேகிதத்தை
		சக்ரே	செய்தார்.

౧౪౦. తేన వాలినముత్పాట్య శరేణైకేన సంయుగే । వానరాణాం మహారాజః కృతః స ప్లవతాం ప్రభుః ॥

௧௪௦. 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍇𑌣𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍇 ।
𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥

௧௪௦. தேநவாலிநமுத்பாட்யஶரேணைகேநஸம்யுகே।
வாநராணாம்மஹாராஜ:க்ருதஸ்ஸப்லவதாம்ப்ரபு:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேந-ஸம்யுகே	அந்தராமனால்-யுத்தத்தில்	ஸ:	அந்தஸுக்கிரீவன்
ஏகேந-ஶரேண	ஒன்றான-பாணத்தால்	வாநராணாம்-மஹாராஜ:-வானரருக்கு-நாயகனாக	
வாலிநம்-உத்பாட்ய	வாலியை-பிளந்து	க்ருத:	செய்யப்பட்டார்.
ப்லவதாம்-ப்ரபு:	வானரருக்கு-பிரபுவான		

౧౪౧. తస్య సాహాయ్యమస్మాభిః కార్యం సర్వాత్మనా త్విహ । తేన ప్రస్థాపితస్తుభ్యం సమీపమిహ ధర్మతః ॥

௧௪௧. 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌹𑌾𑌯𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 ।
𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌪𑌮𑌿𑌹 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑌃 ॥

௧௪௧. தஸ்யஸாஹாய்யமஸ்மாபி:கார்யம்ஸர்வாத்மநாத்விஹ।
தேநப்ரஸ்தாபிதஸ்துப்யம்ஸமீபமிஹதர்மத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஸ்ய	அப்படிப்பட்டஸ்ரீராகவனுக்கு	தஸ்மாத்-தேந	ஆகையால்-அந்தஸுக்கிரீவனால்
அஸ்மாபி:-இஹ	எங்களால்-இங்கு	தர்மத:-இஹ	நியாயமாக-இவ்விடத்திற்கு
ஸாஹாய்யம்	ஸகாயமானது	துப்யம்-ஸமீபம்	உன்னுடைய-ஸமீபத்திற்கு
ஸர்வாத்மநா-கார்யம் - ஸர்வபிரகாரத்தால்-செய்யத்தக்கது		ப்ரஸ்தாபித:	(தூதனாக) அனுப்பப்பட்டேன்.

౧౪౨. క్షిప్రమానీయతాం సీతా దీయతాం రాఘవాయ చ । యావన్న హరయో వీరా విధమంతి బలం తవ ॥

௧௪௨. 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌯 𑌚 ।
𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌹𑌰𑌯𑍋 𑌵𑍀𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌲𑌂 𑌤𑌵 ॥

௧௪௨. க்ஷிப்ரமாநீயதாம்ஸீதாதீயதாம்ராகவாயச।
யாவந்நஹரயோவீராவிதமந்திபலம்தவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதா-க்ஷிப்ரம்-ஆநீயதாம்-ஸீதை- சீக்கிரம்-கொண்டுவரப்பட		தவ	உன்னுடைய
	ட்டும் [ப்படட்டும் (இல்லாவிடில்)	பலம்	ஸேனையை
ராகவாய-தீயதாம்	ஸ்ரீராகவனையும்பொருட்டு-கொடுக்க	யாவத்விதமந்தி	அழித்துவிடக்கடவர்.
வீரா:-ஹரய:	சூரரான-வானரர்		

౧౪౩. వానరాణాం ప్రభావో హి న కేన విదితః పురా । దేవతానాం సకాశం చ యే గచ్ఛంతి నిమంత్రితాః ॥

௧௪௩. 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍋𑌹𑌿𑌨𑌕𑍇𑌨𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌾।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑌕𑌾𑌶𑌂𑌚𑌯𑍇𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃॥

௧௪௩. வாநராணாம்ப்ரபாவோஹிநகேநவிதித꞉புரா।
தேவதாநாம்ஸகாஶம்சயேகச்சந்திநிமந்த்ரிதா꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏஹி-புரா	எவ்வாநரரோவென்றால்-முன்பு	கச்சந்தி	போயினரோ
நிமந்த்ரிதா꞉	அழைக்கப்பட்டவராக	தேஷாம்-வாநராணாம்	அப்படிப்பட்ட-வாநரருடைய
தேவதாநாம்-ஸகாஶம்	தேவருடைய-ஸமீபத்தை(குறித்து)	ப்ரபாவ꞉-கேந-நவிதித꞉	மகிமை-எவனால்-அறியப்படவில்லை

౧౪౪. ఇతివానరరాజస్త్వామాహేత్యభిహితోమయా।మామైక్షతతతఃక్రుద్ధశ్చక్షుషాప్రదహన్నివ॥

௧௪௪. 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌾𑌨𑌰𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌾𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌮𑌯𑌾।
𑌮𑌾𑌮𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤𑌤𑌤𑌃𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌹𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵॥

௧௪௪. இதிவாநரராஜஸ்த்வாமாஹேத்யபிஹிதோமயா।
மாமைக்ஷததத꞉க்ருத்தஸ்சக்ஷுஷாப்ரதஹந்நிவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இதி-வாநரராஜ꞉	இப்படி-ஸுக்ரீவன்	தத꞉-க்ருத்த꞉	பிறகு-(அவ்விராவணன்)கோபித்தவனாக
த்வாம்-ஆஹ	உனக்கு-சொன்னான்	சக்ஷுஷா-ப்ரதஹந்நிவ	கண்களால்-கொளுத்துபவன்போல்
இதி-மயா-அபிஹித꞉	என்று-என்னால்-சொல்லப்பட்டது	மாம்-ஐக்ஷத	என்னை-பார்த்தான்.

౧౪౫. తేనవధ్యోహమాజ్ఞప్తోరక్షసారౌద్రకర్మణా।మత్ప్రభావమవిజ్ఞాయరావణేనదురాత్మనా॥

௧௪௫. 𑌤𑍇𑌨𑌵𑌧𑍍𑌯𑍋𑌹𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑍋𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾।
𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾॥

௧௪௫. தேநவத்யோஹமாஜ்ஞப்தோரக்ஷஸாரௌத்ரகர்மணா।
மத்ப்ரபாவமவிஜ்ஞாயராவணேநதுராத்மநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ரௌத்ரகர்மணா-துராத்மநா	கடுந்தொழிலுடையவனும்-துஷ்டபுத்தியுடையவனுமான	அஹம்-வத்ய꞉	யான்-கொல்லத்தகுந்தவன்
தேந-ராவணேந	அந்தராவணனென்கிற	இதி-மத்ப்ரபாவம்	என்று-என் மகிமையை
ரக்ஷஸா	அரக்கனால்	அவிஜ்ஞாய	அறியாமல்
		ஆஜ்ஞப்த꞉	ஆஜ்ஞாபிக்கப்பட்டவனாக(ஆனேன்.)

౧౪౬. తతోవిభీషణోనామతస్యభ్రాతామహామతిః।తేనరాక్షసరాజోఽసౌయాచితోమమకారణాత్॥

౧౪౭. నైవంరాక్షసశార్దూలత్యజ్యతామేషనిశ్చయః।రాజశాస్త్రవ్యపేతోహిమార్గఃసంసేవ్యతేత్వయా॥

౧౪౮. దూతవధ్యానదృష్టాహిరాజశాస్త్రేషురాక్షస।దూతేనవేదితవ్యంచయథార్థంహితవాదినా॥

౧౪౯. సుమహత్యపరాధేఽపిదూతస్యాతులవిక్రమ।విరూపకరణందృష్టంనవధోఽస్తీతిశాస్త్రతః॥

௧௪௬. 𑌤𑌤𑍋𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑍋𑌨𑌾𑌮𑌤𑌸𑍍𑌯𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑌿𑌃।
𑌤𑍇𑌨𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌰𑌾𑌜𑍋𑌽𑌸𑍌𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍋𑌮𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍॥

௧௪௭. 𑌨𑍈𑌵𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍇𑌷𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃।
𑌰𑌾𑌜𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌤𑍋𑌹𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌃𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾॥

௧௪௮. 𑌦𑍂𑌤𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑌿𑌰𑌾𑌜𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸।
𑌦𑍂𑌤𑍇𑌨𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌚𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂𑌹𑌿𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾॥

௧௪௯. 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌧𑍇𑌽𑌪𑌿𑌦𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌲𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮।
𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌕𑌰𑌣𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂𑌨𑌵𑌧𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃॥

௧௪௬. ததோவிபீஷணோநாமதஸ்யப்ராதாமஹாமதி꞉।
தேநராக்ஷஸராஜோஸௌயாசிதோமமகாரணாத்॥

௧௪௭. நைவம்ராக்ஷஸஶார்தூலத்யஜ்யதாமேஷநிஶ்சய꞉।
ராஜஶாஸ்த்ரவ்யபேதோஹிமார்கஸ்ஸம்ஸேவ்யதேத்வயா॥

௧௪௮. தூதவத்யாநத்ருஷ்டாஹிராஜஶாஸ்த்ரேஷுராக்ஷஸ।
தூதேநவேதிதவ்யம்சயதார்தம்ஹிதவாதிநா॥

௧௪௯. ஸுமஹத்யபராதேபிதூதஸ்யாதுலவிக்ரம।
விரூபகரணம்த்ருஷ்டம்நவதோஸ்தீதிஶாஸ்த்ரத꞉॥

பதம்.	உரை.
தத:	பின்பு [பவர்
மஹாமதி:-விபீஷணோநாம	மிகபுத்தியுடைய-விபீஷணனென்
தஸ்ய-ப்ராதா	அந்தஇராவணனுக்கு-உடன்பிறந்தவர்
தேந-அஸௌ-ராக்ஷஸராஜ:	அவரால்-இந்த-இராவணன்
மம-காரணாத்	என்னுடைய-காரணத்தால்
ராக்ஷஸஶார்தூல	ஓராக்ஷஸசிரேஷ்ட!
ஏவம்-ந	இப்படி-வேண்டாம்
ஏஷ:-நிஶ்சய:	இப்படிப்பட்ட-நிச்சயமானது
த்யஜ்யதாம்	(உன்னால்) விடப்படட்டும்
த்வயா-ராஜஶாஸ்த்ரவ்யபேத:	உன்னால்-ராஜதர்மசாஸ்திரத்தினின்றொழிந்த
மார்க:	மார்க்கம்
ஸம்ஸேவ்யதே	அடையப்படுகிறது

பதம்.	உரை.
ஹேராக்ஷஸ	ஓராவண!
ராஜஶாஸ்த்ரேஷு	ராஜநீதிசாஸ்திரங்களில்
தூதவத்யா-நத்ருஷ்டா	தூதவதம் - காணப்படவில்லையன்றோ
ஹிதவாதிநா-தூதேந	ஹிதமுரைக்கிற-தூதனால்
யதார்த்தம்-வேதிதவ்யம்	உண்மை-அறியத்தக்கது
அதுலவிக்ரம	ஈடற்றபராக்கிரமமுடையவனே
ஸுமஹதி-அபராதே	வெகுவான -அபராதம்உண்டானவிலும்
தூதஸ்ய-விரூபகரணம்	தூதனுக்கு-விகாரரூபம்செய்வது
ஶாஸ்த்ரத:-த்ருஷ்டம்	ஶாஸ்திரத்தினின்றும் - காணப்படுகிறது
வத:-நாஸ்தி	வதம்-காணப்படவில்லை
இதி-யாசித:	என்று-பிரார்த்தித்தார்.

౧౫౦. విభీషణేనైవముక్తో రావణస్సందిదేశ తాన్ । రాక్షసానేతదేవాస్య లాంగూలం దహ్యతామితి॥

௧௫௦. 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌸𑌂𑌦𑌿𑌦𑍇𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍!
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑍇𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌂𑌦𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥

௧௫௦. விபீஷணேநைவமுக்தோராவணஸ்ஸந்திதேஶதாந்|
ராக்ஷஸாநேததேவாஸ்யலாங்கூலம்தஹ்யதாமிதி||

பதம்.	உரை.
ராவண:	இராவணன் [டவனாக
விபீஷணேந-ஏவம்-உக்த:	விபீஷணனால்இப்படி-சொல்லப்ப
அஸ்ய-ஏதத்	இந்தஹநுமானுடைய-இந்த

பதம்.	உரை.
லாங்கூலமேவ-தஹ்யதாம்	வாலே-கொளுத்தப்படட்டும்
இதி-தாந்-ராக்ஷஸாந்	என்று-அந்த-அரக்கரை
ஸந்திதேஶ	ஆஜ்ஞாபித்தான்.

౧౫౧. తతస్తస్యవచశ్శ్రుత్వా మమపుచ్ఛం సమంతతః। వేష్టితం శణవల్కైశ్చ జీర్ణైః కార్పాసజైః పటైః॥

௧௫௧. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑌚𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌮𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃।
𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂𑌶𑌣𑌵𑌲𑍍𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑍈𑌃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌾𑌸𑌜𑍈𑌃𑌪𑌟𑍈𑌃॥

௧௫௧. ததஸ்தஸ்யவசஶ்ஶ்ருத்வாமமபுச்சம்ஸமந்தத:|
வேஷ்டிதம்ஶணவல்கைஶ்சஜீர்ணை:கார்பாஸஜை:படை:||

பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு (அவ்வரக்கர்)
தஸ்ய-வச:-ஶ்ருத்வா	அவனுடைய-வார்த்தையை-கேட்டு
கார்பாஸஜை:-படை:	பருத்தியினின்றுண்டான - வஸ்திரத்தாலும்

பதம்.	உரை.
ஶணவல்கைஶ்ச	சணப்பக்கயிறுகளாலும்
மம-புச்சம்	என்னுடைய-வால்
ஸமந்தத:	எங்கும்
வேஷ்டிதம்	சுற்றப்பட்டது.

౧౫౨. రాక్షసాస్సిద్ధసన్నాహాస్తతస్తే చండవిక్రమాః। తదా దహ్యంత మే పుచ్ఛం నిఘ్నంతః కాష్ఠముష్టిభిః॥
బద్ధస్య బహుభిః పాశైర్యంత్రితస్య చ రాక్షసైః।

௧௫௨ 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌚𑌣𑍍𑌡𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃।
𑌤𑌦𑌾𑌦𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃॥
𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌃𑌪𑌾𑌶𑍈𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌚𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌃।

௧௫௨. ராக்ஷஸாஸ்ஸித்தஸந்நாஹாஸ்ததஸ்தேசண்டவிக்ரமா:|
ததாதஹ்யந்தமேபுச்சம்நிக்நந்த:காஷ்டமுஷ்டிபி:||
பத்தஸ்யபஹுபி:பாஶைர்யந்த்ரிதஸ்யசராக்ஷஸை:|

பதம்.	உரை.
தத:-சண்டவிக்ரமா:	பிறகு-தீக்ஷ்ணமான பராக்கிரமமுடை [ய
தே-ராக்ஷஸா:	அந்த-அரக்கர்
ஸித்தஸந்நாஹா:	நெருங்கின பிரயத்தினமுடையவரா [ய்
காஷ்டமுஷ்டிபி:	கொம்புகளாலும் முஷ்டிகளாலும்
நிக்நந்த:	அடியாநின்றுகொண்டு

பதம்.	உரை
ராக்ஷஸை:-யந்த்ரிதஸ்ய	அரக்கரால்-சுற்றப்பட்ட
பஹுபி:-பாஶை:	அனேகங்களான-பாசங்களால்
பத்தஸ்ய	கட்டப்பட்ட
மே-புச்சம்	என்னுடைய-வால்
ததா-அதஹ்யந்த	அப்பொழுது-கொளுத்தப்பட்டது.

౧౫౩. తతస్తే రాక్షసాశ్శూరా బద్ధం మామగ్నిసంవృతం అఘోషయన్రాజమార్గే నగరద్వారమాగతాః॥

௧௫௩. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌶𑍍𑌶𑍂𑌰𑌾𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂𑌮𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍॥
𑌅𑌘𑍋𑌷𑌯𑌨𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌨𑌗𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃।

௧௫௩. ததஸ்தே ராக்ஷஸாஸ்ஸூரா பத்தம்மாமக்நிஸம்வ்ருதம்।
அகோஷயந்ராஜமார்கேநகரத்வாரமாகதா:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-ஸூரா:	பிறகு-வீரரான	அக்நிஸம்வ்ருதம்-மாம்-	அக்கினியால் சுற்றப்பட்டவனுமான-என்னை (பிடித்துக்கொண்
தே-ராக்ஷஸா:	அந்த-அரக்கர்	ராஜமார்கே	இராஜவீதியில்
நகரத்வாரம்	பட்டணத்தின் வாசலை	ஆகோஷயந்	இரைந்தனர்.
ஆகதா:	அடைந்தவராக		
பத்தம்	கட்டப்பட்டவனும்		

౧౫౪. తతోఽహం సుమహద్రూపం సంక్షిప్య పునరాత్మనః॥ విమోచయిత్వా తం బంధం ప్రకృతిస్థః స్థితః పునః।
ఆయసం పరిఘం గృహ్య తాని రక్షాంస్యసూదయమ్॥

௧௫௪. ததோஹம் ஸுமஹத்ரூபம் ஸம்க்ஷிப்ய புநராத்மந:॥
விமோசயித்வா தம் பந்தம் ப்ரக்ருதிஸ்த: ஸ்தித: புந:।
ஆயஸம் பரிகம் க்ருஹ்ய தாநி ரக்ஷாம்ஸ்யஸூதயம்॥

௧௫௪. ததோஹம்ஸுமஹத்ரூபம்ஸம்க்ஷிப்யபுநராத்மந:॥
விமோசயித்வாதம்பந்தம்ப்ரக்ருதிஸ்தஸ்ஸ்தித:புந:।
ஆயஸம்பரிகம்க்ருஹ்யதாநிரக்ஷாம்ஸ்யஸூதயம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-அஹம்	பின்பு-யான்	ப்ரக்ருதிஸ்த:	ஸ்வபாவத்திலிருந்தவனாக
ஸுமஹத்-ரூபம்	மிகப்பெரிதான-ஆகாரத்தை	புந:	மறுபடி
ஸம்க்ஷிப்ய	அடக்கி	ஆயஸம்-பரிகம்	இரும்புமயமாக்கினமான-ஒழல்தடியை
புந:-ஆத்மந:	மறுபடி-என்னுடைய	க்ருஹ்ய	எடுத்துக்கொண்டு
தம்-பந்தநம்	அந்த-கட்டை	தாநி-ரக்ஷாம்ஸி	அந்த-அரக்கரை
விமோசயித்வா	விடுவித்துக்கொண்டு	அஸூதயம்	கொன்றேன்.

౧౫౫. తతస్తన్నగరద్వారం వేగేనాప్లుతవానహమ్।

௧௫௫. ததஸ்தந்நகரத்வாரம் வேகேநாப்லுதவாநஹம்।

௧௫௫. ததஸ்தந்நகரத்வாரம்வேகேநாப்லுதவாநஹம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-அஹம்	பிறகு-யான்	தத்-நகரத்வாரம்	அந்த-புரத்வாரத்தை
வேகேந	வேகத்தோடு	ப்லுதவாந்	தாண்டினேன்.

౧౫౬. పుచ్ఛేన చ ప్రదీప్తేన తాం పురీం సాట్టగోపురామ్॥ దహన్నహమసంభ్రాంతో యుగాంతాగ్నిరివ ప్రజాః।

௧௫௬. புச்சேந ச ப்ரதீப்தேந தாம் புரீம் ஸாட்டகோபுராம்॥
தஹாம்யஹமஸம்ப்ராந்தோ யுகாந்தாக்நிரிவ ப்ரஜா:।

௧௫௬. புச்சேநசப்ரதிப்தேநதாம்புரீம்ஸாட்டகோபுராம்॥
தஹாம்யஹமஸம்ப்ராந்தோயுகாந்தாக்நிரிவப்ரஜா:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-அஸம்ப்ராந்த:	யான்-பரபரப்பற்றவனாக (போல்	தாம்-புரீம்	அந்த-பட்டணத்தை
யுகாந்தாக்நி:-ப்ரஜா இவ	ப்ரளயகாலாக்கினி - ஜனங்களைப்	ப்ரதீப்தேந-புச்சேந	மிகஎரிக்கின்றுகொண்டிருக்கிற-வாலால்
ஸாட்டகோபுராம்	கோட்டை-கோபுரத்தோடுகூடின	தஹாமி	கொளுத்தினேன்.

౧౫౭. వినష్టా జానకీ వ్యక్తం న హ్యదగ్ధః ప్రదృశ్యతే॥ లంకాయాం కశ్చిదుద్దేశః సర్వా భస్మీకృతా పురీ।

౧౫౮. దహతా చ మయా లంకాం దగ్ధా సీతా న సంశయః॥ రామస్య హి మహత్కార్యం మయేదం వితథీకృతమ్।

౧౫౯. ఇతి శోకసమావిష్టశ్చింతామహముపాగతః॥

௧௫௯. விநஷ்டா ஜாநகீ வ்யக்தம் ந ஹ்யதக்த: ப்ரத்ருச்யதே॥

௧௬௦. லங்காயாம் கச்சிதுத்தேச: ஸர்வா பஸ்மீக்ருதா புரீ।
தஹதா ச மயா லங்காம் தக்தா ஸீதா ந ஸம்சய:॥

௧௬௧. ராமஸ்ய ஹி மஹத்கார்யம் மயேதம் விததீக்ருதம்।
இதி சோகஸமாவிஷ்டச்சிந்தாமஹமுபாகத:॥

௧௫௯. விநஷ்டாஜாநகீவ்யக்தம்நஹ்யதக்த:ப்ரத்ருஸ்யதே॥

௧௬௦. லங்காயாம்கச்சிதுத்தேசஸ்ஸர்வாபஸ்மீக்ருதாபுரீ।
தஹதாசமயாலங்காம்தக்தாஸீதாநஸம்சய:॥

கருஅ. ராமஸ்யஹிமஹத்கார்யம்மயேதம்விததீக்ருதம்।
இதிஶோகஸமாவிஷ்டஶ்சிந்தாமஹமுபாகத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜாநகீ	பிராட்டி	ஸீதா-தக்தா	பிராட்டி-கொளுத்தப்பட்டாள்
வ்யக்தம்-நஷ்டா	நிச்சயமாய்-நாசமடைந்தாள்	நஸம்ஶய:	ஸந்தேஹமில்லை
லங்காயாம்-அதக்த:	இலங்கையில்-கொளுத்தாத	மயா-ராமஸ்ய	என்னால்-ஸ்ரீராகவனுடைய
கஶ்சித்-உத்தேஶ:	ஒரு-பிரதேசமும்	மஹத்-இதம்-கார்யம்	பெரியதான-இந்த-காரியம்
நத்ருஶ்யதேஹி	காணப்படவில்லையன்றோ	விததீக்ருதம்	வியர்த்தமாகச்செய்யப்பட்டது
ஸர்வா-புரீ	ஸமஸ்தமான-பட்டணம்	இதி-அஹம்	என்று-யான்
பஸ்மீக்ருதா	சாம்பலாகச்செய்யப்பட்டது	ஶோகஸமாவிஷ்ட:	துக்கத்தோடுகூடினவனாக
லங்காம்-தஹதா-மயா = இலங்கையை-கொளுத்தின-என்னால்		சிந்தாம்-உபாகத:	எண்ணத்தை-அடைந்தேன்.

౧౫౯. అథాహం వాచమశ్రౌషం చారణానాం శుభాక్షరామ్। జానకీ న చ దగ్ధేతి విస్మయోదంతభాషిణామ్॥

கருகூ. [illegible]

கருகூ. அதாஹம்வாசமஶ்ரௌஷம்சாரணாநாம்ஶுபாக்ஷராம்।
ஜாநகீநசதக்தேதிவிஸ்மயோதந்தபாஷிணாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-அஹம்	பிறகு-யான்	சாரணாநாம்	சாரணர்களுடைய
ஜாநகீ-நச-தக்தா	பிராட்டி-கொளுத்தப்படவில்லை	ஶுபாக்ஷராம்	மங்களகரமானஅக்ஷரத்தையுடைய
இதி-விஸ்மயோதந்தபாஷிணாம்-என்று-ஆச்சரியமானவிருத்தாந்தத்தைச்சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற		வாசம்	வார்த்தையை
		அஶ்ரௌஷம்	கேட்டேன்.

౧౬౦. తతో మే బుద్ధిరుత్పన్నా శ్రుత్వా తామద్భుతాం గిరమ్। అదగ్ధా జానకీత్యేవం నిమిత్తైశ్చోపలక్షితా॥

கசு0. [illegible]

கசு0. ததோமேபுத்திருத்பந்நாஶ்ருத்வாதாமத்புதாம்கிரம்।
அதக்தாஜாநகீத்யேவம்நிமித்தைஶ்சோபலக்ஷிதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	உபலக்ஷிதா	கூடினவளாக
அத்புதாம்-தாம்-கிரம் -	ஆச்சரியமான-அந்த-வார்த்தையை	அதக்தா	கொளுத்தப்படவில்லை
ஶ்ருத்வா-மே	கேட்டு(இருக்கிற)எனக்கு	இத்யேவம்-புத்தி:-உத்பந்நா-என்கிற-புத்தி-உண்டாயிற்று.	
ஜாநகீ-நிமித்தை:	பிராட்டி-நிமித்தங்களோடு		

౧౬౧. దీప్యమానే తు లాంగూలే న మాం దహతి పావకః। హృదయం చ ప్రహృష్టం మే వాతాః సురభిగంధినః॥

கசுக. [illegible]

கசுக. தீப்யமாநேதுலாங்கூலேநமாம்தஹதிபாவக:।
ஹ்ருதயம்சப்ரஹ்ருஷ்டம்மேவாதாஸ்ஸுரபிகந்தி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
லாங்கூலே-தீப்யமாநே-வால்-கொளுத்தப்பட்ட-(அளவில்)		ப்ரஹ்ருஷ்டம்	ஸந்தோஷித்தது
பாவக:-மாம்-நதஹதி	அக்கினி-என்னை - கொளுத்தவில்லை	வாதா:	காற்று
மே-ஹ்ருதயம்ச	என்னுடைய-மனதும்	ஸுரபிகந்தி:	பரிமளமுடையதாக(வீசிற்று.)

౧౬౨. తైర్నిమిత్తైశ్చ దృష్టార్థైః కారణైశ్చ మహాగుణైః। ఋషివాక్యైశ్చ సిద్ధార్థైరభవం హృష్టమానసః॥

கசுஉ. [illegible]

கசுஉ. தைர்நிமித்தைஶ்சத்ருஷ்டார்தை:காரணைஶ்சமஹாகுணை:।
ருஷிவாக்யைஶ்சஸித்தார்த்தைரபவம்ஹ்ருஷ்டமாநஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்ருஷ்டார்தை:	காணப்பட்டபலமுடைய	ஸித்தார்த்தை:	அபாதிதார்த்தங்களுடைய
தை:-நிமித்தை:	அந்த-சுபசகுனங்களாலும்	ருஷிவாக்யைஶ்ச	ருஷிவாக்கியங்களாலும்
மஹாகுணை:	மிகுகுணங்களையுடைய	ஹ்ருஷ்டமாநஸ:	(யான்)ஸந்தோஷித்தமனமுடையவனாக
காரணைஶ்ச	நேத்ரஸ்புரணாதிகளாலும்	அபவம்	ஆனேன்.

౧౬౨. పునర్దృష్ట్వా చ వైదేహీం విసృష్టశ్చ తయా పునః।

கசுஉ. [illegible]

கசுஉ. புநர்த்ருஷ்ட்வா ச வைதேஹீம்விஸ்ருஷ்டஶ்சதயாபுநः।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(அஹம்)-புநः-வைதேஹீம்-(யான்)-மறுபடி-பிராட்டியை த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	தயா-புநः விஸ்ருஷ்டः	அவளால்-மறுபடி அனுப்பப்பட்டவனு+(ஆனேன்.)

౧౬౩. తతః పర్వతమాసాద్య తత్రారిష్టమహం పునః। ప్రతిప్లవనమారేభే యుష్మద్దర్శనకాంక్షయా।

கசுங. [illegible]

[illegible]

கசுங. ததःபர்வதமாஸாத்யதத்ராரிஷ்டமஹம்புநः।

ப்ரதிப்லவநமாரேபேயுஷ்மத்தர்ஶநகாங்க்ஷயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததः-அஹம்-புநः	பின்பு யான்-மறுபடி	யுஷ்மத்தர்ஶநகாங்க்ஷயா-உங்களைப்பார்க்கஆவலுடையவனு[ய்	
அரிஷ்டம்-பர்வதம்	அரிஷ்டமென்கிற-பர்வதத்தை	தத்ர-ப்ரதிப்லவநம்	அம்மலையினின்றுதிருமபிதாண்டுவதை
ஆஸாத்ய	அடைந்து	ஆரேபே	ஆரம்பித்தேன்.

౧౬౪. తతః పవనచన్ద్రార్కసిద్ధగన్ధర్వసేవితమ్। పన్థానమహమాక్రమ్య భవతో దృష్టవానిహ।

கசுச. [illegible]

[illegible]

கசுச. ததःபவநசந்த்ரார்கஸித்தகந்தர்வஸேவிதம்॥

அஹம்பந்தாநமாக்ரம்யபவதோத்ருஷ்டவாநிஹ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததः-அஹம்	பிறகு-யான்	ஆக்ரம்ய	அக்கிரமித்து
பவநசந்த்ரார்கஸித்தகந்தர்வஸேவிதம்-வாயுமதி கதிர் ஸித்தர் கந்தருவர் இவர்களாலடையப்பட்ட		இஹ-பவதः	இங்கு-உங்களை
பந்தாநம்	வழியை	த்ருஷ்டவாந்	பார்த்தேன்.

౧౬౫. రాఘవస్య ప్రభావేన భవతాం చైవ తేజసా। సుగ్రీవస్య చ కార్యార్థం మయా సర్వమనుష్ఠితమ్।

கசுரு. [illegible]

[illegible]

கசுரு. ராகவஸ்யப்ரபாவேநபவதாம்சைவதேஜஸா॥

ஸுக்ரீவஸ்யசகார்யார்த்தம்மயாஸர்வமநுஷ்டிதம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவஸ்ய-ப்ரபாவேந-ஸ்ரீராகவனுண்டய-மஹிமையாலும்		மயா-ஸர்வம்	என்னுல்-ஸகலமும்
பவதாம்ச-தேஜஸா	உங்களுடைய-பிரபாவத்தாலும்	அநுஷ்டிதம்	செய்யப்பட்டது
ஸுக்ரீவஸ்யச-கார்யார்தம்-மஹாராஜருடைய-காரியநிமித்தம்			

౧౬౬. ఏతత్సర్వం మయా తత్ర యథావదుపపాదితమ్। అత్ర యన్న కృతం శేషం తత్సర్వం క్రియతామితి।

கசுசு. [illegible]

கசுசு. [illegible]

கசுசு. ஏதத்ஸர்வம்மயாதத்ரயதாவதுபபாதிதம்॥

கசுசு. அத்ரயந்நக்ருதம்ஶேஷம்தத்ஸர்வம்க்ரியதாமிதி।

[illegible]

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயா-தத்ர	என்னுல்-அவ்விலங்கையில்	அத்ர-யத்	இவ்விலங்கையில்-எது
ஏதத்-ஸர்வம்	இந்த-ஸமஸ்தமும்	நக்ருதம்	செய்யப்படவில்லையோ
யதாவத்	யதாக்கிரமமாக	ஶேஷம்தத்ஸர்வம்	சேஷமான அந்த ஸமஸ்தமும்
உபபாதிதம்	செய்யப்பட்டது	க்ரியதாம்-இதி	செய்யப்படட்டும் என்றனர்.

(சு-மு-கசுசு-ம-ல்) தா-ம்—இந்தவிதம் ஸீதாவிருத்தாந்தத்தைச் சொல்லவேண்டுமெனக்கேட்ட ஜாம்பவான் முதலானோர்க்கு ஹனுமான், இவர்களெல்லோரு மேககாலத்தில் அதியானந்தமடையும்படியான மங்களச்செய்தியைச்சொல்லப்பெற்றேமே என்று களித்து, களிப்புமிகுதியால் மயிர்க்கூச்சடைந்து அப்பரதேவதையான பிராட்டியைத் தியானித்துத் தலையால் வணங்கி அவளது க்ஷேமத்தைச்சொல்ல வாரம்பித்தார். ஹே ஜாம்பவந்! ஓ அங்கத! வாரீர் வானரர்களே! உங்கள் நியமனப்ப

டி யான் இலங்கைக்கேக நிச்சயித்து ஸீதாதர்சனத்தையே மனதில் வைத்துக் கவலையற்றவனாய் இம்மஹேந்திரபர்வதத்தினின்று வானிடையில் கிளம்பினேனல்லவா? அது உங்களுக்குத்தெரிந்ததே. அப்படி இக்கடலின் தென்கரையையடையச் செல்லும்பொழுது கடல் மத்தியில் அதியாச்சரியகரமாய் மிகவழகான வோர் ஸுவர்ணசிகரம் காணப்பட்டது. அது அனேக பலவர்க்கங்களோடுகூடிய விருக்ஷலதாதிகள் நிறைந்த ஓர்பெருமலையாகி வழியைத்தடுத்து நின்றது. அதன் விருத்தாந்த மறியாதவனாதலால் இதென்ன தடையுண்டாயிற்றே என்று யோசித்தேன். அதைப் பெருந்தடையென்றே எண்ணி அந்த ஸ்வர்ணகிரியின் ஸமீபம்போய் அதைப் பிளந்துவிடுகிறதென்று நிச்சயித்து என்வாலாலொரு தட்டுதட்டினேன், உடனே அப்பர்வதம் ஸ்வர்ணமாகையால் ஸூரியகிரணம்போல் ஜ்வலித்து ஆயிரமாகப்பிளந்து சிதறிற்று. அப்பொழு தம்மலை தன்னைப்பிளக்கிற என் வியவஸாயத்தையறிந்து ஹே புத்ர! யானுனக்குச் சிறியதகப்பன். எப்படியெனில், யான் உன்பிதாவுக்கு நண்பன், என்பெயர் மைநாகமென்பார். பூர்வத்தில் பர்வதங்கள் இறக்கைகளோடுகூடி பூமியெங்கும் ஸஞ்சரித்து ஜனங்களைப் பாதித்துக்கொண்டிருந்தன. தேவராஜா அதைக்கேட்டுக் கோபமீண்டு வஜ்ராயுதத்தால் அவைகளி னிறக்கைகளை அனேகப்பிரகாரமாக வெட்டித்தள்ளினார். அப்பொழுது யான்மாத்திரம் உன் தகப்பனுதவியால் தப்பி இங்கு வொளிந்து வாழ்ந்திருக்கிறேன். ஸ்ரீராகவனுக்கும் யான் உபகரிக்கவேண்டியவனே! அவர் தர்மிஷ்டர், இந்திரதுல்ய பலவான். ஆகையால் ஹே குழந்தாய்! இங்கு சற்று தங்கிப்போவென்று மதுரமாகச் சொல்லிற்று. இவ்விதமுரைத்த அம்மைநாகத்தின் வசனத்தைக்கேட்ட யான் காரியகௌரவத்தை யறிவித்து அப்புறம் செல்ல யத்தனித்தேன். பிறகு நல்ல மனமுடைய அம்மைநாகம் கரசரணாத்யவயவங்களோடு மூர்த்திகரித்துவந்து என்னோடுபேசி எனக்கு விடைகொடுத்து தனக்கியல்பான கல்தேசத்தோடு கடலில் நின்றுவிட்டது. பிறகு யான் மீதிவழியைக் கடக்கமுயன்று அதிவேகத்தோடு வெகுதூரம் செல்லும்பொழுது மறுபடி அக்கடல்மத்தியில் நாகமாதாவான ஸுரஸையென்பவள் என்னைக்குறித்து ஹே வானர! உன்னைப் பக்ஷிக்கும்படி தேவர்கள் எனக்கு நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆகையா லுன்னைப் பக்ஷிக்கக்கடவேனென்றனள். இவ்விதமவளால் சொல்லப்பட்ட யான் அஞ்சலிபத்தனாய் மிக வணக்கத்தோடு ஒருவார்த்தை சொன்னேன். ஓ ஸுரஸே! சக்கிரவர்த்தித்திருமகனான ஸ்ரீராகவன் இலக்ஷ்மணனோடும் ஸீதையோடும் தண்டகாவனமெழுந்தருளினார், அங்கவரது தர்மபத்தினியான ஸீதையை இராவணதுராத்மா அபகரித்துப் போய்விட்டான். சத்துருத்வஸம்ஸகரான ஸ்ரீராகவன் என்னை யவளிருப்பிட மறிந்துவரும்படி நியமித்தார். அவரதாஜ்ஞையால் போகிறேன். யானொருதூதன், நீ ராமராஜ்ஜியத்தில் வாழ்பவளாகையால் நீயு மவருக்கவச்யம் ஸஹாயம் செய்யவேண்டும். அப்படிக்கில்லாவிடில் ஸீதையைக்கண்டு அவளது க்ஷேமத்தைக் குற்றமற்ற கிருத்தியமுடைய ஸ்ரீராகவனுக்கறிவித்துத் திரும்பிவருகிறேன். அப்பொழுது உனதிஷ்டப்படி யென்னை பக்ஷிப்பாயாக, இது ஸத்தியம் என்று சபதம் செய்தேன். இவ்விதமுரைத்த என்வசனத்தைக்கேட்ட அக்காமரூபியான ஸுரஸை ஹே வானர! எதுக்கப்படி பலபேச்சு. வெகுநாள் கழித்து ஆஹாரமாகக்கிடைத்த உன்னை யொருக்காலும்விடேன். என்கையிலகப்பட்டவ ரொருவருந்தப்பார், அப்படி யெனக்குவரமென்றனள். அதைக்கேட்ட உடனே யான் பத்துயோஜனை யகலமும், பத்துயோஜனை நீளமுமாக தேகத்தைப்பெருக்கினேன் அந்த ஸுரஸையும் என்னை விழுங்கும்படியான அவ்வளவு பெரிதான வாயைத்திறந்தனள். உடனே யான் க்ஷணப்பொழுதில் தேகத்தைச்சுருக்கி அவள் வாயில் நுழைந்து மேற்கிளம்பினேன். ஸுரஸையானவ ளப்பொழுது தன் நிஜவடிவைக்காட்டி ஓ வானரசிரேஷ்ட! யான் செய்த வபராதத்தை க்ஷமித்துக்கொள். யானுன் ஸாமர்த்திய மறியவந்தேன். இனி யுன்காரியம் நிறைவேறும். பிராட்டியை ஸ்ரீராகவனோடு சேர்ப்பி! உன் பராக்கிரமத்தைப்பார்த்து மிக ஸந்தோஷித்தேன். ஸுகமாய்ப் போய் வருவாயாகவென்று அனுக்கிரஹித்தனள். பிறகு ஸமஸ்த பூதங்களாலும் நல்லது நல்லதென்று கொண்டாடப்பட்டேன். பிறகு வானிடையில் கருத்மான்போ லதிவேகவானாய்ச் செல்லுங்கால் என்வேகம் தடைபட்டது. என்னிழலை யெதுவோ பிடித்திழுத்தது. நாற்புறத்திலும் பார்த்தபோதிலும் அசக்தியுண்டாயிற்றேயல்லது ஒன்றும் தோற்றவில்லை. எதுவும் புலப்படாம லிப்படி யுண்டானதற்குக் காரணமென்னவென்று யோசித்து முழுதும்பார்த்துக் கீழே பார்த்தேன். அங்கு பயங்கரரூபமுள்ள ஓர் ராக்ஷஸி ஜலத்தில் காணப்பட்டாள். அவ்விராக்ஷஸி யென்னைப்பார்த்து பயமில்லாமல் பரபரப்பற்று பேரிரைச்சலிட்டு ஓ பெருசரீரமுடையவனே! எங்கு போகிறாய்? நில்லு. வெகுநாளாய்ப் பசியோடிருக்கிற எனக்குச் சிறந்த ஆகாரம் கிடைத்தாய் என்னுதரத்தைத் திருப்திசெய்யென்றுரைத்தனள். அதற்கிசைந்தவன்போல் அவள் வாயைக்காட்டிலு மதிகமாக யென் தேகத்தைப் பெருக்கினேன். அவ்விராக்ஷஸி என்னை விழுங்க ஆவல் கொண்டாள். அதற்குத்தகுதியான வாயைத் திறந்தாளல்லது யான்செய்யும் கபடத்தை யறியவில்லை. தக்ஷணம் ஓர் நிமிஷத்தில் சரீரத்தைச்சுருக்கி அவள் வாயில் புகுந்து அவளது மார்பைப்பிளந்து வெளியில் வந்தேன். அவ்விராக்ஷஸி மார்புபிளந்து ஸந்திபறந்து தொந்தி சோரிந்து கடலில் வீழ்ந்தனள். ஆகாசஸஞ்சாரிகளான ஸித்தசாரணர் அதிக்ரூரையான ஸிம்ஹிகையை ஹநுமானடித்துத் தள்ளினானென்று சொல்வதைக்கேட்டேன். இந்தவிதம் நேரிட்ட பிராணவிபத்துகளைக்கடந்து வெகுதூரம் செல்லுகையில் கடலுக்குத் தென்கரையில் அனேக பர்வத லதாவிருக்ஷ குல்மாதிகளால் வியாப்தமான இலங்கையைக்கண்டேன். அவ்விலங்கையி னுண்மையைக்கண்டு யோசித்து இவ்வுருவத்தோடு இப்பொழுது போகக்கூடாதென்றறிந்து ஸூரியாஸ்தமனமானவளவில் பீமகிருத்தியமுடைய வரக்கரொருவர் கண்ணுக்கும் புலப்படாமல் நகரப்பிரவேசஞ் செய்தனன். அங்கும் பிரளயகாலமேகம்போல் பெருத்து இருண்ட சரீரமுடைய ஓர் ஸ்திரீ கோடையிடிபோல் சிரித்து முன்வந்து என்னைக் கொல்லத் தலைப்பட்டனள், அந்த ஸ்திரீயைக் கைமுஷ்டியால் குத்தி ஜயித்தேன். பிறகவள் ஓ வானரசிரேஷ்டா! யானிவ்விலங்கைக்கதிதேவதை, என்பெயர் இலங்கிணி, என்னை ஜயித்ததனால் இனி யுனக்கெவரும் நிகரல்லர், ஸமஸ்தரையும் ஜயிக்கக்கடவாய், யதேச்சையாக நகருட்பிரவேசி யென்றனள். யானவ்விலங்கையில் இராத்திரிமுழுதும் திரிந்து இராவணாந்தப்புரம்சென்று தேடியும் நுண்ணிடையாளான அந்த ஸீதை புலப்படவில்லை. பிறகு துக்காக்கிராந்தனாய் துயரக்கடலிலாழ்ந்து கரையேற வகையற்றவனாய்ப் பலவிதமாயோசித்துத் திகைத்திருக்கையில் அத்யுன்னதமாகத் தங்கச்சுவரெடுத்து அழகான பலவிருக்ஷங்களோடுகூடின இராவணாந்தப் புரோத்தியானவனமான அசோகவனம் தெரிந்தது. அம்மதிலின்மேலேறி அவ்வசோகவனத்தைப்பார்த்தேன். அங்கோர் பெரியதான வசோகவிருக்ஷம் தெரிந்தது. அதன்மேலேறிப் பார்த்தேன். ஸுவர்ணமயமான அனேக வாழைத்தோட்டங்கள் தெரிந்தன.

அவ்வசோகவிருக்ஷத்தின் ஸமீபத்தில் திவ்யாங்க ஸுந்தரியான அம்மைதிலியைக்கண்டேன். ஹே ஜாம்பவந்! அவள் வடிவழகையும் மனப்பரிபாகத்தையு மென்னசொல்லுவேன். தாமரைதளம்போன்ற கண்களையுடையாள். ஸம்பூர்ணமான யௌவனமுடையாள். ஆஹாரமின்மையால் திறைமதிபோன்ற அவள் திருமுகமண்டலம் வாடியிருக்கிறது. என் புருஷோத்தமனைக் காண்பேனுவென்கிற மனஸ்தாபத்தோடிருக்கிறாள். என்னாதனுடைய திவ்யதர்சன மினி யெப்பொழுதுண்டாகப்போகிறது, என்தேக மெப்பொழுது குளிருமென்று ஸந்தாபத்தால் தபிக்கிறாள். அப்படியிருந்தும் பர்த்திருக்ஷேமத்திலேயே நோக்காயிருக்கிறாள். அருந்துயரத்திலாழ்ந்திருக்கிறாள். ஸ்ரீராகவனைப் பிரியும்போது உடுத்துவந்த ஒரேவஸ்திரத்தோடிருக்கிறாள், மிகமினுமினுப்போடுகூடி வெகு வழகாய் விளங்கு மவள் கூந்தலில் அதிக தூள்கள் படிந்திருக்கின்றன. ஓர் பின்னலோடிருக்கிறாள். ஸ்ரீராகவானனத்தை யெப்பொழுது பார்ப்போமென்று அதே சிந்தையோடிருக்கிறாள். திவ்யமான ஹம்ஸதூளிகாமஞ்சத்தில் சயனிக்கு மவள்பூசயனையாயிருக்கிறாள். காடாந்தகாரத்தை யொழிக்கும்படியான திருமேனியொளியுடைய வவள் புழுதிபடிந்த பொன்மேனியோடிருக்கிறாள். பத்மினிஜாதி ஸ்திரீகளைப் பழிக்கும்படியான தேகசோபையுடைய வவள் சரத்காலத்தி லழிந்துவிட்ட தாமரஸதடாகம்போலிருக்கிறாள். ஸமஸ்தருடைய தைன்னியத்தை யரிக்குமவள் கண்டவர் பரிதபிக்கும்படியிருக்கிறாள். இராவணன் அபகரித்ததுமுதல் ஸ்ரீராகவக்ஷேமம் தெரியாமல் மரிப்பதி லூறுதிகொண்டிருக்கிறாள். மாம்ஸாஹாரர்களான குரூரவரக்கிணிகளால் சூழப்பட்டு அடிக்கடி யவரால் மிரட்டப்பட்டு அனேகம் புலிகளினடுவில் ஒருபெண்மான்போல் அழகான கண்களை மிரளமிரள விழித்துக்கொண்டிருக்கு மவ்வுத்தமியான ஸீதையை யான் பார்த்தேன். அப்படிப்பட்ட வந்த ராகவதர்மபத்தினியான யசஸ்வினியைக்கண்டு இங்கு நடப்பதைப் பார்ப்போமென்று நினைத்து அம்மரத்தில் இலைமறைவில் பக்ஷிபோ லொளித்திருந்தேன். அப்படியிருக்கையி லிராவண னரண்மனையில் பாதச்சிலம்பு ஒட்டியாணம் இவைகளையணிந்த ஸ்திரீகளின் ஆரவாரத்வனி கேட்டது, இதென்னவென்று பார்த்திருக்கையில் அவ்விராவணன் தன் பத்தினிகளோடு ஸீதையிருக்குமிடம் வந்தான். பிராட்டி யவனைக்கண்டு நடுங்கி இரண்டு ஸ்தனங்களையும் புஜங்களால் மறைத்து தொடைகளிரண்டையு முடக்கிக்கொண்டு அங்கெங்காகிலு மிரக்ஷகரகப்படுவரோவென்று முழுதும் சுற்றிப்பார்த்து இரக்ஷிப்பவரைக் காணாது நடுநடுங்கி பயந்திருக்கு மத்தபஸ்வினியை இராவணன் தன் மகிமையையும் கௌரவத்தையும்விட்டுக் காமமயக்கத்தால் மதிகெட்டு ஸாஷ்டாங்கமாய்க் கீழ்வீழ்ந்து தண்டனிட்டு ஹே ஸீதே! என்னிடத்தில் கிருபைசெய்யென்று பலவிதமாகக் கெஞ்சிக்கேட்டு அவளிணங்காமையால் கோபித்து இவ்வளவு கேட்டு மிரங்கவில்லையல்லவா? அடி கர்விதே! இன்னமிரண்டுமாதத்திற்குள் நீ எனக்கிசையாவிடில் உன் இரத்தத்தைப் பானஞ்செய்வேனென்று அத்துராத்மா பிதற்ற வதைக்கேட்டு ஸீதை கோபித்து அட ராவணப்பதரே! ராக்ஷஸாதம! எதுக்கிப்படி யுளறுகிறாய், உன்வீரியத்தை யானறிவேன். இக்ஷ்வாகு மஹா ராஜாவான தசரதருக்கு நாட்டுப்பெண்ணாய் மஹாவீரபத்தினியான என்னை யிப்படிசொல்லு முன்னுடைய நாக்கின்ன மறந்துவிழவில்லையோ! அடநீச! அந்த ரகுவீரனுக்கு ஊழியஞ்செய்து அவரது பாதஸேவை செய்யவும் நீ தகுமோ? என்று பலவிதமா யவனை இகழ்ந்தனள். இவ்விதம் ஜானகியால் தூஷிக்கப்பட்ட இராவணன் கோபித்துச் சிதாக்கினிபோல் ஜ்வலித்து அக்கினிகணங்கள் சிதற இரண்டுகண்களையும் விழித்து வலதுபுஜத்தை ஓங்கி முஷ்டிபிடித்து ஸீதையைக் கொல்லவந்தான். அப்பொழுது ஸ்திரீகளெல்லாம் ஹாஹாகாரம் செய்தனர். அவர்களினின்று மண்டோதரியென்பவள் ஓடிவந்து இராவணனைத்தடுத்து ஹே பிரபோ! அனேக தேவகந்தர்வ யக்ஷநாககன்னிகைகளிருக்க இவளாலென்னபிரயோஜனம், இவளோடென்னசெய்யப்போகிறீரென்று அவனைத்திருப்பி சாந்தப்படுத்தி அழைத்துப்போய்விட்டாள். இராவணன் அரமனைசேர்ந்தவளவில் குரூரர்களான அரக்கிணிகள் கடுமொழிகளால் ஸீதையையதட்டியுருட்டி மிரட்டினர், அவைகளை ஜானகி ஒருத்ருணமாக வெண்ணினாள். தாங்கள்செய்த தர்ஜன பர்த்ஸனதிகள் வீணாயொழிந்ததைக்கண்டு இவளிடத்தில் நம் காரியமொன்றும் பலியாதென்று இராக்ஷஸிகளில் சிலர் இராவணனிடம்போய் ஹே ப்ரபோ! ஸீதையை யாம் உங்கள் நியமனப்படி பலவிதம் உபத்திரவித்தோம், அதற்குச் சிறிதேனு மவள் பயப்படவில்லை, மிக நெஞ்ஜுறப்போ டிருக்கிறாள். என்றவளுடைய அத்தியவஸாயத்தை யறிவித்தனர். இராவணன் இனி யவளை உபத்திரவியாம லிரக்ஷிபுங்கோளென்று சொல்லக்கேட்டு சேஷ்டையின்றி ஆசையற்றவராய் எல்லோருமொன்றுசேர்ந்து ஸீதையைச் சூழ்ந்துகொண்டு இனைப்புற்று உறங்கிவிட்டனர். அவர் நித்திரையடைந்தபிறகு பர்த்தாவின்க்ஷேமத்தையே கோருகிறபிராட்டி இப்படியும் வருமோ நமக்கென்று துக்கமாறுது வியஸனப் படுகையில் துஷ்டைகளான அவ்விராக்ஷஸிகளிலொருத்தி ஸீதையைப்பக்ஷிக்க வோடிவந்தாள். அவர்களில் மத்தியிலிருக்கும் த்ரிஜடையென்பாள் அடி ராக்ஷஸிகாள், எதுக்கிப்படி ஹிம்ஸிக்கிறீர்கள், இம்மெல்லிடையாளை யேன் வதைக்கிறீர்கள், அவளைக் கொல்லவேண்டாம், என்னை பக்ஷிபுங்கோள். இவ்வரக்கர்குல மொருங்க விநாசமடையவும் இக்ஷ்வாகு மஹாகுலம் செழித்து விளங்கவு மோர்கனவுகண்டேன். உங்களிராவணன் மடியப்போகிறான். பரமபாவனையான இம்மஹாபதிவிருதையினுடைய பர்த்தா ஸ்ரீராகவன் ஜயம்பெறப்போகிறார். அதைச் சொல்லும்போது எனக்கு மயிர்க்கூச்சண்டாகிறது, பயமுண்டாகிறது, ஆகையா லடி இராக்ஷஸிகாள், மிரட்டியுருட்டின திதுவரையில்போதும், இனியாவது சீக்கிரம் இவளை அபயம் யாசிப்போம், சரணமடைவோம், எப்படிப்பட்டவராகிலு மவர்களை இரக்ஷிக்கிற ஸுவபாவமேயன்றி சிக்ஷிக்கிறவ ளல்லள். இப்படி துக்கிக்கிற இவள் பரமஸந்தோஷ மடையப்போகிறாள். இப்படி யவள் சொல்லும் பர்த்ருவிஷயமான வசனத்தைக்கேட்ட ஜானகி இலஜ்ஜையுடையவளாய் இப்பொழுதிவள் சொன்னது ஸத்யமாகி லுங்களை இரக்ஷிக்கிறேனென்றனள். எனக்கு ஒன்றும் தோன்றாமல் என்னசெய்யலாமென்று மறுபடியும் துக்கத்தையடைந்த ஸீதையைப்பார்த்து சிந்தித்து ஸ்ரீராகவசரிதத்தைக் கிரமமாய்ச்சொல்லி யெதிரில் போய் தண்டனிட்டு அஞ்ஜலியுடன் அவள் முன்னின்றேன். அம்மைதிலி ராஜசிரேஷ்டர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு ஸமஸ்தர்களாலும் கொண்டாடப்பட்ட அப்புண்ணியனுடைய சரிதத்தைக்கேட்டு மகிழ்ந்து ஹே வானரபுங்கவ, நீயார், எங்குவந்தாய், ஸ்ரீராகவனுக்கு முனக்கு மெப்படி சேர்க்கை, அவரிடத்திலப்படி யேதுக்குப்பிரீதி, அவைகளையெல்லாம் விசதமாக வெனக்குச் சொல்லென்றனள். அவளுடைய வாக்கியத்தைக்கேட்டு ஸந்தோஷித்து ஹே தேவி, வெகு பராக்கிரமமுடைய ஸுக்கிரீவனுக்கு யான் பிருத்தியன், அவர் உம்முடைய பர்த்தாவுக்குஸகா, என்பெயர் ஹநுமான், புகழ்கொண்டகிருத்தியமுடையஸ்ரீராகவன் உம்மிடத்திலனுப்பினார், அதனால்யானிங்குவந்தேன். அப்புருஷோத்தமன்,

கையிலணிந்திருக்கும் கணையாழியை உம்பொருட்டு கொடுத்திருக்கிறார், இதோ மோதிரம். அடியேனுக்கென்ன நியமனம். எது சொன்னாலும் செய்கிறேன். இராமலக்ஷ்மணருடைய பக்கத்தில் கொண்டுபோய் விடவேண்டுமானாலும் விடுகிறேனென்றனன். ஜானகி இதைக்கேட்டு அம்மனுஜபுங்கவனே இங்கெழுந்தருளி இராவணனை ஸம்ஹரித்து என்னை யழைத்துப்போகட்டுமென்றனள். பிறகு யானவளை வணங்கி ஸ்ரீராகவன்கண்டு களிக்கத்தக்க ஓரடையாள மளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டேன். ஆகிலிம்மணியைக்கொண்டுபோ, இதனால் ஸ்ரீராகவனுனக்கிரங்கி உன்னையும் ஸம்மானிப்பனென்று இச்சூடாமணியைக் கொடுத்து காகாஸுர விருத்தாந்தத்தையு மருளினள். பிறகு யானவளைப்பணிந்து இங்குவர வெத்தனிக்கையில், மறுபடி அம்மைதிலி ஹே ஹநுமந்! ஸ்ரீராகவனிடத்திலென் விருத்தாந்தத்தையெல்லாம் சொல்லி அவரிங்கெப்படி ஸுக்ரீவஸஹிதராய் இலக்ஷ்மணனோடு வருவரோ அப்படிசெய். அப்படி இன்ன மிரண்டுமாதத்திற்குள் வந்தவரென்னைப் பாராவிடில் கேவலமொரு அநாதையைப்போல் மரித்துவிடுவேன், நிச்சயமென்றனள். இவ்விதமுரைத்த வவள் தைன்யவார்த்தையைக் கேட்டேன். இராவணனிவளை யிப்படிசெய்தானல்லவாவென்று கோபம் மீண்டது. அப்பாபியை எப்படி பார்க்கலாமென்று யோசித்து இன்னம் சிலகாரியம் மீதிபோலெண்ணி என்தேஹத்தைப்பெருக்கி யுத்தத்தைக் கோரினவனாக அவ்வசோகவனம் முழுமையும் முறித்தழித்தேன். அங்குவாழும் பக்ஷிகள் முதலானவை பயந்து மிரண்டோடத்தலைப்பட்டன அப்பொழுது வரக்கிணிகள் விழித்துக்கொண்டு என்னைப்பார்த்து எல்லோரு மொன்றுசேர்ந்து இராவணனிடமோடினர், ஹேராஜன்! எவனோ வொருவானரன் உன்பலமறியாது பயமின்றி மிககஷ்டத்தா லடையத்தக்க அசோகவனத்தைப் பாழ்செய்தான். அந்த துராத்மாவுக்குத்தக்க சிக்ஷைசெய், அவனைக் கொல்லுமபடியான வகைதேடென்றனர். அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட இராவணன் சினங்கொண்டு தனதிஷ்டப்படி செய்யவல்ல பிரபலவீரர்களாய் சூலமுத்கரபாணிகளான எண்ணாயிரம் கிங்கரரை யனுப்பினான், அவ்வசோகவனத்தில் ஓர் கெட்டியான ஒழல்தடியா லவரையடித்தொழித்தேன். அந்நகரத்திற்கலங்காரமாயிருந்த மாடமாளிகை கூடகோபுராதிகளை யெல்லாமழித்து அங்கிருக்கு மனேக வரக்கரை ஸ்தம்பத்தாலடித்தொழித்தேன். போரில் பொருதப்பயந்து ஒளித்திருந்த அவ்வெண்ணாயிரங் கிங்கரரில் சில வல்பபலமுடையவர், இராவணனிடமோடி கிங்கரரவ்வானரனால் மடிந்தனரென்றனர். அதைக்கேட்ட இராவணன், பயங்கரரூபிகளும் மிகபலவான்களுமான அனேக இராக்ஷஸரோடுகூட ப்ரஹஸ்தபுத்திரனான ஜம்புமாலியென்பவனை யனுப்பினான். போரில் வல்லவனான அவனையும் அவனோடுகூடவந்த கரேவரக்கரையும் இருப்புத்தடியாலடித்து மடித்தேன். ஜம்புமாலி வதத்தைக்கேட்டு இராவணன் வெகு பலவான்களான காலாள்களோடு மந்திரிபுத்திரரை யனுப்பினான், அவரையு மவ்வொழல் தடியாலடித்து இயமஸமீபமனுப்பினேன். இவர்களும் மடிந்ததைக்கேட்டு யுத்தத்தில் சூரரான ஐந்துஸேனாநாயகரை யனுப்பினான், அவரையுமொழித்தேன். பிறகு இராவணன் மஹாபலவானாய் அக்ஷனென்று பிரஸித்தனான தன் புத்திரனை அனேக வரக்கரோடு யென்னை மர்த்திக்க வனுப்பினான். அவ்வக்ஷன் யுத்தத்தில் சிறந்தவன், மண்டோதரியின் பாலன், சிறுபயல், அவன் யுத்தம் செய்த திறமை மிகக் கொண்டாடக்கூடியது. சிறிதுநேர மவனோடு யுத்தம்செய்கையில் என்னைக் கொல்லு நிமித்தம் கத்தியைக் கையில் பிடித்து வானிடையில் கிளம்பினான். இனி தாமஸிக்கலாகாதென்று தக்ஷணமவனுடைய கால்களிரண்டையும் பிடித்து கிருகிரென்று சுழற்றிப் பிண்டமாய்ப் பிடித்துக் கிரமம்போல் செய்தேன். இவனு மொழிந்தானெனக்கேட்டு இராவணன் சிறி திரண்டாந்தரமும் பயமுறாது இந்திரஜித்தென்கிற புத்திரனை யேவி அனேகவரக்கரையும் கூட்டி இவனக்குரங்கை ஜயித்துவருவானென்று நம்பிவிடுத்தனன். அவ்விந்திரஜித்தையும் ஜயித்து அவனோடுவந்த ஸைன்யங்களையுமொழித்து நிர்ப்பயனாக நின்றேன். அவ்விந்திரஜித்து என்னோடு யுத்தம் செய்யக்கூடாதென்று பிரம்ஹாஸ்திரத்தைத்தொடுத்து யென்னைக் கட்டினான். அதனால் யான் சிறிதுநேரம் கீழ்விழுந்திருக்கும் தருணத்தில் அவ்வஸ்திரமஹிமையறியாத மூடரான வரக்கர் என்னைக் கயிற்றால் கட்டி இராவணன் முன்கொண்டு நிறுத்தினர். அத்துராத்மாவான இராவணனென்னைப்பார்த்து நீயார்? எங்கு வந்தவன். இராக்ஷஸரை யேனடித்தாயெனக் கேட்டான். ஸமஸ்தமும் ஸீதையினிமித்தமென்றுரைத்து ஹே ராக்ஷஸராஜ! யான் வாயுவின் புத்திரன். என்பெயரனுமானென்பார், ஸுக்ரீவமந்திரி, ஸ்ரீராகவதூதன். ஸ்ரீராகவகாரியார்த்த முன்னிடம் வந்தேன். வெகு பிரதாபமுடைய ஸுக்ரீவனுனது க்ஷேமத்தைக் கேட்கச்சொன்னார். நீ க்ஷேமத்துடன் வாழ்ந்திருக்கத்தக்க தர்மார்த்த ஸஹிதமான நன்மொழிகள் மொழிந்தனர். மிக புஜபலபராக்கிரமசாலியான ஸ்ரீராகவனுக்கும் எங்கள் மஹாராஜருக்கும் அக்கினிஸாக்ஷிகமான ஸக்கியமுண்டாயிருக்கிறது. அந்த இரகுநந்தனன் என் மனைவியை எவனோ ஓரரக்கனெடுத்துப் போய்விட்டான். நீங்களெவ்விதத்திலாவ தவளைத்தேடித் தரவேண்டுமென்று கேட்டனர். அதற்கு வாலியை ஸம்ஹரித்து கிஷ்கிந்தையை மீட்டுத் தரவேண்டுமென்று யான் சொன்னேன். அப்படியே வாலியை யோர்பாணத்தால் ஸம்ஹரித்து கிஷ்கிந்தைக்கரசனாக ஸுக்ரீவனை நியமித்தார். வாலியுனக்கும் தெரியுமல்லவா? பலவானான அவனுடைய வதத்தையும் ஸ்ரீராகவ பராக்கிரமத்தையும் ஸுக்ரீவஸினேகத்தையும் உனது பலத்தையும் நன்றாயுணர்ந்து வானரர் உன்பட்டணம் பிரவேசிக்குமுன்னமே இவ்வுலகவாழ்க்கையை விரும்பினாயாகில் சீக்கிரம் பிராட்டியை ஸ்ரீராகவனிடம் சேர்த்துவிடு. அரக்கரால் தேவருக்கு நேரிடும் துன்மைகளை வானரரொழித்து மகிமைபெற்றவரன்றோ வென்றேன். இப்படி இராவணனோடு சொன்னவுடனே கண்களை விழித்து கோபித்து என்னைக் கொளுத்துபவன்போல் பார்த்து என்மகிமையறியாது என்னைக் கொல்லும்படி யாஜ்ஞாபித்தான். பிறகவனுக்கு பிராதா விபீஷணனென்பாரொருவர், அவர் மிக புத்திமான், வெகு தர்மாத்மா, பரமஸாது. அவர் அவ்வாக்கியைக்கேட்க ஸகியாது, ஹே ராவணா! எப்படிப்பட்ட வபராதம் செய்யினும் தூதனைக் கொல்வதாகாது. அது நீதிக்குக்குறைவு இராஜசாஸ்திரவிருத்தம். ஆகையா லிந்தயோசனையை விட்டுவிடு, நீ மிகதர்மமுணர்ந்தவனன்றோ? நீயே யிப்படிசெய்தாயாகில் வரம்பழிந்துவிடுமன்றோ? யோக்கியனாயிருப்பவன் தூதனாலறியவேண்டியவைகளை யறிந்து அவனேதாகிலும் துடுக்கு செய்தானாகில் அவனை யவமானப்படுத்துவது முறைமையென்றிப்படி யனேகவிதமாக என்விஷயமா வாதித்தனர். அவ்விராவணனிதற்கிணங்கி என்வாலில் நெருப்பிடும்படி தூதருக்குத்தரவு செய்தான். அத்தூதரு மப்படியே சணப்பக்கயிற்றினாலும் கந்தத்துணியாலு மென் வாலைச்சுற்றி எண்ணெயில் நனைத்து தீயைவைத்து என்னை முஷ்டிகளால் குத்தி தடியாலடித்து என்னை யிழுத்துக்கொண்டு அப்பிரபலவீரரான வரக்கர் இராஜவீதியி லிரைச்சலுடன் திரிந்தனர். பிறகு யான் தேகத்தைப் பெருக்கி அக்கட்டுகளையறுத்து என் ஸுவபாவத்தை

யடைந்து அவ்விருக்கு மெகிழலக்கையைப்பிடுங்கி யனேவரையும் ஸம்ஹரித்து எரிகிற என்வாலால் அப்பட்டண ப்ராகாரமண்டபாதி க்ருஹங்களையெல்லாம் கொளுத்தினேன். அவ்விலங்கையில் கொளுத்தாத விடமில்லை எரிந்து கருகி யழியாத வஸ்துக்களில்லை இப்படி நாசமடைந்த அப்பட்டணத்தைக்கண்டு ஸீதை நாசமடைந்திருப்பளென்று திகிலடைந்து இதுவரையில் செய்தவையெல்லாம் நிஷ்பலமாயிற்று. ஸ்ரீராகவகாரியம் கெட்டதென்று பலவாறுக சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில் சாரணர் இம்மஹாபுரியழிந்தும் ஸீதை பாங்காக விருக்காளென்று சொல்லுகிற வாக்கியத்தைக்கேட்டேன். சில சுபஸூசகத்தையும் கண்டேன். நீ மூண்டெரியு மென்வால் என்னைக் கொஞ்சமும் தஹிக்கவில்லை. வாயு அதிபரிமளத்தோடு வீசினன். என் மனம் மிகக்களிப்புற்றது, சாரணருஷிவாக்கியங்களால் ஸந்தோஷித்து மறுபடி ஸீதையைக்கண்டு அவள் நியமனம்பெற்று உங்களைப்பார்க்க ஆவல்கொண்டு அவ்விருக்கு மரிஷ்டமென்கிற மலையின்மீதேறி ஸித்தகந்தருவ பவந கதிர்மதிகளால் ஸஞ்சரிக்க யோக்கியமான ஆகாயத்தையடைந்து உங்களைக்கண்டேன். ஸ்ரீராகவமகிமையாலும் உங்கள் பிரபாவத்தாலும் நம் மஹாராஜர் செய்த பிரதிஜ்ஞை நிறைவேறவேண்டிய பாக்கியத்தாலும் ஸகலகாரியமும் நிறைவேறிற்று. ஹே வானரர்களே! என்னால் கூடியவைகளைச்செய்தேன். இனி மீந்தவைகளுக்கு நீங்களே காரணம். அவைகளைச்செய்துத் தலைக்கட்டுகவென்று ஹனுமான் தாம் செய்தவைகளைக் கிரமமாய் வானரர் கேட்டானந்திக்கு நிமித்தமருளி மகிழ்ந்தனர்.

ஸக்மகோரஞ்ஜநீகாமத்ராவிடவ்யாக்யர்நஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
ஐம்பத்தெட்டாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

ஐம்பத்தொன்பதாவதுஸர்க்கம்.

౧. ఏతదాఖ్యాయతత్సర్వంహనుమాన్మారుతాత్మజః। భూయస్సముపచక్రామవచనంవక్తుముత్తరమ్॥

௧. [illegible]

௧. ஏததாக்யாயதத்ஸர்வம்ஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:।
பூயஸ்ஸமுபசக்ராமவசநம்வக்துமுத்தரம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாருதாத்மஜ:-ஹநுமாந்	வாயுபுத்திரரான-ஹநுமான்	பூய:-உத்தரம்	மறுபடி-பதிலான
ததேதத்-ஸர்வம்	அந்த-இந்த-ஸமஸ்தமும்	வசநம்	வசனத்தை
ஆக்யாய	சொல்லி	வக்தும்-உபசக்ராம	சொல்லுவதற்கு-ஆரம்பித்தனர்.

தா-ம்—இந்தவித மம்மாருதாத்மஜனன ஹநுமான், தாம் இலங்கைக்குப் போய்வந்தவிஷயங்களை யெல்லாமவ்வானரருக்குரைத்து மறுபடி ஓர்வார்த்தையைச்சொல்ல வாரம்பித்தனர்.

அவதாரிகை.—யாமெல்லோரு மிப்பொழுதே கூடி இராவணனை ஜயித்து பிராட்டியுடன் ஸ்ரீராகவஸன்னிதி போகலாமென்று வானரர் சொல்லப்போகிறானென்பதை மனதில்வைத் தருளுகிறார்.

౨. సఫలోరాఘవోద్యోగస్సుగ్రీవస్యచసంభ్రమః। శీలమాసాద్యసీతాయామమచప్రవణంమనః॥

௨. [illegible]

௨. ஸபலோராகவோத்யோகஸ்ஸுக்ரீவஸ்யசஸம்ப்ரம:।
ஶீலமாஸாத்யஸீதாயாமமசப்ரவணம்மந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதாயா:-ஶீலம்-ஆஸாத்ய-	பிராட்டியினுடைய - ஸ்வபாவத்தை-அடைந்து	ஸுக்ரீவஸ்ய	ஸுக்ரீவனுடைய
		ஸம்ப்ரமஶ்ச	துவரையும்(ஸபலம்)
ராகவோத்யோக:	ஸ்ரீராகவனுடையபிரயத்தினம்	மம-மநஶ்ச	என்னுடைய-மனதும்
ஸபல:	பலத்தோடுகூடினதாக(ஆயிற்று)	ப்ரவணம்	வணக்கத்தையுடையது.

தா-ம்.—ஹேவானரர்காள்! பிராட்டியின் பாதிவிருத்திய மகிமை மிகவஸாத்தியமானது. நம்மால் செய்யத்தக்கது யாதொன்றுமில்லை. அதனால் தான் ஸ்ரீராகவப் பிரயத்தினமும் நம்மஹாராஜருடைய உத்ஸாஹமும் நிறைவேறிற்று என்னுடையமனது அவளிரு திருவடிகளிலேயே லயித்திருக்கிறது.

அவதாரிகை.—இவ்விதப்பட்ட மஹா பதிவிரதையான பிராட்டியைத்தொட்ட இராவணன் ஏன் நீறுகவில்லையெனில், அவனுடைய தபோபலமேகாரணமென் றவனுடைய மகிமையைச்சொல்லி அவ்வழியாலே பிராட்டியின் பாதிவிருத்திய வேற்றத்தைச் சொல்லுகிறார்.

3. తపసాధారయేల్లోకాన్ క్రుద్ధోవానిర్దహేదపి। సర్వథాతిప్రవృద్ధోసౌ రావణోరాక్షసాధిపః॥
తస్యతాంస్పృశతోగాత్రంతపసానవినాశితమ్।

௩. 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌤𑌾𑌰𑌯𑍇𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌵𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌹𑍇𑌦𑌪𑌿।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌸𑍌𑌰𑌾𑌵𑌣𑍋𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂𑌤𑌪𑌸𑌾𑌨𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍।

௩. தபஸாதாரயேல்லோகாக்க்ருத்தோவாநிர்தஹேதபி।
ஸர்வதாதிப்ரவ்ருத்தோஸௌராவணோராக்ஷஸாதிப:॥
தஸ்யதாம்ஸ்ப்ருஶதோகாத்ரம்தபஸாநவிநாஶிதம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸாதிப:	இராக்ஷஸப்பிரபுவான	அபிவா-க்ருத்தோவா	இல்லாவிடில்-கோபித்தானுகில்
அஸௌ-ராவண:	இந்த-இராவணன்	நிர்தஹேத்	கொளுத்திவிடுவன்
தபஸா	தபஸ்ஸால்	தாம்-ஸ்ப்ருஶத:	அப்பிராட்டியை-தொட்ட
ஸர்வதா-அதிப்ரவ்ருத்த:	ஸர்வபிரகாரத்தாலும் - மிகபலமுடையவன்	தஸ்ய-காத்ரம்	அவ்விராவணனுடைய-சரீரம்
லோகாந்-தாரயேத்	உலகங்களை-இரக்ஷிக்கிறான்	தபஸா-நவிநாஶிதம்	தபஸ்ஸால்-நாசமடையவில்லை.

தா-ம்.—வாரீர்வானரர்களே! அவ்வரக்கர்கோனன இராவணன் ஸர்வவிதத்திலு மதிபலவான். உலகத்தை இரக்ஷிக்கவும் அழிக்கவும் சக்தியுடையான். அதனால் தான் பிராட்டியைத் தொட்டபோதே யழியாதிருக்கிறான். அப்படிப்பட்ட மஹிமை யுடையவனுயினும் பிராட்டியி னிடத்தி லவனது பலமொன்றும் பலிக்கவில்லை.

அவதாரிகை.—ஆகில் பிராட்டியின் பாதிவ்ருத்தியம் பலமற்றது, எமக்கென்ன காரியம் செய்புமென்கிற சங்கையைப் பரிகரிக்கிறார்.

౪. నతదగ్నిశిఖాకుర్యాత్సంస్పృష్టాపాణినాసతీ॥జనకస్యాత్మజాకుర్యాద్యత్క్రోధకలుషీకృతా।

௪. 𑌨𑌤𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿𑌖𑌾𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌸𑌤𑍀॥
𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌕𑌲𑍁𑌷𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾।

௪. நததக்நிஶிகாகுர்யாத்ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டாபாணிநாஸதீ॥
ஜநகஸ்யாத்மஜாகுர்யாத்யத்க்ரோதகலுஷீக்ருதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜநகஸ்ய-ஆத்மஜா	ஜனகனுடைய-புத்திரி	தத்-பாணிநா-ஸ்ப்ருஷ்டா	அதை-கையினுல்-தொடப்பட்ட
க்ரோதகலுஷீக்ருதாஸதீ	சினத்தால்கலக்கப்பட்டவளாக	அக்நிஶிகா	அக்கினிஜ்வாலை
யத்-குர்யாத்	எதை-செய்வளோ	நகுர்யாத்	செய்யாது.

தா-ம்.—ஸ்திரீகளெப்பொழுது மஸ்வதந்திரைக ளாகையால் தாங்களேதுசெய்யவும் ஸமர்த்தரல்லர். பிராட்டியினுடைய திருஉள்ளம் கொஞ்சம் கலங்கிற்ருகில் இராவணனும் அவனதுஇலங்கையும் இவ்வுலகமும் நிற்குமோ? அவள் பொறுத்திருப்பது தன்னுயகனுக் கொருகுறை யுண்டாகாது தான் வீரபத்தினி யென்று பெருமை பெறுவதற்காகவே அனது கோபத்தாலுண்டாகுமனர்த்தம் பிரளயாக்கினியும் செய்யவல்லதோ? அவள் கோபித்தாளாகி லின்னமிவ்விராவணன் ஜீவித்திருப்பனே.

౫. జాంబవత్ప్రముఖాన్సర్వాననుజ్ఞాప్యమహాహరీన్॥

౬. అస్మిన్నేవంగతేకార్యేభవతాంచనివేదితే।న్యాయ్యంస్మసహవైదేహ్యాద్రష్టుంతౌపార్థివాత్మజౌ॥

௫. 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌹𑌰𑍀𑌨𑍍॥

௬. 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌂𑌗𑌤𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂𑌚𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍇।
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌮𑌸𑌹𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂𑌤𑍌𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌॥

௫. ஜாம்பவத்ப்ரமுகாந்ஸர்வாநநுஜ்ஞாப்யமஹாஹரீந்॥

௬. அஸ்மிந்நேவம்கதேகார்யேபவதாம்சநிவேதிதே।
ந்யாய்யம்ஸ்மஸஹவைதேஹ்யாத்ரஷ்டும்தௌபார்திவாத்மஜௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏவம்-கதே-அஸ்மிந்	இப்படி-நடந்த-இந்த	அநுஜ்ஞாப்ய	ஸம்மதப்படுத்தி
கார்யே	காரியம்	வைதேஹ்யாஸஹ	பிராட்டியுடன்
பவதாம்ச-நிவேதிதே	உங்களுக்கு-அறிவிப்பித்த(அளவில்)	தௌ-பார்திவாத்மஜௌ	அந்த-இராஜபுத்திரர்
ஜாம்பவத்ப்ரமுகாந்	ஜாம்பவானைமுன்னிட்ட	த்ரஷ்டும்	பார்ப்பதற்கு
ஸர்வாந்-மஹாஹரீந்	ஸமஸ்தர்களான-வானரர்களை	ந்யாய்யம்ஸ்ம	யுக்தர்களன்றே.

தா-ம்.—பிருத்தியனது ஜயமும் ஸ்வாமியினுடையதாகையால் பிராட்டியின் மஹிமாதிசயத்தால் இராவணனைவென்றுஅவளோடு ஸ்ரீராகவனிடம் போவோமென்கிறீர்களோ, ஹேவானரர்களே! யானிதுவரையில் செய்தவைகளையெல்லாமுங்களிடத்திலறிவித்தேன். ஸமஸ்தவானரரும் ஜாம்பவானுமப்படிஸம்மதித்தால் யாமெல்லோருமிலங்கைசென்று பிராட்டியையெழுந்தருளப்பண்ணிகொண்டு ஸ்ரீராகவலக்ஷ்மணுளிடமேகலாம்.

౭. అహమేకో౽పి పర్యాప్తస్సరాక్షసగణాం పురీమ్। తాం లంకాం తరసా హంతుం రావణం చ మహాబలమ్॥
౮. కిం పునస్సహితో వీరైర్బలవద్భిః కృతాత్మభిః। కృతాస్త్రైః ప్లవగైశ్శూరైర్భవద్భిర్విజయైషిభిః॥

௭. 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌗𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍।
𑌤𑌾𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍॥

௮. 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍈𑌰𑍍𑌬𑌲𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃।
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑍈𑌶𑍍𑌶𑍂𑌰𑍈𑌰𑍍𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑌯𑍈𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃॥

௭. அஹமேகோபிபர்யாப்தஸ்ஸராக்ஷஸகணாம்புரீம்।
தாம்லங்காம்தரஸாஹந்தும்ராவணம்சமஹாபலம்॥

௮. கிம்புநஸ்ஸஹிதோவீரைர்பலவத்பி:க்ருதாத்மபி:।
க்ருதாஸ்த்ரை:ப்லவகைஶ்ஶூரைர்பவத்பிர்விஜயைஷிபி:॥

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை
ஸராக்ஷஸகணாம்	இராக்ஷதக்கூட்டத்தோடுகூடின	வீரை:-பலவத்பி:	சூரரும்-பலமுள்ளவரும்
லங்காம்-தாம்-புரீம்	இலங்கையென்கிற-அந்த-பட்டணத்தையும்	க்ருதாத்மபி:	செய்யப்பட்ட தைரியமுடையோரும்
மஹாபலம்-ராவணம்ச	மிகபலமுடைய-இராவணனையும்	க்ருதாஸ்த்ரை:	செய்யப்பட்டஅஸ்திரமுடையோரும்
தரஸா	சீக்கிரமாய்	ஶூரை:	பராக்கிரமமுடையோரும்
ஹந்தும்	ஸம்ஹரிப்பதற்கு	ப்லவகை:	வானரரும்
அஹம்-ஏகஏவ	யான்-ஒருவனே	விஜயைஷிபி:	ஜயத்தைக்கோரினவருமான
பர்யாப்த:	போதுமானவன்	பவத்பிஸ்ஸஹித:	உங்களோடுசேர்ந்தால்
		கிம்புந:	கேட்கவேண்டுமோ?

౯. అహం తు రావణం యుద్ధే ససైన్యం సపురస్సరమ్। సహపుత్రం వధిష్యామి సహోదరయుతం యుధి॥

௯. 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌮𑍍।
𑌸𑌹𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌹𑍋𑌦𑌰𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌯𑍁𑌧𑌿॥

௯. அஹந்துராவணம்யுத்தேஸஸைந்யம்ஸபுரஸ்ஸரம்।
ஸஹபுத்ரம்வதிஷ்யாமிஸஹோதரயுதம்யுதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்து	யானேவென்றால்	யுதி-ஸஹோதரயுதம்	போரில்-பிராதாவோடுகூடினவனுமான
ஸஸைந்யம்-ஸபுரஸ்ஸரம்	ஸேனையோடுகூடினவனும்-பிருத்தியரோடுகூடினவனும்	ராவணம்	இராவணனை
ஸஹபுத்ரம்	புத்திரரோடுகூடினவனும்	யுத்தே-வதிஷ்யாமி	யுத்தத்தில்-கொல்லக்கடவேன்.

౧౦. బ్రాహ్మమైంద్రం చ రౌద్రం చ వాయవ్యం వారుణం తథా। యది శక్రజితో౽స్త్రాణి దుర్నిరీక్షాణి సంయుగే॥
౧౧. తాన్యహం విధమిష్యామి నిహనిష్యామి రాక్షసాన్। భవతామభ్యనుజ్ఞాతో విక్రమో మే రుణద్ధి తమ్॥

௧௦. 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌮𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾।
𑌯𑌦𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍇॥

௧௧. 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑍍।
𑌭𑌵𑌤𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌮𑍇 𑌰𑍁𑌣𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑌮𑍍॥

௧௦. ப்ராம்ஹமைந்த்ரம்சரௌத்ரம்சவாயவ்யம்வாருணம்ததா।
யதிஶக்ரஜிதோஸ்த்ராணிதுர்நிரீக்ஷாணிஸம்யுகே॥

௧௧. தாந்யஹம்விதமிஷ்யாமிநிஹநிஷ்யாமிராக்ஷஸாந்।
பவதாமப்யநுஜ்ஞாதோவிக்ரமோமேருணத்திதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ராம்ஹம்-ஐந்த்ரம்	பிரும்மாஸ்திரம்-இந்திராஸ்திரம்	துர்நிரீக்ஷாணியதி	கஷ்டத்தினல்பார்க்கப்பட்டதாகில்
ரௌத்ரம்	ருத்திராஸ்திரம்	தாநி-அஹம்	அவ்வஸ்திரங்களை-யான்
ததா-வாயவ்யம்	அப்படியே-வாயுவாஸ்திரம்	விதமிஷ்யாமி	நாசம்செய்கிறேன்
வாருணம்	வருணாஸ்திரம்(என்கிற)	பவதாம்-அப்யநுஜ்ஞாத:	உங்களால்-நியமிக்கப்பட்டவனாக
ஶக்ரஜித:	இந்திரஜித்தினுடைய	ராக்ஷஸாந்-நிஹநிஷ்யாமி	அரக்கரை-கொல்லக்கடவேன
அஸ்த்ராணி	அஸ்திரங்கள்	மே-விக்ரம:	என்னுடைய-பராக்கிரமம்
ஸம்யுகே	யுத்தத்தில்	தம்-ருணத்தி	அவ்விந்திரஜித்தை-ஆக்கிரமிக்கும்.

౧౨. మయాతులా విసృష్టా హి శైలవృష్టిర్నిరంతరా। దేవానపి రణే హన్యాత్ కిం పునస్తాన్నిశాచరాన్॥

௧௨. 𑌮𑌯𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌹𑌿 𑌶𑍈𑌲𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌰𑌣𑍇 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑌾𑌚𑌰𑌾𑌨𑍍॥

கஉ. மயாதுலாவிஸ்ருஷ்டாஹிஸைலவ்ருஷ்டிர்நிரந்தரா|
தேவாநபிரணேஹந்யாத்கிம்புநஸ்தாந்நிஸாசராந்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மயா-ரணே	என்னால்-இரணத்தில்	தேவாநபி	தேவர்களையும்
விஸ்ருஷ்டா-அதுலா	விடப்பட்டதும்-நிகரற்றதும்	ஹந்யாத்	ஸம்ஹரிக்கும்
நிரந்தரா	இடைவெளியற்றதுமான	தாந்-நிஸாசராந்	அந்த-அரக்கரை
ஸைலவ்ருஷ்டி:	மலைமழை	கிம்புந:	கேட்கவேண்டுமோ?

౧౩. సాగరోఽప్యతియాద్వేలాం మందరః ప్రచలేదపి। న జాంబవంతం సమరే కంపయేదరివాహినీ॥

கங. 𑌸𑌾𑌗𑌰𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌲𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑍇𑌦𑌪𑌿।
𑌨 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍇 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑌰𑌿𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀॥

கங. ஸாகரோப்யதியாத்வேலாம்மந்தர:ப்ரசலேதபி|
நஜாம்பவந்தம்ஸமரேகம்பயேதரிவாஹிநீ||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாகரோபி	கடலும்	ஜாம்பவந்தம்-ஸமரே	ஜாம்பவானை-போரில்
வேலாம்-அதியாத்	கரையை-அதிக்கிரமிக்கும்	அரிவாஹிநீ	சத்துருவின்ஸேனை
மந்தரோபி-ப்ரசலேத்	மந்தரபர்வதமும்-சலிக்கும்	நகம்பயேத்	அசைக்காது.

౧౪. సర్వరాక్షససంఘానాం రాక్షసా యే చ పూర్వకాః। అలమేకో వినాశాయ వీరో వాలిసుతః కపిః॥

கச. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾 𑌯𑍇 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌃।
𑌅𑌲𑌮𑍇𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌃॥

கச. ஸர்வராக்ஷஸஸங்காநாம்ராக்ஷஸாயேசபூர்வகா:|
அலமேகோவிநாஸாயவீரோவாலிஸுத:கபி:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வராக்ஷஸஸங்காநாம்	ஸமஸ்த இராக்ஷதக்கூட்டங்களுக்குள்	வீர:-கபி:	சூரனும்-வானரனுமான
யே-ராக்ஷஸா:-பூர்வகா:	எந்த-அரக்கர்-முதல்வரோ	வாலிஸுத:	வாலிபுத்திரன்
விநாஸாய	(அப்படிப்பட்டவரக்கருடைய)நாசத்தையும்பொருட்டு	ஏக:-அலம்	ஒருவனே-போதும்.

౧౫. పనసస్యోరువేగేన నీలస్య చ మహాత్మనః। మందరోఽప్యవశీర్యేత కిం పునర్యుధి రాక్షసాః॥

கரு. 𑌪𑌨𑌸𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍁𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।
𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌵𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌃॥

கரு. பநஸஸ்யோருவேகேநநீலஸ்யசமஹாத்மந:|
மந்தரோப்யவஸீர்யேதகிம்புநர்யுதிராக்ஷஸா:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாத்மந:-பநஸஸ்ய	அதிதைரியமுடைய - பநஸனென்கிற வானரனுடையவும்	மந்தரோபி-அவஸீர்யேத	மந்தரமும்-பிளந்துவிடும்
நீலஸ்யச	நீலனென்பவனுமுடைய	யுதி-ராக்ஷஸா:	போரில்-அரக்கர்
ஊருவேகேந	துடைவேகத்தால்	கிம்புந:	கேட்கவேண்டுமோ.

౧౬. సదేవాసురయక్షేషు గంధర్వోరగపక్షిషు। మైందస్య ప్రతియోద్ధారం శంసత ద్వివిదస్య వా॥

கசு. 𑌸𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍋𑌰𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍁।
𑌮𑍈𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌂𑌸𑌤 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾॥

கசு. ஸதேவாஸுரயக்ஷேஷுகந்தர்வோரகபக்ஷிஷு|
மைந்தஸ்யப்ரதியோத்தாரம்ஸம்ஸதத்விவிதஸ்யவா||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸதேவாஸுரயக்ஷேஷு	தேவாஸுரயக்ஷரோடுகூடின	த்விவிதஸ்யவா	த்விவிதனுக்காகிலும்
கந்தர்வோரகபக்ஷிஷு	கந்தருவஉரகபக்ஷிகளிலும்	ப்ரதியோத்தாரம்	எதிருத்தம்செய்பவனை
மைந்தஸ்ய	மைந்தனுக்காகிலும்	ஸம்ஸத	சொல்லுங்கள்.

౧౭. అశ్విపుత్రౌ మహాభాగావేతౌ ప్లవగసత్తమౌ। ఏతయోః ప్రతియోద్ధారం న పశ్యామి రణాజిరే॥

கஎ. 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾𑌵𑍇𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑍌।
𑌏𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌰𑌣𑌾𑌜𑌿𑌰𑍇॥

கஎ. அஸ்விபுத்ரௌமஹாபாகாவேதௌப்லவகஸத்தமௌ|
ஏதயோ:ப்ரதியோத்தாரம்நபஸ்யாமிரணாஜிரே||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏதௌ-ஸர்வவாநரஸத்தமௌ-இந்த-வானரோத்தமான்		ப்ரதியோத்தாரம்	ஸமமாயுத்தம்செய்பவனை
அஸ்விபுத்ரௌ	அச்வினிதேவதையின்புத்திரான்	ரணாஜிரே	யுத்தபூமியில்
மஹாபாகௌ	அதிப்பிரபாவமுடையவான்	நபஸ்யாமி	பார்க்கவில்லை.
ஏதயோ:	இவர்களோடு		

౧౮. పితామహవరోత్సేకాత్పరమందర్పమాస్థితౌ। అమృతప్రాశినావేతౌ సర్వవానరసత్తమౌ॥

கஅ. പിതാമഹവരോത്സേകാത്പരമം ദര്പമാസ്ഥിതൗ।
അമൃതപ്രാശിനാവേതൗ സര്വവാനരസത്തമൗ॥

கஅ. பிதாமஹவரோத்ஸேகாத்பரமம்தர்பமாஸ்திதௌ।
அம்ருதப்ராஸிநாவேதௌஸர்வவாநரஸத்தமௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிதாமஹவரோத்ஸேகாத்-பிரும்மாவின்வரதானத்தால்		அம்ருதப்ராஸிநௌ	அம்ருதபானம்செய்தவாள்
பரமம்-தர்பம்	மிகுந்த-கொழுப்பை	ஏதௌ	இவாள்
ஆஸ்திதௌ	அடைந்தவான்	ஸர்வவாநரஸத்தமௌ-ஸகல வானரருக்குள் சிரேஷ்டர்.	

౧౯. అశ్వినోర్మాననార్థం హి సర్వలోకపితామహః। సర్వావధ్యత్వమతులమనయోర్దత్తవాన్పురా॥

க௯. അശ്വിനോര്മാനനാര്ഥം ഹി സര്വലോകപിതാമഹഃ।
സര്വാവധ്യത്വമതുലമനയോര്ദത്തവാന്പുരാ॥

க௯. அஸ்விநோர்மாநநார்த்தம்ஹிஸர்வலோகபிதாமஹ:।
ஸர்வாவத்யத்வமதுலமநயோர்தத்தவாந்புரா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வலோகபிதாமஹ: - ஸமஸ்தஉலகங்களுக்கும் பாட்டனை	[பிரமன்	அதுலம்	நிகரற்றதான
புரா	முன்பு	ஸர்வாவத்யத்வம்	ஒருவராலுமழியக்கூடாததை
அநயோ:-அஸ்விநோ: - இந்த-அச்வினிதேவதைகளுடைய		தத்தவாந்	கொடுத்தார்.
மாநநார்த்தம்	வெகுமானத்தையும்பொருட்டு		

౨౦. వరోత్సేకేన మత్తౌ చ ప్రమథ్య మహతీం చమూమ్। సురాణామమృతం వీరౌ పీతవంతౌ ప్లవంగమౌ॥

உ0. വരോത്സേകേന മത്തൗ ച പ്രമഥ്യ മഹതീം ചമൂം।
സുരാണാമമൃതം വീരൗ പീതവന്തൗ പ്ലവങ്ഗമൗ॥

உ0. வரோத்ஸேகேநமத்தௌசப்ரமத்யமஹதீம்சமூம்।
ஸுராணாமம்ருதம்வீரௌபீதவந்தௌப்லவங்கமௌ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீரௌ-ப்லவங்கமௌ-வீரானான-வானரான்		ப்ரமத்ய	மர்த்தித்து
வரோத்ஸேகே-மத்தௌ-வரதானத்தால்-மதித்தவானாய்		ஸுராணாம்-அம்ருதம் - தேவருடைய-அமிர்தத்தை	
மஹதீம்-சமூம்	பெரியதான-ஸைன்னியத்தை	பீதவந்தௌ	பானம்செய்தவான்.

౨౧. ఏతావేవ హి సంక్రుద్ధౌ సవాజిరథకుంజరామ్। లంకాం నాశయితుం శక్తౌ సర్వే తిష్ఠంతు వానరాః॥

உக. ഏതാവേവ ഹി സംക്രുദ്ധൗ സവാജിരഥകുഞ്ജരാം।
ലങ്കാം നാശയിതും ശക്തൗ സര്വേ തിഷ്ഠന്തു വാനരാഃ॥

உக. ஏதாவேவஹிஸம்க்ருத்தௌஸவாஜிரதகுஞ்ஜராம்।
லங்காம்நாஸயிதும்ஸக்தௌஸர்வேதிஷ்டந்துவாநரா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வே-வாநரா:	ஸமஸ்த-வானரரும்	ஸவாஜிரதகுஞ்ஜராம் - குதிரையோடும்யானையோடும்கூடின	
திஷ்டந்து	இருக்கட்டும்	லங்காம்	இலங்கையை
ஏதாவேவஹி	இம்மைந்தத்விவிதனே	நாஸயிதும்-ஸக்தௌ	அழிக்க-ஸமர்த்தான்.
ஸம்க்ருத்தௌ	கோபித்தவராக		

౨౨. మయైవ నిహతా లంకా దగ్ధా భస్మీకృతా పునః। రాజమార్గేషు సర్వత్ర నామ విశ్రావితం మయా।

உஉ. മയൈവ നിഹതാ ലങ്കാ ദഗ്ധാ ഭസ്മീകൃതാ പുനഃ।
രാജമാര്ഗേഷു സര്വത്ര നാമ വിശ്രാവിതം മയാ॥

உஉ. மயைவநிஹதாலங்காதக்தாபஸ்மீக்ருதாபுந:।
ராஜமார்கேஷுஸர்வத்ரநாமவிப்ராவிதம்மயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹ்யவ	என்ருலேயே	ராஜமார்கேஷு	இராஜவீதிகளில்
லங்கா-நிஹதா	இலங்கிணி-அடிக்கப்பட்டாள்	ஸர்வத்ர	எங்கும்
புந:-தக்தா	மறுபடி-(இலங்கை) கொளுத்தப்பட்	மயா-நாம	என்ருல்-ஸ்ரீராகவாதிகளின்பெயர்
பஸ்மீக்ருதா	சாம்பலாகச்செய்யப்பட்டது [டது	விஶ்ராவிதம்	கேட்கும்படி செய்யப்பட்டது.

౨౩. జయత్యతిబలో రామో లక్ష్మణశ్చ మహాబలః। రాజా జయతి సుగ్రీవో రాఘవేణాభిపాలితః॥

உங. ஜயத்யதிபலோராமோலக்ஷ்மணஶ்சமஹாபல:।
ராஜாஜயதிஸுக்ரீவோராகவேணாபிபாலித:॥

உங. ஜயத்யதிபலோராமோலக்ஷ்மணஶ்சமஹாபல:।
ராஜாஜயதிஸுக்ரீவோராகவேணாபிபாலித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அதிபல:-ராம:	மிகபலமுடைய-ஸ்ரீராகவன்	ஸுக்ரீவ:-ராஜா	ஸுக்ரீவனென்கிற-இராஜா
ஜயதி	ஸர்வோத்தமராயிருக்கிருர்[(அப்படியே)	ராகவேணாபிபாலித:	ஸ்ரீராகவனுலிரக்ஷிக்கப்பட்டவராக
மஹாபல:-லக்ஷ்மணஶ்ச-	வெகுபலமுடைய-இலக்ஷ்மணனும்	ஜயதி	ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருக்கிருர்.

౨౪. అహం కోసలరాజస్య దాసః పవనసంభవః। హనుమానితి సర్వత్ర నామ విశ్రావితం మయా॥

உச. அஹம்கோஸலராஜஸ்யதாஸ:பவநஸம்பவ:।
ஹநுமாநிதிஸர்வத்ரநாமவிஶ்ராவிதம்மயா॥

உச. அஹம்கோஸலராஜஸ்யதாஸ:பவநஸம்பவ:।
ஹநுமாநிதிஸர்வத்ரநாமவிஶ்ராவிதம்மயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	யான்	ஹநுமாந்-இதி	(என்பெயர்) ஹநுமான்-என்று
கோஸலராஜஸ்ய-தாஸ:-	கோஸலதேசத்தரசருடைய-தாஸன்	மயா-ஸர்வத்ர	என்ருல்-எங்கும்
பவநஸம்பவ:	வாயுபுத்திரன்	நாம-விஶ்ராவிதம்	பெயர்-கேட்கும்படி செய்யப்பட்டது.

౨౫. అశోకవనికామధ్యే రావణస్య దురాత్మనః। అధస్తాచ్ఛింశుపావృక్షే సాధ్వీ కరుణమాస్థితా॥

౨౬. రాక్షసీభిః పరివృతా శోకసంతాపకర్శితా। మేఘలేఖాపరివృతా చంద్రరేఖేవ నిష్ప్రభా॥
అచింతయంతీ వైదేహీ రావణం బలదర్పితమ్।

உரு. அஶோகவநிகாமத்யேராவணஸ்யதுராத்மந:।
அதஸ்தாச்சிம்ஶுபாவ்ருக்ஷேஸாத்வீகருணமாஸ்திதா॥

உசா. ராக்ஷஸீபி:பரிவ்ருதாஶோகஸந்தாபகர்ஶிதா।
மேகலேகாபரிவ்ருதாசந்த்ரலேகேவநிஷ்ப்ரபா॥
அசிந்தயந்தீவைதேஹீராவணம்பலதர்பிதம்।

உரு. அஶோகவநிகாமத்யேராவணஸ்யதுராத்மக:।
அதஸ்தாச்சிம்ஶுபாவ்ருக்ஷேஸாத்விகருணமாஸ்திதா॥

உசா. ராக்ஷஸீபி:பரிவ்ருதாஶோகஸந்தாபகர்ஶிதா।
மேகலேகாபரிவ்ருதாசந்த்ரலேகேவநிஷ்ப்ரபா॥
அசிந்தயந்திவைதேஹீராவணம்பலதர்பிதம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸாத்வீ-வைதேஹீ	பதிவ்ருதையான-ஸீதை	ஶோகஸந்தாபகர்ஶிதா-	சோகஸந்தாபத்தாலிளைத்தவளும்
அஶோகவநிகாமத்யே-	அசோகவனத்தின்னடுவில்	மேகலேகாபரிவ்ருதா	மேகபங்தியால் மறைக்கப்பட்ட
ஶிம்ஶுபாவ்ருக்ஷே	சிம்சபாவிருக்ஷத்தின்	சந்த்ரலேகேவ	சந்திரரேகைபோல்
அதஸ்தாத்	கீழே	நிஷ்ப்ரபா	காந்தியற்றவளுமாக
கருணம்-ஆஸ்திதா	தீனயாக-இருப்பவளும்	பலதர்பிதம்-ராவணம்	பலத்தால் கொழுத்த-இராவணனை
ராக்ஷஸீபி:-பரிவ்ருதா	அரக்கிணிகளால்-சுற்றப்பட்டவளும்	அசிந்தயந்தீ	சிந்தித்துக்கொண்டு (இருக்கிருள்.)

౨౭. పతివ్రతా చ సుశ్రోణీ అవష్టబ్ధా చ జానకీ॥ అనురక్తా హి వైదేహీ రామం సర్వాత్మనా శుభా।

౨౮. అనన్యచిత్తా రామే చ పౌలోమీవ పురందరే॥

உஎ. பதிவ்ருதாசஸுஶ்ரோணீஅவஷ்டப்தாசஜாநகீ॥

உஅ. அநுரக்தாஹிவைதேஹீராமம்ஸர்வாத்மநாஶுபா।
அநந்யசித்தாராமேசபௌலோமீவபுரந்தரே॥

உஎ. பதிவ்ருதாசஶ்ரோணீ அவஷ்டப்தாசஜாநகீ॥

உஅ. அநுரக்தாஹிவைதேஹீராமம்ஸர்வாத்மநாஶுபா।
அநந்யசித்தாராமேசபௌலோமீவபுரந்தரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பதிவ்ருதாச	பதிவிருதையும்	பௌலோமீவ	இந்திராணிபோல்
ஸுஶ்ரோணீ	சிறந்த பின்பாகமுடையவளும்	அநந்யசித்தா	வேறொரு எண்ணமில்லாதவளாக
அவஷ்டப்தாச	தடைபட்டவளும்	ராமே-அநுரக்தா	ஸ்ரீராகவனிடத்தில்-ஆஸக்தையாய்
ஜாநகீ	ஜனகபுத்திரியும்	ஸர்வாத்மநா	ஸர்வபிரகாரத்தாலும்
ஶுபா-வைதேஹீ	மங்களகரையுமான-பிராட்டி	ராமம்	ஸ்ரீராகவனை
புரந்தரே	இந்திரனிடத்தில்	(ஸ்மரதி)	(ஸ்மரித்துக்கொண்டிருக்கிறாள்.)

౨౯. తదేకవాసస్సంవీతాం రజోధ్వస్తాం తథైవ చ। శోకసంతాపదీనాంగీం సీతాం భర్తృహితే రతాం॥

௨௯. ததேகவாஸஸம்வீதாம் ரஜோத்வஸ்தாம் ததைவச।
ஶோகஸந்தாபதீநாங்கீம் ஸீதாம் பர்த்ருஹிதே ரதாம்॥

௨௯. ததேகவாஸஸ்ஸம்வீதாரஜோத்வஸ்தாததைவச।
ஶோகஸந்தாபதீநாங்கீஸீதாபர்த்ருஹிதேரதா

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸீதா	பிராட்டி	ஶோகஸந்தாபதீநாங்கீ	சோகஸந்தாபத்தால் தீனையான சரீர முடையவளும்
ததேகவாஸஸ்ஸம்வீதா	அந்த ஒரேவஸ்திரத்தால் சுற்றப்பட்டவளும்	பர்த்ருஹிதே	பர்த்தாவின் க்ஷேமத்தில்
ததைவச	அப்படியே	ரதா	ஆஸக்தையுமாக (இருக்கிறாள்.)
ரஜோத்வஸ்தா	தும்புகளால் நிறைந்தவளும்		

30. సా మయా రాక్షసీమధ్యే తర్జ్యమానా ముహుర్ముహుః। రాక్షసీభిర్విరూపాభిర్దృష్టా హి ప్రమదావనే॥

31. ఏకవేణీధరా దీనా భర్తృచింతాపరాయణా। అధశ్శయ్యా వివర్ణాంగీ పద్మినీవ హిమాగమే॥

32. రావణాద్వినివృత్తార్థా మర్తవ్యకృతనిశ్చయా। కథంచిన్మృగశావాక్షీ విశ్వాసముపపాదితా॥

33. తతస్సంభాషితా చైవ సర్వమర్థం చ దర్శితా। రామసుగ్రీవసఖ్యం చ శ్రుత్వా ప్రీతిముపాగతా॥

௪௦. ஸா மயா ராக்ஷஸீமத்யே தர்ஜ்யமாநா முஹுர்முஹு:।
ராக்ஷஸீபிர்விரூபாபிர்த்ருஷ்டா ஹி ப்ரமதாவநே॥

௪௧. ஏகவேணீதரா தீநா பர்த்ருசிந்தாபராயணா।
அதஶ்ஶய்யா விவர்ணாங்கீ பத்மிநீவ ஹிமாகமே॥

௪௨. ராவணாத்விநிவ்ருத்தார்தா மர்தவ்யக்ருதநிஶ்சயா।
கதஞ்சிந்ம்ருகஶாவாக்ஷீ விஶ்வாஸமுபபாதிதா॥

௪௩. ததஸ்ஸம்பாஷிதா சைவ ஸர்வமர்தம் ச தர்ஶிதா।
ராமஸுக்ரீவஸக்யம் ச ஶ்ருத்வா ப்ரீதிமுபாகதா॥

௪௦. ஸாமயாராக்ஷஸீமத்யேதர்ஜ்யமாநாமுஹுர்முஹு:।
ராக்ஷஸீபிர்விரூபாபிர்த்ருஷ்டாஹிப்ரமதாவநே॥

௪௧. ஏகவேணீதராதீநாபர்த்ருசிந்தாபராயணா।
அதஶ்ஶய்யாவிவர்ணாங்கீபத்மிநீவஹிமாகமே॥

௪௨. ராவணாத்விநிவ்ருத்தார்த்தாமர்தவ்யக்ருதநிஶ்சயா।
கதஞ்சிந்ம்ருகஶாவாக்ஷீவிஶ்வாஸமுபபாதிதா॥

௪௩. ததஸ்ஸம்பாஷிதாசைவஸர்வமர்த்தஞ்சதர்ஶிதா।
ராமஸுக்ரீவஸக்யஞ்சஶ்ருத்வாப்ரீதிமுபாகதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரமதாவநே	உத்தியானவனத்தில்	ம்ருகஶாவாக்ஷீ	மான்குட்டியின் கண்போன்றகண்ணுடையவளுமான
ராக்ஷஸீமத்யே	அரக்கிணிகளின் நடுவில்		
விரூபாபி:-ராக்ஷஸீபி:	விகாரரூபிகளான அரக்கிணிகளால்	ஸா	அப்பிராட்டி
முஹுர்முஹு:-தர்ஜ்யமாநா	அடிக்கடி-மிரட்டப்பட்டவளும்	மயா-த்ருஷ்டா	என்னால்-பார்க்கப்பட்டாள்
ஏகவேணீதரா	ஒரேபின்னலுடையவளும்	கதஞ்சித்	அதிப்பிரயாஸத்தால்
தீநா	களிப்பற்றவளும்	விஶ்வாஸம்-உபபாதிதா	விசுவாஸம்-அடையப்பட்டது
பர்த்ருசிந்தாபராயணா	நாயகனுடையஸ்மரணையிலேயேஊற்றமுடையவளும்	தத:	பிறகு
அதஶ்ஶய்யா	கீழ்ப்படுப்பவளும்	ஸம்பாஷிதாச	வார்த்தையும்சொல்லப்பட்டது
விவர்ணாங்கீ	விகாரரூபமுடையவளும்	ஸர்வம்-அர்த்தம்ச	ஸமஸ்தமான-அர்த்தமும்
ஹிமாகமே-பத்மிநீவ	ஹேமந்தருதுவில் - தாமரையோடைபோலிருப்பவளும்	தர்ஶிதா	சொல்லப்பட்டது
ராவணாத்-விநிவ்ருத்தார்த்தா	இராவணனால்-திருப்பப்பட்டவிருத்தாந்தமுடையவளும்	ராமஸுக்ரீவஸக்யஞ்ச	ஸ்ரீராகவஸுக்ரீவஸினேகிதத்தையும்
மர்தவ்யக்ருதநிஶ்சயா	மரணத்திற்செய்யப்பட்டநிச்சயமுடையவளும்	ஶ்ருத்வா	கேட்டு
		ப்ரீதிம்-உபாகதா	ஸந்தோஷத்தை-அடைந்தாள்.

34. నియతః సముదాచారో భక్తిర్భర్తరి చోత్తమా। యన్న హంతి దశగ్రీవం స మహాత్మా కృతాగసమ్॥

35. నిమిత్తమాత్రం రామస్తు వధే తస్య భవిష్యతి। సా ప్రకృత్యైవ తన్వంగీ తద్వియోగాచ్చ కర్శితా॥

ప్రతిపత్పాఠశీలస్య విద్యేవ తనుతాం గతా।

௬௪. நியதஸ்ஸமுதாசாரோ பக்திர்பர்தரி சோத்தமா।
யந்நஹந்தி தஶக்ரீவம் ஸ மஹாத்மா க்ருதாகஸம்॥

௬௫. நிமித்தமாத்ரம் ராமஸ்து வதே தஸ்ய பவிஷ்யதி।
ஸா ப்ரக்ருத்யைவ தந்வங்கீ தத்வியோகாச்ச கர்ஶிதா॥
ப்ரதிபத்பாடஶீலஸ்ய வித்யேவ தனுதாம் கதா।

௬௪. நியதஸ்ஸமுதாசாரோபக்திர்பர்தரிசோத்தமா।
யந்நஹந்திதஶக்ரீவம்ஸமஹாத்மாக்ருதாகஸம்॥

௬௫. நிமித்தமாத்ரம்ராமஸ்துவதேதஸ்யபவிஷ்யதி।
ஸாப்ரக்ருத்யைவதந்வங்கீதத்வியோகாச்சகர்ஶிதா॥
ப்ரதிபத்பாடஶீலஸ்யவித்யேவதநுதாம்கதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நியத꞉	(இப்பிராட்டிக்கு) திடமான	பவிஷ்யதி	ஆகக்கடவர்
ஸமுதாசார꞉	பாதிவ்ருத்யமும்	நிமித்தமாத்ரம்	(ஸீதை) நிமித்தமாத்ரமே.
பர்தரி	பர்த்தாவினிடத்தில்	ப்ரக்ருத்யைவ	ஸ்வபாவததாலேயே
உத்தமா-பக்திஶ்ச	ஶ்ரேஷ்டமான-பக்தியும்	தந்வங்கீ	ஸூக்ஷ்மமான சரீரமுடையவளும்
க்ருதாகஸம்	செய்யப்பட்ட அபராதமுடைய	தத்வியோகாத்	அந்தராமவியோகத்தாலே
தஶக்ரீவம்	இராவணனை	கர்ஶிதாச	இளைத்துமிருக்கிற
நஹந்தீதி யத்	கொல்லவில்லையென்கிற யாதொன்று[ண்டோ]	ஸா	அப்பிராட்டி
தத்	அது	ப்ரதிபத்பாடஶீலஸ்ய	பாட்டியமியில் வாசிக்கிற ஸ்வபாவமுடையவனுடைய
ஸ꞉	அவ்விராவணன்		
மஹாத்மா	மஹானுபாவன் (ஆகையால்)	வித்யேவ	வித்தைபோல்
ராமஸ்து	ஸ்ரீராகவனே	தநுதாம்-கதா	ஸூக்ஷ்மத்வத்தை-அடைந்து (இருக்கிறள்.)
தஸ்ய-வதே	அவ்விராவணனுடைய-வதத்தில்		

౬౬. ఏవమాస్తే మహాభాగా సీతా శోకపరాయణా॥ యదత్ర ప్రతికర్తవ్యం తత్సర్వముపపద్యతామ్।

௬௬. ஏவமாஸ்தே மஹாபாகா ஸீதா ஶோகபராயணா॥
௬௭. யதத்ர ப்ரதிகர்தவ்யம் தத்ஸர்வமுபபத்யதாம்।

௬௬. ஏவமாஸ்தேமஹாபாகாஸீதாஶோகபராயணா॥
௬௭. யதத்ரப்ரதிகர்தவ்யம்தத்ஸர்வமுபபத்யதாம்।

இதி ஸ்ரீஸுந்தரகாண்டே ஏகோநஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க꞉.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபாகா-ஸீதா	மஹானுபாவையான-ஸீதை	அத்ர-யத்	இக்காரியத்தில்-எது
ஏவம்-ஶோகபராயணா	இப்படி-சோகத்தையே யுட்கொண்டவளாய்	ப்ரதிகர்தவ்யம்	பதில் செய்யவேண்டுமோ
		தத்-ஸர்வம்	அது-ஸமஸ்தமும்
ஆஸ்தே	இருக்கிறள்	உபபத்யதாம்	செய்யப்படட்டும்.

(எ-மு-௬௬௭-ல்.) தா-ம்.—வாரீர் வானரர்காள்! அனேக ராக்ஷதப்பட்டைகளோடுகூடின இலங்கையையும், அதில் பிராதிரு புத்திரமித்திரஸஹிதனும் ஸைன்யபலத்தாலும் ஸ்வசக்திமிகுதியாலு மிறுமாந்துவாழு மிராவணனையும் அதிசீக்கிரமாயொழிக்க யானொருவனேபோதும். அப்படியிருக்க, தேவாம்ச மடைந்தவராதலால் அஸ்திரவித்தையில்தேர்ந்து மிகபுஜபல பராக்கிரமசாலிகளாய் ஜயத்தையே கோருகிற உங்களுடையபலமுஞ் சேரின் இலங்காத்வம்ஸத்திற்கு ஸம்சயமுண்டோ? யுத்தத்திலிந்திரஜித்து, பரமதுஸ்ஸகமான ப்ராம்ஹம், ஐந்த்ரம், ரௌத்ரம், வாயவ்யம், வாருணம்என்கிற கரோஸ்திரங்களைப் பிரயோகம்செய்தாலு மவைகளைத்தடுத்து அவனது ஸைன்னியத்தையு மவனையுமுடித்து உங்கள் நியமனத்தால் இராவணனையும் இயமலோகத்திற் கனுப்ப வல்லேன். இரணகளத்தில் பகைவனாச்சிறி யான் மலைமாரி பொழிந்தேனுகில் தேவர்களுமழிவார். இவ்வல்ப வரக்கரோ பிழைப்பது. இவ்வானரரிருக்கட்டும்,யானுமிருக்கட்டும். கடல் கரைபுரண்டாலும் புரளும், மந்திர பர்வதமசைந்தாடினுலுமாடும், இஜ்ஜாம்பவான் ரணரங்கத்தில் எப்படிப்பட்ட சத்துரு ஸைன்னியத் திரளையுங்கண்டு சலிப்பதுண்டோ! அல்லாமலும் இவ்வாலிஸூதனான அங்கதன் ஒருவனே அரக்கர்குலத்தைக் கிழங்கெடுக்கப்போதுமல்லவோ! இதோ நிற்கும் பநஸன்,நீலன், இவ்விருவருடைய தொடைவேகத்தால் மந்தரபர்வதமும்பிளந்து சிதறக்கிடக்க இவ்வரக்க ரெவ்வளவு. இம்மைந்தத்விவிதாள் அச்விநீதேவதையின் புத்திரான். பிரமனிடத்திலிருந்து வரம்பெற்றவர். பூர்வத்தில் அச்விநீதேவதையின் பிரீத்யர்த்தமாக இவரொருவராலு மாயாமலிருக்கும்படி வரமளிக்கப்பெற்றிருக்கிறுர். அவ்வரதானத்தால் மிகக்கொழுத்துத் தேவர்களுக் கதிசயத்தையுண்டுபண்ணி அவரா லளிக்கப்பட்ட தேவாமுதத்தைப் பானம்செய்தவர். இப்படிப்பட்ட மஹிமையுடைய வானரோத்தமரான இம்மைந்தத்விவிதாளுடைய முன்னின்று யுத்தம்செய்பவன் தேவ அஸுர யக்ஷ உரகக்தர்வர்களிலும், திர்யக்குகளானபக்ஷியினங்களிலு மொருவனையும் காண்கிலேன். யானே இலங்கிணியையடித்து அந்நகரைக்

கொளுத்தி நீருக்கி இராஜவீதியிலெங்கும் ஸ்ரீராகவன் அதிபலத்தோடுகூடி ஸர்வோத்தமனுயிருக்கிருர், இலக்ஷ்மணனு மப்படியே, ஸுக்ரீவன் ஸ்ரீராகவனுல் பாதுகாக்கப்பட்டு மிகமேன்மையாயிருக்கிருர், யான் ஸ்ரீராமதூதன், வாயுவின்புத்திரன், என்பெயரனுமான், என்று ஸ்ரீராமாதிகளுடைய திருநாமங்களை விளக்கி என்பெயரை ஸகலரும் கேட்கும்படியறிவித்தேன். ஸர்வாங்க ஸுந்தரியாய் மிகபாதிவ்ருத்திய வேற்றமுடைய பிராட்டி, இயற்கையிலேயே ஸௌக்ஷ்மாங்க முடையவள், இப்பொழுது ஸ்ரீராகவனுடைய விரஹத்தால் கொந்த தாபத்தால் கைந்து சோகாதிகளால்சவ்ஷித்து ஸ்ரீராகவன் வரவையே எதிர்பார்த்து அவரால் பலகர்விதனுன இராவண னெப்பொழுது மடியப்போகிறு னென்றதையே சிந்தித்து மேகத்தால் மறைக்கப்பட்டுக் காந்தியற்ற சந்திரரேகைபோலும், சோபையற்று புழுதிபடிந்த திருமேனியோடும், ஒரே ஆடையோடும் ஒரே பின்னலோடும், பனியாலழிந்து சோபைகுலைந்த தாமரையோடைபோலும், இராவணனது வஞ்சன மொழிகளைக் கேட்டு ஸகியாது மரணத்திலுறுதிகொண்டு நஹுஷ நிர்பந்தத்தால் கஷ்டப்பட்ட இந்திராணிபோலும், வெகு வழகான கண்களையுடையவளாய் பூமியில்படுத்து ஸ்ரீராமனையே தியானித்து, குரூரவரக்ஷிணிகளால் அடிக்கடி மிரட்டப்பட்டு பிரதமையில் வாசித்த வித்தைபோல் (பிரதமைதினத்தில் வாசித்தால் அதுவளாயில் வந்ததும் மறக்குமென்று சாஸ்திரம்) உருமாறி ஒளியழிந்து சிம்சுபா விருக்ஷத்தின்கீழ் எழுந்தருளி இருக்கக்கண்டேன். அதிப்பிரயாஸத்தா லவளுக்கென்னிடத்தில் நம்பிக்கை வரும்படி செய்து அவளோடு ஸம்பாஷித்து ஸ்ரீராகவ ஸுக்ரீவஸிநேகத்தை யுரைத்து அவளை உகப்பித்தேன். பின்பவள் அனேகநீதிக ளருளக்கேட்டேன். பர்த்தாவினிடத்தி லிப்படிப்பட்ட பக்திசிரத்தையுடன்கூடித் தநேகபரையான வப்பிராட்டியின் தபோமகிமையால் இராவணன் எனழியவில்லையென்பீரோ! ஹே வானரர்களே! அவ்விராவணன் ஸாமான்னியனல்ல, மஹானுபாவன், பிரபல வரதானம் பெற்றவன், சிறந்த தபோபலமுடையான். அவனுக்கிந்த சாபத்தால் நிர்மரணமுண்டாகாது, ஆகையால் இப்பிராட்டியைக் காரணமாகக்கொண்டு ஸ்ரீராகவனுலேயே அழியவேண்டும். ஆதலால் ஹே அங்கத! ஜாம்பவத் பிரமுகரான ஓ வானரர்களே! அவ்வுத்தமியான பிராட்டி இக்கிலைமையிலிருக்கிருள். இவ்விஷயத்தி லென்னசெய்யவேண்டுமோ அது உங்களால் நன்ருயாலோசித்துச் செய்யப்படட்டுமென்று ஹநுமான் வானரருக்கு மொழிந்தனர்.

ஸர்மகோரஞ்ஜனீநாமத்ராவிடவ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
ஐம்பத்தொன்பதாவதுஸர்க்கம் – முற்றிற்று.

அறுபதாவதுஸர்க்கம்.

౧. తస్య తద్వచనం శ్రుత్వా వాలిసూనురభాషత। అయుక్తం తు వినా దేవీం దృష్టవద్భిశ్చ వానరాః॥
సమీపం గంతుమస్మాభీ రాఘవస్య మహాత్మనః।

௧. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌲𑌿𑌸𑍂𑌨𑍁𑌰𑌭𑌾𑌷𑌤।
𑌅𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌤𑍁𑌵𑌿𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌃॥
𑌸𑌮𑍀𑌪𑌂𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃।

௧. தஸ்யதத்வசநம்ஶ்ருத்வாவாலிஸூநுரபாஷத।
அயுக்தம்துவிநாதேவீம்த்ருஷ்டவத்பிஶ்சவாநரா:॥
ஸமீபம்கந்துமஸ்மாபிராகவஸ்யமஹாத்மந:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாலிஸூநு:	வாலிபுத்திரன்	அஸ்மாபி:	நம்மால்
தஸ்ய-தத்	அவ்வனுமானுடைய-அந்த	மஹாத்மந:	சிறந்த புத்தியுடைய
வசநம்-ஶ்ருத்வைவ	வார்த்தையை-கேட்டே	ராகவஸ்ய	ஸ்ரீராகவனுடைய
அபாஷத	சொன்னுன்	ஸமீபம்	ஸமீபத்தை
ஹேவாநரா:	ஓ வானரர்களே!	தேவீம்விநா	பிராட்டியின்றி
த்ருஷ்டவத்பி:	(பிராட்டியை) பாரானிருக்கிற	கந்தும்-அயுக்தம்	போக-யுக்தமல்ல.

౨. దృష్టా దేవీ న చాస్మాభిరితి తత్ర నివేదనమ్॥ అయుక్తమివ పశ్యామి భవద్భిః ఖ్యాతవిక్రమైః।

௨. 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀𑌨𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌨𑌮𑍍॥
𑌅𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍈𑌃।

௨. த்ருஷ்டாதேவீநசாஸ்மாபிரிதிதத்ரநிவேதநம்॥
அயுக்தமிவபஶ்யாமிபவத்பி:க்யாதவிக்ரமை:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	அந்த இராமஸன்னிதியில்	க்யாதவிக்ரமை:-பவத்பி:	பிரஸித்த பராக்கிரமமுடைய-உங்களால்
தேவீ-த்ருஷ்டா	பிராட்டி-பார்க்கப்பட்டாள்	நிவேதநம்	அறிவிப்பது
நசஅஸ்மாபி:	அழைத்துவரப்படவில்லை	அயுக்தமிவ	அயுக்தம்போல்
இதி	என்று	பஶ்யாமி	பார்க்கிறேன்.

౩. నహి నః ప్లవనే కశ్చిన్నాపి కశ్చిత్పరాక్రమే॥ తుల్యస్సామరదైత్యేషు లోకేషు హరిసత్తమాః।

௩. 𑌨𑌹𑌿𑌨𑌃𑌪𑍍𑌲𑌵𑌨𑍇𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇।
𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌃𑌸𑌾𑌮𑌰𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁𑌹𑌰𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃।

௯. நஹிந꞉ப்லவநேகஸ்சித்நாபிகஸ்சித்பராக்ரமே।
துல்யஸ்ஸாமரதைத்யேஷு லோகேஷு ஹரிஸத்தமா꞉॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ஹரிஸத்தமா꞉	ஓ வானரோத்தமரே!	ஸாமரதைத்யேஷு	தேவரோடுகூடின அஸுரர்களி
ந꞉	நமக்கு	லோகேஷு	உலகங்களிலாவது [லாவது
ப்லவநே-பராக்ரமேபி	தாண்டுவதிலும்-பராக்கிரமத்திலும்	துல்ய꞉-கஸ்சித்-நஹி	ஸமானன்-ஒருவனும்-இல்லையன்றோ?

౪. తేష్వేవంహతవీరేషు రాక్షసేషు హనూమతా। కిమన్యదత్ర కర్తవ్యం గృహీత్వాయామ జానకీమ్॥
ச. தேஷ்வேவம் ஹதவீரேஷு ராக்ஷஸேஷு ஹனூமதா॥
கிமந்யதத்ர கர்தவ்யம் க்ருஹீத்வாயாம ஜாநகீம்।
ச. தேஷ்வேவம்ஹதவீரேஷு ராக்ஷஸேஷு ஹநூமதா॥
கிமந்யதத்ரகர்தவ்யம்க்ரஹீத்வாயாமஜாநகீம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏவம்-ஹநூமதா	இப்படி-ஹனுமானால்	அத்ர	இங்கு
தேஷு-ராக்ஷஸேஷு	அந்த-இராக்ஷதர்கள்	கர்தவ்யம்-அந்யத்-கிம்	செய்யத்தக்கது-வேறு-என்ன
ஹதவீரேஷு	அடிக்கப்பட்ட வீரரையுடையராயிருக்கையில்	ஜாநகீம்	பிராட்டியை
		க்ருஹீத்வா-யாம	எடுத்துக்கொண்டு-போவோம்.

౫. తమేవం కృతసంకల్పం జాంబవాన్ హరిసత్తమః। ఉవాచ పరమప్రీతో వాక్యమర్థవదర్థవిత్॥
ஒ. தமேவம்க்ருத ஸங்கல்பம் ஜாம்பவாந் ஹரிஸத்தம꞉॥
உவாச பரமப்ரீதோ வாக்யமர்த்தவதர்த்தவித்।
ஒ. தமேவம்க்ருதஸங்கல்பம்ஜாம்பவாந்ஹரிஸத்தம꞉॥
உவாசபரமப்ரீதோவாக்யமர்த்தவதர்த்தவித்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏவம்-க்ருதஸங்கல்பம்	இவ்விதம்-செய்யப்பட்ட ஸங்கல்பத்தையுடைய	அர்தவித்-ஜாம்பவாந்	அர்த்தமறிந்தவருமான-ஜாம்பவான்
		பரமப்ரீத꞉	மிக பிரீதியுடையவராக
தம்	அவ்வங்கதனை	அர்தவத்-வாக்யம்	அர்த்தமுடைய-வாக்கியத்தை
ஹரிஸத்தம꞉	வானரசிரேஷ்டரும்	உவாச	சொன்னார்.

౬. న తావదేష మతిరక్షమా నో యథా భవాన్పశ్యతి రాజపుత్ర। యథా తు రామస్య మతిర్నివిష్టా తథా భవాన్పశ்యతు కార్యసిద్ధిమ్॥
கூ. ந தாவதேஷாமதிரக்ஷமாநோ யதா பவாந்பஶ்யதி ராஜபுத்ர॥
யதா து ராமஸ்ய மதிர்நிவிஷ்டா ததா பவாந்பஶ்யது கார்யஸித்திம்।
கூ. நதாவதேஷாமதிரக்ஷமாநோயதாபவாந்பஶ்யதுராஜபுத்ர।
கூ௦. யதாதுராமஸ்யமதிர்நிவிஷ்டாததாபவாக்பஶ்யதுகார்யஸித்திம்।

இதி ஶ்ரீஸுந்தரகாண்டே - ஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க꞉.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ராஜபுத்ர	வாராய் அங்கத!	ராமஸ்ய-யதா	ஸ்ரீராகவனுக்கு-எப்படி-
யதா-பவாந்-பஶ்யதி	எப்படி-நீ-பார்க்கிறாயோ	மதி꞉-நிவிஷ்டா	புத்தி-இருக்குமோ
தாவத்-ஏஷா-மதி꞉	இப்பொழுது-இந்த-புத்தி	ததா-பவாந்	அப்படி-நீ
ந꞉	நமக்கு	கார்யஸித்திம்	காரியப்பிரயோஜனத்தை
அக்ஷமா-ந	அயுக்தமாக-ஆகாது (ஆகிலும்)	பஶ்யது	பாராய்.

(௧-மு-௬௦-ல்.) ஹநுமானருளிய வசனங்களைக்கேட்ட வாலிபுத்திரனை அங்கதன் பின்வருமாறுரைத்தனன். வாரீர் வானரோத்தமர்களே! பிராட்டியைக்கண்ட நாம் அவளை யெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டேகாது, ஸ்ரீராகவஸன்னிதியில் பிராட்டியைத் தரிசித்தனம், இலங்கையிலிருக்கிறாளென்று சொல்லுவது எமக்குத்தகுமோ! மஹாவீரரென்று பிரஸித்திபெற்ற நமக்கிது தகாது, ஆகாயத்திற்பாய்வதிலும் பராக்கிரமத்திலும் நமக்கு நிகர் யார்? தேவாஸுரர்களிலும் ஸமஸ்த உலகங்களிலு மொருவருமில்லை. மேலு மிவ்விலங்கையை ஹநுமானழித்து அதிலிருந்த வனேக இராக்ஷதவீரரைக் கொன்றுவிட்டார். அங்கு நாம் செய்யத்தக்கதென்ன இருக்கிறது. ஒன்று மில்லையாகையால் ஜானகியை யெழுந்தருளச் செய்துகொண்டே போகலாமென்றனன். வானரருக்குள் சிரேஷ்டரும் வயதில் முதிர்ந்து ஸகலதர்மார்த்தங்களையு முணர்ந்த பிரஸித்தனுமான ஜம்பவான் இவ்வாறு மொழிந்த அங்கதவாக்கியத்தைக்கேட்டு ஸ்னேகாதிசயத்தால் அர்த்தகர்ப்பமாயுள்ள இனிய வாக்கியங்களா லதைப் பரிகரித்து நலத்தையருளினர். ஹே இராஜகுமாரா! இப்பொழுது நீ சொன்னது மிகவும் யுக்தம்தான். ஆகிலும் ஸ்ரீராகவகாரியம் கெடாது அவர் திருவுள்ள மெப்படி உகக்குமோ அப்படி செய்யக் கடவாயென்றனர்.

ஸங்க்ஷேபரஞ்ஜநீநாமத்ராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான சுந்தரகாண்டத்தில்
அறுபதாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

அறுபத்தோருவது ஸர்க்கம்.

౧ తతో జాంబవతో వాక్యమగృహ్ణంత వనౌకసః। అంగదప్రముఖా వీరా హనూమాంశ్చ మహాకపిః॥

௧. 𑌤𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌂𑌬𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌂𑌤 𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌃।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑌦𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌵𑍀𑌰𑌾 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃॥

௧. ததோஜாம்பவதோவாக்யமக்ருஹ்ணந்தவநௌகஸ:।
அங்கதப்ரமுகாவீராஹநூமாம்ஶ்சமஹாகபி:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பின்பு	வாக்யம்	வசனத்தை
அங்கதப்ரமுகா:-வீரா:	- அங்கதனையே முக்கியமாயுடைய - [சூரரான	அக்ருஹ்ணந்த	அங்கீகரித்தனர்
வநௌகஸ:	வானரர்கள்	மஹாகபி:	பெருவானரரான
ஜாம்பவத:	ஜாம்பவானுடைய	ஹநூமாம்ஶ்ச	ஹநுமானும் (அங்கீகரித்தனர்.)

தா-ம்.—பிறகு அங்கதனையே முன்னிட்ட மிகசூரரான வானரரும் ஹநுமானும், ஜாமபவான்மொழிந்த நன்மொழிகளைக் கேட்டபடியே ஆகுகவென்றங்கீகரித்தனர்.

౨. ప్రీతిమంతః తతస్సర్వే వాయుపుత్రపురస్సరాః। మహేంద్రాద్రిం పరిత్యజ్య పుప్లువుః ప్లవగర్షభాః॥

౩. మేరుమందరసంకాశా మత్తా ఇవ మహాగజాః। ఛాదయంత ఇవాకాశం మహాకాయా మహాబలాః॥

౪. సభాజ్యమానం భూతైస్తమాత్మవంతం మహాబలం। హనుమంతం మహావేగం వహంత ఇవ దృష్టిభిః॥

౫. రాఘవే చార్థనిర్వృత్తిం కర్తుం చ పరమం యశః। సమాధాయ సమృద్ధార్థాః కర్మసిద్ధిభిరున్నతాః॥

౬. ప్రియాఖ్యానోన్ముఖాః సర్వే సర్వే యుద్ధాభినందినః। సర్వే రామప్రతీకారే నిశ్చితార్థా మనస్వినః॥

௨. 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌾𑌃।
𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌪𑍍𑌲𑍁𑌵𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌃॥

௩. 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌜𑌾𑌃।
𑌛𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌵𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃॥

௪. 𑌸𑌭𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍।
𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍇𑌗𑌂 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌃॥

௫. 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌯𑌶𑌃।
𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾𑌃॥

௬. 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌃।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃॥

௨. ப்ரீதிமந்தஸ்ததஸ்ஸர்வேவாயுபுத்ரபுரஸ்ஸரா:।
மஹேந்த்ராத்ரிம்பரித்யஜ்யபுப்லுவு:ப்லவகர்ஷபா:।

௩. மேருமந்தாஸங்காஶாமத்தா இவமஹாகஜா:।
சாதயந்த இவாகாஶம்மஹாகாயாமஹாபலா:॥

௪. ஸபாஜ்யமாநம்பூதைஸ்தமாத்மவந்தம்மஹாபலம்।
ஹநுமந்தம்மஹாவேகம்வஹந்த இவத்ருஷ்டிபி:॥

௫. ராகவேசார்த்தநிர்வ்ருத்திம்கர்தும்சபரமம்யஶ:।
ஸமாதாயஸம்ருத்தார்த்தா:கர்மஸித்திபிருந்நதா:॥

௬. ப்ரியக்யாநோந்முகாஸ்ஸர்வேஸர்வேயுத்தாபிநந்திந:।
ஸர்வேராமப்ரதிகாரேநிஶ்சிதார்த்தாமநஸ்விந:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-வாயுபுத்ரபுரஸ்ஸரா:-	பிறகு-ஹநுமானைமுன்னிட்ட	மஹாபலா:	வெகுபலமுடையவரும்
ஸர்வே-ப்லவகர்ஷபா:	- ஸமஸ்தமான-வானரோத்தமரும்	ஆகாஶம்-சாதயந்த இவ	- ஆகாயத்தை- மறைப்பவர்போலும்
ப்ரீதிமந்த:	ஸந்தோஷித்தவராக	மஹாபலம்	அதிபலமுடையவரும்
மஹேந்த்ராத்ரிம்-பரித்யஜ்ய-	மஹேந்திரகிரியை-விட்டு [ரும்	ஆத்மவந்தம்	வெகுதைரியமுடையவரும்
மேருமந்தரஸங்காஶா:-	மேருமந்தரமிவைகளோடொத்தவரானவ	பூதை:	ஸமஸ்தப்பிராணிகளாலும்
மத்தா:	கொழுத்திருக்கிற	ஸபாஜ்யமாநம்	பூஜிக்கப்பட்டவரும்
மஹாகஜா இவ	பெருயானைபோலிருப்பவரும்	மஹாவேகம்	மிக-வேகமுடையவருமான
மஹாகாயா:	பெருசரீரமுடையவரும்	தம்-ஹநுமந்தம்	அந்த-ஹநுமானை

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்ருஷ்டிபி:	பார்வைகளால்	ஸர்வே	எல்லோரும்
வஹந்தஇவ	சுமப்பவர்போலும்	ப்ரியாக்யாநோந்முகா:-பிரியத்தைச்சொல்ல உத்யுக்தராகவும்	
ராகவே	இராகவனிடத்தில்	ஸர்வே	ஸமஸ்தரும்
அர்தநிர்வ்ருத்திம்	அர்த்தஸித்தியையும்	யுத்தாபிநந்திந:	போரிலானந்தமுடையவராகவும்
பரமம்-யச:	உயர்ந்ததான-யசஸ்ஸையும்	ஸர்வே	ஸமஸ்தரும் [ய்வதில்
கர்தும்-ஸமாதாய	செய்வதற்கு-நிச்சயித்து	ராமப்ரதிகாரே	ஸ்ரீராகவனுக்குப் பிரதியுபகாரம்செ
ஸம்ருத்தார்தா:	ஸித்தமான காரியமுடையவராதலால்	நிஸ்சிதார்த்தா:	நிச்சயிக்கப்பட்டஅர்த்தமுடையவரா
கர்மஸித்திபி:	காரியஸித்திகளால்	மநஸ்விந:	நல்லமனமுடையவருமாக [கவும்
உந்நதா:	உயர்ந்தவராகவும்	புப்லுவு:	தாண்டினர்.

தா-ம்.—பிறகவ்வானரோத்தம ரெல்லோரும் ஸ்ரீராகவனது திருவுளம் கலங்காவிதம் நடப்பதற்கு நிச்சயித்து அவரது ஸந்நிதிக்கேகப் பரமாநந்த நிர்பரராய் ஹநுமானை முன்னிட்டுக்கொண்டு அம்மஹேந்திரமலையினின்று மேற்கிளம்பினர். அவர்களெல்லோரும் பெருத்த சரீரமுடையவராதலால் வானிடையில் மேருமந்தரகிரிகள் இறக்கைகளுடன் பறக்கத் தலைப்பட்டனவோ, மதமேறின பெருயானைகளுலாவுகின்றனவோ, அல்லது ஆகாயத்தை மறைக்கிற மேகக்கூட்டங்களோ! என்றுநினைக்கும்படி இருந்தனர். இவரென்ன பாக்கியவான், இப்படிப்பட்ட தைரியமுமுண்டோ, இவராலன்றோ யாம் பிழைத்தோம், ஸ்ரீராகவனு மாநந்திக்கும்படி நேரிட்டது, ஸுக்ரீவ பிரதிஜ்ஞையும் நிறைவேறிற்று, ஸமஸ்தராலும் பூஜிக்கத்தக்கவராயினர், என்றிவ்விதம் ஹநுமானைத்துதித்து இமைகொட்டாமல் வெகு ஆதரத்தோடவரைப்பார்த்து அத்திருஷ்டி விசேஷத்தாலவரை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண் டேகுபவர்போல் சென்றனர். அவருளொவ்வொரு வானரரும் மிகபலமுடையோர். பெரியசரீர முடையோர். அதிபுத்திமான்கள். ஸமஸ்தரும் ஸ்ரீராகவனுக்கு நன்மை விளைவிப்பதி லதிப்பிரேமையுடையவர். நமது துன்பத்தை யொழித்து இன்பத்தை யளித்த பரமோதாரனை ஸ்ரீராகவனுக்குப் பிரதிசெய்யத்தக்கது யாதனதென்று அந்த இரகுநந்தனனுக்குப் பிரத்யுபகாரம் செய்வதிலேயே நோக்குடையவர். காரியஸித்தி யடைந்தமையால் நம்மைப்போல் மற்ற மூன்றுதிசைகளுக்கும் சென்ற வானரருக்குக் கிடைக்காத மஹாபாக்கியத்தை யாம் பெற்றோமே என்று களிப்புற்று அதனாலதிதேஜோ வான்களாய் விளங்குபவர். இப்படிப்பட்ட மஹிமையுடைய அவ்வானரர் ஹநுமத் ஜாம்பவ தங்கத ஸஹிதராய் ஸந்துஷ்ட ஹ்ருதயத்தோடு மேலெழுந்துசென்றனர்.

௭. ప్లవమానాఃఖమాప్లుత్య తతస్తే కాననౌకసః। నందనోపమమాసేదుర్వనం ద్రుమలతాయుతమ్॥

௭. [illegible]

[illegible]

௭. ப்லவமாநா:கமாப்லுத்யததஸ்தேகாநநௌகஸ:।
நந்தநோபமமாஸேதுர்வநம்த்ருமலதாயுதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-தே-காநநௌகஸ:-பிறகு-அந்த-வானரர்		த்ருமலதாயுதம்	விருக்ஷம்-கொடி-இவைகளால்குழப்பட்டதுமான
கம்-ஆப்லுத்ய	ஆகாயத்தை-எகிறி		
ப்லவமாநா:	தாண்டாநின்றுகொண்டு	வநம்	வனத்தை
நந்தநோபமம்	இந்திரோத்தியாவனத்திற்குநிகரானதும்	ஆஸேது:	அடைந்தனர்.

௮. యత్తన్మధువనం నామ సుగ్రీవస్యాభిరక్షితమ్। అధృష్యం సర్వభూతానాం సర్వభూతమనోహరమ్॥

௯. యద్రక్షతి మహావీర్యస్సదా దధిముఖః కపిః। మాతులః కపిముఖ్యస్య సుగ్రీవస్య మహాత్మనః॥

௧௦. తే తద్వనముపాగమ్య బభూవుః పరమోత్కటాః। వానరా వానరేంద్రస్య మనఃకాంతతమం మహత్॥

௮. [illegible]

[illegible]

௯. [illegible]

[illegible]

௧௦. [illegible]

[illegible]

௮. யத்தந்மதுவநம்நாமஸுக்ரீவஸ்யாபிரக்ஷிதம்।
அத்ருஷ்யம்ஸர்வபூதாநாம்ஸர்வபூதமநோஹரம்॥

௯. யத்ரக்ஷதிமஹாவீர்யஸ்ஸததிமுக:கபி:।
மாதுல:கபிமுக்யஸ்யஸுக்ரீவஸ்யமஹாத்மந:॥

௧௦. தேதத்வநமுபாகம்யபபூவு:பரமோத்கடா:।
வாநராவாநரேந்த்ரஸ்யமந:காந்ததமம்மஹத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அபிரக்ஷிதம்	நன்று இரக்ஷிக்கப்பட்டதும்	அத்ருஷ்யம்	திரஸ்கரிக்கவசக்கியமானதும் [றிதும்
ஸர்வபூதாநாம்	ஸமஸ்தபிராணிகளுக்கும்	ஸர்வபூதமநோஹரம்	ஸகலப்பிராணிகளின் மனதைப்பறிக்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுக்ரீவஸ்ய-யத்	ஸுக்கிரீவனுடைய-எவ்வனம்	தத்	அப்படிப்பட்டதும்
மதுவநம்நாம	மதுவனமென்றுபிரஸித்திபெற்றதோ	வாநரேந்த்ரஸ்ய-ஸுக்ரீவஸ்ய-வானரப்பிரபுவான-ஸுக்கிரீவனுக்கு	
யத்	எவ்வனத்தை	மநஃகாந்ததமம்	மனதிற்கினிதானதும்
கபிமுக்யஸ்ய	வானரருக்குள் முக்கியரும்	மஹத்-தத்-வநம்	பெரியதுமான-அந்த-வனத்தை
மஹாத்மநஃ-ஸுக்ரீவஸ்ய-மஹானுபாவனுமான- ஸுக்ரீவனுக்கு		தே-வாநரா:	அந்த-வானரர்கள்
மாதுலஃ-மஹாவீர்ய:	அம்மானும்-மிகசூரனுமான	உபாகம்ய	அடைந்து
ததிமுகஃ-கபி:	ததிமுகனென்கிற-வானரன்	பரமோத்கடா:	அதிஉத்ஸாகமுடையவராக
ஸதா-ரக்ஷதி	எப்பொழுதும்-இரக்ஷிக்கிறுனே	பபூவு:	ஆனார்கள்.

౧౧. తత స్తేవానరా హృష్టా దృష్ట్వా మధువనం మహత్ । కుమారమభ్యయాచంత మధూని మధుపింగళాః॥

கக. ததஸ்தே வாநரா ஹ்ருஷ்டா த்ருஷ்ட்வா மதுவநம் மஹத்।
குமாரமப்யயாசந்த மதூநி மதுபிங்களா:॥

கக. ததஸ்தேவாநராஹ்ருஷ்டாத்ருஷ்ட்வாமதுவநம்மஹத்।
குமாரமப்யயாசந்தமதூநிமதுபிங்களா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
மதுபிங்களா: - தே-வாநரா: - தேன்போல்-பிங்களவர்ணமுடைய-அந்த-வானரர்		ஹ்ருஷ்டா:	ஸந்தோஷித்தவராக
		குமாரம்	அங்கதனை
மஹத்-மதுவநம்	பெரியதான-மதுவனத்தை	மதூநி-அப்யயாசந்த	தேன்களை-யாசித்தனர்.

(எ-மு-கக-ல்) தா-ம்.—பிறகவ் வானரராகாசமார்க்கமாகச்சென்று இந்திரோத்தியான வனத்திற்கொப்பான ஸுக்ரீவோத்தியானவனத்தை யடைந்தனர். அது அனேக வானரரால் பாதுகாக்கப்பட்டது. ஒருவராலும் பிரவேசிக்கமுடியாதது. ஸகலப்பிராணிகளுக்கு மதபானந்தத்தை யளிக்கத்தக்கது. மதுவனமென வெங்கும் பிரஸித்திபெற்றது. அனேக விருக்ஷலதாதிகளால் நிறைந்தது. வானரர்கோனான ஸுக்கிரீவனுக்கம் மானன் ததிமுகனென்கிற வானரவீரனால் இடைவிடாம லிரக்ஷிக்கப்பட்டது. ஸுக்கிரீவனுக் கத்தியானந்தகரமானது. அப்படிப்பட்ட அம்மஹாவனத்திலுள்ள அத்புதமதுக்களைப் பானஞ்செய்ய விருப்புற்றஜ்ஜயமயக்கத்தால் ஸுக்ரீவபயதனைமறந்த அவ்வானரர் மிக ஸந்தோஷத்துடன் தங்களது அபீஷ்டத்தைப் பூர்த்திபண்ண யுவராஜாவான அங்கதனைக்கேட்டனர்.

౧౨. తతః కుమారస్తాన్ వృద్ధాన్ జాంబవత్ప్రముఖాన్ కపీన్ । అనుమాన్య దదౌ తేషాం నిసర్గం మధుభక్షణే ॥

கஉ. தத: குமாரஸ்தாந் வ்ருத்தாந் ஜாம்பவத்ப்ரமுகாந் கபீந்।
அநுமாந்ய ததௌ தேஷாம் நிஸர்கம் மதுபக்ஷணே॥

கஉ. தத:குமாரஸ்தாந்வ்ருத்தாந்ஜாம்பவத்ப்ரமுகாந்கபீந்।
அநுமாந்யததௌதேஷாம்நிஸர்கம்மதுபக்ஷணே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-குமார:	பின்பு-அங்கதன்	அநுமாந்ய	ஸம்மதிப்படுத்தி
ஜாம்பவத்ப்ரமுகாந்	ஜாம்பவானைமுதலாயுடைய	தேஷாம்	அக்கபிகளுக்கு
தாந்-கபீந்	அந்த-வானரரையும்	மதுபக்ஷணே	தேனைச்குடிப்பதில்
வ்ருத்தாந்	விருத்தரையும்	நிஸர்கம்-ததௌ	அனுமதியை-கொடுத்தான்.

தா-ம்—அவ்வானரரது பிரார்த்தனையைக்கேட்ட அங்கதன், தான் யுவராஜனுகிலும் தன்னைச்சேர்ந்த பெரியோர்களின் அனுமதியின்றி ஸ்வேச்சையாக ஒரு காரியமும் செய்யக்கூடாதென்று வானரருக்குள் முக்கியரான ஜாம்பவானோடும், மற்றுமுள்ள விருத்தரோடும் தக்கவிதம்யோசித்து அவர் ஸம்மதமடைந்து மதுபானஞ்செய்யும்படி வானரருக்குத்தரவு தந்தனன்.

౧౩. తతశ్చానుమతాః సర్వే సంప్రహృష్టా వనౌకసః । ముదితాః ప్రేరితాశ్చాపి ప్రనృత్యంతోऽభవం స్తతః ॥

கங. ததஶ்சாநுமதா: ஸர்வே ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டா வநௌகஸ:।
முதிதா: ப்ரேரிதாஶ்சாபி ப்ரந்ருத்யந்தோऽபவம்ஸ்தத:॥

கங. ததஸ்சாநுமதாஸ்ஸர்வேஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டாவநௌகஸ:।
முதிதா:ப்ரேரிதாஸ்சாபிப்ரந்ருத்யந்தோபவம்ஸ்தத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டா:	மிகஸந்தோஷித்திருக்கிற	முதிதா:	களிப்புற்றவராய் (தொண்டு)
வநௌகஸ:	வானரர்கள்	தத:-ப்ரந்ருத்யந்த:	பிறகு-நாட்டியம்செய்பவர்களாக
ஸர்வே-அநுமதா:	எல்லோரும்-அநுமதிபெற்றவராகவும்	அபவந்	ஆனார்கள்.
தத:-ப்ரேரிதாஶ்ச	பிறகு-ஏவப்பட்டவருமாக		

౧౪. గాయంతి కేచిత్ప్రణమంతి కేచిన్నృత్యంతి కేచిత్ప్రహసంతి కేచిత్ । పతంతి కేచిద్విచరంతి కేచిత్ ప్లవంతి కేచిత్ప్రలపంతి కేచిత్ ॥

௧௪. [illegible]
[illegible]

௧௪. காயந்திகேசித்ப்ரணமந்திகேசிந்ந்ருத்யந்திகேசித்ப்ரஹஸந்திகேசித்।
பதந்திந்திகேசித்விசரந்திகேசித்ப்லவந்திகேசித்ப்ரலபந்திகேசித்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கேசித்-காயந்தி	சிலர்-கானம்செய்கிறார்	கேசித்-பதந்தி	சிலர்-விழுகிறார்
கேசித்-ப்ரணமந்தி	சிலர்-வீழ்கிறார்	கேசித்-விசரந்தி	சிலர்-திரிகிறார்
கேசித்-ந்ருத்யந்தி	சிலர்-ஆடுகிறார்	கேசித்-ப்லவந்தி	சிலர்-எகிறுகிறார்
கேசித்-ப்ரஹஸந்தி	சிலர்-அட்டஹாஸம்செய்கிறார்	கேசித்-ப்ரலபந்தி	சிலர்-உளருகிறார்.

౧౫. పరస్పరం కేచిదుపాశ్రయంతే పరస్పరం కేచిదుపాక్రమంతే। పరస్పరం కేచిదుపబ్రువంతే పరస్పరం కేచిదుపారమంతే॥

௧௫. [illegible]
[illegible]

௧௫. பரஸ்பரம்கேசிதுபாஶ்ரயந்தேபரஸ்பரம்கேசிதுபாக்ரமந்தே।
பரஸ்பரம்கேசிதுபப்ருவந்தேபரஸ்பரம்கேசிதுபாரமந்தே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கேசித்	சிலர் [கொள்ளுகிறார்	கேசித்-பரஸ்பரம்	சிலர்-அன்னியோன்னியமாக
பரஸ்பரம்-உபாஶ்ரயந்தே-	ஒருவருக்கொருவர் - அடைந்துக்	உபப்ருவந்தே-கேசித்-	பேசிக்கொள்ளுகிறார்-சிலர்
கேசித்	சிலர் [கொள்ளுகிறார்	பரஸ்பரம்	அன்னியோன்னியமாக
பரஸ்பரம்-உபாக்ரமந்தே-	ஒருவருக்கொருவர்-ஆக்கிரமித்துக்	உபாரமந்தே	விளையாடிக்கொள்ளுகிறார்.

౧౬. ద్రుమాద్ద్రుమం కేచిదభిద్రవంతే క్షితౌ నగాగ్రాన్నిపతంతి కేచిత్। మహీతలాత్కేచిదుదీర్ణవేగా మహాద్రుమాగ్రాణ్యభిసంపతంతి॥

௧௬. [illegible]
[illegible]

௧௬. த்ருமாத்ருமம்கேசிதபித்ரவந்தேக்ஷிதௌநகாக்ராந்நிபதந்திகேசித்।
மஹீதலாத்கேசிதுதீர்ணவேகாமஹாத்ருமாக்ராண்யபிஸம்பதந்தி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கேசித்-த்ருமாத்-த்ருமம்-சிலர்-மரத்தினின்று-மரத்தை		கேசித்-உதீர்ணவேகாஃ-சிலர்-வெகுவேகமுடையவராக	
அபித்ரவந்தே	அடைகிறார்	மஹீதலாத்	பூமியினின்று
கேசித்-நகாக்ராத்	சிலர்-மரநுனியிலிருந்து	மஹாத்ருமாக்ராணி	பெருமரத்தின்நுனிகளை
க்ஷிதௌ-நிபதந்தி	பூமியில்-விழுகிறார்	அபிஸம்பதந்தி	அடைகிறார்.

౧౭. గాయంతమన్యః ప్రహసన్నుపైతి హసంతమన్యః ప్రహసన్నుపైతి। రుదంతమన్యః ప్రలుదన్నుపైతి నుదంతమన్యః ప్రణదన్నుపైతి॥

௧௭. [illegible]
[illegible]

௧௭. காயந்தமந்யஃப்ரஹஸந்நுபைதிஹஸந்தமந்யஃப்ரருதந்நுபைதி।
ருதந்தமந்யஃப்ரணுதந்நுபைதிநுதந்தமந்யஃப்ரணதந்நுபைதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அந்யஃ-காயந்தம்	வேறொருவன்-பாடுகிறவனை	அந்யஃ-ருதந்தம்	வேறொருவன்-அழுகிறவனை
ப்ரஹஸந்-உபைதி	சிரித்துக்கொண்டு-அடைகிறான்	ப்ரணுதந்-உபைதி	ஏவிக்கொண்டு-அடைகிறான்
அந்யஃ-ஹஸந்தம்	வேறொருவன்-சிரிப்பவனை	அந்யஃ-நுதந்தம்	வேறொருவன்-ஏவுகிறவனை
ப்ரருதந்-உபைதி	அழுதுக்கொண்டு-அடைகிறான்	ப்ரணதந்-உபைதி	இரைந்துக்கொண்டு-அடைகிறான்.

౧౮. సమాకులం తత్కపిసైన్యమాసీన్మధుప్రపానోత్కటసత్త్వచేష్టం। న చాత్ర కశ్చిన్న బభూవ మత్తో న చాత్ర కశ్చిన్న బభూవ తృప్తః॥

௧௮. [illegible]
[illegible]

௧௮. ஸமாகுலம்தத்கபிஸைந்யமாஸீந்மதுப்ரபாநோத்கடஸத்வசேஷ்டம்।
நசாத்ரகஶ்சிந்நபபூவமத்தோநசாத்ரகஶ்சிந்நபபூவத்ருப்தஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸமாகுலம்	(வனத்தில்) வியாப்தமான	அத்ர	இந்தவானரஸேனையில்
தத்-கபிஸைந்யம்	அந்த-வானரஸேனை	கஶ்சித்-மத்தஃ	ஒருவனும்-கொழுத்தவன்
மதுப்ரபாநோத்கடஸத்வசேஷ்டம்-	மதுபானத்தால்மிககொழுத்தசித்தவிருத்தியுடையதாக	நபபூவேதிந	இல்லையென்கிறதில்லை
		அத்ர-கஶ்சித்	அதில்-ஒருவனும் [இல்லை.)
ஆஸீத்	ஆயிற்று	த்ருப்தஃ-ந	திருப்தியடைந்தவன் (இல்லையென்கிற

౧౯. తతోవనంతత్పరిభక్ష్యమాణం ద్రుమాంశ్చవిధ్వంసితపత్రపుష్పాన్ । సమీక్ష్యకోపాద్దధివక్త్రనామా నివారయామాస కపిః కపీంస్తాన్ ॥

௧௯. 𑌤𑌤𑍋𑌵𑌨𑌂𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌿𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍।
𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌕𑍋𑌪𑌾𑌦𑍍𑌦𑌧𑌿𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌕𑌪𑌿𑌃𑌕𑌪𑍀𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍॥

௧௯. ததோவநம்தத்பரிபக்ஷ்யமாணம்த்ருமாம்ஶ்சவித்வம்ஸிதபத்ரபுஷ்பாந்।
ஸமீக்ஷ்யகோபாத்ததிவக்த்ரநாமாநிவாரயாமாஸகபிஃகபீம்ஸ்தாந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ	பின்பு	த்ருமாம்ஶ்ச	விருக்ஷங்களையும்
ததிவக்த்ரநாமா-கபிஃ	ததிவக்திரனென்று பெயராயுடைய-வானரன்	ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
பரிபக்ஷ்யமாணம்	அனுபவிக்கப்பட்டிருக்கிற	கோபாத்	கோபத்தால்
தத்-வநம்	அந்த-வனத்தை	தாந்-கபீந்	அந்த-வானரர்களை
வித்வம்ஸிதபத்ரபுஷ்பாந்-நாசம்செய்யப்பட்ட இலை புஷ்பங்களையுடைய		நிவாரயாமாஸ	தகைந்தான்.

౨౦. స తైః ప్రవృద్ధైః పరిభర్త్స్యమానో వనస్య గోప్తా హరివీరవృద్ధః । చకార భూయో మతిముగ్రతేజా వనస్య రక్షాం ప్రతి వానరేభ్యః ॥

௨௦. 𑌸𑌤𑍈𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍈𑌃𑌪𑌰𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾𑌹𑌰𑌿𑌵𑍀𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌃।
𑌚𑌕𑌾𑌰𑌭𑍂𑌯𑍋𑌮𑌤𑌿𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌤𑍇𑌜𑌾𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃॥

௨௦. ஸதைஃப்ரவ்ருத்தைஃபரிபர்த்ஸ்யமாநோவநஸ்யகோப்தாஹரிவீரவ்ருத்தஃ।
சகாரபூயோமதிமுக்ரதேஜாவநஸ்யரக்ஷாம்ப்ரதிவாநரேப்யஃ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உக்ரதேஜாஃ	தீக்ஷ்ணமான பிரதாபமுடைய	பரிபர்த்ஸ்யமாநஃ	மிரட்டப்படாநின்றுகொண்டு
வநஸ்ய-கோப்தா	அவ்வனத்திற்கு-ரக்ஷகனான	வாநரேப்யஃ	வானரரிடத்திலிருந்து
ஹரிவீரவ்ருத்தஃ-ஸஃ	வானரவ்ருத்தனான அந்த ததிமுகன்	ரக்ஷாம்ப்ரதி	காப்பாற்றுவதைக்குறித்து
ப்ரவ்ருத்தைஃ-தைஃ	மிகபெரியோரான-அவ்வானரரால்	பூயஃ-மதிம்-சகார	மறுபடி-புத்தியைப்-பண்ணினான்.

౨౧. ఉవాచ కాంశ్చిత్పరుషాణి ధృష్టమసక్తమన్యాంశ్చ తలైర్జఘాన । సమేత్య కైశ్చిత్కలహం చకార తథైవ సామ్నోపజగామ కాంశ్చిత్ ॥

௨௧. 𑌉𑌵𑌾𑌚𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌿𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑌲𑍈𑌰𑍍𑌜𑌘𑌾𑌨।
𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌲𑌹𑌂𑌚𑌕𑌾𑌰𑌤𑌥𑍈𑌵𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋𑌪𑌜𑌗𑌾𑌮𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍॥

௨௧. உவாசகாம்ஶ்சித்பருஷாணித்ருஷ்டமஸக்தமந்யாம்ஶ்சதலைர்ஜகாந।
ஸமேத்யகைஶ்சித்கலஹம்சகாரததைவஸாம்நோபஜகாமகாம்ஶ்சித்।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காம்ஶ்சித்	(அத்ததிமுகன்)சிலரை	தலைஃ-ஜகாந	உள்ளங்கையால்-அடித்தான்
த்ருஷ்டம்	திடீக்காக	கைஶ்சித்-ஸமேத்ய	சிலரோடுசேர்ந்து
பருஷாணி-உவாச	கடினமானவார்த்தையை-சொன்னான்	கலஹஞ்சகார	கலகத்தைசெய்தான்
அந்யாம்ஶ்ச	வேறுசிலரை	ததைவ-காம்ஶ்சித்	அப்படியே-சிலரை
அஸக்தம்	தடையில்லாமல்	ஸாம்நா-உபஜகாம	நல்வார்த்தையால்-அடைந்தான்.

౨౨. స తైర్మదాత్సంపరివార్య వాక్యైర్బలాచ్చ తేన ప్రతివార్యమాణైః । ప్రధర్షితస్త్యక్తభయైః సమేత్య ప్రకృష్యతే చాప్యనవేక్ష్య దోషమ్ ॥

௨௨. 𑌸𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌬𑌲𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍇𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍈𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌭𑌯𑍈𑌃𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌦𑍋𑌷𑌮𑍍॥

௨௨. ஸதைர்மதாத்ஸம்பரிவார்யவாக்யைர்பலாச்சதேநப்ரதிவார்யமாணைஃ।
ப்ரதர்ஷிதஸ்த்யக்தபயைஸ்ஸமேத்யப்ரக்ருஷ்யதேசாப்யநவேக்ஷ்யதோஷம்।।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அபிச-ஸஃ	பின்னையும்-அத்ததிமுகன்	வாக்யைஃ	குரூரமொழிகளால்
தேந-வார்யமாணைஃ	அந்ததிமுகனால்-தகையப்பட்டவரும்	ப்ரதர்ஷிதஃ	அவமானப்பட்டவனாய்
த்யக்தபயைஃ	விடப்பட்டபயமுடையவருமான	ஸமேத்ய	வந்து
தைஃ	அவ்வானரரால்	தோஷம்	தப்பிதத்தை
மதாத்-பலாத்	கொழுப்பாலும்-பலத்தாலும்	அநவேக்ஷ்ய	பாராமல்
பரிவார்ய	சுற்றிக்கொண்டு	ப்ரக்ருஷ்யதே	இழுக்கப்பட்டான்.

౨౩. నఖైస్తుదంతో దశనైర్దశంతస్తలైశ్చ పాదైశ్చ సమాపయంతః । మదాత్కపిం తే కపయః సమగ్రా మహావనం నిర్విషయం చ చక్రుః ॥

௨௩. 𑌨𑌖𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋𑌦𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌦𑌶𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚𑌪𑌾𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃।
𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌕𑌪𑌿𑌂𑌤𑌂𑌕𑌪𑌯𑌃𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌹𑌾𑌵𑌨𑌂𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂𑌚𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃॥

௨௩. நகைஸ்துதந்தோதஶநைர்தஶந்தஸ்தலைஶ்சபாதைஶ்சஸமாபயந்தஃ।
மதாத்கபிம்தம்கபயஸ்ஸமக்ராமஹாவநம்நிர்விஷயம்சசக்ருஃ।।

இதி 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌏𑌕𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸமக்ராஃ-கபயஃ	நிறைந்திருக்கிற-வானரர்கள்	தலைஸ்ச பாதைஸ்ச	உள்ளங்கைகளாலும்-கால்களாலும்
தம்-கபிம்	அந்த-வானரனை (ததிமுகனை)	ஸமாபயந்தஃ	அடித்தும்
மதாத்	கொழுப்பால்	மஹாவநம்	அம்மஹாவனத்தை
நகைஃ-துதந்தஃ	நகங்களால்-கீறியும்	நிர்விஷயம்	சூன்யமாக
தஸநைஃ-தஸந்தஃ	பற்களால்-கடித்தும்	சக்ருஃ	செய்தனர்.

(கக-மு-உக-ல்) தா-ம்—பிறகவ்வானரரெல்லோரும் மதுவையுண்டு மதியிழந்து பின்வருமாறு கொக்கரித்துக் கூத்தாடினர். முன்னமே ஸகல வானரரும் பிராட்டியைக்கண்ட மங்களச்செய்தியை ஹநுமான் சொல்லக்கேட்டுப் பரமோத்ஸாகமடைந்திருந்தனர். இப்பொழுதங்கதன் மதுவனமழிக்க நியமிக்கவே, மிக ஸந்தோஷமுடையவராய் நமக்கினியென்ன குறையென்கிற ஆனந்தப்பெருக்கால் அவ்வனத்திற்புகுந்து தேகத்தை மறந்து தங்கள் ஜாதிக்கனுகுணமான கிருத்தியங்களைச்செய்துகொண்டு சிலர் பாடினர், சிலராடினர், சிலரோடினர், குதித்தனர் சிலர், விழித்தனர் சிலர், இளித்தனர் சிலர், கனைத்தனர் சிலர், சிரித்தனர் சிலர், பிதற்றினர் சிலர், சிலர் தலைகீழாய் விழுந்தனர், சிலர் காலகளை உயரத்தூக்கி அண்ணாந்து பின்புறமாய் வீழ்ந்தனர், சிலர் நாட்டியம் செய்தனர், சிலரொருவரையொருவர் கட்டிக்கொண்டனர், சிலரொருவர்மேலொருவரேறினர், சிலரொருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டனர், சிலரொருவரோடொருவர் மிக வன்னியோன்னியமாய் விளையாடினர், சிலர் மரத்திலிருந்துமரம் தாவினர், சிலர் மரத்தின் நுனியினின்று கீழ்வீழ்ந்தனர், சிலர் பூமியினின்று வெகுவேகமாய் மரத்தின்மீதேறினர், வேறொருவன் அழுபவனை சிரிப்புடன் கட்டியணைத்தனன், சிரிப்பவனை யொருவன் அழுதுகொண்டு கட்டிக்கொண்டனன். அழுபவனை யொருவன் பார்த்து இதென்னவென்று ஓர் வேலையை நியமித்தனன், வேறொருவன் வேலையிடுபவனைப்பார்த்து இரைந்துகொண்டேயினன். இவ்வித மவ்வானரவெள்ளம் மதுபானத்தாலகளித்துக்கொழுத்து மரங்களை முறித்துக் கிளைகளையொடித்துப் புஷ்பங்களையுதிர்த்துப் பலங்களை பக்ஷித்துத் தேன்களைக்குடித்து சின்னபின்னமாக அம்மதுவனத்தை யழிக்கவே அவ்வனபாலகனான ததிமுகனென்கிற வானரவீரனோடிவந்து மிகச் சினங்கொண்டு அவ்வானரரைத்தடுத்தான். அவரவ்வானரனை யொருபொருட்டாயெண்ணாது திரஸ்கரிக்கவே, அவரை பலமுடையவராயிருக்கக்கண்டு ததிமுகன் வனத்தையவர்களைக்கொண்டே இரக்ஷிக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து சிலரைக் கடோமொழிகளால் இட்டினன். சிலரை யடித்தனன். சிலரை பரஸ்பரமாகாமலிருக்கும்படி பேதம் செய்தனன். சிலருக்கு நல்வார்த்தையுரைத்தனன். இப்படி பலவிதமான உபாயங்கள் செய்யினும், அவ்வானரர் இலக்ஷியம் செய்யாது மஹாராஜருடைய அம்மானென்று மோராது அதனால்வரும் தீங்கையும் நினையாது அத்ததிமுகனை நகங்களால் கிழித்தும் பற்களால் கடித்தும் முஷ்டியினால் குத்தியும் கால்களாலுதைத்தும் இத்தவிதமவனையடித்துப் புடைத்து யுருட்டி இழுத்துத்தள்ளி அம்மஹாவனத்தைக் கொஞ்சமும் பாக்கியின்றிப் பாழ்செய்தனர்.

ஸக்மகோரஞ்ஜநீநாமத்ராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான சுந்தரகாண்டத்தில்
அறுபத்தோராவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

அறுபத்திரண்டாவது ஸர்க்கம்.

౧. తానువాచహరిశ్రేష్ఠో హనుమాన్వానరర్షభః। అవ్యగ్రమనసో యూయం మధు సేవత వానరాః॥
అహమావారయిష్యామి యుష్మాకం పరిపంథినః।

க. தாநுவாசஹரிஶ்ரேஷ்டோ ஹநூமாந்வாநரர்ஷப:।
அவ்யக்ரமநஸோ யூயம் மது ஸேவத வாநரா:॥
அஹமாவாரயிஷ்யாமி யுஷ்மாகம் பரிபந்தின:।

க. தாநுவாசஹரிஸ்ரேஷ்டோஹநுமாக்வாநரர்ஷப:।
அவ்யக்ரமநஸோயூயம்மதுஸேவதவாநரா:।
அஹமாவாரயிஷ்யாமியுஷ்மாகம்பரிபந்திந:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரர்ஷப:	வானரசிரோஷ்டரும்	அவ்யக்ரமநஸ:	ஸ்திரபுத்தியுடையவராய்
ஹரிஸ்ரேஷ்ட:	வானரருக்குள்முக்கியருமான	மது-ஸேவத	தேனை-அனுபவியுங்கள்
ஹநுமாக்	ஹநுமான்	யுஷ்மாகம்-பரிபந்திந: -	உங்களுடைய-பகைவரை
ஹேவாநரா:	ஓ வானரர்களே	அஹம்-ஆவாரயிஷ்யாமி-யான்-விலக்குகிறேன் (என்று)	
யூயம்	நீங்கள்	தாந்-உவாச	அந்த (வானரரைக்குறித்து) சொன்னார்.

தா-ம்—அவதரித்தபொழுதே அதிசிரேஷ்டரென்று பிரஸித்திபெற்றிப்பொழு ததற்குமேலாக ஸீதாதர்சனாதி கிருத்தியவிசேஷத்தால் வானரருக்குள் மிகச் சிறந்தவரான ஹநுமான், மதுபானத்தில் வெகு விருப்பமுற்றிருக்கு மவ்வானரரை நோக்கி ஓ வானரர்காள்! நீங்கள் யாவரும் யதேச்சையாக மதுபானம் செய்யுங்கள், உங்களைத் தடுப்பவரை யான் விலக்குகிறேனென்றனர்.

౨. శ్రుత్వా హనుమతో వాక్యం హరీణాం ప్రవరోఽఙ్గదః। ప్రత్యువాచ ప్రసన్నాత్మా పిబంతు హరయో మధు॥
౩. అవశ్యం కృతకార్యస్య వాక్యం హనుమతో మయా। అకార్యమపి కర్తవ్యం కిమంగ పునరీదృశమ్॥
உ. ஶ்ருத்வா ஹநுமதோ வாக்யம் ஹரீணாம் ப்ரவரோऽங்கத:॥

௩. [illegible]
[illegible]
[illegible]

௨. ஶ்ருத்வாஹநுமதோவாக்யம்ஹரீணாம்ப்ரவரோங்கத:॥

௩. ப்ரத்யுவாசப்ரஸந்நாத்மாபிபந்துஹரயோமது।
அவஶ்யம்க்ருதகார்யஸ்யவாக்யம்ஹநுமதோமயா॥
அகார்யமபிகர்தவ்யம்கிமங்கபுநரீத்ருஶம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரீணாம்-ப்ரவர:	வானரருக்குள்-சிரேஷ்டரான	க்ருதகார்யஸ்ய	செய்யப்பட்டகாரியமுடைய
அங்கத:	அங்கதன்	ஹநுமத:-வாக்யம்	ஹநுமானுடைய-வாக்கியமானது
ஹநுமத:	ஹநுமானுடைய	அகார்யமபி	செய்யத்தகாதாயினும்
வாக்யம-ஶ்ருத்வா	வார்த்தையை-கேட்டு	அவஶ்யம்-மயா	ஸித்தமாய்-என்னால்
ப்ரஸந்நாத்மா	தெளிந்தமனமுடையவனாக	கர்தவ்யம்	செய்யத்தக்கது (ஆகையால்)
ஹே அங்கஹரய:	ஓவானரர்களே! (நீங்கள்)	ஈத்ருஶம்-கிம்புந:	இப்படிப்பட்டதை - கேட்கவேண்டு
மது-பிபந்து	தேனை-பானஞ்செய்யுங்கள்	ப்ரத்யுவாச	பதிலுரைத்தனன். [மோ (என்று)

தா-ம்—யுவராஜனை அங்கதன் ஹனுமத்வசனத்தைச் செவியுற்று ஸந்துஷ்ட ஹ்ருதயனாய், ஓ கபிகளே! நீங்கள் பயமின்றி இஷ்டப்படி மதுவையுண்ணுங்கள். இனி யுங்களுக்குத் தடையிராது. ஏககாலத்தில் நமமுயிரையும், கிட்கிந்தாராஜ்ஜியத்தையும், இக்ஷ்வாகு மஹாவம்சத்தையும் நிலைநிறுத்தின இப்புண்ணியனுடைய நியமனத்திற்கும் தவக்கமுண்டோ. அப்பரமோதாரனது நியமித்தாலு மதைத் தகாதென்பதை விசாரியாது தடையின்றிச் செய்யுமெனக் கிதிலென்ன குற்றம்.

౪. అంగదస్యముఖాచ్ఛ్రుత్వావచనంవానరర్షభాః॥ సాధుసాధ్వితిసంహృష్టావానరాఃప్రత్యపూజయన్।

௪. [illegible]
[illegible]

௪. அங்கதஸ்யமுகாச்ச்ருத்வாவசநம்வாநரர்ஷபா:॥
ஸாதுஸாத்விதிஸம்ஹ்ருஷ்டாவாநரா:ப்ரத்யபூஜயந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரர்ஷபா:-வாநரா:—	வானரசிரேஷ்டரான-வானரர்	ஸம்ஹ்ருஷ்டா:	ஸந்தோஷித்தவராக
அங்கதஸ்ய-முகாத	அங்கதனுடைய-முகத்தினின்று	ஸாதுஸாத்விதி	நல்லதுநல்லதென்று
வசநம்-ஶ்ருத்வா	வாக்கியத்தை-கேட்டு	ப்ரத்யபூஜயந்	ஆதரித்தனர்.

౫. పూజయిత్వాఙ్గదంసర్వేవానరావానరర్షభమ్। జగ్ముర్మధువనంయత్రనదీవేగఇవద్రుతమ్।

௫. [illegible]
[illegible]

௫. பூஜயித்வாங்கதம்ஸர்வேவாநராவாநரர்ஷபம்॥
ஜக்முர்மதுவநம்யத்ரநதீவேகஇவத்ருதம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வே வாநரா:	ஸமஸ்தரான-வானரரும்	யத்ர-மதுவநம்	எங்கு-மதுவனமோ (அங்கு)
வாநரர்ஷபம்-அங்கதம்-	வாநரோத்தமனான-அங்கதனை	நதீவேகஇவ	ஆற்றின்வேகம்போல்
பூஜயித்வா	கௌரவித்து	த்ருதம்-ஜக்மு:	சீக்கிரமாய்-அடைந்தனர்.

౬. తేప్రవిష్టామధువనంపాలానాక్రమ్యవీర్యతః॥ అతిసర్గాచ్చపటవోదృష్ట్వాశ్రుత్వాచమైథిలీం।
2. పపుస్సర్వేమధుతదారసవత్ఫలమాదదుః॥

௬. [illegible]
௭. [illegible]
[illegible]

௬. தேப்ரவிஷ்டாமதுவநம்பாலாநாக்ரம்யவீர்யத:॥

௭. அதிஸர்காச்சபடவோத்ருஷ்ட்வாஶ்ருத்வாசமைதிலீம்।
பபுஸ்ஸர்வேமதுததாரஸவத்பலமாதது:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
படவ:-தே	ஸமஸ்தர்களான-அவ்வானரர்	மைதிலீம்-ஶ்ருத்வா	ஸீதாவிருத்தாந்தத்தை-கேட்டும்
த்ருஷ்ட்வா	(ஹநுமானை)பார்த்தும்	அதிஸர்காத்	அங்கதனுடையஉத்தரவாலும்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மதுவநம்-ப்ர்விஷ்டா:	- மதுவனத்தை - பிரவேசித்தவராய்க்	ஸர்வே	ஸமஸ்தரும்
வீர்யத:	பராக்கிரமத்தால் [கொண்டு	பபு:	பாநம்செய்தனர்
பாலாந்-ஆக்ரம்ய	வனபாலகரை-ஆக்ஷேபித்து	ரஸவத்-பலம்	ருசியுள்ள-பலத்தையும்
ததா-மது	அப்பொழுது-தேனை	ஆத்து:	புஜித்தனர்.

౮. ఉత్పత్యచతతస్సర్వేవనపాలాన్సమాగతాన్।తాడయంతిస్మశతశస్సక్తాన్మధువనేతదా॥

௮. 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑌚𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌵𑌨𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌤𑌾𑌡𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑌶𑌤𑌶𑌸𑍍𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁𑌵𑌨𑍇𑌤𑌦𑌾॥

௮. உத்பத்யசததஸ்ஸர்வேவநபாலாந்ஸமாகதாந்।
தாடயந்திஸ்மஶதஶஸ்ஸக்தாந்மதுவநேததா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-ஸர்வே-உத்பத்ய-பிறகு-ஸமஸ்தரும்-எகிறி		வநபாலாந்	வனபாலகரை
ஸமாகதாந்	சேர்ந்திருப்பவரும்	ததா	அப்பொழுது
மதுவநே-ஸக்தாந்	மதுவனத்தில் (இரக்ஷணத்தில்) ஆஸக்தருமான	ஶதஶ:	அனேகவிதமாக
		தாடயந்திஸ்ம	அடித்தனர்.

౯. మధూనిద్రోణమాత్రాణిబాహుభిఃపరిగృహ్యతే।పిబంతిసహితాస్సర్వేనిఘ్నంతిస్మతథాపరే॥

௯. 𑌮𑌧𑍂𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑌿𑌃𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑍇॥

௯. மதூநித்ரோணமாத்ராணிபாஹுபி:பரிக்ருஹ்யதே।
பிபந்திஸஹிதாஸ்ஸர்வேநிக்நந்திஸ்மததாபரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வே-தே	ஸமஸ்தரான அவ்வானரர்	மதூநி-பரிக்ருஹ்ய	தேனை-கிரஹித்து(கொண்டு)
ஸஹிதா:	கூடினவராய்க்கொண்டு	பிபந்திஸ்ம	குடித்தனர்
பாஹுபி:	புஜங்களால்	அபரே	வேறுசிலர்
த்ரோணமாத்ராணி	தொன்னையின்பிரமாணமாக	மதூநி-நிக்நந்திஸ்ம	தேன்களை-பாழ்செய்தனர்.

౧౦. కేచిత్పీత్వాపవిధ్యంతిమధూనిమధుపింగళాః।మధూచ్ఛిష్టేనకేచిచ్చజఘ్నురన్యోన్యముత్కటాః॥

௧௦. 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌧𑍂𑌨𑌿𑌮𑌧𑍁𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌳𑌾𑌃।
𑌮𑌧𑍂𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨𑌕𑍇𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚𑌜𑌘𑍍𑌨𑍁𑌰𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌟𑌾𑌃॥

௧௦. கேசித்பீத்வாபவித்யந்திமதூநிமதுபிங்களா:।
மதூச்சிஷ்டேநகேசிச்சஜக்நுரந்யோந்யமுத்கடா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மதுபிங்களா:-கேசித்	தேன்போல்சிவந்தவர்ணமுடைய - சிலவானரர்	கேசித்-உத்கடா:	சிலர்-கொழுத்தவராய்
		மதூச்சிஷ்டேந	மெழுக்கினால்
மதூநி-பீத்வா	மதுவைக்குடித்து(அவ்வடையை)	அந்யோந்யம்	ஒருவருக்கொருவர்
அபவித்யந்தி	எறிந்துவிடுகிறார்	ஜக்நு:	அடித்துக்கொண்டனர்.

౧౧. అపరేవృక్షమూలేతుశాఖాంగృహ్యవ్యవస్థితాః।అత్యర్థంచమదగ్లానాఃపర్ణాన్యాస్తీర్యశేరతే॥

௧௧. 𑌅𑌪𑌰𑍇𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍂𑌲𑍇𑌤𑍁𑌶𑌾𑌖𑌾𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌅𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌚𑌮𑌦𑌗𑍍𑌲𑌾𑌨𑌾𑌃𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍇𑌰𑌤𑍇॥

௧௧. அபரேவ்ருக்ஷமூலே துஶாகாம்க்ருஹ்யவ்யவஸ்த்திதா:।
அத்யர்த்தம்சமதக்லாநா:பர்ணாந்யாஸ்தீர்யஶேரதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அபரே-வ்ருக்ஷமூலே	- வேறுசிலர்-மரத்தினடியில்	மதக்லாநா:	மதத்தால்வாடினவராக
ஶாகாம்-க்ருஹ்ய	கிளையை-பிடித்து(கொண்டு)	பர்ணாநி	இலைகளை
வ்யவஸ்த்திதா:	இருந்தவராக(ஆயினர்)	ஆஸ்தீர்ய	பறப்பிகொண்டு
அத்யர்த்தம்	மிகவும்	ஶேரதே	படுத்தனர்.

౧౨. ఉన్మత్తభూతాఃప్లవగామధుమత్తాశ్చహృష్టవత్।క్షిపంతిచతదాన్యోన్యంస్ఖలంతిచతథాపరే॥

௧௨. 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑌾𑌮𑌧𑍁𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑍍।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿𑌚𑌤𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌖𑌲𑌨𑍍𑌤𑌿𑌚𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑍇॥

௧௨. உந்மத்தபூதா:ப்லவகா:மதுமத்தாஶ்சஹ்ருஷ்டவத்।
க்ஷிபந்திசததாந்யோந்யம்ஸ்கலந்திசததாபரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மதுமத்தா:	மதுபானத்தால்கொழுத்திருக்கிறவரும்	ஹ்ருஷ்டவத்	ஸந்தோஷமாயிருக்கும்படி
உந்மத்தரூபா:	பயித்தியம்பிடித்தவர்போலுமிருக்கிற	க்ஷிபந்தி	மேலெழும்பிவிழுகின்றனர்
அபரே-ப்லவகா:	வேறு-வானரர்	ததா	அப்படியே
ததா-அந்யோந்யம்	அப்பொழுது-ஒருவருக்கொருவர்	ஸ்கலந்திச	தள்ளிக்கொள்ளுகின்றனர்.

౧౩. కేచిత్క్ష్వేళాం ప్రకుర్వన్తి కేచిత్కూజన్తి హృష్టవత్। హరయో మధునా మత్తాః కేచిత్సుప్తా మహీతలే॥

கங. 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌳𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍂𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑍍।
𑌹𑌰𑌯𑍋𑌮𑌧𑍁𑌨𑌾𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇॥

கங. கேசித்க்ஷ்வேளாம்ப்ரகுர்வந்திகேசித்கூஜந்திஹ்ருஷ்டவத்।
ஹரயோமதுநாமத்தா:கேசித்ஸுப்தாமஹீதலே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கேசித்	சிலர்	கேசித்-ஹரய:	சில-வானரர்
க்ஷ்வேளாம்-ப்ரகுர்வந்தி-சிங்கநாதம்-செய்கிறார்		மதுநா-மத்தா:	மதுபானத்தால்-கொழுத்தவராக
கேசித்-ஹ்ருஷ்டவத்	சிலர்-ஸந்தோஷமுண்டானதுபோல்	மஹீதலே	பூமிப்ரதேசத்தில்
கூஜந்தி	கூவுகிறார்	ஸுப்தா:	தூங்கினர்.

౧౪. కృత్వా కేచిద్ధసన్త్యన్యే కేచిత్కుర్వన్తి చేతరత్। కృత్వా కేచిద్వదన్త్యన్యే కేచిద్బుధ్యన్తి చేతరత్॥

கச. 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌚𑍇𑌤𑌰𑌤𑍍।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌚𑍇𑌤𑌰𑌤𑍍॥

கச. க்ருத்வாகேசித்தஸந்த்யந்யேகேசித்குர்வந்திசேதரத்।
க்ருத்வாகேசித்வதந்த்யந்யேகேசித்புத்யந்திசேதரத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கேசித்	சிலர்-(சொல்லக்கூடாதகாரியத்தை)	கேசித்	சிலர்-(வேறு கிராம்யகிருத்தியத்தை)
க்ருத்வா-ஹஸந்தி	செய்து-சிரிக்கிறார்	க்ருத்வா	செய்து [சொல்லுகிறார்
அந்யே-கேசித்	வேறு-சிலர்	வதந்தி	(இத்தொழிலை யான்செய்தேனென்று)
இதரப்ச	கொஞ்சம்விலக்ஷணமான காரியத்தை	அந்யே-கேசித்	வேறு-சிலர் [பித்துக்கொள்ளுகிறார்.
குர்வந்தி	செய்கிறார்	புத்யந்தி	இதையிப்படிசெய்யலாமென்றுஸங்கல்

౧౫. యేఽప్యత్ర మధుపాలాః స్యుః ప్రేష్యా దధిముఖస్య తు। తేఽపి తైర్వానరైర్భీమైః ప్రతిషిద్ధా దిశో గతాః॥

கரு. 𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌮𑌧𑍁𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌧𑌿𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯𑌤𑍁।
𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍈𑌰𑍍𑌭𑍀𑌮𑍈𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌶𑍋𑌗𑌤𑌾𑌃॥

கரு. யேப்யத்ரமதுபாலாஸ்யு:ப்ரேஷ்யாததிமுகஸ்யது।
தேபிதைர்வாநரைர்பீமை:ப்ரதிஷித்தாதிஶோகதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அபிச-அத்ர	பின்னையும்-இம்மதுவனத்தில்	தேபி	அவர்களும்
ததிமுகஸ்ய	ததிமுகனுடைய	பீமை:-தை:-வாநரை:-பயங்கரரான-அந்த-வானரரால்	
ப்ரேஷ்யா:-யே-மதுபாலா:-அடிமைகளான-எந்த-வனபாலகர்		ப்ரதிஷித்தா:	தகையப்பட்டவராக
ஸ்யு:	இருந்தனரோ [கள்	திஶ:-கதா:	திசைகளை(குறித்து) போயினர்.

౧౬. జానుభిస్తు ప్రకృష్టాశ్చ దేవమార్గం ప్రదర్శితాః। అబ్రువన్పరమోద్విగ్నా గత్వా దధిముఖం వచః॥

கசு. 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌚𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌧𑌿𑌮𑍁𑌖𑌂𑌵𑌚𑌃॥

கசு. ஜாநுபிஸ்துப்ரக்ருஷ்டாஶ்சதேவமார்கம்ப்ரதர்ஶிதா:।
அப்ருவந்பரமோத்விக்நாகத்வாததிமுகம்வச:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஜாநுபி:	(அவ்வடிமை வானரர்) [முழங்கால்க	பரமோத்விக்நா:	மிக பயமுடையவராய்(கொண்டு)
ப்ரக்ருஷ்டா:	அடிக்கப்பட்டவரும் [ளால்	கத்வா	போய்
தேவமார்கம்-ப்ரதர்ஶிதாஶ்ச-அபானதுவாரத்தை-காண்பிக்கப்		ததிமுகம்-வச:	ததிமுகனை(குறித்து)வார்த்தையை
	பட்டவருமாக	அப்ருவந்	சொன்னார்.

౧౭. హనూమతా దత్తవరైర్హతం మధువనం బలాత్। వయం చ జానుభిః కృష్టా దేవమార్గం చ దర్శితాః॥

கஎ. 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌰𑍈𑌰𑍍𑌹𑌤𑌂𑌮𑌧𑍁𑌵𑌨𑌂𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍।
𑌵𑌯𑌂𑌚𑌜𑌾𑌨𑍁𑌭𑌿𑌃𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂𑌚𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃॥

கஎ. ஹநூமதாதத்தவரைர்ஹதம்மதுவநம்பலாத்।
வயம்சஜாநுபிர்க்ருஷ்டாதேவமார்கம்சதர்ஶிதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹநுமதா-தத்தவரா:	ஹநுமானால்-கொடுக்கப்பட்டவரங்களையுடைய(வானரரால்)	வயம்ச-ஜாநுபி:	யாங்களும்-முழங்கால்களால்
		க்ருஷ்டா:	அடிக்கப்பட்டு
பலாத்	பலத்தால்	தேவமார்கம்ச	அபானப்பிரதேசத்தையும்
மதுவநம்-ஹதம்	மதுவனம்-பாழ்செய்யப்பட்டது	தர்ஶிதா:	காண்பிக்கப்பட்டவராக(ஆனோம்.)

(௭-மு-௧௭-ல்.) தா-ம்—அதிபலவான்களும், பிரபலவீரரும், மிக ஸமர்த்தருமான அவ்வானரர் ஹநுமத்வசனத்தை இளவரசனான அங்கதன் சொல்லக்கேட்டு, ததிமுகனிடத்திருக்த பயத்தைவிட்டு, அங்கதனைப்புகழ்ந்து, எல்லோரும் பிரவாகவேகம்போ லதிவேகமாய் மதுவனமடைந்து ஸீதாக்ஷேமத்தை யறிந்துவந்த பெருமையாலும், மதுவனமழிக்க அங்கதன் உத்தரவளித்த ஸந்தோஷத்தாலும் மிகக்களிப்புற்று அங்கிருக்கும் வனபாலகரை இறுமாப்பாலதட்டி, தேன்களைக்குடித்து ருசியுள்ள பலத்தைப் பக்ஷித்து, தங்களையதட்டுபவரை மூலைக்குமூலை கதறியோடும்படியடித்தனர். ஒவ்வொருவனும் தொன்னையெடுத்துக்கொண்டு தேன் கூடிருக்கும் கிளையைப் புஜத்தால்வளைத்துத் தேனைப்பிழிந்து குடித்தனன். சிலர் தொன்னைவயக்குத்தித் தேனை யொழுகும்படி செய்தனர். சிலர் தேனடையிலிருந்து தேனையுறிந்து அவ்வடையை வீசியெறிந்தனர். சிலரதிலுள்ள மெழுக்கை யுருட்டி பரஸ்பர மடித்துக்கொண்டனர். சிலர் கிளைகளைப்பிடித்துத் தொங்கிக்கொண் டம்மரங்களடியில் நின்றனர். சிலர் குடிமயக்கத்தால் வாடி இலைகளைப் பாப்பிப்படுத்தனர். சிலர் பயித்தியம் பிடித்தவர்போல் ஒருவர்மேலொருவர் விழுந்தனர். சிலர் சிங்கம்போல் கர்ஜித்தனர். சிலர் களிப்புற்றுப் பறவைகள்போல் கூவினர். சிலர் பானமயக்கத்தால் கீழேபடுத்துறங்கினர். சிலர் சொல்லவழங்காக் கிருத்தியங்களைச்செய்து சிரித்தனர். சிலரங்கிருக்கும் வானரர்களோடுகூடிக் கிரீடித்தனர். சிலர் யாமிவ்விதம் செய்தோமென்றுரைத்தனர். சிலரிக்காரியம் யாம் செய்யக்கடவோமென்று மனதில் நிச்சயித்தனர். இந்தவிதம் விளையாடி ததிமுகன்விடுத்த வானரரைப்புடைத்து திக்குதிக்கா யோடும்படி முழங்காலாலடித்து அபானத்வாரத்தைக்காட்டி வொட்டினர். அவ்வனபாலகர் மிகபயந்து எஜமானனான ததிமுகனிடமோடி ஹே பிரபோ, ததிமுக! ஹநுமானளித்த வரபலத்தா லவ்வானரர் கொழுத் தெங்களையடித்துக் கால்களாலுதைத்து அபானத்வாரத்தைக்காட்டி அவமதித்து வெருட்டி தமது வனத்தை யழித்தனரென்று முறையிட்டனர்.

౧౮. తతోదధిముఖః క్రుద్ధో వనప స్తత్ర వానరః। హతం మధువనం శ్రుత్వా సాంత్వయామాస తాన్ హరీన్॥

௧௮. [illegible]

௧௮. ததோததிமுக: க்ருத்தோ வநபஸ்தத்ர வாநர:।
ஹதம்மதுவநம்ச்ருத்வா ஸாந்த்வயாமாஸ தாந்ஹரீந்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	க்ருத்த:	கோபித்தவனாக
ததிமுக:-வநப:-வாநர:	ததிமுகனென்கிற - வனத்தைக்காக்கிற-வானரன்	தாந்	அந்த
தத்ர-மதுவநம்	அங்கு-மதுவனத்தை	ஹரீந்	வானரரை
ஹதம்-ஶ்ருத்வா	நாசமடைந்ததாக-கேட்டு	ஸாந்த்வயாமாஸ	ஸமாதானப்படுத்தினன்.

౧౯. ఇహాగచ్ఛత గచ్ఛామో వానరాన్ బలదర్పితాన్। బలేన వారయిష్యామో మధు భక్షయతో వయమ్॥

௧௯. [illegible]

௧௯. இஹாகச்சதகச்சாமோவாநராந்பலதர்பிதாந்।
பலேநவாரயிஷ்யாமோமதுபக்ஷயதோவயம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இஹ-ஆகச்சத	இங்கு-வாருங்கள்	பலதர்பிதாந்-வாநராந்	பலத்தால்கொழுத்த-வானரரை
கச்சாம:	போவோம்	பலேந	நமது ஸைன்னியத்தால்
வயம்-மது-பக்ஷயத:	நாம்-தேனை-குடிக்கிற	வாரயிஷ்யாம:	விலக்குவோம்.

౨౦. శ్రుత్వా దధిముఖ స్యేదం వచనం వానరర్షభాః। పునర్వీరా మధువనం తేనైవ సహసా యయుః॥

௨௦. [illegible]

௨௦. ஶ்ருத்வாததிமுகஸ்யேதம்வசநம்வாநரர்ஷபா:।
புநர்வீராமதுவநம்தேநைவஸஹஸாயயு:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீரா:-வநரர்ஷபா:	சூரரான-வானரசிரேஷ்டர்	தேநைவ	அத்ததிமுகனோடே
ததிமுகஸ்ய	ததிமுகனுடைய	ஸஹஸா	சீக்கிரமாக
இதம்-வசநம்	இந்த-வார்த்தையை	மதுவநம்	மதுவனத்தை(குறித்து)
ஶ்ருத்வா	கேட்டு	புந:-யயு:	மறுபடி-சென்றனர்.

౨౧. మధ్యే చైషాం దధిముఖః ప్రగృహ్య తరసా తరుమ్। సమభ్యధావ ద్వేగేన తే చ సర్వే ప్లవంగమాః॥

௨௧. [illegible]

உக. மத்யேசைஷாம்ததிமுக:ப்ரக்ருஹ்யதரஸாதரும்।
ஸமப்யதாவத்வேகேநதேசஸர்வேப்லவங்கமா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏஷாம்-மத்யே	இவ்வானரருடைய-மத்தியில்	வேகேந	வேகத்தோடு
ததிமுக:	ததிமுகன்	ஸமப்யதாவத்	தாவினன்
தரும்-தரஸா-ப்ரக்ருஹ்ய	விருக்ஷத்தை-சீக்கிரமாய்- எடுத்துக்கொண்டு	தே-ஸர்வே-ப்லவங்கமாஶ்ச	அந்த-ஸமஸ்தமான-வானரரும் (கூடத்தாவினர்.)

౨౨. తేశిలాః పాదపాంశ్చాపి పర్వతాంశ్చాపి వానరాః। గృహీత్వాభ్యగమన్ క్రుద్ధా యత్ర తే కపికుంజరాః॥

உஉ 𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌃।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌗𑌮𑌂𑌸𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌕𑌪𑌿𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌾𑌃॥

உஉ. தேஶிலா:பாதபாம்ஶ்சாபிபர்வதாம்ஶ்சாபிவாநரா:।
க்ருஹீத்வாப்யகமம்க்ருத்தாயத்ரதேகபிகுஞ்ஜரா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே-வாநரா:	அந்த(ததிமுகஸம்பந்திகளான)வானரர்	க்ருத்தா:-யத்ர	கோபித்தவராக-எவ்விடத்தில்
க்ருத்தா:	கோபித்தவராக	தே	அந்த
ஶிலா:-பாதபாம்ஶ்சாபி-கற்களையும்-மரங்களையும்		கபிகுஞ்ஜரா:	வானரசிரேஷ்டர் (இருக்கின்றரோ)
பர்வதாம்ச்சாபி-க்ருஹீத்வா-மலைகளையும்-எடுத்துக்கொண்டு		அப்யகமந்	அங்கு-சென்றனர்.

౨౩. తే స్వామివచనం వీరా హృదయేష్వవసజ్య తత్। త్వరయా హ్యభ్యధావంత సాలతాలశిలాయుధాః॥

உங. 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌸𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍।
𑌤𑍍𑌵𑌰𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌸𑌾𑌲𑌤𑌾𑌲𑌶𑌿𑌲𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌃॥

உங. தேஸ்வாமிவசநம்வீராஹ்ருதயேஷ்வவஸஜ்யதத்।
த்வரயாஹ்யப்யதாவந்தஸாலதாலஶிலாயுதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீரா:-தே	சூரரான-அவ்வானரர்	ஸாலதாலஶிலாயுதா:-ஆச்சாமரம்-பனைமரம்-கற்களிவைகளை	
தத்-ஸ்வாமிவசநம்	அந்த-எஜமானனுடையவார்த்தையை	த்வரயா	சீக்கிரமாய் [யேஆயுதமாயுடையவராக
ஹ்ருதயேஷு-அவஸஜ்ய - மனதில்-வைத்துக்கொண்டு		அப்யதாவந்த	எதிர்சென்றனர்.

౨౪. వృక్షస్థాంశ్చ తలస్థాంశ్చ వానరాన్ బలదర్పితాన్। అభ్యక్రామంస్తతో వీరాః పాలాస్తత్ర సహస్రశః॥

உச. 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌦𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃॥

உச. வ்ருக்ஷஸ்தாம்ஶ்சஸ்தலஸ்தாம்ஶ்சவாநராந்பலதர்பிதாந்।
அப்யக்ராமம்ஸ்ததோவீரா:பாலாஸ்தத்ரஸஹஸ்ரஶ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-தத்ர-வீரா:	பின்பு-அங்கு-சூரரும்	தலஸ்தாம்ச	கீழிருப்பவரும்
ஸஹஸ்ரஶ:	அனேகருமான	பலதர்பிதாந்	பலத்தால்கொழுத்தவருமான
பாலா:	வனபாலகர்	வாநராந்	வானரரை(க்குறித்து)
வ்ருக்ஷஸ்தாம்ச	மரத்திலிருப்பவரும்	அப்யக்ராமம்	எதிர்சென்றனர்.

౨౫. అథ దృష్ట్వా దధిముఖం క్రుద్ధం వానరపుంగవాః। అభ్యధావంత వేగేన హనుమత్ప్రముఖాస్తదా॥

உரு. 𑌅𑌥 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌧𑌿𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌃।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥

உரு. அதத்ருஷ்ட்வாததிமுகம்க்ருத்தம்வாநரபுங்கவம்।
அப்யதாவந்தவேகேநஹநுமத்ப்ரமுகாஸ்ததா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத	பின்பு	ததிமுகம்-த்ருஷ்ட்வா	ததிமுகனை-பார்த்து
ஹநுமத்ப்ரமுகா:-வாநரா:-	ஹநுமானை முன்னிட்ட [வானரர்]	ததா-வேகேந	அப்பொழுது-வேகத்தோடு
வாநரபுங்கவம்-க்ருத்தம்-	வானரசிரேஷ்டனும்-கோபித்துமிரு [க்கிற	அப்யதாவந்த	எதிர்சென்றனர்.

౨౬. తం సవృక్షం మహాబాహుమాపతంతం మహాబలం। ఆర్యకం ప్రాహరత్ తత్ర బాహుభ్యాం కుపితోऽంగదః॥

உசா. 𑌤𑌂 𑌸𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍।
𑌆𑌰𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌦𑌃॥

உசு. தம்ஸவ்ருக்ஷம்மஹாபாஹுமாபதந்தம்மஹாபலம்।
ஆர்யகம்ப்ராஹரத்தத்ரபாஹுப்யாம்குபிதோங்கத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அங்கத:-குபித:	அங்கதன்-கோபித்தவனாக	ஆபதந்தம்	தனக்கெதிரிலோடி வருபவனும்
தத்ர-ஸவ்ருக்ஷம்	அங்கு - விருக்ஷத்தோடு கூடினவனும்	ஆர்யகம்-தம்	பூஜ்ஜியனுமான-அந்ததிமுகனை
மஹாபாஹும்	பெருபுஜமுடையவனும்	பாஹுப்யாம்	புஜங்களால் (ஓங்கி)
மஹாபலம்	வெகுபலமுடையவனும்	ப்ராஹரத்	அடித்தனன்.

౨౭. మదాంధశ్చ న వేదైనమార్యకో౽యం మమేతి సః। అథైనం నిష్పిపేషాశు వేగవాన్ వసుధాతలే॥

൨൭. മദാന്ധശ്ച ന വേദൈനമാര്യകോഽയം മമേതി സഃ।
അഥൈനം നിഷ്പിപേഷാശു വേഗവാൻ വസുധാതലേ॥

உஎ. மதாந்தஶ்சநவேதைநமார்யகோயம்மமேதிஸ:।
அதைநம்நிஷ்பிபேஷாஶுவேகவத்வஸுதாதலே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மதாந்த:-ஸ:-அங்கத:	மதத்தால்-கொழுத்திருக்கிற-அந்த-அங்கதன்	அத-வேகவத்	பிறகு-வேகத்தையுடைய
அயம்	இவன்	ஏநம்-வஸுதாதலே	இந்த (ததிமுகனை) பூப்பிரதேசத்தில்
மம-ஆர்யக:	எனக்கு-பூஜ்ஜியன்	ஆஶு	சீக்கிரமாய்
இதி-ஏநம்-நவேத	என்று-இவனை-அறியவில்லை	நிஷ்பிபேஷ	பிண்டமாக்கினன்.

౨౮. స భగ్నబాహూరుభుజో విహ్వలః శోణితోక్షితః। ముమోహ సహసా వీరో ముహూర్తం కపికుంజరః॥

൨൮. സ ഭഗ്നബാഹൂരുഭുജോ വിഹ്വലഃ ശോണിതോക്ഷിതഃ।
മുമോഹ സഹസാ വീരോ മുഹൂർത്തം കപികുഞ്ജരഃ॥

உஅ. ஸபக்நபாஹூருபுஜோவிஹ்வலஶ்ஶோணிதோக்ஷித:।
முமோஹஸஹஸாவீரோமுஹூர்தம்கபிகுஞ்ஜர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர:	ஶூரனும்	ஶோணிதோக்ஷித:	இரத்தத்தால்பூசப்பட்டவனுமாக
கபிகுஞ்ஜர:-ஸ:	கபிசிரேஷ்டனுமான-அந்த-(ததிமுகன்)	முஹூர்தம்	சிறிதுகாலம்
பக்நபாஹூருபுஜ:	முறிந்தபாஹு தொடை புஜம் இவைகளையுடையவனும்	ஸஹஸா	சீக்கிரமாய்
விஹ்வல:	வசமற்றவனும்	முமோஹ	மூர்ச்சையடைந்தான்.

౨౯. స సమాశ్వస్య సహసా సంక్రుద్ధో రాజమాతులః। వానరాన్వారయామాస దండేన మధుమోహితాన్॥

൨൯. സ സമാശ്വസ്യ സഹസാ സംക്രുദ്ധോ രാജമാതുലഃ।
വാനരാൻ വാരയാമാസ ദണ്ഡേന മധുമോഹിതാൻ॥

உகூ. ஸஸமாஶ்வாஸ்யஸஹஸாஸங்க்ருத்தோராஜமாதுல:।
வாநராந்வாரயாமாஸதண்டேநமதுமோஹிதாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராஜமாதுல:-ஸ:	அரசனுக்கு மாமனான-அந்த ததிமுகன்	மதுமோஹிதாந்-வாநராந்	மதுபானத்தால்மெய்மறந்த - வானரனை
ஸஹஸா-ஸமாஶ்வஸ்ய-ஸங்க்ருத்த:	சீக்கிரமாய்-மூர்ச்சைதெளிந்து கோபித்தவனாக	தண்டேந	தண்டத்தால்
		வாரயாமாஸ	விலக்கினன்.

౩౦. స కథంచిద్విముక్తస్తైర్వానరైర్వానరర్షభః। ఉవాచైకాంతమాశ్రిత్య భృత్యాన్స్వాన్సముపాగతాన్॥

൩൦. സ കഥംചിദ്വിമുക്തസ്തൈർവ്വാനരൈർവ്വാനരർഷഭഃ।
ഉവാചൈകാന്തമാശ്രിത്യ ഭൃത്യാൻ സ്വാൻ സമുപാഗതാൻ॥

௩0. ஸகதம்சித்விமுக்தஸ்தைர்வாநரைர்வாநரர்ஷப:।
உவாசைகாந்தமாஶ்ரித்யப்ருத்யாந்ஸ்வாந்ஸமுபாகதாந்॥

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
வாநரர்ஷப:-ஸ:	வானரசிரேஷ்டனான-அந்த ததிமுகன்	ஏகாந்தம்-ஆஶ்ரித்ய	ஒருவருமில்லா தப்பிரதேசத்தை-அடைந்து
தை:-வாநரை:	(தன்னால் விலக்கப்பட்ட) அந்த-வானரரால்	ஸமுபாகதாந்	தன் ஸமீபம் வந்திருக்கிற
கதம்சித்-விமுக்த:	அதிப் பிரயாஸத்தால்-விடப்பட்டவனாக	ஸ்வாந்-ப்ருத்யாந்	ஸ்வகீயரான-பிருத்தியனைக் (குறித்து)
		உவாச	சொன்னான்.

౩౧. ఏతే౽గచ్ఛంతు గచ్ఛామి భర్తా నో యత్ర వానరః। సుగ్రీవో విపులగ్రీవః సహ రామేణ తిష్ఠతి॥

൩൧. ഏതേ ഗച്ഛന്തു ഗച്ഛാമി ഭർത്താ നോ യത്ര വാനരഃ।
സുഗ്രീവോ വിപുലഗ്രീവഃ സഹ രാമേണ തിഷ്ഠതി॥

௩௧. ஏதேதிஷ்டந்துகச்சாமோபர்த்தாநோயத்ரவாநரஃ।
ஸுக்ரீவோவிபுலக்ரீவஸ்ஸஹராமேணதிஷ்டதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏதே	இவ்வானரர்	ஸுக்ரீவஃ-வாநரஃ	ஸுக்கிரீவனென்கிற-வானரன்
திஷ்டந்து	இருக்கட்டும்	ராமேணஸஹ	ஸ்ரீராமனோடு
விபுலக்ரீவஃ	விசாலமான கழுத்தையுடையவனும்	யத்ர-திஷ்டதி	எங்கு-இருக்கிறரோ (அங்கு)
நஃ-பர்த்தா	நமக்கு-எஜமானனுமான	கச்சாமஃ	போவோம்.

3౨. సర్వంచైవాంగదే దోషం శ్రావయిష్యామి పార్థివే। అమర్షీ వచనం శ్రుత్వా ఘాతయిష్యతి వానరాన్॥
33. ఇష్టం మధువనం హ్యేతత్సుగ్రీవస్య మహాత్మనః। పితృపైతామహం దివ్యం దేవైరపి దురాసదమ్॥
3౪. స వానరానిమాన్ సర్వాన్ మధులుబ్ధాన్ గతాయుషః। ఘాతయిష్యతి దండేన సుగ్రీవస్ససుహృజ్జనాన్॥
3౫. వధ్యా హ్యేతే దురాత్మానో నృపాజ్ఞాపరిభావినః। అమర్షప్రభవో రోషస్సఫలో నో భవిష్యతి॥

൩൨. സർവംചൈവാംഗദേ ദോഷം ശ്രാവയിഷ്യാമി പാർത്ഥിവേ।
അമർഷീ വചനം ശ്രുത്വാ ഘാതയിഷ്യതി വാനരാൻ॥
൩൩. ഇഷ്ടം മധുവനം ഹ്യേതത് സുഗ്രീവസ്യ മഹാത്മനഃ।
പിതൃപൈതാമഹം ദിവ്യം ദേവൈരപി ദുരാസദം॥
൩൪. സ വാനരാനിമാൻ സർവാൻ മധുലുബ്ധാൻ ഗതായുഷഃ।
ഘാതയിഷ്യതി ദണ്ഡേന സുഗ്രീവസ്സസുഹൃജ്ജനാൻ॥
൩൫. വധ്യാ ഹ്യേതേ ദുരാത്മാനോ നൃപാജ്ഞാപരിഭാവിനഃ।
അമർഷപ്രഭവോ രോഷസ്സഫലോ നോ ഭവിഷ്യതി॥

௩௨. ஸர்வம்சைவாங்கதேதோஷம்ஶ்ராவயிஷ்யாமிபார்த்திவே।
அமர்ஷீவசநம்ஶ்ருத்வாகாதயிஷ்யதிவாநராந்॥
௩௩. இஷ்டம்மதுவநம்ஹ்யேதத்ஸுக்ரீவஸ்யமஹாத்மநஃ।
பித்ருபைதாமஹம்திவ்யம்தேவைரபிதுராஸதம்।
௩௪. ஸவாநராநிமாந்ஸர்வாந்மதுலுப்தாந்கதாயுஷஃ
காதயிஷ்யதிதண்டேநஸுக்ரீவஸ்ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநாந்॥
௩௫. வத்யாஹ்யேதேதுராத்மாநோந்ருபாஜ்ஞாபரிபாவிநஃ।
அமர்ஷப்ரபவோரோஷஸ்ஸபலோநோபவிஷ்யதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அங்கதேசைவ	அங்கதனிடத்திலேயே	ஸஃ-ஸுக்ரீவஃ	அந்த-ஸுக்கிரீவன்
ஸர்வம்-தோஷம்	ஸகலமான-தோஷத்தையும்	மதுலுப்தாந்	மதுபானத்தில திபாஸையுடையோரும்
பார்த்திவே	ஸுக்கிரீவனிடத்தில்	கதாயுஷஃ	போன ஜீவனையுடையோரும்
ஶ்ராவயிஷ்யாமி	கேழ்விப்பிக்கிறேன் (அந்த)	ஸஸுஹ்ருஜ்ஜநாந்	நண்பரோடு கூடினவருமான
வசநம்-ஶ்ருத்வா	வார்த்தையை-கேட்டு	ஸர்வாந்-இமாந்-வாநராந்	ஸமஸ்த-இந்த-வானரரை
அமர்ஷீ	கோபித்தவனாக	தண்டேந-காதயிஷ்யதி	தண்டத்தால்-கொல்லுவர்
வாநராந்-காதயிஷ்யதி	வானரரை-கொல்லுவார்	துராத்மாநஃ-ஏதே	துஷ்டபுத்தியுடைய-இவ்வானரர்
ஏதத்-மதுவநம்-மஹாத்மநஃ	இந்த-மதுவநம்-மஹானுபாவனான	ந்ருபாஜ்ஞாபரிபாவிநஃ	இராஜாஞ்ஞையைக் கடந்தவரான
ஸுக்ரீவஸ்ய-இஷ்டம்	ஸுக்கிரீவனுக்குப்-பிரியமானது	வத்யாஹி	கொல்லத்தகுந்தவரோ [படியால்
பித்ருபைதாமஹம்	தகப்பன்பாட்டனிவாளுடைய- ஸம்பந்தமானது	அமர்ஷப்ரபவஃ	பொறுக்கக்கூடாமையாலுண்டான
திவ்யம்	சிரேஷ்டமானது [கூடாதது	நஃ-ரோஷஃ	நம்முடைய-ரோஷம்
தேவைரபி-துராஸதம்	தேவராலும் - கஷ்டத்தாலுமடையக்	ஸபலஃ	பலத்தோடுகூடினதாக
		பவிஷ்யதி	ஆகப்போகிறது (என்றுரைத்தனன்.)

3౬. ఏవముక్త్వా దధిముఖో వనపాలాన్ మహాబలః। జగామ సహసోత్పత్య వనపాలైస్సమన్వితః॥

൩൬. ഏവമുക്ത്വാ ദധിമുഖോ വനപാലാൻ മഹാബലഃ।
ജഗാമ സഹസോത്പത്യ വനപാലൈസ്സമന്വിതഃ॥

௩௬. ஏவமுக்த்வாததிமுகோவநபாலாந்மஹாபலஃ
ஜகாமஸஹஸோத்பத்யவநபாலைஸ்ஸமந்விதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபலஃ-ததிமுகஃ	வெகுபலமுடைய-ததிமுகன்	வநபாலைஃ-ஸமந்விதஃ	வனபாலகரோடு கூடினவனாக
வநபாலாந்	வனபாலகரைக்(குறித்து)	ஸஹஸா-உத்பத்ய	சீக்கிரமாய்-எகிறி
ஏவம்-உக்த்வா	இப்படி-சொல்லி	ஜகாம	சென்றனன்.

3౭. నిమేషాంతరమాత్రేణ స హి ప్రాప్తో వనాలయః। సహస్రాంశుసుతో ధీమాన్ సుగ్రీవో యత్ర వానరః॥

ருஎ. [illegible]
[illegible]

ருஎ. நிமேஷாந்தரமாத்ரேணஸஹிப்ராப்தோவநாலய:।
ஸஹஸ்ராம்ஶுஸுதோதீமாக்ஸுக்ரீவோயத்ரவாநர:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-வநாலய:	அந்த-வானரனென (ததிமுகன்)	யத்ர	எங்கு (இருக்கிறானோ) அங்கு
தீமாந்	புத்தியுடையோனும்	நிமேஷாந்தரமாத்ரேண-நிமிஷத்திற்குள்ளாக	
ஸஹஸ்ராம்ஶுஸுத:	-ஸூரியபுத்திரனுமான	ப்ராப்த:	போனவனாக (ஆனான்.)
ஸுக்ரீவ:-வாநர:	ஸுக்கிரீவனென்கிற-வானரன்		

౩౮. రామంచలక్ష్మణంచైవదృష్ట్వాసుగ్రీవమేవచ।సమప్రతిష్ఠాంజగతీమాకాశాన్నిపపాతహ॥

ருஅ. [illegible]
[illegible]

ருஅ. ராமம்சலக்ஷ்மணப்சைவத்ருஷ்ட்வாஸுக்ரீவமேவச।
ஸமப்ரதிஷ்டாம்ஜகதீமாகாஶாந்நிபபாதஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ராமம்ச	அத்ததிமுகன்-ஸ்ரீராகவனையும்	ஆகாஶாத்	ஆகாசத்திருந்து
லக்ஷ்மணம்சைவ	இலக்ஷ்மணனையும்	ஸமப்ரதிஷ்டாம்-ஜகதீம்-ஸமப்பிரதேசமுடைய-பூமியில்	
ஸுக்ரீவமேவச	ஸுக்கிரீவனையும்	நிபபாதஹ	விழுந்தான்.
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து		

౩౯. సన్నిపత్యమహావీర్యస్సర్వైస్తైఃపరివారితః।హరిర్దధిముఖఃపాలైఃపాలానాంపరమేశ్వరః॥

౪౦. సదీనవదనోభూత్వాకృత్వాశిరసిచాంజలిం।సుగ్రీవస్యశుభౌమూర్ధ్నాచరణౌప్రత్యపీడయత్॥

ருகூ. [illegible]
[illegible]

சO. [illegible]
[illegible]

ருகூ. ஸந்நிபத்யமஹாவீர்யஸ்ஸர்வைஸ்தை:பரிவாரித:।
ஹரிர்ததிமுக:பாலை:பாலாநாம்பரமேஶ்வர:॥

சO. ஸதீநவதநோபூத்வாக்ருத்வாஶிரஸிசாஞ்ஜலிம்।
ஸுக்ரீவஸ்யஶுபௌமூர்த்நாசரணௌப்ரத்யபீடயத்॥

[illegible]

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாவீர்ய:	மிக பராக்கிரமமுடையவனும்	ஸந்நிபத்ய	போய் [ஆகி
பாலாநாம்-பரமேஶ்வர:-வனபாலகருக்கு-சிறந்தபிரபுவுமான		தீநவதந:-பூத்வா	தைன்னியமான முகமுடையவனாக-
ஸ:-ததிமுக:	அந்த-ததிமுகனென்கிற	ஶிரஸி-அஞ்ஜலிம்ச-க்ருத்வா - தலையில் - அஞ்ஜலியைசெய்து	
ஹரி:	வானரன்	ஸுக்ரீவஸ்ய	ஸுக்கிரீவனுடைய [கொண்டு
ஸர்வை:-தை:-பாலை:	ஸமஸ்தரான-அந்த-வனபாலகரால்	ஶுபௌ-சரணௌ	மங்களகரமான-கால்களில்
பரிவாரித:	சூழப்பட்டவனாக	மூர்த்நா-ப்ரத்யபீடயத்-தலையால்-வணங்கினான்.	

(கஅ-மு-சO-வ்) தா-ம்—மதுவனமழிக்கதென்ற தன்னூழியரான வானரர் சொல்லக்கேட்ட ததிமுகன்சிறி, மதுபானத்தால்கொழுத்திருக்கு மவ்வானரரை ஸைன்னியபலத்தால் வெல்லுவோம், நீங்கள் பயப்படவேண்டாமென் றவரை ஸமாதானம் செய்து அவர்களெல்லோரையும் திரட்டிக்கொண்டு அங்கதாதிகளிருக்குமிடம் சென்றனன். அக்கபிகளின்மத்தியில் ததிமுகன் விருக்ஷங்களையும் மலைகளையும் கற்களையும் பிடுங்கிக்கொண்டு வனமழிக்கும் வானரவீரரை யெதிர்த்தனன். அவனுடைய பிருத்தியரான வானரவீரரும் அவனதாஞ்ஞையால் ஆச்சாமரத்தையும் பனைமரத்தையும் கற்களையு மாயுதமாகக்கொண்டு பலத்தால் கொழுத்திருக்கிற அவ்வானரரைத்தேடி மரத்தின்மீதிருப்பவரையும் கீழிருப்பவரையு மெதிர்த்தனர். இப்படி ஹநுமான் முதலான வானரரோடவர் போர்புரிகையில் மிக பலத்தோடு கைகளையோங்கி மரத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டோடிவரும் ததிமுகனைக்கண்டு அங்கதன் கோபமீண்டு மெய்மறந்து, ததிமுகன் ராஜமாதுலன், தனக்கு மிகப்பூஜ்ஜியன் என்பதை யுமதும யக்கத்தாலெண்ணாது வெகுவேகமாகக்கிளம்பி அவனைக் கைகளாலறைந்து பிசைந்து பிண்டமாகப் பிடித்துருட்டிவிட்டான். ததிமுகன் மூர்ச்சையடைந்தான். தைரியவானாகையாலவன் அதிசீக்கிரத்தில் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்திருந்து வெகுகோபத்துடன் தண்டத்தா லவ்வானர ஸைன்னியத்தை விலக்கி அநினின்று மிகப் பிரயாஸத்தால் வெளிவந்து ஒரேகாந்தஸ்தலத்தில் தன் பிருத்தியர்களை யழைத்து ஹே வானரர்காள்! காமேனிவகவதிப்படவேண்டும், நமக்கிவரடங்கார், நம்பொறுமை வீண் போகாது. ஆகையால் ஸ்ரீராகவஸஹிதராய் அதிவிசாலமான கழுத்தோடு வீற்றிருக்கும் ஸுக்கிரீவனுடைய ஸந்நிதிக்குப்போவோம். அவருக் கத்புல்லாஸகரமானதும் தேவர்க்குர் துஸ்ஸகமானதுமான மதுவனத்தையழிக்க உத்தரவுசெய்து நம்மை

யும் வெருட்டின அங்கதனுடைய தோஷத்தை யறிவிப்போம். அம்மஹாராஜரிதைக்கேட்டு ஆச்சர்யங்கொண்டு, இராஜாஜ்ஞையைக்கடந்து மிக நட்புடன் ஒன்றுசேர்ந்து வனமழித்து மதுபானஞ்செய்யு மிவ்வல்பாயுஸுடைய வானரரை ஸம்ஹரிப்பர், ஸந்தேகமில்லை, என்று அவர்களுக்குத்திடஞ்சொல்லி தன்னைச்சேர்ந்த வானரஸைன்னியத்தோடு ததிமுகன் ஓர் நிமிஷத்திற்குள் ஸூர்யகுலோத்பவாளான ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரோடிருக்கும் ஸூர்யபுத்திரனான மஹாராஜனைப்பார்த்து ஆகாசத்திலிருந்து கிழிறங்கி வனபாலகருக்குப் பிரபுவாய் எதுக்கும் சலிக்காத பராக்கிரமமுடையவனாயினும் அப்பொழுது தான்பட்டசிரமத்தால் தைரியமிழந்து அதிதுக்காக்கிராந்தனாய் வனபாலகரோடுகைகூப்பிக்கொண்டு ஸுக்ரீவனடிகளைப் பிடித்து விழுந்தனன்.

ஸ்ம்கோராஞ்ஜநீகாமத்ராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான சுந்தரகாண்டத்தில்

அறுபத்திரண்டாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

அறுபத்துமூன்றுவதுஸர்க்கம்.

౧. తతో మూర్ధ్నా నిపతితం వానరం వానరర్షభః। దృష్ట్వైవోద్విగ్నహృదయో వాక్యమేతదువాచ హ॥

க. 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌹𑍃𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹॥

க. ததோமூர்த்நாநிபதிதம்வாநரம்வாநரர்ஷப:
த்ருஷ்ட்வைவோத்விக்நஹ்ருதயோவாக்யமேததுவாசஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு	உத்விக்நஹ்ருதய:	பயப்பட்ட மனமுடையவனாக
மூர்த்நா-நிபதிதம்	சிரஸ்ஸினால்-விழுந்த	ஏதத்	இந்த
வாநரம்-வாநரர்ஷப:	ததிமுகனை-ஸுக்ரீவன்	வாக்யம்	வாக்கியத்தை
த்ருஷ்ட்வைவ	பார்த்தமாத்திரத்திலேயே	உவாச	சொன்னான்.

౨. ఉత్తిష్ఠోత్తిష్ఠ కస్మాత్త్వం పాదయోః పతితో మమ। అభయం తే భవేద్వీర సర్వమేవాభిధీయతామ్॥

உ. 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌮।
𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌤𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍॥

உ. உத்திஷ்டோத்திஷ்டகஸ்மாத்வம்பாதயோ:பதிதோமம।
அபயம்தேபவேத்வீரஸர்வமேவாபிதீயதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவீர-உத்திஷ்ட	ஓ சூர! - எழுந்திரு	தே-அபயம்-பவேத்	உனக்கு-பயாபாவம்-உண்டாகும்
கஸ்மாத்-த்வம்-பாதயோ:-பதித:-	எக்காரணத்தால்-நீ-(என் காலில்)விழுந்தாயோ	ஸர்வமேவ	ஸமஸ்தமும்(உன்னால்)
		அபிதீயதாம்	சொல்லப்படட்டும்.

(க-மு-உ-ல்) தா-ம்—இவ்வித மந்த ததிமுகன் அங்கதாதி வானரராலடிபுண்டு மிகபயந்து, தான் அம்மானாயினும் தனக்கு ஸ்வாமியென்கிற மரியாதையால் ஸுக்ரீவன் பாதங்களைப்பிடித்துவிழ, அதைக்கண்ட வானரர்கோன், ஓகோ என்னமோசம் வந்ததோ! எப்படிப்பட்ட விபத்திற்கும் சலிக்காதவிவர் இப்படி சரணமென்றோடிவந்து விழுந்தனரோ என்று பதைப்புற்ற மனமுடையவனாய் ஓ சூர! பயப்படாதையும் எழுந்திரும். இவ்விதமுண்டான தற்கடியான ஸகல விருத்தாந்தத்தையும் சொல்லுமென்றனன்.

౩. స తు విశ్వాసితస్తేన సుగ్రీవేణ మహాత్మనా। ఉత్థాయ సుమహాప్రాజ్ఞో వాక్యం దధిముఖోఽబ్రవీత్॥

௩. 𑌸 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌧𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

௩. ஸதுவிஸ்வாஸிதஸ்தேநஸுக்ரீவேணமஹாத்மநா।
உத்தாயஸுமஹாப்ராஜ்ஞோவாக்யம்ததிமுகோப்ரவீத்॥

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுமஹாப்ராஜ்ஞ:-ததிமுக:-	வெகு ஸமர்த்தனான-ததிமுகன்	விஸ்வாஸித:	ஸமாதானம்செய்யப்பட்டவனாக
மஹாத்மநா	சிறந்த மனமுடைய	உத்தாய	எழுந்திருந்து
தேந-ஸுக்ரீவேண	அந்த-ஸுக்ரீவனால்	வாக்யம்-அப்ரவீத்	வார்த்தையை-சொன்னான்.

౪. నైవర్క్షరజసా రాజన్న త్వయా నాపి వాలినా। వనం నిసృష్టపూర్వం హి భక్షితం తత్తు వానరైః॥

௪. 𑌨𑍈𑌵𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾।
𑌵𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍈𑌃॥

ச. நைவர்க்ஷராஜஸாராஜந்த்வயாநாபிவாலிநா।
வநம்விஸ்ருஷ்டபூர்வம்ஹிபக்ஷிதம்தச்சவாநரை:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ராஜந்-யத்	ஓ அரசனே!-எவ்வனம்	வாலிநாபிந	வாலியாலும் விடப்படாததோ
ருக்ஷராஜஸா	ருக்ஷராஜஸ்ஸென்கிறவனுல்	தத்-வநம்	அப்படிப்பட்ட-வனம்- (வானரரால்)
நவிஸ்ருஷ்டபூர்வம்ஹி	- முன்பு விடப்படவில்லையோ	பக்ஷிதம்	புஜிக்கப்பட்டது.
த்வயா	உன்னுலும் விடப்படாததோ		

౫. ఏభిః ప్రధర్షితా శ్చైవ వానరా వనరక్షిభిః। మధూన్యచింతయిత్వేమాన్ భక్షయంతి పిబంతి చ॥

൫. ഏഭിഃ പ്രധർഷിതാശ്ചൈവ വാനരാ വനരക്ഷിഭിഃ।
മധൂന്യചിന്തയിത്വേമാൻ ഭക്ഷയന്തി പിബന്തി ച॥

ரு. ஏபி:ப்ரதர்ஷிதாஸ்சைவவாநராவநரக்ஷிபி:।
மதூந்யசிந்தயித்வேமாந்பக்ஷயந்திபிபந்திச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏபி:-வநரக்ஷிபி:	இந்த-வானரரால்	இமாந்-அசிந்தயித்வா	இவ்வானரரை-எண்ணுமல்
ப்ரதர்ஷிதாஸ்சைவ	விலக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும்	பக்ஷயந்தி	(பலங்களை) புஜிக்கிருர்
வாநராந்	வானரர்	மதூநிச-பிபந்திச	தேன்களை-குடிக்கவும் குடிக்கிருர்.

౬. శిష్టమత్రాపవిధ్యంతి భక్షయంతి తథాపరే। నివార్యమాణా స్తే సర్వే భ్రువౌ వై దర్శయంతి హి॥

൬. ശിഷ്ടമത്രാപവിധ്യന്തി ഭക്ഷയന്തി തഥാപരേ।
നിവാര്യമാണാസ്തേ സർവേ ഭ്രുവൌ വൈ ദർശയന്തി ഹി॥

சா. ஸிஷ்டமத்ராபவித்யந்திபக்ஷயந்திததாபரே।
நிவார்யமாணாஸ்தேஸர்வேப்ருவோவைதர்ஸயந்திஹி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அபரே-பக்ஷயந்தி	வேறுசிலர்-(தேனை) புஜிக்கிருர்	நிவார்யமாணா:	விலக்கப்பட்டவராய்க்கொண்டு
ததா-ஸிஷ்டம்	அப்படியே-மீந்ததை	ப்ருவை	இரப்பையை
அத்ர-அபவித்யந்தி	இம்மதுவனத்தில்-எறிந்துவிடுகிருர்	தர்ஸயந்திஹி	காண்பிக்கிருர்.
தே-ஸர்வே	அந்த-ஸமஸ்தரும்		

౭. ఇమే హి సంరబ్ధతరా స్తథా తైః సంప్రధర్షితాః। వారయంతో వనా త్తస్మా త్క్రుద్ధై ర్వానరపుంగవైః॥

൭. ഇമേ ഹി സംരബ്ധതരാസ്തഥാ തൈഃ സംപ്രധർഷിതാഃ।
വാരയന്തോ വനാത്തസ്മാത് ക്രുദ്ധൈർവാനരപുംഗവൈഃ॥

எ. இமேஹிஸம்ரப்ததராஸ்ததாதைஸ்ஸம்ப்ரதர்ஷிதா:।
வாரயந்தோவநாத்தஸ்மாத்க்ருத்தைர்வாநரபுங்கவை:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இமே	வனபாலகரான இவ்வானரர்	க்ருத்தை:-தை:	கோபித்த-அந்த
ஸம்ரப்ததரா:	பரபரப்புடையவராய்	வாநரபுங்கவை:	வானரசிரேஷ்டரால்
ததா-தஸ்மாத்	அந்தப்பிரகாரமே-அவ்வனத்திலிருந்	ஸம்ப்ரதர்ஷிதா:	திரஸ்கரிக்கப்பட்டவராக(ஆனுர்கள்.)
வாரயந்த:	விலக்கப்பட்டவராய்க்கொண்டு [து		

౮. తత స్తై ర్బహుభి ర్వీరై ర్వానరై ర్వానరర్షభ। సంరక్తనయనైః క్రోధా ద్ధరయః ప్రవిచాలితాః॥

൮. തതസ്തൈർബഹുഭിർവീരൈർവാനരൈർവാനരർഷഭ।
സംരക്തനയനൈഃ ക്രോധാദ്ധരയഃ പ്രവിചാലിതാഃ॥

அ. ததஸ்தைர்பஹுபிர்வீரைர்வாநரைர்வாநரர்ஷப।
ஸம்ரக்தநயநை:க்ரோதாத்தரய:ப்ரவிசாலிதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே வாநரர்ஷப	ஓ வானரோத்தமா!	தை:-வாநரை:	அந்த-(அங்கதாதிகளான) வானரரால்
தத:-பஹுபி:-வீரை:	-பிறகு-அனேகரும்-சூரரும்[டையவரும்	ஹரய:	வானரர்
க்ரோதாத்-ஸம்ரக்தநயநை:	-கோபத்தினுல்- சிவந்த கண்களையு	ப்ரவிசாலிதா:	துறத்தப்பட்டவராக ஆனுர்.

౯. పాణిభి ర్నిహతాః కేచి త్కేచి జ్జానుభి రాహతాః। ప్రకృష్టాశ్చ యథాకామం దేవమార్గం చ దర్శితాః॥

൯. പാണിഭിർനിഹതാഃ കേചിത് കേചിജ്ജാനുഭിരാഹതാഃ।
പ്രകൃഷ്ടാശ്ച യഥാകാമം ദേവമാർഗം ച ദർശിതാഃ॥

௯. பாணிபிர்நிஹதாஃகேசித்கேசிஜ்ஜாநுபிராஹதாஃ।
ப்ரக்ருஷ்டாஶ்சயதாகாமம்தேவமார்கம்ச தர்ஶிதாஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கேசித்	சிலர்	யதாகாமம்	(சிலர்) இஷ்டப்பிரகாரம்
பாணிபிஃ-நிஹதாஃ	கைகளால்-அடிக்கப்பட்டார்	ப்ரக்ருஷ்டாஶ்ச	இழுக்கவும் பட்டார்
கேசித்	சிலர்	தேவமார்கம்ச	அபானதுவாரத்தையும்
ஜாநுபிஃ-ஆஹதாஃ	முழங்கால்களால்-இடிக்கப்பட்டார்	தர்ஶிதாஃ	காண்பிக்கப்பட்டார்.

౧౦. ఏవమేతే హతాః శూరాస్త్వయి తిష్ఠతి భర్తరి। కృత్స్నం మధువనం చైవ ప్రకామం తైః ప్రభక్ష్యతే॥

௧௦. 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌤𑍇 𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍂𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌰𑌿।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌵𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇॥

௧௦. ஏவமேதேஹதாஶ்ஶூராஸ்த்வயிதிஷ்டதிபர்தரி।
க்ருத்ஸ்நம்மதுவநம்சைவப்ரகாமம்தைஃப்ரபக்ஷ்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏதே-ஶூராஃ	இந்த-சூரரான-(வானரர்)	தைஃ	அவ்வானரரால்
பர்தரி-த்வயி-திஷ்டதி	பர்த்தாவான-நீ-இருக்கச்செய்தே	க்ருத்ஸ்நம்சைவ-மதுவநம்-ஸமஸ்தமான-மதுவனமும்	
ஏவம்-ஹதாஃ	இப்படி-நாசமடைந்தனர்	ப்ரகாமம்-ப்ரபக்ஷ்யதே-மிகவும்-பக்ஷிக்கப்படுகிறது.	

(௯-மு-௧௦-ல்) தா-ம்—அதியாதரவோடு ஸுக்கிரீவனால் தேற்றப்பட்ட ததிமுகனெழுந்திருந்து தான்பட்ட கஷ்ட துக்கங்களை சொல்லலுற்றனன். ஹே ராஜந்! என்னால் பாதுகாக்கப்பட்டுவருகிற மதுவனம் கண்டவரு மிஷ்டப்படி யனுபவிக்கத்தக்கதோ? உன்பிதாவான ருக்ஷரஜஸ்ஸென்கிற வானரனாலும், உன்பிராதாவான வாலியாலும் உன்னாலுமப்படி நியமிக்கப்படவில்லையன்றோ? அப்படியிருக்க, அதிரமணீயமான அம்மதுவனத்தில் அங்கதாதி வானரர் உள்புகுந்து தேன்களைக்குடித்து பலங்களைப்புஜித்து மிக்தவைகளையெறிந்து இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கிறார். வனத்தைப் பாழ்செய்கிறார். ஏனிப்படி செய்கிறீர், இது ராஜாஜ்ஞைக்கு விரோதம் என்று தடுக்கின், அதை சட்டைபண்ணாது புருவத்தைநெறித்து கண்களைவிழித்து "உற்உற்" என்று உறுமுகிறார்கள், பரிகஸிக்கிறார்கள், இன்னங்கொஞ்சம் அதிகமாய்த் தடுத்தோம்; அங்கதாதிவானரரதற்கு மிகச் சினங்கொண்டு சிலரைக் கைகளாலடித்தும், சிலரை முழங்காலாலிடித்தும், சிலரைத் தங்களிஷ்டப்படி மூலைக்குமூலை யிழுத்தும் சிலருக்குத் தங்களபானதுவாரத்தைக்காட்டியும் இப்படி செய்ய வழங்காக் கரோகிருத்தியங்களைச்செய்து, உபத்திரவித்தனர். யாம் என்னசெய்வோம், எங்களாலாகவில்லை. மகாராஜா நீயிருக்கும்பொழுதே உனதாஜ்ஞையையு மலக்ஷியஞ்செய்து, எங்களையும் புடைத்து நிர்பயராய் உனது போகத்திற்கற்கமான திவ்விய வனமுழுதையும் அனுபவித்துப் பாழ்செய்கிறாரென்றனன்.

౧౧. ఏవం విజ్ఞాప్యమానం తం సుగ్రీవం వానరర్షభమ్। అపృచ్ఛత్తం మహాప్రాజ్ఞో లక్ష్మణః పరవీరహా॥

௧௧. 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌮𑍍।
𑌅𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌵𑍀𑌰𑌹𑌾॥

௧௧. ஏவம்விஜ்ஞாப்யமாநம்தம்ஸுக்ரீவம்வாநரர்ஷபம்।
அப்ருச்சத்தம்மஹாப்ராஜ்ஞோலக்ஷ்மணஃபரவீரஹா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏவம்-விஜ்ஞாப்யமாநம்-(ததிமுகனால்) இவ்விதம்-சொல்லப்பட்டவனும்		மஹாப்ராஜ்ஞஃ	மிக பராக்கிரமமுடையவனும்
வாநரர்ஷபம்	வானரோத்தமனுமான	பரவீரஹா	சத்துருவை யழிப்பவனுமான
தம்-ஸுக்ரீவம்-தத்	அந்த-ஸுக்கிரீவனை-அவ்விருத்தாந்தத்தை	லக்ஷ்மணஃ	இலக்ஷ்மணன்
		அப்ருச்சத்	கேட்டார்.

౧౨. కిమయం వానరో రాజన్ వనపః ప్రత్యుపస్థితః। కం చార్థమభినిర్దిశ్య దుఃఖితో వాక్యమబ్రవీత్॥

௧௨. 𑌕𑌿𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌵𑌨𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।
𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌭𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥

௧௨. * கிம்யம்வாநரோராஜந்வநபஃப்ரத்யுபஸ்திதஃ।
கம்சார்தமபிநிர்திஶ்ய துக்கிதோவாக்யமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ராஜந்	ஓ மஹாராஜா!	ப்ரத்யுபஸ்திதஃ	வந்தவன்
வநபஃ-அயம்-வாநரஃ	வனபாலகனான-இந்த-வானரன்	கிம்-துக்கிதஃ	என்னிமித்தம்-துக்கமுடையவனாக
கம்-அர்தம்-அபிநிர்திஶ்ய-எந்த-அர்த்தத்தை-உத்தேசித்து		வாக்யம்-அப்ரவீத்	வார்த்தையைச்சொல்லுகிறான்.

(௧௧-மு-௧௨-ல்) தா-ம்—இவ்விதமுறைத்த ததிமுகனிட வசனத்தைக்கேட்ட இலக்ஷமணன், சுக்கிரீவனைப்பார்த்து ஹே ராஜன்! இவனோ? ஓர் வனபாலகன்போல் காண்கிறான், அதிதுக்கத்தோடு எதைப்பற்றி என்னசொல்லுகிறான். அதை யெனக்குச் சொல்லென்று வினவினர்.

* ஸுக்கிரீவனோடு இலக்ஷமணரும் கூடவிருக்க ததிமுகன் சொன்னவைகள் அவருக்குத்தெரியாமற் போவதற்குக் காரணமென்னவெனில், ததிமுகன் வனபங்கம் முதலானவைவை ஸுக்கிரீவனோடு தங்கள் ஜாதிக்கனுகுணமான பாஷையில் சொன்னான். அல்லது ஏகாந்தமாய்ச் சொன்னானென்றறியத்தக்கது.

౧౩. ఏవముక్తస్తు సుగ్రీవో లక్ష్మణేన మహాత్మనా। లక్ష్మణం ప్రత్యువాచేదం వాక్యం వాక్యవిశారదః॥

௧௩. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚𑍇𑌦𑌂𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃॥

௧௩. ஏவமுக்தஸ்துஸுக்ரீவோ லக்ஷ்மணேநமஹாத்மநா।
லக்ஷ்மணம்ப்ரத்யுவாசேதம்வாக்யம்வாக்யவிஶாரத:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாக்யவிஶாரத:-ஸுக்ரீவஸ்து	வார்த்தையறிந்தோருக்குள் சிறந்தவனான-ஸுக்ரீவன	ஏவம்-உக்த:	இவ்விதம்-சொல்லப்பட்டவனாக
மஹாத்மநா-லக்ஷ்மணேந	மிக புத்திமானான-இலக்ஷ்மணனால்	இதம்-வாக்யம்	(இனிவருகிற)இந்த-வாக்கியத்தை
		லக்ஷ்மணம்-ப்ரத்யுவாச	இலக்ஷ்மணனைக்(குறித்து)-பதிலுரைத்தான்.

౧౪. ఆర్య లక్ష్మణ సంప్రాహ వీరో దధిముఖః కపిః। అంగదః ప్రముఖైర్వీరైర్భక్షితం మధు వానరైః॥
విచిత్య దక్షిణామాశామాగతైర్హరిపుంగవైః।

௧௪. 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌵𑍀𑌰𑍋𑌦𑌧𑌿𑌮𑍁𑌖𑌃𑌕𑌪𑌿𑌃।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑌦𑌃𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑍈𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍈𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂𑌮𑌧𑍁𑌵𑌾𑌨𑌰𑍈𑌃॥
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑌾𑌶𑌾𑌮𑌾𑌗𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑍈𑌃।

௧௪. ஆர்யலக்ஷ்மணஸம்ப்ராஹவீரோததிமுக:கபி:।
அங்கத:ப்ரமுகைர்வீரைர்பக்ஷிதம்மதுவாநரை:॥
விசித்யதக்ஷிணாமாஶாமாகதைர்ஹரிபுங்கவை:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆர்ய-ஹே-லக்ஷ்மண	பூஜ்ஜியரான-ஓ-லக்ஷ்மணா!	ஹரிபுங்கவை:-வீரை:	வானரசிரேஷ்டரும்-சூரரும்
வீர:-ததிமுக:	சூரனான-ததிமுகனென்கிற	அங்கதப்ரமுகை:	அங்கதனை முதலாயுடையவருமான
கபி:	வானரன்	வாநரை:	வானரரால்
தக்ஷிணாம்-ஆஶாம்-விசித்ய	தெற்கான-திக்கை-தேடி	மது-பக்ஷிதம்-ஸம்ப்ராஹ	தேன்-குடிக்கப்பட்டது (என்று)-சொல்லுகிறான்.
ஆகதை:	வந்தவரும்		

౧౫. నైషామకృతకృత్యానామీదృశః స్యాదుపక్రమః॥ ఆగతైశ్చ ప్రమథితం యథా మధువనం హి తైః।
౧౬. ధర్షితం చ వనం కృత్స్నం భక్షితం మధు వానరైః॥

௧௫. 𑌨𑍈𑌷𑌾𑌮𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌦𑍃𑌶𑌃𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃॥
௧௬. 𑌆𑌗𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑌿𑌤𑌂𑌯𑌥𑌾𑌮𑌧𑍁𑌵𑌨𑌂𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃।
𑌧𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂𑌚𑌵𑌨𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂𑌭𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂𑌮𑌧𑍁𑌵𑌾𑌨𑌰𑍈𑌃॥

௧௫. நைஷாமக்ருதக்ருத்யாநாமீத்ருஶஸ்யாதுபக்ரம:॥
௧௬. ஆகதைஶ்சப்ரமதிதம்யதாமதுவநம்ஹிதை:।
தர்ஷிதம்சவநம்க்ருத்ஸ்நம்பக்ஷிதம்மதுவாநரை:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆகதை:-தை:-வாநரை:	வந்த-அந்த-வானரர்களால்	ஏஷாம்	இவ்வானரர்களுக்கு
மதுவநம்-ப்ரமதிதம்	மதுவனம்-அழிக்கப்பட்டது	ஈத்ருஶ:	இப்படிப்பட்ட
மதுச-பக்ஷிதம்	தேனும்-குடிக்கப்பட்டது	உபக்ரம:	ஆரம்பமானது
வநம்ச-க்ருத்ஸ்நம்-தர்ஷிதம்	வனம்-முழுமையும்-ஆக்கிரமிக்கவும்பட்டது	யதா-நஸ்யாத்	எப்படி உண்டாகமாட்டாதோ
அக்ருதக்ருத்யாநாம்	செய்யப்படாத காரியமுடைய	மந்யே	(அப்படி) எண்ணுகிறேன்.

౧౭. వనం యదాభిపన్నం తైః సాధితం కర్మ వానరైః। దృష్టా దేవీ న సందేహో న చాన్యేన హనూమతా॥
న హ్యన్యః సాధనే హేతుః కర్మణోఽస్య హనూమతః।

௧௭. 𑌵𑌨𑌂𑌯𑌦𑌾𑌭𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂𑌤𑍈𑌃𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌂𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑌰𑍈𑌃।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀𑌨𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍋𑌨𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑌾॥
𑌨𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌃𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑌃।

௧௭. வநம்யதாபிபந்நம்தைஸ்ஸாதிதம்கர்மவாநரை:।
த்ருஷ்டாதேவீநஸந்தேஹோநசாந்யேநஹநூமதா॥
நஹ்யந்யஸ்ஸாதநேஹேது:கர்மணோஸ்யஹநூமத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தை:-வாநரை:	அந்த-வானரர்களால்	நஸந்தேஹ:	ஸந்தேஹமில்லை
யதா-வநம்-விபந்நம்	எப்படி-வனமானது-அடையப்பட்டதோ	ஹநூமதா	ஹநுமாரால்
கர்ம-ஸாதிதம்	(அப்படியே) காரியம்-ஸாதிக்கப்பட்டது	தேவீ-த்ருஷ்டா	பிராட்டி-பார்க்கப்பட்டாள்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அக்யேக-நச	இதாஞல் பார்க்கப்படவில்லை	ஹேது:	காரணம்
அஸ்ய-கர்மண:	இந்த ஸீதாக் வேஷண காரியத்தினு	ஹநூமத:	அநுமானைக்காட்டிலும்
ஸாதகே	நிறைவேற்றவதில் [டைய	அந்ய:-நஹி	வேறொருவனும்-இல்லை.

౧౮. కార్యసిద్ధిర్మతిశ్చైవ తస్మిన్వానరపుంగవే॥ వ్యవసాయశ్చ వీర్యంచ శ్రుతంచాపి ప్రతిష్ఠితం।

கஅ [illegible]
[illegible]

கஅ. கார்யஸித்திர்மதிஸ்சைவ தஸ்மிந்வாநரபுங்கவே॥
வ்யவஸாயஸ்சவீர்யம்சஸ்ருதம்சாபிப்ரதிஷ்டிதம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரபுங்கவே-தஸ்மிந்-வானரசிரேஷ்டனுன-அவ்வநுமானிடத்தில்		வ்யவஸாயஸ்ச-வீர்யம்ச - பிரயத்தினமும்- பராக்ரமமும் (இக்குணங்களிருக்கின்றன)	
கார்யஸித்தி:-மதிஸ்சைவ-கார்யஸித்தியும்-புத்தியும்		ஸ்ருதம்சாபி-பிரதிஷ்டிதம்-சாஸ்திரமும்-இருக்கிறது.	

౧౯. జాంబవాన్యత్ర నేతా స్యాదంగదశ్చ మహాబలః॥ హనుమాంశ్చాప్యధిష్ఠాతా న తస్య గతిరన్యథా।

கக [illegible]
[illegible]

ககூ. ஜாம்பவாந்யத்ரநேதாஸ்யாதங்கதஸ்சமஹாபல:॥
ஹநுமாம்ஸ்சாப்யதிஷ்டாதாநதஸ்யகதிரந்யதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
யத்ர-ஜாம்பவாந்	எக்காரியத்தில்-ஜாம்பவான்	ஹநுமாம்ஸ்சாபி	அனுமானும்
நேதா-ஸ்யாத்	மந்திரியாக-ஆகுவரோ	அதிஷ்டாதா	இரக்ஷகராக (ஆகுவரோ)
மஹாபல:-அங்கதஸ்ச	வெகுபலமுடைய-அங்கதனும் (நாயகனுக ஆகுவனே)	தஸ்ய-கதி:	அக்காரியத்தினுடைய-ஸித்தியானது
		அந்யதா-ந	வேறவிதமாக-ஆகமாட்டா.

౨౦. అంగదప్రముఖైర్వీరైర్హతం మధువనం కిల॥ వారయంతశ్చ సహితాస్తథా జానుభిరాహతాః।

౨౧. ఏతదర్థమయం ప్రాప్తో వక్తుం మధురవాగిహ॥ నామ్నా దధిముఖో నామ హరిః ప్రఖ్యాతవిక్రమః।

உ௦. [illegible]

உக. [illegible]
[illegible]
[illegible]

உ௦. அங்கத:ப்ரமுகைர்வீரைர்ஹதம்மதுவநம்கில॥

உக. வாரயந்தஸ்சஸஹிதாஸ்ததாஜாநுபிராஹதா:।
ஏததர்த்தமயம்ப்ராப்தோவக்தும்மதுரவாகிஹ॥
நாம்நாததிமுகோநாமஹரி:ப்ரக்யாதவிக்ரம:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அங்கத:ப்ரமுகை:-வீரை:	அங்கதனையேமுக்கியமாயுடைய-வானரவீரர்களால்	ஏததர்த்தம்-வக்தும்	இவ்வர்த்தத்தை-சொல்லுவதற்கு
மதுவநம்-ஹதம்-கில	மதுவனம்-அழிக்கப்பட்டதன்றோ	மதுரவாக்	இனிதான வார்த்தையையுடைய
ஸஹிதா:-வாரயந்தஸ்ச-ஒன்றுசேர்ந்தோரும்-விலக்கப் பட்டவருமான (வனபாலகர்)		அயம்-இஹ-ப்ராப்த:	இவன்-இங்கு-வந்தான்
		நாம்நா-ததிமுகோநாம-பெயரினல்-ததிமுகனென்று ப்ரஸித்திபெற்றவன்	
ஜாநுபி:	(அவ்வானரரால்) முழங்கால்களால்	ப்ரக்யாதவிக்ரம:	ப்ரஸித்தியான பிராக்ரமமுடைய
ஆஹதா:-ததா	அடிக்கப்பட்டார்-அப்படியே	ஹரி:	வானரன்.

౨౨. దృష్టా సీతా మహాబాహో సౌమిత్రే పశ్య తత్త్వతః॥ అభిగమ్య తథా సర్వే పిబంతి మధు వానరాః।

உஉ. [illegible]
[illegible]

உஉ. த்ருஷ்டாஸீதாமஹாபாஹோஸௌமித்ரேபஸ்யதத்வத:॥
அபிகம்யததாஸர்வேபிபந்திமதுவாநரா:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபாஹோ-ஸௌமித்ரே	பெரிய புஜமுடைய-ஓ லக்ஷ்மணு!	ஸர்வே-வாநரா:	ஸமஸ்தமான-வானரரும்
ஸீதா-த்ருஷ்டா	பிராட்டி-பார்க்கப்பட்டாள்	அபிகம்ய	வந்து
தத்வத:-பஸ்ய	யதார்த்தமாய்-அறியும்	ததா-மது-பிபந்தி	அப்படியே-தேனை-குடிக்கிறார்கள்.

౨౩. నచాప్యదృష్ట్వావైదేహీంవిశ్రుతాఃపురుషర్షభ॥వనందత్తవరందివ్యంధర్షయేయుర్వనౌకసః।

௨௩. 𑌨𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭॥
𑌵𑌨𑌂𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌰𑌂𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂𑌧𑌰𑍍𑌷𑌯𑍇𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌃।

௨௩. நசாப்யத்ருஷ்ட்வாவைதேஹீம்விஸ்ருதா:புருஷர்ஷப||
வநம்தத்தவரம்திவ்யம்தர்ஷயேயுர்வநௌகஸ:|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே-புருஷர்ஷப	வாராய்-புருஷ சிரேஷ்டனே!	திவ்யம்-வநம்	சிறந்ததுமான-மதுவனத்தை
விஸ்ருதா:-வநௌகஸ:	பிரஸித்தரான-வானரர்	வைதேஹீம்-அத்ருஷ்ட்வாபி	பிராட்டியைப்-பாராமல்
தத்தவரம்	கொடுக்கப்பட்ட வரமுடையதும்	நதர்ஷயேயு:	ஆக்கிரமியார்.

౨౪. తతఃప్రహృష్టోధర్మాత్మాలక్ష్మణస్సహరాఘవః॥శ్రుత్వాకర్ణసుఖాంవాణీంసుగ్రీవవదనాచ్చ్యుతామ్।
౨౫. ప్రాహృష్యతభృశంరామోలక్ష్మణశ్చమహాబలః॥

௨௪. 𑌤𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌸𑌹𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃॥
௨௫. 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌾𑌂𑌵𑌾𑌣𑍀𑌂𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌵𑌦𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑌭𑍃𑌶𑌂𑌰𑌾𑌮𑍋𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃॥

௨௪. ததஃப்ரவிஷ்ட்டோதர்மாத்மாலக்ஷ்மணஸ்ஸஹராகவ:||
௨௫. ஸ்ருத்வாகர்ணஸுகாம்வாணீம்ஸுக்ரீவவதநாச்யுதாம்|
ப்ராஹ்ருஷ்யதப்ருஸம்ராமோலக்ஷ்மணஸ்சமஹாபல:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தர்மாத்மா-லக்ஷ்மண:	தர்மபுத்தியுடைய-இலக்ஷ்மணன்	ஸ்ருத்வா-ப்ரஹ்ருஷ்ட:	கேட்டு-ஸந்தோஷித்தவராக (ஆனார்)
ஸஹராகவ:	ஸ்ரீராகவனோடு கூடினவராக [னதும்	தத:-மஹாபல:-ராம:	பிறகு- மிகபலமுடைய - ஸ்ரீராகவன்
ஸுக்ரீவவதநாத்-ச்யுதாம்	ஸுக்கிரீவமுகத்தில் நின்றும் நழுவி	ப்ருஸம்-ப்ராஹ்ருஷ்யத	மிகவும்-ஸந்தோஷித்தார்
கர்ணஸுகாம்-வாணீம்	செவிக்கினிதுமான-வார்த்தையை	லக்ஷ்மணஸ்ச	லக்ஷ்மணரும்-(ஸந்தோஷித்தார்.)

౨౬. శ్రుత్వాదధిముఖస్యేదంసుగ్రీవస్తుప్రహృష్యచ।వనపాలంపునర్వాక్యంసుగ్రీవఃప్రత్యభాషత॥

௨௬. 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌧𑌿𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌚।
𑌵𑌨𑌪𑌾𑌲𑌂𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤॥

௨௬. ஸ்ருத்வாததிமுகஸ்யேதம்ஸுக்ரீவஸ்துப்ரஹ்ருஷ்யச|
வநபாலம்புநர்வாக்யம்ஸுக்ரீவ:ப்ரத்யபாஷத||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுக்ரீவ:-ஸுக்ரீவஸ்து	சிரேஷ்டமான - கழுத்தையுடைய ஸுக்ரீவனென்றுல்	ப்ரஹ்ருஷ்யச	ஸந்தோஷித்தும்
		வநபாலம்	வனபாலகனை - (ததிமுகனைக்குறித்[து)
ததிமுகஸ்ய-இதம்-ஸ்ருத்வா	ததிமுகனுடைய - பூர்வோக்த வார்த்தையைக்கேட்டு	புந:-வாக்யம்	மறபடி-வார்த்தையையும்
		ப்ரத்யபாஷத	பதில் சொன்னர்.

౨౭. ప్రీతోస్మిసోహంయద్భుక్తంవనంతైఃకృతకర్మభిః।మర్షితంమర్షణీయంచచేష్టితంకృతకర్మణామ్॥

௨௭. 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌵𑌨𑌂𑌤𑍈𑌃𑌕𑍃𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃।
𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌂𑌚𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂𑌕𑍃𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍॥

௨௭. ப்ரீதோஸ்மிஸோஹம்யத்புக்தம்வநம்தை:க்ருதகர்மபி:|
மர்ஷிதம்மர்ஷணீயம்சசேஷ்டிதம்க்ருதகர்மணாம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ருதகர்மபி:-தை:	செய்யப்பட்ட காரியமுடைய - அவ்வானரரால்	அஹம்-ப்ரீத:	நான்-சந்தோஷித்தவனாக
		அஸ்மி	ஆகிறேன்
வநம்-புக்தம்	மதுவனம்-அனுபவிக்கப்பட்டது	க்ருதகர்மணாம்	செய்யப்பட்ட காரியமுடையவருடைய
யத்	என்கிற (யாதொன்றுண்டோ)	மர்ஷணீயம்-சேஷ்டிதம்	பொறுக்கத்தக்க-காரியமானது
தஸ்ய	அவ்வனுபவத்திற்கு	மர்ஷிதம்	ஸஹிக்கப்பட்டது.

౨౮. ఇచ్ఛామిశీఘ్రంహనుమత్ప్రధానాన్శాఖామృగాంస్తాన్మృగరాజదర్పాన్।
ద్రష్టుంకృతార్థాన్సహరాఘవాభ్యాంశ్రోతుంచసీతాధిగమేప్రయత్నమ్॥

௨௮. 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂𑌹𑌨𑍁𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌶𑌾𑌖𑌾𑌮𑍃𑌗𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌗𑌰𑌾𑌜𑌦𑌰𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍।
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌸𑌹𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌂𑌚𑌸𑍀𑌤𑌾𑌧𑌿𑌗𑌮𑍇𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌮𑍍॥

௨௮. இச்சாமிசீக்ரம்ஹநுமத்ப்ரதாநாக்ஸாகாம்ருகாம்ஸ்தாக்ம்ருகராஜதர்பாக்|
த்ரஷ்டும்க்ருதார்த்தாக்ஸஹராகவாப்யாம்ஸ்ரோதும்சஸீதாதிகமெப்ரயத்நம்||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்	யான்	ஸஹராகவாப்யாம்	இராமலக்ஷ்மணனோடுகூட
ஹநுமத்ப்ரதாநாந்	அனுமானை முக்கியமாயுடையோரும்	த்ரஷ்டும்	பார்ப்பதற்கும்
ம்ருகராஜதர்பாந்	ஸிம்மத்தின்மதம்போன்ற மதமுடையவரும்	ஸீதாதிகமே	ஸீதையின் ப்ராப்தியில்
		ப்ரயத்நம்	பிரயாஸத்தையும் [பதற்கும்
க்ருதார்த்தாந்-தாந்-பாகாம்ருகாந்-செய்யப்பட்ட காரியமுமுடைய-அந்த-வானரரை		ஸீக்ரம்-ஸ்ரோதும்	(அவரிடத்திலின்று) சீக்கிரமாக-கேட்
		இச்சாமி	இச்சிக்கிறேன்.

உகூ. ప్రీతిస్ఫీతాక్షౌ సంప్రహృష్టౌ కుమారౌ దృష్ట్వా సిద్ధార్థౌ వానరాణాంచ రాజా।
అంగైస్సంహృష్టైః కర్మసిద్ధిం విదిత్వా బాహ్వోరాసన్నాం సోఽతిమాత్రం ననంద॥

உகூ. ப்ரீதிஸ்பீதாக்ஷௌ ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டௌ குமாரௌ த்ருஷ்ட்வா ஸித்தார்த்தௌ வாநராணாஞ்ச ராஜா।
அங்கைஸ்ஸம்ஹ்ருஷ்டை: கர்மஸித்திம் விதித்வா பாஹ்வோராஸந்நாம் ஸோதிமாத்ரம் நநந்த॥

உகூ. ப்ரீதிஸ்பீதாக்ஷௌ ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டௌ குமாரௌ த்ருஷ்ட்வா ஸித்தார்த்தௌ வாநராணாஞ்சராஜா,
அங்கைஸ்ஸம்ஹ்ருஷ்டை: கர்மஸித்திம் விதித்வா பாஹ்வோராஸந்நாம் ஸோதிமாத்ரம் நநந்த॥

இதி ஸ்ரீஸுந்தரகாண்டே - த்ரிஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநராணாம்-ராஜா	வானரருக்கு-அரசனை	ஸம்ஹ்ருஷ்டை:	மிக செறித்த மயிர்கூச்சையுடைய
ஸ:	அந்த (சுக்கிரீவனும்) [டையவரும்	அங்கை:	அவயவங்களோடு (கூடினவனாக)
ப்ரீதிஸ்பீதாக்ஷௌ	ஸந்தோஷத்தால் விகஸித்த கண்ணு	கர்மஸித்திம்	பிரகிருதகாரியஸித்தியை
ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டௌ	நன்றாய் மயிர்கூச்சலுடையவரும்	பாஹ்வோ:-ஆஸந்நாம்-கைகளில்-இருப்பதாக	
ஸித்தார்த்தௌ	ஸித்தமான காரியமுடையவருமான	விதித்வா-அதிமாத்ரம்	அறிந்து-மிகவும்
குமாரௌ-த்ருஷ்ட்வா-தசரதபுத்திரரை-பார்த்து		நநந்த	சந்தோஷித்தான்.

(கஅ-மு-உகூ-ல்) தா-ம்—இவ்வித மிலக்ஷ்மணனால் வினவப்பட்ட ஸுக்ரீவன் இலக்ஷ்மணனைக்குறித்து பின்வரு மதிஸிலாக்கியமான வசனங்களை மொழிந்தனன். ஹே ஆரிய இலக்ஷ்மண! இவன் சொன்னவைகளை விண்ணப்பம் செய்கிறேன். செவிசாற்றக் கிருபைபுரியீர். இவன் ஒர்வனபாலகன் ஜாதியில் வானரன், ததிமுகனென்றெங்கும் பிரஸித்திபெற்றவன். மகாசூரன், இவனிப்பொழுது சொல்லுவது யாதெனில், நம்மாதாவான பிராட்டியைத்தேட தென்றிசைநோக்கிச்சென்ற ஹநுமதாதிவானரர் அதிரமணீயமான நம்மதுவனத்தில் வந்திருக்கிறார்களாம். அவ்வனத்திலுள்ள மதுவையுண்டு பலத்தைப்புசித்து வனத்தையுமழிக்கிறார்களாம். அவ்வனம் மிக ஸிலாக்கியமானது, அதெங்களுக்கெளிதில் கிடைத்ததல்ல. பூர்வத்தில் ருக்ஷரஜஸ்ஸென்கிற வானரனுக்குப் பிரமனாலளிக்கப்பட்டு அவ்வழியிலே எங்களுக்கு வந்தது. அது மிக மனோகரமானது. அவ்வனத்தில் அங்கதாதிவானரர் காரியஸித்தியடையாமல் பிரவேசியார், அதை கண்ணெடுத்தும் பாரார். அப்படியிருக்க, இப்பொழுது பயமின்றி அதனுட்பிரவேசித்து அழிக்கிறார்களென்று கேட்பதால் ஸீதையைக்கண்டு காரியஸித்திபெற்றிருப்பாரென்றெண்ணுகிறேன். பெருந்தோள் மிடுக்கையுடைய ஹே லக்ஷ்மண! ஸீதையைக்கண்டாரென்பதற்குச் சிறிதேனு மையமில்லை. அவருக்குள் ஹனுமானே பார்த்திருக்கவேண்டும். அவர் மஹாப்பிராக்ஞன். உசிதமறிந்து செய்யத்தக்க மதியுடையான், பிரகிருதகாரியோபயுக்தமான பிரயத்தினமுடையான், எப்படிப்பட்ட வாபத்திலும் பின்வாங்காத வீரியத்தன்மையுடையான், அப்படிப்பட்ட ஹனுமானும் வயோதிகராய் ஆலோசனையிற்றேர்ந்த ஜாம்பவானும் மிகபலமுடைய வங்கதனும் மந்திராலோசனைசெய்துகொண்டு பிரயத்தினித்த காரியத்தைசெய்யாமல் திரும்பார், நிச்சயம். காரியம் பலித்ததென்று நன்றாயறியும், இவ்வனவனை விலக்கப்போய் அவராலடியுண்டிங்கோடிவந்து அதை யென்னிடத்திலுரைத்தான் என்றனன். பிறகு தர்மாத்மாக்களும் பெருபலமுடையவருமான ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் ஸீதை காணப்பட்டாளென்கிற மங்களச்செய்தியை சுக்கிரீவனிடத்திருந்து கேட்டு அக்கர்ணாமிருதத்தைச் செவிகளார வனுபவித்துப் புளகாங்கித காத்திரராய் ஸந்தோஷித்தார். ததிமுகன் சொன்ன வசனங்களை ஸுக்ரீவன் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணருடைய ஸன்னிதியில் விண்ணப்பஞ்செய்தபிறகு ததிமுகனைநோக்கி ஹே ததிமுக! அங்கதாதிவானரர் காரியஸித்தியடைந்ததனால் மதுவனத்தில் பிரவேசித்து எதுசெய்யினும் நமக்குப் பயமில்லையென்கிற உறுதியாலிஷ்டப்படி செய்கின்றனர். அது எனக்கு மிக சந்தோஷமே. அவைகளெல்லாம் பொறுக்கத்தவையாகையால் பொறுத்தேன். ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரும் யானும் அவரைப் பார்க்க விரும்புகிறோம். அவரிடத்திலின்று ஸீதாவிருத்தாந்தமறிய வெங்கள் மனம் துவரிக்கிறதென்றனன். அதிதீரமான பராக்கிரமாதிசயத்தால் கொழுத்தவரும், அனுமானையே பிரதானமாகவுடைய அவ்வானரரிங்கு சீக்கிரமாக வரவேண்டும் என்று கட்டளையிட்டு காரியம்பலித்து கைக்கூடிவந்ததென்றெண்ணி அகன்று நீண்டு விசாலமாய் சுந்தரமாக விளங்குங் கண்கள்மலர்ந்து தேகமெங்கும் மயிர்க்கூச்சிட்டு பேரானந்தப் பெருக்கோடு விளங்கும் தசரதபுத்திரரைக்கண்ட வானரராஜா இதற்கவ்வருகில்லையென்னும்படிச் சந்தோஷித்தனன்.

ஸம்மோரஞ்ஜநீநாமத்ராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான சுந்தரகாண்டத்தில்

அறுபத்துமூன்றாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

அறுபத்துநான்காவதுஸர்க்கம்.

౧. సుగ్రీవేణైవముక్తస్తు హృష్టో దధిముఖః కపిః। రాఘవం లక్ష్మణం చైవ సుగ్రీవం చాభ్యవాదయత్॥

க. ஸுக்ரீவேணைவமுக்தஸ்து ஹ்ருஷ்டோ ததிமுக: கபி:।
ராகவம் லக்ஷ்மணஞ்சைவ ஸுக்ரீவஞ்சாப்யவாதயத்॥

க. ஸுக்ரீவேணைவமுக்தஸ்து ஹ்ருஷ்டோ ததிமுக: கபி:।
ராகவம் லக்ஷ்மணம் சைவ ஸுக்ரீவஞ்சாப்யவாதயத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுக்ரீவேண	ஸுக்கிரீவனால் [னென்கிற	ராகவம்-லக்ஷ்மணம் சைவ	ஸ்ரீராகவனையும்-இலக்ஷ்மணனையும்
ஏவம்-உக்த:-ததிமுக:	இவ்விதம் - சொல்லப்பட்ட-ததிமுக	ஸுக்ரீவஞ்ச	ஸுக்ரீவனையும்
கபி:-ஹ்ருஷ்ட:	வானரன்-ஸந்தோஷித்தவனாக	அப்யவாதயத்	தெண்டனிட்டான்.

౨. స ప్రణమ్య చ సుగ్రీవం రాఘవౌ చ మహాబలౌ। వానరైః సహితైః శూరైర్దివమేవోత్పపాత హ॥

൨. സ പ്രണമ്യ ച സുഗ്രീവം രാഘവൌ ച മഹാബലൌ।
വാനരൈഃ സഹിതൈഃ ശൂരൈർദിവമേവോത്പപാത ഹ॥

உ. ஸப்ரணம்ய ச ஸுக்ரீவம் ராகவௌ ச மஹாபலௌ।
வாநரைஸ்ஸஹிதைஶ்ஶூரைர்திவமேவோத்பபாத ஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-ஸுக்கிரீவம்	அத்ததிமுகன்-ஸுக்கிரீவனையும்	ஸஹிதை:-ஶூரை: - வாநரை:	ஒன்றுசேர்ந்திருப்பவரும்-பராக்கிரம முடையவருமான-வானரரோடுகூட
மஹாபலௌ-ராகவௌ ச	வெகுபலமுடைய-இராமலக்ஷ்மணனையும்	திவமேவ	ஆகாசத்தைக்குறித்தே
ப்ரணம்ய ச	தண்டனிட்டு	உத்பபாத ஹ	மேற்கிளம்பினன்.

(க-மு-உ-ல்) தா-ம்—ஸுக்கிரீவனு லிவ்விதம் சொல்லப்பட்ட ததிமுகன் ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனையும் ஸுக்கிரீவனையும் தண்டனிட்டு வானரரோடுகூடி ஆகாயத்திற்கிளம்பினன்.

౩. స యథైవాగతః పూర్వం తథైవ త్వరితం గతః। నిపత్య గగనాద్భూమౌ తద్వనం ప్రవివేశ హ॥

൩. സ യഥൈവാഗതഃ പൂർവ്വം തഥൈവ ത്വരിതം ഗതഃ।
നിപത്യ ഗഗനാദ്ഭൂമൌ തദ്വനം പ്രവിവേശ ഹ॥

௩. ஸ யதைவாகத: பூர்வம் ததைவ த்வரிதம் கத:।
நிபத்ய ககநாத்பூமௌ தத்வநம் ப்ரவிவேஶ ஹ॥

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-பூர்வம்	அத்ததிமுகன்-முன்பு	ககநாத்-பூமௌ-நிபத்ய	ஆகாசத்தில்நின்று-பூமியில்-இறங்கி
யதா-ஆகத:	எப்படி-வந்தானோ	தத்-வநமேவ	அந்த-மதுவனத்தையே
ததைவ-த்வரிதம்-கத:	அப்படியே-சீக்கிரமாய்-சென்றவனாக	ப்ரவிவேஶ ஹ	அடைந்தனன்.

౪. స ప్రవిష్టో మధువనం దదర్శ హరియూథపాన్। విమదానుత్థితాన్ సర్వాన్ మేహమానాన్ మధూదకమ్॥

൪. സ പ്രവിഷ്ടോ മധുവനം ദദർശ ഹരിയൂഥപാൻ।
വിമദാനുത്ഥിതാൻ സർവ്വാൻ മേഹമാനാൻ മധൂദകം॥

௪. ஸ ப்ரவிஷ்டோ மதுவநம் ததர்ஶ ஹரியூதபாந்।
விமதாநுத்திதாந் ஸர்வாந் மேஹமாநாந் மதூதகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ரவிஷ்ட:	(அம்மதுவனத்தில்) பிரவேசித்த	விமதாந்-உத்திதாந்	மதமற்றவரும்-எழுந்திருந்தவரும்
ஸ:	அத்ததிமுகன்	ஸர்வாந்	ஸமஸ்தருமான
மதூதகம்	தேனையும்-ஜலத்தையும்	ஹரியூதபாந்	(அந்த)வானரத்தலைவரை
மேஹமாநாந்	மூத்திரமாகவிடுபவரும்(அதனால்)	ததர்ஶ	பார்த்தான்.

౫. స తానుపాగమద్వీరో బద్ధ్వా కరపుటాంజలిమ్। ఉవాచ వచనం శ్లక్ష్ణమిదం హృష్టవదంగదమ్॥

൫. സ താനുപാഗമദ്വീരോ ബദ്ധ്വാ കരപുടാഞ്ജലിം।
ഉവാച വചനം ശ്ലക്ഷ്ണമിദം ഹൃഷ്ടവദംഗദം॥

௫. ஸ தாநுபாகமத்வீரோ பத்வா கரபுடாஞ்ஜலிம்।
உவாச வசநம் ஶ்லக்ஷ்ணமிதம் ஹ்ருஷ்டவதங்கதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர:-ஸ:	ஶூரனை-அத்ததிமுகன்	அங்கதம்	அங்கதனை(க்குறித்து)
கரபுடாஞ்ஜலிம்	கரபுடங்களுடைய வஞ்சலியை	ஶ்லக்ஷ்ணம்-இதம்-வசநம்	மதுரமான-இனிவரும்-இந்தவார்த்தையை
பத்வா	கட்டி-(செய்துகொண்டு)	ஹ்ருஷ்டவத்	ஸந்தோஷித்தவன்போல்
தாந்-உபாகமத்	அவ்வானரரை-அடைந்தான்	உவாச	சொன்னான்.

౬. సౌమ్య రోషో న కర్తవ్యో యదేభిః పరివారితః। అజ్ఞానాద్రక్షిభిః క్రోధాద్భవంతః ప్రతిషేధితాః॥

൬. സൌമ്യ രോഷോ ന കർത്തവ്യോ യദേഭിഃ പരിവാരിതഃ।
അജ്ഞാനാദ്രക്ഷിഭിഃ ക്രോധാദ്ഭവന്തഃ പ്രതിഷേധിതാഃ॥

௬. ஸௌம்யரோஷோநகர்தவ்யோயதேபிரபிவாரித:।
அஜ்ஞாநாத்ரக்ஷிபி:க்ரோதாத்பவந்த:ப்ரதிஷேதிதா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஸௌம்ய	வீராய்சாந்தனே!	நகர்தவ்ய:	செய்யத்தக்கதல்ல
ஏபி:	இவ்வானரரால்(நீ) [ண்டோ	ரக்ஷிபி:-அஜ்ஞாநாத் -	வனபாலகரால்- தெரியாத்தனத்தாலும்
அபிவாரித:-யத்	தடுக்கப்பட்டவனென்கிற-யாதொன்று	க்ரோதாத்	கோபத்தாலும் [ள்.
ரோஷ:	(அவ்விஷயத்தில்)கோபம்	பவந்த:-ப்ரதிஷேதிதா:-	நீங்கள்-தடுக்கப்பட்டவராக (ஆனீர்க

౭. యువరాజస్త్వమీశశ్చ వనస్యాస్య మహాబల। మౌర్ఖ్యాత్పూర్వం కృతో దోషస్తం భవాన్ క్షంతుమర్హతి॥

௭. 𑌯𑍁𑌵𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌶𑌶𑍍𑌚𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲।
𑌮𑍌𑌰𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿॥

௭. யுவராஜஸ்த்வமீஸஸ்சவநஸ்யாஸ்யமஹாபல।
மௌர்க்யாத்பூர்வம்க்ருதோதோஷஸ்தம்பவாக்ஷந்துமர்ஹதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேமஹாபல	வெகுபலமுடைய ஓ அங்கத!	பூர்வம்-மௌர்க்யாத் -	(எங்களால்)முன்பு-தெரியாத்தனத்தால்
அஸ்ய-வநஸ்ய	இந்த-மதுவனத்திற்கு	தோஷ:-க்ருத:	(எந்த)-தப்பு-செய்யப்பட்டதோ
த்வம்-யுவராஜ:	நீ-யுவராஜனும்	தத்-பவாந்	அதை-நீர்
ஈஸஸ்ச	பிரபுவுமாக(ஆகிறாய்)	க்ஷந்தும்-அர்ஹதி	பொறுக்க-உரியவராகிறீர்.

౮. ఆఖ్యాతం హి మయా గత్వా పితృవ్యస్య తవానఘ। ఇహోపయాతం సర్వేషామేతేషాం వనచారిణామ్॥

௮. 𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂𑌹𑌿𑌮𑌯𑌾𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌵𑌾𑌨𑌘।
𑌇𑌹𑍋𑌪𑌯𑌾𑌤𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌵𑌨𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍॥

௮. ஆக்யாதம்ஹிமயாகத்வாபித்ருவ்யஸ்யதவாநக।
இஹோபயாதம்ஸர்வேஷாமேதேஷாம்வநசாரிணாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஅநக	ஓபாபரஹிதனே!	இஹ-ஏதேஷாம் - ஸர்வேஷாம்-இங்கு-இந்த-ஸமஸ்தரான	
தவ-பித்ருவ்யஸ்ய-கத்வா-உன்னுடைய-சிற்றப்பனுடைய(ஸமீ பம்)போய்		வநசாரிணாம்-உபயாதம்-வானரருடைய-வரவானது	
		மயா-ஆக்யாதம்ஹி	என்னால்-சொல்லப்பட்டது.

౯. స త్వదాగమనం శ్రుత్వా సహైభిర్హరియూథపైః। ప్రహృష్టో న తు రుష్టోఽసౌ వనం శ్రుత్వా ప్రధర్షితమ్॥

௯ 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌦𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌹𑍈𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑍈𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌨𑌤𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌸𑍌𑌵𑌨𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍॥

௯. ஸத்வதாகமநம்ஸ்ருத்வாஸஹைபிர்ஹரியூதபை:।
ப்ரஹ்ருஷ்டோநதுருஷ்டோஸௌவநம்ஸ்ருத்வாப்ரதர்ஷிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:-அஸௌ	அந்த-இந்தஸுக்ரீவன்	ப்ரதர்ஷிதம்	ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதாகவும்
ஏபி:-ஹரியூதபை:ஸஹ- த்வதாகமநம்	இந்த-வானரரோடு கூட-உன்வரவை	ஸ்ருத்வா	கேட்டு
ஸ்ருத்வா	கேட்டும்	ப்ரஹ்ருஷ்ட:	மிகஸந்தோஷித்தார்
வநம்	மதுவனம்	நருஷ்ட:	கோபிக்கவில்லை.

౧౦. ప్రహృష్టో మాం పితృవ్యస్తే సుగ్రీవో వానరేశ్వరః। శీఘ్రం ప్రేషయ సర్వాంస్తానితి హోవాచ పార్థివః॥

௧0 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌮𑌾𑌂𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃।
𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌃॥

௧0. ப்ரஹ்ருஷ்டோமாம்பித்ருவ்யஸ்தேஸுக்ரீவோவாநரேஸ்வர:।
ஸீக்ரம்ப்ரேஷயஸர்வாம்ஸ்தாநிதிஹோவாசபார்த்திவ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரேஸ்வர:	வானரருக்குப்பிரபுவும்	ஸர்வாந்-தாந்	ஸமஸ்தரான-வானரரை
ப்ரஹ்ருஷ்ட:	ஸந்தோஷித்துமிருக்கிற	ஸீக்ரம்-ப்ரேஷய	துவரையாய்-அனுப்பு
தே-பித்ருவ்ய:	உனக்கு-சிற்றப்பனான	இதி-மாம்	என்று-என்னை(க்குறித்து)
ஸுக்ரீவ:-பார்த்திவ:	ஸுக்ரீவனென்கிற-அரசன்	உவாச	சொன்னான்.

(௬ மு-௧0-ல்) தா-ம்—ஞானன அத்ததிமுகன் முன்வந்த வழியே சென்று சீக்கிரமா யாகாசத்தினின்று கீழிறங்கி மதுவனத்தில் பிரவேசித்து, குடித்த தேன்களெல்லாம் ஜீர்ணித்து அதை மூத்திரரூபமாய் வெளிவிட்டுப் பலக்குறைந்துலாவிக் கொண்டிருக்கு மங்கதாதி வானரரைக்கண்டு, தான் சென்ற காரியம் பலியாததனாலுண்டான துக்கத்தை வெளிக்காட்டாது மிகக் களிப்புற்றவன்போல், அங்கதனைக்குறித்து மதுரமான தோர்வசனத்தைச் சொல்லினன். ஹே பரமஸாதோ அங்கதா! நீர் யுவராஜன். இவ்வனத்திற்கும் நாதன். மிக பலமுடையான். அப்படியிருக்க இவ்வனபாலகர் கோபபரவசராய் தெரியாத்தன

மாக வும்மிடத்தி லபராதம் செய்தார். அதை க்ஷமித்தருளவேணும். அவர் மிக மூர்க்கர். ஸகல வானரரோடு நீரிங்குவந்திவ் வனத்தைப் பாழ்செய்ததையும்முடைய சிறிய தகப்பனை ஸுக்கிரீவனிடத்தி லறிவித்தேன். அதைக்கேட்டவ்வானரராஜன் ஸந்தோஷித்தனரேயல்லது அதிரமணீயமான வனமழிக்கதேயென்று கோபங்கொள்ளவில்லை. பிரஸன்னவதனராய் உங்களை சீக்கிரமா யனுப்பென்று எனக்கு நியமித்தனரென்றனன்.

౧౧. శ్రుత్వాదధిముఖస్యేదంవచనంశ్లక్ష్ణమఙ్గదః।అబ్రవీత్తంహరిశ్రేష్ఠోవాక్యంవాక్యవిశారదః॥

௧௧ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌧𑌿𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂𑌵𑌚𑌨𑌂𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌮𑌙𑍍𑌗𑌦𑌃।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌤𑌂𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃॥

௧௧. ஶ்ருத்வாததிமுகஸ்யேதம்வசநம்ஶ்லக்ஷ்ணமங்கதஃ।
அப்ரவீத்தாந்ஹரிஶ்ரேஷ்டோவாக்யம்வாக்யவிஶாரதஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரிஸ்ரேஷ்டஃ வாக்யவிஸாரதஃ-	வானரஸிரேஷ்டரும்-வார்த்தைசொல்லுவதில்ஸமர்த்தனுமான	ஸ்லக்ஷ்ணம்-இதம்-வசநம்-	மதுரமான-இந்த-வசனத்தை
		ஸ்ருத்வா	கேட்டு
அங்கதஃ	அங்கதன்	தாந்	அவ்வானரரை (க்குறித்து)
ததிமுகஸ்ய	ததிமுகனுடைய	வாக்யம்-அப்ரவீத்	வாக்கியத்தை-சொன்னன்.

౧౨. శఙ్కేశ్రుతోఽయంవృత్తాన్తోరామేణహరియూథపాః।తత్క్షమంనేహనఃస్థాతుంకృతేకార్యేపరన్తపాః॥

௧௨ 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍇𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌃।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌮𑌂𑌨𑍇𑌹𑌨𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌂𑌕𑍃𑌤𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌃॥

௧௨. ஶங்கேஶ்ருதோயம்வ்ருத்தாந்தோராமேணஹரியூதபாஃ।
தத்க்ஷமம்நேஹநஸ்தாதும்க்ருதேகார்யேபரந்தபாஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பரந்தபாஃ	ஶத்ருக்களைத்தபிக்கச்செய்கிற	ஶ்ருதஃ-ஶங்கே	கேட்கப்பட்டது (என்று) ஊஹிக்கிறேன்
ஹே ஹரியூதபாஃ	ஓ வானரத்தலைவரே	தத்-கார்யே-க்ருதே	ஆகையால்-காரியமானது-செய்யப்பட்
ராமேண-அயம்-வ்ருத்தாந்தஃ -	ஸ்ரீராகவனால்-இந்த-விருத்தாந்தமானது	நஃ-இஹ-ஸ்தாதும்	டவளவில் நாம்-இங்கு-இருப்பதற்கு
		க்ஷமம்	யோக்கியமல்ல.

౧౩. పీత్వామధుయథాకామంవిశ్రాన్తావనచారిణః।కింశేషంగమనంతత్రసుగ్రీవోయత్రమేగురుః॥

௧௩ 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌧𑍁𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃।
𑌕𑌿𑌂𑌶𑍇𑌷𑌂𑌗𑌮𑌨𑌂𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋𑌯𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃॥

௧௩. பீத்வாமதுயதாகாமம்விஶ்ராந்தாவநசாரிணஃ।
கிம்ஶேஷம்கமநம்தத்ரஸுக்ரீவோயத்ரமேகுருஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வநசாரிணஃ-மது	வானரர்-தேனை	யத்ர-மே	எங்கு-என்னுடைய
யதாகாமம்-பீத்வா	யதேச்சையாக-குடித்து	குருஃ	பிதாவான
விஶ்ராந்தாஃ	இளைப்பாறினவர்	ஸுக்ரீவஃ	ஸுக்கிரீவன் (இருக்கிறரோ)
ஶேஷம்-கிம்	மீதிகாரியம்-என்ன (இருக்கிறது)	தத்ர-கமநம்	அங்கு-போவதே (மீதி.)

౧౪. సర్వేయథామాంవక్ష్యన్తిసమేత్యహరియూథపాః।తథాస్మికర్తాకర్తవ్యేభవద్భిఃపరవానహమ్॥

௧௪ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌯𑌥𑌾𑌮𑌾𑌂𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌃।
𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃𑌪𑌰𑌵𑌾𑌨𑌹𑌮𑍍॥

௧௪. ஸர்வேயதாமாம்வக்ஷ்யந்திஸமேத்யஹரியூதபாஃ।
ததாஸ்மிகர்தாகர்தவ்யேபவத்பிஃபரவாநஹம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஹரியூதபாஃ	ஓ வானரத்தலைவரே	ததா-கர்தா-அஸ்மி	அப்படி-செய்கிறவனாக-ஆகிறேன்
ஸர்வே-ஸமேத்ய	(நீங்கள்) எல்லோரும்-வந்து	கர்த்தவ்யே	செய்யத்தக்ககாரியத்தில்
யதா-மாம்-வக்ஷ்யந்தி-	எப்படி-என்னைக்குறித்து-சொல்வீரோ	பவத்பிஃ-அஹம்-பரவாந்-	உங்களிடத்தினின்றும்-யான்-பராதீனன்.

౧౫. నాజ్ఞాపయితుమీశోఽహంయువరాజోఽస్మియద్యపి।అయుక్తంకృతకర్మాణోయూయంధర్షయితుంమయా॥

௧௫ 𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑍀𑌶𑍋𑌽𑌹𑌂𑌯𑍁𑌵𑌰𑌾𑌜𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿।
𑌅𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌕𑍃𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍋𑌯𑍂𑌯𑌂𑌧𑌰𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂𑌮𑌯𑌾॥

௧௫. நாஜ்ஞாபயிதுமீஶோஹம்யுவராஜோஸ்மியத்யபி।
அயுக்தம்க்ருதகர்மாணோயூயம்தர்ஷயிதும்மயா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-யுவராஜஃ-அஸ்மி-	யான்-யுவராஜனாக-ஆகிறேன்	க்ருதகர்மணஃ-யூயம்	செய்யப்பட்டகாரியமுடைய - நீங்கள்
யத்யபி-ஆஜ்ஞாபயிதும் -	ஆகிலும்-கட்டளையிடுவதற்கு	மயா-தர்ஷயிதும்	என்னால்-திரஸ்கரிப்பதற்கு
ஈஶஃ-ந	ஸமர்த்தன்-அல்லேன்	அயுக்தம்	தக்கவரல்லர்.

(௧௧-மு-௧௫-ல்) தா-ம்—சாதுரியமாய் மிக பேசக்கற்ற அங்கதன், அதிமதுரமாக ததிமுகனுரைத்த வசனத்தைக்கேட்டு, ஸமஸ்த வானரரைப்பார்த்து, பகைவரை யொழிக்கவல்ல வலிவுடைய ஓ வானரத்தலைவரே! ஸுக்ரீவன் கட்டளையிட்ட காரியம் நிறைவேறிற்று. மதுபானத்தால் வானரரும் திருப்தியடைந்தனர். இனி நம்மால் செய்யத்தக்கது யாது. என் சிற்றப்பனை ஸுக்ரீவனிடம்போவதே காரியம். இந்ததிமுகன் ஸுக்ரீவனிடம்போய் வந்தமையால் நாமிங்கு வந்திருப்பதை ஸ்ரீராகவனறிந்திருப்பனென்று தோற்றுகிறது. ஆகையால் ஹே கபிகளே! இனி நாமிங்கிருப்பது ஸரியல்ல. யானுவராஜனாயினும் காரியஸித்தியடைந்திருக்கு முங்களை நியமிப்பதற்கு அர்ஹனல்லேன். பராதீனன். எல்லோரு மொன்றுசேர்ந்து வந்து போவோமென்றால் போவோம். இங்கே இருப்போமென்றாலு மிருப்போமென்று ஸுக்ரீவஸந்நிதிக்குப் போகுநிமித்தம் தந்திரமாய் ஜாம்பவத்பிரபிருதிகளைப் பார்த்துரைத்தனன்.

౧౬. బ్రువతశ్చాంగదస్యైవం శ్రుత్వా వచనమవ్యయమ్। ప్రహృష్టమనసో వాక్యమిదమూచుర్వనౌకసః॥

௧௬. 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌚𑌨𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌸𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌮𑍂𑌚𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌃॥

௧௬. ப்ருவதஸ்சாங்கதஸ்யைவம்ஸ்ருத்வாவசநமவ்யயம்।
ப்ரஹ்ருஷ்டமநஸோவாக்யமிதமூசுர்வநௌகஸ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வநௌகஸ:-ஏவம்	வானரர்கள்-இவ்விதம்	ப்ரஹ்ருஷ்டமாநஸ:	மிகவும் ஸந்தோஷமான மனதுடையவ
ப்ருவத:-அங்கதஸ்ய	சொல்லுகின்ற-அங்கதனுடைய [ட்டு	இதம்	இந்த [ர்களாய்
அவ்யயம்-வசநம்-ஸ்ருத்வா	தடங்கலில்லாத-வசனத்தை-கே	வாக்யம்-ஊசு:	வார்த்தையை-சொன்னார்கள்.

౧౭. ఏవంవక్ష్యతికోరాజన్ ప్రభుస్సన్వానరర్షభ। ఐశ్వర్యమదమత్తోహిసర్వోఽహమితిమన్యతే॥

௧௭. 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍋𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌸𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭।
𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌦𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋𑌹𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇॥

௧௭. ஏவம்வக்ஷ்யதிகோராஜந்ப்ரபுஸ்ஸந்வாநரர்ஷப।
ஐஶ்வர்யமதமத்தோஹிஸர்வோஹமிதிமந்யதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாநரர்ஷப-ஹே ராஜந்	வானரஸிரேஷ்டனே-ஓ அங்கதா!	ஐஶ்வர்யமதமத்த:	தனமதத்தால் கொழுத்தவன்
க:-ப்ரபுஸ்ஸந்	எவன்தான்-பிரபுவாயிருந்துகொண்டு	ஸர்வ:-அஹமிதி	ஸமஸ்தமும்-யானேயென்று
ஏவம்-வக்ஷ்யதி	இப்படி-சொல்லுவன்	மந்யதே	எண்ணுகிறான்.

౧౮. తవచేదంసుసదృశంవాక్యంనాన్యస్యకస్యచిత్। సన్నతిర్హితవాఖ్యాతిభవిష్యచ్ఛుభభాగ్యతామ్॥

௧௮. 𑌤𑌵𑌚𑍇𑌦𑌂𑌸𑍁𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍।
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍁𑌭𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௧௮. தவசேதம்ஸுஸத்ருஶம்வாக்யம்நாந்யஸ்யகஸ்யசித்।
ஸந்நதிர்ஹிதவாக்யாதிபவிஷ்யச்சுபபாக்யதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தவ-இதம்-வாக்யம்	உனக்கு-இந்த-வசனம்	தவ-ஸந்நதி:	உன்னுடைய விநயம்
ஸுஸத்ருஶம்	நன்றாய்தகுந்ததே	பவிஷ்யச்சுபபாக்யதாம்-வரப்போகிற மங்களகரமான பாக்கி	
அந்யஸ்ய-கஸ்யசித்ந	இதரனான-எவனுக்கும் தக்கதல்ல	ஆக்கியாதிஹி	சொல்லுகிறதல்லவா. [யத்தை

౧౯. సర్వేవయమపిప్రాప్తాస్తత్రగంతుంకృతక్షణాః। సయత్రహరివీరాణాంసుగ్రీవఃపతిరవ్యయః॥

௧௯. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃।
𑌸𑌯𑌤𑍍𑌰𑌹𑌰𑌿𑌵𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃𑌪𑌤𑌿𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃॥

௧௯. ஸர்வேவயமபிப்ராப்தாஸ்தத்ரகந்தும்க்ருதக்ஷணா:।
ஸயத்ரஹரிவீராணாம்ஸுக்ரீவ:பதிரவ்யய:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்ராப்தா:-வயம்-ஸர்வேபி	(இங்கு) வந்த-நாங்களெல்லோரும்	ஸ:-ஸுக்ரீவ:-யத்ர	அந்த-ஸுக்ரீவன்-எங்கு (இருக்கிறா[ரோ)
அவ்யய:	நாஶரஹிதனும்	தத்ர-கந்தும்	அங்கு-போவதற்கு (இருக்கிறோம்.)
ஹரிவீராணாம்-பதி:	வானரருக்கு-நாதனுமான	க்ருதக்ஷணா:	செய்யப்பட்ட அவஸரமுடையவராக

౨౦. త్వయాహ్యనుక్తైర్హరిభిర్నైవశక్యంపదాత్పదమ్। క్వచిద్గంతుంహరిశ్రేష్ఠబ్రూమస్సత్యమిదంతుతే॥

௨0. 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍈𑌵𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂𑌪𑌦𑌾𑌤𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌬𑍍𑌰𑍂𑌮𑌃𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂𑌤𑍁𑌤𑍇॥

௨0. த்வயாஹ்யநுக்தைர்ஹரிபிர்நைவஶக்யம்பதாத்பதம்।
க்வசித்கந்தும்ஹரிஶ்ரேஷ்டப்ருமஸ்ஸத்யமிதந்துதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ஹரிஸ்ரேஷ்ட—	ஓ அங்கதா!	க்வசித்-பதாத்-பதம்-வோரிடத்திற்கும்-அடியினின்று-அடியை	
த்வயா	உன்னால்	கந்தும்-நஶக்யம்	போகஸமர்த்தரல்ல
அநுக்தை:	சொல்லப்படாமலிருக்கிற	தே-இதம்-ஸத்யம்	உன்பொருட்டு-இதை-யெதார்த்தமாய்
ஹரிபி:	வானரரால்	ப்ரூம:	சொல்லுகிறோம்.

(௧௬-மு-௨௰-ல்) தா-ம்—யுக்தமா யிவ்வித மங்கதன் மொழிந்த வசனத்தைக்கேட்ட வானரர் மகிழ்ந்து ஹே வானரோத்தம! பிரபுவாயிருப்பவரிப்படி யுரைப்பது முண்டோ? சிறிது பிரபுத்துவமிருந்தாகில் ஸமஸ்தத்திற்கும் யானே, என்னை விஞ்சியாரிருக்கிறுரென்று சொல்லுவது உலகமுறமை. கபிகுலத்திற்கெல்லாமரசனுயிருந்தும் நீரிப்படி வணக்கமாய்மொழிந்தது உமது பெருமைக்கொத்ததே. எவரு மிவ்வித முரையார். இதனு லினிவரப்போகிற பாக்கியோதயம் முற்குறிக்கப்படுகிறது. ஹே ராஜக்! உமதாஜ்ஞையின்றி ஓரடியாவது புறம்வைப்போமோ! இருந்தவிடத்தைவிட்டகலோம். இதுஸத்தியமென்றுரைத்தனர்.

౨౧. ఏవంతువదతాంతేషామంగదః ప్రత్యభాషత। బాఢంగచ్ఛామ ఇత్యుక్త్వా ఖముత్పేతుర్మహాబలాః॥

௨௧. 𑌏𑌵𑌂𑌤𑍁𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑌦𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤।
𑌬𑌾𑌢𑌂𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌖𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃॥

௨௧. ஏவம்துவததாம்தேஷாமங்கத:ப்ரத்யபாஷத।
பாடமகச்சாமயித்யுக்த்வாகமுத்பேதுர்மஹாபலா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏவம்-வததாம்	இவ்விதம்-சொல்லுகிற	மஹாபலா:	மிகபலமுடைய(வானரரும்)
தேஷாம்	அவ்வானரருக்கு(முன்பு)	கச்சாம:	போவோம்(என்று)
அங்கத:-பாடமிதி	அங்கதன்-ஸரியென்று	உக்த்வா	சொல்லி
ப்ரத்யபாஷத	பதில்சொன்னன்	கம்-உத்பேது:	ஆகாசத்தை(குறித்து)-எகிரினர்.

౨౨. ఉత్పతంతమనూత్పేతుస్సర్వే తే హరియూథపాః। కృత్వాఽఽకాశం నిరాకాశం యంత్రోత్క్షిప్తా ఇవాచలాః॥

௨௨. 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍂𑌤𑍍𑌪𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇𑌹𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌃।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌇𑌵𑌾𑌚𑌲𑌾𑌃॥

௨௨. உத்பதந்தமநூத்பேதுஸ்ஸர்வேதேஹரியூதபா:।
க்ருத்வாகாஶம்நிராகாஶம்யந்த்ரோத்க்ஷிப்தாஇவாசலா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸர்வே-தே-ஹரியூதபா:-ஸமஸ்தமான-அந்த-வானரத்தலைவர்		யந்த்ரோத்க்ஷிப்தா:	யந்திரத்தினுல்விடப்பட்ட
ஆகாஶம்	ஆகாயத்தை	அசலாஇவ	மலைபோல்
நிராகாஶம்	ஆகாசமில்லாததாக	உத்பதந்தம்	மேலெழுந்த(அங்கதனை)
க்ருத்வா	செய்து	அநுதபேது:	அனுஸரித்தெகிரினர்.

౨౩. తేఽంబరం సహసోత్పత్య వేగవంతః ప్లవంగమాః। వినదంతో మహానాదం ఘనా వాతేరితా యథా॥

௨௩. 𑌤𑍇𑌽𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂𑌸𑌹𑌸𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌲𑌵𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌃।
𑌵𑌿𑌨𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌦𑌂𑌘𑌨𑌾𑌵𑌾𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾𑌯𑌥𑌾॥

௨௩. தேம்பரம்ஸஹஸோத்பத்யவேகவந்த:ப்லவங்கமா:।
விநதந்தோமஹாநாதம்கநாவாதேரிதேயதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தே-ப்லவங்கமா:	அந்த-வானரர்	ஸஹஸா	சீக்கிரமாய்
வாதேரிதா:-கநாயதா	காற்றினுலேவப்பட்ட- மேகம்போல்	உத்பத்ய	எகிறி
வேகவந்த:	வேகமுடையவராக	மஹாநாதம்-விநதந்த:	பெருசப்தத்தை - செய்துக்கொண்டு
அம்பரம்	ஆகாயத்தை	ஜக்மு:	சென்றனர்.

(௨௧-மு-௨௩-ல்) தா-ம்—இவ்விதமுரைத்த வானரர் முன் அங்கதன் ஸுக்கிரீவஸந்நிதியையடைவதே ஸரியென்று சொல்லி ஆகாயத்திற் கிளம்பினன். வெகுபலமுடைய ஸகலவானரரும் வாயுவேகத்தாற்செல்லு மேகம்போ லதிவேகமாய்ப் பேரிரைச்சலுடன் அங்கதனை யனுஸரித்துச்சென்றனர். அவர்களப்படி செல்லுங்கால் ஆகாயம்மறைந்து இல்லைபோல் காணப்பட்டது. அப்பொழுதவ்வானரர் யந்திரபலத்தா லுயரக்கிளப்பப்பட்ட பெருமலையோ வெனும்படி தோன்றினர்.

౨౪. అంగదే హ్యననుప్రాప్తే సుగ్రీవో వానరాధిపః। ఉవాచ శోకోపహతం రామం కమలలోచనమ్॥

௨௪. 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌨𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃।
𑌉𑌵𑌾𑌚𑌶𑍋𑌕𑍋𑌪𑌹𑌤𑌂𑌰𑌾𑌮𑌂𑌕𑌮𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍॥

௨௪. அங்கதேஹ்யநநுப்ராப்தேஸுக்ரீவோவாநராதிப:।
உவாசஶோகோபஹதம்ராமம்கமலலோசநம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அங்கதே-அநநுப்ராப்தே-அங்கதன்-வாராதிருக்கையில்		கமலலோசநம்	பத்மம்போன்றகண்ணுடையவருமான
வாநராதிப:-ஸுக்ரீவ: - வானரராஜாவான-ஸுக்கிரீவன்		ராமம்	ஸ்ரீராகவனை(க்குறித்து)
ஶோகோபஹதம்	துக்கத்தாலடிக்கப்பட்டவரும்	உவாச	சொன்னன்.

౨౫. సమాశ్వసిహి భద్రం తే దృష్టా దేవీ న సంశయః। నాగంతుమిహ శక్యం తై రతీతే సమయే హి నః॥

௨௫. 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌹𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।
𑌨𑌾𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌹 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍈𑌰𑌤𑍀𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌹𑌿 𑌨𑌃 ॥

௨௫. ஸமாஶ்வஸிஹிபத்ரம்தேத்ருஷ்டாதேவீநஸம்ஶய:|
நாகந்துமிஹஶக்யந்தைரதீதேஸமயேஹிந:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸமாஶ்வஸிஹி	(ஓராம!) பொருத்துக்கொள்ளும்	நஸம்ஶய:	ஸந்தேகமில்லை
தே-பத்ரம்	உமக்கு-மங்களமுண்டாக	ந:-ஸமயே-அதீதே	நம்முடைய-கெடுவு - தாண்டியிருக்[கையில்
தேவீ-த்ருஷ்டா	பிராட்டி (வானரரால்) பார்க்கப்பட்டாள்	தை:-இஹ-ஆகந்தும் -	அவ்வானரரால்-இங்கு-வருவதற்கு
		நஶக்யம்ஹி	சக்தியில்லையன்றே.

౨౬. న మత్సకాశమాగచ్ఛేత్కృత్యే హి వినిపాతితే। యువరాజో మహాబాహుః ప్లవతాం ప్రవరోఙ్గదః॥

௨௬. 𑌨 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑍇 ।
𑌯𑍁𑌵𑌰𑌾𑌜𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍋𑌙𑍍𑌗𑌦𑌃 ॥

௨௬. நமத்ஸகாஶமாகச்சேத்க்ருத்யேஹிவிபாதிதே|
யுவராஜோமஹாபாஹு:ப்லவதாம்ப்ரவரோங்கத:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
மஹாபாஹு:	பெருபுஜமுடையவனும்	க்ருத்யே-விநிபாதிதே-	காரியம்-விக்னமாகாநின்ற(அளவில்)
ப்லவதாம்-வர:	தாண்டுவோருக்குள்-சிரேஷ்டனும்	மத்ஸகாஶம்	என்ஸமீபத்தை (குறித்து)
யுவராஜ:-அங்கத:	இளவரசனுமான-அங்கதன்	நாகச்சேத்	வாரான்.

౨౭. యద్యప్యకృతకృత్యానామీదృశః స్యాదుపక్రమః। భవేత్స దీనవదనో భ్రాంతవిప్లుతమానసః॥

௨௭. 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸 𑌦𑍀𑌨𑌵𑌦𑌨𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ॥

௨௭. யத்யப்யக்ருதக்ருத்யாநாமீத்ருஶ:ஸ்யாதுபக்ரம:|
பவேத்ஸதீநவதநோப்ராந்தவிப்லுதமாநஸ:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அக்ருதக்ருத்யாநாம்	செய்யப்படாதகாரியமுடையவருக்கு	தீநவதந:	தேஜஸ்ஸற்ற முகமுடையவனாகவும்
ஈத்ருஶ:-உபக்ரம:	இப்படிப்பட்ட-காரியாரம்பம்	ப்ராந்தவிப்லுதமாநஸ:	பிரமத்தால் பீடிக்கப்பட்ட மனமுடையவனாகவும்
ஸ்யாத்	ஆகும்		
யத்யபி-ஸ:	இல்லாவிட்டால்-அங்கதன்	பவேத்	ஆகுவன்.

౨౮. పితృపైతామహం చైతత్పూర్వకైరభిరక్షితమ్। న మే మధువనం హన్యాదహృష్టః ప్లవగేశ్వరః॥

௨௮. 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑍈𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍈𑌰𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌮𑍇 𑌮𑌧𑍁𑌵𑌨𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥

௨௮. பித்ருபைதாமஹம்சைதத்பூர்வகைரபிரக்ஷிதம்|
நமேமதுவநம்ஹந்யாதஹ்ருஷ்ட:ப்லவகேஶ்வர:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ப்லவகேஶ்வர:	அங்கதன்	அபிரக்ஷிதம்-ஏதத்	இரக்ஷிக்கப்பட்டதுமான-இந்த
பித்ருபைதாமஹம்	தகப்பன் பாட்டன் இவர்களின் ஸம்	மே-மதுவநம்	என்னுடைய-மதுவனத்தை
பூர்வகை:	முன்னோர்களால் [பந்தமும்	அஹ்ருஷ்ட:-நஹந்யாத்-	களிப்பற்றவனாக-அழியான்.

౨౯. కౌసల్యాసుప్రజా రామ సమాశ్వసిహి సువ్రత।

௨௯. 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌹𑌿 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤 ।

௨௯. கௌஸல்யாஸுப்ரஜாராமஸமாஶ்வஸிஹிஸுவ்ரத|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேராம-ஸமாஶ்வஸிஹி	ஓராம! பொறுத்துக்கொள்ளும்	கௌஸல்யா-ஸுப்ரஜா:	கௌஸலை-நல்லமக்களையுடையவளாக(ஆனாள்.)
ஹேஸுவ்ரத	சிறந்த விரதமுடையவனே!		

౩౦. దృష్టా దేవీ న సందేహో న చాన్యేన హనూమతా॥ న హ్యన్యః కర్మణో హేతుః సాధనేఽస్య హనూమతః।

௩௰. 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌨 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑌾 ॥
𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑌃 ।

௩௰. த்ருஷ்டாதேவீநஸந்தேஹோநசாந்யேநஹநூமதா||
நஹ்யந்ய:கர்மணோஹேதுஸ்ஸாதநேஸ்யஹநூமத:|

பதம்.	உரை.
ஹநுமதா-தேவீ	ஹநுமானல்-பிராட்டி
த்ருஷ்டா-நஸந்தேஹ:-பார்க்கப்பட்டாள்-ஸந்தேகமில்லை	
அந்யேந	இதரனல்(பார்க்கப்படவில்லை)

பதம்.	உரை.
அஸ்ய-கர்மண:-ஸாதநே-இந்த-காரியத்தி னுடைய-நிறைவே [ற்றவதில்	
ஹேது:-ஹநுமத:	காரணம்-ஹநுமானைக்காட்டிலும
அந்ய:-நஹி	இதரன்-இல்லை.

౩౦. హనూమతి హి సిద్ధిశ్చ మతిశ్చ మతిసత్తమ। వ్యవసాయశ్చ వీర్యం చ సూర్యే తేజ ఇవ ధ్రువమ్।

௩௦. 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌤𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍇𑌜 𑌇𑌵 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ।

௩௦. ஹநுமதிஹி ஸித்திஶ்சமதிஶ்சமதிஸத்தம॥
வ்யவஸாயஶ்சவீர்யஞ்சஸூர்யேதேஜஇவத்ருவம்।

பதம்.	உரை.
ஹேமதிஸத்தம	வாராய்மதிஶிரேஷ்ட!
ஹநுமதி-ஸித்தி:	ஹநுமானிடத்தில்-காரியஸித்தியும்
மதிஶ்ச-வ்யவஸாயஶ்ச-புத்தியும்-வியவஸாயமும்	

பதம்.	உரை.
வீர்யம்ச	பராக்கிரமமும்
ஸூர்யே-தேஜஇவ	ஸூரியனிடத்தில்-தேஜஸ்ஸுபோல்
த்ருவம்	நிச்சயமாய்(இருக்கின்றன.)

౩౧. జాంబవాన్యత్ర నేతా స్యాదంగదశ్చ బలేశ్వరః। హనూమాంశ్చాప్యధిష్ఠాతా న తస్య గతిరన్యథా।
౩౨. మా భూశ్చింతాసమాయుక్తస్సంప్రత్యమితవిక్రమ॥

௩௧. 𑌜𑌾𑌂𑌬𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍇𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌙𑍍𑌗𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥
௩௨. 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌾 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌰𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ।
𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮 ॥

௩௧. ஜாம்பவாந்யத்ரநேதாஸ்யாதங்கதஶ்சபலேஶ்வர:॥
௩௨. ஹநுமாம்ஶ்சாப்யதிஷ்டாதாநதஸ்யகதிரந்யதா।
மாபூத்சிந்தாஸமாயுக்தஸ்ஸம்ப்ரத்யமிதவிக்ரம॥

பதம்.	உரை.
ஹேஅமிதவிக்ரம-மிதமில்லாப்பராக்கிரமமுடைய-ஒராம!	
யத்ர-ஜாம்பவாந்	எங்கு-ஜாம்பவான்
நேதா-ஸ்யாத்	மந்திரியாக-ஆகுவரோ [ஞே)
அங்கதஶ்ச-பலேஶ்வர:-அங்கதனும்-ஸேனாநாயகனாக(ஆகுவ	
ஹநுமாம்ஶ்சாபி	ஹநுமானும்

பதம்.	உரை.
அதிஷ்டாதா	ஸம்ரக்ஷகராக(ஆகுவரோ)
தஸ்ய-கதி:	அதனுடைய-ஸித்தி
அந்யதா-ந	வேறாக-ஆகாது
ஸம்ப்ரதி-த்வம்	இப்பொழுது-நீர் [ண்டாம்.
சிந்தா-ஸமாயுக்த:-மாபூ:-விசாரத்தோடுகூடினவனாக-ஆகவே	

౩౩. తతః కిలకిలాశబ్దం శుశ్రావాసన్నమంబరే। హనుమత్కర్మదృప్తానాం నదతాం కాననౌకసామ్॥
కిష్కింధాముపయాతానాం సిద్ధిం కథయతామివ।

௩௩. 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌲𑌕𑌿𑌲𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌮𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇 ।
𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌨𑌨𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌕𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌨𑍍𑌧𑌾𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵 ।

௩௩. தத:கிலகிலாஶப்தம்ஶுஶ்ராவாஸந்நமம்பரே।
ஹநுமத்கர்மத்ருமதாநாம்நர்த்ததாம்காநநௌகஸாம்॥
கிஷ்கிந்தாமுபயாதாநாம்ஸித்திம்கதயதாமிவ।

பதம்.	உரை.
தத:	பிறகு(ஸுக்கிரீவன்)
ஹநுமத்கர்மத்ருப்தாநாம்-ஹநுமானிடகாரியத்தால்கொழுத்த வர்களும்	
நர்த்ததாம்	(அதனல்)சப்திக்கப்பட்டவரும்
கிஷ்கிந்தாம்-உபயாதாநாம்-கிஷ்கிந்தையை-ஸமீபித்தவரும்	

பதம்.	உரை.
ஸித்திம்-கதயதாமிவ	உத்ஸாஹத்தை-சொல்லுவர்போ லிரு
காநநௌகஸாம்	வானரருடைய [ப்பவருமான
கிலகிலாஶப்தம்	கிலகிலயென்கிற சப்தத்தை
அம்பரே-ஆஸந்நம்	ஆகாயத்தில்-கிட்டினதாக
ஶுஶ்ராவ	கேட்டான்.

౩౪. తతశ్శ్రుత్వా నినాదం తం కపీనాం కపిసత్తమః। ఆయతాంచితలాంగూలస్సోఽభవద్ధృష్టమానసః।

௩௪. 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌤𑌂 𑌕𑌪𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥
𑌆𑌯𑌤𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌭𑌵𑌦𑍍𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।

௩௪. ததஶ்ருத்வாநிநாதந்தம்கபீநாம்கபிஸத்தம:।
ஆயதாஞ்சிதலாங்கூலஸ்ஸோபவத்ருஷ்டமானஸ:।

பதம்.	உரை.
தத:-கபிஸத்தம:	பிறகு - வானரோத்தமனன
ஸ:	அந்தஸுக்கிரீவன்
கபீநாம்-தம்	வானரருடைய-அந்த
நிநாதம்	நாதத்தை

பதம்.	உரை.
ஶ்ருத்வா	கேட்டு [டையவனுய்
ஆயதாஞ்சிதலாங்கூல:-நீண்டும் பூஜிக்கப்பட்டுமிருக்கிற வாலு	
ஹ்ருஷ்டமாநஸ:	ஸந்தோஷித்தமனமுடையவனாக
அபவத்	ஆனன்.

౩౫. ఆజగ్ముస్తేపిహరయోరామదర్శనకాంక్షిణః। అంగదంపురతఃకృత్వాహనూమంతంచవానరమ్।

௩௫. 𑌆𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑌿𑌹𑌰𑌯𑍋𑌰𑌾𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃॥
𑌅𑌂𑌗𑌦𑌂𑌪𑍁𑌰𑌤𑌃𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂𑌚𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍍।

௩௫. ஆஜக்முஸ்தேபிஹரயோராமதர்ஶநகாங்க்ஷிண:॥
அங்கதம்புரத:க்ருத்வாஹநூமந்தம்சவாநரம்।

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
தே-ஹரயோபி	அந்த-வானரரும்	ஹநூமந்தம்-வாநரம்ச	ஹநுமானென்கிற-வானரனையும்
ராமதர்ஶநகாங்க்ஷிண:	ஸ்ரீராகவனுடைய பார்வையைக்கோரினவராக	புரத:-க்ருத்வா	முன்பு-செய்துகொண்டு
அங்கதம்	அங்கதனையும்	ஆஜக்மு:	வந்தனர்.

౩౬. తేంగదఃప్రముఖావీరాఃప్రహృష్టాశ్చముదాన్వితాః। నిపేతుర్హరిరాజస్యసమీపేరాఘవస్యచ।

௩௬. 𑌤𑍇𑌂𑌗𑌦𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌵𑍀𑌰𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌚𑌮𑍁𑌦𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃॥
𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯𑌚।

௩௬. தேங்கத:ப்ரமுகா:வீரா:ப்ரஹ்ருஷ்டாஶ்சமுதாந்விதா:॥
நிபேதுர்ஹரிராஜஸ்யஸமீபேராகவஸ்யச।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அங்கதப்ரமுகா:	அங்கதனைப்பிரதானமாயுடைய	முதாந்விதாஶ்ச	பாஹ்யாநந்தத்தோடு-கூடினவருமாக
தே-வீரா:	அந்த-சூரரான(வானரர்)	ஹரிராஜஸ்ய-ராகவஸ்யச	ஸுக்கிரீவனுடையவும்-ஸ்ரீராகவனுடையவும்
ப்ரஹ்ருஷ்டா:	ஸந்தோஷித்தவராகவும்	ஸமீபே-நிபேது:	ஸமீபத்தில்-குதித்தனர்.

౩౭. హనూమాంశ్చమహాబాహుఃప్రణమ్యశిరసాతతః॥ నియతామక్షతాందేవీంరాఘవాయన్యవేదయత్।

௩௭. 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌤𑌤𑌃॥
𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌮𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌂𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌯𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍।

௩௭. ஹநுமாம்ஶ்சமஹாபாஹு:ப்ரணம்யஶிரஸாதத:॥
நியதாமக்ஷதாம்தேவீம்ராகவாயந்யவேதயத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-மஹாபாஹு:	பிறகு-பெருபுஜமுடைய	தேவீம்	பிராட்டியை
ஹநுமாம்ஶ்ச	ஹநுமாரும்	நியதாம்-அக்ஷதாம்	நியமமுடையவளாகவும்-நாசரஹிதையாகவும்
ஶிரஸா	தலையால்	ராகவாய	ஸ்ரீராகவனைப்பொருட்டு
ப்ரணம்ய	வணங்கி	ந்யவேதயத்	அறிவிப்பித்தனர்.

౩౮. నిశ్చితార్థంతతస్తస్మిన్సుగ్రీవఃపవనాత్మజే॥ లక్ష్మణఃప్రీతిమాన్ప్రీతంబహుమానాదవైక్షత।

௩௮. 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇॥
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌂𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑌵𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤।

௩௮. நிஶ்சிதார்த்தஸ்ததஸ்தஸ்மிந்ஸுக்ரீவ:பவநாத்மஜே॥
லக்ஷ்மண:ப்ரீதிமாந்ப்ரீதம்பஹுமாநாதவைக்ஷத।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-ஸுக்ரீவ:	பிறகு-ஸுக்கிரீவன்	லக்ஷ்மண:-ப்ரீதிமாந்	இலக்ஷ்மணன்-ப்ரீதியுடையவராக
தஸ்மிந்-பவநாத்மஜே	அந்த-வாயுபுத்திரரிடத்தில்	ப்ரீதம்	களிப்புற்ற(ஹநுமானை)
நிஶ்சிதார்த்த:	நிச்சயிக்கப்பட்ட பிரயோஜனமுடையவராக (ஆனார்)	பஹுமாநாத்	கௌரவமாக
		அவைக்ஷத	பார்த்தார்.

౩౯. ప్రీత్యాచరమమాణోథరాఘవఃపరవీరహా॥ బహుమానేనమహతాహనూమంతమవైక్షత।

௩௯. 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑍋𑌥𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃𑌪𑌰𑌵𑍀𑌰𑌹𑌾॥
௩௯௨. 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑌮𑌹𑌤𑌾𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑌵𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤।

௩௯. ப்ரீத்யாசரமமாணோதராகவ:பரவீரஹா॥
௩௯௨. பஹுமாநேநமஹதாஹநுமந்தமவைக்ஷத।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அத-பரவீரஹா	பிறகு-சத்துரு த்வம்ஸகரான	ஹநுமந்தம்	ஹநுமானை
ராகவஶ்ச	ஸ்ரீராகவனும்	மஹதா-பஹுமாநேந	அதிகமான-கௌரவத்தோடு
ப்ரீத்யா-ரமமாண:	ஸந்தோஷத்தோடு - கிரீடித்தவராய்	அவைக்ஷத	பார்த்தார்.

(உச-மு-கூகூ௫-ல்.) அங்கதாதிவானரர் மதுவனத்தில் வந்திறங்கியிருக்கின்றனெனக்கேட்ட ஸ்ரீராகவன் அவருடனே வாராமையால் துக்கஸந்தப்தராயிருக்க, எத்தசையிலுமாருத நேத்திரசோபையுடையரான அப்புருஷோத்தமனை ஸுக்ரீவன்கண்டு ஹேராம! எதுக்கிப்படி மனவிசாரம், பிராட்டியை ஹநுமான் நிச்சயமாகப் பார்த்தவரே. ஸந்தேஹமில்லை. அப்படிக்கில்லாவிடி லவ்வானரரென்னிடம்வாரார். ஏனெனில் நான் கெடுவிட்டகாலம் சென்றுவிட்டது. யுக்தாயுக்த விவேகசூன்னியரான வானரர்பிரவேசித்தாலும் இளவரசனனவங்கதனும் புத்திஹீனனுயிருப்பனே! பூர்வத்தில்பிரமனுலளிக்கப்பட்டு பித்ருபைதாமஹர்களான முன்னேர்களாலிரக்ஷிக்கப்பட்டு பரம்பரையாய்வருகிற இவ்வனத்தை ஸீதையைப் பாராமலிருக்கின் கண்ணெடுத்துப்பாரான். ஹே மதிஶிரேஷ்ட! ஸகலமுமறிந்த உமக்கோ நானுரைப்பது, ஸீதை ஹநுமானுல் பார்க்கப்பட்டாள். நிச்சயம். தேவரீரைப் பெற்றெடுத்த கௌஸல்யியை இப்பொழுது தான் புத்திரவதியாக ஆனள். பிராட்டியின் க்ஷேமமறியாதபோது உமதாருயிர் நில்லாதல்லவா? இக்காரியம் நிறைவேறினது ஹநுமானுலல்லது வேறெருவராலுமில்லை. அவர் வரப்போகிறவைகளையறிந்ததற் கிசைந்தபடி செய்யவல்ல மஹாப்பிராஜ்ஞன், மேலும் எக்காரியத்தில் ஜாம்பவான் மந்திரியாகவும் அங்கதன் ஸேனுதிபதியாகவும் ஹநுமான் காரியரக்ஷகராகவுமாகிருரோ அக்காரியம் பலியாது வித்தியாஸப்படாது. ஆகையால் ஹேராகவ! எதுக்குப் பலயோசனை ஹநுமான் பிராட்டியைப் பார்த்தாரென்பதற்குச் சிறிதேனுமையமில்லை. கொஞ்சம் பொறுக்கவேண்டும், வந்துவிட்டாரிதோ வானரரென்றிவ்விதம் ஸ்ரீராகவனை ஸுக்ரீவன் ஸமாதானம் செய்துக்கொண்டிருக்கையில், பிராட்டியின்க்ஷேமத்தையறிந்த பெருமையாலும், மதுபானக் களிப்பாலும், ஸ்ரீராகவ ஸுக்ரீவாளுடைய அநுக்கிரகம் பெறப்போகிறேமென்கிற குதூகலத்தாலும், மிகவும் ஸந்தோஷித்து அங்கதனையும் ஹநுமானையு முன்னிட்டுக்கொண்டு விரைந்துவரும் வானரருடைய உத்ஸாகஸூசகமான 'கிலகில' சப்தம் நெருங்கிக்கேட்டது. ஸுக்ரீவனதைக்கேட்டுப் பிராட்டியை யெடுத்துவந்தனரோ, இராவணனை இழுத்துவந்தனரோ அல்லது இலங்கையைத்தான் பெயர்த்துவந்தனரோ என்று நினைக்கும்படி அவ்வளவு ஆனந்த ஜனகமாயிருந்த அர்தாதத்தைக்கேட்டவனது பெருத்துருண்டுநீண்ட வால் மிகவளர்ந்து மால்லியவானுடைய சிருங்கத்தைச்சென்றறைந்தது. அங்கதாதிவானரர் பரமானந்தநிர்ப்பரராய் ஸ்ரீராகவ ஸுக்ரீவாளுடைய ஸந்நிதியில் வந்து நின்றனர். அக்ஷன்முதலான வரக்களை யொழித்து அசோகவனத்தைமுறித்து இலங்கையைக்கொளுத்திப் பிராட்டியைத்தொழுத திண் டோள்களையுடைய ஹநுமான் ஸ்ரீராகவனைத் தலைவணங்கி பிராட்டி பாதிவிருத்தியத்துடன் பாங்காக வெழுந்தருளியிருக்கிறுளென்று விண்ணப்பம் செய்தனர்.

ஸங்க்ஷேபரஞ்ஜநீநாமத்ராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான சுந்தரகாண்டத்தில்
அறுபத்துநான்காவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

அறுபத்தைந்தாவது ஸர்க்கம்.

౧. తతఃప్రస్రవణంశైలంతేగత్వాచిత్రకాననమ్। ప్రణమ్యశిరసారామంలక్ష్మణంచమహాబలమ్॥

౨. యువరాజంపురస్కృత్యసుగ్రీవమభివాద్యచ। ప్రవృత్తిమథసీతాయాఃప్రవక్తుముపచక్రమే॥

௧. 𑌤𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂𑌶𑍈𑌲𑌂𑌤𑍇𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌰𑌾𑌮𑌂𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌂𑌚𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍॥

௨. 𑌯𑍁𑌵𑌰𑌾𑌜𑌂𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌮𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌚।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌥𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇॥

௧. ததஃப்ரஸ்ரவணம்ஶைலம்தேகத்வாசித்ரகாநநம்।
ப்ரணம்யஶிரஸாராமம்லக்ஷ்மணம்சமஹாபலம்॥

௨. யுவராஜம்புரஸ்க்ருத்யஸுக்ரீவமபிவாத்யச।
ப்ரவ்ருத்திமதஸீதாயாஃப்ரவக்துமுபசக்ரமே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததஃ-தே	பிறகு-அவ்வானரர்	யுவராஜம்-புரஸ்க்ருத்ய	யுவராஜனை-முன்னிட்டு
சித்ரகாநநம்	ஆச்சரியமானவனமுடைய	ஸுக்ரீவம்	ஸுக்கிரீவனையும்
ப்ரஸ்ரவணம்-ஶைலம்	பிரஸ்ரவணமென்கிற-மலையை	ஶிரஸா-அபிவாத்ய	தலையால்-வணங்கி
கத்வா	அடைந்து	அத	பிறகு
மஹாபலம்-ராமம்	அதிபலமுடைய-ஸ்ரீராகவனையும்	ஸீதாயாஃ-ப்ரவ்ருத்திம்	பிராட்டியினுடைய-வார்த்தையை
லக்ஷ்மணம்ச-ப்ரணம்ய	இலக்ஷ்மணனையும்-தண்டனிட்டு	ப்ரவக்தும்-உபசக்ரமே	சொல்லுவதற்கு-ஆரம்பித்தனர்.

౩. రావణాంతఃపురేరోధంరాక్షసీభిశ్చతర్జనమ్। రామేసమనురాగంచయశ్చాయంసమయఃకృతః॥
ఏతదాఖ్యాంతితేసర్వేహరయోరామసన్నిధౌ।

௩. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍇𑌰𑍋𑌧𑌂𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌮𑍇𑌸𑌮𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌂𑌚𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌂𑌸𑌮𑌯𑌃𑌕𑍃𑌤𑌃॥
𑌏𑌤𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌹𑌰𑌯𑍋𑌰𑌾𑌮𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌।

௩. ராவணாந்தஃபுரேரோதம்ராக்ஷஸீபிஶ்சதர்ஜநம்।
ராமேஸமநுராகம்சயஶ்சாயம்ஸமயஃக்ருதஃ॥
ஏததாக்யாந்திதேஸர்வேஹரயோராமஸந்நிதௌ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராவணாந்த:புரே-ரோதம்	இராவணனந்தப்புரத்தில்-தகையப்பட்டதையும்	ய:-ஸமய:-க்ருத:	எந்த-கெடு-செய்யப்பட்டதோ(அதையும்)
ராக்ஷஸீபிஸ்ச-தர்ஜநம்	அரக்கிணிகளால்-மிரட்டப்பட்டதை[யும்	ஸர்வே-தே-ஹரய:	ஸமஸ்தரான-அந்த-வானரர்
ராமே-ஸமநுராகம்ச	ஸ்ரீராகவனிடத்தில்-திடமானபிரீதியையும்	ராமஸந்நிதௌ	ஸ்ரீராகவஸந்நிதியில்
		ஏதத்	இந்த(ஸமஸ்தமான ஸீதையின்விருத்தாந்[த்தை)
		ஆக்யாந்தி	சொல்லுகிறார்.

౪. వైదేహీమక్షతాం శ్రుత్వా రామస్తూత్తరమబ్రవీత్॥

ச. வைதேஹீமக்ஷதாம்ஶ்ருத்வா ராமஸ்தூத்தரமப்ரவீத்॥

ச. வைதேஹீமக்ஷதாம்ஶ்ருத்வாராமஸ்தூத்தரமப்ரவீத்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராமஸ்து	ஸ்ரீராகவனேவென்றால்	ஶ்ருத்வா	கேட்டு
வைதேஹீம்-அக்ஷதாம்	பிராட்டியை-அழிவில்லாதவளாக	உத்தரம்-அப்ரவீத்	பதில்வார்த்தை-மொழிந்தனர்.

౫. క్వ సీతా వర్తతే దేవీ కథం చ మయి వర్తతే। ఏతన్మే సర్వమాఖ్యాత వైదేహీం ప్రతి వానరాః॥

ரு. க்வ ஸீதா வர்ததே தேவீ கதம் ச மயி வர்ததே।
ஏதந்மே ஸர்வமாக்யாத வைதேஹீம் ப்ரதி வாநரா:॥

ரு. க்வஸீதாவர்ததேதேவீகதம்சமயிவர்ததே।
ஏதந்மேஸர்வமாக்யாதவைதேஹீம்ப்ரதிவாநரா:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவாநரா:	ஓவானரர்கான்! [(இருக்கிருள்)	மே-ஏதத்-ஸர்வம	எனக்கு இந்த(ஸமஸ்தத்தையும்)
தேவீ-ஸீதா-க்வ-வர்ததே	(என்)பத்தினியான-ஸீதை-எங்கு	வைதேஹீம்ப்ரதி	ஸீதையைக்குறித்து
மயி-கதம்-வர்ததே	என்னிடத்தில்-எப்படி-இருக்கிருள்	ஆக்யாத	சொல்லுங்கள் (என்றனர்.)

౬. రామస్య గదితం శ్రుత్వా హరయో రామసన్నిధౌ। చోదయన్తి హనూమన్తం సీతావృత్తాన్తకోవిదమ్॥

சு. ராமஸ்ய கதிதம் ஶ்ருத்வா ஹரயோ ராமஸந்நிதௌ।
சோதயந்தி ஹநூமந்தம் ஸீதாவ்ருத்தாந்தகோவிதம்॥

சு. ராமஸ்யகதிதம்ஶ்ருத்வாஹரயோராமஸந்நிதௌ।
சோதயந்திஹநூமந்தம்ஸீதாவ்ருத்தாந்தகோவிதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹரய:	வானரர் [கேட்டு	ஹநூமந்தம்	ஹநுமானை
ராமஸ்ய-கதிதம்-ஶ்ருத்வா	ஸ்ரீராகவனுடைய-வசனத்தை	ராமஸந்நிதௌ	ஸ்ரீராகவஸந்நிதியில்(விண்ணப்பம்செய்ய)
ஸீதாவ்ருத்தாந்தகோவிதம்	பிராட்டியின்வரலாற்றையறிந்த	சோதயந்தி	ஏவிக்கொண்டிருந்தனர்.

(௪-மு-௬-ல்) தா-ம்.—பிறகு மதுவனமழித்த அவ்வானரரெல்லோரும், அதிவிசித்திரவனஞ்சூழ்ந்த பிரஸ்ரவணகிரியையடைந்து, யுவராஜனான அங்கதனை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணனையும் ஸுக்ரீவனையுந் தண்டனிட்டு, ஸீதாவிருத்தாந்தத்தைச்சொல்ல உபக்ரமித்து, ஸ்ரீராகவனைப்பார்த்து, ஹே பிரபோ, இராஜேந்திர! இலங்கையில் இராவணாந்தப்புரத்தில், யாவர்க்குந் துஸ்ஸகமான கடுங்காவலால் சூழப்பட்டவளாய், இராக்ஷஸிகளால் மிரட்டப்பட்டவளாய், பர்த்தாவான தேவரீரிடத்தில் திடமான பக்தியுடையவளாய், இன்னமிரண்டுமாதத்திற்குள் எனது நாதனைக்காணவிடில் யானிவ்வுடலைத் துறப்பேனென்கிற பிரதிக்ஞையுடையவளாய் தேவி க்ஷேமமாக வீற்றிருக்கின்றனளென வுரைக்க, ஸீதை ஜீவனோடிருக்கிறாளென்று செவியுற்றமாத்திரம் ஸ்ரீராகவன், என் பிரியபார்யையை யெங்கு கண்ணுற்றீர், என்னிடத்தில் என்ன மனோபாவத்தோடிருக்கிருள், இதையெல்லாம் விசதமாயுரையுங்களென வானரைக்கேட்க, அவர்களும் ஸீதாவிருத்தாந்த மனைவுமறிந்த ஹநுமானை அதை விஸ்தரித்துரைக்கும்படி யேவினர்.

౭. శ్రుత్వా తు వచనం తేషాం హనుమాన్మారుతాత్మజః। ప్రణమ్య శిరసా దేవ్యై సీతాయై తాం దిశం ప్రతి॥
ఉవాచ వాక్యం వాక్యజ్ఞః సీతాయా దర్శనం యథా।

எ. ஶ்ருத்வா து வசநம் தேஷாம் ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ:।
ப்ரணம்ய ஶிரஸா தேவ்யை ஸீதாயை தாம் திஶம் ப்ரதி॥
உவாச வாக்யம் வாக்யஜ்ஞ: ஸீதாயா தர்ஶநம் யதா।

எ. ஶ்ருத்வாதுவசநம்தேஷாம்ஹநுமாந்மாருதாத்மஜ:॥
ப்ரணம்யஶிரஸாதேவ்யைஸீதாயைதாம்திஶம்ப்ரதி॥
உவாசவாக்யம்வாக்யஜ்ஞஸ்ஸீதாயாதர்ஶநம்யதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாக்யஜ்ஞ:-மாருதாத்மஜ:-ஹநுமாந்	வார்த்தையறிந்தவரும் வாயுபுத்திரருமான-ஹநுமான்	தாம்-திஶம்ப்ரதி	அந்த-திசையை(க்குறித்தும்)
தேஷாம்	அவ்வானரருடைய	ஶிரஸா-ப்ரணம்ய	தலையால்-தண்டனிட்டு
வசநம் ஶ்ருத்வா	வார்த்தையை-கேட்டு	ஸீதாயா:-யதா	பிராட்டியினுடைய(பார்வை) எப்படியுண்டாயிற்றோ (அப்படியே)
தேவ்யை-ஸீதாயை	தேவியான-ஸீதையின்பொருட்டும்	வாக்யம்-உவாச	வசனத்தை-உரைத்தனர்.

౮. సముద్రంలంఘయిత్వాహం శతయోజనమాయతమ్॥ అగచ్ఛం జానకీం సీతాం మార్గమాణో దిదృక్షయా।

൮. സമുദ്രം ലംഘയിത്വാഹം ശതയോജനമായതം॥
അഗച്ഛം ജാനകീം സീതാം മാർഗ്ഗമാണോ ദിദൃക്ഷയാ।

௮. ஸமுத்ரம்லங்கயித்வாஹம்ஶதயோஜநமாயதம்॥
அகச்சம்ஜாநகீம்ஸீதாமமார்கமாணோதித்ருக்ஷயா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-ஜாநகீம்	யான்-ஜனகபுத்திரியான	ஶதயோஜநம்-ஆயதம்	நூறுகாதம்-நீண்டதான
ஸீதாம்	ஸீதையை	ஸமுத்ரம்-லங்கயித்வா	கடலை-தாண்டி
தித்ருக்ஷயா	பார்க்கவேண்டுமென்கிற இச்சையால்	மார்கமாண:-அகச்சம்	தேடாநின்றுகொண்டு-போனேன்.

౯. తత్ర లంకేతి నగరీ రావణస్య దురాత్మనః॥ దక్షిణస్య సముద్రస్య తీరే వసతి దక్షిణే।

൯. തത്ര ലങ്കേതി നഗരീ രാവണസ്യ ദുരാത്മനഃ॥
ദക്ഷിണസ്യ സമുദ്രസ്യ തീരേ വസതി ദക്ഷിണേ।

௯. தத்ரலங்கேதிநகரீராவணஸ்யதுராத்மந:॥
தக்ஷிணஸ்யஸமுத்ரஸ்யதீரேவஸதிதக்ஷிணே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்ர	தாண்டாநின்றவளவில்	துராத்மந:	துஷ்டபுத்தியுடைய
தக்ஷிணஸ்ய	தெற்கான	ராவணஸ்ய	இராவணனுக்கு
ஸமுத்ரஸ்ய	கடலினுடைய	லங்கேதி-நகரீ	இலங்கையென்கிற-பட்டணம்
தக்ஷிணே-தீரே	தெற்கான-தீரத்தில்	வஸதி	இருக்கிறது.

౧౦. తత్ర దృష్టా మయా సీతా రావణాంతఃపురే సతీ॥ సన్న్యస్య త్వయి జీవంతీ రామా రామ మనోరథమ్।

౧౧. దృష్టా మే రాక్షసీమధ్యే తర్జ్యమానా ముహుర్ముహుః॥ రాక్షసీభిర్విరూపాభిః రక్షితా ప్రమదావనే।

൧൦. തത്ര ദൃഷ്ടാ മയാ സീതാ രാവണാന്തഃപുരേ സതീ॥
സന്ന്യസ്യ ത്വയി ജീവന്തീ രാമാ രാമ മനോരഥം।

൧൧. ദൃഷ്ടാ മേ രാക്ഷസീമദ്ധ്യേ തർജ്ജ്യമാനാ മുഹുർമ്മുഹുഃ॥
രാക്ഷസീഭിർവ്വിരൂപാഭീ രക്ഷിതാ പ്രമദാവനേ।

௧௦. தத்ரத்ருஷ்டாமயாஸீதாராவணாந்த:புரேஸதீ॥
ஸந்ந்யஸ்யத்வயிஜீவந்தீராமாராமமநோரதம்।

௧௧. த்ருஷ்டாமேராக்ஷஸீமத்யேதர்ஜ்யமாநாமுஹுர்முஹு:॥
ராக்ஷஸீபிர்விரூபாபீரக்ஷிதாப்ரமதாவநே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேராம-தத்ர	ஓராம! அவ்விலங்கையில்	ப்ரமதாவநே-ராக்ஷஸீமத்யே-உத்தியானவனத்தில்- அரக்கிணிகளின்நடுவில்	
ராவணாந்த:புரே	இராவணனந்தப்புரத்தில்	முஹுர்முஹு:-தர்ஜ்யமாநா-அடிக்கடி-மிரட்டப்பட்டவளும்	
ஸதீ-மநோரதம்	இருப்பவளும்-மனோரதத்தை	விரூபாபி:-ராக்ஷஸீபி:- விகாரரூபமுடைய-இராக்ஷஸிகளால்	
த்வயி-ஸந்ந்யஸ்ய	உன்னிடத்தில்-கன்முகவைத்து	ரக்ஷிதா	இரக்ஷிக்கப்பட்டவளுமான
ஜீவந்தீ-ஸீதா	பிழைத்திருப்பவளுமான-பிராட்டி	ராமா-மே-த்ருஷ்டா - ஸ்த்ரீ-எனக்கு-காணப்பட்டாள்.	
மயா-த்ருஷ்டா	என்னால்-பார்க்கப்பட்டாள்		

(௭-மு-௧௧-வ்) தா-ம்—ஸீதாவிருத்தாந்தத்தைச் செவியுற விரும்பிய ஸ்ரீராகவனது மனோபீஷ்டத்தைத் திருப்திசெய்ய நியமிக்கப்பட்ட ஹநுமான், தேவியை மனதால் ஸ்மரித்து அவளிருக்கும் திசையைநோக்கி தெண்டனிட்டு தனது அமலவாக்கால் ஹிதமாயும் ஸமயோசிதமாயுமிருக்கும்படி, அவனது புண்ணியசரிதத்தை, யதாதிருஷ்டமுறைக்க ஆரம்பித்து, ஸ்ரீராகவனைப்பார்த்து, ஹே ராஜேந்திர, ஸர்வலோகசரண்ணிய! ஜனகபுத்திரியும் தேவரீருக்குப் பிரியபார்யையுமான ஸீதையைக் கண்டறியும்வண்ணம் எங்குந்தேடி, சதயோஜனையளவு அகன்ற தக்ஷிணசமுத்திரத்தைக்கடந்துசென்றேன், அதற்குத் தென்கலையில் துர்புத்தியுடைய இராவணனது ராஜதானியான இலங்கையென்றொரு பட்டணமிருக்கிறது. அங்கு அவனது அந்தப்புரத்தில், பரமோத்தமியான ஸீதையைக்கண்டேன் அவள் தேவரீரிடத்திலேயே தனது மனோரதத்தையெல்லாம் இலயிப்பித்து அதனால் பிராணதாரணமடைந்து ஜீவித்திருக்கும் தேவரீரது பிரிய மஹிஷியை, தேவரீரது திருவருளால் அடியேன் கண்டேன். அவ்வந்தப்புரத்தில் ஒரு திவ்யோத்தியானவனத்தில், விகாரரூபிகளான இராக்ஷஸிகள்மத்தியில், அவர்களால் நன்குரக்ஷிக்கப்பட்டும், அடிக்கடி மிரட்டப்பட்டவளுமாக, திருவற்றவடிவோடு வீற்றிருக்கு மஜ்ஜனகன்திருமகளைக்கண்டேன்.

౧౨. దుఃఖమాసాద్యతే దేవీ తథా దుఃఖోచితా సతీ॥

൧൨. ദുഃഖമാസാദ്യതേ ദേവീ തഥാ ദുഃഖോചിതാ സതീ॥

௧௨. துக்கமாஸாத்யதேதேவீததாதுக்கோசிதாஸதீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேவீ-துக்கோசிதாஸதீ	- ஸீதை-துக்கத்திற்கிசைந்தவளாய்க் [கொண்டு	துக்கம்	வியஸனத்தை
ததா	அப்படியே	ஆஸாத்யதே	அடைகிறாள்.

౧౩. రావణాంతఃపురేరుద్ధా రాక్షసీభిఃసురక్షితా। ఏకవేణీధరా దీనా త్వయిచింతాపరాయణా॥

౧౪. అధశ్శయ్యావివర్ణాంగీ పద్మినీవహిమాగమే। రావణాద్వినివృత్తార్థా మర్తవ్యకృతనిశ్చయా॥
దేవీకథంచిత్కాకుత్స్థ త్వన్మనామార్గితామయా।

௧௩. 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍇𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌭𑌿𑌃𑌸𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾।
𑌏𑌕𑌵𑍇𑌣𑍀𑌧𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾॥

௧௪. 𑌅𑌧𑌶𑍍𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌪𑌦𑍍𑌮𑌿𑌨𑍀𑌵𑌹𑌿𑌮𑌾𑌗𑌮𑍇।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌮𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾॥
𑌦𑍇𑌵𑍀𑌕𑌥𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿𑌤𑌾𑌮𑌯𑌾।

௧௩. ராவணாந்த:புரேருத்தாராக்ஷஸீபிஸ்ஸுரக்ஷிதா।
ஏகவேணீதராதீநாத்வயிசிந்தாபராயணா॥

௧௪. அதஸ்ஶய்யாவிவர்ணாங்கீபத்மிநீவஹிமாகமே।
ராவணாத்விநிவ்ருத்தார்த்தாமர்தவ்யக்ருதநிஶ்சயா॥
தேவீகதம்சித்காகுத்ஸ்தத்வந்மநாமார்கிதாமயா।

பதம்.	உரை.
ஹேகாகுத்ஸ்த-ராவணாந்த:புரே-ஓ ராம!	இராவணனந்தப்புரத்தில்
ருத்தா-	நிறைந்து
ராக்ஷஸீபி:-ருத்தா-	நினையும்-அரக்கிணிகளால்-தகைப்பட்டவளும்
ஸுரக்ஷிதா-	நன்றாகக்காப்பாற்றப் பட்டவளும்
ஏகவேணிதரா	ஒரேபின்னலுடையவளும்
த்வயி-சிந்தாபராயணா-	உம்மிடத்தில்-எண்ணத்தைப்பாராட்டுகிறவளும்
அதஶ்ஶய்யா	கீழே படுத்திருப்பவளும்
ஹிமாகமே-பத்மிநீவ	ஹேமந்தருதுவில் - தாமரையோடைபோல்

பதம்.	உரை.
விவர்ணாங்கீ	விகாரமானசரீரமுடையவளும்
ராவணாத்-விநிவ்ருத்தார்தா-	இராவணனிடத்திலிருந்து-திருப்பப்பட்ட அர்த்தமுடையவளும்
மர்தவ்யக்ருதநிஶ்சயா-	மரணத்திலுறுதிகொண்டிருப்பவளும்
த்வந்மநா:-தேவீ	உம்மிடத்திலேயே வைக்கப்பட்டபுத்தியுமுடைய-பிராட்டி
மயா-கதம்சித்	என்னால்-அதிப்ரயாஸத்தால்
மார்கிதா	தேடப்பட்டாள்.

(கஉ-மு-கச-ல்) தா-ம்—ஹே காகுத்ஸ்த! துக்கஸந்தப்தையான பிராட்டி அடிக்கடி துக்கத்தை நினைத்து வருத்தமுற்று, அவ்விராவணனந்தப்புரத்தில் மஹாக்குரூரராக்ஷஸிகள் நெருங்கச்சூழ்ந்து அவர்களால் மிகவு நன்றாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு அவர்கள்மத்தியில், ஸீமந்தமென்கிற வகுடெடுத்து திவ்விய பரிமளதைல புஷ்பாதிகளா லலங்கரிக்கப்பட்டு மூன்றுபிரகாரங்களா யதியழகாக விளங்கு மவள் கூந்தல் ஒரேபின்னலாய் ஜடைபோல் திருந்திருக்கிறது. ஹம்ஸதூலிகாமஞ்சத்தில் புஷ்பசயனத்திற்கு மேன்மையளிக்கத்தக்க ஸுகுமாரசரீரத்தையுடைய வவள் கல்மண்பாய்ந்த கடுந்தரையிலிட்டுப் படுத்திருக்கிறாள். மஞ்சனமாட்டமின்மையால், ஸ்வர்ணத்தைப் பழிக்கவல்ல தனது பிரபைவிலகி மலினம் பாய்ந்து கறுத்த மேனியுடையவளாயும், அலங்காரரஹிதையாயுமிருப்பதால் பனிவாடைபட்டுப் பாழடைந்த பத்மஸரஸ்ஸைப்போலும், ஸகலபோகஸம்பத்துக்களையு மளிக்கக்காத்திருக்கும் ராவணனிடத்தில் கொஞ்சமேனு மனப்பிரவிர்த்தியின்றி அவனது ஸர்வ ஸ்ரீயையுமரிப்பதுபோலும் உமது க்ஷேமமறியாது அடியோடே திருப்பப்பட்ட மனமுடையவளாயும், அப்படியிருந்தும் அம்மனதை அந்யப்பிரவர்த்தியின்றி தேவரீரிடத்திலேயேவைத்து தனக்கு ஸர்வஸ்வமும் ஸ்ரீராகவனேயென்கிற திடநிச்சயமுடையவளாயும், ஸதாமனத்தாலும் வாக்காலும் ஸ்ரீராமஸ்மரணேயே செய்துகொண்டு, ஸ்ரீராகவப்பிராப்திய பாவத்தாலும் இராவணனுபத்திரவத்தாலும் மனநொந்து துக்கந்தாங்காது மரணநிச்சயஞ் செய்துகொண்டவளுமான அப்பேர்ப்பட்ட ஸங்கடதசையிலிருந்த பிராட்டியை, ஹே ராகவ, வெகுநேரந்தேடியுங்காணாது ஆத்மநிவிர்த்தி செய்துகொள்ளும்படியான அப்பேர்ப்பட்ட ஸங்கடத்தையடைந்து பிறகு தேவரீருடைய அநுக்கிரகபலத்தாலும் பிராட்டியின் கடாக்ஷத்தாலும் அடியேனுக்குப் பாக்கியோதயமாகி தேவியைப்பார்த்துக் கிருதார்த்தனாயினன்.

౧౫. ఇక్ష్వాకువంశవిఖ్యాతిం శనైఃకీర్తయతానఘ॥ సామయానరశార్దూలవిశ్వాసముపపాదితా।

௧௫. 𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌵𑌂𑌶𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌂𑌶𑌨𑍈𑌃𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑌾𑌨𑌘॥
𑌸𑌾𑌮𑌯𑌾𑌨𑌰𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌮𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾।

௧௫. இக்ஷ்வாகுவம்ஶவிக்யாதிம்ஶநை:கீர்தயதாநக।
ஸாமயாநரஶார்தூலவிஶ்வாஸமுபபாதிதா।

பதம்.	உரை.
அநக-நரஶார்தூல	பாபரஹிதனான-ஓ புருஷஶ்ரேஷ்ட!
இக்ஷ்வாகுவம்ஶவிக்யாதிம்-	இக்ஷ்வாகுவம்சத்தின் பிரக்கியாதியை
கீர்தயதா-மயா	சொல்லானிருக்கிற-என்னால்

பதம்.	உரை.
ஸா-ஶநை:	அவள்-மென்ன
விஶ்வாஸம்	நம்பகத்தை
உபபாதிதா	அடைவிக்கப்பட்டாள்.

౧౬. తతఃసంభాషితా దేవీ సర్వమర్థంచదర్శితా॥ రామసుగ్రీవసఖ్యంచ శ్రుత్వాప్రీతిముపాగతా।

௧௬. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂𑌚𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾॥
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂𑌚𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌾।

௧௬. ததஸ்ஸம்பாஷிதாதேவீஸர்வமர்தம்சதர்ஶிதா॥
ராமஸுக்ரீவஸக்யம்சஶ்ருத்வாப்ரீதிமுபாகதா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-தேவீ-ஸம்பாஷிதா	பிறகு-பிராட்டி-வார்த்தைசொல்ல[ப்பட்டாள்]	ராமஸுக்ரீவஸக்யம்ச	ஸ்ரீராகவஸுக்ரீவஸக்யத்தை
ஸர்வம்-அர்த்தம்ச	ஸமஸ்த-அர்த்தமும்	ஶ்ருத்வா	(அவள்)கேட்டு
தர்ஶிதா	காண்பிக்கப்பட்டது	ப்ரீதிம்ச-உபாகதா	களிப்பையும்-அடைந்தாள்.

౧౭. నియతస్సముదాచారో భక్తిశ్చాస్య తథా త్వయి॥ ఏవం మయా మహాభాగా దృష్టా జనకనందినీ।
౧౮. ఉగ్రేణ తపసా యుక్తా త్వద్భక్త్యా పురుషర్షభ॥
கஎ. [illegible]
கஅ. [illegible]
[illegible]
கஎ. நியதஸ்ஸமுதாசாரோபக்திஸ்சாஸ்யாஸ்ததாத்வயி॥
கஅ. ஏவம்மயாமஹாபாகாத்ருஷ்டாஜநகநந்திநீ।
உக்ரேணதபஸாயுக்தாத்வத்பக்த்யாபுருஷர்ஷப॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேபுருஷர்ஷப	ஓமனுஜபுங்கவா!	மஹாபாகா	அதிபிரபாவமுடையவளும்
அஸ்யா:-ஸமுதாசார:	இவளுடைய-நடவடிக்கை	உக்ரேண-தபஸா	குரூரமான-தவத்தோடும்
நியத:	நன்றாயிருக்கிறது	த்வத்பக்த்யா-யுக்தா	உம்மிடத்தில்பக்தியோடு-கூடினவ[ளுமான]
ததா-த்வயி-பக்திஸ்ச	அப்படியே - உம்மிடத்தில்- பக்தியும் (இருக்கிறது)	ஜநகநந்திநீ	பிராட்டி
		மயா-ஏவம்-த்ருஷ்டா	என்னால்- இப்படி-பார்க்கப்பட்டாள்.

౧౯. అభిజ్ఞానం చ మే దత్తం యథావృత్తం తవాంతికే। చిత్రకూటే మహాప్రాజ్ఞ వాయసం ప్రతి రాఘవ॥
ககூ. [illegible]
[illegible]
ககூ. அபிஜ்ஞாநம்சமேதத்தம்யதாவ்ருத்தம்தவாந்திகே।
சித்ரகூடேமஹாப்ராஜ்ஞவாயஸம்ப்ரதிராகவ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாப்ராஜ்ஞ-ஹேராகவ	அதிபுத்தியுடைய-ஓராமா!	வாயஸம்-யதா-வ்ருத்தம்	காகாஸுரனை(குறித்து) எப்படிநடந்[ததோ]
சித்ரகூடே	சித்திரகூடத்தில்	அபிஜ்ஞாநம்	(அப்படியே அந்த) அடையாளமும்
தவ-அந்திகே	உம்முடைய-ஸமீபத்தில்	மே-தத்தம்	எனக்கு-அளிக்கப்பட்டது.

౨౦. విజ్ఞాప్యశ్చ నరవ్యాఘ్రో రామో వాయుసుత త్వయా। అఖిలేనేహ యద్దృష్టమితి మామాహ జానకీ॥
உ0. [illegible]
[illegible]
உ0. விஜ்ஞாப்யஸ்சநரவ்யாக்ரோராமோவாயுஸுதத்வயா।
அகிலேநேஹயத்த்ருஷ்டமிதிமாமாஹஜாநகீ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேவாயுஸுத-த்வயா	ஓவாயுபுத்ர!-உன்னால்	ராம:	ஸ்ரீராகவன்
இஹ-அகிலேந	இங்கு-ஸமஸ்தமாக(எது)	விஜ்ஞாப்ய:	சொல்லத்தகுந்தவன்
யத்-த்ருஷ்டம்	பார்க்கப்பட்டதோ(அது)	இதி-ஜாநகீ	என்று-ஜனகபுத்திரி
நரவ்யாக்ர:	புருஷஸிரேஷ்டனை	மாம்-ஆஹ	என்னை(குறித்து)சொன்னாள்.

౨౧. అయం చాస్మై ప్రదాతవ్యో యత్నాత్సుపరిరక్షితః। బ్రువతా వచనాన్యేవం సుగ్రీవస్యోపశృణ్వతః॥
౨౨. ఏష చూడామణిః శ్రీమాన్ మయా సుపరిరక్షితః। మనశ్శిలాయాస్తిలకో గండపార్శ్వే నివేశితః॥
౨౩. త్వయా ప్రణష్టే తిలకే తం కిల స్మర్తుమర్హసి। ఏష నిర్యాతితః శ్రీమాన్ మయా తే వారిసంభవః॥
౨౪. ఏతం దృష్ట్వా ప్రమోదిష్యే వ్యసనే త్వామివానఘ। జీవితం ధారయిష్యామి మాసం దశరథాత్మజ॥
ఊర్ధ్వం మాసాన్న జీవేయం రక్షసాం వశమాగతా।
உக. [illegible]
[illegible]
உஉ. [illegible]
[illegible]
உங. [illegible]
[illegible]

௨௰. [illegible]
ஜீவிதம்தாரயிஷ்யாமிமாஸம்தஶரதாத்மஜ॥
ஊர்த்வம்மாஸாந்நஜீவேயம்ராக்ஷஸீநாம்வஶம்கதா।

௨௧. அயம்சாஸ்மைப்ரதாதவ்யோயத்நாத்ஸுபரிரக்ஷித:।
ப்ருவதாவசநாந்யேவம்ஸுக்ரீவஸ்யோபஶ்ருண்வத:॥

௨௨. ஏஷசூடாமணிஸ்ரீமாந்மயாஸுபரிரக்ஷித:।
மந:ஶிலாயாஸ்திலகோகண்டபார்ஶ்வேநிவேஶித:॥

௨௩. த்வயாப்ரணஷ்டேதிலகேதம்கிலஸ்மர்துமர்ஹஸி।
ஏஷநிர்யாதிதஸ்ரீமாந்மயாதேவாரிஸம்பவ:॥

௨௪. ஏதம்த்ருஷ்ட்வாப்ரமோதிஷ்யேவ்யஸநேத்வாமிவாநக।
ஜீவிதம்தாரயிஷ்யாமிமாஸம்தஶரதாத்மஜ॥
ஊர்த்வம்மாஸாந்நஜீவேயம்ரக்ஷஸாவஶமாகதா।

பதம்.	உரை.
ஸ்ரீமாந் ஏஷ:	சோபையுடைய-இந்த
சூடாமணி:	சிரோரத்நம்
மயா-ஸுபரிரக்ஷித:	என்னால்-நன்றாக இரக்ஷிக்கப்பட்டது
திலகே-ப்ரணஷ்டே	திலகம்-அழியாநின்றவளவில்
த்வயா-மந:ஶிலாயா:-	உன்னால்-கைரிகாதிதாதுவினுடைய
திலக:-கண்டபார்ஶ்வே-	திலகம்-கன்னத்தில்
நிவேஶித:	வைக்கப்பட்டது
தம்-ஸ்மர்தும்-அர்ஹஸிகில-	அதை-நினைத்துக்கொள்ள-யோக்கியனாகிறாயல்லவா?
ஸ்ரீமாந்-ஏஷ:-வாரிஸம்பவ:-	சோபையுடைய-இந்த-மணி
தே மயா-நிர்யாதித:-	உன்பொருட்டு-என்னால்-அனுப்பப்பட்டது
ஹேஅநக	ஓபாபரஹித
வ்யஸநேத்வாமிவ	துக்கத்தில்உன்னைப்போல்
ஏதம்-த்ருஷ்ட்வா-ப்ரமோதிஷ்யே -	இதை- பார்த்து-களித்தேன்

பதம்.	உரை.
தஶரதாத்மஜ-மாஸம் -	ஓதசரதபுத்ர! ஒருமாதம்
ஜீவிதம்-தாரயிஷ்யாமி	பிராணனை-தரித்திருப்பேன்
ரக்ஷஸாம்-வஶம்-ஆகதா-	இராக்ஷஸருடைய-ஸ்வாதீனத்தை அடைந்தவளான (யான்)
மாஸாத்-ஊர்த்வம்	ஓர்மாஸத்தைநக்காட்டிலும்மேல்
நஜீவேயம்	பிழையேன்
ஏவம்-வசநாநி	இவ்விதமான-வசனங்களை
ஸுக்ரீவஸ்ய-உபஶ்ருண்வத: -	ஸுக்கிரீவன்-கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே
ப்ருவதா	சொல்லுகிற(உன்னால்)
யத்நாத்-ஸுபரிரக்ஷித:-	பிரயத்தினத்தால்-காப்பாற்றப்பட்ட
அயம்	இது
அஸ்மை	இவ்விராமனையும்பொருட்டு
ப்ரதாதவ்ய:	கொடுக்கத்தக்கது.

(கடு-மு-உச-ல்) ஹேபாபரஹித! இவ்விதம் மனங்கலங்கிதைன்னியநிலைமையிலிருக்க யான்கண்டபிராட்டி அடியேனை ஸ்ரீராகவதூதன், தனக்கு ஹிதஞ்செய்பவந்தவனென் றெவ்விதம் நம்புவனென்று யோசித்து, லோகப்பிரஸித்தமான இக்ஷ்வாகுகுலத்தின் மஹிமையைக் கர்ணனந்தமாக வர்ணித்தனன். அதைச்செவியுற்ற தேவி துக்கம்விலகி மனங்குளிர்ந்து மிகுந்த ஸாவகாசத்தின்பேரில் அடியேனிடத்தில் பிரீதியடைந்துவார்த்தைசொன்னாள். அடியேன் ஸமஸ்தவிஷயங்களையுந் தெரிவித்தனன். தேவரீருக்கும் மஹாராஜருக்கும் ஸக்கியம் நடந்தது கேட்டு ஸந்தோஷித்தனள். ஹேநரசிரேஷ்ட! பிராட்டியின் சீலமஹிமையை என்னசொல்லுவேன். திவ்யாசாரநிஷ்டையிலிருக்கிறாள். பர்த்தாவானதேவரீரிடத்தில் மஹா ஆஸக்தியோடுகூடியிருக்கிறாள். அவள் பிரபாவம் வாங்மனதிற்கதீதமானது. அச்லாக்கியமான பாதிவிருத்தியத்தாலுண்டான மஹிமையால் மிகவிருத்தியடைந்த தேஜஸ்ஸுடையவளா யிருக்கிறாள். ஸ்ரீராகவனைத்தவிர வேறொன்றையும் நினையாத பரிசுத்தை. அவ்வளவு தைன்னியத்திலும் தேவரீரிடத்தில்மாத்திரம் பக்தி குறைவில்லை. இப்பேர்ப்பட்ட மஹாசீலவதியான தேவியைக்கண்டேன். ஹேபிராஜ்ஞ! அடியேன்ஸீதையைக்கண்டது வாஸ்தவமென்று தேவரீர்நம்புநிமித்தம் சிலஅடையாளங்களையாசித்தனன். அதற்கு, தேவரீர் பிராட்டி ஸஹிதராய்ச்சித்திரகூடத்திலெழுந்தருளியிருக்கையில் அங்குதேவரீருக்குஸமீபத்தில்நடந்த காகாஸுரவிருத்தாந்தத்தை யோரடையாளமாகச் சொன்னாள். அன்றி அங்கு அடியேன் கண்ட ஸமஸ்த விஷயங்களையும் தேவரீருக்குரைக்க அஜ்ஞாபித்தனள். மேலும் திவ்யசோபையுடைய இச்சூடாமணியையு மோரடையாளமாகத்தந்தனள். அல்லாமலும், ஓர்கால விசேஷத்தில் தேவிக்குத் திலகமழிந்தபொழுது, தேவரீர் கைரிகாதி தாதுவைக்கொண்டு கன்னத்தில் பரிகாஸார்த்தம் திலகமிட்டதை யோரடையாளமாகச் சொன்னாள். இச்சூடாமணியை யடியேனிடத்திலளிக்கும்போது பிராட்டி, ஹே பரமபாவந! ஸாகரோத்பவமான இப்பரிசுத்தரத்தினத்தை இதுவரையில் ரக்ஷித்துவைத்து, இப்பொல்லாவிரகத்தில் இதைப்பார்த்து தேவரீரைப் பார்ப்பதுபோல் கொஞ்சம் துக்கமாறிவந்தேன். இதையு மிதோ தேவரீர்நிமித்தம் கொடுத்துவிட்டேன். எனக்கு அத்மதாரகமாயிருந்த இதுவும் போய்விடுகிறது. இனி யென் ஜீவனை ரக்ஷிக்க வகையறியேன். யானோ ராக்ஷஸவசமாய்விட்டேன். இன்னமொருமாத காலந்தான் ஜீவதாரணஞ்செய்வேன். அதற்குமேல் தேவரீரைக்காணவிடின் க்ஷணகாலமும் பிழைத்திரேன், என்றிவ்வாக்கியங்களை ஸுக்கிரீவனுங்கேட்கும்படி தேவரீருக்குச்சொல்லி, இவ்விரத்தினத்தை சேர்ப்பிக்கும்படி ஆக்கினையிட்டனள்.

அஃ. [illegible]

௨௫. [illegible]
[illegible]

௨௬. இதிமாமப்ரவீத்ஸீதாக்ருஶாங்கீதர்மசாரிணீ॥
ராவணாந்த:புரேருத்தாம்ருகீவோத்புல்லலோசநா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
க்ருஶாங்கீ	இளைத்தசரீரமுடையவளும்	ராவணாந்த:புரே	இராவணனந்தப்புரத்தில்
தர்மசாரிணீ	தர்மத்தைச்செய்கிறவளும்	ருத்தா-ஸீதா	தகையவும்பட்ட-ஸீதை
ம்ருகீவ-உத்புல்லலோசநா	மான்பேடுபோல்-விகஸிததகண்ணுடையவளும்	இதி-மாம்	இவ்விதம்-என்னை(குறித்து)
		அப்ரவீத்	சொன்னாள்.

౨౬. ఏతదేవమయాఖ్యాతం సర్వం రాఘవ యద్యథా। సర్వథా సాగరజలే సంతారః ప్రవిధీయతామ్।

௨௬. 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌮𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 ।।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌜𑌲𑍇 𑌸𑌂𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।

௨௬. ஏததேவமயாக்யாதம்ஸர்வம்ராகவயத்யதா ||
ஸர்வதாஸாகரஜலேஸந்தார:ப்ரவிதீயதாம்|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேராகவ	ஓராம	மயா-ஆக்யாதம்	என்னால்-சொல்லப்பட்டது
யத்-யதா	எது-எப்படி (ஆயிற்றோ)	ஸர்வதா-ஸாகரஜலே	ஸர்வவிதத்தாலும்-கடலில்
ஏததேவ-ஸர்வம்	இவைமுதலான-ஸமஸ்தமும்	ஸந்தார:-ப்ரவிதீயதாம்-ஸேது-கட்டப்படட்டும்.	

౨౭. జాతాశ్వాసో రాజపుత్రౌ విదిత్వా తచ్చాభిజ్ఞానం రాఘవాయ ప్రదాయ॥
దేవ్యాచాఖ్యాతం సర్వమేవానుపూర్వ్యా ద్వాచా సంపూర్ణం వాయుపుత్రశ్శశంస।

௨௭. 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 ।।
௨௭௨. 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌶𑌶𑌂𑌸 ।

௨௭. ஜாதாஶ்வாஸெளராஜபுத்ரௌவிதித்வாதச்சாபிஜ்ஞாநம்ராகவாயப்ரதாய ||
௨௭௨. தேவ்யாசாக்யாதம்ஸர்வமேவாநுபூர்வ்யாத்வாசாஸம்பூர்ணம்வாயுபுத்ரஶ்ஶஶம்ஸ|

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாயுபுத்ர:	வாயுபுத்திரர்	ராகவாய-ப்ரதாய	ஸ்ரீராகவனையும்பொருட்டு-கொடுத்து
ராஜபுத்ரௌ	இராஜபுத்திரரை	தேவ்யா-ஆக்யாதம்	ஸீதையால்-சொல்லப்பட்ட
ஜாதாஶ்வாஸௌ	உண்டானஸமாதான முடையவராக	ஸர்வமேவ	ஸமஸ்தமும்
விதித்வா	அறிந்து	ஆநுபூர்வ்யாத்-வாசா	கிரமமாக-வாக்கினால்
தத்-அபிஜ்ஞாநம்ச	அந்த-அடையாளத்தையும்	ஸம்பூர்ணம்-ஶஶம்ஸ	பூர்த்தியாக-சொன்னார்.

(௨௫-மு-௨௭௨-ல்) தா-ம்—ஹேராகவ! பாதிவிருத்தியத்தையே முக்கியமாயுடைய வப்பிராட்டி இராவணனால் தகையப்பட்டு இராக்ஷஸிகளால் மிரட்டப்பட்டு புலிக்கூட்டத்திநடுவில் கட்டப்பட்ட பெண்மான்போல் கண்களை மலரவிழித்து மஹாப்பிரயாஸத்தோடு ஜீவரக்ஷணஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறாள். ஹேபுருஷோத்தம! பிராட்டி யிவ்விதநிலைமையி லிருக்கக் கண்டேன் எது எப்படி யெப்படி யுண்டாயிற்றோ அது ஸமஸ்தமும் ஸ்வாமிஸன்னிதியில் விண்ணப்பம் செய்தேன். இலங்கையையடைந்து இராவணனை வதஞ்செய்வதற்காகக் கடலில் ஸேதுகட்டப்படட்டும், என்றிவ்விதம் வாயுபுத்திரரான ஹநுமான், திருவுளமுகந்திருக்கு மவ்விராமலக்ஷமணன் ஸன்னிதியில்பிராட்டி தந்தருளிய சூடாமணியைக்கொடுத்து அவள்மொழிந்த அடையாளத்தையும் விண்ணப்பம் செய்தனர்.

ஸர்மனோரஞ்ஜநீநாமத்ராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான சுந்தரகாண்டத்தில்
அறுபத்தைந்தாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

அறுபத்தாறுவதுஸர்க்கம்.

౧. ఏవముక్తో హనుమతా రామో దశరథాత్మజః। తం మణిం హృదయే కృత్వా ప్రరురోద సలక్ష్మణః॥

௧. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍁𑌰𑍋𑌦 𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃 ।।

௧. ஏவமுக்தோஹநுமதாராமோதஶரதாத்மஜ:|
தம்மணிம்ஹ்ருதயேக்ருத்வாப்ரருரோதஸலக்ஷ்மண:||

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தஶரதாத்மஜ:-ராம:-ஹநுமதா-	தசரதபுத்திரரான-ஸ்ரீராகவன்-ஹநுமானால்	தம்-மணிம்	அந்த-மணியை
ஏவம்-உக்த:	இவ்விதம்-சொல்லப்பட்டவராக	ஹ்ருதயே-க்ருத்வா	மனதில்-செய்து
ஸலக்ஷ்மண:	இலக்ஷ்மணரோடுகூட	ப்ரருரோத	துக்கித்தனர்.

౨. తం తు దృష్ట్వా మణిశ్రేష్ఠం రాఘవః శోకకర్శితః। నేత్రాభ్యామశ్రుపూర్ణాభ్యాం సుగ్రీవమిదమబ్రవీత్॥

௨. [illegible]

௨. தம்துத்ருஷ்ட்வாமணிஸ்ரேஷ்டம்ராகவஶ்ஶோககர்ஶித:।
நேத்ராப்யாமஶ்ருபூர்ணாப்யாம்ஸுக்ரீவமிதமப்ரவீத்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவ:	ஸ்ரீராகவன்	நேத்ராப்யாம்	கண்களோடு
மணிஸ்ரேஷ்டம்-தம்	மணிஸ்ரேஷ்டமான-சூடாமணியை	ஸுக்ரீவம்-இதம்	ஸுக்கிரீவனைக்(குறித்து)இந்த
த்ருஷ்ட்வா-ஶோககர்ஶித:-பார்த்து-துக்கஸந்தப்தராய்		வசநம்	வார்த்தையை
அஶ்ருபூர்ணாப்யாம்	கண்ணீர்நிறைந்த	அப்ரவீத்	சொன்னார்.

౩. యథైవ ధేనుస్స్రవతి స్నేహాద్వత్సస్య వత్సలా। తథా మమాపి హృదయం మణిరత్నస్య దర్శనాత్॥

௩. [illegible]

௩. யதைவதேநுஸ்ரவதிஸ்நேஹாத்வத்ஸஸ்யவத்ஸலா।
ததாமமாபிஹ்ருதயம்மணிரத்நஸ்யதர்ஶநாத்॥

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
வத்ஸலா-தேநு:	ஸ்னேகமுடைய-பசு	ததா-மணிரத்நஸ்ய	அப்படியே-மணிசிரேஷ்டத்தினுடைய
வத்ஸஸ்ய-ஸ்நேஹாத்	-கன்றினுடைய-ஸ்னேகத்தாலே	தர்ஶநாத்	பார்வையால் [ய
யதாஏவ-ஸ்ரவதி	எப்படியானால்-(பாலை)பெருக்குமோ	மம-ஹ்ருதயமபி	என்னுடைய-மனதும்(பெருகுகிறது.)

౪. మణిరత్నమిదం దత్తం వైదేహ్యాః శ్వశురేణ మే। వధూకాలే యథా బద్ధమధికం మూర్ధ్ని శోభతే॥

௪. [illegible]

௪. மணிரத்நமிதம்தத்தம்வைதேஹ்யாஶ்வஶுரேணமே।
வதூகாலேயதாபத்தமதிகம்மூர்த்நிஶோபதே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத்தம்-இதம்-மணிரத்நம்-கொடுக்கப்பட்ட இந்த-மணிசிரேஷ்டம்		யதா-அதிகம்-ஶோபதே-எப்படி-அதிகமாக-பிரகாசிக்குமோ	
வதூகாலே	விவாஹகாலத்தில்	ததா-வைதேஹ்யா:	அப்படி-பிராட்டியினுடைய
மே-ஶ்வஶுரேண	என்னுடைய-மாமனாரால்	மூர்த்நி-பத்தம்	சிரஸில்-கட்டப் பட்டது.

౫. అయం హి జలసంభూతో మణిస్సజ్జనపూజితః। యజ్ఞే పరమతుష్టేన దత్తశ్శక్రేణ ధీమతా॥

௫. [illegible]

௫. அயம்ஹிஜலஸம்பூதோமணிஸ்ஸஜ்ஜநபூஜித:।
யஜ்ஞேபரமதுஷ்டேநதத்தஶ்ஶக்ரேணதீமதா॥

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-யஜ்ஞே-பரமதுஷ்டேந-பிறகு- யஜ்ஞத்தில்-மிகஸந்தோஷித்தவனும்		ஸஜ்ஜநபூஜித:	ஸத்புருஷரால்பூஜிக்கப் பட்டதுமான
தீமதா-ஶக்ரேண	மிக புத்திவானுமான-இந்திரனால்	அயம்-மணி:	இந்த-மணி
ஜலஸம்பூத:	ஜலத்திலுண்டானதும்	ஜநகாய-தத்த:	ஜனகனாயும்பொருட்டு-கொடுக்கப்பட்டது.

౬. ఇమం దృష్ట్వా మణిశ్రేష్ఠం యథా తాతస్య దర్శనమ్। అద్యాస్మ్యవగతస్సౌమ్య వైదేహస్య తథా విభోః॥

௬. [illegible]

௬. இமம்த்ருஷ்ட்வாமணிஸ்ரேஷ்டம்யதாதாதஸ்யதர்ஶநம்।
அத்யாஸ்ம்யவகதஸ்ஸௌம்யவைதேஹஸ்யததாவிபோ:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ஸௌம்ய	வாராய் ஶாந்தனே! (யான்)	யதா-அவகத:	எப்படி-அடைந்தேனோ
அத்ய-இமம்-மணிஸ்ரேஷ்டம்-இப்பொழுது-இந்த-மணிசிரேஷ்டத்தை		வைதேஹஸ்ய-விபோ:	- விதஹதேசாதிபதியான - ஆசனுடைய(பார்வையும் எப்படி அடைந்தேனோ)
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து	ததா	அப்படி
தாதஸ்ய-தர்ஶநம்	என்பிதாவினுடைய-பார்வை	அஸ்மி	இருக்கிறேன்.

౭. అయం హి శోభతే తస్యాః ప్రియాయా మూర్ధ్ని మే మణిః। అస్యాద్య దర్శనేనాహం ప్రాప్తాం తామివ చింతయే॥

௭. 𑌅𑌯𑌂𑌹𑌿𑌶𑍋𑌭𑌤𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿𑌮𑍇𑌮𑌣𑌿𑌃।
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨𑌾𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇॥

௭. அயம்ஹிஶோபதேதஸ்யா:ப்ரியாயாமூர்த்நிமேமணி:।
அஸ்யாத்யதர்ஶநேநாஹம்ப்ராப்தாமதாமிவசிந்தயே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அயம்-மணி:	இந்த-மணி	அஹம்-அத்ய	யான்-இப்பொழுது
மே-ப்ரியாயா:	என்னுடைய-பத்தினியான	அஸ்ய-தர்ஶநேந	இதனுடைய-பார்வையால்
தஸ்யா:-மூர்த்நி	அவளுடைய-சிரஸில்	தாம்-ப்ராப்தாமிவ	அவளை-அடைந்ததுபோல் (வந்தவள்
ஶோபதேஹி	பிரகாசிக்கிறதல்லவா?	சிந்தயே	எண்ணுகிறேன். [போல்)

౮. కిమాహ సీతా వైదేహీ బ్రూహి సౌమ్య పునః పునః। పిపాసుమివ తోయేన సించంతీ వాక్యవారిణా॥

௮. 𑌕𑌿𑌮𑌾𑌹𑌸𑍀𑌤𑌾𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑍁𑌮𑌿𑌵𑌤𑍋𑌯𑍇𑌨𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾॥

௮. கிமாஹஸீதாவைதேஹீப்ரூஹிஸௌம்யபுந:புந:।
பிபாஸுமிவதோயேநஸிஞ்சந்தீவாக்யவாரிணா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ஸௌம்ய	ஓ ஸுக்ரீவ! [தை	வாக்யவாரிணா-ஸிஞ்சந்தீ-வார்த்தையாகிய ஜலத்தால்-தெளிக்க	
வைதேஹீ-ஸீதா	விதேஹதேசத்தரசன்புத்திரியான-ஸீ	கிம்-ஆஹ	என்ன-சொன்னாள் [ப்பட்டவளாய்
தோயேந-பிபாஸுமிவ-ஜலத்தால்-தாஹமெடுத்தவன்போல்		புந:புந:-ப்ரூஹி	அடிக்கடி-அதையே-சொல்லு.

౯. ఇతస్తు కిం దుఃఖతరం యదిమం వారిసంభవమ్। మణిం పశ్యామి సౌమిత్రే వైదేహీమాగతం వినా॥

௯. 𑌇𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌿𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌤𑌰𑌂𑌯𑌦𑌿𑌮𑌂𑌵𑌾𑌰𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍।
𑌮𑌣𑌿𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌮𑌾𑌗𑌤𑌂𑌵𑌿𑌨𑌾॥

௯. இதஸ்துகிம்துக்கதரம்யதிமம்வாரிஸம்பவம்।
மணிம்பஶ்யாமிஸௌமித்ரேவைதேஹீமாகதம்விநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஸௌமித்ரே	ஓலக்ஷ்மண!	இமம்-மணிம்-பஶ்யாமி-இந்த-மணியை-பார்க்கிறேன்	
வாரிஸம்பவம்	ஜலத்திலுண்டானதும்	இதஸ்து-யத்-என்கிற யாதொன்றுண்டோ-இதைக்காட்டிலும்	
வைதேஹீம்விநா-ஆகதம்-ஸீதையில்லாமல்-வந்ததுமான		கிம்-துக்கதரம்	என்ன-துக்கம்(இருக்கிறது.)

౧౦. చిరం జీవతి వైదేహీ యది మాసం ధరిష్యతి। న జీవేయం క్షణమపి వినా తామసితేక్షణామ్॥

௧௦. 𑌚𑌿𑌰𑌂𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌯𑌦𑌿𑌮𑌾𑌸𑌂𑌧𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌨𑌜𑍀𑌵𑍇𑌯𑌂𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌪𑌿𑌵𑌿𑌨𑌾𑌤𑌾𑌮𑌸𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌮𑍍॥

௧௦. சிரம்ஜீவதிவைதேஹீயதிமாஸம்தரிஷ்யதி।
நஜீவேயம்க்ஷணமபிவிநாதாமஸிதேக்ஷணாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ஸௌம்ய—வைதேஹீ-ஓ லக்ஷ்மண!-ஸீதை		அஸிதேக்ஷணாம்	கறுத்தகண்களையுடைய
மாஸம்-தரிஷ்யதியதி	மாதம்-ஜீவித்தாளாகில்	தாம்விநா-	அவளில்லாமல்
சிரம்-ஜீவதி	வெகுகாலம்-பிழைப்பள்(யானும்)	க்ஷணமபி-நஜீவேயம்	சிறிதுகாலமும்-பிழையேன்.

౧౧. నయ మామపి తం దేశం యత్ర దృష్టా మమ ప్రియా। న తిష్ఠేయం క్షణమపి ప్రవృత్తిముపలభ్య చ॥

௧௧. 𑌨𑌯𑌮𑌾𑌮𑌪𑌿𑌤𑌂𑌦𑍇𑌶𑌂𑌯𑌤𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑌮𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾।
𑌨𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌂𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌪𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌚॥

௧௧. நயமாமபிதம்தேஶம்யத்ரத்ருஷ்டாமமப்ரியா।
நதிஷ்டேயம்க்ஷணமபிப்ரவ்ருத்திமுபலப்யச॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வயா-யத்ர	(ஹேஹநுமன்) உன்னால்-எங்கு	மமாபி-நய	என்னையும்-அடைவிப்பி
மம-ப்ரியா	என்னுடைய-பிரியை	ப்ரவ்ருத்திம்-உபலப்யச	-ஸீதாவிருத்தாந்தத்தை-அடைந்தும்
த்ருஷ்டா	பார்க்கப்பட்டாளோ	க்ஷணமபி	க்ஷணப்பொழுதும்
தம்-தேஶம்	அந்த தேசத்தை	நதிஷ்டேயம்	இரேன்.

౧౨. కథం సా మమ సుశ్రోణీ భీరుభీరుః సతీ సదా। భయావహానాం ఘోరాణాం మధ్యే తిష్ఠతి రక్షసామ్॥

௧௨. 𑌕𑌥𑌂𑌸𑌾𑌮𑌮𑌸𑍁𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌭𑍀𑌰𑍁𑌭𑍀𑌰𑍁𑌃𑌸𑌤𑍀𑌸𑌦𑌾।
𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂𑌘𑍋𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍॥

௧௨. கதம்ஸாமமஸுஶ்ரோணீபீருபீருஸ்ஸததா।
பயாவஹாநாம்கோராணும்மத்யேதிஷ்டதிரக்ஷஸாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸுஶ்ரோணீ	சிறந்தபிருஷ்டபாகமுடையவளும்	பயாவஹாநாம் ரக்ஷஸாம்-	பயத்தை யுண்டுபண்ணும்படியான-அரக்கருடைய
ஸதா-பீருபீருஃ	எப்பொழுதும்-மிகபயத்திருப்பவளும்	மத்யே	நடுவில்
ஸதீ-மம-ஸா	பதிவிருதையுமான-என்னுடைய ஸீதை	கதம்-திஷ்டதி	எப்படி-இருக்கிறள்.
கோராணும்	மிகபயமுடையோரும்		

౧౩. శారద స్తిమిరో న్ముక్తో నూనం చంద్ర ఇవాంబుదైః। ఆవృతం వదనం తస్యా న విరాజతి రాక్షసైః॥

௧௩. 𑌶𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑍋𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑍈𑌃।
𑌆𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍈𑌃॥

௧௩. ஶாரதஸ்திமிரோந்முக்தோநூநம்சந்த்ரஇவாம்புதைஃ।
ஆவ்ருதம்வதநம்தஸ்யாநவிராஜதிராக்ஷஸைஃ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராக்ஷஸைஃ-ஆவ்ருதம் -	அரக்கரால்-சூழப்பட்ட	திமிரோந்முக்தஃ	இருளால்விடப்பட்ட
தஸ்யாஃ-வதநம்	அந்த-(ஸீதையினுடைய)முகம்	ஶாரதஃ-சந்த்ரஇவ	சரத்காலத்திலுண்டான-சந்திரன்போல்
அம்புதைஃ	மேகங்களால்(சூழப்பட்டு)	நவிராஜதி-நூநம்	பிரகாசியாது-நிச்சயம்.

౧౪. కిమాహ సీతా హనుమన్ తత్త్వతః కథయాద్య మే। ఏతేన ఖలు జీవిష్యే భేషజేనాతురో యథా॥

௧௪. 𑌕𑌿𑌮𑌾𑌹𑌸𑍀𑌤𑌾𑌹𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃𑌕𑌥𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇।
𑌏𑌤𑍇𑌨𑌖𑌲𑍁𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌭𑍇𑌷𑌜𑍇𑌨𑌾𑌤𑍁𑌰𑍋𑌯𑌥𑌾॥

௧௪. கிமாஹஸீதாஹநுமந்தத்வதஃகதயாத்யமே।
ஏதேநகலுஜீவிஷ்யேபேஷஜேநாதுரோயதா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஹநுமந்-ஸீதா	ஓ ஹநுமானே! ஸீதை	ஏதேநகலு	இதனால்ஆவது
கிம்-ஆஹ	என்ன-சொன்னாள்	பேஷஜேந-ஆதுரோயதா-	ஔஷதத்தால்-ரோகிபோல்
தத்வதஃ-அத்ய-மே-கதய -	வாஸ்தவமாக-இப்பொழுது-எனக்[கு-சொல்லு	ஜீவிஷ்யே	பிழைக்கிறேன்.

౧౫. మధురా మధురాలాపా కిమాహ మమ భామినీ। మద్విహీనా వరారోహా హనుమన్ కథయాద్య మే॥

௧௫. 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌲𑌾𑌪𑌾𑌕𑌿𑌮𑌾𑌹𑌮𑌮𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀।
𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌵𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾𑌹𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌕𑌥𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇॥

௧௫. மதுராமதுராலாபாகிமாஹமமபாமிநீ।
மத்விஹீநாவராரோஹாஹநுமங்கதயாத்யமே॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 - 𑌷𑌟𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஹநுமந்-மதுரா	ஓ ஹநுமானே!-அழகானவளும்	மம-பாமிநீ	என்னுடைய-ஸ்திரீ
மதுராலாபா	அழகானவார்த்தையுடையவளும்	மத்விஹீநா	என்னால்-சூன்னியாய் [ழுது-சொல்லு.
வாரரோஹா	உத்தமையுமான	கிம்-ஆஹ-அத்ய-கதய	என்ன-சொன்னாள்-(அதை)-இப்பொ

(௧-மு-௧௫-ல்) தா-ம்—இவ்விதமுரைத்த மாருதியினது வசனத்தைச் செவியுற்ற ஸ்ரீராகவனு மிலக்ஷ்மணனு மச்சூடாமணியைப்பார்த்து நினைத்து நினைத்து துக்கித்தனர். ஸ்ரீராகவ னப்பூஷணவிசேஷத்தைக் கடாக்ஷித்துத் துக்கஸந்தப்தராய்க் கண்களில் நீர்ததும்ப ஸுக்கிரீவனை நோக்கி, ஹே வானரேந்திர! பசுவானது தன் கன்றைப் பார்த்தமாத்திரம் அதனிடத்துள்ள வாத்ஸல்யவிசேஷத்தால் மடியிற் பாலைச்சுரப்பதுபோல், இம்மணியைப்பார்த்தவுடன் என் மனமுமுருகியோடுகிறது. இதைத்தரித்த ஸீதை யெங்கு வருந்துகின்றனளோவென்று தபிக்கிறேன். இதைப் பார்த்தவுடன் பூர்வஸ்மரணை யொன்றுண்டாகிறது. ஸீதா பாணிக்கிரகணகாலத்தில் என் மாமனுரான ஜனகன் இதைப் பூர்ணகாந்தியோடு விளங்கும்படி ஸீதையினது முடியிலலங்கரித்தனர். இதன் வரலாறு அதிவிசேஷமானது. ஜனகன்செய்த அனேக யாகங்களால் மிகவும் திருப்தியடைந்து ஸந்தோஷித்து மஹேந்திர னவருக்களித்தது. இது ஸாக்ஷாத் ஸாகரத்தினின்றுண்டானது. அநேக ஸத்புருஷரால் பூஜிக்கப்பட்டது. இப்பேர்ப்பட்ட பிரபாவமுடைய இம்மணியை, ஹே ஸௌம்ய! ஜனகராஜன், என்பிதாவும் யானும் ஜனகபத்தினியுமிருக்கையில் ஸீதையின் சிரஸிலலங்கரித்தார். ஆகையா லிதைப்பார்க்கையி லவர்களுடைய ஸ்மரணையுண்டாகிறது. அஹோ! இது ஸீதையின் சிரஸில் விளங்கியதல்லவோ? இதைப்பார்க்கையில் ஸீதையைப் பார்ப்பதுபோலிருக்கிறதே? என்பிரியையெங்கிருக்கிறாள், எப்பொழுது யான் காண்பேன். ஹே ஸுக்ரீவ! ஸீதை யென்னசொன்னாள். அதையே அடிக்கடி சொல்லும். தாகமெடுத்தவன் நீருண்டுத் தாகசமனமடைவதுபோல், ஸீதையைப் பாராவிடினு மவள் வார்த்தையையாவது கேட்டு விரகவிடாய் தீருகிறேன். ஹே லக்ஷ்மண! எப்பொழுதும் ஸீதையின் சிரஸிலேயேயிருந்த இவ்வுத்தமமணி இப்பொழு தவளைப்பிரிந்து தனியாய் காணப்படுகிறதே. இதைவிட மேலான துக்கமுமுண்டோ? இதைப்பார்க்க மிகவும் துக்கமுண்டாகிறதே! இன்ன மொரு மாதகாலம் ஸீதை ஜீவனுேடிருந்தனளாயின், அப்புறம் தீர்க்காயஸ்ஸாயிருப்பாள். அதற்குள் அவளுக்கு நேரிட்ட துக்கத்தை விலக்குவேன். நானும் கருநெய்தலைப்பழிக்கும் நயனசோபையுடைய வென் பிரியநாயகியைக்காணுமல் க்ஷண

காலமும் பிழைத்திரேன். ஆகையால், ஹே ஹநுமந்! எனது பிரியையை யெங்கு கண்டீரோ அங்கு என்னையுங்கொண்டு சேர்த்துவிடும். ஸீதை யிருப்பிடமறிந்த பிறகு க்ஷணகாலமாயினு மிங்கு தங்குவேனோ? ஹே மாருதே! ஸாமுத்திரிகோக்தலக்ஷப்ரகாரம் திவ்யியாங்க ஸுந்தரியான ஸீதை மிக பயந்தவளாயிற்றே? அப்படிப்பட்ட ஸீதை கோரரூபிகளும் க்ரூரஸ்வபாவமுள்ளவருமான அந்த ராக்ஷஸிகள் மத்தியில் எவ்விதமிருந்துகொண்டிருக்கிருள். அதிபாலையாகையா லவளது மதிபோல் மிக வாஹ்லாதகரமான முகவதனம் இப்பொழுது அரக்கர்மத்தியிலிருப்பதால், இருளுளிருந்து நீங்கியும், சரத்காலமேகத்தால் மறையுண்ட மதிபோல் விளங்காது. ஹே ஹநுமந்! ஸீதை யென்னைக்குறித்து யாது சொன்ருள். அவைகளிலொன்று தவிராது ணாயும். ஔஷதத்தைப்புஜித்து ஜீவிக்கிற ரோகிபோல் ஸீதாவசனங்களைச் செவியுற்றுவது விரகதுக்கம் கொஞ்சமாறிப் பிழைக்கிறேன், ஹே கபிச்ரேஷ்ட! என்பெண்மணி அத்தியந்தம் மதுரமான வாக்குடையாள், திவ்யரூபலாவண்ணியமுடையாள், என்னைப்பிரிந்தவள் சொல்லிய வாக்காலே நீர் சொல்வது மழகாயிருக்கிறது. என்னைக்குறித்துச்சொல்லிய மதுரவசனங்களைச் சொல்லும். இவைகளைக்கேட்டு துக்கமாறுகிறேன், சொல்லுமென்று ஸ்ரீராகவன் ஹநுமானை வேண்டினர்.

ஸக்மநோரஞ்ஜநீநாமத்ராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

அறுபத்தாறுவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

அறுபத்தேழாவது ஸர்க்கம்.

౧. ఏవముక్తస్తు హనుమాన్ రాఘవేణ మహాత్మనా। సీతయా భాషితం సర్వం న్యవేదయత రాఘవే॥

௧. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇𑌣𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇॥

௧. ஏவமுக்தஸ்துஹநுமாந்ராகவேணமஹாத்மநா।
ஸீதாயாபாஷிதம்ஸர்வம்ந்யவேதயதராகவே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாத்மநா	மஹானுபாவனான	ஸீதாயாஃ	பிராட்டியினுடைய
ராகவேண	ஸ்ரீராகவனால்	பாஷிதம்-ஸர்வம்	ஸமஸ்தமான-விருத்தாந்தமும்
ஏவம்-உக்தஃ	இப்படி-சொல்லப்பட்ட	ராகவே	ஸ்ரீராகவனையும்பொருட்டு
ஹநுமாந்	ஹனுமான்	ந்யவேதயத	விண்ணப்பம் செய்தனர்.

౨. ఇదముక్తవతీ దేవీ జానకీ పురుషర్షభ। పూర్వవృత్తమభిజ్ఞానం చిత్రకూటే యథాతథమ్॥

௨. 𑌇𑌦𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍀𑌦𑍇𑌵𑍀𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑍇𑌯𑌥𑌾𑌤𑌥𑌮𑍍॥

௨. இதமுக்தவதிதேவிஜாநகிபுருஷர்ப।
பூர்வவ்ருத்தமபிஜ்ஞாநம்சித்ரகூடேயதாததம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே புருஷர்ப	ஓ புருஷசிரேஷ்டா!	இதம்-அபிஜ்ஞாநம்	இந்த-அடையாளத்தை
தேவீ-ஜாநகீ	(தமது) பத்தினியான-ஜனகபுத்திரீ	யதாததம்	வாஸ்தவமாக
சித்ரகூடே-பூர்வம்-வ்ருத்தம்	சித்திரகூடத்தில்-முன்-நடந்த	உக்தவதீ	சொன்னவளாக (ஆனுள்.)

౩. సుఖసుప్తా త్వయా సార్ధం జానకీ పూర్వముత్థితా। వాయసః సహసోత్పత్య విరరాద స్తనాంతరే॥

௩. 𑌸𑍁𑌖𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂𑌜𑌾𑌨𑌕𑍀𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾।
𑌵𑌾𑌯𑌸𑌃𑌸𑌹𑌸𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑌰𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇॥

௩. ஸுகஸுப்தாத்வயாஸார்தம்ஜாநகீபூர்வமுத்திதா।
வாயஸஸ்ஸஹஸோத்பத்யவிரராதஸ்தநாந்தரே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வயாஸார்த்தம்	உன்னேடுகூட	வாயஸஃ	(அப்பொழுது) வாயஸன்
ஸுகஸுப்தா	ஸுகமாகக் கண்வளர்ந்த	ஸஹஸா-உத்பத்ய	சீக்கிரமாக-கிளம்பி (வந்து)
ஜாநகீ	ஜனகபுத்திரி	ஸ்தநாந்தரே	ஸ்தனமத்தியில்
பூர்வம்-உத்திதா	முன்பு-எழுந்திருந்தாள்	விரராத	குத்தினன்.

౪. పర్యాయేణ ప్రసుప్తస్త్వం దేవ్యంకే భరతాగ్రజ। పునశ్చ కిల పక్షీ స దేవ్యా జనయతి వ్యథామ్॥

௪. 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌣𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑍇𑌭𑌰𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜॥
𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚𑌕𑌿𑌲𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌸𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌨𑌯𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌥𑌾𑌮𑍍॥

௪. பர்யாயேணப்ரஸுப்தஸ்த்வம்தேவ்யங்கேபரதாக்ரஜ।
புநஶ்சகிலபக்ஷீஸதேவ்யாஜநயதிவ்யதாம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாதாக்ரஜ-பர்யாயேண-ஒ ராம!	க்ரமமாக	புநஶ்ச	(அப்பொழுது) மறுபடியும்
தேவ்யங்கே-த்வம்ச	ஸீதையின்மடியில்-நீயும்	ஸ:-பக்ஷீ-தேவ்யா:	அந்த-காக்கை-ஸீதைக்கு
ப்ரஸுப்த:	தூங்கினாய்	வ்யதாம்-ஜநயதி-கில	பீடையை-உண்டுபண்ணிற்று.

౫. పునఃపునరుపాగమ్య విరాధ ఇవ రాక్షసః। తతస్త్వం బోధితస్తస్యాః శోణితేన సముక్షితః॥

ரு. [illegible]

ரு. புந:புநருபாகம்யவிராதப்ருஶம்கில।
ததஸ்த்வம்போதிதஸ்தஸ்யாஶ்ஶோணிதேகஸமுத்க்ஷித:॥

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
ததஸ்-ஸ:	பிறகு-அவ்வாயஸன்	த்வம்-தஸ்யா:-ஶோணிதேந	நீ-அவளுடைய-இரத்தத்தால்
புந:புந:-ப்ருஶம்-உபாகம்ய	அடிக்கடி-மிகவும்-வந்து	ஸமுத்க்ஷித:	எழுந்தவனாய்
விராதஇவ	குற்றினனன்றே	போதித:	விழித்துக்கொண்டாய்.

౬. వాయసేన తతస్తేన సతతం బాధ్యమానయా। బోధితః కిల దేవ్యా త్వం సుఖసుప్తః పరంతప॥

சா. [illegible]

சா. வாயஸேநசதேநைவஸததம்பாத்யமாநயா।
போதித:கிலதேவ்யாத்வம்ஸுகஸுப்த:பரந்தப॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேபரந்தப	பகைவனை யழிப்பவனே!	தேவ்யா	ஸீதையால்
தேந-வாயஸேநச	அந்த-காக்கையாலேயே	ஸுகஸுப்த:-த்வம்	ஸுகமாகத்தூங்குகிற-நீ
ஸததம்-பாத்யமாநயா	எப்பொழுதும்-பாதிக்கப்பட்ட	போதித:கில	விழித்துகொண்டாயல்லவா?

౭. తాం తు దృష్ట్వా మహాబాహో దారితాం చ స్తనాంతరే। ఆశీవిష ఇవ క్రుద్ధో నిశ్వసన్నభ్యభాషథాః॥

౮. నఖాగ్రైః కేన తే భీరు దారితం తు స్తనాంతరమ్। కః క్రీడతి సరోషేణ పంచవక్త్రేణ భోగినా॥

எ. [illegible]

அ. [illegible]

எ. தாம்துத்ருஷ்ட்வாமஹாபாஹோதாரிதாம்சஸ்தநாந்தரே।
ஆஶீவிஷஇவக்ருத்தோநிஸ்வஸங்கப்யபாஷதா:॥

அ. நகாக்ரை:கேநதேபீருதாரிதம்துஸ்தநாந்தரம்।
க:க்ரீடதிஸரோஷேணபஞ்சவக்த்ரேணபோகிநா॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேமஹாபாஹோ	ஓ பெருபுஜமுடையவனே!	கேந-நகாக்ரை:	எவனால்-நகத்தின் நுனிகளால்
த்வம்	நீ	தே-ஸ்தநாந்தரம்	உன்னுடைய-ஸ்தனமத்தியம்
ஸ்தநாந்தரே-தாரிதாம்-தாம்	ஸ்தனமத்தியில்-குத்தப்பட்ட-அந்த (ஸீதையை)	தாரிதம்	குற்றப்பட்டது
த்ருஷ்ட்வா-ஆஶீவிஷஇவ	பார்த்து-ஸர்ப்பம்போல்	ஸரோஷேண-பஞ்சவக்த்ரேண	ரோஷத்தோடு கூடினதும், ஐந்துமுகமுமுடைய
நிஶ்வஸந்	பெருமூச்செறிந்து	போகிநா	ஸர்ப்பத்தோடு
க்ருத்த:-அப்யபாஷத	கோபித்தவனாக-வார்த்தைசொன்னாய்	க:	எவன்
ஹேபீரு	ஓ பயமுடையவளே!	க்ரீடதி	விளையாடுகிறான்.

౯. నిరీక్షమాణః సహసా వాయసం సమవైక్షథాః। నఖైః సరుధిరైస్తీక్ష్ణైస్తామేవాభిముఖం స్థితమ్॥

கூ. [illegible]

கூ. நிரீக்ஷமாணஸ்ஸஹஸாவாயஸம்ஸமவைக்ஷதா:।
நகைஸ்ஸருதிரைஸ்தீக்ஷ்ணைஸ்தாமேவாபிமுகம்ஸ்த்திதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிரீக்ஷமாண:	(நீ) பார்த்துக்கொண்டு	அபிமுகம்-ஸ்த்திதம்	எதிர்முகமாக-இருக்கிற
ஸருதிரை:-தீக்ஷ்ணை:	இரத்தத்தோடும்-குரூரமுமான	வாயஸம்	காக்கையை
நகை:-தாமேவ	நகங்களால்-அவளையே (உத்தேசித்து)	ஸஹஸா-ஸமவைக்ஷதா:	சீக்கிரமாய்-பார்த்தீர்.

౧౦. సుతః కిల స శక్రస్య వాయసః పతతాం వరః । ధరాంతరచరః శీఘ్రం పవనస్య గతౌ సమః ॥

௧௰. ஸுத:கிலஸஶக்ரஸ்யவாயஸ:பததாம்வர:।
தராந்தரசரஶ்ஶீக்ரம்பவநஸ்யகதௌஸம:॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பததாம்-வர:	தாவுவதிற்குள்-சிறந்ததான	ஶீக்ரம-தராந்தரசர:	வேகமாக-பூமத்தியில்-திரியப்பட்டதா[க
ஸ:-வாயஸ:	அந்த-வாயஸம்	பவநஸ்ய-கதௌ	வாயுவினுடைய-கமனத்தில்
ஶக்ரஸ்ய-ஸுத:கில	இந்திரனுடைய-பிள்ளையன்றோ?	துல்ய:	ஸமமானது.

౧౧. తతస్తస్మిన్మహాబాహో కోపసంవర్తితేక్షణః । వాయసే త్వం కృథాః క్రూరాం మతిం మతిమతాం వర ॥

௧௧. ததஸ்தஸ்மிந்மஹாபாஹோகோபஸம்வர்திதேக்ஷண:।
வாயஸேத்வம்க்ருதா:க்ரூராம்மதிம்மதிமதாம்வர॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தத:-ஹேமஹாபாஹோ	பிறகு - ஓ பெருபுஜமுடையவனே!	கோபஸம்வர்திதேக்ஷண:	கோபத்தால் சுழற்றப்பட்ட கண்க[ளையுடையவனாக
மதிமதாம்-வர	புத்தியுடையோருக்குள்-சிரேஷ்ட!	த்வம்	நீ
தஸ்மிந்-வாயஸே	அந்த-வாயஸத்தினிடத்தில்	க்ரூராம்-மதிம்-க்ருதா:	க்ரூரமான-புத்தியை-செய்தீர்.

౧౨. స దర్భం సంస్తరాద్గృహ్య బ్రహ్మాస్త్రేణ హ్యయోజయః । స దీప్త ఇవ కాలాగ్నిర్జజ్వాలాభిముఖో ఖగమ్ ॥

௧௨. ஸதர்பம்ஸம்ஸ்தராத்க்ருஹ்யப்ராஹ்மாஸ்த்ரேணஹ்யயோஜய:।
ஸதீப்தஇவகாலாக்நிர்ஜஜ்வாலாபிமுகம்ககம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அப்படிப்பட்ட(நீர்)	அயோஜயோஹி	சேர்த்தீரல்லவா
ஸம்ஸ்தராத்-தர்பம்	படுக்கையிலிருந்து-தர்ப்பத்தை	தீப்த:-ஸ:	எரிந்துகொண்டிருக்கிற-அந்த(தர்ப்பை)
க்ருஹ்ய	எடுத்து	ககம்-அபிமுக:	வாயஸத்தை (குறித்து)எதிர்முகமாக
ப்ராஹ்மாஸ்த்ரேண	பிரும்ஹாஸ்திரத்தோடு	காலாக்நிரிவ-ஜஜ்வால	பிரளயாக்கினிபோல் -ஜ்வலித்தது.

౧౩. క్షిప్తవాంస్త్వం ప్రదీప్తం హి దర్భం తం వాయసం ప్రతి । తతస్తు వాయసం దీప్తః స దర్భోఽనుజగామ హ ॥

௧௩. க்ஷிப்தவாம்ஸ்த்வம்ப்ரதீப்தம்ஹிதர்பம்தம்வாயஸம்ப்ரதி।
ததஸ்துவாயஸம்தீப்தஸ்ஸதர்போநுஜகாமஹ॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வம்-ப்ரதீப்தம்	நீர்-எரிந்துகொண்டிருக்கிற	ததஸ்து	பிறகு
தர்பம்	தர்பத்தை [விட்டவர்	தீப்த:-ஸ:-தர்ப:	எரிந்துகொண்டிருக்கிற-அந்த-தர்பம்
தம்-வாயஸம்ப்ரதி-க்ஷிப்தவாந்	அந்த- வாயஸத்தைக்குறித்து-	வாயஸம்-அநுஜகாம	காக்கையை-அநுஸரித்தது.

౧౪. స పిత్రా చ పరిత్యక్తః సురైశ్చ సమహర్షిభిః । త్రీంల్లోకాన్సంపరిక్రమ్య త్రాతారం నాధిగచ్ఛతి ॥

௧௪. ஸபித்ராசபரித்யக்தஸ்ஸுரைஶ்சஸமஹர்ஷிபி:।
த்ரீந்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்யத்ராதாரம்நாதிகச்சதி॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸ:	அக்காக்கை	த்ரீந்-லோகாந்	மூன்றுகளான-உலகங்களை
பித்ரா-ச-ஸமஹர்ஷிபி:-ஸுரைஶ்ச	தகப்பனாலும்-ரிஷிகளோடுகூடின-தேவர்களாலும்	ஸம்பரிக்ரம்ய	திரிந்து
		த்ராதாரம்	இரக்ஷிப்பவனை
பரித்யக்த:	கைவிடப்பட்டதாக	நாதிகச்சதி	அடையவில்லை.

౧౫ పునరేవాగతస్త్రస్తస్త్వత్సకాశమరిందమ ।

௧௫. புநரேவாகதஸ்த்ரஸ்தஸ்த்வத்ஸகாஶமரிந்தம।

௧௪. புநரேவாகதஸ்த்ரஸ்தஸ்த்வத்ஸகாஶமரிந்தம|

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஅரிந்தம	சத்துருவையழிக்கத்தக்க ஓராம!(அக்	புந:-த்வத்ஸகாஶமேவ-	மறுபடி-உன்ஸமீபத்தையே (குறித்து)
த்ரஸ்த:	பயப்பட்டதாக [காக்கை)	ஆகத:	வந்தது.

౧౫. సతంనిపతితంభూమౌశరణ్యశ్శరణాగతమ్॥వధార్హమపికాకుత్స్థకృపయాపర్యపాలయః।

௧௫. 𑌸𑌤𑌂𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂𑌭𑍂𑌮𑍌𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍॥
𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌹𑌮𑌪𑌿𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌪𑌾𑌲𑌯𑌃।

௧௫. ஸதம்நிபதிதம்பூமௌஶரண்யஶ்ஶரணாகதம்||
வதார்ஹமபிகாகுத்ஸ்தக்ருபயாபர்யபாலய:|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே காகுத்ஸ்த	ஹே ராகவ!	ஶரணாகதம்-தம்	சரணமடைந்ததுமான - அக்காக்கை
ஶரண்ய:-ஸ:	இரக்ஷகனை-அந்த(நீ)	வதார்ஹமபி	வதார்ஹமாயினும் [யை
பூமௌ-நிபதிதம்	பூமியில்-விழுந்ததும்	க்ருபயா-பர்யபாலய: -	தயையால்-காப்பாற்றினீர்.

౧౬. మోఘమస్త్రంనశక్యంతుకర్తుమిత్యేవరాఘవ॥భవాంస్తస్యాక్షికాకస్యహినస్తిస్మసదక్షిణం।

௧௬. 𑌮𑍋𑌘𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌨𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂𑌤𑍁𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌰𑌾𑌘𑌵॥
𑌭𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯𑌹𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑌸𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍।

௧௬. மோகமஸ்த்ரம்நஶக்யந்துகர்துமித்யேவராகவ||
பவாம்ஸ்தஸ்யாக்ஷிகாகஸ்யஹிநஸ்திஸ்மஸதக்ஷிணம்|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேராகவ-ஸ:-புவாந் -	ஓராம! அந்த-நீர்	தஸ்ய-காகஸ்ய	அந்த-காக்கையினுடைய
அஸ்த்ரம்	அஸ்திரத்தை	தக்ஷிணம்	வலதான
மோகம்-கர்தும்	வியர்த்தமாக-செய்வதற்கு	அக்ஷிஏவ	கண்ணேயே
நஶக்யம்-இதி	சக்தியல்ல-என்று	ஹிநஸ்திஸ்ம	எடுத்துவிட்டீர்.

౧౭. రామత్వాంసనమస్కృత్యరాజ్ఞేదశరథాయచ॥విసృష్టస్తుతదాకాకఃప్రతిపేదేస్వమాలయం।

௧௭. 𑌰𑌾𑌮𑌂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌯𑌚॥
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌦𑌾𑌕𑌾𑌕𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍇𑌦𑍇𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍।

௧௭. ராமத்வாம்சநமஸ்க்ருத்யராஜ்ஞேதஶரதாயச||
விஸ்ருஷ்டஸ்துததாகாக:ப்ரதிபேதேஸ்வமாலயம்|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ராம-ஸ:-காக:	ஓராம!-அந்த-காக்கை	விஸ்ருஷ்ட:	(உம்மால்) விடப்பட்டதாய்
த்வாம்-தஶரதாய-ராஜ்ஞேச -	உம்மையும்-தசரதரென்கிற-ராஜாவையும்பொருட்டு	ததா-ஸ்வம்	அப்பொழுது-தன்னுடைய
		ஆலயம்	வீட்டை
நமஸ்க்ருத்ய	தண்டனிட்டு	ப்ரதிபேதே	அடைந்தது.

౧౮. ఏవమస్త్రవిదాంశ్రేష్ఠస్సత్త్వవాన్శీలవానపి॥కిమర్థమస్త్రంరక్షస్సునయోజయతిరాఘవః।

௧௮. 𑌏𑌵𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑍀𑌲𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿॥
𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃𑌸𑍁𑌨𑌯𑍋𑌜𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।

௧௮. ஏவமஸ்த்ரவிதாம்ஶ்ரேஷ்டஸ்ஸத்வவாஞ்ஶீலவாநபி||
கிமர்தமஸ்த்ரம்ரக்ஷஸ்ஸுநயோஜயதிராகவ:|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ராகவ:-ஏவம்	ஸ்ரீராகவன்-இப்படி [ன்	ரக்ஷஸ்ஸு	அரக்கரிடங்களில்
அஸ்த்ரவிதாம்-ஶ்ரேஷ்ட:-	அஸ்திரமறிந்தோருக்குள்-சிறந்தவ	அஸ்த்ரம்	அஸ்திரத்தை
ஸத்வவாந்	பலமுடையவன் [யினும்)	கிமர்த்தம்	ஏன்
ஶீலவாநபி	நல்ல ஸுவபாவமுமுடையவன் (ஆ	நயோஜயதி	பிரயோகிக்கவில்லை.

౧౯. ననాగానపిగంధర్వానాసురానమరుద్గణాః॥నచసర్వేరణేశక్తారామంప్రతిసమాసితుం।

௧௯. 𑌨𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌾𑌪𑌿𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾𑌃॥
𑌨𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌰𑌣𑍇𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌮𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌮𑌾𑌸𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍।

௧௯. நநாகாநாபிகந்தர்வாநாஸுராநமருத்கணா:||
நசஸர்வேரணேஶக்தாராமம்ப்ரதிஸமாஸிதும்|

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நாகா:-ரணே	நாகர்-இரணக்களத்தில்	கந்தர்வா:-காஸுரா:	கந்தர்வரும் அல்லர்-அஸுரருமாகார்
ராமம்-ப்ரதிஸமாஸிதும்-	ஸ்ரீராகவனுடைய-எதிராக நிற்பத [ற்கு	ஸமருத்கணா:	தேவகணங்களுமாகாது
ஸக்தா:	ஸமர்த்தரல்லர்	ஸர்வேச-ந	(இந்த) ஸமஸ்தரும்-ஆகார்.

౨౦. తస్యవీర్యవతః కశ్చిద్యద్యస్తి మయి సంభ్రమః॥ క్షిప్రం సునిశితైర్బాణైర్హన్యతాం యుధి రావణః॥

௨௦. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑌃𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌯𑌿𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃॥
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌬𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂𑌯𑍁𑌧𑌿𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃।

௨௦. தஸ்யவீர்யவத:கஶ்சித்யத்யஸ்திமயிஸம்ப்ரம:॥
க்ஷிப்ரம்ஸுநிஶிதைர்பாணைர்ஹந்யதாம்யுதிராவண:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வீர்யவத:-தஸ்ய	பராக்கிரமமுடைய - அந்த ஸ்ரீராகவ	ஸுநிஶிதை:-பாணை:	மிக தீக்ஷணமான-பாணங்களால்
மயி-கஶ்சித்-ஸம்ப்ரம:-	என்னிடத்தில்-ஏதான-துவரா [னுக்கு	ராவண:-யுதி	இராவணன்-யுத்தத்தில்
அஸ்தியதி	இருந்தாதில்	க்ஷிப்ரம்-ஹந்யதாம்	சீக்கிரம்-அடிக்கப்படுவன்.

౨౧. భ్రాతురాదేశమాజ్ఞాయ లక్ష్మణో వా పరంతపః॥ స కిమర్థం నరవరో న మాం రక్షతి రాఘవః।

௨௧. 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋𑌵𑌾𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪𑌃॥
𑌸𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂𑌨𑌰𑌵𑌰𑍋𑌨𑌮𑌾𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।

௨௧. ப்ராதுராதேஶமாஜ்ஞாயலக்ஷ்மணோவாபரந்தப:।
ஸகிமர்த்தம்நரவரோநமாம்ரக்ஷதிராகவ:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பரந்தப:	பகைவரையழிப்பவரும்	ப்ராது:	அண்ணனுடைய
நரவர:	நரச்ரேஷ்டருமான	ஆதேஶம்-ஆஜ்ஞாய	ஆஜ்ஞையை-பெற்று
ராகவ:-ஸ:	ரகுகுலத்திலுண்டான-அந்த	கிமர்த்தம்-மாம்	ஏன்-என்னை
லக்ஷ்மணோவா	இலக்ஷ்மணனுவது	ந ரக்ஷதி	இரக்ஷிக்கவில்லை.

౨౨. శక్తౌ తౌ పురుషవ్యాఘ్రౌ వాయ్వగ్నిసమతేజసౌ॥ సురాణామపి దుర్ధర్షౌ కిమర్థం మాముపేక్షతః॥

௨௨. 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍌𑌤𑍌𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑍌𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌮𑌤𑍇𑌜𑌸𑍌॥
𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑍌𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃।

௨௨. ஶக்தௌதௌபுருஷௌவ்யாக்ரௌவாய்வக்நிஸமதேஜஸௌ।
ஸுராணாமபிதுர்தர்ஷௌகிமர்த்தம்மாமுபேக்ஷத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாய்வக்நிஸமதேஜஸௌ-வாயு அக்கினி இவர்களுக்கு நிகரான		ஸுராணாமபி-துர்தர்ஷௌ-தேவருக்குக்கூட-ஆக்கிரமிக்கமு [டியாதவரும்	
	தேஜஸ்ஸுடையவரும்	புருஷவ்யாக்ரௌ-தௌ-புருஷஸிரேஷ்டருமான-அவாள்	
ஶக்தௌ	ஸமர்த்தரும்	கிமர்த்தம்-மாம்-உபேக்ஷத:-ஏன்-என்னை-உபேக்ஷிக்கிறார்.	

౨౩. మమైవ దుష్కృతం కించిన్మహదస్తి న సంశయః॥ సమర్థౌ సహితౌ యన్మాం నావేక్షేతే పరంతపౌ।

௨௩. 𑌮𑌮𑍈𑌵𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥
𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑍌𑌸𑌹𑌿𑌤𑍌𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂𑌨𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍇𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪𑍌।

௨௩. மமைவதுஷ்க்ருதம்கிஞ்சித்மஹதஸ்திநஸம்ஶய:॥
ஸமர்த்தௌஸஹிதௌயந்மாம்நாவேக்ஷேதேபரந்தபௌ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	[ருப்பவரும்		
பரந்தபௌ-ஸஹிதௌ-பகையாளியை யழிப்பவரும்-சேர்ந்தி		தத்-மமைவ	அக்காரணத்தால்-என்னுடைய
ஸமர்த்தௌ-தௌ	ஸமர்த்தருமான - அந்த இராமலக்ஷ்ம	கிஞ்சித்-மஹத்	ஓரொரு-பெரியதான
ஹி-மாம்	எக்காரணத்தால்-என்னை [ணன்	துஷ்க்ருதம்-அஸ்தி	பாபம்-இருக்கிறது
நாவேக்ஷேதே	பாராயலிருக்கிறாரோ	நஸம்ஶய:	ஸந்தேகமில்லை.

౨౪. వైదేహ్యా వచనం శ్రుత్వా కరుణం సాశ్రుభాషితం॥ పునరప్యహమార్యాం తామిదం వచనమబ్రువం।

௨௪. 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌚𑌨𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑌰𑍁𑌣𑌂𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍॥
𑌪𑍁𑌨𑌰𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂𑌤𑌾𑌮𑌿𑌦𑌂𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍।

௨௪. வைதேஹ்யாவசநம்ஶ்ருத்வாகருணம்ஸாஶ்ருபாஷிதம்॥
புநரப்யஹமார்யாம்தாமிதம்வசநமப்ருவம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அஹம்-ஸாஶ்ரு	யான்-கண்ணீரோடு கூடியிருக்கும்ப	ஆர்யாம்-தாம்	பூஜ்ஜியையான-அந்த (ஸீதையை)
வைதேஹ்யா-பாஷிதம்-பிராட்டியால்-சொல்லப்பட்ட [டி		புநரபி	மறுபடி
கருணம்-வசநம்	தீனமான-வார்த்தையை	இதம்-வசநம்	இந்த-வார்த்தையை
ஶ்ருத்வா	கேட்டு	அப்ருவம்	சொன்னேன்.

౨౫. త్వచ్ఛోకవిముఖో రామో దేవి సత్యేన తే శపే। రామే దుఃఖాభిభూతే చ లక్ష్మణః పరితప్యతే॥

௨௫. 𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑍋𑌕𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌶𑌪𑍇॥
𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇।

௨௫. த்வச்சோகவிமுகோராமோதேவிஸத்யேநதேஸபே॥
ராமேது:க்காபிபூதேதுலக்ஷ்மண:பரிதப்யதே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேதேவி-ராம:	ஓ ஸீதே!-ஸ்ரீராகவன்	து:காபிபூதே	துக்கியானின்றவளவில்
த்வச்சோகவிமுக:	உன்னுடைய சோகத்தால் வேறொரு காரியத்தில் ஸக்தியற்றவராய்	லக்ஷ்மண:-பரிதப்யதே-	இலக்ஷ்மணன்-பரிதபிக்கிறார்
		தே-ஸத்யேந	உன்பொருட்டு-பிராமாணமாக
ராமே	ஸ்ரீராகவன்	ஸபே	ஆணையிடுகிறேன்.

౨౬. కథంచిద్భవతీ దృష్టా న కాలః పరిశోచితుమ్॥ ఇమం ముహూర్తం దుఃఖానామంతం ద్రక్ష్యసి భామిని।

௨௬. 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌨 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍॥
𑌇𑌮𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑌿।

௨௬. கதம்சித்பவதீத்ருஷ்டாநகால:பரிசோசிதும்॥
இமம்முஹூர்த்தேதுக்கானாமந்தம்த்ரக்ஷ்யஸிபாமிநீ।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேபாமிநீ-பவதீ	ஓ ஸீதே-நீர்	இமம் முஹூர்த்தே	இந்த-முஹூர்த்தத்தில்
கதம்சித்-த்ருஷ்டா	அதிப்ரயாஸத்தால்-பார்க்கப்பட்டீர்	து:கானாம்	துக்கத்தினுடைய
பரிசோசிதும்	துக்கிப்பதற்கு	அந்தம்	முடிவை
அயம்-நகால:	இது-காலமல்ல	த்ரக்ஷ்யஸி	பார்க்கப்போகிறீர்.

౨౭. తావుభౌ పురుషవ్యాఘ్రౌ రాజపుత్రావనిందితౌ॥ త్వద్దర్శనకృతోత్సాహౌ లంకాం భస్మీకరిష్యతః।

௨௭. 𑌤𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍌॥
𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌕𑍃𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑍌 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮𑍀𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃।

௨௭. தாவுபௌபுருஷவ்யாக்ரௌராஜபுத்ராவநிந்திதௌ॥
த்வத்தர்ஸநக்ருதோத்ஸாஹௌலங்காம்பஸ்மீகரிஷ்யத:।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புருஷவ்யாக்ரௌ-ராஜபுத்ரௌ	புருஷசிரேஷ்டரும்-இராஜகுமாரருமான	த்வத்தர்ஸநக்ருதோத்ஸாஹௌ-	உன்பார்வையில்செய்யப்பட்டஸந்தோஷமுடையவரும்
தௌ	அந்தஇராமலக்ஷ்மணுள்	அநிந்திதௌ	நிந்திக்கப்படாதவருமாக [போகிறார்.
உபௌ	இரண்டுபேரும்	லங்காம்-பஸ்மீகரிஷ்யத:	இலங்கையை-சாம்பலாகச்செய்யப்

౨౮. హత్వా చ సమరే క్రూరం రావణం సహబాంధవమ్॥ రాఘవస్త్వాం వరారోహే స్వాం పురీం నయతే ధ్రువమ్।

௨௮. 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌸𑌮𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌸𑌹𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌮𑍍॥
𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌨𑌯𑌤𑍇 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍।

௨௮. ஹத்வாசஸமரேக்ரூரம்ராவணம்ஸஹபாந்தவம்॥
ராகவஸ்த்வாம்வராரோஹேஸ்வாம்புரீம்நயதேத்ருவம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே வராரோஹே - ராகவ: -	ஓ உத்தமாங்கமுடையவளே! ஸ்ரீராகவன்	ஸமரே-ஹத்வா	யுத்தத்தில்-கொன்று
		த்வாம்	உம்மை
ஸஹபாந்தவம்	பந்துக்களோடுகூடினவனும்	ஸ்வாம்-புரீம்	ஸ்வகீயமான-பட்டணத்தை
க்ரூரம்-ராவணம்ச-	பயங்கரனுமான-இராவணனையும்	த்ருவம்-நயதே	சீக்கிரமாக- அடைவிக்கப்போகிறார்.

౨౯. యత్తు రామో విజానీయాదభిజ్ఞానమనిందితే॥ ప్రీతిసంజననం తస్య ప్రదాతుం త్వమిహార్హసి।

௨௯. 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍇॥
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌸𑌂𑌜𑌨𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿।

௨௯. யத்துராமோவிஜாநீயாதபிஜ்ஞாநமநிந்திதே॥
ப்ரீதிஸம்ஜநநம்தஸ்யப்ரதாதும்த்வமிஹார்ஹஸி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஅநிந்திதே-ராம: -	வாராய்நிந்திக்கப்படாதவளே! ஸ்ரீராகவன்	ப்ரீதிஸஞ்ஜநநம்	ஸந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணும்படி
யத்-அபிஜ்ஞானம்	எந்த-அடையாளத்தை	தத்	அப்படிப்பட்ட அடையாளத்தை [யான
விஜாநீயாத்	அறிவரோ	த்வம்	நீ [யாகிறார்.
தஸ்ய	அந்த ஸ்ரீராகவனுக்கு	இஹ-ப்ரதாதும்-அர்ஹஸி	இங்கு-கொடுப்பதற்கு-யோக்கியை

30. సాభివీక్ష్య దిశః సర్వా వేణ్యుద్గ్రథనముత్తమమ్॥ ముక్త్వా వస్త్రాద్దదౌ మహ్యం మణిమేతం మహాబల।

௩0. [illegible]
[illegible]

௩0. ஸாபிவீக்ஷ்யதிஶஸ்ஸர்வாவேண்யுத்க்ரதநமுத்தமம்॥
முக்த்வாவஸ்த்ராத்ததௌமஹ்யம்மணிமேதம்மஹாபல।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே மஹாபல-ஸா	ஓ மிக்கபலமுடையவரே- அப்பிராட்டி	உத்தமம்	சிரேஷ்டமுமான
ஸர்வா:-திஶ:	ஸமஸ்தங்களான- திக்குகளையும்	ஏதம்-மணிம்	இந்த-மணியை
அபிவீக்ஷ்ய	பார்த்து	வஸ்த்ராத்-முக்த்வா	வஸ்திரத்தினின்று-அவிழ்த்து
வேண்யுத்க்ரதநம்	சிரஸில்கட்டும்படியானதும்	மஹ்யம்-ததௌ	என்பொருட்டு-கொடுத்தான்.

30 ప్రతిగృహ్య మణిం దివ్యం తవ హేతో రఘూద్వహ॥ శిరసా తాం ప్రణమ్యార్యా మహమాగమనే త్వరే।

௩௧. [illegible]
[illegible]

௩௧. ப்ரதிக்ருஹ்யமணிம்திவ்யம்தவஹேதோராகூத்வஹ॥
ஶிரஸாதாம்ப்ரணம்யார்யாமஹமாகமநேத்வரே।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹே ரகூத்வஹ-அஹம்	ஓ ரகுகுலோத்தாரகா!-யான்	ஆர்யாம்-தாம்	பூஜ்யையான-அந் [illegible]தையை
தவ-ஹேதோ:	உன்னுடைய-நிமித்தத்திற்கு	ஶிரஸா-ப்ரணம்ய	தலையால்-வணங்கி
திவ்யம்-மணிம்	சிரேஷ்டமான-மணியை	கமநே	கமனத்தில்
ப்ரதிக்ருஹ்ய	வாங்கிக்கொண்டு	த்வரே	துவரிக்கிறேன்.

32. గమనే చ కృతోత్సాహ మవేక్ష్య వరవర్ణినీ॥ వివర్ధమానం చ హి మా ముహాచ జనకాత్మజా।

௩௨. [illegible]
[illegible]

௩௨. கமநேசக்ருதோத்ஸாஹமவேக்ஷ்யவரவர்ணிநீ॥
விவர்த்தமாநம்சஹிமாமுவாசஜநகாத்மஜா।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வரவர்ணிநீ-ஜநகாத்மஜா	சிறந்தவர்ணமுடைய-ஜானகி	விவர்தமாநம்	விருத்தியடையானின்றுமிருக்கிற
கமநே	போவதில்	மாம்	என்னை
க்ருதோத்ஸாஹம்	செய்யப்பட்டஉத்ஸாகமுடையவனும்	அவேக்ஷ்ய-உவாச	பார்த்து-சொன்னாள்.

33. అశ్రుపూర్ణముఖీ దీనా బాష్పసందిగ్ధభాషిణీ॥ మమోత్పతనసంభ్రాంతా శోకవేగసమాహతా।
34. హనుమన్ సింహసంకాశౌ భ్రాతరౌ రామలక్ష్మణౌ॥ సుగ్రీవం చ సహామాత్యం సర్వాన్ బ్రూయా హ్యనామయమ్।

௩௩. [illegible]
[illegible]

௩௪. [illegible]
[illegible]

௩௩. அஶ்ருபூர்ணமுகீதீநாபாஷ்பஸந்திக்தபாஷிணீ॥
மமோத்பதநஸம்ப்ராந்தாஶோகவேகஸமாஹதா।

௩௪. ஹநுமந்ஸிம்ஹஸங்காஶௌதௌராமலக்ஷ்மணௌ॥
ஸுக்ரீவம்சஸஹாமாத்யம்ஸர்வாந்ப்ரூயாஹ்யநாமயம்।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மம-உத்பதநஸம்ப்ராந்தா	என்னுடைய-கிளம்புவதால்பரபரப்புடையவளாயும்	ஹே ஹநுமந்	ஓ ஹனுமானே!
ஶோகவேகஸமாஹதா	துக்காதிகத்தாலடிக்கப்பட்டவளும்	ஸிம்ஹஸங்காஶௌ	சிங்கத்திற்கு-நிகரானவரும்
அஶ்ருபூர்ணமுகீ	கண்ணீரால்நிறைந்தமுகமுடையவளும்	தௌ-உபௌ	அந்த-இரண்டுபேருமான
தீநா	தைன்னியையும்	ராமலக்ஷ்மணௌ-தௌ	இராமலக்ஷ்மணனையும்
பாஷ்பஸம்திக்தபாஷிணீ	கண்ணீரால்-ஸந்தேஹமான-வார்த்தையுடையவளுமாகி	ஸஹாமாத்யம்	மந்திரியோடுகூட
		ஸுக்ரீவம்ச	ஸுக்கிரீவனையும்
		ஸர்வாந்	ஸமஸ்தர்களையும்(குறித்து)
உவாச	(என்னைக்குறித்து) சொன்னாள்	அநாமயம்-ப்ரூயா:	க்ஷேமத்தை-சொல்லும்(என்றனன்.)

35. యథా చ స మహాబాహు ర్మాం తారయతి రాఘవః॥ అస్మాద్దుఃఖాంబుసంరోధా త్త్వం సమాధాతుమర్హసి।

௩௫. [illegible]
[illegible]

௩௫. யதாசஸமஹாபாஹுர்மாம்தாரயதிராகவ:॥
அஸ்மாத்துக்காம்புஸம்ரோதாத்வம்ஸமாதாதுமர்ஹஸி।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஹாபாஹு:	பெருபுஜமுடைய	மாம்	என்னை
ஸ:-ராகவ:	அந்த-ஸ்ரீராகவன்	யதா-தாரயதி	எப்படி-இரக்ஷிப்பரோ
அஸ்மாத்	இந்த	ஸமாதாதும்-த்வம்	(அப்படி)-நீ-ஸமாதானம்செய்வதற்கு
துக்காம்புஸம்ரோதாத்-துக்கத்தினுடையதடையினின்று		அர்ஹஸி	யோக்கியனாகிறாய்.

౩౬. ఇమంచతీవ్రంమమశోకవేగంరక్షోభిరేభిఃపరిభర్త్సనంచ। బ్రూయాస్తురామస్యగతస్సమీపంశివశ్చతేధ్వాస్తుహరిప్రవీర।

௩௬. [illegible]॥
[illegible]।

௩௬. இமம்சதீவ்ரம்மமஶோகவேகம்ரக்ஷோபிரேபி:பரிபர்த்ஸநம்ச।
ப்ரூயாஸ்துராமஸ்யகதஸ்ஸமீபம்ஶிவஶ்சதேத்வாஸ்துஹரிப்ரவீர।

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேஹரிப்ரவீர	ஓவானரசிரேஷ்ட	பரிபர்த்ஸநம்ச	மிரட்டப்படுகிறதையும்
தீவ்ரம்	குரூரமான	ராமஸ்ய-ஸமீபம்	ஸ்ரீராகவனுடைய-ஸமீபத்தை
மம-இமம்	என்னுடைய-இந்த	கத:-ப்ரூயா:	போனவனாக-சொல்வாயாக
ஶோகவேகம்	துக்ககூர்மையையும்	தே-அத்வா	உனக்கு-மார்க்கம்
ஏபி:-ரக்ஷோபி:	இந்த-இராக்ஷதர்களால்	ஶிவ:-அஸ்து	மங்களமாக-ஆகுக.

౩౭. ఏతత్తవార్యానృపరాజసింహసీతావచఃప్రాహవిషాదపూర్వమ్। ఏతచ్చబుద్ధ్వాగదితంమయాత్వంశ్రద్ధత్స్వసీతాంకుశలాంసమగ్రామ్।

௩௭. [illegible]॥
[illegible]।

௩௭. ௩௭. ஏதத்தவார்யாந்ருபராஜஸிம்ஹஸீதாவச:ப்ராஹவிஷாதபூர்வம்।
௩௭அ. ஏதச்சபுத்வாகதிதம்மயாத்வம்ஶ்ரத்தஸ்த்வஸீதாம்குஶலாம்ஸமக்ராம்।

இதி ஸ்ரீஸுந்தரகாண்டே - ஷட்ஷஷ்டிதமஸ்ஸர்க்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேந்ருபராஜஸிம்ஹ	ஓ ராஜராஜேந்திர!	ப்ராஹ	சொன்னாள்
தவ-ஆர்யா-ஸீதா	உம்முடைய-பூஜ்ஜியையான - ஸீதை	மயா-கதிதம்-ஏதத்-த்வம்	என்னால் சொல்லப்பட்ட-இதை-நீர்
விஷாதபூர்வம்	துக்கபூர்வகமாக	ஸமக்ராம்-குஶலாம்	ஸம்பூர்ணமான-க்ஷேமமுடையதாக
ஏதத்-வச:	இந்த-வார்த்தையை	ஶ்ரத்தஸ்த்வ	ஆதரியும்.

(க-மு-௩௭-ல்) தா ம்—இவ்விதமுரைத்த ஸ்ரீராகவவசனத்தைக்கேட்ட ஹநுமான், ஹே புருஷசிரேஷ்ட! அபிக்கியானத்தை யாசித்த வடியேனுக்குப் பூர்வத்தில் சித்திரகூடத்தில் நடந்த காகாஸுரவிருத்தாந்தத்தைப் பிராட்டியருளினள். அவ்விடத்தி லோர்தினம் தேவி தேவரீரோடு ஸுகமாகக் கண்வளர்ந்து முன் விழித்தனளாம். அப்பொழுதோர் வாயஸன் விரைவாகவந்து தனது ஸதனாந்தரத்திற்குத்தினனும். பிறகு தேவரீர் தேவிமடியில் சிரம்வைத்துச் சயனித்திருக்கையில் அக்காகன் மறுபடி ய டிக்கடி யுபத்திரவிக்க, அதனாலவளது மார்புப்பிரதேசத்திலிருந்து ருதிரம்பெருகி தேவரீரது கன்னத்தில் விழுந்து அதிஸுக மாகத் துயில்கொண்டிருந்த தேவரீரை விழிக்கும்படி செய்ததாம். ஹே ரிபுநாசக இப்படி தேவிக்குக் காகமிழைத்த வபராத த்தால் தேவரீர் நித்திரை தெளிந்ததன்றன்றோ? இவ்விதம் விழித்த தேவரீர், வாயஸபீடிதையாய் வருத்தமுற்றிருந்த ஜானகி யைப்பார்த்துப் படவிஷத்தைக்கக்கும் பெரும் ஸர்ப்பம்போற்சீறிப் பெருமூச்செறிந்து, ஹே ஸீதே நகநுனிகளாலுனது ஸ்தனாந்தரத்தைக் கீறியவன் யாவன் ? காலாக்கினிபோல் தஹிக்கிற விஷமுடைய ஐந்தலைநாகத்தின் மஹிமையறியாது அத் தோடு விளையாடுகிற மூடனெவன்? என்று வினவி, ருதிராங்கிதமான குரூரநகத்தோடு எதிரில் நிற்கு மக்காகத்தையே பார்த்தி ராம். உடனே, ஹே மதிசிரேஷ்ட அவ்வாயஸன் காமரூபியாய்ப் பூமண்டலத்தில் வாயுவேகதுல்லியனாக ஸஞ்சரிக்கு மிந்திர புத்திரனென்று தேவரீரோர்ந்து, தேவிக்கு மஹாபராதமிழைத்தனமயா லவனிடத்தில் மிகச்சினங்கொண்டு சயனித்திருந்தவி டத்திலிருந்தே ஓர் திருணத்தைக் கிள்ளிப் பிரம்மாஸ்திரத்தை யதனுள் அபிமந்திரித்தவன்மீது விடுத்தீராமன்றோ? அஸ்திரப் பிரயுக்தமான அந்த தர்ப்பம் வாயஸத்திற்கபிமுகமாகக் காலாக்கினிபோல் ஜ்வலித்துச்செல்ல, அதைக்கண்ட வாயஸன் தன து பிதாவான இந்திரனிடத்திலும், மஹரிஷிகளிடத்திலும், தேவர்களிடத்திலும், இன்ன மிம்மூன்று லோகங்களிலும் ஓடித்தி ரிந்த பயம் யாசித்தெங்கும் ஸ்ரீராமபாணத்திற்கிடங்கொடுப்பாரைக்காணாது பயந்து நடுங்கி கதறியோடி தேவரீர் ஸமீபம்வந்து சரணமெனப் பூமியில் விழ, சரணாகதவத்ஸலனான தேவரீர், வதார்கனாயினு மவனிடத்திற் கருணைகூர்ந்து, அஸ்திரம் வியர்த் தமாகாநிமித்தம் அவனது வலக்கண்ணைப்பறித்தவனைக் கிருபையா லிரக்ஷித்தீராமன்றோ? இவ்வித மிரக்ஷிக்கப்பட்ட வாயஸன் பயந்தீர்ந்து ஸந்தோஷித்துத் தேவரீருக்கும் தசரதருக்கும் வந்தனமளித்து ஸ்வக்கிரகம்போய்ச் சேர்ந்தனனும். இப்படி, அஸ் திரக்கியருட்சிறந்தவராயும் அதிஸத்வவானாயும் சீலவானாயுமுள்ள தேவரீர் இப்பொழுது இராக்ஷஸர்மீது ஏன் ஓரஸ்திரமாவ து பிரயோகிக்கக்கூடாது. இரணரங்கத்தில் தேவரீருக்கு முன்னிற்பவன் நாககந்தர்வ தேவர்களுக்குள்ளு மொருவனுமில்லை. மஹாவீரியவானான ஸ்ரீராகவன் என்னை யடைய வேண்டுமென்று த்வரைகொண்டிருந்தாராயின், இராவணன் இராமபாணத் தா லெப்பொழுதோ மடிந்திருப்பானன்றோ? இன்னமும் ஜீவித்திருப்பனா? ஸ்ரீராகவன் இவ்வல்பனை யோர்பொருட்டாயெ ண்ணிச் சரப்பிரயோகஞ்செய்யாவிடினும் மஹாபராக்கிரமசாலியான இலக்ஷ்மணனாவது மாதிருரக்ஷணார்த்தம் தமையனதாக்

கியைப்பெற்று இராவணவதஞ்செய்து என்னை யேன் மீட்காமலிருக்கிறார்? விக்கிரமத்தில் வாயுவுக்கும் அக்கினிக்குந் துல்லியராய், அவ்விருவருஞ்சேர்ந்து மாருதாக்கினிகள்போல் பிரபஞ்சமுழுதையும் ஸம்ஹரிக்கவல்லராய், தேவர்களாலு மாக்கிரமிக்கமுடியாதவராய், அப்பேர்ப்பட்ட புருஷோத்தமரையே இரக்ஷகராக யானடைந்திருந்தும், அவர்களென்னை யிப்பொழுது உபேக்ஷித்திருப்பதற்கு யான் முன்செய்த தீவினையின்பலமே காரணமாகிறது! இப்படி மஹாபாக்கியசூன்னியையானேன், என்றிவ்விதம் நீர்ததும்புங் கண்களோடு பரமதுக்கிதையாயுரைத்த பிராட்டியைப்பார்த்து அடியேன், ஹேதேவி! இவ்விதம் வியஸனப்படவேண்டாம், தேவரீரைப்பிரிந்த துக்கத்தால் ஸ்ரீராகவன் வேறு எக்காரியத்திலும் விமுகராய் தேவரீரையே சிந்தித்துக் கண்ணீர்விடுகிறார். இலக்ஷ்மணனு மப்படியே துக்கிக்கிறார். தேவரீர்விஷயத்தில் பராங்முகராகவில்லை. தேவரீரிப்பொழுது துக்கிப்பதற்குக் காலமல்ல. இன்னமொரு முஹூர்த்தத்திற்குள் இத்துக்கத்தினந்தியத்தைக் காணப்போகிறீர். அந்நரசிரேஷ்டரிருவரும் தேவரீரைப் பார்ப்பதிலாஸக்திகொண்டு இலங்கையையடைந்து பயங்கரனான இவ்விராவணனை யுத்தத்திற்கொன்று தங்களதாண்மையை நிலைநிறுத்தித் தேவரீரை அயோத்தியாபுரிக் கழைத்துப் போகப்போகிறார். ஆகையால், ஹே பாபரஹிதே! தேவரீர் இவ்வளவு துக்கப்படுவதற் கிது ஸமயமல்ல. ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர் அதிசீக்கிரத்திலிங்கெழுந்தருளி பந்துமித்திரரோடு களித்து வாழு மித்திரிலோகபயங்கரனான இராவணனைப் படுகளத்தில் வம்சமறத் தொலைத்துத் தேவரீரது துக்கத்தைத் தீர்க்கப்போகிறது நிச்சயமாதலால், எவ்வடையாளத்தை ஸ்ரீராகவன் கடாக்ஷித்தவுடன் பரமஸந்துஷ்டராய்த் தேவரீரை யறிந்துகொள்ளுவரோ அவ்வடையாளத்தை யடியேனிடந் தந்தருளக் கிருபைபுரியீர், என்றிவ்விதஞ்சொல்லி அபிக்ஞானத்தை யாசித்த அடியேனிடத்தில், ஹே சரண்ணிய! தேவியானவள், அரக்கிணிகள் யாராவது அரக்கனிடமோடித் தெரிவிக்கப்போகிறார்களென்கிற பயத்தால் நாற்புறமும் நன்றாகப்பார்த்து யாவர்க்குந் தெரியாமலிருக்கும்படி, கூந்தலிற் கோத்தணியும்படியான இவ்வுத்தமரத்தினத்தை வஸ்திரத்தினின்றவிழ்த்துத் தேவரீர்நிமித்தமளித்தனள். இதை யடியேனிருகைகளாலுங் கிரகித்துத் தேவிக்குப் பிரணமஞ்செய்து விடைபெற்றுத் திரும்ப வெத்தனித்துத் தேகவிர்த்தியடையுங்கால், அவ்வுத்தமியானவள் என்னைப் பார்த்துக் கொஞ்சம் பரபரப்புற்றுத் துக்கஸந்தப்தையாய்த் திருமேனி நடுங்கக் கண்களில் நீர்சொரியத் துக்காதிசயத்தால் தகைப்புண்ட வாக்குடன் அடியேனைப்பார்த்து, ஹநுமந்! ஸிம்ஹதுல்லிய பராக்கிரமரான ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரிடத்திலும், மந்திரிஸஹிதரா யரசுபுரிந்துவரும் ஸுக்கிரீவனிடத்திலும் க்ஷேமஸமாசாரத்தைச்சொல்லி, மஹாபாஹுவான ஸ்ரீராகவன் என்னை யித்துயர்க்கடலினின்றும் இராக்ஷஸிகளுடைய பாதையினின்று மெவ்விதமீட்பரோ அவ்வித மவர்க்கு ஸமாதானஞ்சொல்லிக் காரியத்தை நிறைவேற்றும். உடனே ஸ்ரீராகவன் ஸமீபத்தையடைந்து இங்கு அரக்கர் என்னை ஹிம்ஸிக்கிறதையும், யானனுபவித்துவருந் துக்கவிசேஷத்தையும் எனது பர்த்தாவுக்குத்தெரிவியும். உமக்கு மார்க்கத்தில் க்ஷேமமுண்டாக, க்ஷேமமாகச் செல்வீராக, என்றிவ்விதம் பிராட்டி துக்கபூர்வகமாகச்சொல்லி அபிக்ஞானத்தையுமருளி அடியேனையு மனுக்கிரகித்தனுப்பினள். ஹே ராஜேந்திர! அடியேன் சொல்லிய இக்ஷேமஸமாசாரமுழுதையும் தேவரீர் ஆதரித்தருளவேண்டுமென்று ஹநுமான் ஸ்ரீராகவஸந்நிதியில் விண்ணப்பஞ்செய்தனர்.

ஸந்மநோரஞ்ஜநீநாமத்ராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்

அறுபத்தேழாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

அறுபத்தெட்டாவது ஸர்க்கம்.

౧. అథాహముత్తరం దేవ్యా పునరుక్తస్ససంభ్రమః। తవస్నేహాన్నరవ్యాఘ్ర సౌహార్దాదనుమాన్య వై॥

க. 𑌅𑌥𑌾𑌹𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃।
𑌤𑌵𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰 𑌸𑍌𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑌾𑌦𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯 𑌵𑍈॥

க. ஆதாஹமுத்தரம்தேவ்யாபுநருக்தஸ்ஸஸம்ப்ரமஃ।
தவஸ்நேஹாந்நரவ்யாக்ரஸௌஹார்தாதநுமாந்யவை॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஹேநரவ்யாக்ர	ஓ புருஷசிரேஷ்ட!	தேவ்யாஃ-அநுமாந்ய	பிராட்டியரால்-கௌரவிக்கப்பட்டு
அத	பிறகு	ஸஸம்ப்ரமஃ	பரபரப்போடுகூடின
தவ-ஸ்நேஹாத்	உம்முடைய-பிரீதியாலும்	அஹம்-உத்தரம்	யான்-பிற்காரியத்தைக்(குறித்து)
ஸௌஹார்தாத்	ஸிநேகத்தாலும்	புநஃ-உக்தஃ	மறுபடி-சொல்லப்பட்டேன்.

౨. ఏవం బహువిధం వాచ్యో రామో దాశరథిస్త్వయా। యథా మామాప్నుయాచ్ఛీఘ్రం హత్వా రావణమాహవే॥

உ. 𑌏𑌵𑌂𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑌂𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍋𑌰𑌾𑌮𑍋𑌦𑌾𑌶𑌰𑌥𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾।
𑌯𑌥𑌾𑌮𑌾𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑌮𑌾𑌹𑌵𑍇॥

உ. ஏவம்பஹுவிதம்வாச்யோராமோதாஸரதிஸ்த்வயா।
யதாமாமாப்நுயாச்சீக்ரம்ஹத்வாராவணமாஹவே॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாஸரதிஃ-ராமஃ	தசரதபுத்திரரான-ஸ்ரீராகவன்	ஸீக்ரம்-ஆப்நுயாத்	சீக்கிரமாய்-அடைவரோ
ஆஹவே-ராவணம்-ஹத்வா	யுத்தத்தில் இராவணனைக்-கொன்று	ஏவம்-பஹுவிதம்	இப்படி-பலவிதமாயிருக்கும்படி
யதா-மாம்	எப்படி-என்னை	த்வயா-வாச்யஃ	உன்னால்-சொல்லத்தக்கவர்.

౩. యదివా మన్యసే వీర వసైకాహమరిందమ। కస్మింశ్చిత్సంవృతే దేశే విశ్రాంతశ్శ్వో గమిష్యసి॥

౪. మమ చాప్యల్పభాగ్యాయాస్సాన్నిధ్యాత్తవ వీర్యవన్। అస్య శోకవిపాకస్య ముహూర్తం స్యాద్విమోక్షణమ్॥

౫. గతే హి త్వయి విక్రాంతే పునరాగమనాయ వై। ప్రాణానామపి సందేహో మమ స్యాన్నాత్ర సంశయః॥
౬. తవాదర్శనజశ్శోకో భూయో మాం పరితాపయేత్। దుఃఖాద్దుఃఖపరాభూతాం దుర్గతాం దుఃఖభాగినీమ్॥
౭. అయం చ వీర సందేహస్తిష్ఠతీవ మమాగ్రతః। సుమహాంస్త్వత్సహాయేషు హర్యృక్షేషు హరీశ్వర॥
౮. కథం ను ఖలు దుష్పారం తరిష్యంతి మహోదధిమ్। తాని హర్యృక్షసైన్యాని తౌ వా నరవరాత్మజౌ॥
౯. త్రయాణామేవ భూతానాం సాగరస్యాస్య లంఘనే। శక్తిస్స్యాద్వైనతేయస్య తవ వా మారుతస్య వా॥
౧౦. తదస్మిన్కార్యనిర్యోగే వీరైవం దురతిక్రమే। కిం పశ్యసి సమాధానం బ్రూహి కార్యవిదాం వర॥
౧౧. కామమస్య త్వమేవైకః కార్యస్య పరిసాధనే। పర్యాప్తః పరవీరఘ్న యశస్యస్తే ఫలోదయః॥
౧౨. బలైస్సమగ్రైర్యది మాం హత్వా రావణమాహవే। విజయీ స్వాం పురీం రామో నయేత్తత్స్యాద్యశస్కరమ్॥
౧౩. యథాహం తస్య వీరస్య వనాదుపధినా హృతా। రక్షసా తద్భయాదేవ తథా నార్హతి రాఘవః॥
౧౪. బలైస్తు సంకులాం కృత్వా లంకాం పరబలార్దనః। మాం నయేద్యది కాకుత్స్థస్తత్తస్య సదృశం భవేత్॥
౧౫. తద్యథా తస్య విక్రాంతమనురూపం మహాత్మనః। భవత్యాహవశూరస్య తథా త్వముపపాదయ॥
౧౬. తదర్థోపహితం వాక్యం ప్రశ్రితం హేతుసంహితమ్। నిశమ్య హనుమాంఛేషం వాక్యముత్తరమబ్రవీత్॥
౧౭. దేవి హర్యృక్షసైన్యానామీశ్వరః ప్లవతాం వరః। సుగ్రీవస్సత్త్వసంపన్నస్తవార్థే కృతనిశ్చయః॥
౧౮. తస్య విక్రమసంపన్నాస్సత్త్వవంతో మహాబలాః। మనస్సంకల్పసంపాతా నిదేశే హరయః స్థితాః॥
౧౯. యేషాం నోపరి నాధస్తాన్న తిర్యక్సజ్జతే గతిః। న చ కర్మసు సీదంతి మహత్స్వమితతేజసః॥
౨౦. అసకృత్తైర్మహాభాగైర్వానరైర్బలదర్పితైః। ప్రదక్షిణీకృతా భూమిర్వాయుమార్గానుసారిభిః॥
౨౧. మద్విశిష్టాశ్చ తుల్యాశ్చ సంతి తత్ర వనౌకసః। మత్తః ప్రత్యవరః కశ్చిన్నాస్తి సుగ్రీవసన్నిధౌ॥
౨౨. అహం తావదిహ ప్రాప్తః కిం పునస్తే మహాబలాః। న హి ప్రకృష్టాః ప్రేష్యంతే ప్రేష్యంతే హీతరే జనాః॥
౨౩. తదలం పరితాపేన దేవి మన్యుర్వ్యపైతు తే। ఏకోత్పాతేన వై లంకామేష్యంతి హరియూథపాః॥
౨౪. మమ పృష్ఠగతౌ తౌ చ చంద్రసూర్యావివోదితౌ। త్వత్సకాశం మహాభాగే నృసింహావాగమిష్యతః॥

௩. [illegible]
[illegible]॥
௪. [illegible]
[illegible]॥
௫. [illegible]
[illegible]॥
௬. [illegible]
[illegible]॥
௭. [illegible]
[illegible]॥
௮. [illegible]
[illegible]॥
௯. [illegible]
[illegible]॥
௧௦. [illegible]
[illegible]॥
௧௧. [illegible]
[illegible]॥
௧௨. [illegible]
[illegible]॥
௧௩. [illegible]
[illegible]॥

௧௪. [illegible]
[illegible]

௧௫. [illegible]
[illegible]

௧௬. [illegible]
[illegible]

௧௭. [illegible]
[illegible]

௧௮. [illegible]
[illegible]

௧௯. [illegible]
[illegible]

௨௦. [illegible]
[illegible]

௨௧. [illegible]
[illegible]

௨௨. [illegible]
[illegible]

௨௩. [illegible]
[illegible]

௨௪. [illegible]
[illegible]

௩. யதிவாமந்யஸேவீரவஸைகாஹமரிந்தம।
கஸ்மிம்ஶ்சித்ஸம்வ்ருதேதேஶேவிஶ்ராந்தஶ்வோகமிஷ்யஸி॥

௪. மமசாப்யல்பபாக்யாயாஸ்ஸாந்நித்யாத்தவ * வீர்யவாந்।
அஸ்ய * ஶோகவிபாகஸ்யமுஹூர்தம்ஸ்யாத்விமோக்ஷணம்॥

௫. கதேஹி * த்வயிவிக்ராந்தேபுநராகமநாயவை।
ப்ராணாநாமபிஸந்தேஹோமமஸ்யாந்நாத்ரஸம்ஶய:॥

௬. தவாதர்ஶநஜஶ்ஶோகோபூயோமாம்பரிதாபயேத்।
* து:காத்து:கபராபூதாம்துர்கதாம்துக்கபாகிநீம்॥

௭. அயம்சவீரஸந்தேஹஸ்திஷ்டதீவமமாக்ரத:।
ஸுமஹாம்ஸ்தவத்ஸஹாயேஷுஹர்யர்க்ஷேஷுஹரீஶ்வர॥

௮. கதம்நுகலுதுஷ்பாரம்தரிஷ்யந்திமஹோததிம்।
தாநிஹர்யர்க்ஷஸைந்யாநிதௌவாநரவராத்மஜௌ॥

௯. த்ரயாணாமேவபூதாநாம்ஸாகரஸ்யாஸ்யலங்கநே।
ஶக்திஸ்ஸ்யாத்வைநதேயஸ்ததவவாமாருதஸ்யவா॥

௧௦. ததஸ்மிந்கார்யநிர்யோகேவீரைவம்துரதிக்ரமே।
கிம்பஶ்யஸிஸமாதாநம் * ப்ரூஹிகார்யவிதாம்வர॥

௧௧. காமமஸ்யத்வமேவைக:கார்யஸ்யபரிஸாதநே।
பர்யாப்த:பரவீரக்நயஶஸ்யஸ்தேபலோதய:॥

௧௨. * பலைஸ்ஸமக்ரைர்யதிமாம் * ஹத்வாராவணமாஹவே।
விஜயீஸ்வாம்புரீம் * ராமோநயேத்தத்ஸ்யாத்யஶஸ்கரம்॥

௧௩. × யதாஹம்தஸ்யவீரஸ்யவநாதுபதிநாஹ்ருதா।
ரக்ஷஸாதத்பயாதேவததாநார்ஹதிராகவ:॥

௧௪. * பலைஸ்துஸங்குலாம்க்ருத்வாலங்காம்பரபலார்தந:।
மாம்நயேத்யதிகாகுத்ஸ்தஸ்தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்॥

கரு. தஸ்யதாதஸ்யவிக்ராந்தமதுரூபம்மஹாத்மந:।
* பவத்யாஹுஸ்ஸௌரஸ்யததாத்வமுபபாதய॥
கசு. ததர்த்தோபஹிதம்வாக்யம் * ப்ரஸ்ரிதம்ஹேதுஸம்ஹிதம்।
நிஶம்யா * ஹம்ததஸ்ஸேஷம்வாக்யமுத்தரமப்ருவம்॥
கஎ. தேவிஹர்யக்ஷஸைந்யாநாமீஸ்வர:ப்லவதாம்வர:।
ஸுக்ரீவஸ்ஸத்வஸம்பந்நஸ்தவார்த்தேக்ருதநிஸ்சய:॥
கஅ. * மத்ஸ்ஸஸ்கல்பஸம்பாதாநிதேஸேஹாரயஸ்திதா:॥
தஸ்யவிக்ரமஸம்பந்நாஸ்ஸத்வவந்தோமஹாபலா:।
கக. ஏஷாம்நோபரிசாதஸ்தாந்நிர்யக்ஸஜ்ஜதேகதி:।
நசகர்மஸுஸஜ்ஜந்தேமஹத்ஸ்வமிததேஜஸ:॥
உ0. அஸக்ருத்தைர் * மஹாபாகைர்வாநரைர்பலதர்பிதை:।
ப்ரதக்ஷிணீக்ருதாபூமிர்வாயுமார்காநுஸாரிபி:॥
உக. மத்விஸிஷ்டாஸ்சதுல்யாஸ்சஸந்திதத்ரவநௌகஸ:।
மத்த:ப்ரத்யவர:கஸ்சிந்நாஸ்திஸுக்ரீவஸந்நிதௌ॥
உஉ. அஹம்தாவதிஹப்ராப்த:கிம்புநஸ்தேமஹாபலா:।
நஹிப்ரக்ருஷ்டா:ப்ரேஷ்யந்தேப்ரேஷ்யந்தேஹீதரேஜநா:॥
உங. ததலம்பரிதாபேநதேவி * மந்யுரபைதுதே।
ஏகோத்பாதேநதேலங்காமேஷ்யந்திஹரியூதபா:॥
உச. மமப்ருஷ்டகதௌதௌசசந்த்ரஸூர்யாவிவோதிதௌ।
த்வத்ஸகாஸம்மஹா * பாகேந்ருஸிம்ஹாவாகமிஷ்யத:॥

இந்த ஸர்க்கத்தில் கூ - வது ச்லோகம்முதல் உச - ம் ச்லோகம்வரையில், கூங-ம் ஸர்க்கத்தில் ௯௦அ-வது பக்கத்தில் உ0-வது ச்லோகம் முதல் சக - ம் ச்லோகம்வரையில் பிரதிபதம் கண்டுகொள்க. அதற்கு மிதற்கும் சில பதம் வித்தியாஸமே யல்லது அர்த்தமொன்றுதான். அந்த பேதத்தைக் குறித்திருக்கிறது.

× வீரஸ்ய - வீரனான, தஸ்ய-அந்த ராமனுக்கு (பத்நியான,) அஹம் யான், ரக்ஷஸா-அரக்கனால், யதா-எப்படி, உபதிநா-உபயோபாயத்தால், வநாத்-வனத்திலிருந்து, ஹ்ருதா-அபகரிக்கப்பட்டேனோ, ததா-அப்படி, தத்ஸர்வமேவ-அந்த யாவற்றையும், ராகவ: - ஸ்ரீராகவன், கர்ஹதி - தகுதி.

அ௧. [illegible]
உரு. [illegible]
[illegible]
உசு. அரிக்கம்ஸிம்ஹஸங்காஸம்க்ஷிப்ரம்த்ரக்ஷ்யஸிராகவம்।
லக்ஷ்மணம்சதநுஷ்பாணிம்லங்காத்வாரமுபஸ்திதம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அரிக்கம்	சத்துருக்களைவதைப்பவரும்	உபஸ்திதம்	அடைந்தவருமான
ஸிம்ஹஸங்காஸம்	சிங்கத்திற்குநிகரானவரும்	ராகவம்	ஸ்ரீராகவனையும்
தநுஷ்பாணிம்	வில்லைக்கையிலுடையவரும்	லக்ஷ்மணம்	இலக்ஷ்மணனையும்
லங்காத்வாரம்	இலங்கையின்வாயிலை	க்ஷிப்ரம்-த்ரக்ஷ்யஸி	சீக்கிரமாய்-பார்க்கப்போகிறாய்.

அஉ. [illegible]
உஎ. [illegible]
[illegible]
உஅ. நகதம்ஷ்ட்ராயுதாந்வீராந்ஸிம்ஹஸார்தூலவிக்ரமாந்।
வாநராந்வாரணேந்த்ராபாந்க்ஷிப்ரம்த்ரக்ஷ்யஸிஸங்கதாந்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நகதம்ஷ்ட்ராயுதாந்	நகத்தையும் பற்களையுமாயுதமாயுடையோரும்	வாரணேந்த்ராபாந்	யானைசேஷ்டத்தின் காந்திபோன்றகாந்
வீராந்	சூரரும் [பராக்கிரமமுடையோரும்	ஸங்கதாந்	சேர்ந்தோருமான [நியுடையோரும்
ஸிம்ஹஸார்தூலவிக்ரமாந்	சிங்கம் புலி இவைகளுக்குநிகரான	வாநராந்	வானரரை
		க்ஷிப்ரம்-த்ரக்ஷ்யஸி	சீக்கிரம்-பார்க்கப்போகிறாய்.

அக. [illegible]

உஎ. ஷோபமாநாமவேக்ஷந்தீம் ஸாமந்தாச்சைவ ஸ்ரீலக்ஷணா।
நதீம் தாமஞ்சலிம் கிருத்வா நாதிதூராதிவாஸ்த்திதஸ்॥

உஅ. ஸைலாம்புதநிகாஸாநாம்லங்காமலயஸாநுஷு।
கர்த்தாம்கபிமுக்யாநாமசிராத்ஸ்ரோக்ஷ்யஸிஸ்வகம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஸைலாம்புதநிகாஸாநாம்-மலை	மேகம்-இவைகளுக்கு-நிகரான வரும் [மிக்	கர்த்தநாம்	கூத்தாடுகிற
		கபிமுக்யாநாம்	வாநரஸ்ரேஷ்டருடைய [ட்கப்போகிறாய்.
லங்காமலயஸாநுஷு -	லங்காபட்டணத்தின்மலைத்தாழ்வரை	ஸ்வகம்-அசிராத்ஸ்ரோக்ஷ்யஸி-சப்தத்தை-சீக்கிரமாகவே கே	

௩௦. నివృత్తవనవాసం తం త్వయా సార్ధ మరిందమం। అభిషిక్త మయోధ్యాయాం క్షిప్రం ద్రక్ష్యసి రాఘవం॥

உகூ. நிவ்ருத்தவநவாஸம்தம்த்வயாஸார்த்தமரிந்தமம்।
அபிஷிக்தமயோத்யாயாம்க்ஷிப்ரம்த்ரக்ஷ்யஸிராகவம்॥

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
த்வயாஸார்த்தம்	(நீதேவி) உன்னோடுகூட	அயோத்யாயாம்-அபிஷிக்தம் - அயோத்தியில்-முடிசூட்டினவ [ருமான	
நிவ்ருத்தவநவாஸம்ச	முடிந்த வனவாஸமுடையவரும்	ராகவம்	ஸ்ரீராகவனையும்
அரிந்தமம்	சத்துருவையழிப்பவரும்	க்ஷிப்ரம்-த்ரக்ஷ்யஸி	சீக்கிரம்-பார்க்கப்போகிறாய்.

௩௧. తతో మయా వాగ్భి రదీనభాషిణా శివాభి రిష్టాభి రభిప్రసాదితా। జగామ శాంతిం మమ మైథిలాత్మజా తవాపి శోకేన తదాభిపీడితా॥

உகூ. ததோமயாவாக்பிரதீநபாஷிணாஸிவாபிரிஷ்டாபிரபிப்ரஸாதிதா।
ஜகாமஸாந்திம்மமமைதிலாத்மஜாதவாபிஸோகேநததாபிபீடிதா॥

இத்யார்ஷே ஸ்ரீராமாயணே-ஆதிகாவ்யே - ஸ்ரீமத்வால்மீகீயே சதுர்விம்சதிஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம்
ஸ்ரீமத்ஸுந்தரகாண்டே - அஷ்டஷஷ்டிதம: ஸர்க்க:.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ததா	பிறகு	ஸிவாபி:-இஷ்டாபி: -	மங்களகரமானதும்-பிரியமுமான
மம--தவாபி	என்னுடையவும்- உம்முடையவுமான	வாக்பி:	வாக்கினால்
ஸோகேந	துக்கத்தால்	அபிப்ரஸாதிதா	பிரஸன்னையாகச்செய்யப்பட்டவளாக
ததா அபிபீடிதா	அப்பொழுது-பீடிக்கப்பட்ட	ஸாந்திம்	சாந்தியை
மைதிலாத்மஜா	ஜனகபுத்திரி [என்னால்	ஜகாம	அடைந்தாள்.
அதீநபாஷிணா-மயா	கம்பீரமாக வார்த்தை சொல்லுகிற		

(உ-மு-உகூ-ல்) ஹே ஹநுமன்! நீர் ஸ்ரீராகவனிடம் சென்று அவரிக்கு சீக்கிரமெழுந்தருளி இராவணனை வென்று என்னையடையும் விதத்தைச் செய்யவேண்டும், அவர் ஸந்நிதியில் விஷயங்களொன்றையும் சுருக்காமல் அவரது திருவுளத்திற் படும்படி பஹுவிதமாக விண்ணப்பம் செய்யும். ஹே பராக்கிரமசாலீ! போய்வருகிறீரா? விருக்ஷவதாதிகளால் மறைக்கப்பட்ட ஹோ ஏகாந்தப்பிரதேசத்திலிருந்து நாளையதினம்போம். அப்படிப்போவதால் ஸ்ரீராகவனைதயை உமது வாக்கினின்று இன்னம் கொஞ்சம் கேட்டு அல்பபாக்கியமுடைய யான் சிறிதுகாலம் துக்கமாறுவேன். ஹே சத்துருத்வம்ஸ! நீர்வருமளவுமென்னுயிர் நிற்பது ஸந்தேஹம். இதுவரையில் துக்கசாகரத்தையாய் துன்பத்திற்கொரு ஆலயமாயிருந்தேன். உம்மால் ஸ்ரீராகவசரித்ரத்தைக்கேட்டு வியஸனம் தீர்த்தேன். நீயென்னை விட்டுப்போவதால் மறுபடி வியஸனமுண்டாகிறது. ஹே வீர! இதுநிற்க, எனக்கோர் மஹாஸந்தேஹமுண்டாகிறது. என்னவெனில்:—இக்கடலைக்கடந்து நிற்குவரும்படியான சக்தி உமக்கும் கருத்மானுக்கும் வாயுவுக்குமே உளதல்லது மற்றவொருவர்க்கும் கிடையாது. அப்படியிருக்க, இக்காடிகளும் வானரர்களும் உங்களுக்கெப்படி ஸஹாயமாக வரப்போகிறார்கள். இராமலக்ஷ்மணர்தா னெப்படிவருவார். இதற்கென்ன உபாயமெண்ணியிருக்கிறீர். நீர் புத்திமானுகையால் இதைத் தெளிய வெனக்குச் சொல்லுமென்றருளி, இதற்குள் யானே இராவணனைக் கொன்று உம்மை அழைத்துப்போய்விடுகிறேன், அவர்களே விக்குவரவேண்டுமென்று சொல்லப்போகிறேனென்றாலித்து அதைப் பரிசரிக்குநிமித்தம் தேவியாருரைத்தாளெனில் நீர் ஸமர்த்தந்தான், இராவணனை யழிக்கும் வீரியாதிசயமுடையவரே, ஸந்தேஹமில்லை; ஆனாலதிலொரு குறையுண்டாகும். என்னவெனில் எவனோ ஓர் ஹநுமானென்கிற வானரன் இராவணனை ஸம்ஹரித்து ஸீதையை ஸ்ரீராகவனிடம் சேர்ப்பித்தனனென்றன்றோ உலகம்சொல்லும் அப்படிப்பட்ட அபகீர்த்தியை பதினாலாயிரமரக்கப்படையை ஒரு முஹூர்த்தத்திற்குள் தனியாக நின்று வென்ற என்புருஷோத்தமனுக்கோ உண்டாவது, அனேக ஸைன்யத்தோடு ஸ்ரீராகவனே யெழுந்தருளி யுத்தத்தில் இராவணனைக்கொன்று திரிலோகத்திலும் கீர்த்தியுலவுதலை நாட்டி உத்தமவீரனென்கிற பிரஸித்தியோடு என்னையடைந்து அயோத்திசென்றால், அதுவன்றோ அவரது பராக்கிரமாதிகளுக்கு மிகவழகு. அப்படி செய்யாது மாயாவேஷத்துடன் அவரை வஞ்சித்து இலக்ஷ்மணனையும் கபடத்தாலொதுக்கி

யான் தனியாயிருக்கும் தருணத்தில் வந்தபகரித்த பரமநீசனான இராவணன்போல் இராகவனும் பின்புறமிருந்துகொண்டே யென்னை யடையலாகாதோ, அவரிவனைப்போல் சக்தியற்றவரோ? அக்காகுத்ஸ்தனே இங்குவந்து இராவணனைவென்று இலங்கையையழித்து ஜயஸ்ரீயுடன் என்னை யடைவது அவரது வீரியத்திற்கு லக்ஷணம். அப்படிப்பட்ட யசஸ்ஸு ஸ்ரீராகவனுக்குண்டாகும்வண்ணம் நீர் செய்யவேண்டுமென்று மொழிந்தனள். ஹே ரகுநந்தந! இப்படி மிகவர்த்தமுடையதும் வெகு ஹிதகரமும் அநேக காரணங்களோடு கூடினதும் அதிசிலாக்கியமுமான வாக்கியத்தைக்கேட்டுப் பதிலுரைத்தேன். ஹேதேவி! வானரர்கள் ஸாமான்னியரல்லர், மனதா லெண்ணினவிடத்திற்கேகும்படியான கமனசக்தியுடையார், அவ்வளவு பலமுடையவராயிருந்தும் ஸுக்கிரீவனையை மீறார், அப்படிப்பட்ட வானரரையும் கரடிகளையும் ஸைன்னியமாயுடையராய் அவர்களுக்குப் பிரபுவாய் விளங்கும் ஸுக்கிரீவன் உம்மை ஸ்ரீராகவனிடத்தில் சேர்ப்பிக்கும்படியான காரியமுயற்சியில் தீக்ஷித்திருக்கிறார். ஆகையாலவரைப்பற்றி ஸந்தேஹம்வேண்டாம். அவ்வானரர் எப்படி போகவேண்டுமானாலு மப்படிசெல்லத் திறமையுடையார், எப்படிப்பட்ட காரியத்திலும் சிரமமடையார்; இப்பூமிமுழுதும், இடதுசாரி வலதுசாரிபோல் குறுக்காகவும் நெடுக்காகவும் சுற்றி ஆகாயத்திற்கிளம்பி ஓர் நிமிஷத்தில் அதியுத்ஸாகத்தோடு வரத்தகுந்தவர், அவ்வானரரில் என்னைக்காட்டிலும் பலமுடையவர் சிலர், சிலரெனக்கு நிகரானவர், அந்த ஸுக்ரீவஸன்னிதியில் என்னைக்காட்டிலும் குறைந்தவர் தேடினும் கிடைக்கார், யுத்தரஹஸ்யமறிந்த ராஜாக்கள் முதலில் அல்பனைத்தா னனுப்புவது வழக்கம். ஆகையால் வானரரில் தன்னுண்டு அதியல்பபலமுடைய யானே இங்கிவ்வளவு செய்திருக்க அவ்வானரர் வந்தால் கேட்கவேண்டுமோ, ஹேதேவி! இனி வருந்தவேண்டாம். வீண்பரிதாபத்தால் யாதுபயன், தேவரீரிருப்பிடமறிந்த உடனே அவ்வானரரெல்லோரு மொரே தாண்டாகக் கடலைத்தாண்டி இங்கு வரப்போகிறார். அப்போதுதித்த கதிர்மதிகள்போல் மிகப்பிரகாசமுடையவரும், மிக பலிஷ்டருமான ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரை என் தோளிலெழுந்தருளப்பண்ணி வருகிறேன். இளம்சிங்கம்போல் பகைவரை யொழிப்பதில் அதிபராக்கிரமசாலிகளான ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரையும் வில்லும் கையுமாய் சீக்கிரத்தி லிந்தக்கோட்டைவாயலில் பார்க்கப்போகிறீர். சிங்கம் புலி இவைகளுக்கு நிகராய் நகங்களையும் பற்களையுமே ஆயுதமாய்க்கொண்டு கஜசிரேஷ்டங்கள்போலுயர்ந்து பராக்கிரமாதிசயத்தோடுவரும் வானரரையும் பார்க்கப்போகிறீர். ஹேஜானகி! மேகம்போலும் பெருமலைபோலுமிருக்கிற வானரவீரர் இலங்கையின் மலைச்சாரிபில்வந்து கூட்டியஞ்செய்து கோஷிக்கிறதைத் திருச்செவிசாற்றப்போகிறீர், ஸ்ரீராகவரை பித்ருவசன பரிபாலனம்செய்து அக்கெடு தீர்ந்தவுடன் உம்மோடுகூட வனவாஸத்திருந்து திரும்பி அயோத்திமாநகரம்சென்று திருமுடிசூடி தேவாதிதேவனாய் விளங்கப்போகிறார். அதை யதி[சீ]க்கிரத்தில் பார்க்கப்போகிறீரென்றேன். ஹே நாத, ஜகபதே, புண்டரீகாக்ஷ, தசரதநந்தந, ஸீதாபதே! ஸர்வாங்கஸுந்தரத்துடன் வெகுமேன்மையான திருமேனி யொளியுடன் விளங்கு மப்பிராட்டி தேவரீரை விட்டகன்று புஷ்பத்தைவிட்ட பரிமளம்போலும் இரத்தினத்தைவிட்ட காந்திபோலும், மனிதனைவிட்ட நிழல்போலும், ஸூரியனைவிட்ட கிரணம்போலும், அங்கம் தளர்ந்து தேகம் கிருசித்து மனம்நொந்து புத்திப்பிரமித்து உபவாஸத்தாலிளைத்து அடிக்கடி பெருமூச்செறிந்து தூமத்தால் மறைந்த அக்கினிசிகைபோலும், சுக்லபக்ஷத்தின் முதலில் காணப்படுகிற சந்திரரேகைபோலும், ஸந்தேஹமான ஸ்மிருதி வாக்யம்போலும், நிறைவேறாத கோரிக்கைபோலும், விக்கினங்களாலழிந்துவிடும் காரியஸித்திபோலும் உருமாறி ஒளியிழந்து எப்பொழுதும் தேவரீரது திருநாமத்தையே தியானித்திருக்கக்கண்டேன். தேவரீரது க்ஷேமத்தையறிவித்தேன். இப்படி இராக்ஷஸிகள் ஹிம்ஸையாலும், தேவரீரைப்பிரிந்த சோகத்தால் நொந்து தேவரீரைப்போலவே துக்கித்திருந்த பிராட்டி, தேவரீரது திருக்கதையைக்கேட்டு அடியேனையும் பார்த்துப் பிறகு அடியேன் சொல்லிய விஷயங்களையெல்லாங்கேட்டு ஸமாதானமடைந்து அடியேனை யனுக்கிரகித்துப் பரமஸந்தோஷமடைந்தனள்.

ஸம்க்ஷேபரஞ்ஜநீநாமத்ராவிட வ்யாக்யாநஸஹிதமான ஸுந்தரகாண்டத்தில்
அறுபத்தெட்டாவதுஸர்க்கம் - முற்றிற்று.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃